٦٨٥٠

1943

ܬ

ܥܬܝܩ ܕܝܬܩ

ܘ

ܕܝܬܩ ܚܕܬܐ

ܟܬܒ ܐܠܗܐ ܗ ܢܗܘܐ ܕܒܗ ܫܠܡܐ ܥܡ ܟܠ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܒܚܠܝܬܗ ܟܬܝܒ
ܐܦܢ ܒܥܐ ܠܡܥܒܕ ܒܗ ܦܩܕ ܒܚܠܝܬܗ ܕܡܬܒܥ ܒܗ ܐܡܬܐ ܘ

ܠ

ܟܬܒ ܐܠܗܐ ܗ ܢܗܘܐ ܕܒܗ ܫܠܡܐ ܥܡ ܟܠ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܒܚܠܝܬܗ ܟܬܝܒ
ܐܦܢ ܒܥܐ ܠܡܥܒܕ ܒܗ ܦܩܕ ܒܚܠܝܬܗ ܕܡܬܒܥ ܒܗ ܐܡܬܐ ܘ

LONDON.

Trinitarian Bible Society,

1913.

المحتويات

المقدمة	1
الفصل الأول	34
الفصل الثاني	61
الفصل الثالث	81
الفصل الرابع في الصلوات	109
الفصل الخامس في الأعياد	133
الفصل السادس	150
الفصل السابع	166
١. الفصل الثامن	168
٢. الفصل التاسع	190
١. الفصل العاشر	207
٢. الفصل الحادي عشر	228
١. الفصل الثاني عشر	248
٢. الفصل الثالث عشر	267
الفصل الرابع عشر	291
الفصل الخامس عشر	297
الفصل السادس عشر	307
الفصل السابع عشر	312
الفصل الثامن عشر	328
الفصل التاسع عشر	369
الفصل العشرون	383
الفصل الحادي والعشرون	388
الفصل الثاني والعشرون	390
الفصل الثالث والعشرون	421
الفصل الرابع والعشرون	458
الفصل الخامس والعشرون	461
الفصل السادس والعشرون	493
الفصل السابع والعشرون	503
الفصل الثامن والعشرون	508
الفصل التاسع والعشرون	509
الفصل الثلاثون	513
الفصل الحادي والثلاثون	514
الفصل الثاني والثلاثون	515
الفصل الثالث والثلاثون	518
الفصل الرابع والثلاثون	519
الفصل الخامس والثلاثون	520
الفصل السادس والثلاثون	522
الفصل السابع والثلاثون	523
الفصل الثامن والثلاثون	528

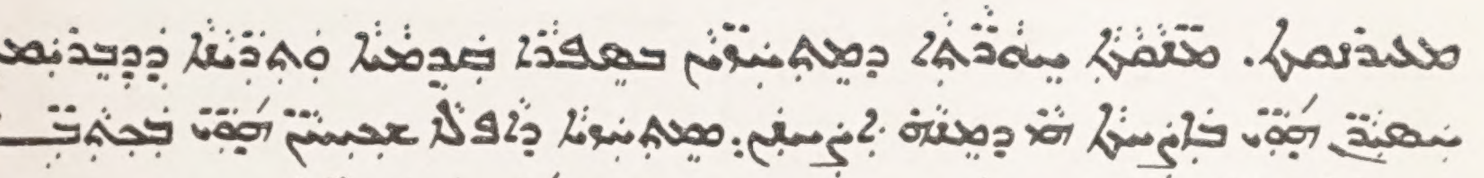

NOTICE

The blank spaces which are found only in the First and Second Books of Chronicles (pages 249 to 284) are in the edition from which these line-blocks were made; and are also found in the MSS. of the Pshitta Version from which the copy was printed in 1852. J.E.Y.K.

תהלים קיח.

תהלים: ז.

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו.
2 יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו.
3 יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו.
4 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו.
5 מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה.
6 יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם.
7 יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי.
8 טוב לחסות ביהוה מבטח באדם.
9 טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים.
10 כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם.
11 סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם.
12 סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם.
13 דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני.
14 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה.
15 קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל.
16 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל.
17 לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה.
18 יסר יסרני יה ולמות לא נתנני.
19 פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה.
20 זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו.
21 אודך כי עניתני ותהי לי לישועה.
22 אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.
23 מאת יהוה היתה זאת הוא נפלאת בעינינו.
24 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו.
25 אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא.
26 ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה.
27 אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח.
28 אלי אתה ואודך אלי רוממתך.
29 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו.

תהלים: ח.

1 למנצח על הגתית לבן מזמור.
2 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים.
3 מפי עוללים ויונקים יסדת עז למען צוריך להשבית אויב ומתנקם.
4 כי אראה שמיך מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה.
5 מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו.
6 ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו.
7 תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו.
8 צאן ובקר כלם וגם בהמות שדי.
9 צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים.
10 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ.

תהלים: ט.

1 למנצח על מות לבן מזמור לדוד.
2 אודה יהוה בכל לבבי אספרה כל נפלאותיך.
3 אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון.
4 בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך.
5 כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק.
6 גערת גוים אבד רשע שמם מחית לעולם ועד.
7 האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה.
8 ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו.
9 והוא ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים.
10 ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה.
11 ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה.
12 זמרו ליהוה יושב ציון הגידו בעמים עלילותיו.
13 כי דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת ענוים.
14 חנני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי משערי מות.
15 למען אספרה כל תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך.
16 טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם.
17 נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו נגוש רשעים לשאול כל גוים שכחי אלהים.
18 כי לא לנצח ישכח אביון תקות ענוים תאבד לעד.
19 קומה יהוה אל יעז אנוש ישפטו גוים על פניך.
20 שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה.
21 למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה.
22 בגאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות זו חשבו.
23 כי הלל רשע על תאות נפשו ובוצע ברך נאץ יהוה.
24 רשע כגבה אפו בל ידרוש אין אלהים כל מזמותיו.
25 יחילו דרכו בכל עת מרום משפטיך מנגדו כל צורריו יפיח בהם.
26 אמר בלבו בל אמוט לדר ודר אשר לא ברע.
27 אלה מלא פיהו ומרמות ותוך לשונו עמל ואון.
28 ישב במארב חצרים במסתרים יהרג נקי עיניו לחלכה יצפונ.
29 יארב במסתר כאריה בסכו ארב לחטף עני חטף עני במשכו ברשתו.
30 דכא ישח ונפל בעצמותיו עזים.
31 אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח.
32 קומה יהוה אל נשא ידך אל תשכח ענוים.
33 על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו בל תדרש.
34 ראית כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלל אתה היית עזר ליתום.
35 שבר זרוע רשע ורע תדרש רשעתו בל תמצא.
36 יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו.
37 תאות ענוים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אזנך.
38 לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד אנוש מן הארץ.

אשה: 11 לוֹ֣ לֹֽא־יִהְיֶ֣ה כְלִ֔י גֶּ֖בֶר וְלָבְשָׁ֣ה שִׂמְלַ֑ת כִּ֣י תוֹעֲבַ֥ת יְהוָ֛ה אֱלֹהֶ֖יךָ כָּל־עֹשֵׂ֥ה אֵֽלֶּה׃ 12 גְּדִלִ֖ים תַּֽעֲשֶׂה־לָּ֑ךְ עַל־אַרְבַּ֥ע כַּנְפ֛וֹת כְּסוּתְךָ֖ אֲשֶׁ֥ר תְּכַסֶּה־בָּֽהּ׃ 13 כִּֽי־יִקַּ֤ח אִישׁ֙ אִשָּׁ֔ה וּבָ֥א אֵלֶ֖יהָ וּשְׂנֵאָֽהּ׃ 14 וְשָׂ֤ם לָהּ֙ עֲלִילֹ֣ת דְּבָרִ֔ים וְהוֹצִ֥א עָלֶ֖יהָ שֵׁ֣ם רָ֑ע וְאָמַ֗ר אֶת־הָֽאִשָּׁ֤ה הַזֹּאת֙ לָקַ֣חְתִּי וָאֶקְרַ֥ב אֵלֶ֖יהָ וְלֹא־מָצָ֥אתִי לָ֖הּ בְּתוּלִֽים׃ 15 וְלָקַ֣ח אֲבִ֣י הַנַּעֲרָ֗ה וְאִמָּהּ֙ וְהוֹצִ֣יאוּ אֶת־בְּתוּלֵ֣י הַנַּעֲרָ֔ה אֶל־זִקְנֵ֖י הָעִ֥יר הַשָּֽׁעְרָה׃ 16 וְאָמַ֤ר אֲבִי־הַנַּעֲרָה֙ אֶל־הַזְּקֵנִ֔ים אֶת־בִּתִּ֥י נָתַ֛תִּי לָאִ֥ישׁ הַזֶּ֖ה לְאִשָּׁ֑ה וַיִּשְׂנָאֶ֖הָ וְהִנֵּ֣ה הוּא֩ שָׂ֨ם עֲלִילֹ֤ת דְּבָרִים֙ לֵאמֹ֔ר לֹא־מָצָ֥אתִי לְבִתְּךָ֖ בְּתוּלִ֑ים וְאֵ֣לֶּה בְתוּלֵ֣י בִתִּ֔י וּפָרְשׂ֥וּ הַשִּׂמְלָ֖ה לִפְנֵ֥י זִקְנֵי־הָעִֽיר׃ 17 וְלָקְח֣וּ זִקְנֵי֩ הָעִ֨יר הַהִ֜וא אֶת־הָאִ֣ישׁ הַזֶּ֗ה וְיִסְּר֥וּ אֹתֽוֹ׃ 18 וְעָנְשׁ֣וּ אֹת֗וֹ מֵאָ֤ה כֶ֙סֶף֙ וְנָתְנ֣וּ לַאֲבִ֣י הַנַּעֲרָ֔ה כִּֽי־הוֹצִ֥יא שֵׁ֛ם רָ֖ע עַל־בְּתוּלַ֣ת יִשְׂרָאֵ֑ל וְלוֹ֙ תִּהְיֶ֣ה לְאִשָּׁ֔ה לֹא־יוּכַ֥ל שַׁלְּחָ֖הּ כָּל־יָמָֽיו׃ 19 וְאִם־אֱמֶ֣ת הָיָ֔ה הַדָּבָ֥ר הַזֶּ֖ה לֹא־נִמְצְא֣וּ בְתוּלִ֑ים לַנַּעֲרָ֔ה 20 וְהוֹצִיאוּ֙ אֶת־הַנַּעֲרָ֔ה אֶל־פֶּ֖תַח בֵּ֣ית אָבִ֑יהָ וּרְגָמ֣וּהָ אַנְשֵׁ֣י עִירָ֔הּ בָּאֲבָנִ֖ים וָמֵ֑תָה כִּֽי־עָשְׂתָ֨ה נְבָלָ֜ה בְּיִשְׂרָאֵ֗ל לִזְנ֛וֹת בֵּ֥ית אָבִ֖יהָ וּבָעַרְתָּ֥ הָרָ֖ע מִקִּרְבֶּֽךָ׃ 21 כִּֽי־יִמָּצֵ֨א אִ֜ישׁ שֹׁכֵ֣ב עִם־אִשָּׁ֗ה בְּע֣וֹלַת בַּ֔עַל וְהָמְת֖וּ גַּם־שְׁנֵיהֶ֑ם הָאִ֣ישׁ הַשֹּׁכֵ֔ב עִם־הָאִשָּׁ֔ה וְהָאִשָּׁ֖ה וּבִעַרְתָּ֥ הָרָ֖ע מִיִּשְׂרָאֵֽל׃ 22 כִּֽי־יִהְיֶ֨ה נַעֲרָ֜ה בְּתוּלָ֗ה מְאֹרָשָׂה֙ לְאִ֔ישׁ וּמְצָאָ֥הּ אִ֛ישׁ בָּעִ֖יר וְשָׁכַ֣ב עִמָּ֑הּ וְהוֹצֵאתֶ֣ם אֶת־שְׁנֵיהֶ֗ם אֶל־שַׁ֙עַר֙ הָעִ֣יר הַהִ֔וא וּסְקַלְתֶּ֥ם אֹתָ֖ם בָּאֲבָנִ֣ים וָמֵ֑תוּ אֶת־הַנַּעֲרָה֙ עַל־דְּבַ֣ר אֲשֶׁ֣ר לֹֽא־צָעֲקָ֣ה בָעִ֔יר וְהָאִ֕ישׁ עַל־דְּבַ֥ר אֲשֶׁר־עִנָּ֖ה אֶת־אֵ֣שֶׁת רֵעֵ֑הוּ וּבִעַרְתָּ֥ הָרָ֖ע מִקִּרְבֶּֽךָ׃ 23 כִּֽי־יִמְצָ֨א אִ֜ישׁ נַעֲרָ֤ה בְתוּלָה֙ אֲשֶׁ֣ר לֹא־אֹרָ֔שָׂה וּמְצָאָ֥הּ בָּעִ֖יר וְשָׁכַ֣ב עִמָּ֑הּ 24 וְהוֹצֵאתֶ֣ם אֶת־שְׁנֵיהֶ֗ם אֶל־שַׁ֙עַר֙ הָעִ֣יר הַהִ֔וא וּסְקַלְתֶּ֥ם אֹתָ֖ם בָּאֲבָנִ֣ים וָמֵ֑תוּ אֶת־הַנַּעֲרָ֗ה עַל־דְּבַ֤ר אֲשֶׁר֙ לֹא־צָעֲקָ֣ה בָעִ֔יר וְאֶת־הָאִ֕ישׁ עַל־דְּבַ֥ר אֲשֶׁר־עִנָּ֖ה אֶת־אֵ֣שֶׁת רֵעֵ֑הוּ וּבִעַרְתָּ֥ הָרָ֖ע מִקִּרְבֶּֽךָ׃ 25 וְאִם־בַּשָּׂדֶ֣ה יִמְצָ֣א הָאִ֗ישׁ אֶת־הַנַּעֲרָה֙ הַמְאֹרָ֣שָׂה וְהֶחֱזִ֥יק בָּ֛הּ הָאִ֖ישׁ וְשָׁכַ֣ב עִמָּ֑הּ וּמֵ֖ת הָאִ֥ישׁ אֲשֶׁר־שָׁכַ֖ב עִמָּ֥הּ לְבַדּֽוֹ׃ 26 וְלַנַּעֲרָ֖ה לֹ֣א תַעֲשֶׂ֣ה דָבָ֑ר אֵ֣ין לַנַּעֲרָ֗ה חֵ֣טְא מָ֔וֶת כִּ֣י כַאֲשֶׁ֤ר יָקוּם֙ אִ֣ישׁ עַל־רֵעֵ֔הוּ וְרָצְח֥וֹ נֶ֖פֶשׁ כֵּ֥ן הַדָּבָ֖ר הַזֶּֽה׃ 27 כִּ֣י בַשָּׂדֶ֣ה מְצָאָ֔הּ צָעֲקָ֥ה הַנַּעֲרָ֖ הַמְאֹרָ֑שָׂה וְאֵ֥ין מוֹשִׁ֖יעַ לָֽהּ׃ 28 כִּֽי־יִמְצָ֨א אִ֜ישׁ נַעֲרָ֤ה בְתוּלָה֙ אֲשֶׁ֣ר לֹא־אֹרָ֔שָׂה וְתָפַ֥שׂ בָּ֖הּ וְשָׁכַ֣ב עִמָּ֑הּ וְנִמְצָֽאוּ׃ 29 וְנָתַ֣ן הָאִ֗ישׁ הַשֹּׁכֵב֙ עִמָּ֔הּ לַאֲבִ֥י הַנַּעֲרָ֖ה חֲמִשִּׁ֣ים כָּ֑סֶף וְלוֹ֙ תִּהְיֶ֣ה לְאִשָּׁ֔ה תַּ֥חַת אֲשֶׁר־עִנָּ֖הּ לֹא־יוּכַ֥ל שַׁלְּחָ֖הּ כָּל־יָמָֽיו׃ 30 לֹא־יִקַּ֥ח אִישׁ֙ אֵ֣שֶׁת אָבִ֔יו וְלֹא־יְגַלֶּ֖ה כְּנַ֣ף אָבִֽיו׃

כ"ג

1 לֹא־יָבֹ֥א פְצוּעַ־דַּכָּ֖א וּכְרוּת־שָׁפְכָ֑ה בִּקְהַ֖ל יְהוָֽה׃ 2 לֹא־יָבֹ֥א מַמְזֵ֖ר בִּקְהַ֣ל יְהוָ֑ה גַּם־דּוֹר֙ עֲשִׂירִ֔י לֹא־יָבֹ֥א לוֹ֖ בִּקְהַ֥ל יְהוָֽה׃ 3 עַמֹּנִ֣י וּמוֹאָבִ֗י לֹא־יָבֹא֙ בִּקְהַ֣ל יְהוָ֔ה גַּם־דּוֹר֙ עֲשִׂירִ֔י לֹא־יָבֹ֥א לָהֶ֖ם בִּקְהַ֥ל יְהוָ֖ה עַד־עוֹלָֽם׃ 4 עַל־דְּבַ֗ר אֲשֶׁ֤ר לֹֽא־קִדְּמ֙וּ אֶתְכֶ֣ם בַּלֶּ֔חֶם וּבַמַּ֔יִם בַּדֶּ֖רֶךְ בְּצֵאתְכֶ֣ם מִמִּצְרָ֑יִם וַאֲשֶׁ֨ר שָׂכַ֤ר עָלֶ֙יךָ֙ אֶת־בִּלְעָ֣ם בֶּן־בְּע֔וֹר מִפְּתוֹר֖ אֲרַם־נַהֲרַ֑יִם לְקַלְלֶֽךָּ׃ 5 וְלֹא־אָבָ֣ה יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ לִשְׁמֹ֙עַ֙ אֶל־בִּלְעָ֔ם וַיַּהֲפֹ֨ךְ יְהוָ֧ה אֱלֹהֶ֛יךָ לְךָ֖ אֶת־הַקְּלָלָ֑ה לְבָרָכָ֔ה כִּ֥י אֲהֵבְךָ֖ יְהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ 6 לֹא־תִדְרֹ֥שׁ שְׁלֹמָ֖ם וְטֹבָתָ֑ם כָּל־יָמֶ֔יךָ לְעוֹלָ֖ם עַד־עוֹלָֽם׃ 7 לֹא־תְתַעֵ֣ב אֲדֹמִ֔י כִּ֥י אָחִ֖יךָ הֽוּא׃ לֹא־תְתַעֵ֣ב מִצְרִ֔י כִּ֥י גֵ֖ר הָיִ֥יתָ בְּאַרְצֽוֹ׃ 8 בָּנִ֗ים אֲשֶׁ֤ר יִוָּלְדוּ֙ לָהֶ֔ם דּ֥וֹר שְׁלִשִׁ֖י יָבֹ֣א לָהֶ֑ם בִּקְהַ֖ל יְהוָֽה׃ 9 כִּֽי־תֵצֵא֙ מַחֲנֶ֣ה עַל־אֹיְבֶ֔יךָ וְנִשְׁמַרְתָּ֖ מִכָּל־דָּבָ֥ר רָֽע׃ 10 כִּֽי־יִהְיֶ֨ה בְךָ֜ אִ֣ישׁ אֲשֶׁ֣ר לֹא־יִהְיֶ֣ה טָה֗וֹר מִקְרֵ֤ה לָיְלָה֙ וְיָצָ֣א אֶל־מִח֔וּץ לַֽמַּחֲנֶ֖ה לֹ֥א יָבֹֽא׃ 11 וְהָיָ֣ה לִפְנ֣וֹת עֶ֔רֶב יִרְחַ֖ץ בַּמָּ֑יִם וּכְבֹ֣א הַשֶּׁ֔מֶשׁ יָבֹ֥א אֶל־תּ֖וֹךְ הַמַּחֲנֶֽה׃ 12 וּמָק֣וֹם יִהְיֶ֣ה לְךָ֔ מִח֖וּץ לַֽמַּחֲנֶ֑ה וְיָצָ֥אתָ שָּׁ֖מָּה חֽוּץ׃ 13 וְיָתֵ֣ד תִּהְיֶ֣ה לְךָ֔ עַל־אֲזֵנֶ֖ךָ וְהָיָ֣ה בְשִׁבְתְּךָ֣ חֽוּץ֮ וְחָפַרְתָּ֣ בָּהּ֒ וְשַׁבְתָּ֗ וְכִסִּ֛יתָ אֶת־צֹאֶ֖תְךָ׃ 14 כִּֽי־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ מִתְהַלֵּךְ֙ בְּקֶ֣רֶב מַחֲנֶ֔ךָ לְהַצִּֽילְךָ֖ וְלָתֵ֣ת אֹיְבֶ֑יךָ לְפָנֶ֔יךָ וְהָיָ֥ה מַחֲנֶ֖ךָ קָד֑וֹשׁ וְלֹֽא־יִרְאֶ֥ה בְךָ֖ עֶרְוַת־דָּבָ֥ר וְשָׁ֖ב מֵאַחֲרֶֽיךָ׃ 15 לֹא־תַסְגִּ֥יר עֶ֙בֶד֙ אֶל־אֲדֹנָ֔יו אֲשֶׁ֥ר יִנָּצֵ֛ל אֵלֶ֖יךָ מֵעִ֥ם אֲדֹנָֽיו׃ 16 עִמְּךָ֣ יֵשֵׁ֔ב בְּקִרְבְּךָ֖ בַּמָּק֣וֹם אֲשֶׁר־יִבְחַ֣ר בְּאַחַ֣ד שְׁעָרֶ֑יךָ בַּטּ֥וֹב לוֹ֖ לֹ֥א תוֹנֶֽנּוּ׃ 17 לֹא־תִהְיֶ֥ה קְדֵשָׁ֖ה מִבְּנ֣וֹת יִשְׂרָאֵ֑ל וְלֹא־יִהְיֶ֥ה קָדֵ֖שׁ מִבְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ 18 לֹא־תָבִ֣יא אֶתְנַ֣ן זוֹנָ֗ה וּמְחִיר֙ כֶּ֣לֶב בֵּ֣ית יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ לְכָל־נֶ֑דֶר כִּ֥י תוֹעֲבַ֛ת יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ גַּם־שְׁנֵיהֶֽם׃ 19 לֹא־תַשִּׁ֥יךְ לְאָחִ֖יךָ נֶ֣שֶׁךְ כֶּ֣סֶף נֶ֣שֶׁךְ אֹ֔כֶל נֶ֖שֶׁךְ כֹּ֥ל דָּבָ֖ר אֲשֶׁר־יִנָּשֵׁ֑ךְ 20 לַנָּכְרִי֙ תַּשִּׁ֣יךְ וּלְאָחִ֔יךָ לֹ֥א תַשִּׁ֖יךְ לְמַ֣עַן יְבָרֶכְךָ֣ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ בְּכֹל֙ מִשְׁלַ֣ח יָדֶ֔ךָ עַל־הָאֲדָמָ֕ה אֲשֶׁר־אַתָּ֥ה בָ֖א שָׁ֣מָּה לְרִשְׁתָּ֑הּ 21 כִּֽי־תִדֹּ֨ר נֶ֜דֶר לַיהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ לֹא־תְאַחֵ֥ר לְשַׁלְּמ֖וֹ כִּ֣י דָרֹ֥שׁ יִדְרְשֶׁ֛נּוּ יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ מֵעִמָּ֑ךְ וְהָיָ֥ה בְךָ֖ חֵֽטְא׃ 22 וְכִ֥י תֶחְדַּ֖ל נֶ֥דֶר לֹא־יִהְיֶ֥ה בְךָ֖ חֵֽטְא׃ 23 מוֹצָ֥א שְׂפָתֶ֖יךָ תִּשְׁמֹ֣ר וְעָשִׂ֑יתָ כַּאֲשֶׁ֨ר נָדַ֜רְתָּ לַיהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ נְדָבָ֔ה אֲשֶׁ֥ר דִּבַּ֖רְתָּ בְּפִֽיךָ׃ 24 כִּֽי־תָב֣וֹא בְּכֶ֣רֶם רֵעֶ֔ךָ וְאָכַלְתָּ֥ עֲנָבִ֖ים כנפשך [כְּנַפְשְׁךָ֣] שָׂבְעֶ֑ךָ וְאֶל־כֵּלְךָ֖ לֹ֥א תִתֵּֽן׃ 25 כִּֽי־תָב֣וֹא בְקָמַ֣ת רֵעֶ֔ךָ וְקָטַפְתָּ֥ שִׁבֳּלִ֖ים בְּיָדֶ֑ךָ וְחֶרְמֵ֥שׁ לֹא־תָנִ֖יף עַל־קְמַ֥ת רֵעֶֽךָ׃

כ"ד

1 כִּֽי־יִקַּ֤ח אִישׁ֙ אִשָּׁ֔ה וּבְעָלָ֑הּ וְהָיָ֗ה אִם־לֹ֤א תִמְצָא־חֵן֙ בְּעֵינָ֔יו כִּֽי־מָצָ֥א בָ֖הּ עֶרְוַת דָּבָ֑ר וְכָתַ֤ב לָהּ֙ סֵ֣פֶר כְּרִיתֻ֔ת וְנָתַ֥ן בְּיָדָ֖הּ וְשִׁלְּחָ֥הּ מִבֵּיתֽוֹ׃ 2 וְיָצְאָ֖ה מִבֵּית֑וֹ וְהָלְכָ֥ה וְהָיְתָ֖ה לְאִ֥ישׁ אַחֵֽר׃ 3 וְשָׂנֵ֤א הָאִישׁ֙ הָאַחֲרוֹן֙ וְכָתַ֣ב לָ֔הּ סֵ֥פֶר כְּרִיתֻ֖ת וְנָתַ֣ן בְּיָדָ֑הּ וְשִׁלְּחָ֥הּ מִבֵּית֖וֹ אוֹ֣ כִ֣י יָמ֔וּת הָאִישׁ֙ הָאַחֲרוֹן֙ אֲשֶׁ֣ר לְקָחָ֔הּ לּ֖וֹ לְאִשָּֽׁה׃ 4 לֹא־יוּכַ֣ל בַּעְלָ֣הּ הָרִאשׁ֗וֹן אֲשֶׁ֤ר שִׁלְּחָהּ֙ לָשׁ֣וּב לְקַחְתָּ֔הּ לִהְי֥וֹת לוֹ֖ לְאִשָּׁ֑ה אַחֲרֵ֣י אֲשֶׁ֤ר הֻטַּמְּאָה֙ כִּ֣י תוֹעֵבָ֔ה הִ֖וא לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה וְלֹ֤א תַחֲטִיא֙ אֶת־הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁ֨ר יְהוָ֧ה אֱלֹהֶ֛יךָ נֹתֵ֥ן לְךָ֖ נַחֲלָֽה׃ 5 כִּֽי־יִקַּ֤ח אִישׁ֙ אִשָּׁ֣ה חֲדָשָׁ֔ה לֹא־יֵצֵ֥א בַצָּבָ֖א וְלֹא־יַעֲבָ֣ר עָלָ֣יו לְכָל־דָּבָ֑ר נְקִ֥י יִהְיֶ֛ה לְבֵית֖וֹ שָׁנָ֥ה אֶחָ֑ת וְשִׂמַּ֖ח אֶת־אִשְׁתּ֥וֹ אֲשֶׁר־לָקָֽח׃ 6 לֹא־יַחֲבֹ֥ל רֵחַ֖יִם וָרָכֶ֑ב כִּ֥י נֶ֖פֶשׁ הוּא֙ חֹבֵֽל׃ 7 כִּֽי־יִמָּצֵ֨א אִ֜ישׁ גֹּנֵ֣ב נֶ֤פֶשׁ מֵֽאֶחָיו֙ מִבְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל וְהִתְעַמֵּ֥ר בּ֖וֹ וּמְכָרוֹ֑ וּמֵ֣ת הַגַּנָּ֣ב הַה֗וּא וּבִעַרְתָּ֥ הָרָ֖ע מִקִּרְבֶּֽךָ׃ 8 הִשָּׁמֶ֣ר בְּנֶ֣גַע הַצָּרַ֗עַת לִשְׁמֹר֙ מְאֹ֣ד וְלַעֲשׂ֔וֹת כְּכֹ֛ל אֲשֶׁ֥ר יוֹר֖וּ אֶתְכֶ֣ם הַכֹּהֲנִ֣ים הַלְוִיִּ֑ם כַּאֲשֶׁ֥ר צִוִּיתִ֖ם תִּשְׁמְר֥וּן לַעֲשֽׂוֹת׃ 9 זָכ֣וֹר אֵ֠ת אֲשֶׁ֨ר עָשָׂ֧ה יְהוָ֛ה אֱלֹהֶ֖יךָ לְמִרְיָ֑ם בַּדֶּ֖רֶךְ בְּצֵאתְכֶ֥ם מִמִּצְרָֽיִם׃ 10 כִּֽי־תַשֶּׁ֥ה בְרֵעֲךָ֖ מַשַּׁ֣את מְא֑וּמָה לֹ֥א תָבֹ֛א אֶל־בֵּית֖וֹ לַעֲבֹט֥ עֲבֹטָֽתוֹ׃ 11 בַּח֣וּץ תַּעֲמֹ֔ד וְהָאִ֗ישׁ אֲשֶׁ֤ר אַתָּה֙ נֹשֶׁ֣ה בּ֔וֹ יוֹצִ֥יא אֵלֶ֖יךָ אֶת־הָעֲבֹטֹ֥ת הַח֑וּצָה׃ 12 וְאִם־אִ֣ישׁ עָנִ֣י הוּא֮ לֹא־תִשְׁכַּב֒ בַּעֲבֹטֽוֹ׃ 13 הָשֵׁ֨ב תָּשִׁ֤יב לוֹ֙ אֶת־הַעֲבוֹט֙ כְּבֹ֣א הַשֶּׁ֔מֶשׁ וְשָׁכַב֙ בְּשַׂלְמָת֔וֹ וּבֵרְכֶ֖ךָּ וּלְךָ֣ תִהְיֶ֣ה צְדָקָ֑ה לִפְנֵ֖י יְהוָ֥ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ 14 לֹא־תַעֲשֹׁ֥ק שָׂכִ֖יר עָנִ֣י וְאֶבְי֑וֹן מֵאַחֶ֙יךָ֙ א֣וֹ מִגֵּרְךָ֔ אֲשֶׁ֥ר בְּאַרְצְךָ֖ בִּשְׁעָרֶֽיךָ׃ 15 בְּיוֹמ֣וֹ תִתֵּ֔ן שְׂכָר֖וֹ וְלֹא־תָבֹ֣א עָלָ֣יו הַשֶּׁ֑מֶשׁ כִּֽי־עָנִ֣י ה֔וּא וְאֵלָ֖יו ה֣וּא נֹשֵׂ֣א אֶת־נַפְשׁ֑וֹ וְלֹא־יִקְרָ֥א עָלֶ֛יךָ אֶל־יְהוָ֖ה וְהָיָ֥ה בְךָ֖ חֵֽטְא׃ 16 לֹא־יוּמְת֥וּ אָבוֹת֙ עַל־בָּנִ֔ים וּבָנִ֣ים לֹא־יוּמְת֖וּ עַל־אָב֑וֹת אִ֚ישׁ בְּחֶטְא֣וֹ יוּמָ֔תוּ׃ 17 לֹא־תַטֶּ֥ה מִשְׁפַּ֖ט גֵּ֣ר יָת֑וֹם וְלֹא־תַחֲבֹ֥ל בֶּ֖גֶד אַלְמָנָֽה׃ 18 וְזָכַרְתָּ֣ כִּי־עֶ֣בֶד הָיִ֗יתָ בְּמִצְרַ֙יִם֙ וַיִּפְדְּךָ֣ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ מִשָּׁ֑ם עַל־כֵּ֗ן אָנֹכִ֛י מְצַוְּךָ֥ אֶת־הַדָּבָ֖ר הַזֶּֽה׃ 19 כִּֽי־תִקְצֹר֙ קְצִירְךָ֣ בְּשָׂדֶ֔ךָ וְשָׁכַחְתָּ֥ עֹ֖מֶר בַּשָּׂדֶ֑ה לֹ֣א תָשׁ֗וּב לְקַחְתּוֹ֙ לַגֵּ֣ר לַיָּת֔וֹם וְלָֽאַלְמָנָ֖ה יִהְיֶ֑ה לְמַ֣עַן יְבָרֶכְךָ֣ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ בְּכֹל֙ מַעֲשֵׂ֣ה יָדֶ֔יךָ 20 כִּֽי־תַחְבֹּ֥ט זֵיתֶ֖ךָ לֹ֣א תְפָאֵ֑ר לַגֵּ֣ר לַיָּת֔וֹם וְלָֽאַלְמָנָ֖ה יִהְיֶֽה׃ 21 כִּֽי־תִבְצֹ֥ר כַּרְמְךָ֖ לֹ֣א תְעוֹלֵ֑ל לַגֵּ֣ר לַיָּת֔וֹם וְלָֽאַלְמָנָ֖ה יִהְיֶֽה׃ 22 וְזָכַרְתָּ֣ כִּי־עֶ֣בֶד הָיִ֗יתָ בְּאֶ֙רֶץ֙ מִצְרָ֔יִם עַל־כֵּ֗ן אָנֹכִ֛י מְצַוְּךָ֥ אֶת־הַדָּבָ֖ר הַזֶּֽה׃

כ"ה

1 כִּֽי־יִהְיֶ֥ה רִ֙יב֙ בֵּ֣ין אֲנָשִׁ֔ים וְנִגְּשׁ֥וּ אֶל־הַמִּשְׁפָּ֖ט וּשְׁפָט֑וּם וְהִצְדִּ֣יקוּ אֶת־הַצַּדִּ֔יק וְהִרְשִׁ֖יעוּ אֶת־הָרָשָֽׁע׃ 2 וְהָיָ֗ה אִם־בִּן־הַכּוֹת֙ הָרָשָׁ֔ע וְהִפִּ֥יל הַשֹּׁפֵ֖ט וְהִכָּ֣הוּ לְפָנָ֑יו כְּרִשְׁעָת֖וֹ בְּמִסְפָּֽר׃ 3 אַרְבָּעִ֥ים יַכֶּ֖נּוּ לֹ֣א יֹסִ֑יף פֶּן־יֹסִ֤יף לְהַכֹּתוֹ֙ עַל־אֵ֣לֶּה מַכָּ֣ה רַבָּ֔ה וְנִקְלָ֥ה אָחִ֖יךָ לְעֵינֶֽיךָ׃ 4 לֹא־תַחְסֹ֥ם שׁ֖וֹר בְּדִישֽׁוֹ׃ 5 כִּֽי־יֵשְׁב֨וּ אַחִ֜ים יַחְדָּ֗ו וּמֵת֙ אַחַ֣ד מֵהֶ֔ם וּבֵ֥ן אֵ֖ין לוֹ֑ לֹא־תִהְיֶ֣ה אֵֽשֶׁת־הַמֵּת֩ הַח֨וּצָה֙ לְאִ֣ישׁ זָ֔ר יְבָמָ֖הּ יָבֹ֣א עָלֶ֑יהָ וּלְקָחָ֤הּ לוֹ֙ לְאִשָּׁ֔ה וְיִבְּמָֽהּ׃ 6 וְהָיָ֗ה הַבְּכוֹר֙ אֲשֶׁ֣ר תֵּלֵ֔ד יָק֕וּם עַל־שֵׁ֖ם אָחִ֣יו הַמֵּ֑ת וְלֹֽא־יִמָּחֶ֥ה שְׁמ֖וֹ מִיִּשְׂרָאֵֽל׃ 7 וְאִם־לֹ֤א יַחְפֹּץ֙ הָאִ֣ישׁ לָקַ֣חַת אֶת־יְבִמְתּ֔וֹ וְעָלְתָ֣ה יְבִמְתּ֗וֹ הַשַּׁ֙עְרָה֙ אֶל־הַזְּקֵנִ֔ים וְאָמְרָ֗ה מֵאֵן֙ יְבָמִ֣י לְהָקִ֤ים לְאָחִיו֙ שֵׁ֔ם לֹ֥א אָבָ֖ה יַבְּמִֽי׃ 8 וְקָרְא֨וּ לוֹ֜ זִקְנֵ֣י עִיר֗וֹ וְדִבְּר֤וּ אֵלָיו֙ וְעָמַ֣ד וְאָמַ֔ר לֹ֥א חָפַ֖צְתִּי לְקַחְתָּֽהּ׃ 9 וְנִגְּשָׁ֣ה יְבִמְתּ֗וֹ אֵלָיו֙ לְעֵינֵ֣י הַזְּקֵנִ֔ים וְחָלְצָ֤ה נַעֲלוֹ֙ מֵעַ֣ל רַגְלוֹ֔ וְיָרְקָ֥ה בְּפָנָ֖יו וְעָנְתָ֣ה וְאָמְרָ֑ה כָּ֚כָה יֵעָשֶׂ֣ה לָאִ֔ישׁ אֲשֶׁ֖ר לֹ֥א יִבְנֶ֖ה אֶת־בֵּ֥ית אָחִֽיו׃ 10 וְנִקְרָ֥א שְׁמ֖וֹ בְּיִשְׂרָאֵ֑ל בֵּ֖ית חֲל֥וּץ הַנָּֽעַל׃ 11 כִּֽי־יִנָּצ֣וּ אֲנָשִׁ֗ים יַחְדָּו֙ אִ֣ישׁ וְאָחִ֔יו וְקָרְבָ֣ה אֵֽשֶׁת־הָאֶחָ֗ד לְהַצִּ֤יל אֶת־אִישָׁהּ֙ מִיַּ֣ד מַכֵּ֔הוּ וְשָׁלְחָ֥ה יָדָ֖הּ וְהֶחֱזִ֥יקָה בִּמְבֻשָֽׁיו׃ 12 וְקָצַ֥תָּ אֶת־כַּפָּ֖הּ לֹא־תָח֣וֹס עֵינֶֽךָ׃ 13 לֹא־יִהְיֶ֥ה לְךָ֛ בְּכִיסְךָ֖ אֶ֣בֶן וָאָ֑בֶן גְּדוֹלָ֖ה וּקְטַנָּֽה׃ 14 לֹא־יִהְיֶ֥ה לְךָ֛ בְּבֵיתְךָ֖ אֵיפָ֣ה וְאֵיפָ֑ה גְּדוֹלָ֖ה וּקְטַנָּֽה׃ 15 אֶ֥בֶן שְׁלֵמָ֛ה וָצֶ֖דֶק יִהְיֶה־לָּ֑ךְ אֵיפָ֥ה שְׁלֵמָ֛ה וָצֶ֖דֶק יִהְיֶה־לָּ֑ךְ לְמַ֣עַן יַאֲרִכ֔וּן יָמֶ֖יךָ עַל־הָאֲדָמָ֕ה אֲשֶׁר־יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ נֹתֵ֥ן לָֽךְ׃ 16 כִּ֣י תוֹעֲבַ֤ת יְהוָה֙ אֱלֹהֶ֔יךָ כָּל־עֹשֵׂ֖ה אֵ֑לֶּה כָּל־עֹ֖שֵׂה עָֽוֶל׃ 17 זָכ֣וֹר אֵ֠ת אֲשֶׁ֨ר עָשָׂ֧ה לְךָ֛ עֲמָלֵ֖ק בַּדֶּ֑רֶךְ בְּצֵאתְכֶ֖ם מִמִּצְרָֽיִם׃ 18 אֲשֶׁ֨ר קָרְךָ֜ בַּדֶּ֗רֶךְ וַיְזַנֵּ֤ב בְּךָ֙ כָּל־הַנֶּחֱשָׁלִ֣ים אַחֲרֶ֔יךָ וְאַתָּ֥ה עָיֵ֖ף וְיָגֵ֑עַ וְלֹ֥א יָרֵ֖א אֱלֹהִֽים׃ 19 וְהָיָ֗ה בְּהָנִ֤יחַ יְהוָה֙ אֱלֹהֶ֔יךָ לְךָ֖ מִכָּל־אֹיְבֶ֣יךָ מִסָּבִ֑יב בָּאָ֨רֶץ֙ אֲשֶׁר־יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ נֹתֵ֥ן לְךָ֛ נַחֲלָ֥ה לְרִשְׁתָּ֖הּ תִּמְחֶ֣ה אֶת־זֵכֶר֙ עֲמָלֵ֔ק מִתַּ֖חַת הַשָּׁמָ֑יִם לֹ֥א תִשְׁכָּֽח׃

כ"ו

1 וְהָיָ֗ה כִּֽי־תָבוֹא֙ אֶל־הָאָ֔רֶץ אֲשֶׁר־יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ נֹתֵ֣ן לְךָ֑ נַחֲלָה֙ וִֽירִשְׁתָּ֣הּ וְיָשַׁ֔בְתָּ בָּ֖הּ׃ 2 וְלָקַחְתָּ֞ מֵרֵאשִׁ֣ית כָּל־פְּרִ֗י הָֽאֲדָמָה֙ אֲשֶׁ֣ר תָּבִ֔יא מֵאַרְצְךָ֖ אֲשֶׁ֣ר יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֑יךָ נֹתֵ֣ן לָ֔ךְ וְשַׂמְתָּ֖ בַּטֶּ֑נֶא וְהָלַכְתָּ֙ אֶל־הַמָּק֔וֹם אֲשֶׁ֥ר יִבְחַ֛ר יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ לְשַׁכֵּ֥ן שְׁמ֖וֹ שָֽׁם׃ 3 וּבָאתָ֙ אֶל־הַכֹּהֵ֔ן אֲשֶׁ֥ר יִהְיֶ֖ה בַּיָּמִ֣ים הָהֵ֑ם וְאָמַרְתָּ֣ אֵלָ֗יו הִגַּ֤דְתִּי הַיּוֹם֙ לַיהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ כִּ֣י בָ֔אתִי אֶל־הָאָ֕רֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּ֥ע יְהוָ֖ה לַאֲבֹתֵ֑ינוּ לָתֵ֥ת לָֽנוּ׃ 4 וְלָקַ֤ח הַכֹּהֵן֙ הַטֶּ֔נֶא מִיָּדֶ֔ךָ וְהִנִּיחוֹ֙ לִפְנֵ֣י מִזְבַּ֔ח יְהוָ֖ה אֱלֹהֶֽיךָ׃ 5 וְעָנִ֣יתָ וְאָמַרְתָּ֗ לִפְנֵי֙ יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ אֲרַמִּ֥י אֹבֵ֖ד אָבִ֑י וַיֵּ֣רֶד מִצְרַ֗יְמָה וַיָּ֤גָר שָׁם֙ בִּמְתֵ֣י מְעָ֔ט וַיְהִ֥י שָׁ֖ם לְגוֹ֣י גָּד֑וֹל עָצ֖וּם וָרָֽב׃ 6 וַיָּרֵ֨עוּ אֹתָ֜נוּ הַמִּצְרִ֗ים וַיְעַנּוּנוּ֙ וַיִּתְּנ֣וּ עָלֵ֔ינוּ עֲבֹדָ֖ה קָשָֽׁה׃ 7 וַנִּצְעַ֖ק אֶל־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י אֲבֹתֵ֑ינוּ וַיִּשְׁמַ֤ע יְהוָה֙ אֶת־קֹלֵ֔נוּ וַיַּ֥רְא אֶת־עָנְיֵ֖נוּ וְאֶת־עֲמָלֵ֥נוּ וְאֶת־לַחֲצֵֽנוּ׃ 8 וַיּוֹצִאֵ֨נוּ יְהוָ֜ה מִמִּצְרַ֗יִם בְּיָ֤ד חֲזָקָה֙ וּבִזְרוֹ֣עַ נְטוּיָ֔ה וּבְמֹרָ֥א גָּדֹ֖ל וּבְאֹתוֹת֥ וּבְמוֹפְתִֽים׃ 9 וַיְבִאֵ֖נוּ אֶל־הַמָּק֣וֹם הַזֶּ֑ה וַיִּתֶּן־לָ֨נוּ֙ אֶ

ותקבר: ס ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: ס ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית ואדבאל ומבשם: ומשמע ודומה ומשא: חדד ותימא יטור נפיש וקדמה: אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאים לאמתם: ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע ויאסף אל עמיו: וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בואכה אשור על פני כל אחיו נפל: ס ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה: ויאמר יהוה לה שני גיים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: ויהי ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדתה אותם: ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים: ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה: ס ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל ואקים את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ: עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי: ס וישב יצחק בגרר: וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי היא כי ירא היה לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על רבקה כי יפת מראה היא: ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה: ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשמה: ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת: ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה: ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד מאד: ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: ואת כל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר: ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד: ויסע משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם: וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו אשר סתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו: ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים: ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו: ויחפרו באר אחרת וירבו גם עליה ויקרא שמה שטנה: ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: ויעל משם באר שבע: ויראה אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי ואברכך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי: ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר: ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו: ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם: ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך: אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה: ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה: ס ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי: ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה: ס ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד: ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך נפשי בטרם אמות: ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר: הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי: ועתה בני שמע בקלי לאשר אנכי מצוה אותך: לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב: והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו: ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק: אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי: וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו: ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמודת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן: ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו: ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני: ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך: ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני: ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא: ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו: ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ותברכהו: ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני: ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכני נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת: ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני: ויגש וישק לו ויריח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה: ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש: יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך: ס ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויעקב יצא יצא מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו: ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך: ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה: כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי: ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך: ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת ברכה לי: ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו ולך מה אעשה בני: ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויישא עשו קולו ויבך: ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל: ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך: ויעטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי: ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל וישלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך: ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה: וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך: עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים: ס ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצום ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען: קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך: ואל שדי יברך אתך ויפרה וירבך והיית לקהל עמים: ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם: ויצלח יצחק את יעקב וישלחהו וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו: ס ויראה עשו כי ברך יצחק את יעקב וישלח פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען: וילך יעקב שמע אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם: וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו: וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נבית על נשיו לו לאשה: ס ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא: ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך: והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך: ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים: וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה: ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה: ויידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש: ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך: ס ויישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: ויראה והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדולה על פי הבאר: ואספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה: ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן: ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו: ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא: ויהי כראות יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו: וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך: ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה: ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וישק לו ויבא לו אל ביתו ויגד ללבן את כל הדברים האלה: ויאמר לבן אליו אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: ויאמר לבן ליעקב הכי תעבדני חנם הגידה לי מה משכרתך: ולבן היו שתי בנות שם הגדולה לאה ושם הקטנה רחל: ותהי לאה רכות עינים ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה: ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי לאיש אחר שבה עמדי: ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה: ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: מלא שבע זאת ונתנה לך גם את האחרת בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות: ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה: ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: ויראה יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון: ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת: ס ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי: ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן: ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אני ממנה: ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן: ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד בן שני ליעקב: ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי: ס ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה: ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו גד: ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר: ס וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך: ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך: ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא: וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי: ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר: ותהר עוד לאה ותלד ליעקב בן ששי: ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבולן: ואחרי כן ילדה בת ותקרא את שמה דינה: ס ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה: ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי: ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר: ס ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי וכארצי: תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בם ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך: ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני יהוה בגללך: ויאמר נקבה משכרתך עלי ואתנה: ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי: כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר: אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה עקד בכשבים וטלוא ועקד בעזים והיה שכרי: וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים ועקד בכשבים גנוב הוא אתי: ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים את כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו: וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרות: ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבן מחשפת על המקלות אשר בירכתים השקת המים אשר יבא הצאן לשתות נגדן בעצם היום בהן ילדנה לנכח הצאן: ויעקב הפריד את הכבשים ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדם ולא שתם על צאן לבן: והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושת יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים להיחם במקלות: ובהעטף הצאן לא ישים ויהי העטפים ללבן והמקשרים ליעקב: ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים: ס וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה: וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום: ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: וישלח יעקב ויקרא לרחל ולאה השדה אל צאנו: ויאמר להן אני רואה את פני אביכן כי איננו עמדי כתמול שלשום ואלהי אבי היה עמדי: ואתנה יודעות כי בכל כחי עבדתי את אביכן: ואביכן התלני ושנה את משכרתי עשרת מונים ולא נתנו אלהים לו להרע עמדי: אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים: ויצל אלהים את מקנה אביכן ויתן לי: ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברהרים: ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברהרים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך: אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך: ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את כספנו: כי כל העשר אשר הצל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: ס ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים: ויסע את כל מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען: ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה: ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד לו כי בורח הוא: ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד: ס ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד: ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע: ויגע לבן אל יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר והלבן תקע את אחיו בהר הגלעד: ויאמר לבן אל יעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשבויות חרב: למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתף ובכנור: ולא נשקתני לבני ולבנותי עתה הסכלת עשות: יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע: ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלהי: ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמך: עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם: ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם ויחש לבן את כל האהל ולא מצא: ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים: ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי: כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכחו בין שנינו: זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי: טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני: זה לי עשרים בשנה בבתיך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשני בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מונים: לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אמש הוכיח: ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו: ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני וביניך: ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל: ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך על כן קרא שמו גלעד: והמצפה אשר אמר יצר יהוה בינותי וביניך כי נסתר איש מרעהו: אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך: ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר ירתי ביני וביניך: עד הגל הזה והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו זבח זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליני בהר: ס וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתם וילך וישב לבן למקומו: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים: ס וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום: ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה: ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך: וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו: ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר ואת הגמלים לשני מחנות: ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבא והכני אם על בנים: ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב: ויהי שם בלילה ההוא ויקח ממה שעבר בידו מנחה לעשו אחיו: עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים: מיניקות שלשים וגמלים מניקות ובניהם ארבעים פרות ועשרה פרים אתנות עשרים ועשרה עירים: ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר: ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו: ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו: ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחר כן אראה פניו אולי ישא פני: ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה: ויקם בלילה ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני: ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: ויאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו: על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה: ס וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: וישם את השפחות וילדיהם ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים: והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו: וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו: וישא עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך: ותגשנה השפחות הנה והילדיהן ותשתחוין: ותגש גם לאה וילדיה ותשתחוין ואחר נגש יוסף ורחל ויתשתחוו: ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני: ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך: ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני: קח נא את ברכתי אשר הובאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח: ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך: ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה: ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני: וישב עשו ביום ההוא לדרכו שעירה: ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות: ס ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר: וקנה את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה: ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל

ותקבר: ס ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: ס ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית ואדבאל ומבשם: ומשמע ודומה ומשא: חדד ותימא יטור נפיש וקדמה: אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאים לאמתם: ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע ויאסף אל עמיו: וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בואכה אשור על פני כל אחיו נפל: ס ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה: ויאמר יהוה לה שני גיים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: ויהי ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדתה אותם: ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים: ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה: ס ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל ואקים את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצ

1 וַיְהִי בִּשְׁנַת־מוֹת הָעֻזִּיָּהוּ וָאֶרְאֶה אֶת־אֲדֹנָי יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא וְשׁוּלָיו מְלְאִים אֶת־הַהֵיכָל׃
2 שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לָאֶחָד בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָנָיו וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף׃
3 וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃
4 וַיָּנֻעוּ אַמּוֹת הַסִּפִּים מִקּוֹל הַקּוֹרֵא וְהַבַּיִת יִמָּלֵא עָשָׁן׃
5 וָאֹמַר אוֹי־לִי כִּי־נִדְמֵיתִי כִּי אִישׁ טְמֵא־שְׂפָתַיִם אָנֹכִי וּבְתוֹךְ עַם טְמֵא־שְׂפָתַיִם אָנֹכִי יוֹשֵׁב כִּי אֶת־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי׃
6 וַיָּעָף אֵלַי אֶחָד מִן־הַשְּׂרָפִים וּבְיָדוֹ רִצְפָּה לָקַח בְּמֶלְקָחַיִם מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ׃
7 וַיַּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָגַע זֶה עַל־שְׂפָתֶיךָ וְסָר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְכֻפָּר׃
8 וָאֶשְׁמַע אֶת־קוֹל אֲדֹנָי אֹמֵר אֶת־מִי אֶשְׁלָח וּמִי יֵלֵךְ־לָנוּ וָאֹמַר הִנֵּנִי שְׁלָחֵנִי׃
9 וַיֹּאמֶר לֵךְ וְאָמַרְתָּ לָעָם הַזֶּה שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ וְאַל־תָּבִינוּ וּרְאוּ רָאוֹ וְאַל־תֵּדָעוּ׃
10 הַשְׁמֵן לֵב־הָעָם הַזֶּה וְאָזְנָיו הַכְבֵּד וְעֵינָיו הָשַׁע פֶּן־יִרְאֶה בְעֵינָיו וּבְאָזְנָיו יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יָבִין וְשָׁב וְרָפָא לוֹ׃
11 וָאֹמַר עַד־מָתַי אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם־שָׁוּ עָרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים מֵאֵין אָדָם וְהָאֲדָמָה תִּשָּׁאֶה שְׁמָמָה׃
12 וְרִחַק יְהוָה אֶת־הָאָדָם וְרַבָּה הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃
13 וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂרִיָּה וְשָׁבָה וְהָיְתָה לְבִעֵר כְּאֵלָה וְכָאַלּוֹן אֲשֶׁר בְּשִׁלְכֶת מַצֶּבֶת בָּהֶם זֶרַע קֹדֶשׁ מַצֶּבְתָּהּ׃

1 בִּשְׁנַת אָחָז בֶּן־יוֹתָם בֶּן־עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עָלָה רְצִין מֶלֶךְ־אֲרָם וּפֶקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַ͏ִם לַמִּלְחָמָה עָלֶיהָ וְלֹא יָכֹל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ׃
2 וַיֻּגַּד לְבֵית דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל־אֶפְרָיִם וַיָּנַע לְבָבוֹ וְלֵב עַמּוֹ כְּנוֹעַ עֵצִים מִפְּנֵי רוּחַ׃
3 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְשַׁעְיָהוּ צֵא־נָא לִקְרַאת אָחָז אַתָּה וּשְׁאָר יָשׁוּב בְּנֶךָ אֶל־קְצֵה תְּעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה אֶל־מְסִלַּת שְׂדֵה כוֹבֵס׃
4 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִשָּׁמֶר וְהַשְׁקֵט אַל־תִּירָא וּלְבָבְךָ אַל־יֵרַךְ מִשְּׁנֵי זַנְבוֹת הָאוּדִים הָאֵלֶּה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף רְצִין וַאֲרָם וּבֶן־רְמַלְיָהוּ׃
5 יַעַן כִּי־יָעַץ עָלֶיךָ אֲרָם רָע אֶפְרַיִם וּבֶן־רְמַלְיָהוּ לֵאמֹר׃
6 נַעֲלֶה בִיהוּדָה וְנָקִיצֶנָּה וְנָבַקְעֶנָּה אֵלֵינוּ וְנַמְלִיךְ מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֶת־בֶּן־טָבְאֵל׃
7 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה׃
8 כִּי רֹאשׁ אֲרָם דַּמֶּשֶׂק וְרֹאשׁ דַּמֶּשֶׂק רְצִין וּבְעוֹד שִׁשִּׁים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה יֵחַת אֶפְרַיִם מֵעָם׃
9 וְרֹאשׁ אֶפְרַיִם שֹׁמְרוֹן וְרֹאשׁ שֹׁמְרוֹן בֶּן־רְמַלְיָהוּ אִם־לֹא תַאֲמִינוּ כִּי לֹא תֵאָמֵנוּ׃
10 וַיֹּסֶף יְהוָה דַּבֵּר אֶל־אָחָז לֵאמֹר׃
11 שְׁאַל־לְךָ אוֹת מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַעְמֵק שְׁאָלָה אוֹ הַגְבֵּהַּ לָמָעְלָה׃
12 וַיֹּאמֶר אָחָז לֹא אֶשְׁאַל וְלֹא אֲנַסֶּה אֶת־יְהוָה׃
13 וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ־נָא בֵּית דָּוִד הַמְעַט מִכֶּם הַלְאוֹת אֲנָשִׁים כִּי תַלְאוּ גַּם אֶת־אֱלֹהָי׃
14 לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא לָכֶם אוֹת הִנֵּה הָעַלְמָה הָרָה וְיֹלֶדֶת בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ עִמָּנוּאֵל׃
15 חֶמְאָה וּדְבַשׁ יֹאכֵל לְדַעְתּוֹ מָאֵס בָּרָע וּבָחוֹר בַּטּוֹב׃
16 כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר מָאֵס בָּרָע וּבָחוֹר בַּטּוֹב תֵּעָזֵב הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה קָץ מִפְּנֵי שְׁנֵי מְלָכֶיהָ׃
17 וְהֵבִיא יְהוָה עָלֶיךָ וְעַל־עַמְּךָ וְעַל־בֵּית אָבִיךָ יָמִים אֲשֶׁר לֹא־בָאוּ לְמִיּוֹם סוּר אֶפְרַיִם מֵעַל יְהוּדָה אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
18 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁרֹק יְהוָה לַזְּבוּב אֲשֶׁר בִּקְצֵה יְאוֹרֵי מִצְרָיִם וְלַדְּבוֹר אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר׃
19 וּבָאוּ וְנָחוּ כֻלָּם בְּנַחֲלֵי הַבָּתֻּרִים וּבִנְקִיקֵי הַסְּלָעִים וּבְכָל־הַנְּהָלִים וְעַל כָּל־הַנָּוֶה׃
20 בַּיּוֹם הַהוּא יְגַלַּח אֲדֹנָי בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה בְּעַבְרִים נָהָר בְּמֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת־הָרֹאשׁ וְשַׂעַר הָרַגְלַיִם וְגַם אֶת־הַזָּקָן תִּסְפֶּה׃
21 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יְחַיֶּה אִישׁ עֶגְלַת בָּקָר וּשְׁתֵּי הַצֹּאן׃
22 וְהָיָה מֵרֹב עְשֹׂת חָלֶב יֹאכַל כִּי חֶמְאָה וּדְבַשׁ יֹאכַל כָּל־הַנּוֹתָר בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃
23 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה כָּל־מָקוֹם אֲשֶׁר יִהְיוּ שָׁם אֶלֶף גֶּפֶן בְּאֶלֶף כָּסֶף לַשָּׁמִיר וְלַשַּׁיִת תִּהְיֶה׃
24 בַּחִצִּים וּבַקֶּשֶׁת יָבֹא שָׁמָּה כִּי שָׁמִיר וְשַׁיִת תִּהְיֶה כָּל־הָאָרֶץ׃
25 וְכָל־הֶהָרִים אֲשֶׁר בְּמַעְדֵּר יֵעָדָרוּן לֹא תָבוֹא שָׁמָּה יִרְאַת שָׁמִיר וְשַׁיִת וְהָיוּ לְמִשְׁלַח שׁוֹר וּלְמִרְמַס שֶׂה׃

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קַח־לְךָ גִּלָּיוֹן גָּדוֹל וּכְתֹב עָלָיו בְּחֶרֶט אֱנוֹשׁ לְמַהֵר שָׁלָל חָשׁ בַּז׃
2 וְאָעִידָה לִי עֵדִים נֶאֱמָנִים אֶת אוּרִיָּה הַכֹּהֵן וְאֶת זְכַרְיָהוּ בֶּן־יְבֶרֶכְיָהוּ׃
3 וָאֶקְרַב אֶל־הַנְּבִיאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא שְׁמוֹ מַהֵר שָׁלָל חָשׁ בַּז׃
4 כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר קְרֹא אָבִי וְאִמִּי אֶשָּׂא אֶת־חֵיל דַּמֶּשֶׂק וְאֶת־שְׁלַל שֹׁמְרוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
5 וַיֹּסֶף יְהוָה דַּבֵּר אֵלַי עוֹד לֵאמֹר׃
6 יַעַן מָאַס הָעָם הַזֶּה אֶת־מֵי הַשִּׁלֹחַ הוֹלְכִים לְאָט וְאֶת־רְצִין וּבֶן־רְמַלְיָהוּ יָשִׂישׂוּ׃
7 וְלָכֵן הִנֵּה אֲדֹנָי מַעֲלֶה עֲלֵיהֶם אֶת־מֵי הַנָּהָר עֲצוּמִים וְרַבִּים אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶת־כָּל־כְּבוֹדוֹ וְעָלָה עַל־כָּל־אֲפִיקָיו וְהָלַךְ עַל־כָּל־גְּדוֹתָיו׃
8 וְשָׁטַף בִּיהוּדָה שָׁטַף וְעָבַר עַד־צַוָּאר יַגִּיעַ וּמִפְרַשׂ כְּנָפָיו יִהְיֶה מְלֹא רֹחַב אַרְצְךָ עִמָּנוּאֵל׃
9 רֹעוּ עַמִּים וְהֵחַתּוּ וְהַאֲזִינוּ כָּל־מֶרְחַקֵּי אָרֶץ הָאַזְּרוּ וְהֵחַתּוּ הָאַזְּרוּ וְהֵחַתּוּ׃
10 עִצוּ עֵצָה וְתֻפָר דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל׃
11 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי כַּחֲזֻקַת הַיָּד וְיִסְּרַנִי מִלֶּכֶת בְּדֶרֶךְ הָעָם הַזֶּה לֵאמֹר׃
12 לֹא תֹאמְרוּ קֶשֶׁר לְכֹל אֲשֶׁר יֹאמַר הָעָם הַזֶּה קֶשֶׁר וְאֶת־מוֹרָאוֹ לֹא תִירְאוּ וְלֹא תַעֲרִיצוּ׃
13 אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת אֹתוֹ תַקְדִּישׁוּ וְהוּא מוֹרַאֲכֶם וְהוּא יַעַרְצֶכֶם׃
14 וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וּלְאֶבֶן נֶגֶף וּלְצוּר מִכְשׁוֹל לִשְׁנֵי בָתֵּי יִשְׂרָאֵל לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָ͏ִם׃
15 וְכָשְׁלוּ בָהֶם רַבִּים וְנָפְלוּ וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃
16 צוֹר עֵדוּת חֲתוֹם תּוֹרָה בְּלִמּוּדָי׃
17 וְחִכִּיתִי לַיהוָה הַמַּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב וְקִוֵּיתִי לוֹ׃
18 הִנֵּנִי וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן־לִי יְהוָה לְאֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת שֹׁכֵן בְּהַר־צִיּוֹן׃
19 וְכִי יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם דִּרְשׁוּ אֶל־הָאֹבוֹת וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִים הַמְצַפְצְפִים וְהַהֹגִים הֲלֹא עַם אֶל־אֱלֹהָיו יִדְרֹשׁ בְּעַד הַחַיִּים אֶל־הַמֵּתִים׃
20 לְתוֹרָה וְלַתְּעוּדָה אִם־לֹא יֹאמְרוּ כַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵין־לָהּ שָׁחַר׃
21 וְעָבַר בָּהּ נִקְשֶׁה וְרָעֵב וְהָיָה כִּי־רָעַב וְהִתְקַצַּף וְקִלַּל בְּמַלְכּוֹ וֵאלֹהָיו וּפָנָה לְמָעְלָה׃
22 וְאֶל־אֶרֶץ יַבִּיט וְהִנֵּה צָרָה וַחֲשֵׁכָה מְעוֹף צוּקָה וְאָפֵל מִנְדָּח׃

1 כִּי לֹא מוּעָף לָהּ לַאֲשֶׁר מוֹצָא לָהּ מוֹעֵד כָּעֵת הָרִאשׁוֹן הֵקַל לְאַרְצָה זְבוּלֻן וְאַרְצָה נַפְתָּלִי וְהָאַחֲרוֹן הִכְבִּיד דֶּרֶךְ הַיָּם עֵבֶר הַיַּרְדֵּן גְּלִיל הַגּוֹיִם׃
2 הָעָם הַהֹלְכִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אוֹר גָּדוֹל יֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ צַלְמָוֶת אוֹר נָגַהּ עֲלֵיהֶם׃
3 הִרְבִּיתָ הַגּוֹי לֹא הִגְדַּלְתָּ הַשִּׂמְחָה שָׂמְחוּ לְפָנֶיךָ כְּשִׂמְחַת בַּקָּצִיר כַּאֲשֶׁר יָגִילוּ בְּחַלְּקָם שָׁלָל׃
4 כִּי אֶת־עֹל סִבְלוֹ וְאֶת־מַטֵּה כְתֵפוֹ שֵׁבֶט נֹגְשׂוֹ הֲלֹא־כְיוֹם מִדְיָן׃
5 כִּי כָל־סְאוֹן סֹאֵן בְּרַעַשׁ וְשִׂלְמָה מְגוֹלָלִים בְּדָמִים וְהָיְתָה לִשְׂרֵפָה מַאֲכֶלֶת אֵשׁ׃
6 כִּי־יֶלֶד יֻלַּד־לָנוּ בֵּן נִתַּן־לָנוּ וַתְּהִי הַמִּשְׂרָה עַל־שִׁכְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִיעַד שַׂר־שָׁלוֹם׃
7 לָמַרְבֵּה הַמִּשְׂרָה וּלְשָׁלוֹם אֵין־קֵץ עַל כִּסֵּא דָוִד וְעַל מַמְלַכְתּוֹ לְהָכִין אֹתָהּ וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם קִנְאַת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה זֹּאת׃
8 דְּבָר שָׁלַח אֲדֹנָי בְּיַעֲקֹב וְנָפַל בְּיִשְׂרָאֵל׃
9 וְיָדְעוּ כָל־הָעָם אֶפְרַיִם וְיוֹשֵׁב שֹׁמְרוֹן בְּגַאֲוָה וּבִגְדֹל לֵבָב לֵאמֹר׃
10 לְבֵנִים נָפָלוּ וְגָזִית נִבְנֶה שִׁקְמִים כָּרֻתוּ וַאֲרָזִים נָחֳלִיף׃
11 וַיְשַׂגֵּב יְהוָה אֶת־צָרֵי רְצִין עָלָיו וְאֶת־אֹיְבָיו יְסַכְסֵךְ׃
12 אֲרָם מִקֶּדֶם וּפְלִשְׁתִּים מֵאָחוֹר וַיֹּאכְלוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־פֶּה בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
13 וְהָעָם לֹא־שָׁב עַד־הַמַּכֵּהוּ וְאֶת־יְהוָה צְבָאוֹת לֹא דָרָשׁוּ׃
14 וַיַּכְרֵת יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל רֹאשׁ וְזָנָב כִּפָּה וְאַגְמוֹן יוֹם אֶחָד׃
15 זָקֵן וּנְשׂוּא פָנִים הוּא רֹאשׁ וְנָבִיא מוֹרֶה כָזָב הוּא זָנָב׃
16 וְהָיוּ מַנְהִגֵי הָעָם הַזֶּה מַתְעִים וּמְבֻלָּעֵיהֶם מְתֻעִים׃
17 עַל־כֵּן עַל־בַּחוּרָיו לֹא יִשְׂמַח אֲדֹנָי וְאֶת־יְתוֹמָיו וְאֶת־אַלְמְנוֹתָיו לֹא יְרַחֵם כִּי כֻלּוֹ חָנֵף וּמְרַע וְכָל־פֶּה דֹּבֵר נְבָלָה בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
18 כִּי־בָעֲרָה כָאֵשׁ רִשְׁעָה שָׁמִיר וָשַׁיִת תֹּאכֵל וַתְּלַהֵט בְּסִבְכֵי הַיָּעַר וַיִּתְאַבְּכוּ תִּתְאַבֵּךְ עָשָׁן׃
19 בְּעֶבְרַת יְהוָה צְבָאוֹת נָעְתָה הָאָרֶץ וַתְּהִי הָעָם כְּמַאֲכֶלֶת אֵשׁ אִישׁ עַל־אָחִיו לֹא יַחְמֹלוּ׃
20 וַיִּגְזֹר עַל־יָמִין וְרָעֵב וַיֹּאכַל עַל־שְׂמֹאל וְלֹא תִשְׂבָּעְנָה אִישׁ בְּשַׂר זְרֹעוֹ יֹאכֵלוּ׃
21 מְנַשֶּׁה אֶת־אֶפְרַיִם וְאֶפְרַיִם אֶת־מְנַשֶּׁה יַחְדָּו הֵמָּה עַל־יְהוּדָה בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃

1 הוֹי חֹקְקֵי חֹק־אָוֶן וְכֹתְבִים עָמָל כָּתָבוּ׃
2 לְהַטּוֹת מִשְׁפָּט דַּלִּים וְלִגְזֹל מִשְׁפַּט עֲנִיֵּי עַמִּי לִהְיוֹת אַלְמָנוֹת שְׁלָלָם וְיָתוֹמִים יָבֹזּוּ׃
3 וּמַה־תַּעֲשׂוּ לְיוֹם פְּקֻדָּה וְלְשׁוֹאָה מִמֶּרְחָק תָּבוֹא עַל־מִי תָנוּסוּ לְעֶזְרָה וְאָנָה תַּעַזְבוּ כְּבוֹדְכֶם׃
4 בִּלְתִּי כְּרֹעַ תַּחַת אֲסִירִים וְתַחַת הֲרוּגִים יִפֹּלוּ בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
5 הוֹי אַשּׁוּר שֵׁבֶט אַפִּי וּמַטֶּה הִיא בְיָדָם זַעְמִי׃
6 אֶל־גּוֹי חָנֵף אֲשַׁלְּחֶנּוּ וְעַל עַם עֶבְרָתִי אֲצַוֶּנּוּ לִשְׁלֹל שָׁלָל וְלָבֹז בַּז וְלָשׂוּם מִדְרָס לָצֶאת כְּטִיט חוּצוֹת׃
7 וְהוּא לֹא כֵן יַחְשֹׁב וְלִבּוֹ לֹא כֵן יְדַמֶּה כִּי־לְהַשְׁמִיד בִּלֵּב וְלַהֲכְרִית גּוֹיִם לֹא מְעָטוֹת׃
8 כִּי יֹאמַר הֲלוֹא יַחַד שָׂרָי מְלָכִים׃
9 הֲלוֹא כְּכַרְכְּמִישׁ כָּלְנוֹ אִם־לֹא כְאַרְפָּד חֲמָת אִם־לֹא כְדַמֶּשֶׂק שֹׁמְרוֹן׃
10 כַּאֲשֶׁר מָצְאָה יָדִי לְמַמְלְכוֹת הָאֱלִילִים וּפְסִלֵיהֶם מִירוּשָׁלַ͏ִם וְשֹׁמְרוֹן׃
11 הֲלֹא כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשֹׁמְרוֹן וְלַעֲצַבֶּיהָ כֵּן אֶעֱשֶׂה לִירוּשָׁלַ͏ִם וְלְעֲצַבֶּיהָ׃
12 וְהָיָה כִּי־יִגְמֹר אֲדֹנָי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂהוּ בְּהַר־צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַ͏ִם אֶפְקֹד עַל־פְּרִי גֹדֶל לְבַב מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְעַל תִּפְאֶרֶת רוֹם עֵינָיו׃
13 כִּי אָמַר בְּכֹחַ יָדִי עָשִׂיתִי וּבְחָכְמָתִי כִּי נְבֹנְתִי וְאָסִיר גְּבוּלוֹת עַמִּים וְאֹצְרוֹתֵיהֶם שָׁסִיתִי וָאוֹרִיד כַּאַבִּיר יוֹשְׁבִים׃
14 וַתִּמְצָא כָעֵן יָדִי חַיִל עַמִּים וְכַקֵּן עֲזוּבוֹת כֹּל־הָאָרֶץ אֲנִי אָסָפְתִּי וְלֹא־נָד כָּנָף וּפוֹצֶה וּמְצַפְצֵף׃
15 הֲיִתְפָּאֵר הַגַּרְזֶן עַל־הַחוֹצֵב בּוֹ אִם־יִגְדַּל הַמַּשּׂוֹר עַל־מְנִיפוֹ כְּהָנִיף שֵׁבֶט אֶת־מֵרִימָיו כְּהָרִים מַטֶּה לֹא־עֵץ׃
16 לָכֵן יִשְׁלַח הָאֲדוֹן יְהוִה צְבָאוֹת בְּמִשְׁמַנָּיו רָזוֹן וְתַחַת כְּבוֹדוֹ יֵקַד יֵקֵד כִּיקוֹד אֵשׁ׃
17 וְהָיָה אוֹר יִשְׂרָאֵל לְאֵשׁ וְקְדוֹשׁוֹ לְלֶהָבָה וּבָעֲרָה וְאָכְלָה שִׁיתוֹ וּשְׁמִירוֹ בְּיוֹם אֶחָד׃
18 וְכְבוֹד יַעְרוֹ וְכַרְמְלוֹ מִנַּפֶשׁ וְעַד־בָּשָׂר יְכַלֶּה וְהָיָה כְּמוֹג נוֹסֵס׃
19 וְיֶתֶר עֲצֵי יַעְרוֹ מִסְפָּר יִהְיוּ וְנַעַר יִכְתְּבֵם׃
20 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לֹא־יוֹסִיף עוֹד שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וּפְלֵיטַת בֵּית יַעֲקֹב הִשָּׁעֵן עַל־מַכֵּהוּ וְנִשְׁעַן עַל־יְהוָה בֶּאֱמֶת׃
21 שְׁאָר יָשׁוּב שְׁאָר יַעֲקֹב אֶל־אֵל גִּבּוֹר׃
22 כִּי אִם־יִהְיֶה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם שְׁאָר יָשׁוּב בּוֹ כָּלָה חָרוּץ שֹׁטֵף צְדָקָה׃
23 כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת עֹשֶׂה בְּקֶרֶב כָּל־הָאָרֶץ׃
24 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת אַל־תִּירְאִי עַמִּי יוֹשֵׁב צִיּוֹן מֵאַשּׁוּר בַּשֵּׁבֶט יַכֶּה וּמַטֵּהוּ יִשָּׂא עָלֶיךָ בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃
25 וְעוֹד מְעַט מִזְעָר וְכָלָה זַעַם וְאַפִּי עַל־תֻּמָּתָם׃
26 וְעוֹרֵר עָלָיו יְהוָה צְבָאוֹת שׁוֹט כְּמַכַּת מִדְיָן בְּצוּר עוֹרֵב וּמַטֵּהוּ עַל־הַיָּם וְנָשָׂא בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃
27 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יָסוּר סֻבֳּלוֹ מֵעַל שִׁכְמֶךָ וְעֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ וְנִשְׁחַת עֹל מִפְּנֵי שָׁמֶן׃
28 בָּא עַל־עַיָּת עָבַר בְּמִגְרוֹן לְמִכְמָשׂ יַפְקִיד כֵּלָיו׃
29 עָבְרוּ מַעְבָּרָה גֶּבַע מָלוֹן לָנוּ הָרָמָה חָרְדָה גִּבְעַת שָׁאוּל בָּרָחָה׃
30 צַהֲלִי בַת־גַּלִּים הַקְשִׁיבִי לָיְשָׁה עֲנִיָּה עֲנָתוֹת׃
31 נָדְדָה מַדְמֵנָה יוֹשְׁבֵי הַגֵּבִים הֵעָזִיבוּ׃
32 עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לַעֲמֹד יָנִיף יָדוֹ הַר בַּת־צִיּוֹן גִּבְעַת יְרוּשָׁלָ͏ִם׃
33 הִנֵּה הָאֲדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מְסָעֵף פֻּארָה בְּמַעֲרָצָה וְרָמֵי הַקוֹמָה גְּדוּעִים וְהַגְּבֹהִים שְׁפָלוּ׃
34 וְנִקַּף סִבְכֵי הַיַּעַר בַּבַּרְזֶל וְהַלְּבָנוֹן בְּאַדִּיר יִפּוֹל׃

1 וְיָצָא חֹטֶר מִגֵּזַע יִשָׁי וְנֵצֶר מִשָּׁרָשָׁיו יִפְרֶה׃
2 וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה׃
3 וְהַרְחִיבוֹ בְּיִרְאַת יְהוָה וְלֹא־לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפֹּט וְלֹא לְמִשְׁמַע אָזְנָיו יוֹכִיחַ׃
4 וְשָׁפַט בְּצֶדֶק דַּלִּים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי אָרֶץ וְהִכָּה אֶרֶץ בְּשֵׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ שְׂפָתָיו יָמִית רָשָׁע׃
5 וְהָיָה צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנָיו וְהָאֱמוּנָה אֵזוֹר חֲלָצָיו׃
6 וְגָר זְאֵב עִם־כֶּבֶשׂ וְנָמֵר עִם־גְּדִי יִרְבָּץ וְעֵגֶל וּכְפִיר וּמְרִיא יַחְדָּו וְנַעַר קָטֹן נֹהֵג בָּהֶם׃
7 וּפָרָה וָדֹב תִּרְעֶינָה יַחַד יִרְבְּצוּ יַלְדֵיהֶן וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל תֶּבֶן׃
8 וְשִׁעַשַׁע יוֹנֵק עַל־חֻר פָּתִין וְעַל מְאוּרַת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָה׃
9 לֹא־יָרֵעוּ וְלֹא־יַשְׁחִיתוּ בְּכָל־הַר קָדְשִׁי כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת־יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים׃
10 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא שֹׁרֶשׁ יִשָׁי אֲשֶׁר עֹמֵד לְנֵס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרֹשׁוּ וְהָיְתָה מְנֻחָתוֹ כָּבוֹד׃
11 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי שֵׁנִית יָדוֹ לִקְנוֹת אֶת־שְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפַּתְרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמֵעֵילָם וּמִשִּׁנְעָר וּמֵחֲמָת וּמֵאִיֵּי הַיָּם׃
12 וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם וְאָסַף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפוּצוֹת יְהוּדָה יְקַבֵּץ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃
13 וְסָרָה קִנְאַת אֶפְרַיִם וְצֹרְרֵי יְהוּדָה יִכָּרֵתוּ אֶפְרַיִם לֹא יְקַנֵּא אֶת־יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא יָצֹר אֶת־אֶפְרָיִם׃
14 וְעָטְפוּ בְכָתֵף פְּלִשְׁתִּים יָמָּה יַחַד יָבֹזּוּ בְּנֵי־קֶדֶם אֶת־אֱדוֹם וּמוֹאָב מִשְׁלוֹחַ יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם׃
15 וְהֶחֱרִים יְהוָה אֶת־לְשׁוֹן יָם־מִצְרָיִם וְהֵנִיף יָדוֹ עַל־הַנָּהָר בְּעֵזִי רוּחוֹ וְהִכָּהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים וְהַדְרִיךְ בַּנְּעָלִים׃
16 וְהָיְתָה מְסִלָּה לִשְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר כַּאֲשֶׁר הָיְתָה לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

1 וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אוֹדְךָ יְהוָה כִּי אָנַפְתָּ בִּי יָשֹׁב אַפְּךָ וּתְנַחֲמֵנִי׃
2 הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃
3 וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה׃
4 וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ׃
5 זַמְּרוּ לַיהוָה כִּי גֵאוּת עָשָׂה מוּדַעַת זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ׃
6 צַהֲלִי וְרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

1 מַשָּׂא בָּבֶל אֲשֶׁר חָזָה יְשַׁעְיָהוּ בֶּן־אָמוֹץ׃
2 עַל־הַר נִסָּא הָרִימוּ־קוֹל הָנִיפוּ־יָד וְיָבֹאוּ פִּתְחֵי נְדִיבִים׃
3 אֲנִי צִוִּיתִי לִקְדוּשָׁי גַּם קָרָאתִי גִבּוֹרַי לְאַפִּי עַלִּיזֵי גַאֲוָתִי׃
4 קוֹל הָמוֹן בֶּהָרִים דְּמוּת עַם רַב קוֹל שְׁאוֹן מַמְלְכוֹת גּוֹיִם נֶאֱסָפִים יְהוָה צְבָאוֹת פֹּקֵד צְבָא מִלְחָמָה׃
5 בָּאִים מֵאֶרֶץ מֶרְחָק מִקְצֵה הַשָּׁמָיִם יְהוָה וּכְלֵי זַעְמוֹ לְחַבֵּל כָּל־הָאָרֶץ׃
6 הֵילִילוּ כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה כְּשֹׁד מִשַּׁדַּי יָבוֹא׃
7 עַל־כֵּן כָּל־יָדַיִם תִּרְפֶּינָה וְכָל־לְבַב אֱנוֹשׁ יִמָּס׃
8 וְנִבְהָלוּ צִרִים וְחֶבְלֵי לֵדָה יֹאחֵזוּן כַּיּוֹלֵדָה יִתְחִילוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ יִתְמָהּוּ פְּנֵי לְהָבִים פְּנֵיהֶם׃
9 הִנֵּה יוֹם יְהוָה בָּא אַכְזָרִי וְעֶבְרָה וְחָרוֹן אָף לָשׂוּם הָאָרֶץ לְשַׁמָּה וְחַטָּאֶיהָ יַשְׁמִיד מִמֶּנָּה׃
10 כִּי כוֹכְבֵי הַשָּׁמַי

5 כִּי מְהוּמָה יֵשׁ וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה מֵאֵת אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בְּגֵיא חִזָּיוֹן
6 מְתָלַע קִיר וְשַׁוְעַ אֶל הָהָרִים: וְעֵילָם נָשָׂא אַשְׁפָּה בְּרֶכֶב אָדָם פָּרָשִׁים
7 וְקִיר עָרְטָה קָלָעְךָ: וְהָיָה מִבְחַר עֲמָקַיִךְ מָלְאוּ רֶכֶב וּפָרָשִׁים שָׁתוֹ יָשִׁיתוּ
8 שָׁעַר: וַיָּסַר מָסַךְ יְהוּדָה וְהִבַּטְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אֶל נֶשֶׁק בֵּית הַיָּעַר:
9 וּבְקִעֵי עִיר דָּוִד רְאִיתֶם כִּי רַבּוּ וְקִבַּצְתֶּם מֵי הַבְּרֵכָה הַתַּחְתּוֹנָה:
10 וּבָתֵּי יְרוּשָׁלַ‍ִם סְפַרְתֶּם וַתִּתְּצוּ הַבָּתִּים לְבַצַּר הַחוֹמָה:
11 וּמִקְוֶה עֲשִׂיתֶם בֵּין הַחוֹמָתַיִם לְמֵי הַבְּרֵכָה הַיָּשָׁן וְלֹא הִבַּטְתֶּם אֶל עֹשֶׂיהָ
12 וְיוֹצְרָהּ מֵרָחוֹק לֹא רְאִיתֶם: וַיִּקְרָא אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא
13 לִבְכִי וּלְמִסְפֵּד וּלְקָרְחָה וְלַחֲגוֹר שָׂק: וְהִנֵּה שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה הָרֹג בָּקָר
14 וְשָׁחֹט צֹאן אֲכֹל בָּשָׂר וְשָׁתוֹ יָיִן אָכוֹל וְשָׁתוֹ כִּי מָחָר נָמוּת: וַיִּגָּלָה
15 בְּאָזְנַי יְהוָה צְבָאוֹת אִם יְכֻפַּר הֶעָוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תְּמוּתוּן אָמַר אֲדֹנָי
16 יְהוִה צְבָאוֹת: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת לֵךְ בֹּא אֶל הַסֹּכֵן הַזֶּה אֶל
17 שְׁבְנָא אֲשֶׁר עַל הַבָּיִת: מַה לְּךָ פֹּה וּמִי לְךָ פֹּה כִּי חָצַבְתָּ לְךָ פֹּה קֶבֶר
18 חֹצְבוֹ קֶבֶר בַּמָּרוֹם מַעְצֵבָה בַּסֶּלַע מִשְׁכָּן: הִנֵּה יְהוָה מַטְלְטֶלְךָ טַלְטֵלָה
19 גֶּבֶר וְעָטֹה יַעְטֶךָּ: צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנִיפָה כַּדּוּר אֶל אֶרֶץ רְחָבַת יָדָיִם שָׁמָּה
20 תָּמוּת וְשָׁמָּה מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ קְלוֹן בֵּית אֲדֹנֶיךָ: וְהִדַּפְתִּיךָ מִמַּצָּבֶךָ
21 וּמֵהֲרֵסְךָ יֶהֶרְסֶךָּ: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְקָרָאתִי לְעַבְדִּי לְאֶלְיָקִים בֶּן חִלְקִיָּהוּ:
22 וְהַלְבַּשְׁתִּיהוּ כֻתָּנְתֶּךָ וְאַבְנֵטְךָ אֲחַזְּקֶנּוּ וּמֶמְשַׁלְתְּךָ אֶתֵּן בְּיָדוֹ וְהָיָה
23 לְאָב לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַ‍ִם וּלְבֵית יְהוּדָה: וְנָתַתִּי מַפְתֵּחַ בֵּית דָּוִד עַל שִׁכְמוֹ
24 וְפָתַח וְאֵין סֹגֵר וְסָגַר וְאֵין פּוֹתֵחַ: וְתָקַעְתִּיהוּ יָתֵד בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְהָיָה
25 לְכִסֵּא כָבוֹד לְבֵית אָבִיו: וְתָלוּ עָלָיו כָּל כְּבוֹד בֵּית אָבִיו הַצֶּאֱצָאִים
וְהַשְּׁפָלוֹת כֹּל קְטַנֵּי הַכֵּלִים מִכֹּל כְּלֵי הַנְּבָלִים וְעַד כָּל כְּלֵי הַזְּמָרִים:
26 בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תָּסוּר הַיָּתֵד הַנָּתוּן בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְנִגְדְּעָה
וְנָפְלָה וְנִכְרַת הַמַּשָּׂא אֲשֶׁר עָלֶיהָ כִּי יְהוָה דִּבֶּר:

פרק כב׳

1 מַשָּׂא גֵּיא חִזָּיוֹן מַה לָּךְ אִם עָלִית כֻּלָּךְ לַגַּגּוֹת: מְלֵאָה הֲמוֹנִים עִיר
2 שְׁאוֹן קִרְיָה עַלִּיזָה חֲלָלַיִךְ לֹא חַלְלֵי חֶרֶב וְלֹא מֵתֵי מִלְחָמָה: כָּל קְצִינַיִךְ
3 נָדְדוּ יַחְדָּו מִקֶּשֶׁת אֻסָּרוּ כָּל נִמְצָאַיִךְ יַחְדָּו מִמֶּרְחָק נָסוּ: עַל כֵּן אָמַרְתִּי
שְׁעוּ מִנִּי אֲמָרֵר בַּל תָּאִיצוּ לְנַחֲמֵנִי עַל שֹׁד בַּת עַמִּי: כִּי יוֹם מְהוּמָה
וּמוּבָסָה וּמְבוּכָה לַאדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בְּגֵיא חִזָּיוֹן מְגַשֵּׁשׁ קִיר וְשַׁוְעַ אֶל
4 הָהָרִים: וְעֵילָם נָשָׂא אַשְׁפָּה בְּרֶכֶב אָדָם פָּרָשִׁים וְקִיר עָרְטָה קָלָעְךָ:
5 וְהָיָה מִבְחַר עֲמָקַיִךְ מָלְאוּ רֶכֶב וּפָרָשִׁים שָׁתוֹ יָשִׁיתוּ שָׁעַר: וַיָּסַר מָסַךְ
6 יְהוּדָה וְהִבַּטְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אֶל נֶשֶׁק בֵּית הַיָּעַר: וּבְקִעֵי עִיר דָּוִד רְאִיתֶם
7 כִּי רַבּוּ וְקִבַּצְתֶּם מֵי הַבְּרֵכָה הַתַּחְתּוֹנָה: וּבָתֵּי יְרוּשָׁלַ‍ִם סְפַרְתֶּם וַתִּתְּצוּ
8 הַבָּתִּים לְבַצַּר הַחוֹמָה: וּמִקְוֶה עֲשִׂיתֶם בֵּין הַחוֹמָתַיִם לְמֵי הַבְּרֵכָה הַיָּשָׁן
וְלֹא הִבַּטְתֶּם אֶל עֹשֶׂיהָ וְיוֹצְרָהּ מֵרָחוֹק לֹא רְאִיתֶם: וַיִּקְרָא אֲדֹנָי יְהוִה
9 צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לִבְכִי וּלְמִסְפֵּד וּלְקָרְחָה וְלַחֲגוֹר שָׂק: וְהִנֵּה שָׂשׂוֹן
וְשִׂמְחָה הָרֹג בָּקָר וְשָׁחֹט צֹאן אֲכֹל בָּשָׂר וְשָׁתוֹ יָיִן אָכוֹל וְשָׁתוֹ כִּי מָחָר
10 נָמוּת: וַיִּגָּלָה בְּאָזְנַי יְהוָה צְבָאוֹת אִם יְכֻפַּר הֶעָוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד
11 תְּמוּתוּן אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֵךְ בֹּא אֶל הַסֹּכֵן
הַזֶּה אֶל שְׁבְנָא אֲשֶׁר עַל הַבָּיִת: מַה לְּךָ פֹּה וּמִי לְךָ פֹּה כִּי חָצַבְתָּ לְךָ פֹּה
קֶבֶר חֹצְבוֹ קֶבֶר בַּמָּרוֹם מַעְצֵבָה בַּסֶּלַע מִשְׁכָּן: הִנֵּה יְהוָה מַטְלְטֶלְךָ
12 טַלְטֵלָה גֶּבֶר וְעָטֹה יַעְטֶךָּ: צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנִיפָה כַּדּוּר אֶל אֶרֶץ רְחָבַת
יָדָיִם שָׁמָּה תָּמוּת וְשָׁמָּה מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ קְלוֹן בֵּית אֲדֹנֶיךָ: וְהִדַּפְתִּיךָ
13 מִמַּצָּבֶךָ וּמֵהֲרֵסְךָ יֶהֶרְסֶךָּ: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְקָרָאתִי לְעַבְדִּי לְאֶלְיָקִים
בֶּן חִלְקִיָּהוּ: וְהַלְבַּשְׁתִּיהוּ כֻתָּנְתֶּךָ וְאַבְנֵטְךָ אֲחַזְּקֶנּוּ וּמֶמְשַׁלְתְּךָ אֶתֵּן
14 בְּיָדוֹ וְהָיָה לְאָב לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַ‍ִם וּלְבֵית יְהוּדָה: וְנָתַתִּי מַפְתֵּחַ בֵּית דָּוִד
עַל שִׁכְמוֹ וְפָתַח וְאֵין סֹגֵר וְסָגַר וְאֵין פּוֹתֵחַ: וְתָקַעְתִּיהוּ יָתֵד בְּמָקוֹם
15 נֶאֱמָן וְהָיָה לְכִסֵּא כָבוֹד לְבֵית אָבִיו: וְתָלוּ עָלָיו כָּל כְּבוֹד בֵּית אָבִיו
הַצֶּאֱצָאִים וְהַשְּׁפָלוֹת כֹּל קְטַנֵּי הַכֵּלִים מִכֹּל כְּלֵי הַנְּבָלִים וְעַד כָּל כְּלֵי
16 הַזְּמָרִים: בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תָּסוּר הַיָּתֵד הַנָּתוּן בְּמָקוֹם
נֶאֱמָן וְנִגְדְּעָה וְנָפְלָה וְנִכְרַת הַמַּשָּׂא אֲשֶׁר עָלֶיהָ כִּי יְהוָה דִּבֶּר:

פרק כג׳

1 מַשָּׂא צֹר הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי שֻׁדַּד מִבַּיִת מֵאֵין בֹּא מֵאֶרֶץ
2 כִּתִּים נִגְלָה לָהֶם: דֹּמּוּ יוֹשְׁבֵי אִי סֹחֵר צִידוֹן עֹבְרֵי יָם מִלְאוּךָ: וּבְמַיִם
3 רַבִּים זֶרַע שִׁיחוֹר קְצִיר יְאֹר תְּבוּאָתָהּ וַתְּהִי רְכֻלַּת גּוֹיִם: הוֹבִישִׁי צִידוֹן
כִּי אָמַר יָם מָעוֹז הַיָּם לֵאמֹר לֹא חַלְתִּי וְלֹא יָלַדְתִּי וְלֹא גִדַּלְתִּי בַּחוּרִים
4 רוֹמַמְתִּי בְתוּלוֹת: כַּשְּׁמוּעָה אֶל מִצְרַיִם כֵּן יָחִילוּ לְשִׁמְעַת צֹר: עִבְרוּ
5 תַרְשִׁישָׁה הֵילִילוּ יוֹשְׁבֵי אִי: זֹאת עִירְכֶם עַלִּיזָה מִימֵי קֶדֶם מֵימֵי
6 הַיְסֻדָהּ תּוֹבִלֶנָּה רַגְלֶיהָ מֵרָחוֹק לָגוּר: מִי יָעַץ זֹאת עַל צֹר הַמַּכְתִּרָה
7 אֲשֶׁר סֹחֲרֶיהָ שָׂרִים כְּנַעֲנֶיהָ נִכְבְּדֵי אָרֶץ: יְהוָה צְבָאוֹת יָעַץ לְחַלֵּל
8 גְּאוֹן כָּל צְבִי כָּל נִכְבְּדֵי אָרֶץ: עִבְרִי אַרְצֵךְ כַּיְאֹר בַּת תַּרְשִׁישׁ אֵין
9 מָזַח עוֹד: יָדוֹ נָטָה עַל הַיָּם הִרְגִּיז מַמְלָכוֹת יְהוָה צִוָּה אֶל כְּנַעַן לְהַשְׁמִיד
10 מָעֻזֶּיהָ: וַיֹּאמֶר לֹא תוֹסִיפִי עוֹד לַעְלֹז עֲשׁוּקָה בְּתוּלַת בַּת צִידוֹן כִּתִּים
11 קוּמִי עֲבוֹרִי גַּם שָׁם לֹא יָנוּחַ לָךְ: יְהוָה נָטָה יָדוֹ עַל הַיָּם הִרְגִּיז
מַמְלָכוֹת יְהוָה צִוָּה אֶל כְּנַעַן לְהַשְׁמִיד מָעֻזֶּיהָ: וַיֹּאמֶר לֹא תוֹסִיפִי עוֹד
לַעְלֹז עֲשׁוּקָה בְּתוּלַת בַּת צִידוֹן כִּתִּים קוּמִי עֲבוֹרִי גַּם שָׁם לֹא יָנוּחַ לָךְ:
12 הֵן אֶרֶץ כַּשְׂדִּים זֹאת הָעָם לֹא הָיָה אַשּׁוּר יְסָדָהּ לְצִיִּים הֵקִימוּ
בַּחוּרֶיהָ הֶעֱרוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂמָהּ לְמַפֵּלָה: הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי
13 שֻׁדַּד מָעֻזְּכֶם: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְנִשְׁכַּח צֹר שִׁבְעִים שָׁנָה כִּימֵי מֶלֶךְ
אֶחָד מִקְצֵה שִׁבְעִים שָׁנָה יִהְיֶה לְצֹר כְּשִׁירַת הַזּוֹנָה: קְחִי כִנּוֹר סוֹבִּי עִיר
זוֹנָה נִשְׁכָּחָה הֵיטִיבִי נַגֵּן הַרְבִּי שִׁיר לְמַעַן תִּזָּכֵרִי: וְהָיָה מִקְצַת
שִׁבְעִים שָׁנָה יִפְקֹד יְהוָה אֶת צֹר וְשָׁבָה לְאֶתְנַנָּהּ וְזָנְתָה אֶת כָּל מַמְלְכוֹת
14 הָאֲדָמָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: וְלֹא יֵחָתֵם וְלֹא יֵחָקֵר כִּי לַיהוָה סְחָרָהּ
וְאֶתְנַנָּהּ יִהְיֶה לְקֹדֶשׁ לַיהוָה לֹא לְאוֹצָר וְלֹא לְמַחְסֶה כִּי לַיהוָה יִהְיֶה
סְחָרָהּ לְאָכְלָה לְשָׂבְעָה וְלִמְכַסֶּה עָתִק:

יהוה לנוח: כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה.*
2 מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו*
ומן הבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו:
3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה* לחיות זרע
4 על פני כל הארץ: כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על
הארץ ארבעים יום וארבעים לילה* ומחיתי את כל היקום
5 אשר עשיתי מעל פני האדמה: ויעש נח ככל אשר צוהו
6 יהוה: ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ:
7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי
8 המבול: מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה
9 טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה: שנים שנים
באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח:
10 ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ: בשנת שש
מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש
ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים
12 נפתחו: ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה:
13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח
14 ושלש נשי בניו אתם אל התבה: הם והחית למינה וכל
הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל
15 העוף למינהו כל צפור כל כנף: ויבאו אל נח אל התבה
16 שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים: והבאים זכר
ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה
17 בעדו: ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים
18 וישאו את התבה ותרם מעל הארץ: ויגברו המים וירבו
מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים: והמים גברו
20 מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת
כל השמים: חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים
22 ויכסו ההרים: ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף
ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם:
23 כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו:
ויאמח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד
בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויאמחו מן הארץ וישאר
25 אך נח ואשר אתו בתבה: ויגברו המים על הארץ חמשים
26 ומאת יום: ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל
הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ
27 וישכו המים: ותסכרנה מעינות תהום וארבת השמים
28 ויכלא הגשם מן השמים: וישובו המים מעל הארץ הלוך
29 ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום: ותנח התבה
בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט:
30 והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי
31 באחד לחדש נראו ראשי ההרים: ויהי מקץ ארבעים יום
ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: וישלח את העורב
ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: וישלח את
33 היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה: ולא
מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי
מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו
10 אל התבה: ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה
11 מן התבה: ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית
טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ:
12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה
13 שוב אליו עוד: ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון
באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה
14 התבה וירא והנה חרבו פני האדמה: ובחדש השני בשבעה
ועשרים יום לחדש יבשה הארץ:

ח׳

1 וידבר אלהים אל נח לאמר: צא מן התבה אתה ואשתך
2 ובניך ונשי בניך אתך: כל החיה אשר אתך מכל בשר
בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך
ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ: ויצא נח ובניו ואשתו
4 ונשי בניו אתו: כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש
5 על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה: ויבן נח מזבח
ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור
6 ויעל עלות במזבח: וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה
אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי
יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל
8 חי כאשר עשיתי: עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם
9 וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו: ויברך אלהים את נח
ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ:
3 ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף
השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם
3 נתנו: כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב
4 נתתי לכם את כל: אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו:
5 ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו
ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם:
6 שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה
7 את האדם: ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה:
8 וידבר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר: והנני מקים
9 את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם: ואת כל נפש החיה
אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל
10 יצאי התבה לכל חית הארץ: והקמתי את בריתי אתכם
ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול
12 לשחת את הארץ: ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר
אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם
13 לדרת עולם: את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית
14 ביני ובין הארץ: והיה בעננו עב על הארץ וניראתה
15 הקשת בענן: וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין
כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת
16 כל בשר: והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם
17 בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ:
18 ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני
19 ובין כל בשר אשר על הארץ: ויהיו בני נח היצאים מן
20 התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען: שלשה אלה בני
21 נח ומאלה נפצה כל הארץ: ויחל נח איש האדמה ונטע
22 כרם: וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה: וירא חם
אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ: ויקח
שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו
אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות
24 אביהם לא ראו: ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו
25 בנו הקטן: ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו:
26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם והיה כנען עבד להם: יפת
אלהים ליפת וישכן באהלי שם והיה כנען עבד להם:
27 ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה:
28 ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת:

י׳

1 ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחרי
2 המבול: בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס:
3 ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה: ובני יון אלישה
4 ותרשיש כתים ודודנים: מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם
איש לשונו למשפחתם בגוייהם:
6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: ובני כוש סבא וחוילה
7 וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן: וכוש ילד
8 את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: ומצרים ילד את
9 לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים: ואת פתרסים
ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים:
10 ופוט ילד את ארמון ואת בכרו ואת חגרו: וכנען ילד את
11 צידון בכרו ואת חת: ואת היבוסי ואת האמרי ואת
12 הגרגשי: ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני: ואת הארודי
13 ואת הצמרי ואת החמתי ואחרי כן נפצו משפחות
14 הכנעני: ויהי גבול הכנעני מצידון בואכה גרר עד עזה
15 בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבויים עד לשע: אלה בני
16 חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם: ולשם ילד את
17 עילם ואת אשור ואת ארפכשד ואת לוד ואת ארם: ובני
ארם עוץ וחול וגתר ומש: וארפכשד ילד את שלח ושלח
18 ילד את עבר: ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי
בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: ויקטן ילד את
19 אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח: ואת הדורם ואת
20 אוזל ואת דקלה: ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא:
21 ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן:
22 וישכנו ממשאם בלכתך סנחרבה הר קדם: אלה בני שם
למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם: שם חם ויפת
23 ומבול היה על הארץ: ויהי בהיות בני נח שם חם ויפת
24 ויולדו להם בנים אחרי המבול: ויהי בן מאה שנה ויולד
25 את ארפכשד שנתים אחרי המבול ויולד בנים ובנות:
26 ויחי ארפכשד חמש ושלשים שנה ויולד את שלח: ויחי
27 ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות
28 שנה ויולד בנים ובנות: ויחי שלח שלשים שנה ויולד את
29 עבר: ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע
30 מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויחי עבר ארבע ושלשים
31 שנה ויולד את פלג: ויחי עבר אחרי הולידו את פלג
שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות:
32 ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו: ויחי פלג אחרי
הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים
ובנות: ויחי רעו שנים ושלשים שנה ויולד את שרוג:
ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה
ויולד בנים ובנות: ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור:
ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים
ובנות: ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח:
ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאה
שנה ויולד בנים ובנות: ויחי תרח שבעים שנה ויולד את
אברם את נחור ואת הרן: ואלה תולדת תרח תרח הוליד
את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט:
ויחי הרן בטרם ימות על פני תרח אביו בארץ מולדתו
בכשדים: ויקחו אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם
שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה:
ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ויקח תרח את אברם בנו
ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו
ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן
ויישבו שם: ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה
וימת תרח בחרן:

יב׳

1 ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית
2 אביך אל הארץ אשר אראך: ואעשך לגוי גדול ואברכך
3 ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה מברכיך ומקללך
4 אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה: וילך אברם כאשר
דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים
5 ושבעים שנה בצאתו מחרן: ויקח אברם את שרי אשתו
ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש
אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאנה ארצה
6 כנען: ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה
7 והכנעני אז בארץ: וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך
אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו:
8 ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל
9 מים ועי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה:
10 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה: ויהי רעב בארץ וירד
אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ: ויהי כאשר
הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי
כי אשה יפת מראה את: והיה כי יראו אתך המצרים
ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: אמרי נא את
אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך:
14 ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי
15 יפה היא מאד: וירא אתה שרי פרעה ויהללו אל פרעה
16 ותקח האשה בית פרעה: ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו
צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים:
17 ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי
18 אשת אברם: ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית
19 לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא: למה אמרת אחתי
היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך:
20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר
לו:

יג׳

1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו
2 הנגבה: ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב: וילך
3 למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה
4 בתחלה בין בית אל ובין העי: אל מקום המזבח אשר עשה
שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה:
5 וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים:
6 ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב
7 ולא יכלו לשבת יחדו: ויהי ריב בין רעי מקנה אברם
ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ:
8 ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך
ובין רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו: הלא כל
הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם
10 הימין ואשמאילה: וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר
הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה
11 כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער: ויבחר לו לוט את כל
ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו:
12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד
13 סדם: ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד:
14 ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך
15 וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה:
16 כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד
17 עולם: ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש
18 למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה: קום התהלך בארץ
לארכה ולרחבה כי לך אתננה: ויאהל אברם ויבא וישב
באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה:

יד׳

1 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר
2 מלך עילם ותדעל מלך גוים: עשו מלחמה את ברע מלך
סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר
3 מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער: כל אלה חברו אל עמק
4 השדים הוא ים המלח: שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר
5 ובשלש עשרה שנה מרדו: ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר
ואשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים
6 את אם ואת האמים בשוה קריתים: ואת החרי בהרם שעיר
7 עד אל פארן אשר על המדבר: וישבו ויבאו אל עין משפט
הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב
8 בחצצן תמר: ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה
ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה:
9 את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל
מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את
10 החמשה: ועמק השדים באר באר בורת וינסו מלך סדם
ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו: ויקחו את כל
11 רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו: וילכדו את לוט
ואת רכושו בן אחי אברם וילכו והוא יושב בסדם:
12 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא
האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם:
13 וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו
14 שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן: ויחלק עליהם לילה
הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק:
15 וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו גם את
16 הנשים והעם: ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות
את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא
17 עמק המלך: ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא
18 כהן לאל עליון: ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון
19 קנה שמים וארץ: וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך
20 ויתן לו מעשר מכל: ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי
21 הנפש והרכש קח לך: ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי
22 ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ: אם מחוט ועד
שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני
23 העשרתי את אברם: בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק
האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו
חלקם:

טו׳

1 אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה
2 לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד:
ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי
3 ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר: ויאמר אברם הן לי
4 לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי: והנה דבר יהוה
אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא
5 יירשך: ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר
הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך:
6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה: ויאמר אליו אני יהוה
אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת
8 לרשתה: ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה: ויאמר
אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש
9 ותר וגוזל: ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן
איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפור לא בתר: ויורד העיט
11 על הפגרים ויבתרם אברם: ויהי השמש לבוא ותרדמה
נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו:
12 ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם
13 ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: וגם את הגוי אשר
יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול: ואתה תבוא
15 אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה: ודור רביעי ישובו
16 הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה: ויהי השמש באה
ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
18 הגזרים האלה: ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית
לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר
19 הגדול נהר פרת: את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני:
20 ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים: ואת האמרי ואת
21 הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי:

טז׳

1 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה
2 הגר: ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת
בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויאבה אברם לקול
3 שרי: ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה
מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה
4 לאברם אישה לו לאשה: ויבא אל הגר ותהר ותרא כי
5 הרתה ותקל גברתה בעיניה: ותאמר שרי אל אברם חמסי
עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל
6 בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך: ויאמר אברם אל שרי
הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי
7 ותברח מפניה: וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר
8 על העין בדרך שור: ויאמר הגר שפחת שרי אשת אברם
9 אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי
10 ברחת: ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני
11 תחת ידיה: ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן
וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך: והוא יהיה
פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן:
13 ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם
14 הלום ראיתי אחרי ראי: על כן קרא לבאר באר לחי ראי
15 הנה בין קדש ובין ברד: ותלד הגר לאברם בן ויקרא
16 אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל: ואברם בן שמנים
שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם:

יז׳

1 ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל
אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים:
2 ואתנה בריתי ביני וביניך וארבה אתך במאד מאד:
3 ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר: אני הנה
4 בריתי אתך והיית לאב המון גוים: ולא יקרא עוד את
שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך:
6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך
7 יצאו: והקמתי את בריתי ביני וביניך ובין זרעך אחריך
לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך:
8 ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגוריך את כל ארץ
כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים: ויאמר אלהים
9 אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך
10 לדרתם: זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך
אחריך המול לכם כל זכר: ונמלתם את בשר ערלתכם
והיה לאות ברית ביני וביניכם: ובן שמנת ימים ימול
לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כסף מכל בן
נכר אשר לא מזרעך הוא: המול ימול יליד ביתך וממקנת
כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם: וערל זכר
אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
15 את בריתי הפר: ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא
תקרא את שמה שרי כי שרה שמה: וברכתי אתה וגם נתתי
ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה
17 יהיו: ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה
שנה יולד ואם שרה בת תשעים שנה תלד: ויאמר אברהם
18 אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך: ויאמר אלהים אבל
שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי
19 את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו: ולישמעאל
שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו
במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד ונתתיו לגוי גדול:
21 ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד
22 הזה בשנה האחרת: ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל
23 אברהם: ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי
ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם
24 וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים:
25 ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו:
26 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו:
27 ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו: וכל אנשי ביתו
ילידי בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו:

יח׳

1 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל
2 כחם היום: וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים
עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה:
3 ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל
4 עבדך: יוקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת
5 העץ: ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על
כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת:
6 וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים
7 קמח סלת לושי ועשי עגות: ואל הבקר רץ אברהם ויקח
בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו:
8 ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא
9 עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: ויאמרו אליו איה שרה
10 אשתך ויאמר הנה באהל: ויאמר שוב אשוב אליך כעת
חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא
12 אחריו: ושרה זקנה באה בימים חדל להיות לשרה ארח
13 כנשים: ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי
14 עדנה ואדני זקן: ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה
שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי: היפלא מיהוה
15 דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן: ותכחש
שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת:
16 ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך
17 עמם לשלחם תחתם: ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
18 אשר אני עשה: ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום
19 ונברכו בו כל גוי הארץ: כי ידעתיו למען אשר יצוה את
בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
20 ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו:
21 ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה ועתה ארדה נא
22 ואראה הכצעקתה הבאה אלי ואם לא אדעה: ויפנו משם
האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה:
23 ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: אולי יש
חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום
25 בעבור חמשים הצדיקם אשר בקרבה: חלילה לך מעשות
כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה
לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט: ויאמר יהוה אם
אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל
27 המקום בעבורם: ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי
28 לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: אולי יחסרון חמשה
לחמשים הצדיק תשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא
29 אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה: ויסף עוד דבר
אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה
30 בעבור הארבעים: ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי
31 ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם
שלשים: ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי
32 ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים:
ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון
שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: וילך יהוה
כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו:

יט׳

1 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם
2 וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה: ויאמר
הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם
והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין:
3 ויפצר בהם מאד ויסורו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם
משתה ומצות אפה ויאכלו: טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי
סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה: ויקראו
אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה
הוציאם אלינו ונדעה אתם: ויצא אליהם לוט הפתחה
והדלת סגר אחריו: ויאמר אל נא אחי תרעו הרע הזה:
8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא
אתכם אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל
תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתי: ויאמרו גש הלאה
ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם
ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת: וישלחו
האנשים את ידם ויבאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת
11 סגרו: ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן
ועד גדול וילאו למצא הפתח: ויאמרו האנשים אל לוט
עוד מי לך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר
13 הוצא מן המקום: כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי
גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה:
14 ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו ויאמר קומו צאו
מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק
15 בעיני חתניו: וכעלות השחר ויאיצו המלאכים בלוט לאמר
קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה
16 בעון העיר: ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו
ובידי שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויוציאהו וינחהו
17 מחוץ לעיר: ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על
נפשך אל תבט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט
18 פן תספה: ויאמר לוט אליהם אל נא אדני: הנה נא מצא
עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות
19 את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה
20 ומתי: הנה נא העיר הזאת קרבה למנוס שמה והיא מצער
אמלטה נא שמה הלא מצער היא ותחי נפשי: ויאמר אליו
הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר
22 אשר דברת: מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר
עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער: השמש יצא
24 על הארץ ולוט בא צוערה: ויהוה המטיר על סדם ועל
עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים: ויהפך את
25 הערים האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים ואת
26 צמח האדמה: ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח:
27 וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני
28 יהוה: וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר
וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן: ויהי בשחת
אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את
לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט:
30 ויעל לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי בנותיו עמו כי ירא
לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו: ותאמר
הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא
32 עלינו כדרך כל הארץ: לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה
עמו ונחיה מאבינו זרע: ותשקין את אביהן יין בלילה
הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה
34 ובקומה: ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן
שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו
35 ונחיה מאבינו זרע: ותשקין גם בלילה הוא את אביהן יין
ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה:
36 ותהרין שתי בנות לוט מאביהן: ותלד הבכירה בן ותקרא
37 שמו מואב הוא אבי מואב עד היום: והצעירה גם היא
ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום:

כ׳

1 ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור
2 ויגר בגרר: ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא
וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה: ויבא אלהים
אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר אליו הנך מת על האשה
אשר לקחת והוא בעולת בעל: ואבימלך לא קרב אליה
ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג: הלא הוא אמר לי אחתי
הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקיון
כפי עשיתי זאת: ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי
ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי על כן
לא נתתיך לנגעת אליה: ועתה השב אשת האיש כי נביא
הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי מות תמות
אתה וכל אשר לך: וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל
עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו
8 האנשים מאד: ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר אליו מה
עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי
9 חטאה גדלות מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי: ויאמר
אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה:
10 ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במ

ואת־לוט אחי אברם כי־היה הולך מצרימה׃ 7 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ 8 וילך למסעיו מנגב בית־אל עד־המקום אשר־היה־שם אהלה בתחלה בין בית־אל ובין העי׃ 9 אל־המקום אשר־עשה־שם מזבח בראשונה ויקרא־שם אברם בשם יהוה׃ 10 וילך אברם הלוך ונסוע נגבה׃ 11 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי־כבד הרעב בארץ׃ 12 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל־שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי־אשה יפת־מראה את׃ 13 והיה כי־יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ 14 אמרי־נא את־אחתי את למען ייטב־לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ 15 ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את־האשה כי־יפה היא מאד׃ 16 וירא־אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל־פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ 17 ולאברם היטיב בעבורה ויהי־לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃ 18 ויגע יהוה את־פרעה נגעים גדלים ואת־ביתו על־דבר שרי אשת אברם׃ 19 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא־הגדת לי כי אשתך היא׃ 20 למה אמרת אחתי היא ואקח־אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃

פרק יג׃

1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל־אשר־לו ולוט עמו הנגבה׃ 2 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ 3 וילך למסעיו מנגב ועד־בית־אל עד־המקום אשר־היה־שם אהלה בתחלה בין בית־אל ובין העי׃ 4 אל־מקום המזבח אשר עשה־שם בראשנה ויקרא־שם אברם בשם יהוה׃ 5 וגם ללוט ההלך את־אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ 6 ולא־נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי־היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ 7 ויהי־ריב בין רעי מקנה־אברם ובין רעי מקנה־לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ 8 ויאמר אברם אל־לוט אל־נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ 9 הלא כל־הארץ לפניך הפרד־נא מעלי אם־השמאל ואימנה ואם־הימין ואשמאילה׃ 10 וישא־לוט את־עיניו וירא את־כל־ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את־סדם ואת־עמרה כגן־יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃ 11 ויבחר־לו לוט את כל־ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃ 12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד־סדם׃ 13 ואנשי סדם רעים וחטאים לה׳ מאד׃ 14 ויהוה אמר אל־אברם אחרי הפרד־לוט מעמו שא־נא עיניך וראה מן־המקום אשר־אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃ 15 כי את־כל־הארץ אשר־אתה רואה לך־אתננה ולזרעך עד־עולם׃ 16 ושמתי את־זרעך כעפר הארץ אשר אם־יוכל איש למנות את־עפר הארץ גם־זרעך ימנה׃ 17 קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי־לך אתננה׃ 18 ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן־שם מזבח ליהוה׃

פרק יד׃

1 ויהי בימי אמרפל מלך־שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ 2 עשו מלחמה את־ברע מלך סדם ואת־ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ 3 כל־אלה חברו אל־עמק השדים הוא ים־המלח׃ 4 שתים עשרה שנה עבדו את־כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃ 5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את־רפאים בעשתרת קרנים ואת־הזוזים בהם ואת־האימים בשוה קריתים׃ 6 ואת־החרי בהרם שעיר עד אל־פארן אשר על־המדבר׃ 7 ויפנו וישבו אל־עין משפט הוא קדש ויכו את כל־שדי העמלקי וגם את־האמרי הישב בחצצן תמר׃ 8 ויצא מלך־סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ 9 את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ 10 ועמק השדים באר בארת בארת חמר ומלכי סדם ועמרה נפלו שמה והנשארים הרה הרו׃

11 ויקחו את־כל־רכוש סדם ועמרה ואת־כל־אכלם וילכו׃ 12 ויקחו את־לוט ואת־רכושו בן־אחי אברם וילך הוא ישב בסדם׃ 13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ 14 וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את־חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד־דן׃ 15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד־חובה אשר משמאל לדמשק׃ 16 וישב את־כל־הרכש וגם את־לוט אחיו ורכושו השיב וגם את־הנשים ואת־העם׃ 17 ויצא מלך־סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את־כדרלעמר ואת־המלכים אשר אתו אל־עמק שוה הוא עמק המלך׃ 18 ומלכי־צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ 20 וברוך אל־עליון אשר מגן צריך בידך ונתן־לו מעשר מכל׃ 21 ויאמר מלך־סדם אל־אברם תן־לי הנפש והרכש קח־לך׃ 22 ויאמר אברם אל־מלך סדם הרימתי ידי אל־יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃ 23 אם־מחוט ועד־שרוך נעל ואם־אקח מכל אשר־לך ולא תאמר אני העשרתי את־אברם׃

פרק טו׃

1 אחרי הדברים האלה היה דבר־יהוה אל־אברם במחזה לאמר אל־תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ 2 ויאמר אברם אדני יהוה מה־תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן־משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ 3 ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן־ביתי יורש אתי׃ 4 והנה דבר־יהוה אליו לאמר לא־יירשך זה כי אם־אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ 5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט־נא השמימה וספר הכוכבים אם־תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ 7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את־הארץ הזאת לרשתה׃ 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ 9 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל׃ 10 ויקח־לו את־כל־אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש־בתרו לקראת רעהו ואת־הצפור לא בתר׃ 11 וירד העיט על־הפגרים ויבדם אברם׃ 12 ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על־אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ 13 ויאמר לאברם ידע תדע כי־גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ 14 וגם את־הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי־כן יצאו ברכש גדול׃ 15 ואתה תבוא אל־אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ 16 ודור רביעי ישובו הנה כי לא־שלם עון האמרי עד־הנה׃ 17 ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ 18 ביום ההוא כרת יהוה את־אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את־הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר־פרת׃ 19 את־הקיני ואת־הקנזי ואת־הקדמני׃ 20 ואת־החתי ואת־הפרזי ואת־הרפאים׃ 21 ואת־האמרי ואת־הכנעני ואת־הגרגשי ואת־היבוסי׃

פרק טז׃

1 ושרי אשת־אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃ 2 ותאמר שרי אל־אברם הנה־נא עצרני יהוה מלדת בא־נא אל־שפחתי אולי אבנה ממנה ויאבא אברם לקול שרי׃ 3 ותקח שרי אשת־אברם את־הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה׃ 4 ויבא אל־הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ 5 ותאמר שרי אל־אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה יצפט יהוה בינותי ובינך׃ 6 ויאמר אברם אל־שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ 7 וימצאה מלאך יהוה על־עין המים במדבר על־העין בדרך שור׃ 8 ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃ 9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל־גברתך והתעני תחת ידיה׃ 10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את־זרעך ולא יספר מרב׃ 11 ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי־שמע יהוה אל־עניך׃ 12 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל־פני כל־אחיו ישכן׃ 13 ותקרא שם־יהוה הדבר אליה אתה אל־ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי׃ 14 על־כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין־קדש ובין־ברד׃ 15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם־בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ 16 ואברם בן־שמנים ושש שנה בלדת הגר את־ישמעאל לאברם׃

פרק יז׃

1 ויהי אברם בן־תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל־אברם ויאמר אליו אני אל־שדי התהלך לפני והיה תמים׃ 2 ואתנה בריתי ביני וביניך וארבה אתך במאד מאד׃ 3 ויפל אברם על־פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ 4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ 5 ולא־יקרא עוד את־שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב־המון גוים נתתיך׃ 6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ 7 והקמתי את־בריתי ביני וביניך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך׃ 8 ונתתי לך ולזרעך אחריך את־ארץ מגריך את כל־ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ 9 ויאמר אלהים אל־אברהם ואתה את־בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ 10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל־זכר׃ 11 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ 12 ובן־שמנת ימים ימול לכם כל־זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל־בן־נכר אשר לא מזרעך הוא׃ 13 המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ 14 וערל זכר אשר לא־ימול את־בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את־בריתי הפר׃ 15 ויאמר אלהים אל־אברהם שרי אשתך לא תקרא את־שמה שרי כי שרה שמה׃ 16 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ 17 ויפל אברהם על־פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן־מאה שנה יולד ואם־שרה הבת־תשעים שנה תלד׃ 18 ויאמר אברהם אל־האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ 19 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את־שמו יצחק והקמתי את־בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ 20 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד ונתתיו לגוי גדול׃ 21 ואת־בריתי אקים את־יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ 22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ 23 ויקח אברהם את־ישמעאל בנו ואת כל־ילידי ביתו וכל־מקנת כספו כל־זכר באנשי בית אברהם וימל את־בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ 24 ואברהם בן־תשעים ותשע שנה במלתו בשר ערלתו׃ 25 וישמעאל בנו בן־שלש עשרה שנה במלתו את בשר ערלתו׃ 26 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ 27 וכל־אנשי ביתו ילידי בית וקנין כסף מאת בן־נכר נמלו אתו׃

פרק יח׃

1 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום׃ 2 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה׃ 3 ויאמר אדני אם־נא מצאתי חן בעיניך אל־נא תעבר מעל עבדך׃ 4 יוקח־נא מעט־מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ׃ 5 ואקחה פת־לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי־על־כן עברתם על־עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃ 6 וימהר אברהם האהלה אל־שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות׃ 7 ואל־הבקר רץ אברהם ויקח בן־בקר רך וטוב ויתן אל־הנער וימהר לעשות אתו׃ 8 ויקח חמאה וחלב ובן־הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃ 9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל׃ 10 ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו׃ 11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים׃ 12 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן׃ 13 ויאמר יהוה אל־אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי׃ 14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃ 15 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת׃ 16 ויקמו משם האנשים וישקפו על־פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם׃ 17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה׃ 18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ׃ 19 כי ידעתיו למען אשר יצוה את־בניו ואת־ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על־אברהם את אשר־דבר עליו׃ 20 ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי־רבה והטאתם כי כבדה מאד׃ 21 ארדה־נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם־לא אדעה׃ 22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה׃ 23 ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם־רשע׃ 24 אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקם אשר בקרבה׃ 25 חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם־רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השפט כל־הארץ לא יעשה משפט׃ 26 ויאמר יהוה אם־אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל־המקום בעבורם׃ 27 ויען אברהם ויאמר הנה־נא הואלתי לדבר אל־אדני ואנכי עפר ואפר׃ 28 אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיק תשחית בחמשה את כל־העיר ויאמר לא־אשחית אם־אמצא שם ארבעים וחמשה׃ 29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה גם בעבור הארבעים׃ 30 ויאמר אל־נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם־אמצא שם שלשים׃ 31 ויאמר הנה־נא הואלתי לדבר אל־אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃ 32 ויאמר אל־נא יחר לאדני ואדברה אך־הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה׃ 33 וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל־אברהם ואברהם שב למקמו׃

פרק יט׃

1 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה׃ 2 ויאמר הנה־נא אדני סורו־נא אל־בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין׃ 3 ויפצר־בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל־ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו׃ 4 טרם יטכבון ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על־הבית מנער ועד־זקן כל־העם מקצה׃ 5 ויקראו אל־לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר־באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם׃ 6 ויצא אליהם לוט הפתחה ודלת סגר אחריו׃ 7 ויאמר אל־נא אחי תרעו׃ 8 הנה־נא לי שתי בנות אשר לא־ידעו איש אוציאה־נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל־תעשו דבר כי־על־כן באו בצל קורתי׃ 9 ויאמרו גש־הלאה ויאמרו האחד בא־לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת׃ 10 וישלחו האנשים את־ידם ויבאו את־לוט אליהם הביתה ואת־הדלת סגרו׃ 11 ואת־האנשים אשר־פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד־גדול ויליאו למצא הפתח׃ 12 ויאמרו האנשים אל־לוט עד־מי יש־לך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר־לך בעיר הוצא מן־המקום׃ 13 כי משחתים אנחנו את־המקום הזה כי־גדלה צעקתם את־פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה׃ 14 ויצא לוט וידבר אל־חתניו לקחי בנותיו הנמצאות לו ויאמר קומו צאו מן־המקום הזה כי־משחית יהוה את־העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו׃ 15 וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את־אשתך ואת־שתי בנותיך הנמצאות פן־תספה בעון העיר׃ 16 ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד־אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויוציאהו וינחהו מחוץ לעיר׃ 17 ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על־נפשך אל־תבט אחריך ואל־תעמד בכל־הככר ההרה המלט פן־תספה׃ 18 ויאמר לוט אליהם אל־נא אדני׃ 19 הנה־נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את־נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן־תדבקני הרעה ומתי׃ 20 הנה־נא העיר הזאת קרבה למנוס שמה והיא מצער אמלטה־נא שמה הלא מצער היא ותחי נפשי׃ 21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את־העיר אשר דברת׃ 22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד־באך שמה על־כן קרא־שם־העיר צוער׃ 23 השמש יצא על־הארץ ולוט בא צוערה׃ 24 ויהוה המטיר על־סדם ועל־עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן־השמים׃ 25 ויהפך את־הערים האל ואת כל־הככר ואת כל־יושבי הערים ואת צמחת האדמה׃ 26 ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח׃ 27 וישכם אברהם בבקר אל־המקום אשר עמד שם את־פני יהוה׃ 28 וישקף על־פני סדם ועמרה ועל כל־פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן׃ 29 ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את־אברהם וישלח את־לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט׃ 30 ויעל לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו׃ 31 ותאמר הבכירה אל־הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל־הארץ׃ 32 לכה נשקה את־אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע׃ 33 ותשקין את־אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את־אביה ולא־ידע בשכבה ובקומה׃ 34 ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל־הצעירה הן שכבתי אמש את־אבי נשקנו יין גם־הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע׃ 35 ותשקין גם בלילה הוא את־אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא־ידע בשכבה ובקומה׃ 36 ותהרין שתי בנות־לוט מאביהן׃ 37 ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי־מואב עד־היום׃ 38 והצעירה גם־היא ילדה בן ותקרא שמו בן־עמי הוא אבי בני־עמון עד־היום׃

פרק כ׃

1 ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר׃ 2 ויאמר אברהם אל־שרה אשתו אחתי היא וישלח אבימלך מלך־גרר ויקח את־שרה׃ 3 ויבא אלהים אל־אבימלך בחלום הלילה ויאמר אליו הנך מת על־האשה אשר לקחת והוא בעולת בעל׃ 4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם־צדיק תהרג׃ 5 הלא הוא אמר־לי אחתי היא והיא גם־הוא אמרה אחי הוא בתם־לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת׃ 6 ויאמר אליו האלהים בחלום גם־אנכי ידעתי כי בתם־לבבך עשית זאת ואחשך גם־אנכי אותך מחטא־לי על־כן לא־נתתיך לנגעה אליה׃ 7 ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם־אינך משיב דע כי־מות תמות אתה וכל־אשר־לך׃ 8 וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל־עבדיו וידבר את כל־הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד׃ 9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה־עשית לנו ומה חטאתי לך כי־הבאת עלי ועל־ממלכתי חטאה גדלות מעשים אשר לא־יעשו עשית עמדי׃ 10 ויאמר אבימלך אל־אברהם מה־ראית כי עשית את־הדבר הזה׃ 11 ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים אך במקום הזה והרגוני על־דבר אשתי׃ 12 ואמנה גם אחתי בת־אבי היא אך לא בת־אמי ותהי־לי לאשה׃ 13 והיה כאשר־התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל־המקום אשר־נבוא שמה אמרי עלי אחי הוא׃ 14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את־שרה אשתו׃ 15 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב׃ 16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף אחיך הנה הוא־לך כסות עינים לכל־אשר אתך ואת כל־את נוכחת׃ 17 ויתפלל אברהם אל־האלהים וירפא אלהים את־אבימלך ואת־אשתו ואמהותיו וילדו׃ 18 כי־עצר עצר יהוה בעד כל־רחם לבית אבימלך על־דבר שרה אשת אברהם׃

פרק כא׃

1 ויהוה פקד את־שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר׃ 2 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים׃ 3 ויקרא אברהם את־שם־בנו הנולד לו אשר ילדה־לו שרה יצחק׃ 4 וימל אברהם את־יצחק בנו בן־שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים׃ 5 ואברהם בן־מאת שנה בהולד לו את־יצחק בנו׃ 6 ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל־השמע יצחק־לי׃ 7 ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי־ילדתי בן לזקניו׃ 8 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את־יצחק׃ 9 ותרא שרה את־בן־הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק׃ 10 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת־בנה כי לא־יירש בן־האמה הזאת את־בני את־יצחק׃ 11 וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו׃ 12 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך על־הנער ועל־אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ 13 וגם את־בן־האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא׃ 14 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל־הגר שם על־שכמה ואת־הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע׃ 15 ויכלו המים מן־החמת ותשלך את־הילד תחת אחד השיחם׃ 16 ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל־אראה במות הילד וישב מנגד וישא את־קלה ותבך׃ 17 וישמע אלהים את־קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל־הגר מן־השמים ויאמר לה מה־לך הגר אל־תיראי כי־שמע אלהים אל־קול הנער באשר הוא־שם׃ 18 קומי שאי את־הנער והחזיקי את־ידך בו כי לגוי גדול אשימנו׃ 19 ויפקח אלהים את־עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את־החמת מים ותשק את־הנער׃ 20 ויהי אלהים את־הנער וידל וישב במדבר ויהי רבה קשת׃ 21 וישב במדבר פארן ותקח־לו אמו אשה מארץ מצרים׃ 22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר־צבאו אל־אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר־אתה עשה׃ 23 ועתה השבעה־לי באלהים הנה אם־תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר־גרת בה׃ 24 ויאמר אברהם אנכי אשבע׃ 25 והוכח אברהם את־אבימלך על־אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך׃ 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את־הדבר הזה וגם־אתה לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלתי היום׃ 27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃ 28 ויצב אברהם את־שבע כבשות הצאן לבדהן׃ 29 ויאמר אבימלך אל־אברהם מה העלות שבע הכבשות האלה אשר הצבת לבדהן׃ 30 ויאמר כי את־שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה־לי לעדה כי חפרתי את־הבאר הזאת׃ 31 על־כן קרא למקום ההוא באר שבע כי־שם נשבעו שניהם׃ 32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר־צבאו וישבו אל־ארץ פלשתים׃ 33 ויטע אשל בבאר שבע ויקרא־שם בשם יהוה אל עולם׃ 34 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים׃

פרק כב׃

1 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את־אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ 2 ויאמר קח־נא את־בנך את־יחידך אשר־אהבת את־יצחק ולך־לך אל־ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את־חמרו ויקח את־שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל־המקום אשר אמר־לו האלהים׃ 4 ביום השלישי וישא אברהם את־עיניו וירא את־המקום מרחק׃ 5 ויאמר אברהם אל־נעריו שבו־לכם פה עם־החמור ואני והנער נלכה עד־כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 6 ויקח אברהם את־עצי העלה וישם על־יצחק בנו ויקח בידו את־האש ואת־המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ 7 ויאמר יצחק אל־אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה׃ 8 ויאמר אברהם אלהים יראה־לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו׃ 9 ויבאו אל־המקום אשר אמר־לו האלהים ויבן שם אברהם את־המזבח וערך את־העצים ויעקד את־יצחק בנו וישם אתו על־המזבח ממעל לעצים׃ 10 וישלח אברהם את־ידו ויקח את־המאכלת לשחט את־בנו׃ 11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן־השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 12 ויאמר אל־תשלח ידך אל־הנער ואל־תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי־ירא אלהים אתה ולא חשכת את־בנך את־יחידך ממני׃ 13 וישא אברהם את־עיניו וירא והנה־איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את־האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 14 ויקרא אברהם שם־המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 15 ויקרא מלאך יהוה אל־אברהם שנית מן־השמים׃ 16 ויאמר בי נשבעתי נאם־יהוה כי יען אשר עשית את־הדבר הזה ולא חשכת את־בנך את־יחידך׃ 17 כי־ברך אברכך והרבה ארבה את־זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על־שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ 18 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי׃ 19 וישב אברהם אל־נעריו ויקמו וילכו יחדו אל־באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ 20 ויהי אחר הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה־ילדה מלכה גם־הוא בנים לנחור אחיך׃ 21 את־עוץ בכרו ואת־בוז אחיו ואת־קמואל אבי ארם׃ 22 ואת־כשד ואת־חזו ואת־פלדש ואת־ידלף ואת־בתואל׃ 23 ובתואל ילד את־רבקה שמנה בנות מלכה ילדה לנחור אחי אברהם׃ 24 ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם־היא את־טבח ואת־גחם ואת־תחש ואת־מעכה׃

פרק כג׃

1 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃ 2 ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃ 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל־בני חת לאמר׃ 4 גר־ותושב אנכי עמכם תנו־לי אחזת־קבר עמכם ואקברה מתי מלפני׃ 5 ויענו בני־חת את־אברהם לאמר לו׃ 6 שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את־מתך איש ממנו את־קברו לא יכלה ממך מקבר מתך׃ 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני־חת׃ 8 וידבר עמם לאמר אם־יש את־נפשכם לקבר את־מתי מלפני שמעוני ופגעו־לי בעפרון בן־צחר׃ 9 ויתן־לי את־מערת המכפלה אשר־לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה־לי בתוככם לאחזת־קבר׃ 10 ועפרון ישב בתוך בני־חת ויען עפרון החתי את־אברהם באזני בני־חת לכל באי שער־עירו לאמר׃ 11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר־בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃ 12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ׃ 13 וידבר אל־עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם־אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את־מתי שמה׃ 14 ויען עפרון את־אברהם לאמר לו׃ 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה־הוא ואת־מתך קבר׃ 16 וישמע אברהם אל־עפרון וישקל אברהם לעפרון את־הכסף אשר דבר באזני בני־חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר׃ 17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר־בו וכל־העץ אשר בשדה אשר בכל־גבלו סביב׃ 18 לאברהם למקנה לעיני בני־חת בכל באי שער־עירו׃ 19 ואחרי־כן קבר אברהם את־שרה אשתו אל־מערת שדה המכפלה על־פני ממרא הוא חברון בארץ כנען׃ 20 ויקם השדה והמערה אשר־בו לאברהם לאחזת־קבר מאת בני־חת׃

פרק כד׃

1 ואברהם זקן בא בימים וה׳ ברך את־אברהם בכל׃ 2 ויאמר אברהם אל־עבדו זקן ביתו המשל בכל־אשר־לו שים־נא ידך תחת ירכי׃ 3 ואשבעך בה׳ אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא־תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃ 4 כי אל־ארצי ואל־מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃ 5 ויאמר אליו העבד אולי לא־תאבה האשה ללכת אחרי אל־הארץ הזאת השוב אשיב את־בנך אל־הארץ אשר יצאת משם׃ 6 ויאמר אליו אברהם השמר

ופדן ותלעס ועזר וישלח: ואלה בני שובל עלון
6 ושפו ואונם: ובני צבעון איה וענה: ואלה בני ענה
8 דישן: ובני דישן חמרן ואשבן ויתרן וכרן: בני
9 איצר בלהן וזעון וענה ודישן: אלה בני חור
10 בכור לתן ושובל: ויהי בני לתן לוטן ושובל
11 ותמנע: ובני תמנע תמנע: בני עלון עמלק
12 אלה בני עדה בני עשו בכור לראובן: ואלה
13 בני בלהה אמת רעואל: ואלה בני בשמת
14 נחת ושמה ומזה: אלה היו בני מלכה בני
15 נחור אחי אברהם ומלכה ילדה את בוז: ואת
16 קמואל אבי ארם: ואת כסד ואת חזו ואת פלדש
17 ואת ידלף ואת בתואל: ואת תבח ואת גחם ואת
18 תחש ואת מעכה: ואת קטורה פילגש אברהם
19 ילדה את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין
20 ואת ישבק ואת שוח: ויקשן ילד את שבא
21 ואת דדן: ובני דדן היו אשורם ולטושם
22 ולאמם: ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע
23 ואלדעה כל אלה בני קטורה: ותלד שרה
24 אשת אברהם את יצחק: ואלה תולדת יצחק
25 בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: ויהי יצחק
26 בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל
27 הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה:
28 ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה היא
29 ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו: ויתרוצצו
30 הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי
31 ותלך לדרש את ה': ויאמר ה' לה שני גוים
32 בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם
33 יאמץ ורב יעבד צעיר: ויהי ימיה ללדת והנה
34 תומם בבטנה: ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת
35 שער ויקראו שמו עשו: ואחרי כן יצא אחיו
36 וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק
37 בן ששים שנה בלדת אותם: ויגדלו הנערים
38 ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש
39 תם יושב אהלים: ויאהב יצחק את עשו כי ציד
40 בפיו ורבקה אהבת את יעקב: ויזד יעקב נזיד
41 ויבא עשו מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו אל
42 יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף
43 אנכי על כן קרא שמו אדום: ויאמר יעקב מכרה
44 כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך
45 למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה
46 לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב:
47 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת
48 ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה:

בראשית: מו.

1 והיה רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
2 היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך
3 פלשתים גררה: וירא אליו ה' ויאמר אל תרד
4 מצרים שכן בארץ אשר אמר אליך: גור בארץ
5 הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן
6 את כל הארצות האל והקימתי את השבעה
7 אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי את זרעך
8 ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות
9 האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ: עקב אשר
10 שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי
11 חקותי ותורתי: וישב יצחק בגרר: וישאלו
12 אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי היא כי ירא
13 היה לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על
14 רבקה כי יפת מראה היא: ויהי כי ארכו לו שם
15 הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד
16 החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו:
17 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך
18 היא ואיך אמרת אחתי היא ויאמר אליו יצחק
19 כי אמרתי פן אמות עליה: ויאמר אבימלך מה
20 זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך
21 והבאת עלינו אשמה: ויצו אבימלך את כל העם
22 לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת:
23 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא
24 מאה שערים וברכהו ה': ויגדל האיש וילך הלוך
25 וגדל עד כי גדל מאד מאד: ויהי לו מקנה צאן
26 ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים:
27 וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם
28 אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר: ויאמר
29 אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצום הרבה
30 ממנו מאד: וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר
31 וישב שם: וישב ויחפר את בארות המים אשר
32 חפרו בימי אברהם אביו אשר סתמום פלשתים
33 אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות
34 אשר קרא להן אביו: ויחפרו עבדי יצחק בנחל
35 וימצאו שם באר מים חיים: ויריבו רעי גרר עם
36 רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק
37 כי התעשקו עמו: ויחפרו באר אחרת וירבו גם
38 עליה ויקרא שמה שטנה: ויעתק משם ויחפר באר
39 אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר
40 כי עתה הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ: ויעל משם
41 באר שבע: וירא אליו ה' בלילה ההוא ויאמר
42 אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי
43 ואברכך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי:
44 ויבן שם מזבח ויקרא בשם ה' ויט שם אהלו
45 ויכרו שם עבדי יצחק באר: ואבימלך הלך אליו
46 מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו: ויאמר
47 אליהם יצחק למה באתם אלי ואתם שנאתם
48 אתי ותשלחו מאתכם: ויאמרו ראו ראינו כי היה
49 ה' עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו ובינך ונכרתה
50 ברית עמך: אם תעשה עמנו רעה כאשר לא
51 נגעוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך
52 בשלום אתה עתה ברוך ה': ויעש להם משתה
53 ויאכלו וישתו: וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו
54 וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: ויהי ביום
55 ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות
56 הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: ויקרא
57 אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום
58 הזה: ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את
59 יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון
60 החתי: ותהיין מרת רוח ליצחק וליעקב:

בראשית: מו.

1 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא
2 את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו
3 הנני: ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי:
4 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה
5 וצודה לי ציד: ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי
6 והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם
7 אמות: ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו
8 וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: ורבקה אמרה
9 אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך
10 מדבר אל עשו אחיך לאמר: הביאה לי ציד
11 ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני ה' לפני
12 מותי: ועתה בני שמע בקולי לאשר אנכי מצוה
13 אותך: לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי
14 עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר
15 אהב: והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך
16 לפני מותו: ותאמר רבקה אל יעקב בנה לאמר
17 הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך
18 לאמר: הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה
19 ואברכך לפני ה' לפני מותי: ועתה בני שמע
20 בקולי לאשר אנכי מצוה אותך: לך נא אל הצאן
21 וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם
22 מטעמים לאביך כאשר אהב: והבאת לאביך
23 ואכל בעבור אשר יברכך בטרם מותו: ויאמר
24 יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר
25 ואנכי איש חלק: אולי ימשני אבי והייתי בעיניו
26 כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: ותאמר
27 אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי:
28 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר
29 אהב אביו: ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל
30 החמודת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה
31 הקטן: ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו
32 ועל חלקת צואריו: ותתן את המטעמים ואת
33 הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: ויבא אל אביו
34 ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני: ויאמר יעקב
35 אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת
36 אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני
37 נפשך: ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא
38 בני ויאמר כי הקרה ה' אלהיך לפני: ויאמר יצחק
39 אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו
40 אם לא: ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו
41 ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו: ולא
42 הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערות
43 ויברכהו: ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני:
44 ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכך
45 נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת: ויאמר
46 אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני: ויגש
47 וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר
48 ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה': ויתן לך
49 האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן
50 ותירוש: יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים
51 הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך
52 ארור וברכיך ברוך: ויהי ככלות יצחק לברך את
53 יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק
54 אביו ועשו אחיו בא מצידו: ויעש גם הוא מטעמים
55 ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד
56 בנו בעבור תברכני נפשך: ויאמר לו יצחק אביו
57 מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: ויחרד יצחק
58 חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד
59 ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם
60 ברוך יהיה: כשמע עשו את דברי אביו ויצעק
61 צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם
62 אני אבי: ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך:
63 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים
64 את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר
65 הלא אצלת ברכה לי: ויען יצחק ויאמר לעשו
66 הן גביר שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי לו
67 לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו ולך אפוא מה
68 אעשה בני: ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת
69 היא לך אבי ברכני גם אני אבי ישא עשו קולו
70 ויבך: ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני
71 הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל: ועל
72 חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד
73 ופרקת עלו מעל צוארך: ויעתר עשו את יעקב
74 על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו
75 יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי:
76 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח
77 ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו
78 אחיך מתנחם לך להרגך: ועתה בני שמע בקולי
79 וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה: וישבת עמו
80 ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך: עד
81 שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו
82 ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם
83 יום אחד: ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי
84 מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת
85 כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:

בראשית: מז.

1 ויקרא יצחק אל יעקב ויברכהו ויצו אתו ויאמר
2 לא תקח אשה מבנות כנען: קום לך פדנה ארם
3 בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות
4 לבן אחי אמך: ואל שדי יברך אתך ויפרה וירבך
5 והיית לקהל עמים: ויתן לך את ברכת אברהם
6 לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר
7 נתן אלהים לאברהם: ויצא יצחק את יעקב וילך
8 פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה
9 אם יעקב ועשו: ויראה עשו כי ברך יצחק את
10 יעקב וישלח פדנה ארם לקחת לו משם אשה
11 במברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה
12 מבנות כנען: וישמע יעקב אל אביו ואל אמו
13 וילך פדנה ארם: וירא עשו כי רעות בנות כנען
14 בעיני יצחק אביו: וילך עשו אל ישמעאל ויקח
15 את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נבית
16 על נשיו לו לאשה: ויצא יעקב מבאר שבע וילך
17 חרנה: ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש
18 ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב
19 במקום ההוא: וירא את הסלם מצב ארצה וראשו
20 מגיע השמים והנה מלאכי אלהים עלים וירדים
21 בו: והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' אלהי אברהם
22 אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה
23 לך אתננה ולזרעך: והיה זרעך כעפר הארץ
24 ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל
25 משפחת האדמה ובזרעך: והנה אנכי עמך ושמרתיך
26 בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי
27 לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי
28 לך: ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום
29 הזה ואנכי לא ידעתי: ויירא ויאמר מה נורא
30 המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער
31 השמים: וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר
32 שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על
33 ראשה: ויקרא את שם המקום ההוא בית אל
34 ואולם לוז שם העיר לראשונה: וידר יעקב נדר
35 לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה
36 אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד
37 ללבש: ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי
38 לאלהים: והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה
39 בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך:
40 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: ויראה
41 והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן
42 רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים
43 והאבן גדולה על פי הבאר: ואספו שמה כל
44 העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו
45 את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה:
46 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן
47 אנחנו: ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור
48 ויאמרו ידענו: ויאמר להם השלום לו ויאמרו
49 שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן: ויאמר הן
50 עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו את
51 הצאן ולכו רעו: ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו
52 כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו
53 הצאן: עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן
54 אשר לאביה כי רעה היא: ויהי כראות יעקב את
55 רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו
56 ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק
57 את צאן לבן אחי אמו: וישק יעקב לרחל וישא
58 את קולו ויבך: ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה
59 הוא וכי בן רבקה הוא וירץ ותגד לאביה:
60 ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחותו וירץ
61 לקראתו וישק לו ויחבקהו וישא לו אל ביתו
62 ויגד ללבן את כל הדברים האלה: ויאמר לבן
63 אליו אך עצם ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים:
64 ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם
65 הגידה לי מה משכרתך: ולבן שתי בנות שם
66 הגדולה לאה והשם הקטנה רחל: ועיני לאה
67 רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה: ויאהב
68 יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל
69 בתך הקטנה: ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי
70 אתה לאיש אחר שבה עמדי: ויעבד יעקב ברחל
71 שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו
72 אתה: ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי
73 מלאו ימי ואבואה אליה: ויאסף לבן את כל
74 אנשי המקום ויעש משתה: והיה בערב ויקח את
75 לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: ויתן לבן
76 לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: ויהי
77 בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת
78 עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני:
79 ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה
80 לפני הבכירה: מלא שבע זאת ונתנה לך גם את
81 בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות:
82 ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל
83 בתו לו לאשה: ויתן לבן לרחל בתו את בלהה
84 שפחתו לה לשפחה: ויבא גם אל רחל ויאהב גם
85 את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות:

ܐܡܪܬ: ܕܗܐ ܐܦ ܚܙܝܬ ܚܙܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܚܙܝܢܝ.
14 ܡܛܠ ܗܢܐ ܩܪܬ̇ ܠܒܐܪܐ ܗܝ: ܒܐܪܐ ܕܚܝܐ ܚܙܝܢܝ.
15 ܗܐ ܗܝ ܒܝܢ ܪܩܡ ܠܒܝܬ ܓܕܪ. ܘܝܠܕܬ ܗܓܪ
ܠܐܒܪܡ ܒܪܐ. ܘܩܪܐ ܐܒܪܡ ܫܡܗ ܕܒܪܗ ܕܝܠܕܬ ܠܗ
16 ܗܓܪ ܐܝܫܡܥܝܠ. ܘܐܒܪܡ ܒܪ ܬܡܢܐܝܢ ܗܘܐ ܘܫܬ
ܫܢܝܢ: ܟܕ ܝܠܕܬ ܗܓܪ ܐܝܫܡܥܝܠ ܠܐܒܪܡ.

ܨܚܚܐ: ܝܙ.

1 ܘܗܘܐ ܐܒܪܡ ܒܪ ܬܫܥܝܢ ܘܬܫܥ ܫܢܝܢ: ܘܐܬܓܠܝ
ܡܪܝܐ ܥܠ ܐܒܪܡ ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܚܝܕܟܠ
2 ܐܠܗܐ. ܫܦܪ ܩܕܡܝ ܘܗܘܝ ܕܠܐ ܡܘܡ. ܘܐܬܠ
3 ܩܝܡܝ ܒܝܢܝ ܘܒܝܢܟ: ܘܐܣܓܐܟ ܛܒ ܛܒ. ܘܢܦܠ
ܐܒܪܡ ܥܠ ܐܦܘܗܝ: ܘܡܠܠ ܥܡܗ ܐܠܗܐ ܘܐܡܪ
4 ܠܗ. ܐܢܐ ܗܐ ܡܩܝܡ ܐܢܐ ܩܝܡܝ ܥܡܟ: ܘܬܗܘܐ
5 ܐܒܐ ܠܣܘܓܐܐ ܕܥܡܡܐ. ܘܠܐ ܢܬܩܪܐ ܬܘܒ ܫܡܟ
ܐܒܪܡ. ܐܠܐ ܢܗܘܐ ܫܡܟ ܐܒܪܗܡ: ܡܛܠ
6 ܕܐܒܐ ܠܣܘܓܐܐ ܕܥܡܡܐ ܣܡܬܟ. ܘܐܦܪܝܟ
ܘܐܣܓܝܟ ܛܒ ܛܒ. ܘܐܬܠܟ ܠܥܡܡܐ: ܘܡܠܟܐ
7 ܡܢܟ ܢܦܩܘܢ. ܘܐܩܝܡ ܩܝܡܝ ܒܝܢܝ
ܘܒܝܢܟ: ܘܒܝܬ ܙܪܥܟ ܡܢ ܒܬܪܟ ܠܕܪܝܗܘܢ. ܠܩܝܡܐ
ܕܠܥܠܡ: ܕܐܗܘܐ ܠܟ ܐܠܗܐ ܘܠܙܪܥܟ ܡܢ
8 ܒܬܪܟ. ܘܐܬܠ ܠܟ ܘܠܙܪܥܟ ܡܢ ܒܬܪܟ ܐܪܥܐ
ܕܬܘܬܒܘܬܟ: ܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢ ܠܝܘܪܬܢܐ ܕܠܥܠܡ:
9 ܘܐܗܘܐ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܐܒܪܗܡ:
ܐܢܬ ܩܝܡܝ ܛܪ: ܐܢܬ ܘܙܪܥܟ ܡܢ ܒܬܪܟ
10 ܠܕܪܝܗܘܢ. ܗܢܘ ܩܝܡܝ ܕܬܛܪܘܢ ܒܝܢܝ ܘܠܟܘܢ:
ܘܒܝܬ ܙܪܥܟ ܡܢ ܒܬܪܟ: ܕܬܬܓܙܪܘܢ ܟܠ
11 ܕܟܪܐ. ܘܬܬܓܙܪܘܢ ܒܣܪܐ ܕܥܘܪܠܘܬܟܘܢ: ܘܢܗܘܐ
12 ܐܬܐ ܕܩܝܡܐ ܒܝܢܝ ܘܠܟܘܢ. ܘܒܪ ܬܡܢܝܐ
ܝܘܡܝܢ ܢܬܓܙܪ ܡܢܟܘܢ ܟܠ ܕܟܪܐ ܠܕܪܝܟܘܢ:
ܝܠܝܕ ܒܝܬܐ ܘܙܒܝܢ ܟܣܦܐ: ܡܢ ܟܠ ܒܪ ܢܘܟܪܝܐ
13 ܕܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܙܪܥܟ. ܡܓܙܪ ܢܬܓܙܪ ܝܠܝܕ
ܒܝܬܟ ܘܙܒܝܢ ܟܣܦܟ. ܘܢܗܘܐ ܩܝܡܝ ܒܒܣܪܟܘܢ
14 ܠܩܝܡܐ ܕܠܥܠܡ. ܘܥܘܪܠܐ ܕܟܪܐ ܕܠܐ ܢܬܓܙܪ
ܒܣܪܐ ܕܥܘܪܠܘܬܗ: ܬܐܒܕ ܢܦܫܐ ܗܝ ܡܢ
15 ܥܡܗ: ܡܛܠ ܕܩܝܡܝ ܒܛܠܗ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܐܒܪܗܡ:
ܫܪܝ ܐܢܬܬܟ ܠܐ ܬܩܪܐ ܫܡܗ̇ ܫܪܝ: ܡܛܠ
16 ܕܫܪܐ ܫܡܗ̇. ܘܐܒܪܟܝܗ̇ ܘܐܦ ܐܬܠ ܠܟ
ܡܢܗ̇ ܒܪܐ: ܘܐܒܪܟܝܘܗܝ ܘܢܗܘܐ ܠܥܡܡܐ: ܘܡܠܟܐ
17 ܕܥܡܡܐ ܡܢܗ ܢܗܘܘܢ. ܘܢܦܠ ܐܒܪܗܡ ܥܠ
ܐܦܘܗܝ ܘܓܚܟ: ܘܐܡܪ ܒܠܒܗ: ܕܠܒܪ ܡܐܐ
ܫܢܝܢ ܢܬܝܠܕ ܒܪܐ: ܐܘ ܫܪܐ ܒܪܬ ܬܫܥܝܢ ܫܢܝܢ
18 ܬܐܠܕ. ܘܐܡܪ ܐܒܪܗܡ ܠܐܠܗܐ. ܠܘܝ ܕܝܢ
19 ܐܝܫܡܥܝܠ ܢܚܐ ܩܕܡܝܟ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܐܒܪܗܡ:
ܫܪܝܪܐܝܬ ܫܪܐ ܐܢܬܬܟ ܬܐܠܕ ܠܟ ܒܪܐ: ܘܬܩܪܐ
ܐܢܬ ܫܡܗ ܐܝܣܚܩ: ܘܐܩܝܡ ܩܝܡܝ ܥܡܗ ܠܩܝܡܐ
20 ܕܠܥܠܡ: ܘܠܙܪܥܗ ܡܢ ܒܬܪܗ. ܘܥܠ ܐܝܫܡܥܝܠ
ܫܡܥܬܟ: ܗܐ ܒܪܟܬܗ ܘܐܦܪܝܬܗ: ܘܐܣܓܝܬܗ
ܛܒ ܛܒ. ܬܪܥܣܪ ܪܘܪܒܢܝܢ ܢܘܠܕ: ܘܐܬܠܝܘܗܝ
21 ܠܥܡܐ ܪܒܐ. ܘܩܝܡܝ ܐܩܝܡ ܥܡ ܐܝܣܚܩ
ܕܬܐܠܕ ܠܟ ܫܪܐ: ܠܙܒܢܐ ܗܢܐ ܠܫܢܬܐ
ܐܚܪܬܐ.
22 ܘܫܠܡ ܡܢ ܕܡܡܠܠ ܥܡܗ: ܘܣܠܩ ܐܠܗܐ ܡܢ
23 ܐܒܪܗܡ. ܘܕܒܪ ܐܒܪܗܡ ܠܐܝܫܡܥܝܠ ܒܪܗ:
ܘܠܟܠ ܝܠܝܕܝ ܒܝܬܗ ܘܠܟܠ ܙܒܝܢܝ ܟܣܦܗ:
ܟܠ ܕܟܪܐ ܕܒܢܝ ܒܝܬܗ ܕܐܒܪܗܡ: ܘܓܙܪ ܒܣܪܐ
ܕܥܘܪܠܘܬܗܘܢ ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܗܢܐ: ܐܝܟ ܕܡܠܠ
24 ܥܡܗ ܐܠܗܐ. ܘܐܒܪܗܡ ܒܪ ܬܫܥܝܢ ܗܘܐ ܘܬܫܥ ܫܢܝܢ
25 ܟܕ ܓܙܪ ܒܣܪܐ ܕܥܘܪܠܘܬܗ. ܘܐܝܫܡܥܝܠ
ܒܪܗ ܒܪ ܬܠܬܥܣܪܐ ܗܘܐ ܫܢܝܢ ܟܕ ܓܙܪ ܒܣܪܐ
26 ܕܥܘܪܠܘܬܗ. ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܗܢܐ: ܓܙܪ ܐܒܪܗܡ
27 ܘܐܝܫܡܥܝܠ ܒܪܗ. ܘܟܠܗܘܢ ܓܒܪܐ ܒܢܝ ܒܝܬܗ: ܝܠܝܕܝ
ܒܝܬܗ ܘܙܒܝܢܝ ܟܣܦܗ: ܘܐܦ ܡܢ ܒܢܝ ܢܘܟܪܝܐ ܓܙܪ
ܥܡܗ.

ܨܚܚܐ: ܝܚ.

1 ܘܐܬܓܠܝ ܠܗ ܡܪܝܐ ܒܡܝܫܪܐ ܕܡܡܪܐ:
ܘܗܘ ܝܬܒ ܒܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢܐ ܟܕ ܚܡ ܝܘܡܐ.
2 ܘܐܪܝܡ ܥܝܢܘܗܝ ܘܚܙܐ: ܘܗܐ ܬܠܬܐ ܓܒܪܝܢ ܩܝܡܝܢ
ܠܘܩܒܠܗ: ܘܚܙܐ ܐܢܘܢ ܘܪܗܛ ܠܘܩܕܡܝܗܘܢ ܡܢ
3 ܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢܐ: ܘܣܓܕ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܐܡܪ
ܡܪܝ: ܐܢ ܐܫܟܚܬ ܪܚܡܐ ܒܥܝܢܝܟ ܠܐ ܬܥܒܪ
4 ܡܢ ܥܒܕܟ. ܢܣܒ ܩܠܝܠ ܡܝܐ: ܘܐܫܝܓܘ
5 ܪ̈ܓܠܝܟܘܢ: ܘܐܣܬܡܟܘ ܬܚܝܬ ܐܝܠܢܐ. ܘܐܣܒ
ܦܬܐܬܐ ܕܠܚܡܐ ܘܣܥܘܕܘ ܠܒܟܘܢ: ܘܡܟܝܠ
ܬܥܒܪܘܢ: ܡܛܠ ܕܥܒܪܬܘܢ ܥܠ ܥܒܕܟܘܢ.
6 ܘܐܡܪܘ: ܗܟܢܐ ܥܒܕ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ. ܘܐܣܬܪܗܒ
ܐܒܪܗܡ: ܘܥܠ ܠܡܫܟܢܐ ܠܘܬ ܫܪܐ: ܘܐܡܪ:
ܥܓܠ ܬܠܬ ܣܐܝܢ ܣܡܝܕܐ ܕܠܘܫܝ: ܘܥܒܕܝ ܦܬܝܬܐ
7 ܕܢܗܝܬܐ. ܘܠܘܬ ܬܘܪܐ ܪܗܛ ܐܒܪܗܡ: ܘܢܣܒ ܥܓܠܐ
ܒܪ ܬܘܪܝ ܘܛܒ: ܘܝܗܒܗ ܠܥܠܝܡܐ ܘܐܣܬܪܗܒ
8 ܠܡܥܒܕܗ. ܘܢܣܒ ܚܡܐܬܐ ܘܚܠܒܐ ܘܥܓܠܐ
ܕܥܒܕ: ܘܣܡ ܩܕܡܝܗܘܢ: ܘܗܘ ܩܐܡ ܗܘܐ ܥܠܝܗܘܢ
9 ܬܚܝܬ ܐܝܠܢܐ: ܘܐܟܠܘ. ܘܐܡܪܘ ܠܗ: ܐܝܟܐ
10 ܗܝ ܫܪܐ ܐܢܬܬܟ: ܘܐܡܪ ܗܐ ܒܡܫܟܢܐ. ܘܐܡܪ
ܠܗ. ܡܗܦܟ ܗܦܟ ܐܢܐ ܠܘܬܟ ܠܙܒܢܐ ܗܢܐ ܟܕ
ܚܝܐ: ܘܢܗܘܐ ܒܪܐ ܠܫܪܐ ܐܢܬܬܟ: ܘܫܪܐ
11 ܫܡܥܬ ܒܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢܐ: ܘܗܘ ܒܣܬܪܗ. ܘܐܒܪܗܡ
ܘܫܪܐ ܩܫܝܫܝܢ ܘܥܠܝܠܝܢ ܒܝܘܡܬܐ: ܘܦܣܩ ܡܢ
12 ܕܢܗܘܐ ܠܫܪܐ ܐܘܪܚܐ ܕܢܫ̈ܐ. ܘܓܚܟܬ
ܫܪܐ ܒܠܒܗ̇ ܘܐܡܪܬ: ܡܢ ܒܬܪ ܕܒܠܝܬ ܗܘܐ ܠܝ
13 ܥܘܠܡܢܐ. ܘܡܪܝ ܣܒ. ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ
ܠܐܒܪܗܡ: ܠܡܢܐ ܓܚܟܬ ܫܪܐ ܘܐܡܪܬ:
14 ܕܫܪܝܪܐܝܬ ܐܠܕ ܟܕ ܣܒܬ. ܠܡܐ ܐܬ
ܡܬܟܣܝܐ ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܕܡ: ܠܙܒܢܐ ܗܢܐ ܗܦܟ
ܐܢܐ ܠܘܬܟ ܟܕ ܚܝܐ: ܘܢܗܘܐ ܠܫܪܐ ܒܪܐ.
15 ܘܟܦܪܬ ܫܪܐ ܘܐܡܪܬ ܠܐ ܓܚܟܬ: ܡܛܠ
ܕܕܚܠܬ: ܘܐܡܪ ܠܗ̇ ܠܐ ܐܠܐ ܓܚܟܬܝ.
16 ܘܩܡܘ ܡܢ ܬܡܢ ܓܒܪܐ ܘܚܪܘ ܠܘܩܒܠ ܣܕܘܡ:
ܘܐܒܪܗܡ ܐܙܠ ܥܡܗܘܢ ܠܡܠܘܝܘܬܗܘܢ.
17 ܘܡܪܝܐ ܐܡܪ: ܡܟܣܐ ܐܢܐ ܡܢ ܥܒܕܝ ܐܒܪܗܡ
18 ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܐܢܐ. ܘܐܒܪܗܡ ܡܗܘܐ ܢܗܘܐ ܠܥܡܐ

ויאמר אליו הנני׃
10 ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת
פתח האהל והוא אחריו׃ 11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל
להיות לשרה ארח כנשים׃ 12 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי
היתה לי עדנה ואדני זקן׃ 13 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה
שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי׃ 14 היפלא מיהוה דבר למועד
אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃ 15 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי
יראה ויאמר לא כי צחקת׃ 16 ויקמו משם האנשים וישקפו על פני
סדם ואברהם הלך עמם לשלחם׃ 17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
אשר אני עשה׃ 18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל
גוי הארץ׃ 19 כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו
ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם
את אשר דבר עליו׃ 20 ויהוה אמר זעקת סדם ועמרה כי רבה והטאתם
כי כבדה מאד׃ 21 ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה
ואם לא אדעה׃ 22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו
עמד לפני יהוה׃ 23 ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע׃
24 אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום
בעבור חמשים הצדיקם אשר בקרבה׃ 25 חללה לך מעשת הדבר הזה
להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ
לא יעשה משפט׃ 26 ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקם
בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם׃ 27 ויען אברהם ויאמר הנה
נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר׃ 28 אולי יחסרון חמשה
מחמשים הצדיק הכל העיר בחמשה ויאמר לא אשחית אם אמצא שם
ארבעים וחמשה׃ 29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם
ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים׃ 30 ויאמר אל נא יחר
לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא
שם שלשים׃ 31 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם
עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃ 32 ויאמר אל נא יחר לאדני
ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור
העשרה׃ 33 וילך כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו׃

פרק יט׃

1 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט
ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה׃ 2 ויאמר הנה נא אדני סורו נא
אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם
ויאמרו לא כי ברחוב נלין׃ 3 ויפצר בהם מאד ויסרו אליו ויבאו אל
ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו׃ 4 טרם יטכבון ואנשי העיר
אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה׃ 5 ויקראו אל
לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו
ונדעה אתם׃ 6 ויצא אליהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו׃ 7 ויאמר
אל נא אחי תרעו׃ 8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה
נא אתם אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל תעשו דבר
כי על כן באו בצל קורתי׃ 9 ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור
ויעש שפט הנה עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר
הדלת׃ 10 וישלחו האנשים את ידם ויבאו את לוט אליהם הביתה
ואת הדלת סגרו׃ 11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים
מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח׃ 12 ויאמרו האנשים אל לוט עד מי
פה לך חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום׃ 13 כי
משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו
יהוה לשחתה׃ 14 ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו הנמצאות לו
ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק
בעיני חתניו׃ 15 וכעלות השחר ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח
את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה בעון העיר׃ 16 ויתמהמה
ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו ובידי שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו
ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר׃ 17 ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט
על נפשך אל תבט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה׃
18 ויאמר לוט אליהם אל נא אדני׃ 19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך
ותגדל חסדך אשר עשית עמדי לחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט
ההרה פן תדבקני הרעה ומתי׃ 20 הנה נא העיר הזאת קרבה למנוס
שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער היא ותחי נפשי׃ 21 ויאמר
אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת׃
22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא
שם העיר צוער׃ 23 השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה׃ 24 ויהוה
המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים׃ 25 ויהפך
את הערים האל ואת כל הככר ואת כל יושבי הערים ואת צמח האדמה׃
26 ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח׃ 27 וישכם אברהם בבקר אל
המקום אשר עמד שם את פני יהוה׃ 28 וישקף על פני סדם ועמרה ועל
כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן׃ 29 ויהי
בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט
מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט׃ 30 ויעל לוט מצוער
וישב בהר הוא ושתי בנותיו עמו כי יגר בצוער וישב במערה הוא ושתי
בנותיו׃ 31 ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ
לבוא עלינו כדרך כל הארץ׃ 32 לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו
ונחיה מאבינו זרע׃ 33 ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה
ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה׃ 34 ויהי ממחרת ותאמר
הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי
שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע׃ 35 ותשקין גם בלילה הוא את אביהן יין
ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה׃ 36 ותהרין שתי
בנות לוט מאביהן׃ 37 ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי
מואב עד היום׃ 38 והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא
אבי בני עמון עד היום׃

ס אֲשֶׁר בָּרַתָּ לְדָוִד עַבְדִּי: 4 עַד־עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר־וָדֹר כִּסְאֶךָ סֶלָה:
5 וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְהוָה אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים: 6 כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיהוָה
יִדְמֶה לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים: 7 אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל־סְבִיבָיו:
8 יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חָסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ: 9 אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת
הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם: 10 אַתָּה דִכִּאתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ
אוֹיְבֶיךָ: 11 לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם: 12 צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה
בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן: 13 לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ:
14 צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ: 15 אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה
יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן: 16 בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן כָּל־הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּן: 17 כִּי תִפְאֶרֶת
עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרִים קַרְנֵנוּ: 18 כִּי לַיהוָה מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ:
19 אָז דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל־גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם:
20 מָצָאתִי דָּוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו: 21 אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי
תְאַמְּצֶנּוּ: 22 לֹא יָשִׁיא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן־עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ: 23 וְכָתַתִּי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו
אֶגּוֹף: 24 וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ: 25 וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת
יְמִינוֹ: 26 הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי: 27 אַף אֲנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן
לְמַלְכֵי אָרֶץ: 28 לְעוֹלָם אֶשְׁמָר־לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמָנָה לוֹ: 29 וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ
וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם: 30 אִם־יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן: 31 אִם־חֻקֹּתַי
יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ: 32 וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם: 33 וְחַסְדִּי לֹא
אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֵּר בֶּאֱמוּנָתִי: 34 לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אָשְׁנֶה:
35 אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם־לְדָוִד אֲכַזֵּב: 36 זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי:
37 כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה: 38 אַף־זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם־
מְשִׁיחֶךָ: 39 נִאַצְתָּ בָּרִיתַ עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ: 40 פָּרַצְתָּ כָל־גְּדֵרוֹתָיו שַׂמְתָּ
מִבְצָרָיו מְחִתָּה: 41 שַׁסּוּהוּ כָּל־עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו: 42 הֲרִימוֹתָ יְמִין צָרָיו
הִשְׂמַחְתָּ כָּל־אוֹיְבָיו: 43 אַף־תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא־הֲקִימוֹתָהוּ בַּמִּלְחָמָה: 44 הִשְׁבַּתָּ
מִטְהֳרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מָגָלָתָ: 45 הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו בּוּשָׁה סֶלָה:
46 עַד־מָתַי יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כָּאֵשׁ חֲמָתֶךָ: 47 זְכָר־אֲנִי מֶה־חָלֶד עָלָיו
הֲבִלְתָּ כָּל־בְּנֵי אָדָם: 48 מִי־גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה־מָּוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׁאוֹל סֶלָה:
49 אַיֵּה חַסְדֶּיךָ רִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ: 50 זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ
שְׂאֵתִי בְחֵיקִי כָּל־רַבִּים עַמִּים: 51 אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְבוֹת
מְשִׁיחֶךָ: 52 בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

תהלים פ"ט

1 מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי: 2 חַסְדֵי יְהוָה עוֹלָמִים אָשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ
בְּפִי: 3 כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה בַּשָּׁמַיִם תָּכִין אֱמוּנָתְךָ בָּהֶם: 4 כָּרַתִּי בְרִית
לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי: 5 עַד־עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר־וָדֹר כִּסְאֶךָ סֶלָה:
6 וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְהוָה אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים: 7 כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיהוָה
יִדְמֶה לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים: 8 אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל־סְבִיבָיו:
9 יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חָסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ: 10 אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת
הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם: 11 אַתָּה דִכִּאתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ
אוֹיְבֶיךָ: 12 לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם: 13 צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה
בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן: 14 לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ:
15 צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ: 16 אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה
יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן: 17 בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן כָּל־הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּן: 18 כִּי תִפְאֶרֶת
עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרִים קַרְנֵנוּ: 19 כִּי לַיהוָה מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ:
20 אָז דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל־גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם:
21 מָצָאתִי דָּוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו: 22 אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי
תְאַמְּצֶנּוּ: 23 לֹא יָשִׁיא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן־עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ: 24 וְכָתַתִּי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו
אֶגּוֹף: 25 וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ: 26 וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת
יְמִינוֹ: 27 הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי: 28 אַף אֲנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן
לְמַלְכֵי אָרֶץ: 29 לְעוֹלָם אֶשְׁמָר־לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמָנָה לוֹ: 30 וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ
וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם: 31 אִם־יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן: 32 אִם־חֻקֹּתַי
יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ: 33 וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם: 34 וְחַסְדִּי לֹא
אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֵּר בֶּאֱמוּנָתִי: 35 לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אָשְׁנֶה:
36 אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם־לְדָוִד אֲכַזֵּב: 37 זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי:
38 כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה: 39 אַף־זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם־
מְשִׁיחֶךָ: 40 נִאַצְתָּ בָּרִיתַ עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ: 41 פָּרַצְתָּ כָל־גְּדֵרוֹתָיו שַׂמְתָּ
מִבְצָרָיו מְחִתָּה: 42 שַׁסּוּהוּ כָּל־עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו: 43 הֲרִימוֹתָ יְמִין צָרָיו
הִשְׂמַחְתָּ כָּל־אוֹיְבָיו: 44 אַף־תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא־הֲקִימוֹתָהוּ בַּמִּלְחָמָה: 45 הִשְׁבַּתָּ
מִטְהֳרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מָגָלָתָ: 46 הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו בּוּשָׁה סֶלָה:
47 עַד־מָתַי יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כָּאֵשׁ חֲמָתֶךָ: 48 זְכָר־אֲנִי מֶה־חָלֶד עָלָיו
הֲבִלְתָּ כָּל־בְּנֵי אָדָם: 49 מִי־גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה־מָּוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׁאוֹל סֶלָה:
50 אַיֵּה חַסְדֶּיךָ רִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ: 51 זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ
שְׂאֵתִי בְחֵיקִי כָּל־רַבִּים עַמִּים: 52 אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְבוֹת
מְשִׁיחֶךָ: 53 בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

תפילה: צ'.

1 תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר: 2 בְּטֶרֶם הָרִים
יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל: 3 תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר
שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: 4 כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה:
5 זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף: 6 בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֶל וְיָבֵשׁ:
7 כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ: 8 שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ:
9 כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה: 10 יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים
שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה: 11 מִי יוֹדֵעַ
עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ: 12 לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה: 13 שׁוּבָה
יְהוָה עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ: 14 שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וְנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ:
15 שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: 16 יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־
בְּנֵיהֶם: 17 וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

תפילה: צ"א.

1 יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: 2 אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ:
3 כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: 4 בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה
וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: 5 לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: 6 מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב
יָשׁוּד צָהֳרָיִם: 7 יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: 8 רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט
וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: 9 כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: 10 לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ
רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: 11 כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: 12 עַל־
כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: 13 עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין:
14 כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: 15 יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה
אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: 16 אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

כי פרצת תשמאלי וימינך תירשי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו׃
4 אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד׃
5 כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגואלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא׃
6 כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך ויהוה וכאשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך׃
7 ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך׃
8 בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה׃
9 כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך וממגער בך׃
10 כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי ממך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה׃
11 ענייה סוערה לא נחמה הנני מפרך באבנים ויסדתיך בספירים׃
12 ושמתי כדכד שמותיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ׃
13 וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך׃
14 בצדקה תכוננו רחקי מעשק כי לא תיראי ומחתה כי לא תקרב אליך׃
15 הן גור יגור אין ממני כל הגר אתך אליך יפול׃
16 הנה אנכי ברא חרש נפח באש פחים ומוציא כלי למעשהו ואנכי ברא משחית לחבל׃
17 כל כלי יצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה׃

פרק נה׃

1 הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב׃
2 למה תשקלו כסף בלא לחם ויגיעכם בלא לשבעה שמוע שמעו אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם׃
3 הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דויד הנאמנים׃
4 הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאומים׃
5 הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך וקדוש ישראל כי פארך׃
6 דרשו יהוה בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב׃
7 יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי הרבה לסלוח׃
8 כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה׃
9 כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם׃
10 כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזורע ולחם לאכל׃
11 כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו׃
12 כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף׃
13 תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת׃

פרק נה׃

1 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות׃
2 אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע׃
3 ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש׃
4 כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו בחפצי ומחזיקים בבריתי׃
5 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת׃
6 ובני הנכר הנלוים אל יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי׃
7 והביאתים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי בית תפלתי יקרא לכל העמים׃
8 נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו׃
9 כל חיתו שדי באו אכל חיתו ביער׃
10 צפיו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח חזים שכבים אהבו לנום׃
11 והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו השכיל כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו׃
12 לכו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כיום הזה גדל מאד מאד׃

פרק נו׃

1 צדיק אבד ואין איש נכון ואנשי חסד נאספים בלי הבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק׃
2 יבוא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו׃
3 ואתן הנה אתם קרבו הנה בני עוננה זרע מנאפת ותזנה׃
4 על מי תתענגו על מי תרחיבו פה ותאריכו לשון הלא אתם ילדי פשע זרע שקר׃
5 הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעיפי הסלעים׃
6 בחלקי נחל חלקך המה גורלך גם להם שפכת נסך העלית מנחה על אלה אנחם׃
7 על הר גבה ורם שמת משכבך גם שם עלית לזבח׃
8 ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך מהם אהבת חזית יד׃
9 ותלכי למלך בשמנים ותרבי רקחיך ותשלחי מלאכיך למרחוק ותשפלי עד שאול׃
10 ברב דרכיך יגעת לא אמרת נואש חיית ידך מצאת על כן לא חלית׃
11 ומי דאגת וייראת כי כזבת ולא זכרתני ולא שמת על לבך הלא אני החשיתי ומעולם ואותי לא יראת׃
12 אני אגיד צדקתך ואת מעשיך לא יועילו לך׃
13 בזעקך יצילך קבציך ואת כלם תשא רוח הבל יקח משא והחסה בי ינחל ארץ ויירש הר קדשי׃
14 ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי׃
15 כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכן ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב דכאים׃
16 כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצף כי רוח מלפני יעטף ונשמות אני עשיתי׃
17 בעון בצעו קצפתי ואכהו אסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו׃
18 דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו והשיב נחומים לו ולאבליו׃
19 בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו׃
20 ורשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט׃
21 אין שלום אמר אלהי לרשעים׃

פרק נז׃

1 קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם׃
2 אותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב משפטי צדק יאלוני קרבת אלהים יחפצון׃
3 למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא ידעת הן ביום צומכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תנגשו׃
4 הן לריב ומצה תצומו ולהכות אגרף רשע לא תצומו כיום לא תשמיעו קולכם במרום׃
5 הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכוף כאגמון ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה׃
6 הלא זה צום אבחרהו פתח חרצובות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו׃
7 הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם׃
8 אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך׃
9 אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און׃
10 ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע ורך בחשך זרחך ואפלתך כצהרים׃
11 ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו׃
12 ובנו ממך חרבות עולם מוסדות דור ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות לשבת׃
13 אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד והכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר׃
14 אז תתענג על יהוה והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר׃

פרק נח׃

1 הנה לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא הכבידה אזנו משמוע׃
2 כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם ובין אלהיכם וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמוע׃
3 כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברה שקר לשונכם תהגה עולה׃
4 אין קורא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרה עמל וילד און׃
5 ביצי פתן בקעו וקורי עכביש ארגו האכל מביציהם ימות ומעוקר תפרח צפע׃
6 קוריהם לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ומעשה חמס בכפותם׃
7 רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שד ושבר במסלותם׃
8 דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותם עקלקלו להם כל דורך בם לא ידע שלום׃
9 על כן רחק משפט ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשכות לנגהות באפלות נהלך׃
10 נגשש כעורים קיר וכאין עינים נגשש כעורים בנגה כמשעים בצהרים כנשפים בין עשתנות כמתים׃
11 נהמה כדובים כל ונהגה כיונים נקוה למשפט ואין לישועה רחקה ממנו׃
12 כי רבו פשעינו נגדך וחטאתינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום׃
13 פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחרי אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלב דברי שקר׃
14 ותסג אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד כי כשלה באמת בחוצות ונכחה לא תוכל בא׃
15 ותהי האמת נעדרת וסר מרע אליו יתפרש וירא יהוה וירע בעיניו כי אין משפט׃
16 וירא כי אין איש ויתאנן כי אין מפגיע ותושע לו זרעו וצדקתו היא סמכתו׃
17 וילבש צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תכסות ויעט כמעיל קנאה׃
18 כמעשים כעל ישלם חמה לצריו גמול לאויביו לאיים גמול ישלם׃
19 וייראו ממערב את שם יהוה ומזרח שמש את כבודו כי יבוא כנהר צר רוח יהוה נסה בו׃
20 ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה׃
21 ואני זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם׃

פרק נט׃

1 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח׃
2 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה׃
3 והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך׃
4 שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבואו ובנותיך על צד תאמנה׃
5 אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבואו לך׃
6 שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבואו זהב ולבונה ישאו ותהלות יהוה יבשרו׃
7 כל צאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישרתונך יעלו על רצון מזבחי ואת בית תפארתי אפאר׃
8 מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארבותיהם׃
9 כי אלי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך׃
10 ובני נכר בנו חומתיך ומלכיהם ישרתונך כי במקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך׃
11 ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים והובלתם מלכיהם׃
12 כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב תחרב׃
13 כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד׃
14 והלכו אליך שחוה בני מעניך וישתחוו על כפות רגליך כל מנאציך ויקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל׃
15 תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור׃
16 ויונקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגואלך אביר יעקב׃
17 תחת הנחושת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחושת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה׃
18 לא ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בגבולך ותקראי ישועה חומתיך ושעריך תהלה׃
19 לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך ויהוה יהיה לך לאור עולם ואלהיך לתפארתך׃
20 לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך׃
21 ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר׃
22 הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה׃

פרק סא׃

1 רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור ולעצורים פקח קוח׃
2 לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים׃
3 לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעיל תהלה תחת רוח כהה וקראו להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר׃
4 ובנו חרבות עולם שוממות ראשנים יקימו ונתקו ערים חרבות שממות דורות׃
5 ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכורמיכם׃
6 ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתיהרו׃
7 תחת בשתכם משנה וכלמה ירננו חלקם לכן בארצם משנה תירשו שמחת עולם תהיה להם׃
8 כי אני יהוה אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם׃
9 וידע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל רואיהם יכירום כי המה זרע ברכו יהוה׃
10 שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה׃
11 כי כאשר תוציא הארץ צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים׃

פרק סב׃

1 למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישעה כלפיד יבער׃
2 וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך בשם חדש אשר פי יהוה יקבנו׃
3 והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצניף מלוכה בכף אלהיך׃
4 לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה כי חפץ יהוה בך ולארצך תבעל׃
5 כי יבעל בחור בתולה יבעלוך בניך וכמשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך׃
6 על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה דמי לכם׃
7 ואל תתנו דמי לו עד יכונן וער ישים את ירושלם תהלה בארץ׃
8 נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאויביך ואם בני נכר שתו תירושך אשר יגעת בו׃
9 כי מקבציו יאכלוהו והללו את יהוה ומאספיו ישתוהו בחצרות קדשי׃
10 עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו אבן הרימו נס על העמים׃
11 הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו׃
12 וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה׃

פרק סג׃

1 מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע׃
2 מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדורך בגת׃
3 פור דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי ואתרמסם בחמתי ויזה נצחם על בגדי ואת כל מלבושי אגאלתי׃
4 כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה׃
5 ואבט ואין עוזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרועי וחמתי היא סמכתני׃
6 ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואורד לארץ נצחם׃
7 חסדי יהוה אזכיר תהלות יהוה ככל אשר גמלנו יהוה וגדול טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו׃
8 ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע׃
9 בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וישאם ויגלם כל ימי עולם׃
10 והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם׃
11 ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח קדשו׃
12 מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם׃
13 מוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו׃
14 כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תנחנו כן נהגת את עמך לעשות לך שם תפארת׃
15 השקיפה משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתיך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו׃
16 כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך׃
17 למה תתענו יהוה מדרכיך תקשה לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך׃
18 למה ירשוך צרינו בוסו מקדשך׃
19 היינו מעולם לא משלת בם לא נקרא שמך עליהם׃

פרק סד׃

1 לו קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו׃
2 כהבעיר אש צרפת מים אש תגרה מים לשמך לצריך מפניך גוים ירגזו׃
3 בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נזלו׃
4 ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו׃
5 פגעת בשמח ועושה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת ונחטא בם עולם ונושע׃
6 ונהי כלנו כטמא וכבגד עדים כל צדקתינו ונבל כלנו כעלה ועונתינו כרוח ישאונו׃
7 ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמגנו ביד עונותינו׃
8 ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ויוצרנו ומעשה ידך כלנו׃
9 אל תקצף יהוה עד מאד ועד מאד אל תזכר עון הן הבט עמך כלנו׃
10 ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה׃
11 בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה׃
12 העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותענינו עד מאד׃

פרק סה׃

1 נדרשתי לא שאלו נמצאתי לא בקשוני אמרתי הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי׃
2 פרשתי ידי כל היום אל עם סורר הלכים הדרך לא טוב אחר מחשבותיהם׃
3 העם המכעיסים אתי על פני תמיד זבחים בגנות ומקטרים על אבני הלבנים׃
4 הישבים בקברים ובנצורות ילינו האכלים בשר חזיר ומרק פגלים בכליהם׃
5 האמרים קרב אליך אל תגש בי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל היום הזה׃
6 הן כתובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי והשלמתי אל חיקם׃
7 עונותיכם ועונות אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות חרפוני ומדתם פעלתם אל חיקם׃
8 כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתהו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל׃
9 והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי ובחירי ירשנה ועבדי שכנו שם׃
10 והיה השרון לנוה צאן ועמק עכור לרבץ בקר לעמי הדרשוני׃
11 ואתם העזבי יהוה השכחים את הר קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך׃
12 ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרתם׃
13 לכן כה אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבושו׃
14 הנה עבדי ירנו משוב לב ואתם תזעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו׃
15 והנחתם שמכם לשבועה לבחיריו ויהוה אלהים וישרתך ועבדיו יקרא לשם אחר׃
16 אשר המתברך בארץ באלהי אמן יתברך ובכל הנשבע בארץ באלהי אמן ישבע כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני׃
17 כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלינה על לב׃
18 כי אם שישו ושמחו עד עולם אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלם גילה ועמה משוש׃
19 וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא יישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה׃
20 לא יהיה משם עוד עולל ימים וזקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל׃
21 ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פריים׃
22 לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי׃
23 לא יגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם׃
24 והיה טרם יקראו ואני אענה עודם מדברים ואני אשמע׃
25 זאב וטלה יחדו ירעו והאריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר יהוה׃

פרק סו׃

1 כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי׃
2 ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי׃
3 שוחט השור מכה איש זובח השה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבונה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה׃
4 גם אני אבחר בתעלליהם ומגוריהם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו׃
5 שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והמה יבושו׃
6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאויביו׃
7 בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבלה ותמלט ותלד זכר׃
8 מי שמע כזאת מי ראה כאלה התחולל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חללה גם ילדה ציון את בניה׃
9 הלא אני אשבר ולא אוליד אמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך׃
10 שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה׃
11 למען תינקו ושבעתם משד תנחומיה למען תמצו והתענגתם מזיז כבודה׃
12 כי כה אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו׃
13 כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחם אתכם ובירושלם תנחמו׃
14 וראיתם ושש לבבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את אויביו׃
15 כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב באף חמתו וגערתו בלהבות אש׃
16 כי באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה׃
17 המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחד בתוך אוכל בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם יהוה׃
18 ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשנות ובאו וראו את כבודי׃
19 ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פלטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תובל ויון האיים הרחוקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים׃
20 והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכבות ובאפרכסות על הרי קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בבית יהוה׃
21 וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה׃
22 כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עומדים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם׃
23 והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה׃
24 ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר׃

1 לדוד אליך יהוה נפשי אשא: 2 אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלזו אויבי לי: 3 גם כל קויך לא יבושו יבשו הבגדים ריקם: 4 דרכיך יהוה הודיעני נתיבותיך למדני: 5 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום: 6 זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה: 7 חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך יהוה: 8 טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך: 9 ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו: 10 כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדותיו: 11 למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא: 12 מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר: 13 נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ: 14 סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם: 15 עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי: 16 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: 17 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: 18 ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי: 19 ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני: 20 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך: 21 תם וישר יצרוני כי קויתיך: 22 פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:

תהלים כו.

1 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמתי וביהוה בטחתי לא אמעד: 2 בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי: 3 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך: 4 לא ישבתי עם מתי שוא ועם נסתרים לא אבוא: 5 שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב: 6 ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יהוה: 7 לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך: 8 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: 9 אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייי: 10 אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד: 11 ואני בתמתי אלך פדני וחנני: 12 רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה:

תהלים כז.

1 לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד: 2 בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו: 3 אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח: 4 אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו: 5 כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני: 6 ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה: 7 שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני: 8 לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש: 9 אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: 10 כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני: 11 הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי: 12 אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס: 13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים: 14 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:

תהלים כח.

1 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור: 2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך: 3 אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום עם רעיהם והרעה בלבבותם: 4 תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם: 5 כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם: 6 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני: 7 יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו: 8 יהוה עז למו ומעוז ישעות משיחו הוא: 9 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם:

תהלים כט.

1 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: 3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: 4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: 5 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון: 6 וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים: 7 קול יהוה חצב להבות אש: 8 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: 9 קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד: 10 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: 11 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

תהלים ל.

1 מזמור שיר חנכת הבית לדוד: 2 ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי: 3 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: 4 יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור: 5 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: 6 כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה: 7 ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: 8 יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: 9 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: 10 מה בצעי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך: 11 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: 12 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: 13 למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך:

תהלים לא.

1 למנצח שיר לדוד: 2 בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני: 3 הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני: 4 כי סלעי ומצודתי אתה ולמענ שמך תנחני ותנהלני: 5 תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי: 6 בידך אפקיד רוחי פדית אותי יהוה אל אמת: 7 שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי: 8 אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי: 9 ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי: 10 חנני יהוה כי צר לי עששה מכעס עיני נפשי ובטני: 11 כי כלו ביגון חייי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמותי עששו: 12 מכל צוררי הייתי חרפה ולשכני ופחד למכריי רואי בחוץ נדדו ממני: 13 נשכחתי כמת מלב הייתי כאבד כלי: 14 כי דבת רבים שומעת מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו: 15 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה: 16 בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי: 17 האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך: 18 יהוה אל אבוש כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול: 19 תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק עתק בגאוה ובוז: 20 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם: 21 תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשונות: 22 ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור: 23 ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך: 24 אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עושה גאוה: 25 חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה:

תהלים לב.

1 משכיל לדוד אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: 2 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: 3 כי החרשתי בלו עצמותי בשאגתי כל היום: 4 כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה: 5 חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: 6 על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: 7 אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: 8 אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: 9 אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג עדיו לבלום בל קרב אליך: 10 רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו: 11 שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים
באים: 64 ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל
הגמל: 65 ותאמר אל העבד מי האיש הזה ההלך בשדה לקראתנו
ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס: 66 ויספר העבד
ליצחק את כל הדברים אשר עשה: 67 ויבא יצחק האהלה שרה
אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי
אמו:

כה

1 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: 2 ותלד לו את זמרן ואת
יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח: 3 ויקשן ילד את
שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים: 4 ובני
מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה:
5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק: 6 ולבני הפלגשים אשר
לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי
קדמה אל ארץ קדם: 7 ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת
שנה ושבעים שנה ושתים שנים: 8 ויגוע וימת אברהם בשיבה
טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו: 9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל
בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על
פני ממרא: 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר
אברהם ושרה אשתו: 11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים
את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: 12 ואלה תולדת
ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם:
13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל
נבית ואדר ומבשם: 14 ומשמע ודומה ומשא: 15 חדד ותימא
יטור נפיש וקדמה: 16 אלה הם בניו ואלה שמותם בחצרתם
ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם: 17 ואלה שני שנות חיי
ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע ויגוע ויאסף אל עמיו:
18 וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בבאך אשורה על
פני כל אחיו נפל: 19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד
את יצחק: 20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת
בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: 21 ויעתר
יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו ה' ותהר רבקה
אשתו: 22 ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי
ותלך לדרש את ה': 23 ויאמר ה' לה שני גוים בבטנך ושני לאמים
ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: 24 וימלאו ימיה
ללדת והנה תומם בבטנה: 25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת
שער ויקראו שמו עשו: 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב
עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם: 27 ויגדלו
הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב
אהלים: 28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את
יעקב: 29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: 30 ויאמר
עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על
כן קרא שמו אדום: 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי:
32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: 33 ויאמר
יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: 34 ויעקב
נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את
הבכרה:

כו

1 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם
וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: 2 וירא אליו ה' ויאמר
אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: 3 גור בארץ הזאת
ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל
והקימתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: 4 והרביתי
את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל
והתברכו בזרעך כל גוי הארץ: 5 עקב אשר שמע אברהם בקלי
וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי: 6 וישב יצחק בגרר:
7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי היא כי ירא היה
לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה
היא: 8 ויהי כי ארכו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים
בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: 9 ויקרא
אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי
היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה: 10 ויאמר
אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך
והבאת עלינו אשמה: 11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע
באיש הזה ובאשתו מות יומת: 12 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא
בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו ה': 13 ויגדל האיש וילך הלוך
וגדל עד כי גדל מאד מאד: 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר
ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: 15 וכל הבארות אשר חפרו
עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר:
16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד:
17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם: 18 ויחפר יצחק את
בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים
אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו:
19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים: 20 ויריבו
רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי
התעשקו עמו: 21 ויחפרו באר אחרת וירבו גם עליה ויקרא שמה
שטנה: 22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא
שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב ה' לנו והפרינו בארץ:
23 ויעל משם באר שבע: 24 וירא אליו ה' בלילה ההוא ויאמר
אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי
את זרעך בעבור אברהם עבדי: 25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם ה'
ויט שם אהלה ויכרו שם עבדי יצחק באר: 26 ואבימלך הלך אליו
מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו: 27 ויאמר אלהם יצחק
מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם: 28 ויאמרו
ראו ראינו כי היה ה' עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך
ונכרתה ברית עמך: 29 אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגעוך
וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך ה':
30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: 31 וישכמו בבקר וישבעו איש
לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: 32 ויהי ביום ההוא
ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודת הבאר אשר חפרו ויאמרו
לו מצאנו מים: 33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע
עד היום הזה: 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית
בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי: 35 ותהיין מרת רוח
ליצחק וליעקב:

כז

1 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל
ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: 2 ויאמר הנה נא זקנתי לא
ידעתי יום מותי: 3 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה
וצודה לי ציד: 4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך
נפשי בטרם אמות: 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך
עשו השדה לצוד ציד להביא: 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר
הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר: 7 הביאה לי
ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני ה' לפני מותי:
8 ועתה בני שמע בקלי לאשר אנכי מצוה אתך: 9 לך נא אל הצאן
וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך
כאשר אהב: 10 והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו:
11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש
חלק: 12 אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי
קללה ולא ברכה: 13 ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע
בקולי ולך קח לי: 14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים
כאשר אהב אביו: 15 ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמודת
אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן: 16 ואת ערת גדיי
העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו: 17 ותתן את המטעמים
ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: 18 ויבא אל אביו ויאמר
אבי ויאמר הנני מי אתה בני: 19 ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו
בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור
תברכני נפשך: 20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני
ויאמר כי הקרה ה' אלהיך לפני: 21 ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא
ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא: 22 ויגש יעקב אל יצחק
אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו: 23 ולא
הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו: 24 ויאמר
האתה זה בני עשו ויאמר אני: 25 ויאמר הגישה לי ואכלה מציד
בני בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת: 26 ויאמר
אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני: 27 ויגש וישק לו ויריח את
ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה':
28 ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש:
29 יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך
בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך: 30 ויהי ככלות יצחק לברך
את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו
בא מצידו: 31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו
יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך: 32 ויאמר לו יצחק
אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: 33 ויחרד יצחק חרדה
גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל
בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה: 34 כשמע עשו את דברי אביו
ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי:
35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך: 36 ויאמר הכי קרא שמו
יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי
ויאמר הלא אצלת לי ברכה: 37 ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר
שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו
ולך אפוא מה אעשה בני: 38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת
היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויפא עשו קלו ויבך: 39 ויען יצחק
אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים
מעל: 40 ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד
ופרקת עלו מעל צוארך: 41 ויעטם עשו את יעקב על הברכה
אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה
את יעקב אחי: 42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח
ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם
לך להרגך: 43 ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי
חרנה: 44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך:
45 עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי
ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: 46 ותאמר רבקה
אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות
חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:

כח

1 ויקרא יצחק אל יעקב ויברכהו ויצום ויאמר לו לא תקח אשה
מבנות כנען: 2 קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך
משם אשה מבנות לבן אחי אמך: 3 ואל שדי יברך אתך ויפרך
והרבך והיית לקהל עמים: 4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך
אתך לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם: 5 וישלח
יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי
רבקה אם יעקב ועשו: 6 וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח
אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה במברכו אתו ויצו עליו לאמר
לא תקח אשה מבנות כנען: 7 וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך
פדנה ארם: 8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו:
9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם
אחות נבית על נשיו לו לאשה: 10 ויצא יעקב מבאר שבע וילך
חרנה: 11 ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום
וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא: 12 ויחלם והנה סלם מצב
ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו:
13 והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' אלהי אברהם אביך ואלהי
יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: 14 והיה
זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל
משפחת האדמה ובזרעך: 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר
תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי
את אשר דברתי לך: 16 ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום
הזה ואנכי לא ידעתי: 17 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה
כי אם בית אלהים וזה שער השמים: 18 וישכם יעקב בבקר ויקח
את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה:
19 ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר
לראשונה: 20 וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני
בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש:
21 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלהים: 22 והאבן הזאת
אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו
לך:

כט

1 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: 2 ויראה והנה באר
בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי ממנה השקו
העדרים והאבן גדולה על פי הבאר: 3 ונאספו שמה כל העדרים
וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן
על פי הבאר למקמה: 4 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו
מחרן אנחנו: 5 ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו:
6 ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם
הצאן: 7 ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו את
הצאן ולכו רעו: 8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים
וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: 9 עודנו מדבר עמם
ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא: 10 ויהי כראות יעקב
את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל
את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו: 11 וישק יעקב
לרחל וישא את קלו ויבך: 12 ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא
וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה: 13 ויהי כשמע לבן את שמע
יעקב בן אחתו וירץ לקראתו וחבק לו וישק לו ויבא לו אל ביתו
ויספר ללבן את כל הדברים האלה: 14 ויאמר לו לבן אך עצמי
ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: 15 ויאמר לבן ליעקב הכי אחי
אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך: 16 ולבן שתי בנות
שם הגדולה לאה והשם הקטנה רחל: 17 ועיני לאה רכות ורחל
היתה יפת תאר ויפת מראה: 18 ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך
שבע שנים ברחל בתך הקטנה: 19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך
מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי: 20 ויעבד יעקב ברחל שבע
שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה: 21 ויאמר יעקב
אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: 22 ויאסף לבן
את כל אנשי המקום ויעש משתה: 23 ויהי בערב ויקח את לאה בתו
ויבא אתה אליו ויבא אליה: 24 ויתן לבן לה את זלפה שפחתו
ללאה בתו שפחה: 25 ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן
מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: 26 ויאמר
לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: 27 מלא
שבעת זאת ונתנה לך גם את האחרת בעבודה אשר תעבד עמדי
עוד שבע שנים אחרות: 28 ויעש יעקב כן וימלא שבעת זאת ויתן
לו את רחל בתו לו לאשה: 29 ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו
לה לשפחה: 30 ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד
עמו עוד שבע שנים אחרות: 31 וירא ה' כי שנואה לאה ויפתח את
רחמה ורחל עקרה: 32 ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי
אמרה כי ראה ה' בעניי כי עתה יאהבני אישי: 33 ותהר עוד ותלד
בן ותאמר כי שמע ה' כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא
שמו שמעון: 34 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי
כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי: 35 ותהר עוד ותלד
בן ותאמר הפעם אודה את ה' על כן קראה שמו יהודה ותעמד
מלדת:

ל

1 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל
יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי: 2 ויחר אף יעקב ברחל
ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן: 3 ותאמר הנה
אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה: 4 ותתן
לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: 5 ותהר בלהה ותלד
ליעקב בן: 6 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן
על כן קראה שמו דן: 7 ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני
ליעקב: 8 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכלתי
ותקרא שמו נפתלי: 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה
שפחתה ותתן אתה את יעקב לאשה: 10 ותלד זלפה שפחת לאה
ליעקב בן: 11 ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו גד: 12 ותלד זלפה
שפחת לאה בן שני ליעקב: 13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות
ותקרא את שמו אשר: 14 וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא
דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני
נא לי מדודאי בנך: 15 ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת
גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי
בנך: 16 ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר
אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא:
17 וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי: 18 ותאמר
לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא את שמו
יששכר: 19 ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב: 20 ותאמר לאה
זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה
בנים ותקרא את שמו זבולן: 21 ואחר ילדה בת ותקרא את שמה
דינה: 22 ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את
רחמה: 23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי: 24 ותקרא
את שמו יוסף לאמר יסף ה' לי בן אחר: 25 ויהי כאשר ילדה רחל
את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי וכארצי:
26 תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה
ידעת את עבדתי אשר עבדתיך: 27 ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי
חן בעיניך נחשתי וברכני ה' בגללך: 28 ויאמר נקבה משכרתך עלי
ואתנה: 29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה
מקנך אתי: 30 כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך ה'
אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: 31 ויאמר מה אתן
לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה
אשוב ארעה צאנך אשמר: 32 אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל
שה נקד וטלוא וכל שה עקד בכשבים וטלוא ועקד בעזים והיה
שכרי: 33 ועניתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך
כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים ועקד בכשבים גנוב הוא אתי:
34 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: 35 ויסר ביום ההוא את התישים
העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן
בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו: 36 וישם דרך שלשת ימים בינו
ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרות: 37 ויקח לו יעקב
מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף על
הלבן אשר על המקלות: 38 ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים
בשקתות המים אשר תבאן הצאן לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות:
39 ויחמו הצאן אל המקלות ותלדנה הצאן עקדים עקדים טלאים
נקדים: 40 והכבשים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום
בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן: 41 והיה
בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן
ברהטים לחמם במקשרות: 42 ובהעטף הצאן לא ישים ויהי העטפים
ללבן והמקשרים ליעקב: 43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן
רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים:

לא

1 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו
ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה: 2 וירא יעקב את פני לבן
והנה איננו עמו כתמול שלשום: 3 ויאמר ה' אל יעקב שוב אל ארץ
אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: 4 וישלח יעקב ויקרא לרחל ולאה
השדה אל צאנו: 5 ויאמר להן אני רואה את פני אביכן כי איננו
עמדי כתמול שלשום ואלהי אבי היה עמדי: 6 ואתנה יודעות כי
בכל כחי עבדתי את אביכן: 7 ואביכן התלני והחליף את משכרתי
עשרת מונים ולא נתנו אלהים לו להרע עמדי: 8 אם כה יאמר נקדים
יהיה שכרך ילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך
ילדו כל הצאן עקדים: 9 ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתנהו לי:
10 ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתדים
העלים על הצאן עקדים נקדים וברהרים: 11 ויאמר אלי מלאך
האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: 12 ויאמר שא נא עיניך וראה כל
העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברהרים כי ראיתי את כל
אשר לבן עשה לך: 13 אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה
אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ
מולדתך: 14 ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה
בבית אבינו: 15 הלא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל
את כספנו: 16 כי כל העשר אשר הצל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו
ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: 17 ויקם יעקב וישא את
בניו ואת נשיו על הגמלים: 18 וינהג את כל מקנהו ואת כל רכושו
אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו
ארצה כנען: 19 ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים
אשר לאביה: 20 ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד לו
כי בורח הוא: 21 וינס הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר
וישם את פניו הר הגלעד: 22 ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב:
23 ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו
בהר הגלעד: 24 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר
אליו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע: 25 וידבק לבן את
יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר והוא תקע את אחיו בהר הגלעד:
26 ויאמר לבן אל יעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי
כשבויות חרב: 27 למה התברחת לנסתר ותגנב אתי ולא הגדת לי
ואשלחך בשמחה ובשירים בתף ובכנור: 28 ולא נתתני לנשק לבני
ולבנותי עתה הסכלת עשות: 29 יש לאל ידי לעשות עמכם רע
ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב
עד רע: 30 ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך למה
גנבת את אלהי: 31 ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן
תגזל את בנותיך מעמדי: 32 עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה
נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם:
33 ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא
מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: 34 ורחל לקחה את התרפים
ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם ויחש לבן את כל האהל ולא מצא:
35 ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך
כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים: 36 ויחר ליעקב
ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה
אחרי: 37 כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה
נגד אחי ואחיך ויוכחו בין שנינו: 38 זה עשרים שנה אנכי עמך
רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי: 39 טרפה לא הבאתי
אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: 40 הייתי
ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני: 41 זה לי עשרים
שנה בבתיך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים
בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מונים: 42 לולי אלהי אבי אלהי
אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת
יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש: 43 ויען לבן ויאמר אל יעקב
הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא
ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו: 44 ועתה לכה
נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני וביניך: 45 ויקח יעקב אבן
וירימה מצבה: 46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים
ויעשו גל ויאכלו שם על הגל: 47 ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב
קרא לו גלעד: 48 ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך על כן
קרא שמו גלעד: 49 והמצפה אשר אמר יצף ה' ביני וביניך כי נסתר
איש מרעהו: 50 אם תענה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין
איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך: 51 ויאמר לבן אל יעקב
הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני וביניך: 52 עד הגל הזה
והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר
אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: 53 אלהי אברהם ואלהי
נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו יצחק:
54 ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם
ויליני בהר: 55 וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך
אתם וילך וישב לבן למקמו:

לב

1 ויעקב הלך לדרכו וישאו בו מלאכי אלהים: 2 ויאמר יעקב כאשר
ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים: 3 וישלח
יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום:
4 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב
עם לבן גרתי ואחר עד עתה: 5 ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה
ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך: 6 וישבו המלאכים אל
יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות
איש עמו: 7 ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו
והצאן והבקר והגמלים לשני מחנות: 8 ויאמר אם יבא עשו אל
המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: 9 ויאמר יעקב
אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק ה' האמר אלי שוב לארצך
ולמולדתך ואיטיבה עמך: 10 קטנתי מכל החסדים ומכל האמת
אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי
לשני מחנות: 11 הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו
פן יבא והכני אם על בנים: 12 ואתה אמרת היטב איטיב עמך
ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב: 13 ויהי שם בלילה
ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו: 14 עזים מאתים תישים
עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים: 15 מיניקות שלשים גמלים
מניקות ובניהם ארבעים פרות ועשרה פרים אתנות עשרים ועשרה
עירים: 16 ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו
לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר: 17 ויצו את הראשון לאמר כי
יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך:
18 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה גם
הוא אחרינו: 19 ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל
ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאתם
אתו: 20 ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו
במנחה ההלכת לפני ואחר כן אראה פניו אולי ישא פני: 21 ותעבר
המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא בתוך המחנה: 22 ויקם בלילה
הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו
ויעבר את מעבר יבק: 23 ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר
לו: 24 ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: 25 וירא
כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו:
26 ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני:
27 ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: 28 ויאמר לא יעקב יאמר עוד
שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל:
29 וישאל יעקב והגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך
אתו שם: 30 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים
אל פנים ותנצל נפשי: 31 ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל
והוא צלע על ירכו: 32 על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה
אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה:

לג

1 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש
ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: 2 וישם את
השפחות וילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת
יוסף אחרנים: 3 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד
גשתו עד אחיו: 4 וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו
וישקהו ויבכו: 5 וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים
ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך:

ומלכיהם ועמי הארצות אשר בידם למען עבדם בך׃
25 וילכדו ערי מבצר ואדמה שמנה וירשו בתים מלאים כל טוב בארות חצובים כרמים וזיתים ועצי מאכל לרב ויאכלו וישבעו וידשנו ויתענגו בטובך הגדול׃
26 ויתמרו וימרדו בך ואחרי תורתך השליכו ואת נביאיך הרגו אשר העידו בם להשיבם אליך ועשו נאצות גדולות׃
27 ותתנם ביד צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה מן השמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם׃
28 וכנחו ושבו לעשות הרע לפניך ותעזבם ביד אויביהם וימשלו בם ושבו וזעקו אליך ואתה מן השמים תשמע וכרחמיך הרבים הצלת אותם פעמים רבות׃
29 ותעד בם להשיבם אל תורתך והמה בזדון עשו ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו בהם אשר יעשה אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת והערפם לא שמעו׃
30 ותמשך עליהם שנים ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנם ביד עמי הארצות׃
31 ברחמיך הרבים לא עשית אותם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה׃
32 ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד אל תשם לפניך את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאינו ולאבותינו ולכל עמך מימות מלכי אשור עד היום הזה׃
33 ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו׃
34 וגם מלכינו שרינו כהנינו ואבותינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו למצותיך ולעדותיך אשר העדת בם׃
35 והם בממלכתם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתתה לפניהם לא עבדוך ולא שבו ממעלליהם הרעים׃
36 הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתתה לאבותינו לאכול פריה וטובה הנה אנחנו עבדים עליה׃
37 ותבואתיה מרבה למלכים אשר נתת עלינו בחטאתינו וגם בגופותינו ימשלו בבהמתנו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו׃
38 ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכותבים ועל החתומים שרינו לוינו כהנינו׃

פרק י׃

1 ועל החתומים נחמיה התרשתא בן חכליה וצדקיה׃
2 שריה עזריה ירמיה׃
3 פשחור אמריה מלכיה׃
4 חטוש שבניה מלוך׃
5 חרם מרמות עבדיה׃
6 דניאל גנתון ברוך׃
7 משלם אביה מיימין׃
8 מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים׃
9 והלוים ישוע בן עזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל׃
10 ואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן׃
11 מיכא רחוב חשביה׃
12 זכור שרביה שבניה׃
13 הודיה בניה קדמיאל׃
14 ראשי העם פרעש פחת מואב עילם זתו בני׃
15 בנו בבי עזגד אדניה׃
16 בגוי עדין אטיר חזקיה׃
17 עזור הודיה חשום׃
18 בצי חריף ענתות נובי׃
19 מגפיעש משלם חזיר׃
20 משזבאל צדוק ידוע׃
21 פלטיה חנן אנית׃
22 הושע חנניה חשוב׃
23 הלוחש פלהא שובק׃
24 רחום חשבנא מעשיה׃
25 ואחיה חנן ענן׃
26 מלוך חרם בענה׃
27 והנשארים הכהנים הלוים שוערי המקהלות הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם בניהם ובנותיהם כל יודע ומבין׃
28 נתמכים באחיהם אדיריהם ובאים באלה ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד האלהים ולשמר ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו׃
29 ואשר לא נתן בנותינו לעמי הארץ ובנותיהם לא נקח לבנינו׃
30 ואשר עמי הארץ מביאים ביום השבת מקח או כל שבר למכר לא נקח מהם בשבת וביום קדש ונשבתה השנה השביעית ומשא כל נשה׃
31 ועמדנו עלינו מצות לתת בשנה השלישית שקל לרבע לעבודת בית אלהינו׃
32 למערכת לחם התמיד ולמנחת התמיד ולעלת התמיד לשבתות לחדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל ולכל מלאכת בית אלהינו׃
33 והגורל הפלנו על קרבן העצים הכהנים והלוים והעם לבית אבתינו לזמנים מזמן לשנה בעבור להבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה׃
34 ולהביא את בכורי אדמתנו ואת בכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה׃
35 ואת בכורי בנינו ובהמתנו כאשר כתוב בתורה ובכורות בקרנו וצאננו להביא לבית אלהינו אל הכהנים המשרתים בבית אלהינו׃
36 ואת ראשית עריסותינו ותרומותינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר להביא אל הכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלוים מעשרים בכל ערי עבדתנו׃
37 והיה הכהן בן אהרן עם הלוים בעלות הלוים את המעשר ועלו הלוים מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר׃
38 כי אל לשכות האלה יביאו בני ישראל ובני הלוי את תרומת הדגן התירוש והיצהר ושם כלי הקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשוררים ולא נעזוב את בית אלהינו׃

17 ומלאת הארץ מסתר דעתו׳ מים לים יכסו׳ על
ים׳׃ * והיה ביום ההוא׳ לא יוסיף עוד
18 שרש ישי אשר עמד לנס עמים׳ אליו גוים
ידרשו׳ והיתה מנוחתו כבוד׳׃ * והיה ביום
ההוא׳ יוסיף אדני שנית ידו׳ לקנות את שאר
עמו אשר ישאר׳ מאשור ומצרים ומפתרוס
19 ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים׳׃
ונשא נס לגוים׳ ואסף נדחי ישראל׳ ונפוצות
יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ׳׃ * וסרה
קנאת אפרים׳ וצרי יהודה יכרתו׳ אפרים לא
יקנא את יהודה׳ ויהודה לא יצר את אפרים׳׃
20 ועופפו בכתף פלשתים ימה׳ יחדו׳ יבזו בני
קדם׳ אדום ומואב משלוח ידם׳ ובני עמון
21 משמעתם׳׃ והחרים אדני את לשון ים מצרים׳
והניף ידו על הנהר׳ ברוחו עזה׳ והכהו לשבעה
22 נחלים׳ והדריך בנעלים׳׃ והיתה מסלה לשאר
עמו׳ אשר ישאר׳ מאשור׳ כאשר היתה לישראל׳
23 ביום עלתו׳ מארץ מצרים׳׃ * ואמרת ביום
ההוא׳ אודך יהוה׳ כי אנפת בי׳ ישב אפך
24 ותנחמני׳׃ הנה אל ישועתי׳ אבטח ולא אפחד׳
כי עזי וזמרת יה׳ יהוה׳ ויהי לי לישועה׳׃
25 ושאבתם מים בששון׳ ממעיני הישועה׳׃
26 והאמרתם ביום ההוא׳ הודו ליהוה קראו
בשמו׳ הודיעו בעמים עלילותיו׳ הזכירו כי
27 נשגב שמו׳׃ זמרו ליהוה כי גאות עשה׳
מודעת זאת בכל הארץ׳׃ צהלי ורני יושבת
ציון׳ כי גדול בקרבך קדוש ישראל׳׃

פרק כו׳

1 ביום ההוא׳ ישר השיר הזאת בארץ יהודה׳
2 עיר עז לנו׳ ישועה׳ ישם חומות וחל׳׃ פתחו
שערים׳ ויבא גוי צדיק שמר אמנים׳׃
3 יצר סמוך תצר שלום׳ שלום כי בך בוטח׳׃
4 בטחו ביהוה עדי עד׳ כי ביה יהוה צור עולמים׳׃
5 כי השח יושבי מרום׳ קריה נשגבה׳ השפילה
השפילה עד ארץ׳ הגיעה עד עפר׳׃ תרמסנה
רגל׳ רגלי עניים׳ פעמי דלים׳׃ * ארח לצדיק
מישור׳ מעגל תפלס נכחו׳׃ אף אורח משפטיך
יהוה קוינוך׳ לשמך ולזכרך תאות נפש׳׃
9 נפשי אויתיך בלילה׳ אף רוחי בקרבי אשחרך׳
כי כאשר משפטיך לארץ׳ צדק למדו יושבי
10 תבל׳׃ יחנן רשע׳ לא למד צדק׳ באר׳ישרים
יעול׳ ולא יחזה גאות יהוה׳׃ יהוה רמה ידך
בל חזו׳ יחזו ויבשו קנאת עם׳ אף אש צריך
12 תאכלם׳׃ יהוה תשפת שלום לנו׳ כי גם כל
13 מעשינו פעלת לנו׳׃ יהוה אלהינו בעלונו
זולתך׳ לבדך בך נזכיר שמך׳׃ מתים בל יחיו׳
רפאים בל יקומו׳ לכן פקדת ותשמידם׳
14 ותאבד כל זכר למו׳׃ יספת לגוי׳ יהוה יספת
לגוי׳ נאדר׳ רחקת כל קצות ארץ׳׃ יהוה
בצר פקדוך׳ צוקה לחשׁ תסרתם׳׃ כחרון
17 להרה׳ כמוך יהוה׳ בגוים׳ כמוך נאדר בקדש׳
נורא תהלת עשה פלא׳׃ נטית ימינך תבלעמו
18 ארץ׳׃ נחית בחסדך עם זו גאלת׳ נהלת בעזך
19 אל נוה קדשך׳׃ שמעו עמים ירגזון׳ חיל אחז
20 יושבי פלשת׳׃ אז נבהלו אלופי אדום׳ אילי
מואב יאחזמו רעד׳ נמגו כל יושבי כנען׳׃
21 תפל עליהם אימתה ופחד׳ בגדל זרועך ידמו
כאבן׳ עד יעבר עמך יהוה׳ עד יעבר עם זו
22 קנית׳׃ תבאמו ותטעמו בהר נחלתך׳ מכון
לשבתך פעלת יהוה׳ מקדש אדני כוננו ידיך׳׃
23 יהוה ימלך לעלם ועד׳׃ כי בא סוס פרעה
ברכבו ובפרשיו בים׳ ויוליך עליהם את מי
24 הים׳ ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים׳׃
25 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף
בידה׳ ותצאן כל הנשים אחריה בתפים
26 ובמחלת׳׃ ותען להם מרים׳ שירו ליהוה כי
גאה גאה׳ סוס ורכבו רמה בים׳׃ * ויסע משה
את ישראל מים סוף׳ ויצאו אל מדבר שור׳
ילכו שלשת ימים במדבר׳ ולא מצאו מים׳׃
23 ויבאו מרתה׳ ולא יכלו לשתות מים ממרה׳ כי
24 מרים הם׳ על כן קרא שמה מרה׳׃ * וילן העם
על משה׳ לאמר׳ מה נשתה׳׃ ויצעק אל יהוה׳
ויורהו יהוה עץ׳ וישלך אל המים׳ וימתקו
המים׳ שם שם לו חק ומשפט׳ ושם נסהו׳׃
26 ויאמר׳ אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך׳
והישר בעיניו תעשה׳ והאזנת למצותיו׳ ושמרת
כל חקיו׳ כל המחלה אשר שמתי במצרים לא
אשים עליך׳ כי אני יהוה רפאך׳׃ * ויבאו
אילמה׳ ושם שתים עשרה עינת מים׳ ושבעים
תמרים׳ ויחנו שם על המים׳׃

1 ויסעו מאילם׳ ותבא כל עדת בני ישראל אל
מדבר סין׳ אשר בין אילם ובין סיני׳ בחמשה
2 עשר יום לחדש השני׳ לצאתם מארץ מצרים׳׃
3 ויתלונן כל עדת בני ישראל על משה ועל
אהרן במדבר׳׃ ויאמרו אלהם בני ישראל׳ מי
יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים׳ בשבתנו על
סיר הבשר׳ באכלנו לחם לשבע׳ כי הוצאתם
אתנו אל המדבר הזה׳ להמית את כל הקהל
4 הזה ברעב׳׃ * ויאמר יהוה אל משה׳ הנני
ממטיר לכם לחם מן השמים׳ ויצא העם ולקטו
דבר יום ביומו׳ למען אנסנו הילך בתורתי אם
5 לא׳׃ והיה ביום הששי׳ והכינו את אשר יביאו׳
6 והיה משנה על אשר ילקטו יום יום׳׃ ויאמר
משה ואהרן אל כל בני ישראל׳ בערב וידעתם
7 כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים׳׃ ובבקר
וראיתם את כבוד יהוה׳ בשמעו את תלנתיכם
על יהוה׳ ונחנו מה כי תלינו עלינו׳׃ ויאמר
משה׳ בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל׳ ולחם
בבקר לשבע׳ בשמע יהוה את תלנתיכם אשר
אתם מלינם עליו׳ ונחנו מה׳ לא על נו תלנתיכם
9 כי אם על יהוה׳׃ * ויאמר משה אל אהרן׳
אמר אל כל עדת בני ישראל׳ קרבו לפני יהוה׳
10 כי שמע את תלנתיכם׳׃ והיה כדבר אהרן אל
כל עדת בני ישראל׳ ויפנו אל המדבר׳ והנה
כבוד יהוה נראה בענן׳׃ * וידבר יהוה אל
12 משה לאמר׳ שמעתי את תלנות בני ישראל׳
דבר אלהם לאמר׳ בין הערבים תאכלו בשר׳
ובבקר תשבעו לחם׳ וידעתם כי אני יהוה
13 אלהיכם׳׃ ויהי בערב ותעל השלו ותכס את
המחנה׳ ובבקר היתה שכבת הטל סביב
14 למחנה׳׃ ותעל שכבת הטל׳ והנה על פני
המדבר דק מחספס׳ כמו דק ככפר על הארץ׳׃
15 וירא בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו׳ מן הוא׳
כי לא ידעו מה הוא׳ ויאמר משה אלהם׳ הוא
16 הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה׳׃ * זה
הדבר אשר צוה יהוה׳ לקטו ממנו איש לפי
אכלו׳ עמר לגלגלת מספר נפשתיכם׳ איש
17 באהליו תקחו׳׃ ויעשו כן בני ישראל׳ ילקטו
18 המרבה והממעיט׳׃ ויכלו בעמר׳ והמרבה לא
העדיף׳ והממעיט לא החסיר׳ איש לפי אכלו
19 לקטו׳׃ ויאמר משה אליהם׳ איש אל יותר
20 ממנו עד בקר׳׃ ולא שמעו אל משה׳ ויותרו
אנשים ממנו עד בקר׳ וירם תולעים ויבאש׳
21 ויקצף עליהם משה׳׃ ילקטו אתו בבקר בבקר׳
איש כאכל לו׳ וחם השמש ונמס׳׃ * ויהי
ביום הששי׳ לקטו לחם משנה׳ שני העמר
לאחד׳ ויבאו כל נשיאי העדה׳ ויגידו למשה׳
23 ויאמר אלהם׳ הוא אשר דבר יהוה׳ שבתון
שבת קדש ליהוה מחר׳ את אשר תאפו אפו׳
ואת אשר תבשלו בשלו׳ וכל העדף הניחו לכם
24 לשמרת עד בקר׳׃ ויניחו אתו עד בקר׳ כאשר
25 הורה משה׳ ולא הבאיש׳ ורמה לא היתה בו׳׃
26 ויאמר משה׳ אכלהו היום׳ כי שבת היום ליהוה׳
27 היום לא תמצאהו בשדה׳׃ ששת ימים תלקטהו׳
28 וביום השביעי שבת לא יהיה בו׳׃ * ויאמר
יהוה אל משה׳ עד אנה מאנתם לשמר מצותי
29 ותורתי׳׃ ראו כי יהוה נתן לכם את השבת׳
על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים׳
שבו איש תחתיו׳ אל יצא איש ממקמו ביום
30 השביעי׳׃ וישבתו העם ביום השביעי׳
31 ויקרא בית ישראל את שמו מן׳ והוא כזרע
גד לבן׳ וטעמו כצפיחת בדבש׳׃ ויאמר משה׳
זה הדבר אשר צוה יהוה׳ מלא העמר ממנו
למשמרת לדרתיכם׳ למען יראו את הלחם
אשר האכלתי אתכם במדבר׳ בהוציאי אתכם
33 מארץ מצרים׳׃ ויאמר משה אל אהרן׳ קח צנצנת
אחת׳ ותן שמה מלא העמר מן׳ והנח אתו
לפני יהוה׳ למשמרת לדרתיכם׳׃ כאשר צוה
יהוה את משה׳ ויניחהו אהרן לפני העדות
35 למשמרת׳׃ ובני ישראל אכלו את המן ארבעים
שנה׳ עד באם אל ארץ נושבת׳ את המן אכלו
עד באם אל קצה ארץ כנען׳׃ * והעמר עשרית
האיפה הוא׳

1 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין׳ למסעיהם
על פי יהוה׳ ויחנו ברפידים׳ ואין מים לשתות
2 העם׳׃ וירב העם עם משה׳ ויאמרו תנו לנו מים
ונשתה׳ ויאמר להם משה׳ מה תריבון עמדי׳
3 למה תנסון את יהוה׳׃ ויצמא שם העם למים׳
ויליני העם על משה׳ ויאמר למה זה העלתנו
מארץ מצרים׳ להמית אתי ואת בני ואת
4 מקני בצמא׳׃ ויצעק משה אל יהוה׳ לאמר׳
מה אעשה לעם הזה׳ עוד מעט ורגמני׳׃
5 ויאמר יהוה אל משה׳ עבר לפני העם׳ וקח
אתך מזקני ישראל׳ ומטך אשר הכית בו את
6 היאר׳ קח בידך והלכת׳׃ הנני עמד לפניך שם
על הצור בחרב׳ והכית בצור׳ ויצאו ממנו מים׳
7 ושתה העם׳ ויעש כן משה׳ לעיני זקני ישראל׳׃
8 ויקרא שם המקום מסה ומריבה׳ על ריב בני
ישראל׳ ועל נסותם את יהוה׳ לאמר׳ היש יהוה
9 בקרבנו אם אין׳׃ * ויבא עמלק׳ וילחם עם
ישראל ברפידים׳׃ ויאמר משה אל יהושע׳
בחר לנו אנשים׳ וצא הלחם בעמלק׳ מחר
אנכי נצב על ראש הגבעה׳ ומטה האלהים
10 בידי׳׃ ויעש יהושע כאשר אמר לו משה׳
להלחם בעמלק׳ ומשה אהרן וחור עלו ראש
11 הגבעה׳׃ והיה כאשר ירים משה ידו׳ וגבר
ישראל׳ וכאשר יניח ידו וגבר עמלק׳׃
12 וידי משה כבדים׳ ויקחו אבן וישימו תחתיו׳
וישב עליה׳ ואהרן וחור תמכו בידיו מזה
13 ואחד מזה׳ ויהי ידיו אמונה עד בא השמש׳׃
14 ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו׳ לפי חרב׳׃
15 ויאמר יהוה אל משה׳ כתב זאת זכרון בספר׳
16 ושים באזני יהושע׳ כי מחה אמחה את זכר
עמלק מתחת השמים׳׃ * ויבן משה מזבח׳
ויקרא שמו יהוה נסי׳׃ ויאמר כי יד על כס
יה׳ מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר׳׃

1 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה׳ את כל אשר
עשה אלהים למשה ולישראל עמו׳ כי הוציא
2 יהוה את ישראל ממצרים׳׃ ויקח יתרו חתן
משה׳ את צפרה אשת משה׳ אחר שלוחיה׳
3 משה׳׃ ואת שני בניה׳ אשר שם האחד גרשם
כי אמר׳ גר הייתי בארץ נכריה׳׃ ושם האחד
אליעזר כי ויאמר׳ כי אלהי אבי בעזרי׳ ויצלני
5 מחרב פרעה׳׃ ויבא יתרו חתן משה׳ ובניו
ואשתו׳ אל משה המדברה׳ אשר הוא חנה שם
6 הר האלהים׳׃ ויאמר אל משה׳ אני חתנך יתרו
בא אליך׳ ואשתך ושני בניה עמה׳׃ * ויצא
משה לקראת חתנו׳ וישתחו וישק לו׳ וישאלו
איש לרעהו לשלום׳ ויבאו האהלה׳׃ ויספר
משה לחתנו׳ את כל אשר עשה יהוה לפרעה
ולמצרים על אודת ישראל׳ את כל התלאה
אשר מצאתם בדרך׳ ויצלם יהוה׳׃ ויחד יתרו
על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל׳ אשר
הצילו מיד מצרים׳׃ ויאמר יתרו׳ ברוך יהוה׳
אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה׳ אשר
הציל את העם מתחת יד מצרים׳׃ עתה ידעתי
כי גדול יהוה מכל האלהים׳ כי בדבר אשר זדו
עליהם׳׃ ויקח יתרו חתן משה עולה וזבחים
לאלהים׳ ויבא אהרן וכל זקני ישראל׳ לאכל
לחם עם חתן משה׳ לפני האלהים׳׃ * ויהי
ממחרת׳ וישב משה לשפט את העם׳ ויתיצב
העם על משה׳ מן הבקר עד הערב׳׃ וירא חתן
משה׳ את כל אשר הוא עשה לעם׳ ויאמר׳ מה
הדבר הזה אשר אתה עשה לעם׳ מדוע אתה
ישב לבדך׳ וכל העם יתיצב עליך מן בקר עד
15 ערב׳׃ ויאמר משה לחתנו׳ כי יבא אלי העם
16 לדרש אלהים׳׃ כי יהיה להם דבר׳ ובא אלי
ושפטתי בין איש ובין רעהו׳ והודעתי את חקי
17 האלהים ואת תורתיו׳׃ ויאמר חתן משה אליו׳
18 לא טוב הדבר אשר אתה עשה׳׃ נבל תבל גם
אתה׳ גם העם הזה אשר עמך׳ כי כבד ממך
הדבר׳ לא תוכל עשהו לבדך׳׃ עתה שמע בקלי׳
אעצך ויהי אלהים עמך׳ היה אתה לעם מול
האלהים׳ והבאת אתה את הדברים אל
20 האלהים׳׃ והזהרתה אתהם את החקים ואת
התורת׳ והודעת להם את הדרך׳ אשר ילכו בה
21 ואת המעשה אשר יעשון׳׃ * וחזית אתה מכל
העם אנשי חיל׳ יראי אלהים׳ אנשי אמת׳ שנאי
בצע׳ ושמת עלהם׳ שרי אלפים׳ שרי מאות׳
22 שרי חמשים׳ ושרי עשרות׳׃ ושפטו את העם
בכל עת׳ והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך׳
וכל הדבר הקטן ישפטו הם׳ והקל מעליך
23 ונשאו אתך׳׃ אם את הדבר הזה תעשה׳ וצוך
אלהים׳ ויכלת עמד׳ וגם כל העם הזה על
24 מקמו יבא בשלום׳׃ וישמע משה לקול חתנו׳
25 ויעש כל אשר אמר׳׃ ויבחר משה אנשי חיל
מכל ישראל׳ ויתן אתם ראשים על העם׳ שרי
26 אלפים׳ שרי מאות׳ שרי חמשים׳ ושרי עשרות׳׃
27 ושפטו את העם בכל עת׳ את הדבר הקשה
יביאון אל משה׳ וכל הדבר הקטן ישפטו הם׳׃
28 וישלח משה את חתנו׳ וילך לו יתרו ארצה
מדין׳׃ * ובחדש השלישי לצאת בני ישראל
מארץ מצרים׳ ביום הזה באו מדבר סיני׳׃
2 ויסעו מרפידים׳ ויבאו מדבר סיני׳ ויחנו במדבר׳
ויחן שם ישראל נגד ההר׳׃ * ומשה עלה אל
האלהים׳ ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר׳ כה
תאמר לבית יעקב׳ ותגיד לבני ישראל׳׃
4 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים׳ ואשא אתכם
על כנפי נשרים׳ ואבא אתכם אלי׳׃ ועתה אם
שמוע תשמעו בקלי׳ ושמרתם את בריתי׳
והייתם לי סגלה מכל העמים׳ כי לי כל
6 הארץ׳׃ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי
קדוש׳ אלה הדברים אשר תדבר אל בני
7 ישראל׳׃ ויבא משה׳ ויקרא לזקני העם׳ וישם
לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו
8 יהוה׳׃ ויענו כל העם יחדו׳ ויאמרו כל אשר
דבר יהוה נעשה׳ וישב משה את דברי העם
9 אל יהוה׳׃ * ויאמר יהוה אל משה׳ הנה אנכי
בא אליך בעב הענן׳ בעבור ישמע העם
בדברי עמך׳ וגם בך יאמינו לעולם׳ ויגד משה
10 את דברי העם אל יהוה׳׃ ויאמר יהוה אל משה׳
לך אל העם׳ וקדשתם היום ומחר׳ וכבסו
11 שמלתם׳׃ והיו נכנים ליום השלישי׳ כי ביום
השלישי ירד יהוה לעיני כל העם׳ על הר
12 סיני׳׃ והגבלת את העם סביב׳ לאמר׳ השמרו
לכם עלות בהר ונגע בקצהו׳ כל הנגע בהר
13 מות יומת׳׃ לא תגע בו יד׳ כי סקול יסקל או
ירה יירה׳ אם בהמה אם איש לא יחיה׳
14 במשך היובל המה יעלו בהר׳׃ * וירד משה
מן ההר אל העם׳ ויקדש את העם׳ ויכבסו
15 שמלתם׳׃ ויאמר אל העם׳ היו נכנים לשלשת
16 ימים׳ אל תגשו אל אשה׳׃ * ויהי ביום
השלישי בהיות הבקר׳ ויהי קלת וברקים
ועב כבד על ההר׳ וקל שופר חזק מאד׳
17 ויחרד כל העם אשר במחנה׳׃ ויוצא משה את
העם לקראת האלהים מן המחנה׳ ויתיצבו
18 בתחתית ההר׳׃ והר סיני עשן כלו׳ מפני אשר
ירד עליו יהוה באש׳ ויעל עשנו כעשן הכבשן׳
19 ויחרד כל ההר מאד׳׃ ויהי קול השופר הולך
וחזק מאד׳ משה ידבר והאלהים יעננו בקול׳
20 ויבא יהוה על הר סיני׳ אל ראש ההר׳ ויקרא
יהוה למשה אל ראש ההר׳ ויעל משה׳׃
21 ויאמר יהוה אל משה׳ רד העד בעם׳ פן יהרסו
22 אל יהוה לראות׳ ונפל ממנו רב׳׃ וגם הכהנים
הנגשים אל יהוה׳ יתקדשו׳ פן יפרץ בהם
23 יהוה׳׃ ויאמר משה אל יהוה׳ לא יוכל העם
לעלת אל הר סיני׳ כי אתה העדת בנו לאמר׳
24 הגבל את ההר והקדשת אתו׳׃ ויאמר אליו יהוה׳
לך רד׳ ועלית אתה ואהרן עמך׳ והכהנים
והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה׳ פן יפרץ בם
25 יהוה׳׃ וירד משה אל העם׳ ויאמר אלהם׳׃

ויעזר עליהם בידם: ויפלו בידם גשמרי
13 ויעזיהו: ובני שמעי אשר פקד אמציהו
מלכם על מעבר ליהודה ויבנו חיל
14 מאתים אלף ושבעת אלפים עשי צבא
15 לעשות מלחמה בכח: ויכן להם יעזיהו
בכל החיל צנות וכידון וכובע ושריון
וקשת וקלעי אבנים למרמה: ויעש
בירושלם חשבנים מחשבת חשב להיות
על המגדלים ועל הפנות לירות חצים
16 ואבני סלע גדולות ויצא שמו עד למרחוק
כי נפלא יעזר עד כי חזק: וכחזקתו
גבה לבו עד להשחית ויעל מעל ביהוה
אלהיו ויבא אל היכל יהוה להקטיר על
17 מזבח הקטרת: ויבא אחריו עזריהו
הכהן ואתו כהנים בני חיל שמנים:
18 ויעמדו על יעזיהו המלך ויאמרו לו לא
לך יעזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים
בני אהרן המקטרים הקדשו לבא
הקטר צא מן המקדש כי מעלת ומאת
19 לא יהיה לך מיהוה אלהים: ויזעף
יעזיהו והוא מחזיק במחתה בידו
להקטיר ויזעף בכהנים ויצרעת פרחה
במצחו נגד הכהנים בבית יהוה מעל
20 למזבח הקטרת: ויפן אליו עזריהו הכהן
הראש וכל הכהנים והנה מצרע הוא
21 במצחו ויגרשהו משם וגם הוא נחפז
לצאת כי נגעו יהוה: ויהי המלך עזיהו
מצרע עד יום מותו וישב בבית חפשית
מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו על
22 בית המלך שפט את עם הארץ: ויתר
דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב
23 ישעיהו בן אמוץ הנביא: וישכב עזיהו
עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה
קבורת המלכים כי אמרו מצרע הוא
ויתם יותם בנו תחתיו שפט את עם
הארץ.

פרק כו.

1 ויקחו כל עם יהודה את עזיהו בן שש
עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו
2 אמציהו למלך: הוא בנה את אילת
וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם
3 אבתיו: בן שש עשרה שנה עזיהו
במלכו וחמשים שנה מלך בירושלם
4 ושם אמו יכליהו מירושלם: ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו
5 אביו: ויהי דורש את האלהים בימי
זכריהו המבין בראות אלהים ובימים
אשר דרש את יהוה הצליח אלהים:
6 ויצא וילחם במלחמת פלשתים ויפרץ
את חומת גת ואת חומת יבנה ואת
חומת אשדוד ויבן ערים באשדוד ובפלשתים:
7 ויעזרהו אלהים על פלשתים ועל הערבים
היושבים בגור בעל ועל המעונים:
8 ויתנו העמונים מנחה לעזיהו ויצא שמו
עד מבוא מצרים כי החזיק עד למעלה:
9 ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על שער
הפנה ועל שער הגיא ועל הפנה ויחזקם:
10 ויבן מגדלים במדבר וחצב בורות רבים
כי מקנה רב היה לו ושפלה ובמישור
אכרים וכורמים בהרים ובכרמל כי אהב
11 אדמה היה: ויהי לעזיהו חיל עשי
מלחמה היוצאים לצבא במספר פקדתם
ביד יעואל הסופר ומעשיה הנגיד ביד
12 זכריהו שר חיל למלך: כל מספר
ראשי האבות גבורי חיל אלפים ושש
13 מאות: ועל ידם חיל צבא שלש מאות
אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עשי
מלחמה בכח גבורה לעזר למלך על
14 האויב: ויכן להם עזיהו כל הצבא
מגנים וחנית וכובעים ושריונים וקשתות
15 ואבני קלע: ויעש בירושלם חשבנים
מחשבת חשב להיות על המגדלים ועל
הפנות לירות בהם חצים ואבני גדולות
ויצא שמו למרחוק כי נפלא יעזר עד
16 כי חזק: וכחזקתו גבה לבו עד להשחית
ויעל מעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל
17 יהוה להקטיר על מזבח הקטרת: ויבא
אחריו עזריהו הכהן ואתו כהנים בני
18 חיל שמנים: ויעמדו על עזיהו המלך
ויאמרו לו לא לך עזיהו להקטיר ליהוה
כי לכהנים בני אהרן המקטרים הקדשו
לבא צא מן המקדש כי מעלת ומאת
19 לא יהיה לך מיהוה אלהים: ויזעף
עזיהו והוא מחזיק במחתה בידו
להקטיר ויזעף בכהנים ויצרעת פרחה
במצחו נגד הכהנים בבית יהוה מעל
20 למזבח הקטרת: ויפן אליו עזריהו הכהן
הראש וכל הכהנים והנה מצרע הוא
21 במצחו ויגרשהו משם וגם הוא נחפז
לצאת כי נגעו יהוה: ויהי המלך עזיהו
מצרע עד יום מותו וישב בבית חפשית
מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו על
22 בית המלך שפט את עם הארץ: ויתר
דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב
23 ישעיהו בן אמוץ הנביא: וישכב עזיהו
עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה
קבורת המלכים כי אמרו מצרע הוא
ויתם יותם בנו תחתיו שפט את עם
הארץ.

פרק כז.

1 בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו
ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם
2 אמו ירושה בת צדוק: ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו
רק לא בא בהיכל יהוה ועוד העם
3 משחיתים: הוא בנה את שער בית יהוה
העליון ובחומת העפל בנה הרבה:
4 וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה
5 בירות ומגדלים: הוא נלחם את מלך
בני עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני
עמון בשנה ההיא ככר כסף מאה ככרי
חטים ומאה כרי שעורים ועשרת אלפים
כרים זרע שנה זה ושנה זה: ויתחזק
יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו:
7 ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו
הנם כתובים על ספר מלכי ישראל
8 ויהודה: בן עשרים וחמש שנה במלכו
ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם
9 אמו ירושה בת צדוק: ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו
10 רק לא בא בהיכל יהוה ועוד העם
משחיתים: הוא בנה את שער בית יהוה
העליון ובחומת העפל בנה הרבה:
11 וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה
12 בירות ומגדלים: הוא נלחם את מלך
בני עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני
עמון בשנה ההיא ככר כסף מאה ככרי
חטים ומאה כרי שעורים ועשרת אלפים
כרים זרע שנה זה ושנה זה: ויתחזק
יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו:
7 ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו
הנם כתובים על ספר מלכי ישראל
8 ויהודה: בן עשרים וחמש שנה במלכו
ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם
9 אמו ירושה בת צדוק: ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו
10 רק לא בא בהיכל יהוה ועוד העם
משחיתים: הוא בנה את שער בית יהוה
העליון ובחומת העפל בנה הרבה:
11 וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה
12 בירות ומגדלים: הוא נלחם את מלך
בני עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני
עמון בשנה ההיא ככר כסף מאה ככרי
חטים ומאה כרי שעורים ועשרת אלפים
כרים זרע שנה זה ושנה זה: ויתחזק
יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו:

1 לַמְנַצֵּחַ: עַל־אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר: מִזְמוֹר לְדָוִד:
2 אֵלִי אֵלִי לָמָה עֲזַבְתָּנִי: רָחוֹק מִישׁוּעָתִי דִּבְרֵי שַׁאֲגָתִי:
3 אֱלֹהַי אֶקְרָא יוֹמָם וְלֹא תַעֲנֶה: וְלַיְלָה וְלֹא־דוּמִיָּה לִי:
4 וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת: יִשְׂרָאֵל:
5 בְּךָ בָּטְחוּ אֲבוֹתֵינוּ: בָּטְחוּ וַתְּפַלְּטֵמוֹ:
6 אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ: בְּךָ בָטְחוּ וְלֹא בוֹשׁוּ:
7 וְאָנֹכִי תּוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ: חֶרְפַּת אָדָם וּבְזוּי עָם:
8 כָּל־רֹאָי יַלְעִגוּ לִי: יַפְטִירוּ בְשָׂפָה יָנִיעוּ רֹאשׁ:
9 גֹּל אֶל־יְיָ יְפַלְּטֵהוּ: יַצִּילֵהוּ כִּי חָפֵץ בּוֹ:
10 כִּי־אַתָּה גֹחִי מִבָּטֶן: מַבְטִיחִי עַל־שְׁדֵי אִמִּי:
11 עָלֶיךָ הָשְׁלַכְתִּי מֵרָחֶם: מִבֶּטֶן אִמִּי אֵלִי אָתָּה:
12 אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי־צָרָה קְרוֹבָה: כִּי־אֵין עוֹזֵר:
13 סְבָבוּנִי פָרִים רַבִּים: אַבִּירֵי בָשָׁן כִּתְּרוּנִי:
14 פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם: אֲרִי טֹרֵף וְשֹׁאֵג:
15 כַּמַּיִם נִשְׁפַּכְתִּי: וְהִתְפָּרְדוּ כָּל־עַצְמוֹתָי הָיָה לִבִּי כַּדּוֹנָג נָמֵס בְּתוֹךְ מֵעָי:
16 יָבֵשׁ כַּחֶרֶשׂ כֹּחִי: וּלְשׁוֹנִי מֻדְבָּק מַלְקוֹחָי: וְלַעֲפַר־מָוֶת תִּשְׁפְּתֵנִי:
17 כִּי סָבָּוּנִי כְלָבִים עֲדַת מְרֵעִים הִקִּיפוּנִי כָּאֲרִי יָדַי וְרַגְלָי:
18 אָסְפְּרוּ כָּל־עַצְמוֹתָי: הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ בִי: יְחַלְּקוּ בְגָדַי לָהֶם וְעַל־לְבוּשִׁי יַפִּילוּ גוֹרָל:
19 וְאַתָּה יְיָ אַל־תִּרְחָק אִיָּלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה:
20 הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי: מִיַּד כֶּלֶב יָחִידָתִי:
21 הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיֵה: וּמִקַּרְנֵי רֵמִים עֲנִיתָנִי:
22 אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָי: בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָּ:
23 יִרְאֵי יְיָ הַלְלוּהוּ: כָּל־זֶרַע יַעֲקֹב כַּבְּדוּהוּ: וְגוּרוּ מִמֶּנּוּ כָּל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל:
24 כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי: וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמָע:
25 מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתִי בְּקָהָל רָב: נְדָרַי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יְרֵאָיו:
26 יֹאכְלוּ עֲנָוִים וְיִשְׂבָּעוּ: יְהַלְלוּ יְיָ דֹּרְשָׁיו יְחִי לְבַבְכֶם לָעַד:
27 יִזְכְּרוּ וְיָשֻׁבוּ אֶל־יְיָ כָּל־אַפְסֵי אָרֶץ: וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם:
28 כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה: וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם:
29 אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ כָּל־דִּשְׁנֵי אֶרֶץ: לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל־יוֹרְדֵי עָפָר וְנַפְשׁוֹ לֹא חִיָּה:
30 זֶרַע יַעַבְדֶנּוּ יְסֻפַּר לַאדֹנָי לַדּוֹר: הַבָּא וְיַגִּידוּ צִדְקָתוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה:

פרק כב: ל.

1 לְדָוִד מִזְמוֹר יְיָ רֹעִי לֹא אֶחְסָר: בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי עַל־מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי:
2 נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי־צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ:
3 גַּם כִּי־אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא־אִירָא רָע כִּי־אַתָּה עִמָּדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי:
4 תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה:
5 אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיָּי וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

פרק כג: ל.

1 לְדָוִד מִזְמוֹר לַייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ:
2 כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ:
3 מִי יַעֲלֶה בְהַר־יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ:
4 נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה:
5 יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ:
6 זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה:
7 שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד:
8 מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה:
9 שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְשֶׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד:
10 מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

פרק כד: ל.

1 לְדָוִד אֵלֶיךָ יְיָ אֶשָּׂא נַפְשִׁי:
2 אֱלֹהַי בְּךָ בָטָחְתִּי אַל־אֵבוֹשָׁה אַל־יַעַלְצוּ אֹיְבַי לִי:
3 גַּם כָּל־קֹוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם:
4 דְּרָכֶיךָ יְיָ הוֹדִיעֵנִי אֹרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי:
5 הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל־הַיּוֹם:
6 זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:
7 חַטּאוֹת נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לִי אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְיָ:
8 טוֹב וְיָשָׁר יְיָ עַל־כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ:
9 יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ:
10 כָּל־אָרְחוֹת יְיָ חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו:
11 לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא:
12 מִי זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְיָ יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר:
13 נַפְשׁוֹ בְּטוּב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ:
14 סוֹד יְיָ לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם:
15 עֵינַי תָּמִיד אֶל־יְיָ כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי:
16 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:
17 צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי:
18 רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל־חַטֹּאתָי:
19 רְאֵה אוֹיְבַי כִּי רָבּוּ וְשִׂנְאַת חָמָס שָׂנְאוּנִי:
20 שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל־אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ:
21 תֹּם וְיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ:
22 פְּדֵה יְיָ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו:

פרק כה: ל.

1 לְדָוִד שָׁפְטֵנִי יְיָ כִּי אֲנִי בְתֻמִּי הָלָכְתִּי וּבַייָ בָטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד:
2 בְּחָנֵנִי יְיָ וְנַסֵּנִי צָרְפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי:
3 כִּי חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי בַּאֲמִתֶּךָ:
4 לֹא יָשַׁבְתִּי עִם־מְתֵי שָׁוְא וְעִם־נִסְתָּרִים לֹא אָבוֹא:
5 שָׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים וְעִם־רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב:
6 אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וַאֲסֹבְבָה אֶת־מִזְבַּחֲךָ יְיָ:
7 לְשָׁמְעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ:
8 יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ:
9 אַל־תֶּאֱסֹף עִם־חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם־אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּי:
10 אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה וִימִינָם מָלְאָה שֹׁחַד:
11 וַאֲנִי בְתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי:
12 רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלוֹת אֲבָרֵךְ יְיָ:

פרק כו: ל.

1 לְדָוִד יְיָ אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְיָ מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד:
2 בְּקָרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת־בְּשָׂרִי צָרַי וְאוֹיְבַי לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ:
3 אִם־תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא־יִירָא לִבִּי אִם־תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ:
4 אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְיָ אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְבֵית יְיָ כָּל־יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ:
5 כִּי יִצְפְּנֵנִי בְסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי:
6 וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל־אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַייָ:
7 שְׁמַע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי:
8 לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת־פָּנֶיךָ יְיָ אֲבַקֵּשׁ:
9 אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל־תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל־תִּטְּשֵׁנִי וְאַל־תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי:
10 כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַייָ יַאַסְפֵנִי:
11 הוֹרֵנִי יְיָ דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי:
12 אַל־תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צוֹרְרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס:
13 לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְיָ בְּאֶרֶץ חַיִּים:
14 קַוֵּה אֶל־יְיָ חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל־יְיָ:

ספר ירמיה נ.

ומלכיה: וישבו בחצר המטרה: ויעש לו יאשיהו בן חלקיה: ויאמר אליו כה אמר יהוה הנני מקטר לקטר לאלהים אחרים: ויקבצו כל יהודה ויושבי ירושלם ויפל עליו רוח יהוה ויתנבא: ויבא אל ירושלם ויכה את יאשיהו בחרב ויקברהו בקבר אבותיו: ויעש הרע בעיני יהוה ויסף לחטא: ויעש את הפסל אשר עשה מנשה ויתן בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם: ולא אסיף להסיר את רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתים ולכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה: ויעש מנשה את יהודה ואת יושבי ירושלם ויתעו לעשות הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: ויאמר יהוה אל משה ואל בני ישראל ויאמרו אליהם איש כי יחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם: אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת: והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה: ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש: ומן הדם יתן הכהן על קרנות המזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלבים אשר על הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היותרת על הכבד על הכליות יסירנה: כאשר הורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה: ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו: והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהורה אל שפך הדשן ושרף אתו על עצי אש על שפך הדשן יישרף: ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו: או הודעה אליהם החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד: וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה: והביא הכהן המשיח מדמו אל אהל מועד: וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת: ומן הדם יתן על הקרנות אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם יצק אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה: ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וסלח להם: והוציא את הפר הראשון ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: ואם הנשיא חטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר זכר תמים: וסמך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחטו את העלה לפני יהוה חטאת הוא: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח העלה ואת דמו יצק אל יסוד מזבח העלה: ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמה: או הודעה אליו חטאתו אשר חטאה והביאה קרבנה שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתה אשר חטאה: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה: ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח: ואת כל חלבה יסיר כחלב הסר מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו: ואם כשה יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה: וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחטו את העלה: ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח: ואת כל חלבה יסיר כחלב כשה הזבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו: ואם ידו לא תשיג די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול עורפו ולא יבדיל: והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם יימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא: ואת השני יעשה עלה כמשפט ונסלח לו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה למנחה כמנחה: ואם נפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו: או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו וידע ואשם: או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו וידע ואשם לאחת מאלה: והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה: והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת ונסלח לו הכהן מחטאתו: ואם לא תשיג ידו לשה כבשים והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה אל יהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול עורפו ולא יבדיל: והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם יימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא: והש

ויאמרו אליו אחי יוסף הוא: ויבאו גם הם ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב: ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם: ויתושב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאת שנים עשר שנה: וירא יוסף לאפרים בנים שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה: וימת יוסף בן מאת שנים עשר שנה ויחנטו אתו וישם בארון במצרים:

שמות א.

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ראובן שמעון לוי ויהודה: יששכר זבולן ובנימן: דן ונפתלי גד ואשר: ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף: ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ: וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס: וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך: וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך: ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה: ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת היא וחיה: ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אלהם מלך מצרים ותחיין את הילדים: ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים: ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצריות העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו: ויטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו במאד: ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים: ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון:

שמות ב.

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר: ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו: ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה: ותפתח ותרא אתו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד: ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד: ותאמר לה בת פרעה הלכי את הילד הזה והיניקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו: ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה והי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו: ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם ויראה איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמן בחול: ויצא ביום השני והנה שני אנשי עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה וישב משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר: ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה וידלו ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן: ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען להן וישק את צאנם: ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק הצאן: ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם: ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה: ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים:

שמות ג.

ומשה היה רעה את צאן יתרו חתן כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה: וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל: ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה: וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני: ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו אדמת קדש הוא: ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה כי ירא מהביט אל האלהים: ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו: וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן האדמה ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי: ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים: ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה והוצא את בני ישראל ממצרים: ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה: ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם: ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם: ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר: לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הערוי לכם במצרים: ואמר אעלה אתכם מענות מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש: ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם: ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם: ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים:

שמות ד.

ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה: ויאמר אליו יהוה מה זה בידך ויאמר מטה: ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו: ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: ויאמר יהוה עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצא והנה ידו מצרעת כשלג: ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצא מחיקו והנה שבה כבשרו: והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון: והיה אם לא יאמינו גם לשני האותות האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת מים מיאר והצקת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשה: ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי: ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה: ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר: ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח: ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו: ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון: ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים: ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת:

שמות ה.

ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר: ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח: ויאמרו אלהי העברים נקרה עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב: ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם: ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם: ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר: לא תספו לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן: ואת תכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו: תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר: ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן: אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר: ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן: והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן: ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם לבנת כתמול שלשם גם תמול גם היום: ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך: תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך נמכים וחטאת עמך: ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה: ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם וכתכן לבנים תתנו: וירא שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו: ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מאת פרעה: ויאמרו אלהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרג אתנו: וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני: ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך:

שמות ו.

ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו: וידבר אלהים אל משה ויאמר אלהם אני יהוה: וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי: לכן אמר אל בני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים: ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה: וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה: ויאמר יהוה אל משה בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו: וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים: אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן: ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון: ואלה שמות בני לוי למולדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאת שנה ושלשים ושבע שנה: בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם: ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאת שנה ושלשים ושלש שנה: ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי למולדתם: ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם מאת שנה ושלשים ושבע שנה: ובני יצהר קרח ונפג וזכרי: ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: ואלישבע בת עמינדב אחות נחשון לקחה לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי: ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם: הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבתם: הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן: ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים: וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך: ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה:

שמות ז.

ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו: ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים: ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם: ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין: ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין: ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן: ויטלו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטותם: ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם: לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר הפך לנחש תקח בידך: ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה: כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר והפכו לדם: והדגה אשר ביאר תמות ובאש ונלאו מצרים לשתות מים מיאר: ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם: והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים: ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת: ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת מימי היאר: וימלאו שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר:

שמות ח.

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים: ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך: ואל עמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים: ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים: ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים: ויעשו חרטמם בלהטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים: ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה: ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה: ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו: ויסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה: ויצאו משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה: ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות: ויכנסו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ: וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים: ויעשו כן ויט אהרן בידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים: ויעשו כן חרטמם בלהטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו והכנם היה באדם ובבהמה: ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: כי אם אינך משלח את עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב גם האדמה אשר הם עליה: והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה: ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובבתי עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב: ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ: ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת התפללו בעדי: ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה והסיר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה: ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה: ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם:

שמות ט.

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בהם: הנה יד יהוה היתה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר: ויתן יהוה מחר לאמר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת ותמת כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד: וישלח פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן והזרקה משה השמים לעיני פרעה: והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרחת אבעבעת במצרים: ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמים ויהי שחין פרחת אבעבעת באדם ובבהמה: ולא יכלו החרטמם לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמם ובכל מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה: ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ: כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ: ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ: עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם: הנני משיא כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה: ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הבית וירד עליהם הברד וימתו: הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים: ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה: ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים: ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד והלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היתה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי: ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר: רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד: וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים: חלו את יהוה ורב מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה ולא תספו לעמד: ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלת יחדלון ולא יהיה עוד ברד למען תדע כי ליהוה הארץ: ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים: והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל: והחטה והכסמת לא נכתו כי אפלת הנה: ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלת והברד ומטר לא נתך ארצה: וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה:

שמות י.

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו: ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה: ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך: וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה: ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים: ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי הנלכים: ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו: ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם: לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה: ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים וכל עשב הארץ כל אשר הותיר הברד: ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הרוח הקדים נשא את הארבה: ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן: ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים: ויקרא פרעה למהר למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ועתירו אל יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה: ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה ויתקע אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך: ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפל בכל ארץ מצרים שלשת ימים: לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם: ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם: ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו: וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד בואנו שמה: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם: ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות: ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך:

שמות יא.

ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם כשלחו כלה גרש יגרש אתכם: דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב: ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם: ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: ומתו כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכר השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה: והיתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ואשר כמהו לא תסף: ולכל בני ישראל לא חרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף: ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אלכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים: ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו:

שמות יב.

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית: ואם ימעט הבית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה: שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו: והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם: ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו: אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו: ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו: וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה: ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים: והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו: שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי: ביום הראשון מקרא קדש ויום השבעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאתיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם: בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ: כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם והכו הפסח: ואגדתם אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו: ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מ

23 בְּהַרְרֵ֖י׃ * וַיִּקַּ֣ח אֶת־אַחָ֑יו וַיִּרְדְּפוּ֙ אַחֲרָ֔יו דֶּ֥רֶךְ
24 שִׁבְעַ֖ת יָמִ֑ים וַיַּדְבְּק֣וּ אֹת֔וֹ בְּהַ֖ר הַגִּלְעָֽד׃ * וַיָּבֹ֨א
25 אֱלֹהִ֜ים אֶל־לָבָ֤ן הָֽאֲרַמִּי֙ בַּחֲלֹ֣ם הַלָּ֔יְלָה וַיֹּ֥אמֶר
26 אֵלָ֖יו הִשָּׁמֶ֣ר לְךָ֔ פֶּן־תְּדַבֵּ֥ר עִֽם־יַעֲקֹ֖ב מִטּ֥וֹב
27 עַד־רָֽע׃ * וַיַּשֵּׂג֙ לָבָ֣ן אֶת־יַעֲקֹ֔ב וְיַעֲקֹ֗ב תָּקַ֤ע אֶת־
28 אָהֳלוֹ֙ בָּהָ֔ר וְלָבָ֖ן תָּקַ֣ע אֶת־אֶחָ֑יו בְּהַ֖ר הַגִּלְעָֽד׃
29 וַיֹּ֣אמֶר לָבָ֗ן מָֽה־עָשִׂ֙יתָ֙ וַתִּגְנֹ֣ב אֶת־לִבִּ֔י וַתְּנַהֵ֥ג
30 אֶת־בְּנֹתַ֖י כִּשְׁבֻיֹ֥ת חָֽרֶב׃ לָ֣מָּה נִסְתַּ֔רְתָּ לִבְרֹ֖חַ
וַתִּגְנֹ֣ב אֹתִ֑י וְלֹ֤א הִגַּ֙דְתָּ֙ לִ֔י וָֽאֲשַׁלַּ֣חֲךָ֔ בְּשִׂמְחָ֖ה
31 וּבְשִׁרִ֑ים בְּתֹ֖ף וּבְכִנּֽוֹר׃ וְלֹ֣א נָתַ֔תָּה לִ֖י לְנַשֵּׁ֣ק
32 לְבָנַ֑י וְלִבְנֹתָ֔י עַתָּ֥ה הִסְכַּ֖לְתָּ עָשֽׂוֹת׃ יֶשׁ־לְאֵ֣ל
יָדִ֔י לְהָרַ֥ע עִמָּכֶ֖ם וֵאלֹהֵ֣י אֲבִיכֶ֗ם אֶמֶשׁ֙ אָמַ֣ר
אֵלַ֔י לֵאמֹ֕ר הִשָּׁמֶ֥ר לְךָ֖ מִדַּבֵּ֣ר עִם־יַעֲקֹ֑ב מִטּ֥וֹב
33 עַד־רָֽע׃ * וְעַתָּ֗ה הָלֹךְ֙ הָלַ֔כְתָּ כִּֽי־נִכְסֹ֥ף נִכְסַ֖פְתָּ
לְבֵ֣ית אָבִ֑יךָ לָ֥מָּה גָנַ֖בְתָּ אֶת־אֱלֹהָֽי׃ * וַיַּ֤עַן
לָבָן֙ וַיֹּ֣אמֶר אֶל־יַעֲקֹ֔ב הֵ֣ן עִמִּ֔י אֶת־בְּנֹתַ֖י וְאֶת־
בָּנֶ֑יהָ וְאֶת־צֹאנִ֣י וְאֶת־בְּקָרִ֗י וְכֹל֙ אֲשֶׁ֣ר לָ֔ךְ עִמִּ֖י
הֵ֑ן וּלְבֹנֹתַ֣י מָֽה־אֶֽעֱשֶׂ֔ה לָהֵ֖ן הַיּ֑וֹם אֹ֖ו לִבְנֵיהֶ֥ן
35 אֲשֶׁר־יָלָֽדְנָה׃ וְלִבְנֵיהֶ֣ן מָֽה־אֶֽעֱשֶׂ֔ה לָהֵ֖ן הַיּ֑וֹם אֹ֖ו
לִבְנֵיהֶ֥ן אֲשֶׁר־יָלָֽדְנָה׃ וְעַתָּ֗ה לְכָ֤ה נִכְרְתָה֙ בְּרִ֔ית
אֲנִ֖י וָאָ֑תָּה וְהָיָ֥ה לְעֵ֖ד בֵּינִ֥י וּבֵינֶֽךָ׃ * וַיִּקַּ֣ח
יַעֲקֹ֗ב אֶ֤בֶן וַיְרִימֵ֙הוּ֙ מַצֵּבָֽה׃ * וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹב֮
37 לְאֶחָיו֒ לִקְט֣וּ אֲבָנִ֔ים וַיִּקְח֥וּ אֲבָנִ֖ים וַיַּֽעֲשׂ֣וּ גָ֑ל
38 וַיֹּאכְל֥וּ שָׁ֖ם עַל־הַגָּֽל׃ וַיִּקְרָ֣א לָבָ֔ן יְגַ֥ר שָׂהֲדוּתָ֖א
39 וְיַעֲקֹ֕ב קָרָ֥א לֹ֖ו גַּלְעֵֽד׃ וַיֹּ֣אמֶר לָבָ֗ן הַגַּ֤ל הַזֶּה֙
עֵ֣ד בֵּינִ֔י וּבֵינְךָ֖ הַיּ֑וֹם עַל־כֵּ֥ן קָרָֽא־שְׁמ֖וֹ גַּלְעֵֽד׃
40 וְהַמִּצְפָּ֗ה אֲשֶׁ֤ר אָמַר֙ יִצֹּ֣ף יְהוָ֣ה בֵּינִ֔י וּבֵינֶ֖ךָ כִּֽי־
41 נִסָּתֵ֥ר אִ֖ישׁ מֵרֵעֵֽהוּ׃ אִם־תְּעַנֶּ֣ה אֶת־בְּנֹתַ֔י וְאִם־
תִּקַּ֥ח נָשִׁ֖ים עַל־בְּנֹתָ֑י אֵ֥ין אִ֛ישׁ עִמָּ֖נוּ רְאֵ֑ה
42 אֱלֹהִ֣ים עֵ֔ד בֵּינִ֖י וּבֵינֶֽךָ׃ * וַיֹּ֣אמֶר לָבָ֗ן אֶל־יַעֲקֹב֮
הִנֵּה֩ גַל־הַזֶּ֨ה וְהִנֵּ֥ה הַמַּצֵּבָ֛ה אֲשֶׁר־יָרִ֥יתִי בֵינִ֖י
43 וּבֵינֶֽךָ׃ עֵ֤ד הַגַּל֙ הַזֶּ֔ה וְעֵדָ֥ה הַמַּצֵּבָ֖ה אִם־אָֽנִי֙
לֹֽא־אֶעֱבָר־אֵלֶ֣יךָ אֶת־הַגַּ֣ל הַזֶּ֔ה וְאִם־אַתָּ֥ה לֹֽא־
44 תַעֲבֹ֛ר אֵלַ֥י אֶת־הַגַּ֖ל הַזֶּ֥ה וְאֶת־הַמַּצֵּבָ֖ה הַזֹּ֑את
45 לְרָעָֽה׃ * וַיִּקַּ֣ח יַעֲקֹ֗ב אֶ֤בֶן וַיְרִימֵ֙הוּ֙ מַצֵּבָֽה׃
46 וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹב֮ לְאֶחָיו֒ לִקְט֣וּ אֲבָנִ֔ים וַיִּקְח֥וּ אֲבָנִ֖ים
וַיַּֽעֲשׂ֣וּ גָ֑ל וַיֹּאכְל֥וּ שָׁ֖ם עַל־הַגָּֽל׃ וַיִּקְרָ֣א לָבָ֔ן
47 יְגַ֥ר שָׂהֲדוּתָ֖א וְיַעֲקֹ֕ב קָרָ֥א לֹ֖ו גַּלְעֵֽד׃ וַיֹּ֣אמֶר
לָבָ֗ן הַגַּ֤ל הַזֶּה֙ עֵ֣ד בֵּינִ֔י וּבֵינְךָ֖ הַיּ֑וֹם עַל־כֵּ֥ן
48 קָרָֽא־שְׁמ֖וֹ גַּלְעֵֽד׃ וְהַמִּצְפָּ֗ה אֲשֶׁ֤ר אָמַר֙ יִצֹּ֣ף
יְהוָ֣ה בֵּינִ֔י וּבֵינֶ֖ךָ כִּֽי־נִסָּתֵ֥ר אִ֖ישׁ מֵרֵעֵֽהוּ׃
49 אִם־תְּעַנֶּ֣ה אֶת־בְּנֹתַ֔י וְאִם־תִּקַּ֥ח נָשִׁ֖ים עַל־בְּנֹתָ֑י
אֵ֥ין אִ֛ישׁ עִמָּ֖נוּ רְאֵ֑ה אֱלֹהִ֣ים עֵ֔ד בֵּינִ֖י וּבֵינֶֽךָ׃
50 וַיֹּ֣אמֶר לָבָ֗ן אֶל־יַעֲקֹב֮ הִנֵּה֩ גַל־הַזֶּ֨ה וְהִנֵּ֥ה
51 הַמַּצֵּבָ֛ה אֲשֶׁר־יָרִ֥יתִי בֵינִ֖י וּבֵינֶֽךָ׃ עֵ֤ד הַגַּל֙
הַזֶּ֔ה וְעֵדָ֥ה הַמַּצֵּבָ֖ה אִם־אָֽנִי֙ לֹֽא־אֶעֱבָר־אֵלֶ֣יךָ
52 אֶת־הַגַּ֣ל הַזֶּ֔ה וְאִם־אַתָּ֥ה לֹֽא־תַעֲבֹ֛ר אֵלַ֥י אֶת־
53 הַגַּ֖ל הַזֶּ֥ה וְאֶת־הַמַּצֵּבָ֖ה הַזֹּ֑את לְרָעָֽה׃ אֱלֹהֵ֣י
אַבְרָהָ֔ם וֵאלֹהֵ֖י נָח֑וֹר יִשְׁפְּט֥וּ בֵינֵ֖ינוּ אֱלֹהֵ֥י אֲבִיהֶ֛ם
וַיִּשָּׁבַ֥ע יַעֲקֹ֖ב בְּפַ֥חַד אָבִ֖יו יִצְחָֽק׃ * וַיִּזְבַּ֥ח
יַעֲקֹ֖ב זֶ֣בַח בָּהָ֑ר וַיִּקְרָ֣א לְאֶחָ֔יו לֶאֱכָל־לָ֔חֶם
וַיֹּאכְל֥וּ לֶ֖חֶם וַיָּלִ֥ינוּ בָהָֽר׃ * וַיַּשְׁכֵּ֣ם לָבָ֔ן בַּבֹּ֖קֶר
וַיְנַשֵּׁ֣ק לְבָנָ֑יו וְלִבְנֹתָ֔יו וַיְבָ֥רֶךְ אֹתָ֖ם וַיֵּ֥לֶךְ וַיָּ֖שָׁב
לָבָ֥ן לִמְקֹמֽוֹ׃

פרשה: לב.

1 וְיַעֲקֹ֖ב הָלַ֣ךְ לְדַרְכּ֑וֹ וַיִּפְגְּע֥וּ בֹ֖ו מַלְאֲכֵ֥י
2 אֱלֹהִֽים׃ * וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֔ב כַּאֲשֶׁ֥ר רָאָ֖ם מַחֲנֵ֣ה
אֱלֹהִ֑ים זֶ֚ה וַיִּקְרָ֣א שֵׁם־הַמָּק֣וֹם הַה֔וּא מַחֲנָֽיִם׃
3 וַיִּשְׁלַ֨ח יַעֲקֹ֤ב מַלְאָכִים֙ לְפָנָ֔יו אֶל־עֵשָׂ֖ו אָחִ֑יו
אַ֥רְצָה שֵׂעִ֖יר שְׂדֵ֥ה אֱדֽוֹם׃ * וַיְצַ֣ו אֹתָ֔ם לֵאמֹ֕ר
כֹּ֥ה תֹאמְר֖וּן לַאדֹנִ֣י לְעֵשָׂ֑ו כֹּ֚ה אָמַ֣ר עַבְדְּךָ֣
יַעֲקֹ֔ב עִם־לָבָ֥ן גַּ֖רְתִּי וָאֵחַ֥ר עַד־עָֽתָּה׃ וַיְהִי־לִ֤י
שׁוֹר֙ וַחֲמֹ֔ר צֹ֥אן וְעֶ֖בֶד וְשִׁפְחָ֑ה וָֽאֶשְׁלְחָ֗ה לְהַגִּ֛יד
לַאדֹנִ֖י לִמְצֹא־חֵ֥ן בְּעֵינֶֽיךָ׃ * וַיָּשֻׁ֤בוּ הַמַּלְאָכִים֙
אֶל־יַעֲקֹ֔ב לֵאמֹ֕ר בָּ֥אנוּ אֶל־אָחִ֖יךָ אֶל־עֵשָׂ֑ו וְגַם֙
הֹלֵ֣ךְ לִקְרָאתְךָ֔ וְאַרְבַּ֥ע מֵא֖וֹת אִתּֽוֹ׃ * וַיִּירָ֤א
יַעֲקֹב֙ מְאֹ֔ד וַיֵּ֖צֶר לֹ֑ו וַיַּ֣חַץ אֶת־הָעָ֗ם אֲשֶׁ֤ר אִתּוֹ֙
וְאֶת־הַצֹּ֣אן וְהַבָּקָ֔ר וְהַגְּמַלִּ֖ים לִשְׁנֵ֥י מַחֲנֽוֹת׃
8 וַיֹּ֗אמֶר אִם־יָבֹ֤א עֵשָׂו֙ אֶל־הַמַּחֲנֶ֣ה הָאַחַ֔ת וְהִכָּ֖הוּ
וְהָיָ֥ה הַמַּחֲנֶ֖ה הַנִּשְׁאָ֥ר לִפְלֵיטָֽה׃ * וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֗ב
אֱלֹהֵ֤י אָבִי֙ אַבְרָהָ֣ם וֵאלֹהֵ֣י אָבִ֔י יִצְחָ֔ק יְהוָ֗ה
הָאֹמֵ֤ר אֵלַי֙ שׁ֣וּב לְאַרְצְךָ֔ וּלְמֽוֹלַדְתְּךָ֖ וְאֵיטִ֥יבָה
10 עִמָּֽךְ׃ קָטֹ֜נְתִּי מִכֹּל֙ הַחֲסָדִ֔ים וּמִכָּל־הָאֱמֶ֖ת אֲשֶׁ֣ר
עָשִׂ֑יתָ אֶת־עַבְדֶּ֗ךָ כִּ֣י בְמַקְלִ֞י עָבַ֤רְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן֙
הַזֶּ֔ה וְעַתָּ֖ה הָיִ֥יתִי לִשְׁנֵ֖י מַחֲנֽוֹת׃ הַצִּילֵ֣נִי נָ֗א
מִיַּד֙ אָחִ֔י מִיַּד֙ עֵשָׂ֔ו כִּ֥י יָרֵ֖א אָנֹכִ֑י פֶּן־יָב֤וֹא
וְהִכַּ֙נִי֙ אֵ֣ם עַל־בָּנִֽים׃ * וְאַתָּ֣ה אָמַ֔רְתָּ הֵיטֵ֥ב
אֵיטִ֖יב עִמָּ֑ךְ וְשַׂמְתִּ֤י אֶת־זַרְעֲךָ֙ כְּח֣וֹל הַיָּ֔ם אֲשֶׁ֥ר
13 לֹֽא־יִסָּפֵ֖ר מֵרֹֽב׃ * וַיָּ֣לֶן שָׁ֔ם בַּלַּ֥יְלָה הַה֖וּא
וַיִּקַּ֣ח מִן־הַבָּ֣א בְיָד֑וֹ מִנְחָה֙ לְעֵשָׂ֣ו אָחִ֔יו
14 עִזִּ֥ים מָאתַ֖יִם וּתְיָשִׁ֣ים עֶשְׂרִ֑ים רְחֵלִ֥ים מָאתַ֖יִם
15 וְאֵילִ֥ם עֶשְׂרִֽים׃ גְּמַלִּ֤ים מֵנִיקוֹת֙ וּבְנֵיהֶ֔ן שְׁלֹשִׁ֖ים
פָּרוֹת֙ וּפָרִ֣ים עֶשְׂרִ֔ים אֲתֹנֹ֥ת עֶשְׂרִ֖ים וַעְיָרִ֥ם
16 עֲשָׂרָֽה׃ * וַיִּתֵּ֣ן בְּיַד־עֲבָדָ֗יו עֵ֚דֶר עֵ֣דֶר לְבַדּ֔וֹ
וַיֹּ֣אמֶר אֶל־עֲבָדָ֔יו עִבְר֥וּ לְפָנַ֖י וְרֶ֣וַח תָּשִׂ֔ימוּ בֵּ֥ין
17 עֵ֖דֶר וּבֵ֥ין עֵֽדֶר׃ וַיְצַ֣ו אֶת־הָרִאשׁ֔וֹן לֵאמֹ֕ר כִּֽי־
יִפְגָּשְׁךָ֥ עֵשָׂ֖ו אָחִ֑י וְשָׁאֲלֵ֥ךָ לֵאמֹ֖ר לְמִ֣י אַתָּ֔ה
וְאָ֥נָה תֵלֵ֖ךְ וּלְמִ֣י אֵ֔לֶּה לְפָנֶֽיךָ׃ וְאָמַרְתָּ֗ לְעַבְדְּךָ֛
לְיַעֲקֹ֖ב מִנְחָ֣ה הִ֑וא שְׁלוּחָ֣ה הִ֔וא לַאדֹנִ֖י לְעֵשָׂ֑ו
וְגַם־הִנֵּ֥ה הוּא־אַחֲרֵֽינוּ׃ וַיְצַ֗ו גַּם֙ אֶת־הַשֵּׁנִ֔י גַּם֙
אֶת־הַשְּׁלִשִׁ֔י גַּם֙ אֶת־כָּל־הַהֹלְכִ֔ים אַחֲרֵ֖י הָעֲדָרִ֑ים
לֵאמֹר֙ כַּדָּבָ֣ר הַזֶּ֔ה תְּדַבְּר֖וּן אֶל־עֵשָׂ֑ו וּמְצָאתֶ֖ם
20 אֹתֽוֹ׃ וַאֲמַרְתֶּ֗ם גַּם־הִנֵּ֤ה עַבְדְּךָ֙ יַעֲקֹ֔ב אֲחֲרֵ֖ינוּ
כִּֽי־אָמַ֣ר אֲכַפְּרָ֣ה פָנָ֗יו בַּמִּנְחָה֙ הַהֹלֶ֣כֶת לְפָנַ֔י
וְאַחַ֖ר כֵּ֣ן אֶרְאֶ֣ה פָנָ֑יו אוּלַ֥י יִשָּׂ֖א פָּנָֽי׃ וַתַּעֲבֹ֤ר
21 הַמִּנְחָה֙ עַל־פָּנָ֔יו וְה֥וּא לָ֖ן בַּלַּ֥יְלָה הַה֑וּא
22 וַיַּשְׁכֵּם֙ בַּלַּ֣יְלָה הַה֔וּא וַיִּקַּ֗ח אֶת־שְׁתֵּ֤י נָשָׁיו֙
וְאֶת־שְׁתֵּ֣י שִׁפְחֹתָ֔יו וְאֶת־אַחַ֥ד עָשָׂ֖ר יְלָדָ֑יו
וַיַּעֲבֹ֕ר אֵ֖ת מַעֲבַ֥ר יַבֹּֽק׃ וַיִּקָּחֵ֗ם וַיַּעֲבִרֵם֙
24 אֶת־הַנָּ֔חַל וַיַּעֲבֵ֖ר אֶת־אֲשֶׁ֥ר לֽוֹ׃ * וַיִּוָּתֵ֥ר יַעֲקֹ֖ב
לְבַדּ֑וֹ וַיֵּאָבֵ֥ק אִישׁ֙ עִמּ֔וֹ עַ֖ד עֲל֥וֹת הַשָּֽׁחַר׃
25 וַיַּרְא֙ כִּ֣י לֹ֣א יָכ֔וֹל לוֹ֖ וַיִּגַּ֣ע בְּכַף־יְרֵכ֑וֹ וַתֵּקַ֥ע
כַּף־יֶ֣רֶךְ יַעֲקֹ֔ב בְּהֵאָבְקֽוֹ׃ וַיֹּ֕אמֶר שַׁלְּחֵ֖נִי כִּ֣י עָלָ֣ה
הַשָּׁ֑חַר וַיֹּ֗אמֶר לֹ֤א אֲשַׁלֵּחֲךָ֙ כִּ֣י אִם־בֵּרַכְתָּ֔נִי
27 וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו מַה־שְּׁמֶ֖ךָ וַיֹּ֥אמֶר יַעֲקֹֽב׃ * וַיֹּ֗אמֶר
28 לֹֽא־יַעֲקֹ֤ב יֵאָמֵר֙ עוֹד֙ שִׁמְךָ֔ כִּ֣י אִם־יִשְׂרָאֵ֔ל כִּֽי־
שָׂרִ֥יתָ עִם־אֱלֹהִ֖ים וְעִם־אֲנָשִׁ֑ים וַתּוּכָֽל׃ * וַיִּשְׁאַל֙
יַעֲקֹ֔ב וַיֹּ֕אמֶר הַגִּ֥ידָה נָּ֖א שְׁמֶ֑ךָ וַיֹּ֣אמֶר לָמָּ֔ה זֶּ֥ה
תִשְׁאַ֖ל לִשְׁמִ֑י וַיְבָ֥רֶךְ אֹת֖וֹ שָֽׁם׃ * וַיִּקְרָ֨א יַעֲקֹ֤ב
שֵׁם־הַמָּקוֹם֙ פְּנִיאֵ֔ל כִּֽי־רָאִ֥יתִי אֱלֹהִ֖ים פָּנִ֑ים
31 וַתִּנָּצֵ֖ל נַפְשִֽׁי׃ * וַיִּזְרַ֥ח לוֹ֙ הַשֶּׁ֔מֶשׁ כַּאֲשֶׁ֥ר עָבַ֖ר
32 אֶת־פְּנוּאֵ֑ל וְה֖וּא צֹלֵ֥עַ עַל־יְרֵכֽוֹ׃ עַל־כֵּ֣ן לֹֽא־
יֹאכְל֤וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֙ אֶת־גִּ֣יד הַנָּשֶׁ֔ה אֲשֶׁ֖ר עַל־כַּף־
הַיָּרֵ֑ךְ עַ֚ד הַיּ֣וֹם הַזֶּ֔ה כִּ֥י נָגַ֛ע בְּכַף־יֶ֥רֶךְ יַעֲקֹ֖ב
בְּגִ֥יד הַנָּשֶֽׁה׃

פרשה: לג.

1 וַיִּשָּׂ֨א יַעֲקֹ֜ב עֵינָ֗יו וַיַּרְא֙ וְהִנֵּ֣ה עֵשָׂ֔ו בָּ֖א וְעִמּ֣וֹ
אַרְבַּ֣ע מֵא֑וֹת וַיַּחַ֣ץ אֶת־הַיְלָדִ֗ים עַל־לֵאָה֙ וְעַל־
2 רָחֵ֔ל וְעַל֙ שְׁתֵּ֣י הַשְּׁפָחֹ֔ת וַיָּ֖שֶׂם אֶת־הַשְּׁפָחוֹת֙
וְאֶת־יַלְדֵיהֶ֣ן רִאשֹׁנָ֔ה וְאֶת־לֵאָ֥ה וְיַלְדֶ֖יהָ אַחֲרֹנִ֑ים
3 וְאֶת־רָחֵ֖ל וְאֶת־יוֹסֵ֥ף אַחֲרֹנִֽים׃ * וְה֣וּא עָבַ֤ר לִפְנֵיהֶם֙
וַיִּשְׁתַּ֣חוּ אַ֔רְצָה שֶׁ֥בַע פְּעָמִ֖ים עַד־גִּשְׁתּ֥וֹ עַד־
4 אָחִֽיו׃ * וַיָּ֤רָץ עֵשָׂו֙ לִקְרָאתוֹ֔ וַיְחַבְּקֵ֖הוּ וַיִּפֹּ֣ל עַל־
צַוָּארָ֑ו וַיִּשָּׁקֵ֔הוּ וַיִּבְכּ֖וּ׃ * וַיִּשָּׂ֤א אֶת־עֵינָיו֙
וַיַּ֣רְא אֶת־הַנָּשִׁ֔ים אֶת־הַיְלָדִ֖ים וַיֹּ֣אמֶר מִֽי־אֵ֑לֶּה
וַיֹּ֗אמֶר הַיְלָדִים֙ אֲשֶׁ֣ר חָנַ֣ן אֱלֹהִ֔ים אֶת־עַבְדֶּ֖ךָ
6 וַיִּגְּשׁ֣וּ הַשְּׁפָחוֹת֩ הֵ֨נָּה וְיַלְדֵיהֶ֜ן וַתִּשְׁתַּחֲוֶ֗ינָה׃
7 וַתִּגַּ֣שׁ גַּם־לֵאָ֣ה וְיַלְדֶ֔יהָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ֑וּ וְאַחַ֖ר נִגַּ֥שׁ
יוֹסֵ֛ף וְרָחֵ֖ל וַיִּשְׁתַּחֲוּֽוּ׃ * וַיֹּ֗אמֶר מִֽי־לְךָ֤ כָל־
הַמַּחֲנֶה֙ הַזֶּ֣ה פָּגָ֔שְׁתִּי וַיֹּ֕אמֶר לִמְצֹא־חֵ֖ן בְּעֵינֵ֥י
9 אֲדֹנִֽי׃ וַיֹּ֣אמֶר עֵשָׂ֔ו יֶשׁ־לִ֥י רָ֖ב אָחִ֑י יְהִ֥י לְךָ֖
10 אֲשֶׁר־לָֽךְ׃ וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֔ב אַל־נָ֕א אִם־נָ֥א מָצָ֖אתִי
חֵ֣ן בְּעֵינֶ֑יךָ וְלָקַחְתָּ֣ מִנְחָתִ֗י מִיָּדִי֙ כִּֽי־עַל־כֵּ֤ן
רָאִ֙יתִי֙ פָּנֶ֣יךָ כִּרְא֣וֹת פְּנֵי־אֱלֹהִ֔ים וְתִרְצֵ֖נִי׃
11 קַֽח־נָ֞א אֶת־בִּרְכָתִ֣י אֲשֶׁר־הֻבָ֣א לָ֔ךְ כִּֽי־חַנַּ֥נִי
אֱלֹהִ֖ים וְכִי־יֶ֣שׁ לִ֣י כֹ֑ל וַיִּפְצַר־בּ֖וֹ וַיִּקָּֽח׃ * וַיֹּ֣אמֶר
נִסְעָ֣ה וְנֵלֵ֔כָה וְאֵלְכָ֖ה לְנֶגְדֶּֽךָ׃ * וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו
אֲדֹנִי֙ יֹדֵ֣עַ כִּ֣י הַיְלָדִ֔ים רַכִּ֖ים וְהַצֹּ֣אן וְהַבָּקָ֑ר
עָלוֹת֙ עָלָ֣י וְדָפְק֣וּ אוֹתָ֔ם יוֹם־אֶחָ֔ד וָמֵ֥תוּ כָל־
14 הַצֹּֽאן׃ יַעֲבָר־נָ֥א אֲדֹנִ֖י לִפְנֵ֣י עַבְדּ֑וֹ וְאָנִ֗י
אֶתְנַהֲלָה֙ לְאִטִּ֔י לְרֶ֣גֶל הַמְּלָאכָ֔ה אֲשֶׁ֥ר לְפָנַ֖י
וְלֶ֣רֶגֶל הַיְלָדִ֑ים עַד־אֲשֶׁ֨ר אָבֹ֥א אֶל־אֲדֹנִ֛י שֵׂעִֽירָה׃
15 וַיֹּ֣אמֶר עֵשָׂ֗ו אַצִּ֨יגָה נָּ֤א עִמְּךָ֙ מִן־הָעָ֣ם אֲשֶׁר־
אִתִּ֔י וַיֹּ֖אמֶר לָמָּ֣ה זֶּ֑ה אֶמְצָא־חֵ֖ן בְּעֵינֵ֥י אֲדֹנִֽי׃
16 וַיָּ֣שָׁב בַּיּ֣וֹם הַה֔וּא עֵשָׂ֖ו לְדַרְכּ֑וֹ שֵׂעִֽירָה׃ * וְיַעֲקֹ֖ב
נָסַ֣ע סֻכֹּ֑תָה וַיִּבֶן־לוֹ֙ בָּ֔יִת וְלִמְקְנֵ֖הוּ עָשָׂ֣ה סֻכֹּ֑ת
עַל־כֵּ֗ן קָרָ֛א שֵׁם־הַמָּק֥וֹם סֻכּֽוֹת׃ * וַיָּבֹ֣א יַעֲקֹ֗ב
שָׁלֵם֙ עִ֣יר שְׁכֶ֔ם אֲשֶׁ֥ר בְּאֶֽרֶץ־כְּנַ֖עַן בְּבֹא֑וֹ מִפַּדַּ֣ן
אֲרָ֔ם וַיִּחַ֥ן אֶת־פְּנֵ֖י הָעִֽיר׃ * וַיִּקֶן֙ אֶת־חֶלְקַ֣ת
הַשָּׂדֶ֔ה אֲשֶׁר־נָטָ֥ה שָׁ֖ם אָהֳלֹ֑ו מִיַּ֗ד בְּנֵי־חֲמוֹר֙
אֲבִ֣י שְׁכֶ֔ם בְּמֵאָ֖ה קְשִׂיטָֽה׃ * וַיַּצֵּב־שָׁ֖ם מִזְבֵּ֑חַ
וַיִּקְרָ֥א לוֹ֙ אֵ֣ל אֱלֹהֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃

8 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת יַעַן אֲשֶׁר
לֹא־שְׁמַעְתֶּם אֶת־דְּבָרָי: הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ
וְלָקַחְתִּי אֶת־כָּל־מִשְׁפְּחוֹת צָפוֹן נְאֻם־יְהוָה
וְאֶל־נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַבְדִּי וְהֵבֵאתִי
אֹתָם עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְעַל־יֹשְׁבֶיהָ וְעַל כָּל־
הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה סָבִיב וְהַחֲרַמְתִּים וְשַׂמְתִּים
שַׁמָּה וְלִשְׁרֵקָה וְלִחְרְבוֹת עוֹלָם: וְהַאֲבַדְתִּי
מֵהֶם קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל
כַּלָּה קוֹל רֵחַיִם וְאוֹר נֵר: וְהָיְתָה כָּל־הָאָרֶץ
הַזֹּאת לְחָרְבָּה לְשַׁמָּה וְעָבְדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל שִׁבְעִים שָׁנָה: וְהָיָה כְּמַלֹּאת
שִׁבְעִים שָׁנָה אֶפְקֹד עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְעַל־הַגּוֹי
הַהוּא נְאֻם־יְהוָה אֶת־עֲוֹנָם וְעַל אֶרֶץ כַּשְׂדִּים
וְשַׂמְתִּי אֹתָהּ לְשִׁמְמוֹת עוֹלָם: וְהֵבֵאתִי עַל־
הָאָרֶץ הַהִוא אֶת־כָּל־דְּבָרַי אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עָלֶיהָ
אֵת כָּל־הַכָּתוּב בַּסֵּפֶר הַזֶּה אֲשֶׁר נִבָּא יִרְמְיָהוּ
עַל־כָּל־הַגּוֹיִם: כִּי גַם־הֵמָּה יַעַבְדוּ בָם גּוֹיִם
רַבִּים וּמְלָכִים גְּדוֹלִים וְשִׁלַּמְתִּי לָהֶם כְּפָעָלָם
וּכְמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֵלַי קַח אֶת־כּוֹס הַיַּיִן הַחֵמָה הַזֶּה
מִיָּדִי וְהִשְׁקִיתָ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אָנֹכִי
שֹׁלֵחַ אוֹתְךָ אֲלֵיהֶם: וְשָׁתוּ וְרָגְזוּ וְהִתְהוֹלָלוּ
מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ בֵּינֵיהֶם:
וָאֶקַּח אֶת־הַכּוֹס מִיַּד יְהוָה וָאַשְׁקֶה אֶת־כָּל־
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שָׁלְחַנִי יְהוָה אֲלֵיהֶם: אֶת־יְרוּשָׁלַיִם
וְאֶת־עָרֶיהָ וְאֶת־מַלְכֶּיהָ וְאֶת־שָׂרֶיהָ לָתֵת
אוֹתָם חָרְבָּה שְׁמָמָה שְׁרֵקָה וְקִלָּלָה כַּיּוֹם הַזֶּה:
אֶת־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְאֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־
שָׂרָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֵת כָּל־הָעֵרֶב כָּל־
וְכָל־מַלְכֵי אֶרֶץ הָעוּץ וְכָל־מַלְכֵי אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
וְאֶת־אַשְׁקְלוֹן וְאֶת־עַזָּה וְאֶת־עֶקְרוֹן וְשְׁאֵרִית
אַשְׁדּוֹד: אֶת־אֱדוֹם וְאֶת־מוֹאָב וְאֶת־בְּנֵי עַמּוֹן:
וְאֶת כָּל־מַלְכֵי צֹר וְאֶת כָּל־מַלְכֵי הָאִי אֲשֶׁר
מֵעֵבֶר לַיָּם: אֶת־דְּדָן וְאֶת־תֵּימָא וּבוּז וְאֵת כָּל־
נִקְצוּצֵי פֵּאָה: וְאֵת כָּל־מַלְכֵי עֶרֶב וְכָל־מַלְכֵי
הָעֵרֶב הַיֹּשְׁבִים בַּמִּדְבָּר: וְאֶת כָּל־מַלְכֵי זִמְרִי
וְכָל־מַלְכֵי עֵילָם וְכָל־מַלְכֵי מָדָי: וְאֵת כָּל־
מַלְכֵי צָפוֹן הָרְחוֹקִים וְהַקְּרוֹבִים אִישׁ אֶל־
אָחִיו וְאֵת כָּל־הַמַּמְלָכוֹת הָאָרֶץ אֲשֶׁר עַל־
פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמֶלֶךְ שֵׁשַׁךְ יִשְׁתֶּה אַחֲרֵיהֶם:
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ וְקִיאוּ וְנִפְלוּ וְלֹא תָקוּמוּ
מִפְּנֵי הַחֶרֶב אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ בֵּינֵיכֶם:
וְהָיָה כִּי־יְמָאֲנוּ לָקַחַת הַכּוֹס מִיָּדְךָ לִשְׁתּוֹת
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שָׁתוֹ
תִּשְׁתּוּ: כִּי הִנֵּה בָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ
אָנֹכִי מָחֵל לְהָרֵעָה וְאַתֶּם הַנָּקֹה תִּנָּקוּ לֹא
תִנָּקוּ כִּי חֶרֶב אֲנִי קוֹרֵא עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת: וְאַתָּה תִּנָּבֵא אֲלֵיהֶם אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם יְהוָה
מִמָּרוֹם יִשְׁאָג וּמִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שָׁאֹג
יִשְׁאַג עַל־נָוֵהוּ הֵידָד כְּדוֹרְכֵי עֲנָבִים יַעֲנֶה
לְכֹל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: בָּא שָׁאוֹן עַד־קְצֵה הָאָרֶץ
כִּי רִיב לַיהוָה עִם־הַגּוֹיִם נִשְׁפָּט הוּא עִם־כָּל־
בָּשָׂר הָרְשָׁעִים נָתַן לַחֶרֶב נְאֻם־יְהוָה: כֹּה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנֵּה רָעָה יוֹצֵאת מִגּוֹי אֶל־
גּוֹי וְסוּפָה גְדוֹלָה תָּעוֹר מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ: וְהָיוּ
חַלְלֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־
קְצֵה הָאָרֶץ לֹא יִסָּפְדוּ וְלֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ
לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ: הֵילִילוּ רֹעִים
וְזַעֲקוּ וְהִתְפַּלָּשׁוּ אֲדִירֵי הַצֹּאן כִּי מָלְאוּ
יְמֵיכֶם לִטְבְחָה וּלְהָפְצוֹתֵיכֶם וְנְפַלְתֶּם כִּכְלִי
חֶמְדָּה: וְאָבַד מָנוֹס מֵרֹעִים וּפָלֵט מֵאַדִּירֵי
הַצֹּאן: קוֹל צְעָקַת רֹעִים וְהֵילֵל אַדִּירֵי הַצֹּאן
כִּי שֹׁדֵד יְהוָה אֶת־מִרְעֵיתָם: וְנָדְמוּ נְאוֹת
הַשָּׁלוֹם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף־יְהוָה: עָזַב כַּכְּפִיר
סֻכּוֹ כִּי הָיְתָה אַרְצָם לְשַׁמָּה מִפְּנֵי חֲרוֹן
הַיּוֹנָה וּמִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ:

פרק כו.

1 בִּרְאשִׁית מַמְלְכוּת יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה מֵאֵת יְהוָה
2 לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְהוָה עֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית־יְהוָה
וְדִבַּרְתָּ אֶל־כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבָּאִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת
בְּבֵית־יְהוָה אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַל־תִּגְרָע דָּבָר: אוּלַי יִשְׁמְעוּ
וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וְנִחַמְתִּי אֶל־הָרָעָה
אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם מִפְּנֵי רֹעַ
מַעַלְלֵיהֶם: וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה
אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי
לִפְנֵיכֶם: לִשְׁמֹעַ אֶל־דִּבְרֵי עֲבָדַי הַנְּבִיאִים
אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ אֲלֵיכֶם וְהַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ
וְלֹא שְׁמַעְתֶּם: וְנָתַתִּי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה כְּשִׁלֹה
וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאת אֶתֵּן לְקִלָּלָה לְכֹל גּוֹיֵי
הָאָרֶץ: וַיִּשְׁמְעוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־
הָעָם אֶת־יִרְמְיָהוּ מְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
בְּבֵית יְהוָה: וַיְהִי כְּכַלּוֹת יִרְמְיָהוּ לְדַבֵּר אֵת
כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְדַבֵּר אֶל־כָּל־הָעָם וַיִּתְפְּשׂוּ
אֹתוֹ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר
מוֹת תָּמוּת: מַדּוּעַ נִבֵּאתָ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר
כְּשִׁלֹה תִּהְיֶה הַזֹּאת וְהָעִיר הַזֹּאת תֶּחֱרַב מֵאֵין
יוֹשֵׁב וַיִּקָּהֵל כָּל־הָעָם אֶל־יִרְמְיָהוּ בְּבֵית
יְהוָה: וַיִּשְׁמְעוּ שָׂרֵי יְהוּדָה אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיַּעֲלוּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ
בְּפֶתַח שַׁעַר־יְהוָה הֶחָדָשׁ: וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֲנִים
וְהַנְּבִיאִים אֶל־הַשָּׂרִים וְאֶל כָּל־הָעָם לֵאמֹר
מִשְׁפַּט־מָוֶת לָאִישׁ הַזֶּה כִּי נִבָּא אֶל־הָעִיר
הַזֹּאת כַּאֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם בְּאָזְנֵיכֶם: וַיְדַבֵּר
יִרְמְיָהוּ אֶל כָּל־שָׂרֵי וְאֶל כָּל־הָעָם לֵאמֹר
יְהוָה שְׁלָחַנִי לְהִנָּבֵא אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶל־
הָעִיר הַזֹּאת אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם:
וְעַתָּה הֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וְשִׁמְעוּ
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנִחַם יְהוָה אֶל־הָרָעָה
אֲשֶׁר דִּבֶּר עֲלֵיכֶם: וַאֲנִי הִנֵּה אָנֹכִי בְּיֶדְכֶם
עֲשׂוּ לַטּוֹב וְלַיָּשָׁר בְּעֵינֵיכֶם: אַךְ יָדוֹעַ תֵּדְעוּן
כִּי אִם־מְמִתִים אַתֶּם אֹתִי אַתֶּם נֹתְנִים דָּם
נָקִי עֲלֵיכֶם וְעַל־הָעִיר הַזֹּאת וְעַל־יוֹשְׁבֶיהָ כִּי
בֶאֱמֶת שְׁלָחַנִי יְהוָה עֲלֵיכֶם לְדַבֵּר בְּאָזְנֵיכֶם
אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים
וְכָל־הָעָם אֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַנְּבִיאִים אֵין
לָאִישׁ הַזֶּה מִשְׁפַּט־מָוֶת כִּי בְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
דִּבֶּר אֵלֵינוּ: וַיָּקוּמוּ אֲנָשִׁים מִן־הַזְּקֵנִים
וַיֹּאמְרוּ אֶל כָּל־קְהַל הָעָם לֵאמֹר: מִיכָיְהוּ
הַמּוֹרַשְׁתִּי הָיָה נִבָּא בִּימֵי חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֶל כָּל־עַם יְהוּדָה לֵאמֹר כֹּה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת צִיּוֹן שָׂדֶה תֵּחָרֵשׁ וִירוּשָׁלַיִם
עִיִּים תִּהְיֶה וְהַר הַבַּיִת לְבָמוֹת יָעַר: הֲהֵמֵת
הֱמִתֻהוּ חִזְקִיָּהוּ וְכָל־יְהוּדָה הֲלוֹא יָרֵא אֶת־
יְהוָה וַיְחַל אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּנָּחֶם יְהוָה אֶל־
הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עֲלֵיהֶם וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים רָעָה
גְּדוֹלָה אֶל־נַפְשׁוֹתֵינוּ: וְגַם־אִישׁ הָיָה נִבָּא
בְּשֵׁם יְהוָה אוּרִיָּהוּ בֶן־שְׁמַעְיָהוּ מִקִּרְיַת
יְעָרִים וַיִּנָּבֵא עַל־הָעִיר הַזֹּאת וְעַל־הָאָרֶץ
הַזֹּאת כְּכָל־דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ: וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ
יְהוֹיָקִים וְכָל־גִּבּוֹרָיו וְכָל־הַשָּׂרִים אֶת־
דְּבָרָיו וַיְבַקֵּשׁ הַמֶּלֶךְ הֲמִיתוֹ וַיִּשְׁמַע אוּרִיָּהוּ
וַיִּירָא וַיִּבְרַח וַיָּבֹא מִצְרָיִם: וַיִּשְׁלַח יְהוֹיָקִים
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם אֶת־אֶלְנָתָן בֶּן־עַכְבּוֹר וַאֲנָשִׁים
אִתּוֹ מִצְרָיְמָה: וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אוּרִיָּהוּ מִמִּצְרַיִם
וַיְבִיאֻהוּ אֶל־יְהוֹיָקִים הַמֶּלֶךְ וַיַּכֵּהוּ בַחֶרֶב
וַיַּשְׁלֵךְ אֶת־נִבְלָתוֹ אֶל־קִבְרֵי בְנֵי־הָעָם:
אַךְ יַד אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן הָיְתָה אֶת־יִרְמְיָהוּ
לְבִלְתִּי תֵּת אֹתוֹ בְּיַד־הָעָם לַהֲמִיתוֹ:

פרק כז.

1 בִּרְאשִׁית מַמְלְכוּת יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה אֶל־יִרְמְיָהוּ
מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְהוָה אֵלַי עֲשֵׂה
לְךָ מוֹסֵרוֹת וּמֹטוֹת וְנָתַתָּה אוֹתָם עַל־צַוָּארֶךָ:
וְשִׁלַּחְתָּם אֶל־מֶלֶךְ אֱדוֹם וְאֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב
וְאֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ צֹר וְאֶל־מֶלֶךְ
צִידוֹן בְּיַד מַלְאֲכֵי הַבָּאִים יְרוּשָׁלַיִם אֶל־
צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה: וְצִוִּיתָם אֶל־אֲדוֹנֵיהֶם
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־אֲדֹנֵיכֶם: אָנֹכִי עָשִׂיתִי אֶת־
הָאָרֶץ אֶת־הָאָדָם וְאֶת־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־
פְּנֵי הָאָרֶץ בְּכֹחִי הַגָּדוֹל וּבִזְרוֹעִי הַנְּטוּיָה
וָאֶתֵּן אֹתָהּ לַאֲשֶׁר יָשַׁר בְּעֵינָי: וְעַתָּה אָנֹכִי
נָתַתִּי אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר
מֶלֶךְ בָּבֶל עַבְדִּי וְגַם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה נָתַתִּי
לוֹ לְעָבְדוֹ: וְעָבְדוּ אֹתוֹ כָּל־הַגּוֹיִם וּלְבִנוֹ וְלִבֶן־
בְּנוֹ עַד־בֹּא־עֵת אַרְצוֹ גַּם־הוּא וְעָבְדוּ בוֹ גּוֹיִם
רַבִּים וּמְלָכִים גְּדוֹלִים: וְהָיָה הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה
אֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן אֶת־צַוָּארוֹ בְּעֹל מֶלֶךְ בָּבֶל
וְאֶת־הַגּוֹי הַהוּא בַּחֶרֶב וּבָרָעָב וּבַדֶּבֶר אֶפְקֹד
נְאֻם־יְהוָה עַד־תַּמִּי אֹתָם בְּיָדוֹ: וְאַתֶּם אַל־
תִּשְׁמְעוּ אֶל־נְבִיאֵיכֶם וְאֶל־קוֹסְמֵיכֶם וְאֶל־
חֹלְמֵיכֶם וְאֶל־עוֹנְנֵיכֶם וְאֶל־כַּשָּׁפֵיכֶם הָאֹמְרִים
אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעַבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל:
כִּי שֶׁקֶר הֵמָּה נִבְּאִים לָכֶם לְמַעַן הַרְחִיק
אֶתְכֶם מֵעַל אַדְמַתְכֶם וְהַדַּחְתִּי אֶתְכֶם וַאֲבַדְתֶּם:
וְהַגּוֹי אֲשֶׁר יָבִיא אֶת־צַוָּארוֹ בְּעֹל מֶלֶךְ בָּבֶל
וַעֲבָדוֹ אֶעֱזִיב אוֹתוֹ בְּאַרְצוֹ נְאֻם־יְהוָה וְעִבְדָהּ
וְיָשַׁב בָּהּ: אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה דִּבַּרְתִּי
כְּכָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר הָבִיאוּ אֶת־
צַוְּארֵיכֶם בְּעֹל מֶלֶךְ בָּבֶל וַעֲבָדוּהוּ וְעַמּוֹ
וִחְיוּ: לָמָּה תָמוּתוּן אַתָּה וְעַמְּךָ בַּחֶרֶב בָּרָעָב
וּבַדֶּבֶר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עַל־הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא
יַעֲבֹד אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל: וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־דִּבְרֵי
הַנְּבִיאִים הָאֹמְרִים אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעַבְדוּן
אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל כִּי שֶׁקֶר הֵמָּה נִבְּאִים לָכֶם:
כִּי לֹא שְׁלַחְתִּים נְאֻם־יְהוָה וַיְנַבְּאוּ בַשֶּׁקֶר
בִּשְׁמִי לְמַעַן הַדִּיחִי אֶתְכֶם וְאַבַּדְתֶּם אַתֶּם
וְהַנְּבִיאִים הַנִּבָּאִים לָכֶם: וְאֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל
כָּל־הָעָם הַזֶּה דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
אַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־דִּבְרֵי נְבִיאֵיכֶם הַנִּבָּאִים
לָכֶם לֵאמֹר הִנֵּה עַתָּה שָׁבִים כְּלֵי בֵית־יְהוָה
מוּבָאִים מִבָּבֶל בְּשֶׁקֶר הֵמָּה נִבְּאִים לָכֶם:
אַל־תִּשְׁמְעוּ אֲלֵיהֶם עִבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל
וִחְיוּ לָמָּה תִּהְיֶה הָעִיר הַזֹּאת לְחָרְבָּה: וְאִם־
נְבִיאִים הֵמָּה וְאִם־יֶשׁ דְּבַר־יְהוָה אִתָּם יִפְגְּעוּ
נָא בַיהוָה צְבָאוֹת לְבִלְתִּי בֹּאוּ כֵלִים הַנִּשְׁאָרִים
בְּבֵית יְהוָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ וּבִירוּשָׁלַיִם: כִּי כֹה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֶל־הָעַמּוּדִים וְאֶל־הַיָּם
וְאֶל־הַמְּכֹנוֹת וְאֶל־יֶתֶר הַכֵּלִים הַנִּשְׁאָרִים
בָּעִיר הַזֹּאת: אֲשֶׁר לֹא־לָקַח נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־
בָּבֶל בְּהַגְלֹתוֹ אֶת־יְכָנְיָה בֶן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ
יְהוּדָה מִירוּשָׁלַיִם בָּבֶלָה וְאֶת כָּל־חֹרֵי יְהוּדָה
וִירוּשָׁלָיִם: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל־הַכֵּלִים הַנִּשְׁאָרִים בְּבֵית יְהוָה
וּבֵית הַמֶּלֶךְ וּבִירוּשָׁלָיִם: בָּבֶלָה יוּבָאוּ וְשָׁם
יִהְיוּ עַד־יוֹם פָּקְדִי אֹתָם נְאֻם־יְהוָה וְהַעֲלִיתִים
וַהֲשִׁבֹתִי אֹתָם אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה:

פרק כח.

1 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַהִוא בִּרְאשִׁית מַמְלְכוּת
צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית
בַּחֲמִשִּׁי בַּחֹדֶשׁ וַיֹּאמֶר אֵלַי חֲנַנְיָה בֶן־עַזּוּר
הַנָּבִיא אֲשֶׁר מִגִּבְעוֹן בְּבֵית יְהוָה לְעֵינֵי
2 הַכֹּהֲנִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר שָׁבַרְתִּי אֶת־
3 עֹל מֶלֶךְ בָּבֶל: בְּעוֹד שְׁנָתַיִם יָמִים אֲנִי מֵשִׁיב
אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵת כָּל־כְּלֵי בֵית־יְהוָה אֲשֶׁר
לָקַח נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה
4 וַהֲבִיאָם בָּבֶלָה: וְאֶת־יְכָנְיָה בֶן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ
יְהוּדָה וְאֵת כָּל־גָּלוּת יְהוּדָה הַבָּאִים בָּבֶלָה
אָנֹכִי מֵשִׁיב נְאֻם־יְהוָה כִּי שֹׁבֵר אֲנִי אֶת־
5 עֹל מֶלֶךְ בָּבֶל: וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־
חֲנַנְיָה הַנָּבִיא לְעֵינֵי הַכֹּהֲנִים וּלְעֵינֵי כָּל־
6 הָעָם הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה: וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ
הַנָּבִיא אָמֵן כֵּן יַעֲשֶׂה יְהוָה יָקֵם יְהוָה אֶת־
דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר נִבָּאתָ לְהָשִׁיב כְּלֵי בֵית־יְהוָה
וְכָל־הַגָּלוּת מִבָּבֶל אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה: אֶפֶס
דָּבָר שְׁמַע־נָא הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי דֹבֵר
7 בְּאָזְנֶיךָ וּבְאָזְנֵי כָל־הָעָם: הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר
הָיוּ לְפָנַי וְלְפָנֶיךָ מִן־הָעוֹלָם וַיִּנָּבְאוּ עַל־
אֲרָצוֹת רַבּוֹת וְעַל־מַמְלָכוֹת גְּדוֹלוֹת לְמִלְחָמָה
8 וְלָרָעָה וְלַדָּבֶר: הַנָּבִיא אֲשֶׁר יִנָּבֵא לְשָׁלוֹם
בְּבֹא דְבַר־הַנָּבִיא יִוָּדַע הַנָּבִיא אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ
9 יְהוָה בֶּאֱמֶת: וַיִּקַּח חֲנַנְיָה הַנָּבִיא אֶת־
הַמּוֹסֵרוֹת מֵעַל צַוַּאר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא וַיִּשְׁבְּרֵם:
10 וַיֹּאמֶר חֲנַנְיָה לְעֵינֵי כָל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה כָּזֹאת אֶשְׁבֹּר אֶת־עֹל נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ־
בָּבֶל מֵעַל צַוַּאר כָּל־הַגּוֹיִם בְּעוֹד שְׁנָתַיִם
11 יָמִים וַיֵּלֶךְ יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לְדַרְכּוֹ: וַיְהִי דְּבַר־
יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ אַחֲרֵי שְׁבֹר חֲנַנְיָה הַנָּבִיא
אֶת־הַמּוֹסֵרוֹת מֵעַל צַוַּאר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא
12 לֵאמֹר: הָלוֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־חֲנַנְיָה לֵאמֹר כֹּה
אָמַר יְהוָה מוֹסְרוֹת עֵץ שָׁבָרְתָּ וְעָשִׂיתָ תַּחְתָּם
13 מוֹסְרוֹת בַּרְזֶל: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹל בַּרְזֶל נָתַתִּי עַל־צַוַּאר כָּל־
הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לַעֲבֹד אֶת־נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ־
בָּבֶל וַעֲבָדוּהוּ וְגַם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לוֹ:
14 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־חֲנַנְיָה הַנָּבִיא שְׁמַע־
נָא חֲנַנְיָה לֹא־שְׁלָחֲךָ יְהוָה וְאַתָּה הִבְטַחְתָּ
15 אֶת־הָעָם הַזֶּה עַל־שָׁקֶר: לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
הִנְנִי מְשַׁלֵּחֲךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה הַשָּׁנָה אַתָּה
16 מֵת כִּי־סָרָה דִבַּרְתָּ עַל־יְהוָה: וַיָּמָת חֲנַנְיָה
הַנָּבִיא בַּשָּׁנָה הַהִוא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:

פרק כט.

1 וְאֵלֶּה דִּבְרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׁלַח יִרְמְיָהוּ
הַנָּבִיא מִירוּשָׁלַיִם אֶל־שְׁאֵרִית הַזְּקֵנִים
2 הַגָּלוּת וְאֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַנְּבִיאִים וְאֶל כָּל־
הָעָם אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מִירוּשָׁלַיִם בָּבֶלָה:
3 אַחֲרֵי צֵאת יְכָנְיָה הַמֶּלֶךְ וְהַגְּבִירָה סָרִיסֵי
שִׁבְעַת שָׂרֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם וְהֶחָרָשִׁים
4 וְהַמַּסְגֵּרִים מִירוּשָׁלָיִם: בְּיַד אֶלְעָשָׂה בֶן־
שָׁפָן וּגְמַרְיָהוּ בֶן־חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר שָׁלַח צִדְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶל־בָּבֶל אֶל־נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ־
5 בָּבֶל לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל כָּל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הִגְלֵיתִי מִירוּשָׁלַיִם
6 בָּבֶלָה: בְּנוּ בָתִּים וְשָׁבוּ וְנִטְעוּ גַנּוֹת וְאִכְלוּ
7 אֶת־פִּרְיָם: קְחוּ נָשִׁים וְהוֹלִידוּ בָנִים וּבָנוֹת
וְקִחוּ לִבְנֵיכֶם נָשִׁים וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ
לַאֲנָשִׁים וְתֵלַדְנָה בָּנִים וּבָנוֹת וְרִבִּיתֶם שָׁם
8 וְאַל תִּמְעָטוּ: וְדִרְשׁוּ אֶת־שְׁלוֹם הָעִיר אֲשֶׁר
הִגְלֵיתִי אֶתְכֶם שָׁמָּה וְהִתְפַּלְלוּ בַעֲדָהּ אֶל־
9 יְהוָה כִּי בִשְׁלוֹמָהּ יִהְיֶה לָכֶם שָׁלוֹם: כִּי כֹה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַל־יַסִּיתוּ
לָכֶם נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְקֹסְמֵיכֶם וְאַל
10 תִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲלֹמוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מַחֲלְמִים:
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה כְּמְלֹאת לְבָבֶל שִׁבְעִים שָׁנָה
אֶפְקֹד אֶתְכֶם וַהֲקִמֹתִי עֲלֵיכֶם אֶת־דְּבָרִי הַטּוֹב
11 לְהָשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה: כִּי אָנֹכִי יָדַעְתִּי
אֶת־הַמַּחְשָׁבוֹת אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֵׁב עֲלֵיכֶם נְאֻם־
יְהוָה מַחְשְׁבוֹת שָׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה לָתֵת לָכֶם
12 אַחֲרִית וְתִקְוָה: וְקָרָאתֶם אֹתִי וַהֲלַכְתֶּם וְהִתְפַּלַּלְתֶּם
13 אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי אֲלֵיכֶם: וּבְקַשְׁתֶּם אֹתִי וּמְצָאתֶם
14 כִּי תִדְרְשֻׁנִי בְּכָל־לְבַבְכֶם: וְנִמְצֵאתִי לָכֶם
נְאֻם־יְהוָה וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבוּתְכֶם וְקִבַּצְתִּי
אֶתְכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם וּמִכָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר
הִדַּחְתִּי אֶתְכֶם שָׁם נְאֻם־יְהוָה וַהֲשִׁבֹתִי אֶתְכֶם
15 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִגְלֵיתִי אֶתְכֶם מִשָּׁם: כִּי
אֲמַרְתֶּם הֵקִים לָנוּ יְהוָה נְבִיאִים בְּבָבֶל:
16 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסֵּא
דָוִד וְאֶל כָּל־הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת אֲחֵיכֶם
17 אֲשֶׁר לֹא־יָצְאוּ אִתְּכֶם בַּגּוֹלָה: כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת הִנְנִי מְשַׁלֵּחַ בָּהֶם אֶת־הַחֶרֶב אֶת־
הָרָ

5 ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר
סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב:
6 ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא
בית אל הוא וכל העם אשר אתו:
7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית
אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו
8 מפני אחיו: ותמת דבורה מינקת רבקה
ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון
ויקרא שמו אלון בכות:
9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן
ארם ויברך אתו:
10 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא
שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה
שמך ויקרא את שמו ישראל:
11 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה
ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך
ומלכים מחלציך יצאו:
12 והארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק
לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את
הארץ:
13 ויעל אלהים מעליו במקום אשר דבר
אתו:
14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר
אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק
עליה שמן:
15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר
אתו שם אלהים בית אל:
16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ
לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה:
17 ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה
המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן:
18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו
בן אוני ואביו קרא לו בנימין:
19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא
בית לחם:
20 ותצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת
קבר רחל עד היום הזה:
21 ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל
עדר:
22 ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך
ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו
וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים
עשר:
23 בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון
ולוי ויהודה ויששכר וזבולן:
24 בני רחל יוסף ובנימין:
25 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי:
26 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה
בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם:
27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית
הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם
ויצחק:
28 ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים
שנה:
29 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן
ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב
בניו:
30 ואלה תולדת עשו הוא אדום על כפי
הארץ כנען:
31 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את
עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת
ענה בת צבעון החוי:
32 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נבית:
33 ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת
את רעואל:
34 ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת
קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ
כנען:
35 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנתיו
ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת
כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש
בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב
אחיו:
36 כי היה רכושם רב מלשבת יחדו ולא
יכלה להם ארץ מגורי אביהם מפני
מקניהם:
37 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום:
38 ואלה תולדת עשו אבי אדום בהר שעיר:
39 ואלה שמות בני שובל בן שעיר החרי
יושב הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה:
40 ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי
בני שעיר בארץ אדום:
41 ויהי בני לוטן חרי ואחתי תמנע:
42 ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו
ואונם ויהי בני צבעון איה וענה:
43 ויהי בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה
אחות צבעון:
44 ויהי בני דישן חמדן ואשבן ויתרן
וכרן:
45 ויהי בני איצר בלהן וזעוון ועקן ויהי
בני דישן עוץ ואראן:
46 ויהי בני דישן חמדן ואשבן ויתרן
וכרן:
47 ויהי בני איצר בלהן וזעוון ועקן ויהי
בני דישן עוץ ואראן:
48 אלה אלופי בני עשו לבני שעיר בארץ
אחוזתם:
49 ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ
כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני
העיר:
50 וימן את חלקת השדה אשר נטה שם את
אהליו מיד בני חמור אבי שכם בקשיטה:
51 ויקם שם מזבח ויקרא לו אל אלהי
ישראל:

פרק לד.

1 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב
לראות בבנות הארץ:
2 וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא
הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה:
3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את
הנערה וידבר על לב הנערה:
4 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי
את הילדה הזאת לאשה:
5 ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו
ובניו היו את מקניו בשדה והחרש יעקב
עד בואם:
6 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר
אתו:
7 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו
האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה
בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא
יעשה:
8 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה
נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה:
9 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת
בנתינו תקחו לכם:
10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו
ורכלו בה והאחזו בה:
11 ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא
חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן:
12 הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר
תאמרו אלי ותנו לי את הנערה לאשה:
13 ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו
בדבר וידברו אשר טמא את דינה אחותם:
14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר
הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה
כי חרפה היא לנו:
15 אך זאת נאותה לכם אם תהיו כמונו
להמול לכם כל זכר:
16 ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח
לנו ושבנו אתכם והיינו לעם אחד:
17 ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את
בתנו והלכנו:
18 וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם
בן חמור:
19 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ
בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו:
20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם
וידברו אל אנשי עירם לאמר:
21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו
בארץ וסחרו אתה והארץ הנה רחבת
ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים
ואת בנתינו נתן להם:
22 אך באת האנשים לשבת אתנו להיות
לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם
נמולים:
23 מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו
הם אך נאותה להם ויבשו אתנו:
24 וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי
שער עירו ויהמלו כל זכר כל יצאי שער
עירו:
25 ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים
ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי
דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח
ויהרגו כל זכר:
26 ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב
ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו:
27 בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר
אשר טמאו אחותם:
28 את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת
אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו:
29 ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם
שבו ויבזו גם את כל אשר בבית:
30 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם
אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי
ואנכי מתי מספר ונאספו עלי והכוני
ונשמדתי אני וביתי:
31 ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו:

פרק לה.

1 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל
ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה
אליך בברחך מפני עשו אחיך:
2 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו
הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם
והטהרו והחליפו שמלתיכם:
3 ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח
לאל העונה אתי ביום צרתי ויהי עמדי
בדרך אשר הלכתי:
4 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר
בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן
יעקב אתם תחת האלה אשר עם שכם:
5 ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר
סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב:
6 ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא
בית אל הוא וכל העם אשר אתו:
7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית
אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו
8 מפני אחיו: ותמת דבורה מינקת רבקה
ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון
ויקרא שמו אלון בכות:
9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן
ארם ויברך אתו:
10 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא
שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה
שמך ויקרא את שמו ישראל:
11 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה
ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך
ומלכים מחלציך יצאו:
12 והארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק
לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את
הארץ:
13 ויעל אלהים מעליו במקום אשר דבר
אתו:
14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר
אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק
עליה שמן:
15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר
אתו שם אלהים בית אל:
16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ
לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה:
17 ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה
המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן:
18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו
בן אוני ואביו קרא לו בנימין:
19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא
בית לחם:
20 ותצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת
קבר רחל עד היום הזה:
21 ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל
עדר:
22 ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך
ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו
וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים
עשר:
23 בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון
ולוי ויהודה ויששכר וזבולן:
24 בני רחל יוסף ובנימין:
25 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי:
26 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה
בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם:
27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית
הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם
ויצחק:
28 ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים
שנה:
29 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן
ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב
בניו:
30 ואלה תולדת עשו הוא אדום על כפי
הארץ כנען:
31 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את
עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת
ענה בת צבעון החוי:
32 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נבית:
33 ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת
את רעואל:
34 ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת
קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ
כנען:
35 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנתיו
ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת
כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש
בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב
אחיו:
36 כי היה רכושם רב מלשבת יחדו ולא
יכלה להם ארץ מגורי אביהם מפני
מקניהם:
37 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום:
38 ואלה תולדת עשו אבי אדום בהר שעיר:
39 ואלה שמות בני שובל בן שעיר החרי
יושב הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה:
40 ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי
בני שעיר בארץ אדום:
41 ויהי בני לוטן חרי ואחתי תמנע:
42 ויהי בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו
ואונם ויהי בני צבעון איה וענה:
43 ויהי בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה
אחות צבעון:
44 ויהי בני דישן חמדן ואשבן ויתרן
וכרן:
45 ויהי בני איצר בלהן וזעוון ועקן ויהי
בני דישן עוץ ואראן:
46 ויהי בני דישן חמדן ואשבן ויתרן
וכרן:
47 ויהי בני איצר בלהן וזעוון ועקן ויהי
בני דישן עוץ ואראן:
48 אלה אלופי בני עשו לבני שעיר בארץ
אחוזתם:
49 ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ
כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני
העיר:
50 וימן את חלקת השדה אשר נטה שם את
אהליו מיד בני חמור אבי שכם בקשיטה:
51 ויקם שם מזבח ויקרא לו אל אלהי
ישראל:

תהלים: נט.

1 למנצח אל־תשחת לדוד מכתם: בשלח שאול
2 וישמר את־הבית להמיתו: הצילני מאויבי
3 אלהי משגבי מקמי: הצילני מפעלי־און
4 והושיעני מאנשי דמים: כי הנה ארבו לנפשי
5 יגורו עלי עזים לא־פשעי ולא־חטאתי יהוה:
6 בלי־עון ירוצון ויכונון עורה לקראתי וראה:
7 ואתה יהוה אלהי־צבאות אלהי ישראל הקיצה
8 לפקד כל־הגוים אל־תחן כל־בגדי און סלה:
9 ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר:
10 הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי
11 מי שמע: ואתה יהוה תשחק־למו תלעג לכל־
12 גוים: עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי:
13 אלהי חסדו יקדמני אלהים יראני בשררי:
14 אל־תהרגם פן־ישכחו עמי הניעמו בחילך
15 והורידמו מגננו אדני: חטאת־פימו דבר־
16 שפתימו ויילכדו בגאונם ומאלה ומכזב יספרו:
17 כלה בחמה כלה ואינמו ויידעו כי אלהים
18 מושל ביעקב לאפסי הארץ סלה: ושבו לערב
19 יהמו ככלב ויסובבו עיר: המה ינועון לאכל
20 אם־לוינו ויבאו: ואני אשיר עזך וארנן לבקר
21 חסדך כי־היית משגב לי ומנוס ביום־צר לי:
22 עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי אלהי
23 חסדי: אלהים יקדמני יראני בשוררי: אל־
24 תהרגם פן־ישכח עמי הניעמו בחילך והורידמו
25 מגננו אדני: חטאת־פימו דבר־שפתימו ויילכדו
26 בגאונם ומאלה ומכזב יספרו: כלה בחמה כלה
27 ואינמו ויידעו כי אלהים מושל ביעקב לאפסי
28 הארץ סלה: ושבו לערב יהמו ככלב ויסובבו
29 עיר: המה ינועון לאכל אם־לוינו ויבאו:
30 ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי־היית
31 משגב לי ומנוס ביום־צר לי: עזי אליך אזמרה
32 כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

תהלים: ס.

1 למנצח על־שושן עדות מכתם לדוד להורות:
2 בהצותו את־ארם נהרים ואת־ארם צובה וישב
3 יואב ויך את־אדום בגיא־מלח שנים עשר
4 אלף: אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת עמנו
5 שבת־לנו: הרעשת הארץ פצמתה רפא שבריה
6 כי־מטה: הראית עמך קשה השקיתנו יין
7 תרעלה: נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני־קשט
8 סלה: למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך
9 וענני: אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה
10 שכם ועמק סכות אמדד: לי גלעד ולי מנשה
11 ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: מואב סיר
12 רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת
13 התרועעי: מי יובלני עיר מצור מי נחני עד־
14 אדום: הלא־אתה אלהים זנחתנו ולא תצא
15 אלהים בצבאותינו: הבה־לנו עזרת מצר ושוא
16 תשועת אדם: באלהים נעשה־חיל והוא יבוס
17 צרינו: למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים
18 יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת
19 בארץ דרכך בכל־גוים ישועתך: יודוך עמים
20 אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים
21 כי־תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם
22 סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
23 ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו:
24 יברכנו אלהים ויראו אתו כל־אפסי־ארץ:

אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְעַבְדֶּךָ׃* וְעַתָּה אֲדֹנִי מְצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ׃ 15
וְהוּא יֹאמַר אֵלַי אַל־תִּירָא יַעֲקֹב כִּי־אֲנִי אִתָּךְ׃* וְאָרֵב לְךָ
וְאֶת־בָּנֶיךָ וְאֶת־בְּנֹתֶיךָ וְאֶת־נָשֶׁיךָ וְאֶת־עֲבָדֶיךָ וְאֶת־שְׁפָחֹתֶיךָ׃ 16
וְאֶת־מִקְנְךָ וְאֶת־בְּקָרְךָ וְאֶת־צֹאנְךָ וְאֶת־עֲדָרֶיךָ וְאֶת־גְּמַלֶּיךָ׃* 17
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לְךָ בַּמִּדְבָּרָה׃ וְאֶת־כָּל־הַחַיִל הַזֶּה׃ וְאֶת־כָּל־הַמִּקְנֶה
הַזֶּה׃ וְאֶת־כָּל־הַבָּקָר הַזֶּה׃ וְאֶת־כָּל־הַצֹּאן הַזֹּאת׃ וְאֶת־כָּל־הָעֲדָרִים
הָאֵלֶּה׃ וְאֶת־כָּל־הַגְּמַלִּים הָאֵלֶּה׃ וְאֶת־כָּל־הַנָּשִׁים הָאֵלֶּה׃ וְאֶת־כָּל־
הַטַּפְּלִים הָאֵלֶּה׃ וְאֶת־כָּל־הַבָּקָר הַזֶּה׃ וְאֶת־כָּל־הַצֹּאן הַזֹּאת׃ וְאֶת־כָּל־
הָעֲדָרִים

16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃
17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃
18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃
19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃
20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃
21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃
22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃
23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃
24 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃
25 והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃

פרק ג׃

1 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃
2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל׃
3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון׃
4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון׃
5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע׃
6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃
7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות׃
8 וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃
9 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה׃
10 ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא׃
11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃
12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל׃
13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃
14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך׃
15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃
16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך׃
17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך׃
18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה׃
19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב׃
20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי׃
21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם׃
22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃
23 וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם׃
24 וישלח את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים׃

בראשית לז. מה.
82

ואמרתם לאדני למען תשבו בארץ גשן כי תועבת
7 כל רעה מצרים: ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר
אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו מארץ
כנען והנם בארץ גשן: ומקצה אחיו לקח חמשה
8 אנשים והעמידם לפני פרעה: ויאמר פרעה אל
9 אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה מקנה עבדיך
אנחנו גם אנחנו גם אבותינו: ויאמרו אל פרעה
לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך
כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך
10 בארץ גשן: ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך
11 ואחיך באו אליך: ארץ מצרים לפניך הוא במיטב
הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן
12 ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה
13 על אשר לי: ויוסף הוליך את אביו ואת פרעה
14 וישב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה
בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר
15 צוה פרעה: ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו
16 ואת כל בית אביו לחם לפי הטף: ולחם אין בכל
הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים
17 וארץ כנען מפני הרעב: וילקט יוסף את כל הכסף
הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם
שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה: ויתם
הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים
אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי
18 אפס כסף: ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם
19 במקניכם אם אפס כסף: ויביאו את מקנהם אל
יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן
ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל
20 מקנהם בשנה ההוא: ותתם השנה ההוא ויבאו
אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי
אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר
לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתנו: למה נמות
לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת
אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה
ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם:
21 ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו
מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי
22 הארץ לפרעה: ואת העם העביר אתו לערים מקצה
גבול מצרים ועד קצהו: רק אדמת הכהנים לא
קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם
23 אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם:
ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם ואת
24 אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה:
והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע
25 הידות יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר
26 בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמרו חייתנו נמצא חן
בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: וישם אתה יוסף
לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש
27 רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה:
ויושב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה
28 ויפרו וירבו מאד: ויחי יעקב בארץ מצרים שבע
עשרה שנה ויהי ימיו שני חיי שבע שנים ומאת
29 שנה: ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף
ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך
תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני
30 נא במצרים: ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים
31 וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך:
ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על
ראש המטה:

מח

1 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך
2 חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים:
ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק
3 ישראל וישב על המטה: ויאמר יעקב אל יוסף אל
שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי:
4 ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל
עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת
5 עולם: ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים
עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן
6 ושמעון יהיו לי: ומולדתך אשר הולדת אחריהם
לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ואני
בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך עוד
כבאת אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת היא בית
8 לחם: וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה:
9 ויאמר יוסף אל אביו כי בני הם אשר נתן לי
אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם: ועיני
ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם
אליו וישק להם ויחבק להם: ויאמר ישראל אל
יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים
12 גם את זרעך: ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו
13 לאפיו ארצה: ויקח יוסף את שניהם את אפרים
בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל
14 ישראל וישלח את ימינו וישת על ראש אפרים
והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את
15 ידיו כי מנשה הבכור: ויברך את יוסף ויאמר
האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק
האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה:
16 המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים
ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו
17 לרב בקרב הארץ: וירא יוסף כי ישית אביו יד
ימין על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו
18 להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה:
ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים
19 ימינך על ראשו: וימאן אביו ויאמר ידעתי בני
ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם
אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים:
20 ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר
ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים
21 לפני מנשה: ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת
והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם:
22 ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי
מיד האמרי בחרבי ובקשתי:

מט

1 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם
2 את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: הקבצו
ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם:
3 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר
4 עז: פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך
אז חללת יצועי עלה: שמעון ולוי אחים כלי חמס
5 מכרתיהם: בסדם אל תבא נפשי באספתם אל
תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו
6 שור: ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם
7 ביעקב ואפיצם בישראל: יהודה אתה יודוך אחיך
ידך בערף איביך ישתחוו לך בני אביך: גור אריה
יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא
8 מי יקימנו: לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין
רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים: אסרי
לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו
10 ובדם עבים סותה: חכלילי עינים מיין ולבן שנים
11 מחלב: זבולן לחוף ימים יחוף אניות וירכתו על
12 צידן: יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים:
13 וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו
14 לסבל ויהי למס עבד: דן ידין עמו כאחד שבטי
15 ישראל: יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח
16 הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור: לישועתך קויתי
17 יהוה: גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב: מאשר שמנה
18 לחמו והוא יתן מעדני מלך: נפתלי אילה שלחה
19 הנתן אמרי שפר: בן פרת יוסף בן פרת עלי עין
20 בנות צעדה עלי שור: וימררהו ורבו וישטמהו
21 בעלי חצים: ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו
מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: מאל
אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל
ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם:
22 ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת
עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו:
23 בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק
24 שלל: כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר
דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו
25 ברך אתם: ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל
עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה
26 עפרון החתי: במערה אשר בשדה המכפלה אשר על
פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה
27 מאת עפרון החתי לאחזת קבר: שמה קברו את
אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת
28 רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: מקנה השדה
29 והמערה אשר בו מאת בני חת: ויכל יעקב מצות
30 את בניו ויאסף רגליו אל המטה וינוע ויאסף אל
עמיו:

נ

1 ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו:
2 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים את אביו ויחנטו
3 הרפאים את ישראל: וימלאו לו ארבעים יום כי כן
ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום:
4 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר
אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה
5 לאמר: אבי השבעני לאמר הנה אנכי מת בקברי
אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה
אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: ויאמר פרעה
6 עלה וקבר את אביך כאשר השבעך: ויעל יוסף
לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקן
7 ביתו וכל זקני ארץ מצרים: וכל בית יוסף ואחיו
8 ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ
9 גשן: ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה
10 כבד מאד: ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן
ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו
11 אבל שבעת ימים: וירא יושב הארץ הכנעני את
האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על
12 כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן:
13 ויעשו בניו לו כן כאשר צום: וישאו אתו בניו ארצה
כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה
אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרן החתי
14 על פני ממרא: וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל
העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו:
15 ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו לו ישטמנו
יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו
16 אתו: ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו
17 לאמר: כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך
וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי
18 אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו: וילכו גם אחיו
19 ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: ויאמר אלהם
20 יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: ואתם
חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה
כיום הזה להחית עם רב: ועתה אל תיראו אנכי
אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על
21 לבם: ויושב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף
22 מאת שנים: וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני
23 מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: ויאמר יוסף
אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם
והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע
24 לאברהם ליצחק וליעקב: וישבע יוסף את בני
ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את
25 עצמתי מזה: וימת יוסף בן מאת עשר שנים
26 וישכבו אתו ויחנט אתו וישם בארון במצרים:

ישמחו: ויגילו המדבר וציה: ותעלז ערבה
2 וכחבצלת: פרח תפרח ותעלז אף־עלצה
ורנן כבוד הלבנון נתן־לה הדר הכרמל
3 ושרון המה יראו כבוד יהוה הדר אלהינו:
חזקו ידים רפות וברכים כשלות אמצו:
4 אמרו לנמהרי־לב חזקו אל־תיראו הנה
אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא
5 ויושיע אתכם: אז תפקחנה עיני עורים
6 ואזני חרשים תפתחנה: אז ידלג כאיל
פסח ותרון לשון אלם כי־נבקעו במדבר
7 מים ונחלים בערבה: והיה השרב לאגם
וצמאון למבועי מים בנוה תנים רבצה
8 חציר לקנה וגמא: ודרך שם יהיה ודרך
הקדש יקרא לה לא־יעבר בה טמא והוא
9 למו הולך דרך ואולים לא יתעו: לא־יהיה
שם אריה וחית רע לא תעלה בה לא תמצא
10 ופדוי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת
עולם על־ראשם שמחה וששון ישיגו ונסו
יגון ואנחה:

פרק לו: לו.

1 ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו
עלה סנחריב מלך־אשור על כל־ערי יהודה
2 הבצורות ויתפשם: וישלח מלך־אשור את־
רבשקה מלכיש ירושלם אל־חזקיהו בחיל
כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת
3 שדה כובס: ויצא אליו אליקים בן־חלקיהו
אשר על־הבית ושבנא הסופר ויואח בן־
4 אסף המזכיר: ויאמר אליהם רבשקה אמרו־
נא אל־חזקיהו כה־אמר המלך הגדול מלך
אשור מה־הבטחון הזה אשר בטחת בו:
5 אמרתי אך־דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה
6 עתה על־מי בטחת כי־מרדת בי: עתה הנה
בטחת לך על־משענת הקנה הרצוץ הזה על־
מצרים אשר יסמך איש ועלה על־כפו וחדרה
7 ונקבה לו כן פרעה מלך־מצרים לכל־הבטחים
8 עליו: ואם־תאמר אלי אל־יהוה אלהינו
בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את־
במותיו ואת־מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלם
9 לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם: ועתה
התערב נא את־אדני אשר־משל עבדי ונתתי
לך אלפים סוסים אם־תוכל לתת לך רכבים
10 עליהם: ואיך ועתה עלה־אנכי בלי־יהוה על־
המקום הזה להשחיתו יהוה אמר אלי עלה
11 אל־הארץ הזאת והשחת אתה: ויאמר אליקים
ושבנא ויואח אל־רבשקה דבר־נא אל־עבדיך
ארמית כי־שמעים אנחנו ואל־תדבר אלינו
12 יהודית באזני העם אשר על־החומה: ויאמר
רבשקה האל־אדני שלחני אל־אדניך ואליך
לדבר את־הדברים האלה הלא על־האנשים
הישבים על־החומה לאכל את־חריהם ולשתות
13 את־שינם אתכם: ויעמד רבשקה ויקרא בקול
גדול יהודית ויאמר שמעו דברי המלך הגדול
14 מלך אשור: כה־אמר המלך אל־יושיעכם
15 חזקיהו כי לא יוכל להצילכם: ואל־יבטח
חזקיהו אתכם על־יהוה לאמר הצל יצילנו
16 יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך־אשור:
אל־תשמעו אל־חזקיהו כי כה אמר מלך־
אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש
גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי־בורו:
17 עד־אבוא ולקחתי אתכם אל־ארץ כארצכם
ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים: ארץ
זית־יצהר ודבש וחיו ולא תמותו ואל־תשמעו
אל־חזקיהו כי־יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו:
18 הצלו הצילו אלהי הגוים איש את־ארצו
מיד מלך־אשור: איה אלהי חמת וארפד
איה אלהי ספרוים הנע ואוה ואיה אלהי
19 ארץ כי־הצילו את־שמרון מידי: מי בכל־
אלהי הארצות האלה אשר הצילו את־ארצם
מידי כי־יציל יהוה את־ירושלם מידי:
20 ויחרשו העם ולא־ענו אתו דבר כי־מצות
21 המלך היתה לאמר לא תענהו: ויבא אליקים
בן־חלקיהו אשר על־הבית ושבנא הסופר
ויואח בן־אסף המזכיר אל־חזקיהו קרועי
בגדים ויגידו לו את־דברי רבשקה:

פרק לז: לז.

1 ויהי כשמע חזקיהו ויקרע את־בגדיו ויתכס
2 שק ויבא בית יהוה: וישלח את־אליקים
אשר על־הבית ואת־שבנא הסופר ואת־זקני
3 הכהנים מכסים שקים אל־ישעיהו בן־אמוץ
הנביא: ויאמרו אליו כה־אמר חזקיהו יום־
צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי־באו בנים
4 עד־משבר ואין כח ללדת: אולי ישמע יהוה
אלהיך את־כל־דברי רבשקה אשר שלחו מלך־
אשור אדניו לחרף אלהים חיים והוכיח על־
הדברים אשר־שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה
5 בעד השארית הנמצאת: ויבאו עבדי המלך
6 חזקיהו אל־ישעיהו: ויאמר אליהם ישעיהו
כה תאמרון אל־אדניכם כה אמר יהוה אל־
תירא מפני את־הדברים אשר שמעת אשר
7 גדפוני נערי מלך־אשור בי: הנני נתן בו
רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו
8 בחרב בארצו: וישב רבשקה וימצא את־מלך
אשור נלחם על־לבנה כי שמע כי־נסע מלכיש:
9 וישמע אמר לכושי תרהקה מלך־כוש יצא
להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל־
10 חזקיהו לאמר: כה־תאמרון אל־חזקיהו מלך
יהודה לאמר אל־ישאך אלהיך אשר אתה
בטח עליו לאמר לא־תנתן ירושלם ביד מלך־
11 אשור: הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי־
אשור לכל־הארצות להחרים אתם והנצל אתה:
12 ההצילום אלהי הגוים אשר שחתו אבותי
גוזן וחרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר:
13 איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך עיר ספרוים
הנע ואוה ומלך עיה:

14 ויקח חזקיהו את־הספרים מיד המלאכים
ויקרא אתם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו
15 לפני יהוה: ויתפלל חזקיהו אל־יהוה לאמר:
16 יהוה צבאות אלהי ישראל יושב הכרובים
אתה־הוא האלהים לבדך לכל־ממלכות הארץ
17 אתה עשית את־השמים ואת־הארץ: הטה יהוה
אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את־
כל־דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי:
18 אמנם יהוה החריבו מלכי־אשור את־כל־
19 הארצות ואת־ארצם: ויתנו את־אלהיהם באש
כי לא אלהים המה כי אם־מעשה ידי אדם
20 עץ ואבן ויאבדום: ועתה יהוה אלהינו הושיענו
נא מידו וידעו כל־ממלכות הארץ כי־אתה
21 יהוה לבדך: וישלח ישעיהו בן־אמוץ אל־
חזקיהו לאמר כה־אמר יהוה אלהי ישראל
22 אשר התפללת אלי על־סנחריב מלך־אשור:
זה הדבר אשר־דבר יהוה עליו בזתה לך לעגה
בת־ציון אחריך ראש הניעה בת־ירושלם:
23 את־מי חרפת וגדפת ועל־מי הרימות קול
ותשא מרום עיניך אל־קדוש ישראל: ביד
עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני
עליתי מרום הרים ירכתי לבנון וכרתי מבחר
ארזיו ברושיו ואבוא מלון קצהו יער כרמלו:
24 אני קרתי ואשתה מים וגו אחרב כף־רגלי
כל־יאורי מצור: הלא שמעת למרחוק אתה
עשיתיה מימי קדם עתה הויתיה ותהי לגלות
25 גלים נצים בצורות: ויקצרו ידיהם חתו
26 ויבשו ויהיו עשב שדה וירק דשא חציר
27 גגות וישד קדים שמה: ושבתך וצאתך
28 וביאתך ידעתי ותרגזך אלי: יען רגזך אלי
ושאנן עלה באזני ואשים חחי באפך ומתגי
29 בשפתיך והשיבתיך בדרך אשר באת: וזה־
לך האות אכול השנה ספיח ושנה שנית
שחיש ובשנה השלשית זרעו וקצרו ונטעו
30 כרמים ואכלו פריהם: והיתה הפליטה שארית
בית־יהודה הנשארת ועשתה שרש למטה
31 ועשתה פרי למעלה: כי מירושלם תצא שארית
ופליטה מהר־ציון קנאת יהוה צבאות תעשה
32 זאת: לכן כה־אמר יהוה אל־מלך אשור לא
יבא אל־העיר הזאת ולא־יירה שם חץ ולא־
יקדמנה מגן ולא־ישפך עליה סללה: בדרך
אשר־בא בה ישוב ואל־העיר הזאת לא יבא
33 נאם־יהוה: וגנותי על־העיר הזאת להושיעה
34 למען דודי ולמען עבדי דוד: ויצא מלאך יהוה
ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף
ישכימו בבקר והנה כלם פגרי מתים: ויסע
וילך וישב סנחריב מלך־אשור וישב בנינוה:
35 ויהי הוא משתחוה בבית נסרך אלהיו ואדרמלך
ושראצר בניו הכהו בחרב ובנו מלטו ארצה
אררט וימלך אסר חדון בנו תחתיו:

פרק לח: לח.

1 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו
ישעיהו בן־אמוץ הנביא ויאמר אליו כה־אמר
יהוה צו לביתך כי־מת אתה ולא תחיה:
2 ויסב חזקיהו פניו אל־הקיר ויתפלל אל־יהוה:
3 ויאמר אנה יהוה זכר־נא את־אשר התהלכתי
לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי
ויבך חזקיהו בכי גדול: ויהי דבר־יהוה אל־
4 ישעיהו לאמר: הלוך ואמרת אל־חזקיהו כה־
אמר יהוה אלהי דויד אביך שמעתי את־תפלתך
5 ראיתי את־דמעתך הנני יסף על־ימיך חמש
6 עשרה שנה: ומכף מלך־אשור אצילך ואת־
העיר הזאת והגנותי על־העיר הזאת: וזה־לך
האות מאת יהוה כי־יעשה יהוה את־הדבר
7 הזה אשר דבר: הנני משיב את־צל־המעלות
אשר ירדה בשמש באחז אחורנית עשר
8 המעלות וישב השמש עשר מעלות במעלות
אשר ירדה: מכתב לחזקיהו מלך־יהודה בחלתו
ויחי מחליו:

9 אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאולה
10 פקדתי יתר שנותי: אמרתי לא־אראה יה
יה בארץ החיים לא־אביט אדם עוד עם־
11 יושבי חדל: דורי נסע ונגלה מני כאהל
רעי קפדתי כארג חיי מדלה מני מיום עד־
12 לילה תשלימני: שויתי עד־בקר כארי כן
ישבר כל־עצמותי מיום עד־לילה תשלימני:
13 כעגור סוס אצפצף אהגה כיונה עיני כלו
14 למרום אדני עשקה ערבני: מה־אדבר ואמר
לי והוא עשה אשכבה כל־שנותי על־מר
15 נפשי: אדני עליהם יחיו ולכל־בהן רוחי
ותחיני: הן לשלום מר־לי מר ואתה חשקת
נפשי משחת בלי כי־השלכת אחרי גוך
16 חטאתי: כי לא שאול תודך מות יהללך לא־
17 יברו יורדי בור אל־אמתך: חי חי הוא יודך
כמוני היום אב לבנים יודיע אל־אמתך:
18 יהוה להושיעני ונגינתי נגן כל־ימי חיינו על־
19 בית יהוה: ויאמר ישעיהו יקחו דבלת תאנים
ויקחו וישימו על־השחין ויחי: ויאמר חזקיהו
20 מה־אות כי אעלה בית יהוה: ויאמר ישעיהו
זה־לך האות מאת יהוה כי־יעשה יהוה את־
הדבר אשר דבר הנה אנכי משיב את־צל־
המעלות אשר ירדה באחז בשמש אחורנית
21 עשר מעלות: ויאמר ישעיהו יקחו דבלת
תאנים ויקחו וישימו על־השחין ויחי:

פרק לט: לט.

1 בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן־בלאדן מלך
בבל ספרים וארגז אל־חזקיהו וישמע כי חלה
2 חזקיהו ויחזק: וישמח עליהם חזקיהו ויראם
את־בית נכתו את־הכסף ואת־הזהב ואת־
הבשמים ואת־השמן הטוב ואת־כל־בית כליו
ואת כל־הנמצא באוצרותיו לא־היה דבר אשר
לא־הראם חזקיהו בביתו ובכל־ממשלתו:
3 ויבא ישעיהו הנביא אל־חזקיהו המלך ויאמר
אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין באו
אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי
4 מבבל: ויאמר מה־ראו בביתך ויאמר חזקיהו
את כל־אשר בביתי ראו לא־היה דבר אשר
5 לא־הראיתים באוצרותי: ויאמר ישעיהו אל־
6 חזקיהו שמע דבר־יהוה צבאות: הנה ימים
באים ונשא כל־אשר בביתך ואשר אצרו
אבותיך עד־היום הזה בבלה לא יותר דבר
7 אמר יהוה: ומבניך אשר יצאו ממך אשר
תוליד יקחו וסרסו היו בהיכל מלך בבל:
8 ויאמר חזקיהו אל־ישעיהו טוב דבר־יהוה
אשר דברת ויאמר הלוא אם־שלום ואמת
יהיה בימי:

פרק מ: מ.

1 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: דברו על־
2 לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה
כי־נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים
3 בכל־חטאתיה: קול קורא במדבר פנו דרך
יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו: כל־
4 גיא ינשא וכל־הר וגבעה ישפלו והיה העקב
5 למישור והרכסים לבקעה: ונגלה כבוד יהוה
וראו כל־בשר יחדו כי פי יהוה דבר:
6 קול אמר קרא ואמר מה־אקרא כל־הבשר
חציר וכל־חסדו כציץ השדה: יבש חציר
נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר
7 העם: יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו
8 יקום לעולם: על־הר גבה עלי־לך מבשרת
ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם
הרימי אל־תיראי אמרי לערי יהודה הנה
9 אלהיכם: הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו
משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו:
10 כרעה עדרו ירעה בזרועו יקבץ טלאים
11 ובחיקו ישא עלות ינהל: מי־תכן בשעלו
רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: את־מי נועץ
ויבינהו ויורהו בארח משפט ויורהו דעת
12 ודרך תבונות יודיענו: הן גוים כמר מדלי
ככפר מאזנים נחשבו הן איים כדק יטל:
13 ולבנון אין די־בער וחיתו אין די עולה:
14 כל־הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו־
15 לו: אל מי תדמיון אל ומה־דמות תערכו־
16 לו: הפסל נסכו חרש ורוקע זהב יצפנו
17 וצורפי כסף: המסכן תרומה עץ לא־ירקב
18 יבחר חרש חכם יבקש־לו להכין פסל לא
19 ימוט: הלא תדעו אם לא תשמעו הלא
הגד מראש לכם הלא הבינתם מוסדות
20 הארץ: הישב על־חוג הארץ וישביה כחגבים
כיריעה נטה כאהל לשבת: הנתנים רוזנים
21 לאין משפטים כתהו עשה: אף בל־נטעו
אף בל־זרעו אף בל־שרש בארץ גזעם וגם
22 נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם: אל
מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש: שאו
23 מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא
במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים
24 ואמיץ כח איש לא נעדר: למה תאמר יעקב
ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי
25 משפטי יעבר: הלא ידעת אם לא שמעת
אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ לא יעף
26 ולא ייגע אין חקר לתבונתו: נתן ליעף כח
27 ולאין אונים עצמה ירבה: ויעפו נערים
28 וייגעו ובחורים כשול יכשלו: וקוי יהוה
יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא
ייגעו ילכו ולא ייעפו:

פרק מא: מא.

1 החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח יגשו
2 אז ידברו יחדו למשפט נקרבה: מי העיר
ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים
3 ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף
4 קשתו: ירדפם יעבר שלם ברגל לא יבוא
5 מדרך בידו: מי פעל ועשה קרא הדרות
מראש אני יהוה ראשון ואת־אחרנים אני־
6 הוא: ראו איים ויראו וקצות הארץ יחרדו
קרבו ויגשו אז יבואו: איש את־רעהו יעזרו
7 ולאחיו יאמר חזק: ויחזק חרש את־צורף
מחליק פטיש את־הולם אמר לדבק טוב הוא
8 ויחזקהו במסמרות לא יפיק: ואתה ישראל
עבדי יעקב אשר בחרתי בו זרע אברהם
9 אהבי: אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה
קראתיך ואמר לך עבדי־אתה בחרתיך ולא
10 מאסתיך: אל־תירא כי־אתך אנכי אל־תשתע
כי־אני אלהיך אאמצך אף־עזרתיך אף־תמכתיך
11 בימין צדקי: הן יבשו וייכלמו כל־הנחרים
בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך: תבקשם
ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכלוא
12 אנשי מלחמתך: כי אני יהוה אלהיך מחזיק
ימינך האמר לך אל־תירא אני עזרתיך:
13 אל־תירא תולעת יעקב מתי ישראל אני
עזרתיך נאם־יהוה וגאלך קדוש ישראל:
14 הנה שמתיך לחרוץ חדש פיות בעל שנים
תדוש תשים גבעות כמוץ: תזרם ורוח תשאם
15 וסערה תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש
16 ישראל תתהלל: תזרם ורוח תשאם וסערה
תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל
17 תתהלל: העניים והאביונים מבקשים מים
אין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם
18 אלהי ישראל לא אעזבם: אפתח על־שפיים
נהרות ובתוך בקעות מעיינות אשים מדבר
19 לאגם־מים וארץ ציה למוצאי מים: אתן
במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים
בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו: למען
יראו וידעו וישימו ויחכמו יחדו כי יד־יהוה
20 עשתה זאת וקדוש ישראל בראה: קרבו
21 ריבכם יאמר יהוה הגישו עצומותיכם יאמר
22 מלך יעקב: יגישו ויגידו לנו את אשר
תקרינה הראשנות הגידו שמנו ונדעה ואחרית
23 דעהו ואו הגידו לנו: הגידו הבאות אחר
ונדעה כי אלהים אתם אך היטיבו ותרעו
24 ונשתעה ונראה יחדו: הן אתם מאפע ופעלתכם
מאין תועבה יבחר בכם: משצר הקים מזרח
ויקרא בשמי יבוא ורמס סגנים כחומר וכמו
25 יצר חומר: מי הגיד מראשית ונדע ומלפנים
ונאמר צדיק אין אף־אין מגיד אף־אין משמיע
26 אף־אין שמע אמריכם: ראשון לציון הנה־הנם
27 ולירושלם מבשר אתן: וראיתי ואין מן־
28 האלה ואין יועץ ואשאלם ויענו דבר: הן
כלם און פעלה תהו רוחות נסכיהם:

פרק מב: מב.

1 הן עבדי אתמך־בו בחירי רצתה נפשי נתתי
רוחי עליו משפט לגוים יוציא: לא יצעק
2 ולא ישא ולא־ישמיע בחוץ קולו: קנה־רצוץ
לא ישבר ופשתה כהה לא יכבנה לאמת
3 יוציא משפט: לא יכהה ולא ירוץ עד־ישים
4 בארץ משפט ולתורתו איים יייחלו: כה־אמר
האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ
ויצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים
5 בה: אני יהוה קראתיך בצדק והחזק בידך
ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים: לפקח
עינים עורות להוציא מכלא אסיר מבית
6 כלא ישבי חשך: אני יהוה הוא שמי וכבודי
7 לאחר לא־אתן ותהלתי לפסלים: הראשנות
הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה
8 אשמיעכם: שירו ליהוה שיר חדש תהלתו
9 מקצה הארץ יורדי הים וכל־מלאו איים
ויושביהם: יישאו מדבר וערים חצריה ישאו
קול ישבי סלע מרוש יצוחו: ישימו ליהוה
10 כבוד ותהלתו באיים יגידו: יהוה כגבור
יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף־
11 יצרח על־אויביו יתגבר: החשתי מעולם
אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשים ואנשם
12 יחד: אחריב הרים וגבעות וכל־עשבם
אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש:
13 והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות
לא־דעתם אדריכם אשים לפניהם למאור
מעקשים למישור אלה הדברים עשיתים
14 ולא עזבתים: נסוגו אחור יבשו בשת הבטחים
15 בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו: חרבות
אשים הרים וגבעות וכל־עשבם אוביש:
16 ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש: והולכתי
עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא־דעתם
אדריכם אשים לפניהם למאור מעקשים
17 למישור אלה הדברים עשיתים ולא עזבתים:
נסוגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים
18 למסכה אתם אלהינו: חרשים שמעו ועורים
19 הביטו לראות: מי עור כי אם־עבדי וחרש
כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד
20 יהוה: ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים
21 ולא ישמע: יהוה חפץ למען צדקו יגדיל
22 תורה ויאדיר: והוא עם־בזוז ומשסה חפירו
כלם חורי בתים ובבתי כלאים טמונו היו
23 לבז ואין מציל למשסה ואין אמר להשיב:
מי בכם יאזין זאת יקשיב וישמע לאחר:
24 מי נתן למשסה יעקב וישראל לבזזים הלא
יהוה זו חטאנו לו ולא־אבו בדרכיו הלך
25 ולא שמעו בתורתו: וישפך עליו חמת אפו
ועז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע
ותבער בו ולא ישים על־לב:

פרק מג: מג.

1 ועתה כה־אמר יהוה בראך יעקב ויצרך
ישראל אל־תירא כי־גאלתיך קראתי בשמך
2 לי־אתה: כי־תעבר במים אתך אנכי ובנהרות
לא יכלפוך כי־תלך במו־אש לא תכוה ולהבה
3 לא תבער־בך: כי אני יהוה אלהיך קדוש
ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש
4 וסבא תחתיך: מאז היותך יקר בעיני נכבד
אתה ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים
5 תחת נפשך: אל־תירא כי־אתך אני ממזרח
6 אביא זרעך וממערב אקבצך: אמר לצפון
תני ולתימן אל־תכלאי הביאי בנים מרחוק
7 ובנותי מקצה הארץ: וכל־הנקרא בשמי
ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו: הוציא
עם־עור ועינים ויש וחרשים ואזנים להם:
8 כל־הגוים נקבצו יחד ויאספו לאמים מי
בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו
9 עדיהם ויצדקו ויאמרו אמת: קבצו כל־
הגוים יחד ויאסף לאמים מי בהם יגיד זאת
וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו
10 ויאמרו אמת: אתם עדי נאם־יהוה ועבדי
אשר בחרתי למען תדעו והאמינו לי ותבינו
כי אני הוא לפני לא־נוצר אל ואחרי לא
11 יהיה: אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע:
12 אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם
זר ואתם עדי נאם־יהוה ואני־אל: גם מיום
אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי ישיב:
13 כה־אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם
שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם וכשדים
14 באניות רנתם: אני יהוה קדושכם בורא
ישראל מלככם: כה־אמר יהוה הנותן בים
15 דרך ובמים עזים נתיבה: מוציא רכב וסוס
חיל ועזוז יחדו ישכבו בל־יקומו דעכו כפשתה
16 כבו: אל־תזכרו ראשנות וקדמניות אל־
17 תתבוננו: הנני עשה חדשה עתה תצמח הלא
תדעוה אף־אשים במדבר דרך בישימון
18 נהרות: תכבדני חית השדי תנים ובנות
יענה כי־נתתי במדבר מים נהרות בישימון
19 להשקות עמי בחירי: עם־זו יצרתי לי תהלתי
20 יספרו: ולא אותי קראת יעקב כי־יגעת
21 בי ישראל: לא־הבאת לי שה עולתיך ולא
זבחיך כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא
22 הלאתיך בלבונה: לא־קנית לי בכסף קנה
ובחלב זבחיך לא הרויתני אך הטרחתני
23 בחטאתיך הלאתני בעונתיך: אנכי אנכי הוא
מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר:
24 הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק:
אבך ראשון חטאו ומליציך פשעו בי: ויחלל
25 שרי קדש ואתן לחרם יעקב וישראל לגדופים:

פרק מד: מד.

1 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו:
2 כה־אמר עשך ויצרך מבטן יעזרך אל־תירא
עבדי יעקב וישרון בחרתי בו: כי־אצק מים
3 על־צמא ונוזלים על־יבשה אצק את־רוחי
על־זרעך וברכתי על־צאצאיך: וצמחו בין
4 חציר כערבים על־יבלי מים: זה יאמר לי
אני ליהוה וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב
5 ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה: כה־אמר
יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני
ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים:
6 ומי כמוני יקרא ויגידה וישערכה לי משומי
עם עתיד ואתיות ואשר תבאנה יגידו להם:
7 אל־תפחדו ואל־תיראו הלא מאז השמעתיך
והגדתי ואתם עדי הישנו אל מבלעדי ואין
8 צור בל־ידעתי: יוצרי־פסל כלם תהו וחמודיהם
בל־יועילו ועדיהם המה בל־יראו ובל־יבינו
9 למען יבשו: מי־יצר אל ופסל נסך לבלתי
10 הועיל לו: הן כל־חבריו יבשו והחרשים
11 מאדם המה יקבצו יעמדו יחדו יפחדו יבשו
12 יחדו: חרש ברזל מעצד ופעל במלקחים
ויעצבהו בזרועות כחו גם ירעב ואין כח לא
13 שתה מים ויעף: חרש עץ נטה קו יתארהו
במשחים יעשהו במקצעות ויתארהו במחוגה
ועשהו כתבנית איש ככבוד אדם לשבת בית:
14 לכרת לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ
לו בעצי היער נטע ארז ומטר ויגדל: והיה
15 לאדם למבער ויקח מהם ויחם אף־יפעה
אף־יאפה לחם אף־פעל אלהים ויסגדו עשהו
16 פסל ויפל לו: חציו שרף באש על־חציו
יאכל בשר יצלה צלי וישבע אף־יחם ויאמר
17 האח חמותי ראיתי אש: ויתרו עשה לפסל
לו יסגד ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי
18 אלי אתה: לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות
19 עיניהם מהשכיל לבתי: ולא ישיב אל־לבבו
ולא־דעת ולא־תבונה לאמר חציו שרפתי
באש ואף אפיתי על־גחליו לחם אצלה בשר
ואוכל ועשיתי יתרו לשקץ אסגד לגזרי עץ:
20 רעה כמהו לבו תפלה נטתהו ולא יציל את־
נפשו ולא יאמר הלא שקר בימיני:
21 זכר־אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיך
עבד־לי אתה ישראל לא תנשני: מחיתי כעב
פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך:
22 רנו שמים כי־עשה יהוה הריעו תחתיות
הארץ פצחו רנה הרים יער וכל־עץ בו כי־
גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר:
23 כה־אמר גאלך ויצרך מבטן אני יהוה עשה
כל נוטה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי:
24 מפר אתות בדים וקוסמים יהולל אחור
25 יסיג חכמים: משיב חכמים אחור ודעתם
יסכל: מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים
האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה
26 והחרבותיה אקומם: האמר לצולה חרבי
27 והובשתיך: האמר לכורש רעי וכל־חפצי
28 ואמר לירושלם תבנה והיכל תוסד: כה־אמר
יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו
לרד לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח
דלתים ושערים לא יסגרו: אני לפניך אלך
והרים הגבעות אישר דלתות נחשת ובריחי
ברזל אגדע: ונתתי לך אוצרות חשך ומטמוני
מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא
בשמך אלהי ישראל: למען עבדי יעקב
וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אכנך ולא
ידעתני: אני יהוה ואין עוד מבלעדי אין
אלהים אאזרך ולא ידעתני: למען ידעו ממזרח
שמש וממערב כי אין מבלעדי אני יהוה ואין
עוד: יוצר אור ובורא חשך עשה שלום
ובורא רע אני יהוה עשה כל־אלה: הרעיפו
שחקים ממעל ונשחקי צדק יזלו תפתח הארץ
ויפרו ישעה וצדקה תצמיח יחדו אני יהוה
בראתיו: הוי רב את־יצרו חרש חרשי־אדמה
הומר אמר־לחמר היש פעלך ופעלך אין ידים
לו: הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה
חילית: כה־אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו
השאלוני אתיות על־בני ועל־פעל ידי תצוני:
אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני
ידי נטו שמים ואני צויתי כל־צבאם: אני
העירתיהו בצדק וכל־דרכיו אישר הוא יבנה
עירי ושלחי לא בכמחיר ולא בשחד אמר
יהוה צבאות: כה־אמר יהוה יגיע מצרים
וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו
ולך יהיו אחריך בזיקים יעברו ואליך ישתחוו
אליך יתחננו אך בך אל ואין עוד אפס אלהים:
אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע:
יבשו וגם־נכלמו כלם יחד הלכו בכלמה חרשי
צירים: ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים
לא תבשו ולא תכלמו עד־עולמי עד: כי כה־
אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יוצר
הארץ ועשה הוא כוננה לא־תהו בראה לשבת
יצרה אני יהוה ואין עוד: לא בסתר דברתי
במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב
תהו בקשוני דובר צדק מגיד מישרים:
הקבצו ובואו הנשו יחד פליטי הגוים לא
ידעו הנשאים את־עץ פסלם ומתפללים אל־
אל לא יושיע: הגידו והגישו אף יועצו יחד
מי השמיע זאת מאז הגידה זה מקדם הלא
אני יהוה ואין עוד אלהי צדיק ומושיע אין
זולתי: פנו אלי והושעו כל־אפסי ארץ כי
אני אל ואין עוד: נשבעתי אם־יצא מפי
צדקה דבר ולא ישוב כי־לי תכרע כל־ברך
תשבע כל־לשון: אך־יהוה לי אמר־יאמר
צדקות ועזו עד־אליו יבואו ויבשו כל־הנאנפים
בו: ביהוה יצדקו ויתהללו כל־זרע ישראל:

פרק מה: מה.

1 בל נכרע נשח לאלהי בבל ישחו עצביהם
2 לחיות ולבהמה היו עצבותיכם נשאים משא
3 נלאה: כרעו נשחו יחדו לא יכלו מלט
4 למשא והמה בשבי הלכו: שמעו אלי בית
יעקב וכל־שארית בית־ישראל הנשאים מבטן
5 הנסבלים מרחם: ועד־זקנה אני־הוא ועד־
שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני
6 אסבל ואמלט: למי תדמיוני ותשוו ותמשילו
7 אלי ונדמה: יעזרו כיס מזהב ואגורה במאזנים
ישקלו שכר יתנו צורף ויעשהו אלוה יכרעו
8 אף־ישתחוו: ישאהו על־כתף יסבלהו וישמהו
9 על־מקומו ויעמד ממקומו לא יזוע אף־יזעק
10 אליו ולא יושיע לו מצרתו: זכרו־זאת
והתאשדו השיבו פושעים על־לב: זכרו
11 ראשנות מעולם כי אני אל ואין עוד אלהים
ואין כמוני: מגיד מראשית באחרית ומקדם
אמרי לא־קמתי עצתי תקום וכל־חפצי
12 אעשה: קרא מאגר עיט ממזרח ארץ עצתי
מאיש מרחק ואביא אקראתיו דברתי אף־
13 אביאנה יצרתי אף־אעשנה: שמעו אלי
אבירי לב הרחוקים מצדקה: קרבתי צדקי
לא תרחק וישעתי לא תאחר ונתתי בציון
תשועה לישראל תפארתי:

פרק מו: מו.

1 ירד בל כרע נבו היו פסיליהם לחיה ולבהמה
2 נשוי עמוסיכם עמוסים לעיף: כרעו יחדו
נבו כרעו בל־יכלו משא ונפשם בשבי
3 תלכנה: שמעו אלי בית יעקב וכל־שארית
בית־ישראל הנשאים מבטן הנסבלים מרחם:
4 ועד־זקנה אני־הוא ועד־שיבה אני אסבל
אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט:
5 למי תדמיוני ואשוה ותמשילו ונדמה: יעזרו
כיס מזהב ואגורה במאזנים ישקלו שכר יתנו
6 צורף ויעשהו אלוה יכרעו אף־ישתחוו:
7 ישאהו על־כתף יסבלהו וישמהו על־מקומו
ויעמד ממקומו לא יזוע אף־יזעק אליו ולא
8 יושיע לו מצרתו: זכרו־זאת והתאשדו
9 השיבו פושעים על־לב: זכרו ראשנות
מעולם כי אני אל ואין עוד אלהים ואין
10 כמוני: מגיד מראשית באחרית ומקדם אמרי
לא־קמתי עצתי תקום וכל־חפצי אעשה:
11 קרא מאגר עיט ממזרח ארץ עצתי מאיש
מרחק ואביא אקראתיו דברתי אף־אביאנה
12 יצרתי אף־אעשנה: שמעו אלי אבירי לב
13 הרחוקים מצדקה: קר

2 לחתם: ואת־מעשיהם הראשנים והאחרנים הנם כתובים על־דברי שמואל הרואה ועל־דברי נתן הנביא ועל־דברי גד החוזה:
3 עם כל־מלכותו ועם הגבורה ועם העתים אשר עברו עליו ועל־ישראל ועל כל ממלכות הארצות:

4 בן־שבעים שנה בעת מלכו ארבעים שנה מלך בחברון ושלשים ושלש שנה מלך בירושלם:
5 ואת־שלמה בנו מלכת על־כל־ישראל: ויהוה הגדיל את־שלמה למעלה ויתן עליו הדר מלכות אשר לא־היה כן על־כל־מלך לפניו על־ישראל:
6 ושלמה בן־דוד התחזק על־ממלכתו ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה:

7 ויאמר שלמה אל־כל־ישראל אל־השרים ואל־השפטים ואל־הנגידים ואל־האבות על־כל־העדה לירושלם:
8 ועתה לעיני כל־ישראל קהל יהוה ובאזני אלהינו שמרו ודרשו את־כל־מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את־הארץ הטובה והנחלתם לבניכם אחריכם לעולם:
9 ואתה שלמה בני דע את־אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפצה כי כל־לבבות דורש יהוה וכל־יצר מבין לכל־הרהורי מחשבות אם־תדרשנו ימצא לך ואם־תעזבנו יזנח־לך לעולם:
10 ראה עתה כי־בך בחר יהוה לבנות בית למקדש חזק ועשה:

11 ויתן דוד לשלמה בנו את־תבנית האולם ובתיו ואת־אוצרותיו ואת־עליותיו ואת־חדריו הפנימים ואת־בית הכפרת:
12 ואת־תבנית כל־אשר היתה על־לבו לחצרות בית־יהוה ולכל־הלשכות סביב לאוצרות בית־האלהים ולאוצרות הקדשים:
13 ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל־מלאכת עבודת בית־יהוה ולכל כלי עבודת בית־יהוה:
14 לזהב במשקל לזהב לכל־כלי כל־עבודה ולכל כלי־כסף במשקל לכל־כלי כל־עבודה:
15 ולמנורות זהב ולנרותיהם במשקל למנורה ולנרותיה ולמנורות הכסף במשקל למנורה ולמנורותיה כפי עבודת המנורה באחת:
16 ולשלחנות לחם הפנים לשלחן ולשלחן כסף:
17 ולמזלגות ולמזרקות ולכפות זהב טהור ולמזרקי זהב במשקל לכל־מזרק ומזרק וכסף במשקל לכל־מזרק:
18 ולמזבח הקטרת זהב מזוקק במשקל ולתבנית המרכבה לכרובים זהב ופרשים סוככים וכסים על־ארון ברית־יהוה:
19 הכל בכתב מיד־יהוה השכיל אתי כל־מלאכות התבנית:
20 ויאמר דוד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה אל־תירא ואל־תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא יעזבך עד־תכלה כל־מלאכת עבודת בית־יהוה:
21 והנה משמרות הכהנים והלוים לכל־עבודת בית־האלהים ואתך בכל־מלאכה לכל־נדיב בחכמת לב לכל־עבודה:
22 והשרים ולכל־עמו לכל־דבריך יהיו:

23 וישב שלמה על־כסא יהוה למלך תחת דוד אביו ויצלח ויישמעו אליו כל־ישראל:
24 וכל־השרים והגבורים וגם כל־בני המלך דוד נתנו יד תחת שלמה המלך:
25 ויגדל יהוה את־שלמה למעלה לעיני כל־ישראל ויתן עליו הדר מלכות אשר לא־היה על־כל־מלך לפניו בישראל:

26 ודוד בן־ישי מלך על־כל־ישראל:
27 והימים אשר מלך על־ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים:
28 וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר ועשר ומלכות ומכבוד ויעמוד שלמה בנו תחתיו:
29 והנה דברי דוד המלך הראשנים והאחרנים הנם כתובים על־דברי שמואל הרואה ועל־דברי נתן הנביא ועל־דברי גד החוזה:
30 עם כל־מלכותו ועם הגבורה ועם העתים אשר עברו עליו ועל־ישראל ועל כל ממלכות הארצות:

דברי הימים ב׳: פרק א׳.

1 ויתחזק שלמה בן־דוד על־ממלכתו ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה:
2 ויאמר שלמה לכל־ישראל לשרי האלפים והמאות ולשופטים ולכל־נשיא לכל־ראשי האבות:
3 וילך שלמה וכל־הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי־שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד־יהוה במדבר:
4 אך ארון האלהים העלה דוד מקרית יערים כי־הכין לו דוד אהל בירושלם:
5 ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן־אורי בן־חור שם לפני משכן יהוה ויבקשהו שלמה והקהל:
6 ויעל שלמה שם אל־מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו אלף עלות:
7 בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן לך:
8 ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם־דוד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו:
9 ועתה יהוה אלהים יאמן דברך עם־דוד אבי כי־אתה המלכתני על־עם רב כעפר הארץ:
10 עתה חכמה ומדע תן־לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי יוכל לשפט את־עמך הגדול הזה:
11 ויאמר האלהים אל־שלמה יען היתה זאת בלבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד וחיי שונאיך ועוד ימים לא שאלת לך כי אם־חכמה ומדע שאלת לך אשר תשפט את־עמי אשר המלכתיך עליו:
12 החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים והכבוד אתן לך אשר לא־היה כן למלכים אשר לפניך ואשר לא־יהיה כן אחריך:
13 ויבא שלמה מן־הבמה אשר בגבעון מלפני אהל מועד ירושלם וימלך על־ישראל:
14 ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם־המלך בירושלם:
15 ויתן המלך את־הכסף ואת־הזהב בירושלם כאבנים עשה ואת־הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב:
16 ומוצא הסוסים אשר לשלמה מקוה סוחרי המלך יקחו מקוה במחיר:
17 ויעלו ויוציאו מרכבה משש מאות כסף וסוס במאה וחמשים וכן לכל־מלכי החתים וארם בידם יוציאו:

18 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו:
19 וישלח שלמה אל־חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם־דוד אבי ותשלח־לו ארזים לבנות־לו בית לשבת בו הנני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ולמערכת תמיד ולעלות לבקרים ולערבים ולשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על־ישראל:
20 והבית אשר אני בונה גדול כי־גדול אלהינו מכל־האלהים:
21 ומי יעצר־כח לבנות־לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלוהו ומי אנכי כי־אבנה־לו בית כי אם־לקטר לפניו:
22 ועתה שלח־לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגמן ותולעת שני ופתיל תכלת ולפתח פתוחים עם־חכמי אשר־עמי ביהודה וירושלם אשר הכין דוד אבי:
23 שלח־לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מן־הלבנון כי אני ידעתי כי עבדיך יודעים לכרות עצי־לבנון והנה עבדי עם־עבדיך:
24 להכין לי עצים לרב כי הבית אשר־אני בונה יהיה גדול ונפלא:
25 והנה לחוטבים נתנתי לעבדיך כרי חטים מכלת שעורים מכלת ויין מכלת ושמן מכלת:
26 ויען חורם מלך צר במכתב אשר שלח אל־שלמה באהבת יהוה אתנו הוא נתנך עליהם למלך:
27 ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את־השמים ואת־הארץ אשר נתן לדוד המלך בן־חכם ידע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית למלכותו:
28 ועתה שלחתי חכם יודע בינה לחורם אבי:
29 בן־האשה מבנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל באבן ובעצים בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל ולפתח כל־פתוח ולחשב כל־חשבון אשר ישימו־לו עם־חכמיך ועם־חכמי אדוני דויד אביך:
30 ועתה את־החטים והשעורים השמן והיין אשר אמר אדני ישלח לעבדיו:
31 ונכרתה עצי־לבנון מן־הלבנון ונביאם לך דברות ים ואני אשים אותם דברות ים יפו ואתה תעלם ירושלם:
32 ויספר שלמה כל־אנשי הגרים אשר מאת דויד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים ושש מאות:
33 ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמנים אלף חוצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות נצבים להעביד את־העם:

דברי הימים ב׳: פרק ב׳.

1 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו:
2 וימנה שלמה שבעים אלף איש סבל ושמנים אלף חוצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות נצבים:
3 וישלח שלמה אל־חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם־דוד אבי ותשלח־לו ארזים לבנות־לו בית לשבת בו הנני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ולמערכת תמיד ולעלות לבקרים ולערבים ולשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על־ישראל:
4 והבית אשר אני בונה גדול כי־גדול אלהינו מכל־האלהים:
5 ומי יעצר־כח לבנות־לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלוהו ומי אנכי כי־אבנה־לו בית כי אם־לקטר לפניו:
6 ועתה שלח־לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגמן ותולעת שני ופתיל תכלת ולפתח פתוחים עם־חכמי אשר־עמי ביהודה וירושלם אשר הכין דוד אבי:
7 שלח־לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מן־הלבנון כי אני ידעתי כי עבדיך יודעים לכרות עצי־לבנון והנה עבדי עם־עבדיך:
8 להכין לי עצים לרב כי הבית אשר־אני בונה יהיה גדול ונפלא:
9 והנה לחוטבים נתנתי לעבדיך כרי חטים מכלת שעורים מכלת ויין מכלת ושמן מכלת:
10 ויען חורם מלך צר במכתב אשר שלח אל־שלמה באהבת יהוה אתנו הוא נתנך עליהם למלך:
11 ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את־השמים ואת־הארץ אשר נתן לדוד המלך בן־חכם ידע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית למלכותו:
12 ועתה שלחתי חכם יודע בינה לחורם אבי:
13 בן־האשה מבנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל באבן ובעצים בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל ולפתח כל־פתוח ולחשב כל־חשבון אשר ישימו־לו עם־חכמיך ועם־חכמי אדוני דויד אביך:
14 ועתה את־החטים והשעורים השמן והיין אשר אמר אדני ישלח לעבדיו:
15 ונכרתה עצי־לבנון מן־הלבנון ונביאם לך דברות ים יפו ואתה תעלם ירושלם:
16 ויספר שלמה כל־אנשי הגרים אשר מאת דויד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים ושש מאות:
17 ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמנים אלף חוצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות נצבים להעביד את־העם:

1 כה אמר יהוה גואלך וגבר מבטן אני יהוה
עשה כל נטה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי:
7 מפר אותות בדים ומקסמי יהולל אשיב אחור
יחכים וידעתו למדעה: עצת עבדו אמלא ודבר
9 מלאכיו יגמור האמר לציון תשב ויושבת
ערי יהודה תבנינה והחרבתיה אקומם: האמר
לעמקים חרבי והובשי נהרותיך: האמר לכורש
רעי וכל חפצי ולאמר לירושלם תבנה והיכל
יסוד תחרה: כה אמר יהוה למשיחו לכורש
אשר החזקתי בימינו לרד לפניו גוים ומתני
מלכים אפתח לפתח לפניו והדלתים ולא
14 תסגרנה: אני לפניך אלך והדרי ארץ אגדע
דלתות נחשת ובריחי ברזל אגדע: ונתתי לך
אוצרות חשך ומטמוני מסתרים למען תדע כי
אני יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל: למען
עבדי יעקב ובחירי וישראל קראתיך בשמך
אכנך ולא ידעתני: אני יהוה ואין עוד מבלעדי
אין אלהים אאזרך ולא ידעתני: למען ידעו
ממזרח שמש וממערבו כי אין מבלעדי אני
יהוה ואין עוד: יוצר אור ובורא חשך עשה
שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה:
הרנינו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח
ארץ ויפרו ישעה וצדקה תצמיח יחדו אני יהוה
בראתיו: הוי רב את יצרו חרש חרשי אדמה
הומר ליוצרו התאמר פעל לא עשה ידים אין
לו: הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה
חילית: כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו
השאלוני על בני ועל פעל ידי תצוני: אנכי
עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו
שמים וכל צבאם צויתי: אני העירתיהו בצדק
וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי ושלחי לא
בכפר ולא בשחד אמר יהוה צבאות: כה אמר
יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי
מדה עליך יעברו ולך יהיו אחריך בזיקים
יעברו ואליך ישתחוו אליך יתפללו אך בך אל
ואין עוד אפס אלהים: אכן אתה אל מסתתר
אלהי ישראל מושיע: בושו ונם כלמו כלם
הלכו בכלמות יחדו חרשי צירים: ישראל
נושע ביהוה תשועת עולמים לא תבשו ולא
תכלמו עד עולמי עד: כי כה אמר יהוה בורא
השמים הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא
כוננה לא תהו בראה לשבת יצרה אני יהוה
ואין עוד: לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך
לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני דובר צדק
מגיד מישרים: הקבצו ובואו נגשו יחדו פליטי
הגוים לא ידעו הנשאים את עץ פסלם ומתפללים
אל לא יושיע: הגידו והגישו אף יועצו יחדו
מי השמיע מזאת מקדם מאז הגיד הלא אני
יהוה ואין עוד אלהי צדיק ומושיע אין זולתי:
פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין
עוד: נשבעתי במי יצא מפי צדקה דבר ולא
ישוב כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון:
אך יהוה לי אמר יבוא ועד הוא כל המתעברים
בו יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל:

מה

1 כרע נבו קרס נבוכדנצר היו עצביכם לחיות
נשאיכם עמוסים עיפה למשא: נכרעו קרסו יחדו
לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי תלכנה:
שמעו אלי בית יעקב וכל שארית בית ישראל
הנסבלים מבטן הנשאים מרחם: ועד זקנה אני
הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני
אשא ואני אסבל ואמלט: למי תדמיוני ואשוה
ותמשילוני ונדמה: הזהב מכיס יעירו וכסף
במאזנים ישקלו שכר יתנו צורף ויעשהו אלהים
יכרעו אף ישתחוו: ישאהו על כתף יסבלהו
וינחהו על מקומו ויעמד ממקומו לא יזוח אף
יצעק אליו ולא יושיע ממצרתו: זכרו זאת
והתאשדו השיבו פושעים על לב: זכרו ראשנות
מעולם כי אני אל ואין עוד אלהים ואין כמוני:
מגיד מאחרית דבר מקדם ומלפני אמרתי עצתי
תקום וכל חפצי אעשה: קרא מזרח עיט ממרחק
ארץ איש עצתי אף דברתי אף אביאנה יצרתי
אף אעשנה: שמעו אלי אבירי לב הרחוקים
מצדקה: קרבתי צדקי לא תרחק וישעתי לא
תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי:

מו

1 רדה שבי על עפר בתולת בת בבל שבי אין
כסא בת כשדים כי לא תוסיפי יעוד רכה
ועדנה: קחי רחים וטחני קמחך גלי צמתך
חשפי שוק עברי נהרות: תגל ערותך גם תראה
חרפתך אקח נקם ולא אפגע אדם: גאלנו יהוה
צבאות שמו קדוש ישראל: שבי דומי בא בחשך
בת כשדים כי לא תוסיפי יעוד גברת ממלכות:
קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא
שמת להם רחמים על זקן הכבדת עלך מאד:
ותאמרי לעולם אגברת לעד לא שמת אל לבך
לא זכרת אחריתה: ועתה שמעי זאת עדנית
היושבת לבטח האמרת בלבבך אני ואפסי עוד
לא אשב אלמנות ולא אדע שכל: ותבאנה לך
שתי אלה ברגע ביום אחד שכל ואלמן עד
תמים באו עליך ברב חבריך בעצם חבריך:
ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני: חכמתך
ודעתך היא שובבתך ותאמרי בלבבך אני ואפסי
עוד: ובאה עליך רעה לא תדעי שחרה ותפול
עליך הוות לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם
שואה לא ידעת: עמדי נא באלהיך בהוך
בחבריך אשר יגעת בם מנעורייך אולי תוכלי
הועיל אולי תערוץ: נלאית ברב עצתיך יעמדו
נא וישיעוך החברי שמים החזים בכוכבים
מודעים לחדשים מאשר יבאו עליך: הנה היו
כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד להבה
לא אור לפת ואש לא תשב לו: כן היו לך
אשר יגעת בם סחרך מנעוריך איש לעברתו
התעו אין מושיע לך:

מז

1 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל
ומימי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ואת
אלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה:
כי מעיר הקדש נקראו ועל אלהי ישראל
נשענים יהוה צבאות שמו: הראשנות מאז
הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי
ותבאנה: מדעתי כי קשה אתה וגיד ברזל
עורפך ומצחך נחושה: ואגד לך מאז בטרם
תבוא השמעתיך פן תאמר עצבי עשם ופסלי
וצלמי ונסכי צום: שמעת חזה כל זאת והלא
אתם תגידו החדשתיך מעתה נסתרות ולא
ידעתם: עתה נבראו ולא מאז ולפניהם לא
שמעתם פן תאמר הנה ידעתים: גם לא שמעת
גם לא ידעת גם מאז לא פתחה אזנך כי ידעתי
בגוד תבגוד ופשע מרחם קרא לך: למען שמי
אאריך אפי ותהלתי אחטם לך פן לא אכריתך:
הנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עני:
למעני למעני אעשה כי איך יחל ובודי לאחר
לא אתן: שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני
הוא אני ראשון אף אני אחרון: אף ידי יסדה
ארץ וימיני טפחה שמים אני קורא אליהם
יעמדו יחדו: כלם התקבצו ושמעו מי בהם הגיד
את אלה אהבו יהוה יעשה חפצו בבבל וזרעו
בכשדים: אני אני דברתי אף קראתיו הביאתיו
והצליח דרכו: קרבו אלי שמעו זאת לא מראש
בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני
יהוה שלחני ורוחו: כה אמר יהוה גאלך קדוש
ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריכך
בדרך תלך: לו הקשבת למצותי ויהי כנהר
שלומך וצדקתך כגלי הים: ויהי כחול זרעך
וצאצאי מעיך כמוהו לא יכרת ולא ישמד שמו
מלפני: צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה
הגידו השמיעו זאת הוציאוה עד קצה הארץ
אמרו גאל יהוה עבדו יעקב: ולא צמאו בחרבות
הוליכם מים מצור הזיל למו ויבקע מים ויזוב:
אין שלום אמר יהוה לרשעים:

מח

1 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל
ומימי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ואת
אלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה:
כי מעיר הקדש נקראו ועל אלהי ישראל
נשענים יהוה צבאות שמו: הראשנות מאז
הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי
ותבאנה: מדעתי כי קשה אתה וגיד ברזל
עורפך ומצחך נחושה: ואגד לך מאז בטרם
תבוא השמעתיך פן תאמר עצבי עשם ופסלי
וצלמי ונסכי צום: שמעת חזה כל זאת והלא
אתם תגידו החדשתיך מעתה נסתרות ולא
ידעתם: עתה נבראו ולא מאז ולפניהם לא
שמעתם פן תאמר הנה ידעתים: גם לא שמעת
גם לא ידעת גם מאז לא פתחה אזנך כי ידעתי
בגוד תבגוד ופשע מרחם קרא לך: למען שמי
אאריך אפי ותהלתי אחטם לך פן לא אכריתך:
הנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עני:
למעני למעני אעשה כי איך יחל ובודי לאחר
לא אתן: שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני
הוא אני ראשון אף אני אחרון: אף ידי יסדה
ארץ וימיני טפחה שמים אני קורא אליהם
יעמדו יחדו: כלם התקבצו ושמעו מי בהם הגיד
את אלה אהבו יהוה יעשה חפצו בבבל וזרעו
בכשדים: אני אני דברתי אף קראתיו הביאתיו
והצליח דרכו: קרבו אלי שמעו זאת לא מראש
בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני
יהוה שלחני ורוחו: כה אמר יהוה גאלך קדוש
ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריכך
בדרך תלך: לו הקשבת למצותי ויהי כנהר
שלומך וצדקתך כגלי הים: ויהי כחול זרעך
וצאצאי מעיך כמוהו לא יכרת ולא ישמד שמו
מלפני: צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה
הגידו השמיעו זאת הוציאוה עד קצה הארץ
אמרו גאל יהוה עבדו יעקב: ולא צמאו בחרבות
הוליכם מים מצור הזיל למו ויבקע מים ויזוב:
אין שלום אמר יהוה לרשעים:

כל־ממלכות הארץ אשר על־פני האדמה ומלך שׁשׁך ישתה אחריהם׃
27 ואמרת אליהם כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישׂראל שׁתו ושׁכרו וקיאו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשׁר אני שׁלח בינכם׃
28 והיה כי־ימאנו לקחת הכוס מידך לשׁתות ואמרת אליהם כה־אמר יהוה צבאות שׁתו שׁתו׃
29 כי הנה בעיר אשׁר־נקרא שׁמי עליה אני מחל לה׃ ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קורא על כל־יושׁבי הארץ נאם יהוה צבאות׃
30 ואתה תנבא אליהם את כל־הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישׁאג ומקדשׁו יתן קולו שׁאג ישׁאג על־נוהו׃ הידד כדרכים יענה על כל־יושׁבי הארץ׃
31 בא בא עד־קצה הארץ כי־ריב ליהוה עם־הגוים נשׁפט־הוא לכל־בשׂר הרשׁעים נתנם לחרב נאם יהוה׃
32 כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יוצאת מגוי אל־גוי וסערה גדולה תעור מירכתי־ארץ׃
33 והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד־קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על־פני האדמה יהיו׃
34 הילילו הרעים וזעקו והתפלשׁו אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטבחה ונפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה׃
35 ואבד מנוס מן־הרעים ופלט מאדירי הצאן׃
36 קול זעקת הרעים ויליל אדירי הצאן כי שׁדד יהוה את־מרעיתם׃
37 ונדמו נאות השׁלום מפני חרון אף־יהוה׃
38 עזב כסכיר סכו כי היתה ארצם לשׁמה מפני חרון היונה ומפני חרון אפו׃

פרק כו׃

1 בראשׁית ממלכת יהויקים בן־יאשׁיהו מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר׃
2 כה אמר יהוה עמד בחצר בית־יהוה ודברת אל־כל־ערי יהודה הבאים להשׁתחות בבית־יהוה את כל־הדברים אשׁר צויתיך לדבר אליהם אל־תגרע דבר׃
3 אולי ישׁמעו וישׁובו איש מדרכו הרעה ונחמתי על־הרעה אשׁר אנכי חשׁב לעשׂות להם מפני רע מעלליהם׃
4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם־לא תשׁמעו לשׁמעי ללכת בתורתי אשׁר נתתי לפניכם׃
5 לשׁמע אל־דברי עבדי הנביאים אשׁר אנכי שׁלח אליכם והשׁכם ושׁלח ולא שׁמעתם׃
6 ונתתי את־הבית הזה כשׁלה ואת־העיר הזאת אתן לקללה לכל־גוי הארץ׃
7 וישׁמעו הכהנים והנביאים וכל־העם את־ירמיהו מדבר את־הדברים האלה בבית יהוה׃
8 ויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל־אשׁר צוה יהוה לדבר אל־כל־העם ותפשׂו־בו הכהנים והנביאים וכל־העם לאמר מות תמות׃
9 מדוע נבאת בשׁם יהוה לאמר כשׁלה יהיה הזה ועיר הזאת תחרב משׁמה מיושׁב ויקהל כל־העם אל־ירמיהו בבית יהוה׃
10 וישׁמעו שׂרי יהודה את־הדברים האלה ויעלו מבית־המלך בית יהוה וישׁבו בפתח שׁער־יהוה החדש׃
11 ויאמרו הכהנים והנביאים אל־השׂרים ואל־כל־העם לאמר משׁפט־מות לאיש הזה כי־נבא אל־העיר הזאת כאשׁר שׁמעתם באזניכם׃
12 וידבר ירמיהו אל־כל־השׂרים ואל־כל־העם לאמר יהוה שׁלחני לנבא אל־הבית הזה ואל־העיר הזאת את כל־הדברים אשׁר שׁמעתם׃
13 ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושׁמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה על־הרעה אשׁר דבר עליכם׃
14 ואני הנני בידכם עשׂו לי כטוב והישׁר בעיניכם׃
15 אך דעו כי־אם־המית אתם אתה כי־דם נקי אתם נתנים עלי ועל־העיר הזאת ועל־יושׁביה כי־באמת שׁלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם את כל־הדברים האלה׃
16 ויאמרו השׂרים וכל־העם אל־הכהנים ואל־הנביאים אין למות האיש הזה כי בשׁם יהוה אלהינו דבר אלינו׃
17 ויקמו אנשׁים מזקני הארץ ויאמרו אל־כל־קהל העם לאמר׃
18 מיכיהו המורשׁתי היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל־כל־עם יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון שׂדה תחרש וירושׁלם עיין תהיה והר הבית לבמות יער׃
19 ההמת המיתהו חזקיהו מלך יהודה ואת כל־יהודה הלא יראה את־יהוה ויחל את־פני יהוה וינחם יהוה על־הרעה אשׁר דבר עליהם ואנחנו עשׂים רעה גדולה על־נפשׁותינו׃
20 וגם־איש היה מתנבא בשׁם יהוה אוריה בן־שׁמעיהו מקריית יערים ויתנבא על־העיר הזאת ועל־הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו׃
21 וישׁמע המלך יהויקים וכל־גבוריו וכל־השׂרים את־דבריו ויבקשׁ המלך להמיתו וישׁמע אוריה וייראו וברח ויבא מצרימה׃
22 וישׁלח המלך יהויקים אנשׁים מצרימה את־אלנתן בן־עכבור ואנשׁים אתו אל־מצרים׃
23 ויוציאו את־אוריה ממצרים ויביאו אתו אל־המלך יהויקים ויכהו בחרב וישׁלך את־נבלתו אל־קברי בני־העם׃
24 אך יד־אחיקם בן־שׁפן היתה את־ירמיהו לבלתי תת אתו ביד־העם להמית אתו׃

פרק כז׃

1 בראשׁית ממלכת יהויקים בן־יאשׁיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר׃
2 כה אמר יהוה אלי עשׂה לך מוסרות ומטות ונתתה על־צוארך׃
3 ושׁלחתם אל־מלך אדום ואל־מלך מואב ואל־מלך בני־עמון ואל־מלך צור ואל־מלך צידון ביד מלאכים הבאים ירושׁלם אל־צדקיהו מלך יהודה׃
4 וצויתם אל־אדוניהם לאמר כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישׂראל כה תאמרון אל־אדוניכם׃
5 אנכי עשׂיתי את־הארץ את־האדם ואת־הבהמה אשׁר על־פני האדמה בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשׁר ישׁר בעיני׃
6 ועתה אנכי נתתי את־כל־הארצות האל ביד נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם את־חית השׂדה נתתי לו לעבדו׃
7 ועבדו אתו כל־הגוים ואת־בנו ואת־בן־בנו עד־בוא גם־עת־ארצו וגברו־בו גוים רבים ומלכים גדולים׃
8 והיה הגוי והממלכה אשׁר לא־יעבדו את־נבוכדנאצר מלך בבל ואשׁר לא־יתן את־צוארו בעול מלך בבל הגוי ההוא אפקד־נאם יהוה בחרב וברעב ובדבר עד־תמי אתם ביד־נבוכדנאצר׃
9 ואתם אל־תשׁמעו אל־נביאיכם ואל־קסמיכם ואל־חלמותיכם ואל־עוניכם ואל־כשׁפיכם האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את־מלך בבל׃
10 כי־שׁקר הם נבאים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם ולמען הדיחי אתכם ואבדתם׃
11 והגוי אשׁר־יביא את־צוארו בעול מלך בבל ועבדו והניחתיו על־אדמתו נאם־יהוה ועבדה וישׁב בה׃
12 ואל־צדקיהו מלך יהודה דברתי ככל־הדברים האלה לאמר הביאו את־צוארכם בעול מלך בבל ועבדו אתו ועמו וחיו׃
13 למה תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשׁר דבר יהוה על־הגוי אשׁר לא־יעבד את־מלך בבל׃
14 ואל־תשׁמעו אל־דברי הנביאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדון את־מלך בבל כי־שׁקר הם נבאים לכם׃
15 כי לא שׁלחתים נאם־יהוה ובשׁמי לשׁקר נבאים למען הדיחי אתכם ואבדתם אתם והנביאים הנבאים לכם׃
16 ואל־הכהנים ואל־כל־העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל־תשׁמעו לדברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כלי בית־יהוה מושׁבים מבבל עתה מהרה כי־שׁקר הם נבאים לכם׃
17 אל־תשׁמעו אליהם עבדו את־מלך בבל וחיו למה תהיה העיר הזאת לחרבה׃
18 ואם־נביאים הם ואם־יש דבר־יהוה עמם יפגעו־נא ביהוה צבאות לבלתי באו הכלים הנותרים בבית־יהוה ובבית מלך יהודה וירושׁלם בבלה׃
19 כי כה אמר יהוה צבאות על־העמודים ועל־הים ועל־המכונות ועל־יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת׃
20 אשׁר לא־לקח נבוכדנאצר מלך בבל בהגלותו את־יכניהו בן־יהויקים מלך יהודה מירושׁלם בבלה את כל־חרי יהודה וירושׁלם׃
21 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישׂראל על־הכלים הנותרים בבית־יהוה ובבית מלך יהודה וירושׁלם׃
22 בבלה יובאו ושׁם יהיו עד־יום פקדי אתם נאם־יהוה והעלתים והשׁבתי אתם אל־המקום הזה׃

פרק כח׃

1 ויהי בשׁנה ההוא בראשׁית ממלכת צדקיהו מלך יהודה בשׁנה הרביעית בחדש החמישי אמר אלי חנניה בן־עזור הנביא אשׁר מגבעון בבית יהוה לעיני הכהנים וכל־העם לאמר׃
2 כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישׂראל לאמר שׁברתי את־עול מלך בבל׃
3 בעוד שׁנתים ימים אני מביא אל־המקום הזה את כל־כלי בית־יהוה אשׁר לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן־המקום הזה והוליכם בבלה׃
4 ואת־יכניהו בן־יהויקים מלך יהודה ואת כל־גולת יהודה הבאים בבלה אני מביא אל־המקום הזה נאם־יהוה כי־שׁבר אני את־עול מלך בבל׃
5 ויאמר ירמיהו הנביא אל־חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל־העם העמדים בבית יהוה׃
6 ויאמר ירמיהו הנביא אמן כן־יעשׂה יהוה יקם יהוה את־דבריך אשׁר נבאת להשׁיב כלי בית־יהוה ואת כל־הגולה מבבל אל־המקום הזה׃
7 אך שׁמע־נא הדבר הזה אשׁר אנכי דבר באזניך ובאזני כל־העם׃
8 הנביאים אשׁר היו לפני ולפניך מן־העולם ויתנבאו על־ארצות רבות ועל־ממלכות גדולות למלחמה וברעה ובדבר׃
9 הנביא אשׁר־יתנבא לשׁלום בבוא דבר הנביא ידוע הנביא אשׁר שׁלחו יהוה באמת׃
10 ויקח חנניה הנביא את־המוטה מעל צואר ירמיהו הנביא וישׁברהו׃
11 וידבר חנניה לעיני כל־העם לאמר כה אמר יהוה עוד כזאת אשׁבר את־עול נבוכדנאצר מלך בבל מעל צואר כל־הגוים בעוד שׁנתים ימים ויהלך ירמיהו הנביא לדרכו׃
12 ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו אחרי שׁבר חנניה הנביא את־המוטה מעל צואר ירמיהו הנביא לאמר׃
13 הלך ואמרת אל־חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטות עץ שׁברת ועשׂית תחתיהן מוטות ברזל׃
14 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישׂראל עול ברזל נתתי על־צואר כל־הגוים האלה לעבדת נבוכדנאצר מלך בבל ועבדוהו וגם את־חית השׂדה נתתי לו׃
15 ויאמר ירמיהו הנביא אל־חנניה הנביא שׁמע־נא חנניה לא־שׁלחך יהוה ואתה החבטחת את־העם הזה על־שׁקר׃
16 לכן כה־אמר יהוה הנני משׁלחך מעל פני האדמה השׁנה אתה מת כי־סרה דבר על־יהוה׃
17 וימת חנניה הנביא בשׁנה ההוא בחדש השׁביעי׃

פרק כט׃

1 ואלה דברי הספר אשׁר שׁלח ירמיהו הנביא מירושׁלם אל־שׁארית הזקנים הגולה ואל־הכהנים ואל־הנביאים ואל־כל־העם אשׁר הגלה נבוכדנאצר מירושׁלם בבלה׃
2 אחרי צאת יכניהו המלך והגבירה והסריסים שׂרי יהודה וירושׁלם והחרשׁ והמסגר מירושׁלם׃
3 ביד אלעשׂה בן־שׁפן וגמריהו בן־חלקיהו אשׁר שׁלח צדקיהו מלך יהודה אל־בבל אל־נבוכדנאצר מלך בבל לאמר׃
4 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישׂראל אל־כל־הגולה אשׁר הגליתי מירושׁלם בבלה׃
5 בנו בתים ושׁבו ונטעו גנות ואכלו את־פריהן׃
6 קחו נשׁים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשׁים ובנותיכם תנו לאנשׁים ותלדנה בנים ובנות ורבו־שׁם ואל־תמעטו׃
7 ודרשׁו את־שׁלום העיר אשׁר הגליתי אתכם שׁמה והתפללו בעדה אל־יהוה כי בשׁלומה יהיה לכם שׁלום׃
8 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישׂראל אל־ישׁיאו לכם נביאיכם אשׁר בקרבכם וקסמיכם ואל־תשׁמעו אל־חלמותיכם אשׁר אתם מחלמים׃
9 כי־בשׁקר הם נבאים לכם בשׁמי לא שׁלחתים נאם־יהוה׃
10 כי כה אמר יהוה כי־למלאת לבבל שׁבעים שׁנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את־דברי הטובה להשׁיב אתכם אל־המקום הזה׃
11 כי אנכי ידעתי את־המחשׁבות אשׁר אנכי חשׁב עליכם נאם־יהוה מחשׁבות שׁלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקוה׃
12 וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושׁמעתי אליכם׃
13 ודרשׁתם אתי ומצאתם כי תדרשׁוני בכל־לבבכם׃
14 ונמצאתי לכם נאם־יהוה ושׁבתי את־שׁבותכם וקבצתי אתכם מכל־הגוים ומכל־המקומות אשׁר הדחתי אתכם שׁם נאם־יהוה והשׁבתי אתכם אל־המקום אשׁר הגליתי אתכם משׁם׃
15 כי אמרתם הקים־לנו יהוה נביאים בבבל׃
16 כי כה אמר יהוה אל־המלך הישׁב על־כסא דוד ואל־כל־העם הישׁב בעיר הזאת אחיכם אשׁר לא־יצאו אתכם בגולה׃
17 כה אמר יהוה צבאות הנני משׁלח בהם את־החרב את־הרעב ואת־הדבר והשׁלחתי אתם כתאנים הרעות אשׁר לא תאכלנה מרע׃
18 ורדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתים לזועה לממלכות הארץ לאלה ולשׁמה ולשׁרקה ולחרפה בכל־הגוים אשׁר הדחתים שׁם׃
19 תחת אשׁר לא־שׁמעו אל־דברי נאם־יהוה אשׁר שׁלחתי אליהם את־עבדי הנביאים השׁכם ושׁלח ולא שׁמעתם נאם־יהוה׃
20 ואתם שׁמעו דבר־יהוה כל־הגולה אשׁר שׁלחתי מירושׁלם בבלה׃
21 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישׂראל אל־אחאב בן־קוליה ואל־צדקיהו בן־מעשׂיה הנבאים לכם בשׁמי שׁקר הנני נתן אתם ביד נבוכדנאצר מלך בבל והכה לעיניכם׃
22 ולקחה מהם קללה לכל־גלות יהודה אשׁר בבבל לאמר ישׂמך יהוה כצדקיהו וכאחאב אשׁר קלה מלך בבל באש׃
23 תחת אשׁר עשׂו נבלה בישׂראל וינאפו את־נשׁי רעיהם וידברו דבר בשׁמי שׁקר אשׁר לא צויתים ואנכי הוא היודע והעד נאם־יהוה׃
24 ואל־שׁמעיהו הנחלמי תאמר לאמר׃
25 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישׂראל לאמר יען אשׁר אתה שׁלחת בשׁמך ספרים אל־כל־העם אשׁר בירושׁלם ואל־צפניה בן־מעשׂיה הכהן ואל־כל־הכהנים לאמר׃
26 יהוה נתן אתך כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקידים בבית יהוה לכל־איש משׁגע ומתנבא ונתתה אתו אל־הסד ואל־הצינק׃
27 ועתה למה לא גערת בירמיהו הענתתי המתנבא לכם׃
28 כי־על־כן שׁלח אלינו בבלה לאמר ארכה היא בנו בתים וישׁבו ונטעו גנות ואכלו את־פריהן׃
29 ויקרא צפניה הכהן את־הספר הזה באזני ירמיהו הנביא׃
30 ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו לאמר׃
31 שׁלח אל־כל־הגולה לאמר כה אמר יהוה אל־שׁמעיהו הנחלמי יען אשׁר נבא לכם שׁמעיהו ואני לא שׁלחתיו ויבטח אתכם על־שׁקר׃
32 לכן כה אמר יהוה הנני פקד על־שׁמעיהו הנחלמי ועל־זרעו לא־יהיה־לו איש יושׁב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשׁר־אני עשׂה לעמי נאם־יהוה כי־סרה דבר על־יהוה׃

פרק ל׃

1 הדבר אשׁר היה אל־ירמיהו מאת יהוה לאמר׃
2 כה אמר יהוה אלהי ישׂראל לאמר כתב־לך את־כל־הדברים אשׁר דברתי אליך אל־ספר׃
3 כי־הנה ימים באים נאם־יהוה ושׁבתי את־שׁבות עמי ישׂראל ויהודה אמר יהוה והשׁבתים אל־הארץ אשׁר נתתי לאבותם וירשׁוה׃
4 ואלה הדברים אשׁר דבר יהוה אל־ישׂראל ואל־יהודה׃
5 כי כה אמר יהוה קול חרדה שׁמענו פחד ואין שׁלום׃
6 שׁאלו־נא וראו אם־ילד זכר מדוע ראיתי כל־גבר ידיו על־חלציו כיולדה ונהפכו כל־פנים לירקון׃
7 הוי כי־גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב וממנה ישׁועה׃
8 והיה ביום ההוא נאם־יהוה צבאות אשׁבר עלו מעל צוארך ומוסרותיך אנתק ולא־יעבדו־בו עוד זרים׃
9 ועבדו את־יהוה אלהיהם ואת־דוד מלכם אשׁר אקים להם׃
10 ואתה אל־תירא עבדי יעקב נאם־יהוה ואל־תחת ישׂראל כי הנני מושׁיעך מרחוק ואת־זרעך מארץ שׁבים ושׁב יעקב ושׁקט ושׁאנן ואין מחריד׃
11 כי־אתך אני נאם־יהוה להושׁיעך כי אעשׂה כלה בכל־הגוים אשׁר הפיצותיך שׁמה אך־אתך לא־אעשׂה כלה ויסרתיך למשׁפט ונקה לא אנקך׃
12 כי כה אמר יהוה אנוש שׁברך נחלה מכתך׃
13 אין־דן דינך לממרה תעלות מרפאות אין׃
14 כל־מאהביך שׁכחוך אתך לא ידרשׁו כי מכת אויב הכיתיך מוסר אכזר על־רב עונך עצמו חטאתיך׃
15 למה תזעק על־שׁברך אנוש מכאובך עצמו על־רב עונך עצמו חטאתיך עשׂיתי לך אלה׃
16 לכן כל־אכליך יאכלו וכל־צריך כלם בשׁבי ילכו והיו שׁאסיך לשׁסה וכל־בזזיך אתן לבז׃
17 כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם־יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרושׁ אין־לה׃
18 כה אמר יהוה הנני שׁב שׁבות אהלי יעקב ומשׁכנתיו ארחם ונבנתה עיר על־תלה ואדון כמשׁפטו ישׁב׃
19 ויצא מהם תודה וקול מצחקים והרביתים ולא ימעטו והכבדתים ולא יצעירו׃
20 והיו בניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על־כל־לחציו׃
21 והיה אדירו ממנו ומושׁלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי־זה הערב לבו לגשׁת אלי נאם־יהוה׃
22 ואתם תהיו־לי לעם ואנכי אהיה־לכם לאלהים׃
23 הנה סערת־יהוה חמה יצאה סערה מתחוללת על־ראש רשׁעים תחול׃
24 לא ישׁוב אף־יהוה עד־עשׂותו ועד־הקימו עד־הבינו מחשׁבות לבו באחרית הימים תתבוננו־בה׃

פרק לא׃

1 בעת ההיא נאם־יהוה אהיה לאלהים לכל־משׁפחות ישׂראל והמה יהיו־לי לעם׃
2 כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שׂרידי הלך להרגיעו ישׂראל׃
3 מרחוק יהוה נראה־לי ואהבת עולם על־כן משׁכתיך חסד׃
4 עוד אבנך ונבנית בתולת ישׂראל עוד תעדי תפיך וצאת במחול משׂחקים׃
5 עוד תטעי כרמים בהרי שׁמרון נטעו נטעים וחללו׃
6 כי יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל־יהוה אלהינו׃
7 כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שׂמחה וצהלו בראש הגוים השׁמיעו הללו ואמרו הושׁע יהוה את־עמך את־שׁארית ישׂראל׃
8 הנני מביאם מארץ צפון וקבצתים מירכתי־ארץ בם עור ופסח בהרה יולדת יחדו קהל גדול ישׁובו הנה׃
9 בבכי יבאו ובתחנונים אובילם אוליכם אל־נחלי־מים בדרך ישׁר לא יכשׁלו־בה כי־הייתי לישׂראל לאב ואפרים בכרי הוא׃
10 שׁמעו דבר־יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישׂראל יקבצנהו ושׁמרו כרעה עדרו׃
11 כי־פדה יהוה את־יעקב וגאלו מיד חזק ממנו׃
12 ובאו ורנו במרום־ציון ונהרו אל־טוב יהוה על־דגן ועל־תירוש ועל־יצהר ועל־בני צאן ובקר והיתה נפשׁם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד׃
13 אז תשׂמח בתולה במחול ובחורים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששׂון ונחמתים ושׂמחתים מיגונם׃
14 ורויתי נפש הכהנים דשׁן ועמי את־טובי ישׂבעו נאם־יהוה׃
15 כה אמר יהוה קול ברמה נשׁמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על־בניה מאנה להנחם על־בניה כי אינם׃
16 כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש־שׂכר לפעלתך נאם־יהוה ושׁבו מארץ אויב׃
17 ויש־תקוה לאחריתך נאם־יהוה ושׁבו בנים לגבולם׃
18 שׁמעתי אפרים מתנודד יסרתני ואוסר כעגל לא למד השׁיבני ואשׁובה כי־אתה יהוה אלהי׃
19 כי אחרי שׁובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על־ירך בשׁתי וגם־נכלמתי כי נשׂאתי חרפת נעורי׃
20 הבן יקיר לי אפרים אם ילד שׁעשׁעים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על־כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם־יהוה׃
21 הקימי לך ציונים שׂימי לך תמרורים שׁיתי לבך למסלה דרך הלכת שׁובי בתולת ישׂראל שׁובי אל־ערייך אלה׃
22 עד־מתי תתחמקין הבת השׁובבה כי־ברא יהוה חדשׁה בארץ נקבה תסובב גבר׃
23 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישׂראל עוד יאמרו את־הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשׁובי את־שׁבותם יברכך יהוה נוה־צדק הר־הקדשׁ׃
24 ונשׁבו בה יהודה וכל־עריו יחדו אכרים ונסעים בעדר׃
25 כי־הרויתי נפש עיפה וכל־נפש דאבה מלאתי׃
26 על־זאת הקיצותי וארא וישׁנתי עלי ערבה׃
27 הנה ימים באים נאם־יהוה וזרעתי את־בית ישׂראל ואת־בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה׃
28 והיה כאשׁר־שׁקדתי עליהם לנתוש ולנתץ ולהרוס ולאבד ולהרע כן־אשׁקד עליהם לבנות ולנטע נאם־יהוה׃
29 בימים ההם לא־יאמרו עוד אבו אכל בסר והשׁנים תקהינה׃
30 כי אם־איש במעונו יומת כל־האדם האכל הבסר תקהינה שׁניו׃
31 הנה ימים באים נאם־יהוה וכרתי את־בית ישׂראל ואת־בית יהודה ברית חדשׁה׃
32 לא כברית אשׁר כרתי את־אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשׁר־המה הפרו את־בריתי וכי־בעלתי בם נאם־יהוה׃
33 כי־זאת הברית אשׁר אכרות את־בית ישׂראל אחרי הימים ההם נאם־יהוה נתתי את־תורתי בקרבם ועל־לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו־לי לעם׃
34 ולא־ילמדו עוד איש את־רעהו ואיש את־אחיו לאמר דעו את־יהוה כי כלם ידעו אתי למקטנם ועד־גדולם נאם־יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר־עוד׃
35 כה אמר יהוה נתן שׁמש לאור יומם חקות ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שׁמו׃
36 אם־ימושׁו החקים האלה מלפני נאם־יהוה גם זרע ישׂראל ישׁבתו מהיות גוי לפני כל־הימים׃
37 כה אמר יהוה אם־ימדדו שׁמים למעלה וייחקרו מוסדי־ארץ למטה גם־אני אזנח בכל־זרע ישׂראל על כל־אשׁר עשׂו נאם־יהוה׃
38 הנה ימים באים נאם־יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חנאל שׁער הפנה׃
39 ויצא עוד קו המדה נגדו על־גבעת גרב ונסב גועה׃
40 וכל־הגיא הפגרים והדשׁן וכל־השׂדות עד־נחל קדרון עד־פנת שׁער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא־תנתש ולא־תתץ עוד לעולם׃

פרק לב׃

1 הדבר אשׁר היה אל־ירמיהו מאת יהוה בשׁנת העשׂרית לצדקיהו מלך יהודה היא שׁנת שׁמנה עשׂרה לנבוכדראצר׃
2 ואז חיל מלך בבל צרים על־ירושׁלם ויחזקיהו הנביא ישׁב בחצר המטרה אשׁר בבית מלך יהודה׃
3 כי־סגרו אתו צדקיהו מלך יהודה לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את־העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה׃
4 וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד הכשׂדים כי־הנתן תנתן ביד מלך בבל ודבר־פיו אל־פיהו וענין עיניו תראינה עיניו׃
5 ואת־צדקיהו יוליך בבלה ושׁם יהיה עד־פקדי אתו נאם־יהוה כי תלחמו את־הכשׂדים לא תצליחו׃
6 ויאמר ירמיהו הנביא היה דבר־יהוה אלי לאמר׃
7 הנה חנמאל בן־שׁלם דדך בא אליך לאמר קנה־לך את־שׂדי אשׁר בענתות כי־לך משׁפט הגאלה לקנות׃
8 ויבא אלי חנמאל בן־דדי כדבר יהוה אל־החצר המטרה ויאמר אלי קנה־נא את־שׂדי אשׁר בענתות אשׁר בארץ בנימן כי־לך משׁפט הירשׁה ולך הגאלה קנה־לך וידעתי כי דבר־יהוה הוא׃
9 ואקנה את־השׂדה מאת חנמאל בן־דדי אשׁר בענתות וישׁקל־לו את־הכסף שׁבעת השׁקלים ועשׂרה כסף׃
10 ואכתב בספר וחתמתי ואעד עדים וישׁקל הכסף במאזנים׃
11 ואקח את־ספר המקנה את־החתום המצות והחקה ואת־הגלוי׃
12 ואתן את־ספר המקנה אל־ברוך בן־נריה בן־מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל־היהודים הישׁבים בחצר המטרה׃
13 ואצו את־ברוך לעיניהם לאמר׃
14 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישׂראל קח את־הספרים האלה את־ספר המקנה הזה את־החתום ואת־ספר הגלוי הזה ושׂמת בכלי־חרש למען יעמדו ימים רבים׃
15 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישׂראל עוד יקנו בתים ושׂדות וכרמים בארץ הזאת׃
16 ואתפלל אל־יהוה אחרי תת את־ספר המקנה אל־ברוך בן־נריה לאמר׃
17 אהה אדני יהוה הנה אתה עשׂית את־השׁמים ואת־הארץ בכחך הגדול ובזרועך הנטויה לא־יפלא ממך כל־דבר׃
18 עשׂה חסדים לאלפים ומשׁלם עון אבות אל־חיקם אחריהם האל הגבור יהוה צבאות שׁמו׃
19 גדול העצה ורב העליליה אשׁר עיניך פקחות על־כל־דרכי בני־אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו׃
20 אשׁר שׂם אתות ומופתים בארץ מצרים ועד־היום הזה ובישׂראל ובאדם ותעשׂ־לך שׁם כהיום הזה׃
21 ותוצא את־עמך את־ישׂראל מארץ מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדול׃
22 ותתן להם את־הארץ הזאת אשׁר נשׁבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש׃
23 ויבאו וירשׁו אתה ולא שׁמעו בקולך ובתורתך לא הלכו כל אשׁר צויתם לעשׂות לא עשׂו ויקרא אתנו את כל־הרעה הזאת׃
24 הנה הסללות באו העיר לתפשׂה ולכדה והעיר נתנה ביד הכשׂדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ומה־דברת היה והנך ראה׃
25 ואתה אדני יהוה אמרת אלי קנה־לך הכסף וקח עדים והעיר נתנה ביד הכשׂדים׃
26 ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו לאמר׃
27 הנה אנכי יהוה אלהי כל־בשׂר היפלא ממני כל־דבר׃
28 לכן כה אמר יהוה הנני נתן את־העיר הזאת ביד הכשׂדים וביד נבוכדראצר מלך בבל ולכדה׃
29 ובאו הכשׂדים הנלחמים על־העיר הזאת והצתו את־העיר הזאת באש והשׂרפו אתה ואת־הבתים אשׁר־קטרו על־גגותם לבעל ולהסיך נסכים לאלהים אחרים להכעיסני׃
30 כי היו בני־ישׂראל ובני־יהודה רק עשׂים הרע לפני מנעוריהם כי בני־ישׂראל רק מכעיסים לפני במעשׂה ידיהם נאם־יהוה׃
31 כי לאף־ולחמה היתה לי העיר הזאת למן־היום אשׁר בנוה ועד היום הזה להסירה מעל פני׃
32 בכל־רעת בני־ישׂראל ובני־יהודה אשׁר עשׂו לכעסני המה מלכיהם שׂריהם כהניהם ונביאיהם ואנשׁי יהודה וישׁבי ירושׁלם׃
33 ויפנו אלי עורף ולא פנים וילמד אותם השׁכם ולמד ולא־שׁמעו לקחת מוסר׃
34 וישׂימו שׁקוציהם בבית אשׁר־נקרא שׁמי עליו לטמאו׃
35 ובנו את־במות הבעל אשׁר בגי בן־הנם להעביר את־בניהם ואת־בנותיהם למלך לא צויתים ולא עלתה על־לבי לעשׂות את־התועבה הזאת להחטיא את־יהודה׃
36 ועתה לכן כה־אמר יהוה אלהי ישׂראל על־העיר הזאת אשׁר־אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב וברעב ובדבר׃
37 הנני מקבצם מכל־הארצות אשׁר הדחתים שׁם באפי וחמתי וגדול קצף והשׁבתים אל־המקום הזה והושׁבתים לבטח׃
38 והיו־לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים׃
39 ונתתי להם לב אחד ודרך אחת ליראה אותי כל־הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם׃
40 וכרתי להם ברית עולם אשׁר לא־אשׁוב מאחריהם להטיבם ואת־יראתי אתן בלבבם לבלתי סור מעמדי׃
41 ושׂשׂתי עליהם להטיב אותם ונטעתים באמונה בכל־לבבי ובכל־נפשׁי׃
42 כי כה אמר יהוה כאשׁר הבאתי על־העם הזה את כל־הרעה הגדולה הזאת כן אני מביא עליהם את כל־הטובה הגדולה אשׁר אנכי דבר עליהם׃
43 ונקנה השׂדה בארץ הזאת אשׁר־אתם אמרים חרבה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד הכשׂדים׃
44 שׂדות בכסף יקנו וכתב בספר וחתום ויעד עדים בארץ בנימן ובסביבות ירושׁלם ובערי יהודה בערי ההר בערי השׁפלה ובערי הנגב כי־אשׁיב את־שׁבותם נאם־יהוה׃

פרק לג׃

1 ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו שׁנית בהיותו עצור בחצר המטרה לאמר׃
2 כה אמר יהוה עשׂה ארץ יהוה יצר להכינה יהוה שׁמו׃
3 קרא אלי ואענך ואגידה לך גדלות ובצרות לא ידעתן׃
4 כי כה אמר יהוה אלהי ישׂראל על־בתי העיר הזאת ועל־בתי מלכי יהודה הנתצים אל־השׁפכים ואל־החרב׃
5 בבוא להלחם עם־הכשׂדים ולמלאם פגרי האדם אשׁר־הכיתי באפי וחמתי ואשׁר־הסתרתי את־פני מן־העיר הזאת על כל־רעתם׃
6 הנני מעלה לה ארכה ומרפא ורפאתים והרביתי להם שׁלום ואמת׃
7 והשׁבתי את־שׁבות יהודה ואת־שׁבות ישׂראל ובניתים כבראשׁנה׃
8 וטהרתים מכל־עונם אשׁר חטאו־לי וסלחתי לכל־עונותם אשׁר חטאו־לי ואשׁר פשׁעו־בי׃
9 והיתה לי לשׁם־משׂוש לתהלה ולתפארת לכל־גוי הארץ אשׁר ישׁמעון את־כל־הטובה אשׁר־אני עשׂה אתם ופחדו ורגזו על־כל־הטובה ועל־כל־השׁלום אשׁר־אני עשׂה לה׃
10 כה אמר יהוה עוד ישׁמע במקום הזה אשׁר־אתם אמרים חרבה היא מאין אדם ומבהמה בערי יהודה וברחבות ירושׁלם הנשׁמות מאין אדם ומאין יושׁב ומאין בהמה׃
11 קול ששׂון וקול שׂמחה קול חתן וקול כ

ברכות: ט, א-ב.

ברכות: ט, א.

ברכות: ט, א.

1 ברכות: ט, א.

1 ברכות: ט, א.

1

ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את־אברהם בכל׃
ויאמר אברהם אל־עבדו זקן ביתו המשל בכל־אשר־לו שים־נא
ידך תחת ירכי׃ ואשבעך בה' אלהי השמים ואלהי הארץ אשר
לא־תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃
כי אל־ארצי ואל־מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃
ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל־הארץ
הזאת ההשב אשיב את־בנך אל־הארץ אשר יצאת משם׃
ויאמר אליו אברהם השמר לך פן־תשיב את־בני שמה׃
ה' אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר
דבר־לי ואשר נשבע־לי לאמר לזרעך אתן את־הארץ הזאת הוא
ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם׃ ואם־לא תאבה
האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את־בני לא תשיב
שמה׃ וישם העבד את־ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו
על־הדבר הזה׃ ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך
וכל־טוב אדניו בידו ויקם וילך אל־ארם נהרים אל־עיר נחור׃
ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל־באר המים לעת ערב לעת צאת
השאבות׃ ויאמר ה' אלהי אדני אברהם הקרה־נא לפני היום
והעש חסד עם־אדני אברהם׃ הנה אנכי נצב על־עין המים
ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים׃ והיה הנערה אשר אמר
אליה הטי־נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה
אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי־עשית חסד עם־אדני׃
והוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן־
מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על־שכמה׃ והנערה טובת
מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה והתירד העין ותמלא כדה
ותעל׃ וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני־נא מעט־מים
מכדך׃ ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על־ידה ותשקהו׃
ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם־כלו לשתת׃
ותמהר ותערה כדה אל־השקת ותרץ עוד אל־הבאר לשאב
ותשאב לכל־גמליו׃ והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצליח
ה' דרכו אם־לא׃ ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש
נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על־ידיה עשרה זהב משקלם׃
ויאמר בת־מי את הגידי־נא לי היש בית־אביך מקום לנו
ללון׃ ותאמר אליו בת־בתואל אנכי בן־מלכה אשר ילדה לנחור׃
ותאמר אליו גם־תבן גם־מספוא רב עמנו גם מקום ללון׃
ויקד האיש וישתחו לה׃ ויאמר ברוך ה' אלהי אדני אברהם
אשר לא־עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני ה'
בית אחי אדני׃ ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה׃
ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל־האיש החוצה אל־העין׃
והיה כראות את־הנזם ואת־הצמידים על־ידי אחתו וכשמעו
את־דברי רבקה אחתו לאמר כה־דבר אלי האיש ויבא אל־האיש
והנה עמד על־הגמלים על־העין׃ ויאמר בא ברוך ה' למה
תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים׃ ויבא האיש
הבית ויפתח החמרים נתן תבן ומספוא לחמרים ומים לרחץ
רגליו ורגלי האנשים אשר־אתו׃ וישם לפניו לאכל ויאמר לא
אכל עד־אם־דברתי דברי ויאמר דבר׃ ויאמר עבד־אברהם
אנכי׃ וה' ברך את־אדני מאד ויגדל וייתן־לו צאן ובקר וכסף
וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים׃ ותלד שרה אשת־אדני

ספר דברי הימים.

פרק ז.

1 ובני יששכר תולע ופואה יאשוב ושמרון ארבעה:
2 ובני תולע עזי ורפיה וירימות ויבסם ראשים לבית אבותם לתולע גבורי חיל במספרם בימי דויד מספרם עשרים ושנים אלף ושש מאות:
3 ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל ועבדיה ויואל ישיה חמשה כלם ראשים:
4 ועמהם לתולדותם לבית אבותם גדודי צבא לצבא שלשים ושש אלף כי נשים הרבה להם ובנים:
5 ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חיל בכל מספרם שמנים ושבעים אלף הכל מתיחשים:
6 בני בנימן בלע ובכר וידיעאל שלשה:
7 ובני בלע חצמון ועזי ועזיאל וירימות ועירי חמשה ראשי בית אבות גבורי חיל ויתיחשו עשרים ושנים אלף ושלשים:
8 ובני בכר זמירה ויואש ואליעזר ואלויעני ועמרי וירמות ואביה וענתות ועלמת כל אלה בני בכר:
9 ויתיחשו לתולדותם לראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים אלף ומאתים:
10 ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן יעוש ובנימן ואהוד וכנענה וזתן ותרשיש ואחישחר:
11 כל אלה בני ידיעאל לראשי אבות גבורי חיל שבעה עשר אלף ומאתים יוצאי צבא למלחמה:
12 שופים וחופים בני עיר חשים בני אהר:
13 בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלם בני בלהה:
14 בני מנשה אשריאל אשר ילדה ארמית פלגשו ילדה את מכיר אבי גלעד:
15 ומכיר לקח אשת חפים ושפים ושם אחתו מעכה ושם השני צלפחד ויהי לצלפחד בנות:
16 ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם:
17 ובני אולם בדן אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה:
18 ואחותו מלכת ילדה את אשהד ואת פרה ואת שרעי:
19 ובני שמידע אחיין ושכם וליקחי ואניעם:
20 ובני אפרים שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותחת בנו:
21 וזבד בנו ושותלח בנו וגם עזר ואלעד הרגו אנשי גת ילידי הארץ כי ירדו להקח את מקניהם:
22 ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו:

פרק ח.

1 ובני בנימן בלע בכרו אשבל השני ואחרח השלישי:
2 נוחה הרביעי ורפא החמישי:
3 ויהי בלע בנים אדר וגרא ואבישוע:
4 ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם ואחיהוד:
5 ובלע ועבישוע ונעמן ואחיה:
6 וגרא הגלם ואחיהוד הם בני אהוד הם ראשי אבות ליושבי גבע וינלמו אל מנחת:
7 ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם ויולד את עזא ואת אחיהוד:
8 ושחרים הוליד בשדמים מארץ מואב אחרי שלחו אתם חושים ובערא אשתו:
9 וילד מהודש את יובב ואת צבים ואת מישא ואת מלכם:
10 ואת יעוץ ואת שכיה ואת מרמה אלה בניו ראשי אבות:
11 ומחושים הוליד את אביטוב ואת אלפעל:
12 ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת לד ואת בנותיה:
13 ובריעה ושמע הם ראשי אבות ליושבי אילון הם הבריחו את יושבי גת:
14 ואחיו ששק וירמות:
15 וזבדיה וערד ועדר:
16 ומיכאל וישפה ויוחא בני בריעה:
17 וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר:
18 וישמרי ויזליה ויובב בני אלפעל:
19 ויעקים וזכרי וזבדי:
20 ואלינעי וצלתי ואליאל:
21 ואדיה וברכיה ושמרת בני שמעי:
22 ישפן עבר ואליאל:
23 ועבדון וזכרי וחנן:
24 וחנניה ועלם ועתותיה:
25 ויפדיה ופנואל בני ששק:
26 ושמשרי ושחריה ועתליה:
27 ויערשיה וזכרי בני ירחם:
28 אלה ראשי אבות לתולדותם ראשים אלה ישבו בירושלם:
29 ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם אשתו מעכה:
30 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונדב:
31 וגדור ואחיו ועזיה וזכר:
32 ומקלות הוליד את שמעה וגם הם לנגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם:
33 ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכישוע ואת אבינדב ואת אשבעל:
34 ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה:
35 ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע ואחז:
36 ואחז הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא:
37 ומוצא הוליד את בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו:
38 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו ובוכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל:
39 ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש השני ואליפלט השלישי:
40 ויהי בני אולם אנשי חיל גבורי יד ורבי בנים ובני בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן:

פרק ט.

1 וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה ויגלו אל בבל בעון מעלם בו:
2 והראשונים הישבים באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלוים והנתינים:
3 ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימן ומבני אפרים ומנשה:
4 עותי בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי בן בני מפרץ יהודה:
5 ומן השלני עשיה הבכור ובניו:
6 ומן הזרחי יעואל ואחיהם ששים ותשעים:
7 ומבני בנימן סלוא בן משלם בן הודויה בן חסנואה:
8 ויבנייה בן ירחם ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה בן רעואל בן יבניה:
9 ואחיהם לתולדותם תשע מאות וחמשים ושישה כל האנשים האלה ראשי אבות לבית אבותם:
10 ומן הכהנים ידעיה ויהויריב ויכין:
11 ועזריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מרויות בן אחיטוב נגיד בית האלהים:
12 ועדיה בן ירחם בן פשחור בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יחזרה בן משלם בן משלמית בן אמר:
13 ואחיהם ראשי אבות לבית אבותם אלף ושבע מאות ושישים גבורי חיל לעבדת עבודת בית האלהים:
14 ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה מבני מררי:
15 ובקבקר חרש וגלל ומתניה בן מיכא בן זכרי בן אסף:
16 ועבדיה בן שמעיה בן גלל בן ידותון וברכיה בן אסא בן אלקנה הישבים בחצרי הנטפתי:
17 ושלום ואקוב וטלמון ואחימן ואחיהם שלום הראש:
18 עד הנה בשער המלך מזרחה המה היו לשערים למחנות בני לוי:
19 ושלום בן קורא בן אביאסף ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הסף לאהלה ואבותיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא:
20 ופינחס בן אלעזר נגיד עליהם לפנים יהוה עמו:
21 זכריה בן מטלביה שוער לפתח אהל מועד:
22 כל הבחורים לשערים מאתים ושנים עשר במתיחשם בחצריהם הם העמידם דויד ושמואל הרואה באמונתם:
23 והם ובניהם על שערי בית יהוה לבית המשכן למשמרות:
24 לארבע רוחות היו השערים למזרח למערב לצפון ולנגב:
25 ואחיהם בחצריהם לבוא שבעת הימים מעת אל עת עמהם:
26 כי על יד ארבעה נגידים הלוים באמונה המה ועל הלשכות ועל האצרות בית האלהים:
27 כי סביבות בית האלהים ילונו כי עליהם משמרת והם על המפתח ועל הבקר לפתחו:
28 ומהם על כלי השרת כי במספר יוציאום ובמספר יביאום:
29 ומהם ממונים על הכלים ועל כל כלי הקדש וגם על הסלת והיין והשמן והלבונה והבשמים:
30 ומבני הכהנים רוקחי מרקחת הבשמים:
31 ומתתיה מן הלוי הבכור לשלום הקרחי ממונה על מעשה המחבת:
32 ומבני קהת מערכת לחם הפנים להכין בכל שבת בשבת:
33 והמה המשוררים ראשי אבות ללוים בלשכות פטורים כי יומם ולילה עליהם במלאכתם:
34 אלה ראשי אבות ללוים לתולדותם בראשים אלה ישבו בירושלם:
35 ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם אשתו מעכה:
36 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדב:
37 וגדור ואחיו ועזיה וזכריה ומקלות:
38 ומקלות הוליד את שמעם וגם הם לנגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם:
39 ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכישוע ואת אבינדב ואת אשבעל:
40 ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה:
41 ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע ואחז:
42 ואחז הוליד את יערה ויערה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא:
43 ומוצא הוליד את בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו:
44 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו ובוכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל:

ישראל: ויהי בשמע משה את העם הזה את הדבר הזה וייטב בעיניו׃* 14 ויאמר משה העם הזה גדולי עלי ויקחו להם איש אשה ויולידו בנים ובנות ונתנו את הזהב אשר לקחו מאתי בתוך כל העם ויהי לי לאלהים ואני אהיה להם לאיש ישראל׃ 15 ואת האשה אשר הכה איש ישראל במדין הרגו ואת כל הזכר בטף והנשים הנקבות החיו לכם׃* 16 והנה הנשים האלה היו לבני ישראל בדבר בלעם למעל בה׳ על דבר פעור ותהי המגפה בעדת ה׳׃ 17 ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכבי זכר הרגו׃* 18 וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם׃ 19 ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נוגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם׃ 20 וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו׃* 21 ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה ה׳ את משה׃ 22 אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העופרת׃ 23 כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים׃ 24 וכבסתם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה׃* 25 ויאמר ה׳ אל משה לאמר׃ 26 שא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן ואשי אבות העדה׃* 27 וחלקת את המלקוח חצי בין תפשי המלחמה היוצאים לצבא ובין כל העדה׃ 28 והרמת מכס לה׳ מאת אנשי המלחמה היוצאים לצבא אחד נפש מחמשת הנפש מן הבקר ומן החמרים ומן הצאן׃ 29 מחצתם תקח ונתת לאלעזר הכהן תרומת ה׳׃ 30 וממחצת בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן הבקר מן החמרים מן הצאן מכל הבהמה ונתת אתם ללוים שמרי משמרת משכן ה׳׃ 31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה ה׳ את משה׃ 32 והיה המלקוח יתר על הבז אשר בזזו עם משה ששת מאות אלף וחמשת אלפים וחמשת אלפים צאן׃ 33 ובקר שנים ושבעים אלף׃ 34 וחמרים אחד ושלשים אלף׃ 35 ונפש מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל הנפש שנים ושלשים אלף׃ 36 ויהי מחצית חלק היוצאים במספר ימי שלשים אלף וצאנם שלש מאות אלף ושלשים אלף׃ 37 ויהי המכס לצאן לה׳ מן שלש מאות וחמשה ושבעים׃ 38 והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם לה׳ שנים ושבעים׃ 39 והחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם לה׳ אחד ושישים׃ 40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם לה׳ שנים ושלשים נפש׃ 41 ויתן משה את מכס תרומת ה׳ לאלעזר הכהן כאשר צוה ה׳ את משה׃ 42 וממחצת בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים׃ 43 ומחצת העדה היתה שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש מאות׃ 44 ובקר ששה ושלשים אלף׃ 45 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות׃ 46 ונפש אדם שנים ושלשים אלף׃ 47 ויקח משה מן מחצת בני ישראל את האחז אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן ה׳ כאשר צוה ה׳ את משה׃ 48 ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות׃ 49 ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נעדר מאתנו איש׃ 50 ונקריב את קרבן ה׳ איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר עלינו לפני ה׳׃ 51 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה׃ 52 ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו לה׳ שנים עשר אלף ושבע מאות וחמשים משקל משרי האלפים ושרי המאות׃ 53 אנשי הצבא בזזו איש לו׃ 54 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויביאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני ה׳׃

פרק ל"ב.

1 ולבני ראובן היה מקנה רב עצום מאד וירא את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה׃ 2 ויבאו בני גד ובני ראובן וידברו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר׃ 3 עטרות ודיבן ויעזר ונמרה׃ 4 חשבון ואלעלה ושבם ונבו ובעון׃ 5 הארץ אשר הכה ה׳ לפני עדת ישראל ארץ מקנה היא ולעבדיך מקנה׃ 6 ויאמר משה אל בני גד ואל בני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה׃ 7 ולמה תניאון את לב בני ישראל מעבור אל הארץ אשר נתן להם ה׳׃ 8 כה עשו אבותיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ׃ 9 ויעלו עד נחל אשכול וירא את הארץ ויניאו את לב בני ישראל בלתי בוא אל הארץ אשר נתן להם ה׳׃ 10 ויחר אף ה׳ ביום ההוא וישבע לאמר׃ 11 אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי׃ 12 בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי ה׳׃ 13 ויחר אף ה׳ בישראל ויענם בנוד במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע בעיני ה׳׃ 14 והנה קמתם תחת אבותיכם תמורת אנשים חטאים עוד להוסיף על חרון אף ה׳ אל ישראל׃ 15 כי תשובון מאחריו ויסף עוד להניח לכל העם הזה במדבר והשחתם לכל העם הזה׃ 16 ויגשו אליו ויאמרו גדרות צאן נבנה פה למקנינו וערים לטפנו׃ 17 ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אביאנם אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני יושבי הארץ׃ 18 לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו׃ 19 כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר לירדן מזרחה׃ 20 ויאמר אלהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני ה׳ למלחמה׃ 21 וכל חלוץ אתכם את הירדן לפני ה׳ עד הורישו את אויביו מפניו׃ 22 ונכבשה הארץ לפני ה׳ ואחר תשובו והייתם נקיים מה׳ ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני ה׳׃ 23 ואם לא תעשון כן הנה חטאתם לה׳ וידעו חטאתכם אשר תמצא אתכם׃ 24 בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצאנכם ואשר יצא מפיכם תעשו׃ 25 ויאמרו בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה׃ 26 טפנו נשינו מקנינו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד׃ 27 ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני ה׳ למלחמה כאשר אדני דבר׃ 28 ויצו עליהם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל׃ 29 ויאמר אלהם משה אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ לצבא לפני ה׳ ונכבשה לפניכם הארץ ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה׃ 30 ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתוככם בארץ כנען ואת ארץ הגלעד׃ 31 ויענו בני גד ובני ראובן לאמר אשר דבר ה׳ אל עבדיך כן נעשה׃ 32 נחנו נעבר חלוצים לפני ה׳ ארצה כנען ואתנו תהיה אחזת נחלתנו מעבר לירדן׃ 33 ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחון מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב׃ 34 ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרות ואת ערער׃ 35 ואת עטרת שופן ואת יעזר ואת יגבהה׃ 36 ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרות צאן׃ 37 ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלה ואת קריתים׃ 38 ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שמותם ושבמה ויקראו בשמות את שמות הערים אשר יבנו׃ 39 ובני מכיר בן מנשה הלכו גלעדה וילכדוה ויורש את האמרי אשר בה׃ 40 ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה׃ 41 ויאיר בן מנשה הלך ויכבש את חותיהם ויקרא אתם חות יאיר׃ 42 ונבח הלך ויכבש את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו׃

פרק ל"ג.

1 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן׃ 2 ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי ה׳ ואלה מסעיהם למוצאיהם׃ 3 ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים׃ 4 ומצרים מקברים את אשר הכה ה׳ בהם כל בכור ובאלהיהם עשה ה׳ שפטים׃ 5 ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכות׃ 6 ויסעו מסכות ויחנו באתם אשר בקצה המדבר׃ 7 ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל׃ 8 החירת עברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה׃ 9 ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם׃ 10 ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף׃ 11 ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין׃ 12 ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה׃ 13 ויסעו מדפקה ויחנו באלוש׃ 14 ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם׃ 15 ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני׃ 16 ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברות התאוה׃ 17 ויסעו מקברות התאוה ויחנו בחצרות׃ 18 ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה׃ 19 ויסעו מרתמה ויחנו ברמון פרץ׃ 20 ויסעו מרמון פרץ ויחנו בלבנה׃ 21 ויסעו מלבנה ויחנו בריסה׃ 22 ויסעו מריסה ויחנו בקהלתה׃ 23 ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר׃ 24 ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה׃ 25 ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת׃ 26 ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת׃ 27 ויסעו מתחת ויחנו בתרח׃ 28 ויסעו מתרח ויחנו במתקה׃ 29 ויסעו ממתקה ויחנו בחשמונה׃ 30 ויסעו מחשמונה ויחנו במסרות׃ 31 ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן׃ 32 ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד׃ 33 ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה׃ 34 ויסעו מיטבתה ויחנו בעברונה׃ 35 ויסעו מעברונה ויחנו בעציון גבר׃ 36 ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש׃ 37 ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום׃ 38 ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי ה׳ וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש׃ 39 ואהרן בן מאת שנה ועשרים שנה ושלש במותו בהר ההר׃ 40 וישמע הכנעני מלך ערד והוא יושב בנגב בארץ כנען בבוא בני ישראל׃ 41 ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה׃ 42 ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן׃ 43 ויסעו מפונן ויחנו באבת׃ 44 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב׃ 45 ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד׃ 46 ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה׃ 47 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו׃ 48 ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן יריחו׃ 49 ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב׃ 50 וידבר ה׳ אל משה בערבת מואב על ירדן יריחו לאמר׃ 51 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען׃ 52 והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיותם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו׃ 53 והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה׃ 54 והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו גורלו שם תהיה למטות אבתיכם תתנחלו׃ 55 ואם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה׃ 56 והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם׃

פרק ל"ד.

1 וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ 2 צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל ארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה׃ 3 והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על יד אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח מזרח׃ 4 ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיו תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמונה׃ 5 ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה׃ 6 וגבול ים יהיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים׃ 7 וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדול תתו לכם הר ההר׃ 8 מהר ההר תתו לבוא חמת והיו תוצאות הגבול צדדה׃ 9 ויצא הגבול זפרונה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון׃ 10 והתויתם לכם גבול קדמה מחצר עינן שפמה׃ 11 וירד הגבול משפם רבלה מקדם לעין והגבול ירד וגבל על כתף ים כנרת קדמה׃ 12 והגבול ירד הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת הארץ לגבלתיה סביב׃ 13 ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תנחלו בה בגורל אשר צוה ה׳ לתת לתשעת המטות וחצי המטה׃ 14 כי לקחו מטה בני הראשים למטות בית אבתם ומטה בני הראשים לשבטיהם נחלתם ומחצית שבט המנשי לקחו נחלתם׃ 15 שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן יריחו קדמה מזרחה׃ 16 וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ 17 אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון׃ 18 ונשיא אחד נשיא אחד מטה תקחו לנחל את הארץ׃ 19 ואלה שמות האנשים לתמה מטה יהודה כלב בן יפנה׃ 20 ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד׃ 21 למטה בנימן אלידד בן כסלון׃ 22 ונשיא מטה בני דן בקי יגלי׃ 23 נשיא לבני יוסף נשיא למטה בני מנשה חניאל בן אפוד׃ 24 ונשיא למטה בני אפרים קמואל בן שפטן׃ 25 ונשיא למטה בני זבולן אליצפן בן פרנך׃ 26 ונשיא למטה בני יששכר פלטיאל בן עזן׃ 27 ונשיא למטה בני אשר אחיהוד בן שלמי׃ 28 ונשיא למטה בני נפתלי פדהאל בן עמיהוד׃ 29 אלה אשר צוה ה׳ את בני ישראל בנחלם בארץ כנען׃

פרק ל"ה.

1 וידבר ה׳ אל משה בערבת מואב על ירדן יריחו לאמר׃ 2 צו את בני ישראל ויתנו מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללוים׃ 3 והיו הערים להם לשבת והמגרשים להיתם לבהמתם ולרכושם ולכל חיתם׃ 4 ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב׃ 5 ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדים אלפים באמה ופאת נגב אלפים באמה ופאת ים אלפים באמה ופאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה לכם מגרשי הערים׃ 6 והערים אשר תתנו ללוים את ששת ערי המקלט אשר תתנו לנוס שמה לרצח ועל אלה תתנו ארבעים ושתים עיר׃ 7 כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמנה עיר אתן אתהן ואת מגרשיהן׃ 8 והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כנחלתו אשר ינחלו יתן מערים ללוים׃ 9 וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען׃ 11 והקצתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רוצח מכה נפש בשגגה׃ 12 והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרוצח עד עמדו לפני העדה למשפט׃ 13 והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם׃ 14 את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה׃ 15 לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה׃ 16 ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח׃ 17 ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח׃ 18 או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח׃ 19 גואל הדם הוא יגאל את הרצח בפגעו בו הוא יגאלנו׃ 20 ואם בשנאה יהדפנו או הטיל עליו בצדיה וימת׃ 21 או מאיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גואל הדם יגאל את הרצח בפגעו בו׃ 22 ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה׃ 23 או באבן כל אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו ולא היה לאויב לו ולא מבקש רעתו׃ 24 ושפטו העדה בין המכה ובין גואל הדם על המשפטים האלה׃ 25 והצילו העדה את הרוצח מיד גואל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדול אשר משחו אתו בשמן הקדש׃ 26 ואם יצא יצא הרוצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה׃ 27 ומצא אתו גואל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גואל הדם את הרוצח אין לו דם׃ 28 כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדול ואחרי מות הכהן הגדול ישוב הרוצח אל ארץ אחזתו׃ 29 והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם׃ 30 כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרוצח ועד אחד לא יענה בנפש למות׃ 31 ולא תקחו כפר לנפש רוצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת׃ 32 ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן׃ 33 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולארץ לא יכפר על הדם אשר שפך בה כי אם בדם שופכו׃ 34 ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני ה׳ שכן בתוך בני ישראל׃

פרק ל"ו.

1 ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחות בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשיאים ראשי אבות בני ישראל׃ 2 ויאמרו אדני צוה את ה׳ לתת את הארץ בגורל לבני ישראל במשפט ואדני צוה ביד ה׳ את נתן נחלת צלפחד אחינו לבנותיו׃ 3 והיו לנשים לבני שבטי בני ישראל ונגרעה נחלתן מנחלת אבתינו ונוספה על נחלת המטה אשר תהיינה לה ומגורל נחלתנו יגרע׃ 4 ואם יהיה היובל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה לה ומנחלת מטה אבתינו יגרע נחלתן׃ 5 ויצו משה את בני ישראל על פי ה׳ לאמר כן מטה בני יוסף דברים׃ 6 זה הדבר אשר צוה ה׳ לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אבתם תהיינה לנשים׃ 7 ולא תסב נחלה לבני ישראל מטה למטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל׃ 8 וכל בת יורשת נחלה ממטות בני ישראל לאשה לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו׃ 9 ולא תסב נחלה ממטה לאחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל׃ 10 כאשר צוה ה׳ את משה כן עשו בנות צלפחד׃ 11 ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דודיהן לנשים׃ 12 ממשפחות בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן׃ 13 אלה המצות והמשפטים אשר צוה ה׳ ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן יריחו׃

ספר דברים.

פרק א'.

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרות ודי זהב׃ 2 אחד עשר יום מחורב דרך הר שעיר עד קדש ברנע׃ 3 ויהי בארבעים שנה באחד עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה ה׳ אתו אליהם׃ 4 אחרי הכתו את סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרות באדרעי׃ 5 בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר׃ 6 ה׳ אלהינו דבר אלינו בחורב לאמר רב לכם שבת בהר הזה׃ 7 פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדול נהר פרת׃ 8 ראה נתתי לפניכם את הארץ בואו וירשו את הארץ אשר נשבע ה׳ לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם׃ 9 ואמר אליכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם׃ 10 ה׳ אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב׃ 11 ה׳ אלהי אבתיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם׃ 12 איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם׃ 13 הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם׃ 14 ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות׃ 15 ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם בראשיכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות ושטרים לשבטיכם׃ 16 ואצו את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו׃ 17 לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדול תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי ושמעתיו׃ 18 ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון׃ 19 ונסע מחורב וילך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה ה׳ אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע׃ 20 ואמר אליכם באתם עד ההר האמרי אשר ה׳ אלהינו נתן לנו׃ 21 ראה נתן ה׳ אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר ה׳ אלהי אבתיך לך אל תירא ואל תחת׃ 22 ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו וחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן׃ 23 וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד לשבט׃ 24 ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכול ויתרו אתה׃ 25 ויקחו בידם מפרי הארץ וירידו אלינו ויביאו אלינו את הדבר ויאמרו טובה הארץ אשר ה׳ אלהינו נתן לנו׃ 26 ולא אביתם לעלות ותמרו את פי ה׳ אלהיכם׃ 27 ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת ה׳ אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו׃ 28 אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורות בשמים וגם בני ענקים ראינו שם׃ 29 ואמר אליכם לא ערצון ולא תיראון מהם׃ 30 ה׳ אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם לעיניכם במצרים׃ 31 ובמדבר אשר ראית אשר נשאך ה׳ אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה׃ 32 ובדבר הזה אינכם מאמינים בה׳ אלהיכם׃ 33 ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחניתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם׃ 34 וישמע ה׳ את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר׃ 35 אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבתיכם׃ 36 בלתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי ה׳׃ 37 גם בי התאנף ה׳ בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שמה׃ 38 יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחילנה את ישראל׃ 39 וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה׃ 40 ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף׃ 41 ותענו ותאמרו אלי חטאנו לה׳ אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו ה׳ אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו עפלים לעלות ההרה׃ 42 ויאמר ה׳ אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם׃ 43 ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי ה׳ ותזדו ותעלו ההרה׃ 44 ויצא האמרי היושב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברות ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה׃ 45 ותשבו ותבכו לפני ה׳ ולא שמע ה׳ בקולכם ולא האזין אליכם׃ 46 וישבתם בקדש ימים רבים כימי הישבתם׃

פרק ב'.

1 ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר ה׳ אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים׃ 2 ויאמר ה׳ אלי לאמר׃ 3 רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפונה׃ 4 ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו היושבים בשעיר וייראו מכם ונשמרתם מאד׃ 5 אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירושה לעשו נתתי את הר שעיר׃ 6 אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם׃ 7 כי ה׳ אלהיך ברכך בכל מעשה ידיך ידע לכתך את המדבר הגדול הזה זה ארבעים שנה ה׳ אלהיך אתך לא חסרת דבר׃ 8 ונעבר מאת אחינו בני עשו היושבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעציון גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב׃ 9 ויאמר ה׳ אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירושה כי לבני לוט נתתי את ער ירושה׃ 10 האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב וארם כענקים׃ 11 רפאים יחשבו אף הם כענקים ואמרים הם לו׃ 12 ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן ה׳ להם׃ 13 עתה קומו לכם ועברו את נחל זרד ונעבר את נחל זרד׃ 14 והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע ה׳ להם׃ 15 וגם יד ה׳ היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם׃ 16 ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם׃ 17 וידבר ה׳ אלי לאמר׃ 18 אתה עבר היום את גבול מואב את ער׃ 19 וקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירושה כי לבני לוט נתתיה ירושה׃ 20 ארץ רפאים תחשב אף היא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים׃ 21 עם גדול ורב וארם כענקים וישמידם ה׳ מפניהם וירשום וישבו תחתם׃ 22 כאשר עשה לבני עשו היושבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם וירשום וישבו תחתם עד היום הזה׃ 23 והעוים היושבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם׃ 24 קומו סעו ועברו את נחל ארנון ראה נתתי בידך את סיחון מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש ואתגר בו מלחמה׃ 25 היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך׃ 26 ואשלח מלאכים מקדמות מדבר אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר׃ 27 אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאל׃ 28 אכל תמכרני בכסף ואכלתי ונתת לי במים בכסף ושתיתי רק אעברה ברגלי׃ 29 כאשר עשו לי בני עשו היושבים בשעיר והמואבים היושבים בער עד אשר אעבר את הירדן הארץ אשר ה׳ אלהינו נתן לנו׃ 30 ולא אבה סיחון מלך חשבון הבתנו כי הקשה ה׳ אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך כיום הזה׃ 31 ויאמר ה׳ אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחון ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו׃ 32 ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצה׃ 33 ויתנהו ה׳ אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בניו ואת כל עמו׃ 34 ונלכד את כל ערים בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם הנשים והטף לא השארנו שריד׃ 35 רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים אשר לכדנו׃ 36 מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה שגבה ממנו את הכל נתן ה׳ אלהינו לפנינו׃ 37 רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה ה׳ אלהינו׃

פרק ג'.

1 ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי׃ 2 ויאמר ה׳ אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון׃ 3 ויתן ה׳ אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד׃ 4 ונלכד את כל ערים בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מהם שישים עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן׃ 5 כל אלה ערים בצורות חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד׃ 6 ונחרם אתם כאשר עשינו לסיחון מלך חשבון החרם כל עיר מתם הנשים והטף׃ 7 וכל הבהמה ושלל הערים בזזנו לנו׃ 8 ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנון עד הר חרמון׃ 9 צידנים יקראו לחרמון שריון והאמרי קוראים לו שניר׃ 10 כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן׃ 11 כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערש ברזל הלא הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש׃ 12 וירשנו את הארץ הזאת בעת ההוא מערוער אשר על נחל ארנון וחצי הר הגלעד וערי נתתי לראובני ולגדי׃ 13 ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשי כל חבל הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים׃ 14 יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חות יאיר עד היום הזה׃ 15 ולמכיר נתתי את הגלעד׃ 16 ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנון תוך הנחל וגבול ועד נחל יבק ה

3 אֲשֶׁר רָאוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּךָ׃* תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ
וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
1 לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ
וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ
אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם
יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד׃ טוֹב יְהוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל
מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכֻּה׃ כְּבוֹד
מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וְגִבֻּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו
וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ
בְּכָל דֹּר וָדֹר׃ סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים׃
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק יְהוָה בְּכָל דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְהוָה לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
בֶּאֱמֶת׃ רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃
שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת
יְהוָה יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃*

פרק ב׃

1 הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה׃ אֲהַלְלָה יְהוָה בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה
2 לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ אַל תִּבְטְחוּ בִּנְדִיבִים בְּבֶן אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה׃
3 תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֹׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו׃ אַשְׁרֵי
שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל יְהוָה אֱלֹהָיו׃ עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ
אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם׃ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט
לָעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים׃ יְהוָה פֹּקֵחַ
עִוְרִים יְהוָה זוֹקֵף כְּפוּפִים יְהוָה אֹהֵב צַדִּיקִים׃ יְהוָה שֹׁמֵר אֶת
גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃ יִמְלֹךְ יְהוָה
לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

פרק ג׃

4 כִּי טוֹב זַמְּרוֹן אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוָה תְהִלָּה׃ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם
3 יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃ הָרֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם׃
5 מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ
6 וְלִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃ מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עָדֵי
7 אָרֶץ׃ עֲנוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר׃ הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם
לְמָטָר הַמֵּכִין לָהָרִים חָצִיר׃ נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב
8 אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃
9 רוֹצֶה יְהוָה אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם
אֶת יְהוָה הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן׃ כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ
12 בְּקִרְבֵּךְ׃ הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ׃ הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ
13 אָרֶץ עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃ הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר
14 יְפַזֵּר׃ מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְּפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד׃ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
15 וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מָיִם׃ מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו
16 לְיִשְׂרָאֵל׃ לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ׃

פרק ד׃

17 הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָּל
18 מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו׃ הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי
19 אוֹר׃ הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַשָּׁמָיִם׃ יְהַלְלוּ
20 אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ׃ וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק
נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר׃ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת׃
22 אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ׃ הֶהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת
עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים׃ הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף׃ מַלְכֵי
אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃ בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת
זְקֵנִים עִם נְעָרִים׃ יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ
24 עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

פרק ה׃

1 שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים׃ יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל
2 בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃ יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר
4 יְזַמְּרוּ לוֹ׃ כִּי רוֹצֶה יְהוָה בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה׃ יַעְלְזוּ
5 חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם׃ רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב
6 פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃ לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים׃ לֶאְסֹר
מַלְכֵיהֶם בְּזִקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל׃ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ׃

פרק ו׃

1 הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ׃ הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו
2 הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ׃ הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃
3 הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב׃ הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע
5 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃ כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ׃

פרק ז׃

1 הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זַמֵּר אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוָה תְהִלָּה׃ בּוֹנֵה
2 יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃ הָרֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ
3 לְעַצְּבוֹתָם׃ מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ
4 וְרַב כֹּחַ וְלִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃ מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים
5 עָדֵי אָרֶץ׃ עֲנוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר׃ הַמְכַסֶּה
שָׁמַיִם לְמָטָר הַמֵּכִין לָהָרִים חָצִיר׃ נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב
9 אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃
רוֹצֶה יְהוָה אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם
אֶת יְהוָה הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן׃ כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ
13 בְּקִרְבֵּךְ׃ הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ׃ הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ
14 אָרֶץ עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃ הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר
15 יְפַזֵּר׃ מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְּפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד׃ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
16 וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מָיִם׃ מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו
17 לְיִשְׂרָאֵל׃ לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ׃

פרק ח׃

18 הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָּל
19 מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו׃ הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי
20 אוֹר׃ הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַשָּׁמָיִם׃ יְהַלְלוּ
אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ׃ וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק
נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר׃ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת׃
22 אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ׃ הֶהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת
עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים׃ הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף׃ מַלְכֵי
אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃ בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת
זְקֵנִים עִם נְעָרִים׃ יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ
24 עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

פרק ט׃

1 שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים׃ יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל
2 בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃ יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר
4 יְזַמְּרוּ לוֹ׃ כִּי רוֹצֶה יְהוָה בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה׃ יַעְלְזוּ
5 חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם׃ רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב
6 פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃ לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים׃ לֶאְסֹר
מַלְכֵיהֶם בְּזִקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל׃ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ׃

פרק י׃

1 הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ׃ הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו
2 הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ׃ הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃
3 הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב׃ הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע
5 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃ כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ׃

לנעמן.

מלכים ב׳: ה׳

1 ונעמן שר־צבא מלך־ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי־בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע׃ 2 וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן׃ 3 ותאמר אל־גברתה לו אדני נגד הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו׃ 4 ויבא איש אל־אדניו ויגד לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל׃ 5 ויאמר מלך־ארם לך בא ואשלחה ספר אל־מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת אלפי כסף וששת אלפי זהב ועשרת חלפי בגדים׃ 6 ויביא הספר אל־מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את־נעמן עבדי ואספתו מצרעתו׃ 7 ויהי כקרא מלך־ישראל את־הספר ויקרע בגדיו ויאמר הכאלהים אני להמית ולהחיות כי־זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו־נא והתבוננו כי מתאנה הוא לי׃ 8 ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך־ישראל את־בגדיו וישלח אל־המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא־נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל׃ 9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע׃ 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע־פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר׃ 11 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ונקרא בשם־יהוה אלהיו והניף ידו אל־המקום ואסף המצרע׃ 12 הלא טובו אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל־מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃ 13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר־גדול היה הנביא דבר אליך הלא תעשה והוא אמר אליך רחץ וטהר׃ 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן וטהר׃ 15 וישב אל־איש האלהים הוא ומחניו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה־נא ידעתי כי אין אלהים בכל־הארץ כי אם־בישראל ועתה קח־נא ברכה מאת עבדך׃ 16 ויאמר חי־יהוה אשר עמדתי לפניו אם־אקח ויפצר־בו לקחת ויסרב׃ 17 ויאמר נעמן ואם־לא יתן־נא למשא שני־פרדים אדמת הארץ כי לא־יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם־ליהוה׃ 18 לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית־רמון להשתחות שם והוא נשען על־ידי ואשתחויתי בבית־רמון בהשתחותי בבית־רמון יסלח־נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃ 19 ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו כברת־ארץ׃ 20 ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את־נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא חי־יהוה כי אם־רצתי אחריו ולקחתי ממנו דבר׃ 21 ותרדף גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום׃ 22 ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה באו אלי משני נערים מהר אפרים משני בני־הנביאים תן־נא להם ככר־כסף ושתי חלפי בגדים׃ 23 ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפצר־בו ויצר שתי ככרי־כסף בשני חלפי בגדים ויתן על־שני נעריו וישאו לפניו׃ 24 ויבא אל־העפל ויקח מידם ויניחם בבית וישלח את־האנשים וילכו׃ 25 והוא בא ויעמד אל־אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא־הלך עבדך אנה ואנה׃ 26 ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מרכבתו לקראתך העת לקחת את־הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות׃ 27 וצרעת נעמן תדבק־בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג׃

מלכים ב׳: ו׳

1 ויאמרו בני־הנביאים אל־אלישע הנה־נא המקום אשר־אנחנו ישבים שם לפניך צר־הוא לנו׃ 2 נלכה־נא עד־הירדן ונקחו משם איש קורה אחת ונעשה־שם מקום לנו לשבת שם ויאמר לכו׃ 3 ויאמר האחד הואל־נא ולך עם־עבדיך ויאמר אני אלך׃ 4 וילך עמהם ויבאו הירדנה ויגזרו את־העצים׃ 5 והיה הוא הפיל את־הקורה ויפל ברזל המעצד במים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא חדש היה׃ 6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את־המקום ויכרת עץ וישלך שמה ויצף הברזל׃ 7 ויאמר שא־לך ויושט ידו ויקחהו׃ 8 ומלך ארם נלחם בישראל ויועץ אל־עבדיו לאמר אל־מקום פלני תחנתי׃ 9 וישלח איש האלהים אל־מלך ישראל לאמר השמר אל־תעבר במקום פלני כי־שמה ארם נחתים׃ 10 וישלח מלך־ישראל אל־המקום אשר־אמר לו איש האלהים והזהירו ונשמר שם לא פעם ולא פעמים׃ 11 ויסער לב־מלך־ארם על־הדבר הזה ויקרא אל־עבדיו ויאמר אלהם הלא תגידו לי אשר־לנו איש אל־מלך ישראל׃ 12 ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך־ישראל את־הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך׃ 13 ויאמר לכו וראו אי־שם והשלחה ויגד־לו לאמר הנה בדתן׃ 14 וישלח־שם סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על־העיר׃ 15 וישכם משרת איש־האלהים לצאת בבקר ויצא והנה־חיל סבב את־העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה׃ 16 ויאמר אל־תירא כי־רבים אשר אתנו מאשר אתם׃ 17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח־נא את־עיניו ויפקח יהוה את־עיני הנער ויראה והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע׃ 18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל־יהוה ויאמר הך־נא את־הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע׃ 19 ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל־האיש אשר אתם מבקשים ויולך אתם שמרון׃ 20 ויהי כבואם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את־עיני האלה וייפקחו את־עיניהם וירא והנה בתוך שמרון׃ 21 ויאמר מלך־ישראל אל־אלישע כראותו אבי אכה אכה אבי׃ 22 ויאמר לא תכה הכית שבויים בחרבך ובקשתך אתה אשר לא־שבית להכות לפניהם שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל־אדניהם׃ 23 ויכן להם כל־אכל גדול וכאשר אכלו ושתו וישלחם וילכו אל־אדניהם ולא־יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל׃ 24 ויהי אחרי־כן ויקבץ בן־הדד מלך־ארם את־כל־מחנהו ויעל ויצר על־שמרון׃ 25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד־היות ראש־חמור בשמנים שקלים וקב חרי־יונים בחמשה שקלים כסף׃ 26 ויהי עבר מלך־ישראל על־החומה ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני המלך׃ 27 ויאמר לא יושיעך יהוה מאין אוליע לך המגרן ומן־היקב ויאמר המלך לה׃ 28 ויאמר לה המלך מה־לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך ונאכלהו היום ואת־בני נאכל למחר׃ 29 ונבשל את־בני ונאכלהו ואמר אליה ביום השני תני את־בנך ונאכלהו ותחבא את־בנה׃ 30 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה ויקרע בגדיו והוא עבר על־החומה ויראו העם והנה השק על־בשרו מבית׃ 31 ויאמר אסף יעשה־לי אלהים וכה יוסיף אם־יעמד ראש אלישע בן־שפט עליו היום׃ 32 ואלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר־הוא משלח אליו ויאמר אל־הזקנים הראיתם כי־שלח בן־המרצח הזה להסיר את־ראשי ראו השמרו בבוא המלאך סגרו את־הדלת ולחצתם אתו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו׃ 33 עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו ויאמר הנה־זאת מעם יהוה מה־אקוה ליהוה עוד׃

19 ܡܨܪ̈ܝܐ ܠܡܫܬܐ ܡܝ̈ܐ ܡܢ ܢܗܪܐ.܀ ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ
ܠܡܘܫܐ: ܐܡܪ ܠܐܗܪܘܢ. ܣܒ ܚܘܛܪܟ: ܘܐܪܝܡ
ܐܝܕܟ ܥܠ ܡ̈ܝܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ: ܥܠ ܢܗܪ̈ܘܬܗܘܢ. ܘܥܠ
ܦܪ̈ܕܝܣܝܗܘܢ: ܘܥܠ ܐܓܡ̈ܝܗܘܢ: ܘܥܠ ܟܘܢ̈ܫܐ ܕܡ̈ܝܗܘܢ:
ܘܢܗܘܘܢ ܕܡܐ: ܘܢܗܘܐ ܕܡܐ ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ:
20 ܒܩܝ̈ܣܐ ܘܒܟܐܦ̈ܐ.܀ ܘܥܒܕܘ ܗܟܢܐ ܡܘܫܐ ܘܐܗܪܘܢ:
ܐܝܟܢܐ ܕܦܩܕ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ. ܘܐܪܝܡ ܐܗܪܘܢ ܒܚܘܛܪܐ
ܕܒܐܝܕܗ: ܘܡܚܐ ܠܡ̈ܝܐ ܕܒܢܗܪܐ ܠܥܝܢ ܦܪܥܘܢ:
ܘܠܥܝܢ ܥܒ̈ܕܘܗܝ: ܘܗܦܟܘ ܟܠܗܘܢ ܡ̈ܝܐ
21 ܕܒܢܗܪܐ ܠܕܡܐ.܀ ܘܢܘܢ̈ܐ ܕܒܢܗܪܐ ܡܝܬܘ: ܘܣܪܝ
ܢܗܪܐ: ܘܠܐ ܐܫܟܚܘ ܡܨܪ̈ܝܐ ܠܡܫܬܐ ܡ̈ܝܐ ܡܢ
22 ܢܗܪܐ: ܘܗܘܐ ܕܡܐ ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ.܀ ܘܥܒܕܘ
ܗܟܢܐ ܚܪ̈ܫܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ ܒܚܪ̈ܫܝܗܘܢ: ܘܐܬܥܫܢ ܠܒܗ
ܕܦܪܥܘܢ: ܘܠܐ ܫܡܥ ܠܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ.܀
23 ܘܗܦܟ ܦܪܥܘܢ ܘܥܠ ܠܒܝܬܗ: ܘܗܕܐ ܠܐ ܣܡ
24 ܥܠ ܠܒܗ.܀ ܘܚܦܪܘ ܟܠܗܘܢ ܡܨܪ̈ܝܐ ܚܕܪ̈ܘܗܝ
ܕܢܗܪܐ ܡ̈ܝܐ ܠܡܫܬܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܗܘܘ
25 ܠܡܫܬܐ ܡܢ ܡ̈ܝܐ ܕܢܗܪܐ.܀ ܘܐܬܡܠܝܘ ܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ
ܡܢ ܒܬܪ ܕܡܚܐ ܡܪܝܐ ܠܢܗܪܐ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܚ.

1 ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ: ܥܘܠ ܠܘܬ ܦܪܥܘܢ: ܘܐܡܪ
ܠܗ: ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ: ܫܕܪ ܠܥܡܝ ܘܢܦܠܚܘܢܢܝ.܀
2 ܘܐܢ ܠܐ ܨܒܐ ܐܢܬ ܠܡܫܕܪܘ: ܗܐ ܡܚܐ ܐܢܐ ܠܟܠܗ
3 ܬܚܘܡܟ ܒܐܘܪ̈ܕܥܐ.܀ ܘܢܪܚܫ ܢܗܪܐ ܐܘܪ̈ܕܥܐ:
ܘܢܣܩܘܢ ܘܢܥܠܘܢ ܠܒܝܬܟ ܘܠܒܝܬ ܡܫܟܒܟ: ܘܠܒܝܬ
ܡܫܟܒܟ: ܘܥܠ ܥܪܣܟ: ܘܒܒܬ̈ܐ ܕܥܒ̈ܕܝܟ ܘܒܥܡܟ:
4 ܘܒܬܢܘܪ̈ܝܟ ܘܒܠܫ̈ܝܟ:܀ ܘܒܟ ܘܒܥܡܟ ܘܒܟܠܗܘܢ ܥܒ̈ܕܝܟ
5 ܢܣܩܘܢ ܐܘܪ̈ܕܥܐ.܀ ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ: ܐܡܪ
ܠܐܗܪܘܢ ܐܚܘܟ: ܐܪܝܡ ܐܝܕܟ ܒܚܘܛܪܟ ܥܠ
ܢܗܪ̈ܘܬܐ: ܘܥܠ ܐܓܡ̈ܐ ܘܥܠ ܦܪ̈ܕܝܣܐ: ܘܐܣܩ ܐܘܪ̈ܕܥܐ
6 ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ.܀ ܘܐܪܝܡ ܐܗܪܘܢ ܐܝܕܗ ܥܠ
ܡ̈ܝܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ: ܘܣܠܩܘ ܐܘܪ̈ܕܥܐ ܘܟܣܝܘ ܠܐܪܥܐ
7 ܕܡܨܪܝܢ.܀ ܘܥܒܕܘ ܗܟܢܐ ܐܦ ܚܪ̈ܫܐ ܒܚܪ̈ܫܝܗܘܢ:
8 ܘܐܣܩܘ ܐܘܪ̈ܕܥܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ.܀ ܘܩܪܐ
ܦܪܥܘܢ ܠܡܘܫܐ ܘܠܐܗܪܘܢ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܨܠܘ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܘܢܥܒܪ ܐܘܪ̈ܕܥܐ ܡܢܝ ܘܡܢ ܥܡܝ:
9 ܘܐܫܕܪ ܠܥܡܐ ܘܢܕܒܚܘܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ.܀ ܘܐܡܪ
ܡܘܫܐ ܠܦܪܥܘܢ: ܫܒܘܚ ܥܠܝ ܕܐܡܬܝ ܐܨܠܐ
ܥܠܝܟ: ܘܥܠ ܥܒ̈ܕܝܟ ܘܥܠ ܥܡܟ: ܘܢܥܒܪܘܢ
10 ܐܘܪ̈ܕܥܐ ܡܢܟ ܘܡܢ ܒܬ̈ܝܟ.܀ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܚܪ:
ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܡܠܬܟ: ܡܛܠ ܕܬܕܥ ܕܠܝܬ
11 ܐܝܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ.܀ ܘܢܥܒܪܘܢ ܐܘܪ̈ܕܥܐ ܡܢܟ ܘܡܢ
ܒܬ̈ܝܟ: ܘܡܢ ܥܒ̈ܕܝܟ ܘܡܢ ܥܡܟ: ܒܠܚܘܕ
12 ܕܒܢܗܪܐ ܢܫܬܚܪܘܢ.܀ ܘܢܦܩܘ ܡܘܫܐ ܘܐܗܪܘܢ
ܡܢ ܠܘܬ ܦܪܥܘܢ: ܘܨܠܝ ܡܘܫܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ
13 ܡܛܠ ܐܘܪ̈ܕܥܐ ܕܣܡ ܥܠ ܦܪܥܘܢ.܀ ܘܥܒܕ
ܡܪܝܐ ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܡܘܫܐ: ܘܡܝܬܘ ܐܘܪ̈ܕܥܐ ܡܢ ܒܬ̈ܐ:
14 ܘܡܢ ܕܪ̈ܬܐ ܘܡܢ ܚܩܠ̈ܬܐ.܀ ܘܟܢܫܘ ܐܢܘܢ ܟܕܫ̈ܝܢ ܟܕܫ̈ܝܢ:
15 ܘܣܪܝܬ ܐܪܥܐ.܀ ܘܚܙܐ ܦܪܥܘܢ ܕܗܘܐ ܪܘܚܐ: ܘܐܥܫܢ
ܠܒܗ ܘܠܐ ܫܡܥ ܠܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ.

16 ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ: ܐܡܪ ܠܐܗܪܘܢ: ܐܪܝܡ
ܚܘܛܪܟ ܘܡܚܝ ܠܥܦܪܐ ܕܐܪܥܐ: ܘܢܗܘܐ ܩܠܡܐ
17 ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ.܀ ܘܥܒܕܘ ܗܟܢܐ: ܘܐܪܝܡ
ܐܗܪܘܢ ܐܝܕܗ ܒܚܘܛܪܗ: ܘܡܚܐ ܠܥܦܪܐ ܕܐܪܥܐ:
ܘܗܘܐ ܩܠܡܐ ܒܒܢܝ̈ܢܫܐ ܘܒܒܥܝܪܐ: ܘܟܠܗ ܥܦܪܐ
ܕܐܪܥܐ: ܗܘܐ ܠܗ ܩܠܡܐ ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ.܀
18 ܘܥܒܕܘ ܗܟܢܐ ܐܦ ܚܪ̈ܫܐ ܒܚܪ̈ܫܝܗܘܢ: ܘܠܐ ܐܫܟܚܘ
ܠܡܦܩܘܬܗ ܠܩܠܡܐ: ܘܗܘܐ ܩܠܡܐ ܒܒܢܝ̈ܢܫܐ
19 ܘܒܒܥܝܪܐ.܀ ܘܐܡܪܘ ܚܪ̈ܫܐ ܠܦܪܥܘܢ: ܨܒܥܗ ܗܝ
ܕܐܠܗܐ. ܘܐܬܥܫܢ ܠܒܗ ܕܦܪܥܘܢ ܘܠܐ ܫܡܥ
ܠܗܘܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ.
20 ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ: ܩܘܡ ܒܨܦܪܐ ܘܐܬܬܥܝܕ
ܩܕܡ ܦܪܥܘܢ: ܗܐ ܢܦܩ ܠܡ̈ܝܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ:
ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ: ܫܕܪ ܠܥܡܝ ܘܢܦܠܚܘܢܢܝ.܀
21 ܘܐܢ ܠܐ ܨܒܐ ܐܢܬ ܠܡܫܕܪܘ ܠܥܡܝ: ܗܐ ܡܫܕܪ
ܐܢܐ ܥܠܝܟ: ܘܥܠ ܥܒ̈ܕܝܟ: ܘܥܠ ܒܬ̈ܝܟ: ܥܪܘܒܐ
ܘܥܠ ܥܡܟ: ܘܢܬܡܠܘܢ ܒܬ̈ܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ ܥܪܘܒܐ:
22 ܐܦ ܐܪܥܐ ܕܩܝܡܝܢ ܥܠܝܗ.܀ ܘܐܦܪܘܫ ܒܝܘܡܐ
ܗܘ ܠܐܪܥܐ ܕܓܫܢ: ܕܥܡܝ ܫܪܐ ܒܗ: ܕܠܐ
ܢܗܘܐ ܬܡܢ ܥܪܘܒܐ: ܡܛܠ ܕܬܕܥ ܕܐܢܐ ܐܢܐ
23 ܡܪܝܐ ܒܓܘܗ ܕܐܪܥܐ.܀ ܘܐܥܒܕ ܦܘܪܫܢܐ ܒܝܬ
24 ܥܡܝ ܠܥܡܟ: ܘܡܚܪ ܢܗܘܐ ܐܬܐ ܗܕܐ.܀ ܘܥܒܕ
ܡܪܝܐ ܗܟܢܐ: ܘܐܬܐ ܥܪܘܒܐ ܕܢܩܝܦ ܠܒܝܬ
ܦܪܥܘܢ ܘܠܒܝܬ ܥܒ̈ܕܘܗܝ: ܘܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ:
25 ܘܐܬܚܒܠܬ ܐܪܥܐ ܡܛܠ ܥܪܘܒܐ.܀ ܘܩܪܐ ܦܪܥܘܢ
ܠܡܘܫܐ ܘܠܐܗܪܘܢ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܙܠܘ ܕܒܘܚܘ
26 ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܒܐܪܥܐ.܀ ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ: ܠܐ
ܬܩܢ ܠܡܥܒܕ ܗܟܢܐ: ܡܛܠ ܕܡܢ ܢܟܦܘܬܐ
ܕܡܨܪ̈ܝܐ ܡܕܒܚܝܢܢ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܢ: ܘܐܢ ܕܒܚܝܢ
27 ܚܢܢ ܢܟܦܘܬܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ ܠܥܝ̈ܢܝܗܘܢ ܪܓܡܝܢ ܠܢ.܀ ܡܪܕܐ
ܕܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܢܐܙܠ ܒܡܕܒܪܐ: ܘܢܕܒܚ ܠܡܪܝܐ
28 ܐܠܗܢ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܢ.܀ ܘܐܡܪ ܦܪܥܘܢ: ܐܢܐ
ܡܫܕܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܘܬܕܒܚܘܢ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܒܡܕܒܪܐ:
ܒܠܚܘܕ ܪܚܝܩܘ ܠܐ ܬܪܚܩܘܢ ܠܡܐܙܠ: ܘܨܠܘ
29 ܐܦ ܥܠܝ.܀ ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܦܪܥܘܢ: ܗܐ ܢܦܩ
ܐܢܐ ܡܢ ܠܘܬܟ: ܘܐܨܠܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ: ܘܢܥܒܪ
ܥܪܘܒܐ ܡܢ ܦܪܥܘܢ: ܘܡܢ ܥܒ̈ܕܘܗܝ: ܘܡܢ ܥܡܗ
ܡܚܪ: ܒܠܚܘܕ ܕܠܐ ܢܘܣܦ ܦܪܥܘܢ ܠܡܕܓܠܘ:
30 ܕܠܐ ܢܫܕܪ ܠܥܡܐ ܘܢܕܒܚܘܢ ܠܡܪܝܐ.܀ ܘܢܦܩ
ܡܘܫܐ ܡܢ ܠܘܬ ܦܪܥܘܢ: ܘܨܠܝ ܩܕܡ ܡܪܝܐ.܀
31 ܘܥܒܕ ܡܪܝܐ ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܡܘܫܐ: ܘܥܒܪ ܥܪܘܒܐ
ܡܢ ܦܪܥܘܢ: ܘܡܢ ܥܒ̈ܕܘܗܝ ܘܡܢ ܥܡܗ: ܘܠܐ
32 ܐܫܬܚܪ ܐܦܠܐ ܚܕ.܀ ܘܐܥܫܢ ܦܪܥܘܢ ܠܒܗ ܐܦ
ܒܙܒܢܐ ܗܢܐ: ܘܠܐ ܫܕܪ ܠܥܡܐ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܛ.

1 ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ: ܥܘܠ ܠܘܬ ܦܪܥܘܢ:
ܘܐܡܪ ܠܗ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܥܒܪ̈ܝܐ:
2 ܫܕܪ ܠܥܡܝ ܘܢܦܠܚܘܢܢܝ.܀ ܘܐܢ ܠܐ ܨܒܐ ܐܢܬ
ܠܡܫܕܪܘ: ܘܬܘܒ ܐܢܬ ܡܚܒܫ ܐܢܬ
3 ܒܗܘܢ.܀ ܗܐ ܐܝܕܗ ܕܡܪܝܐ ܗܘܝܐ ܒܩܢܝܢܟ

25 בְּמִדְבַּר: אֵת מִשְׁפְּטֵי דָּוִד.* וְשָׁמַרְתֶּם
לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִים וְאֶת חֻקַּי
וְאֶת תּוֹרָתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת
אֲבוֹתָם יִשְׁמֹרוּ לַעֲשׂוֹת: וְיָשְׁבוּ עַל
24 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר
יָשְׁבוּ עָלֶיהָ אֲבוֹתֵיכֶם.* וְיָשְׁבוּ עָלֶיהָ הֵם
וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד עוֹלָם וְדָוִד עַבְדִּי
25 נָשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם: וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית
שָׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם תִּהְיֶה אוֹתָם וְנָתַתִּים
וְהִרְבֵּיתִי אוֹתָם וְנָתַתִּי אֶת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם
27 לְעוֹלָם: וְהָיָה מִשְׁכָּנִי עֲלֵיהֶם וְהָיִיתִי לָהֶם
לֵאלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ לִי לְעָם.* וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם
כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדֵּשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל בִּהְיוֹת
מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם: וַיְהִי דְבַר יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר: וְאַתָּה בֶּן אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ אֶל
גּוֹג אֶרֶץ הַמָּגוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁךְ וְתֻבָל
וְהִנָּבֵא עָלָיו: וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
הִנְנִי אֵלֶיךָ גּוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁךְ וְתֻבָל:
וְשׁוֹבַבְתִּיךָ וְנָתַתִּי חַחִים בִּלְחָיֶיךָ וְהוֹצֵאתִי
אוֹתְךָ וְאֶת כָּל חֵילֶךָ סוּסִים וּפָרָשִׁים לְבֻשֵׁי
מִכְלוֹל כֻּלָּם קְהַל רַב צִנָּה וְסֹחֵרֵי חֲרָבוֹת כֻּלָּם:
פָּרַס כּוּשׁ וּפוּט אִתָּם כֻּלָּם מָגֵן וְכוֹבָע:
גֹּמֶר וְכָל אֲגַפָּיו בֵּית תּוֹגַרְמָה יַרְכְּתֵי צָפוֹן
וְאֶת כָּל אֲגַפָּיו עַמִּים רַבִּים אִתָּךְ: הִכּוֹן
וְהָכֵן לְךָ אַתָּה וְכָל קְהָלֶיךָ הַנִּקְהָלִים עָלֶיךָ
וְהָיִיתָ לָהֶם לְמִשְׁמָר: מִיָּמִים רַבִּים תִּפָּקֵד
בְּאַחֲרִית הַשָּׁנִים תָּבוֹא אֶל אֶרֶץ מְשׁוֹבֶבֶת
מֵחֶרֶב מְקֻבֶּצֶת מֵעַמִּים רַבִּים עַל הָרֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הָיוּ לְחָרְבָּה תָּמִיד וְהִיא מֵעַמִּים הוּצְאָה
וְיָשְׁבוּ בֶטַח כֻּלָּם: וְעָלִיתָ כַּשֹּׁאָה תָּבוֹא
כֶּעָנָן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ תִּהְיֶה אַתָּה וְכָל אֲגַפֶּיךָ
וְעַמִּים רַבִּים אִתָּךְ: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַעֲלוּ דְבָרִים עַל לִבֶּךָ וְחָשַׁבְתָּ
מַחֲשֶׁבֶת רָעָה: וְאָמַרְתָּ אֶעֱלֶה עַל אֶרֶץ
פְּרָזוֹת אָבוֹא אֶל שַׁאֲנַנִּים יֹשְׁבֵי לָבֶטַח כֻּלָּם
יֹשְׁבִים בְּאֵין חוֹמָה וּבְרִיחַ וּדְלָתַיִם אֵין לָהֶם:
לָשָׁלָל שָׁלָל וְלָבַז בַּז לְהָשִׁיב יָדְךָ עַל
חָרְבוֹת נוֹשָׁבוֹת וְעַל עַם מְאֻסָּף מִגּוֹיִם עֹשֶׂה
מִקְנֶה וְקִנְיָן יֹשְׁבֵי עַל טַבּוּר הָאָרֶץ: שְׁבָא
וּדְדָן וְסֹחֲרֵי תַרְשִׁישׁ וְכָל כְּפִירֶיהָ יֹאמְרוּ
לְךָ הֲלָשָׁלָל אַתָּה בָּא הֲלָבַז הִקְהַלְתָּ קָהָלְךָ
לָשֵׂאת כֶּסֶף וְזָהָב לָקַחַת מִקְנֶה וְקִנְיָן לָשֵׂאת
שָׁלָל גָּדוֹל מְאֹד: וְנָבֵאתָ בֶּן אָדָם וְאָמַרְתָּ
לְגוֹג כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲלֹא בַּיּוֹם הַהוּא
בְּשֶׁבֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל לָבֶטַח תֵּדָע: וּבָאתָ
מִמְּקוֹמְךָ מִיַּרְכְּתֵי צָפוֹן אַתָּה וְעַמִּים רַבִּים
אִתָּךְ רֹכְבֵי סוּסִים כֻּלָּם קָהָל גָּדוֹל וְחַיִל רָב:
וְעָלִיתָ עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל כֶּעָנָן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ
הָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְהֵבֵאתִיךָ עַל אַרְצִי
לְמַעַן דַּעַת אֹתִי הַגּוֹיִם בְּהִקָּדְשִׁי בְךָ לְעֵינֵיהֶם
גּוֹג: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַאַתָּה הוּא אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי בְּיָמִים קַדְמוֹנִים בְּיַד עֲבָדַי נְבִיאֵי
יִשְׂרָאֵל הַנִּבְּאִים בַּיָּמִים הָהֵם שָׁנִים הֲבִיאֹתִיךָ
עֲלֵיהֶם: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא בְּיוֹם בּוֹא גּוֹג עַל
אַדְמַת יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה תַּעֲלֶה חֲמָתִי
בְּאַפִּי: וּבְקִנְאָתִי בְּאֵשׁ עֶבְרָתִי דִּבַּרְתִּי אִם
לֹא בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה רַעַשׁ גָּדוֹל עַל אַדְמַת
יִשְׂרָאֵל: וְרָעֲשׁוּ מִפָּנַי דְּגֵי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וְחַיַּת הַשָּׂדֶה וְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאֲדָמָה
וְכָל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְנֶהֶרְסוּ
הָהָרִים וְנָפְלוּ הַמַּדְרֵגוֹת וְכָל חוֹמָה לָאָרֶץ
תִּפּוֹל: וְקָרָאתִי עָלָיו לְכָל הָרַי חַרְבִּי נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה חֶרֶב אִישׁ בְּאָחִיו תִּהְיֶה: וְנִשְׁפַּטְתִּי
אִתּוֹ בְּדֶבֶר וּבְדָם וְגֶשֶׁם שׁוֹטֵף וְאַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ
אֵשׁ וְגָפְרִית אַמְטִיר עָלָיו וְעַל אֲגַפָּיו וְעַל עַמִּים
רַבִּים אֲשֶׁר אִתּוֹ: וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְהִתְקַדַּשְׁתִּי
וְנוֹדַעְתִּי לְעֵינֵי גּוֹיִם רַבִּים וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה:
וְאַתָּה בֶּן אָדָם הִנָּבֵא עַל גּוֹג וְאָמַרְתָּ כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֵלֶיךָ גּוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ
מֶשֶׁךְ וְתֻבָל: וְשׁוֹבַבְתִּיךָ וְשִׁשֵּׁאתִיךָ וְהַעֲלִיתִיךָ
וְהִדְרַכְתִּיךָ עַל הָרֵי יִשְׂרָאֵל: וְהִכִּיתִי אֶת
קַשְׁתְּךָ מִיַּד שְׂמֹאולֶךָ וְאֶת חִצֶּיךָ מִיַּד יְמִינְךָ
אַפִּיל: עַל הָרֵי יִשְׂרָאֵל תִּפּוֹל אַתָּה וְכָל
אֲגַפֶּיךָ וְעַמִּים אֲשֶׁר אִתָּךְ לְעַיִט צִפּוֹר כָּל
כָּנָף וְחַיַּת הַשָּׂדֶה נְתַתִּיךָ לְאָכְלָה: עַל פְּנֵי
הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי
יְהוִה: וְשָׁלַחְתִּי אֵשׁ בְּמָגוֹג וּבְיוֹשְׁבֵי הָאִיִּים
לָבֶטַח וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה: וְאֶת שֵׁם קָדְשִׁי
אוֹדִיעַ בְּתוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אַחֲלִל אֶת
שֵׁם קָדְשִׁי עוֹד וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי יְהוָה
קָדוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל: הִנֵּה בָאָה וְנִהְיְתָה נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה הוּא הַיּוֹם אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי: וְיָצְאוּ
יוֹשְׁבֵי עָרֵי יִשְׂרָאֵל וּבָעֲרוּ בָאֵשׁ וְהִסִּיקוּ
נֶשֶׁק וְצִנָּה מָגֵן וְקֶשֶׁת וְנַבּוּט יָדוֹת וְרֹמַח
וּבִעֲרוּ בָהֶם אֵשׁ שֶׁבַע שָׁנִים: וְלֹא יִשְׂאוּ
עֵצִים מִן הַשָּׂדֶה וְלֹא יַחְטְבוּ מִן הַיְעָרִים כִּי
בַנֶּשֶׁק יַסִּקוּ אֵשׁ וּבָזְזוּ בזיהם אֶת בּזָזֵיהֶם
וְשָׁלְלוּ אֶת שׁלליהם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: וְהָיָה
בַּיּוֹם הַהוּא אֶתֵּן לְגוֹג מְקוֹם שָׁם קֶבֶר בְּיִשְׂרָאֵל
גֵּי הָעֹבְרִים קִדְמַת הַיָּם וְחֹסֶמֶת הָעֹבְרִים
וְשָׁם יִקְבְּרוּ אֶת גּוֹג וְאֶת כָּל הֲמוֹנוֹ וְקָרְאוּ
גֵּי הֲמוֹן גּוֹג: וְקָבְרוּ בֵית יִשְׂרָאֵל לְמַעַן
טַהֵר אֶת הָאָרֶץ שִׁבְעָה חֳדָשִׁים: וְקָבְרוּ כָּל
עַם הָאָרֶץ וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם יוֹם הִכָּבְדִי נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה: וְאַנְשֵׁי תָמִיד יַבְדִּילוּ עֹבְרֵי
הָאָרֶץ מְקַבְּרִים אֶת הָעֹבְרִים אֶת פְּנֵי הָאָרֶץ
לְטַהֲרָהּ מִקְצֵה שִׁבְעָה חֳדָשִׁים יַחְפְּשׂוּ: וְעָבְרוּ
הָעֹבְרִים בָּאָרֶץ וְרָאָה עֶצֶם אָדָם וּבָנָה צִיּוּן
אֵצֶל עַד קָבְרוֹ הַקְּבָרִים אֹתוֹ בְּגֵי הֲמוֹן גּוֹג:
וְגַם שֵׁם עִיר הֲמוֹנָה וְטִהֲרוּ אֶת הָאָרֶץ:
וְאַתָּה בֶּן אָדָם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֱמֹר
לְכָל צִפּוֹר כָּנָף וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה הִקָּבְצוּ
וָבֹאוּ הַאַסְפוּ מִסָּבִיב עַל זִבְחִי אֲשֶׁר אֲנִי זֹבֵחַ
לָכֶם זֶבַח גָּדוֹל עַל הָרֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲכַלְתֶּם
בָּשָׂר וּשְׁתִיתֶם דָּם: בְּשַׂר גִּבּוֹרִים תֹּאכֵלוּ
וְדַם נְשִׂיאֵי הָאָרֶץ תִּשְׁתּוּ אֵילִים כָּרִים
וְעַתּוּדִים פָּרִים כֻּלָּם מְרִיאֵי בָשָׁן: וַאֲכַלְתֶּם
חֵלֶב לְכָלָה וּשְׁתִיתֶם דָּם לְשִׁכָּרוֹן מִזִּבְחִי
אֲשֶׁר זָבַחְתִּי לָכֶם: וְשָׂבַעְתֶּם עַל שֻׁלְחָנִי
מִסּוּס וָרֶכֶב גִּבּוֹר וְכָל אִישׁ מִלְחָמָה נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה: וְנָתַתִּי אֶת כְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם וְרָאוּ
כָּל הַגּוֹיִם אֶת מִשְׁפָּטִי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְאֶת
יָדִי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בָּם: וְיָדְעוּ בֵית יִשְׂרָאֵל כִּי
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם מִן הַיּוֹם הַהוּא וָהָלְאָה:
וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי בַעֲוֹנָם גָּלוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל
עַל כִּי מָעֲלוּ בִי וָאַסְתִּר פָּנַי מֵהֶם וָאֶתְּנֵם
בְּיַד צָרֵיהֶם וַיִּפְּלוּ כֻלָּם בַּחָרֶב: כְּטֻמְאָתָם
וְכִפְשָׁעֵיהֶם עָשִׂיתִי לָהֶם וָאַסְתִּר פָּנַי מֵהֶם:
לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עַתָּה אָשִׁיב אֶת
שְׁבוּת יַעֲקֹב וְרִחַמְתִּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְקִנֵּאתִי
לְשֵׁם קָדְשִׁי: וְנָשְׂאוּ כְלִמָּתָם וְכָל מַעֲלָם
אֲשֶׁר מָעֲלוּ בִי בְּשִׁבְתָּם לָבֶטַח עַל אַדְמָתָם
וְאֵין מַחֲרִיד: בְּשׁוּבִי אוֹתָם מֵעַמִּים וְקִבַּצְתִּים
מֵאַרְצוֹת אֹיְבֵיהֶם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָהֶם לְעֵינֵי גּוֹיִם
רַבִּים: וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בְּהַגְלוֹתִי
אוֹתָם אֶל הַגּוֹיִם וְקִבַּצְתִּים עַל אַדְמָתָם וְלֹא
אוֹתִיר עוֹד מֵהֶם שָׁמָּה: וְלֹא אַסְתִּיר עוֹד
פָּנַי מֵהֶם כִּי שָׁפַכְתִּי אֶת רוּחִי אֶת בֵּית
יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים
וַחֲמִשָּׁה לִגְלוּתֵנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בֶּעָשׂוֹר
לַחֹדֶשׁ בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הֻכְּתָה
הָעִיר בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הָיְתָה עָלַי יַד יְהוָה
וַיָּבֵא אֹתִי שָׁמָּה: בְּמַרְאוֹת אֱלֹהִים הֵבִיא
אֹתִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיַּנִּיחֵנִי עַל הַר גָּבֹהַּ מְאֹד
וְעָלָיו כְּמִבְנֵה עִיר מִנֶּגֶב: וַיָּבֵא אֹתִי שָׁמָּה
וְהִנֵּה אִישׁ מַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה נְחֹשֶׁת וּפְתִיל
פִּשְׁתִּים בְּיָדוֹ וְקָנֶה הַמִּדָּה וְהוּא עֹמֵד בַּשָּׁעַר:
וַיְדַבֵּר אֵלַי הָאִישׁ בֶּן אָדָם רְאֵה בְעֵינֶיךָ וּבְאָזְנֶיךָ
שְׁמָע וְשִׂים לִבְּךָ לְכֹל אֲשֶׁר אֲנִי מַרְאֶה אֹתָךְ
כִּי לְמַעַן הַרְאוֹתְךָ הֻבָאתָ הֵנָּה כָּל אֲשֶׁר תִּרְאֶה
הַגֶּד לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֶת הַמַּרְאֶה: וְהִנֵּה חוֹמָה
מִחוּץ לַבַּיִת סָבִיב סָבִיב וּבְיַד הָאִישׁ קָנֶה
הַמִּדָּה שֵׁשׁ אַמּוֹת בָּאַמָּה וְטֹפַח וַיָּמָד אֶת
רֹחַב הַבִּנְיָן קָנֶה אֶחָד וְקוֹמַת הַקָּנֶה אֶחָד:
וַיָּבֹא אֶל שַׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ קָדִים וַיַּעַל
בְּמַעֲלוֹתָיו וַיָּמָד אֶת סַף הַשַּׁעַר קָנֶה אֶחָד
רֹחַב וְאֶת סַף אֶחָד קָנֶה אֶחָד רֹחַב: וְהַחֲדָרִים
קָנֶה אֶחָד אֹרֶךְ וְקָנֶה אֶחָד רֹחַב וּבֵין הַחֲדָרִים
חָמֵשׁ אַמּוֹת וְסַף הַשַּׁעַר מִבַּיִת לָאוּלָם הַשַּׁעַר
קָנֶה אֶחָד: וַיָּמָד אֵת אוּלָם הַשַּׁעַר קָנֶה אֶחָד:
וַיָּמָד אוּלָם הַשַּׁעַר שְׁמֹנֶה אַמּוֹת וְאֵילָיו שְׁתַּיִם
אַמּוֹת וְאוּלָם הַשַּׁעַר לַבַּיִת: וְחַדְרֵי הַשַּׁעַר
קֵדְמָה שְׁלֹשָׁה מִזֶּה וּשְׁלֹשָׁה מִזֶּה מִדָּה אַחַת
לִשְׁלָשְׁתָּם וּמִדָּה אַחַת לָאֵלִים מִזֶּה וּמִזֶּה:
וַיָּמָד רֹחַב פֶּתַח הַשַּׁעַר עֶשֶׂר אַמּוֹת וְרֹחַב
הַשַּׁעַר שָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה: וּגְבוּל לִפְנֵי
הַחֲדָרִים אַמָּה אֶחָת וְאַמָּה גְּבוּל מִזֶּה וְהַחֲדָר
שֵׁשׁ אַמּוֹת מִזֶּה וְשֵׁשׁ אַמּוֹת מִזֶּה: וַיָּמָד
אֶת הַשַּׁעַר מִגַּג לְגַג רֹחַב עֶשְׂרִים וַחֲמֵשׁ
אַמּוֹת פֶּתַח אֶל פֶּתַח: וַיַּעַשׂ אֵילִים אֶל
הֶחָצֵר הַפְּנִימִית וְלִשְׁכוֹת בְּאוּלָם הַשָּׁעַר
פְּנִימָה חֲמִשִּׁים אַמָּה: וְלִשְׁכוֹת וְאֵילֵיהֶם
וְאוּלָמָם לַשַּׁעַר הַחִיצוֹן מִסְגְּרוֹת סָבִיב סָבִיב
וְאוּלָם לַשַּׁעַר מִבַּיִת חֲמִשִּׁים אַמָּה: וְעַל
אוּלָם הַשַּׁעַר הַחִיצוֹן אֵילֵי עֲצֵי תְּמָרִים
וְאוּלָמוֹ מִבַּיִת לַשַּׁעַר שְׁמֹנֶה אַמּוֹת: וְאוּלָמוֹ
שְׁמֹנֶה אַמּוֹת וְאֵילָיו שְׁתַּיִם אַמּוֹת וְאוּלָם
הַשַּׁעַר לַבַּיִת: וְחַדְרֵי הַשַּׁעַר הַחִיצוֹן שְׁלֹשָׁה
מִזֶּה וּשְׁלֹשָׁה מִזֶּה מִדָּה אַחַת לִשְׁלָשְׁתָּם
וּמִדָּה אַחַת לָאֵלִים מִזֶּה וּמִזֶּה: וַיָּמָד רֹחַב
פֶּתַח הַשַּׁעַר עֶשֶׂר אַמּוֹת וְרֹחַב הַשַּׁעַר עֶשֶׂר
אַמּוֹת: וַיָּמָד אֶת הַשַּׁעַר מִגַּג לְגַג רֹחַב עֶשְׂרִים
וַחֲמֵשׁ אַמּוֹת פֶּתַח אֶל פֶּתַח: וְאוּלָמוֹ לַחֲצַר
הַחִיצוֹנָה וְאֵילֵי עֲצֵי תְּמָרִים עַל אוּלָמוֹ וּשְׁמֹנֶה
מַעֲלוֹת מַעֲלֵיהֶם וַיָּבֵא אֹתִי אֶל הַחֲצַר הַפְּנִימִית
בְּשַׁעַר הַחִיצוֹן קָדִים וַיָּמָד אֶת הַשַּׁעַר הַזֶּה
מִגַּג לְגַג רֹחַב עֶשְׂרִים וַחֲמֵשׁ אַמּוֹת פֶּתַח אֶל
פֶּתַח: וְחַדְרֵי הַשַּׁעַר הַזֶּה שְׁלֹשָׁה מִזֶּה וּשְׁלֹשָׁה
מִזֶּה וְאֵילָיו וְאוּלָמוֹ וַיָּמָד אֹתָם מִדָּה אַחַת
וְאוּלָם הַשַּׁעַר הַזֶּה וְאֵילָיו וְאוּלָמוֹ וַיָּמָד אֹתָם
מִדָּה אַחַת: וְאוּלָמוֹ וְאֵילָיו וְאוּלָמוֹ וַיָּמָד אֹתָם
מִדָּה אַחַת וְאוּלָם הַשַּׁעַר הַזֶּה וְאֵילָיו וְאוּלָמוֹ
וַיָּמָד אֹתָם מִדָּה אַחַת: וְאוּלָמוֹ וְאֵילָיו וְאוּלָמוֹ
וַיָּמָד אֹתָם מִדָּה אַחַת וְאוּלָם הַשַּׁעַר הַזֶּה
וְאֵילָיו וְאוּלָמוֹ וַיָּמָד אֹתָם מִדָּה אַחַת: וְאוּלָמוֹ
וְאֵילָיו וְאוּלָמוֹ וַיָּמָד אֹתָם מִדָּה אַחַת וְאוּלָם
הַשַּׁעַר הַזֶּה וְאֵילָיו וְאוּלָמוֹ וַיָּמָד אֹתָם מִדָּה
אַחַת: וְאוּלָמוֹ וְאֵילָיו וְאוּלָמוֹ וַיָּמָד אֹתָם מִדָּה
אַחַת וְאוּלָם הַשַּׁעַר הַזֶּה וְאֵילָיו וְאוּלָמוֹ וַיָּמָד
אֹתָם מִדָּה אַחַת: וְאוּלָמוֹ וְאֵילָיו וְאוּלָמוֹ וַיָּמָד
אֹתָם מִדָּה אַחַת וְאוּלָם הַשַּׁעַר הַזֶּה וְאֵילָיו
וְאוּלָמוֹ וַיָּמָד אֹתָם מִדָּה אַחַת: וְאוּלָמוֹ וְאֵילָיו
וְאוּלָמוֹ וַיָּמָד אֹתָם מִדָּה אַחַת וְאוּלָם הַשַּׁעַר
הַזֶּה וְאֵילָיו וְאוּלָמוֹ וַיָּמָד אֹתָם מִדָּה אַחַת:
וְאוּלָמוֹ

ואתה זרע יהוה: ואכלו ושבעו ופרו ורבו
ושבו לעשות את אשר צוה יהוה את אבותיכם:
20 וכאשר הפיר יהוה עליכם את כל הדבר הרע
כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הטוב עד
21 השמידו אתכם מעל האדמה אשר אתה בא
שמה לרשתה: והפיצך יהוה בעמים מקצה
הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים
22 אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן:
ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף
רגלך כי נתן יהוה לך שם לב רגז וכלות עינים
23 ונגון נפש: והיו חייך תלאים לך מפחד לילה
ויומם ולא תאמין בחייך: בבקר תאמר מי
יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד
24 לבבך אשר תפחד ומראה עיניך אשר תראה:
והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר
אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה ונתקשרתם
שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה:

כי אם לשמור לעשות את כל דברי התורה
הזאת הכתובים בספר הזה לירא את השם
הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: והפלא
יהוה את מכותך ואת מכות זרעך מכות גדלות
ונאמנות ורעות חולים ורבים: והשיב בך את
כל מדוי מצרים אשר יגעת מפניהם ודבקו בך:
גם כל חולי וכל מכה אשר לא כתובה בספר
התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך:
ונשארתם במתי מספר תחת אשר הייתם ככוכבי
השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך:
והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם
ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד
אתכם והסיתם מעל האדמה אשר אתה בא
שמה לרשתה: ופיצך יהוה בכל העמים מקצה
הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן:
ובגוים ההם לא תרגיע ולא תהיה מנוחה לכף
רגלך כי נתן יהוה לך שם לב רגז וכלות עינים
ונגון נפש: והיו חייך תלאים לך מפחד לילה
ויומם ולא תאמין בחייך: בבקר תאמר מי
יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד
לבבך אשר תפחד ומראה עיניך אשר תראה:
והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר
אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה ונתקשרתם
שם לאויביך לעבדים ולשפחות ואין קונה:

פרשה ז׳.

אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה
לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית
אשר כרת אתם בחורב: ויקרא משה אל כל
ישראל ויאמר אליהם אתם ראיתם את כל
אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל ארצו: המסות הגדלות אשר
ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם:
ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות
ואזנים לשמע עד היום הזה: ואולך אתכם
ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם מעליכם
ונעלך לא בלתה מעל רגלך: לחם לא אכלתם
ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה
אלהיכם: ותבאו עד המקום הזה ויצא סיחון
מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה
ונכם: ונשמרתם את דברי הברית הזאת
ועשיתם אותם למען תשכילו את כל אשר
תעשון: אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה
אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם
כל איש ישראל: טפכם נשיכם וגרך אשר
בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך:
לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה
אלהיך כרת עמך היום: למען הקים אתך היום
לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך
וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב:
ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת
ואת האלה הזאת: כי את אשר יש פה עמנו
עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו
פה עמנו היום: כי אתם ידעתם את אשר
ישבנו בארץ מצרים ואשר עברנו בקרב הגוים
אשר עברתם: ותראו את שקוציהם ואת גלליהם
עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם: פן יש בכם
איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו
פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את
אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש
ולענה: והיה בשמעו את דברי האלה הזאת
והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות
לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה: לא
יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה
וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה
בספר התורה הזאת ומחה יהוה את שמו מתחת
השמים: והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל
ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזאת:
ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם
והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות
הארץ ההיא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה:
גפרית ומלח שרפת כל ארצה לא תזרע ולא
תצמח ולא תעלה בה כל עשב כמהפכת סדם
ועמרה אדמה וצבויים אשר הפך יהוה באפו
ובחמתו: וכל הגוים יאמרו על מה עשה יהוה
ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה:
ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי
אבותם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ
מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו
להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם:
ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל
הקללה הכתובה בספר הזה: ויתשם יהוה מעל
אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל
ארץ אחרת כיום הזה: הנסתרות ליהוה אלהינו
והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל
דברי התורה הזאת:

פרשה ח׳.

והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה
והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך
בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה:
ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו ככל אשר
אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל
נפשך: ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך
ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה
אלהיך שמה: אם יהיה נדחך בקצה השמים
משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך
יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך
וירשתה והיטבך והרבך מאבותיך: ומל יהוה
אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את
יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך:
ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על
אויביך ועל שונאיך אשר רדפוך: ואתה תשוב
ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו
אשר אנכי מצוך היום: והותירך יהוה אלהיך
בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך
ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך
לטוב כאשר שש על אבותיך: כי תשמע בקול
יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה
בספר התורה הזאת כי תשוב אל יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך: כי המצוה הזאת אשר
אנכי מצוך היום לא נפלאת היא ממך ולא
רחוקה היא: לא בשמים היא לאמר מי יעלה
לנו השמימה ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה:
ולא מעבר לים היא לאמר מי יעבר לנו אל עבר
הים ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה: כי
קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו:
ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב
ואת המות ואת הרע: אשר אנכי מצוך היום
לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר
מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך
יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה:
והיה אם לבבך יפנה ולא תשמע והדחת
והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם: הגדתי
לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים
על האדמה אשר אתה עבר את הירדן בא שמה
לרשתה: העידתי בכם היום את השמים ואת
הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה
ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: לאהבה
את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא
חייך והאריך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם:

פרשה ט׳.

וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל
ישראל: ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה
אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה
אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: יהוה
אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים
האלה מלפניך וירשתם אותם יהושע הוא עבר
לפניך כאשר דבר יהוה: ועשה יהוה להם
כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם
אשר השמיד אתם: ונתנם יהוה לפניכם והכיתם
להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: חזקו
ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה
אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך:
ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל
ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם
הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת
להם ואתה תנחיל אותם: ויהוה הוא ההלך
לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא
תירא ולא תחת: ויכתב משה את התורה הזאת
ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון
ברית יהוה ואל כל זקני ישראל: ויצו משה
אתם לאמר מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה
בחג הסכות: בבוא כל ישראל לראות את פני
יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את
התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: הקהל
את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר
בשעריך למען ישמעו וילמדו ויראו את יהוה
אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה
הזאת: ובניהם אשר לא ידעו ישמעו וילמדו
ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם
חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן
שמה לרשתה: ויאמר יהוה אל משה הנה קרבו
ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל
מועד ואצונו ויתיצב משה ויהושע וילכו
ויתיצבו באהל מועד: וירא יהוה באהל בעמוד
ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: ויאמר
יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם
הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא
שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי
אתו: וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי
פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות
וצרות והאמר ביום ההוא הלא על כי אין
אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה: ואנכי
הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה
אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: ועתה
כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני
ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת
לעד בבני ישראל: כי אביאנו אל האדמה אשר
נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע
ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני
והפר את בריתי: והיה כי תמצאנה אתו רעות
רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי
לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר
הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר
נשבעתי: ויכתב משה את השירה הזאת ביום
ההוא וילמדה את בני ישראל: ויצו את יהושע
בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני
ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי
אהיה עמך: והיה כאשר כלה משה לכתב את
דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: ויצו משה
את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: לקח
את ספר התורה הזאת ושמתם אתו מצד ארון
ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד: כי אנכי
ידעתי את מרים ואת עורפך הקשה הן בעודני
חי עמכם היום מרים הייתם עם יהוה ואף כי
אחרי מותי: הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם
ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה
והעידתי בם את השמים ואת הארץ: כי ידעתי
את אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם והקרתה אתכם הרעה
באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה
להכעיסו במעשה ידיכם: וידבר משה באזני כל
קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם:

פרשה י׳.

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי:
יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירם
עלי דשא וכרביבים עלי עשב: כי שם יהוה
אקרא הבו גדל לאלהינו: הצור תמים פעלו כי
כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק
וישר הוא: שחת לו לא בניו מומם דור עקש
ופתלתל: הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא
חכם הלא הוא אביך קנך הוא עשך ויכוננך:
זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך
ויגדך זקניך ויאמרו לך: בהנחל עליון גוים
בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר
בני ישראל: כי חלק יהוה עמו יעקב חבל
נחלתו: ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישימון
יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו: כנשר
יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו
ישאהו על אברתו: יהוה בדד ינחנו ואין עמו
אל נכר: ירכבהו על במתי ארץ ויאכל תנובת
שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור:
חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילי בני
בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב
תשתה חמר: ויישר ישורון ויבעט שמנת עבית
כסית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו:
יקניאוהו בזרים בתועבות יכעיסוהו: יזבחו
לשדים לא אלוה אלהות לא ידעום חדשים
מקרוב באו לא שערום אבותיכם: צור ילדך
תשי ותשכח אל מחוללך: וירא יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנותיו: ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם כי דור תהפכות המה בנים
לא אמן בם: הם קנאוני בלא אל כעסוני
בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל
אכעיסם: כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול
תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי הרים:
אספה עלימו רעות חצי אכלה בם: מזי רעב
ולחמי רשף וקטב מרי ושן אשלח בם עם חמת
זחלי עפר: מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה
גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה:
אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: לולי
כעס אויב פן יתנכרו צריהמו פן יאמרו ידינו
רמה ולא יהוה פעל כל זאת: כי גוי אבד עצות
המה ואין בהם תבונה: לו חכמו ישכילו זאת
יבינו לאחריתם: איכה ירדף אחד אלף ושנים
יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה
הסגירם: כי לא כצורנו צורם ואויבינו פלילים:
כי מגפן סדם גפנם ומשדמות עמרה ענבמו
ענבי רעלות אשכלות מרורות למו: חמת
תנינם יין וראש פתנים אכזרי: הלא הוא כמס
עמדי חתום באוצרותי: לי נקם ושלם לעת תמוט
רגלם כי קרוב יום אידם וחשו עתדות למו:
כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה
כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב: ואמר איה
אלהימו צור חסיו בו: אשר חלב זבחימו יאכלו
ישתו יין נסכמו יקומו ויעזרוכם יהי עליכם
סתרה: ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים
עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא
ואין מידי מציל: כי אשא אל שמים ידי ואמרתי
חי אני לעולם: אם שנותי ברק חרבי ותאחז
במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם:
אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל
ושבי מראש פרעות אויב: הרנינו גוים עמו כי
דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו
עמו: וישב משה וידבר את כל דברי השירה
הזאת באזני העם הוא והושע בן נון: ויכל משה
לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל:
ויאמר אליהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר
אנכי מעיד בכם היום אשר תצוום את בניכם
לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת:
כי לא דבר ריק הוא מכם כי הוא חייכם
ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם
עברים את הירדן שמה לרשתה: וידבר יהוה
אל משה בעצם היום הזה לאמר: עלה אל הר
העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על
פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן
לבני ישראל לאחזה: ומת בהר אשר אתה עלה
שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך
בהר ההר ויאסף אל עמיו: על אשר מעלתם בי
בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על
אשר לא קדשתם אתי בתוך בני ישראל: כי
מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ
אשר אני נתן להם בני ישראל:

פרשה י״א.

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את
בני ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני בא
וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת
קדש מימינו אשדת למו: אף חבב עמים כל
קדשיו בידך וכלו תכו לרגלך ישא מדברתיך:
תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי
בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
ישראל: יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר:
וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה
ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה:
וללוי אמר תמיך ואורך לאיש חסידך אשר
נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה: האמר
לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר
ואת בניו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך
ינצרו: יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל
ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך: ברך
יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו
ומשנאיו מן יקומון: לבנימן אמר ידיד יהוה
ישכן לבטח עליו חופף עליו כל היום ובין
כתפיו שכן: וליוסף אמר מבורכת יהוה ארצו
ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת: ומגד
תבואת שמש ומגד גרש ירחים: ומראש הרי
קדם ומגד גבעות עולם: ומגד ארץ ומלאה
ורצון שכני סנה תבוא ברכה לראש יוסף
ולקדקד נזיר אחיו: בכור שורו הדר לו ונראמ
ראם קרניו בהם עמים יחד יגח אפסי ארץ
והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: ולזבולן
אמר שמח זבולן בצאתיך ויששכר באהליך:
עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע
ימים יינקו ושפוני טמוני חול: ולגד אמר
ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף
קדקד: וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק
סופן ויתא ראשי עם צדקת יהוה ומשפטיו עם
ישראל: ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא
ברכת יהוה ים ודרומה ירשה: ולאשר אמר
ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן
רגלו: ברזל ונחשת מנעליך וכימיך ושלוה:
אין כאל ישרון רוכב שמים בעזרך ובגאותו
שחקים: מעונה אלהי קדם ומתחת זרעות עולם
ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד: וישכן ישראל
בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף
שמיו יערפו טל: אשריך ישראל מי כמוך עם
נושע ביהוה מגן עזרך וחרב גאותך ויכחשו
אויביך לך ואתה על במותמו תדרך:

וישלח משה את ידו ויקח את הכתר מעל
ראשו ויתנהו על ראש יהושע: ויהושע בן נון
מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו
ויהי בני ישראל שמעו אליו ויעשו כאשר צוה
יהוה את משה: ולא קם נביא עוד בישראל
כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: לכל
האתת והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות
בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו:
ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה
משה לעיני כל ישראל:

ספרון ב׳ מ׳ מ׳

1 ויהי ביום השמיני* ויקרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל:
2 ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה:
3 ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה:
4 ושור ואיל לזבח שלמים לזבח לפני יהוה* ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם:
5 ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה:
6 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה:
7 ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה:
8 ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו:
9 ויקריבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח:
10 והחלבים והכליות והיתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה:
11 והבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה:
12 וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב:
13 ואת העלה הקריבו לנתחיה ולראשה ויקטר על המזבח:
14 והקריב את הקרבן ואת העלה ויקטר על המזבח:
15 ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויעשה בו כראשון:
16 ויקרב את העלה ויעשה כמשפט:
17 ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר:
18 וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויגישו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב:
19 ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכליות והיתרת הכבד:
20 וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה:
21 ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה:
22 וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים:
23 ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו וברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם:
24 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם:

ויקרא: מ׳

1 ויהי בני אהרן נדב ואביהו* ויקחו איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם:
2 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה:
3 ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן:
4 ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אליהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה:
5 ויקרבו וישאום בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה:
6 ויאמר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו פרעותיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמותו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה:
7 ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמותו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה:
8 וידבר יהוה אל אהרן לאמר:
9 יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבואכם אל אהל מועד ולא תמותו חקת עולם לדרתיכם:
10 ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהר:
11 ולהורות את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה:
12 וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים היא:
13 ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי:
14 ואת חזה התנופה ושוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך ובניך נתנים מזבחי שלמי בני ישראל:
15 שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים להניף תנופה לפני יהוה והיתה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה:
16 ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר הנותרים לאמר:
17 מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן אתה לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה:
18 הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי:
19 וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקרנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום היטב בעיני יהוה:
20 וישמע משה ויטב בעיניו:

ויקרא: מ״א

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אליהם:
2 דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ:
3 כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו:
4 אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה אינו מפריס טמא הוא לכם:
5 ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם:
6 ואת הארנבת כי מעלת גרה היא ופרסה לא הפריסה טמאה היא לכם:
7 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא והוא שסע שסע פרסה ואת גרתו לא יגר טמא הוא לכם:
8 מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם:
9 את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו:
10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם:
11 ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו:
12 כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם:
13 ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה:
14 ואת הדיה ואת האיה למינה:
15 את כל ערב למינו:
16 ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו:
17 ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף:
18 ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם:
19 ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף:
20 כל שרץ העוף הולך על ארבע שקץ הוא לכם:
21 אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף הולך על ארבע אשר לו כרעים מלמעלה לרגליו לנתר בהן על הארץ:
22 אתה מהם תאכלו את הארבה למינהו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו:
23 וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם:
24 ואלה תטמאו לכם כל הנוגע בנבלתם יטמא עד הערב:
25 וכל הנושא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב:
26 כל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעה ופרסה לא הפריס טמאים הם לכם כל הנוגע בהם יטמא:
27 וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנוגע בנבלתם יטמא עד הערב:
28 והנושא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים הם לכם:
29 וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו:
30 והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת:
31 אלה טמאים לכם בכל השרץ בנבלתם כל הנוגע בהם יטמא עד הערב:
32 וכל אשר יפל עליו מהם בנבלתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה במים בא וטמא עד הערב וטהר:
33 וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו:
34 מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא:
35 וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם:
36 אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא:
37 וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא:
38 ואם מים יתן על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם:
39 וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנוגע בנבלתה יטמא עד הערב:
40 והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנושא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב:
41 והשרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל:
42 כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם:
43 אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם:
44 כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשותיכם בכל השרץ הרמש על הארץ:
45 כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני:
46 זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת בארץ:
47 להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל:

לבבנו: שמחה נחדלה. סר כינור: בטל קול שיר משוררים: יין: משתה. 22 כי בקר בקר ישראל הוא: כאשר היה בימי קדם: לפני הר סיני: כאשר נראה לו: כאשר נגלה עליו: ויתן לו את התורה. 23 ויאמר אל משה: עלה אל ה׳ אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: והשתחויתם מרחוק: 24 ונגש משה לבדו אל ה׳: ואל יגשו הם: ועם לא יעלו: לא יכנסו לאהל מועד. 25 ויבא משה ויספר לעם את כל דברי ה׳: שמע אל קול ה׳: ואת כל המשפטים: שנתן לו בסיני. ויענו כל העם קול אחד: כאיש אחד. ויאמרו: בפה. כל הדברים אשר דבר ה׳ נעשה: ונשמע לקבל עליהם. 26 ויכתב משה את כל דברי ה׳: בספר התורה. וישכם בבקר: מוקדם. ויבן מזבח: לשם עבודת הקרבנות. תחת ההר: לרגלי ההר. ושתים עשרה מצבה: אבן זקופה. לשנים עשר שבטי ישראל: כנגד מספרם. 27 וישלח את נערי בני ישראל: הכהנים הגדולים. ויעלו עלות: קרבנות שכולם עולים. ויזבחו זבחים: קרבנות שמקצתם נאכלים. שלמים לה׳: קרבנות שלמים. פרים: בני בקר. 28 ויקח משה חצי הדם: מן הזבחים. וישם באגנות: כלים עמוקים. וחצי הדם זרק על המזבח: כנגד ה׳ שבמזבח. 29 ויקח ספר הברית: התורה. ויקרא באזני העם: בתוכחות. ויאמרו: בפה. כל אשר דבר ה׳ נעשה ונשמע: לקבל עליהם. 30 ויקח משה את הדם: שבאגנות. ויזרק על העם: כנגד העם. ויאמר: אליהם. הנה דם הברית: שכרת ה׳ עמכם. על כל הדברים האלה: שנאמרו בפרשיות אלו. 31 ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: לראות את הכבוד. 32 ויראו את אלהי ישראל: כלומר, ראו מלאכי השרת שהיו נושאים את כסא הכבוד. ותחת רגליו: של הקב״ה. כמעשה לבנת הספיר: אבן טובה. וכעצם השמים לטהר: כזכות השמים. 33 ואל אצילי בני ישראל: הגדולים. לא שלח ידו: להזיקם. ויחזו את האלהים: כלומר, ראו מלאכי השרת שהיו נושאים את כסא הכבוד. ויאכלו וישתו: מן הזבחים. 34 ויאמר ה׳ אל משה: בשעה שעלה לקבל את התורה. עלה אלי ההרה: לקבל את הלוחות. והיה שם: ארבעים יום. והלחת: אבנים. התורה והמצוה: שכתבתי להורותם. 35 ויקם משה ויהושע משרתו: שהיה משרתו תמיד. ויעל משה אל הר האלהים: לקבל את הלוחות. 36 ואל הזקנים: שהיו עמו. אמר שבו לנו בזה: במדבר. עד אשר נשוב אליכם: מן ההר. והנה אהרן וחור עמכם: שהרי הם גדולים מכולכם. מי בעל דברים: שיש לו דבר עם חבירו. יגש אליהם: אל משה. 37 ויכס הענן את ההר: שלא יראו אותו. 38 וירא כבוד ה׳: שהיה נראה כאש. כעין אש אוכלת: שהיתה אוכלת את הקרבנות. בראש ההר: שהיה גבוה מכל ההרים. לעיני בני ישראל: שהיו רואים אותו מרחוק.

פרשה: מ׳

1 ויקח משה את אהרן: שהיה גדול ממנו בשנים. את נדב ואת אביהוא: שהיו גדולים ממנו בחכמה. בני אהרן: שנולדו לו קודם שנתמנה כהן גדול. ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו: כלי שמחזיקין בו גחלים. ויתנו בהן אש: גחלים. וישימו עליה קטרת: סמנים. ויקריבו לפני ה׳: בבית קדשי הקדשים. אש זרה: שלא נצטוו עליה. אשר לא צוה אותם: שלא יקטירו בבית קדשי הקדשים. 2 ותצא אש מלפני ה׳: מבית קדשי הקדשים. ותאכל אותם: שהיו נכנסים בשכרות. וימתו לפני ה׳: בבית קדשי הקדשים. 3 ויאמר משה אל אהרן: אחר שנשרפו בניו. הוא אשר דבר ה׳ לאמר: בסיני. בקרובי אקדש: בבית קדשי הקדשים. ועל פני כל העם: בבית קדשי הקדשים. אכבד: בשכר שלא נכנסתם בשכרות. ויידם אהרן: שתק. 4 ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן: שהיו בני דודיו. ויאמר אליהם: בבית קדשי הקדשים. קרבו שאו את אחיכם: שהיו גדולים ממנו בשנים. מאת פני הקדש: מבית קדשי הקדשים. אל מחוץ למחנה: שהיו מחנות ישראל חונים סביב לו. 5 ויקרבו וישאום בכתנתם: שהיו לבושים בכתנותיהם. אל מחוץ למחנה: שהיו מחנות ישראל חונים סביב לו. כאשר דבר משה: שיוציאום. 6 ואל אלעזר ואל איתמר בניו הגדולים: שהיו גדולים ממנו בשנים. אל תפרעו ראשיכם: אל תגדלו פרע. ובגדיכם לא תפרמו: כדרך שעושים אבלים. ולא תמותו: בעון שאר העם. וגם על כל העדה: שלא יהיו מקטרגים עליהם. יבכו את השרפה: שנשרפו בניו של אהרן. 7 ומפתח אהל מועד לא תצאו: שלא תכנסו בשכרות. פן תמותו: בעון שאר העם. כי שמן משחת ה׳ עליכם: שלא יהיו מקטרגים עליהם. ויעשו כדבר משה: שלא יצאו. 8 וידבר ה׳ אל אהרן לאמר: בסיני. 9 יין ושכר: מיני משקה. אל תשת: שלא תכנסו בשכרות. אתה ובניך אתך: שהיו גדולים ממנו בשנים. בבואכם אל אהל מועד: בבית קדשי הקדשים. ולא תמותו: בעון שאר העם. חקת עולם: גזירה. לדרתיכם: לכל הדורות. 10 ולהבדיל: בין הכהנים. בין הקדש ובין החול: בין הקדשים קלים. ובין הטמא: בין הטהור. 11 ולהורות את בני ישראל: בכל הדורות. את כל החקים: שנאמרו בפרשיות אלו. אשר דבר ה׳ אליהם: בסיני. ביד משה: שיאמרם להם. 12 וידבר משה אל אהרן: בבית קדשי הקדשים. ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים: שהיו גדולים ממנו בשנים. קחו את המנחה: שהיתה נאכלת. הנותרת מאשי ה׳: מן הקרבנות שנשרפים על גבי המזבח. ואכלוה מצות: שלא יהיו מקטרגים עליהם. אצל המזבח: בבית קדשי הקדשים. כי קדש קדשים הוא: שנאכלת לזכרים בלבד. 13 ואכלתם אותה במקום קדש: בבית קדשי הקדשים. כי חקך וחק בניך הוא: שנתנו לך ולבניך. מאשי ה׳: מן הקרבנות שנשרפים על גבי המזבח. כי כן צויתי: בסיני. 14 ואת חזה התנופה: שהיו מניפים בו בשעת הקרבת הקרבנות. ושוק התרומה: שהיו מרימים בו בשעת הקרבת הקרבנות. תאכלו: אתם. במקום טהור: שלא יהיו מקטרגים עליהם. אתה ובניך ובנותיך אתך: שהיו גדולים ממנו בשנים. כי חקך וחק בניך נתנו: לך ולבניך. מזבחי השלמים: שהיו נאכלים. 15 שוק התרומה: שהיו מרימים בו בשעת הקרבת הקרבנות. וחזה התנופה: שהיו מניפים בו בשעת הקרבת הקרבנות. על אשי החלבים: שהיו נשרפים על גבי המזבח. להניף תנופה לפני ה׳: בבית קדשי הקדשים. והיתה לך ולבניך אתך: שהיו גדולים ממנו בשנים. לחק עולם: גזירה. כאשר צוה ה׳: בסיני. 16 ואת שעיר החטאת: שהיתה נאכלת. דרש דרש משה: בבית קדשי הקדשים. והנה שרף הוא: שנשרף. ויקצף: כעס. על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים: שהיו גדולים ממנו בשנים. לאמר: בבית קדשי הקדשים. 17 מדוע לא אכלתם את החטאת: שהיתה נאכלת. במקום הקדש: בבית קדשי הקדשים. כי קדש קדשים היא: שנאכלת לזכרים בלבד. ואתה נשא את עון העדה: שלא יהיו מקטרגים עליהם. לכפר עליהם: בבית קדשי הקדשים. לפני ה׳: בבית קדשי הקדשים. 18 הן לא הובא את דמה: שבאגנות. אל הקדש בית: קדשי הקדשים. בפנימה: בבית קדשי הקדשים. תאכלו אכל: נאכלת. בקדש: בבית קדשי הקדשים. כאשר צויתי: בסיני. 19 וידבר אהרן: בבית קדשי הקדשים. אל משה: בבית קדשי הקדשים. הן היום: שמתו שני בני. הקריבו את חטאתם: שנשרפת. ואת עולתם: שנשרפת. לפני ה׳: בבית קדשי הקדשים. ותקרינה אותי כאלה: שנשרפו בניו. והאכלתי חטאת היום: שנאכלת. היטב בעיני ה׳: בבית קדשי הקדשים. 20 וישמע משה: בבית קדשי הקדשים. ויטב בעיניו: בבית קדשי הקדשים.

16 וְהָיָה מְקֻמֶּךָ כְּעוֹפֶרֶת: תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אָבִיא זָהָב.
וְתַחַת הַבַּרְזֶל אָבִיא כָּסֶף: וְתַחַת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת
וְתַחַת הָאֲבָנִים בַּרְזֶל: וְשַׂמְתִּי פְקֻדָּתֵךְ שָׁלוֹם
וְנֹגְשַׂיִךְ צְדָקָה: לֹא יִשָּׁמַע עוֹד חָמָס בְּאַרְצֵךְ
17 שֹׁד וָשֶׁבֶר בִּגְבוּלָיִךְ: וְקָרָאת יְשׁוּעָה חוֹמֹתַיִךְ
וּשְׁעָרַיִךְ תְּהִלָּה: לֹא יִהְיֶה לָּךְ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ
לְאוֹר יוֹמָם וּלְנֹגַהּ הַיָּרֵחַ לֹא יָאִיר לָךְ: וְהָיָה
לָךְ יְהוָה לְאוֹר עוֹלָם וֵאלֹהַיִךְ לְתִפְאַרְתֵּךְ:
19 לֹא יָבוֹא עוֹד שִׁמְשֵׁךְ וְיָרֵחַךְ לֹא יֵאָסֵף כִּי יְהוָה
יִהְיֶה לְּךָ לְאוֹר עוֹלָם וְשָׁלְמוּ יְמֵי אֶבְלֵךְ: וְעַמֵּךְ
כֻּלָּם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ נֵצֶר מַטָּעַי
מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר: הַקָּטֹן יִהְיֶה לָאֶלֶף וְהַצָּעִיר
לְגוֹי עָצוּם אֲנִי יְהוָה בְּעִתָּהּ אֲחִישֶׁנָּה:

פרק ס׳.

1 רוּחַ אֲדֹנָי יְהוִה עָלָי יַעַן מָשַׁח יְהוָה אֹתִי לְבַשֵּׂר
עֲנָוִים שְׁלָחַנִי לַחֲבֹשׁ לְנִשְׁבְּרֵי לֵב לִקְרֹא לִשְׁבוּיִם
דְּרוֹר וְלַאֲסוּרִים פְּקַח־קוֹחַ: לִקְרֹא שְׁנַת־רָצוֹן
לַיהוָה וְיוֹם נָקָם לֵאלֹהֵינוּ לְנַחֵם כָּל־אֲבֵלִים:
3 לָשׂוּם לַאֲבֵלֵי צִיּוֹן לָתֵת לָהֶם פְּאֵר תַּחַת אֵפֶר
שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן תַּחַת אֲבֶל מְעִיל תְּהִלָּה תַּחַת רוּחַ
כֵּהָה וְנִקְרְאוּ אֵלֵי תָּמָר לְמַטַּע יְהוָה לְהִתְפָּאֵר:
4 וּבָנוּ חָרְבוֹת עוֹלָם שֹׁמְמוֹת רִאשֹׁנִים יָקִימוּ וְחָדְשׁוּ
עָרִים נְשַׁמּוֹת דֹּר דֹּרוֹת: וְעָמְדוּ זָרִים וְרָעוּ צֹאנְכֶם
וּבְנֵי נֵכָר אִכָּרֵיכֶם וְכֹרְמֵיכֶם: וְאַתֶּם כֹּהֲנֵי יְהוָה
תֵּאָרֵאוּן מְשָׁרְתֵי אֱלֹהֵינוּ תֹּאכְלוּ חֵיל גּוֹיִם
וּבִכְבוֹדָם תִּתְיָמָּרוּ: תַּחַת בָּשְׁתְּכֶם מִשְׁנֶה וְכְלִמָּה
צָהֳלוּ חֶלְקָם עַל־כֵּן בְּאַרְצָם מִשְׁנֶה יִירָשׁוּ שִׂמְחַת
8 עוֹלָם תִּהְיֶה לָהֶם: כִּי אֲנִי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט שֹׂנֵא
גָזֵל בְּעוֹלָה וְנָתַתִּי פְעֻלָּתָם בֶּאֱמֶת וּבְרִית עוֹלָם
9 אכרות לָהֶם: וְנוֹדַע בַּגּוֹיִם זַרְעָם וְצֶאֱצָאֵיהֶם בְּתוֹךְ
הָעַמִּים כֹּל רֹאֵיהֶם יַכִּירוּם כִּי הֵם זֶרַע בֵּרַכוֹ
10 יְהוָה: שׂוֹשׂ אָשִׂישׂ בַּיהוָה תָּגֵל נַפְשִׁי בֵּאלֹהָי כִּי
הִלְבִּישַׁנִי בִּגְדֵי יֶשַׁע מְעִיל צְדָקָה יְעָטָנִי כֶּחָתָן
יְכַהֵן פְּאֵר וְכַכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵלֶיהָ: כִּי כְאֶרֶץ
תּוֹצִיא צִמְחָהּ וּכְגִנָּה זְרוּעֶיהָ תַּצְמִיחַ כֵּן אֲדֹנָי
יְהוִה יַצְמִיחַ צְדָקָה וּתְהִלָּה נֶגֶד כָּל־הַגּוֹיִם:

פרק ס״א.

1 לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אֶחֱשֶׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֶשְׁקוֹט
עַד־יֵצֵא כַנֹּגַהּ צִדְקָהּ וִישׁוּעָתָהּ כְּלַפִּיד יִבְעָר:
2 וְרָאוּ גוֹיִם צִדְקֶךָ וְכָל־מְלָכִים כְּבוֹדֶךָ וְקָרָא לְךָ
שֵׁם חָדָשׁ אֲשֶׁר פִּי יְהוָה יִנְקְבֶנּוּ: וְהָיִיתָ עֲטֶרֶת
תִּפְאֶרֶת בְּיַד יְהוָה וְצָנִיף מְלוּכָה בְּכַף אֱלֹהָיִךְ:
4 לֹא יֵאָמֵר לָךְ עוֹד עֲזוּבָה וּלְאַרְצֵךְ לֹא יֵאָמֵר עוֹד
שְׁמָמָה כִּי לְךָ יִקָּרֵא חֶפְצִי־בָהּ וּלְאַרְצֵךְ בְּעוּלָה
כִּי חָפֵץ יְהוָה בָּךְ וְאַרְצֵךְ תְּבֻעָל: כִּי כְּבָחוּר
יִבְעַל בְּתוּלָה בָּנַיִךְ בּוֹעֲלֵךְ וּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל־כַּלָּה
יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ: עַל חוֹמֹתַיִךְ יְרוּשָׁלַם
הִפְקַדְתִּי שֹׁמְרִים כָּל־הַיּוֹם וְכָל־הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא
יֶחֱשׁוּ הַמַּזְכִּרִים אֶת־יְהוָה אַל־דֳּמִי לָכֶם: וְאַל־
תִּתְּנוּ דֳמִי לוֹ עַד יְכוֹנֵן וְעַד יָשִׂים אֶת־יְרוּשָׁלַם
תְּהִלָּה בָּאָרֶץ: נִשְׁבַּע יְהוָה בִּימִינוֹ וּבִזְרוֹעַ עֻזּוֹ
אִם־אֶתֵּן אֶת־דְּגָנֵךְ עוֹד מַאֲכָל לְאֹיְבָיִךְ וְאִם־
יִשְׁתּוּ בְנֵי־נֵכָר תִּירוֹשֵׁךְ אֲשֶׁר יָגַעַתְּ בּוֹ: כִּי
מְאַסְפָיו יֹאכְלֻהוּ וְהַלְלוּ אֶת־יְהוָה וּמְקַבְּצָיו
יִשְׁתֻּהוּ בְּחַצְרוֹת קָדְשִׁי: עִבְרוּ עִבְרוּ בְּשַׁעֲרִים
פַּנּוּ דֶּרֶךְ הָעָם סֹלּוּ סֹלּוּ הַמְסִלָּה סַקְלוּ מֵאֶבֶן
הָרִימוּ נֵס עַל־הָעַמִּים: הִנֵּה יְהוָה הִשְׁמִיעַ אֶל־
קְצֵה הָאָרֶץ אִמְרוּ לְבַת־צִיּוֹן הִנֵּה יֶשְׁעֵךְ בָּא הִנֵּה
שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו: וְקָרְאוּ לָהֶם עַם־
הַקֹּדֶשׁ גְּאוּלֵי יְהוָה וְלָךְ יִקָּרֵא דְרוּשָׁה עִיר לֹא
נֶעֱזָבָה:

פרק ס״ב.

1 מִי־זֶה בָּא מֵאֱדוֹם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבָּצְרָה זֶה הָדוּר
בִּלְבוּשׁוֹ צֹעֶה בְּרֹב כֹּחוֹ אֲנִי מְדַבֵּר בְּצֶדֶק רַב
2 לְהוֹשִׁיעַ: מַדּוּעַ אָדֹם לִלְבוּשֶׁךָ וּבְגָדֶיךָ כְּדֹרֵךְ
3 בְּגַת: פּוּר דָּרַכְתִּי לְבַדִּי וּמֵעַמִּים אֵין אִישׁ אִתִּי
וָאֶדְרְכֵם בְּאַפִּי וַאֲרַמְסֵם בַּחֲמָתִי וַיִּזַּה נִצָּחָם
4 עַל־בִּגְדִי וְכָל־מַדָּי גֵּאַלְתִּי: כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי
5 וּשְׁנַת גְּאוּלַי בָּאָה: וָאַבִּיט וְאֵין עוֹזֵר וְאֶשְׁתּוֹמֵם
וְאֵין סוֹמֵךְ וַתּוֹשַׁע לִי זְרוֹעִי וַחֲמָתִי הִיא סְמָכָתְנִי:
6 וְאָבוּס עַמִּים בְּאַפִּי וְאַשְׁכִּרֵם בַּחֲמָתִי וְאוֹרִיד
לָאָרֶץ נִצְחָם: חַסְדֵי יְהוָה אַזְכִּיר תְּהִלּוֹת יְהוָה
עַל כֹּל אֲשֶׁר גְּמָלָנוּ יְהוָה וְרַב־טוּב לְבֵית יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר גְּמָלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרֹב חֲסָדָיו: וַיֹּאמֶר אַךְ
עַמִּי הֵמָּה בָּנִים לֹא יְשַׁקֵּרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ:
9 בְּכָל־צָרָתָם לוֹ צָר וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעָם בְּאַהֲבָתוֹ
וּבְחָמְלָתוֹ הוּא גְאָלָם וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם כָּל־יְמֵי
10 עוֹלָם: וְהֵמָּה מָרוּ וְעִצְּבוּ אֶת־רוּחַ קָדְשׁוֹ וַיֵּהָפֵךְ
לָהֶם לְאוֹיֵב הוּא נִלְחַם־בָּם: וַיִּזְכֹּר יְמֵי עוֹלָם
מֹשֶׁה עַמּוֹ אַיֵּה הַמַּעֲלֵם מִיַּם אֶת־רֹעֵי צֹאנוֹ אַיֵּה
12 שָׂם בְּקִרְבּוֹ אֶת־רוּחַ קָדְשׁוֹ: מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה
זְרוֹעַ תִּפְאַרְתּוֹ בּוֹקֵעַ מַיִם מִפְּנֵיהֶם לַעֲשׂוֹת לוֹ
13 שֵׁם עוֹלָם: מוֹלִיכָם בַּתְּהֹמוֹת כַּסּוּס בַּמִּדְבָּר לֹא
14 יִכָּשֵׁלוּ: כַּבְּהֵמָה בַּבִּקְעָה תָּרֵד רוּחַ יְהוָה תְּנִיחֶנּוּ
כֵּן נָהַגְתָּ אֶת־עַמֶּךָ לַעֲשׂוֹת לְךָ שֵׁם תִּפְאָרֶת:
15 הַשְׁקִיפָה מִשְּׁחַק וּרְאֵה מִזְּבֻל קָדְשְׁךָ וְתִפְאַרְתֶּךָ
אַיֵּה קִנְאָתְךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ הֲמוֹן מֵעֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ אֵלַי
16 הִתְאַפָּקוּ: כִּי־אַתָּה אָבִינוּ כִּי אַבְרָהָם לֹא יְדָעָנוּ
וְיִשְׂרָאֵל לֹא יַכִּירֵנוּ אַתָּה יְהוָה אָבִינוּ גֹּאֲלֵנוּ
17 מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ: לָמָּה תַתְעֵנוּ יְהוָה מִדְּרָכֶיךָ תַּקְשִׁיחַ
לִבֵּנוּ מִיִּרְאָתֶךָ שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ:
18 לָמָּה יָרְשׁוּ עַם־קָדְשְׁךָ צָרֵינוּ בּוֹסְסוּ מִקְדָּשֶׁךָ:
19 הָיִינוּ מֵעוֹלָם לֹא־מָשַׁלְתָּ בָּם לֹא נִקְרָא שִׁמְךָ
עֲלֵיהֶם: לוּ־קָרַעְתָּ שָׁמַיִם יָרַדְתָּ מִפָּנֶיךָ נָזֹלוּ
2 הָרִים: כְּקַדַּח אֵשׁ מְסִיג אֵשׁ לְהַרִּים שְׁמֶךָ לְצָרֶיךָ
מִפָּנֶיךָ גּוֹיִם יִרְגָּזוּ: בְּעֹשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לֹא נְקַוֶּה
יָרַדְתָּ נָזֹלוּ הָרִים מִפָּנֶיךָ: וּמֵעוֹלָם לֹא שָׁמְעוּ לֹא
הֶאֱזִינוּ עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוּלָתְךָ יַעֲשֶׂה
5 לִמְחַכֵּה־לוֹ: פָּגַעְתָּ שָׂשׂ וּפֹעֵל צְדָקָה בִּדְרָכֶיךָ
יִזְכְּרוּךָ הֵן אַתָּה קָצַפְתָּ וְנֶחֱטָא בָּם עוֹלָם וְנִוָּשֵׁעַ:
6 וַנְּהִי כֻלָּנוּ כְּטָמֵא וְכִבֶגֶד עֶדִי כָּל־צְדָקוֹתֵינוּ וַנִּבֹּל
כֻּלָּנוּ כֶּעָלֶה וַעֲוֹנֹתֵינוּ כָּרוּחַ יִשָּׂאוּנוּ: וְאֵין קוֹרֵא
בְשִׁמְךָ מִתְעוֹרֵר לְהַחֲזִיק בָּךְ כִּי הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ
מִמֶּנּוּ וַתְּמוֹגְגֵנוּ בְּיַד עֲוֹנֹתֵינוּ: וְעַתָּה יְהוָה אָבִינוּ
אָתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ: אַל־תִּקְצֹף יְהוָה
עַד־מְאֹד וְאַל־לָנֶצַח תִּזְכֹּר עָוֹן הֵן הַבֶּט עַמְּךָ כֻּלָּנוּ:
10 עָרֶיךָ הָיוּ מִדְבָּר צִיּוֹן מִדְבָּר הָיְתָה יְרוּשָׁלַם
11 שְׁמָמָה: בֵּית קָדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ
אֲבוֹתֵינוּ הָיָה לִשְׂרֵפַת אֵשׁ וְכָל־מַחֲמַדֵּינוּ הָיָה
12 לְחָרְבָּה: הַעַל־אֵלֶּה תִּתְאַפַּק יְהוָה תַּחֲרַשׁ וְתַעֲנֵנוּ
עַד־מְאֹד:

פרק ס״ד.

1 נִדְרַשְׁתִּי לְלֹא שָׁאֲלוּ נִמְצֵאתִי לְלֹא בִקְשׁוּנִי
אָמַרְתִּי הִנֵּנִי הִנֵּנִי אֶל־גּוֹי לֹא קָרָא בִשְׁמִי:
2 פֵּרַשְׂתִּי יָדַי כָּל־הַיּוֹם אֶל־עַם סוֹרֵר הַהֹלְכִים
3 הַדֶּרֶךְ לֹא־טוֹב אַחַר מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם: הָעָם הַמַּכְעִיסִים
פָּנַי תָּמִיד עַל־פָּנַי זֹבְחִים בַּגַּנּוֹת וּמְקַטְּרִים עַל־
4 הַלְבֵנִים: הַיֹּשְׁבִים בַּקְּבָרִים וּבַנְּצֻרוֹת יָלִינוּ הָאֹכְלִים
בְּשַׂר־הַחֲזִיר וּמְרַק פִּגֻּלִים כֵּלֵיהֶם: הָאֹמְרִים קְרַב־
לְךָ אַל־תִּגַּשׁ אֵלַי כִּי קִדַּשְׁתִּיךָ אֵלֶּה עָשָׁן בְּאַפִּי
6 אֵשׁ יֹקֶדֶת כָּל־הַיּוֹם: הִנֵּה כָתוּב לְפָנַי לֹא אַחֲשֶׁה
כִּי אִם־שִׁלַּמְתִּי וְשִׁלַּמְתִּי אֶל־חֵיקָם: עֲוֹנֹתֵיכֶם
וַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵיכֶם יַחְדָּו אָמַר יְהוָה אֲשֶׁר קִטְּרוּ
עַל־הֶהָרִים וְעַל־הַגְּבָעוֹת חֵרְפוּנִי וּמָדַדְתִּי פָעֳלָתָם
8 רִאשֹׁנָה עַל־חֵיקָם: כֹּה אָמַר יְהוָה כְּאֲשֶׁר יִמָּצֵא
הַתִּירוֹשׁ בָּאֶשְׁכֹּל וְאָמַר אַל־תַּשְׁחִיתֵהוּ כִּי בְרָכָה
בּוֹ כֵּן אֶעֱשֶׂה לְמַעַן עֲבָדַי לְבִלְתִּי הַשְׁחִית אֶת־
9 הַכֹּל: וְהוֹצֵאתִי מִיַּעֲקֹב זֶרַע וּמִיהוּדָה יוֹרֵשׁ הָרַי
וּבְחִירַי יִירָשֻׁנָהּ וַעֲבָדַי שָׁם יִשְׁכֹּנוּ: וְהָיָה הַשָּׁרוֹן
לְנָוֵה צֹאן וְעֵמֶק עָכוֹר לְרֵבֶץ בָּקָר לְעַמִּי הַדֹּרְשׁוּנִי:
11 וְאַתֶּם הָעֹזְבִים אֶת־יְהוָה הַשְּׁכֵחִים אֶת־הַר קָדְשִׁי
הָעֹרְכִים לַגָּד שֻׁלְחָן וְהַמְמַלְאִים לִמְנִי מְמָסָךְ:
12 וַאֲנִי אֶתְכֶם לַחֶרֶב תְּמֻנֶּה וְכֻלְּכֶם לַטֶּבַח תִּכְרָעוּ
יַעַן קָרָאתִי וְלֹא עֲנִיתֶם דִּבַּרְתִּי וְלֹא שְׁמַעְתֶּם
וַתַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא חָפַצְתִּי בָּחָרְתֶּם:
13 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה עֲבָדַי יֹאכֵלוּ וְאַתֶּם
תִּרְעָבוּ הִנֵּה עֲבָדַי יִשְׁתּוּ וְאַתֶּם תִּצְמָאוּ הִנֵּה
עֲבָדַי יִשְׂמָחוּ וְאַתֶּם תֵּבֹשׁוּ: הִנֵּה עֲבָדַי יָרֹנּוּ
מִטּוּב לֵב וְאַתֶּם תִּזְעֲקוּ מִכְאֵב לֵב וּמִשֶּׁבֶר רוּחַ
15 תְּיַלֵּילוּ: וְהִנִּחְתֶּם שְׁמֵכֶם לִשְׁבוּעָה לִבְחִירַי וְהֵמִית
אֶתְכֶם אֲדֹנָי יְהוִה וּלְעֲבָדָיו יִקְרָא שֵׁם אַחֵר:
16 אֲשֶׁר יִתְבָּרַךְ בָּאָרֶץ יִתְבָּרַךְ בֵּאלֹהֵי אָמֵן וְהַנִּשְׁבָּע
בָּאָרֶץ יִשָּׁבַע בֵּאלֹהֵי אָמֵן כִּי נִשְׁכְּחוּ הַצָּרוֹת
הָרִאשֹׁנוֹת וְכִי נִסְתְּרוּ מֵעֵינָי: כִּי הִנְנִי בוֹרֵא
שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וָאָרֶץ חֲדָשָׁה וְלֹא תִזָּכַרְנָה הָרִאשֹׁנוֹת
18 וְלֹא תַעֲלֶינָה עַל־לֵב: כִּי אִם־שִׂישׂוּ וְגִילוּ עֲדֵי־עַד
אֲשֶׁר אֲנִי בוֹרֵא כִּי הִנְנִי בוֹרֵא אֶת־יְרוּשָׁלַם גִּילָה
19 וְעַמָּהּ מָשׂוֹשׂ: וְגַלְתִּי בִירוּשָׁלַם וְשַׂשְׂתִּי בְעַמִּי וְלֹא
יִשָּׁמַע בָּהּ עוֹד קוֹל בְּכִי וְקוֹל זְעָקָה: לֹא־יִהְיֶה
מִשָּׁם עוֹד עוּל יָמִים וְזָקֵן אֲשֶׁר לֹא יְמַלֵּא אֶת־
יָמָיו כִּי הַנַּעַר בֶּן־מֵאָה שָׁנָה יָמוּת וְהַחוֹטֶא בֶּן־
21 מֵאָה שָׁנָה יְקֻלָּל: וּבָנוּ בָתִּים וְיָשָׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים
22 וְאָכְלוּ פִרְיָם: לֹא יִבְנוּ וְאַחֵר יוֹשֵׁב לֹא יִטְּעוּ וְאַחֵר
יֹאכֵל כִּי כִימֵי הָעֵץ יְמֵי עַמִּי וּמַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם
23 יְבַלּוּן בְּחִירָי: לֹא יָגְעוּ לָרִיק וְלֹא יֵלְדוּ לִבְהָלָה
כִּי זֶרַע בְּרוּכֵי יְהוָה הֵמָּה וְצֶאֱצָאֵיהֶם אִתָּם:
24 וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹדָם מְדַבְּרִים וַאֲנִי
25 אֶשְׁמָע: זְאֵב וְטָלֶה יִרְעוּ כְאֶחָד וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל
תֶּבֶן וְנָחָשׁ עָפָר לַחְמוֹ לֹא יָרֵעוּ וְלֹא יַשְׁחִיתוּ
בְּכָל־הַר קָדְשִׁי אָמַר יְהוָה:

פרק ס״ה.

1 כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי
אֵי־זֶה בַּיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי וְאֵי־זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי:
2 וְאֶת־כָּל־אֵלֶּה יָדִי עָשְׂתָה וַיִּהְיוּ כָל־אֵלֶּה נְאֻם־
יְהוָה וְאֶל־זֶה אַבִּיט אֶל־עָנִי וּנְכֵה־רוּחַ וְחָרֵד עַל־
3 דְּבָרִי: שֹׁחֵט הַשּׁוֹר מַכֵּה אִישׁ זוֹבֵחַ הַשֶּׂה עֹרֵף
כֶּלֶב מַעֲלֵה מִנְחָה דַּם חֲזִיר מַזְכִּיר לְבוֹנָה מְבָרֵךְ
אָוֶן גַּם־הֵמָּה בָּחֲרוּ בִדְרָכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נַפְשָׁם
4 חָפֵצָה: גַּם־אֲנִי אֶבְחַר בְּתַעֲלֻלֵיהֶם וּמְגוּרֹתָם אָבִיא
לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה דִּבַּרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ
וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא חָפַצְתִּי בָּחָרוּ:
5 שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה הַחֲרֵדִים אֶל־דְּבָרוֹ אָמְרוּ אֲחֵיכֶם
שֹׂנְאֵיכֶם מְנַדֵּיכֶם לְמַעַן שְׁמִי יִכָּבֵד יְהוָה וְנִרְאֶה
6 בְשִׂמְחָתְכֶם וְהֵמָּה יֵבֹשׁוּ: קוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר קוֹל מִן־
הַהֵיכָל קוֹל יְהוָה מְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאֹיְבָיו:
7 בְּטֶרֶם תָּחִיל יָלָדָה בְּטֶרֶם יָבוֹא חֶבְלָהּ וְתִמָּלֵט
8 נְקֵבָה זָכָר: מִי־שָׁמַע כָּזֹאת מִי רָאָה כָאֵלֶּה הֲיוּחַל
אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד אִם־יִוָּלֵד גּוֹי פַּעַם אֶחָת כִּי חָלָה
9 גַּם־יָלְדָה צִיּוֹן אֶת־בָּנֶיהָ: הַאֲנִי אַשְׁבִּיר וְלֹא אוֹלִיד
10 אָמַר יְהוָה אִם־אֲנִי הַמּוֹלִיד וְעָצַרְתִּי אָמַר אֱלֹהָיִךְ:
שִׂמְחוּ אֶת־יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָהּ כָּל־אֹהֲבֶיהָ שִׂישׂוּ
11 אִתָּהּ מָשׂוֹשׂ כָּל־הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ: לְמַעַן תִּינְקוּ
וְשִׂבַעְתֶּם מִשְּׁדֵי תַנְחוּמֶיהָ לְמַעַן תָּמֹצּוּ וְהִתְעַנַּגְתֶּם
12 מִזִּיז כְּבוֹדָהּ: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹטֶה אֵלֶיהָ
כְּנָהָר שָׁלוֹם וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וְיִנַקְתֶּם עַל־
צַד תִּנָּשֵׂאוּ וְעַל־בִּרְכַּיִם תְּשָׁעֲשָׁעוּ: כְּאִישׁ אֲשֶׁר
אִמּוֹ תְנַחֲמֶנּוּ כֵּן אֲנֹכִי אֲנַחֶמְכֶם וּבִירוּשָׁלַם
14 תְּנֻחָמוּ: וּרְאִיתֶם וְשָׂשׂ לִבְּכֶם וְעַצְמוֹתֵיכֶם כַּדֶּשֶׁא
תִּפְרַחְנָה וְנוֹדְעָה יַד־יְהוָה אֶת־עֲבָדָיו וְזָעַם אֶת־
15 אֹיְבָיו: כִּי הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבוֹא וְכַסּוּפָה מַרְכְּבֹתָיו
16 לְהָשִׁיב בְּחֵמָה אַפּוֹ וְגַעֲרָתוֹ בְּלַהֲבֵי אֵשׁ: כִּי בָאֵשׁ
יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבּוֹ אֶת־כָּל־בָּשָׂר וְרַבּוּ חַלְלֵי
17 יְהוָה: הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמִּטַּהֲרִים אֶל־הַגַּנּוֹת אַחַר
אַחַת בְּתוֹךְ אֹכְלֵי בְשַׂר־הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהָעַכְבָּר
יַחְדָּו יִסָּפוּ נְאֻם־יְהוָה: וְאָנֹכִי מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחְשְׁבֹתֵיהֶם
19 בָּאָה לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְּשֹׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ
20 אֶת־כְּבוֹדִי: וְשַׂמְתִּי בָהֶם אוֹת וְשָׁלַחְתִּי מֵהֶם
פְּלֵטִים אֶל־הַגּוֹיִם תַּרְשִׁישׁ פּוּל וְלוּד מֹשְׁכֵי קֶשֶׁת
תּוּבַל וְיָוָן הָאִיִּים הָרְחֹקִים אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־
שִׁמְעִי וְלֹא רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי
21 בַּגּוֹיִם: וְהֵבִיאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם מִנְחָה לַיהוָה מִן־
הַגּוֹיִם בַּסּוּסִים וּבָרֶכֶב וּבְכַרְכָּרוֹת וּבְפִרְדִּים וּבִרְכָשִׁים
עַל־הַר קָדְשִׁי יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בִּכְלִי טָהוֹר בֵּית יְהוָה:
22 וְגַם מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים לַלְוִיִּם אָמַר יְהוָה: כִּי כַאֲשֶׁר
הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
עֹמְדִים לְפָנַי נְאֻם־יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד זַרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם:
23 וְהָיָה מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי־שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ יָבוֹא כָל־
24 בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה: וְיָצְאוּ וְרָאוּ
בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת
וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר:

ಬಾರದು: ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾರದು ಅಂಥವರು ಆಡುವ ಮಾತು ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಯೆಹೋವನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅವರು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದರೂ ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸಲೇಬೇಕು. ಅವರು ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಹರಕೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲೇಬೇಕು. ಅವರು ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಅವರು ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಅವರು ಯಾಜಕರಿಗೆ ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಅವರು ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಶುವನ್ನು ಅವರು ಯಾಜಕರಿಗೆ ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಅವರು ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಶುವಿನ ಮೊದಲ ಮರಿಯ

15 ܕܘܒܪܝܗ ܒܐܬܠܝܗܘܢ ܡܢ ܐܝܟ ܟܠܒܐ.* ܘܒܢܐ ܡܘܫܐ
16 ܡܕܒܪܢܐ: ܘܡܕܐ ܟܠܝܗ ܡܕܡܐ ܢܗܘܐ.* ܘܐܡܪ: ܗܐ
ܐܒܪܐ ܥܠ ܡܘܬܗܐ: ܡܕܒܪ ܠܡܕܡܐ ܒܐܬܠܝܗܘܢ ܡܢ
ܕܕܪܝܢ.

ܡܩܠܐ: ܣܚ.

1 ܘܐܬܚܙܝ ܢܒܝܐ ܒܡܝܫܪܐ ܕܡܡܪܐ: ܣܡܘܬܗ ܕܡܘܫܐ:
ܥܠ ܬܪܥ ܕܡܫܟܢ ܐܠܗܐ ܠܡܘܫܐ: ܘܠܡܘܕܥܘ ܠܥܡܗ:
2 ܘܕܐܩܦ ܡܕܡܐ ܠܟܒܪ ܡܕܒܪܐ ܡܢ ܡܨܪܝܢ.* ܘܒܟܕ
ܢܒܝܐ ܣܡܘܬܗ ܕܡܘܫܐ: ܠܦܪܘܩܐ ܟܒܫܗ ܐܬܘܬܗ
3 ܕܡܘܫܐ: ܡܢ ܟܠܗ ܕܟܒܫܗ.* ܕܠܐܒܪܡ ܒܚܝܗ: ܕܟܡܢܗ
ܕܚܝܐ ܠܥܡܗ: ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܕܐܘܪܚܐ ܗܘܝܐ ܒܐܬܪܐ
4 ܟܘܟܒܐ:* ܘܟܡܢܗ ܕܠܚܝܐ ܠܡܘܫܐ: ܡܛܠ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܒܘܗܝ ܒܟܘܟܒܐ: ܘܦܪܝܫ ܡܢ ܚܝܠܗ ܕܦܪܥܘܗ.*
5 ܘܡܢܐ ܢܒܝܐ ܣܡܘܬܗ ܕܡܘܫܐ: ܘܒܢܝܗܘܢ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܠܗܘܢ ܡܘܫܐ ܠܡܕܒܪܐ: ܕܟܪܐ ܗܘܐ ܐܝܟ: ܠܐܘܪܚܐ
6 ܕܐܠܗܐ.* ܘܡܠܐܟܐ ܠܡܘܫܐ: ܕܗܐ ܣܡܟܝܢ ܢܒܝܐ
ܢܗܐ ܠܗܘܢ: ܘܐܢܬܘܢ: ܘܢܒܝܘܗܝ ܒܢܝܢ ܟܠܗ.*
7 ܘܡܢܗ ܡܘܫܐ ܠܐܘܪܚܗ ܕܣܡܘܬܗ: ܘܗܠܟ ܠܗ
ܘܢܒܝܗ: ܘܡܠܠܗ ܐܢܬ ܒܟܠܡܐ ܕܡܢܝܢܗ: ܘܟܠܗ
8 ܠܡܕܒܪܐ.* ܘܐܬܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܣܡܘܬܗ ܥܠ ܬܪܥ
ܕܟܕܒ ܡܕܡܐ ܠܦܪܥܗ ܘܠܡܨܪܝܐ: ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܒܢܝ
ܝܣܪܐܝܠ: ܘܥܠ ܐܘܪܚܐ ܕܐܝܬ ܒܡܕܒܪܐ: ܘܦܝܫ ܐܢܘܢ
9 ܡܕܡܐ.* ܘܐܬܐ ܢܒܝܐ ܥܠ ܥܠ ܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢ
ܡܕܡܐ ܠܡܘܫܐ: ܘܦܝܫ ܐܢܘܢ ܡܢ ܐܝܟ ܕܡܨܪܝܐ:
10 ܘܡܢ ܐܒܘܗ ܕܦܪܥܘܢ.* ܘܐܡܪ ܢܒܝܐ ܒܟܘܢ ܗܘ
ܡܕܡܐ ܕܦܪܥܘܢ ܡܢ ܐܝܟ ܕܡܨܪܝܐ: ܘܡܢ ܐܒܘܗ
ܕܦܪܥܘܢ: ܕܦܝܫ ܠܟܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܐܝܟ ܕܡܨܪܝܐ.*
11 ܗܢܐ ܢܒܝܐ ܕܒܬܪ ܗܘ ܡܕܡܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܠܗܐ: ܡܛܠ
12 ܕܟܢܫܐ ܕܐܬܟܢܫܘ ܟܠܗܘܢ.* ܘܡܕܒܪ ܢܒܝܐ ܣܡܘܬܗ
ܕܡܘܫܐ: ܡܕܒܪܐ ܕܡܨܪܝܐ ܘܕܦܪܥܘܢ ܠܡܕܡܐ: ܘܡܢܐ
ܐܢܘܢ ܘܟܠܗܘܢ: ܡܕܡܐ ܕܒܢܝ ܝܣܪܐܝܠ ܠܟܠ ܥܠ ܐܝܟܐ:
13 ܥܡ ܣܡܘܬܗ ܕܡܘܫܐ ܡܢ ܐܠܗܐ.* ܘܗܘܐ ܠܟܒܪ
ܡܕܡܐ: ܘܡܛܠ ܡܘܫܐ ܠܡܕܡ ܠܟܠܗ: ܘܡܢܗܘܢ ܗܘܘ ܟܠܗ
14 ܠܟܠ ܡܢ ܡܘܫܐ: ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܡܕܒܪܐ ܠܕܡܟܢܐ.* ܘܡܢܐ
ܣܡܘܬܗ ܕܡܘܫܐ ܥܠ ܬܪܥ ܕܡܫܟܢ ܠܟܠܗ: ܘܐܡܪ ܠܗ:
ܡܢܘ ܦܪܥܘܢ ܗܢܐ ܕܡܫܟܢ ܐܢܬ ܠܟܠܗ: ܠܡܢܐ ܡܕܒܪ
ܐܢܬ ܒܠܚܘܕܝܟ: ܘܟܠܗ ܥܡܐ ܩܐܡ ܠܟܠ ܡܢܟ:
15 ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܡܕܒܪܐ ܠܕܡܟܢܐ:* ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ
ܠܣܡܘܬܗ: ܕܐܬܐ ܠܘܬܝ ܥܡܐ ܠܡܫܐܠ ܡܢ
16 ܡܢ ܐܠܗܐ.* ܘܡܐ ܕܗܘܐ ܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܐ ܐܬܝܢ
ܠܘܬܝ: ܘܕܐܢ ܐܢܐ ܒܝܬ ܓܒܪܐ ܠܚܒܪܗ: ܘܡܘܕܥ
ܐܢܐ ܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܐܠܗܐ: ܘܢܡܘܣܘܗܝ.*
17 ܘܐܡܪ ܠܗ ܣܡܘܬܗ ܠܡܘܫܐ: ܠܐ ܫܦܝܪ ܥܒܕ
18 ܐܢܬ.* ܡܬܠܐܐ ܡܬܠܐܐ ܐܢܬ: ܐܦ ܐܢܬ ܐܦ
ܟܠܗ ܥܡܐ: ܡܛܠ ܕܝܩܝܪ ܗܘ ܡܢܟ ܦܬܓܡܐ:
19 ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܬ ܠܡܥܒܕܗ ܒܠܚܘܕܝܟ.* ܗܫܐ
ܫܡܥ ܒܩܠܝ: ܘܐܡܠܟܟ: ܘܢܗܘܐ ܐܠܗܐ ܥܡܟ: ܗܘܝ
ܐܢܬ ܡܬܠܐ ܠܥܡܐ ܡܢ ܐܠܗܐ: ܘܡܝܬܐ ܡܬܠ
20 ܦܬܓܡܐ ܡܛܠ ܐܠܗܐ.* ܘܬܙܗܪ ܐܢܘܢ ܕܢܛܪܘܢ
ܦܘܩܕܢܐ ܘܢܡܘܣܐ: ܘܬܘܕܥ ܐܢܘܢ ܐܘܪܚܐ ܕܢܗܠܟܘܢ

21 ܘܢܬܒܥܐ ܕܢܥܒܕܘܢ.* ܘܐܢܬ ܚܙܝ ܡܢ ܟܠܗ ܥܡܐ
ܓܒܪܐ ܕܚܝܠܐ: ܕܕܚܠܝܢ ܡܢ ܐܠܗܐ: ܓܒܪܐ ܫܪܝܪܐ:
ܘܣܢܝܢ ܫܘܚܕܐ ܘܥܘܠܐ. ܘܐܩܝܡ ܥܠܝܗܘܢ ܪܒܝ
ܐܠܦܐ: ܘܪܒܝ ܡܐܬܐ: ܘܪܒܝ ܚܡܫܝܢ: ܘܪܒܝ
22 ܥܣܪܐ:* ܘܢܗܘܘܢ ܕܝܢܝܢ ܠܥܡܐ ܒܟܠܙܒܢ: ܘܟܠ
ܦܬܓܡܐ ܪܒܐ ܢܝܬܘܢ ܠܘܬܟ: ܘܟܠ ܦܬܓܡܐ ܙܥܘܪܐ ܢܕܘܢܘܢ ܗܢܘܢ: ܘܢܩܝܠ ܡܢܟ
23 ܘܢܫܩܠܘܢ ܥܡܟ.* ܐܢ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ ܬܥܒܕ:
ܢܦܩܕ ܠܟ ܐܠܗܐ: ܘܬܫܟܚ ܐܢܬ ܠܡܩܡ: ܘܐܦ
ܟܠܗ ܥܡܐ ܗܢܐ: ܠܐܬܪܗ ܢܐܙܠ ܒܫܠܡܐ.*
24 ܘܫܡܥ ܡܘܫܐ ܒܩܠܗ ܕܣܡܘܬܗ: ܘܥܒܕ ܟܠ ܡܕܡ
25 ܕܐܡܪ ܠܗ.* ܘܓܒܐ ܡܘܫܐ ܓܒܪܐ ܕܚܝܠܐ ܡܢ ܟܠܗ
ܝܣܪܐܝܠ: ܘܐܩܝܡ ܐܢܘܢ ܪܫܐ ܥܠ ܥܡܐ: ܪܒܝ ܐܠܦܐ:
ܘܪܒܝ ܡܐܬܐ: ܘܪܒܝ ܚܡܫܝܢ: ܘܪܒܝ ܥܣܪܐ.*
26 ܘܕܝܢܝܢ ܗܘܘ ܠܥܡܐ ܒܟܠ ܙܒܢ: ܘܦܬܓܡܐ ܕܩܫܐ
ܡܝܬܝܢ ܗܘܘ ܠܘܬ ܡܘܫܐ: ܘܦܬܓܡܐ ܙܥܘܪܐ ܕܝܢܝܢ
27 ܗܘܘ ܗܢܘܢ.* ܘܫܕܪ ܡܘܫܐ ܠܣܡܘܬܗ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܗ.

ܡܩܠܐ: ܣܛ.

1 ܒܝܪܚܐ ܬܠܝܬܝܐ: ܕܡܦܩܢܐ ܕܒܢܝ ܝܣܪܐܝܠ
ܡܢ ܡܨܪܝܢ: ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܗܢܐ ܐܬܘ ܠܡܕܒܪܐ ܕܣܝܢܝ.*
2 ܘܫܩܠܘ ܡܢ ܪܦܝܕܝܢ: ܘܐܬܘ ܠܡܕܒܪܐ ܕܣܝܢܝ: ܘܫܪܘ
ܒܡܕܒܪܐ: ܘܫܪܐ ܬܡܢ ܝܣܪܐܝܠ ܠܘܩܒܠ ܛܘܪܐ.*
3 ܘܡܘܫܐ ܣܠܩ ܠܘܬ ܐܠܗܐ: ܘܩܪܐ ܠܗ ܐܠܗܐ ܡܢ
ܛܘܪܐ: ܘܐܡܪ: ܗܟܢܐ ܬܐܡܪ ܠܒܝܬܗ ܕܝܥܩܘܒ:
4 ܘܬܚܘܐ ܠܒܢܝ ܝܣܪܐܝܠ:* ܐܢܬܘܢ ܚܙܝܬܘܢ ܡܕܡ
ܕܥܒܕܬ ܠܡܨܪܝܐ: ܘܫܩܠܬܟܘܢ ܐܝܟ ܕܥܠ ܓܦܐ
5 ܕܢܫܪܐ: ܘܐܝܬܝܬܟܘܢ ܠܘܬܝ.* ܘܗܫܐ ܐܢ ܡܫܡܥ
ܬܫܡܥܘܢ ܒܩܠܝ: ܘܬܛܪܘܢ ܩܝܡܝ: ܬܗܘܘܢ ܚܒܝܒܝܢ
ܠܝ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ: ܡܛܠ ܕܕܝܠܝ ܗܝ
6 ܐܪܥܐ.* ܘܐܢܬܘܢ ܬܗܘܘܢ ܠܝ ܡܠܟܘܬܐ: ܘܟܗܢܐ
ܘܥܡܐ ܩܕܝܫܐ: ܗܠܝܢ ܦܬܓܡܐ ܬܐܡܪ ܠܒܢܝ
ܝܣܪܐܝܠ.

7 ܘܐܬܐ ܡܘܫܐ ܘܩܪܐ ܠܩܫܝܫܐ ܕܥܡܐ: ܘܐܡܪ
ܩܕܡܝܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܦܬܓܡܐ ܗܠܝܢ ܕܦܩܕܗ ܡܪܝܐ.*
8 ܘܥܢܘ ܟܠܗ ܥܡܐ ܐܟܚܕܐ: ܘܐܡܪܘ: ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܡܪ
ܡܪܝܐ ܢܥܒܕ. ܘܐܗܦܟ ܡܘܫܐ ܦܬܓܡܘܗܝ ܕܥܡܐ ܠܘܬ
ܡܪܝܐ.

9 ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ: ܗܐ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܘܬܟ ܒܥܡܢܘܕܐ
ܕܥܢܢܐ: ܡܛܠ ܕܢܫܡܥܘܢ ܥܡܐ ܟܕ ܡܡܠܠ ܐܢܐ
ܥܡܟ: ܘܐܦ ܠܟ ܢܗܝܡܢܘܢ ܠܥܠܡ. ܘܚܘܝ ܡܘܫܐ
10 ܦܬܓܡܘܗܝ ܕܥܡܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ.* ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ:
ܙܠ ܠܘܬ ܥܡܐ: ܘܩܕܫ ܐܢܘܢ ܝܘܡܢܐ ܘܡܚܪ:
11 ܘܢܚܘܪܘܢ ܠܢܚܬܝܗܘܢ.* ܘܢܗܘܘܢ ܡܛܝܒܝܢ ܠܝܘܡܐ
ܬܠܝܬܝܐ: ܡܛܠ ܕܒܝܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ ܢܚܘܬ ܡܪܝܐ ܠܥܝܢ
12 ܟܠܗ ܥܡܐ ܠܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ.* ܘܬܚܡ ܠܥܡܐ
ܚܕܪܢܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܐܙܕܗܪܘ ܠܐ ܬܣܩܘܢ ܠܛܘܪܐ:
ܘܠܐ ܬܬܩܪܒܘܢ ܠܥܒܪܘܗܝ. ܘܟܠ ܡܢ ܕܢܬܩܪܒ
13 ܠܛܘܪܐ ܡܡܬ ܢܡܘܬ.* ܠܐ ܬܬܩܪܒ ܒܗ ܐܝܕܐ: ܐܠܐ
ܡܬܪܓܡܘ ܢܬܪܓܡ: ܐܘ ܡܫܬܕܝܘ ܢܫܬܕܐ: ܐܢ ܒܥܝܪܐ
ܘܐܢ ܒܪܢܫܐ ܠܐ ܢܚܐ: ܘܡܐ ܕܢܬܡܫܟ ܩܪܢܐ ܢܣܩܘܢ

14 ܠܗܘܢ ܠܡܣܩ ܠܛܘܪܐ.* ܘܢܚܬ ܡܘܫܐ ܡܢ ܛܘܪܐ
ܠܘܬ ܥܡܐ: ܘܩܕܫ ܠܥܡܐ: ܘܚܘܪܘ ܠܒܘܫܝܗܘܢ.*
15 ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܥܡܐ: ܗܘܘ ܡܛܝܒܝܢ ܠܬܠܬܐ
ܝܘܡܝܢ: ܠܐ ܬܬܩܪܒܘܢ ܠܐܢܬܬܐ.
16 ܘܗܘܐ ܒܝܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ ܟܕ ܗܘܐ ܨܦܪܐ: ܗܘܘ
ܩܠܐ ܘܒܪܩܐ: ܘܥܢܢܐ ܚܫܘܟܐ ܗܘܐ ܥܠ ܛܘܪܐ:
ܘܩܠܐ ܕܩܪܢܐ ܚܣܝܢ ܗܘܐ ܛܒ: ܘܙܥ ܟܠܗ
17 ܥܡܐ ܕܒܡܫܪܝܬܐ.* ܘܐܦܩ ܡܘܫܐ ܠܥܡܐ
ܠܐܘܪܥܗ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܡܫܪܝܬܐ: ܘܩܡܘ ܒܫܦܘܠܘܗܝ
18 ܕܛܘܪܐ.* ܘܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ ܥܫܢ ܗܘܐ ܟܠܗ: ܡܛܠ
ܕܢܚܬ ܥܠܘܗܝ ܡܪܝܐ ܒܢܘܪܐ: ܘܣܠܩ ܬܢܢܗ ܐܝܟ
19 ܬܢܢܐ ܕܐܬܘܢܐ: ܘܙܥ ܟܠܗ ܛܘܪܐ ܛܒ.* ܘܗܘܐ
ܩܠܐ ܕܩܪܢܐ ܐܙܠ ܗܘܐ ܘܥܫܢ ܛܒ: ܘܡܘܫܐ
20 ܡܡܠܠ ܗܘܐ: ܘܐܠܗܐ ܥܢܐ ܠܗ ܒܩܠܐ.* ܘܢܚܬ
ܡܪܝܐ ܠܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ: ܠܪܝܫܗ ܕܛܘܪܐ: ܘܩܪܐ ܡܪܝܐ
21 ܠܡܘܫܐ ܠܪܝܫܗ ܕܛܘܪܐ: ܘܣܠܩ ܡܘܫܐ.* ܘܐܡܪ
ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ: ܚܘܬ ܐܣܗܕ ܒܥܡܐ ܕܠܐ ܢܕܚܩܘܢ
22 ܠܘܬ ܡܪܝܐ ܠܡܚܙܐ: ܘܢܦܠ ܡܢܗܘܢ ܣܓܝ.* ܘܐܦ
ܟܗܢܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܪܝܐ ܢܬܩܕܫܘܢ: ܕܠܐ ܢܩܛܘܠ
23 ܒܗܘܢ ܡܪܝܐ.* ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܡܪܝܐ: ܠܐ ܡܫܟܚ
ܥܡܐ ܠܡܣܩ ܠܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ: ܡܛܠ ܕܐܢܬ
ܐܣܗܕܬ ܒܢ: ܘܐܡܪܬ ܠܝ ܕܐܬܚܡ ܠܛܘܪܐ:
24 ܘܩܕܫܝܗܝ.* ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ: ܙܠ ܚܘܬ: ܘܣܩ ܐܢܬ
ܘܐܗܪܘܢ ܥܡܟ: ܘܟܗܢܐ ܘܥܡܐ ܠܐ ܢܕܚܩܘܢ
ܠܡܣܩ ܠܘܬ ܡܪܝܐ: ܕܠܡܐ ܢܩܛܘܠ ܒܗܘܢ.*
25 ܘܢܚܬ ܡܘܫܐ ܠܘܬ ܥܡܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܟ.

1 ܘܡܠܠ ܐܠܗܐ ܟܠܗܘܢ ܦܬܓܡܐ ܗܠܝܢ:* ܐܢܐ ܐܢܐ
2 ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܕܐܦܩܬܟ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ: ܡܢ ܒܝܬ
3 ܥܒܕܘܬܐ.* ܠܐ ܢܗܘܘܢ ܠܟ ܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ ܠܒܪ
4 ܡܢܝ.* ܠܐ ܬܥܒܕ ܠܟ ܟܠ ܨܠܡ ܘܟܠ ܕܡܘܬ:
ܕܐܝܬ ܒܫܡܝܐ ܡܢ ܠܥܠ: ܘܕܐܝܬ ܒܐܪܥܐ ܡܢ ܠܬܚܬ:
5 ܘܕܐܝܬ ܒܡܝܐ ܠܬܚܬ ܡܢ ܐܪܥܐ:* ܠܐ ܬܣܓܘܕ
ܠܗܘܢ: ܘܠܐ ܬܦܠܘܚ ܐܢܘܢ: ܡܛܠ ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܟ: ܐܠܗܐ ܛܢܢܐ: ܦܩܕ ܚܛܗܝ ܕܐܒܗܬܐ ܥܠ ܒܢܝܐ
6 ܥܠ ܕܪܐ ܬܠܝܬܝܐ ܘܥܠ ܪܒܝܥܝܐ ܠܣܢܐܝ.* ܘܥܒܕ ܐܢܐ
ܛܝܒܘܬܐ ܠܐܠܦܐ ܕܪܝܢ ܠܪܚܡܝ: ܘܠܢܛܪܝ ܦܘܩܕܢܝ.*
7 ܠܐ ܬܐܡܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܒܕܓܠܘܬܐ: ܡܛܠ
ܕܠܐ ܡܙܟܐ ܡܪܝܐ ܠܡܢ ܕܝܡܐ ܒܫܡܗ ܒܕܓܠܘܬܐ.*
8 ܐܬܕܟܪ ܝܘܡܐ ܕܫܒܬܐ ܠܡܩܕܫܘܬܗ.* ܫܬܐ ܝܘܡܝܢ
9 ܬܦܠܘܚ: ܘܬܥܒܕ ܟܠ ܥܒܕܝܟ:* ܘܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝܐ
10 ܫܒܬܐ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ: ܠܐ ܬܥܒܕ ܒܗ ܟܠ ܥܒܕ:
ܐܢܬ: ܘܒܪܟ: ܘܒܪܬܟ: ܘܥܒܕܟ: ܘܐܡܬܟ: ܘܒܥܝܪܟ:
12 ܘܬܘܬܒܐ ܕܒܩܘܪܝܟ:* ܡܛܠ ܕܒܫܬܐ ܝܘܡܝܢ ܥܒܕ
ܡܪܝܐ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ: ܘܝܡܡܐ ܘܟܠ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ:
ܘܐܬܢܝܚ ܒܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝܐ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܒܪܟܗ
13 ܡܪܝܐ ܠܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝܐ ܘܩܕܫܗ.* ܝܩܪ ܠܐܒܘܟ
ܘܠܐܡܟ: ܕܢܣܓܘܢ ܝܘܡܝܟ ܒܐܪܥܐ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟ
14 ܝܗܒ ܠܟ.* ܠܐ ܬܩܛܘܠ.* ܠܐ ܬܓܘܪ.* ܠܐ
15 ܬܓܢܘܒ.* ܠܐ ܬܣܗܕ ܥܠ ܚܒܪܟ ܣܗܕܘܬܐ

17 ܕܫܩܪܐ.* ܠܐ ܬܪܓܝ ܒܝܬܗ ܕܚܒܪܟ: ܠܐ ܬܪܓܝ
ܐܢܬܬܗ ܕܚܒܪܟ: ܘܥܒܕܗ: ܘܐܡܬܗ: ܘܬܘܪܗ
ܘܚܡܪܗ: ܘܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܚܒܪܟ.
18 ܘܟܠܗ ܥܡܐ ܚܙܝܢ ܩܠܐ: ܘܠܡܦܝܕܐ: ܘܩܠܐ
ܕܩܪܢܐ: ܘܛܘܪܐ ܕܥܫܢ: ܘܚܙܐ ܥܡܐ ܘܙܥܘ: ܘܩܡܘ
19 ܡܢ ܪܘܚܩܐ:* ܘܐܡܪܘ ܠܡܘܫܐ: ܡܠܠ ܐܢܬ ܥܡܢ:
ܘܢܫܡܥ: ܘܠܐ ܢܡܠܠ ܥܡܢ ܐܠܗܐ: ܕܠܐ ܢܡܘܬ.*
20 ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܥܡܐ: ܠܐ ܬܕܚܠܘܢ ܡܛܠ ܕܠܡܢܣܝܘ
ܝܬܟܘܢ ܐܬܐ ܐܠܗܐ: ܘܡܛܠ ܕܬܗܘܐ ܕܚܠܬܗ ܥܠ
21 ܐܦܝܟܘܢ: ܕܠܐ ܬܚܛܘܢ.* ܘܩܡ ܥܡܐ ܡܢ
ܪܘܚܩܐ: ܘܡܘܫܐ ܩܪܒ ܠܥܪܦܠܐ ܕܬܡܢ
ܐܠܗܐ.
22 ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ: ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܠܒܢܝ
ܐܝܣܪܝܠ: ܐܢܬܘܢ ܚܙܝܬܘܢ ܕܡܢ ܫܡܝܐ ܡܠܠܬ ܥܡܟܘܢ.*
23 ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܠܟܘܢ ܥܡܝ ܐܠܗܐ ܕܕܗܒܐ: ܘܐܠܗܐ
24 ܕܣܐܡܐ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܠܟܘܢ.* ܡܕܒܚܐ ܕܐܕܡܬܐ
ܬܥܒܕ ܠܝ: ܘܬܕܒܚ ܥܠܘܗܝ ܥܠܘܬܟ ܘܢܟܣܬܟ:
ܥܢܟ ܘܬܘܪܝܟ. ܒܟܠ ܐܬܪ ܕܐܥܗܕ ܫܡܝ: ܐܬܐ
25 ܠܘܬܟ: ܘܐܒܪܟܟ.* ܘܐܢ ܡܕܒܚܐ ܕܟܐܦܐ ܬܥܒܕ
ܠܝ: ܠܐ ܬܒܢܝܘܗܝ ܒܦܣܝܠܬܐ: ܡܛܠ ܕܦܣܝܠܬܐ
26 ܐܪܝܡܬ ܥܠܘܗܝ ܘܛܢܦܬܗ.* ܘܠܐ ܬܣܩ
ܒܕܪܓܐ ܠܡܕܒܚܝ: ܕܠܐ ܬܬܓܠܐ ܥܪܛܠܝܘܬܟ
ܥܠܘܗܝ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܟܐ.

1 ܘܗܠܝܢ ܕܝܢܐ ܕܬܣܝܡ ܩܕܡܝܗܘܢ.
2 ܟܕ ܬܙܒܢ ܥܒܕܐ ܥܒܪܝܐ: ܫܬ ܫܢܝܢ ܢܦܠܚ:
3 ܘܒܫܒܝܥܝܬܐ ܢܦܘܩ ܒܪ ܚܐܪܐ ܡܢ ܡܓܢ.* ܐܢ ܒܠܚܘܕ
ܓܘܫܡܗ ܥܐܠ: ܒܠܚܘܕ ܓܘܫܡܗ ܢܦܘܩ: ܘܐܢ ܒܥܠ ܐܢܬܬܐ
4 ܗܘ: ܬܦܘܩ ܐܢܬܬܗ ܥܡܗ.* ܘܐܢ ܡܪܗ ܢܬܠ ܠܗ
ܐܢܬܬܐ: ܘܬܐܠܕ ܠܗ ܒܢܝܐ ܘܒܢܬܐ: ܐܢܬܬܐ ܘܝܠܕܝܗ
5 ܢܗܘܘܢ ܕܡܪܗ: ܘܗܘ ܢܦܘܩ ܒܠܚܘܕܘܗܝ.* ܘܐܢ ܢܐܡܪ
ܥܒܕܐ ܕܪܚܡ ܐܢܐ ܠܡܪܝ: ܘܠܐܢܬܬܝ ܘܠܒܢܝ: ܠܐ
6 ܢܦܘܩ ܐܢܐ ܒܪ ܚܐܪܐ:* ܢܩܪܒܝܘܗܝ ܡܪܗ ܠܘܬ ܕܝܢܐ:
ܘܢܩܪܒܝܘܗܝ ܠܘܬ ܬܪܥܐ: ܐܘ ܠܘܬ ܥܒܪܐ: ܘܢܢܩܘܒ
ܡܪܗ ܐܕܢܗ ܒܡܪܨܥܐ: ܘܢܗܘܐ ܠܗ ܥܒܕܐ ܠܥܠܡ.
7 ܘܟܕ ܢܙܒܢ ܓܒܪܐ ܒܪܬܗ ܠܐܡܬܐ: ܠܐ ܬܦܘܩ
8 ܐܝܟ ܡܦܩܢ ܥܒܕܐ.* ܘܐܢ ܒܐܝܫ ܬܫܦܪ ܒܥܝܢܝ ܡܪܗ
ܕܠܐ ܢܟܒܫܝܗ: ܢܦܪܩܝܗ: ܠܥܡܐ ܢܘܟܪܝܐ ܠܐ ܫܠܝܛ
9 ܠܗ ܠܡܙܒܢܘܬܗ: ܡܛܠ ܕܕܓܠ ܒܗ.* ܘܐܢ ܠܒܪܗ
ܢܟܒܫܝܗ: ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ ܕܡܟܪܝܬܐ ܠܒܢܬܐ ܢܥܒܕ
10 ܠܗ.* ܘܐܢ ܐܚܪܬܐ ܢܣܒ ܠܗ: ܡܬܘܪܬܗ ܘܠܒܘܫܗ
11 ܘܡܫܟܒܗ ܠܐ ܢܒܨܪ.* ܘܐܢ ܬܠܬ ܗܠܝܢ ܠܐ ܢܥܒܕ
ܠܗ: ܬܦܘܩ ܡܓܢ ܕܠܐ ܟܣܦ.
12 ܕܢܡܚܐ ܠܓܒܪܐ: ܘܢܡܘܬ: ܡܡܬ ܢܡܘܬ.*
13 ܘܕܠܐ ܨܕܐ ܠܗ: ܘܐܠܗܐ ܐܫܠܡܗ ܒܐܝܕܘܗܝ: ܐܬܪ
14 ܐܣܝܡ ܠܟ ܕܢܥܪܘܩ ܠܬܡܢ.* ܘܐܢ ܢܡܪܚ ܓܒܪܐ
ܥܠ ܚܒܪܗ: ܘܢܩܛܠܝܘܗܝ ܒܢܟܠܐ: ܡܢ ܠܘܬ
15 ܡܕܒܚܝ ܕܒܪܝܘܗܝ ܠܡܩܛܠܗ.* ܘܕܢܡܚܐ ܠܐܒܘܗܝ
16 ܘܠܐܡܗ: ܡܡܬ ܢܡܘܬ.* ܘܕܓܢܒ ܢܦܫܐ
ܘܢܙܒܢܝܗ: ܘܢܫܬܟܚ ܒܐܝܕܘܗܝ: ܡܡܬ ܢܡܘܬ.*

17 וְאֵ֣ל אֶקְרָ֣א וַיהוָ֣ה יוֹשִׁיעֵֽנִי׃* 18 עֶ֤רֶב וָבֹ֨קֶר֙ וְצׇהֳרַ֣יִם אָשִׂ֣יחָ וַאֲהֵמָ֑ה וְיִשְׁמַ֖ע קוֹלִֽי׃ 19 פָּדָ֣ה בְשָׁל֣וֹם נַפְשִׁ֣י מִקְּרָבִ֣י כִּ֥י בָרַבִּ֖ים הָי֣וּ עִמָּדִֽי׃* 20 יִשְׁמַ֣ע אֵ֖ל וְיַעֲנֵ֑ם וְיֹשֵׁ֥ב קֶ֝֗דֶם סֶ֣לָה׀ אֲשֶׁ֣ר אֵֽין־לָ֭מוֹ חֲלִיפ֑וֹת וְלֹ֖א יָרְא֣וּ אֱלֹהִֽים׃* 21 שָׁלַ֣ח יָ֭דָיו בְּשִׁלְּמָ֑יו חִלַּ֖ל בְּרִיתֽוֹ׃ 22 חָלְק֣וּ מֵ֭חְמָאָה פִּ֑יו וְלֵ֖ב מִלְחָמָ֣ה רַכּ֣וּ שְׂמָנִ֣ים מִשֶּׁ֣מֶן דִּבְרֵי֣הֶ֭ם וְהֵ֣מָּה פְתִיחִֽים׃* 23 הַשְׁלֵ֣ךְ עַל־יְ֭הוָה יְהָבְךָ֑ וְה֥וּא יְכַלְכְּלֶ֗ךָ לֹֽא־יִתֵּ֣ן לְעוֹלָ֥ם מ֝֗וֹט לַצַּדִּֽיק׃* 24 וְאַתָּ֣ה אֱלֹהִ֣ים תּוֹרִדֵ֣ם לִבְא֣ר שַׁ֑חַת אַנְשֵׁ֥י דָ֝מִ֗ים וּמִרְמָ֥ה לֹא־יֶחֱצ֣וּ יְמֵיהֶ֑ם וַאֲנִ֖י אֶבְטַח־בָּֽךְ׃* 25 יְהוָ֣ה מַלְכִּ֣י וֵאלֹהָ֑י שֹׁפְטִ֖י לְאֵ֣ל אַתָּֽה׃ 26 לְךָ֣ נָאֶ֣ה יְהוָ֣ה מַלְכִּ֣י וֵאלֹהָ֑י כִּ֥י לְךָ֖ נָאֶ֣ה יְהוָ֣ה מַלְכִּֽי׃* 27 כִּ֤י אַתָּ֣ה יְהוָ֣ה טוֹב֮ וְסַלָּ֪ח וְרַב־חֶ֥֫סֶד לְכָל־קֹרְאֶ֥יךָ׃* 28 הַאֲזִ֣ינָה יְהוָ֣ה תְּפִלָּתִ֑י וְהַקְשִׁ֖יבָה בְּק֣וֹל תַּחֲנוּנָֽי׃ 29 בְּי֣וֹם צָ֭רָתִי אֶקְרָאֶ֑ךָּ כִּֽי־תַעֲנֵֽנִי׃ 30 אֵֽין־כָּ֭מוֹךָ בָּֽאֱלֹהִ֣ים אֲדֹנָ֑י וְאֵ֖ין כְּמַעֲשֶֽׂיךָ׃ 31 כָּל־גּוֹיִ֗ם אֲשֶׁ֣ר עָ֭שִׂיתָ יָבֹ֣אוּ וְיִשְׁתַּחֲו֣וּ לְפָנֶ֑יךָ אֲדֹנָ֗י וְיַכַּבְּד֥וּ לִשְׁמֶֽךָ׃ 32 כִּֽי־גָד֣וֹל אַ֭תָּה וְעֹשֵׂ֣ה נִפְלָא֑וֹת אַתָּ֖ה אֱלֹהִ֣ים לְבַדֶּֽךָ׃* 33 הוֹרֵ֣נִי יְ֭הוָה דַּרְכֶּ֑ךָ אֲהַלֵּ֖ךְ בַּאֲמִתֶּ֣ךָ׀ יַחֵ֣ד לְבָבִ֣י לְיִרְאָ֥ה שְׁמֶֽךָ׃* 34 אוֹדְךָ֣ אֲדֹנָ֣י אֱלֹהַ֣י בְּכׇל־לְבָבִ֑י וַאֲכַבְּדָ֖ה שִׁמְךָ֣ לְעוֹלָֽם׃ 35 כִּֽי־חַסְדְּךָ֣ גָד֣וֹל עָלָ֑י וְהִצַּלְתָּ֥ נַפְשִׁ֖י מִשְּׁא֣וֹל תַּחְתִּיָּֽה׃* 36 אֱלֹהִ֣ים זֵדִ֣ים קָ֭מוּ עָלָ֑י וַעֲדַ֥ת עָרִ֝יצִ֗ים בִּקְשׁ֣וּ נַפְשִׁ֑י וְלֹ֖א שָׂ֣מוּךָ לְנֶגְדָּֽם׃* 37 וְאַתָּ֣ה אֲדֹנָ֣י אֵ֭ל רַח֣וּם וְחַנּ֑וּן אֶ֥רֶךְ אַפַּ֖יִם וְרַב־חֶ֣סֶד וֶאֱמֶֽת׃ 38 פְּנֵ֣ה אֵלַ֣י וְחׇנֵּ֑נִי תְּנָה־עֻזְּךָ֥ לְעַבְדֶּ֑ךָ וְ֝הוֹשִׁ֗יעָה לְבֶן־אֲמָתֶֽךָ׃ 39 עֲשֵׂ֣ה עִמִּ֣י א֭וֹת לְט֑וֹבָה וְיִרְא֥וּ שֹׂנְאַ֝֗י וְיֵבֹ֑שׁוּ כִּֽי־אַתָּ֣ה יְ֭הוָה עֲזַרְתַּנִי֮ וְנִחַמְתָּֽנִי׃

פרק נה׃ נה.

1 לַמְנַצֵּ֥חַ בִּנְגִינ֑וֹת מַשְׂכִּ֥יל לְדָוִֽד׃ 2 הַאֲזִ֣ינָה אֱלֹהִ֣ים תְּפִלָּתִ֑י וְאַל־תִּ֝תְעַלַּ֗ם מֵֽחֲלָתָ֥ה לְבַקָּשָֽׁתִי׃ 3 הַקְשִׁ֣יבָה לִ֭י וַעֲנֵ֑נִי אָרִ֥יד בְּשִׂיחִ֗י וְאָהֳמָֽה׃ 4 מִקּ֣וֹל אוֹיֵ֑ב מִ֝פְּנֵ֗י לַ֣חַץ רָשָׁ֑ע כִּֽי־יָמִ֥יטוּ עָלַ֗י אָ֫וֶן וּבְאַפָּ֥ם יִשְׂטְמ֥וּנִי׃ 5 לִבִּ֣י יָח֣וֹל בְּקִרְבִּ֑י וְאֵימ֖וֹת מָ֣וֶת נָפְל֣וּ עָלָֽי׃ 6 יִרְאָ֣ה וָרִ֣עַד אֵ֑לַי וַתְּכַסֵּ֖נִי פַּלָּצֻֽת׃ 7 וָאֹמַ֗ר מִֽי־יִתֶּן־לִ֣י אֵ֭בְרָה כַּיּוֹנָ֑ה אָ֝עוּפָ֗ה וְאֶשְׁכֹּנָֽה׃ 8 הִנֵּ֣ה אַרְחִ֣יק נָ֑ד אָלִ֖ין בַּמִּדְבָּ֣ר סֶֽלָה׃ 9 אָחִ֣ישָׁה מִפְלָ֣ט לִ֑י מִ֝רּ֗וּחַ סָעָ֥ר מִסָּֽעַר׃ 10 בַּלַּ֣ע אֲדֹנָ֣י פַּלַּ֣ג לְשׁוֹנָ֑ם כִּֽי־רָאִ֥יתִי חָ֝מָ֗ס וּמָדָ֥ון בָּעִֽיר׃ 11 יוֹמָ֤ם וָלַ֨יְלָה֙ יְסוֹבְבוּ֣הָ עַל־חוֹמֹתֶ֑יהָ וְ֝אָ֗וֶן וְעָמָ֥ל בְּקִרְבָּֽהּ׃ 12 הַוּ֣ת בְּקִרְבָּ֑הּ וְלֹא־יָ֝מ֗וּשׁ מִרְחֹבָ֥הּ עֹ֖שֶׁק וּמִרְמָֽה׃ 13 כִּ֤י לֹֽא־אוֹיֵ֨ב֙ יְחָרְפֵ֣נִי וְאֶשָּׂ֑א לֹֽא־מְשַׂנְאִ֥י עָלַ֗י הִגְדִּ֥֫יל וְאֶסָּתֵ֥ר מִמֶּֽנּוּ׃ 14 וְאַתָּ֤ה אֱנ֨וֹשׁ֙ כְּעֶרְכִּ֣י אַלּוּפִ֣י וּמְיֻדָּעִֽי׃ 15 אֲשֶׁ֤ר יַ֥חַד נַמְתִּיק־סּ֑וֹד בְּבֵ֖ית אֱלֹהִ֣ים נְהַלֵּךְ־בְּרֹֽגֶשׁ׃ 16 יָשֹׁ֣ד מָ֭וֶת עֲלֵימ֑וֹ יֵרְד֣וּ חַ֭יִּים שְׁא֑וֹלָה כִּֽי־רָעוֹת֮ בִּמְגוּרָ֪יו בְּקִרְבּ֥֫וֹ׃ 17 אֲנִ֤י אֶל־אֱ֨לֹהִ֪ים אֶקְרָ֡א וַיהוָ֥ה יוֹשִׁיעֵֽנִי׃ 18 עֶ֤רֶב וָבֹ֨קֶר֙ וְצׇהֳרַ֣יִם אָשִׂ֣יחָ וַאֲהֵמָ֑ה וְיִשְׁמַ֖ע קוֹלִֽי׃ 19 פָּדָ֣ה בְשָׁל֣וֹם נַפְשִׁ֣י מִקְּרָבִ֣י כִּ֥י בָרַבִּ֖ים הָי֣וּ עִמָּדִֽי׃* 20 יִשְׁמַ֣ע אֵ֖ל וְיַעֲנֵ֑ם וְיֹשֵׁ֥ב קֶ֝֗דֶם סֶ֣לָה׀ אֲשֶׁ֣ר אֵֽין־לָ֭מוֹ חֲלִיפ֑וֹת וְלֹ֖א יָרְא֣וּ אֱלֹהִֽים׃* 21 שָׁלַ֣ח יָ֭דָיו בְּשִׁלְּמָ֑יו חִלַּ֖ל בְּרִיתֽוֹ׃ 22 חָלְק֣וּ מֵ֭חְמָאָה פִּ֑יו וְלֵ֖ב מִלְחָמָ֣ה רַכּ֣וּ שְׂמָנִ֣ים מִשֶּׁ֣מֶן דִּבְרֵי֣הֶ֭ם וְהֵ֣מָּה פְתִיחִֽים׃* 23 הַשְׁלֵ֣ךְ עַל־יְ֭הוָה יְהָבְךָ֑ וְה֥וּא יְכַלְכְּלֶ֗ךָ לֹֽא־יִתֵּ֣ן לְעוֹלָ֥ם מ֝֗וֹט לַצַּדִּֽיק׃* 24 וְאַתָּ֣ה אֱלֹהִ֣ים תּוֹרִדֵ֣ם לִבְא֣ר שַׁ֑חַת אַנְשֵׁ֥י דָ֝מִ֗ים וּמִרְמָ֥ה לֹא־יֶחֱצ֣וּ יְמֵיהֶ֑ם וַאֲנִ֖י אֶבְטַח־בָּֽךְ׃* 25 יְהוָ֣ה מַלְכִּ֣י וֵאלֹהָ֑י שֹׁפְטִ֖י לְאֵ֣ל אַתָּֽה׃ 26 לְךָ֣ נָאֶ֣ה יְהוָ֣ה מַלְכִּ֣י וֵאלֹהָ֑י כִּ֥י לְךָ֖ נָאֶ֣ה יְהוָ֣ה מַלְכִּֽי׃* 27 כִּ֤י אַתָּ֣ה יְהוָ֣ה טוֹב֮ וְסַלָּ֪ח וְרַב־חֶ֥֫סֶד לְכָל־קֹרְאֶ֥יךָ׃* 28 הַאֲזִ֣ינָה יְהוָ֣ה תְּפִלָּתִ֑י וְהַקְשִׁ֖יבָה בְּק֣וֹל תַּחֲנוּנָֽי׃ 29 בְּי֣וֹם צָ֭רָתִי אֶקְרָאֶ֑ךָּ כִּֽי־תַעֲנֵֽנִי׃ 30 אֵֽין־כָּ֭מוֹךָ בָּֽאֱלֹהִ֣ים אֲדֹנָ֑י וְאֵ֖ין כְּמַעֲשֶֽׂיךָ׃ 31 כָּל־גּוֹיִ֗ם אֲשֶׁ֣ר עָ֭שִׂיתָ יָבֹ֣אוּ וְיִשְׁתַּחֲו֣וּ לְפָנֶ֑יךָ אֲדֹנָ֗י וְיַכַּבְּד֥וּ לִשְׁמֶֽךָ׃ 32 כִּֽי־גָד֣וֹל אַ֭תָּה וְעֹשֵׂ֣ה נִפְלָא֑וֹת אַתָּ֖ה אֱלֹהִ֣ים לְבַדֶּֽךָ׃* 33 הוֹרֵ֣נִי יְ֭הוָה דַּרְכֶּ֑ךָ אֲהַלֵּ֖ךְ בַּאֲמִתֶּ֣ךָ׀ יַחֵ֣ד לְבָבִ֣י לְיִרְאָ֥ה שְׁמֶֽךָ׃* 34 אוֹדְךָ֣ אֲדֹנָ֣י אֱלֹהַ֣י בְּכׇל־לְבָבִ֑י וַאֲכַבְּדָ֖ה שִׁמְךָ֣ לְעוֹלָֽם׃ 35 כִּֽי־חַסְדְּךָ֣ גָד֣וֹל עָלָ֑י וְהִצַּלְתָּ֥ נַפְשִׁ֖י מִשְּׁא֣וֹל תַּחְתִּיָּֽה׃* 36 אֱלֹהִ֣ים זֵדִ֣ים קָ֭מוּ עָלָ֑י וַעֲדַ֥ת עָרִ֝יצִ֗ים בִּקְשׁ֣וּ נַפְשִׁ֑י וְלֹ֖א שָׂ֣מוּךָ לְנֶגְדָּֽם׃* 37 וְאַתָּ֣ה אֲדֹנָ֣י אֵ֭ל רַח֣וּם וְחַנּ֑וּן אֶ֥רֶךְ אַפַּ֖יִם וְרַב־חֶ֣סֶד וֶאֱמֶֽת׃ 38 פְּנֵ֣ה אֵלַ֣י וְחׇנֵּ֑נִי תְּנָה־עֻזְּךָ֥ לְעַבְדֶּ֑ךָ וְ֝הוֹשִׁ֗יעָה לְבֶן־אֲמָתֶֽךָ׃ 39 עֲשֵׂ֣ה עִמִּ֣י א֭וֹת לְט֑וֹבָה וְיִרְא֥וּ שֹׂנְאַ֝֗י וְיֵבֹ֑שׁוּ כִּֽי־אַתָּ֣ה יְ֭הוָה עֲזַרְתַּנִי֮ וְנִחַמְתָּֽנִי׃

ܡܬܠܐ: ܟܓ.

1 ܟܕ ܬܬܒ ܠܡܠܥܣ ܥܡ ܫܠܝܛܐ: ܟܕ ܡܣܬܟܠ ܐܣܬܟܠ ܥܡ
2 ܡܢܬܐ ܠܡܢܘܬܐ ܠܗ ܡܢܬܐ ܩܕܡܝܟ܀ ܟܕ ܬܗܘܐ
ܟܐܒ ܗܠܝܢ ܠܡܒܠܥܘ: ܘܠܐ ܬܪܓ ܥܠ ܕܝܠܗ
3 ܠܡܐܟܠܐ ܟܐܒ ܗܠܝܢ ܕܓܠܝܢ܀ ܘܠܡܥܬܪܢܘܬܐ ܠܐ
ܬܬܒܥ ܒܚܝܠܟ.
4 ܘܟܕ ܬܦܠܘܚ ܒܥܝܢܘܗܝ ܕܬܬܠܡܕܘܢܝܗܝ ܐܘ ܬܫܬܥܪܗ
5 ܟܕ ܬܚܙܝܢ: ܡܬܦܪܚܐ ܐܝܟ ܢܫܪܐ ܠܗ܀ ܘܟܕ
ܬܗܘܐ ܡܥܠܬܗ ܕܬܬܠܡܕܘܢܝܗܝ ܒܟܢܦܐ ܐܝܟ ܢܫܪܐ ܫܡܝܐ:
ܘܬܦܪܚ ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܬܥܘܠ ܠܥܠܡ: ܡܬܥܘܠ ܥܡܘܠ
6 ܠܥܠܡ. ܟܕ ܬܐܟܘܠ ܠܚܡܐ ܕܡܬܚܡܕܢܐ ܒܥܝܢܘܗܝ܀ ܘܠܐ
7 ܡܠܐ ܠܡܐܟܠܬܗ ܐܝܟ ܕܒܫܘܝܐ ܒܢܦܫܗ: ܐܟܘܠ ܘܐܫܬܝ ܐܡܪ ܠܟ
8 ܒܪܚܡܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܠܒܗ ܥܡܟ܀ ܦܬܬܐ
ܠܐ ܬܐܟܘܠ: ܡܛܠ ܕܬܬܦܐ ܡܐܟܠܬܟ ܘܬܚܒܠ ܡܠܝܟ ܫܦܝܪܐ.
9 ܕܐܡܪܬ ܥܡܗ: ܘܢܫܡܥܘܢ ܡܠܘܗܝ ܕܣܟܠܐ܀ ܘܠܐܕܢܝ ܣܟܠܐ:
ܠܐ ܬܡܠܠ: ܕܠܡܐ ܢܒܣܐ ܒܡܠܝܟ ܕܚܟܡܬܐ
ܡܛܠ ܕܣܟܠܐ ܢܒܣܐ ܥܠ ܚܟܡܬܐ ܕܡܠܝܟ.
10 ܠܐ ܬܫܢܐ ܬܚܘܡܐ ܥܠܡܝܐ: ܘܒܚܩܠܐ ܕܝܬܡܐ ܠܐ ܬܥܘܠ܀
11 ܡܛܠ ܕܦܪܘܩܗܘܢ ܚܝܠܬܢܐ ܗܘ: ܘܗܘ ܢܕܘܢ ܕܝܢܗܘܢ
ܥܡܟ. ܐܥܠ ܠܡܪܕܘܬܐ ܠܒܟ: ܘܐܕܢܝܟ ܠܡܠܐ
12 ܕܝܕܥܬܐ܀ ܠܐ ܬܟܠܐ ܡܪܕܘܬܐ ܡܢ ܛܠܝܐ: ܕܐܢ
ܬܡܚܝܘܗܝ ܒܫܒܛܐ ܠܐ ܢܡܘܬ܀ ܐܢܬ ܒܫܒܛܐ
ܡܚܝܬ ܠܗ: ܘܢܦܫܗ ܡܢ ܫܝܘܠ ܬܦܨܐ܀ ܒܪܝ ܐܢ
13 ܢܚܟܡ ܠܒܟ: ܢܚܕܐ ܐܦ ܠܒܝ ܐܢܐ܀ ܘܢܪܘܙܢ ܟܘܠܝܬܝ:
ܟܕ ܢܡܠܠܢ ܣܦܘܬܟ ܬܪܝܨܘܬܐ: ܘܠܐ ܢܛܢ
ܠܒܟ ܒܚܛܝܐ.
14 ܐܠܐ ܒܕܚܠܬܗ ܕܡܪܝܐ ܟܠܗ ܝܘܡܐ܀ ܡܛܠ ܕܐܝܬ
15 ܚܪܬܐ ܘܣܒܪܟ ܠܐ ܢܦܣܘܩ܀ ܫܡܥ ܒܪܝ ܘܐܬܚܟܡ:
ܘܬܪܘܨ ܠܒܟ ܒܐܘܪܚܐ. ܠܐ ܬܗܘܐ ܒܝܬ ܪܘܝܐ:
ܘܒܝܬ ܐܟܘܠܝ ܒܣܪܐ ܡܢ ܕܝܠܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܪܘܝܐ
16 ܘܐܟܘܠܐ ܢܬܡܣܟܢܘܢ܀ ܘܠܒܘܫܐ ܡܒܙܥܐ ܢܠܒܫ
ܕܡܢܡܢܡ. ܫܡܥ ܠܐܒܘܟ ܕܗܘ ܝܠܕܟ: ܘܠܐ ܬܒܣܐ
17 ܒܐܡܟ ܟܕ ܬܣܝܒ܀ ܩܢܝ ܫܪܪܐ ܘܠܐ ܬܙܒܢ:
ܚܟܡܬܐ ܘܡܪܕܘܬܐ ܘܣܘܟܠܐ܀ ܡܚܕܐ ܚܕܐ ܐܒܘܗܝ
18 ܕܙܕܝܩܐ: ܘܕܐܘܠܕ ܚܟܝܡܐ ܢܚܕܐ ܒܗ܀ ܢܚܕܐ
19 ܐܒܘܟ ܘܐܡܟ: ܘܬܪܘܙ ܝܠܕܬܟ܀ ܗܒ ܒܪܝ ܠܒܟ ܠܝ:
ܘܥܝܢܝܟ ܐܘܪܚܬܝ ܢܛܪܢ܀ ܡܛܠ ܕܓܘܡܬܐ
ܥܡܝܩܬܐ ܙܢܝܬܐ: ܘܒܐܪܐ ܥܩܬܐ ܢܘܟܪܝܬܐ.
20 ܘܗܝ ܐܝܟ ܓܝܣܐ ܟܡܢܐ: ܘܣܓܝܐܐ ܢܘܟܠ
21 ܒܥܘܠܐ܀ ܠܡܢ ܘܝ ܠܡܢ ܘܝ ܠܡܢ ܚܪܝܢܐ ܠܡܢ ܫܘܥܝܬܐ:
ܠܡܢ ܦܘܠܓܐ ܠܡܢ ܡܚܘܬܐ ܣܪܝܩܬܐ: ܘܠܡܢ
ܚܘܠܡܢܐ ܕܥܝܢܐ܀ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܘܚܪܝܢ ܥܠ ܚܡܪܐ:
22 ܘܥܠܝܢ ܠܡܒܨܐ ܡܙܓܐ܀ ܠܐ ܬܚܙܐ ܚܡܪܐ ܕܣܡܩ:
ܘܬܬܠ ܒܟܣܐ ܥܝܢܗ: ܘܢܐܙܠ ܬܪܝܨܐܝܬ܀
23 ܘܒܚܪܬܗ ܐܝܟ ܚܘܝܐ ܢܟܬ: ܘܐܝܟ ܫܦܝܪܢܐ ܢܦܪܘܫ
ܚܡܬܗ. ܥܝܢܝܟ ܢܚܙܝܢ ܢܘܟܪܝܬܐ: ܘܠܒܟ ܢܡܠܠ
24 ܗܦܝܟܬܐ܀ ܘܬܗܘܐ ܐܝܟ ܕܕܡܟ ܒܠܒܗ ܕܝܡܐ:
ܘܐܝܟ ܡܕܒܪܢܐ ܕܩܐܡ ܒܪܝܫ ܡܢܘܬܐ܀
25 ܕܢܐܡܪ ܕܡܚܘܢܝ ܘܠܐ ܟܐܒ ܠܝ: ܘܢܓܕܘܢܝ ܘܠܐ ܪܓܫܬ:

ܠܡܬܝ ܐܬܥܝܪ: ܘܐܬܘܣܦ ܐܒܥܝܘܗܝ ܬܘܒ܀
ܠܐ ܬܛܢ ܒܓܒܪܐ ܒܝܫܐ: ܘܠܐ ܬܪܓ ܠܡܗܘܐ ܥܡܗܘܢ܀
ܡܛܠ ܕܒܙܘܙܐ ܡܪܢܝܢ ܠܒܗܘܢ: ܘܥܡܠܐ ܡܡܠܠܢ ܣܦܘܬܗܘܢ܀
3 ܒܚܟܡܬܐ ܢܬܒܢܐ ܒܝܬܐ: ܘܒܣܘܟܠܐ ܢܬܬܩܢ܀ ܘܒܝܕܥܬܐ
ܢܬܡܠܘܢ ܬܘܢܝܗ: ܡܢ ܟܠ ܥܘܬܪܐ ܝܩܝܪܐ ܘܫܦܝܪܐ܀
26 ܘܠܐ ܬܗܘܐ ܕܡܐ ܠܓܒܪܐ ܕܐܬܠܝܛ: ܕܐܝܟ ܣܦܣܪܐ
27 ܠܥܘܠܐ ܢܬܥܒܕ܀ ܘܥܠ ܐܝܢܐ ܕܢܩܒܐ ܠܟ ܠܘܚܐ:
ܘܡܬܚܙܐ ܠܟܠ ܐܢܫ ܕܒܐܘܪܚܐ ܥܒܪ: ܘܡܛܠ
28 ܕܠܐܘܪܚܐ ܕܚܛܝܐ ܢܦܩܬ܀ ܘܡܬܝܩܪܐ
ܕܐܬܪܐ ܥܠܡܝܐ: ܘܡܬܡܚܐ ܠܚܕ ܡܢ ܣܓܝܐܐ: ܘܠܐ ܬܗܘܐ
29 ܡܢ ܣܓܝܐܐ܀ ܠܐ ܢܬܡܚܐ ܐܝܟ ܡܢ ܣܓܝܐܐ
ܕܠܐ ܝܕܥ: ܘܠܐ ܬܗܘܐ ܐܝܟܢܐ ܕܚܝܠܐ: ܘܬܘܩܠܐ
30 ܕܠܐ ܝܕܥ ܣܟܠܐ܀ ܒܚܝܠܐ ܚܝܠܐ ܢܬܡܚܐ
ܐܝܟ ܡܢ ܣܓܝܐܐ: ܒܚܟܡܬܐ ܕܐܬܪܐ ܘܬܪܐ
31 ܐܝܟܢܐ܀ ܘܐܝܬܝܗ ܣܟܠܘܬܐ ܡܢ ܟܠ ܕܗܒܐ: ܘܚܟܡܬܐ
ܠܟܠ ܕܡܬܒܥܐ: ܘܡܢ ܡܪܓܢܝܬܐ ܘܐܒܢܐ ܛܒܬܐ: ܡܛܠ
ܕܡܥܠܝܐ ܐܢܬ ܒܗܝܢ ܐܝܟ ܐܚܪܝܬܐ: ܘܡܫܡܥܢ
32 ܐܝܟ܀ ܠܐ ܐܬܒܣܬ ܠܗܘܢ ܘܠܐ ܫܠܚܬܝܢ ܡܢܗܘܢ܀ ܘܠܐ
33 ܢܬܒܥܘܢ ܒܐܪܥܐ: ܕܠܡܐ ܢܬܠܥܘܢ ܡܢܗܘܢ: ܘܠܐ ܬܚܛܘܦ
ܠܢܦܫܗܘܢ: ܕܠܐ ܢܗܘܘܢ ܠܟ ܠܚܘܒܠܐ.

ܡܬܠܐ: ܟܕ.

1 ܘܠܡܘܢܐ ܐܡܪ: ܫܡܥ ܠܡܠܐ ܡܠܟܐ: ܐܢܐ ܘܐܬܪܘܢ.
ܘܐܬܒ ܘܐܬܒܝܢ: ܘܡܛܝܬ ܠܡܫܬܐ ܡܢ ܚܟܝܡܐ ܕܐܬܚܟܡ:
2 ܘܐܫܬܘܕܝ ܡܢ ܕܘܟܬܐ܀ ܘܢܬܕܡܪ ܡܘܢܐ ܕܠܝܘܬܐ
ܕܩܕܡ ܡܪܝܐ: ܘܗܘܘ ܠܐ ܢܬܕܒܪܘܢ: ܘܡܛܠ ܠܐ ܢܗܘܘܢ
3 ܟܡܝܗ܀ ܘܐܡܪ ܡܘܢܐ: ܘܢܬܬܠܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܗܘܢ ܦܬܓܡܐ.
ܡܠܘܗܝ ܕܡܠܟܐ: ܘܟܠܗܘܢ ܕܫܡܥܘ: ܘܝܕܥܘ ܟܠܗ ܟܠܗ
ܒܡܠܐ ܚܕܐ: ܘܐܡܪܘ: ܟܠ ܡܢܕܡ ܕܐܡܪ ܡܠܟܐ ܢܬܥܒܕ܀
4 ܘܥܒܕ ܡܘܢܐ ܟܠܗܘܢ ܦܬܓܡܘܗܝ ܕܡܠܟܐ: ܘܡܢܕܡ
ܕܢܦܩܐ: ܘܟܠܗ ܡܕܡ ܕܡܬܥܒܕ ܒܐܦܝܗ ܕܡܠܟܐ: ܘܟܠܗ ܥܡܐ
5 ܡܬܒܥܐ ܠܡܫܡܥܘ ܒܥܒܕܐ ܕܡܠܟܘܬܐ܀ ܘܡܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܒܪܐ ܡܠܟܐ: ܘܐܬܩܪܝ ܡܘܢܐ ܒܥܡܐ: ܘܕܢܚܘ ܕܡܠܟܐ
6 ܒܥܒܕܐ ܐܝܟ ܠܡܠܟܐ܀ ܘܢܬܒ ܡܘܢܐ ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ ܕܡܠܟܐ:
ܘܐܡܪ ܠܟܠܗܘܢ: ܘܥܒܕܘ ܕܡܠܟܐ ܥܒܕ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ܀
7 ܘܢܬܒ ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ ܕܡܠܟܐ ܘܡܠܟܐ ܡܢ ܒܬܪ: ܘܐܡܪܘ:
8 ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܡܠܟܐ ܢܬܥܒܕ ܘܢܬܚܙܐ܀ ܘܢܬܒ
ܡܘܢܐ ܕܝܠܗ: ܘܥܒܕ ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ: ܘܐܡܪ: ܗܢܘ ܕܝܢܐ ܕܥܒܕܐ
ܕܐܡܪ ܡܠܟܐ ܠܥܡܗ: ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܦܬܓܡܐ
9 ܗܠܝܢ܀ ܘܫܠܡܘ ܡܘܢܐ ܘܐܬܪܘܢ: ܘܐܬܒ ܘܐܬܒܝܢ:
10 ܘܡܛܝܬ ܠܡܫܬܐ ܡܢ ܚܟܝܡܐ ܕܐܬܚܟܡ܀ ܘܫܘܐ ܠܥܠܡܐ
ܕܐܬܚܟܡ: ܘܐܬܚܙܝ ܕܐܬܩܪܝܘܗܝ ܐܝܟ ܚܟܝܡܐ ܕܢܬܚܟܡ.
11 ܠܐ: ܘܐܝܟ ܚܕܘܬܐ ܘܫܘܒܚܐ ܒܕܝܘܬܐ܀ ܘܟܠ ܚܟܝܡܐ ܕܝܕܥ
ܕܐܬܚܟܡ ܠܐ ܐܫܟܚ ܐܝܟܘ: ܘܫܘܐ ܠܥܠܡܐ ܘܐܬܒܠܗ
ܘܐܬܚܙܝ.
12 ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܠܡܘܢܐ: ܫܡܥ ܠܡܠܐ ܠܚܟܡܬܐ:
ܘܗܘܐ ܚܟܝܡ: ܘܐܬܚܠ ܠܝ ܠܡܠܝܐ ܕܒܠܐ: ܘܢܬܡܠܘܢ
13 ܘܦܘܪܩܢܐ ܕܒܝܬܐ: ܠܡܠܟܘܬܐ ܐܝܟ܀ ܘܡܠܟ ܡܘܢܐ:
ܘܗܘܐ ܡܬܩܪܝܢܐ: ܘܫܠܡ ܡܘܢܐ ܠܚܟܡܬܗ ܕܐܠܗܐ܀
14 ܘܠܗܢܐ ܐܡܪ: ܚܟܡܬܐ ܠܝ ܗܘܬ: ܚܕܘܬܐ ܕܝܘܩܢܐ
ܠܚܟܡܬܐ: ܗܘ ܐܢܫ ܐܝܟܢܐ ܗܘܐ ܚܟܝܡܐ: ܡܢ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܡܠܟܐ ܢܬܥܒܕ ܡܬܚܙܐ.
15 ܘܫܠܡ ܡܘܢܐ ܠܚܟܡܬܐ: ܘܐܬܚܙܝܗ ܒܡܠܟܐ܀
16 ܘܡܠܟܐ ܐܬܦܪܥ ܕܡܠܟܐ ܥܠ ܚܟܡܬܐ ܕܐܬܚܙܝ: ܘܐܬܚܙܝܗ
ܒܡܠܐ ܟܠܐ ܡܬܩܪܝ: ܘܡܠܐ ܡܠܟܐ ܠܡܘܢܐ ܒܡܬܩܪܝ

17 אשר יהוה את כל ממלכות האדמה על פני האדמה׃ ויהי אחרי מקצת הימים יהוה את צר ושבה והיתה לזנות כשיר הזונה׃ 18 קחי כנור סובבי עיר זונה נשכחת היטיבי נגן הרבי שיר למען תזכרי׃ ויהי מקצת הימים יפקד יהוה את צר ושבה אל תנתה ועל פני כל ממלכות האדמה על האדמה׃

פרק כד׃

1 הנה יהוה מבקיר הארץ ובוקעה ועוה את פניה והפיץ יושביה׃ 2 והיה כעם ככהן כעבד כאדניו כשפחה כגבירתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנושה כנשך לו׃ 3 הבוקע תתבוקע הארץ והבז תבוז כי יהוה דבר את הדבר הזה׃ 4 אבלה נבלה הארץ אמלל תבל נבלו מרומי עם הארץ׃ 5 והארץ חנפה תחת יושביה כי עברו תורת חלפו חק הפרו ברית עולם׃ 6 על כן אלה אכלה ארץ ויאשמו יושביה על כן חרו יושבי הארץ והנשאר אנוש במעט׃ 7 אבל אמלל תירוש נבלה גפן כל נאנחי לב׃ 8 משבת תופים חדל המון עלזים חדל משבת כנור׃ 9 בשיר לא ישתו יין ירה שכר למשתיו׃ 10 נשברה קריה תהו סגר כל בית מבוא׃ 11 זועקת על החרות בארץ כלתה כל שמחה גלה ששון הארץ׃ 12 נשאר בעיר שמה ושאיה יכתת שער׃ 13 כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים כנקף זית כעוללות אם כלה בצר׃ 14 המה ישאו קול ירננו על גאון יהוה הרנינו מים׃ 15 על כן באורים כבדו יהוה באיי הים שם יהוה אלהי ישראל׃ 16 מכנף הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אוי לי בגדים בגדו ובגד בוגדים בגדו׃ 17 פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ׃ 18 והיה הנס מקול הפחד ייפל אל הפחת והעלה מתוך הפחת ילכד בפח כי ארבות ממרום נפתחו ורעשו מוסדי ארץ׃ 19 התרועע הרעה נארה מוטה הארץ מוט הארץ׃ 20 התנועע כשכור הארץ ותגר כמלונה ופשעה עליה כבדה ונפלה ולא תוסיף קום׃ 21 והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה׃ 22 ונאספו אסיר על אסופת בור וסגר עליהם ומרב ימים יפקדו׃ 23 וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד׃

פרק כה׃

1 יהוה אלי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחק אמונה אמן׃ 2 כי שמת מעיר לגל קריה לתל בתי זרים מעיר לבלתי היות נבנתה לעולם לא תבנה׃ 3 על כן יכבדוך עם עז קריית גוים אפיצים יראוך׃ 4 כי היית מעוז לדל מעוז לאביון בצרתו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר׃ 5 כחרב בציה שאון זרים כחרב בציה שאון עריצים בענן חרב יכניע זמיר עריצים ישפל׃ 6 ועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים זקקים׃ 7 ובלע בהר הזה את הפני הפנים הפרוסת על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל הגוים׃ 8 בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יהוה דבר׃ 9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו׃ 10 כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבן במי מדמנה׃ 11 ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות וגאה את תחבולות ידיו עם שחי משגבי חומת שגביך השפיל הגיע לארץ עד עפר׃

פרק כו׃

1 ביום ההוא ישיר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישית חומה וחל׃ 2 פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים׃ 3 יצר סמוך תשמר שלום שלום כי בך בטח׃ 4 בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים׃ 5 כי השח יושבי מרום קריה שגבה ישפילנה עד ארץ יגיענה עד עפר׃ 6 תדרכנה רגל רגלי עני פעמי דלים׃ 7 אורח לצדיק מישור מפלס תפלס נתיב לצדיק׃ 8 אף ארח משפטיך יהוה קוינוך לשמך ולזכרך תאות נפש׃ 9 נפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו יושבי תבל׃ 10 יחנן רשע בל למד צדק בארץ נכחות יעול ולא יחזה גאות יהוה׃ 11 יהוה רמה ידך בל יחזו יחזו ויבושו קנאת עם אף אש צריך תאכלם׃ 12 יהוה תשפה שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו׃ 13 יהוה אלהינו בעלונו זולתך שלטונו בנו לבדך נזכיר שמך׃ 14 מתים בל יחיו רפאים בל יקומו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר למו׃ 15 יספת לגוי יהוה יספת לגוי נאדר רחקת כל קצות ארץ׃ 16 יהוה בצר פקדוך צוקה לחש מוסרך׃ 17 כהרה תחיל תקרב לידת תחבלה מפניך יהוה היינו׃ 18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועות בל נעשה ארץ ובל יפלו יושבי תבל׃ 19 יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורות טלך ואורץ רפאים תפיל׃ 20 לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך בעדך חבא כמעט רגע עד יעבר זעם׃ 21 כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון יושב הארץ עליו וגלתה הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הרוגיה׃

פרק כז׃

1 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לויתן נחש ברח ועל לויתן נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים׃ 2 ביום ההוא כרם חמר ענו לה׃ 3 אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה׃ 4 חמה אין לי מי יתנני שמיר שית במלחמה אפשעה בה אצרפנה יחד׃ 5 או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי׃ 6 הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה׃ 7 הכמכת מכהו אם כהרג הרגיו נהרג׃ 8 בסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים׃ 9 לכן בזאת יכופר עון יעקב ווה כל פרי הסר חטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנופצות לא יקומו אשרים וחמנים׃ 10 כי עיר בצורה בדד נוה משלח ועזוב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיו׃ 11 ביבשה קציריה תשברנה נשים באות מוכרות אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו׃ 12 והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל׃ 13 והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם׃

פרק כח׃

1 הוי עטרת גאות שכורי אפרים וציץ נבל תפארת עדיו אשר על ראש גיא שמנים נחפי יין׃ 2 הנה לאדני חזק ואמיץ כזרם ברד סופה זרם מים כבירים שוטפים הניח ארצה ביד׃ 3 ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים׃ 4 והיה ציץ נבל תפארת עדיו אשר על ראש גיא שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הרואה בעודה בכפו יבלענה׃ 5 ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשארית עמו׃ 6 ולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה׃ 7 וגם אלה בין יין ושכר שגו כהן ונביא שגו בשכר נבלעו מן היין תעו מן השכר שגו בראה פגעו במשפט׃ 8 כי כל שלחנות מלאו קיא צואה בל מקום׃ 9 את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב עתקי משדים׃ 10 כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם וזעיר שם׃ 11 כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה׃ 12 אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לנעה וזאת המרגעה ולא אבו שמוע׃ 13 והיה להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם וזעיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו׃ 14 לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצון משלי העם הזה אשר בירושלם׃ 15 כי אמרתם כרתנו ברית את מות ועם שאול עשינו חזות שוט שוטף כי יעבר לא יבוא אלינו כי שמנו כזב מחסינו ובשקר נסתרנו׃ 16 לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש׃ 17 ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ושבר יעלה ברד מחסה כזב וסתר מים׃ 18 וכפר בריתכם את מות ועם שאול לא תקום חזות שוט שוטף כי תעבר ולו תהיו למרמס׃ 19 כל עברו יקחכם כי בבקר בבקר יעבר ביומם ובלילה והיה רק זועה הבין שמועה׃ 20 כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה מהתכנס׃ 21 כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו זר מעשהו ולהביא עבדתו נכריה עבדתו׃ 22 ועתה אל תהיו לצים פן יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ׃ 23 האזינו והשמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי׃ 24 הכל היום יחרוש החורש לזרוע יפתח ויסרס אדמתו׃ 25 הלא אם שוה פניה הלא הפיץ קצח וכמן יזרע ושם חטה שורה וכסמת גבלתו׃ 26 ויסרהו למשפט אלהיו יורנו׃ 27 כי לא בחרוץ דוש קצח ואופן עגלה על כמן יסבו כי במטה יחבט קצח וכמן במוט׃ 28 לחם לדגן יכתת כי לא לנצח אדוש ופלצת עגלתו וסוסיו לא תכתנו׃ 29 גם זאת מעם יהוה יצא הפלא עצה הגדיל תושיה׃

פרק כט׃

1 הוי אריאל אריאל קריה חנה דוד שנה על חג׃ 2 והציקותי לאריאל והיתה תענה ואנה וחיתה לי כאריאל׃ 3 וחניתי כדור עליך וצרתי עליך מצור והקימותי עליך מצרות׃ 4 ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר תצפצף אמרתך׃ 5 והיה כעפר דקה המון זריך וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם׃ 6 מאת יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש גדול סופה וסערה ולהבת אש אוכלה׃ 7 והיה כחלום חזיון לילה המון כל הגוים הצבאים על אריאל וכל צבאיה ומצודתיה והצריה׃ 8 והיה כאשר יחלם הרעב והנה אכל ונפשו ריקה והשתה והנה שתה ונפשו עיפה והנה נהיה נפשו המון כל הגוים הצבאים על הר ציון׃ 9 התמהמהו תמהו שועו שוע שכרו ולא יין נעו ולא שכר׃ 10 כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את הנביאים ואת רשיכם החזים כסה׃ 11 ותהי לכם חזון הספר הזה כדברי הספר החתום אשר יתנו את הספר אל יודע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא׃ 12 ונתן הספר אל לא יודע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר׃ 13 ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו הרחיק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה׃ 14 לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא וחכמת חכמיו תאבד ובינת נבוניו תסתתר׃ 15 הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו׃ 16 הפככם אם כחומר הצפר יחשב כי יאמר מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליצרו לא הבין׃ 17 הלא עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל וכרמל ליער יחשב׃ 18 וישמעו ביום ההוא החרשים דברי ספר ומאפל ומחשך עיני עורים תראינה׃ 19 ויספו ענוים שמחה ביהוה ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו׃ 20 כי אפס עריץ ותם לץ ונכרתו כל שקדי און׃ 21 מחטיאי אדם בדבר ויקשו למוכיח במוסר ויטו בתהו צדיק׃ 22 לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ועתה לא פניו יחורו׃ 23 כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו׃ 24 וידעו תעי רוח בינה ולמתלוננים יקחו לקח׃

פרק ל׃

1 הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא ממני ולנסך מסכה ולא רוחי למען יסף חטאת על חטאת׃ 2 ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו לעוז בעזוז פרעה ולחסות בצל מצרים׃ 3 והיתה לכם עזוז פרעה לבשת ומחסה בצל מצרים לכלמה׃ 4 כי היו בצוען שריו ומלאכיו חנס יגיעו׃ 5 כל יבישו על עם לא יועילו לעזרה ולא לתועלת כי לבשת וגם לחרפה׃ 6 משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא ולביש מהם אפעה ושרף מעופף יישאו על כתף עירים חילם ועל דבשת גמלים אוצרותם על עם לא יועילו׃ 7 ומצרים הבל ועזר לריק על כן קראתי לזאת רהב הם שבת׃ 8 עתה בא כתבה אתם על לוח ואתה ספר ורשמה אל יום אחרון לעד עד נצח׃ 9 כי עם מרי הוא בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה׃ 10 אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו לנו נכחות דברו לנו חזו החלקות׃ 11 סורו מן הדרך הטו מן האורח השביתו מנגדנו את קדוש ישראל׃ 12 לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלז ותשענו עליו׃ 13 לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה גבוהה אשר פתאם לפתע יבוא שברה׃ 14 ושברה כשבר נבל יוצרים דק דק לא יחמול ולא ימצא במדקתה חרס לחתת אש מיקד ולשאוב מים מגבא׃ 15 כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם׃ 16 ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו רודפיכם׃ 17 אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנוסו עד אם נותרתם כתרן על ראש הר וכנס על גבעה׃ 18 ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אל משפט יהוה אשרי כל חוכי לו׃ 19 כי עם בציון ישב בירושלם בכה לא תבכה חנון יחנך לקול זעקתך כאשר תשמע ענך׃ 20 ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך׃ 21 ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בה כי תאמינו ימין וכי תשמיאלו׃ 22 וטמאתם את צפוי פסיליך זהב ואת אפוד מסכתך כזך תזרם כמו דוה צא תאמר לו׃ 23 ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך ביום ההוא ברחב׃ 24 והאלפים והעירים עבדי האדמה חמיץ ונקי אשר בורה ורחת׃ 25 והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים׃ 26 והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא׃ 27 הנה שם יהוה בא מרחוק בוער אפו וכבדה משאת כשפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אוכלת׃ 28 ורוחו כנחל שוטף יעד עד צוואר יחלק לנפות גוים בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים׃ 29 השיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל׃ 30 והשמיע יהוה הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפץ וזרם ואבן ברד׃ 31 כי מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה׃ 32 והיתה כל מעבר מטה מוסדה אשר ינוח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בם׃ 33 כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הכין העמיק הרחיב מדורתה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בוערת בה׃

פרק לא׃

1 הוי יורדי מצרים לעזרה על סוסים יבטחו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו׃ 2 וגם הוא חכם ויבא רעה ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי און׃ 3 מצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה יט ידו וכשל עוזר ונפל עזור וכלם יחדו יתמו׃ 4 כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהגה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רועים לא יחת מקולם ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה׃ 5 כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל פסח והמליט׃ 6 שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל׃ 7 כי ביום ההוא ימאסו איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא׃ 8 ונפל אשור לא איש חרב ואכלתהו לא אדם ונס מפני חרב ובחוריו למס יהיו׃ 9 וסלעו מפחד יעבור ומנסיו נס מאת נוס ויחתו׃ 10 כה אמר יהוה אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלם׃

פרק לב׃

1 הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו׃ 2 והיה איש כמחבא מרוח וסתר זרם כפלגי מים בציה כצל סלע כבד בארץ עיפה׃ 3 ולא שמנה עיני ראות ואזני קשבות תקשבנה׃ 4 ולב נמהרים יבין לדעת וכבדים תהיה ברורה ולשון עלגים תמהר לדבר צחות׃ 5 לא יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע׃ 6 כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף ולדבר אל יהוה לתעות נפש רעב תריק ומשקה צמא יחסיר׃ 7 וכלי כילי רעים הוא זמות יעץ להחריב עניים באמרות שקר ודבר אביון במשפט׃ 8 ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות יקום׃ 9 נשים שאננות קומנה שמענה קולי בנות בוטחות האזנה אמרתי׃ 10 ימים על שנה תרגזנה בוטחות כי כלה בצר אסיף לא תבוא׃ 11 חרדו שאננות רגזו בוטחות הפשיטו והערו ועל המתנים חגרו שק׃ 12 על שדים ספדים על שדה חמדה על גפן פריה׃ 13 על אדמת עמי צמח שמיר ושית כי אף כל בתי משוש קריה עלזה׃ 14 כי ארמון נטוש המון עיר עזבה עפל ובחן היו למערות עד עולם משוש פראים עדר׃ 15 עד יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל וכרמל ליער יחשב׃ 16 ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשבן׃ 17 והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם׃ 18 וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחות שאננות׃ 19 וברדת הברד בער היער ושפלה תשפל השפלה׃ 20 אשריכם זרעים על כל מים משלחי רגל השור והחמור׃

פרק לג׃

1 הוי שודד ואתה לא שדוד ובוגד ולא בגדו בך כאשר תכלה שודד תשדד כבגדך בך יבגדו׃ 2 יהוה חננו לך היינו זרועם לבקרים אף עת צרה ידינו׃ 3 מקול המון נדדו עמים ומשאתך נפוצו גוים׃ 4 ואסף שללכם אסף הסלעם כמשק ארבה כמהלך גבים שקקו עליו׃ 5 נשגב יהוה כי שכן מרום מלא את ציון משפט וצדקה׃ 6 והיה אמונת עתיך חסן ישועות חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו׃ 7 הנה אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון׃ 8 נשמו אורחות חדל עובר ברית הפר ערים מאס לא חשב אנוש׃ 9 אבלה נמלה אמללה לבנון מהדר ויחבל שרון והיה כערבה וינער בשן וכרמל׃ 10 עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא׃ 11 הרתם קש תלד שבלת רוחכם אש תאכלכם׃ 12 והיו עמים משרפות כיד קצוצים באש יסרפו׃ 13 שמעו רחוקים אשר עשיתי וידעו קרובים גבורתי׃ 14 פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם׃ 15 הולך צדקות ודובר מישרים מואס בבצע מעשקות נוער כפיו מהחזק בשחד סותם אזנו משמע דמים ועצם עיניו מראות ברע׃ 16 הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתון מימיו נאמנים׃ 17 מלך ביפיו תחזינה עינך תראינה ארץ מרחקים׃ 18 לבך יהגה אימה איה סופר איה שוקל איה סופר את המגדלים׃ 19 את עם עז לא תראה עם עמקי שפה משגת לשון בלעזה נבונה נלעגת׃ 20 חזה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל בל יצעה יתדותיה לנצח וכל חבליה לא יינתקו׃ 21 כי אם שם אדיר יהוה לנו מקום נהרים יאורים רחבי ידים בו לא תלך אניה ואניר גבה לא יעברנו׃ 22 כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו׃ 23 נטשו חבליך בל יחזקו כן תרן נס בל יפרשו אז חלק שלל רב פסחים בזזו פסח׃ 24 ובל יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשוא עון׃

פרק לד׃

1 קרבו גוים לשמע וּלאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלואה תבל וכל צאצאיה׃ 2 כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרימם נתנם לטבחה׃ 3 וחלליהם יושלכו והבאיהם יעלה נדם והרים ימסו מדמם׃ 4 ונמקו כל צבא השמים ונגללו כספר השמים וכל צבאם יבול כנבול עלה מגפן וכנבלה מתאנה׃ 5 כי רותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט׃ 6 חרב ליהוה מלאה דם דשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כלית אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום׃ 7 וירדו ראמים עמם ופרים עם אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן׃ 8 כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב ציון׃ 9 והפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בוערת׃ 10 לילה ויומם לא תכבה לעולם תעלה עשנה מדור דור תחרב לנצח נצחים לא יעבר בה׃ 11 וירשוה קאת וקפד ואוכה ועורב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו ואבני בהו׃ 12 חריה ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס׃ 13 ועלה אחמניה סרפד וקמוש בבצריה והיתה נוה תנים חצר לבנות יענה׃ 14 ופגשו ציים את איים ושעיר על רעהו יקרא אך שם הרגעה לילית ומצאה לה מנוח׃ 15 שם קנה ברבים ובקעה ודגרה וקבצה בצלה שם נקבצו דיות איש את רעותה׃ 16 דרשו מעל ספר יהוה וקראו לא אחת מאלה לא נעדרה אחת לא פקדה כי פי הוא צוה ורוחו היא קבצה׃ 17 והוא הפיל להם גורל וידו חלקה להם בקו עד עולם ירשוה עד דור ודור ישכנו בה׃

פרק לה׃

1 תשמח המדבר וציה וגילה ערבה ותפרח כחבצלת׃ 2 פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל ושרון המה יראו כבוד יהוה הדר אלהינו׃ 3 חזקו ידים רפות וברכים כשלות אמצו׃ 4 אמרו לנמהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא ויושיעכם׃ 5 אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה׃ 6 אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה׃ 7 והיה השרב לאגם ומצות מים לארץ ציה בנות תנים רבצה חציר לקנה וגמא׃ 8 ודרך שם ודרך וקדש יקרא לה לא יעבר בה טמא והוא להם הולך דרך ואולים לא יתעו׃ 9 לא יהיה שם לביש ופרץ חיה לא יעלה בו לא ימצא ופדוי הלכו שם׃ 10 ופדויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם שמחה וששון ישיגו ונסו יגון ואנחה׃

פרק לו׃

1 ויהי בשנת ארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצורות ויתפשם׃ 2 וישלח מלך אשור את רבשקה מלכיש ירושלם אל חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס׃ 3 ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר׃ 4 ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת׃ 5 אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי׃ 6 הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש על כפו ובקעה ותחדר את כפו׃ 7 ואם תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במותיו ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו׃ 8 ועתה התערב נא את אדני מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם׃ 9 ואיך תשיב פני פחת אחד מעבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים׃ 10 ועתה המבלעדי יהוה עליתי על המקום הזה להשחיתו יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחת אותה׃ 11 ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה׃ 12 ויאמר רבשקה האל אדני ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכול את חריהם ולשתות את מימיהם אתכם׃ 13 ויעמד רבשקה ויקרא בקול יהודית ויאמר שמעו דברי המלך הגדול מלך אשור׃ 14 כה אמר המלך אל יטעה אתכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם׃ 15 ואל יעשה אתכם חזקיהו בטחון אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור׃ 16 אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו׃ 17 עד אשר אבוא ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים׃ 18 פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו האלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור׃ 19 איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים ההצילו את שמרון מידי׃ 20 מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי׃ 21 וישתקו ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך אשר דבר לאמר לא תענהו׃ 22 ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה׃

פרק לז׃

1 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה׃ 2 וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא׃ 3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר ואין כח ללדת׃ 4 אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף את אלהים חיים והוכיח על הדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאת׃ 5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו׃ 6 ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפוני נערי מלך אשור בהם׃ 7 הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו׃ 8 וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש׃ 9 וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע ושלח מלאכים אל חזקיהו לאמר׃ 10 כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח עליו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור׃ 11 הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל׃ 12 האצלו אלהי הגוים את אשר שחתו אבותי את גוזן וחרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר׃ 13 איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך עיר ספרוים הנע ויה׃ 14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקרא אותם ויעל בית יהוה ויפרשם חזקיהו לפני יהוה׃ 15 ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר׃ 16 יהוה צבאות אלהי ישראל יושב הכרובים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ׃ 17 הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי׃ 18 אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארצות ואת ארצותם׃ 19 ואת אלהיהם נתנו באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום׃ 20 ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו ויידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדך׃ 21 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי על סנחריב מלך אשור שמעתי׃ 22 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזתה לך לעגה לך בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם׃ 23 את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל׃ 24 ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון וכרתי ברושי ארזיו ובאתי מלון קצו יערו כרמלו׃ 25 אני קרתי ואשתה מים ואחרב בכף רגלי כל יאורי מצור׃ 26 הלא שמעת למרחוק אתה עשיתיה מימי קדם ועתה הביאתיה ותהי להשות גלים עיר מבצר׃ 27 ויושביהם קצרי יד חתו ובושו היו עשב שדי וירק דשא חציר גגות וקדמה שדפה׃ 28 ושבתך וצאתך ידעתי ותרגזך אלי׃ 29 יען רגזך אלי ושאנן עלה באזני ואשים חחי באפך ומתגי בשפתיך והשיבותיך בדרך אשר באת׃ 30 וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיש ובשנה השלשית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פריהם׃ 31 והוספה פלטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה׃ 32 כי מירושלם תצא שארית ופלטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת׃ 33 לכן כה אמר יהוה על מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יירה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה׃ 34 בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה׃ 35 וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען עבדי דוד׃ 36 ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרי מתים׃ 37 ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה׃ 38 ויהי הוא משתחוה בבית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכוהו בחרב והמה נמלטו ארצת אררט וימלך אסר חדון בנו תחתיו׃

פרק לח׃

1 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה׃ 2 ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה׃ 3 ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול׃ 4 ויהי דבר י

לשון שקרם תחרופו׃ 37 כי־חנם יקוה רשת בעיני כל־ציפור כי־הם ארבים לנפשם׃ 38 יצפנו־הם אורבו־הם יעקבו־הם בעקבי נפשי׃ 39 על־פשע פלטם באף עמים הורד׃ 40 נדדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך׃ 41 אז ישובו אויבי אחור ביום אקרא הן־זאת ידעתי כי־אלהים לי׃ 42 באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל־דבר׃ 43 באלהים בטחתי לא אירא מה־יעשה בשר לי׃ 44 עלי אלהים נדריך אשלם תודות לך׃ 45 כי־חלצת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים׃

מזמור נו׃

1 למנצח על־תשחת לדוד מכתם בשלח אתו שאול וישמר את־המערה׃ 2 חנני אלהים חנני כי־בך חסתה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד־יעבר הוות׃ 3 אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי׃ 4 ישלח משמים ויושיעני חרף שאי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו׃ 5 נפשי בתוך לבאים אשכבה להמים בני־אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה׃ 6 רומה על־השמים אלהים על־כל־הארץ כבודך׃ 7 רשת הכינו לפעמי כפפה נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה׃ 8 נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה׃ 9 עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר׃ 10 אודך בעמים אדני אזמרך בלאמים׃ 11 כי־גדול עד־שמים חסדך ועד־שחקים אמתך׃ 12 רומה על־השמים אלהים על־כל־הארץ כבודך׃

מזמור נז׃

1 למנצח אל־תשחת לדוד מכתם בהיותו בצאתו מן־המערה׃ 2 התרפאות אלהים תרפאות כי־בך חסה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד־יעבר הוות׃ 3 אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי׃ 4 ישלח משמים ויושיעני חרף שאי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו׃ 5 נפשי בתוך לבאים אשכבה להמים בני־אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה׃ 6 רומה על־השמים אלהים על־כל־הארץ כבודך׃ 7 רשת הכינו לפעמי כפפה נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה׃ 8 נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה׃ 9 עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר׃ 10 אודך בעמים אדני אזמרך בלאמים׃ 11 כי־גדול עד־שמים חסדך ועד־שחקים אמתך׃ 12 רומה על־השמים אלהים על־כל־הארץ כבודך׃

מזמור נח׃

1 למנצח אל־תשחת לדוד מכתם בשלח אתו שאול וישמר את־המערה׃ 2 התרפאות אלהים תרפאות כי־בך חסה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד־יעבר הוות׃ 3 אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי׃ 4 ישלח משמים ויושיעני חרף שאי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו׃ 5 נפשי בתוך לבאים אשכבה להמים בני־אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה׃ 6 רומה על־השמים אלהים על־כל־הארץ כבודך׃ 7 רשת הכינו לפעמי כפפה נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה׃ 8 נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה׃ 9 עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר׃ 10 אודך בעמים אדני אזמרך בלאמים׃ 11 כי־גדול עד־שמים חסדך ועד־שחקים אמתך׃ 12 רומה על־השמים אלהים על־כל־הארץ כבודך׃

מזמור נט׃

1 למנצח אל־תשחת לדוד מכתם בשלח אתו שאול וישמר את־המערה׃ 2 התרפאות אלהים תרפאות כי־בך חסה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד־יעבר הוות׃ 3 אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי׃ 4 ישלח משמים ויושיעני חרף שאי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו׃ 5 נפשי בתוך לבאים אשכבה להמים בני־אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה׃ 6 רומה על־השמים אלהים על־כל־הארץ כבודך׃ 7 רשת הכינו לפעמי כפפה נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה׃ 8 נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה׃ 9 עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר׃ 10 אודך בעמים אדני אזמרך בלאמים׃ 11 כי־גדול עד־שמים חסדך ועד־שחקים אמתך׃ 12 רומה על־השמים אלהים על־כל־הארץ כבודך׃

ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד הירדן ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו שניהם על הירדן: ושני אנשים מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד והשנים עמדו על הירדן: ואליהו לקח את מעילו ויגלם ויכה את המים ויחלקו הנה והנה ויעברו שניהם ביבשה: והיה כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם לקחת מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך אליך: ויאמר הקשית לשאול אם תראני לקחת מעמך יהי לך כן ואם אין לא יהי: והם הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים: ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו והוא לא ראהו ויחזק בבגדיו ויקרעם לשני קרעים: ויהי את מעיל אליהו נפל מעליו וישב ויעמד על גדות הירדן: ויקח את מעיל אליהו אשר נפל מעליו ויך את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף הוא ויך את המים ויחלקו הנה והנה ויעבר אלישע: וירא בני הנביאים אשר מנגד בירחו ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה: ויאמרו אליו הנה נא עם עבדיך חמשים איש בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה ויטלהו אחד ההרים או אחד הגאיות ויאמר לא תשלחו: ויפצרו בו עד בוש ויאמר שלחו ושלחו חמשים איש ויבקשו שלשת ימים ולא מצאהו: וישבו אליו והוא ישב בירחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו: ואנשי העיר אמרו אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת: ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו: ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי המים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת: וירפאו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר: ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח: ויפן אחריו וירא אתם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתי דובות מן היער ותבקענה מהם ארבים ושנים ילדים: וילך משם אל הר הכרמל וישב שמרון:

ב מלכים: ג.

ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמונה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו ולא כאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו: רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק בה לא סר: ומישע מלך מואב היה נקד וישלם למלך ישראל מאה אלף כבשים ומאה אלף אילים צמר: ויהי כמות אחאב ופשע מלך מואב במלך ישראל: ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל: וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי למלחמה אל מואב ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי בסוסיך: ויאמר באיזה דרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום: וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם: ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מעמו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו: ויאמר יהושפט יש אתו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום: ואלישע אמר אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל לא כי יהוה קרא לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו אם לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אתך ואליך לא אביט: ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה: ויאמר כה אמר יהוה עשו הנחלים האלה גבים גבים: כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים ושתיתם אתם אתה ומקניכם ובהמתכם: ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם: והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחר ועץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל חלקת טובה תכאבו באבנים: והי בבקר כעלות המנחה והנה בא מים דרך אדום ותמלא הארץ את המים: וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויזעקו כל כל חגר חגור ומעלה ויעמדו על הגבול: וישכמו בבקר ויזרח השמש על המים וירא מואב מנגד את המים אדמים כדם: ויאמרו דם זה חרבו נחרבו המלכים והכו איש את רעהו ועתה לשללה מואב: ויבאו אל מחנה ישראל וישראל קמו ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבואו הכה להכותם: ואת הערים יהרסו ואת כל חלקת טובה איש אבניו ישלכו ומלאוה ואת כל מעיני המים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד הותירה קירה באבניה ויסבו הקלעים ויכתוה: ויהי כראות מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אתו שבע מאות איש שלפים לפרוץ אל מלך אדום ולא יכלו: ויקח את בנו הבכר אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה על החומה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישובו לארצם:

ב מלכים: ד.

ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ליהוה והנושה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים: ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן: ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכנתיך כלים רקים אל תמעיטי: ובאת ובאת סגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי: ותלך האשה ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המה מגישים אליה והיא תיצק: ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן: ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיכה ואת בניך תחיי בנותר: ויהי היום ועבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו בא שם וסר לאכל לחם: ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה: ויהי יום אחד ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם: ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו: ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הנדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת: ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן: ויאמר קרא לה ותקרא לה ותעמד בפתח: ויאמר למועד הזה כעת חיה את חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך: ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע: ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים: ויאמר אל אביו ראשי ראשי הנער ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת: ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: ותקרא אל אישה ותאמר שלחי נא לי אחד הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה: ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום: ותאמר אל אישה

ויצו
ויצו
ויצו

וזרעו: וזרע בהמתו לרבות זרעו של ט אין
לו אלא בהמתו בלבד: ואם בהמה אשר לא
יאכל לה: יכול אפילו בהמה שאינה
לאכילה ת"ל טהורה: או מכר: יכול אפילו
מכר שלא בפני בית דין ת"ל ונגאל: מה
גאולה האמורה להלן בפני בית דין אף
מכר האמור כאן בפני בית דין: ונגאל:
יכול אפילו נגאל שלא בפני בית דין ת"ל
ונגאל: מה נגאל האמור להלן בפני בית
דין אף נגאל האמור כאן בפני בית דין:
ונגאל: יכול אפילו נגאל שלא בפני בית
דין ת"ל ונגאל: מה נגאל האמור להלן
בפני בית דין אף נגאל האמור כאן בפני
בית דין: ונגאל: יכול אפילו נגאל שלא
בפני בית דין ת"ל ונגאל: מה נגאל האמור
להלן בפני בית דין אף נגאל האמור כאן
בפני בית דין: ונגאל: יכול אפילו נגאל
שלא בפני בית דין ת"ל ונגאל: מה נגאל
האמור להלן בפני בית דין אף נגאל
האמור כאן בפני בית דין: ונגאל: יכול
אפילו נגאל שלא בפני בית דין ת"ל ונגאל:
מה נגאל האמור להלן בפני בית דין אף
נגאל

פרקון: דב.

1 שמעו שמים ואדברה: ותשמע הארץ אמרי־פי:
2 יערף כמטר לקחי: תזל כטל אמרתי כשעירם
3 ועלי דשא: כי־שם יהוה אקרא הבו־גדל לאלהינו:
4 הצור תמים פעלו: כי כל־דרכיו משפט אל אמונה
5 ואין עול צדיק וישר הוא: שחת לו לא בניו מומם
6 דור עקש ופתלתל: הליהוה תגמלו־זאת עם נבל
7 ולא חכם הלוא־הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך:
8 זכר ימות עולם בינו שנות דר־ודר שאל אביך
9 ויגדך זקניך ויאמרו לך: בהנחל עליון גוים בהפרידו
10 בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני־ישראל:
11 כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: ימצאהו
12 בארץ מדבר ובתהו ילל ישימון יסובבנהו יבוננהו
13 יצרנהו כאישון עירו: כנשר יעיר קנו על־גוזליו
14 ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על־אברתו:
15 יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר: ירכבהו על־
16 במתי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע
17 ושמן מחלמיש צור: חמאת בקר וחלב צאן עם־
18 חלב כרים ואילם בני בשן ועתודים עם־חלב כליות
19 חטה ודם ענב תשתה־חמר: וישמן ישרון ויבעט
20 שמנת עבית כסית ויטש אלוה עשהו וינבל צור
21 ישעו: יקנאהו בזרים בתועבות יכעיסהו: יזבחו
22 לשדים לא אלוה אלהות לא ידעום חדשים מקרב
23 באו לא שערום אבותיכם: צור ילדך תשי ותשכח
24 אל מחללך: וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנותיו:
25 ויאמר אסתירה פניי מהם אראה מה אחריתם כי
26 דור תהפכות המה בנים לא־אמן בם: הם קנאוני
27 בלא־אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא־עם
28 בגוי נבל אכעיסם: כי אש קדחה באפי ותיקד עד־
29 שאול תחתית ותאכל ארץ ויבולה ותלהט מוסדי
30 הרים: אספה עלימו רעות חצי אכלה־בם: מזי
31 רעב ולחמי רשף וקטב מר ושן בהמות אשלח־בם
32 עם חמת זחלי עפר: מחוץ תשכל חרב ומחדרים
33 אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה:
34 אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: לולי כעס
35 אויב אגור פן־יתנכרו צריהמו פן־יאמרו ידינו רמה
36 ולא יהוה פעל כל־זאת: כי גוי אבדת עצות המה
37 ואין בהם תבונה: לו חכמו ישכילו זאת יבינו
38 לאחריתם: איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו
39 רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם:
40 כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: כי מגפן
41 סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רעלות
42 אשכלת מרורת למו: חמת תנינם יין וראש
43 פתנים אכזר: הלוא־הוא כמון עמדי חתום באוצרותי:
44 לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום־
45 אידם וחושות עתיד למו: כי־ידין יהוה עמו
46 ועל־עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס
47 עצור ועזוב: ואמר איה אלהימו צור חסיו־בו:
48 אשר חלב זבחימו יין נסכמו יקומו ויעזרכם
49 יהי עליכם סתרה: ראו עתה כי אני אני הוא
50 ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי
51 ואני ארפא ואין מידי מציל: כי־אשא אל־שמים
52 ידי ואמרתי חי אני לעולם: אם־שנותי ברק חרבי
53 ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי
54 אשלם: אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם
55 חלל ושבי מראש פרעות אויב: הרנינו גוים עמו
56 כי דם־עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר
57 אדמתו עמו: ויבא משה וידבר את־כל־דברי
58 השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן־נון:
59 ויכל משה לדבר את־כל־הדברים האלה אל־כל־
60 ישראל: ויאמר אלהם שיתו לבבכם לכל־הדברים
61 אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוום את־בניכם
62 לשמר לעשות את־כל־דברי התורה הזאת: כי לא
63 דבר־ריק הוא מכם כי־הוא חייכם ובדבר הזה
64 תאריכו ימים על־האדמה אשר אתם עברים את־
65 הירדן שמה לרשתה: וידבר יהוה אל־משה בעצם
66 היום הזה לאמר: עלה אל־הר העברים הזה הר־
67 נבו אשר בארץ מואב אשר על־פני ירחו וראה
68 את־ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה:
69 ומת בהר אשר אתה עלה שם והאסף אל־עמיך
70 כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל־עמיו:
71 על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל על־מי
72 מריבת קדש מדבר־צן על אשר לא־קדשתם אתי
73 בתוך בני ישראל: כי מנגד תראה את־הארץ
74 ושמה לא תבוא אל־הארץ אשר אני נתן להם
75 לבני ישראל:

פרקון: דג.

1 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את־
2 בני ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני בא
3 וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת
4 קדש מימינו אשדת למו: אף חבב עמים כל־
5 קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך:
6 תורה צוה־לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי
7 בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי
8 ישראל: יחי ראובן ואל־ימת ויהי מתיו מספר:
9 ולזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה
10 ואל־עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה:
11 וללוי אמר תמיך ואורך לאיש חסידך אשר נסיתו
12 במסה תריבהו על־מי מריבה: האמר לאביו ולאמו
13 לא ראיתיהו ואת־אחיו לא הכיר ואת־בניו לא
14 ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו: יורו
15 משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטרת
16 באפך וכליל על־מזבחך: ברך יהוה חילו ופעל
17 ידיו תרצה מחץ מתנימי קמיו ומשנאיו מן־יקומון:
18 לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף
19 כל־היום ובין כתפיו שכן: וליוסף אמר מברכת
20 יהוה מבמה שמים מטל ומתהום רבצת תחת:
21 ומגנב שמש ומגנב ירחים: ומראש הרי־קדם
22 ומראש גבעות עולם: ומראש ארץ ומלאה ורצון
23 שכני סנה תבוא ברכה לראש יוסף ולקדקד נזיר
24 אחיו: בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם
25 עמים יחד יגח אפסי ארץ והם רבבות אפרים
26 והם אלפי מנשה: ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתיך
27 ויששכר באהליך: עמים הר יקראו שם יזבחו
28 זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול:
29 ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע
30 אף קדקד: וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק
31 סופן ויתא ראשי עם צדקות יהוה ומשפטיו עם
32 ישראל: ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא
33 ברכת יהוה ים ודרומה ירשה: ולאשר אמר ברוך
34 מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו:
35 ברזל ונחשת מנעליך וכימיך דבאך: אין כאל
36 ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים:
37 מעונה אלהי קדם ומתחת זרועות עולם ויגרש
38 מפניך אויב ויאמר השמד: וישכן ישראל בטח
39 בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו
40 יערפו טל: אשריך ישראל מי כמוך עם נושע
41 ביהוה מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו אויביך
42 לך ואתה על־במותימו תדרך:

פרקון: דד.

1 ויעל משה מערבות מואב אל־הר נבו ראש
2 הפסגה אשר על־פני יריחו וירא יהוה אתו את־
3 כל־הארץ את־הגלעד עד־דן: ואת כל־נפתלי
4 ואת־ארץ אפרים ומנשה ואת כל־ארץ יהודה עד
5 הים האחרון: ואת הנגב ואת הככר בקעת יריחו
6 עיר התמרים עד־צוער: ויאמר יהוה אליו זאת
7 הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב
8 לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא
9 תעבר: וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב
10 על־פי יהוה: ויקבר אתו בגיא בארץ מואב מול
11 בית פעור ולא־ידע איש את־קברתו עד היום
12 הזה: ומשה בן־מאה ועשרים שנה במותו לא־כהתה
13 עינו ולא־נס לחה: ויבכו בני־ישראל את־משה
14 בערבות מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל
15 משה: ויהושע בן־נון מלא רוח חכמה כי־סמך
16 משה את־ידיו עליו וישמעו אליו בני־ישראל
17 ויעשו כאשר צוה יהוה את־משה: ולא־קם נביא
18 עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל־
19 פנים: לכל האתות והמופתים אשר שלחו יהוה
20 לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל־עבדיו ולכל־
21 ארצו: ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר
22 עשה משה לעיני כל־ישראל:

5 ושמע אזנו בדבור: ובעד מבלי יראה:
כחש.* ישב אזנו בדבור: ובעד מבלי יראה:
חרש בעבדו: אשר אמר לו אדני: ואתה
6 תשיב בעדו.* אמרי פיו כבדל אל ואתה
בינה: ויבין לו אדני: אשר לא יראה פני
7 שלשים: ולא יכיר בנים.* כי עתה אל
תאמר אלי: ראיתיך ועתה עיני ראתך:
8 לכן אמאס ואנחם על עפר ואפר.* אם
יש מליץ לו: אחד מני אלף להגיד לאדם
9 ישרו: ויחנהו ויאמר פדהו מרדת שחת
10 מצאתי כפר.* רטפש בשרו מנעורים:
ישוב לימי עלומיו: יחל אל ויראה פניו
ברנה: וישב לאנוש צדקתו.* ישר על
11 אנשים: ויאמר חטאתי והעויתי את אשר
ישר נעוויתי: ולא שוה לי.* פדה נפשו
מעבור בשחת: וחיתה אורו יראה.
12 הנה זאת עשה אל: שלש פעמים עם
13 גבר: להשיב נפשו משחת: לאור החיים
אור.* הקשב איוב שמעני: החרש ואני
14 אדבר: אם יש מלין השיבני: דבר כי
15 חפצתי צדקך.* ואם אין אתה שמעני:
16 החרש ואחכמך חכמה.* ויוסף אליהוא
17 לאמר: שמעו חכמים מלי: והאזינו לי
18 יודעים: כי אזן מלין תבחן: וחך יטעם
19 לאכל לו נבחרה בינו: ונדעה בינינו מה
20 טוב.* כי אמר איוב צדקתי: ואל הסיר
21 משפטי: על כזבי אשקר חצי אנוש בלי
22 פשע.* מי גבר כאיוב שתה לץ כמים:
23 הולך עם פעלי און: ואל רשעים: כי אמר
24 לא ישכון.* אם יש עליו מלאך מליץ
25 אחד מני אלף: להגיד לאדם ישרו: ויחננו
26 ויאמר פדהו מרדת שחת: מצאתי כפר.*
27 רענן בשרו משחר: ישוב לימי עלומיו:
28 יעתר אל ויענהו: וירא פניו בתרועה
ויהב לאנוש צדקתו.* ויצפה על אנשים
ויאמר חטאתי והישרתי אשר לא שוה לי:
29 ולא השוה לי.* פדה נפשו מעבור בשחת:
30 וחיתה אורו יראה.* הן כל אלה יפעל
אל שלש פעמים עם גבר: להשיב נפשו
31 משחת להאור באור החיים.* הקשב איוב
שמעני דומם ואני אדברה: אם יש מלין
32 השיבני דבר כי חפצתי צדקך.* ואם אין
אתה שמעני החרש ואחכמך חכמה.

פרק לד.

1 ויוסף אליהוא לאמר: שמעו חכמים מלי
2 והאזינו לי יודעים.* כי אזן מלין תבחן
3 וחך יטעם לאכל לו נבחרה בינו: ונדעה
4 בינינו מה טוב.* כי אמר איוב צדקתי
5 ואל הסיר משפטי.* על משפטי אכזב
6 חצי אנוש בלי פשע.* מי גבר כאיוב
שתה לץ כמים: הולך עם פעלי און
7 ואל רשעים.* אשר אמר לו אדני: לא
8 ישר לאיש בתרצו לאל.* ואם אתה
9 חכמה שמעה זאת: האזינה לקול מלי:
כי אמר איוב הסכלתי מאלוה: ממני
10 ישפוט.* אמרתי לא יבחן איש: כי
11 התענג את אלוה.* כי פעל אדם ישלם
12 לו: וכדרכו ימצאנו.* אף כי אל לא
13 ירשיע: ושדי לא יעות משפט.* מי
פקד עליו ארצו: ומי שם תבל כלה.*
14 אם יתן אליו לבו: רוחו ונשמתו אליו
15 יאסף.* ישוה כל בשר יחדו: ואנוש
16 אל עפר ישוב.* ואם בינה שמע זאת:
17 האזינה לקול מלי.* האף שנא משפט
יחבוש: ואתה צדיק הרשיע.* האמר
למלך בליעל נדיבים: רשע לעבדים.*
18 אשר לא שא פני שרים: ולא נכר הדר
לפני דל: כי מעשה ידיו כלם המה.*
19 רגע ימותון ובחצי לילה: יגעשו עם
ויעברו ולא ביד יסורו אביר.* כי עיניו
20 על דרכי איש: וכל צעדיו יראה.* אין
חשך ואין צלמות: לחפות שם פעלי
21 און.* כי לא על איש ישים עוד: לילך
22 את אל במשפט.* ירע רבים בלי חקר:
23 ויעמד תחתם אחרים.* לכן יכיר מעשיהם:
והפכם בלילה וידכאו.* תחת רשעים
24 ספקם במקום ראות.* אשר על כן סרו
מאחריו: ולכל דרכיו לא השכילו.* להביא
25 אליו צעקת דל: ויעתר בקול עניים.*
26 הוא השקט ומי ירשיע: הוא יסתיר פנים
ומי יביטנו: וישגיח על גוי ועל אדם.*
27 מלך מחניף איש: מוקשים מעם.* אשר
על כן נכרו מדרכיו: וכל שבליו לא
28 השכיל.* להביא אליו צעקת דל: ישמע
29 צעקת עניים.* והוא השקט ומי יעיר:
והסתיר פנים ומי יראנו: וישגיח על גוי
30 ועל אדם.* מלך מחניף איש: מוקשים
31 מעם.* אשר על כן נכרו מדרכיו: וכל
32 שבליו לא השכיל.* להביא אליו צעקת
דל: ישמע צעקת עניים.* והוא השקט

ולא יחלל את זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו:
ס וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן
לאמר איש איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו
מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו: כי כל אשר
בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או
שרוע: או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר
יד: או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או
ילפת או מרוח אשון: כל אשר בו מום מזרע
אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום
בו לא יגש להקריב לחם אלהיו: לחם אלהיו
מקדשי ומקדשים יאכל: אך אל הפרכת לא יבא
ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את
מקדשי כי אני יהוה מקדשם: וידבר משה אל
אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל:

פרשה ב: לו.

א ס ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה
קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: והביאה
אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו
מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן
אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: והנותרת
ממנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה:
ס כל מנחה אשר תקריב מאפה תנור סלת חלת
מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן:
ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן
מצה תהיה: פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן
מנחה היא: ואם מנחת מרחשת תעשה קרבנך
סלת בשמן תעשה: והבאת את המנחה אשר יעשה
אלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח:
והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה
אשה ריח ניחח ליהוה: והנותרת מן המנחה לאהרן
ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: ס כל המנחה
אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר
וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: קרבן
ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו
לריח ניחח: וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא
תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל
קרבנך תקריב מלח: ואם תקריב מנחת בכורים
ליהוה אביב קלי באש גרש תקריב את מנחת
בכוריך: ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה
מנחה היא: והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה
ומשמנה על כל לבונתה אשה ליהוה: ס ואם זבח
שלמים אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם
נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: וסמך את ידו
על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד
וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח
סביב: והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את
החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על
הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על
הכליות יסירנה: והקטירם הכהן המזבחה לחם
אשה ליהוה חלב כל לאהרן ולבניו לעלה על
העצים אשר על האש אשה ריח ניחח כל חלב
ליהוה: חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל
חלב וכל דם לא תאכלו: ס וידבר יהוה אל משה
לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא
בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה
מאחת מהנה: אם הכהן המשיח יחטא לאשמת
העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר
תמים ליהוה לחטאת: והביא את הפר אל פתח
אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר
ושחט את הפר לפני יהוה: ולקח הכהן המשיח
מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: והטבל הכהן
את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני
יהוה את פני פרכת הקדש: ומן הדם יתן הכהן על
קרנות מזבח קטרת סמים לפני יהוה אשר באהל
מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח עלה
אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלב פר החטאת
ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל
החלב אשר על הקרב: ואת שתי הכליות ואת
החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת
על הכבד על הכליות יסירנה: כאשר יורם משור
זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה:
ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו
וקרבו ופרשו: והוציא את כל הפר אל מחוץ
למחנה אל מקום טהורה אל שפך הדשן ושרף
אתו על עצים באש על שפך הדשן יישרף: ס
וכל עדת ישראל יעשו שגגה ונעלם דבר מעיני
הקהל ועשו מאחת מכל מצות יהוה אשר לא
תעשינה ואשמו: או הודע אליו חטאתו אשר חטא
עליה והקריבו הקהל פר בן בקר אחד לחטאת
והביאו אתו לפני אהל מועד: וסמכו זקני העדה
את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר
לפני יהוה: והביא הכהן המשיח מדם הפר אל
אהל מועד: והטבל הכהן את אצבעו מן הדם
והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת:
ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר לפני יהוה
אשר באהל מועד ואת כל הדם יצק אל יסוד מזבח
העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל חלבו ירים
ממנו והקטיר המזבחה: ועשה לפר כאשר עשה
לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן
ונסלח להם: והוציא את הפר הראשון ושרף אתו
כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא:
ס אשר הנשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה
אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: או הודע
אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר
עזים זכר תמים: וסמך את ידו על ראש השעיר
ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני
יהוה חטאת הוא: ולקח הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנות המזבח העלה ואת דמו
יצק אל יסוד מזבח העלה: ואת כל חלבו יקטיר
המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן
מחטאתו ונסלח לו: ס ואם נפש אחת תחטא
בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת מכל מצות יהוה
אשר לא תעשינה ואשם: או הודע אליו חטאתו
אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה
נקבה על חטאתו אשר חטא: וסמך את ידו על
ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה:
ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנות מזבח
העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח: ואת כל
חלבה יסיר כחלב הסר מעל זבח השלמים והקטירם
הכהן המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על
חטאתו אשר חטא ונסלח לו: ס ואם כשה יביא
קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה: וסמך את ידו
על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר
ישחט את העלה: ולקח הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה
יצק אל יסוד המזבח: ואת כל חלבה יסיר כחלב
הסר מעל זבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה על
אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו: ס ואם כבש יביא את קרבנו לאשם
נקבה תמימה יביאנה: וסמך את ידו על ראש
האשם ושחט אתו לאשם במקום אשר ישחט את
העלה: ולקח הכהן מדם האשם באצבעו ונתן על
קרנות מזבח העלה ואת כל דמו יצק אל יסוד
המזבח: ואת כל חלבו יסיר כחלב כשה הזבח
השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי יהוה
וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו:
ס ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או
ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו: או נפש אשר
תגע בכל טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת
בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו
והוא טמא ואשם: או כי יגע בטמאת אדם לכל
טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו וידע ואשם:
או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב
לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו וידע
ואשם לאחת מאלה: והיה כי יאשם לאחת מאלה
והתודה אשר חטא עליה: והביא את אשמו ליהוה
על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או
שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו:
ואם לא תגיע ידו דיה לשה וכפר על חטאתו אשר
חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד
לחטאת ואחד לעלה: והביא אתם אל הכהן והקריב
את אשר לחטאת ראשונה וקמץ את מראשתה
מלפת עורפו לא יבדיל: והזה מדם החטאת על
קיר המזבח והנשאר בדם יימצה אל יסוד המזבח
חטאת הוא: ואת השני יעשה עולה כמשפט
וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו:
ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה
והביא את קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת
לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה
כי חטאת הוא: והביאה אתה אל הכהן וקמץ הכהן
מלא קמצו מן הסלת ומן אשי יהוה חטאת הוא:
והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה על אשי יהוה
חטאת הוא: וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
מאחת מאלה ונסלח לו והיתה למנחה כמנחת
הכהן: ס וידבר יהוה אל משה לאמר: נפש כי
תמעל מעל ושגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו
ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים
בשקל הקדש לאשם הוא: את אשר חטא מן הקדש
ישלם ואת חמשתיו יוסף עליו ונתן אתו לכהן
והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: ואם לא
ידע ואשם ונשא עונו: ואיל תמים מן הצאן בערכך
לאשם והביא אל הכהן והכהן יכפר עליו על
שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו: אשם הוא
אשם אשם לה' לפני יהוה: ס וידבר יהוה אל משה
לאמר: נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש
בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק
את עמיתו: או מצא אבדה והכחש בה ונשבע על
שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהן:
והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או
את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד
אתו או את האבדה אשר מצא: או מכל אשר יבטא
עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו
לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו: ואת אשמו
יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל
הכהן: והכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על
אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה: ס וידבר יהוה
אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת
תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל
הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: והלבש
הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את
הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח
ושמו אצל מזבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים
אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום
טהור: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה והבעיר
עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה
והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על
המזבח לא תכבה: ס וזאת תורת המנחה הקרב
אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: והרים
ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל
הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח
ניחחה אזכרתה ליהוה: והנותרת ממנה יאכל אהרן
ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד
יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי
קדש קדשים היא כחטאת וכאשם: כל זכר בבני
אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל
אשר יגע בהם יקדש: ס וידבר יהוה אל משה
לאמר: זאת קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה
ביום המשח אתו עשרית האיפה סלת מנחה תמיד
מחציתה בבקר ומחציתה בערב: על מחבת בשמן
משחה תעשה מרבכת תביא מפתי מנחת סלת
תקריב ריח ניחח ליהוה: והכהן המשיח תחתיו
מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר:
וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: ס וידבר
יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה
תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים היא:

ספרון לה. לו.

ומי שלא ישא משקל ידו במלחמה: ואם
לא יהיה לו כלי נשק: ואם יש לו כלי
נשק: ואם יש לו נשק: ואם יש לו כלי
נשק: ואם יש לו כלי נשק: ואם יש לו
נשק: ואם יש לו כלי נשק: ואם יש לו
כלי נשק: ואם יש לו נשק: ואם יש לו
כלי נשק: ואם יש לו כלי נשק: ואם יש
לו נשק: ואם יש לו כלי נשק: ואם יש
לו כלי נשק: ואם יש לו נשק: ואם יש
לו כלי נשק: ואם יש לו כלי נשק: ואם
יש לו נשק: ואם יש לו כלי נשק: ואם
יש לו כלי נשק: ואם יש לו נשק: ואם
יש לו כלי נשק: ואם יש לו כלי נשק:
ואם יש לו נשק: ואם יש לו כלי נשק:
ואם יש לו כלי נשק: ואם יש לו נשק:
ואם יש

ישראל: ואת בשרו תאכלו: אין לי אלא בשר בהמה חיה ועוף: מנין לרבות כל מיני מאכל: תלמוד לומר: ואת בשרו תאכלו: הא כיצד

בְּנִי אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ וְתִדְבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ
לְבָשָׂר אֶחָד׃ כה וְעַתָּה בְּנִי שִׁמְעוּ בְקוֹלִי וְקוּמוּ
וְהִתְהַלְּכוּ בְּדֶרֶךְ הַיְשָׁרָה וְלֹא תִהְיֶה לָכֶם לְמִכְשׁוֹל׃
כו וְאִם־תַּעֲשׂוּ כֵן אֲנִי אֶתֵּן לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
וְהַיְפֵיפִיָּה וְהַנְּעִימָה מִכָּל־הָאֲרָצוֹת׃ כז וְאִם־תִּמְאֲנוּ
וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
הִנֵּה אֲנִי נֹתֵן לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְמוֹרָשָׁה׃
כח וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי
וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר
אָמַרְתִּי לָכֶם׃ כט וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא
תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא
תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃ ל וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה
לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃
לא וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי
וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר
אָמַרְתִּי לָכֶם׃ לב וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא
תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא
תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃ לג וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה
לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃
לד וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי
וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר
אָמַרְתִּי לָכֶם׃ לה וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא
תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא
תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃ לו וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה
לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃
לז וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי
וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר
אָמַרְתִּי לָכֶם׃ לח וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא
תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא
תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃ לט וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה
לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃
מ וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי
וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר
אָמַרְתִּי לָכֶם׃ מא וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא
תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא
תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃ מב וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה
לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃
מג וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי
וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר
אָמַרְתִּי לָכֶם׃ מד וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא
תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא
תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃ מה וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה
לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃
מו וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי
וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר
אָמַרְתִּי לָכֶם׃ מז וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא
תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא
תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃ מח וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה
לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃
מט וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי
וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר
אָמַרְתִּי לָכֶם׃ נ וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא
תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא
תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃ נא וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה
לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃
נב וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי
וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר
אָמַרְתִּי לָכֶם׃ נג וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא
תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא
תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃ נד וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה
לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃
נה וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי
וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר
אָמַרְתִּי לָכֶם׃ נו וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא
תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא
תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃ נז וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה
לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃
נח וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי
וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר
אָמַרְתִּי לָכֶם׃ נט וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא
תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא
תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃ ס וְהָיָה כִּי־תִהְיֶה
לָכֶם לְמוֹרָשָׁה וְלֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ כֵן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם׃

פרק ב׳.

א וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ ב וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ ג וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ ד וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ ה וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ ו וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ ז וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
ח וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ ט וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ י וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ יא וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ יב וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ יג וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ יד וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
טו וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ טז וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ יז וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ יח וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ יט וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ כ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ כא וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
כב וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ כג וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ כד וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ כה וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ כו וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ כז וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ כח וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
כט וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ ל וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ לא וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ לב וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ לג וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ לד וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ לה וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
לו וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ לז וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ לח וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ לט וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ מ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ מא וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ מב וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
מג וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ מד וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ מה וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ מו וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ מז וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ מח וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ מט וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
נ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ נא וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ נב וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ נג וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ נד וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ נה וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ נו וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
נז וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ נח וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ נט וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃
וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ ס וַיְהִי
בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם׃ וַיְהִי בַּיָּמִים
הָהֵם׃

13 בְּנֵיהֶם וְאֵת הַיָּהּ אֲשֶׁר הָיָה בְּבֵיתוֹ׃ וַיִּשְׁמַע
חִזְקִיָּהוּ אֲלֵיהֶם וַיַּרְאֵם אֶת כָּל בֵּית נְכֹתוֹ אֶת הַכֶּסֶף
וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת הַבְּשָׂמִים וְאֶת הַשֶּׁמֶן הַטּוֹב וְאֵת כָּל בֵּית
כֵּלָיו וְאֵת כָּל הַנִּמְצָא בְּאוֹצְרוֹתָיו לֹא הָיָה דָּבָר אֲשֶׁר לֹא
הֶרְאָם חִזְקִיָּהוּ בְּבֵיתוֹ וּבְכָל מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ 14 וַיָּבֹא יְשַׁעְיָהוּ
הַנָּבִיא אֶל הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מָה אָמְרוּ הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה וּמֵאַיִן בָּאוּ אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה
בָּאוּ מִבָּבֶל׃ 15 וַיֹּאמֶר מָה רָאוּ בְּבֵיתֶךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֵת
כָּל אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא הֶרְאִיתִים
בְּאוֹצְרוֹתָי׃ 16 וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ אֶל חִזְקִיָּהוּ שְׁמַע דְּבַר
יְהוָה צְבָאוֹת׃ 17 הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִשָּׂא כָל אֲשֶׁר בְּבֵיתֶךָ
וַאֲשֶׁר אָצְרוּ אֲבֹתֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה בָּבֶלָה לֹא יִוָּתֵר דָּבָר
אָמַר יְהוָה׃ 18 וּמִבָּנֶיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמְּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִיד
יִקָּחוּ וְהָיוּ סָרִיסִים בְּהֵיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל׃ 19 וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ
אֶל יְשַׁעְיָהוּ טוֹב דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבָּרְתָּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא
אִם שָׁלוֹם וֶאֱמֶת יִהְיֶה בִּימָי׃ 20 וְיֶתֶר דִּבְרֵי חִזְקִיָּהוּ וְכָל
גְּבוּרָתוֹ וַאֲשֶׁר עָשָׂה אֶת הַבְּרֵכָה וְאֶת הַתְּעָלָה וַיָּבֵא אֶת
הַמָּיִם הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה׃ 21 וַיִּשְׁכַּב חִזְקִיָּהוּ עִם אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ מְנַשֶּׁה בְּנוֹ
תַּחְתָּיו׃

21 בֶּן שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה מְנַשֶּׁה בְּמָלְכוֹ וַחֲמִשִּׁים
וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ חֶפְצִי בָהּ׃
2 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּתוֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ
יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 3 וַיָּשָׁב וַיִּבֶן אֶת הַבָּמוֹת אֲשֶׁר
אִבַּד חִזְקִיָּהוּ אָבִיו וַיָּקֶם מִזְבְּחוֹת לַבָּעַל וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרָה
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁתַּחוּ לְכָל צְבָא
הַשָּׁמַיִם וַיָּעָבְדֵם׃ 4 וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר
יְהוָה בִּירוּשָׁלִַם אָשִׂים אֶת שְׁמִי׃ 5 וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת לְכָל צְבָא
הַשָּׁמַיִם בִּשְׁתֵּי חַצְרוֹת בֵּית יְהוָה׃ 6 וְהוּא הֶעֱבִיר אֶת בְּנוֹ
בָּאֵשׁ וַיְנַחֵשׁ וַיְעוֹנֵן וַיַּעַשׂ אוֹב וְיִדְּעֹנִי הִרְבָּה לַעֲשׂוֹת הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃ 7 וַיָּשֶׂם אֶת פֶּסֶל הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר עָשָׂה
בַּבָּיִת אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל דָּוִד וְאֶל שְׁלֹמֹה בְנוֹ בַּבַּיִת הַזֶּה
וּבִירוּשָׁלִַם אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָשִׂים אֶת
שְׁמִי לְעוֹלָם׃ 8 וְלֹא אוֹסִיף לְהָנִיד אֶת רֶגֶל יִשְׂרָאֵל מִן הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבוֹתָם רַק אִם יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִים
וּלְכֹל הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּם עַבְדִּי מֹשֶׁה׃ 9 וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּתְעֵם
מְנַשֶּׁה לַעֲשׂוֹת הָרַע מִן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 10 וַיְדַבֵּר יְהוָה בְּיַד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים לֵאמֹר׃ 11 יַעַן
אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶת הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה הָרַע
מִכֹּל אֲשֶׁר עָשׂוּ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר לְפָנָיו וַיַּחֲטִא גַּם אֶת יְהוּדָה
בְּגִלּוּלָיו׃ 12 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא
רָעָה עַל יְרוּשָׁלִַם וְיִהוּדָה אֲשֶׁר כֹּל שֹׁמְעָיו תִּצַּלֶּינָה שְׁתֵּי
אָזְנָיו׃ 13 וְנָטִיתִי עַל יְרוּשָׁלִַם אֶת קַו שֹׁמְרוֹן וְאֶת מִשְׁקֹלֶת בֵּית
אַחְאָב וּמָחִיתִי אֶת יְרוּשָׁלִַם כַּאֲשֶׁר יִמְחֶה אֶת הַצַּלָּחַת מָחוּ
וְהָפַךְ עַל פָּנֶיהָ׃ 14 וְנָטַשְׁתִּי אֶת שְׁאֵרִית נַחֲלָתִי וְנָתַתִּים בְּיַד
אוֹיְבֵיהֶם וְהָיוּ לָבַז וְלִמְשִׁסָּה לְכֹל אֹיְבֵיהֶם׃ 15 יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ
הָרַע בְּעֵינַי וַיִּהְיוּ מַכְעִסִים אֹתִי מִיּוֹם צֵאת אֲבוֹתָם מִמִּצְרַיִם
וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 16 גַּם דָּם נָקִי שָׁפַךְ מְנַשֶּׁה הַרְבֵּה מְאֹד עַד אֲשֶׁר
מִלֵּא אֶת יְרוּשָׁלִַם פִּי מִלְבַד חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יְהוּדָה
לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 17 וְיֶתֶר דִּבְרֵי מְנַשֶּׁה וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה
וְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 18 וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּגַן בֵּיתוֹ בְּגַן
עֻזָּא וַיִּמְלֹךְ אָמוֹן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 19 בֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה אָמוֹן
בְּמָלְכוֹ וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ מְשֻׁלֶּמֶת בַּת
חָרוּץ מִיָּטְבָּה׃ 20 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה
אָבִיו׃ 21 וַיֵּלֶךְ בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלַךְ אָבִיו וַיַּעֲבֹד אֶת הַגִּלּוּלִים
אֲשֶׁר עָבַד אָבִיו וַיִּשְׁתַּחוּ לָהֶם׃ 22 וַיַּעֲזֹב אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתָיו וְלֹא הָלַךְ בְּדֶרֶךְ יְהוָה׃ 23 וַיַּעַשׂ עַבְדֵי אָמוֹן קֶשֶׁר וַיָּמִתוּ
אֶת הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ׃ 24 וַיַּכּוּ עַם הָאָרֶץ אֵת כָּל הַקֹּשְׁרִים עַל הַמֶּלֶךְ
אָמוֹן וַיַּמְלִיכוּ עַם הָאָרֶץ אֶת יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ 25 וְיֶתֶר
דִּבְרֵי אָמוֹן אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 26 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בִּקְבֻרָתוֹ בְּגַן עֻזָּא וַיִּמְלֹךְ יֹאשִׁיָּהוּ
בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

22 בֶּן שְׁמֹנֶה שָׁנָה יֹאשִׁיָּהוּ בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ יְדִידָה בַּת עַדָיָה
מִן בָּצְקַת׃ 2 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּכָל דֶּרֶךְ דָּוִד
אָבִיו וְלֹא סָר יָמִין וּשְׂמֹאל׃ 3 וַיְהִי בִּשְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה
לַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת שָׁפָן בֶּן אֲצַלְיָהוּ בֶּן מְשֻׁלָּם
הַסֹּפֵר בֵּית יְהוָה לֵאמֹר׃ 4 עֲלֵה אֶל חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְיִתֹּם
אֶת כֶּסֶף הַבַּיִת אֲשֶׁר הוּבָא בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר אָסְפוּ שֹׁמְרֵי הַסַּף
מֵאֵת הָעָם׃ 5 וְיִתְּנוּהוּ אֶל יַד עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה פְּקֻדֵי בֵּית יְהוָה
וְיִתְּנוּהוּ לְפְקֻדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה לְחַזֵּק בֶּדֶק
הַבָּיִת׃ 6 לַחֹרְשִׁים וְלַבֹּנִים וְלַגֹּדְרִים וְלִקְנוֹת עֵצִים וְלִמְחֻצוֹת
לָגָזִית׃ 7 וְאֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר יֻתַּן עֲלֵיהֶם לֹא יִסָּפֵר אִתָּם כִּי בֶאֱמוּנָה
הֵם עֹשִׂים׃ 8 וַיֹּאמֶר חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶל שָׁפָן הַסֹּפֵר סֵפֶר
הַתּוֹרָה מָצָאתִי בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חִלְקִיָּהוּ אֶת הַסֵּפֶר אֶל שָׁפָן
וַיִּקְרָאֵהוּ׃ 9 וַיָּבֹא שָׁפָן הַסֹּפֵר אֶל הַמֶּלֶךְ וַיָּשֶׁב אֶת הַמֶּלֶךְ דָּבָר
וַיֹּאמֶר עֲבָדֶיךָ צָרְרוּ אֶת הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בַּבַּיִת וַיִּתְּנֻהוּ אֶל יַד עֹשֵׂי
הַמְּלָאכָה פְּקֻדֵי בֵּית יְהוָה׃ 10 וַיַּגֶּד שָׁפָן הַסֹּפֵר לֵאמֹר לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
סֵפֶר נָתַן לִי חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן וַיִּקְרָא בּוֹ שָׁפָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 11 וַיְהִי
כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת דִּבְרֵי סֵפֶר הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו׃ 12 וַיְצַו
הַמֶּלֶךְ אֶת חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן וְאֶת אֲחִיקָם בֶּן שָׁפָן וְאֶת עַכְבּוֹר בֶּן
מִיכָיְהוּ וְאֶת שָׁפָן הַסֹּפֵר וְאֶת עֲשָׂיָה עֶבֶד הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר׃ 13 לְכוּ
דִרְשׁוּ אֶת יְהוָה בַּעֲדִי וּבְעַד הָעָם וּבְעַד כָּל יְהוּדָה עַל דִּבְרֵי הַסֵּפֶר
הַנִּמְצָא הַזֶּה כִּי גְדוֹלָה חֲמַת יְהוָה אֲשֶׁר נִתְּכָה בָּנוּ עַל אֲשֶׁר לֹא
שָׁמְרוּ אֲבוֹתֵינוּ עַל דְּבַר הַסֵּפֶר הַזֶּה לַעֲשׂוֹת כְּכָל הַכָּתוּב עָלֵינוּ׃
14 וַתֵּלֶךְ חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן וַאֲחִיקָם וְעַכְבּוֹר וְשָׁפָן וַעֲשָׂיָה אֶל חֻלְדָּה
הַנְּבִיאָה אֵשֶׁת שַׁלֻּם בֶּן תִּקְוָה בֶּן חַרְחָס שֹׁמֵר הַבְּגָדִים וְהִיא יוֹשֶׁבֶת
בִּירוּשָׁלִַם בַּמִּשְׁנֶה וַתְּדַבֵּר אֵלֶיהָ כָּזֹאת׃ 15 וַתֹּאמֶר לָהֶם כֹּה אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִמְרוּ לָאִישׁ אֲשֶׁר שָׁלַח אֶתְכֶם אֵלָי׃ 16 כֹּה אָמַר
יְהוָה הִנֵּה אָנֹכִי מֵבִיא רָעָה עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל יֹשְׁבָיו אֵת כָּל
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר כָּתַב עַל הַסֵּפֶר אֲשֶׁר קָרְאוּ לִפְנֵי מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
17 תַּחַת אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיְקַטְּרוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְעִיסֻנִי בְּכֹל
מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם וְנִצְּתָה חֲמָתִי בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא תִכְבֶּה׃ 18 וְאֶל מֶלֶךְ
יְהוּדָה הַשֹּׁלֵחַ אֶתְכֶם לִדְרֹשׁ אֶת יְהוָה כֹּה תֹאמְרוּן אֵלָיו כֹּה אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמָעְתָּ׃ 19 יַעַן רַךְ לְבָבְךָ וַתִּכָּנַע
מִלִּפְנֵי יְהוָה בְּשָׁמְעֲךָ אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל יֹשְׁבָיו
לִהְיוֹת לְשַׁמָּה וְלִקְלָלָה וַתִּקְרַע אֶת בְּגָדֶיךָ וַתֵּבְךְּ לְפָנָי וְגַם אֲנִי
שָׁמַעְתִּי נְאֻם יְהוָה׃ 20 לָכֵן הִנֵּה אֲנִי אֹסִפְךָ אֶל אֲבֹתֶיךָ וְנֶאֱסַפְתָּ אֶל
קִבְרֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם וְלֹא תִרְאֶינָה עֵינֶיךָ בְּכֹל הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא
עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיָּשִׁבוּ אֶת דָּבָר לַמֶּלֶךְ׃

23 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיַּאַסְפוּ אֵלָיו כָּל זִקְנֵי יְהוּדָה וְיִרוּשָׁלִָם׃
2 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וְכָל אִישׁ יְהוּדָה וְכֹל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם
עִמּוֹ וְהַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל הָעָם לְמִקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם
אֵת כָּל דִּבְרֵי סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה׃ 3 וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ עַל
הָעַמּוּד וַיִּכְרֹת אֶת הַבְּרִית לִפְנֵי יְהוָה לָלֶכֶת אַחֲרֵי יְהוָה וְלִשְׁמֹר
אֶת מִצְוֹתָיו וְאֶת עֵדְוֹתָיו וְאֶת חֻקָּיו בְּכָל לֵבָב וּבְכָל נֶפֶשׁ לְהָקִים
אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת הַכְּתוּבִים עַל הַסֵּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֹד כָּל הָעָם
בַּבְּרִית׃ 4 וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנֶה
וְאֶת שֹׁמְרֵי הַסַּף לְהוֹצִיא מֵהֵיכַל יְהוָה אֶת כָּל הַכֵּלִים הָעֹשִׂים לַבַּעַל
וְלָאֲשֵׁרָה וּלְכֹל צְבָא הַשָּׁמָיִם וַיִּשְׂרְפֵם מִחוּץ לִירוּשָׁלִַם בִּשְׁדֵמוֹת
קִדְרוֹן וַיִּשָּׂא אֶת עֲפָרָם בֵּית אֵל׃ 5 וַיַּשְׁבֵּת אֶת הַכְּמָרִים אֲשֶׁר הִקְטִירוּ
לְבַעַל לְאֵל לַמָּזָל וְלַמַּזָּרוֹת וּלְכֹל צְבָא הַשָּׁמָיִם וַיִּשְׂרֹף אֹתָם מִחוּץ
לִירוּשָׁלִַם בִּשְׁדֵמוֹת קִדְרוֹן וַיִּשָּׂא אֶת עֲפָרָם בֵּית אֵל׃ 6 וַיּוֹצֵא אֶת
הָאֲשֵׁרָה מִבֵּית יְהוָה אֶל מִחוּץ לִירוּשָׁלִַם אֶל נַחַל קִדְרוֹן וַיִּשְׂרֹף אֹתָהּ
בְּנַחַל קִדְרוֹן וַיִּשְׁחַק לְעָפָר וַיִּזְרֹק אֶת עֲפָרָהּ עַל קִבְרוֹת בְּנֵי הָעָם׃
7 וַיִּתֹּץ אֶת בָּתֵּי הַקְּדֵשִׁים אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר הַנָּשִׁים אֹרְגוֹת שָׁם
בָּתִּים לָאֲשֵׁרָה׃ 8 וַיָּבֵא אֶת כָּל הַכֹּהֲנִים מֵעָרֵי יְהוּדָה וַיְטַמֵּא אֶת
הַבָּמוֹת אֲשֶׁר קִטְּרוּ שָׁם הַכֹּהֲנִים מִגֶּבַע עַד בְּאֵר שָׁבַע וַיִּתֹּץ אֶת
בָּמוֹת הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר פֶּתַח אִישׁ שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ שַׂר הָעִיר וְהוּא עַל
שְׂמֹאל אִישׁ בְּשַׁעַר הָעִיר׃ 9 אַךְ לֹא יָעֲלוּ כֹהֲנֵי הַבָּמוֹת אֶל מִזְבַּח יְהוָה
בִּירוּשָׁלִַם כִּי אִם אָכְלוּ מַצּוֹת בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם׃ 10 וַיְטַמֵּא אֶת הַתֹּפֶת
אֲשֶׁר בְּגֵי בֶן הִנֹּם לְבִלְתִּי הַעֲבִיר אִישׁ אֶת בְּנוֹ וְאֶת בִּתּוֹ בָּאֵשׁ לַמֹּלֶךְ׃
11 וַיְבַעֵר אֶת הַסּוּסִים אֲשֶׁר נָתְנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה לַשֶּׁמֶשׁ בְּבוֹא בֵּית יְהוָה
אֶל לִשְׁכַּת נְתַן מֶלֶךְ הַסָּרִיס אֲשֶׁר בַּפַּרְוָרִים וְאֶת מֶרְכְּבוֹת הַשֶּׁמֶשׁ
שָׂרַף בָּאֵשׁ׃ 12 וְאֶת הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עַל גַּג עֲלִיַּת אָחָז אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי
יְהוּדָה וְאֶת הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה בִּשְׁתֵּי חַצְרוֹת בֵּית יְהוָה
הָרַס הַמֶּלֶךְ וַיָּרָץ מִשָּׁם וַיִּזְרֹק עֲפָרָם אֶל נַחַל קִדְרוֹן׃ 13 וְאֶת הַבָּמוֹת
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרוּשָׁלִַם אֲשֶׁר עַל יְמִין הַר הַמַּשְׁחִית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְעַשְׁתֹּרֶת שִׁקּוּץ הַצִּדֹנִים וּלְכְמוֹשׁ שִׁקּוּץ מוֹאָב וּלְמִלְכֹּם
תּוֹעֲבַת בְּנֵי עַמּוֹן טִמֵּא הַמֶּלֶךְ׃ 14 וַיְשַׁבֵּר אֶת הַמַּצֵּבוֹת וַיְגַדַּע אֶת
הָאֲשֵׁרִים וַיְמַלֵּא אֶת מְקוֹמָם עַצְמוֹת אָדָם׃ 15 גַּם אֶת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית
אֵל הַבָּמָה אֲשֶׁר עָשָׂה יָרָבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל גַּם
אֶת הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא וְאֶת הַבָּמָה נָתָץ שָׂרַף אֶת הַבָּמָה הִדְקָה עָפָר וַיִּשְׂרֹף
אֶת הָאֲשֵׁרָה׃ 16 וַיִּפֶן יֹאשִׁיָּהוּ וַיַּרְא אֶת הַקְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁם בָּהָר וַיִּשְׁלַח
וַיִּקַּח אֶת הָעֲצָמוֹת מִן הַקְּבָרִים וַיִּשְׂרֹף עַל הַמִּזְבֵּחַ וַיְטַמְּאֵהוּ כִּדְבַר
יְהוָה אֲשֶׁר קָרָא אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
17 וַיֹּאמֶר מַה הַצִּיּוּן אֲשֶׁר אָנִי רֹאֶה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַנְשֵׁי הָעִיר מִקְבַּר
אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּא מִיהוּדָה וַיִּקְרָא אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
עַל מִזְבַּח בֵּית אֵל׃ 18 וַיֹּאמֶר הַנִּיחוּ לוֹ אִישׁ אַל יָנַע עַצְמוֹתָיו וַיִּמָּלְטוּ
עַצְמוֹתָיו אֶת עַצְמוֹת הַנָּבִיא אֲשֶׁר בָּא מִשֹּׁמְרוֹן׃ 19 וְגַם כָּל בָּתֵּי הַבָּמוֹת
אֲשֶׁר בְּעָרֵי שֹׁמְרוֹן אֲשֶׁר הֶעֱשׂוּ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס הֵסִיר יֹאשִׁיָּהוּ
וַיַּעַשׂ לָהֶם כְּכָל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית אֵל׃ 20 וַיִּזְבַּח אֶת כָּל כֹּהֲנֵי
הַבָּמוֹת אֲשֶׁר שָׁם עַל הַמִּזְבְּחוֹת וְשָׂרַף עֲצָמוֹת אָדָם עֲלֵיהֶם וַיָּשָׁב
יְרוּשָׁלִָמָה׃ 21 וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל הָעָם לֵאמֹר עֲשׂוּ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כַּכָּתוּב עַל סֵפֶר הַבְּרִית הַזֶּה׃ 22 כִּי לֹא נַעֲשָׂה כַּפֶּסַח הַזֶּה מִימֵי הַשֹּׁפְטִים
אֲשֶׁר שָׁפְטוּ אֶת יִשְׂרָאֵל וְכֹל יְמֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 23 כִּי אִם
בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה
בִּירוּשָׁלִָם׃ 24 גַּם אֶת אֹבוֹת וְהַיִּדְּעֹנִים וְהַתְּרָפִים וְהַגִּלֻּלִים וְאֶת כָּל
הַשִּׁקֻּצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלִַם בִּעֵר יֹאשִׁיָּהוּ לְמַעַן
הָקִים אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַכְּתֻבִים עַל הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מָצָא חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן
בֵּית יְהוָה׃ 25 וְכָמֹהוּ לֹא הָיָה לְפָנָיו מֶלֶךְ אֲשֶׁר שָׁב אֶל יְהוָה בְּכָל לִבּוֹ
וּבְכָל נַפְשׁוֹ וּבְכָל מְאֹדוֹ כְּכֹל תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא קָם כָּמֹהוּ׃
26 אַךְ לֹא שָׁב יְהוָה מֵחֲרוֹן אַפּוֹ הַגָּדוֹל אֲשֶׁר חָרָה אַפּוֹ בִּיהוּדָה עַל כָּל
הַכְעִסוֹת אֲשֶׁר הִכְעִיסוּהוּ מְנַשֶּׁה׃ 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה גַּם אֶת יְהוּדָה אָסִיר
מֵעַל פָּנַי כַּאֲשֶׁר הֲסִרֹתִי אֶת יִשְׂרָאֵל וְזָנַחְתִּי אֶת הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר
בָּחַרְתִּי אֶת יְרוּשָׁלִַם וְאֶת הַבַּיִת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי יִהְיֶה שְׁמִי שָׁם׃
28 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יֹאשִׁיָּהוּ וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 29 בְּיָמָיו עָלָה פַרְעֹה נְכֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם עַל מֶלֶךְ
אַשּׁוּר עַל נְהַר פְּרָת וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ לִקְרָאתוֹ וַיְמִתֵהוּ מְגִדּוֹ כִּרְאֹתוֹ
אֹתוֹ׃ 30 וַיִּרְכְּבוּ עֲבָדָיו מֵת מְגִדּוֹ וַיְבִיאֻהוּ יְרוּשָׁלִַם וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּקִבְרוֹתָיו
וַיִּקַּח עַם הָאָרֶץ אֶת יְהוֹאָחָז בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ וַיִּמְשְׁחוּ אֹתוֹ וַיַּמְלִכוּהוּ
תַּחַת אָבִיו׃ 31 בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה יְהוֹאָחָז בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ חֲמוּטַל בַּת יִרְמְיָהוּ מִלִּבְנָה׃ 32 וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָיו׃ 33 וַיַּאַסְרֵהוּ פַרְעֹה נְכֹה בְּרִבְלָה
בְּאֶרֶץ חֲמָת מִמְלֹךְ בִּירוּשָׁלִָם וַיִּתֵּן עַל הָאָרֶץ מֵאָה כִכַּר כֶּסֶף וְכִכַּר
זָהָב׃ 34 וַיַּמְלֶךְ פַּרְעֹה נְכֹה אֶת אֶלְיָקִים בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ תַּחַת יֹאשִׁיָּהוּ
אָבִיו וַיַּסֵּב אֶת שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים וְאֶת יְהוֹאָחָז לָקַח וַיָּבֹא מִצְרַיִם וַיָּמָת
שָׁם׃ 35 וַיִּתֵּן יְהוֹיָקִים אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב לְפַרְעֹה אֲשֶׁר הֶעֱרִיךְ
אֶת הָאָרֶץ לָתֵת אֶת הַכֶּסֶף עַל פִּי פַרְעֹה אִישׁ אִישׁ כְּעֶרְכּוֹ נָגַשׂ אֶת
הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב מֵעַם הָאָרֶץ לָתֵת לְפַרְעֹה נְכֹה׃ 36 בֶּן עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ
שָׁנָה יְהוֹיָקִים בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ
זְבוּדָה בַּת פְּדָיָה מִן רוּמָה׃ 37 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ
אֲבֹתָיו׃

24 בְּיָמָיו עָלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְהִי לוֹ יְהוֹיָקִים
שָׁלֹשׁ שָׁנִים וַיָּשָׁב וַיִּמְרֹד בּוֹ׃ 2 וַיְשַׁלַּח יְהוָה בּוֹ אֶת גְּדוּדֵי
כַשְׂדִּים וְאֶת גְּדוּדֵי אֲרָם וְאֶת גְּדוּדֵי מוֹאָב וְאֶת גְּדוּדֵי בְּנֵי עַמּוֹן
וַיְשַׁלְּחֵם בִּיהוּדָה לְהַאֲבִידוֹ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עֲבָדָיו
הַנְּבִיאִים׃ 3 אַךְ עַל פִּי יְהוָה הָיָה בִּיהוּדָה לְהָסִיר מֵעַל פָּנָיו בַּעֲבוּר
מְנַשֶּׁה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה׃ 4 וְגַם לְדַם הַנָּקִי אֲשֶׁר שָׁפָךְ וַיְמַלֵּא אֶת
יְרוּשָׁלִַם דָּם נָקִי וְלֹא אָבָה יְהוָה לִסְלֹחַ׃ 5 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹיָקִים וְכָל
אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃
6 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹיָקִים עִם אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹיָכִין בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 7 וְלֹא יָסַף
עוֹד מֶלֶךְ מִצְרַיִם לָצֵאת מֵאַרְצוֹ כִּי לָקַח מֶלֶךְ בָּבֶל מִנַּחַל מִצְרַיִם
עַד נְהַר פְּרָת כֹּל אֲשֶׁר הָיָה לְמֶלֶךְ מִצְרָיִם׃ 8 בֶּן שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה
יְהוֹיָכִין בְּמָלְכוֹ וּשְ

هوذا دهتر.

مكلو: ؟.

1 وهوا ميزا لمهنا: وهكنا مكنا مه ميزه
2 ذنا: ذهنا لمهنا:* هكا مه ذنا بهنا:
ذهنا: ذهنا لمهنا: زنا زنا هنزه: مه
ذهنا نهنا: وهنا ميزا لمهنا مه ذهنا: مهنا ذنا:
3 ا مزا ميزه مهنزه مه ومنا: مهنا ذنا:
ومهنا لمهنا مه ذهنا: مه ومنا: مهنا ذنا:
ومهنا لمهنا مه ذهنا: مه ومنا: مهنا ذنا:
4 ذكا ومنا.* ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
5 ذكا ومنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:* ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
6 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
7 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
8 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
9 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
10 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
11 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
12 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
13 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
14 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
15 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
16 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
17 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:

مكلو: ٢.

1 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
2 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
3 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
4 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
5 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
6 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
7 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
8 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
9 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
10 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
11 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
12 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
13 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
14 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
15 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
16 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
17 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:

مكلو: ٣.

1 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
2 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
3 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
4 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
5 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
6 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
7 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
8 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
9 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
10 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
11 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
12 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
13 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
14 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
15 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
16 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
17 ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:
ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا: ومهنا ذهنا:

6 ܘܐܢ ܡܢ ܥܢܐ ܩܘܪܒܢܗ ܠܕܒܚܐ ܕܫܠܡܐ ܠܡܪܝܐ:
7 ܕܟܪܐ ܐܘ ܢܩܒܬܐ: ܕܠܐ ܡܘܡ ܢܩܪܒܝܘܗܝ܀ ܘܐܢ
ܡܢ ܐܡܪܐ ܗܘ ܡܩܪܒ ܩܘܪܒܢܗ: ܢܩܪܒܝܘܗܝ ܩܕܡ
8 ܡܪܝܐ܀ ܘܢܣܡܘܟ ܐܝܕܗ ܥܠ ܪܫ ܩܘܪܒܢܗ:
ܘܢܟܣܘܢܝܗܝ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܒܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ:
ܘܢܙܠܩܘܢ ܒܢܝ̈ ܐܗܪܘܢ ܕܡܗ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܚܕܪ
9 ܚܕܪ܀ ܘܢܩܪܒ ܡܢ ܕܒܚܐ ܕܫܠܡܐ ܩܘܪܒܢܐ ܠܡܪܝܐ:
ܬܪܒܗ ܘܐܠܝܬܗ ܟܠܗ ܫܠܡܬܐ: ܠܘܩܒܠ ܚܨܘܬܗ
ܢܥܒܕܝܘܗܝ: ܘܬܪܒܐ ܕܡܚܦܐ ܠܓܘܐ: ܘܟܠܗ ܬܪܒܐ
10 ܕܥܠ ܓܘܐ܀ ܘܬܪܬܝܢ ܟܘܠܝܢ ܘܬܪܒܐ ܕܥܠܝܗܝܢ
ܕܥܠ ܚܨܐ: ܘܚܪܨܐ ܕܥܠ ܟܒܕܐ ܥܡ ܟܘܠܝܬܐ
11 ܢܥܒܕܝܗ܀ ܘܢܣܩܝܘܗܝ ܟܗܢܐ ܠܡܕܒܚܐ ܠܚܡ
ܩܘܪܒܢܐ ܠܡܪܝܐ܀
12 ܘܐܢ ܥܙܐ ܗܘ ܩܘܪܒܢܗ: ܢܩܪܒܝܗ ܩܕܡ
13 ܡܪܝܐ܀ ܘܢܣܡܘܟ ܐܝܕܗ ܥܠ ܪܫܗ ܘܢܟܣܝܗ
ܩܕܡ ܡܫܟܢ ܙܒܢܐ: ܘܢܙܠܩܘܢ ܒܢܝ̈ ܐܗܪܘܢ ܕܡܗ
14 ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܚܕܪ ܚܕܪ܀ ܘܢܩܪܒ ܡܢܗ ܩܘܪܒܢܗ
ܩܘܪܒܢܐ ܠܡܪܝܐ: ܬܪܒܐ ܕܡܚܦܐ ܠܓܘܐ: ܘܟܠܗ
15 ܬܪܒܐ ܕܥܠ ܓܘܐ܀ ܘܬܪܬܝܢ ܟܘܠܝܢ: ܘܬܪܒܐ
ܕܥܠܝܗܝܢ ܕܥܠ ܚܨܐ: ܘܚܪܨܐ ܕܥܠ ܟܒܕܐ ܥܡ
16 ܟܘܠܝܬܐ ܢܥܒܕܝܗ܀ ܘܢܣܩ ܐܢܘܢ ܟܗܢܐ ܠܡܕܒܚܐ:
ܠܚܡ ܩܘܪܒܢܐ ܠܪܝܚ ܢܝܚܐ ܟܠ ܬܪܒ ܠܡܪܝܐ܀
17 ܩܝܡܐ ܠܥܠܡ ܠܕܪ̈ܝܟܘܢ ܒܟܠܗ ܡܥܡܪܟܘܢ:
ܟܠ ܬܪܒ ܘܟܠ ܕܡ ܠܐ ܬܐܟܠܘܢ܀

ܩܦܠܐܘܢ: ܕ.

1 ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ܀ ܡܠܠ
2 ܥܡ ܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܢܦܫܐ ܕܬܚܛܐ
ܒܫܠܘ ܘܬܚܛܐ ܡܢ ܟܠ ܦܘܩܕܢܘ̈ܗܝ ܕܡܪܝܐ ܕܠܐ
3 ܡܬܥܒܕܢ: ܘܬܥܒܕ ܚܕܐ ܡܢܗܝܢ܀ ܘܐܢ ܟܗܢܐ ܕܡܫܝܚ
ܢܚܛܐ ܠܚܘܒܗܘܢ ܕܥܡܐ: ܢܩܪܒ ܥܠ ܚܛܗܝܗ ܕܚܛܐ:
ܬܘܪܐ ܒܪ ܬܘܪܐ ܕܠܐ ܡܘܡ ܠܡܪܝܐ ܠܚܛܗܝܗ܀
4 ܘܢܝܬܝܘܗܝ ܠܬܘܪܐ ܠܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ ܩܕܡ
ܡܪܝܐ: ܘܢܣܡܘܟ ܐܝܕܗ ܥܠ ܪܫܗ ܕܬܘܪܐ:
5 ܘܢܟܣܘܢܝܗܝ ܠܬܘܪܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ܀ ܘܢܣܒ ܟܗܢܐ
ܕܡܫܝܚ ܡܢ ܕܡܗ ܕܬܘܪܐ: ܘܢܥܠܝܘܗܝ ܠܡܫܟܢܐ
6 ܕܙܒܢܐ܀ ܘܢܨܒܘܥ ܟܗܢܐ ܨܒܥܗ ܒܕܡܐ:
ܘܢܕܘܐ ܡܢ ܕܡܐ ܫܒܥ ܙܒܢܝܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ: ܠܘܩܒܠ
7 ܦܪܣܐ ܕܩܘܕܫܐ܀ ܘܢܬܠ ܟܗܢܐ ܡܢ ܕܡܐ ܥܠ
ܩܪ̈ܢܬܗ ܕܡܕܒܚܐ ܕܒܣ̈ܡܐ ܕܒܡܫܟܢ ܙܒܢܐ: ܩܕܡ ܡܪܝܐ
ܘܟܠܗ ܕܡܐ ܢܫܘܕ ܠܝܣܘܕܐ ܕܬܘܪܐ ܥܠ
ܝܣܘܕܐ ܕܡܕܒܚܐ ܕܥܠܬܐ ܕܒܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ܀
8 ܘܟܠܗ ܬܪܒܗ ܕܬܘܪܐ ܕܚܛܗܝܐ: ܢܦܪܘܫ ܡܢܗ
ܬܪܒܐ ܕܡܚܦܐ ܠܓܘܐ: ܘܟܠܗ ܬܪܒܐ ܕܥܠ ܓܘܐ܀
9 ܘܬܪܬܝܢ ܟܘܠܝܢ: ܘܬܪܒܐ ܕܥܠܝܗܝܢ ܕܥܠ ܚܨܐ:
10 ܘܚܪܨܐ ܕܥܠ ܟܒܕܐ ܥܡ ܟܘܠܝܬܐ ܢܦܪܘܫ܀ ܐܝܟ
ܕܡܬܦܪܫ ܡܢ ܬܘܪܐ ܕܕܒܚܐ ܕܫܠܡܐ: ܘܢܣܩ
11 ܐܢܘܢ ܟܗܢܐ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܕܥܠܬܐ܀ ܘܡܫܟܗ
ܕܬܘܪܐ: ܘܟܠܗ ܒܣܪܗ ܥܡ ܪܫܗ: ܘܥܡ ܟܪ̈ܥܘܗܝ:
12 ܘܥܡ ܩܪܒܘܗܝ: ܘܥܡ ܦܪܬܗ܀ ܘܢܦܩܘܢܝܗܝ
ܠܟܠܗ ܬܘܪܐ ܠܒܪ ܡܢ ܡܫܪܝܬܐ ܠܕܘܟܬܐ ܕܕܟܝܐ:
ܠܐܬܪܐ ܕܫܦܟܝܢ ܩܛܡܐ: ܘܢܘܩܕܝܘܗܝ ܥܠ ܩܝ̈ܣܐ
ܒܢܘܪܐ: ܐܬܪܐ ܕܫܦܟܝܢ ܩܛܡܐ ܢܐܩܕ܀
13 ܘܐܢ ܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܬܣܟܠ: ܘܢܛܥܐ
ܡܠܬܐ ܡܢ ܥܝܢܝ̈ ܟܢܘܫܬܐ: ܘܢܥܒܕܘܢ ܚܕܐ ܡܢ
ܟܠ ܦܘܩܕܢܘ̈ܗܝ ܕܡܪܝܐ ܕܠܐ ܡܬܥܒܕܢ:
14 ܘܢܬܚܝܒܘܢ܀ ܘܬܬܝܕܥ ܚܛܗܝܐ ܕܚܛܘ ܒܗ:
ܢܩܪܒܘܢ ܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ: ܬܘܪܐ ܒܪ ܬܘܪܐ
ܠܚܛܗܝܐ: ܘܢܝܬܘܢܝܗܝ ܩܕܡ ܡܫܟܢ ܙܒܢܐ܀
15 ܘܢܣܡܟܘܢ ܩܫܝ̈ܫܐ ܕܟܢܘܫܬܐ ܐܝܕܝ̈ܗܘܢ ܥܠ ܪܫܗ
ܕܬܘܪܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ: ܘܢܟܣܘܢܝܗܝ ܠܬܘܪܐ ܩܕܡ
16 ܡܪܝܐ܀ ܘܢܥܠ ܟܗܢܐ ܕܡܫܝܚ ܡܢ ܕܡܗ ܕܬܘܪܐ
17 ܠܡܫܟܢܐ ܕܙܒܢܐ܀ ܘܢܨܒܘܥ ܟܗܢܐ ܨܒܥܗ
ܒܕܡܐ: ܘܢܕܘܐ ܫܒܥ ܙܒܢܝܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܠܘܩܒܠ
18 ܦܪܣܐ܀ ܘܡܢ ܕܡܐ ܢܬܠ ܥܠ ܩܪ̈ܢܬܗ ܕܡܕܒܚܐ
ܕܩܕܡ ܡܪܝܐ ܒܡܫܟܢ ܙܒܢܐ: ܘܟܠܗ ܕܡܐ ܢܫܘܕ
ܥܠ ܝܣܘܕܐ ܕܡܕܒܚܐ ܕܥܠܬܐ: ܕܒܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢ
19 ܙܒܢܐ܀ ܘܟܠܗ ܬܪܒܗ ܢܦܪܘܫ ܡܢܗ ܘܢܣܩ
20 ܠܡܕܒܚܐ܀ ܘܢܥܒܕ ܠܬܘܪܐ ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܠܬܘܪܐ
ܕܚܛܗܝܐ: ܗܟܢܐ ܢܥܒܕ ܠܗ: ܘܢܚܣܐ ܥܠܝܗܘܢ
21 ܟܗܢܐ ܘܢܫܬܒܩ ܠܗܘܢ܀ ܘܢܦܩܘܢܝܗܝ ܠܬܘܪܐ
ܠܒܪ ܡܢ ܡܫܪܝܬܐ: ܘܢܘܩܕܘܢܝܗܝ ܐܝܟ ܕܐܘܩܕ
ܠܬܘܪܐ ܩܕܡܝܐ: ܚܛܗܝܐ ܗܘ ܕܟܢܘܫܬܐ܀
22 ܘܐܢ ܪܒܐ ܢܚܛܐ: ܘܢܥܒܕ ܚܕܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܦܘܩܕܢܘ̈ܗܝ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܗ ܕܠܐ ܡܬܥܒܕܢ
23 ܒܫܠܝܘ ܘܢܬܚܝܒ܀ ܘܐܢ ܬܬܝܕܥ ܠܗ ܚܛܗܝܗ
ܕܚܛܐ ܒܗ: ܢܝܬܐ ܩܘܪܒܢܗ ܨܦܝܪܐ ܕܥܙܐ: ܕܟܪܐ
24 ܕܠܐ ܡܘܡ܀ ܘܢܣܡܘܟ ܐܝܕܗ ܥܠ ܪܫܗ ܕܨܦܝܪܐ:
ܘܢܟܣܘܢܝܗܝ ܒܕܘܟܬܐ ܕܢܟܣܝܢ ܥܠܬܐ ܩܕܡ
25 ܡܪܝܐ: ܚܛܗܝܐ ܗܘ܀ ܘܢܣܒ ܟܗܢܐ ܡܢ ܕܡܗ
ܕܚܛܗܝܐ ܒܨܒܥܗ: ܘܢܬܠ ܥܠ ܩܪ̈ܢܬܗ ܕܡܕܒܚܐ
ܕܥܠܬܐ: ܘܕܡܗ ܢܫܘܕ ܥܠ ܝܣܘܕܐ ܕܡܕܒܚܐ
26 ܕܥܠܬܐ܀ ܘܟܠܗ ܬܪܒܗ ܢܣܩ ܠܡܕܒܚܐ:
ܐܝܟ ܬܪܒܐ ܕܕܒܚܐ ܕܫܠܡܐ: ܘܢܚܣܐ ܥܠܘܗܝ
ܟܗܢܐ ܡܢ ܚܛܗܝܗ: ܘܢܫܬܒܩ
ܠܗ܀
27 ܘܐܢ ܢܦܫܐ ܚܕܐ ܢܚܛܐ ܒܣܟܠܘ ܡܢ ܥܡܐ
ܕܐܪܥܐ: ܘܬܥܒܕ ܚܕܐ ܡܢ ܦܘܩܕܢܘ̈ܗܝ ܕܡܪܝܐ ܕܠܐ
28 ܡܬܥܒܕܢ: ܘܬܬܚܝܒ܀ ܐܢ ܬܬܝܕܥ ܠܗ ܚܛܗܝܗ
ܕܚܛܐ: ܢܝܬܐ ܩܘܪܒܢܗ. ܨܦܝܪܬܐ ܕܥܙܐ: ܢܩܒܬܐ
29 ܕܠܐ ܡܘܡ ܥܠ ܚܛܗܝܗ ܕܚܛܐ܀ ܘܢܣܡܘܟ
ܐܝܕܗ ܥܠ ܪܫܗ ܕܚܛܗܝܐ: ܘܢܟܣܘܢܝܗ ܠܚܛܗܝܐ
30 ܒܕܘܟܬܐ ܕܥܠܬܐ܀ ܘܢܣܒ ܟܗܢܐ ܡܢ ܕܡܗ
ܕܚܛܗܝܐ ܒܨܒܥܗ: ܘܢܬܠ ܥܠ ܩܪ̈ܢܬܗ ܕܡܕܒܚܐ
ܕܥܠܬܐ: ܘܟܠܗ ܕܡܗ ܢܫܘܕ ܥܠ ܝܣܘܕܐ
31 ܕܡܕܒܚܐ܀ ܘܟܠܗ ܬܪܒܗ ܢܦܪܘܫ ܡܢܗ:
ܐܝܟ ܕܡܬܦܪܫ ܬܪܒܐ ܡܢ ܕܒܚܐ ܕܫܠܡܐ: ܘܢܣܩ
ܟܗܢܐ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܠܪܝܚ ܢܝܚܐ ܠܡܪܝܐ:
ܘܢܚܣܐ ܥܠܘܗܝ ܟܗܢܐ: ܘܢܫܬܒܩ ܠܗ܀
32 ܘܐܢ ܐܡܪܐ ܢܝܬܐ ܩܘܪܒܢܗ ܠܚܛܗܝܐ: ܢܩܒܬܐ ܕܠܐ
33 ܡܘܡ ܢܝܬܐ܀ ܘܢܣܡܘܟ ܐܝܕܗ ܥܠ ܪܫܗ

ולא יהיה בהם כושל ונמנם לא יתנמנם ולא יפתח פתח נעלו ולא נתק שרוך נעליו׃
כח אשר חציו שנונים וכל קשתותיו דרוכות פרסות סוסיו כצור תחשבנה ואופניו כסופה׃
כט שאגתו כלביא יהמה כשחלים ויגהם ויאחז טרף וישגב ואין מציל׃
ל ויהם עליו ביום ההוא כנהמת הים ונבט לארץ והנה חשכת צר ואור חשך בעריפיה׃

פרק ו׳

א בשנת מות המלך עזיהו וארא את אדני יושב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל׃
ב שרפים עמדים ממעל לו שש כנפות שש כנפות לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף׃
ג וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו׃
ד ויתעערו אמות הספים מקול הקורא והבית יתמלא עשן׃
ה ואמר אוי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני׃
ו ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח׃
ז ויגע על פי ויאמר הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך וחטאתך תכופר׃
ח ואשמע את קול אדני אמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני׃
ט ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו׃
י השמן את לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו׃
יא ואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר אם שוממו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשומם שממה׃
יב ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ׃
יג ועוד בה עשירית ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת זרע בם זרעה קדש׃

פרק ז׳

א ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה ויעל רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה׃
ב ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים וינע לבבו ולב עמו כנוע עצי היער מפני הרוח׃
ג ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס׃
ד ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל ירך מפני שני זנבות האודים האלה מפני חרון אף רצין וארם ובן רמליהו׃
ה יען כי יעץ עליך ארם רע אפרים ובן רמליהו לאמר׃
ו נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל׃
ז כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה׃
ח כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד שישים וחמש שנה יחתת אפרים מעם׃
ט וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו׃
י ויסף יהוה דבר אל אחז לאמר׃
יא שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה׃
יב ויאמר אחז לא אשאל ולא אנסה את יהוה׃
יג ויאמר שמעו נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את אלהי׃
יד לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל׃
טו חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב׃
טז כי בטרם ידע הנער מאוס ברע ובחור בטוב תעזב האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה׃
יז יביא יהוה עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים אשר לא באו למיום סור אפרים מעל יהודה את מלך אשור׃
יח והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יאורי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור׃
יט ובאו ונחו כלם בנחלי הבתולים ובנקיקי הסלעים ובכל הנהלים ובכל השיחים׃
כ ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר בחמרגל ובאשור את הראש ושער הרגלים ואף את הזקן תספה׃
כא והיה ביום ההוא יחיה איש עגלת בקר ושתי צאן׃
כב והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ׃
כג והיה ביום ההוא כל מקום אשר יהיו שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית תהיה׃
כד בחצים ובקשת יבוא שמה כי שמיר ושית תהיה כל הארץ׃
כה וכל ההרים אשר בעדר יעדרון לא תבוא שמה יראת שמיר ושית ושלחה שור ומרמס צאן׃

פרק ח׳

א ויאמר יהוה אלי קח לך גליון גדול וכתב עליו בחרט אנוש למהר שלל חש בז׃
ב ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו׃
ג ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל חש בז׃
ד כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשור׃
ה ויסף יהוה דבר אלי עוד לאמר׃
ו יען כי מאס העם הזה את מי השלחים האלה ואת משוש רצין ובן רמליהו׃
ז לכן הנה אדני מעלה עליהם את מי הנהר עזים ורבים את מלך אשור ואת כל כבודו ועלה על כל אפיקיו והלך על כל גדותיו׃
ח ועבר ביהודה שטף ועבר עד צואר יגיע והיה מטות כנפיו מלא רחב ארצך עמנואל׃
ט רועו עמים והחתו והאזינו כל מרחקי ארץ התאזרו והחתו התאזרו והחתו׃
י עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל׃
יא כי כה אמר יהוה אלי בחזקת היד ויסרני מלכת בדרך העם הזה לאמר׃
יב אל תאמרו קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת משוש ואת יראתו אל תיראו ואל תעריצו׃
יג את יהוה צבאות אתו תקדישו והוא מוראכם והוא מערצכם׃
יד והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמוקש ליושב ירושלם׃
טו וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו׃
טז צור עדות תורה בלמד בתורתי׃
יז וחכיתי ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי לו׃
יח הנה אני והילדים אשר נתן לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל מעם יהוה צבאות שכן בהר ציון׃
יט וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידעונים המצפצפים והמהגים הלא עם אלהיו ידרש בעד החיים אל המתים׃
כ לתורה ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה אשר אין לו שחר׃
כא ועבר בה נקשה ורעב והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה׃
כב ואל ארץ יביט והנה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפלה נדחה׃

פרק ט׳

א כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון הקל אדמת זבולן וארצת נפתלי והאחרון הכביד דרך הים עבר הירדן גלילת הגוים׃
ב העם ההלכים בחשך ראו אור גדול יושבי בארץ צלמות אור נגה עליהם׃
ג הרבית הגוי לא הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל׃
ד כי את עול סבלו ומטה שכמו שבט נגשו הפצת כיום מדין׃
ה כי כל סאן סואן באש ומדמם מגלגל ודם לשרפה מאכלת אש׃
ו כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום׃
ז לרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכינה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת׃
ח דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל׃
ט וידעו כל העם אפרים ויושב שמרון בגאון ובגדל לבב לאמר׃
י לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים נחליף׃
יא ויגב יהוה את צרי רצין עליו וסכסך את אויביו׃
יב ארם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה בזאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה׃
יג והעם לא שב עד המכהו ואת יהוה צבאות לא דרשו׃
יד וישחת יהוה מישראל ראש וזנב כפה וגמא יום אחד׃
טו זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הזנב׃
טז ומאשרי העם הזה מתעים והמתעים מבלעים׃
יז על כן על בחוריו לא ישמח אדני ואת יתומיו ואת אלמנותיו לא ירחם כי כלם חנף ומרע וכל פה דברה נבלה בזאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה׃
יח כי כבערה תצת רשעה שמיר ושית תאכל ותצת בסבכי היער ויתאבכו עלות עשן׃
יט בעברת יהוה צבאות נעתם עם והיה כאכלת אש איש על אחיו יחטפון׃
כ וגזר על ימין ורעב ואכל על שמאל ולא תשבענה איש בשר זרעו יאכלו׃
כא מנשה את אפרים ואפרים את מנשה יחדו הם על יהודה בזאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה׃

פרק י׳

א הוי חקקי חקי און ומכתבים עמלי כתבו׃
ב להטות מדין דלים ולגזל משפט עניי עמי למען יהיו אלמנות שללם ויתומים יבוזו׃
ג ומה תעשו ליום פקדה ולשואה מרחוק תבוא על מי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם׃
ד בל אכרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בזאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה׃
ה הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי׃
ו אל גוי חנף אשלחנו ועל עם עברתי אצוה לשלל שלל וטרף טרף ולשום מדרס לרמס כטיט חוצות׃
ז והוא לא כן יחשב ולבבו לא כן ידמה כי אם להשמיד ולהכרית גוים לא מעטים׃
ח כי יאמר הלא שרי יחד מלכים׃
ט הלא כאשר עשיתי לכרכמיש אם לא כחלנו לארפד אם לא כחמת לארפד אם לא כשמרון לדמשק׃
י אשר מצאה ידי לממלכת האלילים ופסיליהם מירושלם ומשמרון׃
יא הלא כאשר עשיתי לשמרון ולעציליה כן אעשה לירושלם ולעציליה׃
יב והיה כי יכלה אדני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור ועל תפארת רום עיניו׃
יג כי אמר בכח עשיתי ובחכמתי כי נבנתי ואסיר גבולות עמים ואל אוצרותיהם שללתי ואוריד כאביר יושבים׃
יד ותמצא כקן ידי חיל העמים וכאסף ביצים עזובות אני אספתי וכל הארץ אני נסעתי ואין נוסס כנף ופצה ומצפצף׃
טו התתאדר הגרזן על החוצב בו אם יתגדל המגרה על מניפיו כמו שבט את מרימיו כמו שבט לא עץ׃
טז לכן יאמר האדון יהוה צבאות בקרב משמניו רזון ותחת כבודו יקד יקד כיקוד אש׃
יז והיה אור ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה שיתו וסמירו ביום אחד׃
יח וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה כמסס נס׃
יט ושאר עצי יערו מספר יהיו ונער יכתבם׃
כ והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שארית ישראל ופליטת בית יעקב להשען על מכהו והשען על יהוה בקדושה על אמת׃
כא שאר ישוב שאר יעקב אל אל גבור׃
כב כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים שאר בו ישוב כלה חרוצה שוטף צדקה׃
כג כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ׃
כד לכן כה אמר אדני יהוה צבאות אל תיראי עמי יושב ציון מאשור בשבט יכך ומטהו ישא עליך בדרך מצרים׃
כה ועוד מעט מזער ותם זעם ואפי בכלותם׃
כו והעיר עליו יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב ומטהו על הים והרימו בדרך מצרים׃
כז והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך ונשחת עול מפני שמן׃
כח בא על עיה עבר במגרון למכמש יפקיד כליו׃
כט עברו מעברה גבע מון לנו חרדה הרמה גבעת שאול נסה׃
ל צהלי בת גלים הקשיבי לישה ענתות׃
לא נדדה מדמינה יושבי הגבים העזו׃
לב עוד היום בנוב לעמד יניף ידו הר בת ציון גבעת ירושלם׃
לג הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה וקומתה הגבהה ושפלה תשפל׃
לד וסבך היער בברזל יגדעו והלבנון באדיר יפול׃

פרק יא׳

א והיה נצר מגזע ישי וחטר משרשיו יפרה׃
ב ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה׃
ג והריחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח׃
ד ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע׃
ה והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו׃
ו וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם׃
ז ופרה ודב תרעינה יחד ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן׃
ח ושעשע יונק על חר פתין ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה׃
ט לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים׃
י והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנוחתו כבוד׃
יא והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שארית עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים׃
יב ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ׃
יג וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים׃
יד ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם׃
טו והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר ברוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים׃
טז והיתה מסלה לשארית עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים׃

פרק יב׳

א ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני׃
ב הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה׃
ג ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה׃
ד ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו׃
ה זמרו יהוה כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ׃
ו צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל׃

פרק יג׳

א משא בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ׃
ב על הר נשא נס הרימו קול להם הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים׃
ג אני צויתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עלזי גאותי׃
ד קול המון בהרים דמות עם רב קול שאון ממלכות גוים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה׃
ה באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו להשחית כל הארץ׃
ו הילילו כי קרוב יום יהוה כשד משדי יבוא׃
ז על כן כל ידים תרפינה וכל לבב אנוש ימס׃
ח ונבהלו צירים וחבלים יאחזון כיולדה יתחילון איש אל רעהו יתמהו פני להבות פניהם׃
ט הנה יום יהוה בא אכזר וחמה ואף עזה לשום הארץ לשמה ואת חטאיה ישמיד ממנה׃
י כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חשך בצאתו מזרח וירח לא יגיה אורו׃
יא ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים עונם והשבתי גאון זדים וגבהות עריצים אשפיל׃
יב אאדיר אנוש מפז ואדם מכתם אופיר׃
יג על כן רגז שמים תרעש וארץ ממקומה תזוע בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו׃
יד והיה כצבי מרדף וכצאן אין מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש אל ארצו ינוסו׃
טו כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפל בחרב׃
טז ועולליהם ירטשו לעיניהם תשסינה בתיהם ונשיהם תשגלנה׃
יז הנני מעיר עליהם את מדי הכסף לא יחפצו בו וזהב לא ירצו בו׃
יח וקשתות בחורים תרטשנה ופרי בטן לא ירחמו על בנים לא תחוס עינם׃
יט והיתה בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה׃
כ לא תשב לנצח ולא תשכן עד דור ודור לא יהל ערבי שם ורעים לא ירבצו שם׃
כא ורבצו שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם׃
כב וענו איים בארמנותיה ותנים בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה ויָמֶיהָ לא ימשכו׃

פרק יד׳

א כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב׃
ב ולקחום עמים והביאום אל מקומם והתנחלום בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשובביהם ורדו בנגשיהם׃
ג והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגזך ומן העבודה הקשה אשר עבדת בה׃
ד ונשאת המשל הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה׃
ה שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים׃
ו מכה עמים בעברה מכת בלתי סר רדה באף גוים נרדף מבלי חשך׃
ז נחה שקטה כל הארץ פצחו רנה׃
ח גם ברושים שמחו עליך ארזי לבנון לאמר מאז שכבת לא יעלה הכורת עלינו׃
ט שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם כל אלי גוים׃
י כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת׃
יא הורד שאול גאונך המון נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיך תולעה׃
יב איך נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על גוים׃
יג ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון׃
יד אעלה על במתי עב אדמה לעליון׃
טו אך אל שאול תורד אל ירכתי בור׃
טז ראיך אליך יביטו אליך יתבוננו הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות׃
יז שם תבל כמדבר וערים הרס שבוי לא פתח בתיו׃
יח כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו׃
יט ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרוגי חרב יורדי אל אבני בור כפגר מובס׃
כ לא תחד אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך הרגת לא יקרא לעולם זרע מרעים׃
כא הכינו למבחה לעון אבותם בל יקמו וירשו ארץ וימלאו פני תבל ערים׃
כב וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם יהוה׃
כג ושמתיה למורש קפד ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא השמד אמר יהוה צבאות׃
כד נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיתי כן היה ואם לא כאשר יעצתי היא תקום׃
כה לשבר אשור בארצי ועל הרי אבוסנו ויסר מעליהם עלו ועל שכמם יסור׃
כו זאת העצה היעוצה על כל הארץ הזאת ועל כל הגוים הנטויה על כל הגוים׃
כז כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר ידו הנטויה היא׃
כח בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה׃
כט אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף׃
ל ורעו בכורי דל ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב שרשך והשאריתך יהרג׃
לא הילילי שער זעקי עיר נמוגת פלשת כלך כי עשן מצפון בא ואין בודד במועדיו׃
לב ומה יענה מלאכי גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו׃

פרק טו׳

א משא מואב כי בלילה שדד ער מואב כי בלילה שדד קיר מואב׃
ב עלה הבית ודיבון הבמות לבכות על נבו ועל מידבא מואב יילל בכל ראשיו קרחה כל זקן גרעה׃
ג בחוצותיה חגרו שק על גגותיה וברחבותיה כל יילל ירד בבכי׃
ד ותזעק חשבון ואלעלה עד יהץ נשמעה קולם על כן חלצי מואב יריעו נפשו לו׃
ה לבי למואב יזעק בריחיה עד צוער עגלת שלשיה כי מעלה הלוחית בבכי יעלו כי בדרך חורנים יעוררו זעקת שבר׃
ו כי מי נמרים למשמות יהיו כי יבש חציר כלה דשא ירק לא היה׃
ז על כן יתרת עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום׃
ח כי הקיפה זעקה את גבול מואב עד אגלים יללתה ועד באר אילים יללתה׃
ט כי מי דימון מלאו דם כי אשית על דימון נוספות לפליטת מואב אריה ולשארית אדמה׃

פרק טז׳

א שלחו כר משל ארץ מסלע מדבר אל הר בת ציון׃
ב והיו כעוף נדד קנה משלחת בנות מואב מעברות ארנון׃
ג הביאי עצה עשי פלילה שיתי כלילה בתוך צהרים בתוך גרש הסתירי נדחים נוד לא גלית׃
ד יגורו בך נדחי מואב היה להם סתר מפני שודד כי אפס מוץ כלה שוד תם רמס מן הארץ׃
ה ונכון בחסד כסא ויישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק׃
ו שמענו גאון מואב גאה מאד גאותו וגאונו וזעמו לא כן בדיו לא כן יעשו׃
ז לכן מואב ליללות ילליו כל מואב אל קיר חרשת תהגו אך נכאים׃
ח כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרקה עד יעזר נדדה מדבר שלחותיה נטשו עברו ים׃
ט על כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה ארוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על קיצך ועל קצירך הידד נפל׃
י ונאספה שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמים לא ירנן ולא יריע יין בגתות לא ידרך הידד השבתי׃
יא על כן מעי למואב כנור יהמיון וקרבי לקיר חרשת׃
יב והיה כי נראה כי נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו להתפלל ולא יוכל׃
יג זה הדבר אשר דבר יהוה על מואב מאז׃
יד ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב והשאר מעט מזער לא כביר׃

פרק יז׳

א משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה להיות מפלה גל׃
ב עזבות ערי ערוער לעדרים תהיינה והרבצו ואין מחריד׃
ג ונשבתה מבצר מאפרים וממלכה מדמשק ושארית ארם יהיו ככבוד בני ישראל נאם יהוה צבאות׃
ד והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ושמן בשרו ירזה׃
ה והיה כאסף קמה זרועו ואת שבלים בזרועו יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק רפאים׃
ו ושרידים בו נעזרת כנקף זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעיפיה פרי נאם יהוה אלהי ישראל׃
ז ביום ההוא יעשה האדם אל עשהו ועיניו אל קדוש ישראל תשעינה׃
ח ולא יעשה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו לא יראה האשרים והחמנים׃
ט ביום ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת החרי והאמירי אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שממה׃
י כי שכחת אלהי ישעך וצור מעזך לא זכרת על כן תטעי נטעי נעמנים וזמורת זר תשתלנו׃
יא ביום נטעך תשגיי ובבקר זרעך תפריחי נד קציר בראש נחלה ויגון אנוש נוכח׃
יב הוי המון עמים רבים כהמות ימים ישאון ושאון לאמים כשאון מים כבירים ילהמון׃
יג לאמים כשאון מים רבים ישאון וגער בו ונס למרחוק והורדף כמץ הרים לפני רוח וכגלגל לפני סופה׃
יד לעת ערב והנה בלהה בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל בזזינו זה׃

פרק יח׳

א הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש׃
ב השלח בים צירים ובכלי גמא על פני מים לכו מלאכים קלים אל גוי ממשך וזוחה אל עם נורא מהיותם הלאה קו קו ומבוסה אשר בזו נהרים ארצו׃
ג כל יושבי תבל ושכני ארץ כנשוא נס ההרים תראו וכתקע שופר תשמעו׃
ד כי כה אמר יהוה אלי אשקטה ואביטה במכוני כחם צח על אור כענן טל בחם קציר׃
ה כי לפני קציר כאשר תתם הציץ ויהיה בוסר בוצר עוד יגזם במזמרות והסיר הנטישות הרע׃
ו יעזבו יחדו לעיט ההרים ולבהמת הארץ ועליו יקיץ העיט וכל בהמת הארץ עליו תחרף׃
ז בעת ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם ממשך וזוחה אל עם נורא מהיותם הלאה קו קו ומבוסה אשר בזו נהרים ארצו אל מקום שם יהוה צבאות הר ציון׃

פרק יט׳

א משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו ולב מצרים נמס בקרבו׃
ב וסכסכתי מצרים במצרים ונלחם איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה במלכה׃
ג ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבלע וידרשו אל האלילים ואל הטאים ואל האבות ואל הידעונים׃
ד ושכנתי מצרים ביד אדנים קשה וממשל עז ימלוך נאם האדון יהוה צבאות׃
ה ונשתו מים מים מן הים וינהר יבש וחרב׃
ו והאלו נהרו יזנו דלו ויבשו יאור וקנה ומלוי נבלו׃
ז ערות על יאור על פי יאור וכל מזרע יאור יבש נדף ואינם׃
ח ואנחו דייגים וספדו כל משליכי בחכה יאור ופורשי מכמרת על פני מים יאמללו׃
ט ובשו עבדי פשתים שרקים וארגים חורים׃
י והיו דכאיה כל עשי שכר אגמי נפש׃
יא אך אולי צענים חכמי יועצי פרעה עצתם נבערה איכו תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם׃
יב אנה הם אשיליך ויגידו נא לך וידעו מה יעץ יהוה צבאות על מצרים׃
יג נאלחו שרי צען נשאו שרי נף התעו את מצרים פנת שבטיה׃
יד יהוה מסך בקרבה רוח עועים ותעו את מצרים בכל מעשהו כתעות שכור בקיאו׃
טו ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש וזנב כפה וגמא׃
טז ביום ההוא יהיה מצרים כנשים והחרד ורעד מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו׃
יז והיתה אדמת יהודה למצרים לזכרון כל אשר יזכיר אתו אליו יפחד מפני עצת יהוה צבאות אשר הוא יעץ עליו׃
יח ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות בשפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת׃
יט ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה׃
כ והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לוחצים ושלח להם מושיע ורב וציל׃
כא ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדר נדרו ליהוה ושלמו׃
כב ונגף יהוה את מצרים נגף ורפא ושבו עד יהוה ונעתר להם ורפאם׃
כג ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים ואשור ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את אשור׃
כד ביום ההוא יהיה ישראל שלשתם מצרים ואשור ברכה בקרב הארץ׃
כה אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל׃

פרק כ׳

א בשנת בא תרתן אשדודה בעת אשר שלחו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד ויתקפה׃
ב בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת שק מעל מתניך וחלצתה נעלך מעל רגלך ויעש כן הלך ערם ויחף׃
ג ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערם ויחף שלש שנים אות ומופת על מצרים ועל כוש׃
ד כן ינהג את מלך אשור את שבי כוש ואת גלות מצרים נערים וזקנים ערם ויחף וחשופי ישבי מצרים לערות׃
ה וחתו ובשו מכוש מבטחם ומצרים תפארתם׃
ו ואמר יושב האי הזה הנה כה מבטחנו אשר נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואנחנו איך נמלט׃

פרק כא׳

א משא מדבר ים כסופות בנגב מאתים מאימה יבא מארץ נוראה׃
ב חזות קשה הגד לי הבגד בוגד והשד שודד עלי עילם צורי מדי כל אנחתה השבתי׃
ג על כן מלאו חלצי חבלים צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמוע נבהלתי מראות׃
ד תעה לבבי פלצות בעתתני נשף חשקי שמה לי לחרדה׃
ה ערוך השלחן צפה הצפית אכל שתה קומו שרים משחו מגן׃
ו כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה את אשר יראה יגיד׃
ז ויראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב מאד׃
ח ויקרא אריה על ראי אדני אנכי עמדתי תמיד יומם ועל משמרתי כל הלילות אנכי נצבתי׃
ט והנה זה בא רכב אנשים צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה שבר לארץ׃
י מתרתי ובן גרני אשר שמעתי מיהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם׃
יא משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה מלילה שמר אמר שמר׃
יב אמר בא בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שובו אתיו׃
יג משא בערב ביערי בערב תלינו אורחות דדנים׃
יד לקראת צמא הביאו מים ישבי ארץ תימא קדמו בלחמו׃
טו כי מפני חרבות נדדו מפני חרב שלופה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה׃
טז כי כה אמר אלי אדני עוד שנה כשני שכיר וכל כבוד קדר יכלו׃
יז ושארית מספר גבורי בני קדר יקלו כי יהוה אלהי ישראל דבר׃

פרק כב׳

א משא גיא חזיון מה לך כי עלית כלך על הגגות׃
ב מלאה שאונות קריה עיר הומיה קריה עלזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה׃
ג כל קציניך נדדו יחדו מקשת אסרו כל נמצאיך אסרו יחדו מרחוק ברחו׃
ד על כן אמרתי שעו ממני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני על שד בת עמי׃
ה כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקעקע קיר ושוע אל הר׃
ו ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה מגן׃
ז והיה מבחר עמקיך מלאו רכב ופרשים שית שית יערו אל השער׃
ח ויגל את מסך יהודה והבטת ביום ההוא אל נשק הבית׃
ט ואת בקעי עיר דוד ראיתם כי רבו ויקבצו את מי הברכה התחתונה׃
י ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה׃
יא ומקוה עשיתם בין החומתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיתה ויוצרה מרחוק לא ראיתם׃
יב ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק׃
יג והנה משוש וגיל הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות׃
יד ונגלה באזני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמותון אמר אדני יהוה צבאות׃
טו כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה אל שבנא אשר על הבית מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצב למרום קברו חקק במעון סלע לאהל׃
טז הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר וסחרר סחרורך׃
יז צנוף יצנפך צנפה אל ארץ רחבת ידים שם תמות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדניך׃
יח ודחיתיך ממצבך וממעמדך יהרסך׃
יט והיה ביום ההוא אקרא לעבדי לאליקים בן חלקיהו׃
כ והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו ומשלתך אתן בידו והיה לאב לישבי ירושלם ולבית יהודה׃
כא ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח׃
כב ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו׃
כג ותלו עליו כל כבוד בית אביו הצאצאים והשפלות כל כלי הקטן מכלי הכוסות ועד כל כלי הנבלים׃
כד ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד הנתקעת במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרתה המשא אשר עליה כי יהוה דבר׃

פרק כג׳

א משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדדה מבית מבוא מארץ כתים נגלה להם׃
ב דומו ישבי אי סחרי צידון עברוך ים מלאוך׃
ג ובמים רבים זרע שיחור קציר יאור תבואתה ותהי רחל סחר גוים׃
ד בושי צידון כי אמר ים מעוזה לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא גידלתי בחורים רוממתי בתולות׃
ה כשמע מצרים חלו לשמעה על צר׃
ו עברו תרשישה הילילו ישבי אי׃
ז הזאת לכם עליזה מימי קדם קדמתה רגליה ממרחק תוליכה לגור׃
ח מי יעץ זאת על צר המעטרת כתרות שריה סחריה נכבדי ארץ׃
ט יהוה צ

64 ⁂ ⁂ ⁂

אשר אמרתי לפניו: הן בחשך אביו אבדנו* ולנו
19 נשארו בנים: ויהי כאשר הגיד לו: ויפל על
פניו ארצה וישתחו לדוד: ויאמר אליו דוד
מה היה הדבר: ויגד לו איך נס העם מן
20 המלחמה וגם רב נפל מן העם וגם שאול
ויהונתן בנו מתו: ויאמר הנער אשר הגיד לו
ויאמר נקרה נקריתי בהר גלבוע והנה שאול
נשען על חניתו והנה הרכב והפרשים דבקו
21 בו: ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני:
ויאמר לו מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי:
22 ויאמר אלי עמד נא עלי והמיתני כי אחזני
השבץ כי עדין כל נפשי בי: ואעמד עליו
ואמיתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו
ואקח את הנזר אשר על ראשו ואת הצמיד
אשר על זרועו ואביאם הנה אל אדני: ויחזק
דוד בבגדיו ויקרעם וגם כל האנשים אשר
24 אתו: ויספדו ויבכו ויצומו עד הערב על שאול
ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל
כי נפלו בחרב: ויאמר דוד אל הנער המגיד
לו מאין אתה ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי:
26 ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך
לשחת את משיח יהוה: ויקרא דוד לאחד
מן הנערים ויאמר גש פגע בו ויכהו וימת:
27 ודמו על ראשו כי ענה פיו בו לאמר הרגתי
את משיח יהוה: ויספד דוד את הקינה הזאת
28 את שאול ואת יהונתן בנו: ויאמר ללמד
בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר:
29 צבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים:
אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצות אשקלון
פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה בנות
31 הערלים: הרי גלבוע אל טל ואל מטר עליכם
ושדי תרומות כי שם נגעל מגן גבורים מגן
32 שאול בלתי משיח בשמן: מדם חללים מחלב
גבורים קשת יהונתן לא תשוג אחור וחרב
שאול לא תשוב ריקם: שאול והונתן הנאהבים
והנעימם בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים
34 קלו מאריות עברו: בנות ישראל על שאול
בכינה המלבישכם שני עם עדיים המעלה
35 עדי זהב על לבושכם: איך נפלו גבורים
בתוך המלחמה יהונתן על במותיך חלל:
צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתך
אהבתך לי מאהבת נשים: איך נפלו גבורים
ויאבדו כלי מלחמה:

שמואל ב׳ פ׳.

1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות
2 בעמלקי וישב דוד בצקלג ימים שנים: ויהי
ביום השלישי והנה איש בא ממחנה משאול
ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי כבואו
4 אל דוד ויפל ארצה וישתחו: ויאמר אליו דוד
מאין תבוא ויאמר אליו מפלט ישראל נסתי:
5 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד נא לי
ויאמר כי נס העם מן המלחמה וגם רבים
מן העם נפלו וימתו וגם שאול ויהונתן בנו
6 מתו גם: ויאמר הנער הנצב אלי נקרה נקריתי
בהר גלבוע והנה שאול נשען על חניתו
והנה הרכב והפרשים דבקו בו: ויפן אחריו
ויראני ויקרא אלי ואמר הנני: ויאמר לי מי
8 אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי: ויאמר אלי
עמד נא עלי והמיתני כי אחזני השבץ כי
9 עדין כל נפשי בי: ואעמד עליו ואמיתהו כי
ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח את
הנזר אשר על ראשו ואת הצמיד אשר על
10 זרועו ואביאם הנה אל אדני: ויחזק דוד
בבגדיו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו:
11 ויספדו ויבכו ויצומו עד הערב על שאול
ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל
כי נפלו בחרב: ויאמר דוד אל הנער המגיד
לו מאין אתה ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי:
13 ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך
לשחת את משיח יהוה: ויקרא דוד לאחד
מן הנערים ויאמר גש פגע בו ויכהו וימת:
14 ודמו על ראשו כי ענה פיו בו לאמר הרגתי
15 את משיח יהוה: ויספד דוד את הקינה הזאת
16 את שאול ואת יהונתן בנו: ויאמר הורות
על בני יהודה: הנה כתובה על ספר הישר
שאול ויהונתן הנעימם בחייהם ובמותם לא
נפרדו מנשרים קלו מאריות עברו: בנות
ישראל על שאול בכינה המלבישכם שני
עם עדיים המעלה עדי זהב על לבושכם:
איך נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן על
במותיך חלל: צר לי עליך אחי יהונתן נעמת
לי מאד נפלאתך אהבתך לי מאהבת נשים:
איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה:

שמואל ב׳ פ׳.

1 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר
האעלה באחת ערי יהודה ויאמר לו יהוה
עלה: ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר אל חברון:
2 ויעל שמה דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית
3 ואביגיל אשת נבל הכרמלי: ואת אנשיו אשר
עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון:
4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך
על בית יהודה ויגידו לדוד לאמר אנשי יבש
5 גלעד הם אשר קברו את שאול: וישלח דוד
מלאכים אל אנשי יבש גלעד ויאמר אליהם
ברוכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה
עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו: ועתה
יעש יהוה עמכם חסד ואמת ואף אני אעשה
אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם את הדבר
7 הזה: ועתה תרפינה ידיכם והיו לבני חיל כי
מת אדניכם שאול וגם אתי בית יהודה משחו
8 למלך עליהם: ואבנר בן נר שר צבא אשר
לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעברהו
9 מחנים: וימליכהו אל הגלעד ואל האשורי
ואל יזרעאל ואל אפרים ואל בנימן ואל כל
10 ישראל: בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול
במלכו על ישראל ושתי שנים מלך רק בית
יהודה היו אחרי דוד: ויהי המספר הימים
אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה
12 שבע שנים וששה חדשים: ויצא אבנר בן נר
ועבדי איש בשת בן שאול מחנים גבעונה:
13 ויצא יואב בן צרויה ועבדי דוד ויפגשו יחדו
על ברכת הברכה ויהי אלה ישבים על הברכה
14 האחת מזה ואלה ישבים על הברכה האחת
מזה: ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים
15 וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקומו: ויקומו
ויעברו במספר לשנים עשר מבנימן לאיש
בשת בן שאול ולשנים עשר מעבדי דוד:
17 ויחזקו כל אחד בראש רעהו וחרבו בצד רעהו
ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים
18 אשר בגבעון: ותהי המלחמה קשה מאד
ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני
19 עבדי דוד: ותהי שם שלשת בני צרויה יואב
ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד
20 הצבאים אשר בשדה: וירדף עשהאל אחרי
אבנר ולא סר בלכתו לא ימין ולא שמאל
21 מאחרי אבנר: ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה
22 זה עשהאל ויען אתה זה: ויאמר לו אבנר
נטה לך ימין או שמאל והחזק לך באחד
הנערים וקח לך את חליצתו ולא אבה עשהאל
23 סור מאחריו: ויסף עוד אבנר לאמר לעשהאל
סור מאחרי למה אכה אותך ארצה ואיך
אשא פני אל יואב אחיך: וימאן לסור ויכהו
אבנר בחנית אחור החנית ותצא מאחריו
ויפל שם ויהי כל הבא אל מקום אשר נפל
שם עשהאל וימת תחתיו ויעמדו:

שמואל ב׳ פ׳.

1 ויואב ואבישי אחיו רדפו אחרי אבנר ובא
2 השמש ויבאו עד גבעת אמה אשר על פני
גיח דרך מדבר גבעון: ויתקבצו בני בנימן
אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על
4 ראש גבעה אחת: ויקרא אבנר אל יואב
ויעמדו על ראש ההר מרחוק: ויאמר יואב
חי האלהים כי אלמלי דברת אז לבקר ולא
5 עלתה לאנשים איש מאחי אחיו: ויעל יואב
ואבישי אחיו ואבנר ואנשיו כל הלילה ההוא
6 וישברו בקעת ויעברו כל בתרון ויעמדו על
7 גבעת אמה: ויהי בנימן לאבנר ולאנשיו
8 לאגדה אחת ויעמדו על ראש ההר אחד:
ויהי אבנר ואנשי ישראל נגפים לפני עבדי
9 דוד ויהי דוד שם שלשת אלפים ויהי אבנר
10 ואנשי ישראל הכו בבנימן ובאנשי אבנר
ויהי המספר הימים אשר מלך דוד על ישראל
שבע שנים וששה חדשים: ויהי המספר הימים
אשר מלך איש בשת בן שאול על ישראל
12 שנתים ימים ויהי בית יהודה אחרי דוד:
ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון
על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים:
13 ויצא יואב בן צרויה ועבדי דוד ויפגשו יחדו
על ברכת הברכה ויהי אלה ישבים על הברכה
14 האחת מזה ואלה ישבים על הברכה האחת
מזה: ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים
15 וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקומו: ויקומו
ויעברו במספר לשנים עשר מבנימן לאיש
בשת בן שאול ולשנים עשר מעבדי דוד:
17 ויחזקו כל אחד בראש רעהו וחרבו בצד רעהו
ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים
18 אשר בגבעון: ותהי המלחמה קשה מאד
ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני
19 עבדי דוד: ותהי שם שלשת בני צרויה יואב
ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד
20 הצבאים אשר בשדה: וירדף עשהאל אחרי
אבנר ולא סר בלכתו לא ימין ולא שמאל
21 מאחרי אבנר: ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה
22 זה עשהאל ויען אתה זה: ויאמר לו אבנר
נטה לך ימין או שמאל והחזק לך באחד
הנערים וקח לך את חליצתו ולא אבה עשהאל
23 סור מאחריו: ויסף עוד אבנר לאמר לעשהאל
סור מאחרי למה אכה אותך ארצה ואיך
אשא פני אל יואב אחיך: וימאן לסור ויכהו
אבנר בחנית אחור החנית ותצא מאחריו
ויפל שם ויהי כל הבא אל מקום אשר נפל
שם עשהאל וימת תחתיו ויעמדו:

ആയാൽ: അവർ ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ അവനെ സേവിക്കും; അവൻ ഞങ്ങളെ എരിയുന്ന തീച്ചൂളയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കും; അവൻ ഞങ്ങളെ തിരുമേനിയുടെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കും. 18 അല്ലെങ്കിലും രാജാവേ, അവൻ അങ്ങയെ രക്ഷിക്കാതിരുന്നാലും അങ്ങയുടെ ദൈവങ്ങളെ ഞങ്ങൾ സേവിക്കയില്ല; അങ്ങ് സ്ഥാപിച്ച സ്വർണ്ണവിഗ്രഹത്തെ ഞങ്ങൾ നമസ്കരിക്കയുമില്ല എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾക. 19 അപ്പോൾ നെബൂഖദ്നേസർ ക്രുദ്ധനായി; ശദ്രക്, മേശക്, അബേദ്നെഗോ എന്നവരുടെ നേരെ അവന്റെ മുഖഭാവം മാറി; അവൻ ചൂള പതിവിലും ഏഴിരട്ടി ചൂടാക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. 20 തന്റെ സൈന്യത്തിലെ ബലവാന്മാരായ ചില പുരുഷന്മാരോടു അവൻ ശദ്രക്, മേശക്, അബേദ്നെഗോ എന്നവരെ കെട്ടി എരിയുന്ന തീച്ചൂളയിൽ ഇടുവാൻ കല്പിച്ചു. 21 അങ്ങനെ അവർ അവരുടെ മേലങ്കികളോടും അങ്കികളോടും തലപ്പാവുകളോടും മറ്റു വസ്ത്രങ്ങളോടുംകൂടെ കെട്ടപ്പെട്ടു എരിയുന്ന തീച്ചൂളയിൽ ഇടപ്പെട്ടു. 22 രാജകല്പന കർശനമായിരുന്നതുകൊണ്ടും ചൂള അതിവേഗം ചൂടാക്കിയിരുന്നതുകൊണ്ടും ചൂളയുടെ തീജ്വാല ആ പുരുഷന്മാരെ ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. 23 ഈ മൂന്നു പുരുഷന്മാരായ ശദ്രക്, മേശക്, അബേദ്നെഗോ എന്നവരോ കെട്ടപ്പെട്ടവരായി എരിയുന്ന തീച്ചൂളയിൽ വീണു. 24 അപ്പോൾ നെബൂഖദ്നേസർ രാജാവു ഭ്രമിച്ചു വേഗം എഴുന്നേറ്റു തന്റെ മന്ത്രിമാരോടു: നാം മൂന്നു പുരുഷന്മാരെ കെട്ടി തീയിൽ ഇട്ടുവല്ലോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ രാജാവിനോടു: അതേ, രാജാവേ, സത്യം എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. 25 അവൻ പറഞ്ഞതു: ഇതാ, കെട്ടഴിഞ്ഞവരായി നാലു പുരുഷന്മാർ തീയുടെ നടുവിൽ നടക്കുന്നതു ഞാൻ കാണുന്നു; അവർക്കു ഒരു ഹാനിയും തട്ടിയിട്ടില്ല; നാലാമത്തവന്റെ രൂപം ദൈവപുത്രനു സദൃശമത്രേ. 26 അപ്പോൾ നെബൂഖദ്നേസർ എരിയുന്ന തീച്ചൂളയുടെ വാതിൽക്കൽ ചെന്നു: അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരായ ശദ്രക്, മേശക്, അബേദ്നെഗോ എന്നവരേ, പുറത്തു വരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ശദ്രക്, മേശക്, അബേദ്നെഗോ എന്നവർ തീയുടെ നടുവിൽനിന്നു പുറത്തു വന്നു. 27 അധിപതിമാരും ദേശാധിപന്മാരും ദേശാധിവാഴികളും രാജാവിന്റെ മന്ത്രിമാരും കൂടിവന്നു ആ പുരുഷന്മാരെ കണ്ടു: തീ അവരുടെ ദേഹത്തിന്നു ഒരു കേടും വരുത്തിയിട്ടില്ല; അവരുടെ തലയിലെ രോമം കരിഞ്ഞിട്ടില്ല; അവരുടെ അങ്കികൾക്കു ഭാവഭേദം വന്നിട്ടില്ല; തീയുടെ മണവും അവരിൽ പിടിച്ചിട്ടില്ല. 28 നെബൂഖദ്നേസർ പറഞ്ഞതു: തന്റെ ദൂതനെ അയച്ചു തന്നിൽ ആശ്രയിച്ചിരുന്ന തന്റെ ദാസന്മാരെ രക്ഷിച്ച ശദ്രക്, മേശക്, അബേദ്നെഗോ എന്നവരുടെ ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ; രാജകല്പന ലംഘിച്ചു തങ്ങളുടെ ദൈവമല്ലാതെ മറ്റൊരു ദൈവത്തെയും സേവിക്കയോ നമസ്കരിക്കയോ അല്ലാതെ സ്വന്തശരീരങ്ങളെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തവരായ ഈ പുരുഷന്മാരുടെ നേരെ അവർ തങ്ങളുടെ ദേഹം ഹോമിച്ചുകളഞ്ഞു. 29 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ കല്പന കൊടുക്കുന്നു: ഏതു ജാതിയിലും ഭാഷക്കാരിലും പെട്ട ആരെങ്കിലും ശദ്രക്, മേശക്, അബേദ്നെഗോ എന്നവരുടെ ദൈവത്തിന്നു വിരോധമായി വല്ലതും പറഞ്ഞാൽ അവൻ കഷണംകഷണമാക്കപ്പെടുകയും അവന്റെ വീടു കുപ്പയാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; ഇങ്ങനെ രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയുന്ന മറ്റൊരു ദൈവവുമില്ലല്ലോ. 30 അപ്പോൾ രാജാവു ശദ്രക്, മേശക്, അബേദ്നെഗോ എന്നവരെ ബാബേൽ സംസ്ഥാനത്തിൽ പിന്നെയും ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തു നിയമിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൪

1 നെബൂഖദ്നേസർ രാജാവു ഭൂമിയിലെ സകലവംശക്കാർക്കും ഭാഷക്കാർക്കും എഴുതുന്നതു: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം പെരുകുമാറാകട്ടെ. 2 അത്യുന്നതനായ ദൈവം എന്നോടു ചെയ്തിട്ടുള്ള അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും അറിയിക്കുന്നതു എനിക്കു നന്നായി തോന്നിയിരിക്കുന്നു. 3 അവന്റെ അടയാളങ്ങൾ എത്ര വലിയവ! അവന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾ എത്ര ബലമുള്ളവ! അവന്റെ രാജത്വം നിത്യരാജത്വം; അവന്റെ ആധിപത്യം തലമുറതലമുറയോളം നിലനില്ക്കുന്നു. 4 ഞാൻ നെബൂഖദ്നേസർ എന്റെ അരമനയിൽ സുഖമായിരിക്കയും എന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ തഴെച്ചിരിക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ 5 ഞാൻ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു; അതു എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തി; എന്റെ കിടക്കയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായ നിരൂപണങ്ങളും ദർശനങ്ങളും എന്നെ കലക്കി. 6 അതുകൊണ്ടു ബാബേൽ ജ്ഞാനികളെയെല്ലാം സ്വപ്നത്തിന്റെ അർത്ഥം എന്നെ അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ മുമ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ഞാൻ കല്പിച്ചു. 7 അപ്പോൾ ശാസ്ത്രികളും ജ്യോതിഷികളും കല്ദയരും ഭാവികഥകൾ പറയുന്നവരും വന്നു; ഞാൻ അവരോടു സ്വപ്നം പറഞ്ഞു; അവർ അതിന്റെ അർത്ഥം എന്നെ അറിയിച്ചില്ല. 8 ഒടുവിൽ എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ നാമപ്രകാരം ബേൽത്ശസ്സർ എന്നു പേരുള്ള ദാനീയേൽ എന്റെ മുമ്പിൽ വന്നു; അവനിൽ വിശുദ്ധദേവന്മാരുടെ ആത്മാവുണ്ടു; ഞാൻ സ്വപ്നം അവനോടു പറഞ്ഞു: 9 ബേൽത്ശസ്സരേ, ശാസ്ത്രികൾക്കു അധിപതിയേ, നിന്നിൽ വിശുദ്ധദേവന്മാരുടെ ആത്മാവുണ്ടെന്നും ഒരു രഹസ്യവും നിനക്കു പ്രയാസമല്ലെന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു; ഞാൻ കണ്ട സ്വപ്നവും അതിന്റെ അർത്ഥവും പറക. 10 എന്റെ തലയിൽ കണ്ട ദർശനങ്ങൾ ഇവയത്രേ: ഞാൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ ഭൂമിയുടെ നടുവിൽ ഒരു വൃക്ഷം കണ്ടു; അതു വളരെ ഉയരമുള്ളതായിരുന്നു. 11 വൃക്ഷം വളർന്നു ബലമുള്ളതായി; അതിന്റെ ഉയരം ആകാശത്തോളം എത്തി; അതു ഭൂമിയുടെ സകലഅറുതികളിൽനിന്നും കാണാമായിരുന്നു. 12 അതിന്റെ ഇല സുന്ദരം, അതിന്നു ഫലം ധാരാളം, അതിൽ എല്ലാവർക്കും ആഹാരം ഉണ്ടു; അതിന്റെ കീഴിൽ കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കു തണൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ പാർത്തിരുന്നു; സകലജഡവും അതിൽനിന്നു ആഹാരം കഴിച്ചുവന്നു. 13 ഞാൻ കിടക്കയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായ നിരൂപണങ്ങളിൽ ഞാൻ കണ്ടതു: ഇതാ, ഒരു ഉണർന്നവനും വിശുദ്ധനുമായവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവരുന്നു. 14 അവൻ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു: വൃക്ഷം വെട്ടിക്കളവിൻ, അതിന്റെ കൊമ്പുകൾ ഛേദിച്ചുകളവിൻ, അതിന്റെ ഇല പൊഴിച്ചുകളവിൻ, അതിന്റെ ഫലം ചിതറിച്ചുകളവിൻ; അതിന്റെ കീഴിൽനിന്നു മൃഗങ്ങളും കൊമ്പുകളിൽനിന്നു പക്ഷികളും പറന്നുപോകട്ടെ. 15 എന്നാൽ അതിന്റെ അടിത്തടിയുടെ കുറ്റി വേരുകളോടുകൂടെ നിലത്തു വിടുവിൻ; ഇരുമ്പും താമ്രവും കൊണ്ടുള്ള ഒരു ബന്ധനത്തോടെ അതു പുല്ലിന്റെ ഇടയിൽ വയലിൽ കിടക്കട്ടെ; അതു ആകാശത്തിലെ മഞ്ഞിൽ നനയട്ടെ; അതിന്നു ഭൂമിയിലെ പുല്ലിൽ മൃഗത്തോടുകൂടെ പങ്കുണ്ടാകട്ടെ. 16 അതിന്റെ ഹൃദയം മാറി മനുഷ്യഹൃദയം അതിന്നു നീങ്ങിപ്പോകട്ടെ; ഏഴു കാലം അതിന്നു കഴിയട്ടെ. 17 ഉണർന്നവരുടെ കല്പനയാൽ ഈ കാര്യം തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; വിശുദ്ധന്മാരുടെ വചനത്താൽ ഈ നിർണ്ണയം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു; ജീവനുള്ളവർ അത്യുന്നതനായവൻ മനുഷ്യരാജ്യത്തിന്മേൽ കർത്തൃത്വം നടത്തുന്നു എന്നും അവൻ അതു ഇച്ഛിക്കുന്നവന്നു കൊടുക്കുന്നു എന്നും അറിയേണ്ടതിന്നു തന്നേ; അവൻ അതിന്മേൽ ഏറ്റവും നീചനായവനെ നിയമിക്കുന്നു. 18 ഈ സ്വപ്നം ഞാൻ, നെബൂഖദ്നേസർ രാജാവു, കണ്ടിരിക്കുന്നു; ബേൽത്ശസ്സരേ, നീ അതിന്റെ അർത്ഥം പറക; എന്റെ രാജ്യത്തിലെ സകലജ്ഞാനികൾക്കും അതിന്റെ അർത്ഥം എന്നെ അറിയിപ്പാൻ കഴിയുന്നില്ലല്ലോ; നിന്നിൽ വിശുദ്ധദേവന്മാരുടെ ആത്മാവുണ്ടു; എന്നാൽ നിനക്കു അതിന്റെ അർത്ഥം പറയുവാൻ കഴിയും. 19 അപ്പോൾ ദാനീയേൽ എന്നു പേരുള്ള ബേൽത്ശസ്സർ ഒരു നാഴിക നേരം സ്തബ്ധനായിരുന്നു; അവന്റെ നിരൂപണങ്ങൾ അവനെ കലക്കി. രാജാവു അവനോടു: ബേൽത്ശസ്സരേ, സ്വപ്നവും അതിന്റെ അർത്ഥവും നിന്നെ കലക്കരുതേ എന്നു പറഞ്ഞു. ബേൽത്ശസ്സർ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: യജമാനനേ, സ്വപ്നം അങ്ങയെ പകെക്കുന്നവർക്കും അതിന്റെ അർത്ഥം അങ്ങയുടെ ശത്രുക്കൾക്കും ഭവിക്കുമാറാകട്ടെ. 20 അങ്ങു കണ്ട വൃക്ഷം വളർന്നു ബലമുള്ളതായി; അതിന്റെ ഉയരം ആകാശത്തോളം എത്തി; അതു ഭൂമിയുടെ സകലഅറുതികളിൽനിന്നും കാണാമായിരുന്നു. 21 അതിന്റെ ഇല സുന്ദരം, അതിന്നു ഫലം ധാരാളം, അതിൽ എല്ലാവർക്കും ആഹാരം ഉണ്ടു; അതിന്റെ കീഴിൽ കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ പാർത്തിരുന്നു; അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ വസിച്ചിരുന്നു; 22 അതു അങ്ങു തന്നേ, രാജാവേ; അങ്ങു വലുതായി ബലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അങ്ങയുടെ മഹത്ത്വം വർദ്ധിച്ചു ആകാശത്തോളം എത്തിയിരിക്കുന്നു; അങ്ങയുടെ ആധിപത്യം ഭൂമിയുടെ അറുതിവരെയും ആയിരിക്കുന്നു. 23 രാജാവു ഒരു വിശുദ്ധനായ ഉണർന്നവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നു: വൃക്ഷം വെട്ടിക്കളവിൻ, നശിപ്പിച്ചുകളവിൻ എന്നു പറയുന്നതു കണ്ടു; എന്നാൽ അതിന്റെ അടിത്തടിയുടെ കുറ്റി വേരുകളോടുകൂടെ നിലത്തു വിടുവിൻ; ഇരുമ്പും താമ്രവും കൊണ്ടുള്ള ഒരു ബന്ധനത്തോടെ അതു പുല്ലിന്റെ ഇടയിൽ വയലിൽ കിടക്കട്ടെ; അതു ആകാശത്തിലെ മഞ്ഞിൽ നനയട്ടെ; അതിന്നു കാട്ടുമൃഗത്തോടുകൂടെ പങ്കുണ്ടാകട്ടെ; ഏഴു കാലം അതിന്നു കഴിയട്ടെ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 24 രാജാവേ, ഇതാകുന്നു അതിന്റെ അർത്ഥം; അത്യുന്നതനായവൻ അങ്ങയുടെ യജമാനനായ രാജാവിന്റെ നേരെ വിധിച്ചിരിക്കുന്നതു ഇതാകുന്നു: 25 അങ്ങയെ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയും; അങ്ങയുടെ വാസം കാട്ടുമൃഗങ്ങളോടുകൂടെ ആയിരിക്കും; കാള എന്നപോലെ അങ്ങയെ പുല്ലു തീറ്റും; അങ്ങു ആകാശത്തിലെ മഞ്ഞിൽ നനയും; അത്യുന്നതനായവൻ മനുഷ്യരാജ്യത്തിന്മേൽ കർത്തൃത്വം നടത്തുന്നു എന്നും അവൻ അതു ഇച്ഛിക്കുന്നവന്നു കൊടുക്കുന്നു എന്നും അങ്ങു അറിയുവോളം ഏഴു കാലം അങ്ങു കഴിയും. 26 വൃക്ഷത്തിന്റെ കുറ്റി വേരുകളോടുകൂടെ വിടുവാൻ കല്പിച്ചതിനാൽ സ്വർഗ്ഗം ഭരിക്കുന്നതു അങ്ങു അറിഞ്ഞുകഴിയുമ്പോൾ അങ്ങയുടെ രാജത്വം അങ്ങേക്കു സ്ഥിരമായിരിക്കും. 27 ആകയാൽ രാജാവേ, എന്റെ ആലോചന അങ്ങേക്കു പ്രസാദമായിരിക്കട്ടെ; പാപങ്ങളെ നീതികൊണ്ടും അകൃത്യങ്ങളെ എളിയവരോടു കരുണ കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടും പരിഹരിച്ചുകൊൾക; അങ്ങനെ അങ്ങയുടെ സമാധാനം ദീർഘമായിരിക്കുമായിരിക്കും. 28 ഇതു എല്ലാം നെബൂഖദ്നേസർ രാജാവിന്നു സംഭവിച്ചു. 29 പന്ത്രണ്ടു മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ ബാബേൽരാജധാനിയുടെ മീതെ ഉലാവുമ്പോൾ 30 രാജാവു കല്പിച്ചതു: ഞാൻ എന്റെ ബലമുള്ള കൈകൊണ്ടും എന്റെ മഹത്ത്വത്തിന്റെ തേജസ്സിന്നായി എന്റെ പ്രതാപത്തിന്റെ മഹിമയ്ക്കായി പണിതിരിക്കുന്ന മഹാബാബേൽ അല്ലയോ ഇതു? 31 രാജാവു ഈ വാക്കു പറഞ്ഞുതീരുമുമ്പെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു അശരീരി ഉണ്ടായി: നെബൂഖദ്നേസർ രാജാവേ, നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നതു: രാജത്വം നിന്നെ വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. 32 നിന്നെ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയും; നിന്റെ വാസം കാട്ടുമൃഗങ്ങളോടുകൂടെ ആയിരിക്കും; കാള എന്നപോലെ നിന്നെ പുല്ലു തീറ്റും; ഏഴു കാലം നിന്റെ മേൽ കഴിയും; അത്യുന്നതനായവൻ മനുഷ്യരാജ്യത്തിന്മേൽ കർത്തൃത്വം നടത്തുന്നു എന്നും അവൻ അതു ഇച്ഛിക്കുന്നവന്നു കൊടുക്കുന്നു എന്നും നീ അറിയുവോളം അതു നിനക്കു ഭവിക്കും. 33 ആ നാഴികയിൽ തന്നേ നെബൂഖദ്നേസരിന്റെ മേൽ കാര്യം നിവൃത്തിയായി; അവൻ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടു; കാള എന്നപോലെ പുല്ലു തിന്നുകയും അവന്റെ ശരീരം ആകാശത്തിലെ മഞ്ഞിൽ നനയുകയും ചെയ്തു; അവന്റെ രോമം കഴുകന്റെ തൂവൽപോലെയും നഖം പക്ഷിയുടെ നഖംപോലെയും ആയിത്തീരുവോളം അവൻ അങ്ങനെ കിടന്നു. 34 ആ കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ നെബൂഖദ്നേസർ എന്റെ കണ്ണു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ഉയർത്തി; എന്റെ ബുദ്ധി എനിക്കു തിരികെ വന്നു; ഞാൻ അത്യുന്നതനെ വാഴ്ത്തി; നിത്യനായവനെ സ്തുതിച്ചു മഹത്ത്വപ്പെടുത്തി; അവന്റെ ആധിപത്യം നിത്യാധിപത്യവും അവന്റെ രാജത്വം തലമുറതലമുറയോളവും ഉള്ളതല്ലോ. 35 ഭൂവാസികളൊക്കെയും ഒന്നുമല്ലാത്തവരായി എണ്ണപ്പെടുന്നു; അവൻ സ്വർഗ്ഗസൈന്യത്തോടും ഭൂവാസികളോടും തന്നിഷ്ടപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നു; അവന്റെ കൈ തടുത്തുനിർത്തുവാനും അവനോടു: നീ എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുവാനും ആരുമില്ല. 36 ആ സമയത്തു തന്നേ എന്റെ ബുദ്ധി എനിക്കു തിരികെ വന്നു; എന്റെ രാജത്വത്തിന്റെ മഹത്ത്വത്തിന്നായി എന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരും ഘനന്മാരും എന്നെ അന്വേഷിച്ചു; ഞാൻ എന്റെ രാജത്വത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടു; അധികം മഹത്ത്വം എനിക്കുണ്ടായി. 37 ഇപ്പോൾ ഞാൻ നെബൂഖദ്നേസർ സ്വർഗ്ഗരാജാവിനെ സ്തുതിക്കയും ഉയർത്തുകയും മഹത്ത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു; അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ഒക്കെയും സത്യവും അവന്റെ വഴികൾ ന്യായവും ആകുന്നു; അഹങ്കാരത്തോടെ നടക്കുന്നവരെ അവന്നു താഴ്ത്തുവാൻ കഴിയും.

അദ്ധ്യായം ൫

1 ബേൽത്ശസ്സർ രാജാവു തന്റെ ആയിരം പ്രഭുക്കന്മാർക്കും വലിയ വിരുന്നു കഴിച്ചു; ആയിരംപേരുടെ മുമ്പാകെ അവൻ വീഞ്ഞു കുടിച്ചു. 2 വീഞ്ഞു രുചിച്ചപ്പോൾ ബേൽത്ശസ്സർ തന്റെ അപ്പനായ നെബൂഖദ്നേസർ യെരൂശലേമിലെ ആലയത്തിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന പൊന്നുപാത്രങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു; രാജാവും അവന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരും അവന്റെ ഭാര്യമാരും വെപ്പാട്ടികളും അവയിൽ വീഞ്ഞു കുടിച്ചു. 3 അങ്ങനെ അവർ യെരൂശലേമിലെ ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന പൊന്നുപാത്രങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു; രാജാവും അവന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരും അവന്റെ ഭാര്യമാരും വെപ്പാട്ടികളും അവയിൽ വീഞ്ഞു കുടിച്ചു. 4 അവർ വീഞ്ഞു കുടിച്ചു പൊന്നും വെള്ളിയും താമ്രവും ഇരുമ്പും മരവും കല്ലും കൊണ്ടുള്ള ദേവന്മാരെ സ്തുതിച്ചു. 5 അപ്പോൾ മനുഷ്യകൈയുടെ വിരലുകൾ പുറപ്പെട്ടു രാജാവിന്റെ വിളക്കിന്നു നേരെ രാജധാനിയുടെ കുമ്മായച്ചുവരിന്മേൽ എഴുതുന്നതു കണ്ടു; രാജാവു എഴുതുന്ന കൈയുടെ മുട്ടു കണ്ടു. 6 അപ്പോൾ രാജാവിന്റെ മുഖഭാവം മാറി; നിരൂപണങ്ങൾ അവനെ കലക്കി; അരക്കെട്ടിന്റെ സന്ധികൾ ഇളകിപ്പോയി; കാൽമുട്ടുകൾ തമ്മിൽ തട്ടി. 7 രാജാവു ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു ജ്യോതിഷികളെയും കല്ദയരെയും ഭാവികഥകൾ പറയുന്നവരെയും വരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു; ബാബേൽ ജ്ഞാനികളോടു രാജാവു പറഞ്ഞതു: ഈ എഴുത്തു വായിച്ചു അതിന്റെ അർത്ഥം എന്നെ അറിയിക്കുന്നവന്നു ധൂമ്രവസ്ത്രവും കഴുത്തിൽ പൊന്മാലയും ധരിപ്പിച്ചു രാജ്യത്തിൽ മൂന്നാം അധികാരിയാക്കും. 8 രാജാവിന്റെ ജ്ഞാനികളൊക്കെയും വന്നു; എന്നാൽ അവർക്കു എഴുത്തു വായിപ്പാനും രാജാവിനെ അതിന്റെ അർത്ഥം അറിയിപ്പാനും കഴിഞ്ഞില്ല. 9 അപ്പോൾ ബേൽത്ശസ്സർ രാജാവു അധികം കലങ്ങി; അവന്റെ മുഖഭാവം അവനിൽ മാറി; പ്രഭുക്കന്മാരും കുഴങ്ങിപ്പോയി. 10 രാജാവിന്റെയും പ്രഭുക്കന്മാരുടെയും വാക്കുകൾ നിമിത്തം രാജ്ഞി വിരുന്നുശാലയിലേക്കു വന്നു: രാജ്ഞി പറഞ്ഞതു: രാജാവേ, അങ്ങു ചിരഞ്ജീവിയായിരിക്കട്ടെ; അങ്ങയുടെ നിരൂപണങ്ങൾ അങ്ങയെ കലക്കരുതു; മുഖഭാവം മാറരുതു. 11 അങ്ങയുടെ അപ്പന്റെ കാലത്തു വിശുദ്ധദേവന്മാരുടെ ആത്മാവുള്ള ഒരു പുരുഷൻ അങ്ങയുടെ രാജ്യത്തുണ്ടു; അങ്ങയുടെ അപ്പന്റെ കാലത്തു അവനിൽ പ്രകാശവും വിവേകവും ദേവന്മാരുടെ ജ്ഞാനംപോലെ ജ്ഞാനവും കണ്ടിരുന്നു; അങ്ങയുടെ അപ്പനായ നെബൂഖദ്നേസർ രാജാവു അവനെ ശാസ്ത്രികൾക്കും ജ്യോതിഷികൾക്കും കല്ദയർക്കും ഭാവികഥകൾ പറയുന്നവർക്കും അധിപതിയാക്കി; അതേ, അങ്ങയുടെ അപ്പനായ രാജാവു തന്നേ അവനെ നിയമിച്ചു. 12 ദാനീയേൽ എന്നു രാജാവു പേരിട്ടിരുന്ന ബേൽത്ശസ്സരിൽ അസാധാരണമായ ആത്മാവും പരിജ്ഞാനവും സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനവും കടങ്കഥ പറയുന്നതും സങ്കീർണ്ണപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതും കണ്ടുവല്ലോ; ഇപ്പോൾ ദാനീയേലിനെ വിളിപ്പിക്കട്ടെ; അവൻ അർത്ഥം അറിയിക്കും. 13 അങ്ങനെ ദാനീയേലിനെ രാജസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു; രാജാവു അവനോടു: യെഹൂദാപ്രവാസികളിൽ എന്റെ അപ്പനായ രാജാവു കൊണ്ടുവന്ന ബേൽത്ശസ്സരായ നീ തന്നേയോ? 14 ദൈവങ്ങളുടെ ആത്മാവു നിന്നിൽ ഉണ്ടെന്നും പ്രകാശവും വിവേകവും അസാധാരണജ്ഞാനവും നിന്നിൽ കാണുന്നുണ്ടെന്നും ഞാൻ നിന്നെക്കുറിച്ചു കേട്ടിരിക്കുന്നു. 15 ഈ എഴുത്തു വായിച്ചു അതിന്റെ അർത്ഥം എന്നെ അറിയിപ്പാൻ ജ്ഞാനികളും ജ്യോതിഷികളും എന്റെ മുമ്പാകെ വരുത്തിയിരുന്നു; എന്നാൽ അവർക്കു അർത്ഥം അറിയിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 16 നിനക്കോ സങ്കീർണ്ണപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിപ്പാനും കടങ്കഥ പറയുന്നതു വ്യാഖ്യാനിപ്പാനും കഴിയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ നിനക്കു എഴുത്തു വായിപ്പാനും അതിന്റെ അർത്ഥം എന്നെ അറിയിപ്പാനും കഴിയുമെങ്കിൽ ധൂമ്രവസ്ത്രവും കഴുത്തിൽ പൊന്മാലയും ധരിച്ചു രാജ്യത്തിൽ മൂന്നാം അധികാരിയായിരിക്കും. 17 അപ്പോൾ ദാനീയേൽ രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: അങ്ങയുടെ ദാനങ്ങൾ അങ്ങുതന്നേ വെച്ചുകൊൾക; അങ്ങയുടെ സമ്മാനങ്ങൾ മറ്റൊരുത്തന്നു കൊടുത്തുകൊൾക; എന്നാലും ഞാൻ എഴുത്തു വായിച്ചു അർത്ഥം അങ്ങയെ അറിയിക്കും. 18 രാജാവേ, അത്യുന്നതനായ ദൈവം അങ്ങയുടെ അപ്പനായ നെബൂഖദ്നേസരിന്നു രാജത്വവും മഹത്ത്വവും തേജസ്സും മഹിമയും കൊടുത്തു. 19 അവൻ കൊടുത്ത മഹത്ത്വം നിമിത്തം സകലവംശക്കാരും ഭാഷക്കാരും അവന്റെ മുമ്പാകെ വിറെച്ചു ഭയപ്പെട്ടു; അവൻ ഇച്ഛിച്ചവരെ അവൻ കൊന്നുകളഞ്ഞു; ഇച്ഛിച്ചവരെ ജീവനോടെ രക്ഷിച്ചു; ഇച്ഛിച്ചവരെ ഉയർത്തി; ഇച്ഛിച്ചവരെ താഴ്ത്തി. 20 എന്നാൽ അവന്റെ ഹൃദയം ഗർവ്വിച്ചു അവന്റെ മനസ്സു കഠിനമായി അഹങ്കാരത്തോടെ നടന്നപ്പോൾ അവൻ രാജസിംഹാസനത്തിൽനിന്നു നീക്കപ്പെട്ടു; അവന്റെ മഹത്ത്വം അവങ്കൽനിന്നു എടുത്തുകളഞ്ഞു. 21 അവൻ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടു; അവന്റെ മനസ്സു മൃഗതുല്യമായി; അവന്റെ വാസം കാട്ടുകഴുതകളോടുകൂടെ ആയിരുന്നു; കാള എന്നപോലെ അവനെ പുല്ലു തീറ്റി; അവന്റെ ശരീരം ആകാശത്തിലെ മഞ്ഞിൽ നനഞ്ഞു; അത്യുന്നതനായ ദൈവം മനുഷ്യരാജ്യത്തിന്മേൽ കർത്തൃത്വം നടത്തുന്നു എന്നും അവൻ അതു ഇച്ഛിക്കുന്നവന്നു കൊടുക്കുന്നു എന്നും അവൻ അറിയുവോളം അവന്റെ അവസ്ഥ അങ്ങനെ ആയിരുന്നു. 22 അവന്റെ മകനായ ബേൽത്ശസ്സരേ, നീയോ ഇതൊക്കെയും അറിഞ്ഞിട്ടും നിന്റെ മനസ്സു താഴ്ത്തിയിട്ടില്ല. 23 സ്വർഗ്ഗത്തിലെ കർത്താവിന്റെ നേരെ നീ നിന്നെത്തന്നേ ഉയർത്തി; അവന്റെ ആലയത്തിലെ പാത്രങ്ങൾ നിന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്നു; നീയും നിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരും നിന്റെ ഭാര്യമാരും വെപ്പാട്ടികളും അവയിൽ വീഞ്ഞു കുടിച്ചു; കാണുവാനും കേൾപ്പാനും അറിവാനും കഴിയാത്ത പൊന്നും വെള്ളിയും താമ്രവും ഇരുമ്പും മരവും കല്ലും കൊണ്ടുള്ള ദേവന്മാരെ നീ സ്തുതിച്ചു; നിന്റെ ശ്വാസവും നിന്റെ വഴികളും ഒക്കെയും ഏതു ദൈവത്തിന്റെ കൈയിലാകുന്നു എന്നു നീ മഹത്ത്വപ്പെടുത്തിയില്ല. 24 അതുകൊണ്ടു അവൻ കൈയുടെ ഭാഗത്തെ അയച്ചു ഈ എഴുത്തു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 25 എഴുതിയിരിക്കുന്നതു: മെനേ, മെനേ, തെക്കേൽ, ഉപർസീൻ. 26 അർത്ഥം: മെനേ: ദൈവം നിന്റെ രാജത്വത്തിന്റെ കാലം എണ്ണി അതിന്നു അന്തം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 27 തെക്കേൽ: നീ തുലാസിൽ തൂക്കപ്പെട്ടു കുറവുള്ളവനായി കാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 28 പെരേസ്: നിന്റെ രാജ്യം വിഭാഗിച്ചു മേദ്യർക്കും പാർസികൾക്കും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 29 അപ്പോൾ ബേൽത്ശസ്സർ കല്പനപ്രകാരം ദാനീയേലിനെ ധൂമ്രവസ്ത്രവും കഴുത്തിൽ പൊന്മാലയും ധരിപ്പിച്ചു രാജ്യത്തിൽ മൂന്നാം അധികാരിയായി അവനെക്കുറിച്ചു വിളംബരം ചെയ്തു. 30 ആ രാത്രിയിൽ തന്നേ കല്ദയരാജാവായ ബേൽത്ശസ്സർ കൊല്ലപ്പെട്ടു. 31 അറുപത്തുരണ്ടു വയസ്സുള്ളവനായി ദാര്യാവേശ് രാജത്വം പ്രാപിച്ചു.

31 אִם־יַחֲלְלוּ חֻקֹּתַי וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ׃
32 וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם׃
33 וְחַסְדִּי לֹא־אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא־אֲשַׁקֶּר בֶּאֱמוּנָתִי׃
34 לֹא־אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אָשְׁנֶה׃
35 אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם־לְדָוִד אֲכַזֵּב׃
36 זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃
37 כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה׃
38 וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם־מְשִׁיחֶךָ׃
39 הֵפַרְתָּ בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃
40 פָּרַצְתָּ כָּל־גְּדֵרוֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה׃
41 שַׁסֻּהוּ כָּל־עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו׃
42 תָּרִים יְמִין צָרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל־אוֹיְבָיו׃
43 אַף־תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא־הֲקִימוֹתָהוּ בַּמִּלְחָמָה׃
44 הִשְׁבַּתָּה מִטְהָרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מָגָרְתָּ׃
45 הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָה עָלָיו קָלוֹן סֶלָה׃
46 עַד־מָתַי יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כָּאֵשׁ חֲמָתֶךָ׃
47 זְכָר־אֲנִי מֶה־חָלֶד עַל־מָה בָּטְלָה כָּל־בְּנֵי־אָדָם׃
48 מִי־גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה־מָּוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׁאוֹל סֶלָה׃
49 אַיֵּה חַסְדֶּיךָ רִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃
50 זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ שְׂאתִי בְחֵיקִי כָּל־רַבִּים עַמִּים׃
51 אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְבוֹת מְשִׁיחֶךָ׃
52 בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

תפלה: צ׳

1 תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר׃
2 בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל׃
3 תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם׃
4 כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃
5 זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃
6 בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֶל וְיָבֵשׁ׃
7 כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃
8 שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃
9 כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה׃
10 יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי־גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃
11 מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃
12 לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃
13 שׁוּבָה יְהוָה עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃
14 שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃
15 שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃
16 יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם׃
17 וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

יושב: צ״א

1 יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃
2 אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃
3 כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃
4 בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃
5 לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃
6 מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃
7 יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃
8 רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃
9 כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃
10 לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃
11 כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃
12 עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃
13 עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃
14 כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי׃
15 יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃
16 אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃

מזמור: צ״ב

1 מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃
2 טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃
3 לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃
4 עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃
5 כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃
6 מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃
7 אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃
8 בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃
9 וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה׃
10 כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
11 וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃
12 וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃
13 צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃
14 שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃
15 עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃
16 לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ׃

ያህዌ፡ ስለዚህ ኤርን ገደለው።
10 ይሁዳም ኦናንን፦ ወደ ወንድምህ ሚስት ግባ፥ ተቀራረብም፥ ለወንድምህም ዘር አስነሣ ብሎ ለአማቱ ለቴምና ሰጠው።
11 ኦናንም ዘሩ ለእርሱ እንዳይሆን አውቆ ወደ ወንድሙ ሚስት በገባ ጊዜ ዘሩን በምድር ላይ ፈሰሰው።
12 ያህዌም ያደረገው ክፉ ነገር ስለ ነበረ እርሱንም ገደለው።
13 ከዚህም በኋላ ይሁዳ ምራቱ ቴምና፦ እነሆ፥ አማትህ ወደ ቴምና ለበጉ ለመቆረጥ ይወጣል ተባለ።
14 የመበለትነትም ልብስዋን አውልቃ ተሸፋፍና ተከናንባ በቴምና መንገድ በር አጠገብ ተቀመጠች፤ ሴሎም ታድጎ ለሚስትነት እንዳልሰጠችው አይታ ነበርና።
15 ይሁዳም አያት፥ ፊትዋንም ተሸፍና ስለ ነበረ ጋለሞታ መሰለችው።
16 ወደ እርስዋም ወደ መንገድ ዘወር ብሎ፦ ና፥ ከአንቺ ጋር እተኛ ዘንድ ወደ አንቺ እገባ ዘንድ ፍቀጂልኝ አላት፤ ምራቱ እንደ ሆነች አላወቀምና። እርስዋም፦ ከአንቺ ጋር ስለምትተኛ ምን ትሰጠኛለህ? አለችው።
17 እርሱም፦ ከመንጋው አንድ ጠቦት እሰዳለሁ አለ። እርስዋም፦ እስክትሰጥ ድረስ ዋስ ትሰጠኛለህን? አለችው።
18 እርሱም፦ ምን ዋስ እሰጥሻለሁ? አለ። እርስዋም፦ ማኅተምህንና ገመድህን በትርህንም በእጅህ ያለውን ስጠኝ አለችው። ሰጣትም ከእርስዋም ጋር ተኛ፥ እርስዋም ፀነሰች።
19 ተነሥታም ሄደች፥ መሸፈኛዋንም ከእርስዋ አውልቃ የመበለትነትዋን ልብስ ለበሰች።
20 ይሁዳም ከጎረምሳዋ እጅ የማኅተሙንና የገመዱን ዋስ ይሰጣት ዘንድ ጠቦቱን በላከ ጊዜ ሴቲቱን ማግኘት አልቻለም።
21 ሰዎችዋንም፦ በዚህ በመንገድ ዳር ጋለሞታ የነበረች ሴት የት ናት? ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱም፦ በዚህ ጋለሞታ የነበረች ሴት አልነበረችም አሉ።
22 ወደ ይሁዳም ተመልሶ፦ አላገኘኋትም፥ ደግሞም በዚህ ስፍራ ጋለሞታ የነበረች ሴት አልነበረችም ብለው ሰዎቹ ተናገሩ አለ።
23 ይሁዳም፦ እንግዲህ ትቀርብን ዘንድ ይገባል፤ እነሆ፥ ጠቦቱን ልኬ ነበር፥ አንተም አላገኘኋትም አለ።
24 ከሦስት ወርም በኋላ ለይሁዳ፦ ምራትህ ቴምና ዘማ ሆነች፥ እነሆም፥ ከዝሙትዋ የተነሣ ፀንሳለች ብለው ነገሩት። ይሁዳም፦ ወደ ውጭ አውጥታችሁ ትቃጠል ዘንድ አቃጥሉአት አለ።
25 እርስዋም ወደ ውጭ በወጣች ጊዜ ወደ አማትዋ፦ ይህን ማኅተምና ገመዱን በትሩንም የማን እንደ ሆነ ተመልከት ብላ ላከች፤ እርስዋም ፀንሳለች።
26 ይሁዳም አውቆ፦ ከእኔ ይልቅ እርስዋ ጻድቅ ናት፥ ለልጄ ለሴሎ አልሰጠኋትምና አለ። ከዚህም በኋላ ከእርስዋ ጋር አልተኛም።
27 ምጥዋም በደረሰ ጊዜ፥ እነሆ፥ በማኅፀንዋ መንትዮች ነበሩ።
28 በወለደችም ጊዜ አንዱ እጁን አወጣ፤ አዋላጂቱም ቀይ ክር በእጁ ላይ አስራ፦ ይህ በኩር ይህ ነው አለች።
29 እጁንም መልሶ ሳለ ወንድሙ ወጣ፤ እርስዋም፦ ስለ አንተ ፍርስራሽ ተፈረሰ አለች፤ ስሙም ፋሬስ ተባለ።
30 ከዚህም በኋላ በእጁ ላይ ቀይ ክር ያለበት ወንድሙ ወጣ፤ ስሙም ዛራ ተባለ።

ምዕራፍ ፴፱

1 ዮሴፍም ወደ ግብፅ ተወሰደ፤ ፈርዖንንም ጠባቂ የሆነ የግብፃዊው የጲጥፋራ ባሪያ ከእስማኤላውያን እጅ ገዛው።
2 ያህዌም ዮሴፍን ተከተለው፥ ዮሴፍም የተሳካለት ሰው ሆነ፥ በጌታውም በግብፃዊው ቤት ኖረ።
3 ጌታውም ያህዌ ከእርሱ ጋር እንዳለ፥ ያህዌም በእጁ ያደረገውን ሁሉ እንዲያከናውን እንዳደረገው አየ።
4 ዮሴፍም በጌታው ፊት ሞገስን አገኘ፥ ቤቱንም ሾመው፥ ያለውንም ሁሉ በእጁ ሰጠው።
5 ከቤቱና ያለውም ሁሉ ላይ ሾሞት ከነበረበት ጊዜ ጀምሮ ያህዌ ስለ ዮሴፍ ሲል የግብፃዊውን ቤት ባረከ፤ የያህዌም በረከት በቤቱና በእርሻው ሁሉ ላይ ነበረ።
6 ስለዚህም ያለውን ሁሉ በዮሴፍ እጅ ተወ፥ ከእንጀራው በቀር ከእርሱ ጋር ስለ ምንም ነገር አላሰበም። ዮሴፍም ቁንጅናው ያማረ ሰው ነበረ።
7 ከዚህም በኋላ የጌታው ሚስት ዮሴፍን ተመልክታ፦ ከእኔ ጋር ተኛ አለችው።
8 እርሱ ግን እንቢ አለ፥ ለጌታውም ሚስት፦ እነሆ፥ ጌታዬ ከእኔ ጋር በቤት ያለውን ነገር አያውቅም፥ ያለውንም ሁሉ በእጁ ሰጥቶኛል፤
9 በዚህ ቤት ከእኔ የሚበልጥ የለም፥ ከአንቺ በቀር ምንም ነገር አልከለከለኝም፤ አንቺ ሚስቱ ነሽና፤ እንዴት እንዲህ ያለ ታላቅ ክፋት አደርጋለሁ፥ በእግዚአብሔርስ ላይ እንዴት ኃጢአት እሠራለሁ? አለው።
10 ቀንም በቀን እንዲህ ስትል ዮሴፍን ትለምነው ነበር፤ ከእርስዋ ጋር ይተኛ ዘንድ ወይም ከእርስዋ ጋር ይሆን ዘንድ ዮሴፍ አልፈቀደም።
11 ነገር ግን አንድ ቀን ሥራውን ሊሠራ ወደ ቤት በገባ ጊዜ፥ ከቤተሰቡም ሰዎች ማንም በዚያ በቤት ውስጥ ባልነበረ ጊዜ፥
12 ልብሱን ያዘችው፦ ከእኔ ጋር ተኛ አለችው፤ ዮሴፍ ግን ልብሱን በእጅዋ ትቶ ወጣ።
13 ልብሱን በእጅዋ ትቶ ወጥቶ ወደ ውጭ በሸሸ ጊዜ፥
14 ቤተሰቡን ጠርታ፦ ይህን ያመጣልን ዘንድ ዕብራዊውን ሰው ባሏ አመጣብን፤ ከእኔ ጋር ይተኛ ዘንድ ወደ እኔ ገባ፥ እኔም በታላቅ ድምፅ ጮኽሁ፤
15 እኔም ጮኽ ብሎ ሲሰማኝ ልብሱን በእጄ ትቶ ወጥቶ ወደ ውጭ ሸሸ አለቻቸው።
16 ጌታውም ወደ ቤት እስኪመጣ ድረስ ልብሱን በአጠገብዋ አኖረች።
17 እንዲህም ብላ ነገረችው፦ ያመጣህልን ዕብራዊ ባሪያ ወደ እኔ ሊገባ ወደ እኔ መጣ፤
18 እኔም ጮኽ ብሎ ሲሰማኝ ልብሱን በእጄ ትቶ ወጥቶ ወደ ውጭ ሸሸ አለችው።
19 ጌታውም ሚስቱ፦ ባሪያህ እንዲህ እንዲህ አደረገኝ ብላ የነገረችውን ቃል በሰማ ጊዜ እጅግ ተቆጣ።
20 ጌታውም ዮሴፍን ወስዶ በንጉሡ እስረኞች በታሰሩበት በእስር ቤት አኖረው፤ በእስር ቤትም ነበረ።
21 ነገር ግን ያህዌ ከዮሴፍ ጋር ነበረ፥ ምሕረቱንም ገለጠለት፥ በእስር ቤቱም አለቃ ፊት ሞገስን አገኘ።
22 የእስር ቤቱም አለቃ በእስር ቤት ያሉትን እስረኞች ሁሉ ዮሴፍ በእጁ ሰጠ፥ በዚያም ያደርጉ የነበሩትን ሁሉ እርሱ ያደርግ ነበር።
23 የእስር ቤቱም አለቃ ያህዌ ከእርሱ ጋር ስለ ነበረ በእጁ ያደረገውንም ሁሉ ያህዌ ስለ ዮሴፍ ሲል ያከናውን ስለ ነበረ በእርሱ እጅ ያለውን ሁሉ አላየም።

ምዕራፍ ፵

1 ከዚህም በኋላ የግብፅ ንጉሥ ጠጅ አሳላፊውና ጋጋሪው ጌታቸው የግብፅን ንጉሥ አስቈጡት።
2 ፈርዖንም በሁለቱ በጠጅ አሳላፊዎቹ አለቃና በጋጋሪዎቹ አለቃ ላይ ተቆጣ።
3 በዘበኞችም አለቃ ቤት ዮሴፍ ወደ ታሰረበት ወደ እስር ቤት አኖራቸው።
4 የዘበኞችም አለቃ ዮሴፍን ከእነርሱ ጋር ይሆን ዘንድ ሾመው፥ እርሱም ያገለግላቸው ነበር፤ በእስር ቤትም ብዙ ቀን ኖሩ።
5 ሁለቱም በአንድ ሌሊት ሕልም አዩ፤ ሁለቱም ሕልማቸው ትርጓሜ ነበረው፤ እያንዳንዱም ሕልሙ የተለያየ ነበረ።
6 ዮሴፍም በማለዳ ወደ እነርሱ በገባ ጊዜ አዘኑ ተመልከትም።
7 ከጌታው ቤት ጋር በእስር ቤት ያሉትን የፈርዖንን ጃንደረቦች፦ ዛሬ ፊታችሁ የጠቆረው ስለ ምንድን ነው? ብሎ ጠየቃቸው።
8 እነርሱም፦ ሕልም አይተናል፥ ሊፈታውም የሚችል የለም አሉት። ዮሴፍም፦ ትርጓሜ የእግዚአብሔር አይደለምን? ሕልማችሁን ንገሩኝ አላቸው።
9 ከፍተኛውም ጠጅ አሳላፊ ሕልሙን ለዮሴፍ ነገረው፦ እነሆ፥ በሕልሜ ወይን በፊቴ ነበረ፤
10 በወይኑም ላይ ሦስት ቅርንጫፎች ነበሩ፤ እርሱም ሲያቈጠቍጥ ቡቃያው አበበ፥ ዘለላዎቹም የበሰለ ወይን አፈሩ፤
11 የፈርዖንም ጽዋ በእጄ ነበረ፥ ወይኑንም ወስጄ በፈርዖን ጽዋ ውስጥ ጨመቅሁ፥ ጽዋውንም በፈርዖን እጅ ሰጠሁ።
12 ዮሴፍም፦ ትርጓሜው ይህ ነው፤ ሦስቱ ቅርንጫፎች ሦስት ቀን ናቸው፤
13 ገና ሦስት ቀን ሳይሞላ ፈርዖን ራስህን ያነሣል፥ ወደ ቀድሞ ሥራህም ይመልስሃል፥ ጽዋውንም በፊት እንደ ነበርህ ጠጅ አሳላፊ አድርገህ በፈርዖን እጅ ትሰጣለህ።
14 ነገር ግን ለአንተ መልካም በሆነልህ ጊዜ እኔን አስብ፥ ቸርነትንም አድርግልኝ፥ ስለ እኔ ለፈርዖን ንገረው፥ ከዚህም ቤት አውጣኝ፤
15 ከዕብራውያን አገር ተሰርቄ ተወስጃለሁና፥ በዚህም ደግሞ በእስር ቤት ውስጥ ምንም አላደረግሁምና አለው።
16 ከፍተኛውም ጋጋሪ ሕልሙ መልካም ትርጓሜ እንዳለው ባየ ጊዜ ዮሴፍን፦ እኔም በሕልሜ ሦስት ቅርጫቶች በራሴ ላይ ነበሩ፤
17 ከላይኛውም ቅርጫት ለፈርዖን ከሚጋገር ከሁሉ ዓይነት ምግብ ነበረ፥ ወፎችም ከራሴ ላይ ካለው ቅርጫት ይበሉ ነበር አለ።
18 ዮሴፍም መልሶ፦ ትርጓሜው ይህ ነው፤ ሦስቱ ቅርጫቶች ሦስት ቀን ናቸው፤
19 ገና ሦስት ቀን ሳይሞላ ፈርዖን ራስህን ያነሣል፥ ከአንተም ላይ ሥጋህን ወፎች ይበሉታል አለው።
20 ከሦስተኛውም ቀን የፈርዖን የልደት ቀን ነበረ፤ ለሎሌዎቹም ሁሉ ግብዣ አደረገ፥ ከፍተኛውንም ጠጅ አሳላፊና ከፍተኛውን ጋጋሪ በሎሌዎቹ መካከል አነሣ።
21 ጠጅ አሳላፊውንም ወደ ቀድሞ ሥራው መለሰው፥ ጽዋውንም በፈርዖን እጅ ሰጠ፤
22 ከፍተኛውንም ጋጋሪ ዮሴፍ እንዳለው ሰቀለው።
23 ነገር ግን ከፍተኛው ጠጅ አሳላፊ ዮሴፍን አላሰበውም፥ ረሳውም እንጂ።

יב כל מיני בשמים: וגפרית ומלח: וכל עשבונה: יג כמהפכת
סדום עמרה אדמה וצבויים: אשר הפך יהוה באפו
ובחמתו: יד וכל הגוים יאמרו על מה עשה יהוה ככה
לארץ הזאת: מה חרי האף הגדול הזה: טו ואמרו על
אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבותם אשר כרת
עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: טז וילכו ויעבדו
אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום
ולא חלק להם: יז ויחר אף יהוה בארץ הזאת להביא
עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה: יח ויתשם
יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם
אל ארץ אחרת כיום הזה: יט הנסתרות ליהוה אלהינו
והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי
התורה הזאת: כ והיה כבוא עליך כל הדברים האלה
הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך
בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: כא ושבת
עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך
היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך: כב ושב יהוה
אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים
אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: כג אם יהיה נדחך
בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך:
כד והביא יהוה אלהיך אתך אל הארץ אשר ירשו
אבתיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך: כה ומל יהוה
אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: כו ונתן יהוה
אלהיך את כל האלות האלה על אויביך ועל שנאיך
אשר רדפוך: כז ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה
ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום: כח והותירך
יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך
ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב
כאשר שש על אבתיך: כט כי תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזאת כי
תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: ל כי
המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא
ממך ולא רחקה הוא: לא לא בשמים הוא לאמר מי
יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה:
לב ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר
הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה: לג כי קרוב
אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו: לד ראה נתתי
לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת
הרע: לה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו
וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה: לו והסרת לבבך ואם לא תשמע ונדחת
והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם: לז הגדתי לכם
היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים על האדמה
אשר אתה עבר את הירדן שמה לבוא לרשתה: לח
העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים
והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים
למען תחיה אתה וזרעך: לט לאהבה את יהוה אלהיך
לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך ואריך ימיך
לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב לתת להם:

פרשה ו׳.

א ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל
את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם
היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם: ב יהוה אלהינו
כרת עמנו ברית בחרב: ג לא את אבתינו כרת יהוה
את הברית הזאת כי אתנו אלה פה היום כלנו חיים:
ד פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש:
ה אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם
את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר
לאמר: ו אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
מבית עבדים: ז לא יהיה לך אלהים אחרים על פני:
ח לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל
ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: ט לא
תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל
קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים
לשנאי: י ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי:
יא לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה
יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: יב שמור את יום
השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך: יג ששת ימים
תעבד ועשית כל מלאכתך: יד ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך
למען ינוח עבדך ואמתך כמוך: טו וזכרת כי עבד היית
בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה
ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום
השבת: טז כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה
אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך: יז לא תרצח ולא תנאף
ולא תגנב ולא תענה ברעך עד שוא: יח ולא תחמד
אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו
שורו וחמרו וכל אשר לרעך: יט את הדברים האלה
דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן
והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת
אבנים ויתנם אלי: כ ויהי כשמעכם את הקול מתוך
החשך וההר בוער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם
וזקניכם: כא ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו
ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה
ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי: כב ועתה למה
נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו
לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: כג כי מי כל
בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש
כמנו ויחי: כד קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר
יהוה אלהינו ואתה תדבר אל יהוה אלהינו את כל
אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו: כה וישמע
יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי
שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו
כל אשר דברו: כו מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה
אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם
ולבניהם לעלם: כז לך אמר להם שובו לכם לאהליכם:
כח ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה
והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר
אנכי נתן להם לרשתה: כט ושמרתם לעשות כאשר
צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסורון ימין ושמאל:
ל בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו
למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר
תירשון: לא והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: לב ונתתי מטר
ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך
ויצהרך: לג ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת
ושבעת: לד השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: לה וחרה
אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה
לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה
אשר יהוה נתן לכם: לו ושמתם את דברי אלה על
לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם
והיו לטטפת בין עיניכם: לז ולמדתם אתם את בניכם
לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך: לח וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך:
לט למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על
הארץ: מ כי תשמרון את כל המצוה הזאת לעשתה
אשר אנכי מצוה אתכם לאהבה את יהוה אלהיכם
ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: מא ויורש יהוה את כל
הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים
ממכם: מב כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם
יהיה מן המדבר והלבנון והנהר נהר פרת עד הים
האחרון יהיה גבלכם: מג לא יתיצב איש בפניכם
פחדכם ויראתכם יתן יהוה אלהיכם על כל הארץ
אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: מד הנה אנכי נתן
לפניכם היום ברכה וקללה: מה ברכה אשר תשמעו
אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום:
מו והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם
וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת
אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: מז והיה כי
יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה ונתת את הברכה על הר גרזים ואת הקללה
תשים על הר עיבל: מח הלא המה בעבר הירדן אחרי
דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול
הגלגל אצל אלני מורה: מט כי אתם עברים את הירדן
לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
וירשתם אתה וישבתם בה: נ ושמרתם לעשות את כל
החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:

פרשה ו׳.

א ואלה המצות החקים והמשפטים אשר צוה יהוה
אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים
שמה לרשתה: ב למען תירא את יהוה אלהיך לשמר
את כל חקתיו ומצותיו אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך
כל ימי חייך ולמען יאריכון ימיך: ג ושמעת ישראל
ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר
דבר יהוה אלהי אבתיך לך זבת חלב ודבש: ד שמע
ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ה ואהבת את יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: ו והיו
הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ז ושננתם
לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך: ח וקשרתם לאות על ידך והיו
לטטפת בין עיניך: ט וכתבתם על מזזות ביתך
ובשעריך:

ויאמר יהוה אליו ה אלהי אשרי בחרו
בו אישיהם ויבחר בם כל ישראל
ויבנו את הבית ויקדשו את גוים
ויעשו את מזבחות הבעלים לפניו
ויתצו את מזבחות הבעלים ויגדעו
את החמנים אשר על מזבחותם
וישברו ויכתתו את הפסלים ויגדעו
את האשרים וימלאו את מקומותם
עצמות אדם ויטהרו את יהוה ואת
ביתו ויעלו את כל הכהנים ויחללו
את מזבחותם ויבערו את ישראל
ויבנו את ירושלם ואת כל יהודה
ויעשו את הפסח בחדש השני
ביום עשר בחדש ויעמדו הכהנים
על משמרתם ויחזקו בבית יהוה
ויאמרו ללוים המבינים לכל ישראל
הקדושים ליהוה יתנו את ארון הקדש
בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך
ישראל לא יהיה לכם משא עתה
עבדו את יהוה אלהיכם ואת עמו
ישראל והכינו לבתי אבותיכם
למחלקותיכם כמכתב דוד מלך
ישראל וכמכתב שלמה בנו ועמדו
בקדש לפני אחי בני העם לבית
אבות ללוים ושחטו את הפסח
והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות
כדבר יהוה ביד משה ויתן יאשיהו
לבני העם לכל הנמצא כבשים
ובני עזים מספר הכל לפסחות
לכל הנמצא לשלשת אלפים ובקר
שלשת אלפים אלה מרכוש המלך
ושריו נתנו לעם ולכהנים וללוים
נתנו חלקיהו וזכריהו ויחיאל נגידי
בית האלהים לכהנים נתנו לפסחות
לבני העם לכל הנמצא שבעת אלפים
ובקר שלש מאות אלה מרכוש המלך
וכניהו ושמעי ונתנאל אחיו וחשביהו
ויעיאל ויוזבד שרי הלוים נתנו
לחלוקות ללוים חמשת אלפים
ובקר חמש מאות אלה מרכוש
המלך ויהי הכן העבודה ויעמדו
הכהנים על עמדם והלוים על
מחלקותם כמצות המלך ויזבחו
הפסח וזרקו הכהנים מידם ודמים
והלוים הפשיטו את העלות ויסירו
את העלות לבני העם לתת ליהוה
כאשר כתוב בספר משה וכן לבקר
ויבשלו את הפסח באש כמשפט
והקדשים בשלו בסירות ובדודים
ובצלחות וירוצו לכל בני העם
ואחרי כן הכינו לעצמם ולכהנים
כי בני אהרן העולה והחלבים עד
הלילה ולכן הלוים הכינו לעצמם
ולבני אהרן הכהנים בני השערים
לא היה צורך לעזוב את עבודתם
כי אחיהם הלוים הכינו להם
ובני אסף המשוררים היו על
מעמדם כמצות דוד ואסף והימן
וידותון חוזה המלך וגם השוערים
היו בכל שער ולא היה צורך לסור
מעל עבודתם כי אחיהם הלוים
הכינו להם ויכונן כל עבודת יהוה
ביום ההוא לעשות את הפסח
ולהעלות עולות על מזבח יהוה
כמצות המלך יאשיהו ויעשו בני
ישראל הנמצאים את הפסח בעת
ההיא וחג המצות שבעת ימים
ולא היה פסח כמהו בישראל
מימי שמואל הנביא וכל מלכי
ישראל לא עשו כפסח אשר עשה
יאשיהו והכהנים והלוים וכל יהודה
וישראל הנמצאים וישבי ירושלם
בשנת שמונה עשרה למלכות
יאשיהו נעשה הפסח הזה

פרק לה.

ויעמד יאשיהו את הכהנים על
משמרותם ויחזקם לעבודת בית
יהוה ויאמר אל הלוים המבינים
לכל ישראל הקדושים ליהוה תנו
את ארון הקדש בבית אשר בנה
שלמה בן דוד מלך ישראל לא יהיה
לכם משא עתה עבדו את יהוה
אלהיכם ואת עמו ישראל והכינו
לבתי אבותיכם למחלקותיכם
כמכתב דוד מלך ישראל וכמכתב
שלמה בנו ועמדו בקדש לפני אחי
בני העם לבית אבות ללוים ושחטו
את הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם
לעשות כדבר יהוה ביד משה ויתן
יאשיהו לבני העם לכל הנמצא
כבשים ובני עזים מספר הכל
לפסחות לכל הנמצא לשלשת אלפים
ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש
המלך ושריו נתנו לעם ולכהנים
וללוים נתנו חלקיהו וזכריהו
ויחיאל נגידי בית האלהים לכהנים
נתנו לפסחות לבני העם לכל הנמצא
שבעת אלפים ובקר שלש מאות
אלה מרכוש המלך וכניהו ושמעי
ונתנאל אחיו וחשביהו ויעיאל
ויוזבד שרי הלוים נתנו לחלוקות
ללוים חמשת אלפים ובקר חמש
מאות אלה מרכוש המלך ויהי הכן
העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם
והלוים על מחלקותם כמצות המלך
ויזבחו הפסח וזרקו הכהנים מידם
ודמים והלוים הפשיטו את העלות
ויסירו את העלות לבני העם לתת
ליהוה כאשר כתוב בספר משה וכן
לבקר ויבשלו את הפסח באש
כמשפט והקדשים בשלו בסירות
ובדודים ובצלחות וירוצו לכל בני
העם ואחרי כן הכינו לעצמם
ולכהנים כי בני אהרן העולה
והחלבים עד הלילה ולכן הלוים
הכינו לעצמם ולבני אהרן הכהנים
בני השערים לא היה צורך לסור
מעל עבודתם כי אחיהם הלוים
הכינו להם ובני אסף המשוררים
היו על מעמדם כמצות דוד ואסף
והימן וידותון חוזה המלך וגם
השוערים היו בכל שער ולא היה
צורך לסור מעל עבודתם כי אחיהם
הלוים הכינו להם ויכונן כל עבודת
יהוה ביום ההוא לעשות את הפסח
ולהעלות עולות על מזבח יהוה
כמצות המלך יאשיהו ויעשו בני
ישראל הנמצאים את הפסח בעת
ההיא וחג המצות שבעת ימים
ולא היה פסח כמהו בישראל
מימי שמואל הנביא וכל מלכי
ישראל לא עשו כפסח אשר עשה
יאשיהו והכהנים והלוים וכל יהודה
וישראל הנמצאים וישבי ירושלם
בשנת שמונה עשרה למלכות
יאשיהו נעשה הפסח הזה

פרק לו.

ויקחו עם הארץ את יואחז בן יאשיהו
וימשחו אתו וימליכו אתו תחת אביו
בירושלם: בן עשרים ושלש שנה
יואחז במלכו וירבע חדשים מלך
בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיה
מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה
ככל אשר עשו אבותיו: ויאסרהו
פרעה נכה בריבלה בארץ חמת
מלכו בירושלם ויענש את הארץ
מאה ככר כסף וככר זהב: ויתן
פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו
תחת יאשיהו אביו ויסב את שמו
יהויקים ואת יואחז אחיו לקח נכה
ויבא מצרימה: בן עשרים וחמש
שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה
שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעיני
יהוה אלהיו: עליו עלה נבוכדנצר
מלך בבל ויאסרהו בנחשתים
להוליכו בבלה: וגם מכלי בית יהוה
הביא נבוכדנצר בבלה ויתנם בהיכלו
בבבל: ויתר דברי יהויקים ותועבותיו
אשר מצא בו והנה כתובים על ספר
מלכי ישראל ויהודה ויהי יהויכין בנו
תחתיו: בן שמנה עשרה שנה יהויכין
במלכו ושלשה חדשים ועשרת ימים
מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה:
ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנצר
ויביאהו בבלה עם כלי חמדת בית
יהוה ויתן את צדקיהו אחיו מלך על
יהודה וירושלם: בן עשרים ואחת
שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה
שנה מלך בירושלם: ויעש הרע בעיני
יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו
הנביא מפי יהוה: וגם במרד המלך
נבוכדנצר אשר השביעו באלהים
ויקשה את ערפו ויאמץ את לבבו
מלשוב אל יהוה אלהי ישראל: וגם
כל שרי יהודה והכהנים והעם הרבו
למעל מעל בכל תועבות הגוים
ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש
בירושלם: וישלח יהוה אלהי אבותם
ביד מלאכיו השכם ושלח כי חמל על
עמו ועל מעונו: ויהיו מלעגים
במלאכי האלהים ובוזים בדבריו
ומתעתעים בנביאיו עד עלות חמת
יהוה בעמו עד אין מרפא: ויעל
עליהם את מלך כשדים ויהרג בחוריהם
בחרב בבית מקדשם ולא חמל על
בחור ובתולה זקן וישיש הכל נתן
בידו: וכל כלי בית האלהים הגדולים
והקטנים ואוצרות בית יהוה ואוצרות
המלך ושריו הכל הביא בבלה:
וישרפו את בית האלהים ויתצו את
חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפו
באש וכל כלי מחמדיה לשחית:
והגלה אל בבל את השארית אשר
מחרב היו לו לעבדים ולבניו עד
מלכות מלכות פרס: למלאת דבר
יהוה בפי ירמיה עד רצתה הארץ את
שבתותיה כל ימי השמה שבתה
למלאת שבעים שנה: ובשנת אחת
לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה
בפי ירמיה העיר יהוה את רוח כורש
מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו
וגם במכתב לאמר: כה אמר כורש
מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי
יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי
לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה
מי בכם מכל עמו יהי יהוה אלהיו
עמו ויעל:

ప్రభువే మీ దేవుడు.
13 ఆయన మీ పితరులైన అబ్రాహాము, ఇస్సాకు, యాకోబు అనే వారికి
ప్రమాణపూర్వకంగా వాగ్దానం చేసిన దేశంలో మీరు నివసించేలా
మీకు ఆయన మేలు చేస్తాడు, మిమ్మల్ని విస్తరింపజేస్తాడు, మీకు
అనేక సంతానాన్ని ఇస్తాడు.* 14 మీ పశువులు, ధాన్యం, ద్రాక్షారసం,
ఒలీవ నూనె వృద్ధి చేస్తాడు. మీ పశువుల దూడలు, గొర్రెల పిల్లలు
అభివృద్ధి చెందేలా చేస్తాడు. మీ పితరులకు ఆయన ప్రమాణం
చేసిన దేశంలో మీకు మేలు చేస్తాడు. 15 ప్రభువు మీ మధ్యలో
ఉన్నాడు. ఆయన మహా శక్తిమంతుడైన దేవుడు.* ఆయన మీ
మీదికి రోషం రప్పిస్తాడు. మీరు ఆయనకు భయపడాలి. ఆయన
మీ మధ్యలో ఉన్నాడు. ఆయన మీ మీదికి రోషం రప్పిస్తాడు.
16 మీరు మస్సాలో ఆయనను పరీక్షించినట్టు ఆయనను పరీక్షించకూడదు.*
17 ప్రభువు మీకు ఆజ్ఞాపించిన ఆజ్ఞలను, ఆయన మీకు ఇచ్చిన
ఉపదేశాలను, ఆయన శాసనాలను మీరు తప్పక పాటించాలి.*
18 ప్రభువు దృష్టిలో ఏది సరైనదో, ఏది మంచిదో అదే మీరు చేయాలి.
అప్పుడు మీకు మేలు కలుగుతుంది. ప్రభువు మీ పితరులకు
ప్రమాణపూర్వకంగా వాగ్దానం చేసిన మంచి దేశాన్ని మీరు
స్వాధీనం చేసుకుంటారు.* 19 ప్రభువు చెప్పినట్టు మీ శత్రువులను
ఆయన మీ ముందు నుండి వెళ్ళగొడతాడు.
20 భవిష్యత్తులో మీ పిల్లలు, 'మన దేవుడైన ప్రభువు మనకు
ఆజ్ఞాపించిన ఈ ఉపదేశాలకు, శాసనాలకు అర్థం ఏమిటి?' అని
మిమ్మల్ని అడుగుతారు.* 21 అప్పుడు మీరు మీ పిల్లలతో ఇలా
చెప్పాలి: 'మేము ఐగుప్తులో ఫరోకు బానిసలుగా ఉన్నాము.
కాని ప్రభువు తన బలమైన హస్తంతో మమ్మల్ని ఐగుప్తులో నుండి
బయటకు రప్పించాడు.* 22 ప్రభువు మా కళ్ళ ముందు ఐగుప్తుకు,
ఫరోకు, అతని కుటుంబానికి వ్యతిరేకంగా గొప్ప, భయంకరమైన
అద్భుతాలు, సూచనలు చేశాడు.* 23 ఆయన మమ్మల్ని అక్కడ
నుండి బయటకు రప్పించాడు. మా పితరులకు ఆయన ప్రమాణపూర్వకంగా
వాగ్దానం చేసిన దేశాన్ని మాకు ఇవ్వడానికి ఆయన మమ్మల్ని
అక్కడ నుండి తీసుకువచ్చాడు.* 24 ఈ శాసనాలన్నిటినీ పాటించమని
ప్రభువు మాకు ఆజ్ఞాపించాడు. మన ప్రభువైన దేవుడు మనకు
ఎల్లప్పుడూ మేలు కలిగేలా, మనం బ్రతికి ఉండేలా ఆయన
మనకు ఆజ్ఞాపించాడు. ఈ రోజు మనం ఉన్నట్టు మనం బ్రతికి
ఉండేలా ఆయన మనకు ఆజ్ఞాపించాడు.* 25 ప్రభువు మనకు
ఆజ్ఞాపించిన ఈ ఆజ్ఞలన్నిటినీ మనం జాగ్రత్తగా పాటిస్తే
ప్రభువు దృష్టిలో మనం నీతిమంతులుగా ఎంచబడతాము.*

ప్రభువు ఎన్నుకున్న ప్రజలు

7 మీరు స్వాధీనం చేసుకోవడానికి వెళ్ళబోతున్న దేశంలోకి మీ
దేవుడైన ప్రభువు మిమ్మల్ని తీసుకువచ్చినప్పుడు, మీకంటే
బలమైన ఏడు జనాంగాలను ఆయన మీ ముందు నుండి
వెళ్ళగొడతాడు.* ఆ ఏడు జనాంగాలు హిత్తీయులు, గిర్గాషీయులు,
అమోరీయులు, కనానీయులు, పెరిజ్జీయులు, హివ్వీయులు,
యెబూసీయులు. 2 మీ దేవుడైన ప్రభువు ఆ ఏడు జనాంగాలను
మీకు అప్పగిస్తాడు. మీరు వారిని ఓడించాలి. మీరు వారిని
పూర్తిగా నాశనం చేయాలి.* వారితో ఒడంబడిక చేసుకోకూడదు.
వారిపట్ల దయ చూపించకూడదు. 3 వారితో వివాహ సంబంధాలు
పెట్టుకోకూడదు. మీ కుమార్తెలను వారి కుమారులకు ఇవ్వకూడదు.
వారి కుమార్తెలను మీ కుమారులకు తీసుకోకూడదు. 4 ఎందుకంటే
వారు మీ పిల్లలు నన్ను అనుసరించకుండా చేస్తారు. వారు
ఇతర దేవుళ్ళను పూజించేలా చేస్తారు.* అప్పుడు ప్రభువు
మీ మీదికి రోషం రప్పిస్తాడు. ఆయన మీకు త్వరగా నాశనం
కలిగిస్తాడు. 5 మీరు వారి పట్ల ఈ విధంగా ప్రవర్తించాలి:
వారి బలిపీఠాలను పడగొట్టాలి. వారి పవిత్ర రాళ్ళను పగలగొట్టాలి.
వారి అషేరా స్తంభాలను నరికివేయాలి. వారి విగ్రహాలను
అగ్నిలో కాల్చివేయాలి.* 6 ఎందుకంటే మీరు మీ దేవుడైన
ప్రభువుకు పవిత్ర ప్రజలు. మీ దేవుడైన ప్రభువు భూమి మీద
ఉన్న అన్ని ప్రజలలో నుండి మిమ్మల్ని తన సొంత ప్రజలుగా
ఎన్నుకున్నాడు.* 7 ప్రభువు మీ పట్ల ప్రేమ చూపించి మిమ్మల్ని
ఎన్నుకున్నాడు. ఎందుకంటే మీరు ఇతర జనాంగాలన్నిటి కంటే
ఎక్కువ సంఖ్యలో ఉన్నారు. మీరు అన్ని జనాంగాలలో
అతి చిన్నవారు.* 8 ప్రభువు మీ పట్ల ప్రేమ చూపించాడు.
ఆయన మీ పితరులకు ప్రమాణపూర్వకంగా వాగ్దానం చేసిన
దానిని నెరవేర్చాడు. అందుకే ప్రభువు తన బలమైన హస్తంతో
మిమ్మల్ని బయటకు రప్పించాడు. ఆయన మిమ్మల్ని బానిసత్వం
నుండి, ఐగుప్తు రాజైన ఫరో అధికారం నుండి విడిపించాడు.*
9 మీ దేవుడైన ప్రభువు దేవుడని తెలుసుకోండి. ఆయన
నమ్మదగిన దేవుడు. ఆయన తన ఒడంబడికను నిలబెట్టుకుంటాడు.
ఆయన తన ప్రేమను చూపిస్తాడు. ఆయన తనను ప్రేమించే
వారికి, ఆయన ఆజ్ఞలను పాటించే వారికి వెయ్యి తరాల వరకు
ఒడంబడికను నిలబెట్టుకుంటాడు.* 10 ఆయన తనను ద్వేషించే
వారిని నాశనం చేస్తాడు.* ఆయన తనను ద్వేషించే వారిని
ఆలస్యం చేయకుండా నాశనం చేస్తాడు. 11 ఈరోజు నేను
మీకు ఆజ్ఞాపిస్తున్న ఆజ్ఞలను, శాసనాలను, ఉపదేశాలను
మీరు జాగ్రత్తగా పాటించాలి.

12 మీరు ఈ ఉపదేశాలను వింటారు. మీరు వాటిని జాగ్రత్తగా
పాటిస్తారు. అప్పుడు మీ దేవుడైన ప్రభువు మీ పితరులకు
ప్రమాణపూర్వకంగా వాగ్దానం చేసిన ఒడంబడికను నిలబెట్టుకుంటాడు.
ఆయన మీ పట్ల ప్రేమ చూపిస్తాడు.* 13 ఆయన మిమ్మల్ని
ప్రేమిస్తాడు. ఆయన మిమ్మల్ని ఆశీర్వదిస్తాడు. ఆయన మీ
సంఖ్యను పెంచుతాడు. ఆయన మీ పిల్లలను ఆశీర్వదిస్తాడు.
ఆయన మీ పంటలను ఆశీర్వదిస్తాడు. ఆయన మీ ధాన్యం,
ద్రాక్షారసం, ఒలీవ నూనెను ఆశీర్వదిస్తాడు. ఆయన మీ పశువుల
దూడలను, గొర్రెల పిల్లలను ఆశీర్వదిస్తాడు. ఆయన మీ పితరులకు
ప్రమాణపూర్వకంగా వాగ్దానం చేసిన దేశంలో మీకు మేలు
చేస్తాడు. 14 మీ పశువులు, ధాన్యం, ద్రాక్షారసం, ఒలీవ నూనె
వృద్ధి చేస్తాడు. మీ పశువుల దూడలు, గొర్రెల పిల్లలు
అభివృద్ధి చెందేలా చేస్తాడు. మీ పితరులకు ఆయన ప్రమాణం
చేసిన దేశంలో మీకు మేలు చేస్తాడు. 15 ప్రభువు మీ మధ్యలో
ఉన్నాడు. ఆయన మహా శక్తిమంతుడైన దేవుడు.* ఆయన మీ
మీదికి రోషం రప్పిస్తాడు. ఆయన మీ మధ్యలో ఉన్నాడు.
ఆయన మీ మీదికి రోషం రప్పిస్తాడు. ఆయన మీ దేశంలో
ఉన్న అన్ని ప్రజలను నాశనం చేస్తాడు. ఆయన ఏ ప్రజలపట్ల
కనికరం చూపించడు. ఆయన ఏ ప్రజలను ఆరాధించడు.
16 మీరు మస్సాలో ఆయనను పరీక్షించినట్టు ఆయనను పరీక్షించకూడదు.*
17 ప్రభువు మీకు ఆజ్ఞాపించిన ఆజ్ఞలను, ఆయన మీకు ఇచ్చిన
ఉపదేశాలను, ఆయన శాసనాలను మీరు తప్పక పాటించాలి.*
18 ప్రభువు దృష్టిలో ఏది సరైనదో, ఏది మంచిదో అదే మీరు చేయాలి.
అప్పుడు మీకు మేలు కలుగుతుంది. ప్రభువు మీ పితరులకు
ప్రమాణపూర్వకంగా వాగ్దానం చేసిన మంచి దేశాన్ని మీరు
స్వాధీనం చేసుకుంటారు.* 19 ప్రభువు చెప్పినట్టు మీ శత్రువులను
ఆయన మీ ముందు నుండి వెళ్ళగొడతాడు.
20 భవిష్యత్తులో మీ పిల్లలు, 'మన దేవుడైన ప్రభువు మనకు
ఆజ్ఞాపించిన ఈ ఉపదేశాలకు, శాసనాలకు అర్థం ఏమిటి?' అని
మిమ్మల్ని అడుగుతారు.* 21 అప్పుడు మీరు మీ పిల్లలతో ఇలా
చెప్పాలి: 'మేము ఐగుప్తులో ఫరోకు బానిసలుగా ఉన్నాము.
కాని ప్రభువు తన బలమైన హస్తంతో మమ్మల్ని ఐగుప్తులో నుండి
బయటకు రప్పించాడు.* 22 ప్రభువు మా కళ్ళ ముందు ఐగుప్తుకు,
ఫరోకు, అతని కుటుంబానికి వ్యతిరేకంగా గొప్ప, భయంకరమైన
అద్భుతాలు, సూచనలు చేశాడు.* 23 ఆయన మమ్మల్ని అక్కడ
నుండి బయటకు రప్పించాడు. మా పితరులకు ఆయన ప్రమాణపూర్వకంగా
వాగ్దానం చేసిన దేశాన్ని మాకు ఇవ్వడానికి ఆయన మమ్మల్ని
అక్కడ నుండి తీసుకువచ్చాడు.* 24 ఈ శాసనాలన్నిటినీ పాటించమని
ప్రభువు మాకు ఆజ్ఞాపించాడు. మన ప్రభువైన దేవుడు మనకు
ఎల్లప్పుడూ మేలు కలిగేలా, మనం బ్రతికి ఉండేలా ఆయన
మనకు ఆజ్ఞాపించాడు. ఈ రోజు మనం ఉన్నట్టు మనం బ్రతికి
ఉండేలా ఆయన మనకు ఆజ్ఞాపించాడు.* 25 ప్రభువు మనకు
ఆజ్ఞాపించిన ఈ ఆజ్ఞలన్నిటినీ మనం జాగ్రత్తగా పాటిస్తే
ప్రభువు దృష్టిలో మనం నీతిమంతులుగా ఎంచబడతాము.*

ప్రభువు ఎన్నుకున్న ప్రజలు

7 మీరు స్వాధీనం చేసుకోవడానికి వెళ్ళబోతున్న దేశంలోకి మీ
దేవుడైన ప్రభువు మిమ్మల్ని తీసుకువచ్చినప్పుడు, మీకంటే
బలమైన ఏడు జనాంగాలను ఆయన మీ ముందు నుండి
వెళ్ళగొడతాడు.* ఆ ఏడు జనాంగాలు హిత్తీయులు, గిర్గాషీయులు,
అమోరీయులు, కనానీయులు, పెరిజ్జీయులు, హివ్వీయులు,
యెబూసీయులు. 2 మీ దేవుడైన ప్రభువు ఆ ఏడు జనాంగాలను
మీకు అప్పగిస్తాడు. మీరు వారిని ఓడించాలి. మీరు వారిని
పూర్తిగా నాశనం చేయాలి.* వారితో ఒడంబడిక చేసుకోకూడదు.
వారిపట్ల దయ చూపించకూడదు. 3 వారితో వివాహ సంబంధాలు
పెట్టుకోకూడదు. మీ కుమార్తెలను వారి కుమారులకు ఇవ్వకూడదు.
వారి కుమార్తెలను మీ కుమారులకు తీసుకోకూడదు. 4 ఎందుకంటే
వారు మీ పిల్లలు నన్ను అనుసరించకుండా చేస్తారు. వారు
ఇతర దేవుళ్ళను పూజించేలా చేస్తారు.* అప్పుడు ప్రభువు
మీ మీదికి రోషం రప్పిస్తాడు. ఆయన మీకు త్వరగా నాశనం
కలిగిస్తాడు. 5 మీరు వారి పట్ల ఈ విధంగా ప్రవర్తించాలి:
వారి బలిపీఠాలను పడగొట్టాలి. వారి పవిత్ర రాళ్ళను పగలగొట్టాలి.
వారి అషేరా స్తంభాలను నరికివేయాలి. వారి విగ్రహాలను
అగ్నిలో కాల్చివేయాలి.* 6 ఎందుకంటే మీరు మీ దేవుడైన
ప్రభువుకు పవిత్ర ప్రజలు. మీ దేవుడైన ప్రభువు భూమి మీద
ఉన్న అన్ని ప్రజలలో నుండి మిమ్మల్ని తన సొంత ప్రజలుగా
ఎన్నుకున్నాడు.* 7 ప్రభువు మీ పట్ల ప్రేమ చూపించి మిమ్మల్ని
ఎన్నుకున్నాడు. ఎందుకంటే మీరు ఇతర జనాంగాలన్నిటి కంటే
ఎక్కువ సంఖ్యలో ఉన్నారు. మీరు అన్ని జనాంగాలలో
అతి చిన్నవారు.* 8 ప్రభువు మీ పట్ల ప్రేమ చూపించాడు.
ఆయన మీ పితరులకు ప్రమాణపూర్వకంగా వాగ్దానం చేసిన
దానిని నెరవేర్చాడు. అందుకే ప్రభువు తన బలమైన హస్తంతో
మిమ్మల్ని బయటకు రప్పించాడు. ఆయన మిమ్మల్ని బానిసత్వం
నుండి, ఐగుప్తు రాజైన ఫరో అధికారం నుండి విడిపించాడు.*
9 మీ దేవుడైన ప్రభువు దేవుడని తెలుసుకోండి. ఆయన
నమ్మదగిన దేవుడు. ఆయన తన ఒడంబడికను నిలబెట్టుకుంటాడు.
ఆయన తన ప్రేమను చూపిస్తాడు. ఆయన తనను ప్రేమించే
వారికి, ఆయన ఆజ్ఞలను పాటించే వారికి వెయ్యి తరాల వరకు
ఒడంబడికను నిలబెట్టుకుంటాడు.* 10 ఆయన తనను ద్వేషించే
వారిని నాశనం చేస్తాడు.* ఆయన తనను ద్వేషించే వారిని
ఆలస్యం చేయకుండా నాశనం చేస్తాడు. 11 ఈరోజు నేను
మీకు ఆజ్ఞాపిస్తున్న ఆజ్ఞలను, శాసనాలను, ఉపదేశాలను
మీరు జాగ్రత్తగా పాటించాలి.

12 మీరు ఈ ఉపదేశాలను వింటారు. మీరు వాటిని జాగ్రత్తగా
పాటిస్తారు. అప్పుడు మీ దేవుడైన ప్రభువు మీ పితరులకు
ప్రమాణపూర్వకంగా వాగ్దానం చేసిన ఒడంబడికను నిలబెట్టుకుంటాడు.
ఆయన మీ పట్ల ప్రేమ చూపిస్తాడు.* 13 ఆయన మిమ్మల్ని
ప్రేమిస్తాడు. ఆయన మిమ్మల్ని ఆశీర్వదిస్తాడు. ఆయన మీ
సంఖ్యను పెంచుతాడు. ఆయన మీ పిల్లలను ఆశీర్వదిస్తాడు.
ఆయన మీ పంటలను ఆశీర్వదిస్తాడు. ఆయన మీ ధాన్యం,
ద్రాక్షారసం, ఒలీవ నూనెను ఆశీర్వదిస్తాడు. ఆయన మీ పశువుల
దూడలను, గొర్రెల పిల్లలను ఆశీర్వదిస్తాడు. ఆయన మీ పితరులకు
ప్రమాణపూర్వకంగా వాగ్దానం చేసిన దేశంలో మీకు మేలు
చేస్తాడు. 14 మీ పశువులు, ధాన్యం, ద్రాక్షారసం, ఒలీవ నూనె
వృద్ధి చేస్తాడు. మీ పశువుల దూడలు, గొర్రెల పిల్లలు
అభివృద్ధి చెందేలా చేస్తాడు. మీ పితరులకు ఆయన ప్రమాణం
చేసిన దేశంలో మీకు మేలు చేస్తాడు. 15 ప్రభువు మీ మధ్యలో
ఉన్నాడు. ఆయన మహా శక్తిమంతుడైన దేవుడు.* ఆయన మీ
మీదికి రోషం రప్పిస్తాడు. ఆయన మీ మధ్యలో ఉన్నాడు.
ఆయన మీ మీదికి రోషం రప్పిస్తాడు. ఆయన మీ దేశంలో
ఉన్న అన్ని ప్రజలను నాశనం చేస్తాడు. ఆయన ఏ ప్రజలపట్ల
కనికరం చూపించడు. ఆయన ఏ ప్రజలను ఆరాధించడు.
16 మీరు మస్సాలో ఆయనను పరీక్షించినట్టు ఆయనను పరీక్షించకూడదు.*
17 ప్రభువు మీకు ఆజ్ఞాపించిన ఆజ్ఞలను, ఆయన మీకు ఇచ్చిన
ఉపదేశాలను, ఆయన శాసనాలను మీరు తప్పక పాటించాలి.*
18 ప్రభువు దృష్టిలో ఏది సరైనదో, ఏది మంచిదో అదే మీరు చేయాలి.
అప్పుడు మీకు మేలు కలుగుతుంది. ప్రభువు మీ పితరులకు
ప్రమాణపూర్వకంగా వాగ్దానం చేసిన మంచి దేశాన్ని మీరు
స్వాధీనం చేసుకుంటారు.* 19 ప్రభువు చెప్పినట్టు మీ శత్రువులను
ఆయన మీ ముందు నుండి వెళ్ళగొడతాడు.
20 భవిష్యత్తులో మీ పిల్లలు, 'మన దేవుడైన ప్రభువు మనకు
ఆజ్ఞాపించిన ఈ ఉపదేశాలకు, శాసనాలకు అర్థం ఏమిటి?' అని
మిమ్మల్ని అడుగుతారు.* 21 అప్పుడు మీరు మీ పిల్లలతో ఇలా
చెప్పాలి: 'మేము ఐగుప్తులో ఫరోకు బానిసలుగా ఉన్నాము.
కాని ప్రభువు తన బలమైన హస్తంతో మమ్మల్ని ఐగుప్తులో నుండి
బయటకు రప్పించాడు.* 22 ప్రభువు మా కళ్ళ ముందు ఐగుప్తుకు,
ఫరోకు, అతని కుటుంబానికి వ్యతిరేకంగా గొప్ప, భయంకరమైన
అద్భుతాలు, సూచనలు చేశాడు.* 23 ఆయన మమ్మల్ని అక్కడ
నుండి బయటకు రప్పించాడు. మా పితరులకు ఆయన ప్రమాణపూర్వకంగా
వాగ్దానం చేసిన దేశాన్ని మాకు ఇవ్వడానికి ఆయన మమ్మల్ని
అక్కడ నుండి తీసుకువచ్చాడు.* 24 ఈ శాసనాలన్నిటినీ పాటించమని
ప్రభువు మాకు ఆజ్ఞాపించాడు. మన ప్రభువైన దేవుడు మనకు
ఎల్లప్పుడూ మేలు కలిగేలా, మనం బ్రతికి ఉండేలా ఆయన
మనకు ఆజ్ఞాపించాడు. ఈ రోజు మనం ఉన్నట్టు మనం బ్రతికి
ఉండేలా ఆయన మనకు ఆజ్ఞాపించాడు.* 25 ప్రభువు మనకు
ఆజ్ఞాపించిన ఈ ఆజ్ఞలన్నిటినీ మనం జాగ్రత్తగా పాటిస్తే
ప్రభువు దృష్టిలో మనం నీతిమంతులుగా ఎంచబడతాము.*

כִּי־מָלְאָה צְבָאָהּ כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ כִּי לָקְחָה מִיַּד־יְהוָה כִּפְלַיִם בְּכָל־חַטֹּאתֶיהָ׃
5 קוֹל קוֹרֵא* בַּמִּדְבָּר פַּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוָה יַשְּׁרוּ בָּעֲרָבָה מְסִלָּה לֵאלֹהֵינוּ׃
6 כָּל־גַּיְא יִנָּשֵׂא וְכָל־הַר וְגִבְעָה יִשְׁפָּלוּ וְהָיָה הֶעָקֹב לְמִישׁוֹר וְהָרְכָסִים לְבִקְעָה׃
7 וְנִגְלָה כְּבוֹד יְהוָה וְרָאוּ כָל־בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְהוָה דִּבֵּר׃
8 קוֹל אֹמֵר קְרָא וְאָמַר מָה־אֶקְרָא כָּל־הַבָּשָׂר חָצִיר וְכָל־חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה׃*
9 יָבֵשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ כִּי רוּחַ יְהוָה נָשְׁבָה בּוֹ אָכֵן חָצִיר הָעָם׃
10 הוֹבֵשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ וּדְבַר־אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם׃
11 עַל־הַר גָּבֹהַּ עֲלִי־לָךְ מְבַשֶּׂרֶת צִיּוֹן הָרִימִי בְכֹחַ קוֹלֵךְ מְבַשֶּׂרֶת יְרוּשָׁלִַם הָרִימִי אַל תִּירָאִי אִמְרִי לְעָרֵי יְהוּדָה הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם׃
12 הִנֵּה אֲדֹנָי יְהוִה בְּחָזָק יָבוֹא וּזְרֹעוֹ מֹשְׁלָה לוֹ הִנֵּה שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו׃*
13 כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ יִרְעֶה בִּזְרוֹעוֹ יְקַבֵּץ טְלָאִים וּבְחֵיקוֹ יִשָּׂא עָלוֹת יְנַהֵל׃
14 מִי־תִכֵּן בְּשׁוּעָלוֹ רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֶנּוּ׃
15 אֵת מִי נוֹעָץ וַיָּבֶן אֹתוֹ וַיְלַמְּדֵהוּ בְּאֹרַח מִשְׁפָּט וַיְלַמְּדֵהוּ דֵּעָה וְדֶרֶךְ תְּבוּנוֹת יוֹדִיעֶנּוּ׃
16 הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וּכְשַׁחַק מֹאזְנַיִם נֶחְשָׁבוּ הֵן אִיִּים כַּדַּק יִטּוֹל׃
17 וּלְבָנוֹן אֵין דֵּי בְעֵרוֹ וְחַיָּתוֹ אֵין דֵּי עוֹלָה׃
18 כָּל־הַגּוֹיִם כְּאַיִן נֶגְדּוֹ מֵאָפֵס וְתֹהוּ נֶחְשְׁבוּ לוֹ׃
19 וְאֶל־מִי תְדַמְּיוּן אֵל וּמָה־דְּמוּת תַּעַרְכוּ לוֹ׃
20 הַפֶּסֶל נִסְּכָה חָרָשׁ וְצוֹרֵף בַּזָּהָב יְרַקְּעֶנּוּ וּרְתֻקוֹת כֶּסֶף צֹרֵף׃
21 הַמְסוּכָן תְּרוּמָה עֵץ לֹא־יִרְקַב יִבְחַר חָרָשׁ חָכָם יְבַקֶּשׁ־לּוֹ לְהָכִין פֶּסֶל לֹא יִמּוֹט׃
22 הֲלוֹא תֵדָעוּ הֲלוֹא תִשְׁמָעוּ הֲלוֹא הֻגַּד מֵרֹאשׁ לָכֶם הֲלוֹא הִתְבּוֹנַנְתֶּם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ׃
23 הַיֹּשֵׁב עַל־חוּג הָאָרֶץ וְיוֹשְׁבֶיהָ כַּחֲגָבִים הַנּוֹטֶה כַדֹּק שָׁמַיִם וַיִּמְתְּחֵם כָּאֹהֶל לָשָׁבֶת׃
24 הַנּוֹתֵן רוֹזְנִים לְאָיִן שֹׁפְטֵי אֶרֶץ כְּתֹהוּ עָשָׂה׃* אַף בַּל־נִטָּעוּ אַף בַּל־זֹרָעוּ אַף בַּל־שֹׁרֶשׁ בָּאָרֶץ גִּזְעָם וְגַם נָשַׁב בָּהֶם וַיִּבָשׁוּ וּסְעָרָה כַּקַּשׁ תִּשָּׂאֵם׃
25 וְאֶל־מִי תְדַמְּיוּנִי וְאֶשְׁוֶה יֹאמַר קְדוֹשׁ׃* שְׂאוּ־מָרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי־בָרָא אֵלֶּה הַמּוֹצִיא בְמִסְפָּר צְבָאָם לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא מֵרֹב אוֹנִים וְאַמִּיץ כֹּחַ אִישׁ לֹא נֶעְדָּר׃
26 לָמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב וְתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל נִסְתָּרָה דַרְכִּי מֵיְהוָה וּמֵאֱלֹהַי מִשְׁפָּטִי יַעֲבוֹר׃
27 הֲלוֹא יָדַעְתָּ אִם־לֹא שָׁמָעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם יְהוָה בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יִיעַף וְלֹא יִגָּעַ אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ׃
28 נֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ וּלְאֵין אוֹנִים עָצְמַת יַרְבֶּה׃* יִיעֲפוּ וְיִגְעוּ נְעָרִים וּבַחוּרִים כָּשׁוֹל יִכָּשֵׁלוּ׃
29 וְקוֹיֵ יְהוָה יַחֲלִיפוּ כֹחַ יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים יָרוּצוּ וְלֹא יִיגָעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ׃
30 וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה בֹּרְאֵךְ יַעֲקֹב וְיֹצֶרְךָ יִשְׂרָאֵל אַל־תִּירָא כִּי־גְאַלְתִּיךָ קָרָאתִי בְשִׁמְךָ לִי־אָתָּה׃
31 כִּי־תַעֲבֹר בַּמַּיִם אִתְּךָ אָנֹכִי וּבַנְּהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּךָ כִּי־תֵלֵךְ בְּמוֹ־אֵשׁ לֹא תִכָּוֶה וְלֶהָבָה לֹא תַבְעִר־בָּךְ׃
32 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נָתַתִּי כָפְרְךָ מִצְרַיִם כּוּשׁ וּסְבָא תַּחְתֶּיךָ׃
33 מֵאָז יָקַרְתָּ בְעֵינַי נִכְבַּדְתָּ וַאֲנִי אֲהַבְתִּיךָ וְאֶתֵּן אָדָם תַּחְתֶּיךָ וּלְאֻמִּים תַּחַת נַפְשֶׁךָ׃
34 אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ אָנִי מִמַּזְרָח אָבִיא זַרְעֶךָ וּמִמַּעֲרָב אֲקַבֶּצֶךָּ׃
35 אֹמַר לַצָּפוֹן תֵּנִי וְלַתֵּימָן אַל־תִּכְלָאִי הָבִיאִי בָנַי מֵרָחוֹק וּבְנוֹתַי מִקְצֵה הָאָרֶץ׃
36 וְכֹל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף עֲשִׂיתִיו׃
37 הוֹצִיא עַם־עִוֵּר וְלָהֶם עֵינַיִם וְחֵרְשִׁים וְלָהֶם אָזְנָיִם׃
38 כָּל־הַגּוֹיִם נִקְבְּצוּ יַחְדָּו וְיֵאָסְפוּ לְאֻמִּים מִי בָהֶם יַגִּיד זֹאת וְאֶת־רִאשֹׁנוֹת יַשְׁמִיעֻנוּ יִתְּנוּ עֵדֵיהֶם וְיִצְדָּקוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיֹאמְרוּ אֱמֶת׃
39 אַתֶּם עֵדַי נְאֻם־יְהוָה וְעַבְדִּי אֲשֶׁר בָּחָרְתִּי לְמַעַן תֵּדְעוּ וְתַאֲמִינוּ לִי וְתָבִינוּ כִּי אֲנִי הוּא לְפָנַי לֹא־נוֹצַר אֵל וְאַחֲרַי לֹא יִהְיֶה׃
40 אֲנִי אֲנִי יְהוָה וְאֵין מִבַּלְעָדַי מוֹשִׁיעַ׃
41 אֲנִי הִגַּדְתִּי וְהוֹשַׁעְתִּי וְהַשְׁמַעְתִּי וְאֵין בָּכֶם זָר וְאַתֶּם עֵדַי נְאֻם־יְהוָה וַאֲנִי־אֵל׃
42 גַּם מִיּוֹם אֲנִי הוּא וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל אֶפְעַל וּמִי יְשִׁיבֶנָּה׃
43 כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאַלְכֶם קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם שִׁלַּחְתִּי בָבֶלָה וְהוֹרַדְתִּי בָרִחִים כֻּלָּם וְכַשְׂדִּים בָּאֳנִיּוֹת רִנָּתָם׃
44 אֲנִי יְהוָה קְדוֹשְׁכֶם בּוֹרֵא יִשְׂרָאֵל מַלְכְּכֶם׃
45 כֹּה אָמַר יְהוָה הַנֹּתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה׃
46 הַמּוֹצִיא רֶכֶב וְסוּס חַיִל וְעִזּוּז יַחְדָּו יִשְׁכְּבוּ בַּל־יָקוּמוּ דָּעֲכוּ כְּפִשְׁתָּה כָבוּ׃
47 זִכְרוּ־אֵלֶּה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל כִּי־עַבְדִּי אָתָּה יְצַרְתִּיךָ עֶבֶד־לִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל לֹא תִנָּשֶׁנִּי׃
48 מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃
49 רַנְּנוּ שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יְהוָה הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ פִּצְחוּ רִנָּה הָרִים יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי־גָאַל יְהוָה יַעֲקֹב וּבְיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאָר׃
50 כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאֲלֵךְ וְיֹצָרֵךְ מִבֶּטֶן אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה כֹל נוֹטֶה שָׁמַיִם לְבַדִּי רֹקַע הָאָרֶץ מִי אִתִּי׃
51 מֵפֵר אֹתוֹת בַּדִּים וְקֹסְמִים יְהוֹלֵל מֵשִׁיב חֲכָמִים אָחוֹר וְדַעְתָּם יְסַכֵּל׃
52 מֵקִים דְּבַר־עַבְדּוֹ וְעֲצַת מַלְאָכָיו יַשְׁלִים הָאֹמֵר לִירוּשָׁלִַם תּוּשָׁב וְלָעָרֵי יְהוּדָה תִּבָּנֶינָה וְחָרְבוֹתֶיהָ אֲקוֹמֵם׃
53 הָאֹמֵר לִמְצוֹלָה חָרְבִי וְאֶת־נַהֲרוֹתַיִךְ אוֹבִישׁ׃
54 הָאֹמֵר לְכוֹרֶשׁ רֹעִי וְכָל־חֶפְצִי יַשְׁלִם וְלֵאמֹר לִירוּשָׁלִַם תִּבָּנֶה וְהֵיכָל תִּוָּסֵד׃

פרק מ״ה.

1 כֹּה־אָמַר יְהוָה לִמְשִׁיחוֹ לְכוֹרֶשׁ* אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּי בִימִינוֹ לְרַד־לְפָנָיו גּוֹיִם וּמָתְנֵי מְלָכִים אֲפַתֵּחַ לִפְתֹּחַ לְפָנָיו דְּלָתַיִם וּשְׁעָרִים לֹא יִסָּגֵרוּ׃
2 אֲנִי לְפָנֶיךָ אֵלֵךְ וְהָרִים הַשְׁפֵּל אֲגַדֵּעַ דַּלְתוֹת נְחוּשָׁה אֲשַׁבֵּר וּבְרִיחֵי בַרְזֶל אֲגַדֵּעַ׃
3 וְנָתַתִּי לְךָ אוֹצְרוֹת חֹשֶׁךְ וּמַטְמוֹנֵי מִסְתָּרִים לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה הַקּוֹרֵא בִשְׁמֶךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
4 לְמַעַן עַבְדִּי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל בְּחִירִי וָאֶקְרָא לְךָ בִשְׁמֶךָ אֲכַנֶּךָּ וְלֹא יְדַעְתָּנִי׃
5 אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד זוּלָתִי אֵין אֱלֹהִים אֲאַזֶּרְךָ וְלֹא יְדַעְתָּנִי׃
6 לְמַעַן יֵדְעוּ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ וּמִמַּעֲרָבָהּ כִּי אֶפֶס בִּלְעָדָי אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד׃
7 יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא רָע אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה כָל־אֵלֶּה׃
8 הַרְעִיפוּ שָׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁחָקִים יִזְּלוּ צֶדֶק תִּפְתַּח הָאָרֶץ וְיִפְרוּ יִשְׁעָה וְצֶדֶק יַצְמִיחוּ יַחְדָּו אֲנִי יְהוָה בְּרָאתִיו׃
9 הוֹי רָב אֹתוֹ יֹצְרוֹ חֶרֶשׂ עִם חַרְשֵׂי אֲדָמָה הַאֹמֶר חֹמֶר לְיוֹצְרוֹ מַה־תִּפְעָל וּפָעֳלְךָ אֵין יָדַיִם לָךְ׃
10 הוֹי אֹמֵר לְאָב מַה־תּוֹלִיד וְלָאִשָּׁה מַה־חוֹלָלְתְּ׃
11 כֹּה אָמַר יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְיֹצְרוֹ הֲאוֹתִיּוֹת תִּשְׁאָלוּנִי עַל־בָּנַי וְעַל־פֹּעַל יָדַי תְּצַוּוּנִי׃
12 אֲנִי עָשִׂיתִי אֶרֶץ וְאָדָם עָלֶיהָ בָּרָאתִי אֲנִי יָדַי נָטוּ שָׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם צִוִּיתִי׃
13 אֲנִי הֵעִירֹתִיהוּ בְצֶדֶק וְכָל־דְּרָכָיו אִישָּׁר הוּא יִבְנֶה עִירִי וְגָלוּתִי יְשַׁלַּח לֹא בִמְחִיר וְלֹא בְשֹׁחַד אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
14 כֹּה אָמַר יְהוָה יְגִיעַ מִצְרַיִם וְסֹחַר כּוּשׁ וּסְבָאִים אַנְשֵׁי מִדָּה עָלַיִךְ יַעֲבֹרוּ וְלָךְ יִהְיוּ אַחֲרַיִךְ בְּזִקִים יַעֲבֹרוּ וְלָךְ יִשְׁתַּחֲווּ אֵלַיִךְ יִתְפַּלָּלוּ אַךְ בָּךְ אֵל וְאֵין עוֹד אֶפֶס אֱלֹהִים׃
15 אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ׃
16 בֹּשׁוּ וְגַם־נִכְלְמוּ כֻלָּם יַחְדָּו הָלְכוּ בְכִלָּמוֹן חָרָשֵׁי צִירִים׃
17 יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תֵבֹשׁוּ וְלֹא תִכָּלְמוּ עֲדֵי נֵצַח׃
18 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם הוּא הָאֱלֹהִים יֹצֵר הָאָרֶץ וְעֹשֵׂהוּ הוּא כֹנְנָהּ לֹא־תֹהוּ בְרָאָהּ לָשֶׁבֶת יְצָרָהּ אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד׃
19 לֹא בַסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי בִּמְקוֹם אֶרֶץ חֹשֶׁךְ לֹא אָמַרְתִּי לְזֶרַע יַעֲקֹב תֹּהוּ בַקֻּשׁוּנִי אֲנִי יְהוָה דֹּבֵר צֶדֶק מַגִּיד מֵישָׁרִים׃
20 הִקָּבְצוּ וָבֹאוּ נִגְּשׁוּ יַחְדָּו פְּלֵטֵי הַגּוֹיִם לֹא יָדְעוּ הָרִים עֵץ פִּסְלָם וּמִתְפַּלְלִים אֶל־אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ׃
21 הַגִּידוּ וְהַקְרִיבוּ אַף יִוָּעֲצוּ יַחַד מִי הִשְׁמִיעַ זֹאת מֵאָז מִקֶּדֶם הֶגִידָהּ הֲלֹא אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד אֱלֹהַּ צַדִּיק וּמוֹשִׁיעַ אֵין זוּלָתִי׃
22 פְּנוּ אֵלַי וְהִוָּשְׁעוּ כָּל־אַפְסֵי אָרֶץ כִּי אֲנִי אֵל וְאֵין עוֹד׃
23 בִּי נִשְׁבָּעְתִּי יָצָא מִפִּי צֶדֶק דָּבָר וְלֹא יָשׁוּב כִּי־לִי תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן׃
24 אַךְ בַּיהוָה יֹאמַר־לִי צְדָקוֹת וָעֹז עָדָיו יָבוֹא וְיֵבֹשׁוּ כָּל־הַנֶּאֱבָרִים בּוֹ׃
25 בַּיהוָה יִצְדַּק וְיִתְהַלְלוּ כָּל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃

ישראל יאמרנא: אשרי כל יראי יהוה ההלכים בדרכיו:
ו יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך: אשתך כגפן פריה
ז בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך: הנה
כי כן יברך גבר יראי יהוה: יברכך יהוה מציון וראה
ט בטוב ירושלים כל ימי חייך: וראה בנים לבניך שלום
על ישראל:

מזמור קכ"ט.

א שיר המעלות רבת צרוני מנעורי יאמרנא נא ישראל:
ב רבת צרוני מנעורי גם לא יכלו לי: על גבי חרשו חורשים
ג האריכו למענותם: יהוה צדיק קצץ עבותי רשעים:
ד יבשו וסגו אחור כל שנאי ציון: יהיו כחציר גגות שקדמת
ה שלף ויבש: שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר: ולא
אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם
יהוה:

מזמור קל"א.

א שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה: אדני שמעה
ב בקולי תהיינה אזניך קשובות לקול תחנוני: אם עונות
ג תשמר יה אדני מי יעמוד: כי עמך הסליחה למען תורא:
ד קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי: נפשי לאדני
ה משומרים לבקר שומרים לבקר: יחל ישראל אל יהוה
כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות: והוא יפדה את
ישראל מכל עונותיו:

מזמור קל"ב.

א שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל ענותו: אשר נשבע
ב ליהוה נדר לאביר יעקב: אם אבא באהל ביתי אם אעלה
ג על ערש יצועי: אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה:
ד עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב: הנה
שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער: נבואה למשכנותיו
נשתחוה להדם רגליו: קומה יהוה למנוחתך אתה וארון
עזך: כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו: בעבור דוד עבדך
אל תשב פני משיחך: נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב
מנה מפרי בטנך אשית לכסא לך: אם ישמרו בניך בריתי
ועדותי זו אלמדם גם בניהם עדי עד יושבים לכסא לך:
כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו: זאת מנוחתי עדי עד
פה אשב כי אותיה: צידה אברך טרפה אשביע לחם:
כהניה אלביש ישע ואסידיה הרנן ירננו: שם אצמיח קרן
לדוד ערכתי נר למשיחי: אויביו אלביש בשת ועליו יציץ
נזרו:

מזמור קל"ג.

א שיר המעלות הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם
ב יחד: כשמן על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד
ג על פי מדותיו: כטל חרמון שיורד על הרי ציון כי שם
צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם:

מזמור קל"ד.

א הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העומדים בבית יהוה
ב בלילות: שאו ידיכם קדש וברכו את יהוה: יברכך יהוה
מציון עושה שמים וארץ:

מזמור קל"ה.

א הללויה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה: שעומדים
ב בבית יהוה בחצרות בית אלהינו: הללויה כי טוב יהוה
זמרו לשמו כי נעים: כי יעקב בחר לו יה לסגלתו:
ד כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים:
ה כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים בארץ בימים וכל
ו תהומות: מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר
עשה מוציא רוח מאוצרותיו: אשר הכה בכורי מצרים
ז מאדם עד בהמה: שלח אתות ומופתים בתוכך מצרים
ח בפרעה ובכל עבדיו: אשר הכה גוים רבים והרג מלכים
ט עצומים: לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל
י ממלכות כנען: ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו:
יא יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר: כי ידין יהוה
יב עמו ועל עבדיו יתנחם: עצבי הגוים כסף וזהב מעשה
יג ידי אדם: פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
יד אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם: כמוהם
יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: בית ישראל ברכו את
יהוה בית אהרן ברכו את יהוה: בית הלוי ברכו את יהוה
יראי יהוה ברכו את יהוה: ברוך יהוה מציון שכן
ירושלים הללויה:

מזמור קל"ו.

א הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: הודו לאלהי
ב האלהים כי לעולם חסדו: הודו לאדוני האדונים כי
ג לעולם חסדו: לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם
ד חסדו: לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו: לרוקע
ה הארץ על המים כי לעולם חסדו: לעשה אורים גדלים
ו כי לעולם חסדו: את השמש לממשלת ביום כי לעולם
ז חסדו: את ירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם
ח חסדו: למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו:
ט ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו: ביד חזקה
י ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו: לגזר ים סוף לגזרים כי
יא לעולם חסדו: והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו:
יב ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו: למוליך
יג עמו במדבר כי לעולם חסדו: למכה מלכים גדלים כי
יד לעולם חסדו: ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו:
לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו: ולעוג מלך הבשן
טו כי לעולם חסדו: ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו:
נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו: שבשפלנו זכר
יז לנו כי לעולם חסדו: ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו:
יח נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו: הודו לאל השמים
יט כי לעולם חסדו:

מזמור קל"ז.

א על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
ב על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו: כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותולליו שמחה שירו לנו משיר ציון:
ד איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר: אם אשכחך
ה ירושלים תשכח ימיני: תדבק לשוני לחכי אם לא
אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי:
ז זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו
ח עד היסוד בה: בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את
ט גמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל
הסלע:

מזמור קל"ח.

א לדוד אודך בכל לבב נגד אלהים אזמרך: אשתחוה אל
היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי
הגדלת על כל שמך אמרתך: ביום קראתי ותענני תרהבני
ד בנפשי עוז: יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי
ה פיך: וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה: כי רם
יהוה ושפל יראה וגבה מרחוק ידע: אם אלך בקרב
צרה תחיני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך:
ח יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל
תרף:

מזמור קל"ט.

א למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע: אתה ידעת
ב שבתי וקומי בנת לרעי מרחוק: ארחי ורבעי זרית וכל
ג דרכי הסכנתה: כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה:
ד אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה: פלאית דעת ממני
ה נשגבה לא אוכל לה: אנה אלך מרוחך ואנה מפניך
ו אברח: אם אסק שמים שם אתה אם אצע שאול הנך:
ז אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים: גם שם ידך תנחני
ח ותאחזני ימינך: ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני:
ט גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה
י כאורה: כי אתה קנית כליותי תסכני בבטן אמי: אודך
על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד:
יב לא נכחד עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות
יג ארץ: גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים
יצרו ולו אחד בהם: ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו
טו ראשיהם: אספרם מחול ירבון עודי עמך: אם תקטל
יז אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני: אשר אמרי למרמה
יח נשוא לשוא עריך: הלא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך
יט אתקוטט: תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי:
כ חקרני אלהים ודע לבבי בחנני ודע שרעפי: וראה אם
כא דרך עצב בי ונחני בדרך עולם:

מזמור קמ'.

א למנצח מזמור לדוד: חלצני יהוה מאדם רע מאיש
ב חמסים תנצרני: אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו
ג מלחמות: שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת
ד שפתימו סלה: שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים
ה תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי: טמנו גאים פח לי
ו ועבותים פרשו רשת לידי מעגל שתו לי סלה: אמרתי
ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני: יהוה אדני
עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק: אל תתן יהוה
מאויי רשע זמתו אל תפק ירומו סלה: ראש מסביבי
יא עמל שפתימו יכסמו עליהם: ישפך גחלים עליהם
יב במכמרות יפילם בבלי יקומו: איש לשון אל יכון
יג בארץ רע לאיש חמס יצודנו למדחפות: ידעתי כי
יד יעשה יהוה דין עניים משפט אביונים: אך צדיקים
טו יודו לשמך ישבו ישרים את פניך:

מזמור קמ"א.

א מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה לקולי
ב בקראי תכון קטרת כמנחת ערב משאת כפי: שמה יהוה
ג שמרה לפי נצר על דלתות שפתי: אל תט לבבי לדבר
ד דברי רע לעולל פעלי און ואל אכל במנעמיהם: יכני
צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל ינבל ראשי כי עוד
ה תפלתי ברעותיהם: נשמטו בידי סלעי שפטיהם ושמעו
ו כי נעמו: כפלח אדמה בקע על גבי פזרו לפי שאול:
ז כי אליך יהוה אדני עיני בך חסיתי אל תערה נפשי:
ח שמרני מידי פח יקשו לי ומוקשות פעלי און: יפלו
ט ברשתיו רשעים יחד אנכי עד אשר אמלט:

מזמור קמ"ב.

א משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה: קולי אל יהוה
ב אזעק קולי אל יהוה אתחנן: אשפך לפניו שיחי צרתי
ג לפניו אגיד: בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי
ד בארח זו אהלך טמנו פח לי: הבט ימין וראה ואין לי
ה מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: זעקתי אליך
יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים: הקשיבה
ז אל רנתי כי דללתי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני:
ח הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתירו
צדיקים כי תגמל עלי:

מזמור קמ"ג.

א מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוניי
ב באמונתך ענני בצדקתך: ואל תבא במשפט את עבדך
ג כי לא יצדק לפניך כל חי: כי רדף אויב נפשי דכא
ד לארץ חיתי הושיבני כמתי עולם: ותתעטף עלי רוחי
ה בקרבי תשם לבבי: זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל
ו פעלך במעשה ידיך אפרש: פרשתי ידי אליך נפשי
ז כארץ עיפה לך סלה: מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל
ח תסתר פניך ממני ואמשלה יורדי בור: השמיעני בבקר
חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך
ט נשאתי נפשי: הצילני מאויבי יהוה אליך כסתרתי:
י למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טובה תנחני
יא בארץ מישור: למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא
יב מצרה נפשי: ובחסדך תצמית צוררי ואבדת כל צרי
יג נפשי כי אני עבדך:

מזמור קמ"ד.

א לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי
ב למלחמה: חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני
ג ובו חסיתי דובר עמים תחתי: יהוה מה אדם ותדעהו
ד בן אנוש ותחשבהו: אדם להבל דמה ימיו כצל עובר:
ה יהוה הט שמיך וירד גע בהרים ויעשנו: ברק ופזר
ו איביהם חציך וחשמם: שלח ידיך ממרום פצני ונצלני
ז ממים רבים מיד בני נכר: אשר פיהם דבר שוא וימינם
ח ימין שקר: אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור
ט אזמרה לך: הנותן תשועה למלכים פותה את דוד עבדו
י מחרב רעה: פצני ונצלני מיד בני נכר אשר פיהם דבר
יא שוא וימינם ימין שקר: אשר בניהם כנטעים מגדלים
בנותיהם כזוית מחטבות תבנית היכל: מזנינו מלאים
יג מפיק מצאן מרבבות באלפינו: אלופינו מסבלים אין
פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותינו: אשרי העם
טו שכך לו אשרי העם שיהוה אלהיו:

מזמור קמ"ה.

א תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם
ב ועד: בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד:
ג גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור
ד ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי
ה נפלאותיך אשיחה: ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך
ו אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון
ורחום יהוה ארך אפים וגדול חסד: טוב יהוה לכל
ח ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך
ט יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו:
י להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו:
יא מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודר:
יב סומך יהוה לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים: עיני
יג כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו:
יד פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה בכל
טו דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל קוראיו לכל
יז אשר יקראוהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם
יח ישמע ויושיעם: שומר יהוה את כל אהביו ואת כל
יט הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר
כ שם קדשו לעולם ועד:

מזמור קמ"ו.

א הללויה הללי נפשי את יהוה: אהללה יהוה בחיי
ב אזמרה לאלהי בעודי: אל תבטחו בנדיבים בבן אדם
ג שאין לו תשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא
ד אבדו עשתנותיו: אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על
ה יהוה אלהיו: עושה שמים וארץ את הים ואת כל
ו אשר בם השמר אמת לעולם: עושה משפט לעשוקים
ז נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים: יהוה פקח
ח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים: יהוה
שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים
ט יעות: ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

מזמור קמ"ז.

א הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה:
ב בונה ירושלים יהוה נדחי ישראל יכנס: הרופא
ג לשבורי לב ומחבש לעצבותם: מונה מספר לכוכבים
ד לכלם שמות יקרא: גדול אדנינו ורב כח לתבונתו אין
ה מספר: מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ:
ו עננו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור: המכסה
ז שמים לארץ מטר המצמיח הרים חציר: נותן לבהמה
ח לחמה לבני ערב אשר יקראו: לא בגבורת הסוס יחפץ
ט לא בשוקי האיש ירצה: רוצה יהוה את יראיו את
י המיחלים לחסדו: שבחי ירושלים את יהוה הללי
יא אלהיך ציון: כי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך:
יב השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך: השלח אמרתו
יג ארץ עד מהרה ירוץ דברו: נותן שלג כצמר כפור
יד כאפר יפזר: משליך קרחו כפתים לפני קרתו יעמוד:
טו ישלח דברו וימסם ינשב רוחו יזלו מים: מגיד דברו
יז ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: לא עשה כן לכל גוי
יח ומשפטים בל ידעום הללויה:

מזמור קמ"ח.

א הללויה הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים:
ב הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו: הללוהו שמש
ג וירח הללוהו כל כוכבי אור: הללוהו שמי השמים
ד והמים אשר מעל השמים: יהללו את שם יהוה כי הוא
ה צוה ונבראו: ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור:
ו הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהומות: אש
ז וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו: ההרים וכל
ח גבעות עץ פרי וכל ארזים: החיה וכל בהמה רמש
ט וצפור כנף: מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי
י ארץ: בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים: יהללו
את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים:
יא וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם
יב קרבו הללויה:

מזמור קמ"ט.

א הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים:
ב ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם: יהללו
ג שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו: כי רוצה יהוה בעמו
ד יפאר ענוים בישועה: יעלזו חסידים בכבוד ירננו על
ה משכבותם: רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם:
ו לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים: לאסר מלכיהם
ז בזקים וידיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט כתוב
ח הדר היא לכל חסידיו הללויה:

מזמור קנ'.

א הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו
ב בגבורתיו הללוהו כרב קדש גדלו: הללוהו בתקע שופר
ג הללוהו בנבל וכנור: הללוהו בתף ומחול הללוהו
ד במנים ועוגב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
ה תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

ב בְּנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר שִׁירוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
ג שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל׃ ד תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר
בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃ ה כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפַּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
ו עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי
אֶשְׁמָע׃ ז הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעְבֹרְנָה׃ ח בַּצָּרָה
קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֱנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל־מֵי מְרִיבָה סֶלָה׃
ט שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע לִי׃ י לֹא־יִהְיֶה בְךָ
אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר׃ יא אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ יב וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי
וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי׃ יג וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִרוּת לִבָּם יֵלְכוּ
בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃ יד לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃
טו כִּמְעַט אֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל־צָרָיו אָשִׁיב יָדִי׃ טז מְשַׂנְאֵי יְהוָה
יְכַחֲשׁוּ־לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם׃ יז וַיַּאֲכִלֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר
דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ׃

תהלים פ׳.

א לַמְנַצֵּחַ עַל־שֹׁשַׁנִּים עֵדוּת לְאָסָף מִזְמוֹר׃ ב רֹעֵה יִשְׂרָאֵל
הַאֲזִינָה נֹהֵג כַּצֹּאן יוֹסֵף יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה׃ ג לִפְנֵי אֶפְרַיִם
וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת־גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישָׁעָה לָנוּ׃ ד אֱלֹהִים
הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ ה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד־מָתַי
עָשַׁנְתָּ בִּתְפִלַּת עַמֶּךָ׃ ו הַאֲכַלְתָּמוֹ לֶחֶם דִּמְעָה וַתַּשְׁקֵמוֹ דְמָעוֹת
שָׁלִישׁ׃ ז תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ וְאֹיְבֵינוּ יִלְעֲגוּ לָמוֹ׃ ח אֱלֹהִים
צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ ט גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ
תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֶהָ׃ י פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֶשׁ שָׁרָשֶׁיהָ וַתְּמַלֵּא
אָרֶץ׃ יא כִּסּוּ הָרִים צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי־אֵל׃ יב תְּשַׁלַּח קְצִירָהּ עַד־יָם
וְאֶל־נָהָר יונקותיה׃ יג לָמָּה פָרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָסְפוּהָ כָּל־עֹבְרֵי דָרֶךְ׃
יד יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה׃ טו אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב־נָא
הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת׃ טז וְכַנָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ
וְעַל־בֵּן אִמַּצְתָּה לָּךְ׃ יז שְׂרוּפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ
יאבֵדוּ׃ יח תְּהִי יָדְךָ עַל־אִישׁ יְמִינֶךָ עַל־בֶּן־אָדָם אִמַּצְתָּה לָּךְ׃
יט וְלֹא־נָסוֹג מִמֶּךָּ תְּחַיֵּנוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא׃ כ יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת
הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה

7 פתחו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם
ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד*
יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה:
8 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
ויבוא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד
9 יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:*
10 יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר
אף תכון תבל בל תמוט: אתה יהוה תשמרם
תנצרנו מן הדור זו לעולם: הוא יהוה
11 אלהים בכל הארץ משפטיו ועל כל הגוים
12 אויביו: הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו:*
13 מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב:
14 נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה:
15 סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו:*
16 עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם:
17 פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם:
18 צעקו וייהוה שמע ומכל צרותם הצילם:
19 קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע:
20 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה:
21 שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה:
22 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו:
23 פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו:

כה.

1 לדוד אליך יהוה נפשי אשא: אלהי בך
2 בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי:
3 גם כל קויך לא יבושו יבשו הבגדים ריקם:
4 דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני:
5 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי
6 אותך קויתי כל היום: זכר רחמיך יהוה
7 וחסדיך כי מעולם הם: חטאות נעורי ופשעי
אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למענ טובך
8 יהוה: טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים
9 בדרך: ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים
10 דרכו: כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי
11 בריתו ועדותיו: למען שמך יהוה וסלחת
12 לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא יהוה
13 יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין וזרעו
14 יירש ארץ: סוד יהוה ליראיו וברית להודיעם:
15 עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי:
16 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: צרות
17 לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ראה
18 עניי ועמלי וסלח לכל חטאותי: ראה אויבי
19 כי רבו ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי
והצילני אל אבוש כי חסיתי בך: תם וישר
21 ינצרוני כי קויתיך: פדה אלהים את ישראל
מכל צרותיו:

כו.

1 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמתי וביהוה
2 בטחתי לא אמעד: בחנני יהוה ונסני צרפה
3 כליותי ולבי: כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי
4 באמתך: לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים
5 לא אבוא: שנאתי קהל מרעים ועם רשעים
6 לא אשב: ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את
7 מזבחך יהוה: להשמיע בקול תודה ולספר
8 כל נפלאותיך: יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום
9 משכן כבודך: אל תאסף עם חטאים נפשי
10 ועם אנשי דמים חייי: אשר בידיהם זמה
11 וימינם מלאה שחד: ואני בתמתי אני פדני
12 וחנני: רגלי עמדה במישור במקהלים אברך
את יהוה:

כז.

1 לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה
2 מעוז חיי ממי אפחד: בקרב עלי מרעים
לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו
3 ונפלו: אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי
4 אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח:
אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי
בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה
5 ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה
יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה
ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה
באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה:
7 שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני: לך אמר
לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש: אל
תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי
אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי
ואמי עזבוני ויהוה יאספני: הורני יהוה דרכך
ונחני באורח מישור למען שוררי: אל תתנני
בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס:
13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים:
14 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:

כח.

1 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני
פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור:
2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי
3 אל דביר קדשך: אל תמשכני עם רשעים
ועם פעלי און דוברי שלום עם רעיהם ורעה
4 בלבבותם: תן להם כפעלם וכרעת מעלליהם
כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם:
5 כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה
6 ידיו יהרסם ולא יבנם: ברוך יהוה כי שמע
7 קול תחנוני: יהוה עזי ומגני בו בטח לבי
ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו:
8 יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא:
9 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם
ונשאם עד העולם:

כט.

1 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה
2 כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו
3 ליהוה בהדרת קדש: קול יהוה על המים
אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים:
4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: קול יהוה
5 שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון:
6 וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים:
7 קול יהוה חצב להבות אש: קול יהוה יחיל
8 מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה
יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר
9 כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך
10 לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את
עמו בשלום:

ל.

1 מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך יהוה
כי דליתני ולא שמחת אויבי לי: יהוה אלהי
3 שועתי אליך ותרפאני: יהוה העלית מן שאול
נפשי חייתני מיורדי בור: זמרו ליהוה חסידיו
5 והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו
ערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי
6 בל אמוט לעולם: יהוה ברצונך העמדתה
לגבי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך
יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצעי
ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך:
10 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: הפכת
מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה:
13 למען יזמרך כבוד ולא ידום יהוה אלהי לעולם
אודך:

לא.

1 למנצח שיר לדוד: בך יהוה חסיתי אל אבושה
2 לעולם בצדקתך פלטני: הטה אלי אזנך מהרה
3 הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות
4 להושיעני: כי סלעי ומצודתי אתה ולמען
5 שמך תנחני ותנהלני: תוציאני מרשת זו
6 טמנו לי כי אתה מעוזי: בידך אפקיד רוחי
7 פדית אותי יהוה אל אמת: שנאתי השמרים
8 הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי: אגילה
ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת
9 בצרות נפשי: ולא הסגרתני ביד אויב העמדת
10 במרחב רגלי: חנני יהוה כי צר לי עששה
11 מכעס עיני נפשי ובטני: כי כלו ביגון חייי
ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמותי עששו:
12 מכל צוררי הייתי חרפה ולשכני ופחד למכריי
13 רואי בחוץ נדדו ממני: נשכחתי כמת מלב
14 הייתי ככלי אובד: כי שמעתי דבת רבים מגור
מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו:
15 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה:
16 בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי:
17 האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך:
18 יהוה אל אבוש כי קראתיך יבשו רשעים
19 ידמו לשאול: תאלמנה שפתי שקר הדוברות
על צדיק עתק גאוה ובוז: מה רב טובך אשר
צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם:
21 תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם
בסכה מריב לשונות: ברוך יהוה כי הפליא
חסדו לי בעיר מצור:
23 ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן
שמעת קול תחנוני בשועי אליך: אהבו את
יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על
יתר עושה גאוה: כל המיחלים ליהוה חזקו
ויאמץ לבבכם:

לב.

1 לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה:
2 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו
3 רמיה: כי החרשתי בלו עצמותי בשאגתי כל
4 היום: כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך
5 לשדי בחרבני קיץ סלה: חטאתי אודיעך
ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי
6 ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: על זאת
יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף
7 מים רבים אליו לא יגיעו: אתה סתר לי מצר
תצרני רני פלט תסובבני סלה:
8 אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך
9 עיני: אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג
10 עדיו לבלום בל קרב אליך: רבים מכאובים
11 לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו: שמחו
ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

לג.

1 רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה:
2 הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו:
3 שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה:
4 כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה:
5 אוהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ:
6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם:
7 כנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות:
8 ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי
9 תבל: כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד:
10 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים:
11 עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר
12 ודר: אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר
13 לנחלה לו: יהוה משמים השקיף ראה את כל
14 בני אדם: ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי
15 הארץ: היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם:
16 אין המלך נושעברב חיל גבור לא ינצל ברב
17 כח: שקר הסוס לתשועה ובשפע חילו לא
18 ימלט: הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים
19 לחסדו: להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב:
20 נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא:
21 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו:
22 יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך:

לד.

1 לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך וינרשהו
2 וילך: אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו
3 בפי: ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים
4 ויישמחו: גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו
5 יחדו: דרשתי את יהוה וענני ומכל מגורותי
6 הצילני: הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו:
7 זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו:
8 חונה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם:
9 טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו:
10 יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו:
11 כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל
12 טוב: לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם:
13 מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב:
14 נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה:
15 סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו:
16 עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם:
17 פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם:
18 צעקו וייהוה שמע ומכל צרותם הצילם:
19 קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע:
20 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה:
21 שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה:
22 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו:
23 פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו:

כה.

1 לדוד אליך יהוה נפשי אשא: אלהי בך
2 בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי:
3 גם כל קויך לא יבושו יבשו הבגדים ריקם:
4 דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני:
5 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי
6 אותך קויתי כל היום: זכר רחמיך יהוה
7 וחסדיך כי מעולם הם: חטאות נעורי ופשעי
אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למענ טובך
8 יהוה: טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים
9 בדרך: ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים
10 דרכו: כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי
11 בריתו ועדותיו: למען שמך יהוה וסלחת
12 לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא יהוה
13 יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין וזרעו
14 יירש ארץ: סוד יהוה ליראיו וברית להודיעם:
15 עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי:
16 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: צרות
17 לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ראה
18 עניי ועמלי וסלח לכל חטאותי: ראה אויבי
19 כי רבו ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי
והצילני אל אבוש כי חסיתי בך: תם וישר
21 ינצרוני כי קויתיך: פדה אלהים את ישראל
מכל צרותיו:

כו.

1 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמתי וביהוה
2 בטחתי לא אמעד: בחנני יהוה ונסני צרפה
3 כליותי ולבי: כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי
4 באמתך: לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים
5 לא אבוא: שנאתי קהל מרעים ועם רשעים
6 לא אשב: ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את
7 מזבחך יהוה: להשמיע בקול תודה ולספר
8 כל נפלאותיך: יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום
9 משכן כבודך: אל תאסף עם חטאים נפשי
10 ועם אנשי דמים חייי: אשר בידיהם זמה
11 וימינם מלאה שחד: ואני בתמתי אני פדני
12 וחנני: רגלי עמדה במישור במקהלים אברך
את יהוה:

כז.

1 לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה
2 מעוז חיי ממי אפחד: בקרב עלי מרעים
לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו
3 ונפלו: אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי
4 אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח:
אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי
בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה
5 ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה
יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה
ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה
באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה:
7 שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני: לך אמר
לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש: אל
תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי
אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי
ואמי עזבוני ויהוה יאספני: הורני יהוה דרכך
ונחני באורח מישור למען שוררי: אל תתנני
בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס:
13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים:
14 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:

כח.

1 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני
פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור:
2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי
3 אל דביר קדשך: אל תמשכני עם רשעים
ועם פעלי און דוברי שלום עם רעיהם ורעה
4 בלבבותם: תן להם כפעלם וכרעת מעלליהם
כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם:
5 כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה
6 ידיו יהרסם ולא יבנם: ברוך יהוה כי שמע
7 קול תחנוני: יהוה עזי ומגני בו בטח לבי
ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו:
8 יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא:
9 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם
ונשאם עד העולם:

כט.

1 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה
2 כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו
3 ליהוה בהדרת קדש: קול יהוה על המים
אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים:
4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: קול יהוה
5 שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון:
6 וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים:
7 קול יהוה חצב להבות אש: קול יהוה יחיל
8 מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה
יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר
9 כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך
10 לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את
עמו בשלום:

ל.

1 מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך יהוה
כי דליתני ולא שמחת אויבי לי: יהוה אלהי
3 שועתי אליך ותרפאני: יהוה העלית מן שאול
נפשי חייתני מיורדי בור: זמרו ליהוה חסידיו
5 והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו
ערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי
6 בל אמוט לעולם: יהוה ברצונך העמדתה
לגבי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך
יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצעי
ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך:
10 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: הפכת
מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה:
13 למען יזמרך כבוד ולא ידום יהוה אלהי לעולם
אודך:

לא.

1 למנצח שיר לדוד: בך יהוה חסיתי אל אבושה
2 לעולם בצדקתך פלטני: הטה אלי אזנך מהרה
3 הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות
4 להושיעני: כי סלעי ומצודתי אתה ולמען
5 שמך תנחני ותנהלני: תוציאני מרשת זו
6 טמנו לי כי אתה מעוזי: בידך אפקיד רוחי
7 פדית אותי יהוה אל אמת: שנאתי השמרים
8 הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי: אגילה
ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת
9 בצרות נפשי: ולא הסגרתני ביד אויב העמדת
10 במרחב רגלי: חנני יהוה כי צר לי עששה
11 מכעס עיני נפשי ובטני: כי כלו ביגון חייי
ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמותי עששו:
12 מכל צוררי הייתי חרפה ולשכני ופחד למכריי
13 רואי בחוץ נדדו ממני: נשכחתי כמת מלב
14 הייתי ככלי אובד: כי שמעתי דבת רבים מגור
מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו:
15 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה:
16 בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי:
17 האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך:
18 יהוה אל אבוש כי קראתיך יבשו רשעים
19 ידמו לשאול: תאלמנה שפתי שקר הדוברות
על צדיק עתק גאוה ובוז: מה רב טובך אשר
צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם:
21 תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם
בסכה מריב לשונות: ברוך יהוה כי הפליא
חסדו לי בעיר מצור:
23 ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן
שמעת קול תחנוני בשועי אליך: אהבו את
יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על
יתר עושה גאוה: כל המיחלים ליהוה חזקו
ויאמץ לבבכם:

לב.

1 לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה:
2 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו
3 רמיה: כי החרשתי בלו עצמותי בשאגתי כל
4 היום: כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך
5 לשדי בחרבני קיץ סלה: חטאתי אודיעך
ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי
6 ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: על זאת
יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף
7 מים רבים אליו לא יגיעו: אתה סתר לי מצר
תצרני רני פלט תסובבני סלה:
8 אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך
9 עיני: אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג
10 עדיו לבלום בל קרב אליך: רבים מכאובים
11 לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו: שמחו
ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

לג.

1 רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה:
2 הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו:
3 שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה:
4 כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה:
5 אוהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ:
6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם:
7 כנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות:
8 ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי
9 תבל: כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד:
10 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים:
11 עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר
12 ודר: אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר
13 לנחלה לו: יהוה משמים השקיף ראה את כל
14 בני אדם: ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי
15 הארץ: היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם:
16 אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב
17 כח: שקר הסוס לתשועה ובשפע חילו לא
18 ימלט: הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים
19 לחסדו: להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב:
20 נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא:
21 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו:
22 יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך:

לד.

1 לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך וינרשהו
2 וילך: אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו
3 בפי: ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים
4 ויישמחו: גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו
5 יחדו: דרשתי את יהוה וענני ומכל מגורותי
6 הצילני: הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו:
7 זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו:
8 חונה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם:
9 טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו:
10 יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו:
11 כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל
12 טוב: לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם:
13 מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב:
14 נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה:
15 סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו:
16 עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם:
17 פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם:
18 צעקו וייהוה שמע ומכל צרותם הצילם:
19 קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע:
20 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה:
21 שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה:
22 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו:
23 פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו:

כה.

1 לדוד אליך יהוה נפשי אשא: אלהי בך
2 בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי:
3 גם כל קויך לא יבושו יבשו הבגדים ריקם:
4 דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני:
5 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי
6 אותך קויתי כל היום: זכר רחמיך יהוה
7 וחסדיך כי מעולם הם: חטאות נעורי ופשעי
אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למענ טובך
8 יהוה: טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים
9 בדרך: ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים
10 דרכו: כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי
11 בריתו ועדותיו: למען שמך יהוה וסלחת
12 לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא יהוה
13 יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין וזרעו
14 יירש ארץ: סוד יהוה ליראיו וברית להודיעם:
15 עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי:
16 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: צרות
17 לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ראה
18 עניי ועמלי וסלח לכל חטאותי: ראה אויבי
19 כי רבו ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי
והצילני אל אבוש כי חסיתי בך: תם וישר
21 ינצרוני כי קויתיך: פדה אלהים את ישראל
מכל צרותיו:

כו.

1 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמתי וביהוה
2 בטחתי לא אמעד: בחנני יהוה ונסני צרפה
3 כליותי ולבי: כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי
4 באמתך: לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים
5 לא אבוא: שנאתי קהל מרעים ועם רשעים
6 לא אשב: ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את
7 מזבחך יהוה: להשמיע בקול תודה ולספר
8 כל נפלאותיך: יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום
9 משכן כבודך: אל תאסף עם חטאים נפשי
10 ועם אנשי דמים חייי: אשר בידיהם זמה
11 וימינם מלאה שחד: ואני בתמתי אני פדני
12 וחנני: רגלי עמדה במישור במקהלים אברך
את יהוה:

כז.

1 לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה
2 מעוז חיי ממי אפחד: בקרב עלי מרעים
לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו
3 ונפלו: אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי
4 אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח:
אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי
בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה
5 ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה
יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה
ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה
באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה:
7 שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני: לך אמר
לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש: אל
תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי
אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי
ואמי עזבוני ויהוה יאספני: הורני יהוה דרכך
ונחני באורח מישור למען שוררי: אל תתנני
בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס:
13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים:
14 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:

כח.

1 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני
פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור:
2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי
3 אל דביר קדשך: אל תמשכני עם רשעים
ועם פעלי און דוברי שלום עם רעיהם ורעה
4 בלבבותם: תן להם כפעלם וכרעת מעלליהם
כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם:
5 כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה
6 ידיו יהרסם ולא יבנם: ברוך יהוה כי שמע
7 קול תחנוני: יהוה עזי ומגני בו בטח לבי
ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו:
8 יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא:
9 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם
ונשאם עד העולם:

כט.

1 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה
2 כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו
3 ליהוה בהדרת קדש: קול יהוה על המים
אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים:
4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: קול יהוה
5 שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון:
6 וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים:
7 קול יהוה חצב להבות אש: קול יהוה יחיל
8 מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה
יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר
9 כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך
10 לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את
עמו בשלום:

ל.

1 מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך יהוה
כי דליתני ולא שמחת אויבי לי: יהוה אלהי
3 שועתי אליך ותרפאני: יהוה העלית מן שאול
נפשי חייתני מיורדי בור: זמרו ליהוה חסידיו
5 והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו
ערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי
6 בל אמוט לעולם: יהוה ברצונך העמדתה
לגבי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך
יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצעי
ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך:
10 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: הפכת
מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה:
13 למען יזמרך כבוד ולא ידום יהוה אלהי לעולם
אודך:

לא.

1 למנצח שיר לדוד: בך יהוה חסיתי אל אבושה
2 לעולם בצדקתך פלטני: הטה אלי אזנך מהרה
3 הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות
4 להושיעני: כי סלעי ומצודתי אתה ולמען
5 שמך תנחני ותנהלני: תוציאני מרשת זו
6 טמנו לי כי אתה מעוזי: בידך אפקיד רוחי
7 פדית אותי יהוה אל אמת: שנאתי השמרים
8 הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי: אגילה
ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת
9 בצרות נפשי: ולא הסגרתני ביד אויב העמדת
10 במרחב רגלי: חנני יהוה כי צר לי עששה
11 מכעס עיני נפשי ובטני: כי כלו ביגון חייי
ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמותי עששו:
12 מכל צוררי הייתי חרפה ולשכני ופחד למכריי
13 רואי בחוץ נדדו ממני: נשכחתי כמת מלב
14 הייתי ככלי אובד: כי שמעתי דבת רבים מגור
מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו:
15 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה:
16 בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי:
17 האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך:
18 יהוה אל אבוש כי קראתיך יבשו רשעים
19 ידמו לשאול: תאלמנה שפתי שקר הדוברות
על צדיק עתק גאוה ובוז: מה רב טובך אשר
צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם:
21 תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם
בסכה מריב לשונות: ברוך יהוה כי הפליא
חסדו לי בעיר מצור:
23 ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן
שמעת קול תחנוני בשועי אליך: אהבו את
יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על
יתר עושה גאוה: כל המיחלים ליהוה חזקו
ויאמץ לבבכם:

לב.

1 לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה:
2 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו
3 רמיה: כי החרשתי בלו עצמותי בשאגתי כל
4 היום: כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך
5 לשדי בחרבני קיץ סלה: חטאתי אודיעך
ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי
6 ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה: על זאת
יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף
7 מים רבים אליו לא יגיעו: אתה סתר לי מצר
תצרני רני פלט תסובבני סלה:
8 אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך
9 עיני: אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג
10 עדיו לבלום בל קרב אליך: רבים מכאובים
11 לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו: שמחו
ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

לג.

1 רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה:
2 הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו:
3 שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה:
4 כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה:
5 אוהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ:
6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם:
7 כנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות:
8 ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי
9 תבל: כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד:
10 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים:
11 עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר
12 ודר: אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר
13 לנחלה לו: יהוה משמים השקיף ראה את כל
14 בני אדם: ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי

32 כל אחזת ערי לויים: וגאלת לעולם גאולת
33 בתים וערי אחזתם ביובל כי בתי ערי לויים:
הוא אחזתם בתוך בני ישראל: ושדה מגרש
34 עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם:
35 וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו
גר ותושב וחי עמך: אל תקח מאתו נשך
36 ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך:
37 את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא
38 תתן אכלך: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
את אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ
39 כנען להיות לכם לאלהים: וכי ימוך אחיך
עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד:
40 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד
41 עמך: ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל
42 משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב: כי עבדי
הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא
43 ימכרו ממכרת עבד: לא תרדה בו בפרך
44 וייראת מאלהיך: ועבדך ואמתך אשר יהיה
לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו
45 עבד ואמה: וגם מבני התושבים הגרים עמכם
מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר
הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה: והתנחלתם
אותם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם
בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו
46 לא תרדה בו בפרך: והשיג גר ותושב עמך
והמך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או
47 לעקר משפחת גר: אחרי נמכר גאולה תהיה
לו אחד מאחיו יגאלנו: או דדו או בן דדו
יגאלנו או הגיע שארו ממשפחתו מבשרו
ממנו יגאל או השיגה ידו ונגאל: והתחשב עם
קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה
כסף מכרתו כימי שנה בשנה כימי שכיר
48 יהיה עמו: אם עוד רבות בשנים לפיהן מכסף
49 קנינתו ישיב גאלתו מכסף אחיו: או דדו או
בן דדו יגאלנו או מבשר משפחתו מקנהו
יגאלנו או השיגה ידו ונגאל: ומכר עם קנהו
ישב לשנת היבל והיה שני ימי מכרתו יחשב
50 לו לא ירד בפרך לעיניך: ואם לא נגאל בכל
51 אלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: כי לי
בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי
אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:

פרשה ו: כה.

1 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: דבר
אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל
הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ
3 שבת ליהוה: שש שנים תזרע שדך ושש שנים
תזמר את כרמך ואספת את תבואתה:
4 ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ
שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא
5 תזמר: את ספיח קצירך לא תקצור ואת
ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה
6 לארץ: והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים
7 עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל
8 תבואתה לאכל: וספרת לך שבע שבתת
שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי
9 שבע שבתת השנים תשע ושנים וארבעים
שנה: והעברת שופר תרועה בחדש השביעי
בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר
10 בכל ארצכם: וקדשתם את שנת החמשים שנה
וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל היא
תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל
11 משפחתו תשובו: יובל שנת החמשים שנה
היא לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא
12 תבצרו את נזיריה: כי יובל קדש היא קדש
תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה:
13 בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחזתו:
14 וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך
אל תונו איש את אחיו: במספר שנים אחר
היובל תקנה מעמיתך במספר שני תבואת
15 ימכר לך: ברב השנים תרבה מקנתו ולמעט
השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואת הוא
16 מכר לך: ולא תונו איש את עמיתו וייראת
17 מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: ועשיתם את
משפטי ואת חקתי תשמרו ועשיתם אתם
18 וישבתם על הארץ לבטח: ונתנה הארץ פריה
ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: וכי
תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא
נזרע ולא נאסף את תבואתנו: וצויתי את
ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה
20 לשלש השנים: וזרעתם את השנה השמינית
ואכלתם מן התבואה ישן עד שנה התשיעית
עד בוא תבואתה תאכלו ישן: והארץ לא
תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים
23 אתם עמדי: וכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו
24 לארץ: כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו
25 הקרב אליו וגאל את מכר אחיו: איש כי
יהיה לו גאל והשיג ידו ומצא כדי פדותו:
וחשב את שנות מכרו והשיב את העודף
לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו: ואם לא
מצאה ידו דיו והיה מכרו ביד הקונה אתו עד
שנת היבל ויצא ביובל ושב לאחזתו: ואיש
כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו
עד תם שנת ימי מכרו תהיה גאלתו: ואם לא
יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית
אשר לו בעיר אשר לא חומה לקנין לצמתת
לדרתיו לא יצא ביובל: ובתי חצרים אשר אין
להם חומה סביב על שדה הארץ גאלה תהיה
לו ביובל יצאו: וערי הלוים בתי ערי אחזתם
גאולת עולם יהיה ללוים: והגאלה מלוים
ויצא מכר בית ועיר אחזתו ביובל כי בתי ערי
הלוים הם אחזתם בתוך בני ישראל: ושדה
מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא
34 להם: וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת
בו גר ותושב וחי עמך: אל תקח מאתו נשך
35 ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך:
את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא
36 תתן אכלך: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
את אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ
37 כנען להיות לכם לאלהים: וכי ימוך אחיך
עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד:
38 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד
39 עמך: ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל
40 משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב: כי עבדי
הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא
41 ימכרו ממכרת עבד: לא תרדה בו בפרך
42 וייראת מאלהיך: ועבדך ואמתך אשר יהיה
לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו

ישרים: כי אתה אלהי תושיעי כל היום קויתיך:
5 זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה: חטאות
6 נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען
7 טובך יהוה: טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים
8 בדרך: ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו:
9 כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו:
10 למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה
11 האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין
12 וזרעו יירש ארץ: סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם:
13 עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי:
14 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: צרות לבבי הרחיבו
15 ממצוקותי הוציאני: ראה עניי ועמלי ושא לכל
16 חטאותי: ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני:
17 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך:
18 תם וישר יצרוני כי קויתיך: פדה אלהים את ישראל
19 מכל צרותיו:

תהלים: כו

1 שפטני יהוה כי אני בתמתי וביהוה בטחתי
2 ולא אמעד: בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי
3 ולבי: כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך:
4 לא ישבתי עם מתי שוא ועם נסתרים לא אבוא:
5 שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב: ארחץ
6 בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יהוה: לשמע
7 בקול תודה ולספר כל נפלאותיך: יהוה אהבתי
8 מעון ביתך ומקום משכן כבודך: אל תאסף עם
9 חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייי: אשר בידיהם
10 זמה וימינם מלאה שחד: ואני בתמתי אפדני וחנני:
11 רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה:

תהלים: כז

1 ליהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי
2 ממי אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי
3 צורריי ואויבי לי המה כשלו ונפלו: אם תחנה עלי
4 מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת
5 אני בוטח: אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש
6 שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה
7 ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני
8 בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי על
9 אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה
10 ואזמרה ליהוה: שמע יהוה קולי אקרא וחנני
11 וענני: לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה
12 אבקש: אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך
13 עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי
14 ואמי עזבוני ויהוה יאספני: הורני יהוה דרכך
15 ונחני באורח מישור למען שוררי: אל תתנני
16 בנפש צורריי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס:
17 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים:
18 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:

תהלים: כח

1 אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה
2 ממני ונמשלתי עם יורדי בור: שמע קול תחנוני
3 בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך: אל תמשכני
4 עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום עם רעיהם
5 והרעה בלבבותם: תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם
6 כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם: כי לא
7 יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא
8 יבנם: ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני: יהוה עזי
9 ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי
10 אודנו: יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא:
11 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם
12 עד העולם: הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד
13 ועז: הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת
14 קדש: קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה
15 על מים רבים: קול יהוה בכח קול יהוה בהדר:
16 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי
17 הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן
18 ראמים: קול יהוה חצב להבות אש: קול יהוה
19 יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל
20 אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד:
21 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יהוה עז
22 לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

ישרים: כי אתה אלהי תושיעי כל היום קויתיך:
5 זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה: חטאות
6 נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען
7 טובך יהוה: טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים
8 בדרך: ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו:
9 כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו:
10 למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה
11 האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין
12 וזרעו יירש ארץ: סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם:
13 עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי:
14 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: צרות לבבי הרחיבו
15 ממצוקותי הוציאני: ראה עניי ועמלי ושא לכל
16 חטאותי: ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני:
17 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך:
18 תם וישר יצרוני כי קויתיך: פדה אלהים את ישראל
19 מכל צרותיו:

תהלים: כו

1 שפטני יהוה כי אני בתמתי וביהוה בטחתי
2 ולא אמעד: בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי
3 ולבי: כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך:
4 לא ישבתי עם מתי שוא ועם נסתרים לא אבוא:
5 שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב: ארחץ
6 בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יהוה: לשמע
7 בקול תודה ולספר כל נפלאותיך: יהוה אהבתי
8 מעון ביתך ומקום משכן כבודך: אל תאסף עם
9 חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייי: אשר בידיהם
10 זמה וימינם מלאה שחד: ואני בתמתי אפדני וחנני:
11 רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה:

תהלים: כז

1 ליהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי
2 ממי אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי
3 צורריי ואויבי לי המה כשלו ונפלו: אם תחנה עלי
4 מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת
5 אני בוטח: אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש
6 שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה
7 ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני
8 בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי על
9 אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה
10 ואזמרה ליהוה: שמע יהוה קולי אקרא וחנני
11 וענני: לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה
12 אבקש: אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך
13 עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי
14 ואמי עזבוני ויהוה יאספני: הורני יהוה דרכך
15 ונחני באורח מישור למען שוררי: אל תתנני
16 בנפש צורריי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס:
17 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים:
18 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:

תהלים: כח

1 אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה
2 ממני ונמשלתי עם יורדי בור: שמע קול תחנוני
3 בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך: אל תמשכני
4 עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום עם רעיהם
5 והרעה בלבבותם: תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם
6 כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם: כי לא
7 יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא
8 יבנם: ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני: יהוה עזי
9 ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי
10 אודנו: יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא:
11 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם
12 עד העולם: הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד
13 ועז: הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת
14 קדש: קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה
15 על מים רבים: קול יהוה בכח קול יהוה בהדר:
16 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי
17 הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן
18 ראמים: קול יהוה חצב להבות אש: קול יהוה
19 יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל
20 אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד:
21 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יהוה עז
22 לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

ישמעאל בני־קטורה הגרי צר ועמלק׃ 47 מואב ובני־עמון
ועמלק פלשת עם־יושבי צור׃ 48 גם־אשור נלוה עמם
היו זרוע לבני־לוט סלה׃ 49 עשה־להם כמדין כסיסרא
כיבין בנחל קישון׃ 50 נשמדו בעין־דור היו לדמן
לארץ׃ 51 שיתמו נדיבמו כעורב וכזאב וכזבח וכצלמנע
כל־נסיכמו׃ 52 אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים׃
53 אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח׃ 54 כאש תבער
יער וכלהבת תלהט הרים׃ 55 כן תרדפם בסערתך
ובסופתך תבהלם׃ 56 מלא פניהם קלון ויבקשו שמך
יהוה׃ 57 יבשו ויבהלו עדי־עד ויחפרו ויאבדו׃ 58 וידעו
כי־אתה שמך יהוה לבדך עליון על־כל־הארץ׃

למנצח בנגינת מזמור שיר׃ נה

1 האזינה אלהים תפלתי ואל־תתעלם מתחנתי׃ 2 הקשיבה
לי וענני אריד בשיחי והמיה׃ 3 מקול אויב מפני עשק
רשע כי־יטו עלי און ובזעם יטרוני׃ 4 לבי חלה בקרבי
ואימות מות נפלו עלי׃ 5 יראה וראדה עלי ותכסני
פלצות׃ 6 ואמר מי־יתן לי אברה כיונה אעופה ואשכנה׃
7 הנה־אז נדדתי מרחיק ואלין במדבר סלה׃ 8 אחישה
מפלט־לי מרוח סערה מסתר׃ 9 בלע אדני פלג לשונם
כי־ראיתי חמס ומדון בעיר׃ 10 יומם ולילה יסבבוה על־
חומותיה ואון ועמל בקרבה׃ 11 והות בקרבה ולא־ימש
מרחובה תוכה ומרמה׃ 12 כי לא־איב יחרפני ואשא
לא־משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו׃ 13 ואתה אנוש כערכי
אלופי ומיודעי׃ 14 אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים
נהלך ברגש׃ 15 יבא־מות עליהם וירדו חיים שאולה כי־
רעות במגוריהם בקרבם׃ 16 אני אל־אלהים אקרא ויהוה
יושיעני׃ 17 ערב־ובקר וצהרים אשיחה והמה ואשמע
קולי׃ 18 פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי׃
19 ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין־למו חלפות
ולא יראו אלהים׃ 20 שלח ידיו בשלמיו חלל ברית׃
21 חלקו חמאת מפי ורע לבבו רכו דבריו משמן ומה־הם
פתחות׃ 22 השלך על־יהוה יהבך והוא יכלכלך לא־יתן
לעולם מוט לצדיק׃ 23 ואתה אלהים תורדם לבאר שחת
אנשי־דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח־בך׃

למנצח על־ילת אלם רחקים שיר לדוד מכתם׃ נו

1 חנני אלהים כי שאפני אנוש כל־היום לחם ילחצני׃
2 שאפו שוררי כל־היום כי רבים לחמים לי מרום׃
3 יום אירא אני אליך אבטח׃ 4 באלהים אהלל דברו
באלהים בטחתי לא אירא מה־יעשה בשר לי׃ 5 כל־
היום דברי יעצבו עלי כל־מחשבתם לרעה׃ 6 יגורו
יצפנו הם עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי׃ 7 על־אין
תמלט־למו באף עמים הורד אלהים׃ 8 ניד ספרתי
אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך׃ 9 אז ישובו
אויבי אחור ביום אקרא זה ידעתי כי־אלהים לי׃
10 באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר׃ 11 באלהים
בטחתי לא אירא מה־יעשה אדם לי׃ 12 עלי אלהים
נדריך אשלם תודות לך׃ 13 כי־חלצת נפשי ממות הלא
רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים׃

למנצח על־אילת שחר מכתם לדוד׃ נז

1 חנני אלהים חנני כי־בך חסתה נפשי ובצל כנפיך
אחסה עד־יעבר הוות׃ 2 אקרא לאלהים עליון לאל גמר
עלי׃ 3 ישלח משמים ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח
אלהים חסדו ואמתו׃ 4 נפשי בתוך לבאים אשכבה
להטים בני־אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב
חדה׃ 5 רומה על־השמים אלהים על־כל־הארץ כבודך׃
6 רשת הכינו לפעמי כפפה נפשי כרו לפני שיחה נפלו
בתוכה סלה׃ 7 נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה
ואזמרה׃ 8 עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר׃
9 אודך בעמים אדני אזמרך בלאמים׃ 10 כי־גדול עד־
השמים חסדך ועד־שחקים אמתך׃ 11 רומה על־השמים
אלהים על־כל־הארץ כבודך׃

למנצח אל־תשחת לדוד מכתם בשלחו שאול וישמרו את־הבית להמיתו׃ נט

1 הצל מאויבי אלהי משגבי מקמי תשגבני׃ 2 הצילני
מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני׃ 3 כי הנה ארבו
לנפשי יגורו עלי עזים לא־פשעי ולא־חטאתי יהוה׃
4 בלי־עון ירוצון ויכונון עורה לקראתי וראה׃ 5 ואתה
יהוה אלהי־צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל־
הגוים אל־תחן כל־בגדי און סלה׃ 6 ישובו לערב
יהמו ככלב ויסובבו עיר׃ 7 הנה־יביעון בפיהם חרבות
בשפתותיהם כי מי שמע׃ 8 ואתה יהוה תשחק־למו
תלעג לכל־גוים׃ 9 עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי׃
10 אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשורי׃ 11 אל־
תהרגם פן־ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגננו
אדני׃ 12 חטאת־פימו דבר־שפתימו ונלכדו בגאונם
ומאלה ומכזב יספרו׃ 13 כלה בחמה כלה ואינמו
ויודעו כי אלהים מושל ביעקב לאפסי הארץ סלה׃
14 ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר׃ 15 המה
יתפרדון לאכל אם־לא ישבעו וילינו׃ 16 ואני אשיר
עזך וארנן לבקר חסדך כי־היית משגב לי ומנוס ביום
צר־לי׃ 17 עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי אלהי
חסדי׃

למנצח על־שושן עדות מכתם לדוד ללמד בהצתו את־ארם נהרים ואת־ארם צובה וישב יואב ויך את־אדום בגיא־מלח שנים עשר אלף׃ ס

1 אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת עמנו שבה לנו׃ 2 הרעשת
הארץ פצתה רפא שבריה כי־מטה׃ 3 הראית עמך קשה
השקיתנו יין תרעלה׃ 4 נתתה ליראיך נס להתנוסס
מפני קשט סלה׃ 5 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך
וענני׃ 6 אלהים דבר באדשו אעלזה אחלקה שכם
ועמק סכות אמדד׃ 7 לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז
ראשי יהודה מחקקי׃ 8 מואב סיר רחצי על־אדום
אשליך פלשת התרועעי׃ 9 מי יובלני עיר מצור מי
נחני עד־אדום׃ 10 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא־תצא
אלהים בצבאותינו׃ 11 הבה־לנו עזרת מצר ושוא תשועת
אדם׃ 12 באלהים נעשה־חיל והוא יבוס צרינו׃

למנצח בנגינות שיר לדוד׃ נה

1 שמעה אלהים רנתי הקשיבה אל־תפלתי׃ 2 מקצה
הארץ אליך אקרא בעטף לבבי בצור ירוממני תנחני׃
3 כי־היית מחסה לי מגדל־עז מפני אויב׃ 4 אגורה
באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה׃ 5 כי־אתה
אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך׃ 6 ימים על־
ימי־מלך תוסיף שנותיו כמו־דר ודר׃ 7 ישב עולם
לפני־אלהים חסד ואמת מן־נצרהו׃ 8 כן אזמרה שמך
עד־לשלם בשלמי נדרי יום־יום׃

למנצח על־ידותון לאסף מזמור׃ סב

1 אך־אל דומיה נפשי מאתו ישועתי׃ 2 אך־הוא צורי
וישעי משגבי לא־אמוט׃ 3 עד־אנה תהותתון על־איש
תרצחו כלכם כקיר נטוי גדר הדחויה׃ 4 אך משאתו
יועצו לדחות יהבו כזב בפיהם יברכו ובקרבם יקללו
סלה׃ 5 אך לאלהים דומי נפשי כי מאתו תקותי׃
6 אך־הוא צורי וישעי משגבי לא־אמוט׃ 7 על־אלהים
ישועתי וכבודי צור עזי מחסי־בו׃ 8 בטחו בו כל־עת
עמים שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסה־לנו סלה׃
9 אך הבל בני־אדם כזב בני־איש במאזנים לעלות המה
מהבל יחדו׃ 10 אל־תבטחו בעשק ובגזל אל־תהבלו
חיל לב אם־יפרח אל־תשיתו׃ 11 אחת דבר־אלהים
שתים־זו שמעתי כי־עז לאלהים׃ 12 ולך אדני חסד כי
אתה תשלם לאיש כמעשהו׃

מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה׃ סג

1 אלהים אל־י אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך
בשרי בארץ־ציה ועיף בלי־מים׃ 2 כן בקדש חזיתיך
לראות עזך וכבודך׃ 3 כי־טוב חסדך מחיים שפתי
ישבחוך׃ 4 כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי׃ 5 כמו־
חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רנות יהלל פי׃ 6 אם־
זכרתיך על־משכבי באשמרות הגיתי בך׃ 7 כי־היית
עזרתה ובצל כנפיך ארנין׃ 8 דבקה נפשי אחריך בי
תמכה ימינך׃ 9 והמה לשואה יבקשי נפשי יבאו
בתחתיות הארץ׃ 10 יגירהו על־ידי־חרב מנת־שעלים
יהיו׃ 11 והמלך ישמח באלהים יתהלל כל־הנשבע בו
כי יסכר פי דוברי־שקר׃

למנצח מזמור לדוד׃ סד

1 שמע אלהים שיחי מפחד אויב תצר חיתי׃ 2 תסתירני
מסוד מרעים מרגש פעלי און׃ 3 אשר שננו כחרב
לשונם דרכו חץ דבר־מר׃ 4 לירות במסתרים תם
פתאם יורנו ולא יראו׃ 5 יחזקו־למו דבר־רע יספרו
לטמן מוקשים אמרו מי יראנו׃ 6 חפשו עולתות תם
חפש איש ולב עמק׃ 7 ואלהים יורם חץ פתאם היו
מכותם׃ 8 ויכשילהו עליהם לשונם יתנדדו כל־ראה
בם׃ 9 ויראו כל־אדם וישמעו פעל אלהים ומעשהו
השכילו׃ 10 ישמח צדיק ביהוה וחסה־בו ויתהללו כל־
ישרי־לב׃

למנצח שיר מזמור לדוד׃ סה

1 לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם נדר׃ 2 שמע
תפלה עדיך כל־בשר יבאו׃ 3 דברי עונתי גברו עלי
פשעינו אתה תכפרם׃ 4 אשרי תבחר ותקרב ישכן
חצרותיך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך׃ 5 נורא
בצדקות תענינו אלהי ישענו מבטח כל־קצוי־ארץ
וים־רחוקים׃ 6 מכין הרים בכחו נאזר בגבורה׃
7 משביח שאון ימים שאון גליהם והמון לאמים׃
8 ויראו יושבי קצות מאתותיך מוצאי בקר ערב תרנין׃
9 פקדת הארץ ותשקדה רבת תעשרנה פלג־אלהים
מלא־מים תכין דגנם כי־כן תכינה׃ 10 רוה נחתיה
משקה גדודיה במלבה בגשמים תחילנה צמחה תברך׃
11 עטרת שנת טובך ומעגליך ידשנו טל׃ 12 ירעפו
נאות מדבר וגיל גבעות תחגרנה׃ 13 לבשו כרים הצאן
ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף־ישירו׃

למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל־הארץ׃ סו

1 זמרו כבוד־שמו שימו כבוד תהלתו׃ 2 אמרו לאלהים
מה־נורא מעשיך ברב עזך יכחשו־לך אויביך׃ 3 כל־
הארץ ישתחוו לך וזמרו לך יזמרו שם סלה׃ 4 לכו
וראו מפעלות אלהים נורא עלילה על־בני אדם׃
5 הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל שם נשמחה־בו׃
6 משל בגבורתו עולם עיניו בגוים הצפינה סוררים
אל־ירומו סלה׃ 7 ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול
תהלתו׃ 8 השם נפשנו בחיים ולא־נתן למוט רגלנו׃
9 כי בחנתנו אלהים צרפתנו כצרף כסף׃ 10 הבאתנו
במצודה שמת מוצקה במתנינו׃ 11 רכבת אנוש לראשנו
באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה׃ 12 אבוא ביתך
בעולות אשלם־לך נדרי׃ 13 אשר פצו שפתי ודבר
פי בצר־לי׃ 14 עולות מרים אעלה לך עם־קטרת אילים
אעשה בקר עם־עתודים סלה׃ 15 לכו שמעו וספרה כל־
יראי אלהים אשר עשה לנפשי׃ 16 אליו פי קרא ורומם
תחת לשוני׃ 17 און אם־ראיתי בלבבי לא ישמע אדני׃
18 אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי׃ 19 ברוך
אלהים אשר לא־הסיר תפלתי וחסדו מעמדי׃

למנצח בנגינות מזמור שיר׃ סז

1 אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה׃ 2 לדעת
בארץ דרכך בכל־גוים ישועתך׃ 3 יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם׃ 4 ישמחו וירננו לאמים כי־תשפט
עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה׃ 5 יודוך עמים
אלהים יודוך עמים כלם׃ 6 ארץ נתנה יבולה יברכנו
אלהים אלהינו׃ 7 יברכנו אלהים ויראו אתו כל־
אפסי־ארץ׃

למנצח לדוד מזמור שיר׃ סח

1 יקום אלהים יפוצו אויביו וינסו משנאיו מפניו׃
2 כהנוף עשן תנוף כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים
מפני אלהים׃ 3 וצדיקים ישמחו יעלזו לפני אלהים
וישישו בשמחה׃ 4 שירו לאלהים זמרו שמו סלו
לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו׃ 5 אבי יתומים
ודין אלמנות אלהים במעון קדשו׃ 6 אלהים מושיב
יחידים במבה מוציא אסירים בכושרות אך סוררים
שכנו צחיחה׃ 7 אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך
בישימון סלה׃ 8 ארץ רעשה אף־שמים נטפו מפני
אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל׃ 9 גשם
נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה׃
10 חיתך ישבו בה תכין בטובך לעני אלהים׃ 11 אדני
יתן אמר המבשרות צבא רב׃ 12 מלכי צבאות ידדון
ידדון ונות בית תחלק שלל׃ 13 אם־תשכבון בין
שפתים כנפי יונה נחפה בכסף ואברתיה בירקרק
חרוץ׃ 14 בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון׃
15 הר־אלהים הר־בשן הר גבנני הר בשן׃ 16 למה
תרצדון הרים גבנני הר־חמד־אלהים לשבתו אף־יהוה
ישכן לנצח׃ 17 רכב אלהים רבתים אלפי שנאן אדני
בם סיני בקדש׃ 18 עלית למרום שבית שבי לקחת
מתנות באדם ואף סוררים לשכן יה אלהים׃ 19 ברוך
אדני יום־יום יעמס־לנו האל ישענו סלה׃ 20 אל־לנו
אל למושעות ולאדני יהוה למות תצאות׃ 21 אך
אלהים ימחץ ראש איביו קדקד שער מתהלך באשמיו׃
22 אמר אדני משבן אשיב במצלות ים׃ 23 למען
תמחץ רגל בדם לשון כלבך מן־אויבים ממנו׃ 24 ראו
הליכותיך אלהים הליכות אלי הלכי במקדש׃ 25 קדמו
שרים אחר נגנים בתוך עלמות תפים׃ 26 במקהלות
ברכו אלהים יהוה ממקור ישראל׃ 27 שם בנימין
צעיר רדמם שרי יהודה רגמתם שרי זבולן שרי נפתלי׃
28 צוה אלהיך עזה אלהים זו פעלתנו מהיכלך על־
ירושלם לך יובלו מלכים שי׃ 29 גער חית קנה עדת
אבירים בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף פזרי עמים
קרבות יחפצו׃ 30 יבאו חשמנים מן־יאור כוש תרוץ
ידיה לאלהים׃ 31 ממלכות הארץ שירו לאדני סלה׃
32 זמרו לאדני לרכב בשמי שמי־קדם הן יתן בקולו
קול עז׃ 33 תנו עז לאלהים על־ישראל גאונו ועזו
בשחקים׃ 34 נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא
נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים׃

למנצח על־שושנים לדוד׃ סט

1 הושיעני אלהים כי־באו מים עד־נפש׃ 2 טבעתי
ביון־מצולה ואין מעמד באתי במעמקי־מים ושבלת
שטפתני׃ 3 יגעתי בקראי נחרה גרוני כלו עיני מיחל
לאלהי׃ 4 רבו מששי־ראש שונאי חנם עצמו מצמיתי
אויבי שקר אשר לא־גזלתי אז שלמתי׃ 5 אלהים אתה
ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא־נכחדו׃ 6 אל־יבשו
בך אדני יהוה צבאות אל־יכלמו בי נקשי אלהי
ישראל׃ 7 כי־עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני׃
8 זר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי׃ 9 כי־קנאת ביתך
אכלתני וחרפות חרפיך נפלו עלי׃ 10 ואבך בצום
נפשי ותהי לחרפות לי׃ 11 ואתנה לבושי שק ואהי
להם למשל׃ 12 שיחי בי ישבי שער ונגינות שותי
שכר׃ 13 ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב
חסדך ענני באמת ישעך׃ 14 הצילני מטיט ואל־אטבעה
אנצלה משנאי ומעמקי־מים׃ 15 אל־תשטפני שבלת
מים ואל־תבלעני מצולה ואל־תאטר עלי באר פיה׃
16 ענני יהוה כי־טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי׃
17 ואל־תסתר פניך מעבדך כי־צר לי מהר ענני׃
18 קרבה אל־נפשי גאלה למען אויבי פדני׃ 19 אתה
ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל־צוררי׃ 20 חרפה
שברה לבי ואנושה ואקוה לנוד ואין ולמנחמים ולא
מצאתי׃ 21 ויתנו בבלעי ראש ולצמאי יהוה חומץ׃
22 יהי שלחנם לפניהם לפח ולשלמים למוקש׃ 23 תחשכנה
עיניהם מראות וחלציהם תמיד המעד׃ 24 שפך עליהם
זעמך וחרון אפך יתפשם׃ 25 תהי טירתם נשמה באהליהם
אל־יהי יושב׃ 26 כי אשר־אתה הכית רדפו ואל־מכאוב
חלליך יספרו׃ 27 תנה־עון על־עונם ואל־יבאו בצדקתך׃
28 ימחו מספר חיים ועם־צדיקים אל־יכתבו׃ 29 ואני
עני וכאב יד־אלהים תשגבני׃ 30 אהללה שם־אלהים
בשיר ואגדלנו בתודה׃ 31 ותיטב ליהוה משור פר מקרן
מפריס׃ 32 ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם׃
33 כי־שמע אל־אביונים יהוה ואת־אסיריו לא בזה׃
34 יהללוהו שמים וארץ ימים וכל־רומש בם׃ 35 כי־
אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו־שם וירשוה׃
36 וזרע עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנו־בה׃

לדוד להזכיר׃ ע

1 אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה׃ 2 יבשו וכלמו
מבקשי נפשי יסגו אחור וכלמו חפצי רעתי׃ 3 ישבו על־
עקב בשתם האמרים האח האח׃ 4 ישישו וישמחו בך
כל־מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים אהבי תשועתך׃
5 ואני עני ואביון אלהים חושה־לי עזרי ומפלטי אתה
יהוה אל־תאחר׃

לשלמה׃ עא

1 אלהים משפטיך למלך תן ואת־צדקתך לבן־מלך׃
2 ידין עמך בצדק ועניך במשפט׃ 3 ישאו הרים שלום
לעם וגבעות בצדקה׃ 4 ישפט עניי עם יושיע לבני
אביון וידכא עושק׃ 5 יראוך עם־שמש ולפני ירח דר
דרים׃ 6 ירד כמטר על־גז כרביבים זרזיף ארץ׃
7 יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי־ירח׃ 8 וירד
מים עד־ים ומנהר עד־אפסי־ארץ׃ 9 לפניו יכרעו
ציים ואויביו עפר ילחכו׃ 10 מלכי תרשיש ואיים
מנחה יתנו מלכי שבא והסבא אשכר יקריבו׃ 11 וישתחוו
לו כל־מלכים כל־גוים יעבדוהו׃ 12 כי יציל אביון
משוע ועני ואין־לו עזר׃ 13 יחס על־דל ואביון ונפשות
אביונים יושיע׃ 14 מתוך ומחמס יגאל נפשם ויקר
דמם בעיניו׃ 15 וחי ויתן־לו מזהב שבא ויתפלל בעדו
תמיד כל־היום יברכנהו׃ 16 יהי פסת־בר בארץ בראש
הרים ירעש כלבנון פריו ויצצו מעיר כעשב הארץ׃
17 יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו ויתברכו בו כל־
גוים יאשרוהו׃ 18 ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל
עשה נפלאות לבדו׃ 19 וברוך שם כבודו לעולם וימלא
כבודו את־כל־הארץ אמן ואמן׃ 20 כלו תפלות דוד בן־
ישי׃

מזמור לאסף׃ עג

1 אך טוב לישראל אלהים לברי לבב׃ 2 ואני כמעט
נטו רגלי אפס כמעט שפכו אשרי׃ 3 כי קנאתי
בהוללים שלום רשעים אראה׃ 4 כי אין חרצבות
למותם ובריא אולתם׃ 5 בעמל אנוש לא יהיו ועם־
אדם לא ינגעו׃ 6 לכן גאותם תחזקם יעטף חמס
לבושם׃ 7 יצא מחלב עונם עברו מלבות לבב׃ 8 יחמדו
וידברו ברע עשק ממרום ידברו׃ 9 שתו בשמים פיהם
ולשונם תהלך בארץ׃ 10 לכן ישוב עמו הלום ומי־מלא
ימצו־למו׃ 11 ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון׃
12 הנה־אלה רשעים ושלוי עולם השגו חיל׃ 13 אך
לריק זכיתי לבבי וארחץ בנקיון כפי׃ 14 והייתי נגוע
כל־היום ותוכחתי לבקרים׃ 15 אם־אמרתי ספרה
כמוהו הנה דור בניך בגדתי׃ 16 ואחשבה לדעת זאת
עמל הוא בעיני׃ 17 עד אשר־אבוא אל־מקדשי־אל
אבינה לאחריתם׃ 18 אך בחלקות תשיתם בפלות
תפילם׃ 19 איך היו לשמה כרגע ספו תמו מן מגורות׃
20 כחלום מהקיץ אדני בעירך צלמם תבזה׃ 21 כי
יתחמץ לבבי וכליותי אשתנן׃ 22 ואני בער ולא אדע
בהמות היתי עמך׃ 23 ואני תמיד עמך אחזת בימין
ידי׃ 24 בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני׃ 25 מי־לי
בשמים ועמך לא־חפצתי בארץ׃ 26 כלה שארי ולבבי
צור לבבי וחלקי אלהים לעולם׃ 27 כי הנה רחקיך
יאבדו הצמתה כל־זונה ממך׃ 28 ואני קרבת אלהים לי
טוב שתי בארני יהוה מחסי לספר כל־מלאכותיך׃

משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך׃ פ

1 זכר עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר־ציון
זה שכנת בו׃ 2 הרימה פעמיך למשאות נצח כל־הרע
אויב הרע באולם׃ 3 שאגו צרריך בקרב מועדך שמו
אותתם אותות׃ 4 יודע כמרים למעלה בסבך עצים
קרדמות׃ 5 ועתה פתוחיה יחדו בגרזן ובפטיש יהרסונה
כלו׃ 6 שלחו באש מקדשך לארץ חללו משכן שמך׃
7 אמרו בלבבם נינה יחדו שרפו כל־מועדי־אל בארץ׃
8 אותתינו לא ראינו אין עוד נביא ואין אתנו עד־מה׃
9 עד־מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח׃
10 למה תשיב ידך וימינך מקרב חיקך כלה׃ 11 ואלהים
מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ׃ 12 אתה פוררת
בעזך ים שברת ראשי תנינים על־המים׃ 13 אתה
רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם לציים׃ 14 אתה
בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן׃ 15 לך יום
אף־לך לילה אתה הכינות מאור ושמש׃ 16 אתה הצבת
כל־גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם׃ 17 זכר־זאת
אויב חרף יהוה ועם־נבל נאצו שמך׃ 18 אל־תתן
לחית נפש תורך חיות עניך אל־תשכח לנצח׃ 19 הבט
לברית כי מלאו מחשכי־ארץ נאות חמס׃ 20 אל־ישב
דך נכלם עני ואביון יהללו שמך׃ 21 קומה אלהים
ריבה ריבך זכר חרפתך מני נבל כל־היום׃ 22 אל־תשכח
קול צורריך שאון קמיך עלה תמיד׃

למנצח אל־תשחת מזמור לאסף שיר׃ עה

1 הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך׃
2 כי אקח מועד אני מישרים אשפוט׃ 3 נמוגים ארץ
וכל־יושביה אנכי תכנתי עמודיה סלה׃ 4 אמרתי להוללים
אל־תהללו ולרשעים אל־תרימו קרן׃ 5 אל־תרימו
למרום קרנכם תדברו בצואר עתק׃ 6 כי לא ממוצא
ולא ממערב ולא משדבר הרים׃ 7 כי אלהים שפט זה
ישפיל וזה ירים׃ 8 כי כוס ביד יהוה ויין חמר מלא
מסך ויגר מזה אך שמריה ימצו ישתו כל־רשעי־ארץ׃
9 ואני אגיד לעולם אזמרה לאלהי יעקב׃ 10 וכל־קרני
רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק׃

למנצח בנגינת מזמור שיר לאסף׃ עו

1 נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו׃ 2 ויהי
בשלם סכו ומעונתו בציון׃ 3 שם שבר רשפי קשת
מגן וחרב ומלחמה סלה׃ 4 נאור אתה אדיר מהרי־טרף׃
5 אשתוללו אבירי־לב נמו שנתם ולא מצאו כל־אנשי
החיל ידיהם׃ 6 מגערתך אלהי יעקב נרדם רכב וסוס׃
7 אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפך׃ 8 משמים
השמעת דין ארץ יראה ושקטה׃ 9 בקום למשפט אלהים
להושיע כל־ענוי־ארץ סלה׃ 10 כי חמת אדם תודך
שארית חמות תחגר׃ 11 נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל־
סביביו יובילו שי למורא׃ 12 יבצר רוח נגידים נורא
הוא למלכי־ארץ׃

לאסף למנצח על־ידותון׃ עז

1 קולי אל־אלהים ואצעקה קולי אל־אלהים והאזין
אלי׃ 2 ביום צרתי אדני ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה
נחם נפשי׃ 3 אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף
רוחי סלה׃ 4 אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר׃
5 חשבתי ימים מקדם שנות עולמים׃ 6 אזכרה נגינתי
בלילה עם־לבבי אשיחה ויחפש רוחי׃ 7 הלעולמים
יזנח אדני ולא־יוסף לרצות עוד׃ 8 אם־לנצח חסדו
אפס אמר לדר ודר׃ 9 השכח חנות אל אם־קפץ באף
רחמיו סלה׃ 10 ואמר חלותי היא שנות ימין עליון׃
11 אזכיר מעללי־יה כי־אזכרה מקדם פלאך׃ 12 והגיתי
בכל־פעלך ובעלילותיך אשיחה׃ 13 אלהים בקדש דרכך
מי־אל גדול כאלהים׃ 14 אתה האל עשה פלא הודעת
בעמים עזך׃ 15 גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה׃
16 ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו תהמות׃
17 זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף חצציך יתהלכו׃
18 קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש׃
19 בים דרכך ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו׃
20 נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן׃

משכיל לאסף׃ עח

1 האזינה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי־פי׃ 2 אפתחה
במשל פי אביעה חידות מני־קדם׃ 3 אשר שמענו
וידעמו ואבותינו ספרו־לנו׃ 4 לא נכחד מבניהם
לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועזו ונפלאותיו
אשר עשה׃ 5 ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל
אשר צוה את־אבותינו להודיעם לבניהם׃ 6 למען
ידעו דור אחרון בנים יולדו יקומו ויספרו לבניהם׃
7 וישימו באלהים כסלם ולא ישכחו מעללי־אל ומצותיו
יצרו׃ 8 ולא יהיו כאבותם דור סורר ומורה דור לא־
הכין לבבו ולא־נאמן את־אל רוחו׃ 9 בני אפרים
נושקי רומי קשת הפכו ביום קרב׃ 10 לא שמרו ברית
אלהים ובתורתו מאנו ללכת׃ 11 וישכחו עלילותיו
ונפלאותיו אשר הראם׃ 12 נגד אבותם עשה פלא
בארץ מצרים שדה צען׃ 13 בקע ים ויעבירם ויצב מים
כמו נד׃ 14 וינחם בענן יומם וכל־הלילה באור אש׃
15 יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה׃ 16 ויוצא
נוזלים מסלע ויורד כנהרות מים׃ 17 ויוסיפו עוד
לחטא־לו למרות עליון בציה׃ 18 וינסו אל בלבבם
לשאל אכל לנפשם׃ 19 וידברו באלהים אמרו היוכל
אל לערך שלחן במדבר׃ 20 הן הכה צור ויזובו מים
ונחלים יצפו אף־לחם יוכל תת אם־יכין שאר לעמו׃
21 לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם־עלה
יעלה באף׃ 22 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו
בישועתו׃ 23 ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח׃
24 וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן למו׃
25 לחם אבירים אכל איש צידה שלח להם לשבע׃
26 יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן׃ 27 וימטר
עליהם כעפר שאר וכחול ים עוף כנף׃ 28 ויפל בקרב
מחניהו סביב למשכנתיו׃ 29 ויאכלו וישבעו מאד
ותאותם יבא להם׃ 30 לא זרו מתאותם עוד אכלם
בפיהם׃ 31 ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם
ובחורי ישראל הכרע׃ 32 בכל־זאת חטאו עוד ולא
האמינו בנפלאותיו׃ 33 ויכל בהבל ימיהם ושנותם
בבהלה׃ 34 אם־הרגם ודרשוהו ושבו ושחרו אל׃
35 ויזכרו כי־אלהים צורם ואל עליון גאלם׃ 36 ויפתוהו
בפיהם ובלשונם יכזבו־לו׃ 37 ולבם לא־נכון עמו ולא
נאמנו בבריתו׃ 38 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו ולא־יעיר כל־חמתו׃ 39 ויזכר כי
בשר המה רוח הולך ולא ישוב׃ 40 כמה ימרוהו במדבר
יעציבוהו בישימון׃ 41 וישובו וינסו אל וקדוש ישראל
התוו׃ 42 לא־זכרו את־ידו יום אשר־פדם מני־צר׃
43 אשר־שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה צען׃
44 ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בל־ישתיון׃ 45 ישלח
בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם׃ 46 ויתן לחסיל
יבולם ויגיעם לארבה׃ 47 יהרג בברד גפנם ושקמתם
בחנמל׃ 48 ויסגר לברד בהמתם ומקניהם לרשפים׃
49 ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי
רעים׃ 50 ויפלס נתיב לאפו לא־חשך ממות נפשם
ואת־חייהם לדבר הסגיר׃ 51 ויך כל־בכור במצרים
ראשית אונים באהלי חם׃ 52 ויסע כצאן עמו וינהגם
כעדר במדבר׃ 53 וינחם לבטח ולא פחדו ואת־אויביהם
כסה הים׃ 54 ויביאם אל־גבול קדשו הר־זה קנתה
ימינו׃ 55 ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה
וישכן באהליהם שבטי ישראל׃ 56 ויבחנו וימרו את־
אלהים עליון ועדותיו לא שמרו׃ 57 וישובו ויבגדו
כאבותם נהפכו כקשת רמיה׃ 58 ויכעיסוהו בבמותם
ובפסיליהם יקניאוהו׃ 59 שמע אלהים ויתעבר ויתעב
מאד בישראל׃ 60 ויטש משכן שלו אהל שכן באדם׃
61 ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד־צר׃ 62 ויסגר לחרב
עמו ובנחלתו התעבר׃ 63 בחוריו אכלה אש ובתולתיו
לא הוללו׃ 64 כהניו בחרב נפלו ואלמנותיו לא
תבכינה׃ 65 ויקץ כישן אדני כגבור משתרע מיין׃
66 ויך צריו אחור חרפת עולם נתן למו׃ 67 וימאס
באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר׃ 68 ויבחר את־שבט
יהודה את־הר ציון אשר אהב׃ 69 ויבן כרמים מקדשו
כארץ יסדה לעולם׃ 70 ויבחר בדוד עבדו ויקחהו
ממכלאת צאן׃ 71 מאחר עלות הניקות לקחו לרעות
ביעקב עמו ובנחלתו ישראל׃ 72 וירעם כתם לבבו
ובתבונות כפיו ינחם׃

מזמור לאסף אלהים באו גוים בנח

ואבדם: ואכלה אותם וחצתים ולא יקומו ויפלו תחת רגלי:
39 ותאזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי:* ואויבי נתת לי
40 עורף ומשנאי ואצמיתם: ישועו ואין מושיע אל יהוה ולא
41 ענם: ואשחקם כעפר על פני ארץ כטיט חוצות אדקם
42 ואפרקם: ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם
43 לא ידעתי יעבדוני: לשמע אזן ישמעו לי בני נכר יכחשו
44 לי: בני נכר יבולו ויחרגו ממסגרותם:* חי יהוה וברוך
45 צורי וירום אלהי צור ישעי: האל הנתן נקמות לי ויורד
46 עמים תחתי: ומפלטי מאיבי אף מן קמי תרוממני מאיש
47 חמסים תצילני: על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה:
48 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד
עולם:

כב. ב'

1 וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה
2 אתו מכף כל אויביו ומיד שאול: ויאמר יהוה סלעי ומצודתי
3 ומפלטי לי: אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי
4 ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני: מהלל אקרא יהוה ומאיבי
5 אושע: כי אפפוני משברי מות נחלי בליעל יבעתוני:
6 חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: בצר לי אקרא
7 יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו
8 תבוא באזניו: ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי שמים ירגזו
9 ויתגעשו כי חרה לו: עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל
10 גחלים בערו ממנו: ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו:
11 וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח: וישת חשך
12 סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים: מנגה נגדו
13 בערו גחלי אש: יהוה מן השמים ירעם ועליון יתן קולו:
14 וישלח חצים ויפיצם וברקים רב ויהמם: ויראו אפיקי
15 מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפיך:
16 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים: יצילני מאויבי
17 עז ומשנאי כי אמצו ממני: יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה
18 למשען לי: ויוצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי:
19 יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי: כי שמרתי דרכי
20 יהוה ולא רשעתי מאלהי: כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו
21 לא אסיר ממני: ואהי תם לו ואשתמר מעוני: וישב יהוה
22 לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו: עם חסיד תתחסד עם גבר
23 תמים תתמם: עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל: כי אתה
24 עם עני תושיע ועיני רמים תשפיל: כי אתה תאיר נרי
25 יהוה אלהי יגיה חשכי: כי בך ארוץ גדוד באלהי אדלג
26 שור: האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל
27 החסים בו: כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי
28 אלהינו: האל מעזי חיל ויתר תמים דרכי: משוה רגלי
29 כאילות ועל במותי יעמידני: מלמד ידי למלחמה ונחתה
30 קשת נחושה זרועתי: ותתן לי מגן ישעך וענותך תרבני:
31 תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי: ארדף אויבי
32 ואשמידם ולא אשוב עד כלותם: אכלה אותם ואמחצם
33 ולא יקומו ויפלו תחת רגלי: ותזרני חיל למלחמה תכרע
34 קמי תחתי: ואויבי נתת לי עורף ומשנאי ואצמיתם:
35 ישועו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם: ואשחקם כעפר
36 על פני רוח כטיט חוצות אריקם: ותפלטני מריבי עם
37 תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני: לשמע אזן
38 ישמעו לי בני נכר יכחשו לי: בני נכר יבולו ויחרגו
39 ממסגרותם:* חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי צור
40 ישעי: האל הנתן נקמות לי ויורד עמים תחתי: ומפלטי
41 מאיבי אף מן קמי תרוממני מאיש חמסים תצילני: על כן
42 אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה: מגדיל ישועות מלכו
43 ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:

כג. א'

1 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר
2 הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל: רוח יהוה
3 דבר בי ומלתו על לשוני: אמר אלהי ישראל לי דבר צור
4 ישראל מושל באדם צדיק מושל ביראת אלהים: וכאור בקר
5 יזרח שמש בקר לא עבות ממטר דשא מארץ: כי לא כן
ביתי עם אל כי ברית עולם שמה ערוכה בכל ושמורה כי
כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח:
6 ובליעל כקוץ מנדף כלם כי לא בידים יקחו:
7 ואיש יגע בהם ימלא ברזל וקנה חנית ובאש שרוף ישרפו
8 בשבת: אלה שמות הגבורים אשר לדוד יושב בשבת
תחכמני ראש השלשים הוא עדינו העצני על שמנה מאות
חללים בפעם אחת: ואחריו אלעזר בן דודו האחחי בן
9 השלשה עם דוד בחרפם את פלשתים ויתאספו שם
10 פלשתים למלחמה ויעל איש ישראל: הוא קם ויך בפלשתים
עד כי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה
11 גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשט: ואחריו
שמה בן אגא הררי על הלחי ויאספו פלשתים להיל ויש
שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים:
12 ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה
13 תשועה גדולה: וישלשה מן השלשים ירדו ויבאו בקציר
אל דוד אל מערת עדלם והמחנה חנה בעמק רפאים:
14 ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בבית לחם: ויתאו
ויאמר דוד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר
15 בשער: ויבקעו שלשת החלוצים במחנה פלשתים וישאבו
מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויביאו אל דוד
ולא אבה דוד לשתות אתם ויסכם ליהוה: ויאמר חלילה
לי יהוה מעשות את הדבר הזה הדם האנשים ההלכים
בנפשותם כי בנפשותם הביאו את המים ולא אבה לשתות
16 אתם אלה עשו שלשת הגבורים: ואבישי אחי יואב בן
צרויה הוא ראש השלשה ועל שלשת אלפים חנית ויהי
17 לו שם בשלשה: מן השלשה בכבוד היה שר להם ועד
18 השלשה לא הגיע: ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים
מקבצאל הכה את שני אראלי מואב והוא ירד ויך את
19 האריה בתוך הבור בעת השלג: והוא הכה את איש
מצרי האיש מראה וביד המצרי חנית והוא ירד אליו
20 בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו:
אלה עשה בניהו בן יהוידע ויש שם בשלשת הגבורים:
21 מן השלשים בכבוד היה ועד השלשה לא הגיע ויקמהו
22 דוד על משמעתו: בניהו בן יהוידע גבור חיל מקבצאל
23 הרבה פעלים הוא הכה את שני אראלי מואב והוא ירד
ויך את האריה בתוך הבור ביום השלג: והוא הכה את
האיש המצרי איש מראה וחמשה באמה והמצרי ביד האיש
כמנור אורגים וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד
המצרי ויהרגהו בחניתו: אלה עשה בניהו בן יהוידע ויש
שם בשלשת הגבורים: מן השלשים בכבוד היה ועד
השלשה לא הגיע ויקמהו דוד על משמעתו: עשהאל אחי
יואב היה בשלשים אלחנן בן דודו מבית לחם: שמות
הגבורים: הרודי שמות העצבוני: פלוני אליעם בן
אחסבי הבן המעכתי: חפר המכרתי אחיה הפלוני:
חצרו הכרמלי פעראי הארבי: יגאל בן נתן מצובה בן
הגדי: צלק העמוני נחרי הבארתי נשא כלי יואב בן
צרויה: עירא היתרי גרב היתרי: אוריה החתי זבד בן
אחלי: עדינא בן שיזא הראובני ראש לראובנים והוא
משכיל: חנן בן מעכה ויושפט המתני: אוזיה העשתרתי
שמע ויעואל בני חותם הערעי: ירעיה בן עזיה ויועאל
המצבי:

כד. א'

1 ויסף אף יהוה לחרות באפו בישראל ויסת את דוד בם
2 לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה: ויאמר המלך אל
יואב שר הצבא אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל
מדן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעה את מספר העם:
3 ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם כהם
מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה
4 חפץ בדבר הזה: ויחזק דבר המלך את יואב ואת שרי
החיל ויצא יואב ושרי החיל מלפני המלך לפקד את עם
5 ישראל: ויעברו את הירדן ויחנו בערוער מימין לעיר
6 אשר בתוך נחל גד ואל יעזר: ויבאו הגלעדה ואל ארץ
תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב לצידון: ויבאו מבצר
צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה עד
7 באר שבע: ויצאו על הארץ כל השטים ויבאו אל ירושלם
מקצה תשעה חדשים ועשרים יום: ויתן יואב את מספר
מפקד העם אל המלך ויהי ישראל שמנה מאות אלף איש
חיל שלף חרב ואיש יהודה חמשה מאות אלף איש:
8 ויך לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם: ויאמר דוד אל
יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה
יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד:
9 ויקם דוד בבקר ודבר יהוה אל גד הנביא חוזה דוד
10 לאמר: הלוך ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי
נוטל עליך ובחר לך אחת מהן ואעשה לך: ויבא גד אל
דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שני רעב בארצך
אם שלשה ירחים נסך לפני צריך ורדפיך והיתה לך שלשת
ימים דבר יהוה בארצך ועתה דע וראה מה אשיב שלחי
11 דבר: ויאמר דוד אל גד צר לי מאד ניפלה נא ביד יהוה
כי רבים רחמיו ובכף אדם אל אפלה: ויתן יהוה דבר
12 בישראל מן הבקר ועד עת מועד ויפל מן העם מדן ועד
13 באר שבע שבעים אלף איש: וישלח המלך את ירושלם
לדבר ויאמר אל דוד הבא לך שבע שנים רעב בארצך אם
שלשה חדשים נסך לפני צריך ורדפיך ואם שלשת ימים
דבר בארצך עתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר: ויאמר
דוד אל גד צר לי מאד ניפלה נא ביד יהוה כי רבים
14 רחמיו ובכף אדם אל אפלה: ויבחר דוד בדבר ויאמר גד
אל דוד לך עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארונה היבוסי:
15 ויעל דוד כדבר גד אשר צוה יהוה: וישקף ארונה וירא
את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו
16 למלך על אפיו ארצה: ויאמר ארונה למה יבא אדני
המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות ממך את הגרן ואבנה
17 מזבח ליהוה למען תעצר המגפה מעל העם: ויאמר ארונה
אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיניו הנה הבקר
לעולה והמורגים לעצי הבקר ולקלון והחטים מנחה הכל
18 נתן ארונה למלך: ויאמר ארונה אל דוד אל יחר אפך
אדני המלך ראה נתתי הבקר לעולה והמורגים לעצים
19 ולמנחה לחטים נתתי הכל: ויעל דוד בדבר גד כאשר
20 צוה יהוה: וישקף ארונה וירא את המלך ואת עבדיו
21 עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך על אפיו ארצה:
ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד
לקנות מעליך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר
22 המגפה מעל העם: ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני
המלך הטוב בעיניו ראה הבקר לעולה והמוגים למורגים
23 ולכלי הבקר לעצים: הכל נתן ארונה המלך ויאמר ארונה
24 אל המלך יהוה אלהיך יעתרך: ויאמר המלך אל ארונה
לא כי קנה אקנה מאתך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי
עולות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בחמשים שקלי
25 כסף: ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים
ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:

15 כִּי אָמַרְתֶּם כָּרַתְנוּ בְרִית אֶת־מָוֶת וְעִם־שְׁאוֹל עָשִׂינוּ חָזוֹן שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר לֹא יְבוֹאֵנוּ כִּי־שַׂמְנוּ כָזָב מַחְסִינוּ וּבַשֶּׁקֶר נִסְתָּרְנוּ׃ 16 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי יִסַּד בְּצִיּוֹן אֶבֶן אֶבֶן בֹּחַן פִּנַּת יְקַר מוּסָּד מוּסָּד הַמַּאֲמִין לֹא יָחִישׁ׃ 17 וְשַׂמְתִּי מִשְׁפָּט לְקָו וּצְדָקָה לְמִשְׁקֶלֶת וּבָרָד יְטַאטְאוּ מַחְסֵה כָזָב וְסֵתֶר מַיִם יִשְׁטְפוּ׃ 18 וְכֻפַּר בְּרִיתְכֶם אֶת־מָוֶת וְחָזוּתְכֶם עִם־שְׁאוֹל לֹא תָקוּם שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר וְהָיִיתֶם לוֹ לְמִרְמָס׃ 19 כָּל־עֲבָרוֹ יִקָּחֶנוּ כִּי בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יַעֲבֹר בַּיּוֹמָם וּבַלָּיְלָה וְהָיָה רַק־זִוָּעָה הָבִין שְׁמוּעָה׃ 20 כִּי הַמַּצָּע קָצַר מֵהִשְׂתָּרֵעַ וְהַמַּסֵּכָה צָרָה מֵהִתְכַּנֵּס׃ 21 כִּי כְהַר פְּרָצִים יָקוּם יְהוָה כְּעֵמֶק בְּגִבְעוֹן יִרְגָּז לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂהוּ זָר מַעֲשֵׂהוּ וְלָבִא עֲבֹדָתוֹ נָכְרִיָּה עֲבֹדָתוֹ׃ 22 וְעַתָּה אַל־תִּתְלוֹצָצוּ פֶּן־יֶחְזְקוּ מוֹסְרֵיכֶם כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה שָׁמַעְתִּי מֵאֵת אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃ 23 הַאֲזִינוּ וְשִׁמְעוּ קוֹלִי הַקְשִׁיבוּ וְשִׁמְעוּ אִמְרָתִי׃ 24 הֲכָל־הַיּוֹם חֹרֵשׁ הַזֹּרֵעַ יַחְרֹשׁ אֲדָמָתוֹ הֲלוֹ יְפַתַּח וְיִסַּד אֲדָמָתוֹ וְלֹא שִׁוָּהּ פָּנֶיהָ׃ 25 הֲלֹא אִם־שִׁוָּה פָּנֶיהָ הַלֹּא כְצִדֻּנִי יְפִיץ וְכַמּוֹן יְזָרֶה וְשָׂם חִטָּה שׂוֹרָה וּשְׂעֹרָה מְיֻעָּרָה וְכֻסֶּמֶת גְּבוּלָתוֹ׃ 26 וַיִּסְּרֵהוּ לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהָיו יוֹרֶנּוּ׃ 27 כִּי לֹא בֶחָרוּץ יוּדַשׁ קָצִיר וְאוֹפַן עֲגָלָה עַל־כַּמּוֹן יָסֹבּוּ כִּי בַמַּטֶּה יֻחְבַּט קֹצִיר וְכַמּוֹן בַּשָּׁבֶט׃ 28 לֶחֶם כִּי יָדֻק לֹא לָנֶצַח יָדוֹשׁ וְגַלַּת עֲגָלָתוֹ וּפָרָשָׁיו לֹא תְדֻקֶּנּוּ׃ 29 גַּם־זֹאת מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת יָצָא הִפְלִיא עֵצָה הִגְדִּיל תּוּשִׁיָּה׃

30 וַיְהִי הוֹי אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל קִרְיַת חָנָה דָּוִד יֹסִפוּ שְׁנַת עַל־שָׁנָה חַגִּים יִקֹּפוּ׃ 31 וְהַצַּרְתִּי לַאֲרִיאֵל וְהָיְתָה תַאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה וְהָיְתָה לִי כַּאֲרִיאֵל׃ 32 וְחָנִיתִי כַדּוּר עָלָיִךְ וְצַרְתִּי עָלַיִךְ מְצֻרִים וְהַקִּימוֹתִי עָלַיִךְ דָּיֵקִים׃ 33 וְשָׁפְלָה מֵאֶרֶץ תְּדַבֵּרִי וּמֵעָפָר תְּשִׁיחַ אִמְרָתֵךְ וְהָיָה כְאוֹב מֵאֶרֶץ קוֹלֵךְ וּמֵעָפָר אִמְרָתֵךְ תְּצַפְצֵף׃

34 וְהָיָה כְּהַקְטֹן עָפָר הֲמוֹנֵי זָרִים וּכְמֹץ עֹבֵר הֲמוֹן עָרִיצִים וְהָיָה לְרֶגַע פִּתְאֹם׃ 35 מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת תִּפָּקֵד בְּרַעַשׁ וּבְקוֹל גָּדוֹל סוּפָה וְסַעַר וְלַהַב אֵשׁ אֹכֵלָה׃ 36 וְהָיָה הֲמוֹן כָּל־הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים עַל־אֲרִיאֵל וְכָל־צֹבֶאָהּ וּמְצוּדָתָהּ וּמְצִיקֶיהָ וְהָיָה כַּחֲלוֹם חֲזוֹן לָיְלָה׃ 37 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יַחֲלֹם הָרָעֵב וְהִנֵּה אוֹכֵל וְהֵקִיץ וְרֵקָה נַפְשׁוֹ וְכַאֲשֶׁר יַחֲלֹם הַצָּמֵא וְהִנֵּה שׁוֹתֶה וְהֵקִיץ וְהִנֵּה עָיֵף וְנַפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה כֵּן יִהְיֶה הֲמוֹן כָּל־הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים עַל־הַר צִיּוֹן׃

38 הִתְמַהְמְהוּ וּתְמָהוּ הִשְׁתַּעֲשְׁעוּ וְשַׁוְּעוּ שִׁכְרוּ וְלֹא מִיָּיִן נָעוּ וְלֹא מִשֵּׁכָר׃ 39 כִּי נָסַךְ עֲלֵיכֶם יְהוָה רוּחַ תַּרְדֵּמָה וְעָצַם אֶת־עֵינֵיכֶם אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־רָאשֵׁיכֶם הַחֹזִים כִּסָּה׃ 40 וַתִּהְיֶה לָכֶם חָזוֹן כְּדִבְרֵי הַסֵּפֶר הַחָתוּם אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת־הַסֵּפֶר אֶל־יוֹדֵעַ סֵפֶר לֵאמֹר קְרָא־נָא זֶה וְאָמַר לֹא אוּכַל כִּי חָתוּם הוּא׃ 41 וְנָתַן הַסֵּפֶר אֶל־אֲשֶׁר לֹא־יָדַע סֵפֶר לֵאמֹר קְרָא־נָא זֶה וְאָמַר לֹא יָדַעְתִּי סֵפֶר׃

42 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יַעַן כִּי נִגַּשׁ הָעָם הַזֶּה בְּפִיו וּבִשְׂפָתָיו כִּבְּדוּנִי וְלִבּוֹ רִחַק מִמֶּנִּי וַתְּהִי יִרְאָתָם אֹתִי מִצְוַת אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה׃ 43 לָכֵן הִנֵּה אָנֹכִי יוֹסִיף לְהַפְלִא אֶת־הָעָם הַזֶּה הַפְלֵא וָפֶלֶא וְאָבְדָה חָכְמַת חֲכָמָיו וּבִינַת נְבוֹנָיו תִּסְתַּתָּר׃ 44 הוֹי הַמַּעְמִיקִים מֵיְהוָה לַסְתִּר עֵצָה וְהָיָה בַמַּחְשָׁךְ מַעֲשֵׂיהֶם וַיֹּאמְרוּ מִי רֹאֵנוּ וּמִי יוֹדְעֵנוּ׃ 45 הַפִּכְכֶם אִם־כְּחֹמֶר הַיֹּצֵר יֵחָשֵׁב כִּי יֹאמַר מַעֲשֶׂה לְעֹשֵׂהוּ לֹא עָשָׂנִי וְיֵצֶר אָמַר לְיוֹצְרוֹ לֹא הֵבִין׃

46 הֲלוֹא עוֹד מְעַט־זָעִיר וְשָׁב לְבָנוֹן לְכַרְמֶל וְכַרְמֶל לַיַּעַר יֵחָשֵׁב׃ 47 וְשָׁמְעוּ בַיּוֹם הַהוּא חֵרְשִׁים דִּבְרֵי סֵפֶר וּמֵאֲפֵלָה וּמֵחֹשֶׁךְ עֵינֵי עִוְרִים תִּרְאֶינָה׃ 48 וְיוֹסִפוּ עֲנָוִים שִׂמְחָה בַּיהוָה וְאֶבְיוֹנֵי אָדָם בְּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יָגִילוּ׃ 49 כִּי אָפֵס עָרִיץ כָּלָה לֵץ וְנִכְרְתוּ כָּל־שֹׁקְדֵי הָוֶן׃ 50 מַרְשִׁיעֵי אָדָם בְּדָבָר וְיָקֹשׁ לְמוֹכִיחַ בַּשָּׁעַר וְהִטּוּ בַתֹּהוּ צַדִּיק׃

51 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל־בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת־אַבְרָהָם לֹא עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יֶחֱוָרוּ׃ 52 כִּי בְּרְאוֹת יְלָדָיו מַעֲשֵׂה יָדַי בְּקִרְבּוֹ יַקְדִּישׁוּ שְׁמִי וְהִקְדִּישׁוּ אֶת־קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ׃ 53 וְיָדְעוּ תֹעֵי רוּחַ בִּינָה וְרַגְנָנִים יִלְמְדוּ לֶקַח׃

ישעיה כט

1 הוֹי אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל קִרְיָה חָנָה דָּוִד יֹסִפוּ שָׁנָה חַגִּים׃ 2 וְהַצַּרְתִּי לַאֲרִיאֵל וְהָיְתָה תַאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה וְהָיְתָה לִי כַּאֲרִיאֵל׃ 3 וְחָנִיתִי כַדּוּר עָלָיִךְ וְצַרְתִּי עָלַיִךְ מְצֻרִים וְהַקִּימוֹתִי עָלַיִךְ דָּיֵקִים׃ 4 וְשָׁפְלָה מֵאֶרֶץ תְּדַבֵּרִי וּמֵעָפָר תְּשִׁיחַ אִמְרָתֵךְ וְהָיָה כְאוֹב מֵאֶרֶץ קוֹלֵךְ וּמֵעָפָר אִמְרָתֵךְ תְּצַפְצֵף׃

5 וְהָיָה הֲמוֹן זָרַיִךְ כַּמְּדַק עָפָר וְהֲמוֹן עָרִיצִים כְּמֹץ עֹבֵר וְהָיָה לְפֶתַע פִּתְאֹם׃ 6 מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת תִּפָּקְדִי בְּרַעַשׁ וּבְקוֹל גָּדוֹל סוּפָה וְסַעַר וְלַהַב אֵשׁ אֹכֵלָה׃ 7 וְהָיָה כַּחֲלוֹם חֲזוֹן לָיְלָה הֲמוֹן כָּל־הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים עַל־אֲרִיאֵל וְכָל־צֹבֶאָהּ וּמְצוּדָתָהּ וּמְצִיקֶיהָ׃ 8 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יַחֲלֹם הָרָעֵב וְהִנֵּה אוֹכֵל וְהֵקִיץ וְרֵקָה נַפְשׁוֹ וְכַאֲשֶׁר יַחֲלֹם הַצָּמֵא וְהִנֵּה שׁוֹתֶה וְהֵקִיץ וְהִנֵּה עָיֵף וְנַפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה כֵּן יִהְיֶה הֲמוֹן כָּל־הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים עַל־הַר צִיּוֹן׃

9 הִתְמַהְמְהוּ וּתְמָהוּ הִשְׁתַּעֲשְׁעוּ וְשַׁוְּעוּ שִׁכְרוּ וְלֹא מִיָּיִן נָעוּ וְלֹא מִשֵּׁכָר׃ 10 כִּי נָסַךְ עֲלֵיכֶם יְהוָה רוּחַ תַּרְדֵּמָה וְעָצַם אֶת־עֵינֵיכֶם אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־רָאשֵׁיכֶם הַחֹזִים כִּסָּה׃ 11 וַתִּהְיֶה לָכֶם חָזוֹן כְּדִבְרֵי הַסֵּפֶר הַחָתוּם אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת־הַסֵּפֶר אֶל־יוֹדֵעַ סֵפֶר לֵאמֹר קְרָא־נָא זֶה וְאָמַר לֹא אוּכַל כִּי חָתוּם הוּא׃ 12 וְנָתַן הַסֵּפֶר אֶל־אֲשֶׁר לֹא־יָדַע סֵפֶר לֵאמֹר קְרָא־נָא זֶה וְאָמַר לֹא יָדַעְתִּי סֵפֶר׃

13 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יַעַן כִּי נִגַּשׁ הָעָם הַזֶּה בְּפִיו וּבִשְׂפָתָיו כִּבְּדוּנִי וְלִבּוֹ רִחַק מִמֶּנִּי וַתְּהִי יִרְאָתָם אֹתִי מִצְוַת אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה׃ 14 לָכֵן הִנֵּה אָנֹכִי יוֹסִיף לְהַפְלִא אֶת־הָעָם הַזֶּה הַפְלֵא וָפֶלֶא וְאָבְדָה חָכְמַת חֲכָמָיו וּבִינַת נְבוֹנָיו תִּסְתַּתָּר׃ 15 הוֹי הַמַּעְמִיקִים מֵיְהוָה לַסְתִּר עֵצָה וְהָיָה בַמַּחְשָׁךְ מַעֲשֵׂיהֶם וַיֹּאמְרוּ מִי רֹאֵנוּ וּמִי יוֹדְעֵנוּ׃ 16 הַפִּכְכֶם אִם־כְּחֹמֶר הַיֹּצֵר יֵחָשֵׁב כִּי יֹאמַר מַעֲשֶׂה לְעֹשֵׂהוּ לֹא עָשָׂנִי וְיֵצֶר אָמַר לְיוֹצְרוֹ לֹא הֵבִין׃

17 הֲלוֹא עוֹד מְעַט־זָעִיר וְשָׁב לְבָנוֹן לְכַרְמֶל וְכַרְמֶל לַיַּעַר יֵחָשֵׁב׃ 18 וְשָׁמְעוּ בַיּוֹם הַהוּא חֵרְשִׁים דִּבְרֵי סֵפֶר וּמֵאֲפֵלָה וּמֵחֹשֶׁךְ עֵינֵי עִוְרִים תִּרְאֶינָה׃ 19 וְיוֹסִפוּ עֲנָוִים שִׂמְחָה בַּיהוָה וְאֶבְיוֹנֵי אָדָם בְּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יָגִילוּ׃ 20 כִּי אָפֵס עָרִיץ כָּלָה לֵץ וְנִכְרְתוּ כָּל־שֹׁקְדֵי הָוֶן׃ 21 מַרְשִׁיעֵי אָדָם בְּדָבָר וְיָקֹשׁ לְמוֹכִיחַ בַּשָּׁעַר וְהִטּוּ בַתֹּהוּ צַדִּיק׃

22 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל־בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת־אַבְרָהָם לֹא עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יֶחֱוָרוּ׃ 23 כִּי בְּרְאוֹת יְלָדָיו מַעֲשֵׂה יָדַי בְּקִרְבּוֹ יַקְדִּישׁוּ שְׁמִי וְהִקְדִּישׁוּ אֶת־קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ׃ 24 וְיָדְעוּ תֹעֵי רוּחַ בִּינָה וְרַגְנָנִים יִלְמְדוּ לֶקַח׃

הפטרת בחוקותי.

ירמיה טז : יט.

יט יְהוָה עֻזִּי וּמָעוּזִּי וּמְנוּסִי בְּיוֹם צָר אֵלֶיךָ גּוֹיִם יָבוֹאוּ מֵאַפְסֵי אָרֶץ וְיֹאמְרוּ אַךְ שֶׁקֶר נָחֲלוּ אֲבוֹתֵינוּ הֶבֶל וְאֵין בָּם מוֹעִיל׃ כ הֲיַעֲשֶׂה לוֹ אָדָם אֱלֹהִים וְהֵם לֹא אֱלֹהִים׃ כא לָכֵן הִנֵּה אֲנֹכִי מוֹדִיעַ פַּעַם אוֹתָם אֶת יָדִי וְאֶת גְּבוּרָתִי וְיָדְעוּ כִּי שְׁמִי יְהוָה׃ א חַטַּאת יְהוּדָה כְּתוּבָה בְּעֵט בַּרְזֶל בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר חֲרוּתָה עַל לוּחַ לִבָּם וְלִקְרְנוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם׃ ב כְּזָכְרָם בְּנֵיהֶם אֶת מִזְבְּחוֹתָם וְאֶת אֲשֵׁרִים עַל עֵץ רַעֲנָן עַל גִּבְעוֹת הַגָּבֹהוֹת׃ ג הָרַי בַּשָּׂדֶה חֵילְךָ כָּל אוֹצְרוֹתֶיךָ לְבַז אֶתֵּן בָּמוֹתֶיךָ בְּחַטָּאת בְּכָל גְּבוּלֶיךָ׃ ד וְשָׁמַטְתָּ וּבְךָ מִנַּחֲלָתְךָ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ וְהַעֲבַדְתִּיךָ אֶת אֹיְבֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא יָדָעְתָּ כִּי אֵשׁ קְדַחְתֶּם בְּאַפִּי עַד עוֹלָם תּוּקָד׃ ה כֹּה אָמַר יְהוָה אָרוּר הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בָּאָדָם וְשָׂם בָּשָׂר זְרֹעוֹ וּמִן יְהוָה יָסוּר לִבּוֹ׃ ו וְהָיָה כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי יָבוֹא טוֹב וְשָׁכַן חֲרֵרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מְלֵחָה וְלֹא תֵשֵׁב׃ ז בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מִבְטַחוֹ׃ ח וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל מַיִם וְעַל יוּבַל יְשַׁלַּח שָׁרָשָׁיו וְלֹא יִרְאֶה כִּי יָבוֹא חֹם וְהָיָה עָלֵהוּ רַעֲנָן וּבִשְׁנַת בַּצֹּרֶת לֹא יִדְאָג וְלֹא יָמִישׁ מֵעֲשׂוֹת פֶּרִי׃ ט עָקֹב הַלֵּב מִכֹּל וְאָנֻשׁ הוּא מִי יֵדָעֶנּוּ׃ י אֲנִי יְהוָה חֹקֵר לֵב בֹּחֵן כְּלָיוֹת וְלָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכָיו כִּפְרִי מַעֲלָלָיו׃ יא קֹרֵא דָגָר וְלֹא יָלָד עֹשֶׂה עֹשֶׁר וְלֹא בְמִשְׁפָּט יְמֵי יַעַזְבֻנוּ וּבְאַחֲרִיתוֹ יִהְיֶה נָבָל׃ יב כִּסֵּא כָבוֹד מָרוֹם מֵרִאשׁוֹן מְקוֹם מִקְדָּשֵׁנוּ׃ יג מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְהוָה כָּל עֹזְבֶיךָ יֵבֹשׁוּ סוּרֵי בָּאָרֶץ יִכָּתֵבוּ כִּי עָזְבוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים אֶת יְהוָה׃ יד רְפָאֵנִי יְהוָה וְאֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתִי אָתָּה׃ טו הִנֵּה הֵמָּה אֹמְרִים אַיֵּה דְבַר יְהוָה יָבוֹא נָא׃ טז וַאֲנִי לֹא אַחַשְׁתִּי מֵרֹעֶה אַחֲרֶיךָ וְיוֹם אָנוֹשׁ לֹא אִוִּיתִי אַתָּה יָדָעְתָּ מוֹצָא שְׂפָתַי נֹכַח פָּנֶיךָ הָיָה׃ יז אַל תְּהִי לִי לְמַחְתָּה אַתָּה מַחְסִי בְּיוֹם רָעָה׃ יח יֵבֹשׁוּ רֹדְפַי וְאַל אֵבוֹשָׁה אֲנִי אֶחָתּוּ הֵמָּה וְאַל אֵחַתָּה אַתָּה הָבִיא עֲלֵיהֶם יוֹם רָעָה וּמִשְׁנֶה שִׁבָּרוֹן שַׁבְּרֵם׃ יט כֹּה אָמַר יְהוָה אֵלַי לֵךְ וְעָמַדְתָּ בְּפֶתַח בְּנֵי עַם אֲשֶׁר יָבֹאוּ בוֹ מַלְכֵי יְהוּדָה וַאֲשֶׁר יֵצְאוּ בוֹ וּבְכָל שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלָ‍ִם׃ כ וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה מַלְכֵי יְהוּדָה וְכָל יְהוּדָה וְכֹל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַ‍ִם הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה׃ כא כֹּה אָמַר יְהוָה הִשָּׁמְרוּ בְנַפְשׁוֹתֵיכֶם וְאַל תִּשְׂאוּ מַשָּׂא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְהֲבֵאתֶם בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלָ‍ִם׃ כב וְלֹא תוֹצִיאוּ מַשָּׂא מִבָּתֵּיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְכָל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם׃ כג וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת אָזְנָם וַיַּקְשׁוּ אֶת עָרְפָּם לְבִלְתִּי שְׁמוֹעַ וּלְבִלְתִּי קַחַת מוּסָר׃ כד וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּן אֵלַי נְאֻם יְהוָה לְבִלְתִּי הָבִיא מַשָּׂא בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וּלְקַדֵּשׁ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת בּוֹ כָּל מְלָאכָה׃ כה וּבָאוּ בְשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת מְלָכִים וְשָׂרִים יֹשְׁבִים עַל כִּסֵּא דָוִד רֹכְבִים בָּרֶכֶב וּבַסּוּסִים הֵמָּה וְשָׂרֵיהֶם אִישׁ יְהוּדָה וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַ‍ִם וְיָשְׁבָה הָעִיר הַזֹּאת לְעוֹלָם׃ כו וּבָאוּ מֵעָרֵי יְהוּדָה וּמִסְּבִיבוֹת יְרוּשָׁלַ‍ִם וּמֵאֶרֶץ בִּנְיָמִין וּמִן הַשְּׁפֵלָה וּמִן הָהָר וּמִן הַנֶּגֶב מְבִיאִים עֹלָה וְזֶבַח וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה וּמְבִיאִים תּוֹדָה בֵּית יְהוָה׃ כז וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לְקַדֵּשׁ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וְלִבְלְתִּי שְׂאֵת מַשָּׂא וּבָא בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַ‍ִם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְהִצַּתִּי אֵשׁ בִּשְׁעָרֶיהָ וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת יְרוּשָׁלַ‍ִם וְלֹא תִכְבֶּה׃

ואכלו בשמחה: משבחים לאלהים כי עמהם
47 היתה כל העם: * ויהוה היה יוסיף לצרפם
יום יום אל העדה: ויגידו לפניהם כל
48 מעשי אלהים: * ויגידו להם כי הוא
נתן להם את הארץ לנחלה: כי ראו
49 כבוד יהוה: * כי הוא דבר ויקם רוח:
ויעמידו את הארץ לפניהם: כי הוא
50 מלך את הארץ בצדק: * ויגידו להם
כי הוא נתן להם את הארץ: ויבנו
51 להם בתים: * ויהי כאשר ישבו בבתיהם
ויגידו להם: ויהי כאשר נתן להם
את הארץ: ויבנו להם בתים: ויהי
52 כאשר ישבו בבתיהם: ויגידו להם
כי הוא נתן להם את הארץ: ויבנו
53 להם בתים: * ויהי כאשר ישבו בבתיהם
54 ויגידו להם: * ויבנו להם בתים ויהי
כאשר ישבו בבתיהם: ויגידו להם
כי הוא נתן להם את הארץ: ויבנו
להם בתים: ויהי כאשר ישבו בבתיהם:

פרק ה׳:

1 ואיש אחד מהם היה אשר שמו חנניה
2 ושפירה: * ויבן בית ויגר בו: ויהי
אחרי בנותו את הבית ויגר בו: ויהי
אחרי בנותו את הבית ויגר בו:
3 ויהי כאשר ישבו בבתיהם ויגידו להם
כי הוא נתן להם את הארץ: ויבנו
4 להם בתים: ויהי כאשר ישבו בבתיהם
5 ויגידו להם: * ויבן בית ויגר בו: ויהי
אחרי בנותו את הבית ויגר בו: ויהי
6 כאשר ישבו בבתיהם ויגידו להם:
7 ויבן בית ויגר בו: ויהי אחרי בנותו:
8 ויהי כאשר ישבו בבתיהם ויגידו להם:
9 * ויבן בית ויגר בו: ויהי אחרי בנותו
את הבית ויגר בו: ויהי כאשר ישבו
בבתיהם ויגידו להם: * ויבן בית ויגר
בו: ויהי אחרי בנותו את הבית ויגר
בו: ויהי כאשר ישבו בבתיהם ויגידו
להם: ויבן בית ויגר בו: ויהי אחרי
בנותו את הבית ויגר בו: ויהי כאשר
ישבו בבתיהם ויגידו להם: * ויבן בית
ויגר בו: ויהי אחרי בנותו את הבית
ויגר בו: ויהי כאשר ישבו בבתיהם
ויגידו להם: ויבן בית ויגר בו: ויהי
אחרי בנותו את הבית ויגר בו: ויהי
כאשר ישבו בבתיהם ויגידו להם:
* ויבן בית ויגר בו: ויהי אחרי בנותו
את הבית ויגר בו: ויהי כאשר ישבו
בבתיהם ויגידו להם: ויבן בית ויגר
בו: ויהי אחרי בנותו את הבית ויגר
בו: ויהי כאשר ישבו בבתיהם ויגידו
להם: * ויבן בית ויגר בו: ויהי אחרי
בנותו את הבית ויגר בו: ויהי כאשר
ישבו בבתיהם ויגידו להם: ויבן בית
ויגר בו: ויהי אחרי בנותו את הבית
ויגר בו: ויהי כאשר ישבו בבתיהם
ויגידו להם: * ויבן בית ויגר בו: ויהי
אחרי בנותו את הבית ויגר בו: ויהי
כאשר ישבו בבתיהם ויגידו להם:

14 ויאמר לה בועז לעת האכל לך הנה
15 אכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ
16 ותשב מצד הקצרים ויצבט לה קלי
17 ותאכל ותשבע ותתר׃ ותקם ללקט
18 ויצו בועז את נעריו לאמר גם בין
19 העמרים תלקט ולא תכלימוה׃ וגם
20 של תשלו לה מן הצבתים ועזבתם
21 ולקטה ולא תגערו בה׃ ותלקט בשדה
22 עד ערב ותחבט את אשר לקטה
23 ויהי כאיפה שעורים׃ ותשא ותבא
24 העיר ותרא חמותה את אשר לקטה
25 ותוצא ותתן לה את אשר הותירה
26 משבעה ותאמר לה חמותה איפה
27 לקטת היום ואנה עשית יהי מכיר
28 לך ותגד לחמותה את אשר עשתה
29 עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי
30 עמו היום בועז׃ ותאמר נעמי לכלתה
31 ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו
32 את החיים ואת המתים ותאמר לה
33 נעמי קרוב לנו האיש מגאלינו הוא׃
34 ותאמר רות המואביה גם כי אמר
35 אלי עם הנערים אשר לי תדבקון עד
36 אם כלו את כל הקציר אשר לי׃
37 ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי
38 כי תצאי עם נעריו ולא יפגעו בך׃
39 ותדבק בנערות בועז ללקט עד כלות
40 קציר השערים ותשב את חמותה׃
41 ותאמר לה חמותה בתי הלא אבקש
42 לך מנוחה אשר ייטב לך׃ ועתה הלא
43 בועז מודעתנו אשר היית את נערותיו
44 הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה׃
45 ורחצת וסכת ושמת שמלתיך עליך
46 וירדת הגרן אל תודעי לאיש עד כלתו
47 לאכל ולשתות׃ והיה בשכבו וידעת את
48 המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית
49 מרגלתיו ושכבת והוא יגיד לך את
50 אשר תעשין׃ ותאמר אליה כל אשר
51 תאמרי אעשה׃ וותרד הגרן ותעש ככל
52 אשר צותה חמותה׃ ויאכל בועז וישת
53 וייטב לבו ובא לשכב בקצה הערמה
54 ותבא בלאט ותגל מרגלתיו ותשכב׃
55 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת
56 והנה אשה שכבת מרגלתיו׃ ויאמר מי
57 את ותאמר אני רות אמתך ופרשת
58 כנפך על אמתך כי גאל אתה׃ ויאמר
59 ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך
60 האחרון מן הראשון לבלתי לכת
61 אחרי בחורים אם דל ואם עשיר׃
62 ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי
63 אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי
64 אשת חיל את׃ ועתה כי אמנם כי אם
65 גואל אנכי וגם יש גואל קרוב ממני׃
66 ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך
67 טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וחי
68 יהוה אנכי גואלך שכבי עד הבקר׃
69 וותשכב מרגלתיו עד הבקר ותקם
70 בטרם יכיר איש את רעהו ויאמר אל
71 יודע כי תבוא האשה הגרן׃ ויאמר
72 הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה
73 ותחזק בה וימד שש שערים ותשת
74 עליה ותבא העירה׃ ותבא חמותה אל
75 נעמי ותאמר מי את בתי ותגד לה את
76 כל אשר עשתה לו׃ ותאמר ששת
77 השערים האלה נתן לי כי אמר אלי
78 אל תבואי ריקם אל חמותך׃ ותאמר
79 שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר
80 כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר
81 היום׃

פרק ד׳

1 ובועז עלה השערה וישב שם והנה
2 הגואל עבר אשר דבר בועז ויאמר
3 סורה שבה פלני אלמני שב׃ ויסר
4 ויאמר לבועז קנה מידך וילך׃ ויקח
5 עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו
6 פה ויישבו׃ ויאמר לגואל חלקת השדה
7 אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי
8 השבה משדה מואב׃ ואני אמרתי
9 אגלה אזנך לאמר קנה נגדי יושבי
10 ומזקני עמי אם תגאל גאל אם לא
11 יגאל הגידה לי ואדע כי אין זולתך
12 לגאול ואני אחריך׃ ויאמר אנכי
13 אגאל׃ ויאמר בועז ביום קנותך
14 השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה
15 אשת המת קניתי לקים שם המת על
16 נחלתו׃ ויאמר הגואל לא אוכל לי
17 פן אשחית את נחלתי גאל לך את
18 גאולתי כי לא אוכל לגאול׃ וזאת
19 לפנים בישראל על הגאולה ועל
20 התמורה לקים כל דבר שלף איש
21 נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה
22 בישראל׃ ויאמר הגואל לבועז קנה
23 לך ויחלץ נעלו׃ ויאמר בועז לזקנים
24 ולכל העם עדים אתם היום כי קניתי
25 את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר
26 לכליון ומחלון מיד נעמי׃ וגם את רות
27 המואביה אשת מחלון קניתי לי
28 לאשה להקים שם המת על נחלתו
29 ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער
30 מקומו עדים אתם היום׃ ויאמרו כל
31 העם אשר בשער והזקנים עדים יתן
32 יהוה את האשה הבאה אל ביתך
33 כרחל וכלאה אשר בנו שתים את בית
34 ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם
35 בבית לחם׃ ויהי ביתך כבית פרץ
36 אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע
37 אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת׃
38 ויקח בועז את רות ותהי לו לאשה
39 ויבא אליה ויתן יהוה לה הרון ותלד
40 בן׃ ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך
41 יהוה אשר לא השבית לך גואל היום
42 ויקרא שמו בישראל׃ והיה לך למשיב
43 נפש וללכלכל את שיבתך כי כלתך
44 אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה
45 לך משבעה בנים׃ ותקח נעמי את
46 הילד וותשתהו בחיקה ותהי לו
47 לאומנת׃ ותקראנה לו השכנות שם
48 לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו
49 עובד הוא אבי ישי אבי דוד׃ ואלה
50 תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון׃
51 והצרון הוליד את רם ורם הוליד את
52 עמינדב׃ ועמינדב הוליד את נחשון
53 נחשון הוליד את שלמון׃ ושלמון
54 הוליד את בועז ובועז הוליד את עובד׃
55 ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את
56 דוד׃

ישוח׃
10 כִּי אֲשֶׁר: לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכֹחֲךָ עֲשֵׂה׃* כִּי
אֵין מַעֲשֶׂה: לְפָנֶיךָ בִּשְׁאוֹל אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ שָׁמָּה׃
6 עֵצָה וְתוּשִׁיָּה: לְהַשִּׂיג אֶת הַנִּרְאֶה לְעֵינֶיךָ וְאֶת הַנִּסְתָּר מִמֶּךָּ
וְלֹא יָדַעְתָּ אֶת הַנִּרְאֶה לְעֵינֶיךָ וְאֶת הַנִּסְתָּר מִמֶּךָּ עַד שֶׁלֹּא
נִבְרָא הָעוֹלָם וְלֹא יָדַעְתָּ אֶת הָעוֹלָם עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא׃
שְׁלֹמֹה: מִי הוֹדִיעַ לְשְׁלֹמֹה שֶׁיִּהְיֶה מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְלֹא
הוֹדִיעַ לְאָבִיו וְלֹא לְנָתָן הַנָּבִיא וְלֹא לְצָדוֹק הַכֹּהֵן וְלֹא לְבָנָיָהוּ
בֶּן יְהוֹיָדָע וְלֹא לְאֶחָד מִכָּל עֲבָדָיו אֶלָּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
בִּלְבָדוֹ הוֹדִיעַ לְשְׁלֹמֹה שֶׁיִּהְיֶה מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר
כִּי שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ מֵאֲחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי׃
7 מִי יָדַע: שֶׁיִּהְיֶה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל׃* וְאֶת אֲשֶׁר
שְׁלֹמֹה: עָשָׂה אֶת הַבַּיִת וְאֶת הַהֵיכָל וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַכִּיּוֹר
וְאֶת הַמְּכוֹנוֹת וְאֶת כָּל הַכֵּלִים וְאֶת הַמִּזְבְּחוֹת וְאֶת הַשֻּׁלְחָנוֹת
וְאֶת הַמְּנוֹרוֹת וְאֶת הַפְּתָחִים וְאֶת הַחֲצֵרוֹת וְאֶת הַמְּעִילוֹת וְאֶת
הַכְּתָרִים וְאֶת הַקְּלָעִים וְאֶת הָאֲבָנִים וְאֶת הַסַּפִּירִים וְאֶת הַבְּרָדִים
וְאֶת הַכְּרוּבִים וְאֶת הַפָּרֹכֶת וְאֶת הַתְּכֵלֶת וְאֶת הָאַרְגָּמָן וְאֶת
הַתּוֹלַעַת וְאֶת הַשֵּׁשׁ וְאֶת הַבּוּץ וְאֶת הַשַּׁעַר וְאֶת הַמַּסָּךְ וְאֶת
הַמָּסָךְ וְאֶת הַמַּסָּכוֹת וְאֶת הַמַּשְׂאוֹת וְאֶת הַמַּשְׂכִּיּוֹת וְאֶת
הַמַּחְתּוֹת וְאֶת הַמִּזְרָקוֹת וְאֶת הַכַּפּוֹת וְאֶת הַקְּשָׂרוֹת וְאֶת
הַמְּנַקִּיּוֹת וְאֶת הַכַּרְכֹּבוֹת וְאֶת הַמְּנַקִּיּוֹת וְאֶת הַכַּרְכֹּב

ברכות: ט.

1 ואלו הן שאין מברכין עליהן בתחלה ולא בסוף: אין מברכין על הבשמים בתחלה ולא בסוף: 2 ועל הנר בתחלה ולא בסוף: ועל הבדלה בתחלה ולא בסוף: 3 ועל המזון בתחלה ולא בסוף: ועל הכוס בתחלה ולא בסוף: 4 ועל הסנדל בתחלה ולא בסוף: ועל הנישואין בתחלה ולא בסוף: 5 ועל התורה בתחלה ולא בסוף: ועל הגאולה בתחלה ולא בסוף: 6 ועל התפלה בתחלה ולא בסוף: ועל הצום בתחלה ולא בסוף: 7 ועל הנדרים בתחלה ולא בסוף: ועל הנזירות בתחלה ולא בסוף: 8 ועל הרחיצה בתחלה ולא בסוף: ועל הסיכה בתחלה ולא בסוף: 9 ועל הקרבנות בתחלה ולא בסוף: ועל הטבילה בתחלה ולא בסוף: 10 ועל הסמיכה בתחלה ולא בסוף: ועל הבנין בתחלה ולא בסוף: 11 ועל הדיינות בתחלה ולא בסוף: ועל השלום בתחלה ולא בסוף: 12 ועל ת"ח בתחלה ולא בסוף: ועל המלך בתחלה ולא בסוף: 13 ועל הצרכים בתחלה ולא בסוף: ועל הכל מברכין בתחלה ולא בסוף: 14 חוץ מן היין ומן הפת: שעל היין מברכין בתחלה ובסוף: ועל הפת מברכין בתחלה ובסוף: 15 ואם נהנה מן הפת קודם שיברך אינו צריך לברך: ואם נהנה מן היין קודם שיברך צריך לברך: 16 ועל הפת מברכין על כל סעודה: ועל היין אין מברכין אלא בסעודה שיש בה רביעית: 17 ועל הפת מברכין על כל מיני מאכל: ועל היין אין מברכין אלא על שבעת המינין שנאמרו בארץ: 18 ועל הפת מברכין על הגדולה ועל הקטנה: ועל היין אין מברכין אלא על הגדולה: 19 ועל הפת מברכין על הלבונה ועל הקליה: ועל היין אין מברכין אלא על הכשר: 20 ועל הפת מברכין על הישנה ועל החדשה: ועל היין אין מברכין אלא על הישנה: 21 ועל הפת מברכין על הרבה ועל המעט: ועל היין אין מברכין אלא על הרבה: 22 ועל הפת מברכין על הנקי ועל הגס: ועל היין אין מברכין אלא על הנקי: 23 ועל הפת מברכין על הנאה ועל שאינה נאה: ועל היין אין מברכין אלא על הנאה: 24 ועל הפת מברכין על הרעה ועל הטובה: ועל היין אין מברכין אלא על הטובה: 25 ועל הפת מברכין על המתוקה ועל המלוחה: ועל היין אין מברכין אלא על המתוקה: 26 ועל הפת מברכין על הנקבה ועל הזכר: ועל היין אין מברכין אלא על הזכר: 27 ועל הפת מברכין על הלבנה ועל האדומה: ועל היין אין מברכין אלא על האדומה: 28 ועל הפת מברכין על הגדולה ועל הקטנה: ועל היין אין מברכין אלא על הגדולה: 29 ועל הפת מברכין על הנקיה ועל הפחות נקיה: ועל היין אין מברכין אלא על הנקיה: 30 ועל הפת מברכין על הרעה ועל הטובה: ועל היין אין מברכין אלא על הטובה: 31 ועל הפת מברכין על הרבה ועל המעט: ועל היין אין מברכין אלא על הרבה:

ט.

1 ואלו הן שמברכין עליהן בתחלה ובסוף: על הפירות האילן ועל הפירות הארץ: 2 ועל הירקות ועל הדגן: ועל הגפן ועל העצים: 3 ועל הזיתים ועל השמן: ועל הדבש ועל הגבינה: 4 ועל הבהמה ועל החיה ועל העוף: ועל הדגים ועל הארבה: 5 ועל הביצים ועל הגבינה: ועל הבשר ועל הדגים: 6 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 7 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 8 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 9 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 10 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 11 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 12 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 13 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 14 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 15 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 16 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 17 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 18 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 19 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 20 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 21 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 22 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 23 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 24 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 25 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 26 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 27 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 28 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 29 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 30 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים: 31 ועל הארבה ועל הביצים: ועל הבשר ועל הדגים:

27 ישראל.* ויעשו בני יהודה את הרע בעיני יהוה: ויזנו
26 אחרי הבעלים ואחרי עשתרות ואחרי אלהי ארם ואחרי
25 אלהי צידון ואחרי אלהי מואב ואחרי אלהי בני עמון
24 ואחרי אלהי פלשתים:* ויעזבו את יהוה: ולא עבדו
23 אתו: וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר
22 סביבותיהם אשר השתחוו להם:* ויכעיסו את יהוה:
21 ויעזבו את כל יהוה: ויעבדו לבעל ולעשתרות:
20 ויחר אף יהוה בישראל:* ויתנם ביד שסים וישסום:
19 ולא השמידו את הגוים אשר עזב יהוה להם: לנסות
18 בהם את ישראל: לדעת הישמעו את מצות יהוה
17 אשר צוה את אבותם ביד משה: ושופטים הקים
16 יהוה ויהי השופט עם השופט והושיעם מיד אויביהם
15 כל ימי השופט:* ויהי ביהוה עם השופט ושמח
14 בשופטו:* ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שסים
13 וישסום וימכרם ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד
12 לעמד לפני אויביהם: בכל אשר יצא היתה יד יהוה
11 בטוב להם כאשר נשבע להם ויצר להם מאד:
10 ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות: ויאספו כל
9 דור ההוא אל אבותיו:* ויקומו דור אחר אחריהם
8 לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר עשה
7 לישראל: ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה:
6 וישכחו את יהוה אלהיהם:* ויעבדו את הבעלים
5 ואת האשרות: ויהי אף יהוה בישראל וימכרם
4 ביד כושן רשעתים שמנה שנים: ויזעקו בני
3 ישראל אל יהוה: ויקם יהוה מושיע לבני ישראל
2 ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו:
1 ויהי רוח יהוה עליו וישפט את ישראל ויצא למלחמה
ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז
ידו על כושן רשעתים:

שופטים: ו׳

27 ישראל.* ויעשו בני יהודה את הרע בעיני יהוה: ויזנו
26 אחרי הבעלים ואחרי עשתרות ואחרי אלהי ארם ואחרי
25 אלהי צידון ואחרי אלהי מואב ואחרי אלהי בני עמון
24 ואחרי אלהי פלשתים:* ויעזבו את יהוה: ולא עבדו
23 אתו: וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר
22 סביבותיהם אשר השתחוו להם:* ויכעיסו את יהוה:
21 ויעזבו את כל יהוה: ויעבדו לבעל ולעשתרות:
20 ויחר אף יהוה בישראל:* ויתנם ביד שסים וישסום:
19 ולא השמידו את הגוים אשר עזב יהוה להם: לנסות
18 בהם את ישראל: לדעת הישמעו את מצות יהוה
17 אשר צוה את אבותם ביד משה: ושופטים הקים
16 יהוה ויהי השופט עם השופט והושיעם מיד אויביהם
15 כל ימי השופט:* ויהי ביהוה עם השופט ושמח
14 בשופטו:* ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שסים
13 וישסום וימכרם ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד
12 לעמד לפני אויביהם: בכל אשר יצא היתה יד יהוה
11 בטוב להם כאשר נשבע להם ויצר להם מאד:
10 ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות: ויאספו כל
9 דור ההוא אל אבותיו:* ויקומו דור אחר אחריהם
8 לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר עשה
7 לישראל: ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה:
6 וישכחו את יהוה אלהיהם:* ויעבדו את הבעלים
5 ואת האשרות: ויהי אף יהוה בישראל וימכרם
4 ביד כושן רשעתים שמנה שנים: ויזעקו בני
3 ישראל אל יהוה: ויקם יהוה מושיע לבני ישראל
2 ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו:
1 ויהי רוח יהוה עליו וישפט את ישראל ויצא למלחמה
ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז
ידו על כושן רשעתים:

ספרי: ו׳

1 ויעזבו את יהוה: ויכעס אף יהוה בישראל:*
2 ויתנם ביד שסים וישסום: וימכרם ביד אויביהם
3 מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם: בכל
4 אשר יצא היתה יד יהוה בטוב להם כאשר נשבע
5 להם ויצר להם מאד:* ויקם יהוה שופטים ויושיעום
6 מיד שסיהם: וגם אל שופטיהם לא שמעו כי זנו
7 אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן
8 הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו
9 כן:* וכי הקים להם יהוה שופטים ויהי יהוה עם
10 השופט והושיעם מיד אויביהם כל ימי השופט:
11 כי נחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ורעיהם:
12 והיה במות השופט ישובו וישחיתו מאבותם ללכת
13 אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא
14 הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה:* ויחר אף יהוה
15 בישראל ויאמר יען אשר עבר הגוי הזה את בריתי
16 אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקולי: גם אני
17 לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר
18 עזב יהושע וימת: למען נסות בם את ישראל
19 הישמרים הם לשמר דרך יהוה ללכת בם כאבותם
20 אם לא: ויניח יהוה את הגוים האלה בלתי הורישם
21 מהר ולא נתנם ביד יהושע:* ואלה הגוים אשר
22 הניח יהוה לנסות בם את ישראל את כל אשר לא
23 ידעו את כל מלחמות כנען: רק למען דעת דורות
24 בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא
25 ידעום: חמשת סרני פלשתים והכנעני והחוי יושב
26 הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת:
27 והיו לנסות את ישראל לדעת הישמעו את מצות
28 יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה: ובני ישראל
29 ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי
30 והיבוסי: ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת
31 בנותיהם יתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם:
32 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את
33 יהוה אלהיהם:* ויעבדו את הבעלים ואת האשרות:
34 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים:* ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמנה
35 שנים: ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה
36 מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז
37 אחי כלב הקטן ממנו: ותהי עליו רוח יהוה וישפט
38 את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן
39 רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים:
40 ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז:
41 ויוסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה:*
42 ויהוה החזיק את עגלון מלך מואב על ישראל
43 יען אשר עשו את הרע בעיני יהוה: ויאסף אליו את
44 בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את
45 עיר התמרים: וישבו בני ישראל עגלון מלך מואב
46 שמנה עשרה שנה:* ויזעקו בני ישראל אל יהוה
47 ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן גרא איש
48 הימיני איש אטר יד ימינו: וישלחו בני ישראל
49 ביד מנחה לעגלון מלך מואב:* ואהוד עשה לו חרב

تحتہ میں ہوں تو بھی تُو ہی میرا خدا ہے۔*
۷۵ میرے اوقات* تیرے ہی ہاتھ میں ہیں۔
مجھے میرے ستانے والوں کے ہاتھ سے اور
۷۶ تعاقب کرنے والوں سے چھڑا لے۔* اپنے
خادم پر اپنا چہرہ چمکا۔ اپنی شفقت سے
۷۷ مجھے بچا لے۔* اے خداوند، مجھے شرمندہ
نہ ہونے دے کیونکہ میں تجھ سے دُعا کرتا
ہوں۔ شریر شرمندہ ہوں اور پاتال میں
۷۸ خاموش پڑے رہیں۔* جھوٹے ہونٹ گونگے
ہو جائیں جو راستباز کے خلاف تکبّر اور
۷۹ حقارت سے بولتے ہیں۔* تیرا خوف ماننے
والے کتنے بڑے ہیں! تُو نے اپنی پناہ لینے
والوں کے لئے کیسا ذخیرہ رکھا ہے! تُو
۸۰ سب کے سامنے اُن کے لئے کیسا کچھ کرتا
ہے! تُو اُن کو اپنے حضور کی پناہ میں
آدمیوں کی سازشوں سے محفوظ رکھتا ہے۔
تُو اُن کو اپنے خیمہ میں زبانوں کے جھگڑے
۸۱ سے بچاتا ہے۔* خداوند مبارک ہو کیونکہ
اُس نے مجھ پر اپنی شفقت کو عجیب طور
۸۲ سے ظاہر کیا جب میں محاصرہ کی حالت میں
تھا۔* میں نے گھبراہٹ میں کہا تھا کہ میں
تیری نظر سے کاٹ دیا گیا ہوں تو بھی تُو نے
۸۳ میری فریاد سُنی جب میں نے تیری مدد
کے لئے پکارا۔* اے خداوند کے سب
مقدّسو، اُس سے محبت رکھو! خداوند
وفاداروں کو محفوظ رکھتا ہے اور جو تکبّر
۸۴ سے کام کرتے ہیں اُن کو پُورا بدلہ دیتا ہے۔
اے خداوند پر اُمید رکھنے والو، سب
۸۵ تکلیفوں میں دلاور اور دلیر بنو۔

۳۲ زبور

داؤد کا مسکیل۔

۱ مبارک ہے وہ جس کا قصُور معاف ہوا
اور جس کا گناہ ڈھانکا گیا ہے۔
۲ مبارک ہے وہ آدمی جس کا خداوند
گناہ نہیں لگاتا اور جس کی رُوح میں
۳ مکر نہیں ہے۔* جب میں چُپ رہا تو دن
بھر کراہتے کراہتے میری ہڈیاں گھِس
۴ گئیں۔* کیونکہ دن رات تیرا ہاتھ مجھ پر
بھاری تھا۔ میری تازگی گرمی کی خشکی
۵ سے ایسی ہو گئی جیسی تابستان میں ہوتی
ہے۔ سلاہ۔* میں نے اپنا گناہ تجھ پر ظاہر
کیا اور اپنا قصُور نہ چھپایا۔ میں نے کہا
کہ میں اپنی خطاؤں کا اقرار خداوند کے
سامنے کروں گا اور تُو نے میرے گناہ کا
۶ قصُور معاف کیا۔ سلاہ۔* اِس لئے ہر
دیندار تجھ سے اُس وقت دُعا کرے جب
تُو مِل سکتا ہے۔ یقیناً بڑے پانی کی طغیانی
۷ اُس تک نہ پہنچے گی۔* تُو میرا ملجا ہے۔
تُو مجھے مصیبت سے محفوظ رکھے گا۔
تُو مجھے نجات کے گیتوں سے گھیر لے گا۔
سلاہ۔*
۸ میں تجھے سمجھاؤں گا اور جس راہ پر تجھے
چلنا ہے اُس کی تعلیم دُوں گا۔ میں تجھ
۹ پر اپنی نظر رکھتا ہوا تجھے مشورہ دُوں گا۔*
تم گھوڑے اور خچر کی مانند بے سمجھ نہ
بنو جن کا منہ لگام اور باگ سے قابو میں
۱۰ رکھنا ہے ورنہ وہ تیرے پاس نہ آئیں گے۔*
شریر کو بہت سے دُکھ ہوں گے لیکن جو
۱۱ خداوند پر توکّل رکھتا ہے وہ رحمت سے
گھِرا رہے گا۔* اے راستبازو، خداوند سے
خوش اور شادمان ہو۔ اے سب راست دِل
لوگو، خوشی سے للکارو۔

۳۳

۱ اے راستبازو، خداوند سے خوش ہو۔
راست باز کو حمد کرنا مناسب ہے۔
۲ بربط بجا کر خداوند کا شکر کرو۔ دس تار
۳ کے ساز پر اُس کی مدح سرائی کرو۔* نیا
گیت اُس کے لئے گاؤ۔ خوشی کے نعرے
۴ مار کر عمدگی سے ساز بجاؤ۔* کیونکہ
خداوند کا کلام راست ہے اور اُس کا ہر
۵ کام امانت سے ہوتا ہے۔* وہ صداقت اور
عدالت سے محبت رکھتا ہے۔ زمین
خداوند کی شفقت سے معمُور ہے۔*
۶ آسمان خداوند کے کلام سے اور اُس کے
۷ منہ کے دم سے سارا لشکر بنا۔* وہ سمندر
کے پانی کو ڈھیر کی طرح جمع کرتا ہے۔
۸ وہ لجّوں کو ذخیرہ خانوں میں رکھتا ہے۔*
ساری زمین خداوند سے ڈرے۔ دُنیا کے
۹ سب باشندے اُس کا خوف مانیں۔* کیونکہ
اُس نے فرمایا اور ایسا ہی ہو گیا۔ اُس نے
۱۰ حکم دیا اور وہ قائم ہو گیا۔* خداوند
قوموں کی تدبیر کو باطل کرتا ہے۔ وہ
۱۱ اُمّتوں کے منصُوبوں کو بیکار کر دیتا ہے۔*
لیکن خداوند کی تدبیر ابد تک قائم رہتی
ہے۔ اُس کے دِل کے منصُوبے پُشت در
۱۲ پُشت رہتے ہیں۔* مبارک ہے وہ قوم جس
کا خدا خداوند ہے۔ مبارک ہے وہ اُمّت
جسے اُس نے اپنی میراث ہونے کے لئے
۱۳ چُن لیا ہے۔* خداوند آسمان پر سے نظر
۱۴ کرتا ہے۔ وہ سب آدمیوں کو دیکھتا ہے۔*
۱۵ وہ اپنی سکونت کی جگہ سے زمین کے
سب باشندوں پر نظر کرتا ہے۔* وہ جو سب
کے دِل بناتا ہے اور اُن کے سب کاموں پر
۱۶ غور کرتا ہے۔* بادشاہ کا بچاؤ لشکر کی
کثرت پر نہیں ہے۔ سُورما اپنی بڑی طاقت
۱۷ کے سبب سے رہائی نہیں پاتا۔* گھوڑا
بچاؤ کے لئے بیکار ہے۔ وہ اپنی بڑی
۱۸ طاقت سے کسی کو نہیں بچا سکتا۔* دیکھ،
خداوند کی نظر اُس پر ہے جو اُس سے
ڈرتے ہیں۔ اُن پر جو اُس کی شفقت کی
۱۹ اُمّید رکھتے ہیں۔* تاکہ وہ اُن کی جان کو
موت سے بچائے اور کال میں اُن کو زندہ
۲۰ رکھے۔* ہماری جان خداوند کی راہ دیکھتی
ہے۔ وہ ہمارا مددگار اور ہماری سپر ہے۔*
۲۱ ہمارا دِل اُس میں خوش ہے کیونکہ ہم
۲۲ اُس کے پاک نام پر توکّل رکھتے ہیں۔*
اے خداوند، جیسی تیری شفقت ہم پر ہے
ویسی ہی ہم پر ہو جیسا ہم تجھ پر اُمّید
رکھتے ہیں۔

۳۴

داؤد کا مسکیل۔ جب اُس نے ابی ملک کے
سامنے اپنی عقل کھو دی تو وہ اُس سے
نکال دیا گیا اور چلا گیا۔

۱ میں ہر وقت خداوند کو مبارک کہُوں گا۔
اُس کی ستائش ہمیشہ میرے مُنہ پر رہے
۲ گی۔* میری جان خداوند پر فخر کرے گی۔
۳ فروتن لوگ سُن کر خوش ہوں گے۔* میرے
ساتھ خداوند کی بڑائی کرو اور ہم مِل کر
۴ اُس کے نام کی تعریف کریں۔* میں نے
خداوند سے دُعا کی اور اُس نے مجھے
۵ جواب دیا اور میرے سب خوفوں سے
۶ مجھے رہائی بخشی۔* جو اُس کی طرف
نظر کرتے ہیں وہ روشن ہو جاتے ہیں اور
۷ اُن کے مُنہ کبھی شرمندہ نہیں ہوتے۔*
اِس مسکین نے پکارا اور خداوند نے سُنا
اور اُس کو اُس کی سب تکلیفوں سے
۸ بچا لیا۔* خداوند کا فرشتہ اُس کے
گرداگرد خیمہ زن ہوتا ہے اور اُن کو
۹ چھُڑاتا ہے جو اُس سے ڈرتے ہیں۔*
چکھو اور دیکھو کہ خداوند کیسا نیک ہے۔
مبارک ہے وہ جو اُس پر توکّل رکھتا ہے۔
۱۰ اے خداوند کے مقدّسو، اُس سے ڈرو۔
کیونکہ اُس سے ڈرنے والوں کو کمی نہیں
۱۱ ہوتی۔* جوان شیر بچے محتاج اور بھُوکے
ہوتے ہیں لیکن خداوند کے طالبوں کو
۱۲ کسی اچھی چیز کی کمی نہیں ہوتی۔*
۱۳ اے لڑکو، آؤ میری سُنو۔ میں تمہیں
۱۴ خداوند کا خوف ماننا سکھاؤں گا۔*
۱۵ زندگی کا خواہاں کون ہے؟ کون ہے جو
۱۶ بہت سے دِن چاہتا ہے تاکہ اچھا دیکھے؟*
۱۷ اپنی زبان کو بُرائی سے اور اپنے لبوں کو
۱۸ مکر کی باتوں سے باز رکھ۔* بدی سے
۱۹ مُنہ موڑ اور نیکی کر۔ سلامتی کا طالب ہو
۲۰ اور اُس کا تعاقب کر۔* خداوند کی آنکھیں
راستبازوں پر ہیں اور اُس کے کان اُن کی
۲۱ فریاد پر لگے ہیں۔* خداوند کا مُنہ بدکاروں
کے برخلاف ہے تاکہ اُن کا ذکر دُنیا پر سے
۲۲ مِٹا دے۔* راستباز پکارتے ہیں اور خداوند
سُنتا ہے اور اُن کو اُن کی سب تکلیفوں
۲۳ سے چھُڑاتا ہے۔* خداوند شکستہ دِل
لوگوں کے نزدیک ہے اور کچلے ہوئے
۲۴ دِلوں کو بچاتا ہے۔* راستباز پر بہت سی
۲۵ مصیبتیں آتی ہیں لیکن خداوند اُن سب
۲۶ سے اُس کو رہائی بخشتا ہے۔* وہ اُس کی
سب ہڈیوں کی حفاظت کرتا ہے۔ اُن میں
۲۷ سے ایک بھی توڑی نہ جائے گی۔* بدی
شریر کو ہلاک کرے گی اور راستباز کے
۲۸ دُشمن مُجرم ٹھہریں گے۔* خداوند اپنے
خادموں کی جان کو بچاتا ہے اور جو اُس
پر توکّل رکھتے ہیں اُن میں سے کوئی
۲۹ مُجرم نہ ٹھہرے گا۔*

۳۵

داؤد کا۔

۱ اے خداوند، میرے ساتھ جھگڑنے والوں
سے جھگڑ۔ میرے لڑنے والوں سے لڑ۔*
۲ ڈھال اور سپر لے کر اُٹھ کھڑا ہو اور میری
۳ مدد کو آ۔* برچھی اور بھالا نکال کر میرے
تعاقب کرنے والوں کا راستہ روک لے۔
تُو میری جان سے کہہ کہ میں تیری
۴ نجات ہُوں۔* جو میری جان کے درپے ہیں
وہ شرمندہ ہو کر رُسوا ہو جائیں۔ جو میرا
۵ بُرا چاہتے ہیں وہ پیچھے ہٹ کر خجل ہوں۔*
وہ ہوا کے سامنے بھُوسے کی مانند ہوں
۶ اور خداوند کا فرشتہ اُن کو دھکیلتا جائے۔*
اُن کی راہ اندھیری اور پھسلنی ہو اور
۷ خداوند کا فرشتہ اُن کا پیچھا کرے۔* کیونکہ
بے سبب اُنہوں نے میرے لئے اپنا جال
گڑھے میں چھُپایا۔ بے سبب اُنہوں نے
۸ میری جان کے لئے گڑھا کھودا۔* اُن پر
اچانک تباہی آ پڑے اور اُن کا جال جو
اُنہوں نے چھُپایا اُن کو پھنسا لے۔ وہ
۹ اُسی گڑھے میں گر کر ہلاک ہوں۔* تب
میری جان خداوند میں خوش ہو گی۔ وہ
۱۰ میری نجات سے شادمان ہو گی۔* میری
ساری ہڈیاں کہیں گی کہ اے خداوند، تیری
مانند کون ہے جو غریب کو اُس سے جو
اُس پر زبردست ہے اور غریب و محتاج کو
اُس سے جو اُس کو لُوٹتا ہے بچاتا ہے۔*
۱۱ ظالم گواہ کھڑے ہوتے ہیں۔ جو باتیں میں
۱۲ نہیں جانتا وہ مجھ سے پُوچھتے ہیں۔*
۱۳ وہ بھلائی کے بدلے مجھ سے بدی کرتے
ہیں۔ میری جان بے کس ہو گئی ہے۔*
۱۴ لیکن جب وہ بیمار تھے تو میں ٹاٹ پہنتا
تھا۔ میں روزہ رکھ کر اپنی جان کو دُکھ
۱۵ دیتا تھا اور میری دُعا میرے سینہ پر لَوٹ
۱۶ آتی تھی۔* میں ایسا غمگین تھا جیسا کوئی
اپنے دوست یا بھائی کے لئے ہوتا ہے۔ جیسا
کوئی اپنی ماں کے لئے ماتم کرتا ہے میں
۱۷ ویسا ہی سر جھکائے ہوئے سوگوار تھا۔*
۱۸ لیکن جب میں ٹھوکر کھاؤں تو وہ خوش
ہوتے اور اکٹھے ہوتے ہیں۔ بدکار میرے
خلاف اکٹھے ہوتے ہیں اور میں نہیں
۱۹ جانتا۔ وہ مجھ پر تہمت لگاتے اور باز نہیں
۲۰ آتے۔* وہ ریاکار ٹھٹھے باز ہیں۔ وہ مجھ پر
۲۱ دانت پیستے ہیں۔* اے خداوند، تُو کب تک
دیکھتا رہے گا؟ میری جان کو اُن کی
ہلاکت سے اور میری پیاری جان کو شیروں
۲۲ سے بچا لے۔* میں بڑی جماعت میں تیرا
۲۳ شکر کرُوں گا۔ میں بڑے لوگوں میں تیری
۲۴ ستائش کرُوں گا۔* جو ناحق میرے دُشمن
ہیں وہ میرے سبب سے خوشی نہ کریں۔
جو بے وجہ مجھ سے عداوت رکھتے ہیں وہ
۲۵ آنکھ نہ مارنے پائیں۔* کیونکہ وہ صلح کی
باتیں نہیں کرتے بلکہ ملک کے چین سے
۲۶ رہنے والوں کے برخلاف مکر کی باتیں
۲۷ گھڑتے ہیں۔* اُنہوں نے میرے برخلاف
اپنا مُنہ کھولا اور کہا کہ ہا ہا، ہماری آنکھ
۲۸ نے دیکھ لیا ہے۔* اے خداوند، تُو نے
دیکھا ہے۔ چُپ نہ رہ۔ اے خداوند، مجھ
۲۹ سے دُور نہ ہو۔* اے خداوند میرے خدا،
میرے اِنصاف کے لئے جاگ اُٹھ اور میرے
۳۰ مقدمہ کے لئے بیدار ہو۔* اے خداوند میرے
خدا، اپنی راستی کے موافق میرا اِنصاف
کر۔ اُنہیں میرے سبب سے خوشی نہ
۳۱ کرنے دے۔* اُنہیں اپنے دِل میں یہ نہ کہنے
دے کہ ہا ہا، ہماری مُراد بر آئی۔ اُنہیں یہ
۳۲ نہ کہنے دے کہ ہم نے اُسے نگل لیا ہے۔*
۳۳ جو میری بدحالی سے خوش ہوتے ہیں وہ
سب مِل کر شرمندہ اور خجل ہوں۔ جو
میرے برخلاف اپنے تئیں بڑا بناتے ہیں وہ
۳۴ شرم اور رُسوائی سے ملبس ہوں۔* جو میری
راستی کے خواہاں ہیں وہ للکار کر خوش
ہوں اور ہمیشہ کہتے رہیں کہ خداوند
بزرگ ہو جو اپنے خادم کی خوشحالی سے
۳۵ خوش ہوتا ہے۔* میری زبان تیری راستی کا
اور دِن بھر تیری ستائش کا چرچا کرے گی۔

1 ועתה גדוד תתגדדי בת גדוד צור עלינו
תכו בשבט על הלחי את שופט ישראל׃
2 ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה
ממך לי יצא להיות מושל בישראל
ומוצאתיו מקדם מימי עולם׃
3 לכן יתנם עד עת יולדה ילדה
ויתר אחיו ישובו על בני ישראל׃
4 והעמיד ורעה בעוז יהוה
בגאון שם אלהיו
ושבו כי עתה יגדל עד אפסי ארץ׃
5 והיה זה שלום
אשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בארמנותינו
והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם׃
6 ורעו את ארץ אשור בחרב ואת ארץ נמרד בפתחיה
והציל מאשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בגבולנו׃
7 והיתה שארית יעקב בקרב עמים רבים
כטל מאת יהוה כרביבים עלי עשב
אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם׃
8 והיתה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים
כאריה בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן
אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל׃
9 תרם ידך על צריך וכל אויביך יכרתו׃
10 והיה ביום ההוא נאם יהוה
והכרתי סוסיך מקרבך והאבדתי מרכבותיך׃
11 והכרתי ערי ארצך והרסתי כל מבצריך׃
12 והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא יהיו לך׃
13 והכרתי פסיליך ומצבותיך מתוכך
ולא תשתחוה עוד למעשה ידיך׃
14 ונתשתי אשריך מקרבך והשמדתי עריך׃
15 ועשיתי באף ובחמה נקמה את הגוים אשר לא שמעו׃

1 שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים
ושמענה הגבעות קולך׃
2 שמעו הרים את ריב יהוה והאיתנים מוסדי ארץ
כי ריב ליהוה עם עמו ועם ישראל יתוכח׃
3 עמי מה עשיתי לך ומה הלאיתיך ענה בי׃
4 כי העליתיך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתיך
ואשלח לפניך את משה את אהרן ואת מרים׃
5 עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב
ומה ענה אתו בלעם בן בעור
מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות יהוה׃
6 במה אקדם יהוה אכרע לאלהי מרום
האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה׃
7 הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי שמן
התן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי׃
8 הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש ממך
כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך׃
9 קול יהוה לעיר יקרא ותושיה יראה שמך
שמעו מטה ומי יעדה׃
10 עוד האש בבית רשע אוצרות רשע ואיפת רזון זעומה׃
11 האזכה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה׃
12 אשר עשיריה מלאו חמס וישביה דברו שקר
ולשונם רמיה בפיהם׃
13 וגם אני החלתי להכותך השמם על חטאתיך׃
14 אתה תאכל ולא תשבע וישחך בקרבך
ותסג ואת לא תפליט ואשר תפליט לחרב אתן׃
15 אתה תזרע ולא תקצר אתה תדרך זית ולא תסוך שמן
ותירוש ולא תשתה יין׃
16 וישמרו חקות עמרי וכל מעשה בית אחאב
ותלכו במועצותיהם למען תתי אתך לשמה
ויושביה לשרקה וחרפת עמי תשאו׃

1 אוי לי כי הייתי כאספי קיץ כעוללות בציר
אין אשכול לאכול בכורה נפשי תאוה׃
2 אבד חסיד מן הארץ ויושר באדם אין
כלם לדם יארבו איש את אחיו יצודו חרם׃
3 על הרע כפים להיטיב השר שואל והשפט בשלום
והגדול דבר הוות נפשו ויעותוה׃
4 טובם כחדק ישרם מגדר סוכך יום פקדתך בא עתה תהיה מבוכתם׃
5 אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף
משכבת חיקך שמר פתחי פיך׃
6 כי בן מנבל אב בת קמה באמה כלתה בחמתה
אויבי איש אנשי ביתו׃
7 ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי
ישמעני אלהי׃
8 אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה אור לי׃
9 זעף יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב את ריבי ועשה משפטי
יוציאני לאור אראה בצדקתו׃
10 וראתה אויבתי וכסתה בושה האמרת אי יהוה אלהיך
עיני תחזינה בה עתה תהיה למרמס כטיט חוצות׃
11 יום לבנות גדריך יום ההוא ירחק חק׃
12 יום ההוא ועדיך יבואו מאשור ועד ערי מצור
ומצור ועד הנהר וים מים והר הר׃
13 והיתה הארץ לשמה מפרי מעלליהם׃
14 רעה עמך בשבטך צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך כרמל
ירעו בשן וגלעד כימי עולם׃
15 כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות׃
16 יראו גוים ויבשו מכל גבורתם
ישימו יד לפה אזניהם תחרשנה׃
17 ילחכו עפר כנחש כזחלי ארץ ירגזו ממסגרותם
אל יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך׃
18 מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו
לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא׃
19 ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם׃
20 תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם׃

2 אֲמַר לַיהוָה אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ: לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָּל חֶפְצִי בָּם:
3 יִרְבּוּ עַצְּבוֹתָם אַחֵר מָהֲרוּ בַּל אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבַל אֶשָּׂא שְׁמוֹתָם עַל שְׂפָתָי:
4 יְהוָה מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי: חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִימִים אַף נַחֲלַת שָׁפְרָה עָלָי:
5 אֲבָרֵךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי: שִׁוִּיתִי יְהוָה לְנֶגְדִּי תָּמִיד כִּי מִימִינִי בַּל אֶמּוֹט:
6 לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח:
7 כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת:
8 תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח:

תפלה: ט״ז

1 שְׁמַע יְהוָה צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תְפִלָּתִי בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה:
2 מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים:
3 בָּחַנְתָּ לִבִּי פָקַדְתָּ לַיְלָה צְרַפְתַּנִי בַּל תִּמְצָא זָמָּתִי בַּל יַעֲבָר פִּי:
4 לְפָעֳלוֹת אָדָם בִּדְבַר שְׂפָתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת פָּרִיצ:
5 תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ בַּל נָמוֹטוּ פְּעָמָי:
6 אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי:
7 הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִתְקוֹמְמִים בִּימִינֶךָ:
8 שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי:
9 מִפְּנֵי רְשָׁעִים זָדוּ שֹׁדְדוּנִי אֹיְבֵי בְנֶפֶשׁ יַקִּיפוּ עָלָי:
10 חֶלְבָּמוֹ סָגָרוּ פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְגַאֲוָה:
11 אַשֻּׁרֵינוּ עַתָּה סְבָבוּנוּ עֵינֵיהֶם יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ:
12 דִּמְיוֹ כְּאַרְיֵה יִכְסֹף לִטְרֹף וּכְכְפִיר יוֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים:
13 קוּמָה יְהוָה קַדְּמָה פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְטָה נַפְשִׁי מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ:
14 מִמְתִים יָדְךָ יְהוָה מִמְתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפוּנְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעֹלְלֵיהֶם:
15 אֲנִי בְצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ:

תפלה: י״ז

1 שִׁמְעָה יְהוָה צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה:
2 מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים:
3 בָּחַנְתָּ לִבִּי פָקַדְתָּ לַיְלָה צְרַפְתַּנִי בַּל תִּמְצָא זָמָּתִי בַּל יַעֲבָר פִּי:
4 לְפָעֳלוֹת אָדָם בִּדְבַר שְׂפָתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת פָּרִיצ:
5 תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ בַּל נָמוֹטוּ פְּעָמָי:
6 אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי:
7 הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִתְקוֹמְמִים בִּימִינֶךָ:
8 שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי:
9 מִפְּנֵי רְשָׁעִים זָדוּ שֹׁדְדוּנִי אֹיְבֵי בְנֶפֶשׁ יַקִּיפוּ עָלָי:
10 חֶלְבָּמוֹ סָגָרוּ פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְגַאֲוָה:
11 אַשֻּׁרֵינוּ עַתָּה סְבָבוּנוּ עֵינֵיהֶם יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ:
12 דִּמְיוֹ כְּאַרְיֵה יִכְסֹף לִטְרֹף וּכְכְפִיר יוֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים:
13 קוּמָה יְהוָה קַדְּמָה פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְטָה נַפְשִׁי מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ:
14 מִמְתִים יָדְךָ יְהוָה מִמְתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפוּנְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעֹלְלֵיהֶם:
15 אֲנִי בְצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ:

שמים נטה ויכוננם כאהל לשבת׃ 23 הנתן רוזנים לאין
משפט עשי ארץ כתהו נבזה׃ 24 אף בל נטעו אף בל זרעו
אף בל שרשם בארץ ויפח בהם ויבשו ושערה כקש תשאם׃
25 ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש׃ 26 שאו מרום
עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם
בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר׃ 27 למה
תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי
משפטי יעבר׃ 28 הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם
יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא יגע אין חקר לתבונתו׃
29 נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה׃ 30 ויגעו נערים
ויעפו ובחורים כשול יכשלו׃ 31 וקוי יהוה יחליפו כח
יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו׃

מ״א הַחֲרִישׁוּ אֵלַי אִיִּים וּלְאֻמִּים יַחֲלִיפוּ כֹחַ יִגְּשׁוּ אָז
יְדַבֵּרוּ יַחְדָּו לַמִּשְׁפָּט נִקְרָבָה׃ 2 מִי הֵעִיר מִמִּזְרָח צֶדֶק
יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים יַרְדֶּה יִתֵּן כֶּעָפָר
חַרְבּוֹ כְּקַשׁ נִדָּף קַשְׁתּוֹ׃ 3 יִרְדְּפֵם יַעֲבֹר שָׁלוֹם אֹרַח
בְּרַגְלָיו לֹא יָבֹא׃ 4 מִי פָעַל וְעָשָׂה קֹרֵא הַדֹּרוֹת מֵרֹאשׁ
אֲנִי יְהוָה רִאשׁוֹן וְאֶת אַחֲרוֹנִים אֲנִי הוּא׃ 5 רָאוּ אִיִּים
וְיִרָאוּ קְצוֹת הָאָרֶץ יֶחֱרָדוּ קָרְבוּ וְיֵאתָיוּן׃ 6 אִישׁ אֶת
רֵעֵהוּ יַעְזֹרוּ וּלְאָחִיו יֹאמַר חֲזָק׃ 7 וַיְחַזֵּק חָרָשׁ אֶת צוֹרֵף
מַחֲלִיק פַּטִּישׁ אֶת הוֹלֶם פָּעָם עַל הַדֶּבֶק הוּא אֹמֵר טוֹב הוּא
וַיְחַזְּקֵהוּ בְּמַסְמְרוֹת לֹא יִמּוֹט׃ 8 וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי
יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתִּיךָ זֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבִי׃ 9 אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּיךָ
מִקְצוֹת הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילֶיהָ קְרָאתִיךָ וָאֹמַר לְךָ עַבְדִּי אָתָּה
בְּחַרְתִּיךָ וְלֹא מְאַסְתִּיךָ׃ 10 אַל תִּירָא כִּי עִמְּךָ אָנִי אַל תִּשְׁתָּע
כִּי אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אִמַּצְתִּיךָ אַף עֲזַרְתִּיךָ אַף תְּמַכְתִּיךָ בִּימִין
צִדְקִי׃ 11 הֵן יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ כָּל הַנֶּחֱרִים בָּךְ יִהְיוּ כְאַיִן וְיֹאבְדוּ
אַנְשֵׁי רִיבֶךָ׃ 12 תְּבַקְשֵׁם וְלֹא תִמְצָאֵם אַנְשֵׁי מַצֻּתֶךָ יִהְיוּ
כְאַיִן וְכַאֶפֶס אַנְשֵׁי צְבָאֶךָ׃ 13 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מַחֲזִיק
יְמִינֶךָ הָאֹמֵר לְךָ אַל תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ׃ 14 אַל תִּירְאִי
תּוֹלַעַת יַעֲקֹב מְתֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךְ נְאֻם יְהוָה וְגֹאֲלֵךְ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ 15 הִנֵּה שַׂמְתִּיךָ לְמוֹרַג חָרוּץ חָדָשׁ בַּעַל
פִּיפִיּוֹת תָּדוֹשׁ הָרִים וְתָדֻק וְגִבָעוֹת כַּמֹּץ תָּשִׂים׃ 16 תְּזָרֵם
וְרוּחַ תִּשָּׂאֵם וְסוּפָה תָּפִיץ אוֹתָם וְאַתָּה תָּגִיל בַּיהוָה בִּקְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל׃ 17 הָעֲנִיִּים וְהָאֶבְיוֹנִים מְבַקְשִׁים מַיִם אַיִן
וּלְשׁוֹנָם בַּצָּמָא נָשָׁתָּה אֲנִי יְהוָה אֶעֱנֵם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
אֶעֶזְבֵם׃ 18 אֶפְתַּח עַל שְׁפָיֹ נְהָרוֹת וּבְתוֹךְ בְּקָעוֹת מַעְיָנוֹת
אָשִׂים מִדְבָּר לַאֲגַם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצָאֵי מָיִם׃ 19 אֶתֵּן
בְּמִדְבָּר אֶרֶז שִׁטָּה וְהָדַס וְעֵץ שָׁמֶן אָשִׂים בָּעֲרָבָה יַחַד
בְּרוֹשׁ תִּדְהָר וּתְאַשּׁוּר׃ 20 לְמַעַן יִרְאוּ וְיֵדְעוּ וְיָשִׂימוּ וְיַשְׂכִּילוּ
יַחְדָּו כִּי יַד יְהוָה עָשְׂתָה זֹּאת וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרָאָהּ׃ 21 קָרְבוּ
רִיבְכֶם יֹאמַר יְהוָה הַגִּישׁוּ עִתֻּקוֹתֵיכֶם יֹאמַר מֶלֶךְ יַעֲקֹב׃
22 יַגִּישׁוּ וְיַגִּידוּ לָנוּ אֵת אֲשֶׁר תִּקְרֶינָה הָרִאשֹׁנוֹת מַה הֵנָּה
הַגִּידוּ וְנָשִׂימָה לִבֵּנוּ וְנֵדְעָה אַחֲרִיתָן וְהַשְׁמִיעוּנוּ הַנְּבָאוֹת׃
23 הַגִּידוּ הָאֹתִיּוֹת אַחֹר וְנֵדַע כִּי אֱלֹהִים אַתֶּם אַף תֵּיטִיבוּ
וְתָרֵעוּ וְנִשְׁתָּעָה וְנִרְאֶה יָחַד׃ 24 הֵן אַתֶּם מֵאַיִן וּפָעֳלְכֶם מֵאָפֶס
תּוֹעֵבָה יִבְחַר בָּכֶם׃ 25 הֵעֲרֹתִי מִצָּפוֹן וַיָּבֹא מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ
יִקְרָא בִשְׁמִי וּבָא סְגָנִים כְּמוֹ חֹמֶר וּכְמוֹ יוֹצֵר יִרְמָס טִיט׃
26 מִי הִגִּיד מֵרֹאשׁ וְנֵדָע וּמִלְּפָנִים וְנֹאמַר צַדִּיק אֲמָרִים אַךְ
אֵין מַגִּיד אַךְ אֵין מַשְׁמִיעַ אַךְ אֵין שֹׁמֵעַ אִמְרֵיכֶם׃ 27 רִאשׁוֹן
לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם וְלִירוּשָׁלַ͏ִם מְבַשֵּׂר אֶתֵּן׃ 28 וָאֵרֶא וְאֵין
אִישׁ וָאֶשְׁאַל מִיָּעַץ וְאֶשְׁאָלֵם דָּבָר וְיָשִׁיב דָּבָר׃ 29 הֵן כֻּלָּם
אָוֶן אֶפֶס מַעֲשֵׂיהֶם רוּחַ וָתֹהוּ נְסָכֵיהֶם׃

מ״ב הֵן עַבְדִּי אֶתְמָךְ בּוֹ בְּחִירִי רָצְתָה נַפְשִׁי נָתַתִּי רוּחִי
עָלָיו מִשְׁפָּט לַגּוֹיִם יוֹצִיא׃ 2 לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא וְלֹא יַשְׁמִיעַ
בַּחוּץ קוֹלוֹ׃ 3 קָנֶה רָצוּץ לֹא יִשְׁבֹּר וּפִשְׁתָּה כֵּהָה לֹא יְכַבֶּנָּה
לֶאֱמֶת יוֹצִיא מִשְׁפָּט׃ 4 לֹא יִכְהֶה וְלֹא יָרוּץ עַד יָשִׂים בָּאָרֶץ
מִשְׁפָּט וּלְתוֹרָתוֹ אִיִּים יְיַחֵלוּ׃ 5 כֹּה אָמַר הָאֵל יְהוָה בּוֹרֵא
הַשָּׁמַיִם וְנוֹטֵיהֶם רֹקַע הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ נֹתֵן נְשָׁמָה לָעָם עָלֶיהָ
וְרוּחַ לַהֹלְכִים בָּהּ׃ 6 אֲנִי יְהוָה קְרָאתִיךָ בְצֶדֶק וְאֹחֵז בְּיָדֶךָ
וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם לְאוֹר גּוֹיִם׃ 7 לִפְקֹחַ עֵינַיִם עִוְרוֹת
לְהוֹצִיא מִמַּסְגֵּר אָסִיר מִבֵּית כֶּלֶא יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ׃ 8 אֲנִי יְהוָה
הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא אֶתֵּן וּתְהִלָּתִי לַפְּסִלִים׃ 9 הָרִאשֹׁנוֹת
הִנֵּה בָאוּ וְחַדָּשׁוֹת אֲנִי מַגִּיד בְּטֶרֶם תִּצְמַחְנָה אַשְׁמִיעַ אֶתְכֶם׃
10 שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ יֹרְדֵי הַיָּם וּמְלֹאוֹ
אִיִּים וְיוֹשְׁבֵיהֶם׃ 11 יָרִימוּ מִדְבָּר וְעָרָיו חֲצֵרִים יֵשֵׁב קֵדָר תָּרֹנַנָּה
יוֹשְׁבֵי סֶלַע מֵרֹאשׁ הָרִים יָצִוָּחוּ׃ 12 יָשִׂימוּ לַיהוָה כָּבוֹד וּתְהִלָּתוֹ
בָּאִיִּים יַגִּידוּ׃ 13 יְהוָה כַּגִּבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה
יָרִיעַ אַף עַל אֹיְבָיו יִתְגַּבָּר׃ 14 הֶחָשֵׁתִי מֵעוֹלָם אֶחֱרַשׁ אֶתְאַפָּק
כַּיּוֹלֵדָה אֶפְעֶה יַחַד אֲשַׁמֵּם׃ 15 אַחֲרִיב הָרִים וְגִבָעוֹת וְכָל עִשְׂבָּם
אוֹבִישׁ וְאָשִׂים נְהָרוֹת לְאִיִּים וַאֲגַמִּים אוֹבִישׁ׃ 16 וְהוֹלַכְתִּי עִוְרִים
בְּדֶרֶךְ לֹא יָדָעוּ בְּנְתִיבוֹת לֹא יְדָעוּם אַדְרִיכֵם אָשִׂים מָחְשָׁךְ
לִפְנֵיהֶם לָאוֹר וּמַעְקַשִּׁים לְמִישׁוֹר אֵלֶּה הַדְּבָרִים עָשִׂיתִים וְלֹא
עֲזַבְתִּים׃ 17 נָסֹגוּ אָחוֹר יֵבֹשׁוּ בֹשֶׁת הַבֹּטְחִים בַּפֶּסֶל הָאֹמְרִים
לַמַּסֵּכָה אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ׃ 18 חֵרְשִׁים שְׁמָעוּ וְעִוְרִים הַבִּיטוּ לִרְאוֹת׃
19 מִי עִוֵּר כִּי אִם עַבְדִּי וְחֵרֵשׁ כְּמַלְאָכִי אֲשַׁלֵּחַ מִי עִוַּר כִּמְשֻׁלָּמִי
וְעִוֵּר כְּעַבֶד יְהוָה׃ 20 רֹאוֹת רַבּוֹת וְלֹא תִשְׁמֹר פָּקוּחַ אָזְנַיִם וְלֹא
יִשְׁמָע׃ 21 יְהוָה חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃ 22 וְהוּא עַם
בָּזוּז וְשָׁסוּי חֻפְּרוּ בַּחוּרִים כֻּלָּם וּבְבָתֵּי כְלָאִים טְמוּנוּ הָיוּ לָבַז
וְאֵין מַצִּיל מִשִּׁסָּיוֹן וְלִבָּז וְאֵין מִי יֹאמַר הָשֵׁב׃ 23 מִי בָכֶם יַאֲזִין
זֹאת יַקְשִׁיב וְיִשְׁמַע לְמוֹ אָחוֹר׃ 24 מִי נָתַן לְמָשִׁסָּה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל
לְבֹזְזִים הֲלֹא יְהוָה זוּ חָטָאנוּ לוֹ וְלֹא אָבוּ בְדַרְכָּיו הָלֵךְ וְלֹא שָׁמְעוּ
בְּתוֹרָתוֹ׃ 25 וַיִּשְׁפֹּךְ עָלָיו חֲמַת אַפּוֹ וְעֹז מִלְחָמָה וַתְּלַהֲטֵהוּ מִסָּבִיב
וְלֹא יָדָע וַתִּבְעַר בּוֹ וְלֹא יָשִׂים עַל לֵב׃

מ״ג וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה בֹּרַאֲךָ יַעֲקֹב וְיֹצֶרְךָ יִשְׂרָאֵל אַל
תִּירָא כִּי גְאַלְתִּיךָ קָרָאתִי בְשִׁמְךָ לִי אָתָּה׃ 2 כִּי תַעֲבֹר בַּמַּיִם אִתְּךָ
אָנִי וּבַנְּהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּךָ כִּי תֵלֵךְ בְּמוֹ אֵשׁ לֹא תִכָּוֶה וְלֶהָבָה
לֹא תִבְעַר בָּךְ׃ 3 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נָתַתִּי
כָפְרְךָ מִצְרַיִם כּוּשׁ וּסְבָא תַּחְתֶּיךָ׃ 4 מֵאַשֶׁר יָקַרְתָּ בְעֵינַי נִכְבַּדְתָּ
וַאֲנִי אֲהַבְתִּיךָ וְאֶתֵּן אָדָם תַּחְתֶּיךָ וּלְאֻמִּים תַּחַת נַפְשֶׁךָ׃ 5 אַל
תִּירָא כִּי אִתְּךָ אָנִי מִמִּזְרָח אָבִיא זַרְעֶךָ וּמִמַּעֲרָב אֲקַבֶּצֶךָּ׃ 6 אֹמַר
לַצָּפוֹן תֵּנִי וְלַתֵּימָן אַל תִּכְלָאִי הָבִיאִי בָנַי מֵרָחוֹק וּבְנוֹתַי מִקְצֵה
הָאָרֶץ׃ 7 כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף עֲשִׂיתִיו׃
8 הוֹצִיא עַם עִוֵּר וְלָהֶם עֵינַיִם וְחֵרְשִׁים וְלָהֶם אָזְנָיִם׃ 9 כָּל הַגּוֹיִם
נִקְבְּצוּ יָחַד וְיֵאָסְפוּ לְאֻמִּים מִי בָהֶם יַגִּיד זֹאת וְרִאשֹׁנוֹת יַשְׁמִיעוּנוּ
יִתְּנוּ עֵדֵיהֶם וְיִצְדָּקוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיֹאמְרוּ אֱמֶת׃ 10 אַתֶּם עֵדַי נְאֻם יְהוָה
וְעַבְדִּי אֲשֶׁר בָּחָרְתִּי לְמַעַן תֵּדְעוּ וְתַאֲמִינוּ לִי וְתָבִינוּ כִּי אֲנִי הוּא
לְפָנַי לֹא נוֹצַר אֵל וְאַחֲרַי לֹא יִהְיֶה׃ 11 אֲנִי אֲנִי יְהוָה וְאֵין מִבַּלְעָדַי
מוֹשִׁיעַ׃ 12 אֲנִי הִגַּדְתִּי וְהוֹשַׁעְתִּי וְהַשְׁמַעְתִּי וְאֵין בָּכֶם זָר וְאַתֶּם עֵדַי
נְאֻם יְהוָה וַאֲנִי אֵל׃ 13 גַּם מִיּוֹם אֲנִי הוּא וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל אֶפְעַל
וּמִי יְשִׁיבֶנָּה׃ 14 כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאַלְכֶם קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם
שִׁלַּחְתִּי בָבֶלָה וְהוֹרַדְתִּי בָרִחִים כֻּלָּם וְכַשְׂדִּים בָּאֳנִיֹּת רִנָּתָם׃
15 אֲנִי יְהוָה קְדוֹשְׁכֶם בּוֹרֵא יִשְׂרָאֵל מַלְכְּכֶם׃ 16 כֹּה אָמַר יְהוָה
הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה׃ 17 מוֹצִיא רֶכֶב וְסוּס חַיִל
וְעִזּוּז יַחַד יִשְׁכְּבוּ בַּל יָקוּמוּ דָּעֲכוּ כַּפִּשְׁתָּה כָבוּ׃ 18 אַל תִּזְכְּרוּ
רִאשֹׁנוֹת וְקַדְמֹנִיּוֹת אַל תָּבִינוּ׃ 19 הִנֵּה אֲנִי עֹשֶׂה חֲדָשָׁה עַתָּה תִצְמָח
הֲלוֹא תֵדָעוּהָ אַף אָשִׂים בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ בִּישִׁמֹן נְהָרוֹת׃ 20 תְּכַבְּדֵנִי
חַיַּת הַשָּׂדֶה תַּנִּים וּבְנוֹת יַעֲנָה כִּי נָתַתִּי בַמִּדְבָּר מַיִם נְהָרוֹת בִּישִׁמֹן
לְהַשְׁקוֹת עַמִּי בְּחִירִי׃ 21 עַם זוּ יָצַרְתִּי לִי תְּהִלָּתִי יְסַפֵּרוּ׃ 22 וְלֹא
אֹתִי קָרָאתָ יַעֲקֹב כִּי לֹא יָגַעְתָּ בִּי יִשְׂרָאֵל׃ 23 לֹא הֵבֵאתָ לִי שֵׂה
עוֹלוֹתֶיךָ וְזִבְחֶיךָ לֹא כִבַּדְתָּנִי לֹא הַעֲבַדְתִּיךָ בְּמִנְחָה וְלֹא הוֹגַעְתִּיךָ
בִּלְבוֹנָה׃ 24 לֹא קָנִיתָ לִי בַכֶּסֶף קָנֶה וְחֵלֶב זִבְחֶיךָ לֹא הִרְוִיתָנִי אַךְ
הַעֲבַדְתַּנִי בְּחַטֹּאתֶיךָ הוֹגַעְתַּנִי בַּעֲוֹנֹתֶיךָ׃ 25 אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה
פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ 26 הַזְכִּירֵנִי נִשָּׁפְטָה יָחַד סַפֵּר
אַתָּה לְמַעַן תִּצְדָּק׃ 27 אָבִיךָ הָרִאשׁוֹן חָטָא וּמְלִיצֶיךָ פָּשְׁעוּ בִי׃ 28 וַיְחַלְּלוּ
שָׂרֵי קֹדֶשׁ וָאָשִׂים לַחֵרֶם יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לַגְּדוּפִים׃

מ״ד וְעַתָּה שְׁמַע יַעֲקֹב עַבְדִּי וְיִשְׂרָאֵל בְּחַרְתִּי בּוֹ׃ 2 כֹּה אָמַר
עֹשְׂךָ וְיֹצֶרְךָ מִבֶּטֶן יַעְזְרֶךָּ אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וִישֻׁרוּן בָּחַרְתִּי
בּוֹ׃ 3 כִּי אֶצֹק מַיִם עַל צָמֵא וְנֹזְלוֹת עַל יַבָּשָׁה אָשִׁית רוּחִי עַל זַרְעֶךָ
וּבִרְכָתִי עַל צֶאֱצָאֶיךָ׃ 4 וְצָמְחוּ בְּבֵין חָצִיר כַּעֲרָבִים עַל יִבְלֵי מָיִם׃
5 זֶה יֹאמַר לַיהוָה אָנִי וְזֶה יִקְרָא בְשֵׁם יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתֹּב יָדוֹ לַיהוָה
וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יְכַנֶּה׃ 6 כֹּה אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְהוָה צְבָאוֹת
אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים׃ 7 וּמִי כָמוֹנִי יִקְרָא
וְיַגִּידָהּ וְיַעַרְכָהּ לִי מִשּׂוּמִי עַם עוֹלָם וְאֹתִיּוֹת וַאֲשֶׁר תָּבֹאנָה יַגִּידוּ
לָמוֹ׃ 8 אַל תִּפְחֲדוּ וְאַל תִּרְהוּ הֲלֹא מֵאָז הִשְׁמַעְתִּיךָ וְהִגַּדְתִּי וְאַתֶּם
עֵדָי הֲיֵשׁ אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדָי וְאֵין צוּר בַּל יָדָעְתִּי׃ 9 יֹצְרֵי פֶסֶל כֻּלָּם תֹּהוּ
וַחֲמוּדֵיהֶם בַּל יוֹעִילוּ וְעֵדֵיהֶם הֵמָּה לֹא יִרְאוּ וְלֹא יֵדָעוּ לְמַעַן יֵבֹשׁוּ׃
10 מִי יָצַר אֵל וּפֶסֶל נָסַךְ לְבִלְתִּי הוֹעִיל׃ 11 הֵן כָּל חֲבֵרָיו יֵבֹשׁוּ וְחָרָשִׁים
מֵאָדָם הֵמָּה יִתְקַבְּצוּ כֻלָּם יַעַמְדוּ יִפְחֲדוּ יֵבֹשׁוּ יָחַד׃ 12 חָרָשׁ בַּרְזֶל
מַעֲצָד וּפָעַל בְּפֶחָמִים וּבַמַּקָּבוֹת יִצְּרֶנּוּ וַיִּפְעָלֵהוּ בִּזְרוֹעַ כֹּחוֹ גַּם
יִרְעַב וְאֵין כֹּחַ לֹא שָׁתָה מַיִם וַיִּיעָף׃ 13 חָרָשׁ עֵץ נָטָה קָו יְשָׂרְטֶנּוּ
בַּשֶּׁרֶד יְתָאֲרֵהוּ בַּמְּקוּצוֹת וַיַּעֲשֵׂהוּ כְּתֹאַר אִישׁ כִּתְפֶּרֶת אִישׁ לָשֶׁבֶת
בַּיִת׃ 14 לִכְרֹת לוֹ אֲרָזִים וַיִּקַּח תִּרְזָה וְאַלּוֹן וּבָלוּט וַיְאַמֵּץ לוֹ בְּעֹצְמוֹת
הַיָּעַר נָטַע אֹרֶן וְגֶשֶׁם וַיְגַדֵּל׃ 15 וְהָיָה לְאָדָם לִבְעֹר וַיִּקַּח מֵהֶם וַיֶּחַם
אַף וַיִּסָּק אַף אָפָה לֶחֶם אַף פָּעַל אֵל וַיִּשְׁתָּחוּ עָשָׂהוּ פֶסֶל וַיִּסְגָּד לוֹ׃
16 חֶצְיוֹ שָׂרַף בַּמַּדּוּחַ עַל חֶצְיוֹ יֹאכַל בָּשָׂר יִצְלֶה צָלִי וְיִשְׂבָּע אַף יָחֹם
וְיֹאמַר הֶאָח חַמּוֹתִי רָאִיתִי׃ 17 וְיִתְרוֹ לְאֵל עָשָׂה לְפִסְלוֹ יִסְגֹּד לוֹ וַיִּשְׁתָּחוּ
וַיִּתְפַּלֶּל אֵלָיו וַיֹּאמַר הַצִּילֵנִי כִּי אֵלִי אָתָּה׃ 18 לֹא יָדְעוּ וְלֹא הֵבִינוּ כִּי
טָח מֵרְאוֹת עֵינֵיהֶם מֵהַשְׂכִּיל לִבָּם׃ 19 וְלֹא יָשִׁיב אֶל לִבּוֹ וְלֹא דַעַת וְלֹא
תְבוּנָה לֵאמֹר חֶצְיוֹ שָׂרַפְתִּי בָאֵשׁ וְאַף אָפִיתִי עַל גֶּחָלָיו לֶחֶם אָצְלִי בָּשָׂר
וְאֹכֵל וְיִתְרוֹ לְתוֹעֲבָה אֶעֱשֶׂה לְבֻל עֵץ אֶסְגֹּד׃ 20 רֹעֶה אֵפֶר לֵב הוֹתָל
הִטָּהוּ וְלֹא יַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ וְלֹא יֹאמַר הֲלֹא שֶׁקֶר בִּימִינִי׃ 21 זְכָר אֵלֶּה
יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל כִּי עַבְדִּי אָתָּה יְצַרְתִּיךָ עֶבֶד לִי אָתָּה יִשְׂרָאֵל לֹא תִנָּשֶׁנִּי׃
22 מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכָעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃ 23 רַנְּנוּ
שָׁמַיִם כִּי עָשָׂה יְהוָה הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ פִּצְחוּ רִנָּה הָרִים יַעַר וְכָל
עֵץ בּוֹ כִּי גָאַל יְהוָה יַעֲקֹב וּבְיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאָר׃ 24 כֹּה אָמַר גֹּאֲלֶךָ וְיֹצֶרְךָ
מִבָּטֶן אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה כֹל נֹטֶה שָׁמַיִם לְבַדִּי רֹקַע הָאָרֶץ מִי אִתִּי׃ 25 מֵפֵר
אֹתוֹת בַּדִּים וְקוֹסְמִים יְהוֹלֵל מֵשִׁיב חֲכָמִים אָחוֹר וְדַעְתָּם יְסַכֵּל׃ 26 מֵקִים
דְּבַר עַבְדּוֹ וַעֲצַת מַלְאָכָיו יַשְׁלִים הָאֹמֵר לִירוּשָׁלַ͏ִם תּוּשָׁב וְלָעָרִים
תִּבָּנֶינָה וַהֲרִסוֹתֶיהָ אֲקוֹמֵם׃ 27 הָאֹמֵר לַמְּצוּלָה חָרְבִי וְאוֹבִישׁ כָּל
יְאֹרֶיךְ׃ 28 הָאֹמֵר לְכוֹרֶשׁ רֹעִי וְכָל חֶפְצִי יַשְׁלֵם וְלֵאמֹר לִירוּשָׁלַ͏ִם תִּבָּנֶה
וְהֵיכָל תִּוָּסֵד׃

מ״ה כֹּה אָמַר יְהוָה לִמְשִׁיחוֹ לְכוֹרֶשׁ אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּי בִימִינוֹ
לְרַד לְפָנָיו גּוֹיִם וּמָתְנֵי מְלָכִים אֲפַתֵּחַ לִפְתֹּחַ לְפָנָיו דְּלָתַיִם וּשְׁעָרִים
לֹא יִסָּגֵרוּ׃ 2 אֲנִי לְפָנֶיךָ אֲהַלֵּךְ וְהַרְרִים אַשְׁוֶה דַּלְתוֹת נְחוּשָׁה אֲשַׁבֵּר
וּבְרִיחֵי בַרְזֶל אֲגַדֵּעַ׃ 3 וְנָתַתִּי לְךָ אוֹצְרוֹת חֹשֶׁךְ וּמַטְמוֹנֵי מִסְתָּרִים
לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה הַקּוֹרֵא בִשְׁמְךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 4 לְמַעַן עַבְדִּי
יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל בְּחִירִי וָאֶקְרָא לְךָ בִשְׁמְךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתָּנִי׃ 5 אֲנִי
יְהוָה וְאֵין עוֹד זוּלָתִי אֵין אֱלֹהִים אֲאַזֶּרְךָ וְלֹא יְדַעְתָּנִי׃ 6 לְמַעַן יֵדְעוּ
מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ וּמִמַּעֲרָבָה כִּי אֶפֶס בִּלְעָדָי אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד׃ 7 יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא רָע אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה כָל אֵלֶּה׃ 8 הַרְעִיפוּ
שָׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁחָקִים יִזְּלוּ צֶדֶק תִּפְתַּח הָאָרֶץ וְיִפְרוּ יִשַּׁע וְצֶדֶק
תַּצְמִיחַ יַחַד אֲנִי יְהוָה בְּרָאתִיו׃ 9 הוֹי רָב אֹתוֹ יֹצְרוֹ חֶרֶשׂ עִם חַרְשֵׂי אֲדָמָה
הַאֹמֶר חֹמֶר לְיוֹצְרוֹ מַה תַּעֲשֶׂה וּפָעָלְךָ אֵין יָדַיִם לוֹ׃ 10 הוֹי אֹמֵר לְאָב
מַה תּוֹלִיד וְלְאִשָּׁה מַה חַלְתָּ׃ 11 כֹּה אָמַר יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְיֹצְרוֹ
הַשְׁאֲלוּנִי עַל בָּנַי וְעַל פֹּעַל יָדַי תְּצַוּוּנִי׃ 12 אֲנִי עָשִׂיתִי אֶרֶץ וְאָדָם עָלֶיהָ
בָּרָאתִי אֲנִי יָדַי נָטוּ שָׁמַיִם וְכָל צְבָאָם צִוִּיתִי׃ 13 אֲנִי הֲעִירֹתִיהוּ בְצֶדֶק
וְכָל דְּרָכָיו אִישָׁר הוּא יִבְנֶה עִירִי וְגָלוּתִי יְשַׁלַּח לֹא בִמְחִיר וְלֹא בְשֹׁחַד
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ 14 כֹּה אָמַר יְהוָה יְגִיעַ מִצְרַיִם וְסֹחַר כּוּשׁ וּסְבָאִים
אַנְשֵׁי מִדָּה עָלַיִךְ יַעֲבֹרוּ וְלָךְ יִהְיוּ אַחֲרַיִךְ בְּזִקִים יַעֲבֹרוּ וְלָךְ יִשְׁתַּחֲווּ
אֵלַיִךְ יִתְפַּלָּלוּ אַךְ בָּךְ אֵל וְאֵין עוֹד אֶפֶס אֱלֹהִים׃ 15 אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ׃ 16 בֹּשׁוּ וְגַם נִכְלְמוּ כֻלָּם יַחַד הָלְכוּ בְּכְלִמָּה חָרָשֵׁי
צִרִים׃ 17 יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תֵבֹשׁוּ וְלֹא תִכָּלְמוּ עֲדֵי
נֵצַח׃ 18 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם הוּא הָאֱלֹהִים יֹצֵר הָאָרֶץ וְעֹשֵׂהוּ
הוּא כֹנְנָהּ לֹא תֹהוּ בְרָאָהּ לָשֶׁבֶת יְצָרָהּ אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד׃ 19 לֹא בַסֵּתֶר
דִּבַּרְתִּי בִּמְקוֹם אֶרֶץ חֹשֶׁךְ לֹא אָמַרְתִּי לְזֶרַע יַעֲקֹב תֹּהוּ בַקֻּשׁוּנִי אֲנִי יְהוָה
דֹּבֵר צֶדֶק מַגִּיד מֵישָׁרִים׃ 20 הִקָּבְצוּ וָבֹאוּ נִגְּשׁוּ יָחַד פְּלֵטֵי הַגּוֹיִם לֹא יָדְעוּ
הַנֹּשְׂאִים אֶת עֵץ פִּסְלָם וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ׃ 21 הַגִּידוּ וְקָרְבוּ אַף
יִוָּעֲצוּ יַחַד מִי הִשְׁמִיעַ זֹאת מֵאָז מִקֶּדֶם הֲלֹא אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד אֱלֹהַּ צַדִּיק
וּמוֹשִׁיעַ אֵין זוּלָתִי׃ 22 פְּנוּ אֵלַי וְהִוָּשְׁעוּ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ כִּי אֲנִי אֵל וְאֵין עוֹד׃
23 בִּי נִשְׁבָּעְתִּי יָצָא מִפִּי צְדָקָה דָבָר וְלֹא יָשׁוּב כִּי לִי תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע
כָּל לָשׁוֹן׃ 24 אַךְ בַּיהוָה יֹאמַר לִי צְדָקוֹת וָעֹז עָדָיו יָבוֹא וְיֵבֹשׁוּ כָּל הַנֶּחֱרִים בּוֹ׃
25 בַּיהוָה יִצְדְּקוּ וְיִתְהַלְלוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃

מ״ו כָּרַע בֵּל נָשַׁח נְבוֹ הָיוּ צַלְמֵיהֶם לַחַיָּה וְלַבְהֵמָה נְשָׂאֵיכֶם
עֲמוּסִים מַשָּׂא לַעֲיֵפָה׃ 2 כָּרְעוּ נָשְׁחוּ יָחַד לֹא יָכְלוּ מַלֵּט מַשָּׂא וְנַפְשָׁם
בַּשִּׁבְיָה תֵּלַכְנָה׃ 3 שִׁמְעוּ אֵלַי בֵּית יַעֲקֹב וְכָל שְׁאֵרִית בֵּית יִשְׂרָאֵל
הַסְּבָלִים מִנִּי בֶטֶן הַנְּשׂוּאִים מִנִּי רָחַם׃ 4 וְעַד זִקְנָה אֲנִי הוּא וְעַד שֵׂיבָה
אֲנִי אֶס

ספרי תהלים פ.

1 למנצח על־שושנים עדות לאסף מזמור׃
2 רועה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף* יושב הכרובים הופיעה׃
3 לפני אפרים ובנימין ומנשה עורה את־גבורתך* ולכה לישעתנו׃
4 אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה׃
5 יהוה אלהים צבאות עד־מתי עשנת בתפלת עמך׃
6 האכלתמו לחם דמעה ותשקמו בדמעות שלוש׃
7 תשימנו מדון לשכנינו* ואויבינו ילעגו למו׃
8 אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה׃
9 גפן ממצרים תסיע* תגרש גוים ותטעה׃
10 פנית לפניה* ותשרש שרשיה ותמלא ארץ׃
11 הרים כסו צלה* וענפיה ארזי־אל׃
12 תשלח קציריה עד־ים* ואל־נהר יונקותיה׃
13 למה פרצת גדריה* ואכלוה כל־עברי דרך׃
14 יערנה חזיר מיער* ושדי יערעה עמדי׃
15 אלהים צבאות שוב־נא* הבט משמים וראה ופקד גפן זאת׃
16 וכנה אשר נטעה ימינך* ועל־בן אמצתה לך׃
17 שרופה באש כסוחה* מגערת פניך יאבדו׃
18 תהי־יד על־איש ימינך* על־בן־אדם אמצתה לך׃
19 ולא־נסוג ממך תחיינו* ובשמך נקרא׃
20 יהוה אלהים צבאות השיבנו* האר פניך ונושעה׃
21 למנצח על־הגתית לאסף׃
22 הרנינו לאלהים עוזנו* הריעו לאלהי יעקב׃
23 שאו־זמרה ותנו תף* כנור נעים עם־נבל׃
24 תקעו בחדש שופר* בכסה ליום חגנו׃
25 כי חק לישראל הוא* משפט לאלהי יעקב׃
26 עדות ביהוסף שמו* בצאתו על־ארץ מצרים*
שפת לא־ידעתי אשמע׃
27 הסירותי משכמו סבלו* כפיו מדוד תעברנה׃
28 בצרה קראת ואחלצך* אענך בסתר רעם*
אבחנך על־מי מריבה סלה׃
29 שמע עמי ואעידה בך* ישראל אם־תשמע לי׃
30 לא־יהיה בך אל זר* ולא תשתחוה לאל נכר׃
31 אנכי יהוה אלהיך* המעלך מארץ מצרים
הרחב־פיך ואמלאהו׃
32 ולא־שמע עמי לקולי* וישראל לא־אבה לי׃
33 וישלחהו בשרירות לבם* ילכו במועצותיהם׃
34 לו עמי שמע לי* ישראל בדרכי יהלכו׃
35 כמעט אויביהם אכניע* ועל־צריהם אשיב ידי׃
36 משנאי יהוה יכחשו־לו* ויהי עתם לעולם׃
37 ויאכילהו מחלב חטה* ומצור דבש אשביעך׃

פרק פא.

1 למנצח על־הגתית לאסף׃
2 הרנינו לאלהים עוזנו* הריעו לאלהי יעקב׃
3 שאו זמרה ותנו־תף* כנור נעים עם־נבל׃
4 תקעו בחדש שופר* בכסה ליום חגנו׃
5 כי חק לישראל הוא* משפט לאלהי יעקב׃
6 עדות ביהוסף שמו* בצאתו על־ארץ מצרים*
שפת לא־ידעתי אשמע׃
7 הסירותי משכמו סבלו* כפיו מדוד תעברנה׃
8 בצרה קראת ואחלצך* אענך בסתר רעם*
אבחנך על־מי מריבה סלה׃
9 שמע עמי ואעידה בך* ישראל אם־תשמע לי׃
10 לא־יהיה בך אל זר* ולא תשתחוה לאל נכר׃
11 אנכי יהוה אלהיך* המעלך מארץ מצרים
הרחב־פיך ואמלאהו׃
12 ולא־שמע עמי לקולי* וישראל לא־אבה לי׃
13 וישלחהו בשרירות לבם* ילכו במועצותיהם׃
14 לו עמי שמע לי* ישראל בדרכי יהלכו׃
15 כמעט אויביהם אכניע* ועל־צריהם אשיב ידי׃
16 משנאי יהוה יכחשו־לו* ויהי עתם לעולם׃
17 ויאכילהו מחלב חטה* ומצור דבש אשביעך׃
18 פרק פב.
1 מזמור לאסף אלהים נצב בעדת־אל* בקרב אלהים ישפט׃
2 עד־מתי תשפטו עול* ופני רשעים תשאו סלה׃
3 שפטו־דל ויתום* עני ורש הצדיקו׃
4 פלטו דל ואביון* מיד רשעים הצילו׃
5 לא ידעו ולא יבינו* בחשכה יתהלכו*
ימוטו כל־מוסדי ארץ׃
6 אני אמרתי אלהים אתם* ובני עליון כלכם׃
7 אכן כאדם תמותון* וכאחד השרים תפולו׃
8 קומה אלהים שפטה הארץ* כי אתה תנחל בכל־הגוים׃
9 פרק פג.
10 שיר מזמור לאסף׃
11 אלהים אל־דמי לך* אל־תחרש ואל־תשקט אל׃
12 כי־הנה אויביך יהמיון* ומשנאיך נשאו ראש׃
13 על־עמך יערימו סוד* ויתיעצו על־צפוניך׃
14 אמרו לכו ונכחידם מגוי* ולא־יזכר שם־ישראל עוד׃
15 כי נועצו־לב יחדו* עליך ברית יכרתו׃
16 אהלי אדום וישמעאלים* מואב והגרים׃
17 גבל ועמון ועמלק* פלשת עם־ישבי צור׃
18 גם־אשור נלוה עמם* היו זרוע לבני־לוט סלה׃
19 עשה להם כמדין כסיסרא* כיבין בנחל קישון׃
20 נשמדו בעין־דור* היו דמן לאדמת׃
21 שיתמו נדיבמו כעורב וכזאב* וכזבח וכצלמנע כל־נסיכמו׃
22 אשר אמרו נירשה לנו* את נאות אלהים׃
23 אלהי שיתמו כגלגל* כקש לפני רוח׃
24 כאש תבער יער* וכלהבת תלהט הרים׃
25 כן תרדפם בסערתך* ובסופתך תבהלם׃
26 מלא פניהם קלון* ויבקשו שמך יהוה׃
27 יבשו וייבהלו עד־עולם* ויחפרו ויאבדו׃
28 וידעו כי־אתה שמך לבדך* עליון על־כל־הארץ׃

1 הללויה הודו ליהוה כי־טוב* כי לעולם חסדו׃
2 יאמרו נא גאולי יהוה* אשר גאלם מיד־צר׃
3 וּמֵאַרְצוֹת קבצם* ממזרח וממערב ממצפון וּמִיָּם׃
4 תעו במדבר בישימון* דרך עיר מושב לא מצאו׃
5 רעבים גם־צמאים* נפשם בהם תתעטף׃
6 ויצעקו אל־יהוה בצר להם* ממצוקותיהם יצילם׃
7 והדריכם בדרך ישרה* ללכת אל־עיר מושב׃
8 יודו ליהוה חסדו* ונפלאותיו לבני אדם׃
9 כי־השביע נפש שקקה* ונפש רעבה מלא־טוב׃
10 ישבי חשך וצלמות* אסירי עני וברזל׃
11 כי־המרו אמרי־אל* ועצת עליון נאצו׃
12 ויכנע בעמל לבם* כשלו ואין עזר׃
13 ויזעקו אל־יהוה בצר להם* ממצוקותיהם יושיעם׃
14 יוציאם מחשך וצלמות* ומוסרותיהם ינתק׃
15 יודו ליהוה חסדו* ונפלאותיו לבני אדם׃
16 כי־שבר דלתות נחושה* ובריחי ברזל גדע׃
17 אולים מדרך פשעם* ומעונותיהם יתענו׃
18 כל־אכל תתעב נפשם* ויגיעו עד־שערי מות׃
19 ויזעקו אל־יהוה בצר להם* ממצוקותיהם יושיעם׃
20 ישלח דברו וירפאם* וימלט משחיתותם׃
21 יודו ליהוה חסדו* ונפלאותיו לבני אדם׃
22 וזבחו זבחי תודה* וספרו מעשיו ברנה׃
23 יורדי הים באניות* עשי מלאכה במים רבים׃
24 המה ראו מעשי יהוה* ונפלאותיו במצולה׃
25 ויאמר ויעמד רוח סערה* ותרומם גליו׃
26 יעלו שמים ירדו תהומות* נפשם ברעה תתמוגג׃
27 יחוגו וינועו כשכור* וכל־חכמתם תתבלע׃
28 ויזעקו אל־יהוה בצר להם* וממצוקותיהם יוציאם׃
29 יקם סערה לדממה* וישתקו גליהם׃
30 וישמחו כי־ישתקו* וינחם אל־מחוז חפצם׃
31 יודו ליהוה חסדו* ונפלאותיו לבני אדם׃
32 וירוממוהו בקהל עם* ובמושב זקנים יהללוהו׃
33 ישם נהרות למדבר* ומצאי מים לציה׃
34 ארץ פרי למלחת* מרעת יושבי בה׃
35 ישם מדבר לאגם־מים* וארץ ציה למוצאי מים׃
36 וישב שם רעבים* וכוננו עיר מושב׃
37 וזרעו שדות ונטעו כרמים* ויעשו פרי תבואת לחם׃
38 ויברכם וירבו מאד* ובהמתם לא ימעיט׃
39 וימעטו וישחו* מעצר רע ויגון׃
40 שפך בוז על־נדיבים* ויתעם בתהו לא דרך׃
41 וישגב אביון מעני* וישם כצאן משפחות׃
42 יראו ישרים וישמחו* וכל־עולה קפצה פיה׃
43 מי חכם וישמר־אלה* ויתבוננו חסדי יהוה׃

תהלים: פח

1 שיר מזמור לבני־קרח* למנצח על־מחלת לענות שכיל להימן האזרחי׃
2 יהוה אלהי ישעתי* יום צעקתי בלילה נגדך׃
3 תבוא לפניך תפלתי* הטה אזנך לרנתי׃
4 כי־שבעה ברעות נפשי* וחיי לשאול הגיעו׃
5 נחשבתי עם־יורדי בור* הייתי כגבר אין איתן׃
6 בין־מתים חפשי* כמו חללים שכבי קבר אשר לא־זכרתם עוד* ומיד־הם נגזרו׃
7 שתני בבור תחתיות* במחשכים במצולות׃
8 עלי סמכה חמתך* וכל־משבריך ענית סלה׃
9 הרחקת מודעי ממני* שתני תועבות למו׃
10 כלוא ולא אצא׃
11 עיני דאבה מעני* קראתיך יהוה כל־היום שטחתי אליך כפי׃
12 הלמתים תעשה־פלא* אם־רפאים יקומו יודוך סלה׃
13 היספר בקבר חסדך* אמונתך באבדון׃
14 הידוע בחשך פלאך* וצדקתך בארץ נשיה׃
15 ואני אליך יהוה שועתי* ובבקר תפלתי תקדמך׃
16 למה יהוה תזנח נפשי* תסתיר פניך ממני׃
17 עני אנכי ואסוע מנוער* נשאתי אמיך אפונה׃
18 עליי עברו חרוניך* בעותיך צמיתוני׃
19 סבבוני כמים כל־היום* הקיפו עלי יחד׃
20 הרחקת ממני אהב ורע* מידעי מחשך׃

תהלים: פט

1 משכיל לאיתן האזרחי׃
2 חסדי יהוה עולם אשירה* לדור ודור אודיע אמונתך בפי׃
3 כי־אמרתי עולם חסד יבנה* בשמים תכין אמונתך בהם׃
4 כרתי ברית לבחירי* נשבעתי לדוד עבדי׃
5 עד־עולם אכין זרעך* ובניתי לדור ודור כסאך סלה׃
6 והודו שמים פלאך יהוה* אף אמונתך בקהל קדשים׃
7 כי מי בשחק יערך ליהוה* ידמה ליהוה בבני אלים׃
8 אל נערץ בסוד קדשים רבה* ונורא על כל־סביביו׃
9 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה* ואמונתך סביביך׃
10 אתה מושל בגאון הים* בשוא גליו אתה תשבחם׃
11 אתה דכית כחלל רהב* בזרוע עזך פזרת אויביך׃
12 לך שמים אף־לך ארץ* תבל ומלואה יסדתם׃
13 צפון ונגב אתה בראתם* תבור וחרמון בשמך ירננו׃
14 לך זרוע עם־גבורה* תעז יד תרום ימינך׃
15 צדק ומשפט מכון כסאך* חסד ואמת יקדמו פניך׃
16 אשרי העם יודעי תרועה* יהוה באור פניך יהלכון׃
17 בשמך יגילון כל־היום* ובצדקתך ירומו׃
18 כי תפארת עזמו אתה* וברצונך תרים קרננו׃
19 כי ליהוה מגננו* ולקדוש ישראל מלכנו׃
20 אז דברת בחזון לחסידיך* ותאמר שויתי עזר על־גבור* הרימותי בחור מעם׃
21 מצאתי דוד עבדי* בשמן קדשי משחתיו׃
22 אשר יד־תכון עמו* אף זרועי תאמצנו׃
23 לא־ישא אויב בו* ובן־עולה לא יעננו׃
24 וכתתי מפניו צריו* ומשנאיו אגוף׃
25 ואמונתי וחסדי עמו* ובשמי תרום קרנו׃
26 ושמתי בים ידו* ובנהרות ימינו׃
27 הוא יקראני אבי אתה* אלי וצור ישועתי׃
28 אף אני בכור אתננהו* עליון למלכי ארץ׃
29 לעולם אשמר־לו חסדי* וברית נאמנת לו׃
30 ושמתי לעד זרעו* וכסאו כימי שמים׃
31 אם־יעזבו בניו תורתי* ובמשפטי לא ילכון׃
32 אם־חקותי יחללו* ומצותי לא ישמרו׃
33 ופקדתי בשבט פשעם* ובנגעים עונם׃
34 וחסדי לא אפיר ממנו* ולא אשקר באמונתי׃
35 לא אחלל בריתי* ומוצא שפתי לא אשנה׃
36 אחת נשבעתי בקדשי* אם לדוד אכזב׃
37 זרעו לעולם יהיה* וכסאו כשמש נגדי׃
38 כירח יכון עולם* ועד בשחק נאמן סלה׃
39 ואתה זנחת ותמאס* התעברת עם־משיחך׃
40 נאצת ברית עבדך* חללת לארץ נזרו׃
41 פרצת כל־גדריו* שתת מבצריו מחתה׃
42 שסוהו כל־עברי דרך* היה חרפה לשכניו׃
43 תרים ימין צריו* השמחת כל־אויביו׃
44 אף־תשיב צור חרבו* ולא־קמתהו במלחמה׃
45 השבתו מטהרו* וכסאו ארצה מגחת׃
46 הקצרת ימי עלומיו* העטית עליו בושת סלה׃
47 עד־מתי יהוה תסתר לנצח* תבער כאש חמתך׃
48 זכר־אני מה־חלד* על־מה־שוא בראת כל־בני אדם׃
49 מי־גבר יחיה ולא־יראה־מות* ימלט נפשו מיד־שאול סלה׃
50 איה חסדיך הראשנים אדני* נשבעת לדוד באמונתך׃
51 זכר אדני חרפת עבדיך* שאתי בחיקי כל־רבים עמים׃
52 אשר חרפו אויביך יהוה* אשר חרפו עקבות משיחך׃
53 ברוך יהוה לעולם* אמן ואמן׃

1 בשנת מות המלך עזיה וראה את־אדני יושב
2 על־כסא רם ונשא ושוליו מלאים את־ההיכל:
3 שרפים עמדים ממעל לו שש כנפות שש כנפות
4 לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו
5 ובשתים יעופף: וקרא זה אל־זה ואמר קדוש
6 קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל־הארץ כבודו:
7 ויתנעשו אמות הספים מקול הקורא והבית
8 יתמלא עשן: ואמר אוי־לי כי־נדמיתי כי איש
9 טמא־שפתים אנכי ובתוך עם־טמא־שפתים אנכי
10 יושב כי את־המלך יהוה צבאות ראו עיני:
11 ויעף אלי אחד מן־השרפים ובידו רצפה
12 בלקחים לקח מעל המזבח: ויגע על־פי ויאמר
13 הנה נגע זה על־שפתיך וסר עונך וחטאתך
14 תכופר: ואשמע את־קול אדני אמר את־מי
15 אשלח ומי ילך־לנו ואמר הנני שלחני:
16 ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע
17 ואל־תבינו וראו ראו ואל־תדעו: הגש לב־העם
18 הזה והאזניו הכבד ועיניו השע פן־יראה
19 בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא
20 לו: ואמר עד־אם אדני ויאמר אשר אם־שוממו
21 ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה
22 תשאה שממון: והרחיק יהוה את־האדם
23 והרבתה העזובה בקרב הארץ: ועוד בה עשירית
24 ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת
25 מצבת בם זרע קדש מצבתה:

ויהי בימי אחז בן־יותם בן־עזיהו מלך
2 יהודה עלה רצין מלך־ארם ופקח בן־רמליהו
3 מלך־ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכל
4 להלחם עליה: ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם
5 על־אפרים וינע לבבו ולבב עמו כנוע עצי־יער
6 מפני הרוח: ויאמר יהוה אל־ישעיהו צא־נא
7 לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל־קצה
8 תעלת הברכה העליונה אל־משלת שדה כובס:
9 ואמרת אליו השמר והשקט אל־תירא ולבבך
10 אל־ירך משני זנבות האודים העשנים האלה
11 באף ובחמת רצין וארם ובן־רמליהו: יען כי־יעץ
12 עליך ארם רע אפרים ובן־רמליהו לאמר:
13 נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך
14 מלך בתוכה את בן־טבאל: כה אמר אדני יהוה
15 לא תקום ולא תהיה: כי אם־לא תאמינו כי לא
16 תאמנו: ויסף יהוה דבר אל־אחז לאמר:
17 שאל־לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה
18 או הגבה למעלה: ויאמר אחז לא אשאל ולא
19 אנסה את־יהוה: ויאמר שמעו־נא בית דוד
20 המעט מכם הלאות אנשים כי־תלאו גם את־
21 אלהי: לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה
22 הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל: חמאה
23 ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב:
24 כי בטרם ידע הנער מאוס ברע ובחור בטוב
25 תקוט האדמה אשר אתה קץ משני מלכיה:
26 יביא יהוה עליך ועל־עמך ועל־בית אביך ימים
27 אשר לא־באו למיום סור אפרים מעל יהודה
28 את מלך אשור: והיה ביום ההוא ישרק יהוה
29 לזבוב אשר בקצה יאורי מצרים ולדבורה אשר
30 בארץ אשור: ובאו וינוחו כלם בנחלי הבתולים
31 ובנקיקי הסלעים ובכל־הנעצוצים ובכל־הנחלים:
32 ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי
33 נהר במלך אשור את־הראש ושער הרגלים
34 ואף את־הזקן תספה: והיה ביום ההוא יחיה
35 איש עגלת בקר ושני צאן: והיה מרב עשות
36 חלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל־
37 הנותר בקרב הארץ: והיה ביום ההוא יהיה
38 כל־מקום אשר יהיו־שם אלף גפן באלף כסף
39 לשמיר ולשית יהיה: בחצים וקשת יבוא־שמה
40 כי שמיר ושית יהיה כל־הארץ: ואל־ההרים
41 כל־המעדרים בשמיר ושית לא־תבוא שמה
42 יהיו למשלח שור ולמרמס שה: והיה ליתר
43 הבית ולרב הצאן: ויהי בשנת־מות המלך עזיהו
44 וארא את־אדני ישב על־כסא רם ונשא ושוליו
45 מלאים את־ההיכל: שרפים עמדים ממעל לו
46 שש כנפות שש כנפות לאחד בשתים יכסה
47 פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף:
48 וקרא זה אל־זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה
49 צבאות מלא כל־הארץ כבודו: ויענו אמות
50 הספים מקול הקורא והבית יתמלא עשן:
51 ואמר אוי־לי כי־נדמיתי כי איש טמא־שפתים
52 אנכי ובתוך עם־טמא־שפתים אנכי יושב כי
53 את־המלך יהוה צבאות ראו עיני: ויעף אלי
54 אחד מן־השרפים ובידו רצפה בלקחים לקח
55 מעל המזבח: ויגע על־פי ויאמר הנה נגע זה
56 על־שפתיך וסר עונך וחטאתך תכופר: ואשמע
57 את־קול אדני אמר את־מי אשלח ומי ילך־לנו
58 ואמר הנני שלחני: ויאמר לך ואמרת לעם הזה
59 שמעו שמוע ואל־תבינו וראו ראו ואל־תדעו:
60 הגש לב־העם הזה והאזניו הכבד ועיניו השע
61 פן־יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב
62 ורפא לו: ואמר עד־אם אדני ויאמר אשר אם־
63 שוממו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם
64 והאדמה תשאה שממון: והרחיק יהוה את־
65 האדם והרבתה העזובה בקרב הארץ: ועוד בה
66 עשירית ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר
67 בשלכת מצבת בם זרע קדש מצבתה:

ויהי בימי אחז בן־יותם בן־עזיהו מלך
2 יהודה עלה רצין מלך־ארם ופקח בן־רמליהו
3 מלך־ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכל
4 להלחם עליה: ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם
5 על־אפרים וינע לבבו ולבב עמו כנוע עצי־יער
6 מפני הרוח: ויאמר יהוה אל־ישעיהו צא־נא
7 לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל־קצה
8 תעלת הברכה העליונה אל־משלת שדה כובס:
9 ואמרת אליו השמר והשקט אל־תירא ולבבך
10 אל־ירך משני זנבות האודים העשנים האלה
11 באף ובחמת רצין וארם ובן־רמליהו: יען כי־יעץ
12 עליך ארם רע אפרים ובן־רמליהו לאמר:
13 נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך
14 מלך בתוכה את בן־טבאל: כה אמר אדני יהוה
15 לא תקום ולא תהיה: כי אם־לא תאמינו כי לא
16 תאמנו: ויסף יהוה דבר אל־אחז לאמר:
17 שאל־לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה
18 או הגבה למעלה: ויאמר אחז לא אשאל ולא
19 אנסה את־יהוה: ויאמר שמעו־נא בית דוד
20 המעט מכם הלאות אנשים כי־תלאו גם את־
21 אלהי: לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה
22 הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל: חמאה
23 ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב:
24 כי בטרם ידע הנער מאוס ברע ובחור בטוב
25 תקוט האדמה אשר אתה קץ משני מלכיה:
26 יביא יהוה עליך ועל־עמך ועל־בית אביך ימים
27 אשר לא־באו למיום סור אפרים מעל יהודה
28 את מלך אשור: והיה ביום ההוא ישרק יהוה
29 לזבוב אשר בקצה יאורי מצרים ולדבורה אשר
30 בארץ אשור: ובאו וינוחו כלם בנחלי הבתולים
31 ובנקיקי הסלעים ובכל־הנעצוצים ובכל־הנחלים:
32 ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי
33 נהר במלך אשור את־הראש ושער הרגלים
34 ואף את־הזקן תספה: והיה ביום ההוא יחיה
35 איש עגלת בקר ושני צאן: והיה מרב עשות
36 חלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל־
37 הנותר בקרב הארץ: והיה ביום ההוא יהיה
38 כל־מקום אשר יהיו־שם אלף גפן באלף כסף
39 לשמיר ולשית יהיה: בחצים וקשת יבוא־שמה
40 כי שמיר ושית יהיה כל־הארץ: ואל־ההרים
41 כל־המעדרים בשמיר ושית לא־תבוא שמה
42 יהיו למשלח שור ולמרמס שה: והיה ליתר
43 הבית ולרב הצאן: ויהי בשנת־מות המלך עזיהו
44 וארא את־אדני ישב על־כסא רם ונשא ושוליו
45 מלאים את־ההיכל: שרפים עמדים ממעל לו
46 שש כנפות שש כנפות לאחד בשתים יכסה
47 פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף:
48 וקרא זה אל־זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה
49 צבאות מלא כל־הארץ כבודו: ויענו אמות
50 הספים מקול הקורא והבית יתמלא עשן:
51 ואמר אוי־לי כי־נדמיתי כי איש טמא־שפתים
52 אנכי ובתוך עם־טמא־שפתים אנכי יושב כי
53 את־המלך יהוה צבאות ראו עיני: ויעף אלי
54 אחד מן־השרפים ובידו רצפה בלקחים לקח
55 מעל המזבח: ויגע על־פי ויאמר הנה נגע זה
56 על־שפתיך וסר עונך וחטאתך תכופר: ואשמע
57 את־קול אדני אמר את־מי אשלח ומי ילך־לנו
58 ואמר הנני שלחני: ויאמר לך ואמרת לעם הזה
59 שמעו שמוע ואל־תבינו וראו ראו ואל־תדעו:
60 הגש לב־העם הזה והאזניו הכבד ועיניו השע
61 פן־יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב
62 ורפא לו: ואמר עד־אם אדני ויאמר אשר אם־
63 שוממו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם
64 והאדמה תשאה שממון: והרחיק יהוה את־
65 האדם והרבתה העזובה בקרב הארץ: ועוד בה
66 עשירית ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר
67 בשלכת מצבת בם זרע קדש מצבתה:

ולכלה: ומלכות בית שמאי אומרים שהקב״ה ברא תחלה לאדם ולאשה שנאמר כי יסד את הארץ ובנה שמים אמרו לו לא כך היה הדבר אלא תחלה בנה את ההיכל ואחר כך ברא את האדם שנאמר ה׳ בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה ומלכות בית הלל אומרים שברא תחלה לאדם ולאשה שנאמר ביום עשות ה׳ אלהים ארץ ושמים אמרו לו לא כך היה הדבר אלא תחלה בנה את ההיכל ואחר כך ברא את האדם שנאמר כי אמר עולם חסד יבנה שמים תכין אמונתך בהם: ומלכות בית שמאי אומרים שברא שני עולמות שנאמר מה רבו מעשיך ה׳ כולם בחכמה עשית ומלכות בית הלל אומרים שברא עולם אחד שנאמר ה׳ מלך גאות לבש לבש ה׳ עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט: ומלכות בית שמאי אומרים שלשה רקיעים שנאמר הנוטה כדוק שמים ומלכות בית הלל אומרים שבעה שנאמר רוקע הארץ על המים: ומלכות בית שמאי אומרים שלשה ימים קודם לבריאת העולם שנאמר יום אחד הוא ליום אחד ומלכות בית הלל אומרים שבעה שנאמר ה׳ בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה

ఎజ్రా: ౩. ౪.

ఇశ్రాయేలీయులు తమ పట్టణములలో నివసించిరి.
2 అంతట ఏడవ నెల వచ్చినప్పుడు ఇశ్రాయేలీయులు పట్టణములలో నుండగా జనులు యెరూషలేమునకు
కూడివచ్చిరి. 3 యోజాదాకు కుమారుడైన యేషూవయు అతని సహోదరులైన యాజకులును షయల్తీయేలు
కుమారుడైన జెరుబ్బాబెలును అతని సహోదరులును లేచి, మోషే ధర్మశాస్త్రమందు వ్రాయబడినట్లు
దేవుని మనుష్యుడైన మోషే ఆజ్ఞాపించిన ప్రకారము దహనబలులను అర్పించుటకై ఇశ్రాయేలీయుల
దేవుని బలిపీఠమును కట్టించిరి. 4 వారు పర్ణశాలల పండుగను ఆచరించి, విధిచొప్పున ప్రతిదినము
లెక్కచొప్పున దహనబలులను అర్పించిరి. 5 తరువాత నిత్యమైన దహనబలిని, అమావాస్యలకును
యెహోవా ప్రతిష్ఠితమైన ప్రతి నియామక కాలములకును సంబంధించిన దహనబలులను, ఎవడు
స్వేచ్ఛార్పణముగా యెహోవాకు అర్పించునో వాని స్వేచ్ఛార్పణమును అర్పించిరి. 6 ఏడవ నెల
మొదటి దినమున వారు యెహోవాకు దహనబలులను అర్పింపనారంభించిరి. అయినను యెహోవా
దేవాలయపు పునాది ఇంకను వేయబడలేదు. 7 కాబట్టి వారు కొట్టువారికిని వడ్రంగులకును
ద్రవ్యమిచ్చి, సీదోనీయులకును తూరీయులకును ఆహారమును పానీయమును తైలమును
ఇచ్చిరి. పారసీకుల రాజైన కోరెషు అనుమతి ప్రకారము లెబానోను పర్వతమునుండి సముద్రమార్గముగా
యొప్పేకు దేవదారు వృక్షములను తెప్పింపవలెనని వారు వారికి ఆజ్ఞాపించిరి. 8 వారు దేవుని
మందిరమునకు వచ్చి రెండవ సంవత్సరము రెండవ నెలలో జెరుబ్బాబెలు షయల్తీయేలు కుమారుడు
యేషూవ యోజాదాకు కుమారుడు, వారి సహోదరులలో శేషించిన యాజకులు లేవీయులు, చెరలోనుండి
యెరూషలేమునకు వచ్చిన వారందరు పని ప్రారంభించిరి. ఇరువది సంవత్సరములు మొదలుకొని
అంతకు పైబడిన వయస్సుగల లేవీయులను యెహోవా మందిరపు పనిమీద విచారణకర్తలుగా
నియమించిరి. 9 అప్పుడు యేషూవయు అతని కుమారులును అతని సహోదరులును కద్మీయేలును
అతని కుమారులును యూదా సంతతివారును హేనాదాదు సంతతివారును అతని కుమారులును
అతని సహోదరులైన లేవీయులును దేవుని మందిరపు పనిని విచారించుటకు ఏకమనస్సుతో
నియమింపబడిరి. 10 కట్టువారు యెహోవా మందిరమునకు పునాది వేసినప్పుడు ఆసాపు సంతతివారైన
లేవీయులు తాళములు పట్టుకొని, ఇశ్రాయేలు రాజైన దావీదు నియమించిన ప్రకారము యెహోవాను
స్తుతించుటకు నిలువబడిరి. 11 వారు యెహోవాను స్తుతించుచు పాడుచు ఆయన దయాళుడు,
ఇశ్రాయేలీయులయెడల ఆయన కృప నిత్యమైనది గనుక ఆయనకు కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించుచు
ఒకరి తరువాత ఒకరు యెహోవాను స్తుతించిరి. యెహోవా మందిరమునకు పునాది వేయబడెను
గనుక జనులందరు గొప్ప ధ్వనితో యెహోవాను స్తుతించిరి. 12 అయితే యాజకులలోను లేవీయులలోను
పితరుల కుటుంబముల పెద్దలలో అనేకులు ముసలివారై మొదటి మందిరమును చూచినవారు
గనుక దాని పునాది వేయబడుట చూచి బిగ్గరగా ఏడ్చిరి. మరి అనేకులు ఆనందధ్వనితో
బిగ్గరగా కేకలువేసిరి. 13 ఆనందధ్వనికిని ప్రజలు ఏడ్చుచున్న ధ్వనికిని భేదము తెలియకుండ
జనులు బిగ్గరగా కేకలువేయుచున్న ధ్వని దూరమున వినబడెను.

4 యూదా బెన్యామీను వంశస్థులకు విరోధులు ఆలయ నిర్మాణమును ఆపుట

1 అయితే చెరలోనుండి వచ్చినవారు ఇశ్రాయేలీయుల దేవుడైన యెహోవాకు ఆలయమును
కట్టించుచున్నారని యూదా బెన్యామీను వంశస్థులకు విరోధులు వినినప్పుడు 2 వారు జెరుబ్బాబెలునొద్దకును
పితరుల కుటుంబముల పెద్దలలో కొందరి యొద్దకును వచ్చి మేమును మీతోకూడ కట్టింపనిండి;
మీ దేవుని వలెనే మేమును మీ దేవుని వెదకుచు వచ్చి అష్షూరు రాజైన ఎసర్హద్దోను మమ్మును
ఇక్కడికి తెచ్చిన దినమునుండి ఆయనకు బలులను అర్పించుచున్నామని వారితో చెప్పిరి. 3 అయితే
జెరుబ్బాబెలును యేషూవయు ఇశ్రాయేలీయులలో మిగిలిన పితరుల కుటుంబముల పెద్దలును
వారితో మన దేవునికి మందిరమును కట్టించుటకు మీకును మాకును ఏ సంబంధమును లేదు;
పారసీకుల రాజైన కోరెషు మనకాజ్ఞాపించినట్లు మేమే యెహోవా ఇశ్రాయేలీయుల దేవునికి
మందిరమును కట్టింపవలెనని వారితో చెప్పిరి. 4 అప్పుడు దేశనివాసులు యూదా ప్రజలను
నిరుత్సాహపరచి కట్టకుండ భయపెట్టి 5 కోరెషు రాజు పారసీకదేశమును ఏలిన కాలమంతయు
దర్యావేషు రాజు ఏలిన కాలమంతయు వారి ఆలోచనలను భంగపరచుటకు వారికి విరోధముగా
ఆలోచనకర్తలకు లంచమిచ్చిరి. 6 అహష్వేరోషు ఏలుబడి ఆరంభమైనప్పుడు అనగా అతని
పరిపాలనకాలారంభమున వారు యూదా బెన్యామీనీయులమీద ఫిర్యాదు వ్రాసిరి. 7 మరియు
అర్తహషస్త కాలమందు బిష్లాము మిత్రదాతు టాబెయేలు మిగిలినవారును పారసీయ రాజైన
అర్తహషస్తకు ఉత్తరము వ్రాసిరి. ఆ ఉత్తరము సిరియా భాషలో వ్రాయబడి సిరియా భాషలో
తర్జుమా చేయబడెను. 8 రెహూము అధిపతియు షిమ్షయి లేఖికుడును యెరూషలేమునకు విరోధముగా
అర్తహషస్త రాజుకు ఈ క్రింది ప్రకారము ఉత్తరము వ్రాసిరి.

9 అధిపతియైన రెహూమును లేఖికుడైన షిమ్షయియు వారి తోటి న్యాయాధిపతులును
దీనాయీయులును అపర్సత్కాయీయులును తర్పెలాయీయులును అపర్సాయీయులును
అర్కెవీయులును బబులోనీయులును షూషన్కాయీయులును దేహావీయులును ఏలామీయులును
10 మహాఘనుడును శ్రేష్ఠుడునైన అస్నప్పరు చెరపట్టి షోమ్రోను పట్టణములలోను నది అద్దరిని
మిగిలిన ప్రదేశములలోను కాపురముంచిన జనులును అర్తహషస్త రాజుకు వ్రాసిన ఉత్తరమునకు
నకలు ఇదే.

11 మీరు అర్తహషస్త రాజునకు పంపిన ఉత్తరమునకు నకలు ఇదే. నదీతీరమందు నివసించు
నీ దాసులమైన మేము 12 రాజు తెలిసికొనవలసినదేమనగా, మీయొద్దనుండి మా యొద్దకు
వచ్చిన యూదులు ఆ తిరుగుబాటుగల దుష్టపట్టణమును కట్టించుచున్నారు; వారు ప్రాకారములను
పూర్తిచేయుచున్నారు, పునాదులను బాగుచేయుచున్నారు. 13 ఆ పట్టణము కట్టింపబడి దాని
ప్రాకారములు పూర్తియైనయెడల వారు సుంకమైనను పన్నైనను తీర్వకుండ మానివేయుదురు
గనుక రాజులకు నష్టము కలుగును. 14 మేము రాజు ఉప్పు తినువారమై యుండి రాజుకు
అవమానము కలుగుట చూడ మాకు యుక్తము కాదు గనుక రాజునకు ఈ సమాచారము పంపి
15 మీ పితరుల గ్రంథములలో వెదకి చూడవలెనని మనవి చేయుచున్నాము. ఆ గ్రంథములలో
నీవు వెదకి చూచి ఈ పట్టణము తిరుగుబాటుగల పట్టణమనియు రాజులకును సంస్థానములకును
అది నష్టము కలుగజేయుచు వచ్చినదనియు, పూర్వకాలమునుండి దానిలో కలహములు
రేపుచుండుటచేత ఈ పట్టణము పాడుచేయబడెనని తెలిసికొందువు. 16 ఈ పట్టణము కట్టింపబడి
దాని ప్రాకారములు పూర్తియైనయెడల నదీతీరమందు నీకు స్వాస్థ్యమేమియు ఉండదని రాజుకు
మనవి చేయుచున్నాము.

17 రాజు రెహూమునకును షిమ్షయికిని వారి తోటి న్యాయాధిపతులకును సమరయలో
నివసించుచున్న మిగిలినవారికిని నదీతీరమందు నివసించుచున్న మిగిలినవారికిని పంపిన
ఉత్తరమునకు నకలు ఇదే.

మీకు క్షేమమగుగాక. 18 మీరు మాకు పంపిన ఉత్తరము నాయెదుట స్పష్టముగా చదువబడెను.
19 నేను ఆజ్ఞ ఇచ్చి విచారణ చేయించగా ఆ పట్టణము పూర్వకాలమునుండి రాజులమీద
తిరుగుబాటు చేయుచు వచ్చినదనియు, అందులో కలహములును తిరుగుబాటులును జరుగుచు
వచ్చినవనియు తెలిసికొనబడెను. 20 మరియు యెరూషలేమునందు బలముగల రాజులుండిరనియు,
వారు నదికి అద్దరినున్న దేశములన్నిటిమీద ఏలుబడి చేయుచు వచ్చిరనియు, వారికి సుంకమైనను
పన్నైనను చెల్లింపబడుచు వచ్చెనని తెలిసికొనబడెను. 21 కాబట్టి నేను ఆ మనుష్యులు ఆ
పట్టణమును కట్టింపకుండ ఆజ్ఞ ఇచ్చునట్లు చేయుడి. నా ఆజ్ఞ మీకు తెలియబడువరకు
అది కట్టింపబడకూడదు. 22 ఈ విషయమై మీరు అజాగ్రత్తగా ఉండకుడి; రాజులకు నష్టము
కలుగుటకు ఇది ఎందుకు కారణమగునో అని రాజు వారికి వ్రాసిన ఉత్తరమునకు నకలు ఇదే.

23 అర్తహషస్త రాజు ఉత్తరమునకు నకలు రెహూమును షిమ్షయియు వారి తోటి
న్యాయాధిపతులును సమరయలో నివసించుచున్న వారును చదువబడినప్పుడు వారు
యెరూషలేములోనున్న యూదులయొద్దకు త్వరగా వెళ్లి బలాత్కారముచేత వారిని కట్టకుండ
మానిపించిరి. 24 అప్పుడు దేవుని మందిరపు పని యెరూషలేములో నిలిచిపోయి పారసీకుల
రాజైన దర్యావేషు ఏలుబడి రెండవ సంవత్సరమువరకు నిలిచిపోయెను.

5 ఆలయ నిర్మాణమును ప్రవక్తలు ప్రోత్సహించుట

1 అప్పుడు ప్రవక్తలైన హగ్గయియు ఇద్దోకుమారుడైన జెకర్యాయును యూదా బెన్యామీనీయులకు
యెరూషలేములోనున్న యూదులకు ఇశ్రాయేలీయుల దేవుని నామమున ప్రవచించిరి. 2 అందుచేత
షయల్తీయేలు కుమారుడైన జెరుబ్బాబెలును యోజాదాకు కుమారుడైన యేషూవయును లేచి
యెరూషలేములోనున్న దేవుని మందిరమును కట్టుటకు ప్రారంభించిరి. దేవుని ప్రవక్తలు వారికి
సహాయులై వారిని ప్రోత్సహించుచుండిరి. 3 ఆ సమయమందు నదీతీరమందలి అధిపతియైన
తత్తెనయియు షెతర్బోజ్నయియు వారి తోటి అధికారులును వారియొద్దకు వచ్చి ఈ మందిరమును
కట్టుటకును ఈ ప్రాకారమును పూర్తిచేయుటకును మీకు ఆజ్ఞ ఇచ్చినవాడెవడు? 4 అప్పుడు
మేము ఈ కట్టడము కట్టించుచున్న మనుష్యుల పేరులు ఏవని వారితో చెప్పిరి. 5 అయితే
యూదుల పెద్దలమీద దేవుని కటాక్షము నిలిచియుండెను గనుక దర్యావేషు రాజునొద్దకు
సమాచారము పోయి అతనినుండి ఉత్తరము వచ్చువరకు వారు వారిని నిలువరింపలేదు.
6 నదీతీరమందలి అధిపతియైన తత్తెనయియు షెతర్బోజ్నయియు వారి తోటి అధికారులైన
అపర్సత్కాయీయులును నదీతీరమందలి అధిపతియైన దర్యావేషు రాజునకు పంపిన ఉత్తరమునకు
నకలు ఇదే.

7 వారు అతనికి పంపిన ఉత్తరము ఇదే. దర్యావేషు రాజుకు సర్వక్షేమము. 8 రాజు
తెలిసికొనవలసినదేమనగా, మేము యూదా సంస్థానమునకు వెళ్లి మహాఘనుడైన దేవుని
మందిరమునొద్దకు రాగా అది గొప్ప రాళ్లతో కట్టింపబడుచున్నది, దూలములు గోడలలో
పెట్టబడుచున్నవి, ఈ పని శ్రద్ధగా జరుగుచు వృద్ధిపొందుచున్నది. 9 అప్పుడు మేము ఆ పెద్దలను
ఈ కట్టడము కట్టించుటకును ఈ ప్రాకారమును పూర్తిచేయుటకును మీకు ఆజ్ఞ ఇచ్చినవాడెవడు?
10 మరియు వారిలో ముఖ్యులైన మనుష్యుల పేరులు ఏవని వారిని అడిగితిమి. 11 అందుకు
వారు మేము భూమ్యాకాశములకు దేవుడైన యెహోవా దాసులము; ఇశ్రాయేలీయుల యొక్క
గొప్ప రాజు అనేక సంవత్సరములకు పూర్వము కట్టింపబడిన మందిరమును మేము కట్టించుచున్నాము;
అది ఇశ్రాయేలీయుల రాజైన ఒక గొప్ప రాజు కట్టించినది. 12 అయితే మా పితరులు పరలోకపు
దేవుని కోపము రేపగా ఆయన వారిని కల్దీయుడైన బబులోనురాజైన నెబుకద్నెజరు చేతికి
అప్పగించెను; అతడు ఈ మందిరమును పడగొట్టి ప్రజలను బబులోనుకు చెరపట్టుకొనిపోయెను.
13 అయితే కోరెషు బబులోను రాజుగా ఏలిన మొదటి సంవత్సరమందు ఈ మందిరమును
కట్టింపవలెనని కోరెషు రాజు ఆజ్ఞ ఇచ్చెను. 14 మరియు నెబుకద్నెజరు యెరూషలేములోని
దేవాలయములోనుండి బబులోను దేవాలయములోనికి తీసికొనిపోయిన బంగారు వెండి
ఉపకరణములను కోరెషు రాజు బబులోను దేవాలయములోనుండి తీసి, షేష్బజ్జరు అను
పేరుగల తన అధిపతికి అప్పగించెను. 15 అతనితో నీవు ఈ ఉపకరణములను తీసికొనిపోయి
యెరూషలేములోని దేవాలయమందు వాటి స్థానములలో ఉంచుమని చెప్పి 16 అప్పటినుండి
ఇప్పటివరకు ఈ మందిరమును కట్టించుచున్నాము; అయినను అది పూర్తికాలేదు అని
చెప్పిరి.

17 కాబట్టి రాజు తలంచినయెడల బబులోనులోని రాజు గృహములో భద్రపరచబడిన
గ్రంథములలో వెదకి చూడవలెను. కోరెషు రాజు ఈ దేవుని మందిరమును యెరూషలేములో
కట్టింపవలెనని ఆజ్ఞ ఇచ్చినట్లు అక్కడ కనబడునేమో. రాజు తన చిత్తమును మాకు
తెలియజేయవలెనని దర్యావేషు రాజునకు తత్తెనయియు షెతర్బోజ్నయియు వారి తోటి
అధికారులైన అపర్సత్కాయీయులును నదీతీరమందలి అధిపతులును పంపిన ఉత్తరమునకు
నకలు ఇదే.

6 దర్యావేషు రాజు ఆలయ నిర్మాణమును కొనసాగించుట

1 అప్పుడు దర్యావేషు రాజు ఆజ్ఞ ఇవ్వగా బబులోనులోని గృహములో భద్రపరచబడిన
గ్రంథములలో వెదకి చూడగా 2 మాదీయ సంస్థానమైన అహ్మెతాలోని కోటలో ఒక
గ్రంథపుచుట్ట కనబడెను. అందులో ఈ ప్రకారము జ్ఞాపకార్థముగా వ్రాయబడియుండెను.

3 కోరెషు రాజు ఏలుబడి మొదటి సంవత్సరమందు కోరెషు రాజు యెరూషలేములోని
దేవుని మందిరమును గూర్చి ఆజ్ఞ ఇచ్చెను. ఆ మందిరము బలులు అర్పించు స్థలముగా
కట్టింపబడవలెను; దాని పునాదులు స్థిరముగా వేయబడవలెను; దాని ఎత్తు అరువది మూరలును
దాని వెడల్పు అరువది మూరలును ఉండవలెను. 4 మూడు వరుసల పొడవైన రాళ్లతోను
ఒక వరుస క్రొత్త దూలములతోను కట్టింపవలెను. ఖర్చు రాజు నగరులోనుండి ఇయ్యవలెను.
5 మరియు యెరూషలేములోని దేవాలయములోనుండి బబులోనునకు తీసికొనిపోబడిన
బంగారు వెండి ఉపకరణములను వాటి వాటి స్థానములలో యెరూషలేములోని దేవాలయమందు
ఉంచి, దేవుని మందిరమందు వాటిని చేర్చవలెను. 6 కాబట్టి నదీతీరమందలి అధిపతియైన
తత్తెనయియు షెతర్బోజ్నయియు వారి తోటి అధికారులైన అపర్సత్కాయీయులును నదీతీరమందలి
అధిపతులును దూరముగా ఉండుడి. 7 దేవుని మందిరపు పని జరుగనియ్యుడి. యూదుల
అధిపతియు యూదుల పెద్దలును ఈ దేవుని మందిరమును దాని స్థానమందే కట్టింపవలెను.
8 మరియు యూదుల పెద్దలు ఈ దేవుని మందిరమును కట్టించుటకు మీరు చేయవలసిన
దేమనగా, రాజు సొమ్ములోనుండి అనగా నదీతీరమందలి సుంకములోనుండి ఆ మనుష్యులకు
వారు ఆటంకపడకుండ వారి ఖర్చు వారికి వెంటనే ఇయ్యవలెను. 9 మరియు పరలోకపు
దేవునికి దహనబలులు అర్పించుటకు యెరూషలేములో యాజకులు చెప్పు ప్రకారము
గోధుమలు, ఉప్పు, ద్రాక్షారసము, తైలము అను వీటిలో ప్రతిదినమును ఎట్టి పొరపాటును
లేకుండ వారికి ఇయ్యవలెను. 10 అప్పుడు వారు పరలోకపు దేవునికి సువాసనగల బలులను
అర్పించి రాజును అతని కుమారులను ప్రార్థించుదురు. 11 మరియు ఎవడైనను ఈ ఆజ్ఞను
మార్చినయెడల వాని యింటి దూలమొకటి తీసి వాని నిలువున దానిమీద వాని నుంచి
దానిమీద వాని కొయ్యబెట్టవలెను; అందువలన వాని యిల్లు పెంటకుప్ప అగును. 12 మరియు
ఈ మందిరమును యెరూషలేములో కట్టింపవలెనని తన నామమును అక్కడ నిలిపిన దేవుడు
ఏ రాజునైనను ఏ జనమునైనను ఈ ఆజ్ఞను మార్చుటకును యెరూషలేములోని ఈ దేవుని
మందిరమును పాడుచేయుటకును చేయి చాపినయెడల వారిని నాశనము చేయును. నేను
దర్యావేషు రాజనైన నేను ఆజ్ఞ ఇచ్చితిని; ఇది శీఘ్రముగా జరుగవలెను.

13 అప్పుడు నదీతీరమందలి అధిపతియైన తత్తెనయియు షెతర్బోజ్నయియు వారి తోటి
అధికారులును దర్యావేషు రాజు పంపిన ప్రకారము శీఘ్రముగా చేసిరి. 14 యూదుల పెద్దలు
కట్టించుచు ప్రవక్తయైన హగ్గయియు ఇద్దోకుమారుడైన జెకర్యాయును ప్రవచించుచుండగా
వారు కృతార్థులై ఇశ్రాయేలీయుల దేవుని ఆజ్ఞచొప్పునను కోరెషు దర్యావేషు అర్తహషస్త
అను పారసీకుల రాజుల ఆజ్ఞచొప్పునను కట్టి పూర్తిచేసిరి. 15 దర్యావేషు రాజు ఏలుబడి
ఆరవ సంవత్సరమందు అదారు నెల మూడవ దినమున ఈ మందిరము పూర్తియాయెను.
16 అప్పుడు ఇశ్రాయేలీయులును యాజకులును లేవీయులును మిగిలిన చెరలోనుండి వచ్చినవారును
ఈ దేవుని మందిరమును ఆనందముతో ప్రతిష్ఠించిరి. 17 ఈ దేవుని మందిరమును ప్రతిష్ఠించుటకు
వారు నూరు కోడెలను రెండువందల పొట్టేళ్లను నాలుగువందల గొఱ్ఱపిల్లలను ఇశ్రాయేలీయులందరి
పాపపరిహారార్థబలిగా పండ్రెండు మేకపోతులను ఇశ్రాయేలు గోత్రములలెక్కచొప్పున అర్పించిరి.
18 మరియు మోషే గ్రంథమందు వ్రాయబడినట్లు యెరూషలేములో దేవుని సేవచేయుటకు
యాజకులను వారి వారి వంతులచొప్పున లేవీయులను నియమించిరి.

19 చెరలోనుండి వచ్చినవారు మొదటి నెల పదునాలుగవ దినమున పస్కాపండుగ ఆచరించిరి.
20 యాజకులును లేవీయులును శుద్ధులై యుండిరి గనుక వారందరు ఏకమనస్సుతో శుద్ధులై
చెరలోనుండి వచ్చినవారందరికిని తమ సహోదరులైన యాజకులకొరకును తమకొరకును
పస్కాపశువులను వధించిరి. 21 ఇశ్రాయేలీయులు చెరలోనుండి వచ్చినవారును దేశపు
అన్యజనుల అపవిత్రతనుండి తమ్మును తొలగించుకొని యెహోవా ఇశ్రాయేలీయుల దేవునిని
వెదకుటకు వారితో కలిసికొనిన వారందరును పస్కాభోజనము తినిరి. 22 మరియు వారు
పులియని రొట్టెల పండుగను ఏడు దినములు ఆనందముతో ఆచరించిరి. ఎందుకనగా
అష్షూరు రాజు తమ చేతులు ఇశ్రాయేలీయుల దేవుని మందిరపు పనిలో బలపరచునట్లు
యెహోవా వారి హృదయమును మార్చి వారిని సంతోషపరచెను.

7 ఎజ్రా యెరూషలేమునకు వచ్చుట

1 ఈ సంగతులు జరిగిన తరువాత పారసీకుల రాజైన అర్తహషస్త ఏలుబడియందు
సెరాయాకుమారుడైన ఎజ్రా బబులోనులోనుండి వచ్చెను. సెరాయా అజర్యాకుమారుడు,
అజర్యా హిల్కీయాకుమారుడు, 2 హిల్కీయా షల్లూముకుమారుడు, షల్లూము సాదోకుకుమారుడు,
సాదోకు అహీటూబుకుమారుడు, 3 అహీటూబు అమర్యాకుమారుడు, అమర్యా అజర్యాకుమారుడు,
అజర్యా మెరాయోతుకుమారుడు, 4 మెరాయోతు జెరహ్యాకుమారుడు, జెరహ్యా ఉజ్జీకుమారుడు,
ఉజ్జీ బుక్కీకుమారుడు, 5 బుక్కీ అబీషూవకుమారుడు, అబీషూవ ఫీనెహాసుకుమారుడు,
ఫీనెహాసు ఎలియాజరుకుమారుడు, ప్రధానయాజకుడైన అహరోను కుమారుడు. 6 ఈ ఎజ్రా
ఇశ్రాయేలీయుల దేవుడైన యెహోవా మోషేకిచ్చిన ధర్మశాస్త్రమందు నిపుణుడైన లేఖికుడు.
అతని దేవుడైన యెహోవా హస్తము అతనికి సహాయముగా ఉండెను గనుక రాజు అతడు
కోరినదంతయు అతనికి దయచేసెను. 7 రాజైన అర్తహషస్త ఏలుబడి ఏడవ సంవత్సరమందు
ఇశ్రాయేలీయులలో కొందరును యాజకులును లేవీయులును గాయకులును ద్వారపాలకులును
నెతీనీయులును యెరూషలేమునకు వచ్చిరి. 8 రాజు ఏలుబడి ఏడవ సంవత్సరమందు అయిదవ
నెలలో ఎజ్రా యెరూషలేమునకు వచ్చెను. 9 మొదటి నెల మొదటి దినమున అతడు బబులోనులోనుండి
బయలుదేరెను. అతని దేవుని కృపాహస్తము అతనిమీద ఉండెను గనుక అతడు మొదటి నెల
పదియవ దినమున యెరూషలేమునకు వచ్చెను. 10 ఎజ్రా ఇశ్రాయేలీయుల దేవుడైన యెహోవా
ధర్మశాస్త్రమును విచారించుటకును దానిచొప్పున నడుచుకొనుటకును ఇశ్రాయేలీయులకు
కట్టడలను విధులను బోధించుటకును తన హృదయమును సిద్ధపరచుకొనెను.

11 యాజకుడును లేఖికుడునైన ఎజ్రా ఇశ్రాయేలీయులకు యెహోవా ఇచ్చిన ఆజ్ఞలను
ఆయన ఇశ్రాయేలీయులకు నియమించిన కట్టడలను గూర్చిన గ్రంథమును చదువుటకు
నియమింపబడెను. అతడు ఇచ్చిన ఉత్తరమునకు నకలు ఇదే.

12 రాజులకు రాజైన అర్తహషస్త
పరలోకపు దేవుని ధర్మశాస్త్రమునకు లేఖికుడైన యాజకుడగు ఎజ్రాకు
సర్వక్షేమము.

13 నా రాజ్యములో ఇశ్రాయేలీయులలోను వారి యాజకులలోను లేవీయులలోను
నా సంస్థానములో ఎవరైనను తమ చిత్తానుసారముగా యెరూషలేమునకు వెళ్లగోరినయెడల
నీతోకూడ వెళ్లవచ్చునని నా ఆజ్ఞ. 14 నీ చేతిలోనున్న నీ దేవుని ధర్మశాస్త్రమును బట్టి
యూదాను యెరూషలేమును విచారించుటకును 15 ఇశ్రాయేలీయుల దేవుడైన యెహోవాకు
నేను నా మంత్రులును అతని ఆలోచనకర్తలును ఇష్టపూర్వకముగా అర్పించిన వెండి బంగారములను
బబులోను సంస్థానమంతటిలో నీకు దొరకు వెండి బంగారములను 16 ప్రజలును యాజకులును
యెరూషలేములోని తమ దేవుని మందిరమునకు ఇష్టపూర్వకముగా అర్పించు అర్పణలతోపాటు
తీసికొనిపోవుటకును 17 ఈ సొమ్ముతో కోడెలను పొట్టేళ్లను గొఱ్ఱపిల్లలను వాటి నైవేద్యములను
పానార్పణములను కొని యెరూషలేములోని తమ దేవుని మందిరపు బలిపీఠముమీద అర్పించుటకును
నీకు అధికారమియ్యబడెను. 18 మీకును మీ సహోదరులకును తోచినట్లు మీరు ఆ సొమ్ములో
మిగిలినదానితో చేయుటకు మీకు అధికారమియ్యబడెను. 19 మరియు నీ దేవుని మందిరపు
సేవకొరకు నీకు అప్పగింపబడిన ఉపకరణములను యెరూషలేము దేవునియెదుట అర్పించుము.
20 మరియు నీ దేవుని మందిరమునకు అవసరమైన మరి ఏ ఖర్చులకైనను నీకు అవసరమగు
ధనమును రాజు సొమ్ములోనుండి నీవు ఇయ్యవచ్చును. 21 నేను అర్తహషస్త రాజనైన నేను
నదీతీరమందలి ఖజానాదారులకందరికిని ఆజ్ఞ ఇచ్చితిని; పరలోకపు దేవుని ధర్మశాస్త్రమునకు
లేఖికుడైన యాజకుడగు ఎజ్రా మీయొద్దకు పంపు ఏ కార్యమైనను శీఘ్రముగా జరుగవలెను.
22 అది ఏదనగా, నూరు మణుగుల వెండి, నూరు కుంచముల గోధుమలు, నూరు బత్ల ద్రాక్షారసము,
నూరు బత్ల తైలము, ఎన్నికచేయబడిన ఉప్పు ఎంతైనను ఇయ్యవలెను. 23 పరలోకపు దేవుడు
ఆజ్ఞాపించిన ప్రకారము పరలోకపు దేవుని మందిరపు పని శ్రద్ధగా జరుగవలెను. రాజును
అతని కుమారులును ఏలుబడిలో ఉండగా ఆయన కోపము రేపకుండునట్లు పరలోకపు దేవుని
మందిరమునకు ఏ ఆటంకమును కలుగకుండ చూడుము. 24 మరియు యాజకులైనను లేవీయులైనను
గాయకులైనను ద్వారపాలకులైనను నెతీనీయులైనను ఈ దేవుని మందిరపు పనివారైనను
వారిమీద సుంకమైనను పన్నైనను విధింపకూడదని మీకు తెలియజేయుచున్నాము.

25 మరియు నీ చేతిలోనున్న నీ దేవుని ధర్మశాస్త్రమును బట్టి నదీతీరమందలి జనులందరిని
విచారించుటకు న్యాయాధిపతులను నీ దేవుని ధర్మశాస్త్రమును బట్టి తీర్పు తీర్చుటకు
న్యాయాధిపతులను నియమించుము. వారు ఆ ధర్మశాస్త్రమును ఎరుగనివారికి దానిని
బోధింపవలెను. 26 మరియు నీ దేవుని ధర్మశాస్త్రమును రాజు ధర్మశాస్త్రమును ఎవడైనను
అనుసరింపకపోయినయెడల వాడు మరణమునకైనను దేశాంతరమునకైనను ధనాపహరణమునకైనను
చెరసాలకైనను పాత్రుడగునని రాజు ఆజ్ఞ ఇచ్చెను.

27 మా పితరుల దేవుడైన యెహోవా యెరూషలేములోనున్న యెహోవా మందిరమును
అలంకరించుటకు రాజు హృదయములో ఈలాగు పుట్టించిన యెహోవా స్తుతింపబడునుగాక.
28 రాజు మరియు అతని మంత్రులు అందరును రాజు బలముగల అధిపతులు అందరును
నాయెడల కృపచూపునట్లు ఆయన చేసెను. నా దేవుడైన యెహోవా హస్తము నాకు సహాయముగా
ఉండెను గనుక నేను ధైర్యము తెచ్చుకొని ఇశ్రాయేలీయులలో ముఖ్యులను కూర్చి నాతోకూడ
వెళ్లుటకు ఆజ్ఞ ఇచ్చితిని.

8 ఎజ్రాతో వచ్చిన ముఖ్యుల పేర్లు

1 అర్తహషస్త రాజు ఏలుబడియందు నాతోకూడ బబులోనులోనుండి వచ్చిన ముఖ్యుల పేరులును
వంశావళియు ఇవి.

2 ఫీనెహాసు సంతతివారిలో గెర్షోము; ఈతామారు సంతతివారిలో దానియేలు; దావీదు
సంతతివారిలో హూషీము; 3 పరోషు సంతతివారిలో జెకర్యా; అతనితోకూడ వంశావళిలో
నూటయేబదిమంది పురుషులు; 4 పహత్మోయాబు సంతతివారిలో జెరహ్యాకుమారుడైన
ఎల్యెహోయేనై; అతనితోకూడ రెండువందలమంది పురుషులు; 5 జత్తు సంతతివారిలో
యహజీయేలుకుమారుడైన షెకన్యా; అతనితోకూడ మూడువందలమంది పురుషులు; 6 ఆదీను
సంతతివారిలో యోనాతానుకుమారుడైన ఎబెదు; అతనితోకూడ ఏబదిమంది పురుషులు;
7 ఏలాము సంతతివారిలో అతల్యాకుమారుడైన యెషయా; అతనితోకూడ డెబ్బదిమంది
పురుషులు; 8 షెఫట్యా సంతతివారిలో మీకాయేలుకుమారుడైన జెబద్యా; అతనితోకూడ
ఎనుబదిమంది పురుషులు; 9 యోవాబు సంతతివారిలో యెహీయేలుకుమారుడైన ఓబద్యా;
అతనితోకూడ రెండువందల పదునెనిమిదిమంది పురుషులు; 10 బానీ సంతతివారిలో
యోసిఫ్యాకుమారుడైన షెలోమీతు; అతనితోకూడ నూటఅరువదిమంది పురుషులు;
11 బేబై సంతతివారిలో బేబైకుమారుడైన జెకర్యా; అతనితోకూడ ఇరువది ఎనిమిదిమంది
పురుషులు; 12 అస్గాదు సంతతివారిలో హక్కాటానుకుమారుడైన యోహానాను; అతనితోకూడ
నూటపదిమంది పురుషులు; 13 అదోనీకాము సంతతివారిలో కడపటివారైన వారి పేరులు
ఎలీఫేలెటు, యెహీయేలు, షెమయా; వారితోకూడ అరువదిమంది పురుషులు; 14 బిగ్వయి
సంతతివారిలో ఊతయి, జబ్బూదు; వారితోకూడ డెబ్బదిమంది పురుషులు.

15 అహవా నదిదగ్గర కూడుకొనిన వారిని నేను సమకూర్చి అక్కడ మూడు దినములు
విడిదిచేసియుండగా లేవీయులలో ఎవరును నాకు కనబడలేదు. 16 అప్పుడు నేను ఎలీయెజెరు,
అరీయేలు, షెమయా, ఎల్నాతాను, యారీబు, ఎల్నాతాను, నాతాను, జెకర్యా, మెషుల్లాము
అను ముఖ్యులను, యోయారీబు, ఎల్నాతాను అను బోధకులను పిలువనంపి 17 కాసిఫ్యా
అనబడిన స్థలమందలి ఇద్దో అను ముఖ్యునియొద్దకు వారిని పంపి, మా దేవుని మందిరమందు
పరిచర్యచేయుటకు మాకు పరిచారకులను కాసిఫ్యా అనబడిన స్థలమందలి ఇద్దోకును అతని
సహోదరులైన నెతీనీయులకును చెప్పుడని వారితో చెప్పి 18 మా దేవుని దయాహస్తము మాకు
సహాయముగా ఉండెను గనుక ఇశ్రాయేలీయుల కుమారుడైన లేవీ సంతతివారిలో మహలీ
సంతతివారిలో జ్ఞానియైన శేరేబ్యాను అతని కుమారులను అతని సహోదరులను పదునెనిమిదిమందిని
19 మెరారి సంతతివారిలో హష్బ్యాను అతనితోకూడ యెషయాను అతని సహోదరులను
అతని కుమారులను ఇరువదిమందిని 20 దావీదును అధిపతులును లేవీయులకు పరిచర్యచేయుటకు
నియమించిన నెతీనీయులలో ఇరువదిమందిని పిలువనంపితిని. వీరందరి పేరులు చీటిలో
వ్రాయబడెను.

21 మేము మా దేవునియెదుట మమ్మును మా పిల్లలను మా సమస్తమైన ఆస్తిని గూర్చి
సరియైన మార్గము మాకును మా పిల్లలకును మా పశువులకును దొరకునట్లు ఉపవాసముండి
దీనులమగుటకు అహవా నదిదగ్గర నేను ఉపవాసమును ప్రకటించితిని. 22 మార్గములో
శత్రువులనుండి మాకు సహాయము చేయుటకు రాజును అశ్వికులను రథికులను అడుగుటకు
నేను సిగ్గుపడితిని. ఎందుకనగా మేము రాజుతో ఈలాగు చెప్పియుంటిమి. మా దేవుని
దయాహస్తము తనయెడల నిలుచువారందరిమీద ఉండును గాని ఆయనను విసర్జించువారి
మీదికి ఆయన మహోగ్రకోపము రప్పించును. 23 కాబట్టి మేము ఉపవాసముండి మా దేవునిని
ఈ విషయమై వేడుకొనగా ఆయన మా మనవి అంగీకరించెను.

24 అప్పుడు నేను యాజకులలో ముఖ్యులైన పండ్రెండుమందిని షెరేబ్యాను హష్బ్యాను
వారి సహోదరులలో పదిమందిని వేరుపరచి 25 రాజును అతని మంత్రులును అధిపత

ומחריבו את כל משחיתיהם אשר הם משחיתים:
12 והיה כמלאת עשות לעשתות את כל ציון ואת ירושלם אפקד על פרי גדל לב מלך אשור ועל תפארת רום עיניו:
13 כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבון אני והסירותי גבולות עמים ואל אוצרותיהם שסיתי ואוריד כאביר יושבים:
14 ותמצא כקן ידי חיל העמים וכאסף ביצים עזובות אני נאספתי כל הארץ ולא היה נוסס כנף ופוצה פה ומצפצף:
15 האם תתגדל הגרזן על החוצב בו אם יתנשא המגרה על מניפיו כהניף שבט את מרימיו כהרים מטה לא עץ:
16 לכן כה אמר האדון יהוה צבאות בקרבו לשמניו רזון ותחת כבודו יקד יקד כאש:
17 והיה אור ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה שיתו וסמירו ביום אחד:
18 ויער כרמלו ופרדסו מנפש ועד בשר יכלה והיה כמסס נס:
19 ושאר עצי יערו המעט יהיו ונער יכתבם:
20 והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שארית ישראל ופליטת בית יעקב להשען על מכהו והשעין על יהוה קדוש ישראל באמת:
21 שאר ישוב שאר יעקב אל אל גבור:
22 כי אם היה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב בו כלה חרוצה שוטף צדקה:
23 כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ:
24 לכן כה אמר האדון יהוה צבאות עמי יושב ציון אל תירא מאשור בשבט יכך בך ומטהו ישא עליך בדרך מצרים:
25 ועוד מעט מזער ותם זעם ואפי על תכלתם:
26 והעיר עליו יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב וכמטהו על הים והרימו בדרך מצרים:
27 והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך ונשחת עול מפני שמן:
28 בא על עית עבר במגרון למכמס יפקיד כליו:
29 עברו מעבר בגבע לנו נחה רמה הרדה גבעת שאול נסה:
30 צהלי בת גלים הקשיבי לישה ענות עניה:
31 נדדה מדמנה יושבי הגבים העזו:
32 עוד היום בנוב עמד ינף ידו הר בת ציון גבעת ירושלם:
33 הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה וקומתה הגבהה והרמים שפלו:
34 וקצה את סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול:

פרק יא.

1 ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה:
2 ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה:
3 והריחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח:
4 ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי הארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע:
5 והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו:
6 וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם:
7 ופרה ודב תרעינה יחד ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן:
8 ושעשע יונק על חר פתין ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה:
9 לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים:
10 והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנוחתו כבוד:
11 והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שארית עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים:
12 ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ:
13 וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים:
14 ועופפו בכתף פלשתים ים יחדו יבזו את בני קדם על אדום ומואב משלח ידם ובני עמון משמעתם:
15 והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר ברוחו והכה אתו לשבעה נחלים והדריך בנעלים:
16 והיתה מסלה לשארית עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים:

פרק יב.

1 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני:
2 הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה:
3 ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה:
4 ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו:
5 זמרו ליהוה כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ:
6 צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל:

פרק יג.

1 משא בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ:
2 על הר נשא נס הרימו קול להם הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים:
3 אני צויתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עליזי גאותי:
4 קול המון בהרים דמות עם רב קול המון ממלכות גוים נאספים יהוה צבאות פקד צבא מלחמה:
5 באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו להשחית כל הארץ:
6 הילילו כי קרוב יום יהוה כשד משדי יבוא:
7 על כן כל ידים תרפינה וכל לב אנוש ימס:
8 ונבהלו צרות וחבלים יאחזון כיולדה יתחילון איש אל רעהו יתמהו פני להבות פניהם:
9 הנה יום יהוה בא אכזר וחמה ואף עזה לשום הארץ לשמה ואת חטאיה ישמיד ממנה:
10 כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חשך בצאתו וירח לא יגיה אורו:
11 ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים עונם והשבתי גאון זדים וגבהות עריצים אשפיל:
12 אקר אנוש מפז ואדם מכתם אופיר:
13 כי על כן שמים ארגיז ותרעש הארץ ממקומה בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו:
14 והיה כצבי מרדף וכצאן אין מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש אל ארצו ינוסו:
15 כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפלו בחרב:
16 ועולליהם ירטשו לעיניהם תשסינה בתיהם ונשיהם תשגלנה:
17 הנני מעיר עליהם את מדי הכסף לא יחמדו וזהב לא יחפצו בו:
18 וקשתות נערים תרטשנה ופרי בטן לא ירחמו על בנים לא תחוס עינם:
19 והיתה בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה:
20 לא תשב לנצח ולא תשכון עד דור ודור ולא יהל שם ערבי ורעים לא ירבצו שם:
21 ורבצו שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם:
22 וענו איים בארמנותיה ותנים בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה וימיה לא יאריכון כי אקצר לשלחה ולא ימים:

פרק יד.

1 כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב:
2 ולקחום עמים והביאום אל מקומם ויתנחלום בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשובים בהם ורדו את נגשיהם ומשלו:
3 והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגזך ומן העבדה הקשה אשר עבדת בה:
4 ונשאת המשל הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה:
5 שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים:
6 מכה עמים בעברה מכת בלתי סר רדה באף גוים נרדף בלי חשך:
7 נחה שקטה כל הארץ פצחו רנה:
8 גם ברושים שמחו עליך ארז הלבנון לאמר מאז שכבת לא יעלה הכורת עלינו:
9 שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים:
10 כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת:
11 הורד אל שאול גאונך המית נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיך תולעה:
12 איך נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על גוים:
13 ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון:
14 אעלה על במתי עב אדמה לעליון:
15 אך אל שאול תורד אל ירכתי בור:
16 ראיך אליך יביטו אליך יתבוננו הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות:
17 שם תבל כמדבר וערים הרס שבוים לא פתח בתיהם:
18 כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו:
19 ואתה הושלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרוגי חרב יורדי אל אבני בור כפגר מובס:
20 לא תחד אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך הרגת לא יקרא לעולם זרע מרעים:
21 הכינו לבניו מטבחה בעון אבותם בל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים:
22 וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם יהוה:
23 ושמתיה למורש קפד ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא השמד אמר יהוה צבאות:
24 נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיתי כן היה וכאשר יעצתי היא תקום:
25 לשבר אשור בארצי ועל הרי אבוסנו ורד מעליהם ועלם מעל שכמו יסור:
26 זאת העצה היעוצה על כל הארץ הזאת והנטה היא על כל הגוים:
27 כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר ידו הנטויה היא ומי ישיבנה:
28 בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה:
29 אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף:
30 ורעו בכורי דל ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב שרשך והוא שארתך יהרג:
31 הילילי שער זעקי עיר נמוגת פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו:
32 ומה יענה מלאכי גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו:

פרק טו.

1 משא מואב כי בלילה שדד נדמה כי בלילה שדד מואב נדמה:
2 עלה הבית ודיבון הבמות לבכות על נבו ועל מידבא מואב יילל בכל ראשיו קרחה כל זקן גרעה:
3 בחוצותיה חגרו שק על גגותיה וברחבותיה כלו יילל יורד בבכי:
4 ותזעק חשבון ואלעלה עד יהץ נשמעו קולם על כן חלצי מואב יריעו נפשו לו:
5 לבי למואב יזעק בריחיה עד צוער עגלת שלשיה כי מעלה הלוחית בבכי יעלו כי בדרך חורנים יעוררו זעקת שבר:
6 כי מי נמרים למשמות יהיו כי יבש חציר כלה דשא ירק לא היה:
7 על כן יתרת עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום:
8 כי הקיפה זעקה את גבול מואב עד אגלים יללתה ועד באר אילים יללתה:
9 כי מי דימון מלאו דם כי אשית על דימון נוספות לפליט מואב ולשארית אדמה:

פרק טז.

1 שלחו כר מושל ארץ מסלע מדבר אל הר בת ציון:
2 והיה כעוף נדד קנה תהיינה בנות מואב מעברות ארנון:
3 הביאו עצה עשו פלילה שיתי כלילה בתוך צהרים הסתירי נדחים אל תגלי:
4 יגורו בך נדחי מואב היה להם סתר מפני שודד כי אפס מוץ תם שוד כלה רמס מן הארץ:
5 והוכן בחסד כסא ויישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק:
6 שמענו גאון מואב גאה מאד גאונו וגאותו וזעמו לא כן בדיו:
7 לכן מואב ליללות יילל על אשישי קיר חרשת תהגו אך נכאים:
8 כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרקיה עד יעזר נדדו במדבר בדו שלחותיה עברו ים:
9 על כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה ארוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על קיצך ועל קצירך הידד נפל:
10 ונאספה שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמים לא ירנן ולא יריע יין בגתות לא ידרך הידד השבתי:
11 על כן מעי למואב כנור יהמיון וקרבי לקיר חרשת:
12 והיה כי נראה כי נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו להתפלל ולא יוכל:
13 זה הדבר אשר דבר יהוה על מואב מאז:
14 ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב והשארית מעט מזער לא כביר:

פרק יז.

1 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה להיות מפלת גל:
2 עזבות ערי ערער לעדרים תהיינה והרבצו ואין מחריד:
3 ונשבתה מבצר מאפרים וממלכה מדמשק ושארית ארם יהיו כמו כבוד בני ישראל נאם יהוה צבאות:
4 והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו יתרזה:
5 והיה כאסף קמיר קציר ידו וזרועו בשבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק רפאים:
6 ונשאר בו עוללות כנקף זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעיפיה פרי נאם יהוה אלהי ישראל:
7 ביום ההוא יישעה האדם על עשהו ועיניו אל קדוש ישראל תראינה:
8 ולא יישעה אל המזבחות מעשה ידיו לא יראה ואשר עשו אצבעתיו לא יעשה האשרים וחמנים:
9 ביום ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת החרי והאמירי אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שממה:
10 כי שכחת אלהי ישעך וצור מעזך לא זכרת על כן תטעי נטעי נעמנים וזמורת זר תשתלנו:
11 ביום נטעך תשגשגי ובבקר זרעך תפריחי נד קציר בראש נחלה ויגון אנוש נוכח:
12 הוי המון עמים רבים כהמות ימים ישאון ושאון לאמים כשאון מים כבירים ישאון:
13 לאמים כשאון מים רבים ירגשון וגער במרחק ונדף כמץ הרים לפני רוח וכגלגל לפני סופה:
14 לעת ערב והנה בטרם בוקר איננו זה חלק שוסינו וגורל בזזינו:

פרק יח.

1 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש:
2 השלח בים צירים ובכלי גמא על פני מים שלחו קלים אל גוי ממשך ומורט אל עם נורא מהיתה גוי קו קו ומבוסה אשר בזו נהרים ארצו:
3 כל יושבי תבל ושכני ארץ כנשוא הנס על ההרים תראו וכתקע בשופר תשמעו:
4 כי כה אמר יהוה אלי אשקטה ואביטה במכוני כחם צח על אור כענן טל בחם קציר:
5 כי לפני קציר כאשר תתם הציץ והבוסר נץ ענבים יהיה גמיר ומגוזם יכרות הנטישות:
6 יעזבו יחדו לעיט ההרים ולבהמת הארץ והקיץ עליו כל העוף וכל בהמת הארץ עליו יחרפו:
7 בעת ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם משך ומורט ומעם נורא מהיתה גוי קו קו ומבוסה אשר בזו נהרים ארצו אל מקום שם יהוה צבאות הר ציון:

פרק יט.

1 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו ולב מצרים נמס בקרבו:
2 וסכסכתי מצרים במצרים ונלחם איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה במלכה:
3 ונבוכה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבלע וידרשו אל האלילים ואל הלטים ואל האבות ואל הידעונים:
4 ואסגיר את מצרים ביד אדנים קשה ומלך עז ימשל בם נאם האדון יהוה צבאות:
5 ונשתו מים מים מן הים וינהר יבש וחרב:
6 והאזיבו נהרות הלכו נמאסו יאורי מצור קנה וסוף קמלו:
7 ערות על יאור על פי יאור וכל מזרע יאור יבש נדף ואיננה:
8 והאגמנים יתאבלו כל משלכי בחכה בכל יאור חרב יאנחו ופרשי מכמרת אמללו:
9 ובשו עבדי פשתים שרקות וארגים חורי:
10 והיו דכאיה כל עשי שכר אגמי נפש:
11 אך אולי צענן חכמי יועצי פרעה עצה בערה איך תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם:
12 אי אפוא הם חכמיך ויגידו נא לך וידעו מה יעץ יהוה צבאות על מצרים:
13 נאלחו שרי צען נשאו נף שרי מפיה תעו את מצרים פנת שבטיה:
14 יהוה מסך בקרבה רוח עועים ותעו את מצרים בכל מעשהו כתעות שכור בקיאו:
15 ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש וזנב כפה וגמא:
16 ביום ההוא יהיה מצרים כנשים והחרד ורעד מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו:
17 והיתה אדמת יהודה למצרים לזכרון כל אשר יזכיר אליו יפחד מפני עצת יהוה צבאות אשר הוא יעץ עליו:
18 ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות בשפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת:
19 ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה:
20 והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים ושלח להם מושיע ורב וישלחם:
21 ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו:
22 ונגף יהוה את מצרים נגף ורפא ושבו עד יהוה ונעתר להם ורפאם:
23 ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים אשור ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את אשור:
24 ביום ההוא יהיה ישראל שלשתם מצרים ואשור ברכה בקרב הארץ:
25 אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל:

פרק כ.

1 בשנת בא תרתן אשדודה בעת אשר שלחו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה:
2 בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת שק מעל מתניך וחלצתה נעלך מעל רגלך ועשית כן הלך ערם ויחף:
3 ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערם ויחף שלש שנים אות ומופת על מצרים ועל כוש:
4 כן ינהג את שבי מצרים ואת גלות כוש נערים וזקנים ערם ויחף ושוף ערות מצרים:
5 וחתו ובשו מכוש משברם ומצרים תפארתם:
6 ואמר יושב האי הזה הנה כה משברנו אשר נברח שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואנחנו איך נמלט:

פרק כא.

1 משא מדבר ים כסופות בנגב ממדבר בא מארץ נוראה:
2 חזות קשה הגד לי בגד בוגד ושד שודד עלי עילם צורי מדי כל אנחתה השבתי:
3 על כן מלאו מתני חלחלה צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמוע נבהלתי מראות:
4 תעה לבבי פלצות בעתתני נשף חשכתי לי שם לחרדה:
5 ערוך השלחן צפה הצפית אכל שתה קומו שרים משחו מגן:
6 כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה אשר יראה:
7 ורואה פרשים צמד פרשי חמור צמד פרשי גמל והקשיב קשב רב:
8 ויקרא כארי על מצפה אדני אנכי עמד תמיד יומם ועל משמרתי אנכי נצב כל הלילות:
9 והנה זה בא רכב אנשים צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה שבר לארץ:
10 מתרוששתי ובן גרני אשר שמעתי מיהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם:
11 משא דומה אלי קורא משעיר שמר מה מלילה שמר מה מלילה:
12 אמר שמר אתה בקר וגם לילה אם בעיתון בעיתו שובו אתיו:
13 משא בערב ביערי בערב תלינו אורחות דדנים:
14 לקראת צמא הביאו מים ישבי ארץ תימא קדמו בלחמו:
15 כי מפני חרבות נדדו מפני חרב שלופה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה:
16 כי כה אמר אלי אדני בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל כבוד קדר:
17 ושארית מספר גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר:

פרק כב.

1 משא גיא חזיון מה לך כי עלית כלך על הגגות:
2 מלאה מהומות קריה עיר עלזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה:
3 כל קציניך נדדו יחדו מקשת אסרו כל נמצאיך אסרו יחדו מרחוק ברחו:
4 על כן אמרתי שעו ממני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני על שד בת עמי:
5 כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקעקע קיר ושוע אל הר:
6 ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה מגן:
7 והיה מבחר עמקיך מלאו רכב ופרשים שית שית על השער:
8 ויגל את מסך יהודה והיתה ביום ההוא אל נשק הבתים:
9 ואת בקעת דויד ראיתם כי רבו ויקבצו את מי הברכה התחתונה:
10 ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה:
11 ומקוה עשיתם בין החומתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיתה ויוצרה מרחוק לא ראיתם:
12 ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק:
13 והנה משוש וגיל הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות:
14 ונגלה באזני יהוה צבאות אם יכופר העון הזה לכם עד תמותון אמר אדני יהוה צבאות:
15 כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה אל שבנא אשר על הבית מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצב במרום קברו חקק במעון סלע לאהל:
16 הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר וסחה יסחך:
17 צעוף יצעפך צעיף כדור אל ארץ רחבת ידים שם תמות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדניך:
18 והדפתיך מעמדך וממצבתך יהרסך:
19 והיה ביום ההוא אקרא לעבדי לאליקים בן חלקיהו:
20 והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה לאב לישבי ירושלם ולבית יהודה:
21 ונתתי מפתח בית דויד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח:
22 ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו:
23 ותלו עליו כל כבוד בית אביו הצאצאים והשפלים מכל כלי הקטן מסרות עד כל כלי הנבלים:
24 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד הנתוקה במקום נאמן ונכרתה ונפלה ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר:

פרק כג.

1 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדדה מבית מבוא מארץ כתים נגלה להם:
2 דומו יושבי אי סחרי צידון עברוך ים מלאוך:
3 ובמים רבים זרע שיחור קציר יאור תבואתה ותהי רכלת גוים:
4 בושי צידון כי אמר ים מעוז הים לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא גידלתי בחורים רוממתי בתולות:
5 כשמוע מצרים חלו לשמעה צר:
6 עברו תרשישה הילילו יושבי אי:
7 הזאת לכם עליזה מימי קדם ימיה מרחק תוליכה רגליה לגור:
8 מי יעץ זאת על צר המעטרת כתרות שריה סוחריה כנעניה נכבדי ארץ:
9 יהוה צבאות יעץ לחלל גאון כל צבי כל נכבדי ארץ:
10 עברי ארצך כיאור בת תרשיש אין עוד מחגר:
11 ידו נטה על הים הרגיז ממלכות יהוה צוה אל כנען לשחת מעזיה:
12 ויאמר לא תוסיפי עוד לעלוז עשוקה בתולת בת צידון קום עבור כתים גם שם לא ינוח לך:
13 הן ארץ כשדים זה העם לא היה אשור יסדה לציים הקימו עריה הקימו ארמנותיה שמו למפלה:
14 הילילו אניות תרשיש כי שדדה מבצרכם:
15 והיה ביום ההוא ונשכחה צר שבעים שנה כימי מלך אחד מקצה שבעים שנה יהיה לצר כשיר הזונה:
16 קחי כנור סובבי עיר זונה נשכחת היטיבי נגן הרבי שיר למען תזכרי:
17 והיה מקצת שבעים שנה יפקד יהוה את צר ושבה אל אתנה ועזבה את כל ממלכות האדמה על פני האדמה:
18 והיה סחרה וזנתה קדש ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי לישבי לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבע ולמכסה עתק:

פרק כד.

1 הנה יהוה בוקק הארץ ובוזרה ועוה פניה והפיץ יושביה:
2 והיה כעם ככהן כעבד כאדניו כשפחה כגבירתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנושה כנשך:
3 הבוק תבוק הארץ והבז תבוז כי יהוה דבר את הדבר הזה:
4 אבלה אמללה תבל נבלה אמללה מרום עם הארץ נמקו:
5 והארץ חנפה תחת יושביה כי עברו תורת חלפו חק הפרו ברית עולם:
6 על כן אלה אכלה ארץ ויאשמו יושביה על כן חרו יושבי ארץ ונשאר אנוש מזער:
7 אבל תירוש אמלל גפן אנחו כל שמחי לב:
8 שבת מחלי תפים שאון עלזים שבת חדל נבל כנורים:
9 בשיר לא ישתו יין ירה שכר לשותיו:
10 נשברה קרית תהו סגר כל בית מבוא:
11 זועקים על היין בחוצות כהתה כל שמחה גלה ששון מארץ:
12 ונשאר בעיר שמה ושואה יכותת שער:
13 כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים כנקף זית כעוללות אם כלה בצר:
14 המה ישאו קול ירננו על גאון יהוה צהלו מים:
15 על כן באורים כבדו יהוה באיי הים שם יהוה אלהי ישראל:
16 מכנף הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אוי לי בוגדים בגדו ובגד בגדים בגדו:
17 פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ:
18 והיה הנס מקול הפחד יפול אל הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד בפח כי ארבות ממרום נפתחו ורעשו מוסדי ארץ:
19 הרעה התרועעה ארץ הפר התפרה ארץ מוט התנועעה:
20 התנדדה כשכור ארץ וכמלונה תנוד ופשעה עליה כבדה ונפלה ולא תוסיף קום:
21 והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה:
22 ונאספו אסף אסיר על בור וסגר עליהם ומרב ימים יפקדו:
23 וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד:

פרק כה.

1 יהוה אלי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחק אמונה אמן:
2 כי שמת מעיר לגל קריה בתירה מארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה:
3 על כן יכבדוך עם עז קריית גוים עריצים ייראוך:
4 כי היית מעוז לדל מעוז לאביון בצרתו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר:
5 כחרב בציון תשפיל כחרב בצל עב זמיר ענית יכנע כל שירי עריצים:
6 ועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים זקקים:
7 ובלע בהר הזה את פני הלוט הלוט על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל הגוים:
8 בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יהוה דבר:
9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו:
10 כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבן במי מדמנה:
11 ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות וגאה את תחבולות ידיו:
12 ומבצר משגב חומותיך שח הפיל הגיע לארץ עד עפר:

פרק כו.

1 ביום ההוא ישר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישית חומה וחל:
2 פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמונים:
3 יצר סמוך תשמר שלום שלום כי בך בטח:
4 בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים:
5 כי השח יושבי מרום קריה נשגבה ישפילנה ישפילנה עד ארץ יגיענה עד עפר:
6 תדרכנה רגל רגלי עניים פעמי דלים:
7 אורח לצדיק מישור מפלס תפלס נתיב לצדיקים:
8 אף אורח משפטיך יהוה קוינוך לשמך ולזכרך תאות נפש:
9 נפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו ישבי תבל:
10 יחנן רשע בל למד צדק בארץ נכחות יעול ולא יחזה גאות יהוה:
11 יהוה רמה ידך בל יחזו יחזו ויבושו קנאת עם אף אש צריך תאכלם:
12 יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו:
13 יהוה אלהינו בעלונו זולתך שלטונו אחרים בלעדיך נזכיר שמך:
14 מתים בל יחיו רפאים בל יקומו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר למו:
15 יספת לגוי יהוה יספת לגוי נאדר רחקת כל קצות ארץ:
16 יהוה בצר פקדוך צוקה לחש מוסרך:
17 כהרה תקרב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה:
18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועות בל נעשה ארץ ובל יפלו ישבי תבל:
19 יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורות טלך וארץ רפאים תפיל:
20 לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך בעדך חבא כמעט רגע עד יעבר זעם:
21 כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון יושב הארץ עליו והגלתה הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הרגיה:

פרק כז.

1 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לויתן נחש ברח ועל לויתן נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים:
2 ביום ההוא כרם חמר ענו לה:
3 אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה:
4 חמה אין לי מי יתנני שמיר שית במלחמה אפשעה בה אצרפנה יחד:
5 או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי:
6 הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה:
7 הכמכת מכהו הכהו אם כהרג הרוגיו נהרג:
8 בסאסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים:
9 לכן בזאת יכופר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנופצות לא יקומו אשרים וחמנים:
10 כי עיר בצורה בדד נוה משלח ועזוב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיו:
11 בקצרה יבשו קנים נשים באות מוקדות אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמהו עשהו ויצרהו לא יחננו:
12 והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל:
13 והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם:

פרק כח.

1 הוי עטרת גאות שכורי אפרים וציץ נבל תפארתו אשר על ראש גיא פחים מבוהלי יין:
2 הנה לאדני חזק ואמיץ כזרם ברד סופה זרם מים כבירים שוטפים הניח ארצה ביד:
3 ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים:
4 והיה ציץ נבל תפארתו אשר על ראש גיא פחים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הרואה בעודה בכפו יבלענה:
5 ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשארית עמו:
6 ולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה:
7 וגם אלה בין יין שגו ומן שכר תעו כהן ונביא שגו משכר נבלעו מן היין תעו מן השכר שגו בראה פלילו משפט:
8 כי כל שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום:
9 את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משדים:
10 כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם:
11 כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה:
12 אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת המרגעה ולא אבו שמוע:
13 והיה להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו:
14 לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצון משלי העם הזה אשר בירושלם:
15 כי אמרתם כרתנו ברית את מות ועם שאול עשינו חזות שוט שוטף כי יעבר לא יבוא אלינו כי שמנו כזב מחסינו ובשקר נסתרנו:
16 לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש:
17 ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ויסחף ברד מחסה כזב וסתר מים ישטפו:
18 וכפר בריתכם את מות ועם שאול לא תקום חזות שוט שוטף כי יעבר והייתם לו למרמס:
19 מדי עברו יקחכם כי בבקר בבקר יעבר ביומם ובלילה והיה רק זועה הבין שמועה:
20 כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה מהתכנס:
21 כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו זר מעשהו ולהביא עבדתו נכריה עבודתו:
22 ועתה אל תהיו לצים פן יחזקו מוסרותיכם כי כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ:
23 האזינו והשמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי:
24 הכל היום יחרוש החורש לזרוע יפתח ויסרס אדמתו:
25 הלא אם שוה פניה הלא הפיץ קצח וכמן ישליך ושם חטה שורה וכסת נסמן וגבול שעורה:
26 ויסרהו למשפט אלהיו יורהו:
27 כי לא בחרוץ קצח תודש ואופן עגלה על כמן יסבו כי במטה יחבט קצח וכמן במוט:
28 לחם יכתת כי לא לנצח אדוש אותו ופיץ עגלתו וסוסיו לא תדקדק:
29 גם זאת מעם יהוה צבאות יצא הפלא

5 וּבְנֵי זֶבַח: אֲשֶׁר שָׂמוּ בַּעַל בִּטְחוֹנָם: וְאֶל־רְהָבִים
פֹּנֶה וְשָׂטֵי כָזָב: אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הָקִיצָה לִפְקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אַל־תָּחֹן כָּל־
בֹּגְדֵי אָוֶן סֶלָה: יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיָסֹבְבוּ
עִיר: הִנֵּה יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׂפְתוֹתֵיהֶם כִּי
מִי שֹׁמֵעַ: וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׂחַק לָמוֹ תָּלַעַג לְכָל־גּוֹיִם:
עֻזּוֹ אֵלֶיךָ אֶשְׁמֹרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי: אֱלֹהֵי חַסְדִּי
יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים יַרְאֵנִי בְשׁוּרָי: אַל־תַּהַרְגֵם פֶּן־יִשְׁכְּחוּ
עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ חֵילֶךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי: חַטַּאת
פִּימוֹ דְּבַר שְׂפָתֵימוֹ וְיִלָּכְדוּ בְגַאֲוָתָם וּמֵאָלָה וּמִכְּזָב
יְסֻפָּרוּ: כַּלֵּה בְחֵמָה כַּלֵּה וְאֵינֵמוֹ וְיֵדְעוּ כִּי אֱלֹהִים
מֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֶלָה: וְיָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ
כַכֶּלֶב וְיָסֹבְבוּ עִיר: הֵמָּה יְנִיעוּן לֶאֱכֹל אִם־לֹא יִשְׂבְּעוּ
וְילִינוּ: וַאֲנִי אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּי הָיִיתָ
מִשְׂגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר־לִי: עֻזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמֵּרָה כִּי
אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי חַסְדִּי:

למנצח על־שושן עדות מכתם לדוד לתלמד בהצתו את־ארם נהרים ואת־ארם צובא וישב יואב ויך את־אדום בגיא המלח שנים עשר אלף:

1 אֱלֹהִים זָנַחְתָּנוּ פָרַצְתָּנוּ אָנַפְתָּ שׁוּבָה לָנוּ: הִרְגַּזְתָּ
2 אֶרֶץ הַמְעֵתָה שִׁבְרֵיהָ כִּי נָמוֹג: הֶרְאִיתָ עַמְּךָ קָשָׁה
3 הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תַּרְעֵלָה: נָתַתָּה לִירֵאֶיךָ נֵס לְהִתְנוֹסֵס
4 מִפְּנֵי קָשֶׁט סֶלָה: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
5 יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אָגִילָה אֲחַלְּקָה
6 שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד: לִי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם
7 מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי: מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל־אֱדוֹם
8 אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי רֵעִי הִתְרוֹעָעִי: מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר
9 מִי נָחָה עַד־אֱדוֹם: הֲלֹא אַתָּה אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא־
10 תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ: הָבָה־לָּנוּ עֶזְרַת מִצָּר וְשָׁוְא
11 תְּשׁוּעַת אָדָם: בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ:

למנצח בנגינות מזמור שיר:

1 אֱלֹהִים חָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת
2 בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים
3 אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי
4 תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה:
5 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה
6 יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ
אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ:

למנצח לדוד מזמור שיר חנכת הבית:

7 אָרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי:
8 יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְהוָה הֶעֱלִיתָ
מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי־בוֹר: זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו
וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב
יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט
לְעוֹלָם: יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הָעֱמַדְתָּה לְהָרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ
פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי
אֶתְחַנָּן: מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר
הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה עֹזֵר לִי:
הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה:
לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

למנצח לדוד מזמור שיר חנכת הבית:

1 בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל־אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצִדְקָתְךָ
2 פַּלְּטֵנִי: הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ מְהֵרָה הַצִּילֵנִי הֱיֵה־לִי לְצוּר
3 מָעוֹז לְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי: כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי
4 אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תַּנְחֵנִי וְתַנְהֲלֵנִי: תּוֹצִיאֵנִי מֵרֶשֶׁת
5 זוּ טָמְנוּ־לִי כִּי אַתָּה מָעוּזִּי: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה
6 אֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת: שָׂנֵאתָ הַשֹּׁמְרִים הַבְלֵי־שָׁוְא וַאֲנִי
7 אֶל־יְהוָה בָּטָחְתִּי: אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר
רָאִיתָ אֶת־עָנְיִי יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי: וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי
8 בְּיַד־אוֹיֵב הֶעֱמַדְתָּ לַמֶּרְחָב רַגְלָי: חָנֵּנִי יְהוָה כִּי־צַר־לִי
עָשְׁשָׁה בְכַעַס עֵינִי נַפְשִׁי וּבִטְנִי: כִּי כָלוּ בְיָגוֹן חַיַּי
וְשָׁנוֹתַי בַּאֲנָחָה כָּשַׁל בַּעֲוֹנִי כֹחִי וְעַצְמוֹתַי עָשֵׁשׁוּ:
9 מִכָּל־צוֹרְרַי הָיִיתִי חֶרְפָּה וְלִשְׁכֵנַי וּפַחַד לְמַכָּרָי רֹאַי
10 בַּחוּץ נָדְדוּ מִמֶּנִּי: נִשְׁכַּחְתִּי כְמֵת מִלֵּב הָיִיתִי כִּכְלִי
11 אֹבֵד: כִּי שָׁמַעְתִּי דִבַּת רַבִּים מָגוֹר מִסָּבִיב בְּהִוָּסְדָם
12 יַחַד עָלַי לָקַחַת נַפְשִׁי זָמָמוּ: וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטָחְתִּי יְהוָה
13 אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה: בְּיָדֶיךָ עִתֹּתָי הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבַי
14 וּמֵרֹדְפָי: הָאִירָה פָנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ:
15 יְהוָה אַל־אֵבוֹשָׁה כִּי קְרָאתִיךָ יֵבֹשׁוּ רְשָׁעִים יִדְּמוּ
16 לִשְׁאוֹל: תֵּאָלַמְנָה שִׂפְתֵי שָׁקֶר הַדֹּבְרוֹת עַל־צַדִּיק עָתָק
17 בְּגַאֲוָה וָבוּז: מָה־רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ
18 לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם: תַּסְתִּירֵם בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ מֵרְכְסֵי
19 אִישׁ תָּצְפְּנֵם בְּסֻכָּה מֵרִיב לְשׁוֹנוֹת: בָּרוּךְ יְהוָה כִּי־הִפְלִא
חַסְדּוֹ לִי בְּעִיר מָצוֹר: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי נִגְרַזְתִּי
מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אָכֵן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ:
20 אֶהֱבוּ אֶת־יְהוָה כָּל־חֲסִידָיו אֱמוּנִים נֹצֵר יְהוָה וּמְשַׁלֵּם
21 עַל־יֶתֶר עֹשֵׂה גַאֲוָה: כָּל־הַמְיַחֲלִים לַיהוָה חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ
22 לְבַבְכֶם: אֲשֶׁרֵי נְשׂוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: אַשְׁרֵי אָדָם לֹא
יַחְשֹׁב יְהוָה לוֹ עָוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי בָּלוּ
עַצְמוֹתַי בְּשַׁאֲגָתִי כָּל־הַיּוֹם: כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי
יָדֶךָ נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי בְּחַרְבֹנֵי קָיִץ סֶלָה: חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ
וְעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי אָמַרְתִּי אוֹדֶה עָלַי פְּשָׁעַי לַיהוָה וְאַתָּה
נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי סֶלָה: עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חָסִיד אֵלֶיךָ
לְעֵת מְצוֹא רַק לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ: אַתָּה
סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: אַשְׂכִּילְךָ
וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוּ תֵלֵךְ אִיעֲצָה עֵינִי עָלֶיךָ: אַל־תִּהְיוּ כְּסוּס
כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיוֹ לִבְלִי קְרֹב אֵלֶיךָ:
רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ:
שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל־יִשְׁרֵי לֵב:

למנצח לדוד מזמור שיר חנכת הבית:

1 רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: הוֹדוּ
2 לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ
3 הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה: כִּי יָשָׁר דְּבַר־יְהוָה וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ
4 בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ:
5 בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם: כֹּנֵס
6 כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ מֵיְהוָה כָּל־
7 הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי
8 הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת
9 עַמִּים: עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר:
10 אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ:
11 מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי אָדָם: מִמְּכוֹן
12 שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל־כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם
13 הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין־הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל
14 גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרֹב כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב
15 חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים
16 לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב: נַפְשֵׁנוּ
17 חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי
18 בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר
19 יִחַלְנוּ לָךְ:

לדוד בשנותו את־טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך:

20 אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: בַּיהוָה
21 תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ: גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי
22 וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יָחְדָּו: דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־
23 מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ:
24 זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ: חֹנֶה
25 מַלְאַךְ־יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם: טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב
26 יְהוָה אַשְׁרֵי־גֶבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ: יְרָאוּ אֶת־יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי־
27 אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא
28 יַחְסְרוּ כָל־טוֹב: לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם:
29 מִי־הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב: נְצֹר לְשׁוֹנְךָ
30 מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה: סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ
31 שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ: עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם:
32 פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם: צָעֲקוּ וַיהוָה
33 שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם: קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב
34 וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ
35 יְהוָה: שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה: תְּמוֹתֵת
36 רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ: פֹּדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו
וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחוֹסִים בּוֹ:

לדוד ריבה יהוה את־יריבי לחם את־לחמי:

1 הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי: וְהָרֵק חֲנִית וּסְגֹר
2 לִקְרַאת רדפי [רֹדְפָי] אֱמֹר לְנַפְשִׁי יִשְׁעָתֵךְ אָנִי: יֵבֹשׁוּ
וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי:
3 יִהְיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה: יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ
4 וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רֹדְפָם: כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת
5 רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי: תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא יֵדָע וְרִשְׁתּוֹ
6 אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה יִפָּל־בָּהּ: וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה
7 תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ: כָּל־עַצְמֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ
מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ: קָמוּ עֵדֵי חָמָס
8 אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי: מְשַׁלְּמִים רָעָה תַּחַת טוּבָה
9 שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי: וַאֲנִי בְּחָלְאָתָם לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם
10 נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל־חֵיקִי תָּשׁוּב: כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי
11 כְּאֵבֶל אֵם קֹדֵר שַׁחוֹתִי: וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ
עָלַי נכים [נַכִּים] וְלֹא יָדָעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ: בְּחַנְפֵי
12 לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנָּיו: אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה
נַפְשִׁי מִשֹּׁאֲגוֹתָם יְחִידָתִי מִכְּפִירִים: אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב
13 בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ: אַל־יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר שֹׂנְאַי
14 חִנָּם יִקְרְצוּ־עָיִן: כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל־רוֹגְעֵי־אֶרֶץ
15 דִּבְרֵי מִרְמוֹת יַחְשֹׁבוּן: וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח
16 רָאָה עֵינֵנוּ: רָאִיתָה יְהוָה אַל־תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל־תִּרְחַק
17 מִמֶּנִּי: הָעִירָה וְהָקִיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי:
18 שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל־יִשְׂמְחוּ לִי: אַל־יֹאמְרוּ
19 בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל־יֹאמְרוּ בִלַּעְנוּהוּ: יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ
יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ בוּשָׁה וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי:
20 יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה חֹפֵץ
21 שְׁלוֹם עַבְדּוֹ: וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ:

למנצח לעבד יהוה לדוד:

22 נְאֻם־פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד
23 עֵינָיו: כִּי־הֶחֱלִק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא: דִּבְרֵי
24 פִיהוּ אָוֶן וּמִרְמָה חָדַל לְהַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב: אָוֶן יְחַשֵּׁב עַל־
25 מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל־דֶּרֶךְ לֹא־טוֹב רָע לֹא יִמְאָס: יְהוָה
26 בַּהַשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד־שְׁחָקִים: צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי־
27 אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְהוָה: מָה־
28 יָקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן: יִרְוְיֻן
29 מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם: כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים
30 בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר: מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־
31 לֵב: אַל־תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד רְשָׁעִים אַל־תְּנִדֵנִי: שָׁם
32 נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דָּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם:

לדוד אל־תתחר במרעים אל־תקנא בעשי עולה:

1 כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּ וְכִירֹק דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן: בְּטַח
2 בַּיהוָה וַעֲשֵׂה־טוֹב שְׁכֹן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה: וְהִתְעַנַּג עַל־
3 יְהוָה וְיִתֶּן־לְךָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֶּךָ: גּוֹל עַל־יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח
4 עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה: וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטֶךָ כַּצָּהֳרָיִם:
5 דּוֹם לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אַל־תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ
6 עֹשֶׂה מְזִמּוֹת: הֶרֶף מֵאַף וְעֲזֹב חֵמָה אַל־תִּתְחַר אַךְ לְהָרֵעַ:
7 כִּי מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן וְקוֵי יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ־אָרֶץ: וְעוֹד מְעַט
8 וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל־מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ: וְעַנָוִים יִירְשׁוּ־
9 אָרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל־רֹב שָׁלוֹם: זוֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק וְחָרֹק
10 עָלָיו שִׁנָּיו: אֲדֹנָי יִשְׂחַק־לוֹ כִּי רָאָה כִּי־יָבוֹא יוֹמוֹ: חֶרֶב
פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ קַשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן לִטְבֹּחַ
11 יְשָׁרֵי דָרֶךְ: חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם וְקַשְׁתוֹתָם תִּשָּׁבַרְנָה:
12 טוֹב־מְעַט לַצַּדִּיק מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים: כִּי זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים
13 תִּשָּׁבַרְנָה וְסֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה: יוֹדֵעַ יְהוָה יְמֵי תְמִימִם
14 וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶה: לֹא־יֵבֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רְעָבוֹן
15 יִשְׂבָּעוּ: כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ וְאֹיְבֵי יְהוָה כִּיקַר כָּרִים כָּלוּ
16 בֶּעָשָׁן כָּלוּ: טוֹב־צַדִּיק מְעָט וְתוֹן רְשָׁעִים רַבִּים: כִּי
17 זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה וְסֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה: יוֹדֵעַ יְהוָה
18 יְמֵי תְמִימִם וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶה: לֹא־יֵבֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה
19 וּבִימֵי רְעָבוֹן יִשְׂבָּעוּ: כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ וְאֹיְבֵי יְהוָה כִּיקַר
20 כָּרִים כָּלוּ בֶּעָשָׁן כָּלוּ: לוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן
21 וְנוֹתֵן: כִּי מְבֹרָכָיו יִירְשׁוּ־אָרֶץ וּמְקֻלָּלָיו יִכָּרֵתוּ: מֵיְהוָה
22 מְצָדֵי גֶבֶר כּוֹנָנוּ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ: כִּי יִפֹּל לֹא־יוּטָל כִּי יְהוָה
23 סוֹמֵךְ יָדוֹ: נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא־רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב
24 וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לֶחֶם: כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה:
25 סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב וּשְׁכֹן לְעוֹלָם: כִּי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט
26 וְלֹא יַעֲזֹב אֶת־חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמָרוּ וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָת:
27 צַדִּיקִים יִירְשׁוּ־אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ: פִּי צַדִּיק יֶהְגֶּה
28 חָכְמָה וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט: תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא־תִמְעַד
29 אֲשֻׁרָיו: צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ לַהֲמִיתוֹ: יְהוָה לֹא־
30 יַעַזְבֶנּוּ בְיָדוֹ וְלֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ בְּהִשָּׁפְטוֹ: קַוֵּה אֶל־יְהוָה וּשְׁמֹר
דַּרְכּוֹ וְיָרִימְךָ לָרֶשֶׁת אָרֶץ בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה:
31 רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה כְּאֶזְרָח רַעֲנָן: וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה
32 אֵינֶנּוּ וָאֲבַקְשֵׁהוּ וְלֹא נִמְצָא: שְׁמֹר תָּם וּרְאֵה יָשָׁר כִּי
33 אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם: וּפֹשְׁעִים נִשְׁמְדוּ יָחַד אַחֲרִית רְשָׁעִים
34 נִכְרָתָה: וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְהוָה מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה:
35 וַיַּעְזְרֵם יְהוָה וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי־חָסוּ
בוֹ:

שיר למעלות לדוד:

1 יְהוָה אַל־בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וּבַחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי: כִּי חִצֶּיךָ
2 נִחֲתוּ בִי וַתִּנְחַת עָלַי יָדֶךָ: אֵין־מְתֹם בִּבְשָׂרִי מִפְּנֵי זַעְמֶךָ
3 אֵין־שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתִי: כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי
4 כְּמַשָּׂא כָּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי: הִבְאִישׁוּ נָמַקּוּ חַבֻּרֹתַי מִפְּנֵי
5 אִוַּלְתִּי: נְעֻוֵּיתִי שַׁחֹתִי עַד־מְאֹד כָּל־הַיּוֹם קֹדֵר הִלָּכְתִּי:
6 כִּי כְסָלַי מָלְאוּ נִקְלֶה וְאֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי: נִפְוֵיתִי וְנִדְכֵּיתִי
7 עַד־מְאֹד שָׁאַגְתִּי מִנַּהֲמַת לִבִּי: אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָל־תַּאֲוָתִי
8 וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא נִסְתָּרָה: לִבִּי סָחַר כֹּחִי עֲזָבָנִי וְאוֹר
9 עֵינַי גַּם־הֵמָּה אֵין אִתִּי: אֹהֲבַי וְרֵעַי מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמֹדוּ
10 וּקְרוֹבַי מֵרָחוֹק עָמָדוּ: וַיִּנְקְשׁוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי וְדֹרְשֵׁי רָעָתִי
דִּבְּרוּ הַוּוֹת וּמִרְמוֹת כָּל־הַיּוֹם יֶהְגּוּ: וַאֲנִי כְּחֵרֵשׁ לֹא
11 אֶשְׁמָע וּכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח־פִּיו: וָאֱהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־שֹׁמֵעַ
12 וְאֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת: כִּי לְךָ יְהוָה הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי
13 אֱלֹהָי: כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־יִשְׂמְחוּ לִי בְּמוֹ

לא תחסם שור בדישו: ס"ת ור' יוסי אומר כל
32 המוציא לו אומר לחבירו: לפי שאין לך אלא
חמשה חומשי תורה: ויעבור ר' יוסי ולא יאמר
כן. * ר' יהודה אומר משום ר' עקיבא: מפני
מה אמרה תורה לא תחסם שור בדישו: לפי
שהוא בא מן התבואה: ר' יוסי אומר מפני
33 שהוא בא מן הפרה. כי תקח אשה ובעלה:
34 מלמד שאין אדם נושא אשה אלא לשם יבום.
ובא עליה יבמה: מלמד שאין יבמה נופלת
אלא לבעל: ויבמה: מלמד שאין יבמה נופלת
אלא לבית: ולקחה: מלמד שאין יבמה נופלת
אלא בנשואין: ויבמה: מלמד שאין יבמה נופלת
35 אלא בזיקה. והיה הבכור אשר תלד: מלמד
שאין בכורה אלא בזכר: אשר תלד: מלמד
שאין בכורה אלא בבן קיימא: אשר תלד: מלמד
שאין בכורה אלא בבן תשעה: אשר תלד: מלמד
36 שאין בכורה אלא בבן זכאי: אשר תלד: מלמד
שאין בכורה אלא בבן חיה: אשר תלד: מלמד
שאין בכורה אלא בבן קיימא: אשר תלד: מלמד
שאין בכורה אלא בבן תשעה: אשר תלד: מלמד

9 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל בָּנָיו אֶל מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה: בְּשָׂדֵה עֶפְרֹן בֶּן צֹחַר הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מַמְרֵא:* 10 הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי חֵת שָׁמָּה קֻבַּר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ: 11 וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם בְּאֵר לַחַי רֹאִי:* 12 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן אַבְרָהָם אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחַת שָׂרָה לְאַבְרָהָם:

פרק: כה.

1 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל בְּשִׁמֹתָם לְתוֹלְדֹתָם בְּכוֹר יִשְׁמָעֵאל נְבָיוֹת וְקֵדָר וְאַדְבְּאֵל וּמִבְשָׂם: 2 וּמִשְׁמָע וְדוּמָה וּמַשָּׂא: 3 חֲדַד וְתֵימָא יְטוּר נָפִישׁ וָקֶדְמָה: 4 אֵלֶּה בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בְּחַצְרֵיהֶם וּבְטִירֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂאִים לְלְאֻמֹּתָם:* 5 וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל מְאַת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים וַיִּגְוַע וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו: 6 וַיִּשְׁכְּנוּ מֵחֲוִילָה עַד שׁוּר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִצְרַיִם בֹּאֲכָה אַשּׁוּרָה עַל פְּנֵי כָל אֶחָיו נָפָל:* 7 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת יִצְחָק: 8 וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת רִבְקָה בַּת בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּׁה מִמִּזְרַח לְיַעֲקֹב וְלְעֵשָׂו:* 9 וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר לוֹ יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ: 10 וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת יְהוָה:* 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאְמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר:* 12 וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ: 13 וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו:* 14 וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וְיִצְחָק בֶּן שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם:* 15 וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים:* 16 וַיֶּאֱהַב יִצְחָק אֶת עֵשָׂו כִּי צַיִד בְּפִיו וְרִבְקָה אֹהֶבֶת אֶת יַעֲקֹב:* 17 וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֹא עֵשָׂו מִן הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף:* 18 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל יַעֲקֹב הַלְעִיטֵנִי נָא מִן הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה כִּי עָיֵף אָנֹכִי עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ אֱדוֹם:* 19 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְרָה כַיּוֹם אֶת בְּכֹרָתְךָ לִי: 20 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת וְלָמָּה זֶּה לִי בְּכֹרָה: 21 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִּי כַּיּוֹם וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב:* 22 וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת הַבְּכֹרָה:*

פרק: כו.

1 וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה:* 2 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אַל תֵּרֵד מִצְרַיִם שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ:* 3 גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ כִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת כָּל הָאֲרָצֹת הָאֵל וַהֲקִמֹתִי אֶת הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ:* 4 וְהִרְבֵּיתִי אֶת זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל הָאֲרָצֹת הָאֵל וְהִתְבָּרֲכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ:* 5 עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי:* 6 וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בִּגְרָר:* 7 וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲחֹתִי הִוא כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי פֶּן יַהַרְגֻנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם עַל רִבְקָה כִּי טוֹבַת מַרְאֶה הִוא:* 8 וַיְהִי כִּי אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים וַיַּשְׁקֵף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחַלּוֹן וַיַּרְא וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֶת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ:* 9 וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִוא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי פֶּן אָמוּת עָלֶיהָ:* 10 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם אֶת אִשְׁתֶּךָ וְהֵבֵאתָ עָלֵינוּ אָשָׁם:* 11 וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ אֶת כָּל הָעָם לֵאמֹר הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת:* 12 וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה:

ספרי: כה.

1 ה׳ אל משה בהר סיני לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
2 ושבתה הארץ שבת לה׳: שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה:
3 ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת לה׳ שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: את ספיח
4 קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: ושבתת הארץ תהיה לכם
5 לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה
6 כל תבואתה לאכל: וספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתת
7 השנים תשע ארבעים שנה: והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים
8 תעבירו שופר בכל ארצכם: וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה
9 יובל היא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו: יובל השנה החמשים
10 שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזיריה: כי יובל היא קדש
11 תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחזתו:
12 וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: במספר שנים אחר
13 היובל תקנה מעמיתך במספר שני תבואת ימכר לך: לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט
14 השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך: ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך
15 כי אני ה׳ אלהיכם: ועשיתם את משפטי ואת חקתי תשמרו ועשיתם אתם ושבתם על הארץ
16 לבטח: ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: וכי תאמרו מה נאכל בשנה
17 השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו: וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת
18 את התבואה לשלש השנים: והזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד שנה
19 התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן: והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים
20 אתם עמדי: וכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב
21 אליו וגאל את מכר אחיו: ואיש כי לא יהיה לו גאלים והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו:
22 וחשב את שנות מכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו: ואם לא מצאה ידו
23 דיו להשיב לו והיה מכרו ביד הקונה אתו עד שנת היבל ויצא ביובל ושב לאחזתו:
24 והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי: ובכל ארץ אחזתכם גאלה
25 תתנו לארץ: כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גואלו הקרב אליו וגאל את מכר אחיו:
26 ואיש כי אין לו גואל והשיגה ידו ומצא דיו לגאלתו: וחשב את שנות מכרו והשיב את העדף
27 לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו: ואם לא מצאה ידו דיו להשיב לו והיה מכרו ביד הקונה אתו
28 עד שנת היבל ויצא ביובל ושב לאחזתו: ואיש כי ימכר בית מושב עיר והיה גאלתו עד תם
29 שנת ימי מכרו תהיה גאלתו: ואם לא נגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר לא חומה
30 לעיר המכרה לצמתת לדרתיו לא יצא ביובל: ובתי חצרים אשר אין להם חומה סביב על שדה
31 הארץ נחשב יהיה גאלה עוד לו ביובל יצא: וערי הלוים בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה
32 ללוים: ואשר יקנה מן הלוים ויצא מבית המכרה ובעיר אחזתו כי בתי ערי הלוים הם אחזתם
33 בתוך בני ישראל: והשדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם: וכי ימוך אחי עמו
34 ונפל ידו עמו והחזקת בו גר ותושב וחי עמך: אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך
35 וחי אחיך עמך: את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך: אני ה׳ אלהיכם אשר
36 הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים: וכי ימוך אחיך עמך
37 ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד: כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך:
38 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב: כי עבדי הם אשר הוצאתי
39 אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: לא תרדה בו בפרך וייראת מאלהיך: ועבדך ואמתך
40 אשר יהיה לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה: וגם מבני התושבים הגרים

41 אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב׃ * וַיִּגְוַע וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו זָקֵן וְשָׂבֵעַ
42 יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו׃ וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן־
43 אַבְרָהָם אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחַת שָׂרָה לְאַבְרָהָם׃ * וְאֵלֶּה
44 שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל בִּשְׁמוֹתָם לְתוֹלְדֹתָם בְּכֹר יִשְׁמָעֵאל נְבָיוֹת וְקֵדָר
45 וְאַדְבְּאֵל וּמִבְשָׂם׃ וּמִשְׁמָע וְדוּמָה וּמַשָּׂא׃ חֲדַד וְתֵימָא יְטוּר נָפִישׁ
46 וָקֶדְמָה׃ אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בְּחַצְרֵיהֶם וּבְטִירֹתָם
47 שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂיאִם לְלְאֻמֹּתָם׃ * וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל מְאַת שָׁנָה
48 וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים וַיִּגְוַע וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃ וַיִּשְׁכְּנוּ
49 מֵחֲוִילָה עַד־שׁוּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִצְרַיִם בֹּאֲכָה אַשּׁוּרָה עַל־פְּנֵי כָל־
50 אֶחָיו נָפָל׃ וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת־
51 יִצְחָק׃ וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת־רִבְקָה בַּת־בְּתוּאֵל
52 הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּׁה׃ וַיֶּעְתַּר יִצְחָק
53 לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר לוֹ יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה
54 אִשְׁתּוֹ׃ וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי
55 וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה׃ * וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי
56 לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאְמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר׃ * וַיִּמְלְאוּ
57 יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ׃ וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת
58 שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו׃ וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו
59 וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וְיִצְחָק בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם׃ וַיִּגְדְּלוּ
60 הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב
61 אֹהָלִים׃ * וַיֶּאֱהַב יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צַיִד בְּפִיו וְרִבְקָה אֹהֶבֶת אֶת־
62 יַעֲקֹב׃ וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֹא עֵשָׂו מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף׃ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו
63 אֶל־יַעֲקֹב הַלְעִיטֵנִי נָא מִן־הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה כִּי עָיֵף אָנֹכִי עַל־כֵּן
64 קָרָא־שְׁמוֹ אֱדוֹם׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְרָה כַיּוֹם אֶת־בְּכֹרָתְךָ לִי׃ וַיֹּאמֶר
65 עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת וְלָמָּה זֶּה לִי בְּכֹרָה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה
66 לִּי כַּיּוֹם וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב׃ * וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו
67 לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה׃

פרק כו.

1 וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם
2 וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה׃ * וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה
3 וַיֹּאמֶר אַל־תֵּרֵד מִצְרַיְמָה שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ * גּוּר בָּאָרֶץ
4 הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ כִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת כָּל־הָאֲרָצֹת
5 הָאֵל וַהֲקִמֹתִי אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ׃ * וְהִרְבֵּיתִי
6 אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל
7 וְהִתְבָּרֲכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ עֵקֶב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי
8 וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בִּגְרָר׃ * וַיִּשְׁאֲלוּ
9 אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲחֹתִי הִוא כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי פֶּן־
10 יַהַרְגוּנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְרִבְקָה כִּי־טוֹבַת מַרְאֶה הִוא׃ * וַיְהִי כִּי־אָרְכוּ
11 לוֹ שָׁם הַיָּמִים וַיַּשְׁקֵף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחַלּוֹן וַיַּרְא
12 וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֶת־רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃ וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר
13 אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִוא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי
14 אָמַרְתִּי פֶּן־אָמוּת עָלֶיהָ׃ * וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט
15 שָׁכַב אַחַד הָעָם אֶת־אִשְׁתֶּךָ וְהֵבֵאתָ עָלֵינוּ אָשָׁם׃ וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ אֶת־
16 כָּל־הָעָם לֵאמֹר הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת׃ * וַיִּזְרַע יִצְחָק
17 בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃ * וַיִּגְדַּל
18 הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד׃ * וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה
19 בָקָר וַעֲבֻדָּה רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים׃ * וְכָל־הַבְּא�ֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ
20 עַבְדֵי אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיְמַלְאוּם עָפָר׃ * וַיֹּאמֶר
21 אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד׃ * וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם
22 יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחַל גְּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם׃ וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת־בְּאֵרוֹת
23 הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת
24 אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו׃ * וַיַּחְפְּרוּ

פרשה יג.

1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר־לו ולוט עמו* נגבה:
2 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב:* ויסע לתלכיו נגבה ועד־בית־אל
3 עד־המקום אשר־היה־שם אהלה בתחלה בין בית־אל ובין העי:* אל־מקום
4 המזבח אשר עשה־שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה:* וגם ללוט
5 ההלך את־אברם היה צאן ובקר ואהלים:* ולא־נשא אתם הארץ לשבת יחדו
6 כי־היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו:* ויהי ריב בין רעי מקנה־אברם
7 ובין רעי מקנה־לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ:* ויאמר אברם אל־לוט
8 אל־נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וברעי כי אנשים אחים אנחנו:*
9 הלא כל־הארץ לפניך הפרד־נא מעלי אם־השמאל ואימנה והימין ואשמאילה:
10 וישא־לוט את־עיניו וירא את־כל־ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה
11 את־סדם ואת־עמרה כגן־יהוה כארץ מצרים באכה צוער:* ויבחר־לו לוט
12 את כל־ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו:* אברם ישב
13 בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד־סדם:* ואנשי סדם רעים
14 וחטאים ליהוה מאד:* ויהוה אמר אל־אברם אחרי הפרד־לוט מעמו שא־נא
15 עיניך וראה מן־המקום אשר־אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה:* כי את־כל־
16 הארץ אשר־אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד־עולם:* ושמתי את־זרעך כעפר
17 הארץ אשר אם־יוכל איש למנות את־עפר הארץ גם־זרעך ימנה:* קום התהלך
18 בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה:* ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא
19 אשר בחברון ויבן־שם מזבח ליהוה:* ויהי בימי אמרפל מלך־שנער אריוך
20 מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים:* עשו מלחמה את־ברע
21 מלך־סדם ואת־ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים
22 ומלך בלע הוא צוער:* כל־אלה חברו אל־עמק השדים הוא ים־המלח:
23 שתים עשרה שנה עבדו את־כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו:* וברביעית
24 עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את־רפאים בעשתרת קרנים
25 ואת־הזוזים עם־הם ואת־האימים בשוה קריתים:* ואת־החרי בהרם שעיר
26 עד אל־פארן אשר על־המדבר:* וישבו וילכו אל־עין משפט הוא קדש ויכו
27 את כל־שדה העמלקי וגם את־האמרי הישב בחצצן תמר:* ויצא מלך־סדם
28 ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם
29 מלחמה בעמק השדים:* את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים
30 ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר ארבעה המלכים את החמשה:*
31 והעמק בארת בארת לחמר ויגסו מלך־סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים
32 הרה נסו:* ויקחו את כל־רכוש סדם ועמרה ואת כל־אכלם וילכו:
33 ויקחו את־לוט ואת־רכושו בן־אחי אברם וילך והוא יושב בסדם:

פרשה יד.

1 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי
2 אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם:* וישמע אברם כי נשבה אחיו
3 וירק את־חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד־דן:*
4 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד־חובה אשר משמאל לדמשק:
5 וישב את כל־הרכש וגם את־לוט אחיו ורכושו ואת־הנשים והעם:* ויצא מלך־
6 סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את־כדרלעמר ואת־המלכים אשר אתו אל־
7 עמק שוה הוא עמק המלך:* ומלכי־צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא
8 כהן לאל עליון:* ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ:
9 וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן־לו מעשר מכל:* ויאמר מלך־סדם
10 אל־אברם תן־לי הנפש והרכש קח־לך:* וישא אברם את־ידו אל שמים
11 ואמר אל־מלך־סדם:* אם־מחוט ועד שרוך נעל ואם־אקח מכל אשר־לך
12 ולא תאמר אני העשרתי את־אברם:* רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים
13 אשר־הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם:
14 ויהי אחרי הדברים האלה היה דבר־יהוה אל־אברם במחזה לאמר אל־תירא
15 אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד:* ויאמר אברם אדני יהוה מה־תתן
16 לי ואנכי הולך ערירי ובן־משק ביתי הוא דמשק אליעזר:* ויאמר אברם הן
17 לי לא נתתה זרע והנה בן־ביתי יורש אתי:* והנה דבר־יהוה אליו לאמר
18 לא־יירשך זה כי אם־אשר יצא ממעיך הוא יירשך:* ויוצא אתו החוצה
19 ויאמר הבט־נא השמים וספר הכוכבים אם־תוכל לספר אתם ויאמר לו כה
20 יהיה זרעך:* והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה:* ויאמר אליו אני יהוה
21 אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את־הארץ הזאת לרשתה:* ויאמר
22 אדני יהוה במה אדע כי אירשנה:* ויאמר אליו קחה־לי עגלה משלשת
23 ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל:* ויקח־לו את כל־אלה ויבתר אתם
24 בתוך ויתן איש־בתרו לקראת רעהו ואת־הצפור לא בתר:* וירד העיט על־
25 הפגרים ויבתר אתם אברם:* ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על־אברם
26 והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו:* ויאמר לאברם ידע תדע כי־גר יהיה
27 זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה:* וגם את־הגוי
28 אשר יעבדו דן אנכי ואחרי־כן יצאו ברכש גדול:* ואתה תבוא אל־אבתיך
29 בשלום תקבר בשיבה טובה:* ודור רביעי ישובו הנה כי לא־שלם עון
30 האמרי עד־הנה:* ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש
31 אשר עבר בין הגזרים האלה:* ביום ההוא כרת יהוה את־אברם ברית לאמר
32 לזרעך נתתי את־הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר־פרת:
33 את־הקיני ואת־הקנזי ואת־הקדמני:* ואת־החתי ואת־הפרזי ואת־הרפאים:
34 ואת־האמרי ואת־הכנעני ואת־הגרגשי ואת־היבוסי:

17 אבדו חמת ארפד חמת אי־ספרוים אנע הנע׃ ס הנעו
18 אלהי ארפד ואי־ספרוים ואנע הנע׃ כי־כה אמר יהוה
19 אל־ישעיה לך התר את־אסר מעל צוארך ונעלך שים
20 מעל רגלך ותעש כן הלך ערם וייחף׃ ויאמר יהוה
21 כאשר הלך עבדי ישעיה ערם וייחף שלש שנים מופת
22 ומופת על־מצרים ועל־כוש׃ כן ינהג מלך אשור את־
23 שבי מצרים ואת־גלות כוש נערים וזקנים ערם וייחף
24 וחשופי ישבי מצרים׃ ויחתו ויבשו מכוש מבטחם
25 ומתפארתם ממצרים׃ ואמר יושב האי הזה ביום ההוא
26 הנה כה היה מבטחנו אשר נסנו־שם לעזרה להנצל
27 מפני מלך אשור ואנחנו איך נמלט׃ ס משא מדבר
28 ים כמו סופות בנגב בא מארץ נוראה׃ חזות קשה
29 הגד לי הבוגד בוגד והשודד שודד עלי עילם צורי
30 מדי כל־אנחתה השבתי׃ על־כן מלאו חלצי חבלים
31 צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמוע נבהלתי
32 משמוע׃ תעה לבבי פלצות בעתתני נשף חשכתי
33 לחרדה׃ ערך השלחן צפה הצפית אכול שתה קומו
34 שרים משחו־לאדני׃ כי־כה אמר אלי אדני לך העמד
35 המצפה את אשר יראה׃ ורכב צמד פרשים רכב חמור
36 רכב גמל והקשיב קשב רב׃ ותקרא כארי חזה אדני
37 אנכי עמדתי תמיד יומם ועל־משמרתי אנכי נצבתי
38 כל־הלילות׃ והנה־זה בא רכב אנשים צמד פרשים
39 ויען ויאמר נפלה נפלה בבל ולכל פסילי אלהיה
40 שבר ארצה׃ מדושתי ובן־גרני אשר שמעתי מעם
41 יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם׃ ס משא
42 דומה אלי קרא משעיר שמר מה־מלילה שמר אמר׃
43 אמר שמר אתה בקר וגם לילה אם־תבעיון בעיו
44 שובו אתיו׃ ס משא בערב ביער תלינו אורחות
45 דדנים׃ לקראת צמא הביאו יושב ארץ תימא
46 במלחמו׃ כי מפני חרבות נדדו מפני חרב שלופה
47 ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה׃ כי כה אמר
48 אלי אדני עוד שנה כשני שכיר וכל־כבוד קדר
49 יכלו׃ ושארית מספר גבורי בני־קדר ימעטו כי יהוה
50 אלהי ישראל דבר׃

פרק כא׃

1 משא מדבר ים כסופות בנגב ממדבר בא מארץ
2 נוראה׃ חזות קשה הגד לי בוגד בוגד והשודד שודד
3 עלי עילם צורי מדי כל־אנחתה השבתי׃ על־כן
4 מלאו חלצי חבלים צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי
5 משמוע נבהלתי מראות׃ תעה לבבי פלצות בעתתני
6 נשף חשכתי לחרדה׃ ערך השלחן צפה הצפית אכול
7 שתה קומו שרים משחו־מגן׃ כי־כה אמר אלי אדני
8 לך העמד המצפה את אשר יראה׃ וראה רכב צמד
9 פרשים רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב׃ ויקרא
10 כארי חזה אדני אנכי עמדתי תמיד יומם ועל־משמרתי
11 אנכי נצבתי כל־הלילות׃ והנה־זה בא רכב אנשים
12 צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל ולכל פסילי
13 אלהיה שבר ארצה׃ מדושתי ובן־גרני אשר שמעתי
14 מעם יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם׃ ס משא
15 דומה אלי קרא משעיר שמר מה־מלילה שמר אמר׃
16 אמר שמר אתה בקר וגם לילה אם־תבעיון בעיו
17 שובו אתיו׃ ס משא בערב ביער תלינו אורחות
18 דדנים׃ לקראת צמא הביאו יושב ארץ תימא
19 במלחמו׃ כי מפני חרבות נדדו מפני חרב שלופה
20 ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה׃ כי כה אמר
21 אלי אדני עוד שנה כשני שכיר וכל־כבוד קדר
22 יכלו׃ ושארית מספר גבורי בני־קדר ימעטו כי יהוה
23 אלהי ישראל דבר׃

פרק כב׃

1 משא גיא חזיון מה־לך אפוא כי־עלית כלך
2 הגגות׃ מלאה קריות עיר הומיה קריה עלזה חלליך
3 לא חללי חרב ולא מתי מלחמה׃ כל־קציניך נדדו
4 יחדו מקשת אסרו כל־נמצאיך אסרו יחדו מרחוק
5 ברחו׃ על־כן אמרתי שעו ממני אמרר בבכי אל־
6 תאיצו לנחמני על־שד בת־עמי׃ כי יום מהומה ומבוסה
7 ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקעקע קיר
8 ושוע אל־הר׃ ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים
9 וקיר ערה מגנך׃ והיה מבחר עמקיך מלאו רכב
10 ופרשים שית ישתו השער׃ ויגל את־מסך יהודה
11 והבטת ביום ההוא אל־נשק בית היערים׃ ואת־
12 פרצות עיר דויד ראיתם כי־רבו ויקבצו את־מי
13 הברכה׃ ואת־בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים
14 לבצר החומה׃ ומקוה עשיתם בין החמתים למי
15 הברכה הישן ולא הבטתם אל־עשיתה ויוצר מרחוק
16 לא ראיתם׃ ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא
17 לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק׃ והנה ששון
18 ושמחה הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין
19 אכול ושתו כי מחר נמות׃ ונגלה באזני יהוה צבאות
20 אם־יכופר העון הזה לכם עד תמותון אמר אדני
21 יהוה צבאות׃ כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא
22 אל־הסכן הזה אל־שבנא אשר על־הבית מה־לך פה
23 ומי־לך פה כי חצבת לך פה קבר חצב במרום קברו
24 חקק במעון קבר לו׃ הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר
25 ועטה יעטך׃ צנוף יצנפך צנפה אל־ארץ רחבת ידים
26 שם תמות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדניך׃
27 והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך׃ והיה ביום ההוא
28 אקרא לעבדי לאליקים בן־חלקיהו׃ והלבשתיהו
29 כתנתך ואבנטך אחזקנו ומשלתך אתן בידו והיה
30 לאב לישבי ירושלם ולבית יהודה׃ ונתתי מפתח
31 בית־דויד על־שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח׃
32 ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית
33 אביו׃ ותלו עליו את־כל־כבוד בית אביו הצאצאים
34 והשפלות כל קטני הכלים מסרי הנבלים ועד כל־
35 כלי הנבלים׃ ביום ההוא נאם־יהוה צבאות תמוש
36 היתד הנתוקה במקום נאמן וכרתה ונפלה והיה
37 המשא אשר עליה כי יהוה דבר׃

פרק כג׃

1 משא צר הילילו אניות תרשיש כי־שדדה מבית
2 מבוא מארץ כתים נגלה להם׃ דומו יושבי אי סחרי
3 צידון עברוך מלאוך ים׃ ובמים רבים זרע שיחור
4 קציר יאורים תבואתה ותהי רכלת גוים׃ בושי צידון
5 כי אמר ים מעוזה ים לאמר לא חלתי ולא ילדתי
6 לא גידלתי בחורים רוממתי בתולות׃ כשמוע
7 למצרים חלו לשמוע לצור׃ עברו לכם תרשישה
8 הילילו יושבי אי׃ הזאת לכם העליזה מימי קדם
9 קדמתה רגליה ממרחק תוליכה לגור עליה׃ יהוה
10 צבאות יעצה לחלל גאון כל־צבי ארץ׃ עברי ארצך
11 כיאור בת־תרשיש אין עוד מחגורה׃ ידו נטה על־
12 הים הרגיז ממלכות צוה יהוה אל־כנען לבצר
13 מעזיה׃ ויאמר לא תוסיפי עוד לעלז עשוקה בתולת
14 בת־צידון קום עבר כתים גם־שם לא־ינוח לך׃
15 הן־ארץ כשדים זה העם לא־היה אשור יסדה לציים
16 הקימו עריה הקימו ארמנותיה שמו למפלה׃
17 הילילו אניות תרשיש כי־שדדה מבית מבוא׃
18 ונשכחת צר שבעים שנה כימי מלך אחד מקצה
19 שבעים שנה יהיה לצר כשירת הזונה׃ קחי כנור
20 סובבי עיר זונה נשכחת היטיבי נגן הרבי שיר
21 למען תזכרי׃ ופקד יהוה את־צר ושבה אל־
22 אתנה׃ והיה סחרה וארנה קדש ליהוה לא יצפן
23 ולא יחבא כי־לישבי לפני יהוה היתה סחרה לאכל
24 לשבע ולמכסה עתק׃

פרק כד׃

1 הנה יהוה בוקק הארץ ובוזרה ומבקיר פניה
2 ופזר יושביה׃ והיה כעם ככהן כעבד כאדניו כשפחה
3 כגבירתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנושה כנשך׃
4 הבוקק תתבוקק הארץ והבוז תבוז כי יהוה דבר
5 את־הדבר הזה׃ אבלה אמללה תבל אמלל נבל
6 אמלל מרומי־ארץ׃ ותחנף הארץ תחת יושביה כי
7 עברו תורת חלפו חק הפרו ברית עולם׃ על־כן
8 אלה אכלה ארץ ויאשמו יושביה על־כן חרו יושבי
9 ארץ ונשאר אנוש מעט׃ אבל תירוש אמלל גפן
10 נאנחו כל־שמחי לב׃ שבת מששון תף המון עלזים
11 שבת משמחת כנור׃ עם־שיר לא ישתו־יין ימר
12 שכר לשותיו׃ נשברה קריה תוהו סגרו כל־בית
13 מבוא׃ כי־כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים כנקף
14 זית כעוללות אם־כלה בצר׃ המה ישאו קול ירננו
15 על־גאון יהוה הצהילו מים׃ על־כן באורים כבדו
16 יהוה באיי הים שם יהוה אלהי ישראל׃ מכנף
17 הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי
18 לי אוי לי בגדים בגדו בוגדים ובגד בגדים בגדו׃
19 פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ׃ והיה הנס מקול
20 הפחד יפול אל־הפחת והעלה מתוך הפחת ייקש
21 בפח כי ארבות ממרום נפתחו ורעשו מוסדי־ארץ׃
22 התרוע תתרוע הארץ התפוצץ תתפוצץ הארץ התמוט
23 תתמוט הארץ׃ הבוקק תבוקק הארץ הבוז תבוז
24 הארץ כי־יהוה דבר את־הדבר הזה׃ אבלה אמללה
25 תבל אמלל נבל אמלל מרומי־ארץ׃ ותחנף הארץ
26 תחת יושביה כי עברו תורת חלפו חק הפרו ברית
27 עולם׃ על־כן אלה אכלה ארץ ויאשמו יושביה על־כן
28 חרו יושבי ארץ ונשאר אנוש מעט׃ אבל תירוש
29 אמלל גפן נאנחו כל־שמחי לב׃ שבת מששון תף
30 המון עלזים שבת משמחת כנור׃ עם־שיר לא ישתו־
31 יין ימר שכר לשותיו׃ נשברה קריה תוהו סגרו כל־
32 בית מבוא׃ כי־כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים
33 כנקף זית כעוללות אם־כלה בצר׃ המה ישאו קול
34 ירננו על־גאון יהוה הצהילו מים׃ על־כן באורים
35 כבדו יהוה באיי הים שם יהוה אלהי ישראל׃ מכנף
36 הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי
37 לי אוי לי בגדים בגדו בוגדים ובגד בגדים בגדו׃
38 פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ׃ והיה הנס מקול
39 הפחד יפול אל־הפחת והעלה מתוך הפחת ייקש
40 בפח כי ארבות ממרום נפתחו ורעשו מוסדי־ארץ׃
41 התרוע תתרוע הארץ התפוצץ תתפוצץ הארץ התמוט
42 תתמוט הארץ׃ הבוקק תבוקק הארץ הבוז תבוז
43 הארץ כי־יהוה דבר את־הדבר הזה׃ אבלה אמללה
44 תבל אמלל נבל אמלל מרומי־ארץ׃ ותחנף הארץ
45 תחת יושביה כי עברו תורת חלפו חק הפרו ברית
46 עולם׃ על־כן אלה אכלה ארץ ויאשמו יושביה על־כן
47 חרו יושבי ארץ ונשאר אנוש מעט׃ אבל תירוש
48 אמלל גפן נאנחו כל־שמחי לב׃ שבת מששון תף
49 המון עלזים שבת משמחת כנור׃ עם־שיר לא ישתו־
50 יין ימר שכר לשותיו׃ נשברה קריה תוהו סגרו כל־

ואת אשר לא ידעו לא ידעו: ואם לא יגידו
לי אגיד לכם: ויאמר ראובן אל אחיו לאמר:
הנער איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את
כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את
הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו
אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא
הכתנת בנך הוא אם לא: ויכירה ויאמר כתנת
בני חיה רעה אכלה טרף טורף יוסף: ויקרע
יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על
בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו
לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני
אבל שאולה ויבך אתו אביו: והמדנים מכרו
אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר
הטבחים: ויהי כעת ההוא וירד יהודה מאת
אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: וירא
שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה
ויבא אליה: ותהר ותלד בן ויקרא את שמו
ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו
אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו
שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: ויקח יהודה
אשה לער בכרו ושמה תמר: ויהי ער בכור
יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה: ויאמר
יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה
והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי לא לו יהיה
הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה
לבלתי נתן זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר
עשה וימת גם אתו: ותאמר תמר לבית אביה
אלמנה תשבי אלמנות עד גדל שלה בני כי
אמרה פן ימות גם הוא כאחיו וילך תמר
ותשב בבית אביה: ותרב הימים ותמת בת
שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על
גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה:
ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה
לגז צאנו: ותסר בגדי אלמנותה מעליה
ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים
אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה
והוא לא נתנה לו לאשה: ויראה יהודה
ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל
הדרך ויאמר הבה נא אבואה אליך כי לא ידע
כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא
אלי: ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן
ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך: ויאמר מה
הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך
ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר
לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה
ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את גדי
העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד
האשה ולא מצאה: וישאל את אנשי מקומה
לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך
ויאמרו לא היתה בזה קדשה: וישב אל יהודה
ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא
היתה בזה קדשה: ויאמר יהודה תקח לה פן
נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא
מצאתה: ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה
לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים
ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: היא מוצאת
היא ותשלח אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה
לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת
והפתילים והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר
צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני
ולא יסף עוד לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה
תאומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן יד ותקח
המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא
ראשונה: ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו
ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ:
ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו
זרח:

פרשה: לח.

ויהי בעת ההוא וירד יוסף מצרימה וקנהו
פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי
מיד הישמעאלים אשר הורידוהו שמה: ויהי
יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית
אדניו המצרי: וירא אדניו כי יהוה אתו וכל
אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו: וימצא יוסף
חן בעיניו ויהי לו לפקיד על ביתו ואת כל
אשר יש לו נתן בידו: ויהי מאז הפקיד בביתו
ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית
המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר
יש לו בבית ובשדה: ויעזב כל אשר לו ביד
יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר
הוא אוכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה:
ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את
עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: וימאן
ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי
מה בבית ואת כל אשר יש לו נתן בידו: אין
גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה
כי אם אתך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה
הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים: ויהי כדברה
אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה
להיות עמה: ויהי כהיום הזה ויבא הביתה
לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם
בבית: ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי
ויעזב בגדו בידה ויברח ויצא החוצה: ויהי
כראותה כי עזב בגדו בידה ותנס החוצה:
ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו
הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב
עמי ואקרא בקול גדול: ויהי כשמעו כי הרימותי
קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה:
ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו:
ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד
העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי כשמעי
כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי
ויברח החוצה: ויהי כשמע אדניו את דברי
אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה
עשה לי עבדך ויחר אפו: ויקח אדני יוסף
אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסירי
המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: ויהי יהוה
את יוסף ויט אליו חסד ויתן את חנו בעיני
שר בית הסהר: ויתן שר בית הסהר ביד יוסף
את כל האסיר אשר בבית הסהר ואת כל אשר
עשים שם הוא עשה: אין שר בית הסהר רואה
את כל מאומה בידו בהיות יהוה אתו ואשר הוא
עשה יהוה מצליח: ויהי אחר הדברים האלה
חטא משקה מלך מצרים ואפה לאדניהם למלך
מצרים: ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר
המשקים ועל שר האופים: ויתן אתם במשמר
בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף
אסור שם: ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם
וישרתם ויהיו ימים במשמר: ויחלמו חלום
שניהם איש חלומו באחד הלילה איש כפתרון
חלמו המשקה והאופה אשר למלך מצרים אסורים
בבית הסהר: ויבא יוסף אליהם בבקר ויראם
והנם זעפים: וישאל את סריסי פרעה אשר אתו
במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים
היום מתמול שלשום: ויאמרו אליו חלום חלמנו
ופתר אין אתו ויאמר יוסף הלא לאלהים
פתרנים ספרו נא לי: ויספר שר המשקים את
חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני:
ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחה עלתה
בוסריה הבשילו אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה
בידי ואקח את הענבים ואסחט אתם אל כוס
פרעה ואתן הכוס על כף פרעה: ויאמר יוסף
אליו זאת פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים
הם: עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך
והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט
הראשון אשר היית משקהו: כי אם זכרתני
אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד
והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה:
כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי
מאומה כי שמו אותי בבור: ויראה שר האופים
כי טוב פתר ויאמר אל יוסף גם אני בחלומי
והנה שלשה סלי חרי על ראשי: ובסל העליון
מכל מאכל פרעה מעשה אופה והעוף אכלים
אתו מן הסל מעל ראשי: ויען יוסף ויאמר זה
פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם: עוד
שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך
ותלה אתך על עץ ואכל העוף את בשרך
מעליך: ויהי ביום השלישי יום הולדת את
פרעה ויעש משתה לכל עבדיו ויישא את ראש
שר המשקים ואת ראש שר האופים בתוך עבדיו:
וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על
כף פרעה: ואת שר האופים תלה כאשר פתר
להם יוסף: ולא זכר שר המשקים את יוסף
וישכחהו:

פרשה: לט.

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד
על היאר: והנה מן היאר עלות שבע פרות
יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו:
והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר
רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות
על שפת היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה
ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה
והבריאות ויקץ פרעה: וישן ויחלם שנית והנה
שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטובות:
והנה שבע שבלים צנמות דקות ושדופות
קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים
הדקות והשדופות את שבע השבלים הבריאות
והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: ויהי בבקר
ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים
ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלומו
ואין פותר אותם לפרעה: וידבר שר המשקים
את פרעה לאמר את חטאי אזכיר היום: פרעה
קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר
הטבחים אתי ואת שר האופים: ונחלם חלום
בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו:
ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר
לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר:
והיה כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על
כני ואתו תלה: וישלח פרעה ויקרא את יוסף
ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא
אל פרעה: ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי
ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע
חלום לפתר אתו: ויען יוסף את פרעה לאמר
בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: ויספר
פרעה ליוסף חלמתי והנני עמד על שפת היאר:
והנה מן היאר עלות שבע פרות בריאות בשר
ויפות תואר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות
עלות אחריהן דלות ורעות תואר ודקות בשר
לא ראיתי כהנה רעות במצרים לרע: ותאכלנה
הפרות הדקות והרעות את שבע הפרות הראשנות
הבריאות: ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי
באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה
ואיקץ: ואראה בחלומי והנה שבע שבלים עלות
בקנה אחד מלאות וטובות: והנה שבע שבלים
צנומות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן:
ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים
הטובות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי:
ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את
אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: שבע פרות
הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבות
שבע שנים הנה חלום אחד הוא: ושבע הפרות
הדקות והרעות העלות אחריהן שבע שנים הנה
ושבע השבלים הריקות השדופות קדים יהיו
שבע שנים רעב הנה: הוא הדבר אשר דברתי
אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה:
הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ
מצרים: וקמו שבע שנים רעב אחריהם וכלה כל
השבע בארץ מצרים ולא יודע השבע בארץ
מפני הרעב ההוא אחריכן כי הוא כבד מאד:
ועל השנות פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם
האלהים ומהר האלהים לעשתו: ועתה יראה
פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים:
יעש פרעה ויפקד פקידים על הארץ וחמש את
ארץ מצרים בשבע שני השבע: ויקבצו את כל
אכל השנים הטובות האלה הבאות ויצברו בר
תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו: והיה האכל
לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין
בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: ויטב
הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר
פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח
אלהים בו: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע
אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך:
אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק
הכסא אגדל ממך: ויאמר פרעה אל יוסף ראה
נתתי אתך על כל ארץ מצרים: ויסר פרעה את
טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש
אתו בגדי שש ויתן רבד הזהב על צוארו:
וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו
לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים:
ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא
ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים:
ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את
אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף
על ארץ מצרים: ויוסף בן שלשים שנה בעמדו
לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני
פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ
בשבע שני השבע קמצים: ויקבץ את כל אכל
שבע השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל
בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן
בתוכה: ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד
עד כי חדל לספר כי אין מספר: וליוסף יולדו
שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו
אסנת בת פוטי פרע כהן און: ויקרא יוסף את
שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי
ואת כל בית אבי: ואת שם השני קרא אפרים
כי הפרני אלהים בארץ עניי: ותכלינה שבע
שני השבע אשר היו בארץ מצרים: ותחלנה
שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב
בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם:
ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה
ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף
אשר יאמר לכם תעשו: והרעב היה על כל פני
הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר
למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: וכל הארצות
באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל
הארץ:

פרשה: מ.

וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב
לבניו למה תתראו: ויאמר הנה שמעתי כי יש
שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה
ולא נמות: וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר
ממצרים: ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב
אל אחיו כי אמר פן יאסון: ויבאו בני ישראל
לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען:
ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל
עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים
ארצה: ויראם יוסף ויתנכר אליהם וידבר אתם
קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ
כנען לשבר אכל: ויכר יוסף את אחיו והם לא
הכרהו: ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם
ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערות
הארץ באתם: ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך
באו לשבר אכל: כלנו בני איש אחד נחנו כנים
לא היו עבדיך מרגלים: ויאמר אליהם לא כי
ערות הארץ באתם לראות: ויאמרו שנים עשר
עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען
והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו:
ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם
לאמר מרגלים אתם: בזאת תנסו חי פרעה אם
תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה:
שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו
ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה
כי מרגלים אתם: ויאסף אתם אל משמר שלשת
ימים: ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת
עשו וחיו את האלהים אני ירא: אם כנים אתם
אחיכם אחד יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו
הביאו שבר רעבון בתיכם: ואת אחיכם הקטן
תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו
כן: ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו
על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו
ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת:
ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם
לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו
הנה נדרש: והמה לא ידעו כי שומע יוסף כי
המליץ בינם: ויסב מעליהם ויבך וישב אליהם
וידבר אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר
אתו לעיניהם: ויצו יוסף וימלאו את כליהם
בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם
צדה לדרך וכן עשה להם: וישאו את שבריהם
על חמריהם וילכו משם: ויפתח האחד את שקו
לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה
הוא בפי אמתחתו: ויאמר אל אחיו הושב כספי
והנה גם אפוא בשקי וייתר לבבם ויחרדו איש
אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו:
ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגדו לו את
כל הקרות אתם לאמר: דבר האיש אדון הארץ
אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ:
ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים:
שנים עשר אחים אנחנו בני אבינו האחד איננו
והקטן היום את אבינו בארץ כנען: ויאמר אלינו
האיש אדון הארץ בזאת אדע כי כנים אתם
אחי אחיכם אחד הניחו אתי וכרעב בתיכם קחו
ולכו: והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי
לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן
לכם ואת הארץ תסחרו: ויהי המה מריקים את
שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את
צררות כספיהם הם ואביהם וייראו: ויאמר
יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון
איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כלם: ויאמר
ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא
אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי אשיבנו
אליך: ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת
והוא לבדו נשאר ופקחה אסון בדרך אשר
תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה:

27 ויאמרו:* מאמנה אל מאמין כי מאמין
מאמנה כל מאמין: מאמנה כל מאמין
28 כי מאמין: כי מאמין כל מאמין
כל מאמין כי מאמין: כי מאמין
29 כל מאמין כי מאמין כל מאמין
כי מאמין כל מאמין כי מאמין:

15 יפתח נתיעה.* אלה בני בשמת אשת עשו:
ויולד עשו את אליפז את ראובן ואת יעוש
ואת יעלם ואת קרח: ואלה מלכי אדום
בארץ שעיר מלכים אשר מלכו בטרם ימלך
מלך לבני ישראל: ויהי בלע בן בעור וישם
שם עירו דנהבה: וימת בלע וימלך תחתיו
יובב בן זרח מבצרה: וימת יובב וימלך
תחתיו חשם מארץ התימני: וימת חשם
וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין
בשדה מואב ושם עירו עוית: וימת הדד
וימלכו תחתיו אלופי אדום אלוף תמנע
אלוף עלוה אלוף יתת: אלוף אהליבמה
אלוף אלה אלוף פינן: אלוף קנז אלוף תימן
אלוף מבצר: אלוף מגדיאל אלוף עירם
אלופי אדום לאלופתם בארץ אחזתם הוא
עשו אבי אדום:

מקץ: לז.

1 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען:
2 אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה
שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את
בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא
יוסף את דבתם רעה אל אביהם: וישראל
3 אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו
ועשה לו כתנת פסים:* וירא אחיו כי אתו
אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא
4 יכלו דברו לשלם:* ויחלם יוסף חלום ויגד
5 לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם
שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי:* והנה
אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה
קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה
אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי: ויאמרו לו
אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל
בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל
6 דבריו: ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו
לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה
השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים
7 לי:* ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו
ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת
הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך
8 ארצה: ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את
9 הדבר: וילך אחיו לרעות את צאן אביהם
בשכם: ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך
רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו
10 הנני: ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך
ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו
מעמק חברון ויבא שכמה: וימצאהו איש
והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה
11 תבקש: ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה
נא לי איפה הם רעים: ויאמר האיש נסעו
מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך
יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתן: וירא אתו
מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו
להמיתו: ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל
החלמות הזה בא: ועתה לכו ונהרגהו
ונשלכהו בבור אחד ואמרנו חיה רעה אכלתהו
ונראה מה יהיו חלמתיו: וישמע ראובן
ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר
אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו
אל הבור הזה במדבר ויד אל תשלחו בו
למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו:
ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את
יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר
עליו: ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור
ריק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו
עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה
מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט
הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל
אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את
דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל
תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו:
ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו
וישלפו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויבאו את יוסף
מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו
ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא:
ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים
ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת
הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו
הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא: ויכירה
ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף
טרף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק
במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים:
ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה
התנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה
ויבך אתו אביו: והמדנים מכרו אתו
למצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים
איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדוהו
שמה:

ויהי: לח.

1 ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו
ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: וירא שם
יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה
3 ויבא אליה: ותהר ותלד בן ויקרא את שמו
4 ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו
5 אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו
שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: ויהודה לקח
אשה לער בכורו ושמה תמר: ויהי ער בכור
7 יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה:
8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך
ויבם אתה והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי
לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת
אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו:
10 וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו:
11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית
אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם
הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה:
12 וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה
ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה
13 רעהו העדלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר
הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו: ותסר
בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף
ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך
תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה
15 לו לאשה: וירא יהודה ויחשבה לזונה כי
16 כסתה פניה: ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה
נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא
ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: ויאמר
אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם
תתן ערבון עד שלחך: ויאמר מה הערבון
אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך
אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו:
18 ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי
19 אלמנותה: וישלח יהודה את גדי העזים
ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה
ולא מצאה: וישאל את אנשי מקומה לאמר
איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו
21 לא היתה בזה קדשה: וישב אל יהודה
ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו
22 לא היתה בזה קדשה: ויאמר יהודה תקח לה
פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה
23 לא מצאתה: ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה
לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים
ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: היא
מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר להאיש
אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי
החתמת והפתילים והמטה האלה: ויכר
יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה
לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה: ויהי בעת
לדתה והנה תאומים בבטנה: ויהי בלדתה
ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני
לאמר זה יצא ראשונה: והיה כמשיב ידו
והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ
ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו
השני ויקרא שמו זרח:

וישב: לט.

1 ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס
פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים
2 אשר הורדוהו שמה: ויהי יהוה את יוסף
ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי:
3 וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה
4 יהוה מצליח בידו: וימצא יוסף חן בעיניו
ויהי לו שרת ויפקדהו על ביתו וכל יש לו
5 נתן בידו: ויהי מאז הפקיד בביתו ועל כל
אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי
בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו
6 בבית ובשדה: ויעזב כל אשר לו ביד יוסף
ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא
אכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה:
7 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו
8 את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי:
9 וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע
אתי מה בבית ויד כל אשר יש לו נתן בידי:
אין גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני
מאומה כי אם אתך באשר את אשתו ואיך
אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים:
10 ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה
לשכב אצלה להיות עמה: ויהי כהיום הזה
ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש
מאנשי הבית שם בבית: ותתפשהו בבגדו
לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס
13 ויצא החוצה: ויהי כראתה כי עזב בגדו בידה
14 ותנס החוצה: ותקרא לאנשי ביתה ותאמר
אליהם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק
בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול:
16 ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב
בגדו אצלי וינס ויצא החוצה: ותנח בגדו
אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: ותדבר אליו
כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי
אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי כהרימי קולי
ואקרא ויעזב בגדו אצלי ויברח החוצה:
19 ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה
אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך
20 ויחר אפו: ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל
בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים
21 שם ויהי שם בבית הסהר: ויהי יהוה את יוסף
ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית
22 הסהר: ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל
האסיר אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים
23 שם הוא היה עשה: אין שר בית הסהר רואה
את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר
הוא עשה יהוה מצליח:

ויגש: מ.

1 ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך
מצרים ואפה אדוניהם למלך מצרים: ויקצף
פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל
3 שר האופים: ויתן אתם במשמר בית שר
4 הטבחים אל בית הכלא מקום אשר יוסף אסור
שם: ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם
ויהי מלצרם ויהי ימים במשמר:
5 וחלמו חלום שניהם איש חלומו כפתרון
חלומו המשקה והאופה אשר למלך מצרים
6 האסורים בבית הכלא: ויבא אליהם יוסף
בבקר ויראם והנם זעפים: וישאל את סריסי
פרעה אשר אתו במשמרת בית אדניו לאמר
8 מדוע פניכם רעים היום: ויאמרו אליו חלום
חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אליהם יוסף
הלא לאלהים פתרנים ספרו נא לי: ויספר
שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו
בחלומי והנה גפן לפני: ובגפן שלשה
שרגים והיא כפרחה עלתה נצה הבשילו
11 אשכלתיה ענבים: וכוס פרעה בידי ואקח את
הענבים ואסחט אתם אל כוס פרעה ואתן
12 הכוס על כף פרעה: ויאמר לו יוסף זה
פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם:
13 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך
והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו
14 כמשפט הראשון אשר היית משקהו: כי אם
זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי
חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית
15 הזה: כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה
16 לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור: וירא
שר האופים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף גם
אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי:
17 ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אופה
18 והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי:
19 ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים
שלשת ימים הם: בעוד שלשת ימים ישא
פרעה את ראשך מעליך ותלה אתך על עץ
20 ואכל העוף את בשרך מעליך: ויהי ביום
השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה
לכל עבדיו ויישא את ראש שר המשקים
21 ואת ראש שר האופים בתוך עבדיו: וישב את
שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף
22 פרעה: ואת שר האופים תלה כאשר פתר
23 להם יוסף: ולא זכר שר המשקים את יוסף
וישכחהו:

מקץ: מא.

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה
2 עמד על היאר: והנה מן היאר עלות שבע
פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה
3 באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן
מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה
4 אצל הפרות על שפת היאר: ותאכלנה הפרות
רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות
יפות המראה והבריאת ויקץ פרעה:
5 וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות
6 בקנה אחד בריאות וטובות: והנה שבע
שבלים דקות ושדופות קדים צמחות אחריהן:
7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים
הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום:
8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל
חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה
להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה:
9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את
10 חטאי אזכיר היום: פרעה קצף על עבדיו
ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי
11 ואת שר האופים: ונחלמה חלום בלילה אחד
אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו:
12 ושם אתנו שם נער עברי עבד לשר הטבחים
ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו
13 פתר: והיה כאשר פתר לנו כן היה אתי
השיב על כני ואתו תלה:
14 ויקרא פרעה ויקראו את יוסף מן הבור
ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה:
15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין
אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום
16 לפתר אתו: ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי
אלהים יענה את שלום פרעה:
17 וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על
18 שפת היאר: והנה מן היאר עלות שבע פרות
בריאות בשר ויפות תואר ותרעינה באחו:
19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות
ורעות תאר ודקות בשר לא ראיתי כהנה
20 ברעות במצרים לרוע: ותאכלנה הפרות
הדקות והרעות את שבע הפרות הראשנות
21 הבריאות: ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי
באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה
22 ואיקץ: ואראה בחלמי והנה שבע שבלים עלות
23 בקנה אחד מלאות וטובות: והנה שבע
שבלים צנמות דקות שדופות קדים צמחות
24 אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות את שבע
השבלים הטובות ואמר אל החרטמים ואין
מגיד לי: ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה
אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה:
26 שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבע
השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא:
27 ושבע הפרות הרקות והעלות אחריהן שבע
שנים הנה ושבע השבלים הריקות שדופות
28 הקדים יהיו שבע שני רעב: הוא הדבר אשר
דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה
29 את פרעה: הנה שבע שנים באות שבע גדול
30 בכל ארץ מצרים: וקמו שבע שני רעב אחריהן
וכלה כל השבע בארץ מצרים ולא יודע השבע
31 בארץ מפני הרעב ההוא אחריכן כי הוא כבד
32 מאד: ועל השנות החלום אל פרעה פעמים
כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים
33 לעשתו: ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם
34 וישיתהו על ארץ מצרים: יעש פרעה ויפקד
פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע
35 שני השבע: ויקבצו את כל אכל השנים
הטובות הבאות האלה ויצברו בר תחת יד
פרעה אכל בערים ושמרו: והיה האכל לפקדון
לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ
מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: והדבר היטב
37 בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר פרעה
אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים
38 בו: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע
אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך:
39 אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי
40 רק הכסא אגדל ממך: ויאמר פרעה אל יוסף
41 ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים: ויסר
פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד
יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על
42 צוארו: וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו
ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ
43 מצרים: ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה
ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל
44 ארץ מצרים: ויקרא פרעה שם יוסף צפנת
פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן
און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים:
45 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה
מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר
46 בכל ארץ מצרים: ותעש הארץ בשבע שני
47 השבע לקמצים: ויקבץ את כל אכל שבע
השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל
בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן
48 בתוכה: ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה
מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר:
49 וליוסף יולדו שני בנים בטרם תבוא שנת
50 הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן
51 און: ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי
נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי:
52 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים
53 בארץ עניי: ותכלינה שבע שני השבע אשר
54 היה בארץ מצרים: ותחלנה שבע שני הרעב
לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות
ובכל ארץ מצרים היה לחם: ותרעב כל ארץ
מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר
פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר
55 לכם תעשו: ויהי הרעב על כל פני הארץ
ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים
56 ויחזק הרעב בארץ מצרים: וכל הארצות באו
מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל
הארץ:

וישבר: מב.

1 וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב
2 לבניו למה תתראו: ויאמר הנה שמעתי כי יש
שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם
3 ונחיה ולא נמות: וירדו אחי יוסף עשרה
4 לשבר בר ממצרים: ואת בנימין אחי יוסף לא
שלח יעקב אל אחיו כי אמר פן יאסון:
5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה
6 הרעב בארץ כנען: ויוסף הוא השליט על
הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו
אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה:
7 ויוסף ראה את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם
וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם
ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל:
8 ויוסף הכיר את אחיו והם לא הכרהו:
9 ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם
ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערות
10 הארץ באתם: ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך
11 באו לשבר אכל: כלנו בני איש אחד נכנים
אנחנו לא היו עבדיך מרגלים: ויאמר אליהם
לא כי ערות הארץ באתם לראות:
12 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני
איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו
13 היום והאחד איננו: ויאמר אליהם יוסף הוא
14 אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם:
15 בזאת תנסו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם
16 בבוא אחיכם הקטן הנה: שלחו מכם אחד
ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם
האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים
17 אתם: ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים:
18 ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו
19 וחיו את האלהים אני ירא: אם כנים אתם
אחיכם אחד יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו
20 הביאו שבר רעבון בתיכם: ואת אחיכם
הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו
21 ויעשו כן: ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים
אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו
בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו
22 הצרה הזאת: ויען ראובן אתם לאמר הלא
אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא
שמעתם וגם דמו הנה נדרש: והם לא ידעו כי
שמע יוסף כי המליץ בינותם: וישב מעליהם
ויבך ושב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם
את שמעון ויאסר אתו לעיניהם: ויצו יוסף
וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש
אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן:
26 וישאו את שבריהם על חמריהם וילכו משם:
27 ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו
28 במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו:
ויאמר אל אחיו הושב כספי והנה גם בפי
אמתחתי ותצא לבבם ויחרדו איש אל אחיו
29 לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: ויבאו אל
יעקב אביהם ארצה כנען ויגדו לו את כל
30 המקרים אתם לאמר: דבר האיש אדון הארץ
אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ:
31 ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים:
32 שנים עשר אחים אנחנו בני אבינו האחד
איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען:
33 ויאמר אלינו האיש אדון הארץ בזאת אדע כי
כנים אתם אחי אחיכם האחד הניחו אתי
ואת רעב בתיכם קחו והלכו: והביאו את
אחיכם הקטן אלי ואדע כי לא מרגלים אתם
כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ
35 תסחרו: ויהי המה מריקים שקיהם והנה איש
צרור כספו בשקו וירא את צררות כספיהם
36 הם ואביהם ויראו: ויאמר אליהם יעקב אבים
אתם שכלתם את יוסף אינו ושמעון איננו
ואת בנימין תקחו עלי היו כלם עלי:
37 ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני
תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי
38 ואנכי אשיבנו אליך: ויאמר לא ירד בני
עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקחה
אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי
ביגון שאולה:

ויגש: מד.

1 והרעב כבד בארץ: ויהי כאשר כלו לאכל את
2 השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם
אביהם שובו קנו לנו מעט אכל: ויאמר אליו
יהודה לאמר העד העיד בנו האיש לאמר לא
תראו פני כי אם אחיכם אתכם: אם יש אתה
משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל:
5 ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו
לא תראו פני כי אם אחיכם אתכם: ויאמר
ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש
7 העוד לכם אח: ויאמרו שאל שאל האיש לנו
ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם
אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע
כי יאמר הורידו את אחיכם: ויאמר יהודה
אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה
ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם
9 טפנו: אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא
הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל
10 הימים: כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה
11 פעמים: ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן
אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם
והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש
12 נכאת ולט בטנים ושקדים: וכסף משנה קחו
בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו
13 בידכם אולי משגה היה: ואחיכם קחו ועלו
14 שובו אל האיש: ואל שדי יתן לכם רחמים
לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת
בנימין וואני כאשר שכלתי שכלתי:
15 ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף
לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרימה
16 ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף אתם ואת
בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים
הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו
17 האנשים בצהרים: ויעש האיש כאשר אמר
יוסף ויבא האיש אל בית יוסף:
18 ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על
דבר הכסף המושב בפעם הראשנה אנחנו
מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו
19 ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: ויגשו
אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו
20 פתח הבית: ויאמרו בי אדני ירד ירדנו
21 בראשנה לשבר אכל: והיה כי באנו אל המלון
ונפתחה את אמתחתינו והנה איש כספו בפי
אמתחתו כספנו במשקלו ונשיבהו בידנו:
22 וכסף אחר ירדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו
23 מי שם כספינו באמתחתינו: ויאמר שלום
לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן
לכם מטמון באמתחתיכם כספיכם הגיע אלי
ויוצא אליהם את שמעון:
24 ויבא האיש את האנשים בית יוסף ויתן מים
וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם:
26 ויכינו את המנחה עד בוא יוסף הביתה כי
שמעו כי שם יאכלו לחם: ויבא יוסף הביתה
ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה
27 וישתחוו לו ארצה: וישאל להם לשלום
ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם
28 החי עודנו: ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו
29 חי ויקדו וישתחוו: וישא עיניו וירא את
בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן
אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני:
30 וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש
לבכות ויבא החדרה ויבך שמה: וירחץ פניו
ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם:
32 וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים
האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים
לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא
33 למצרים: וישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר
34 כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו:
וישא מנות מאת פניו אליהם ותרב מנת
בנימין משלש מנות כלם וישתו וישכרו עמו:

ויצו: מד.

1 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת
האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף
2 איש בפי אמתחתו: ואת גביעי הכסף תשים
בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש
3 כדבר יוסף אשר דבר: האור בקר והאנשים
4 שלחו המה וחמריהם: המה יצאו העיר לא
רחקו והאיש אשר יוסף אמר אל אשר על
5 ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אתם
ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה:
6 הלא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש
7 בו הרעתם אשר עשיתם: ויאמר אליהם
למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה
8 לעבדיך מעשות כדבר הזה: הן כסף אשר
מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ
9 כנען ואיך נגנב מבית לכסף או זהב: אשר
ימצא את אחד מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה
10 לאדני לעבדים: ויאמר גם עתה כדבריכם כן
הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם
11 תהיו נקים: וימהרו ויורידו איש אמתחתו
12 ארצה ויפתח איש אמתחתו: ויחפש בגדול
החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת
13 בנימין: ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמרו
14 וישבו העירה: ויבא יהודה ואחיו בית יוסף
15 והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: ויאמר
להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם
16 הלא ידעתם כי נחש ינחש איש כמוני: ויאמר
יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה
נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה
17 עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע
18 בידו: ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש
אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד
ואתם עלו לשלום אל אביכם:
19 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא
עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך
20 כי כמוך כפרעה: אדני שאל את עבדיו לאמר
21 היש לכם אב או אח: ונאמר אל אדני יש לנו
אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת והוא לבדו
22 נשאר לאמו ואביו אהבו: ותאמר אל עבדיך
הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: ונאמר אל
23 אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את
24 אביו וימת: ותאמר אל עבדיך אם לא ירד
אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני:
25 ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי
26 אדני: ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל:
27 ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן
אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש
28 ואחינו הקטן אין אתנו: ויאמר עבדך אבי
אלינו אתם ידעתם כי שתי ילדה לי אשתי:
29 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא
30 ראיתיו עד הנה: וגם תקחו את זה מעם פני
31 וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאולה:
32 ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו
כי נפשו קשורה בנפשו: כי עבדך ערב את
הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך
33 וחטאתי לאבי כל הימים: ועתה ישב נא עבדך
תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם אחיו:
34 כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן
אראה ברעה אשר ימצא את אבי:

ויגש: מה.

1 ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו
ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש
אתו בהתודע יוסף אל אחיו: וישא את קולו
בבכי וישמעו מצרים ושמע בית פרעה:
3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי
ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו:
4 ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר
אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה:
5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם
אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם:
6 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש
7 שנים אשר אין חריש ואין קציר: וישלחני
אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ
8 ולהחיות לכם לפליטה גדולה: ועתה לא
אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישמני
לאב לפרעה ולגבר לכל ביתו ומשל בכל ארץ
9 מצרים: מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה
אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל
10 מצרים רדה אלי אל תעמד: וישבת בארץ
גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך
וצאנך ובקרך וכל אשר לך: וכלכלתי אתך
שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה
וביתך וכל אשר לך: והנה עיניכם רואות
ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם:
13 והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל
אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה:
14 ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה
15 על צואריו: וינשק לכל אחיו ויבך עליהם
ואחרי כן דברו אחיו אתו:
16 והקול נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף
17 וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: ויאמר
פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו
טענו את בעיריכם ולכו שובו ארצה כנען:
18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה
לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב
19 הארץ: ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם
מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם
20 את אביכם ובאתם: ועינכם אל תחס על כליכם
כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא:
21 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות
22 על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: לכלם
נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש
23 מאות כסף וחמש חלפות שמלות: ולאביו
ש

ישראל בברית עולם לאמר: לך אתן את ארץ כנען
15 את חבל נחלתכם: ויהיו במתי מספר כאנשים
ספורי ראשים בארץ אשר אתם גרים בה: כי לי
כל בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי
אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:*

פרשה ו: קו.

1 הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
2 מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו:*
3 אשרי שמרי משפט עשה צדקות בכל עת:
זכרנו יהוה ברצון עמך פקדנו בישועתך:*
4 לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך
5 להתהלל עם נחלתך: חטאנו עם אבתינו העוינו
6 הרשענו: אבתינו במצרים לא השכילו נפלאתיך
לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף:
7 ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו:* ויגער
בים סוף ויחרב ויולכם בתהמות כמדבר: ויושיעם
8 מיד שונא וייגאלם מיד אויב: ויכסו מים צריהם
9 אחד מהם לא נותר: ויאמינו בדבריו ישירו
10 תהלתו: מהרו שכחו מעשיו לא חיכו לעצתו:
11 ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל במו בישימון:*
12 ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם: ויקנאו
13 למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה: תפתח ארץ
ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם: ותבער אש
14 בעדתם להבה תלהט רשעים: יעשו עגל בחורב
15 וישתחוו למסכה: וימירו את כבודם בתבנית שור
16 אכל עשב: שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים:
17 נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף: ויאמר
להשמידם לולי משה בחיר עמד בפרץ לפניו
18 להשיב חמתו מהשחית: וימאסו בארץ חמדה
19 לא האמינו לדברו: וירגנו באהליהם לא שמעו
20 בקול יהוה: וישא ידו להם להפיל אותם במדבר:
21 ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות: ויצמדו
22 לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים: ויכעיסו במעלליהם
23 ותפרץ בהם מגפה: ויעמד פינחס ויפלל ותעצר
24 המגפה: ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד העולם:
25 ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם:
26 כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו: לא השמידו
27 את העמים אשר אמר יהוה להם: ויתערבו בגוים
וילמדו מעשיהם: ויעבדו את עצביהם ויהיו להם
28 למוקש: ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים:
29 וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו
לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים: ויטמאו במעשיהם
30 ותזנה במעלליהם: ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את
31 נחלתו: ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם:
32 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם: פעמים רבות
יצילם והם ימרו בעצתם וימכו בעונם: וירא בצר
33 להם בשמעו את רנתם: ויזכר להם בריתו וינחם
34 כרב חסדיו: ויתנם לרחמים לפני כל שובייהם:*
35 הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות
36 לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי
ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן
הללויה:

פרשה ז: קז.

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: יאמרו
2 גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר: וממדינות קבצם
3 ממזרח וממערב מצפון וממים: תעו במדבר בישימון
4 דרך עיר מושב לא מצאו: רעבים גם צמאים נפשם
5 בהם תתעטף: ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם
6 יצילם: והדריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב:
7 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי השביע
נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב: ישבי חשך
וצלמות אסירי עני וברזל: כי המרו אמרי אל ועצת
עליון נאצו: וייכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר:
ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם:
ויוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק: יודו
ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי שבר דלתות
נחושה ובריחי ברזל גדע: אולים מדרך פשעם
ומעונותיהם יתענו: כל אכל תתעב נפשם ויגיעו
עד שערי מות: ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם
יושיע: ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם:
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: וזבחו זבחי
תודה ויספרו מעשיו ברנה: יורדי הים באניות
עשי מלאכה במים רבים: המה ראו מעשי יהוה
ונפלאותיו במצולה: ויאמר ויעמד רוח סערה
ותרומם גליו: יעלו שמים ירדו תהומות נפשם
במרעה תתמוגג: ויחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם
תתבלע: ויזעקו אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם
יוציאם: יקם סערה לדממה וישתקו גליו: וישמחו
כי יחשו וינחם אל מחוז חפצם: יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם: וירוממוהו בקהל עם ובמושב
זקנים יהללוהו: ישם נהרות למדבר ומבועי מים
לציה: ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה: ישם
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים: וישב
שם רעבים ויכוננו עיר מושב: וזרעו שדות וייטעו
כרמים ויעשו פרי תבואת אכל: ויברכם וירבו מאד
ובהמתם לא ימעיט: וימעטו וישחו מעצר רעה
ויגון: שופך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך:
וישגב אביון מעני וישם כצאן משפחות: יראו ישרים
וישמחו וכל עולה קפצה פיה: מי חכם וישמר אלה
ויתבוננו חסדי יהוה:

פרשה ח: קח.

1 נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי:
2 עורה נבל וכנור אעירה שחר: אודך בעמים יהוה
3 ואזמרך בלאומים: כי גדול מעל שמים חסדך
4 ועד שחקים אמתך: על על שמים אלהים וכבודך
5 על כל הארץ: למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך
6 וענני: אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם
7 ועמק סכות אמדד: לי גלעד ולי מנשה ואפרים
8 מעוז ראשי יהודה מחקקי: מואב סיר רחצי על
אדום אשליך פלשת התרועעי: מי יובלני עיר
9 מצור מי נחני עד אדום: הלא אתה אלהים זנחתנו
10 ולא תצא אלהים בצבאותינו: הבה לנו עזרת מצר
11 ושוא תשועת אדם: באלהים נעשה חיל והוא יבוס
צרינו:

פרשה ט: קט.

1 לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש: כי פי רשע
2 ופי מרמה עלי דברו לשון שקר: ודברי שנאה
3 סבבוני וילחמוני חנם: תחת אהבתי ישטנוני
4 ואני תפלה: וישתו עלי רע תחת טובה ושנאה
5 תחת אהבתי: הפקד עליו רשע ושטן יעמד על
6 ימינו: בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהי לחטאה:
7 יהיו ימיו מעטים פקדתו יקח אחר: יהיו בניו
8 יתומים ואשתו אלמנה: ונוע ינועו בניו ושאלו
9 ודרשו מחרבותיהם: יצו נושה לכל אשר לו וישסו
10 זרים יגיעו: אל יהי לו משך חסד ואל יהי חונן
11 ליתומיו: יהי נתיניו לנדד ושאל ודרשו ממעונותיהם:
12 יאתר נושה לכל אשר לו וישסו זרים פעלו:
13 אל יהי לו מושך חסד ואל יהי חונן ליתום אלמנתו:
14 יהי נתיניו לכחדה במושב אחר ימח שמם:
15 יזכר עון אבותיו אל יהוה וחטאת אמו אל תמח:
16 יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם: יען
אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש עני ואביון
17 ונכאה לב למותמו: ויאהב קללה ותבוא לו ולא
חפץ בברכה ותרחק ממנו: וילבש קללה כמדו
ותבוא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו: תהי לו
18 כבגד יעטה והמזח אשר תמיד יחגרנה: זאת פעלת
19 שטני מאת יהוה והדברים הרעים על נפשי: ואתה
יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך
20 הצילני: כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי:
21 כצל כנטותו הלכתי נדפתי כארבה: ברכי כשלו
22 מצום ובשרי שמן מרזה: ואני הייתי חרפה להם
23 יראו אותי יניעון ראשם: עזרני יהוה אלהי
24 הושיעני כחסדך: וידעו כי יד זאת ידך יהוה עשית
25 זאת: יקללו המה ואתה תברך קמי ויבשו ועבדך
26 ישמח: ילבשו שטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם:
27 אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו: כי
28 יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו:

פרשה י: קי.

1 נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית אויביך
2 הדם לרגליך: מטה עזך ישלח יהוה מציון רדה
3 בקרב אויביך: עמך נדבות ביום חילך בהדרי קדש
מרחם משחר לך טל ילדתיך: נשבע יהוה ולא
4 ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק:
5 אדני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים: ידין בגוים
6 מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה: מנחל בדרך
7 ישתה על כן ירים ראש:

פרשה יא: קיא.

1 הללויה אודה יהוה בכל לב בסוד ישרים ועדה:
2 גדולים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם: הוד
3 והדר פעלו וצדקתו עומדת לעד: זכר עשה
4 לנפלאותיו חנון ורחום יהוה: טרף נתן ליראיו
5 יזכר לעולם בריתו: כח מעשיו הגיד לעמו לתת
6 להם נחלת גוים: מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים
7 כל פקודיו: סמוכים לעד לעולם עשויים באמת
8 וישר: פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש
9 ונורא שמו: ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב
לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד:

פרשה יב: קיב.

1 הללויה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ
2 מאד: גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך:
3 הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד: זרח בחשך
4 אור לישרים חנון ורחום וצדיק: טוב איש חונן
5 ומלוה יכלכל דבריו במשפט: כי לעולם לא ימוט
6 לזכר עולם יהיה צדיק: משמועה רעה לא יירא
7 נכון לבו בטוח ביהוה: סמוך לבו לא יירא עד
8 אשר יראה בצריו: פזר נתן לאביונים צדקתו
עומדת לעד קרנו תרום בכבוד: רשע יראה וכעס
שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד:

פרשה יג: קיג.

1 הללויה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה:
2 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם: ממזרח
3 שמש עד מבואו מהלל שם יהוה: רם על כל גוים
4 יהוה על השמים כבודו: מי כיהוה אלהינו המגביהי
5 לשבת: המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי
6 מעפר דל מאשפות ירים אביון: להושיבי עם נדיבים
7 עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית אם הבנים
שמחה הללויה:

פרשה יד: קיד.

1 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לועז:
2 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: הים ראה
3 וינס הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו כאילים
4 גבעות כבני צאן: מה לך הים כי תנוס הירדן
5 תסב לאחור: ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני
6 צאן: מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב:
7 ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים:

1 לְדָוִד מִזְמוֹר. רִיבָה יְהוָה אֶת יְרִיבַי לְחַם אֶת לֹחֲמָי:
2 הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי: וְהָרֵק חֲנִית וְסְגֹר
3 לִקְרַאת רדְפָי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יְשׁוּעָתֵךְ אָנִי: יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ
4 מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי: יִהְיוּ
5 כְּמֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה: יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ
6 וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רֹדְפָם: כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת
7 רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי: תָּבוֹא לוֹ שׁוֹאָה לֹא יָדָע וְרִשְׁתּוֹ
8 אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה יִפָּל בָּהּ: וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה
9 תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ: כָּל עַצְמֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ
10 מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ: יְקוּמוּן עֵדֵי חָמָס
11 אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי: יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה תַּחַת טוּב שְׁכוֹל
12 לְנַפְשִׁי: וַאֲנִי בְּחָלְתָּם לְבוּשִׁי עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי
13 עַל חֵיקִי תָּשׁוּב: כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כַּאֲבֶל אֵם קֹדֵר
שַׁחוֹתִי: וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי נכִים וְלֹא יָדָעְתִּי
קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ: בַּחֲנֵפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ:
14 אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם יְחִידָתִי מִכְּפִירִים:
15 אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ: אַל יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי
16 שֶׁקֶר שׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ עָיִן: כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל רַגְעֵי
17 אֶרֶץ דְּבֵרֵי מִרְמָה יַחְשֹׁבוּן: וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח
18 הֶאָח רָאֲתָה עֵינֵנוּ: רָאִיתָה יְהוָה אַל תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל תִּרְחַק
19 מִמֶּנִּי: הָעִירָה וְהָקִיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לָרִיבִי:
20 שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל יִשְׂמְחוּ לִי: אַל יֹאמְרוּ
21 בִלְבָבָם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל יֹאמְרוּ בִּלַּעֲנוּהוּ: יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו
22 שְׂמֵחֵי לְרָעָתִי יִלְבְּשׁוּ בוּשָׁה וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי:
23 יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה חֹפֵץ
שְׁלוֹם עַבְדּוֹ: וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ:

לה
1 לְדָוִד מִזְמוֹר. רִיבָה יְהוָה אֶת יְרִיבַי לְחַם אֶת לֹחֲמָי:
2 הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי: וְהָרֵק חֲנִית וְסְגֹר
3 לִקְרַאת רדְפָי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יְשׁוּעָתֵךְ אָנִי: יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ
4 מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי: יִהְיוּ
5 כְּמֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה: יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ
6 וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רֹדְפָם: כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת
7 רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי: תָּבוֹא לוֹ שׁוֹאָה לֹא יָדָע וְרִשְׁתּוֹ
8 אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה יִפָּל בָּהּ: וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה
9 תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ: כָּל עַצְמֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ
10 מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ: יְקוּמוּן עֵדֵי חָמָס
11 אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי: יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה תַּחַת טוּב שְׁכוֹל
12 לְנַפְשִׁי: וַאֲנִי בְּחָלְתָּם לְבוּשִׁי עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי
13 עַל חֵיקִי תָּשׁוּב: כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כַּאֲבֶל אֵם קֹדֵר
שַׁחוֹתִי: וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי נכִים וְלֹא יָדָעְתִּי
קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ: בַּחֲנֵפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ:
14 אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם יְחִידָתִי מִכְּפִירִים:
15 אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ: אַל יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי
16 שֶׁקֶר שׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ עָיִן: כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל רַגְעֵי
17 אֶרֶץ דְּבֵרֵי מִרְמָה יַחְשֹׁבוּן: וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח
18 הֶאָח רָאֲתָה עֵינֵנוּ: רָאִיתָה יְהוָה אַל תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל תִּרְחַק
19 מִמֶּנִּי: הָעִירָה וְהָקִיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לָרִיבִי:
20 שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל יִשְׂמְחוּ לִי: אַל יֹאמְרוּ
21 בִלְבָבָם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל יֹאמְרוּ בִּלַּעֲנוּהוּ: יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו
22 שְׂמֵחֵי לְרָעָתִי יִלְבְּשׁוּ בוּשָׁה וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי:
23 יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה חֹפֵץ
שְׁלוֹם עַבְדּוֹ: וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ:

ھۆزۆ دەس بەھەر.

ھۆزۆ ١٠ : ٦

1 ئەوەی دڵی ئەو ئەوەندە ئاسان بوو بۆ ئەوەی
ئەو ئەوەندە ئاسان بوو بۆ ئەوەی ئەو

ישעיה נ

1 כה אמר יהוה איה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר
2 מכרתי לכם הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שולחה אמכם: מדוע
3 באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצר קצרה ידי מפדות ואין בי כח
4 הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים
5 ותמת בצמא: אלבישה שמים קדרות ושק אשים כסותם: אדני יהוה
6 נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר
7 לי אזן לשמע כלמודים: אדני יהוה פתח לי אזן ואנכי לא מריתי לא
8 אחור נסוגתי: גויתי לנכים ולחיי למורטים פני לא הסתרתי מכלמות
9 ורק: ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש
10 ואדע כי לא אבוש: קרוב מצדיקי המריב אתי נעמדה יחד מי בעל
11 משפטי יגש אלי: הן אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד
12 יבלו עש יאכלם: מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים
13 ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: הן כלכם קדחי אש מזרי
14 זקודות באו באור אשכם ובזקודות אשר הצתתם מידי לכם תהיה זאת
15 למעצבה תשכבון: שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור
16 חוצבתם ואל מקבת בור נקרתם: הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה
17 תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו: כי ינחם יהוה ציון ינחם
18 כל חרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא
19 בה תודה וקול זמרה: הקשיבו אלי עמי ולאמי אלי האזינו כי תורה
20 מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע: קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי
21 עמים למו אי לי יקוו ולזרועי ישפטו: שאו מרום עיניכם וראו ארץ
22 מתחת כי שמים נמלחו כעשן וארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן ימותון
23 וישעתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת: שמעו אלי יודעי צדק עם
תורתי בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומגדופתם אל תחתו: כי כבגד
יאכלמו עש ויאכלמו כצמר סס וצדקתי לעולם תהיה וישעתי לדר דרים:

פרק נ׳

1 עורי עורי לבשי עזך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי
2 לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא: התנערי מעפר קומי שבי ירושלם
התירי מוסרות צוארך שבויה בת ציון: כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם
3 ולא בכסף תגאלו: כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בתחלה לגור
4 שם ואשור לעשק בלא יתום: ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי
5 חנם משליו יהילילו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ: לכן ידע עמי
6 שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני: מה נאוו על ההרים רגלי
מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך:
7 קול צפיך נשאו קול יחד ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: פצחו
רנה חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם: חשף יהוה את זרוע
8 קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: סורו סורו
צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו נושאי כלי יהוה: כי לא
9 בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי
10 ישראל: הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד: כאשר שממו עליך
רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם: כן יזה גוים רבים עליו
יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא סופר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו:
11 מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה: ויעל כיונק לפניו וכשרש
מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו: נבזה
וחדל אישים איש מכאובות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא
12 חשבנהו: אכן חליינו הוא נשא ומכאובינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע
13 מכה אלהים ומענה: והוא מחולל מפשעינו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו
עליו ובחבורתו נרפא לנו: כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה
14 הפגיע בו את עון כלנו: נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל
ועל גז נאלם ולא יפתח פיו: מעצר ומדין לקח את דורו מי שיחו כי
נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו: ויתן את רשעים קברו ואת עשיר
15 במותיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו: ויהוה חפץ דכאו החלי אם
תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח: מעמל
נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל:
16 לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות
נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפגיע:

פרק נ׳

1 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וגילי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני
2 בעולת בעל אמר יהוה: הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל
3 תחשכי האריכי מיתרים ויתדותיך חזקי: כי ימין ושמאול תפרוצי וזרעך
4 גוים יירש וערים נשמות יושיבו: אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי
לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד:
5 כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ
6 יקרא: כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך יהוה וכאשת נעורים כי תמאס
7 אמר אלהיך: ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדלים אקבצך: בשצף קצף
הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה: כי מי
8 נח זאת לי אשר נשבעתי מעבור מי נח על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך
9 וגער בך: כי ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי ממך לא ימוש
ובריח שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה: עניה סערה לא נחמה הנה
אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיך בספירים: ושמתי כדכד שמותיך
ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ: וכל בניך למודי יהוה ורב
14 שלום בניך: בצדקה תכוננו רחקי מעשק כי לא תיראי וממחתה כי לא
15 תקרב אליך: הן גור יגור אין ממני כל גר אתך אליך יפול: הן אנכי
16 בראתי חרש נפח באש פחים ויוצא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית
17 לחבל: כל כלי יצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי
זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה:

פרק נ״א

1 כה אמר יהוה אם כרתי ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי
2 אשר מכרתי לכם הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שולחה אמכם:
3 מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצר קצרה ידי מפדות ואין בי
4 כח הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים
5 ותמת בצמא: אלבישה שמים קדרות ושק אשים כסותם: אדני יהוה
6 נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר
7 לי אזן לשמע כלמודים: אדני יהוה פתח לי אזן ואנכי לא מריתי לא
8 אחור נסוגתי: גויתי לנכים ולחיי למורטים פני לא הסתרתי מכלמות
9 ורק: ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש
10 ואדע כי לא אבוש: קרוב מצדיקי המריב אתי נעמדה יחד מי בעל
11 משפטי יגש אלי: הן אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד
12 יבלו עש יאכלם: מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים
13 ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: הן כלכם קדחי אש מזרי
14 זקודות באו באור אשכם ובזקודות אשר הצתתם מידי לכם תהיה זאת
15 למעצבה תשכבון: שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור
16 חוצבתם ואל מקבת בור נקרתם: הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה
17 תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו: כי ינחם יהוה ציון ינחם
18 כל חרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא
19 בה תודה וקול זמרה: הקשיבו אלי עמי ולאמי אלי האזינו כי תורה
20 מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע: קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי
21 עמים למו אי לי יקוו ולזרועי ישפטו: שאו מרום עיניכם וראו ארץ
22 מתחת כי שמים נמלחו כעשן וארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן ימותון
23 וישעתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת: שמעו אלי יודעי צדק עם
תורתי בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומגדופתם אל תחתו: כי כבגד
יאכלמו עש ויאכלמו כצמר סס וצדקתי לעולם תהיה וישעתי לדר דרים:

24 ואבד כל־צוררי אמן: כי ביום ההוא יהיה ישראל
שלשה בשכם לארם ובמצרים והיו ברכה בקרב
25 הארץ: אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי
מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל:

פרק כ.

1 בשנת בא תרתן אשדודה בשלח אתו סרגון מלך
2 אשור וילחם באשדוד וילכדה: בעת ההוא דבר יהוה
ביד ישעיה בן־אמוץ לאמר לך ופתחת שק מעל
חלציך ונעלך הסר מעל רגלך ויעש כן הלך ערם
3 ויחף: ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיה ערם
וחף שלש שנים אות ומופת על־מצרים ועל־כוש:
4 כן ינהג את־מלך אשור את־שבי כוש ואת־גלות
מצרים נערים וזקנים ערם וחפי השת ערות מצרים:
5 וחתו ובשו מכוש מבטחם ומפארת מצרים: ואמר
יושב האי הזה ביום ההוא הנה כה מבטחנו אשר
נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואנחנו
7 איך נמלט: משא מדבר־ים כאשר סופות בנגב
8 מארץ נוראה בא: חזות קשה הגד לי הבגד בגד
והשד שד עלי עילם צורי מדי כל־אנחתה השבתי:
9 על־כן מלאו חלצי חבלים צירים אחזוני כצירי
יולדה נעויתי משמוע נבהלתי מראות: תעה לבי
פלצות בעתתני נשף חשכתי לי לחרדה: ערך
השלחן צפה הצפית אכל שתה קומו שרים משחו
11 מגן: כי כה אמר אלי לך העמד המצפה את אשר
12 יראה: וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב
13 גמל והקשיב קשב רב: ויקרא אריה על־מצפה
14 אדני אנכי עמדתי תמיד יומם ועל־משמרתי אנכי
15 נצבתי כל הלילות: והנה זה בא רכב צמד פרשים
16 ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה
17 שברו ארצה: מתי דושתי ובן־גרני הגדתי לכם
18 אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל:
19 משא בדומה אלי קרא משעיר שמר מה־מלילה
20 שמר אמר שמר ואף בקשו אתיו: משא בערב
בערבי תלינו אורחות דדנים: לקראת צמא הביאו
21 מים ישבי ארץ תימא בלחמו קדמו נדד: כי מפני
חרבות נדדו מפני חרב שלופה ומפני קשת דרוכה
22 ומפני כבד מלחמה: כי כה אמר אלי עוד שנה
כשני שכיר וכל־כבוד קדר יכלו: ומספר גבורי
קשת בני נאת קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל
דבר:

פרק כא.

1 משא גיא חזיון מה־לך כי־עלית כלך הגגות:
2 מלאה הומיות קריה עיר עלזה חלליך לא חללי
3 חרב ולא מתי מלחמה: כל־קציניך נדדו יחדו מקשת
4 אסרו כל־נמצאיך יחדו מרחוק ברחו: על־כן אמרתי
שעו ממני אמרר בבכי אל־תאיצו לנחמני על־שד
5 בת־עמי: כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני
יהוה צבאות בגיא חזיון מקרקר קיר ושוע אל־הר:
6 ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים ומגן ערה
7 קשתך: והיה בחור עמקיך מלאו רכב ופרשים
8 שית שית הפרכת יהודה: ויגל את־מסך יהודה
9 והבטת ביום ההוא אל־נשק בית היערים: ואת־
בקעת דויד ראיתם כי־רבו ויקבצו את־מי הברכה
10 התחתונה: ואת־בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים
11 לבצר החומה: ומקוה עשיתם בין החומתים למי
הברכה הישנה ולא הבטתם אל־עשיה ורצה לא
12 ראיתם אליו: ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא
13 לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק: והנה משוש
וגיל הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין
14 אכול ושתו כי מחר נמות: ויגל באזני יהוה צבאות
אם־יכופר העון הזה לכם עד תמותון אמר אדני
15 יהוה צבאות: כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא
16 אל־הסכן הזה אל־שבנא אשר על־הבית: מה־לך
פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצב במרום
17 קברו חקק במעון סלע לאהל: הנה יהוה מטלטלך
18 טלטלה גבר וטעה יטעך: צנוף יצנפך צנפה אל־ארץ
רחבת ידים שם תמות ושם מרכבות כבודך קלון
19 בית אדניך: והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך:
20 והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן־חלקיה:
21 והלבשתיהו כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן
בידו והיה לאב לישבי ירושלם ולבית יהודה:
22 ונתתי מפתח בית־דויד על־שכמו ופתח ואין סגר
23 וסגר ואין פתח: ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה
24 לכסא כבוד לבית אביו: ותלו עליו את־כל־כבוד
בית אביו הצאצאים והפרחות כל כלי הקטן מכלי
25 האגנות ועד כל־כלי הנבלים: ביום ההוא נאם־יהוה
צבאות תמוש היתד הנתוקה במקום נאמן ונגדעה
ונפלה ונכרתה המשא אשר עליה כי יהוה דבר:

פרק כב.

1 משא גיא חזיון מה־לך כי־עלית כלך הגגות:
2 מלאה הומיות קריה עיר עלזה חלליך לא חללי
3 חרב ולא מתי מלחמה: כל־קציניך נדדו יחדו מקשת
4 אסרו כל־נמצאיך יחדו מרחוק ברחו: על־כן אמרתי
שעו ממני אמרר בבכי אל־תאיצו לנחמני על־שד
5 בת־עמי: כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני
יהוה צבאות בגיא חזיון מקרקר קיר ושוע אל־הר:
6 ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים ומגן ערה
7 קשתך: והיה בחור עמקיך מלאו רכב ופרשים
8 שית שית הפרכת יהודה: ויגל את־מסך יהודה
9 והבטת ביום ההוא אל־נשק בית היערים: ואת־
בקעת דויד ראיתם כי־רבו ויקבצו את־מי הברכה
10 התחתונה: ואת־בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים
11 לבצר החומה: ומקוה עשיתם בין החומתים למי
הברכה הישנה ולא הבטתם אל־עשיה ורצה לא
12 ראיתם אליו: ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא
13 לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק: והנה משוש
וגיל הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין
14 אכול ושתו כי מחר נמות: ויגל באזני יהוה צבאות
אם־יכופר העון הזה לכם עד תמותון אמר אדני
15 יהוה צבאות: כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא
16 אל־הסכן הזה אל־שבנא אשר על־הבית: מה־לך
פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצב במרום
17 קברו חקק במעון סלע לאהל: הנה יהוה מטלטלך
18 טלטלה גבר וטעה יטעך: צנוף יצנפך צנפה אל־ארץ
רחבת ידים שם תמות ושם מרכבות כבודך קלון
19 בית אדניך: והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך:
20 והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן־חלקיה:
21 והלבשתיהו כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן
בידו והיה לאב לישבי ירושלם ולבית יהודה:
22 ונתתי מפתח בית־דויד על־שכמו ופתח ואין סגר
23 וסגר ואין פתח: ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה
24 לכסא כבוד לבית אביו: ותלו עליו את־כל־כבוד
בית אביו הצאצאים והפרחות כל כלי הקטן מכלי
25 האגנות ועד כל־כלי הנבלים: ביום ההוא נאם־יהוה
צבאות תמוש היתד הנתוקה במקום נאמן ונגדעה
ונפלה ונכרתה המשא אשר עליה כי יהוה דבר:

פרק כג.

1 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדדה מבית
2 מבוא מארץ כתים נגלה להם: דומו יושבי אי סחרי
3 צידון עברוך שלחוך ים שיחור קציר יאורים תבואתה
4 ותהי רחלת גוים: בושי צידון כי אמר ים מעוזה
לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא גידלתי בחורים
5 רוממתי בתולות: כשמוע למצרים חלו לשמעה
6 צור: עברו תרשישה הילילו יושבי אי: זאת לכם
7 העליזה מימי קדם קדמתה רגליה ממרחק לגור
8 תלכנה: מי יעץ זאת על־צר המעטרה עטרות
9 כנעניה סחריה נכבדי ארץ: יהוה צבאות יעצה
להחליל גאון כל־צבי כל־נכבדי ארץ: עברי ארצך
10 כיאור בת אין עוד מזך: נטה על־ים ידך רגזת
11 ממלכות יהוה צוה אל־כנען לשחת מעזיה: ויאמר
לא תוסיפי עוד לעלז עשוקה בתולת בת־צידון
12 קום עבור כתים גם־שם לא ינוח לך: הן־ארץ
כשדים זה העם לא היה אשור יסדה לציים הקימו
13 עריה הקימו ארמנותיה שמו למפלה: הילילו אניות
14 תרשיש כי שדדה מבתיכם: ושכחת צר שבעים שנה
15 כימי מלך אחד מקצה שבעים שנה יהיה לצר כשיר
16 הזונה: קחי כנור סובבי עיר זונה נשכחת היטיבי
נגן הרבי שיר למען תזכרי: ופקד יהוה את־צר
ושבה אל־עתנה ושבה לזנותה על־כל־ממלכות
17 האדמה על־פני האדמה: והיה סחרה וחלוניה קדש
ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי לישבי לפני יהוה
18 היה סחרה לאכל לשבע ולמכסה עתק: כי לישבי
לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבע ולמכסה עתק:

פרק כד.

1 הנה יהוה בוקק הארץ ובוזרה ועוה פניה והפיץ
2 יושביה: והיה כעם ככהן כעבד כאדניו כשפחה
כגבירתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנושה כנשך:
3 הבוק תבוק הארץ והבז תבוז כי יהוה דבר את־
4 הדבר הזה: אבלה נמלה ארץ אמלל תבל אמלל
5 מרומי עם הארץ: והארץ חנפה תחת יושביה כי
עברו תורת חלפו חק הפרו ברית עולם: על־כן
אלה אכלה ארץ ויאשמו יושביה על־כן חרו יושבי
6 ארץ ונשאר אנוש מזער: אבל תירוש אמלל גפן
7 נאנחו כל־שמחי לב: שבת תפי משוש המון עלזים
8 שבת נבל שמחה: לא בשיר ישתו־יין ימר שכר
9 לצרכיה: נשברה קרית־תהו סגר כל־בית מבוא:
10 שועה בחוצות על־היין חשכה כל־שמחה גלתה
11 ארץ: נשאר בעיר שאון ושואה יכתת שער: כי
כה תהיה בקרב הארץ בתוך העמים כנקף זית
12 כעוללות אם־כלה בצר: המה ישאו קולם ירנינו
13 לגאון יהוה צהלו מים: על־כן באיים כבדו יהוה
14 באיי הים שם יהוה אלהי ישראל: מכנף הארץ
זמירות שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אוי
15 לי בוגדים בגד בוגדים בגדו: פחד ופחת ופח עליך
16 יושב הארץ: והיה הנס מקול הפחד יפול אל־הפחת
ועולה מתוך הפחת יילכד בפח כי ארבות ממרום
17 נפתחו ויתגעשו מוסדי ארץ: התרוע תתרועע
18 הארץ התפוצץ תתפוצץ הארץ: התנוד תתנודד
הארץ כשכור וכמלונה תתנדנד והכבד עליה פשעה
19 ונפלה ולא תוסיף לקום: והיה ביום ההוא יפקד
יהוה על־צבא המרום במרום ועל־מלכי האדמה על־
20 האדמה: ואספו אסיר על־בור וסגר על־מסגר
21 ומרב ימים יפקדו: ובשה הלבנה וחפרה החמה כי
מלך יהוה צבאות בהר־ציון ובירושלם ונגד זקניו
22 כבוד:

פרק כה.

1 יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית
2 פלא עצות מרחוק אמונה אמן: כי־שמת מעיר
3 לגל קריה לתל בתולת ארמון זרים מעיר לעולם לא
4 יבנה: על־כן יכבדוך עם עיר גוים עריצים ייראוך:
כי־היית מעוז לדל מעוז לאביון בצרתו מחסה
מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר:
5 כחרב בציה תשפיל שאון זרים כחרב בציה
6 בצל עב זמיר עניים יענה: ועשה יהוה צבאות לכל־
העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים
7 שמנים מזקקי שמרים: ובלע בהר הזה את־פני
הלוט הלוט על־כל־העמים והמסכה הנסוכה על־כל־
8 הגוים: בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה
מעל כל־פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל־הארץ כי
9 יהוה דבר: ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו
לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה
10 בישועתו: כי תנוח יד־יהוה בהר הזה ונדוש מואב
תחתיו כהדוש מתבן במי מדמנה: ופרש ידיו בקרבו
כאשר יפרש השחה לשחות וגאה שחיו עם ערבות
11 ידיו: והשפיל גאותו עם ערבות ידיו: ומבצר משגב
חומתיך שחה הגיע לארץ הגיע לעפר:

פרק כו.

1 ביום ההוא ישר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז
2 לנו ישועה ישית חומה וחל: פתחו שערים ויבא גוי
3 צדיק שמר אמנים: יצר סמוך תצר שלום שלום כי
4 בך בטח: בטחו ביהוה עדי־עד כי ביה יהוה צור
5 עולמים: כי הכרע יושבי מרום קריה נשגבה
6 ישפילנה ישפילה עד־ארץ יגיענה עד־עפר: תדרכנה
רגל רגלי עניים פעמי דלים: אורח לצדיק מישור
7 מפלס תפלס נתיב לצדיק: אף אורח משפטיך יהוה
8 קוינוך לשמך ולזכרך תאות נפש: נפשי אויתיך
בלילה אף־רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך
9 לארץ צדק למדו ישבי תבל: יחנן רשע בל־למד
צדק בארץ נכחות יעול ולא יחזה גאות יהוה:
10 יהוה רמה ידך בל יחזו יחזו ויבשו קנאת עם
11 אש צריך תאכלם: יהוה תשפה־שלום לנו כי גם כל־
12 מעשינו פעלת לנו: יהוה אלהינו בעלונו זולתך
13 שלטונו בנו לבדך נזכיר שמך: מתים בל־יחיו
רפאים בל־יקומו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל־
14 זכר למו: יסף יהוה לגוי יסף לגוי נכבדת רחקת
15 כל־קצוי ארץ: יהוה בצר פקדוך צוקה לחש מוסרך:
16 כהרה תקרב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו
17 מפניך יהוה: הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועות
18 בלי־נעשה ארץ ובלי־יפלו ישבי תבל: יחיו מתיך
נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורות
19 טלך ואבץ רפאים תפיל: לך עמי בא־בחדריך
וסגר דלתך בעדך חבא כמעט־רגע עד־יעבר זעם:
20 כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון יושב הארץ
עליו והגלתה הארץ את־דמיה ולא תכסה עוד על־
21 הרוגיה:

פרק כז.

1 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה
והחזקה על לויתן נחש ברח ועל לויתן נחש עקלתון
2 והרג את־התנין אשר בים: ביום ההוא כרם חמר
3 ענו־לה: אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן־יפקד
4 עליה לילה ויום אצרנה: חמה אין בי מי יתנני
שמיר שית במלחמה אפשיטה בה אצרפנה יחד:
5 או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי:
6 הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני
7 תבל תנובה: הכמכת הכהו אם כהרוגי הרגיו הרג:
8 בסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום
9 קדים: לכן בזאת יכופר עון יעקב וזה כל־פרי
הסר חטאתו בשומו כל־אבני מזבח כאבני גיר
מנופצות לא־יקומו אשרים וחמנים: כי עיר בצורה
בדד נוה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם
10 ירבץ וכלה סעפיו: בקצרה יבשו קנתיה נשברות
נשים באות מאירות אותה כי לא עם־בינות הוא על־
11 כן לא ירחמנו עשהו לא יחננו יצרו: והיה ביום
ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד־נחל מצרים
12 ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל: והיה ביום
ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור
והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש
בירושלם:

פרק כח.

1 הוי עטרת גאות שכורי אפרים וציץ נבל תפארת
2 עלי־ראש גיא־שמנים נבוכי יין: הנה לאדני חזק
ואמיץ כזרם ברד סופה שבר כזרם מים שטפים
3 רבים הניח ארץ ביד: ברגלים תרמסנה עטרת גאות
4 שכורי אפרים: והיה ציץ נבל תפארתו אשר על־
ראש גיא־שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה
הרואה בעודה בכפו יבלענה קם: ביום ההוא יהיה
יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארת לשארית
6 עמו: ולרוח משפט ליושב על־המשפט ולגבורה
7 משיבי מלחמה שערה: וגם־אלה בין יין שגו ומן־
שכר תעו כהן ונביא שגו משכר נבלעו מן־היין תעו
8 מן־השכר שגו בראה פלילה בלי מקום: כי כל־
9 שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום: את־מי יורה
10 דעה ואת־מי יבין שמועה גמולי מחלב עתקי משד:
11 כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם וזעיר
12 שם: כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר אל־העם
13 הזה: אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לנוחה
ואת המרגעה ולא אבו לשמוע: והיה להם דבר־יהוה
צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם וזעיר שם
14 למען ילכו וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו:
15 לכן שמעו דבר־יהוה אנשי לצון משלי העם הזה
16 אשר בירושלם: כי אמרתם כרתנו ברית את־מות
ועם־שאול עשינו חזות שוט שוטף כי יעבר לא
17 יבוא אלינו כי־שמנו כזב מחסינו ובשקר נסתרנו:
18 לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן
בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש:
19 ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ויסף ברד
20 מחסה כזב וסתר מים ישטפו: וכפרתם בריתכם את־
מות ושחתכם עם־שאול לא תקום שוט שוטף כי
21 יעבר והייתם לו למרמס: כי כהר־פרצים יקום יהוה
כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו זר הוא מעשהו
22 ולהביא עבדתו נכריה עבודתו: ועתה אל־תהיו
לצים פן־יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי
23 מאת אדני יהוה צבאות על כל־הארץ: האזינו
24 והשמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי: הכל־היום
יחרוש החורש לזרע יפתח ויסרס אדמתו הלא אם־
25 שוה פניה ויזרע קצח וכמון יפזר ושם חטה שורה
26 וכוסמת בגבלתו ושבלת שעורה וכסמת בגבלתו:
27 ויסרהו לאלהי משפט יורהו: כי לא־בדרך יגרס
קצח ואופן עגלה על־כמון יסבו כי במטה יחבט
28 קצח וכמון במוט: לחם־דגן יכתש כי לנצח לא
אדוש אותו ופרד גלגלו ופרשיו לא תדקנו: גם־זאת
29 מעם יהוה יצא הפלא עצה הגדיל תושיה:

פרק כט.

1 הוי אריאל אריאל קריה חנה דויד יספו שנה
2 שנה חגים יגורו: והציקותי לאריאל והיתה תאניה
3 ואניה וחי כאריאל לי: וחניתי כדויד וצרתי עליך
4 מצור והקימותי עליך מצודים: ושפלת מארץ
תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך
5 ומעפר אמרתך תצפצף: והיה כדק המון זריך וכמץ
עברים יהיה והיה לפתע פתאם: מפקדת יהוה צבאות
ברעם ורעש וקול גדול סופה וסערה ולהבת אש
7 אוכלה: והיה המון כל־הגוים הצבאים על־אריאל
וכל־צבאיה ומצודתיה וצרתיה לו והיה כחלום חזיון
8 לילה: והיה כאשר יחלם הרעב והנה אכל ונפשו
ריקה או כאשר יחלם הצמא והנה שתה ונפשו
עיפה ושקקתה והנה נהיה נפשו צמאה כן יהיה
9 המון כל־הגוים הצבאים על־הר ציון: התמהמהו
והתמהו שועו ושעו שכרו ולא יין נעו ולא שכר:
10 כי־נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ועצם את־עיניכם
11 את־הנביאים ואת־רשיכם החזים כסה: ותהי לכם
חזון הספר החתום אשר יתנו את־הספר אל־יודע
12 ספר לאמר קרא־נא זה ואמר לא יכלתי כי חתום:
ונתן הספר אל־אשר לא־ידע ספר לאמר קרא־נא
13 זה ואמר לא ידעתי ספר: ויאמר אדני יען כי נגש
העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו הרחיק ממני
14 ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה: לכן הנני
יסף להפליא את־העם הזה הפלא ופלא ואבדה
חכמת חכמיו ובינת נבוניו תתעלם: הוי המעמיקים
מיהוה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו
15 מי ראנו ומי יודענו: הפככם אם כחומר הצלם יחשב
16 כי יאמר מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליוצרו
17 לא הבין: הלוא עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל
18 וכרמל ליער יחשב: ושמעו ביום ההוא החרשים
דברי ספר ומאפלה ומחשך עיני עורים תראינה:
19 ויספו ענוים שמחה ביהוה ואביוני אדם בקדוש
20 ישראל יגילו: כי אפס עריץ ותם לץ ונכרתו כל־
21 שקדי און: מחטיאי אדם בדבר ויקשו למוכיח
22 בשער ויטו בתהו צדיק: לכן כה אמר יהוה אל־בית
יעקב אשר פדה את־אברהם לא עתה יבוש יעקב
23 ועתה לא פניו יחורו: כי בראתו ילדיו מעשה ידי
בקרבו יקדישו את־קדוש יעקב והאמיצו את־אלהי
24 ישראל יעריצו: ויודעי תעה רוח ובינו לקח ורגנים
ילמדו לקח:

פרק ל.

1 הוי בנים סוררים נאם־יהוה לעשות עצה ולא
2 מני ולנסך מסכה ולא רוחי למען יסף חטאת על־
3 חטאת: ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו לעוז
4 במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים: והיתה לכם
5 מעוז פרעה לבשת ומחסה בצל מצרים לכלמה:
6 כי היו בצען שריו ומלאכיו חנס יגיעו: כל על־עם
לא יועילו למו לעזר ולעזרה ולהועיל כי אם־לבשת
7 וגם־לחרפה: משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה
לביא ולביש מהמה אפעה ושרף מעופף יישאו על־
כתף עירים חילם ועל־דבשת גמלים אוצרותם על־
8 עם לא יועילו: ומצרים הבל ועזר לריק על־כן
9 קראתי לזאת רהב הם שבת: עתה בא כתבה אתם
10 על־לוח ואת־ספר חקה ותכתבנה: כי עם מרי הם
בנים כחשים בנים לא־אבו שמוע תורת יהוה:
11 אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו־לנו
12 נכחות דברו־לנו חזו חלקות: סורו מן־הדרך הטו
13 מן־האורח השביתו מנגדנו את־קדוש ישראל:
14 לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה
ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו: לכן יהיה לכם
העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה גבוהה אשר
פתאם לפתע יבוא שברה: ושברה כשבר נבל יוצרים
דק דק לא־ימצא במדקתה חרש לשוח מאש ולחתות
15 מים מגבא: כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל
בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם
16 ולא אביתם: ותאמרו לא כי על־סוס ננוס על־כן
תנוסון ועל־קל נרכב על־כן יקלו רדפיכם: אלף
אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנוסו עד
אם־נותרתם כתרן על־ראש הר וכנס על־גבעה:
18 ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי
אלהי משפט יהוה אשרי כל־חוכי־לו:
19 כי עם בציון בירושלם בכו לא תבכה חנון יחנך
20 לקול זעקתך כאשר שמע ענך: ונתן לכם אדני
לחם צר ומים לחץ ולא־יכנף עוד מוריך והיו עיניך
21 רואות את־מוריך: ואזניך תשמענה דבר מאחריך
לאמר זה הדרך לכו בה כי תאמינו וכי תשמאילו:
22 וטמאתם את־צפוי פסיליך כספך ואת־אפוד מסכתך
זהבך תזרם כמו־דוה לו צא תאמר לו:
23 ונתן מטר זרעך אשר תזרע את־האדמה ולחם
תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקנך ביום
24 ההוא בנוה רחב: והאלפים והעירים עבדי האדמה
חמיץ ונקי אשר זרה בגורן ובמזרה: והיה על כל־
הר גבה ועל כל־גבעה נשאה פלגים יבלי מים ביום
25 הרג רב בנפל מגדלים: והיה אור הלבנה כאור
החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים
ביום חבש יהוה את־שבר עמו ומחץ מכתו ירפא:
26 הנה שם יהוה בא מרחוק בוער אפו וכבדה משאת
שפתותיו מלאו עברה ולשונו כאש אכלת: ורוחו
כנחל שוטף עד־צואר יחלף לנפות גוים בנפת שוא
ורסן מתעה על לחיי עמים: שיר יהיה־לכם כליל
התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר
29 יהוה אל־צור ישראל: והשמיע יהוה את־הוד קולו
ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אכלה נפוץ
וזרם ואבן ברד: כי מקול יהוה יחת אשור בשבט
31 יכה: והיתה כל מעבר מטה יסודה אשר ינוח יהוה
עליו בתפים וכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בם:
33 כי ערוך מאתמול תפתה גם־הוא למלך הכין העמיק
הרחיב מדורתה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל
גפרית בוערתה בה:

פרק לא.

1 הוי יורדי מצרים לעזרה על־סוסים יבטחו ויבטחו
על־רכב כי רב ועל־פרשים כי עצמו מאד ולא
2 שעו על־קדוש ישראל ואת־יהוה לא דרשו: וגם־הוא
חכם ויבא רעה ואת־דבריו לא הסיר וקם על־בית
3 מרעים ועל־עזרת פעלי און: ומצרים אדם ולא אל
וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה יט ידו וכשל עזר
4 ונפל עזור וכלם יחדו יתמו: כי כה אמר יהוה אלי
כאשר יהמה האריה והכפיר על־טרפו אשר יקרא
עליו מלא רועים קולם לא יחת ומהמונם לא יענה
5 כן ירד יהוה צבאות לצבא על־הר ציון ועל־גבעתה:
6 כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על־ירושלם
7 גנון והציל פסח והמליט: שובו לאשר העמיקו
8 סרה בני ישראל: כי ביום ההוא ימאסו איש
אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם
9 חטא: ונפל אשור לא־מאיש וחרב לא־מאדם תאכלנו
ונס מפני חרב ובחוריו למס יהיו: ועבר צורו
למגור יחת ושריו נס מנס נאם־יהוה אשר אור
לו בציון וכור לו בירושלם:

פרק לב.

1 הנה לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו:
2 והיה איש כמחבא רוח וסתר זרם כפלגי מים
3 בציה כצל סלע כבד בארץ עיפה: ולא־שעיות
4 עיני רואים ואזני שומעים תקשבנה: ולב נמהרים
יבין לדעת ולשון עלגים תמהר לדבר צחות:
5 לא־יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע:
6 כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף
ולדבר אל־יהוה לשקות נפש רעב ומכלה צמא
7 יחסיר: וכלי כילי רעים הוא זמות יעץ להחבל
עניים באמרות שקר ודבר אביון במשפט: ונדיב
9 נדיבות יעץ והוא על־נדיבות יקום: נשים שאננות
קומנה שמענה קולי בנות בוטחות האזנה אמרתי:
10 ימים על־שנה תרגזנה בוטחות כי כלה בצירה
11 לא יבוא האסף: חרדו שאננות רגזי בטחות פשטו
12 והערו ומתנים על־חלצים: על־שדים ספדים על־
13 שד־חמדת על־גפן פריה: על־אדמת עמי צמח שמיר
14 ושית כי על־כל־בתי־משוש קריה עלזה: כי ארמון
נטוש המון עיר עופל ובחן היה למערות עד־עולם
15 משוש פראים עדר: עד־יערה עלינו רוח ממרום
והיתה המדבר לכרמל והכרמל ליער יחשב:
16 ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשכון: והיה
מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט
17 ובטח עד־עולם: וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות
18 מבטחים ובמנוחות שאננות: וברד בהרדת הערער
19 במשפלה: זרעיכם יבקעו על־כל־מים משלחי רגל
20 השור והחמור: אשרי זרעים על־כל־מים משלחי
רגל השור והחמור:

פרק לג.

1 הוי שודד ואתה לא שדוד ובוגד ולא בגדו בך
כאשר תכלה שודד תשדד כבגוד בך יבגדו:
2 יהוה חננו לך קוינוך היה זרועם לבקרים אף
3 עת צרה: מקול המון נדדו עמים ומשאתך נפוץ
4 גוים: ואסף שללכם אסף הסלעם כמשק ארבה
5 כשחק גבים שחקו־בו: נשגב יהוה כי שכן מרום
6 מלא את־ציון משפט וצדקה: והיה אמונת עתיך
חסן ישועות חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו:
7 הנה אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון:
8 נשמו אורחות חדל עובר ברית מאס ערים לא־חשב
9 אנוש: אבלה נמלה ארץ אמללה לבנון נבוש
חברו ויבל שרון כערבה ויתנערו בשן וכרמל:
10 עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא:
11 הרתם קש תלד קשבם אש רוחכם אכלתכם:
12 והיו עמים משרפות כיד קוצים כסוחים באש
13 יצתו: שמעו רחוקים אשר עשיתי וידעו קרובים
14 גבורתי: פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים
מי יגור לנו אש אכלה מי יגור לנו מוקדי עולם:
15 הולך צדקות ודובר מישרים מואס בבצע מעשקות
מנער כפיו מהחזק בשחד אטם אזנו משמע דמים
16 וסגר עיניו מראות ברע: הוא מרומים ישכן מצדות
סלעים משכבו לחמו מימיו נאמנים: מלך ביפיו
17 תחזינה עינך תראינה ארץ מרחקים: לבבך יהגה
אימה איה סופר איה שוקל איה סופר את־המגדלים:
18 לא תראה עם עז עם עמק שפת מלעג מבינה
19 מגמגם בלשון בלי־הבין: חזה ציון קרית מועדנו
20 עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל בל־יצעה
יתדותיה לנצח וכל־חבליה בל־ינתקו: כי אם־שם
אדיר לנו יהוה מקום נהרים יאורים רחבי ידים בל־
21 תלך אניה בם ואניר אדיר לא יעברנה: כי יהוה
שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו:
22 נטשו חבליך בל־יחזקו כן תרן נס בל־יפרשו אז
23 חלק שלל רב פסחים בזזו: בל־אמר שכן חליתי
העם הישב בה נשוא עונו:

פרק לד.

1 קרבו גוים לשמע וּלאמים הקשיבו תשמע הארץ
2 ומלואה תבל וכל־צאצאיה: כי קצף ליהוה על־כל־
3 הגוים וחמה על־כל־צבאם החרימם נתנם לטבחה:
4 וחלליהם יושלכו וצחנתם תעלה והרים ימסו מדמם:
5 ונמקו כל־צבא השמים ונגלו כספר שמים וכל־צבאם
6 יבול כנבול עלה מגפן וכנבלה מתאנה: כי רותה
בשמים חרבי הנה על־אדום תרד ועל־עם חרמי
7 למשפט: חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם
כרים ועתודים מחלב כלית אילים כי זבח ליהוה
8 בבצרה וטבח גדול בארץ אדום: ורדו ראמים עמם
ופרים עם־אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב
9 ידשן: כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב ציון:
10 ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה
11 לזפת בוערת: לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה
עשנה מדור דור תחרב לנצח נצחים לא יעבר בה:
12 וירשוה קאת וקפד ואוכה ועורב ישכנו בה ונטה
עליה קו תהו ואבני בהלו: חריה ומלכיה אין
13 יקראו־מלוכה וכל־שריה יהיו אפס: ועלה אחמניה
14 סרפד וחרול במבצריה והיתה נוה תנים חצר לבנות
יענה: ופגשו ציים את־איים ושעיר על־רעהו יקרא
אך־שם הרגעה לילית ומצאה לה מנוח:
15 שם קנה בום ופרחה ודגרה וקבצה בצלה אך־שם
16 נקבצו דיות איש את־רעותה לא יחסרו: דרשו
מעל ספר יהוה וקראו לא־אחת מאלה לא תפקדנה
איש את־רעותה לא יבקשו כי פי הוא צוה ורוחו
17 היא קבצתם: והוא הפיל להם גורל וידו חלקתה
להם בקו עד־עולם יירשוה עד־דור ודור ישכנו בה:

פרק לה.

1 ישושו מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת:
2 פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן
לה הדר הכרמל ושרון המה יראו כבוד יהוה הדר
3 אלהינו: חזקו ידים רפות וברכים כשלות אמצו:
4 אמרו לנמהרי לב חזקו אל־תיראו הנה אלהיכם
נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא והושיע אתכם:
5 אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה:
6 אז ידלג כאיל פסח

ישועתו: ברוך אשר יבוא בשם יי׳ מעתה ועד עולם: 29 הודו ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו: כל הגוים סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: 28 סבוני גם סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יי׳ כי אמילם: 27 דחה דחיתני לנפל ויי׳ עזרני: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי׳ עשה חיל: 26 ימין יי׳ רוממה ימין יי׳ עשה חיל: לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה: יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: 25 פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה: זה השער ליי׳ צדיקים יבאו בו: אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: 24 אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: מאת יי׳ היתה זאת היא נפלאת בעינינו: זה היום עשה יי׳ נגילה ונשמחה בו: 23 אנא יי׳ הושיעה נא אנא יי׳ הצליחה נא: ברוך הבא בשם יי׳ ברכנוכם מבית יי׳: אל יי׳ ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח: 22 אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: הודו ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו: יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו: 21 יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו: יאמרו נא יראי יי׳ כי לעולם חסדו: מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: יי׳ לי לא אירא מה יעשה לי אדם: 20 יי׳ לי בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביי׳ מבטח באדם: טוב לחסות ביי׳ מבטח בנדיבים: כל גוים סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: 19 סבוני גם סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יי׳ כי אמילם: דחה דחיתני לנפל ויי׳ עזרני: 18 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי׳ עשה חיל: ימין יי׳ רוממה ימין יי׳ עשה חיל: לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה: 17 יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה: זה השער ליי׳ צדיקים יבאו בו: אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: 16 אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: מאת יי׳ היתה זאת היא נפלאת בעינינו: זה היום עשה יי׳ נגילה ונשמחה בו: אנא יי׳ הושיעה נא אנא יי׳ הצליחה נא: 15 ברוך הבא בשם יי׳ ברכנוכם מבית יי׳: אל יי׳ ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח: אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: 14 הודו ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו: יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו: יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו: יאמרו נא יראי יי׳ כי לעולם חסדו: מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: 13 יי׳ לי לא אירא מה יעשה לי אדם: יי׳ לי בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביי׳ מבטח באדם: טוב לחסות ביי׳ מבטח בנדיבים: כל גוים סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: 12 סבוני גם סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יי׳ כי אמילם: דחה דחיתני לנפל ויי׳ עזרני: 11 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי׳ עשה חיל: ימין יי׳ רוממה ימין יי׳ עשה חיל: לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה: 10 יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה: זה השער ליי׳ צדיקים יבאו בו: אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: 9 אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: מאת יי׳ היתה זאת היא נפלאת בעינינו: זה היום עשה יי׳ נגילה ונשמחה בו: אנא יי׳ הושיעה נא אנא יי׳ הצליחה נא: 8 ברוך הבא בשם יי׳ ברכנוכם מבית יי׳: אל יי׳ ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח: אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: 7 הודו ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו: יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו: יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו: יאמרו נא יראי יי׳ כי לעולם חסדו: מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: 6 יי׳ לי לא אירא מה יעשה לי אדם: יי׳ לי בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביי׳ מבטח באדם: טוב לחסות ביי׳ מבטח בנדיבים: כל גוים סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: 5 סבוני גם סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יי׳ כי אמילם: דחה דחיתני לנפל ויי׳ עזרני: 4 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי׳ עשה חיל: ימין יי׳ רוממה ימין יי׳ עשה חיל: לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה: 3 יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה: זה השער ליי׳ צדיקים יבאו בו: אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: 2 אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: מאת יי׳ היתה זאת היא נפלאת בעינינו: זה היום עשה יי׳ נגילה ונשמחה בו: אנא יי׳ הושיעה נא אנא יי׳ הצליחה נא: 1 ברוך הבא בשם יי׳ ברכנוכם מבית יי׳: אל יי׳ ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח: אלי אתה ואודך אלהי ארוממך:

תהלים כ.

1 הודו ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו: יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו: 2 יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו: יאמרו נא יראי יי׳ כי לעולם חסדו: מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: 3 יי׳ לי לא אירא מה יעשה לי אדם: יי׳ לי בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביי׳ מבטח באדם: טוב לחסות ביי׳ מבטח בנדיבים: כל גוים סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: 4 סבוני גם סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יי׳ כי אמילם: דחה דחיתני לנפל ויי׳ עזרני: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: 5 קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי׳ עשה חיל: ימין יי׳ רוממה ימין יי׳ עשה חיל: לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה: יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: 6 פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה: זה השער ליי׳ צדיקים יבאו בו: אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: 7 מאת יי׳ היתה זאת היא נפלאת בעינינו: זה היום עשה יי׳ נגילה ונשמחה בו: אנא יי׳ הושיעה נא אנא יי׳ הצליחה נא: ברוך הבא בשם יי׳ ברכנוכם מבית יי׳: 8 אל יי׳ ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח: אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: הודו ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו: 9 יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו: יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו: יאמרו נא יראי יי׳ כי לעולם חסדו: מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: יי׳ לי לא אירא מה יעשה לי אדם: 10 יי׳ לי בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביי׳ מבטח באדם: טוב לחסות ביי׳ מבטח בנדיבים: כל גוים סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: סבוני גם סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: 11 סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יי׳ כי אמילם: דחה דחיתני לנפל ויי׳ עזרני: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי׳ עשה חיל: 12 ימין יי׳ רוממה ימין יי׳ עשה חיל: לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה: יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה: זה השער ליי׳ צדיקים יבאו בו: 13 אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: מאת יי׳ היתה זאת היא נפלאת בעינינו: זה היום עשה יי׳ נגילה ונשמחה בו: אנא יי׳ הושיעה נא אנא יי׳ הצליחה נא: 14 ברוך הבא בשם יי׳ ברכנוכם מבית יי׳: אל יי׳ ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח: אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: הודו ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו: 15 יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו: יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו: יאמרו נא יראי יי׳ כי לעולם חסדו: מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: 16 יי׳ לי לא אירא מה יעשה לי אדם: יי׳ לי בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביי׳ מבטח באדם: טוב לחסות ביי׳ מבטח בנדיבים: כל גוים סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: 17 סבוני גם סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יי׳ כי אמילם: דחה דחיתני לנפל ויי׳ עזרני: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: 18 קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי׳ עשה חיל: ימין יי׳ רוממה ימין יי׳ עשה חיל: לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה: יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: 19 פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה: זה השער ליי׳ צדיקים יבאו בו: אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: 20 מאת יי׳ היתה זאת היא נפלאת בעינינו: זה היום עשה יי׳ נגילה ונשמחה בו: אנא יי׳ הושיעה נא אנא יי׳ הצליחה נא: ברוך הבא בשם יי׳ ברכנוכם מבית יי׳: 21 אל יי׳ ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח: אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: הודו ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו: 22 יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו: יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו: יאמרו נא יראי יי׳ כי לעולם חסדו: מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: יי׳ לי לא אירא מה יעשה לי אדם: 23 יי׳ לי בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביי׳ מבטח באדם: טוב לחסות ביי׳ מבטח בנדיבים: כל גוים סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: סבוני גם סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יי׳ כי אמילם: 24 דחה דחיתני לנפל ויי׳ עזרני: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי׳ עשה חיל: ימין יי׳ רוממה ימין יי׳ עשה חיל: לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה: יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה: זה השער ליי׳ צדיקים יבאו בו: אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: מאת יי׳ היתה זאת היא נפלאת בעינינו: זה היום עשה יי׳ נגילה ונשמחה בו: אנא יי׳ הושיעה נא אנא יי׳ הצליחה נא: ברוך הבא בשם יי׳ ברכנוכם מבית יי׳: אל יי׳ ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח: אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: הודו ליי׳ כי טוב כי לעולם חסדו: יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו: יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו: יאמרו נא יראי יי׳ כי לעולם חסדו: מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: יי׳ לי לא אירא מה יעשה לי אדם: יי׳ לי בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביי׳ מבטח באדם: טוב לחסות ביי׳ מבטח בנדיבים: כל גוים סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: סבוני גם סבבוני בשם יי׳ כי אמילם: סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יי׳ כי אמילם: דחה דחיתני לנפל ויי׳ עזרני: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי׳ עשה חיל: ימין יי׳ רוממה ימין יי׳ עשה חיל: לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה: יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה: זה השער ליי׳ צדיקים יבאו בו: אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: מאת יי׳ היתה זאת היא נפלאת בעינינו: זה היום עשה יי׳ נגילה ונשמחה בו: אנא יי׳ הושיעה נא אנא יי׳ הצליחה נא: ברוך הבא בשם יי׳ ברכנוכם מבית יי׳: אל יי׳ ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח: אלי אתה ואודך אלהי ארוממך:

פרק ס.

1 למנצח על־שושנים לאסף מזמור:
2 הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב:
3 שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם־נבל:
4 תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו:
5 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:
6 עדות ביהוסף שמו בצאתו על־ארץ מצרים
שפת לא־ידעתי אשמע:
7 הסירותי משכמו כפיו מסלי תעברנה:
8 בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם
אבחנך על־מי מריבה סלה:
9 שמע עמי ואעידה בך ישראל אם־תשמע לי:
10 לא־יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר:
11 אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים
הרחב־פיך ואמלאהו:
12 ולא־שמע עמי לקולי וישראל לא־אבה לי:
13 וישלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם:
14 לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו:
15 כמעט אויביהם אכניע ועל־צריהם אשיב ידי:
16 משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם:
17 ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך:

פרק פ.

1 אלהים נצב בעדת־אל בקרב אלהים ישפט:
2 עד־מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה:
3 שפטו־דל ויתום עני ורש הצדיקו:
4 פלטו דל ואביון ממיד רשעים הצילו:
5 לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל־מוסדי ארץ:
6 אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם:
7 אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפולו:
8 קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל־הגוים:

פרק פ.

1 שיר מזמור לאסף:
2 אלהים אל־דמי־לך אל־תחרש ואל־תשקט אל:
3 כי־הנה אויבך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש:
4 על־עמך יערימו סוד ויתיעצו על־צפוניך:
5 אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא־יזכר שם־ישראל עוד:
6 כי נועצו יחד עליו ברית עליך יכרתו:
7 אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים:
8 גבל ועמון ועמלק פלשת עם־ישבי צור:
9 גם־אשור נלוה עמהם היו זרוע לבני־לוט סלה:
10 עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון:
11 נשמדו בעין דור היו לדמן לאדמתו:
12 שיתמו נדיבמו כעורב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל־נסיכמו:
13 אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים:
14 אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח:
15 כאש תבער יער וכלהבת תלהט הרים:
16 כן תרדפם בסערתך ובסופתך תבהלם:
17 מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה:
18 יבשו ויבהלו עד־עולם ויחפרו ויאבדו:
19 וידעו כי־אתה שמך לבדך עליון על־כל־הארץ:

פרק פא.

1 למנצח על־הגתית לאסף:
2 רננו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב:
3 שאו־זמרה ותנו־תף כנור נעים עם־נבל:
4 תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו:
5 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:
6 עדות ביהוסף שמו בצאתו על־ארץ מצרים
שפת לא־ידעתי אשמע:
7 הסירותי משכמו כפיו מסלי תעברנה:
8 בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם
אבחנך על־מי מריבה סלה:
9 שמע עמי ואעידה בך ישראל אם־תשמע לי:
10 לא־יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר:
11 אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים
הרחב־פיך ואמלאהו:
12 ולא־שמע עמי לקולי וישראל לא־אבה לי:
13 וישלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם:
14 לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו:
15 כמעט אויביהם אכניע ועל־צריהם אשיב ידי:
16 משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם:
17 ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך:

פרק פב.

1 אלהים נצב בעדת־אל בקרב אלהים ישפט:
2 עד־מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה:
3 שפטו־דל ויתום עני ורש הצדיקו:
4 פלטו דל ואביון ממיד רשעים הצילו:
5 לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל־מוסדי ארץ:
6 אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם:
7 אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפולו:
8 קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל־הגוים:

פרק פג.

1 שיר מזמור לאסף:
2 אלהים אל־דמי־לך אל־תחרש ואל־תשקט אל:
3 כי־הנה אויבך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש:
4 על־עמך יערימו סוד ויתיעצו על־צפוניך:
5 אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא־יזכר שם־ישראל עוד:
6 כי נועצו יחד עליו ברית עליך יכרתו:
7 אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים:
8 גבל ועמון ועמלק פלשת עם־ישבי צור:
9 גם־אשור נלוה עמהם היו זרוע לבני־לוט סלה:
10 עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון:
11 נשמדו בעין דור היו לדמן לאדמתו:
12 שיתמו נדיבמו כעורב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל־נסיכמו:
13 אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים:
14 אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח:
15 כאש תבער יער וכלהבת תלהט הרים:
16 כן תרדפם בסערתך ובסופתך תבהלם:
17 מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה:
18 יבשו ויבהלו עד־עולם ויחפרו ויאבדו:
19 וידעו כי־אתה שמך לבדך עליון על־כל־הארץ:

פרק פד.

1 למנצח על־הגתית לבני־קרח מזמור:
2 מה־ידידות משכנותיך יהוה צבאות:
3 נכספה ואף־כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל־אל חי:
4 גם־צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר־שתה אפרחיה את־מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי:
5 אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:
6 אשרי אדם עוז־לו בך מסלות בלבבם:
7 עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם־ברכות יעטה מורה:
8 ילכו מחיל אל־חיל יראה אל־אלהים בציון:
9 יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה:
10 מגנינו ראה אלהים והביט פני משיחך:
11 כי־טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בסף־בית אלהי מדור באהלי רשעה:
12 כי־שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא־ימנע טוב להלכים בתמים:
13 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך:

פרק פה.

1 למנצח לבני־קרח מזמור:
2 אהבת יהוה ארצך שבת יעקב:
3 נשאת עון עמך כסית כל־חטאתם סלה:
4 אספת כל־עברתך השיבות מחרון אפך:
5 שובנו אלהי ישענו והפר כעסך אתנו:
6 התאנף לעד־אלהים תמשך אפך לדר ודר:
7 הלוא אתה אלהים תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך:
8 הראנו יהוה חסדך וישעך תתן־לנו:
9 אשמעה מה־ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל־עמו ואל־חסידיו ואל־ישובו לכסלה:
10 אך־קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו:
11 חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו:
12 אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף:
13 גם־יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה:
14 צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו:

פרק פו.

1 תפלה לדוד הטה יהוה אזנך ענני כי־עני ואביון אנכי:
2 שמרה נפשי כי־חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבטח אל־עבדך:
3 חנני אדני אליך אקרא כל־היום:
4 שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא:
5 כי־אתה אדני טוב וסלח ורב־חסד לכל־קוראיך:
6 האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנוני:
7 ביום צרתי אקרא־לך כי תענני:
8 אין־כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך:
9 כל־גוים אשר עשית יבאו והשתחוו לפניך אדני וכבדו לשמך:
10 כי־גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך:
11 הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך:
12 אודך אדני אלהי בכל־לבבי ואכבדה שמך לעולם:
13 כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה:
14 אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם:
15 ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב־חסד ואמת:
16 פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן־אמתך:
17 עשה עמי אות לטובה וירא שנאי ויבשו כי־אתה יהוה עזרתני ונחמתני:

פרק פז.

1 לבני־קרח מזמור שיר יסדו בהרי־קדש:
2 אהב יהוה שערי־ציון מכל משכנות יעקב:
3 נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה:
4 אזכיר רהב ובבל ליודעי פלשת הנה ופלשת וכוש זה יליד־שם:
5 ולציון יאמר איש ואיש יליד־בה והוא יכוננה עליון:
6 יהוה יספר בכתוב עמים זה יליד־שם סלה:
7 ושרים כחללים בתוכה כל־מעיני בך:

פרק פח.

1 שיר מזמור לבני־קרח למנצח על־מחלת לענות משכיל להימן האזרחי:
2 יהוה אלהי ישעי יום צעקתי בלילה נגדך:
3 תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי:
4 כי־שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו:
5 נחשבתי עם־יורדי בור הייתי כגבר אין אפס:
6 בין־מתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא־זכרתם עוד ומידך נגזרו:
7 שתני בבור תחתיות במחשכים במצולות:
8 עלי סמכה חמתך וכל־משבריך ענית סלה:
9 הרחקת מודעי ממני שתני תועבות למו כלוא ולא אצא:
10 עיני דאבה מעני קראתיך יהוה כל־היום שטחתי אליך כפי:
11 הלמתים תעשה־פלא אם־רפאים יקומו יודוך סלה:
12 האיש בקבר יספר חסדך אמונתך באבדון:
13 הידוע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה:
14 ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך:
15 למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני:
16 עני אני וגוע מנעורי נשאתי אמיך אפונה:
17 עלי עברו חרוניך בעותיך צמתתני:
18 סבבוני כמים כל־היום הקיפו עלי יחד:
19 הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך:

פרק פט.

1 משכיל לאיתן האזרחי:
2 חסדי יהוה עולם אשיר לדר ודר אודיע אמונתך בפי:
3 כי אמרתי עולם חסד בשמים תכין אמונתך בהם:
4 כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי:
5 עד־עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודר כסאך סלה:
6 והודו שמים פלאך אף אמונתך בקהל קדשים:
7 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים:
8 אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל־סביביו:
9 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביב לך:
10 אתה מושל בגאון הים בשוא גליו אתה תשבחם:
11 אתה דכית כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך:
12 לך שמים אף־לך ארץ תבל ומלואה יסדתם:
13 צפון ונגב אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו:
14 לך זרוע עם־גבורה תעז יד תרום ימינך:
15 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך:
16 אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון:
17 בשמך יגילון כל־היום ובצדקתך ירומון:
18 כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו:
19 כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו:
20 אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על־גבור הרימותי בחור מעם:
21 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו:
22 אשר יד־תכון עמו אף־זרועי תאמצנו:
23 לא־ישא אויב בו ובן־עולה לא יענה־בו:
24 וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף:
25 ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו:
26 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו:
27 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי:
28 אף אני בכור אתנהו עליון למלכי־ארץ:
29 לעולם אשמר־לו חסדי ובריתי נאמנת לו:
30 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים:
31 אם־יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא יהלכון:
32 אם־חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו:
33 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם:
34 וחסדי לא אפיר ממנו ולא־אשקר באמונתי:
35 לא־אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה:
36 אחת נשבעתי בקדשי אם־לדוד אכזב:
37 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי:
38 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה:
39 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם־משיחך:
40 נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו:
41 פרצת כל־גדריו שתת מבצריו מחתה:
42 שסוהו כל־עברי־דרך היה חרפה לשכניו:
43 תרים ימין צוריו השמחת כל־אויביו:
44 אף תשיב צור־חרבו ולא־קמתהו במלחמה:
45 השבתו מטהרו וכסאו לארץ מגחו:
46 קצרת ימי עלומיו העטית עליו בושת סלה:
47 עד־מתי יהוה תסתר לנצח תבער כאש חמתך:
48 זכר־אני מה־חלד על־מה־שוא בראת כל־בני אדם:
49 מי־גבר יחיה ולא יראה־מות ימלט נפשו מיד־שאול סלה:
50 אי־זה חסדיך הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך:
51 זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל־רבים עמים:
52 אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך:
53 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

פרק צ.

1 תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר:
2 בטרם הרים יולדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל:
3 תשב אנוש עד־דכא ותאמר שובו בני־אדם:
4 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה:
5 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף:
6 בבקר יציץ וחלף לערב ימלל ויבש:
7 כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:
8 שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך:
9 כי כל־ימינו פנו בעברתך כלינו שנותינו כמו־הגה:
10 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי־גז חיש ונעפה:
11 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך:
12 למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה:
13 שובה יהוה עד־מתי והנחם על־עבדיך:
14 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל־ימינו:
15 שמחנו כימות עיתנתנו שנות ראינו רעה:
16 יראה אל־עבדיך פעלך והדרך על־בניהם:
17 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

פרק צא.

1 יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן:
2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח־בו:
3 כי־הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות:
4 באברתו יסך־לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו:
5 לא־תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם:
6 מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים:
7 יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש:
8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה:
9 כי־אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך:
10 לא־תאנה אליך רעה ונגע לא־יקרב באהלך:
11 כי מלאכיו יצוה־לך לשמרך בכל־דרכיך:
12 על־כפים ישאונך פן־תגף באבן רגלך:
13 על־שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין:
14 כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי־ידע שמי:
15 יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו:
16 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישעי:

פרק צב.

1 מזמור שיר ליום השבת:
2 טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון:
3 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות:
4 עליון עשור ועלי־נבל עלי הגיון בכנור:
5 כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן:
6 מה־גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך:
7 איש־בער לא ידע וכסיל לא־יבין את־זאת:
8 בפרח רשעים כמו־עשב ויציצו כל־פעלי־און להשמדם עדי־עד:
9 ואתה מרום לעלם יהוה:
10 כי הנה אויביך יהוה כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל־פעלי־און:
11 ותרם כראים קרני בלותי בשמן רענן:
12 ותבט עיני בשורי במקמים עלי מרעים תשמענה אזני:
13 צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה:
14 שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו:
15 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו:
16 להגיד כי־ישר יהוה צורי ולא־עולתה בו:

פרק צג.

1 יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף־תכון תבל בל־תמוט:
2 נכון כסאך מאז מעולם אתה:
3 נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים:
4 ממקלות מים רבים אדירים משברי־ים אדיר במרום יהוה:
5 עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה־קדש יהוה לארך ימים:

פרק צד.

1 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע:
2 הנשא שפט הארץ השב גמול על־גאים:
3 עד־מתי רשעים יהוה עד־מתי רשעים יעלזו:
4 יביעו יתמרו כל־פעלי־און:
5 עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו:
6 אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו:
7 ויאמרו לא־יראה יה ולא־יבין אלהי יעקב:
8 בינו בוערים בעם וכסילים מתי תשכילו:
9 הנוטע אזן הלא ישמע אם־יוצר עין הלא יביט:
10 היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת:
11 יהוה יודע מחשבות אדם כי־הבל הנה:
12 אשרי הגבר אשר־תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו:
13 להשקיט לו מימי רע עד־יכרה לרשע שחת:
14 כי לא־יטוש יהוה את־עמו ואת־נחלתו לא יעזב:
15 כי־עד־צדק ישוב משפט ואחריו כל־ישרי־לב:
16 מי־יקום לי עם־מרעים מי יתיצב לי עם־פעלי־און:
17 לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי:
18 אם־אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני:
19 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי:
20 היחברך כסא הוות יצר עמל עלינו על־נפש צדיק:
21 יגודו על־נפש צדיק ודם נקי ירשיעו:
22 ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי:
23 וישב עליהם את־אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו:

פרק צה.

1 לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו:
2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו:
3 כי אל גדול יהוה ומלך גדול על־כל־אלהים:
4 אשר בידו מחקרי־ארץ ותועפות הרים לו:
5 אשר לו הים והוא עשהו וידיו יצרו יבשה:
6 בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו:
7 כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם־בקלו תשמעו:
8 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר:
9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם־ראו פעלי:
10 ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם־תעי לבב הם והם לא־ידעו דרכי:
11 אשר נשבעתי באפי אם־יבאון אל־מנוחתי:

פרק צו.

1 שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל־הארץ:
2 שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום־ליום ישועתו:
3 ספרו בגוים את־כבודו בכל־העמים נפלאותיו:
4 כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על־כל־אלהים:
5 כי כל־אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה:
6 הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו:
7 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז:
8 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו:
9 השתחוו ליהוה בהדרת־קדש חילו מפניו כל־הארץ:
10 אמרו בגוים יהוה מלך אף־תכון תבל בל־תמוט ידין עמים במישרים:
11 ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלואו:
12 יעלז שדי וכל־אשר בו אז ירננו כל־עצי היער:
13 לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט־תבל בצדק ועמים באמונתו:

פרק צז.

1 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים:
2 ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו:
3 אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו:
4 האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ:
5 הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל־הארץ:
6 הגידו השמים צדקו וראו כל־העמים כבודו:
7 יבשו כל־עובדי פסל המתהללים באלילים השתחוו־לו כל־אלהים:
8 שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה:
9 כי־אתה יהוה עליון על־כל־הארץ מאד נעלית על־כל־אלהים:
10 אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם:
11 אור זרע לצדיק ולישרי־לב שמחה:
12 שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו:

פרק צח.

1 מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה־לו ימינו וזרוע קדשו:
2 הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו:
3 זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל־אפסי־ארץ את־ישועת אלהינו:
4 הריעו ליהוה כל־הארץ פצחו ורננו וזמרו:
5 זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה:
6 בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה:
7 ירעם הים ומלואו תבל וישבי בה:
8 נהרות ימחאו־כף יחד הרים ירננו:
9 לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט־תבל בצדק ועמים במישרים:

פרק צט.

1 יהוה מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ:
2 יהוה בציון גדול והוא רם על־כל־העמים:
3 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא:
4 ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית:
5 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא:
6 משה ואהרן בכהניו ושמואל בקרא שמו קראים אל־יהוה והוא יענם:
7 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן־להם:
8 יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על־עלילותם:
9 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

פרק ק.

1 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל־הארץ:
2 עבדו את־יהוה בשמחה באו לפניו ברנה:
3 דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו:
4 באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו:
5 כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד־דר ודר אמונתו:

פרק קא.

1 לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה:
2 אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם־לבבי בקרב ביתי:
3 לא־אשית לנגד עיני דבר־בליעל עשה סטים שנאתי לא ידבק בי:
4 לבב עקש יסור ממני רע לא אדע:
5 מלושני בסתר רעהו אותו זה אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל:
6 עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני:
7 לא־ישב בקרב ביתי עשה רמיה דובר שקרים לא יכון לנגד עיני:
8 לבקרים אצמית כל־רשעי־ארץ להכרית מעיר יהוה כל־פעלי־און:

פרק קב.

1 תפלה לעני כי־יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו:
2 יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא:
3 אל־תסתר פניך ממני ביום אצר לי הטה־אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני:
4 כי־כלו כעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו:
5 הוכה כעשב ויבש לבבי כי־שכחתי מאכל לחמי:
6 מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי:
7 דמיתי לקאת מדבר היתי ככוס חרבות:
8 שקדתי ואהי כצפור בודד על־גג:
9 כל־היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו:
10 כי־אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי:
11 מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשלכני:
12 ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש:
13 ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר:
14 אתה תקום תרחם־ציון כי־עת לחננה כי־בא מועד:
15 כי רצו עבדיך את־אבניה ואת־עפרה יחוננו:
16 וייראו גוים את־שם יהוה וכל־מלכי הארץ את־כבודך:
17 כי־בנה יהוה ציון נראה בכבודו:
18 פנה אל־תפלת הערער ולא בזה את־תפלתם:
19 תכתב זאת לדור אחרון ועם־נברא יהלל יה:
20 כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל־ארץ הביט:
21 לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה:
22 לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם:
23 בהקבץ עמים יחד וממלכות לעבד את־יהוה:
24 ענה בדרך כחי קצר ימי:
25 אומר אלי אל־תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך:
26 לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים:
27 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו:
28 ואתה־הוא ושנותיך לא יתמו:
29 בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון:

פרק קג.

1 לדוד ברכי נפשי את־יהוה וכל־קרבי את־שם קדשו:
2 ברכי נפשי את־יהוה ואל־תשכחי כל־גמוליו:
3 הסלח לכל־עונכי הרפא לכל־תחלואיכי:
4 הגואל משחת חייכי העטרך חסד ורחמים:
5 המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריך:
6 עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל־עשוקים:
7 יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו:
8 רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב־חסד:
9 לא לנצח יריב ולא לעולם יטור:
10 לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו:
11 כי כגבה שמים על־הארץ גבר חסדו על־יראיו:
12 כרחק מזרח ממערב הרחיק מעלינו את־פשעינו:
13 כרחם אב על־בנים רחם יהוה על־יראיו:
14 כי הוא ידע יצרנו זכר כי־עפר אנחנו:
15 אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ:
16 כי־רוח עברה־בו ואינו ולא־יכירנו עוד מקומו:
17 וחסד יהוה מעולם ועד־עולם על־יראיו וצדקתו לבני־בנים:
18 לשמרי בריתו ולזכרי פקודיו לעשותם:
19 יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל־משלה:
20 ברכו יהוה מלאכיו גבורי כח עשי דברו לשמע בקול דברו:
21 ברכו יהוה כל־צבאיו משרתיו עשי רצונו:
22 ברכו יהוה כל־מעשיו בכל־מקומות ממשלתו ברכי נפשי את־יהוה:

פרק קד.

1 ברכי נפשי את־יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת:
2 עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה:
3 המקרה במים עליותיו השם־עבים רכובו המהלך על־כנפי־רוח:
4 עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט:
5 יסד־ארץ על־מכוניה בל־תמוט עולם ועד:
6 תהום כלבוש כסיתו על־הרים יעמדו־מים:
7 מן־גערתך ינוסון מן־קול רעמך יחפזון:
8 יעלו הרים ירדו בקעות אל־מקום זה יסדת להם:
9 גבול שמת בל־יעברון בל־ישובון לכסות הארץ:
10 המשלח מעינים בנחלים בתוך הרים יהלכון:
11 ישקו כל־חית שדי ישברו פראים צמאם:
12 עליהם עוף־השמים ישכון מבין עפאים יתנו־קול:
13 משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ:
14 מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן־הארץ:
15 ויין ישמח לבב־אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב־אנוש יסעד:
16 ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע:
17 אשר־שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה:
18 הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים:
19 עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו:
20 תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל־חיתו־יער:
21 הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלתם:
22 תזרח השמש יאספון ואל־מעונותם ירבצון:
23 יצא אדם לפעלו ולעבדתו עד־ערב:
24 מה־רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך:
25 זה הים גדול ורחב ידים שם־רמש ואין מספר חיות קטנות עם־גדלות:
26 שם אניות יהלכון לויתן זה־יצרת לשחק־בו:
27 כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו:
28 תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב:
29 תסתיר פניך יבהלון תאסף רוחם יגועון ואל־עפרם ישובון:
30 תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה:
31 יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו:
32 המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו:
33 אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי:
34 יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה:
35 יתמו חטאים מן־הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את־יהוה הללויה:

פרק קה.

1 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
2 שירו־לו זמרו־לו שיחו בכל־נפלאותיו:
3 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה:
4 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד:
5 זכרו נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי־פיהו:
6 זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו:
7 הוא יהוה אלהינו בכל־הארץ משפטיו:
8 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור:
9 אשר כרת את־אברהם ושבועתו ליצחק:
10 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
11 לאמר לך אתן את־ארץ כנען חבל נחלתכם:
12 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
13 ויתהלכו מגוי אל־גוי ומממלכה אל־עם אחר:
14 לא־הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים:
15 אל־תגעו במשיחי ולנביאי אל־תרעו:
16 ויקרא רעב על־הארץ כל מטה־לחם שבר:
17 שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף:
18 ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו:
19 עד־עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו:
20 שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו:
21 שמו אדון לביתו ומושל בכל־קנינו:
22 לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכים:
23 ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם:
24 ויפר את־עמו מאד ויעצמהו משצריו:
25 הפך לבם לשנא עמו לערום במעבדיו:
26 שלח משה עבדו אהרן בחר בו:
27 שמו בם דברי אתותיו ומופתים בארץ חם:
28 שלח חשך ויחשיך ולא מרו את־דברו:
29 הפך את־מימיהם לדם וימת את־דגתם:
30 שרץ ארצם צפרדעים במחדרי מלכיהם:
31 אמר ויבא ערב כנים בכל־גבולם:
32 נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם:
33 ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם:
34 אמר ויבא ארבה וילק בלי מספר:
35 ויאכל כל־עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם:
36 ויך כל־בכור בארצם ראשית לכל־אונם:
37 ויוצאם בכסף וזהב ואין באשבטיו כושל:
38 שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם:
39 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה:
40 שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם:
41 פתח צור ויזובו מים הלכו בצחיות נהר:
42 כי־זכר את־דבר קדשו את־אברהם עבדו:
43 ויוצא עמו בששון ברנה את־בחיריו:
44 ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים ירשו:
45 בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

פרק קו.

1 הודו ליהוה כי־טוב כי לעולם חסדו:
2 מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל־תהלתו:
3 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל־עת:
4 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישעתך:
5 לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם־נחלתך:
6 חטאנו עם־אבתינו העוינו רשענו:
7 אבתינו במצרים לא־השכילו נפלאותיך לא זכרו את־רב חסדיך וימרו על־ים בים־סוף:
8

18 הַמּוֹשְׁכִים הָעָוֹן בְּחַבְלֵי הַשָּׁוְא וְכַעֲבוֹת הָעֲגָלָה חַטָּאָה׃
19 הָאֹמְרִים יְמַהֵר יָחִישָׁה מַעֲשֵׂהוּ לְמַעַן נִרְאֶה וְתָקְרְבָה וְתָבוֹאָה עֲצַת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְנֵדָעָה׃
20 הַאֹמְרִים לָרָע טוֹב וְלַטּוֹב רָע שָׂמִים חֹשֶׁךְ לְאוֹר וְאוֹר לְחֹשֶׁךְ שָׂמִים מַר לְמָתוֹק וּמָתוֹק לְמָר׃
21 הוֹי חַכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנֶגֶד פְּנֵיהֶם נְבוֹנִים׃
22 הוֹי גִּבּוֹרִים לִשְׁתּוֹת יָיִן וְאַנְשֵׁי חַיִל לִמְסֹךְ שֵׁכָר׃
23 הַמַּצְדִּיקִים רָשָׁע עֵקֶב שֹׁחַד וְצִדְקַת צַדִּיק יָסִירוּ מִמֶּנּוּ׃
24 לָכֵן כַּאֲכֹל לְשֵׁבֶת אֵשׁ וְלַהַב יַשְׁלִיךְ יִבּוֹל כֵּן שָׁרְשָׁם כְּרִקָּב יִהְיֶה וּפִרְחָם כָּאָבָק יַעֲלֶה כִּי מָאֲסוּ אֶת תּוֹרַת יְיָ צְבָאוֹת וְאִמְרַת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נִאָצוּ׃
25 עַל כֵּן חָרָה אַף יְיָ בְּעַמּוֹ וַיֵּט יָדוֹ עָלָיו וַיַּכֵּהוּ וַיִּרְגְּזוּ הֶהָרִים וַתְּהִי נִבְלָתָם כְּסֹחַי בְּקֶרֶב הַחוּצוֹת בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
26 וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם מֵרָחוֹק וְשָׁרַק לוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְהִנֵּה מְהֵרָה קַל יָבוֹא׃
27 לֹא רָעֵב וְלֹא כוֹשֵׁל בּוֹ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן וְלֹא נִפְתְּחָה אֵזוֹר חֲלָצָיו וְלֹא נִתַּק שְׂרוֹךְ נְעָלָיו׃
28 אֲשֶׁר חִצָּיו שְׁנוּנִים וְכָל קַשָּׁתָיו דְּרוּכוֹת סוּסָיו כַּחַלָמִישׁ נֶחְשָׁבוּ וְגַלְגַּלָּיו כְּסוּפָה׃
29 שַׁאֲגָתוֹ כְּלָבִיא יִשְׁאָג כִּכְפִירִים וְיִנְהֹם וְיֶחֱזַק וְיִתְפֹּשׂ טָרֶף וּפִלֵּט וְאֵין מַצִּיל׃
30 וְיִנְהֹם עָלָיו בַּיּוֹם הַהוּא כִּנְהִימַת הַיָּם וְנִבַּט לָאָרֶץ וְהִנֵּה חֹשֶׁךְ צָרָה וְאוֹר חָשְׁכוּ בְעָבֵיהָ׃

פרק ו׳

1 בִּשְׁנַת מוֹת הַמֶּלֶךְ עֻזִּיָּהוּ וָאֶרְאֶה אֶת יְיָ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא וְשׁוּלָיו מְלֵאִים אֶת הַהֵיכָל׃
2 שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לָאֶחָד בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָנָיו וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף׃
3 וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃
4 וַיָּנֻעוּ אַמּוֹת הַסִּפִּים מִקּוֹל הַקּוֹרֵא וְהַבַּיִת יִמָּלֵא עָשָׁן׃
5 וָאֹמַר אוֹי לִי כִּי נִדְמֵיתִי כִּי אִישׁ טְמֵא שְׂפָתַיִם אָנֹכִי וּבְתוֹךְ עַם טְמֵא שְׂפָתַיִם אָנֹכִי יוֹשֵׁב כִּי אֶת מֶלֶךְ יְיָ צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי׃
6 וַיָּעָף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים וּבְיָדוֹ רִצְפָּה לָקַח בְּמֶלְקָחַיִם מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ׃
7 וַיַּגַּע עַל פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָגַע זֶה עַל שְׂפָתֶיךָ וְסָר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְכֻפָּר׃
8 וָאֶשְׁמַע אֶת קוֹל יְיָ אֹמֵר אֶת מִי אֶשְׁלָח וּמִי יֵלֵךְ לָנוּ וָאֹמַר הִנֵּנִי שְׁלָחֵנִי׃
9 וַיֹּאמֶר לֵךְ וְאָמַרְתָּ לָעָם הַזֶּה שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ וְאַל תָּבִינוּ וּרְאוּ רָאוֹ וְאַל תֵּדָעוּ׃
10 הַשְׁמֵן לֵב הָעָם הַזֶּה וְאָזְנָיו הַכְבֵּד וְעֵינָיו הָשַׁע פֶּן יִרְאֶה בְעֵינָיו וּבְאָזְנָיו יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יָבִין וְשָׁב וְרָפָא לוֹ׃
11 וָאֹמַר עַד מָתַי אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם שָׁוּ עָרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים מֵאֵין אָדָם וְהָאֲדָמָה תִּשָּׁאֵר שְׁמָמָה׃
12 וְרִחַק יְיָ אֶת הָאָדָם וְרַבָּה הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃
13 וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂרִיָּה וְשָׁבָה וְהָיְתָה לְבִעֵר כְּאֵלָה וְכְאַלּוֹן אֲשֶׁר בְּשִׁלְכָת מַצֶּבֶת בָּהֶם זֶרַע קֹדֶשׁ מַצֶּבְתָּהּ׃

פרק ז׳

1 וַיְהִי בִּימֵי אָחָז בֶּן יוֹתָם בֶּן עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיַּעַל רְצִין מֶלֶךְ אֲרָם וּפֶקַח בֶּן רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַיִם לַמִּלְחָמָה עָלֶיהָ וְלֹא יָכֹל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ׃
2 וַיֻּגַּד לְבֵית דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל אֶפְרָיִם וַיָּנַע לְבָבוֹ וְלֵב עַמּוֹ כְּנוֹעַ עֵצֵי הַיַּעַר מִפְּנֵי הָרוּחַ׃
3 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל יְשַׁעְיָהוּ צֵא נָא לִקְרַאת אָחָז אַתָּה וּשְׁאָר יָשׁוּב בְּנֶךָ אֶל קְצֵה תְּעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה אֶל מְסִלַּת שְׂדֵה כוֹבֵס׃
4 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִשָּׁמֶר וְהַשְׁקֵט אַל תִּירָא וּלְבָבְךָ אַל יֵרַךְ מִשְּׁנֵי זַנְבוֹת הָאוּדִים הָאֵלֶּה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף רְצִין וַאֲרָם וּבֶן רְמַלְיָהוּ׃
5 יַעַן כִּי יָעַץ עָלֶיךָ אֲרָם רָע אֶפְרַיִם וּבֶן רְמַלְיָהוּ לֵאמֹר׃
6 נַעֲלֶה בִיהוּדָה וְנָקִיצֶנָּה וְנָבְקָעֶנָּה אֵלֵינוּ וְנַמְלִיךְ מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֶת בֶּן טַבְאֵל׃
7 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה׃
8 כִּי רֹאשׁ אֲרָם דַּמֶּשֶׂק וְרֹאשׁ דַּמֶּשֶׂק רְצִין וּבְעוֹד שִׁשִּׁים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה יֵחַת אֶפְרַיִם מֵעָם׃
9 וְרֹאשׁ אֶפְרַיִם שֹׁמְרוֹן וְרֹאשׁ שֹׁמְרוֹן בֶּן רְמַלְיָהוּ אִם לֹא תַאֲמִינוּ כִּי לֹא תֵאָמֵנוּ׃
10 וַיֹּסֶף יְיָ דַּבֵּר אֶל אָחָז לֵאמֹר׃
11 שְׁאַל לְךָ אוֹת מֵעִם יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַעְמֵק שְׁאָלָה אוֹ הַגְבֵּהַּ לָמָעְלָה׃
12 וַיֹּאמֶר אָחָז לֹא אֶשְׁאַל וְלֹא אֲנַסֶּה אֶת יְיָ׃
13 וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ נָא בֵּית דָּוִד הַמְעַט מִכֶּם הַלְאוֹת אֲנָשִׁים כִּי תַלְאוּ גַּם אֶת אֱלֹהָי׃
14 לָכֵן יִתֵּן יְיָ הוּא לָכֶם אוֹת הִנֵּה הָעַלְמָה הָרָה וְיֹלֶדֶת בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ עִמָּנוּאֵל׃
15 חֶמְאָה וּדְבַשׁ יֹאכֵל לְדַעְתּוֹ מָאֵס בָּרָע וּבָחוֹר בַּטּוֹב׃
16 כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר מָאֵס בָּרָע וּבָחוֹר בַּטּוֹב תֵּעָזֵב הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה קָץ מִפְּנֵי שְׁנֵי מְלָכֶיהָ׃
17 יָבִיא יְיָ עָלֶיךָ וְעַל עַמְּךָ וְעַל בֵּית אָבִיךָ יָמִים אֲשֶׁר לֹא בָאוּ מִיּוֹם סוּר אֶפְרַיִם מֵעַל יְהוּדָה אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
18 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁרֹק יְיָ לַזְּבוּב אֲשֶׁר בִּקְצֵה יְאוֹרֵי מִצְרָיִם וְלַדְּבוֹר אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר׃
19 וּבָאוּ וְנָחוּ כֻלָּם בְּנַחֲלֵי הַבָּתֻּלִים וּבִנְקִיקֵי הַסְּלָעִים וּבְכָל נְהָלִים וּבְכָל מִשְׁעִי׃
20 בַּיּוֹם הַהוּא יְגַלַּח יְיָ בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה בְּעֹבְרֵי נָהָר בְּמֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת הָרֹאשׁ וְשַׂעַר הָרַגְלַיִם וְגַם אֶת הַזָּקָן תִּסְפֶּה׃
21 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יְחַיֶּה אִישׁ עֶגְלַת בָּקָר וּשְׁתֵּי הַצֹּאן׃
22 וְהָיָה מֵרֹב עֲשֹׂת חָלֶב יֹאכַל כִּי חֶמְאָה וּדְבַשׁ יֹאכַל כָּל הַנִּשְׁאָר בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃
23 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם אֶלֶף גֶּפֶן בְּאֶלֶף כָּסֶף לַשָּׁמִיר וְלַשַּׁיִת יִהְיֶה׃
24 בַּחִצִּים וּבַקֶּשֶׁת יָבוֹא שָׁמָּה כִּי שָׁמִיר וְשַׁיִת תִּהְיֶה כָּל הָאָרֶץ׃
25 וְכָל הֶהָרִים אֲשֶׁר בְּמַעְדֵּר יֵעָדֵרוּן לֹא תָבוֹא שָׁמָּה יִרְאַת שָׁמִיר וְשַׁיִת וְהָיוּ לְמִשְׁלַח שׁוֹר וּלְמִרְמַס שֶׂה׃

פרק ח׳

1 וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי קַח לְךָ גִּלָּיוֹן גָּדוֹל וּכְתֹב עָלָיו בְּחֶרֶט אֱנוֹשׁ לְמַהֵר שָׁלָל חוּשׁ בַּז׃
2 וְאָעִידָה לִי עֵדִים נֶאֱמָנִים אֶת אוּרִיָּה הַכֹּהֵן וְאֶת זְכַרְיָהוּ בֶּן יְבֶרֶכְיָהוּ׃
3 וָאֶקְרַב אֶל הַנְּבִיאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי קְרָא שְׁמוֹ מַהֵר שָׁלָל חוּשׁ בַּז׃
4 כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר קְרֹא אָבִי וְאִמִּי אֶשָּׂא אֶת חֵיל דַּמֶּשֶׂק וְאֶת שְׁלַל שֹׁמְרוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
5 וַיֹּסֶף יְיָ דַּבֵּר אֵלַי עוֹד לֵאמֹר׃
6 יַעַן מָאַס הָעָם הַזֶּה אֶת מֵי הַשִּׁלֹחַ הוֹלְכִים לְאַט וּמְשׂוֹשִׂים אֶת רְצִין וּבֶן רְמַלְיָהוּ׃
7 וְלָכֵן הִנֵּה אֲדֹנָי מַעֲלֶה עֲלֵיהֶם אֶת מֵי הַנָּהָר עֲצוּמִים וְרַבִּים אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶת כָּל כְּבוֹדוֹ וְעָלָה עַל כָּל אֲפִיקָיו וְהָלַךְ עַל כָּל גְּדוֹתָיו׃
8 וְשָׁטַף בִּיהוּדָה שָׁטַף וְעָבַר עַד צַוָּאר יַגִּיעַ וְהָיָה מְטֵי כְנָפָיו מְלֹא רֹחַב אַרְצְךָ עִמָּנוּאֵל׃
9 רֹעוּ עַמִּים וְהֵחַתּוּ וְהַאֲזִינוּ כָּל מֶרְחַקֵּי אָרֶץ הָאַזְּרוּ וְהֵחַתּוּ הָאַזְּרוּ וְהֵחַתּוּ׃
10 עִצוּ עֵצָה וְתֻפָר דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל׃
11 כִּי כֹה אָמַר יְיָ אֵלַי בְּחֹזֶק הַיָּד וְיִסְּרַנִי מִלֶּכֶת בְּדֶרֶךְ הָעָם הַזֶּה לֵאמֹר׃
12 לֹא תֹאמְרוּ קֶשֶׁר לְכֹל אֲשֶׁר יֹאמַר הָעָם הַזֶּה קֶשֶׁר וְאֶת מוֹרָאוֹ לֹא תִירְאוּ וְלֹא תַעֲרִיצוּ׃
13 אֶת יְיָ צְבָאוֹת אֹתוֹ תַקְדִּישׁוּ וְהוּא מוֹרַאֲכֶם וְהוּא יַעַרְצֶכֶם׃
14 וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וּלְאֶבֶן נֶגֶף וּלְצוּר מִכְשׁוֹל לִשְׁנֵי בָתֵּי יִשְׂרָאֵל לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָיִם׃
15 וְכָשְׁלוּ בָהֶם רַבִּים וְנָפְלוּ וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃
16 צוּר עֵדוּת חֲתוֹם תּוֹרָה בְּלִמּוּדָי׃
17 וְחִכִּיתִי לַייָ הַמַּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב וְקִוִּיתִי לוֹ׃
18 הִנֵּה אֲנִי וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן לִי יְיָ לְאוֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל מֵעִם יְיָ צְבָאוֹת שֹׁכֵן הַר צִיּוֹן׃
19 וְכִי יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם דִּרְשׁוּ אֶל הָאֹבוֹת וְאֶל הַיִּדְּעֹנִים הַמְצַפְצְפִים וְהַהֹגִים הֲלֹא עַם אֶל אֱלֹהָיו יִדְרֹשׁ בְּעַד הַחַיִּים אֶל הַמֵּתִים׃
20 לְתוֹרָה וְלִתְעוּדָה אִם לֹא יֹאמְרוּ כַּדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵין לָהֶם שָׁחַר׃
21 וְעָבַר בָּהּ נִקְשֶׁה וְרָעֵב וְהָיָה כִּי יִרְעַב וְהִתְקַצַּף וְקִלַּל בְּמַלְכּוֹ וֵאלֹהָיו וּפָנָה לְמָעְלָה׃
22 וְאֶל אֶרֶץ יַבִּיט וְהִנֵּה צָרָה וַחֲשֵׁכָה מְעוּף צוּקָה וְאָפֵל מִנְדָּחַ׃

פרק ט׳

1 כִּי לֹא מוּעָף לַאֲשֶׁר מוֹצָא לָהּ כָּעֵת הָרִאשׁוֹן הֵקַל לְאַרְצָה זְבוּלֻן וְאַרְצָה נַפְתָּלִי וְהָאַחֲרוֹן הִכְבִּיד דֶּרֶךְ הַיָּם עֵבֶר הַיַּרְדֵּן גְּלִיל הַגּוֹיִם׃
2 הָעָם הַהֹלְכִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אוֹר גָּדוֹל יֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ צַלְמָוֶת אוֹר נָגַהּ עֲלֵיהֶם׃
3 הִרְבִּיתָ הַגּוֹי לֹא הִגְדַּלְתָּ הַשִּׂמְחָה שָׂמְחוּ לְפָנֶיךָ כְּשִׂמְחַת בַּקָּצִיר כַּאֲשֶׁר יָגִילוּ בְּחַלְּקָם שָׁלָל׃
4 כִּי אֶת עֹל סִבְלוֹ וְאֶת מַטֵּה כְתֵפוֹ שֵׁבֶט נוגְשׂוֹ הַחִתָּה כְּיוֹם מִדְיָן׃
5 כִּי כָל סְאוֹן סֹאֵן בְּרַעַשׁ וְשִׂמְלָה מְגוֹלָלָה בְּדָמִים וְהָיְתָה לִשְׂרֵפָה מַאֲכֶלֶת אֵשׁ׃
6 כִּי יֶלֶד יֻלַּד לָנוּ בֵּן נִתַּן לָנוּ וַתְּהִי הַמִּשְׂרָה עַל שִׁכְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִיעַד שַׂר שָׁלוֹם׃
7 לָמַרְבֵּה הַמִּשְׂרָה וּלְשָׁלוֹם אֵין קֵץ עַל כִּסֵּא דָוִד וְעַל מַמְלַכְתּוֹ לְהָכִין אֹתָהּ וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם קִנְאַת יְיָ צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה זֹּאת׃
8 דְּבָר שָׁלַח אֲדֹנָי בְּיַעֲקֹב וְנָפַל בְּיִשְׂרָאֵל׃
9 וְיָדְעוּ כָל הָעָם אֶפְרַיִם וְיוֹשֵׁב שֹׁמְרוֹן בְּגַאֲוָה וּבִגְדֹל לֵבָב לֵאמֹר׃
10 לְבֵנִים נָפָלוּ וְגָזִית נִבְנֶה שִׁקְמִים כָּרֻתוּ וַאֲרָזִים נָחֳלִיף׃
11 וַיְשַׂגֵּב יְיָ אֶת צָרֵי רְצִין עָלָיו וְאֶת אֹיְבָיו יְסַכְסֵךְ׃
12 אֲרָם מִקֶּדֶם וּפְלִשְׁתִּים מֵאָחוֹר וַיֹּאכְלוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכָל פֶּה בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
13 וְהָעָם לֹא שָׁב עַד הַמַּכֵּהוּ וְאֶת יְיָ צְבָאוֹת לֹא דָרָשׁוּ׃
14 וַיַּכְרֵת יְיָ מִיִּשְׂרָאֵל רֹאשׁ וְזָנָב כִּפָּה וְאַגְמוֹן יוֹם אֶחָד׃
15 זָקֵן וּנְשׂוּא פָנִים הוּא הָרֹאשׁ וְנָבִיא מוֹרֶה כָּזָב הוּא הַזָּנָב׃
16 וְהָיוּ מַנְהִיגֵי הָעָם הַזֶּה מַתְעִים וּמְבֻלָּעֵיהֶם מְתֻעִים׃
17 עַל כֵּן עַל בַּחוּרָיו לֹא יִשְׂמַח אֲדֹנָי וְאֶת יְתוֹמָיו וְאֶת אַלְמְנוֹתָיו לֹא יְרַחֵם כִּי כֻלּוֹ חָנֵף וּמְרַע וְכָל פֶּה דֹּבֵר נְבָלָה בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
18 כִּי בָעְרָה כָאֵשׁ רִשְׁעָה שָׁמִיר וְשַׁיִת תֹּאכֵל וַתְּלַהֵט בְּסִבְכֵי הַיָּעַר וַיִּתְאַבְּכוּ תִּתְאַבֵּךְ עָשָׁן׃
19 בְּעֶבְרַת יְיָ צְבָאוֹת נֶעְתַּם הָאָרֶץ וַתְּהִי הָעָם כְּמַאֲכֹלֶת אֵשׁ אִישׁ עַל אָחִיו לֹא יַחְמֹלוּ׃
20 וַיַּחְטֹף עַל יָמִין וְרָעֵב וַיֹּאכַל עַל שְׂמֹאל וְלֹא תִשְׂבָּעְנָה אִישׁ בְּשַׂר זְרוֹעוֹ יֹאכֵלוּ׃
21 מְנַשֶּׁה אֶת אֶפְרַיִם וְאֶפְרַיִם אֶת מְנַשֶּׁה יַחְדָּו הֵמָּה עַל יְהוּדָה בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃

פרק י׳

1 הוֹי חֹקְקֵי חֹק אָוֶן וְכֹתְבִים עָמָל כָּתָבוּ׃
2 לְהַטּוֹת מִשְׁפָּט דַּלִּים וְלִגְזֹל מִשְׁפַּט עֲנִיֵּי עַמִּי לִהְיוֹת אַלְמָנוֹת שְׁלָלָם וְיָתוֹמִים יָבֹזּוּ׃
3 וּמַה תַּעֲשׂוּ לְיוֹם פְּקֻדָּה וְלְשׁוֹאָה מֵרָחוֹק תָּבוֹא עַל מִי תָנוּסוּ לְעֶזְרָה וְאָנָה תַּעַזְבוּ כְּבוֹדְכֶם׃
4 בִּלְתִּי כְּרֹעַ תַּחַת אֲסִירִים וְתַחַת הֲרוּגִים יִפֹּלוּ בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
5 הוֹי אַשּׁוּר שֵׁבֶט אַפִּי וּמַטֶּה הִיא בְיָדָם זַעְמִי׃
6 אֶל גּוֹי חָנֵף אֲשַׁלְּחֶנּוּ וְעַל עַם עֶבְרָתִי אֲצַוֶּנּוּ לָבַז בַּז וְלָשֹׁסֶת שֹׁסֶה וְלָשׂוּם מִדְרָס לָצֶאת בַּחוּצוֹת׃
7 וְהוּא לֹא כֵן יַחְשֹׁב וְלִבּוֹ לֹא כֵן יְדַמֶּה כִּי לְהַשְׁמִיד בִּלֵּב וְלַהֲכְרִית גּוֹיִם לֹא מְעָטוֹת׃
8 כִּי יֹאמַר הֲלֹא שָׂרַי יַחְדָּו מְלָכָי׃
9 הֲלֹא כְּכַרְכְּמִישׁ כַּלְנוֹ אִם לֹא כְאַרְפָּד חֲמָת אִם לֹא כְדַמֶּשֶׂק שֹׁמְרוֹן׃
10 כַּאֲשֶׁר מָצְאָה יָדִי לְמַמְלְכוֹת הָאֱלִילִים וּפְסִלֵיהֶם מִירוּשָׁלַיִם וּמִשֹּׁמְרוֹן׃
11 הֲלֹא כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשֹׁמְרוֹן וְלַעֲצַבֶּיהָ כֵּן אֶעֱשֶׂה לִירוּשָׁלַיִם וְלִפְסִלֶיהָ׃
12 וְהָיָה כִּי יִגְמֹר אֲדֹנָי אֶת כָּל מַעֲשֵׂהוּ בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם אֶפְקֹד עַל פְּרִי גֹדֶל לְבַב מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְעַל תִּפְאֶרֶת רוֹם עֵינָיו׃
13 כִּי אָמַר בְּכֹחַ יָדִי עָשִׂיתִי וּבְחָכְמָתִי כִּי נְבֹנְתִי וְאָסִיר גְּבוּלוֹת עַמִּים וְאֹצְרוֹתֵיהֶם שָׁסִיתִי וָאוֹרִיד כַּאַבִּיר יוֹשְׁבִים׃
14 וַתִּמְצָא כָעֵן יָדִי חַיִל הָעַמִּים וְכַקֵּן עֲזוּבִים כָּל הָאָרֶץ אֲנִי אָסָפְתִּי וְאֵין נָד פֹּצֶה וּמְצַפְצֵף׃
15 הֲיִתְרַהֵב הַגַּרְזֶן עַל הַחוֹצֵב בָּהּ אִם יִתְגַּדַּל הַמַּשּׂוֹר עַל מְנִיפוֹ כְּהָנִיף שֵׁבֶט אֶת מֵרִימָיו כְּהָרִים מַטֶּה לֹא עֵץ׃
16 לָכֵן יִשְׁלַח הָאֲדוֹן יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁמַנָּיו רָזוֹן וְתַחַת כְּבוֹדוֹ יֻקַּד יֻקָּד כִּיקוֹד אֵשׁ׃
17 וְהָיָה אוֹר יִשְׂרָאֵל לְאֵשׁ וְקָדוֹשׁוֹ לְלֶהָבָה וּבָעֲרָה וְאָכְלָה שִׁיתוֹ וּשְׁמִירוֹ בְּיוֹם אֶחָד׃
18 וְכָבוֹד יַעְרוֹ וְכַרְמְלוֹ מִנֶּפֶשׁ וְעַד בָּשָׂר יְכַלֶּה וְהָיָה כְּמוֹג נוֹסֵס׃
19 וְשְׁאֵרִית עֲצֵי יַעְרוֹ מִסְפָּר יִהְיוּ וְנַעַר יִכְתְּבֵם׃
20 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לֹא יוֹסִיף עוֹד שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וּפְלֵיטַת בֵּית יַעֲקֹב לְהִשָּׁעֵן עַל מַכֵּהוּ וְנִשְׁעַן עַל יְיָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בֶּאֱמֶת׃
21 שְׁאָר יָשׁוּב שְׁאָר יַעֲקֹב אֶל אֵל גִּבּוֹר׃
22 כִּי אִם יִהְיֶה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם שְׁאָר יָשׁוּב בּוֹ כָּלָה חָרוּצָה שָׁטַף צְדָקָה׃
23 כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה אֲדֹנָי יְיָ צְבָאוֹת עֹשֶׂה בְּקֶרֶב כָּל הָאָרֶץ׃
24 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ צְבָאוֹת אַל תִּירְאִי עַמִּי יוֹשֵׁב צִיּוֹן מֵאַשּׁוּר בַּשֵּׁבֶט יַכֶּה וּמַטֵּהוּ יִשָּׂא עָלֶיךָ בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃
25 וְעוֹד מְעַט מִזְעָר וְכָלָה זַעַם וְאַפִּי עַל תֻּמָּתָם׃
26 וְהֵנִיף עָלָיו יְיָ צְבָאוֹת שׁוֹט כְּמַכַּת מִדְיָן בְּצוּר עוֹרֵב וּמַטֵּהוּ עַל הַיָּם וְנָשָׂא בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃
27 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יָסוּר סֻבְלוֹ מֵעַל שִׁכְמֶךָ וְעֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ וְנִשְׁחַת עֹל מִפְּנֵי שָׁמֶן׃
28 בָּא עַל עַיָּת עָבַר בְּמִגְרוֹן לְמִכְמָשׂ יַפְקִיד כֵּלָיו׃
29 עָבְרוּ מַעְבָּרָה גֶּבַע מָלוֹן לָנוּ הָרָמָה חָרְדָה גִּבְעַת שָׁאוּל בָּרָחָה׃
30 צַהֲלִי בַת גַּלִּים הַקְשִׁיבִי לָיְשָׁה עֲנִיָּה עֲנָתוֹת׃
31 נָדְדָה מַדְמֵנָה יוֹשְׁבֵי הַגֵּבִים הֵעָזוּ׃
32 עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לַעֲמֹד יָנִיף יָדוֹ הַר בַּת צִיּוֹן גִּבְעַת יְרוּשָׁלָיִם׃
33 הִנֵּה הָאֲדוֹן יְיָ צְבָאוֹת מְסָעֵף פֻּארָה בְּמַגֹּרָה וְרָמֵי הַקוֹמָה גְּדוּעִים וְהַגְּבֹהִים שְׁפָלִים׃
34 וְנִקַּף סִבְכֵי הַיָּעַר בַּבַּרְזֶל וְהַלְּבָנוֹן בְּאַדִּיר יִפּוֹל׃

פרק י״א

1 וְיָצָא חֹטֶר מִגֵּזַע יִשָׁי וְנֵצֶר מִשָּׁרָשָׁיו יִפְרֶה׃
2 וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ׃
3 וְהֵרִיחוֹ בְּיִרְאַת יְיָ וְלֹא לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפֹּט וְלֹא לְמִשְׁמַע אָזְנָיו יוֹכִיחַ׃
4 וְשָׁפַט בְּצֶדֶק דַּלִּים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי אָרֶץ וְהִכָּה אֶרֶץ בְּשֵׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ שְׂפָתָיו יָמִית רָשָׁע׃
5 וְהָיָה צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנָיו וְהָאֱמוּנָה אֵזוֹר חֲלָצָיו׃
6 וְגָר זְאֵב עִם כֶּבֶשׂ וְנָמֵר עִם גְּדִי יִרְבָּץ וְעֵגֶל וּכְפִיר וּמְרִיא יַחְדָּו וְנַעַר קָטֹן נֹהֵג בָּהֶם׃
7 וּפָרָה וָדֹב תִּרְעֶינָה יַחַד יִרְבְּצוּ יַלְדֵיהֶן וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל תֶּבֶן׃
8 וְשִׁעַשַׁע יוֹנֵק עַל חֻר פָּתִין וְעַל מְאוּרַת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָה׃
9 לֹא יָרֵעוּ וְלֹא יַשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קָדְשִׁי כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת יְיָ כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים׃
10 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא שֹׁרֶשׁ יִשַׁי אֲשֶׁר עֹמֵד לְנֵס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרֹשׁוּ וְהָיְתָה מְנֻחָתוֹ כָּבוֹד׃
11 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי שֵׁנִית יָדוֹ לִקְנוֹת אֶת שְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפַּתְרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמֵעֵילָם וּמִשִּׁנְעָר וּמֵחֲמָת וּמֵאִיֵּי הַיָּם׃
12 וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם וְאָסַף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפוּצוֹת יְהוּדָה יְקַבֵּץ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃
13 וְסָרָה קִנְאַת אֶפְרַיִם וְצֹרְרֵי יְהוּדָה יִכָּרֵתוּ אֶפְרַיִם לֹא יְקַנֵּא אֶת יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא יָצֹר אֶת אֶפְרָיִם׃
14 וְעָפוּ בְכָתֵף פְּלִשְׁתִּים יָמָּה יַחְדָּו יָבֹזּוּ בְּנֵי קֶדֶם אֶת אֱדוֹם וּמוֹאָב מִשְׁלוֹח יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם׃
15 וְהַחֲרִים יְיָ אֶת לְשׁוֹן יָם מִצְרָיִם וְהֵנִיף יָדוֹ עַל הַנָּהָר בְּעֵז רוּחוֹ וְהִכָּהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים וְהַדְרִיךְ בַּנְּעָלִים׃
16 וְהָיְתָה מְסִלָּה לִשְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר כַּאֲשֶׁר הָיְתָה לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

פרק י״ב

1 וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אוֹדְךָ יְיָ כִּי אָנַפְתָּ בִּי יָשֹׁב אַפְּךָ וּתְנַחֲמֵנִי׃

ותשבחתו: בקהל עמים: מקור ישראל: שם בנימין צעיר רודמו: שרי יהודה רגמתם: שרי זבולן שרי נפתלי: צוה אלהיך עזך: אמץ אלהים זו עשית לנו: מהיכלך על ירושלים: לך יובילו שי: גער חית קנה: עגלי עמים: רפס בגלי כסף: פזר עמים: קרבות יבואו מצרים: כוש ידיה: ממלכות הארץ: שירו לאלהים: לרוכב בשמי שמי קדם: הן יתן בקולו: קולו עז: תנו עז לאלהים: גאונו על ישראל: ונורא אלהים: ברוך אלהים:

פרק ס"ט.

למנצח: שושנים לדוד: הושיעני אלהים: טבעתי יון מצולה: ואין מעמד: באתי למעמקי: ואין משפט: יגעתי בקראי: נכמרו עיני: רבו מחורי: שנאי חנם: אשר לא גזלתי: אתה ידעת: אל יבשו בי: אל יכלמו בי: כי נשאתי: כלמה: כי קנאת: ואכל: ואתנה: ואהי: ישיחו בי: ושכרי: ואתפלתי: עת רצון: ענני: ואל: ואל: ואל

27 כִּי֙ אִ֣ישׁ נָבָ֔ל שְׁמ֖וֹ וְנָבָ֣ל עִמּ֑וֹ וַאֲנִ֣י אֲמָתְךָ֗ לֹ֤א רָאִ֙יתִי֙ אֶת־נַעֲרֵ֣י אֲדֹנִ֔י אֲשֶׁ֥ר שָׁלָֽחְתָּ׃ 28 שָׂ֣א נָ֠א לְפֶ֨שַׁע שִׁפְחָתֶ֜ךָ כִּֽי־עָשֹׂ֨ה יַעֲשֶׂ֧ה יְהוָ֛ה לַֽאדֹנִ֖י בַּ֣יִת נֶאֱמָ֑ן כִּ֣י מִלְחֲמ֤וֹת יְהוָה֙ אֲדֹנִ֣י נִלָּחָ֔ם וְרָעָ֖ה לֹֽא־תִמָּצֵ֥א בְךָ֖ כָּל־יָמֶֽיךָ׃ 29 וַיָּ֣קָם אָדָ֗ם לִרְדָּפֶ֙ךָ֙ וְלָבַ֣קֶשׁ אֶת־נַפְשֶׁ֔ךָ וְהָיְתָ֣ה נֶפֶשׁ֩ אֲדֹנִ֨י צְרוּרָ֜ה בִּצְר֣וֹר הַֽחַיִּים֮ אֵ֣ת יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֒יךָ֒ וְאֶת־נֶ֣פֶשׁ אֹיְבֶ֗יךָ יְקַלְּעֶ֛נָּה בְּת֥וֹךְ כַּף־הַקָּֽלַע׃ 30 וְהָיָ֗ה כְּהֵיטִ֤ב יְהוָה֙ לַֽאדֹנִ֔י אֵ֚ת כָּל־הַטּ֣וֹב אֲשֶׁר־דִּבֶּ֣ר עָלֶ֔יךָ וְצִוָּ֖ךְ לְנָגִ֣יד עַל־יִשְׂרָאֵֽל׃ 31 וְלֹֽא־תִהְיֶ֨ה זֹ֜את לְךָ֤ לִפְקָחָה֙ וְלִמְכְשׁ֣וֹל לֵ֣ב לַֽאדֹנִ֔י וְשָׁפַכְתָּ֣ דָם־חִנָּ֔ם וְהוֹשִׁ֥יעַ אֲדֹנִ֖י לְעַבְדּ֑וֹ וְהֵיטִ֤יב יְהוָה֙ לַֽאדֹנִ֔י וְזָכַרְתָּ֖ אֶת־אֲמָתֶֽךָ׃ 32 וַיֹּ֣אמֶר דָּוִ֔ד אֶל־אֲבִיגַ֖יִל בָּר֣וּךְ יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל אֲשֶׁ֨ר שְׁלָחַ֤ךְ הַיּוֹם֙ הַזֶּ֔ה לִקְרָאתִֽי׃ 33 וּבָר֥וּךְ טַעְמֵ֖ךְ וּבָר֣וּךְ אַתְּ֑ אֲשֶׁ֤ר כָּלַ֙אתְ֙ הַיּ֣וֹם הַזֶּ֔ה מִבּ֥וֹא בְדָמִ֖ים וְהוֹשַׁ֥ע יָדִ֖י לִֽי׃ 34 כִּ֣י אוּלָ֗ם חַי־יְהוָה֙ אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל אֲשֶׁ֥ר מָנַ֖ע אֹתִ֑י בִּלְתִּ֣י מַהֲרַ֔תְּ וַתָּבֹ֥אתְ לִקְרָאתִ֖י כִּ֣י אִם־נוֹתַ֣ר לְנָבָ֗ל עַד־א֤וֹר הַבֹּ֙קֶר֙ מַשְׁתִּ֣ין בְּקִ֔יר׃ 35 וַתִּקַּ֣ח דָּוִ֔ד מִיָּדָ֖הּ אֵ֣ת אֲשֶׁר־הֵבִ֣יאָה לּ֑וֹ וַיֹּ֣אמֶר לָ֠הּ עֲלִ֨י בְשָׁל֜וֹם לְבֵיתֵ֗ךְ רְאִ֤י שָׁמַ֙עְתִּי֙ בְּקוֹלֵ֔ךְ וָאֶשָּׂ֥א פָנָֽיִךְ׃ 36 וַתָּבֹ֣א אֲבִיגַ֗יִל אֶל־נָבָל֙ וְהִנֵּה־ל֣וֹ מִשְׁתֶּ֔ה בְּבֵיתוֹ֙ מִשְׁתֵּ֣ה כְמִשְׁתֵּ֣ה הַמֶּ֔לֶךְ וְלֵ֥ב נָבָ֖ל טוֹב־עָלָ֑יו וְהוּא־שִׁכּ֣וֹר עַד־מְאֹ֔ד וְלֹֽא־הִגִּ֥ידָה לּ֛וֹ קָטֹנָ֥ה וְעַד־גְּדוֹלָ֖ה עַד־א֥וֹר הַבֹּֽקֶר׃ 37 וַיְהִ֣י בַבֹּ֗קֶר בְּצֵ֤את הַיַּ֙יִן֙ מִנָּבָ֔ל וַתַּגֶּד־לָ֣הּ אִשְׁתּ֔וֹ אֶת־הַדְּבָרִ֣ים הָאֵ֔לֶּה וַיָּ֥מָת לִבּ֖וֹ בְּקִרְבּ֑וֹ וְה֖וּא הָיָ֥ה לְאָֽבֶן׃ 38 וַיְהִ֗י כַּעֲשֶׂ֤רֶת הַיָּמִים֙ וַיִּגֹּ֣ף יְהוָ֔ה אֶת־נָבָ֖ל וַיָּמֹֽת׃ 39 וַיִּשְׁמַ֣ע דָּוִ֔ד כִּֽי־מֵ֥ת נָבָ֖ל וַיֹּ֑אמֶר בָּר֣וּךְ יְהוָ֗ה אֲשֶׁ֤ר רָב־אֶת֙ אֶת־רִ֣יב חֶרְפָּתִ֔י מִיַּ֖ד נָבָ֑ל וְאֶת־עַבְדּ֗וֹ חָשַׂ֤ךְ מֵֽרָעָה֙ וְאֶת־רָעַ֣ת נָבָ֔ל הֵשִׁ֥יב יְהוָ֖ה בְּרֹאשׁ֑וֹ וַתֹּ֨אמֶר֙ דָּוִ֔ד לְשָׁלְחָ֥ה לָקַ֛חַת אֹתָ֖הּ לּ֥וֹ לְאִשָּֽׁה׃ 40 וַיָּבֹ֣אוּ עַבְדֵ֣י דָוִ֔ד אֶל־אֲבִיגַ֖יִל הַכַּרְמֶ֑לָה וַיְדַבְּר֨וּ אֵלֶ֜יהָ לֵאמֹ֗ר דָּוִד֙ שְׁלָחָ֣נוּ אֵלַ֔יִךְ לְקַחְתֵּ֥ךְ לּ֖וֹ לְאִשָּֽׁה׃ 41 וַתָּ֣קָם וַתִּשְׁתַּ֣חוּ אַפַּ֔יִם אָ֖רְצָה וַתֹּ֑אמֶר הִנֵּ֤ה אֲמָתְךָ֙ לְשִׁפְחָ֔ה לִרְחֹ֖ץ אֶת־רַגְלֵ֥י עַבְדֵ֖י אֲדֹנִֽי׃ 42 וַתְּמַהֵ֣ר אֲבִיגַ֗יִל וַתָּ֙קָם֙ וַתִּרְכַּ֣ב עַל־הַחֲמ֔וֹר וַחֲמֵ֥שׁ נַעֲרוֹתֶ֖יהָ הֹלַכְנָ֣ה לְרַגְלָ֑הּ וַתֵּ֣לֶךְ אַחֲרֵ֔י מַלְאֲכֵ֖י דָּוִ֑ד וַתְּהִי־לּ֖וֹ לְאִשָּֽׁה׃ 43 וְאֶת־אֲחִינֹ֥עַם מִיִּזְרְעֶאל֙ וַתִּהְיֶ֣ינָה גַם־שְׁתֵּיהֶ֔ן לְנָשָֽׁיו׃ 44 וְשָׁא֣וּל נָתַ֗ן אֶת־מִיכַל֙ בִּתּ֣וֹ אֵֽשֶׁת־דָּוִ֔ד לְפַלְטִ֖י בֶּן־לָ֑יִשׁ אֲשֶׁ֖ר מִגַּלִּֽים׃

פרק כו

1 וַיָּבֹ֣אוּ הַזִּפִּ֗ים אֶל־שָׁא֙וּל הַגִּבְעָ֣תָה לֵאמֹ֔ר הֲלֹ֥א דָוִ֛ד מִסְתַּתֵּ֥ר בְּגִבְעַת־הַחֲכִילָ֖ה עַל־פְּנֵ֥י הַיְשִׁימֹֽן׃ 2 וַיָּ֣קָם שָׁא֗וּל וַיֵּ֙רֶד֙ אֶל־מִדְבַּ֣ר זִ֔יף וְעִמּ֖וֹ שְׁלֹ֣שֶׁת אֲלָפִ֣ים אִ֑ישׁ בְּחוּרֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לְבַקֵּ֥שׁ אֶת־דָּוִ֖ד בְּמִדְבַּ֥ר זִֽיף׃ 3 וַיַּחַ֣ן שָׁא֗וּל בְּגִבְעַת־הַחֲכִילָה֙ אֲשֶׁ֣ר עַל־פְּנֵ֣י הַיְשִׁימ֔וֹן עַל־הַדָּ֖רֶךְ וְדָוִ֣ד יוֹשֵׁ֣ב בַּמִּדְבָּ֑ר וַיַּ֥רְא כִּֽי־בָ֖א שָׁא֥וּל אַחֲרֵ֖י הַמִּדְבָּֽר׃ 4 וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֗ד מְרַגְּלִים֙ וַיֵּ֣דַע כִּֽי־בָ֔א שָׁא֖וּל בֶּאֱמֶֽת׃ 5 וַיָּ֣קָם דָּוִ֗ד וַיָּבֹא֙ אֶל־הַמָּקוֹם֙ אֲשֶׁר־חָנָ֣ה שָׁא֔וּל וַיַּ֣רְא דָּוִ֗ד אֶת־הַמָּקוֹם֙ אֲשֶׁר־שָׁכַ֣ב שָׁא֔וּל וְאַבְנֵ֖ר בֶּן־נֵ֑ר שַׂ֣ר צְבָא֔וֹ וְשָׁא֣וּל שֹׁכֵ֔ב בַּמַּעְגָּ֖ל וְהָעָ֥ם חֹנִ֖ים סְבִיבֹתָֽיו׃ 6 וַיַּ֣עַן דָּוִ֗ד וַיֹּ֙אמֶר֙ אֶל־אֲחִימֶ֣לֶךְ הַֽחִתִּ֔י וְאֶל־אֲבִישַׁ֖י בֶּן־צְרוּיָ֣ה אֲחִ֣י יוֹאָ֑ב לֵאמֹ֗ר מִ֤י יֵרֵד֙ אִתִּ֔י אֶל־שָׁא֖וּל הַֽמַּחֲנֶ֑ה וַיֹּ֥אמֶר אֲבִישַׁ֖י אֲנִ֥י אֵרֵֽד׃ 7 וַיָּבֹ֨א דָוִ֤ד וְאֲבִישַׁי֙ אֶל־הָעָ֣ם לָיְלָ֔ה וְהִנֵּה־שָׁא֥וּל שֹׁכֵ֖ב יָשֵׁ֣ן בַּמַּעְגָּ֑ל וַחֲנִית֗וֹ תְּקוּעָה֙ בָּאָ֔רֶץ מְרַאֲשֹׁתָ֖יו וַאֲבְנֵ֥ר וְהָעָ֖ם שֹׁכְבִ֥ים סְבִיבֹתָֽיו׃ 8 וַיֹּ֣אמֶר אֲבִישַׁי֮ אֶל־דָּוִד֒ סָגַ֨ר אֱלֹהִ֜ים הַיּ֣וֹם אֶת־אֹיִבְךָ֣ בְּיָדֶ֗ךָ וְעַתָּ֤ה אַכֶּה־נָּא֙ בַּחֲנִ֣ית בָּאָ֔רֶץ פַּ֖עַם אַחַ֣ת וְלֹ֥א אֶשְׁנֶ֖ה לֽוֹ׃ 9 וַיֹּ֥אמֶר דָּוִ֖ד אֶל־אֲבִישַׁ֑י אַל־תַּשְׁחִיתֵ֔הוּ כִּ֣י מִ֤י שָׁלַח֙ יָד֔וֹ בִּמְשִׁ֥יחַ יְהוָ֖ה וְנָקָֽה׃ 10 וַיֹּ֣אמֶר דָּוִ֔ד חַי־יְהוָ֔ה כִּ֣י אִם־יְהוָ֔ה יִגָּפֶ֖נּוּ אוֹ־יוֹמ֣וֹ יָבֹ֔א וָמֵ֖ת אוֹ־בַמִּלְחָמָ֥ה יֵרֵ֖ד וְנִסָּֽפָה׃ 11 חָלִ֣ילָה לִּ֔י מִשְּׁלֹ֥חַ יָדִ֖י בִּמְשִׁ֣יחַ יְהוָ֑ה וְעַתָּ֗ה קַח־נָ֤א אֶת־הַחֲנִית֙ אֲשֶׁר־מְרַאֲשֹׁתָ֔יו וְאֶת־צַפַּ֖חַת הַמָּ֑יִם וְנֵלְכָ֖ה לָֽנוּ׃ 12 וַיִּקַּ֣ח דָּוִ֗ד אֶת־הַחֲנִית֙ וְאֶת־צַפַּ֣חַת הַמַּ֔יִם מְרַאֲשֹׁ֖תָיו שָׁא֑וּל וַיֵּלְכ֖וּ לָהֶ֑ם וְאֵ֣ין רֹאֶ֗ה וְאֵין֙ יוֹדֵ֔עַ וְאֵ֥ין קָ֖ץ כִּ֣י כֻלָּ֣ם יְשֵׁנִ֑ים כִּ֣י תַרְדֵּמַ֤ת יְהוָה֙ נָפְלָ֣ה עֲלֵיהֶ֔ם וַיִּשָּֽׁנוּ׃ 13 וַיַּעֲבֹ֣ר דָּוִ֗ד הָעֵ֙בֶר֙ מִנֶּ֔גֶד וַיַּעֲמֹ֥ד עַל־רֹ֖אשׁ הָהָ֣ר מֵרָח֑וֹק רַ֥ב הַמָּקוֹם֙ בֵּינֵיהֶֽם׃ 14 וַיִּקְרָ֣א דָוִ֗ד אֶל־הָעָם֙ וְאֶל־אַבְנֵ֣ר בֶּן־נֵ֔ר לֵאמֹ֖ר הֲלֹ֣א תַעֲנֶ֑ה אַבְנֵר֙ וַיֹּ֣אמֶר מִ֔י אַתָּ֖ה קָרָ֥אתָ אֶל־הַמֶּֽלֶךְ׃ 15 וַיֹּ֥אמֶר דָּוִ֖ד אֶל־אַבְנֵ֑ר הֲלֹא־אִ֣ישׁ אַתָּ֗ה וּמִ֤י כָמֹךָ֙ בְּיִשְׂרָאֵ֔ל וְלָמָ֣ה לֹא־שָׁמַ֔רְתָּ עַל־אֲד֥וֹנְךָ֖ הַמֶּ֑לֶךְ כִּֽי־בָ֤א אֶחָד֙ מִן־הָעָ֔ם לְהַשְׁחִ֕ית אֶת־הַמֶּ֖לֶךְ אֲד֥וֹנֶֽךָ׃ 16 לֹא־ט֣וֹב הַדָּבָ֣ר הַזֶּ֔ה אֲשֶׁ֥ר עָשִׂ֖יתָ חַי־יְהוָ֑ה כִּֽי־בְנֵ֣י מָ֔וֶת אַתֶּ֕ם אֲשֶׁ֥ר לֹֽא־שְׁמַרְתֶּ֖ם עַל־אֲדֹנֵיכֶ֑ם עַל־מְשִׁ֣יחַ יְהוָ֔ה וְעַתָּ֗ה רְאֵה֙ אֵ֣יפֹה חֲנִ֣ית הַמֶּ֔לֶךְ וְאֶת־צַפַּ֖חַת הַמַּ֑יִם אֲשֶׁ֥ר מְרַאֲשֹׁתָ֖יו שָׁאֽוּל׃ 17 וַיַּכֵּ֣ר שָׁא֔וּל אֶת־קוֹל֖וֹ דָּוִ֣ד בְּנִ֑י וַיֹּ֣אמֶר דָּוִ֔ד קוֹלִ֖י אֲדֹנִ֥י הַמֶּֽלֶךְ׃ 18 וַיֹּ֣אמֶר לָ֔מָּה זֶ֥ה אֲדֹנִ֖י רֹדֵ֣ף אַחֲרֵ֣י עַבְדּ֑וֹ כִּֽי־מֶ֥ה עָשִׂ֖יתִי וּמָ֥ה בְיָדִ֖י רָֽעָה׃ 19 וְעַתָּ֗ה יִשְׁמַע־נָ֤א אֲדֹנִי֙ הַמֶּ֔לֶךְ אֶת־דִּבְרֵ֖י עַבְדּ֑וֹ אִם־יְהוָ֣ה הֱסִיתְךָ֗ בִּי֙ יָרַ֣ח מִנְחָ֔ה וְאִם־בְּנֵ֥י הָאָדָ֖ם אֲרוּרִ֣ים הֵ֑ם אֲשֶׁ֨ר גֵּרְשׁ֜וּנִי הַיּ֗וֹם מֵהִסָּפֵ֛חַ בְּנַחֲלַ֥ת יְהוָ֖ה לֵאמֹ֑ר לֵ֥ךְ עֲבֹ֖ד אֱלֹהִ֥ים אֲחֵרִֽים׃ 20 וְעַתָּ֗ה אַל־יִפֹּל֙ דָּמִ֔י אַ֖רְצָה מִפְּנֵ֣י יְהוָ֑ה כִּֽי־יָצָ֨א מֶֽלֶךְ־יִשְׂרָאֵ֜ל לְבַקֵּ֣שׁ אֶת־פַּרְעֹ֗ה כַּאֲשֶׁ֨ר יְרַדֵּ֤ף אֶת־הַקֹּרֵא֙ בֶּֽהָרִ֔ים כַּצְּפֹ֖ר הַנִּרְדָּפֶֽת׃ 21 וַיֹּ֣אמֶר שָׁא֔וּל חָטָ֖אתִי שׁ֣וּב בְּנִ֑י כִּֽי־לֹ֤א אָרַע־לְךָ֙ ע֔וֹד תַּ֗חַת אֲשֶׁ֤ר יָקְרָה֙ נַפְשִׁ֣י בְעֵינֶ֔יךָ הַיּ֖וֹם הִנֵּ֣ה סַכָּ֑לְתִּי וָאֶשְׁגֶּ֖ה הַרְבֵּ֥ה מְאֹֽד׃ 22 וַיַּ֣עַן דָּוִ֔ד וַיֹּ֕אמֶר הִנֵּ֖ה חֲנִ֣ית הַמֶּ֑לֶךְ וְיַעֲבֹ֥ר אֶחָ֛ד מִן־הַנְּעָרִ֖ים וְיִקָּֽחֶהָ׃ 23 וַיהוָה֙ יָשִׁ֣יב לָאִ֔ישׁ אֶת־צִדְקָת֖וֹ וְאֶת־אֱמוּנָת֑וֹ אֲשֶׁ֨ר נְתָנְךָ֤ יְהוָה֙ הַיּ֣וֹם בְּיָדִ֔י וְלֹ֥א אָבִ֖יתִי לִשְׁלֹ֥חַ יָדִ֖י בִּמְשִׁ֥יחַ יְהוָֽה׃ 24 וְהִנֵּ֗ה כַּאֲשֶׁ֨ר גָּדְלָ֤ה נַפְשְׁךָ֙ הַיּ֣וֹם הַזֶּ֔ה בְּעֵינָ֔י כֵּ֥ן תִּגְדַּ֖ל נַפְשִׁ֣י בְּעֵינֵ֣י יְהוָ֑ה וְיַצִּלֵ֖נִי מִכָּל־צָרָֽה׃ 25 וַיֹּ֣אמֶר שָׁא֔וּל בָּר֥וּךְ אַתָּ֖ה דָּוִ֣ד בְּנִ֑י גָּ֤ם עָשֹׂה֙ תַּעֲשֶׂ֔ה וְגָ֥ם יָכֹ֖לְתָּ וַיֵּ֣לֶךְ דָּוִ֔ד לְדַרְכּ֑וֹ וַיָּ֥שָׁב שָׁא֖וּל לִמְקֹמֽוֹ׃

פרק כז

1 וַיֹּ֣אמֶר דָּוִ֔ד בְּלִבּ֖וֹ אֶסָּפֶ֣ה יוֹם־אֶחָ֑ד לְיַד־שָׁא֗וּל אֵין־לִי֙ מְא֔וּמָה אִם־לֹ֥א מַהֵ֖רָה לִ֣י אֶל־אֶ֣רֶץ פְּלִשְׁתִּ֑ים וְיָאַ֤שׁ מִמֶּנִּי֙ שָׁא֔וּל לְבַקְּשֵׁ֥נִי ע֖וֹד בְּכָל־גְּב֣וּל יִשְׂרָאֵ֑ל וְנִמְלַטְתִּ֖י מִיָּדֽוֹ׃ 2 וַיָּ֣קָם דָּוִ֗ד וַיַּעֲבֹר֙ הוּא֙ וְהַשֵּׁ֣שׁ מֵא֣וֹת אִ֔ישׁ אֲשֶׁ֖ר עִמּ֑וֹ אֶל־אָכִ֥ישׁ בֶּן־מָע֖וֹךְ מֶ֥לֶךְ גַּֽת׃ 3 וַיֵּ֨שֶׁב דָּוִ֜ד אֶת־אָכִ֗ישׁ גַּ֚תָּה הוּא֙ וַאֲנָשָׁ֔יו אִ֥ישׁ וּבֵית֖וֹ דָּוִ֣ד וּשְׁתֵּ֣י נָשָׁ֑יו אֲחִינֹ֥עַם הַיִּזְרְעֵאלִ֖ית וַאֲבִיגַ֥יִל אֵֽשֶׁת־נָבָ֖ל הַכַּרְמְלִֽית׃ 4 וַיֻּגַּ֣ד לְשָׁא֔וּל כִּֽי־בָ֥רַח דָּוִ֖ד גַּ֑תָּה וְלֹ֥א יָסַ֛ף עוֹד֖ לְבַקְּשֽׁוֹ׃ 5 וַיֹּ֣אמֶר דָּוִ֔ד אֶל־אָכִ֖ישׁ אִם־נָ֣א מָצָ֤אתִי חֵן֙ בְּעֵינֶ֔יךָ יִתְּנ֥וּ לִ֛י מָק֖וֹם בְּאַחַ֣ת הֶֽעָרִ֣ים הַשָּׂדֶ֑ה וְאֵשְׁבָ֣ה שָׁ֔ם וְלָמָ֣ה יֵשֵׁ֥ב עַבְדְּךָ֛ עִ֥ם הַמֶּ֖לֶךְ בְּעִ֥יר הַמְּלוּכָֽה׃ 6 וַיִּתֶּן־לוֹ֩ אָכִ֨ישׁ בַּיּ֜וֹם הַה֗וּא אֶת־צִקְלַג֙ עַל־כֵּ֣ן הָיְתָ֤ה צִקְלַג֙ לְמַלְכֵ֣י יְהוּדָ֔ה עַד־הַיּ֖וֹם הַזֶּֽה׃ 7 וַיְהִ֗י מִסְפַּר֙ הַיָּמִ֔ים אֲשֶׁר־הָיָ֥ה דָוִ֖ד בִּשְׂדֵ֣ה פְלִשְׁתִּ֑ים יָמִ֥ים אַרְבָּעָ֖ה חֹֽדֶשׁ׃ 8 וַיַּ֣עַל דָּוִ֗ד וַאֲנָשָׁיו֙ וַיִּפְשְׁט֣וּ אֶת־הַגְּשׂוּרִ֔י וְאֶת־הַגִּרְזִ֖י וְאֶת־הָֽעֲמָלֵקִ֑י כִּ֣י הֵ֤ם הַגּוֹיִם֙ יֹשְׁבִ֣ים הָאָ֔רֶץ מִשְּׁל֥וֹם בּוֹאֲךָ֖ שׁ֥וּר וְעַד־אֶ֖רֶץ מִצְרָֽיִם׃ 9 וַיַּ֣ךְ דָּוִ֔ד אֶת־הָאָ֖רֶץ וְלֹֽא־יְחַיֶּ֣ה אִ֑ישׁ וְאִשָּׁ֗ה וְלָקַ֤ח צֹאן֙ וּבָקָ֣ר וַחֲמֹרִ֔ים וּגְמַלִּ֖ים וּלְבָשִׁ֑ים וְשָׁ֖ב וַיָּבֹ֥א אֶל־אָכִֽישׁ׃ 10 וַיֹּ֣אמֶר אָכִ֔ישׁ אֶל־מִ֥י פְשַׁטְתֶּ֖ם הַיּ֑וֹם וַיֹּ֣אמֶר דָּוִ֔ד אֶל־נֶ֥גֶב יְהוּדָ֖ה וְאֶל־נֶ֥גֶב יְרַחְמְאֵלִ֖י וְאֶל־נֶ֥גֶב הַקֵּינִֽי׃ 11 וְאִ֣ישׁ וְאִשָּׁ֗ה לֹֽא־יְחַיֶּ֤ה דָּוִד֙ לְהָבִ֣יא גַּ֔תָּה לֵאמֹ֕ר פֶּן־יַגִּ֥ידוּ עָלֵ֖ינוּ לֵאמֹ֑ר כֹּ֥ה עָשָׂ֖ה דָּוִ֑ד וְכֵ֥ן דַּרְכּ֖וֹ כָּל־הַיָּמִ֔ים וְכֵ֥ן דַּרְכּ֖וֹ כָּל־הַיָּמִ֔ים וְכֵ֥ן דַּרְכּ֖וֹ כָּל־הַיָּמִֽים׃ 12 וַיַּאֲמֵ֣ן אָכִ֔ישׁ אֶל־דָּוִ֖ד לֵאמֹ֑ר הַבְאֵ֤שׁ הִבְאִישׁ֙ בְּעַמּ֣וֹ בְיִשְׂרָאֵ֔ל וְהָיָ֥ה לִ֖י עֶ֥בֶד עוֹלָֽם׃

פרק כח

1 וַיְהִ֣י בַיָּמִ֣ים הָהֵ֔ם וַיַּאַסְפ֨וּ פְלִשְׁתִּ֜ים אֶת־מַחֲנֵיהֶ֗ם לַצָּבָא֙ לְהִלָּחֵ֣ם עִם־יִשְׂרָאֵ֔ל וַיֹּ֣אמֶר אָכִ֔ישׁ אֶל־דָּוִ֖ד יָדֹ֣עַ תֵּדַ֑ע אִתִּי֙ תֵּצֵ֣א בַֽמַּחֲנֶ֔ה אַתָּ֖ה וַאֲנָשֶׁ֥יךָ׃ 2 וַיֹּ֣אמֶר דָּוִ֔ד אֶל־אָכִ֖ישׁ לָכֵ֣ן אַתָּ֣ה תֵדַ֔ע אֵ֥ת אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂ֖ה עַבְדֶּ֑ךָ וַיֹּ֨אמֶר אָכִ֜ישׁ אֶל־דָּוִ֗ד לָכֵן֙ אֲשִׂימְךָ֣ שֹׁמֵ֣ר רֹאשִׁ֔י כָּל־הַיָּמִֽים׃ 3 וּשְׁמוּאֵ֣ל מֵ֔ת וַיִּסְפְּדוּ־ל֖וֹ כָּל־יִשְׂרָאֵ֑ל וַיִּקְבְּרֻ֣הוּ בָרָמָ֔ה וּבְעִיר֖וֹ וְשָׁא֣וּל הֵסִ֔יר אֹבֹ֖ת וְהַיִּדְּעֹנִ֑ים מִן־הָאָֽרֶץ׃ 4 וַיִּקָּבְצ֣וּ פְלִשְׁתִּ֗ים וַיָּבֹ֙אוּ֙ וַיַּחֲנ֣וּ בְשׁוּנֵ֔ם וַיֶּאֱסֹ֥ף שָׁא֖וּל אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵ֑ל וַיַּחֲנ֖וּ בַּגִּלְבֹּֽעַ׃ 5 וַיַּרְא֙ שָׁא֔וּל אֶת־מַחֲנֵ֖ה פְּלִשְׁתִּ֑ים וַיִּרָ֖א וַיֶּחֱרַ֥ד לִבּ֖וֹ מְאֹֽד׃ 6 וַיִּשְׁאַ֣ל שָׁא֗וּל בַּֽיהוָה֙ וְלֹֽא־עָנָ֤הוּ יְהוָה֙ גַּם־בַּחֲלֹמ֔וֹת גַּם־בָּאוּרִ֖ים גַּם־בַּנְּבִיאִֽם׃ 7 וַיֹּ֣אמֶר שָׁא֔וּל לַעֲבָדָ֖יו בַּקְשׁ֣וּ לִ֔י אֵ֥שֶׁת בַּֽעֲלַת־א֖וֹב וְאֵלְכָ֣ה אֵלֶ֑יהָ וְאִדְרְשָׁ֣ה בָּ֔הּ וַיֹּ֣אמְרוּ עֲבָדָ֔יו אֵלָ֕יו הִנֵּ֥ה אֵֽשֶׁת־בַּֽעֲלַת־א֖וֹב בְּעֵ֥ין דֹּֽר׃ 8 וַיִּתְחַפֵּ֣שׂ שָׁא֗וּל וַיִּלְבַּ֙שׁ֙ בְּגָדִ֣ים אֲחֵרִ֔ים וַיֵּ֣לֶךְ ה֔וּא וּשְׁנֵ֥י אֲנָשִׁ֖ים עִמּ֑וֹ וַיָּבֹ֨אוּ֙ אֶל־הָאִשָּׁ֣ה לָ֔יְלָה וַיֹּ֣אמֶר קָסְמִ֤י נָא֙ לִ֣י בְּא֔וֹב וְהַעֲלִ֥י לִ֖י אֵ֣ת אֲשֶׁר־אֹמַ֥ר אֵלָֽיִךְ׃ 9 וַתֹּ֨אמֶר֙ אֵלָ֣יו הָאִשָּׁ֔ה הִנֵּ֥ה אַתָּ֖ה יָדַ֑עְתָּ אֵ֣ת אֲשֶׁ֤ר עָשָׂה֙ שָׁא֔וּל אֲשֶׁ֥ר הִכְרִ֛ית אֹבֹ֖ת וְהַיִּדְּעֹנִ֑ים מִן־הָאָ֔רֶץ וְלָמָ֥ה אַתָּ֛ה מְנַקֵּ֥שׁ עַל־נַפְשִׁ֖י לַהֲמִיתֵֽנִי׃ 10 וַיִּשָּׁבַ֨ע לָ֤הּ שָׁאוּל֙ בַּֽיהוָ֔ה לֵאמֹ֕ר חַי־יְהוָ֔ה אִם־יִקָּרֶ֥ה לָ֖ךְ עָוֹ֥ן בַּדָּבָ֖ר הַזֶּֽה׃ 11 וַתֹּ֣אמֶר הָאִשָּׁ֔ה אֵ֥ת מִי֙ אַעֲלֶ֣ה לָ֔ךְ וַיֹּ֕אמֶר אֶת־שְׁמוּאֵ֖ל הַעֲלִ֥י לִֽי׃ 12 וַתֵּ֣רֶא הָאִשָּׁה֮ אֶת־שְׁמוּאֵל֒ וַתִּזְעַ֣ק בְּק֣וֹל גָּד֔וֹל וַתֹּ֣אמֶר הָאִשָּׁ֔ה אֶל־שָׁא֖וּל לֵאמֹ֑ר לָמָ֥ה רִמִּיתָ֖נִי וְאַתָּ֥ה שָׁאֽוּל׃ 13 וַיֹּ֣אמֶר לָ֔הּ הַמֶּ֖לֶךְ אַל־תִּירְאִ֑י כִּֽי־מָ֥ה רָאִ֖ית וַתֹּ֣אמֶר הָאִשָּׁ֔ה אֱלֹהִ֥ים רָאִ֖יתִי עֹלִ֥ים מִן־הָאָֽרֶץ׃ 14 וַיֹּ֣אמֶר לָ֔הּ מַה־תָּ֥אַר הוּא֖ וַתֹּ֑אמֶר אִ֣ישׁ זָקֵ֤ן עֹלֶה֙ וְה֣וּא עָט֔וּי מְעִ֖יל וַיֵּ֣דַע שָׁא֔וּל כִּֽי־שְׁמוּאֵ֖ל הֽוּא׃ וַיִּקֹּ֥ד אַפַּ֖יִם אָ֑רְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ֙ וַיִּשְׁתָּ֣חוּ אַפַּ֔יִם אָ֖רְצָה וַתֹּ֑אמֶר הִנֵּ֤ה אֲמָתְךָ֙ לְשִׁפְחָ֔ה לִרְחֹ֖ץ אֶת־רַגְלֵ֥י עַבְדֵ֖י אֲדֹנִֽי׃ 15 וַתְּמַהֵ֣ר אֲבִיגַ֗יִל וַתָּ֙קָם֙ וַתִּרְכַּ֣ב עַל־הַחֲמ֔וֹר וַחֲמֵ֥שׁ נַעֲרוֹתֶ֖יהָ הֹלַכְנָ֣ה לְרַגְלָ֑הּ וַתֵּ֣לֶךְ אַחֲרֵ֔י מַלְאֲכֵ֖י דָּוִ֑ד וַתְּהִי־לּ֖וֹ לְאִשָּֽׁה׃ 16 וְאֶת־אֲחִינֹ֥עַם מִיִּזְרְעֶאל֙ וַתִּהְיֶ֣ינָה גַם־שְׁתֵּיהֶ֔ן לְנָשָֽׁיו׃ 17 וְשָׁא֣וּל נָתַ֗ן אֶת־מִיכַל֙ בִּתּ֣וֹ אֵֽשֶׁת־דָּוִ֔ד לְפַלְטִ֖י בֶּן־לָ֑יִשׁ אֲשֶׁ֖ר מִגַּלִּֽים׃

פרק כו

1 וַיָּבֹ֣אוּ הַזִּפִּ֗ים אֶל־שָׁא֙וּל הַגִּבְעָ֣תָה לֵאמֹ֔ר הֲלֹ֥א דָוִ֛ד מִסְתַּתֵּ֥ר בְּגִבְעַת־הַחֲכִילָ֖ה עַל־פְּנֵ֥י הַיְשִׁימֹֽן׃ 2 וַיָּ֣קָם שָׁא֗וּל וַיֵּ֙רֶד֙ אֶל־מִדְבַּ֣ר זִ֔יף וְעִמּ֖וֹ שְׁלֹ֣שֶׁת אֲלָפִ֣ים אִ֑ישׁ בְּחוּרֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לְבַקֵּ֥שׁ אֶת־דָּוִ֖ד בְּמִדְבַּ֥ר זִֽיף׃ 3 וַיַּחַ֣ן שָׁא֗וּל בְּגִבְעַת־הַחֲכִילָה֙ אֲשֶׁ֣ר עַל־פְּנֵ֣י הַיְשִׁימ֔וֹן עַל־הַדָּ֖רֶךְ וְדָוִ֣ד יוֹשֵׁ֣ב בַּמִּדְבָּ֑ר וַיַּ֥רְא כִּֽי־בָ֖א שָׁא֥וּל אַחֲרֵ֖י הַמִּדְבָּֽר׃ 4 וַיִּשְׁלַ֣ח דָּוִ֗ד מְרַגְּלִים֙ וַיֵּ֣דַע כִּֽי־בָ֔א שָׁא֖וּל בֶּאֱמֶֽת׃ 5 וַיָּ֣קָם דָּוִ֗ד וַיָּבֹא֙ אֶל־הַמָּקוֹם֙ אֲשֶׁר־חָנָ֣ה שָׁא֔וּל וַיַּ֣רְא דָּוִ֗ד אֶת־הַמָּקוֹם֙ אֲשֶׁר־שָׁכַ֣ב שָׁא֔וּל וְאַבְנֵ֖ר בֶּן־נֵ֑ר שַׂ֣ר צְבָא֔וֹ וְשָׁא֣וּל שֹׁכֵ֔ב בַּמַּעְגָּ֖ל וְהָעָ֥ם חֹנִ֖ים סְבִיבֹתָֽיו׃ 6 וַיַּ֣עַן דָּוִ֗ד וַיֹּ֙אמֶר֙ אֶל־אֲחִימֶ֣לֶךְ הַֽחִתִּ֔י וְאֶל־אֲבִישַׁ֖י בֶּן־צְרוּיָ֣ה אֲחִ֣י יוֹאָ֑ב לֵאמֹ֗ר מִ֤י יֵרֵד֙ אִתִּ֔י אֶל־שָׁא֖וּל הַֽמַּחֲנֶ֑ה וַיֹּ֥אמֶר אֲבִישַׁ֖י אֲנִ֥י אֵרֵֽד׃ 7 וַיָּבֹ֨א דָוִ֤ד וְאֲבִישַׁי֙ אֶל־הָעָ֣ם לָיְלָ֔ה וְהִנֵּה־שָׁא֥וּל שֹׁכֵ֖ב יָשֵׁ֣ן בַּמַּעְגָּ֑ל וַחֲנִית֗וֹ תְּקוּעָה֙ בָּאָ֔רֶץ מְרַאֲשֹׁתָ֖יו וַאֲבְנֵ֥ר וְהָעָ֖ם שֹׁכְבִ֥ים סְבִיבֹתָֽיו׃ 8 וַיֹּ֣אמֶר אֲבִישַׁי֮ אֶל־דָּוִד֒ סָגַ

18 ויבא דוד עמסא׃ ויניחו את־ארון יהוה ויתנו אתו בתוך
האהל אשר נטה־לו דוד ויעל עלות לפני יהוה ושלמים׃
19 ויכל דוד מהעלות העלה והשלמים ויברך את־העם בשם
20 יהוה צבאות׃ ויחלק לכל־העם לכל־המון ישראל למאיש
עד־אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד וצפיחית אחת
21 וילך כל־העם איש לביתו׃ וישב דוד לברך את־ביתו
ותצא מיכל בת־שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום
מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות
22 נגלות אחד הרקים׃ ויאמר דוד אל־מיכל לפני יהוה אשר
בחר־בי מאביך ומכל־ביתו לצוות אתי נגיד על־עם יהוה
23 על־ישראל ושחקתי לפני יהוה׃ ונקלותי עוד מזאת והייתי
שפל בעיני ועם־האמהות אשר אמרת עמם אכבדה׃
24 ולמיכל בת־שאול לא־היה ילד עד יום מותה׃

פרק ז׳.

1 ויהי כשבת המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב
2 מכל־אויביו׃ ויאמר המלך אל־נתן הנביא ראה־נא אנכי
יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה׃
3 ויאמר נתן אל־המלך כל אשר עם־לבבך לך עשה כי יהוה
4 עמך׃ ויהי בלילה ההוא ויהי דבר־יהוה אל־נתן לאמר׃
5 לך ואמרת אל־עבדי אל־דוד כה אמר יהוה האתה תבנה־לי
6 בית לשבתי׃ כי לא ישבתי בבית למיום העלותי את־בני
ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהי מתהלך באהל ובמשכן׃
7 בכל אשר התהלכתי בכל־בני ישראל הדבר דברתי את־אחד
שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את־עמי את־ישראל לאמר
8 למה לא־בניתם לי בית ארזים׃ ועתה כה תאמר לעבדי
לדוד כה אמר יהוה צבאות אנכי לקחתיך מן־הנוה מאחר
9 הצאן להיות נגיד על־עמי על־ישראל׃ ואהי עמך בכל
אשר הלכת ואכרתה את־כל־אויביך מפניך ועשיתי לך שם
10 גדול כשם הגדלים אשר בארץ׃ ושמתי מקום לעמי לישראל
ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא־יספו בני־עולה
11 לענותו כאשר בראשונה׃ ולמן היום אשר צויתי שפטים
על־עמי ישראל והנחתי לך מכל־אויביך והגיד לך יהוה
12 כי בית יעשה־לך יהוה׃ כי ימלאו ימיך ושכבת את־אבתיך
והקימותי את־זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את־
13 ממלכתו׃ הוא יבנה־בית לשמי וכוננתי את־כסא ממלכתו
14 עד־עולם׃ אני אהיה־לו לאב והוא יהיה־לי לבן אשר
בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני־אדם׃
15 וחסדי לא־יסור ממנו כאשר הסרתי מעם את־שאול אשר
16 הסרתי מלפני׃ ונאמן ביתך וממלכתך עד־עולם לפניך
17 כסאך יהיה נכון עד־עולם׃ ככל הדברים האלה וככל
החזון הזה כן דבר נתן אל־דוד׃
18 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אדני יהוה
ומי ביתי כי הביאתני עד־הלום׃ ותקטן עוד זאת בעיניך
אדני יהוה ותדבר גם אל־בית עבדך למרחוק וזאת תורת
19 האדם אדני יהוה׃ ומה־יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה
20 אדני יהוה ידעת את־עבדך׃ בעבור דברך וכלבבך עשית
21 את־כל־הגדלה הזאת להודיע את־עבדך׃ על־כן גדלת יהוה
כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו׃
22 ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר־הלך אלהים
לפדות־לו לעם ולשום־לו שם ולעשות לכם את־הגדלה
23 והנוראות לארצך מפני עמך אשר פדית־לך ממצרים גוים
24 ואלהיו׃ ותכן־לך את־עמך ישראל לך לעם עד־עולם
ואתה יהוה היית להם לאלהים׃
25 ועתה יהוה אלהים הדבר אשר־דברת על־עבדך ועל־ביתו
26 הקימהו עד־עולם והעש כאשר דברת׃ ויגדל שמך עד־
עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על־ישראל והבית עבדך
27 דוד יהיה נכון לפניך׃ כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל
גליתה את־אזן עבדך לאמר אבנה־לך בית על־כן מצא
28 עבדך את־לבו להתפלל אליך את־התפלה הזאת׃ ועתה
אדני יהוה אתה־הוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר
29 אל־עבדך את־הטובה הזאת׃ ועתה החל וברך את־בית
עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת
ומברכתך יברך בית עבדך לעולם׃

פרק ח׳.

1 ויהי אחרי־כן ויך דוד את־פלשתים ויכנעם ויקח דוד
2 את־מתג האמה מיד פלשתים׃ ויך את־מואב וימדדם
בחבל השכב ארצה וימד שני חבלים להמית וחבל מלא
3 להחיות ויהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה׃ ויך דוד
את־הדדעזר בן־רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר
4 פרת׃ וילכד דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים
אלף איש רגלי ויעקר דוד את־כל־הרכב ויותר ממנו
5 למאה רכב׃ ותבא ארם דמשק לעזר להדדעזר מלך צובה
6 ויך דוד בארם שובה מאתים אלף איש׃ וישם דוד נצבים
בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נשאי מנחה ויושע
7 יהוה את־דוד בכל אשר־הלך׃ ויקח דוד את־שלטי הזהב
אשר היו על־עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם׃ ומבטח
ומברתי מערי הדדעזר לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד
8 בה עשה שלמה את־הים ואת־העמודים ואת־כלי הנחשת׃
9 ותעי מלך חמת כי הכה דוד את־כל־חיל הדדעזר׃
10 וישלח תעי את־יורם בנו אל־המלך דוד לשאלו לשלום
ולברכו על־אשר נלחם בהדדעזר ויך אתו כי־איש מלחמות
תעי הדדעזר והידו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת׃
11 גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר
12 הקדיש מכל־הגוים אשר כבש׃ מאדום וממואב ומבני
עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן־רחב מלך
13 צובה׃ ויעש דוד שם בשובו מהכות את־ארם בגיא־מלח
14 שמונה עשר אלף׃ וישם נצבים באדום בכל אדום שם
נצבים ויהיו כל־אדום לעבדים לדוד ויושע יהוה את־דוד
15 בכל אשר־הלך׃ וימלך דוד על־כל־ישראל ויהי דוד עשה
16 משפט וצדקה לכל־עמו׃ ויואב בן־צרויה על־הצבא ויהושפט
17 בן־אחילוד המזכיר׃ וצדוק בן־אחיטוב ואחימלך בן־אביתר
18 כהנים ושוא סופר׃ ובניהו בן־יהוידע על־הכרתי והפלתי
ובני דוד כהנים היו׃

פרק ט׳.

1 ויאמר דוד העוד כי־יש־לו שאר בית שאול ואעשה
2 עמו חסד בעבור יהונתן׃ וכית שאול עבד ושמו צבא
ויקראו־לו אל־המלך ויאמר אליו המלך אתה צבא ויאמר
3 עבדך׃ ויאמר המלך העוד אין־לו איש לבית שאול ואעשה
עמו חסד אלהים ויאמר צבא אל־המלך עוד בן לירבעל
4 לו ורגלים אין־לו׃ ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר צבא
אל־המלך הנה־הוא בבית מכיר בן־עמיאל בלו דבר׃
5 וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן־עמיאל מלו
6 דבר׃ ויבא מפיבשת בן־יהונתן בן־שאול אל־דוד ויפל על־
פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך׃
7 ויאמר אליו דוד אל־תירא כי־עשה אעשה עמך חסד בעבור
יהונתן אביך והשבתי את־כל־שדה שאול אביך ואתה תאכל
8 לחם על־שלחני תמיד׃ וישתחו ויאמר מה־עבדך כי פנית
9 אל־הכלב המת הזה כמוני׃ ויקרא המלך אל־צבא נער
שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל־ביתו נתתי
10 לבן־אדניך׃ ועבדת לו את־האדמה אתה ובניך ועבדיך
והבאת והיה לבן־אדניך לחם ואכל ומפיבשת בן־אדניך
יאכל תמיד לחם ולצבא חמשה עשר בנים ושבעה עשרים
11 עבדים׃ ויאמר צבא אל־המלך ככל אשר יצוה אדני המלך
את־עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על־שלחני כאחד
12 בני המלך׃ ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושבת
13 בית־צבא עבדים למפיבשת׃ ומפיבשת יושב בירושלם כי
על־שלחן המלך תמיד הוא נכה שתי רגליו׃

פרק י׳.

1 ויהי אחרי־כן וימת מלך בני־עמון וימלך חנון בנו
2 תחתיו׃ ויאמר דוד אעשה־חסד עם־חנון בן־נחש כאשר
עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד־עבדיו על־
אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני־עמון׃ ויאמרו שרי בני־
עמון אל־חנון אדניהם הבמראיך כבד דוד את־אביך כי־
שלח לך מנחמים הלא בעבור חקור את־העיר ולרגלה
ולהפכה שלחו דוד את־עבדיו אליך׃ ויקח חנון את־עבדי
דוד ויגלח את־זקנם ויכרת את־מדיהם עד־המחצית את־
5 ישניהם וישלחם׃ ויגידו לדוד וישלח לקראתם כי־נכלמים
האנשים מאד וישב המלך אל־יריחו עד־צמח זקנכם ושבתם׃
6 וירא בני־עמון כי נבאשו בדוד ויעתקו חנון ובני־עמון
אלף ככר־כסף לשכור להם מארם נהרים ומארם מעכה
7 ומצובא׃ וישכרו להם שלשים ושנים אלף רכב ואת־מלך
8 מעכה ואת־עמו ויבאו ויחנו נגד מידבא ובני־עמון נאספו
9 מעריהם ויבאו למלחמה׃ וישמע דוד וישלח את־יואב
10 ואת־כל־צבא הגבורים׃ ויצאו בני־עמון ויערכו מלחמה
פתח השער והמלכים אשר־באו לבדם היו בשדה׃
11 וירא יואב אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל
12 בחורי ישראל ויערך לקראת ארם׃ ואת־העם יתר נתן
ביד אבישי אחיו ויערך לקראת בני־עמון׃ ויאמר אם־
יחזק ארם ממני והיית לי לישועה ואם־בני עמון יחזקו
13 ממך והושעתיך׃ חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי
14 אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו׃ ויגש יואב והעם אשר
עמו לפני ארם למלחמה וינסו מפניו׃ וראו בני־עמון כי
נס ארם וינסו גם־הם מפני אבישי ויבאו העירה וישב יואב
15 מאחרי בני־עמון ויבא ירושלם׃ וירא ארם כי נגף לפני
16 ישראל ויאספו מלאכים׃ וישלח הדדעזר ויוצא את־ארם
אשר מעבר הנהר ויבאו חילאם ושובך צבא הדדעזר לפניהם׃
17 ויגד לדוד ויאסף את־כל־ישראל ויעבר את־הירדן ויבא
חילאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו׃ וינס ארם
18 מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב ואת־
ארבעים אלף פרש והכה את־שובך שר־צבאם וימת שם׃
19 וירא כל־המלכים עבדי הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלמו
עם־ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע את־בני עמון עוד׃

פרק י״א.

1 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים וישלח דוד את־
יואב ואת־עבדיו עמו ואת־כל־ישראל וישחתו את־בני
עמון ויצרו על־רבה ודוד יושב בירושלם׃
2 ויהי לעת־ערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על־גג בית
המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה
3 מאד׃ וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת־שבע
בת־אליעם אשת אוריה החתי׃ וישלח דוד מלאכים ויקחה
ותבא אליו ויבעל עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב
5 אל־ביתה׃ ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה
6 אנכי׃ וישלח דוד אל־יואב שלח אלי את־אוריה החתי
7 וישלח יואב את־אוריה אל־דוד׃ ויבא אוריה אליו וישאל
דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה׃
8 ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה
9 מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך׃ וישכב אוריה
פתח בית המלך עם כל־עבדי אדניו ולביתו לא ירד׃
10 ויגידו לדוד לאמר לא־ירד אוריה אל־ביתו ויאמר דוד
אל־אוריה הלוא מדרך באת מדוע לא־ירדת אל־ביתך׃
11 ויאמר אוריה אל־דוד הארון וישראל ויהודה ישבים
באהלים ואדני יואב ועבדי אדני על־פני השדה חנים
ואני אבוא אל־ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם־אשתי
12 חיך ונפשך אם־אעשה את־הדבר הזה׃ ויאמר דוד אל־
אוריה שב־בזה גם־היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם
13 ביום ההוא ומחרתו׃ ויקרא־לו דוד ויאכל לפניו וישת
14 ויסכרהו והוא יצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו
15 ואל־ביתו לא ירד׃ ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל־יואב
16 וישלח ביד אוריה׃ ויכתב בספר לאמר הבו את־אוריה
17 מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו והכה וימת׃
ויהי בשמר יואב על־העיר ויתן את־אוריה אל־המקום
18 אשר ידע כי אנשי חיל שם׃ ויצאו אנשי העיר וילחמו
את־יואב ויפל מן־העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי
19 עבדך׃ וישלח יואב ויגד לדוד את־כל־דברי המלחמה׃
20 ויצו את־המלאך לאמר כאשר תכלה את־כל־דברי
21 המלחמה לדבר אל־המלך׃ ואם־יעלה חמת המלך ואמר
אליך מדוע נגשתם אל־העיר להלחם הידעתם את־אשר
ירו מעל החומה׃ מי הכה את־אבימלך בן־ירבשת הלוא
אשה השליכה עליו פלח רכב מן־החומה וימת בתבץ
למה נגשתם אל־החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי
22 מת׃ וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר־שלחו
23 יואב׃ ויאמר המלאך אל־דוד כי־גברו עלינו האנשים
ויצאו אלינו השדה ונהי עליהם עד־פתח השער׃
24 וירו המורים אל־עבדיך מעל החומה וימת מעבדי המלך
25 וגם עבדך אוריה החתי מת׃ ויאמר דוד אל־המלאך כה
תאמר אל־יואב אל־ירע בעיניך את־הדבר הזה כי כזה
וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל־העיר והרסה וחזקהו׃
26 ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על־
27 בעלה׃ ותעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל־ביתו ותהי־
לו לאשה ותלד־לו בן וירע הדבר אשר־עשה דוד בעיני
יהוה׃

פרק י״ב.

1 וישלח יהוה את־נתן אל־דוד ויבא אליו ויאמר לו שני
אנשים היו בעיר אחת האחד עשיר והאחד רש׃
2 לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד׃ והרש אין־לו כי אם־
כבשת אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם־בניו
יחד מפתו מאכל תאכל ומכוסו תשתה ובחיקו תשכב
4 והיתה לו כבת׃ ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת
מצאנו ומבקרו לעשות לאורח הבא אליו ויקח את־כבשת
5 האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו׃ ויחר־אף דוד באיש
מאד ויאמר אל־נתן חי־יהוה כי בן־מות האיש העשה זאת׃
6 ואת־הכבשה ישלם ארבעתים תחת אשר עשה את־הדבר
7 הזה ותחת אשר לא חמל׃ ויאמר נתן אל־דוד אתה האיש
כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על־
8 ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול׃ ואתנה לך את־בית
אדניך ואת־נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את־בית ישראל
ויהודה ואם־מעט אוסיפה לך כהנה וכהנה׃ מדוע בזית
את־דבר יהוה לעשות הרע בעיניו את־אוריה החתי הכית
בחרב ואת־אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני
10 עמון׃ ועתה לא־תסור חרב מביתך עד־עולם תחת אשר
בזתני ותקח את־אשת אוריה החתי להיות לך לאשה׃
11 כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את־
נשיך לעיניך ונתתי לרעך ושכב עם־נשיך לעיני השמש
12 הזאת׃ כי־אתה עשית בסתר ואני אעשה את־הדבר הזה
13 נגד כל־ישראל ונגד השמש׃ ויאמר דוד אל־נתן חטאתי
ליהוה ויאמר נתן אל־דוד גם־יהוה העביר חטאתך לא
14 תמות׃ אך כי־נאץ נאצת את־אויבי יהוה בדבר הזה גם
15 הבן הילוד לך מות יומת׃ וילך נתן אל־ביתו ויגף יהוה
16 את־הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויחלא׃ ויבקש
דוד את־האלהים בעבור הילד ויצם דוד צום ויבא ויליו
17 ויתגולל על־הארץ׃ ויקמו זקני ביתו עליו להקים אתו
מעל הארץ ולא אבה ולא־אכל עמם לחם׃
18 ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו
כי־מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו
ושמע בקלנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה׃
19 וירא דוד את־עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי־מת הילד
ויאמר דוד אל־עבדיו המת הילד ויאמרו מת׃
20 ויקם דוד מן־הארץ ויסך וסך וישנא סמלתו וילבש
בגדיו ויבא בית־יהוה וישתחו ויבא אל־ביתו ויבקש
21 וישימו־לחם ויאכל׃ ויאמרו אליו עבדיו מה־הדבר הזה
עשית בעד הילד חי צמת ובכית ובמת הילד קמת ותאכל
22 לחם׃ ויאמר בעד הילד בחיתו צמתי ואבכה כי אמרתי
מי־יודע יחנני יהוה והחי הילד׃ ועתה מת למה־זה אני
23 צם המוכלו עוד להשיבו אני הולך אליו והוא לא־ישוב
24 אלי׃ ויבחם דוד את־בת־שבע ויבא אליה וישכב עמה
ותלד בן ויקרא את־שמו שלמה ויהוה אהבו׃
25 וישלח ביד־נתן הנביא ויקרא את־שמו ידידיה בעבור
יהוה׃
26 וילחם יואב ברבת בני־עמון וילכד את־עיר המלוכה׃
27 וישלח יואב מלאכים אל־דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם
28 לכדתי את־עיר המים׃ ועתה אסף את־יתר העם וחנה על־
העיר ולכדה ואני לכדתי את־העיר ולא יקרא שמה עלי׃
29 ויאסף דוד את־כל־העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה׃
30 ויסר את־עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב
31 עמה ואבן יקרה והיתה על־ראש דוד ושלל העיר הוציא
הרבה מאד׃ ואת־העם אשר בה הוציא וישם בחרוצים
ובמגרות הברזל ובמגזרות הלבנים וכן יעשה לכל־ערי
בני־עמון וישב דוד וכל־העם ירושלם׃

פרק י״ג.

1 ויהי אחרי־כן והם לאבשלום בן־דוד אחות יפה ושמה
2 תמר ויאהבה אמנון בן־דוד׃ ויצר לאמנון להתחלות
לתמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות
3 לה מאומה׃ ולאמנון רע ושמו יונדב בן־שמעה אחי דוד
4 ויונדב איש חכם מאד׃ ויאמר לו למה־זה אתה רך בן־
המלך כזה מדי־בקר בקר הלוא תגיד־לי ויאמר אליו
אמנון את־תמר אחות אבשלום אחי אני אהב׃
5 ויאמר אליו יונדב שכב על־משכבך והתחל כהות ובא
אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותאכלני
לחם ועשתה לפני את־הבריה ואראה ואכלתי מידה׃
6 וישכב אמנון ויתחל כהות ויבא המלך לראותו ויאמר
אמנון אל־המלך תבא נא תמר אחותי ותלבב לפני שתי
7 לבבות ואכלתי מידה׃ וישלח דוד הביתה אל־תמר לאמר
8 לכי־נא בית אמנון אחיך ועשי־לו את־הבריה׃ ותלך תמר
בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח הבצק ותלוש ותלבב
9 לעיניו ותצל את־הלבבות׃ ותקח המחבת ותצק לפניו
ויבא לאכל ויאמר אמנון הוציאו כל־איש מעלי ויצאו
10 איש מעליו׃ ויאמר אמנון אל־תמר הבי־את־הבריה
בחדר ואכלה מידך ותקח תמר את־הלבבות אשר עשתה
11 ותבא אל־אמנון אחיה בחדר׃ ותגש־לו לאכל ותחזק־בו
12 ותאמר לו אחי בוא שכבה עמי אחותי׃ ותאמר לו אל־
אחי אל־תענני כי לא יעשה כן בישראל אל־תעשה את־
13 הנבלה הזאת׃ ואני אנה אוליך את־חרפתי ואתה תהיה
כאחת הנבלים בישראל ועתה דבר־נא אל־המלך כי לא
14 יכחדני ממך׃ ולא אבה לשמע בקולה ויתחזק ממנה
15 וישכבה׃ ויתעב אמנון אותה שנאה גדולה כי־גדולה
השנאה אשר שנאה מן־האהבה אשר אהבה ויאמר לה
16 אמנון קומי לכי׃ ותאמר לו אל־אודת הרעה הזאת
17 בשלחך אותי אחרת אשר עשית עמי ולא אבה לשמע
18 אליה׃ ויקרא את־נער משרתו ויאמר שלחי־נא את־זאת
מעלי החוצה ונעלת הדלת אחריה׃ ועליה כתנת פסים כי
כן תלבשן בנות המלך הבתולת מעילים ויוצא אתה נער
19 משרתו ויבן אחריה׃ ותשם תמר אפר על־ראשה וכתנת
הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על־ראשה ותלך
20 הלוך וזעק׃ ויאמר לה אבשלום אחיה הזה היה אמנון
אחיך עמך ועתה אחותי החרישי אחיך הוא אל־תשיתי
את־לבבך אל־הדבר הזה וישב תמר ותשם בית אבשלום
21 אחיה׃ וישמע המלך דוד את כל־הדברים האלה ויחר לו
22 מאד׃ ולא־עצר אבשלום באמנון מטוב ועד־רע כי שנא
אבשלום את־אמנון על־דבר אשר עלה את־תמר אחותו׃
23 ויהי לשנתים ימים ויהי גזזים לאבשלום בבעל חצור
24 אשר על־אפרים ויקרא אבשלום לכל־בני המלך׃ ויבא
אבשלום אל־המלך ויאמר הנה־נא גזזים לעבדך תלך־נא
המלך ועבדיו עם־עבדך׃ ויאמר המלך לאבשלום לא בני
לא־נלך־נא כלנו ונכבד אתך ויפצר־בו וילך ולא אבה
25 ויברכהו׃ ויאמר אבשלום ואם־לא תלך־נא אתה ואחיך
עמנו ויאמר לו המלך למה־זה ילך אתך׃
26 ויפצר־בו אבשלום וישלח את־אמנון ואת־כל־בני המלך
27 עמו׃ ויעש אבשלום כמשתה המלך ויצו אבשלום את־
נעריו לאמר ראו־נא כטוב לב אמנון את־היין ואמרתי
אליכם הכו את־אמנון והמתם אתו אל־תיראו הלוא אנכי
28 צויתי אתכם חזקו ועשו בני־חיל׃ ויעשו נערי אבשלום
29 לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל־בני המלך וירכבו
איש על־פרדו וינסו׃ והמלך עודנו בדרך ושמעה הידות
לאמר הכה אבשלום את כל־בני המלך ולא־נותר מהם
30 אחד׃ ויהי המה בדרך והשמעה באה אל־דוד לאמר הכה
31 אבשלום את־כל־בני המלך ולא־נשאר מהם אחד׃ ויקם
המלך ויקרע את־בגדיו וישכב ארצה וכל־עבדיו נצבים
32 קרעי בגדים׃ ויען יונדב בן־שמעה אחי דוד ויאמר אל־
ישא אדני את־הדבר כי־המיתו כל־בני הנערים כי אמנון
לבדו מת כי על־פי אבשלום שומה היתה מיום עניתו את־
33 תמר אחתו׃ ועתה אל־ישם אדני המלך אל־לבו לדבר
לאמר כל־בני המלך מתו כי אמנון לבדו מת׃
34 ואבשלום נס ויבא הנער השמר את־עיניו וירא והנה עם
35 רב מדרך החרנית מצד ההר׃ ויאמר יונדב אל־המלך
הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה׃
36 ויהי כאשר כלה לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם
ויבכו וגם־המלך וכל־עבדיו בכו בכי גדול מאד׃
37 ואבשלום נס וילך אל־תלמי בן־עמיהוד מלך גשור
38 ויתאבל עליו דוד כל־הימים׃ ואבשלום נס וילך גשורה
39 ויהי שם שלש שנים׃ ויכל המלך דוד לצאת אל־אבשלום
כי נחם על־אמנון כי מת׃

פרק י״ד.

1 וידע יואב בן־צרויה כי אל־לב המלך על־אבשלום׃
2 וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה
התאבלי־נא ולבשי־נא בגדי אבל ואל־תסוכי שמן והיית
כאשה ימים רבים מתאבלת על־מת׃ ובאת אל־המלך
3 ודברת אליו כדבר הזה ושם יואב את־הדברים בפיה׃
4 ותבא האשה התקועית אל־המלך ותפל על־אפיה ארצה
5 ותשתחו ותאמר הושיעה המלך׃ ויאמר לה המלך מה־לך
ותאמר אני אשה אלמנה מתה אישי׃
6 ולשפחתך שני בנים ויתנצו שניהם בשדה ואין מציל
ביניהם ויכהו האחד את־אחיו וימיתהו׃ והנה קמה כל־
המשפחה על־שפחתך ויאמרו תני את־האיש המכה את־
אחיו והמתנהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את־
היורש ושמו את־גחלתי אשר כבתה בלתי־שים לאישי
8 שם ושאר על־פני האדמה׃ ויאמר המלך אל־האשה לכי
9 לביתך ואני אצוה עליך׃ ותאמר האשה התקועית אל־
המלך עלי אדני המלך העון ועל־בית אבי והמלך ונקיו׃
10 ויאמר המלך המדבר אליך והבאת אליו ולא־יוסף עוד
11 לנגעו׃ ותאמר יזכר־נא המלך את־יהוה אלהיך מרבות
גואל דם להשחית ולא ישמידו את־בני ולא־יגרעו את־
בני איש כי חי־יהוה אם־יפל משערת בנך ארצה׃
12 ותאמר האשה ותדבר־נא שפחתך אל־אדני המלך דבר
13 ויאמר דברי׃ ויאמר המלך אל־האשה אל־נא תכחד
מעלי דבר אשר־אני דבר אל־המלך לאשם ולא־השיב
המלך את־דברו ולא־פתח את־פיו לשלח את־אבשלום
14 אחיו׃ ותאמר האשה למה חשבת כזאת על־עם־אלהים
ומדבר המלך הדבר הזה כאשם בשוב המלך את־דברו
15 להשיב את־נדחו׃ כי־על־כן באתי לדבר אל־אדני המלך
את־הדבר הזה כי יראוני העם ותאמר שפחתך אדברה־נא
16 אל־המלך אולי יעשה המלך את־דבר אמתו׃ כי־ישמע
המלך להציל את־אמתו מיד האיש להכחידני אני ואת־
17 בני יחד מנחלת אלהים׃ ותאמר שפחתך יהי־נא נחלת
אדני המלך למנוחה כי כמלאך האלהים כן אדני המלך
לשמע את־הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך׃
18 ויען המלך ויאמר אל־האשה אל־נא תכחדי ממני דבר
אשר־אני שאל ממך ותאמר האשה ידבר־נא אדני המלך׃
19 ויאמר המלך היד יואב אתך בכל־זאת ותען האשה
ותאמר חי־נפשך אדני המלך אם־אמין לימין ולשמאל
מכל אשר־דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני
ואתו שם את כל־דברי אמתך׃ לסבב את־פני דבר
עבדך יואב עשה את־הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך
21 האלהים לדעת את כל־אשר בארץ׃ ויאמר המלך אל־
יואב הנה־נא עשיתי את־הדבר הזה לך ואל־נא ויען יואב
22 ויאמר אל־המלך היום ידע עבדך כי־מצאתי חן בעיניך
אדני המלך לאמר עשה המלך את־דבר עבדו׃ ויקם יואב
23 וילך גשורה ויבא את־אבשלום ירושלם׃ ויאמר המלך
24 ישב לביתו ופני לא יראו ויהי אבשלום לביתו ופני
25 המלך לא ראה׃ ולאבשלום לא־היה איש נאוה להתהלל
מכל־ישראל למכפת רגל ועד־קדקד אין־בו מום׃
26 ובבוא שערו כי מקץ ימים מימים יהי כי יגלחהו
ושקל שער־ראשו מאתים שקלים במשקל המלך׃
27 ויולדו לאבשלום שלשה בנים ואת־תמר בתו היתה אשה
28 יפת־מראה׃ וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני
29 המלך לא ראה׃ וישלח אבשלום אל־יואב לשלחו אל־
המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה
30 לבוא׃ ויאמר אל־עבדיו ראו חלקת יואב אצלי לו־שם
ולו־קמה וילכו ויצתו את־החלקה באש׃ ויקמו עבדי יואב
אל־ביתו בגדים קרעים ויאמרו שרפו עבדי אבשלום את־
31 החלקה באש׃ ויקם יואב ויבא אל־אבשלום ביתו ויאמר
32 אליו מדוע שרפו עבדיך את־החלקה אשר־לי באש׃
ויען אבשלום אל־יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא־הלם
ואשלחך אל־המלך לאמר למה־באתי משם טוב־לי עוד
שם ועתה אראה פני המלך ואם־יש־בי עון והמיתני׃
33 ויבא יואב אל־המלך ויגד לו ויקרא לאבשלום ויבא אליו
ויתחו אפים ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום׃

פרק ט״ו.

1 ויהי אחרי־כן ויעש־לו אבשלום רכב וסוסים וחמשים
2 איש רצים לפניו׃ והשכם אבשלום ונצב על־יד דרך
השער וכל־איש אשר־יהיה־לו־ריב ובא אל־המלך למשפט
וקרא אבשלום אליו ויאמר אי־מזה עיר אתה ויאמר מאחד
3 שבטי ישראל עבדך אני׃ ויאמר אליו אבשלום ראה
דבריך טובים נכונים ושמע אין־לך מאיש מלך מטעמך׃
4 ויאמר אבשלום מי־ישמני שופט בארץ ואלי יבוא כל־איש
אשר־יהיה־לו־ריב ומשפט וצדקתי׃ והיה בגשת־איש
אליו להשתחות לו ושלח את־ידו והחזיק בו ונשק־לו׃
6 ועשה־כן לכל־ישראל הבאים למשפט אל־המלך ויגנב
7 אבשלום את־לב אנשי ישראל׃ ויהי מקץ ארבעים שנה
ויאמר אבשלום אל־המלך אלכה־נא ואשלמה את־נדרי
8 אשר־נדרתי ליהוה בחברון׃ כי נדר נדר עבדך בשבתי
בגשור בארם לאמר אם־שוב ישיבני יהוה ירושלם והייתי
9 עבד־יהוה׃ ויאמר אליו המלך לך בשלום ויקם וילך
10 חברונה׃ וישלח אבשלום מרגלים בכל־שבטי ישראל
לאמר כשמעכם את־קול השופר ואמרתם מלך אבשלום
11 בחברון׃ וילכו עם־אבשלום מן־ירושלם קרואים והלכו
בתמם ולא־ידעו דבר מכל־הדבר׃
12 וישלח אבשלום את־אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו
מגלה ויהי הקשר איתן והעם הולך ורב את־אבשלום׃
13 ויבא המגיד אל־דוד לאמר היה לבב איש־ישראל אחרי
14 אבשלום׃ ויאמר דוד לכל־עבדיו אשר־אתו בירושלם
קומו ונברחה כי לא־תהיה־לנו פלטה מפני אבשלום מהרו
לצאת פן־ימהר והשיג לנו והדיח עלינו את־הרעה ולפי־
15 חרב את־העיר׃ ויאמרו עבדי המלך אל־המלך ככל אשר
16 יבחר אדנינו המלך הנה עבדיך׃ ויצא המלך וכל־ביתו
ברגליו ויעזב המלך עשרה נשים פלגשים לשמר הבית׃
17 ויצא המלך וכל־העם ברגליו ויעמדו במרחק׃
18 וכל־עבדיו עברים על־ידו וכל־הכרתי וכל־הפלתי וכל
הגתים ששה מאות איש באו ברגליו מגת עברים לפני
19 המלך׃ ויאמר המלך אל־איתי הגתי למה־תלך גם־אתה
אתנו שוב ושב עם־המלך כי נכרי אתה וגם כי־גלה
20 אתה ממקומך׃ תמול באת ואניעך היום לנוד אתנו
ואנכי הולך אנה אשר אוכל שוב ושב אחיך עמך חסד
21 ואמת׃ ויען איתי את־המלך ויאמר חי־יהוה וחי אדני
המלך כי אם־לא לשלום אשר יהיה אדני המלך שם
22 למות או לחיים כי־שם יהיה עבדך׃ ויאמר דוד אל־
איתי לך ועבר ויעבר איתי הגתי וכל־אנשיו וכל־הטף
23 אשר־אתו׃ והארץ בוכה בקול גדול והעם עברים וכל
24 העם עבר׃ וגם־צדוק והלוים אתו נשאים את־ארון
ברית־האלהים וישימו את־ארון האלהים ויעל אביתר
25 עד־תם כל־העם לעבר מן־העיר׃ ויאמר המלך אל־
צדוק השב את־ארון האלהים העירה אם־אמצא חן
26 בעיני יהוה והשיבני והראני אתו ואת־נוהו׃ ואם־כה
יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה־לי כטוב בעיניו׃
27 ויאמר המלך אל־צדוק הכהן הרואה אתה שובו העירה
28 בשלום ואחימעץ בנכם ויהונתן בן־אביתר בניכם שני
29 בניכם את

5 לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃
6 אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה אֲחַלְקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃
7 לִי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי׃
8 מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי רֵעִי הִתְרוֹעָעִי׃
9 מִי יוֹבִלֵנִי עִיר בְּצוּר מִי נָחָה אוֹתִי עַד אֱדוֹם׃
10 הֲלֹא אַתָּה אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃
11 הָבָה לָנוּ עֶזְרַת מִצָּר וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם׃
12 בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ׃

לַמְנַצֵּחַ עַל־שֹׁשַׁנִּים עֵדוּת לְאָסָף מִכְתָּם לְלַמֵּד׃

1 שִׁמְעָה עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי׃
2 לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר׃
3 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃
4 וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי׃
5 וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִרוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃
6 לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃
7 כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי׃
8 מְשַׂנְאֵי יְהוָה יְכַחֲשׁוּ־לוֹ וְיִהְיֶה עִתָּם לְעוֹלָם׃
9 וַיַּאֲכִלֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ׃

מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃

1 עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה׃
2 שִׁפְטוּ־דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃
3 פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃
4 לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ׃
5 אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃
6 אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃
7 קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה תִנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם׃

שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף׃

1 אֱלֹהִים אַל־דֳּמִי לָךְ אַל־תֶּחֱרַשׁ וְאַל־תִּשְׁקֹט אֵל׃
2 כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ׃
3 עַל־עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ עַל־צְפוּנֶיךָ׃
4 אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא־יִזָּכֵר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד׃
5 כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יָחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּן׃
6 אָהֳלֵי אֱדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגְרִים׃
7 גְּבָל וְעַמּוֹן וַעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם־יֹשְׁבֵי צוֹר׃
8 גַּם־אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ לִבְנֵי־לוֹט סֶלָה׃
9 עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְּיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן׃
10 נִשְׁמְדוּ בְעֵין־דֹּר הָיוּ דֹמֶן לָאֲדָמָה׃
11 שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ כְּעוֹרֵב וְכִזְאֵב וְכִזְבַח וְכִצַלְמֻנָּע כָּל־נְסִיכֵמוֹ׃
12 אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירָשָׁה לָּנוּ אֶת־נְאוֹת אֱלֹהִים׃
13 אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַגַּלְגַּל כְּקַשׁ לִפְנֵי רוּחַ׃
14 כְּאֵשׁ תִּבְעַר־יָעַר וּכְלַהָבָה תְּלַהֵט הָרִים׃
15 כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרָתֶךָ וּבְסוּפָתְךָ תְבַהֲלֵם׃
16 מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן וְיְבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְהוָה׃
17 יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי־עַד וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ׃
18 וְיֵדְעוּ כִּי־אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃

לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃

1 מַה־יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת׃
2 נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל־אֵל חָי׃
3 גַּם־צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֵת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מַלְכִּי וֵאלֹהָי׃
4 אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃
5 אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז־לוֹ בָךְ מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם׃
6 עֹבְרֵי בְעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ גַּם־בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה׃
7 יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל־חָיִל יֵרָאֶה אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן׃
8 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
9 מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃
10 כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלֶף בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהַי מִדּוּר אָהֳלֵי רֶשַׁע׃
11 כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים׃
12 יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃

לְבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃

1 רָצִיתָ יְהוָה אַרְצֶךָ שַׁבְתָּ שְׁבוּת יַעֲקֹב׃
2 נָשָׂאתָ עֲוֹן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ כָל־חַטָּאתָם סֶלָה׃
3 אָסַפְתָּ כָל־עֶבְרָתֶךָ הֵשַׁבְתָּ מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ׃
4 שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ׃
5 הַלְעוֹלָם תֶּאֱנַף בָּנוּ תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ לְדֹר וָדֹר׃
6 הֲלֹא אַתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ בָךְ׃
7 הַרְאֵנוּ יְהוָה חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ׃
8 אֶשְׁמְעָה מַה־יְדַבֵּר הָאֵל יְהוָה כִּי יְדַבֵּר שָׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֶל־חֲסִידָיו וְאַל־יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה׃
9 אַךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יְשׁוּעָתוֹ לִשְׁכֹּן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ׃
10 חֶסֶד וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ׃
11 אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף׃
12 גַּם־יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ׃
13 צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו׃

תְּפִלָּה לְדָוִד הַטֵּה יְהוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי׃

1 שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ׃
2 חָנֵּנִי אֲדֹנָי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם׃
3 שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃
4 כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃
5 הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנָי׃
6 בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי׃
7 אֵין־כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃
8 כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיִכְבְּדוּ לִשְׁמֶךָ׃
9 כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃
10 הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ׃
11 אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל־לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם׃
12 כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה׃
13 אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם׃
14 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃
15 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃
16 עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר יְסוֹדָתוֹ בְּהַרְרֵי־קֹדֶשׁ׃

1 אֹהֵב יְהוָה שַׁעֲרֵי־צִיּוֹן מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב׃
2 נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר־בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה׃
3 אַזְכִּיר רָהַב וּבָבֶל לְיֹדְעָי הִנֵּה פְלֶשֶׁת וְצוֹר עִם־כּוּשׁ זֶה יֻלַּד־שָׁם׃
4 וּלְצִיּוֹן יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד־בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן׃
5 יְהוָה יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה יֻלַּד־שָׁם סֶלָה׃
6 וְשָׂרֵי כָל־חֹלָלַי בָּךְ׃
7 כְּחֹלְלִים כָּל־מַעְיָנָי בָּךְ׃

שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח לַמְנַצֵּחַ עַל־מָחֲלַת לְעַנּוֹת מַשְׂכִּיל לְהֵימָן הָאֶזְרָחִי׃

1 יְהוָה אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי יוֹם צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ׃
2 תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי הַטֵּה אָזְנְךָ לְרִנָּתִי׃
3 כִּי שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי לִשְׁאוֹל הִגִּיעוּ׃
4 נֶחְשַׁבְתִּי עִם־יוֹרְדֵי בוֹר הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין אֱיָל׃
5 בַּמֵּתִים חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא־זָכַרְתָּם עוֹד וְהֵם מִיָּדְךָ נִגְזָרוּ׃
6 שַׁתַּנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשַׁכִּים בִּמְצוֹלוֹת׃
7 עָלַי סָמְכָה חֲמָתֶךָ וְכָל־מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ סֶלָה׃
8 הִרְחַקְתָּ מְיֻדָּעַי מִמֶּנִּי שַׁתַּנִי תוֹעֵבוֹת לָמוֹ כָּלוּא וְלֹא אֵצֵא׃
9 עֵינִי דָאֲבָה מֵעֹנִי קְרָאתִיךָ יְהוָה כָּל־הַיּוֹם שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפָּי׃
10 הֲלַמֵּתִים תַּעֲשֶׂה פֶלֶא אִם־רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה׃
11 הֲיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן׃
12 הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נְשִׁיָּה׃
13 וַאֲנִי אֵלֶיךָ יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וְבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ׃
14 לָמָה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃
15 עָנִי אֲנִי וְגוֹסֵס מִנֹּעַר נָשָׂאתִי אִמֵּיתֶךָ אָפוּנָה׃
16 עָלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּנִי׃
17 סַבּוּנִי כַמַּיִם הַיּוֹם יַחַד הִקִּפוּ עָלָי׃
18 הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב וְרֵעַ מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ׃

מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי׃

1 חַסְדֵי יְהוָה עוֹלָמִים אָשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי׃
2 כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה בַּשָּׁמַיִם תָּכִין אֱמוּנָתְךָ בָּהֶם׃
3 כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי׃
4 עַד־עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר וָדֹר כִּסְאֶךָ סֶלָה׃
5 וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְהוָה אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים׃
6 כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיהוָה יִדְמֶה לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים׃
7 אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל־סְבִיבָיו׃
8 יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חָסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ׃
9 אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם׃
10 אַתָּה דִכִּיתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ׃
11 לְךָ שָׁמַיִם אַף־לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם׃
12 צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יְרַנֵּנוּ׃
13 לְךָ זְרוֹעַ עִם־גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ׃
14 צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃
15 אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן׃
16 בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן כָּל־הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ׃
17 כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרִים קַרְנֵנוּ׃
18 כִּי לַיהוָה מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ׃

אָז דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל־גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם׃

1 מָצָאתִי דָּוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו׃
2 אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְאַמְּצֶנּוּ׃
3 לֹא־יִשָּׁא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן־עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ׃
4 וְכַתּוֹתִי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף׃
5 וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ׃
6 וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ׃
7 הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי׃
8 אַף אֲנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי אָרֶץ׃
9 לְעוֹלָם אֶשְׁמָר־לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמָנֶת לוֹ׃
10 וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם׃
11 אִם־יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן׃
12 אִם־חֻקֹּתַי יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ׃
13 וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם׃
14 וְחַסְדִּי לֹא־אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא־אֲשַׁקֶּר בֶּאֱמוּנָתִי׃
15 לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אָשְׁנֶה׃
16 אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם־לְדָוִד אֲכַזֵּב׃
17 זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃
18 כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה׃
19 וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם־מְשִׁיחֶךָ׃
20 נִאַרְתָּ בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃
21 פָּרַצְתָּ כָל־גְּדֵרוֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה׃
22 שַׁסּוּהוּ כָּל־עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו׃
23 הֲרִימוֹתָ יְמִין צוֹרְרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל־אוֹיְבָיו׃
24 אַף־תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא־הֲקִמוֹתָהוּ בַּמִּלְחָמָה׃
25 הִשְׁבַּתּוֹ מִטְהָרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מָגָר׃
26 קִצַּרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו קָלוֹן סֶלָה׃
27 עַד־מָתַי יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ־אֵשׁ חֲמָתֶךָ׃
28 זְכָר־אֲנִי מַה־חָלֶד עָלָיו כִּי־לַשָּׁוְא בָּרָאתָ כָּל־בְּנֵי אָדָם׃
29 מִי־גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה־מָּוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׁאוֹל סֶלָה׃
30 אַיֵּה חַסְדֶּיךָ רִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃
31 זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְחֵיקִי רַבִּים כָּל־עַמִּים׃
32 אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְבוֹת מְשִׁיחֶךָ׃
33 בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

תפלה: צ'.

1 תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר׃
2 בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל׃
3 תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם׃
4 כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃
5 זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃
6 בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֶל וְיָבֵשׁ׃
7 כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃
8 שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃
9 כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה׃
10 יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי־גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃
11 מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃
12 לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃
13 שׁוּבָה יְהוָה עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃
14 שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וְנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃
15 שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃
16 יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם׃
17 וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃

1 אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃
2 כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃
3 בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃
4 לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃
5 מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃
6 יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃
7 רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃
8 כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃
9 לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃
10 כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃
11 עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃
12 עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃
13 כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי׃
14 יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃
15 אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃

1 טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃
2 לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃
3 עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃
4 כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃
5 מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃
6 אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃
7 בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃
8 וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה׃
9 כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
10 וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃
11 וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃
12 צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃
13 שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃
14 עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃
15 לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ׃

יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃

1 מָשְׁלוּ נְהָרוֹת יְהוָה מָשְׁלוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃
2 מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה׃
3 עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים׃

אֵל נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ׃

1 הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים׃
2 עַד־מָתַי רְשָׁעִים יְהוָה עַד־מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ׃
3 יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
4 עַמְּךָ יְהוָה יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ׃
5 אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וְיְתוֹמִים יְרַצֵּחוּ׃
6 וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יָּהּ וְלֹא־יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃
7 בִּינוּ בֹעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ׃
8

11 וַתִּתֵּן כִּי הַיְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב: וְצִדְקוֹ לְפָנָיו יְהַלֵּךְ
וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו:*

פרק פ"ה

1 לְדָוִד הַטֵּה יְהוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי:
2 שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי
3 הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ:* חָנֵּנִי אֲדֹנָי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם:
4 שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא:
5 כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ:
6 הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנָי:
7 בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי:* אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים
8 אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ:* כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ:* כִּי גָדוֹל אַתָּה
9 וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ:* הוֹרֵנִי יְהוָה
דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ:
10 אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם:
11 כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה:
12 אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי
וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם:* וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ
13 אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:* פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ
14 לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן אֲמָתֶךָ:* עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה
וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי:

פרק פ"ו

1 יְסוֹדָתוֹ בְּהָרֵי קֹדֶשׁ: אֹהֵב יְהוָה שַׁעֲרֵי צִיּוֹן מִכֹּל
2 מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב:* נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים
3 סֶלָה:* אַזְכִּיר רָהַב וּבָבֶל לְיֹדְעָי הִנֵּה פְלֶשֶׁת וְצוֹר עִם
4 כּוּשׁ זֶה יֻלַּד שָׁם:* וּלְצִיּוֹן יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד בָּהּ
5 וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן:* יְהוָה יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה
6 יֻלַּד שָׁם סֶלָה:* וְשָׂרִרִים כְּחֹלְלֵי בָךְ כָּל מַעְיָנָי:
7 וַתִּשָּׂא רוּחַ וַתִּסְעֲרֵנִי מִשָּׂא אֱלֹהִים מַחֲרִישׁוּ:*

פרק פ"ז

1 שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח לַמְנַצֵּחַ עַל מָחֲלַת לְעַנּוֹת
2 מַשְׂכִּיל לְהֵימָן הָאֶזְרָחִי:* יְהוָה אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי יוֹם
3 צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ:* תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי הַטֵּה
4 אָזְנְךָ לְרִנָּתִי:* כִּי שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי לִשְׁאוֹל
5 הִגִּיעוּ:* נֶחְשַׁבְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין
6 אֱיתָן:* בַּמֵּתִים חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי קֶבֶר אֲשֶׁר
לֹא זְכַרְתָּם עוֹד וְהֵם מִיָּדְךָ נִגְזָרוּ:* שַׁתְּנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת
7 בְּמַחֲשַׁכִּים בְּמְצֹלוֹת:* עָלַי סָמְכָה חֲמָתֶךָ וְכָל מִשְׁבָּרֶיךָ
8 עִנִּיתָ סֶלָה:* הִרְחַקְתָּ מְיֻדָּעַי מִמֶּנִּי שַׁתַּנִי תוֹעֵבוֹת
לָמוֹ כָּלוּא וְלֹא אֵצֵא:* עֵינִי דָאֲבָה מֹנִי יְהוָה קְרָאתִיךָ
9 כָּל יוֹם שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפָּי:* הֲלַמֵּתִים תַּעֲשֶׂה פֶלֶא
10 אִם רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה:* הֲיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ
11 אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן:* הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ וְצִדְקָתְךָ
12 בְּאֶרֶץ נִשְׁיָה:* וְאֵלֶיךָ יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וְבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי
13 תְקַדְּמֶךָּ:* לָמָּה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי:
14 עָנִי אֲנִי וְגוֹסֵעַ מִנֹּעַר נָשָׂאתִי אֵמֶיךָ אָפוּנָה:* עָלַי
15 עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּתְנִי:* סַבּוּנִי כַמַּיִם הַיּוֹם
16 כָּלָּה יַחְדָּו הִקִּיפוּ עָלָי:* הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב וְרֵעַ
17 מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ:

פרק פ"ח

1 שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח לַמְנַצֵּחַ עַל מָחֲלַת לְהַעֲנוֹת
2 מַשְׂכִּיל לְהֵימָן הָאֶזְרָחִי:* יְהוָה אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי יוֹם
3 צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ:* תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי הַטֵּה
4 אָזְנְךָ לְרִנָּתִי:* כִּי שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי לִשְׁאוֹל
5 הִגִּיעוּ:* נֶחְשַׁבְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין
6 אֱיתָן:* בַּמֵּתִים חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי קֶבֶר אֲשֶׁר
לֹא זְכַרְתָּם עוֹד וְהֵם מִיָּדְךָ נִגְזָרוּ:* שַׁתְּנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת
7 בְּמַחֲשַׁכִּים בְּמְצֹלוֹת:* עָלַי סָמְכָה חֲמָתֶךָ וְכָל מִשְׁבָּרֶיךָ
8 עִנִּיתָ סֶלָה:* הִרְחַקְתָּ מְיֻדָּעַי מִמֶּנִּי שַׁתַּנִי תוֹעֵבוֹת
לָמוֹ כָּלוּא וְלֹא אֵצֵא:* עֵינִי דָאֲבָה מֹנִי יְהוָה קְרָאתִיךָ
9 כָּל יוֹם שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפָּי:* הֲלַמֵּתִים תַּעֲשֶׂה פֶלֶא
10 אִם רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה:* הֲיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ
11 אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן:* הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ וְצִדְקָתְךָ
12 בְּאֶרֶץ נִשְׁיָה:* וְאֵלֶיךָ יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וְבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי
13 תְקַדְּמֶךָּ:* לָמָּה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי:
14 עָנִי אֲנִי וְגוֹסֵעַ מִנֹּעַר נָשָׂאתִי אֵמֶיךָ אָפוּנָה:* עָלַי
15 עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּתְנִי:* סַבּוּנִי כַמַּיִם הַיּוֹם
16 כָּלָּה יַחְדָּו הִקִּיפוּ עָלָי:* הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב וְרֵעַ
17 מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ:

מִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ אִם לֹא לְשׁוֹבֵב מִמֶּנּוּ עַמּוֹ
בְּנֵי בְרִית: כִּי לֹא בַסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי בִּמְקוֹם
אֶרֶץ חֹשֶׁךְ לֹא אָמַרְתִּי לְזֶרַע יַעֲקֹב תֹּהוּ
בַּקֻּשׁוּנִי אֲנִי יְהוָה דֹּבֵר צֶדֶק מַגִּיד מֵישָׁרִים:
הִקָּבְצוּ וּבֹאוּ הִגָּשׁוּ יַחְדָּו פְּלֵטֵי הַגּוֹיִם לֹא
יָדְעוּ הַנֹּשְׂאִים אֶת עֵץ פִּסְלָם וּמִתְפַּלְלִים אֶל
אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ: הַגִּידוּ וְקָרְבוּ אַף יִוָּעֲצוּ יַחַד
מִי הִשְׁמִיעַ זֹאת מֵאָז הִנִּידָהּ מִקֶּדֶם הֲלֹא אֲנִי
יְהוָה וְאֵין עוֹד אֵל צַדִּיק וּמוֹשִׁיעַ אֵין זוּלָתִי:
פְּנוּ אֵלַי וְהִוָּשְׁעוּ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ כִּי אֲנִי אֵל
וְאֵין עוֹד: בִּי נִשְׁבָּעְתִּי יָצָא מִפִּי צֶדֶק דָּבָר
וְלֹא יָשׁוּב כִּי לִי תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל
לָשׁוֹן: אַךְ בַּיהוָה יֹאמַר לִי צְדָקוֹת וָעֹז עָדָיו
יָבֹאוּ וְיֵבֹשׁוּ כָּל הַנֶּחֱרִים בּוֹ: בַּיהוָה יִצְדַּק
וְיִתְהַלְלוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל:

פרק מו.

הָרַס נָבוֹ כָּרַע בֵּל הָיוּ עֲצַבֵּיהֶם לַחַיָּה
וְלַבְהֵמָה נְשֻׂאֵיכֶם עֲמוּסִים מַשָּׂא לָעֲיֵפָה:
כָּרַע שָׁח יַחְדָּו לֹא יָכְלוּ מַלֵּט מַשָּׂא וְנַפְשָׁם
בַּשִּׁבְיָה תֵּלַכְנָה: שִׁמְעוּ אֵלַי בֵּית יַעֲקֹב וְכָל
שְׁאֵרִית בֵּית יִשְׂרָאֵל הַסְּבָלִים מִנִּי בָטֶן הַנְּשׂוּאִים
מִנִּי רָחֶם: וְעַד זִקְנָה אֲנִי הוּא וְעַד שֵׂיבָה אֲנִי
אֶסְבֹּל אֲנִי עָשִׂיתִי וַאֲנִי אֶשָּׂא וַאֲנִי אֶסְבֹּל
וַאֲמַלֵּט: אֶל מִי תְדַמְּיוּן וְתַשְׁוּוּ וְתַעֲרִכוּ וְאֶדְמֶה
הַזָּהָב יָרִיקוּ מִכִּיס וְכֶסֶף בְּמֹאזְנַיִם יִשְׁקֹלוּ
יַשְׂכִּרוּ צוֹרֵף וְיַעֲשֵׂהוּ אֵל יִשְׁתַּחֲווּ אַף יִסְגֹּדוּ:
יִשָּׂאוּהוּ עַל כָּתֵף יִסְבְּלוּהוּ וְיַנִּיחוּהוּ תַּחְתָּיו
וְעָמָד מִמְּקוֹמוֹ לֹא יָזוּז אַף כִּי יִזְעַק אֵלָיו לֹא
יַעֲנֶה מִצָּרָתוֹ לֹא יוֹשִׁיעַ: זְכֹרוּ זֹאת וְהִתְאַשָּׁשׁוּ
הָשִׁיבוּ פּוֹשְׁעִים עַל לֵב: זִכְרוּ רִאשֹׁנוֹת מֵעוֹלָם
כִּי אֲנִי אֵל וְאֵין עוֹד אֱלֹהִים וְאֵין כָּמוֹנִי: מַגִּיד
מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית וּמִקֶּדֶם אֲשֶׁר לֹא נַעֲשׂוּ לֵאמֹר
עֲצָתִי תָקוּם וְכָל חֶפְצִי אֶעֱשֶׂה: קֹרֵא מִמִּזְרָח
עַיִט מֵאֶרֶץ מֶרְחָק אִישׁ עֲצָתִי אַף דִּבַּרְתִּי אַף
אֲבִיאֶנָּה יָצַרְתִּי אַף אֶעֱשֶׂנָּה: שִׁמְעוּ אֵלַי אַבִּירֵי
לֵב הָרְחוֹקִים מִצְדָקָה: קָרַבְתִּי צִדְקָתִי לֹא
תִרְחָק וִישׁוּעָתִי לֹא תְאַחֵר וְנָתַתִּי בְצִיּוֹן
תְּשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתִּי:

פרק מז.

רְדִי וְשִׁבִי עָפָר בְּתוּלַת בַּת בָּבֶל שְׁבִי
אֶרֶץ אֵין כִּסֵּא לְבַת כַּשְׂדִּים כִּי לֹא תוֹסִיפִי
יִקָּרֵא לָךְ רַכָּה וַעֲנוּגָה: קְחִי רֵחַיִם וְטַחֲנִי
קָמַח גַּלִּי צַמָּתֵךְ חֶשְׂפִּי שׁוֹק עִבְרִי נְהָרוֹת:
תִּגָּל עֶרְוָתֵךְ גַּם תֵּרָאֶה חֶרְפָּתֵךְ נָקָם אֶקָּח
וְלֹא אֶפְגַּע אָדָם: גֹּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: שְׁבִי דֻמִּי בָּא בַחֲשֵׁכָה וְגִלִּי
בַּת כַּשְׂדִּים כִּי לֹא תוֹסִיפִי יִקָּרֵא לָךְ גְּבֶרֶת
מַמְלָכוֹת: קָצַפְתִּי עַל עַמִּי חִלַּלְתִּי נַחֲלָתִי
וָאֶתְּנֵם בְּיָדֵךְ לֹא שַׂמְתְּ לָהֶם רַחֲמִים עַל זָקֵן
הִכְבַּדְתְּ עֻלֵּךְ מְאֹד: וַתֹּאמְרִי לְעוֹלָם אֶהְיֶה
גְּבֶרֶת עַד לֹא שַׂמְתְּ אֶל לִבֵּךְ לֹא זָכַרְתְּ אַחֲרִיתָהּ:
וְעַתָּה שִׁמְעִי זֹאת עֲדִינָה הַיּוֹשֶׁבֶת לָבֶטַח
הָאֹמֶרֶת בְּלִבָּהּ אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד לֹא אֵשֵׁב
אַלְמָנָה וְלֹא אֵדַע שִׁכּוֹל: וּבָאוּ לָךְ שְׁתֵּי אֵלֶּה
רָגַע בְּיוֹם אֶחָד שִׁכּוֹל וְאַלְמָנוּת כְּתֻמָּם בָּאוּ
עָלַיִךְ בְּרֹב כְּשָׁפַיִךְ בְּעֹצֶם חַבָּרַיִךְ מְאֹד:
וַתִּבְטְחִי בְּרָעָתֵךְ אָמַרְתְּ אֵין רֹאָנִי חָכְמָתֵךְ
וְדַעְתֵּךְ הִיא שִׁבְּתַךְ וַתֹּאמְרִי בְּלִבֵּךְ אֲנִי וְאַפְסִי
עוֹד: וּבָא עָלַיִךְ רָעָה לֹא תֵדְעִי שַׁחַר וְתִפֹּל
עָלַיִךְ הוֹוָה לֹא תוּכְלִי כַּפְּרָהּ וְתָבוֹא עָלַיִךְ
פִּתְאֹם שׁוֹאָה לֹא תֵדָעִי: עִמְדִי נָא בְלַחֲשַׁיִךְ
וּבְרֹב כְּשָׁפַיִךְ אֲשֶׁר יָגַעַתְּ מִנְּעוּרַיִךְ אוּלַי
תּוּכְלִי הוֹעִיל אוּלַי תָּעֻזִּי: נָלָאת בְּרֹב עֲצָתָיִךְ
יַעַמְדוּ נָא וְיוֹשִׁיעוּךְ הַחֹבְרֵי שָׁמַיִם הַחֹזִים
בַּכּוֹכָבִים מוֹדִעִים לַחֳדָשִׁים מֵאֲשֶׁר יָבֹאוּ עָלָיִךְ:
הִנֵּה הָיוּ כְקַשׁ אֵשׁ שָׂרָפָתַם לֹא יַצִּילוּ אֶת
נַפְשָׁם מִיַּד לֶהָבָה אֵין גַּחֶלֶת לְחֹם צָדָהּ אֵשׁ
לָשֶׁבֶת נֶגְדָּהּ: כֵּן הָיוּ לָךְ אֲשֶׁר יָגַעַתְּ בָּם
סֹחֲרַיִךְ מִנְּעוּרַיִךְ אִישׁ לְעִבְרָתוֹ תָּעוּ אֵין
מוֹשִׁיעַ לָךְ:

פרק מח.

שִׁמְעוּ זֹאת בֵּית יַעֲקֹב הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם
יִשְׂרָאֵל וּמִמֵּי יְהוּדָה יָצָאוּ הַנִּשְׁבָּעִים בְּשֵׁם
יְהוָה וּבֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַזְכִּירוּ לֹא בֶאֱמֶת וְלֹא
בִצְדָקָה: כִּי מֵעִיר הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאוּ וְעַל אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל נִשָּׁעֲנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: הָרִאשֹׁנוֹת
מֵאָז הִגַּדְתִּי וּמִפִּי יָצְאוּ וַאַשְׁמִיעֵם פִּתְאֹם
עָשִׂיתִי וַתָּבֹאנָה: מִדַּעְתִּי כִּי קָשֶׁה אַתָּה וְגִיד
בַּרְזֶל עָרְפֶּךָ וּמִצְחְךָ נְחוּשָׁה: וָאַגִּד לְךָ מֵאָז
בְּטֶרֶם תָּבוֹא הִשְׁמַעְתִּיךָ פֶּן תֹּאמַר עָצְבִּי עָשָׂם
וּפִסְלִי וְנִסְכִּי צִוָּם: שָׁמַעְתָּ חֲזֵה הַכֹּל וְאַתֶּם
הֲלֹא תַגִּידוּ הִשְׁמַעְתִּיךָ חֲדָשׁוֹת מֵעַתָּה וּנְצֻרוֹת
וְלֹא יְדַעְתָּם: עַתָּה נִבְרְאוּ וְלֹא מֵאָז וְלִפְנֵי יוֹם
וְלֹא שְׁמַעְתָּם פֶּן תֹּאמַר הִנֵּה יָדַעְתִּי אוֹתָם:
גַּם לֹא שָׁמַעְתָּ גַּם לֹא יָדָעְתָּ גַּם מֵאָז לֹא פָתְחָה
אָזְנֶךָ כִּי יָדַעְתִּי הַבְגֹד תִּבְגֹּד וּפֹשֵׁעַ מִבֶּטֶן
קָרָאתָ לָךְ: לְמַעַנִּי לְמַעַנִּי אֶעֱשֶׂה כִּי אֵיךְ
יֵחָל וְכָבוֹדִי לְאַחֵר לֹא אֶתֵּן: שְׁמַע אֵלַי יַעֲקֹב
וְיִשְׂרָאֵל מְקֹרָאִי אֲנִי הוּא אֲנִי רִאשׁוֹן אַף אֲנִי
אַחרוֹן: אַף יָדִי יָסְדָה אֶרֶץ וִימִינִי טִפְּחָה שָׁמָיִם
קוֹרֵא אֲנִי אֵלֵימוֹ יַעַמְדוּ יַחְדָּו: הִקָּבְצוּ כֻלְּכֶם
וּשְׁמָעוּ מִי בָהֶם הִגִּיד אֵלֶּה אֲהֵבוֹ יַעֲשֶׂה חֶפְצוֹ
בְּבָבֶל וּזְרוֹעַ כַּשְׂדִּים: אֲנִי אֲנִי דִבַּרְתִּי אַף
קְרָאתִיו הֲבִיאֹתִיו וְהִצְלִיחַ דַּרְכּוֹ: קִרְבוּ אֵלַי
שִׁמְעוּ זֹאת לֹא מֵרֹאשׁ בַּסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי מֵעֵת
הֱיוֹתָהּ שָׁם אֲנִי וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה שְׁלָחַנִי
וְרוּחוֹ: כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְלַמֶּדְךָ לְהוֹעִיל מַדְרִיכְךָ
בְּדֶרֶךְ תֵּלֵךְ בָּהּ: לוּ הִקְשַׁבְתָּ לְמִצְוֹתָי וַיְהִי
כַנָּהָר שְׁלוֹמֶךָ וְצִדְקָתְךָ כְּגַלֵּי הַיָּם: וַיְהִי כַחוֹל
זַרְעֶךָ וְצֶאֱצָאֵי מֵעֶיךָ כַּחֲצָצָיו לֹא יִכָּרֵת וְלֹא
יִשָּׁמֵד שְׁמוֹ מִלְּפָנָי: צְאוּ מִבָּבֶל בִּרְחוּ מִכַּשְׂדִּים
בְּקוֹל רִנָּה הַגִּידוּ הַשְׁמִיעוּ זֹאת הוֹצִיאוּהָ עַד
קְצֵה הָאָרֶץ אִמְרוּ גָּאַל יְהוָה עַבְדּוֹ יַעֲקֹב:
וְלֹא צָמְאוּ בַּחֳרָבוֹת הוֹלִיכָם מַיִם מִצּוּר הִזִּיל
לָהֶם וַיְבַקַּע צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם: אֵין שָׁלוֹם אָמַר
יְהוָה לָרְשָׁעִים:

פרק מט.

הַאִיִּים שִׁמְעוּ אֵלַי וְהַקְשִׁיבוּ לְאֻמִּים
מֵרָחוֹק יְהוָה מִבֶּטֶן מֵרֶחֶם אִמִּי הִזְכִּיר שְׁמִי:
וַיָּשֶׂם פִּי כְּחֶרֶב חַדָּה בְּצֵל יָדוֹ חִבְּאָנִי וַיְשִׂמֵנִי
לְחֵץ מְשֻׁלָּחַ בְּתֶלְיָתוֹ הֲסִתִּירָנִי: וַיֹּאמֶר לִי
עַבְדִּי אָתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאָר: וַאֲנִי
אָמַרְתִּי לָרִיק יָגַעְתִּי לְתֹהוּ וְהֶבֶל כֹּחִי כִּלִּיתִי
אָכֵן מִשְׁפָּטִי אֶת יְהוָה וּפָעֳלִי אֶת אֱלֹהָי:
וְעַתָּה אָמַר יְהוָה יֹצְרִי מִבֶּטֶן לְעֶבֶד לוֹ לְשׁוֹבֵב
יַעֲקֹב אֵלָיו וְיִשְׂרָאֵל לֹא יֵאָסֵף וְאֶכָּבֵד בְּעֵינֵי
יְהוָה וֵאלֹהַי הָיָה עֻזִּי: וַיֹּאמֶר נָקֵל מִהְיוֹתְךָ לִי
עֶבֶד לְהָקִים אֶת שִׁבְטֵי יַעֲקֹב וְנֹצְרֵי יִשְׂרָאֵל
לְהָשִׁיב וְנָתַתִּיךָ לְאוֹר גּוֹיִם לִהְיוֹת יְשׁוּעָתִי
עַד קְצֵה הָאָרֶץ: כֹּה אָמַר גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁוֹ
לִבְזֵה נֶפֶשׁ לְמֻתָעַב גּוֹי לְעֶבֶד מֹשְׁלִים מְלָכִים
יִרְאוּ וְקָמוּ שָׂרִים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְמַעַן יְהוָה אֲשֶׁר
נֶאֱמָן קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּבְחָרֶךָּ: כֹּה אָמַר יְהוָה
בְּעֵת רָצוֹן עֲנִיתִיךָ וּבְיוֹם יְשׁוּעָה עֲזַרְתִּיךָ
וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם לְהָקִים אֶרֶץ לְהַנְחִיל
נְחָלוֹת שֹׁמֵמוֹת: לֵאמֹר לָאסוּרִים צֵאוּ לָאֲשֶׁר
בַּחֹשֶׁךְ הִגָּלוּ עַל דְּרָכִים יִרְעוּ וּבְכָל שְׁפָיִים
מַרְעִיתָם: לֹא יִרְעָבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ וְלֹא יַכֵּם
שָׁרָב וְשֶׁמֶשׁ כִּי מְרַחֲמָם יַנְהִגֵם וְעַל מַבּוּעֵי
מַיִם יְנַהֲלֵם: וְשַׂמְתִּי כָל הָרַי לְדֶרֶךְ וּמְסִלֹתַי
יָרוּמוּן: הִנֵּה אֵלֶּה מֵרָחוֹק יָבוֹאוּ וְהִנֵּה אֵלֶּה
מִצָּפוֹן וּמִיָּם וְאֵלֶּה מֵאֶרֶץ סִינִים: רַנְּנוּ שָׁמַיִם
וְגִילִי אֶרֶץ וּפִצְחוּ הָרִים רִנָּה כִּי נִחַם יְהוָה עַמּוֹ
וַעֲנִיָּיו יְרַחֵם: וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזָבַנִי יְהוָה וַאדֹנָי
שְׁכֵחָנִי: הֲתִשְׁכַּח אִשָּׁה עוּלָהּ מֵרַחֵם בֶּן בִּטְנָהּ
גַּם אֵלֶּה תִּשְׁכַּחְנָה וְאָנֹכִי לֹא אֶשְׁכָּחֵךְ: הֵן עַל
כַּפַּיִם חֲקַקְתִּיךְ חוֹמֹתַיִךְ נֶגְדִּי תָמִיד: מִהֲרוּ
בָנַיִךְ מְהָרְסַיִךְ וּמֹחֲרָבַיִךְ מִמֵּךְ יֵצֵאוּ: שְׂאִי
סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ לָךְ חַי
אָנִי נְאֻם יְהוָה כִּי כֻלָּם כָּעֶדִי תִלְבָּשִׁי וְתִקְשְׁרִי
כַּכַּלָּה: כִּי חָרְבֹתַיִךְ וְשֹׁמְמוֹתַיִךְ וְאֶרֶץ הֶרְסָתֵךְ
כִּי עַתָּה תֵּצְרִי מִיּוֹשֵׁב וְרָחֲקוּ בַּלְעֵיךְ: עוֹד
יֹאמְרוּ בְאָזְנַיִךְ בְּנֵי שִׁכֻּלַיִךְ צַר לִי הַמְקוֹם
גְּשָׁה לִּי וְאֵשְׁבָה: וְאָמַרְתְּ בְּלִבֵּךְ מִי יָלַד לִי
אֵת אֵלֶּה וַאֲנִי שַׁכּוּלָה וּגְלוּיָה וְאֵלֶּה מִי גִדֵּל
הֵן אֲנִי נוֹתַרְתִּי לְבַדִּי אֵלֶּה אַיֵּה הֵמָּה: כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֶשָּׂא אֶל גּוֹיִם יָדִי וְאֶל
עַמִּים אָרִים נִסִּי וְהֵבִיאוּ בָנַיִךְ בְּחֹצֶן וּבְנֹתַיִךְ
עַל כָּתֵף תִּנָּשֶׂאנָה: וְהָיוּ מְלָכִים אֹמְנָיִךְ וְשָׂרוֹתֵיהֶם
מֵינִקוֹתָיִךְ אַפַּיִם אָרְצָה יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ וְעָפָר
רַגְלַיִךְ יְלַחֵכוּ וְיָדַעַתְּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא
יֵבֹשׁוּ קֹוָיָי: הֲיֻקַּח מִגִּבּוֹר מַלְקוֹחַ וְאִם שְׁבִי
צַדִּיק יִמָּלֵט: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה גַּם שְׁבִי גִבּוֹר
יֻקָּח וּמַלְקוֹחַ עָרִיץ יִמָּלֵט וְאֶת רִיבֵךְ אָנֹכִי
אָרִיב וְאֶת בָּנַיִךְ אָנֹכִי אוֹשִׁיעַ: וְהַאֲכַלְתִּי אֶת
מוֹנַיִךְ אֶת בְּשָׂרָם וְכָעֲסִיס דָּמָם יִשְׁכָּרוּן וְיָדְעוּ
כָל בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאָלֵךְ אֲבִיר
יַעֲקֹב:

פרק נ.

כֹּה אָמַר יְהוָה אֵי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוּת אִמְּכֶם
אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּיהָ אוֹ מִי מִנּוֹשָׁי אֲשֶׁר אֶמְכֹּר
אֶתְכֶם לוֹ הֵן בַּעֲוֹנֹתֵיכֶם נִמְכַּרְתֶּם וּבְפִשְׁעֵיכֶם
שֻׁלְּחָה אִמְּכֶם: מַדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ קָרָאתִי
וְאֵין עוֹנֶה הֲקָצוֹר קָצְרָה יָדִי מִפְּדוֹת וְאִם אֵין
בִּי כֹחַ לְהַצִּיל הֵן בְּגַעֲרָתִי אַחֲרִיב יָם אָשִׂים
נְהָרוֹת מִדְבָּר תִּבְאַשׁ דְּגָתָם מֵאֵין מַיִם וְתָמֹת
בַּצָּמָא: אַלְבִּישׁ שָׁמַיִם קַדְרוּת וְשַׂק אָשִׂים
כְּסוּתָם: אֲדֹנָי יְהוִה נָתַן לִי לְשׁוֹן לִמּוּדִים
לָדַעַת לְעוּת יָעֵף דָּבָר יָעִיר בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יָעִיר
לִי אָזֶן לִשְׁמֹעַ כַּלִּמּוּדִים: אֲדֹנָי יְהוִה פָּתַח לִי
אֹזֶן וְאָנֹכִי לֹא מָרִיתִי אָחוֹר לֹא נָסוֹגְתִּי: גֵּוִי
נָתַתִּי לְמַכִּים וּלְחָיַי לְנֹתְפוֹת מִרְטִים פָּנַי לֹא
הִסְתַּרְתִּי מִכְּלִמּוֹת וְרֹק: וַאדֹנָי יְהוִה יַעְזָר לִי
עַל כֵּן לֹא נִכְלָמְתִּי עַל כֵּן שַׂמְתִּי פָנַי כַּחַלָּמִישׁ
וָאֵדַע כִּי לֹא אֵבוֹשׁ: קָרוֹב מַצְדִּיקִי מִי יָרִיב
אִתִּי נַעַמְדָה יָחַד מִי בַּעַל מִשְׁפָּטִי יִגַּשׁ אֵלָי:
הֵן אֲדֹנָי יְהוִה יַעְזָר לִי מִי הוּא יַרְשִׁיעֵנִי הֵן כֻּלָּם
כַּבֶּגֶד יִבְלוּ עָשׁ יֹאכְלֵם: מִי בָכֶם יָרֵא יְהוָה
שֹׁמֵעַ בְּקוֹל עַבְדּוֹ אֲשֶׁר הָלַךְ חֲשֵׁכִים וְאֵין
נְגֹהַ לוֹ יִבְטַח בְּשֵׁם יְהוָה וְיִשָּׁעֵן בֵּאלֹהָיו:
הֵן כֻּלְּכֶם קֹדְחֵי אֵשׁ מְאַזְּרֵי זִקִּים לְכוּ בְּאוּר
אִשְׁכֶּם וּבְזִיקוֹת בְּעַרְתֶּם מִיָּדִי זֹאת הָיְתָה לָכֶם
לְמַעְצֵבָה תִּשְׁכָּבוּן:

פרק נא.

שִׁמְעוּ אֵלַי רֹדְפֵי צֶדֶק מְבַקְשֵׁי יְהוָה
הַבִּיטוּ אֶל צוּר חֻצַבְתֶּם וְאֶל מַקֶּבֶת בּוֹר נֻקַּרְתֶּם:
הַבִּיטוּ אֶל אַבְרָהָם אֲבִיכֶם וְאֶל שָׂרָה תְּחוֹלֶלְכֶם
כִּי אֶחָד קְרָאתִיו וַאֲבָרְכֵהוּ וְאַרְבֵּהוּ: כִּי נִחַם
יְהוָה צִיּוֹן נִחַם כָּל חָרְבוֹתֶיהָ וַיָּשֶׂם מִדְבָּרָהּ
כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגַן יְהוָה שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא
בָהּ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה: הַקְשִׁיבוּ אֵלַי עַמִּי וּלְאֻמִּי
אֵלַי הַאֲזִינוּ כִּי תוֹרָה מֵאִתִּי תֵצֵא וּמִשְׁפָּטִי
לְאוֹר עַמִּים אַרְגִּיעַ: קָרוֹב מְהֵרָה צִדְקִי יָצָא
יְשׁוּעָתִי וּזְרוֹעַי עַמִּים יִשְׁפֹּטוּ אֵלַי אִיִּים יְקַוּוּ
וְאֶל זְרוֹעִי יְיַחֵלוּ: שְׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם וְהַבִּיטוּ
אֶל הָאָרֶץ מִתָּחַת כִּי שָׁמַיִם כֶּעָשָׁן נִמְלָחוּ
וְהָאָרֶץ כַּבֶּגֶד תִּבְלֶה וְיֹשְׁבֶיהָ כְּמוֹ כֵן יְמוּתוּן
וִישׁוּעָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וְצִדְקָתִי לֹא תֵחָת:
שִׁמְעוּ אֵלַי יוֹדְעֵי צֶדֶק עַם תּוֹרָתִי בִּלְבָבָם אַל
תִּירְאוּ חֶרְפַּת אֱנוֹשׁ וּמִגִּדֻּפוֹתָם אַל תֵּחָתּוּ:
כִּי כָבֶשׁ יֹאכְלֵמוֹ כַּצֶּמֶר וְכָעָשׁ יֹאכְלֵמוֹ סָס
וְצִדְקָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וִישׁוּעָתִי לְדֹר דֹּרִים:
עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי עֹז זְרוֹעַ יְהוָה עוּרִי כִּימֵי
קֶדֶם דֹּרוֹת עוֹלָמִים הֲלֹא אַתְּ הִיא הַמַּחְצֶבֶת
רָהַב מְחוֹלֶלֶת תַּנִּין: הֲלֹא אַתְּ הִיא הַמַּחְרֶבֶת
יָם מֵי תְהוֹם רַבָּה הַשָּׂמָה מַעַמֻּקֵי יָם דֶּרֶךְ
לַעֲבֹר גְּאוּלִים: וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן
בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה
יַשִּׂיגוּ נָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה: אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְנַחֲמְכֶם
מִי אַתְּ וּמִפְּנֵי אֱנוֹשׁ יָמוּת וּמִבֶּן אָדָם חָצִיר
יִנָּתֵן: וַתִּשְׁכַּח יְהוָה עֹשֶׂךָ נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד
אָרֶץ וַתִּפְחַד תָּמִיד כָּל הַיּוֹם מִפְּנֵי חֲמַת הַמֵּצִיק
כַּאֲשֶׁר כּוֹנָן לְהַשְׁחִית וְאַיֵּה חֲמַת הַמֵּצִיק:
מְהֵרָה צֹעֶה לְהִפָּתַח וְלֹא יָמוּת לַשַּׁחַת וְלֹא
יֶחְסַר לַחְמוֹ: וְאָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ רֹגַע הַיָּם
וַיֶּהֱמוּ גַּלָּיו יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: וָאָשִׂים דְּבָרַי
בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדִי כִּסִּיתִיךָ לִנְטֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסֹד
אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי אָתָּה: הִתְעוֹרְרִי
הִתְעוֹרְרִי קוּמִי יְרוּשָׁלַ‍ִם אֲשֶׁר שָׁתִית מִיַּד
יְהוָה אֶת כּוֹס חֲמָתוֹ אֶת קֻבַּעַת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה
שָׁתִית מָצִית: אֵין מְנַהֵל לָהּ מִכָּל בָּנִים יָלָדָה
וְאֵין מַחֲזִיק בְּיָדָהּ מִכָּל בָּנִים גִּדָּלָה: שְׁתַּיִם
הֵנָּה קָרוּאוֹתֶיךָ מִי יָנוּד לָךְ שֹׁד וְשֶׁבֶר וְרָעָב
וְחֶרֶב מִי אֲנַחֲמֵךְ: בָּנַיִךְ עֻלְּפוּ שָׁכְבוּ בְּרֹאשׁ
כָּל חוּצוֹת כְּתוֹא מִכְמָר מְלֵאִים חֲמַת יְהוָה גַּעַר
אֱלֹהָיִךְ: לָכֵן שִׁמְעִי נָא זֹאת עֲנִיָּה וּשְׁכֻרַת וְלֹא
מִיָּיִן: כֹּה אָמַר אֲדֹנַיִךְ יְהוָה וֵאלֹהַיִךְ יָרִיב עַמּוֹ
הִנֵּה לָקַחְתִּי מִיָּדֵךְ אֶת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה אֶת
קֻבַּעַת כּוֹס חֲמָתִי לֹא תוֹסִיפִי לִשְׁתּוֹתָהּ עוֹד:
וְשַׂמְתִּיהָ בְּיַד מוֹגַיִךְ אֲשֶׁר אָמְרוּ לְנַפְשֵׁךְ שְׁחִי
וְנַעְבֹּרָה וַתָּשִׂימִי כָאָרֶץ גְּוֵךְ וְכַחוּץ לָעֹבְרִים:

פרק נב.

עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי עֻזֵּךְ צִיּוֹן לִבְשִׁי בִּגְדֵי
תִפְאַרְתֵּךְ יְרוּשָׁלַ‍ִם עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף
יָבוֹא בָךְ עוֹד עָרֵל וְטָמֵא: הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי
שְׁבִי יְרוּשָׁלַ‍ִם הִתְפַּתְּחִי מוֹסְרֵי צַוָּארֵךְ שְׁבִיָּה
בַּת צִיּוֹן: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה חִנָּם נִמְכַּרְתֶּם וְלֹא
בְכֶסֶף תִּגָּאָלוּ: כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מִצְרַיִם
יָרַד עַמִּי בָתְּחִלָּה לָגוּר שָׁם וְאַשּׁוּר לְעֹשֶׁק עִתָּק:
וְעַתָּה מַה לִּי פֹה נְאֻם יְהוָה כִּי לֻקַּח עַמִּי חִנָּם
מֹשְׁלָיו הֵילִילוּ נְאֻם יְהוָה וְתָמִיד כָּל הַיּוֹם שְׁמִי
מְנֻאָץ: לָכֵן יֵדַע עַמִּי שְׁמִי לָכֵן בַּיּוֹם הַהוּא כִּי
אֲנִי הַמְדַבֵּר הִנֵּנִי: מַה נָּאווּ עַל הָהָרִים רַגְלֵי
מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מַשְׁמִיעַ
יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ: קוֹל צֹפַיִךְ
נָשְׂאוּ קוֹל יַחְדָּו יְרַנֵּנוּ כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב
יְהוָה צִיּוֹן: פִּצְחוּ רַנְּנוּ יַחְדָּו חָרְבוֹת יְרוּשָׁלַ‍ִם
כִּי נִחַם יְהוָה עַמּוֹ גָּאַל יְרוּשָׁלָ‍ִם: חָשַׂף יְהוָה
אֶת זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָל הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָל
אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ
מִשָּׁם טָמֵא אַל תִּגָּעוּ צְאוּ מִתּוֹכָהּ הִבָּרוּ נֹשְׂאֵי
כְלֵי יְהוָה: כִּי לֹא בְחִפָּזוֹן תֵּצֵאוּ וּבִמְנוּסָה לֹא
תֵלֵכוּן כִּי הֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם יְהוָה וּמְאַסִּפְכֶם אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: הִנֵּה יַשְׂכִּיל עַבְדִּי יָרוּם וְנִשָּׂא וְגָבַהּ
מְאֹד: כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלֶיךָ רַבִּים כֵּן מִשְׁחַת
מֵאִישׁ מַרְאֵהוּ וְתֹארוֹ מִבְּנֵי אָדָם: כֵּן יַזֶּה גּוֹיִם
רַבִּים עָלָיו יָקְפְּצוּ מְלָכִים פִּיהֶם כִּי אֲשֶׁר לֹא
סֻפַּר לָהֶם רָאוּ וַאֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ הִתְבּוֹנָנוּ:

פרק נג.

מִי הֶאֱמִין לִשְׁמֻעָתֵנוּ וּזְרוֹעַ יְהוָה עַל מִי
נִגְלָתָה: וַיַּעַל כַּיּוֹנֵק לְפָנָיו וְכַשֹּׁרֶשׁ מֵאֶרֶץ
צִיָּה לֹא תֹאַר לוֹ וְלֹא הָדָר וְנִרְאֵהוּ וְלֹא מַרְאֶה
וְנֶחְמְדֵהוּ: נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים אִישׁ מַכְאֹבוֹת
וִידוּעַ חֹלִי וּכְמַסְתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ נִבְזֶה וְלֹא
חֲשַׁבְנֻהוּ: אָכֵן חֳלָיֵנוּ הוּא נָשָׂא וּמַכְאֹבֵינוּ סְבָלָם
וַאֲנַחְנוּ חֲשַׁבְנֻהוּ נָגוּעַ מֻכֵּה אֱלֹהִים וּמְעֻנֶּה:
וְהוּא מְחֹלָל מִפְּשָׁעֵנוּ מְדֻכָּא מֵעֲוֹנֹתֵינוּ מוּסַר
שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו וּבַחֲבֻרָתוֹ נִרְפָּא לָנוּ: כֻּלָּנוּ כַּצֹּאן
תָּעִינוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָנִינוּ וַיהוָה הִפְגִּיעַ בּוֹ אֵת
עֲוֹן כֻּלָּנוּ: נִגַּשׂ וְהוּא נֶעְנֶה וְלֹא יִפְתַּח פִּיו
כַּשֶּׂה לַטֶּבַח יוּבָל וְכָרָחֵל לִפְנֵי גֹזְזֶיהָ נֶאֱלָמָ

ישמחו בשמך כל היום ובצדקתך ירוממו.
כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו: כי
לה' מגננו ולקדוש ישראל מלכנו: אז דברת
בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור
הרימותי בחור מעם: מצאתי דוד עבדי בשמן
קדשי משחתיו: אשר יד תכון עמו אף זרועי
תאמצנו: לא ישא אויב בו ובן עולה לא יענה
אותו: וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף: ואמוני
וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו: ושמתי בים
ידו ובנהרות ימינו: הוא יקראני אבי אתה אלי
וצור ישועתי: אף אני בכור אתנהו עליון למלכי
ארץ: לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת
לו: ושמתי למעד עולם זרעו וכסאו כימי שמים:
אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון: אם
חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו: ופקדתי
בשבט פשעם ובנגעים עונם: וחסדי לא אפיר
ממנו ולא אשקר באמוני: לא אחלל בריתי
ומוצא שפתי לא אשנה: אחת נשבעתי בקדשי
אם לדוד אכזב: זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש
נגדי: כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה:
ואתה זנחת ותמאס התעברת את משיחך:
נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו: פרצת כל
גדריו שמת מבצריו מחתה: שסוהו כל עברי דרך
היה חרפה לשכניו: הרימות ימין צוריו השמחת
כל אויביו: אף תשיב צור חרבו ולא הקמתו
במלחמה: השבתה מטהרו וכסאו לארץ מגרת:
הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה:
עד מתי ה' תסתר לנצח תבער כאש חמתך:
זכר מה חלדי על מה שוא בראת כל בני אדם:
מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד
שאול סלה: אי הנה חסדיך הראשונים אדני
נשבעת לדוד באמונתך: זכר אדני חרפת עבדיך
שאתי בחיקי כל רבים עמים: אשר חרפו אויביך
ה' אשר חרפו עקבות משיחך: ברוך ה' לעולם
אמן ואמן.

תפלה: ס"ו.

1 תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה
היית לנו בדור ודור: בטרם הרים יולדו וחולל
ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: תשב
אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: כי אלף
שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה
בלילה: זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף:
בבקר יציץ והחליף בערב ימלל ויבש: כי כלינו
באפך ובחמתך נבהלנו: שת עונתינו לנגדך
עלמנו למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך
כלינו שנותינו כמו הגה: ימי שנותינו בהם
שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם
עמל ואון כי גז חיש ונעופה: מי יודע עז אפך
וכיראתך עברתך: למנות ימינו כן הודע ונביא
לבב חכמה: שובה ה' עד מתי והנחם על עבדיך:
שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו:
שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה
אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: ויהי נעם
אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו: יושב בסתר עליון בצל
שדי יתלונן: אמר ליי מחסי ומצודתי אלהי
אבטח בו: כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות:
באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה
אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם:
מדבר באפל יהלך משוד יצהרים: יפל מצדך
אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך
תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה ה'
מחסי עליון שמת מעונך: לא תאנה אליך רעה
ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך
לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאונך פן תגף
באבן רגלך: על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר
ותנין: כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע
שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו
ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו ואראהו
בישועתי.

תפלה: ס"ז.

1 מזמור שיר ליום השבת טוב להודות לה'
ולזמר לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך
ואמונתך בלילות: עליון עשור ועלי הגיון בכנור:
כי שמחתני ה' בפעלך במעשי ידיך ארנן: מה
גדלו מעשיך ה' מאד עמקו מחשבותיך: איש
בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח
רשעים כמו עשב ויצמיחו כל פעלי און להשמדם
עדי עד: ואתה מרום לעלם ה': כי הנה אויביך
ה' כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און:
ותרם כראים קרני בלותי בשמן רענן: ותבט
עיני בשורי במרעים קמים עלי תשמענה אזני:
צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה: שתולים
בבית ה' בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון
בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר ה'
צורי ולא עולתה בו:

תפלה: ס"ח.

1 ה' מלך גאות לבש לבש ה' עז התאזר אף
תכון תבל בל תמוט: נכון כסאך מאז מעולם
אתה: נשאו נהרות ה' נשאו נהרות קולם ישאו
נהרות דכים: ממקולות מים רבים אדירים
משברי ים אדיר במרום ה': עדתיך נאמנו מאד
לביתך נאוה קדש ה' לאורך ימים:

תפלה: ס"ט.

1 למנצח על שושנים לשלמה: הושיעה אלהים
כי באו מים עד נפש: טבעתי ביון מצולה ואין
משען באתי במעמקי מים ושבולת שטפתני:
יגעתי בקראי נחרה גרוני כלו עיני מיחל לאלהי:
רבו מששערי ראשי שונאי חנם עצמו מצמיתי
אויבי שקר אשר לא גזלתי אז שלמתי: אלהים
אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו:
אל יבשו בך אדני ה' צבאות אל יכלמו בך
אלהי ישראל: כי עליך נשאתי חרפה כסתה
כלמה פני: זר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי:
כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חרפיך נפלו
עלי: ואבך בצום נפשי ותהי לחרפות לי: ואתנה
לבושי שק ואהי להם למשל: יהגו בי ישבי שער
ונגינות שותי שכר: ואני תפלתי לך ה' עת רצון
אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: הצילני
מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי ומעמקי מים:
אל תשטפני שבולת מים ואל תבלעני מצולה
ואל תאטר עלי באר פיה: ענני ה' כי טוב חסדך
כרב רחמיך פנה אלי: ואל תסתר פניך מעבדך
כי צר לי מהר ענני: קרבה אל נפשי גאלה
למען אויבי פדני: אתה ידעת חרפתי ובשתי
וכלמתי נגדך כל צוררי: חרפה שברה לבי
ואנושה ואקוה לנדים ואין ולמנחמים ולא מצאתי:
ויתנו בבלעי ראש ולצמאי יהי לי חומץ: יהי
שלחנם לפניהם לשלומים למוקש: תחשכנה
עיניהם מראות וחלציהם תמיד המעד: שפך
עליהם זעמך וחרון אפך יגיגם: תהי טירתם
נשמה באהליהם אל יהי יושב: כי אשר אתה
הכית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו: תן עון
על עונם ואל יבאו בצדקתך: ימחו מספר חיים
ועם צדיקים אל יכתבו: עני אני וכואב ישעתך
אלהים תשגבני: אהללה שם אלהים בשיר
ואגדלנו בתודה: ותיטב לה' משור פר מקרן
מפריס: ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי
לבבכם: כי שמע אל אביונים ואת אסיריו לא
בזה: יהללוהו שמים וארץ ימים וכל רומש בם:
כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו
שם וירשוה: וזרע עבדיו ינחלוה ואוהבי שמו
ישכנו בה.

תפלה: ס"י.

1 לדוד הבה לה' בני בני אילים הבו לה'
כבוד ועז: הבו לה' כבוד שמו השתחוו לה'
בהדרת קדש: קול ה' על המים אל הכבוד הרעים
ה' על מים רבים: קול ה' בכח קול ה' בהדר:
קול ה' שבר ארזים וישבר ה' את ארזי הלבנון:
וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים:
קול ה' חוצב להבות אש: קול ה' יחיל מדבר
יחיל ה' מדבר קדש: קול ה' יחולל אילות ויחשף
יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד: ה' למבול ישב
וישב ה' מלך לעולם: ה' עז לעמו יתן ה' יברך
את עמו בשלום:

תפלה: ס"י.

1 מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך ה'
כי דליתני ולא שמחת אויבי לי: ה' אלהי שועתי
אליך ותרפאני: ה' העלית מן שאול נפשי חייתני
מיורדי בור: זמרו לה' חסידיו והודו לזכר קדשו:
כי רגע באפו חיים ברצונו בקר ילין בכי ולרנה
בקר: ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: ה'
ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי
נבהל: אליך ה' אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצעי
בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך:
שמע ה' וחנני ה' היה עזר לי: הפכת מספדי
למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען
יזמרך כבוד ולא ידם ה' אלהי לעולם אודך:

תפלה: ס"יא.

1 למנצח מזמור לדוד: בך ה' חסיתי אל אבושה
לעולם בצדקתך פלטני: הטה אלי אזנך מהרה
הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני:
כי סלעי ומצודתי אתה ולמענ שמך תנחני
ותנהלני: תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה
מעוזי: בידך אפקיד רוחי פדית אותי ה' אל אמת:
שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל ה' בטחתי:
אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי
ידעת בצרות נפשי: ולא הסגרתני ביד אויב
העמדת במרחב רגלי: חנני ה' כי צר לי עששה
מכעס עיני נפשי ובטני: כי כלו ביגון חייי
ושנותי באנחה כחה במעוני עוני וגרמותי נבהלו:
מכל צוררי היות ומאד לשכני ופחד לידעי ראי
חוץ נדדו ממני: נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי
אובד: כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב
בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו: ואני עליך
בטחתי ה' אמרתי אלהי אתה: בידיך עתותי
הצילני מיד אויבי ומרדפי: האירה פניך על עבדך
הושיעני בחסדך: ה' אל אבושה כי קראתיך
יבשו רשעים ידמו לשאול: תאלמנה שפתי שקר
הדוברות על צדיק עתק בגאוה ובוז: מה רב
טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד
בני אדם: תסתירם בסתר פניך מרכסי איש
תצפנם בסכה מריב לשונות: ברוך ה' כי הפליא
חסדו לי בעיר מצור: ואני אמרתי בחפזי נגזרתי
מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אלי:
אהבו את ה' כל חסידיו אמונים נוצר ה' ומשלם
על יתר עושה גאוה: חזקו ויאמץ לבבכם כל
המיחלים לה':

תפלה: ס"יב.

1 לדוד אליך ה' נפשי אשא: אלהי בך בטחתי
אל אבושה אל יעלצו אויבי לי: גם כל קויך לא
יבושו יבשו הבוגדים ריקם: דרכיך ה' הודיעני
ארחותיך למדני: הדריכני באמתך ולמדני כי
אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום: זכר
רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם הם: חטאות נעורי
ופשעי אל תזכור כחסדך זכר לי אתה למען
טובך ה': טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך:
ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו: כל
ארחות ה' חסד ואמת לנוצרים בריתו ועדותיו:
למען שמך ה' וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה
האיש ירא ה' יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב
תלין וזרעו יירש ארץ: סוד ה' ליריאיו וברית
להודיעם: עיני תמיד אל ה' כי הוא יוציא מרשת
רגלי: פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: צרות
לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ראה עניי
ועמלי ושא לכל חטאותי: ראה אויבי כי רבו
ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי והצילני אל
אבושה כי חסיתי בך: תם וישר יצרוני כי קויתיך:
פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:

תפלה: ס"יג.

1 לדוד שפטני ה' כי אני בתמי ובה' בטחתי
ולא אמעד: בחנני ה' ונסני צרופה כליותי ולבי:
כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך: לא
ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא:
שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב: ארחץ
בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך ה': לשמע בקול
תודה ולספר כל נפלאותיך: ה' אהבתי מעון
ביתך ומקום משכן כבודך: אל תאסף עם חטאים
נפשי ועם אנשי דמים חייי: אשר בידיהם זמה
וימינם מלאה שחד: ואני בתמי אלך פדני וחנני:
רגלי עמדה במישור במקהלות אברכה ה':

תפלה: ס"יד.

1 לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא ה' מעוז חיי
ממי אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי
צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו: אם תחנה עלי
מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת
אני בוטח: אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש
שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנעם ה' ולבקר
בהיכלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני
בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי על
אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה
אשירה ואזמרה לה': שמע ה' קולי אקרא וחנני
ועננני: לך אמר לבי בקשו פני את פניך ה'
אבקש: אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך
עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי
אבי ואמי עזבוני וה' יאספני: הורני ה' דרכך
ונחני בארח מישור למען שוררי: אל תתנני
בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס: לולא
האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים: קוה אל ה'
חזק ויאמץ לבבך וקוה אל ה':

תפלה: ס"טו.

1 לדוד אליך ה' אקרא צורי אל תחרש ממני
פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור: שמע
קול תחנוני בשועי אלי בנשאי ידי אל דביר
קדשך: אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און
דוברי שלום עם רעיהם והרעה בלבבותם: תן
להם כפעלם וכרוע מעלליהם כמעשה ידיהם
תן להם השב גמולם להם: כי לא יבינו אל
פעולות ה' ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם:
ברוך ה' כי שמע קול תחנוני: ה' עזי ומגני בו
בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו:
ה' עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא: הושיעה
את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד
העולם:

תפלה: ס"טז.

1 מזמור לדוד הבו לה' בני אלים הבו לה'
כבוד ועז: הבו לה' כבוד שמו השתחוו לה'
בהדרת קדש: קול ה' על המים אל הכבוד הרעים
ה' על מים רבים: קול ה' בכח קול ה' בהדר:
קול ה' שבר ארזים וישבר ה' את ארזי הלבנון:
וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים:
קול ה' חוצב להבות אש: קול ה' יחיל מדבר
יחיל ה' מדבר קדש: קול ה' יחולל אילות ויחשף
יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד: ה' למבול ישב
וישב ה' מלך לעולם: ה' עז לעמו יתן ה' יברך
את עמו בשלום:

תפלה: ס"יז.

1 תפלה לדוד שמעה ה' צדק הקשיבה רנתי:
האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה: מלפניך
משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים: בחנת לבי
פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמותי בל יעבר
פי: לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי
ארחות פרצים: תמך אשרי בנתיבותיך בל נמוטו
פעמי: אני קראתיך כי תענני אל הטה אזנך לי
שמע אמרתי: הפלה חסדיך מושיע חוסים
ממתקוממים בימינך: שמרני כאישון בת עין
בצל כנפיך תסתירני: מפני רשעים זדו שודדי
נפש אויבי בנפשי יקיפו: חלבמו סגרו פיהמו
דברו בגאוה: אשרינו עתה סבבונו עיניהם
ישיתו לנטות בארץ: דמהו כמו טרף נכסף
וככפיר ישב במסתרים: קומה ה' קדמה פניו
הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבך: מממתים
ידך ה' מממתים מחלד חלקם בחיים ותמלא
בטנם צפונך ישבעו בנים והניחו יתרתם לעולליהם:
אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך:

תפלה: ס"יח.

1 למנצח לעבד ה' לדוד אשר דבר לה' את דברי
השירה הזאת ביום הציל ה' אותו מכף כל אויביו
ומיד שאול: ויאמר אהבך ה' חזקי: ה' סלעי
ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן
ישעי משגבי: מהלל אקרא ה' ומן אויבי אושע:
אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני: חבלי
שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: בצר לי אקרא
ה' ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי
לפניו תבוא באזניו: ותגעש ותרעש הארץ
ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: עלה
עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו:
ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו: ויעל על כרוב
ויעף וידא על כנפי רוח: וישת חשך סתרו סביבותיו
סכתו חשכת מים עבי שחקים: מנגה נגדו עברו
עבותיו ברד וגחלי אש: וירעם בשמים ה' ועליון
יתן קולו ברד וגחלי אש: וישלח חציו ויפיצם
וברקים רב ויהמם: ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות
תבל מגערתך ה' מנשמת רוח אפיך: ישלח ממרום
יקחני ימשני ממים רבים: יצילני מאויבי עז
ומשנאי כי אמצו ממני: יקדמוני ביום אידי
ויהי ה' למשען לי: ויוצא למרחב אותי יחלצני כי
חפץ בי: יגמלני ה' כצדקי כבר ידי ישיב לי: כי
שמרתי דרכי ה' ולא רשעתי מאלהי: כי כל
משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני: ואהי
תמים לו ואשתמרה מעוני: וישב ה' לי כצדקי
כבר ידי לנגד עיניו: עם חסיד תתחסד עם גבר
תמים תתמם: עם נבר תתברר ועם עקש
תתפתל: כי אתה עם עני תושיע ועיני רמים
תשפיל: כי אתה תאיר נרי ה' אלהי יגיה חשכי:
כי בך ארוץ גדוד באלהי אדלג חיל: האל תמים
דרכו אמרת ה' צרופה מגן הוא לכל החוסים בו:
כי מי אלוה מבלעדי ה' ומי צור זולתי אלהינו:
האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכי: משוה רגלי
כאילות ועל במותי יעמידני: מלמד ידי למלחמה
ונחתה קשת נחושה זרועותי: ותתן לי מגן ישעך
וימינך תסעדני ותרבני ענותך: תרחיב צעדי
תחתי ולא מעדו קרסלי: ארדף אויבי ואשיגם
ולא אשוב עד כלותם: אמחצם ולא יכלו קום
ויפלו תחת רגלי: ותזרני חיל למלחמה תכרע
קמי תחתי: ואויבי נתת לי עורף ומשנאי
ואצמיתם: יועקו ואין מושיע אל ה' ולא ענם:
ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם:
תפלטני מריבי עמי תשימני לראש גוים עם לא
ידעתי יעבדוני: לשמע אזן ישמעו לי בני נכר
יכחשו לי: בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם:
חי ה' וברוך צורי וירום אלהי צור ישעי: האל
הנותן נקמות לי ויורד עמים תחתי: ומפלטי
מאויבי אף מקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני:
על כן אודך ה' בגוים ולשמך אזמרה: מגדיל
ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו
עד עולם:

תפלה: ס"יט.

1 למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד
אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום ליום יביע
אמר ולילה ללילה יחוה דעת: אין אמר ואין
דברים בלי נשמע קולם: בכל הארץ יצא קום
ובקצה תבל מלותם לשמש שם אהל בהם: והוא
כחתן יוצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח: ממצא
השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר
מחמתו: תורת ה' תמימה משיבת נפש עדות ה'
נאמנה מחכימת פתי: פקודי ה' ישרים משמחי
לב מצות ה' ברה מאירת עינים: יראת ה' טהורה
עומדת לעד משפטי ה' אמת צדקו יחדו: הנחמדים
מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים:
גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב: שגיאות
מי יבין מנסתרות נקני: גם מזדים חשך עבדך
אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב: יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

תפלה: ס"כ.

1 למנצח מזמור לדוד: יענך ה' ביום צרה ישגבך
שם אלהי יעקב: ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך:
יזכר כל מנחותיך ועולתך ידשנה סלה: יתן לך
כלבבך וכל עצתך ימלא: נרננה בישועתך ובשם
אלהינו נדגל ימלא ה' כל משאלותיך: עתה ידעתי
כי הושיע ה' משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות
ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו
בשם ה' אלהינו נזכיר: המה כרעו ונפלו ואנחנו
קמנו ונתעודד: ה' הושיעה המלך יענינו ביום
קראנו:

תפלה: ס"כא.

1 למנצח מזמור לדוד: ה' בעזך ישמח מלך
ובישועתך מה יגיל מאד: תאות לבו נתת לו
ושאר שפתיו בל מנעת סלה: כי תקדמנו ברכות
טוב תשית לראשו פז חיים שאל ממך נתתה לו
ארך ימים עולם ועד: גדול כבודו בישועתך הוד
והדר תשית עליו: כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו
בשמחה את פניך: כי המלך בטח בה' ובחסד
עליון בל ימוט: תמצא ידך לכל אויביך ימינך
תמצא שנאיך: תשיתמו כתנור אש לעת פניך ה'
באפו ותאכלמו אש: פריו מארץ תאבד וזרעו
מבני אדם: כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל
יוכלו: כי תשיתמו שכם במיתריך תכין על פני
אשיתך: רומה ה' בעזך נשירה ונזמרה גבורתך:

תפלה: ס"כב.

1 למנצח על אילת השחר מזמור לדוד: אלי אלי
למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי: אלהי
אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי:
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: בך בטחו
אבותינו בטחו ותפלטמו: אליך זעקו ונמלטו בך
בטחו ולא בושו: ואנכי תולעת ולא איש חרפת
אדם ובזוי עם: כל ראי יליעגו לי יפטירו בשפה
יניעו ראש: גל אל ה' יפלטהו יצילהו כי חפץ בו:
כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי: עלי
הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה: אל תרחק
ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר: סבבוני פרים
רבים אבירי בשן כתרוני: פצו עלי פיהם אריה
טורף ושואג: כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי
היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: יבש כחרש כחי
ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשפתני:
כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי
ידי ורגלי: אספרה כל עצמותי המה יביטו יראו
בי: יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל:
ואתה ה' אל תרחק אילותי לעזרתי חושה: הצילה
ממרב נפשי מיד כלב יחידתי: הושיעני מפי אריה
ומקרני רמים עניתני: אספרה שמך לאחי בתוך
קהל אהללך: יראי ה' הללוהו כל זרע יעקב
כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל: כי לא בזה
ולא שקץ עני עניי ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו
אליו שמע: מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם
נגד יראיו: יאכלו ענוים וישבעו יהללו ה' דרשיו
יחי לבבכם לעד: יזכרו וישובו אל ה' כל אפסי
ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים: כי לה'
המלוכה ומושל בגוים: אכלו וישתחוו כל דשני
ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה:
זרע יעבדנו יספר לאדני לדור: יבאו ויגידו צדקתו
לעם נולד כי עשה:

תפלה: ס"כג.

1 מזמור לדוד ה' רעי לא אחסר: בנאות דשא
ירביצני על מי מנחות ינהלני: נפשי ישובב ינחני
במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלך בגיא צלמות
לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך
המה ינחמני: תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת
בשמן ראשי כוסי רויה: אך טוב וחסד ירדפוני
כל ימי חיי ושבתי בבית ה' לארך ימים:

תפלה: ס"כד.

1 לדוד לה' הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי
הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה
בהר ה' ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר
לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה:
ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאלהי ישעו: זה דור
דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים
ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
מי זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור ה' גבור מלחמה:
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך
הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא
מלך הכבוד סלה:

תפלה: ס"כה.

1 לדוד אליך ה' נפשי אשא: אלהי בך בטחתי
אל אבושה אל יעלצו אויבי לי: גם כל קויך לא
יבושו יבשו הבוגדים ריקם: דרכיך ה' הודיעני
ארחותיך למדני: הדריכני באמתך ולמדני כי
אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום: זכר
רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם הם: חטאות נעורי
ופשעי אל תזכור כחסדך זכר לי אתה למען
טובך ה': טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך:
ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו: כל
ארחות ה' חסד ואמת לנוצרים בריתו ועדותיו:
למען שמך ה' וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה
האיש ירא ה' יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב
תלין וזרעו יירש ארץ: סוד ה' ליריאיו וברית
להודיעם: עיני תמיד אל ה' כי הוא יוציא מרשת
רגלי: פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: צרות
לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ראה עניי
ועמלי ושא לכל חטאותי: ראה אויבי כי רבו
ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי והצילני אל
אבושה כי חסיתי בך: תם וישר יצרוני כי קויתיך:
פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:

תפלה: ס"כו.

1 לדוד שפטני ה' כי אני בתמי ובה' בטחתי
ולא אמעד: בחנני ה' ונסני צרופה כליותי ולבי:
כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך: לא
ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא:
שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב: ארחץ
בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך ה': לשמע בקול
תודה ולספר כל נפלאותיך: ה' אהבתי מעון
ביתך ומקום משכן כבודך: אל תאסף עם חטאים
נפשי ועם אנשי דמים חייי: אשר בידיהם זמה
וימינם מלאה שחד: ואני בתמי אלך פדני וחנני:
רגלי עמדה במישור במקהלות אברכה ה':

תפלה: ס"כז.

1 לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא ה' מעוז חיי
ממי אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי
צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו: אם תחנה עלי
מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת
אני בוטח: אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש
שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנעם ה' ולבקר
בהיכלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני
בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי על
אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה
אשירה ואזמרה לה': שמע ה' קולי אקרא וחנני
ועננני: לך אמר לבי בקשו פני את פניך ה'
אבקש: אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך
עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי
אבי ואמי עזבוני וה' יאספני: הורני ה' דרכך
ונחני בארח מישור למען שוררי: אל תתנני
בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס: לולא
האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים: קוה אל ה'
חזק ויאמץ לבבך וקוה אל ה':

תפלה: ס"כח.

1 לדוד אליך ה' אקרא צורי אל תחרש ממני
פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור: שמע
קול תחנוני בשועי אלי בנשאי ידי אל דביר
קדשך: אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און
דוברי שלום עם רעיהם והרעה בלבבותם: תן
להם כפעלם וכרוע מעלליהם כמעשה ידיהם
תן להם השב גמולם להם: כי לא יבינו אל
פעולות ה' ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם:
ברוך ה' כי שמע קול תחנוני: ה' עזי ומגני בו
בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו:
ה' עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא: הושיעה
את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד
העולם:

תפלה: ס"כט.

1 מזמור שיר ליום השבת טוב להודות לה'
ולזמר לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך
ואמונתך בלילות: עליון עשור ועלי הגיון בכנור:
כי שמחתני ה' בפעלך במעשי ידיך ארנן: מה
גדלו מעשיך ה' מאד עמקו מחשבותיך: איש
בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח
רשעים כמו עשב ויצמיחו כל פעלי און להשמדם
עדי עד: ואתה מרום לעלם ה': כי הנה אויביך
ה' כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און:
ותרם כראים קרני בלותי בשמן רענן: ותבט
עיני בשורי במרעים קמים עלי תשמענה אזני:
צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה: שתולים
בבית ה' בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון
בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר ה'
צורי ולא עולתה בו:

תפלה: ל'.

1 מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך ה'
כי דליתני ולא שמחת אויבי לי: ה' אלהי שועתי
אליך ותרפאני: ה' העלית מן שאול נפשי חייתני
מיורדי בור: זמרו לה' חסידיו והודו לזכר קדשו:
כי רגע באפו חיים ברצונו בקר ילין בכי ולרנה
בקר: ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: ה'
ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי
נבהל: אליך ה' אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצעי
בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך:
שמע ה' וחנני ה' היה עזר לי: הפכת מספדי
למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען
יזמרך כבוד ולא ידם ה' אלהי לעולם אודך:

תפלה: ל"א.

1 למנצח שיר מזמור לדוד: בך ה' חסיתי אל
אבושה לעולם בצדקתך פלטני: הטה אלי אזנך
מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות
להושיעני: כי סלעי ומצודתי אתה ולמענ שמך
תנחני ותנהלני: תוציאני מרשת זו טמנו לי כי
אתה מעוזי: בידך אפקיד רוחי פדית אותי ה' אל
אמת: שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל ה'
בטחתי: אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את
עניי ידעת בצרות נפשי: ולא הסגרתני ביד אויב
העמדת במרחב רגלי: חנני ה' כי צר לי עששה
מכעס עיני נפשי ובטני: כי כלו ביגון חייי
ושנותי באנחה כחה במעוני עוני וגרמותי נבהלו:
מכל צוררי היות ומאד לשכני ופחד לידעי ראי
חוץ נדדו ממני: נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי
אובד: כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב
בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו: ואני עליך
בטחתי ה' אמרתי אלהי אתה: בידיך עתותי
הצילני מיד אויבי ומרדפי: האירה פניך על עבדך
הושיעני בחסדך: ה' אל אבושה כי קראתיך
יבשו רשעים ידמו לשאול: תאלמנה שפתי שקר
הדוברות על צדיק עתק בגאוה ובוז: מה רב
טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד
בני אדם: תסתירם בסתר פניך מרכסי איש
תצפנם בסכה מריב לשונות: ברוך ה' כי הפליא
חסדו לי בעיר מצור: ואני אמרתי בחפזי נגזרתי
מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אלי:
אהבו את ה' כל חסידיו אמונים נוצר ה' ומשלם
על יתר עושה גאוה: חזקו ויאמץ לבבכם כל
המיחלים לה':

תפלה: ל"ב.

1 לדוד הבה לה' בני בני אילים הבו לה'
כבוד ועז: הבו לה' כבוד שמו השתחוו לה'
בהדרת קדש: קול

פרק ה.

1 למנצח אל נחילות מזמור לדוד:
2 האזינה אמרי אזנה בינה הגיגי:
3 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל:
4 יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה:
5 כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע:
6 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און:
7 תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה:
8 ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך:
9 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפניך דרכי:
10 כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון:
11 הרשם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך:
12 וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם ויעלזו בך אהבי שמך:
13 כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו:

פרק ו.

1 למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד:
2 יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני:
3 חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי:
4 ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד מתי:
5 שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך:
6 כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך:
7 יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי אמסה בדמעתי ערשי אמוג:
8 עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי:
9 סורו ממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בכיי:
10 שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח:
11 יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע:

פרק ז.

1 שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני:
2 יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני:
3 פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל:
4 יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי:
5 אם גמלתי שלמי רע ואחלצה צוררי ריקם:
6 ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה:
7 קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט צויתה:
8 ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה:
9 יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי וכתומי עלי:
10 יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק:
11 מגני על אלהים מושיע ישרי לב:
12 אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום:
13 אם לא ישוב חרבו יהלט קשתו דרך ויכוננה:
14 ולו הכין כלי מות חציו לדלקות יפעל:
15 הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר:
16 באר חפר ויבקעהו ויפל בשחת יפעל:
17 ישב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד:
18 אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון:

פרק ח.

1 למנצח על הגתית מזמור לדוד:
2 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים:
3 מפי עוללים ויונקים יסדת עז למען צוריך להשבית אויב ומתנקם:
4 כי אראה שמיך מעשה אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה:
5 מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו:
6 ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו:
7 תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו:
8 צאן ובקר כלם ואף בהמות שדי:
9 צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים:
10 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ:

פרק ט.

1 למנצח על מות לבן מזמור לדוד:
2 אודה יהוה בכל לבבי אספרה כל נפלאותיך:
3 אשמחה ואעלזה בך אזמרה שמך עליון:
4 בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך:
5 כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק:
6 גערת גוים אבד רשע שמם מחית לעולם ועד:
7 האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה:
8 ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו:
9 והוא ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים:
10 ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה:
11 ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה:
12 זמרו ליהוה יושב ציון הגידו בעמים עלילותיו:
13 כי דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת ענוים:
14 חנני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי משערי מות:
15 למען אספרה כל תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך:
16 טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם:
17 נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה:
18 יישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים:
19 כי לא לנצח ישכח אביון תקות ענוים תאבד לעד:
20 קומה יהוה אל יעז אנוש יישפטו גוים על פניך:
21 שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה:

כה
1 יְהוָה אֱלֹהַי אַתָּה אֲרוֹמִמְךָ אוֹדֶה שִׁמְךָ כִּי עָשִׂיתָ פֶלֶא עֵצוֹת מֵרָחֹק אֱמוּנָה אֲמֵן׃
2 כִּי־שַׂמְתָּ מֵעִיר לְגַל קִרְיָה לְתֹל נִבְצָר אַרְמוֹן זָרִים מֵעִיר לְבִלְתִּי הֵבָנֶה לְעוֹלָם לֹא יִבָּנֶה׃
3 עַל־כֵּן יְכַבְּדוּךָ עַם עָז קִרְיַת גּוֹיִם עָרִיץ יִירָאוּךָ׃
4 כִּי הָיִיתָ מָעוֹז לַדָּל מָעוֹז לָאֶבְיוֹן בְּצָרָתוֹ מַחְסֶה מִזֶּרֶם צֵל מֵחֹרֶב כִּי רוּחַ עָרִיצִים כְּזֶרֶם קִיר׃
5 כְּחֹרֶב בְּצָמָא תַּכְנִיעַ הֲמוֹן זָרִים כְּחֹרֶב בְּצֵל עָב זְמִיר עָרִיצִים יֵעָנֶה׃
6 וְעָשָׂה יְהוָה צְבָאוֹת לְכָל־הָעַמִּים בָּהָר הַזֶּה מִשְׁתֵּה שְׁמָנִים מִשְׁתֵּה שְׁמָרִים שְׁמָנִים מְמֻחֶיָּם שְׁמָרִים מְזֻקָּקִים׃
7 וּבִלַּע בָּהָר הַזֶּה פְּנֵי הַלּוֹט הַלּוֹט עַל־כָּל־הָעַמִּים וְהַמַּסֵּכָה הַנְּסוּכָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃
8 בִּלַּע הַמָּוֶת לָנֶצַח וְסָפַג אֲדֹנָי יְהוִה דִּמְעָה מֵעַל כָּל־פָּנִים וְחֶרְפַּת עַמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל־הָאָרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃
9 וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְהוָה קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ׃
10 כִּי תָנוּחַ יַד־יְהוָה בָּהָר הַזֶּה וְנָדוֹשׁ מוֹאָב תַּחְתָּיו כְּהִדּוֹשׁ מַתְבֵּן בְּמֵי מַדְמֵנָה׃
11 וּפָרַשׂ יָדָיו בְּתוֹכוֹ כַּאֲשֶׁר יְפָרֹשׂ הַשֹּׂחֶה לִשְׂחוֹת וְהִשְׁפִּיל גַּאֲוָתוֹ עִם תְּפִלּוֹת יָדָיו׃
12 וּמִשְׂגַּב חוֹמַת מָעוּזֶּיךָ הִשְׁפִּיל הִגִּיעַ לָאָרֶץ הִגִּיעַ לֶעָפָר׃

כו
1 בַּיּוֹם הַהוּא יוּשַׁר הַשִּׁיר הַזֶּה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה עִיר עָז לָנוּ יְשׁוּעָה יָשִׁית חוֹמוֹת וָחֵל׃
2 פִּתְחוּ שְׁעָרִים וְיָבֹא גּוֹי צַדִּיק שֹׁמֵר אֱמוּנִים׃
3 יֵצֶר סָמוּךְ תִּצֹּר שָׁלוֹם שָׁלוֹם כִּי בְךָ בָּטוּחַ׃
4 בִּטְחוּ בַיהוָה עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְהוִה צוּר עוֹלָמִים׃
5 כִּי הִשְׁפִּיל יוֹשְׁבֵי מָרוֹם קִרְיָה נִשְׂגָּבָה יַשְׁפִּילֶנָּה יַשְׁפִּילֶנָּה עַד־אָרֶץ יַגִּיעֶנָּה עַד־עָפָר׃
6 תִּרְמְסֶנָּה רֶגֶל רַגְלֵי עָנִי פַּעֲמֵי דַלִּים׃
7 אֹרַח לַצַּדִּיק מֵישָׁרִים מַסְלָתָה יָשָׁר תְּפַלֵּס׃
8 אַף אֹרַח מִשְׁפָּטֶיךָ קִוִּינוּךָ לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ תַּאֲוַת נָפֶשׁ׃
9 נַפְשִׁי אִוִּתִיךָ בַלַּיְלָה אַף רוּחִי בְקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָּ כִּי כַאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לָאָרֶץ צֶדֶק לָמְדוּ יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃
10 יֻחַן רָשָׁע בַּל־לָמַד צֶדֶק בְּאֶרֶץ נְכֹחוֹת יְעַוֵּל וּבַל־יִרְאֶה גְּאוֹן יְהוָה׃
11 יְהוָה רָמָה יָדְךָ בַּל יֶחֱזָיוּן יֶחֱזוּ וְיֵבֹשׁוּ קִנְאַת עָם אַף אֵשׁ צָרֶיךָ תֹּאכְלֵם׃
12 יְהוָה תִּשְׁפֹּת שָׁלוֹם לָנוּ כִּי גַם כָּל־מַעֲשֵׂינוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ׃
13 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעָלוּנוּ זֻלָתֶךָ יְדָעוּנוּ בְּךָ לְבַדְּךָ נַזְכִּיר שְׁמֶךָ׃
14 מֵתִים בַּל יִחְיוּ רְפָאִים בַּל יָקוּמוּ לָכֵן פָּקַדְתָּ וַתַּשְׁמִידֵם וַתְּאַבֵּד כָּל־זֵכֶר לָמוֹ׃
15 יָסַפְתָּ לַגּוֹי יְהוָה יָסַפְתָּ לַגּוֹי נִכְבָּדְתָּ רִחַקְתָּ כָּל־קַצְוֵי אָרֶץ׃
16 יְהוָה בַּצַּר פָּקָדוּךָ צָקוֹן לָחַשׁ מוּסָרֶךָ׃
17 כְּהָרָה תַּקְרִיב לָלֶדֶת תָּחִיל תִּזְעַק בחבליה [בַּחֲבָלֶיהָ] מִפָּנֶיךָ יְהוָה׃
18 הָרִינוּ חַלְנוּ כְּמוֹ יָלַדְנוּ רוּחַ יְשׁוּעוֹת בַּל־נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ וּבַל־יִפְּלוּ יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃
19 יִחְיוּ מֵתֶיךָ נְבֵלָתִי יְקוּמוּן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ וְאֶרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל׃
20 לֵךְ עַמִּי בֹּא־בַחֲדָרֶיךָ וְסְגֹר דֶּלְתְּךָ בַּעַדֶךָ חֲבִי כִמְעַט רֶגַע עַד־יַעֲבָר זָעַם׃
21 כִּי הִנֵּה יְהוָה יֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ לִפְקֹד עֲוֹן יוֹשֵׁב הָאָרֶץ עָלָיו וְגִלְתָה הָאָרֶץ אֶת־דָּמֶיהָ וְלֹא תְכַסֶּה עוֹד עַל־הֲרוּגֶיהָ׃

כז
1 בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה בְּחַרְבּוֹ הַקָּשָׁה וְהַגְּדוֹלָה וְהַחֲזָקָה עַל לִוְיָתָן נָחָשׁ בָּרִחַ וְעַל לִוְיָתָן נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן וְהָרַג אֶת־הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם׃
2 בַּיּוֹם הַהוּא כֶּרֶם חֶמֶד עֱנוּ לָהּ׃
3 אֲנִי יְהוָה נֹצְרָהּ לְרְגָעִים אַשְׁקֶנָּה פֶּן־יִפָּקֵד עָלֶיהָ לַיְלָה וְיוֹם אֶצֳּרֶנָּה׃
4 חֵמָה אֵין לִי מִי יִתְּנֵנִי שָׁמִיר שַׁיִת בַּמִּלְחָמָה אֶפְשְׁטָה בָּהּ אֲצָרְפֶנָּה יַחְדָּו׃
5 אוֹ יַחֲזֵק בְּמָעוּזִּי יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם לִי שָׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי׃
6 הַבָּאִים יַשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב יָצִיץ וּפָרַח יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פְנֵי תֵבֵל תְּנוּבָה׃
7 הַכְמַכַּת מַכָּהוּ הִכָּהוּ אִם כְּהֶרֶג הֹרְגָיו נֶהֱרָג׃
8 בְּסָאסְאָהּ בְּשַׁלְחָהּ תְּרִיבֶנָּה הָגָה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים׃
9 לָכֵן בְּזֹאת יְכֻפַּר עֲוֹן יַעֲקֹב וְזֶה כָּל־פְּרִי הָסִר חַטָּאתוֹ בְּשׂוּמוֹ כָּל־אַבְנֵי מִזְבֵּחַ כְּאַבְנֵי גִר מְנֻפָּצוֹת לֹא־יָקֻמוּ אֲשֵׁרִים וְחַמָּנִים׃
10 כִּי עִיר בְּצוּרָה בָּדָד נָוֶה שַׁלְּחָה וְנֶעֱזָבָה כַּמִּדְבָּר שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל וְשָׁם יִרְבַּץ וְכִלָּה סְעִפֶּיהָ׃
11 בְּיָבְשָׁהּ קְצִירֶיהָ תִּשָּׁבַרְנָה נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָם כִּי לֹא עַם־בִּינוֹת הוּא עַל־כֵּן לֹא־יְרַחֲמוֹ עֹשֵׂהוּ וְיֹצְרוֹ לֹא יְחָנֶּנּוּ׃
12 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַחְבֹּט יְהוָה מִשִּׁבֹּלֶת הַנָּהָר עַד־נַחַל מִצְרַיִם וְאַתֶּם תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
13 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃

כח
1 הוֹי עֲטֶרֶת גַּאֲוַת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרַיִם וְצִיץ נֹבֵל תִּפְאֶרֶת עַל רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים חֲלוּמֵי יָיִן׃
2 הִנֵּה חָזָק וְאַמִּיץ לַאדֹנָי כְּזֶרֶם בָּרָד שֵׁבֶר סוּפָה כְּזֶרֶם מַיִם כַּבִּירִים שֹׁטְפִים הִנִּיחַ לָאָרֶץ בְּיָד׃
3 בְּרַגְלַיִם תֻּרַמַּסְנָה עֲטֶרֶת גַּאֲוַת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרָיִם׃
4 וְהָיָה צִיץ נֹבֵל תִּפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים כְּבִכּוּרָה בְּטֶרֶם קַיִץ אֲשֶׁר יִרְאֶה רֹאֶה בְּעוֹדָהּ בְּכַפּוֹ יִבְלָעֶנָּה׃
5 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲטֶרֶת צְבִי וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה לִשְׁאֵרִית עַמּוֹ׃
6 וּלְרוּחַ מִשְׁפָּט לַיּוֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט וְלִגְבוּרָה מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שַׁעֲרָה׃
7 וְגַם־אֵלֶּה בַּיַּיִן שָׁגוּ וּבַשֵּׁכָר תָּעוּ כֹּהֵן וְנָבִיא שָׁגוּ בַשֵּׁכָר נִבְלְעוּ מִן־הַיַּיִן תָּעוּ מִן־הַשֵּׁכָר שָׁגוּ בָּרֹאֶה פִּלְּלוּ בַּמּוֹרֶה כָּשְׁלוּ׃
8 כִּי כָל־שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה בְּלִי מָקוֹם׃
9 אֶת־מִי יוֹרֶה דֵּעָה וְאֶת־מִי יָבִין שְׁמוּעָה גְּמוּלֵי מֵחָלָב עַתִּקֵי מִשָּׁד׃
10 כִּי צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם׃
11 כִּי בְּלַעֲגֵי שָׂפָה וּבְלָשׁוֹן אַחֶרֶת יְדַבֵּר אֶל־הָעָם הַזֶּה׃
12 אֲשֶׁר אָמַר אֲלֵהֶם זֹאת הַמְּנוּחָה הָנִיחוּ לַיָּגֵעַ וְזֹאת הַמַּרְגֵּעָה וְלֹא אָבוּ שְׁמֹעַ׃
13 וַיְהִי לָהֶם דְּבַר־יְהוָה צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם לְמַעַן יֵלְכוּ וְכָשְׁלוּ אָחוֹר וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃
14 לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה אַנְשֵׁי לֵצוֹן מֹשְׁלֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃
15 כִּי אֲמַרְתֶּם כָּרַתְנוּ בְרִית אֶת־מָוֶת וְעִם־שְׁאוֹל עָשִׂינוּ חָזוּת שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר לֹא יָבוֹא אֵלֵינוּ כִּי שַׂמְנוּ כָזָב מַחְסֵנוּ וּבַשֶּׁקֶר נִסְתָּרְנוּ׃
16 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי יִסַּד בְּצִיּוֹן אֶבֶן אֶבֶן בֹּחַן פִּנַּת יְקַר מוּסָד מוּסָּד הַמַּאֲמִין לֹא יָחִישׁ׃
17 וְשַׂמְתִּי מִשְׁפָּט לְקָו וּצְדָקָה לְמִשְׁקֶלֶת וּבָרָד יְסָחֵף מַחְסֵה כָזָב וְסֵתֶר מַיִם יִשְׁטְפוּ׃
18 וְכֻפַּר בְּרִיתְכֶם אֶת־מָוֶת וְחָזוּתְכֶם עִם־שְׁאוֹל לֹא תָקוּם שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי תַעֲבֹר וְהָיִיתֶם לָמוֹ לְמִרְמָס׃
19 כָּל־עֲבָרוֹ יִקָּחֶכֶם כִּי בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יַעֲבֹר בַּיּוֹמָם וּבַלָּיְלָה וְהָיָה רַק זִוָּעָה הַבִּין שְׁמוּעָה׃
20 כִּי קָצַר הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ וְהַמַּסֵּכָה צָרָה מֵהִתְכַּנֵּס׃
21 כִּי כְהַר פְּרָצִים יָקוּם יְהוָה כְּעֵמֶק בְּגִבְעוֹן יִרְגָּז לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂהוּ זָר מַעֲשֵׂהוּ וְלִפְעֹל פָּעֳלָתוֹ נָכְרִיָּה פָּעֳלָתוֹ׃
22 וְעַתָּה אַל־תִּתְלוֹצָצוּ פֶּן־יֶחְזְקוּ מוֹסְרוֹתֵיכֶם כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה שָׁמַעְתִּי מֵאֵת אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃
23 הַאֲזִינוּ וְשִׁמְעוּ קוֹלִי הַקְשִׁיבוּ וְשִׁמְעוּ אִמְרָתִי׃
24 הֲכָל־הַיּוֹם הָאֹרֵשׁ יַחְרֹשׁ לִזְרֹעַ יִפְתַּח וִיסַדֵּד אַדְמָתוֹ׃
25 הֲלֹא אִם־שִׁוָּה פָנֶיהָ יַפְקִיד קֹצָח וְכַמּוֹן יְפָזֵר וְשָׂם חִטָּה שׂוֹרָה וּשְׂעֹרָה מֻסָּמֶת וְכוּסֶמֶת גְּבֻלָתוֹ׃
26 וַיִּסְּרֵהוּ לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהָיו יוֹרֵהוּ׃
27 כִּי לֹא בֶחָרוּץ יוּדַשׁ קֹצָח וְאוֹפַן עֲגָלָה עַל־כַּמּוֹן יָסֹבּוּ כִּי בַמַּטֶּה יֵחָבֵט קֹצָח וְכַמּוֹן בַּשָּׁבֶט׃
28 לֶחֶם לְדַגָּן יוּכָּה כִּי לֹא לָנֶצַח אָדוֹשׁ וְגַלַּת עֲגָלָתוֹ וּפָרָשָׁיו לֹא תְדֻקֶּנּוּ׃
29 גַּם־זֹאת מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת יָצָא הִפְלִיא עֵצָה הִגְדִּיל תּוּשִׁיָּה׃

כט
1 הוֹי אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל קִרְיָה חָנָה דָוִד יֹסִפוּ שְׁנַת עַל־שָׁנָה חַגִּים יִנְקֹפוּ׃
2 וְהַצַּרְתִּי לַאֲרִיאֵל וְהָיְתָה תַאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה וְהָיְתָה לִי כַּאֲרִיאֵל׃
3 וְחָנִיתִי כַדּוּר עָלַיִךְ וְצַרְתִּי עָלַיִךְ מְצוּרִים וַהֲקִימוֹתִי עָלַיִךְ דָּיָקִים׃
4 וְשָׁפַלְתְּ מֵאֶרֶץ תְּדַבֵּרִי וּמֵעָפָר תִּשַּׁח אִמְרָתֵךְ וְהָיָה כְאוֹב מֵאֶרֶץ קוֹלֵךְ וּמֵעָפָר אִמְרָתֵךְ תְּצַפְצָף׃
5 וְהָיָה כַּדַּק הֲמוֹן זָרָיִךְ וּכְמֹץ עֹבֵר הֲמוֹן עָרִיצִים וְהָיָה לְרֶגַע פִּתְאֹם׃
6 מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת תִּפָּקֵד בְּרַעַשׁ וְקוֹל גָּדוֹל סוּפָה וּסְעָרָה וְלַהַב אֵשׁ אוֹכֵלָה׃
7 וְהָיָה כַּחֲלוֹם חֲזוֹן לַיְלָה הֲמוֹן כָּל־הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים עַל־אֲרִיאֵל וְכָל־צֹבֶיהָ וּמְצוּדָתָהּ וְהַצֹּרְרִים לָהּ׃
8 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יַחֲלֹם הָרָעֵב וְהִנֵּה אוֹכֵל וְהֵקִיץ וְרֵקָה נַפְשׁוֹ וְכַאֲשֶׁר יַחֲלֹם הַצָּמֵא וְהִנֵּה שׁוֹתֶה וְהֵקִיץ וְהִנֵּה עָיֵף וְנַפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה כֵּן יִהְיֶה הֲמוֹן כָּל־הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים עַל־הַר צִיּוֹן׃
9 הִתְמַהְמְהוּ וּתְמָהוּ הִשְׁתַּעֲשְׁעוּ וְשַׁוְעוּ שִׁכְרוּ וְלֹא מִיָּיִן נָעוּ וְלֹא מִשֵּׁכָר׃
10 כִּי נָסַךְ עֲלֵיכֶם יְהוָה רוּחַ תַּרְדֵּמָה וְעָצַם אֶת־עֵינֵיכֶם אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־רָאשֵׁיכֶם הַחֹזִים כִּסָּה׃
11 וַתִּהְיֶה לָכֶם חָזוֹן כָּל־הַנִּבְוֶה כְּדִבְרֵי הַסֵּפֶר הַחָתוּם אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת־הַסֵּפֶר אֶל־יוֹדֵעַ הַסֵּפֶר לֵאמֹר קְרָא־נָא זֶה וְאָמַר לֹא אוּכַל כִּי חָתוּם הוּא׃
12 וְנָתַן הַסֵּפֶר אֶל־לֹא יוֹדֵעַ הַסֵּפֶר לֵאמֹר קְרָא־נָא זֶה וְאָמַר לֹא יָדַעְתִּי סֵפֶר׃
13 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יַעַן כִּי נִגַּשׁ הָעָם הַזֶּה בְּפִיו וּבִשְׂפָתָיו כִּבְּדוּנִי וְלִבּוֹ רִחַק מִמֶּנִּי וַתְּהִי יִרְאָתָם אֹתִי מִצְוַת אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה׃
14 לָכֵן הִנֵּה אֹסִף לְהַפְלִא אֶת־הָעָם הַזֶּה הַפְלֵא וָפֶלֶא וְאָבְדָה חָכְמַת חֲכָמָיו וּבִינַת נְבוֹנָיו תִּסְתַּתָּר׃
15 הוֹי הַעֲמִיקִים מֵיְהוָה לַסְתִּר עֵצָה וְהָיָה בַמַּחְשָׁךְ מַעֲשֵׂיהֶם וַיֹּאמְרוּ מִי רֹאָנוּ וּמִי יֹדְעֵנוּ׃
16 הַפִּכְכֶם אִם כְּחֹמֶר הַיֹּצֵר יֵחָשֵׁב כִּי יֹאמַר מַעֲשֶׂה לְעֹשֵׂהוּ לֹא עָשָׂנִי וְיֵצֶר אָמַר לְיוֹצְרוֹ לֹא הֵבִין׃
17 הֲלוֹא עוֹד מְעַט מִזְעָר וְשָׁב לְבָנוֹן לְכַרְמֶל וְכַרְמֶל לַיַּעַר יֵחָשֵׁב׃
18 וְשָׁמְעוּ בַיּוֹם הַהוּא חֵרְשִׁים דִּבְרֵי סֵפֶר וּמֵאֲפֵלָה וּמֵחֹשֶׁךְ עֵינֵי עִוְרִים תִּרְאֶינָה׃
19 וְיוֹסִפוּ עֲנָוִים שִׂמְחָה בַּיהוָה וְאֶבְיוֹנֵי אָדָם בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יָגִילוּ׃
20 כִּי אָפֵס עָרִיץ וְכָלָה לֵץ וְנִכְרְתוּ כָּל־שֹׁקְדֵי עָוֶן׃
21 מַחֲטִיאֵי אָדָם בְּדָבָר וְיֹקְשִׁים לְמוֹכִיחַ בַּשַּׁעַר וְהִטּוּ בַתֹּהוּ צַדִּיק׃
22 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל־בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת־אַבְרָהָם לֹא עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יֶחֱוָרוּ׃
23 כִּי בְּרְאוֹתוֹ יְלָדָיו מַעֲשֵׂה יָדַי בְּקִרְבּוֹ יַקְדִּישׁוּ שְׁמִי וְהִקְדִּישׁוּ אֶת־קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ׃
24 וְיָדְעוּ תָעֵי רוּחַ בִּינָה וְרַגְנָנִים יִלְמְדוּ לֶקַח׃

ל
1 הוֹי בָּנִים סֹרְרִים נְאֻם־יְהוָה לַעֲשׂוֹת עֵצָה וְלֹא מִנִּי וְלִנְסֹךְ מַסֵּכָה וְלֹא רוּחִי לְמַעַן סְפוֹת חַטָּאת עַל־חַטָּאת׃
2 הַהֹלְכִים לָרֶדֶת מִצְרַיִם וּפִי לֹא שָׁאָלוּ לָעֹז בְּמָעוֹז פַּרְעֹה וְלַחְסוֹת בְּצֵל מִצְרַיִם׃
3 וְהָיְתָה לָכֶם מָעוֹז פַּרְעֹה לְבֹשֶׁת וְחָסוּת בְּצֵל מִצְרַיִם לִכְלִמָּה׃
4 כִּי הָיוּ בְצֹעַן שָׂרָיו וּמַלְאָכָיו חָנֵס יַגִּיעוּ׃
5 כֹּל עַל־עַם לֹא יוֹעִילוּ לָמוֹ לְעֵזֶר וְלֹא לְעֶזְרָה כִּי לְבֹשֶׁת וְגַם לְחֶרְפָּה׃
6 מַשָּׂא בְּהֵמוֹת נֶגֶב בְּאֶרֶץ צָרָה וְצוּקָה לָבִיא וְלַיִשׁ מֵהֶם אֶפְעֶה וְשָׂרָף מְעוֹפֵף יִשְׂאוּ עַל־כֶּתֶף עִירֵי חַיִל וְעַל־דַּבֶּשֶׁת גְּמַלֵּיהֶם עַל־גּוֹי לֹא יוֹעִיל׃
7 וּמִצְרַיִם הֶבֶל וְרִיק יַעְזֹרוּ וְלָכֵן קָרָאתִי לְזֹאת רַהַב הֶם שָׁבֶת׃
8 עַתָּה בֹּא כָתְבָה עַל־לוּחַ אִתָּם וְעַל־סֵפֶר חֻקָּהּ וְתִכָּתֵב לְיוֹם אַחֲרוֹן לָעַד עַד־עוֹלָם׃
9 כִּי עַם מְרִי הֵמָּה בָּנִים כְּחָשִׁים בָּנִים לֹא אָבוּ שְׁמֹעַ תּוֹרַת יְהוָה׃
10 אֲשֶׁר אָמְרוּ לָרֹאִים לֹא תִרְאוּ וְלַחוֹזִים לֹא תֶחֱזוּ־לָנוּ נְכֹחוֹת דַּבְּרוּ חֲלָקוֹת חֲזוּ מַהֲתַלוֹת׃
11 סוּרוּ מִן־הַדֶּרֶךְ הַטּוּ מִנָּתִיב הַשְׁבִּיתוּ מִנֶּגְדֵּנוּ אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃
12 לָכֵן כֹּה אָמַר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יַעַן מָאַסְכֶם בִּדְבָר הַזֶּה וַתִּבְטְחוּ בְעֹשֶׁק וְנָלוֹז וַתִּשָּׁעֲנוּ עָלָיו׃
13 לָכֵן יִהְיֶה לָכֶם הֶעָוֹן הַזֶּה כְּפֶרֶץ נֹפֵל נִבְעֶה בְּחוֹמָה גְּבוֹהָה אֲשֶׁר פִּתְאֹם לְפֶתַע יָבוֹא שִׁבְרָהּ׃
14 וְשִׁבְרָהּ כְּשֵׁבֶר נֵבֶל יוֹצְרִים דַּק דַּק אֲשֶׁר לֹא יֶחְסַךְ וְלֹא יִמָּצֵא בְשִׁבְרוֹ חֶרֶשׂ לַחְתּוֹת אֵשׁ מִיָּקֵד וְלַחֲשׂוֹף מַיִם מִגֶּבֶא׃
15 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּבָה וָנַחַת תִּוָּשָׁעוּן בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה תִּהְיֶה גְבוּרַתְכֶם וְלֹא אֲבִיתֶם׃
16 וַתֹּאמְרוּ לֹא כִּי עַל־סוּס נָנוּס עַל־כֵּן תָּנוּסוּן וְעַל־קַל נִרְכָּב עַל־כֵּן יָקֵלּוּ רֹדְפֵיכֶם׃
17 אֶלֶף אֶחָד מִפְּנֵי גַּעֲרַת אֶחָד מִפְּנֵי גַּעֲרַת חֲמִשָּׁה תָּנוּסוּ עַד אִם־נוֹתַרְתֶּם כַּתֹּרֶן עַל־רֹאשׁ הָהָר וְכַנֵּס עַל־הַגִּבְעָה׃
18 וְלָכֵן יְחַכֶּה יְהוָה לַחֹנַנְכֶם וְלָכֵן יָרוּם לְרַחֶמְכֶם כִּי אֱלֹהֵי מִשְׁפָּט יְהוָה אַשְׁרֵי כָּל־חוֹכֵי לוֹ׃
19 כִּי עַם בְּצִיּוֹן יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַ͏ִם בָּכוֹ לֹא תִבְכֶּה חָנוֹן יָחְנְךָ לְקוֹל זַעֲקֶךָ כְּשָׁמְעוֹ עָנָךְ׃
20 וְנָתַן לָכֶם אֲדֹנָי לֶחֶם צָר וּמַיִם לָחַץ וְלֹא־יִכָּנֵף עוֹד מוֹרֶיךָ וְהָיוּ עֵינֶיךָ רֹאוֹת אֶת־מוֹרֶיךָ׃
21 וְאָזְנֶיךָ תִּשְׁמַעְנָה דָּבָר מֵאַחֲרֶיךָ לֵאמֹר זֶה הַדֶּרֶךְ לְכוּ בָהּ כִּי תֵאוֹנוּ יָמִין וְכִי תַשְׂמְאִילוּ׃
22 וְטִמֵּאתֶם אֶת־צִפּוּי פְּסִילֵי כַסְפֶּךָ וְאֶת־אֲפֻדַּת מַסֵּכַת זְהָבֶךָ תְּזָרֵם כְּמוֹ דָוָה צֵא תֹּאמַר לוֹ׃
23 וְנָתַן מְטַר זַרְעֲךָ אֲשֶׁר־תִּזְרַע אֶת־הָאֲדָמָה וְלֶחֶם תְּבוּאַת הָאֲדָמָה וְהָיָה דָשֵׁן וְשָׁמֵן יַרְעֶה מִקְנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא בַּמֶּרְחָב׃
24 וְהַבָּקָר וּבְנֵי הָאֲדָמָה חֲמֹרִים יֹאכֵלוּ בְּלִיל אֲשֶׁר הוּרָה בְּרוּחַ מִזְרֶה וְרֵחַ׃
25 וְהָיָה עַל כָּל־הַר גָּבֹהַּ וְעַל כָּל־גִּבְעָה נִשָּׂאָה פְּלָגִים יִבְלֵי מָיִם בְּיוֹם הֶרֶג רָב בִּנְפֹל מִגְדָּלִים׃
26 וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה וְאוֹר הַחַמָּה יִהְיֶה שִׁבְעָתַיִם כְּאוֹר שִׁבְעַת הַיָּמִים בְּיוֹם חֲבֹשׁ יְהוָה אֶת־שֶׁבֶר עַמּוֹ וּמַחַץ מַכָּתָם יִרְפָּא׃
27 הִנֵּה שֵׁם יְהוָה בָּא מִמֶּרְחָק בֹּעֵר אַפּוֹ וְכֹבֶד מַשָּׂאָה שְׂפָתָיו מָלְאוּ זַעַם וּלְשׁוֹנוֹ כְּאֵשׁ אוֹכֶלֶת׃
28 וְרוּחוֹ כְּנַחַל שׁוֹטֵף יִשְׂטֹף עַד־צַוָּאר יֶחֱצֶה לַשְׁוְא גּוֹיִם וְרֶסֶן מַתְעֶה עַל לְחָיֵי עַמִּים׃
29 שִׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלֵיל הִתְקַדֶּשׁ חַג וְשִׂמְחַת לֵבָב כַּהוֹלֵךְ בְּחָלִיל לָבוֹא בְּהַר יְהוָה אֶל־צוּר יִשְׂרָאֵל׃
30 וְהִשְׁמִיעַ יְהוָה הוֹד קוֹלוֹ וְנַחַת זְרוֹעוֹ יַרְאֶה בְּזַעַף אַף וְלַהַב אֵשׁ אוֹכֵלָה נָפֶץ וְזֶרֶם וְאֶבֶן בָּרָד׃
31 כִּי מִקּוֹל יְהוָה יֵחַת אַשּׁוּר בַּשֵּׁבֶט יַכֶּה׃
32 וְהָיָה כָּל־מַעֲבַר מַטֵּה מוּסָדָה אֲשֶׁר יָנִיחַ יְהוָה עָלָיו בְּתֻפִּים וּבְכִנֹּרוֹת וּבְמִלְחֲמוֹת תְּנוּפָה נִלָּחַם בָּם׃
33 כִּי עָרוּךְ מֵאֶתְמוֹל תָּפְתֶּה גַּם־הוּא לַמֶּלֶךְ הֻכָן הַעְמִיק הִרְחִיב לְדֹרַת אֵשׁ וְעֵצִים הַרְבֵּה נִשְׁמַת יְהוָה כְּנַחַל גָּפְרִית בֹּעֲרָה בּוֹ׃

לא
1 הוֹי יֹרְדֵי מִצְרַיִם לְעֶזְרָה עַל־סוּסִים יִשָּׁעֵנוּ וַיִּבְטְחוּ עַל־רֶכֶב כִּי רַב וְעַל־פָּרָשִׁים כִּי עָצְמוּ מְאֹד וְלֹא שָׁעוּ עַל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוָה לֹא דָרָשׁוּ׃
2 וְגַם־הוּא חָכָם וַיָּבֵא רָעָה וְאֶת־דְּבָרָיו לֹא הֵסִיר וְקָם עַל־בֵּית מְרֵעִים וְעַל־עֶזְרַת פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
3 וּמִצְרַיִם אָדָם וְלֹא אֵל וְסוּסֵיהֶם בָּשָׂר וְלֹא רוּחַ וַיהוָה יַטֶּה יָדוֹ וְכָשַׁל עוֹזֵר וְנָפַל עָזוּר וְכֻלָּם יַחְדָּו יִתָּמּוּ׃
4 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי כַּאֲשֶׁר יִנְהֹם הָאַרְיֵה וְהַכְּפִיר עַל־טַרְפּוֹ אֲשֶׁר יִקָּרֵא עָלָיו מְלֹא רֹעִים מִקּוֹלָם לֹא יֵחָת וּמֵהֲמוֹנָם לֹא יִתְעַנָּה כֵּן יֵרֵד יְהוָה צְבָאוֹת לִצְבֹּא עַל־הַר צִיּוֹן וְעַל־גִּבְעָתָהּ׃
5 כְּצִפֳּרִים עָפוֹת כֵּן יָגֵן יְהוָה צְבָאוֹת עַל־יְרוּשָׁלָ͏ִם גָּנוֹן וְהַצִּיל פָּסֹחַ וְהִמְלִיט׃
6 שׁוּבוּ לַאֲשֶׁר הַעְמִיקוּ סָרָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
7 כִּי בַיּוֹם הַהוּא יִמְאֲסוּ אִישׁ אֶת־אֱלִילֵי כַסְפּוֹ וְאִישׁ אֶת־אֱלִילֵי זְהָבוֹ אֲשֶׁר עָשׂוּ לָכֶ

5 וְקִוִּיתִיךָ כָּל־הַיּוֹם׃ זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃
6 חַטֹּאות נְעוּרַי וּפְשָׁעָי אַל־תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לִי אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְהוָה׃
7 טוֹב וְיָשָׁר יְהוָה עַל־כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ׃ יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט
8 וְיַלֶּמֶד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ׃ כָּל־אָרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו׃
9 לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב־הוּא׃ מִי־זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָה
10 יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר׃ נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ־אָרֶץ׃ סוֹד יְהוָה
11 לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃ עֵינַי תָּמִיד אֶל־יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי׃
12 פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי־יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃ צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי
13 הוֹצִיאֵנִי׃ רְאֵה־עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל־חַטֹּאותָי׃ רְאֵה־אוֹיְבַי כִּי רָבּוּ
14 וְשִׂנְאַת חָמָס שָׂנְאוּנִי׃ שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל־אֵבוֹשׁ כִּי־חָסִיתִי בָּךְ׃
15 תֹּם וְיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃ פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו׃

תהלים: כו.

1 לְדָוִד שָׁפְטֵנִי יְהוָה כִּי אֲנִי בְתֻמִּי הָלָכְתִּי וּבַיהוָה בָּטַחְתִּי לֹא אֶמּוֹט׃
2 בְּחָנֵנִי יְהוָה וְנַסֵּנִי צָרְפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי׃ כִּי חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי
3 בַּאֲמִתֶּךָ׃ לֹא יָשַׁבְתִּי עִם־מְתֵי שָׁוְא וְעִם־נִסְתָּרִים לֹא אָבוֹא׃ שָׂנֵאתִי
4 קְהַל מְרֵעִים וְעִם־רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב׃ אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וַאֲסֹבְבָה אֶת־
5 מִזְבַּחֲךָ יְהוָה׃ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ יְהוָה אָהַבְתִּי
6 מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ אַל־תֹּסֵף עִם־חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם־
7 אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּתִי׃ אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה וִימִינָם מָלְאָה שֹׁחַד׃ וַאֲנִי בְּתֻמִּי
8 אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי׃ רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלוֹת אֲבָרֵךְ יְהוָה׃

תהלים: כז.

1 לְדָוִד יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד׃
2 בְּקָרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת־בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃
3 אִם־תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא־יִירָא לִבִּי אִם־תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי
4 בוֹטֵחַ׃ אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְבֵית יְהוָה כָּל־
5 יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ׃ כִּי יִצְפְּנֵנִי בְסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה
6 יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי׃ וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי
7 וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה׃ שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי
8 אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי׃ לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ׃
9 אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל־תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל־תִּטְּשֵׁנִי
10 וְאַל־תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃ כִּי־אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי׃ הוֹרֵנִי
11 יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃ אַל־תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי
12 כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי־שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס׃ לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְהוָה
13 בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ קַוֵּה אֶל־יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל־יְהוָה׃

תהלים: כח.

1 לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אַל־תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי פֶּן־תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי
2 וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יוֹרְדֵי בוֹר׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי
3 יָדַי אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ אַל־תִּמְשְׁכֵנִי עִם־רְשָׁעִים וְעִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּבְרֵי
4 שָׁלוֹם עִם־רֵעֵיהֶם וְרָעָה בִּלְבָבָם׃ תֶּן־לָהֶם כְּפָעֳלָם וְכִרְעַ מַעַלְלֵיהֶם
5 כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם׃ כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל־פְּעֻלוֹת
6 יְהוָה וְאֶל־מַעֲשֵׂה יָדָיו יֶהֶרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם׃ בָּרוּךְ יְהוָה כִּי שָׁמַע קוֹל
7 תַּחֲנוּנָי׃ יְהוָה עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעְזָרְתִּי וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי
8 אוֹדֶנּוּ׃ יְהוָה עֹז לָמוֹ וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא׃ הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ
9 וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם׃

תהלים: כט.

1 מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיהוָה
2 כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֵל־
3 הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים׃ קוֹל יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר׃
4 קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־
5 עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃ קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ קוֹל
6 יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת
7 וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה
8 מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

תהלים: ל.

1 מִזְמוֹר שִׁיר־חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד׃ אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־
2 שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי׃ יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ יְהוָה הֶעֱלִיתָ
3 מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי־בוֹר׃ זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר
4 קָדְשׁוֹ׃ כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה׃
5 וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם׃ יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הָעֱמַדְתָּה לְהָרִי
6 עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל׃ אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃
7 מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃ שְׁמַע־
8 יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה עֹזֵר לִי׃ הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי
9 וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃ לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם

תהלים: נח.

1 לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְאָסָף מִכְתָּם: הַאֻמְנָם אֱלֵם צֶדֶק תְּדַבֵּרוּן מֵישָׁרִים תִּשְׁפְּטוּ־בְנֵי־אָדָם:
2 אַף־בְּלֵבָב פְּעֻלּוֹת תִּפְלֹוּ עָוֶל יְדֵיכֶם תְּפַלֵּסוּן בָּאָרֶץ:
3 זֹרוּ רְשָׁעִים מֵרָחֶם תָּעוּ מִבֶּטֶן דֹּבְרֵי כָזָב:
4 חֲמַת־לָהֶם כִּדְמוּת־נָחָשׁ כְּמוֹ־פֶתֶן חֵרֵשׁ תִּסְתֹּם אָזְנוֹ:
5 אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל לוֹחֲשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם:
6 אֱלֹהִים הֲרָס־שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ מַלְתְּעוֹת כְּפִירִים נַתֵּץ יְהוָה:
7 יִמָּאֲסוּ כְּמוֹ־מָיִם יֵלְכוּ לָהֶמוֹ יַדְרִךְ חִצָּיו כְּמוֹ יִתְמוֹלָלוּ:
8 כְּמוֹ־שַׁלְמֹה תְּמוֹגֵג יַעֲבֹרוּ כְּנֹפֶל אֵשֶׁת בַּל־חֲזוּ שָׁמֶשׁ:
9 בְּטֶרֶם יָבִינוּ סִירֹתֵיכֶם אֲשָׁל כְּחַי כְּסַעַר בִּשְׂאָרָה יְשַׁלְּעֶנּוּ:
10 יִשְׂמַח צַדִּיק כִּי־חָזָה נָקָם פְּעָמָיו יִרְחַץ בְּדַם הָרָשָׁע:
11 וְיֹאמַר אָדָם אַךְ־פְּרִי לַצַּדִּיק אַךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ:

תהלים: נט.

1 לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּשָׁלַח שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ:
2 הַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבַי אֱלֹהָי מִמִּתְקוֹמְמַי תְּשַׂגְּבֵנִי:
3 הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי:
4 כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עַזִּים לֹא־פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי יְהוָה:
5 בְּלִי־עָוֹן יָרוּצוּ וְיִכּוֹנָנוּ עוּרָה לִקְרָאתִי וּרְאֵה:
6 וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָקִיצָה לִפְקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אַל־תָּחֹן כָּל־בֹּגְדֵי אָוֶן סֶלָה:
7 יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיָסֹבְבוּ עִיר:
8 הִנֵּה יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׂפְתוֹתֵימוֹ כִּי מִי שֹׁמֵעַ:
9 וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׂחַק־לָמוֹ תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם:
10 עֻזּוֹ אֵלֶיךָ אֶשְׁמֹרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי:
11 אֱלֹהֵי חַסְדִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים יַרְאֵנִי בְשׁוּרָי:
12 אַל־תַּהַרְגֵם פֶּן־יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ חֵילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי:
13 חַטַּאת־פִּימוֹ דְּבַר־שְׂפָתֵימוֹ וְיִלָּכְדוּ בְגַאֲוָתָם וּמֵאָלָה וּמִכַּחַשׁ יְסֻפָּרוּ:
14 כַּלֵּה בְחֵמָה כַּלֵּה וְאֵינֵמוֹ וְיֵדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֶלָה:
15 וְיָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיָסֹבְבוּ עִיר:
16 הֵמָּה יְנִיעוּן לֶאֱכֹל אִם־לֹא יִשְׂבְּעוּ וְילִינוּ:
17 וַאֲנִי אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּי הָיִיתָ מִשְׂגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר־לִי:
18 עֻזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמֵּרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי חַסְדִּי:

תהלים: נט:ו.

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־שׁוֹשַׁן עֵדוּת לְדָוִד מִכְתָּם בְּנֹתוֹ אֶת־אֲרַם נַהֲרַיִם וְאֶת־אֲרַם צוֹבָה וַיָּשָׁב יוֹאָב וַיַּךְ אֶת־אֱדוֹם בְּגֵיא מֶלַח שְׁנֵים עָשָׂר אָלֶף:
2 אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ פָרַצְתָּנוּ אָנַפְתָּ שׁוּבָה לָנוּ:
3 הִרְעַשְׁתָּ אֶרֶץ פִּלַּעְתָּהּ רְפָא שִׁבָרֶיהָ כִּי מָטָה:
4 הִרְאִיתָ עַמְּךָ קָשָׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תַּרְעֵלָה:
5 נָתַתָּה לִירֵאֶיךָ נֵס לְהִתְנוֹסֵס מִפְּנֵי קָשֶׁט סֶלָה:
6 לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי:
7 אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד:
8 לִי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי:
9 מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי רֵעִי הִתְרוֹעָעִי:
10 מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר מִי נָחָה אֹתִי עַד־אֱדוֹם:
11 הֲלֹא אַתָּה אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ:
12 הָבָה־לָּנוּ עֶזְרַת מִצָּר וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם:
13 בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ:

וְתִפְלָתִי׃* אֶשְׁמְעָה קוֹלִי מִפְּלֶה בֵּינִי וּבֵין
18 שַׁוְעִי בָּאוּ בְאָזְנֵי אֲדֹנָי׃ פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי
מִקְּרָב לִי כִּי בָרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃ שָׁמַע אֵל
19 וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חֲלִיפוֹת
וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃ שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְּמָיו חִלַּל
20 בְּרִיתוֹ׃ חָלְקוּ מֵחֶמְאָה פִּיהוּ וּקְרָב לִבּוֹ רַכּוּ
מִשְּׁמָנִים דְּבָרָיו הֵמָּה פְּתִיחוֹת׃* הַשְׁלֵךְ עַל
21 יְהוָה יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט
לַצַּדִּיק׃ וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לִבְאֵר שַׁחַת
אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי
22 אֶבְטַח בָּךְ׃ אַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לִבְאֵר שַׁחַת
אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי
23 אֶבְטַח בָּךְ׃ אַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לִבְאֵר שַׁחַת
אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי
אֶבְטַח בָּךְ׃

תהלים: נו.

1 לַמְנַצֵּחַ עַל יוֹנַת אֵלֶם רְחֹקִים לְדָוִד מִכְתָּם
2 בְּאָחְזָם פְּלִשְׁתִּים בְּגַת׃ חָנֵּנִי אֱלֹהִים כִּי
שָׁאֲפָנִי אֱנוֹשׁ כָּל הַיּוֹם לוֹחֵם יְעִיקֶנֶּנִּי׃
3 שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרַי כָּל הַיּוֹם כִּי רַבִּים לֹחֲמִים לִי
4 מָרוֹם׃ יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטָח׃ בֵּאלֹהִים
אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה
5 יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי׃ כָּל יוֹם דִּבְרֵי יְעַצְּבוּן עָלַי כָּל
6 מַחְשְׁבוֹתָם לָרָעָה׃ יָגוּרוּ יַצְפִּינוּ הֵמָּה עֲקֵבַי
7 יִשְׁמֹרוּ כַּאֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי׃ עַל אָוֶן תִּמְלָט
לָמוֹ בְּאַף עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹהִים׃ נֹדָדִי סָפַרְתָּה
8 אָתָּה שִׂימָה דִמְעָתִי בְנֹאדֶךָ הֲלֹא בְסִפְרָתֶךָ׃
אָז יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה יָדַעְתִּי
9 כִּי אֱלֹהִים לִי׃ בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דָּבָר בַּיהוָה
10 אֲהַלֵּל דָּבָר׃ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מָה
11 יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי׃ עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ אֲשַׁלֵּם
12 תּוֹדֹת לָךְ׃ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלַי
מִדֶּחִי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים׃

תהלים: נז.

1 לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ
2 מִפְּנֵי שָׁאוּל בַּמְּעָרָה׃ חָנֵּנִי אֱלֹהִים חָנֵּנִי כִּי
בְךָ חָסָה נַפְשִׁי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד יַעֲבוֹר
3 הַוּוֹת׃ אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן לָאֵל גֹּמֵר עָלָי׃
4 יִשְׁלַח מִשָּׁמַיִם וְיוֹשִׁיעֵנִי חֵרֵף שֹׁאֲפִי סֶלָה
יִשְׁלַח אֱלֹהִים חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ׃ נַפְשִׁי בְּתוֹךְ
לְבָאִים אֶשְׁכְּבָה לוֹהֲטִים בְּנֵי אָדָם שִׁנֵּיהֶם
5 חֲנִית וְחִצִּים וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב חַדָּה׃ רוּמָה עַל
6 שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃ רֶשֶׁת
הֵכִינוּ לִפְעָמַי כָּפַף נַפְשִׁי כָּרוּ לְפָנַי שִׁיחָה
7 נָפְלוּ בְתוֹכָהּ סֶלָה׃ נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי
8 אָשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה׃ עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה הַנֵּבֶל
9 וְכִנּוֹר אָעִירָה שָׁחַר׃ אוֹדְךָ בָעַמִּים אֲדֹנָי
10 אֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים׃ כִּי גָדוֹל עַד שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ
11 וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃ רוּמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים
עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃

תהלים: נח.

1 לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם הַאֻמְנָם
2 אֱלֵם צֶדֶק תְּדַבֵּרוּן מֵישָׁרִים בְּנֵי אָדָם׃
3 אַף בְּלֵבָב פְּעָלוֹת תְּפַלֵּסוּן חֲמַס יְדֵיכֶם
4 תְּפַלֵּסוּן בָּאָרֶץ׃ זָרוּ רְשָׁעִים מֵרָחֶם תָּעוּ
5 מִבֶּטֶן דַּבְּרֵי כָזָב׃ חֲמַת לָהֶם כִּדְמוּת חֵמָה
6 כְּמוֹ נָחָשׁ חֵרֵשׁ יִפְתֶּה אָזְנוֹ׃ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע
לְקוֹל מְלַחֲשִׁים חוֹבֵר חָבֶר מְכֻשָּׁף׃ אֱלֹהִים
הֲרָס מוֹתָם בְּפִיהֶם מַלְתְּעוֹת כְּפִירִים נַתֵּץ
7 יְהוָה׃ יִמָּאֲסוּ כְּמוֹ מַיִם יֵלְכוּ לָהֶם יַדְרִךְ
8 חִצָּיו וְיֻתָּלוּ׃ כְּמוֹ שַׁלְמָה תָּמֵס יַהֲלֹךְ נֵפֶל
9 אֵשֶׁת בַּל חֲזוּ שֶׁמֶשׁ׃ בְּטֶרֶם יָבִינוּ סִירֹתֵיכֶם
10 אֲשָׁתָד כְּחַיִּים כְּסַעַר בִּשְׂמָאלָה יִשָּׂעֲרֶנּוּ׃
11 יִשְׂמַח צַדִּיק כִּי חָזָה נָקָם פְּעָמָיו יִרְחַץ
12 בְּדַם הָרָשָׁע׃ וְיֹאמַר אָדָם אַךְ פְּרִי לַצַּדִּיק
אַךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ׃

תהלים: נט.

1 לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּשָׁלַח
2 שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ׃ הַצִּילֵנִי
3 מֵאוֹיְבַי אֱלֹהָי מִמִּתְקוֹמְמַי תְּשַׂגְּבֵנִי׃
4 הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי׃
5 כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עַזִּים לֹא
6 פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי יְהוָה׃ בְּלִי עָוֹן יָרוּצוּ
7 וְיִכּוֹנָנוּ עוּרָה לִקְרָאתִי וּרְאֵה׃ וְאַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָקִיצָה לִפְקֹד
כָּל הַגּוֹיִם אַל תָּחֹן כָּל בֹּגְדֵי אָוֶן סֶלָה׃
8 יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיָסֹבְבוּ עִיר׃
9 הִנֵּה יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׂפְתוֹתֵימוֹ כִּי
10 מִי שֹׁמֵעַ׃ וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׂחַק לָמוֹ תִּלְעַג
11 לְכָל גּוֹיִם׃ עֻזּוֹ אֵלֶיךָ אֶשְׁמֹרָה כִּי אֱלֹהִים
12 מִשְׂגַּבִּי׃ אֱלֹהֵי חַסְדִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים יַרְאֵנִי
13 בְשׁוּרָי׃ אַל תַּהַרְגֵם פֶּן יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ
14 חֵילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי׃ חַטַּאת פִּימוֹ
דְּבַר שְׂפָתֵימוֹ וְיִלָּכְדוּ בְגַאֲוָתָם וּמֵאָלָה
15 וּמִכַּחַשׁ יְסֻפָּרוּ׃ כַּלֵּה בְחֵמָה כַּלֵּה וְאֵינֵמוֹ
וְיֵדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי
16 הָאָרֶץ סֶלָה׃ וְיָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב
17 וְיָסֹבְבוּ עִיר׃ הֵמָּה יְנִיעוּן לֶאֱכֹל אִם לֹא יִשְׂבְּעוּ
18 וְילִינוּ׃ וַאֲנִי אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ
כִּי הָיִיתָ מִשְׂגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר לִי׃
19 עֻזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמֵּרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי
חַסְדִּי׃

תהלים: ס.

1 לַמְנַצֵּחַ עַל שׁוֹשַׁן עֵדוּת לְדָוִד מִכְתָּם
2 לְלַמֵּד בְּהַצּוֹתוֹ אֶת אֲרַם נַהֲרַיִם וְאֶת אֲרַם
3 צוֹבָה וַיָּשָׁב יוֹאָב וַיַּךְ אֶת אֱדוֹם בְּגֵיא מֶלַח
4 שְׁנֵים עָשָׂר אָלֶף׃ אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ פָרַצְתָּנוּ
5 אָנַפְתָּ שׁוֹבְבֵנוּ׃ הִרְגַּזְתָּ תִּתְחֹלָל רְפָה שִׁבְרֵיהָ
6 כִּי מָטָה׃ הֲרְאִיתָ עַמְּךָ קָשָׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן
7 תַּרְעֵלָה׃ נָתַתָּה לִירֵאֶיךָ נֵס לְהִתְנוֹסֵס מִפְּנֵי
8 קָשֶׁט סֶלָה׃ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
9 יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃ אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה
אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃ לִי גִלְעָד
וְלִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה
10 מְחֹקְקִי׃ מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ
11 נַעֲלִי עָלַי פְּלֶשֶׁת הִתְרוֹעָעִי׃ מִי יוֹבִלֵנִי עִיר
12 מָצוֹר מִי נָחָה אֹתִי עַד אֱדוֹם׃ הֲלֹא אַתָּה
13 אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃
14 הָבָה לָנוּ עֶזְרַת מִצָּר וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם׃
בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ׃

תהלים: סא.

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃ שִׁמְעָה
2 אֱלֹהִים רִנָּתִי הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי׃ מִקְצֵה
הָאָרֶץ אֵלֶיךָ אֶקְרָא בַּעֲטֹף לִבִּי בְּצוּר יָרוּם
3 תַּנְחֵנִי׃ כִּי הָיִיתָ מַחְסֶה לִי מִגְדַּל עֹז מִפְּנֵי
4 אוֹיֵב׃ אָגוּרָה בְאָהֳלְךָ עוֹלָמִים אֶחֱסֶה בְּסֵתֶר
5 כְּנָפֶיךָ סֶלָה׃ כִּי אַתָּה אֱלֹהַי שָׁמַעְתָּ לִנְדָרָי
6 נָתַתָּה יְרֻשַּׁת יִרְאֵי שְׁמֶךָ׃ יָמִים עַל יְמֵי
7 מֶלֶךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ דֹר וָדֹר׃ יֵשֵׁב עוֹלָם
8 לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וֶאֱמֶת מַן יְנַצְּרֻהוּ׃ כֵּן
אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ לָעַד לְשַׁלֵּם נְדָרַי יוֹם יוֹם׃

24 כמה כל מה שיש בו ומה שיש בו: מתוך כך
25 אמרו: אמן.* כמה מה כל שיש אומרים:
כמה כלם שיש בהם: מתוך שיש בהם
26 אמרו.* כמה מה כל שיש בהם שיש בהם
שיש בהם: מתוך שיש בהם שיש בהם
אמרו: אמן.

פרק נה׳: נה.

1 הו כל צמא הבאו לכם: לכן אין לכם
לכם לכם לכם

אשר נשבעת לדוד באמונתך: 50 זכר אדני חרפת עבדיך אשר נשאתי בחיקי מרבי כל עמים: 51 אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך: 52 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן.

פרק פט.

1 משכיל לאיתן האזרחי: 2 חסדי יהוה עולמים אשיר לדר ודר אודיע אמונתך בפי: 3 כי אמרתי עולם חסד יבנה בשמים תכין אמונתך בהם: 4 כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: 5 עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודר כסאך סלה: 6 והודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדשים: 7 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים: 8 אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו: 9 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביב לך: 10 אתה מושל בגאון הים בשוא גליו אתה תשבחם: 11 אתה דכית כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך: 12 לך שמים אף לך ארץ תבל ומלואה יסדתם: 13 צפון ותימן אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו: 14 לך זרוע עם גבורה תעז יד תרום ימינך: 15 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: 16 אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון: 17 בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: 18 כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו: 19 כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו: 20 אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם: 21 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: 22 אשר יד תכון עמו אף זרועי תאמצנו: 23 לא ישא אויב בו ובן עולה לא יענה אתו: 24 וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף: 25 ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו: 26 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו: 27 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי: 28 אף אני בכור אתננהו עליון למלכי ארץ: 29 לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו: 30 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים: 31 אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון: 32 אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו: 33 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: 34 וחסדי לא אפיר ממנו ולא אשקר באמונתי: 35 לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה: 36 אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב: 37 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: 38 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: 39 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך: 40 נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו: 41 פרצת כל גדריו שתת מבצריו מחתה: 42 שסוהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו: 43 תרים ימין צריו השמחת כל אויביו: 44 אף תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה: 45 השבתו מטהרו וכסאו לארץ מגחה: 46 קצרת ימי עלומיו העטית עליו בושת סלה: 47 עד מתי יהוה תסתר לנצח תבער כאש חמתך: 48 זכר מה חלדי על מה שוא בראת כל בני אדם: 49 מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה: 50 איה חסדיך הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך: 51 זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים: 52 אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך: 53 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן.

פרק צ.

1 תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: 2 בטרם הרים יולדו וחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: 3 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: 4 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: 5 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: 6 בבקר יציץ וחלף לערב ימלל ויבש: 7 כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: 8 שתה עונתינו לנגדך עלמנו מאור פניך: 9 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנותינו כמו הגה: 10 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעופה: 11 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: 12 למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה: 13 שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך: 14 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: 15 שמחנו כימות עיתנתנו שנות ראינו רעה: 16 יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: 17 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

פרק צא.

1 יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: 2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: 3 כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: 4 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: 5 לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: 6 מדבר באפל יהלך משד יצהרים: 7 יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש: 8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: 9 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: 10 לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: 11 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: 12 על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך: 13 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: 14 כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי: 15 יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: 16 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

פרק צב.

1 מזמור שיר ליום השבת: 2 טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון: 3 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: 4 עליון נבל ועליו בהגיון בכנור: 5 כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן: 6 מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך: 7 איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: 8 בפרח רשעים כמו עשב ויצמיחו כל פעלי און להשמדם עדי עד: 9 ואתה מרום לעלם יהוה: 10 כי הנה אויביך יהוה כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און: 11 ותרם כראים קרני בלותי בשמן רענן: 12 ותבט עיני בשורי במקמים עלי מרעים תשמענה אזני: 13 צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה: 14 שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: 15 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: 16 להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו:

פרק צג.

1 יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט: 2 נכון כסאך מאז מעולם אתה: 3 נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: 4 ממקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה: 5 עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יהוה לארך ימים:

פרק צד.

1 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: 2 הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים: 3 עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו: 4 יביעו יתמרו ידברו עתק יאמרו כל פעלי און: 5 עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו: 6 אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו: 7 ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: 8 בינו בערים בעם ואויל כסילים מתי תשכילו: 9 הנוטע אזן הלא ישמע אם יוצר עין הלא יביט: 10 היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: 11 יהוה יודע מחשבות אדם כי הבל המה: 12 אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו: 13 להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: 14 כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: 15 כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב: 16 מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און: 17 לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומי נפשי: 18 אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני: 19 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: 20 היחברך כסא הוות יוצר עמל עליך: 21 יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: 22 ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי: 23 וישב עליהם את אונם ברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו:

פרק צה.

1 לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: 2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: 3 כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים: 4 אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: 5 אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: 6 באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו: 7 כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו: 8 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: 9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי: 10 ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם: 11 ואשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

פרק צו.

1 שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ: 2 שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו: 3 ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו: 4 כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים: 5 כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה: 6 הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: 7 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: 8 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו: 9 השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: 10 אמרו בגוים יהוה מלך אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים במישרים: 11 ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלואו: 12 יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: 13 לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

פרק צז.

1 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: 2 ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו: 3 אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו: 4 האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ: 5 הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל הארץ: 6 הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו: 7 יבשו כל עובדי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו כל אלהים: 8 שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה: 9 כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים: 10 אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם: 11 אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה: 12 שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו:

פרק צח.

1 מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: 2 הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: 3 זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: 4 הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: 5 זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה: 6 בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה: 7 ירעם הים ומלואו תבל וישבי בה: 8 נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו: 9 לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

פרק צט.

1 יהוה מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ: 2 יהוה בציון גדול והוא רם על כל העמים: 3 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: 4 ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: 5 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: 6 משה ואהרן בכהניו ושמואל בקרא שמו קראים אל יהוה והוא יענם: 7 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן לו: 8 יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם: 9 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

פרק ק.

1 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ: 2 עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברנה: 3 דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו: 4 באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: 5 כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו:

פרק קא.

1 לדוד משיר חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה: 2 אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי: 3 לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי לא ידבק בי: 4 לבב עקש יסור ממני רע לא אדע: 5 מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל: 6 עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני: 7 לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דובר שקרים לא יכון לנגד עיני: 8 לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און:

פרק קב.

1 תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו: 2 יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא: 3 אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני: 4 כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו: 5 הוכה כעשב ויבש לבבי כי שכחתי מאכל לחמי: 6 מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: 7 דמיתי לקאת מדבר היתי כבוכיה חרבות: 8 שקדתי ואהי כצפור בודד על גג: 9 כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: 10 כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי: 11 מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשלכני: 12 ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש: 13 ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר: 14 אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: 15 כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו: 16 וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך: 17 כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו: 18 פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: 19 תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה: 20 כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט: 21 לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: 22 לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם: 23 בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה: 24 ענה בדרך כחי קצר ימי: 25 אומר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך: 26 לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: 27 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו: 28 ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: 29 בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון:

פרק קג.

1 לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו: 2 ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו: 3 הסלח לכל עונך הרפא לכל תחלואיך: 4 הגואל משחת חייך העטרך חסד ורחמים: 5 המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריך: 6 עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים: 7 הודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו: 8 רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב חסד: 9 לא לנצח יריב ולא לעולם יטור: 10 לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו: 11 כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו: 12 כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו: 13 כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו: 14 כי הוא ידע יצרנו זכר כי עפר אנחנו: 15 אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ: 16 כי רוח עברה בו ואינו ולא יכירנו עוד מקומו: 17 וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים: 18 לשמרי בריתו ולזכרי פקודיו לעשותם: 19 יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: 20 ברכו יהוה מלאכיו גבורי כח עשי דברו לשמע בקול דברו: 21 ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו: 22 ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יהוה:

פרק קד.

1 ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: 2 עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה: 3 המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח: 4 עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט: 5 יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד: 6 תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים: 7 מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון: 8 יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם: 9 גבול שמת בל יעברון בל ישובון לכסות הארץ: 10 המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון: 11 ישקו כל חית שדי ישברו פראים צמאם: 12 עליהם עוף השמים משכנם מבין עפאים יתנו קול: 13 משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ: 14 מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ: 15 ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד: 16 ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: 17 אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: 18 הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: 19 עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו: 20 תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער: 21 הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלתם: 22 תזרח השמש יאספון ואל מעונותם ירבצון: 23 יצא אדם לפעלו ולעבדתו עד ערב: 24 מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך: 25 זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות: 26 שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו: 27 כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו: 28 תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב: 29 תסתיר פניך יבהלון תאסף רוחם ימותון ואל עפרם ישובון: 30 תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה: 31 יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: 32 המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: 33 אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי: 34 יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה: 35 יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה:

פרק קה.

1 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: 2 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: 3 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: 4 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: 5 זכרו נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו: 6 זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: 7 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: 8 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: 9 אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק: 10 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: 11 לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם: 12 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: 13 ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר: 14 לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: 15 אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: 16 ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: 17 שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: 18 ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: 19 עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו: 20 שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: 21 שמו אדון לביתו ומושל בכל קנינו: 22 לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכים: 23 ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: 24 ויפר את עמו מאד ויעצמהו משצריו: 25 הפך לבם לשנא עמו לערום בעבדיו: 26 שלח משה עבדו אהרן בחר בו: 27 שמו בם דברי אתותיו ומופתים בארץ חם: 28 שלח חשך ויחשיך ולא מרו את דברו: 29 הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: 30 שרץ ארצם צפרדעים במחדרי מלכיהם: 31 אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: 32 נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם: 33 ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: 34 אמר ויבא ארבה וילק בלי מספר: 35 ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: 36 ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: 37 ויוצאם בכסף וזהב ואין באבטיהם כושל: 38 שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: 39 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: 40 שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: 41 פתח צור ויזובו מים הלכו בצחות נהר: 42 כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: 43 ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: 44 ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים ירשו: 45 בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

פרק קו.

1 הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו: 3 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת: 4 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך: 5 לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך: 6 חטאנו עם אבותינו העוינו רשענו: 7 אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף: 8 ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו: 9 ויגער בים סוף ויחרב ויולכם בתהומות כמדבר: 10 ויושיעם מיד שונא וייגאלם מיד אויב: 11 ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר: 12 ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו: 13 מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו: 14 ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל בישימון: 15 ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם: 16 ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה: 17 תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם: 18 ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים: 19 יעשו עגל בחורב וישתחוו למסכה: 20 וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב: 21 שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים: 22 נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף: 23 ויאמר להשמידם לולי משה בחיריו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית: 24 וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו: 25 וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה: 26 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: 27 ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות: 28 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים: 29 ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה: 30 ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה: 31 ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם: 32 ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם: 33 כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו: 34 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: 35 ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם: 36 ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש: 37 ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים: 38 וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים: 39 ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם: 40 ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו: 41 ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם: 42 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם: 43 פעמים רבות יצילם והם ימרו בעצתם וימכו בעונם: 44 וירא בצר להם בשמעו את רנתם: 45 ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו: 46 ויתנם לרחמים לפני כל שובי אותם: 47 הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: 48 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה:

פרק קז.

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר: 3 וממדינות קבצם ממזרח וממערב מצפון וממים: 4 תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו: 5 רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף: 6 ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם: 7 וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב: 8 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 9 כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב: 10 ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל: 11 כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו: 12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר: 13 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: 14 יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק: 15 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 16 כי שבר דלתות נחושה ובריחי ברזל גדע: 17 אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו: 18 כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות: 19 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיע: 20 ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: 21 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 22 וזבחו זבחי תודה וספרו מעשיו ברנה: 23 יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים: 24 המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה: 25 ויאמר ויעמד רוח סערה ותרם גליו: 26 יעלו שמים ירדו תהומות נפשם במרעה תתמוגג: 27 יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע: 28 ויזעקו אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם: 29 יקם סערה לדממה וישתקו גליו: 30 וישמחו כי יחשו ויבלם אל מחוז חפצם: 31 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 32 וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו: 33 ישם נהרות למדבר ומבועי מים לציה: 34 ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה: 35 ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למבועי מים: 36 וישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב: 37 וזרעו שדות וישעו כרמים ויעשו פרי תבואה: 38 ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט: 39 ויתמעטו וישחו מעצר רע ויגון: 40 שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך: 41 וישגב אביון מעני וישם כצאן משפחות: 42 יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה: 43 מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה:

פרק קח.

1 שיר מזמור לדוד: 2 נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי: 3 עורה נבל וכנור אעירה שחר: 4 אודך בעמים אדני ואזמרך בלאמים: 5 כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: 6 רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך: 7 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני: 8 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד: 9 לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: 10 מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרועעי: 11 מי יובלני עיר מבצר מי נחני עד אדום: 12 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו: 13 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: 14 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו:

פרק קט.

1 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש: 2 כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר: 3 ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם: 4 תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה: 5 וישתו עלי רע תחת טובה ושנאה תחת אהבתי: 6 הפקד עליו רשע ושטן יעמד על ימינו: 7 בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהי לחטאה: 8 יהי ימיו מעטים פקדתו יקח אחר: 9 יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה: 10 נוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם: 11 ינקש נושה לכל אשר לו וישסו זרים יגיעו: 12 אל יהי לו משך חסד ואל יהי חונן ליתומיו: 13 יהי זרעו לאחרית במושב אחר ימח שמם: 14 יזכר עון אבותיו אל ה' ואת חטאת אמו אל תמח: 15 יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם: 16 אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש עני ואביון ונכה לב למותמו: 17 ויאהב קללה ותבוא לו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו: 18 וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו: 19 תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרנה: 20 זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רעים על נפשי: 21 ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני: 22 כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי: 23 כצל כנטותו נעלכתי נתנתי כארבה: 24 ברכי כלו מצום ובשרי שמן מרזה: 25 ואני חרפה להמה יראוני יניעון ראשם: 26 עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך: 27 וידעו כי יד זאת ידך אתה יהוה עשית: 28 יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך ישמח: 29 ילבשו שטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם: 30 אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו: 31 כי יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו:

פרק קי.

1 לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית אויביך הדם לרגליך: 2 מטה עזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב אויביך: 3 עמך נדבות ביום חילך בהדרי קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך: 4 נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: 5 אדני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים: 6 ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה: 7 מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש:

פרק קיא.

1 הללויה אודה יהוה בכל לב בסוד ישרים ועדה: 2 גדולים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם: 3 הוד והדר פעלו וצדקתו עומדת לעד: 4 זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה: 5 טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו: 6 כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים: 7 מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו: 8 סמוכים לעד לעולם עשוים באמת וישר: 9 פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו: 10 ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עומדת לעד:

פרק קיב.

1 הללויה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד: 2 גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך: 3 הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד: 4 זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק: 5 טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט: 6 כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק: 7 משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטוח ביהוה: 8 סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו: 9 פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד קרנו תרום בכבוד: 10 רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד:

פרק קיג.

1 הללויה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה: 2 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם: 3 ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יהוה: 4 רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו: 5 מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת: 6 המשפילי לראות בשמים ובארץ: 7 מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון: 8 להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: 9 מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה:

פרק קיד.

1 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: 2 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: 3 הים ראה וינס הירדן יסב לאחור: 4 ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן: 5 מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור: 6 ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן: 7 מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: 8 ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים:

פרק קטו.

1 לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך: 2 למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: 3 ואלהינו בשמים כל אשר

ואקח שמים בגדו: וכסותם אשים קדר:
5 יהוה אלהים פתח לי ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי:* גויתי נתתי למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק:
6 ויהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש:
7 קרוב מצדיקי מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי:
8 הן אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם:
9 מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו:
10 הן כלכם קדחי אש מזרי זקדות התהלכו באור אשכם ובזקדות אשר בערתם מידי זאת היתה לכם למעצבה תשכבון:

פרק נ׳.

1 שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם:
2 הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחילכם כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו:
3 כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה:
4 הקשיבו אלי עמי ולאמי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע:
5 קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי איים יקוו ואל זרועי ילחמו:
6 שאו לשמים עיניכם והביטו לארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו וארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן יגועון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחתו:
7 שמעו אלי יודעי צדק עם תורתי בלבם אל תיראו מחרפת אנוש ומגדופתם אל תחתו:
8 כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדר דרים:
9 עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דורות עולמים הלא את היא המחצבת רהב מחללת תנין:
10 הלא את היא המיבשת ים מי תהום רבה השמת מעמקי ים דרך לעבר גאולים:
11 ופדוי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם שמחה וששון ישיגו נסו יגון ואנחה:
12 אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם חציר ינתן:
13 ותשכח יהוה עשיך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק בהכינו להשחית ואיה חמת המציק:
14 מהר צעה לפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו:
15 ואני יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו:
16 ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה:
17 התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית:
18 אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה:
19 שתי הנה לך מי ינוד לך השד והשבר והרעב והחרב מי אנחמך:
20 בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר מלאים חמת יהוה גערת אלהיך:
21 לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא מיין:
22 כה אמר אדניך יהוה ואלהיך ירב עמו הנה לקחתי מידך את כוס התרעלה את קבעת כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה עוד:
23 ושמתיה ביד מוגיך האמרים לנפשך שחי ונשתחוה ותשימי כעפר גבך וכחוץ לעברים:

פרק נ׳.

1 התעוררי התעוררי לבשי עזך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא:
2 התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי מוסרי צואר שבויה בת ציון:
3 כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו:
4 כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בתחלה לגור שם ואשור לעשק עמד:
5 ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי חנם משליו הילילו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ:
6 לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני:
7 מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך:
8 קול צפיך נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון:
9 פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם:
10 חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו:
11 סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו נושאי כלי יהוה:
12 כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הולך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל:
13 הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד:
14 כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם:
15 כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא סופר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו:

פרק נ׳.

1 מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה:
2 ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו:
3 נבזה וחדל אישים איש מכאובות וידוע חולי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו:
4 אכן חליינו הוא נשא ומכאובינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה:
5 והוא מחולל מפשעינו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחבורתו נרפא לנו:
6 כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו:
7 נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל לפני גזזיה נאלמה ולא יפתח פיו:
8 מעצר ומדין לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו:
9 ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במותיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו:
10 ויהוה חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח:
11 מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל:
12 לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפגיע:

פרק נ׳.

1 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וגילי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה:
2 הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשכי האריכי מיתרך ויתדותיך חזקי:
3 כי ימין ושמאול תפרוצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו:
4 אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד:
5 כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא:
6 כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך ויהוה וכאשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך:
7 ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך:
8 בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה:
9 כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך:
10 כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי ממך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה:
11 עניה סוערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ באבנים פוכך ויסדתיך בספירים:
12 ושמתי כדכד שמותיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ:
13 וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך:
14 בצדקה תכוננו רחקי מעשק כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך:
15 הן גור יגור אין ממני כל גר אתך אליך יפול:
16 הנה אנכי ברא חרש נפח באש פחים ומוציא כלי למעשהו ואנכי ברא משחית לחבל:
17 כל כלי יצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה:

פרק נ׳.

1 הוי כל צמא לכו למים וכאין כסף לכו שברו ואכלו לכו שברו בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב:
2 למה תשקלו כסף בלא לחם ויגיעכם בלא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם:
3 הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם וכרתה לכם ברית עולם חסדי דויד הנאמנים:
4 הן עד לאמים נתתיו נגיד ומצוה לאמים:
5 הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך וקדוש ישראל כי פארך:
6 דרשו יהוה בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב:
7 יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי הרבה לסלוח:
8 כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה:
9 כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם:
10 כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל:
11 כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו:
12 כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף:
13 תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת:

פרק נ׳.

1 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות:
2 אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו וישמר ידו מעשות כל רע:
3 ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש:
4 כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו בחפצי ומחזיקים בבריתי:
5 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת:
6 ובני הנכר הנלוים אל יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי:
7 והביאתים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי בית תפלתי יקרא לכל העמים:
8 נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו:
9 כל חיתו שדי באו אכל חיתו ביער:
10 צפיו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח חזים שכבים אהבו לנום:
11 והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו:
12 לכו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כיום הזה גדל מאד יתר:

פרק נ׳.

1 הצדיק אבד ואין איש נאספי חסד מאין נבון כי מפני הרעה נאסף הצדיק:
2 יבא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו:
3 ואתם בני עוננה זרע מנאף ותזנה תמיד עלי תתענגו על מי תרחיבו פה תשלחו לשון הלא אתם ילדי פשע זרע שקר:
4 הנחמים בחלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעיפי הצורים:
5 בחלקי נחל חלקך הם גורלך גם להם שפכת נסך עלית מנחה העל אלה אנחם:
6 על הר גבה ורם שמת משכבך גם שם עלית לזבח:
7 ואחרי הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי עלית משכבך הרחבת ותכרת לך מהם אהבת משכבם חזית יד:
8 וילכת למלך בשמנים ותרבי רקחיך ותשלחי מלאכיך למרחוק ותשפלי עד שאול:
9 ברב הלכתך נלאית לא אמרת נואש חיית ידך מצאת על כן לא חלית:
10 ומי דאגת ויראת כי כזבת ולי לא זכרת ולא שמת על לבך הלא אני החשיתי מעולם ומיראי לא תיראי:
11 אני אגיד צדקתך ואת מעשיך כי לא יועילו לך:
12 בזעקך יצילך קבציך כלם תשא הבל יקחם נשף ייטל חוסה בי ינחל ארץ וירש הר קדשי:
13 ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי:
14 כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכן ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב דכאים:
15 כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצף כי רוח מלפני יעטף ונשמות אני עשיתי:
16 בעון בצעו קצפתי ואכהו אסתיר ואקצף וילך שובב בדרך לבו:
17 דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו והשיב נחומים לו ולאבליו:
18 בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו:
19 ורשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט:
20 אין שלום אמר אלהי לרשעים:

פרק נ׳.

1 קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם:
2 ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב משפטי צדק יאלוני קרבת אלהים יחפצון:
3 למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא ידעת הן ביום צומכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תנגשו:
4 הן לריב ומצה תצומו ולהכות אגרף רשע לא תצומו כיום לא תשמיעו קולכם במרום:
5 הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכוף כאגמון ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה:
6 הלא זה צום אבחרהו פתח חרצובות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו:
7 הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם:
8 אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה צמח וילך לפניך כבוד יהוה יאספך:
9 אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און:
10 ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע ורח בחשך זרחך ואפלתך כצהרים:
11 ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו:
12 ובנו ממך חרבות עולם מוסדות דור ודור יקומם וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות לשבת:
13 אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד והכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר:
14 אז תתענג על יהוה והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

פרק נ׳.

1 הן יד יהוה לא קצרה מהושיע ואזנו לא הכבדה משמוע:
2 כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמוע:
3 כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברה שקר לשונכם תהגה עולה:
4 אין קורא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודברו שוא הרו עמל וילדו און:
5 ביצי פתן בקעו וקורי עכביש ארגו האכל מביציהם ימות ומעוקר תפרח צפע:
6 קוריהם לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ומעשה חמס בכפיהם:
7 רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שד ושבר במסלותם:
8 דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותם עקלקלו להם כל דורך בם לא ידע שלום:
9 על כן רחק משפט מאתנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשכות לנגהות באפלה נהלך:
10 נגשש כעורים קיר וכאין עינים נגשש כעורים כנשף כמתים במשמנים:
11 נהמנו כדובים כל ויגה כיונים נהגה נקוה למשפט ואין לישועה רחקה ממנו:
12 כי רבו פשעינו נגדך וחטאתינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום:
13 פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחרי אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלב דברי שקר:
14 ותסג אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד כי כשלה באמת בחוץ ונכחה לא תוכל לבוא:
15 ותהי האמת נעדרת וסר מרע אליו יתהלל וירא יהוה וירע בעיניו כי אין משפט:
16 וירא כי אין איש ויתאנן כי אין מפגיע ותושע לו זרעו וצדקתו היא סמכתו:
17 וילבש צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תכסות ויעט כמעיל קנאה:
18 כמעשים כעל ישלם חמה לצריו גמול לאויביו לאיים גמול ישלם:
19 וייראו ממערב את שם יהוה ומזרח שמש את כבודו כי יבא כנהר צר רוח יהוה נסה בו:
20 ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה:
21 ואני זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם:

פרק נ׳.

1 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח:
2 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה:
3 והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך:
4 שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבואו ובנותיך על צד תאמנה:
5 אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך:
6 שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלות יהוה יבשרו:
7 כל צאן קדר יקבצו לך אילי נבית ישרתונך יעלו לרצון על מזבחי ואת בית תפארתי אפאר:
8 מי אלה כעב תדאינה וכיונים אל ארבותיהם:
9 כי לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך:
10 ובני נכר בנו חומתיך ומלכיהם ישרתונך כי במקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך:
11 ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים:
12 כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב תחרב:
13 כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד:
14 והלכו אליך שחוה בני מעניך וישתחוו על כפות רגליך כל מנאציך ויקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל:
15 תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושתי עדי גאון לשמן ששון דור ודור:
16 ויונקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגואלך אביר יעקב:
17 תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה:
18 לא יעוד חמס בארצך שד ושבר בגבולך ותקראי ישועה חומתיך ושעריך תהלה:
19 לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך ויהוה יהיה לך לאור עולם ואלהיך לתפארתך:
20 לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך:
21 ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר:
22 הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה:

פרק נ׳.

1 רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור ולעצורים פקח קוח:
2 לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים:
3 לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעיל תהלה תחת רוח כהה וקראו להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר:
4 ובנו חרבות עולם שוממות ראשנים יקימו ונתצו עולם חרבות יחדשו:
5 ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכורמיכם:
6 ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתיהרו:
7 תחת בשתכם משנה וכלמה ירננו חלקם לכן בארצם משנה ילדו שמחת עולם להם:
8 כי אני יהוה אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם:
9 וידע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל רואיהם יכירום כי המה זרע ברכו יהוה:
10 שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר ככלה תעדה כליה:
11 כי כאשר תוציא הארץ צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים:

פרק נ׳.

1 למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישעה כלפיד יבער:
2 וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו:
3 והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצניף מלוכה בכף אלהיך:
4 לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל:
5 כי יבעל בחור בתולה יבעלוך בניך וכמשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך:
6 על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה דמי לכם:
7 ואל תתנו דמי לו עד יכונן וער ישים את ירושלם תהלה בארץ:
8 נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאויביך ואם בני נכר שתו תירושך אשר יגעת בו:
9 כי מקבציו יאכלוהו והללו את יהוה ומאספיו ישתוהו בחצרות קדשי:
10 עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו אבן הרימו נס על העמים:
11 הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו:
12 וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה:

פרק נ׳.

1 מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע:
2 מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדורך בגת:
3 פור דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי ואתרמסם בחמתי ויזה נצחם על בגדי ואת כל מלבושי אגאלתי:
4 כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה:
5 ואבט ואין עוזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרועי וחמתי היא סמכתני:
6 ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואורד לארץ נצחם:
7 חסדי יהוה אזכיר תהלות יהוה ככל אשר גמלנו יהוה וגדול טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו:
8 ויאמר אך עמי המה בנים לא יכזבו ויהי להם למושיע:
9 בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וישאם ויגלם כל ימי עולם:
10 והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם:
11 ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח קדשו:
12 מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם:
13 מוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו:
14 כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תנחנו כן נהגת את עמך לעשות לך שם תפארת:
15 השקיפה משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתיך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו:
16 כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך:
17 למה תתעינו יהוה מדרכיך תקשה לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך:
18 למה ירשו עם קדשך צרינו בוסו מקדשך:
19 היינו מעולם לא משלת בם לא נקרא שמך עליהם:

פרק נ׳.

1 לו קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו:
2 כהבעיר אש צרפת מים אש תגרה מים לעשות שמך לצריך מפניך גוים ירגזו:
3 בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נזלו:
4 ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו:
5 פגעת בשמח ועושה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת ונחטא בם בהם עולם ונושע:
6 ונהי כלנו כטמא וכבגד עדים כל צדקתינו ונבול כעלה כלנו ועונתינו כרוח ישאונו:
7 ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמגנו ביד עונתינו:
8 ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ויוצרנו ומעשה ידך כלנו:
9 אל תקצף יהוה עד מאד ועד מאד אל תזכר עון הן הבט עמך כלנו:
10 ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה:
11 בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה:
12 העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותענינו עד מאד:

פרק נ׳.

1 נדרשתי לא שאלו נמצאתי לא בקשוני אמרתי הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי:
2 פרשתי ידי כל היום אל עם סורר הולכים בדרך לא טובה אחר מחשבותיהם:
3 העם המכעיסים אתי תמיד על פני הולכים בגנות וזובחים בגנים ומקטרים על המלבנים:
4 הישבים בקברים וגו ישנים ואכלי בשר פגל כליהם:
5 האמרים קרב אל אל תגש אלי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל היום:
6 הן כתובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי והשלמתי אל חיקם:
7 עונותיכם ועונות אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם אל חיקם:
8 כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתהו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל:
9 והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי ובחירי ירשנה ועבדי ישכנו שם:
10 והיה השרון לנוה צאן ועמק עכור לרבץ בקר לעמי הדרשוני:
11 ואתם העזבי את יהוה השכחים את הר קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך:
12 ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרתם:
13 לכן כה אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבושו:
14 הנה עבדי ירנו משוש לבב ואתם תזעקו מכאב לבב ומשבר רוח תילילו:
15 והנחתם שמכם לשבועה לבחיריך ויהוה אלהים ימיתך ולעבדיו יקרא שם אחר:
16 אשר המתברך בארץ באלהי אמן יתברך ובמשבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני:
17 כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלינה על לב:
18 כי אם שישו ושמחו עד עולם אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלם גילה ועמה משוש:
19 וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא יהיה עוד בה קול בכי וקול זעקה:
20 לא יהיה משם עוד עולל ימים וזקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל:
21 ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו את פריים:
22 לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי:
23 לא יגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם:
24 והיה טרם יקראו ואני אענה עודם מדברים ואני אשמע:
25 זאב וטלה יחדו ירעו ואריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר יהוה:

פרק נ׳.

1 כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי:
2 ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי:
3 שחט השור מכה איש זבח השה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבונה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה:
4 גם אני אבחר בתעלליהם ומגוראתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו:
5 שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והמה יבשו:
6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאויביו:
7 בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבלה ותמלט ותלד זכר:
8 מי שמע כזאת מי ראה כאלה החבל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה:
9 הלא אני אשבר ולא אוליד אמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך:
10 שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה:
11 למען תינקו ושבעתם משד תנחומיה למען תמצו והתענגתם מזיז כבודה:
12 כי כה אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו:
13 כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחם אתכם ובירושלם תנחמו:
14 וראיתם ושש לבבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה והודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את אויביו:
15 כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב באף חמתו וגערתו בלהבי אש:
16 כי באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה:
17 המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחת בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם יהוה:
18 ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשנות ובאו וראו את כבודי:
19 ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פלטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תובל ויון האיים הרחוקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים:
20 והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכבות ובאפריונים ועל פרדות ועל רכשים אל הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בבית יהוה:
21 וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה:
22 כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם:
23 והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה:
24 ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר:

כי ישרה דבר־יהוה וכל־מעשהו באמונה׃
5 אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ׃
6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל־צבאם׃
7 כנס כנד מי־הים נתן באוצרות תהומות׃
8 ייראו מיהוה כל־הארץ ממנו יגורו כל־יושבי תבל׃
9 כי הוא אמר ויהי הוא־צוה ויעמד׃
10 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים׃
11 עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר׃
12 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו׃
13 משמים הביט יהוה ראה את־כל־בני האדם׃
14 ממכון שבתו השגיח אל כל־יושבי הארץ׃
15 היוצר יחד לבם המבין אל כל־מעשיהם׃
16 אין המלך נושעברב־חיל גבור לא ינצל ברב כח׃
17 שקר הסוס לתשועה ובשפע חילו לא ימלט׃
18 הנה עין יהוה אל־יראיו למיחלים לחסדו׃
19 להציל משחת נפשם ולחיותם ברעב׃
20 נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא׃
21 כי־בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו׃
22 יהי־חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך׃

לד׃ לאלדוד בשנותו את־טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך׃

1 אברכה את־יהוה בכל־עת תמיד תהלתו בפי׃
2 ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו׃
3 גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו׃
4 דרשתי את־יהוה ועניני ומכל־מגורותי הצילני׃
5 הביטו אליו ונהרו ופניהם אל־יחפרו׃
6 זה עני קרא ויהוה שמע ומכל־צרותיו הושיעו׃
7 חונה מלאך־יהוה סביב ליראיו ויחלצם׃
8 טעמו וראו כי־טוב יהוה אשרי־גבר יחסה־בו׃
9 יראו את־יהוה קדשיו כי־אין מחסור ליראיו׃
10 כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא־יחסרו כל־טוב׃
11 לכו־בנים שמעו־לי יראת יהוה אלמדכם׃
12 מי־האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב׃
13 נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה׃
14 סור מרע ועשה־טוב בקש שלום ורדפהו׃
15 עיני יהוה אל־צדיקים ואזניו אל־שועתם׃
16 פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם׃
17 צעקו והוה שמע ומכל־צרותם הצילם׃
18 קרוב יהוה לנשברי־לב ואת־דכאי־רוח יושיע׃
19 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה׃
20 שומר כל־עצמותיו אחת מהנה לא נשברה׃
21 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו׃
22 פודה יהוה נפש עבדיו ולא־יאשמו כל־החסים בו׃

לה׃ לדוד ריבה יהוה את־יריבי לחם את־לוחמי׃

1 החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי׃
2 והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני׃
3 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור וייכלמו חשבי רעתי׃
4 יהיו כמץ לפני־רוח ומלאך־יהוה דוחה׃
5 יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך־יהוה רדפם׃
6 כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם כרו לנפשי׃
7 תבואהו שואה לא־ידע ורשתו אשר־טמן תלכדו בשואה יפול־בה׃
8 ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו׃
9 כל־עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון משוסו׃
10 יקומון עדי־חמס אשר לא־ידעתי ישאלוני׃
11 משלמים רעה תחת טובה שכלה לנפשי׃
12 ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפלתי על־חיקי תשוב׃
13 כרע כאח לי התהלכתי כאבל־אם קודר שחותי׃
14 ופי לא חשך׃
15 ושמחו בצלעי ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו׃
16 בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שניהמו׃
17 אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיותם מכפירים יחידתי׃
18 אודך בקהל רב בעם עצום אהללנו׃
19 אל־ישמחו לי אויבי שקר שונאי חנם יקרצו־עין׃
20 כי לא שלום ידברו ועל־רגעי־ארץ דברי־מרמות יחשבון׃
21 ויפצו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו׃
22 ראית יהוה אל־תחרש אדני אל־תרחק ממני׃
23 הקיצה ועורה למשפטי אלהי ואדני לריבי׃
24 שפטני כצדקך יהוה אלהי ואל־ישמחו לי׃
25 אל־יאמרו בלבבם האח נפשנו אל־יאמרו בלענוהו׃
26 יבשו וייחפרו יחדו שמחי רעתי ילבשו־בושת וכלמה המגדילים עלי׃
27 ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו׃
28 ולשוני תהגה צדקתך כל־היום תהלתך׃

לו׃ למנצח לעבד יהוה לדוד׃

1 נאם־פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו׃
2 כי־חלק אליו בעיניו למצא עונו לשנא׃
3 דברי פיהו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב׃
4 און יחשב על־משכבו יתיצב על־דרך לא־טוב רע לא ימאס׃
5 יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד־שחקים׃
6 צדקתך כהרי־אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה׃
7 מה־יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון׃
8 ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם׃
9 כי עמך מקור חיים באורך נראה־אור׃
10 משוך חסדך ליודעיך וצדקתך לישרי־לב׃
11 אל־תבוא־לי רגל גאוה ויד רשעים אל־תנדני׃
12 שם נפלו פעלי־און דחו ולא יכלו קום׃

לז׃ לדוד אל־תתחר במרעים אל־תקנא בעשי עולה׃

1 כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון׃
2 בטח ביהוה ועשה־טוב שכן־ארץ ורעה אמונה׃
3 והתענג על־יהוה ויתן לך משאלות לבך׃
4 גול על־יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה׃
5 והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים׃
6 דום ליהוה והתחולל לו אל־תתחר במצליח בדרכו באיש עשה מזמות׃
7 חדל מאף ועזב חמה אל־תתחר אך להרע׃
8 כי מרעים יכרתון ומקוי יהוה המה יירשו־ארץ׃
9 ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על־מקומו ואינו׃
10 וענוים יירשו־ארץ והתענגו על־רב שלום׃
11 זומם רשע לצדיק וחרק עליו שניו׃
12 אדני יהוה יצחק־לו כי ראה כי־יבא יומו׃
13 חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבח ישרי־דרך׃
14 חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה׃
15 טוב־מעט לצדיק מהמון רשעים רבים׃
16 כי זרועות רשעים תשברנה ותמך צדיקים יהוה׃
17 יודע יהוה ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה׃
18 לא־יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו׃
19 כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו׃
20 לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן׃
21 כי מבריכיו ירשו־ארץ ומקללו יכרתו׃
22 מיהוה מצעדי־גבר כוננו ודרכו יחפץ׃
23 כי־יפול לא־יוטל כי יהוה סומך ידו׃
24 נער הייתי גם־זקנתי ולא־ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש־לחם׃
25 כל־היום חונן ומלוה וזרעו לברכה׃
26 סור מרע ועשה־טוב ושכן לעד׃
27 כי יהוה אוהב משפט ולא יעזב את־חסידיו לעולם נשמרו ווזרע רשעים נכרת׃
28 צדיקים יירשו־ארץ וישכנו לעד עליה׃
29 פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃
30 תורת אלהיו בלבו לא־תמעדנה אשריו׃
31 צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו׃
32 יהוה לא־יעזבנו בידו ולא־ירשיענו בהשפטו׃
33 קוה אל־יהוה ושמר דרכו וירממך לרשת־ארץ בהכרת רשעים תראה׃
34 ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן׃
35 ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא׃
36 שמר־תם וראה ישר כי־אחרית לאיש שלום׃
37 ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה׃
38 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה׃
39 ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו׃

לח׃ מזמור לדוד להזכיר׃

1 יהוה אל־בקצפך תוכיחני ואל־בחמתך תיסרני׃
2 כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך׃
3 אין־מתם בבשרי מפני זעמך אין־שלום בעצמותי מפני חטאתי׃
4 כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני׃
5 הבאישו נמקו חבורותי מפני אולתי׃
6 נעויתי שחותי עד־מאד כל־היום קודר הלכתי׃
7 כי כסלי מלאו נפלאים ואין מתם בבשרי׃
8 נפוגותי ונדכיתי עד־מאד שאגתי מנהמת לבי׃
9 אדני נגדך כל־תאותי ואנחתי ממך לא־נסתרה׃
10 לבבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם־הוא אין אתי׃
11 אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחוק עמדו׃
12 ויקושו מבקשי נפשי ודורשי רעתי דברו הוות וכל־מרמות יהגו׃
13 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח־פיו׃
14 ואהי כאיש אשר לא־שמע ואין בפיו תוכחות׃
15 כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי׃
16 כי אמרתי פן־ישמחו לי בגוד רגלי עלי הגדילו׃
17 כי־אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד׃
18 כי־עוני אגיד אדאג מחטאתי׃
19 ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר מרבי טובה׃
20 ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי־טוב׃
21 אל־תעזבני יהוה אלהי אל־תרחק ממני׃
22 חישה לעזרתי אדני תשועתי׃

לט׃ למנצח לידותון מזמור לדוד׃

1 אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מסור בעד רשע לנגדי׃
2 נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר׃
3 חם־לבי בקרבי בהגיגי תבער־אש דברתי בלשוני׃
4 הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה־הוא אדעה מה־חדל אני׃
5 הנה טפחות נתת ימי וחלדי כאין נגדך אך כל־אדם נצב הבל סלה׃
6 אך בצלם יתהלך־איש אך־הבל יהמיון יצפן לא־ידע מי אספם׃
7 ועתה מה־קויתי אדני תוחלתי לך היא׃
8 מכל־פשעי הצילני חרפת נבל אל־תשימני׃
9 נאלמתי לא אפתח־פי כי אתה עשית׃
10 הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי׃
11 בתוכחות על־עון יסרת כעש מחמד נפשו אך־הבל כל־אדם סלה׃
12 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל־דמעתי אל־תחרש כי־גר אנכי עמך תושב ככל־אבותי׃
13 השע ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני׃

מ׃ למנצח לדוד מזמור׃

1 קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי׃
2 ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על־סלע רגלי כונן אשרי׃
3 ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים ויראו ויבטחו ביהוה׃
4 אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא־פנה אל־רהבים ושטי כזב׃
5 רבית עשית אתה יהוה אלהי נפלאתיך ומחשבתיך אלינו אין ערך אגידה ואדברה עצמו מספר׃
6 זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת׃
7 אז אמרתי הנה־באתי במגלת־ספר כתוב עלי׃
8 לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי׃
9 בשרתי צדק בקהל רב הן שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת׃
10 צדקתך לא־כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא־כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב׃
11 אתה יהוה לא־תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני׃
12 כי אפפו עלי רעות עד־אין מספר השיגוני עונותי ולא־יכלתי לראות עצמו מספר־שערות ראשי ולבי עזבני׃
13 רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה׃
14 יבשו וייחפרו יחדו מבקשי נפשי לספתה יסגו אחור וייכלמו חפצי רעתי׃
15 ישמו על־עקב בשתם האמרים לי האח האח׃
16 ישישו וישמחו בך כל־מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך׃
17 ואני עני ואביון אדני יחשב־לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל־תאחר׃

מא׃ למנצח מזמור לדוד׃

1 אשרי משכיל אל־דל ביום רעה ימלטהו יהוה׃
2 יהוה ישמרהו ויחייהו יאשר בארץ ואל־תתנהו בנפש אויביו׃
3 יהוה יסעדנו על־ערש דוי כל־משכבו הפכת בחליו׃
4 אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי־חטאתי לך׃
5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו׃
6 ואם־בא לראות שוא דברה לבו יקבץ־און לו יצא החוצה ידבר׃
7 יחד עלי יתלחשו כל־שונאי עלי יחשבו רעתי׃
8 דבר־בליעל יצוק בו ואשר שכב לא־יוסיף לקום׃
9 גם־איש שלומי אשר־בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב׃
10 ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם׃
11 בזאת ידעתי כי־חפצת בי כי לא־ירוע אויבי עלי׃
12 ואני בתמתי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם׃
13 ברוך יהוה אלהי ישראל מן־העולם ועד־העולם אמן ואמן׃

מב׃ למנצח משכיל לבני־קרח׃

1 כאיל תערג על־אפיקי־מים כן נפשי תערג אליך אלהים׃
2 צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא וארא פני אלהים׃
3 היתה־לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל־היום איה אלהיך׃
4 אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד־בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג׃
5 מה־תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי־עוד אודנו ישועות פני׃
6 אלהי עלי נפשי תשתוחח על־כן אזכרך מארץ־ירדן וחרמונים מהר מצער׃
7 תהום אל־תהום קורא לקול צנוריך כל־משבריך וגליך עלי עברו׃
8 יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי׃
9 אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קודר אלך בלחץ אויב׃
10 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמר אלי כל־היום איה אלהיך׃
11 מה־תשתוחחי נפשי ומה־תהמי עלי הוחילי לאלהים כי־עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

מג׃ שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא־חסיד מאיש מרמה ועול תפלטני׃

1 כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קודר אלך בלחץ אויב׃
2 שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל־הר קדשך ואל־משכנותיך׃
3 ואבואה אל־מזבח אלהים אל־אלהי שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי׃
4 מה־תשתוחחי נפשי ומה־תהמי עלי הוחילי לאלהים כי־עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

מד׃ למנצח לבני־קרח משכיל׃

1 אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו־לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם׃
2 אתה ידך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם׃
3 כי לא בחרבם ירשו־ארץ וזרועם לא־הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם׃
4 אתה־הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב׃
5 בך צרינו ננגח בשמך נבוסינו נתרפס׃
6 כי לא־בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני׃
7 כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות׃
8 באלהים הללנו כל־היום ושמך לעולם נודה סלה׃
9 אך זנחת ותכלימנו ולא־תצא בצבאותינו׃
10 תשיבנו אחור מני־צר ומשנאינו שסו־למו׃
11 תתנם כצאן מאכל ובגוים זריתנו׃
12 תמכר עמך בלא־הון ולא־רבית במחיריהם׃
13 תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃
14 תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים׃
15 כל־היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני׃
16 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם׃
17 כל־זאת באתנו ולא שכחנוך ולא־שקרנו בבריתך׃
18 לא־נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך׃
19 כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות׃
20 אם־שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר׃
21 הלא אלהים יחקר־זאת כי־הוא יודע תעלמות לב׃
22 כי עליך הרגנו כל־היום נחשבנו כצאן טבחה׃
23 עורה למה תישן אדני הקיצה אל־תזנח לנצח׃
24 למה פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו׃
25 כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו׃
26 קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך׃

מה׃ למנצח על־שושנים לבני־קרח משכיל שיר ידידות׃

1 רחש לבי דבר טוב אמרתי אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר׃
2 יפיפית מבני־אדם הוצק חן בשפתותיך על־כן ברכך אלהים לעולם׃
3 חגור חרבך על־ירך גבור הודך והדרך׃
4 והדרך צלח רכב על־דבר־אמת וענוה־צדק ותורא ימינך נוראות׃
5 חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך׃
6 כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך׃
7 אהבת צדק ותשנא רשע על־כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך׃
8 מר ואהלות קציעות כל־בגדותיך מן־היכלי שן מנו שמחוך׃
9 בנות מלכים ביקרותיך ניצבה שגל לימינך באופיר׃
10 שמעי בתי וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך׃
11 ויתאו המלך יפיך כי־הוא אדניך והשתחוי־לו׃
12 ובת־צור במנחה פני עשירי עם׃
13 כל־כבודה בת־מלך פנימה מלאת־זהב לבושה׃
14 רקמות תובל למלך בתולות רעותיה אחריה מובאות לך׃
15 תובלנה בשמחת וגיל תבאינה בהיכל מלך׃
16 תחת אבותיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל־הארץ׃
17 אזכירה שמך בכל־דר ודר על־כן עמים יהודוך לעולם ועד׃

מו׃ למנצח לבני־קרח עלמות שיר׃

1 אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד׃
2 על־כן לא־נירא בהמיר־ארץ ובמוט הרים בלב־ים׃
3 יהמו ויחמרו מימיו יגעשו הרים בגאותו סלה׃
4 נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון׃
5 אלהים בקרבה בל־תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר׃
6 המו גוים מלכו נתן בקולו תמוג־ארץ׃
7 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה׃
8 לכו חזו מפעלות יהוה אשר־שם שמות בארץ׃
9 משבית מלחמות עד־קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף־באש׃
10 הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ׃
11 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה׃

מז׃ למנצח לבני־קרח מזמור׃

1 כל־העמים תקעו־כף הריעו לאלהים בקול רנה׃
2 כי יהוה עליון נורא מלך גדול על־כל־הארץ׃
3 ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו׃
4 יבחר־לנו את־נחלתנו את־גאון יעקב אשר אהב סלה׃
5 עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר׃
6 זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו׃
7 כי מלך כל־הארץ אלהים זמרו משכיל׃
8 מלך אלהים על־גוים אלהים ישב על־כסא קדשו׃
9 נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני־ארץ מאד נעלה׃

מח׃ שיר מזמור לבני־קרח׃

1 גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר־קדשו׃
2 יפה נוף משוש כל־הארץ הר־ציון ירכתי צפון קרית מלך־רב׃
3 אלהים בארמנותיה נודע למשגב׃
4 כי־הנה המלכים נועדו עברו יחדו׃
5 הם ראו כן תמהו נבהלו נחפזו׃
6 רעדה אחזתם שם חיל כיולדה׃
7 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש׃
8 כאשר שמענו כן ראינו בעיר־יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד־עולם סלה׃
9 דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך׃
10 כשמך אלהים כן תהלתך על־קצוי־ארץ צדק מלאה ימינך׃
11 ישמח הר־ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך׃
12 סובו ציון והקיפוה ספרו מגדליה׃
13 שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון׃
14 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על־מות׃

מט׃ למנצח לבני־קרח מזמור׃

1 שמעו־זאת כל־העמים האזינו כל־יושבי חלד׃
2 גם־בני אדם גם־בני איש יחד עשיר ואביון׃
3 פי ידבר חכמות והגיון לבי תבונות׃
4 אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי׃
5 למה אירא בימי רע עון עקבי יסבני׃
6 הבוטחים על־חילם וברב עשרם יתהללו׃
7 אח־לא־פדה יפדה לא־יתן לאלהים כפרו׃
8 ויקר פדות נפשם וחדל לעולם׃
9 ויחי עוד לנצח לא יראה השחת׃
10 כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם׃
11 קרבם בתימו לעולם משכנותם לדר ודר קראו בשמותם על־אדמות׃
12 ואדם ביקר בל־ילין נמשל כבהמות נדמו׃
13 זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה׃
14 כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו׃
15 אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה׃
16 אל־תירא כי־יעשר איש כי־ירבה כבוד ביתו׃
17 כי לא במותו יקח הכל לא־ירד אחריו כבודו׃
18 כי נפשו בחייו יברך ויודך כי־תיטיב לך׃
19 תבוא עד־דור אבותיו עד־נצח לא יראו־אור׃
20 אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו׃

נ׃ מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא־ארץ ממזרח־שמש עד־מבואו׃

1 מציון מכלל־יפי אלהים הופיע׃
2 יבא אלהינו ואל־יחרש אש לפניו תאכל ומסביביו נשערה מאד׃
3 יקרא אל־השמים מעל ואל־הארץ לדין עמו׃
4 אספו־לי חסידי כרתי־בריתי עלי־זבח׃
5 ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה׃
6 שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי׃
7 לא על־זבחיך אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד׃
8 לא־אקח מביתך פרים מעדרתיך עתודים׃
9 כי־לי כל־חיתו־יער בהמות בהרי־אלף׃
10 ידעתי כל־עוף הרים וזיז שדי עמדי׃
11 אם־ארעב לא־אמר לך כי־לי תבל ומלואה׃
12 האוכל בשר אבירים ודם־עתודים אשתה׃
13 זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך׃
14 וקרא־אלי ביום צרה אחלצך ותכבדני׃
15 ולרשע אמר אלהים מה־לך לספר חקי ותשא בריתי עלי־פיך׃
16 ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך׃
17 אם־ראית גנב ותרץ עמו וחלקך עם־מנאפים׃
18 פיך שלחת ברעה ולשונך תצמד מרמה׃
19 תשב באחיך תדבר בבן־אמך תתן דופי׃
20 אלה עשית ואחריש דמיתה היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך׃
21 בינו־נא זאת שכחי אלוה פן־אטרף ואין מציל׃
22 זבח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים׃

נא׃ למנצח מזמור לדוד׃

1 בבוא אליו נתן הנביא כאשר־בא אל־בת־שבע׃
2 חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה פשעי׃
3 הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני׃
4 כי־פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד׃
5 לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך׃
6 הן־בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי׃
7 הן־אמת חפצת בטוחות ובסתם חכמה תודיעני׃
8 תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין׃
9 תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית׃
10 הסתר פניך מחטאי וכל־עונותי מחה׃
11 לב טהור ברא־לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי׃
12 אל־תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל־תקח ממני׃
13 השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני׃
14 אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו׃
15 הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך׃
16 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך׃
17 כי לא־תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה׃
18 זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה׃
19 היטיבה ברצונך את־ציון תבנה חומות ירושלם׃
20 אז תחפץ זבחי־צדק עולה וכליל אז יעלו על־מזבחך פרים׃

נב׃ למנצח משכיל לדוד׃

1 באת דואג האדומי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד בית אחימלך׃
2 מה־תתהלל ברעה הגבור חסד־אל כל־היום׃
3 הוות חשבה לשונך כתער מלטש עשה רמיה׃
4 אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה׃
5 אהבת כל־דברי בלע לשון מרמה׃
6 גם־אל יתצך לנצח יסחך וסלך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה׃
7 וראו צדיקים ויראו ועליו יצחקו וילעגו׃
8 הן־זה הגבר לא־ישם אלהים מעזו ויבטח בשפע עשרו יתעז במוותו׃
9 ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד־אלהים עולם ועד׃
10 אודך לעולם כי עשית ואקוה־שמך כי־טוב נגד חסידיך׃

נג׃ למנצח על־מחלת משכיל לדוד׃

1 אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עול אין עשה־טוב׃
2 אלהים משמים השקיף על־בני אדם לראות היש משכיל דרש את־אלהים׃
3 כלו סג יחדו נאלחו אין עשה־טוב אין גם־אחד׃
4 הלא ידעו כל־פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו׃
5 שם פחדו פחד לא־היה פחד כי אלהים פזר עצמות חונך הבישות כי יהוה מאסם׃
6 מי־יתן מציון ישועות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל׃

נד׃ למנצח בנגינות משכיל לדוד׃

1 בבוא הזיפים ויאמרו אל־שאול הלא דוד מסתתר עמנו׃
2 אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני׃
3 אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי־פי׃
4 כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה׃
5 הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי׃
6 שוב הרע לשררי בצמיתך הכחידם׃
7 בנדבה אזבחה־לך אודה שמך יהוה כי־טוב׃
8 כי מכל־צרה הצילני ובאויבי ראתה עיני׃

נה׃ למנצח בנגינות משכיל לדוד׃

1 האזינה אלהים תפלתי ואל־תתעלם מתחנתי׃
2 הקשיבה לי ועניני אריד בשיחי והאהמה׃
3 מקול אויב מפני עקת רשע כי־יטו עלי און ובזעם יתנרמו־בי׃
4 לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי׃
5 יראה ורעדה תבוא־בי ותכסני פלצות׃
6 ואמר מי־יתן־לי אברה כיונה אעופה ואשכנה׃
7 הנה־אז נדדתי מרחק ואלין במדבר סלה׃
8 אחישה פלטי־לי מרוח סערה מסתר׃
9 בלעם אדני פלג לשונם כי־ראיתי חמס ומריבה בעיר׃
10 יומם ולילה יסובבוה על־חומותיה ואון ועמל בקרבה׃
11 והות בקרבה ולא־ימש מרחובה תוכה ומרמה׃
12 כי לא־איב חרפני ואוכלנו כי לא־מתנאי עלי הגדיל ואשאנו ממני׃
13 כי אתה אנוש כערכי אלופי ומיודעי׃
14 אשר יחד נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש׃
15 יבא־מות עליהם וירדו חיים שאולה כי־רעות במגוריהם בקרבם׃
16 אני אל־אלהים אקרא ויהוה יושיעני׃
17 ערב־ובקר וצהרים אשיחה והמה׃
18 ויפדה בשלום נפשי מקרב־לי כי ברבים היו עמדי׃
19 ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין־למו חלופים ולא יראו אלהים׃
20 שלח בשלמיו ידו חלל בריתו׃
21 חלקו מחמאה פיו ומלחמה לבו רככו משמנים דבריו והמה פתחות׃
22 השלך על־יהוה יהבך והוא יכלכלך לא־יתן לעולם מוט לצדיק׃
23 ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח־בך׃

נו׃ למנצח על־יונת אלם רחקים לדוד מכתם בהחזיק פלשתים בגת׃

1 חנני אלהים כי שאפני אנוש כל־היום לחם ילחצני׃
2 שאפו שוררי כל־היום כי רבים לחמים לי מרום׃
3 יום אירא אני אליך אבטח׃
4 באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה־יעשה בשר לי׃
5 כל־היום דברי יעצבו עלי כל־מחשבתם לרעה׃
6 יגורו יצפנו הם עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי׃
7 על־אלה אל־תמלט־לו באף עמים הורד אלהים׃
8 נדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך׃
9 אז ישובו אויבי אחור יום אקרא זה ידעתי כי־אלהים לי׃
10 באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר׃
11 באלהים בטחתי לא אירא מה־יעשה אדם לי׃
12 עלי אלהים נדריך אשלם תודות לך׃
13 כי חלצת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים׃

נז׃ למנצח אל־תשחת לדוד מכתם בברחו מפני שאול במערה׃

1 חנני אלהים חנני כי־בך חסתה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד־יעבר הוות׃
2 אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי׃
3 ישלח משמים ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו׃
4 נפשי בתוך לבאים אשכבה להטים בני־אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה׃
5 רומה על־השמים אלהים על־כל־הארץ כבודך׃
6 רשת הכינו לפעמי כפפה נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה׃
7 נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה׃
8 עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר׃
9 אודך בעמים אדני אזמרך בלאמים׃
10 כי־גדול עד־שמים חסדך ועד־שחקים אמתך׃
11 רומה על־השמים אלהים על־כל־הארץ כבודך׃

נח׃ למנצח אל־תשחת לדוד מכתם׃

1 האמנם אלם צדק דברון מישרים תשפטו־בני אדם׃
2 אף־בלב עולות תפעלון חמס ידיכם תפלסון בארץ׃
3 זרו רשעים מרחם תעו מבטן דברי כזב׃
4 חמת להם כדמות נחש כפתן חרש אטם אזנו׃
5 אשר לא ישמע לקול לוחשים חובר חברים מחכם׃
6 אלהים הרס שניהם בפיהם מלתעות כפירים יהוה נתץ׃
7 יתמגו כמים ילכו לו ידרך חציו כמו יתקטעו׃
8 כמו־שעלול תמס יפלו־לא חזו שמש׃
9 בטרם יבינו סירתיכם אתד כחי כסערה שמאלו׃
10 ישמח צדיק כי־חזה פעמיו ירחץ בדם הרשע׃
11 ויאמר אדם אך־פרי לצדיק אך יש אלהים שפטים בארץ׃

נט׃ למנצח אל־תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את־הבית להמיתו׃

1 הצילני מאויבי אלהי משגבי מקמי תשגבני׃
2 הצילני מפעלי־און ומאנשי דמים הושיעני׃
3 כי הנה־ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא־פשעי ולא־חטאתי יהוה׃
4 בלי־עון ירוצון ויכונון עורה לקראתי וראה׃
5 ואתה יהוה אלהי־צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל־הגוים אל־תחן כל־בגדי־און סלה׃
6 ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר׃
7 הנה יבי

מִמְּךָ֣ אֶחְפָּ֑צוּ: 38 קַיֵּ֣ם לְעַבְדְּךָ֗ אִמְרָתֶ֥ךָ אֲשֶׁ֥ר לְיִרְאָתֶֽךָ׃
39 הַעֲבֵ֣ר חֶרְפָּתִ֣י אֲשֶׁר־יָגֹ֑רְתִּי כִּ֖י מִשְׁפָּטֶ֣יךָ טוֹבִֽים׃
40 הִנֵּ֣ה תַּאֲבֹ֣תִי לְפִקֻּדֶ֑יךָ בְּצִדְקָתְךָ֖ חַיֵּֽנִי׃
41 וְיָבֹאֻ֣נִי חֲסָדֶ֣ךָ יְהוָ֑ה תְּשׁוּעָתְךָ֖ כְּאִמְרָתֶֽךָ׃
42 וְאֶֽעֱנֶ֥ה חוֹרְפִ֗י דָּבָ֑ר כִּֽי־בָטַ֖חְתִּי בִּדְבָרֶֽךָ׃
43 וְאַל־תַּצֵּ֣ל מִפִּ֣י דְבַר־אֱמֶ֑ת עַד־מְאֹ֥ד לְמִשְׁפָּטְךָ֖ יִחָֽלְתִּי׃
44 וְאֶשְׁמְרָ֣ה תּוֹרָתְךָ֣ תָמִ֑יד לְעוֹלָ֖ם וָעֶֽד׃
45 וְאֶתְהַלְּכָ֥ה בָרְחָבָ֑ה כִּ֖י פִּקֻּדֶ֣יךָ דָרָֽשְׁתִּי׃
46 וַאֲדַבְּרָ֣ה בְעֵדֹתֶ֣יךָ נֶ֑גֶד וְלֹ֖א אֵב֣וֹשׁ׃
47 וְאֶשְׁתַּעֲשַׁ֥ע בְּמִצְוֹתֶ֑יךָ אֲשֶׁ֖ר אָהָֽבְתִּי׃
48 וְאֶשָּׂ֣א כַפַּ֣י אֶל־מִצְוֹתֶ֣יךָ אֲשֶׁר־אָהָ֑בְתִּי וַאֲשִׂ֖יחָה בְּחֻקֶּֽיךָ׃
49 זְכֹר־דָּבָ֥ר לְעַבְדֶּ֑ךָ עַל־אֲשֶׁ֖ר יִחַלְתָּֽנִי׃
50 זֹ֣את נֶחָמָתִ֣י בְעָנְיִ֑י כִּ֥י אִמְרָתְךָ֖ חִיָּתְנִֽי׃
51 זֵדִ֥ים הֱלִיצֻ֗נִי עַד־מְאֹ֑ד מִתּוֹרָתְךָ֥ לֹ֝א נָטִֽיתִי׃
52 זָכַ֣רְתִּי מִשְׁפָּטֶ֣יךָ מֵעוֹלָ֑ם יְהוָ֥ה וָאֶתְנֶחָֽם׃
53 זַלְעָפָ֥ה אֲחָזַ֗תְנִי מֵרְשָׁעִ֑ים עֹזְבֵ֖י תּוֹרָתֶֽךָ׃
54 זְמִרוֹת֮ הָי֪וּ לִ֫י חֻקֶּ֥יךָ בְּבֵ֖ית מְגוּרָֽי׃
55 זָכַ֣רְתִּי בַלַּ֣יְלָה שִׁמְךָ֣ יְהוָ֑ה וָאֶשְׁמְרָ֖ה תּוֹרָתֶֽךָ׃
56 זֹ֣את הָ֭יְתָה לִ֑י כִּֽי־פִקֻּדֶ֥יךָ נָצָֽרְתִּי׃

חֵ֤לֶק יְהוָ֨ה ׀ אָמַ֬רְתִּי לִשְׁמֹ֖ר דְּבָרֶֽיךָ׃
58 חִלִּ֣יתִי פָנֶ֣יךָ בְכָל־לִ֑בִּי חָנֵּ֖נִי כְּאִמְרָתֶֽךָ׃
59 חִשַּׁ֣בְתִּי דְרָכָ֑י וָאָשִׁ֖יבָה רַגְלַ֣י אֶל־עֵדוֹתֶֽיךָ׃
60 חַ֭שְׁתִּי וְלֹ֣א הִתְמַהְמָ֑הְתִּי לִשְׁמֹ֖ר מִצְוֹתֶֽיךָ׃
61 חֶבְלֵ֣י רְשָׁעִ֣ים עִוְּדֻ֑נִי תּוֹרָתְךָ֥ לֹ֝א שָׁכָֽחְתִּי׃
62 חֲצוֹת־לַ֭יְלָה אָק֣וּם לְהוֹד֑וֹת עַל־מִשְׁפְּטֵ֖י צִדְקֶֽךָ׃
63 חָבֵ֣ר אָנִ֣י לְכָל־אֲשֶׁר־יְרֵאוּכָ֑ה וּלְשֹׁמְרֵ֖י פִּקּוּדֶֽיךָ׃
64 חַסְדְּךָ֣ יְהוָ֣ה מָלְאָ֑ה הָאָ֥רֶץ חֻקֶּ֝֗יךָ לַמְּדֵֽנִי׃

טוֹב־עָ֭שִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ֑ יְהוָ֖ה כִּדְבָרֶֽךָ׃
66 טוּב־טַ֣עַם וָדַ֣עַת לַמְּדֵ֑נִי כִּ֖י בְּמִצְוֹתֶ֣יךָ הֶאֱמָֽנְתִּי׃
67 טֶ֣רֶם אֶעֱנֶ֣ה אֲנִ֣י שֹׁגֵ֑ג וְעַתָּ֖ה אִמְרָתְךָ֣ שָׁמָֽרְתִּי׃
68 טוֹב־אַ֭תָּה וּמֵטִ֣יב לְמַדֵּ֑נִי בְּחֻקֶּ֖יךָ לַמְּדֵֽנִי׃
69 טָפְל֣וּ עָלַ֣י שֶׁ֭קֶר זֵדִ֑ים אֲנִ֗י בְּכָל־לֵ֥ב אֶצֹּ֖ר פִּקּוּדֶֽיךָ׃
70 טָפַ֣שׁ כַּחֵ֣לֶב לִבָּ֑ם אֲנִ֖י תּוֹרָתְךָ֣ שִׁעֲשָֽׁעְתִּי׃
71 טוֹב־לִ֣י כִּֽי־עֻ֭נֵּיתִי לְמַ֣עַן אֶלְמַ֑ד חֻקֶּֽיךָ׃
72 טוֹב־לִ֥י תוֹרַת־פִּ֗יךָ מֵֽאַלְפֵי־זָ֥הָב וָכָֽסֶף׃

יָדֶ֣יךָ עָשׂ֣וּנִי וַיְכוֹנְנ֑וּנִי הֲבִינֵ֥נִי וְאֶלְמְדָ֥ה מִצְוֹתֶֽיךָ׃
74 יְרֵאֶ֣יךָ יִרְא֣וּנִי וְיִשְׂמָ֑חוּ כִּ֖י לִדְבָרְךָ֣ יִחָֽלְתִּי׃
75 יָדַ֣עְתִּי יְהוָ֣ה כִּי־צֶ֣דֶק מִשְׁפָּטֶ֑יךָ וֶאֱמוּנָ֥ה עִנִּיתָֽנִי׃
76 יְהִי־נָ֣א חַסְדְּךָ֣ לְנַחֲמֻ֑נִי כְּאִמְרָתְךָ֖ לְעַבְדֶּֽךָ׃
77 יְרַחֲמֻ֣נִי רַחֲמֶ֣יךָ וְאֶחְיֶ֑ה כִּֽי־תוֹרָתְךָ֖ שַׁעֲשֻׁעָֽי׃
78 יֵבֹ֣שׁוּ זֵדִ֣ים כִּי־שֶׁ֣קֶר עִוְּתוּנִ֑י אֲנִ֗י אָשִׂ֥יחַ בְּפִקּוּדֶֽיךָ׃
79 יָשׁ֣וּבוּ לִ֣י יְרֵאֶ֑יךָ וְיֹדְעֵ֖י עֵדוֹתֶֽיךָ׃
80 יְהִי־לִבִּ֣י תָמִ֣ים בְּחֻקֶּ֑יךָ לְ֝מַ֗עַן לֹ֣א אֵבֹֽשׁ׃

כָּלְתָ֣ה לִתְשׁוּעָתְךָ֣ נַפְשִׁ֑י לִדְבָרְךָ֖ יִחָֽלְתִּי׃
82 כָּלוּ֣ עֵינַ֣י לְאִמְרָתֶ֑ךָ לֵאמֹ֥ר מָתַ֖י תְּנַחֲמֵֽנִי׃
83 כִּ֣י הָיִ֣יתִי כְנֹ֣אד בְּקִיטֹ֑ר חֻקֶּ֖יךָ לֹ֣א שָׁכָֽחְתִּי׃
84 כַּמָּ֣ה יְמֵ֣י עַבְדֶּ֑ךָ מָתַ֤י תַּ֭עֲשֶׂה בְּרֹדְפַ֣י מִשְׁפָּֽט׃
85 כָּ֭רוּ לִ֣י זֵדִ֑ים שִׂיחוֹת֮ אֲשֶׁ֪ר לֹ֫א כְּתוֹרָתֶֽךָ׃
86 כָּל־מִצְוֹתֶ֣יךָ אֱמוּנָ֑ה שֶׁ֥קֶר רְ֝דָפ֗וּנִי עָזְרֵֽנִי׃
87 כִּמְעַט־כִּלּ֣וּנִי בָאָ֑רֶץ וַאֲנִ֗י לֹ֣א עָזַ֥בְתִּי פִקּוּדֶֽיךָ׃
88 כְּחַסְדְּךָ֥ חַיֵּ֑נִי וְאֶשְׁמְרָ֖ה עֵדוּת֣ פִּיכָֽה׃

לְעוֹלָ֣ם יְהוָ֑ה דְּ֝בָרְךָ֗ נִצָּ֥ב בַּשָּׁמָֽיִם׃
90 לְדֹ֣ר וָדֹ֣ר אֱמוּנָתֶ֑ךָ כּוֹנַ֖נְתָּ אֶ֣רֶץ וַתַּעֲמֹֽד׃
91 לְמִשְׁפָּטֶ֣יךָ עָמְד֣וּ הַיּ֑וֹם כִּ֖י הַכֹּ֣ל עֲבָדֶֽיךָ׃
92 לוּלֵ֣י תוֹרָתְךָ֣ שַׁעֲשֻׁעָ֑י אָ֖ז אָבַ֣דְתִּי בְעָנְיִֽי׃
93 לְעוֹלָ֣ם לֹֽא־אֶשְׁכַּ֣ח פִּקּוּדֶ֑יךָ כִּ֖י בָּ֣ם חִיִּיתָֽנִי׃
94 לְךָ֣ אֲנִ֣י הוֹשִׁיעֵ֑נִי כִּ֖י פִקּוּדֶ֣יךָ דָרָֽשְׁתִּי׃
95 לִ֭י קִוּ֣וּ רְשָׁעִ֑ים לְאַבְּדֵ֗נִי עֵדוֹתֶ֥יךָ אֶתְבּוֹנָֽן׃
96 לְכָל־תִּכְלָ֣ה רָאִ֣יתִי קֵ֑ץ רְחָבָ֖ה מִצְוָתְךָ֣ מְאֹֽד׃

מָ֣ה אָהַ֣בְתִּי תּוֹרָתֶ֑ךָ כָּל־הַיּ֖וֹם הִ֣יא שִׂיחָתִֽי׃
98 מֵאֹיְבַ֣י תְּחַכְּמֵ֣נִי מִצְוָתְךָ֑ כִּֽי־לְעוֹלָ֖ם הִ֣יא לִֽי׃
99 מִכָּל־מְלַמְּדַ֣י הִשְׂכַּלְתִּ֑י כִּ֖י עֵדוֹתְךָ֣ שִׂיחָ֣ה לִֽי׃
100 מִזְּקֵנִ֣ים אֶתְבּוֹנָ֑ן כִּ֖י פִקּוּדֶ֣יךָ נָצָֽרְתִּי׃
101 מִכָּל־אֹ֣רַח רָ֭עָה כָּלִ֣אתִי רַגְלָ֑י לְמַ֖עַן אֶשְׁמֹ֣ר דְּבָרֶֽךָ׃
102 מִמִּשְׁפָּטֶ֣יךָ לֹ֣א סָ֑רְתִּי כִּֽי־אַתָּ֖ה הוֹרֵתָֽנִי׃
103 מַה־נִּמְלְצ֣וּ לְחִכִּ֑י אִמְרָתֶ֥ךָ מִדְּבַ֖שׁ לְפִֽי׃
104 מִפִּקּוּדֶ֣יךָ אֶתְבּוֹנָ֑ן עַל־כֵּ֥ן שָׂנֵ֖אתִי כָּל־אֹ֣רַח שָֽׁקֶר׃

נֵ֣ר לְרַגְלִ֣י דְבָרֶ֑ךָ וְא֖וֹר לִנְתִיבָתִֽי׃
106 נִשְׁבַּ֣עְתִּי וָאֲקַיֵּ֑מָה לִשְׁמֹ֖ר מִשְׁפְּטֵ֣י צִדְקֶֽךָ׃
107 נֶעֱנֵ֣יתִי עַד־מְאֹ֑ד יְהוָ֥ה חַ֝יֵּ֗נִי כִּדְבָרֶֽךָ׃
108 נִדְבוֹת֮ פִּ֪י רְצֵ֫ה נָ֥א יְהוָ֑ה וּמִשְׁפָּטֶ֥יךָ לַמְּדֵֽנִי׃
109 נַפְשִׁ֣י בְכַפִּ֣י תָמִ֑יד וְתוֹרָתְךָ֥ לֹ֝א שָׁכָֽחְתִּי׃
110 נָתְנ֣וּ רְשָׁעִ֣ים פַּ֑ח וּ֝מִפִּקּוּדֶ֗יךָ לֹ֣א תָעִֽיתִי׃
111 נָחַ֣לְתִּי עֵדוֹתְךָ֣ לְעוֹלָ֑ם כִּֽי־שְׂשׂ֖וֹן לִבִּ֣י הֵֽמָּה׃
112 נָטִ֣יתִי לְבָבִ֣י לַעֲשׂ֑וֹת חֻקֶּ֖יךָ לְעוֹלָ֣ם עֵקֶֽב׃

סֵעֲפִ֣ים שָׂנֵ֣אתִי וְתוֹרָתְךָ֣ אָהָ֑בְתִּי
114 סִתְרִ֣י וּמָגִנִּ֣י אָ֑תָּה לִדְבָרְךָ֖ יִחָֽלְתִּי׃
115 סוּרוּ־מִ֭מֶּנִּי מְרֵעִ֑ים וְאֶצְּרָ֖ה מִצְוֹ֣ת אֱלֹהָֽי׃
116 סָמְכֵ֣נִי כְאִמְרָתְךָ֣ וְאֶחְיֶ֑ה וְאַל־תְּבִישֵׁ֖נִי מִשִּׂבְרִֽי׃
117 סְעָדֵ֣נִי וְאִוָּשֵׁ֑עָה וְאֶשְׁעָ֖ה בְחֻקֶּ֣יךָ תָמִֽיד׃
118 סָלִ֣יתָ כָּל־שֹׁגִ֣ים מֵחֻקֶּ֑יךָ כִּֽי־שֶׁ֖קֶר תַּרְמִיתָֽם׃
119 סִגִים֮ הִשְׁבַּ֪תָּ כָל־רִשְׁעֵ֫י־אָ֥רֶץ לָכֵ֑ן אָהַ֖בְתִּי עֵדוֹתֶֽיךָ׃
120 סָמַ֣ר מִפַּחְדְּךָ֣ בְשָׂרִ֑י וּ֝מִמִּשְׁפָּטֶ֗יךָ יָרֵֽאתִי׃

עָשִׂ֣יתִי מִשְׁפָּ֣ט וָצֶ֑דֶק בַּל־תַּנִּיחֵ֖נִי לְעֹשְׁקָֽי׃
122 עֲרָב־עַבְדְּךָ֣ לְטוֹב֑ אַל־יַעַשְׁקֻ֖נִי זֵדִֽים׃
123 עֵינַ֣י כָּלְת֣וּ לִתְשׁוּעָתֶ֑ךָ וּלְאִמְרַ֖ת צִדְקֶֽךָ׃
124 עֲשֵׂ֣ה עִם־עַבְדְּךָ֣ כְחַסְדֶּ֑ךָ וְחֻקֶּ֖יךָ לַמְּדֵֽנִי׃
125 עַבְדְּךָ֣ אָ֭נִי הֲבִינֵ֑נִי וְאֵדְעָ֖ה עֵדוֹתֶֽיךָ׃
126 עֵ֣ת לַעֲשׂ֣וֹת לַיהוָ֑ה הֵפֵ֖רוּ תּוֹרָתֶֽךָ׃
127 עַל־כֵּ֣ן אָהַ֣בְתִּי מִצְוֹתֶ֑ךָ מִזָּהָ֖ב וּמִפָּ֣ז׃
128 עַל־כֵּ֥ן כָּל־פִּקּוּדֵ֖י כֹּ֣ל יִשָּׁ֑רְתִּי כָּל־אֹ֖רַח שֶׁ֣קֶר שָׂנֵֽאתִי׃

פְּלָאוֹת֮ עֵדוֹתֶ֪יךָ עַל־כֵּ֫ן נְצָרָ֥תַם נַפְשִֽׁי׃
130 פֵּת֣וַח דְּבָרֶ֣יךָ יָאִ֑יר מֵבִ֖ין פְּתָיִֽים׃
131 פִּ֣י פָעַ֣רְתִּי וָאֶשְׁאָ֑פָה כִּ֖י לְמִצְוֹתֶ֣יךָ יָאָֽבְתִּי׃
132 פְּנֵ֣ה אֵלַ֣י וְחָנֵּ֑נִי כְּמִשְׁפָּ֖ט לְאֹהֲבֵ֣י שְׁמֶֽךָ׃
133 פְּעָמַ֣י כּ֭וֹנֵן בְּאִמְרָתֶ֑ךָ וְאַל־תַּשְׁלֶט־בִּ֖י כָּל־אָ֣וֶן׃
134 פְּדֵ֣נִי מֵעֹ֣שֶׁק אָדָ֑ם וְאֶשְׁמְרָ֖ה פִּקּוּדֶֽיךָ׃
135 פָּנֶ֣יךָ הָאֵ֣ר בְּעַבְדֶּ֑ךָ וְלַמְּדֵ֖נִי אֶת־חֻקֶּֽיךָ׃
136 פַּלְגֵי־מַ֣יִם יָרְד֣וּ עֵינָ֑י עַל־לֹ֖א שָׁמְר֣וּ תוֹרָתֶֽךָ׃

צַדִּ֣יק אַתָּ֣ה יְהוָ֑ה וְיָשָׁ֖ר מִשְׁפָּטֶֽיךָ׃
138 צִוִּ֣יתָ צֶ֭דֶק עֵדְוֹתֶ֑יךָ וֶאֱמוּנָ֥ה מְאֹֽד׃
139 צִמְּתַ֣תְנִי קִנְאָתִ֑י כִּֽי־שָׁכְח֥וּ דְ֝בָרֶ֗יךָ צָרָ֥י׃
140 צְרוּפָ֣ה אִמְרָתְךָ֣ מְאֹ֑ד וְעַבְדְּךָ֖ אֲהֵבָֽהּ׃
141 צָעִ֣יר אָנֹ֣כִי וְנִבְזֶ֑ה פִּקֻּדֶ֖יךָ לֹ֣א שָׁכָֽחְתִּי׃
142 צִדְקָתְךָ֣ צֶ֣דֶק לְעוֹלָ֑ם וְתוֹרָתְךָ֖ אֱמֶֽת׃
143 צַר־וּמָצ֣וֹק מְצָא֑וּנִי מִצְוֹתֶ֖יךָ שַׁעֲשֻׁעָֽי׃
144 צֶ֣דֶק עֵדְוֹתֶ֣יךָ לְעוֹלָ֑ם הֲבִינֵ֖נִי וְאֶחְיֶֽה׃

קָרָ֣אתִי בְכָל־לֵ֑ב עֲנֵ֖נִי יְהוָ֣ה אֶחְקְרָה־חֻקֶּֽיךָ׃
146 קְרָאתִ֣יךָ הוֹשִׁיעֵ֑נִי וְאֶשְׁמְרָ֖ה עֵדוֹתֶֽיךָ׃
147 קִדַּמְתִּ֣י בַנֶּ֣שֶׁף וָאֲשַׁוֵּ֑עָה לִדְבָרְךָ֖ יִחָֽלְתִּי׃
148 קִדְּמ֣וּ עֵינַ֣י אַשְׁמֻר֑וֹת לָשִׂ֖יחַ בְּאִמְרָתֶֽךָ׃
149 קוֹלִ֣י שִׁמְעָ֣ה כְחַסְדֶּ֑ךָ יְהוָ֖ה כְּמִשְׁפָּטְךָ֣ חַיֵּֽנִי׃
150 קָרְב֣וּ רֹ֭דְפֵי זִמָּ֑ה מִתּוֹרָתְךָ֥ רָחָֽקוּ׃
151 קָ֭רוֹב אַתָּ֣ה יְהוָ֑ה וְכָל־מִצְוֹתֶ֖יךָ אֱמֶֽת׃
152 קֶ֣דֶם יָדַ֣עְתִּי מֵעֵדוֹתֶ֑יךָ כִּ֖י לְעוֹלָ֣ם יְסַדְתָּֽם׃

רְאֵ֣ה עָנְיִ֣י וְחַלְּצֵ֑נִי כִּ֖י תוֹרָתְךָ֣ לֹ֣א שָׁכָֽחְתִּי׃
154 רִ֭יבָה רִיבִ֣י וּגְאָלֵ֑נִי לְאִמְרָתְךָ֖ חַיֵּֽנִי׃
155 רָח֣וֹק מֵרְשָׁעִ֣ים יְשׁוּעָ֑ה כִּ֖י חֻקֶּ֣יךָ לֹ֣א דָרָֽשׁוּ׃
156 רַחֲמֶ֣יךָ רַבִּ֣ים יְהוָ֑ה כְּמִשְׁפָּטֶ֖יךָ חַיֵּֽנִי׃
157 רַבִּ֣ים רֹ֭דְפַי וְצָרָ֑י מֵעֵדוֹתֶ֖יךָ לֹ֣א נָטִֽיתִי׃
158 רָאִ֣יתִי בֹגְדִ֣ים וָאֶתְקוֹטָ֑טָה אֲשֶׁ֖ר אִמְרָתְךָ֣ לֹ֣א שָׁמָֽרוּ׃
159 רְאֵ֣ה כִּֽי־פִקֻּדֶ֣יךָ אָהָ֑בְתִּי יְהוָ֖ה כְּחַסְדְּךָ֣ חַיֵּֽנִי׃
160 רֹ֣אשׁ דְּבָרְךָ֣ אֱמֶ֑ת וּלְעוֹלָ֥ם כָּל־מִשְׁפַּ֖ט צִדְקֶֽךָ׃

שָׂרִ֣ים רְדָפ֣וּנִי חִנָּ֑ם וּ֝מִדְּבָרְךָ֗ פָּחַ֥ד לִבִּֽי׃
162 שָׂשׂ֣ אָנֹכִ֣י עַל־אִמְרָתֶ֑ךָ כְּמוֹצֵ֖א שָׁלָ֣ל רָֽב׃
163 שֶׁ֣קֶר שָׂנֵ֣אתִי וָאֲתַעֵבָ֑ה תּוֹרָתְךָ֖ אָהָֽבְתִּי׃
164 שֶׁ֥בַע בַּיּ֗וֹם הִלַּ֫לְתִּ֥יךָ עַל־מִשְׁפְּטֵ֥י צִדְקֶֽךָ׃
165 שָׁלוֹם־רָ֭ב לְאֹהֲבֵ֣י תוֹרָתֶ֑ךָ וְאֵֽין־לָמוֹ֥ מִכְשֽׁוֹל׃
166 שִׂבַּ֣רְתִּי לִ֭ישׁוּעָתְךָ יְהוָ֑ה וּמִצְוֹתֶ֖יךָ עָשִֽׂיתִי׃
167 שָׁמְרָ֣ה נַפְשִׁ֣י עֵדוֹתֶ֑יךָ וָֽאֹהֲבֵ֖ם מְאֹֽד׃
168 שָׁמַ֣רְתִּי פִקּוּדֶ֣יךָ וְעֵדוֹתֶ֑יךָ כִּ֖י כָל־דְּרָכַ֣י נֶגְדֶּֽךָ׃

תִּקְרַ֣ב רִנָּתִ֣י לְפָנֶ֑יךָ יְהוָ֖ה כִּדְבָרְךָ֣ הֲבִינֵֽנִי׃
170 תָּבֹ֣א תְחִנָּתִ֣י לְפָנֶ֑יךָ כְּאִמְרָתְךָ֖ הַצִּילֵֽנִי׃
171 תַּבַּ֣עְנָה שְׂפָתַ֣י תְּהִלָּ֑ה כִּֽי־תְלַמְּדֵ֖נִי אֶת־חֻקֶּֽיךָ׃
172 תַּ֣עַן לְשׁוֹנִ֣י אִמְרָתֶ֑ךָ כִּ֖י כָל־מִצְוֹתֶ֣יךָ צֶֽדֶק׃
173 תְּהִ֣י יָדְךָ֣ לְעָזְרֵ֑נִי כִּ֖י פִקּוּדֶ֣יךָ בָחָֽרְתִּי׃
174 תָּאַ֣בְתִּי לִישׁוּעָתְךָ֣ יְהוָ֑ה וְתוֹרָתְךָ֖ שַׁעֲשֻׁעָֽי׃
175 תְּחִ֣י נַפְשִׁ֣י וּתְהַלְלֶ֑ךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ֖ יַעְזְרֻֽנִי׃
176 תָּעִ֣יתִי כְשֶׂ֣ה אֹבֵ֑ד בַּקֵּ֖שׁ עַבְדֶּ֣ךָ כִּֽי־מִצְוֹתֶ֣יךָ לֹ֣א שָׁכָֽחְתִּי׃

תהלים קכ׳.

1 שִׁ֥יר הַֽמַּעֲל֑וֹת אֶל־יְהוָ֥ה בַּצַּר־לִ֝֗י קָרָ֥אתִי וַיַּעֲנֵֽנִי׃
2 יְהוָ֗ה הַצִּ֣ילָה נַפְשִׁ֣י מִשְּׂפַת־שֶׁ֑קֶר מִלְּשׁ֖וֹן רְמִיָּֽה׃
3 מַה־יִּתֶּ֣ן לְךָ֣ וּמַה־יֹּסִ֣יף לָ֑ךְ לְשׁ֖וֹן רְמִיָּֽה׃
4 חִצֵּ֣י גִבּ֣וֹר שְׁנ֑וּנִים עִם־גַּחֲלֵ֖י רְתָמִֽים׃
5 א֭וֹיָה לִ֣י כִּֽי־גַרְתִּ֑י מִשְׁכְּנ֖וֹת קֵדָֽר׃
6 רַבַּ֣ת שָׁ֭כְנָה לָ֣הּ נַפְשִׁ֑י עִם־שׂוֹנֵ֖א שָׁלֽוֹם׃
7 אֲנִי־שָׁלוֹם֮ וְכִ֪י אֲדַבֵּ֫ר הֵ֥מָּה לַמִּלְחָמָֽה׃

תהלים קכ״א.

1 שִׁ֥יר לַֽמַּעֲל֑וֹת אֶשָּׂ֥א עֵ֝ינַ֗י אֶל־הֶהָרִ֥ים מֵאַ֥יִן יָבֹ֖א עֶזְרִֽי׃
2 עֶזְרִ֥י מֵעִ֖ם יְהוָ֑ה עֹשֵׂ֖ה שָׁמַ֣יִם וָאָֽרֶץ׃
3 אַל־יִתֵּ֣ן לַמּ֣וֹט רַגְלֶ֑ךָ אַל־יָנ֖וּם שֹׁמְרֶֽךָ׃
4 הִנֵּ֤ה לֹֽא־יָנ֨וּם ׀ וְלֹ֣א יִישָׁ֗ן שׁוֹמֵ֥ר יִשְׂרָאֵֽל׃
5 יְהוָ֥ה שֹׁמְרֶ֑ךָ יְהוָ֥ה צִ֝לְּךָ֗ עַל־יַ֣ד יְמִינֶֽךָ׃
6 יוֹמָ֤ם הַשֶּׁ֨מֶשׁ ׀ לֹֽא־יַכֶּ֗כָּה וְיָרֵ֥חַ בַּלָּֽיְלָה׃
7 יְהוָ֥ה יִשְׁמָרְךָ֥ מִכָּל־רָ֑ע יִ֝שְׁמֹ֗ר אֶת־נַפְשֶֽׁךָ׃
8 יְהוָ֥ה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ֖ וּבוֹאֶ֑ךָ מֵעַתָּ֖ה וְעַד־עוֹלָֽם׃

תהלים קכ״ב.

1 שִׁ֥יר לַֽמַּעֲל֑וֹת לְדָוִ֥ד שָׂ֝מַ֗חְתִּי בְּאֹמְרִ֥ים לִ֑י בֵּ֖ית יְהוָ֣ה נֵלֵֽךְ׃
2 עֹמְדוֹת֮ הָי֪וּ רַגְלֵ֫ינוּ בִּשְׁעָרַ֥יִךְ יְרוּשָׁלָֽ͏ִם׃
3 יְרוּשָׁלַ֗͏ִם הַ֭בְּנוּיָה כְּעִ֣יר שֶׁחֻבְּרָה־לָּ֑הּ לְּ֝שֶׁ֗ם עָל֣וּ שְׁבָטִ֣ים שִׁבְטֵי־יָ֑הּ עֵד֥וּת לְיִשְׂרָאֵ֗ל לְ֭הֹדוֹת לְשֵׁ֣ם יְהוָֽה׃
5 כִּֽי־שָׁ֥מָּה יָשְׁב֖וּ כִּסְאוֹת֑ לְ֝מִשְׁפְּטֵ֗י בֵּ֣ית דָּוִֽד׃
6 שַׁאֲל֣וּ שְׁל֣וֹם יְרוּשָׁלָ֑͏ִם יִ֝שְׁלָ֗יוּ אֹהֲבָֽיִךְ׃
7 יְהִי־שָׁל֥וֹם בְּחֵילֵ֑ךְ שַׁלְוָ֥ה בְּ֝אַרְמְנוֹתָֽיִךְ׃
8 לְמַ֤עַן אַחַ֨י ׀ וְרֵעָ֗י אֲדַבְּרָה־נָּ֥א שָׁלֽוֹם־בָּֽךְ׃
9 לְמַ֤עַן בֵּית־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֑ינוּ אֲבַקְשָׁ֖ה טוֹב־לָֽךְ׃

תהלים קכ״ג.

1 שִׁ֥יר הַֽמַּעֲל֑וֹת אֵלֶ֥יךָ נָ֝שָׂ֗אתִי אֶת־עֵינַ֥י הַיּוֹשְׁבִֽי׃
2 הִנֵּ֤ה כְעֵינֵ֨י ׀ עֲבָדִ֗ים אֶל־יַד֥ אֲדוֹנֵיהֶ֑ם כְּעֵינֵ֥י שִׁפְחָ֗ה אֶל־יַד֥ גְּבִרְתָּ֑הּ כֵּ֤ן עֵינֵ֨ינוּ ׀ אֶל־יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֑ינוּ עַד־שֶׁיְּחָנֵֽנוּ׃
3 חָנֵּ֣נוּ יְהוָ֣ה חָנֵּ֑נוּ כִּ֥י רַ֝ב־שָׂבַ֗עְנוּ בּוּז׃
4 רַבַּ֤ת שָׂבְעָ֨ה ׀ לָ֘נַפְשֵׁ֤נוּ הַלַּעֲג֨ שַׁאֲנַנִּים֮ הַבּ֪וּז לִגְאֵ֫י גֵּאִֽים׃

תהלים קכ״ד.

1 שִׁ֥יר לַֽמַּעֲל֑וֹת לְדָוִ֗ד לוּלֵ֤י יְהוָ֨ה ׀ שֶׁהָ֣יָה לָ֑נוּ יֹאמַ֖ר נָ֣א יִשְׂרָאֵֽל׃
2 לוּלֵ֤י יְהוָ֨ה ׀ שֶׁהָ֣יָה לָ֑נוּ בְּק֥וּם עָלֵ֖ינוּ אָדָֽם׃
3 אֲזַ֤י חַיִּ֨ים ׀ בִּלָּעֻ֗נוּ בַּחֲר֣וֹת אַפָּ֣ם בָּ֑נוּ׃
4 אֲזַ֤י הַמַּ֨יִם ׀ שְׁטָפֻ֗נוּ נַ֭חְלָה עָבַ֣ר עַל־נַפְשֵׁ֑נוּ׃
5 אֲזַ֤י עָבַ֨ר ׀ עַל־נַפְשֵׁ֗נוּ הַ֝מַּ֗יִם הַזֵּדִֽים׃
6 בָּר֣וּךְ יְהוָ֣ה שֶׁלֹּא־נְתָנָ֑נוּ טֶ֖רֶף לְשִׁנֵּיהֶֽם׃
7 נַפְשֵׁ֤נוּ כְצִפּ֨וֹר ׀ נִמְלְטָ֗ה מִפַּ֣ח יוֹקְשִׁ֑ים הַ֝פַּ֗ח נִשְׁבָּ֥ר וַאֲנַ֥חְנוּ נִמְלָֽטְנוּ׃
8 עֶזְרֵ֥נוּ בְשֵׁ֖ם יְהוָ֑ה עֹשֵׂ֖ה שָׁמַ֣יִם וָאָֽרֶץ׃

תהלים קכ״ה.

1 שִׁ֥יר לַֽמַּעֲל֑וֹת הַבֹּטְחִ֥ים בַּֽיהוָ֗ה כְּהַר־צִיּ֥וֹן לֹא־יִ֝מּ֗וֹט לָעֽוֹלָם׃
2 יְרוּשָׁלַ֗͏ִם הָרִ֥ים סָבִ֥יב לָ֑הּ וַֽיהוָ֥ה סָ֝בִ֗יב לְעַמּ֥וֹ מֵעַתָּ֖ה וְעַד־עוֹלָֽם׃
3 כִּ֤י לֹֽא־יָנ֨וּחַ ׀ שֵׁ֤בֶט הָרֶ֨שַׁע ׀ עַל־גּוֹרַ֣ל הַצַּדִּיקִ֑ים לְמַ֤עַן לֹֽא־יִשְׁלְח֣וּ הַצַּדִּיקִ֣ים בְּעַוְלָתָ֣ה יְדֵיהֶֽם׃
4 הֵיטִ֣יבָה יְהוָ֣ה לַטּוֹבִ֑ים וְלִישָׁרִ֥ים בִּלְבָבֹתָֽם׃
5 וְהַמַּטִּ֣ים עֲקַלְקַלּוֹתָ֣ם יוֹלִיכֵ֣ם יְהוָ֣ה אֶת־פֹּ֣עֲלֵי הָאָ֑וֶן שָׁל֖וֹם עַל־יִשְׂרָאֵֽל׃

תהלים קכ״ו.

1 שִׁ֥יר לַֽמַּעֲל֑וֹת בְּשׁ֥וּב יְהוָ֗ה אֶת־שִׁיבַ֥ת צִיּ֑וֹן הָ֝יִ֗ינוּ כְּחֹלְמִֽים׃
2 אָ֤ז יִמָּלֵ֨א ׀ שְׂח֣וֹק פִּ֑ינוּ וּלְשׁוֹנֵ֥נוּ רִ֝נָּ֗ה אָ֤ז יֹאמְרוּ֮ בַגּוֹיִם֒ הִגְדִּ֣יל יְהוָ֣ה לַעֲשׂ֔וֹת עִם־אֵ֖לֶּה׃
3 הִגְדִּ֣יל יְהוָ֣ה לַעֲשׂ֣וֹת עִמָּ֑נוּ הָיִ֥ינוּ שְׂמֵחִֽים׃
4 שׁוּבָ֣ה יְהוָ֣ה אֶת־שבותנו [שְׁבִיתֵ֣נוּ] כַּאֲפִיקִ֣ים בַּנֶּֽגֶב׃
5 הַזֹּרְעִ֣ים בְּדִמְעָ֑ה בְּרִנָּ֥ה יִקְצֹֽרוּ׃
6 הָ֭לוֹךְ יֵלְכ֣וּ וּבָכֹ֑ה נֹשֵׂ֖א מֶשֶׁךְ־הַזָּ֣רַע בֹּא־יָב֣וֹא בְרִנָּ֗ה נֹשֵׂ֥א אֲלֻמֹּתָֽיו׃

תהלים קכ״ז.

1 שִׁ֥יר לַֽמַּעֲל֑וֹת לִשְׁלֹמֹ֗ה אִם־יְהוָ֤ה ׀ לֹא־יִבְנֶ֣ה בַ֭יִת שָׁ֣וְא עָמְל֣וּ בוֹנָ֑יו אִם־יְהוָ֥ה לֹ֝א־יִשְׁמָ֗ר עִ֣יר שָׁ֣וְא שָׁקַ֣ד שׁוֹמֵֽר׃
2 שָׁ֣וְא לָכֶ֣ם מַשְׁכִּימֵי־קוּם֮ מְאַחֲרֵי־שֶׁ֪בֶת֫ אֹכְלֵ֥י לֶ֥חֶם הָעֲצֵבִ֑ים כֵּ֖ן יִתֵּ֣ן לִידִ֣ידוֹ שֵׁנָֽא׃
3 הִנֵּ֤ה נַחֲלַ֨ת ׀ יְהוָ֗ה בָּנִ֑ים שָׂכָ֖ר פְּרִ֣י הַבָּֽטֶן׃
4 כְּחִצִּ֗ים בְּיַד־גִּבּ֑וֹר כֵּ֖ן בְּנֵ֣י הַנְּעוּרִֽים׃
5 אַשְׁרֵ֤י הַגֶּ֨בֶר ׀ אֲשֶׁ֣ר מָלֵ֣א אֶת־אַשְׁפָּת֣וֹ מֵה

24 וְיִשְׁפְּטֵנִי יְהוָה אֱלֹהַי כְּצִדְקֶךָ וְאַל יִשְׂמְחוּ לִי׃
25 אַל יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל יֹאמְרוּ בִּלַּעְנֻהוּ׃
26 יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ כְלִמָּה וּכְפָלֶת
27 הַמַּגְדִּילִים עָלָי׃ יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד
28 יִגְדַּל יְהוָה הֶחָפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ׃ וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל
יוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃

פרק לה.

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד׃ רִיבָה יְהוָה אֶת יְרִיבַי לְחֲמָה אֶת לֹחֲמָי׃
2 הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי׃ וְהָרֵק חֲנִית וְסְגֹר לִקְרַאת
3 רדְפָי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יִשְׁעָתֵךְ אָנִי׃ יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי
4 יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃ יִהְיוּ כְמֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ
5 יְהוָה דּוֹחֶה׃ יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רדְפָם׃
6 כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי׃ תְּבוֹאֵהוּ
7 שׁוֹאָה לֹא יָדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה יִפָּל בָּהּ׃
8 וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃ כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה
9 יְהוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃
10 יְקוּמוּן עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃ יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה
11 תַּחַת טוּב שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃ וַאֲנִי בְּחָלְתָּם לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי
12 בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל חֵיקִי תָּשׁוּב׃ כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי
13 כְּאֵבֶל קוֹדֵר שַׁחוֹתִי׃ וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי נְכִים
14 וְלֹא יָדָעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃ בַּחֲנֵפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי
15 שִׁנֵּימוֹ׃ אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם יְחִידָתִי׃
16 אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃ אַל יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי
17 שֶׁקֶר שׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ עָיִן׃ כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל רַגְעֵי
18 אֶרֶץ דְּבֵרֵי מִרְמָה יַחְשֹׁבוּן׃ וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח
19 הֶאָח רָאֲתָה עֵינֵנוּ׃ רָאִיתָה יְהוָה אַל תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל תִּרְחַק
20 מִמֶּנִּי׃ הָעִירָה וְהָקִיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לָרִיבִי׃ שָׁפְטֵנִי
21 כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהַי וְאַל יִשְׂמְחוּ לִי׃ אַל יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח
22 נַפְשֵׁנוּ אַל יֹאמְרוּ בִּלַּעְנֻהוּ׃ יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי
23 יִלְבְּשׁוּ בוּשָׁה וְכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי׃ יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי
24 צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה הֶחָפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ׃ וּלְשׁוֹנִי
תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל יוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃

حجي زكريا ملاخي

حجي ١

١ في السنة الثانية للملك داريوس في الشهر السادس في اليوم الاول كانت كلمة الرب بيد حجي النبي الى زربابل بن شألتيئيل والي يهوذا والى يشوع بن يهوصادق الكاهن العظيم قائلا ٢ هكذا كلم رب الجنود قائلا هذا الشعب قالوا لم يأت وقت وقت بناء بيت الرب ٣ فكانت كلمة الرب بيد حجي النبي قائلا ٤ هل لكم انتم وقت لسكناكم في بيوتكم مبطنة والبيت خرب ٥ والآن هكذا قال رب الجنود اجعلوا قلوبكم على طرقكم ٦ قد زرعتم كثيرا وجئتم بقليل تأكلون ولا الى الشبع تشربون ولا الى الارتواء تكتسون ولا يدفأ الانسان ولا يستغني والآجير يؤجر اجرته لكيس مثقوب ٧ هكذا قال رب الجنود اجعلوا قلوبكم على طرقكم ٨ اصعدوا الى الجبل وأتوا بخشب وابنوا البيت فأرتضي به واتمجد قال الرب ٩ قد نظرتم الى الكثير وصار الى القليل وجئتم به الى البيت ونفخت فيه قال رب الجنود من اجل بيتي الذي هو خرب وانتم راكضون كل واحد الى بيته ١٠ من اجل هذا منعت السماء من فوقكم الندى ومنعت الارض غلتها ١١ ودعوت بجفاف على الارض وعلى الجبال وعلى الحنطة وعلى المسطار وعلى الزيت وعلى ما تخرجه الارض وعلى الناس وعلى البهائم وعلى كل تعب اليدين ١٢ فسمع زربابل بن شألتيئيل ويشوع بن يهوصادق الكاهن العظيم وكل بقية الشعب لصوت الرب الههم وكلام حجي النبي كما ارسله الرب الههم وخاف الشعب من وجه الرب ١٣ فقال حجي رسول الرب من رسالة الرب للشعب قائلا انا معكم يقول الرب ١٤ فأنهض الرب روح زربابل بن شألتيئيل والي يهوذا وروح يشوع بن يهوصادق الكاهن العظيم وروح كل بقية الشعب فأتوا واعملوا في بيت رب الجنود الههم ١٥ في اليوم الرابع والعشرين من الشهر السادس في السنة الثانية لداريوس

حجي ٢

١ في اليوم الواحد والعشرين من الشهر السابع كانت كلمة الرب بيد حجي النبي قائلا ٢ كلم زربابل بن شألتيئيل والي يهوذا والى يشوع بن يهوصادق الكاهن العظيم وبقية الشعب قائلا ٣ من بقي فيكم الذي رأى هذا البيت في مجده الاول وكيف تنظرونه الآن أليس هو في اعينكم كلا شيء ٤ والآن تشدد يا زربابل يقول الرب وتشدد يا يشوع بن يهوصادق الكاهن العظيم وتشدد يا كل شعب الارض يقول الرب واعملوا فاني انا معكم يقول رب الجنود ٥ حسب الامر الذي عاهدتكم به عند خروجكم من مصر وروحي قائم في وسطكم لا تخافوا ٦ لان هكذا قال رب الجنود هي مرة بعد قليلة انا ازلزل السماء والارض والبحر واليبسة ٧ وازلزل كل الامم فيأتي مشتهى كل الامم فأملأ هذا البيت مجدا قال رب الجنود ٨ لي الفضة ولي الذهب يقول رب الجنود ٩ مجد هذا البيت الاخير يكون اعظم من الاول قال رب الجنود وفي هذا المكان اعطي سلاما يقول رب الجنود ١٠ في اليوم الرابع والعشرين من التاسع في السنة الثانية لداريوس كانت كلمة الرب بيد حجي النبي قائلا ١١ هكذا قال رب الجنود اسأل الكهنة شريعة قائلا ١٢ ان حمل احد لحما مقدسا في طرف ثوبه ومس بطرفه خبزا او طبيخا او خمرا او زيتا او كل طعام هل يتقدس فأجاب الكهنة وقالوا لا ١٣ فقال حجي ان كان نجس النفس انسان بميت من كل هذه هل تتنجس فأجاب الكهنة وقالوا تتنجس ١٤ فأجاب حجي وقال هكذا هذا الشعب وهذه الامة امامي يقول الرب وهكذا كل عمل ايديهم وما يقربونه هناك يتنجس ١٥ والآن فاجعلوا قلوبكم من هذا اليوم فصاعدا قبل وضع حجر على حجر في هيكل الرب ١٦ قبل ان كان يأتي الى كوم عشرين فكان عشرة ويغترف من المعصرة خمسين فكان عشرين ١٧ ضربتكم بالذبول وباليرقان وبالبرد كل تعب ايديكم ولا الى واحد منكم ١٨ اجعلوا قلوبكم من هذا اليوم فصاعدا من اليوم الرابع والعشرين من التاسع من اليوم الذي فيه اسس هيكل الرب اجعلوا قلوبكم ١٩ هل بعد الزرع في المخزن ولا الكرمة والتينة والرمان وشجرة الزيتون لم تثمر من هذا اليوم ابارككم ٢٠ وكانت كلمة الرب ثانية بيد حجي في اليوم الرابع والعشرين من الشهر قائلا ٢١ كلم زربابل والي يهوذا قائلا انا مزلزل السماء والارض ٢٢ وقالب عروش الممالك ومبيد قوة ممالك الامم وقالب المركبات وراكبيها وينحدر الخيل وراكبوها كل واحد بسيف اخيه ٢٣ في ذلك اليوم يقول رب الجنود آخذك يا زربابل عبدي شألتيئيل بن يقول الرب وأجعلك كالخاتم لاني قد اخترتك قال رب الجنود

زكريا ١

١ في الشهر الثامن في السنة الثانية لداريوس كانت كلمة الرب بيد زكريا بن برخيا بن عدو النبي قائلا ٢ قد غضب الرب على آبائكم غضبا ٣ فقل لهم هكذا قال رب الجنود ارجعوا الي يقول رب الجنود فأرجع اليكم قال رب الجنود ٤ لا تكونوا كآبائكم الذين نادى اليهم الانبياء الاولون قائلين هكذا قال رب الجنود ارجعوا عن طرقكم الرديئة وعن اعمالكم الرديئة فلم يسمعوا ولم يصغوا الي يقول الرب ٥ آبائكم اين هم والانبياء هل يحيون الى الابد ٦ بل كلامي وفرائضي التي اوصيت بها عبيدي الانبياء ألم تدرك آبائكم فرجعوا وقالوا كما قصد رب الجنود ان يفعل بنا حسب طرقنا وحسب اعمالنا هكذا صنع بنا ٧ في اليوم الرابع والعشرين من الشهر الحادي عشر الذي هو شهر شباط في السنة الثانية لداريوس كانت كلمة الرب بيد زكريا بن برخيا بن عدو النبي قائلا ٨ رأيت في الليل واذا برجل راكب على فرس احمر وهو واقف بين الآسات التي في العمق واذا خلفه خيل حمر وشقر وبيض ٩ فقلت ما هؤلاء يا سيدي فقال لي الملاك الذي يتكلم معي انا اريك ما هؤلاء ١٠ فأجاب الرجل الواقف بين الآسات وقال هؤلاء هم الذين ارسلهم الرب ليتمشوا في الارض ١١ فأجابوا ملاك الرب الواقف بين الآسات وقالوا قد تمشينا في الارض واذا كل الارض تسكن وتستريح ١٢ فأجاب ملاك الرب وقال يا رب الجنود الى متى انت لا ترحم اورشليم ومدن يهوذا التي غضبت عليها هذه السبعين سنة ١٣ فأجاب الرب الملاك الذي يتكلم معي كلاما صالحا كلاما معزيا ١٤ فقال لي الملاك الذي يتكلم معي نادي قائلا هكذا قال رب الجنود قد غرت على اورشليم وعلى صهيون غيرة عظيمة ١٥ وانا مغتاظ غيظا عظيما على الامم المطمئنين لاني غضبت قليلا وهم ساعدوا للشر ١٦ لذلك هكذا قال الرب قد رجعت الى اورشليم برأفة بيتي يبنى فيها يقول رب الجنود ويمتد طمار على اورشليم ١٧ نادي ايضا قائلا هكذا قال رب الجنود تفيض مدني ايضا خيرا ويعزي الرب ايضا صهيون ويختار ايضا اورشليم ١٨ ورفعت عيني ونظرت واذا باربعة قرون ١٩ فقلت للملاك الذي يتكلم معي ما هؤلاء فقال لي هؤلاء هم القرون التي ذرت يهوذا واسرائيل واورشليم ٢٠ ثم اراني الرب اربعة حدادين ٢١ فقلت ماذا هؤلاء آتون لكي يفعلوا فقال قائلا هذه هي القرون التي ذرت يهوذا حتى لم يرفع احد رأسه واما هؤلاء فقد جاءوا لكي يرعبوها ليطرحوا قرون الامم التي رفعت قرنها على ارض يهوذا لتبديدها

زكريا ٢

١ ورفعت عيني ونظرت واذا برجل وبيده حبل قياس ٢ فقلت الى اين انت ذاهب فقال لي لكي اقيس اورشليم لانظر كم عرضها وكم طولها ٣ واذا الملاك الذي يتكلم معي خارج وملاك آخر خارج يأتي لاستقباله ٤ وقال له اركض كلم هذا الغلام قائلا بلا اسوار تسكن اورشليم من كثرة الناس والبهائم في وسطها ٥ وانا اكون لها يقول الرب سور نار من حولها واكون مجدا في وسطها ٦ هوذا هوذا اهربوا من ارض الشمال يقول الرب لاني كأربعة رياح السماء نشرتكم يقول الرب ٧ هوذا يا صهيون انجي الساكنة عند بنت بابل ٨ لانه هكذا قال رب الجنود بعد المجد ارسلني الى الامم السالبة اياكم لان من يمسكم يمس حدقة عينه ٩ لانه هوذا انا مزمع ان انفض يدي عليهم فيكونون سلبا لعبيدهم فتعلمون ان رب الجنود قد ارسلني ١٠ رنمي وافرحي يا بنت صهيون لاني هأنذا آتي واسكن في وسطك يقول الرب ١١ وتلتجئ امم كثيرة الى الرب في ذلك اليوم وتكون لي شعبا وأسكن في وسطك فتعلمين ان رب الجنود قد ارسلني اليك ١٢ ويرث الرب يهوذا نصيبه على ارض القدس ويختار ايضا اورشليم ١٣ اسكتي يا كل بشر قدام الرب لانه قد انتبه من مسكن قدسه

زكريا ٣

١ ثم اراني يشوع الكاهن العظيم واقفا امام ملاك الرب والشيطان واقف عن يمينه ليشتكي عليه ٢ فقال الرب للشيطان ينتهرك الرب يا شيطان ينتهرك الرب المختار باورشليم أليس هذا شظية منتشلة من النار ٣ وكان يشوع لابسا ثيابا قذرة واقفا امام الملاك ٤ فأجاب وكلم الواقفين امامه قائلا انزعوا عنه الثياب القذرة وقال له انظر قد ازلت عنك اثمك والبسك ثيابا مزركشة ٥ وقلت ليضعوا عمامة طاهرة على رأسه فوضعوا العمامة الطاهرة على رأسه والبسوه ثيابا وملاك الرب واقف ٦ وشهد ملاك الرب ليشوع قائلا ٧ هكذا قال رب الجنود ان سلكت في طرقي وان حفظت شعائري فأنت تدين بيتي وتحفظ دياري واعطيك مسالك بين هؤلاء القيام ٨ اسمع الآن يا يشوع الكاهن العظيم انت وأصحابك الجالسون امامك لانهم رجال عجائب لاني هأنذا آتي بعبدي الغصن ٩ لان هوذا الحجر الذي وضعت قدام يشوع على حجر واحد سبع عيون هأنذا ناقش نقشه يقول رب الجنود وأزيل اثم تلك الارض في يوم واحد ١٠ في ذلك اليوم يقول رب الجنود تدعون كل واحد قريبه تحت الكرمة وتحت التينة

زكريا ٤

١ ورجع الملاك الذي يتكلم معي وأيقظني كالرجل الذي يوقظ من نومه ٢ وقال لي ماذا ترى فقلت رأيت واذا بمنارة كلها من ذهب وعلى رأسها بيت سبعتها وسبع مصابيح على المصابيح التي على رأسها سبعة ٣ وزيتونتان عليها واحدة عن يمين البيت والاخرى عن شماله ٤ فأجبت وكلمت الملاك الذي يتكلم معي قائلا ما هذه يا سيدي ٥ فأجاب الملاك الذي يتكلم معي وقال لي ألست تعلم ما هذه فقلت لا يا سيدي ٦ فأجاب وكلمني قائلا هذا هو كلام الرب الى زربابل قائلا لا بالقدرة ولا بالقوة بل بروحي قال رب الجنود ٧ من انت يا جبل العظيم امام زربابل سهل وهو يخرج الحجر الرأس وسط هتافات نعمة نعمة له ٨ وكانت كلمة الرب الي قائلا ٩ يد زربابل اسست هذا البيت ويداه تتمانه فتعلم ان رب الجنود قد ارسلني اليكم ١٠ لان من احتقر يوم الامور الصغيرة يسر حين يرى الشاقول في يد زربابل هذه السبعة هي عيون الرب الجائلة في كل الارض ١١ فأجبت وقلت له ما الزيتونتان عن يمين المنارة وعن شمالها ١٢ ثم اجبت ثانية وقلت له ما غصنا الزيتونة اللذان بجانبي القناتين الذهبيتين اللتين تفرغان الذهب من ذاتهما ١٣ فكلمني قائلا ألست تعلم ما هذه فقلت لا يا سيدي ١٤ فقال هذان هما ابنا الزيت الواقفان عند رب الكل

زكريا ٥

١ ورفعت عيني ونظرت واذا بدرج طائر ٢ فقال لي ماذا ترى فقلت انا رأيت واذا بدرج طائر طوله عشرون ذراعا وعرضه عشر اذرع ٣ فقال لي هذه اللعنة الخارجة على وجه كل الارض لان كل سارق من هذا الجانب بحسبها منقرضا وكل حالف من هذا الجانب بحسبها منقرضا ٤ قد اخرجتها يقول رب الجنود فتدخل بيت السارق وبيت الحالف باسمي زورا وتبيت في وسط بيته وتفنيه مع خشبه وحجارته ٥ وخرج الملاك الذي يتكلم معي وقال لي ارفع عينيك وانظر ما هذا الخارج ٦ فقلت ما هو فقال هذا الايفة الخارجة وقال هذا هو شبههم في كل الارض ٧ واذا بوزنة من رصاص مرفوعة وهذه امرأة جالسة في وسط الايفة ٨ فقال هذه الشر فطرحها في وسط الايفة وطرح ثقل الرصاص على فمها ٩ ورفعت عيني ونظرت واذا بامرأتين خارجتين وريح في اجنحتهما ولهما اجنحة كأجنحة الحدأة فرفعتا الايفة بين الارض والسماء ١٠ فقلت للملاك الذي يتكلم معي الى اين هؤلاء ذاهبات بالايفة ١١ فقال لي لكي تبنى لها بيت في ارض شنعار ويهيأ ويوضع هناك على قاعدته

زكريا ٦

١ ورفعت عيني ونظرت واذا باربع مركبات خارجة من بين جبلين وجبلان جبلان من نحاس ٢ في المركبة الاولى خيل حمر وفي المركبة الثانية خيل سود ٣ وفي المركبة الثالثة خيل بيض وفي المركبة الرابعة خيل رقط شدد ٤ فأجبت وقلت للملاك الذي يتكلم معي ما هي يا سيدي ٥ فأجاب الملاك وقال لي هذه هي اربع رياح السماء خارجة من وقوفها امام رب الكل ٦ التي فيها الخيل السود خارجة الى ارض الشمال والبيض خارجة وراءها والرقط خارجة الى ارض الجنوب ٧ والشدد خارجة وطلبت ان تذهب لتجول في الارض فقال اذهبوا جولوا في الارض فجالت في الارض ٨ ونادى بي وكلمني قائلا انظر الذاهبين الى ارض الشمال قد سكنوا روحي في ارض الشمال ٩ وكانت كلمة الرب الي قائلا ١٠ خذ من السبي من حلدي من توبيا ومن يدعيا وأت انت في ذلك اليوم وادخل بيت يوشيا بن صفنيا حيث جاءوا من بابل ١١ وخذ فضة وذهبا واصنع اكاليل وضعها على رأس يشوع بن يهوصادق الكاهن العظيم ١٢ وكلمه قائلا هكذا كلم رب الجنود قائلا هوذا رجل اسمه الغصن من مكانه ينبت وهو يبني هيكل الرب ١٣ هو يبني هيكل الرب وهو يحمل الجلال ويجلس ويتسلط على كرسيه ويكون كاهنا على كرسيه وتكون مشورة السلام بين كليهما ١٤ واكاليل تكون للنعمة لحالدي وتوبيا ويدعيا وحانان بن صفنيا تذكارا في هيكل الرب ١٥ والبعيدون يأتون ويبنون في هيكل الرب فتعلمون ان رب الجنود قد ارسلني اليكم ويكون هذا اذا سمعتم سماع صوت الرب الهكم

زكريا ٧

١ وكان في السنة الرابعة للملك داريوس ان كلمة الرب صارت الى زكريا في الرابع من الشهر التاسع وهو كسلو ٢ حين ارسل بيت ئيل شرآصر ورجم ملك ورجاله ليتضرعوا امام الرب ٣ ويكلموا الكهنة بيت رب الجنود والانبياء قائلين هل ابكي في الشهر الخامس وأتنسك كما قد فعلت سنين كثيرة ٤ فكانت كلمة رب الجنود الي قائلا ٥ كلم كل شعب الارض والكهنة قائلا لما صمتم وناحتم في الشهر الخامس والسابع وهذه السبعين سنة ألصوما صمتم لي انا ٦ ولما اكلتم وشربتم ألستم انتم الآكلون والشاربون ٧ أليست هي الكلمات التي نادى بها رب الجنود بيد الانبياء الاولين حين كانت اورشليم مسكونة وهادئة هي ومدنها حولها وحين كان الجنوب والسهل مسكونين ٨ وكانت كلمة الرب الى زكريا قائلا ٩ هكذا كلم رب الجنود قائلا اقضوا قضاء الحق واصنعوا احسانا ورأفة كل واحد مع اخيه ١٠ ولا تظلموا الارملة واليتيم الغريب والبائس ولا يفكر احد منكم في قلبه على اخيه بالشر ١١ فأبوا ان يصغوا وولوا كتفا معاندا وثقلوا آذانهم عن السمع ١٢ وجعلوا قلوبهم كالماس لئلا يسمعوا الشريعة والكلمات التي ارسل رب الجنود بروحه بيد الانبياء الاولين فحدث غضب عظيم من عند رب الجنود ١٣ وكان كما نادى فلم يسمعوا كذلك ينادون فلا اسمع قال رب الجنود ١٤ بل اعصفهم بزوبعة على جميع الامم التي لم يعرفوها وخلفهم صارت الارض خربة حتى لا عابر ولا راجع فجعلوا ارض الشهوة خربة

زكريا ٨

١ وكانت كلمة رب الجنود الي قائلا ٢ هكذا قال رب الجنود قد غرت على صهيون غيرة عظيمة وبغيرة عظيمة غرت عليها ٣ هكذا قال الرب قد رجعت الى صهيون وأسكن في وسط اورشليم فتدعى اورشليم مدينة الحق وجبل رب الجنود جبل القدس ٤ هكذا قال رب الجنود يسكن بعد شيوخ وشيخات في شوارع اورشليم ويكون كل واحد ومعه عصاه في يده من كثرة الايام ٥ وشوارع المدينة تمتلئ من صبيان وصبيات يلعبون في شوارعها ٦ هكذا قال رب الجنود ان كان يعجز في عيون بقية هذا الشعب في هذه الايام فهل يعجز في عيني يقول رب الجنود ٧ هكذا قال رب الجنود هأنذا مخلص شعبي من ارض المشرق ومن ارض مغرب الشمس ٨ واتيت بهم فيسكنون في وسط اورشليم ويكونون لي شعبا وأكون لهم الههم بالحق والبر ٩ هكذا قال رب الجنود لتتشدد ايديكم يا سامعين في هذه الايام هذا الكلام من افواه الانبياء الذين كانوا في يوم تأسيس بيت رب الجنود الهيكل ليبنى ١٠ لانه قبل هذه الايام لم تكن اجرة للانسان ولا اجرة للبهيمة ولا سلام لخارج ولا لداخل من اجل الضيق وأرسلت كل انسان على قريبه ١١ والآن لست كالايام الاولى ببقية هذا الشعب يقول رب الجنود ١٢ لان زرع السلام الكرمة تعطي ثمرها والارض تعطي غلتها والسموات تعطي نداها واورث بقية هذا الشعب كل هذه ١٣ ويكون كما كنتم لعنة بين الامم يا بيت يهوذا وبيت اسرائيل هكذا اخلصكم فتكونون بركة لا تخافوا لتتشدد ايديكم ١٤ لانه هكذا قال رب الجنود كما فكرت ان اسيء اليكم اذ اغاظ آباؤكم قال رب الجنود ولم اندم ١٥ هكذا رجعت وفكرت في هذه الايام ان اسيء الى اورشليم وبيت يهوذا لا تخافوا ١٦ هذه هي الامور التي تعملونها كلم كل واحد قريبه بالصدق والحق القضاء الصالح اقضوا في ابوابكم ١٧ ولا يفكر احد منكم في قلبه على قريبه بالشر ولا تحبوا اليمين الكاذبة لان كل هذه اشياء ابغضها يقول الرب ١٨ وكانت كلمة رب الجنود الي قائلا ١٩ هكذا قال رب الجنود صوم الشهر الرابع وصوم الشهر الخامس وصوم الشهر السابع وصوم الشهر العاشر يكون لبيت يهوذا فرحا وسرورا وأعيادا طيبة فالحق والسلام احبوا ٢٠ هكذا قال رب الجنود انه يأتي شعوب وسكان مدن كثيرة ٢١ ويأتي سكان هذه الى هذه قائلين لنذهب لنتضرع امام الرب ونطلب رب الجنود انا اذهب ايضا ٢٢ فيأتي شعوب كثيرة وامم قوية لطلب رب الجنود في اورشليم والتضرع امام الرب ٢٣ هكذا قال رب الجنود في تلك الايام يمسك عشرة رجال من جميع السنة الامم بذيل رجل يهودي قائلين نذهب معكم لاننا قد سمعنا ان الله معكم

زكريا ٩

١ وحي كلمة الرب في ارض حدراخ ودمشق تكون مقره لان لرب الانسان وكل اسباط اسرائيل ٢ وحماة ايضا تتاخم عليها وصور وصيدون لانها حكيمة جدا ٣ وبنت صور بنت لها حصنا وكنزت فضة كالتراب وذهبا كطين الاسواق ٤ هوذا السيد يملكها ويضرب في البحر قوتها وهي بالنار تؤكل ٥ اشقلون ترى وتخاف وغزة وتتوجع جدا وعقرون لان رجاءها قد خزي ويباد الملك من غزة واشقلون لا تسكن ٦ ويسكن المولود في اشدود وأقطع كبرياء الفلسطينيين ٧ وأنزع دماءهم من افواههم ورجاساتهم من بين اسنانهم فتبقى هي ايضا لالهنا وتكون كرئيس في يهوذا وعقرون كاليبوسي ٨ وأحل لبيتي من الجند الذاهب والراجع ولا يجتاز عليهم بعد مسخر وقد رأت عيني الآن ٩ ابتهجي جدا يا بنت صهيون اهتفي يا بنت اورشليم هوذا ملكك يأتي اليك هو عادل ومنصور وديع وراكب على حمار وعلى جحش ابن اتان ١٠ وأقطع المركبة من افرايم والخيل من اورشليم وتقطع قوس الحرب ويتكلم بالسلام للامم وسلطانه من البحر الى البحر ومن النهر الى اقاصي الارض ١١ وانت ايضا فبدم عهدك اطلقت اسراك من الجب الذي لا ماء فيه ١٢ ارجعوا الى الحصن يا اسراء الرجاء اليوم ايضا مخبر اني اعوضك ضعفا ١٣ لانني قد مددت يهوذا لي قوسا ملأت افرايم سهما وأنهض بنيك يا صهيون على بنيك يا يونان واجعلك كسيف جبار ١٤ ويرى الرب فوقهم وسهمه يخرج كالبرق ويضرب السيد الرب بالبوق ويسير في زوابع التيمن ١٥ رب الجنود يحميهم فيأكلون ويدوسون حجارة المقلاع ويشربون ويضجون كالخمر ويمتلئون كالمرشة كزوايا المذبح ١٦ ويخلصهم الرب الههم في ذلك اليوم كغنم شعبه لانهم حجارة اكليل مرتفعة على ارضه ١٧ لانه ما اعظم خيره وما اعظم جماله الحنطة تنبت الفتيان والمسطار الفتيات

زكريا ١٠

١ اسألوا من الرب المطر في وقت المطر المتأخر الرب صانع البروق ويعطيهم مطر الغيث لكل انسان عشب في الحقل ٢ لان الترافيم تكلمت بالباطل والعرافون رأوا كذبا والاحلام الباطلة تكلمت بها تعزي باطلا لذلك رحلوا مثل الغنم تذللوا لانه ليس راع ٣ على الرعاة حمي غضبي وعلى القادة اعاقب لان رب الجنود قد افتقد قطيعه بيت يهوذا وجعلهم كفرسه الجميلة في الحرب ٤ منه الزاوية منه الوتد منه قوس الحرب منه كل مسخر معا ٥ ويكونون كالجبابرة يدوسون الوحل في الطرق في الحرب ويحاربون لان الرب معهم ويخزي راكبي الخيل ٦ وأقوي بيت يهوذا وأخلص بيت يوسف وأردهم لاني رحمتهم فيكونون كأني لم ارفضهم لاني انا الرب الههم وأستجيبهم ٧ ويكون افرايم كالجبابرة ويفرح قلبهم كالخمر وبنوهم يرون ويفرحون ويبتهج قلبهم بالرب ٨ اصفر لهم واجمعهم لاني فديتهم وهم يكثرون كما كثروا ٩ وأزرعهم بين الشعوب وفي الاماكن البعيدة يذكرونني ويحيون مع اولادهم ويرجعون ١٠ وأردهم من ارض مصر واجمعهم من اشور وآتي بهم الى ارض جلعاد ولبنان ولا يوجد لهم مكان ١١ ويجتاز في البحر الضيق ويضرب امواج البحر ويجف كل لجج النيل وتحط كبرياء اشور وقضيب مصر يزول ١٢ وأقويهم بالرب فيسلكون باسمه يقول الرب

زكريا ١١

١ افتح يا لبنان ابوابك فتأكل النار ارزك ٢ ولول يا سرو لان الارز قد سقط لان الاشجار الفاخرة قد خربت ولولوا يا بلوط باشان لان الوعر الحصين قد انحدر ٣ صوت ولولة الرعاة لان فخرهم قد خرب صوت زمجرة اشبال لان كبرياء الاردن قد خربت ٤ هكذا قال الرب الههم ارع غنم الذبح ٥ التي قاتلوها تذبح ولا يأثمون وبائعوها يقولون مبارك الرب فقد استغنيت ورعاتها لا يشفقون عليها ٦ لاني لا اعود بعد اشفق على سكان الارض يقول الرب وها انا ادفع الناس كل واحد في يد قريبه وفي يد ملكه فيسحقون الارض ولا انقذ من يدهم ٧ فرعيت غنم الذبح من اجلك يا بائعي الغنم واخذت لي عصاين واحدة سميتها جمالا والاخرى سميتها حبالا ورعيت الغنم ٨ وأبدت الثلاثة الرعاة في شهر واحد ولم تضق نفسي بهم ونفسهم ايضا كرهتني ٩ فقلت لا ارعاكم ما تموت فلتمت وما تنقرض فلتنقرض والباقون فليأكل كل واحد لحم قريبه ١٠ وأخذت عصاي جمالا وقطعتها لانقض عهدي الذي قطعته مع جميع الشعوب ١١ فنقض في ذلك اليوم وعلم هكذا اذلال الغنم التي كانت تراعيني انه كلمة الرب ١٢ فقلت لهم ان حسن في اعينكم فهاتوا اجرتي والا فامتنعوا فوزنوا اجرتي ثلاثين من الفضة ١٣ فقال لي الرب اطرحها الى الفخاري الثمن الكريم الذي ثمنت به من اجلهم فأخذت الثلاثين من الفضة وطرحتها في بيت الرب الى الفخاري ١٤ وقطعت عصاي الثانية حبالا لانقض الاخوة بين يهوذا واسرائيل ١٥ فقال لي الرب خذ لنفسك ايضا اداة راع غبي ١٦ لانه هأنذا مقيم راعيا في الارض لا يفتقد المفقود ولا يطلب المتبدد ولا يشفي المكسور ولا يعول القائم ويأكل لحم السمين ويمزق اظلافهم ١٧ ويل للراعي الباطل التارك الغنم سيف على ذراعه وعلى عين يمينه ذراعه تيبس يبس وعين يمينه تظلم ظلاما

زكريا ١٢

١ وحي كلمة الرب على اسرائيل قال الرب الباسط السموات والمؤسس الارض وجابل روح الانسان في داخله ٢ هأنذا اجعل اورشليم كأس رعدة لجميع الشعوب حواليها ويكون على يهوذا ايضا في الحصار على اورشليم ٣ ويكون في ذلك اليوم اني اجعل اورشليم حجرا مرضوضا لجميع الشعوب كل الذين يحملونه يرضون رضا وتجتمع عليها جميع امم الارض ٤ في ذلك اليوم يقول رب الجنود اضرب كل فرس بالدهش وراكبه بالجنون وعلى بيت يهوذا افتح عيني واضرب كل فرس الشعوب بالعمى ٥ فيقول رؤساء يهوذا في قلوبهم قوة لي سكان اورشليم بالرب الههم رب الجنود ٦ في ذلك اليوم اجعل رؤساء يهوذا كمنقل نار بين الحطب وكمشعل نار في حزمة حطب فيأكلون عن اليمين وعن الشمال جميع الشعوب حواليهم وتسكن اورشليم ايضا في مكانها في اورشليم ٧ ويخلص الرب خيام يهوذا اولا لكي لا يتعظم فخر بيت داود وفخر سكان اورشليم على يهوذا ٨ في ذلك اليوم يحمي الرب سكان اورشليم فيكون المعثر فيهم في ذلك اليوم كداود وبيت داود كالله كملاك الرب امامهم ٩ ويكون في ذلك اليوم اني اطلب ان اهلك كل الشعوب التي تأتي على اورشليم ١٠ وأفيض على بيت داود وعلى سكان اورشليم روح النعمة والتضرعات فينظرون الي الذي طعنوه وينوحون عليه نوح الوحيد عليه ويحزنون عليه حزن البكر ١١ في ذلك اليوم يكون النوح في اورشليم كنوح حدد رمون في بقعة مجدو ١٢ وتنوح الارض عشيرة عشيرة عشيرة بيت داود على حدة ونساؤهم على حدة عشيرة بيت ناثان على حدة ونساؤهم على حدة ١٣ عشيرة بيت لاوي على حدة ونساؤهم على حدة عشيرة شمعي على حدة ونساؤهم على حدة ١٤ جميع العشائر الباقية عشيرة عشيرة على حدة ونساؤهم على حدة

زكريا ١٣

١ في ذلك اليوم يكون ينبوع مفتوح لبيت داود ولسكان اورشليم للخطية والنجاسة ٢ ويكون في ذلك اليوم يقول رب الجنود اني اقطع اسماء الاصنام من الارض فلا تذكر بعد وايضا انزع الانبياء وروح النجاسة من الارض ٣ ويكون اذا تنبأ احد بعد ان يقول له ابوه وامه والداه لا تحيا لانك تكلمت بالكذب باسم الرب ويطعنه ابوه وامه والداه اذا تنبأ ٤ ويكون في ذلك اليوم ان الانبياء يخزون كل واحد من رؤياه اذا تنبأ ولا يلبسون ثوب الشعر ليكذبوا ٥ بل يقول لا انا انسان فلاح لان الانسان اقتناني من صباي ٦ فيقال له ما هذه الجروح بين يديك فيقول الجروح التي جرحت بها في بيت احبائي ٧ استيقظ يا سيف على راعي وعلى رجل رفيقي يقول رب الجنود اضرب الراعي فتتبدد الخراف واعطف يدي على الصغار ٨ ويكون في كل الارض يقول الرب ان ثلثين منها ينقرضان فيموتان والثلث يبقى فيها ٩ واجيء بالثلث في النار واصهرهم كما يصهر الفضة واختبرهم كما يختبر الذهب هو يدعو باسمي وانا اجيبه اقول هو شعبي وهو يقول الرب الهي

زكريا ١٤

١ هوذا يوم يأتي للرب فيقسم غنيمتك في وسطك ٢ وأجمع كل الامم على اورشليم للحرب فتأخذ المدينة وتنهب البيوت وتفضح النساء ويخرج نصف المدينة في السبي وبقية الشعب لا تقرض من المدينة ٣ ويخرج الرب ويحارب تلك الامم كيوم حربه يوم القتال ٤ وتقف رجلاه في ذلك اليوم على جبل الزيتون الذي امام اورشليم من الشرق ويتشق جبل الزيتون من وسطه الى الشرق والى الغرب وادي عظيم جدا فينزح نصف الجبل الى الشمال ونصفه الى الجنوب ٥ وتهربون الى وادي جبالي لان وادي الجبال يصل الى آصل وتهربون كما هربتم من امام الزلزلة في ايام عزيا ملك يهوذا ويأتي الرب الهي وجميع القديسين معك ٦ ويكون في ذلك اليوم لا يكون نور الغوالي يتكاثفن ٧ بل يكون يوم واحد هو معلوم للرب لا نهار ولا ليل ويكون عند وقت المساء يكون نور ٨ ويكون في ذلك اليوم تخرج مياه حية من اورشليم نصفها الى البحر الشرقي ونصفها الى البحر الغربي في الصيف والشتاء تكون ٩ ويكون الرب ملكا على كل الارض في ذلك اليوم يكون الرب واحدا واسمه واحدا ١٠ تتحول كل الارض كالعربة من جبع رمون جنوبي اورشليم وترتفع وتسكن في مكانها من باب بنيامين الى موضع الباب الاول الى باب الزوايا ومن برج حننئيل الى معاصر الخمر للملك ١١ ويسكنون فيها ولا يكون بعد حرم بل تسكن اورشليم آمنة ١٢ وهذا يكون الضربة التي يضرب الرب بها جميع الشعوب الذين حاربوا اورشليم تذوب لحومهم وهم قيام على ارجلهم وتذوب عيونهم في محاجرها وتذوب السنتهم في افواههم ١٣ ويكون في ذلك اليوم ان اضطرابا عظيما من الرب يكون بينهم فيمسك كل واحد بيد قريبه وترتفع يد كل واحد على يد قريبه ١٤ ويحارب يهوذا ايضا في اورشليم وتجمع ثروة جميع الامم حواليها ذهبا وفضة وثيابا كثيرة جدا ١٥ وكذلك تكون ضربة الفرس والبغل والجمل والحمار وكل البهائم التي تكون في تلك المحلات كهذه الضربة ١٦ ويكون كل الباقين من جميع الامم الذين جاءوا على اورشليم يصعدون من سنة الى سنة ليسجدوا للملك رب الجنود ويعيدوا عيد المظال ١٧ ويكون ان العشائر من الارض التي لا تصعد الى اورشليم للسجود للملك رب الجنود لا يكون عليها مطر ١٨ وان لم تصعد عشيرة مصر ولم تأت فلا يكون عليها بل الضربة التي يضرب الرب بها الامم الذين لا يصعدون ليعيدوا عيد المظال ١٩ هذا يكون خطية مصر وخطية جميع الامم الذين لا يصعدون ليعيدوا عيد المظال ٢٠ في ذلك اليوم يكون على رسن الخيل قدس للرب وتكون القدور في بيت الرب كالمناضح امام المذبح ٢١ وكل قدر في اورشليم ويهوذا تكون قدسا لرب الجنود ويأتي كل الذابحين ويأخذون منها ويطبخون فيها ولا يكون بعد كنعاني في بيت رب الجنود في ذلك اليوم

ملاخي ١

١ وحي كلمة الرب على اسرائيل بيد ملاخي ٢ قد احببتكم قال الرب وقلتم بما احببتنا ألم يكن عيسو اخا ليعقوب قال الرب وأحببت يعقوب ٣ وابغضت عيسو وجعلت جباله خرابا وميراثه لذئاب البرية ٤ لان ادوم قال قد هدمنا ونعود نبني الخرب فهكذا قال رب الجنود هم يبنون وانا اهدم ويدعونهم تخم الشر والشعب الذي غضب عليه الرب الى الابد ٥ وترى عيونكم وانتم تقولون يتعظم الرب من فوق تخم اسرائيل ٦ الابن يكرم ابيه والعبد سيده فان كنت انا ابا فاين كرامتي وان كنت انا سيدا فاين هيبتي قال رب الجنود لكم ايها الكهنة المحتقرون اسمي وقلتم بما احتقرنا اسمك ٧ تقربون على مذبحي خبزا نجسا وقلتم بما نجسناك بقولكم ان مائدة الرب محتقرة ٨ واذا قربتم الاعمى ذبيحة أليس شرا واذا قربتم الاعرج والسقيم أليس شرا قربه الآن لواليك هل يرضى عنك او هل يرفع وجهك قال رب الجنود ٩ والآن تضرعوا وجه الله فيتراءف علينا هذا كان من يدكم فهل يرفع وجهكم قال رب الجنود ١٠ من فيكم يغلق الابواب فلا توقدون نارا على مذبحي باطلا لا مسرة لي فيكم قال رب الجنود ولا اقبل تقدمة من يدكم ١١ لانه من مشرق الشمس الى مغربها اسمي عظيم بين الامم وفي كل مكان يقرب لاسمي بخور وتقدمة طاهرة لان اسمي عظيم بين الامم قال رب الجنود ١٢ وانتم تدنسونه بقولكم ان مائدة الرب نجسة وثمرها طعامه محتقر ١٣ وقلتم هوذا تعب ما اسخفتموه قال رب الجنود وجئتم بما اختطف والاعرج والسقيم وجئتم بالتقدمة أأقبلها من يدكم قال الرب ١٤ وملعون الغشاش الذي في قطيعه ذكر ونذر ويذبح للسيد فاسدا لاني ملك عظيم قال رب الجنود

בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַנָּצְרִי אֲשֶׁר אַתֶּם צְלַבְתֶּם אֹתוֹ וְאֱלֹהִים הֱקִימוֹ מִן הַמֵּתִים בְּשֵׁם זֶה הוּא עֹמֵד לִפְנֵיכֶם בָּרִיא׃ 11 הוּא הָאֶבֶן אֲשֶׁר נִמְאַסְתֶּם עָלֶיהָ בּוֹנִים אֲשֶׁר הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה׃ 12 וְאֵין בְּאַחֵר כָּל הַיְשׁוּעָה כִּי גַם אֵין שֵׁם אַחֵר תַּחַת הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר נִתַּן בֵּין בְּנֵי אָדָם בּוֹ נִוָּשַׁע׃ 13 וַיִּרְאוּ אֶת חֹזֶק פְּנֵי פֶּטֶר וְיוֹחָנָן וַיִּתְמְהוּ כִּי הֵם אֲנָשִׁים עַמֵּי הָאָרֶץ וְלֹא לָמְדוּ וַיֵּדְעוּ כִּי הָיוּ עִם יֵשׁוּעַ׃ 14 וְאֶת הָאִישׁ הַנִּרְפָּא רָאוּ עֹמֵד עִמָּם וְאֵין לָהֶם מַה לַּעֲנוֹת׃ 15 וַיְצַוּוּם לָצֵאת מִן הַסַּנְהֶדְרִין וַיִּוָּעֲצוּ בֵּינֵיהֶם׃ 16 לֵאמֹר מָה נַעֲשֶׂה לָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה כִּי אוֹת נִכָּר נִגְלָה עַל יָדָם לְכָל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם וְאִי אֶפְשָׁר לְכַחֵשׁ׃ 17 אַךְ לְבִלְתִּי תִּפָּשֵׁט הַשְּׁמוּעָה בָּעָם נְאַיְּמָה עֲלֵיהֶם וְלֹא יְדַבְּרוּ עוֹד בְּשֵׁם הַזֶּה אֶל אִישׁ׃ 18 וַיִּקְרָאוּם וַיְצַוּוּם לְבִלְתִּי דַּבֵּר וְלַמֵּד בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ׃ 19 וַיַּעַן פֶּטֶר וְיוֹחָנָן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַנְכוֹן לִפְנֵי אֱלֹהִים לִשְׁמֹעַ אֲלֵיכֶם יוֹתֵר מִשְּׁמוֹעַ אֶל אֱלֹהִים שִׁפְטוּ אַתֶּם׃ 20 כִּי לֹא נוּכַל אֲנַחְנוּ לְבִלְתִּי דַּבֵּר אֶת אֲשֶׁר רָאִינוּ וְשָׁמָעְנוּ׃ 21 וַיֹּסִפוּ עוֹד לְאַיְּמָם וַיְשַׁלְּחוּם כִּי לֹא מָצְאוּ מָה לַעֲשׂוֹת לָהֶם בִּגְלַל הָעָם כִּי כֻלָּם הִלְלוּ אֶת אֱלֹהִים עַל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה׃ 22 כִּי בֶן אַרְבָּעִים שָׁנָה הָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר נַעֲשָׂה בּוֹ אוֹת הַמַּרְפֵּא הַזֶּה׃

23 וַיָּבֹאוּ אֶל חֲבֵרֵיהֶם וַיַּגִּידוּ לָהֶם כָּל אֲשֶׁר אָמְרוּ אֲלֵיהֶם רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזְּקֵנִים׃ 24 וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׂאוּ קוֹל אֶל אֱלֹהִים בְּיַחַד וַיֹּאמְרוּ אֲדוֹן אַתָּה הָעֹשֶׂה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם׃ 25 הָאֹמֵר בְּפִי דָּוִד עַבְדְּךָ לָמָּה רָגְשׁוּ גּוֹיִם וּלְאֻמִּים הָגוּ רִיק׃ 26 יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יָחַד עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁיחוֹ׃ 27 כִּי אָכֵן נֶאֶסְפוּ בָּעִיר הַזֹּאת הוֹרֹדוּס וְגַם פָּנְטִי פִּלָטוֹס עִם גּוֹיִם וְעַם יִשְׂרָאֵל עַל עַבְדְּךָ הַקָּדוֹשׁ אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ׃ 28 לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל אֲשֶׁר יָעַצְתָּ מִקֶּדֶם לִהְיוֹת׃ 29 וְעַתָּה יְהוָה הַבִּיטָה אֶל אִיּוּמֵיהֶם וְתֵן לַעֲבָדֶיךָ לְדַבֵּר אֶת דְּבָרְךָ בְּכָל עֹז׃ 30 בִּשְׁלֹחַ יָדְךָ לְמַרְפֵּא וְלַעֲשׂוֹת אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּשֵׁם עַבְדְּךָ הַקָּדוֹשׁ יֵשׁוּעַ׃ 31 וַיִּתְפַּלְּלוּ וַיִּרְעַשׁ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיוּ מְקֻבָּצִים שָׁם וַיִּמָּלְאוּ כֻלָּם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיְדַבְּרוּ אֶת דְּבַר אֱלֹהִים בְּעֹז׃

32 וְלֹא הָיָה לְרִבּוֹא הַמַּאֲמִינִים לֵב אֶחָד וְנֶפֶשׁ אַחַת וְאֵין אִישׁ מֵהֶם אֹמֵר כִּי רְכוּשׁוֹ הוּא שֶׁלּוֹ כִּי אִם כָּל אֲשֶׁר לָהֶם הָיָה לָהֶם לְכֹל׃ 33 וּבְכֹחַ גָּדוֹל נָתְנוּ הַשְׁלִיחִים אֶת עֵדוּת תְּחִיַּת יֵשׁוּעַ הָאָדוֹן וְחֶסֶד גָּדוֹל הָיָה עַל כֻּלָּם׃ 34 וְלֹא הָיָה בָּהֶם אֶבְיוֹן כִּי כָּל אֲשֶׁר הָיוּ בַעֲלֵי שָׂדוֹת אוֹ בָתִּים מָכְרוּ אוֹתָם וַיָּבִיאוּ אֶת כֶּסֶף הַנִּמְכָּרִים׃ 35 וַיָּשִׂימוּ לִפְנֵי רַגְלֵי הַשְׁלִיחִים וַיְחַלְּקוּ לְכָל אִישׁ כְּפִי אֲשֶׁר יֶחְסָר לוֹ׃ 36 וְיוֹסֵף אֲשֶׁר נִקְרָא בַּשְּׁלִיחִים בַּר נַבָּא שֶׁהוּא בְּתַרְגּוּם בֶּן נֶחָמָה לֵוִי מִמִּשְׁפַּחַת קַפְרִסִּין׃ 37 הָיָה לוֹ שָׂדֶה וַיִּמְכְּרֵהוּ וַיָּבֵא אֶת כַּסְפּוֹ וַיָּשֶׂם לִפְנֵי רַגְלֵי הַשְׁלִיחִים׃

פרק ה׳

1 וְאִישׁ אֶחָד מִמַּאֲמִינֵי הַנָּצְרִי וּשְׁמוֹ חֲנַנְיָה וְשַׁפִּירָה אִשְׁתּוֹ מָכְרוּ אֲחֻזָּה׃ 2 וַיַּעֲלִימוּ מִן הַכֶּסֶף בְּהַסְכֵּמַת אִשְׁתּוֹ וַיָּבֵא חֲלָקוֹ וַיָּשֶׂם לִפְנֵי רַגְלֵי הַשְׁלִיחִים׃ 3 וַיֹּאמֶר פֶּטֶר חֲנַנְיָה מַדּוּעַ מִלֵּא הַשָּׂטָן אֶת לִבְּךָ לְכַחֵשׁ לְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְלַעֲלִים מִן הַכֶּסֶף אֲשֶׁר קִבַּלְתָּ בְּעַד הַשָּׂדֶה׃ 4 הֲלֹא אִם לֹא מָכַרְתָּ הָיָה נִשְׁאָר לְךָ וְאִם מָכַרְתָּ הָיָה בִּרְשׁוּתְךָ מַדּוּעַ שַׂמְתָּ בְלִבְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת הַדָּבָר הַזֶּה לֹא כִזַּבְתָּ אֶל בְּנֵי אָדָם כִּי אִם אֶל אֱלֹהִים׃ 5 וַיִּשְׁמַע חֲנַנְיָה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּפֹּל וַיִּגְוַע וַיְהִי יִרְאָה גְדוֹלָה עַל כָּל הַשֹּׁמְעִים׃ 6 וַיָּקוּמוּ הַבַּחוּרִים וַיְכַסֻּהוּ וַיִּשְׂאוּהוּ וַיְקַבְּרוּהוּ׃ 7 וַיְהִי כִּשְׁלֹשׁ שָׁעוֹת וְאִשְׁתּוֹ בָּאָה וְלֹא יָדְעָה אֶת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה׃ 8 וַיַּעַן אֵלֶיהָ פֶּטֶר הַגִּידִי לִי הַאִם בְּכֶסֶף כָּזֶה מְכַרְתֶּם אֶת הַשָּׂדֶה וַתֹּאמֶר כֵּן בְּכֶסֶף כָּזֶה׃ 9 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ פֶּטֶר מַדּוּעַ נְסִיתֶם אֶת רוּחַ יְהוָה הִנֵּה רַגְלֵי הַקֹּבְרִים אֶת בַּעְלֵךְ עַל הַפֶּתַח וְיִשְׂאוּךְ גַּם אוֹתָךְ׃ 10 וַתִּפֹּל מִיָּד לְרַגְלָיו וַתִּגְוָע וַיָּבֹאוּ הַבַּחוּרִים וַיִּמְצְאוּהָ מֵתָה וַיִּשְׂאוּהָ וַיְקַבְּרוּהָ אֵצֶל בַּעְלָהּ׃ 11 וַיְהִי יִרְאָה גְדוֹלָה עַל כָּל הַקְּהִלָּה וְעַל כָּל הַשֹּׁמְעִים אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃

12 וְעַל יְדֵי הַשְׁלִיחִים נַעֲשׂוּ אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים רַבִּים בָּעָם וְכֻלָּם הָיוּ בְּלֵב אֶחָד בְּאוּלָם שְׁלֹמֹה׃ 13 וְאִישׁ מִן הָאֲחֵרִים לֹא יָכֹל לְהִתְחַבֵּר אֲלֵיהֶם אַךְ הָעָם הִגְדִּילוּ לְשַׁבְּחָם׃ 14 וַיּוֹסִפוּ עוֹד מַאֲמִינִים בַּאדוֹן רַבִּים מִן הָאֲנָשִׁים וְגַם מִן הַנָּשִׁים׃ 15 וַיּוֹצִיאוּ אֶת הַחוֹלִים אֶל הָרְחוֹבוֹת וַיָּשִׂימוּם עַל מִטּוֹת וְעַל אֲרָשׂוֹת לְמַעַן אֲשֶׁר בְּעָבְרוֹ פֶּטֶר וְצֵל גְּוִיָּתוֹ יִפֹּל עַל אֶחָד מֵהֶם׃ 16 וְגַם מֵעָרֵי יְרוּשָׁלַיִם נָהֲרוּ אֶל הַמָּקוֹם וַיָּבִיאוּ חוֹלִים וְאֻמְלָלִים מְעֻנִּים מִרוּחוֹת טְמֵאוֹת וַיֻּרְפְּאוּ כֻלָּם׃

17 וַיָּקָם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְכָל אֲשֶׁר עִמּוֹ וְהֵם מִפְלַגַּת הַצְּדוֹקִים וַיִּמָּלְאוּ קִנְאָה׃ 18 וַיִּתְפְּשׂוּ אֶת הַשְׁלִיחִים וַיְשִׂימוּם בְּבֵית הָאֲסוּרִים׃ 19 וּמַלְאַךְ יְהוָה פָּתַח בַּלַּיְלָה דַּלְתוֹת בֵּית הָאֲסוּרִים וַיּוֹצִיאֵם וַיֹּאמֶר׃ 20 לְכוּ עִמְדוּ בַּמִּקְדָּשׁ וְדַבְּרוּ אֶל הָעָם אֶת כָּל דִּבְרֵי הַחַיִּים הָאֵלֶּה׃ 21 וַיִּשְׁמְעוּ וַיָּבֹאוּ בְּעֵת הַשַּׁחַר אֶל הַמִּקְדָּשׁ וַיְלַמֵּדוּ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְכָל אֲשֶׁר עִמּוֹ בָּאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל הַסַּנְהֶדְרִין וְכָל זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ בֵּית הָאֲסוּרִים לְהָבִיא אֶת הַשְׁלִיחִים׃ 22 וַיֵּלְכוּ הַשֹּׁטְרִים וְלֹא מָצְאוּ אוֹתָם בְּבֵית הָאֲסוּרִים וַיָּשׁוּבוּ וַיַּגִּידוּ׃ 23 לֵאמֹר הַבַּיִת סָגוּר בְּכָל מִשְׁמֶרֶת וְהַשֹּׁמְרִים עֹמְדִים עַל הַדְּלָתוֹת וְכַאֲשֶׁר פָּתַחְנוּ אֵין אִישׁ בְּתוֹכוֹ׃ 24 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְשָׂרֵי הַצָּבָא וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּתְבֹּנְנוּ מַה יֵּעָשֶׂה בָּזֶה׃ 25 וַיָּבֹא אִישׁ וַיַּגֶּד לָהֶם לֵאמֹר הִנֵּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שַׂמְתֶּם בְּבֵית הָאֲסוּרִים עֹמְדִים בַּמִּקְדָּשׁ וּמְלַמְּדִים אֶת הָעָם׃ 26 וַיֵּלֶךְ שַׂר הַצָּבָא עִם הַשֹּׁטְרִים וַיָּבִיאֵם בְּלִי נֶגֶף כִּי יָרְאוּ מִן הָעָם פֶּן יִסְקְלוּם׃ 27 וַיְבִיאוּם וַיַּעֲמִידוּם לִפְנֵי הַסַּנְהֶדְרִין וַיִּשְׁאָלֵם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל׃ 28 לֵאמֹר הֲלֹא הַזְהַרְנוּ אֶתְכֶם הַזְהֵר לְבִלְתִּי לְלַמֵּד בְּשֵׁם הַזֶּה וְהִנֵּה מִלֵּאתֶם אֶת יְרוּשָׁלַיִם בְּתוֹרָתְכֶם וְתָבִיאוּ עָלֵינוּ אֶת דְּמֵי הָאִישׁ הַזֶּה׃ 29 וַיַּעַן פֶּטֶר וְהַשְׁלִיחִים וַיֹּאמְרוּ אֵין לָנוּ לִשְׁמֹעַ אֶל בְּנֵי אָדָם כִּי אִם אֶל אֱלֹהִים׃ 30 אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֵקִים אֶת יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר אַתֶּם תְּלִיתֶם אוֹתוֹ עַל עֵץ וַתַּהַרְגוּהוּ׃ 31 וְאֱלֹהִים הֲרִימוֹ בִּימִינוֹ לְהִוָּתוֹ שַׂר וּמוֹשִׁיעַ לָתֵת לְיִשְׂרָאֵל תְּשׁוּבָה וְסַלַּח חַטֹּאת׃ 32 וַאֲנַחְנוּ עֵדִים לַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגַם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְכָל שֹׁמְעֵי מִצְוָתוֹ׃ 33 וַיִּתְעַבְּרוּ וַיִּתְיָעֲצוּ לַהֲרֹג אוֹתָם׃ 34 וַיָּקָם בַּסַּנְהֶדְרִין פָּרוּשׁ אֶחָד וּשְׁמוֹ גַּמְלִיאֵל מוֹרֶה הַתּוֹרָה נִכְבָּד לְכָל הָעָם וַיְצַו לְהוֹצִיא אֶת הָאֲנָשִׁים מְעַט׃ 35 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל הִשָּׁמְרוּ לָכֶם עַל אֲשֶׁר אַתֶּם עֹמְדִים לַעֲשׂוֹת לָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה׃ 36 כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה קָם תֵּאוּדָס וַיֹּאמֶר כִּי הוּא גָדוֹל וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ נִלְוָה אֵלָיו וַיֵּהָרְגוּ וְכָל אֲשֶׁר הִאֲמִינוּ בּוֹ נָפוֹצוּ וַיִּהְיוּ לְאַיִן׃ 37 אַחֲרָיו קָם יְהוּדָה הַגְּלִילִי בִּימֵי הָרְשׁוּם וַיָּסֶר אַחֲרָיו עָם רָב גַּם הוּא אָבַד וְכָל אֲשֶׁר הִאֲמִינוּ בּוֹ נָפוֹצוּ׃ 38 וְעַתָּה אֲנִי אֹמֵר לָכֶם הַרְפּוּ מֵעַל הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וְהַנִּיחוּ לָהֶם כִּי אִם עֲצַת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אוֹ מַעֲשֵׂיהֶם מֵאֱלֹהִים הֵם יִהְיֶה לְאַל׃ 39 וְאִם מֵאֱלֹהִים הֵם לֹא תוּכְלוּ לְהָפֵר אוֹתָם פֶּן תִּמָּצְאוּ נִלְחָמִים בֵּאלֹהִים וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו׃ 40 וַיִּקְרְאוּ אֶל הַשְׁלִיחִים וַיַּכּוּם וַיְצַוּוּם לְבִלְתִּי דַּבֵּר בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ וַיְשַׁלְּחוּם׃ 41 וַיֵּלְכוּ הֵם מִלִּפְנֵי הַסַּנְהֶדְרִין שְׂמֵחִים כִּי נֶחְשְׁבוּ לְהֻכְלְמוּ בְּשֵׁם הַזֶּה׃ 42 וְכָל הַיָּמִים בַּמִּקְדָּשׁ וּבְכָל בָּתֵּי הָעָם לֹא חָדְלוּ לְלַמֵּד וּלְבַשֵּׂר אֶת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃

135 ספר דברים, ה׳: ט׳.

ולמען ייטב לך והארכת ימים: ס
ואתה ישראל שמע ושמרת לעשות
אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד
כאשר דבר יי אלהי אבתיך לך
ארץ זבת חלב ודבש: ס שמע
ישראל יי אלהינו יי אחד: ברוך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד:*
ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו
הדברים האלה אשר אנכי מצוך
היום על לבבך: ושננתם לבניך
ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם
לאות על ידך והיו לטטפות בין
עיניך: וכתבתם על מזזות ביתך
ובשעריך:* והיה אם שמע תשמעו
אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי
מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש
ואספת דגנך ותירשך ויצהרך:
ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת
ושבעת: השמרו לכם פן יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם: וחרה
אף יי בכם ועצר את השמים ולא
יהיה מטר והאדמה לא תתן את
יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטבה אשר יי נתן לכם: ושמתם
את דברי אלה על לבבכם ועל
נפשכם וקשרתם אתם לאות על
ידכם והיו לטטפות בין עיניכם:
ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך: וכתבתם על
מזזות ביתך ובשעריך: למען
ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יי לאבתיכם לתת להם
כימי השמים על הארץ: ס כי אם
שמור תשמרון את כל המצוה הזאת
אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה
לאהבה את יי אלהיכם ללכת בכל
דרכיו ולדבקה בו: ס ורש את כל
הגוים האלה מלפניכם וירשתם
גוים גדלים ועצומים ממכם: כל
המקום אשר תדרך כף רגלכם בו
לכם יהיה מהמדבר והלבנון הנהר
נהר פרת ועד הים האחרון יהיה
גבלכם: לא יתיצב איש בפניכם
פחדכם ויראתכם יתן יי אלהיכם
על כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר
דבר לכם: ס הנה אנכי נתן לפניכם
היום ברכה וקללה: את הברכה
אשר תשמעו אל מצות יי אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם היום:
והקללה אם לא תשמעו אל מצות
יי אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר
אנכי מצוה אתכם היום ללכת
אחרי אלהים אחרים אשר לא
ידעתם: והיה כי יבאך יי אלהיך
אל הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה ונתן את גוים רבים מפניך
החתי והגרגשי והאמרי והכנעני
והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים
רבים ועצומים ממך: ונתנם יי
אלהיך לפניך והכיתם החרם
תחרים אותם לא תכרת להם ברית
ולא תחנם: ולא תתחתן בם בתך
לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך:
כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו
אלהים אחרים וחרה אף יי בכם
והשמידך מהר: כי אם כה תעשו
להם מזבחתיהם תתצו ומצבתיהם
תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם
תשרפון באש: כי עם קדוש אתה
ליי אלהיך בך בחר יי אלהיך
להיות לו לעם סגלה מכל העמים
אשר על פני האדמה: לא מרבכם
מכל העמים חשק יי בכם ויבחר
בכם כי אתם המעט מכל העמים:
כי מאהבת יי אתכם ומשמרו את
השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא
יי אתכם ביד חזקה ויפדך מבית
עבדים מיד פרעה מלך מצרים:
וידעת כי יי אלהיך הוא האלהים
האל הנאמן שמר הברית והחסד
לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור:
ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו
לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו:
ושמרת את המצוה ואת החקים
ואת המשפטים אשר אנכי מצוך
היום לעשתם: והיה עקב תשמעון
את המשפטים האלה ושמרתם
ועשיתם אתם ושמר יי אלהיך לך
את הברית ואת החסד אשר נשבע
לאבתיך: ואהבך וברכך והרבך
וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך
ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת
צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך
לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים
לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך:
והסיר יי ממך כל חלי וכל מדוי
מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם
בך ונתנם בכל שנאיך: ואכלת את
כל העמים אשר יי אלהיך נתן לך
לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד
את אלהיהם כי מוקש הוא לך:
כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה
ממני איכה אוכל להורישם: לא
תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה
יי אלהיך לפרעה ולכל מצרים:
המסות הגדלות אשר ראו עיניך
והאתת והמפתים והיד החזקה
והזרוע הנטויה אשר הוצאך יי
אלהיך כן יעשה יי אלהיך לכל
העמים אשר אתה ירא מפניהם:
ושלח יי אלהיך את הצרעה בהם
עד אבד הנשארים והנסתרים
מפניך: לא תערץ מפניהם כי יי
אלהיך בקרבך אל גדול ונורא:
ונשל יי אלהיך את הגוים האל
מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם
מהר פן תרבה עליך חית השדה:
ונתנם יי אלהיך לפניך והמם
מהומה גדולה עד השמדם: ונתן
מלכיהם בידך ואבדת את שמם
מתחת השמים לא יתיצב איש
בפניך עד השמדך אתם: פסילי
אלהיהם תשרפון באש לא תחמד
כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן
תוקש בו כי תועבת יי אלהיך הוא:
ולא תביא תועבה אל ביתך והיית
חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב
תתעבנו כי חרם הוא: כל המצוה
אשר אנכי מצוך היום תשמרון
לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם
וירשתם את הארץ אשר נשבע יי
לאבתיכם: וזכרת את כל הדרך
אשר הוליכך יי אלהיך זה ארבעים
שנה במדבר למען ענתך לנסתך
לדעת את אשר בלבבך התשמר
מצותיו אם לא: ויענך וירעבך
ויאכלך את המן אשר לא ידעת
ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי
לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי
על כל מוצא פי יי יחיה האדם:
שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך
לא בצקה זה ארבעים שנה: וידעת
עם לבבך כי כאשר יסר איש את
בנו יי אלהיך מיסרך: ושמרת את
מצות יי אלהיך ללכת בדרכיו
וליראה אתו: כי יי אלהיך מביאך
אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת
ותהמת יצאים בבקעה ובהר:
ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה
ורמון ארץ זית שמן ודבש: ארץ
אשר לא במסכנת תאכל בה לחם
לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה
ברזל ומהרריה תחצב נחשת:
ואכלת ושבעת וברכת את יי
אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן
לך: השמר לך פן תשכח את יי
אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו
וחקתיו אשר אנכי מצוך היום:
פן תאכל ושבעת ובתים טובים
תבנה וישבת: ובקרך וצאנך ירבין
וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך
ירבה: ורם לבבך ושכחת את יי
אלהיך המוציאך מארץ מצרים
מבית עבדים: המוליכך במדבר
הגדול והנורא נחש שרף ועקרב
וצמאון אשר אין מים המוציא לך
מים מצור החלמיש: המאכלך מן
במדבר אשר לא ידעון אבתיך
למען ענתך ולמען נסתך להיטבך
באחריתך: ואמרת בלבבך כחי
ועצם ידי עשה לי את החיל הזה:
וזכרת את יי אלהיך כי הוא הנתן
לך כח לעשות חיל למען הקים את
בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום
הזה: והיה אם שכח תשכח את יי
אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים
ועבדתם והשתחויתם להם העדתי
בכם היום כי אבד תאבדון: כגוים
אשר יי מאביד מפניכם כן תאבדון
עקב לא תשמעון בקול יי אלהיכם:

פרשה ט׳.

שמע ישראל אתה עבר היום את
הירדן לבא לרשת גוים גדלים
ועצומים ממך ערים גדלות ובצורות
בשמים: עם גדול ורם בני ענקים
אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי
יתיצב לפני בני ענק: וידעת היום
כי יי אלהיך הוא עבר לפניך אש
אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם
לפניך והורשתם והאבדתם אתם
מהר כאשר דבר יי לך: אל תאמר
בלבבך בהדפ יי אלהיך אתם
מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יי
לרשת את הארץ הזאת וברשעת
הגוים האלה יי מוריש אתם מפניך:
לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא
לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים
האלה יי אלהיך מוריש אתם
מפניך ולמען הקים את הדבר אשר
נשבע יי לאבתיך לאברהם ליצחק
וליעקב: וידעת כי לא בצדקתך יי
אלהיך נתן לך את הארץ הטבה
הזאת לרשתה כי עם קשה ערף
אתה: זכר אל תשכח את אשר
הקצפת את יי אלהיך במדבר
למן היום אשר יצאת מארץ מצרים
עד באכם עד המקום הזה מרים
הייתם עם יי: ובחרב הקצפתם את
יי ויתאנף יי בכם להשמיד אתכם:
בעלתי אל ההר לקחת לחת אבני
הברית אשר כרת יי עמכם וארד
בהר וארבעים יום וארבעים לילה
לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי:
ויתן יי אלי את שני לחת האבנים
כתבים באצבע אלהים ועליהם
ככל הדברים אשר דבר יי עמכם
בהר מתוך האש ביום הקהל:
ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
לילה ויתן יי אלי את שני לחת
האבנים לחת הברית: ויאמר יי
אלי קום רד מהר כי שחת עמך
אשר הוצאת ממצרים סרו מהר
מן הדרך אשר צויתים עשו להם
מסכה: ויאמר יי אלי לאמר ראיתי
את העם הזה והנה עם קשה ערף
הוא: הנח לי וארא בם ואכלה
אתם ואמחה את שמם מתחת
השמים ואעשה אתך לגוי עצום
ורב ממנו: ואפן וארד מן ההר
וההר בוער באש ושני לחת הברית
על שתי ידי: ואראה והנה חטאתם
ליי אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה
סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יי
אתכם: ואתפש בשני הלחת
ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם
לעיניכם: ואתנפל לפני יי כראשנה
ארבעים יום וארבעים לילה לחם
לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל
חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע
בעיני יי להכעיסו: כי יגרתי מפני
האף והחמה אשר קצף יי עליכם
להשמיד אתכם וישמע יי אלי גם
בפעם ההוא: ובאהרן התאנף יי
מאד להשמידו ואתפלל גם בעד
אהרן בעת ההוא: ואת חטאתכם
אשר עשיתם את העגל לקחתי
ואשרף באש ואכתת אתו טחון היטב
עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו
אל הנחל הירד מן ההר: ובתבערה
מקצת ובמסה מקצת ובנפלת
מקצת ובקברות התאוה מקצת
ותמתו שם: ומשם נסעתם את
הגלגל ואתם עברים את הירדן
לרשת את הארץ אשר יי אלהיכם
נתן לכם ורשתם אתה וישבתם בה:
ועתה ישראל מה יי אלהיך שאל
מעמך כי אם ליראה את יי אלהיך
ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו
ולעבד את יי אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך: לשמר את מצות יי
ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום
לטוב לך: הן ליי אלהיך השמים
ושמי השמים הארץ וכל אשר בה:
רק באבתיך חשק יי לאהבה אתם
ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל
העמים כיום הזה: ומלתם את ערלת
לבבכם וערפכם לא תקשו עוד:
כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים
ואדני האדנים האל הגדול הגבור
והנורא אשר לא ישא פנים ולא
יקח שחד: עשה משפט יתום
ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם
ושמלה: ואהבתם את הגר כי גרים
הייתם בארץ מצרים: את יי
אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק
ובשמו תשבע: הוא תהלתך והוא
אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות
ואת הנוראות האלה אשר ראו
עיניך: בשבעים נפש ירדו אבתיך
מצרימה ועתה שמך יי אלהיך
ככוכבי השמים לרב: ואהבת את
יי אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו
ומשפטיו ומצותיו כל הימים:
וידעתם היום כי לא את בניכם
אשר לא ידעו ואשר לא ראו את
מוסר יי אלהיכם את גדלו את
ידו החזקה ואת זרעו הנטויה:
ואת אתותיו ואת מעשיו אשר עשה
בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים
ולכל ארצו: ואשר עשה לחיל
מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף
את מי ים סוף על פניהם ברדפם
אחריכם ויאבדם יי עד היום הזה:
ואשר עשה לכם במדבר עד באכם
עד המקום הזה: ואשר עשה לדתן
ולאבירם בני אליאב בן ראובן
אשר פצתה הארץ את פיה ותבלע
אתם ואת בתיהם ואת אהליהם
ואת כל היקום אשר ברגליהם
בקרב כל ישראל: כי עיניכם
הרואות את כל מעשה יי הגדול
אשר עשה: ושמרתם את כל
המצוה אשר אנכי מצוה אתכם
היום למען תחזקו ובאתם וירשתם
את הארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה: ולמען תאריכו ימים על
האדמה אשר נשבע יי לאבתיכם
לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב
ודבש: כי הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא
אשר יצאתם משם אשר תזרע את
זרעך והשקית ברגלך כגן הירק:
והארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר
השמים תשתה מים: ארץ אשר יי
אלהיך דרש אתה תמיד עיני יי
אלהיך בה מרשית השנה ועד
אחרית השנה: והיה אם שמע
תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יי אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם:
ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
ומלקוש ואספת דגנך ותירשך
ויצהרך: ונתתי עשב בשדך
לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו
לכם פן יפתה לבבכם וסרתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם
להם: וחרה אף יי בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל
הארץ הטבה אשר יי נתן לכם:
ושמתם את דברי אלה על לבבכם
ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
ידכם והיו לטטפות בין עיניכם:
ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם
בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך: וכתבתם על
מזזות ביתך ובשעריך: למען
ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יי לאבתיכם לתת להם
כימי השמים על הארץ: ס כי אם
שמור תשמרון את כל המצוה הזאת
אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה
לאהבה את יי אלהיכם ללכת בכל
דרכיו ולדבקה בו: ס ורש את כל
הגוים האלה מלפניכם וירשתם
גוים גדלים ועצומים ממכם: כל
המקום אשר תדרך כף רגלכם בו
לכם יהיה מהמדבר והלבנון הנהר
נהר פרת ועד הים האחרון יהיה
גבלכם: לא יתיצב איש בפניכם
פחדכם ויראתכם יתן יי אלהיכם
על כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר
דבר לכם: ס הנה אנכי נתן לפניכם
היום ברכה וקללה: את הברכה
אשר תשמעו אל מצות יי אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם היום:
והקללה אם לא תשמעו אל מצות
יי אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר
אנכי מצוה אתכם היום ללכת
אחרי אלהים אחרים אשר לא
ידעתם: והיה כי יבאך יי אלהיך
אל הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה ונתן את גוים רבים מפניך
החתי והגרגשי והאמרי והכנעני
והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים
רבים ועצומים ממך: ונתנם יי
אלהיך לפניך והכיתם החרם
תחרים אותם לא תכרת להם ברית
ולא תחנם: ולא תתחתן בם בתך
לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך:
כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו
אלהים אחרים וחרה אף יי בכם
והשמידך מהר: כי אם כה תעשו
להם מזבחתיהם תתצו ומצבתיהם
תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם
תשרפון באש: כי עם קדוש אתה
ליי אלהיך בך בחר יי אלהיך
להיות לו לעם סגלה מכל העמים
אשר על פני האדמה: לא מרבכם
מכל העמים חשק יי בכם ויבחר
בכם כי אתם המעט מכל העמים:
כי מאהבת יי אתכם ומשמרו את
השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא
יי אתכם ביד חזקה ויפדך מבית
עבדים מיד פרעה מלך מצרים:
וידעת כי יי אלהיך הוא האלהים
האל הנאמן שמר הברית והחסד
לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור:
ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו
לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו:
ושמרת את המצוה ואת החקים
ואת המשפטים אשר אנכי מצוך
היום לעשתם: והיה עקב תשמעון
את המשפטים האלה ושמרתם
ועשיתם אתם ושמר יי אלהיך לך
את הברית ואת החסד אשר נשבע
לאבתיך: ואהבך וברכך והרבך
וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך
ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת
צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך
לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים
לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך:
והסיר יי ממך כל חלי וכל מדוי
מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם
בך ונתנם בכל שנאיך: ואכלת את
כל העמים אשר יי אלהיך נתן לך
לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד
את אלהיהם כי מוקש הוא לך:
כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה
ממני איכה אוכל להורישם: לא
תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה
יי אלהיך לפרעה ולכל מצרים:
המסות הגדלות אשר ראו עיניך
והאתת והמפתים והיד החזקה
והזרוע הנטויה אשר הוצאך יי
אלהיך כן יעשה יי אלהיך לכל
העמים אשר אתה ירא מפניהם:
ושלח יי אלהיך את הצרעה בהם
עד אבד הנשארים והנסתרים
מפניך: לא תערץ מפניהם כי יי
אלהיך בקרבך אל גדול ונורא:
ונשל יי אלהיך את הגוים האל
מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם
מהר פן תרבה עליך חית השדה:
ונתנם יי אלהיך לפניך והמם
מהומה גדולה עד השמדם: ונתן
מלכיהם בידך ואבדת את שמם
מתחת השמים לא יתיצב איש
בפניך עד השמדך אתם: פסילי
אלהיהם תשרפון באש לא תחמד
כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן
תוקש בו כי תועבת יי אלהיך הוא:
ולא תביא תועבה אל ביתך והיית
חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב
תתעבנו כי חרם הוא: כל המצוה
אשר אנכי מצוך היום תשמרון
לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם
וירשתם את הארץ אשר נשבע יי
לאבתיכם: וזכרת את כל הדרך
אשר הוליכך יי אלהיך זה ארבעים
שנה במדבר למען ענתך לנסתך
לדעת את אשר בלבבך התשמר
מצותיו אם לא: ויענך וירעבך
ויאכלך את המן אשר לא ידעת
ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי
לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי
על כל מוצא פי יי יחיה האדם:
שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך
לא בצקה זה ארבעים שנה: וידעת
עם לבבך כי כאשר יסר איש את
בנו יי אלהיך מיסרך: ושמרת את
מצות יי אלהיך ללכת בדרכיו
וליראה אתו: כי יי אלהיך מביאך
אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת
ותהמת יצאים בבקעה ובהר:
ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה
ורמון ארץ זית שמן ודבש: ארץ
אשר לא במסכנת תאכל בה לחם
לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה
ברזל ומהרריה תחצב נחשת:
ואכלת ושבעת וברכת את יי
אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן
לך: השמר לך פן תשכח את יי
אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו
וחקתיו אשר אנכי מצוך היום:
פן תאכל ושבעת ובתים טובים
תבנה וישבת: ובקרך וצאנך ירבין
וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך
ירבה: ורם לבבך ושכחת את יי
אלהיך המוציאך מארץ מצרים
מבית עבדים: המוליכך במדבר
הגדול והנורא נחש שרף ועקרב
וצמאון אשר אין מים המוציא לך
מים מצור החלמיש: המאכלך מן
במדבר אשר לא ידעון אבתיך
למען ענתך ולמען נסתך להיטבך
באחריתך: ואמרת בלבבך כחי
ועצם ידי עשה לי את החיל הזה:
וזכרת את יי אלהיך כי הוא הנתן
לך כח לעשות חיל למען הקים את
בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום
הזה: והיה אם שכח תשכח את יי
אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים
ועבדתם והשתחויתם להם העדתי
בכם היום כי אבד תאבדון: כגוים
אשר יי מאביד מפניכם כן תאבדון
עקב לא תשמעון בקול יי אלהיכם:

ויעמידו את השלוחים החוצה׃ ויאמר אליהם
20 המלאך הלכו ועמדו ודברו בבית המקדש
לעם את כל דברי החיים האלה׃* וכשמעם
21 נכנסו עם עלות השחר אל המקדש וילמדו
ויבא הכהן הגדול ואשר עמו ויקראו את
הסנהדרין ואת כל זקני בני ישראל וישלחו
אל בית האסורים להביא אותם׃ ויבאו
22 השוטרים ולא מצאו אותם בבית האסורים
וישובו ויגידו׃* לאמר את בית האסורים
מצאנו סגור בכל המשמרת ואת השומרים
עומדים לפני הדלתות ופתחנו ואין איש
23 בתוכו׃ ויהי כשמע הכהן הראש ושר
המקדש וזקני ישראל את הדברים האלה
24 ויתמהו עליהם מה יהיה לדבר הזה׃ ויבא
איש ויגד להם לאמר הנה האנשים אשר
25 שמתם בבית האסורים עומדים במקדש
ומלמדים את העם׃ אז הלך שר המקדש
עם השוטרים ויביאם בלי אלים כי יראו
26 מהעם פן יסקלום באבנים׃ ויביאום ויעמידום
לפני הסנהדרין ויאמר להם הכהן הגדול׃
27 הלא צוינו אתכם צו אמת לבלתי ללמד
בשם הזה והנה מלאתם את ירושלים
בתורתכם ותרצו להביא עלינו את דם
28 האיש הזה׃ ויען פטרוס ויאמר אליו ואל
29 השליחים אנחנו חייבים לשמוע לאלהים
30 יותר מלשמוע לבני אדם׃ אלהי אבותינו
הקים את ישוע אשר אתם תליתם אותו
31 ותמיתוהו על העץ׃* ואת הוא שר ומושיע
הרים אלהים בימינו לתת לישראל תשובה
32 וסליחת חטאים׃ ואנחנו עדים לו על הדברים
האלה ורוח הקדש אשר נתן אלהים לכל
33 שומעי מצותיו׃ וישמעו את הדברים האלה
34 ויתעברו ויחשבו להרגם׃ ויקם איש אחד
בסנהדרין ושמו גמליאל מורה התורה
נכבד לכל העם ויצו להוציא את האנשים
35 החוצה׃ ויאמר אליהם אנשי ישראל
השמרו לכם על האנשים האלה מה אתם
36 עתידים לעשות׃ כי לפני הימים האלה
קם תיודס ויאמר כי הוא איש גדול ואל
אליו נלוו כמספר מאתים איש ויהרגו
ויפוצו כל אשר האמינו בו ויהיו לאין׃
37 אחריו קם יהודה הגלילי בימי הפקדת
העם ויסר אחריו הרבה עם גם הוא אבד
ויפוצו כל אשר האמינו בו׃ ועתה אומר
אני אליכם הרפו מעל האנשים האלה
והניחו להם כי אם עצת האנשים האלה
39 או מעשיהם מאת אלהים היא לא תוכלו
להפר פן תמצאו גם נלחמים באלהים׃
40 ויקשיבו לו׃ ויקראו אל השליחים ויכום
ויצו עליהם לבלתי דבר בשם ישוע וישלחו
41 אותם׃ והם הלכו מלפני הסנהדרין שמחים
כי נחשבו לכדאים לסבול קלון בעד השם
42 הקדוש׃ וכל היום בבית המקדש ובבתים
לא חדלו ללמד ולבשר את הבשורה על
ישוע המשיח׃

פרק ו׳

1 ובימים ההם כאשר רבו התלמידים
ויהי לתלונה הדוברים יונית על העברים
כי נשכחו אלמנותיהם בחלוקת היום׃
2 ויקראו שנים עשר את כל התלמידים
ויאמרו לא טוב הוא כי נעזוב את דבר
3 האלהים ונשרת על השלחנות׃ ועתה
אחים בחרו לכם שבעה אנשים מתוככם
אשר שם עליהם עדות טובה מלאים רוח
4 חכמה ואנחנו נתנה אותם על המלאכה
הזאת׃ ואנחנו נתמיד בתפלה ובמשרת
5 הדבר׃* וישר הדבר בעיני כל העדה
ויבחרו את אסטפנוס איש מלא אמונה
ורוח הקדש ואת פיליפוס ואת פרוכורוס
ואת ניקנור ואת תימון ואת פרמנס ואת
6 נקולאוס גר מאנטיוכיא׃ ויעמידו אותם
לפני השליחים ויתפללו ויסמכו עליהם
7 את ידיהם׃ ודבר האלהים הלך וגדל
ומספר התלמידים בירושלים הלך ורב
מאד גם המון הכהנים נכנעו אל האמונה׃
8 ואסטפנוס מלא אמונה וכח ויעש מופתים
9 גדולים ומופלאים בעם׃ ויקומו אנשים
מבית הכנסת הנקרא בית המשוררים
ומבית הכנסת הנקרא בית הקרנות ומבית
הכנסת הנקרא בית הגרים ומבית הכנסת
הנקרא בית הכנסת לבני אלכסנדריה
ומבית הכנסת הנקרא בית הכנסת לבני
קיליקיה ומבית הכנסת הנקרא בית הכנסת
לבני אסיה ויתוכחו עם אסטפנוס׃ ולא
יכלו לעמוד נגד החכמה ונגד הרוח אשר
11 דבר בו׃* ויסיתו אנשים ויאמרו כי שמענו
אותו מדבר דברי חלול נגד משה ונגד
12 האלהים׃ ויסיתו את העם ואת הזקנים
ואת הסופרים ויקומו ויתנפלו עליו ויתפשו
13 אותו ויביאו אל הסנהדרין׃ ויעמידו עדי
שקר אשר אמרו האיש הזה לא יחדל
לדבר דברים נגד המקום הקדוש ונגד
14 התורה׃ כי שמענו אותו אומר כי ישוע
הנוצרי הזה יהרוס את המקום הזה ויחליף
15 את המנהגים אשר נתן לנו משה׃ וכל
הישבים בסנהדרין נתנו עיניהם בו וירא
להם כי פני אסטפנוס כפני מלאך׃

פרק ז׳

1 ויאמר הכהן הגדול האמת הדבר הזה׃
2 ויען אסטפנוס ויאמר אנשים אחים ואבות
שמעו אלהי הכבוד נראה אל אברהם אבינו
בהיותו בארם נהרים בטרם ישב בחרן׃
3 ויאמר אליו צא מארצך וממולדתך ולך
4 אל הארץ אשר אראך׃* אז יצא מארץ
כשדים וישב בחרן ומשם אחרי מות אביו
העתיקו אל הארץ הזאת אשר אתם יושבים
5 עתה בה׃ ולא נתן לו בה נחלה ולא כף
רגל ויבטח לתת לו לאחוזה ולזרעו אחריו
6 ואין לו בן׃ וידבר אליו אלהים כי זרעו
יהיה גר בארץ נכריה ועבדוהו וענו אותו
7 ארבע מאות שנה׃ והגוי אשר יעבדו ידין
אנכי אמר אלהים ואחרי כן יצאו ועבדוני
8 במקום הזה׃ ויתן לו ברית המילה ויולד
את יצחק וימולהו ביום השמיני ויצחק
9 את יעקב ויעקב את שנים עשר האבות׃
והאבות קנאו את יוסף וימכרוהו למצרים
ואלהים היה עמו׃ ויצילהו מכל צרותיו
ויתן לו חן ושכל לפני פרעה מלך מצרים
ויפקדהו על מצרים ועל כל ביתו׃ ויבא
רעב על כל ארץ מצרים וכנען וצרה גדולה
ולא מצאו אבותינו מזון׃ וישמע יעקב כי
יש שבר במצרים וישלח את אבותינו
12 בפעם הראשונה׃ ובפעם השנית נודע
יוסף לאחיו ויגלה מוצאו לפרעה׃ וישלח
יוסף ויקרא אל יעקב אביו ואל כל מולדתו
14 שבעים וחמש נפש׃ וירד יעקב מצרים
וימת הוא ואבותינו׃ ויעתקו אל שכם
ויונחו בקבר אשר קנה אברהם בכסף
מאת בני חמור אבי שכם׃ וכאשר קרב
עת מלאת הבטחון אשר נשבע אלהים
לאברהם גדל העם ויתרבה במצרים׃
18 עד אשר קם מלך אחר על מצרים אשר לא
19 ידע את יוסף׃ הוא התחכם אל עמנו
והרע לאבותינו עד כי הוציאו את תינוקותם
20 החוצה למען לא יחיו׃ בעת ההיא נולד
משה ויהי יפה לאלהים ויגדל שלשה
21 חדשים בבית אביו׃ ויוציאוהו החוצה
ותמצאהו בת פרעה ותאמצהו לבן לה׃
22 ויחכם משה בכל חכמת מצרים ויהי איש
23 גבור בדבר ובמעשה׃ ויהי כבן ארבעים
שנה ותעל על לבו לבקר את אחיו בני
24 ישראל׃ ויראה איש מצרי מכה איש
עברי ויגן משה על העברי ויך את המצרי
25 וימת׃ ויחשב כי אחיו יבינו כי אלהים
יתן להם תשועה על ידו ולא הבינו׃
26 ויהי ממחרת ויראם מריבים ויבקש
להשיבם לשלום ויאמר אנשים אחים אתם
27 למה תרעו איש את רעהו׃ ויגער בעושק
רעהו ויאמר מי שמך לאיש שר ושופט
28 עלינו׃ הלהרגני אתה כאשר הרגת אתמול
29 את המצרי׃ וישמע משה את הדבר הזה
וינס וישב בארץ מדין ויולד שם שני בנים׃
30 ויהי מלאת ארבעים שנה ויראה אליו
מלאך יהוה בלהבת אש בסנה בהר סיני׃
31 ומשה ראה ויתמה על המראה ויגש לבחון
32 ויהי קול יהוה אליו׃ אני אלהי אבותיך
אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב
ויחרד משה ולא יכול לבחון׃ ויאמר אליו
יהוה של נעליך מעל רגליך כי המקום
34 אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא׃
ראה ראיתי את עני עמי במצרים ואת
אנקתם שמעתי וארד להצילם ועתה לכה
35 אשלחך מצרים׃ את משה הזה אשר כחשו
בו לאמר מי שמך לאיש שר ושופט עלינו
את זה שלח אלהים בידי המלאך הנראה
36 אליו בסנה לשר ולגואל׃ הוא הוציאם
ויעש מופתים ואותות בארץ מצרים ובים
37 סוף ובמדבר ארבעים שנה׃ הוא משה
אשר אמר אל בני ישראל נביא יקים לכם
38 יהוה אלהינו מאחיכם כמוני׃ הוא היה
בקהל במדבר עם המלאך אשר דבר אליו
בהר סיני ועם אבותינו ויקבל אמרות חיים
39 לתת לנו׃ אשר לא אבו אבותינו להיות
לו לנחלה כי אם דחו אותו ויפנו בלבבם
40 אל מצרים׃ באמרם אל אהרן עשה לנו
אלהים אשר ילכו לפנינו כי משה האיש
אשר הוציאנו מארץ מצרים לא ידענו מה
41 היה לו׃ ויעשו עגל בימים ההם ויעלו
זבח לעצב ויתעלסו במעשי ידיהם׃
42 ויסב אלהים ויתנם לעבוד צבא השמים
כאשר כתוב בספר הנביאים הבית לי
זבחים והקרבנות במדבר ארבעים שנה
43 בית ישראל׃ ותשאו את אהל מולך וכוכב
אלהיכם רמפן הצלמים אשר עשיתם
44 להשתחות להם ואגלה אתכם מעבר לבבל׃
אהל העדות היה לאבותינו במדבר כאשר
צוה אשר דבר אל משה לעשות אותו
45 כתבנית אשר ראה׃ ויבאוהו אבותינו
ויורישוהו בבוא יהושע בארץ הגוים אשר
הדף אלהים מפני אבותינו עד ימי דויד׃
46 אשר מצא חן לפני אלהים ויבקש למצא
47 משכן לאלהי יעקב׃ ושלמה בנה לו בית׃
48 אך עליון לא ישכון בבתים עשויים ביד
49 כאשר אמר הנביא׃ השמים כסאי והארץ
הדום רגלי איזה בית תבנו לי אמר יהוה
50 או איזה מקום מנוחתי׃ הלא ידי עשתה
51 את כל אלה׃ קשי עורף ומולי לב ואזנים
ערלות אתם תמיד מתנגדים לרוח הקדש
כאבותיכם כן אתם׃ את איזה מן הנביאים
לא רדפו אבותיכם ויהרגו את המגידים
מבוא הצדיק אשר אתם עתה בוגדים בו
53 ורוצחים׃ אשר קבלתם את התורה
54 למשמרת מלאכי אלהים ולא שמרתם׃
וישמעו את הדברים האלה ויתעברו על
55 אסטפנוס ויחרקו שניהם עליו׃ והוא מלא
רוח הקדש ויסתכל השמימה ויראה כבוד
56 אלהים ואת ישוע עומד לימין אלהים׃
57 ויאמר הנה אני רואה את השמים פתוחים
58 ואת בן האדם עומד לימין אלהים׃ ויזעקו
בקול גדול ויסתמו אזניהם ויחרישו ויקומו
59 עליו כאיש אחד׃ ויגרשוהו אל מחוץ לעיר
ויסקלוהו באבנים והעדים הניחו את
60 בגדיהם לפני בחור אחד ושמו שאול׃
ויסקלו את אסטפנוס והוא קורא ואומר
אדוני ישוע קבל את רוחי׃ ויכרע על
ברכיו ויקרא בקול גדול אדוני אל תשם
להם את החטאת הזאת ובאמרו זאת נרדם׃

פרק ח׳

1 ושאול היה שמח במותו ויהי ביום ההוא
ויהי רדף גדול על הכנסיה אשר בירושלים
ויפוצו כל המאמינים בכל ארצות יהודה
2 ושומרון חוץ מן השליחים׃ ויקברו את
3 אסטפנוס אנשי חסד ויספדו עליו מספד
גדול׃ ושאול שדד את הכנסיה ויבא בכל
בתי האנשים ויגרור משם נשים וגברים
4 ויתנם בבית האסורים׃ והמפוזרים הלכו
5 ויבשרו את הבשורה בכל מקום אשר באו׃
ופיליפוס ירד אל עיר שומרון ויקרא אל
6 אנשיה את המשיח׃ ויקשיבו כל העם
אל דברי פיליפוס בשמעם ויראו את
7 המופתים אשר עשה׃ כי רוחות טמאות
יצאו מרבים מהאנשים אשר היו בהם
ויצעקו בקול גדול וגם רבים מהמשותקים
8 והצולעים נרפאו׃ ותהי שמחה גדולה
9 בעיר ההיא׃ ואיש אחד ושמו שמעון היה
לפנים בעיר ההיא קוסם ויתפלא את עם
10 שומרון ויאמר כי הוא גדול׃ וכל העם
מקטנם ועד גדולם שמעו אליו לאמר זה
11 הוא כח אלהים הגדול׃ ויקשיבו אליו כי
זמן רב הפליא אותם בקסמיו׃ ויאמינו
פיליפוס כי בשורת מלכות אלהים ושם
ישוע המשיח ויטבלו אנשים ונשים׃
13 וגם שמעון האמין ויטבל ויהי תמיד עם
פיליפוס ויתפלא בראותו אותות ומופתים
14 גדולים אשר נעשו׃ וכשמע השליחים
אשר בירושלים כי שומרון קבלה את דבר
15 האלהים וישלחו אליהם את פטרוס ואת
16 יוחנן׃ ויבואו ויתפללו בעד המאמינים
למען יקבלו רוח הקדש׃ כי עוד לא ירד
17 על אחד מהם כי אם טבלו בשם ישוע׃
ויעמידו עליהם את ידיהם ויקבלו רוח
18 הקדש׃ וכראות שמעון כי בהעמיד
השליחים את ידיהם על המאמינים יתנו
19 להם את רוח הקדש׃ ויקרב אליהם כסף
ויאמר תנו גם לי את הכח הזה למען
אשר אשים ידי על כל איש ויקבל רוח
20 הקדש׃ ויאמר אליו פטרוס כספך יהי
לאבדון עמך כי חשבת לקנות במחיר את
21 מתנת האלהים׃ אין לך חלק ונחלה
בדבר הזה כי לבבך לא נכון לפני
22 האלהים׃ שוב מרעתך הזאת והתחנן
אל אדון אולי יסלח לך מחשבת לבבך׃
23 כי אראך כי מר חמת ואסור עולה אתה׃
24 ויען שמעון ויאמר התחננו אתם בעדי אל
25 אדון למען לא יבוא עלי דבר אשר דברתם׃
ויעידו פטרוס ויוחנן את הדבר ויטיפו
לדבר את בשורת ישוע בכל הכפרים
26 השומרונים ואחר שבו לירושלים׃ ומלאך
יהוה דבר אל פיליפוס לאמר קום לך
27 דרומה אל הדרך היורדת מירושלים עזה
היא הדרך המדברית׃ ויקם וילך והנה
איש כושי סריס לקנדקי מלכת כושים
אשר על כל אוצרותיה ויבא לירושלים
28 להשתחות׃ וישב על מרכבתו וישב וקרא
29 בספר הנביא ישעיה׃ ויאמר הרוח אל
30 פיליפוס גש ודבק במרכבה הזאת׃ וירץ
פיליפוס ויקרב ויקרא בספר הנביא ישעיה
ויאמר הבין אתה מה אתה קורא׃
31 ויאמר איך אוכל כי אם יורני איש ויבקש
32 את פיליפוס לעלות ולשבת עמו׃ והמקרא
אשר קרא הוא זה כצאן לטבח הובל
ואשר כרחל אלמת לפני גזזיה כן לא יפתח
33 את פיו׃ בהשפלתו נלקח משפטו ואת
דורו מי יספר כי נכרתה מן הארץ חייו׃
34 ויען הסריס את פיליפוס ויאמר אנא
ספר לי על מי הנביא אומר זאת על עצמו
35 או על איש אחר׃ ויפתח פיליפוס את
פיו ויחל מהמקרא הזה ויבשרהו את
36 הבשורה על ישוע׃ ויהי בלכתם בדרך
ויבאו אל מים ויאמר הסריס הנה מים
37 מה יעכב אותי מהטבל׃ ויאמר פיליפוס
אם תאמין בכל לבבך יוכל׃ ויען ויאמר
38 אמין אני כי בן האלהים הוא ישוע
המשיח׃ ויצו לעצור את המרכבה וירדו
שניהם אל המים פיליפוס והסריס ויטבלהו׃
39 ויהי כעלותם מן המים ורוח יהוה חטף את
פיליפוס ולא ראהו הסריס עוד וילך לדרכו
40 בשמחה׃ ופיליפוס נמצא באשדוד ויעבור
ויבשר את הבשורה בכל הערים עד בואו
לקיסריה׃

פרק ט׳

1 ושאול עוד נפח איומים ורצח על תלמידי
2 יהוה ויבא אל הכהן הגדול׃ ויבקש ממנו
מכתבים לדמשק אל בתי הכנסיות למען
אשר אם ימצא שם איש או אשה הולכים
3 בדרך יהוה יאסרם ויביאם לירושלים׃
ויהי בלכתו ויקרב אל דמשק ופתאם הבריק
4 עליו אור מן השמים׃ ויפל על הארץ
וישמע קול אומר אליו שאול שאול למה
5 תרדפני׃ ויאמר מי אתה אדוני ויאמר
אני ישוע אשר אתה רודף׃ קשה לך
6 לבעט אל דרבנות׃ ויחרד ויתמה ויאמר
אדוני מה תצוני לעשות ויאמר אליו קום
ובא העירה ושם יאמר לך את אשר עליך
7 לעשות׃ והאנשים אשר הלכו עמו עמדו
נבוכים כי שמעו את הקול ולא ראו איש׃
8 ויקם שאול מן הארץ ויפקח את עיניו ולא
ראה דבר ויובילוהו ביד אל דמשק׃
9 ויהי שם שלשת ימים לא ראה ולא אכל
10 ולא שתה׃ ובדמשק היה תלמיד ושמו
חנניה ויאמר אליו יהוה במחזה חנניה
ויאמר הנני אדוני׃ ויאמר יהוה אליו קום
לך אל הרחוב הנקרא ישר ובקש בבית
יהודה איש טרסי ושמו שאול כי הנה הוא
12 מתפלל׃ וירא במחזה איש ושמו חנניה
ויבא ויסם עליו את ידיו למען יקבל את
13 מאורו׃ ויען חנניה ויאמר אדוני שמעתי
מפי אנשים רבים על האיש הזה כמה רעות
14 עשה לקדושיך בירושלים׃ ופה לו רשות
מאת הכהנים הגדולים לאסור כל הקוראים
15 בשם הזה׃ ויאמר אליו יהוה לך כי כלי
בחירה הוא לי לשאת את שמי לפני
16 הגוים ומלכיהם ובני ישראל׃ כי אני
17 אראנו כמה יסבול בעד שמי׃ וילך חנניה
ויבא אל הבית ויסם עליו את ידיו ויאמר
אליו אחי שאול יהוה שלחני הוא ישוע
הנראה אליך בדרך אשר באת שם למען
18 תקבל את מאורך ותמלא רוח הקדש׃
ויפלו מעיניו כקשקשים ויקבל מאורו
19 ויקם ויטבל׃ ויאכל ויתחזק ויהי שאול
עם התלמידים אשר בדמשק ימים אחדים׃
20 ויחל מיד להטיף בבתי הכנסיות את
21 ישוע כי הוא בן האלהים׃ וכל השומעים
אותו נבהלו ויאמרו הלא זה הוא אשר
הרס בירושלים את הקוראים בשם הזה
ולזה בא הנה למען יאסרם ויביאם לפני
22 הכהנים הגדולים׃ ושאול גבר עוד יותר
ויבך את היהודים הישבים בדמשק בהוכיחו
23 כי ישוע הוא המשיח׃ ויהי מלאת ימים
24 רבים ויועצו היהודים להרגו׃ ותודע
עצתם לשאול ויהי שמרים את השערים
יומם ולילה למען הרגו׃ ויקחו תלמידיו
ויורידוהו בלילה בסל מן החומה׃
26 ויבא שאול אל ירושלים וינסה להתחבר
אל התלמידים ויראו כולם ממנו כי לא
27 האמינו כי תלמיד הוא׃ ויקח אותו
ברנבא ויביאהו אל השליחים ויספר להם
איך ראה את יהוה בדרך ואשר דבר אליו
ואיך דבר בשם ישוע בדמשק בעזוז
28 ובגבורה׃ ויהי אתם בירושלים ויבא
29 ויצא׃ ויתחבר אל השליחים ויטיף בשם
ישוע ויתוכח עם היונים ויבקשו להרגו׃
30 וכאשר ידעו האחים ויורידוהו אל קיסריה
31 וישלחוהו משם אל תרסוס׃ והכנסיה אשר
בכל יהודה וגלילה ושומרון נחה מרדפה
ותבנה ותלך בדרכי יהוה ותרב בימי
32 הנחמה׃ ויהי פטרוס בעברו בכל הארצות
ויבא גם אל הקדושים הישבים בלוד׃
33 וימצא שם איש ושמו אניאס שכב על
34 המטה שמונה שנים כי משותק היה׃
ויאמר אליו פטרוס אניאס ירפאך ישוע
35 המשיח קום ושכב לך את מטתך ויקם׃
וכל הישבים בלוד ובשרון ראו אותו
36 ויפנו אל יהוה׃ וביפו היתה תלמידה
אחת ושמה טביתא אשר פרושו צבי
37 ותעש צדקות ומעשים טובים הרבה׃
ויהי בימים ההם ותחל להחלות ותמת
38 ויכבסו אותה וישימו אותה בעלית הבית׃
ולוד קרובה אל יפו ויהי כשמע התלמידים
כי פטרוס בלוד וישלחו שנים אנשים אליו
39 לבקשו לבוא עד אלינו׃ ויקם פטרוס
ויבא עמהם ויבאו אל העלית ויבכו כל
האלמנות עומדות לפניו ויראו את כתנות
40 ואת המעילים אשר עשתה צבי בהיותה
עמהם׃ ויוצא פטרוס את כולם החוצה
ויכרע על ברכיו ויתפלל ויפן אל הגויה
41 ויאמר טביתא קומי׃ ותפקח את עיניה
ותראה את פטרוס ותשב על מקומה׃
42 ויתן לה יד ויקימה ויקרא אל הקדושים
ואל האלמנות ויעמידה לפניהם חיה׃
43 ויהי הדבר הזה לאות בכל יפו ורבים
האמינו בה׃ ויהי פטרוס בעברו בלוד
וישב בבית שמעון הצבע ביפו ימים רבים׃

פרק י׳

1 ואיש אחד בקיסריה ושמו קרנליוס שר
2 מאה מחיל איטליה׃ ויהי איש צדיק וירא
את אלהים הוא וכל ביתו ויתן צדקות
לעם הרבה ויתפלל אל האלהים תמיד׃
3 ויהי ביום השמיני לחדש ויראה במחזה
בהיות השעה כשלש שעות ביום ויבא
אליו מלאך אלהים ויאמר אליו קרנליוס׃
4 ויבט אליו ויירא ויאמר מה אדוני ויאמר
אליו תפלתיך וצדקותיך עלו לזכרון לפני
5 אלהים׃ ועתה שלח אנשים יפו ויקרא
6 את שמעון אשר כנויו פטרוס׃ הוא אורח
אצל שמעון הצבע אשר ביתו על הים הוא
7 יגיד לך את אשר עליך לעשות׃ וכאשר
הלך המלאך אשר דבר אל קרנליוס ויקרא
8 שני עבדים ואת החייל הירא אלהים
9 משרתו׃ ויגד להם את כל הדברים ויבא
יפו׃ ופטרוס עלה על הגג להתפלל בשעה
10 השישית׃ ויהי כי רעב מאד ויבקש לאכל
ובהכין אותו ויבא עליו מחזה׃ ויראה
והנה כלי גדול יורד מן השמים כמראה
12 יריעה גדולה ארבע קצותיה מורדים ארצה׃
ובתוכו כל בהמות הארץ וחיתו ורמש
13 האדמה ועוף השמים׃ ויהי קול אליו קום
14 פטרוס שחט ואכל׃ ויאמר פטרוס חלילה
אדוני כי לא אכלתי מעולם כל חול וטמא׃
15 ויהי קול אליו שנית מה אשר טהר אלהים
16 אל תחל אתה לחלל׃ ויהי זאת שלש
פעמים ויעל הכלי השמימה׃
17 ויהי כאשר נבוך פטרוס בלבבו מה המראה
אשר ראה והנה האנשים אשר שלח קרנליוס
ויבקשו את בית שמעון ויעמדו על השער׃
18 ויקראו ויאמרו הנה שמעון אשר כנויו
19 פטרוס פה הוא׃ ופטרוס חשב במראה
ויאמר אליו הנה שלשה אנשים מבקשים
20 אותך׃ קום רד ולך אתם ואל תבוש כי
21 אני שלחתים׃ ויקם פטרוס וירד אל
האנשים ויאמר הנני אני אשר אתם
22 מבקשים אותי מה דבר׃ ויאמרו שר מאה
קרנליוס איש צדיק וירא אלהים ומשבח
בכל גוי היהודים נצטוה מפי מלאך קדוש
לקרא אותך אל ביתו ולשמוע דבר מפיך׃
23 ויקרא אותם ויאכילם ויתן להם משכב
ויהי ממחרת ויקם ויצא עמהם ומן האחים
24 מיפו הלכו עמו׃ וביום השני בא קיסריה
וקרנליוס חכה להם ויקרא אל קרוביו
25 ואל רעיו הקרובים אליו׃ ויהי כבוא
פטרוס ויקרא קרנליוס לקראתו ויפל על
26 פניו וישתחו לו׃ ויקם פטרוס ויאמר
27 אליו קום אנכי גם אנכי אדם׃ ויהי
מדבר אתו ויבא ויראה כי רבים נקהלו
28 שם׃ ויאמר אליהם אתם ידעתם כי
אסור לאיש יהודי להתחבר אל איש נכרי
ולבוא אליו ואולם אלהים הראני כי לא
29 לחול ולטמא כל אדם׃ על כן בבקשכם
אותי לא התמהמהתי ועתה אשאלכם
30 מדוע שלחתם אלי׃ ויאמר קרנליוס
מלפני ארבעה ימים עד השעה הזאת
הייתי מתפלל בביתי בשעה התשיעית
31 והנה איש עמד לפני בלבוש מזהיר׃
ויאמר אדוני קרנליוס תפלתך נשמעה
32 וצדקותיך עלו לזכרון לפני אלהים׃
ועתה שלח אנשים יפו וקרא את שמעון
אשר כנויו פטרוס פה הוא אורח בבית
שמעון הצבע אשר ביתו על הים הוא
33 יגיד לך את אשר עליך לעשות׃ ואשלח
אליך מיד ואתה הטבת לבוא אלי ועתה
כולנו לפני אלהים לשמוע את כל אשר
34 צוך אדוני׃ ויפתח פטרוס את פיו ויאמר
35 באמת אני רואה כי אין אלהים משא פנים׃
36 כי בכל גוי ירא אותו ופעל צדק הוא
מקובל לפניו׃ את הדבר אשר שלח אל
בני ישראל לבשר את הבשורה על שלום
37 ישוע המשיח הוא אדון כל׃ אתם ידעתם
את הדבר אשר היה בכל יהודה החל
38 מגלילה אחרי הטבילה אשר הטיף יוחנן׃
את ישוע מנצרת אשר משח אלהים ברוח
הקדש ובכח ויעבר היטיב ורפא את כל
39 המדוכאים מן השטן כי אלהים היה עמו׃
ואנחנו עדים לכל הדברים אשר עשה
בארץ היהודים ובירושלים אשר תלו אותו
40 על העץ ויתלוהו׃ ואלהים הקימו ביום
השלישי ויתן לו להראות
41 לא לכל העם כי אם לעדים אשר בחר
אלהים מראש ולנו אשר אכלנו ושתינו
42 עמו אחרי קומו מן המתים׃ ויצום לבשר
את העם ולהעיד כי הוא הנבחר מאת
43 אלהים לשפוט חיים ומתים׃ לו כל
הנביאים מעידים כי כל המאמין בו יקבל
44 סליחת חטאים בשמו׃ ויהי עוד פטרוס
מדבר את הדברים האלה ורוח הקדש נפל
45 על כל השומעים׃ ויתמהו המאמינים
מן המילה אשר באו עם פטרוס כי גם על
46 הגוים נשפכה מתנת רוח הקדש׃ כי
שמעו אותם מדברים בלשונות ומגדלים את
47 אלהים׃ ויען פטרוס ויאמר הנמנע מים
שלא יטבלו אלה אשר קבלו רוח הקדש
48 כמונו׃ ויצו לטבלם בשם ישוע המשיח
ויתחנן אליו לשבת עמהם ימים אחדים׃

פרק י״א

1 וישמעו השליחים והאחים אשר ביהודה כי
2 גם הגוים קבלו את דבר האלהים׃ ויהי
כעלות פטרוס ירושלים ויתוכחו עמו
3 המלתים׃ לאמר מדוע באת אל אנשים
4 ערלים ותאכל עמהם׃ ויחל פטרוס ויספר
להם לאמר׃
5 אני הייתי בעיר יפו ואתפלל ואראה
במחזה כלי גדול יורד מן השמים כמראה
6 יריעה גדולה ארבע קצותיה מורדים ארצה
ויבא עד אלי׃ ואתבונן בו ואראה ארבעה
7 רגלי הארץ וחיתו ורמש האדמה ועוף
8 השמים׃ ואשמע קול אומר אלי קום
9 פטרוס שחט ואכל׃ ואמר חלילה אדוני כי
לא אכלתי מעולם כל חול וטמא׃
10 ויהי קול מן השמים שנית מה אשר טהר
11 אלהים אל תחל אתה לחלל׃ ויהי זאת
שלש פעמים ויעל הכלי השמימה׃
12 והנה שלשה אנשים עמדו בבית אשר
אנכי הייתי שם שלחו אלי מקיסריה׃
13 ויאמר אלי הרוח לך אתם ואל תבוש
ויבאו אתי גם ששת האחים האלה ונבא
14 בית האיש׃ ויגד לנו איך ראה את המלאך
בביתו ויעמוד ויאמר אליו שלח אנשים יפו
15 וקרא את שמעון אשר כנויו פטרוס׃
ויגד לך דברים אשר בהם תושע אתה
16 וכל ביתך׃ ויהי בהחלי לדבר ויפל רוח
הקדש עליהם כמו עלינו בראשונה׃
17 ואזכר את דבר יהוה אשר אמר יוחנן
אמנם טבל במים ואתם תטבלו ברוח
18 הקדש׃ ואם כן נתן להם אלהים את
המתנה הזאת כאשר נתן לנו בהאמינם
בישוע המשיח מי אנכי כי אוכל לעכב את
19 אלהים׃ וישמעו את הדברים האלה
ויחרישו ויפארו את אלהים לאמר אמנם
גם לגוים נתן אלהים חיים בתשובה׃
20 והמפוזרים מפני הצרה אשר היתה על
אסטפנוס הלכו עד פיניקיה וקפרוס
ואנטיוכיא ולא דברו את הדבר הזה אל
21 איש כי אם אל היהודים לבדם׃ ויהי
מהם אנשים אחדים אנשי קפרוס וקורינה
ויבאו אנטיוכיא וידברו גם אל היונים
22 לבשר את הבשורה על ישוע׃ ותבא
הידיעה על הדבר הזה באזני הכנסיה אשר
בירושלים וישלחו את ברנבא עד אנטיוכיא׃
23 ויבא שם וירא את חסד האלהים וישמח
ויחזק את כל איש ואיש לבלתי סור מאחרי
24 יהוה בכל לבבם׃ כי איש טוב היה ברנבא
ורוח הקדש ואמונה מלאה אותו ויוסף
25 עוד רבים להאמין׃ ויצא ברנבא אל
26 טרסוס לבקש את שאול׃ וימצאהו ויביאהו
אנטיוכיא ויהי שנה תמימה אשר נאספו
שם בכנסיה ויורו את המון העם ויקרא
27 בראשונה באנטיוכיא לתלמידים נוצרים׃
ובימים ההם ירדו נביאים מירושלים
28 אנטיוכיא׃ ויקם אחד מהם ושמו אגבוס
ויגד ברוח הקדש כי רעב גדול יהיה בכל
ארץ תבל ויהי ברעב בימי קלודיוס
29 קיסר׃ ויחשבו התלמידים איש איש
כפי יכלתו לשלח נדבה לאחים הישבים
30 ביהודה׃ ויעשו כן וישלחו ביד ברנבא
ושאול אל הזקנים׃

פרק י״ב

1 ובעת ההיא שלח הורדוס המלך את ידיו
2 להכות אנשים מן הכנסיה׃ ויהרג את
יעקב אחי יוחנן בחרב׃
3 וירא כי טוב הדבר בעיני היהודים ויוסף
לתפוש גם את פטרוס ויהי הדבר בימי
4 המצות׃ ויתפשהו וישם בבית האסורים
ויתנהו ביד ארבעה מחלקות חיילים
לשמרו ויחפוץ להוציאו לעיני העם אחרי
5 הפסח׃ ופטרוס שמור בבית האסורים
ותפלה נעשתה בעדו בלי הרף מאת
6 הכנסיה אל אלהים׃ ויהי ביום אשר
הוציאו אותו ופטרוס ישן בין שני חיילים
כבול בשתי שלשלאות ושומרים לפני
7 הדלת שמרו את בית האסורים׃ והנה
מלאך יהוה ניצב עליו ואור גדול האיר
בבית האסורים ויך את צד פטרוס ויעירהו
לאמר קום מהר ותפלנה השלשלאות מעל
8 ידיו׃ ויאמר אליו המלאך חגר חגורך
ונעל סנדליך ויעש כן ויאמר אליו הטל
9 שמלתך עליך ואחרי אלי׃ ויצא ויאחריהו
ולא ידע כי אמת הוא הנעשה על ידי
10 המלאך כי חשב כי מראה ראה׃ ויעברו
את המשמרת הראשונה ואת השנית ויבאו
אל השער הברזל המוביל אל העיר ויפתח
להם מאליו ויצאו ויעברו רחוב אחד ויעזוב
11 המלאך את פטרוס׃ ויבן פטרוס אל נכון
ויאמר עתה ידעתי באמת כי שלח יהוה
את מלאכו ויצילני מיד הורדוס ומכל
12 אשר ציפו היהודים לעשות לי׃ ויבן
ויבא אל בית מרים אם יוחנן אשר כנויו
מרקוס ושם רבים נאספו ויתפללו׃
13 ויהי כאשר דפק פטרוס על דלת השער
14 ותבא רודה שפחה לשמוע׃ ותכר את קול
פטרוס ותרץ מרוב שמחה ולא פתחה את
השער כי אם רצה הביאה בשורה כי פטרוס
15 עומד לפני השער׃ ויאמרו אליה הנשתגעת
ותאמר אמנם כן הוא ויאמרו הוא מלאכו
16 של פטרוס׃ ופטרוס דפק עוד ויפתחו
17 וירא אותו ויתמהו׃ ויאמר להם בידו
להחריש ויגד להם איך הוציאו יהוה מבית
האסורים ויאמר הגידו את הדברים האלה
18 אל יעקב ואל האחים ויצא וילך אל מקום
19 אחר׃ ויהי כהאיר היום ויהי רעש לא
קטן בין החיילים מה היה לפטרוס׃
ויבקש הורדוס לחפשו ולא מצאו ויחקר
את השומרים ויצו להמיתם ויעזוב את
יהודה וילך קיסריה וישב שם׃
20 והוא היה כעוס על אנשי צור וצידון
ויבואו אליו בהמון עם ויפתו את בלסטוס
שר חדר המלך וישאלו שלום כי ארצם
21 תתפרנס מארץ המלך׃ ויקבע הורדוס
יום אחד ויתלבש בגדי מלכות וישב על
22 כסא המשפט ויקהל אליו את העם׃
ויצעקו העם קול אלהים ולא קול אדם׃
23 ויהי מיד ויכהו מלאך יהוה על אשר לא
נתן את הכבוד לאלהים ויהי נקר ויגוע
24 ותלך דבר יהוה ותרב׃
25 וברנבא ושאול שבו מירושלים אחרי
מלאת את עבודתם ויקחו את יוחנן אשר
כנויו מרקוס׃

פרק י״ג

ומאבדי נפשי לקחת: הנגשים לי רעה דברו הוות וּמִרְמוֹת כל היום יהגו: ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו: ואהי כאיש אשר לא ישמע ואין בפיו תוכחות: כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי: כי אמרתי פן ישמחו לי פן בהמוט רגלי עלי הגדילו: כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד: כי אגיד עוני אדאג מחטאתי: ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר: ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי טוב: אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני: חושה לעזרתי אדני תשועתי:

למנצח לדוד לזכרון: פ׳

יהוה באפך אל תוכיחני ובחמתך אל תיסרני: כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך: אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמותי מפני חטאתי: כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני: נבאשו הבלו מקחתי מפני אולתי: נעויתי שחותי כל היום קודר הלכתי: כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי: נפוגותי ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת לבי: אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה: לבבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הוא אין אתי: נגעי ומגפתי יעמדו מנגד וקרובי מרחוק עמדו: ויקושו מבקשי נפשי ודורשי רעתי דברו הוות ומרמות כל היום יהגו: ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו: ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות: כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי: כי אמרתי פן ישמחו לי בהמוט רגלי עלי הגדילו: כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד: כי אגיד עוני אדאג מחטאתי: ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר: ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי טוב: אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני: חושה לעזרתי אדני תשועתי:

למנצח לידותון: מזמור לדוד: פ׳

אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעמד רשע לנגדי: נאלמתי דומיה השתקתי מטוב וכאבי נעכר: חם לבבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני: הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני: הנה טפחות נתת ימי וחלדי כאין נגדך אך כל הבל כל אדם נצב סלה: אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצפן לא ידע מי אספם: ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך היא: ממכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני: נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית: הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי: ביסורים על עון תיכח ותמס כעש חמודו אך הבל כל אדם סלה: שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי: שעה ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני:

למנצח לדוד מזמור: פ׳

קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי: ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן אשרי: ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים ויראו ובטחו ביהוה: אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב: רבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערך אגידה ואדברה עצמו מספר: זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת: אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי: לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי: בשרתי צדק בקהל רב הנה שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת: צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב: אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני עונותי ולא יכולתי לראות עצמו משערות ראשי ולבי עזבני: רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה: יבשו וכלמו יחדו מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי: ישמו על עקב בשתם האמרים לי האח האח: ישישו וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך: ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר:

למנצח לדוד מזמור: פ׳

אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה: יהוה ישמרהו ויחיהו יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: איבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ואם בא לראות שוא דברה לבו יקבץ און לו יצא החוצה ידבר: יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם: בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירוע איבי עלי: ואני בתמתי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם אמן ואמן:

ספר שני

למנצח משכיל לבני קרח: פ׳

כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים: צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך: אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי: אלי נפשי תשתוחח עלי על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו: יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב: ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמר אלי כל היום איה אלהיך: מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

שפטני אלהים ורבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועול תפלטני: כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קדר אלך בלחץ אויב: שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך: ואבואה אל מזבח אלהים אל אלהי שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי: מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

למנצח לבני קרח משכיל: פ׳

אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים הורשת ותטעם רעת לאמים ותפרצם: כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך נבוסינו: כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו למו: תתנינו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובושת פני כסתני: מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך: לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך:

למנצח על שושנים לבני קרח משכיל שיר ידידות: פ׳

רחש לבי דבר טוב אני מעלליי למלך לשוני עט סופר מהיר: יפיפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על כן ברכך אלהים לעולם: חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך: והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק ותורא ימינך נוראות: חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך: כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך: מר ואהלות קציעות כל בגדותיך מן היכלי שן משמחוך: בנות מלכים ביקרותיך נצבה שגל מימין בכתם אופיר: שמעי בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך: ויתאו המלך יפיך כי הוא אדניך והשתחוי לו: ובת צור במנחה פני עשירי עם: כל כבודה בת מלך פנימה מלבושה ממשבצות זהב: לרקמות תובל למלך בתולות רעותיה אחריה מובאות לך: תובלנה בשמחה ועלזות תבאינה בהיכל מלך: תחת אבותיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ: אזכירה שמך בכל דור ודור על כן עמים יהודוך לעולם ועד:

למנצח לבני קרח על עלמות שיר: פ׳

אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד: על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים: יהמו ויחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה: נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון: אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר: המו גוים מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם שמות בארץ: משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית מגנות באש ישרף: הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

למנצח לבני קרח מזמור: פ׳

כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה: כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו: יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה: עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל: מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו: נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה:

שיר מזמור לבני קרח: פ׳

גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה נודע למשגב: כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו: המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו: רעדה אחזתם שם חיל כיולדה: ברוח קדים תשבר אניות תרשיש: כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה: דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך: כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך: ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך: סובו ציון והקיפוה ספרו מגדליה: שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות:

למנצח לבני קרח מזמור: פ׳

שמעו זאת כל העמים האזינו כל יושבי חלד: גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון: פי ידבר חכמות והגיון לבי תבונות: אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי: למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני: הבוטחים על חילם וברב עשרם יתהללו: אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו: ויקר פדות נפשם וחדל לעולם: ויחי עוד לנצח לא יראה השחת: כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם: קרבם בתימו לעולם משכנותם לדר דורים קראו בשמותם על אדמות: ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו: זה דרכם כסלת למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה: כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו: אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה: אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו: כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו: כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך: תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור: אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו:

מזמור לאסף: פ׳

אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבואו: מציון מכלל יופי אלהים הופיע: אלהינו יבא ואל יחרש אש לפניו תאכל ומסביביו נשערה מאד: יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו: אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח: ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה: שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי: לא על זבחיך אוכיחך ועולותיך לנגדי תמיד: לא אקח מביתך פרים מעדרותיך עתודים: כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי אלף: ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי: אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלואה: האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה: זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך: וקרא אלי ביום צרה אחלצך ותכבדני: ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך: ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך: אם ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך: פיך שלחת ברע ולשונך תצמיד מרמה: תשב באחיך תדבר בבן אמך תתן דפי: אלה עשית ואחריש דמית היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך: בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל: זובח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים:

מכתם לאסף: פ׳

אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים: נתנו את פגרי עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ: שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר: היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: עד מה יהוה תאנף לנצח תבער כאש קנאתך: שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו: אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: למה יאמרו בגוים איה נא אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך: תבא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה: והשב לשכנינו שבעתים חרפתם אשר חרפוך אדני: ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך:

למנצח על שושנים עדות לאסף מזמור: פ׳

רעה ישראל האזינה נוהג כצאן יוסף יושב הכרובים הופיעה: לפני אפרים ובנימין ומנשה עורה את גבורתך ולכה להושיעה לנו: אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה: יהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמך: האכלתם לחם דמעות ותשקמו בדמעות שלוש: תשימנו מדון לשכנינו ואויבינו ילעגו למו: אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה: גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה: פנית לפניה ותשרש שרשיה ותמלא ארץ: כסו הרים צלה וענפיה ארזי אל: תשלח קציריה עד ים ואל נהר ינקותיה: למה פרצת גדריה וכל עברי דרך יקטפוה: יכרסמנה חזיר מיער ושדי יערענה: אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: וכנה אשר נטעה ימינך ועל בן אמצתה לך: שרופה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו: תהי ידך על איש ימינך על בן אדם אמצתה לך: ולא נסוג ממך תחיינו ובשמך נקרא: יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה:

למנצח על הגתית לאסף: פ׳

הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל: תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה: בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על מי מריבה סלה: שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי: לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר: אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי: ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו: כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי: משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם: ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך:

מזמור לאסף: פ׳

אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה: שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו: פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפולו: קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים:

שיר מזמור לאסף: פ׳

אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל: כי הנה אויבך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך: אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: כי נועצו יחד בלב עלי ברית עליהם יכרותו: אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים: גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור: גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה: עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון: נשמדו בעין דור היו דמן לאדמה: שיתמו נדיבמו כעורב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו: אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח: כאש תבער יער וכלהבת תלהט הרים: כן תרדפם בסערתך ובסופתך תבהלם: מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה: יבשו וייבהלו עד עולם ויחפרו ויאבדו: וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ:

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור: פ׳

מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות: נכספה ואף כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי: גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי: אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם: עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם מורה יעטה ברכות: ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון: יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה: מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך: כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בסף בית אלהי מדור באהלי רשע: כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להולכים בתמים: יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך:

למנצח לבני קרח: פ׳

רצית יהוה ארצך שבת שבות יעקב: נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה: אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך: שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו: הלעולם תאנף בנו תמשך אפך לדר ודר: הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך: הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו: אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה: אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו: חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו: אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף: גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה: צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו:

תפלה לדוד: פ׳

הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון אנכי: שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך: חנני אדני אליך אקרא כל היום: שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך: האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנוני: ביום צרתי אקרא אליך כי תענני: אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: כל גוים אשר עשית יבואו והשתחוו לפניך אדני וכבדו לשמך: כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך: אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם: כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה: אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם: ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך: עשה עמי אות לטובה וירא שונאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ומנחמני:

לבני קרח מזמור שיר: פ׳

יסודתו בהרי קדש: אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב: נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה: אזכיר רהב ובבל ליודעי פלשת והנה זר וצור עם כוש זה ילד שם: ולציון יאמר איש ואיש ילד בה והוא יכוננה עליון: יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד שם סלה: ושרים כחללים בה כל מעיני בך: שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות משכיל להימן האזרחי: יהוה אלהי ישעי יום צעקתי בלילה נגדך: תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי: כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו: נחשבתי עם יורדי בור הייתי כגבר אין אפס: בין מתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד ומיד תצמתו: שתני בבור תחתיות במחשכים במצולות: עליי סמכה חמתך וכל משבריך ענית סלה: הרחקת מודעי ממני שתני תועבות למו סגור ולא אצא: עיני דאבה מעני קראתיך יהוה כל היום שטחתי אליך כפי: הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך סלה: האיש בקבר יספר חסדך אמונתך באבדון: הידוע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה: ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך: למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני: עני אנכי ואסוע מנוער נשאתי אמיך אפונה: עליי עברו חרונותיך בעותיך צמתתני: סבבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד: הרחקת ממני אוהב ורע מודעי מחשך:

למנצח לבני קרח משכיל לאיתן האזרחי: פ׳

חסדי יהוה עולמים אשיר לדר ודר אודיע אמונתך בפי: כי אמרתי עולם חסד יבנה בשמים תכין אמונתך בהם: כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודר כסאך סלה: והודו שמים פלאך אף אמונתך בקהל קדשים: כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים: אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו: יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביב לך: אתה מושל בגאון ים בשוא גליו אתה תשבחם: אתה דכית כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך: לך שמים אף לך ארץ תבל ומלואה יסדתם: צפון ותימן אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו: לך זרוע עם גבורה תעז יד תרום ימינך: צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון: בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו: כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו: אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם: מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: אשר יד תכון עמו אף זרועי תאמצנו: לא יאנה אויב בו ובן עולה לא יענה: וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף: ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו: ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו: הוא יקראני אבי אתה אלי ואור ישעי: אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ: לעולם אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו: ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים: אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון: אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו: ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: וחסדי לא אפיר ממנו ולא אשקר באמונתי: לא אחלל ברית ומוצא שפתי לא אעביר: אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב: זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: כירח יכון עולם ועד שחק נאמן סלה: ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך: נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו: פרצת כל גדריו שתת מבצריו מחתה: שסוהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו: הרימות ימין צוריו השמחת כל אויביו: אף תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה: השבתו מטהרו וכסאו לארץ מגחה: קצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה: עד מתי יהוה תסתר לנצח תבער כאש חמתך: זכר מה חלדי על מה בטלת כל בני אדם: מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה: אדני איה חסדיך הראשנים נשבעת לדוד באמונתך: זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים: אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך: ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

תפלה למשה איש האלהים: פ׳

אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: בטרם הרים יולדו ותחולל ארץ ותבל מעולם ועד עולם אתה אל: תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: בבקר יציץ וחלף לערב ימלל ויבש: כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: שתה עונתינו לנגדך עלמנו מאור פניך: כי כל ימינו פנו באברתך כלינו שנינו כמו הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעופה: מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה: שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך: שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: שמחנו כימות עיתנתנו שנות ראינו רעה: יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך קטב ישוד צהרים: יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאונך פן תגף ברגלך אבן: על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו ואראהו בישעי:

מזמור שיר ליום השבת: פ׳

טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: עליון נבל ועליו הגיון בכנור: כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן: מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך: איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה מרום לעלם יהוה: כי הנה אויביך יהוה כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און: ותרם כראים קרני בלותי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי במרעים קמים עלי תשמענה אזני: צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה: שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו:

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: ממקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה: עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יהוה לארך ימים:

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים: עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו: יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און: עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: בינו בוערים בעם וכסילים מתי תשכילו: הנטע אזן הלא ישמע אם יוצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: יהוה יודע מחשבות אדם כי המה הבל: אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב: מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און: לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומי נפשי: אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני: ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: הייחבר לך כסא הוות יצר עמל עלי חק: יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את אונם ברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו:

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עושנו: כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו: אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: אשר נסו אבותיכם בחנוני בחנוני גם ראו פעלי: ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ: שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו: ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו: כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה: הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו: השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: אמרו בגוים יהוה מלך אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים במישרים: ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלואו: יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: לפני יהוה כי בא כי בא לשפוט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו: האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ: הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל הארץ: הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו: יבשו כל עובדי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו כל אלהים: שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה: כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים: אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם: אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה: שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קד

30 ומחרב יפלו עמו וגבוריו במלחמה׃ 31 והיה חילו כנעורת
ופעלו כניצוץ ובערו יחדו ואין מכבה׃ 32 ונבאו
עזיו כאש אכלה שמיר וסרבד יחד תבער ואין
מכבה׃ 33 מרוב עברת יי׳ נאעתה ויהי העם כאכלת
אש איש על אחיו ישבעון׃ 34 וגזר על ימין ורעבו
ואכל על שמאל ולא תשבענה איש בשר זרעו
יאכלו׃ 35 מנשה את אפרים ואפרים את מנשה
יחדו הם על יהודה בזאת לא שב אפו ועוד ידו
נטויה׃

פרק י׳.

1 הוי חקקי חקקי און ומטרדים כתבו עמל׃
2 להטות מדין דלים ולגזול משפט עניי עמי
למען יהיו אלמנות שללם ויתומים יבוזו׃
3 ומה תעשו ליום פקדה ולשואה מרחוק תבוא
על מי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם׃
4 בלתי כרעי אסיר תחת הרוג יפלו ועם כל
זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה׃ 5 הוי אשור
שבט אפי ומטה היא בידם זעמי׃ 6 אל גוי
חנף אשלחנו ועל עם עברתי אצוה לשלל
שלל וטרף לשום מרמס כטיט חוצות׃ 7 והוא
לא כן יחשב ולבבו לא כן ידמה כי אם
להשמיד ולהכרית גוים לא מעטים׃ 8 כי יאמר
הלא שריי כלם יחד מלכים׃ 9 הלא כאשר
עשיתי לכרכמיש אם לא כאשר עשיתי לקרנו
אם לא כאשר עשיתי לדמשק כן אעשה
לשמרון׃ 10 כאשר מצאה ידי ממלכות האלילים
ופסיליהם מירושלם ומשמרון׃ 11 הלא כאשר
עשיתי לשמרון ולאליליה כן אעשה לירושלם
ולעציליה׃ 12 והיה כאשר יכלה יי׳ את כל
מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי
גדל לב מלך אשור ועל תפארת רום עיניו׃
13 כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבון
אנכי והאסיר גבולות עמים ואל אוצרותיהם
שסיתי ואוריד כאביר יושבים׃ 14 ותמצא כקן
ידי חיל העמים וכאסף ביצים עזובות כל
הארץ אני אספתי ולא היה נוד כנף ופצה
פה וצפצף׃ 15 היתפאר הגרזן על החוצב בו
אם יגדל המרים על מניפיו כמו שבט את
מרימיו כמו שבט את מי עץ לא אנוש׃
16 לכן יאמר האדון יי׳ צבאות בקרבו משמניו
רזון ותחת כבודו יקד יקוד כיקוד אש׃
17 והיה אור ישראל לאש וקדושו ללהבה
ובערה ואכלה שיתו וסלו ביום אחד׃ 18 וכבוד
יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה
כמסס נס׃ 19 ושאר עצי יערו מספר יהיו
ונער יכתבם׃ 20 והיה ביום ההוא לא יוסיף
עוד שארית ישראל ופליטת בית יעקב להשען
על מכהו והשען באמת על יי׳ קדוש ישראל׃
21 שאר ישוב שאר יעקב אל אל גבור׃ 22 כי
אם יהיה עמך ישראל כחול הים שארית
ישוב בו כלה חרוצה שוטף צדקה׃ 23 כי כלה
ונחרצה אדני יי׳ צבאות עשה בקרב כל
הארץ׃ 24 לכן כה אמר אדני יי׳ צבאות אל
תיראי עמי יושב ציון מאשור בשבט יכך
ומטהו נשא עליך במצרים׃ 25 ועוד מעט מזער
ותם זעם ואפי על תכלתם׃ 26 ועורר עליו יי׳
צבאות שוט כמכת מדין בצור עריב ומטהו על
הים ונשאו במצרים׃ 27 והיה ביום ההוא יסור
סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך ונשחת
עול מפני שמן׃ 28 בא על עית עבר במגרון
למכמס יפקיד כליו׃ 29 עברו מעברה גבע
מחנה לנו נחה רמה גבעת שאול נסה׃
30 צהלי בת גלים הקשיבי לישה ענתות׃
31 נדדה מדמינה יושבי הגבים הועילו׃
32 עוד היום בנוב לעמוד יניף ידו הר בת
ציון גבעת ירושלם׃ 33 הנה האדון יי׳ צבאות
מסעף פארה במערצה וקומתה הגבהות
גדועה ושפלה׃ 34 וסבך היערות בברזל יכרת
והלבנון באדיר יפול׃

פרק י״א.

1 ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה׃
2 ונחה עליו רוח יי׳ רוח חכמה ובינה רוח
עצה וגבורה רוח דעת ויראת יי׳׃ 3 והריחו
ביראת יי׳ ולא למראה עיניו ישפוט ולא
למשמע אזניו יוכיח׃ 4 ושפט בצדק דלים
והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט
פיו וברוח שפתיו ימית רשע׃ 5 והיה צדק
אזור מתניו והאמונה אזור חלציו׃ 6 וגר זאב
עם כבש ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר
ומריא יחדו ונער קטן נהג בם׃ 7 ופרה ודב
תרעינה יחד ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל
תבן׃ 8 ושעשע יונק על חר פתין ועל מאורת
צפעוני גמול ידו הדה׃ 9 לא ירעו ולא ישחיתו
בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יי׳
כמים לים מכסים׃ 10 והיה ביום ההוא שרש
ישי אשר עמד לנס לעמים אליו גוים ידרשו
והיתה מנוחתו כבוד׃ 11 והיה ביום ההוא
יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שארית עמו
אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש
ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים׃ 12 ונשא
נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה
יקבץ מארבע כנפות הארץ׃ 13 וסרה קנאת
אפרים וצרי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את
יהודה ויהודה לא יצר את אפרים׃ 14 ועופפו
בכתף פלשתים ימה יבזו יחד את בני קדם
אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם׃
15 והחרים יי׳ את לשון ים מצרים והניף ידו על
הנהר ברוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך
בנעלים׃ 16 והיתה מסלה לשארית עמו אשר
ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו
מארץ מצרים׃

פרק י״ב.

1 ואמרת ביום ההוא אודך יי׳ כי אנפת בי
ישב אפך ותנחמני׃ 2 הנה אל ישועתי אבטח
ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יי׳ ויהי לי
לישועה׃ 3 ושאבתם מים בששון ממעיני
הישועה׃ 4 ואמרתם ביום ההוא הודו ליי׳
קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו
כי נשגב שמו׃ 5 זמרו ליי׳ כי גאות עשה
מודעת זאת בכל הארץ׃ 6 צהלי ורני יושבת
ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל׃

פרק י״ג.

1 משא בבל אשר חזה ישעיה בן אמוץ׃
2 על הר נשא נס הרימו קול להם הניפו יד
ויבאו פתחי נדיבים׃ 3 אני צויתי למקדשי גם
קראתי גבורי לאפי עליזי גאותי׃ 4 קול המון
בהרים דמות עם רב קול שאון ממלכות גוים
נאספים יי׳ צבאות פקד צבא מלחמה׃
5 באים מארץ מרחק מקצה השמים יי׳ וכלי
זעמו להשחית כל הארץ׃ 6 הילילו כי קרוב יום
יי׳ כשד משדי יבוא׃ 7 על כן כל ידים תרפינה
וכל לב אנוש ימס׃ 8 ונבהלו צרות וחבלים
יאחזון כיולדה תחולנה איש אל רעהו יתמהו
פני להבות פניהם׃ 9 הנה יום יי׳ בא אכזרי
וחמה וחרון אף לשום הארץ לשמה ואת
חטאיה ישמיד ממנה׃ 10 כי כוכבי השמים
וכסיליהם לא יהלו אורם חשך בצאתו ירח לא
יגיה אורו׃ 11 ופקדתי על תבל רעה ועל
רשעים עונם והשבתי גאון זדים וגבהות
עריצים אשפיל׃ 12 אקר אנוש מפז ואדם
מכתם אופיר׃ 13 על כן שמים ארגיז ותרעש
הארץ ממקומה בעברת יי׳ צבאות וביום חרון
אפו׃ 14 והיה כצבי מרדף וכצאן אין מקבץ
איש אל עמו יפנו ואיש אל ארצו ינוסו׃
15 כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפול בחרב׃
16 ועולליהם ירטשו לעיניהם תשסינה בתיהם
ונשיהם תשגלנה׃ 17 הנני מעיר עליהם את
מדי הכסף לא יחפצו ובזהב לא ירצו׃
18 וקשתות נערים תרטשנה ופרי בטן לא
ירחמו על בנים לא תחוס עינם׃ 19 והיתה
בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת
אלהים את סדם ואת עמרה׃ 20 לא תשב עד
נצח ולא תשכון עד דור ודור ולא יהל שם
ערבי ורעים לא ירבצו שם׃ 21 כי אם רבצו
שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות
יענה ושעירים ירקדו שם׃ 22 וענו איים בארמנותיו
ותנים בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה וימיה לא
יאריכון׃

פרק י״ד.

1 כי ירחם יי׳ את יעקב ובחר עוד בישראל
והניחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו
על בית יעקב׃ 2 ולקחום עמים והביאום אל
מקומם והתנחלום בית ישראל על אדמת יי׳
לעבדים ולשפחות והיו שובים לשוביהם
ומשלו בנגשיהם׃ 3 והיה ביום הניח יי׳ לך
מעצבך ומרגזך ומן העבדה הקשה אשר
עבדת בה׃ 4 ונשאת המשל הזה על מלך
בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה׃
5 שבר יי׳ מטה רשעים שבט משלים׃ 6 מכה
עמים בעברה מכת בלתי סר רדה באף גוים
נרדפה מבלי חשך׃ 7 נחה שקטה כל הארץ
פצחו רנה׃ 8 גם ברושים שמחו עליך ארזי
לבנון לאמר מאז שכבת לא יעלה הכורת
עלינו׃ 9 שאול מתחת רגזה לך לקראת
בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארץ הקים
מכסאותם כל אלי גוים׃ 10 כלם יענו ויאמרו
אליך גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת׃
11 הורד אל שאול גאונך המית נבליך תחתיך
יצע רמה וכסיך תולעה׃ 12 איך נפלת משמים
הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על גוים׃
13 ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל
לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד
בירכתי צפון׃ 14 אעלה על במתי עב אדמה
לעליון׃ 15 אך אל שאול תורד אל ירכתי בור׃
16 ראיך אליך יביטו אליך יתבוננו הזה האיש
מרגיז הארץ מרעיש ממלכות׃ 17 שם תבל
כמדבר וערים הרס שבוייו לא פתח בית
אסוריו׃ 18 כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד
איש בביתו׃ 19 ואתה השלכת מקברך כנצר
נתעב לבוש הרוגים מטעני חרב יורדי אל
אבני בור כפגר מובס׃ 20 לא תחד אתם
בקבורה כי ארצך שחת עמך הרגת לא יקרא
לעולם זרע מרעים׃ 21 הכינו לבניו מטבחה
בעון אבותם בל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני
תבל ערים׃ 22 וקמתי עליהם נאם יי׳ צבאות
והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם יי׳׃
23 ושמתיה למורש קפד ואגמי מים וטאטאתיה
במטאטא השמד אמר יי׳ צבאות׃ 24 נשבע יי׳
צבאות לאמר אם לא כאשר דמיתי היתה
וכאשר יעצתי היא תקום׃ 25 לשבר אשור
בארצי ועל הרי אבוסנו ויסר מעליהם עלו
וסבלו מעל שכמו יסור׃ 26 זאת העצה היעוצה
על כל הארץ הזאת ויד הנטויה היא על כל
הגוים׃ 27 כי יי׳ צבאות יעץ ומי יפר ידו
הנטויה היא ומי ישיבנה׃ 28 בשנת מות המלך
אחז היה המשא הזה׃ 29 אל תשמחי פלשת כלך
כי נשבר שבט מכיך כי משרש נחש יצא צפע
ופריו שרף מעופף׃ 30 ורעו בכורי דל ואביונים
לבטח ירבצו והמתי ברעב שרשך והוא שארית
יהרג׃ 31 הילילי שער זעקי עיר נמוגת פלשת
כלך כי עשן מצפון בא ואין בודד במועדיו׃
32 ומה יענה מלאכי גוי כי יי׳ יסד ציון ובה
יחסו עניי עמו׃

פרק ט״ו.

1 משא מואב כי בלילה שדד ער מואב כי
בלילה דמם קיר מואב׃ 2 עלה הבית ודיבון
הבמות לבכות על נבו ועל מידבא מואב
יילל בכל ראשיו קרחה כל זקן גרעה׃
3 בחוצותיה חגרו שק על גגותיה וברחבותיה
כלו יריד דמעה׃ 4 ותזעק חשבון ואלעלה עד
יהץ נשמעו קולם על כן חלצי מואב יריעו
נפשו לו׃ 5 לבי למואב יזעק בריחיה עד צוער
עגלת שלשיה כי במעלה לוחית בבכי יעלה
כי בדרך חורונים יעורו זעקת שבר׃ 6 כי מי
נמרים משמות יהיו כי יבש חציר כלה דשא
ירק לא היה׃ 7 על כן יתרה ופקדתם עלו
נחל הערבים ישאום׃ 8 כי הקיפה זעקה את
גבול מואב עד אגלים יללתה ועד באר אילים
יללתה׃ 9 כי מי דימון מלאו דם כי אשית על
דימון נוספות לפליט למואב ולשארית
אדמה׃

פרק ט״ז.

1 שלחו כר מושל ארץ מסלע מדבר אל הר בת
ציון׃ 2 והיה כעוף נדד קן משלחת תהיינה
בנות מואב מעברות ארנון׃ 3 הביאו עצה
עשו פלילה שיתי כלילה צלך בתוך צהרים
הסתרי נדחים נוד אל תגלי׃ 4 יגורו בך נדחי
מואב היה להם סתר מפני שודד כי אפס
המץ כלה שוד חדל רמס מן הארץ׃ 5 והוכן
בחסד כסא ויישב עליו באמת באהל דוד שפט
ודורש משפט ומהר צדק׃ 6 שמענו גאון מואב
גאה מאד גאותו וגאונו ועברתו לא כן בדיו
לא כן יעשו׃ 7 לכן יילל מואב למואב כלו
יילל על אשישי קיר חרשת תהגו אך נגועים׃
8 כי שדמות חשבון אמללו גפן שבמה בעלי
גוים הלמו שרקיה עד יעזר נבכו מדבר
שלחותיה נטשו עברו ים׃ 9 על כן אבכה בבכי
יעזר גפן שבמה ארוותיך חשבון ואלעלה כי
על קיצך ועל קצירך הידד נפל׃ 10 ונאסף
שמחה וגיל מן הכרמל וביערות לא ירנן ולא
יריע יין לא ידרך בגתות הידד השבתי׃
11 על כן מעי למואב כנור יהמיון וקרבי
לקיר חרשת׃ 12 והיה כי נראה כי נלאה מואב
על הבמה ובא אל מקדשו להתפלל ולא יוכל׃
13 זה הדבר אשר דבר יי׳ על מואב מאז׃
14 ועתה דבר יי׳ לאמר בעוד שלש שנים
כשני שכיר וכבד לה׃ 15 ונשאר מספר מעט
לא כביר׃

פרק י״ז.

1 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה
להיות מפלת גל׃ 2 עזובות ערי ערוער לעדרים
תהיינה והרבצו ואין מחריד׃ 3 ונשבתה מבצר
מאפרים וממלכות מדמשק ושארית ארם
כבוד בני ישראל היו נאם יי׳ צבאות׃
4 והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן
בשרו יראה׃ 5 והיה כאסף קמיר קציר ידו
וזרועו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים
בעמק רפאים׃ 6 ונשאר בו עוללות כנקף
זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה
חמשה בסעיפיה פרי נאם יי׳ אלהי ישראל׃
7 ביום ההוא יישעה האדם על עשהו ועיניו
אל קדוש ישראל תראינה׃ 8 ולא יישעה אל
המזבחות מעשה ידיו לא יראה ואשרים
וחמנים לא יקום׃ 9 ביום ההוא יהיו ערי
מבצרו כעזובת החרשים והאמיר אשר עזבו
מפני בני ישראל והיתה שממה׃ 10 כי שכחת
אלהי ישעך וצור מעזך לא זכרת על כן תטעי
נטעי נעמנים וזמורת זר תשתלנו׃ 11 ביום
נטעך תשגשגי ובבקר זרעך תפריחי נד קציר
ביום נחלה ומכאוב אנוש׃ 12 הוי המון עמים
רבים כהמות ימים ישאון ושאון לאמים כשאון
מים כבירים ישאון׃ 13 לאמים כשאון מים
רבים ישאון וגער בו וברח למרחק ורדף כמוץ
הרים לפני רוח וכגלגל לפני סופה׃ 14 לעת
ערב והנה בלהה בטרם בקר איננו זה חלק
שוסינו וגורל בזזינו׃

פרק י״ח.

1 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש׃
2 השלח בים צירים ובכלי גמא על פני מים
לכו מלאכים קלים אל גוי ממשך וזוחה אל עם
נורא מהיותם הלאה קו קו ומבוסה אשר בזזו
נהרים ארצו׃ 3 כל יושבי תבל ושוכני ארץ
כנשוא הר תראו וכתקוע שופר תשמעו׃
4 כי כה אמר יי׳ אלי אשקטה ואביטה במכוני
כחום צח על אור כעב טל בחום קציר׃
5 כי לפני קציר כאשר תתם הבוסר ונצה
יהיה בוסר עוללות ונתח גפנים במגלות
יסיר וסלחות הרים׃ 6 יעזבו יחדו לעיט הרים
ולבהמת הארץ ועליו יקיץ העיט וכל בהמת
הארץ עליו יחרף׃ 7 בעת ההיא יובל שי יי׳
צבאות עם משך וזוחה אל עם נורא מהיותם
הלאה קו קו ומבוסה אשר בזזו נהרים ארצו
אל מקום שם יי׳ צבאות הר ציון׃

פרק י״ט.

1 משא מצרים הנה יי׳ רכב על עב קל ובא
מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו ולב מצרים
נמס בקרבו׃ 2 וסכסכתי מצרים במצרים
ונלחם איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר
ממלכה במלכה׃ 3 ונבוכה רוח מצרים בקרבו
ועצתו אבלע וידרשו אל האלילים ואל
הלטים ואל אבות ואל הידעוני׃ 4 ושמתי
מצרים ביד אדנים קשה ומלך עז ימשל בם
נאם האדון יי׳ צבאות׃ 5 ונשתו מים מים
ונהר יחרב ויבש׃ 6 והאיו נהרות זנחו יאורי
מצור ויבשו קנה וסוף נמלו׃ 7 ערות על יאור
על פי יאור וכל מזרע יאור יבש נדף ואינם׃
8 ואנחו דייגים וספדו כל משליכי חכה ביאור
ופרשי מכמורת על פני מים יאמללו׃ 9 ובשו
עבדי פשתים שרקות וארגים חוריו׃ 10 והיו
דכאיה כל עשי שכר אגמי נפש׃ 11 אך אולי
צוער חכמי יועצי פרעה עצה בערה איך
תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם׃
12 אי אפוא הם חכמיך ויגידו נא לך ויידעו מה
יעץ יי׳ צבאות על מצרים׃ 13 נאלחו שרי צוער
נשאו נף שרי מפיה תעו את מצרים פנת
שבטיה׃ 14 יי׳ מסך בקרבה רוח עועים ותעו
את מצרים בכל מעשהו כתעות שכור בקיאו׃
15 ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש
וזנב כפה וגמא׃ 16 ביום ההוא יהיה מצרים
כנשים והחרד ונפל מפני תנופת יד יי׳ צבאות
אשר הוא מניף עליו׃ 17 והיתה אדמת יהודה
למצרים לזכרון כל אשר יזכיר אליו בעצת יי׳
צבאות אשר הוא יועץ עליו׃ 18 ביום ההוא
יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת
כנען ונשבעות ליי׳ צבאות עיר ההרס יאמר
לאחת׃ 19 ביום ההוא יהיה מזבח ליי׳ בתוך
ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליי׃ 20 והיה
לאות ולעד ליי׳ צבאות בארץ מצרים כי יצעקו
אל יי׳ מפני לוחצים ושלח להם מושיע ורב
וישלחם׃ 21 ונודע יי׳ למצרים וידעו מצרים
את יי׳ ביום ההוא וזבח ומנחה ונדר ונדרו
ליי׳ ושלמו׃ 22 ונגף יי׳ את מצרים נגוף
ורפוא ושבו עד יי׳ ונעתר להם ורפאם׃
23 ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים אשור
ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו
מצרים את אשור׃ 24 ביום ההוא יהיה ישראל
שלישיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ׃
25 אשר ברכו יי׳ צבאות לאמר ברוך עמי
מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל׃

פרק כ׳.

1 בשנת בוא תרתן אשדודה בעת אשר שלחו
סרגון מלך אשור וילחם באשדוד ויתקפה׃
2 בעת ההיא דבר יי׳ ביד ישעיה בן אמוץ
לאמר לך ופתחת שק מעל מתניך וחלצתה
נעלך מעל רגלך ועשית כן הלך ערום ויחף׃
3 ויאמר יי׳ כאשר הלך עבדי ישעיה ערום
ויחף שלש שנים אות ומופת על מצרים
ועל כוש׃ 4 כן ינהג את שבי מצרים ואת
גלות כוש נערים וזקנים ערום ויחף ושוף
ערות מצרים׃ 5 וחתו ובשו מכוש משברם
ומצרים תפארתם׃ 6 ואמר יושב האי הזה
בעת ההיא הנה כה משברנו אשר נסינו שם
לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואנחנו איך
נמלט׃

פרק כ״א.

1 משא מדבר ים כסופות בנגב ממדבר בא
מארץ נוראה׃ 2 חזון קשה הגד לי הבגד בוגד
והשד שודד עלי עילם צורי מדי כל אנחתה
השבתי׃ 3 על כן מלאו מתני חלחלה צירים
אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמוע נבהלתי
מראות׃ 4 תעה לבבי פלצות בעתתני נשף
חשקי שמה לי לחרדה׃ 5 ערוך השלחן צפה
הצפית אכול שתה קומו שרים משחו מגן׃
6 כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה
אשר יראה׃ 7 ויראה רכב צמד פרשים רכב
חמור רכב גמל והקשיב קשב רב מאד׃
8 ויקרא אריה על ראי אדני אנכי עמדתי
תמיד יומם ועל משמרתי כל הלילות אנכי
נצבתי׃ 9 והנה זה בא רכב אנשים צמד
פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל
פסילי אלהיה שברו לארץ׃ 10 מתרוסתי ובן
גרני אשר שמעתי מאת יי׳ צבאות אלהי
ישראל הגדתי לכם׃ 11 משא דומה אלי קרא
משעיר שמר מה מלילה שמר מה מלילה׃
12 אמר שמר אתה בקר וגם לילה אם בעיתון
בעיתו שובו אתיו׃ 13 משא בערב ביערי
בערב תלינו אורחות דדנים׃ 14 לקראת צמא
הביאו מים ישבי ארץ תימא קדמו בלחמו׃
15 כי מפני חרבות נדדו מפני חרב שלופה
ומפני קשת דרוכה ומפני כובד מלחמה׃
16 כי כה אמר אלי אדני עוד שנה כשני שכיר
וכל כבוד קדר יכלו׃ 17 ושארית מספר גבורי
בני קדר יקלו כי יי׳ אלהי ישראל דבר׃

פרק כ״ב.

1 משא גיא חזיון מה לך כי עלית כלך על
הגגות׃ 2 מלאה שאונות קריה עיר עלזה
חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה׃
3 כל קציניך נדדו יחדו מקשת אסרו כל
נמצאיך יחדו מרחוק ברחו׃ 4 על כן אמרתי
שעו ממני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני על
שד בת עמי׃ 5 כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה
לאדני יי׳ צבאות בגיא חזיון מתלי קיר
ושועה אל ההר׃ 6 ועילם נשא אשפה ברכב
אדם פרשים ומגן ערה קיר׃ 7 והיה מבחר
עמקיך מלאו רכב ופרשים שית ישיתו שערה׃
8 ויגל מסך יהודה והיה ביום ההוא ותבט אל
נשק בית היער׃ 9 ואת בקעת דוד ראיתם כי
רבו ויקבצו את מי הברכה התחתונה׃
10 ומניתם בתי ירושלם ותתצו הבתים להבצר
החומה׃ 11 ומקוה עשיתם בין החומתים למי
הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיתה ויוצרה
מרחוק לא ראיתם׃ 12 ויקרא אדני יי׳ צבאות
ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק׃
13 והנה משוש וגיל הרג בקר ושחט צאן אכל
בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות׃
14 ונגלה באזני יי׳ צבאות אם יכופר העון הזה
לכם עד תמותון אמר אדני יי׳ צבאות׃
15 כה אמר אדני יי׳ צבאות לך בא אל סכן
הזה אל שבנא אשר על הבית מה לך פה
ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חוצב במרום
קברו חקוק במעון סלע לאהל׃ 16 הנה יי׳
מטלטלך טלטלה גבר וסחה יסחך׃ 17 צנוף
יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שם
תמות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדניך׃
18 והדפתיך מעמדך וממצבתך יהרסך׃
19 והיה ביום ההוא אקרא לעבדי לאליקים בן
חלקיה׃ 20 והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו
וממשלתך אתן בידו והיה לאב לישבי
ירושלם ולבית יהודה׃ 21 ונתתי מפתח בית
דוד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח׃
22 ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד
לבית אביו׃ 23 ותלו עליו כל כבוד בית אביו
הצאצאים והשפלות כל כלי הקטן מכלי
הכוסות ועד כל כלי הנבלים׃ 24 ביום ההוא
נאם יי׳ צבאות תמוש היתד הנתוקה במקום
נאמן ונגדעה ונפלה ונכרתה המשא אשר עליה
כי יי׳ דבר׃

פרק כ״ג.

1 משא צור הילילו אניות תרשיש כי שדדה
מבית מבוא כתים נגלה להם׃ 2 דומו ישבי
אי סחרי צידון עברו ים׃ 3 ובמים רבים זרע
שיחור קציר יאור תבואתה ותהי רכלת גוים׃
4 בושי צידון כי אמר ים מעוזה לאמר לא
חלתי ולא ילדתי ולא גידלתי בחורים רוממתי
בתולות׃ 5 כשמוע מצרים חלו לשמעה צור׃
6 עברו תרשישה הילילו ישבי אי׃ 7 הזאת
לכם עליזה מימי קדם ימיה מרחק תוליכה
רגליה לגור׃ 8 מי יעץ זאת על צור המעטרת
אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי ארץ׃
9 יי׳ צבאות יעצה לחלל גאון כל צבי כל
נכבדי ארץ׃ 10 עברי ארצך כיאור בת תרשיש
אין עוד מחגורה׃ 11 ידו נטה על הים הרגיז
ממלכות צוה יי׳ אל כנען לשחת מעזיה׃
12 ויאמר לא תוסיפי עוד לעלוז עשוקה בתולת
בת צידון קום עבור כתים גם שם לא ינוח לך׃
13 הן ארץ כשדים זה העם לא היה אשור יסדה
לציים הקימו עריה העירו ארמנותיה שמו
למפלה׃ 14 הילילו אניות תרשיש כי שדדה
מעזכם׃ 15 והיה ביום ההוא ונשכחה צור
שבעים שנה כימי מלך אחד מקצה שבעים
שנה יהיה לצור כשירת הזונה׃ 16 קחי כנור
סובבי עיר זונה נשכחת היטיבי נגן הרבי שיר
למען תזכרי׃ 17 והיה מקצה שבעים שנה יפקד
יי׳ את צור ושבה אל אתנה׃ 18 והיה סחרה
וארנה קדש ליי׳ לא יאצר ולא יחסן כי לישבי
לפני יי׳ יהיה סחרה לאכל לשבע ולמכסה
עתיק׃

פרק כ״ד.

1 הנה יי׳ בוקק הארץ ובוזרה ועוה את פניה
והפיץ יושביה׃ 2 והיה כעם ככהן כעבד כאדוניו
כשפחה כגבירתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה
כנושה כנשך׃ 3 הבוק תבוק הארץ והבז תבוז
כי יי׳ דבר את הדבר הזה׃ 4 אבלה אמללה
תבל אמלל נבל מרמי עם הארץ׃ 5 והארץ
חנפה תחת יושביה כי עברו תורות חלפו חק
הפרו ברית עולם׃ 6 על כן אלה אכלה ארץ
ויאשמו יושבי בה על כן חרו יושבי ארץ
ונשאר אנוש מעט׃ 7 אבל תירוש אמלל גפן
נאנחו כל שמחי לב׃ 8 שבת מחלל תפים
שאון עלזים שבת כנור׃ 9 בשיר לא ישתו יין
ירה שכר למשתים׃ 10 נשברה קריית תהו
סגר כל בית מבוא׃ 11 זועקים על היין בחוצות
כהתה כל שמחה גלה ששון מן הארץ׃
12 ונשאר בעיר שמם ושער נכתת בשואה׃
13 כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים כנקף
זית כעוללות אם כלה בצר׃ 14 המה ישאו קול
ירננו על גאון יי׳ צהלו מים׃ 15 על כן באורים
כבדו יי׳ באיי הים שם יי׳ אלהי ישראל׃
16 מכנף הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק
ואמרתי רזי לי רזי לי אוי לי בוגדים בגדו
ובגד בוגדים בגדו׃ 17 פחד ופחת ופח עליך
יושב הארץ׃ 18 והיה הנס מקול הפחד יפול
אל הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד בפח כי
ארובות ממרום פתחו וירעשו מוסדי ארץ׃
19 הרוע הרעה הארץ התפרר הארץ התמוטט
הארץ מוט תמוט הארץ׃ 20 התנוד תנוד הארץ
כשכור וכמלונה תנוע והכבד עליה פשעה
ונפלה ולא תוסיף קום׃ 21 והיה ביום ההוא
יפקד יי׳ על צבא המרום במרום ועל מלכי
האדמה על האדמה׃ 22 ונאספו אסיר על אסופת
בור ונסגרו על מסגר ומרב ימים יפקדו׃
23 וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יי׳
צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד׃

פרק כ״ה.

1 יי׳ אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית
פלא עצות מרחוק אמונה אמן׃ 2 כי שמת מעיר
לגל קריה בתירה לארמון זרים מעיר לעולם לא
תבנה׃ 3 על כן יכבדוך עם עריץ קריית גוים
אשר פחדוך׃ 4 כי היית מעוז לדל מעוז לאביון
בצרתו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים
כזרם קיר׃ 5 כחרב בציון תשפיל כחרב בצל
עב זמיר ענית יכנע׃ 6 ועשה יי׳ צבאות לכל
העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים
שמנים מחים שמרים זקקים׃ 7 ובלע בהר הזה
את פני הלוט הלוט על כל העמים והמסכה
הנסוכה על כל הגוים׃ 8 בלע המות לנצח
ומחה אדני יי׳ דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו
יסיר מעל כל הארץ כי יי׳ דבר׃ 9 ואמר ביום
ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יי׳
קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו׃ 10 כי תנוח
יד יי׳ בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש
מתבן במי מדמנה׃ 11 ופרש ידיו בקרבו כאשר
יפרש השחה לשחות וגאה שחיו עם ערבות
ידיו׃ 12 ומבצר משגב חומתיך שח הפיל הגיע
לארץ עד עפר׃

פרק כ״ו.

1 ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה עיר
עז לנו ישועה ישית חומה וחל׃ 2 פתחו שערים
ויבא גוי צדיק שמר אמונים׃ 3 יצר סמוך תצר
שלום שלום כי בך בטח׃ 4 בטחו ביי׳ עדי עד כי
ביה יי׳ צור עולמים׃ 5 כי הכרע יושבי מרום
קריה נשגבה ישפילנה ישפילנה עד ארץ יגיענה
עד עפר׃ 6 תדרכנה רגל רגלי עניים פעמי
דלים׃ 7 אורח לצדיק מישור מישר תפלס
נתיב לצדיק׃ 8 אף אורח משפטיך יי׳ קוינוך
לשמך ולזכרך תאות נפש׃ 9 נפשי אויתיך בלילה
אף רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך
לארץ צדק למדו ישבי תבל׃ 10 יחנן רשע לא
למד צדק בארץ נכחות יעול ולא יראה גאות
יי׳׃ 11 יי׳ רמה ידך בל יחזו יחזו ויבושו קנאת
עם אף אש צריך תאכלם׃ 12 יי׳ תשפוט שלום
לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו׃ 13 יי׳ אלהינו
בעלונו זולתך שלטונו בך לבדך נזכיר שמך׃
14 מתים בל יחיו רפאים בל יקומו לכן פקדת
ותשמידם ותאבד כל זכר למו׃ 15 יספת לגוי
יי׳ יספת לגוי נאדר רחקת כל קצוי ארץ׃
16 יי׳ בצר פקדוך צוקה לחש מוסרך׃ 17 כהרה
תקרב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו
מפניך יי׳׃ 18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח
ישועות בלי נעשה ארץ ולא נפלו יושבי תבל׃
19 יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכני
עפר כי טל אורות טלך ואבץ רפאים תפיל׃
20 לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך בעדך חבא
כמעט רגע עד יעבר זעם׃ 21 כי הנה יי׳ יוצא
ממקומו לפקד עון יושב הארץ עליו והגלתה
הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הרוגיה׃

פרק כ״ז.

1 ביום ההוא יפקד יי׳ בחרבו הקשה והגדולה
והחזקה על לויתן נחש ברח ועל לויתן נחש
עקלתון והרג את התנין אשר בים׃ 2 ביום ההוא
כרם חמר ענו לה׃ 3 אנכי יי׳ נוצרה לרגעים
אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה׃
4 חמה אין לי מי יתנני שמיר שית במלחמה
אפשה בה אצרפנה יחד׃ 5 או יחזק במעוזי
יעשה שלום לי שלום יעשה לי׃ 6 הבאים
ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל
תנובה׃ 7 הכמכת מ

פְּקֻדֶּיךָ אֶשְׁמֹר כִּי כָל־דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃ כַּפְתִּי מִצְוֹתֶיךָ לְבִלְתִּי אֶשְׁכָּחַ׃ גְּמֹל עַל־עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃ פְּקַח עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃ גֵּר אָנֹכִי בָאָרֶץ אַל־תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃ גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל־עֵת׃ גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃ גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃ גַּם־עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃

דלת׃ ד׳

דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ׃ דַּרְכֵּי פִקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃ דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃ דֶּרֶךְ־שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃ דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃ דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל־תְּבִישֵׁנִי׃ דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

הא׳

הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃ הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל־לֵב׃ הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃ הַט־לִבִּי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל־בָּצַע׃ הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃ הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃ הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃ הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃

וו׳

וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃ וְאֶעֱנֶה חוֹסְרַי דָּבָר כִּי בִדְבָרְךָ בָטָחְתִּי׃ וְאַל־תַּצֵּל מִפִּי דְבַר־אֱמֶת עַד־מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃ וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃ וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃

זי׳

זְכֹר־דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃ זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃ זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד־מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃ זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃ זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ׃ זְמִרוֹת הָיוּ־לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃ זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃ זֹאת הָיְתָה־לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃

חי׳

חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃ חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל־לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃ חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ׃ חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃ חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ חֲצוֹת־לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ חָבֵר אָנִי לְכָל־אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ׃ חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

טי׳

טוֹב עָשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃ טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃ טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃ טוֹב־אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ׃ טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְּכָל־לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃ טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃ טוֹב־לִי כִּי עֻנֵּיתִי לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃ טוֹב־לִי תוֹרַת־פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃

יי׳

יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃ יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי־צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃ יְהִי־נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃ יְבוֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי־שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי וַאֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃ יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃ יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃

יא׳

יָכְלָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ יָכְלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃ יְהִי־עָנָן בְּנֹאד חֻקֶּיךָ׃ יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְּרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃ יָדִים לְךָ שִׂיחוּנִי זֵדִים וְלֹא כְתוֹרָתֶךָ׃ יְהוָה כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃ יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃ יָגְעָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי וְלִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ יָכְלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃ יְהִי־עָנָן בְּנֹאד חֻקֶּיךָ׃ יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְּרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃ יָדִים לְךָ שִׂיחוּנִי זֵדִים וְלֹא כְתוֹרָתֶךָ׃ יְהוָה כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃ יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃ יָגְעָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי וְלִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃

כא׳

כָּלְתָה עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃ כִּי־הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃ כָּרוּ־לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃ כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃ כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃ כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃

לא׳

לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃ לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃ לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃ לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃ לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃ לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃ לְכָל־תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃

לב׳

לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃ לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃ לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃ לְכָל־תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃

מי׳

מָה־אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃ מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא־לִי׃ מִכָּל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ מִכָּל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃ מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃

נ׳

נֵר־לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ נֶעֱנֵיתִי עַד־מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ נִדְבוֹת פִּי רְצֵה־נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃ נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃ נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃ נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃

סי׳

סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃ סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל־תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃ סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד׃ סָלִיתָ כָּל־שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃ סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃ סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃

ע׳

עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל־תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃ עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל־יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃ עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃ עֲשֵׂה עִם־עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃ עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃ עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃ עַל־כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃ עַל־כֵּן כָּל־פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי׃

פי׳

פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃ פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃ פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃ פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃ פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל־תַּשְׁלֶט־בִּי כָל־אָוֶן׃ פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃ פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ׃ פַּלְגֵי־מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃

צי׳

צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃ צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃ צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃ צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃ צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃ צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃

קי׳

קָרָאתִי בְכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃ קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ׃ קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃ קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃ קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃ קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃ קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃

רי׳

רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃ רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃ רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃ רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃ רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃ רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃ רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

שי׳

שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃ שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃ שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃ שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃ שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם אֲהֵבָה מְאֹד׃ שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ כִּי כָל־דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

תי׳

תָּקָרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃ תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃ תַּבְעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃ תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרָנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃ תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֻנִי׃ תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

38 ואת־כל־הגוים האלה אשר־הכה יהוה
ואת־כל־הארץ אשר־ראה עליה ונפלו
כל־יושבי הארץ: כי־יום נקם ליהוה
ושנת שלמים לריב ציון: ועתה יגדל
אדני כאשר נשבע לאמר כאשר דברתי
כן יקום: אשר אמרתי ישברו בארצי
ועל־הרי אבוסנו ורמסתיו: והסיר מעליהם
עלו וסבלו מעל שכמו יסור: זאת העצה
היעוצה על־כל־הארץ והנטויה על־כל־
הגוים: כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר
והידו הנטויה ומי ישיבנה: בשנת מות
המלך אחז היה המשא הזה ואל־תשמחי
פלשת כלך כי נשבר שבט מכיך כי
מושרש נחש יצא צפעוני ופריו שרף
מעופף: והרעו בכורי דלים ואביונים
לבטח ירבצו והמתי ברעב שרשך והוא
שארית יהרג: הילילי שער זעקי עיר
נמוגת פלשת כלך כי מעשן יבוא מצפון
ואין בודד במועדיו: ומה יענה מלאכי
גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי
עמו:

פרק יז׳.

1 משא דמשק הנה דמשק מוסר מהיות
2 עיר והיתה מפלה גלים: עזובות ערי
ערער לעדרים תהיינה ורבצו ואין
3 מחריד: ונגמר מבצר מאפרים וממלכה
מדמשק ושארית ארם כבוד בני־ישראל
4 היו נאם יהוה צבאות: והיה ביום ההוא
ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה:
5 והיה כאסף קמיר קציר ידו שבלים
יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק
6 רפאים: ונשאר בו עוללות כנקף זית
שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה
חמשה בסעיפיה פרי נאם יהוה אלהי
7 ישראל: ביום ההוא יעשה האדם על־
עשהו וועיניו אל־קדוש ישראל תראינה:
8 ולא־יעשה לבזבחות ידיו ואשר עשו
אצבעתיו לא־יראה האשרים והחמנים:
9 ביום ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת
החרשי והאמירי אשר עזבו מפני בני
10 ישראל והיתה שממה: כי שכחת אלהי
ישעך וצור מעזך לא זכרת על־כן תטעי
נטעי נעמנים וזמורת זר תשתלנו:
11 ביום נטעך תשגיי ובבקר זרעך תפריחי
נד קציר בראש נחלה ויגון אנוש:
12 הוי המון עמים רבים כהמות ימים
ישאונו ושאון לאמים כשאון מים כבירים
13 ישאונו: לאמים כשאון מים רבים ירגשו
ונגער בו ונדד על־הרים כמץ לפני רוח
ומגלגל לפני סופה: לעת ערב והנה
בטרם בוקר איננו זה חלק שוסינו וגורל
14 בזזינו:

פרק יח׳.

1 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר
2 לנהרי כוש: השלח בים צירים ובכלי
גמא על־פני מים לכו מלאכים קלים אל־
גוי ממשך וזוחה אל־עם נורא מהיותם
הלאה גוי קו־קו ומבוסה אשר בזזו נהרים
3 ארצו: כל־יושבי תבל ושכני ארץ כנשוא
הר תראו וכתקע שופר תשמעו: כי כה
אמר יהוה אלי אשקטה ואביטה במכוני
כחום אור על־יקוד כעב טל בחום קציר:
5 כי לפני קציר כאשר תתם הציץ והבוסר
נאה יהיה נצר ונתוק הזלזלים ונטוש
6 הסרחונים: יעזבו יחדו לעיט ההרים
ולבהמת הארץ ויקץ עליו העיט וכל־
7 בהמת הארץ עליו יחרפו: בעת ההיא
יובל ליהוה צבאות עם משך וזוחה אל־
עם נורא מהיותם הלאה גוי קו־קו
ומבוסה אשר בזזו נהרים אל־מקום שם־
יהוה צבאות הר־ציון:

פרק יט׳.

1 משא מצרים הנה יהוה רכב על־עב קל
ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו
2 ולב מצרים במקרבו ימס: וסכסכתי
מצרים במצרים ונלחם איש באחיו ואיש
3 ברעהו עיר בעיר ממלכה במלכה: ורוח
במצרים בקרבו ועצתו אבלע ודרשו אל־
האלילים והלטים ואל־האבות ואל־
4 הידעונים: ושכתי את־מצרים ביד אדנים
קשה ומלך עז ימשל בהם נאם האדון
5 יהוה צבאות: ונשתו מים מני־ים ונהר
6 יחרב ויבש: והאיו נהרות זנחו יאורי
מצור דלו וקמלו קנה וסוף: ערות על־
יאור על־פי יאור וכל מבשר יאור יבש
7 נדף ואיננו: וקמטו גאים מצולה יבש
8 כל־יאור ונדף ואבד גמא וסוף: אבלו
כל־משכי חכה וכל־משליכי יאור בחכה
9 יקוננו ופרשי מכמרת על־פני מים יחלאו:
10 ובשו עבדי פשתים שרקות וארגים
11 חורים: והיו כדכאיה כל־עשי שכר
12 נפשות: אך אולי סכלים שרי צוען
חכמי יעצי פרעה נעצתו נבערה איכה
תאמרו אל־פרעה בן־חכמים אני בן־
13 מלכי־קדם: אי אפוא חכמיך ויגידו־נא
לך וידעו מה־יעץ יהוה צבאות על־
14 מצרים: נבערו שרי צוען נשאו שרי
נף ותעו את־מצרים פנת שבטיה: יהוה
ערבב בקרבה רוח עועים ותעו את־
מצרים בכל־מעשהו כתעות שכור
16 בקיאו: ולא־יהיה למצרים מעשה אשר
יעשה־ראש וזנב סעף וגמא: ביום ההוא
יהיו מצרים כנשים והחרדו ופחדו מפני
תנופת יד־יהוה צבאות אשר־הוא מניף
17 עליהם: והיתה אדמת יהודה למצרים
לזכרת כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד
18 מפני עצת יהוה צבאות אשר־הוא יעץ
עליה: ביום ההוא יהיו חמש ערים
בארץ מצרים מדברות בשפת כנען
ונשבעות ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר
19 לאחת: ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה
בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל־גבולה
20 ליהוה: והיה לאות ולעד ליהוה צבאות
בארץ מצרים כי יצעקו אל־יהוה מפני
לחצים ושלח להם מושיע ורב ויצילם:
21 ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את־
יהוה ביום ההוא וזבח ומנחה ונדרו נדר
22 ליהוה ושלמו: ונגף יהוה את־מצרים
נגף ורפא ושבו עד־יהוה ונעתר להם
23 ורפאם: ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים
ובאה אשור במצרים ומצרים באשור
ועבדו מצרים את־אשור: ביום ההוא
יהיה ישראל שלשתם שלישיה לברכה
25 בקרב הארץ: אשר ברכו יהוה צבאות
לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי
אשור ונחלתי ישראל:

פרק כ׳.

1 בשנת בא תרתן אשדודה בעת אשר
שלחו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד
2 ויתקפה: בעת ההיא דבר יהוה ביד
ישעיה בן־אמוץ לאמר לך ופתחת שק
מעל מתניך וחלצתך נעלך מעל רגלך
ועשית כה ערום ויחף: ויאמר יהוה
כאשר הלך עבדי ישעיה ערום ויחף שלש
שנים אות ומופת על־מצרים ועל־כוש:
4 כן ינהג את־מלך אשור את־שבי מצרים
ואת־גלות כוש נערים וזקנים ערום
ויחף וחשופי שת ערות מצרים: וחתו
ובשו מכוש מבטם ומפארם מצרים:
6 ואמר יושב האי הזה ביום ההוא הנה כה
מבטנו אשר נסינו שם לעזרה להנצל
מפני מלך אשור ואנחנו איך נמלט:

פרק כא׳.

1 משא מדבר ים כסופות בנגב מארץ
2 נוראה בא ממדבר: חזות קשה הגד לי
הבגד בוגד והשד שודד עלי עילם צורי
מדי כל־אנחתה השבתי: על־כן מלאו
חלצי חבלים צירים אחזוני כצירי יולדה
נעויתי משמוע נבהלתי מראות: תעה
לבבי פלצתני נשף חשכתי לי לחרדה:
5 ערך השלחן צפה הצפית אכל שתה קומו
6 שרים משחו מגן: כי כה אמר אלי אדני
לך העמד השומר אשר יראה יגיד:
7 וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב
8 גמל והקשיב קשב רב מאד: ויקרא
אריה על־אדני אנכי אדני תמיד יומם
9 ועל־משמרתי אנכי נצב כל־הלילות:
והנה זה בא רכב אנשים צמד פרשים
ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל־פסילי
10 אלהיה שברו לארץ: מדושתי ובן־
גרני אשר שמעתי מיהוה צבאות אלהי
11 ישראל הגדתי לכם: משא דומה אלי
קרא משעיר שמר מה־מלילה שמר מה־
12 מלילה: אמר שמר אתה בקר וגם לילה
13 אם־בעיתון בעיתו שובו אתיו: משא
בערב תלינו בחרשי ארחות דדנים:
14 לקראת צמא הביאו נושבי ארץ תימא
15 במנחו לחמו: כי מפני חרבות נדדו מפני
חרב שלופה ומפני קשת דרוכה ומפני
16 כבד מלחמה: כי כה אמר אלי אדני
בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל־כבוד
17 קדר: ושארית מספר גבורי בני־קדר
18 יקצתו כי יהוה אלהי ישראל דבר:

פרק כב׳.

1 משא גיא חזיון מה־לך כי־עלית כלך
2 הגגות: מלאה שאונות עיר הומיה קריה
עלזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי
3 מלחמה: כל־קציניך נדדו יחדו מקשת
4 אסרו כל־נמצאיך יחדו מרחוק ברחו:
על־כן אמרתי שעו ממני אמרר בבכי אל־
תאיצו לנחמני על־שד בת־עמי: כי יום
מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה
צבאות בגיא חזיון מקעקע קיר ושוע אל־
6 הרים: ועילם נשא אשפה ברכב אדם
7 פרשים וקיר ערה מגן: והיה מבחר
עמקיך מלאו רכב ופרשים שתו שתו אל־
8 השער: ויגל את־מסך יהודה והבטת
9 ביום ההוא אל־נשק בית היער: ואת־
בקעת דויד ראיתם כי רבו ויקבצו את־
10 מי הברכה הישנה: ואת־בתי ירושלם
ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה:
11 ומקוה עשיתם בין החומתים למי הברכה
הישנה ולא הבטתם אל־עשיתה ויוצרה
12 מרחוק לא ראיתם: ויקרא אדני יהוה
צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה
13 ולחגור שק: והנה משוש וגיל הרג בקר
והשחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול
ושתו כי מחר נמות: ונגלה באזני יהוה
צבאות אם־יכפר העון הזה לכם עד
14 תמותון אמר אדני יהוה צבאות: כה
אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל־הסכן
הזה אל־שבנא אשר על־הבית: מה־לך
פה ומי־לך פה כי חצבת לך פה קבר
חצב במרום קברו חקק במעון סלע לאהל:
17 הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר וסחה
18 יסחך: צנוף יצנפך צנפה אל־ארץ רחבת
ידים שם תמות ושם מרכבות כבודך
19 קלון בית אדניך: והדפתיך ממצבך
20 וממעמדך יהרסך: והיה ביום ההוא
וקראתי לעבדי לאליקים בן־חלקיהו:
21 והלבשתיהו כתנתך ואבנטך אחזקנו
ומשלתך אתן בידו והיה לאב לישבי
22 ירושלם ולבית יהודה: ונתתי מפתח בית
דויד על־שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין
23 פתח: ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה
24 לכסא כבוד לבית אביו: ותלו עליו את־
כל־כבוד בית אביו הצאצאים והפרים כל
קטן משפחת הכלים מכל כלי הנבלים
25 ועד כל־כלי התלים: ביום ההוא נאם
יהוה צבאות תמוש היתד הנתוקה במקום
נאמן ונגדעה ונפלה ונכרתה המשא אשר
עליה כי יהוה דבר:

פרק כג׳.

1 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדדה
מבית מבוא מארץ כתים נגלה להם:
2 דומו יושבי אי סחרי צידון עברוך ים
3 מלאוך: ובמים רבים זרע שיחור קציר
יאור תבואתה ותהי רחל גוים: כי־בשה
ים מעוז ים לאמר לא־חלתי ולא ילדתי
4 לא־גדלתי בחורים רוממתי בתולות:
כאשר שמעו למצרים יחילו כשמע צר:
5 עברו תרשישה הילילו יושבי אי: זאת
לכם העליזה מקדם ימיה ותוליכה רגליה
6 למרחק לגור: מי יעץ זאת על־צר
7 המעטירה אשר סחריה שרים כנעניה
8 נכבדי ארץ: יהוה צבאות יעצה לחלל
9 גאון כל־צבי ארץ: עברי ארצך כיאור
10 בת אין עוד מזח: ידו נטה על־הים
11 הרגיז ממלכות יהוה צוה אל־כנען
12 לבלע מעזיה: ויאמר לא־תוסיפי עוד
לעלז עשוקה בתולת בת־צידון קום עבר
13 כתים גם־שם לא־ינוח לך: הן ארץ
כשדים זה העם לא־היה אשור יסדה
לציים הקימו עריה הקימו ארמנותיה
14 שמו למפלה: הילילו אניות תרשיש כי
15 שדדה מבתיכם: והיה ביום ההוא ונשכח
צר שבעים שנה כימי מלך אחד מקצה
שבעים שנה יהיה לצר כשיר הזונה:
16 קחי כנור סובבי עיר זונה נשכחה היטיבי
נגן הרבי שיר למען תזכרי: ופקד יהוה
את־צר ושבה אל־עתנה ושבה לזנותה
18 על־פני כל־ממלכות האדמה על־פני
הארמה: והיה סחרה וזנותה קדש ליהוה
לא יאצר ולא יחסן כי לישבי לפני יהוה
יהיה סחרה לאכל לשבע ולמכסה עתק:

פרק כד׳.

1 הנה יהוה בוקק הארץ ובוזרה ועוה את־
2 פניה והפיץ יושביה: והיה כעם ככהן
כעבד כאדניו כשפחה כגבירתה כקונה
כמוכר כמלוה כלוה כנושה כנשך לו:
3 הבוק תבוק הארץ והבז תבוז כי יהוה
4 דבר את־הדבר הזה: אבלה נבלה ארץ
אמלל תבל אמלל נבלו מרומי עם־ארץ:
5 וארץ חנפה תחת יושביה כי עברו תורת
6 חלפו חק הפרו ברית עולם: על־כן אלה
אכלה ארץ ויאשמו יושביה על־כן חרו
7 יושבי ארץ ונשאר אנוש מעט: אבל
תירוש אמלל גפן נאנחו כל־שמחי־לב:
8 שבת תפי משוש עלזים שבת נבל כנורים:
9 בשיר לא ישתו־יין ירקה שכר לשותיו:
10 נשברה קרית תהו סגר כל־בית מבוא:
11 זועה על־הרחובות על־היין אבלה כל־
12 שמחה גלה ששון מארץ: ונשאר בעיר
13 שמם ושער יכת שואה: כי־כה יהיה
בקרב הארץ בתוך העמים כנקף זית
כעוללות בצלוט כלה לא־יעולל: המה
ישאו קולם ירנינו על־גאון יהוה צהלו
15 מים: על־כן באורים כבדו יהוה באיי
16 הים שם יהוה אלהי ישראל: מכנף
הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק ואמרתי
רזי לי רזי לי אוי לי בוגדים בגדו ובגד
17 בוגדים בגדו: פחד ופחת ופח עליך
18 יושב הארץ: והיה הנס מקול הפחד יפול
אל־הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד בפח
כי ארבות ממרום נפתחו ורעשו מוסדי
19 ארץ: התרועע התרעה ארץ התפוצץ
20 התפוצצה ארץ התמוטטה התמוטטה
ארץ: התנועעה תנועה ארץ כשכור
והוסרה כנוטה והכבד עליה פשעה ונפלה
21 ולא תוסיף קום: והיה ביום ההוא יפקד
יהוה על־צבא המרום במרום ועל־מלכי
22 האדמה על־האדמה: ואספו אסיר על־
23 אסופת בור וסגר עליהם ומרב ימים
יפקדו: וחפרה הלבנה ובושה החמה כי
מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם
ונגד זקניו כבוד:

פרק כה׳.

1 יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי
עשית פלא עצות מרחק אמונה אמן:
2 כי־שמת מעיר גל קריה בתירה מאחרת
לבלתי היות עיר נבנתה לעולם לא תבנה:
3 על־כן יכבדוך עם עריץ קריית גוים
4 עזים תיראוך: כי־היית מעוז לדל מעוז
לאביון בצרתו מחסה מזרם צל מחרב כי
רוח עריצים כזרם קיר: כחרב בציון
5 שאון זרים כחרב צל־עב זמיר ענים
6 יכנע: ועשה יהוה צבאות לכל־העמים
במשתה שמנים משתה שמרים שמנים
7 ממחים שמרים זקקים: ובלע בהר הזה
את־פני הלוט הלוט על־כל־העמים
8 והמסכה הנסוכה על־כל־הגוים: בלע
המות לנצח וספה אדני יהוה דמעה מעל
כל־פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל־הארץ
9 כי יהוה דבר: ואמר ביום ההוא הנה
אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה
קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: כי
תנוח יד־יהוה בהר הזה ונדוש מואב
תחתיו כהדוש מתבן במי מדמנה: ופרש
ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות
ושפל גאותו עם ערבות ידיו: ומשגב
חומת משגביך שח הפיל הגיע לארץ עד־
עפר:

פרק כו׳.

1 ביום ההוא ישר השיר הזאת בארץ יהודה
עיר עז לנו ישועה ישית חומה וחל:
2 פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר
3 אמונים: יצר סמוך תצר שלום שלום כי
4 בך בטח: בטחו ביהוה עדי עד כי ביה
5 יהוה צור עולמים: כי הכרע יושבי מרום
קריה שגבה ישפילנה עד־ארץ יגיענה עד־
6 עפר: תדרכנה רגל רגלי עניים פעמי
7 דלים: אורח לצדיק מישרים מישור
8 צדיק תפלס: אף אורח משפטיך יהוה
קוינוך לשמך ולזכרך תאות נפש: נפשי
אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי
כאשר משפטיך לארץ צדק למדו יושבי
10 תבל: יחנן רשע בל־למד צדק בארץ
נכחות יעול ובל־יחזה גאות יהוה:
11 יהוה רמה ידך בל יחזו יחזו ויבשו
קנאת עם אף אש צריך תאכלם: יהוה
תשפה שלום לנו כי גם כל־מעשינו פעלת
13 לנו: יהוה אלהינו בעלונו זולתך שלטונו
אחרים בלעדיך נזכיר שמך: מתים בל־
יחיו רפאים בל־יקומו לכן פקדת ותשמידם
14 ותאבד כל־זכר למו: יספת לגוי יהוה
יספת לגוי נכבדת רחקת כל־קצוי־ארץ:
15 יהוה בצר פקדוך צוקה לחש מוסרך:
16 כהרה תקרב ללדת תחיל תזעק בחבליה
כן היינו מפניך יהוה: הרינו חלנו כמו
ילדנו רוח ישועות בלי־נעשה ארץ ובלי
17 יפלו ישבי תבל: יחיו מתיך נבלתי
יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי טל
אורות טלך ואורץ רפאים תפיל:
18 לך עמי בא־בחדריך וסגר דלתך בעדך
חבא כמעט־רגע עד־יעבר זעם: כי הנה
יהוה יצא ממקומו לפקד עון יושב הארץ
עליו והגלתה הארץ את־דמיה ולא־תכסה
עוד על־הרגיה:

פרק כז׳.

1 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה
והגדולה והחזקה על לויתן נחש ברח
ועל לויתן נחש עקלתון והרג את־התנין
2 אשר בים: ביום ההוא כרם חמר ענו־לה:
3 אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן־יפקד
4 עליה לילה ויום אצרנה: חמה אין לי
מי־יתנני שמיר שית במלחמה בה אצעדנה
5 אצרפנה יחד: או יחזק במעוזי יעשה
6 שלום לי שלום יעשה־לי: הבאים ישרש
יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני־תבל
7 תנובה: הכמכת מכהו אם כהרוג הרגיו
8 הרג: בסאתה בשלחה תריבנה הגה
בעת קלה ברוחו ביום קדים: בזאת יכפר
עון יעקב וזה כל־פרי הסר חטאתו בשומו
כל־אבני מזבח כאבני גר מנופצות לא־
9 יקומו אשרים וחמנים: כי עיר בצורה
בדד נוה משלח ועזב כמדבר שם ירעה
10 עגל ושם ירבץ וכלה סעפיו: בהיבשה
קצירה תשברנה נשים באות מאירות
אותה כי לא־עם בינות הוא על־כן לא־
11 ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו: והיה
ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד
נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד
12 בני ישראל: והיה ביום ההוא יתקע
בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור
והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה
בהר הקדש בירושלם:

פרק כח׳.

1 הוי עטרת גאות שכורי אפרים וציץ
נבל תפארת עדי־ראש על־ראש גיא־
2 שמנים נבוכי יין: הנה לאדני חזק ואמיץ
כזרם ברד סופה זרם־מים כבירים שוטפים
3 הניח ארץ ביד: ברגלים תרמסנה עטרת
4 גאות שכורי אפרים: והיה ציץ נבל
תפארת עדי־ראש על־ראש גיא־שמנים
כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הרואה
5 בעודה בכפו יבלענה: ביום ההוא יהיה
יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת
6 תפארת לשארית עמו: ולרוח משפט
לישב על־המשפט ולגבורה למשיבי
7 מלחמה שערה: וגם־אלה בין יין ושכר
שגו כהן ונביא שגו משכר נבלעו מן־
היין מן־השכר תעו בראה שגו במשפט:
8 כי כל־שלחנות מלאו קיא צואה בלי
9 מקום: את־מי יורה דעה ואת־מי יבין
10 שמועה גמולי־חלב עתקי משד: כי צו
לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם
11 וזעיר שם: כי בלעגי שפה ובלשון אחרת
12 ידבר אל־העם הזה: אשר אמר אליהם
זאת המנוחה הניחו לנעה וזאת המרגעה
13 ולא אבו שמוע: והיה להם דבר יהוה
צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם
וזעיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו
14 ונוקשו ונלכדו: לכן שמעו דבר יהוה
אנשי לצון משלי העם הזה אשר בירושלם:
15 כי אמרתם כרתנו ברית את־מות ועם־
שאול עשינו חזות שוט שוטף כי יעבר לא
16 יבוא אלינו כי שמנו כזב מחסינו ובשקר
17 נסתרנו: לכן כה אמר אדני יהוה הנני
יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד
מוסד המאמין לא יחיש: ושמתי משפט
לקו וצדקה למשקלת ושבר יעלה ברד
18 מחסה כזב וסתר מים ישטפו: וכפר
בריתכם את־מות ועם־שאול לא תקום
חזות שוט שוטף כי יעבר והייתם לו
19 למרמס: מדי עברו יקח אתכם כי בבקר
בבקר יעבר ביומם ובלילה והיה רק זועה
20 הבין שמועה: כי קצר המצע מהשתרע
21 והמסכה צרה מהתכנס: כי כהר פרצים
יקום יהוה כעמק בגבעון ירגז לעשות
מעשהו זר הוא מעשהו ולהביא עבדתו
22 נכריה עבדתו: ועתה אל־תהיו לצים
פן־יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי
23 מאת אדני יהוה צבאות על כל־הארץ:
24 האזינו והשמעו קולי הקשיבו ואמרתי
25 שמעו: הכל־היום יחרש החורש אדמתו
26 יפתח ויסרס אדמתו: הלא אם־שוה
פניה הלא יזרע קצח ומנה כמון יפזר
ושם חטה שורה וכסמת גבלתו ושבלת
27 שבולת: כי יסרנו למשפט אלהיו יורנו:
28 כי לא־בחרוץ קצח יודך ואופן עגלה על־
כמון יסבו כי בשבט יחרט קצח וכמון
29 במוט: לחם יכתת כי לנצח לא אדוש
אותו ופרדס עגלתו וסוסיו לא יכתנו:
גם־זאת מעם יהוה צבאות יצא הפלא
עצה הגדיל תושיה:

פרק כט׳.

1 הוי אריאל אריאל קריה חנה דויד יספו
2 שנה על־שנה חגים יקטלו: והציקותי
לאריאל והיתה תאניה ואניה וחוגה
3 כאריאל: וחניתי כחוג עליך וצרתי עליך
4 מצור והקימותי עליך מצרות: ושפלת
מארץ תדברי ומעפר תשיח אמרתך והיה
כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצף:
5 והיה כדק המון זריך וכמץ עבר המון
6 עריצים והיה לפתע פתאם: מאת יהוה
צבאות תפקד ברעם וברעש גדול סופה
7 וסערה ולהבת אש אוכלה: והיה המון כל־
הגוים הצבאים על־אריאל וכל־צבאיה
ומצודתיה ומציריה והחניקים אליה כחלום
8 חזיון לילה: והיה כאשר יחלם הרעב
והנה אכל ונפש ריקה והשתה והנה שתה
ועיפה ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל־
9 הגוים הצבאים על־הר ציון: התמהמהו
התמהו שעשעו ושעו שכרו ולא יין נעו
10 ולא שכר: כי־נסך עליכם יהוה רוח
תרדמה ועצם את־עיניכם את־הנביאים
11 ואת־רקיכם החזים כסה: ותהי לכם
חזון כל־הנבואה כדברי הספר החתום
אשר יתנו את־הספר אל־יודע ספר לאמר
12 קרא־נא זה ואמר לא יכלתי כי חתום:
ונתן הספר אל־אשר לא־ידע ספר לאמר
13 קרא־נא זה ואמר לא ידעתי ספר: ויאמר
אדני יען כי נגש העם הזה בפיו וברפתיו
כבדוני ולבו הרחיק ממני ותהי יראתם
14 אתי מצות אנשים מלמדה: לכן הנני
יוסף להפליא את־העם הזה הפלא ופלא
ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבוניו
15 תתעלם: הוי המעמיקים מיהוה לסתר
עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי
16 ראנו ומי יודענו: הפככם אם כחומר
היצר יחשב כי יאמר מעשה לעשהו לא
עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבין:
17 הלוא עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל
18 וכרמל ליער יחשב: ושמעו ביום ההוא
החרשים דברי ספר ומאפלה ומחשך עיני
19 עורים תראינה: ויספו ענוים שמחה
ביהוה ואביוני אדם בקדוש ישראל
20 יגילו: כי אפס עריץ ותם לץ ונכרתו כל־
21 שקדי און: מחטיאי אדם בדבר ויקשו
למוכיח במוקש ויטו בתהו צדיק: לכן כה
אמר יהוה אל־בית יעקב אשר פדה את־
אברהם לא עתה יבוש יעקב ועתה לא
22 פניו יחורו: כי בראתו ילדיו מעשה ידי
בקרבו יקדישו את־קדוש יעקב ואת־
23 אלהי ישראל יעריצו: וידעו תעי־רוח
בינו ורגנים יקחו לקח: כי בראתו ילדיו
מעשה ידי בקרבו יקדישו את־קדוש יעקב
24 ואת־אלהי ישראל יעריצו: וידעו תעי־רוח
בינו ורגנים יקחו לקח:

פרק ל׳.

1 הוי בנים סוררים נאם־יהוה לעשות עצה
ולא ממני ולנסך מסכה ולא רוחי למען
2 יסף חטאת על־חטאת: ההלכים לרדת
מצרים ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה
3 ולחסות בצל מצרים: והיתה לכם מעוז
4 פרעה לבשת ומחסה בצל מצרים כלמה:
כי היו בצוען שריו ומלאכיו חנס יגיעו:
5 כלם על־עם לא יועילו לעזרה ולא לעזר
6 ולבושת אף־לחרפה: משא בהמות נגב
בארץ צרה וצוקה לביא ולביש מהמה
פתן ושרף מעופף על־פני אתנים חילם
ועל־דבשת גמליהם על־עם לא יועילו:
7 ומצרים הבל וריק יעזרו על־כן קראתי
8 לזאת רהב הם שבת: עתה בא כתוב
עמם אל־לוח ועם־ספר חקה ותהי לעד
9 לאחרון לעד ועד: כי עם מרי הם בנים
10 כחשים בנים לא־אבו שמוע תורת יהוה:
אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא
11 תחזו־לנו נכחות דברו־לנו חלקות חזו
12 מהתו: סורו מן־הדרך הטו מן־האורח
13 השביתו מנגדנו את־קדוש ישראל: לכן
כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר
14 הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו:
לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה
בחומה גבוהה אשר פתאם לבוא שברה
15 יבוא: ושברה כשבר נבל יוצרים גס לא
יחמול ולא־ימצא במכתתו חרש להוציא
16 אש מיקד או לחתות מים מגבא: כי כה
אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה
ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה
17 גבורתכם ולא אביתם: ותאמרו לא כי
על־סוס ננוס על־כן תנוסון ועל־קל נרכב
18 על־כן יקלו רדפיכם: ואיתן מאלף
אחד ומגערת חמשה אחד תנוסו עד אם־
נותרתם כתרן על־ראש הר וכנס על־גבעה:
19 ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום
לרחמכם כי אל־משפט יהוה כל־חוכי־לו:
20 כי עם בציון ירושלם בכה לא־תבכה
חנון יחנך לקול זעקך כאשר תשמע
21 ענך: ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ
ולא־יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות
22 את־מוריך: ואזניך תשמענה דבר מאחריך
לאמר זה הדרך לכו־בה כי תפנו ימין וכי
תשמאילו: וטמאתם את־צפוי פסיליך
כסף ואת־אפוד מסכתך זהב תזרם כמו־דוה
23 תאמר לו צא: ונתן גשם זרעך אשר־
תזרע את־האדמה ולחם תבואת האדמה
24 והיה דשן ושמן ירעה מקנך ביום ההוא
בכר שיחיך: והאלפים והעירים עבדי
האדמה חמיץ ונשף בורה ורחת אשר
25 הרו: והיה על־כל־הר גבה ועל־כל־גבעה
נשאה פלגים יבלי־מים ביום הרג רב
26 בנפל מגדלים: והיה אור הלבנה כאור
החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור
שבעת הימים ביום חבש יהוה את־שבר
27 עמו ומחץ מכתו ירפא: הנה שם יהוה
בא ממרחק בוער אפו וכבדה משאת
28 שפתותיו מלאו עברה ולשונו כאש
29 אכלת: ורוחו כנחל שוטף עד־צואר
יחיה לנפות גוי בנפת שוא ורסן מתעה
על־לחיי עמים היה לכם השיר כליל
התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל
30 לבוא בהר יהוה אל־צור ישראל: והשמיע
יהוה את־הוד קולו ונחת זרעו יראה
בזעף אף ולהב אש אוכלה נפץ וזרם
31 ואבן ברד: כי מקול יהוה יחת אשור
32 בשבט יכה: והיתה כל־מעבר מטה
מוסדה אשר־ינוח יהוה עליו בתפים
33 ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בם:
כי ערוך מאתמול תפתה גם־הוא למלך
הכין העמיק הרחיב לבערתו אש ורב
עצים חרה יהוה כנחל גפרית בערה בו:

פרק לא׳.

1 הוי יורדי מצרים לעזרה על־סוסים
יבטחו ויבטחו על־רכב כי רב ועל־פרשים
כי עצמו מאד ולא שעו על־קדוש ישראל
2 ואת־יהוה לא דרשו: וגם־הוא חכם
ויבא רעה ואת־דבריו לא הסיר וקם על־
בית מרעים ועל־עזרת פעלי און: מצרים
אדם ולא־אל וסוסיהם בשר ולא רוח
ויהוה יט ידו וכשל עזר ונפל עזור
4 ויחדו כלם יכלו: כי כה אמר יהוה אלי
כאשר יהגה האריה והכפיר על־טרפו
אשר יקרא עליו מלא רעים לא־יחת
5 ממענתם ולא־יכנע מהמון קולם כן־ירד
יהוה צבאות לצבא על־הר ציון ועל־
6 גבעתה: כצפרים עפות כן יגן יהוה
7 צבאות על־ירושלם גנון והציל פסח
8 והמליט: שובו לאשר העמיקו סרה בני
9 ישראל: כי ביום ההוא ימאסו איש
אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם
ידיכם חטא: ונפל אשור בלא־איש
וחרב לא־אדם תאכלנו ונס מפני חרב
ובחוריו למס יהיו: וסלעו מפחד יעבור
ושריו מנס נס־ליהוה אשר־אור לו בציון
ותנור לו בירושלם:

פרק לב׳.

1 הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט
2 ישרו: והיה איש כמחבא מרוח וסתר
זרם כפלגי־מים בציה כצל סלע כבד
3 בארץ עיפה: ולא־שמעות חכמים תקשבנה
4 ולב נמהרים יבין לדעת: ולשון עלגים
תמהר לדבר צחות: לא־יקרא עוד לנבל
5 נדיב ולכילי לא יאמר שוה: כי נבל
נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף
ולדבר אל־יהוה לשקות נפש רעב ומכלי
6 צמא יחסיר: וכלי כלי־רע הוא זמות
יעץ להחריב עניים באמרות שקר ודבר
7 אביון במשפט: ונדיב נדיבות יעץ והוא
8 על־נדיבות יקום: נשים שאננות קומנה
שמענה קולי בנות בוטחות האזנה אמרתי
10 דברי: ימים על־שנה תרגזנה בוטחות כי
כלה בצר אסיף לא יבוא: חרדו שאננות
רגזי בטחות הפשטו והערו ומתנים על־
11 חלצים: על־שדי חמדה על־גפן פרי
12 נשיא: על־אדמת עמי צמח שמיר ברקנים
13 כי על־כל־בתי משוש קריה עלזה: כי
ארמון נטוש המון עיר עזבו עפל ובחן
היתה למערות עד־עולם משוש פראים
14 מרעה עדרים: עד־יערה עלינו רוח ממרום
והיתה מדבר לכרמל והכרמל ליער
15 יחשב: ושכן במדבר משפט וצדקה
16 בכרמל תשכון: והיה מעשה הצדקה
שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד־
17 עולם: וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות
18 מבטחים ובמנוחות שאננות: ובברד
19 ירד בערי תשפל השפל: אשריכם זרעים
על כל־מים משלחי רגל השור והחמור:

פרק לג׳.

1 הוי שודד ואתה לא שדוד ובוגד ולא
בגדו בך כאשר תכלה שודד תשדד כבגד
2 בוגדים יבגדו בך: יהוה חננו לך קוינו
היה זרועם לבקר אף־עתנו בעת צרה:
3 מקול המון נדדו עמים ומשאתך נלקטו
4 גזם כמשק ארבה שוקק עליו: נורא יהוה
עליהם כי־רב ואיתן עשה דברו כי גדול
5 יום־יהוה ונ

ואת אשר בו ישאו הצאצאים והפרי כל
כלי הקטן מכלי הכוסות ועד כל כלי
הנבלים׃ ביום ההוא נאם יהוה צבאות
תמוש היתד הנתוקה ביתד במקום נאמן
ונכרתה ונפלה ונכרת המשא אשר עליה
כי יהוה דבר׃

כב כה אמר אדני יהוה צבאות לך אל
הסכן הזה אל שבנא אשר על הבית׃
מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה
קבר כי חצב במרום קברו חקק במסלע
משכן לו׃ הנה יהוה מטלטלך טלטלה
גבר ועטה עטך׃ צנפה צנפך צנפה על
ארץ רחבת ידים שם תמות ושם מרכבות
כבודך קלון בית אדניך׃ והדפתיך
ממצבך וממעמדך יהרסך׃ והיה ביום
ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן חלקיה׃
והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך
אתן בידו והיה לאב לישבי ירושלם ולבית
יהודה׃ ונתתי את מפתח בית דוד על
שכמו ופתח ולא יסגר וסגר ולא יפתח׃
ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא
כבוד לבית אביו׃ ותלו עליו את כל
כבוד בית אביו הצאצאים והפרי כל כלי
הקטן מכלי הכוסות ועד כל כלי הנבלים׃
ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד
הנתוקה ביתד במקום נאמן ונכרתה ונפלה
והיה המשא אשר עליה כי יהוה דבר׃

כג משא צר הילילו אניות תרשיש כי
שדדה מבלי בית מבלי בא מארץ כתים
נגלה להם׃ דומו יושבי אי סחרי צידון
עברוך מלאוך ים׃ ובמים רבים זרע שיחור
קציר יאורים תבואתה ותהי רכלת גוים׃
בושי צידון כי אמר ים מעוזה לאמר לא
חלתי ולא ילדתי ולא גידלתי בחורים
רוממתי בתולות׃ כשמוע למצרים יחילו
לשמע צור׃ עברו תרשישה הילילו יושבי
אי׃ זאת לכם העליזה מקדם ימי קדמה
מלכתה לרחוק רגליה לגור שם׃ מי יעץ
זאת על צור המקדישה עטרות מי סחריה
שרים כנעניה נכבדי ארץ׃ יהוה צבאות
יעץ לחלל גאון כל צבי כל נכבדי ארץ׃
עברי ארצך כיאור בת אין עוד מזח׃
נטה על ים הרגיז ממלכות יהוה צוה על
כנען ותאכל מבצריה׃ ויאמר לא תוסיפי
עוד לעלז עשוקה בתולת בת צידון קום
עברי גם בכתים אין לך מנוח׃ כשדים
הן העם לא היה זה אשור יסדה לציים
הקימו בחוריו ערו ארמנותיה שמו למפלה׃
הילילו אניות תרשיש כי שדדה מבלי בית׃
ונשכחת צר שבעים שנה כימי מלך אחד
מקצה שבעים שנה יהיה לצר כשיר הזונה׃
קחי כנור סובבי עיר זונה נשכחת היטיבי
נגן הרבי שיר למען תזכרי׃ ופקד יהוה
את צור ושבה אל אתנה׃ והיה סחרה
וחלוונה קדש ליהוה לא יצפן ולא יחסן
כי לישבים לפני יהוה יהיה סחרה לאכל
לשבע ולמכסה עתק׃

כד הנה יהוה בוקק הארץ ובוזרה ועוה
את פניה והפיץ יושביה׃ והיה כעם ככהן
כעבד כאדוניו כשפחה כגבירתה כקונה
כמוכר כמלוה כלוה כנושה כנשך׃ הבוק
תבוק הארץ והבז תבוז כי יהוה דבר את
הדבר הזה׃ אבלה אמללה הארץ אבלה
אמללה תבל אמלל מרומי עם הארץ׃
והארץ חנפה תחת יושביה כי עברו תורת
חלפו חק הפרו ברית עולם׃ על כן אלה
אכלה ארץ ויאשמו יושביה על כן חרו
יושבי ארץ ונשאר אנוש מעט׃ אבל תירוש
אמללה גפן נאנחו כל שמחי לב׃ משבת
תופים השבית שאון עלזים חדל משבת
כנור׃ בשיר לא ישתו יין ירה שכר
למשתים׃ נשברה קריה תוהו סגרו כל בית
מבוא׃ על הרחובות זעקה על היין חשכה
גלתה כל שמחה הגרה ששון הארץ׃
נשאר בעיר שמם ושער נכתת שואה׃
כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים
כנקף זית כעוללות אם כלה בצר׃ המה
ישאו קולם ירננו על גאון יהוה הצהילו׃
על כן בארים כבדו את יהוה באיי הים
שם יהוה אלהי ישראל׃ מכנף הארץ
זמירות שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי
רזי לי אוי בגדים בגדו ובגד בגדים בגדו׃
פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ׃ והיה
הנס מקול הפחד ונפל אל הפחת והעלה
מתוך הפחת ונוקש בפח כי ארבות ממרום
נפתחו ורעשו מוסדי ארץ׃ התרוע תתרוע
הארץ התפוצץ תתפוצץ הארץ התמוטט
תתמוטט הארץ׃ התנוד תתנוד הארץ
כשכור וכמלונה תמוט והכבד עליה פשעה
ונפלה ולא תוסיף קום׃ והיה ביום ההוא
יפקד יהוה על צבא המרום במרום ועל
מלכי האדמה על האדמה׃ ואספו אסיר
על אסופת בור וסגר על כלא ומרב ימים
יפקדו׃ וחפרה הלבנה ובושה החמה כי
מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם
ונגד זקניו כבוד׃

כה יהוה אלי אתה אלהי ארוממך
אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחק
אמונה אמן׃ כי שמת מעיר לגל קריה
לבירה זרים מאז לא תבנה לנצח׃ על כן
יכבדוך עם עז קרית גוים עריצים ייראוך׃
כי היית מעוז לדל מעוז לאביון בצרתו
מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים
כזרם קיר׃ כחרב בציה המון זרים כחרב
בציה תכניע זמיר בצל עב כזמורת
עריצים תענה׃ ועשה יהוה צבאות לכל
העמים במשתה שמנים משתה שמרים
שמנים מחים שמרים זקקים׃ ובלע
בהר הזה את פני הלוט הלוט על כל
העמים והמסכה הנסוכה על כל הגוים׃
בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה
מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל
הארץ כי יהוה דבר׃ ואמר ביום ההוא
הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה
קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו׃ כי
תנוח יד יהוה בהר הזה ונדוש מואב
תחתיו כהדוש מתבן במי מדמנה׃ ופרש
ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות
והשפיל גאותו עם ערבות ידיו׃ ומשגב
חומת מבצריך השח הגיע שפל לארץ
עד עפר׃

כו ביום ההוא ישר השיר הזאת בארץ
יהודה עיר עז לנו ישועה ישית חומה
וחל׃ פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר
אמנים׃ יצר סמוך תצר שלום שלום כי
בך בטח׃ בטחו ביהוה עדי עד כי ביה
יהוה צור עולמים׃ כי השח יושב מרום
קריה שגבה ישפילנה עד ארץ יגיענה עד
עפר׃ תדרכנה רגל רגלי עני פעמי דלים׃
אורח לצדיק מישור מפלס תפלס נתיב
לצדיק׃ אף אורח משפטיך יהוה קוינוך
לשמך ולזכרך תאות נפש׃ נפשי אויתיך
בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר
משפטיך לארץ צדק למדו יושבי תבל׃
יחנן רשע בל למד צדק בארץ נכחות
יעול ולא יחזה גאות יהוה׃ יהוה רמה
ידך בל יחזו יחזו ויבושו קנאת עם אש
צריך תאכלם׃ יהוה תשפת שלום לנו כי
גם כל מעשינו פעלת לנו׃ יהוה אלהינו
בעלונו זולתך ידעונו בך נזכיר שמך׃
מתים בל יחיו רפאים בל יקומו לכן
פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר למו׃
יספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת רחקת
כל קצות ארץ׃ יהוה בצר פקדוך צוקה
לחש מוסרך׃ כהרה תחיל תקרב ללדת
כן היינו מפניך יהוה׃ הרינו חלנו כמו
ילדנו רוח ישועות בל נעשה ארץ ובל
יפלו ישבי תבל׃ יחיו מתיך נבלתי יקומון
הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורות טלך
ואורץ רפאים תפיל׃ לך עמי בא בחדריך
וסגר דלתך בעדך חבא כמעט רגע עד
יעבר זעם׃ כי הנה יהוה יצא ממקומו
לפקד עון יושב הארץ עליו והגלתה הארץ
את דמיה ולא תכסה עוד על הרגיה׃

כז ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה
והגדולה והחזקה על לויתן נחש בריח
ועל לויתן נחש עקלתון והרג את התנין
אשר בים׃ ביום ההוא כרם חמר ענו לה׃
אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד
עליה לילה ויום אצרנה׃ חמה אין בי
מי יתנני שמיר שית במלחמה אפשעה בה
אצרפנה יחד׃ או יחזק במעוזי יעשה שלום
לי שלום יעשה לי׃ הבאים ישרש יעקב
יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה׃
הכמכת מכהו אם כהרג הרגיו נהרג׃
בסאתה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה
ביום קדים׃ לכן בזאת יכופר עון יעקב
וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו כל אבני
מזבח כאבני גר מנופצות לא יקומו
אשרים וחמנים׃ כי עיר בצורה בדד נוה
משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם
ירבץ וכלה סעפיה׃ בייבשן קמלתינה
נשברנה תבואנה נשים מאירות אותם כי
לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עשהו
ויוצרם יחננם׃ והיה ביום ההוא יחבט
יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים
ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל׃
והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו
האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים
והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם׃

כח הוי עטרת גאות שכורי אפרים
וציץ נבל תפארת עדי על ראש גיא
שמנים נחתי׃ הנה לאדני חזק ואמיץ
כזרם ברד סופה שבר כזרם מים כבירים
שוטפים הניח ארצה ביד׃ ברגלים תרמסנה
עטרת גאות שכורי אפרים׃ והיה צבי
תפארתו ציץ נבלו תפארת עדי אשר על
ראש גיא שמנים לבעלי שכר׃ והיה יהוה
צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארת
לשארית עמו׃ ולרוח משפט ליושב על
המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה׃
וגם אלה בין יין ושכר שגו כהן ונביא
שגו בשכר נבלעו מן היין תעו מן השכר
שגו בראה פלילו׃ כי כל שלחנות מלאו
קיא צואה בלי מקום׃ את מי יורה דעה
ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי
משדים׃ כי צו לצו צו לצו קו לקו קו
לקו זעיר שם וזעיר שם׃ אשר לעג
העם הזה המשלים את עמו בירושלם׃
כי אמרתם כרתנו ברית את מות וחוזה
שאול עשינו שוט שוטף כי יעבר לא יבוא
אלינו כי שמנו כזב מחסינו ובשקר נסתרנו׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון
אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד
המאמין לא יחיש׃ ושמתי משפט לקו
וצדקה למשקלת ושבר יסחף מחסה כזב
ומים יסתרו סתר׃ וכפר בריתכם את מות
וחזותכם את שאול לא תקום שוט שוטף
כי תעבר והייתם לו למרמס׃ כעברו
יקחכם כי בבקר בבקר יעבר ביומם ובלילה
והיה רק זועה השמיע׃ כי קצר המצע
מהשתרע והמסכה צרה מהתכנס׃ כי כהר
פרצים יקום כעמק בגבעון ירגז לעשות
מעשהו זר מעשהו ולהביא עבדתו נכריה
עבדתו׃ ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו
מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי מאת
אדני יהוה צבאות על כל הארץ׃ האזינו
והשמעו קולי הקשיבו ואמרתי שמעו׃
הכל היום יחרוש חורש לזרוע יפתח
ויסרס אדמתו׃ הלא אם שוה פניה ופזר
קצח וכמן ישליך וישם חטה שורה וכסת
גבלתה בשורתו׃ ויסרהו לאלהי משפטו
יורנו׃ כי לא בחרוץ דוש קצח ואופן
עגלה על כמן יסבו כי במטה יחבט קצח
וכמן במוט׃ לחם לדגן יכתש כי לא
לנצח אדוש ופעם אופנו עגלתו וסוסיו לא
תכתש׃ גם זאת מעם יהוה צבאות יצא
הפלא עצה הגדיל תושיה׃

כט הוי אריאל אריאל קריה חנה דוד
יספו שנה על שנה חגים יגלו׃ והקמתי
אל אריאל והיתה תעניה ואנחה והיתה לי
כאריאל׃ וחניתי כדור וצרתי עליך מצור
והקימותי עליך מצבים׃ ושחת מארץ
תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב
מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצף׃
והיה כדק המון זריך וכמון עריצים
כמץ עבר והיה לפתע פתאם׃ מעם יהוה
צבאות תפקד ברעם ורעש גדול סופה
וסערה ולהבת אש אוכלה׃ והיה המון כל
הגוים הצבאים על אריאל וכל צבאיה
ומצודתיה ומציריה׃ והיה כחלום חזיון
לילה׃ והיה כאשר ירעב והנה אוכל
ושנה ונפשו ריקה והנה שותה ועיף
ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל הגוים
הצבאים על הר ציון׃ התמהמהו והתמהו
שועו שכרו ושכרו׃ נועו ונועו השתכרו
ולא מיין נדדו ולא משכר׃ כי נסך עליכם
יהוה רוח תרדמה וסגר את עיניכם את
הנביאים ואת רשיכם החזים כסה׃ ותהי
לכם חזון הספר החתום אשר יתנו את
הספר אל יודע ספר לאמר קרא נא זה
ואמר לא אוכל כי חתום הוא׃ ונתן הספר
אל לא יודע ספר לאמר קרא נא זה ואמר
לא ידעתי ספר׃ ויאמר אדני יען כי נגש
העם הזה בפיו וברפתיו כבדוני ולבו
הרחיק ממני ותהי יראתם אתי מצות
אנשים מלמדה׃ לכן הנני יוסף להפליא
את העם הזה הפלא ופלא וחכמת חכמיו
תאבד ובינת נבוניו תתעלם׃ הוי המעמיקים
מיהוה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם
ויאמרו מי ראנו ומי יודענו׃ הפככם אם
כחמר הצלם יחשב מעשה אמר לעשהו לא
עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבין׃ הלוא
עוד מעט מזער והפך לבנון לכרמל וכרמל
ליער יחשב׃ וביום ההוא ישמעו חרשים
דברי ספר ומאפלה ומחשך עיני עורים
תראינה׃ ויספו ענוים שמחה ביהוה
ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו׃ כי
אפס עריץ ותם לץ ונכרתו כל שקדי און׃
המחטיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער יקושים
ולטו בתהו צדיק׃ לכן כה אמר יהוה אל
בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה
יבוש יעקב ועתה לא פניו יחורו׃ כי בראתו
ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו את קדוש
יעקב והאלהי ישראל יעריצו׃ ויודעי
בינה ברוח ונלמדו לקח ומלינים יקחו
אמרה׃

ל הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשות
עצה ולא ממני ולנסך מסכה ולא רוחי
למען ספות חטאה על חטאה׃ ההלכים
לרדת מצרים ופי לא שאלו לעוז במעוז
פרעה ולחסות בצל מצרים׃ והיתה לכם
מעוז פרעה לבשת ומחסה בצל מצרים
לכלמה׃ כי היו בצוען שריו ומלאכיו חנס
יגיעו׃ כל לעם לא יועילו לעזר ולהועיל
לא יהיו כי אם לבושת וגם לחרפה׃
משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא
ולביש מהמה אפעה ושרף מעופף יובילו
על כתף עירים חילם ועל דבשת גמלים
אוצרותם אל עם לא יועילו׃ ומצרים
הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב
הם שבת׃ עתה בא כתבה אתם על לוח
ועם ספר חקה ותהי ליום אחרון לעד עד
נצח׃ כי עם מרי הוא בנים כחשים בנים
לא אבו שמוע תורת יהוה׃ אשר אמרו
לראים לא תראו ולחזים לא תחזו לנו
נכחות דברו לנו חזו חלקות׃ סורו מן
הדרך הטו מן האורח השביתו מנינו את
קדוש ישראל׃ לכן כה אמר קדוש ישראל
יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק
ונלוז ותשענו עליו׃ לכן יהיה העון הזה
לכם כפרץ נפל נבעה בחומה גבוהה אשר
פתאם לבוא שברה תבוא׃ ושברה כשבר
נבל יוצרים גס לא יחמול ולא ימצא
במכתתו חרס לחתות אש מיקד או לשאוב
מים מגבא׃ כי כה אמר אדני יהוה קדוש
ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט
ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם׃
ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תנוסון
ועל קל נרכב על כן יקלו רודפיכם׃
אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת
חמשה תנוסו עד אם נותרתם כתרן על
ראש הר וכנס על גבעה׃ ולכן יחכה יהוה
לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אל משפט
יהוה אשרי כל חוכי לו׃ כי עם בציון
ירושלם בכו לא תבכה חנון יחנך לקול
זעקך כאשר שמע ענך׃ ונתן לכם אדני
לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריך
והיו עיניך רואות את מוריך׃ ואזניך
תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך
לכו בה כי תאמינו וכי תשמאילו׃ וטמאתם
את צפוי פסיליך ואת אפוד מסכתך תזרם
כמו דוה תאמר לו צא׃ ונתן מטר זרעך
אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת
האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך ביום
ההוא כר נרחב׃ והאלפים עבדי האדמה
והאתנים חמיר יבול בלול אשר זרו בחרי
ורפש׃ והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה
נשאה פלגים יבלי מים ביום הרג רב
בנפל מגדלים׃ והיה אור הלבנה כאור
החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור
שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר
עמו ומחץ מכתו ירפא׃ הנה שם יהוה בא
מרחוק בוער אפו וכבדה משאת שפתותיו
מלאו עברה ולשונו כאש אוכלת׃ ורוחו
כנחל שוטף עד צואר יחלף לנפות גוי
בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים׃
שיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת
לב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור
ישראל׃ והשמיע יהוה את הוד קולו
ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש
אוכלה נפץ וזרם ואבן ברד׃ כי מקול יהוה
יחת אשור בשבט יכה׃ והיתה כל מעבר
מוסדה אשר ינוח יהוה עליו בתפים
ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בם׃
כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך
הכין העמיק הרחיב מדורתה אש ועצים
הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בוערת בה׃

לא הוי יורדי מצרים לעזרה על סוסים
יסמכו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים
כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל
ואת יהוה לא דרשו׃ וגם הוא חכם ויבא
רעה ואת דבריו לא הסיר וקם על בית
מרעים ועל עזרת פעלי און׃ והמצרים
אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח
ויהוה יט ידו וכשל עוזר ונפל עזור וכלם
יחדו יתמו׃ כי כה אמר יהוה אלי כאשר
יהגה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא
עליו מלא רועים לא יחת מקולם ומהמונם
לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על
הר ציון ועל גבעתה׃ כצפרים עפות כן
יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל
פסח והמליט׃ שובו לאשר העמיקו סרה
בני ישראל׃ כי ביום ההוא ימאסו איש
אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם
ידיכם חטא׃ ונפל אשור לא מאיש וחרב
לא מאדם תאכלנו ונס מפני חרב ובחוריו
למס יהיו׃ וסלעו מפחד יעבור ושריו
מנס נחת נאם יהוה אשר אור לו בציון
ותנור לו בירושלם׃

לב הן לצדק ימלך מלך ולשרים
למשפט ישרו׃ והיה איש כמחבא מרוח
וסתר זרם כפלגי מים בציה כצל סלע
כבד בארץ עיפה׃ ולא תשעינה עיני
רואות ואזני שומעות תקשבנה׃ ולב
נמהרים יבין לדעת וכלעים תמהר לדבר
צחות׃ לא יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי
לא יאמר שוה׃ כי נבל נבלה ידבר ולבו
יעשה און לעשות חנף ולדבר אל יהוה
להריק נפש רעב ומצמא יחסיר משקה׃
וכלי כילי רעים הוא זמות יחשב להחבל
עניים באמרי שקר ודבר אביון במשפט׃
ונדיב נדיבות יעשה והוא על נדיבות יקום׃
נשים שאננות קומנה שמענה קולי בנות
בוטחות האזנה אמרתי׃ ימים על שנה
תרגזנה בוטחות כי כלה בצר אסיף לא
תבוא׃ חרדו שאננות רגזו בוטחות הפשטו
והערו ומתנים חגרו על חלצים׃ על שדים
ספדים על גפן פריה על אדמת עמי
עלה שמיר ושית כי אם על כל בתי
משוש קריה עלזה׃ כי ארמון נטוש המון
קריה העיר ועפל ובחן היו למערות עד
עולם משוש פראים עדר בהמות׃ עד
יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל
וכרמל ליער יחשב׃ ושכן במדבר משפט
וצדקה בכרמל תשבן׃ והיה מעשה הצדקה
שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד
עולם׃ וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות
מבטחים ובמנוחות שאננות׃ וברד בהרדת
היער ובשפלה תשפל העיר׃ אשרי זרעים
על כל מים משלחי רגל השור והחמור׃

לג הוי שודד ואתה לא שדוד ובוגד
ולא בגדו בך כאכלך שודד תשדד
כבגדך בגדו בך׃ יהוה חננו לך היינו
זרועם לבקרים אף עתנו בעת צרה׃
מקול המון נדדו עמים מהתנשאתך נפוצו
גוים׃ ואסף שללכם אסף הסלעם כמשק
ארבה כמהלך גבים שקקו עליו׃ נשגב
יהוה כי שכן מרום מלא את ציון משפט
וצדקה׃ והיה אמונת עתיך חסן ישועות
חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו׃
הנה צבאם צעקו חוצה מלאכי שלום מר
יבכיון׃ חרבה נתיבות שבת אורח לא
עבר ברית הפר מאס ערים לא חשב
אנוש׃ אבלה נמקה ארץ בושה חמה
נבלה לבנון מאחריו ותהי שרון כערבה
ויתנער בשן וכרמל׃ עתה אקום יאמר
יהוה עתה ארומם עתה אנשא׃ הרתם
קש תלדו תבן רוחכם אש תאכלכם׃
והיו עמים משרפות כיד קוצים כמו באש
יצתו׃ שמעו רחוקים אשר עשיתי וידעו
קרובים גבורתי׃ פחדו בציון חטאים
אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש אוכלה
מי יגור לנו מוקדי עולם׃ הולך צדקות
ודובר מישרים מואס בבצע מעשקות
נוענע כפיו מתמך בשחד אטם אזנו משמע
דמים וסגר עיניו מראות ברע׃ הוא מרומים
ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו מימיו
נאמנים׃ מלך ביפיו תחזינה עינך תראינה
ארץ מרחקים׃ לבך יהגה אימה איה סופר
איה שוקל איה סופר את המגדלים׃ עם
לעז לא תראה עם עמקי שפה משמוע
נלעג בלי בינה׃ חזה ציון קרית מועדינו
עינך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל בל
יצעה בל יסעו יתדותיה לנצח וכל חבליה
בל ינתקו׃ כי אם שם אדיר לנו יהוה
מקום נהרים יאורים רחבי ידים בו לא
תלך אניה ואדיר בל יעברנה׃ כי יהוה
שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא
יושיענו׃ נטשו חבליך בל יחזקו כן תרן
בל פרשו אז יחלק שלל רב פסחים בזזו
שלל׃ ובל יאמר שכן חליתי העם היושב
בה נשוא עון׃

לד קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו
תשמע הארץ ומלואה תבל וכל צאצאיה׃
כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה על כל
צבאם החרימם נתנם לטבחה׃ וחלליהם
ישלכו וצחנתם תעלה ונמגו הרים מדמם׃
ונמקו כל צבא השמים ונגלו כספר שמים
וכל צבאם יבול כנבול עלה מגפן וכנבלה
מתאנה׃ כי רותה בשמים חרבי הנה על
אדום תרד ועל עם חרמי למשפט׃ חרב
ליהוה מלאה דשן מחלב מדם כרים ועתודים
מחלב כלית אילים כי זבח ליהוה בבצרה
וטבח גדול בארץ אדום׃ וירדו ראמים
עמם ופרים עם עזים ורותה ארצם מדם
ועפרם מחלב ידשן׃ כי יום נקם ליהוה
שנת שלומים לריב ציון׃ והפכו נחליה
לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת
בוערת׃ לילה ויומם לא תכבה לעולם
יעלה עשנה מדור דור תחרב לנצח נצחים
לא יעבר בה׃ וירשוה קאת וקפד ואוכה
ועורב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו
ואבני בהו׃ חריה ומלכיה אין יקראו
למלוכה וכל שריה יהיו אפס׃ ועלתה
ארמנותיה סירה וחרול ובצרת בירתיה
והיתה נוה תנים חצר לבנות יענה׃ ופגשו
ציים את איים ושעיר על רעהו יקרא אך
שם הרגעה לילית ומצאה לה מנוח׃ שם
קנה ברוש ודרור יקננו בה ודגרו ובקעו
ואספו בצלה על כן נקבותיה יחדו׃ דרשו
מעל ספר יהוה וקראו לא אחת מאלה לא
נעדרה אשה רעותה לא פקדו כי פי הוא
צוה ורוחו הוא קבצם׃ והוא הפיל להם
גורל וידו חלקה להם בקו לה ירשוה עד
עולם לדור דור ישכנו בה׃

לה ישישו מדבר וציה ותגל ערבה
ותפרח כחבצלת׃ פרח תפרח ותגל אף
גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר
הכרמל ושרון המה יראו כבוד יהוה הדר
אלהינו׃ חזקו ידים רפות וברכים כשלות
אמצו׃ אמרו לנמהרי לב חזקו אל תיראו
הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא
יבוא והושיע אתכם׃ אז תפקחנה עיני
עורים ואזני חרשים תפתחנה׃ אז ידלג
כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו
במדבר מים ונחלים בערבה׃ והיה השרב
לאגם וצמאון למבועי מים בנוה תנים
מרבצה חציר לקנה וגמא׃ והיתה שם
מסלה ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא
יעבר בה טמא והוא למו הולך דרך ואוילים
לא יתעו׃ לא יהיה שם אריה וחית רעה
לא תעלה בו לא תמצא שם והלכו גאולים׃
ופדוי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת
עולם על ראשם שמחה וששון ישיגו ונסו
יגון ואנחה׃

לו ויהי בשנת ארבע עשרה שנה למלך
חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל
ערי יהודה הבצורות ויתפשם׃ וישלח מלך
אשור את רבשקה מלכיש ירושלם אל
חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה
העליונה במסלת שדה כובס׃ ויצא אליו
אליקים בן חלקיה אשר על הבית והשבנא
הסופר ויואח בן אסף המזכיר׃ ויאמר
אליהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה
אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון
הזה אשר בטחת׃ אמרתי אך דבר שפתים
עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת
כי מרדת בי׃ הנה בטחת לך על משענת
הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך
איש עליה ובאה בכפו ונקבה אותה כן
פרעה מלך מצרים לכל הבוטחים עליו׃
ואם תאמרו אלי אל יהוה אלהינו בטחנו
הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במותיו
ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלם
לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם׃
ועתה התערב נא את אדני מלך אשור
ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת
לך רכבים עליהם׃ ואיך תשיב פני פחת
אחד מעבדי אדני הקטנים ותבטח לך על
מצרים לרכב ולפרשים׃ ועתה הלא עלה
אנכי בלי יהוה על הארץ הזאת להשחיתה
יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת
והשחת אותה׃ ויאמר אליקים בן חלקיה
והשבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל
עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר
אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה׃
ויאמר אליהם רבשקה האל אדני שלחני
אל אדניך ואליך לדבר את הדברים האלה
הלא אל האנשים הישבים על החומה
לאכול את חריהם ולשתות את מימיהם
אתכם׃ ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול
יהודית וידבר לאמר שמעו דבר המלך
הגדול מלך אשור׃ כה אמר המלך אל
יחזקיהו אל ישא אתכם חזקיהו כי לא
יוכל להציל אתכם׃ ואל יבטח אתכם
חזקיהו על יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה
לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור׃
אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך
אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו
איש מגפנו ואיש מתאנתו ושתו איש מי
בורו׃ עד אשר אבוא ולקחתי אתכם אל
ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם
וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא
תמותו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית
אתכם לאמר יהוה יצילנו׃ הצילו הצילו
אלהי הגוים איש ארצו מיד מלך אשור׃
איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים
הנע ואוה ואת יהוה הצילו את ירושלם
מידי׃ מי בכל אלהי הארצות האלה אשר
הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את
ירושלם מידי׃ ויחרשו העם ולא ענו אותו
דבר כי מצות המלך אמרה לאמר לא
תענהו׃ ויבא אליקים בן חלקיה אשר על
הבית והשבנא הסופר ויואח בן אסף
המזכיר אל חזקיהו קרעי בגדים ויגידו לו
את דברי רבשקה׃

לז ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את
בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה׃ וישלח
את אליקים אשר על הבית ואת שבנא
הסופר ואת זקני הכהנים מכסים בשקים
אל ישעיהו בן אמוץ הנביא׃ ויאמרו אליו
כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה
היום הזה כי באו בנים עד משבר ואין כח
ללדת׃ אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי
רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו
לחרף את אלהים חיים והוכיח בדברים
אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה
בעד השארית הנמצאה׃ ויבאו עבדי המלך
חזקיהו אל ישעיהו׃ ויאמר אליהם ישעיהו
כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל
תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר
גדפוני נערי מלך אשור בהם׃ הנני נותן
בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו
בחרב בארצו׃ וישב רבשקה וימצא את
מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע
מלכיש׃ וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר
יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים
אל חזקיהו לאמר׃ כה תאמרון אל חזקיהו
מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר
אתה בוטח עליו לאמר לא תנתן ירושלם
ביד מלך אשור׃ הנה אתה שמעת את אשר
עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם
ואתה תנצל׃ הצילו אותם אלהי הגוים
אשר שחתו אבותי את גוזן וחרן ורצף
ואת בני עדן אשר בתלשר׃ איה מלך חמת
ומלך ארפד ומלך עיר ספרוים הנע ועוה׃
ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים
ויקרא אותם ויעל בית יהוה ויפרשם
חזקיהו לפני יהוה׃ ויתפלל חזקיהו אל
יהוה לאמר׃ יהוה צבאות אלהי ישראל
יושב הכרובים אתה הוא האלהים לבדך
לכל ממלכות הארץ אתה עשית את
השמים ואת הארץ׃ הטה יהוה אזנך
ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את
כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים
חיים׃ אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את
הגוים ואת ארצותם׃ ויתנו את אלהיהם
באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה
ידי אדם עץ ואבן ויאבדום׃ ועתה יהוה
אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות
הארץ כי אתה יהוה האלהים לבדך׃
וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר
כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת
אלי על סנחריב מלך אשור׃ זה הדבר
אשר דבר יהוה עליו בזתה לך לעגה לך
בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם׃
את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול
ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל׃
ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי
אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון
ואכרת מבחר ארזיו וברושיו מבחר ואבוא
מלון קצהו יער כרמלו׃ אני קרתי ואשתה
מים ואחרב בכף רגלי כל יאורי מצור׃
הלא שמעת למרחוק אתה עשיתיה
למימי קדם ואצרתיה ועתה הביאותיה
והיית להשות גלים נצים עריו׃ ויושביהם
קצרי יד חתו ובושו היו עשב שדי וירק
דשא חציר גגות וקדמה שדפה לפני
קומה׃ ושבתך וצאתך ידעתי ורגזך אלי׃
יען רגזך אלי ושאנ

ואין מציל ואין משיב כי לך יי׳ הושענו כי אתה היית מקוה לנו׃
1 אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר׃ בטרם הרים יולדו ותחולל
2 ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל׃ תשב אנוש עד דכא
3 ותאמר שובו בני אדם׃ כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי
4 יעבר ואשמורה בלילה׃ זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף׃
5 בבקר יציץ וחלף לערב יבש ומלל׃ כי כלינו באפך ובחמתך
6 נבהלנו׃ שת עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך׃ כי כל ימינו
7 פנו בעברתך כלינו שנותינו כמו הגה׃ ימי שנותינו בהם שבעים
8 שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש
9 ונעפה׃ מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך׃ למנות ימינו כן
10 הודע ונביא לבב חכמה׃ שובה יי׳ עד מתי והנחם על עבדיך׃
11 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו׃ שמחנו כימות
12 עניתנו שנות ראינו רעה׃ יראה אל פעלך והדרך על בניהם׃
13 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה
14 ידינו כוננהו׃

פרק צ״א

1 יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן׃ אמר ליי׳ מחסי ומצודתי
2 אלהי אבטח בו׃ כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות׃ באברתו
3 יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו׃ לא תירא מפחד
4 לילה מחץ יעוף יומם׃ מדבר באפל יהלך משד יצהרים׃ יפל
5 מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש׃ רק בעיניך תביט
6 ושלמת רשעים תראה׃ כי אתה יי׳ מחסי עליון שמת מעונך׃
7 לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך׃ כי מלאכיו יצוה
8 לך לשמרך בכל דרכיך׃ על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך׃
9 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין׃ כי בי חשק ואפלטהו
10 אשגבהו כי ידע שמי׃ יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו
11 ואכבדהו׃ ארך ימים אשביעהו ואראהו בישעי׃

מזמור צ״ב

1 טוב להודות ליי׳ ולזמר לשמך עליון׃ להגיד בבקר חסדך
2 ואמונתך בלילות׃ עליון עשור ונבל עלי הגיון בכנור׃ כי שמחתני
3 יי׳ בפעלך במעשי ידיך ארנן׃ מה גדלו מעשיך יי׳ מאד עמקו
4 מחשבותיך׃ איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת׃ בפרח
5 רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד׃ ואתה
6 מרום לעלם יי׳׃ כי הנה אויביך יי׳ כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו
7 כל פעלי און׃ ותרם כראים קרני בלתי רענן בשמן׃ ותבט עיני
8 בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני׃ צדיק כתמר יפרח
9 כארז בלבנון ישגה׃ שתולים בבית יי׳ בחצרות אלהינו יפריחו׃
10 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו׃ להגיד כי ישר יי׳ צורי
11 ולא עולתה בו׃

מזמור צ״ג

1 יי׳ מלך גאות לבש לבש יי׳ עז התאזר אף תכון תבל בל
2 תמוט׃ נכון כסאך מאז מעולם אתה׃ נשאו נהרות יי׳ נשאו נהרות
3 קולם ישאו נהרות דכים׃ ממקלות מים רבים אדירים משברי
4 ים אדיר במרום יי׳׃ עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יי׳
5 לאורך ימים׃

מזמור צ״ד

1 אל נקמות יי׳ אל נקמות הופיע׃ הנשא שפט הארץ השב גמול
2 על גאים׃ עד רשעים יי׳ עד רשעים יעלזו׃ יביעו יתאמרו עתק
3 ידברו כל פעלי און׃ עמך יי׳ ידכאו ונחלתך יענו׃ אלמנה וגר
4 יהרגו ויתומים ירצחו׃ ויאמרו לא יראה יי׳ ולא יבין אלהי
5 יעקב׃ בינו בוערים בעם וכסילים מתי תשכילו׃ הנטע אזן
6 הלא ישמע אם יוצר עין הלא יביט׃ היסר גוים הלא יוכיח
7 המלמד אדם דעת׃ יי׳ ידע מחשבות אדם כי המה הבל׃ אשרי
8 הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו׃ להשקיט לו מימי
9 רע עד יכרה לרשע שחת׃ כי לא יטש יי׳ עמו ונחלתו לא יעזב׃
10 כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב׃ מי יקום לי עם
11 מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און׃ לולי יי׳ עזרתה לי כמעט
12 שכנה דומי נפשי׃ אם אמרתי מטה רגלי חסדך יי׳ יסעדני׃
13 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי׃ היחברך כסא הוות
14 יוצר עמל עליך׃ יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו׃ ויהי
15 יי׳ לי למשגב ואלהי לצור מחסי׃ וישב עליהם את אונם
16 וברעתם יצמיתם יצמיתם יי׳ אלהינו׃

מזמור צ״ה

1 לכו נרננה ליי׳ נריעה לצור ישענו׃ נקדמה פניו בתודה
2 בזמרות נריע לו׃ כי אל גדול יי׳ ומלך גדול על כל אלהים׃
3 אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו׃ אשר לו הים והוא
4 עשהו ויבשת ידיו יצרו׃ בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יי׳
5 עשנו׃ כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם
6 בקולו תשמעו׃ אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר׃
7 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי׃ ארבעים שנה אקוט
8 בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי׃ אשר נשבעתי
9 באפי אם יבאון אל מנוחתי׃

מזמור צ״ו

1 שירו ליי׳ שיר חדש שירו ליי׳ כל הארץ׃ שירו ליי׳ ברכו שמו
2 בשרו מיום ליום ישועתו׃ ספרו בגוים את כבודו בכל העמים
3 נפלאותיו׃ כי גדול יי׳ ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים׃
4 כי כל אלהי העמים אלילים ויי׳ שמים עשה׃ הוד והדר לפניו
5 עז וחדוה במקומו׃ הבו ליי׳ משפחות עמים הבו ליי׳ כבוד ועז׃
6 הבו ליי׳ כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליי׳ בהדרת
7 קדש׃ חילו מפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים
8 במישרים׃ ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו׃ יעלז
9 שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי היער׃ לפני יי׳ כי בא כי בא
10 לשפוט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו׃

מזמור צ״ז

1 יי׳ מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים׃ ענן וערפל סביביו צדק
2 ומשפט מכון כסאו׃ אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו׃ האירו
3 ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ׃ הרים כדונג נמסו מלפני יי׳
4 מלפני אדון כל הארץ׃ הגידו השמים צדקו וראו כל העמים
5 כבודו׃ יבשו כל עובדי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו
6 כל אלהים׃ שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען
7 משפטיך יי׳׃ כי אתה יי׳ עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל
8 אלהים׃ אהבי יי׳ שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים
9 יצילם׃ אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה׃ שמחו צדיקים
10 ביי׳ והודו לזכר קדשו׃

מזמור צ״ח

1 שירו ליי׳ שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע
2 קדשו׃ הודיע יי׳ ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו׃ זכר חסדו
3 ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו׃
4 הריעו ליי׳ כל הארץ פצחו ורננו וזמרו׃ זמרו ליי׳ בכנור בכנור
5 וקול זמרה׃ בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי׳׃
6 ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה׃ נהרות ימחאו כף יחד הרים
7 ירננו׃ לפני יי׳ כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים
8 במישרים׃

מזמור צ״ט

1 יי׳ מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ׃ יי׳ בציון גדול
2 והוא רם על כל העמים׃ יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא׃
3 ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב
4 אתה עשית׃ רוממו יי׳ אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא׃
5 משה ואהרן בכהניו ושמואל בקרא שמו קראים אל יי׳ והוא
6 יענם׃ בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו׃
7 יי׳ אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם׃
8 רוממו יי׳ אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי׳ אלהינו׃

מזמור ק׳

1 מזמור לתודה הריעו ליי׳ כל הארץ׃ עבדו את יי׳ בשמחה
2 באו לפניו ברננה׃ דעו כי יי׳ הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו
3 עמו וצאן מרעיתו׃ באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו
4 ברכו שמו׃ כי טוב יי׳ לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו׃

מזמור ק״א

1 לדוד חסד ומשפט אשירה לך יי׳ אזמרה׃ אשכילה בדרך תמים
2 מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי׃ לא אשית לנגד
3 עיני דבר בליעל עשה סטים לא אדבק בי׃ לבב עקש יסור ממני
4 רע לא אדע׃ מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב
5 לבב אותו לא אוכל׃ עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הולך בדרך
6 תמים הוא ישרתני׃ לא ישב בקרב ביתי עושה רמיה דובר
7 שקרים לא יכון לנגד עיני׃ לבקרים אצמית כל רשעי ארץ
8 להכרית מעיר יי׳ כל פעלי און׃

תפלה למשה איש האלהים

מזמור צ׳

1 תפלה למשה איש האלהים אדני מעון היית לנו בדר ודר׃
2 בטרם הרים יולדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל׃
3 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם׃ כי אלף שנים בעיניך
4 כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה׃ זרמתם שנה יהיו בבקר
5 כחציר יחלף׃ בבקר יציץ וחלף לערב יבש ומלל׃ כי כלינו
6 באפך ובחמתך נבהלנו׃ שת עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך׃
7 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנותינו כמו הגה׃ ימי שנותינו
8 בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון
9 כי גז חיש ונעפה׃ מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך׃ למנות
10 ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה׃ שובה יי׳ עד מתי והנחם על
11 עבדיך׃ שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו׃ שמחנו
12 כימות עניתנו שנות ראינו רעה׃ יראה אל פעלך והדרך על
13 בניהם׃ ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
14 ומעשה ידינו כוננהו׃

מזמור צ״א

1 יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן׃ אמר ליי׳ מחסי ומצודתי
2 אלהי אבטח בו׃ כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות׃ באברתו
3 יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו׃ לא תירא מפחד
4 לילה מחץ יעוף יומם׃ מדבר באפל יהלך משד יצהרים׃ יפל
5 מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש׃ רק בעיניך תביט
6 ושלמת רשעים תראה׃ כי אתה יי׳ מחסי עליון שמת מעונך׃
7 לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך׃ כי מלאכיו יצוה
8 לך לשמרך בכל דרכיך׃ על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך׃
9 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין׃ כי בי חשק ואפלטהו
10 אשגבהו כי ידע שמי׃ יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו
11 ואכבדהו׃ ארך ימים אשביעהו ואראהו בישעי׃

מזמור צ״ב

1 טוב להודות ליי׳ ולזמר לשמך עליון׃ להגיד בבקר חסדך
2 ואמונתך בלילות׃ עליון עשור ונבל עלי הגיון בכנור׃ כי שמחתני
3 יי׳ בפעלך במעשי ידיך ארנן׃ מה גדלו מעשיך יי׳ מאד עמקו
4 מחשבותיך׃ איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת׃ בפרח
5 רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד׃ ואתה
6 מרום לעלם יי׳׃ כי הנה אויביך יי׳ כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו
7 כל פעלי און׃ ותרם כראים קרני בלתי רענן בשמן׃ ותבט עיני
8 בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני׃ צדיק כתמר יפרח
9 כארז בלבנון ישגה׃ שתולים בבית יי׳ בחצרות אלהינו יפריחו׃
10 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו׃ להגיד כי ישר יי׳ צורי
11 ולא עולתה בו׃

מזמור צ״ג

1 יי׳ מלך גאות לבש לבש יי׳ עז התאזר אף תכון תבל בל
2 תמוט׃ נכון כסאך מאז מעולם אתה׃ נשאו נהרות יי׳ נשאו נהרות
3 קולם ישאו נהרות דכים׃ ממקלות מים רבים אדירים משברי
4 ים אדיר במרום יי׳׃ עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יי׳
5 לאורך ימים׃

מזמור צ״ד

1 אל נקמות יי׳ אל נקמות הופיע׃ הנשא שפט הארץ השב גמול
2 על גאים׃ עד רשעים יי׳ עד רשעים יעלזו׃ יביעו יתאמרו עתק
3 ידברו כל פעלי און׃ עמך יי׳ ידכאו ונחלתך יענו׃ אלמנה וגר
4 יהרגו ויתומים ירצחו׃ ויאמרו לא יראה יי׳ ולא יבין אלהי
5 יעקב׃ בינו בוערים בעם וכסילים מתי תשכילו׃ הנטע אזן
6 הלא ישמע אם יוצר עין הלא יביט׃ היסר גוים הלא יוכיח
7 המלמד אדם דעת׃ יי׳ ידע מחשבות אדם כי המה הבל׃ אשרי
8 הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו׃ להשקיט לו מימי
9 רע עד יכרה לרשע שחת׃ כי לא יטש יי׳ עמו ונחלתו לא יעזב׃
10 כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב׃ מי יקום לי עם
11 מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און׃ לולי יי׳ עזרתה לי כמעט
12 שכנה דומי נפשי׃ אם אמרתי מטה רגלי חסדך יי׳ יסעדני׃
13 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי׃ היחברך כסא הוות
14 יוצר עמל עליך׃ יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו׃ ויהי
15 יי׳ לי למשגב ואלהי לצור מחסי׃ וישב עליהם את אונם
16 וברעתם יצמיתם יצמיתם יי׳ אלהינו׃

מזמור צ״ה

1 לכו נרננה ליי׳ נריעה לצור ישענו׃ נקדמה פניו בתודה
2 בזמרות נריע לו׃ כי אל גדול יי׳ ומלך גדול על כל אלהים׃
3 אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו׃ אשר לו הים והוא
4 עשהו ויבשת ידיו יצרו׃ בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יי׳
5 עשנו׃ כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם
6 בקולו תשמעו׃ אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר׃
7 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי׃ ארבעים שנה אקוט
8 בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי׃ אשר נשבעתי
9 באפי אם יבאון אל מנוחתי׃

מזמור צ״ו

1 שירו ליי׳ שיר חדש שירו ליי׳ כל הארץ׃ שירו ליי׳ ברכו שמו
2 בשרו מיום ליום ישועתו׃ ספרו בגוים את כבודו בכל העמים
3 נפלאותיו׃ כי גדול יי׳ ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים׃
4 כי כל אלהי העמים אלילים ויי׳ שמים עשה׃ הוד והדר לפניו
5 עז וחדוה במקומו׃ הבו ליי׳ משפחות עמים הבו ליי׳ כבוד ועז׃
6 הבו ליי׳ כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליי׳ בהדרת
7 קדש׃ חילו מפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים
8 במישרים׃ ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו׃ יעלז
9 שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי היער׃ לפני יי׳ כי בא כי בא
10 לשפוט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו׃

מזמור צ״ז

1 יי׳ מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים׃ ענן וערפל סביביו צדק
2 ומשפט מכון כסאו׃ אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו׃ האירו
3 ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ׃ הרים כדונג נמסו מלפני יי׳
4 מלפני אדון כל הארץ׃ הגידו השמים צדקו וראו כל העמים
5 כבודו׃ יבשו כל עובדי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו
6 כל אלהים׃ שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען
7 משפטיך יי׳׃ כי אתה יי׳ עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל
8 אלהים׃ אהבי יי׳ שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים
9 יצילם׃ אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה׃ שמחו צדיקים
10 ביי׳ והודו לזכר קדשו׃

מזמור צ״ח

1 שירו ליי׳ שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע
2 קדשו׃ הודיע יי׳ ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו׃ זכר חסדו
3 ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו׃
4 הריעו ליי׳ כל הארץ פצחו ורננו וזמרו׃ זמרו ליי׳ בכנור בכנור
5 וקול זמרה׃ בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי׳׃
6 ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה׃ נהרות ימחאו כף יחד הרים
7 ירננו׃ לפני יי׳ כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים
8 במישרים׃

מזמור צ״ט

1 יי׳ מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ׃ יי׳ בציון גדול
2 והוא רם על כל העמים׃ יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא׃
3 ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב
4 אתה עשית׃ רוממו יי׳ אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא׃
5 משה ואהרן בכהניו ושמואל בקרא שמו קראים אל יי׳ והוא
6 יענם׃ בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו׃
7 יי׳ אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם׃
8 רוממו יי׳ אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי׳ אלהינו׃

מזמור ק׳

1 מזמור לתודה הריעו ליי׳ כל הארץ׃ עבדו את יי׳ בשמחה
2 באו לפניו ברננה׃ דעו כי יי׳ הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו
3 עמו וצאן מרעיתו׃ באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו
4 ברכו שמו׃ כי טוב יי׳ לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו׃

מזמור ק״א

1 לדוד חסד ומשפט אשירה לך יי׳ אזמרה׃ אשכילה בדרך תמים
2 מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי׃ לא אשית לנגד
3 עיני דבר בליעל עשה סטים לא אדבק בי׃ לבב עקש יסור ממני
4 רע לא אדע׃ מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב
5 לבב אותו לא אוכל׃ עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הולך בדרך
6 תמים הוא ישרתני׃ לא ישב בקרב ביתי עושה רמיה דובר
7 שקרים לא יכון לנגד עיני׃ לבקרים אצמית כל רשעי ארץ
8 להכרית מעיר יי׳ כל פעלי און׃

22 מאסף שמעני׃ אשר אמרו נאוה לנו
23 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
24 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
25 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
26 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
27 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
28 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
29 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
30 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
31 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
32 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
33 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
34 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
35 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
36 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
37 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
38 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
39 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
40 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
41 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
42 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
43 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
44 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
45 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
46 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
47 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
48 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
49 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
50 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
51 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
52 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
53 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
54 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
55 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
56 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
57 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
58 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
59 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
60 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
61 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
62 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
63 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו

תהלים: פ.

1 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
2 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
3 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
4 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
5 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
6 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
7 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
8 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
9 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
10 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
11 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
12 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
13 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
14 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
15 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
16 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
17 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
18 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
19 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
20 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
21 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
22 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
23 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
24 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
25 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
26 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
27 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו
28 נשמרה ישראל׃ אשר אמרו נאוה לנו

8 וקדוש אל נערץ* על כל סביביו: יהוה אלהי צבאות
מי כמוך* חסין יה ואמונתך סביב לך: אתה משל
10 בגאון הים* בשוא גליו אתה תשבחם: אתה דכית
כחלל רהב* בזרוע עזך פזרת אויביך: לך שמים
אף לך ארץ* תבל ומלואה יסדתם: צפון ותימן
13 אתה בראתם* תבור וחרמון בשמך ירננו: לך זרוע
עם גבורה* תעז יד תרום ימינך: צדק ומשפט
מכון כסאך* חסד ואמת יקדמו פניך: אשרי העם
16 יודעי תרועה* יהוה באור פניך יהלכון: בשמך יגילון
כל היום* ובצדקתך ירומון: כי תפארת עזמו אתה
18 וברצונך תרים קרננו: כי ליהוה מגננו* ולקדוש
ישראל מלכנו: אז דברת בחזון לחסידיך* ותאמר
שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם: מצאתי
דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: אשר יד תכון עמו
אף זרועי תאמצנו: לא ישא אויב בו* ובן עולה לא
יעננו: וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף: ואמוני
וחסדי עמו* ובשמי תרום קרנו: ושמתי בים ידו
ובנהרות ימינו: הוא יקראני אבי אתה* אלי וצור
ישועתי: אף אני בכור אתנהו* עליון למלכי ארץ:
לעולם אשמור לו חסדי* ובריתי נאמנת לו: ושמתי
לעד זרעו* וכסאו כימי שמים: אם יעזבו בניו
תורתי* ובמשפטי לא ילכון: אם חקותי יחללו*
ומצותי לא ישמרו: ופקדתי בשבט פשעם* ובנגעים
עונם: וחסדי לא אפיר ממנו* ולא אשקר באמוני:
לא אחלל בריתי* ומוצא שפתי לא אשנה: אחת
נשבעתי בקדשי* אם לדוד אכזב: זרעו לעולם יהיה
וכסאו כשמש נגדי: כירח יכון עולם* ועד בשחק
נאמן סלה: ואתה זנחת ותמאסת* התעברת עם
משיחך: נאצת ברית עבדך* חללת לארץ נזרו:
פרצת כל גדריו* שמת מבצריו מחתה: שסוהו כל
עברי דרך* היה חרפה לשכניו: הרימות ימין צוריו*
השמחת כל אויביו: אף תשיב צור חרבו* ולא קמתו
במלחמה: השבתו מטהרו* וכסאו לארץ מגחה:
הקצרת ימי עלומיו* העטית עליו בושת סלה:
עד מתי יהוה תסתר לנצח* תבער כאש חמתך:
זכר מה חלדי עלי שוא* כי לשוא בראת כל בני אדם:
מי גבר יחי ולא יראה מות* ימלט נפשו מיד שאול
סלה: אי הנה חסדיך הראשנים* אדני נשבעת לדוד
באמונתך: זכר אדני חרפת עבדיך* שאתי בחיקי כל
רבים אומים: אשר חרפו אויביך יהוה* אשר חרפו
עקבות משיחך: ברוך יהוה לעולם* אמן ואמן:

תהלים: צ׳

1 תפלה למשה איש האלהים* אדני מעון היית לנו
2 בדר ודר: בטרם הרים יולדו* ותחולל ארץ ותבל
3 ומעולם עד עולם אתה אל: תשב אנוש עד דכא*
4 ותאמר שובו בני אדם: כי אלף שנים בעיניך כיום
אתמול כי יעבר* ואשמורה בלילה: זרמתם שנה
6 יהיו* בבקר כחציר יחלף: בבקר יציץ וחלף* לערב
7 ימלל ויבש: כי כלינו באפך* ובחמתך נבהלנו:
8 שתה עונתינו לנגדך* עלמנו למאור פניך: כי כל
ימינו פנו באברתך* כלינו שנינו כהגה: ימי שנותינו
בהם שבעים שנה* ואם בגבורות שמונים שנה
ורהבם עמל ואון* כי גז חיש ונעפה: מי יודע עז
אפך* וכיראתך עברתך: למנות ימינו כן הודע*
ונביא לבב חכמה: שובה יהוה עד מתי* והנחם על
עבדיך: שבענו בבקר חסדך* ונרננה ונשמחה בכל
ימינו: שמחנו כימות עניתנו* שנות ראינו רעה:
יראך: יפעל אל עבדיך פעלך* והדרך על בניהם:
ויהי נעם אדני אלהינו עלינו* ומעשה ידינו כוננה
עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

תהלים: צ״א

1 יושב בסתר עליון* בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה
מחסי ומצודתי* אלהי אבטח בו: כי הוא יציל
מפח יקוש* מדבר הוות: באברתו יסך לך* ותחת
כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד
לילה* מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך* קטב
ישוד צהרים: יפל מצדך אלף* ורבבה מימינך אליך
לא יגש: רק בעיניך תביט* וגמול רשעים תראה:
כי אתה יהוה מחסי* עליון שמת מעונך: לא תאנה
אליך רעה* ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה
לך* לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאונך* פן
תגף באבן רגלך: על שחל ופתן תדרך* תרמס כפיר
ותנין: כי בי חשק ואפלטהו* אשגבהו כי ידע שמי:
יקראני ואענהו* עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו:
ארך ימים אשביעהו* ואראהו בישעי:

תהלים: צ״ב

1 מזמור שיר ליום השבת: טוב להדות ליהוה* ולזמר
2 לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך* ואמונתך בלילות:
3 עליון עשור ועלי הגיון* בכנור: כי שמחתני יהוה
4 בפעלך* במעשי ידיך ארנן: מה גדלו מעשיך יהוה*
5 מאד עמקו מחשבותיך: איש בער לא ידע* וכסיל לא
6 יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב* ויצמיחו כל
פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה מרום לעלם
8 יהוה: כי הנה אויביך יהוה* כי הנה אויביך יאבדו
9 יתפרדו כל פעלי און: ותרם כראים קרני* בלי רענן
10 עלי: ותבט עיני בשורי* במתנסים עלי מרעים
11 תשמענה אזני: צדיק כתמר יפרח* כארז בלבנון
12 ישגה: שתולים בבית יהוה* בחצרות אלהינו
13 יפריחו: עוד ינובון בשיבה* דשנים ורעננים יהיו:
14 להגיד כי ישר יהוה* צורי ולא עולתה בו:

תהלים: צ״ג

1 יהוה מלך גאות לבש* לבש יהוה עז התאזר אף
תכון תבל בל תמוט: נכון כסאך מאז* מעולם אתה:
3 נשאו נהרות יהוה* נשאו נהרות קולם ישאו נהרות
4 דכים: ממקלות מים רבים* אדירים משברי ים*
5 אדיר במרום יהוה: עדתיך נאמנו מאד* לביתך נאוה
קדש יהוה לארך ימים:

תהלים: צ״ד

1 אל נקמות יהוה* אל נקמות הופיע: הנשא שפט
הארץ* השב גמול על גאים: עד רשעים יהוה* עד
4 רשעים יעלזו: יביעו יתנו עתק* ידברו כל פעלי
5 און: עמך יהוה ידכאו* ונחלתך יענו: אלמנה וגר
6 יהרגו* ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה יה* ולא
7 יבין אלהי יעקב: בינו בוערים בעם* וכסילים מתי
8 תשכילו: הנטע אזן הלא ישמע* אם יוצר עין הלא
9 יביט: היסר גוים הלא יוכיח* המלמד אדם דעת:
10 יהוה יודע מחשבות אדם* כי הבל המה: אשרי
הגבר אשר תיסרנו יה* ומתורתך תלמדנו: להשקיט
לו מימי רע* עד יכרה לרשע שחת: כי לא יטש יהוה
עמו* ונחלתו לא יעזב: כי עד צדק ישוב משפט*
13 ואחריו כל ישרי לב: מי יקום לי עם מרעים* מי
14 יתיצב לי עם פעלי און: לולי יהוה עזרתה לי* כמעט
15 שכנה דומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי* חסדך
16 יהוה יסעדני: ברב שרעפי בקרבי* תנחומיך ישעשעו
17 נפשי: המכסא הוות יחבר לך* יצר עמל עלי חק:
18 יגודו על נפש צדיק* ודם נקי ירשיעו: ויהי יהוה לי
19 למשגב* ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את אונם
ברעתם* יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו:

תהלים: צ״ה

1 לכו נרננה ליהוה* נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו
2 בתודה* בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה* ומלך
3 גדול על כל אלהים: אשר בידו מחקרי ארץ* ותועפות
4 הרים לו: אשר לו הים והוא עשהו* וידיו יצרו
5 יבשה: באו נשתחוה ונכרעה* נברכה לפני יהוה
6 עשנו: כי הוא אלהינו* ואנחנו עם מרעיתו וצאן
7 ידו היום אם בקולו תשמעו: אל תקשו לבבכם
8 כמריבה* כיום מסה במדבר: אשר נסוני אבותיכם*
9 בחנוני גם ראו פעלי: ארבעים שנה אקוט בדור*
10 ואמר עם תעי לבב הם* והם לא ידעו דרכי: אשר
11 נשבעתי באפי* אם יבאון אל מנוחתי:

תהלים: צ״ו

1 שירו ליהוה שיר חדש* שירו ליהוה כל הארץ:
2 שירו ליהוה ברכו שמו* בשרו מיום ליום ישועתו:
3 ספרו בגוים כבודו* בכל העמים נפלאותיו: כי גדול
4 יהוה ומהלל מאד* נורא הוא על כל אלהים: כי כל
5 אלהי העמים אלילים* ויהוה שמים עשה: הוד והדר
6 לפניו* עז ותפארת במקדשו: הבו ליהוה משפחות
7 עמים* הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו*
8 שאו מנחה ובאו לפניו* השתחוו ליהוה בהדרת
9 קדש: חילו מפניו כל הארץ* אף תכון תבל בל
10 תמוט: אמרו בגוים יהוה מלך* אף תכון תבל בל
11 תמוט* ידין עמים במישרים: יעלז השמים ותגל
12 הארץ* ירעם הים ומלואו: יעלז שדי וכל אשר בו*
13 אז ירננו כל עצי יער: לפני יהוה כי בא* כי בא
לשפט הארץ* ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

תהלים: צ״ז

1 יהוה מלך תגל הארץ* ישמחו איים רבים: ענן
2 וערפל סביביו* צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו
3 תלך* ותלהט סביב צריו: האירו ברקיו תבל* ראתה
4 ותחל הארץ: הרים כדונג נמסו* מלפני אדון כל
5 הארץ: הגידו השמים צדקו* וראו כל העמים
6 כבודו: יבשו כל עובדי פסל* המתהללים באלילים
7 השתחוו לו כל אלהים: שמעה ותשמח ציון* ותגלנה
8 בנות יהודה למען משפטיך יהוה: כי אתה יהוה
9 עליון על כל הארץ* מאד נעלית על כל אלהים:
10 אהבי יהוה שנאו רע* שמר נפשות חסידיו מיד
11 רשעים יצילם: אור זרע לצדיק* ולישרי לב שמחה:
12 שמחו צדיקים ביהוה* והודו לזכר קדשו:

תהלים: צ״ח

1 מזמור שירו ליהוה שיר חדש* כי נפלאות עשה
2 הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: הודיע יהוה ישועתו*
3 לעיני הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו* לבית
4 ישראל: ראו כל אפסי ארץ* את ישועת אלהינו:
5 הריעו ליהוה כל הארץ* פצחו ורננו וזמרו: זמרו
6 ליהוה בכנור* בכנור וקול זמרה: בחצוצרות וקול
7 שופר* הריעו לפני המלך יהוה: ירעם הים ומלואו*
8 תבל וישבי בה: נהרות ימחאו כף* יחד הרים
9 ירננו: לפני יהוה כי בא לשפט הארץ* ישפט תבל
בצדק ועמים במישרים:

תהלים: צ״ט

1 יהוה מלך ירגזו עמים* יושב כרובים תנוט הארץ:
2 יהוה בציון גדול* ורם הוא על כל העמים: יודו
3 שמך גדול ונורא* קדוש הוא: ועז מלך משפט*
4 אתה כוננת מישרים* משפט וצדקה ביעקב אתה
5 עשית: רוממו יהוה אלהינו* והשתחוו להדם רגליו
6 קדוש הוא: משה ואהרן בכהניו* ושמואל בקרא
7 שמו קראים אל יהוה* והוא יענם: בעמוד ענן
8 ידבר אליהם* שמרו עדתיו וחק נתן לו: יהוה אלהינו
9 אתה עניתם* אל נשא היית להם ונקם על עלילותם:
רוממו יהוה אלהינו* והשתחוו להר קדשו כי קדוש
יהוה אלהינו:

תהלים: ק׳

1 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ: עבדו את
2 יהוה בשמחה* באו לפניו ברנה: דעו כי יהוה הוא
אלהים* הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו:
4 באו שעריו בתודה* חצרותיו בתהלה הודו לו
5 ברכו שמו: כי טוב יהוה לעולם חסדו* ועד דר
ודר אמונתו:

תהלים: ק״א

1 לדוד משיר חסד ומשפט* אשירה לך יהוה אזמרה:
2 אשכילה בדרך תמים* מתי תבוא אלי אתהלך בתם
3 לבבי בקרב ביתי: לא אשית לנגד עיני דבר בליעל*
4 עשה סטים שנאתי לא ידבק בי: לב עקש יסור ממני*
5 רע לא אדע: מלושני בסתר רעהו* אותו אצמית
גבה עינים ורחב לבב* אותו לא אוכל: עיני בנאמני
6 ארץ* לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני:
7 לא ישב בקרב ביתי עושה רמיה* דובר שקרים לא
8 יכון לנגד עיני: לבקרים אצמית כל רשעי ארץ*
להכרית מעיר יהוה כל פעלי און:

תהלים: ק״ב

1 תפלה לעני כי יעטף* ולפני יהוה ישפך שיחו:
2 יהוה שמעה תפלתי* ושועתי אליך תבוא: אל
3 תסתר פניך ממני* ביום אצר לי הטה אלי אזנך
4 ביום אקרא מהר ענני: כי כלו כעשן ימי* ועצמותי
5 כמוקד יחרו: הוכה כעשב ויבש לבי* כי שכחתי
6 מאכל לחמי: מקול אנחתי* דבקה עצמי לבשרי:
7 דמיתי לקאת מדבר* הייתי כקוס חרבות: שקדתי
8 ואהי* כצפור בודד על גג: כל היום חרפוני אויבי*
9 מהוללי בי נשבעו: כי אפר כלחם אכלתי* ושקוי
10 בבכי מסכתי: מפני זעמך וקצפך* כי נשאתני
11 ותשלכני: ימי כצל נטוי* ואני כעשב איבש:
12 ואתה יהוה לעולם תשב* וזכרך לדר ודר: אתה
תקום תרחם ציון* כי עת לחננה כי בא מועד:
14 כי רצו עבדיך את אבניה* ואת עפרה יחוננו:
15 וייראו גוים את שם יהוה* וכל מלכי הארץ את
16 כבודך: כי בנה יהוה ציון* נראה בכבודו: פנה
17 אל תפלת הערער* ולא בזה את תפלתם: תכתב
זאת לדור אחרון* ועם נברא יהלל יה: כי השקיף
ממרום קדשו* יהוה משמים אל ארץ הביט:
20 לשמוע אנקת אסיר* לפתח בני תמותה: לספר
בציון שם יהוה* ותהלתו בירושלם: בהקהל עמים
יחדו* וממלכות לעבד את יהוה: ענה בדרך כחי*
קצר ימי: אומר אלי אל תעלני בחצי ימי* בדור דורים
שנותיך: לפנים הארץ יסדת* ומעשה ידיך שמים:
הם יאבדו ואתה תעמד* וכלם כבגד יבלו כלבוש
תחליפם ויחלפו: ואתה הוא* ושנותיך לא יתמו:
בני עבדיך ישכנו* וזרעם לפניך יכון:

תהלים: ק״ג

1 לדוד ברכי נפשי את יהוה* וכל קרבי את שם
2 קדשו: ברכי נפשי את יהוה* ואל תשכחי כל
3 גמוליו: הסלח לכל עונכי* הרפא לכל תחלואיכי:
4 הגואל משחת חייכי* העטרך חסד ורחמים: המשביע
5 בטוב עדיך* תתחדש כנשר נעוריך: עשה צדקות
6 יהוה* ומשפטים לכל עשוקים: הודיע דרכיו למשה*
7 לבני ישראל עלילותיו: רחום וחנון יהוה* ארך
8 אפים ורב חסד: לא לנצח יריב* ולא לעולם יטור:
9 לא כחטאינו עשה לנו* ולא כעונתינו גמל עלינו:
10 כי כגבה שמים על הארץ* גבר חסדו על יראיו:
11 כרחק מזרח ממערב* הרחיק ממנו את פשעינו:
12 כרחם אב על בנים* רחם יהוה על יראיו: כי הוא
13 ידע יצרנו* זכר כי עפר אנחנו: אנוש כחציר ימיו*
14 כציץ השדה כן יציץ: כי רוח עברה בו ואינו* ולא
15 יכירנו עוד מקומו: וחסד יהוה מעולם ועד עולם*
16 על יראיו וצדקתו לבני בנים: לשמרי בריתו*
17 ולזכרי פקודיו לעשות אותם: יהוה בשמים הכין
18 כסאו* ומלכותו בכל משלה: ברכו יהוה מלאכיו*
19 גבורי כח עשי דברו לשמוע בקול דברו: ברכו יהוה
20 כל צבאיו* משרתיו עשי רצונו: ברכו יהוה כל
21 מעשיו* בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יהוה:

תהלים: ק״ד

1 ברכי נפשי את יהוה* יהוה אלהי גדלת מאד הוד
2 והדר לבשת: עטה אור כשלמה* נוטה שמים כיריעה:
3 הקורה בשחקים עליותיו* השם עבים רכובו
4 המהלך על כנפי רוח: עשה מלאכיו רוחות* משרתיו
5 אש לוהט: יסד ארץ על מכוניה* בל תמוט עולם
6 ועד: תהום כלבוש כסיתו* על הרים יעמדו מים:
7 מן גערתך ינוסון* מן קול רעמך יחפזון: יעלו הרים
8 ירדו בקעות* אל מקום זה יסדת להם: גבול שמת
9 בל יעברון* בל ישובון לכסות הארץ: המשלח
10 מעינים בנחלים* בין הרים יהלכון: ישקו כל חית
11 שדי* ישברו פראים צמאם: עליהם עוף השמים
12 ישכון* מבין עפאים יתנו קול: משקה הרים
13 מעליותיו* מפרי מעשיך תשבע הארץ: מצמיח חציר
14 לבהמה* ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן
15 הארץ: ויין ישמח לבב אנוש* להצהיל פנים משמן
16 ולחם לבב אנוש יסעד: ישבעו עצי יהוה* ארזי
17 לבנון אשר נטע: אשר שם צפרים יקננו* חסידה
18 ברושים ביתה: הרים הגבהים ליעלים* סלעים
19 מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים* שמש ידע
20 מבואו: תשת חשך ויהי לילה* בו תרמש כל חיתו
21 יער: הכפירים שאגים לטרף* ולבקש מאל אכלם:
22 תזרח השמש יאספון* ואל מעונותם ירבצון: יצא
23 אדם לפעלו* ולעבדתו עד ערב: מה רבו מעשיך
24 יהוה* כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך:
25 זה הים גדול ורחב ידים* שם רמש ואין מספר
26 חיות קטנות עם גדלות: שם אניות יהלכון* לויתן
27 זה יצרת לשחק בו: כלם אליך ישברון* לתת אכלם
28 בעתו: תתן להם ילקטון* תפתח ידך ישבעון טוב:
29 תסתיר פניך יבהלון* תאסף רוחם יגועון ואל עפרם
30 ישובון: תשלח רוחך יבראון* ותחדש פני אדמה:
31 יהי כבוד יהוה לעולם* ישמח יהוה במעשיו:
32 המביט לארץ ותרעד* יגע בהרים ויעשנו: אשירה
33 ליהוה בחיי* אזמרה לאלהי בעודי: יערב עליו
34 שיחי* אנכי אשמח ביהוה: יתמו חטאים מן הארץ*
35 ורשעים עוד אינם: ברכי נפשי את יהוה* הללויה:

תהלים: ק״ה

1 הודו ליהוה קראו בשמו* הודיעו בעמים עלילותיו:
2 שירו לו זמרו לו* שיחו בכל נפלאותיו: התהללו
3 בשם קדשו* ישמח לב מבקשי יהוה: דרשו יהוה
4 ועזו* בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה*
5 מופתיו ומשפטי פיהו: זרע אברהם עבדו* בני יעקב
6 בחיריו: הוא יהוה אלהינו* בכל הארץ משפטיו:
7 זכר לעולם בריתו* דבר צוה לאלף דור: אשר כרת
8 את אברהם* ושבועתו ליצחק: ויעמידה ליעקב לחק*
9 לישראל ברית עולם: לאמר לך אתן את ארץ כנען*
10 חבל נחלתכם: בהיותם מתי מספר* כמעט וגרים
11 בה: ויתהלכו מגוי אל גוי* ומממלכה אל עם אחר:
12 לא הניח אדם לעשקם* ויוכח עליהם מלכים:
13 אל תגעו במשיחי* ולנביאי אל תרעו: ויקרא רעב
14 על הארץ* כל מטה לחם שבר: שלח לפניהם איש*
15 לעבד נמכר שלח: ענו בכבל רגלו* ברזל באה
16 נפשו: עד עת בא דברו* אמרת יהוה צרפתהו:
17 שלח מלך ויתירהו* מושל עמים ויפתחהו: שמו
18 אדון לביתו* ומושל בכל קנינו: לאסר שריו כנפשו*
19 וזקניו יחכים: ויבא ישראל מצרים* ויעקב גר
20 בארץ חם: ויפר את עמו מאד* ויעצמהו משצריו:
21 הפך לבם לשנא עמו* להתנכל בעבדיו: שלח משה
22 עבדו* אהרן בחר בו: שם בם דברי אתותיו* ומופתים
23 בארץ חם: שלח חשך ויחשך* ולא מרו את דברו:
24 הפך מימיהם לדם* וימת את דגתם: שרץ ארצם
25 צפרדעים* בחדרי משכיותם: אמר ויבא ערב כנם*
26 כנים בכל גבולם: נתן גשמיהם ברד* אש להבות
27 בארצם: ויך גפנם ותאנתם* וישבר עץ גבולם:
28 אמר ויבא ארבה* וילק בלי מספר: ויאכל כל עשב
29 בארצם* ויאכל פרי אדמתם: ויך כל בכור בארצם*
30 ראשית לכל אונם: ויוצאם בכסף וזהב* ואין בשבטיו
31 כושל: שמח מצרים בצאתם* כי נפל פחדם עליהם:
32 פרש ענן למסך* ואש להאיר לילה: שאל ויבא
33 שלו* ולחם שמים ישביעם: פתח צור ויזובו מים*
34 הלכו בצחות נהר: כי זכר את דבר קדשו* את
35 אברהם עבדו: ויוצא עמו בששון* ברנה את בחיריו:
36 ויתן להם ארצות גוים* ועמל לאמים ירשו: בעבור
37 ישמרו חקיו* ותורתיו ינצרו הללויה:

תהלים: ק״ו

1 הללויה הודו ליהוה כי טוב* כי לעולם חסדו:
2 מי ימלל גבורות יהוה* ישמיע כל תהלתו: אשרי
3 שמרי משפט* עשה צדקה בכל עת: זכרני יהוה
4 ברצון עמך* פקדני בישעתך: לראות בטובת
5 בחיריך* לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך:
6 חטאנו עם אבתינו* העוינו רשענו: אבתינו במצרים
7 לא השכילו נפלאותיך* לא זכרו את רב חסדיך
8 וימרו על ים בים סוף: ויושיעם למען שמו* להודיע
9 את גבורתו: ויגער בים סוף ויחרב* ויולכם בתהומות
10 כמדבר: ויושיעם מיד שונא* וייגאלם מיד אויב:
11 ויכסו מים צריהם* אחד מהם לא נותר: ויאמינו
12 בדבריו* ישירו תהלתו: מהרו שכחו מעשיו* לא
13 חכו לעצתו: ויתאוו תאוה במדבר* וינסו אל בישימון:
14 ויתן להם שאלתם* וישלח רזון בנפשם: ויקנאו
15 למשה במחנה* לאהרן קדוש יהוה: תפתח ארץ
16 ותבלע דתן* ותכס על עדת אבירם: ותבער אש
17 בעדתם* להבה תלהט רשעים: יעשו עגל בחורב*
18 וישתחוו למסכה: וימירו את כבודם* בתבנית שור
19 אכל עשב: שכחו אל מושיעם* עשה גדלות במצרים:
20 נפלאות בארץ חם* נוראות על ים סוף: ויאמר
21 להשמידם* לולי משה בחיריו עמד בפרץ לפניו*
22 להשיב חמתו מהשחית: וימאסו בארץ חמדה* לא
23 האמינו לדברו: וירגנו באהליהם* לא שמעו בקול
24 יהוה: וישא ידו להם* להפיל אותם במדבר:
25 ולהפיל זרעם בגוים* ולזרותם בארצות: ויצמדו
26 לבעל פעור* ויאכלו זבחי מתים: ויכעיסו במעלליהם*
27 ותפרץ בם מגפה: ויעמד פינחס ויפלל* ותעצר
28 המגפה: ותחשב לו לצדקה* לדר ודר עד עולם:
29 ויקציפו על מי מריבה* וירע למשה בעבורם:
30 כי המרו את רוחו* ויבטא בשפתיו: לא השמידו
31 את העמים* אשר אמר יהוה להם: ויתערבו בגוים*
32 וילמדו מעשיהם: ויעבדו את עצביהם* ויהיו להם
33 למוקש: ויזבחו את בניהם* ואת בנותיהם לשדים:
34 וישפכו דם נקי* דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו
35 לעצבי כנען* ותחנף הארץ בדמים: ויטמאו במעשיהם*
36 ויזנו במעלליהם: ויחר אף יהוה בעמו* ויתעב את
37 נחלתו: ויתנם ביד גוים* וימשלו בהם שנאיהם:
38 וילחצום אויביהם* ויכנעו תחת ידם: פעמים רבות
39 יצילם* והמה ימרו בעצתם ויזללו בעונם: וירא
40 בצר להם* בשמעו את רנתם: ויזכר להם בריתו*
41 וינחם כרב חסדיו: ויתנם לרחמים* לפני כל שוביהם:
42 הושיענו יהוה אלהינו* וקבצנו מן הגוים להודות
43 לשם קדשך* להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי
44 ישראל* מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן
45 הללויה:

תהלים: ק״ז

1 הודו ליהוה כי טוב* כי לעולם חסדו: יאמרו גאולי
2 יהוה* אשר גאלם מיד צר: וממדינות קבצם*
3 ממזרח וממערב ומצפון וממים: תעו במדבר בישימון
4 דרך* עיר מושב לא מצאו: רעבים גם צמאים*
5 נפשם בהם תתעטף: ויצעקו אל יהוה בצר להם*
6 ממצוקותיהם יצילם: והדריכם בדרך ישרה* ללכת
7 אל עיר מושב: יודו ליהוה חסדו* ונפלאותיו לבני
8 אדם: כי השביע נפש שקקה* ונפש רעבה מלא
9 טוב: ישבי חשך וצלמות* אסירי עני וברזל: כי
10 המרו אמרי אל* ועצת עליון נאצו: ויכנע בעמל
11 לבם* כשלו ואין עזר: ויזעקו אל יהוה בצר להם*
12 ממצוקותיהם יושיעם: יוציאם מחשך וצלמות*
13 ומוסרותיהם ינתק: יודו ליהוה חסדו* ונפלאותיו
14 לבני אדם: כי שבר דלתות נחושה* ובריחי ברזל
15 גדע: אולי מדרך פשעם* ומעונותיהם יתענו:
16 כל אכל תתעב נפשם* ויגיעו עד שערי מות:
17 ויזעקו אל יהוה בצר להם* ממצוקותיהם יושיעם:
18 ישלח דברו וירפאם* וימלט משחיתותם: יודו
19 ליהוה חסדו* ונפלאותיו לבני אדם: וזבחו זבחי
20 תודה* ויספרו מעשיו ברנה: יורדי הים באניות*
21 עשי מלאכה במים רבים: המה ראו מעשי יהוה*
22 ונפלאותיו במצולה: ויאמר ויעמד רוח סערה*
23 ותרומם גליו: יעלו שמים ירדו תהומות* נפשם
24 ברעה תתמוגג: יחוגו וינועון כשכור* וכל חכמתם
25 תתבלע: ויצעקו אל יהוה בצר להם* וממצוקותיהם
26 יוציאם: יקם סערה לדממה* וישתקו גליהם:
27 וישמחו כי יששו* וינחם אל מחוז חפצם: יודו
28 ליהוה חסדו* ונפלאותיו לבני אדם: וירוממוהו
29 בקהל עם* ובמושב זקנים יהללוהו: ישם נהרות
30 למדבר* ומצאי מים לציה: ארץ פרי* מרעת יושבי
31 בה: שם רעבים ויכוננו עיר מושב* וישתו שדות
32 וישעו כרמים: ויברכם וירבו מאד* ובהמתם לא
33 ימעיט: ויתמעטו וישחו* מעצר רע ויגון: שפך בוז
34 על נדיבים* ויתעם בתהו לא דרך: וישגב אביון
35 משוח* וישם כצאן משפחות: יראו ישרים וישמחו*
36 וכל עולה קפצה פיה: מי חכם וישמר אלה* ויתבוננו
37 חסדי יהוה:

תהלים: ק״ח

1 שיר מזמור לדוד: נכון לבי אלהים* אשירה ואזמרה
2 אף כבודי: עורה נבל וכנור* אעירה שחר: אודך
3 בעמים אדני* ואזמרך בלאמים: כי גדול מעל שמים
4 חסדך* ועד שחקים אמתך: רומה על שמים אלהים*
5 ועל כל הארץ כבודך: למען יחלצון ידידיך* הושיעה
6 ימינך וענני: אלהים דבר בקדשו* אעלזה אחלקה
7 שכם ועמק סכות אמדד: לי גלעד ולי מנשה* ואפרים
8 מעוז ראשי יהודה מחקקי: מואב סיר רחצי* על
9 אדום אשליך נעלי* עלי פלשת התרועעי: מי יובלני
10 עיר מבצר* מי נחני עד אדום: הלא אתה אלהים
11 זנחתנו* ולא תצא אלהים בצבאותינו: הבה לנו
12 עזרת מצר* ושוא תשועת אדם: באלהים נעשה חיל*
13 והוא יבוס צרינו:

תהלים: ק״ט

1 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש*
2 כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו* דברי שנאה
3 סבבוני וילחמוני חנם: תחת אהבתי ישטנוני* ואני
4 תפלה: וישתו עלי רע תחת טובה* ושנאה תחת
5 אהבתי: הפקד עליו רשע* ושטן יעמד על ימינו:
6 בהשפטו יצא רשע* ותפלתו תהי לחטאה: יהי
7 ימיו מעטים* פקדתו יקח אחר: יהי בניו יתומים*
8 ואשתו אלמנה: נוע ינועו בניו ושאלו* ודרשו
9 מחרבותיהם: יצו נושה לכל אשר לו* וישללו זרים
10 יגיעו: אל יהי לו משך חסד* ואל יהי חונן ליתומיו:
11 יהי נתיניו לנדד* וישאלו ודרשו ממעונותיהם:
12 יאתר נושה לכל אשר לו* וישללו זרים יגיעו:
13 אל יהי לו מושך חסד* ואל יהי חונן ליתום נתיניו:
14 יהי לכרת* במושב אחר ימח שמם: יזכר עון אבתיו
15 אל יהוה* וחטאת אמו אל תמח: יהיו נגדו תמיד*
16 ויכרת מארץ זכרם: אשר לא זכר עשות חסד* וירדף
17 איש עני ואביון* ונכאה לב למותתו: ויאהב קללה
18 ותבוא לו* ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו: וילבש
19 קללה כמדו* ותבוא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו:
20 תהי לו כבגד יעטה* ולמזח תמיד יחגרנה: זאת
21 פעלת שטני מאת יהוה* והדברים רעים על נפשי:
22 ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך* כי טוב
23 חסדך הצילני: כי עני ואביון אנכי* ולבי חלל
24 בקרבי: כצל כנטותו נעלכתי* נתנערתי כארבה:
25 ברכי כלו מצום* ובשרי שמן מרזה: ואני חרפה
26 להמה* יראוני יניעון ראשם: עזרני יהוה אלהי*
27 הושיעני כחסדך: וידעו כי יד זאת לך* אתה יהוה
28 עשית אתה: יקללו המה ואתה תברך* קמו ויבשו
29 ועבדך ישמח: ילבשו שטני כלמה* ויתעטפו כמעיל
30 בשתם: אודה יהוה מאד בפי* ובתוך רבים אהללנו:
31 כי יעמד לימין אביון* להושיע משפטי נפשו:

תהלים: ק״י

1 לדוד מזמור נאם יהוה לאדני* שב לימיני עד אשית
2 אויביך הדם לרגליך: מטה עזך ישלח יהוה* מציון
3 רד בקרב אויביך: עמך נדבות ביום חילך* בהדרי
4 קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך: נשבע יהוה
5 ולא ינחם* אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק:
6 אדני על ימינך* מחץ ביום אפו מלכים: ידין בגוים
7 מלא גויות* מחץ ראש על ארץ רבה: מנחל בדרך
8 ישתה* על כן ירים ראש:

תהלים: ק״יא

1 הללויה אודה יהוה בכל לב* בסוד ישרים ועדה:
2 גדולים מעשי יהוה* דרושים לכל חפציהם: הוד
3 והדר פעלו* וצדקתו עמדת לעד: זכר עשה לנפלאותיו*
4 חנון ורחום יהוה: טרף נתן ליראיו* יזכר לעולם
5 בריתו: כח מעשיו הגיד לעמו* לתת להם נחלת
6 גוים: מעשי ידיו אמת ומשפט* נאמנים כל פקודיו:
7 סמוכים לעד לעולם* עשויים באמת וישר: פדות
8 שלח לעמו* צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו:
9 ראשית חכמה יראת יהוה* שכל טוב לכל עשיהם
10 תהלתו עמדת לעד:

תהלים: ק״יב

1 הללויה אשרי איש ירא את יהוה* במצותיו חפץ
2 מאד: גבור בארץ יהיה זרעו* דור ישרים יבורך:
3 הון ועשר בביתו* וצדקתו עמדת לעד: זרח בחשך
4 אור לישרים* חנון ורחום וצדיק: טוב איש חונן
5 ומלוה* יכלכל דבריו במשפט: כי לעולם לא ימוט*
6 לזכר עולם יהיה צדיק: משמועה רעה לא יירא*
7 נכון לבו בטוח ביהוה: סמוך לבו לא יירא* עד אשר
8 יראה בצריו: פזר נתן לאביונים* צדקתו עמדת לעד
9 קרנו תרום בכבוד: רשע יראה וכעס* שניו יחרק
10 ונמס תאות רשעים תאבד:

תהלים: ק״יג

1 הללויה הללו עבדי יהוה* הללו את שם יהוה:
2 יהי שם יהוה מברך* מעתה ועד עולם: ממזרח
3 שמש עד מבואו* מהלל שם יהוה: רם על כל גוים
4 יהוה* על השמים כבודו: מי כיהוה אלהינו*
5 המגביהי לשבת: המשפילי לראות* בשמים ובארץ:
6 מקימי מעפר דל* מאשפות ירים אביון: להושיבי
7 עם נדיבים* עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית*
8 אם הבנים שמחה הללויה:

תהלים: ק״יד

1 בצאת ישראל ממצרים* בית יעקב מעם לעז:
2 היתה יהודה לקדשו* ישראל ממשלותיו: הים ראה
3 וינס* הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו כאילים*
4 גבעות כבני צאן: מה לך הים כי תנוס* הירדן
5 תסב לאחור: ההרים תרקדו כאילים* גבעות כבני
6 צאן: מלפני אדון חולי ארץ* מלפני אלוה יעקב:
7 ההפכי הצור אגם מים* חלמיש למעינו מים:

תהלים: ק״טו

1 לא לנו יהוה לא לנו* כי לשמך תן כבוד על חסדך
2 על אמתך: למה יאמרו ה

10 ותשא רוח ויגרפני׃* אזכרה ימים מקדם הגיתי בכל פעלך
ובמעשי ידיך אשיח׃ פרשתי ידי אליך נפשי כארץ לך סלה׃*
6 ענני יהוה ענני ויענני אדני׃* אל תסתר פניך ממני ונמשלתי
עם יורדי בור׃ שמעה קולי לתחנוני בשועי אליך בנשאי ידי
8 אל דביר קדשך׃ אל תחטא לשון לי אל תכשל ידי מאחרי
9 ואשמידה׃ אל תשת לנגדי אויבי׃* כי אל תעזבני׃ אל תרחק
10 ממני׃ אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר׃* כי
11 יסבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני׃* פצו עלי פיהם
12 אריה טרף ושאג׃ כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי
13 היה לבי כדונג נמס בתוך מעי׃ יבש כחרש כחי ולשוני
14 מדבקת מלקוחי׃* ולעפר מות תשפיני׃ כי סבבוני כלבים
15 עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי׃* אספרה כל עצמותי
16 המה יביטו יראו בי׃ חלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו
17 גורל׃* ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה׃
18 הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי׃* הושיעני מפי אריה
19 ומקרני רמים עניתני׃ אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך׃
20 יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע
21 ישראל׃ כי לא בזה ולא שקץ עני עניים ולא הסתיר פניו
22 ממנו ובשועו אליו שמע׃* מאתך תהלתי בקהל רב נדרי
23 אשלם נגד יראיו׃ יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו
24 יחי לבבכם לעד׃ יזכרו וישבו אל יהוה כל אפסי ארץ
25 וישתחוו לפניך כל משפחות גוים׃ כי ליהוה המלוכה
26 ומושל בגוים׃ אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל
27 יורדי עפר ונפשו לא חיה׃ זרע יעבדנו יסופר לאדני לדור׃
28 יבאו וינידו צדקתו לעם נולד כי עשה׃

מזמור כ"ג

1 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר׃ בנאות דשא ירביצני
2 על מי מנחות ינהלני׃ נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק
3 למען שמו׃* גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי
4 אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמוני׃* תערך לפני
5 שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה׃* אך טוב
6 וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארך ימים׃

מזמור כ"ד

1 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה׃ כי הוא
2 על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה׃* מי יעלה בהר יהוה
3 ומי יקום במקום קדשו׃ נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא
4 לשוא נפשי ולא נשבע למרמה׃ ישא ברכה מאת יהוה
5 וצדקה מאלהי ישעו׃ זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב
6 סלה׃* שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא
7 מלך הכבוד׃ מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה
8 גבור מלחמה׃ שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
9 ויבא מלך הכבוד׃ מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות
10 הוא מלך הכבוד סלה׃*

מזמור כ"ה

1 לדוד אליך יהוה נפשי אשא׃ אלהי בך בטחתי אל אבושה
2 אל יעלצו אויבי לי׃ גם כל קויך לא יבושו יבשו הבגדים
3 ריקם׃ דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני׃ הדריכני
4 באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום׃
5 זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם הנה׃ חטאות נעורי
6 ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך יהוה׃
7 טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך׃ ידרך ענוים
8 במשפט וילמד ענוים דרכו׃ כל ארחות יהוה חסד ואמת
9 לנצרי בריתו ועדותיו׃ למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי
10 רב הוא׃ מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר׃
11 נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ׃ סוד יהוה ליראיו
12 ובריתו להודיעם׃ עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא
13 ממצודה רגלי׃ פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני׃ צרות
14 לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני׃ ראה עניי ועמלי
15 ושא לכל חטאותי׃ ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני׃
16 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך׃ תם וישר
17 יצרוני כי קויתיך׃ פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו׃

מזמור כ"ו

1 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה בטחתי
2 לא אמעד׃ בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי׃ כי חסדך
3 לנגד עיני והתהלכתי באמתך׃ לא ישבתי עם מתי שוא
4 ועם נסתרים לא אבוא׃ שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא
5 אשב׃ ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יהוה׃
6 להשמיע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך׃ יהוה אהבתי
7 מעון ביתך ומקום משכן כבודך׃ אל תאסף עם חטאים
8 נפשי ועם אנשי דמים חייתי׃ אשר בידיהם זמה וימינם
9 מלאה שחד׃ ואני בתמי אלך פדני וחנני׃ רגלי עמדה
10 במישור במקהלים אברך יהוה׃

מזמור כ"ז

1 לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי
2 אפחד׃ בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי
3 המה כשלו ונפלו׃ אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם
4 תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח׃ אחת שאלתי מאת יהוה
5 אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה
6 ולבקר בהיכלו׃ כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר
7 אהלו בצור ירוממני׃ ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי
8 ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה׃
9 שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני׃ לך אמר לבי בקשו
10 פני את פניך יהוה אבקש׃ אל תסתר פניך ממני אל תט
11 באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי׃
12 כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני׃ הורני יהוה דרכך
13 ונחני בארח מישור למען שוררי׃ אל תתנני בנפש צרי
14 כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס׃ לולא האמנתי לראות
15 בטוב יהוה בארץ חיים׃ קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך
16 וקוה אל יהוה׃

מזמור כ"ח

1 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה
2 ממני ונמשלתי עם יורדי בור׃ שמע קול תחנוני בשועי
3 אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך׃ אל תמשכני עם רשעים
4 ועם פעלי און דברי שלום את רעיהם ורעה בלבבותם׃
5 תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם
6 השב גמולם להם׃ כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה
7 ידיו יהרסם ולא יבנם׃ ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני׃
8 יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי
9 אודנו׃ יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא׃ הושיעה
10 את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם׃

מזמור כ"ט

1 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז׃
2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש׃
3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים
4 רבים׃ קול יהוה בכח קול יהוה בהדר׃ קול יהוה שבר
5 ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון׃ וירקידם כמו עגל
6 לבנון ושריון כמו בן ראמים׃ קול יהוה חצב להבות
7 אש׃ קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש׃
8 קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר
9 כבוד׃ יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם׃
10 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום׃

1 פצוע דכא וכרות שפכה לא יבא בקהל יי׳:
2 לא יבא ממזר בקהל יי׳ גם דורה עשרה לא
3 יבא לו בקהל יי׳: עמני ומואבי לא יבא
4 בקהל יי׳ גם דורם עשרת לא יבא להם
5 בקהל יי׳ עד עולם: על דבר אשר לא קדמו
6 אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים
7 ואשר שכר על בלעם בן בעור מפתור
8 ארם נהרים לקללך: ולא אבה יי׳ אלהיך
9 לשמע אל בלעם ויהפך יי׳ אלהיך לך את
10 הקללה לברכה כי אהבך יי׳ אלהיך: לא
11 תדרש שלמם וטבתם כל ימיך לעולם:
12 לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב
13 מצרי כי גר היית בארצו: בנים אשר
14 יולד להם דור שלישי יבא להם בקהל
15 יי׳: כי תצא מחנה על איביך ונצרת
16 מכל דבר רע: כי יהיה בך איש אשר לא
17 יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ
18 למחנה לא יבא אל תוך המחנה: והיה
19 לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש
20 יבא אל תוך המחנה: ומחוץ למחנה
21 יהיה לך ויצאת שמה אל החוצה: ויתד
22 יהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ
23 וחפרת בה ושבת וכסית את צאתך:
24 כי יי׳ אלהיך מתהלך בקרב מחניך
25 להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחניך
26 קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב
27 מאחריך: לא תסגיר עבד אל אדניו
28 אשר ינצל אליך מעם אדניו: עמך
29 ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד
30 שעריך בטוב לו לא תונה: לא תהיה
31 קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש
32 מבני ישראל: לא תביא אתנן זונה
33 ומחיר כלב בית יי׳ אלהיך לכל נדר כי
34 תועבת יי׳ אלהיך גם שניהם: לא תשיך
35 לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך דבר
36 אשר ישך: לנכרי תשיך ולאחיך לא
37 תשיך למען יברכך יי׳ אלהיך בכל משלח
38 ידך על האדמה אשר אתה בא שמה
39 לרשתה: כי תדר נדר ליי׳ אלהיך לא
40 תאחר לשלמו כי דרוש ידרשנו יי׳ אלהיך
41 מעמך והיה בך חטא: וכי תחדל לנדר
42 אין בך חטא: מוצא שפתיך תשמר
43 ועשית כאשר נדרת ליי׳ אלהיך נדבה
44 אשר דברת בפיך: כי תבא בכרם רעך
45 ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך
46 לא תתן: כי תבא בקמת רעך וקטפת
47 שבלים בידך וחרמש לא תניף על קמת
48 רעך: כי יקח איש אשה ובעלה והיה
49 אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה
50 ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן
51 בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה
52 והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון
53 וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה
54 מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר
55 לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון
56 אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו
57 לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה
58 היא לפני יי׳ ולא תחטיא את הארץ
59 אשר יי׳ אלהיך נתן לך נחלה: כי יקח
60 איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא
61 יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו
62 שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח:
63 לא יחבל רחיים ורכב כי נפש הוא חבל:
64 כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני
65 ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב
66 ההוא ובערת הרע מקרבך: השמר בנגע
67 הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר
68 יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם
69 תשמרו לעשות: זכר את אשר עשה יי׳
70 אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים:
71 כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא
72 אל ביתו לעבט עבטתו: בחוץ תעמד
73 והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך
74 את העבוט החוצה: ואם איש עני הוא
75 לא תשכב בעבטתו: השב תשיב לו את
76 העבוט כבוא השמש ושכב בשלמתו
77 וברכך וצדקה תהיה לך לפני יי׳ אלהיך:
78 לא תונה שכיר עני ואביון מאחיך או
79 מגרך אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן
80 שכרו ולא תבא עליו השמש כי עני הוא
81 ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא
82 עליך אל יי׳ והיה בך חטא: לא יומתו
83 אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות
84 איש בחטאו יומתו: לא תטה משפט גר
85 יתום ולא תחבל בגד אלמנה: וזכרת כי
86 עבד היית במצרים ויפדך יי׳ אלהיך
87 משם על כן אנכי מצוך את הדבר הזה:
88 כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר
89 בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום
90 ולאלמנה יהיה למען יברכך יי׳ אלהיך
91 בכל מעשה ידיך: כי תחבט זיתך לא
92 תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה:
93 כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר
94 ליתום ולאלמנה יהיה: וזכרת כי עבד
95 היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך
96 את הדבר הזה: כי יהיה ריב בין אנשים
97 ונגשו אל המשפט ושפטום וצדקו את
98 הצדיק והרשיעו את הרשע: והיה אם
99 בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו
100 לפניו כדי רשעתו במספר: ארבעים
101 יכנו לא יוסיף פן יוסיף והכהו על
102 עיניו קלות במספר כרשעתו: לא
103 תחסם שור בדישו:
104 כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם
105 ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה
106 לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו
107 לאשה ויבמה: והיה הבכור אשר תלד
108 יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו
109 מישראל: ואם לא יחפץ האיש לקחת
110 את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל
111 הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו
112 שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי:
113 וקראו לו זקניו ודברו אליו והתיצב
114 ואמר לא חפצתי לקחתה: ונגשה יבמתו
115 אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל
116 רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה
117 יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו:
118 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל:
119 כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבת
120 אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו
121 ושלחה ידה ואחזה במבשיו: וקצותה את
122 כפה לא תחוס עינך: לא יהיה לך בכיסך
123 אבן ואבן גדולה ואבן קטנה: לא יהיה
124 לך בביתך איפה ואיפה גדולה ואיפה
125 קטנה: אבן שלמה וצדק יהיה לך למען
126 יארכון ימיך על האדמה אשר יי׳ אלהיך
127 נתן לך: כי תועבת יי׳ אלהיך כל עשה
128 אלה כל עשה עולה: זכור את אשר עשה
129 לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים:
130 אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים
131 אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים:
132 והיה בהניח יי׳ אלהיך לך מכל אויביך
133 מסביב בארץ אשר יי׳ אלהיך נתן לך
134 נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק
135 מתחת השמים לא תשכח:

כתיב: כה.

1 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל
2 המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק
3 והרשיעו את הרשע: והיה אם בן הכות
4 הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי
5 רשעתו במספר: ארבעים יכנו לא יוסיף
6 פן יוסיף והכהו על עיניו קלות במספר
7 כרשעתו: לא תחסם שור בדישו:
8 כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם
9 ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה
10 לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו
11 לאשה ויבמה: והיה הבכור אשר תלד
12 יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו
13 מישראל: ואם לא יחפץ האיש לקחת
14 את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל
15 הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו
16 שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי:
17 וקראו לו זקניו ודברו אליו והתיצב
18 ואמר לא חפצתי לקחתה: ונגשה יבמתו
19 אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל
20 רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה
21 יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו:
22 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל:
23 כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבת
24 אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו
25 ושלחה ידה ואחזה במבשיו: וקצותה את

ד׳ אלהיכם נתן לכם׃ ה׳ ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני
יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה׃
ו׳ ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר
ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול
הזה׃ ז׳ כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו
בכל קראנו אליו׃ ח׳ ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם
ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום׃ ט׳ רק השמר לך
ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו
מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך׃ י׳ יום אשר עמדת
לפני יהוה אלהיך בחרב אשר אמר אלי יהוה הקהל לי את העם
ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים
על האדמה ואת בניהם ילמדון׃ י״א ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר
בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל׃ י״ב וידבר יהוה אליכם
מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול׃
י״ג ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים
ויכתבם על שני לחת אבנים׃ י״ד ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד
אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה׃ ט״ו ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה
ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש׃ ט״ז פן תשחתון ועשיתם
לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה׃ י״ז תבנית כל בהמה
אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים׃ י״ח תבנית כל
רמש בארמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ׃ י״ט ופן תשא
עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא
השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם
לכל העמים תחת כל השמים׃ כ׳ ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור
הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה׃ כ״א ויהוה התאנף בי
על דבריכם ונשבע לבלתי עברתי את הירדן ולבלתי בואי אל הארץ
הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃ כ״ב כי אנכי מת בארץ לא
עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת׃ כ״ג השמרו
לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם
פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך׃ כ״ד כי יהוה אלהיך אש אכלה
הוא אל קנא׃ כ״ה כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם
ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו׃
כ״ו העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר
מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן
ימים עליה כי השמד תשמדון׃ כ״ז והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם
מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה׃ כ״ח ועבדתם שם אלהים
מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא
יריחון׃ כ״ט ומבקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל
לבבך ובכל נפשך׃ ל׳ בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים
ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו׃ ל״א כי אל רחום יהוה אלהיך לא
ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם׃ ל״ב כי
שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים
אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול
הזה או הנשמע כמהו׃ ל״ג השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש
כאשר שמעת אתה ויחי׃ ל״ד או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב
גוי במסת באתת במופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים
גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך׃ ל״ה אתה
הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו׃ ל״ו משמים השמיעך
את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
האש׃ ל״ז ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו
בכחו הגדול ממצרים׃ ל״ח להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך
להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה׃ ל״ט וידעת היום והשבת
אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד׃
מ׳ ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך
ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך
כל הימים׃ מ״א אז הבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש׃
מ״ב לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו
מתמול שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי׃ מ״ג את בצר במדבר
בארץ המישר לראובני ואת רמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן לבנימני׃
מ״ד וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃ מ״ה אלה העדת
והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים׃
מ״ו בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר
יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים׃ מ״ז וירשו
את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
מזרחה שמש׃ מ״ח מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיאן הוא
חרמון׃ מ״ט וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת
הפסגה׃

פרשה ה׳

ה׳ א וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת
ב הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם
אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשֹׂתָם׃ ג יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית בְּחֹרֵב׃
ד לֹא אֶת אֲבֹתֵינוּ כָּרַת יְהוָה אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי אִתָּנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה
ה פֹּה הַיּוֹם כֻּלָּנוּ חַיִּים׃ ו פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ
ז הָאֵשׁ׃ ח אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא לְהַגִּיד לָכֶם אֶת
ט דְּבַר יְהוָה כִּי יְרֵאתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא עֲלִיתֶם בָּהָר לֵאמֹר׃ י אָנֹכִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ יא לֹא
יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי׃ יב לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל כָּל תְּמוּנָה
אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת
יג לָאָרֶץ׃ יד לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל
קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃
טו יז וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃ טז לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ
יז לַשָּׁוְא׃ יח שָׁמוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
יט שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ׃ כ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ
כא וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל בְּהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ
כב וַאֲמָתְךָ כָּמוֹךָ׃ כג וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצִאֲךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה עַל כֵּן צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כד לַעֲשׂוֹת אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת׃ כה כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ וּלְמַעַן יִיטַב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
כו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ כז לֹא תִרְצָח וְלֹא תִנְאָף וְלֹא תִגְנֹב וְלֹא תַעֲנֶה
כח בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא׃ כט וְלֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְלֹא תִתְאַוֶּה בֵּית רֵעֶךָ
שָׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ שׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃ ל אֶת הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל כָּל קְהַלְכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הֶעָנָן וְהָעֲרָפֶל
קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף וַיִּכְתְּבֵם עַל שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים וַיִּתְּנֵם אֵלָי׃ לא וַיְהִי
כְּשָׁמְעֲכֶם אֶת הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל
לב רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם׃ לג וַתֹּאמְרוּ הֵן הֶרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת כְּבֹדוֹ
וְאֶת גָּדְלוֹ וְאֶת קֹלוֹ שָׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי יְדַבֵּר
לד אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וָחָי׃ לה וְעַתָּה לָמָּה נָמוּת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה
הַזֹּאת אִם יֹסְפִים אֲנַחְנוּ לִשְׁמֹעַ אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וָמָתְנוּ׃
לו כִּי מִי כָל בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
לז כָּמוֹנוּ וַיֶּחִי׃ לח קְרַב אַתָּה וּשְׁמַע אֵת כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וְשָׁמַעְנוּ
לט וְעָשִׂינוּ׃ מ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹל דִּבְרֵיכֶם בְּדַבֶּרְכֶם אֵלָי וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלַי שָׁמַעְתִּי אֶת קוֹל דִּבְרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ הֵיטִיבוּ כָּל
מא אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ׃ מב מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָהֶם לְיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל
מִצְוֹתַי כָּל הַיָּמִים לְמַעַן יִיטַב לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לְעֹלָם׃ מג לֵךְ אֱמֹר לָהֶם
שׁוּבוּ לָכֶם לְאָהֳלֵיכֶם׃ מד וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד עִמָּדִי וַאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֶת כָּל
הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תְּלַמְּדֵם וְעָשׂוּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי
מה נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ׃ מו וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
מז אֶתְכֶם לֹא תָסוּרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ מח בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תֵּלֵכוּן לְמַעַן תִּחְיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהַאֲרַכְתֶּם יָמִים
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירָשׁוּן׃

ו׳ א וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
ב לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
ג לְמַעַן תִּירָא אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת כָּל חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו אָנֹכִי
מְצַוְּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבֶן בִּנְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ׃
ד שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד
ה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לְךָ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ ו וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה
ז אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ׃ ח וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
ט אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ׃ י וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ יא וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ יב וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ
יג וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ יד וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לְךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וְטֹבוֹת אֲשֶׁר
טו לֹא בָנִיתָ׃ טז וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל טוּב אֲשֶׁר לֹא מִלֵּאתָ וּבֹרוֹת חֲצוּבִים
יז אֲשֶׁר לֹא חָצַבְתָּ כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא נָטָעְתָּ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃
יח הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
יט עֲבָדִים׃ כ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וּבִשְׁמוֹ תִּשָּׁבֵעַ׃ כא לֹא
תֵלְכוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם׃
כב כִּי אֵל קַנָּא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ פֶּן יֶחֱרֶה אַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּךְ
כג וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ כד לֹא תְנַסּוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר
כה נִסִּיתֶם בַּמַּסָּה׃ כו שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֵדֹתָיו
כז וְחֻקָּיו אֲשֶׁר צִוָּךְ׃ כח וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יִיטַב
כט לָךְ וּבָאתָ וְיָרַשְׁתָּ אֶת הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ׃
ל לְהַדֹּף אֶת כָּל אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ לא כִּי יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ
מָחָר לֵאמֹר מָה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לב אֶתְכֶם׃ לג וְאָמַרְתָּ לִבְנְךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה
לד מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃ לה וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתֹת וּמֹפְתִים גְּדֹלִים וְרָעִים
לו בְּמִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ׃ לז וְאֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן
לח הָבִיא לָתֶת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵינוּ׃ לט וַיְצַוֵּנוּ יְהוָה
לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל
מ הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ מא וּצְדָקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת
אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ׃

ז׳ א כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ
וְנָשַׁל גּוֹיִם רַבִּים מִפָּנֶיךָ הַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי
ב וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי שִׁבְעָה גוֹיִם רַבִּים וַעֲצוּמִים מִמְּךָ׃ ג וּנְתָנָם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִכִּיתָם הַחֲרֵם תַּחֲרִים אוֹתָם לֹא תִכְרֹת לָהֶם בְּרִית
ד וְלֹא תְחָנֵּם׃ ה כִּי יָסִיר אֶת בִּנְךָ מֵאַחֲרַי וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְחָרָה
ו אַף יְהוָה בָּכֶם וְהִשְׁמִידְךָ מַהֵר׃ ז כִּי אִם כֹּה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם
תִּתֹּצוּן וּמַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן וַאֲשֵׁרָיו תְּגַדֵּעוּן וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ׃
ח כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִהְיוֹת לוֹ
ט לְעַם סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ י לֹא מֵרֻבְּכֶם מִכָּל
הָעַמִּים חָשַׁק יְהוָה בָּכֶם וַיִּבְחַר בָּכֶם כִּי אַתֶּם הַמְעַט מִכָּל הָעַמִּים׃
יא כִּי מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם וּמִשָּׁמְרוֹ אֶת הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵיכֶם
יב הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם בְּיָד חֲזָקָה וַיִּפְדְּךָ מִבֵּית עֲבָדִים מִיַּד פַּרְעֹה מֶלֶךְ
יג מִצְרָיִם׃ יד וְיָדַעְתָּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר
הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָיו לְאֶלֶף דּוֹר׃ טו וּמְשַׁלֵּם לְשֹׂנְאָיו
אֶל פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יְאַחֵר אֶל שֹׂנְאוֹ אֶל פָּנָיו יְשַׁלֶּם לוֹ׃ טז וְשָׁמַרְתָּ
אֶת הַמִּצְוָה וְאֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
יז לַעֲשׂוֹתָם׃ יח וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד אֲשֶׁר
יט נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃ כ וַאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי
אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ עַל
כא הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ׃ כב בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים
לֹא יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ׃ כג וְהֵסִיר יְהוָה מִמְּךָ כָּל חֹלִי
וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל
כד שֹׂנְאֶיךָ׃ כה וְאָכַלְתָּ כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תָחוֹס
עֵינְךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ׃ כו כִּי תֹאמַר
בִּלְבָבֶךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָה אוּכַל לְהוֹרִישָׁם׃ כז לֹא תִירָא
מֵהֶם זָכוֹר תִּזְכֹּר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפַרְעֹה וּלְכָל מִצְרָיִם׃
כח מַסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים וְהַיָּד הַחֲזָקָה
וְהַזְּרוֹעַ הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֵּן יַעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כט לְכָל הָעַמִּים אֲשֶׁר אַתָּה יָרֵא מִפְּנֵיהֶם׃ ל וְגַם אֶת הַצִּרְעָה יְשַׁלַּח יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד אֹבַד הַנִּשְׁאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים מִפָּנֶיךָ׃ לא לֹא תַעֲרֹץ
מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא׃ לב וְנָשַׁל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶת הַגּוֹיִם הָאֵל מִפָּנֶיךָ מְעַט מְעָט לֹא תוּכַל כַּלֹּתָם מַהֵר פֶּן
לג תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ לד וּנְתָנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָם מְהוּמָה
לה גְּדֹלָה עַד הִשָּׁמְדָם׃ לו וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדֶךָ וְהַאֲבַדְתָּ אֶת שְׁמָם מִתַּחַת
לז הַשָּׁמָיִם לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הִשְׁמִדְךָ אֹתָם׃ לח פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם
תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ לֹא תַחְמֹד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָךְ פֶּן תִּוָּקֵשׁ בּוֹ
כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ לט וְלֹא תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל בֵּיתֶךָ וְהָיִיתָ
חֵרֶם כָּמֹהוּ שַׁקֵּץ תְּשַׁקְּצֶנּוּ וְתַעֵב תְּתַעֲבֶנּוּ כִּי חֵרֶם הוּא׃ מ כָּל הַמִּצְוָה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּן וּרְבִיתֶם וּבָאתֶם
וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם׃ מא וְזָכַרְתָּ אֶת כָּל
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן
עַנֹּתְךָ לְנַסֹּתְךָ לָדַעַת אֶת אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הֲתִשְׁמֹר מִצְוֹתָו אִם לֹא׃
מב וַיְעַנְּךָ וַיַּרְעִבֶךָ וַיַּאֲכִלְךָ אֶת הַמָּן אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ
מג לְמַעַן הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל כָּל מוֹצָא
מד פִּי יְהוָה יִחְיֶה הָאָדָם׃ מה לֹא בָלָתָה שִׂמְלָתְךָ מֵעָלֶיךָ וְרַגְלְךָ לֹא בָצֵקָה
מו זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ מז וְיָדַעְתָּ עִם לְבָבֶךָ כִּי כַּאֲשֶׁר יְיַסֵּר אִישׁ אֶת בְּנוֹ
מח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְיַסְּרֶךָּ׃ מט וְשָׁמַרְתָּ אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו
נ וּלְיִרְאָה אֹתוֹ׃ נא כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם
נב עֲיָנֹת וּתְהֹמֹת יֹצְאִים בָּבִקְעָה וּבָהָר׃ נג אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה
נד וְרִמּוֹן אֶרֶץ זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ׃ נה אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְמִסְכֵּנֻת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם
נו לֹא תֶחְסַר כֹּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בַרְזֶל וּמֵהָרֶיהָ תַּחְצֹב נְחוֹשֶׁת׃
נז וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר
נח נָתַן לָךְ׃ נט הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבִלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתָיו
ס וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ סא פֶּן תֹּאכַל וְשָׂבָעְתָּ וּבָתִּים
סב טוֹבִים תִּבְנֶה וְיָשָׁבְתָּ׃ סג וּבְקָרְךָ וְצֹאנְךָ יִרְבְּיֻן וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה לָּךְ
סד וְכֹל אֲשֶׁר לְךָ יִרְבֶּה׃ סה וְרָם לְבָבֶךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ
סו מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ סז הַמּוֹלִיכֲךָ בַּמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא נְחָשׁ
סח שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין מָיִם הַמּוֹצִיא לְךָ מַיִם מִצּוּר הַחַלָּמִישׁ׃
סט הַמַּאֲכִלְךָ מָן בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עַנֹּתְךָ וּלְמַעַן
ע נַסֹּתֶךָ לְהֵיטִבְךָ בְּאַחֲרִיתֶךָ׃ עא וְאָמַרְתָּ בִּלְבָבֶךָ כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה לִי
עב אֶת הַחַיִל הַזֶּה׃ עג וְזָכַרְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת
עד חָיִל לְמַעַן הָקִים אֶת בְּרִיתוֹ אֲ

ואתה תשנא מוסר ותשלך דברי אחריך:
תראה גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך:
פיך שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה:
תשב באחיך תדבר בבן אמך תתן דפי:
אלה עשית והחשתי היות היית אמר אוכיחך
ואערכה לעיניך:
בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל:
זבח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים:

פרק נ״א

1 למנצח מזמור לדוד:
2 בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע:
3 חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה פשעי:
4 הרבה כבסני מעוני וממחטאתי טהרני:
5 כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד:
6 לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק
בדברך תזכה בשפטך:
7 הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי:
8 הן אמת חפצת בטוחות ובסתם חכמה תודיעני:
9 תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין:
10 תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית:
11 הסתר פניך מחטאי וכל עונותי מחה:
12 לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי:
13 אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני:
14 השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני:
15 אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו:
16 הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני
צדקתך:
17 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
18 כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה:
19 זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים
לא תבזה:
20 היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם:
21 אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על
מזבחך פרים:

פרק נ״ב

1 למנצח משכיל לדוד:
2 באת דואג האדומי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד
בית אבימלך:
3 מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום:
4 הוות חשבה לשונך כתער מלטש עושה רמיה:
5 אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה:
6 אהבת כל דברי בלע לשון מרמה:
7 גם אל יתצך לנצח יחתך וסחך מאהל ושרשך
מארץ חיים סלה:
8 וראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו:
9 הן זה הגבר לא ישים אלהים מעזו ויבטח בשפע
עשרו יתעז בהותו:
10 ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים
עולם ועד:
11 אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד
חסידיך:

פרק נ״ג

1 למנצח על מחלת משכיל לדוד:
2 אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עול
אין עושה טוב:
3 אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש
משכיל דרש את אלהים:
4 כלם סג יחדו נאלחו אין עושה טוב אין גם אחד:
5 הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם
אלהים לא קראו:
6 שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פזר עצמות
חונך הבישת כי אלהים מאסם:
7 מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב אלהים שבות
עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

15 עיניי תמיד אל יהוה. כי הוא יוציא מרשת רגלי: 16 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: 17 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: 18 ראה עניי ועמלי וסלח לכל חטאותי: 19 ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני: 20 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך: 21 תם וישר יצרוני כי קויתיך: 22 פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:

כו.

1 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמתי וביהוה בטחתי לא אמעד: 2 בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי: 3 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך: 4 לא ישבתי עם מתי שוא ועם נסתרים לא אבוא: 5 שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב: 6 ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יהוה: 7 לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך: 8 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: 9 אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייי: 10 אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד: 11 ואני בתמתי אפדני וחנני: 12 רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה:

כז.

1 לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד: 2 בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו: 3 אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח: 4 אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו: 5 כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני: 6 ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה: 7 שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני: 8 לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש: 9 אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: 10 כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני: 11 הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי: 12 אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס: 13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים: 14 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:

כח.

1 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור: 2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך: 3 אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום עם רעיהם ורעה בלבבותם: 4 תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם: 5 כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם: 6 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני: 7 יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו: 8 יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא: 9 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם:

כט.

1 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: 3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: 4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר: 5 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון: 6 וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים: 7 קול יהוה חצב להבות אש: 8 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: 9 קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד: 10 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: 11 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

هفت دشمن.

داستان ۱.

1 مرد فقیر بسیار بدبخت بود و هیچ
چیز نداشت: همه روز در جنگل
2 هیزم جمع میکرد و میفروخت:*
و با آن نان خود و زن و بچه
3 خود را بدست میآورد: یک روز
کلنگ خود را گم کرد: و هر چند
جستجو کرد نیافت: و بسیار
4 غمگین شد: و با خود گفت: چه
کنم که زندگانی خود را بگذرانم:
5 و چه بخورم: و چه بپوشم: و
6 چگونه زن و بچه خود را نگاه دارم:*
و همه روز در جنگل گشت: و
7 کلنگ خود را جستجو کرد: و
چون شب شد: و بخانه خود
برگشت: و زن و بچه خود را
گرسنه و برهنه دید: و بسیار
8 غمگین شد: و با خود گفت:
چگونه زن و بچه خود را نگاه
دارم: و چه چیز بخورند بدهم:
9 و چگونه بپوشند: و هیچ چیز
نداشت: و بسیار غمگین بود:*
10 و گریه میکرد: و با خود گفت:
که چگونه زن و بچه خود را
نگاه دارم: و چه چیز بخورند
بدهم: و چگونه بپوشند: و
11 چگونه زندگانی کنم: و چه
کنم: و چه بکنم: و هیچ
12 نمیدانست: و بسیار غمگین
بود:* و گریه میکرد: و با
خود گفت: که چگونه زندگانی
کنم: و چه بکنم: و چه
13 بخورم: و چه بپوشم: و چگونه
زن و بچه خود را نگاه دارم:*
14 و همه روز گریه میکرد: و
15 بسیار غمگین بود: و با خود
میگفت: که چه بکنم: و چه
چاره کنم: که کلنگ خود را
پیدا کنم: و زندگانی خود را
بگذرانم: و زن و بچه خود را
نگاه دارم: و همه روز گریه
16 میکرد: و بسیار غمگین بود:
و با خود میگفت: که چه
چاره کنم: و چه بکنم: و
17 چگونه زندگانی کنم: و چه
بخورم: و چه بپوشم: و زن و
بچه خود را نگاه دارم: و
همه روز گریه میکرد: و
18 بسیار غمگین بود:* و همه
روز گریه میکرد: و با خود
میگفت: که چه بکنم: و چه
19 چاره کنم: و چگونه زندگانی
کنم: و چه بخورم: و چه
بپوشم: و زن و بچه خود را
چگونه نگاه دارم: و همه روز
20 گریه میکرد: و بسیار غمگین
بود:* و با خود میگفت: که
چه بکنم: و چه چاره کنم:
و چگونه زندگانی کنم: و چه
بخورم: و چه بپوشم: و زن و
بچه خود را چگونه نگاه دارم:
21 و همه روز گریه میکرد: و
بسیار غمگین بود: که ناگاه
22 خدا کلنگ او را بدو رسانید:
23 و او بسیار خوشحال شد:*
24 و گفت: که خدا را شکر که
کلنگ مرا بمن رسانید: و
25 بسیار خوشحال شد: و همه
روز کار کرد: و بسیار پول
بدست آورد: و بخانه خود
26 برگشت:* و زن و بچه خود
را بسیار خوشحال دید: و
27 بسیار خوشحال شد: و همه
روز کار کرد: و بسیار پول
بدست آورد: و بخانه خود
28 برگشت:* و زن و بچه خود
را بسیار خوشحال دید: و
29 بسیار خوشحال شد: و همه
روز کار کرد: و بسیار پول
بدست آورد: و بخانه خود
30 برگشت:* و زن و بچه خود
را بسیار خوشحال دید: و
بسیار خوشحال شد: و همه
روز کار کرد: و بسیار پول
بدست آورد: و بخانه خود
31 برگشت:* و زن و بچه خود
را بسیار خوشحال دید: و
بسیار خوشحال شد: و همه
روز کار کرد: و بسیار پول
بدست آورد: و بخانه خود
32 برگشت:* و زن و بچه خود
را بسیار خوشحال دید: و
بسیار خوشحال شد: و همه
روز کار کرد: و بسیار پول
بدست آورد: و بخانه خود
33 برگشت:* و زن و بچه خود
را بسیار خوشحال دید: و
بسیار خوشحال شد: و همه
روز کار کرد: و بسیار پول
بدست آورد: و بخانه خود
34 برگشت:* و زن و بچه خود
را بسیار خوشحال دید: و
بسیار خوشحال شد: و همه
روز کار کرد: و بسیار پول
بدست آورد: و بخانه خود
35 برگشت:* و زن و بچه خود
را بسیار خوشحال دید: و
بسیار خوشحال شد: و همه
روز کار کرد: و بسیار پول
بدست آورد: و بخانه خود
36 برگشت:* و زن و بچه خود
را بسیار خوشحال دید: و
بسیار خوشحال شد: و همه
روز کار کرد: و بسیار پول
بدست آورد: و بخانه خود
برگشت.

داستان ۲.

1 مرد فقیر دیگر نیز در جنگل
2 هیزم جمع میکرد: و با آن
نان خود و زن و بچه خود را
بدست میآورد: یک روز
کلنگ او گم شد: و هر چند
جستجو کرد نیافت: و بسیار
3 غمگین شد:* و با خود گفت:
که چه بکنم: و چه چاره کنم:
4 و چگونه زندگانی کنم:* و
چه بخورم: و چه بپوشم: و
زن و بچه خود را چگونه نگاه
5 دارم: و هیچ چیز نداشت:*
6 و همه روز گریه میکرد: و
بسیار غمگین بود:* و با خود
میگفت: که چه بکنم: و چه
چاره کنم: و چگونه زندگانی
کنم: و چه بخورم: و چه
بپوشم: و زن و بچه خود را
چگونه نگاه دارم: و همه روز
7 گریه میکرد: و بسیار غمگین
بود:* و با خود میگفت: که
چه بکنم: و چه چاره کنم:
و چگونه زندگانی کنم: و چه
بخورم: و چه بپوشم: و زن و
بچه خود را چگونه نگاه دارم:
و همه روز گریه میکرد: و
بسیار غمگین بود:* و با خود
میگفت: که چه بکنم: و چه
چاره کنم: و چگونه زندگانی
کنم: و چه بخورم: و چه
بپوشم: و زن و بچه خود را
چگونه نگاه دارم: و همه روز

2 ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא ויש
מלך גרר ויקח את שרה: ויבא אלהים אל אבימלך
3 בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר
לקחת והוא בעולת בעל: ואבימלך לא קרב אליה
4 ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג: הלא הוא אמר
לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם
5 לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת: ויאמר אליו האלהים
בחלום גם אני ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת
ואחשך גם אנכי על כן לא נתתיך לנגוע אליה:
7 ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך
וחיה ואם איננו משיב דע כי מות תמות אתה וכל
8 אשר לך: וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו
וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים
9 מאד: ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר אליו מה עשית
לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה
10 גדלות מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי: ויאמר
11 אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר
12 הזה: ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים
במקום הזה והרגוני על דבר אשתי: ואף גם אמנה
בת אחי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה:
14 ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה
זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא
15 שמה אמרי לי אחי הוא: ויקח אבימלך צאן ובקר
16 ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה
אשתו: ויאמר אבימלך הנה נתתי אלף כסף לאחיך
הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל
17 ונכחת: ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים
את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו: כי עצר
עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה
אשת אברהם:

21 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה
2 כאשר דבר: ותהר ותלד לאברהם בן לזקניו למועד
3 אשר דבר אתו אלהים: ויקרא אברהם את שם בנו
הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: ויעש אברהם
4 את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים:
5 ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו:
6 ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק
7 לי: ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי
ילדתי בן לזקניו: ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם
8 משתה גדול ביום הגמל את יצחק: ותרא שרה את
בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק: ותאמר
לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן
האמה הזאת עם בני עם יצחק: ורע הדבר מאד
10 בעיני אברהם על אודות בנו: ויאמר אלהים אל
אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל
אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא
13 לך זרע: וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא:
14 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן
אל הגר שם השיכה על שכמה והילד ושלחה וילך
15 ותתע במדבר באר שבע: ויכלו המים מן החמת
16 ותשלך את הילד תחת אחד השיחם: ותלך ותשב
לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה
במות הילד וישב מנגד וישא את קלה ותבך:
17 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים
אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי
כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם:
19 קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי
גדול אשימנו: ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר
20 מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער:
21 ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה
22 קשת: וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ
23 מצרים: ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר
צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה
24 עשה: ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי
ולנכדי ולניני כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי
25 ועם הארץ אשר גרת בה: ויאמר אברהם אנכי אשבע:
26 ויוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים
27 אשר גזלו עבדי אבימלך: ויאמר אבימלך לא ידעתי
מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם
28 אני לא שמעתי בלתי היום: ויקח אברהם צאן
29 ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: ויצב
אברהם את שבע כבשות הצאן לבדהן: ויאמר
אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשות האלה
31 אשר הצבת לבדהן: ותאמר כי את שבע כבשות
תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את
32 הבאר הזאת: על כן קרא למקום ההוא באר שבע
33 כי שם נשבעו שניהם: ויכרתו ברית בבאר שבע
ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו בארץ
34 פלשתים: ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם
35 יהוה אל עולם: ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים
רבים:

22 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את
אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר
קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק
ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד
3 ההרים אשר אמר אליך: וישכם אברהם בבקר
ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק
בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר
4 לו האלהים: ביום השלישי וישא אברהם את עיניו
5 וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו
שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה
6 ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי
העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת
7 המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל
אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה
8 האש והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם
אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו:
9 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם
אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק
10 בנו וישם אתו על המזבח מלמעלה לעצים: וישלח
11 אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו:
ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם
12 אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער
ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים
אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: וישא
אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך
בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה
14 תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה
יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה:
15 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים:
16 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את
הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך: כי ברך
אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול
אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו:
18 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת
19 בקלי: וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו
אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:
20 ויהי אחר הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה
21 ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך: את עוץ
בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם:
22 וכסד וחזו ופלדש וידלף ובתואל: ובתואל ילד את
23 רבקה שמנה בנות מלכה ילדה לנחור אחי אברהם:
24 ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת
גחם ואת תחש ואת מעכה:

23 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע
2 שנים שני חיי שרה: ותמת שרה בקרית ארבע היא
חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה:
3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר:
4 גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם
5 ואקברה מתי מלפני: ויענו בני חת את אברהם
6 לאמר לו: שמעני אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו
במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא
7 יכלה ממך מקברו למת: ויקם אברהם וישתחו לעם
8 הארץ לבני חת: וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם
לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן
9 צחר: ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר
בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת
10 קבר: ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי
את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר:
11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו
לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך:
12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ: וידבר אל עפרון
באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי
כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה:
14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו: אדני שמעני
15 ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא
16 ואת מתך קבר: וישמע אברהם אל עפרון וישקל
אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת
17 ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר: ויקם שדה
עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה
18 אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב:
19 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו:
ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת
20 שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען:
ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר
מאת בני חת:

24 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם
2 בכל: ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל
אשר לו שים נא ידך תחת ירכי: ואשבעך ביהוה
אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני
4 מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו: כי אל ארצי
ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק:
5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת
אחרי אל הארץ הזאת השוב אשיב את בנך אל הארץ
6 אשר יצאת משם: ויאמר אליו אברהם השמר לך
7 פן תשיב את בני שמה: יהוה אלהי השמים אשר
לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר
נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח
8 מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: ואם לא תאבה
האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני
9 אל תשב שמה: וישם העבד את ידו תחת ירך
אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה:
10 ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב
אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור:
11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב
12 לעת צאת השאבות: ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם
הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני אברהם:
13 הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות
14 לשאב מים: והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא
כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה
הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם
15 אדני: ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת
אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם
16 וכדה על שכמה: והנערה טובת מראה מאד בתולה
ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל:
17 וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים
18 מכדך: ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על
19 ידה ותשקהו: ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך
20 אשאב עד אם כלו לשתת: ותמהר ותערה כדה אל
השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל
21 גמליו: והאיש משתאה לה מחרישׁ לדעת הצלח יהוה
22 דרכו אם לא: ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח
האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה
23 עשרה זהב משקלם: ויאמר בת מי את הגידי נא לי
היש בית אביך מקום לנו ללון: ותאמר אליו בת
24 בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור: ותאמר
25 אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון:
26 ויקד האיש וישתחו ליהוה: ויאמר ברוך יהוה אלהי
אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני
אנכי בדרך נחני בית אחי אדני: והנערה רצה
ותגד לבית אמה כדברים האלה: ולרבקה אח ושמו
29 לבן ויהי לבן רץ אל האיש החוצה אל העין: והיה
כראות את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו ובשמעו
את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא
30 אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין: ויאמר בא
ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית
31 ומקום לגמלים: ויבא האיש הבית ויפתח החמרים
ויתן תבן ומספוא לחמרים ומים לרחץ רגליו ורגלי
32 האנשים אשר אתו: וישם לפניו לאכל ויאמר לא
אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר: ויאמר עבד
34 אברהם אנכי: ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל וייתן
לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים
35 וחמרים: ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי
36 זקנתה ויתן לו את כל אשר לו: ותלד שרה אשת
37 אדני את בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר
38 לו: ואדני השבעני לאמר לא תקח אשה לבני
39 מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו: אם לא אל
40 בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני:
ואמר אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי:
41 ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו
אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי
42 ומבית אבי: אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי
43 ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי: ואבוא היום על
העין ואומרה יהוה אלהי אדני אברהם אם יש נא
44 מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה: הנה אנכי נצב על
עין המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה
הגמיאיני נא מעט מים מכדך: ואמרה אלי גם אתה
שתה וגם לגמליך אשאב היא האשה אשר הכיח יהוה
45 לבן אדוני: אני טרם אכלה לדבר על לבי והנה רבקה
יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה
46 השקיני נא: ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה
ואת גמליך אשקה אשתה ואשקה גם את הגמלים:
47 ואשאל אותה ותאמר בת מי את ותאמר בת בתואל
בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה
48 והצמידים על ידיה: ואקד ואשתחו ליהוה ואברך את
יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת
49 לקחת את בת אח אדני לבנו: ועתה אם יש אתכם
עשים חסד ואמת הגידו לי ואם לא הגידו לי ואסרה
50 על ימין או על שמאל: ויען לבן ובתואל ויאמרו
51 מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב:
הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשת בן אדוניך
52 כאשר דבר יהוה: ויהי כאשר שמע עבד אברהם את
53 דבריהם וישתחו ארצה ליהוה: ויוצא העבד כלי כסף
וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיה
54 ולאמה: ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו
וילינו ויקמו בבקר ויאמר שלחני לאדני: ויאמר אחיה
ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך:
56 ויאמר אליהם אל תאחרו אתי והיהוה הצליח דרכי
57 שלחוני ואלכה לאדני: ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה
58 את פיה: ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם
59 האיש הזה ותאמר אלך: וישלחו את רבקה אחתם
ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו: ויברכו את
רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה
61 ויירש זרעך את שער שנאיו: ותקם רבקה ונערתיה
ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש וילך העבד
62 ויקח את רבקה וילך: ויצחק בא מבוא באר לחי ראי
63 והוא יושב בארץ הנגב: ויצא יצחק לשוח בשדה
לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים:
64 ורבקה נשא את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל
65 הגמל: ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך
בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף
66 ותתכס: ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר
67 עשה: ויבא יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה
ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו:

25 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: ותלד לו
2 את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק
3 ואת שוח: ויקטן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן
4 היו אשורים ולטושים ולאמים: ובני מדין עיפה
ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה:
5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק: ולבני
הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם
6 מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם:
7 ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה
8 וחמש שנים ושבעים שנה: ויגוע וימת אברהם
בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו:
9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה
10 אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא:
11 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם
ושרה אשתו: ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים
את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי:
12 ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר
13 המצרית שפחת שרה לאברהם: ואלה שמות בני
ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית
14 וקדר ואדבאל ומבשם: ומשמע ודומה ומשא: חדד
15 ותימא יטור נפיש וקדמה: אלה בני ישמעאל
ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם
16 לאמתם: ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים
17 שנה ושבע שנים וייגוע וימת ויאסף אל עמיו:
18 וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בבאך
אשורה נפל על פני כל אחיו ישכן:
19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את
20 יצחק: ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה
בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו
21 לאשה: ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה
היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: ויתרוצצו
הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך
23 לדרש את יהוה: ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנך
ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב
24 יעבד צעיר: וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה:
25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו
26 עשו: ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו
ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם:
27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה
28 ויעקב איש תם יושב אהלים: ויאהב יצחק את עשו
כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב:
29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף:
30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם
31 הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: ויאמר
32 יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה
אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב
33 השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב:
34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת
ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה:

26 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה
2 בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים
3 גררה: וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה
שכן בארץ אשר אמר אליך: גור בארץ הזאת ואהיה
עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות
האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם
5 אביך: והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי
לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי
6 הארץ: עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי
7 מצותי חקותי ותורתי: וישב יצחק בגרר: וישאלו
אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי היא כי ירא
לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על רבקה כי
8 טובת מראה היא: ויהי כי ארכו שם הימים וישקף
אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק
9 מצחק את רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק
ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת אחתי הוא
ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה:
10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד
העם את אשתך והבאת עלינו אשמה: ויצו אבימלך
את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות
12 יומת: ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא
13 מאה שערים ויברכהו יהוה: ויגדל האיש וילך הלוך
14 וגדל עד כי גדל מאד: ויהי לו מקנה צאן ומקנה
בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: וכל הבארות
אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום
15 פלשתים וימלאום עפר: ויאמר אבימלך אל יצחק
16 לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד: וילך משם יצחק
ויחן בנחל גרר וישב שם: וישב יצחק ויחפר את
בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום
פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות
19 אשר קרא להן אביו: ויחפרו עבדי יצחק בנחל
20 וימצאו שם באר מים חיים: ויריבו רעי גרר עם רעי
יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי
21 התעשקו עמו: ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה
22 ויקרא שמה שטנה: ויעתק משם ויחפר באר אחרת
ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה
23 הרחיב יהוה לנו והפרינו בארץ: ויעל משם באר
24 שבע: וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי
אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך
והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי: ויבן שם
מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי
26 יצחק באר: ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו
27 ופיכל שר צבאו: ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם
אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם: ויאמרו
ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה
בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך: אם תעשה עמנו רע
כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך
30 בשלום אתה עתה ברוך יהוה: ויעש להם משתה
31 ויאכלו וישתו: וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו
ויצחק שלחם וילכו מאתו בשלום: ויהי ביום ההוא
ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר
חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: ויקרא אתה שבעה על
כן שם העיר באר שבע עד היום הזה:
34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית
בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי:
35 ותהיינה מרת רוח ליצחק וליעקב:

27 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את
עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני:
2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: ועתה שא
נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד:
4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך
5 נפשי בטרם אמות: ורבקה שמעת בדבר יצחק אל
עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא:
6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את
7 אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר: הביאה לי ציד
ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני
8 מותי: ועתה בני שמע בקלי לאשר אנכי מצוה
9 אתך: לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים
טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב:
10 והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו:
11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר
12 ואנכי איש חלק: אולי ימשני אבי והייתי בעיניו
13 כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: ותאמר לו
אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי:
14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר
15 אהב אביו: ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל
החמודת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה
16 הקטן: ואת ערת גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל
17 חלקת צואריו: ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר
18 עשתה ביד יעקב בנה: ויבא אל אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני מי אתה בני: ויאמר יעקב אל אביו אנכי
עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה
19 ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך: ויאמר יצחק
אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה
20 אלהיך לפני: ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך
21 בני האתה זה בני עשו אם לא: ויגש יעקב אל יצחק
אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי
22 עשו: ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שעירות
23 ויברכהו: ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני:
24 ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכך
25 נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת: ויאמר אליו
יצחק אביו גשה נא ושקה לי מציד בנך בעבור
26 תברכני נפשי: ויגש לו וישק לו ויריח את ריח
בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר
27 ברכו יהוה: ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני
28 הארץ ורב דגן ותירש: יעבדוך עמים והשתחוו לך
לאמים הוה גביר לאחיך והשתחוו לך בני אמך
29 ארריך ארור ומברכיך ברוך:
30 ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא
יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו:
31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם
אבי בעבור תברכני נפשך מציד בנו: ויאמר לו יצחק
אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: ויחרד
יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא
הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו
34 גם ברוך יהיה: כשמע עשו את דברי אביו ויצעק
צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם
35 אני אבי: ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך:
36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את
בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת
37 לי ברכה: ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיהו
לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש
38 סמכתיהו ולך מה אעשה בני: ויאמר עשו אל אביו
הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא
39 עשו קלו ויבך: ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה
משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל:
40 ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד
41 ופרקת עלו מעל צוארך: ויעטם עשו את יעקב על
הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי
42 אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי: ויגד לרבקה את
דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה
הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך
43 להרגך: ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל
44 לבן אחי חרנה: וישבת עמו ימים אחדים עד אשר
45 תשוב חמת אחיך: עד שוב אף אחיך ממך ושכח את
אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה
46 אשכל גם שניכם יום אחד: ותאמר רבקה אל יצחק
קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות
חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:

28 ויקרא יצחק אל יעקב ויברכהו ויצו אתו ויאמר
לו לא תקח אשה מבנות כנען: קום לך פדנה ארם
בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן
3 אחי אמך: ואל שדי יברך אתך ויפרך והרבך
4 והיית לקהל עמים: ויתן לך את ברכת אברהם לך
ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן
5 אלהים לאברהם: וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה
ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב
6 ועשו: וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח
אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה במברכו אתו
ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען:
7 וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם:
9 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו:
וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל
בן אברהם אחות נבית על נשיו לו לאשה:
10 ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ויפגע במקום
וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם
12 מראשתיו וישכב במקום ההוא: ויחלם והנה סלם
מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי
13 אלהים עלים וירדים בו: והנה יהוה נצב עליו
ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק
הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך:
14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה
ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך:
15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך
אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי
16 את אשר דברתי לך: ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן
17 יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ויירא ויאמר
מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה
18 שער השמים: וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן
אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על
19 ראשה: ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם
20 לוז שם העיר לראשונה: וידר יעקב נדר לאמר אם
יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך
21 ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש: ושבתי בשלום אל
בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: והאבן הזאת אשר
שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי
עשר אעשרנו לך:

29 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: ויראה
והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים
עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדולה
3 על פי הבאר: ונאספו שמה כל העדרים וגללו את
האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את
4 האבן על פי הבאר למקמה: ויאמר להם יעקב אחי
5 מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: ויאמר להם הידעתם
את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: ויאמר להם השלום
לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן:
7 ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה
השקו הצאן ולכו רעו: ויאמרו לא נוכל עד אשר
יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר
8 והשקינו הצאן: עודנו מדבר עמם ורחל באה עם
9 הצאן אשר לאביה כי רעה היא: ויהי כראות יעקב
את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו
ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את
11 צאן לבן אחי אמו: וישק יעקב לרחל וישא את קלו
12 ויבך: ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן
13 רבקה הוא וירץ ותגד לאביה: ויהי כשמע לבן את
שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו וחבק לו וישק לו
ויבא לו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה:
14 ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו
15 חדש ימים: ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה
16 ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך: ולבן שתי

152 בְּמִדְבַּר ה׳ ו׳ ה׳

וְאִשָּׁה כִּי תַפְלִא לִנְדֹּר נֶדֶר נְזִיר לְהַזִּיר לַיהוָה׃
3 מִיַּיִן וְשֵׁכָר יַזִּיר חֹמֶץ יַיִן וְחֹמֶץ שֵׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל־מִשְׁרַת
4 עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וַעֲנָבִים לַחִים וִיבֵשִׁים לֹא יֹאכֵל׃ כֹּל יְמֵי
5 הַזִּירוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מִגֶּפֶן הַיַּיִן מֵחַרְצַנִּים וְעַד־זָג לֹא
6 יֹאכֵל׃ כֹּל יְמֵי נֶדֶר נִזְרוֹ תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל־רֹאשׁוֹ עַד־מְלֹאת
7 הַיָּמִם אֲשֶׁר יַזִּיר לַיהוָה קָדֹשׁ יִהְיֶה גַּדֵּל פֶּרַע שְׂעַר רֹאשׁוֹ׃
8 כֹּל יְמֵי הַזְּרֹתוֹ לַיהוָה עַל־נֶפֶשׁ מֵת לֹא יָבֹא׃ לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ
9 לְאָחִיו וּלְאַחֹתוֹ לֹא יִטַּמָּא לָהֶם בְּמֹתָם כִּי נֵזֶר אֱלֹהָיו עַל־רֹאשׁוֹ׃
10 וְאִם־מֵת מֵת עָלָיו בְּפֶתַע פִּתְאֹם וְטִמֵּא רֹאשׁ נִזְרוֹ וְגִלַּח רֹאשׁוֹ
11 בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְגַלְּחֶנּוּ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יָבִיא שְׁתֵּי
12 תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְעָשָׂה
הַכֹּהֵן אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל־
הַנָּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת־רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃ וְהִזִּיר לַיהוָה אֶת־יְמֵי נִזְרוֹ
וְהֵבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ לְאָשָׁם וְהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים יִפֹּלוּ כִּי טָמֵא
13 נִזְרוֹ׃ וְזֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר בְּיוֹם מְלֹאת יְמֵי נִזְרוֹ יָבִיא אֹתוֹ אֶל־
14 פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְהִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ
תָּמִים אֶחָד לְעֹלָה וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת־שְׁנָתָהּ תְּמִימָה לְחַטָּאת וְאַיִל
15 אֶחָד תָּמִים לִשְׁלָמִים׃ וְסַל מַצּוֹת סֹלֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי
מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם׃ וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי
16 יְהוָה וְעָשָׂה אֶת־חַטָּאתוֹ וְאֶת־עֹלָתוֹ׃ וְאֶת־הָאַיִל יַעֲשֶׂה זֶבַח
שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סַל הַמַּצּוֹת וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת־
17 נִסְכּוֹ׃ וְגִלַּח הַנָּזִיר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת־רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח אֶת־
שְׂעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים׃
18 וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַזְּרֹעַ בְּשֵׁלָה מִן־הָאַיִל וְחַלַּת מַצָּה אַחַת מִן־
הַסַּל וְרָקִיק מַצָּה אֶחָד וְנָתַן עַל־כַּפֵּי הַנָּזִיר אַחַר הִתְגַּלְּחוֹ אֶת־
19 נִזְרוֹ׃ וְהֵנִיף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל
חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְעַל שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יָיִן׃
20 זֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר אֲשֶׁר יִדֹּר קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל־נִזְרוֹ מִלְּבַד אֲשֶׁר
תַּשִּׂיג יָדוֹ כְּפִי נִדְרוֹ אֲשֶׁר יִדֹּר כֵּן יַעֲשֶׂה עַל־תּוֹרַת נִזְרוֹ׃
21 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
22 אָמוֹר לָהֶם׃ יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ׃ יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃
23 יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃ וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי
24 יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם׃ פ
25 וַיְהִי בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ
26 אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ
27 אֹתָם׃ וַיַּקְרִיבוּ נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂיאֵי
28 הַמַּטּוֹת הָעֹמְדִים עַל־הַפְּקֻדִים׃ וַיָּבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה
שֵׁשׁ עֶגְלוֹת צָב וְשִׁנֵּי עָשָׂר בָּקָר עֲגָלָה עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר
29 לְאֶחָד וַיַּקְרִיבוּ אֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
30 קַח מֵאִתָּם וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אֹתָם אֶל־
31 הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֲגָלוֹת וְאֶת־הַבָּקָר
32 וַיִּתֵּן אֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם׃ אֵת ׀ שְׁתֵּי הָעֲגָלוֹת וְאֵת אַרְבָּעָה בָקָר
33 נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם׃ וְאֵת אַרְבַּע עֲגָלוֹת וְאֵת שְׁמֹנָה
בָקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃
34 וְלִבְנֵי קְהָת לֹא נָתָן כִּי עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכָּתֵף יִשָּׂאוּ׃
35 וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ וַיַּקְרִיבוּ
36 הַנְּשִׂאִים אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָשִׂיא
אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יַקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ׃
37 וַיְהִי הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב
38 לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ וְקָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרַק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
39 סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
40 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר
41 עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן־
42 עַמִּינָדָב׃ בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר נְשִׂיא יִשָּׂשכָר׃
43 הִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרַק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
44 סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
45 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר
46 עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְתַנְאֵל בֶּן־
47 צוּעָר׃ בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃
48 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
49 בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־
50 בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
51 לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃
52 בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃
53 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
54 בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־
55 בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
56 לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃
57 בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃
58 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
59 בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־
60 בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
61 לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃
62 בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃
63 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
64 בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־
65 בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
66 לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃
67 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרָיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃
68 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
69 בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־
70 בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
71 לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃
72 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃
73 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
74 בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־
75 בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
76 לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃
77 בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃
78 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
79 בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־
80 בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
81 לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃
82 בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃
83 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
84 בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־
85 בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
86 לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃
87 בַּיּוֹם עַשְׁתֵּי עָשָׂר נָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃
88 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
89 בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־
90 בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
91 לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃
92 בַּיּוֹם שְׁנֵים עָשָׂר נָשִׂיא לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃
93 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
94 בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־
95 בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
96 לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃
97 זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל
קַעֲרֹת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מִזְרְקֵי כֶסֶף שְׁנֵים עָשָׂר כַּפּוֹת זָהָב
98 שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה׃ שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקַּעֲרַת הָאֶחָת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק
הָאֶחָד כָּל־כֶּסֶף הַכֵּלִים אַלְפַּיִם וְאַרְבַּע מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃
99 כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מְלֵאוֹת קְטֹרֶת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה זָהָב
בַּכַּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זְהַב הַכַּפּוֹת מֵאָה וְעֶשְׂרִים׃
100 כָּל־בְּקַר הָעֹלָה שְׁנֵים עָשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנֵים עָשָׂר כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה שְׁנֵים עָשָׂר וּמִנְחָתָם וְשַׂעִירֵי עִזִּים שְׁנֵים עָשָׂר לְחַטָּאת׃
101 וְכָל־בְּקַר זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילִם שִׁשִּׁים
עַתּוּדִים שִׁשִּׁים כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁשִּׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
102 אַחֲרֵי הִמָּשַׁח אֹתוֹ׃ וּבְבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע
אֶת־הַקּוֹל מִדַּבֵּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרוֹן הָעֵדֻת מִבֵּין
שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֶּר אֵלָיו׃

8 וְאִשָּׁה כִּי תַפְלִא לִנְדֹּר נֶדֶר נְזִיר לְהַזִּיר לַיהוָה׃
3 מִיַּיִן וְשֵׁכָר יַזִּיר חֹמֶץ יַיִן וְחֹמֶץ שֵׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל־מִשְׁרַת
4 עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וַעֲנָבִים לַחִים וִיבֵשִׁים לֹא יֹאכֵל׃ כֹּל יְמֵי
5 הַזִּירוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מִגֶּפֶן הַיַּיִן מֵחַרְצַנִּים וְעַד־זָג לֹא
6 יֹאכֵל׃ כֹּל יְמֵי נֶדֶר נִזְרוֹ תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל־רֹאשׁוֹ עַד־מְלֹאת
הַיָּמִם אֲשֶׁר יַזִּיר לַיהוָה קָדֹשׁ יִהְיֶה גַּדֵּל פֶּרַע שְׂעַר רֹאשׁוֹ׃
7 כֹּל יְמֵי הַזְּרֹתוֹ לַיהוָה עַל־נֶפֶשׁ מֵת לֹא יָבֹא׃ לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ
לְאָחִיו וּלְאַחֹתוֹ לֹא יִטַּמָּא לָהֶם בְּמֹתָם כִּי נֵזֶר אֱלֹהָיו עַל־רֹאשׁוֹ׃
8 וְאִם־מֵת מֵת עָלָיו בְּפֶתַע פִּתְאֹם וְטִמֵּא רֹאשׁ נִזְרוֹ וְגִלַּח רֹאשׁוֹ
9 בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְגַלְּחֶנּוּ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יָבִיא שְׁתֵּי
10 תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְעָשָׂה
הַכֹּהֵן אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל־
הַנָּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת־רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃ וְהִזִּיר לַיהוָה אֶת־יְמֵי נִזְרוֹ
וְהֵבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ לְאָשָׁם וְהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים יִפֹּלוּ כִּי טָמֵא
11 נִזְרוֹ׃ וְזֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר בְּיוֹם מְלֹאת יְמֵי נִזְרוֹ יָבִיא אֹתוֹ אֶל־
12 פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְהִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ
תָּמִים אֶחָד לְעֹלָה וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת־שְׁנָתָהּ תְּמִימָה לְחַטָּאת וְאַיִל
13 אֶחָד תָּמִים לִשְׁלָמִים׃ וְסַל מַצּוֹת סֹלֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי
מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם׃ וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי
14 יְהוָה וְעָשָׂה אֶת־חַטָּאתוֹ וְאֶת־עֹלָתוֹ׃ וְאֶת־הָאַיִל יַעֲשֶׂה זֶבַח
שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סַל הַמַּצּוֹת וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת־
15 נִסְכּוֹ׃ וְגִלַּח הַנָּזִיר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת־רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח אֶת־
שְׂעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים׃
16 וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַזְּרֹעַ בְּשֵׁלָה מִן־הָאַיִל וְחַלַּת מַצָּה אַחַת מִן־
הַסַּל וְרָקִיק מַצָּה אֶחָד וְנָתַן עַל־כַּפֵּי הַנָּזִיר אַחַר הִתְגַּלְּחוֹ אֶת־
17 נִזְרוֹ׃ וְהֵנִיף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל
חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְעַל שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יָיִן׃
18 זֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר אֲשֶׁר יִדֹּר קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל־נִזְרוֹ מִלְּבַד אֲשֶׁר
תַּשִּׂיג יָדוֹ כְּפִי נִדְרוֹ אֲשֶׁר יִדֹּר כֵּן יַעֲשֶׂה עַל־תּוֹרַת נִזְרוֹ׃
19 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
20 אָמוֹר לָהֶם׃ יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ׃ יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃
21 יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃ וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי
22 יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם׃ פ
23 וַיְהִי בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ
24 אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ
25 אֹתָם׃ וַיַּקְרִיבוּ נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂיאֵי
26 הַמַּטּוֹת הָעֹמְדִים עַל־הַפְּקֻדִים׃ וַיָּבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה
שֵׁשׁ עֶגְלוֹת צָב וְשִׁנֵּי עָשָׂר בָּקָר עֲגָלָה עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר
27 לְאֶחָד וַיַּקְרִיבוּ אֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
28 קַח מֵאִתָּם וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אֹתָם אֶל־
29 הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֲגָלוֹת וְאֶת־הַבָּקָר
30 וַיִּתֵּן אֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם׃ אֵת ׀ שְׁתֵּי הָעֲגָלוֹת וְאֵת אַרְבָּעָה בָקָר
31 נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם׃ וְאֵת אַרְבַּע עֲגָלוֹת וְאֵת שְׁמֹנָה
בָקָר נָתַן לִבְנ

26 וְכִבְשׁוּהָ וּרְדוּ בָּהּ וְעוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם׃ וַיְהִי כֹּל
אֲשֶׁר נָגַע בְּעַצְמוֹתָיו וּבִבְשָׂרוֹ חַי מֵעוֹף עַל
27 הָאָדָם עַל הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל הָאָרֶץ וְכָל הָרֶמֶשׂ
הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ לְמִינֵהֶם יָצְאוּ מִן הַתֵּבָה׃
2 כָּל הַחַיָּה כָּל הָרֶמֶשׂ וְכָל הָעוֹף כֹּל רוֹמֵשׂ עַל
הָאֲדָמָה לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם יָצְאוּ מִן הַתֵּבָה׃
3 וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכֹּל הַבְּהֵמָה
הַטְּהוֹרָה וּמִכֹּל הָעוֹף הַטָּהוֹר וַיַּעַל עֹלוֹת
4 בַּמִּזְבֵּחַ׃ וַיָּרַח יְהוָה אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל לִבּוֹ לֹא אֹסִף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאֲדָמָה
בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו
וְלֹא אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת כָּל חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי׃
5 עֹד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקֹר וְחֹם וְקַיִץ
6 וָחֹרֶף וְיוֹם וָלַיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוּ׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
אֶת נֹחַ וְאֶת בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ
7 אֶת הָאָרֶץ׃ וּמוֹרַאֲכֶם וְחִתְּכֶם יִהְיֶה עַל כָּל חַיַּת
הָאָרֶץ וְעַל כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ
הָאֲדָמָה וְכָל דְּגֵי הַיָּם בְּיֶדְכֶם נִתָּנוּ׃ כָּל רֶמֶשׂ
אֲשֶׁר הוּא חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה כְּיֶרֶק עֵשֶׂב
8 נָתַתִּי לָכֶם אֶת כֹּל׃ אַךְ בָּשָׂר בְּנַפְשׁוֹ דָמוֹ לֹא
9 תֹאכֵלוּ׃ וְאַךְ אֶת דִּמְכֶם לְנַפְשֹׁתֵיכֶם אֶדְרֹשׁ
מִיַּד כָּל חַיָּה אֶדְרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ
10 אָחִיו אֶדְרֹשׁ אֶת נֶפֶשׁ הָאָדָם׃ שֹׁפֵךְ דַּם הָאָדָם
בָּאָדָם דָּמוֹ יִשָּׁפֵךְ כִּי בְצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת
11 הָאָדָם׃ וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ שִׁרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ
12 בָהּ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ וְאֶל בָּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר׃
13 וַאֲנִי הִנֵּה הֲקִימֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת זַרְעֲכֶם
14 אַחֲרֵיכֶם׃ וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בָּעוֹף
בַּבְּהֵמָה וּבְכָל חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכֹּל יֹצְאֵי
15 הַתֵּבָה לְכֹל חַיַּת הָאָרֶץ׃ וַהֲקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי
אִתְּכֶם וְלֹא יִכָּרֵת כָּל בָּשָׂר עוֹד מִמֵּי הַמַּבּוּל
16 וְלֹא יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל לְשַׁחֵת הָאָרֶץ׃ וְהָיְתָה
הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן וְרָאִיתִיהָ לִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין
אֱלֹהִים וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל
17 הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ זֹאת אוֹת הַבְּרִית
אֲשֶׁר הֲקִמֹתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל
18 הָאָרֶץ׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי נֹחַ הַיֹּצְאִים מִן הַתֵּבָה שֵׁם
וְחָם וְיֶפֶת וְחָם הוּא אֲבִי כְנָעַן׃ שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה
19 בְּנֵי נֹחַ וּמֵאֵלֶּה נָפְצָה כָּל הָאָרֶץ׃ וַיָּחֶל נֹחַ
20 אִישׁ הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כָּרֶם׃ וַיֵּשְׁתְּ מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר
21 וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אָהֳלֹה׃ וַיַּרְא חָם אֲבִי כְנַעַן אֶת
עֶרְוַת אָבִיו וַיַּגֶּד לִשְׁנֵי אֶחָיו בַּחוּץ׃ וַיִּקַּח שֵׁם
וָיֶפֶת אֶת הַשִּׂמְלָה וַיָּשִׂימוּ עַל שְׁכֶם שְׁנֵיהֶם
וַיֵּלְכוּ אֲחֹרַנִּית וַיְכַסּוּ אֶת עֶרְוַת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם
אֲחֹרַנִּית וְעֶרְוַת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ׃ וַיִּיקַץ נֹחַ
מִיֵּינוֹ וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטֹן׃
25 וַיֹּאמֶר אָרוּר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו׃
26 וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד
27 לָמוֹ׃ יַפְתְּ אֱלֹהִים לְיֶפֶת וְיִשְׁכֹּן בְּאָהֳלֵי שֵׁם
וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ וַיְחִי נֹחַ אַחֲרֵי הַמַּבּוּל
29 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה׃ וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי
נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃

פרשה י׳

1 וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת בְּנֵי נֹחַ שֵׁם חָם וָיָפֶת וַיִּוָּלְדוּ
2 לָהֶם בָּנִים אַחַר הַמַּבּוּל׃ בְּנֵי יֶפֶת גֹּמֶר וּמָגוֹג
3 וּמָדַי וְיָוָן וְתֻבַל וּמֶשֶׁךְ וְתִירָס׃ וּבְנֵי גֹמֶר אַשְׁכְּנַז
4 וְרִיפַת וְתוֹגַרְמָה׃ וּבְנֵי יָוָן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישָׁה
5 כִּתִּים וְדֹדָנִים׃ מֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ אִיֵּי הַגּוֹיִם בְּאַרְצֹתָם
אִישׁ לִלְשֹׁנוֹ לְמִשְׁפְּחֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃ וּבְנֵי חָם כּוּשׁ
6 וּמִצְרַיִם וּפוּט וּכְנָעַן׃ וּבְנֵי כוּשׁ סְבָא וַחֲוִילָה
וְסַבְתָּה וְרַעְמָה וְסַבְתְּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא
8 וּדְדָן׃ וְכוּשׁ יָלַד אֶת נִמְרֹד הוּא הֵחֵל לִהְיוֹת
9 גִּבֹּר בָּאָרֶץ׃ הוּא הָיָה גִבֹּר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה עַל
כֵּן יֵאָמַר כְּנִמְרֹד גִּבּוֹר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה׃
10 וַתְּהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בָּבֶל וְאֶרֶךְ וְאַכַּד
11 וְכַלְנֵה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר׃ מִן הָאָרֶץ הַהִוא יָצָא
12 אַשּׁוּר וַיִּבֶן אֶת נִינְוֵה וְאֶת רְחֹבֹת עִיר וְאֶת כָּלַח׃
13 וְאֶת רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּלַח הִוא הָעִיר הַגְּדֹלָה׃
14 וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת לוּדִים וְאֶת עֲנָמִים וְאֶת לְהָבִים
וְאֶת נַפְתֻּחִים׃ וְאֶת פַּתְרֻסִים וְאֶת כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר
יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת כַּפְתֹרִים׃ וּכְנַעַן יָלַד
16 אֶת צִידֹן בְּכֹרוֹ וְאֶת חֵת׃ וְאֶת הַיְבוּסִי וְאֶת הָאֱמֹרִי
17 וְאֶת הַגִּרְגָּשִׁי׃ וְאֶת הַחִוִּי וְאֶת הָעַרְקִי וְאֶת הַסִּינִי
18 וְאֶת הָאַרְוָדִי וְאֶת הַצְּמָרִי וְאֶת הַחֲמָתִי וְאַחַר
נָפֹצוּ מִשְׁפְּחוֹת הַכְּנַעֲנִי׃ וַיְהִי גְּבוּל הַכְּנַעֲנִי
מִצִּידֹן בֹּאֲכָה גְרָרָה עַד עַזָּה בֹּאֲכָה סְדֹמָה
וַעֲמֹרָה וְאַדְמָה וּצְבֹיִם עַד לָשַׁע׃ אֵלֶּה בְנֵי חָם
20 לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם בְּאַרְצֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃
21 וּלְשֵׁם יֻלַּד גַּם הוּא אֲבִי כָל בְּנֵי עֵבֶר אֲחִי יֶפֶת
22 הַגָּדוֹל׃ בְּנֵי שֵׁם עֵילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשַׁד וְלוּד
23 וַאֲרָם׃ וּבְנֵי אֲרָם עוּץ וְחוּל וְגֶתֶר וָמָשׁ׃ וְאַרְפַּכְשַׁד
יָלַד אֶת שֶׁלַח וְשֶׁלַח יָלַד אֶת עֵבֶר׃ וּלְעֵבֶר יֻלַּד
25 שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו נִפְלְגָה
הָאָרֶץ וְשֵׁם אָחִיו יָקְטָן׃ וְיָקְטָן יָלַד אֶת אַלְמוֹדָד
27 וְאֶת שָׁלֶף וְאֶת חֲצַרְמָוֶת וְאֶת יָרַח׃ וְאֶת הֲדוֹרָם
וְאֶת אוּזָל וְאֶת דִּקְלָה׃ וְאֶת עוֹבָל וְאֶת אֲבִימָאֵל
28 וְאֶת שְׁבָא׃ וְאֶת אוֹפִר וְאֶת חֲוִילָה וְאֶת יוֹבָב כָּל
29 אֵלֶּה בְּנֵי יָקְטָן׃ וַיְהִי מוֹשָׁבָם מִמֵּשָׁא בֹּאֲכָה
30 סְפָרָה הַר הַקֶּדֶם׃ וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת בְּנֵי נֹחַ שֵׁם חָם
וָיֶפֶת וַיִּוָּלְדוּ לָהֶם בָּנִים אַחַר הַמַּבּוּל׃
31 בְּנֵי יֶפֶת גֹּמֶר וּמָגוֹג מָדַי וְיָוָן וְתֻבַל וּמֶשֶׁךְ
וְתִירָס׃ וּבְנֵי יָוָן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישָׁה כִּתִּים
וְדֹדָנִים׃ מֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ אִיֵּי הַגּוֹיִם בְּאַרְצֹתָם
אִישׁ לִלְשֹׁנוֹ לְמִשְׁפְּחֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃

33 וַיִּטַּע אֶשֶׁל בִּבְאֵר שָׁבַע וַיִּקְרָא שָׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם׃
34 וַיָּגָר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים׃

22 1 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃
2 וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ אֶת יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃
3 וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים׃
4 בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרָחֹק׃
5 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם׃
6 וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃
7 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה׃
8 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃
9 וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים׃
10 וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת בְּנוֹ׃
11 וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃
12 וַיֹּאמֶר אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנַּעַר וְאַל תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ מִמֶּנִּי׃
13 וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ׃
14 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה׃
15 וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֶל אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן הַשָּׁמָיִם׃
16 וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידֶךָ׃
17 כִּי בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו׃
18 וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי׃
19 וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע׃
20 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֻּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יָלְדָה מִלְכָּה גַּם הִוא בָּנִים לְנָחוֹר אָחִיךָ׃
21 אֶת עוּץ בְּכֹרוֹ וְאֶת בּוּז אָחִיו וְאֶת קְמוּאֵל אֲבִי אֲרָם׃
22 וְאֶת כֶּסֶד וְאֶת חֲזוֹ וְאֶת פִּלְדָּשׁ וְיִדְלָף וּבְתוּאֵל׃
23 וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת רִבְקָה שְׁמֹנָה אֵלֶּה יָלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם׃
24 וּפִילַגְשׁוֹ וּשְׁמָהּ רְאוּמָה וַתֵּלֶד גַּם הִוא אֶת טֶבַח וְאֶת גַּחַם וְאֶת תַּחַשׁ וְאֶת מַעֲכָה׃

23 1 וַיִּהְיוּ חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה׃
2 וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וְלִבְכֹּתָהּ׃
3 וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל בְּנֵי חֵת לֵאמֹר׃
4 גֵּר וְתוֹשָׁב אָנֹכִי עִמָּכֶם תְּנוּ לִי אֲחֻזַּת קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מֵתִי מִלְּפָנָי׃
5 וַיַּעֲנוּ בְנֵי חֵת אֶת אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃
6 שְׁמָעֵנוּ אֲדֹנִי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחַר קְבָרֵינוּ קְבֹר אֶת מֵתֶךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת קִבְרוֹ לֹא יִכְלֶה מִמְּךָ מִקְּבֹר מֵתֶךָ׃
7 וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ לְעַם הָאָרֶץ לִבְנֵי חֵת׃
8 וַיְדַבֵּר עִמָּם לֵאמֹר אִם יֶשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר אֶת מֵתִי מִלְּפָנַי שְׁמָעוּנִי וּפִגְעוּ לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן צֹחַר׃
9 וְיִתֶּן לִי אֶת מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לוֹ אֲשֶׁר בִּקְצֵה שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנֶנָּה לִי בְּתוֹכְכֶם לַאֲחֻזַּת קָבֶר׃
10 וְעֶפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי חֵת וַיַּעַן עֶפְרוֹן הַחִתִּי אֶת אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר עִירוֹ לֵאמֹר׃
11 לֹא אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לָךְ וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ לְךָ נְתַתִּיהָ לְעֵינֵי בְנֵי עַמִּי נְתַתִּיהָ לָּךְ קְבֹר מֵתֶךָ׃
12 וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם הָאָרֶץ׃
13 וַיְדַבֵּר אֶל עֶפְרוֹן בְּאָזְנֵי עַם הָאָרֶץ לֵאמֹר אַךְ אִם אַתָּה לוּ שְׁמָעֵנִי נָתַתִּי כֶּסֶף הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת מֵתִי שָׁמָּה׃
14 וַיַּעַן עֶפְרוֹן אֶת אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃
15 אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאָה שֶׁקֶל כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מַה הִוא וְאֶת מֵתְךָ קְבֹר׃
16 וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקֹל אַבְרָהָם לְעֶפְרוֹן אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר׃
17 וַיָּקָם שְׂדֵה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בַּמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מַמְרֵא הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ וְכָל הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּכָל גְּבֻלוֹ סָבִיב׃
18 לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי חֵת בְּכֹל בָּאֵי שַׁעַר עִירוֹ׃
19 וְאַחֲרֵי כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל מְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה עַל פְּנֵי מַמְרֵא הִוא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃
20 וַיָּקָם הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ לְאַבְרָהָם לַאֲחֻזַּת קֶבֶר מֵאֵת בְּנֵי חֵת׃

24 1 וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בַּכֹּל׃
2 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל עַבְדּוֹ זְקַן בֵּיתוֹ הַמֹּשֵׁל בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ שִׂים נָא יָדְךָ תַּחַת יָרֵכִי׃
3 וְאַשְׁבִּיעֲךָ בַּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וֵאלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ׃
4 כִּי אִם אֶל אַרְצִי וְאֶל מוֹלַדְתִּי תֵּלֵךְ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי לְיִצְחָק׃
5 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוּלַי לֹא תֹאבֶה הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרַי אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת הַהָשֵׁב אָשִׁיב אֶת בִּנְךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָצָאתָ מִשָּׁם׃
6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תָּשִׁיב אֶת בְּנִי שָׁמָּה׃
7 יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לָקָחַנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי וַאֲשֶׁר דִּבֶּר לִי וַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִי לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ לְפָנֶיךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי מִשָּׁם׃
8 וְאִם לֹא תֹאבֶה הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרֶיךָ וְנִקֵּיתָ מִשְּׁבֻעָתִי זֹאת רַק אֶת בְּנִי לֹא תָשִׁב שָׁמָּה׃
9 וַיָּשֶׂם הָעֶבֶד אֶת יָדוֹ תַּחַת יֶרֶךְ אַבְרָהָם אֲדֹנָיו וַיִּשָּׁבַע לוֹ עַל הַדָּבָר הַזֶּה׃
10 וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גְמַלִּים מִגְּמַלֵּי אֲדֹנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל טוּב אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל אֲרַם נַהֲרַיִם אֶל עִיר נָחוֹר׃
11 וַיַּבְרֵךְ הַגְמַלִּים מִחוּץ לָעִיר אֶל בְּאֵר הַמָּיִם לְעֵת עֶרֶב לְעֵת צֵאת הַשֹּׁאֲבוֹת׃
12 וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם הַקְרֶה נָא לְפָנַי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה חֶסֶד עִם אֲדֹנִי אַבְרָהָם׃
13 הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב עַל עֵין הַמָּיִם וּבְנוֹת אַנְשֵׁי הָעִיר יֹצְאוֹת לִשְׁאֹב מָיִם׃
14 וְהָיָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיהָ הַטִּי נָא כַדֵּךְ וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וּבָהּ אֵדַע כִּי עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם אֲדֹנִי׃
15 וַיְהִי הוּא טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יָלְדָה לִבְתוּאֵל בֶּן מִלְכָּה אֵשֶׁת נָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם וְכַדָּהּ עַל שִׁכְמָהּ׃
16 וְהַנַּעֲרָה טוֹבַת מַרְאֶה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יְדָעָהּ וַתֵּרֶד הָעַיְנָה וַתְּמַלֵּא כַדָּהּ וַתָּעַל׃
17 וַיָּרָץ הָעֶבֶד לִקְרָאתָהּ וַיֹּאמֶר הַגְמִיאִינִי נָא מְעַט מַיִם מִכַּדֵּךְ׃
18 וַתֹּאמֶר שְׁתֵה אֲדֹנִי וַתְּמַהֵר וַתֹּרֶד כַּדָּהּ עַל יָדָהּ וַתַּשְׁקֵהוּ׃
19 וַתְּכַל הַשְׁקֹתוֹ וַתֹּאמֶר גַּם לִגְמַלֶּיךָ אֶשְׁאָב עַד אִם כִּלּוּ לִשְׁתּוֹת׃
20 וַתְּמַהֵר וַתְּעַר כַּדָּהּ אֶל שֹׁקֶת וַתָּרָץ עוֹד אֶל הַבְּאֵר לִשְׁאֹב וַתִּשְׁאַב לְכָל גְּמַלָּיו׃
21 וְהָאִישׁ מִתְאַנֶּה לָהּ מַחֲרִישׁ לָדַעַת הַהִצְלִיחַ יְהוָה דַּרְכּוֹ אִם לֹא׃
22 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ הַגְּמַלִּים לִשְׁתּוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ נֶזֶם זָהָב בֶּקַע מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנֵי צְמִידִים עַל יָדֶיהָ עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם׃
23 וַיֹּאמֶר בַּת מִי אָתְּ הַגִּידִי נָא לִי הֲיֵשׁ בֵּית אָבִיךְ מָקוֹם לָנוּ לָלִין׃
24 וַתֹּאמֶר אֵלָיו בַּת בְּתוּאֵל אָנֹכִי בֶּן מִלְכָּה אֲשֶׁר יָלְדָה לְנָחוֹר׃
25 וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם תֶּבֶן גַּם מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ גַּם מָקוֹם לָלִין׃
26 וַיִּקֹּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה׃
27 וַיֹּאמַר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא עָזַב חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ מֵעִם אֲדֹנִי אֲנִי בַּדֶּרֶךְ נָחָנִי יְהוָה בֵּית אֲחֵי אֲדֹנִי׃
28 וַתָּרָץ הַנַּעֲרָה וַתַּגֶּד לְבֵית אִמָּהּ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
29 וּלְרִבְקָה אָח וּשְׁמוֹ לָבָן וַיָּרָץ לָבָן אֶל הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל הָעָיִן׃
30 וַיְהִי כִּרְאֹת אֶת הַנֶּזֶם וְאֶת הַצְּמִידִים עַל יְדֵי אֲחֹתוֹ וּכְשָׁמְעוֹ אֶת דִּבְרֵי רִבְקָה אֲחֹתוֹ לֵאמֹר כֹּה דִבֶּר אֵלַי הָאִישׁ וַיָּבֹא אֶל הָאִישׁ וְהִנֵּה עֹמֵד עַל הַגְּמַלִּים עַל הָעָיִן׃
31 וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה לָמָּה תַעֲמֹד בַּחוּץ וְאָנֹכִי פִּנִּיתִי הַבַּיִת וּמָקוֹם לַגְּמַלִּים׃
32 וַיָּבֵא הָאִישׁ הַבָּיְתָה וַיְפַתַּח הַגְּמַלִּים נָתַן תֶּבֶן וּמִסְפּוֹא לַגְּמַלִּים וּמַיִם לִרְחֹץ רַגְלָיו וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃
33 וַיָּשֶׂם לְפָנָיו לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר לֹא אֹכַל עַד אִם דִּבַּרְתִּי דְבָרָי וַיֹּאמֶר דַּבֵּר׃
34 וַיֹּאמֶר עֶבֶד אַבְרָהָם אָנִי׃
35 וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת אֲדֹנִי מְאֹד וַיִּגְדָּל וַיִּתֶּן לוֹ צֹאן וּבָקָר וְכֶסֶף וְזָהָב וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים׃
36 וַתֵּלֶד שָׂרָה אֵשֶׁת אֲדֹנִי בֵּן לַאדֹנִי אַחֲרֵי זְקֻנֶתֶיהָ וַיִּתֶּן לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ׃
37 וַיַּשְׁבִּיעֵנִי אֲדֹנִי לֵאמֹר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּאַרְצוֹ׃
38 אִם לֹא אֶל בֵּית אָבִי תֵּלֵךְ וְאֶל מִשְׁפַּחְתִּי וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי׃
39 וָאֹמַר אֶל אֲדֹנִי אוּלַי לֹא תֵלֵךְ הָאִשָּׁה אַחֲרָי׃
40 וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו יְשַׁלַּח מַלְאָכוֹ אִתָּךְ וְהִצְלִיחַ דַּרְכֶּךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי׃
41 אָז תִּנָּקֶה מֵאָלָתִי כִּי תָבֹא אֶל מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם לֹא יִתְּנוּ לָךְ וְהָיִיתָ נָקִי מֵאָלָתִי׃
42 וָאָבֹא הַיּוֹם אֶל הָעָיִן וָאֹמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אִם יֶשְׁךָ נָא מַצְלִיחַ דַּרְכִּי אֲשֶׁר אָנֹכִי הֹלֵךְ עָלֶיהָ׃
43 הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב עַל עֵין הַמָּיִם וְהָיָה הָעַלְמָה הַיֹּצֵאת לִשְׁאֹב וְאָמַרְתִּי אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי נָא מְעַט מַיִם מִכַּדֵּךְ׃
44 וְאָמְרָה אֵלַי גַּם אַתָּה שְׁתֵה וְגַם לִגְמַלֶּיךָ אֶשְׁאָב הִוא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר יָכַח יְהוָה לְבֶן אֲדֹנִי׃
45 אֲנִי טֶרֶם אֲכַלֶּה לְדַבֵּר עַל לִבִּי וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת וְכַדָּהּ עַל שִׁכְמָהּ וַתֵּרֶד הָעַיְנָה וַתִּשְׁאָב וָאֹמַר אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי נָא׃
46 וַתְּמַהֵר וַתּוֹרֶד כַּדָּהּ מֵעָלֶיהָ וַתֹּאמֶר שְׁתֵה וְגַם גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה וָאֶשְׁתְּ וְגַם הַגְּמַלִּים הִשְׁקָתָה׃
47 וָאֶשְׁאַל אֹתָהּ וָאֹמַר בַּת מִי אָתְּ וַתֹּאמֶר בַּת בְּתוּאֵל בֶּן נָחוֹר אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ מִלְכָּה וָאָשִׂם הַנֶּזֶם עַל אַפָּהּ וְהַצְּמִידִים עַל יָדֶיהָ׃
48 וָאִקֹּד וָאֶשְׁתַּחוּ לַיהוָה וָאֲבָרֵךְ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אֲשֶׁר הִנְחַנִי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת לָקַחַת אֶת בַּת אֲחִי אֲדֹנִי לִבְנוֹ׃
49 וְעַתָּה אִם יֶשְׁכֶם עֹשִׂים חֶסֶד וֶאֱמֶת אֶת אֲדֹנִי הַגִּידוּ לִי וְאִם לֹא הַגִּידוּ לִי וְאֶפְנֶה עַל יָמִין אוֹ עַל שְׂמֹאל׃
50 וַיַּעַן לָבָן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ מֵיְהוָה יָצָא הַדָּבָר לֹא נוּכַל דַּבֵּר אֵלֶיךָ רַע אוֹ טוֹב׃
51 הִנֵּה רִבְקָה לְפָנֶיךָ קַח וָלֵךְ וּתְהִי אִשָּׁה לְבֶן אֲדֹנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃
52 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד אַבְרָהָם אֶת דִּבְרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה לַיהוָה׃
53 וַיֹּצֵא הָעֶבֶד כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּבְגָדִים וַיִּתֵּן לְרִבְקָה מַתָּנֹת גַּם לְאָחִיהָ וּלְאִמָּהּ נָתַן מִגְדָּנוֹת׃
54 וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיָּלִינוּ וַיָּקוּמוּ בַבֹּקֶר וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֻנִי לַאדֹנִי׃
55 וַיֹּאמֶר אָחִיהָ וְאִמָּהּ תֵּשֶׁב הַנַּעֲרָה אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עָשׂוֹר אַחַר תֵּלֵךְ׃
56 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל תְּאַחֲרוּ אֹתִי וַיהוָה הִצְלִיחַ דַּרְכִּי שַׁלְּחוּנִי וְאֵלְכָה לַאדֹנִי׃
57 וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לַנַּעֲרָה וְנִשְׁאֲלָה אֶת פִּיהָ׃
58 וַיִּקְרְאוּ לְרִבְקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הֲתֵלְכִי עִם הָאִישׁ הַזֶּה וַתֹּאמֶר אֵלֵךְ׃
59 וַיְשַׁלְּחוּ אֶת רִבְקָה אֲחֹתָם וְאֶת מֵנִקְתָּהּ וְאֶת עֶבֶד אַבְרָהָם וְאֶת אֲנָשָׁיו׃
60 וַיְבָרְכוּ אֶת רִבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אֲחֹתֵנוּ אַתְּ הֱיִי לְאַלְפֵי רְבָבָה וְיִירַשׁ זַרְעֵךְ אֶת שַׁעַר שֹׂנְאָיו׃
61 וַתָּקָם רִבְקָה וְנַעֲרֹתֶיהָ וַתִּרְכַּבְנָה עַל הַגְּמַלִּים וַתֵּלַכְנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת רִבְקָה וַיֵּלֶךְ׃
62 וְיִצְחָק בָּא מִבּוֹא בְּאֵר לַחַי רֹאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב׃
63 וַיֵּצֵא יִצְחָק לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לִפְנוֹת עָרֶב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה גְמַלִּים בָּאִים׃
64 וַתִּשָּׂא רִבְקָה אֶת עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא אֶת יִצְחָק וַתִּפֹּל מֵעַל הַגָּמָל׃
65 וַתֹּאמֶר אֶל הָעֶבֶד מִי הָאִישׁ הַזֶּה הַהֹלֵךְ בַּשָּׂדֶה לִקְרָאתֵנוּ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֲדֹנִי וַתִּקַּח הַצָּעִיף וַתִּתְכַּס׃
66 וַיְסַפֵּר הָעֶבֶד לְיִצְחָק אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה׃
67 וַיְבִאֶהָ יִצְחָק הָאֹהֳלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת רִבְקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיֶּאֱהָבֶהָ וַיִּנָּחֵם יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ׃

25 1 וַיֹּסֶף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וּשְׁמָהּ קְטוּרָה׃
2 וַתֵּלֶד לוֹ אֶת זִמְרָן וְאֶת יָקְשָׁן וְאֶת מְדָן וְאֶת מִדְיָן וְאֶת יִשְׁבָּק וְאֶת שׁוּחַ׃
3 וְיָקְשָׁן יָלַד אֶת שְׁבָא וְאֶת דְּדָן וּבְנֵי דְדָן הָיוּ אַשּׁוּרִים וּלְטוּשִׁים וּלְאֻמִּים׃
4 וּבְנֵי מִדְיָן עֵיפָה וָעֵפֶר וַחֲנוֹךְ וַאֲבִידָע וְאֶלְדָּעָה כָּל אֵלֶּה בְּנֵי קְטוּרָה׃
5 וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לְיִצְחָק׃
6 וְלִבְנֵי הַפִּלַגְשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם מַתָּנוֹת וַיְשַׁלְּחֵם מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ בְּעוֹדֶנּוּ חַי קֵדְמָה אֶל אֶרֶץ קֶדֶם׃
7 וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר חָי מֵאָה שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחָמֵשׁ שָׁנִים׃
8 וַיִּגְוַע וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשֵׂיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשָׂבֵעַ וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו׃
9 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל בָּנָיו אֶל מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֶל שְׂדֵה עֶפְרוֹן בֶּן צֹחַר הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מַמְרֵא׃
10 הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי חֵת שָׁמָּה קֻבַּר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃
11 וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם בְּאֵר לַחַי רֹאִי׃
12 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן אַבְרָהָם אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחַת שָׂרָה לְאַבְרָהָם׃
13 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל בְּשֵׁמוֹתָם לְתוֹלְדֹתָם בְּכֹר יִשְׁמָעֵאל נְבָיוֹת וְקֵדָר וְאַדְבְּאֵל וּמִבְשָׂם׃
14 וּמִשְׁמָע וְדוּמָה וּמַשָּׂא׃
15 חֲדַד וְתֵימָא יְטוּר נָפִישׁ וְקֶדְמָה׃
16 אֵלֶּה בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בְּחַצְרֵיהֶם וּבְטִירֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂיאִם לְאֻמֹּתָם׃
17 וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל מֵאָה שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים וַיִּגְוַע וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו׃
18 וַיִּשְׁכְּנוּ מֵחֲוִילָה עַד שׁוּר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִצְרַיִם בֹּאֲכָה אַשּׁוּרָה עַל פְּנֵי כָל אֶחָיו נָפָל׃
19 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת יִצְחָק׃
20 וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת רִבְקָה בַּת בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּׁה׃
21 וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר לוֹ יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃
22 וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת יְהוָה׃
23 וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאְמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר׃
24 וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ׃
25 וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו׃
26 וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵ

155

בראשית ל׳ - ל״ב

ויקחו לו נשים שתים
שם האחת עדה ושם
השנית אהליבמה בת
ענה בת צבעון החוי:
ותלד עדה את עיפז
ואת אליפז ילד רעואל
ואת רעואל ילד את
נחת ואת זרח ואת שמה
ואת מזה אלה היו בני
בשמת אשת עשו:
ואהליבמה ילדה את
יעוש ואת יעלם ואת
קרח אלה היו בני
אהליבמה בת ענה בת
צבעון אשת עשו:
ואלה בני אליפז בכור
עשו תימן אומר צפו
וקנז:
וקרח ותמנע ועמלק
אלה אלופי אליפז בן
עדה:
ואלה בני רעואל נחת
וזרח שמה ומזה אלה
היו אלופי רעואל בן
בשמת אשת עשו:
ואלה היו בני אהליבמה
בת ענה בת צבעון אשת
עשו ותלד לעשו את
יעוש ואת יעלם ואת
קרח:
אלה אלופי בני עשו בני
אליפז בכור עשו אלוף
תימן אלוף אומר אלוף
צפו אלוף קנז:
ואלוף קרח אלוף געתם
אלוף עמלק אלה אלופי
אליפז בארץ אדום אלה
בני עדה:
ואלה בני רעואל בן עשו
אלוף נחת אלוף זרח
אלוף שמה אלוף מזה
אלה אלופי רעואל בארץ
אדום אלה בני בשמת
אשת עשו:
ואלה בני אהליבמה בת
ענה בת צבעון אשת
עשו ותלד לעשו את
יעוש ואת יעלם ואת
קרח אלופי בני אהליבמה
בת ענה אשת עשו אבי
אדום:
ואלה שמות בני שעיר
החרי יושבי הארץ לוטן
ושובל וצבעון וענה:
ודישן ואצר ודישן אלה
אלופי החרי בני שעיר
בארץ אדום:
ויהי בני לוטן חרי
והימם ואחות לוטן
תמנע:
ואלה בני שובל עלון
ומנחת ועיבל שפו
ואונם ואלה בני צבעון
איה וענה הוא ענה אשר
מצא את הימים במדבר
ברעותו את חמור אביו
לצבעון:
ואלה בני ענה דישן
ואהליבמה בת ענה:
ואלה בני דישן חמדן
ואשבן ויתרן וכרן:
אלה בני אצר בלהן
וזעוון ועקן בני דישן
בארץ אדום:
ואלה בני רישן עוץ
וארן:
ואלה אלופי החרי אלוף
לוטן אלוף שובל אלוף
צבעון אלוף ענה:
אלוף דישן אלוף אצר
אלוף רישן אלופי החרי
לאלופתם בארץ אדום:
ואלה המלכים אשר מלכו
בארץ אדום לפני מלך
מלך לבני ישראל:
ויבלע בן בעור ושם עירו
דנהבה:
וימת בלע ויתלך תחתיו
יובב בן זרח מבצרה:
וימת יובב ויתלך תחתיו
חשם מארץ התימני:
וימת חשם ויתלך תחתיו
הדד בן בדד המכה את
מדין בשדה מואב ושם
עירו עוית:
וימת הדד ויתלך תחתיו
שמלה ממשרקה:
וימת שמלה ויתלך
תחתיו שאול מרחבות
הנהר:
וימת שאול ויתלך
תחתיו בעל חנן בן עכבור:
וימת בעל חנן בן עכבור
ויתלך תחתיו הדד ושם
עירו פעי ושם אשתו
מהיטבאל בת מטרד בת
מי זהב:
ויתר אהליבמה אלוף
יעוש אלוף יעלם אלוף
קרח אלה אלופי אהליבמה
בת ענה אלופי בני עשו:
אלה בני עשו ואלה
אלופיהם אלוף תימן
אלוף עמלק אלוף אדום
אלה אלופי בני עשו:
ואלה בני שעיר יושבי
ארץ לוטן ושובל וצבעון
וענה:
ודישן ואצר ודישן אלה
אלופי החרי יושבי ארץ
שעיר בני לוטן אחות

9 סוס.* עלו המרכבות והרגשו בהמון הלכו גבורי כוש ופוט תופשי מגן ודרכי קשת נכשלו ליד נהר פרת: 10 כי יום הוא לאדני יהוה צבאות יום נקם להנקם מצריו ואכלה חרב ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל נהר פרת: 11 עלי גלעדה וקחי צרי בתולת בת מצרים לשוא הרבית רפואות אין לך: 12 שמעו גוים קלונך ותצעקתך מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו יחדו נפלו שניהם: 13 הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על בוא נבוכדנאצר מלך בבל להכות את ארץ מצרים: 14 הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי אכלה חרב סביבותיך: 15 מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפו: 16 הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשובה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: 17 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר את המועד: 18 חי אני נאם המלך יהוה צבאות כי כהר תבור בהרים ובכרמל על הים יבוא: 19 כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב: 20 עגלה יפה מצרים קרס מצפון בא בא: 21 גם שכיריה בקרבה כעגלי מרבק גם הם נסו יחדו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: 22 קולה כנחש ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות כחוטבי עצים באו לה: 23 כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר: 24 הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון: 25 יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו: 26 ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדנאצר מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם יהוה: 27 ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: 28 אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיך שם ואתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך:

פלשתים: מז

1 דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם יכות פרעה את עזה: 2 כה אמר יהוה הנה מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף ושטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה ויזעקו האדם וילילו כל יושבי הארץ: 3 מקול רעש עקבות אבירו ברעש מרכבותיו המון גלגליו לא פנו אבות אל בנים מרפים ידים: 4 על הבא ליום השוד את כל פלשתים להכרית לצור ולצידון כל עזר שריד כי שודד יהוה את פלשתים שארית אי כפתור: 5 באה קרחה עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד מתי תתגודדי: 6 הוי חרב יהוה עד מתי לא תשקטי האספי אל תניך הרגעי ושקטי: 7 איך תשקט והיהוה יעדה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה: 8 ישראל הלא בן לו אם יורש לו מדוע ירש מלכם את גד ועמו בעריו ישב: 9 ואני אשר אשים את מואב כמו כן ובני עמון כמוהו: 10 כי נקם ליהוה צבאות יום נקמות להנקם מצריו ואכלה חרב ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל נהר פרת: 11 עלי גלעדה וקחי צרי בתולת בת מצרים לשוא הרבית רפואות אין לך: 12 שמעו גוים קלונך ותצעקתך מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו יחדו נפלו שניהם: 13 הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על בוא נבוכדנאצר מלך בבל להכות את ארץ מצרים: 14 הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי אכלה חרב סביבותיך: 15 מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפו: 16 הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשובה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: 17 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר את המועד: 18 חי אני נאם המלך יהוה צבאות כי כהר תבור בהרים ובכרמל על הים יבוא: 19 כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב: 20 עגלה יפה מצרים קרס מצפון בא בא: 21 גם שכיריה בקרבה כעגלי מרבק גם הם נסו יחדו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: 22 קולה כנחש ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות כחוטבי עצים באו לה: 23 כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר: 24 הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון: 25 יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו: 26 ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדנאצר מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם יהוה: 27 ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: 28 אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיך שם ואתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך:

פלשתים: מז

1 דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם יכות פרעה את עזה: 2 כה אמר יהוה הנה מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף ושטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה ויזעקו האדם וילילו כל יושבי הארץ: 3 מקול רעש עקבות אבירו ברעש מרכבותיו המון גלגליו לא פנו אבות אל בנים מרפים ידים: 4 על הבא ליום השוד את כל פלשתים להכרית לצור ולצידון כל עזר שריד כי שודד יהוה את פלשתים שארית אי כפתור: 5 באה קרחה עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד מתי תתגודדי: 6 הוי חרב יהוה עד מתי לא תשקטי האספי אל תניך הרגעי ושקטי: 7 איך תשקט והיהוה יעדה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה: 8 ישראל הלא בן לו אם יורש לו מדוע ירש מלכם את גד ועמו בעריו ישב: 9 ואני אשר אשים את מואב כמו כן ובני עמון כמוהו:

25 בְּכָל אֲשֶׁר יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֵּן יִסָּעוּ עַל פִּי יְהוָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה׃
26 וַיְהִי הֶעָנָן מִיּוֹם הָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיְכַס הֶעָנָן אֶת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל הָעֵדֻת׃
27 וּבְעֵת הֵעָלוֹת הֶעָנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן שָׁם הֶעָנָן שָׁם חָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
28 עַל פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל פִּי יְהוָה יַחֲנוּ כָּל יְמֵי אֲשֶׁר הֶעָנָן יִשְׁכֹּן עַל הַמִּשְׁכָּן חָנוּ׃
29 וַיְהִי יְמֵי רַבִּים עַל הַמִּשְׁכָּן וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא יִסָּעוּ׃
30 וַיְהִי יֵשׁ יָמִים אֲשֶׁר יִהְיֶה הֶעָנָן עַל הַמִּשְׁכָּן מִסְפָּר יָמִים וְעַל פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל פִּי יְהוָה יִסָּעוּ׃
31 וַיְהִי יֵשׁ הַיָּמִים אֲשֶׁר יִהְיֶה הֶעָנָן יָמִים מִסְפָּר וְעַל פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל פִּי יְהוָה יִסָּעוּ׃
32 וַיְהִי יֵשׁ הַיָּמִים אֲשֶׁר יִהְיֶה הֶעָנָן מֵעֶרֶב עַד בֹּקֶר וְנַעֲלָה הֶעָנָן בַּבֹּקֶר וְנָסָעוּ אוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה וְנַעֲלָה הֶעָנָן וְנָסָעוּ׃
33 אוֹ יָמִים שְׁנַיִם אוֹ חֹדֶשׁ אוֹ יָמִים בְּהַאֲרִיךְ הֶעָנָן עַל הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עָלָיו וְחָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסָּעוּ וְנָסְעוּ׃
34 וְעַל פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל פִּי יְהוָה יִסָּעוּ׃ אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שָׁמָרוּ עַל פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה׃
35 וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃
36 וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃

פרק יא׳

1 וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאֹנְנִים רָע בְּאָזְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיִּחַר אַפּוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה׃
2 וַיִּצְעַק הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ׃
3 וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא תַּבְעֵרָה כִּי בָעֲרָה בָּם אֵשׁ יְהוָה׃
4 וְהָאסַפְסֻף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הִתְאַוּוּ תַּאֲוָה וַיָּשֻׁבוּ וַיִּבְכּוּ גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר׃
5 זָכַרְנוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חִנָּם אֵת הַקִּשֻּׁאִים וְאֶת הָאֲבַטִּחִים וְאֶת הֶחָצִיר וְאֶת הַבְּצָלִים וְאֶת הַשּׁוּמִים׃
6 וְעַתָּה נַפְשֵׁנוּ יְבֵשָׁה אֵין כֹּל בִּלְתִּי אֶל הַמָּן עֵינֵינוּ׃
7 וְהַמָּן כִּזְרַע גַּד הוּא וְעֵינוֹ כְּעֵין הַבְּדֹלַח׃
8 שָׁטְטוּ הָעָם וְלָקְטוּ וְטָחֲנוּ בָרֵחַיִם אוֹ דָכּוּ בַּמְּדֹכָה וּבִשְּׁלוּ בַּפָּרוּר וְעָשׂוּ אֹתוֹ עֻגוֹת וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם לְשַׁד הַשָּׁמֶן׃
9 וּבְרֶדֶת הַטַּל עַל הַמַּחֲנֶה לָיְלָה יֵרֵד הַמָּן עָלָיו׃
10 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת הָעָם בֹּכֶה לְמִשְׁפְּחֹתָיו אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ וַיִּחַר אַף יְהוָה מְאֹד וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רָע׃
11 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לָמָּה הֲרֵעוֹתָ לְעַבְדֶּךָ וְלָמָּה לֹא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לָשׂוּם אֶת מַשָּׂא כָּל הָעָם הַזֶּה עָלָי׃
12 הַאָנֹכִי הָרִיתִי אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה אִם אָנֹכִי יְלִדְתִּיהוּ כִּי תֹאמַר אֵלַי שָׂאֵהוּ בְחֵיקֶךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֹמֵן אֶת הַיֹּנֵק עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתָיו׃
13 מֵאַיִן לִי בָשָׂר לָתֵת לְכָל הָעָם הַזֶּה כִּי יִבְכּוּ עָלַי לֵאמֹר תְּנָה לָנוּ בָּשָׂר וְנֹאכֵלָה׃
14 לֹא אוּכַל אָנֹכִי לְבַדִּי לָשֵׂאת אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה כִּי כָבֵד מִמֶּנִּי׃
15 וְאִם כָּכָה אַתָּה עֹשֶׂה לִי הָרְגֵנִי נָא הָרֹג אִם מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאַל אֶרְאֶה בְּרָעָתִי׃
16 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֱסֹף לִי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וְלָקַחְתָּ אֹתָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְנִצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ׃
17 וְיָרַדְתִּי וְדִבַּרְתִּי עִמְּךָ שָׁם וְאָצַלְתִּי מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשַׂמְתִּי עֲלֵהֶם וְנָשְׂאוּ אִתְּךָ בְּמַשָּׂא הָעָם וְלֹא תִשָּׂא אַתָּה לְבַדֶּךָ׃
18 וְאֶל הָעָם תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ לְמָחָר וַאֲכַלְתֶּם בָּשָׂר כִּי בְּאָזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר כִּי טוֹב לָנוּ בְּמִצְרָיִם וְנָתַן יְהוָה לָכֶם בָּשָׂר וַאֲכַלְתֶּם׃
19 לֹא יוֹם אֶחָד תֹּאכְלוּן וְלֹא יוֹמַיִם וְלֹא חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם׃
20 עַד חֹדֶשׁ יָמִים עַד אֲשֶׁר יֵצֵא מֵאַפְּכֶם וְהָיָה לָכֶם לְזָרָא יַעַן כִּי מְאַסְתֶּם אֶת יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וַתִּבְכּוּ לְפָנָיו לֵאמֹר לָמָּה זֶּה יָצָאנוּ מִמִּצְרָיִם׃
21 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי הָעָם אֲשֶׁר אָנֹכִי בְקִרְבּוֹ וְאַתָּה אָמַרְתָּ בָּשָׂר אֶתֵּן לָהֶם וְאָכְלוּ חֹדֶשׁ יָמִים׃
22 הֲצֹאן וּבָקָר יִשָּׁחֵט לָהֶם וּמָצָא לָהֶם אִם אֵת כָּל דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֵף לָהֶם וּמָצָא לָהֶם׃
23 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הֲיַד יְהוָה תִּקְצָר עַתָּה תִּרְאֶה הֲיִקְרְךָ דְבָרִי אִם לֹא׃
24 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל הָעָם אֵת דִּבְרֵי יְהוָה וַיֶּאֱסֹף שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד אֹתָם סָבִיב לָאֹהֶל׃
25 וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיָּאצֶל מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן עַל שִׁבְעִים אִישׁ הַזְּקֵנִים וַיְהִי כְּנוֹחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסָפוּ׃
26 וַיִּשָּׁאֲרוּ שְׁנֵי אֲנָשִׁים בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מֵידָד וַתָּנַח עֲלֵהֶם הָרוּחַ וְהֵם בַּכְּתֻבִים וְלֹא יָצְאוּ הָאֹהֱלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בַּמַּחֲנֶה׃
27 וַיָּרָץ הַנַּעַר וַיַּגֶּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמַר אֶלְדָּד וּמֵידָד מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה׃
28 וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן מְשָׁרֵת מֹשֶׁה מִבְחֻרָיו וַיֹּאמַר אֲדֹנִי מֹשֶׁה כְּלָאֵם׃
29 וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הַמְקַנֵּא אַתָּה לִי וּמִי יִתֵּן כָּל עַם יְהוָה נְבִיאִים כִּי יִתֵּן יְהוָה אֶת רוּחוֹ עֲלֵהֶם׃
30 וַיֵּאָסֵף מֹשֶׁה אֶל הַמַּחֲנֶה הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
31 וְרוּחַ נָסַע מֵאֵת יְהוָה וַיָּגָז שַׂלְוִים מִן הַיָּם וַיַּטֵּשׁ עַל הַמַּחֲנֶה כְּדֶרֶךְ יוֹם כֹּה וְכֹה כְּדֶרֶךְ יוֹם כֹּה וְכֹה סָבִיב לַמַּחֲנֶה וְכְאַמָּתַיִם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ׃
32 וַיָּקָם הָעָם כָּל הַיּוֹם הַהוּא וְכָל הַלַּיְלָה וְכָל יוֹם הַמָּחֳרָת וַיַּאַסְפוּ אֶת הַשַּׂלְוִי הַמַּמְעִיט אָסַף עֲשָׂרָה חֳמָרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שָׁטוֹחַ סָבִיב לַמַּחֲנֶה׃
33 הַבָּשָׂר עוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם טֶרֶם יִכָּרֵת וְאַף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיַּךְ יְהוָה בָּעָם מַכָּה רַבָּה מְאֹד׃
34 וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה כִּי שָׁם קָבְרוּ אֶת הָעָם הַמִּתְאַוִּים׃
35 מִקִּבְרוֹת הַתַּאֲוָה נָסְעוּ הָעָם חֲצֵרוֹת וַיִּהְיוּ בַּחֲצֵרוֹת׃

פרק יב׳

1 וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל אֹדוֹת הָאִשָּׁה הַכֻּשִׁית אֲשֶׁר לָקָח כִּי אִשָּׁה כֻשִׁית לָקָח׃
2 וַיֹּאמְרוּ הֲרַק אַךְ בְּמֹשֶׁה דִּבֶּר יְהוָה הֲלֹא גַם בָּנוּ דִבֵּר וַיִּשְׁמַע יְהוָה׃
3 וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד מִכֹּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
4 וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְאֹם אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל מִרְיָם צְאוּ שְׁלָשְׁתְּכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלָשְׁתָּם׃
5 וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם׃
6 וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ נָא דְבָרָי אִם יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְהוָה בַּמַּרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדָּע בַּחֲלוֹם אֲדַבֶּר בּוֹ׃
7 לֹא כֵן עַבְדִּי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא׃
8 פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֶּר בּוֹ וּמַרְאֶה וְלֹא בְחִידוֹת וּתְמוּנַת יְהוָה יַבִּיט וּמַדּוּעַ לֹא יְרֵאתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי בְּמֹשֶׁה׃
9 וַיִּחַר אַף יְהוָה בָּם וַיֵּלַךְ׃
10 וְהֶעָנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מִרְיָם מְצֹרַעַת כַּשָּׁלֶג וַיִּפֶן אַהֲרֹן אֶל מִרְיָם וְהִנֵּה מְצֹרָעַת׃
11 וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנִי אַל נָא תָּשֶׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ׃
12 אַל נָא תְהִי כַּמֵּת אֲשֶׁר בְּצֵאתוֹ מֵרֶחֶם אִמּוֹ וַחֲצִי בְשָׂרוֹ אָכוּל׃
13 וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ׃
14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאָבִיהָ יָרֹק יָרַק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכָּלֵם שִׁבְעַת יָמִים תִּסָּגֵר שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאָסֵף׃
15 וַתִּסָּגֵר מִרְיָם מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעָם לֹא נָסַע עַד הֵאָסֵף מִרְיָם׃
16 וְאַחַר נָסְעוּ הָעָם מֵחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר פָּארָן׃

11 וְאֶת־הָרָע אֶת־אֹיְבָי תַּבִּיט׃* אוֹרְךָ אֶת־אֱמֶת וְאֶת־חַסְדֶּךָ נְצֹר־לִי׃
10 אַךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יְשׁוּעָתוֹ לִשְׁכֹּן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ׃ חֶסֶד וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ
צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ׃ אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף׃
12 גַּם־יְהוָה יִתֵּן הַטּוּב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ׃ צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם
לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו׃

פרק פ״ה

1 הַטֵּה יְהוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי־עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי׃* שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי־חָסִיד
2 אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ׃* חָנֵּנִי אֲדֹנָי כִּי־אֵלֶיךָ
3 אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם׃ שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃*
4 כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃* הַאֲזִינָה יְהוָה
5 תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנָי׃ בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי׃
6 אֵין־כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ׃ כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה
7 נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃* הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ
8 יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ׃ אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל־לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה
9 שִׁמְךָ לְעוֹלָם׃ כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה׃
10 אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלָי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ
לְנֶגְדָּם׃ וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃
17 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃ עֲשֵׂה
עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

פרק פ״ו

1 לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר יְסוֹדָתוֹ בְּהָרֵי־קֹדֶשׁ׃* אֹהֵב יְהוָה שַׁעֲרֵי־צִיּוֹן
2 מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב׃ נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר־בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה׃*
3 אַזְכִּיר רָהַב וּבָבֶל לְיֹדְעָי הִנֵּה פְלֶשֶׁת וְצוֹר עִם־כּוּשׁ זֶה יֻלַּד־שָׁם׃*
4 וּלְצִיּוֹן יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד־בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן׃* יְהוָה יִסְפֹּר
5 בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה יֻלַּד־שָׁם סֶלָה׃ וְשָׁרִים כְּחֹלְלֵי כָל־מַעְיָנוֹתַי בָּךְ׃
6 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
7 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
8 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
9 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
10 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
11 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
12 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
13 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
14 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
15 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
16 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
17 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
18 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
19 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
20 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
21 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
22 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
23 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
24 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
25 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
26 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
27 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
28 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
29 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃
30 וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃ וְאָמַר שִׁירִים כִּי־כָל־מְקוֹרוֹתַי בָּךְ׃

5 וְאֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמֹרוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם אֲנִי יְהוָה׃ 6 אִישׁ אִישׁ אֶל־כָּל־שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגַלּוֹת עֶרְוָה אֲנִי יְהוָה׃ 7 עֶרְוַת אָבִיךָ וְעֶרְוַת אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה אִמְּךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃ 8 עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה עֶרְוַת אָבִיךָ הִוא׃ 9 עֶרְוַת אֲחוֹתְךָ בַּת־אָבִיךָ אוֹ בַת־אִמֶּךָ מוֹלֶדֶת בַּיִת אוֹ מוֹלֶדֶת חוּץ עֶרְוָתָן לֹא תְגַלֶּה׃ 10 עֶרְוַת בַּת־בִּנְךָ אוֹ בַת־בִּתְּךָ לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָן כִּי עֶרְוָתְךָ הֵנָּה׃ 11 עֶרְוַת בַּת־אֵשֶׁת אָבִיךָ מוֹלֶדֶת אָבִיךָ אֲחוֹתְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃ 12 עֶרְוַת אֲחוֹת־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה שְׁאֵר אָבִיךָ הִוא׃ 13 עֶרְוַת אֲחוֹת־אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה כִּי שְׁאֵר אִמְּךָ הִוא׃ 14 עֶרְוַת אֲחִי־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרָב דֹּדָתְךָ הִוא׃ 15 עֶרְוַת כַּלָּתְךָ לֹא תְגַלֵּה אֵשֶׁת בִּנְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃ 16 עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָחִיךָ לֹא תְגַלֵּה עֶרְוַת אָחִיךָ הִוא׃ 17 עֶרְוַת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תְגַלֶּה אֶת־בַּת־בְּנָהּ וְאֶת־בַּת־בִּתָּהּ לֹא תִקַּח לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ שַׁאֲרָהּ הֵנָּה זִמָּה הִוא׃ 18 וְאִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ לֹא תִקָּח לִצְרֹר לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ׃ 19 וְאֶל־אִשָּׁה בְּנִדַּת טֻמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ׃ 20 וְאֶת־אֵשֶׁת עֲמִיתְךָ לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְזָרַע לְטָמְאָה־בָּהּ׃ 21 וּמִזַּרְעֲךָ לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֹּלֶךְ וְלֹא תְחַלֵּל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ 22 וְאֶת־זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה הִוא׃ 23 וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְטָמְאָה־בָּהּ וְאִשָּׁה לֹא־תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה לְרִבְעָהּ תֶּבֶל הוּא׃ 24 אַל־תִּטַּמְּאוּ בְּכָל־אֵלֶּה כִּי בְכָל־אֵלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם׃ 25 וַתִּטְמָא הָאָרֶץ וָאֶפְקֹד עֲוֹנָהּ עָלֶיהָ וַתָּקִא הָאָרֶץ אֶת־יוֹשְׁבֶיהָ׃ 26 וְשַׁמְרְתֶּם אַתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ 27 כִּי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה עָשׂוּ אַנְשֵׁי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וַתִּטְמָא הָאָרֶץ׃ 28 וְלֹא־תָקִיא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמַּאֲכֶם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם׃ 29 כִּי כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הָעֹשׂת מִקֶּרֶב עַמָּם׃ 30 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מֵחֻקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטַּמְּאוּ בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

פרק יט׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 דַּבֵּר אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 3 אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 4 אַל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֱלִילִם וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 5 וְכִי־תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחֻהוּ׃ 6 בְּיוֹם זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר עַד־יוֹם הַשְּׁלִשִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃ 7 וְאִם־הֵאָכֹל יֵאָכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי פִּגּוּל הוּא לֹא יֵרָצֶה׃ 8 וְאֹכְלָיו עֲוֹנוֹ יִשָּׂא כִּי אֶת־קֹדֶשׁ יְהוָה חִלֵּל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃ 9 וּבְקֻצְרְכֶם אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ לִקְצֹר וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט׃ 10 וְכַרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל וּפֶרֶט כַּרְמְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 11 לֹא תִגְנֹבוּ וְלֹא תְכַחֲשׁוּ וְלֹא־תְשַׁקְּרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ׃ 12 וְלֹא־תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁקֶר וְחִלַּלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ 13 לֹא־תַעֲשֹׁק אֶת־רֵעֲךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תָלִין פְּעֻלַּת שָׂכִיר אִתְּךָ עַד־בֹּקֶר׃ 14 לֹא־תְקַלֵּל חֵרֵשׁ וְלִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ 15 לֹא־תַעֲשׂוּ עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט לֹא תִשָּׂא פְנֵי־דָל וְלֹא תֶהְדַּר פְּנֵי גָדוֹל בְּצֶדֶק תִּשְׁפֹּט עֲמִיתֶךָ׃ 16 לֹא־תֵלֵךְ רָכִיל בְּעַמֶּיךָ לֹא תַעֲמֹד עַל־דַּם רֵעֶךָ אֲנִי יְהוָה׃ 17 לֹא־תִשְׂנָא אֶת־אָחִיךָ בִּלְבָבֶךָ הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת־עֲמִיתֶךָ וְלֹא־תִשָּׂא עָלָיו חֵטְא׃ 18 לֹא־תִקֹּם וְלֹא־תִטֹּר אֶת־בְּנֵי עַמֶּךָ וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ אֲנִי יְהוָה׃ 19 אֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמֹר בְּהֶמְתְּךָ לֹא־תַרְבִּיעַ כִּלְאַיִם שָׂדְךָ לֹא תִזְרַע כִּלְאָיִם וּבֶגֶד כִּלְאַיִם שַׁעַטְנֵז לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ׃ 20 וְאִישׁ כִּי־יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה שִׁכְבַת־זֶרַע וְהִוא שִׁפְחָה נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ וְהָפְדֵּה לֹא נִתָּן לָהּ וְחֻפָּשָׁה לֹא נִתַּן לָהּ בִּקֹּרֶת תִּהְיֶה לֹא יוּמְתוּ כִּי לֹא חֻפָּשָׁה׃ 21 וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אַיִל אָשָׁם׃ 22 וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאֵיל הָאָשָׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא׃ 23 וְכִי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ וּנְטַעְתֶּם כָּל־עֵץ מַאֲכָל וַעֲרַלְתֶּם עָרְלָתוֹ אֶת־פִּרְיוֹ שָׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֲרֵלִים לֹא יֵאָכֵל׃ 24 וּבַשָּׁנָה הָרְבִעִת יִהְיֶה כָּל־פִּרְיוֹ קֹדֶשׁ הִלּוּלִים לַיהוָה׃ 25 וּבַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁת תֹּאכְלוּ אֶת־פִּרְיוֹ לְהוֹסִיף לָכֶם תְּבוּאָתוֹ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 26 לֹא תֹאכְלוּ עַל־הַדָּם לֹא תְנַחֲשׁוּ וְלֹא תְעוֹנֵנוּ׃ 27 לֹא־תַקִּפוּ פְּאַת רֹאשְׁכֶם וְלֹא תַשְׁחִית אֶת־פְּאַת זְקָנֶךָ׃ 28 וְשֶׂרֶט לָנֶפֶשׁ לֹא־תִתְּנוּ בִּבְשַׂרְכֶם וְכֶתֶבֶת קַעֲקַע לֹא תִתְּנוּ בָכֶם אֲנִי יְהוָה׃ 29 אַל־תְּחַלֵּל אֶת־בִּתְּךָ לְהַזְנוֹתָהּ וְלֹא תִזְנֶה הָאָרֶץ וּמָלְאָה הָאָרֶץ זִמָּה׃ 30 אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה׃ 31 אַל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֹבוֹת וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִים אַל־תְּבַקְשׁוּ לְטָמְאָה־בָּם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 32 מִפְּנֵי שֵׂיבָה תָּקוּם וְהָדַרְתָּ פְּנֵי זָקֵן וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ 33 וְכִי־יָגוּר אִתְּךָ גֵּר בְּאַרְצְכֶם לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ׃ 34 כָּאֶזְרָח מִכֶּם יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר הַגָּר אִתָּכֶם וְאָהַבְתָּ לוֹ כָּמוֹךָ כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 35 לֹא־תַעֲשׂוּ עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט בַּמִּדָּה בַּמְּשׂוּרָה בַּתֹּכֶן׃ 36 מֹאזְנֵי־צֶדֶק אַבְנֵי־צֶדֶק אֵיפַת צֶדֶק וְהִין צֶדֶק יִהְיֶה לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 37 וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה׃

פרק כ׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגָּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזַּרְעוֹ לַמֹּלֶךְ מוֹת יוּמָת עַם הָאָרֶץ יִרְגְּמוּ אֹתוֹ בָאֶבֶן׃ 3 וַאֲנִי אָשִׂים אֶת־פָּנַי בָּאִישׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ כִּי מִזַּרְעוֹ נָתַן לַמֹּלֶךְ לְמַעַן טַמֵּא אֶת־מִקְדָּשִׁי וּלְחַלֵּל אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי׃ 4 וְאִם־הַעְלֵם יַעְלִימוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת־עֵינֵיהֶם מִן־הָאִישׁ הַהוּא בְּתִתּוֹ מִזַּרְעוֹ לַמֹּלֶךְ לְבִלְתִּי הָמִית אֹתוֹ׃ 5 וְשַׂמְתִּי אֲנִי אֶת־פָּנַי בָּאִישׁ הַהוּא וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־הַזֹּנִים אַחֲרָיו לִזְנוֹת אַחֲרֵי הַמֹּלֶךְ מִקֶּרֶב עַמָּם׃ 6 וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּפְנֶה אֶל־הָאֹבוֹת וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִים לִזְנוֹת אַחֲרֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־פָּנַי בַּנֶּפֶשׁ הַהִוא וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ 7 וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 8 וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ 9 כִּי אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יְקַלֵּל אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ מוֹת יוּמָת אָבִיו וְאִמּוֹ קִלֵּל דָּמָיו בּוֹ׃ 10 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת־אֵשֶׁת אִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ מוֹת יוּמַת הַנֹּאֵף וְהַנֹּאָפֶת׃ 11 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־אֵשֶׁת אָבִיו עֶרְוַת אָבִיו גִּלָּה מוֹת יוּמְתוּ שְׁנֵיהֶם דָּמֵיהֶם בָּם׃ 12 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־כַּלָּתוֹ מוֹת יוּמְתוּ שְׁנֵיהֶם תֶּבֶל עָשׂוּ דָּמֵיהֶם בָּם׃ 13 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־זָכָר מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה עָשׂוּ שְׁנֵיהֶם מוֹת יוּמָתוּ דָּמֵיהֶם בָּם׃ 14 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשָּׁה וְאֶת־אִמָּהּ זִמָּה הוּא אֹתוֹ יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ וְאֹתָם וְלֹא־תִהְיֶה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם׃ 15 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׁכָבְתּוֹ בִּבְהֵמָה מוֹת יוּמָת וְאֶת־הַבְּהֵמָה תַּהַרְגוּ׃ 16 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל־כָּל־בְּהֵמָה וְרָבַעַתָּ אֶל־בְּהֵמָה אֹתָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה תַּהֲרֹג מוֹת יוּמָתוּ דָּמֵיהֶם בָּם׃ 17 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אֲחֹתוֹ בַּת־אָבִיו אוֹ בַת־אִמּוֹ וְרָאָה אֶת־עֶרְוָתָהּ וְהִוא תִּרְאֶה אֶת־עֶרְוָתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְנֵי עַמָּם עֶרְוַת אֲחֹתוֹ גִּלָּה עֲוֹנוֹ יִשָּׂא׃ 18 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶל־אִשָּׁה דָּוָה וְגִלָּה אֶת־עֶרְוָתָהּ אֶת־מְקֹרָהּ הֶעֱרָה וְהִוא גִּלְּתָה אֵת מְקוֹר דָּמֶיהָ וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקֶּרֶב עַמָּם׃ 19 וְעֶרְוַת אֲחוֹת אִמְּךָ וַאֲחוֹת אָבִיךָ לֹא תְגַלֶּה כִּי אֶת־שְׁאֵרָהּ הֶעֱרָה עֲוֹנָם יִשָּׂאוּ׃ 20 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־דֹּדָתוֹ עֶרְוַת דֹּדוֹ גִּלָּה חַטָּאתָם יִשְׂאוּ עֲרִירִים יָמוּתוּ׃ 21 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֵשֶׁת אָחִיו נִדָּה הוּא עֶרְוַת אָחִיו גִּלָּה עֲרִירִים יִהְיוּ׃ 22 וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָקִיא אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לָשֶׁבֶת בָּהּ׃ 23 וְלֹא תֵלְכוּ בְּחֻקַּת הַגּוֹי אֲשֶׁר אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת־כָּל־אֵלֶּה עָשׂוּ וָאָקֻץ בָּם׃ 24 וָאֹמַר לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת־אַדְמָתָם וַאֲנִי אֶתְּנֶנָּה לָכֶם לָרֶשֶׁת אֹתָהּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים׃ 25 וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין הַבְּהֵמָה הַטְּהֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין הָעוֹף הַטָּמֵא לַטָּהֹר וְלֹא־תְשַׁקְּצוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטַמֵּא׃ 26 וִהְיִיתֶם לִי קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וָאַבְדִּל אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים לִהְיוֹת לִי׃ 27 וְאִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בָהֶם אוֹב אוֹ יִדְּעֹנִי מוֹת יוּמָתוּ בָּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אוֹתָם דָּמֵיהֶם בָּם׃

כִּי־אַתָּה אָבִינוּ כִּי אַבְרָהָם לֹא יָדָעָנוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יַכִּירֵנוּ אַתָּה יְהוָה אָבִינוּ גֹּאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ׃ 17 לָמָּה תַתְעֵנוּ יְהוָה מִדְּרָכֶיךָ תַּקְשֶׁה לִבֵּנוּ מִיִּרְאָתֶךָ שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ׃ 18 לָמָּה יָרְשׁוּ עַם־קָדְשְׁךָ צָרֵינוּ בּוֹסְסוּ מִקְדָּשֶׁךָ׃ 19 הָיִינוּ מֵעוֹלָם לֹא־מָשַׁלְתָּ בָּם לֹא־נִקְרָא שִׁמְךָ עֲלֵיהֶם׃

פרק סד׃

1 אִם־קָרַעְתָּ שָׁמַיִם יָרַדְתָּ מִפָּנֶיךָ הָרִים נָזֹלוּ׃ 2 כְּהַצִּית אֵשׁ מְסָה תַּבְעִיר אֵשׁ לְהַרִים שְׁמֶךָ לְצָרֶיךָ מִפָּנֶיךָ גּוֹיִם יִרְגָּזוּ׃ 3 בְּעֹשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לֹא נְקַוֶּה יָרַדְתָּ הָרִים מִפָּנֶיךָ נָזֹלוּ׃ 4 וּמֵעוֹלָם לֹא־שָׁמְעוּ לֹא הִאֲזִינוּ עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ יִפְעַל־לְמוֹ יְחַכֵּה־לוֹ׃ 5 פָּגַעְתָּ שָׂשׂ וּפֹעֵל צְדָקָה בִּדְרָכֶיךָ יִזְכְּרוּךָ הֵן אַתָּה קָצַפְתָּ וְנֶחֱטָא בָּם עוֹלָם וְנִוָּשֵׁעַ׃ 6 וַנְּהִי כֻּלָּנוּ כַּטָּמֵא וְכִבֶגֶד עִדִּים כָּל־צִדְקֹתֵינוּ וַנִּבֹּל כֻּלָּנוּ כֶּעָלֶה וַעֲוֹנֹתֵינוּ כָּרוּחַ יִשָּׂאוּנוּ׃ 7 וְאֵין קוֹרֵא בְשִׁמְךָ מִתְעוֹרֵר לְהַחֲזִיק בָּךְ כִּי הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ מִמֶּנּוּ וַתְּמוֹגְגֵנוּ בְּיַד עֲוֹנֹתֵינוּ׃ 8 וְעַתָּה יְהוָה אָבִינוּ אָתָּה אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְיוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ׃ 9 אַל־תִּקְצֹף יְהוָה עַד־מְאֹד וְאַל־לָנֶצַח תִּזְכֹּר עָוֹן הֵן הַבֶּט נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ׃ 10 עָרֵי קָדְשְׁךָ הָיוּ מִדְבָּר צִיּוֹן מִדְבָּר הָיְתָה יְרוּשָׁלַ‍ִם שְׁמָמָה׃ 11 בֵּית קָדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבוֹתֵינוּ הָיָה לִשְׂרֵפַת אֵשׁ וְכָל־מַחֲמַדֵּינוּ הָיָה לְחָרְבָּה׃ 12 הַעַל־אֵלֶּה תִּתְאַפַּק יְהוָה תַּחֲרִישׁ וְתְעַנֵּנוּ עַד־מְאֹד׃

פרק סה׃

1 נִדְרַשְׁתִּי לְלֹא שָׁאָלוּ נִמְצֵאתִי לְלֹא בִקְשׁוּנִי אָמַרְתִּי הִנֵּנִי הִנֵּנִי אֶל־גּוֹי לֹא־קָרָא בִשְׁמִי׃ 2 פֵּרַשְׂתִּי יָדַי כָּל־הַיּוֹם אֶל־עַם סוֹרֵר הַהֹלְכִים הַדֶּרֶךְ לֹא־טוֹב אַחַר מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם׃ 3 הָעָם הַמַּכְעִיסִים עַל־פָּנַי תָּמִיד זֹבְחִים בַּגַּנּוֹת וּמְקַטְּרִים עַל־הַלְבֵנִים׃ 4 הַיֹּשְׁבִים בַּקְּבָרִים וּבַנְּצֻרוֹת יָלִינוּ הָאֹכְלִים בְּשַׂר־הַחֲזִיר וּמְרַק פִּגֻּלִים כֵּלֵיהֶם׃ 5 הָאֹמְרִים קְרַב־לְךָ אַל־תִּגַּשׁ אֵלַי כִּי קִדַּשְׁתִּיךָ אֵלֶּה עָשָׁן בְּאַפִּי אֵשׁ יֹקֶדֶת כָּל־הַיּוֹם׃ 6 הִנֵּה כָתוּבָה לְפָנַי לֹא אַחֲשֶׁה כִּי אִם־שִׁלַּמְתִּי וְשִׁלַּמְתִּי עַל־חֵיקָם׃ 7 עֲוֹנֹתֵיכֶם וַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵיכֶם יַחְדָּו אָמַר יְהוָה אֲשֶׁר קִטְּרוּ עַל־הֶהָרִים וְעַל־הַגְּבָעוֹת חֵרְפוּנִי וּמָדַדְתִּי פָעֳלָתָם רִאשֹׁנָה עַל־חֵיקָם׃ 8 כֹּה אָמַר יְהוָה כְּאֲשֶׁר יִמָּצֵא הַתִּירוֹשׁ בָּאֶשְׁכֹּל וְאָמַר אַל־תַּשְׁחִיתֵהוּ כִּי בְרָכָה בּוֹ כֵּן אֶעֱשֶׂה לְמַעַן עֲבָדַי לְבִלְתִּי הַשְׁחִית אֶת־כֹּל׃ 9 וְהוֹצֵאתִי מִיַּעֲקֹב זֶרַע וּמִיהוּדָה יוֹרֵשׁ הָרַי וּבְחִירַי יִירָשֻׁנָהּ וְעֲבָדַי שָׁם יִשְׁכֹּנוּ׃ 10 וְהָיָה הָעֵמֶק לְרִבְצַת צֹאן וְעֵמֶק עָכוֹר לְבֵית בָּקָר לְעַמִּי אֲשֶׁר דָּרָשׁוּנִי׃ 11 וְאַתֶּם הָעֹזְבִים אֶת־יְהוָה הַשְּׁכֵחִים אֶת־הַר קָדְשִׁי הָעֹרְכִים לַגָּד שֻׁלְחָן וְהַמְמַלְאִים לִמְנִי מְמָסָךְ׃ 12 וַאֲנִי אֶסְפֹּר אֶתְכֶם לַחָרֶב וְכֻלְּכֶם לַטֶּבַח תִּכְרָעוּ יַעַן קָרָאתִי וְלֹא עֲנִיתֶם דִּבַּרְתִּי וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וַתַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא חָפַצְתִּי בָּחָרְתֶּם׃ 13 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה עֲבָדַי יֹאכֵלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ הִנֵּה עֲבָדַי יִשְׁתּוּ וְאַתֶּם תִּצְמָאוּ הִנֵּה עֲבָדַי יִשְׂמָחוּ וְאַתֶּם תֵּבֹשׁוּ׃ 14 הִנֵּה עֲבָדַי יָרֹנּוּ מִטּוּב־לֵב וְאַתֶּם תִּזְעֲקוּ מִכְּאֵב לֵב וּמִשֶּׁבֶר רוּחַ תְּיַלֵּלוּ׃ 15 וְהִנִּחֲתֶם שִׁמְכֶם לִשְׁבוּעָה לִבְחִירַי וְהֵמִיתְךָ אֲדֹנָי יְהוִה וּלְעֲבָדָיו יִקְרָא שֵׁם אַחֵר׃ 16 אֲשֶׁר יִתְבָּרַךְ בָּאָרֶץ בֵּאלֹהֵי אָמֵן יִשָּׁבַע בָּאָרֶץ בֵּאלֹהֵי אָמֵן כִּי נִשְׁכְּחוּ הַצָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת וְכִי נִסְתְּרוּ מֵעֵינָי׃ 17 כִּי הִנְנִי בוֹרֵא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וָאָרֶץ חֲדָשָׁה וְלֹא תִזָּכַרְנָה הָרִאשֹׁנוֹת וְלֹא תַעֲלֶינָה עַל־לֵב׃ 18 כִּי אִם־שִׂישׂוּ וְגִילוּ עֲדֵי־עַד אֲשֶׁר אֲנִי בוֹרֵא כִּי הִנְנִי בוֹרֵא אֶת־יְרוּשָׁלַ‍ִם גִּילָה וְעַמָּהּ מָשׂוֹשׂ׃ 19 וְגַלְתִּי בִירוּשָׁלַ‍ִם וְשַׂשְׂתִּי בְעַמִּי וְלֹא יִשָּׁמַע עוֹד בָּהּ קוֹל בְּכִי וְקוֹל זְעָקָה׃ 20 לֹא־יִהְיֶה מִשָּׁם עוֹד עוּל יָמִים וְזָקֵן אֲשֶׁר לֹא יְמַלֵּא אֶת־יָמָיו כִּי הַנַּעַר בֶּן־מֵאָה שָׁנָה יָמוּת וְהַחוֹטֵא בֶּן־מֵאָה שָׁנָה יְקֻלָּל׃ 21 וּבָנוּ בָתִּים וְיָשָׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים וְאָכְלוּ פִרְיָם׃ 22 לֹא יִבְנוּ וְאַחֵר יוֹשֵׁב לֹא יִטְּעוּ וְאַחֵר יֹאכֵל כִּי כִימֵי הָעֵץ יְמֵי עַמִּי וּמַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם יְבַלּוּן בְּחִירָי׃ 23 לֹא יָגְעוּ לָרִיק וְלֹא יֵלְדוּ לִבְהָלָה כִּי זֶרַע בְּרוּכֵי יְהוָה הֵמָּה וְצֶאֱצָאֵיהֶם אִתָּם׃ 24 וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹדָם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע׃ 25 זְאֵב וְטֶלֶה יִרְעוּ כְאֶחָד וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל תֶּבֶן וְנָחָשׁ עָפָר לַחְמוֹ לֹא יָרֵעוּ וְלֹא יַשְׁחִיתוּ בְּכָל־הַר קָדְשִׁי אָמַר יְהוָה׃

פרק סו׃

1 כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֵי־זֶה בַּיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ־לִי וְאֵי־זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי׃ 2 וְאֶת־כָּל־אֵלֶּה יָדִי עָשְׂתָה וַיִּהְיוּ כָל־אֵלֶּה נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־זֶה אַבִּיט אֶל־עָנִי וּנְכֵה־רוּחַ וְחָרֵד עַל־דְּבָרִי׃ 3 שֹׁחֵט הַשּׁוֹר מַכֵּה אִישׁ זֹבֵחַ הַשֶּׂה עֹרֵף כֶּלֶב מַעֲלֵה מִנְחָה דַּם חֲזִיר מַזְכִּיר לְבוֹנָה מְבָרֵךְ אָוֶן גַּם־הֵמָּה בָּחֲרוּ בִדְרָכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נַפְשָׁם חָפֵצָה׃ 4 גַּם־אֲנִי אֶבְחַר בְּתַעֲלֻלֵיהֶם וּמְגוּרֹתָם אָבִיא לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה דִּבַּרְתִּי וְלֹא שָׁמֵעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא חָפַצְתִּי בָּחָרוּ׃ 5 שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה הַחֲרֵדִים אֶל־דְּבָרוֹ אָמְרוּ אַחֵיכֶם שֹׂנְאֵיכֶם מְנַדֵּיכֶם לְמַעַן שְׁמִי יִכָּבֵד יְהוָה וְנִרְאֶה בְשִׂמְחָתְכֶם וְהֵמָּה יֵבֹשׁוּ׃ 6 קוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר קוֹל מֵהֵיכָל קוֹל יְהוָה מְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאֹיְבָיו׃ 7 בְּטֶרֶם תָּחִיל יָלָדָה בְּטֶרֶם יָבוֹא חֶבְלָהּ וְתִמָּלֵט וְזָכָר׃ 8 מִי־שָׁמַע כָּזֹאת מִי רָאָה כָאֵלֶּה הֲיוּחַל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד אִם־יִוָּלֵד גּוֹי פַּעַם אֶחָת כִּי חָלָה גַם־יָלְדָה צִיּוֹן אֶת־בָּנֶיהָ׃ 9 הַאֲנִי אַשְׁבִּיר וְלֹא אוֹלִיד אָמַר יְהוָה אִם־אֲנִי הַמּוֹלִיד וְעָצַרְתִּי אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ 10 שִׂמְחוּ אֶת־יְרוּשָׁלַ‍ִם וְגִילוּ בָהּ כָּל־אֹהֲבֶיהָ שִׂישׂוּ אִתָּהּ מָשׂוֹשׂ כָּל־הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ׃ 11 לְמַעַן תִּינְקוּ וְשִׂבַּעְתֶּם מִשֹּׁד תַּנְחוּמֶיהָ לְמַעַן תָּמֹצּוּ וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ׃ 12 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹטֶה אֵלֶיהָ כַּנָּהָר שָׁלוֹם וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וְיִנַקְתֶּם עַל־צַד תִּנָּשֵׂאוּ וְעַל־בִּרְכַּיִם תְּשָׁעֲשָׁעוּ׃ 13 כְּאִישׁ אֲשֶׁר אִמּוֹ תְנַחֲמֶנּוּ כֵּן אֲנֹכִי אֲנַחֲמְכֶם וּבִירוּשָׁלַ‍ִם תְּנֻחָמוּ׃ 14 וּרְאִיתֶם וְשָׂשׂ לִבְּכֶם וְעַצְמוֹתֵיכֶם כַּדֶּשֶׁא תִּפְרַחְנָה וְנוֹדְעָה יַד־יְהוָה אֶת־עֲבָדָיו וְזָעַם אֶת־אֹיְבָיו׃ 15 כִּי הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבוֹא וְכַסּוּפָה מַרְכְּבֹתָיו לְהָשִׁיב בְּחֵמָה אַפּוֹ וְגַעֲרָתוֹ בְּלַהֲבֵי אֵשׁ׃ 16 כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבּוֹ אֶת־כָּל־בָּשָׂר וְרַבּוּ חַלְלֵי יְהוָה׃ 17 הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמִּטַּהֲרִים אֶל־הַגַּנּוֹת אַחַר אַחַד בְּתוֹךְ אוֹכֵל בְּשַׂר־הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהָעַכְבָּר יַחְדָּו יִסָּפוּ נְאֻם־יְהוָה׃ 18 וְאָנֹכִי מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחְשְׁבֹתֵיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְּשֹׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי׃ 19 וְשַׂמְתִּי בָהֶם אוֹת וְשִׁלַּחְתִּי מֵהֶם פְּלֵטִים אֶל־הַגּוֹיִם תַּרְשִׁישׁ פּוּל וְלוּד מֹשְׁכֵי קֶשֶׁת תּוּבַל וְיָוָן הָאִיִּים הָרְחֹקִים אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעִי וְלֹא רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם׃ 20 וְהֵבִיאוּ אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם מִנְחָה לַיהוָה בַּסּוּסִים וּבָרֶכֶב וּבָאַפִּרְיוֹן וּבַפְּרָדִים וּבַכִּרְכָּרוֹת עַל־הַר קָדְשִׁי יְרוּשָׁלַ‍ִם אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בִּכְלִי טָהוֹר בֵּית יְהוָה׃ 21 וְגַם־מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים לַלְוִיִּם אָמַר יְהוָה׃ 22 כִּי כַאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָנַי נְאֻם־יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד זַרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם׃ 23 וְהָיָה מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי־שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ יָבוֹא כָל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה׃ 24 וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל־בָּשָׂר׃

לְאָסָף מִזְמוֹר
1 הַאֲזִינָה רֹעֶה יִשְׂרָאֵל נֹהֵג כַּצֹּאן יוֹסֵף יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה׃
2 לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישָׁעָה לָנוּ׃
3 אֱלֹהִים הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃
4 יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד מָתַי עָשַׁנְתָּ בְּתְפִלַּת עַמֶּךָ׃
5 הֶאֱכַלְתָּם לֶחֶם דִּמְעָה וַתַּשְׁקֵמוֹ בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ׃
6 תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ וְאֹיְבֵינוּ יִלְעֲגוּ לָמוֹ׃
7 אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃
8 גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֶהָ׃
9 פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֶשׁ אֶרֶץ וַתְּמַלֵּא הָאָרֶץ׃
10 הָרִים כָּסּוּ צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי אֵל׃
11 תְּשַׁלַּח קְצִירָהּ עַד יָם וְאֶל נְהָר יונקותיה׃
12 לָמָּה פָרַצְתָּ גְדֵרֹתֶיהָ וְאָרוּהָ כָּל עוֹבְרֵי דָרֶךְ׃
13 יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז שָׂדָי יִרְעֶנָּה׃
14 אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת׃
15 וְכַנָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל בֵּן אִמַּצְתָּה לָּךְ׃
16 שְׂרוּפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ׃
17 תְּהִי יָדְךָ עַל אִישׁ יְמִינֶךָ עַל בֶּן אָדָם אִמַּצְתָּה לָּךְ׃
18 וְלֹא נָסוֹג מִמֶּךָּ תְּחַיֵּנוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא׃
19 יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃

לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לְאָסָף׃
1 הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
2 שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל׃
3 תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃
4 כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
5 עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
6 שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃
7 הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעְבֹרְנָה׃
8 בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֱנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֲבָחֲנְךָ עַל מֵי מְרִיבָה סֶלָה׃
9 שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי׃
10 לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר׃
11 אֲנִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃
12 וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי׃
13 וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃
14 לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃
15 כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי׃
16 מְשַׂנְאֵי יְיָ יְכַחֲשׁוּ לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם׃
17 וַיַּאֲכִלֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ׃

אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃
2 עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה׃
3 שִׁפְטוּ דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃
4 פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃
5 לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ׃
6 אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃
7 אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃
8 קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם׃

שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף׃
2 אֱלֹהִים אַל דֳּמִי לָךְ אַל תֶּחֱרַשׁ וְאַל תִּשְׁקֹט אֵל׃
3 כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ׃
4 עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ׃
5 אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזָּכֵר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד׃
6 כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יָחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּן׃
7 אָהֳלֵי אֱדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגְרִים׃
8 גְּבָל וְעַמּוֹן וַעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם יוֹשְׁבֵי צוֹר׃
9 גַּם אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ לִבְנֵי לוֹט סֶלָה׃
10 עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן׃
11 נִשְׁמְדוּ בְעֵין דֹּר הָיוּ דֹמֶן לָאֲדָמָה׃
12 שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ כְּעוֹרֵב וְכִזְאֵב וְכִזְבַח וְכִצַלְמֻנָּע כָּל נְסִיכֵמוֹ׃
13 אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירָשָׁה לָּנוּ אֶת נְאוֹת אֱלֹהִים׃
14 אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַגַּלְגַּל כְּקַשׁ לִפְנֵי רוּחַ׃
15 כְּאֵשׁ תִּבְעַר יָעַר וּכְלַהָבָה תְּלַהֵט הָרִים׃
16 כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרָתֶךָ וּבְסוּפָתְךָ תְבַהֲלֵם׃
17 מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן וְיְבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְיָ׃
18 יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי עַד וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ׃
19 וְיֵדְעוּ כִּי אַתָּה שִׁמְךָ יְיָ לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ׃

לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לִבְנֵי קֹרַח׃
2 מַה יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת׃
3 נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְיָ לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חָי׃
4 גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֵת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת מַלְכִּי וֵאלֹהָי׃
5 אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃
6 אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בָּךְ מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם׃
7 עֹבְרֵי בְעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יָשִׁיתוּהוּ גַּם בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה׃
8 יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל חָיִל יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן׃
9 יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
10 מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃
11 כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלָף בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי רֶשַׁע׃
12 כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְיָ לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים׃
13 יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃

לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר
2 רָצִיתָ יְיָ אַרְצֶךָ שַׁבְתָּ שְׁבוּת יַעֲקֹב׃
3 נָשָׂאתָ עֲוֹן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ כָל חַטָּאתָמוֹ סֶלָה׃
4 אָסַפְתָּ כָל עֶבְרָתֶךָ הֵשַׁבְתָּ מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ׃
5 שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ׃
6 הַלְעוֹלָם תֶּאֱנַף בָּנוּ תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ לְדֹר וָדֹר׃
7 הֲלֹא אַתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ בָךְ׃
8 הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ׃
9 אֶשְׁמְעָה מַה יְדַבֵּר הָאֵל יְיָ כִּי יְדַבֵּר שָׁלוֹם אֶל עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו וְאַל יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה׃
10 אַךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יְשׁוּעָתוֹ לִשְׁכֹּן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ׃
11 חֶסֶד וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ׃
12 אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף׃
13 גַּם יְיָ יִתֵּן הַטּוּב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ׃
14 צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו׃

תְּפִלָּה לְדָוִד הַטֵּה יְיָ אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי׃
2 שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ׃
3 חָנֵּנִי אֲדֹנָי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם׃
4 שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃
5 כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ׃
6 הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנָי׃
7 בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי׃
8 אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃
9 כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיִכְבְּדוּ לִשְׁמֶךָ׃
10 כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃
11 הוֹרֵנִי יְיָ דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ׃
12 אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָמִים׃
13 כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה׃
14 אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם׃
15 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃
16 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן אֲמָתֶךָ׃
17 עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר
2 יְסוֹדָתוֹ בְּהַרְרֵי קֹדֶשׁ׃
3 אֹהֵב יְיָ שַׁעֲרֵי צִיּוֹן מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב׃
4 נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה׃
5 אֹמַר אֶל רַהַב וּבָבֶל לְיֹדְעַי הִנֵּה פְלֶשֶׁת וְצוֹר עִם כּוּשׁ זֶה יֻלַּד שָׁם׃
6 וּלְצִיּוֹן יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן׃
7 יְיָ יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה יֻלַּד שָׁם סֶלָה׃
8 וְשָׁרִים כְּחֹלְלֵי כֻלָּךְ בָּךְ׃

שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח לַמְנַצֵּחַ עַל מָחֲלַת לְעַנּוֹת מַשְׂכִּיל לְהֵימָן הָאֶזְרָחִי׃
2 יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׁעִי יוֹם צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ׃
3 תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי הַטֵּה אָזְנְךָ לְרִנָּתִי׃
4 כִּי שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי לִשְׁאוֹל הִגִּיעוּ׃
5 נֶחְשַׁבְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין אֱיָל׃
6 בַּמֵּתִים חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא זְכַרְתָּם עוֹד וְהֵם מִיָּדְךָ נִגְזָרוּ׃
7 שַׁתַּנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשַׁכִּים בִּמְצוֹלוֹת׃
8 עָלַי סָמְכָה חֲמָתֶךָ וְכָל מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ סֶלָה׃
9 הִרְחַקְתָּ מְיֻדָּעַי מִמֶּנִּי שַׁתַּנִי תוֹעֵבוֹת לָמוֹ׃
10 כָּלוּא וְלֹא אֵצֵא׃
11 עֵינִי דָאֲבָה מֵעֹנִי קְרָאתִיךָ יְיָ כָּל הַיּוֹם שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפָּי׃
12 הֲלַמֵּתִים תַּעֲשֶׂה פֶלֶא אִם רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה׃
13 הֲיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן׃
14 הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נְשִׁיָּה׃
15 וַאֲנִי אֵלֶיךָ יְיָ שִׁוַּעְתִּי וְבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ׃
16 לָמָה יְיָ תִּזְנַח נַפְשִׁי תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃
17 עָנִי אֲנִי וְגוֹסֵעַ מִנֹּעַר נָשָׂאתִי אִמֵּיתֶךָ אָפוּנָה׃
18 עָלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּתְנִי׃
19 סַבּוּנִי כַמַּיִם כָּל הַיּוֹם הִקִּיפוּ עָלָי יָחַד׃
20 הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אוֹהֵב וְרֵעַ מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ׃

לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי מַשְׂכִּיל׃
2 חַסְדֵי יְיָ עוֹלָמִים אָשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי׃
3 כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה בַּשָּׁמַיִם תָּכִין אֱמוּנָתְךָ בָּהֶם׃
4 כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי׃
5 עַד עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר וָדֹר כִּסְאֶךָ סֶלָה׃
6 וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְיָ אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים׃
7 כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיְיָ יִדְמֶה לַיְיָ בִּבְנֵי אֵלִים׃
8 אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו׃
9 יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חָסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ׃
10 אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם׃
11 אַתָּה דִכִּיתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ׃
12 לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם׃
13 צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יְרַנֵּנוּ׃
14 לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ׃
15 צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃
16 אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְיָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן׃
17 בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּן׃
18 כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרִים קַרְנֵנוּ׃
19 כִּי לַיְיָ מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ׃
20 אָז דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם׃
21 מָצָאתִי דָּוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו׃
22 אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְאַמְּצֶנּוּ׃
23 לֹא יִשָּׁא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ׃
24 וְכִתַּתִּי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף׃
25 וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ׃
26 וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ׃
27 הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי׃
28 אַף אֲנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי אָרֶץ׃
29 לְעוֹלָם אֶשְׁמֹר לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמָנָה לוֹ׃
30 וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם׃
31 אִם יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן׃
32 אִם חֻקּוֹתַי יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ׃
33 וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם׃
34 וְחַסְדִּי לֹא אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֶּר בֶּאֱמוּנָתִי׃
35 לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אָשְׁנֶה׃
36 אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם לְדָוִד אֲכַזֵּב׃
37 זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃
38 כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה׃
39 וְאַתָּה זָנַחְתָּ וּמָאַסְתָּ הִתְעַבַּרְתָּ עִם מְשִׁיחֶךָ׃
40 נִאַרְתָּ בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃
41 פָּרַצְתָּ כָל גְּדֵרוֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו חָתָּה׃
42 שַׁסּוּהוּ כָּל עוֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו׃
43 תָּרִים יְמִין צָרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל אוֹיְבָיו׃
44 אַף תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקִימוֹתָהוּ בַּמִּלְחָמָה׃
45 הִשְׁבַּתּוֹ מִטְּהָרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מָגָר׃
46 הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו קָלוֹן סֶלָה׃
47 עַד מָתַי יְיָ תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כָּאֵשׁ חֲמָתֶךָ׃
48 זְכָר מָה חָלְדִּי עַל מָה בָּטְלָה כָּל בְּנֵי אָדָם׃
49 מִי גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה מָוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד שְׁאוֹל סֶלָה׃
50 אַיֵּה חַסְדֶּיךָ רִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃
51 זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְחֵיקִי כָּל רַבִּים עַמִּים׃
52 אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְיָ אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְבוֹת מְשִׁיחֶךָ׃
53 בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר׃
2 בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל׃
3 תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם׃
4 כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃
5 זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃
6 בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֶל וְיָבֵשׁ׃
7 כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃
8 שַׁתָּ עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃
9 כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה׃
10 יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃
11 מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃
12 לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃
13 שׁוּבָה יְיָ עַד מָתָי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ׃
14 שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וְנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ׃
15 שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃
16 יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם׃
17 וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃
2 אֹמַר לַיְיָ מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ׃
3 כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃
4 בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃
5 לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃
6 מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃
7 יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃
8 רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃
9 כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃
10 לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃
11 כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ׃
12 עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃
13 עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃
14 כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי׃
15 יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃
16 אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃
2 טוֹב לְהֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃
3 לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃
4 עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃
5 כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃
6 מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ׃
7 אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת׃
8 בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד׃
9 וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ׃
10 כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
11 וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃
12 וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃
13 צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃
14 שְׁתוּלִים בְּ

ראשון: ויהי בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש השני בעשרים לחדש ויתאנן כל העדה על משפחותם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: זכר ומספר הלוים לא התפקדו בתוכם כאשר צוה יהוה את משה: ויאמר יהוה אל משה לאמר: רק את שבט לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל: והפקדת את הלוים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו הם ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו אותו וסביב למשכן יחנו: ובנסע המשכן יורידו אותו הלוים והוקים אותו הלוים וכל הקרב יומת: ואיש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאותם: והלוים יחנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן העדות: ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם: ויקריבו הנשאים ראשי בית אבותם הם נשאי המטות על הפקדים: ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלות צב ושנים עשר בקר עגלה על שנים מהנשאים ושור לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן: ויאמר יהוה אל משה לאמר: קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אתם אל הלוים איש כפי עבדתו: ויקח משה את העגלות ואת הבקר ויתן אתם אל הלוים: את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו: ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשאים את קרבנם לפני המזבח: ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את חנכת המזבח: והמקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה: ואת קרבנו פלט אחד עשרה מאות שקל כסף קערה אחת שבעים שקל אחד הכף מלאה קטרת: עשרה זהב אחד מלאה סלת בלולה בשמן: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן נחשון בן עמינדב: ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאת משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל במשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן נתנאל בן צוער: ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאת משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל במשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן אליאב בן חלון: ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אלישור בן שדיאור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאת משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל במשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן אלישור בן שדיאור: ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאת משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל במשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן שלומיאל בן צורישדי: ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאת משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל במשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן אליסף בן דעואל: ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאת משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל במשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד: ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאת משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל במשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן גמליאל בן פדהצור: ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעוני: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאת משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל במשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן אבידן בן גדעוני: ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאת משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל במשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: ביום האחד עשר נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאת משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל במשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן פגעיאל בן עכרן: ביום השנים עשר נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאת משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל במשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף עשרה זהב מלאה קטרת: פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה זה קרבן אחירע בן עינן: זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל כפות זהב שנים עשר קערות כסף שנים עשר מזרקות כסף שנים עשר כפות זהב מלאות קטרת: שנים עשר פר בן בקר שנים עשר איל שנים עשר כבש בן שנתו לעלה: שנים עשר שעיר עזים לחטאת: וזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה בני שנה שנים עשר: זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו ביום להעלות משה אל האהל לדבר אתו ושמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה: וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה מקשה היתה כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנורה: ויקח את הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והתטהרו: ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת: והקרבת את הלוים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל: והקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים: והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה: והלוים יסמכו את ידיהם על ראשי הפרים ואתה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלוים: והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה: והבדלת את הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים: ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד וטהרתם והנפת אתם תנופה: כי נתנים נתנים הם לי מתוך בני ישראל תחת כל פטר רחם בכור כל מבני ישראל לקחתים לי: כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתים לי: ואקח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל: ואתנה את הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש: ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל: ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם והניף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם: ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם: וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבא לצבא צבא בעבדת אהל מועד: ומבן חמשים שנה יסור מצבא העבדה ולא יעבד עוד: ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד כן תעשה ללוים במשמרתם: וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו: וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח: ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל: ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה במועדו בתוך בני ישראל: ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה: בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומרורים יאכלהו: לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו: ואשר הוא טהור ובדרך לא היה ומחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במועדו חטאו האיש ההוא ישא: וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ: ובהעלות את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר: כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה: ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם חנו בני ישראל: על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר הענן יכסן על המשכן יחנו: ואם האריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו: ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו: ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר והעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה והעלה הענן ונסעו: או חדשים או ימים בהארך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה: וידבר יהוה אל משה לאמר: עשה לך שתי חצצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות: ותקעו בהם ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד: ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשאים ראשי אלפי ישראל: ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה: ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו: ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם: וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם והרעתם בחצצרות ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרות על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים לחדש נעלה הענן מעל משכן העדת: ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה: ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב: ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוער: ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון: והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן: ויסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אלישור בן שדיאור: ועל צבא מטה בני שמעון שלומיאל בן צורישדי: ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל: והקהתים נשאי המקדש נסעו והקימו את המשכן עד באם: ויסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד: ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור: ועל צבא מטה בני בנימן אבידן בן גדעוני: ויסע דגל מחנה בני דן מאספת לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי: ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן: ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן: אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו: ויאמר משה לחובב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל: ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך: ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתינו במדבר והיית לנו לעינים: והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך: ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה: והיה בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה: ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש: ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה: והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים: ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו: והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח: שטו העם ולקטו ורחים ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן: וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו: ושמע משה את העם בכה למשפחתיו איש פתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע: ויאמר משה אל יהוה למה הרעות לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי: האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את היונק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו: מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה: לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני: ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי: ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך: וירדתי ודברתי שם עמך ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי על שבעים איש הזקנים והיה כנוח עליהם הרוח ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך: ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב היה לנו במצרים ויתן יהוה לכם בשר ואכלתם: לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום: עד חדש ימים עד אשר יצא מאפיכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים: ויאמר משה ששים אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים: הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם: ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה הדברי יקרך אם לא: ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבות האהל: וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: ויותרו שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה: וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה: ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם: ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם: ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל: ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים על פני הארץ: ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה: הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת והאף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד: ויקרא שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאוים: מקברות התאוה נסע העם חצרות ויהי בחצרות: ותדבר מרים ואהרן במשה על אודות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח: ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה: והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה: ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם: וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו: לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא: פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה: ויחר אף יהוה בם וילך: והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת: ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו: ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: ויאמר יהוה אל משה ואביה רק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף: ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האספה מרים: ואחרי כן נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן: וידבר יהוה אל משה לאמר: שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם ויכחדו בה: ויאמר יהוה אל משה כי יכחדו בה: ויאמר יהוה אל משה כי יכחדו בה: ויאמר יהוה אל משה כי י

ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צוארו׃
ויישק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו׃
וקול נתן בבית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו׃
ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃
וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו׃
ואתה צויתה זאת עשו שאו לכם מארץ מצרים לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם׃
ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא׃
ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך׃
לכלם נתן לאיש חליפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות׃
ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך׃
וישלח את אחיו ויילכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך׃
ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם׃
ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם׃
וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם׃
ויאמר ישראל רב אלי ויוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות׃

פרשת ויגש.

ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק׃
ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני׃
ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשמך שם׃
אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך׃
ויקם יעקב משבע באר שבע ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו׃
ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבא יעקב ומל זרעו אתו מצרימה׃
בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה׃
ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן׃
ובני ראובן חנוך ופלוא חצרון וכרמי׃
ובני שמעון ימואל וימין ואהד וימין וצחר ושאול בן הכנענית׃
ובני לוי גרשון קהת ומררי׃
ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול׃
ובני יששכר תולע ופוה יוב ושמרון׃
ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל׃
אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלש׃
ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי ואלי ואראלי׃
ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל׃
אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש׃
בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין׃
ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים׃
ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים וחפים וארד׃
אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל נפש ארבעה עשר׃
ובני דן חשים׃
ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם׃
אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה׃
כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש׃
ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשות שנים כל נפש בית יעקב הבאה מצרימה שבעים׃
ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן׃
ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה ויראה אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד׃
ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי׃
ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי׃
והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו׃
והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם׃
ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן׃

פרשה ו: מז.

ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן׃
ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה׃
ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו׃
ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן׃
ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך׃
ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמת אותם שרי מקנה על אשר לי׃
ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמד לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה׃
ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך׃
ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעטים ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי חיי אבותי בימי מגוריהם׃
ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה׃
ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה׃
ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף׃
ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב׃
ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה׃
ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף׃
ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף׃
ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא׃
ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתנו׃
למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם׃
ויקן יוסף את כל אדמת מצרים כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה׃
ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו׃
רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם׃
ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה׃
והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרעת השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם׃
ויאמרו החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה׃
וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה׃
וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד׃
ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה׃
ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים׃
ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך׃
ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה׃

פרשה ז: מח.

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים׃
ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה׃
ויעקב אמר אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃
ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃
ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃
ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃
ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם׃
וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה׃
ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃
ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם׃
ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך׃
ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃
ויוסף לקח את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו׃
וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור׃
ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃
המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃
ויראה יוסף כי ישית אביו יד ימין על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה׃
ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו׃
וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים׃
ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה׃
ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם׃
ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

פרשה ח: מט.

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים׃
הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם׃
ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז׃
פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה׃
שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם׃
בסדם אל תבא נפשי באסיפתם אל תחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור׃
ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃
יהודה אתה יודוך אחיך ידך בעורף איביך ישתחוו לך בני אביך׃
גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו׃
לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים׃
אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס בין לבושו ובדם ענבים סותה עינים׃
חכלילי יין ולבן שנים מחלב׃
זבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות וירכתו על צידן׃
יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃
וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד׃
דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל׃
יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור׃
לישועתך קויתי יהוה׃
גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב׃
מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך׃
נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר׃
בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור׃
וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים׃
ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל׃
מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם׃
ברכת אביך גברו על ברכת הורי עדי תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו׃
בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל׃
כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם׃
ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי׃
במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר׃
שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה׃
מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת׃
ויכל יעקב מצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה וימת ויאסף אל עמיו׃
ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו ויישק לו׃
ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים את אביו לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל׃
וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום׃
ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר׃
אבי השבעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה׃
ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השבעך׃
ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים׃
וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן׃
ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד׃
ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים׃
וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם אבלמצרים אשר בעבר הירדן׃
ויעשו בניו לו כן כאשר צום׃
וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא׃
וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו׃
ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנוהו׃
ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר׃
כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו׃
וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים׃
ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני׃
ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם רב׃
ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם׃
וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים׃
וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בני מנשה ילדו על ברכי יוסף׃
ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב׃
וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה׃
וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים׃

אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: וַיַּעַשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפֶּסַח בָּרִאשׁוֹן
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם בְּמִדְבַּר סִינָי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים
לָנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא יָכְלוּ לַעֲשׂת הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי
אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא: וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לָנֶפֶשׁ
אָדָם לָמָּה נִגָּרַע לְבִלְתִּי הַקְרִב אֶת קָרְבַּן יְהוָה בְּמֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עִמְדוּ וְאֶשְׁמְעָה מַה יְצַוֶּה יְהוָה לָכֶם: וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה טָמֵא
לָנֶפֶשׁ אוֹ בְדֶרֶךְ רְחֹקָה לָכֶם אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה פֶּסַח לַיהוָה: בַּחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעַרְבַּיִם יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל מַצּוֹת וּמְרֹרִים
יֹאכְלֻהוּ: לֹא יַשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וְעֶצֶם לֹא יִשְׁבְּרוּ בּוֹ כְּכָל חֻקַּת הַפֶּסַח
יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂת הַפֶּסַח
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ כִּי קָרְבַּן יְהוָה לֹא הִקְרִב בְּמוֹעֲדוֹ חֶטְאוֹ
יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא: וְכִי יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר וְעָשָׂה פֶּסַח לַיהוָה כְּחֻקַּת הַפֶּסַח
וְכִמִשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ: וּבְיוֹם
הָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן כִּסָּה הֶעָנָן אֶת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל הָעֵדֻת וּבָעֶרֶב יִהְיֶה עַל
הַמִּשְׁכָּן כְּמַרְאֵה אֵשׁ עַד בֹּקֶר: כֵּן יִהְיֶה תָּמִיד הֶעָנָן יְכַסֶּנּוּ וּמַרְאֵה אֵשׁ
לָיְלָה: וְעַל פִּי הֶעָלוֹת הֶעָנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִמְקוֹם
אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן שָׁם הֶעָנָן שָׁם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: עַל פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְעַל פִּי יְהוָה יַחֲנוּ כָּל יְמֵי אֲשֶׁר הֶעָנָן יִשְׁכֹּן עַל הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ: וְאִם הָאֲרִיךְ
הֶעָנָן עַל הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא
יִסָּעוּ: וְיֵשׁ אֲשֶׁר הָיָה הֶעָנָן יָמִים מִסְפָּר עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל
פִּי יְהוָה יִסָּעוּ: וְיֵשׁ אֲשֶׁר הָיָה הֶעָנָן מִנֶּעֶרֶב עַד בֹּקֶר וְנַעֲלָה הֶעָנָן בַּבֹּקֶר
וְנָסָעוּ אוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה וְנַעֲלָה הֶעָנָן וְנָסָעוּ: אוֹ יָמִים אוֹ חֹדֶשׁ אוֹ יָמִים
בְּהַאֲרִיךְ הֶעָנָן עַל הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עָלָיו יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסָּעוּ וְנֶעֱלָה
הוּא וְנָסָעוּ: עַל פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל פִּי יְהוָה יִסָּעוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שָׁמָרוּ
עַל פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: עֲשֵׂה לְךָ שְׁתֵּי חֲצֹצְרוֹת
כֶּסֶף מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לְךָ לְמִקְרָא הָעֵדָה וּלְמַסַּע אֶת הַמַּחֲנוֹת:
וְתָקְעוּ בָהֶן וְנוֹעֲדוּ אֵלֶיךָ כָּל הָעֵדָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְאִם בְּאַחַת יִתְקָעוּ
וְנוֹעֲדוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂאִים רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: וַתְּרוּעֲתֶם תְּקַעְתֶּם וְנָסְעוּ
הַחֲנוֹת הַחֹנִים קֵדְמָה: וַתְּרוּעָה שְׁנִית תְּקַעְתֶּם וְנָסְעוּ הַחֲנוֹת הַחֹנִים תֵּימָנָה
תְּרוּעָה יִתְקְעוּ לְמַסְעֵיהֶם: וּבְהַקְהֵל אֶת הַקָּהָל תִּתְקְעוּ וְלֹא תָרִיעוּ: וּבְנֵי
אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים יִתְקְעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וְהָיוּ לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם: וְכִי
תָבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם עַל הַצַּר הַצֹּרֵר אֶתְכֶם וַהֲרֵעֹתֶם בַּחֲצֹצְרוֹת וְנִזְכַּרְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאֹיְבֵיכֶם: וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם
וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם וַתִּקְעוּ בַּחֲצֹצְרֹת עַל עֹלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ
לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית בַּחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי בְּעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ נַעֲלָה הֶעָנָן מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת: וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְמַסְעֵיהֶם מִמִּדְבַּר סִינָי וַיִּשְׁכֹּן הֶעָנָן בְּמִדְבַּר פָּארָן: וַיִּסְעוּ בָּרִאשֹׁנָה עַל פִּי
יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה: וַיִּסַּע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי יְהוּדָה בָּרִאשֹׁנָה לְצִבְאֹתָם וְעַל צְבָאוֹ
נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב: וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר: וְעַל צְבָא
מַטֵּה בְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן חֵלוֹן: וְהֻרַד הַמִּשְׁכָּן וְנָסְעוּ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן וּבְנֵי מְרָרִי
נֹשְׂאֵי הַמִּשְׁכָּן: וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן לְצִבְאֹתָם וְעַל צְבָאוֹ אֱלִיצוּר בֶּן שְׁדֵיאוּר:
וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי: וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי גָד
אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל: וְנָסְעוּ הַקְּהָתִי נֹשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהֵקִימוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן עַד
בֹּאָם: וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם וְעַל צְבָאוֹ אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד:
וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר: וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי בִנְיָמִן
אֲבִידָן בֶּן גִּדְעֹנִי: וְנָסְעוּ בְּנֵי הַמְּרָרִי הַנֹּסְעִים בַּמַּשָּׂא וְהֵקִימוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן
עַד בֹּאָם: וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי דָן מְאַסְפָה לְכָל הַמַּחֲנוֹת לְצִבְאֹתָם וְעַל צְבָאוֹ
אֲחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישַׁדָּי: וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן עָכְרָן: וְעַל צְבָא
מַטֵּה בְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן עֵינָן: נְסִיעֵי כָּל הַמַּחֲנוֹת לְצִבְאֹתָם וַיִּסָּעוּ:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹבָב בֶּן רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי חֹתֵן מֹשֶׁה נֹסְעִים אֲנַחְנוּ אֶל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֹתוֹ אֶתֵּן לָכֶם לְכָה אִתָּנוּ וְהֵטַבְנוּ לָךְ כִּי יְהוָה דִּבֶּר טוֹב עַל
יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֵלֵךְ כִּי אִם אֶל אַרְצִי וְאֶל מוֹלַדְתִּי אֵלֵךְ: וַיֹּאמֶר
אַל נָא תַּעֲזֹב אֹתָנוּ כִּי עַל כֵּן יָדַעְתָּ חֲנֹתֵנוּ בַּמִּדְבָּר וְהָיִיתָ לָּנוּ לְעֵינָיִם:
וְהָיָה כִּי תֵלֵךְ עִמָּנוּ וְהָיָה הַטּוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יֵיטִיב יְהוָה עִמָּנוּ וְהֵטַבְנוּ לָךְ:
וַיִּסְעוּ מֵהַר יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה נֹסֵעַ לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים לָתוּר לָהֶם מְנוּחָה: וַעֲנַן יְהוָה עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנָסְעָם מִן הַמַּחֲנֶה:
וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ
מִפָּנֶיךָ: וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: וְהָעָם הָיוּ כְּמִתְאֹנְנִים
רַע בְּאָזְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיִּחַר אַפּוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל בִּקְצֵה
הַמַּחֲנֶה: וַיִּצְעַק הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ: וַיִּקְרָא
שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא תַּבְעֵרָה כִּי בָעֲרָה בָּם אֵשׁ יְהוָה: וְהָאסַפְסֻף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ
הִתְאַוּוּ תַּאֲוָה וַיָּשֻׁבוּ וַיִּבְכּוּ גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר: זָכַרְנוּ
אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חִנָּם אֵת הַקִּשֻּׁאִים וְאֶת הָאֲבַטִּחִים וְאֶת
הֶחָצִיר וְאֶת הַבְּצָלִים וְאֶת הַשּׁוּמִים: וְעַתָּה נַפְשֵׁנוּ יְבֵשָׁה אֵין כֹּל בִּלְתִּי אֶל
הַמָּן עֵינֵינוּ: וְהַמָּן כִּזְרַע גַּד הוּא וְעֵינוֹ כְּעֵין הַבְּדֹלַח: שָׁטְטוּ הָעָם וְלָקְטוּ וְטָחֲנוּ
בָרֵחַיִם אוֹ דָכּוּ בַּמְּדֹכָה וּבִשְּׁלוּ בַּפָּרוּר וְעָשׂוּ אֹתוֹ עֻגוֹת וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם
לְשַׁד הַשָּׁמֶן: וּבְרֶדֶת הַטַּל עַל הַמַּחֲנֶה לָיְלָה יֵרֵד הַמָּן עָלָיו: וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת
הָעָם בֹּכֶה לְמִשְׁפְּחֹתָיו אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ וַיִּחַר אַף יְהוָה מְאֹד וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רָע:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לָמָּה הֲרֵעוֹתָ לְעַבְדֶּךָ וְלָמָּה לֹא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
לָשׂוּם אֶת מַשָּׂא כָּל הָעָם הַזֶּה עָלָי: הַאָנֹכִי הָרִיתִי אֵת כָּל הָעָם הַזֶּה אִם אָנֹכִי
יְלִדְתִּיהוּ כִּי תֹאמַר אֵלַי שָׂאֵהוּ בְחֵיקֶךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֹמֵן אֶת הַיֹּנֵק עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתָיו: מֵאַיִן לִי בָשָׂר לָתֵת לְכָל הָעָם הַזֶּה כִּי יִבְכּוּ
עָלַי לֵאמֹר תְּנָה לָנוּ בָּשָׂר וְנֹאכֵלָה: לֹא אוּכַל אָנֹכִי לְבַדִּי לָשֵׂאת אֶת כָּל הָעָם
הַזֶּה כִּי כָבֵד מִמֶּנִּי: וְאִם כָּכָה אַתָּה עֹשֶׂה לִי הָרְגֵנִי נָא הָרֹג אִם מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ וְאַל אֶרְאֶה בְּרָעָתִי: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֱסֹף לִי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וְלָקַחְתָּ אֹתָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד
וְנִצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ: וְיָרַדְתִּי וְדִבַּרְתִּי עִמְּךָ שָׁם וְאָצַלְתִּי מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ
וְשַׂמְתִּי עֲלֵהֶם וְנָשְׂאוּ אִתְּךָ בְּמַשָּׂא הָעָם וְלֹא תִשָּׂא אַתָּה לְבַדֶּךָ: וְאֶל הָעָם
תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ לְמָחָר וַאֲכַלְתֶּם בָּשָׂר כִּי בְּאָזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר
כִּי טוֹב לָנוּ בְּמִצְרָיִם וְנָתַן יְהוָה לָכֶם בָּשָׂר וַאֲכַלְתֶּם: לֹא יוֹם אֶחָד תֹּאכְלוּן
וְלֹא יוֹמַיִם וְלֹא חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם: עַד חֹדֶשׁ יָמִים
עַד אֲשֶׁר יֵצֵא מֵאַפְּכֶם וְהָיָה לָכֶם לְזָרָא יַעַן כִּי מְאַסְתֶּם אֶת יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם
וַתִּבְכּוּ לְפָנָיו לֵאמֹר לָמָּה זֶּה יָצָאנוּ מִמִּצְרָיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
רַגְלִי הָעָם אֲשֶׁר אָנֹכִי בְקִרְבּוֹ וְאַתָּה אָמַרְתָּ בָּשָׂר אֶתֵּן לָהֶם וְאָכְלוּ חֹדֶשׁ יָמִים:
הֲצֹאן וּבָקָר יִשָּׁחֵט לָהֶם וּמָצָא לָהֶם אִם כָּל דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֵף לָהֶם וּמָצָא לָהֶם:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הֲיַד יְהוָה תִּקְצָר עַתָּה תִּרְאֶה הֲיִקְרְךָ דְבָרִי אִם לֹא:
וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל הָעָם אֵת דִּבְרֵי יְהוָה וַיֶּאֱסֹף שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם
וַיַּעֲמֵד אֹתָם סָבִיב לָאֹהֶל: וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיָּאצֶל מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר
עָלָיו וַיִּתֵּן עַל שִׁבְעִים אִישׁ הַזְּקֵנִים וַיְהִי כְּנוֹחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא
יָסָפוּ: וַיִּשָּׁאֲרוּ שְׁנֵי אֲנָשִׁים בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מֵידָד וַתָּנַח
עֲלֵהֶם הָרוּחַ וְהֵמָּה בַּכְּתֻבִים וְלֹא יָצְאוּ הָאֹהֱלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בַּמַּחֲנֶה: וַתָּרָץ
הַנַּעַר וַיַּגֶּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמַר אֶלְדָּד וּמֵידָד מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה: וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן
מְשָׁרֵת מֹשֶׁה מִבְחֻרָיו וַיֹּאמַר אֲדֹנִי מֹשֶׁה כְּלָאֵם: וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הַמְקַנֵּא אַתָּה
לִי וּמִי יִתֵּן כָּל עַם יְהוָה נְבִיאִים כִּי יִתֵּן יְהוָה אֶת רוּחוֹ עֲלֵהֶם: וַיֶּאֱסֹף מֹשֶׁה
אֶל הַמַּחֲנֶה הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וְרוּחַ נָסַע מֵאֵת יְהוָה וַיָּגָז שַׂלְוִים מִן הַיָּם וַיַּטֵּשׁ
עַל הַמַּחֲנֶה כְּדֶרֶךְ יוֹם כֹּה וְכֹה כְּדֶרֶךְ יוֹם כֹּה וְכֹה סָבִיב לַמַּחֲנֶה וְכְאַמָּתַיִם עַל
פְּנֵי הָאָרֶץ: וַיָּקָם הָעָם כָּל הַיּוֹם הַהוּא וְכָל הַלַּיְלָה וְכָל יוֹם הַמָּחֳרָת וַיַּאַסְפוּ
אֶת הַשַּׂלְוִי הַמַּמְעִיט אָסַף עֲשָׂרָה חֳמָרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שָׁטוֹחַ סָבִיב לַמַּחֲנֶה:
הַבָּשָׂר עוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם טֶרֶם יִכָּרֵת וְאַף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיַּךְ יְהוָה בָּעָם מַכָּה
רַבָּה מְאֹד: וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה כִּי שָׁם קָבְרוּ אֶת הָעָם
הַמִּתְאַוִּים: מִקִּבְרוֹת הַתַּאֲוָה נָסְעוּ הָעָם חֲצֵרוֹת וַיִּהְיוּ בַּחֲצֵרוֹת: וַתְּדַבֵּר מִרְיָם
וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל אֹדוֹת הָאִשָּׁה הַכֻּשִׁית אֲשֶׁר לָקָח כִּי אִשָּׁה כֻשִׁית לָקָח:
וַיֹּאמְרוּ הֲרַק אַךְ בְּמֹשֶׁה דִּבֶּר יְהוָה הֲלֹא גַם בָּנוּ דִבֵּר וַיִּשְׁמַע יְהוָה: וְהָאִישׁ
מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד מִכֹּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְאֹם אֶל
מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל מִרְיָם צְאוּ שְׁלָשְׁתְּכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלָשְׁתָּם:
וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם:
וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ נָא דְבָרָי אִם יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְהוָה בַּמַּרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדָּע בַּחֲלוֹם
אֲדַבֶּר בּוֹ: לֹא כֵן עַבְדִּי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא: פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֶּר בּוֹ וּמַרְאֶה
וְלֹא בְחִידוֹת וּתְמוּנַת יְהוָה יַבִּיט וּמַדּוּעַ לֹא יְרֵאתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי בְּמֹשֶׁה:
וַיִּחַר אַף יְהוָה בָּהֶם וַיֵּלַךְ: וְהֶעָנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מִרְיָם מְצֹרַעַת כַּשָּׁלֶג
וַיִּפֶן אַהֲרֹן אֶל מִרְיָם וְהִנֵּה מְצֹרָעַת: וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנִי אַל נָא
תָּשֶׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ: אַל נָא תְּהִי כַּמֵּת אֲשֶׁר בְּצֵאתוֹ
מֵרֶחֶם אִמּוֹ וַיֵּאָכֵל חֲצִי בְשָׂרוֹ: וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רְפָא נָא
לָהּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאָבִיהָ יָרֹק יָרַק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכָּלֵם שִׁבְעַת יָמִים
תִּסָּגֵר שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאָסֵף: וַתִּסָּגֵר מִרְיָם שִׁבְעַת יָמִים
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְהָעָם לֹא נָסַע עַד הֵאָסֵף מִרְיָם: וְאַחַר נָסְעוּ הָעָם מֵחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ
בְּמִדְבַּר פָּארָן: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: שְׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים וְיָתֻרוּ אֶת אֶרֶץ
כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמַטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלָחוּ
כֹּל נָשִׂיא בָהֶם: וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּארָן עַל פִּי יְהוָה כֻּלָּם אֲנָשִׁים
רָאשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה: וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שַׁמּוּעַ בֶּן זַכּוּר: לְמַטֵּה
שִׁמְעוֹן שָׁפָט בֶּן חוֹרִי: לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר יִגְאָל בֶּן יוֹסֵף: לְמַטֵּה אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ בִּן נוּן:
לְמַטֵּה בִנְיָמִן פַּלְטִי בֶן רָפוּ: לְמַטֵּה זְבוּלֻן גַּדִּיאֵל בֶּן סוֹדִי: לְמַטֵּה יוֹסֵף לְמַטֵּה
מְנַשֶּׁה גַּדִּי בֶן סוּסִי: לְמַטֵּה דָן עַמִּיאֵל בֶּן גְּמַלִּי: לְמַטֵּה אָשֵׁר סְתוּר בֶּן מִיכָאֵל:
לְמַטֵּה נַפְתָּלִי נַחְבִּי בֶן וָפְסִי: לְמַטֵּה גָד גְּאוּאֵל בֶּן מָכִי: אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר אֶת הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בִּן נוּן יְהוֹשֻׁעַ: וַיִּשְׁלַח
אֹתָם מֹשֶׁה לָתוּר אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עֲלוּ זֶה בַּנֶּגֶב וַעֲלִיתֶם אֶת הָהָר:
וּרְאִיתֶם אֶת הָאָרֶץ מָה הִוא וְאֶת הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הַחָזָק הוּא הָרָפֶה הַמְעַט הוּא
אִם רָב: וּמָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הִוא אִם רָעָה וּמָה הֶעָרִים אֲשֶׁר
הוּא יוֹשֵׁב בָּהֶן הַבְּמַחֲנִים אִם בְּמִבְצָרִים: וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׁמֵנָה הִוא אִם רָזָה הֲיֵשׁ
בָּהּ עֵץ אִם אֵין וְהִתְחַזַּקְתֶּם וּלְקַחְתֶּם מִפְּרִי הָאָרֶץ וְהַיָּמִים יְמֵי בִכּוּרֵי עֲנָבִים:
וַיַּעֲלוּ וַיָּתֻרוּ אֶת הָאָרֶץ מִמִּדְבַּר צִן עַד רְחֹב לְבֹא חֲמָת: וַיַּעֲלוּ בַנֶּגֶב וַיָּבֹא עַד
חֶבְרוֹן וְשָׁם אֲחִימַן שֵׁשַׁי וְתַלְמַי יְלִידֵי הָעֲנָק וְחֶבְרוֹן שֶׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה לִפְנֵי
צֹעַן מִצְרָיִם: וַיָּבֹאוּ עַד נַחַל אֶשְׁכֹּל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוֹרָה וְאֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד
וַיִּשָּׂאֻהוּ בַמּוֹט שְׁנַיִם מִן הָרִמֹּנִים וּמִן הַתְּאֵנִים: לַמָּקוֹם הַהוּא קָרָא נַחַל אֶשְׁכֹּל
עַל אֹדוֹת הָאֶשְׁכּוֹל אֲשֶׁר כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּשֻׁבוּ מִתֻּר הָאָרֶץ מִקֵּץ
אַרְבָּעִים יוֹם: וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל מִדְבַּר פָּארָן קָדֵשָׁה וַיָּשִׁבוּ אוֹתָם דָּבָר וְאֶת כָּל הָעֵדָה וַיַּרְאוּם אֶת פְּרִי
הָאָרֶץ: וַיְסַפְּרוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ בָּאנוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חָלָב
וּדְבַשׁ הִוא וְזֶה פִּרְיָהּ: אֶפֶס כִּי עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהֶעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלוֹת
מְאֹד וְגַם יְלִדֵי הָעֲנָק רָאִינוּ שָׁם: עֲמָלֵק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי
וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בָּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן: וַיַּהַס כָּלֵב אֶת
הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עָלֹה נַעֲלֶה וְיָרַשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי יָכוֹל נוּכַל לָהּ: וְהָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוּכַל לַעֲלוֹת אֶל הָעָם כִּי חָזָק הוּא מִמֶּנּוּ: וַיֹּצִיאוּ דִבַּת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ לָתוּר אֹתָהּ
אֶרֶץ אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִוא וְכָל הָעָם אֲשֶׁר רָאִינוּ בְתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מִדּוֹת: וְשָׁם רָאִינוּ
אֶת הַנְּפִלִים בְּנֵי עֲנָק מִן הַנְּפִלִים וַנְּהִי בְעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם:
וַתִּשָּׂא כָּל הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעָם בַּלַּיְלָה הַהוּא: וַיִּלֹּנוּ עַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כָּל הָעֵדָה וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל הָעֵדָה לוּ מַתְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אוֹ לוּ בַּמִּדְבָּר
הַזֶּה לָמָה יְהוָה מֵבִיא אֹתָנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת לִנְפֹּל בַּחֶרֶב נָשֵׁינוּ וְטַפֵּנוּ לָבַז
הֲלוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרָיְמָה: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו נִתְּנָה רֹאשׁ וְנָשׁוּבָה מִצְרָיְמָה:
וַיִּפְּלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל פְּנֵיהֶם מִנֶּגֶד כָּל קְהַל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְיְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן
וְכָלֵב בֶּן יְפֻנֶּה מִן הַתָּרִים אֶת הָאָרֶץ קָרְעוּ בִּגְדֵיהֶם: וַיֹּאמְרוּ אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ לָתוּר אֹתָהּ אֶרֶץ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד:
אִם חָפֵץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנָתְנָה לָנו

וַיִּקַּח֩ אֲבִימֶ֨לֶךְ צֹ֜אן וּבָקָ֗ר וַעֲבָדִים֙ וּשְׁפָחֹ֔ת וַיִּתֵּ֖ן לְאַבְרָהָ֑ם וַיָּ֣שֶׁב לּ֔וֹ אֶת־שָׂרָ֖ה אִשְׁתּֽוֹ׃ 15 וַיֹּ֣אמֶר אֲבִימֶ֔לֶךְ הִנֵּ֥ה אַרְצִ֖י לְפָנֶ֑יךָ בַּטּ֥וֹב בְּעֵינֶ֖יךָ שֵֽׁב׃ 16 וּלְשָׂרָ֣ה אָמַ֔ר הִנֵּ֨ה נָתַ֜תִּי אֶ֣לֶף כֶּ֧סֶף לְאָחִ֛יךְ הִנֵּ֥ה ה֖וּא לָ֣ךְ כְּס֣וּת עֵינַ֑יִם לְכֹ֖ל אֲשֶׁ֥ר אִתָּ֛ךְ וְאֵ֥ת כֹּ֖ל וְנֹכָחָֽת׃ 17 וַיִּתְפַּלֵּ֤ל אַבְרָהָם֙ אֶל־הָ֣אֱלֹהִ֔ים וַיִּרְפָּ֥א אֱלֹהִ֖ים אֶת־אֲבִימֶ֑לֶךְ וְאֶת־אִשְׁתּ֥וֹ וְאַמְהֹתָ֖יו וַיֵּלֵֽדוּ׃ 18 כִּֽי־עָצֹ֣ר עָצַ֗ר יְהוָה֙ בְּעַ֣ד כָּל־רֶ֔חֶם לְבֵ֖ית אֲבִימֶ֑לֶךְ עַל־דְּבַ֖ר שָׂרָ֥ה אֵֽשֶׁת־אַבְרָהָֽם׃

כא

1 וַיהוָ֖ה פָּקַ֣ד אֶת־שָׂרָ֑ה כַּאֲשֶׁ֥ר אָמָ֖ר וַיַּ֥עַשׂ יְהוָ֛ה לְשָׂרָ֖ה כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֵּֽר׃ 2 וַתַּ֣הַר וַתֵּ֤לֶד שָׂרָה֙ לְאַבְרָהָ֔ם בֵּ֖ן לִזְקֻנָ֑יו לַמּוֹעֵ֗ד אֲשֶׁ֨ר דִּבֶּ֧ר אֹת֛וֹ אֱלֹהִֽים׃ 3 וַיִּקְרָ֣א אַבְרָהָ֔ם אֶת־שֵׁ֥ם בְּנ֖וֹ הַנּ֣וֹלַד לּ֑וֹ אֲשֶׁר־יָלְדָ֥ה ל֛וֹ שָׂרָ֖ה יִצְחָֽק׃ 4 וַיָּ֣מָל אַבְרָהָ֔ם אֶת־יִצְחָ֖ק בְּנ֣וֹ בֶן־שְׁמֹנַ֑ת יָמִ֔ים כַּאֲשֶׁ֥ר צִוָּ֖ה אֹת֥וֹ אֱלֹהִֽים׃ 5 וְאַבְרָהָ֗ם בֶּן־מְאַ֤ת שָׁנָה֙ בְּהִוָּלֶ֣ד לּ֔וֹ אֶת־יִצְחָ֖ק בְּנֽוֹ׃ 6 וַתֹּ֣אמֶר שָׂרָ֗ה צְחֹ֤ק עָשָׂה־לִי֙ אֱלֹהִ֔ים כָּל־הַשֹּׁמֵ֥עַ יִצְחַק־לִֽי׃ 7 וַתֹּ֕אמֶר מִ֥י מִלֵּ֖ל לְאַבְרָהָ֑ם הֵינִ֤יקָה בָנִים֙ שָׂרָ֔ה כִּֽי־יָלַ֥דְתִּי בֵ֖ן לְזָקְנָֽיו׃ 8 וַיִּגְדַּ֣ל הַיֶּ֔לֶד וַיִּגָּמַ֑ל וַיַּ֤עַשׂ אַבְרָהָם֙ מִשְׁתֶּ֣ה גָד֔וֹל בְּי֖וֹם הִגָּמֵ֥ל אֶת־יִצְחָֽק׃ 9 וַתֵּ֣רֶא שָׂרָ֔ה אֶת־בֶּן־הָגָ֥ר הַמִּצְרִ֖ית אֲשֶׁר־יָלְדָ֣ה לְאַבְרָהָ֑ם מְצַחֵֽק׃ 10 וַתֹּ֣אמֶר לְאַבְרָהָ֗ם גָּרֵ֤שׁ הָאָמָה֙ הַזֹּ֣את וְאֶת־בְּנָ֔הּ כִּ֣י לֹא־יִירַ֥שׁ בֶּן־הָאָמָ֖ה הַזֹּ֑את עִם־בְּנִ֖י עִם־יִצְחָֽק׃ 11 וַיֵּ֥רַע הַדָּבָ֛ר מְאֹ֖ד בְּעֵינֵ֥י אַבְרָהָ֑ם עַל־אֹד֖וֹת בְּנֽוֹ׃ 12 וַיֹּ֨אמֶר אֱלֹהִ֜ים אֶל־אַבְרָהָ֗ם אַל־יֵרַע֙ בְּעֵינֶ֔יךָ עַל־הַנַּ֖עַר וְעַל־אֲמָתֶ֑ךָ כֹּל֩ אֲשֶׁ֨ר תֹּאמַ֤ר אֵלֶיךָ֙ שָׂרָ֔ה שְׁמַ֖ע בְּקֹלָ֑הּ כִּ֣י בְיִצְחָ֔ק יִקָּרֵ֥א לְךָ֖ זָֽרַע׃ 13 וְגַם֙ אֶת־בֶּן־הָאָמָ֔ה לְגוֹי־גָּדֹ֖ל אֲשִׂימֶ֑נּוּ כִּ֥י זַרְעֲךָ֖ הֽוּא׃

14 וַיַּשְׁכֵּ֨ם אַבְרָהָ֜ם בַּבֹּ֗קֶר וַיִּקַּ֤ח לֶחֶם֙ וְחֵ֣מֶת מַ֔יִם וַיִּתֵּ֖ן אֶל־הָגָ֑ר שָׂ֚ם עַל־שִׁכְמָ֔הּ וְאֶת־הַיֶּ֖לֶד וַיְשַׁלְּחֶ֑הָ וַתֵּ֣לֶךְ וַתֵּ֔תַע בְּמִדְבַּ֖ר בְּאֵ֥ר שָֽׁבַע׃ 15 וַתִּכְל֣וּ הַמַּ֔יִם מִן־הַחֵ֖מֶת וַתַּשְׁלֵ֣ךְ אֶת־הַיֶּ֑לֶד תַּ֖חַת אַחַ֥ד הַשִּׂיחִֽם׃ 16 וַתֵּ֣לֶךְ וַתֵּ֗שֶׁב לָהּ֙ מִנֶּ֔גֶד הַרְחֵ֖ק כִּמְטַ֣חֲוֵי קֶ֑שֶׁת כִּ֣י אָמְרָ֗ה אַל־אֶרְאֶ֙ה֙ בְּמ֣וֹת הַיֶּ֔לֶד וַתֵּ֥שֶׁב מִנֶּ֖גֶד וַתִּשָּׂ֣א אֶת־קוֹלָ֔הּ וַתֵּ֖בְךְּ׃ 17 וַיִּשְׁמַ֣ע אֱלֹהִ֔ים אֶת־קוֹל֙ הַנַּ֔עַר וַיִּקְרָ֨א מַלְאַ֧ךְ אֱלֹהִ֛ים אֶל־הָגָ֖ר מִן־הַשָּׁמַ֑יִם וַיֹּ֣אמֶר לָ֔הּ מַה־לָּ֥ךְ הָגָ֖ר אַל־תִּ֣ירְאִ֑י כִּֽי־שָׁמַ֥ע אֱלֹהִ֖ים אֶל־קוֹל֙ הַנַּ֔עַר בַּאֲשֶׁ֥ר הוּא־שָׁ֖ם׃ 18 ק֣וּמִי שְׂאִ֤י אֶת־הַנַּ֙עַר֙ וְהַחֲזִ֣יקִי אֶת־יָדֵ֔ךְ כִּ֥י לְג֖וֹי גָּד֣וֹל אֲשִׂימֶֽנּוּ׃ 19 וַיִּפְקַח֙ אֱלֹהִ֔ים אֶת־עֵינֶ֖יהָ וַתַּ֣רְא בְּאֵ֣ר מָ֑יִם וַתֵּ֗לֶךְ וַתְּמַלֵּ֤א אֶת־הַחֵמֶת֙ מַ֔יִם וַתַּשְׁקְ֖ originally

וַיִּקַּח֩ אֲבִימֶ֨לֶךְ צֹ֜אן וּבָקָ֗ר וַעֲבָדִים֙ וּשְׁפָחֹ֔ת וַיִּתֵּ֖ן לְאַבְרָהָ֑ם וַיָּ֣שֶׁב לּ֔וֹ אֶת־שָׂרָ֖ה אִשְׁתּֽוֹ׃ 15 וַיֹּ֣אמֶר אֲבִימֶ֔לֶךְ הִנֵּ֥ה אַרְצִ֖י לְפָנֶ֑יךָ בַּטּ֥וֹב בְּעֵינֶ֖יךָ שֵֽׁב׃ 16 וּלְשָׂרָ֣ה אָמַ֔ר הִנֵּ֨ה נָתַ֜תִּי אֶ֣לֶף כֶּ֧סֶף לְאָחִ֛יךְ הִנֵּ֥ה ה֖וּא לָ֣ךְ כְּס֣וּת עֵינַ֑יִם לְכֹ֖ל אֲשֶׁ֥ר אִתָּ֛ךְ וְאֵ֥ת כֹּ֖ל וְנֹכָחָֽת׃ 17 וַיִּתְפַּלֵּ֤ל אַבְרָהָם֙ אֶל־הָ֣אֱלֹהִ֔ים וַיִּרְפָּ֥א אֱלֹהִ֖ים אֶת־אֲבִימֶ֑לֶךְ וְאֶת־אִשְׁתּ֥וֹ וְאַמְהֹתָ֖יו וַיֵּלֵֽדוּ׃ 18 כִּֽי־עָצֹ֣ר עָצַ֗ר יְהוָה֙ בְּעַ֣ד כָּל־רֶ֔חֶם לְבֵ֖ית אֲבִימֶ֑לֶךְ עַל־דְּבַ֖ר שָׂרָ֥ה אֵֽשֶׁת־אַבְרָהָֽם׃

כא

1 וַיהוָ֖ה פָּקַ֣ד אֶת־שָׂרָ֑ה כַּאֲשֶׁ֥ר אָמָ֖ר וַיַּ֥עַשׂ יְהוָ֛ה לְשָׂרָ֖ה כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֵּֽר׃ 2 וַתַּ֣הַר וַתֵּ֤לֶד שָׂרָה֙ לְאַבְרָהָ֔ם בֵּ֖ן לִזְקֻנָ֑יו לַמּוֹעֵ֗ד אֲשֶׁ֨ר דִּבֶּ֧ר אֹת֛וֹ אֱלֹהִֽים׃ 3 וַיִּקְרָ֣א אַבְרָהָ֔ם אֶת־שֵׁ֥ם בְּנ֖וֹ הַנּ֣וֹלַד לּ֑וֹ אֲשֶׁר־יָלְדָ֥ה ל֛וֹ שָׂרָ֖ה יִצְחָֽק׃ 4 וַיָּ֣מָל אַבְרָהָ֔ם אֶת־יִצְחָ֖ק בְּנ֣וֹ בֶן־שְׁמֹנַ֑ת יָמִ֔ים כַּאֲשֶׁ֥ר צִוָּ֖ה אֹת֥וֹ אֱלֹהִֽים׃ 5 וְאַבְרָהָ֗ם בֶּן־מְאַ֤ת שָׁנָה֙ בְּהִוָּלֶ֣ד לּ֔וֹ אֶת־יִצְחָ֖ק בְּנֽוֹ׃ 6 וַתֹּ֣אמֶר שָׂרָ֗ה צְחֹ֤ק עָשָׂה־לִי֙ אֱלֹהִ֔ים כָּל־הַשֹּׁמֵ֥עַ יִצְחַק־לִֽי׃ 7 וַתֹּ֕אמֶר מִ֥י מִלֵּ֖ל לְאַבְרָהָ֑ם הֵינִ֤יקָה בָנִים֙ שָׂרָ֔ה כִּֽי־יָלַ֥דְתִּי בֵ֖ן לְזָקְנָֽיו׃ 8 וַיִּגְדַּ֣ל הַיֶּ֔לֶד וַיִּגָּמַ֑ל וַיַּ֤עַשׂ אַבְרָהָם֙ מִשְׁתֶּ֣ה גָד֔וֹל בְּי֖וֹם הִגָּמֵ֥ל אֶת־יִצְחָֽק׃ 9 וַתֵּ֣רֶא שָׂרָ֔ה אֶת־בֶּן־הָגָ֥ר הַמִּצְרִ֖ית אֲשֶׁר־יָלְדָ֣ה לְאַבְרָהָ֑ם מְצַחֵֽק׃ 10 וַתֹּ֣אמֶר לְאַבְרָהָ֗ם גָּרֵ֤שׁ הָאָמָה֙ הַזֹּ֣את וְאֶת־בְּנָ֔הּ כִּ֣י לֹא־יִירַ֥שׁ בֶּן־הָאָמָ֖ה הַזֹּ֑את עִם־בְּנִ֖י עִם־יִצְחָֽק׃ 11 וַיֵּ֥רַע הַדָּבָ֛ר מְאֹ֖ד בְּעֵינֵ֥י אַבְרָהָ֑ם עַל־אֹד֖וֹת בְּנֽוֹ׃ 12 וַיֹּ֨אמֶר אֱלֹהִ֜ים אֶל־אַבְרָהָ֗ם אַל־יֵרַע֙ בְּעֵינֶ֔יךָ עַל־הַנַּ֖עַר וְעַל־אֲמָתֶ֑ךָ כֹּל֩ אֲשֶׁ֨ר תֹּאמַ֤ר אֵלֶיךָ֙ שָׂרָ֔ה שְׁמַ֖ע בְּקֹלָ֑הּ כִּ֣י בְיִצְחָ֔ק יִקָּרֵ֥א לְךָ֖ זָֽרַע׃ 13 וְגַם֙ אֶת־בֶּן־הָאָמָ֔ה לְגוֹי־גָּדֹ֖ל אֲשִׂימֶֽנּוּ׃ כִּ֥י זַרְעֲךָ֖ הֽוּא׃

14 וַיַּשְׁכֵּ֨ם אַבְרָהָ֜ם בַּבֹּ֗קֶר וַיִּקַּ֤ח לֶחֶם֙ וְחֵ֣מֶת מַ֔יִם וַיִּתֵּ֖ן אֶל־הָגָ֑ר שָׂ֚ם עַל־שִׁכְמָ֔הּ וְאֶת־הַיֶּ֖לֶד וַיְשַׁלְּחֶ֑הָ וַתֵּ֣לֶךְ וַתֵּ֔תַע בְּמִדְבַּ֖ר בְּאֵ֥ר שָֽׁבַע׃ 15 וַתִּכְל֣וּ הַמַּ֔יִם מִן־הַחֵ֖מֶת וַתַּשְׁלֵ֣ךְ אֶת־הַיֶּ֑לֶד תַּ֖חַת אַחַ֥ד הַשִּׂיחִֽם׃ 16 וַתֵּ֣לֶךְ וַתֵּ֗שֶׁב לָהּ֙ מִנֶּ֔גֶד הַרְחֵ֖ק כִּמְטַ֣חֲוֵי קֶ֑שֶׁת כִּ֣י אָמְרָ֗ה אַל־אֶרְאֶ֙ה֙ בְּמ֣וֹת הַיֶּ֔לֶד וַתֵּ֥שֶׁב מִנֶּ֖גֶד וַתִּשָּׂ֣א אֶת־קוֹלָ֔הּ וַתֵּ֖בְךְּ׃ 17 וַיִּשְׁמַ֣ע אֱלֹהִ֔ים אֶת־קוֹל֙ הַנַּ֔עַר וַיִּקְרָ֨א מַלְאַ֧ךְ אֱלֹהִ֛ים אֶל־הָגָ֖ר מִן־הַשָּׁמַ֑יִם וַיֹּ֣אמֶר לָ֔הּ מַה־לָּ֥ךְ הָגָ֖ר אַל־תִּ֣ירְאִ֑י כִּֽי־שָׁמַ֥ע אֱלֹהִ֖ים אֶל־קוֹל֙ הַנַּ֔עַר בַּאֲשֶׁ֥ר הוּא־שָׁ֖ם׃ 18 ק֣וּמִי שְׂאִ֤י אֶת־הַנַּ֙עַר֙ וְהַחֲזִ֣יקִי אֶת־יָדֵ֔ךְ כִּ֥י לְג֖וֹי גָּד֣וֹל אֲשִׂימֶֽנּוּ׃ 19 וַיִּפְקַח֙ אֱלֹהִ֔ים אֶת־עֵינֶ֖יהָ וַתַּ֣רְא בְּאֵ֣ר מָ֑יִם וַתֵּ֗לֶךְ וַתְּמַלֵּ֤א אֶת־הַחֵמֶת֙ מַ֔יִם וַתַּשְׁקְ֖

ישעיה

פרק ב׳

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר חָזָה יְשַׁעְיָהוּ בֶּן־אָמוֹץ עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלָ͏ִם׃
2 וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָכוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית־יְהוָה בְּרֹאשׁ הֶהָרִים וְנִשָּׂא מִגְּבָעוֹת וְנָהֲרוּ אֵלָיו כָּל־הַגּוֹיִם׃
3 וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ וְנַעֲלֶה אֶל־הַר־יְהוָה אֶל־בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְהוָה מִירוּשָׁלָ͏ִם׃
4 וְשָׁפַט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא־יִשָּׂא גּוֹי אֶל־גּוֹי חֶרֶב וְלֹא־יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה׃
5 בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלֵכָה בְּאוֹר יְהוָה׃
6 כִּי נָטַשְׁתָּה עַמְּךָ בֵּית יַעֲקֹב כִּי מָלְאוּ מִקֶּדֶם וְעוֹנְנִים כַּפְלִשְׁתִּים וּבְיַלְדֵי נׇכְרִים יַשְׂפִּיקוּ׃
7 וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ כֶּסֶף וְזָהָב וְאֵין קֵצֶה לְאוֹצְרֹתָיו וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ סוּסִים וְאֵין קֵצֶה לְמַרְכְּבֹתָיו׃
8 וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ אֱלִילִים לְמַעֲשֵׂה יָדָיו יִשְׁתַּחֲווּ לַאֲשֶׁר עָשׂוּ אֶצְבְּעֹתָיו׃
9 וַיִּשַּׁח אָדָם וַיִּשְׁפַּל אִישׁ וְאַל־תִּשָּׂא לָהֶם׃
10 בֹּא בַצּוּר וְהִטָּמֵן בֶּעָפָר מִפְּנֵי פַּחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ׃
11 עֵינֵי גֵבַהּ שְׁפָלוּ וְשָׁח רוּם אֲנָשִׁים וְנִשְׂגָּב יְהוָה לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃
12 כִּי יוֹם לַיהוָה צְבָאוֹת עַל כָּל־גֵּאֶה וָרָם וְעַל כָּל־נִשָּׂא וְשָׁפָל׃
13 וְעַל כָּל־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן הָרִמִים וְהַנִּשָּׂאִים וְעַל כָּל־אַלּוֹנֵי הַבָּשָׁן׃
14 וְעַל כָּל־הָרִים הָרָמִים וְעַל כָּל־הַגְּבָעוֹת הַנִּשָּׂאוֹת׃
15 וְעַל כָּל־מִגְדָּל גָּבֹהַּ וְעַל כָּל־חוֹמָה בְצוּרָה׃
16 וְעַל כָּל־אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ וְעַל כָּל־שִׂכְיוֹת הַחֶמְדָּה׃
17 וְשַׁח רוּם הָאָדָם וְשָׁפַל גֹּבַהּ אֲנָשִׁים וְנִשְׂגָּב יְהוָה לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃
18 וְהָאֱלִילִים כָּלִיל יַחֲלֹף׃
19 וּבָאוּ בִּמְעָרוֹת צֻרִים וּבִצְחִיחֲרוֹת עָפָר מִפְּנֵי פַּחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ לַעֲרֹץ הָאָרֶץ׃
20 בַּיּוֹם הַהוּא יַשְׁלִךְ הָאָדָם אֶת־אֱלִילֵי כַסְפּוֹ וְאֶת־אֱלִילֵי זְהָבוֹ אֲשֶׁר עָשׂוּ־לוֹ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַחְפֹּר פַּרְוָרִים וְלַעֲטַלֵּפִים׃
21 לָבוֹא בְּנִקְרוֹת הַצֻּרִים וּבִסְעִפֵי הַנְּקִיקִים מִפְּנֵי פַחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ לַעֲרֹץ הָאָרֶץ׃
22 חִדְלוּ־לָכֶם מִן־הָאָדָם אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפָּיו כִּי בַמֶּה נֶחְשָׁב הוּא׃

פרק ג׳

1 כִּי הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מֵסִיר מִירוּשָׁלַ͏ִם וּמִיהוּדָה מַשְׁעֵן וּמַטֶּה כָּל־מִשְׁעַן־לֶחֶם וְכָל־מִשְׁעַן מָיִם׃
2 גִּבּוֹר וְאִישׁ מִלְחָמָה שׁוֹפֵט וְנָבִיא וְקוֹסֵם וְזָקֵן׃
3 שַׂר חֲמִשִּׁים וּפָנֶה וְיוֹעֵץ וְחָכָם חֲרָשִׁים וְנָבוֹן לָחַשׁ׃
4 וְנָתַתִּי נְעָרִים שָׂרֵיהֶם וְתַעֲלוּלִים יִמְשְׁלוּ בָּם׃
5 וְנִגַּשׂ הָעָם אִישׁ בְּאִישׁ וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יִרְהְבוּ הַנַּעַר בַּזָּקֵן וְהַנָּקִל בַּנִּכְבָּד׃
6 כִּי־יִתְפֹּשׂ אִישׁ בְּאָחִיו בֵּית אָבִיו לֵאמֹר שִׂמְלָה לְךָ קָצִין תִּהְיֶה־לָּנוּ וְהַמַּכְשֵׁלָה הַזֹּאת תַּחַת יָדֶךָ׃
7 יִשָּׂא בַיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר לֹא־אֶהְיֶה חֹבֵשׁ וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שִׂמְלָה אַל־תְּשִׂימוּנִי קְצִין עָם׃
8 כִּי כָשְׁלָה יְרוּשָׁלַ͏ִם וְיְהוּדָה נָפָל כִּי לְשׁוֹנָם וּמַעַלְלֵיהֶם אֶל־יְהוָה לְמָרוֹת עֵינֵי כְבוֹדוֹ׃
9 הַכָּרַת פְּנֵיהֶמוֹ עָנָתָה בָּם וְחַטָּאתָם כִּסְדֹם הִגִּידוּ לֹא כִחָדוּ אוֹי לְנַפְשָׁם כִּי גָמְלָה לָהֶם רָעָה׃
10 אִמְרוּ צַדִּיק כִּי־טוֹב כִּי פְרִי מַעַלְלֵיהֶם יֹאכֵלוּ׃
11 אוֹי לָרָשָׁע רָע כִּי גְמוּל יָדָיו יֵעָשֶׂה־לּוֹ׃
12 עַמִּי נֹגְשָׂיו מְעוֹלֵל וְנָשִׁים מָשְׁלוּ בּוֹ עַמִּי מְאַשְּׁרֶיךָ מַתְעִים וְדֶרֶךְ אׇרְחוֹתֶיךָ בִּלָּעוּ׃
13 נִצָּב לָרִיב יְהוָה וְעֹמֵד לָדִין עַמִּים׃
14 יְהוָה בְּמִשְׁפָּט יָבוֹא עִם־זִקְנֵי עַמּוֹ וְשָׂרָיו אַתֶּם בִּעַרְתֶּם הַכֶּרֶם גְּזֵלַת הָעָנִי בָּתֵּיכֶם׃
15 מַה־לָּכֶם תְּדַכְּאוּ עַמִּי וּפְנֵי עֲנִיִּים תִּטְחָנוּ נְאֻם הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת׃
16 וַיֹּאמֶר יְהוָה יַעַן כִּי גָבְהוּ בְּנוֹת צִיּוֹן וַתֵּלַכְנָה נְטוּיַת גָּרוֹן וּמְשַׂקְּרוֹת עֵינַיִם הָלוֹךְ וְטָפוֹף תֵּלַכְנָה וּבְרַגְלֵיהֶן תְּעַכַּסְנָה׃
17 וְשִׂפַּח אֲדֹנָי קׇדְקֹד בְּנוֹת צִיּוֹן וַיהוָה פָּתְהֶן יְגַלֶּה׃
18 בַּיּוֹם הַהוּא יָסִיר אֲדֹנָי אֶת־תִּפְאֶרֶת הָעֲכָסִים וְהַשְּׁבִיסִים וְהַשׇּׂהֳרֹנִים׃
19 הַנְּטִפוֹת וְהַשֵּׁירוֹת וְהָרְעָלוֹת׃
20 הַפְּאֵרִים וְהַצְּעָדוֹת וְהַקִּשֻּׁרִים וּבָתֵּי הַנֶּפֶשׁ וְהַלְּחָשִׁים׃
21 הַטַּבָּעוֹת וְנִזְמֵי הָאָף׃
22 הַמַּחֲלָצוֹת וְהַמְּעִילוֹת וְהַמִּטְפָּחוֹת וְהַחֲרִיטִים׃
23 וְהַגִּלְיוֹנִים וְהַסְּדִינִים וְהַצְּנִיפוֹת וְהָרְדִידִים׃
24 וְהָיָה תַּחַת בֹּשֶׂם מַק יִהְיֶה וְתַחַת חֲגוֹרָה נִקְפָּה וְתַחַת מַעֲשֶׂה מִקְשֶׁרֶת קָרְחָה וְתַחַת פְּתִיגִיל מַחֲשׂוֹף כִּי־אִם כְּוִיָּה׃
25 בַּחוּרַיִךְ בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ וּגְבוּרָתֵךְ בַּמִּלְחָמָה׃
26 וְאָנוּ וְאָבְלוּ פְּתָחֶיהָ וְנִקָּתָה לָאָרֶץ תֵּשֵׁב׃

פרק ד׳

1 וְהֶחֱזִיקוּ שִׁבְעָה נָשִׁים בְּאִישׁ אֶחָד בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר לַחְמֵנוּ נֹאכֵל וְשִׂמְלָתֵנוּ נִלְבָּשׁ רַק יִקָּרֵא שִׁמְךָ עָלֵינוּ אֱסֹף חֶרְפָּתֵנוּ׃
2 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה צֶמַח יְהוָה לְצְבִי וּלְכָבוֹד וּפְרִי הָאָרֶץ לִגְאוֹן וּלְתִפְאָרֶת לִפְלֵיטַת יִשְׂרָאֵל׃
3 וְהָיָה הַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַ͏ִם קָדוֹשׁ יֵאָמֵר לוֹ כָּל־הַכָּתוּב לְחַיִּים בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃
4 אִם־רָחַץ אֲדֹנָי אֶת־צוֹאַת בְּנוֹת צִיּוֹן וְאֶת־דְּמֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם יָדִיחַ מִקִּרְבָּהּ בְּרוּחַ מִשְׁפָּט וּבְרוּחַ בָּעֵר׃
5 וּבָרָא יְהוָה עַל כָּל־מְכוֹן הַר־צִיּוֹן וְעַל מִקְרָאֶיהָ עָנָן יוֹמָם וְנָשֶׁף וְנֹגַהּ אֵשׁ לֶהָבָה לָיְלָה כִּי עַל־כָּל־כָּבוֹד חֻפָּה׃
6 וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל יוֹמָם מֵחֹרֶב וּלְמַחְסֶה וּלְמִסְתּוֹר מִזֶּרֶם וּמִמָּטָר׃

אמיו: ויאמר לי עבד־אתה ישראל אשר־בך אתפאר:
ואני אמרתי לריק יגעתי להבל ותוהו כחי כליתי
לכן משפטי את־יהוה ופעלתי את־אלהי: ועתה
אמר יהוה יוצרי מבטן לעבד לו לשוב אליו ישראל
ולא יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי:
ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את־שבטי יעקב
ונצירי ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות
ישועתי עד־קצה הארץ: כה אמר יהוה גואל ישראל
קדושו לבזה־נפש למתעב גוי לעבד משלים רואים
וקמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדוש
ישראל ויבחרך: כה אמר יהוה בעת רצון עניתיך
וביום ישועה עזרתיך ואצרך ואתנך לברית עם
להקים ארץ להנחיל נחלות שוממות: לאמר לאסורים
צאו לאשר בחשך הגלו על־דרכים ירעו ובכל־שפיים
מרעיתם: לא ירעבו ולא יצמאו ולא־יכם שרב
ושמש כי מרחמם ינהגם ועל־מבועי מים ינהלם:
ושמתי כל־הרי לדרך ומסלתי ירומו: הנה־אלה
מרחוק יבאו והנה־אלה מצפון ומים ואלה מארץ
סינים: רנו שמים ותגילי ארץ ופצחו הרים רנה כי
נחם יהוה עמו ועניו ירחם: ותאמר ציון עזבני יהוה
ואדני שכחני: התשכח אשה עולה מרחם לבלתי
רחם בן־בטנה גם־אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך:
הן על־כפים חקתיך חומתיך נגדי תמיד: מהרו
בניך מהרסיך ומחריבך ממך יצאו: שאי־סביב
עיניך וראי כלם נקבצו באו־לך חי־אני נאם־יהוה
כי כלם כעדי תלבשי וקשרתם ככלה עליהם: כי
חרבותיך ושממותיך ואת־ארץ הרסך כי עתה תצרי
מיושב ורחקו מבלעיך: עוד יאמרו באזניך בני
שכולתיך צר־לי המקום גשה־לי ואשבה: ואמרת
בלבבך מי ילד־לי את־אלה ואני שכולה וגלמודה
גלה ואלה מי גדל הן אני נותרתי לבדי אלה איפה
היו: כה אמר אדני יהוה הנה־אשא אל־גוים ידי
ואל־עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנותיך
על־כתף תנשאנה: והיו מלכים אמניך ושרותיהן
מיניקותיך פני־ארץ ישתחוו־לך ועפר רגליך
ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא־יבשו קוי:
הייקח מגבור טרף ואם־שבי צדיק ימלט: כי כה
אמר יהוה גם־שבי גבור יקח וחת עריץ ימלט
ואת־ריבך אני אריב ואת־בניך אושיע: והאכלתי
את־מוניך את־בשרם וכעסיס דמם ישכרו וידעו כל־
בשר כי אני יהוה מושיעך וגואלך אביר יעקב:
כה אמר יהוה איה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה
או מי מנושי אשר אמכרתי לכם בם הן בעונתיכם
נמכרתם ובפשעיכם שולחה אמכם: מדוע באתי
ואין איש קראתי ואין עונה הקצר קצרה ידי מפדות
ואם־אין בי כחי להציל הן בגערתי אחריב ים אשים
נהרות למדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא:
אלבישה שמים קדרות ושק אשים כסותם: יהוה
נתן־לי לשון למודים לדעת לעות את־יעף יעיר
בבקר בבקר יעיר לי אזן לשמע כלמודים: אדני
יהוה פתח־לי אזן ואנכי לא מריתי לא אחור נתתי
גבי למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות
ורק: ואדני יהוה יעזר־לי על־כן לא נכלמתי על־כן
שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש: קרוב מצדיקי
מי־יריב אתי נעמדה יחדו מי בעל משפטי יגש אלי:
הן אדני יהוה יעזר־לי מי הוא ירשיעני הן כלם
כבגד יבלו עש יאכלם: מי בכם ירא יהוה שמע בקול
עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה
וישען באלהיו: הן כלכם קדחי אש מזרי זיקות
לכו באור אשכם ובזיקות אשר הצתתם מידי לכם
תהיון למעצבה תשכבון:

שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל־צור
חוצבתם ואל־מקבת בור נקרתם: הביטו אל־אברהם
אביכם ואל־שרה תחוללכם כי־אחד קראתיו ואברכהו
וארבהו: כי־נחם יהוה ציון נחם כל־חרבותיה וישם
מדברה כעדן וערבתה כגן־יהוה ששון ושמחה ימצא
בה תודה וקול זמרה: הקשיבו אלי עמי ולאמי
האזינו אלי כי־תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים
ארגיע: קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים למשפט
אי־לים יקוו ואל־זרועי ייחלו: שאו־מרום עיניכם
והביטו אל־ארץ כי־שמים כעשן נמלחו וארץ כבגד
תבלה וישביה כמו־כן ימותון וישועתי לעולם תהיה
וצדקתי לא תחת: שמעו אלי יודעי צדק עם־תורתי
בלבבם אל־תיראו חרפת אנוש ומגדופתם אל־תחתו:
כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם
תהיה וישועתי לדר דרים: עורי עורי לבשי עז
זרוע יהוה עורי כימי קדם דורות עולמים הלא את־
היא המחצבת רהב מחללת תנין: הלא את־היא
המיבשת ים מי תהום רבה השמה מעמקי־ים דרך
לעבר גאולים: ופדוי יהוה ישובון ובאו־ציון ברנה
ושמחת עולם על־ראשם שמחה ושון ישיגו ונסו יגון
ואנחה: אנכי אנכי הוא מנחמכם מי־אתי ותיראי
מאנוש ימות ומבן אדם חציר ינתן: ותשכח יהוה
עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל־היום
מפני חמת המציק בכונו להשחית ואיה חמת המציק:
מהר צעה לחפשה ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו:
ואני יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות
שמו: ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע
שמים ויסד ארץ ולאמר לציון עמי־אתה: התעוררי
התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את־
כוס חמתו את־קבעת כוס התרעלה שתית מצית:
אין־מנהל לה מכל־בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל־
בנים גדלה: שתי הנה־זאת עניה ושכרת ולא מיין:
כה־אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי
מידך את־כוס התרעלה את־קבעת כוס חמתי לא
תוספי עוד לשתותה: ושמתיה ביד מוגיך אשר אמרו
לנפשך שחי ונשכבה ותשימי כעפר גבך וכחוץ לעברים:

עורי עורי לבשי עזך ציון לבשי בגדי תפארתך
ירושלם עיר הקדש כי לא־יוסיף יבא־בך עוד ערל
וטמא: התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי
מוסרי צואר שבויה בת־ציון: כי כה אמר יהוה חנם
נמכרתם ולא בכסף תגאלו: כי כה אמר אדני יהוה
מצרים ירד עמי בתחלה לגור־שם ואשור לעשק
עשקו: ועתה מה־לי־פה נאם־יהוה כי־לקח עמי חנם
משליו הילילו נאם־יהוה ותמיד כל־היום שמי מנאץ:
לכן ידע עמי שמי ביום ההוא כי אני־הוא המדבר
הנני: מה־נאוו על־ההרים רגלי מבשר משמיע שלום
מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך:
קול צפיך נשאו קול יחד ירננו כי עין בעין יראו
בשוב יהוה ציון: פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי
נחם יהוה עמו גאל ירושלם: חשף יהוה את־זרוע
קדשו לעיני כל־הגוים וראו כל־אפסי־ארץ את־
ישועת אלהינו: סורו סורו צאו משם טמא אל־תגעו
צאו מתוכה הבדו נושאי כלי יהוה: כי לא בחפזון
תצאו ובמנוסה לא תלכון כי־הולך לפניכם יהוה
ומאספכם אלהי ישראל: הנה ישכיל עבדי ירום
ונשא וגבה מאד: כאשר שממו עליך רבים כן־
משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם: כן יזה גוים
רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא־סופר
להם ראו ואשר לא־שמעו התבוננו: מי האמין
לשמעתנו וזרוע יהוה על־מי נגלתה: ויעל כיונק
לפניו וכשרש מארץ ציה לא־תאר לו ולא הדר
ונראהו ולא־מראה ונחמדהו: נבזה וחדל אישים איש
מכאובות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא
חשבנהו: אכן חליינו הוא נשא ומכאובינו סבלם
ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה: והוא מחולל
מפשעינו מדכא בעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחבורתו
נרפא־לנו: כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו
ויהוה הפגיע בו את עון כלנו: נגש והוא נענה ולא
יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל לפני גזזיה נאלמה
ולא יפתח פיו: מעצר ומדין לקח ואת־דורו מי
ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו:
ויתן את־רשעים קברו ואת־עשיר במותיו על לא־חמס
עשה ולא מרמה בפיו: ויהוה חפץ דכאו החלי אם־
תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה
בידו יצלח: מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק
צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל: לכן אחלק־לו
ברבים ואת־עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה
למות נפשו ואת־פושעים נמנה והוא חטא־רבים נשא
ולפושעים יפגיע:

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וגילי לא חילה כי־
רבים בני־שוממה מבני בעולה אמר יהוה: הרחיבי
מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל־תחשכי
האריכי מיתרים ויתדותיך חזקי: כי ימין ושמאול
תפרוצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו: אל־
תיראי כי לא תבושי ואל־תכלמי כי לא תחפירי כי
בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי־עוד:
כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגואלך קדוש
ישראל אלהי כל־הארץ יקרא: כי כאשה עזובה
ועצובת רוח קראך ויהוה וכאשת נעורים כי תמאס
אמר אלהיך: ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדלים
אקבצך: בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד
עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה: כי־מי נח זאת לי
אשר נשבעתי מעבור מימי נח עוד לבלתי געור
עליך ולבלתי גער־בך: כי ההרים ימושו והגבעות
תמוטינה וחסדי ממך לא־ימוש וברית שלומי לא
תמוט אמר מרחמך יהוה: עניה סוערה לא נחמה
הנה אנכי מרביץ באבנים פוכך ויסדתיך בספירים:
ושמתי שמשותיך כדכד ושעריך לאבני אקדח וכל־
גבולך לאבני חפץ: וכל־בניך למודי יהוה ורב שלום
בניך: בצדקה תכוננו רחקי מעשק כי לא תיראי
וממחתה כי לא תקרב אליך: הן גור יגור אין ממני
כל־גר אתך אליך יפול: הנה אנכי בראתי חרש נפח
באש פחים ויוצא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית
לחבל: כל־כלי יצר עליך לא יצלח וכל־לשון תקום
אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם
אתי נאם־יהוה:

הוי כל־צמא לכו למים ואין־כסף לכו שברו ואכלו
ולכו שברו בלא־כסף ובלא־מחיר יין וחלב: למה
תשקלו־כסף בלא־לחם ויגיעכם בלא לשבעה שמעו
שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם: הטו־
אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם
ברית עולם חסדי דויד הנאמנים: הן עד לאמים
נתתיו נגיד ומצוה לאמים: הן גוי לא־תדע תקרא
וגוי לא־ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך
ולקדוש ישראל כי פארך: דרשו יהוה בהמצאו
קראוהו בהיותו קרוב: יעזב רשע דרכו ואיש און
מחשבותיו וישב אל־יהוה וירחמהו ואל־אלהינו כי
הרבה לסלוח: כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא
דרכיכם דרכי נאם־יהוה: כי גבהו שמים מארץ כן
גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם:
כאשר ירד הגשם והשלג מן־השמים ושמה לא ישוב
כי אם־הרוה את־הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע
לזרע ולחם לאכל: כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא
ישוב אלי ריקם כי אם־עשה את־אשר חפצתי והצליח
אשר שלחתיו: כי־בשמחה תצאו ובשלום תובלון
ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל־עצי השדה
ימחאו־כף: תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד
יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת:

כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי־קרובה
ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: אשרי־אנוש יעשה־זאת
ובן־אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות
כל־רע: ואל־יאמר בן־הנכר הנלוה אל־יהוה לאמר
הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל־יאמר הסריס הן
אני עץ יבש: כי כה אמר יהוה לסריסים אשר
ישמרו את־שבתותי ובחרו בחפצי ומחזיקים בבריתי:
ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים
ומבנות שם עולם אתן־לו אשר לא יכרת: ובני הנכר
הנלוים אל־יהוה לשרתו ולאהבה את־שם יהוה להיות
לו לעבדים כל־שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי:
והביאתים אל־הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי
עולותיהם וזבחיהם לרצון על־מזבחי כי־בית תפלתי
יקרא לכל־העמים: נאם אדני יהוה מקבץ נדחי
ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו:

כל־חיתו־שדי באו לאכל כל־חיתו יער: צריו
עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו
לנבח חזים שכבים אהבו לנום: והכלבים עזי נפש
לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם
פנו איש לבצעו מקצהו: לכו אקחה יין ונסבאה
שכר והיה כיום הזה גדול יתר מאד: הצדיק אבד
ואין איש ואנשי חסד נאספים בלתי הבין כי מפני
הרעה נאסף הצדיק: יבא שלום ינוחו על־משכבותם
הלך נכחו: ואתנה הנה־אתם קרבו לעונן ובני
עונה זרע מנאפת: על־מי תתענגו על־מי תרחיבו
פה ותשלחו לשון הלא־אתם ילדי פשע זרע שקר:
הנחמים בחלקי־נחל בחלקלקות הנחל חלקך הם גם־
הם שפכת נסך הם עלית מנחה העל־אלה אנחם:
על־הר גבה ורם שמת משכבך גם־שם עלית לזבח:
ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית
ותעלי הרחבת משכבך ותכרתי לך מהם אהבת
משכבם חזית יד: ותסכי למלך בשמן ותרבי את־
רקחתיך ותשלחי מלאכיך למרחוק ותשפלי עד־שאול:
ברב דרכיך יגעת לא אמרת נואש חיית ידך מצאת
על־כן לא חלית: ומי דאגת וחרפת כי תכחשי ולי לא
זכרת ולא־שמת על־לבך הלא אני החשיתי ומעולם
ולא תיראני: אני אגיד צדקתך ואת־מעשיך כי לא
יועילו לך: בזעקך יצילך קבציך כלם תשא הבל
יקחם נשף ייטל־בם חוסה בי ינחל־ארץ וירש הר
קדשי: ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך
עמי: כי כה אמר רם ונשא שכן עד ושמו קדוש
מרום ואתי שכן־דכא ושפל־רוח להחיות רוח שפלים
ולהחיות לב דכאים: כי לא לעולם אריב ולא לנצח
אקצף כי רוח מלפני יעטף ונשמות אני עשיתי:
בעון בצעו קצפתי ואכהו אסתר ואקצף וילך שובב
בדרך לבו: דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו והשיב
נחומים לו ולאבליו: בורא נוב שפתים שלום שלום
לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: ורשעים כים
נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט:
אין שלום אמר אלהי לרשעים:

קרא בגרון אל־תחשך כשופר הרם קולך והגד
לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם: ואותי יום יום
דרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה
ומשפט אלהיו לא עזב משפטי־צדק יאלוני קרבת
אלהים יחפצון: למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו
ולא תדע הן ביום צום־כם תמצאו חפץ וכל־עצביכם
תנגשו: הן לריב ומצה תצומו ולהכות אגרף רשע
לא־תצומו כיום להשמיע קולכם במרום: הכזה יהיה
צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכוף כאגמון
ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון
ליהוה: הלא זה צום אבחרהו פתח חרצובות רשע
התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל־מוטה
תנתקו: הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא
בית כי־תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם:
אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך
לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך: אז תקרא ויהוה
יענה תשוע ויאמר הנני אם־תסיר מתוכך מוטה שלח
אצבע ודבר־און: ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע
וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים: ונחך יהוה
תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ
והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא־יכזבו מימיו:
ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור ודור יקומם
וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות לשבת: אם־תשיב
משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת
עדן לקדוש יהוה מכובד וכבדתו מעשות דרכיך
ממצוא חפצך ודבר דבר: אז תתענג על־יהוה והרכבתיך
על־במתי־ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי
יהוה דבר:

הן לא־קצרה יד־יהוה מהושיע ולא־הכבידה אזנו
משמוע: כי אם־עונותיכם היו מבדלים בינכם
לבין אלהיכם וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמוע:
כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם
דברה עולה לשון רשע תהגה: אין־קורא בצדק ואין
נשפט באמונה בטוח על־תהו ודבר שוא הרו עמל
וילדו און: ביצי פתן בקעו וקורי עכביש יארגו
האכל מביציהם ימות ומעוקה תפרח צפעוני: קורי
עכביש לא יהיה לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם
מעשי און ומעשה חמס בכפיהם: רגליהם לרע ירוצו
וימהרו לשפך דם־נקי מחשבותיהם מחשבות און
שד ושבר במסלותם: דרך שלום לא ידעו ואין משפט
במעגלותם נתיבותם עקלקלו להם כל־דרך בה לא
ידע שלום: על־כן רחק משפט מאתנו ולא תשיגנו
צדקה נקוה לאור והנה חשכות לנגהות באפלות נלך:
נגשש כעורים את־הקיר וכאין עינים נגשש כשלנו
בנגה בנשפים כמתים במשמנים: נהמו כלנו כדובים
והגה כיונים נהגה קוינו למשפט ואין לישועה רחקה
ממנו: כי רבו פשעינו נגדך וחטאתינו ענתה בנו כי
פשעינו אתנו ועונתינו ידענום: פשע וכחש ביהוה
ונסוג מאחרי אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלב
דברי שקר: ונהפך אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד
כי־כשלה באמת בחוץ ונכחה לא תוכל לבוא: ותהי
האמת נעדרת וסר מרע אליו יתשתומם ויהוה ראה
ורע בעיניו מאין משפט: וירא כי־אין איש ויתאנן
כי־אין מפגיע ותושע לו זרעו ותסמכהו צדקתו:
וילבש צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו וילבש
בגדי נקם תלבשת וכמעיל תעטף קנאה: כגמולות
כגמל חמה לצריו גמול לאיביו לאיים גמול יגמול:
ויראו מיראת שם־יהוה ממערב ומזרח שמש כי־יבא
צר כנהר רוח יהוה נוסה בו: ובא לציון גואל
ולשבי פשע ביעקב נאם־יהוה: ואני זאת בריתי
אתם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר־שמתי
בפיך לא־ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך
אמר יהוה מעתה ועד־עולם:

קומי אורי כי־בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח:
כי־הנה החשך יכסה־ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח
יהוה וכבודו עליך יראה: והלכו גוים לאורך
ומלכים לנגה זרחך: שאי־סביב עיניך וראי כלם
נקבצו באו לך בניך מרחוק יבאו ובנותיך על־צד
תאמנה: אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי־יהפך
אליך המון ים חיל גוים יבאו לך: שפעת גמלים
תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה
ישאו ותהלות יהוה יבשרו: כל־צאן קדר יקבצו
לך אילי נבית ישרתונך יעלו על־רצון מזבחי ואת־
בית תפארתי אפאר: מי־אלה כעב תדאינה וכיונים
אל־ארבותיהם: כי־לי איים יקוו ואניות תרשיש
בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם
לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: ובנו
בני־נכר חומתיך ומלכיהם ישרתונך כי במקצפי
הכיתיך וברצוני רחמתיך: ופתחו שעריך תמיד יומם
ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם
נהוגים: כי הגוי והממלכה אשר לא־יעבדוך יאבדו
והגוים חרב תחרב: כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש
תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי
אכבד: והלכו אליך שחוי בניך מעניך וכל־נאצוך
השתחוו על־כפות רגליך וקראו לך עיר יהוה ציון
קדוש ישראל: תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר
ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור: ויונקת חלב
גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך
וגואלך אביר יעקב: תחת הנחושת אביא זהב ותחת
הברזל אביא כסף ותחת העצים נחושת ותחת האבנים
ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה: לא־יעוד
חמס בארצך שד ושבר בגבולך ולא תקראי ישועה
חומתיך ושעריך תהלה: לא־יהיה־לך עוד השמש
לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך יהוה והיה־לך
לאור עולם ואלהיך לתפארתך: לא־יבוא עוד שמשך
וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה־לך לאור עולם
ושלמו ימי אבלך: ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו
ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר: הקטן יהיה
לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה:

רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים
שלחני לחבש לנשברי־לב לקרא לשבויים דרור
ולעצורים פקח־קוח: לקרא שנת־רצון ליהוה ויום
נקם לאלהינו לנחם כל־אבלים: לשום לאבלי ציון
לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל
מעטה תהלה תחת רוח כהה וקראו להם אילי הצדק
מטע יהוה להתפאר: ובנו חרבות עולם שוממות
הקימו ונתצו ערים חרבות שממות דורות: ועמדו
זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכורמיכם:
ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם
חיל גוים תאכלו ובכבודם תתיהרו: תחת בשתכם
משנה וכלמה ירננו חלקם לכן בארצם משנה תירשו
שמחת עולם תהיה להם: כי אני יהוה אהב משפט
שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם
אכרות להם: וידע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך
העמים כל־רואיהם יכירום כי־הם זרע ברכו יהוה:
שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני
בגדי־ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר ועדי
כלה תעדה כליה: כי כאשר תוציא הארץ צמחה
וכגנה זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה
ותהלה נגד כל־הגוים:

למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד־
יצא כנגה צדקה וישעה כלפיד יבער: וראו גוים
צדקך וכל־מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי
יהוה יקבנו: והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצניף
מלוכה בכף אלהיך: לא־יאמר לך עוד עזובה ולארצך
לא־יאמר עוד שממה כי־לך יקרא חפצי־בה ולארצך
בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל: כי יבעל
בחור בתולה יבעלוך בניך וכמשוש חתן על־כלה
ישיש עליך אלהיך: על־חומתיך ירושלם הפקדתי
שמרים כל־היום וכל־הלילה תמיד לא יחשו המזכירים
את־יהוה דמי־לכם: ואל־תתנו דמי לו עד יכונן
וער־ישים את־ירושלם תהלה בארץ: נשבע יהוה
בימינו ובזרוע עזו אם־אתן את־דגנך עוד מאכל
לאויביך ואם־בני נכר שתו תירושך אשר יגעת בו:
כי מקבציו יאכלהו והללו את־יהוה ומאספיו ישתוהו
בחצרות קדשי: עברו עברו בשערים פנו דרך העם
סלו סלו המסלה סקלו אבן הרימו נס על־העמים:
הנה יהוה השמיע אל־קצה הארץ אמרו לבת־ציון
הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: וקראו
להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא
נעזבה:

מי־זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור
בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע:
מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדורך בגת: פור דרכתי
לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי ואתרסמו
בחמתי ויזה נצחם על־בגדי ואת־כל־מלבושי אגאלתי:
כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה: ואבט ואין עוזר
ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרועי וחמתי היא
סמכתני: ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי
ואורידה לארץ נצחם: חסדי יהוה אזכיר תהלות יהוה
ככל אשר־גמלנו יהוה וגו טוב לבית ישראל אשר
גמלם כרחמיו וכרב חסדיו: ויאמר אך עמי המה
בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע: בכל צרתם לו
צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא
גאלם וישאם ויגלם כל ימי עולם: והמה מרו
ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם
בם: ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את
רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח קדשו: המוליך
לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות
לו שם עולם: המוליכם בתהמות כסוס במדבר לא
יכשלו: כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תנחנו כן
נהגת את עמך לעשות לך שם תפארת: השקיפה
משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך
וגבורתיך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו: כי אתה
אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה
יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך: למה תתעינו יהוה
מדרכיך תקשה לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי
נחלתך: למה ירשוך צרינו מרמסו מקדשך: היינו
מעולם לא משלת בם לא נקרא שמך עליהם: לו־קרעת
שמים וירדת מפניך הרים נזלו: כמס אש מים תבעה
אש לצרריך יחרד גוים מפניך: בעשותך נוראות לא
נקוה ירדת מפניך הרים נזלו: ומעולם לא שמעו לא
האזין עין ראתה אלהים זולתך יפעל למחכה־לו:
פגעת בשמח ועשה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת
ונחטא בם בעלם ונושע: ונהי כטמא כלנו וכבגד עדה
כל צדקתינו ונבל כעלה כלנו ועונתינו כרוח ישאונו:
ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת
פניך ממנו ותמגנו בעוננו: ועתה יהוה אבינו אתה
אנחנו החמר ויוצרנו ומעשה ידך כלנו: אל־תקצף
יהוה עד־מאד ולעד אל־תזכר עון הן הבט־נא עמך
כלנו: ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה
ירושלם בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך היתה
לשרפת אש וכל־מחמדינו היתה לחרבה: העל־אלה
תתאפק יהוה תחשה ותענה עד־מאד:

נדרשתי לא־שאלו נמצאתי לא־בקשוני אמרתי הנני
הנני אל־גוי לא־קרא בשמי: פרשתי ידי כל־היום
אל־עם סורר הולכים הדרך לא־טוב אחר מחשבותם:
העם המכעיסים פני תמיד זבחים בגנות ומקטרים על־
אבני הלבנים: הישבים בקברים ובנצורות ילינו
האכלים בשר־החזיר ומרק פגלים כליהם: האמרים
קרב אל־תגש־אלי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש
יקדת כל־היום הן כתובה לפני לא־אחשה כי אם־
שלמתי והשלמתי על־חיקם: עונותיכם ועון אבותיכם
יחדו אמר יהוה אשר קטרו על־ההרים ועל־הגבעות
חרפוני ומדתי פעלתם אל־חיקם: כה אמר יהוה
כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל־תשחיתהו כי
ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל:
והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי ובחירי
ירשנה ועבדי ישכנו־שם: והיה השרון לנוה־צאן
ועמק עכור לרבץ־בקר לעמי אשר דרשוני: ואתם
העזבי את־יהוה השכחים את־הר קדשי הערכים לגד
שלחן והממלאים למני מסך: ומניתי אתכם לחרב
וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי
ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי
בחרתם: לכן כה אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו
ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה
עבדי ישמחו ואתם תבושו: הנה עבדי ירנו משוב־לב
ואתם תזעקו מכאב־לב ומשבר רוח תילילו: והנחתם
שמכם לשבועה לבחיריך ובך ימיתך אדני יהוה ולעבדיו
יקרא שם אחר: אשר המתברך בארץ באלהי אמן
יתברך ובכל־הארץ הזה באלהי אמן ונשבע כי נשכחו
הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני: כי הנני בורא
שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות
ולא תעלינה על־לב: כי־אם־שישו ושמחו עדי־עד
אשר אני בורא כי הנני בורא את־ירושלם גילה
ועמה לששון: וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא
תשמע עוד בה קול בכי וקול זעקה: לא־יהיה משם
עוד עולל ימים וזקן אשר לא ימלא את־ימיו כי
הנער בן־מאה שנה ימות והחוטא בן־מאה שנה יקלל:
ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו את־פריים:
לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי
העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי: לא יגעו
לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברכות יהוה המה
וצאצאיהם אתם: והיה טרם יקראו ואני אענה עודם
מדברים ואני אשמע: זאב וטלה ירעו כאחד ואריה
כבקר יאכל־תבן ונחש עפר לחמו לא־ירעו ולא
ישחיתו בכל־הר קדשי אמר יהוה:

כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי־זה
בית אשר תבנו־לי ואי־זה מקום מנוחתי: ואת־כל־
אלה ידי עשתה ויהיו כל־אלה נאם־יהוה ואל־זה
אביט אל־עני ונכה־רוח וחרד על־דברי: שוחט השור
מכה איש זבח השה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר
מזכיר לבונה מברך און גם־המה בחרו בדרכיהם
ובשקוציהם נפשם חפצה: גם־אני אבחר בתעלליהם
ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי
ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי
בחרו: שמעו דבר־יהוה החרדים אל־דברו אמרו
אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה
בשמחתכם והמה יבושו: קול שאון מעיר קול מהיכל
קול יהוה משלם גמול לאויביו: בטרם תחיל ילדה
בטרם יבוא חבלה ותמלט ותלד זכר: מי־שמע כזאת
מי ראה כאלה החבל ארץ ביום אחד אם־יולד גוי
פעם אחת כי־חבלה גם־ילדה ציון את־בניה: האני
אשביר ולא אוליד אמר יהוה אם־אני המוליד ועצרתי
אמר אלהיך: שמחו את־ירושלם וגילו בה כל־אהביה
שישו אתה משוש כל־המתאבלים עליה: למען תינקו
ושבעתם משד תנחומיה למען תמצו והתענגתם מזיז
כבודה: כי כה אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר
שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על־צד תנשאו
ועל־ברכים תשעשעו: כאיש אשר אמו תנחמנו כן
אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו: וראיתם ושש לבבכם
ועצמותיכם כדשא תפרחנה והודעה יד־יהוה את־
עבדיו וזעם את־אויביו: כי־הנה יהוה באש יבוא
וכסופה מרכבתיו להשיב באף חמתו וגערתו בלהבי
אש: כי באש יהוה נשפט ובחרבו את־כל־בשר
ורבו חללי יהוה: המתקדשים והמטהרים אל־הגנות
אחד בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו
יספ

פרק ו׳.

1 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים:
2 ויקראו הפלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה
נעשה לארון יהוה הודיענו במה נשלחנו למקומו:
3 ויאמרו אם משלחים אתם את ארון אלהי ישראל
אל תשלחו אתו ריקם כי השב תשיבו לו אשם אז
תרפאו ונודע לכם למה לא תסור ידו מעליכם:
4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר
חמשי פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי זהב
כי מגפה אחת היתה לכלכם ולסרניכם:
5 ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם המשחיתם
את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל
את ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם:
6 ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים
ופרעה את לבבם הלוא כאשר התעלל בהם וישלחום
וילכו:
7 ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות
עלות אשר לא עלה עליהן עול ואספתם את הפרות
העגלה ובניהם השיבו מאחריכם הביתה:
8 ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו על העגלה
ואת כלי הזהב אשר השיבו לו אשם תשימו בארגז
מצדו ושלחתם אתו וילך:
9 וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה
לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא ונדעה כי לא
ידו נגעה בנו מקרה היתה לנו:
10 ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום
בעגלה ובניהם כלאו הבית:
11 וישימו את ארון יהוה על העגלה ואת הארגז
ואת עכברי הזהב ואת צלמי עפליהם:
12 והפרות ישרנה דרך בית שמש במסלה אחת הלכו
הלוך וגעו ולא סרו ימין ושמאל וסרני פלשתים
הלכים אחריהם עד גבול בית שמש:
13 ובית שמש קצרים חטים בעמק ויראו את הארון
וישמחו לראות:
14 והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמשי ותעמד
שם ושם אבן גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת
הפרות העלו עולה ליהוה:
15 והלוים הורידו את ארון יהוה ואת הארגז אשר
אתו אשר שם כלי זהב הקדש ונתנו על האבן הגדולה
ואנשי בית שמש העלו עולות ויזבחו זבחים ביום
ההוא ליהוה:
16 וחמשת סרני פלשתים ראו וישובו עקרון ביום
ההוא:
17 ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה
לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד
לעקרון אחד:
18 ועכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת
הסרנים מעיר מבצר ועד עיר הפרזי ועד אבל הגדולה
אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה
יהושע בית השמשי:
19 ויך בבני שמש כי ראו בארון יהוה ויך בעם
חמשים איש שבעים איש ויתאבל העם כי הכה יהוה
בעם מכה גדולה:
20 ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה
האלהים הקדוש הזה ואל מי יעלה מעלינו:
21 וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר
השיבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם:

פרק ז׳.

1 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה
ויביאו אתו אל בית אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו
קדשו לשמר את ארון יהוה:
2 ויהי מן היום אשר ישב הארון בקרית יערים
ויארכו הימים ויהיו עשרים שנה ויבך כל בית ישראל
אחרי יהוה:
3 ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל
לבבכם אתם שבים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר
מתוככם ואת העשתרות והכינו לבבכם אל יהוה
ועבדוהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים:
4 ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרות
ויעבדו את יהוה לבדו:
5 ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצפתה
ואתפלל בעדכם אל יהוה:
6 ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה
ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט
שמואל את בני ישראל במצפה:
7 וישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה
ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל
ויראו מפני פלשתים:
8 ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש מאתנו
מזעק אל יהוה אלהינו ויושיענו מיד פלשתים:
9 ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלהו עולה כליל
ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו
יהוה:
10 ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה
בישראל וירעם יהוה בקול גדול ביום ההוא על
פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל:
11 ויצאו אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את
פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר:
12 ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפה ובין
השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עד הנה עזרנו
יהוה:
13 ויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול
ישראל ותהי יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל:
14 וישבו הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל
לישראל מעקרון ועד גת ואת גבולן הציל ישראל
מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי:
15 ויהי שמואל שפט את ישראל כל ימי חייו:
16 והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל
והמצפה ושפט את ישראל את כל המקומות האלה:
17 ותשובתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את
ישראל ויבן שם מזבח ליהוה:

פרק ח׳.

1 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים
לישראל:
2 ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים
בבאר שבע:
3 ולא הלכו בניו בדרכיו ויטו אחרי הבצע ויקחו
שחד ויטו משפט:
4 ויקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה:
5 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו
בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים:
6 ויהי הדבר בעיני שמואל בתת אמרו תנה לנו מלך
לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה:
7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל
אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי ממלך אנכי
מאסתי מהם:
8 ככל המעשים אשר עשו מיום העלותי אתם ממצרים
ועד היום הזה ויעזבני ויעבדו אלהים אחרים כן הם
עשים גם לך:
9 ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בם והגדת
להם משפט המלך אשר ימלך עליהם:
10 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים
ממנו מלך:
11 ויאמר זאת יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם
את בניכם יקח וישם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו
לפני מרכבתו:
12 ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרוש
חרישו וקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי
רכבו:
13 ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות:
14 ואת שדותיכם ואת כרמיכם ואת זיתיכם הטובים
יקח ונתן לעבדיו:
15 וזרעיכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו:
16 ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים
ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו:
17 צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים:
18 וזעקתם ביום ההוא מפני מלכיכם אשר בחרתם
לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא:
19 וימאנו העם לשמוע בקול שמואל ויאמרו לא כי
אם מלך יהיה עלינו:
20 והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו
ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו:
21 וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני
יהוה:
22 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקולם והמלכת
להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש
לעירו:

27 Um dieses Kind habe ich gebetet, und der HERR hat mir meine Bitte gewährt, die ich an ihn gerichtet habe. 28 Darum will auch ich es dem HERRN überlassen; es soll sein Leben lang dem HERRN gehören.« Und sie beteten dort den HERRN an.

2

1 Dann betete Hanna:
»Mein Herz jubelt über den HERRN,
mein Gott gibt mir neue Kraft.
Ich kann über meine Feinde lachen,
denn du hast mir geholfen.
2 Niemand ist heilig wie der HERR,
niemand außer ihm!
Kein Fels ist wie unser Gott.
3 Redet nicht so überheblich!
Lasst keine Prahlerei aus eurem Mund kommen!
Denn der HERR ist ein Gott, der alles weiß,
und er prüft, was ein Mensch tut.
4 Die Bogen der Helden sind zerbrochen,
doch die Schwachen sind mit neuer Kraft gegürtet.
5 Die Satten müssen sich für Brot verdingen,
doch die Hungrigen leiden keine Not mehr.
Die Unfruchtbare bekommt sieben Kinder,
doch die Mutter vieler Kinder welkt dahin.
6 Der HERR macht tot und lebendig,
er führt hinab ins Totenreich und holt wieder herauf.
7 Der HERR macht arm und reich,
er erniedrigt und erhöht.
8 Er hebt den Geringen aus dem Staub empor
und richtet den Armen auf aus dem Dreck,
um ihn neben Fürsten sitzen zu lassen
und ihm einen Ehrenplatz zuzuweisen.
Denn die Grundfesten der Erde gehören dem HERRN,
auf sie hat er die Welt gegründet.
9 Er behütet die Füße seiner Getreuen,
doch die Gottlosen müssen in der Finsternis umkommen.
Denn niemand kann aus eigener Kraft bestehen.
10 Die, die mit dem HERRN streiten, werden zerschmettert.
Vom Himmel her donnert er gegen sie.
Der HERR richtet die Enden der Erde,
er gibt seinem König Macht
und erhöht die Kraft seines Gesalbten.«
11 Dann ging Elkana nach Rama in sein Haus zurück, Samuel aber blieb beim HERRN und diente ihm unter der Aufsicht des Priesters Eli.

12 Elis Söhne waren gewissenlose Menschen, die sich um den HERRN nicht kümmerten. 13 Sie hielten sich auch nicht an die Vorschriften, die den Priestern gegenüber dem Volk gelten. Wenn jemand ein Opfer darbrachte, kam der Diener des Priesters, während das Fleisch im Topf kochte, und steckte mit einer Gabel mit drei Zinken hinein. 14 Was sie damit aus dem Topf herausholten, das gehörte ihnen. So machten sie es mit allen Israeliten, die nach Schilo kamen. 15 Sogar bevor das Fett verbrannt war, kam der Diener des Priesters und sagte zu dem, der das Opfer darbrachte: »Gib mir Fleisch zum Braten für den Priester! Ich will kein gekochtes Fleisch, sondern rohes.« 16 Wenn der Betreffende ihm antwortete: »Das Fett muss zuerst verbrannt werden, dann kannst du dir nehmen, was du willst!«, dann sagte der Diener: »Nein, du musst es mir jetzt geben, sonst nehme ich es mir mit Gewalt!« 17 Diese Sünde der jungen Männer war vor dem HERRN sehr schwer, denn sie verachteten seine Opfergaben.

18 Samuel aber diente dem HERRN, obwohl er noch ein Kind war und einen leinenen Priesterschurz trug. 19 Jedes Jahr machte seine Mutter ihm ein neues Gewand und brachte es ihm, wenn sie mit ihrem Mann zum Opferfest kam. 20 Elkana und seine Frau baten den HERRN jedes Mal um Kinder, wenn sie ihm ihr Opfer darbrachten, und dann segnete Eli sie und sagte: »Der HERR gebe dir Kinder von dieser Frau, damit du ihm dafür zurückgibst, was du ihm geliehen hast.« 21 Und der HERR erhörte Hanna, sodass sie noch drei Söhne und zwei Töchter bekam. Samuel aber wuchs heran und stand im Dienst des HERRN.

22 Eli war schon sehr alt und hörte von allem, was seine Söhne dem ganzen Volk Israel antaten, auch davon, dass sie mit den Frauen schliefen, die vor dem Eingang des Zeltheiligtums ihren Dienst versahen. 23 Er sagte zu ihnen: »Warum tut ihr solche Dinge? Ich höre von allen Leuten, was ihr Böses tut. 24 Ihr dürft das nicht mehr machen, meine Söhne! Es ist nicht gut, was ihr da verbreitet. Ihr bringt das Volk des HERRN dazu, dass es sündigt.

ויאמר אליו: אמנם: ואמר: אמן אמנם: ויפצר 10
בו ויקח: ואמר: לא כן אדני כי עבדך לא עשה
דבר הזה: ויצא מאחריו מצרעת כשלג: ויאמר 11
אליו: לך שוב אל עמך ואמרת אליהם: הנה
נא ידעתי כי איש אלהים הוא קדוש ישב בקרבנו
פה: ויאמר אל נא אדני: הנה נא יש עמנו בני 12
המקום מעט ממנו: ויאמר לך: ויאמר אחד
מהם: ואמר: הואל נא ובא עם עבדיך ויאמר 13
אני אלך: ויהי הוא הלך: ויאמר אל נעמן: 14
הנה נא אמרתי אליך: ויטבל בירדן שבע פעמים
כדבר איש האלהים: וישב בשר אליו: כנער 15
קטן: וישב אל איש האלהים: הוא ומחנהו
ויבא ויעמד לפניו: ויאמר: הנה נא ידעתי 16
כי אין אלהים בכל הארץ: כי אם בישראל:
ועתה קח נא ברכה מאת עבדך: ויאמר חי 17
יהוה אשר עמדתי לפניו: אם אקח: ויפצר בו
לקחת: ויאבה: ויאמר נעמן: אם לא יתן 18
נתן לעבדך משא צמדי פרדים עפר: כי לא
יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי
אם ליהוה: בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך: 19
בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא
משען על ידי והשתחויתי בבית רמון בהשתחותי
בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה:
ויאמר אליו לך לשלום: ויסע מאתו כברת 20
ארץ: ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים:
הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת
מידו את אשר הביא לפניו חי יהוה כי אם
רצתי אחריו ולקחתי ממנו מאומה: ויבן גיחזי 21
אחרי נעמן: וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל
המרכבה לקראתו ויאמר השלום: ויאמר שלום 22
אדני שלחני לאמר הנה עתה הלמו אלי שני
נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם
ככר כסף ושתי חלפות בגדים: ויאמר נעמן 23
בצה ככרים קח ויפצר בו ויצר שני ככרי כסף
בשני חלפות בגדים ויתן על שני נערים מנשאים
לפניו: ויבא אל המכתש ויקח מידם ויסכן 24
הבית ויאמר לאנשים וילכו: והוא בא ויעמד
אל אדניו ויאמר אליו אלישע אנה גיחזי ויאמר
לא הלך עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא 25
לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך
העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים זיתים
וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת 26
נעמן תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו
מצרע כשלג: ויבא ויעמד אל אדניו אלישע 27
ויאמר אליו אנה גיחזי ויאמר לא הלך עבדך
אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר 28
הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת
את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן
ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 29
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 30
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 31
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 32
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 33
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 34
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 35
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 36
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 37
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 38
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 39
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 40
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 41
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 42
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 43
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 44
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 45
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 46
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 47
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 48
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 49
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 50
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 51
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 52
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 53
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 54
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 55
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 56
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 57
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 58
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 59
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 60
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 61
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 62
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 63
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 64
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 65
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 66
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 67
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 68
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 69
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 70
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 71
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 72
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 73
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 74
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 75
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 76
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 77
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 78
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 79
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 80
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 81
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 82
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 83
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 84
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 85
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 86
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 87
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 88
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 89
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 90
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 91
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 92
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 93
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 94
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 95
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 96
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 97
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 98
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק 99
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
ויאמר אליו מאין תבוא גיחזי ויאמר לא הלך 100
עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות: ומצרעת נעמן תדבק
בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:

פרק ו׳.

1 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום
אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר הוא לנו:
2 נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה
אחת ונעשה שם מקום לנו לשבת שם ויאמר
3 לכו: ויאמר האחד הואל נא ובא עם עבדיך
ויאמר אני אלך: והוא הלך עמהם ויבאו הירדנה
4 ויגזרו את העצים: והוא הלך ויגזרו את העצים
5 והנה הברזל נפל אל המים ויזעק ויאמר אהה
אדני והוא חדש היה: ויאמר איש האלהים
6 אנה נפל ויראהו את המקום ויחתך עץ וישלך
שם ויצף הברזל: ויאמר שא לך ויושט ידו
7 ויקחהו: והוא ארם נלחם בישראל ויועץ את
עבדיו לאמר אל מקום פלני תחנו: וישלח איש
האלהים אל המלך ישראל לאמר השמר אל
תעבר במקום הזה כי שמה ארם נחתים: וישלח
מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש
האלהים והזהירהו ונשמר שם לא פעם ולא
שתים: ולב מלך ארם נסער על הדבר הזה
ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הלא תגידו לי
מי משלנו אל מלך ישראל: ויאמר אחד מעבדיו
לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל
יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר
בחדרי משכבך: ויאמר לכו וראו אנה הוא
ואשלחה ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן:
ישלח שם סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה
ויסבו על העיר: ויקם משכים לפנות בקר
ויצא והנה חיל סבב את העיר וסוסים ורכב
ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה:
ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר
אתם: ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את
עיניו ויפקח יהוה את עיני הנער והנה ההר
מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע: וירדו
אליו הארמי והתפלל אלישע אל יהוה ויאמר
הך נא את הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע:
ויכם בסנורים כדבר אלישע: ויאמר אליהם
אלישע לא זה הדרך ולא זאת העיר לכו אחרי
ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים
ויולך אותם שמרונה: ויהי כבואם שמרונה
ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני האלה ויפקח
יהוה את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון:
ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראותו אותם
אבי אכה אכה: ויען אל תכה אכה אשר לא
שבית בחרבך ובקשתך אתה תכה אכה אלה
ושתו ויאכלו וילכו אל אדניהם: וישלח להם
גדולה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל
אדניהם ולא יספו עוד בנדודי ארם לבוא בארץ
ישראל: ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם
את כל חילו ויעל ויצר על שמרון: ויהי רעב
גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש
חמור בשמנים שקלים וגו רבע הקב בחמשים
כסף: ומלך ישראל עבר על החומה ואשה
צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: ויאמר
אל יושיעך יהוה מאין אושיע לך המגרן ומן
היקב: ויאמר המלך לה מה לך ותאמר האשה
הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום
ובני נאכל מחר: ונבשל את בני ונאכלהו ואמר
אליה מחר תני את בנך ונאכלהו ותחבא את
בנה: ויהי כשמע המלך את דברי האשה
הצעקת ויקרע את בגדיו והוא עבר על החומה
וירא העם והנה השק לבשר מבית אל בשרו
מלמעלה: ויאמר המלך אלהים יעשה לי כה
וכה כי יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום:
והאיש שלח מקצה אליו ובטרם יבוא המלאך
אליו הוא אמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן
המרצח הזה להסיר את ראשי ראו בבוא
המלאך סגרו את הדלת ולחצתם אותו בדלת
הלא קול רגלי אדניו אחריו: עודנו מדבר עמם
והנה המלאך יורד אליו והוא אמר הנה זאת
מעם יהוה מה אקוה ליהוה עוד: ויאמר אלישע
שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה
סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל בשער
שמרון: וישלש השלישי על יד אשר הוא נשען
עליה אל איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה
ארבות במרום הדבר הזה ויאמר הנך רואה
בעיניך ומשם לא תאכל: ויהי לו כן והעם
רמסו אותו בשער וימת כאשר דבר איש
האלהים אשר דבר בבוא המלך אליו: ויהי
כדבר איש האלהים אל המלך לאמר שתי סאים
שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת
מחר בשער שמרון: ויען השלישי על יד אשר
הוא נשען עליה את איש האלהים ויאמר הנה
יהוה עשה ארבות במרום הדבר הזה ויאמר הנך
רואה בעיניך ומשם לא תאכל: ויהי לו כן והעם
רמסו אותו בשער וימת:

פרק ז׳.

1 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנו
לאמר קומי ולכי את ובתך וגורי בכל אשר
תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ
2 שבע שנים: ותקם האשה ותעש כדבר איש
האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים
3 שבע שנים: ויהי מקץ שבע השנים ותשב
האשה מארץ פלשתים ותצא לזעק אל המלך
4 על ביתה ועל שדה: והמלך מדבר אל גחזי נער
איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות
5 אשר עשה אלישע: והוא מספר למלך את אשר
החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה
צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי
אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה
6 אלישע: וישאל המלך את האשה ותספר לו
ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל
אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את
7 הארץ ועד עתה: ואלישע בא דמשקה ובן הדד
מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים
8 עד הנה: ויאמר המלך אל חזאל קח בידך
מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את
יהוה מאתו לאמר החיה מחלי זה: וילך חזאל
לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא
ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן
הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה מחלי
9 זה: ויאמר אליו אלישע לך אמר החיה יהוה
אותי כי מות ימות: וישם איש האלהים פניו
שמה עד בוש ויבך איש האלהים: ויאמר חזאל
למה זה אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר
תעשה לבני ישראל רעתה מבצריהם תשלח
באש ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש
ובהריותיהם תבקע: ויאמר חזאל כי מה עבדך
הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע
הראני יהוה אותך מלך על ארם: וילך מעם
אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר
לך אלישע ויאמר אמר לי החיה תחיה: ויהי
ממחרת ויקח את המכבר ויטבל על פניו וימת
וימלך חזאל תחתיו: ובשנת חמש ליורם בן
אחאב מלך ישראל ויהורם בן יהושפט מלך
יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה:
בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנים
מלך בירושלם: וילך בדרך מלכי ישראל כאשר
עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה
ויעש הרע בעיני יהוה: ולא אבה יהוה להשחית
את יהודה למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו
נר לו ולבניו כל הימים: בימיו פשע אדום
מתחת ליד יהודה ויתמלכו עליהם מלך: ויעבר
יורם צעירה ויך את אדום הסבים עליו ושרי
הרכב ויהי העם לאהליו ויפל אדום מתחת ליד
יהודה עד היום הזה אז פשעה לבנה מתחת ליד
בעת ההיא: ויתר דברי יורם וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה: וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דויד ויהי אחזיהו בנו תחתיו: בשנת
שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל
מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: בן עשרים
ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך
בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך
ישראל: וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני
יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא:
ויצא עם יהורם בן אחאב למלחמה אל חזאל
מלך ארם ברמות גלעד וישמרו ארמים את
יורם: וישב המלך יורם לשוב ברמה להתרפא
בארם אשר הכוהו בה ארמים במלחמו את
חזאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה
ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי
חלה הוא: ואלישע הנביא קרא לאחד מבני
הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח פך השמן
הזה בידך והלך רמת גלעד: ובא שמה ראה שם
יהוא בן יהושפט בן נמשי ובא והקם אותו מתוך
אחיו והביאך חדר בחדר: ולקחת פך השמן
ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך
למלך על ישראל ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה:
ויהי הנער הנביא ילך רמת גלעד: ויבא והנה
שרי החיל ישבים ויאמר דבר אלי אליך הקצין
אל מי מכלנו ויאמר אליך הקצין אליך אדוני:
ויקם ויבא הבית והוא יצק השמן על ראשו
ויאמר אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך
למלך על עם יהוה על ישראל: והכית את בית
אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודם
כל עבדי יהוה מיד איזבל: ואבד כל בית אחאב
והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב
בישראל: ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן
נבט וכבעשא בן אחיה: ואת איזבל תאכלנה
הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת
וינס: ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר אליו
השלום מדוע בא המשגע הזה אליך ויאמר אליהם
אתם ידעתם את שיחו ואת אשר דבר: ויאמרו
שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי
לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל:
ויחפזו ויקחו איש את בגדו ויתנו תחת רגליו
על גבי המדרגות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך
יהוא: ויתקשר יהורם בן יהושפט בן נמשי על
יהורם ויהורם שמר הוא וכל ישראל מפני חזאל
מלך ארם: וישב המלך יורם להתרפא בארם
מן המכות אשר הכוהו בה ארמים במלחמו את
חזאל מלך ארם ויהוא אמר אם יש נפשכם אתי
אל יצא פליט מן העיר ללכת להגיד ביזרעאל:
ויהוא רכב ויסע יזרעאלה כי יורם שכב שם
ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות ביהורם:
ויעמד הצפה על מגדל יזרעאל ויראה את כת
יהוא בבאו ויאמר כת אני רואה ויאמר יורם
קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: וילך
רכב לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום
ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי ויגד
הצפה לאמר בא המלאך עד אליהם ולא שב:
וישלח רכב שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר
המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב
אחרי: ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב
והנהיגה כנהיגת יהוא בן נמשי כי כנהג בשגעון
הוא נוהג: ויאמר יורם אסר רכבו ויאסר רכבו
ויצא יורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה
איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא ויקרהו בחלקת
נבות היזרעאלי: ויהי כראות יורם את יהוא
ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני
איזבל אמך וכשפיה הרבים: ויהפך יורם ידיו
וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיהו: ויהוא
מלא כף ידו בקשת ויך את יורם בין זרועותיו
ויצא החץ מלבו ויכר ברכבו: ויאמר אל בדקר
שליש שאהו והשלך אותו בחלקת שדה נבות
היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי
אביו אחאב ויהוה משא זאת עליו: אם לא את
דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה
ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שאהו
והשלכתו בחלקת השדה כדבר יהוה: וירא
אחזיהו מלך יהודה ויברח דרך בית הגן וירדף
יהוא אחריו ויאמר גם אותו הכו במרכבה
בעלה גור אשר ליבלעם ויברח מגדו וימת שם:
ויעלהו עבדיו במרכבה ירושלמה ויקברו אותו
בקברתו עם אבתיו בעיר דויד: ובשנת אחת עשרה
ליורם בן אחאב מלך אחזיהו על יהודה: ויבא
יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם את עיניה
בפוך ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון:
ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הורג אדניו:
וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו
אליו שני שלשה סריסים: ויאמר שאוה אותה
וישאוה ותזה מדמה על הקיר ועל הסוסים
וירמסה: ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את
האלורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא: וילכו
לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת והרגלים
וכפות הידים: וישובו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה
הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר
בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל:
והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלקת
יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל: ואחאב
שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא ספרים
ושלחים שמרונה אל שרי יזרעאל הזקנים
ואל אמנים על אחאב לאמר: ועתה כבוא
הספר הזה אליכם אשר אתם בניכם ואתכם
רכב הסוסים ועיר מבצר ונשק: ראו את הטוב
ואת הישר שבבני אדניכם ושימו על כסא אביו
והלחמו על בית אדניכם: והמה יראו מאד
מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו
ואיך נעמד אנחנו: וישלח אשר על הבית ואשר
על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר
עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא
נמליך איש כל הטוב בעיניך עשה: ויכתב אליהם
ספר שנית לאמר אם לי אתם ובקולי שמעתם
קחו את ראשי אנשי בניכם והבאו אלי כעת
מחר יזרעאלה ומלכי בניכם שבעים איש אתי
היו: והמלכים בניכם שבעים איש אתי היו
ויגדלו אותם אנשי העיר אשר המה יגדלים
אותם: ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את
מלכי בניכם וישחטו שבעים איש וישימו את
ראשיהם בדודים ויבאו אליו יזרעאלה: ויבא
המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי המלכים
ויאמר שמו אותם שני צבתים פתח השער עד
הבקר: ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל
העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי עלי על
אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה: דעו כי
לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על
בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו
אליהו: ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב
ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי
השאיר לו שריד: ויקם וילך ויבא שמרונה הוא
בית עקד הרעים בדרך: מצא יהוא את אחי
אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי
אחזיהו אנחנו וירדנו לשלום גבירת ולשלום
גבירת המלכה: ויאמר חיו אותם ויחיום ויטבחו
אותם על בור בית עקד ארבעים איש ולא הניח
איש מהם: ויבא משם ויפגע ביהונדב בן רכב
לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר
לבבי עמך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש תנה
ידך ויתן ידו ויעלהו אליו המרכבה: ויאמר לכה
אתי וראה בקנאתי ליהוה ויעלהו ברכבו:
ויבא שמרונה ויך את כל הנשארים לאחאב
בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל
אליהו: ויאסף יהוא את כל העם ויאמר אליהם
אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה:
ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו
קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל
כל אשר יפקד לא יחיה ויה

ישראל אתם ויאמר דוד אל־אחיו מי־האיש
אשר־יכה את־הפלשתי הזה והסיר חרפה
מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי
חרף מערכות אלהים חי׃ ויאמרו אליו העם
לאמר כזאת יעשה לאיש אשר יכנו׃ וישמע
אליאב אחיו הגדול בדבר אתם עם־האנשים
ויחר־אף אליאב בדוד ויאמר למה זה ירדת
ועל־מי עזבת המעט ההוא במדבר אני ידעתי
את־זדונך ואת רע לבבך כי למען ראות
המלחמה ירדת׃ ויאמר דוד מה־עשיתי עתה
הלא דבר היה׃ ויסר מאתו אל־עבר אחר
ויאמר כדבר הזה וישבו העם דבר אתו כדבר
הראשון׃ וישמעו הדברים אשר דבר דוד
ויגידו לפני שאול ויקחהו׃ ויאמר דוד אל־
שאול אל־יפל לב־אדם עליו עבדך ילך
ונלחם בפלשתי הזה׃ ויאמר שאול אל־דוד
לא־תוכל ללכת אל־הפלשתי הזה לנלחם
אתו כי־נער אתה והוא איש מלחמה מנעוריו׃
ויאמר דוד אל־שאול רעה היה עבדך רעה
בעד אביו בצאן ובא האריה והדוב ונשא
שה מתוך העדר׃ ויצאתי אחריו והכתיהו
והצלתי מפיו והוא קם עלי והחזקתי בזקנו
והכתיהו והמתיו׃ גם־את־הארי גם־את־הדב
הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד
מהם כי חרף מערכות אלהים חי׃ ויאמר דוד
יהוה אשר הצילני מיד הארי ומיד הדב הוא
יצילני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול אל־
דוד לך ויהי יהוה עמך׃ וילבש שאול את־
דוד מדיו ונתן קובע נחשת על־ראשו וילבש
אתו שריון׃ ויחגר דוד את־חרבו על־מדיו
ויחל ללכת כי לא נסה וישר דוד אל־שאול
לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם
דוד מעליו׃ ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה
חלקי אבנים מן־הנחל וישם אתם בכלי
הרעים אשר לו במלקחת ומקלעו בידו
ויגש אל־הפלשתי׃ והפלשתי הלך הלוך וקרב
אל־דוד והאיש נשא השלטי לפניו׃ ויבט
הפלשתי וירא את־דוד ויבזהו כי היה נער
ואדמוני עם יפה מראה׃ ויאמר הפלשתי אל־
דוד הכלב אנכי כי־אתה בא אלי במקלות
ויקלל הפלשתי את־דוד באלהיו׃ ויאמר
הפלשתי אל־דוד לכה אלי ואתנה את־בשרך
לעוף השמים ולבהמת השדה׃ ויאמר דוד
אל־הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית
ובכידון ואני בא אליך בשם יהוה צבאות
אלהי מערכות ישראל אשר חרפת׃ היום
הזה יסגרך יהוה בידי והכיתיך והסירתי
ראשך מעליך ונתתי פגרי מחנה פלשתים
היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו
כל־הארץ כי יש אלהים לישראל׃ וידעו כל־
הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית יהוה מושיע
כי ליהוה המלחמה ונתן אתכם בידנו׃ והיה
כקום הפלשתי והלך ויגש לקראת דוד וימהר
דוד ורץ המערכה לקראת הפלשתי׃ וישלח
דוד את־ידו אל־הכלי ויקח משם אבן ויקלע
ויך את־הפלשתי אל־מצחו ותקע האבן במצחו
ויפל על־פניו ארצה׃ ויתגבר דוד מן־הפלשתי
במקלע ובאבן והך את־הפלשתי והמיתו ואין
חרב ביד־דוד׃ וירץ דוד ויעמד אל־הפלשתי
ויקח את־חרבו וישלפה מתערה ויכרתהו בה
וכרת את־ראשו וירא הפלשתים כי־מת גבורם
וינוסו׃ והאנשים איש ישראל ויהודה קמו
וירעו ויגשו עד־בואך לגת ועד שערי עקרון
ויפלו חללי הפלשתים בדרך שערים ועד־גת
ועד־עקרון׃ וישבו בני־ישראל משאף
הפלשתים ויבזזו את־מחנהם׃ ויקח דוד את־
ראש הפלשתי ויביאהו ירושלם ואת־כליו
שם אל־אהלו׃ וכאשר ראות שאול את־דוד
יצא לקראת הפלשתי אמר אל־אבנר שר־
הצבא בן־מי זה הנער אבנר ויאמר חי־נפשך
המלך אם־ידעתי׃ ויאמר המלך שאל אתה
בן־מי הנער הזה׃ וכשוב דוד מהכות את־
הפלשתי ויקחהו אבנר ויביאהו לפני שאול
וראש הפלשתי בידו׃ ויאמר אליו שאול בן־
מי אתה הנער ויען דוד אני בן־עבדך ישי
בית הלחמי׃

פרק יז׳: ט.

1 וכלות דוד לדבר אל־כל־הדברים האלה
אל־שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד
2 ויאהבהו יהונתן כנפשו׃ ויקחהו שאול
ביום ההוא ולא נתנו לשוב לבית אביו׃
3 ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו
4 כנפשו׃ ויתפשט יהונתן את־המעיל אשר
עליו ויתנהו לדוד וכליו עד־חרבו ועד־
5 קשתו ועד־חגורתו׃ ויצא דוד אשר ישלחנו
שאול ויתנהג בחכמה וישם שאול אתו על־
אנשי המלחמה ויטב בעיני כל־העם וגם
6 בעיני עבדי שאול׃ ויהי בבואם בשוב דוד
משוב מהכות את־הפלשתי ותצאנה הנשים
מכל־ערי ישראל השיר והמחלות לקראת
שאול המלך בתפים בשמחה ובשלשים׃
7 ותענינה הנשים המשחקות ותאמרנה הכה
שאול באלפיו ודוד ברבבתיו׃ ויחר לשאול
מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו
לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו
9 אך המלוכה׃ ויהי שאול עין את־דוד מן־
10 היום ההוא והלאה׃ ויהי ממחרת ותצלח
רוח אלהים רעה אל־שאול ויתנבא בתוך
הבית ודוד מנגן בידו כיום יום ושאול
11 החנית בכף־שאול׃ וישלח שאול את־החנית
ויאמר אכה בדוד ובקיר והוא נסב מלפניו
12 פעמים׃ ויירא שאול מפני דוד כי יהוה
13 היה עמו ומעם שאול סר׃ וישרהו שאול
מעמו וישמהו שר־אלף ויצא ויבא לפני
14 העם׃ והיה דוד בכל־דרכיו משכיל ויהוה
15 עמו׃ וירא שאול כי־הוא משכיל מאד
16 ויגר ממנו׃ וכל־ישראל ויהודה אהב את־
דוד כי־הוא יוצא ובא לפניהם׃ ויאמר
שאול אל־דוד הנה בתי הגדולה מרב אתננה
לך לאשה רק היה־לי לבן וצבאות יהוה
נלחם ושאול אמר אל־תהי ידי בו כי אם־
17 תהי־בו יד פלשתים׃ ויאמר דוד אל־שאול
מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי
אחתן למלך ויהי בעת תת־מרב בת־שאול
18 לדוד ויתנה לעריאל המחלתי לאשה׃
19 ותהר מיכל בת־שאול לדוד ויגידו לשאול
20 ויישר הדבר בעיניו׃ ותאהב מיכל בת־שאול
21 את־דוד ויגידו לשאול ויישר הדבר בעיניו׃
ויאמר שאול אתננה לו ותהי לו למוקש
ותהי־בו יד פלשתים עתה בשנית תתחתן
22 היום לחתן׃ ויצו שאול את־עבדיו לאמר
דברו אל־דוד בסתר לאמר הנה חפץ בך
אהבך כל־עבדיו ועתה היה חתן למלך׃
23 וידברו עבדי שאול באזני דוד כדברים
האלה ויאמר דוד הנקל בעיניכם התחתן
למלך ואנכי איש רש ונקלה׃ ויגידו עבדי
שאול לו לאמר כדברים האלה דבר דוד׃
24 ויאמר שאול כה תאמרון לדוד לא בחפץ
המלך בכל־מהר כי אם־בערלת מאה פלשתים
25 לנקם נקמת גוי המלך ושאול חשב להפיל
את־דוד ביד־פלשתים׃ ויגידו עבדיו לדוד
את־הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד
26 להתחתן במלך ולא מלאו הימים׃ ויקם
דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים
איש ויבא דוד את־ערלתיהם ויתנם במספר
למלך להתחתן במלך ויתן שאול את־מיכל
27 בתו לו לאשה׃ וירא שאול ויבן כי יהוה
עם־דוד ומיכל בת־שאול אהבתהו׃ ויוסף
שאול עוד ליראת את־דוד ויהי שאול אויב
28 לדוד כל־הימים׃ וסרני פלשתים היו ומהי
29 כל־עת צאתם ויהי כל־עבדי שאול את־דוד
30 ויקר שמו מאד׃ ויאמר שאול אל־יהונתן
בנו ואל־כל־עבדיו להמית את־דוד ויהונתן
בן־שאול חפץ בדוד מאד׃ ויגד יהונתן לדוד
לאמר מבקש שאול אביו להמיתך ועתה
השמר נא בבקר והישבת בסתר ונחבאת׃
2 ואני אצא ועמדתי אצל אבי בשדה אשר
תהיה־שם ואני אדבר בעד אבי אתך ואם־
3 ראיתי דבר והגדתי לך׃ וידבר יהונתן
בדוד טוב לאמר אליו אל־יחטא המלך
בעבדו בדוד כי לא חטא לך וכי מעשיו
4 טובים לך מאד׃ וישם את־נפשו בכפו
ויך את־הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה
לכל־ישראל ראית ותשמח והלמה תחטא
5 בדם נקי להמית את־דוד חנם׃ וישמע שאול
6 בקול יהונתן וישבע שאול חי־יהוה אם־
7 יומת׃ ויקרא יהונתן לדוד ויגד יהונתן
לו את כל־הדברים האלה ויבא יהונתן את־
דוד אל־שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום׃
8 ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם
בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו׃
9 והי רוח יהוה רעה אל־שאול והוא בביתו
יושב וחניתו בידו ודוד מנגן בידו׃ ויבקש
שאול בחנית את־דוד ובקיר להכות וינס
מלפני שאול ויך את־החנית בקיר וידד נס
10 וילט בלילה ההוא׃ וישלח שאול מלאכים
אל־בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ויגד
מיכל אשת־דוד לאמר אם־אינך ממלט את־
נפשך הלילה מחר אתה מומת׃ ותרד מיכל
את־דוד בעד החלון וילך וברח והמלט׃
11 ותקח מיכל את־התרפים ותשם אל־המטה
ואת־כר העזים שמה מראשתיו ותכס בבגד׃
12 וישלח שאול מלאכים את־בית דוד לקחתו
13 ותאמר חלה הוא׃ וישלח שאול את־המלאכים
לראות את־דוד לאמר העלהו במטה אלי
14 להמיתו׃ ויבאו המלאכים והנה התרפים
15 אל־המטה וכר העזים מראשתיו׃ ויאמר
שאול אל־המלאכים השיבו אתו במטה אלי
16 להמיתו׃ ויבאו המלאכים והנה התרפים
17 אל־המטה וכר העזים מראשתיו׃ ויאמר
שאול אל־מיכל למה כה רמיתני ותשלחי
את־איבי וימלט ותאמר מיכל אל־שאול כי
אמר אלי שלחני למה אמיתך׃ ודוד ברח
וימלט ויבא אל־שמואל הרמתה ויגד־לו את
כל־אשר־עשה לו שאול וילך הוא ושמואל
18 וישבו בנויות׃ ויגד לשאול לאמר הנה דוד
19 בנויות ברמתה׃ וישלח שאול מלאכים
לקחת את־דוד וירא את־להקת הנביאים
נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על־
20 מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם־הם׃
ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו
גם־הם וישלח שאול מלאכים שלשית פעמים
21 ויתנבאו גם־הם׃ וילך גם־הוא הרמתה
ויבא עד־בור הגדול אשר בשפי ויאמר איפה
שמואל ודוד ויאמר הנה בנויות ברמתה׃
22 וילך שם אל־נויות ברמתה ותהי עליו גם־
23 הוא רוח אלהים וילך הלוך ויתנבא עד־
24 בואו נויות ברמתה׃ ויפשט גם־הוא בגדיו
ויתנבא גם־הוא לפני שמואל וינפל ערם כל־
היום ההוא וכל־הלילה על־כן יאמרו הגם
שאול בנביאים׃

פרק יח׳: א.

1 ויברח דוד משם וימלט ויבא אל־יהונתן
2 ויאמר מה־עשיתי מה־עוני ומה־חטאתי
3 לפני אביך כי מבקש את־נפשי׃ ויאמר
אליו חלילה לא תמות הנה לא יעשה אבי
דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את־אזני
ומדוע יסתר אבי ממני את־הדבר הזה לא
4 יהיה׃ ויענה יהונתן עוד לדוד ויאמר ידע
אביך כי־מצאתי חן בעיניך ויאמר אל־ידע
זאת יהונתן פן־יעצב ואולם חי־יהוה וחי־
נפשך כי כפשע ביני ובין המות׃ ויאמר
דוד אל־יהונתן מי יגיד לי או מה כי־יענך
5 אביך קשות׃ ויאמר יהונתן אל־דוד לכה
ונצאה השדה ויצאו שניהם השדה׃ ויאמר
דוד אל־יהונתן הנה חדש מחר ואנכי לא
אשב עם־המלך לאכל והנחתני וישב בשדה
6 עד־הערב השלשי׃ אם־פקד יפקדני אביך
אמור נשא נשא דוד ממני להתרוצץ בית־
לחם עירו כי־זבח הימים שם לכל־המשפחה׃
7 אם־כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם־חרה
8 יחרה אליו רעה כלתה הרעה׃ ועשית חסד
על־עבדך כי־בברית יהוה הבאת את־עבדך
עמך ואם־יש־בי עון המיתני אתה ועד־אביך
9 למה זה תביאני׃ ויאמר יהונתן חלילה לך
כי אם־ידוע אדע כי־כלתה הרעה מעמו
10 לבוא עליך ולא אגיד לך׃ ויאמר דוד אל־
יהונתן מי יגיד לי או מה־יענך אביך
11 קשות׃ ויאמר יהונתן אל־דוד לכה ונצא
12 השדה ויצאו שניהם השדה׃ ויאמר יהונתן
אל־דוד יהוה אלהי ישראל אם־אחקר את־
אבי כהעת מחר או ביום השלשי והנה־טוב
13 אל־דוד ולא אז אשלח אליך וגליתי את־
אזנך׃ כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יוסיף
כי־כלתה הרעה מעם אבי עליך אם־לא
14 גליתי את־אזנך ושלחתיך והלכת לשלום
15 והיה יהוה עמך כאשר היה עם־אבי׃ ולא
תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות׃ ולא־
תכרת את־חסדך מעם ביתי עד־עולם גם
16 בהכרית יהוה את־איבי דוד איש מעל פני
17 האדמה׃ וכרת יהונתן עם־בית דוד ובקש
יהוה מיד איבי דוד׃ ויוסף יהונתן להשביע
את־דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו׃
18 ויאמר אליו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי
19 יפקד מושבך׃ ושלשת ימים תתעלם ורדת
מהר ובאת אל־המקום אשר נסתרת שם
20 ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל׃
ואני שלשת החצים צדה להשלח־לי למטרה׃
21 והנה אשלח את־הנער לך מצא את־החצים
אם־אמר אמר לנער הנה החצים מאתיך
קחם ובא אתה כי־שלום לך ואין דבר חי־
22 יהוה׃ ואם־כה אמר אל־הטלה הנה החצים
מאתיך והלאה לך כי־שלחך יהוה׃ והדבר
אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה עד־עולם
23 ביני וביניך׃ ויסתר דוד בשדה ויהי החדש
24 ויבא המלך לאכל לחם וישב המלך על־
25 מושבו כפעם בפעם על־מושב הקיר ויקם
יהונתן ויסב אבנר מצד שאול וימקם דוד
26 ולא־נכר מקומו׃ ולא־דבר שאול דבר
ביום ההוא כי אמר מקרה הוא אין טהור
27 הוא כי לא טהר׃ ויהי ממחרת החדש
השני ויפקד מקום דוד וישאל שאול את־
יהונתן בנו למה לא־בא בן־ישי גם־תמול
28 גם־היום אל־הלחם׃ ויען יהונתן את־שאול
נשא נשא דוד ממני עד־בית לחם׃ ויאמר
29 שלחני נא כי־זבח משפחה לנו בעיר והוא
צוה־לי אחי ועתה אם־מצאתי חן בעיניך
אמלטה נא ואראה את־אחי על־כן לא־בא
30 אל־שלחן המלך׃ ויחר־אף שאול ביהונתן
ויאמר אליו בן־נעות המורדת הלוא ידעתי
כי־בחר אתה לבן־ישי לבשתך ולבשת ערות
31 אמך׃ כי כל־הימים אשר בן־ישי חי על־
האדמה לא תכון אתה ומלכותך על־כן עתה
שלח ויקחהו אלי כי־בן־מות הוא׃ ויען
יהונתן את־שאול אביו ויאמר אליו למה
32 יומת מה עשה׃ ויטל שאול את־החנית
עליו להכותו וידע יהונתן כי־כלתה הרעה
33 מעם אביו לדוד׃ ויחר יהונתן מעם השלחן
בחרי אף ולא אכל לחם ביום החדש השני
34 כי־נעצב על־דוד כי הכלמו אביו׃ ויהי
בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער
35 קטן עמו׃ ויאמר לנערו רץ מצא־נא את־
36 החצים אשר אנכי יורה הנער רץ והוא
37 יורה החץ לעברתו׃ ויבא הנער עד־מקום
החץ אשר־ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי
38 הנער ויאמר הלוא החץ מאתיך׃ ויקרא
יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל־תעמד
ויאסף יהונתן נער החצים ויבא אל־אדניו׃
39 והנער לא־ידע מאומה רק יהונתן ודוד
40 ידעו את־הדבר׃ ויתן יהונתן את־כליו
41 אל־הנער אשר־לו ויאמר אליו לך הבא
העירה׃ והנער בא וידוד קם מאצל הנגב
ויפל על־אפיו ארצה וישתחו שלש פעמים
ויישקו איש את־רעהו ויבכו איש את־רעהו
42 עד־דוד הגדיל׃ ויאמר יהונתן לדוד לך
לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה
לאמר יהוה יהיה בינו ובין זרעי ובין זרעך
עד־עולם ויקם וילך והוא בא העירה׃

פרק כא׳: א.

1 ויבא דוד נבה אל־אחימלך ויחרד אחימלך
לקראת דוד ויאמר לו למה אתה לבדך
2 ואין איש אתך׃ ויאמר דוד אל־אחימלך
הכהן המלך צוה אלי דבר ויאמר אלי אל־
ידע איש דבר אשר אנכי שלחתיך ואשר
צויתיך ואת־הנערים הודעתי אל־מקום
3 פלני׃ ועתה מה־תחת ידך חמשת לחם
4 תנה־ביד־עבדיך או הנמצא׃ ויען הכהן את־
דוד ויאמר אין לחל תחת ידי כי אם־לחם
קדש אך אם־שמרו הנערים את־עצמם
5 לנשים׃ ויען דוד את־הכהן ויאמר לו אמנם
נשים הרחק ממנו כבתמול שלשום בצאתי
והיו כלי הנערים קדש והדרך חלין אף כי
6 היום יקדש בכלי׃ ותתן־לו הכהן הקדש כי
לא־היה שם לחם כי אם־לחם הפנים המסר
מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחתו׃
7 ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר
לפני יהוה ושמו דואג האדמי אביר הרעים
8 אשר לשאול׃ ויאמר דוד אל־אחימלך
ההן־אין־תחת ידך פה חנית או־חרב כי
חרבי וכלי לא־לקחתי בידי כי דבר המלך
9 היה נחוץ׃ ויאמר הכהן חרב גלית האדמי
אשר הכית בעמק האלה הנה־היא לוטה
בשמלה אחרי האפוד אם־אתה לקח־לך קח
כי אין אחר זולתה פה׃ ויאמר דוד אין כמוה
10 תנה־לי׃ ויקם דוד וינס ביום ההוא מפני
11 שאול ויבא אל־אכיש מלך גת׃ ויאמרו
עבדי אכיש אליו הלא זה דוד מלך הארץ
הלא־לזה יענו במחלת לאמר הכה שאול
12 באלפיו ודוד ברבבתיו׃ וישם דוד את־
13 הדברים האלה על־לבו וייר מאד מפני
אכיש מלך גת׃ וישנא את־טעמו בעיניהם
ויתהלל בידיהם ויתקע על־דלתות השער
14 וישלה רירו על־זקנו׃ ויאמר אכיש אל־
15 עבדיו הנה אתם רואים איש משתגע למה
תביאוהו אלי׃ המחסר משתגעים אנכי כי
הבאתם האיש הזה להשתגע עלי האיש הזה
יבוא אל־ביתי׃

פרק כב׳: א.

1 ויצא משם דוד וימלט מערת עדלם וישמעו
אחיו וכל־בית אביו וירדו אליו שמה׃
2 ויקבץ עליו כל־איש צר וכל־איש נשא
נפש ויהי עליהם לשר ויהי עמו כארבע
3 מאות איש׃ וילך דוד משם מצפה מואב
ויאמר אל־מלך מואב ישבה נא אבי ואמי
אתכם עד אשר־אדע מה־יעשה־לי אלהים׃
4 ויביאם לפני מלך מואב וישבו אתו כל־
ימי היות דוד במצדה׃ ויאמר גד הנביא
אל־דוד לא תשב במצדה לך־לך ובאת
5 ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת׃
וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר
עמו ושאול ישב בגבעה תחת האשל ברמה
6 וחניתו בידו וכל־עבדיו נצבים עליו׃
ויאמר שאול אל־עבדיו הנצבים עליו שמעו
נא בנימן הגם כלכם בני־ישי השדות
7 וכרמים יתן לכם כלכם יתן לכם משמרות
כי קשרתם כלכם עלי ואין גלה־אזני בכרתי
בני עם־בן־ישי ואין מכם חולה עלי ויחרה
8 אפו בבני כי־הסבו עבדי עלי לארב כהיום
הזה׃ ויען דואג האדמי הנצב על־עבדי
שאול ויאמר ראיתי את־בן־ישי בא נבה
9 אל־אחימלך בן־אחיטוב׃ וישאל־לו ביהוה
ואת־צדה נתן־לו ואת־חרב גלית הפלשתי
10 נתן־לו׃ ויען המלך לשאול ויאמר הלוא
זה דוד אשר־מלך בחתן בשמעך ופנה אל־
11 משמעתך וכבד בביתך׃ ויקרא המלך
לקרא לאחימלך בן־אחיטוב הכהן ואת כל־
בית אביו הכהנים אשר בנוב ויבאו כלם
12 אל־המלך׃ ויאמר שאול שמע־נא בן־
אחיטוב ויאמר הנני אדני׃ ויאמר אליו
למה קשרתם עלי אתה ובן־ישי במתתך לו
לחם וחרב ושאל־לו באלהים לקום עלי
13 לארב כהיום הזה׃ ויען אחימלך את־המלך
ויאמר ומי בכל־עבדיך כדוד נאמן וחתן
14 למלך הולך לשמעתך נכבד בבית אביו׃
ויאמר אחימלך הלי החלותי לו לשאול
היום אל־יאשם המלך בעבדו ובכל־בית
15 אבי כי לא־ידע עבדך מזאת דבר קטן
16 וגדול לא־כל־זאת׃ ויאמר המלך מות
תמות אחימלך אתה וכל־בית אביך׃
17 ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו
ופנו והמיתו את־כהני יהוה כי־גם־יד
אתם בדוד וכי־ידעו כי־בורח הוא ולא־
גלו אזני ולא־רצו עבדי שלח יד במלאכי
18 יהוה להפגע׃ ויאמר המלך לדואג סב־אתה
ופגע בכהנים ויסב דואג האדמי הוא ויפגע
בכהנים וימת ביום ההוא שמנה וחמשים
19 איש נשא אפוד בד׃ ואת־נב עיר הכהנים
הכה לפי־חרב מאיש ועד־אשה מעולל
20 ויונק משור וחמור וצאן לפי־חרב׃ ויפלט
בן־אחד לאחימלך בן־אחיטוב ושמו אביתר
21 וינס אחרי דוד׃ ויגד אביתר לדוד כי־הרג
22 שאול את־כהני יהוה׃ ויאמר דוד אל־
אביתר ידעתי היום כי־שם דואג האדמי כי
הגד יגיד לשאול אנכי סבותי בכל־נפשות
23 בית אביך׃ שבה אתי אל־תירא כי אשר
יבקש את־נפשי יבקש את־נפשך כי־משמרת
אחת אתך׃

פרק כג׳: א.

1 ויגידו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים
2 בקעילה ויבזזו את־גרנות׃ וישאל דוד ביהוה
לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה ויאמר
יהוה אל־דוד לך והכית את־פלשתים
3 והושעת את־קעילה׃ ויאמרו אנשי דוד
אליו הנה־אנחנו פה ביהודה ירא אנחנו
אף כי נלך לקעילה אל־מערכות פלשתים׃
4 ויוסף דוד לשאל עוד ביהוה ויען יהוה
אתו ויאמר קום רד קעילה כי אנכי נתן
5 את־פלשתים בידך׃ וילך דוד ואנשיו
קעילה וילחם בפלשתים וינהג את־מקניהם
ויך בהם מכה רבה וישע דוד את־יושבי
6 קעילה׃ והיה בברח אביתר בן־אחימלך
אל־דוד קעילה אפוד ירד הוא בידו׃
7 ויגד לשאול כי־בא דוד קעילה ויאמר
שאול נסר אלהים ביד־פלשתים כי־נסגר
הוא בבוא־עיר דלתים ובריחים׃ ויזעק
שאול את־כל־העם לצבא למלחמה לרדת
8 קעילה לצור על־דוד ועל־אנשיו׃ וידע
דוד כי־עליו שאול מחריש רעה ויאמר אל־
9 אביתר הכהן הגשה האפוד׃ ויאמר דוד
יהוה אלהי ישראל שמע שמוע עבדך כי־
שמע שאול לבוא אל־קעילה לשחת לעיר
10 בעבורי׃ העלי יסגרוני בעלי קעילה בידו
הירד שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי
ישראל הגד־נא לעבדך ויאמר יהוה ירד׃
11 ויאמר דוד העלי יסגרו בעלי קעילה אתי
ואת־אנשי בידו של שאול ויאמר יהוה
12 יסגרו׃ ויאמר דוד העלי יסגרו בעלי
קעילה אתי ואת־אנשי בידו של שאול
13 ויאמר יהוה יסגרו׃ ויקם דוד ואנשיו
כשש מאות איש ויצאו מקעילה ויתהלכו
בכל־אשר יתהלכו ויגד לשאול כי נמלט
14 דוד מקעילה ויחדל לצאת׃ וישב דוד
במדבר במצדות ויתחבא בהר במדבר זיף
15 ויבקשהו שאול כל־הימים ולא־נתנו
16 אלהים ביד־שאול׃ וירא דוד כי־יצא שאול
17 לבקש את־נפשו ודוד במדבר זיף ביערת׃
ויקם יהונתן בן־שאול וילך אל־דוד חרשה
18 ויחזק את־ידו באלהים׃ ויאמר אליו אל־
תירא כי לא תמצאך יד שאול אבי ואתה
תמלך על־ישראל ואנכי אהיה־לך למשנה
19 וגם שאול אבי יודע כן׃ ויכרתו שניהם
ברית לפני יהוה וישב דוד ביערת ויהונתן
20 הלך לביתו׃ ויעלו הזיפים אל־שאול הגבעתה
לאמר הלוא דוד מתחבא עמנו במצדות
21 ביערת בגבעת החכילה אשר על־פני
22 הישימון׃ ועתה כל־אות נפשך לרדת רד
ואנחנו הסגר־לו סגרתו בידו׃ ויאמר שאול
ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי׃
23 לכו־נא הכינו עוד וראו וידעו את־מקום
כף־רגלו שם ראתהו כי אמר עלי ערמה
24 הוא׃ וראו ושמעו בכל־מחבאיו אשר־
יחבא שם ושובו אלי בנכון ואני אלכה
אתכם והיה אם־הוא בארץ והחפשתיו בכל־
25 אלפי יהודה׃ ויקמו וילכו זיפה לפני
שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה
26 מימין הישימון׃ וילך שאול ואנשיו לבקש
ויגידו לדוד וירד לסלע וישב במדבר מעון
ויבקש שאול אחרי דוד במדבר מעון׃
27 וישאל שאול מעבר להר והוא ודוד ואנשיו
מצד ההר ודוד מהר ללכת מפני שאול
28 ושאול ואנשיו סבבים את־דוד ואת־אנשיו
לתפשם׃ ויבא מלאך אל־שאול לאמר מהר
ולך כי פשטו פלשתים על־הארץ׃ וישב
שאול מאחרי רדף אחרי דוד וילך לקראת
29 פלשתים על־כן קרא למקום ההוא סלע
30 המחלקות׃ ויעל דוד משם וישב במצדות
31 עין גדי׃ ויהי כשוב שאול מאחרי פלשתים
32 ויגידו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי׃
33 ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל־
ישראל וילך לבקש את־דוד ואת־אנשיו על־
34 פני צורי היעלים׃ ויבא אל־גדרות הצאן
על־הדרך ושם מערה ויבא שאול לחפות
את־רגליו והוא ודוד ואנשיו בירכתי המערה
35 ישבים׃ ויקמו אנשי דוד ויאמרו אליו
הנה היום אשר־אמר יהוה אליך הנה אנכי
נתן את־אויבך בידך ועשית לו כאשר יטוב
36 בעיניך ויקם דוד וכרת את־כנף המעיל
37 אשר לשאול בלט׃ ויהי אחרי־כן ויך לב־
דוד אתו על אשר כרת את־כנף שאול׃
38 ויאמר אל־אנשיו חלילה לי מיהוה אם־
אעשה את־הדבר הזה לאדני למשיח יהוה
לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא׃ ויסע
דוד בדברים האלה את־אנשיו ולא נתנם
לקום אל־שאול וישאל שאול מן־המערה
39 וילך בדרך׃ ויקם דוד אחרי־כן ויצא
מן־המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני
המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים
40 ארצה וישתחו׃ ויאמר דוד לשאול למה
תשמע דברי אדם האמרים הנה דוד מבקש
41 רעתך׃ הנה היום הזה ראו עיניך כי־נתנך
יהוה היום ביד במערה ויאמרו להרגך
ותחס עליך עיני ואמר לא־אשלח ידי באדני
42 כי משיח יהוה הוא׃ וראה אבי ראה גם־את־
כנף מעילך בידי כי בכרתי את־כנף מעילך
ולא הרגתיך דע והראה כי־אין ברעה ובפשע
ידי ולא חטאתי לך ואתה צדה את־נפשי
43 לקחתה׃ יהוה ישפט ביני ובינך ויהוה
ינקם־לי ממך ויד־אלי לא תהיה׃ כאשר
יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע ויד־
44 אלי לא תהיה׃ אחרי מי יצא מלך־ישראל
אחרי מי אתה רודף אחרי כלב מת אחרי
45 פרעש אחד׃ והיה יהוה לדיין ושפט ביני
ובינך וירא וירב את־ריבי ויפסקני מידך׃
46 ויהי ככלות דוד לדבר את־הדברים האלה
אל־שאול ויאמר שאול הקולך זה בני דוד
47 וישא שאול את־קולו ויבך׃ ויאמר אל־דוד
צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה
48 ואנכי גמלתיך הרעה׃ ואתה הגדת היום
הזה את־אשר עשית אתי טובה אשר סגרני
יהוה בידך ולא הרגתני׃ וכי ימצא איש
את־איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלם־
לך טובה תחת אשר עשית לי היום הזה׃
49 ועתה הנה ידעתי ידוע תדע כי־מלוך תמלך
ונכונה בידך ממלכת ישראל׃ ועתה השבעה
לי ביהוה אם־תכרת את־זרעי אחרי ואם־
50 תשמיד את־שמי מבית אבי׃ וישבע דוד
51 לשאול׃ וילך שאול אל־ביתו ודוד ואנשיו
עלו המצדה׃

פרק כד׳: ב.

2 וימת שמואל ויקבצו כל־ישראל ויספדו לו
ויקברו אתו בביתו ברמה וידד קם וירד
3 אל־מדבר פארן׃ ויהי איש בהר כרמל
ואיש־הדבר ההוא גדול מאד ולו־צאן שלשת
אלפים ואלף עזים והוא היה גוזז את־צאנו
4 בכרמל׃ ושם האיש נבל ושם אשתו אביגיל
ותהי האשה טובת שכל ויפת תאר והאיש
קשה ורע מעללים והוא כלבי׃ וישמע דוד
במדבר כי גזז נבל את־צאנו׃ וישלח דוד
עשרה נערים ויאמר דוד אל־הנערים עלו
כרמלה ובאו אל־נבל ושאלתם לו לשלום׃
6 ואמרתם כה־לחי ושלום לך ושלום לביתך
7 ושלום לכל־אשר־לך׃ ועתה שמעתי כי
גזזים לך עתה לא־הכלמנו אותם ולא־פקד
8 לכל־מצאם מאומה כל־ימיהם בכרמל׃
שאל את־נעריך ויגידו לך על־כן ימצאו
הנערים בעיניך כי ליום טוב באנו תנה־נא
9 אשר־ימצא ידך לעבדיך ולבנך לדוד׃
ויבאו נערי דוד וידברו אל־נבל כדבר
10 הזה בשם דוד וינחו׃ ויען נבל את־עבדי
דוד ויאמר מי דוד ומי בן־ישי היום רבו
11 עבדים המפרצים איש מפני אדניו׃ ואקח
לחמי וימי ובשרי אשר־טבחתי לגזזי ונתתי
לאנשים אשר לא־אדע מאין־המה׃
12 וישבו נערי דוד לדרכם וישבו ויבאו
13 ויגידו לו ככל־הדברים האלה׃ ויאמר דוד
לאנשיו חגרו איש חרבו ויחגרו איש חרבו
ויעל דוד אחרי חרבו כארבע מאות איש
14 וישב מאתים על־הכלים׃ ואחד הנערים
הגיד לאביגיל אשת נבל לאמר הנה שלח
דוד מלאכים מן־המדבר את־אדוננו ויגער
15 בהם׃ והאנשים טובים לנו מאד ולא
הכלמנו ולא־פקד לנו מאומה כל־ימי
16 התהלכנו אתם בהיותנו בשדה׃ חומה
היו־לנו גם־לילה גם־יומם כל־ימי היותנו
17 עמם רעים את־הצאן׃ ועתה דעי וראי את־
אשר־תעשי כי־כלתה הרעה על־אדוננו ועל־
18 כל־ביתו והוא בן־בליעל מדבר אל־יכלו
אתו׃ ותמהר אביגיל ותקח מאתים לחם
ושני נבלי יין וחמשה צאן עשויים וחמשה
סאה קלי ומאה צמקים ומאתים דבלת
19 ותשם על־החמרים׃ ותאמר אל־נעריה
עברו לפני הנני באה אחריכם ואת־אישה
20 לא הגידה׃ והיה היא רכבת על־החמור
וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו יורדים
21 לקראתה ותפגש אותם׃ ודוד אמר אך
לשוא שמרתי את כל־אשר־לזה במדבר
ולא־פקד מכל־אשר־לו ויגמל־לי רעה תחת
22 טובה׃ כה יעשה אלהים לאויבי דוד וכה
יוסיף אם־אשאיר מכל־אשר־לו עד־אור
23 הבקר משתין בקיר׃ ותרא אביגיל את־דוד
ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לפני דוד
24 על־פניה ותשתח

3 וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יַעֲקֹב וְיוֹצֶרְךָ יִשְׂרָאֵל אַל־תִּירָא כִּי־גְאַלְתִּיךָ קָרָאתִי בְשִׁמְךָ לִי־אָתָּה׃ 4 כִּי־תַעֲבֹר בַּמַּיִם אִתְּךָ אָנֹכִי וּבַנְּהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּךָ כִּי תֵלֵךְ בְּמוֹ־אֵשׁ לֹא תִכָּוֶה וְלֶהָבָה לֹא תַבְעִר־בָּךְ׃ 5 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נָתַתִּי כָפְרְךָ מִצְרַיִם כּוּשׁ וּסְבָא תַּחְתֶּיךָ׃ 6 מֵאָז יָקַרְתָּ בְעֵינַי נִכְבַּדְתָּ וַאֲנִי אֲהַבְתִּיךָ וְאֶתֵּן אָדָם תַּחְתֶּיךָ וּלְאֻמִּים נַפְשֶׁךָ׃ 7 אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ אָנִי מִמִּזְרָח אָבִיא זַרְעֶךָ וּמִמַּעֲרָב אֲקַבֶּצֶךָּ׃ 8 אֹמַר לַצָּפוֹן תֵּנִי וְלַתֵּימָן אַל־תִּכְלָאִי הָבִיאִי בָנַי מֵרָחוֹק וּבְנֹתַי מִקְצֵה הָאָרֶץ׃ 9 כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף־עָשִׂיתִיו׃ 10 הוֹצִיא עַם־עִוֵּר וְלָהֶם עֵינַיִם וְחֵרְשִׁים וְלָהֶם אָזְנָיִם׃ 11 כָּל־הַגּוֹיִם נִקְבְּצוּ יַחְדָּו וְהֵאָסְפוּ לְאֻמִּים מִי בָהֶם יַגִּיד זֹאת וְאֶת־רִאשֹׁנוֹת יַשְׁמִיעֻנוּ יִתְּנוּ עֵדֵיהֶם וְיִצְדָּקוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיֹאמְרוּ אֱמֶת׃ 12 אַתֶּם עֵדַי נְאֻם־יְהוָה וְעַבְדִּי אֲשֶׁר בָּחָרְתִּי לְמַעַן תֵּדְעוּ וְתַאֲמִינוּ לִי וְתָבִינוּ כִּי אֲנִי הוּא לְפָנַי לֹא־נוֹצַר אֵל וְאַחֲרַי לֹא יִהְיֶה׃ 13 אֲנִי אֲנִי יְהוָה וְאֵין מִבַּלְעָדַי מוֹשִׁיעַ׃ 14 אֲנִי הִגַּדְתִּי וְהוֹשַׁעְתִּי וְהַשְׁמַעְתִּי וְאֵין בָּכֶם זָר וְאַתֶּם עֵדַי נְאֻם־יְהוָה וַאֲנִי־אֵל׃ 15 גַּם מִיּוֹם אֲנִי הוּא וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל אֶפְעַל וּמִי יְשִׁיבֶנָּה׃ 16 כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאַלְכֶם קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם שִׁלַּחְתִּי בָבֶלָה וְהוֹרַדְתִּי בָרִחִים כֻּלָּם וְכַשְׂדִּים בָּאֳנִיֹּת רִנָּתָם׃ 17 אֲנִי יְהוָה קְדוֹשְׁכֶם בּוֹרֵא יִשְׂרָאֵל מַלְכְּכֶם׃ 18 כֹּה אָמַר יְהוָה הַנֹּתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה׃ 19 מוֹצִיא רֶכֶב וְסוּס חַיִל וְעָצוּם יַחְדָּו יִשְׁכְּבוּ בַּל־יָקוּמוּ דָּעֲכוּ כְּפִשְׁתָּה כָבוּ׃ 20 אַל־תִּזְכְּרוּ רִאשֹׁנוֹת וְקַדְמֹנִיוֹת אַל־תָּבִינוּ׃ 21 הִנְנִי עֹשֶׂה חֲדָשָׁה עַתָּה תִצְמַח הֲלוֹא תֵדָעוּהָ אַף־אָשִׂים בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ בִּישִׁימוֹן נְהָרוֹת׃ 22 לֹא אֹתִי קָרָאתָ יַעֲקֹב כִּי־לֹא יָגַעְתָּ בִּי יִשְׂרָאֵל׃ 23 לֹא־הֵבֵאתָ לִּי שֵׂה עוֹלֹתֶיךָ וְזִבְחֶיךָ לֹא כִבַּדְתָּנִי לֹא הַעֲבַדְתִּיךָ בְּמִנְחָה וְלֹא הוֹגַעְתִּיךָ בִּלְבוֹנָה׃ 24 לֹא־קָנִיתָ לִי בַכֶּסֶף קָנֶה וְחֵלֶב זִבְחֶיךָ לֹא הִרְוִיתָנִי אַךְ הַעֲבַדְתַּנִי בְּחַטֹּאתֶיךָ הוֹגַעְתַּנִי בַּעֲוֹנֹתֶיךָ׃ 25 אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ 26 הַזְכִּירֵנִי נִשָּׁפְטָה יָחַד סַפֵּר אַתָּה לְמַעַן תִּצְדָּק׃ 27 אָבִיךָ הָרִאשׁוֹן חָטָא וּמְלִיצֶיךָ פָּשְׁעוּ בִי׃ 28 וַיְחַלְּלוּ שָׂרֵי קֹדֶשׁ וָאֶתֵּן לַחֵרֶם יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לַגְּדוּפוֹת׃

פרק מ׳

1 וְעַתָּה שְׁמַע יַעֲקֹב עַבְדִּי וְיִשְׂרָאֵל בְּחַרְתִּי בּוֹ׃ 2 כֹּה אָמַר עֹשְׂךָ וְיֹצֶרְךָ מִבֶּטֶן יַעְזְרֶךָּ אַל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וִישֻׁרוּן בָּחַרְתִּי בּוֹ׃ 3 כִּי־אֶצֹק מַיִם עַל־צָמֵא וְנֹזְלוֹת עַל־יַבָּשָׁה אָשִׁית רוּחִי עַל־זַרְעֶךָ וּבִרְכָתִי עַל־צֶאֱצָאֶיךָ׃ 4 וְצָמְחוּ בְּבֵין חָצִיר כַּעֲרָבִים עַל־יִבְלֵי מָיִם׃ 5 זֶה יֹאמַר לַיהוָה אָנִי וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתֹּב יָדוֹ לַיהוָה וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יְכַנֶּה׃ 6 כֹּה אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים׃ 7 וּמִי כָמוֹנִי יִקְרָא וְיַגִּידָהּ וְיַעַרְכָהּ־לִי מִשּׂוּמִי עַם עוֹלָם וְאֹתִיּוֹת וְיָבִיאוּ לָמוֹ אֲשֶׁר תָּבֹאנָה׃ 8 אַל־תִּפְחֲדוּ וְאַל־תִּרְהוּ הֲלוֹא מֵאָז הִשְׁמַעְתִּיךָ וְהִגַּדְתִּי וְאַתֶּם עֵדָי הֲיֵשׁ אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדָי וְאֵין צוּר בַּל־יָדָעְתִּי׃ 9 יֹצְרֵי פֶסֶל כֻּלָּם תֹּהוּ וַחֲמוּדֵיהֶם בַּל־יוֹעִילוּ וְעֵדֵיהֶם הֵמָּה לֹא יִרְאוּ וְלֹא יֵדָעוּ לְמַעַן יֵבֹשׁוּ׃ 10 מִי־יָצַר אֵל וּפֶסֶל נָסַךְ לְבִלְתִּי הוֹעִיל׃ 11 הֵן כָּל־חֲבֵרָיו יֵבֹשׁוּ וְחָרָשִׁים מֵאָדָם הֵמָּה יִתְקַבְּצוּ כֻלָּם יַעַמְדוּ יִפְחֲדוּ יֵבֹשׁוּ יָחַד׃ 12 חָרָשׁ בַּרְזֶל מַעֲצָד וּפָעַל בַּפֶּחָמִים וּבַמַּקָּבוֹת יְצָרֲהוּ וַיִּפְעָלֵהוּ בִּזְרוֹעַ כֹּחוֹ גַּם־רָעֵב וְאֵין כֹּחַ לֹא־שָׁתָה מַיִם וַיִּלָּאֶה׃ 13 חָרָשׁ עֵץ נָטָה קָו הִתְוָהוּ בַשֶּׂרֶד עֲשָׂהוּ בַּמַּקְצֻעוֹת וּבַמְּחוּגָה יְתָאֲרֵהוּ וַיַּעֲשֵׂהוּ כְּתֹאַר אִישׁ כִּתְפֶּרֶת אָדָם לָשֶׁבֶת בַּיִת׃ 14 לִכְרֹת לוֹ אֲרָזִים וַיִּקַּח תִּרְזָה וְאַלּוֹן וּבָלוּט וַיְאַמֵּץ לוֹ בְּעֹצְמוֹת הַיָּעַר נָטַע אֹרֶן וְגֶשֶׁם יְגַדֵּל׃ 15 וְהָיָה לָאָדָם לִבְעֹר וַיִּקַּח מֵהֶם וַיִּתְחַמָּם אַף־יִסֹּק וַיֹּאפְ אַף־יִפְעָל אֵל וַיִּשְׁתָּחוּ עָשָׂהוּ פֶסֶל וַיִּסָּגֶד־לוֹ׃ 16 חֶצְיוֹ שָׂרַף בַּמּוֹ־אֵשׁ עַל־חֶצְיוֹ זָבַח בָּשָׂר יֹאכַל צָלָה צָלִי וְיִשְׂבָּע אַף־יָחֹם וְיֹאמַר הֶאָח חַמּוֹתִי רָאִיתִי אוּר׃ 17 וְיִתְרוֹ לְאֵל עָשָׂה לְפִסְלוֹ יִסָּגֶד־לוֹ וְיִשְׁתָּחוּ וְיִתְפַּלֶּל אֵלָיו וְיֹאמַר הַצִּילֵנִי כִּי אֵלִי אָתָּה׃ 18 לֹא יָדְעוּ וְלֹא הֵבִינוּ כִּי טָח מֵרְאוֹת עֵינֵיהֶם מֵהַשְׂכִּיל לִבָּם׃ 19 וְלֹא יָשִׁיב אֶל־לִבּוֹ וְלֹא־דַעַת וְלֹא־תְבוּנָה לֵאמֹר חֶצְיוֹ שָׂרַפְתִּי בָאֵשׁ וְאַף אָפִיתִי עַל־גֶּחָלָיו לָחַמְתִּי בָּשָׂר וָאֹכֵל וְיִתְרוֹ לְתוֹעֲבַת אֶעֱשֶׂה לְבֹל עֵץ שָׂגָר אֶסְגֹּד׃ 20 רֹעֶה אֵפֶר לֵב הוֹתָל הִטָּהוּ וְלֹא־יַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא יֹאמַר הֲלוֹא שֶׁקֶר בִּימִינִי׃ 21 זְכָר־אֵלֶּה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל כִּי עַבְדִּי אָתָּה יְצַרְתִּיךָ עֶבֶד לִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל לֹא תִנָּשֶׁנִּי׃ 22 מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃ 23 רַנְּנוּ שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יְהוָה הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ פִּצְחוּ רִנָּה הָרִים יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי־גָאַל יְהוָה יַעֲקֹב וּבְיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאָר׃ 24 כֹּה אָמַר גֹּאֲלֶךָ וְיֹצֶרְךָ מִבָּטֶן אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה כֹל נֹטֶה שָׁמַיִם לְבַדִּי רֹקַע הָאָרֶץ מִי אִתִּי׃ 25 מֵפֵר אֹתוֹת בַּדִּים וְקוֹסְמִים יְהוֹלֵל מֵשִׁיב חֲכָמִים אָחוֹר וְדַעְתָּם יְסַכֵּל׃ 26 מֵקִים דְּבַר עַבְדּוֹ וְעֲצַת מַלְאָכָיו יַשְׁלִים הָאֹמֵר לִירוּשָׁלַ͏ִם תּוּשָׁב וְלָעָרִים בִּנְיָן תִּבָּנֶינָה וְחָרְבוֹתֶיהָ אֲקוֹמֵם׃ 27 הָאֹמֵר לַמְצוּלָה חָרְבִי וְאוֹבִישׁ אֶת־נְהָרוֹתַיִךְ׃ 28 הָאֹמֵר לְכוֹרֶשׁ רֹעִי וְכָל־חֶפְצִי יַשְׁלִם וְלֵאמֹר לִירוּשָׁלַ͏ִם תִּבָּנֶה וְהֵיכָל תִּוָּסֵד׃

פרק מ״א

1 הַחֲרִישׁוּ אֵלַי אִיִּים וּלְאֻמִּים יַחֲלִיפוּ כֹחַ יִגְּשׁוּ אָז יְדַבֵּרוּ יַחְדָּו לַמִּשְׁפָּט נִקְרָבָה׃ 2 מִי הֵעִיר מִמִּזְרָח צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים יַרְדֶּה יִתֵּן כֶּעָפָר חַרְבּוֹ כְּקַשׁ נִדָּף קַשְׁתּוֹ׃ 3 יִרְדְּפֵם יַעֲבֹר שָׁלוֹם אֹרַח בְּרַגְלָיו לֹא יָבֹא׃ 4 מִי פָעַל וְעָשָׂה קֹרֵא הַדֹּרוֹת מֵרֹאשׁ אֲנִי יְהוָה רִאשׁוֹן וְאֶת־אַחֲרֹנִים אֲנִי־הוּא׃ 5 רָאוּ אִיִּים וְיִרָאוּ קְצוֹת הָאָרֶץ יֶחֱרָדוּ קָרְבוּ וַיֶּאֱתָיוּן׃ 6 אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ יַעְזֹרוּ וּלְאָחִיו יֹאמַר חֲזָק׃ 7 וַיְחַזֵּק חָרָשׁ אֶת־צוֹרֵף מַחֲלִיק פַּטִּישׁ אֶת־הוֹלֶם בַּפָּעֲמוֹ אֹמֵר טוֹב הוּא לַדֶּבֶק וַיְחַזְּקֵהוּ בְּמַסְמְרוֹת לֹא יִמּוֹט׃ 8 וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתִּיךָ זֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבִי׃ 9 אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּיךָ מִקְצוֹת הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילֶיהָ קְרָאתִיךָ וָאֹמַר לְךָ עַבְדִּי אָתָּה בְּחַרְתִּיךָ וְלֹא מְאַסְתִּיךָ׃ 10 אַל־תִּירָא כִּי־עִמְּךָ אָנִי אַל־תִּשְׁתָּע כִּי אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אִמַּצְתִּיךָ אַף עֲזַרְתִּיךָ אַף תָּמַכְתִּיךָ בִּימִין צִדְקִי׃ 11 הֵן יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ כָּל־הַנֶּחֱרִים בָּךְ יִהְיוּ כְאַיִן וְיֹאבְדוּ אַנְשֵׁי רִיבֶךָ׃ 12 תְּבַקְשֵׁם וְלֹא תִמְצָאֵם אַנְשֵׁי מַצֻּתֶךָ יִהְיוּ כְאַיִן וְכָאֶפֶס אַנְשֵׁי צְבָאֶךָ׃ 13 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מַחֲזִיק יְמִינֶךָ הָאֹמֵר לְךָ אַל־תִּירָא אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ׃ 14 אַל־תִּירְאִי תּוֹלַעַת יַעֲקֹב מְתֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךְ נְאֻם־יְהוָה וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ 15 הִנֵּה שַׂמְתִּיךָ לְמוֹרַג חָרוּץ חָדָשׁ בַּעַל פִּיפִיּוֹת תָּדוֹשׁ הָרִים וְתָדֻק וְגִבָעוֹת כַּמֹּץ תָּשִׂים׃ 16 תִּזְרֵם וְרוּחַ תִּשָּׂאֵם וְסוּפָה תָּפִיץ אוֹתָם וְאַתָּה תָּגִיל בַּיהוָה בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל׃ 17 הָעֲנִיִּים וְהָאֶבְיוֹנִים מְבַקְשִׁים מַיִם אַיִן וּלְשׁוֹנָם בַּצָּמָא נָשָׁתָּה אֲנִי יְהוָה אֶעֱנֵם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אֶעֶזְבֵם׃ 18 אֶפְתַּח עַל־שְׁפָיִים נְהָרוֹת וּבְתוֹךְ בְּקָעוֹת מַעְיָנוֹת אָשִׂים מִדְבָּר לַאֲגַם־מָיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצָאֵי מָיִם׃ 19 אֶתֵּן בַּמִּדְבָּר אֶרֶז שִׁטָּה וַהֲדַס וְעֵץ שָׁמֶן אָשִׂים בָּעֲרָבָה יַחַד בְּרוֹשׁ תִּדְהָר וְתַאְשׁוּר׃ 20 לְמַעַן יִרְאוּ וְיֵדְעוּ וְיָשִׂימוּ וְיַשְׂכִּילוּ יַחְדָּו כִּי יַד־יְהוָה עָשְׂתָה זֹּאת וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרָאָהּ׃ 21 הַגִּישׁוּ רִיבְכֶם אָמַר יְהוָה הָבִיאוּ עֲצֻמוֹתֵיכֶם אָמַר מֶלֶךְ יַעֲקֹב׃ 22 יַגִּישׁוּ וְיַגִּידוּ לָנוּ אֵת אֲשֶׁר תִּקְרֶינָה הָרִאשֹׁנוֹת מַה־הֵנָּה הַגִּידוּ וְנָשִׂימָה לִבֵּנוּ וְנֵדְעָה אַחֲרִיתָן וְהַבָּאוֹת אֵת תַּשְׁמִיעֻנוּ׃ 23 הַגִּידוּ הָאֹתִיּוֹת מֵאָחוֹר וְנֵדַע כִּי אֱלֹהִים אַתֶּם אַךְ תֵּיטִיבוּ וְתָרֵעוּ וְנִשְׁתָּעָה וְנִרְאֶה יָחַד׃ 24 הֵן אַתֶּם מֵאַיִן וּפָעֳלְכֶם מֵאָפֶס תּוֹעֵבָה יִבְחַר־בָּכֶם׃ 25 הֵעַרְתִּי מִצָּפוֹן וַיָּבֹא מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ יִקְרָא בִשְׁמִי וְיָבֹא סְגָנִים כְּמוֹ־חֹמֶר וּכְמוֹ יוֹצֵר יִרְמָס־טִיט׃ 26 מִי הִגִּיד מֵרֹאשׁ וְנֵדָע וּמִלְּפָנִים וְנֹאמַר צַדִּיק אָתָּה אַךְ אֵין מַגִּיד אַךְ אֵין מַשְׁמִיעַ אַךְ אֵין שֹׁמֵעַ אִמְרֵיכֶם׃ 27 רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם וְלִירוּשָׁלַ͏ִם מְבַשֵּׂר אֶתֵּן׃ 28 וָאֵרֶא וְאֵין אִישׁ וָאֶשְׁאַל מִיָּעַץ וְאָשִׁיב דָּבָר וְיִשְׁאָלֵם׃ 29 הֵן כֻּלָּם אָוֶן אֶפֶס מַעֲשֵׂיהֶם רוּחַ וָתֹהוּ נִסְכֵּיהֶם׃

פרק מ״ב

1 הֵן עַבְדִּי אֶתְמָךְ־בּוֹ בְּחִירִי רָצְתָה נַפְשִׁי נָתַתִּי רוּחִי עָלָיו מִשְׁפָּט לַגּוֹיִם יוֹצִיא׃ 2 לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא וְלֹא יַשְׁמִיעַ בַּחוּץ קוֹלוֹ׃ 3 קָנֶה רָצוּץ לֹא יִשְׁבֹּר וּפִשְׁתָּה כֵהָה לֹא יְכַבֶּנָּה לֶאֱמֶת יוֹצִיא מִשְׁפָּט׃ 4 לֹא יִכְהֶה וְלֹא יָרוּץ עַד־יָשִׂים בָּאָרֶץ מִשְׁפָּט וּלְתוֹרָתוֹ אִיִּים יְיַחֵלוּ׃ 5 כֹּה אָמַר הָאֵל יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטֵיהֶם רֹקַע הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ נֹתֵן נְשָׁמָה לָעָם עָלֶיהָ וְרוּחַ לַהֹלְכִים בָּהּ׃ 6 אֲנִי יְהוָה קְרָאתִיךָ בְצֶדֶק וְאֹחֵז בְּיָדֶךָ וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם לְאוֹר גּוֹיִם׃ 7 לִפְקֹחַ עֵינַיִם עִוְרוֹת לְהוֹצִיא מִמַּסְגֵּר אָסִיר מִבֵּית כֶּלֶא יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ׃ 8 אֲנִי יְהוָה הוּא־שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא אֶתֵּן וּתְהִלָּתִי לַפְּסִלִים׃ 9 הָרִאשֹׁנוֹת הִנֵּה בָאוּ וְחַדָּשׁוֹת אֲנִי מַגִּיד בְּטֶרֶם תִּצְמַחְנָה אַשְׁמִיעַ אֶתְכֶם׃ 10 שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ יֹרְדֵי הַיָּם וּמְלֹאוֹ אִיִּים וְיוֹשְׁבֵיהֶם׃ 11 יָרִימוּ מִדְבָּר וְעָרָיו חַצֵרֵי תֵּשֶׁב קֵדָר תָּרֹנַּנָה יוֹשְׁבֵי סֶלַע מֵרֹאשׁ הָרִים יָצִוָּחוּ׃ 12 יָשִׂימוּ לַיהוָה כָּבוֹד וּתְהִלָּתוֹ בָאִיִּים יַגִּידוּ׃ 13 יְהוָה כַּגִּבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה יָרִיעַ אַף־יָצִיחַ עַל־אוֹיְבָיו יִתְגַּבָּר׃ 14 הֶחָשֵׁתִי מֵעוֹלָם אֶחֱרַשׁ אֶתְאַפָּק כַּיּוֹלֵדָה אֶפְעֶה יַחֲרִב וְאֶשְׁאַף יָחַד׃ 15 אַחֲרִיב הָרִים וְגִבָעוֹת וְכָל־עִשְׂבָּם אוֹבִישׁ וְאָשִׂים נְהָרוֹת לְאִיִּים וַאֲגַמִּים אוֹבִישׁ׃ 16 וְהוֹלַכְתִּי עִוְרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יָדָעוּ בְּנְתִיבוֹת לֹא־יָדְעוּ אַדְרִיכֵם אָשִׂים לִפְנֵיהֶם לְמָאוֹר מַחְשָׁךְ לִפְנֵיהֶם וְהָרְכָסִים לְמִישׁוֹר אֵלֶּה הַדְּבָרִים עֲשִׂיתִים וְלֹא עֲזַבְתִּים׃ 17 נָסֹגוּ אָחוֹר יֵבֹשׁוּ בֹשֶׁת הַבֹּטְחִים בַּפֶּסֶל הָאֹמְרִים לַמַּסֵּכָה אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ׃ 18 הַחֵרְשִׁים שְׂאוּ וְהָעִוְרִים הַבִּיטוּ לִרְאוֹת׃ 19 מִי עִוֵּר כִּי אִם־עַבְדִּי וְחֵרֵשׁ כְּמַלְאָכִי אֲשַׁלֵּחַ מִי עִוַּר כִּמְשֻׁלָּמִי וְעִוֵּר כְּעַבֶד יְהוָה׃ 20 רֹאוֹת רַבּוֹת וְלֹא תִשְׁמֹר פָּקוּחַ אָזְנַיִם וְלֹא יִשְׁמָע׃ 21 יְהוָה חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃ 22 וְהוּא עַם בָּזוּז וְשָׁסוּי חֻפְּרוּ כֻלָּם בְּחוּרִים וּבְבָתֵּי כְלָאִים הֻחְבָּאוּ הָיוּ לָבַז וְאֵין מַצִּיל מִשִּׁסָּיוֹן וְאֵין אֹמֵר הָשֵׁב׃ 23 מִי בָכֶם יַאֲזִין זֹאת יַקְשִׁיב וְיִשְׁמַע לְמוֹ־אָחוֹר׃ 24 מִי נָתַן לְמָשִׁסָּה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לְבוֹזְזִים הֲלֹא יְהוָה זוּ חָטָאנוּ לוֹ וְלֹא אָבוּ בְדַרְכָּיו הָלֵךְ וְלֹא שָׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ׃ 25 וַיִּשְׁפֹּךְ עָלָיו חֲמַת אַפּוֹ וְעֹז מִלְחָמָה וַתְּלַהֲטֵהוּ מִסָּבִיב וְלֹא יָדָע וַתִּבְעַר־בּוֹ וְלֹא יָשִׂים עַל־לֵב׃

פרק מ״ג

1 וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה בֹּרַאֲךָ יַעֲקֹב וְיֹצֶרְךָ יִשְׂרָאֵל אַל־תִּירָא כִּי־גְאַלְתִּיךָ קָרָאתִי בְשִׁמְךָ לִי־אָתָּה׃ 2 כִּי־תַעֲבֹר בַּמַּיִם אִתְּךָ אָנֹכִי וּבַנְּהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּךָ כִּי תֵלֵךְ בְּמוֹ־אֵשׁ לֹא תִכָּוֶה וְלֶהָבָה לֹא תַבְעִר־בָּךְ׃ 3 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נָתַתִּי כָפְרְךָ מִצְרַיִם כּוּשׁ וּסְבָא תַּחְתֶּיךָ׃ 4 מֵאָז יָקַרְתָּ בְעֵינַי נִכְבַּדְתָּ וַאֲנִי אֲהַבְתִּיךָ וְאֶתֵּן אָדָם תַּחְתֶּיךָ וּלְאֻמִּים נַפְשֶׁךָ׃ 5 אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ אָנִי מִמִּזְרָח אָבִיא זַרְעֶךָ וּמִמַּעֲרָב אֲקַבֶּצֶךָּ׃ 6 אֹמַר לַצָּפוֹן תֵּנִי וְלַתֵּימָן אַל־תִּכְלָאִי הָבִיאִי בָנַי מֵרָחוֹק וּבְנֹתַי מִקְצֵה הָאָרֶץ׃ 7 כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף־עָשִׂיתִיו׃ 8 הוֹצִיא עַם־עִוֵּר וְלָהֶם עֵינַיִם וְחֵרְשִׁים וְלָהֶם אָזְנָיִם׃ 9 כָּל־הַגּוֹיִם נִקְבְּצוּ יַחְדָּו וְהֵאָסְפוּ לְאֻמִּים מִי בָהֶם יַגִּיד זֹאת וְאֶת־רִאשֹׁנוֹת יַשְׁמִיעֻנוּ יִתְּנוּ עֵדֵיהֶם וְיִצְדָּקוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיֹאמְרוּ אֱמֶת׃ 10 אַתֶּם עֵדַי נְאֻם־יְהוָה וְעַבְדִּי אֲשֶׁר בָּחָרְתִּי לְמַעַן תֵּדְעוּ וְתַאֲמִינוּ לִי וְתָבִינוּ כִּי אֲנִי הוּא לְפָנַי לֹא־נוֹצַר אֵל וְאַחֲרַי לֹא יִהְיֶה׃ 11 אֲנִי אֲנִי יְהוָה וְאֵין מִבַּלְעָדַי מוֹשִׁיעַ׃ 12 אֲנִי הִגַּדְתִּי וְהוֹשַׁעְתִּי וְהַשְׁמַעְתִּי וְאֵין בָּכֶם זָר וְאַתֶּם עֵדַי נְאֻם־יְהוָה וַאֲנִי־אֵל׃ 13 גַּם מִיּוֹם אֲנִי הוּא וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל אֶפְעַל וּמִי יְשִׁיבֶנָּה׃ 14 כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאַלְכֶם קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם שִׁלַּחְתִּי בָבֶלָה וְהוֹרַדְתִּי בָרִחִים כֻּלָּם וְכַשְׂדִּים בָּאֳנִיֹּת רִנָּתָם׃ 15 אֲנִי יְהוָה קְדוֹשְׁכֶם בּוֹרֵא יִשְׂרָאֵל מַלְכְּכֶם׃ 16 כֹּה אָמַר יְהוָה הַנֹּתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה׃ 17 מוֹצִיא רֶכֶב וְסוּס חַיִל וְעָצוּם יַחְדָּו יִשְׁכְּבוּ בַּל־יָקוּמוּ דָּעֲכוּ כְּפִשְׁתָּה כָבוּ׃ 18 אַל־תִּזְכְּרוּ רִאשֹׁנוֹת וְקַדְמֹנִיוֹת אַל־תָּבִינוּ׃ 19 הִנְנִי עֹשֶׂה חֲדָשָׁה עַתָּה תִצְמַח הֲלוֹא תֵדָעוּהָ אַף־אָשִׂים בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ בִּישִׁימוֹן נְהָרוֹת׃ 20 תְּכַבְּדֵנִי חַיַּת הַשָּׂדֶה תַּנִּים וּבְנוֹת יַעֲנָה כִּי־נָתַתִּי בַמִּדְבָּר מַיִם נְהָרוֹת בִּישִׁימוֹן לְהַשְׁקוֹת עַמִּי בְּחִירִי׃ 21 עַם־זוּ יָצַרְתִּי לִי תְּהִלָּתִי יְסַפֵּרוּ׃ 22 וְלֹא אֹתִי קָרָאתָ יַעֲקֹב כִּי־לֹא יָגַעְתָּ בִּי יִשְׂרָאֵל׃ 23 לֹא־הֵבֵאתָ לִּי שֵׂה עוֹלֹתֶיךָ וְזִבְחֶיךָ לֹא כִבַּדְתָּנִי לֹא הַעֲבַדְתִּיךָ בְּמִנְחָה וְלֹא הוֹגַעְתִּיךָ בִּלְבוֹנָה׃ 24 לֹא־קָנִיתָ לִי בַכֶּסֶף קָנֶה וְחֵלֶב זִבְחֶיךָ לֹא הִרְוִיתָנִי אַךְ הַעֲבַדְתַּנִי בְּחַטֹּאתֶיךָ הוֹגַעְתַּנִי בַּעֲוֹנֹתֶיךָ׃ 25 אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ 26 הַזְכִּירֵנִי נִשָּׁפְטָה יָחַד סַפֵּר אַתָּה לְמַעַן תִּצְדָּק׃ 27 אָבִיךָ הָרִאשׁוֹן חָטָא וּמְלִיצֶיךָ פָּשְׁעוּ בִי׃ 28 וַיְחַלְּלוּ שָׂרֵי קֹדֶשׁ וָאֶתֵּן לַחֵרֶם יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לַגְּדוּפוֹת׃

פרק מ״ד

1 וְעַתָּה שְׁמַע יַעֲקֹב עַבְדִּי וְיִשְׂרָאֵל בְּחַרְתִּי בּוֹ׃ 2 כֹּה אָמַר עֹשְׂךָ וְיֹצֶרְךָ מִבֶּטֶן יַעְזְרֶךָּ אַל־תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וִישֻׁרוּן בָּחַרְתִּי בּוֹ׃ 3 כִּי־אֶצֹק מַיִם עַל־צָמֵא וְנֹזְלוֹת עַל־יַבָּשָׁה אָשִׁית רוּחִי עַל־זַרְעֶךָ וּבִרְכָתִי עַל־צֶאֱצָאֶיךָ׃ 4 וְצָמְחוּ בְּבֵין חָצִיר כַּעֲרָבִים עַל־יִבְלֵי מָיִם׃ 5 זֶה יֹאמַר לַיהוָה אָנִי וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתֹּב יָדוֹ לַיהוָה וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יְכַנֶּה׃ 6 כֹּה אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים׃ 7 וּמִי כָמוֹנִי יִקְרָא וְיַגִּידָהּ וְיַעַרְכָהּ־לִי מִשּׂוּמִי עַם עוֹלָם וְאֹתִיּוֹת וְיָבִיאוּ לָמוֹ אֲשֶׁר תָּבֹאנָה׃ 8 אַל־תִּפְחֲדוּ וְאַל־תִּרְהוּ הֲלוֹא מֵאָז הִשְׁמַעְתִּיךָ וְהִגַּדְתִּי וְאַתֶּם עֵדָי הֲיֵשׁ אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדָי וְאֵין צוּר בַּל־יָדָעְתִּי׃ 9 יֹצְרֵי פֶסֶל כֻּלָּם תֹּהוּ וַחֲמוּדֵיהֶם בַּל־יוֹעִילוּ וְעֵדֵיהֶם הֵמָּה לֹא יִרְאוּ וְלֹא יֵדָעוּ לְמַעַן יֵבֹשׁוּ׃ 10 מִי־יָצַר אֵל וּפֶסֶל נָסַךְ לְבִלְתִּי הוֹעִיל׃ 11 הֵן כָּל־חֲבֵרָיו יֵבֹשׁוּ וְחָרָשִ

שֵׁנִי בֶּן שֵׁשׁ שָׁנִים: וַתִּקַּח יְהוֹשַׁבְעַת בַּת הַמֶּלֶךְ אֶת יוֹאָשׁ בֶּן אֲחַזְיָה וַתִּגְנְבֵהוּ מִתּוֹךְ בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַמּוּמָתִים וַתַּסְתִּירֵהוּ אֹתוֹ וְאֶת מֵנִקְתּוֹ בַּחֲדַר הַמִּטּוֹת וַתַּסְתִּרֵהוּ מִפְּנֵי עָתַלְיָהוּ וְלֹא הוּמָת: וַיְהִי עִמָּהּ בֵּית יְיָ שֵׁשׁ שָׁנִים נֶחְבָּא וַעֲתַלְיָה מֹלֶכֶת עַל הָאָרֶץ: וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שָׁלַח יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח אֶת שָׂרֵי הַמֵּאוֹת לַכָּרִי וְלָרָצִים וַיָּבֵא אֵלָיו בֵּית יְיָ וַיִּכְרֹת אִתָּם בְּרִית וַיַּשְׁבַּע אֹתָם בְּבֵית יְיָ וַיַּרְאֵם אֶת בֶּן הַמֶּלֶךְ: וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר זֹאת הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ שְׁלִישׁ הַבָּאִים בַּשַּׁבָּת וְשֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ שְׁלִשִׁית וּבְשַׁעַר יְסוֹד וְכָל הָעָם בַּחֲצֵרוֹת בֵּית יְיָ: וְלֹא יָבֹא אֶל בֵּית יְיָ כִּי אִם הַכֹּהֲנִים וּמְשָׁרְתֵי הַלְוִיִּם הֵמָּה יָבֹאוּ כִּי קֹדֶשׁ הֵם וְכָל הָעָם יִשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת יְיָ: וְסָבְבוּ הַלְוִיִּם אֶת הַמֶּלֶךְ אִישׁ כֵּלָיו בְּיָדוֹ וְהַבָּא אֶל הַשְּׂדֵרוֹת יוּמָת וְהָיוּ אֶת הַמֶּלֶךְ בְּצֵאתוֹ וּבְבֹאוֹ: וַיַּעֲשׂוּ הַלְוִיִּם וְכָל יְהוּדָה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וַיִּקְחוּ אִישׁ אֲנָשָׁיו הַבָּאִים בַּשַּׁבָּת עִם יֹצְאֵי הַשַּׁבָּת כִּי לֹא שִׁלַּח אֶת הַמַּחְלְקוֹת יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן: וַיִּתֵּן יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן לְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת אֶת הַחֲנִיתוֹת וְאֶת הַצִּנּוֹת וְאֶת הַשְּׁלָטִים אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ דָּוִד אֲשֶׁר בְּבֵית יְיָ: וַיַּעֲמֵד אֶת הָעָם כָּל אִישׁ וְנִשְׁקוֹ בְּיָדוֹ מִן הַכָּתֵף הַיְמָנִית לַכָּתֵף הַשְּׂמָאלִית לַמִּזְבֵּחַ וְלַבַּיִת לַמֶּלֶךְ סָבִיב: וַיּוֹצִיאוּ אֶת בֶּן הַמֶּלֶךְ וַיִּתְּנוּ עָלָיו אֶת הַנֵּזֶר וְאֶת הָעֵדוּת וַיַּמְלִיכוּהוּ וַיִּמְשְׁחוּהוּ וַיַּכּוּ בַיָּדַיִם וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ: וַתִּשְׁמַע עֲתַלְיָה אֶת קוֹל הָרָצִים אֶת הָעָם וַתָּבֹא אֶל הָעָם בֵּית יְיָ: וַתַּרְא וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ עֹמֵד עַל הָעַמּוּד כַּמִּשְׁפָּט וְהַשָּׂרִים וְהַחֲצֹצְרוֹת עַל הַמֶּלֶךְ וְכָל עַם הָאָרֶץ שָׂמֵחַ וְתֹקֵעַ בַּחֲצֹצְרוֹת וְעֲתַלְיָה קָרַע בְּגָדֶיהָ וַתִּקְרָא קֶשֶׁר קֶשֶׁר: וַיְצַו יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶת שָׂרֵי הַמֵּאוֹת פְּקוּדֵי הַחָיִל וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם הוֹצִיאוּהָ אֶל מִבֵּית לַשּׂדֵרוֹת וְהַמָּבִיא אַחֲרֶיהָ הָרֹג בֶּחָרֶב כִּי אָמַר הַכֹּהֵן אַל תּוּמַת בְּבֵית יְיָ: וַיָּשִׂימוּ לָהּ יָדַיִם וַתָּבֹא דֶּרֶךְ מְבוֹא הַסּוּסִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַתּוּמָת שָׁם: וַיִּכְרֹת יְהוֹיָדָע בְּרִית בֵּינוֹ וּבֵין כָּל הָעָם וּבֵין הַמֶּלֶךְ לִהְיוֹת לְעָם לַיְיָ וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם: וַיֵּלְכוּ כָל עַם הָאָרֶץ אֶל בֵּית הַבַּעַל וַיִּתְּצוּהוּ אֶת מִזְבְּחֹתָיו וְאֶת צְלָמָיו שִׁבְּרוּ הֵיטֵב וְאֶת מַתַּן כֹּהֵן הַבַּעַל הָרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת וַיָּשֶׂם הַכֹּהֵן פְּקֻדּוֹת עַל בֵּית יְיָ: וַיִּקַּח אֶת שָׂרֵי הַמֵּאוֹת וְאֶת הַכָּרִי וְאֶת הָרָצִים וְאֵת כָּל עַם הָאָרֶץ וַיּוֹרִדוּ אֶת הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְיָ וַיָּבֹאוּ דֶּרֶךְ שַׁעַר הָרָצִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא הַמְּלָכִים: וַיִּשְׂמַח כָּל עַם הָאָרֶץ וְהָעִיר שָׁקְטָה וְאֶת עֲתַלְיָה הֵמִיתוּ בַּחֶרֶב בֵּית הַמֶּלֶךְ: בֶּן שֶׁבַע שָׁנִים יוֹאָשׁ בְּמָלְכוֹ:

פרק יב׳.

בִּשְׁנַת שֶׁבַע לְיֵהוּא מָלַךְ יְהוֹאָשׁ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם וְשֵׁם אִמּוֹ צִבְיָה מִבְּאֵר שָׁבַע: וַיַּעַשׂ יְהוֹאָשׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְיָ כֹּל יָמָיו אֲשֶׁר הוֹרָהוּ יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן: רַק הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעָם זֹבְחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת: וַיֹּאמֶר יְהוֹאָשׁ אֶל הַכֹּהֲנִים כֹּל כֶּסֶף הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יוּבָא בֵּית יְיָ כֶּסֶף עֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עֲרָכוֹ כֹּל כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לֵב אִישׁ לְהָבִיא בֵּית יְיָ: יִקְחוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים אִישׁ מֵאֵת מַכָּרוֹ וְהֵם יְחַזְּקוּ אֶת בֶּדֶק הַבַּיִת לְכֹל אֲשֶׁר יִמָּצֵא שָׁם בֶּדֶק: וַיְהִי בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לֹא חִזְּקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת בֶּדֶק הַבָּיִת: וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לִיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וְלַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ אֵין אַתֶּם מְחַזְּקִים אֶת בֶּדֶק הַבָּיִת וְעַתָּה אַל תִּקְחוּ כֶסֶף מֵאֵת מַכָּרֵיכֶם כִּי לְבֶדֶק הַבַּיִת תִּתְּנֻהוּ: וַיֹּאֲתוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קַחַת כֶּסֶף מֵאֵת הָעָם וּלְבִלְתִּי חַזֵּק אֶת בֶּדֶק הַבָּיִת: וַיִּקַּח יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֲרוֹן אֶחָד וַיִּקֹּב חֹר בְּדַלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ מִיָּמִין בְּבוֹא אִישׁ בֵּית יְיָ וְנָתְנוּ שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי הַסַּף אֶת כָּל הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְיָ: וַיְהִי כִּרְאוֹתָם כִּי רַב הַכֶּסֶף בָּאָרוֹן וַיַּעַל סֹפֵר הַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּצְרְרוּ וַיִּסְפְּרוּ אֶת הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית יְיָ: וַיִּתְּנוּ הַכֶּסֶף הַמְתֻכָּן עַל יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה פְּקוּדֵי בֵּית יְיָ וַיּוֹצִיאוּהוּ הַחֹצְבִים וְהַגֹּזְרִים אֶבֶן לִקְנוֹת עֵצֵי וְאַבְנֵי מַחְצֵב לְחַזֵּק בֶּדֶק בֵּית יְיָ וּלְכֹל אֲשֶׁר יֵצֵא עַל הַבַּיִת לְחָדָשׁ לְחַזְּקוֹ: אַךְ לֹא יֵעָשֶׂה בֵּית יְיָ סִפּוֹת כֶּסֶף מְזַמְּרוֹת מִזְרָקוֹת חֲצֹצְרוֹת כָּל כְּלִי זָהָב וּכְלִי כֶסֶף מִן הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְיָ: כִּי לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה וְחִזְּקוּ בּוֹ אֶת בֵּית יְיָ: וְלֹא יִבָּקְשׁוּ אֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת הַכֶּסֶף עַל יָדָם לָתֵת אֶל עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה כִּי בֶאֱמוּנָה הֵם עֹשִׂים: כֶּסֶף אָשָׁם וְכֶסֶף חַטָּאת לֹא יוּבָא בֵּית יְיָ לַכֹּהֲנִים הָיוּ: אָז יַעֲלֶה חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּלָּחֶם עַל גַּת וַיִּלְכְּדָהּ וַיָּשֶׂם חֲזָאֵל פָּנָיו לַעֲלוֹת עַל יְרוּשָׁלִָם: וַיִּקַּח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶת כָּל הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר הִקְדִּישׁוּ יְהוֹשָׁפָט וִיהוֹרָם וַאֲחַזְיָה אֲבֹתָיו מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת קָדָשָׁיו וְאֶת כָּל הַזָּהָב הַנִּמְצָא בְּאֹצְרוֹת בֵּית יְיָ וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לַחֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיַּעַל מֵעָלָם: וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: וַיָּקוּמוּ עֲבָדָיו וַיִּקְשְׁרוּ קֶשֶׁר וַיַּכּוּ אֶת יוֹאָשׁ בֵּית מִלּוֹא הַיֹּרֵד סִלָּא: וְיוֹזָכָר בֶּן שִׁמְעָת וִיהוֹזָבָד בֶּן שֹׁמֵר עֲבָדָיו הִכֻּהוּ וַיָּמָת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו:

פרק יג׳.

בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה לְיוֹאָשׁ בֶּן אֲחַזְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָחָז בֶּן יֵהוּא עַל יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְיָ וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא סָר מִמֶּנָּה: וַיִּחַר אַף יְיָ בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וּבְיַד בֶּן הֲדַד בֶּן חֲזָאֵל כָּל יָמִים: וַיְחַל יְהוֹאָחָז אֶת פְּנֵי יְיָ וַיִּשְׁמַע אֵלָיו יְיָ כִּי רָאָה אֶת לַחַץ יִשְׂרָאֵל כִּי לָחַץ אֹתָם מֶלֶךְ אֲרָם: וַיִּתֶּן יְיָ לְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ וַיֵּצְאוּ מִתַּחַת יַד אֲרָם וַיֵּשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָהֳלֵיהֶם כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם: אַךְ לֹא סָרוּ מֵחַטֹּאות בֵּית יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל בָּהֶם הָלָךְ וְגַם הָאֲשֵׁרָה עָמְדָה בְּשֹׁמְרוֹן: כִּי לֹא הִשְׁאִיר לִיהוֹאָחָז עָם כִּי אִם חֲמִשִּׁים פָּרָשִׁים וַעֲשָׂרָה רִכְבֵי וְעֶשֶׂרֶת אֲלָפִים רַגְלִי כִּי אִבְּדָם מֶלֶךְ אֲרָם וַיְשִׂמֵם כֶּעָפָר לָדִישׁ: וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹאָחָז וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ בְּנוֹ תַּחְתָּיו: בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָשׁ בֶּן יְהוֹאָחָז עַל יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְיָ לֹא סָר מִכָּל חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל בָּהֶם הָלָךְ: וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר נִלְחַם עִם אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכַּב יוֹאָשׁ עִם אֲבֹתָיו וְיָרָבְעָם יָשַׁב עַל כִּסְאוֹ וַיִּקָּבֵר יוֹאָשׁ בְּשֹׁמְרוֹן עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וֶאֱלִישָׁע חָלָה אֶת חָלְיוֹ אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ וְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יָרַד אֵלָיו וַיֵּבְךְּ עַל פָּנָיו וַיֹּאמַר אָבִי אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע קַח קֶשֶׁת וְחִצִּים וַיִּקַּח אֵלָיו קֶשֶׁת וְחִצִּים: וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שִׂים יָדְךָ עַל הַקָּשֶׁת וַיָּשֶׂם יָדוֹ וַיָּשֶׂם אֱלִישָׁע יָדָיו עַל יְדֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר פְּתַח הַחַלּוֹן קֵדְמָה וַיִּפְתָּח וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְרֵה וַיֹּרֶה וַיֹּאמֶר חֵץ תְּשׁוּעָה לַיְיָ וְחֵץ תְּשׁוּעָה בַּאֲרָם וְהִכִּיתָ אֶת אֲרָם בַּאֲפֵק עַד כַּלֹּתָם: וַיֹּאמֶר קַח הַחִצִּים וַיִּקָּח וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַךְ בָּאָרֶץ וַיַּךְ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיַּעֲמֹד: וַיִּקְצֹף עָלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לוּ הִכִּיתָ חָמֵשׁ אוֹ שֵׁשׁ פְּעָמִים אָז הִכִּיתָ אֶת אֲרָם עַד כַּלֹּתָם וְעַתָּה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים תַּכֶּה אֶת אֲרָם: וַיָּמָת אֱלִישָׁע וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ וּגְדוּדֵי מוֹאָב הַבָּאִים בָּאָרֶץ בָּא בַּשָּׁנָה: וַיְהִי הֵמָּה קֹבְרִים אִישׁ וְהִנֵּה רָאוּ אֶת הַגְּדוּד וַיַּשְׁלִכוּ אֶת הָאִישׁ בְּקֶבֶר אֱלִישָׁע וַיֵּלֶךְ וַיִּגַּע הָאִישׁ בַּעַצְמוֹת אֱלִישָׁע וַיִּחְיֶה וַיַּעֲמֹד עַל רַגְלָיו: וְחָזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם לָחַץ אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי יְהוֹאָחָז: וַיְחָנֵּן יְיָ וַיְרַחֲמֵם וַיִּפֶן אֲלֵיהֶם לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב וְלֹא אָבָה הַשְׁחִיתָם וְלֹא הִשְׁלִיכָם מֵעַל פָּנָיו עַד עָתָּה: וַיָּמָת חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּמְלֹךְ בֶּן הֲדַד בְּנוֹ תַּחְתָּיו: וַיָּשָׁב יוֹאָשׁ בֶּן יְהוֹאָחָז וַיִּקַּח אֶת עָרֵי מִיַּד בֶּן הֲדַד בֶּן חֲזָאֵל אֲשֶׁר לָקַח מִיַּד יְהוֹאָחָז אָבִיו בַּמִּלְחָמָה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים הִכָּהוּ יוֹאָשׁ וַיָּשֶׁב עָרֵי יִשְׂרָאֵל:

10 und Israel geflohen war, ein jeder in sein Zelt. * Und
über alle Stämme Israels hatte Streit gekommen im
ganzen Volk: Der König hat uns errettet aus der Hand
unserer Feinde, und er hat uns geholfen aus der Hand
der Philister, und nun ist er vor dem Absalom aus dem
11 Lande geflohen. Absalom aber, den wir über uns gesalbt
haben, ist im Streit gestorben. Nun aber, warum redet
ihr nicht davon, daß ihr den König wieder holet? *
12 Und die Rede ganz Israels kam vor den König. Da
sandte der König zu Zadok und Abjathar, den Priestern,
und ließ ihnen sagen: Redet mit den Ältesten Judas
und sprecht: Warum wollt ihr die letzten sein, den
13 König wieder heimzuholen in sein Haus? Denn die
Rede ganz Israels kommt vor den König in sein Haus.
Ihr seid meine Brüder, ihr seid mein Bein und Fleisch;
warum wollt ihr die letzten sein, den König wieder
14 heimzuholen? Und sprecht zu Amasa: Bist du nicht
mein Bein und Fleisch? Gott tue mir dies und das,
wo du nicht Feldhauptmann vor mir sein wirst allezeit
15 an Joabs Statt. * Also neigte er das Herz aller Männer
Juda, wie eines Mannes Herz, daß sie sandten zum
16 König: Kehre wieder, du und alle deine Knechte! *
Und Simei, der Sohn Gera, der Benjaminiter, von
Bahurim, eilete und kam mit den Männern Juda dem
17 König David entgegen. Und tausend Mann waren mit
ihm von Benjamin, dazu Ziba, der Knecht des Hauses
Saul, mit seinen fünfzehn Söhnen und zwanzig Knechten
18 mit ihm; und sie waren über den Jordan gefahren vor
dem König. Und sie setzten über, daß sie des Königs
Gesinde hinüberführten und täten, was ihm gefiele.
Und Simei, der Sohn Gera, fiel vor dem König nieder,
19 da er über den Jordan gefahren war, und sprach zu
dem König: Mein Herr wolle mir meine Missetat nicht
zurechnen und gedenken, was dein Knecht verkehrt
hat des Tages, da mein Herr König aus Jerusalem
20 zog, daß der König solches zu Herzen nehme. * Denn
dein Knecht weiß wohl, daß ich gesündigt habe; darum
bin ich heute der erste unter allen vom Hause Joseph,
21 der herabkommt, meinen Herrn König zu empfangen. *
Aber Abisai, der Sohn Zeruja, antwortete und sprach:
Sollte nicht darum Simei sterben müssen, daß er
22 dem Gesalbten des HERRN geflucht hat? * David aber
sprach: Was habe ich mit euch zu schaffen, ihr Söhne
Zeruja, daß ihr mir heute ein Widersacher seid? Sollte
heute jemand sterben müssen in Israel? Weiß ich
23 nicht, daß ich heute König bin über Israel? * Und der
König sprach zu Simei: Du sollst nicht sterben müssen.
Und der König schwur ihm.

24 Mephiboseth aber, der Sohn Saul, kam herab dem
König entgegen; und er hatte weder seine Füße gepflegt
noch seinen Bart gestutzt noch seine Kleider gewaschen,
25 von dem Tage an, da der König hinweggezogen war,
bis daß er wieder mit Frieden kam. Und da er von
Jerusalem kam dem König entgegen, sprach der König
26 zu ihm: Warum bist du nicht mit mir gezogen, Mephi-
boseth? Er sprach: Mein Herr König, mein Knecht hat
mich betrogen; denn dein Knecht hatte gedacht: Ich
will mir den Esel satteln, daß ich darauf reite und mit
dem König ziehe; denn dein Knecht ist lahm.
27 Dazu hat er mir meinen Herrn König vor dir verleumdet;
aber mein Herr König ist wie ein Engel Gottes; tue,
28 was dir gefällt. Denn alle meines Vaters Hause sind
nichts denn Leute des Todes vor meinem Herrn König;
du aber hast deinen Knecht gesetzt unter die, so an
deinem Tische essen. Was habe ich nun mehr Recht,
daß ich noch rufe an den König? Und der König
29 sprach zu ihm: Was redest du mehr deine Sache?
Ich habe gesagt: Du und Ziba, teilet die Äcker.
30 Mephiboseth sprach zum König: Er mag sie alle
haben, nachdem mein Herr König mit Frieden heim-
kommt in sein Haus.

31 Barsillai aber, der Gileaditer, war herabgekommen
von Rogelim und zog mit dem König über den Jordan,
32 daß er ihm das Geleite gäbe über den Jordan. Barsillai
aber war sehr alt, achtzig Jahre alt, und hatte den
König versorgt, da er zu Mahanaim war; denn er war
33 ein sehr reicher Mann. Und der König sprach zu Barsillai:
Ziehe du mit mir herüber, daß ich dich versorge bei mir
34 zu Jerusalem. Barsillai aber sprach zum König: Wie
viel sind der Jahre meines Lebens, daß ich sollte mit
dem König hinaufziehen gen Jerusalem?
35 Ich bin heute achtzig Jahre alt; wie sollte ich unter-
scheiden können, was gut oder böse ist? Oder wie
sollte deinem Knechte schmecken, was ich esse oder
trinke? Wie sollte ich noch hören können die Stimme
der Sänger und Sängerinnen? Warum sollte mein
Knecht meinem Herrn König noch eine Last sein?
36 Ich will mit dem König ein wenig über den Jordan
gehen; warum will mir der König solche Vergeltung
37 tun? Laß deinen Knecht wieder umkehren, daß ich in
meiner Stadt sterbe bei meines Vaters und meiner
Mutter Grabe. Aber siehe da deinen Knecht Chimham;
der gehe mit meinem Herrn König hinüber, und tue
38 ihm, was dir gefällt. Der König sprach: Chimham
soll mit mir hinüberziehen, und ich will ihm tun, was
dir gefällt; alles, was du von mir begehrst, will ich
39 dir tun. Und alles Volk zog über den Jordan; und
da der König auch hinüberzog, küßte er Barsillai und
40 segnete ihn, daß er wieder an seine Stätte kehrte. Und
der König zog hinüber gen Gilgal, und Chimham zog
mit ihm hinüber. Und alles Volk Juda und auch die
Hälfte des Volks Israel geleiteten den König hinüber.

41 Und siehe, alle Männer Israels kamen zum König
und sprachen zu ihm: Warum haben dich unsere Brüder,
die Männer Juda, gestohlen und haben den König und
sein Haus über den Jordan geführt und alle Leute
42 David mit ihm? Da antworteten alle Männer Juda den
Männern Israel: Darum, daß der König unser Freund-
lich ist; warum seid ihr darüber zornig? Haben wir
etwa vom König gegessen, oder hat er uns Geschenke
43 gegeben? Da antworteten die Männer Israel den
Männern Juda und sprachen: Wir haben zehn Teile
am König, dazu auch an David mehr denn ihr; warum
habt ihr uns denn verachtet, daß unser Rat nicht der
erste wäre, unsern König wieder zu holen? Aber der
Männer Juda Rede war härter denn der Männer Israel.

20

1 Es war aber daselbst ein loser Mann, mit Namen
Seba, ein Sohn Bichri, ein Benjaminiter; der stieß in
die Posaune und sprach: Wir haben keinen Teil an
David noch Erbe an dem Sohn Isai. Ein jeder zu
2 seinen Hütten, Israel! Da fielen alle Männer Israel
von David und zogen Seba, dem Sohn Bichri, nach.
Aber die Männer Juda hingen ihrem König an von
3 dem Jordan bis gen Jerusalem. Und David kam in
sein Haus zu Jerusalem und nahm die zehn Weiber,
Kebsweiber, die er gelassen hatte, das Haus zu hüten,
und tat sie in Verwahrung und versorgte sie; aber zu
ihnen kam er nicht. Also wurden sie gefangen gehalten
4 bis an ihren Tod in Witwenschaft. Und der König
sprach zu Amasa: Rufe mir die Männer Juda zusammen
binnen drei Tagen, und du, stehe auch hier.
5 Amasa ging hin, die Männer Juda zusammenzurufen;
aber er verzog über die Zeit, die er ihm gesetzt hatte.
6 Da sprach David zu Abisai: Nun wird uns Seba, der
Sohn Bichri, mehr Leid tun denn Absalom; nimm du
deines Herrn Knechte und jage ihm nach, daß er nicht
feste Städte finde und uns entfliehe. Da zogen aus
ihm nach Joabs Leute und die Krether und die Plether
und alle Helden; sie zogen aus von Jerusalem, daß sie
7 Seba, den Sohn Bichri, jagten. Da kamen sie zu dem
großen Stein, der zu Gibeon ist, und Amasa kam vor
ihnen her. Joab aber hatte seine Kleider angetan, die
er anhatte, und hatte einen Gürtel mit einem Schwert
um seine Lenden gebunden in seiner Scheide; und da
er hinzutrat, fiel es heraus.
8 Und Joab sprach zu Amasa: Bist du mein Bruder?
Und Joab faßte Amasa mit der rechten Hand an seinen
9 Bart, daß er ihn küssen sollte. Amasa aber hatte nicht
acht auf das Schwert in Joabs Hand; und er stieß ihn
damit in den Leib, daß sich seine Eingeweide ergossen
auf die Erde, und gab ihm keinen andern Stich, und
er starb. Joab aber und sein Bruder Abisai jagten
10 Seba, dem Sohn Bichri, nach. Und ein Mann unter
den Leuten Joabs trat zu ihm und sprach: Wer Joab
lieb hat und wer zu David hält, der folge Joab nach.
11 Amasa aber lag in seinem Blute mitten auf der Straße.
Und da der Mann sah, daß alles Volk stillestand,
wandte er Amasa von der Straße auf den Acker und
warf ein Kleid auf ihn, weil er sah, daß alle, die zu
12 ihm kamen, stillestanden. Da er nun von der Straße
getan war, kamen alle, die Joab nachzogen, daß sie
13 Seba, den Sohn Bichri, jagten. Und da er kam durch
alle Stämme Israels gen Abel und Bethmaacha und
alle Berichiter, die versammelten sich und folgten ihm
14 auch nach. Und er kam vor alle Städte Israels, daß
sie ihn sollten einnehmen. Da belagerten sie ihn in
Abel Bethmaacha und schütteten einen Wall gegen die
Stadt, daß er an der Mauer lag; und alles Volk, das
15 mit Joab war, stürmte die Mauer, daß sie fiele. Da
sandte ein kluges Weib aus der Stadt und ließ sagen:
Höret, höret, sagt Joab, er komme her, daß ich mit
16 ihm rede. Da er nun herzukam, sprach das Weib:
Bist du Joab? Er sprach: Ich bin's. Sie sprach zu
ihm: Höre die Rede deiner Magd. Er sprach: Ich
17 höre. Sie sprach: Du willst die Stadt verderben, die
eine Mutter in Israel ist? Warum willst du das Erbe
des HERRN verderben? Er sprach: Das sei ferne,
das sei ferne von mir, daß ich verderben und verder-
18 ben sollte! Sondern es ist also: Es hat ein Sprüchwort
gegeben vor Zeiten, die sprachen: Wer da will, der
frage zu Abel, und also richten sie es aus.
19 Ich bin eine friedsame und treue Stadt in Israel;
du aber willst eine Mutter verderben in Israel. Warum
willst du das Erbe des HERRN verschlingen?
20 Joab antwortete und sprach: Das sei ferne, das sei
ferne von mir, daß ich verschlingen und verderben
21 sollte! Also ist es nicht. Sondern ein Mann von dem
Gebirge Ephraim, mit Namen Seba, ein Sohn Bichri,
hat seine Hand aufgehoben wider den König David;
gebet ihn allein heraus, so will ich von der Stadt
ziehen. Das Weib sprach zu Joab: Siehe, sein Haupt
soll zu dir über die Mauer geworfen werden.
22 Da kam das Weib mit ihrer Weisheit zu allem Volk;
und sie hieben Seba, dem Sohn Bichri, das Haupt ab
und warfen es Joab hinaus. Da stieß er in die Posaune,
und sie zogen von der Stadt, ein jeder in seine Hütten.
Joab aber zog wieder gen Jerusalem zum König.

23 Joab war über das ganze Heer Israels; Benaja,
der Sohn Jojada, war über die Krether und Plether;
24 Adoram war über die Zinsleute; Josaphat, der Sohn
25 Ahilud, war Kanzler; Seja war Schreiber; Zadok und
26 Abjathar waren Priester; Ira, der Jairiter, war auch
Priester Davids.

21

1 Es war aber eine Hungersnot im Lande drei Jahre
nacheinander; und David suchte das Angesicht des
HERRN. Der HERR sprach: Es ist Saul und sein
Haus blutschuldig, darum daß er die Gibeoniter hat
2 getötet. Da forderte der König die Gibeoniter und
sprach zu ihnen. Die Gibeoniter waren nicht von den
Kindern Israel, sondern von den Amoritern übrig;
und die Kinder Israel hatten ihnen geschworen, sie
leben zu lassen; aber Saul hatte sie zu schlagen
3 gesucht in seinem Eifer für die Kinder Israel und
Juda. David sprach zu den Gibeonitern: Was soll
ich euch tun, und womit soll ich versöhnen, daß ihr
4 den Erbteil des HERRN segnet? Die Gibeoniter
sprachen zu ihm: Es ist uns nicht um Silber noch
um Gold zu tun an Saul und seinem Hause, auch
nicht, daß du jemand in Israel sollst töten. Er sprach:
5 Was ihr sagt, das will ich euch tun. Sie sprachen zu
dem König: Der Mann, der uns vertilgt hat und
unsern Rat zunichte gemacht, daß wir nicht in irgend
6 einem Gebiet Israels bleiben sollten, laß sieben Männer
seiner Kinder uns ausgeben, daß wir sie aufhängen
vor dem HERRN zu Gibeon auf dem Berge des
HERRN. Der König sprach: Ich will sie ausgeben.
7 Aber der König schonte Mephiboseth, des Sohnes
Jonathan, des Sohnes Saul, um des Eides willen des
HERRN, der zwischen ihnen war, zwischen David
8 und Jonathan, dem Sohn Saul. Sondern der König
nahm die zwei Söhne Rizpa, der Tochter Aja, die sie
dem Saul gebar, Armoni und Mephiboseth, und die
fünf Söhne Michal, der Tochter Saul, die sie dem
Adriel gebar, des Sohnes Barsillai, des Mehola-
9 thiters, und gab sie in der Gibeoniter Hände, daß sie
sie aufhingen auf dem Berge vor dem HERRN, daß
sie miteinander fielen alle sieben; sie wurden getötet
in den ersten Tagen der Ernte, da man anfing Gerste
10 zu schneiden. Da nahm Rizpa, die Tochter Aja, einen
Sack und breitete ihn aus auf einen Felsen, da sie
anfing zu ernten zu Anfang der Gerstenernte, bis daß
das Wasser vom Himmel auf sie troff; und ließ nicht
zu, daß die Vögel des Himmels sich zu ihnen machten
des Tages, noch die Tiere des Feldes des Nachts.
11 Und es ward David angesagt, was Rizpa, die Tochter
Aja, des Weib Saul, getan hatte.
12 Da ging David hin und nahm die Gebeine Saul und
die Gebeine Jonathan, seines Sohnes, von den Leuten
zu Jabes in Gilead, die sie heimlich weggenommen
hatten von der Straße zu Bethsan, da sie die Philister
daselbst aufgehängt hatten, da sie Saul geschlagen
13 auf dem Gilboa. Und er brachte herauf von dannen
die Gebeine Saul und die Gebeine Jonathan, seines
Sohnes; und sie sammelten auch die Gebeine derer,
14 die aufgehängt waren. Und sie begruben die Gebeine
Saul und Jonathan, seines Sohnes, im Lande Benja-
min zu Zela in dem Grabe Kis, seines Vaters; und
sie taten alles, was der König geboten hatte. Und
nachdem ward Gott versöhnet im Lande.

15 Es erhob sich aber ein Streit der Philister wider
Israel, und David zog hinab und seine Knechte mit
16 ihm und stritten wider die Philister. Da ward David
müde. Und Jisbi-Benob, der von den Kindern Rapha
war, des Spieß dreihundert Lot Erz wog, der gedachte
17 David zu schlagen. Aber Abisai, der Sohn Zeruja,
kam ihm zu Hilfe und schlug den Philister und tötete
ihn. Da schwuren die Leute Davids und sprachen:
Du sollst nicht mehr mit uns ausziehen in den Streit,
daß du nicht auslöschest die Leuchte Israels.

18 Und es erhob sich darnach ein Streit mit den Philistern
zu Gob; da schlug Sibbechai, der Husathiter, Saph,
der von den Kindern Rapha war.

19 Es erhob sich aber ein Streit mit den Philistern zu
Gob; da schlug Elhanan, der Sohn Jaare-Oregim, der
Bethlehemiter, Goliath, den Gethiter, des Spieß war
wie ein Weberbaum.

20 Es erhob sich aber ein Streit zu Gath; da war ein
Mann von großer Länge, der hatte sechs Finger an
21 seinen Händen und sechs Zehen an seinen Füßen,
vierundzwanzig an der Zahl, und war auch von den
22 Kindern Rapha. Der höhnte Israel; aber Jonathan,
der Sohn Simea, des Bruders David, schlug ihn.
23 Diese sind von den Kindern Rapha zu Gath und fielen
durch die Hand Davids und durch die Hand seiner
Knechte.

22

1 David aber redete die Worte dieses Liedes zu dem
HERRN, des Tages, da ihn der HERR errettet hatte
2 von der Hand aller seiner Feinde und von der Hand
3 Sauls, und sprach: * Der HERR ist mein Hort und
mein Schutz und mein Erretter. Mein Gott ist mein
Hort, auf den ich traue; mein Schild und Horn meines
Heils, mein Schutz und meine Zuflucht, mein Helfer,
4 der mir hilft vor Gewalttätern. Ich rufe den HERRN
an, der zu loben ist, so werde ich vor meinen Feinden
5 gerettet. Denn mich umfingen Wellen des Todes,
und die Bäche Belials erschreckten mich.
6 Die Bande der Hölle umfingen mich, und die Stricke
7 des Todes überfielen mich. Da ich angst war, rief
ich den HERRN an, und schrie zu meinem Gott;
da erhörte er meine Stimme von seinem Palast, und
8 mein Schreien kam vor ihn zu seinen Ohren. Da
bebte und zitterte die Erde, und die Grundfesten des
Himmels bewegten sich und bebten, da er zornig war.
9 Rauch ging auf von seiner Nase, und verzehrendes
Feuer aus seinem Munde, daß es glühete. Er neigte
10 den Himmel und fuhr herab, und Dunkel unter seinen
11 Füßen. Er fuhr auf dem Cherub und flog, er flog auf
12 den Fittichen des Windes. Er machte Finsternis um
sich her zu seiner Hütte, dunkle Wasser, dicke Wolken.
13 Von dem Glanz vor ihm gingen aus feurige Kohlen.
14 Der HERR donnerte vom Himmel, und der Höchste
15 ließ seine Stimme hören. Er schoß Pfeile und zer-
streute sie, Blitze und jagte sie. Da sah man die
Tiefen des Meers, und die Gründe des Erdbodens
wurden aufgedeckt von dem Schelten des HERRN,
16 von dem Schnauben des Windes seiner Nase.
17 Er reckte aus von der Höhe und nahm mich und zog
18 mich aus großen Wassern. Er errettete mich von
meinen starken Feinden und von meinen Hassern,
19 die mir zu mächtig waren. Sie kamen mir zuvor zur
Zeit meines Unfalls; aber der HERR ward mir zur
20 Stütze. Er führte mich heraus ins Weite, er riß mich
21 heraus, denn er hatte Lust zu mir. Der HERR tut
mir nach meiner Gerechtigkeit, er vergilt mir nach
22 der Reinigkeit meiner Hände. Denn ich halte mich
an die Wege des HERRN und bin nicht gottlos
23 gegen meinen Gott. Denn alle seine Rechte habe ich
vor mir, und seine Gebote werfe ich nicht von mir.
24 Ich bin ohne Tadel vor ihm und hüte mich vor
25 meiner Missetat. Darum vergilt mir der HERR nach
meiner Gerechtigkeit und nach meiner Reinigkeit vor
26 seinen Augen. Gegen den Heiligen bist du heilig,
gegen den frommen Helden bist du fromm, gegen den
27 Reinen bist du rein, gegen den Verkehrten bist du
28 verkehrt. Denn du hilfst dem elenden Volk, aber
deine Augen sehen auf die Hoffärtigen, daß du sie
29 demütigest. Denn du bist meine Leuchte, HERR;
30 der HERR erleuchtet meine Finsternis. Denn durch
dich werde ich gerettet vor dem Kriegsvolk, und mit
meinem Gott überspringe ich die Mauer.
31 Gott, sein Weg ist unsträflich, und das Wort des
HERRN ist durchläutert; er ist ein Schild aller, die
32 auf ihn trauen. Denn wer ist Gott außer dem
33 HERRN? Und wer ist ein Hort außer unserm Gott?
Gott ist meine feste Stärke und macht meinen Weg
34 unsträflich. Er macht meine Füße gleich den Hirschen
35 und stellt mich auf meine Höhen. Er lehret meine
Hände streiten, daß meine Arme zerbrechen den
36 ehernen Bogen. Du gibst mir den Schild deines
Heils, und deine Lehre macht mich groß. Du machst
weiten Raum meinen Schritten unter mir, daß meine
37 Knöchel nicht wanken. Ich jage meinen Feinden nach
und vertilge sie, und kehre nicht um, bis ich sie
38 vertilge. Ich zerschlage sie, daß sie nicht aufstehen
können, sondern fallen unter meine Füße.
39 Du gürtest mich mit Kraft zum Streit, du beugest
40 unter mich, die sich wider mich setzen. Du machst,
daß meine Feinde mir den Rücken kehren, daß ich
41 vertilge, die mich hassen. Sie schreien, aber da ist
kein Helfer; zu dem HERRN, aber er antwortet
42 ihnen nicht. Ich zerstoße sie, daß sie werden wie
Staub vor dem Winde, und werfe sie hinaus wie
43 Kot auf der Gasse. Du errettest mich aus dem
Hader des Volks, du setzest mich zum Haupt unter
den Heiden; Volk, das ich nicht kannte, muß mir
44 dienen. Wenn sie mich hören, gehorchen sie mir;
45 Kinder der Fremde müssen mir heucheln. Kinder der
Fremde verzagen und kommen zitternd hervor aus
46 ihren Schlössern. Der HERR lebt, gelobet sei mein
Hort, und erhaben sei Gott, der Hort meines Heils,
47 der mir Rache gibt und mir Völker unterwirft, der
mich errettet von meinen Feinden, der mich erhöhet
über meine Widersacher, der mich reißt von dem
48 Gewalttätigen. Darum will ich dir danken, HERR,
unter den Heiden und deinem Namen lobsingen,
49 der seinem König großes Heil gibt und tut Barm-
herzigkeit an seinem Gesalbten, an David und seinem
Samen ewiglich.

23

1 Dies sind die letzten Worte Davids. Es sprach
David, der Sohn Isai, es sprach der Mann, der hoch
gesetzt ist, der Gesalbte des Gottes Jakobs, der
2 Liebliche in Israel Psalmen singt: Der Geist des
HERRN redet durch mich, und sein Wort ist auf
3 meiner Zunge. Der Gott Israels hat gesagt, der Hort
Israels hat zu mir geredet: Es wird sein ein Herrscher
über die Menschen, gerecht, ein Herrscher in der
4 Furcht Gottes, wie das Licht des Morgens, wenn die
Sonne aufgeht, ein Morgen ohne Wolken, wenn nach
dem Regen das Gras aus der Erde sprießt.
5 Denn mein Haus ist also bei Gott; denn er hat mit
mir einen ewigen Bund gemacht, fest und wohl
verwahrt. Denn dies ist mein ganzes Heil und mein
ganzer Wunsch, daß er ihn wachsen lasse.
6 Aber die Gottlosen sind alle wie Dornen, die man
7 mit der Hand nicht greift. Wer sie angreifen will,
der muß sich mit Eisen und Spießholz wehren, und
8 sie müssen mit Feuer verbrannt werden an ihrer
Stätte. Dies sind die Namen der Helden, die David
hatte: Josabbasebet, der Tachmoniter, der Vornehmste
unter den Dreißigen; der schwang seinen Spieß über
achthundert Erschlagene auf einmal.
9 Nach ihm Eleasar, der Sohn Dodo, der Ahohiter,
10 unter den drei Helden. Der war mit David, da sie
den Philistern höhnten, die sich daselbst versammelt
hatten zum Streit; und die Leute Israels wichen.
11 Der machte sich auf und schlug unter die Philister,
bis daß seine Hand müde ward und seine Hand am
Schwert klebte. Und der HERR tat eine große Hilfe
12 des Tages, daß das Volk wieder umkehrte hinter ihm
her, allein um die Erschlagenen zu berauben.
13 Nach ihm Samma, der Sohn Age, der Harariter.
Da sammelten die Philister einen Haufen, da ein
Stück Feld voll Linsen war; und das Volk floh vor
14 den Philistern. Er aber trat mitten in das Stück
Feld und errettete es und schlug die Philister, daß
15 der HERR eine große Hilfe tat. Drei aus den
dreißig Obersten kamen herab zur Ernte zu David in
die Höhle Adullam; und das Heer der Philister hatte
16 sich gelagert im Tal Rephaim. Und David war in
der Feste, und die Besatzung der Philister war zu
17 Bethlehem. Und David begehrte und sprach: Wer
wird mir Wasser zu trinken geben aus dem Brunnen
zu Bethlehem, der am Tore ist? Da brachen die drei
Helden durch das Lager der Philister und schöpften
Wasser aus dem Brunnen zu Bethlehem, der am Tore
ist, und trugen es und brachten es zu David. Aber
David wollte nicht davon trinken, sondern goß es
18 aus dem HERRN. Und sprach: Mein Gott sei mir
gnädig, daß ich solches tue! Sollte ich das Blut der
Männer trinken, die mit Gefahr ihres Lebens hin-
gegangen sind? Darum wollte er nicht davon trinken.
Solches taten die drei Helden.
19 Abisai, der Bruder Joabs, der Sohn Zeruja, war
der Vornehmste unter den Dreien. Der hob seinen
Spieß über dreihundert Erschlagene und hatte einen
20 Namen unter den Dreien. Benaja, der Sohn Jojada,
ein Mann, der große Taten getan hatte, aus Kabzeel,
der erschlug zwei Löwen Moabs; er stieg auch hinab
und erschlug einen Löwen mitten in einer Grube zur
21 Zeit des Schnees. Er erschlug auch einen ägyptischen
Mann, der war fünf Ellen lang; und der Ägyptier
hatte einen Spieß in seiner Hand wie ein Weber-
baum; und er ging zu ihm hinab mit einem Stecken
und riß den Spieß aus der Hand des Ägyptiers und
22 erwürgte ihn mit seinem Spieß. Solches tat Benaja,
der Sohn Jojada, und hatte einen Namen unter den
23 dreißig Helden. Er war der Vornehmste unter den
dreißig, aber an die drei kam er nicht. Und David
setzte ihn über seine Leibwache.
24 Asahel, der Bruder Joabs, war unter den dreißig;
Elhanan, der Sohn Dodo, von Bethlehem;
25 Samma, der Haroditer; Elika, der Haroditer;
26 Helez, der Paltiter; Ira, der Sohn Ikes, der Thekoiter;
27 Abieser, der Anathothiter; Mebunnai, der Husathiter;
28 Zalmon, der Ahohiter; Maherai, der Netophathiter;
29 Heled, der Sohn Baana, der Netophathiter; Ithai,
der Sohn Ribai, von Gibea der Kinder Benjamin;
30 Benaja, der Pirathoniter; Hiddai, aus den Bächen
31 Gaas; Abialbon, der Arbathiter; Asmaveth, der
32 Barhumiter; Eliahba, der Schaalboniter; von den
Kindern Jasen, Jonathan; Sama, der Hararoniter;
33 Ahiam, der Sohn Sarar, der Hararoniter; Eliphelet,
der Sohn Ahasbai, der Sohn des Maachathiters;
Eliam, der Sohn Ahitophel, der Giloniter; Hezro,
34 der Karmeliter; Paarai, der Arbiter; Igeal, der
35 Sohn Nathan, von Zoba; Bani, der Gaditer; Zelek,
der Ammoniter; Naharai, der Beerothiter, der Waffen-
36 träger Joabs, des Sohnes Zeruja; Ira, der Jatriter;
37 Gareb, der Jatriter; Uria, der Hethiter; alle dreißig.
38 Und David zählte das Volk, und ließ sie zählen.
Und der HERR sprach zu David: Gehe hin und
zähle Israel und Juda.

4 יאמר לו: כי מפיבשת: עבד אשׁר 5 הנה בבית מכיר בן עמיאל מלו דבר: ויקח המלך דוד ויאספהו 6 מבית מכיר מלו דבר: ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שׁאול אל דוד ויפל על פניו וישׁתחו 7 ויאמר דוד למפיבשת ויאמר הנה עבדך: ויאמר אליו דוד אל תירא כי עשׂה אעשׂה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשׁבתי לך את כל שׂדה שׁאול אביך ואתה תאכל לחם על שׁלחני תמיד: וישׁתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשׁר כמוני: 9 ויקרא המלך אל ציבא נער שׁאול ויאמר אליו כל אשׁר היה לשׁאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך: 10 ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך ובאת לבן אדניך לחם ואכל ומפיבשת בן אדניך יאכל תמיד לחם ולציבא חמשׁה עשׂר בנים ושׁבעה עשׂרים עבדים: 11 ויען ציבא את המלך ככל אשׁר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשׂה עבדך ומפיבשת אכל על שׁלחני כאחד מבני המלך: 12 ולמפיבשת בן קטן ושׁמו מיכא וכל מושׁב בית ציבא עבדים למפיבשת: 13 ומפיבשת ישׁב בירושׁלם כי על שׁלחן המלך תמיד הוא נכה שׁתי רגליו:

10 ויהי מות נחשׁ מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו: 2 ויאמר דוד אעשׂה חסד עם חנון בן נחשׁ כאשׁר עשׂה אביו עמדי חסד וישׁלח דוד לנחמו ביד עבדיו על אביו ויבאו עבדי דוד ארצה בני עמון: 3 ויאמרו שׂרי בני עמון אל חנון אדניהם הבמראה כבוד אביך בעיניך כי שׁלח לך מנחמים הלא בעבור חקר את העיר ולרגלה ולהפכה שׁלחו עבדיו אליך: 4 ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את זקן שׂמאלם ויכרת את מדיהם באמצע עד משׁפטיהם וישׁלחם: 5 ויגידו לדוד וישׁלח לקראתם כי האנשׁים נכלמים מאד וישׁב אדני המלך בירחו עד צמח זקנכם ושׁבתם: 6 וירא בני עמון כי נבאשׁו בדוד ויעמידו חנון ובני עמון את אלף ככר כסף לשׂכר להם רכב ופרשׁים מארם בית רחוב ומארם צובא: 7 וישׂכרו להם שׁנים ועשׂרים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת אישׁ טוב ואלף אישׁ ויבאו וישׁכנו נגד מידבא ובני עמון מעריהם נאספו ויבאו למלחמה: 8 וישׁמע דוד וישׁלח את יואב ואת כל צבא הגבורים: 9 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השׁער והארם צובא ורחוב וטוב ומעכה לבדם בשׂדה: 10 וירא יואב אליו פני המלחמה מאחור ומפנים ויבחר מכל בחורי ישׂראל ויערך לקראת ארם: 11 ואת יתר העם נתן ביד אבישׁי אחיו ויערך לקראת בני עמון: 12 ויאמר אם תחזק ארם ממני והיתה לי לישׁועה ואם בני עמון יחזקו ממך והושׁעתיך: 13 חזק ונתחזקה בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשׂה הטוב בעיניו: 14 ויגש יואב והעם אשׁר עמו לפני ארם למלחמה וינסו מפניו: 15 וירא בני עמון כי נס ארם וינסו גם הם מפני אבישׁי אחיו ויבאו העירה וישׁב יואב מבני עמון ויבא ירושׁלם: 16 וירא הדדעזר כי נגף לפני ישׂראל וישׁלח ויוצא את ארם אשׁר מעבר הנהר ויבאו חילאם ושׁובך שׂר צבא הדדעזר לפניהם: 17 ויגד לדוד ויאסף את כל ישׂראל ויעבר את הירדן ויבא חילאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו: 18 וינס ארם מפני ישׂראל ויהרג דוד מארם שׁבעים אלף רכב וארבעים אלף פרשׁ ואת שׁובך שׂר צבאו המית שׁם: 19 וירא כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגף לפני ישׂראל וישׁלימו את שׁלום ישׂראל ויעבדום ויראו ארם להושׁיע עוד את בני עמון:

11 ויהי לתשׁובת השׁנה לעת צאת המלכים וישׁלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישׂראל וישׁחתו את בני עמון ויצרו על רבה ודוד ישׁב בירושׁלם: 2 ויהי לעת ערב ויקם דוד מעל משׁכבו ויתהלך על גג בית המלך ויראה את אשׁה רחצת מעל הגג והאשׁה טובת מראה מאד: 3 וישׁלח דוד וידרש לאשׁה ויאמר הלא זאת בת שׁבע בת אליעם אשׁת אוריה החתי: 4 וישׁלח דוד מלאכים ויקחה ותבא אליו וישׁכב עמה והיא מתקדשׁת מטמאתה ותשׁב אל ביתה: 5 ותהר האשׁה ותשׁלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי: 6 וישׁלח דוד אל יואב שׁלח אלי את אוריה החתי וישׁלח יואב את אוריה אל דוד: 7 ויבא אוריה אליו וישׁאל דוד לשׁלום יואב ולשׁלום העם ולשׁלום המלחמה: 8 ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משׂאת המלך: 9 וישׁכב אוריה פתח בית המלך את כל עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו: 10 ויגידו לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלא מדרך בא אתה למה לא ירדת אל ביתך: 11 ויאמר אוריה אל דוד הארון וישׂראל ויהודה יושׁבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השׂדה אני אבוא לביתי לאכל ולשׁתות ולשׁכב עם אשׁתי חיך ונפשׁך אם אעשׂה את הדבר הזה: 12 ויאמר דוד אל אוריה שׁב בזה גם היום ומחר אשׁלחך וישׁב אוריה בירושׁלם ביום ההוא ומחרתו: 13 ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישׁת שׁכר ויצא בערב לשׁכב במשׁכבו עם עבדי אדניו אל ביתו לא ירד: 14 ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישׁלח ביד אוריה: 15 ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושׁבתם מאחריו והכה וימת: 16 ויהי בשׁמר יואב אל העיר וישׂם את אוריה אל המקום אשׁר ידע כי אנשׁי חיל שׁם: 17 ויצאו אנשׁי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי: 18 וישׁלח יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה: 19 ויצו את המלאך לאמר ככלות את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך: 20 והיה אם תעלה חמת המלך ואמר אליך מדוע נגשׁתם אל העיר להלחם הידעתם את אשׁר יורו מעל החומה: 21 מי הכה את אבימלך בן ירבשׁת הלא אשׁה השׁליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשׁתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת: 22 וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשׁר שׁלחו יואב: 23 ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו האנשׁים ויצאו אלינו השׂדה ונהי עליהם עד פתח השׁער:

ישראל: ואת כל הנביאים הרגו בחרב ואשאר אני לבדי ומבקשים את נפשי לקחתה: 15 ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו: 16 ואתה לך שוב לדרכך מדברה דמשקה ובאת וסכת את חזאל למלך על ארם: 17 ואת יהוא בן נמשי תסוך למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה תסוך לנביא תחתיך: 18 והיה המנצל מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע: 19 ויהי משם ויסע ויחד אליו אליהו בן שפט והוא חורש שנים עשר צמדים לפניו ואני בשנים עשר: ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו עליו: 20 ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך: 21 וישב מאחריו וילקח את צמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו:

פרק כ׳: א.

1 ובן הדד מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלכים אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה: 2 וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה ויאמר אליו כה אמר בן הדד: 3 כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם: 4 ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי: 5 וישובו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר כי שלח שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך תתן לי: 6 כי כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו: 7 ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זו מבקש הוא כי שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו: 8 ויאמרו אליו כל הזקנים והעם אל תשמע ואל תאבה: 9 ויאמר למלאכי בן הדד אמרו אדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשונה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישיבו לו דבר: 10 וישלח אליו בן הדד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוסיפון אם יספיק עפר שומרון לשעלים לכל העם אשר ברגלי: 11 ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל תתהלל חגר כפשט: 12 ויהי כאשר שמע את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו ויערו על העיר ויערו על העיר: 13 והנה נביא אחד ניגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את כל ההמון הגדול הזה הנה אנכי נתנה היום בידך וידעת כי אני יהוה: 14 ויאמר אחאב על ידי מי ויאמר כה אמר יהוה כי על ידי נערי שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה: 15 ויפקד את נערי שרי המדינות ויהיו מתי מאתים שנים ועשרים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים: 16 ויצאו בצהרים ובן הדד שתה סכר הוא והמלכים שלשים ושנים מלכים עזרים אתו: 17 ויצאו נערי שרי המדינות בראשונה וישלח בן הדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון: 18 ויאמר אם לשלום יצאו תפשו אותם חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשו: 19 ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם: 20 ויכו איש איהו והארם נסו וירדף אחריהם ישראל ויסע בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים: 21 ויצא מלך ישראל ויך את הסוסים ואת הרכב ויך בארם מכה רבה: 22 ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר אליו לך התחזק וידע ושמר את אשר תעשה כי לתשובת השנה עלה עליך מלך ארם: 23 ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישר אם לא נחזק ממנו: 24 ודבר זה עשה הסר המלכים איש מעל מקומו ושים פחות תחתם: 25 ואתה מנה לך חיל כחיל הנפל לך סוס תחת סוס ורכב תחת רכב ונלחמנו אתם במישר אם לא נחזק ממנו וישמע לקולם ויעש כן: 26 ויהי לתשובת השנה ויפקד בן הדד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל: 27 ובני ישראל נפקדו כלם ויספו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשני חשפי עזים ואם מלאה הארם את הארץ: 28 ויגש איש האלהים ויאמר אל מלך ישראל כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הנה אנכי נתנה את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה: 29 ויחנו אלה נגד אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותגש המלחמה ויכו בני ישראל מארם מאה אלף רגלי ביום אחד: 30 וינסו הנשארים אפקה אל העיר ויפל החומה על עשרים ושבעת אלף איש הנשארים ובן הדד נס ויבא העיר חדר בחדר: 31 ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים על ראשינו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה את נפשך: 32 ויחגרו שקים במתנינו וחבלים על ראשינו ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדד אמר תחי נא נפשי ויאמר העודנו חי אחי הוא: 33 והאנשים ינחשו וימהרו ויתפשו ממנו את הדבר ויאמרו אחיך בן הדד ויאמר בואו הביאהו ויצא אליו בן הדד ויעלהו אל המרכבה: 34 ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי מאת אביך אשיב ורחובות תשים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו: 35 ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכני נא ויאבה האיש להכותו: 36 ויאמר אליו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מעלי והכך האריה ויהי כלכתו מעליו וימצאהו האריה ויכהו: 37 וימצא איש אחר ויאמר הכני נא ויכהו האיש מכה ופצע: 38 וילך הנביא ויתיצב אל המלך על הדרך ויתחפש באפר על עיניו: 39 ויהי המלך עבר ויזעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בתוך המלחמה והנה פנה איש ויבא אלי איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד יפקד ונתתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקול: 40 והיה עבדך עשה עשה הנה ויעדר הוא: ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה הרית: 41 וימהר ויסר את האפר מעל עיניו וידע אתו מלך ישראל כי מן הנביאים הוא: 42 ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת מיד איש חרמי ויהי מהיך תחת מהיו ועמך תחת עמו: 43 וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונה:

פרק כ״א: א.

1 ויהי אחר הדברים האלה והנבות היזרעאלי היה כרם אשר בית שמרון היכל אחאב מלך שמרון: 2 וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל בתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך כספו אתן לך: 3 ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך: 4 ויבא אחאב על ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבתי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולחם לא אכל: 5 ותבא אליו איזבל אשתו ותאמר לו מדוע רוחך סרה על כן אינך אכל לחם: 6 ויאמר אליה כי דברתי אל נבות היזרעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתן לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן את כרמי לך: 7 ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום ואכל לחם ויטב לבך אנכי אתן לך את כרם נבות היזרעאלי: 8 ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחותמו ותשלח הספרים אל הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים את נבות: 9 ותכתב בספרים לאמר קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: 10 והושיבו שני אנשים בני בליעל נגדו ויעידו עליו לאמר ברכת אלהים ומלך וסקלוהו ומת: 11 ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם: 12 קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: 13 ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו נגדו ויעידו עליו האיש על נבות נגד העם לאמר ברך נבות אלהים ומלך ויוציאהו אל מחוץ לעיר וסקלוהו באבנים וימת: 14 וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת: 15 ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתתו לך בכסף כי אין נבות חי כי אם מת: 16 ויהי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היזרעאלי לרשתו: 17 והנה דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 18 קום רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה הוא בכרם נבות אשר ירד שמה לרשתו: 19 ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקקו הכלבים את דמך גם אתך: 20 ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני אויבי ויאמר מצאתי יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה: 21 הנני מביא עליך רעה ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: 22 ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה בגלל הכעס אשר הכעסתני והחטאתני את ישראל: 23 וגם אל איזבל דבר לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל: 24 המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים ומת בשדה יאכלו העוף השמים: 25 רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסיתה אתו איזבל אשתו: 26 ויתעב מאד ללכת אחרי הגלולים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה את בני ישראל: 27 ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצם ושכב בשק והלך אט: 28 ודבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 29 הראית כי נכנע אחאב מפני על כי נכנע מפני לא אביא הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על ביתו:

פרק כ״ב: א.

1 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם לבין ישראל: 2 ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל: 3 ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחתה מיד מלך ארם: 4 ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמתה גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך: 5 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא היום את דבר יהוה: 6 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך למלחמה אל רמת גלעד אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך: 7 ויאמר יהושפט האין פה עוד נביא ליהוה ונדרשה מאתו: 8 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואנכי שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן: 9 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכיהו בן ימלה: 10 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה לבושים בגדיהם ויושבים איש על כסאו בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם: 11 ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלותם אתם: 12 וכל הנביאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח והנתן יהוה ביד המלך: 13 והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנביאים פה אחד טוב אל דברך והיה נא דברך כדבר אחד מהם ודברת טוב: 14 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלי יהוה אתו אדבר: 15 ויבא אל המלך ויאמר אליו המלך מיכיהו הנלך למלחמה אל רמת גלעד אם נחדל ויאמר עלה והצלח והנתן יהוה ביד המלך: 16 ויאמר אליו המלך עד מה אני משביעך אם לא אמת תדבר אלי בשם יהוה: 17 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים על ההרים כצאן אשר אין להם רעה וישב יהוה לא אדנים לאלה לשלום ישובו איש לביתו: 18 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם רע: 19 ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו: 20 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה אמר כך וזה אמר כך: 21 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו: 22 ויאמר יהוה אליו במה ויאמר אצא ורוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה גם תוכל צא ועשה כן: 23 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה: 24 ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר איזה עבר רוח יהוה ממני לדבר אתך: 25 ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום בא בחדר בחדר להחבא שם: 26 ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבהו אל אמון שר העיר ואל יואש בן המלך: 27 ואמרת כה אמר המלך שימו זה בבית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד בואי בשלום: 28 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם: 29 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד: 30 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבא במלחמה: 31 ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את מלך ישראל לבדו: 32 ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט ויאמרו אך מלך ישראל הוא ויסבו עליו למלחם ויזעק יהושפט: 33 ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאחריו: 34 ואיש מרה בקשתו ויך את מלך ישראל בין הדבק ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ידיך והוציאני מן המחנה כי הוחלתי: 35 ותעל המלחמה ביום ההוא והמלך מלך ישראל היה מעמד על המרכבה נגד ארם וימת בערב ויצא דם הפצע אל חיק המרכבה: 36 ויעבר הצוה במחנה כבוא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו: 37 וימת המלך ויבא שמרונה ויקברו את המלך בשמרון: 38 ויצחצו את הרכב על ברכת שמרון וכלבים לקקו את דמו והזונות רחצו על המקוה כדבר יהוה אשר דבר: 39 ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 40 וישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיה בנו תחתיו: 41 ויהושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל: 42 בן שלשים וחמש שנה יהושפט במלכו וכעשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי: 43 וילך בכל דרך אסא אביו לא סר ממנו עשה הישר בעיני יהוה אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים על הבמות: 44 וישלם יהושפט עם מלך ישראל: 45 ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 46 ויתר הקדש אשר נותר בימי אסא אביו בערם מן הארץ: 47 ואין מלך באדום נצב מלך: 48 יהושפט עשה אניות תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא הלכו כי נשברו האניות בעציון גבר: 49 אז אמר אחזיה בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך באניות ולא אבה יהושפט: 50 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו: 51 אחזיה בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים: 52 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 53 ויעבד את הבעל וישתחו לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו:

33 וַיְהִי: וַיַּכֵּהוּ יְהוָה כַּדְּבַר הַזֶּה׃ וַיִּמְּקוּ: וַיָּמֹת: וַיַּחֲרִישׁוּ כָּל הָעָם וַיִּשְׂאוּ:
34 אֲרוֹן: וַיָּשֻׁבוּ אַנְשֵׁי בֵית שֶׁמֶשׁ וַיִּשְׂמְחוּ בִּקְצִיר חִטִּים בָּעֵמֶק וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם
35 וַיִּרְאוּ: וַיִּשְׁלַח אֶת הָאָרוֹן וַיַּעֲלוּ אֶל בֵּית עֲנָבָה וַיַּעֲמִדוּ שָׁם אֶת אֲרוֹן יְהוָה
36 וַיַּעֲמֹד: וַיַּעֲלוּ עוֹלוֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים בַּיּוֹם הַהוּא לַיהוָה׃ וַיִּרְאוּ חֲמִשֵּׁי סַרְנֵי
37 פְלִשְׁתִּים: וַיָּשֻׁבוּ עֶקְרוֹנָה בַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְאֵלֶּה עָפְלֵי זָהָב: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ
38 וְאֵלֶּה עַכְבְּרֵי זָהָב: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
39 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
40 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
41 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
42 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
43 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
44 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
45 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
46 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
47 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
48 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
49 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
50 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
51 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
52 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
53 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
54 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
55 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
56 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
57 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
58 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
59 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
60 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
61 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
62 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
63 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
64 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
65 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
66 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
67 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
68 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
69 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
70 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
71 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
72 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
73 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
74 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
75 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
76 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
77 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
78 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
79 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
80 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
81 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
82 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
83 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
84 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
85 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
86 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
87 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
88 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
89 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:
90 וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ: וַיָּשִׂימוּ:

כי ישראל הוא: ויאמר דוד לאביתר הכהן
הגישה האפוד הנה: ויאמר דוד אביתר
ואביתר עלה אחרי דוד הלאה: ויגד לשאול
כי בא דוד אל בית קעילה: ויאמר שאול
נצב על דוד ועל אנשיו לרדת קעילה: ויאמר
דוד הידע ידעו בעלי קעילה אתי ואת אנשי
בידו הלוא ידעו: ויאמר דוד יהוה אלהי
ישראל שמע נשמע עבדך כי שמע שאול
לבוא קעילה לשחת בעדי את העיר הזאת:
ויאמר דוד הידעו בעלי קעילה אתי ואת
אנשי בידו שאול: ויאמר יהוה ירדו: ויאמר
דוד הידעו בעלי קעילה אתי ואת אנשי בידו
שאול: ויאמר יהוה ירדו: ויוסף דוד עוד
לשאול: ויסף דוד עוד לשאול ויאמר: כי
יגיד אנשי קעילה אתי ואת אנשי בידו שאול
ויסגרו כל יסגרו: ויקם דוד ואנשיו כשש
מאות איש ויצאו מקעילה ויתהלכו בכל
אשר יתהלכו: ויגד לשאול כי נמלט דוד
מקעילה ויחדל לצאת: וישב דוד במדבר
במצדות וישב בהר במדבר זיף ויבקשהו
שאול כל הימים ולא נתנו יהוה ביד דוד:
וירא דוד כי יצא שאול לבקש את נפשו
ודוד במדבר זיף ביערת: ויקם יהונתן בן
שאול וילך אל דוד חרשה ויחזק את ידו
באלהים: ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך
יד שאול אבי ואתה תמלך על ישראל ואני
אהיה לך למשנה וגם שאול אבי יודע כן:
ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד
בחרשה ויהונתן הלך לביתו: ויעלו הזיפים
אל שאול הגבעתה הלוא דוד מסתתר עמנו
במצדות בחרשה בגבעת החכילה אשר על
פני הישימון: ועתה ככל אות נפשך אדני
לרדת רד והסגר עלינו אנחנו והסגרתו
לידו: ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי
חמלתם עלי: לכו נא הכינו עוד וראו וידעו
את מקומו אשר יהיו רגליו שם כי אמרו לי
ערום הוא: וראו והביאו אלי אדעה אתו
כל הנסתרים אשר יסתתר שם ושובו אלי
בנכון ואני אתכם והיה אם יש בו ואחפשהו
בכל אלפי יהודה: ויקמו ויילכו זיפה לפני
שאול ודוד וארעיו במדבר מעון בערבה
מימין לישימון: וילכו שאול ואנשיו לבקש
ויגידו לדוד וירד לסלע וישב במדבר מעון
וישמע שאול וירדף אחרי דוד במדבר מעון:
וילך שאול מזה להר מזה והיה דוד מהר
ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו סבבים על
דוד ועל אנשיו לתפשם: ויבא מלאך אל
שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים
על הארץ: וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך
לקראת פלשתים על כן קראו למקום ההוא
סלע המחלקות: ויעל דוד משם וישב במצדות
עין גדי: ויהי כשוב שאול מאחרי פלשתים
ויגידו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי:
ויקח שאול שלשת אלפים איש בחורי כל
ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני
צורי היעלים: ויבא אל גדרות הצאן על הדרך
ושם מערה ויבא שאול לחפות את רגליו
ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים: ויאמרו
אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה
אליך הנה אנכי נתן את אויבך בידך ועשית
לו כטוב בעיניך וקם דוד ויכרת את כנף
המעיל אשר לשאול בלט: ויהי אחרי כן
ויך לב דוד אותו על אשר כרת את כנף
שאול: ויאמר אל אנשיו חלילה לי מיהוה
אם אעשה הדבר הזה לאדני למשיח יהוה
לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא: וישסע
דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל
שאול ושאול קם מן המערה וילך בדרך:
ויקם גם דוד אחריו ויצא מן המערה ויקרא
אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול
אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו: ויאמר
דוד לשאול למה תשמע אזני דברי אדם
האומרים הנה דוד מבקש רעתך: הנה עיניך
ראו את אשר נתנך יהוה היום ביד בזה
אמרו להרגך ותחס עיני עליך ואמר לא
אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא: ואבי
ראה ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי
את כנף מעילך ולא הרגתיך דע והראה כי
אין ברעה ובפשע ידי ולא חטאתי לך ואתה
צדה את נפשי לקחתה: ישפט יהוה ביני
ובינך ונקמני יהוה ממך ויד שלי לא תהיה
בך: כאשר יאמר משל הקדמני רשעה ויד
שלי לא תהיה בך: אחרי מי יצא מלך ישראל
אחרי מי אתה רודף אחרי כלב מת אחרי
פרעוש אחד: והיה יהוה דיין ושפט בינו
ובינך וירא וירב את ריבי ויפסקני מידך:
ויהי ככלות דוד לדבר את הדברים האלה
אל שאול ויאמר שאול הקולך זה בני דוד
וישא שאול את קולו ויבך: ויאמר אל דוד
צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטוב ואני
גמלתיך הרעה: ואתה הגדת היום הזה את
אשר עשית אתי טובה אשר סגרך יהוה בידי
ולא הרגתני: וכי ימצא איש את אויבו
ושלחו הלך לדרך טובה ויהוה ישלמך טובה
תחת אשר עשית לי היום הזה: ועתה הנה
ידעתי ידוע תדע כי מלוך תמלך ונקמה
בידך ממלכת ישראל תהיה בידך: ועתה
השבעה לי ביהוה אם תכרת את זרעי אחרי
ואם תשמיד את שמי מבית אבי: וישבע דוד
לשאול וילך שאול אל ביתו ודוד ואנשיו עלו
על המצודה:

פרק כה.

ושמואל מת ויקבצו כל ישראל ויספדו לו
ויקברו אותו בביתו ברמה ויקם דוד וירד
אל מדבר פארן: ואיש במעון ומעשהו בכרמל
והאיש גדול מאד ולו שלשת אלפים עזים
ואלף רחלים והיה בגזז את צאנו בכרמל:
ושם האיש נבל ושם אשתו אביגיל והאשה
טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע
מעלליו והוא כלבי: וישמע דוד במדבר כי
גזז נבל את צאנו: וישלח דוד עשרת הנערים
ויאמר דוד לנערים עלו הכרמלה ובאתם אל
נבל ושאלתם לו לשלום: ואמרתם כה לחי
ושלום לך ושלום לביתך ושלום לכל אשר
לך: ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים
אשר היו עמנו לא הכלמנום ולא פקד מאומה
להם כל ימי הותם בכרמל: שאל את נעריך
ויגידו לך על כן ימצאו הנערים בעיניך כי
ליום טוב באנו הנה תנה נא אשר ימצא ידך
לעבדיך ולבנך לדויד: ויבאו נערי דוד וידברו
אל נבל כדבר הזה בשם דוד וינוחו: ויען
נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן ישי
היום רבו עבדים המפרצים איש מפני אדניו:
ואקח לחמי ומימי וזבחי ונתתי לגזזי ואנשים
לא ידעתי מאין המה: וישבו נערי דוד לדרכם
וישובו ויבאו ויגידו לו ככל הדברים האלה:
ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש חרבו ויחגרו
איש חרבו ויעל דוד אחרי חרבו כארבע מאות
איש ומאתים ישבו על הכלים: ואחד מן
הנערים הגיד לאביגיל אשת נבל לאמר הנה
שלח דוד מלאכים מן המדבר את אדוננו
ויגדר בהם: והאנשים טובים לנו מאד ולא
הכלמנו ולא פקד מאומה כל ימי התהלכנו
אתם בהיותנו בשדה: חומה היו לנו גם לילה
גם יומם כל ימי היותנו עמם רעים צאן:
ועתה דעי וראי את אשר תעשי כי כלתה
הרעה על אדוננו ועל כל ביתו והוא בן בליעל
מדבר אל אין אתו: ותמהר אביגיל ותקח
מאתים לחם ושני נבלי יין וחמשה צאן
עשויים וחמש סאים קלי ומאה צמקים
ומאתים דבלת ותשם על חמרים: ותאמר
אל נעריה עברו לפני הנה אני באה אחריכם
ולאיש לא הגידה: והיא רכבת על החמור
וירדת בסתר ההר והנה דוד וארעיו יורדים
לקראתה ותפגש אותם: ודוד אמר אך לשוא
שמרתי את כל אשר לזה במדבר ולא פקד
מכל דבר ויגמל לי רעה תחת טובה: כה
יעשה אלהים לאויבי דוד וכה יוסיף אם
אשאיר מכל אשר לו עד אור הבקר משתין
בקיר: ואביגיל כראתה את דוד מהרה
ותרד מעל החמור ותפל לאפיו על פניה
וישתחו ארצה: ותפל על רגליו ותאמר בי
אדני עלי העון ותדבר נא אמתך באזניך
ושמע את דברי אמתך: אל נא ישת אדני
את לבו על איש הבליעל הזה על נבל כי
כשמו כן הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני
אמתך לא ראיתי את נערי אדני אשר שלחת:
ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך יהוה המנעך
מבוא בדמים ומהושע יד לך ועתה יהיו
כנבל אויבי ומבקשי רעה לאדני: ועתה
הברכה הזאת אשר הביאה שפחתך לאדני
ונתנה לנערים המתהלכים לרגלי אדני:
שא נא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה
לאדני בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם
ורעה לא תמצא בך כל ימיך: ויקם איש
לרדפך ולבקש את נפשך והיתה נפש אדני
צרורה בצרור החיים את יהוה אלהיך
ונפשות אויביך יקלענה בתוך כף הקלע:
והיה בהיטיב יהוה לאדני ככל הטוב אשר
דבר עליך ופקדך נגיד על ישראל: ולא תהיה
זאת לך לפוכה ולמכשלת לב לאדני לשפך
דם חנם ולהושע אדני לו וטבת את אמתך:
ויאמר דוד אל אביגיל ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי:
וברוך טעמך וברוכה את אשר כלאתני היום
הזה מבוא בדמים ומהושע יד לי: כי אולם
חי יהוה אלהי ישראל אשר מנעני מרעתך
כי לולי מהרת ותבואתי לקראתי כי אם
נותר לנבל עד אור הבקר משתין בקיר:
ותקח אביגיל מיד דוד את אשר הביאה לו
ותאמר לו לך לשלום לביתך ראה שמעתי
בקולך ואשא פניך: ותבא אביגיל אל נבל
והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב
נבל טוב עליו והוא שכור מאד ולא הגידה
לו דבר קטן ועד גדול עד אור הבקר: ויהי
בבקר בצאת היין מנבל ותגד לו אשתו את
הדברים האלה ותפג לבו בקרבו והוא היה
לאבן: ויהי כעשרת הימים ויגף יהוה את
נבל וימת: וישמע דוד כי מת נבל ויאמר
ברוך יהוה אשר רב את ריב חרפתי מיד נבל
ואת עבדו חשך מרע ואת רעת נבל השיב
יהוה בראשו ויאמר דוד לאביגיל שלח ודברתי
אליך לקחתך לי לאשה: ויבאו עבדי דוד
אל אביגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר לאמר
דוד שלחנו אליך לקחתך לו לאשה: ותקם
ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך
לשפחה לרחץ את רגלי עבדי אדני: ותקם
אביגיל ותרכב על החמור ותלכנה חמש נערותיה
לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי לו לאשה:
וגם את אחינעם מיזרעאלית ותהיין לו לנשים
שתיהן: ושאול נתן את מיכל בתו אשת דוד
לפלטי בן לישי אשר מגלים:

פרק כו.

ויבאו הזיפים אל שאול הגבעתה לאמר הלוא
דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימון:
ויקם שאול וירד אל מדבר זיף ושלשת אלפים
איש בחורי ישראל עמו לבקש את דוד במדבר
זיף: ויחן שאול בגבעת החכילה אשר על פני
הישימון על הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי
בא שאול אחריו במדבר: וישלח דוד מרגלים
ויידע כי בא שאול בהכון: ויקם דוד ויבא
אל המקום אשר חנה שם שאול וירא דוד את
המקום אשר שכב שם שאול ואבנר בן נר שר
צבאו ושאול שכב בתוך המעגל וכל העם חנים
סביבתיו: ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי
ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר מי ירד
אתי אל שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני
ארד עמך: ויבא דוד ואבישי אל העם והנה
שאול שכב ישן בתוך המעגל וחניתו תקועה
בארץ מראשותיו ואבנר ועם שכבים סביבתיו:
ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים היום את
אויבך בידך ועתה אכננו נא בחנית בארץ
פעם אחת ולא אשנה לו: ויאמר דוד אל
אבישי אל תשחיתהו כי מי שלח ידו במשיח
יהוה ונקה: ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה
יגפנו או יומו יבוא ומת או במלחמה ירד
וספה: חלילה לי מיהוה מלשלח ידי במשיח
יהוה ועתה קח נא את החנית אשר מראשותיו
ואת צפחת המים ונלכה לנו: ויקח דוד את
החנית ואת צפחת המים מראשותי שאול וילכו
להם ואין ראה ואין יודע ואין קם כי כלם
ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם: ויעבר
דוד אל עבר הרחק מרחוק המקום רב ביניהם:
ויקרא דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר
ענה אבנר ויאמר מי אתה קורא אל המלך:
ויאמר דוד אל אבנר הלוא אתה איש וכמוך
מי בישראל ולמה לא שמרת על אדניך המלך
כי בא אחד העם להשחית את המלך אדניך:
לא טוב הדבר הזה אשר עשית חי יהוה כי
בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם
על משיח יהוה ועתה ראה איפה חנית המלך
ואת צפחת המים אשר מראשותיו: ויכר שאול
את קול דוד בנו ויאמר הקולך זה בני דוד
ויאמר דוד קולי אדני המלך: ויאמר למה זה
אדני רודף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה
ברעה בידי: ועתה ישמע נא אדני המלך את
דברי עבדו אם יהוה הסיתך בי יריח מנחה
ואם בני אדם ארורים הם לפני אשר גרשוני
היום מהדבק בנחלת יהוה לאמר לך עבד
אלהים אחרים: ועתה אל יפל דמי ארצה
נגד פני יהוה כי בקש מלך ישראל את נפשי
כאשר ירדף הקורא בהרים: ויאמר שאול
חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע עוד לך
יען אשר יקרה נפשי בעיניך היום הזה הנה
סכלתי ואשגה הרבה מאד: ויען דוד ויאמר
הנה חנית המלך ויעבר אחד הנערים ויקח:
ויהוה ישיב לאיש את צדקתו ואת אמונתו
אשר נתנך יהוה היום ביד ולא אבה שלח
ידי במשיח יהוה: והנה כאשר גדלה נפשך
היום הזה בעיני כן תגדל נפשי בעיני יהוה
וירוממני מכל צרה: ויאמר שאול אל דוד
ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכול
תוכל וילך דוד לדרכו ושאול שב למקומו:

פרק כז.

ויאמר דוד בלבו עתה אספה יום אחד ביד
שאול אין לי טוב כי אם מהר אמלטה אל
ארץ פלשתים ויאש ממני עוד לבקשני בכל
גבול ישראל ונמלטתי מידו: ויקם דוד ויעבר
הוא והשש מאות אנשים אשר עמו אל אכיש
בן מעוך מלך גת: וישב דוד אל אכיש בגת
הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם
היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלית:
ויגד לשאול כי ברח דוד גתה ולא יוסף עוד
לבקשהו: ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי
חן בעיניך יתנו לי מקום בערי השדה ואשבה
שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה אתך:
ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג על כן
היתה צקלג למלכי יהודה עד היום הזה:
ויהי המספר הימים אשר ישב דוד בשדי
פלשתים ימים ארבעה חדשים: ויעל דוד
והאנשים אשר עמו ויפשטו את הגשורי
והגזרי והעמלקי כי הם יושבים מעולם בארץ
בשור ועד ארץ מצרים: ויך דוד את הארץ
ולא יחיה איש ושה ובקר וחמרים וגמלים
ובגדים ושב ויבא אל אכיש: ויאמר אכיש
אל מי פשטתם היום ויאמר דוד אל נגב
יהודה ואל נגב הירחמאלי ואל נגב הקיני:
ואיש לא יחיה להביא גת לאמר פן יגידו
עלינו לאמר כה עשה דוד וכן משפטו כל
ימי הותו בשדי פלשתים: וישב אכיש אל
דוד ויאמר בפשוט פשטתם היום בנגב כרתי
ויאמר דוד בנגב כרתי יהודה ובנגב הירחמאלי
ובנגב הקיני: ואיש לא יחיה דוד להביא גת
לאמר פן יגידו עלינו לאמר כה עשה דוד
וכן משפטו כל ימי הותו בשדי פלשתים:
ויאמן אכיש בדוד לאמר הבאש באש בעמו
בישראל והיה לי עבד עולם:

פרק כח.

ויהי בימים האלה ויקבצו פלשתים את
מחניהם לצבא לצאת למלחמה עם ישראל
ויאמר אכיש אל דוד ידוע תדע כי אתי תצא
במחנה אתה ואנשיך: ויאמר דוד אל אכיש
לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר
אכיש אל דוד לכן אשימך שמר לראשי כל
הימים: ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל
ויקברו אותו בהרמה בעירו ושאול הסיר
האבות והידעונים מן הארץ: ויקבצו פלשתים
ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאול את כל
ישראל ויחנו בגלבע: וירא שאול את מחנה
פלשתים וייראו ויחרד לבו מאד: וישאל שאול
ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם באורים
גם בנביאים: ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי
אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה
ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב
בעין דור: ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים
וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה
לילה ויאמר קסמי לי נא באוב והעלי לי את
אשר אמר אליך: ותאמר האשה אליו הנה
אתה ידעת את אשר עשה שאול אשר הכרית
את האבות ואת הידעונים מן הארץ ולמה
אתה מנקש בנפשי למותי: וישבע לה שאול
ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרך עון בדבר
הזה: ותאמר האשה את מי אעלה לך ויאמר
את שמואל העלי לי: ותרא האשה את שמואל
ותזעק בקול גדול ותדבר האשה אל שאול
לאמר למה רמיתני ואתה שאול: ויאמר אליה
המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר האשה
אל שאול אלהים ראיתי עלים מן הארץ:
ויאמר אליה מה תארו ותאמר איש זקן עלה
והוא עטה מעיל ויתאפק שאול כי הוא ויקד
אפים ארצה וישתחו: ויאמר שמואל אל שאול
למה הרגזתני להעלות אותי ויאמר שאול
צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר
מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם
בחלמות ואקרא לך להודיעני מה אעשה:
ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהוה סר מעליך
ויהי עמך: ויעש יהוה לו כאשר דבר ביד
ויקרע יהוה את הממלכה מיד ויתנה לרעך
לדויד: כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית
חרון אפו בעמלק על כן הדבר הזה יהוה לך
היום הזה: ויתן יהוה גם את ישראל עמך
ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמדי ואת
מחנה ישראל יתן יהוה ביד פלשתים: ושאול
נפל מלא קומתו ארצה וייראו מאד מדברי
שמואל וגם כח אין בו כי לחם לא אכל כל
היום וכל הלילה: ותבא האשה אל שאול
וכראתה כי נבהל מאד ותאמר אליו הנה שמעה
שפחתך בקולך ואשם נפשי בכפי ואשמעה
בדבריך אשר דברת אלי: ועתה שמעה נא גם
אתה לקול שפחתך ואשימה לפניך פת לחם
ואכלה ויתן כח בך כי תלכך על דרכך:
וימאן ויאמר לא אכל כי אם שמו עבדיו
והאשה גם יחד ויאבו לקולה וישמע מן הארץ
ויקם מעל המטה וישב בבית והאשה לה עגל
מרבק בבית ותמהר ותשחטהו ותקח קמח
ותלש ותאפה מצות: ותגש לפני שאול ולפני
עבדיו ויאכלו ויקומו וילכו בלילה ההוא:

פרק כט.

ויקבצו פלשתים את כל מחניהם אפקה
וישראל חנים על העין אשר ביזרעאל:
וסרני פלשתים עברים למאות ולאלפים
ודוד ואנשיו עברים באחרנה עם אכיש:
ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה
ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלא זה דוד
עבד שאול מלך ישראל אשר היה עמדי
זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מנפלת
עד היום הזה: ויקצפו עליו שרי פלשתים
ויאמרו שרי פלשתים השב נא את האיש
וישב למקומו אשר הפקדתו שם ואל יעל
עמנו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה
במה יתרצה זה אל אדניו הלא בראשי
האנשים האלה: הלא זה דוד אשר ענו לו
במחלת בזה ובזה לאמר הכה הכה שאול
באלפיו ודוד ברבבותיו: ויקרא אכיש אל דוד
ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה ויטב
בעיני צאתך ובואך אתי במחנה כי לא מצאתי
בך רעה מיום באך עד היום הזה בעיני
הסרנים לא טוב אתה: ועתה שוב ולך בשלום
ולא תעשה רע בעיני סרני פלשתים: ויאמר
דוד אל אכיש כי מה עשיתי וכי מה מצאת
בעבדך מיום היותי לפניך עד היום הזה כי
לא אבוא ונלחמתי באויבי אדני המלך:
ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב
אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים
אמרו לא יעל עמנו במלחמה: ועתה השכם
בבקר ועבדי אדניך אשר באו עמך והשכמתם
בבקר ואור לכם ולכו: וישכם דוד הוא
ואנשיו לנסע בבקר לשוב אל ארץ פלשתים
ופלשתים עלו יזרעאלה:

פרק ל.

ויהי כבוא דוד וגם אנשיו אל צקלג ביום
השלישי ועמלקי פשטו על נגב ועל צקלג
ויכו את צקלג וישרפוה באש: וישבו את
הנשים אשר בה ממנו עד גדול ועד קטן לא
המיתו ויתנו וילכו להם: ויבא דוד ואנשיו
העירה והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם
ובנותיהם נשבים: וישא דוד וגם העם אשר
עמו את קולם ויבכו עד אין בהם כח לבכות:
ושתי נשי דוד נשבו אחינעם היזרעאלית
ואביגיל אשת נבל הכרמלי: ויצר לדוד מאד
כי אמרו העם לסקלו אתו כי מרה נפש כל
העם איש על בניו ועל בנותיו ויתחזק דוד
ביהוה אלהיו: ויאמר דוד אל אביתר הכהן
בן אחימלך הגישה נא לי האפוד ויגש אביתר
את האפוד אל דוד: וישאל דוד ביהוה לאמר
האדבק אחרי הגדוד הזה האשיגנו ויאמר לו
רדף כי השג תשיג והנצל תנצל: וילך דוד
הוא ושש מאות האנשים אשר עמו ויבאו עד
נחל בשור ויתר שם העומדים: ודוד ואנשיו
רדפו הוא ומאתים איש כי עמדו מאתים
אשר פגרו מלעבר את נחל בשור: וימצאו
את איש מצרי בשדה ויקחו אותו אל דוד
ויתנו לו לחם ויאכל וישקוהו מים: ויתנו לו
פלח דבלת ושני צמקים ותאכל ותשב רוחו
אליה כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשת
ימים ושלשת לילות: ויאמר לו דוד אשר
למי אתה ומאין אתה ויאמר נער מצרי אנכי
עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי
היום שלשת ימים: פשטנו על נגב הכרתי
ועל אשר לכלב ועל נגב יהודה ועל נגב
כלב ואת צקלג שרפתי באש: ויאמר אליו
דוד התוכל להורדני אל הגדוד הזה ויאמר
השבעה לי באלהים אם תמיתני ואם תסגירני
ביד אדוני ואורידך אל הגדוד הזה: ויורדהו
והנה נטשים על פני כל הארץ אכלים ושתים
ומחוללים מכל השלל הגדול אשר לקחו
מארץ פלשתים ומארץ יהודה: ויכם דוד מנשף
עד ערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי
אם ארבע מאות נערים אשר רכבו על הגמלים
וינסו: וינצל דוד את כל אשר לקחו עמלק
וגם את שתי נשיו הציל דוד: ולא חסר להם
מקטן ועד גדול ועד בנים ועד בנות ועד
השלל ועד כל אשר לקחו להם הכל השיב
דוד: ויקח דוד את כל הצאן והבקר אשר
נהגו לפני המקנה ההם ויאמרו זה שלל דוד:
ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר עיפו מלכת
אחרי דוד ויפקדו אותם לקראת העם ויגש
דוד לקראת העם ויברך להם: ויען כל איש
רע ובליעל מן האנשים אשר הלכו עם דוד
ויאמרו על אשר לא הלכו אתנו לא נתן להם
מן השלל אשר הצלנו כי אם איש את אשתו
ואת בניו ויובילו וילכו: ויאמר דוד אל
תעשון כן אחי כאשר נתן יהוה לנו ויצל
אתנו ויתן את הגדוד הבא עלינו בידנו:
ומי ישמע לכם לדבר הזה כי כחלק היורד
במלחמה כחלק הישב על הכלים יחדו יחלקו:
ויהי מן היום ההוא ומעלה וישמה לחק
ולמשפט לישראל עד היום הזה: ויבא דוד
צקלגה וישלח מן השלל לזקני יהודה לרעיו
לאמר הנה לכם ברכה מן שלל אויבי יהוה:
לאשר בבית אל ולאשר בראמות נגב ולאשר
ביתמוע: ולאשר בראכל ולערי הירחמאלי
ולערי הקיני: ולאשר בחרמה ולאשר בכור
עשן ולאשר בעתך: ולאשר בחברון ולכל
המקומות אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו:

ב שמואל א.

ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את
העמלקי וישב דוד בצקלג שני ימים: וביום
השלישי והנה איש בא ממחנה משם שאול
בגדיו קרועים ואדמה על ראשו ויהי כבואו
אל דוד ויפל ארצה וישתחו: ויאמר אליו דוד
מאין תבוא ויאמר אליו מפלט ישראל נסתי:
ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד נא לי
ויאמר כי נס העם מן המלחמה וגם נפל רב
בעם וגם מתו שאול ויהונתן בנו גם אחיו:
ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי
מת שאול ויהונתן בנו: ויאמר הנער מקרה
נקרה אותי בהר הגלבע והנה שאול נשען על
חניתו והנה הרכבות והפרשים דבקו בו:
ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני:
ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי:
ויאמר אלי עמד נא עלי והמיתני כי אחזני
השבץ כי עדני כל החיתי: ואעמד עליו
ואמיתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו
ואקח את הנזר אשר על ראשו ואת הצמיד
אשר על זרועו ואביאם הנה אל אדוני:
ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם וגם כל האנשים
אשר אתו: ויספדו ויבכו ויצומו עד הערב
על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל
בית ישראל כי נפלו בחרב: ויאמר דוד אל
הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש
גר עמלקי אנכי: ויאמר אליו דוד איך לא
יראת לשלח ידך לשחת את משיח יהוה:
ויקרא דוד לאחד הנערים ויאמר גשה פגע בו
וימת בנפשו: ויען דמיו בראשו כי פיו ענה
בו לאמר אני המתי את משיח יהוה: ויקונן
דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן
בנו: ויאמר להלמד בני יהודה הנה כתובה
על ספר הישר: צבי ישראל על במותיך חלל
איך נפלו גבורים: אל תגידו בגת אל תבשרו
בחוצות אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים
פן תעלזנה בנות הערלים: הרי גלבע אל טל
ואל מטר עליכם ושדי תרומות כי שם נגעל
מגן גבורים מגן שאול בלתי משיח בשמן:
מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא
תשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם:
שאול ויהונתן הנאהבים והנעימם בחייהם
ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו ומאריות
עזו: בנות ישראל על שאול בכינה המלבשכם
שני עם עדיכן המעלה עדי זהב על לבושכם:
איך נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן על
במותיך חלל: צר לי עליך אחי יהונתן נעמת
לי מאד נפלאתך לי מאהבת נשים: איך נפלו
גבורים ואבדו כלי מלחמה: ויהי אחרי כן
וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל אחת
ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד
אנה אעלה ויאמר חברונה: ויעל דוד שמה
ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת
נבל הכרמלי: ואת אנשיו אשר עמו העלה
דוד איש וביתו וישבו בערי חברון: ויבאו
אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על
בית יהודה ויגידו לדוד לאמר אנשי יבש
גלעד הם אשר קברו את שאול: וישלח דוד
מלאכים אל אנשי יבש גלעד ויאמר אליהם
ברוכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה
עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו: ועתה
יעש יהוה עמכם חסד ואמת ואף אני אעשה
אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם את הדבר
הזה: ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי
מת אדניכם שאול וגם אתי בית יהודה משחו
למלך עליהם: ואבנר בן נר שר צבא אשר
לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעבירהו
מחנימה: וימליכהו על הגלעד ועל האשורי
ועל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן ועל כל
ישראל: בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול
במלכו על ישראל ושתי שנים מלך רק בית
יהודה היו אחרי דוד: ויהי המספר הימים
אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה
שבע שנים וששה חדשים: ויצא אבנר בן נר
ועבדי איש בשת בן שאול מחנימה גבעונה:
ויצא יואב בן צרויה ועבדי דוד ויפגשו יחדו
על ברכת הבריכה האחת וישבו אלה מזה על
הברכה ואלה מזה על הברכה: ויאמר אבנר
אל יואב יקומו נא הנערים ויצחקו לפנינו
ויאמר יואב יקומו: ויקומו ויעברו במספר
לבנימן ולאיש בשת בן שאול שנים עשר
מעבדי דוד: ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו
בצד רעהו בחברו ויפלו יחדו ויקרא למקום
ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון: ותהי
המלחמה קשה מאד ביום ההוא וינגף אבנר
ואנשי ישראל לפני עבדי דוד: ושם שלשת
בני צרויה שם יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל
קל ברגליו כאחד הצבאים אשר בשדה:
וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא סר בלכתו
לא ימין ולא שמאל מאחרי אבנר: ויפן אבנר
אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויען אתה:
ויאמר אליו אבנר נטה לך ימין או שמאל
והחזק לך באחד הנערים וקח לך את חליצתו
ולא אבה עשהאל לסור מאחריו: ויוסף עוד
אבנר לאמר אל עשהאל סור מאחרי למה
אכה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך:
וימאן לסור ויכהו אבנר באחור החנית
בחמש ותצא החנית מאחריו ויפל שם ויהי כל
הבא אל מקום אשר נפל שם עשהאל עמד:
ויואב ואבישי רדפו אחרי אבנר ובא השמש
והמה באו עד גבעת אמה אשר על פני גיח
דרך מדבר גבעון: ויתקבצו בני בנימן אחרי
אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה
אחת: ויקרא אבנר אל יואב ויאמר היתאכל
חרב לנצח הלא תדעה כי מר תהיה באחרית
ועד מתי ולא אמרת לעם וישבו מאחרי אחיהם:
ויאמר יואב חי האלהים כי לולי דברת כי
אז מבקר העם עלו איש מאחרי אחיו כל
הלילה: ויעבר אבנר והאנשים אשר אתו
הערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן
וילכו כל הבתרון ויבאו מחנימה: ויואב שב
מאחרי אבנר ויאסף את כל העם ויפקד מעבדי
דוד תשעה עשר איש ועשהאל: ועבדי דוד
הכו בבנימן ובאנשי אבנר ויתהמו שלש מאות
ושישים איש: וישאו את עשהאל ויקברו אתו
בקבר אביו אשר בבית לחם וילכו יואב
ואנשיו כל הלילה ויאר להם בחברון:

פרק ג.

ויהי מלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית
דוד והלוך דוד הלוך וחזק ובית שאול הלוך
ודלה: ויולדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו
אמנון לאחינעם היזרעאלית: ומשניו כלאב
לאביגיל אשת נבל הכרמלי והשלשי לאבשלום
בן מעכה בת תלמי מלך גשור: והרביעי
לאדניה בן חגית והחמישי לשפטיה בן אבישלום:
והששי ליתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו
לדוד בחברון: ויהי עוד המלחמה בין בית
שאול ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית
שאול: ולשאול פילגש ושמה רצפה בת איה
ויאמר איש בשת אל אבנר מדוע באת אל
פילגש אבי: ויחר מאד לאבנר על דברי איש
בשת ויאמר הראש כלב אנכי עשה היום חסד
עם בית שאול אביך עם אחיו ועם רעיו ולא
הגרתיך ביד דוד ותפקד עלי היום עון האשה:
כה יעשה אלהים לאבנר וכה יוסיף כי כאשר
נשבע יהוה לדוד כן אעשה לו: להעתיק
הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דוד
על ישראל ועל יהודה מדן ועד באר שבע:
ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר יראתו
אותו: וישלח אבנר מלאכים אל דוד תחתיו
לאמר למי ארץ לאמר כרות בריתך אתי והנה
ידי אתך להסב אליך את כל ישראל: ויאמר
טוב אנכי אכרת אתך ברית אך דבר אחד
אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה פני כי אם
מלפני מיכל בתך בבואך לראות את פני:

1 Und Samuel nahm ein Ölhorn und goß es auf sein Haupt und küßte ihn und sprach: Hat dich nicht der HERR gesalbt zum Fürsten über sein Erbe Israel? Du sollst des HERRN Volk regieren und ihm helfen von der Hand seiner Feinde umher. Und das sei dir ein Zeichen, daß dich der HERR gesalbt hat zum Fürsten über sein Erbe: 2 wenn du jetzt von mir gehst, wirst du finden zwei Männer bei dem Grabe Rahels an der Grenze Benjamin zu Zelzah, die werden zu dir sagen: Die Eselinnen sind gefunden, die du gingst zu suchen, und siehe, dein Vater hat die Sorge um die Eselinnen fahren lassen und sorgt um euch und spricht: Was soll ich tun um meines Sohnes willen? 3 Wenn du dann weiter gehst und kommst dahin, wirst du finden drei Männer bei der Eiche Thabor, die werden dich treffen, daß drei Böcklein mit ihnen ziehen und drei Brote tragen und drei Schläuche Wein, 4 und werden dich freundlich grüßen und dir zwei Brote geben, daß du sie von ihnen nehmest. 5 Darnach wirst du kommen auf den Hügel Gottes, da die Philister Landvögte sind. Und wenn du daselbst in die Stadt kommst, wirst du einer Schar Propheten begegnen, die von der Höhe herabkommen, vor ihnen her Psalter, Pauken, Pfeifen und Harfen, und sie werden weissagen. 6 Alsdann wird der Geist des HERRN über dich kommen, daß du mit ihnen weissagen und ein ander Mann werden sollst. 7 Wenn dir nun diese Zeichen widerfahren, so tue, was dir vorkommt; denn Gott ist mit dir. 8 Du aber sollst vor mir hinabgehen gen Gilgal; siehe, ich will zu dir hinabkommen, Brandopfer zu opfern und Dankopfer zu schlachten. Sieben Tage sollst du warten, bis ich zu dir komme und dir sage, was du tun sollst. 9 Da er nun seine Schulter wandte, daß er von Samuel ginge, gab ihm Gott ein ander Herz; und alle diese Zeichen kamen auf denselben Tag. 10 Da sie nun dahin kamen zu dem Hügel, siehe, da kam ihm die Schar der Propheten entgegen. Und der Geist Gottes kam über ihn, daß er mit ihnen weissagte. 11 Da sie aber sahen, die ihn zuvor gekannt hatten, daß er mit den Propheten weissagte, sprachen sie untereinander: Was ist dem Sohne Kis widerfahren? Ist Saul auch unter den Propheten? 12 Da antwortete einer daselbst und sprach: Wer ist ihr Vater? Daher ist das Sprichwort kommen: Ist Saul auch unter den Propheten? 13 Da er nun ausgeweissagt hatte, kam er auf die Höhe. 14 Und sein Vetter sprach zu ihm und zu seinem Knaben: Wo seid ihr hingegangen? Er sprach: Eselinnen suchen; da wir aber sahen, daß sie nicht da waren, kamen wir zu Samuel. 15 Sprach sein Vetter: Sage mir doch, was Samuel zu euch gesagt hat. 16 Saul sprach zu seinem Vetter: Er hat uns klar gesagt, daß die Eselinnen gefunden wären. Aber von dem Königreich, davon Samuel gesagt hatte, sagte er ihm nichts. 17 Samuel aber berief das Volk zum HERRN gen Mizpa 18 und sprach zu den Kindern Israel: So spricht der HERR, der Gott Israels: Ich habe Israel aus Ägypten geführt und habe euch errettet von der Hand der Ägypter und von der Hand aller Königreiche, die euch drängten. 19 Ihr aber habt heute euren Gott verworfen, der euch aus allen eurem Unglück und Trübsalen geholfen hat, und habt gesagt: Nein, sondern setze einen König über uns! So tretet nun vor den HERRN nach eurem Stämmen und nach tausendweise. 20 Da nun Samuel alle Stämme Israels herzubrachte, ward der Stamm Benjamin getroffen. 21 Und da er den Stamm Benjamin herzubrachte nach seinen Geschlechtern, ward das Geschlecht Matri getroffen. Und da er das Geschlecht Matri herzubrachte Mann für Mann, ward Saul, der Sohn Kis, getroffen. Da sie ihn aber suchten, fanden sie ihn nicht. 22 Darum fragten sie den HERRN weiter: Ist der Mann auch hier? Der HERR sprach: Siehe, er hat sich zum Gepäck verkrochen. 23 Da liefen sie und holten ihn daher. Und da er unter das Volk trat, war er größer denn alles Volk um eine Schulter hoch. 24 Und Samuel sprach zu allem Volk: Habt ihr gesehen, welchen der HERR erwählt hat? Denn ihm ist niemand gleich unter allem Volk. Da jauchzte alles Volk und sprach: Der König lebe! 25 Samuel aber sagte dem Volk alle Rechte des Königreichs und schrieb sie in ein Buch und legte es vor den HERRN. Darnach ließ Samuel alles Volk gehen, einen jeglichen in seine Stadt. 26 Auch ging Saul heim gen Gibea, und mit ihm zogen das Heer, deren Herz Gott gerührt hatte. 27 Aber etliche heillose Leute sprachen: Wie sollte uns der helfen? Und verachteten ihn und brachten ihm keine Gaben. Er aber tat, als höre er es nicht.

Kapitel 11.

1 Nahas, der Ammoniter, zog herauf und belagerte Jabes in Gilead. Und alle Männer zu Jabes sprachen zu Nahas: Mache einen Bund mit uns, so wollen wir dir dienen. 2 Nahas, der Ammoniter, antwortete ihnen: Darauf will ich einen Bund mit euch machen, daß ich euch allen das rechte Auge steche und lege damit Schande auf ganz Israel. 3 Die Ältesten zu Jabes sprachen zu ihm: Gib uns sieben Tage Frist, daß wir Botschaft senden in alle Grenzen Israels; wenn uns dann niemand hilft, wollen wir zu dir hinausgehen. 4 Da kamen die Boten gen Gibea Sauls und redeten solche Worte vor den Ohren des Volks. Da hob alles Volk seine Stimme auf und weinte. 5 Siehe, da kam Saul hinter den Rindern vom Felde und sprach: Was ist dem Volk, daß es weint? Da sagten sie ihm die Worte der Männer zu Jabes. 6 Da geriet der Geist Gottes über Saul, da er diese Worte hörte, und sein Zorn ward sehr ergrimmt. 7 Und er nahm ein Paar Rinder und hieb sie zu Stücken und sandte sie durch alle Grenzen Israels durch der Boten Hand und ließ sagen: Wer nicht ausgeht Saul und Samuel nach, dessen Rinder soll man also hauen. Da fiel die Furcht des HERRN auf das Volk, daß sie auszogen wie ein Mann. 8 Und er musterte sie zu Besek; da waren der Kinder Israel dreihundertmal tausend und der Männer Juda dreißigmal tausend. 9 Und sie sprachen zu den Boten, die da kamen: Also sollt ihr sagen den Männern zu Jabes in Gilead: Morgen soll euch Hilfe werden, wenn die Sonne heiß scheint. Da kamen die Boten und sagten es den Männern zu Jabes, daß sie sich freuten. 10 Und sprachen: Wir wollen morgen zu euch herausgehen, daß ihr mit uns machet alles, was euch gefällt. 11 Des andern Morgens machte Saul drei Haufen und kam mitten in das Heer in der Morgenwache und schlug die Ammoniter, bis der Tag heiß ward. Und die übrigen wurden zerstreut, daß nicht zwei beieinander blieben. 12 Da sprach das Volk zu Samuel: Wer sind die, die da sagten: Soll Saul über uns herrschen? Gebt sie her, daß wir sie töten. 13 Aber Saul sprach: Es soll heute niemand getötet werden; denn heute hat der HERR Israel Hilfe getan. 14 Samuel aber sprach zum Volk: Kommt, laßt uns gen Gilgal gehen, daß wir das Königreich daselbst erneuen. 15 Da ging alles Volk gen Gilgal und machten daselbst Saul zum König vor dem HERRN zu Gilgal und opferten daselbst Dankopfer vor dem HERRN. Und Saul und alle Männer Israels freuten sich daselbst sehr.

Kapitel 12.

1 Samuel aber sprach zu ganz Israel: Siehe, ich habe eurer Stimme gehorcht in allem, was ihr mir gesagt habt, und habe einen König über euch gesetzt. 2 Nun siehe, da wandelt der König vor euch her; ich aber bin alt und grau geworden, und meine Söhne sind bei euch; und ich bin vor euch her gewandelt von meiner Jugend auf bis auf diesen Tag. 3 Siehe hier bin ich; antwortet mir vor dem HERRN und vor seinem Gesalbten: Habe ich jemandes Ochsen oder Esel genommen? Habe ich jemand Gewalt getan oder unterdrückt? Habe ich von jemandes Hand Geschenke genommen, daß ich meine Augen vor ihm zudrücke? So will ich's euch wiedergeben. 4 Sie sprachen: Du hast uns keine Gewalt getan noch unterdrückt, auch nichts von jemandes Hand genommen. 5 Er sprach zu ihnen: Der HERR sei Zeuge wider euch und sein Gesalbter heute, daß ihr nichts in meiner Hand gefunden habt. Sie sprachen: Er sei Zeuge. 6 Samuel sprach zum Volk: Der HERR ist's, der Mose und Aaron bestellt hat und eure Väter aus Ägyptenland geführt hat. 7 So tretet nun her, daß ich mit euch rechte vor dem HERRN um alle Wohltaten des HERRN, die er an euch und an eure Väter getan hat. 8 Als Jakob in Ägypten kam und eure Väter zum HERRN schrien, sandte der HERR Mose und Aaron, die eure Väter aus Ägypten führten und ließ sie wohnen an diesem Ort. 9 Aber sie vergaßen des HERRN, ihres Gottes, und er verkaufte sie in die Hand Sisera, des Hauptmanns des Heeres Hazors, und in die Hand der Philister und in die Hand des Königs zu Moab, die stritten wider sie. 10 Da schrien sie zum HERRN und sprachen: Wir haben gesündigt, daß wir den HERRN verlassen und Baal und Astaroth gedient haben; nun errette uns von der Hand unserer Feinde, so wollen wir dir dienen. 11 Da sandte der HERR Jerubbaal und Bedan und Jephthah und Samuel und errettete euch von der Hand eurer Feinde umher, daß ihr sicher wohntet. 12 Da ihr aber sahet, daß Nahas, der König der Kinder Ammon, wider euch zog, sprachet ihr zu mir: Nein, sondern ein König soll über uns herrschen, da doch der HERR, euer Gott, euer König ist. 13 Nun siehe, da habt ihr den König, den ihr erwählt habt, den ihr gefordert habt; siehe, der HERR hat einen König über euch gesetzt. 14 Werdet ihr nun den HERRN fürchten und ihm dienen und seiner Stimme gehorchen und nicht widerspenstig sein gegen den Befehl des HERRN, werdet ihr und der König, der über euch herrscht, dem HERRN, eurem Gott, folgen, so wird's gut sein. 15 Werdet ihr aber der Stimme des HERRN nicht gehorchen, sondern widerspenstig sein gegen den Befehl des HERRN, so wird die Hand des HERRN wider euch sein wie wider eure Väter. 16 Tretet auch nun her und sehet das große Ding, das der HERR vor euren Augen tun wird. 17 Ist nicht jetzt Weizenernte? Ich will rufen zum HERRN, daß er donnern und regnen lasse, auf daß ihr erfahret und sehet, daß eure Bosheit groß ist, die ihr vor dem HERRN getan habt, da ihr einen König über euch gefordert habt. 18 Da rief Samuel zum HERRN, und der HERR ließ donnern und regnen zu derselben Zeit, daß alles Volk sehr fürchtete den HERRN und Samuel. 19 Und alles Volk sprach zu Samuel: Bitte für deine Knechte den HERRN, deinen Gott, daß wir nicht sterben; denn zu allen unsern Sünden haben wir noch das Übel getan, daß wir einen König über uns gefordert haben. 20 Samuel sprach zum Volk: Fürchtet euch nicht! Ihr habt zwar das Übel alles getan; doch weichet nicht hinter dem HERRN ab und dienet dem HERRN von ganzem Herzen 21 und weichet nicht hinter ihm ab, daß ihr nicht dem eitlen Wesen nachgehet, das nicht nützt noch errettet, denn es ist eitel. 22 Denn der HERR wird sein Volk nicht verstoßen um seines großen Namens willen; denn es hat dem HERRN gefallen, euch zu seinem Volk zu machen. 23 Auch sei es ferne von mir, daß ich mich an dem HERRN versündige, daß ich aufhöre, für euch zu bitten und euch zu lehren den guten und richtigen Weg. 24 Fürchtet nur den HERRN und dienet ihm treulich von ganzem Herzen; denn ihr habt gesehen, was große Dinge er an euch getan hat. 25 Werdet ihr aber noch Übel tun, so werdet ihr und der König, der über euch herrscht, verloren sein.

18 Und David sprach zu Saul: Wer bin ich, und was ist mein Leben, oder meines Vaters Geschlecht in Israel, daß ich des Königs Eidam sollte werden? 19 Da nun die Zeit kam, daß Merab, Sauls Tochter, sollte David gegeben werden, ward sie Adriel, dem Mehathiter, zum Weibe gegeben. 20 Aber Michal, Sauls Tochter, hatte David lieb. Da das Saul angesagt ward, gefiel es ihm wohl, 21 und gedachte: Ich will sie ihm geben, daß sie ihm zum Fallstrick werde, und seine Hand wider ihn sei. Und sprach zu David: Du sollst heute mein Eidam werden an der andern. 22 Und befahl seinen Knechten: Redet mit David heimlich und sprecht: Siehe, du hast des Königs Gefallen, und alle seine Knechte haben dich lieb; nun sei des Königs Eidam. 23 Da redeten die Knechte Sauls solche Worte vor den Ohren Davids. David aber sprach: Dünket euch das ein geringes, des Königs Eidam zu sein? Ich bin ein armer, verachteter Mann. 24 Da das die Knechte Sauls ansagten, sprach David solche Worte. 25 Da sprach Saul: Also sollt ihr sagen zu David: Der König begehrt keine Gabe, sondern hundert Vorhäute der Philister, daß er sich an seinen Feinden rächen möge. Saul aber gedachte, David durch der Philister Hand zu fällen. 26 Da nun seine Knechte solche Worte Davids ansagten, gefiel es ihm wohl, des Königs Eidam zu werden. Und ehe denn die Zeit aus war, 27 machte sich David auf und zog hin mit seinen Leuten und schlug unter den Philistern zweihundert Mann. Und David brachte ihre Vorhäute und gab sie dem Könige in vollem Maß, daß er des Königs Eidam würde. Da gab ihm Saul Michal, seine Tochter, zum Weibe. 28 Da sah Saul und merkte, daß der HERR mit David war, und daß Michal, Sauls Tochter, ihn lieb hatte. 29 Und Saul fürchtete sich noch mehr vor David und ward sein Feind sein Lebenlang. 30 Da nun die Fürsten der Philister zu Felde zogen, hielt sich David klüger denn alle Knechte Sauls, daß sein Name sehr geachtet ward.

19 Und Saul redete mit Jonathan, seinem Sohne, und mit allen seinen Knechten, daß sie David sollten töten. Aber Jonathan, Sauls Sohn, hatte David sehr lieb. 2 Und Jonathan sagte es David an und sprach: Mein Vater Saul trachtet darnach, wie er dich möge töten; darum hüte dich morgen früh, und bleibe heimlich und verbirg dich. 3 Ich aber will hinausgehen und neben meinen Vater treten auf dem Felde, da du bist, und will mit meinem Vater von dir reden, was ich sehe, und will dir's ansagen. 4 Und Jonathan redete gut von David zu seinem Vater Saul und sprach zu ihm: Es versündige sich der König nicht an seinem Knechte David, denn er hat sich nicht an dir versündigt, und sein Tun ist dir sehr gut gewesen. 5 Er hat seine Seele in seine Hand gesetzt und hat den Philister erschlagen, und der HERR hat dem ganzen Israel ein großes Heil erworben; das hast du gesehen und hast dich gefreut. Warum willst du denn an unschuldigem Blute sündigen, daß du David ohne Ursache tötest? 6 Da gehorchte Saul der Stimme Jonathans und schwur: So wahr der HERR lebt, er soll nicht getötet werden. 7 Da rief Jonathan David und sagte ihm alle diese Worte an. Und Jonathan brachte David zu Saul, daß er vor ihm war wie zuvor. 8 Und es erhob sich abermals ein Krieg, und David zog aus und stritt wider die Philister und machte eine große Niederlage unter ihnen, daß sie vor ihm flohen. 9 Aber der böse Geist vom HERRN kam über Saul, da er in seinem Hause saß und seinen Spieß in seiner Hand hatte; und David spielte mit seiner Hand. 10 Und Saul gedachte David mit dem Spieß zu stechen an die Wand; aber er wich vor Saul, daß er den Spieß in die Wand stach. David aber floh und entrann in dieser Nacht. 11 Und Saul sandte Boten in Davids Haus, daß sie ihn hüteten und des Morgens ihn töteten. Michal aber, Davids Weib, sagte es David an und sprach: Wirst du dich diese Nacht nicht erretten, so wirst du morgen getötet werden. 12 Und Michal ließ David durchs Fenster hinab, daß er hinging und floh und entrann. 13 Michal aber nahm ein Bild und legte es auf das Bett und legte Ziegenhaar zu seinen Häupten und deckte es mit Kleidern zu. 14 Da nun Saul Boten sandte, daß sie David holten, sprach sie: Er ist krank. 15 Da sandte Saul wieder Boten, daß sie David sehen sollten, und sprach: Bringt ihn herauf zu mir in seinem Bette, daß er getötet werde. 16 Da nun die Boten hineinkamen, siehe, da lag das Bild im Bette und Ziegenhaar zu seinen Häupten. 17 Da sprach Saul zu Michal: Warum hast du mich also betrogen und meinen Feind gehen lassen, daß er entrann? Michal antwortete Saul: Er sprach zu mir: Laß mich gehen, warum soll ich dich töten? 18 David aber floh und entrann und kam zu Samuel gen Rama und sagte ihm alles, was ihm Saul getan hatte. Und er und Samuel gingen hin und blieben zu Najoth. 19 Und es ward Saul angesagt und gesprochen: Siehe, David ist zu Najoth bei Rama. 20 Da sandte Saul Boten, daß sie David holten. Da sie aber sahen die Rotte der Propheten weissagen und Samuel dabeistehen und ihnen vorstehen, kam der Geist Gottes auf die Boten Sauls, daß auch sie weissagten. 21 Da das Saul angesagt ward, sandte er andere Boten, und sie weissagten auch. Da sandte Saul zum dritten Male Boten, und sie weissagten auch. 22 Da ging er auch selbst gen Rama und kam bis an den großen Brunnen, der bei Sechu ist, und fragte und sprach: Wo sind Samuel und David? Da sagte man: Siehe, zu Najoth bei Rama. 23 Und er ging dahin zu Najoth bei Rama. Da kam auch über ihn der Geist Gottes, und er ging dahin und weissagte, bis er kam gen Najoth bei Rama. 24 Und er zog auch seine Kleider aus und weissagte auch vor Samuel und fiel nieder bloß den ganzen Tag und die ganze Nacht. Darum sagt man: Ist auch Saul unter den Propheten?

20 David aber floh von Najoth bei Rama und kam und sprach vor Jonathan: Was habe ich getan? Was ist meine Missetat? Und was habe ich deinen Vater gesündigt, daß er mir nach meiner Seele steht? 2 Er aber sprach zu ihm: Das sei ferne, du sollst nicht sterben. Siehe, mein Vater tut nichts, weder Großes noch Kleines, er offenbare denn meine Ohren; warum sollte mein Vater solches vor mir verbergen? Es ist nicht also. 3 David aber schwur weiter und sprach: Dein Vater weiß wohl, daß ich Gnade vor deinen Augen gefunden habe, und gedenkt: Jonathan soll nicht wissen, daß es ihn betrübe. Wahrlich, so wahr der HERR lebt und deine Seele lebt, es ist nur ein Schritt zwischen mir und dem Tode. 4 Jonathan sprach zu David: Was deine Seele sagt, will ich dir tun. 5 David sprach zu Jonathan: Siehe, morgen ist Neumond, da ich mit dem Könige sollte zu Tische sitzen; so laß mich, daß ich mich verberge auf dem Felde bis an den dritten Abend. 6 Wenn dein Vater mich ja vermißt, so sprich: David bat mich sehr, daß er möchte gen Bethlehem, seine Stadt, laufen, denn es ist daselbst das jährliche Opfer für das ganze Geschlecht. 7 Sagt er: Es ist gut, so hat's dein Knecht Friede; ist er aber zornig, so wisse, daß das Unglück bei ihm beschlossen ist. 8 So tue nun Barmherzigkeit an deinem Knechte, denn du hast deinen Knecht mit dir in den Bund des HERRN kommen lassen. Ist aber eine Missetat in mir, so töte du mich selber; warum willst du mich zu deinem Vater bringen? 9 Jonathan sprach: Das sei ferne von dir; denn wenn ich merke, daß das Unglück bei meinem Vater beschlossen ist, daß es dich treffe, wie sollte ich dir's nicht ansagen? 10 David sprach zu Jonathan: Wer will mir's ansagen, wenn dein Vater dir etwas Hartes antwortet? 11 Jonathan sprach zu David: Komm, laß uns hinaus aufs Feld gehen. Und sie gingen beide hinaus aufs Feld. 12 Und Jonathan sprach zu David: Du HERR, Gott Israels, wenn ich erforschen werde meinen Vater morgen oder übermorgen, und siehe, es ist Gutes über David, und ich alsdann nicht sende zu dir und offenbare deine Ohren, 13 so tue der HERR Jonathan solches und noch mehr, wenn es meinem Vater gefällt, dir Böses zu tun, daß ich's dir offenbare und lasse dich gehen, daß du mit Frieden ziehest. Der HERR sei mit dir, wie er gewesen ist mit meinem Vater. 14 Und nicht allein, solange ich noch lebe, wirst du an mir tun die Barmherzigkeit des HERRN, daß ich nicht sterbe, 15 sondern auch nicht, wenn der HERR die Feinde Davids vertilgt, jeden von der Erde, daß sein Name nicht vertilgt werde von dem Hause Jonathans, und der HERR solches fordere von der Hand der Feinde Davids. 16 Also machte Jonathan einen Bund mit dem Hause Davids und sprach: Der HERR fordere es von der Hand der Feinde Davids. 17 Und Jonathan ließ David wiederum schwören um seiner Liebe willen, denn er hatte ihn lieb; denn er liebte ihn wie seine Seele. 18 Und Jonathan sprach zu ihm: Morgen ist Neumond, da wirst du vermißt werden, denn dein Platz wird leer bleiben. 19 Übermorgen aber komme hinab, und gehe an den Ort, da du dich verbargst, da die Sache gilt, und bleibe bei dem Steine Ezel. 20 Und ich will drei Pfeile neben ihn schießen, als schösse ich nach einem Ziele. 21 Und siehe, ich will den Knaben senden und sagen: Gehe hin, suche die Pfeile. Sage ich dann dem Knaben: Siehe, die Pfeile sind herwärts von dir, so hole sie her; denn du bist fromm und hast nichts zu fürchten, so wahr der HERR lebt. 22 Sage ich aber also zu dem Jungen: Siehe, die Pfeile sind hinwärts von dir, so gehe hin; denn der HERR hat dich gesandt. 23 Aber die Sache, die du und ich geredet haben, siehe, der HERR sei zwischen dir und mir ewiglich. 24 Also verbarg sich David auf dem Felde. Und da der Neumond kam, setzte sich der König zu Tische, das Brot zu essen. 25 Und der König setzte sich auf seinen Platz wie sonst, auf einem Platze an der Wand. Jonathan aber stand auf, und Abner setzte sich zu Sauls Seite; aber Davids Platz ward leer. 26 Saul aber redete nichts an demselben Tage; denn er gedachte: Es ist ihm ein Unfall begegnet, er ist nicht rein, darum daß er nicht rein geworden ist. 27 Des andern Tages aber, welcher der zweite Tag im Monat war, ward Davids Platz wieder leer. Da sprach Saul zu Jonathan, seinem Sohne: Warum ist der Sohn Isais weder gestern noch heute zu Tische gekommen? 28 Jonathan antwortete Saul: David bat mich sehr, daß er möchte gen Bethlehem laufen, 29 und sprach: Laß mich gehen, denn unser Geschlecht hat ein Opfer in der Stadt, und meine Brüder haben mir's befohlen. Habe ich nun Gunst vor deinen Augen gefunden, so laß mich gehen, daß ich meine Brüder sehe. Darum ist er nicht gekommen zu des Königs Tische. 30 Da ward Saul sehr zornig über Jonathan und sprach zu ihm: Du verkehrter, ungehorsamer Bube, meinst du, ich wisse nicht, daß du dir den Sohn Isais zum Gespött machst und zu Schanden deiner Mutter Blöße? 31 Denn solange der Sohn Isais lebt auf Erden, wirst du und dein Königreich nicht bestehen. Darum sende hin und lasse ihn mir holen, denn er ist ein Kind des Todes. 32 Jonathan antwortete Saul, seinem Vater, und sprach zu ihm: Warum soll er sterben? Was hat er getan? 33 Da warf Saul den Spieß nach ihm, daß er ihn erstäche. Da merkte Jonathan, daß sein Vater gedächte, David zu töten. 34 Und stand auf vom Tische in grimmigem Zorn und aß des andern Tages nichts; denn er war bekümmert um David, weil sein Vater ihn geschändet hatte. 35 Des Morgens aber ging Jonathan hinaus aufs Feld zu der Zeit, die David ihm bestimmt hatte, und ein kleiner Knabe mit ihm. 36 Und sprach zu seinem Knaben: Laufe hin und suche die Pfeile, die ich schieße. Da nun der Knabe lief, schoß er einen Pfeil über ihn. 37 Da nun der Knabe kam an die Stätte des Pfeils, den Jonathan geschossen hatte, rief Jonathan dem Knaben nach und sprach: Ist der Pfeil nicht hinwärts von dir? 38 Und rief dem Knaben nach: Eile, sputе dich, stehe nicht still! Und der Knabe Jonathans las die Pfeile auf und brachte sie seinem Herrn. 39 Aber der Knabe wußte nichts; allein Jonathan und David wußten um die Sache. 40 Und Jonathan gab seine Waffen dem Knaben und sprach zu ihm: Gehe hin und trage sie in die Stadt. 41 Da der Knabe hineinging, stand David auf von der Seite gegen Mittag und fiel auf sein Angesicht zur Erde und neigte sich dreimal. Und sie küßten einander und weinten miteinander, bis daß David sich sehr ausweinte. 42 Und Jonathan sprach zu David: Gehe hin mit Frieden, was wir beide geschworen haben in des HERRN Namen und gesprochen: Der HERR sei zwischen mir und dir und zwischen meinem Samen und deinem Samen ewiglich. Und er machte sich auf und ging hin, Jonathan aber ging in die Stadt.

21 David aber kam gen Nob zu Ahimelech, dem Priester. Da entsetzte sich Ahimelech, daß er David entgegenkam, und sprach zu ihm: Warum kommst du allein und hast niemand bei dir? 2 David sprach zu Ahimelech, dem Priester: Der König hat mir eine Sache befohlen und sprach zu mir: Niemand soll wissen um die Sache, darum du mich sendest und mir befohlen hast; aber meine Leute habe ich an den und den Ort bestellt. 3 Nun, was hast du unter deiner Hand? Gib fünf Brote in meine Hand oder was vorhanden ist. 4 Der Priester antwortete David und sprach: Ich habe kein gemeines Brot unter meiner Hand, sondern allein heiliges Brot; wenn sich nur die Knaben vor dem Weibe gehütet haben. 5 David antwortete dem Priester und sprach zu ihm: Es ist wahr, daß wir vor dem Weibe uns gehütet haben wie vorzeiten, wenn ich auszog, und die Knaben hatten heiligen Leib; wie viel mehr heute werden sie heiligen Leib haben an ihren Gefäßen? 6 Da gab ihm der Priester heiliges Brot; denn es war kein Brot da als nur Schaubrote, die man vor dem HERRN hinwegnahm, daß warmes Brot dargelegt würde des Tages, da man sie hinwegnahm. 7 Es war aber daselbst des Tages einer von den Knechten Sauls, gehalten vor dem HERRN, mit Namen Doeg, ein Edomiter, der Hirtenmeister Sauls. 8 David sprach zu Ahimelech: Ist hier nicht unter deiner Hand ein Spieß oder Schwert? Denn ich habe mein Schwert und meine Waffen nicht mit mir genommen, weil des Königs Befehl eilig war. 9 Der Priester sprach: Das Schwert Goliaths, des Philisters, den du im Grunde Ela erschlagen hast, siehe, das ist hier, in ein Tuch gewickelt hinter dem Ephod; willst du das für dich nehmen, so nimm es, denn es ist hier kein anderes als allein dieses. David sprach: Es ist seinesgleichen nicht; gib mir's. 10 Und David machte sich auf und floh vor Saul und kam zu Achis, dem König zu Gath. 11 Da sprachen die Knechte Achis zu ihm: Ist das nicht David, des Landes König? Singen sie nicht voneinander von ihm im Reigen und sagen: Saul hat tausend geschlagen, David aber zehntausend? 12 Diese Worte nahm David zu Herzen und fürchtete sich sehr vor Achis, dem König zu Gath. 13 Und stellte sich unsinnig vor ihnen und tobte unter ihren Händen und machte Striche an die Tore des Tores und ließ den Geifer in seinen Bart fließen. 14 Da sprach Achis zu seinen Knechten: Siehe, ihr sehet, daß der Mann unsinnig ist; warum habt ihr ihn zu mir gebracht? 15 Habe ich der Unsinnigen zu wenig, daß ihr diesen habt gebracht, daß er unsinnig vor mir tue? Sollte dieser in mein Haus kommen?

22 David aber machte sich von dannen und kam in die Höhle Adullam. Da das seine Brüder und sein ganzes Vaterhaus hörten, kamen sie auch dahin zu ihm hinab. 2 Und es versammelten sich zu ihm alle, die in Not waren, und alle, die Gläubiger hatten, und alle, die betrübten Mutes waren, und er ward ihr Hauptmann. Und es waren bei ihm bei vierhundert Mann. 3 Und David zog von dannen gen Mizpe in Moab und sprach zu dem König der Moabiter: Laß meinen Vater und meine Mutter bei euch kommen, bis ich erfahre, was Gott mit mir tun wird. 4 Und brachte sie vor das Angesicht des Königs der Moabiter, und sie blieben bei ihm die ganze Zeit, die David in der Feste war. 5 Der Prophet Gad aber sprach zu David: Du sollst nicht in der Feste bleiben, sondern ziehe hin und gehe ins Land Juda. Da zog David hin und kam in den Wald Hereth.

6 Da nun Saul erfuhr, daß David und die Leute, die bei ihm waren, offenbar geworden waren, saß Saul zu Gibea unter dem Tamarisken auf der Höhe und hatte seinen Spieß in der Hand, und alle seine Knechte standen um ihn her. 7 Da sprach Saul zu seinen Knechten, die um ihn her standen: Hört zu, ihr Benjaminiter! Wird auch der Sohn Isais euch allen Äcker und Weinberge geben? Wird er euch alle zu Hauptleuten und Obersten über tausend machen? 8 Daß ihr mir alle wider mich verschworen habt, und ist niemand, der mir's ansage, daß mein Sohn einen Bund mit dem Sohne Isais gemacht hat, und ist niemand unter euch, der mir's sage oder sich meiner annehme, daß mein Sohn meinen Knecht wider mich aufgereizt hat, daß er mir nachstelle, wie es jetzt ist? 9 Da antwortete Doeg, der Edomiter, der unter den Knechten Sauls stand, und sprach: Ich habe gesehen den Sohn Isais, daß er kam gen Nob zu Ahimelech, dem Sohne Ahitubs, 10 und der fragte den HERRN um ihn und gab ihm Speise und gab ihm das Schwert Goliaths, des Philisters. 11 Da sandte der König hin und ließ rufen Ahimelech, den Priester, Ahitubs Sohn, und sein ganzes Vaterhaus, die Priester zu Nob, und sie kamen alle zum König. 12 Und Saul sprach: Höre, du Sohn Ahitubs! Er aber antwortete: Hier bin ich, mein Herr. 13 Saul sprach zu ihm: Warum habt ihr wider mich verschworen, du und der Sohn Isais, daß du ihm Brot und Schwert gegeben und hast Gott für ihn gefragt, daß er wider mich aufstehe und mir nachstelle, wie es jetzt ist? 14 Ahimelech antwortete dem König und sprach: Wer ist unter allen deinen Knechten so treu wie David, der des Königs Eidam ist und geht in deinen Befehl und ist angesehen in deinem Hause? 15 Habe ich heute angefangen, Gott für ihn zu fragen? Das sei ferne von mir! Der König lege nicht auf seinen Knecht noch auf sein ganzes Vaterhaus solche Sache; denn dein Knecht weiß von alledem nichts, weder wenig noch viel. 16 Der König aber sprach: Du sollst des Todes sterben, Ahimelech, du und dein ganzes Vaterhaus. 17 Und der König sprach zu den Läufern, die um ihn her standen: Wendet um und tötet die Priester des HERRN; denn ihre Hand ist auch mit David, und sie wußten, daß er floh, und haben mir's nicht angesagt. Aber die Knechte des Königs wollten ihre Hände nicht legen an die Priester des HERRN. 18 Da sprach der König zu Doeg: Wende du um und fahre über die Priester. Da wandte sich Doeg, der Edomiter, um und fuhr über die Priester und erwürgte des Tages fünfundachtzig Mann, die den leinenen Leibrock trugen. 19 Nob aber, die Stadt der Priester, schlug er mit der Schärfe des Schwertes, Männer und Weiber, Kinder und Säuglinge, Ochsen, Esel und Schafe mit der Schärfe des Schwertes. 20 Aber Abjathar, ein Sohn Ahimelechs, Ahitubs Sohn, entrann und floh David nach und blieb bei ihm. 21 Und sagte David an, daß Saul die Priester des HERRN getötet hatte. 22 David sprach zu Abjathar: Ich wußte wohl, da Doeg, der Edomiter, daselbst war, daß er's Saul gewiß ansagen würde. Ich habe Ursache gegeben an allen Seelen deines Vaterhauses. 23 Bleibe bei mir, fürchte dich nicht; wer mir nach meiner Seele steht, der steht auch nach deiner Seele, denn du sollst bei mir in Hut sein.

23 Und es ward David angesagt: Siehe, die Philister streiten wider Kegila und berauben die Tennen. 2 David fragte den HERRN und sprach: Soll ich hinziehen und diese Philister schlagen? Der HERR sprach zu David: Ziehe hin und schlage die Philister und errette Kegila. 3 Aber die Leute Davids sprachen zu ihm: Siehe, wir fürchten uns hier in Juda; wie viel mehr, wenn wir gen Kegila zu den Heeren der Philister ziehen? 4 David fragte den HERRN abermals. Der HERR antwortete ihm und sprach: Mache dich auf und ziehe hinab gen Kegila; denn ich will die Philister in deine Hände geben. 5 Da zog David mit seinen Leuten gen Kegila und stritt wider die Philister und trieb ihr Vieh weg und machte eine große Niederlage unter ihnen. Also errettete David die Einwohner zu Kegila. 6 Da nun Abjathar, ein Sohn Ahimelechs, zu David floh gen Kegila, kam er mit dem Leibrock herab in seiner Hand. 7 Da ward Saul angesagt, daß David gen Kegila gekommen wäre. Und Saul sprach: Gott hat ihn in meine Hände gegeben; denn er hat sich selber gefangen, da er in eine Stadt gekommen ist, die Tore und Riegel hat. 8 Und Saul bot alles Volk zum Streit, daß sie hinabzögen gen Kegila und belagerten David und seine Leute. 9 Da nun David merkte, daß Saul Böses wider ihn im Sinne hatte, sprach er zu Abjathar, dem Priester: Bringe den Leibrock her. 10 Und David sprach: HERR, Gott Israels, dein Knecht hat gehört, daß Saul begehrt, gen Kegila zu kommen, daß er die Stadt um meinetwillen verderbe. 11 Werden mich nun die Bürger zu Kegila in seine Hände geben? Wird Saul herabkommen, wie dein Knecht gehört hat? HERR, Gott Israels, sage es deinem Knechte. Der HERR sprach: Er wird herabkommen. 12 David sprach: Werden die Bürger zu Kegila mich und meine Leute in Sauls Hände geben? Der HERR sprach: Sie werden dich geben. 13 Da machte sich David auf mit seinen Leuten, bei sechshundert Mann, und zogen aus von Kegila und zogen, wohin sie konnten. Da nun Saul angesagt ward, daß David von Kegila entronnen war, ließ er's anstehen auszuziehen. 14 David aber blieb in der Wüste in den festen Örtern und blieb auf dem Gebirge in der Wüste Siph. Und Saul suchte ihn alle Tage, aber Gott gab ihn nicht in seine Hände. 15 Und David sah, daß Saul ausgezogen war, sein Leben zu suchen. David aber war in der Wüste Siph in einem Walde. 16 Da machte sich Jonathan, Sauls Sohn, auf und kam zu David in den Wald und stärkte ihn in Gott 17 und sprach zu ihm: Fürchte dich nicht, denn die Hand Sauls, meines Vaters, soll dich nicht finden, sondern du sollst König über Israel werden, und ich will dein Nächster sein; auch weiß das mein Vater Saul wohl. 18 Und sie machten beide einen Bund vor dem HERRN. David aber blieb im Walde, Jonathan aber zog heim. 19 Es kamen aber die Siphiter hinauf zu Saul gen Gibea und sprachen: Siehe, David hält sich bei uns verborgen in festen Örtern im Walde auf dem Hügel Hachila, der zur Rechten der Wüste liegt. 20 Nun, wenn der König hinabkommen will nach allem Verlangen seiner Seele, so komme hinab; unsere Sache ist, daß wir ihn dem König in die Hände liefern. 21 Saul sprach: Gesegnet seid ihr vom HERRN, daß ihr mein mitleidig gewesen seid. 22 Gehet hin, erkundet noch mehr und erfahret und sehet seine Stätte, wo er sich aufhält, und wer ihn daselbst gesehen hat; denn es ist mir gesagt, er sei sehr listig. 23 Sehet zu und erkundet alle Schlupfwinkel, wo er sich verbirgt, und kommt wieder zu mir mit Gewißheit, so will ich mit euch ziehen; ist er im Lande, so will ich ihn aufsuchen unter allen Tausenden Juda. 24 Da machten sie sich auf und zogen vor Saul her gen Siph. David aber und seine Leute waren in der Wüste Maon in der Ebene zur Rechten der Wüste. 25 Und Saul zog mit seinen Leuten und suchte ihn. Aber David ward angesagt, darum zog er hinab in den Felsen und blieb in der Wüste Maon. Da das Saul hörte, jagte er David nach in die Wüste Maon. 26 Und Saul ging an einer Seite des Berges, David aber und seine Leute an der andern Seite des Berges. David aber eilte, daß er vor Saul entrinnen möchte; denn Saul und seine Leute hatten David und seine Leute umringt, daß sie sie fingen. 27 Da kam ein Bote zu Saul und sprach: Eile und komme, denn die Philister sind ins Land gefallen. 28 Da kehrte Saul um, daß er David nicht nachjagte, und zog den Philistern entgegen. Darum heißt man diesen Ort Felsenklippe der Scheidung. 29 Und David zog von dannen herauf und blieb in den festen Örtern bei En-Gedi.

24 Da nun Saul wiederkam, nachdem er den Philistern nachgejagt hatte, ward ihm angesagt: Siehe, David ist in der Wüste En-Gedi. 2 Da nahm Saul dreitausend auserlesene Mann aus ganz Israel und zog hin, David und seine Leute zu suchen, auf den Felsen der Gemsen. 3 Und kam zu den Hürden bei dem Wege, da eine Höhle war, und Saul ging hinein, seine Füße zu bedecken. David aber und seine Leute saßen hinten in der Höhle. 4 Da sprachen die Leute Davids zu ihm: Siehe, das ist der Tag, davon der HERR zu dir gesagt hat: Siehe, ich will deinen Feind in deine Hände geben, daß du mit ihm tun mögest, was dir gefällt. Da stand David auf und schlich hinzu und schnitt Saul den Zipfel seines Rockes ab heimlich. 5 Aber hernach schlug David sein Herz, daß er den Zipfel Sauls abgeschnitten hatte. 6 Und sprach zu seinen Leuten: Der HERR lasse mich nicht tun solche Sache vor meinem Herrn, daß ich meine Hand an ihn lege; denn er ist der Gesalbte des HERRN. 7 Und David bedrohte seine Leute mit diesen Worten und ließ sie nicht aufstehen wider Saul. Saul aber machte sich auf aus der Höhle und ging seines Weges. 8 David aber machte sich auf nach ihm aus der Höhle und rief Saul nach und sprach: Mein Herr König! Da nun Saul hinter sich sah, neigte sich David mit seinem Angesicht zur Erde und fiel nieder 9 und sprach zu Saul: Warum hörst du die Leute reden, die da sagen: David sucht dein Unglück? 10 Siehe, heute haben deine Augen gesehen, daß dich der HERR hat heute in meine Hände gegeben in der Höhle, und es ward mir gesagt, dich zu töten; aber ich habe dich verschont und gesprochen: Ich will meine Hand nicht an meinen Herrn legen; denn er ist der Gesalbte des HERRN. 11 Siehe, mein Vater, siehe doch den Zipfel deines Rockes in meiner Hand; denn daß ich den Zipfel deines Rockes abschnitt und dich nicht tötete, daraus magst du wohl merken und sehen, daß weder Bosheit noch Übertretung in meiner Hand ist und daß ich nicht wider dich gesündigt habe, und du stellst mir nach meiner Seele, daß du sie nehmest. 12 Der HERR richte zwischen mir und dir, der HERR räche mich an dir; aber meine Hand soll nicht über dich kommen, 13 wie der alte Spruch sagt: Von den Gottlosen kommt Gottlosigkeit. Aber meine Hand soll nicht über dich kommen. 14 Hinter wem ist der König Israels ausgezogen? Wem jagst du nach? Einem toten Hunde, einem einzelnen Floh? 15 Der HERR sei Richter und richte zwischen mir und dir und sehe darein und führe meine Sache und schaffe mir Recht wider dich. 16 Da nun David solche Worte zu Saul geredet hatte, sprach Saul: Ist das nicht deine Stimme, mein Sohn David? Und Saul hob seine Stimme auf und weinte 17 und sprach zu David: Du bist gerechter denn ich; denn du hast mir Gutes bewiesen, ich aber habe dir Böses bewiesen. 18 Und du hast mir heute angezeigt, wie du mit mir tust, daß mich der HERR hatte in deine Hände gegeben, du aber hast mich nicht getötet. 19 Wenn sollte jemand seinen Feind finden und ihn lassen einen guten Weg gehen? Der HERR vergelte dir Gutes dafür, daß du mir heute getan hast. 20 Nun siehe, ich weiß, daß du gewißlich König werden wirst und das Königreich Israel in deine Hand kommen wird. 21 So schwöre mir nun bei dem HERRN, daß du meinen Samen nach mir nicht vertilgen und meinen Namen nicht vertilgen wirst aus meines Vaters Hause. 22 David schwur Saul. Und Saul ging heim, David aber und seine Leute zogen hinauf auf die Feste.

25 Und Samuel starb, und alle Israeliten kamen zusammen und klagten ihn und begruben ihn in seinem Hause zu Rama. Und David machte sich auf und zog hinab in die Wüste Paran. 2 Und es war ein Mann zu Maon, der hatte sein Gut auf dem Karmel, und der Mann war sehr groß und hatte drei tausend Schafe und tausend Ziegen. Und da er auf dem Karmel seine Schafe schor, 3 hieß der Mann Nabal und sein Weib Abigail. Und das Weib war klug und schön von Angesicht, aber der Mann war hart und böse in seinem Tun und war ein Kalebiter. 4 Da nun David in der Wüste hörte, daß Nabal seine Schafe schor, 5 sandte er zehn Knaben und ließ ihnen befehlen: Ziehet hinauf gen Karmel und kommt vor Nabal und grüßt ihn in meinem Namen 6 und sprecht also: Lebe, lebe, mein Bruder, und du, mein Freund, und alles, was du hast, lebe! 7 Ich habe gehört, daß du Schafe scherest. Nun haben deine Hirten bei uns gehalten, und wir haben ihnen nichts getan, und es hat ihnen nichts gefehlt die ganze Zeit, da sie zu Karmel waren. 8 Laß deine Knaben dir's ansagen, so werden sie deine Augen finden, daß wir gute Tage haben; darum gib deinen Knechten und deinem Sohne David, was deine Hand findet. 9 Da nun die Knaben Davids kamen, redeten sie mit Nabal alle diese Worte in Davids Namen und warteten. 10 Nabal aber antwortete den Knechten Davids und sprach: Wer ist David? Wer ist der Sohn Isais? Heutzutage sind viele Knechte, die ihren Herren entlaufen. 11 Sollte ich nun nehmen mein Brot und mein Wasser und mein Fleisch, das ich meinen Scherern habe schlachten lassen, und geben es Leuten, von denen ich nicht weiß, woher sie sind? 12 Da wandten sich die Knaben Davids um ihren Weg und kamen wieder und sagten ihm alle diese Worte an. 13 David aber sprach zu seinen Leuten: Gürte ein jeglicher sein Schwert um! Da gürtete ein jeglicher sein Schwert um, und David gürtete auch sein Schwert um, und zogen hinauf David nach bei vierhundert Mann, und zweihundert blieben bei dem Gepäck. 14 Aber einer unter den Knechten Nabals sagte es Abigail, dem Weibe Nabals, an und sprach: Siehe, David hat Boten aus der Wüste gesandt, unsern Herrn zu grüßen, und er hat sie angefahren. 15 Und doch sind die Leute sehr gut gegen uns gewesen, und wir haben nichts gefehlt, die ganze Zeit, da wir mit ihnen gewandelt haben, da wir auf dem Felde waren. 16 Sie sind uns eine Mauer gewesen beide bei Nacht und bei Tage, die ganze Zeit, da wir bei ihnen die Schafe hüteten. 17 So bedenke nun und siehe, was du tun willst; denn es ist beschlossen das Unglück über unsern Herrn und über sein ganzes Haus, und er ist ein loser Mann, mit dem man nicht reden kann. 18 Da eilte Abigail und nahm zweihundert Brote und zwei Lederflaschen mit Wein und fünf gebratene Schafe und fünf Scheffel gedörrte Körner und hundert Rosinenkuchen und zweihundert Feigenkuchen und lud sie auf Esel 19 und sprach zu ihren Knechten: Gehet vor mir hin, siehe, ich will hinter euch drein kommen. Aber ihrem Manne Nabal sagte sie nichts davon. 20 Und da sie auf dem Esel ritt und hinter dem Berge herabkam, siehe, da kamen David und seine Leute ihr entgegen, und sie stieß auf sie. 21 David aber hatte gesagt: Wahrlich, umsonst habe ich alles, was dieser in der Wüste hat, behütet, daß ihm nichts gefehlt hat an allem, was sein ist, und er vergilt mir Böses für Gutes. 22 Gott tue den Feinden Davids solches und noch mehr, wenn ich bis an den Morgen von allem, was sein ist, auch nur einen Mann übrigbehalte. 23 Da nun Abigail David ansichtig ward, eilte sie und fiel vom Esel vor David auf ihr Angesicht und neigte sich zur Erde 24 und fiel zu seinen Füßen und sprach: Ach, mein Herr, mich treffe die Missetat, und deine Magd rede vor deinen Ohren, und wolle hören die Worte deiner Magd. 25 Mein Herr wolle nicht achthaben auf diesen losen Mann Nabal; denn wie sein Name ist, also ist er: Nabal heißt er, und Torheit ist bei ihm. Ich aber, deine Magd, habe die Knaben meines Herrn nicht gesehen, die du gesandt hast. 26 Nun, mein Herr, so wahr der HERR lebt und deine Seele lebt, der HERR hat dich gewehrt, daß du nicht kommen sollst in Blutschuld und dir nicht helfen mit deiner Hand. Nun müssen deine Feinde und die nach dem Unglück meines Herrn trachten, sein wie Nabal. 27 Und nun, das Geschenk, das deine Magd meinem Herrn gebracht hat, das gebe man den Leuten, die meinem Herrn nachfolgen. 28 Vergib deiner Magd ihre Missetat; denn der HERR wird meinem Herrn ein beständiges Haus machen, weil mein Herr die Kriege des HERRN führt, und es soll kein Übel an dir gefunden werden dein Lebenlang. 29 Wenn sich auch ein Mensch aufmacht, dich zu verfolgen, und nach deiner Seele steht, so soll doch die Seele meines Herrn eingebunden sein im Bündlein der Lebendigen bei dem HERRN, deinem Gott, und die Seele deiner Feinde soll er schleudern mit der Hand aus dem Loch des Schleuderers. 30 Und wenn der HERR meinem Herrn alles Gute tun wird, was er von dir geredet hat, und dich zum Fürsten über Israel bestellen wird, 31 so wird dir das nicht Anstoß noch Ärgernis sein, daß du unschuldig Blut vergossen hast und daß mein Herr sich selber gerächt hat. Und wenn der HERR meinem Herrn Gutes getan hat, so gedenke deiner Magd. 32 David sprach zu Abigail: Gelobt sei der HERR, der Gott Israels, der dich heute mir entgegengesandt hat, 33 und gelobt sei dein Verstand, und gesegnet seist du, die du mich heute gewehrt hast, daß ich nicht in Blutschuld kommen und mir nicht helfen sollte mit meiner Hand. 34 Denn wahrlich, so wahr der HERR lebt, der Gott Israels, der mich gewehrt hat, daß ich dir nicht Böses tue, wenn du mir nicht eilend entgegengekommen wärest, so wäre Nabal nicht übriggeblieben bis an den Morgen, auch nicht ein Mann. 35 Also nahm David von ihrer Hand, was sie ihm gebracht hatte, und sprach zu ihr: Ziehe hin mit Frieden in dein Haus, siehe, ich habe deine Stimme gehört und habe dein Angesicht angenommen. 36 Abigail aber kam zu Nabal; und siehe, er hielt Mahlzeit in seinem Hause wie eines Königs Mahlzeit, und Nabals Herz war guter Dinge, und er war sehr trunken. Darum sagte sie ihm nichts, weder wenig noch viel, bis an den Morgen. 37 Des Morgens aber, da Nabal nüchtern war, sagte ihm sein Weib solche Worte an, da erstarb sein Herz in ihm, und er ward wie ein Stein. 38 Und nach zehn Tagen schlug der HERR Nabal, daß er starb. 39 Da nun David hörte, daß Nabal gestorben war, sprach er: Gelobt sei der HERR, der meine Sache gerächt hat an Nabal um seine Schmach, die er mir angetan hat, und hat seinen Knecht vom Bösen abgehalten und hat die Bosheit Nabals auf sein Haupt gewendet. Und David sandte hin und ließ Abigail werben, daß er sie zum Weibe nähme. 40 Da nun die Knechte Davids kamen zu Abigail gen Karmel, rede

6 וַיָּבֹאוּ עַד־גֹּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֻזָּה אֶת־יָדוֹ אֶל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּחֲזֵק בּוֹ כִּי־שָׁמְטוּ הַבָּקָר׃
7 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּעֻזָּה וַיַּכֵּהוּ שָׁם הָאֱלֹהִים עַל־הַשַּׁל וַיָּמָת שָׁם עַל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים׃
8 וַיִּחַר לְדָוִד כִּי פָּרַץ יְהוָה פֶּרֶץ בְּעֻזָּה וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פֶּרֶץ עֻזָּה עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
9 וַיִּירָא דָוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבוֹא אֵלַי אֲרוֹן יְהוָה׃
10 וְלֹא־אָבָה דָוִד לְהָסִיר אֵלָיו אֶת־אֲרוֹן יְהוָה עִיר דָּוִד וַיַּטֵּהוּ דָוִד בֵּית עֹבֵד אֱדֹם הַגִּתִּי׃
11 וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עֹבֵד אֱדֹם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ׃
12 וַיֻּגַּד לַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־בֵּית עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בַּעֲבוּר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֹבֵד אֱדֹם עִיר דָּוִד בְּשִׂמְחָה׃
13 וַיְהִי כִּי־צָעֲדוּ נֹשְׂאֵי אֲרוֹן יְהוָה שִׁשָּׁה צְעָדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא׃
14 וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל־עֹז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד חָגוּר אֵפוֹד בָּד׃
15 וְדָוִד וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה בִּתְרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר׃
16 וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה בָּא עִיר דָּוִד וּמִיכַל בַּת־שָׁאוּל נִשְׁקְפָה בְּעַד הַחַלּוֹן וַתֵּרֶא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד מְפַזֵּז וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֶז לוֹ בְּלִבָּהּ׃
17 וַיָּבִיאוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וַיַּצִּגוּ אֹתוֹ בִּמְקוֹמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה־לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֹלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים׃
18 וַיְכַל דָּוִד מֵהַעֲלוֹת הָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיְבָרֶךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת׃
19 וַיְחַלֵּק לְכָל־הָעָם לְכָל־הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ אֶחָד חַלַּת לָחֶם אֶחָת וְאָשִׁישָׁה אֶחָת וְרָקִיד אֶחָד וַיֵּלֶךְ כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ׃
20 וַיָּשָׁב דָּוִד לְבָרֵךְ אֶת־בֵּיתוֹ וַתֵּצֵא מִיכַל בַּת־שָׁאוּל לִקְרַאת דָּוִד וַתֹּאמֶר מָה נִכְבַּד הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אַמְהוֹת עֲבָדָיו כְּהִגָּלוֹת נִגְלוֹת אַחַד הָרֵקִים׃
21 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־מִיכַל לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר־בִּי מֵאָבִיךְ וּמִכָּל־בֵּיתוֹ לְצַוֹּת אֹתִי נָגִיד עַל־עַם יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל וְשִׂחַקְתִּי לִפְנֵי יְהוָה׃
22 וְנִקַּלֹתִי עוֹד מִזֹּאת וְהָיִיתִי שָׁפָל בְּעֵינָי וְעִם־הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אָמַרְתְּ עִמָּם אִכָּבְדָה׃
23 וּלְמִיכַל בַּת־שָׁאוּל לֹא־הָיָה לָהּ יֶלֶד עַד יוֹם מוֹתָהּ׃

7 וַיְהִי כִּי־יָשַׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיהוָה הֵנִיחַ לוֹ מִסָּבִיב מִכָּל־אֹיְבָיו׃
2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־נָתָן הַנָּבִיא רְאֵה־נָא אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אֲרָזִים וַאֲרוֹן הָאֱלֹהִים יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה׃
3 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר עִם־לְבָבְךָ לֵךְ עֲשֵׂה כִּי יְהוָה עִמָּךְ׃
4 וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־נָתָן לֵאמֹר׃
5 לֵךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־עַבְדִּי אֶל־דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה הַאַתָּה תִּבְנֶה־לִּי בַיִת לְשִׁבְתִּי׃
6 כִּי לֹא יָשַׁבְתִּי בְבַיִת לְמִיּוֹם הַעֲלוֹתִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וָאֶהְיֶה מִתְהַלֵּךְ בְּאֹהֶל וּבְמִשְׁכָּן׃
7 בְּכֹל אֲשֶׁר־הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲדָבָר דִּבַּרְתִּי אֶת־אַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לִרְעוֹת אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָמָּה לֹא־בְנִיתֶם לִי בֵּית אֲרָזִים׃
8 וְעַתָּה כֹּה תֹאמַר לְעַבְדִּי לְדָוִד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי לְקַחְתִּיךָ מִן־הַנָּוֶה מֵאַחַר הַצֹּאן לִהְיוֹת נָגִיד עַל־עַמִּי עַל־יִשְׂרָאֵל׃
9 וָאֶהְיֶה עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר הָלַכְתָּ וָאַכְרִתָה אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃
10 וְשַׂמְתִּי מָקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וּנְטַעְתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגָּז עוֹד וְלֹא־יֹסִפוּ בְנֵי־עַוְלָה לְעַנּוֹתוֹ כַּאֲשֶׁר בָּרִאשׁוֹנָה׃
11 וּלְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שֹׁפְטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהִנַּחְתִּי לְךָ מִכָּל־אֹיְבֶיךָ וְהִגִּיד לְךָ יְהוָה כִּי בַיִת יַעֲשֶׂה־לְּךָ יְהוָה׃
12 כִּי יִמְלְאוּ יָמֶיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַהֲקִמֹתִי אֶת־זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ וְהֵכַנְתִּי אֶת־מַמְלַכְתּוֹ׃
13 הוּא יִבְנֶה־בַּיִת לִשְׁמִי וְכֹנַנְתִּי אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד־עוֹלָם׃
14 אֲנִי אֶהְיֶה־לּוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן אֲשֶׁר בְּהַעֲוֺתוֹ וְהֹכַחְתִּיו בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים וּבְנִגְעֵי בְנֵי אָדָם׃
15 וְחַסְדִּי לֹא־יָסוּר מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר הֲסִרֹתִי מֵעַל שָׁאוּל אֲשֶׁר הֲסִרֹתִי מִלְּפָנֶיךָ׃
16 וְנֶאְמַן בֵּיתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד־עוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּסְאֲךָ יִהְיֶה נָכוֹן עַד־עוֹלָם׃
17 כְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּכְכֹל הַחִזָּיוֹן הַזֶּה כֵּן דִּבֶּר נָתָן אֶל־דָּוִד׃
18 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מִי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה וּמִי בֵיתִי כִּי הֲבִיאֹתָנִי עַד־הֵנָּה׃
19 וַתִּקְטַן־זֹאת בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְהוִה וַתְּדַבֵּר גַּם אֶל־בֵּית עַבְדְּךָ לְמֵרָחֹק וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם אֲדֹנָי יְהוִה׃
20 וּמַה־יּוֹסִיף דָּוִד עוֹד לְדַבֵּר אֵלֶיךָ וְאַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־עַבְדְּךָ אֲדֹנָי יְהוִה׃
21 בַּעֲבוּר דְּבָרְךָ וּכְלִבֶּךָ עָשִׂיתָ אֶת־כָּל־הַגְּדֻלָּה הַזֹּאת לְהוֹדִיעַ אֶת־עַבְדֶּךָ׃
22 עַל־כֵּן גָּדַלְתָּ יְהוָה אֱלֹהִים כִּי־אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ בְּכֹל אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנֵינוּ׃
23 וּמִי כְעַמְּךָ כְּיִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־הָלְכוּ אֱלֹהִים לִפְדּוֹת־לוֹ לְעָם וְלָשׂוּם־לוֹ שֵׁם וְלַעֲשׂוֹת לָכֶם הַגְּדוֹלָה וְנוֹרָאוֹת לְאַרְצֶךָ מִפְּנֵי עַמְּךָ אֲשֶׁר־פָּדִיתָ לְךָ מִמִּצְרַיִם גּוֹי וֵאלֹהָיו׃
24 וַתָּכֶן לְךָ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעָם עַד־עוֹלָם וְאַתָּה יְהוָה הָיִיתָ לָהֶם לֵאלֹהִים׃
25 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל־עַבְדְּךָ וְעַל־בֵּיתוֹ הָקֵם עַד־עוֹלָם וַעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃
26 וְיִגְדַּל שִׁמְךָ עַד־עוֹלָם לֵאמֹר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל וּבֵית עַבְדְּךָ דָּוִד יִהְיֶה נָכוֹן לְפָנֶיךָ׃
27 כִּי אַתָּה יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גָּלִיתָ אֶת־אֹזֶן עַבְדְּךָ לֵאמֹר בַּיִת אִבְנֶה־לָּךְ עַל־כֵּן מָצָא עַבְדְּךָ אֶת־לִבּוֹ לְהִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ אֶת־הַתְּפִלָּה הַזֹּאת׃
28 וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים וּדְבָרֶיךָ יִהְיוּ אֱמֶת וַתְּדַבֵּר אֶל־עַבְדְּךָ אֶת־הַטּוֹבָה הַזֹּאת׃
29 וְעַתָּה הוֹאֵל וּבָרֵךְ אֶת־בֵּית עַבְדֶּךָ לִהְיוֹת לְעוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּי אַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה דִּבַּרְתָּ וּמִבִּרְכָתְךָ יְבֹרַךְ בֵּית עַבְדְּךָ לְעוֹלָם׃

8 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיַּךְ דָּוִד אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּכְנִיעֵם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־מֶתֶג הָאַמָּה מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃
2 וַיַּךְ אֶת־מוֹאָב וַיָּמָד אֹתָם בַּחֶבֶל הַפִּיל שְׁנֵי חֲבָלִים לְהָמִית וּמְלֹא חֶבֶל אֶחָד לְהַחֲיוֹת וַיְהִי מוֹאָב לְדָוִד לַעֲבָדִים נֹשְׂאֵי מִנְחָה׃
3 וַיַּךְ דָּוִד אֶת־הֲדַדְעֶזֶר בֶּן־רְחֹב מֶלֶךְ צוֹבָה בְּלֶכְתּוֹ לְהָשִׁיב יָדוֹ בִּנְהַר פְּרָת׃
4 וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִמֶּנּוּ אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת פָּרָשִׁים וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רָגְלִי וַיְעַקֵּר דָּוִד אֶת־כָּל־הָרֶכֶב וַיּוֹתֶר מִמֶּנּוּ מֵאָה רָכֶב׃
5 וַתָּבֹא אֲרַם דַּרְמֶשֶׂק לְהָשִׁיב לַהֲדַדְעֶזֶר מֶלֶךְ צוֹבָה וַיַּךְ דָּוִד בַּאֲרַם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף אִישׁ׃
6 וַיָּשֶׂם דָּוִד נְצִיבִים בַּאֲרַם דַּרְמֶשֶׂק וַתְּהִי אֲרָם לְדָוִד לַעֲבָדִים נֹשְׂאֵי מִנְחָה וַיּוֹשַׁע יְהוָה אֶת־דָּוִד בְּכֹל אֲשֶׁר־הָלָךְ׃
7 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־שִׁלְטֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הָיוּ עַל־עַבְדֵי הֲדַדְעֶזֶר וַיְבִיאֵם יְרוּשָׁלִָם׃
8 וּמִבְּטַח וּמִבֵּרֹתַי עָרֵי הֲדַדְעֶזֶר לָקַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד נְחֹשֶׁת רַבָּה מְאֹד׃
9 וַיִּשְׁמַע תֹּעִי מֶלֶךְ חֲמָת כִּי הִכָּה דָוִד אֶת־כָּל־חֵיל הֲדַדְעֶזֶר׃
10 וַיִּשְׁלַח תֹּעִי אֶת־יוֹרָם בְּנוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד לִשְׁאֹל־לוֹ לְשָׁלֹם וּלְבָרְכוֹ עַל־נִלְחָמוֹ בַּהֲדַדְעֶזֶר וְהִכָּהוּ כִּי־אִישׁ מִלְחֲמוֹת תֹּעִי הָיָה הֲדַדְעֶזֶר וּבְיָדוֹ כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּכְלֵי נְחֹשֶׁת׃
11 גַּם אֹתָם הִקְדִּישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לַיהוָה עִם־הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ מִכָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר כָּבָשׁ׃
12 מֵאֲרָם וּמִמּוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים וּמֵעֲמָלֵק וּמִשְּׁלַל הֲדַדְעֶזֶר בֶּן־רְחֹב מֶלֶךְ צוֹבָה׃
13 וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם בְּשׁוּבוֹ מֵהַכּוֹת אֶת־אֲרַם בְּגֵי הַמֶּלַח שְׁמֹנָה עָשָׂר אָלֶף׃
14 וַיָּשֶׂם נְצִיבִים בֶּאֱדוֹם בְּכָל־אֱדוֹם שָׂם נְצִיבִים וַיִּהְיוּ כָל־אֱדוֹם עַבְדִים לְדָוִד וַיּוֹשַׁע יְהוָה אֶת־דָּוִד בְּכֹל אֲשֶׁר־הָלָךְ׃
15 וַיִּמְלֹךְ דָּוִד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי דָוִד עֹשֶׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לְכָל־עַמּוֹ׃
16 וְיוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה עַל־הַצָּבָא וִיהוֹשָׁפָט בֶּן־אֲחִילוּד מַזְכִּיר׃
17 וְצָדוֹק בֶּן־אֲחִיטוּב וַאֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֶבְיָתָר כֹּהֲנִים וְשַׂרְיָה סוֹפֵר׃
18 וּבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וּבְנֵי דָוִד כֹּהֲנִים הָיוּ׃

9 וַיֹּאמֶר דָּוִד הַאִם־יֶשׁ־עוֹד אִישׁ אֲשֶׁר נוֹתַר לְבֵית שָׁאוּל וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד בַּעֲבוּר יְהוֹנָתָן׃
2 וּלְבֵית שָׁאוּל הָיָה עֶבֶד וּשְׁמוֹ צִיבָא וַיִּקְרְאוּ־לוֹ אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הַאַתָּה צִיבָא וַיֹּאמֶר עַבְדֶּךָ אָנִי׃
3 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַאֶפֶס עוֹד אִישׁ לְבֵית שָׁאוּל וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ עוֹד בֵּן לִיהוֹנָתָן נְכֵה רַגְלָיִם׃
4 וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ אַיֵּה הוּא וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה בְּבֵית מָכִיר בֶּן־עַמִּיאֵל בְּלוֹ דְבָר׃
5 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיִּקָּחֵהוּ מִבֵּית מָכִיר בֶּן־עַמִּיאֵל מִלּוֹ דְבָר׃
6 וַיָּבֹא מְפִיבֹשֶׁת בֶּן־יְהוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל אֶל־דָּוִד וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו וַיִּשְׁתָּחוּ וַיֹּאמֶר דָּוִד מְפִיבֹשֶׁת וַיֹּאמֶר הִנֵּה עַבְדֶּךָ׃
7 וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אַל־תִּירָא כִּי־עָשֹׂה אֶעֱשֶׂה עִמְּךָ חֶסֶד בַּעֲבוּר יְהוֹנָתָן אָבִיךָ וַהֲשִׁבֹתִי לְךָ אֶת־כָּל־שְׂדֵה שָׁאוּל אָבִיךָ וְאַתָּה תֹּאכַל לֶחֶם עַל־שֻׁלְחָנִי תָּמִיד׃
8 וַיִּשְׁתָּחוּ וַיֹּאמֶר מָה עַבְדֶּךָ כִּי פָנִיתָ אֶל־הַכֶּלֶב הַמֵּת אֲשֶׁר כָּמוֹנִי׃
9 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא נַעַר שָׁאוּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּל אֲשֶׁר הָיָה לְשָׁאוּל וּלְכָל־בֵּיתוֹ נָתַתִּי לְבֶן־אֲדֹנֶיךָ׃
10 וְעָבַדְתָּ לוֹ אַתָּה בָנֶיךָ וַעֲבָדֶיךָ וְהֵבֵאתָ וְהָיָה לְבֶן־אֲדֹנֶיךָ לֶחֶם וְאָכֹל וּמְפִיבֹשֶׁת בֶּן־אֲדֹנֶיךָ יֹאכַל תָּמִיד לֶחֶם עַל־שֻׁלְחָנִי וְלַעֲבָדָיו חֲמִשָּׁה עָשָׂר וְעֶשְׂרִים׃
11 וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ כְּכֹל אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־עַבְדּוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה עַבְדֶּךָ וּמְפִיבֹשֶׁת אֹכֵל עַל־שֻׁלְחָנִי כְּאַחַד מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃
12 וְלִמְפִיבֹשֶׁת בֵּן־קָטֹן וּשְׁמוֹ מִיכָא וְכֹל מוֹשְׁבֵי בֵית צִיבָא עֲבָדִים לִמְפִיבֹשֶׁת׃
13 וּמְפִיבֹשֶׁת יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלִָם כִּי עַל־שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ הוּא תָמִיד אֹכֵל וְהוּא נְכֵה שְׁתֵּי רַגְלָיו׃

10 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיָּמָת מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ חָנוּן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
2 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶעֱשֶׂה חֶסֶד עִם־חָנוּן בֶּן־נָחָשׁ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו עִמָּדִי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִד לְנַחֲמוֹתוֹ בְּיַד־עֲבָדָיו עַל־אָבִיו וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן׃
3 וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי בְנֵי עַמּוֹן אֶל־חָנוּן אֲדֹנֵיהֶם הַמְכַבֵּד דָּוִד אֶת־אָבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי־שָׁלַח לְךָ מְנַחֲמִים הֲלֹא עַל־חֲקֹר אֶת־הָעִיר וּלְרַגְּלָהּ וּלְהָפְכָהּ שָׁלַח דָּוִד אֶת־עֲבָדָיו אֵלֶיךָ׃
4 וַיִּקַּח חָנוּן אֶת־עַבְדֵי דָוִד וַיְגַלַּח אֶת־חֲצִי זְקָנָם וַיִּכְרֹת אֶת־מַדֵּיהֶם בַּחֵצִי עַד־מִשְׁפְּתֵיהֶם וַיְשַׁלְּחֵם׃
5 וַיַּגִּדוּ לְדָוִד וַיִּשְׁלַח לִקְרָאתָם כִּי־נִכְלְמִים הָאֲנָשִׁים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁבוּ בִירֵחוֹ עַד־יְצִמַּח זְקַנְכֶם וְשַׁבְתֶּם׃
6 וַיִּרְאוּ בְנֵי עַמּוֹן כִּי נִבְאַשׁוּ בְדָוִד וַיִּשְׁלַח חָנוּן וּבְנֵי עַמּוֹן אֶלֶף כִּכַּר־כֶּסֶף לִשְׂכֹּר לָהֶם מֵאֲרַם נַהֲרַיִם וּמֵאֲרַם מַעֲכָה וּמִצּוֹבָא׃
7 וַיִּשְׂכְּרוּ לָהֶם שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אֶלֶף רֶכֶב וְאֶת־מֶלֶךְ מַעֲכָה וְאֶת־עַמּוֹ וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ נֶגֶד מֵידְבָא וּבְנֵי עַמּוֹן מֵעָרֵיהֶם נֶאֶסְפוּ וַיָּבֹאוּ לַמִּלְחָמָה׃
8 וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיְשַׁלַּח אֶת־יוֹאָב וְאֶת־כָּל־צְבָא הַגִּבֹּרִים׃
9 וַיֵּצְאוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה פֶּתַח הַשָּׁעַר וּמְלָכִים אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבַדָּם הָיוּ בַּשָּׂדֶה׃
10 וַיַּרְא יוֹאָב אֵלָיו פְּנֵי הַמִּלְחָמָה מִפָּנִים וּמֵאָחוֹר וַיִּבְחַר מִכֹּל בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת אֲרָם׃
11 וְיֶתֶר הָעָם נָתַן בְּיַד אֲבִישַׁי אָחִיו וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת בְּנֵי עַמּוֹן׃
12 וַיֹּאמֶר אִם־חָזַק אֲרָם מִמֶּנִּי וְהָיִיתָ לִי לִתְשׁוּעָה וְאִם־בְּנֵי עַמּוֹן חָזְקוּ מִמְּךָ וְהוֹשַׁעְתִּיךָ׃
13 חֲזַק וְנִתְחַזַּק בְּעַד עַמֵּנוּ וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ וַיהוָה יַעֲשֶׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיו׃
14 וַיִּגַּשׁ יוֹאָב וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ לִפְנֵי אֲרָם לַמִּלְחָמָה וַיָּנֻסוּ מִפָּנָיו׃
15 וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי נָס אֲרָם וַיָּנֻסוּ גַּם־הֵם מִפְּנֵי אֲבִישַׁי וַיָּבֹאוּ הָעִיר וַיָּשָׁב יוֹאָב מֵעַל בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּבֹא יְרוּשָׁלִָם׃
16 וַיַּרְא אֲרָם כִּי נִגַּף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אֲרַם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַנָּהָר וְשׁוֹבַךְ שַׂר־צְבָא הֲדַדְעֶזֶר לִפְנֵיהֶם׃
17 וַיֻּגַּד לְדָוִד וַיֶּאֱסֹף אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא עֲלֵיהֶם וַיַּעֲרֹךְ לִקְרָאתָם דָּוִד וַיִּלָּחֶם אֲרָם אִתּוֹ׃
18 וַיָּנָס אֲרָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג דָּוִד מֵאֲרָם שִׁבְעִים אֶלֶף רֶכֶב וְאַרְבָּעִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וְאֶת־שׁוֹבַךְ שַׂר־הַצָּבָא הִכָּה וַיָּמָת שָׁם׃
19 וַיִּרְאוּ כָּל־הַמְּלָכִים עַבְדֵי הֲדַדְעֶזֶר כִּי נִגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשָׁלִמוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּעַבְדוּם וַיִּרְאוּ אֲרָם לְהוֹשִׁיעַ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן עוֹד׃

11 וַיְהִי לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה לְעֵת צֵאת הַמְּלָכִים וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יוֹאָב וְאֶת־עֲבָדָיו עִמּוֹ וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁחִתוּ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּצֻרוּ עַל־רַבָּה וְדָוִד יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלִָם וַיַּךְ יוֹאָב אֶת־רַבָּה וַיְהָרְסֶהָ׃
2 וַיְהִי לְעֵת עֶרֶב וַיָּקָם דָּוִד מֵעַל מִשְׁכָּבוֹ וַיִּתְהַלֵּךְ עַל־גַּג בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיַּרְא אִשָּׁה רֹחֶצֶת מֵעַל הַגָּג וְהָאִשָּׁה טוֹבַת מַרְאֶה מְאֹד׃
3 וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיִּדְרֹשׁ לָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר הֲלוֹא זֹאת בַּת־שֶׁבַע בַּת אֱלִיעָם אֵשֶׁת אוּרִיָּה הַחִתִּי׃
4 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים וַיִּקָּחֶהָ וַתָּבֹא אֵלָיו וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וְהִיא מִתְקַדֶּשֶׁת מִטֻּמְאָתָהּ וַתָּשָׁב אֶל־בֵּיתָהּ׃
5 וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתַּגֶּד לְדָוִד וַתֹּאמֶר הָרָה אָנֹכִי׃
6 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל־יוֹאָב שְׁלַח אֵלַי אֶת־אוּרִיָּה הַחִתִּי וַיִּשְׁלַח יוֹאָב אֶת־אוּרִיָּה אֶל־דָּוִד׃
7 וַיָּבֹא אוּרִיָּה אֵלָיו וַיִּשְׁאַל דָּוִד לִשְׁלוֹם יוֹאָב וְלִשְׁלוֹם הָעָם וְלִשְׁלוֹם הַמִּלְחָמָה׃
8 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאוּרִיָּה רֵד לְבֵיתְךָ וְרָחַצְתָּ רַגְלֶיךָ וַיֵּצֵא אוּרִיָּה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַתֵּצֵא אַחֲרָיו מַשְׂאַת הַמֶּלֶךְ׃
9 וַיִּשְׁכַּב אוּרִיָּה פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְלֹא יָרַד אֶל־בֵּיתוֹ׃
10 וַיַּגִּדוּ לְדָוִד לֵאמֹר לֹא יָרַד אוּרִיָּה אֶל־בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אוּרִיָּה הֲלוֹא מִדֶּרֶךְ בָּאתָ לָּמָּה לֹא יָרַדְתָּ אֶל־בֵּיתֶךָ׃
11 וַיֹּאמֶר אוּרִיָּה אֶל־דָּוִד הָאָרוֹן וְיִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה יֹשְׁבִים בַּסֻּכּוֹת וַאדֹנִי יוֹאָב וְעַבְדֵי אֲדֹנִי עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה חֹנִים וַאֲנִי אָבוֹא אֶל־בֵּיתִי לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁכַּב עִם־אִשְׁתִּי חַי־נַפְשְׁךָ וְחֵי נַפְשֶׁךָ אִם־אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃
12 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אוּרִיָּה שֵׁב־בָּזֶה גַּם־הַיּוֹם וּמָחָר אֲשַׁלְּחֶךָּ וַיֵּשֶׁב אוּרִיָּה בִּירוּשָׁלִַם בַּיּוֹם הַהוּא וּמָחָרָת׃
13 וַיִּקְרָא־לוֹ דָּוִד וַיֹּאכַל לְפָנָיו וַיִּשְׁתְּ וַיְשַׁכְּרֵהוּ וַיֵּצֵא בָּעֶרֶב לִשְׁכַּב בְּמִשְׁכָּבוֹ עִם־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְאֶל־בֵּיתוֹ לֹא יָרָד׃
14 וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיִּכְתֹּב דָּוִד סֵפֶר אֶל־יוֹאָב וַיִּשְׁלַח בְּיַד אוּרִיָּה׃
15 וַיִּכְתֹּב בַּסֵּפֶר לֵאמֹר הָבוּ אֶת־אוּרִיָּה אֶל־פְּנֵי הַמִּלְחָמָה הַחָזָקָה וְשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו וְנִכָּה וָמֵת׃
16 וַיְהִי בְּשׁוּר יוֹאָב עַל־הָעִיר וַיִּתֵּן אֶת־אוּרִיָּה אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָדַע כִּי אַנְשֵׁי חַיִל שָׁם׃
17 וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי הָעִיר וַיִּלָּחֲמוּ אֶת־יוֹאָב וַיִּפֹּל מִן־הָעָם מֵעַבְדֵי דָוִד וַיָּמָת גַּם אוּרִיָּה הַחִתִּי׃
18 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב וַיַּגֶּד לְדָוִד אֵת כָּל־דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה׃
19 וַיְצַו אֶת־הַמַּלְאָךְ לֵאמֹר כְּכַלֹּתְךָ אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה לְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ׃

14 ܒܡܠܟܘܬܐ.* ܘܐܙܠ ܚܙܐܝܠ ܡܢ ܠܘܬ ܐܠܝܫܥ
15 ܠܡܪܗ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܐܠܝܫܥ
ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܡܪ ܠܝ ܡܚܝܐ ܡܚܐ.* ܘܗܘܐ ܠܝܘܡܐ ܐܚܪܢܐ
ܢܣܒ ܡܟܒܪܐ ܘܨܒܥܗ ܒܡܝܐ ܘܦܪܣܗ ܥܠ ܐܦܘܗܝ ܘܡܝܬ:
16 ܘܡܠܟ ܚܙܐܝܠ ܚܠܦܘܗܝ.* ܘܒܫܢܬ ܚܡܫ
17 ܠܝܘܪܡ: ܡܠܟܐ ܕܝܣܪܝܠ ܡܠܟ ܝܘܪܡ.* ܒܪ ܬܠܬܝܢ
ܘܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ ܗܘܐ ܟܕ ܡܠܟ: ܘܬܡܢܐ
ܫܢܝܢ ܡܠܟ ܒܐܘܪܫܠܡ: ܘܐܙܠ ܒܐܘܪܚܐ
ܕܡܠܟܐ ܕܝܣܪܝܠ: ܐܝܟ ܕܥܒܕܘ ܒܝܬ ܐܚܐܒ
ܡܛܠ ܕܒܪܬ ܐܚܐܒ ܗܘܬ ܠܗ ܐܢܬܬܐ.
18 ܘܥܒܕ ܒܝܫܬܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ: ܘܠܐ ܨܒܐ
ܡܪܝܐ ܠܡܚܒܠܗ ܠܝܗܘܕܐ: ܡܛܠ ܕܘܝܕ
ܥܒܕܗ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܢܬܠ ܠܗ ܫܪܓܐ
19 ܘܠܒܢܘܗܝ ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬܐ.* ܒܝܘܡܘܗܝ
20 ܡܪܕ ܐܕܘܡ ܡܢ ܬܚܝܬ ܐܝܕܐ ܕܝܗܘܕܐ: ܘܐܡܠܟܘ
ܥܠܝܗܘܢ ܡܠܟܐ.* ܘܥܒܪ ܝܘܪܡ ܠܨܥܝܪ
ܘܟܠܗܘܢ ܪܟܒܐ ܥܡܗ: ܘܩܡ ܒܠܠܝܐ ܘܡܚܐ
21 ܠܐܕܘܡܝܐ ܕܚܕܪܘܗܝ ܘܠܪܒܝ ܪܟܒܐ: ܘܥܪܩܘ ܥܡܐ ܠܡܫܟܢܝܗܘܢ.*
ܘܡܪܕ ܐܕܘܡ ܡܢ ܬܚܝܬ ܐܝܕܐ ܕܝܗܘܕܐ
22 ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܢܐ: ܗܝܕܝܢ ܡܪܕܬ ܠܒܢܐ
ܒܗ ܒܙܒܢܐ.* ܘܫܪܟܐ ܕܦܬܓܡܘܗܝ
ܕܝܘܪܡ ܘܟܠ ܕܥܒܕ: ܗܐ ܟܬܝܒܝܢ ܒܟܬܒܐ
23 ܕܦܬܓܡܐ ܕܝܘܡܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ.* ܘܫܟܒ
ܝܘܪܡ ܥܡ ܐܒܗܘܗܝ: ܘܐܬܩܒܪ ܥܡ ܐܒܗܘܗܝ ܒܩܪܝܬܐ
24 ܕܕܘܝܕ: ܘܡܠܟ ܐܚܙܝܐ ܒܪܗ ܚܠܦܘܗܝ.* ܒܫܢܬ
ܬܪܬܥܣܪܐ ܠܝܘܪܡ ܒܪ ܐܚܐܒ ܡܠܟܐ ܕܝܣܪܝܠ:
ܡܠܟ ܐܚܙܝܐ ܒܪ ܝܘܪܡ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ.
25 ܒܪ ܥܣܪܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ ܗܘܐ ܐܚܙܝܐ
26 ܟܕ ܡܠܟ: ܘܚܕܐ ܫܢܐ ܡܠܟ ܒܐܘܪܫܠܡ:
ܘܫܡܗ ܕܐܡܗ ܥܬܠܝܐ ܒܪܬ ܥܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܝܣܪܝܠ.*
27 ܘܐܙܠ ܒܐܘܪܚܐ ܕܒܝܬ ܐܚܐܒ: ܘܥܒܕ ܒܝܫܬܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ
ܐܝܟ ܒܝܬ ܐܚܐܒ: ܡܛܠ ܕܚܬܢܐ ܗܘܐ ܕܒܝܬ ܐܚܐܒ.*
28 ܘܐܙܠ ܥܡ ܝܘܪܡ ܒܪ ܐܚܐܒ ܠܩܪܒܐ
ܥܡ ܚܙܐܝܠ ܡܠܟܐ ܕܐܪܡ ܒܪܡܬ ܓܠܥܕ: ܘܡܚܘ ܐܪܡܝܐ ܠܝܘܪܡ.*
29 ܘܗܦܟ ܝܘܪܡ ܡܠܟܐ ܠܡܬܐܣܝܘ ܒܝܙܪܥܝܠ ܡܢ ܡܚܘܬܐ
ܕܡܚܘܗܝ ܐܪܡܝܐ ܒܪܡܬܐ: ܟܕ ܐܬܟܬܫ
ܥܡ ܚܙܐܝܠ ܡܠܟܐ ܕܐܪܡ. ܘܐܚܙܝܐ ܒܪ ܝܘܪܡ
ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܢܚܬ ܠܡܚܙܝܗ ܠܝܘܪܡ ܒܪ ܐܚܐܒ ܒܝܙܪܥܝܠ: ܡܛܠ ܕܟܪܝܗ ܗܘܐ.

ܨܚܚܐ: ܛ.

1 ܘܐܠܝܫܥ ܢܒܝܐ ܩܪܐ ܠܚܕ ܡܢ ܒܢܝ ܢܒܝܐ: ܘܐܡܪ
ܠܗ: ܐܣܘܪ ܚܨܝܟ: ܘܣܒ ܩܢܢܐ ܗܢܐ ܕܡܫܚܐ
ܒܐܝܕܟ: ܘܙܠ ܠܪܡܬ ܓܠܥܕ.*
2 ܘܡܐ ܕܥܠܬ ܠܬܡܢ: ܚܙܝ ܠܬܡܢ ܠܝܗܘܐ ܒܪ
ܝܗܘܫܦܛ ܒܪ ܢܡܫܝ: ܘܥܘܠ ܘܐܩܝܡܝܗܝ ܡܢ ܒܝܬ
ܐܚܘܗܝ: ܘܐܥܠܝܗܝ ܠܩܝܛܘܢܐ ܓܘܝܐ.*
3 ܘܣܒ ܩܢܢܐ ܕܡܫܚܐ: ܘܐܫܘܕ ܥܠ ܪܝܫܗ ܘܐܡܪ:
ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ: ܡܫܚܬܟ ܠܡܠܟܐ ܥܠ ܝܣܪܝܠ:
ܘܦܬܚ ܬܪܥܐ ܘܥܪܘܩ ܘܠܐ ܬܟܬܪ.*
4 ܘܐܙܠ ܥܠܝܡܐ ܥܠܝܡܐ ܕܢܒܝܐ ܠܪܡܬ ܓܠܥܕ.*
5 ܘܥܠ: ܘܗܐ ܪܘܪܒܢܝ ܚܝܠܐ ܝܬܒܝܢ: ܘܐܡܪ:
ܦܬܓܡܐ ܐܝܬ ܠܝ ܠܘܬܟ ܪܒܐ: ܘܐܡܪ ܝܗܘܐ:
ܠܡܢ ܡܢ ܟܠܢ: ܘܐܡܪ ܠܗ: ܠܟ ܪܒܐ.*
6 ܘܩܡ ܘܥܠ ܠܒܝܬܐ: ܘܐܫܘܕ ܡܫܚܐ ܥܠ ܪܝܫܗ:
ܘܐܡܪ ܠܗ: ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܗ ܕܝܣܪܝܠ:
ܡܫܚܬܟ ܠܡܠܟܐ ܥܠ ܥܡܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܝܣܪܝܠ.*
7 ܘܬܡܚܐ ܠܒܝܬ ܐܚܐܒ ܡܪܟ: ܘܐܬܒܥ ܕܡܐ
ܕܥܒܕܝ ܢܒܝܐ: ܘܕܡܐ ܕܟܠܗܘܢ ܥܒܕܘܗܝ ܕܡܪܝܐ
8 ܡܢ ܐܝܕܐ ܕܐܝܙܒܠ.* ܘܢܐܒܕ ܟܠܗ ܒܝܬ ܐܚܐܒ

ܘܐܘܒܕ ܠܐܚܐܒ ܡܫܬܢܐ ܒܣܘܪܐ: ܘܟܠܝܐ ܘܫܒܝܩܐ
ܒܝܣܪܝܠ.* ܘܐܬܠ ܠܒܝܬ ܐܚܐܒ ܐܝܟ ܒܝܬ ܝܘܪܒܥܡ
9 ܒܪ ܢܒܛ: ܘܐܝܟ ܒܝܬ ܒܥܫܐ ܒܪ ܐܚܝܐ.* ܘܠܐܝܙܒܠ
ܢܐܟܠܘܢ ܟܠܒܐ ܒܚܩܠܐ ܕܝܙܪܥܝܠ: ܘܠܝܬ ܕܩܒܪ
ܠܗ. ܘܦܬܚ ܬܪܥܐ ܘܥܪܩ.*
10 ܘܝܗܘܐ ܢܦܩ ܠܘܬ ܥܒܕܘܗܝ ܕܡܪܗ: ܘܐܡܪܘ ܠܗ: ܫܠܡܐ
11 ܡܢܐ ܕܐܬܐ ܫܢܝܐ ܗܢܐ ܠܘܬܟ: ܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܐܢܬܘܢ
ܝܕܥܝܬܘܢ ܠܓܒܪܐ ܘܠܡܠܠܗ.*
12 ܘܐܡܪܘ ܠܗ: ܫܘܩܪܐ ܗܘ: ܚܘܝܢ ܠܢ: ܘܐܡܪ:
ܗܟܢܐ ܘܗܟܢܐ ܐܡܪ ܠܝ: ܘܐܡܪ: ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ:
ܡܫܚܬܟ ܠܡܠܟܐ ܥܠ ܝܣܪܝܠ.*
13 ܘܐܣܪܗܒܘ ܘܢܣܒܘ ܓܒܪ ܢܚܬܗ: ܘܣܡܘ ܬܚܘܬܘܗܝ
ܥܠ ܕܪܓܐ: ܘܐܩܥܘ ܒܩܪܢܐ: ܘܐܡܪܘ: ܐܡܠܟ ܝܗܘܐ.*
14 ܘܐܬܟܫܦ ܝܗܘܐ ܒܪ ܝܗܘܫܦܛ ܒܪ ܢܡܫܝ ܥܠ ܝܘܪܡ.
ܘܝܘܪܡ ܢܛܪ ܗܘܐ ܪܡܬ ܓܠܥܕ ܗܘ ܘܟܠܗ ܝܣܪܝܠ
15 ܡܢ ܩܕܡ ܚܙܐܝܠ ܡܠܟܐ ܕܐܪܡ.* ܘܗܦܟ ܝܘܪܡ ܡܠܟܐ
ܠܡܬܐܣܝܘ ܒܝܙܪܥܝܠ ܡܢ ܡܚܘܬܐ ܕܡܚܘܗܝ ܐܪܡܝܐ: ܟܕ ܐܬܟܬܫ
16 ܥܡ ܚܙܐܝܠ ܡܠܟܐ ܕܐܪܡ.* ܘܪܟܒ ܝܗܘܐ ܘܐܙܠ ܠܝܙܪܥܝܠ:
ܡܛܠ ܕܝܘܪܡ ܫܟܝܒ ܗܘܐ ܬܡܢ: ܘܐܚܙܝܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ.*
17 ܘܕܝܕܒܢܐ ܩܐܡ ܗܘܐ ܥܠ ܡܓܕܠܐ ܒܝܙܪܥܝܠ: ܘܚܙܐ
18 ܠܟܢܫܐ ܕܝܗܘܐ ܟܕ ܐܬܐ.* ܘܐܙܠ ܪܟܒ ܪܟܒܐ ܘܐܡܪ
ܠܗ: ܫܠܡܐ ܗܘ: ܘܐܡܪ ܝܗܘܐ: ܡܢܐ ܠܟ ܘܠܫܠܡܐ: ܗܦܘܟ ܠܒܣܬܪܝ.*
19 ܘܫܕܪ ܪܟܒܐ ܬܢܝܢܐ: ܘܐܬܐ ܠܘܬܗܘܢ ܘܐܡܪ:
ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܠܟܐ: ܫܠܡܐ: ܘܐܡܪ ܝܗܘܐ: ܡܢܐ ܠܟ
ܘܠܫܠܡܐ: ܗܦܘܟ ܠܒܣܬܪܝ.*
20 ܘܚܘܝ ܕܝܕܒܢܐ ܘܐܡܪ: ܡܛܐ ܥܕܡܐ ܠܘܬܗܘܢ ܘܠܐ ܗܦܟ:
21 ܘܕܘܒܪܐ ܐܝܟ ܕܘܒܪܗ ܕܝܗܘܐ ܒܪ ܢܡܫܝ: ܡܛܠ ܕܒܫܢܝܘܬܐ ܡܕܒܪ.*
ܘܐܡܪ ܝܘܪܡ: ܐܣܘܪܘ: ܘܐܣܪܘ ܡܪܟܒܬܗ: ܘܢܦܩ ܝܘܪܡ
ܡܠܟܐ ܕܝܣܪܝܠ ܘܐܚܙܝܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܟܠ ܚܕ ܒܡܪܟܒܬܗ:
22 ܘܢܦܩܘ ܠܐܘܪܥܗ ܕܝܗܘܐ: ܘܐܫܟܚܘܗܝ ܒܚܩܠܗ ܕܢܒܘܬ ܝܙܪܥܝܠܝܐ.*
ܘܟܕ ܚܙܐ ܝܘܪܡ ܠܝܗܘܐ ܐܡܪ: ܫܠܡܐ ܗܘ ܝܗܘܐ: ܘܐܡܪ: ܡܢܐ
ܫܠܡܐ: ܥܕܡܐ ܕܙܢܝܘܬܗ ܕܐܝܙܒܠ ܐܡܟ:
23 ܘܚܪܫܘܬܗ ܣܓܝܐܬܐ.* ܘܗܦܟ ܝܘܪܡ ܐܝܕܘܗܝ ܘܥܪܩ ܘܐܡܪ
ܠܐܚܙܝܐ: ܢܟܠܐ ܐܚܙܝܐ.
24 ܘܡܠܐ ܝܗܘܐ ܩܫܬܐ ܒܐܝܕܗ: ܘܡܚܝܗܝ ܠܝܘܪܡ
ܒܝܬ ܕܪܥܘܗܝ: ܘܢܦܩ ܓܐܪܐ ܡܢ ܠܒܗ: ܘܐܬܟܪܥ ܒܡܪܟܒܬܗ.*
25 ܘܐܡܪ ܠܒܕܩܪ ܬܠܝܬܝܗ: ܫܩܘܠ ܫܕܝܗܝ
ܒܚܩܠܐ ܕܢܒܘܬ ܝܙܪܥܝܠܝܐ: ܐܬܕܟܪ ܐܢܐ ܘܐܢܬ ܕܪܟܒܢ
ܠܘܩܒܠ ܐܚܐܒ ܐܒܘܗܝ: ܘܡܪܝܐ ܐܪܝܡ ܥܠܘܗܝ ܡܘܫܚܬܐ ܗܕܐ.*
26 ܐܢ ܠܐ ܕܡܐ ܕܢܒܘܬ ܘܕܡܐ ܕܒܢܘܗܝ ܚܙܝܬ ܐܬܡܠܝ: ܐܡܪ ܡܪܝܐ:
ܘܐܦܪܥ ܠܟ ܒܚܩܠܐ ܗܢܐ: ܐܡܪ ܡܪܝܐ. ܘܗܫܐ ܫܩܘܠ
27 ܫܕܝܗܝ ܒܚܩܠܐ: ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܡܪܝܐ.* ܘܐܚܙܝܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ
ܚܙܐ ܘܥܪܩ ܒܐܘܪܚܐ ܕܒܝܬ ܓܢܬܐ: ܘܪܕܦ ܒܬܪܗ ܝܗܘܐ: ܘܐܡܪ: ܐܦ ܠܗ
ܡܚܘܗܝ ܒܡܪܟܒܬܐ: ܘܥܪܩ ܠܡܓܕܘ ܘܡܝܬ ܬܡܢ.*
28 ܘܐܪܟܒܘܗܝ ܥܒܕܘܗܝ ܠܐܘܪܫܠܡ: ܘܩܒܪܘܗܝ ܒܩܒܪܗ ܥܡ
29 ܐܒܗܘܗܝ ܒܩܪܝܬܗ ܕܕܘܝܕ.* ܘܒܫܢܬ ܚܕܥܣܪܐ ܠܝܘܪܡ
ܒܪ ܐܚܐܒ: ܡܠܟ ܐܚܙܝܐ ܥܠ ܝܗܘܕܐ.

Psalm: 17.

1 Ein Gebet Davids. Herr, erhöre die Gerechtigkeit, vernimm mein Schreien, nimm zu Ohren mein Gebet, das nicht aus falschen Lippen geht. 2 Lass mein Urteil vor dir kommen, deine Augen sehen, was recht ist. 3 Du prüfest mein Herz, suchst mich heim bei Nacht, läuterst mich und findest nichts Böses an mir; mein Mund hat nicht gefrevelt. 4 Was sonst Menschen tun, dabei bewahrte ich mich nach deinem Wort vor den Wegen des Gewalttätigen. 5 Meine Tritte hielten fest an deinen Spuren, meine Füße wankten nicht. 6 Ich rufe dich an, denn du, Gott, erhörst mich; neige dein Ohr mir zu, höre meine Rede! 7 Erweise deine wunderbare Gnade, du Retter aller, die Zuflucht suchen vor den Widerspenstigen bei deiner Rechten. 8 Behüte mich wie deinen Augapfel, beschirme mich im Schatten deiner Flügel 9 vor den Gottlosen, die mich bedrängen, vor meinen Todfeinden, die mich umringen. 10 Ihr Herz ist verschlossen, ihr Mund redet hochmütig. 11 Sie umgeben uns auf Schritt und Tritt, richten ihre Augen darauf, uns zu Boden zu werfen. 12 Sie gleichen einem Löwen, der auf Raub lauert, einem jungen Löwen, der im Versteck auf seine Beute wartet. 13 Herr, steh auf, tritt ihm entgegen, beuge ihn nieder! Errette mich mit deinem Schwert vor den Gottlosen, 14 mit deiner Hand, Herr, vor den Menschen dieser Welt, deren Teil schon in diesem Leben ist. Du füllst ihren Bauch mit deinen Schätzen, ihre Söhne werden satt davon und lassen noch Reichtum ihren Kindern. 15 Ich aber werde in Gerechtigkeit dein Angesicht schauen, wenn ich erwache, werde ich satt sein, deine Herrlichkeit zu sehen.

Psalm: 18.

1 Dem Vorsänger. Ein Psalm Davids, des Knechtes des Herrn, der die Worte dieses Liedes an dem Tage redete, als der Herr ihn errettete aus der Hand aller seiner Feinde und aus der Hand Sauls. Er sprach: 2 Ich liebe dich, Herr, meine Stärke. 3 Herr, mein Fels, meine Burg, mein Erretter, mein Gott, mein Hort, auf den ich traue, mein Schild und Horn meines Heils, mein Schutz! 4 Ich rufe den Herrn an, der zu loben ist, so werde ich vor meinen Feinden gerettet. 5 Todesfluten umgaben mich, Ströme des Verderbens machten mir Angst. 6 Totenbande umschlangen mich, Todesfallen lagen auf meinem Weg. 7 In meiner Not rief ich den Herrn an, zu meinem Gott schrie ich um Hilfe. Er hörte meine Stimme in seinem Tempel, mein Hilferuf drang an sein Ohr. 8 Da bebte und wankte die Erde, die Grundfesten der Berge erzitterten, sie bebten, denn der Herr war zornig. 9 Rauch stieg auf von seiner Nase, verzehrendes Feuer aus seinem Mund, glühende Kohlen sprühten hervor. 10 Er neigte den Himmel und kam herab, dunkle Wolken waren unter seinen Füßen. 11 Er ritt auf einem Cherub und flog daher, er kam auf den Flügeln des Windes. 12 Finsternis hüllte ihn ein wie ein Zelt, dunkle Regenwolken umgaben ihn. 13 Aus dem Glanz vor ihm brachen Hagel und glühende Kohlen hervor. 14 Der Herr donnerte vom Himmel, der Höchste ließ seine Stimme ertönen. 15 Er schoss Pfeile ab und zerstreute seine Feinde, er sandte Blitze und brachte sie in Verwirrung. 16 Da wurden die Bäche des Meeres sichtbar, die Grundfesten der Erde wurden aufgedeckt, als du, Herr, sie mit deinem Donnerwetter bedrohtest, mit dem Sturm deines Zorns. 17 Er streckte seine Hand aus von der Höhe und fasste mich, er zog mich heraus aus den großen Wassern. 18 Er rettete mich vor meinen mächtigen Feinden, vor meinen Hassern, die mir zu stark waren. 19 Sie überfielen mich in meinem Unglück, aber der Herr war mir eine Stütze. 20 Er führte mich heraus ins Weite, er befreite mich, weil er mich liebt. 21 Der Herr hat mich belohnt, weil ich gerecht bin, er vergalt mir, weil meine Hände rein sind. 22 Denn ich habe mich an seine Wege gehalten und bin nicht gottlos von meinem Gott abgefallen. 23 Alle seine Rechtsentscheide habe ich vor Augen gehabt, seine Gebote habe ich nicht verworfen. 24 Ich bin vor ihm ohne Tadel gewesen und habe mich vor Sünde gehütet. 25 Der Herr hat mir vergolten, weil ich gerecht bin, weil meine Hände rein sind vor seinen Augen. 26 Gegenüber dem Treuen bist du treu, gegenüber dem Redlichen redlich, 27 gegenüber dem Reinen rein, gegenüber dem Falschen verkehrt. 28 Denn du rettest das unterdrückte Volk, aber die Hochmütigen demütigst du. 29 Du lässt meine Leuchte hell brennen, der Herr, mein Gott, macht meine Finsternis licht. 30 Mit dir kann ich gegen Kriegsscharen anrennen, mit meinem Gott kann ich Mauern überspringen. 31 Gott, sein Weg ist vollkommen, das Wort des Herrn ist geläutert, er ist ein Schild für alle, die sich bei ihm bergen. 32 Denn wer ist Gott außer dem Herrn, wer ist ein Fels außer unserem Gott? 33 Gott ist es, der mich mit Kraft umgürtet und meinen Weg vollkommen macht. 34 Er macht meine Füße wie die der Hirschkühe und lässt mich auf meinen Höhen sicher stehen. 35 Er lehrt meine Hände den Kampf, sodass meine Arme einen ehernen Bogen spannen können. 36 Du gibst mir den Schild deiner Rettung, deine Rechte stützt mich, deine Hilfe macht mich groß. 37 Du machst Platz für meine Schritte unter mir, sodass meine Füße nicht wanken. 38 Ich verfolge meine Feinde und hole sie ein, ich kehre nicht um, bis sie vernichtet sind. 39 Ich zerschmettere sie, sodass sie nicht wieder aufstehen können, sie müssen unter meine Füße fallen. 40 Du gürtest mich mit Kraft zum Kampf, du beugst meine Gegner unter mich. 41 Meine Feinde lässt du vor mir fliehen, ich vernichte alle, die mich hassen. 42 Sie schreien um Hilfe, aber niemand rettet sie, sie rufen zum Herrn, aber er gibt ihnen keine Antwort. 43 Ich zermahle sie zu Staub, der vom Wind verweht wird, ich werfe sie weg wie Dreck auf der Straße. 44 Du rettest mich vor dem Aufruhr meines Volkes, du machst mich zum Haupt der Völker, Menschen, die ich nicht kenne, müssen mir dienen. 45 Sobald sie mich hören, gehorchen sie mir, Ausländer schmeicheln mir. 46 Sie verlieren den Mut, kommen zitternd aus ihren Burgen hervor. 47 Der Herr lebt, gepriesen sei mein Fels, der Gott, der mich rettet, ist hoch erhoben! 48 Gott ist es, der mir Rache verschafft und Völker mir unterwirft, 49 der mich vor meinen Feinden rettet. Du erhebst mich über meine Gegner, vor Gewalttätigen beschützt du mich. 50 Darum will ich dich, Herr, unter den Völkern preisen und deinem Namen Loblieder singen. 51 Du gibst deinem König große Rettungstaten, du erweist deinem Gesalbten, David und seinen Nachkommen, deine Gnade für immer.

Psalm: 19.

1 Dem Vorsänger. Ein Psalm Davids. 2 Die Himmel erzählen von der Herrlichkeit Gottes, das Firmament verkündet das Werk seiner Hände. 3 Ein Tag sagt es dem anderen weiter, eine Nacht gibt es der anderen kund. 4 Ohne Worte, ohne Sprache, ohne dass man ihre Stimme hört, 5 geht ihre Botschaft über die ganze Erde, ihre Kunde bis ans Ende der Welt. Dort hat Gott der Sonne ein Zelt gebaut, 6 sie kommt wie ein Bräutigam aus seinem Gemach, sie freut sich wie ein Held, wenn sie ihre Bahn läuft. 7 Sie geht auf am einen Ende des Himmels und läuft bis ans andere Ende, nichts bleibt vor ihrer Glut verborgen. 8 Die Weisung des Herrn ist vollkommen, sie erquickt die Seele. Das Zeugnis des Herrn ist zuverlässig, es macht den Unerfahrenen weise. 9 Die Befehle des Herrn sind richtig, sie erfreuen das Herz. Das Gebot des Herrn ist klar, es erleuchtet die Augen. 10 Die Ehrfurcht vor dem Herrn ist rein, sie besteht für immer. Die Rechtsentscheide des Herrn sind wahr, sie sind gerecht alle miteinander. 11 Sie sind kostbarer als Gold, als viel feines Gold, sie sind süßer als Honig, als Honig, der aus Waben tropft. 12 Auch dein Knecht lässt sich durch sie warnen, wer sie befolgt, wird reich belohnt. 13 Wer kann seine Verfehlungen erkennen? Sprich mich frei von Schuld, die mir verborgen ist! 14 Bewahre deinen Knecht auch vor Sünden, die andere begehen, lass sie nicht über mich herrschen! Dann bin ich ohne Tadel und unschuldig an großer Schuld. 15 Was ich sage und denke, soll dir gefallen, Herr, du mein Fels und mein Erlöser!

Psalm: 20.

1 Dem Vorsänger. Ein Psalm Davids. 2 Der Herr erhöre dich, wenn du in Not bist, der Name des Gottes Jakobs schütze dich! 3 Er sende dir Hilfe vom Heiligtum, er stehe dir bei vom Zion her! 4 Er denke an alle deine Opfergaben, deine Brandopfer sollen ihm gefallen! 5 Er gebe dir, was du dir wünschst, und lasse alle deine Pläne gelingen! 6 Dann werden wir jubeln, weil du gerettet bist, wir werden unsere Fahnen hochhalten im Namen unseres Gottes. Der Herr erfülle alle deine Bitten! 7 Jetzt weiß ich, dass der Herr seinem Gesalbten hilft, dass er ihn erhört vom Himmel her, wo sein heiliges Reich ist, mit der Macht seiner rettenden Hand. 8 Manche verlassen sich auf Streitwagen, andere auf Pferde, wir aber denken an den Herrn, unseren Gott. 9 Sie sind in sich zusammengesunken und gefallen, wir aber stehen aufrecht und sind stark. 10 Herr, hilf dem König! Erhöre uns, wenn wir rufen!

Psalm: 21.

1 Dem Vorsänger. Ein Psalm Davids. 2 Herr, der König freut sich über deine Kraft, wie sehr jubelt er über deine Rettung! 3 Du hast ihm erfüllt, was sein Herz begehrte, du hast ihm nicht versagt, was seine Lippen erbaten. 4 Du kamst ihm entgegen mit Segen und Glück, du hast ihm eine Krone aufgesetzt, die aus reinem Gold ist. 5 Er bat dich um Leben, du hast es ihm gegeben, ein langes Leben, das nie endet. 6 Du hast ihm Ehre und Hoheit verliehen, du hast ihn mit Majestät und Würde bekleidet. 7 Du hast ihn gesegnet für immer, du hast ihn erfüllt mit Freude in deiner Gegenwart. 8 Der König vertraut auf den Herrn, und weil der Höchste ihn liebt, wird er nicht wanken. 9 Deine Hand wird alle deine Feinde finden, deine Rechte wird alle ergreifen, die dich hassen. 10 Du machst sie zu einem glühenden Ofen, wenn du erscheinst, der Herr wird sie in seinem Zorn verschlingen, Feuer wird sie fressen. 11 Ihre Nachkommen wirst du vernichten, ihre Kinder werden nicht mehr unter den Menschen sein. 12 Sie haben dir Böses angetan, sie haben Pläne geschmiedet, aber sie werden nicht ausgeführt. 13 Du wirst sie in die Flucht schlagen, du wirst auf sie zielen mit deinen Bogensehnen. 14 Herr, erhebe dich in deiner Kraft, wir wollen singen und deine Macht preisen.

5 Gad aber, der Prophet, sprach zu David: Du sollst nicht in der Feste bleiben; ziehe weg und gehe in das Land Juda. Da zog David weg und kam in den Wald Hareth.

6 Und Saul hörte, daß David und die Leute, die bei ihm waren, offenbar geworden waren. Saul aber saß zu Gibea unter der Tamariske auf der Höhe und hatte seinen Spieß in der Hand, und alle seine Knechte standen um ihn her.

7 Da sprach Saul zu seinen Knechten, die um ihn her standen: Hört, ihr Benjaminiter! Wird auch der Sohn Isais euch allen Äcker und Weinberge geben? Wird er euch alle zu Obersten über tausend und zu Obersten über hundert machen?

8 Daß ihr alle mich verschworen habt, und niemand ist, der mir meines Sohnes Bund mit dem Sohne Isais offenbart, und niemand ist unter euch, der mich bekümmert und mir offenbart, daß mein Sohn meinen Knecht wider mich aufgewiegelt hat, daß er mir auflauere, wie es jetzt geschieht?

9 Da antwortete Doeg, der Edomiter, der unter den Knechten Sauls stand, und sprach: Ich habe gesehen den Sohn Isais, wie er kam gen Nob zu Ahimelech, dem Sohne Ahitubs.

10 Der befragte den Herrn für ihn und gab ihm Speise und gab ihm das Schwert Goliaths, des Philisters.

11 Da sandte der König hin und ließ rufen Ahimelech, den Priester, Ahitubs Sohn, und sein ganzes Vaterhaus, die Priester, die zu Nob waren. Und sie kamen alle zum König.

12 Und Saul sprach: Höre, du Sohn Ahitubs! Und er antwortete: Hier bin ich, mein Herr!

13 Und Saul sprach zu ihm: Warum habt ihr mich verschworen, du und der Sohn Isais, daß du ihm Brot und ein Schwert gegeben und Gott für ihn befragt hast, daß er wider mich aufstehe und mir auflauere, wie es jetzt geschieht?

14 Ahimelech antwortete dem König und sprach: Wer ist unter allen deinen Knechten wie David, der treu ist und des Schwiegersohn ist deines Befehlshabers und angesehen in deinem Hause?

15 Habe ich denn heute angefangen, Gott für ihn zu befragen? Das sei ferne von mir! Der König lege nicht auf seinen Knecht noch auf irgend jemand aus meines Vaters Hause; denn dein Knecht weiß von dem allen nichts, weder wenig noch viel.

16 Der König aber sprach: Du mußt des Todes sterben, Ahimelech, du und dein ganzes Vaterhaus.

17 Und der König sprach zu den Läufern, die um ihn her standen: Wendet euch und tötet die Priester des Herrn; denn ihre Hand ist auch mit David, und sie wußten, daß er floh, und haben mir's nicht angezeigt. Aber die Knechte des Königs wollten ihre Hand nicht legen an die Priester des Herrn, daß sie sie töteten.

18 Da sprach der König zu Doeg: Wende du dich und schlage die Priester! Da wandte sich Doeg, der Edomiter, und schlug die Priester und tötete an dem Tage fünfundachtzig Männer, die den leinenen Priesterrock trugen.

19 Auch Nob, die Stadt der Priester, schlug er mit der Schärfe des Schwertes, Männer und Weiber, Kinder und Säuglinge, Rinder, Esel und Schafe mit der Schärfe des Schwertes.

20 Aber Abjathar, ein Sohn Ahimelechs, des Sohnes Ahitubs, entrann und floh David nach und blieb bei ihm.

21 Und Abjathar sagte David an, daß Saul die Priester des Herrn getötet hätte.

22 Da sprach David zu Abjathar: Ich wußte wohl an dem Tage, da Doeg, der Edomiter, dort war, daß er es Saul gewiß ansagen würde. Ich habe schuld an allen Seelen deines Vaters Hauses.

23 Bleibe bei mir und fürchte dich nicht; denn wer mir nach meiner Seele steht, der steht auch nach deiner Seele, und bei mir sollst du Hut haben.

Kapitel 23.

1 Und man sagte David an: Siehe, die Philister streiten wider Kegila und berauben die Tennen.

2 Da fragte David den Herrn und sprach: Soll ich hingehen und diese Philister schlagen? Der Herr sprach zu David: Gehe hin und schlage die Philister und errette Kegila.

3 Aber die Leute Davids sprachen zu ihm: Siehe, wir fürchten uns schon hier in Juda; wie sollten wir denn gen Kegila ziehen wider die Heere der Philister?

4 David aber fragte den Herrn abermals. Und der Herr antwortete ihm und sprach: Mache dich auf und ziehe hinab gen Kegila; denn ich will die Philister in deine Hände geben.

5 Da zog David mit seinen Leuten gen Kegila und stritt wider die Philister und trieb ihr Vieh weg und schlug sie mit großer Schlacht. Also errettete David die Bürger zu Kegila.

6 Als aber Abjathar, der Sohn Ahimelechs, zu David floh gen Kegila, kam er mit dem Leibrocke herab in seiner Hand.

7 Und man sagte Saul an, daß David gen Kegila gekommen wäre. Da sprach Saul: Gott hat ihn mir in die Hände gegeben; denn er hat sich selbst gefangen, da er in eine Stadt gekommen ist, die Tore und Riegel hat.

8 Und Saul bot alles Volk zum Streit auf, daß sie hinabzögen gen Kegila und belagerten David und seine Leute.

9 Als aber David merkte, daß Saul Böses wider ihn im Sinne hatte, sprach er zu Abjathar, dem Priester: Bringe den Leibrock herzu.

10 Und David sprach: Herr, Gott Israels, dein Knecht hat gehört, daß Saul begehrt, gen Kegila zu kommen, um der Stadt willen meinetwegen zu verderben.

11 Werden mich nun die Bürger zu Kegila in seine Hände geben? Wird Saul herabkommen, wie dein Knecht gehört hat? Herr, Gott Israels, sage es deinem Knechte! Der Herr sprach: Er wird herabkommen.

12 Da sprach David: Werden mich die Bürger zu Kegila in die Hände geben mit meinen Leuten in Sauls Hände? Der Herr sprach: Sie werden dich geben.

13 Da machte sich David auf mit seinen Leuten, bei sechshundert Mann, und zogen aus von Kegila und wandelten, wo sie hinkamen. Als aber Saul angesagt ward, daß David von Kegila entronnen wäre, ließ er's anstehen auszuziehen.

14 David aber blieb in der Wüste auf festen Örtern und hielt sich auf dem Gebirge in der Wüste Siph. Und Saul suchte ihn täglich; aber Gott gab ihn nicht in seine Hände.

15 Und David sah, daß Saul ausgezogen war, sein Leben zu suchen. David aber war in der Wüste Siph in einem Walde.

16 Da machte sich Jonathan, Sauls Sohn, auf und kam zu David in den Wald und stärkte ihn in Gott

17 und sprach zu ihm: Fürchte dich nicht; denn die Hand Sauls, meines Vaters, wird dich nicht finden, sondern du wirst König über Israel werden, und ich will der Nächste sein neben dir; auch weiß das mein Vater Saul wohl.

18 Und sie machten beide einen Bund vor dem Herrn. David aber blieb im Walde, Jonathan aber zog heim.

19 Es kamen aber die Siphiter hinauf zu Saul gen Gibea und sprachen: Siehe, David hält sich bei uns auf festen Örtern im Walde auf dem Hügel Hachila, der zur Rechten der Wüste liegt.

20 Nun, wenn du, König, hinabziehen willst nach deiner Seele Lust, so wollen wir ihn in deine Hände überantworten.

21 Der König sprach: Gesegnet seid ihr vom Herrn, daß ihr mein mitleidig gewesen seid!

22 Gehet hin und erkundet noch mehr und erfahret und sehet, wo seine Füße gehen, und wer ihn daselbst gesehen hat; denn man sagt mir, er sei sehr listig.

23 Erkundet alle Schlupfwinkel, wo er sich verbirgt, und kommt wieder zu mir mit Gewißheit, so will ich mit euch ziehen; und wenn er im Lande ist, will ich ihn aufsuchen unter allen Tausenden Juda.

24 Da machten sie sich auf und zogen vor Saul her gen Siph. David aber und seine Leute waren in der Wüste Maon, in der Ebene zur Rechten der Wüste.

25 Und Saul zog mit seinen Leuten hin, daß er ihn suchte. Und man sagte David an; da zog er hinab in den Felsen und blieb in der Wüste Maon. Als das Saul hörte, jagte er David nach in die Wüste Maon.

26 Und Saul ging an einer Seite des Gebirges, David aber und seine Leute an der andern Seite des Gebirges. David aber eilte, daß er vor Saul entrinnen möchte; denn Saul und seine Leute hatten David und seine Leute umringt, daß sie sie fingen.

27 Da kam ein Bote zu Saul und sprach: Eile und komme; denn die Philister sind ins Land gefallen.

28 Da kehrte Saul um, daß er David nicht nachjagte, und zog den Philistern entgegen. Darum heißt man diesen Ort Felsenklippe.

29 Und David zog von dannen herauf und blieb auf festen Örtern in Engedi.

ܐܒܥܝܘܗܝ ܒܟܠܗܘܢ ܐܠܦܐ ܕܝܗܘܕܐ܀
24 ܘܩܡܘ ܘܐܙܠܘ ܠܙܝܦ ܩܕܡ ܫܐܘܠ܆ ܘܕܘܝܕ
ܘܓܒܪܘܗܝ ܒܡܕܒܪܐ ܕܡܥܘܢ܆ ܒܥܪܒܬܐ ܥܠ
ܝܡܝܢ ܝܫܝܡܘܢ܀
25 ܘܐܙܠ ܫܐܘܠ ܘܓܒܪܘܗܝ ܠܡܒܥܝܗ ܠܕܘܝܕ܆
ܘܚܘܝܘ ܠܕܘܝܕ ܘܢܚܬ ܠܗ ܠܫܘܥܐ܆ ܘܝܬܒ
ܒܡܕܒܪܐ ܕܡܥܘܢ܆ ܘܫܡܥ ܫܐܘܠ ܘܪܕܦ ܒܬܪ ܕܘܝܕ
26 ܠܡܕܒܪܐ ܕܡܥܘܢ܀ ܘܐܙܠ ܫܐܘܠ ܡܢ ܓܒܗ ܕܛܘܪܐ܆
ܘܕܘܝܕ ܘܓܒܪܘܗܝ ܡܢ ܓܒܗ ܐܚܪܢܐ܆ ܘܗܘܐ ܕܘܝܕ
ܡܬܛܪܦ ܠܡܥܪܩ ܡܢ ܩܕܡ ܫܐܘܠ܆ ܘܫܐܘܠ
ܘܓܒܪܘܗܝ ܡܚܕܪܝܢ ܥܠ ܕܘܝܕ ܘܥܠ ܓܒܪܘܗܝ
27 ܠܡܐܚܕ ܐܢܘܢ܀ ܘܐܬܐ ܐܝܙܓܕܐ ܠܘܬ ܫܐܘܠ܆ ܘܐܡܪ ܠܗ܆
ܥܓܠ ܬܐ܆ ܡܛܠ ܕܥܠܘ ܦܠܫܬܝ̈ܐ ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ܀
28 ܘܗܦܟ ܫܐܘܠ ܡܢ ܒܬܪ ܕܘܝܕ܆ ܘܐܙܠ ܠܐܘܪܥܐ ܕܦܠܫܬܝ̈ܐ܆
ܡܛܠ ܗܢܐ ܩܪܐܘܗܝ ܠܐܬܪܐ ܗܘ ܫܘܥܐ ܦܠܝܓܬܐ܀
29 ܘܣܠܩ ܕܘܝܕ ܡܢ ܬܡܢ܆ ܘܝܬܒ ܒܡܥܪܬܐ ܕܥܝܢܓܕܝ܀

ܩܦܠܐܘܢ: ܟܕ.

1 ܘܗܘܐ ܕܟܕ ܗܦܟ ܫܐܘܠ ܡܢ ܒܬܪ
ܦܠܫܬܝ̈ܐ܆ ܚܘܝܘܗܝ܆ ܘܐܡܪܘ ܠܗ܆ ܗܐ ܕܘܝܕ
2 ܒܡܕܒܪܐ ܕܥܝܢܓܕܝ܀ ܘܕܒܪ ܫܐܘܠ ܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ
ܓܒܪܝܢ ܓܒܝ̈ܐ ܡܢ ܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ܆ ܘܐܙܠ ܠܡܒܥܝܗ
ܠܕܘܝܕ ܘܠܓܒܪܘܗܝ ܥܠ ܐܦܝ̈ ܫܘܥܐ ܕܝܥܠܐ܀
3 ܘܐܬܐ ܠܡܕܒܪܐ ܕܥܢܐ ܕܒܐܘܪܚܐ܆ ܘܬܡܢ ܐܝܬ
ܡܥܪܬܐ܆ ܘܥܠ ܫܐܘܠ ܠܡܥܪܬܐ ܠܡܟܣܝܘ ܪܓܠܘܗܝ܆
ܘܕܘܝܕ ܘܓܒܪܘܗܝ ܒܥܘܡܩܗ ܕܡܥܪܬܐ ܝܬܒܝܢ܀
4 ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܓܒܪܘܗܝ ܠܕܘܝܕ܆ ܗܢܐ ܗܘ ܝܘܡܐ
ܕܐܡܪ ܠܟ ܡܪܝܐ܆ ܗܐ ܡܫܠܡ ܐܢܐ ܒܥܠܕܒܒܟ
ܒܐܝܕܝܟ܆ ܘܬܥܒܕ ܠܗ ܐܝܟ ܕܫܦܝܪ ܒܥܝܢܝܟ܆ ܘܩܡ
ܕܘܝܕ܆ ܘܦܣܩ ܟܢܦܐ ܕܡܥܝܠܗ ܕܫܐܘܠ ܒܛܘܫܝܐ܀
5 ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ ܢܩܫܗ ܠܒܗ ܠܕܘܝܕ܆ ܥܠ
6 ܕܦܣܩ ܟܢܦܐ ܕܡܥܝܠܗ ܕܫܐܘܠ܀ ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ
ܠܓܒܪ̈ܐ ܕܥܡܗ܆ ܚܣ ܠܝ ܡܢ ܡܪܝܐ܆ ܐܢ ܐܥܒܕ
ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ ܠܡܪܝ ܠܡܫܝܚܗ ܕܡܪܝܐ܆ ܕܐܘܫܛ
7 ܐܝܕܝ ܒܗ܆ ܡܛܠ ܕܡܫܝܚܗ ܗܘ ܕܡܪܝܐ܀ ܘܦܝܣ
ܕܘܝܕ ܠܓܒܪ̈ܐ ܕܥܡܗ ܒܡܠܐ ܗܠܝܢ܆ ܘܠܐ ܫܒܩ
ܐܢܘܢ ܠܡܩܡ ܥܠ ܫܐܘܠ܆ ܘܫܐܘܠ ܩܡ ܡܢ
8 ܡܥܪܬܐ ܘܐܙܠ ܒܐܘܪܚܐ܀ ܘܩܡ ܕܘܝܕ ܡܢ ܒܬܪܟܢ
ܘܢܦܩ ܡܢ ܡܥܪܬܐ܆ ܘܩܪܐ ܒܬܪܗ ܕܫܐܘܠ ܘܐܡܪ܆
ܡܪܝ ܡܠܟܐ܆ ܘܐܬܦܢܝ ܫܐܘܠ ܠܒܣܬܪܗ܆ ܘܢܦܠ
9 ܕܘܝܕ ܥܠ ܐܦܘܗܝ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܣܓܕ܀ ܘܐܡܪ
ܕܘܝܕ ܠܫܐܘܠ܆ ܠܐ ܬܫܡܥ ܡܠܝ̈ ܕܐܢܫܐ ܕܐܡܪܝܢ܆
10 ܕܗܐ ܕܘܝܕ ܒܥܐ ܠܒܝܫܬܟ܀ ܗܐ ܚܙܝܢ ܥܝ̈ܢܝܟ ܝܘܡܢܐ܆
ܕܐܫܠܡܟ ܡܪܝܐ ܝܘܡܢܐ ܒܐܝܕܝ ܒܡܥܪܬܐ܆ ܘܐܡܪܘ
ܓܒܪ̈ܐ ܕܥܡܝ ܠܡܩܛܠܟ ܘܚܣܬ ܥܠܝܟ܆ ܘܐܡܪܬ
ܠܐ ܐܘܫܛ ܐܝܕܝ ܒܡܪܝ܆ ܡܛܠ ܕܡܫܝܚܗ ܗܘ
11 ܕܡܪܝܐ܀ ܘܐܦ ܚܙܝ ܐܦ ܟܢܦܐ ܕܡܥܝܠܟ
ܒܐܝܕܝ܆ ܡܛܠ ܕܟܕ ܦܣܩܬ ܟܢܦܐ ܕܡܥܝܠܟ
ܠܐ ܩܛܠܬܟ܆ ܕܥ ܘܚܙܝ ܕܠܝܬ ܒܐܝܕܝ ܒܝܫܬܐ
ܘܣܟܠܘܬܐ܆ ܘܠܐ ܚܛܝܬ ܠܟ܆ ܘܐܢܬ ܨܐܕܐ ܐܢܬ
12 ܠܡܣܒ ܢܦܫܝ܀ ܢܕܘܢ ܡܪܝܐ ܒܝܢܝ ܘܠܟ܆

ܘܢܬܒܥ ܡܪܝܐ ܒܐܝܕܝ ܡܢܟ܆ ܘܐܝܕܝ ܠܐ ܬܗܘܐ ܒܟ܀
13 ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܬܠܐ ܩܕܡܝܐ܆ ܕܡܢ ܪ̈ܫܝܥܐ ܢܦܩܐ
14 ܪܫܝܥܘܬܐ܆ ܘܐܝܕܝ ܠܐ ܬܗܘܐ ܒܟ܀ ܒܬܪ ܡܢܘ ܢܦܩܬ
ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ܆ ܘܒܬܪ ܡܢܘ ܪܕܦ ܐܢܬ܆ ܒܬܪ
15 ܟܠܒܐ ܡܝܬܐ܆ ܘܒܬܪ ܦܪܥܘܫܐ ܚܕ܀ ܢܗܘܐ
ܡܪܝܐ ܕܝܢܐ܆ ܘܢܕܘܢ ܒܝܢܝ ܘܠܟ܆ ܘܢܚܙܐ ܘܢܕܘܢ
16 ܕܝܢܝ ܘܢܦܨܝܢܝ ܡܢ ܐܝܕܝܟ܀ ܘܟܕ ܫܠܡ ܕܘܝܕ ܠܡܡܠܠܘ
ܡܠܐ ܗܠܝܢ ܠܫܐܘܠ܆ ܐܡܪ ܠܗ ܫܐܘܠ܆ ܩܠܟ
ܗܘ ܗܢܐ ܒܪܝ ܕܘܝܕ܆ ܘܐܪܝܡ ܫܐܘܠ ܩܠܗ ܘܒܟܐ܀
17 ܘܐܡܪ ܫܐܘܠ ܠܕܘܝܕ܆ ܙܕܝܩ ܐܢܬ ܡܢܝ܆ ܡܛܠ
ܕܐܢܬ ܦܪܥܬܢܝ ܛܒܬܐ܆ ܘܐܢܐ ܦܪܥܬܟ ܒܝܫܬܐ܀
18 ܘܐܢܬ ܚܘܝܬ ܝܘܡܢܐ ܕܥܒܕܬ ܠܝ ܛܒܬܐ܆
19 ܕܐܫܠܡܢܝ ܡܪܝܐ ܒܐܝܕܝܟ ܘܠܐ ܩܛܠܬܢܝ܀ ܘܡܢܘ
ܕܡܫܟܚ ܒܥܠܕܒܒܗ ܘܫܒܩ ܠܗ ܒܐܘܪܚܐ
ܛܒܬܐ܆ ܡܪܝܐ ܢܦܪܥܝܘܗܝ ܛܒܬܐ܆ ܚܠܦ
20 ܝܘܡܢܐ ܗܢܐ ܕܥܒܕܬ ܠܝ܀ ܘܗܫܐ
ܗܐ ܝܕܥܬ ܕܡܡܠܟܘ ܡܡܠܟ ܐܢܬ܆ ܘܬܬܩܝܡ
21 ܒܐܝܕܝܟ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܝܣܪܝܠ܀ ܘܗܫܐ ܝܡܝ ܠܝ ܒܡܪܝܐ
ܕܠܐ ܬܘܒܕ ܙܪܥܝ ܡܢ ܒܬܪܝ܆ ܘܠܐ ܬܘܒܕ ܫܡܝ
22 ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܝ܀ ܘܝܡܐ ܕܘܝܕ ܠܫܐܘܠ܆ ܘܐܙܠ ܠܒܝܬܗ
ܫܐܘܠ܆ ܘܕܘܝܕ ܘܓܒܪ̈ܐ ܕܥܡܗ ܣܠܩܘ ܠܡܨܘܕܬܐ܀

ܩܦܠܐܘܢ: ܟܗ.

1 ܘܡܝܬ ܫܡܘܐܝܠ܆ ܘܐܬܟܢܫܘ ܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ
ܘܐܪܩܕܘ ܥܠܘܗܝ܆ ܘܩܒܪܘܗܝ ܒܒܝܬܗ ܒܪܡܬܐ܆
ܘܩܡ ܕܘܝܕ ܘܢܚܬ ܠܡܕܒܪܐ ܕܦܪܢ܀
2 ܘܓܒܪܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܡܥܘܢ܆ ܘܩܢܝܢܗ ܒܟܪܡܠܐ܆
ܘܓܒܪܐ ܪܒ ܗܘܐ ܛܒ܆ ܘܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܥܢܐ
ܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ܆ ܘܐܠܦ ܥܙ̈ܐ܆ ܘܗܘܐ ܒܓܙܙ
3 ܥܢܗ ܒܟܪܡܠܐ܀ ܘܫܡܗ ܕܓܒܪܐ
ܢܒܠ܆ ܘܫܡܗ ܕܐܢܬܬܗ ܐܒܝܓܝܠ܆ ܘܐܢܬܬܐ
ܛܒܬ ܗܘܬ ܒܚܘܪܗ ܘܫܦܝܪܬ ܒܚܙܘܗ܆ ܘܓܒܪܐ ܢܒܠ
4 ܩܫܐ ܗܘܐ ܘܒܝܫ ܒܥܒܕ̈ܘܗܝ ܘܟܠܒܝ܀ ܘܫܡܥ
5 ܕܘܝܕ ܒܡܕܒܪܐ ܕܓܙܙ ܢܒܠ ܥܢܗ܀ ܘܫܕܪ ܕܘܝܕ
ܥܣܪܐ ܥܠܝܡܝܢ܆ ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ ܠܥܠܝܡܐ܆ ܣܩܘ
ܠܟܪܡܠܐ ܘܥܘܠܘ ܠܘܬ ܢܒܠ܆ ܘܫܐܠܘ ܒܫܠܡܗ
6 ܒܫܡܝ܀ ܘܐܡܪܘ ܠܗ܆ ܗܟܢܐ ܠܫܢܬܐ ܕܐܬܝܐ ܚܝܐ܀
7 ܘܐܢܬ ܫܠܡ ܘܒܝܬܟ܀ ܕܫܡܥܬ ܕܓܙܙܝܢ ܗܘܘ
ܥܢܟ܆ ܘܠܐ ܐܟܠܢ ܐܢܘܢ܆ ܘܠܐ ܚܣܪ ܠܗܘܢ ܡܕܡ܆
8 ܟܠ ܝܘܡܬܐ ܕܗܘܘ ܒܟܪܡܠܐ܀ ܫܐܠ ܠܥܠܝܡܝܟ
ܘܢܚܘܘܢܟ܆ ܘܢܫܟܚܘܢ ܥܠܝܡܝܟ ܪܚܡܐ ܒܥܝܢܝܟ܆
ܡܛܠ ܕܥܠ ܝܘܡܐ ܛܒܐ ܐܬܝܢ܆
ܗܒ ܡܕܡ ܕܡܫܟܚܐ ܐܝܕܟ ܠܥܒܕܝܟ܆ ܘܠܒܪܟ ܕܘܝܕ܀
9 ܘܐܬܘ ܥܠܝܡܘܗܝ ܕܕܘܝܕ܆ ܘܐܡܪܘ ܠܢܒܠ ܟܠܗܝܢ
10 ܡܠܐ ܗܠܝܢ ܒܫܡܗ ܕܕܘܝܕ܀ ܘܥܢܐ ܢܒܠ ܘܐܡܪ
ܠܥܒܕܘܗܝ ܕܕܘܝܕ܆ ܡܢܘ ܕܘܝܕ܆ ܘܡܢܘ ܒܪܗ
ܕܐܝܫܝ܆ ܝܘܡܢܐ ܣܓܝܘ ܥܒܕ̈ܐ ܕܡܬܦܪܩܝܢ ܐܢܫ ܡܢ
11 ܩܕܡ ܡܪܗ܀ ܐܣܒ ܠܚܡܝ ܘܡܝ̈ܝ܆ ܘܢܟܣܬܐ
ܕܢܟܣܬ ܠܓܙܘܙܝ܆ ܘܐܬܠ ܠܓܒܪ̈ܐ ܕܠܐ ܝܕܥ ܐܢܐ ܡܢ
12 ܐܝܡܟܐ ܐܢܘܢ܀ ܘܗܦܟܘ ܥܠܝܡܘܗܝ ܕܕܘܝܕ
ܠܐܘܪܚܗܘܢ܆ ܘܗܦܟܘ ܘܚܘܝܘܗܝ ܟܠܗܝܢ ܡܠܐ ܗܠܝܢ܀

וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל כִּי דָוִד בָּא קְעִילָה וַיֹּאמֶר שָׁאוּל נִצָּב עִיר קְעִילָה וּבְרִיחַ וְדָלָתָיִם: 7
וַיִּזְעֹק שָׁאוּל אֶת כָּל הָעָם לַמִּלְחָמָה לָרֶדֶת קְעִילָה לָצוּר אֶל דָּוִד וְאֶל אֲנָשָׁיו: 8
וַיֵּדַע דָּוִד כִּי עָלָיו שָׁאוּל חֲרִישָׁה רָעָה וַיֹּאמֶר אֶל אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן הַגִּישָׁה הָאֵפוֹד: 9
וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שָׁמוֹעַ שָׁמַע עַבְדֶּךָ כִּי מְבַקֵּשׁ שָׁאוּל לָבוֹא אֶל קְעִילָה לְשַׁחֵת לָעִיר בַּעֲבוּרִי: 10
הֲיַסְגִּרוּנִי בַּעֲלֵי קְעִילָה בְּיָדוֹ וְשָׁאוּל יֵרֵד כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עַבְדֶּךָ הֲיֵרֵד שָׁאוּל כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עַבְדִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגֶּד נָא לְעַבְדֶּךָ וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵרֵד: 11
וַיֹּאמֶר דָּוִד הֲיַסְגִּרוּ בַעֲלֵי קְעִילָה אֹתִי וְאֶת אֲנָשַׁי בְּיַד שָׁאוּל וַיֹּאמֶר יְהוָה יַסְגִּרוּ: 12
וַיָּקָם דָּוִד וַאֲנָשָׁיו כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ וַיֵּצְאוּ מִקְעִילָה וַיִּתְהַלְּכוּ בַּאֲשֶׁר יִתְהַלָּכוּן וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל כִּי נִמְלַט דָּוִד מִקְעִילָה וַיֶּחְדַּל לָצֵאת: 13
וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמִּדְבָּר בַּמְּצָדוֹת וַיֵּשֶׁב בָּהָר בְּמִדְבַּר זִיף וַיְבַקְשֵׁהוּ שָׁאוּל כָּל הַיָּמִים וְלֹא נְתָנוֹ אֱלֹהִים בְּיָדוֹ: 14
וַיַּרְא דָּוִד כִּי יָצָא שָׁאוּל לְבַקֵּשׁ אֶת נַפְשׁוֹ וְדָוִד הָיָה בְּחֹרֶשָׁה בְּמִדְבַּר זִיף: 15
וַיָּקָם יְהוֹנָתָן בֶּן שָׁאוּל וַיֵּלֶךְ אֶל דָּוִד חָרְשָׁה וַיְחַזֵּק אֶת יָדוֹ בֵּאלֹהִים: 16
וַיֹּאמֶר אַל תִּירָא כִּי לֹא תִמְצָאֲךָ יַד שָׁאוּל אָבִי וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לְךָ לְמִשְׁנֶה וְגַם שָׁאוּל אָבִי יָדַע כֵּן: 17
וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית לִפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּחֹרֶשָׁה וְיוֹנָתָן הָלַךְ לְבֵיתוֹ: 18
וַיַּעֲלוּ זִפִּים אֶל שָׁאוּל הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר הֲלוֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ בַּמְּצָדוֹת בַּחֹרֶשָׁה בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר עַל יְשִׁמוֹן: 19
וְעַתָּה כְּכֹל אַוַּת נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ לָרֶדֶת רֵד וְלָנוּ הַסְגִּרוֹ בְּיַד הַמֶּלֶךְ: 20
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה כִּי חַמְלְתֶּם עָלָי: 21
לְכוּ נָא הָכִינוּ עוֹד וְדָעוּ וְרְאוּ אֶת מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר יִהְיֶה רַגְלוֹ שָׁם כִּי אָמוֹר לִי עָרוּם הוּא מְאֹד: 22
וּרְאוּ וְשִׁמְעוּ אֶת כָּל הַלָּטִים אֲשֶׁר יִלְטוֹן וְשׁוּבוּ אֵלַי בָּאֱמֶת וַאֲנִי אֲשֶׁר אֲנִי אֲשֶׁר אֲנִי אֲשֶׁר א

23 ויעמדו בקצה הגשר ויאמרו אל העם אשר עמהם
לאמר: אם יבוא אלינו אחד מן הגוים ויעבור
22 אתנו את הגשר ולא נעבור אליו את הגשר והמיתנו
אנחנו ואתם כאשר עשו לכל הגוים אשר באו
אל הגשר הזה: ויקרא יהודה ואנשי מחנהו
21 בקול גדול אל הגוים אשר מעבר לגשר הזה:
ויסבו כל הגוים אשר היו סביבותם אליהם
ויכום לפי חרב ויפלו בה ויקחו את כל אשר
20 היה להם ויעברו את הגשר הזה: ויפגעו
בכל אשר היה עמהם ויעברו את הגשר הזה
ויבואו אל ארץ יהודה: ויעלו אל הר ציון
19 בשמחה ובגיל ויעלו את כל העולות אשר
נמצאו מהם כי לא נפל מהם איש עד שובם
18 בשלום: ויהי כאשר שמעו הגוים אשר סביבותם
כי נבנה המזבח והבית כמו שהיה בראשונה
17 ויתעצבו מאד: ויקבצו ויבואו אל אשר
מעבר לגשר הזה: ויעמדו עליהם ויכום
ויהרגום ויקחו את כל אשר היה להם ויעברו
16 את הגשר הזה: ויעלו אל הר ציון בשמחה
ובגיל ויעלו עולות ולא נפל מהם איש עד
שובם בשלום: ויהי כאשר שמעו הגוים אשר
15 סביבותם כי נבנה המזבח והבית כמו שהיה
בראשונה ויתעצבו מאד: ויקבצו ויבואו
אל אשר מעבר לגשר הזה: ויעמדו עליהם
ויכום ויהרגום ויקחו את כל אשר היה להם
14 ויעברו את הגשר הזה: ויעלו אל הר ציון
בשמחה ובגיל ויעלו עולות ולא נפל מהם
איש עד שובם בשלום: ויהי כאשר שמעו
13 הגוים אשר סביבותם כי נבנה המזבח והבית
כמו שהיה בראשונה ויתעצבו מאד: ויקבצו
ויבואו אל אשר מעבר לגשר הזה: ויעמדו
עליהם ויכום ויהרגום ויקחו את כל אשר
12 היה להם ויעברו את הגשר הזה: ויעלו אל
הר ציון בשמחה ובגיל ויעלו עולות ולא נפל
מהם איש עד שובם בשלום: ויהי כאשר
שמעו הגוים אשר סביבותם כי נבנה המזבח
והבית כמו שהיה בראשונה ויתעצבו מאד:
11 ויקבצו ויבואו אל אשר מעבר לגשר הזה:
ויעמדו עליהם ויכום ויהרגום ויקחו את כל
אשר היה להם ויעברו את הגשר הזה: ויעלו
אל הר ציון בשמחה ובגיל ויעלו עולות ולא
10 נפל מהם איש עד שובם בשלום: ויהי כאשר
שמעו הגוים אשר סביבותם כי נבנה המזבח
והבית כמו שהיה בראשונה ויתעצבו מאד:
9 ויקבצו ויבואו אל אשר מעבר לגשר הזה:
ויעמדו עליהם ויכום ויהרגום ויקחו את כל
אשר היה להם ויעברו את הגשר הזה: ויעלו
אל הר ציון בשמחה ובגיל ויעלו עולות ולא
8 נפל מהם איש עד שובם בשלום: ויהי כאשר
שמעו הגוים אשר סביבותם כי נבנה המזבח
והבית כמו שהיה בראשונה ויתעצבו מאד:
7 ויקבצו ויבואו אל אשר מעבר לגשר הזה:
ויעמדו עליהם ויכום ויהרגום ויקחו את כל
אשר היה להם ויעברו את הגשר הזה: ויעלו
אל הר ציון בשמחה ובגיל ויעלו עולות ולא
6 נפל מהם איש עד שובם בשלום: ויהי כאשר
שמעו הגוים אשר סביבותם כי נבנה המזבח
והבית כמו שהיה בראשונה ויתעצבו מאד:
5 ויקבצו ויבואו אל אשר מעבר לגשר הזה:
ויעמדו עליהם ויכום ויהרגום ויקחו את כל
אשר היה להם ויעברו את הגשר הזה: ויעלו
אל הר ציון בשמחה ובגיל ויעלו עולות ולא
4 נפל מהם איש עד שובם בשלום: ויהי כאשר
שמעו הגוים אשר סביבותם כי נבנה המזבח
והבית כמו שהיה בראשונה ויתעצבו מאד:
3 ויקבצו ויבואו אל אשר מעבר לגשר הזה:
ויעמדו עליהם ויכום ויהרגום ויקחו את כל
אשר היה להם ויעברו את הגשר הזה: ויעלו
אל הר ציון בשמחה ובגיל ויעלו עולות ולא
2 נפל מהם איש עד שובם בשלום: ויהי כאשר
שמעו הגוים אשר סביבותם כי נבנה המזבח
והבית כמו שהיה בראשונה ויתעצבו מאד:
1 ויקבצו ויבואו אל אשר מעבר לגשר הזה:

פרק כה׳.

ויעמדו עליהם ויכום ויהרגום ויקחו את כל
אשר היה להם ויעברו את הגשר הזה: ויעלו
אל הר ציון בשמחה ובגיל ויעלו עולות ולא
נפל מהם איש עד שובם בשלום: ויהי כאשר
שמעו הגוים אשר סביבותם כי נבנה המזבח
והבית כמו שהיה בראשונה ויתעצבו מאד:
ויקבצו ויבואו אל אשר מעבר לגשר הזה:

לפניהם: ויפלו שבעתם יחדו ונהרגו בימי קציר בראשנים
בימים ראשונה: ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה
על הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים
ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה
לילה: ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש
שאול: וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן
בנו מאת בעלי יבש גלעד אשר גנבו אותם מרחוב בית שן
אשר תלום שם פלשתים ביום הכות פלשתים את שאול
בגלבע: ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן
בנו ויקבצו את עצמות המוקעים: ויקברו את עצמות שאול
ואת יהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו
ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן:
ויעל עוד פלשתים מלחמה עם ישראל וירד דוד ועבדיו
עמו ויהי כי עיפו: ויפל ישבי בנב הוא מבני הרפה
משקל חניתו שלש מאות נחשת בקל חדש והוא חגור
חדשה: ויעזר אבישי בן צרויה את דוד ויך את הפלשתי
ויהמיתהו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד
אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל: ויהי עוד
המלחמה בגוב את סבכי החושתי הכה את סבכי האחי
מבני הרפה: ויהי עוד מלחמה בגוב ויך אלחנן בן יערי
אורגים בית הלחמי את גלית הגתי עץ חניתו כמנור
ארגים: ויהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדון ויהי לו
ששה אצבעות בידו וששה בניו בגלי רגליו ארבעה
ועשרים ויולד גם הוא להרפה: ויחרף את ישראל ויכהו
יהונתן בן שמעי אחי דוד: אלה הרפה ילדו בגת ויפלו
ביד דוד וביד עבדיו:

פרק כב

ויאמר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה
אותו מכף כל אויביו ומיד שאול: ויאמר יהוה סלעי
ומצודתי ומפלטי לי: אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן
ישעי משגבי ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני: מהלל
אקרא יהוה ומאיבי אושע: כי אפפוני משברי מות נחלי
בליעל יבעתוני: חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות:
בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי
ושועתי לפניו תבוא באזניו: ותגעש ותרעש הארץ ומוסדות
השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: עלה עשן באפו ואש
מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ויט שמים וירד וערפל
תחת רגליו: ויעל על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח:
וישת חשך סביבותיו סכות חשכת מים עבי שחקים:
מנגה נגדו בערו ממנו גחלי אש: ירעם מן השמים יהוה
ועליון יתן קולו: ויירם חצים ויפיצם ברקים ויהמם:
ויראו אפיקי ים יגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת
רוח אפיך: ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים:
יצילני מאויבי עז ומשנאי כי אמצו ממני: יקדמוני ביום
אידי ויהי יהוה למשען לי: ויוצא למרחב אתי יחלצני כי
חפץ בי: יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי: כי
שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: כי כל משפטיו
לנגדי וחקתיו לא אסיר ממני: ואהי תם לו ואשתמרה
מעוני: וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו:
עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם: עם נבר תתברר
ועם עקש תתפתל: כי אתה עם עני תושיע ועיני רמים
תשפיל: כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי:
כי בך ארוץ גדוד ובאלהי אדלג שור: האל תמים דרכו
אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: כי מי אלוה
מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו: האל מעזי חיל
ויתר תמים דרכי: משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני:
מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי: ותתן לי
מגן ישעך וענותך תרבני: תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו
קרסלי: ארדף אויבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם:
אכלם ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי: ותזרני חיל
למלחמה תכריע קמי תחתי: ואויבי נתת לי עורף ומשנאי
ואצמיתם: ישועו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם: ואשחקם
כעפר ארץ כטיט חוץ אדקם ואפרקם: תפלטני מריבי עמי
תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני: לשמע אזן
ישמעו לי בני נכר יכחשו לי: בני נכר יבלו ויחרגו
ממסגרותם: חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי צור ישעי:
האל הנתן נקמות לי ויורד עמים תחתי: ומפלטי מאויבי
תרוממני מאיש חמסים תצילני: על כן אודך יהוה בגוים
ולשמך אזמרה: מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו
לדוד ולזרעו עד עולם:

פרק כג

ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר
הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמירות ישראל: רוח
יהוה דבר בי ומלתו על לשוני: אמר אלהי ישראל לי
דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל ביראת אלהים:
וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה מדשא מארץ:
כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שמה ערוכה בכל
ושמורה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח: ובליעל
כקוצים מרחק כלם כי לא בידים תקח: ואיש יגע בהם
ימלא ברזל וקנה חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת:
אלה שמות הגבורים אשר לדוד יושב בשבת תחכמני ראש
השלשים הוא עדינו העצני על שמונה מאות חללים
בפעם אחת: ואחריו אלעזר בן דודו האחי בן שלשת
הגבורים עם דוד בחרפם את פלשתים הנאספים שם
למלחמה ויעלו איש ישראל: הוא קם ויך בפלשתים עד
כי יגעה ידו ותדבק ידו בחרב ויעש יהוה תשועה גדולה
ביום ההוא והעם שבו אחריו אך להפשיט: ואחריו שמה
בן אגי הררי על שלשה בחרי הגבורים עם דוד בחרפם
את פלשתים והם נאספים שם לחיה ויהי שם חלקת השדה
מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים: ויתיצב בתוך
החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה:
וישלשה מן השלשים הראשים ירדו בקציר אל דוד אל
מערת עדלם וחיל פלשתים חנה בעמק רפאים: ודוד אז
במצודה ומצב פלשתים אז בבית לחם: ויתאו ויאמר דוד
ומי יתן השקני מים מבור בית לחם אשר בשער: ויפרצו
שלשת הגבורים במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית
לחם אשר בשער וישאו ויביאו אל דוד ולא אבה לשתות
אתם ויסכם ליהוה: ויאמר חלילה לי יהוה מעשות את
הדבר הזה הדם האנשים ההלכים בנפשותם הביאו ולא
אבה לשתות אתם אלה עשו שלשת הגבורים: ואבישי אחי
יואב בן צרויה הוא ראש השלשה ויעל את חניתו על
שלשת מאות חלל ויהי לו שם בשלשה: מן השלשה
בכבוד היה להם שר ואל הראשנים לא הגיע: ובניהו בן
יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני
אראלי מואב והוא ירד ויך את הארי בתוך הבור ביום
השלג: והוא הכה את איש מצרי האיש מראה לו וביד
המצרי חנית והוא ירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד
המצרי ויהרגהו בחניתו: אלה עשה בניהו בן יהוידע
ושם בשלשת הגבורים: מן השלשים נכבד היה ואל
השלשה לא הגיע ויקמהו דוד על משמעתו: עשהאל אחי
יואב הוא השלשים אלחנן בן דודו בית לחם: שמות
הרודי אליקא החרדי: חלץ הפלטי בעלתי תקועי עירא בן
עקש עזרי הגדרי: אביעזר הענתתי סבכי החושתי:
מהרי הנטופתי חלד בן בענה הנטופתי: איתי בן הרי
מגבעת בנימן בני הבעתי: בניה הפרעתוני חורי הנחלי
געש: ארי הערבתי עזמות הבחרומי שעלבני: אליחבא
השעלבני בני יאשן יהונתן: שמה הררי אחיאם בן שכר
הררי: חפר המכרתי אחיה הפלוני: חצרו הכרמלי פערי
הארבי: יגאל בן נתן מצובה בני הגדי: צלק העמוני נחרי
הבארתי נשא כלי יואב בן צרויה: עירא היתרי גרב
הגתרי: עזיא העתרי חצו יעואל בני המוני: מעכה
איתמה המעכתי אליעם בן אחיתפל הגילני: חצרי
הכרמלי פערי הארבי: בני הגדי: צלק העמוני נחרי
הבארתי נשא כלי יואב בן צרויה: עירא היתרי גרב
הגתרי: עזיא העתרי חצו יעואל בני המוני: מעכה
אשת אחיתפל הגילני: חצרי הכרמלי נערי הארבי:
חמשה ושלשים:

פרק כד

ויסף אף יהוה לחרות באפו בישראל ויסת את דוד בם
לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה: ויאמר המלך אל
יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל
מדן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעה את מספר העם:
ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם כהם
מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה
חפץ בדבר הזה: ודבר המלך את יואב ואל שרי החיל
ויצא יואב ושרי החיל מלפני המלך לפקד את העם את
מספר העם את ישראל: ויעברו את הירדן ויחנו בערוער
מימין העיר אשר בתוך הנחל לגד ואל יעזר: ויבאו
הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב
לצידון: ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו
אל נגב יהודה עד באר שבע: וישוטטו בכל הארץ ויבאו
לקצה תשעה חדשים ועשרים יום: ויתן יואב את מספר
פקודי העם אל המלך ויהי ישראל שמנה מאות אלף איש
חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש:
ויכה לב דוד אתו אחרי ספרו את העם: ויאמר דוד אל
יהוה חטאתי מאד את אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא
את עון עבדך כי נסכלתי מאד: ויקם דוד בבקר ודבר
יהוה היה אל גד הנביא חוזה דוד לאמר: הלוך ודברת
אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטה עליך ובחר לך
אחת מהן ואעשה לך: ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר
אליו התבוא לך שבע שני רעב בארצך אם שלשה ירחים
נסך לפני צריך ורדפיך ואם היות שלשת ימי דבר בארצך
עתה דע ושור השב דבר אשלח בי ובבית אבי: ויאמר דוד
אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו
וביד אדם אל אפלה: ויתן יהוה דבר בישראל מן הבקר
ועד עת מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים
אלף איש: וישלח המלאך את ידו על ירושלם להשחיתה
וינחם יהוה על הרעה ויאמר לפני המלאך המשחית רב
עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם גרן הארוני היבוסי:
וישא דוד את עיניו וירא את המלאך נצב בין הארץ ובין
השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלם ויפלו דוד
והזקנים מכסים בשקים על פניהם: ויאמר דוד אל האלהים
הלא אנכי אמרתי לפקד את העם ואנכי הוא החטאתי
והרעותי הרעה ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא
ידך בי ובבית אבי ואל יגף העם כהם: ויאמר יהוה אל
גד לאמר לדוד שלש אנכי נוטה עליך ובחר לך אחת מהן
ואעשה לך: ויבא דוד אל יהוה ויאמר אליו התבוא לך
שבע שנים רעב בארצך אם שלשה ירחים נסך לפני צריך
ורדפיך ואם היות שלשת ימי דבר בארצך עתה דע ושור
השב דבר אשלח בי ובבית אבי: ויאמר דוד אל גד צר לי
מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו וביד אדם אל
אפלה: ויתן יהוה דבר בישראל מן הבקר ועד עת מועד
וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף איש:
וישלח המלאך את ידו על ירושלם להשחיתה וינחם יהוה
על הרעה ויאמר לפני המלאך המשחית רב עתה הרף ידך
ומלאך יהוה היה עם גרן הארוני היבוסי: וישא דוד את
עיניו וירא את המלאך נצב בין הארץ ובין השמים וחרבו
שלופה בידו נטויה על ירושלם ויפלו דוד והזקנים מכסים
בשקים על פניהם: ויאמר דוד אל האלהים הלא אנכי
אמרתי לפקד את העם ואנכי הוא החטאתי והרעותי הרעה
ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא ידך בי ובבית
אבי ואל יגף העם כהם: ויאמר יהוה אל גד לאמר לדוד
שלש אנכי נוטה עליך ובחר לך אחת מהן ואעשה לך:
ויבא דוד אל יהוה ויאמר אליו התבוא לך שבע שנים
רעב בארצך אם שלשה ירחים נסך לפני צריך ורדפיך
ואם היות שלשת ימי דבר בארצך עתה דע ושור השב דבר
אשלח בי ובבית אבי: ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה
נא ביד יהוה כי רבים רחמיו וביד אדם אל אפלה:
ויתן יהוה דבר בישראל מן הבקר ועד עת מועד וימת
מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף איש: וישלח
המלאך את ידו על ירושלם להשחיתה וינחם יהוה על

ואחיו אשר־הכה יואב את־עשהאל בגבעון׃
20 ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויען
21 לא אני׃ ויאמר אליו אבנר נטה לך ימין או־שמאל
והחזק באחד הנערים וקח לך את־חליצתו ולא־אבה
22 עשהאל לסור מאחריו׃ ויסף אבנר עוד לאמר אל־
יואב למה אכה אותך ארצה ואיך אשא את־פני אל־
23 יואב אחיך׃ וימאן להסיר ויכהו אבנר באחרי החנית
חמשה אשר־תצא החנית מאחריו והכהו שם וימת
תחתיו ויהי כל־הבאים אל־המקום אשר־נפל שם
24 עשהאל ויעמדו׃ ויואב ואבישי רדפו אחרי אבנר
ושמש באה בעלותם את־גבעת אמה אשר על־פני
25 גיח דרך מדבר גבעון׃ ויתקבצו בני־בנימין אחרי
אבנר ויהיו לאגדה אחת ויתיצבו על־ראש גבעה
26 אחת׃ ויקרא אבנר אל־יואב ויאמר התאכל חרב
לנצח הלוא ידעת כי־מר תהיה באחרית ועד־מתי
27 לא־תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם׃ ויאמר יואב
חי־האלהים כי לולי דברת אז לבקר העם עלה איש
28 מאחרי אחיו׃ ויתקע יואב בשופר וכל־העם עמדו
ולא־רדפו עוד אחרי ישראל ולא־יספו עוד להלחם׃
29 ואבנר ואנשיו הלכו בערבה ההוא ויעברו את־הירדן
ויחלכו כל־הבתרון ויבאו מחניימה׃ ויואב שב
מאחרי אבנר ויאסף את־כל־העם ויפקד מעבדי דויד
30 תשעה עשר איש ועשהאל׃ ויואב שב מאחרי אבנר
ויאסף את־כל־העם ויפקד מעבדי דויד תשעה עשר
31 איש ועשהאל׃ ועבדי דויד הכו בבנימין ובאנשי
32 אבנר ויהי מתו שלש מאות ושנים עשר איש׃
וישאו את־עשהאל ויקברו אתו בקבר אביו אשר
בבית־לחם ויואב ואנשיו הלכו כל־הלילה ויאר להם
3 בחברון׃ והמלחמה היתה ארכה בין בית־שאול ובין
בית דויד והלוך דויד הלוך וחזק ובית שאול הלוך
2 ודלה׃ ויולדו לדויד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון
3 לאחינעם היזרעאלית׃ ומשניו כלאב לאביגיל אשת
נבל הכרמלי ושלשי לאבשלום בן מעכה בת־תלמי
4 מלך גשור׃ ורביעי לאדניה בן חגית וחמישי לשפטיה
5 בן אבישלום׃ וששי לישראם לעגלה אשת דויד אלה
6 נולדו לדויד בחברון׃ ויהי בהיות המלחמה בין בית
שאול ובין בית דויד ואבנר היה מתחזק בבית שאול׃
7 ופלגש היתה לשאול ושמה רצפה בת־איה ויאמר
8 איש־בשת אל־אבנר מדוע באת אל־פלגש אבי׃
ויחר־מאד לאבנר מדברי איש־בשת ויאמר הראש
כלב אנכי אשר ליהודה היום אני עשה חסד עם־בית
שאול אחיך על־מישהו ועל־רעהו ולא־הגדתיך ביד
9 דויד ותפקד עלי היום עון האשה׃ כה יעשה אלהים
לאבנר וכה יוסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדויד כן
10 אעשה־לו׃ להעביר הממלכה מבית שאול והקים את־
כסא דויד על־ישראל ועל־יהודה מדן ועד־באר
11 שבע׃ ולא־יכל עוד להשיב את־אבנר דבר יראתו
12 אתו׃ וישלח אבנר מלאכים אל־דויד תחתיו לאמר
למי־זאת ארץ לאמר כרות בריתך אתי והנה ידי
13 אתך להסב אליך את־כל־ישראל׃ ויאמר טוב אנכי
כרת אתך ברית אך דבר־אחד אנכי שאל מאתך
לאמר לא תראה את־פני כי אם־מלפני את־מיכל
14 בתך בבאך לראות את־פני׃ וישלח דויד מלאכים
אל־איש־בשת בן־שאול לאמר הבה את־אשתי את־
15 מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים׃
וישלח איש־בשת ויקחה מעם איש מעם פלתיאל בן
16 לישי׃ והאיש הלך אתה הלוך ובכה אחריה עד־
בחרימה וישמעהו אבנר לך שוב וישב׃ וישמעו
דברי אבנר אל־זקני ישראל לאמר גם־תמול גם־
שלשם אתם מבקשים את־דויד להיות מלך עליכם׃
18 ועתה עשו כי יהוה אמר אל־דויד לאמר ביד דויד
עבדי אושיע את־עמי ישראל מיד כל־אויביהם ומיד
19 כף כל־שנאיהם׃ וידבר גם־אבנר באזני בנימין וילך
גם אבנר לדבר באזני דויד בחברון את כל־הטוב
20 בעיני ישראל ובעיני כל־בית בנימין׃ ויבא אבנר
אל־דויד חברונה ועשרים איש עמו ויעש דויד
לאבנר ולאנשים אשר עמו משתה׃ ויאמר אבנר אל־
דויד אקומה ואלכה ואקבצה אל־אדני המלך את־כל־
ישראל וכרתו אתך ברית ומלכת בכל־אשר תאוה
נפשך וישלח דויד את־אבנר וילך בשלום׃
22 והנה עבדי דויד ויואב יבאו מגדוד ושלל רב עמהם
ואבנר איננו עם־דויד בחברון כי־שלחו וילך
23 בשלום׃ ויואב וכל־הצבא אשר־אתו באו ויגידו
ליואב לאמר בא אבנר בן־נר אל־המלך וישלחהו
וילך בשלום׃ ויבא יואב אל־המלך ויאמר מה עשית
כה הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו והלך הלוך
25 תלך׃ הלא ידעת את־אבנר בן־נר כי־לפתותך בא
את־מוצאך ואת־מבואך ולדעת את־כל־אשר אתה
26 עשה׃ ויצא יואב מעם דויד וישלח מלאכים אחרי
אבנר וישבו אתו מבור הסירה ודויד לא־ידע׃
27 וישב אבנר חברונה ויטהו יואב בתוך השער לדבר
אתו בלב ויכהו שם בחמש וימת בדם עשהאל אחיו׃
28 ואחרי כן שמע דויד ויאמר נקי אנכי וממלכתי עד־
29 יהוה מדם אבנר בן־נר׃ יבא על־ראש יואב ועל כל־
בית אביו ואל־יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק
30 בפלך ונפל בחרב ומחסר לחם׃ ויואב ואבישי אחיו
הרגו את־אבנר על אשר המית את־עשהאל אחיהם
31 בגבעון במלחמה׃ ויאמר דויד אל־יואב ואל כל־
העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו
32 לפני אבנר ודויד המלך הלך אחרי המטה׃ ויקברו
את־אבנר בחברון וישא המלך את־קולו ויבך על־
33 קבר אבנר ויבכו כל־העם׃ ויקונן המלך את־אבנר
ויאמר הכמות נבל ימות אבנר׃ ידיך לא אסורות
ורגליך לא־לנחשתים הובלו כנפל לפני בני־העולה
34 נפלת ויוסיפו כל־העם לבכות עליו׃ ויבאו כל־העם
להסב את־דויד לחם בעוד היום וישבע דויד לאמר
35 כה יעשה־לי אלהים וכה יוסיף אם־לפני בא־השמש
36 אטעם לחם או מאומה׃ וכל־העם הכירו ויטב בעיניהם
37 ככל אשר עשה המלך בעיני כל־העם׃ וידעו כל־
העם וכל־ישראל ביום ההוא כי לא היה מהמית
38 אבנר בן־נר׃ ויאמר המלך אל־עבדיו הלא תדעו כי
שר וגדול נפל היום הזה בישראל׃ ואני רך ומשוח
מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני יגמל
יהוה למרע כרעתו׃

4 וישמע בן־שאול כי־מת אבנר בחברון וירפו ידיו
וכל־ישראל נבהלו׃ ושני אנשים שרי גדודים היו
לבן־שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני
רמון הבארתי מבני בנימין כי־גם־בארות תחשב
3 לבנימין׃ ויברחו הבארתים גתימה ויהיו־שם גרים
4 עד־היום הזה׃ ויהונתן בן־שאול היה פסח רגלים
בן־שנים בבא השמעה משאול ויהונתן מיזרעאל
ותאמנה מנסה ותנס והיה בחפזה ותפל ושמה מפיבשת׃
5 ויצאו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחום היום
6 את־בית איש־בשת והוא שכב את־משכבו בצהרים׃
ויבאו עד־תוך הבית לקחת חטים ויכו אתו בחמש
ורכב ובענה אחיו נמלטו׃ ויבאו הבית והוא שכב
על־מטתו בחדר משכבו ויכוהו וימיתוהו ויכרתו את־
ראשו ויקחו את־ראשו וילכו דרך הערבה כל־הלילה׃
8 ויביאו את־ראש איש־בשת אל־דויד חברונה ויאמרו
אל־המלך הנה ראש איש־בשת בן־שאול אויבך
אשר בקש את־נפשך ויתן יהוה לאדני המלך היום
9 הזה נקמות משאול ומזרעו׃ ויען דויד את־רכב
ואת־בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר אליהם חי־
יהוה אשר פדה את־נפשי מכל־צר׃ כי המגיד לי
לאמר הנה מת שאול והוא כמבשר בעיניו ואחזתי
בו ואהרגהו בציקלג אשר־לתתי לו בשורתו׃ אף כי
רשעים הרגו איש צדיק בביתו על־משכבו ועתה
הלא אבקש את־דמו מידכם ובערתי אתכם מן־הארץ׃
13 ויצו דויד את־הנערים ויהרגום ויקטעו את־ידיהם
ואת־רגליהם ויתלו על־הברכה בחברון ואת־ראש
איש־בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון׃

5 ויבאו כל־שבטי ישראל אל־דויד חברונה ויאמרו
לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו׃ גם־תמול גם־
שלשם בהיות שאול מלך עלינו אתה היית מוביא
ומביא את־ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את־
עמי ישראל ואתה תהיה נגיד על־ישראל׃ ויבאו כל־
זקני ישראל אל־המלך חברונה ויכרת להם דויד
ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את־דויד למלך על־
4 ישראל׃ בן־שלשים שנה דויד במלכו בן־עשרים
5 ושנה מלך׃ בחברון מלך על־יהודה שבע שנים
וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה
6 על כל־ישראל ויהודה׃ וילך המלך וכל־אנשיו
ירושלם אל־היבוסי יושב הארץ ויאמר לדויד לאמר
לא תבוא הנה כי אם־הסירך עורים ופסחים לאמר
לא־יבוא דויד הנה׃ ויתפש דויד את־מצדת ציון
8 היא עיר דויד׃ ויאמר דויד ביום ההוא כל־מכה
יבוסי ויגע בצנור ואת־הפסחים ואת־העורים שנאת
נפש דויד על־כן יאמרו העורים והפסחים לא־יבוא
9 אל־הבית׃ וישב דויד במצדה ויקרא־לה עיר דויד
ויבן דויד סביב מן־המלוא ומבית׃ וילך דויד הלוך
11 וגדול ויהוה אלהי־צבאות עמו׃ וישלח חירם מלך־
צר מלאכים אל־דויד ועצי ארזים וחרשי עצים וחרשי
12 קיר ויבנו בית לדויד׃ וידע דויד כי־הכינו יהוה
למלך על־ישראל וכי־נשא מלכותו למען עמו
13 ישראל׃ ויקח דויד עוד פלגשים ונשים מירושלם
אחרי בואו מחברון ויולדו עוד לדויד בנים ובנות׃
14 ואלה שמות הילדים אשר־לו בירושלם שמוע ושובב
15 ונתן ושלמה׃ ויבחר ויפיע ואלישוע׃ ונפג ויפיא
16 ואלישמע׃ ואלידע ואליפלט׃ וישמעו פלשתים כי־
משחו את־דויד למלך על־כל־ישראל ויעלו כל־
פלשתים לבקש את־דויד וישמע דויד וירד אל־
18 המצודה׃ ופלשתים באו ויטשו בעמק רפאים׃
19 וישאל דויד ביהוה לאמר האעלה אל־פלשתים
הנתנם בידי ויאמר יהוה אל־דויד עלה כי־נתן
20 אתן את־פלשתים בידך׃ ויבא דויד בעלפרצים
ויכם שם דויד ויאמר פרץ יהוה את־אויבי לפני
כפרץ מים על־כן קרא שם־המקום ההוא בעלפרצים׃
21 ויעזבו שם את־עצביהם וישאם דויד ואנשיו׃
22 ויספו עוד פלשתים ויטשו בעמק רפאים׃ וישאל
דויד עוד ביהוה ויאמר לא תעלה נסב אחריהם
ובאת אליהם מול הבכאים׃ והיה כשמעך את־קול
צעדה בראשי הבכאים אז תתגבר כי־אז יצא יהוה
לפניך להכות במחנה פלשתים׃ ויעש דויד כאשר
הכה יהוה את־פלשתים מגבע עד־בואך גזר׃

6 ויסף עוד דויד את־כל־בחור בישראל שלשים אלף
2 איש׃ ויקם דויד וילך ואת־כל־העם אשר־אתו
מבעלי יהודה לעלות משם את־ארון האלהים אשר
נקרא־שם שם שם יהוה צבאות יושב הכרובים
3 עליו׃ וירכבו את־ארון האלהים על־עגלה חדשה
וישאו אתו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו
4 בני אבינדב נהגים את־העגלה חדשה׃ וישאו אתו
מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו
5 הלך לפני הארון׃ ודויד וכל־בית ישראל משחקים
לפני יהוה בכל־עצי ברושים ובכנרות ובנבלים
6 ובתפים ובמנענעים ובצלתים׃ ויבאו עד־גרן נכון
ויאחז עזא אל־ארון האלהים ויתמך־בו כי־שמטו
7 השורים׃ ויחר־אף יהוה בעזא ויכהו שם האלהים
על־השל ויכהו שם על־שלו ויפל שם עם־ארון
8 האלהים׃ ויחר לדויד על־אשר פרץ יהוה פרץ בעזא
ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה׃
9 ויירא דויד את־יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא
10 אלי ארון יהוה׃ ולא־אבה דויד להסיר אליו את־
ארון יהוה בעיר דויד ויטהו דויד בית עבד־אדם
11 הגתי׃ וישב ארון יהוה בית עבד־אדם הגתי שלשה
חדשים ויברך יהוה את־עבד־אדם ואת כל־ביתו׃
12 ויגד למלך דויד לאמר ברך יהוה את־בית עבד־אדם
ואת כל־אשר־לו בעבור ארון האלהים וילך דויד
ויעל את־ארון האלהים מבית עבד־אדם עיר דויד
13 בשמחה׃ והיה כי־צעדו נשאי ארון יהוה שבעה
14 פרים ומריא׃ ודויד מכרכר בכל־עז לפני יהוה
15 ודויד חגור אפוד בד׃ ודויד ובל־בית ישראל
מעלים את־ארון יהוה בתרועה ובקול שופר׃
16 והיה ארון יהוה בא עיר דויד ומיכל בת־שאול
נשקפה בעד החלון ותרא את־המלך דויד מפזז
17 ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה׃ ויבאו את־ארון
יהוה ויציגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה־לו
דויד ויעל דויד עלות לפני יהוה ושלמים׃
18 ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את־העם
19 בשם יהוה צבאות׃ ויחלק לכל־העם לכל־המון
ישראל למאיש ועד־אשה לאיש חלת לחם אחת
ואשפר אחד וחלת אשישה אחת וילך כל־העם איש
20 לביתו׃ וישב דויד לברך את־ביתו ותצא מיכל בת־
שאול לקראת דויד ותאמר מה־נכבד היום מלך
ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות
21 נגלות אחד הרקים׃ ויאמר דויד אל־מיכל לפני יהוה
אשר בחר־בי מאביך ומכל־ביתו לצוות אתי נגיד על־
עם יהוה על־ישראל ושחקתי לפני יהוה׃ ונקלתי
עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם־האמהות אשר
23 אמרת עמם אכבדה׃ ולמיכל בת־שאול לא־היה
ילד עד יום מותה׃

7 ויהי כי־ישב המלך בביתו ויהוה הניח־לו מסביב
2 מכל־אויביו׃ ויאמר המלך אל־נתן הנביא ראה־נא
אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך
3 היריעה׃ ויאמר נתן אל־המלך כל אשר בלבבך לך
4 עשה כי יהוה עמך׃ ויהי בלילה ההוא ויהי דבר־
5 יהוה אל־נתן לאמר׃ לך ואמרת אל־דויד עבדי כה
אמר יהוה הלא־אתה תבנה־לי בית לשבתי׃
6 כי לא ישבתי בבית למיום העלותי את־בני ישראל
ממצרים ועד היום הזה ואהי מתהלך באהל ובמשכן׃
7 בכל אשר התהלכתי בכל־בני ישראל הדבר דברתי
את־אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את־עמי
את־ישראל לאמר למה לא־בניתם לי בית ארזים׃
8 ועתה כה תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה צבאות
אנכי לקחתיך מן־הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על־
9 עמי על־ישראל׃ ואהי עמך בכל אשר הלכת ואכרת
את כל־אויביך מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם
10 הגדולים אשר בארץ׃ ושמתי מקום לעמי לישראל
ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא־יספו בני־
11 עולה לענתו כבראשונה׃ ולמן היום אשר צויתי
שפטים על עמי ישראל והנחתי לך מכל־אויביך
ויגד־לך יהוה כי בית יעשה־לך יהוה׃
12 כי ימלאו ימיך ושכבת את־אבתיך והקימותי את־
זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את־ממלכתו׃
13 הוא יבנה־בית לשמי וכוננתי את־כסא ממלכתו עד־
14 עולם׃ אני אהיה־לו לאב והוא יהיה־לי לבן אשר
בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני־אדם׃
15 וחסדי לא־יסור ממנו כאשר הסרתי מעם את־שאול
16 אשר הסרתי מלפניך׃ ונאמן ביתך וממלכתך עד־
עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד־עולם׃
17 ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן
18 אל־דויד׃ ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה ויאמר
מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד־הלום׃
19 ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל־
בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה׃
20 ומה־יוסיף דויד עוד לדבר אליך ואתה אדני יהוה
21 ידעת את־עבדך׃ בעבור דברך וכלבבך עשית את
22 כל־הגדלה הזאת להודיע את־עבדך׃ על־כן גדלת
יהוה אלהים כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל
23 אשר־שמענו באזנינו׃ ומי כעמך כישראל גוי אחד
בארץ אשר־הלכו אלהים לפדות־לו לעם ולשום־לו
שם ולעשות לכם הגדלה ונוראות לארצך לפני עמך
אשר־פדית לך ממצרים גוים ואלהיו׃
24 ותכן־לך את־עמך ישראל לך לעם עד־עולם ואתה
25 יהוה היית להם לאלהים׃ ועתה יהוה אלהים הדבר
אשר־דברת על־עבדך ועל־ביתו הקם עד־עולם
26 ועשה כאשר דברת׃ ויגדל שמך עד־עולם לאמר
יהוה צבאות אלהים על־ישראל ובית עבדך דויד
27 יהיה נכון לפניך׃ כי אתה יהוה צבאות אלהי־
ישראל גלית את־אזן עבדך לאמר בנה־לך בית על־
28 כן מצא עבדך את־לבו להתפלל אליך את־התפלה
הזאת׃ ועתה אדני יהוה אתה־הוא האלהים ודבריך
יהיו אמת ותדבר אל־עבדך את־הטובה הזאת׃
29 ועתה החל וברך את־בית עבדך להיות לעולם לפניך
כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך
לעולם׃

8 ויהי אחרי־כן ויך דויד את־פלשתים ויכנעם ויקח
2 דויד את־מתג האמה מיד פלשתים׃ ויך את־מואב
וימדדם בחבל השכב ארצה וימד שני חבלים להמית
ומלא חבל אחד להחיות ויהי מואב לדויד לעבדים
3 נשאי מנחה׃ ויך דויד את־הדדעזר בן־רחב מלך־
צובה בלכתו להשיב ידו בנהר־פרת׃ וילכד דויד
ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש
רגלי ויעקר דויד את כל־הרכב ויותר ממנו מאה
5 רכב׃ ותבא ארם דמשק לעזר להדדעזר מלך־צובה
6 ויך דויד בארם ארבעים ושנים אלף איש׃ וישם
דויד נצבים בארם דמשק ויהי ארם לדויד לעבדים
נשאי מנחה ויושע יהוה את־דויד בכל אשר־הלך׃
7 ויקח דויד את־שלטי הזהב אשר היו על־עבדי
8 הדדעזר ויביאם ירושלם׃ ומבטח ומברתי ערי
הדדעזר לקח המלך דויד נחשת רבה מאד בה עשה
9 שלמה את־הים והעמודים ואת כלי הנחשת׃ ויתעי
מלך־חמת כי הכה דויד את כל־חיל הדדעזר מלך־
10 צובה׃ וישלח תעי את־יורם בנו אל־המלך דויד
לשאול לו לשלום ולברכו על אשר נלחם באתו
ויך דויד את־הדדעזר כי־איש מלחמות תעי היה
ובידו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת׃
11 גם אתם הקדיש המלך דויד ליהוה עם הכסף
והזהב אשר הקדיש מכל־הגוים אשר כבש׃ מארם
וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל
12 הדדעזר בן־רחב מלך צובה׃ ויעש דויד שם בשובו
מהכות את־ארם בגיא־מלח שמנה עשר אלף׃
13 וישם נצבים באדום בכל אדום שם נצבים ויהיו כל־
14 אדומים לדויד עבדים ויושע יהוה את־דויד בכל
אשר־הלך׃ וימלך דויד על כל־ישראל ויהי עשה
15 דויד משפט וצדקה לכל־עמו׃ ויואב בן־צרויה על־
16 הצבא ויהושפט בן־אחילוד המזכיר׃ וצדוק בן־
אחיטוב ואחימלך בן־אביתר כהנים ושויא הסופר׃
17 ובניהו בן־יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דויד
כהנים היו׃

9 ויאמר דויד הכי יש־עוד אשר נותר לבית שאול
2 ואעשה עמו חסד למען יהונתן׃ ולבית שאול היה
עבד ושמו צבא ויקראו אתו אל־דויד ויאמר אליו
3 המלך האתה צבא ויאמר עבדך אני׃ ויאמר המלך
הכי אין־פה עוד איש מבית שאול ואעשה עמו חסד
אלהים ויאמר צבא אל־המלך עוד יש־בן ליהונתן
4 נכה רגלים׃ ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר צבא
אל־המלך הנה־הוא בבית מכיר בן־עמיאל בלדבר׃
5 וישלח המלך דויד ויקחהו מבית מכיר בן־עמיאל
6 מלדבר׃ ויבא מפיבשת בן־יהונתן בן־שאול אל־
דויד ויפל על־פניו ויתחו דויד ויאמר מפיבשת
ויאמר הנה עבדך׃ ויאמר אליו דויד אל־תירא כי־
עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי
את כל־שדה שאול אביך ואתה תאכל־לחם על־
8 שלחני תמיד׃ וישתחו ויאמר מה־עבדך כי פנית
9 אל־הכלב המת כמוני׃ ויקרא המלך אל־צבא נער
שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל־ביתו
10 נתתי לבן־אדניך׃ ועבדת לו את־האדמה אתה
ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן־אדניך לחם ואכל
ומפיבשת בן־אדניך יאכל־לחם תמיד ולצבא חמשה
11 עשר בנים ועשרים עבדים׃ ויען צבא את־המלך
ככל אשר יצוה אדני המלך את־עבדו כן יעשה עבדך
ומפיבשת אכל על־שלחני כאחד מבני המלך׃
12 ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושבת בית־
13 צבא עבדים למפיבשת׃ ומפיבשת ישב בירושלם כי
על־שלחן המלך תמיד הוא נכה שתי רגליו׃

10 ויהי אחרי־כן וימת מלך בני־עמון וימלך חנון בנו
2 תחתיו׃ ויאמר דויד אעשה־חסד עם־חנון בן־נחש
כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דויד לנחמו
ביד עבדיו אל־אביו ויבאו עבדי דויד ארץ בני־
3 עמון׃ ויאמרו שרי בני־עמון אל־חנון אדניהם
הסבור דויד את־אביך כבדך בעיניך כי־שלח לך
מנחמים הלא בעבור חקר את־העיר ולרגלה ולהפכה
4 שלח דויד את־עבדיו אליך׃ ויקח חנון את־עבדי
דויד ויגלח את־זקנם ויכרת את־מדיהם עד־המחוקים
5 וישלחם׃ ויגידו לדויד וישלח לקראתם כי־נכלמים
האנשים מאד וישב אדני המלך ביריחו עד־צמח
6 זקנכם ושבתם׃ וירא בני־עמון כי נבאשו בדויד
וישלחו חנון ובני־עמון אלף ככר־כסף לשכר להם
מרכבות ופרשים מארם נהרים וארם מעכה וארם
7 צובה׃ וישכרו להם שלשים ושנים אלף מרכבות
ואת־מלך מעכה ואת־עמו ויבאו ויחנו נגד מידבא
8 ובני־עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה׃ וישמע
דויד וישלח את־יואב ואת כל־צבא הגבורים׃
9 ויצאו בני־עמון ויערכו מלחמה פתח השער והמלכים
10 הבאים לבדם היו בשדה׃ וירא יואב אליו פני
המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי ישראל
11 ויערך לקראת ארם׃ ואת העם הנותר נתן ביד אבישי
אחיו ויערך לקראת בני־עמון׃ ויאמר אם־יחזק
ארם ממני והיית לי לישועה ואם־בני עמון יחזקו
13 ממך והושעתיך׃ חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי
אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו׃ ויגש יואב
והעם אשר עמו למלחמה לפני ארם וינסו מפניו׃
15 וירא בני־עמון כי נס ארם וינסו גם־הם מפני אבישי
ויבאו העירה וישב יואב מבני עמון ויבא ירושלם׃
16 וירא ארם כי נגף לפני ישראל וישלחו מלאכים
ויוצאו את־ארם אשר מעבר הנהר ושובך צבא
17 הדדעזר לפניהם׃ ויגד לדויד ויאסף את־כל־ישראל
ויעבר את־הירדן ויבא עליהם ויערך אליהם ויערך
דויד לקראת ארם וילחמו עמו׃ וינס ארם מפני
ישראל ויהרג דויד מארם שבע מאות רכב וארבעים
אלף פרש ואת שובך שר־צבאם הכה וימת שם׃
19 וירא כל־המלכים עבדי הדדעזר כי נגף לפני ישראל
וישלימו עם־ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע
עוד את־בני עמון׃

11 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים ויצא יואב
את־צבא עבדיו עמו ואת כל־ישראל וישחתו את־
בני עמון ויצרו על־רבה ודויד ישב בירושלם ויך
3 יואב את־רבה ויהרסה׃ וישלח דויד מלאכים ויאמר
הגד־נא ליואב אל־תרע בעיניך את־הדבר הזה כי
כה וכה עשו לי המלאכים ויגד לו׃ ויבא אוריה
4 החתי אל־דויד ויאמר אליו דויד אל־ביתך ורחץ
רגליך וירד אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת
5 המלך׃ ויבא אוריה פתח בית המלך וישכב עם־כל־
עבדי אדניו ואל־ביתו לא ירד׃ ויגידו לדויד לאמר
7 לא־ירד אוריה אל־ביתו ויאמר דויד אל־אוריה הלא
מדרך באת למה לא־ירדת אל־ביתך׃ ויאמר אוריה
אל־דויד הארון וישראל ויהודה יושבים בסכות
ואדני יואב ועבדי אדני על־פני השדה חנים ואני
אבוא אל־ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם־אשתי
חיך ונפשך אם־אעשה את־הדבר הזה׃ ויאמר דויד
אל־אוריה שב־בזה גם־היום ומחר אשלחך וישב
אוריה בירושלם ביום ההוא ומחרתו׃ ויקרא־לו
דויד ויאכל לפניו וישת־בו וישכר אתו ויצא בערב
לשכב במשכבו עם עבדי אדניו אל־ביתו לא ירד׃
11 ויהי בבקר ויכתב דויד ספר אל־יואב וישלח ביד
12 אוריה׃ ויכתב בספר לאמר הבו את־אוריה אל־
מול פני המלחמה החזקה וסגתם מאחריו והכה
13 וימת׃ ויהי בשמר יואב על־העיר ויתן את־אוריה
14 אל־המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם׃ ויצאו אנשי
העיר וילחמו את־יואב ויפל מן־העם מעבדי דויד
15 וימת גם אוריה החתי׃ וישלח יואב ויגד לדויד את
כל־דברי המלחמה׃ ויצו את־המלאך לאמר כככלות
את כל־דברי המלחמה לדבר אל־המלך׃ והיה אם־
כעלות חמת המלך ואמר אליך מדוע נגשתם אל־
העיר להלחם הידעתם את אשר־יורו מעל החומה׃
22 מי הכה את־אבימלך בן־ירבשת הלא אשה השליכה
עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם
אל־החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת׃
23 וילך המלאך ויבא ויגד לדויד את כל־אשר שלחו
24 יואב׃ ויאמר המלאך אל־דויד כי גברו עלינו
האנשים ויצאו אלינו השדה ונהי עליהם עד־פתח
25 השער׃ ויורו הירים על־עבדיך וימת גם עבדך
אוריה החתי ויאמר דויד אל־המלאך כה תאמר אל־
יואב אל־ירע בעיניך את־הדבר הזה כי כזה וכזה
תאכל החרב החזק מלחמתך אל־העיר והרסה
ואתה חזקהו׃ וישמע אשת אוריה כי מת אוריה
27 אישה ותספד על־בעלה׃ ויעבר האבל וישלח דויד
ויאספה אל־ביתו ותהי־לו לאשה ותלד־לו בן
ויהוה׃

12 וישלח יהוה את־נתן אל־דויד ויבא אליו ויאמר
לו שני אנשים היו באחד העיר אחד עשיר ואחד
2 רש׃ לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד׃ והרש אין
לו כי אם־כבשת אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל
עמו ועם־בניו יחד מפתו תאכל ומכוסו תשתה
4 ובחיקו תשכב ותהי־לו כבת׃ ויבא הלך לאיש
העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו לעשות לאורח
הבא לו ויקח את כבשת האיש הרש ויעשה לאיש
5 הבא אליו׃ ויחר־אף דויד באיש מאד ויאמר אל־
נתן חי־יהוה כי בן־מות האיש העשה זאת׃
6 ואת הכבשה ישלם ארבעתים תחת אשר עשה את־
7 הדבר הזה ותחת אשר לא חמל׃ ויאמר נתן אל־
דויד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי
משחתיך למלך על־ישראל ואנכי הצלתיך מיד
8 שאול׃ ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך
בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם־מעט
9 אוסיפה לך כהנה וכהנה׃ מדוע בזית את דבר יהוה
לעשות הרע בעיניו את אוריה החתי הכית בחרב
ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני
10 עמון׃ ועתה לא־תסור חרב מביתך עד־עולם תחת
אשר בזתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך
11 לאשה׃ כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך
ולקחתי את־נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם־
12 נשיך לעיני השמש הזאת׃ כי־אתה עשית בסתר
ואני אעשה את־הדבר הזה נגד כל־ישראל ונגד
13 השמש׃ ויאמר דויד אל־נתן חטאתי ליהוה ויאמר
נתן אל־דויד גם יהוה העביר חטאתך לא תמות׃
14 אך כי־נאץ נאצת את־אויבי יהוה בדבר הזה גם־
15 הבן הילוד לך מות יומת׃ וילך נתן אל־ביתו
ויגף יהוה את־הילד אשר ילדה אשת אוריה לדויד
16 ויחלה׃ ויבקש דויד את־האלהים בעד הילד ויצם
דויד צום ויבא ויתלן ושכב ארצה׃ ויקמו זקני
ביתו עליו להקים אתו מן־הארץ ולא אבה ולא־
18 אכל אתם לחם׃ ויהי ביום השביעי וימת הילד
ויראו עבדי דויד להגיד לו כי־מת הילד כי אמרו
הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו
ואיך נאמר אליו הרע את־נפשו ולא יטב׃ וירא
דויד כי עבדיו מתלחשים ויבן דויד כי־מת הילד
ויאמר דויד אל־עבדיו המת הילד ויאמרו מת׃
20 ויקם דויד מן־הארץ ויסך וסך וישנא סמלתיו
ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל־ביתו ויבקש
ויתנו־לחם לפניו ויאכל׃ ויאמרו עבדיו אליו מה
הדבר הזה אשר עשית בעבור הילד בחי צמת ובכית
ואחרי מות הילד קמת ותאכל־לחם׃ ויאמר בעוד
הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה
23 והיה הילד וחי׃ ועתה מת למה זה אני צם הוכל
להשיבו עוד אני הולך אליו והוא לא ישוב אלי׃
24 ויבחם דויד את בת־שבע אשתו ויבא אליה וישכב
עמה ותלד בן ויקרא את־שמו שלמה ויהוה אהבו׃
25 וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את־שמו ידידיה
26 בעבור יהוה׃ וילחם יואב ברבה בני עמון וילכד
27 את עיר המלוכה׃ וישלח יואב מלאכים אל־דויד
ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי את עיר המים׃
28 ועתה אסף את־יתר העם וחנה על־העיר ולכדה
פן־אלכד אני את־העיר ונקרא שמה עלי׃ ויאסף
דויד את כל־העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה׃
30 ויסר את־עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר־זהב
עם־אבן יקרה ותהי על־ראש דויד ושלל העיר
31 הוציא הרבה מאד׃ ואת העם אשר בה הוציא וישם
במגרות ובמגרות הברזל ובמגזרות הברזל והעביר
אותם במלבן ככה יעשה לכל ערי בני עמון וישב
דויד וכל העם ירושלם׃

13 ויהי אחרי־כן ולאבשלום בן־דויד אחות יפה
2 ושמה תמר ויאהבה אמנון בן־דויד׃ ויצר לאמנון
להתחלות על תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא
3 בעיני אמנון לעשות לה מאומה׃ ולאמנון רע ושמו
יונדב בן־שמעה אחי דויד ויונדב איש חכם מאד׃
4 ויאמר לו מדוע אתה כך רזה מבקר

ספר יחזקאל.

פרק ז׳.

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על ארבעת כנפות הארץ: 3 עתה הקץ עליך ושלחתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך: 4 ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך נתתי ותועבותיך בתוכך תהיינה וידעתם כי אני יהוה: 5 כה אמר אדני יהוה רעה אחת הנה באה: 6 בא הקץ בא הקץ הקיץ עליך הנה באה: 7 באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא הד הרים: 8 עתה קרוב שפכי חמתי עליך וכלותי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך: 9 ולא תחוס עיני ולא אחמול כדרכיך ותועבותיך בתוכך תתן עליך וידעתם כי אני יהוה מכה: 10 הנה היום הנה באה הצפירה יצא הפרח הזדון פרחה השבט: 11 חמס קם למטה רשע לא מהם ולא מהמונם ולא נהי בם: 12 עת בא היום נגש הקונה אל תשמח והסוחר אל תתאבל כי חרון אף על כל המונה: 13 כי הסוחר אל השבים עוד בחיים כי החזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בעון חייו לא יתחזקו: 14 תקעו בחצוצרה ולהכין הכל ואין הולך למלחמה כי חרוני אף על כל המונה: 15 החרב בחוץ והדבר והרעב בפנים אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: 16 ופלטו פליטיהם והיו על ההרים כיונים הגאים כלם הגה איש בעונו: 17 כל הידים תרפינה וכל הברכים תלכנה מים: 18 וחגרו שקים וכסתם פלצות ועל כל הפנים בושה ועל כל ראשיהם קרחה: 19 כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה את נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה: 20 ואת תפארת עדיו לגאון שמו עשו ויעשו בה צלמי תועבותם שקוציהם לכן נתתי לה לנדה: 21 ונתתיה ביד זרים לבז ולרשעי הארץ לשללה וחללוה: 22 והסבותי פני מהם וחללו פרצי ובאו בה פריצים וחללוה: 23 עשה הרתק כי הארץ מלאה דמים ומלאה העיר חמס: 24 והבאתי רעי גוים וירשו בתיהם והשבתי גאון עזים וחללו קדשיהם: 25 קצה בא ויבקשו שלום ואין: 26 הוה על הוה תבוא ושמועה על שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מזקנים: 27 מלך יתאבל ונשיא ילבש שמה וידי עם הארץ נבהלו כדרכם עשיתי להם וכמשפטיהם אשפטם וידעתם כי אני יהוה:

פרק ח׳.

1 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה: 2 ואראה והנה דמות כמראה אש ממראה מתניו ולמטה אש ולמעלה ממתניו כמראה זהר כעין החשמל: 3 וישלח תבנית יד ויקחני בציצית ראשי ותשאני רוח בין הארץ ובין השמים ותבא ירושלמה אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנא: 4 והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה: 5 ויאמר אלי בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבוא: 6 ויאמר אלי בן אדם הראית מה הם עשים תועבות גדלות אשר בית ישראל עשים פה למרחק מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: 7 ויבא אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר: 8 ויאמר אלי בן אדם חפר נא בקיר ואחפר בקיר והנה פתח אחד: 9 ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים פה: 10 ואבא וארא והנה כל תבנית רמש ובהמת שקוץ וכל גלולי בית ישראל מחקה על הקיר סביב סביב נקבים: 11 ושבעים איש מזקני בית ישראל ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפני המחקה ואיש מחתתו בידו ועלה ענן קטרת הסמים: 12 ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים איש בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה רואנו עזב יהוה את הארץ: 13 ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר הם עשים: 14 ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר מצפון והנה שם הנשים יושבות מבכות את התמוז: 15 ויאמר אלי הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה: 16 ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה ובין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחוריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחוים קדמה לשמש: 17 ויאמר אלי הראית בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישובו להכעיסני והנם שלחים את הזמורה אל אפם: 18 וגם אני אעשה בחמה תחוס עיני ולא אחמול וקרא באזני קול גדול ולא אשמע אתך: 19 ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו: 20 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר פניו צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבוש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת: 21 וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל האיש לבוש הבדים אשר קסת הספר במתניו: 22 ויאמר יהוה אליו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנזעקים על כל התועבות הנעשות בתוכה: 23 ולאלה אמר באזני עברו העיר אחריו והכו אל תחס עינכם ואל תחמולו: 24 זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית וכל איש אשר עליו התו אל תגשו ובמקדשי תחלו ויחלו בזקנים אשר לפני הבית: 25 ויאמר אלהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר: 26 ויהי בצאתם והכות ואשאר אני ואפל על פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפכך את חמתך על ירושלם: 27 ויאמר אלי חטאת בית ישראל ויהודה גדלה מאד מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה עויה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ויהוה אין רואה: 28 וגם אני לא תחוס עיני ולא אחמול דרכם בראשם נתתי ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 29 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 30 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 31 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 32 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 33 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 34 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 35 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 36 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 37 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 38 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 39 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 40 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 41 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 42 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 43 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 44 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 45 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 46 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 47 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 48 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 49 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 50 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 51 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 52 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 53 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 54 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 55 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 56 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 57 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 58 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 59 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 60 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 61 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 62 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 63 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 64 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 65 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 66 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 67 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 68 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 69 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 70 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 71 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 72 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 73 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 74 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 75 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 76 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 77 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 78 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 79 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 80 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 81 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 82 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 83 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 84 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 85 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 86 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 87 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 88 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 89 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 90 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 91 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 92 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 93 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 94 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 95 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 96 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 97 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 98 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 99 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו: 100 ויהי הנה איש כלי משחתו בידו:

ויאמר המלך הלוא הוא יואב עמך היתה ידו בכל
32 זאת עמי: ויען יואב את המלך ויאמר חי נפשך
אדני המלך אם איש יואב ואם כל ביתו: ויאמר
33 המלך ליואב הנה נא פניו אלי למה באתי משם
טוב לי עוד שם אראה פני המלך ואם יש בי עון
34 והמיתני: ויבא יואב אל המלך ויגד לו ויקרא
35 לאבשלום ויבא אליו וישתחו לפניו על אפיו ארצה
ויתנשק המלך לאבשלום: ויאמר המלך גם כי
36 אשבע לא ימות אבשלום: ויאמר יואב אל המלך
שמע עבדך ואם אנכי דברתי באזני אדני המלך
37 כדבר הזה ואם עתה אדני המלך חרה לעבדך
38 לאמר: ויברח אבשלום וילך אל גשור ויהי שלש
39 שנים: ויתאפק המלך מצאת אל אבשלום כי
נחם על אמנון כי מת:

14 ויבן יואב בן צרויה כי לב המלך אל אבשלום:
2 וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה
ויאמר אליה התאבלי נא והתלבשי נא בגדי אבל
ואל תסוכי שמן והיית כאשה ימים רבים מתאבלת
3 על מת: ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה
4 ושם יואב את הדברים בפיה: ותדבר האשה
תקועית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו
ותאמר הושיעה המלך: ויאמר לה המלך מה לך
ותאמר אמנה אשה אלמנה אנכי וימת אישי:
6 ושתי בנים היו לשפחתך ויריבו שניהם בשדה
ואין מציל ביניהם ויך האחד את השני וימיתהו:
7 והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני
את מכי אחיו ונהרגהו בנפש אחיו אשר הרג
ונשמידה גם את היורש ושמו את גחלתי בלתי
8 שים לאישי שם ושאר על פני האדמה: ויאמר
המלך אל האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך:
9 ותאמר האשה תקועית אל המלך עלי אדני המלך
העון ועל בית אבי והמלך ונקיו: ויאמר המלך
המדבר אליך והביאת אליו ולא יוסף עוד לנגעו:
10 ותאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מרבות
גאל הדם לשחת ולא ישמידו את בני ולא ישחיתו
את שמי מעל הארץ: ויאמר חי יהוה אם יפל
מבן אמך ארצה שערה: ותאמר האשה תדבר נא
שפחתך דבר אל אדני המלך ויאמר המלך דברי:
12 ותאמר האשה למה חשבת כזאת על עם אלהים
ומדבר המלך את הדבר הזה כאשם להשיב המלך
את נדחו: כי מות נמות וכמים הולכים על הארץ
אשר לא יאספו ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות
14 לבלתי הדיח ממנו נדח: כי על כן שלחתי ואדברה
אל המלך אדני את הדבר הזה כי יראוני העם
ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי יעשה
15 המלך את דבר אמתו: כי על כן אנכי באתי
לדבר אל אדני המלך את הדבר הזה כי יראוני
העם ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי
16 יעשה המלך את דבר אמתו: כי ישמע המלך
להציל את אמתו מיד האיש להשמידני ואת נחלת
17 אלהים: ותאמר שפחתך יהי נא מנוחת אדני
המלך כדבר יהוה אלהיך כן אדני המלך כמלאך
האלהים לשמע את הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי
18 עמך במקום אשר יהיה שם אדני המלך: ויען
המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחד ממני דבר
אשר אני שאל אליך ותאמר האשה ידבר נא אדני
19 המלך: ויאמר המלך היד כל אחאב עמך בכל
הדבר הזה ותען האשה ותאמר חי נפשך אדני
המלך אם איש ימין ואם שמאל מכל אשר דבר
אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם
20 בפי את כל הדברים האלה: לסבב פנות הדבר
עשה עבדך יואב את הדבר הזה וארני חכם כחכמת
מלאך האלהים לדעת את כל אשר בארץ:
21 ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר
הזה לך ולך נא את הנער את אבשלום השב:
22 ויפל יואב על פניו ארצה וישתחו ויברך את
המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי מצאתי חן
בעיניך אדני המלך לעשות את דבר עבדו:
23 ויקם יואב וילך גשורה ויבא את אבשלום
24 ירושלם: ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני אל
יראו ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה:
25 ולאבשלום לא היה איש נאוה מאד בכל ישראל
להתהלל מכף רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום:
26 וכאשר יגלח את ראשו והיה מקץ ימים מימים
אשר יגלחנו כי כבד עליו וגלחו את ראשו ושקל
שער ראשו מאתים שקלים במשקל המלך:
27 ויולד לאבשלום שלשה בנים ואת תמר הבת היתה
28 אשת יפת מראה: וישב אבשלום בירושלם שנתים
29 ימים ופני המלך לא ראה: וישלח אבשלום אל
יואב לשלחו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח
30 עוד שנית ולא אבה לבוא: ויאמר אל עבדיו ראו
חלקת יואב אצלי הוא ולו שם שערים לכו והצתו
אתה באש את החלקה ויצתו עבדי יואב את החלקה
31 באש: ויקם יואב ויבא אל אבשלום בביתו ויאמר
32 אליו למה הצתו עבדיך את החלקה אשר לי באש:
ויען אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך לאמר
באה הלם אלי ואשלחה אותך אל המלך לאמר למה
באתי משם טוב לי עוד שם אני עתה ואראה פני
33 המלך ואם יש בי עון והמיתני: ויבא יואב אל
המלך ויגד לו ויקרא לאבשלום ויבא אל המלך
ישתחו לפניו על אפיו ארצה לפני המלך ויתנשק
אבשלום למלך:

15 ויהי אחרי כן ויעש לו אבשלום רכב וסוסים
2 וחמשים איש רצים לפניו: והשכים אבשלום
ונצב על יד דרך השער וכל איש אשר יהיה לו
ריב לבוא אל המלך למשפט וקרא אליו אבשלום
ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר מאחד משבטי
3 ישראל עבדך: ואמר אליו אבשלום ראה דבריך
טובים נכונים ואין שמע לך מאת המלך: ויאמר
אבשלום מי ישמני שופט בארץ ואלי יבוא כל איש
אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו: והיה בגשת
איש לו להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק בו
6 ונשק לו: ועשה אבשלום ככה לכל ישראל הבאים
למשפט למלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל:
7 ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך
אלכה נא ואשלמה את נדרי אשר נדרתי ליהוה
8 בחברון: כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם
לאמר אם שוב ישיבני יהוה ירושלם והייתי עבד
9 יהוה: ויאמר אליו המלך לך בשלום ויקם וילך
10 חברונה: וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי
ישראל לאמר כשמעכם את קול השופר ואמרתם
11 מלך אבשלום בחברון: ואתו מאתים איש מירושלם
הלכו בתמם ולא ידעו דבר: ויזבח אבשלום את
12 הזבחים ויקרא את אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו
מגלה ותהי הקשר איתן והעם הולך ורב את
אבשלום:

13 ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לבב איש ישראל
14 אחרי אבשלום: ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו
בירושלם קומו ונברחה כי אין לנו פלט מפני
אבשלום מהרו לצאת פן ימהר והשיג לנו והדיח
15 עלינו את הרעה והכו את העיר לפי חרב: ויאמרו
עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך
16 הנה עבדיך: ויצא המלך וכל ביתו ברגליו וישאר
המלך עשרה נשים פלגשים לשמר הבית: ויצא
המלך וכל העם ברגליו ויעמדו במרחק: וכל
עבדיו עברים אצלו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל
הגתים ששה מאות איש באו מגת ברגלי עברים
לפני המלך: ויאמר המלך אל איתי הגתי למה
תלך גם אתה אתנו שוב ושב עם המלך כי גר אתה
20 וכי גלה אתה ממקומך: תמול באת ואניעך היום
לנוד אתנו והנני הולך אנה ואני לא ידע שוב
21 אחיך השב ואחיך עמך חסד ואמת: ויען איתי
את המלך ויאמר חי יהוה וחי אדני המלך כי אם
22 במקום אשר יהיה אדני המלך אם למות אם
לחיים כי גם שם יהיה עבדך: ויאמר דוד אל
איתי לך ועבר לפנינו ויעבר איתי הגתי וכל
23 אנשיו וכל הטף אשר אתו: והארץ בוכה בקול
גדול והעם עברים והמלך עבר את נחל קדרון
ויעבר כל העם דרך פני המדבר: וגם צדוק
והלוים עמו נשאים את ארון ברית האלהים
ויציבו את ארון האלהים ויעל אביתר עד תם כל
25 העם יוצאים מן העיר: ויאמר המלך אל צדוק
השב את ארון האלהים העירה אם אמצא חן
בעיני יהוה והשיבני והראני אתו ואת נוהו:
26 ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה לי כטוב
27 בעיניו: ויאמר המלך אל צדוק הכהן הראה אתה
שב העירה בשלום ואחימעץ בנך ויהונתן בן
28 אביתר בניכם שנים אתכם: ראה אנכי מתמהמה
29 בערבות המדבר עד בוא דבר מאתכם להגיד לי:
ויעש צדוק ואביתר את ארון האלהים שבה
30 ירושלם וישבו שם: ודוד עלה במעלה זית העלה
ובכה בלכתו והראש חפוי לו והוא הולך יחף
ורל כל העם אשר אתו חפו איש ראשו ועלו עלה
31 ובכה: ויגד לדוד לאמר אחיתפל היה בקשרים גם
בגד אבשלום ויאמר דוד אל יהוה סכל נא את
32 עצת אחיתפל: ויהי דוד בא עד ראש אשר יראה
לאלהים בו משתחוה לאלהים והנה לקראתו חושי
33 הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו: ויאמר
אליו דוד אם עברת אתי והיית לי למשא:
34 ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני
המלך אשר אבי עבד עתה ואני עבדך ועתה
ואפרת את עצת אחיתפל למעני: ושם אתך
צדוק והאביתר הכהנים ויהי כל אשר תשמע מבית
35 המלך והגדת לצדוק והאביתר הכהנים: והנה
שם אתם שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן
לאביתר ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר תשמעון:
36 הנה המה שלחים אתם בניהם אתם אחימעץ
לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל
37 דבר אשר תשמעון: ויבא חושי רעה דוד העיר
וירושלם באה:

16 ודוד עבר מעט מראש והנה ציבא נער מפיבשת
לקראתו וצמד חמרים חבושים ועליהם מאתים
לחם ומאה צמוקי ענבים ומאה קיץ ונבל יין:
2 ויאמר המלך אל ציבא מה לך אתה ויאמר ציבא
החמרים לבית המלך לרכב והלחם והקיץ לאכל
הנערים והיין לשתות העיפים במדבר: ויאמר
המלך ואיה בן אדניך ויאמר ציבא אל המלך הנה
הוא יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית
4 ישראל את ממלכות אבי: ויאמר המלך לציבא
הנה לך כל אשר למפיבשת ויאמר ציבא השתחויתי
אמצא חן בעיניך אדני המלך:

5 ויבא המלך עד בחרים והנה משם איש יוצא
ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן גרא יוצא
6 ומקלל: ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי
המלך דוד והעם וכל הגבורים על ימינו ועל
7 שמאלו: וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש
8 הדמים ואיש הבליעל: השיב עליך יהוה את כל
דמי בית שאול אשר מלכת תחתיו ויתן יהוה את
הממלכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש
9 דמים אתה: ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך
למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך אעברה
10 נא ואסירה את ראשו: ויאמר המלך מה לי ולכם
בני צרויה כי יקלל כי יהוה אמר לו קלל את דוד
ומי יאמר מדוע עשית כן: ויאמר דוד לאבישי
ולכל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי מבקש את
נפשי ואף כי עתה בן ימיני הניחו לו ויקלל כי
11 דבר לו יהוה: אולי יראה יהוה בעיני ושב יהוה
לי טובה תחת קללתו היום הזה: וילך דוד
ואנשיו בדרך ושמעי הלך לנכחו מנגד ויקלל הלך
ואבנים יסקל לנגדו ועפר יזרה: ויבא המלך
והעם אשר אתו עיפים ויפח שם:

12 ואבשלום והאיש ישראל כל אנשי ירושלם ואחיתפל
13 אתו: והיה כבוא חושי רעה דוד אל העיר
14 ואבשלום יבוא ירושלם ואחיתפל היה יועץ אל
אבשלום כעצת איש אשר ישאל בדבר האלהים כל
15 עצת אחיתפל גם לדוד גם לאבשלום: ויאמר
אבשלום אל אחיתפל עצו לנו מה נעשה ונדברה
16 איש דבר: ויאמר חושי אל אבשלום יחי המלך
יחי המלך אתה כאשר לא הלכת את רעך הזה
17 כי אתה כי לו בחרו יהוה ואיש הזה ואתו אשר
18 בחרו בו יהוה ואתו אשב: ולמי אני עבד הלוא
19 לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביך כן אהיה לפניך:
ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו לכם עצה מה
20 נעשה: ויאמר אחיתפל אל אבשלום בא אל
פילגשי אביך אשר הניח לשמר הבית ושמע כל
ישראל כי באש אביך בך וחזקו ידי כל אשר אתך:
21 ויטו לאבשלום האהל על הגג ויבא אבשלום אל
22 פילגשי אביו לעיני כל ישראל: ויטו לאבשלום
האהל על הגג ויבא אבשלום אל פילגשי אביו
23 לעיני כל ישראל: ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים
ההם כאשר ישאל איש בדבר האלהים כל עצת
אחיתפל גם לדוד גם לאבשלום:

17 ויאמר אחיתפל אל אבשלום אבחרה נא שנים
עשר אלף איש ואקומה ואדרפה אחרי דוד הלילה:
2 ואבואה עליו והוא יגע ורפה ידים והחתתיו
ונס כל העם אשר אתו והכיתי את המלך לבדו:
3 והשבתי אליך את כל העם כשוב הכלה אל איש
4 אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלם: וייטב
הדבר בעיני אבשלום ובעיני כל זקני ישראל:
5 ויאמר אבשלום קראו נא גם לחושי הארכי ונשמעה
6 גם את אשר בפיו: ויבא חושי אל אבשלום
ויאמר אליו אבשלום לאמר כדבר הזה דבר
7 אחיתפל העשה דברו אם אין אתה דבר אתה:
8 ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה העצה אשר
יעץ אחיתפל בפעם הזאת: ויאמר חושי אתה
ידעת את אביך ואת אנשיו כי גבורים הם והמה
מרי נפש כדוב שכול בשדה וגבור איש מלחמה
9 ולא ילין בלילות הוא עתה בחר באחד הבורות או
באחד המקומות והיה כנפל בהם בראשונה ושמע
כל שומע ואמר היתה מכה בעם אשר אחרי
10 אבשלום: וגם הוא בן חיל אשר לבו כלב אריה
ימס ימס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני
11 חיל אשר אתו: ואני יעץ אני כי יקבצו אלי כל
ישראל מדן ועד באר שבע כחול אשר על שפת
הים לרב ופניך הולכים בקרב: ונבאנו עליו
במקום אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר תפל
12 הטל על האדמה ולא נשאיר בו ובכל האנשים
13 אשר אתו גם אחד: ואם אל עיר אחת יאסף
וקשרו אל העיר ההיא חבלים וסחבנוה אל הנחל
14 עד אשר לא נמצא שם גם אחד: ויאמר אבשלום
וכל איש ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת
אחיתפל ויהוה צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה
15 בעבור הביא יהוה אל אבשלום את הרעה: ויאמר
חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כעצת אחיתפל
16 יעץ אבשלום וכעצת אחיתפל יעץ אני ועתה
שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל תלן הלילה
בערבות המדבר וגם עבור תעבר פן יבלע אל
17 המלך וכל העם אשר אתו: ויהונתן ואחימעץ
עמדים בעין רגל ותלך שפחה ואמרה להם והם
הלכו ויגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות
18 לבוא העירה: וראה נער ויגד לאבשלום ויהלכו
שניהם מהרה ויבאו בית איש בבחורים אשר לו
בור בחצרו וירדו שמה: ותקח האשה ותפרש את
המסך על פני הבור ותשח עליו רחיט ולא נודע
19 דבר: ויראו עבדי אבשלום האשה אל הבית
ויבקשו ולא מצאו וישובו ירושלם: ויהי אחרי
הלכתם ויעלו מן הבור וילכו ויגידו למלך דוד
ויאמרו אל דוד קומו ומהרו עברו את המים כי
כה יעץ עליכם אחיתפל: ויהי כשמע אחיתפל כי
לא נעשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך
ויבא אל ביתו אל עירו ויצו על ביתו ויחנק
ויקבר בקבר אביו: ודוד בא מחנימה ואבשלום
עבר את הירדן הוא וכל איש ישראל עמו:
25 ואת עמשא שם תחת יואב על הצבא ועמשא בן
איש ישמעאלי אשר בא אל אביגל בת נחש אחות
צרויה אם יואב: ויחן ישראל ואבשלום בארץ
26 גלעד: ויהי כבוא דוד מחנימה ואבשלום עבר את
27 הירדן הוא וכל איש ישראל עמו: ויהי כבוא דוד
מחנימה ושובי בן נחש מרבת בני עמון ומכיר בן
עמיאל מלו דבר וברזלי הגלעדי מרגלים:
28 הביאו משכבות וכלי יוצר וחטים ושעורים וקמח
וקלי ופול ועדשים וקלי: ודבש וחמאה צאן וצפות
בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכל כי אמרו
29 העם רעב ועיף וצמא במדבר:

18 ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם עליהם שרי
2 אלפים ושרי מאות: ויתן דוד שלשית העם ביד
יואב ושלשית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב
ושלשית ביד איתי הגתי ויאמר המלך אל העם
3 אצא גם אנכי אתכם: ויאמרו לא תצא כי אם
נוס ינוסו לא ישימו לבם אלינו אם מחצית
המתנו לא ישימו לבם אלינו ועתה טוב כי תהיה
4 לנו מעיר עשרת אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו
5 לעזר: ויאמר אליהם המלך מה שעיניכם טוב
אעשה ויעמד המלך על יד השער ויצאו כל העם
6 למאות ולאלפים: ויצו המלך את יואב ואת
אבישי ואת איתי לאמר נערי לי לאט לאבשלום
וכל השמעים את המלך בצוותו את כל השרים על
7 אבשלום: ויצא העם השדה לקראת ישראל
8 ותהי המלחמה ביער אפרים: ונגפו שם העם
ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה
9 עשרים אלף איש ביום ההוא: ותהי שם
המלחמה על פני כל הארץ ויער אכל בעם את
10 אשר אכלו החרב ביום ההוא ברבים: ויראה איש
אחד וינד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלום
11 תלוי באלה: ויאמר איש אל יואב והנה ראית
ומדוע לא הכיתו שם ארצה ועלי היה לתת לך
12 עשרת כסף ואזור אחד: ויאמר האיש אל יואב
אם שקל כסף בידי לא אשלח יד אל בן המלך כי
באזנינו צוה המלך אל אבישי ואל איתי לאמר
13 שמרו אחד לנער לאבשלום: פן עשיתי שקר על
נפשי ואין דבר מן המלך ואתה תתיצב מנגד:
14 ויאמר יואב לא אוחיל כמוך לפניך ויקח שלשה
שבטים בכפו ויתקעם בלבב אבשלום עודנו חי
15 בלב האלה: ויסבו עשרה נערים נושאי כלי יואב
ויכו את אבשלום וימיתהו:

16 ויתקע יואב בשופר וישב העם מרדף אחרי ישראל
17 כי עצר יואב בעם: ויקחו את אבשלום וישליכו
אתו אל היער אל השחת הגדולה בבור ויערמו
עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש
18 לאהליו: ואבשלום בחייו לקח ויקם לו את
המצבה אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן
למען הזכיר שמי ויקרא למצבה על שמו ויקרא
19 לה יד אבשלום עד היום הזה: ואחימעץ בן
צדוק אמר אעתה ואבשרה את המלך כי הושיעו
20 יהוה את ידו מאיבי: ויאמר אליו יואב לא איש
בשורה אתה היום תבשר יום אחר לא תבשר היום
21 את בשורה כי מת בן המלך: ויאמר יואב לכושי
לך הגד למלך אשר ראית וישתחו ליואב וירץ:
22 ויוסף עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר אל יואב
והיה מה אכן ירוצני גם אנכי אחרי הכושי ויאמר
יואב למה זה אתה רץ בני והבשורות אין לך
23 הבשרת: והיה מה אכן ארוץ ויאמר לו רוץ
וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את הכושי:
24 ודוד ישב בין שני השערים ויעלה הצפה אל גג
השער אל החומה וישא עיניו וירא והנה איש רץ
25 לבדו: ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם
לבדו בשורה בפיו והלך הלוך וקרב: ויראה הצפה
את הרץ השני ויקרא הצפה אל השוער ויאמר הנה
איש רץ לבדו ויאמר גם זה מבשר: ויאמר הצפה
אראה את מרוצת הראשון כמרוצת אחימעץ בן
צדוק ויאמר המלך איש טוב הוא ובבשורה טובה
27 יבוא: ויקרא הצפה ויאמר הנה רץ האחד כמרוצת
אחימעץ בן צדוק ויאמר המלך איש טוב הוא
28 ובבשורה טובה יבוא: ויקרא אחימעץ ויאמר אל
המלך שלום וישתחו למלך אפים ארצה ויאמר
ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר
29 נשאו את ידם באדני במלך: ויאמר המלך השלום
לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי את המון
גדול לשלח את איש יואב את עבד המלך ואנכי
30 עבדך ולא ידעתי מה: ויאמר סב התיצב פה
31 ויסב ויתיצב: והנה כושי בא ויאמר כושי בשרה
אדני המלך כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים
32 עליך: ויאמר המלך אל הכושי השלום לנער
לאבשלום ויען הכושי יהי כנער אדני המלך
ואשר קמו עליך לרעה כל הנער:

19 ויעגם המלך ויעל על עלית השער ויבך ויכה
2 ככה בני אבשלום בני בני: ויגד ליואב לאמר
הנה המלך בוכה ומתאבל על אבשלום: ותהי
התשועה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמע העם
ביום ההוא לאמר כעצב המלך על בנו: ויגנב
העם ביום ההוא לבוא העירה כאשר יגנב העם
הנכלם בנוסו במלחמה: והמלך כסה את פניו
ויזעק המלך בקול גדול בני אבשלום אבשלום בני
5 בני: ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת
היום את פני כל עבדיך המלטים היום את נפש
בניך ואת נפש בנותיך ואת נפש נשיך ואת נפש
6 פילגשיך: לאהבך את שנאיך ולשנא את אהביך כי
הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעתי
היום כי לו אבשלום חי ואנחנו כלנו היום מתים
7 אז ישר בעיניך: ועתה קום צא ודבר על לב
עבדיך כי ביהוה נשבעתי אם לא תצא אין לן איש
הלילה הזה ורעה לך מכל הרעות אשר באו עליך
8 מנעוריך ועד עתה: ויקם המלך וישב בשער
ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך ישב בשער
ויבאו כל העם לפני המלך וישראל נסו איש
9 לאהליו: וכל העם היו נדונים בכל שבטי ישראל
לאמר המלך הציל אתנו מיד אויבינו והוא מלט
אתנו מיד פלשתים ועתה נס מן הארץ מפני
10 אבשלום: ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה
ועתה למה אתם מחרישים להשיב את המלך להביא
11 את בנו: והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר
הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה
תהיו אחרונים להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל
ישראל בא אל המלך אל ביתו: אחי אתם עצמי
בשרי אתם ולמה תהיו אחרונים להשיב את המלך:
13 ולעמשי תאמרו הלוא עצם מעצמי אתה ובשרי אתה
כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף אם לא שר צבא
14 תהיה לפני כל הימים תחת יואב: ויט את לב כל
איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שובו אתה
15 וכל עבדיך: וישב המלך וירד עד הירדן והנה
יהודה באו הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר
16 את המלך את הירדן: וישמעי בן גרא בן הימיני
אשר מבחרים היה ויעבר עם איש יהודה לקראת
17 המלך דוד: ואלף איש עמו מן בנימין וציבא נער
בית שאול וחמשה עשר בניו ועשרים עבדיו אתו
ויעברו את הירדן לפני המלך: ועבר העבורה
לעבר את בית המלך ולעשות הטוב בעיניו ושמעי
בן גרא נפל לפני המלך בעברו את הירדן:
19 ויאמר אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר
את אשר עוה עבדך ביום צאת אדני המלך את
20 הירושלם לשום המלך על לבו: כי ידע עבדך
כי אנכי חטאתי ולכן הנני בא היום הראשון
21 מכל בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך:
ויען אבישי בן צרויה ויאמר המחת על זה שמעי
22 כי קלל את משיח יהוה: ויאמר דוד מה לי ולכם
בני צרויה כי תהיון לי היום לשטנים היום יומת
23 איש בישראל כי הלא ידעתי היום כי אני המלך
24 על ישראל: ויאמר המלך אל שמעי לא תמות
וישבע לו המלך: ומפיבשת בן שאול ירד לקראת
המלך ולא עשה רגלו ולא עשה שפמו ואת בגדיו
לא כבס למן יום צאת המלך עד יום בואו בשלום:
25 ויהי כבואו מירושלם לקראת המלך ויאמר לו
המלך למה לא הלכת עמי מפיבשת: ויאמר אדני
המלך עבדי רמני כי עבד אתה אמר חבשה לי את
27 החמור וארכבה עליו וילך עם המלך כי פסח הוא
28 על עבדך: ויוצא את עבדך אל אדני המלך
והאלהים כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך:
29 כי לא היתה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני
המלך ותשם את עבדך בין אכלי שלחנך ומה לי
עוד צדקה ומה אוסף עוד לצעק אל המלך:
30 ויאמר אליו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי
אתה ושבא תחלקו את השדה: ויאמר מפיבשת
אל המלך גם את יקח כאשר בא אדני המלך בשלום
31 אל ביתו: ברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את
הירדן עם המלך ללוותו מעבר הירדן: וברזלי
זקן מאד בן שמנים שנה הוא וכלכל את המלך
32 בשבתו במחנים כי איש גדול מאד הוא: ויאמר
המלך אל ברזלי עבר אתה אתי וכלכלתי אתך
33 עמדי בירושלם: ויאמר ברזלי אל המלך כמה
ימי שני חיי כי יעלה את עבדך עם המלך
34 ירושלם: בן שמנים שנה אנכי היום הבין בין טוב
לרע אם יטעמו עבדך את אשר אכל ואת אשר שתה
35 אם ישמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך
עוד למשא על אדני המלך: ומעט יהיה עבדך את
המלך בעבר הירדן ולמה יגמלני המלך הגמול הזה:
37 אנא ישב נא עבדך ואמותה בעירי אצל קבר אבי
ואמי והנה עבדך כמהם ויעבר עמכם אל המלך
38 אדני ועשה לו הטוב בעיניך: ויען המלך ויאמר
כמהם יעבר אתי ואני אעשה לו את הטוב בעיניך
39 וכל אשר תבחר עלי אעשה: ויעבר כל העם את
הירדן ויעבר המלך ויתן המלך לברזלי ויברכהו
40 וישב למקומו: ויעבר המלך הגלגלה וכמהם
עבר אתו ויעבר כל העם יהודה וגם חצי עם
41 ישראל: והנה כל איש ישראל באים אל המלך
ויאמרו אל המלך מדוע גנבוך אחינו אנשי יהודה
ויגנבו את המלך ואת ביתו ואת כל אנשי דוד
42 עמו את הירדן: ויען כל איש יהודה את איש
ישראל כי קרוב אלי המלך ומדוע זה קנאתם על
הדבר הזה הכל אכלנו נשא נשא לנו: ויען איש
ישראל את איש יהודה ויאמר עשרה ידות לי
במלך וגם בדוד אנכי ממך ולמה הקלתני ולא היה
דברי ראשון לי לדבר את המלך ויקשו דברי איש
יהודה מדברי איש ישראל:

20 ושם נקרה איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש
ימיני ויתקע בשופר ויאמר אין לנו חלק בדוד
ולא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל:
2 ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן
בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד
3 ירושלם: ויבא דוד אל ביתו ירושלם ויקח המלך
את עשרת נשים פלגשים אשר הניח לשמר הבית
ויתנם בבית משמרת וכלכלם ואליו לא בא וחתומות
4 עד יום מותן חיות אלמנות: ויאמר המלך אל
עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים
5 והתיצב אתה פה: וילך עמשא לזעק את יהודה
6 ויחר את המועד אשר יעד לו: ויאמר דוד אל
אבישי עתה ירע לנו שבע בכרי מאבשלום אתה קח
את עבדי אדניך ורדף אחריו פן ימצא לו ערים
7 בצורות והציל את עיננו: ויצאו אחריו יואב
ואנשי הכרתי והפלתי וכל הגבורים ויצאו מירושלם
8 לרדף אחרי שבע בן בכרי: הם עם האבן הגדולה
אשר בגבעון ועמשא בא לקראתם ויואב חגור
מדיו אשר לבש עליו ועל מתניו חגורה ותלויה
9 בתערה על מתניו בתעדה ותפל: ויאמר יואב
לעמשא השלום לך אחי ותאחז ימין יואב בזקן
10 עמשא לנשקו: ועמשא לא נשמר בחרב ביואב
ויכהו בה חמשת במעיו וישפך מעיו ארצה ולא
שנה לו ויכהו בה ויפל ויואב ואבישי אחיו רדפו
11 אחרי שבע בן בכרי: ואיש עמד עליו מנערי יואב
ויאמר מי חפץ אשר יואב ואשר לדוד אחרי יואב:
12 ועמשא מתגלגל בדם בתוך המסלה ויראה האיש כי
עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסלה השדה
ויטל עליו בגד כי ראה כי כל הבא עליו עמד:
13 בהסיר מן המסלה איש עבר אחרי יואב ללכת
14 אחרי שבע בן בכרי: והוא עבר בכל שבטי
ישראל אבלה ובית המעכתי וכל הברים ויקהלו
15 ויבאו גם אחריו: ויבאו ויצרו עליו באבלה בית
המעכה ויסלו סללה אל העיר ויעמד בחל ויכל
16 כל העם אשר את יואב להפיל את החומה: ותקרא
אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל
יואב קרב הלם ואדברה אליך: ויקרב אליה
ותאמר האשה אתה יואב ויאמר אני הוא ותאמר
לו שמע דברי אמתך ויאמר שמעתי: ותדבר לאמר
הדבר ידברו בראשנה לאמר שאל ישאלו באבל
18 ובן תמו הנמיר: ויאמר יואב חלילה חלילה לי
19 אם אבלע ואם אשחית: לא כן הדבר כי איש
מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא יד במלך
בדוד תנו אתו לבדו ואלכה מעל העיר ויאמר
האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך על החומה:
22 ותבא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש
שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר
ויפצו מעל העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלם
23 אל המלך: ויואב על כל צבא ישראל ובניהו בן
יהוידע על הכרתי ועל הפלתי: ואדורם על המס
ויהושפט בן אחילוד המזכיר: ושוא סופר
ויהוידע בן אביתר הכהנים היו שרים: וגם עירא
26 היאירי היה כהן לדוד:

21 ויהי רעב בימי דוד שנים שלש שנה שנה
אחרי פני יהוה וישאל דוד את פני יהוה ויאמר
יהוה על שאול ועל בית הדמים על אשר המית
2 את הגבעונים: ויקרא המלך לגבעונים ויאמר
אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה כי אם
מיתר האמרי וישראל נשבעו להם ויבקש שאול
3 להכותם בקנאתו לבני ישראל ויהודה: ויאמר דוד
אל הגבעונים מה אעשה לכם ובמה אכפר ובכן
4 תברכו את נחלת יהוה: ויאמרו אליו הגבעונים
אין לנו עסק בכסף ובזהב עם שאול ועם ביתו
ואין לנו עסק לאיש להמית בישראל ויאמר מה
5 אתם אמרים אעשה לכם: ויאמרו אל המלך האיש
אשר כלה אתנו ואשר דמה אלינו נשמד מהתיצב
6 בכל גבול ישראל: יתנו לנו שבעה אנשים מבניו
ונהוגם ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה ויאמר
7 המלך אתננה: וחמל המלך על מפיבשת בן יהונתן
בן שאול בשבעת יהוה אשר ביניהם בין דוד ובין
8 יהונתן בן שאול: ויקח המלך את שני בני רצפה
בת איה אשר ילדה לשאול את ארמוני ואת מפיבשת
ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל
9 בן ברזלי המחולתי: ויתנם ביד הגבעונים ויהוקעום
בהר לפני יהוה ויפלו שבעתם יחדו והמה הומתו
10 בימים ראשונים בימי קציר בראשונה בתחלת קצירת
שעורים: ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה
על הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן
השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם
11 ואת חית השדה לילה: ויגד לדוד את אשר עשתה
12 רצפה בת איה פלגש שאול: וילך דוד ויקח את
עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי
יבש גלעד אשר גנבו אותם מרחוב בית שן אשר
13 תקעום שם הפלשתים ביום הכות פלשתים את שאול
בגלבע: ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות
יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים:
14 ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימין
בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך
ואחרי כן נעתר אלהים לארץ:

15 ועוד היתה המלחמה לפלשתים עם ישראל ו

ומכלים אשר לא־יטהרו׃ ס
ואלה תהיה־לו לטמא בשרצים הנשמת
והחלד והאנקה והכח׃ והלטאה והכוח והעכבר
והתנשמת׃ והקאת והשלו והאנקה וחלד׃
אלה טמאים לכם בכל־השרץ הנשמת
כל־אשר יפול מהם בהיותם מת יטמא
מכל־כלי עץ או־בגד או־עור או־שק כל־כלי
אשר־יעשה מלאכה במים יבוא והיה טמא
עד־הערב וטהר׃ וכל־כלי חרש אשר־יפול
מהם אל־תוכו כל אשר־בתוכו יטמא ואתו
תשברו׃ מכל־אכל אשר יאכל אשר יבוא
עליו מים יטמא וכל־משקה אשר ישתה
מכל־כלי יטמא׃ וכל אשר־יפול מנבלתם
עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם
וטמאים יהיו לכם׃ אך־מעין ובור מקוה־
מים יהיה טהור ונגעו בנבלתם יטמא׃
וכי־יפול מנבלתם על־זרע זרע אשר יזרע
טהור הוא׃ ואם־מים יזרע על־זרעו ונפל
מנבלתם עליו טמא הוא לכם׃ ס
ומת מן־הבהמה אשר־הוא לכם לאכלה
הנגע בנבלתה יטמא עד־הערב׃ והאכל
מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד־הערב והנשא
את־נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד־הערב׃
ס
וזה־לכם הטמא בשרץ השרץ השרץ על־
הארץ החלד והעכבר והצב למינהו׃ והאנקה
והכח והלטאה והחמט והתנשמת׃ אלה
טמאים לכם בכל־השרץ כל הנגע בהם
במותם יטמא עד־הערב׃ והנפל מהם
בהיותם מת על־כל־אשר יפול עליו מכל־
כלי עץ או־בגד או־עור או־שק כל־כלי
אשר־יעשה מלאכה במים יבוא והיה טמא
עד־הערב וטהר׃ וכל־כלי חרש אשר־יפול
מהם אל־תוכו כל אשר־בתוכו יטמא ואתו
תשברו׃ כל־אכל אשר יאכל אשר יבוא
עליו מים יטמא וכל־משקה אשר ישתה
מכל־כלי יטמא׃ וכל אשר־יפול עליו מנבלתם
יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם
וטמאים יהיו לכם׃ אך־מעין ובור מקוה־
מים יהיה טהור והנגע בנבלתם יטמא׃
וכי־יפול מנבלתם על־זרע זרע אשר יזרע
טהור הוא׃ ואם־מים יזרע על־זרעו ונפל
מנבלתם עליו טמא הוא לכם׃ ס
כי־שרץ השרץ אשר־יאכל ובהמה אשר
תהיה־לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד־
הערב׃ והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא
עד־הערב והנשא את־נבלתה יכבס בגדיו
וטמא עד־הערב׃ ס
וזה־לכם הטמא בשרץ השרץ השרץ על־
הארץ החלד והעכבר והצב למינהו׃ והאנקה
והכח והלטאה והחמט והתנשמת׃ אלה
טמאים לכם בכל־השרץ כל הנגע בהם
במותם יטמא עד־הערב׃ והנפל מהם
בהיותם מת על־כל־אשר יפול עליו מכל־
כלי עץ או־בגד או־עור או־שק כל־כלי
אשר־יעשה מלאכה במים יבוא והיה טמא
עד־הערב וטהר׃ וכל־כלי חרש אשר־יפול
מהם אל־תוכו כל אשר־בתוכו יטמא ואתו
תשברו׃ כל־אכל אשר יאכל אשר יבוא
עליו מים יטמא וכל־משקה אשר ישתה
מכל־כלי יטמא׃ וכל אשר־יפול עליו מנבלתם
יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם
וטמאים יהיו לכם׃ אך־מעין ובור מקוה־
מים יהיה טהור והנגע בנבלתם יטמא׃
וכי־יפול מנבלתם על־זרע זרע אשר יזרע
טהור הוא׃ ואם־מים יזרע על־זרעו ונפל
מנבלתם עליו טמא הוא לכם׃ ס
כי־שרץ השרץ אשר־יאכל ובהמה אשר
תהיה־לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד־
הערב׃ והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא
עד־הערב והנשא את־נבלתה יכבס בגדיו
וטמא עד־הערב׃ ס
וזה־לכם הטמא בשרץ השרץ השרץ על־
הארץ החלד והעכבר והצב למינהו׃ והאנקה
והכח והלטאה והחמט והתנשמת׃ אלה
טמאים לכם בכל־השרץ כל הנגע בהם
במותם יטמא עד־הערב׃ והנפל מהם
בהיותם מת על־כל־אשר יפול עליו מכל־
כלי עץ או־בגד או־עור או־שק כל־כלי
אשר־יעשה מלאכה במים יבוא והיה טמא
עד־הערב וטהר׃ וכל־כלי חרש אשר־יפול
מהם אל־תוכו כל אשר־בתוכו יטמא ואתו
תשברו׃ כל־אכל אשר יאכל אשר יבוא
עליו מים יטמא וכל־משקה אשר ישתה
מכל־כלי יטמא׃ וכל אשר־יפול עליו מנבלתם
יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם
וטמאים יהיו לכם׃ אך־מעין ובור מקוה־
מים יהיה טהור והנגע בנבלתם יטמא׃
וכי־יפול מנבלתם על־זרע זרע אשר יזרע
טהור הוא׃ ואם־מים יזרע על־זרעו ונפל
מנבלתם עליו טמא הוא לכם׃ ס

ויקרא יא.

וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר
אליהם׃ דברו אל־בני ישראל לאמר זאת
החיה אשר תאכלו מכל־הבהמה אשר על־
הארץ׃ כל־מפרסת פרסה ושסעת שסע
פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃
אך את־זה לא־תאכלו מעלי הגרה ומן־
המפרסי הפרסה את־הגמל כי־מעלה גרה
הוא ופרסה אינו מפריס טמא הוא לכם׃
ואת־השפן כי־מעלה גרה הוא ופרסה לא
יפריס טמא הוא לכם׃ ואת־הארנבת כי־
מעלת גרה היא ופרסה לא הפריסה טמאה
היא לכם׃ ואת־החזיר כי־מפריס פרסה הוא
ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא
הוא לכם׃ מבשרם לא תאכלו ובנבלתם
לא תגעו טמאים הם לכם׃ ס
את־זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר־
לו סנפיר וקשקשת בים ובנחלים אתם
תאכלו׃ וכל אשר אין־לו סנפיר וקשקשת
בים ובנחל משכל־שרץ המים ומכל נפש
החיה אשר במים שקץ הם לכם׃ ושקץ
יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת־נבלתם
תשקצו׃ כל אשר אין־לו סנפיר וקשקשת
במים שקץ הוא לכם׃ ס
ואת־אלה תשקצו מן־העוף לא יאכלו
שקץ הם את־הנשר ואת־הפרס ואת־העזניה׃
ואת־הראה ואת־האיה ואת־הדיה למינה׃
ואת־כל־ערב למינו׃ ואת־בת היענה ואת־
התחמס ואת־השחף ואת־הנץ למינהו׃ את־
הינשוף ואת־התנשמת ואת־הקאת׃ ואת־
הרחם ואת־השלך ואת־הכוס׃ ואת־החסידה
האנפה למינה ואת־הדוכיפת ואת־העטלף׃
וכל־שרץ העוף הולך על־ארבע שקץ הוא
לכם׃ ס
ואת־אלה תאכלו מכל־שרץ העוף ההלך
על־ארבע אשר־לו כרעים מלמעלה לנתר
בהן על־הארץ׃ את־אלה מהם תאכלו את־
הארבה למינהו ואת־הסלעם למינהו ואת־
החרגל למינהו ואת־החגב למינהו׃ וכל־
שרץ העוף אשר־לו ארבע רגלים שקץ הוא
לכם׃ ס
ואת־אלה תטמאו לכם כל־הנגע בנבלתם
יטמא עד־הערב׃ והנושא את־נבלתם יכבס
בגדיו וטמא עד־הערב כל־הנגע בהם טמא
הוא׃ כל־הבהמה אשר־הוא שסע פרסה
ואינה מפרסת ושסעת לא גרה טמאים הם
לכם כל־הנגע בהם יטמא׃ וכל־החיה
תשכבת־זרע בכל־אשר יפול עליו מכל־
כלי עץ או־בגד או־עור או־שק כל־כלי
אשר־יעשה מלאכה במים יבוא והיה טמא
עד־הערב וטהר׃ וכל־כלי חרש אשר־יפול
מהם אל־תוכו כל אשר־בתוכו יטמא ואתו
תשברו׃ כל־אכל אשר יאכל אשר יבוא
עליו מים יטמא וכל־משקה אשר ישתה
מכל־כלי יטמא׃ וכל אשר־יפול עליו מנבלתם
יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם
וטמאים יהיו לכם׃ אך־מעין ובור מקוה־
מים יהיה טהור והנגע בנבלתם יטמא׃
וכי־יפול מנבלתם על־זרע זרע אשר יזרע
טהור הוא׃ ואם־מים יזרע על־זרעו ונפל
מנבלתם עליו טמא הוא לכם׃ ס
כי־שרץ השרץ אשר־יאכל ובהמה אשר
תהיה־לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד־
הערב׃ והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא
עד־הערב והנשא את־נבלתה יכבס בגדיו
וטמא עד־הערב׃ ס
וזה־לכם הטמא בשרץ השרץ השרץ על־
הארץ החלד והעכבר והצב למינהו׃ והאנקה
והכח והלטאה והחמט והתנשמת׃ אלה
טמאים לכם בכל־השרץ כל הנגע בהם
במותם יטמא עד־הערב׃ והנפל מהם
בהיותם מת על־כל־אשר יפול עליו מכל־
כלי עץ או־בגד או־עור או־שק כל־כלי
אשר־יעשה מלאכה במים יבוא והיה טמא
עד־הערב וטהר׃ וכל־כלי חרש אשר־יפול
מהם אל־תוכו כל אשר־בתוכו יטמא ואתו
תשברו׃ כל־אכל אשר יאכל אשר יבוא
עליו מים יטמא וכל־משקה אשר ישתה
מכל־כלי יטמא׃ וכל אשר־יפול עליו מנבלתם
יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם
וטמאים יהיו לכם׃ אך־מעין ובור מקוה־
מים יהיה טהור והנגע בנבלתם יטמא׃
וכי־יפול מנבלתם על־זרע זרע אשר יזרע
טהור הוא׃ ואם־מים יזרע על־זרעו ונפל
מנבלתם עליו טמא הוא לכם׃ ס
כי־שרץ השרץ אשר־יאכל ובהמה אשר
תהיה־לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד־
הערב׃ והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא
עד־הערב והנשא את־נבלתה יכבס בגדיו
וטמא עד־הערב׃ ס
וזה־לכם הטמא בשרץ השרץ השרץ על־
הארץ החלד והעכבר והצב למינהו׃ והאנקה
והכח והלטאה והחמט והתנשמת׃ אלה
טמאים לכם בכל־השרץ כל הנגע בהם
במותם יטמא עד־הערב׃ והנפל מהם
בהיותם מת על־כל־אשר יפול עליו מכל־
כלי עץ או־בגד או־עור או־שק כל־כלי
אשר־יעשה מלאכה במים יבוא והיה טמא
עד־הערב וטהר׃ וכל־כלי חרש אשר־יפול
מהם אל־תוכו כל אשר־בתוכו יטמא ואתו
תשברו׃ כל־אכל אשר יאכל אשר יבוא
עליו מים יטמא וכל־משקה אשר ישתה
מכל־כלי יטמא׃ וכל אשר־יפול עליו מנבלתם
יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם
וטמאים יהיו לכם׃ אך־מעין ובור מקוה־
מים יהיה טהור והנגע בנבלתם יטמא׃
וכי־יפול מנבלתם על־זרע זרע אשר יזרע
טהור הוא׃ ואם־מים יזרע על־זרעו ונפל
מנבלתם עליו טמא הוא לכם׃ ס

ותפרץ מפלצת׃ ויהי כאשר הרבו המים
מעל ראשי נפלתי: בחבלי שאול סבבוני
קדמוני מוקשי מות: בצר לי אקרא יהוה
ואל אלהי אשוע: וישמע מהיכלו קולי
ושועתי לפניו תבוא באזניו: ותגעש
ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו
כי חרה לו: עלה עשן באפו ואש מפיו
תאכל גחלים בערו ממנו: ויט שמים וירד
וערפל תחת רגליו: ויעל על כרוב ויעף
וידא על כנפי רוח: וישת חשך סביבותיו
סכת חשרת מים עבי שחקים: מנגה נגדו
בערו ממנו גחלי אש: יהוה מן השמים
ירעם ועליון יתן קולו: וישלח חצים
ויפיצם וברקים רב ויהמם: ויראו אפיקי
מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה
מנשמת רוח אפך: ישלח ממרום יקחני
ימשני ממים רבים: יצילני מאויבי עז
ומשנאי כי אמצו ממני: יקדמוני ביום
אידי ויהי יהוה למשען לי: ויוצא אותי
למרחב יחלצני כי חפץ בי: יגמלני יהוה
כצדקי כבר ידי ישיב לי: כי שמרתי דרכי
יהוה ולא רשעתי מאלהי: כי כל משפטיו
לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני: ואהי תם
לו ואשתמר מעוני: וישב יהוה לי כצדקי
כבר ידי לנגד עיניו: עם חסיד תתחסד
עם גבר תמים תתמם: עם נבר תתברר
ועם עקש תתפתל: כי אתה עם עני תושיע
ועיני רמים תשפיל: כי אתה תאיר נרי
יהוה אלהי יגיה חשכי: כי בך ארוץ גדוד
באלהי אדלג שור: האל תמים דרכו אמרת
יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו:
כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי
אלהינו: האל מעזי חיל ויתר תמים דרכי:
משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני:
מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה
זרועותי: ותתן לי מגן ישעך וענותך תרבני:
תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי:
ארדף אויבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם:
אכלם ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי:
ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי:
ואויבי נתת לי עורף ומשנאי ואצמיתם:
ישועו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם:
ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות
אריקם: תפלטני מריבי עמי תשמרני לראש
גוים עם לא ידעתי יעבדוני: בן נכר יתכחשו
לי לשמע אזן ישמעו לי: בן נכר יבולו
ויחרגו ממסגרותם: חי יהוה וברוך צורי
וירום אלהי צור ישעי: האל הנתן נקמות
לי ויורד עמים תחתי: ומפלטי מאויבי
תרוממני מאיש חמסים תצילני: על כן
אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה: מגדיל
ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד
ולזרעו עד עולם:

כב

ויאמר יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי לי:
אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי
ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני: מהלל
אקרא יהוה ומאיבי אושע: כי אפפוני
משברי מות נחלי בליעל יבעתוני: חבלי
שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: בצר לי
אקרא יהוה ואל אלהי אקרא ושמע מהיכלו
קולי ושועתי באזניו: ותגעש ותרעש
הארץ ומוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי
חרה לו: עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל
גחלים בערו ממנו: ויט שמים וירד וערפל
תחת רגליו: ויעל על כרוב ויעף וידא על
כנפי רוח: וישת חשך סביבותיו סכת
חשרת מים עבי שחקים: מנגה נגדו בערו
ממנו גחלי אש: יהוה מן השמים ירעם
ועליון יתן קולו: וישלח חצים ויפיצם
וברקים רב ויהמם: ויראו אפיקי ים ויגלו
מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח
אפך: ישלח ממרום יקחני ימשני ממים
רבים: יצילני מאויבי עז ומשנאי כי אמצו
ממני: יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה
למשען לי: ויוצא אותי למרחב יחלצני כי
חפץ בי: יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב
לי: כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי
מאלהי: כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא
אסיר ממני: ואהי תם לו ואשתמר מעוני:
וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו:
עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם:
עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל: כי אתה
עם עני תושיע ועיני רמים תשפיל: כי אתה
תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי: כי בך
ארוץ גדוד באלהי אדלג שור: האל תמים
דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל
החסים בו: כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי
צור זולתי אלהינו: האל מעזי חיל ויתר
תמים דרכי: משוה רגלי כאילות ועל
במותי יעמידני: מלמד ידי למלחמה
ונחתה קשת נחושה זרועותי: ותתן לי מגן
ישעך וענותך תרבני: תרחיב צעדי תחתי
ולא מעדו קרסלי: ארדף אויבי ואשמידם
ולא אשוב עד כלותם: אכלם ואמחצם ולא
יקומו ויפלו תחת רגלי: ותזרני חיל
למלחמה תכריע קמי תחתי: ואויבי נתת לי
עורף ומשנאי ואצמיתם: ישועו ואין מושיע
אל יהוה ולא ענם: ואשחקם כעפר על פני
רוח כטיט חוצות אריקם: תפלטני מריבי
עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי
יעבדוני: בן נכר יתכחשו לי לשמע אזן
ישמעו לי: בן נכר יבולו ויחרגו
ממסגרותם: חי יהוה וברוך צורי וירום
אלהי צור ישעי: האל הנתן נקמות לי
ויורד עמים תחתי: ומפלטי מאויבי
תרוממני מאיש חמסים תצילני: על כן
אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה: מגדיל
ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד
ולזרעו עד עולם:

כג

ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן
ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב
ונעים זמרות ישראל: רוח יהוה דבר בי
ומלתו על לשוני: אמר אלהי ישראל לי
דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל
ביראת אלהים: וכאור בקר יזרח שמש
בקר לא עבות מנגה מדשא מארץ: כי לא
כן ביתי עם אל כי ברית עולם שמה ערוכה
בכל ושמורה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא
יצמיח: ובליעל כקוץ מנדף כלם כי לא
בידים יקחו: ואיש יגע בהם ימלא ברזל
וקנה חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת:
אלה שמות הגבורים אשר לדוד יושב
בשבת תחכמוני ראש השלשים הוא עדינו
העצני על שמונה מאות חללים בפעם אחת:
ואחריו אלעזר בן דודו האחחי בן השלשה
הגבורים עם דוד בחרפם את הפלשתים
נאספים שם למלחמה ויעלו איש ישראל:
הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו
ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה
גדולה ביום ההוא והעם שבו אחריו רק
לפשט: ואחריו שמה בן אגי הררי על שלשה
בני הרר: הוא עמד בתוך החלקה ויצילה
ויך את הפלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה:
ושלשה מן השלשים הראשים ירדו בקציר
אל דוד אל מערת עדלם והמחנה חנה בגיא
רפאים: ודוד אז במצודה ומצב פלשתים
אז בבית לחם: ויתאו ויאמר מי ישקני
מים מבור בית לחם אשר בשער: ויבקעו
שלשת הגבורים במחנה פלשתים וישאבו
מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו
ויביאו אל דוד ולא אבה לשתות אותם
ויסכם ליהוה: ויאמר חלילה לי יהוה מעשות
את הדבר הזה הדם האנשים ההלכים בנפשותם
ולא אבה לשתות אותם אלה עשו שלשת
הגבורים: ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא
ראש השלשה ועל שלשת אלפים חלל
ויהי לו שם בשלשה: הנכבד בשלשה
מהשלשה ויהי להם לשר ועד הראשונים לא
בא: ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים
מקבצאל הכה את שני אראלי מואב הוא
ירד ויך את האריה בתוך הבור ביום השלג:
הוא הכה את איש מצרי האיש מראה
במצרי וחנית ביד המצרי וירד אליו בשבט
ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו
בחניתו: אלה עשה בניהו בן יהוידע ושם
בשלשת הגבורים: מן השלשים נכבד והם
לא עד השלשה ויקמהו דוד על משמעתו:
עשהאל אחי יואב הוא השלשים אלחנן בן
דודו בית לחם: שמות הגבורים הרודי
אליקא חלץ הפלוני: עירא בן עקש התקועי
אביעזר הענתתי: סבכי החושתי מפי
האחוחי: מהרי הנטופתי חלד בן בענה
הנטופתי: איתי בן הרי מגבעת בני בנימין
בנית הפרעתני: הדי מנחלי געש עזמות
הבחרומי: אליחבא השעלבני בני יאשן
יהונתן: שמה ההררי אחיאם בן שרר
הערארי: אליפלט בן אחסבי בן המעכתי
חפר המכרתי אחיה הפלוני: חצרו הכרמלי
פעראי הארבי: יגאל בן נתן מצובה בני
הגדי: צלק העמוני נחרי הבארתי נשא כלי
יואב בן צרויה: עירא היתרי גרב היתרי:
אוריה החתי זבד בן אחלי: עדינא בן שיזא
הראובני ראש לראובנים ועמו שלשים:
חנן בן מעכה ויושפט החני המתני: עזיה
העתרתי יואל אחי נתן מבצובה בני הגדי:
מבחר החרומי שעלבים העשתרתי: יעואל
בני חותם העראעי ידיעאל בן שמרי בן
חותן העיזי: אליאל המחוי ועובד ויעשי
המצובי: יעריי ארגם בן דוד הארכי צלק
העמוני נחרי הבארתי נשא כלי יואב בן
צרויה: עירא היתרי גרב היתרי: אוריה
החתי זבד בן אחלי: עדינא בן שיזא
הראובני ראש לראובנים ועמו שלשים:
חנן בן מעכה ויושפט החני המתני: עזיה
העתרתי יואל אחי נתן מבצובה בני הגדי:
מבחר החרומי שעלבים העשתרתי: יעואל
בני חותם העראעי ידיעאל בן שמרי בן
חותן העיזי: אליאל המחוי ועובד ויעשי
המצובי: יעריי ארגם בן דוד הארכי

24 לפני יהוה׃* ויאמר דויד אל־ארונה הלוא
ארון־האלהים הוביל בית עבד־אדם ועד־
ירושלם ויעל דויד להעלות את־ארון־האלהים
מבית עבד־אדם עיר דויד בשמחה׃ 25 ויהי
כאשר צעדו נשאי ארון־יהוה ששה צעדים
ויזבח שור ומריא׃* 26 ודויד מכרכר בכל־עז
לפני יהוה ודויד חגור אפוד בד׃ 27 ודויד
ועל־כל־בית־ישראל מעלים את־ארון יהוה
בתרועה ובקול שופר׃ 28 והיה ארון יהוה
בא עיר דויד ומיכל בת־שאול נשקפה בעד
החלון ותרא את־המלך דויד מפזז ומכרכר
לפני יהוה ותבז לו בלבה׃ 29 ויביאו את־
ארון יהוה ויציגו אתו במקומו בתוך האהל
אשר נטה־לו דויד ויעל דויד עלות לפני יהוה
ושלמים׃ 30 ויכל דויד מהעלות העלה
ומן־השלמים ויברך את־העם בשם יהוה
צבאות׃ 31 ויחלק לכל־העם לכל־המון
ישראל למאיש ועד־אשה לאיש חלת לחם
אחת ואשפר אחד וצפיחית אחת ויסבו כל־
העם איש לביתו׃

פרק ו׳.

1 ויוסף עוד דויד את־כל־בחור בישראל
שלשים אלף׃ 2 ויקם ויהלך דויד ואת־כל־
העם אשר־עמו מבעלי יהודה לעלות משם
את־ארון האלהים אשר־נקרא־שם שם שם
יהוה צבאות יושב הכרובים עליו׃ 3 וירכבו
את־ארון האלהים על־עגלה חדשה וישאהו
מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני
אבינדב נהגים את־העגלה חדשה׃ 4 ואתו
מבית אבינדב אשר בגבעה נשא את־ארון
האלהים ואחיו הלך לפני הארון׃ 5 ודויד
ובית ישראל משחקים לפני יהוה בכל־עצי
ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים
ובצלתים׃ 6 ויבאו עד־גרן נכון וישלח עזא
את־ידו אל־ארון האלהים ויאחז־בו כי־שמטו
השורים׃ 7 ויחר־אף יהוה בעזא ויכהו שם
האלהים על־השל ויכהו שם על־אשר שלח
את־ידו אל־הארון וימת שם לפני האלהים׃
8 ויחר לדויד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזא
ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה׃
9 ויירא דויד את־יהוה ביום ההוא ויאמר איך
יבוא אלי ארון יהוה׃ 10 ולא־אבה דויד להסיר
אליו את־ארון יהוה בעיר דויד ויטהו דויד
בית עבד־אדם הגתי׃ 11 וישב ארון יהוה
בית עבד־אדם הגתי שלשה חדשים ויברך
יהוה את־כל־בית עבד־אדם ואת־כל־אשר־לו׃
12 ויגד למלך דויד לאמר ברך יהוה את־בית
עבד־אדם ואת־כל־אשר־לו בעבור ארון
האלהים וילך דויד ויעל את־ארון האלהים
מבית עבד־אדם עיר דויד בשמחה׃ 13 והיה
כי־צעדו נשאי ארון יהוה שבעה פרים וזבח
מריא׃* 14 ודויד מכרכר בכל־עז לפני יהוה
ודויד חגור אפוד בד׃ 15 ודויד ועל־כל־בית
ישראל מעלים את־ארון יהוה בתרועה ובקול
שופר׃ 16 והיה ארון יהוה בא עיר דויד
ומיכל בת־שאול נשקפה בעד החלון ותרא
את־המלך דויד מפזז ומכרכר לפני יהוה
ותבז לו בלבה׃ 17 ויביאו את־ארון יהוה
ויציגו אתו במקומו בתוך האהל אשר־נטה־לו
דויד ויעל דויד עלות לפני יהוה ושלמים׃
18 ויכל דויד מהעלות העלה ומן־השלמים
ויברך את־העם בשם יהוה צבאות׃ 19 ויחלק
לכל־העם לכל־המון ישראל גם־לנקבה גם־
לזכר לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד
וצפיחית אחת ויסבו כל־העם איש לביתו׃
20 וישב דויד לברך את־ביתו ותצא מיכל בת־
שאול לקראת דויד ותאמר מה־נכבד היום
מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות
עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים׃* 21 ויאמר
דויד אל־מיכל לפני יהוה אשר בחר־בי מאביך
ומכל־ביתו לצוות אתי נגיד על־עם יהוה על־
ישראל ושחקתי לפני יהוה׃ 22 וקלותי עוד
מזאת והייתי שפל בעיני ועם־האמהות אשר
אמרת עמם אכבדה׃* 23 ולמיכל בת־שאול
לא־היה ילד עד יום מותה׃

פרק ז׳.

1 ויהי כי־ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו
מסביב מכל־אויביו׃ 2 ויאמר המלך אל־נתן
הנביא ראה־נא אנכי יושב בבית ארזים
וארון האלהים יושב בתוך היריעה׃ 3 ויאמר
נתן אל־המלך כל אשר־עם־לבבך לך עשה כי
יהוה עמך׃ 4 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר־יהוה
אל־נתן לאמר׃ 5 לך ואמרת אל־דויד עבדי
כה אמר יהוה הבית אתה תבנה־לי לשבתי׃
6 כי לא ישבתי בבית למיום העלותי את־בני
ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהי מתהלך
באהל ובמשכן׃ 7 בכל אשר התהלכתי בכל־
בני ישראל הדבר דברתי את־אחד משבטי
ישראל אשר צויתי לרעות את־עמי את־
ישראל לאמר למה לא־בניתם לי בית ארזים׃
8 ועתה כה תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה
צבאות אנכי לקחתיך מן־הנוה מאחר הצאן
להיות נגיד על־עמי על־ישראל׃ 9 ואהי עמך
בכל אשר הלכת ואכרתה את־כל־אויביך
מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם הגדולים
אשר בארץ׃ 10 ושמתי מקום לעמי לישראל
ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא־יספו
בני עולה לענתו כבתחלה׃ 11 ולמן־היום
אשר צויתי שפטים על־עמי ישראל והנחתי
לך מכל־אויביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה
לך יהוה׃ 12 כי ימלאו ימיך ושכבת את־
אבתיך והקימותי את־זרעך אחריך אשר יצא
ממעיך והכינתי את־ממלכתו׃ 13 הוא יבנה־
בית לשמי וכוננתי את־כסא ממלכתו עד־
עולם׃ 14 אני אהיה־לו לאב והוא יהיה־לי
לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים
ובנגעי בני אדם׃ 15 וחסדי לא־יסור ממנו
כאשר הסרתי מעל שאול אשר הסרתי מלפני׃
16 ונאמן ביתך וממלכתך עד־עולם לפניך
כסאך יהיה נכון עד־עולם׃ 17 ככל הדברים
האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל־דויד׃
18 ויבא דויד המלך וישב לפני יהוה ויאמר מי
אני אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד־הלם׃
19 ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר
גם אל־בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם
אדני יהוה׃ 20 ומה־יוסיף דויד עוד לדבר
אליך ואתה אדני יהוה ידעת את־עבדך׃
21 בעבור דברך וכלבבך עשית את־כל־הגדלה
הזאת להודיע את־עבדך׃ 22 על־כן גדלת
יהוה אלהים כי אין־כמוך ואין אלהים זולתך
בכל אשר שמענו באזנינו׃ 23 ומי כעמך
כישראל גוי אחד בארץ אשר־הלכו אלהים
לפדות־לו לעם ולשום־לו שם ולעשות לכם
את־הגדלה ונוראות לארצך מפני עמך אשר
פדית־לך ממצרים גוים ואלהיו׃ 24 ותכן־לך
את־עמך ישראל לך לעם עד־עולם ואתה יהוה
היית להם לאלהים׃ 25 ועתה יהוה אלהים
הדבר אשר־דברת על־עבדך ועל־ביתו הקם
עד־עולם והעש כאשר דברת׃ 26 ויגדל שמך
עד־עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על־ישראל
ובית עבדך דויד יהיה נכון לפניך׃ 27 כי אתה
יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את־אזן עבדך
לאמר בנית לו בית על־כן מצא עבדך את־
לבו להתפלל אליך את־התפלה הזאת׃ 28 ועתה
אדני יהוה אתה־הוא האלהים ודבריך יהיו
אמת ותדבר אל־עבדך את־הטובה הזאת׃
29 ועתה החל וברך את־בית עבדך להיות
לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת
ומברכתך יברך בית עבדך לעולם׃

פרק ח׳.

1 ויהי אחרי־כן ויך דויד את־פלשתים
ויכנעם ויקח דויד את־מתג האמה מיד
פלשתים׃ 2 ויך את־מואב וימדדם בחבל
השכב ארצה וימד שני חבלים להמית וחבל
מלא להחיות ויהי מואבים לדויד לעבדים
נשאי מנחה׃ 3 ויך דויד את־הדדעזר בן־רחב
מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר־פרת׃
4 ויתפש דויד ממנו אלף ושבע מאות פרשים
ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דויד את־כל־
הרכב ויותר ממנו למאה רכב׃ 5 ותבא ארם
דמשק לעזר להדדעזר מלך צובה ויך דויד
בארם עשרים ושנים אלף איש׃ 6 וישם דויד
נציבים בארם דמשק ויהי ארם לדויד לעבדים
נשאי מנחה ויושע יהוה את־דויד בכל אשר
הלך׃ 7 ויקח דויד את־שלטי הזהב אשר היו
על־עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם׃ 8 ומבטח
ומברתי ערי הדדעזר לקח המלך דויד נחשת
רבה מאד בה עשה שלמה את־הים הנחשת
ואת־העמודים ואת־כלי הנחשת׃ 9 וישמע
תעי מלך חמת כי הכה דויד את־כל־חיל
הדדעזר מלך צובה׃ 10 וישלח תעי את־יורם
בנו אל־המלך דויד לשאול לו לשלום ולברכו
על־נלחמו בהדדעזר ויך אתו כי־איש מלחמות
הדדעזר היה ואת־כלי כסף וכלי זהב וכלי
נחשת׃ 11 גם אתם הקדיש המלך דויד ליהוה
עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל־הגוים
אשר כבש׃ 12 מאדום וממואב ומבני עמון
ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן־רחב
מלך צובה׃ 13 ויעש דויד שם בשובו מהכות
את־ארם בגיא־המלח שמונה עשר אלף׃
14 וישם נציבים באדום בכל אדום שם נציבים
ויהיו כל־אדום לעבדים לדויד ויושע יהוה
את־דויד בכל אשר הלך׃ 15 וימלך דויד על־
כל־ישראל ויהי דויד עשה משפט וצדקה לכל־
עמו׃ 16 ויואב בן־צרויה על־הצבא ויהושפט
בן־אחילוד מזכיר׃ 17 וצדוק בן־אחיטוב
ואחימלך בן־אביתר כהנים ושוסא סופר׃
18 ובניהו בן־יהוידע על־הכרתי והפלתי ובנו
בני דויד כהנים היו׃

פרק ט׳.

1 ויאמר דויד הישאר עוד איש לבית שאול
ואעשה עמו חסד בעבור יונתן׃ 2 ולבית
שאול היה עבד ושמו ציבא ויקראו־לו אל־
דויד ויאמר אליו המלך האתה ציבא ויאמר
עבדך אני׃ 3 ויאמר המלך האפס־עוד איש
לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר
ציבא אל־המלך עוד בן ליונתן נכה רגלים׃
4 ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל־
המלך הנה בבית מכיר בן־עמיאל בלו דבר׃
5 וישלח המלך דויד ויקחהו מבית מכיר בן־
עמיאל מלו דבר׃ 6 ויבא מפיבשת בן־יונתן
בן־שאול אל־דויד ויפל על־פניו וישתחו
ויאמר דויד מפיבשת ויאמר הנה עבדך׃
7 ויאמר אליו דויד אל־תירא כי־עשה אעשה
עמך חסד בעבור יונתן אביך והשבתי את־כל־
שדה שאול אביך ואתה תאכל־לחם על־שלחני
תמיד׃ 8 וישתחו ויאמר מה־עבדך כי פנית
אל־הכלב המת אשר כמוני׃ 9 ויקרא המלך
אל־ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה
לשאול ולכל־ביתו נתתי לבן־אדניך׃ 10 ועבדת
לו את־האדמה אתה ובניך ועבדיך ונשאת
לבן־אדניך לחם ואכל ומפיבשת בן־אדניך
יאכל־לחם תמיד ולציבא חמשה עשר בנים
ושבעה עשרים עבדים׃ 11 ויאמר ציבא אל־
המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את־עבדו
כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על־שלחני
כאחד ממלכי בני׃ 12 ולמפיבשת בן קטן
ושמו מיכא וכל מושבת בית־ציבא עבדים
למפיבשת׃ 13 ומפיבשת יושב בירושלם כי
על־שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח
שתי רגליו׃

פרק י׳.

1 ויהי אחרי־כן וימת מלך בני־עמון וימלך
חנון בנו תחתיו׃ 2 ויאמר דויד אעשה חסד
עם־חנון בן־נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד
וישלח דויד לנחמו ביד־עבדיו אל־אביו
ויבאו עבדי דויד ארץ בני־עמון׃ 3 ויאמרו
שרי בני־עמון אל־חנון אדניהם הכבוד דויד
את־אביך בעיניך כי־שלח לך מנחמים הלא
בעבור חקרה את־העיר ולרגלה ולהפכה שלח
דויד את־עבדיו אליך׃ 4 ויקח חנון את־עבדי
דויד ויגלח את־זקנם ויכרת את־מדיהם
בחצי עד־משיתם וישלחם׃ 5 ויגידו לדויד
וישלח לקראתם כי־האנשים נכלמים מאד
ויאמר המלך שבו בירחו עד־צמוח זקנכם
ושבתם׃ 6 וירא בני־עמון כי נבאשו בדויד
וישלחו חנון ובני־עמון אלף ככר־כסף לשכור
להם מארם נהרים ומארם מעכה ומצובא׃
7 וישכרו להם שלשים ושנים אלף רכב ואת־
מלך מעכה ואת־עמו ויבאו ויחנו נגד מידבא
ובני־עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה׃
8 וישמע דויד וישלח את־יואב ואת־כל־צבא
הגבורים׃ 9 ויצאו בני־עמון ויערכו מלחמה
פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש־טוב
ומעכה לבדם בשדה׃ 10 וירא יואב כי־היתה
אליו פני המלחמה מבפנים ומאחור ויבחר
מכל־בחור בישראל ויערך לקראת ארם׃
11 ויתר העם נתן ביד אבישי אחיו ויערך
לקראת בני־עמון׃ 12 ויאמר אם־יחזק ארם
ממני והיית לי לישועה ואם־בני עמון יחזקו
ממך והושעתיך׃ 13 חזק ונתחזק בעד עמנו
ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו׃
14 ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם
למלחמה ויגסו מפניו׃ 15 וירא בני־עמון כי
נס ארם ויגסו מפני אבישי ויבאו העירה
וישב יואב מבני עמון ויבא ירושלם׃ 16 וירא
הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלח ויוצא את־
ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילאם ושובך
צבא הדדעזר לפניהם׃ 17 ויגד לדויד ויאסף
את־כל־ישראל ויעבר את־הירדן ויבא חילאמה
וערך ארם לקראת דויד וילחמו עמו׃ 18 וינס
ארם מפני ישראל ויהרג דויד מארם שבעים
אלף רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת־שובך
שר־הצבא המית׃ 19 וירא כל־המלכים עבדי
הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלימו אל־
ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע את־בני
עמון עוד׃

פרק י״א.

1 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים
וישלח דויד את־יואב ואת־עבדיו עמו ואת־כל־
ישראל וישחתו את־בני עמון ויצרו על־רבה
ודויד יושב בירושלם׃ 2 ויהי לעת־ערב ויקם
דויד מעל משכבו ויתהלך על־גג בית המלך
ויראה אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת
מראה־עין מאד׃ 3 וישלח דויד וידרש לאשה
ויאמר הלוא־זאת בת־שבע בת־אליעם אשת
אוריה החתי׃ 4 וישלח דויד מלאכים ויקחה
ותבא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת
מטמאתה ותשב אל־ביתה׃ 5 ותהר האשה
ותשלח ותגד לדויד ותאמר הרה אנכי׃
6 וישלח דויד אל־יואב שלח אלי את־אוריה
החתי וישלח יואב את־אוריה אל־דויד׃
7 ויבא אוריה אליו וישאל דויד לשלום יואב
ולשלום העם ולשלום המלחמה׃ 8 ויאמר דויד
לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה
מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך׃
9 וישכב אוריה פתח בית המלך את כל־עבדי
אדניו ולא ירד אל־ביתו׃ 10 ויגידו לדויד
לאמר לא־ירד אוריה אל־ביתו ויאמר דויד
אל־אוריה הלוא מדרך בא אתה למה לא־ירדת
אל־ביתך׃ 11 ויאמר אוריה אל־דויד הארון
וישראל ויהודה יושבים באהלים ואדני יואב
ועבדי אדני על־פני השדה חנים ואני אבוא
אל־ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם־אשתי
חיך ונפשך אם־אעשה את־הדבר הזה׃
12 ויאמר דויד אל־אוריה שב־בזה גם־היום
ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום
ההוא ומחרתו׃ 13 ויקרא־לו דויד ויאכל
לפניו וישת וישכרהו ויצא בערב לשכב
במשכבו עם־עבדי אדניו אל־ביתו לא ירד׃
14 ויהי בבקר ויכתב דויד ספר אל־יואב וישלח
ביד־אוריה׃ 15 ויכתב בספר לאמר הבו את־
אוריה אל־פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו
ונכה ומת׃ 16 ויהי בשמר יואב אל־העיר
ויתן את־אוריה אל־המקום אשר ידע כי־אנשי
חיל שם׃ 17 ויצאו אנשי העיר וילחמו את־
יואב ויפל מן־העם מעבדי דויד וימת גם
אוריה החתי׃ 18 וישלח יואב ויגד לדויד את
כל־דברי המלחמה׃ 19 ויצו את־המלאך לאמר
ככלות את־כל־דברי המלחמה לדבר אל־המלך׃
20 והיה אם־תעלה חמת המלך ואמר אליך
מדוע נגשתם אל־העיר להלחם הלוא ידעתם
את־אשר יורו מעל החומה׃ 21 מי־הכה את־
אבימלך בן־ירבשת הלוא אשה השליכה עליו
פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם
אל־החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת׃
22 וילך המלאך ויבא ויגד לדויד את כל־אשר
שלחו יואב׃ 23 ויאמר המלאך אל־דויד כי־
גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהי
עליהם עד־פתח השער׃ 24 ויורו המורים
מעל החומה אל־עבדיך וימת מעבדי המלך
וגם עבדך אוריה החתי מת׃ 25 ויאמר דויד
אל־המלאך כה תאמר אל־יואב אל־ירע בעיניך
את־הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב
החזק מלחמתך אל־העיר והרסה וחזקהו
ואתה חזקהו׃ 26 ותשמע אשת אוריה כי־מת
אוריה אישה ותספד על־בעלה׃ 27 ויעבר
האבל וישלח דויד ויאספה אל־ביתו ותהי־לו
לאשה ותלד־לו בן אך רע הדבר אשר־עשה
דויד בעיני יהוה׃

פרק י״ב.

1 וישלח יהוה את־נתן אל־דויד ויבא אליו
ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת האחד
עשיר והאחד רש׃ 2 לעשיר היו צאן ובקר
הרבה מאד׃ 3 ולרש אין כי אם־כבשת אחת
קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם־בניו
יחדו מפתו מאכל תאכל ומכוסו תשתה
וחיקו תשכב והיתה־לו כבת׃ 4 ויבא הלך
לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו
לעשות לאורח הבא לו ויקח את־כבשת האיש
הרש ויעשה לאיש הבא אליו׃ 5 ויחר־אף דויד
באיש מאד ויאמר אל־נתן חי־יהוה כי בן־
מות האיש העשה זאת׃ 6 ואת־הכבשה ישלם
ארבעתים על אשר עשה את־הדבר הזה ועל
אשר לא חמל׃ 7 ויאמר נתן אל־דויד אתה
האיש הכה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי
משחתיך למלך על־ישראל ואנכי הצלתיך
מיד שאול׃ 8 ואתנה לך את־בית אדניך
ואת־נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את־בית
ישראל ויהודה ואם־מעט מזה ואוספה לך
כהנה וכהנה׃ 9 מדוע בזית את־דבר יהוה
לעשות הרע בעיניו את־אוריה החתי הכית
בחרב ואת־אשתו לקחת לך לאשה ואתו
הרגת בחרב בני עמון׃ 10 ועתה לא־תסור
החרב מביתך עד־עולם יען כי בזתני ותקח
את־אשת אוריה החתי להיות לך לאשה׃
11 כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך
ולקחתי את־נשיך לעיניך ונתתי לרעך ושכב
עם־נשיך לעיני השמש הזאת׃ 12 כי־אתה
עשית בסתר ואני אעשה את־הדבר הזה נגד
כל־ישראל ונגד השמש׃ 13 ויאמר דויד אל־
נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל־דויד גם־
יהוה העביר חטאתך לא תמות׃ 14 אך כי־
נאץ נאצת את־אויבי יהוה בדבר הזה גם־הבן
הילוד לך מות יומת׃ 15 וילך נתן אל־ביתו
ויגף יהוה את־הילד אשר ילדה אשת אוריה
לדויד ויחלא׃ 16 ויבקש דויד את־האלהים
בעד הנער ויצם דויד צום ויבא ויליו ויתעלף
על־הארץ׃ 17 ויקומו זקני ביתו עליו להקים
אתו מעל הארץ ולא אבה ולא־אכל אתם
לחם׃ 18 ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו
עבדי דויד להגיד לו כי־מת הילד כי אמרו
הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע
בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה׃
19 וירא דויד כי עבדיו מתלחשים ויבן דויד
כי־מת הילד ויאמר דויד אל־עבדיו המת הילד
ויאמרו מת׃ 20 ויקם דויד מן־הארץ וירחץ
וישך וישנא שמלתו ויבא בית־יהוה וישתחו
ויבא אל־ביתו ויבקש וישימו לחם לפניו
ויאכל׃ 21 ויאמרו עבדיו אליו מה־הדבר הזה
עשית בעד הילד בחיו צמת ותבך ולמת הילד
קמת ותאכל־לחם׃ 22 ויאמר בעד הילד בחיו
צמתי ואבכה כי אמרתי מי־יודע יחנני יהוה
וחי הילד׃ 23 ועתה למה־זה אני צם הוכל
להשיבו עוד אני הולך אליו והוא לא ישוב
אלי׃ 24 ויבחם דויד את־בת־שבע ויבא אליה
וישכב עמה ותלד בן ויקרא את־שמו שלמה
ויהוה אהבו׃ 25 וישלח ביד־נתן הנביא ויקרא
את־שמו ידידיה בעבור יהוה׃ 26 וילחם יואב
ברבת בני־עמון וילכד את־עיר המלוכה׃
27 וישלח יואב מלאכים אל־דויד ויאמר נלחמתי
ברבה גם לכדתי את־עיר המים׃ 28 ועתה
אסף את־יתר העם וחנה על־העיר ולכדה ואל־
אלכד אני את־העיר ונקרא שמה עלי׃ 29 ויאסף
דויד את־כל־העם וילך רבתה וילחם בה
וילכדה׃ 30 ויסר את־עטרת מלכם מעל ראשו
ומשקלה ככר זהב עם־אבן יקרה ותהי על־
ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד׃
31 ואת־העם אשר בה הוציא וישם בחרוצים
ובמגרות הברזל ובמגזרות הלבנים וכן יעשה
לכל־ערי בני־עמון וישב דויד וכל־העם
ירושלם׃

פרק י״ג.

1 ויהי אחרי־כן ולאבשלום בן־דויד אחות
יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן־דויד׃
2 ויצר לאמנון להתחלות על־תמר אחתו כי
בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה
מאומה׃ 3 ולאמנון רע ושמו יונדב בן־שמעה
אחי דויד ויונדב איש חכם מאד׃ 4 ויאמר לו
מדוע אתה כך בן־המלך כי־אתה רש מיום
אל־יום הלוא תגיד־לי ויאמר אליו אמנון את־
תמר אחות אבשלום אחי אני אהב׃ 5 ויאמר
יונדב שכב על־משכבך והתחל והיה כי־יבא
אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר
אחותי ותכלכלני ועשתה לפני את־הלחם
וראיתי ואכלתי מידה׃ 6 וישכב אמנון ויתחל
ויבא המלך לראותו ויאמר אמנון אל־המלך
תבא נא תמר אחותי ותלבב לעיני שתי
לבבות ואכלתי מידה׃ 7 וישלח דויד הביתה
אל־תמר לאמר לכי־נא בית אמנון אחיך
ועשי־לו דבר׃ 8 ותלך תמר בית אמנון אחיה
והוא שכב ותקח הבצק ותלש ותלבב לעיניו
ותבשל הלבבות׃ 9 ותקח המחבת ותצק לפניו
וימאן לאכל ויאמר אמנון הוציאו כל־איש
מעלי ויצאו כל־איש מעליו׃ 10 ויאמר אמנון
אל־תמר הביאי הבדיל אל־החדר ואכלה מידך
ותקח תמר את־הלבבות אשר עשתה ותבא
אל־אמנון אחיה החדרה׃ 11 ותגש אליו לאכיל
ויתפשה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי׃
12 ותאמר לו אל־אחי אל־תענני כי לא יעשה
כן בישראל אל־תעשה את־הנבלה הזאת׃
13 ואני אנה אוליך את־חרפתי ואתה תהיה
כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר־נא אל־
המלך כי לא יכחדני ממך׃ 14 ולא אבה
לשמע בקולה ויתחזק ממנה וישכבה׃ 15 וישנא
אתה אמנון שנאה גדולה כי־גדולה השנאה
אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה
אמנון קומי לכי׃ 16 ותאמר לו אל־כי־זה
רעה בשלחך אתי מן־האחרת אשר עשית
עמי ולא אבה לשמע אליה׃ 17 ויקרא את־
נערו המשרת אתו ויאמר שלחו־נא זאת
מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה׃ 18 ועליה
כתנת פסים כי כן תלבשן בנות־המלך
הבתולות מעיל עליה ויוציא אתה משרתו
החוצה ונעל הדלת אחריה׃ 19 ותשם תמר
אפר על־ראשה וכתנת הפסים אשר עליה
נתנה על־ראשה ותלך הלוך וזעק׃ 20 ויאמר
לה אבשלום אחיה ההיה אמנון אחיך עמך
ועתה אחותי החרישי אחיך הוא אל־תשיתי
את־לבבך אל־הדבר הזה וישב תמר ותשם
בית אבשלום אחיה׃ 21 וישמע המלך דויד
את כל־הדברים האלה ויחר לו מאד׃ 22 ולא
דבר אבשלום אל־אמנון מטוב ועד־רע כי
שנא אבשלום את־אמנון על אשר ענה את־
תמר אחותו׃ 23 ויהי מקץ שנתים ימים ויהי
לאבשלום גזזים בבעל חצור אשר על־אפרים
ויקרא אבשלום לכל־בני המלך׃ 24 ויבא
אבשלום אל־המלך ויאמר הנה־נא גזזים
לעבדך ילך־נא המלך ועבדיו עם־עבדך׃
25 ויאמר המלך אל־אבשלום לא בני נא כלנו
נלך ולא נכבד אתך ויפצר־בו וילך ולא אבה
ויברכהו׃ 26 ויאמר אבשלום ואם־לא ילך־נא
אתנו אחי אמנון ויאמר לו המלך למה ילך
אתך׃ 27 ויפצר־בו אבשלום וישלח את־אמנון
ואת כל־בני המלך אתו׃ 28 ויצו אבשלום את־
נעריו לאמר ראו־נא כטוב לב־אמנון ביין
ואמרתי אליכם הכו את־אמנון והמתם אתו
אל־תיראו הלוא אנכי צויתי אתכם חזקו
והיו לבני־חיל׃ 29 ויעשו נערי אבשלום
לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל־בני
המלך וירכבו איש על־פרדו וינסו׃ 30 והם
בדרך ושמעה השמעה אל־דויד לאמר הכה
אבשלום את כל־בני המלך ולא־נותר מהם
אחד׃ 31 ויקם המלך ויקרע את־בגדיו ויתנפל
ארצה וכל־עבדיו נצבים קרעי בגדים׃
32 ויען יונדב בן־שמעה אחי דויד ויאמר אל־
ישא אדני את־הדבר כי־המיתו כל־הנערים
בני־המלך כי־אמנון לבדו מת כי על־פי
אבשלום שומה היתה מיום ענותו את־תמר
אחותו׃ 33 ועתה אל־ישם אדני המלך אל־לבו
לדבר כי־מתו כל־בני המלך כי־אמנון לבדו
מת׃ 34 ואבשלום נס ויבא הנער השמר את־
עיניו וירא והנה עם־רב מדרך חרנים מצד
ההר׃ 35 ויאמר יונדב אל־המלך הנה בני
המלך באו כדבר עבדך כן היה׃ 36 ויהי
כאשר כלה לדבר והנה בני המלך באו וישאו
קולם ויבכו וגם־המלך וכל־עבדיו בכו בכי
גדול מאד׃ 37 ואבשלום נס וילך אל־תלמי
בן־עמיהוד מלך גשור ויתאבל עליו דויד כל־
הימים׃ 38 ואבשלום נס וילך גשורה ויהי שם
שלש שנים׃ 39 ויכל המלך דויד לצאת אל־
אבשלום כי נחם על־אמנון כי מת׃

פרק י״ד.

1 וידע יואב בן־צרויה כי אל־לב המלך על־
אבשלום׃ 2 וישלח יואב תקועה ויקח משם
אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי־נא ולבשי־נא
בגדי אבל ואל־תסוכי שמן והיית כאשה
ימים רבים מתאבלת על־מת׃ 3 ובאת אל־
המלך ודברת אליו כדבר הזה ושם יואב את־
הדברים בפיה׃ 4 ותבא האשה התקועית אל־
המלך ותפל על־אפיה ארצה ותשתחו ותאמר
הושיעה המלך׃ 5 ויאמר לה המלך מה־לך
ותאמר אני אשה אלמנה מתה אישי׃ 6 ולשפחתך
היו שני בנים ויתנצו שניהם בשדה ואין מציל
ביניהם ויכהו האחד את־השני וימיתהו׃
7 והנה קמה כל־המשפחה על־שפחתך ויאמרו
תני את־האיש המכה את־אחיו והמתנהו בנפש
אחיו אשר הרג ונשמידה גם את־היורש ושמו
את־גחלתי אשר נותרה לבלתי שום־לאישי
שם ושאר על־פני האדמה׃ 8 ותאמר האשה
אל־המלך אני על־ביתי ואדני המלך והכסא
נקי׃ 9 ויאמר המלך אל־האשה כל אשר־יאמר
אליך והבאת אלי ולא־יוסף עוד לגעת בך׃
10 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־יהוה
אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־ישמידו
את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך אל־
המלך׃ 11 ויאמר ברך־נא המלך אל־יהוה
אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־ישמידו
את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך אל־
המלך׃ 12 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־
יהוה אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־
ישמידו את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך
אל־המלך׃ 13 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־
יהוה אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־
ישמידו את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך
אל־המלך׃ 14 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־
יהוה אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־
ישמידו את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך
אל־המלך׃ 15 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־
יהוה אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־
ישמידו את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך
אל־המלך׃ 16 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־
יהוה אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־
ישמידו את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך
אל־המלך׃ 17 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־
יהוה אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־
ישמידו את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך
אל־המלך׃ 18 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־
יהוה אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־
ישמידו את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך
אל־המלך׃ 19 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־
יהוה אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־
ישמידו את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך
אל־המלך׃ 20 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־
יהוה אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־
ישמידו את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך
אל־המלך׃ 21 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־
יהוה אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־
ישמידו את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך
אל־המלך׃ 22 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־
יהוה אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־
ישמידו את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך
אל־המלך׃ 23 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־
יהוה אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־
ישמידו את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך
אל־המלך׃ 24 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־
יהוה אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־
ישמידו את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך
אל־המלך׃ 25 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־
יהוה אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־
ישמידו את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך
אל־המלך׃ 26 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־
יהוה אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־
ישמידו את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך
אל־המלך׃ 27 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־
יהוה אלהיך ורבות גואל הדם להשחית ולא־
ישמידו את־בני ואם־אמר אני אביא את־דברך
אל־המלך׃ 28 ותאמר האשה ברך־נא המלך אל־
יהוה אלהיך ורבות גואל הדם

בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים נָתַתִּי כָּל־אֵלֶּה וּבְשִׂמְחַת לְבָבִי הִתְנַדַּבְתִּי כָּל־אֵלֶּה וְעַתָּה עַמְּךָ הַנִּמְצְאוּ פֹה רָאִיתִי בְשִׂמְחָה לְהִתְנַדֵּב לָךְ׃ 18 יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרָה־זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ׃ 19 וְלִשְׁלֹמֹה בְּנִי תֵּן לֵב שָׁלֵם לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ עֵדְוֹתֶיךָ וְחֻקֹּתֶיךָ לַעֲשׂוֹת הַכֹּל וְלִבְנוֹת הַבִּירָה אֲשֶׁר הֵכַנְתִּי׃ 20 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־כָּל־הַקָּהָל עַתָּה בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְבָרְכוּ כָל־הַקָּהָל לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה וְלַמֶּלֶךְ׃ 21 וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים לַיהוָה וַיַּעֲלוּ עוֹלוֹת לַיהוָה לְמָחֳרַת הַיּוֹם הַזֶּה פָּרִים אֶלֶף אֵילִים אֶלֶף כָּרִים אֶלֶף וְנִסְכֵּיהֶם וְזִבְחִים לָרֹב לְכָל־יִשְׂרָאֵל׃ 22 וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ לִפְנֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וַיַּמְלִיכוּ שֵׁנִית לִשְׁלֹמֹה בֶּן־דָּוִד וַיִּמְשְׁחוּ לַיהוָה לְנָגִיד וְצָדוֹק לְכֹהֵן׃ 23 וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל־כִּסֵּא יְהוָה לְמֶלֶךְ תַּחַת דָּוִד אָבִיו וַיַּצְלַח וְכָל־יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ לוֹ׃ 24 וְכָל־הַשָּׂרִים וְהַגִּבֹּרִים וְגַם כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד נָתְנוּ יָד תַּחַת שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ׃ 25 וַיְגַדֵּל יְהוָה אֶת־שְׁלֹמֹה לְמַעְלָה לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֶּן עָלָיו הוֹד מַלְכוּת אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כֵּן עַל־כָּל־מֶלֶךְ לְפָנָיו בְּיִשְׂרָאֵל׃ 26 דָּוִד בֶּן־יִשַׁי מָלַךְ עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ 27 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ עַל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ שֶׁבַע שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַיִם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלוֹשׁ שָׁנָה׃ 28 וַיָּמָת בְּשֵׂיבָה טוֹבָה שָׂבַע יָמִים עֹשֶׁר וְכָבוֹד וַיִּמְלֹךְ שְׁלֹמֹה בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 29 וְדִבְרֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים עַל־דִּבְרֵי שְׁמוּאֵל הָרֹאֶה וְעַל־דִּבְרֵי נָתָן הַנָּבִיא וְעַל־דִּבְרֵי גָּד הַחוֹזֶה׃ 30 עִם כָּל־מַלְכוּתוֹ וּגְבוּרָתוֹ וְהָעִתִּים אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלָיו וְעַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל־מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת׃

דברי הימים ב׳ א׳

1 וַיִּתְחַזֵּק שְׁלֹמֹה בֶּן־דָּוִד עַל־מַמְלַכְתּוֹ וַיהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וַיְגַדְּלֵהוּ לְמָעְלָה׃ 2 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת וְלַשֹּׁפְטִים וּלְכָל־נָשִׂיא לְכֹל רָאשֵׁי הָאָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 3 וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־הַקָּהָל עִמּוֹ לַבָּמָה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן כִּי־שָׁם הָיָה אֹהֶל מוֹעֵד הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה בַּמִּדְבָּר׃ 4 אֲבָל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים הֶעֱלָה דָוִד מִקִּרְיַת יְעָרִים כִּי הֵכִין לוֹ דָּוִד לָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה לוֹ בִּירוּשָׁלָיִם׃ 5 וּמִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה בְצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶּן־חוּר שָׂם לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה וַיִּדְרְשֵׁהוּ שְׁלֹמֹה וְהַקָּהָל׃ 6 וַיַּעַל שָׁם שְׁלֹמֹה עַל־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר לְאֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶלֶף עוֹלוֹת׃ 7 בַּלַּיְלָה הַהוּא נִרְאָה אֱלֹהִים לִשְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁאַל מָה אֶתֶּן לָךְ׃ 8 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לָאֱלֹהִים אַתָּה עָשִׂיתָ עִם־דָּוִד אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל וְהִמְלַכְתַּנִי תַּחְתָּיו׃ 9 עַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים יֵאָמֵן דְּבָרְךָ עִם־דָּוִד אָבִי כִּי־אַתָּה הִמְלַכְתַּנִי עַל־עַם רַב כַּעֲפַר הָאָרֶץ׃ 10 עַתָּה חָכְמָה וּמַדָּע תֶּן־לִי וְאֵצֵא לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְאָבוֹא כִּי מִי יִשְׁפֹּט אֶת־עַמְּךָ הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ 11 וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים לִשְׁלֹמֹה יַעַן הָיְתָה זֹּאת בִּלְבָבֶךָ וְלֹא־שָׁאַלְתָּ עֹשֶׁר נְכָסִים וְכָבוֹד וְנֶפֶשׁ שֹׂנְאֶיךָ וְלֹא־שָׁאַלְתָּ יָמִים רַבִּים וְשָׁאַלְתָּ לְךָ חָכְמָה וּמַדָּע אֲשֶׁר תִּשְׁפֹּט אֶת־עַמִּי אֲשֶׁר הִמְלַכְתִּיךָ עָלָיו׃ 12 הַחָכְמָה וְהַמַּדָּע נָתוּן לָךְ וְעֹשֶׁר וּנְכָסִים וְכָבוֹד אֶתֵּן לָךְ אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כֵן לַמְּלָכִים אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ וְאַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה כֵּן׃ 13 וַיָּבֹא שְׁלֹמֹה מִן־הַבָּמָה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן מִלִּפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד יְרוּשָׁלַיִם וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 14 וַיֶּאֱסֹף שְׁלֹמֹה רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַיְהִי־לוֹ אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת רֶכֶב וּשְׁנֵים עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים וַיַּנִּיחֵם בְּעָרֵי הָרֶכֶב וְעִם־הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלָיִם׃ 15 וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב בִּירוּשָׁלַיִם כָּאֲבָנִים הִרְבָּה וְאֶת־הָאֲרָזִים נָתַן כַּשִּׁקְמִים הַמְּצוּיִם בַּשְּׁפֵלָה לָרֹב׃ 16 וּמוֹצָא הַסּוּסִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה מִמִּצְרָיִם וּמִקְוֵה סוֹחֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִקְוֵה יִקְחוּ סוֹחֲרָיו בְּמִקְוֶה׃ 17 וַיַּעֲלוּ וַיֹּצִיאוּ מִמִּצְרַיִם מֶרְכָּבָה בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת כָּסֶף וְסוּס בְּמֵאָה וַחֲמִשִּׁים וְכֵן לְכָל־מַלְכֵי הַחִתִּים וּלְמַלְכֵי אֲרָם בְּיָדָם יוֹצִיאוּ׃

דברי הימים ב׳ ב׳

1 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה וּבַיִת לְמַלְכוּתוֹ׃ 2 וַיִּסְכֹּם שְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ סַבָּל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף אִישׁ חֹצֵב בָּהָר וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשִׁשֶּׁת מֵאוֹת עַל־מְנַצְּחֵיהֶם׃ 3 וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל־חוּרָם מֶלֶךְ צֹר לֵאמֹר כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִם־דָּוִד אָבִי וַתִּשְׁלַח־לוֹ אֲרָזִים לִבְנוֹת לוֹ בַּיִת לָשֶׁבֶת בּוֹ כֵּן עֲשֵׂה עִמָּדִי׃ 4 הִנֵּה אֲנִי בֹנֶה בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָי לְהַקְדִּישׁ לוֹ לְהַקְטִיר לְפָנָיו קְטֹרֶת סַמִּים וְלַמַּעֲרֶכֶת תָּמִיד וְלָעֹלוֹת לַבֹּקֶר וְלָעֶרֶב לַשַּׁבָּתוֹת וְלֶחֳדָשִׁים וְלַמֹּעֲדֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם׃ 5 וְהַבַּיִת אֲשֶׁר אֲנִי בֹנֶה גָּדוֹל כִּי־גָדוֹל אֱלֹהֵינוּ מִכָּל־הָאֱלֹהִים׃ 6 וּמִי יַעְצָר־כֹּחַ לִבְנוֹת לוֹ בַּיִת כִּי הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּהוּ וּמִי אֲנִי אֲשֶׁר אֶבְנֶה־לוֹ בַּיִת כִּי אִם־לְהַקְטִיר לְפָנָיו׃ 7 וְעַתָּה שְׁלַח־לִי אִישׁ חָכָם לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבִנְחֹשֶׁת וּבְבַרְזֶל וּבָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת וּתְכֵלֶת וְיֹדֵעַ פִּתּוּחַ עִם־חֲכָמַי אֲשֶׁר עִם־יְהוּדָה וְיִרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר הֵכִין דָּוִד אָבִי׃ 8 וְשָׁלְחָה לִּי עֵצִים מִלְּבָנוֹן בְּרוֹשִׁים אַלְגּוּמִּים וְתוּכִים מִלְּבָנוֹן כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי עֲבָדֶיךָ יֵדְעוּן עִם־עֲבָדַי לְכָרֹת עֲצֵי לְבָנוֹן וְהִנֵּה עֲבָדַי עִם־עֲבָדֶיךָ׃ 9 וְלָהֶכִין לִי עֵצִים לָרֹב כִּי הַבַּיִת אֲשֶׁר אֲנִי בֹנֶה יִהְיֶה גָּדוֹל וְנִפְלָא׃ 10 וְהִנֵּה לַכֹּרְתִים עֲצֵי הַבַּרְתִּי לְחֹטְבֵי הָעֵצִים כֹּר חִטִּים מָכוּשׁ וְעֶשְׂרִים אֶלֶף כֹּר שְׂעֹרִים וְעֶשְׂרִים אֶלֶף בַּת יַיִן וְעֶשְׂרִים אֶלֶף בַּת שָׁמֶן׃ 11 וַיֹּאמֶר חוּרָם מֶלֶךְ צֹר בִּכְתָב אֲשֶׁר שָׁלַח אֶל־שְׁלֹמֹה בְּאַהֲבַת יְהוָה אֶת־עַמּוֹ נָתַן אֹתָךְ עֲלֵיהֶם לְמֶלֶךְ׃ 12 וַיֹּאמֶר חוּרָם בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד הַמֶּלֶךְ בֵּן חָכָם יֹדֵעַ שֵׂכֶל וּתְבוּנָה אֲשֶׁר יִבְנֶה־בַּיִת לַיהוָה וּבַיִת לְמַלְכוּתוֹ׃ 13 וְעַתָּה שָׁלַחְתִּי אִישׁ חָכָם יוֹדֵעַ בִּינָה לְחוּרָם אָבִי׃ 14 בֶּן־אִשָּׁה מִבְּנוֹת דָּן וְאָבִיו אִישׁ צֹרִי יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֶסֶף בִּנְחֹשֶׁת בְּבַרְזֶל בְּאֶבֶן וּבָעֵצִים בְּאַרְגָּמָן בִּתְכֵלֶת וּבְבוּץ וּבְתוֹלַעַת אַרְגְּוָן וּלְפַתֵּחַ כָּל־פִּתּוּחַ וְלַחְשֹׁב כָּל־מַחֲשָׁבֶת אֲשֶׁר יִנָּתֵן־לוֹ עִם־חֲכָמֶיךָ וְעִם־חֲכָמֵי אֲדֹנִי דָוִד אָבִיךָ׃ 15 וְעַתָּה הַחִטִּים וְהַשְּׂעֹרִים הַשֶּׁמֶן וְהַיַּיִן אֲשֶׁר אָמַר אֲדֹנִי יִשְׁלַח לְעֲבָדָיו׃ 16 וַאֲנַחְנוּ נִכְרֹת עֲצֵי־לְבָנוֹן כְּכָל־צָרְכְּךָ וְנָבִיאָה לְךָ רָפְסוֹת עַל־יָם יָפוֹ וְאַתָּה תַּעֲלֶה אֹתָם יְרוּשָׁלָיִם׃ 17 וַיִּסְפֹּר שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הָאֲנָשִׁים הַגֵּרִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַמִּסְפָּר אֲשֶׁר סָפַר דָּוִד אָבִיו וַיִּמָּצְאוּ מֵאָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ 18 וַיַּעַשׂ מֵהֶם שִׁבְעִים אֶלֶף סַבָּל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף חֹצֵב בָּהָר וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת מְנַצְּחִים לְהַעֲבִיד אֶת־הָעָם׃

דברי הימים ב׳ ג׳

1 וַיָּחֶל שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית יְהוָה בִּירוּשָׁלַיִם בְּהַר הַמֹּרִיָּה אֲשֶׁר נִרְאָה לְדָוִד אָבִיו אֲשֶׁר הֵכִין בִּמְקוֹם דָּוִד בְּגֹרֶן אָרְנָן הַיְבוּסִי׃ 2 וַיָּחֶל לִבְנוֹת בַּשֵּׁנִי בִּשְׁנַת אַרְבַּע לְמָלְכוֹ׃ 3 וְאֵלֶּה יִסּוֹדוֹת שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים אַמּוֹת בָּרִאשֹׁנָה אֹרֶךְ אַמּוֹת שִׁשִּׁים וְרֹחַב אַמּוֹת עֶשְׂרִים׃ 4 וְהָאוּלָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי אֹרֶךְ הַבַּיִת עֶשְׂרִים אַמָּה אֹרֶךְ עַל־פְּנֵי רֹחַב הַבַּיִת וְגָבַהּ מֵאָה וְעֶשְׂרִים וַיְצַפֵּהוּ מִבַּיִת זָהָב טָהוֹר׃ 5 וְאֶת־הַבַּיִת הַגָּדוֹל חִפָּה עֵצִי בְרוֹשׁ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טוֹב וַיַּעַל עָלָיו תְּמָרִים וְשַׁרְשְׁרוֹת׃ 6 וַיְצַף אֶת־הַבַּיִת אֶבֶן יְקָרָה לְתִפְאָרָה וְהַזָּהָב זָהָב פַּרְוָיִם׃ 7 וַיְצַף אֶת־הַבַּיִת אֶת־הַקֹּרוֹת אֶת־הַסִּפִּים וְאֶת־קִירֹתָיו וְאֶת־דְּלָתוֹתָיו זָהָב וַיִּכְתֹּב כְּרוּבִים עַל־הַקִּירוֹת׃ 8 וַיַּעַשׂ אֶת־בֵּית קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים אָרְכּוֹ עַל־פְּנֵי רֹחַב הַבַּיִת עֶשְׂרִים אַמָּה וְרָחְבּוֹ עֶשְׂרִים אַמָּה וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טוֹב בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת כִּכָּר׃ 9 וּמִשְׁקַל הַמַּסְמְרוֹת זָהָב חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים וְהָעֲלִיֹּת זָהָב׃ 10 וַיַּעַשׂ בְּבֵית קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים שְׁנֵי כְרוּבִים מַעֲשֵׂה צַלְמִים וַיְצַפּוּ אוֹתָם זָהָב׃ 11 וְכַנְפֵי הַכְּרוּבִים אֹרֶךְ עֶשְׂרִים אַמָּה כָּנָף הָאֶחָת אַמָּה וַחֲמֵשׁ מַגִּיעַ אֶל־קִיר הַבָּיִת וְכָנָף הַשֵּׁנִית אַמָּה וַחֲמֵשׁ מַגִּיעַ אֶל־כְּנַף הַכְּרוּב הָאֶחָת׃ 12 וְכָנָף הַכְּרוּב הַזֶּה אַמָּה וַחֲמֵשׁ נוֹגַעַת אֶל־קִיר הַבַּיִת וְכָנָפוֹ הַשֵּׁנִית אַמָּה וַחֲמֵשׁ דְּבֵקָה אֶל־כְּנַף הַכְּרוּב הָאֶחָת׃ 13 כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים הָאֵלֶּה פְּרוּשׂוֹת עֶשְׂרִים אַמָּה וְהֵמָּה עֹמְדִים עַל־רַגְלֵיהֶם וּפְנֵיהֶם אֶל־הַבָּיִת׃ 14 וַיַּעַשׂ אֶת־הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת וְשֵׁשׁ וַיַּעַשׂ עָלֶיהָ כְּרוּבִים׃ 15 וַיַּעַשׂ לִפְנֵי הַבַּיִת עַמּוּדִים שְׁנַיִם אַמּוֹת שְׁלֹשִׁים וַחֲמֵשׁ וְהַכֹּתֶרֶת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ כָּל־אֶחָד חֲמֵשׁ אַמּוֹת׃ 16 וַיַּעַשׂ שַׁרְשְׁרוֹת כִּדְבִיר וַיִּתֵּן עַל־רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים וַיַּעַשׂ רִמֹּנִים מֵאָה וַיִּתֵּן בַּשַּׁרְשְׁרוֹת׃ 17 וַיָּקֶם אֶת־הָעַמּוּדִים לִפְנֵי הַהֵיכָל אֶחָד מִיָּמִין וְאֶחָד מִשְּׂמֹאל וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הַיָּמִין יָכִין וְאֶת־שֵׁם הַשְּׂמֹאל בֹּעַז׃

דברי הימים ב׳ ד׳

1 וַיַּעַשׂ מִזְבַּח נְחֹשֶׁת עֶשְׂרִים אַמָּה אָרְכּוֹ וְעֶשְׂרִים אַמָּה רָחְבּוֹ וְעֶשֶׂר אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃ 2 וַיַּעַשׂ אֶת־הַיָּם מוּצָק עֶשֶׂר בָּאַמָּה מִשְּׂפָתוֹ עַד־שְׂפָתוֹ עָגֹל סָבִיב וְחָמֵשׁ בָּאַמָּה קוֹמָתוֹ וְקַו שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה יָסֹב אֹתוֹ סָבִיב׃ 3 וּדְמוּת בְּקָרִים תַּחְתָּיו סוֹבְבִים אֹתוֹ עֲשָׂרָה בָּאַמָּה מַקִּפִים אֶת־הַיָּם סָבִיב שְׁנֵי טוּרִים הַבָּקָר יְצֻקִים בְּיָצְקָתוֹ׃ 4 הוּא עֹמֵד עַל־שְׁנֵים עָשָׂר בָּקָר שְׁלֹשָׁה פֹנִים אֶל־צָפוֹן וּשְׁלֹשָׁה פֹנִים אֶל־מַעֲרָב וּשְׁלֹשָׁה פֹנִים אֶל־נֶגֶב וּשְׁלֹשָׁה פֹנִים אֶל־מִזְרָח וְהַיָּם עֲלֵיהֶם מִלְמָעְלָה וְכָל־מֹאחֲרֵיהֶם בָּיְתָה׃ 5 וְעָבְיוֹ טֶפַח וּשְׂפָתוֹ כְּמַעֲשֵׂה שְׂפַת כּוֹס פֶּרַח שׁוֹשַׁנָּה כִּלִּים וְיַחֲזִיק בַּתִּים שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים׃ 6 וַיַּעַשׂ כִּיֹּרוֹת עֲשָׂרָה וַיִּתֵּן חָמֵשׁ מִיָּמִין וְחָמֵשׁ מִשְּׂמֹאל לִרְחֹץ בָּהֶם מַעֲשֵׂה הָעוֹלָה יִרְחֲצוּ בָהֶם וְהַיָּם לְרָחְצָה לַכֹּהֲנִים בּוֹ׃ 7 וַיַּעַשׂ אֶת־מְנֹרוֹת הַזָּהָב עֲשָׂרָה כְּמִשְׁפָּטָם וַיִּתֵּן בַּהֵיכָל חָמֵשׁ מִיָּמִין וְחָמֵשׁ מִשְּׂמֹאל׃ 8 וַיַּעַשׂ עֲשָׂרָה שֻׁלְחָנוֹת וַיַּנַּח בַּהֵיכָל חֲמִשָּׁה מִיָּמִין וַחֲמִשָּׁה מִשְּׂמֹאל וַיַּעַשׂ מִזְרְקוֹת זָהָב מֵאָה׃ 9 וַיַּעַשׂ חֲצַר הַכֹּהֲנִים וְהָעֲזָרָה הַגְּדוֹלָה וּדְלָתוֹת לָעֲזָרָה וְדַלְתוֹתֵיהֶם חִפָּה נְחֹשֶׁת׃ 10 וְהַיָּם נָתַן מִיָּמִין לִפְאַת קָדִים נֹכַח דָּרוֹם׃ 11 וַיַּעַשׂ חוּרָם אֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקוֹת וַיְכַל חוּרָם לַעֲשׂוֹת אֶת־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית הָאֱלֹהִים׃ 12 שְׁנֵי הָעַמּוּדִים וְהַגֻּלֹּת וְהַכֹּתָרוֹת עַל־רֹאשׁ שְׁנֵי הָעַמּוּדִים וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתֵּי שְׂבָכוֹת לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גֻלֹּת הַכֹּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים׃ 13 וְאֶת־הָרִמֹּנִים אַרְבַּע מֵאוֹת לִשְׁתֵּי הַשְּׂבָכוֹת שְׁנֵי טוּרִים רִמֹּנִים לַשְּׂבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גֻלֹּת הַכֹּתָרוֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעַמּוּדִים׃ 14 וְאֶת־הַמְּכֹנוֹת עָשָׂה וְאֶת־הַכִּיֹּרוֹת עָשָׂה עַל־הַמְּכֹנוֹת׃ 15 וְאֶת־הַיָּם אֶחָד וְשְׁנֵים עָשָׂר בָּקָר תַּחְתָּיו׃ 16 וְאֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְלָגוֹת וְכָל־כֵּלֵיהֶם עָשָׂה חוּרָם אֲבִיו לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה נְחֹשֶׁת מָרוּק׃ 17 בְּכִכַּר הַיַּרְדֵּן יָצַק אֹתָם הַמֶּלֶךְ בְּמַעֲבֵה הָאֲדָמָה בֵּין סֻכּוֹת וּבֵין צָרְתָן׃ 18 וַיָּשֶׂם שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה לָרֹב מְאֹד כִּי לֹא־נֶחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת׃ 19 וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בֵּית הָאֱלֹהִים וְאֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב וְהַשֻּׁלְחָנוֹת אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם לֶחֶם הַפָּנִים׃ 20 וְהַמְּנֹרוֹת וְנֵרוֹתֵיהֶם לְבָעֲרָם כַּמִּשְׁפָּט לִפְנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוּר׃ 21 וְהַפְּרָחִים וְהַנֵּרוֹת וְהַמֶּלְקָחַיִם זָהָב וְזָהָב גָּמוּר׃ 22 וְהַמְּזַמְּרוֹת וְהַמִּזְרָקוֹת וְהַכַּפּוֹת וְהַמַּחְתּוֹת זָהָב סָגוּר וּפֶתַח בֵּיתוֹ פְּנִימֵי לְקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים וּפֶתַח בֵּית הַהֵיכָל לְדַלְתוֹת זָהָב׃

דברי הימים ב׳ ה׳

1 וַתֵּכֶל כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת־קָדְשֵׁי דָוִד אָבִיו אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־כָּל־הַכֵּלִים נָתַן בְּאֹצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים׃ 2 אָז יַקְהִיל שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת נְשִׂיאֵי הָאָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַיִם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן׃ 3 וַיִּקָּהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּחַג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃ 4 וַיָּבֹאוּ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַלְוִיִּם אֶת־הָאָרוֹן׃ 5 וַיַּעֲלוּ אֶת־הָאָרוֹן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל הֶעֱלוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם׃ 6 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַנּוֹעָדִים עָלָיו לִפְנֵי הָאָרוֹן זֹבְחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא יִסָּפְרוּ וְלֹא יִמָּנוּ מֵרֹב׃ 7 וַיָּבִיאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים תַּחַת כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים׃ 8 כִּי הַכְּרוּבִים פֹּרְשִׂים כְּנָפַיִם אֶל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיָּסֹכּוּ הַכְּרוּבִים עַל־הָאָרוֹן וְעַל־בַּדָּיו מִלְמָעְלָה׃ 9 וַיַּאֲרִיכוּ הַבַּדִּים וַתֵּרָאֶינָה רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן־הָאָרוֹן עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ חוּצָה וַיִּהְיוּ שָׁם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ 10 אֵין בָּאָרוֹן רַק שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הִנִּיחַ שָׁם מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ 11 וַיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ כִּי כָל־הַכֹּהֲנִים הַנִּמְצְאִים הִתְקַדָּשׁוּ אֵין לְמַחְלְקוֹת׃ 12 וְהַלְוִיִּם הַמְשֹׁרְרִים לְכֻלָּם לְאָסָף לְהֵימָן לִידוּתוּן לְבָנָיו וְלַאֲחֵיהֶם מְלֻבָּשִׁים בּוּץ וּבִנְבָלִים וּבְכִנֹּרוֹת עֹמְדִים מִזְרַח לַמִּזְבֵּחַ וְעִמָּהֶם כֹּהֲנִים מְחֻצְצְרִים בַּחֲצֹצְרוֹת׃ 13 וַיְהִי כְּאַחַד לַמְחַצְצְרִים וְלַמְשֹׁרְרִים לְהַשְׁמִיעַ קוֹל אֶחָד לְהַלֵּל וּלְהוֹדוֹת לַיהוָה וְכִי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וּבְהַרִים קוֹל בַּחֲצֹצְרוֹת וּבִמְצִלְתַּיִם וּבִכְלֵי הַשִּׁיר וּבְהַלֵּל לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְהַבַּיִת מָלֵא עָנָן בֵּית יְהוָה׃ 14 וְלֹא־יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד לְשָׁרֵת מִפְּנֵי הֶעָנָן כִּי מָלֵא כְבוֹד יְהוָה אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים׃

דברי הימים ב׳ ו׳

1 אָז אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל׃ 2 וְאָנֹכִי בָּנִיתִי בֵּית זְבֻל לָךְ וּמָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים׃ 3 וַיַּסֵּב הַמֶּלֶךְ פָּנָיו וַיְבָרֵךְ אֶת־כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל־קְהַל יִשְׂרָאֵל עֹמֵד׃ 4 וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֶל־דָּוִד אָבִי וּבְיָדָיו מִלֵּא לֵאמֹר׃ 5 מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא־בָחַרְתִּי בְּעִיר מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת בַּיִת לִהְיוֹת שְׁמִי שָׁם וְלֹא־בָחַרְתִּי בְּאִישׁ לִהְיוֹת נָגִיד עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ 6 וְהִנֵּה בָחַרְתִּי בִּירוּשָׁלַיִם לִהְיוֹת שְׁמִי שָׁם וּבָחַרְתִּי בְּדָוִד לִהְיוֹת עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ 7 וַיְהִי עִם־לְבַב דָּוִד אָבִי לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם־לְבָבְךָ לִבְנוֹת בַּיִת לְשִׁמִי הֱטִיבוֹתָ כִּי הָיָה עִם־לְבָבֶךָ׃ 9 אֶפֶס כִּי־אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם־בִּנְךָ הַיֹּצֵא מִמָּתְנֶיךָ הוּא יִבְנֶה־הַבַּיִת לִשְׁמִי׃ 10 וַיָּקֶם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר וָא

18 ומשם הוא יוצא משלישי.* ומצא משם
ומשם הוא יוצא משלישי.* ומצא משם
ומשם הוא יוצא משלישי.* ומצא משם

ישראל כי ינצלנו: והוא הציל
10 אתנו מיד פלשתים.* ועתה ברח מן הארץ בגלל אבשלום:
ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה: ועתה למה
אתם מחרישים להשיב את המלך להביא את בנו:
11 והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר:
דברו אל זקני יהודה לאמר: למה תהיו אחרונים להשיב
את המלך אל ביתו: ודברי כל ישראל הגיעו אל המלך
12 אל ביתו.* אחי אתם עצמי ובשרי אתם: ולמה תהיו
13 אחרונים להשיב את המלך: ולעמשי תאמרו הלא עצמי
ובשרי אתה: כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף אם לא שר
צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב:* ויט את לב כל
איש יהודה כאיש אחד: וישלחו אל המלך לאמר: שוב
14 אתה וכל עבדיך: וישב המלך וירד עד הירדן: ויהודה
בא אל הגלגל ללכת לקראת המלך להעביר את המלך
15 את הירדן: ושמעי בן גרא הבנימיני אשר מבחרים היה
16 וירד עם אנשי יהודה לקראת המלך דוד:* ואלף איש
עמו מבנימין וציבא נער בית שאול ועשרת בניו ועבדיו
אתו ויעברו את הירדן לפני המלך: ויעבור העבר לעבר
17 את בית המלך ולעשות הטוב בעיניו: ושמעי בן גרא
נפל לפני המלך בעברו את הירדן: ויאמר אל המלך אל
יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר עוה עבדך ביום
צאת אדוני המלך את הירדן ושם המלך על לבו:* כי
18 יודע עבדך כי אנכי חטאתי והנה באתי היום הראשון
בכל בית יוסף לרדת לקראת אדוני המלך: ואבישי בן
צרויה ענה ויאמר: הלא על זה יומת שמעי כי קלל את
19 משיח יהוה: ודוד אמר מה לי ולכם בני צרויה כי תהיו
לי היום לשטן היום יומת איש בישראל כי הלא ידעתי
היום כי אני מלך על ישראל: ויאמר המלך אל שמעי לא
20 תמות וישבע לו המלך:* ומפיבשת בן שאול ירד לקראת
המלך לא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס
21 עד היום אשר בא בשלום: ויהי כבואו מירושלם לקראת
המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמנו מפיבשת:
22 ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי עבד אני ואחבשה לי
החמור וארכבה עליו ואלך עם המלך כי פסח הוא עבדך:
23 ורכיל על עבדך אל אדני המלך והמלך כמלאך האלהים
ועשה הטוב בעיניך: כי לא היו כל בית אבי אדני כי אם
אנשי מות לאדני המלך ותשם את עבדך בין אכלי שלחנך
ומה לי עוד צדקה ומה אזעק עוד אל המלך: ויאמר לו
המלך למה תדבר עוד דברך אמרתי אתה ושבא תחלקו
את השדה: ויאמר מפיבשת אל המלך גם את יקח אחרי
אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו: וירד ברזלי
הגלעדי מרגלים ויעבר את הירדן עם המלך ללוותו את
הירדן: וברזלי זקן מאד בן שמנים שנה הוא וכלכל את
המלך בשבתו במחנים כי איש גדול מאד הוא: ויאמר
המלך אל ברזלי עבר אתה אתי וכלכלתי אתך עמדי
בירושלם: ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי כי
יעלה את המלך אל ירושלם: בן שמנים שנה אנכי היום
היודע בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת
אשר שתה אם אשמיע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה
עבדך עוד למשא על אדני המלך: כמעט יורה את עבדך
את יד האלהים מעט אעבור את הירדן אתכם ולמה יגמלני
המלך הגמול הזה: יאשר נא עבדך וישב בעירי ואמות
בקבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם יעבר את אדני המלך
ועשה לו הטוב בעיניך: ויען המלך ויאמר אתי יעבר
כמהם וכל אשר יבחר עליך אתה אעשה לו וכל אשר
תאמר אלי אעשה: וכל העם עברו את הירדן ואחרי עבר
המלך ויתן המלך לברזלי ויברכהו וישב למקומו: ויעבר
המלך הגלגלה וכמהם עבר עמו ויעברו כל העם יהודה
וגם חצי עם ישראל: והנה כל איש ישראל באים אל
המלך ויאמרו אל המלך מדוע גנבוך אחינו אנשי יהודה
ויגנבו את המלך ואת ביתו ואת כל אנשי דוד עמו את
הירדן: ויען כל איש יהודה את איש ישראל כי קרוב
אלי המלך ומדוע זה קנאתם על הדבר הזה הכל אכלנו
נשא לנו אם שאת נשא לנו: ויען איש ישראל את איש
יהודה ויאמר עשרה ידות לי במלך וגם בדוד אף ממך
ולמה הקלתני ולא היה דברי ראשון לי לדבר את מלכי
ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל:

פרק כ׳:

1 ושם נקרה איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש
ימיני ויתקע בשופר ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה
לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל:* ויעל כל איש
ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה
דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלם: ויבא דוד אל ביתו
בירושלם ויקח המלך את עשרת נשים פלגשיו אשר
הניח לשמר הבית ויתנם בבית משמר והן אלמנות עד יום
מותן חיות בעלמות:* ויאמר המלך לעמשי הזעק לי את
איש יהודה שלשת ימים ואתה פה תעמד: וילך עמשי
לזעק את יהודה ויחר מן המועד אשר יעדו לו: ויאמר
דוד לאבישי עתה ירע לנו שבע בכרי מאבשלום אתה קח
את עבדי אדניך ורדף אחריו פן ימצא לו ערים בצורות
והציל את עיננו: ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי
והגבורים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי:
ואנשי יואב עברים אתו ויהי בהיותם אצל האבן הגדולה
אשר בגבעון ועמשי בא לקראתם ויואב חגור מדו לבוש
עליו חגורה חרב תלויה על מתניו בתערה ויוצא ונפלה:
ויואב אמר לעמשי השלום לך אחי ותמך ימין יואב
בזקן עמשי לנשקו את עמשי: ויואב והאבישי אחיו רדפו
אחרי שבע בן בכרי: ואיש נער מאנשי יואב עמד עליו
ויאמר מי חפץ אשר יואב ואשר לדוד אחרי יואב:
ועמשי מתגלגל בדם בתוך המסלה ויעבר האיש ויעמד
כי ראה כל העם כי עמד האיש על עמשי ויסר את עמשי
מן המסלה השדה ויפל עליו בגד כי ראה כל העבר עליו
ויעמדו: הוסר מן המסלה כל איש עבר אחרי יואב
לרדף אחרי שבע בן בכרי: ושבע עבר בכל שבטי ישראל
אבלה ובית המעכתי וכל הברים ויתקבצו ויבאו גם הם
אחריו: ויבאו ויצורו עליו באבלה בית המעכה ויפלו
סללה אל העיר ויעמדו בחיל והכל אשר את יואב משחיתים
להפיל החומה: ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו
אמרו נא אל יואב קרב עד הלם ואדברה אזניך: ויקרב
אליה ותאמר האשה הוא יואב ויען הוא אני: ותאמר
לו שמע דברי אמתך ויען אני שמעת: ותאמר לאמר
דברו ידברו בראשנה לאמר שאל ישאלו באבל ובן תמו
הנאמנים בישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל
אם: למה תבלע נחלת יהוה:* ויען יואב ויאמר חלילה
חלילה לי אם אבלע ואם אשחית: לא כן הדבר כי איש
מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא יד במלך בדוד תנו
אתו לבדו ואלכה מעל העיר: ותאמר האשה אל יואב
הנה ראשו משלך אליך על החומה: ותבא האשה אל כל
העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל
יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל העיר איש לאהליו ויואב
שב ירושלם אל המלך:* ויואב על כל צבא ישראל
ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי: ואדורם על המס
ויהושפט בן אחילוד מזכיר: ושויא סופר ויהוידע בן
אביתר הכהנים היו שרים: ועירא היאיר היה שר לדוד:

פרק כ״א:

1 ויהי רעב בימי דוד שנים שלש שנה בשנה ויבקש דוד
פני יהוה ויאמר יהוה על שאול ועל בית הדמים על אשר
2 המית את הגבעונים:* ויקרא המלך לגבעונים ויאמר
להם והגבעונים לא מבני ישראל המה כי אם משארית
האמרי וישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכותם
3 בקנאתו לבני ישראל ויהודה:* ויאמר דוד אל הגבעונים
מה אעשה לכם ובמה אכפר ובכו את נחלת יהוה:
4 ויאמרו אליו הגבעונים אין לנו עסק בכסף ובזהב עם
שאול ועם ביתו ואין לנו עסק לאיש להמית בישראל
ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם: ויאמרו אל המלך
האיש אשר כלנו נדמה לנו ונכלה מהתיצב בכל גבול
5 ישראל: יתן לנו שבעה אנשים מבניו ונהוגה אותם ליהוה
בגבעת שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתן:
6 ויחמל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאול בשבועת
יהוה אשר ביניהם ביניהם ובין יהונתן בן שאול: ויקח
המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את
ארמוני ואת מפיבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול
אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחולתי: ויתנם ביד
הגבעונים ויהוקעום בהר לפני יהוה ויפלו שבעתם יחדו
והמה הומתו בימי קציר בראשונים בתחלת קצירת שעורים:
9 ורצפה בת איה לקחה את השק ותטהו לה על הצור מתחלת
קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ותתן עוף השמים
לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילה:* ויגד לדוד את
אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול: וילך דוד ויקח
את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יבש
גלעד אשר גנבו אותם מרחוב בית שן אשר תלום שם
פלשתים ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע:
13 ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו
ויאספו את עצמות המוקעים: ויקברו את עצמות שאול
ויהונתן בנו בארץ בנימין בצלע בקבר קיש אביו ויעשו
כל אשר צוה המלך ויהי אלהים לארץ אחרי כן:
15 ועוד היתה המלחמה לפלשתים עם ישראל וירד דוד
והעבדים אתו וילחמו את פלשתים ויעף דוד: ויש בנב
מבני הרפה משקל חניתו שלש מאות נחשת משקל הוא
חדש ויחגר בחדשה ויחשוב להכות את דוד ולהמיתו:
17 ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימיתהו אז
נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו במלחמה
ולא תכבה את נר ישראל:* ויהי אחרי כן עמד עוד
מלחמה בגוב את הפלשתים אז הכה סבכי החושתי את
סף מבני הרפה: ויהי עוד מלחמה בגוב את הפלשתים
ויכה אלחנן בן יערי אורגים בית הלחמי את גלית הגתי
עץ חניתו כמנור ארגים: ויהי עוד מלחמה בגת ויהי איש
מדון ולו עשרים וארבע אצבעות ששה וששה ספר גם הוא
ילד להרפה: ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי
אחי דוד: אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד
עבדיו:

פרק כ״ב:

1 וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל
יהוה אתו מכף כל אויביו ומיד שאול:* ויאמר יהוה
סלעי ומצודתי ומפלטי לי: אלי צורי אחסה בו מגני
וקרן ישעי משגבי ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני:
4 מהלל אקרא יהוה ומאויבי אושע: כי אפפוני משברי
מות נחלי בליעל יבעתוני: חבלי שאול סבבוני קדמוני
6 מוקשי מות: בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע
ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו:
8 ותגעש ותרעש הארץ ומוסדות השמים ירגזו ויתגעשו
כי חרה לו: עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים
10 בערו ממנו: ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו:
11 וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח: וישת חשך
סביבותיו סכות חשכת מים עבי שחקים: מנגה נגדו
13 בערו ממנו גחלי אש: יהוה ברעם מהשמים ועליון יתן
14 קולו: וישלח חצים ויפיצם ברקים ויהמם: ויראו אפיקי
ים יגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפיך:
16 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים: יצילני מאויבי
עז משנאי כי אמצו ממני: יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה
18 למשען לי: ויוצאני למרחב יחלצני כי חפץ בי: יגמלני
יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי: כי שמרתי דרכי יהוה
ולא רשעתי מאלהי: כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא
23 אסיר ממני: ואהי תמים לו ואשתמר מעוני: וישב יהוה
לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו: עם חסיד תתחסד עם
גבר תמים תתמם: עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל:
27 כי אתה נר יהוה ויהוה יגיה חשכי: כי בך ארוץ גדוד
ובאלהי אדלג שור: האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה
מגן הוא לכל החסים בו: כי מי אלוה מבלעדי יהוה
ומי צור זולתי אלהינו: האל מעזי חיל ויתר תמים דרכי:
34 משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני: מלמד ידי
למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי: ותתן לי מגן
37 ישעך וענותך תרבני: תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו
38 קרסלי: ארדף אויבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם:
39 אמחצם ולא יקומו יפלו תחת רגלי: ותזרני חיל למלחמה
תכריע קמי תחתי: ואויבי נתת לי עורף ומשנאי
41 אצמיתם: ישועו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם: ואשחקם
כעפר על פני ארץ כטיט חוצות אדקם אריקם: תפלטני
מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני:
46 בני נכר יתכחשו לי לשמע אזן ישמעו לי: בני נכר
יבולו ויחרגו ממסגרותם: חי יהוה וברוך צורי וירום
48 אלוה ישעי: האל הנתן נקמות לי ויורד עמים תחתי:
49 ומוציאי מאויבי תרוממני מאיש חמסים תצילני: על כן
אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה: מגדיל ישועות מלכו
ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:

פרק כ״ג:

1 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר
הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמירות ישראל:
3 רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני: אמר אלהי ישראל
לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל ביראת
4 אלהים: וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה
5 מדשא מגשם: כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שמה
ערוכה בכל ושמורה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח:
6 ובליעל כקוץ מנדו כלם כי לא בידים יקחו: ואיש יגע
בהם ימלא ברזל ועץ חנית וכאש שרוף ישרפו בשבת:
8 אלה שמות הגבורים אשר לדוד יושב בשבת תחכמוני
ראש השלשים הוא עדינו העצני על שמנה מאות חללים
9 בפעם אחת: ואחריו אלעזר בן דודו האחוחי בשלשה
הגבורים את דוד בחרפם את פלשתים ויתאספו שם
10 פלשתים למלחמה ויעל איש ישראל: הוא קם ויך בפלשתים
עד כי יגעה ידו ותדבק ידו בחרב ויעש יהוה תשועה
גדולה ביום ההוא והעם שבו אחריו אך להפשיט:
11 ואחריו שמה בן אגא הררי על שלשה בני הרר ויקבצו
פלשתים לחיה ויהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם
12 נס מפני פלשתים: ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את
13 פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה: וישלשה מן השלשים
ירדו ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלם והמחנה
פלשתים חנה בעמק רפאים: ודוד אז במצודה ומצב
14 פלשתים אז בבית לחם: ויתאו ויאמר דוד ויאמר מי
15 ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער: ויבקעו שלשה
הגבורים במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם
אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתות
16 ויסכה ליהוה: ויאמר חלילה לי יהוה מעשות את זאת
הדם האנשים הולכי נפשותם בסכנת נפשותם ישתה ולא
17 אבה לשתות אלה עשו שלשה הגבורים: ואבישי אחי יואב
בן צרויה הוא ראש השלשה ויעל את חניתו על שלש מאות
18 חללים ויהי שם בשלשה: מן השלשה בשנים נכבד ויהי
19 להם לשר ועד השלשה הראשנים לא בא: בן יהוידע בן
איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראלי
מואב והוא ירד ויך את האריה בתוך הבור ביום השלג:
21 והוא הכה את איש מצרי איש מראה וביד המצרי חנית
וירד אליו במקל ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו
22 בחניתו: אלה עשה בניהו בן יהוידע ושם בשלשה
23 הגבורים: מן השלשים נכבד ועד השלשה לא בא ויקמהו
דוד על משמעתו: ואת כל הגבורים ושלשים:
24 עשהאל אחי יואב היה בשלשים אלחנן בן דודו בית
25 לחם: שמות הגבורים הרודי השמתי אליעי: השרודי
26 חלץ הפלוני עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתתי:
27 סבכי החושתי מבני הרפה אביעזר הענתתי: מהרי
28 החושתי חלד הבענתי: איתי בן הרי מגבעת בני בנימין
29 בנימין הפרעתני: הורי מנחלי געש עזמות הבחרומי:
30 עלימלך השעלבני מבני יסי הגזוני יונתן בן שגה
31 הררי אחיעם בן שכר הערבי אליפלט בן אחסבי בן
32 המעכתי אליעם בן אחיתפל הגלוני חצרו הארבי פלוני
33 אליעם בן יראי הגלוני: עזמות הברומי אליחבא
34 השעלבני בני יסן יהונתן: שמה הגזוני אחיאם בן שכר
35 הררי אליפל בן אור: חפר המכרתי אחיה הפלוני:
36 חצרו הכרמלי נערי בן אזבי הצובי: יואל אחי נתן
37 הצובי מבוחר בן הגרי: צלק העמוני נחרי הבארתי נשא
38 כלי יואב בן צרויה: עירא היתרי גרב היתרי: אוריה
39 החתי כל שלשים ושבעה:

פרק כ״ד:

1 ויסף אף יהוה לחרות באפו בישראל ויסת את דוד בם
2 לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה:* ויאמר המלך
אל יואב שר הצבא אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל
מדן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעה את מספר העם:
3 ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם כהם
מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה
4 חפץ בדבר הזה: ויחזק דבר המלך את יואב ואת שרי
החיל ויצא יואב ושרי החיל מלפני המלך לפקד את עם
5 ישראל: ויעברו את הירדן ויחנו בערוער מימין לעיר
6 אשר בתוך הנחל לגד ואל יעזר: ויבאו הגלעדה ואל ארץ
תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל צידון:
7 ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב
8 יהודה באר שבע: וישוטטו בכל הארץ ויבאו לקצה תשעה
חדשים ועשרים יום אל ירושלם:* ויתן יואב את מספר
מפקד העם אל המלך ויהי ישראל שמנה מאות אלף איש
חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש:
10 ויך לב דוד אתו אחרי כן ספרו את העם ויאמר דוד אל
יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה יהוה
העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד:* ויקם דוד
בבקר ודבר יהוה היה אל גד הנביא חוזה דוד לאמר:
12 הלוך ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטה עליך
13 בחר לך אחת מהן ואעשה לך: ויבא גד אל דוד ויגד לו
ויאמר לו התבוא לך שבע שני רעב בארצך אם שלשה
חדשים נסך לפני צריך ורדפים אותך ואם היות שלשת
ימי דבר בארצך עתה דע ושור מה אשיב שלחי דבר:
14 ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים
15 רחמיו וביד אדם אל אפלה: ויתן יהוה דבר בישראל
מן הבקר ועד עת מועד ומת מן העם מדן ועד באר שבע
16 שבעים אלף איש: וישלח המלאך את ידו על ירושלם
לשחתה וינחם יהוה על הרעה ויאמר למלאך המשחית
רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם גרן הארוני
17 היבוסי: וידבר דוד אל יהוה בראתו את המלאך המכה
בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי והצאן מה
עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי:* ויבא גד אל דוד ביום
ההוא ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארוני
19 היבוסי: ויעל דוד על דבר גד אשר צוה יהוה:
20 וישקף ארוני וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו
ויצא ארוני ויחוה אפים לפני המלך על פניו ארצה:
21 ויאמר ארוני מדוע בא המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות
מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל
22 העם: ויאמר ארוני אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב
בעיניו ראה הבקר למעלה ומורגים לעצים ומרכבות
23 הבקר לעצים: הכל נתן ארוני למלך ויאמר ארוני אל
המלך יהוה אלהיך יעתרך:* ויאמר המלך אל ארוני
לא כי קנה אקנה מאתך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי
עולות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים
25 חמשים: ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עולות ושלמים
ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:

המלך: ויאמר אליו המלך עד מתי
תמאן להשפל מפני: שלח ויקחו לו
ויבא אליו ויכרע לו ארצה: ויאמר
הנה נא פגרך כפגרי עבדיך: ויאמר
לו המלך מה לך: ותאמר אמנה מת
אנכי אשה: ואשתי נבלה: ואלד
שני בנים ויריבו שניהם בשדה
ואין מציל ביניהם: ויכהו האחד
את השני וימיתהו: והנה קמה כל
המשפחה על שפחתך ויאמרו תני
את האיש המכה את אחיו ונמיתהו
בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם
את היורש: וכבו את גחלתי אשר
נשארה לבלתי שום לאישי שם
ושאר על פני האדמה: ויאמר המלך
אל האשה לכי לביתך ואני אצוה
עליך: ותאמר האשה תקוע אל
המלך אדני המלך הצדקה הזאת
על עמך ועל בית אביך והמלך
וכסאו נקי: ויאמר המלך כל
האומר אליך והבאת אליו ולא
יוסף עוד לנגעו: ותאמר תזכר נא
המלך את יהוה אלהיך מרבות גואל
דם להשחית ולא ישמידו את בני
ואם אמר הנני שלח יד איש בבני
המלך: ויאמר חי יהוה אם יפל
משערת בנך ארצה: ותאמר האשה
תדבר נא שפחתך אל אדני המלך
דבר: ויאמר המלך אל האשה אל
נא תכחד ממני את הדבר אשר
אני שאל אותך: ותאמר האשה
ידבר נא אדני המלך: ויאמר המלך
היד כל יואב אתך בכל הדבר הזה:
ותען האשה ותאמר חי נפשך אדני
המלך אם איש לימין ולשמאל מכל
אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב
הוא צוני ואתה שם בפי את כל
הדברים האלה: לסבב את פני
הדבר עשה עבדך יואב את הדבר
הזה: ואתה אדני חכם כחכמת מלאך
האלהים לדעת את כל אשר בארץ:
ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי
את הדבר הזה לך ואל נא פני את
הנער את אבשלום: ויפל יואב
אפים ארצה וישתחו ויברך את
המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך
כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך
לעשות את דבר עבדו: ויקם יואב
וילך גשורה ויבא את אבשלום
ירושלם: ויאמר המלך יסב אל
ביתו ופני לא יראו ויסב אבשלום
אל ביתו ופני המלך לא ראה:
ולאבשלום לא היה איש נאוה
להתהלל מכף רגלו ועד קדקדו
אין בו מום: ובעת גלחו את ראשו
והיה מקץ ימים למימים אשר
יגלחנו כי כבד עליו וגלחו את
ראשו ושקל שער ראשו מאתים
שקלים באבן המלך: ויולדו לאבשלום
שלשה בנים ואל בת אחת ושמה
תמר היתה אשת יפת מראה:
וישב אבשלום בירושלם שנתים
ימים ופני המלך לא ראה: וישלח
אבשלום אל יואב לשלחו אל המלך
ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד
שנית ולא אבה לבוא: ויאמר אל
עבדיו ראו חלקת יואב אצלי והלו
שעורים לו לכו והצתם אתה באש
ויצתו עבדי אבשלום את החלקה
באש: ויקם יואב ויבא אל אבשלום
ביתה ויאמר אליו מדוע הציתו
עבדיך את החלקה אשר לי באש:
ויען אבשלום אל יואב הנה שלחתי
אליך לאמר בא הנה ואשלחה אותך
אל המלך לאמר למה באתי משור
לי טוב עוד שם עתה אראה פני
המלך ואם יש בי עון והמיתני:
ויבא יואב אל המלך ויגד לו
ויקרא לאבשלום ויבא אליו וישתחו
לו אפים ארצה לפני המלך ויישק
המלך את אבשלום

כי שמים כי אתה: ואתה יהוה לי ינון כי אתה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך: עשה עמדי אות לטובה וירא שנאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני: יהוה* יסד עיר קדשו: אוהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב: נכבדות נאמר עליך עיר האלהים סלה: אזכיר רהב ובבל ליודעי פלשת הנה ארם וכוש זה ילד שם: ולציון יאמר איש ואיש ילד בה והוא יכוננה עליון: יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד שם סלה: וחללים כשוכבי בקבר: שרים כל מעיני בך: יהוה אלהי ישעי יום צעקתי בלילה נגדך: תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי: כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו: נחשבתי עם יורדי בור הייתי כגבר אין אפס: בין מתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד ואלה מידך נגזרו: שתני בבור תחתיות במחשכים במצולות: עלי חמתך סמכת וכל משבריך ענית סלה: הרחקת מודעי ממני שתני תועבות למו כלוא ולא אצא: עיני דאבה מעני יהוה קראתיך כל היום שטחתי אליך כפי: הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך סלה: היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון: הידוע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה: ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תקדמך תפלתי: למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני: עני אנכי וגוע מנעורי אשא אמיך פחדיך אצמתה: עברו חרוניך בעותיך צמתתני: סבבוני כמים היום כלם הקיפו עלי יחד: הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך: לדוד משכיל: אשירה חסדי יהוה לעולם לדר ודר אודיע אמונתך בפי: כי אמרתי עולם חסד יבנה בשמים תכין אמונתך בהם: כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודר כסאך סלה: והודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדשים: כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים: אל נערץ מאד בסוד קדשים ונורא על כל סביביו: יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביב לך: אתה מושל בגאון הים בשוא גליו אתה תשבחם: אתה דכית כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך: לך שמים אף לך ארץ תבל ומלואה יסדתם: צפון ותימן אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו: לך זרוע עם גבורה תעז יד תרום ימינך: צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון: בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו: כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו: אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם: מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: אשר יד תכון עמו אף זרועי תאמצנו: לא ישא אויב בו ובן עולה לא יענה: ואכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף: ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו: ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו: הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישעי: אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ: לעולם אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו: ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים: אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון: אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו: ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: וחסדי לא אפיר ממנו ולא אשקר באמונתי: לא אחלל ברית ומוצא שפתי לא אשנה: אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב: זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך: נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו: פרצת כל גדריו שתת מבצריו מחתה: שסוהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו: הרימות ימין צוריו השמחת כל אויביו: אף תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה: השבתו מטהרו וכסאו ארצה מגרת: הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה: עד מתי יהוה תסתר לנצח תבער כאש חמתך: זכר מה חלדי על מה בטלת כל בני אדם: מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה: אדני איה חסדיך הראשנים נשבעת לדוד באמונתך: זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים: אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך: ברוך יהוה לעולם אמן ואמן: תפלה למשה איש האלהים אדני אתה היית לנו במדור דר ודר: בטרם הרים יולדו ותחולל ארץ ותבל מעולם ועד עולם אתה אל: תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: בבקר יציץ וחלף לערב ימלל ויבש: כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: שת עונתינו לנגדך עלומינו למאור פניך: כי כל ימינו פנו באברתך כלינו שנינו כמו הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה: מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה: שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך: שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו: יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך משד יצהרים: יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך: על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: מזמור שיר ליום השבת: טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: עליון עשור ועלי הגיון בכנור: כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן: מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך: איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויצמחו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה מרום לעלם יהוה: כי הנה אויביך יהוה כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און: ותרם כראים קרני בלתי רענן בשמן: ותבט עיני בשורי במרעים קמים עלי תשמענה אזני: צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה: שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו: יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: ממקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה: עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יהוה לארך ימים: אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים: עד רשעים יהוה עד רשעים יעלזו: יביעו יתאמרו כל פעלי און: עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: בינו בוערים בעם וכסילים מתי תשכילו: הנטע אזן לא ישמע אם יוצר עין לא יביט: היסר גוים לא יוכיח המלמד אדם דעת: יהוה יודע מחשבות אדם כי המה הבל: אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב: מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און: לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומי נפשי: אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני: ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: הלוא חבר הוות יצר עמל על חק: יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את אונם ברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו: לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו: כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו: אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי: ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי: שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ: שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו: ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו: כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה: הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: חילו מפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים במישרים: ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלואו: יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו: יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו: האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ: הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל הארץ: הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו: יבשו כל עובדי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו כל אלהים: שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה: כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים: אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם: אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו: מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה: בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה: ירעם הים ומלואו תבל וישבי בה: נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו: לפני יהוה כי בא לשפט את הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים: יהוה מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ: יהוה בציון גדול הוא ורם הוא על כל העמים: יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה בישראל אתה עשית: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: משה ואהרן בכהניו ושמואל בקרא שמו קראים אל יהוה והוא יענם: בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן להם: יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא להם ונקם על עלילותם: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו: הריעו ליהוה כל הארץ עבדו את יהוה בשמחה בואו לפניו ברנה: דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו: בואו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו: מזמור לדוד חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה: אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי: לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי לא ידבק בי: לב עקש יסור ממני רע לא אדע: מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל: עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני: לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דובר שקרים לא יכון לנגד עיני: לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און: תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו: יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא: אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני: כי כלו כעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו: הוכה כעשב ויבש לבבי כי שכחתי מאכל לחמי: מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדבר היתי ככוס חרבות: שקדתי ואהי כצפור בודד על גג: כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי: מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשלכני: ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש: ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו: וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך: כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו: פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה: כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט: לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם: בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה: ענה בדרך כחי קצר ימי: אומר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך: לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו: ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון: לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו: ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו: הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלואיכי: הגואל משחת חייכי העטרך חסד ורחמים: המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריך: עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים: הודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו: רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב חסד: לא לנצח יריב ולא לעולם יטור: לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו גמל עלינו: כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו: כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו: כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו: כי הוא ידע יצרנו זכר כי עפר אנחנו: אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ: כי רוח עברה בו ואינו ויכירנו עוד מקומו: וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים: לשמרי בריתו ולזכרי פקודיו לעשותם: יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: ברכו יהוה מלאכיו גבורי כח עשי דברו לשמע בקול דברו: ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו: ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יהוה: ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת הוד והדר לבשת: עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה: הקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח: עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד: תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים: מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון: יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם: גבול שמת בל יעברון בל ישובון לכסות הארץ: המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון: ישקו כל חית שדי ישברו פראים צמאם: עליהם עוף השמים ישכון מבין ענפים יתנו קולה: משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ: מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ: ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד: ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו: תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער: הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם: תזרח השמש יאספון ואל מעונותם ירבצון: יצא אדם לפעלו ולעבדתו עד ערב: מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך: זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות: שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו: כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו: תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב: תסתיר פניך יבהלון תוסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון: תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה: יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי: ערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה: יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה: הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו: זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם: בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר: לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: שלח לפניהם איש לעבד נמכר לבעד נפשו: ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו: עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו: שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: ויקם את עמו מאד ויעצמהו מצריו: הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן בחר בו: שמו בם דברי אתותיו ומופתים בארץ חם: שלח חשך ויחשיך ולא מרו את דברו: הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: שרץ ארצם צפרדעים במחדרי מלכיהם: אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם: ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: ויוצאם בכסף וזהב ואין באבטיהם כשל: שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: פתח צור ויזבו מים הלכו בצחות נהר: כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים ירשו: בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה: הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו: אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת: זכרנו יהוה ברצון עמך פקדנו בישועתך: לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך: חטאנו עם אבותינו העוינו השחתנו: אבותינו במצרים לא השכילו את מפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף: ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו: ויגער בים סוף ויחרב ויולכם בתהומות כמדבר: ויושיעם מיד שונא וייגאלם מיד אויב: ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר: ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו: מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו: ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל במדבר: ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם: ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה: תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם: ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים: יעשו עגל בחורב וישתחוו למסכה: וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב: שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים: נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף: ויאמר להשמידם לולי משה בחיר עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית: וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו: וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה: וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות: ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים: ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בהם מגפה: ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה: ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם: ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם: כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו: לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם: ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש: ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים: וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים: ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם: ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו: ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם: וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם: פעמים רבות יצילם והם ימרו בעצתם וימכו בעונם: וירא בצר להם בשמעו את רנתם: ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו: ויתנם לרחמים לפני כל שובי אותם: הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמרו כל העם אמן הללויה: הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר: וממדינות קבצם מזרח וממערב מצפון ומים: תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו: רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף: ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם: והדריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב: ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל: כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו: ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עוזר: ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי שבר דלתות נחושה ובריחי ברזל גדע: אולי מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו: כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות: ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: וזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה: יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים: המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה: ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו: יעלו שמים ירדו תהומות נפשם במרעה תתמוגג: יחוגו וינועון כשכור וכל חכמתם תתבלע: ויזעקו אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם: יקם סערה לדממה ויחשו גליהם: וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו: ישם נהרות למדבר ומבועי מים לציה: ארץ פרי למלחת רעת כל יושבי בה: ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למבועי מים: ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב: ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואת אכל: ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט: וימעטו וישחו מעצר רע ויגון: שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך: וישגב אביון מעני וישם כצאן משפחות: יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה: מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה: נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי: עורה נבל וכנור אעירה שחר: אודך בעמים יהוה ואזמרך בלאמים: כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך: למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני: אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד: לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: מואב סיר רחצי על אדום אשליך פלשת התרועעי: מי יובלני עיר מבצר מי נחה אותי עד אדום: הלא אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו: הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו: למנצח לדוד מזמור שמע אלהים תפלתי הקשיבה לתפלתי: מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבבי בצור ירומני תנחני: כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב: אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה: כי אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך: ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר ודר: ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן יצרהו ינצרוהו: כן אזמרה שמך לעד לשלם נדרי יום יום: למנצח לדוד מזמור הריעו ליהוה כל הארץ: עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו בבדקה: דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו: באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו: למנצח לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה: אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי: לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי לא ידבק בי: לב עקש יסור ממני רע לא אדע: מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל: עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני: לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דובר שקרים לא יכון לנגד עיני: לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און: תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו: יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא: אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני: כי כלו כעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו: הוכה כעשב ויבש לבבי כי שכחתי מאכל לחמי: מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדבר היתי ככוס חרבות: שקדתי ואהי כצפור בודד על גג: כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי: מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשלכני: ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש: ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו: וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך: כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו: פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה: כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט: לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם: בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה: ענה בדרך כחי קצר ימי: אומר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך: לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו: ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון: לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו: ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו: הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלואיכי: הגואל משחת חייכי העטרך חסד ורחמים: המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריך: עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים: הודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו: רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב חסד: לא לנצח יריב ולא לעולם יטור: לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו גמל עלינו: כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו: כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו: כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו: כי הוא ידע יצרנו זכר כי עפר אנחנו: אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ: כי רוח עברה בו ואינו ויכירנו עוד מקומו: וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים: לשמרי בריתו ולזכרי פקודיו לעשותם: יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: ברכו יהוה מלאכיו גבורי כח עשי דברו לשמע בקול דברו: ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו: ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יהוה: ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת הוד והדר לבשת: עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה: הקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח: עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד: תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים: מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון: יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם: גבול שמת בל יעברון בל ישובון לכסות הארץ: המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון: ישקו כל חית שדי ישברו פראים צמאם: עליהם עוף השמים ישכון מבין ענפים יתנו קולה: משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ: מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ: ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד: ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו: תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער: הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם: תזרח השמש יאספון ואל מעונותם ירבצון: יצא אדם לפעלו ולעבדתו עד ערב: מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך: זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות: שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו: כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו: תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב: תסתיר פניך יבהלון תוסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון: תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה: יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי: ערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה: יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה: הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו: זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יה

ויאמר אליו מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי:
ויאמר אליו איכה לא יראת לשלח ידך לשחת
את משיח יהוה: ויקרא דוד אחד מהנערים
ויאמר גשה פגע בו ויכהו ויפל: ויאמר דמך
על ראשך כי פיך ענה בך לאמר אנכי המתי
את משיח יהוה: ויספד דוד בקינה הזאת
את שאול ואת יהונתן בנו: ויאמר ללמד בני
יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר:
צבי ישראל על במתיך חלל איך נפלו גבורים:
אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצות אשקלון
פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה בנות
הערלים: הרי גלבוע אל טל ואל מטר עליכם
ושדי תרומות כי שם נגעל מגן גבורים מגן
שאול בלתי משיח בשמן: מדם חללים מחלב
גבורים קשת יהונתן לא תשוג אחור וחרב
שאול לא תשוב ריקם: שאול והונתן הנאהבים
והנעימם בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים
קלו מאריות עזו: בנות ישראל על שאול
בכינה המלבישכם שני עם עדיים המעלה
עדי זהב על לבושכם: איך נפלו גבורים
בתוך המלחמה יהונתן על במתיך חלל:
צר לי עליך אחי יהונתן נעים היית לי מאד
נפלאתך אהבתי מאהבת נשים: איך נפלו
גבורים ואבדו כלי מלחמה: ויהי אחרי כן
וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי
יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד
אנה אעלה ויאמר חברונה: ויעל שמה דוד
ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת
נבל הכרמלי: ואת אנשיו אשר עמו העלה
דוד איש וביתו וישבו בערי חברון: ויבאו
אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על
בית יהודה ויגידו לדוד לאמר אנשי יבש
גלעד הם אשר קברו את שאול: וישלח דוד
מלאכים אל אנשי יבש גלעד ויאמר אליהם
ברוכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה
עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו: ועתה
יעש יהוה עמכם חסד ואמת ואף אני אעשה
אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם את הדבר
הזה: ועתה תרפינה ידיכם ויהיו לבני חיל
כי מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית
יהודה למלך עליהם: ואבנר בן נר שר צבא
אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול
ויעברהו מחנימה: וימליכהו על הגלעד ועל
האשורי ועל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן
ועל כל ישראל: בן ארבעים שנה איש בשת
בן שאול במלכו על ישראל ושתי שנים מלך
רק בית יהודה היו אחרי דוד: ויהי המספר
הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית
יהודה שבע שנים וששה חדשים: ויצא אבנר
בן נר ועבדי איש בשת בן שאול מחנימה
גבעונה: ויוצא יואב בן צרויה ועבדי דוד
ויפגשו יחדו על ברכת הברכה הזאת וישבו
אלה מזה ואלה מזה על הברכה: ויאמר אבנר
אל יואב יקומו נא הנערים ויצחקו לפנינו
ויאמר יואב יקומו: ויקומו ויעברו במספר
לבנימן ולאיש בשת בן שאול שנים עשר
מעבדי דוד: ויחזקו כל הנערים ויתפשו איש
בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו
ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר
בגבעון: ותהי המלחמה קשה מאד ביום ההוא
וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד:
ושם היו שלשת בני צרויה יואב ואבישי
ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבאים
אשר בשדה: וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא
סר בלכתו לא ימין ולא שמאל מאחרי אבנר:
ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל
ויען אני: ויאמר אליו אבנר נטה לך ימין או
שמאל והחזק לך באחד הנערים וקח לך את
חליצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחריו:
ויוסף עוד אבנר לאמר לעשהאל סור מאחרי
למה אכה ארצה ואיך אשא פני אל יואב
אחיך: וימאן לסור ויכהו אבנר בחנית בחמש
האחרת ותצא החנית מאחריו ויפל שם ויהי
כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל
ויעמד: ויואב ואבישי רדפו אחרי אבנר ובא
השמש כאשר באו עד גבעת אמה אשר על
פני גיח דרך מדבר גבעון: ויתקבצו בני בנימן
אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על
ראש גבעה אחת: ויקרא אבנר אל יואב
ויאמר התאכל חרב לנצח לא תדע כי מר
תהיה באחרית ועד מתי לא אמרת לעם
לשוב מאחרי אחיהם: ויאמר יואב חי האלהים
כי לולי דברת כי אז מן הבקר העלה העם
איש מאחרי אחיו: ויואב תקע בשופר ויעמדו
כל העם ולא רדפו עוד את ישראל ולא
הוסיפו עוד להלחם: ואבנר ואנשיו הלכו
בערבה ההוא ויעברו את הירדן ויהלכו כל
הבתרון ויבאו מחנימה: ויואב שב מאחרי
אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דוד
תשעה עשר איש ועשהאל: ועבדי דוד הכו
מבנימן ומאנשי אבנר שלש מאות וששים
איש מתו: ויקחו את עשהאל ויקברהו בקבר
אביו אשר בבית לחם וילכו יואב ואנשיו כל
הלילה ויאר להם בחברון: והמלחמה היתה
ארכה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך
הלוך וחזק ובית שאול הלך הלוך ודלה:
ולדוד נולדו בנים בחברון ויהי בכורו אמנון
לאחינעם היזרעאלית: ומשניו כלאב לאביגיל
אשת נבל הכרמלי ושלשי לאבשלום בן מעכה
בת תלמי מלך גשור: ורביעי לאדניה בן
חגית וחמשי לשפטיה בן אבישלום: וששי
ליתרעם לעגלה אשת דוד אלה נולדו לדוד
בחברון: ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול
ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול:
ולשאול פילגש ושמה רצפה בת איה ויאמר
איש בשת אל אבנר מדוע באת אל פילגש
אבי: ויחר מאד לאבנר על דברי איש בשת
ויאמר הראש כלב אנכי עשה היום לבית שאול
אביך לאחיו ולרעיו ולא הגדתיך ביד דוד
ותפקד עלי היום עון האשה: כה יעשה אלהים
לאבנר וכה יוסיף לו כי כאשר נשבע יהוה
לדוד כן אעשה לו: להעתיק הממלכה מבית
שאול והקים את כסא דוד על ישראל ועל
יהודה מדן ועד באר שבע: ולא יכל עוד
להשיב את אבנר דבר יראתו אותו: וישלח
אבנר מלאכים אל דוד תחתיו לאמר למי
ארץ לאמר כרות בריתך אתי והנה ידי אתך
להסב אליך את כל ישראל: ויאמר טוב אנכי
אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל
מאתך לאמר לא תראה פני כי אם לפני
הבאך את מיכל בת שאול בבואך לראות
פני: וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן
שאול לאמר הבה את אשתי את מיכל אשר
ארשתי לי במאה ערלות פלשתים: וישלח
איש בשת ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן
לישׁ: והאיש הלך אתה וילך אחריה עד בחרים
ויאמר לו אבנר לך שוב וישב: וידבר אבנר
אל זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם
אתם מבקשים את דוד להיות מלך עליכם:
ועתה עשו כי יהוה דבר אל דוד לאמר ביד
עבדי דוד את עמי ישראל ואת כל פלשתים
ואת כל אויביהם אושיע: וידבר גם אל בנימן
וילך אבנר גם לדבר באזני דוד בחברון את
כל הטוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימן:
ויבא גם אל דוד חברונה עשרים איש ויעש
דוד לאבנר ולאנשים אשר אתו משתה: ויאמר
אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל
אדני המלך את כל ישראל וכרתו אתך ברית
ומלכת בכל אות נפשך וישלח דוד את אבנר
וילך בשלום: והנה עבדי דוד ויואב יבאו
מגדוד ושלל רב עמהם והאבנר איננו עם דוד
בחברון כי שלחו וילך בשלום: ויואב וכל
הצבא אשר אתו באו ויגידו ליואב לאמר בא
אבנר בן נר אל המלך וישלחהו וילך בשלום:
ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשית הנה
בא אבנר אליך למה זה שלחתו והלך הלוך
תלך: הלא אבנר בן נר בא לפתך להסיתך
את מוצאך ואת מבואך ולדעת את כל אשר
אתה עשה: וצא יואב מאת דוד וישלח מלאכים
אחרי אבנר וישבו אותו מבור הסירה ודוד לא
ידע: וישב אבנר חברונה ויט אתו יואב אל
תוך השער לדבר אתו בלב ויכהו שם בחמש
ויכה בטן עשהאל אחיו וימת: ואחרי כן שמע
דוד את כל הדברים האלה ואני ומלכותי
נקיים עד עולם מדם אבנר בן נר: יבאו על
ראש יואב ועל כל בית אביו ואל יכרת מבית
יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונופל בחרב
וחסר לחם: ויואב ואבישי אחיו הרגו את אבנר
על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון
במלחמה: ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם
אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו
לפני אבנר והמלך דוד הולך אחרי המטה:
ויקברו את אבנר בחברון ויתן המלך את קולו
ויבך על קבר אבנר ויבכו כל העם: ויספד
המלך לאבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר:
ידיך לא אסרו ורגליך לא הובאו בנחשתים
כנפל לפני בני העולה נפלת ויוסיפו כל העם
לבכות עליו: ויבאו כל העם לנחם את דוד
לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה
לי אלהים וכה יוסיף כי אם לפני בא השמש
אטעם לחם או מאומה: וכל העם הכירו
ויישר בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני
כל העם: ויאמר המלך אל עבדיו הלא ידעתם
כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל: ואני
רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה
קשים ממני יגמל יהוה למרע עשה כרעתו:
ושמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו
ידיו וכל ישראל נבהלו: ושני אנשים שרי
גדודים היו לבן שאול שם האחד בענה ושם
השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי
גם באר תחשב על בנימן: ויברחו הבארתים
גתימה ויהיו שם גרים עד היום הזה: ולבן
יהונתן בן היה נכה רגלים בן חמש שנים
בבוא השמועה משאול ויהונתן מיזרעאל
ותנקהו אמנו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל
ושמו מפיבשת: וילכו בני רמון הבארתי רכב
ובענה ויבאו כחום היום אל בית איש בשת
והוא שכב את משכב הצהרים: ויבאו עד
תוך הבית לקחת חטים ויכו אתו בחמש
ויברחו רכב ובענה אחיו: ויבאו בית איש בשת
והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכוהו
וימיתוהו ויכרתו את ראשו ויקחו את ראשו
וילכו דרך הערבה כל הלילה: ויביאו את ראש
איש בשת אל דוד חברונה ויאמרו אל המלך
הנה ראש איש בשת בן שאול אויבך אשר
בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות
היום הזה משאול ומזרעו: ויען דוד את רכב
ובענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר אליהם
חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צר: כי
המגיד לי לאמר הנה מת והוא כמבשר בעיניו
החזקתי בו ואהרגהו בציקלג אשר לתתי לו
שכר בשורתו: אף כי אנשים רשעים הרגו
איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלא
אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן
הארץ: ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקטעו
את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה
בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו
בקבר אבנר בחברון: ויבאו כל שבטי ישראל
אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הנה עצמך
ובשרך אנחנו: גם תמול גם שלשם בהיות
שאול מלך עלינו אתה היית מוביא ומביא את
ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי
ישראל ואתה תהיה נגיד על ישראל: ויבאו
כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם
המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו
את דוד למלך על ישראל: בן שלשים שנה
דוד במלכו ארבעים שנה מלך: בחברון מלך
על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם
מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה:
וילך המלך וכל אנשיו ירושלם אל היבוסי
יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה
כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא
דוד הנה: ויתפש דוד את מצדת ציון היא עיר
דוד: ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבוסי
יעל בצנור וישנאו את הפסחים ואת העורים
שנאי נפש דוד על כן יאמרו העורים והפסחים
לא יבוא אל הבית: וישב דוד במצדה ויקרא
לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא
ומבית: וילך דוד הלוך וגדול ויהוה אלהים
צבאות עמו: וישלח חירם מלך צור מלאכים
אל דוד וארזי לבנון וחרשי עץ וחרשי קיר
ויבנו בית לדוד: וידע דוד כי הכינו יהוה
למלך על ישראל וכי נשא מלכותו למען עמו
ישראל: ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם
אחרי בואו מחברון ויולד עוד לדוד בנים
ובנות: ואלה שמות הילדים אשר לו בירושלם
שמוע ושובב ונתן ושלמה: ויבחר ויאלישוע
ונפג ויפיע: ואלישמע ואליעדע ואליפלט:
וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על
כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד
וישמע דוד וירד אל המצדה: ופלשתים באו
ויפשטו בעמק רפאים: וישאל דוד ביהוה
לאמר האעלה אל פלשתים ונתתם בידי ויאמר
יהוה אל דוד עלה כי נתון אתן את פלשתים
בידך: ויבא דוד בעלפרצים ויכם שם דוד
ויאמר פרץ יהוה את אויבי לפני כפרץ מים
על כן קרא שם המקום ההוא בעלפרצים:
ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו:
ויוספו עוד פלשתים לעלות ויפשטו בעמק
רפאים: וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה
סבב אחריהם ובאת אליהם מול בכאים:
והיה כשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים
אז תתגבר כי אז יצא יהוה לפניך להכות
במחנה פלשתים: ויעש דוד כאשר הורהו יהוה
ויך את פלשתים מגבע עד בואך גזר:
ויוסף דוד עוד את כל בחור בישראל שלשים
אלף: ויקם וילך דוד ואנשיו עמו מבעלה
יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר
נקרא שם שם יהוה צבאות יושב הכרובים
עליו: וירכבו את ארון האלהים על עגלה
חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה
ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה
החדשה: וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה
עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון:
ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה
בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים
ובמנענעים ובצלתים: ויבאו עד גרן נכון
וישלח עזא את ידו אל ארון האלהים ויאחז
בו כי שמטו השורים: ויחר אף יהוה בעזא
ויכהו שם האלהים על השל ויכשל שם על
ארון האלהים: ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה
פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד
היום הזה: ויירא דוד את יהוה ביום ההוא
ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה: ולא אבה
דוד להסיר אליו את ארון יהוה אל עיר דוד
ויטהו דוד בית עבד אדם הגתי: וישב ארון
יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים
ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו:
ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד
אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים
וילך דוד וישא את ארון האלהים מבית עבד
אדם עיר דוד בשמחה: והיה כי צעדו נשאי
ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא:
ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור
אפוד בד: ודוד ובל בית ישראל מעלים את
ארון יהוה בתרועה ובקול שופר: והיה ארון
יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה
בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר
לפני יהוה ותבז לו בלבה: ויביאו את ארון
יהוה ויציגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה
לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים:
ויכל דוד מהעלות העלה ומן השלמים ויברך
את העם בשם יהוה צבאות: ויחלק לכל העם
לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש
חלת לחם אחת ואשפר אחד וחלת אשישה
ויסב כל העם איש לביתו: וישב דוד לברך
את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד
ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה
היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד
הריקים: ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר
בחר בי מאביך ומכל ביתו לצוות אותי נגיד
על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה:
ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם
האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: ולמיכל בת
שאול לא היה לה ולד עד יום מותה:
ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו
מסביב מכל אויביו: ויאמר המלך אל נתן
הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון
האלהים יושב בתוך היריעה: ויאמר נתן אל
המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך:
ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן
לאמר: לך ואמרת אל דוד עבדי כה אמר יהוה
הלא אתה תבנה לי בית לשבתי: כי לא ישבתי
בבית למיום העלותי את בני ישראל ממצרים
ועד היום הזה ואהי מתהלך באהל ובמשכן:
בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר
דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי
לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא
בניתם לי בית ארזים: ועתה כה תאמר לעבדי
לדוד כה אמר יהוה צבאות אנכי לקחתיך
מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על
ישראל: ואהי עמך בכל אשר הלכת ואכרתה
את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם גדול
כשם הגדולים אשר בארץ: ושמתי מקום לעמי
לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד
ולא יספו בני עולה לענותו כאשר בראשונה:
ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל
והנחתי לך מכל אויביך והגיד לך יהוה כי בית
יעשה לך יהוה: כי ימלאו ימיך ושכבת את
אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יצא
ממעיך והכינותי את ממלכתו: הוא יבנה בית
לשמי וכוננתי את כסא ממלכתו עד עולם:
אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר
בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני
אדם: וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי
מעם שאול אשר הסרתי מלפני: ונאמן ביתך
וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד
עולם: ככל הדברים האלה וככל החזון הזה
כן דבר נתן אל דוד: ויבא המלך דוד וישב
לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי
ביתי כי הביאתני עד הלום: ותקטן עוד זאת
בעיניך אלהים יהוה וגם דברת על בית עבדך
למרחוק וזאת תורת האדם יהוה אלהים:
ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת
את עבדך אדני יהוה: בעבור דברך וכלבבך
עשית את כל הגדלה הזאת להודיע את כל
הגדלות: על כן גדלת יהוה אלהים כי אין
כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו
באזנינו: ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ
אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו
שם ולעשות להם הגדלה ונוראות לארצך
מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים
ואלהיו: ותכן לך את עמך ישראל לעם עד
עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: ועתה
יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל
ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת:
ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים
על ישראל ובית עבדך דוד נכון יהיה לפניך:
כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את
אזן עבדך לאמר אבנה לך בית על כן מצא
עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה
הזאת: ועתה אדני יהוה אתה הוא האלהים
ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה
הזאת: ועתה החל וברך את בית עבדך להיות
לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת
ומברכתך יברך בית עבדך לעולם:
ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכנעם
ויקח דוד את מתג האמה מיד פלשתים:
ויך את מואב וימדדם בחבל השכב ארצה
וימדד שני חבלים להמית וחבל מלא להחיות
ויהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה: ויך דוד
את הדדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב
ידו בנהר פרת: ויכד דוד מאתו אלף ושבע
מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר
דוד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב:
ויבא ארם דמשק להכות בהדדעזר מלך צובה
ויך דוד בארם עשרים ושנים אלף איש:
וישם דוד נצבים בארם דמשק ויהי ארם לדוד
לעבדים נשאי מנחה ויושע יהוה את דוד בכל
אשר הלך: ויקח דוד את שלטי הזהב אשר
היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם:
ומבטח ומברתי מערי הדדעזר לקח המלך דוד
נחשת הרבה מאד בה עשה שלמה את הים
ואת העמודים ואת כלי הנחשת: ויתעי מלך
חמת שמע כי הכה דוד את כל חיל הדדעזר:
ויתעי שלח את יורם בנו אל המלך דוד לשאלו
לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר
והכהו כי איש מלחמות תדעזר היה ובידו כלי
כסף וכלי זהב וכלי נחשת: גם אתם הקדיש
המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר
הקדיש מכל הגוים אשר כבש: מארם וממואב
ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר
בן רחב מלך צובה: ויעש דוד שם בשובו
מהכות את ארם בגיא המלח שמונה עשר
אלף: וישם נצבים באדום בכל אדום שם נצבים
ויהיו כל אדום לעבדים לדוד ויושע יהוה את
דוד בכל אשר הלך: וימלך דוד על כל ישראל
ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו:
ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד
המזכיר: וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר
כהנים ושויא הסופר: ובניהו בן יהוידע על
הכרתי והפלתי ובני דוד הכהנים היו לראשונה
למלך: ויאמר דוד הנשאר לבית שאול ואעשה
עמו חסד בעבור יהונתן: ולבית שאול עבד
ושמו צבא ויקראו אתו אל דוד ויאמר אליו
המלך האתה צבא ויאמר עבדך: ויאמר המלך
האין עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד
אלהים ויאמר צבא אל המלך עוד בן ליהונתן
נכה רגלים: ויאמר המלך אי זה הוא ויאמר
צבא אל המלך הנה בבית מכיר בן עמיאל
בלדבר: וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר
בן עמיאל מלדבר: ויבא מפיבשת בן יהונתן
בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר
דוד ויאמר מפיבשת ויאמר הנה עבדך: ויאמר
אליו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד
בעבור יהונתן אביך והשבתי את כל שדה שאול
אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמיד:
וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב
המת אשר כמוני: ויקרא המלך אל צבא נער
שאול ויאמר אליו את כל אשר היה לשאול
ולכל ביתו נתתי לבן אדניך: ועבדת לו את
האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן
אדניך לחם ואכל ומפיבשת בן אדניך יאכל
תמיד לחם ולצבא חמשה עשר בנים ושבעה
עשר עבדים: ויען צבא את המלך ככל אשר
יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך
ומפיבשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך:
ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושבת
בית צבא עבדים למפיבשת: ומפיבשת יושב
בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל
והוא נכה שתי רגליו: ויהי מת נחש מלך בני
עמון וימלך בנו תחתיו: ויאמר דוד אעשה חסד
עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד
וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו
עבדי דוד ארץ בני עמון: ויאמרו שרי בני
עמון אל חנון אדניהם הבכבוד אביך דוד
שלח מנחמים אליך הלא בעבור חקור את העיר
ולרגלה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך:
ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את זקנם
ויכרת את מדיהם עד המחצה עד מישבתם
וישלחם: ויגידו לדוד וישלח לקראתם כי
האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו
בירחו עד צמוח זקנכם ושבתם: וירא בני עמון
כי נבאשו בדוד ויעש חנון ובני עמון אלף
ככר כסף לשכור להם מרכבות ופרשים מארם
נהרים וארם מעכה וארם צובה: וישכרו להם
שלשים ושנים אלף מרכבות ואת מלך מעכה
ואת עמו ויבאו ויחנו נגד מידבא ובני עמון
נאספו מעריהם ויבאו למלחמה: וישמע דוד
וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים:
ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער
והארם צובה ורחוב ואיש טוב ומעכה לבדם
בשדה: וירא יואב אליו פני המלחמה מפנים
ומאחור ויבחר מכל בחורי ישראל ויערך לקראת
ארם: ואת יתר העם נתן ביד אבישי אחיו
ויערך לקראת בני עמון: ויאמר אם תחזק
ארם ממני והיית לי לישועה ואם בני עמון
יחזקו ממך והושעתיך: חזק ונתחזק בעד עמנו
ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו:
ויגש יואב והעם אשר אתו למלחמה לפני ארם
וינסו מפניו: ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו
גם הם מפני אבישי ויבאו העירה וישב יואב
מאחרי בני עמון ויבא ירושלם: וירא ארם כי
נגף לפני ישראל ויאספו פעם אחת: והדדעזר
שלח ויוצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו
חילאם ושובך שר צבא הדדעזר לפניהם:
ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את
הירדן ויבא חילאמה ויערכו ארם לקראת דוד
וילחמו עמו: וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד
מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש
רגלי ואת שובך שר הצבא המית: וירא כל
עבדי הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלימו
עם ישראל ויעבדום ויפחד ארם להושיע עוד
את בני עמון:
ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים
וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל
ישראל וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה
ודוד ישב בירושלם: ויהי לעת ערב ויקם דוד
מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך ויראה
את האשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה
מאד: וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלא זאת
בת אליעם אשת אוריה החתי: וישלח דוד
מלאכים ויקחה ותבא אליו ויבעל עמה והיא
מתקדשת מטמאתה ותשב לביתה: ותהר האשה
ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי: וישלח
דוד אל יואב שלח אלי את אוריה החתי
וישלח יואב את אוריה אל דוד: ויבא אוריה
אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם
ולשלום המלחמה: ויאמר דוד לאוריה רד לביתך
ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא
אחריו משאת המלך: וישכב אוריה פתח בית
המלך את כל עבדי אדניו ולביתו לא ירד:
ויגידו לדוד לאמר לא ירד אוריה לביתו ויאמר
דוד אל אוריה הלא מדרך בא אתה למה לא
ירדת אל ביתך: ויאמר אוריה אל דוד הארון
וישראל ויהודה יושבים בסכות ואדני יואב
ועבדי אדני על פני השדה אנכי אבוא לביתי
לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חי נפשך
ואם אעשה את הדבר הזה: ויאמר דוד אל
אוריה שב פה גם היום ומחר אשלחך ויישב
אוריה בירושלם ביום ההוא ומחרתו: ויקרא
לו דוד ויאכל לפניו וישת ויהי שכור ויצא
בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל
ביתו לא ירד: ויהי בבקר ויכתב דוד ספר
אל יואב וישלח ביד אוריה: ויכתב בספר
לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה
החזקה ושבתם מאחריו ונכה וימת: ויהי בשמר
יואב על העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר
ידע כי אנשי חיל שם: ויצאו אנשי העיר וילחמו
את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גם
אוריה החתי: וישלח יואב ויגד לדוד את כל
דברי המלחמה: ויצו את המלאך לאמר כאשר
תכלה את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך:
והיה אם עלתה חמת המלך ואמר אליך מדוע
נגשתם אל העיר להלחם הלא ידעתם את אשר
יירו מעל החומה: מי הכה את אבימלך בן
ירבשת הלא אשה השליכה עליו פלח רכב
מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל
החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת גם:
וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו
יואב: ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו
האנשים ויצאו אלינו השדה ונהי עליהם עד
פתח השער: ויורו הירים על עבדיך מעל
החומה וימת מעבדי המלך וגם עבדך אוריה
החתי מת: ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר
אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה
וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר
והרסה והחזקהו: ותשמע אשת אוריה כי מת
אוריה אישה ותספד על בעלה: ועבר האבל
וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה
ותלד לו בן ויהי הדבר הרע בעיני יהוה אשר
עשה דוד: וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא
אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת
האחד עשיר והאחד רש: לעשיר היה צאן
ובקר הרבה מאד: ולרש אין כל כי אם כבשת
אחת קטנה אשר קנה ויחיתה ותגדל עמו
ועם בניו יחד מפתו תאכל ומכוסו תשתה
ובחיקו תשכב ותהי לו כבת: ויבא הלך לאיש
העשיר ויחמל מקחת מצאנו ומבקרו לעשות
לאורח הבא לו ויקח את כבשת האיש הרש
ויעשה לאיש הבא אליו: ויחר אף דוד באיש
מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש
העשה את הדבר הזה: ואת הכבשה ישלם
ארבעתים על אשר עשה את הדבר הזה ועל
אשר לא חמל: ויאמר נתן אל דוד אתה האיש
כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך
למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול:
ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך
בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה
ואם מעט מזה ואוספה לך כהנה וכהנה:
מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעיני
את אוריה החתי בחרב הכית את אשתו לקחת
לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון: ועתה
לא תסור חרב מביתך עד עולם יען כי בזתני
ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה:
כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך
ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב
עם נשיך לעיני השמש הזאת: כי אתה עשית
בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל
ישראל ונגד השמש: ויאמר דוד אל נתן חטאתי
ליהוה ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר
חטאתך לא תמות: אך על כי נאץ נאצת את
אויבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות
יומת: וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה את הילד
אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויחלה: ויבקש
דוד את האלהים בעד הילד ויצם דוד צום
ויבא ולן וישכב ארצה: ויקמו זקני ביתו עליו
להקים אתו מן הארץ ולא אבה ולא אכל אתם
לחם: ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו
עבדי דוד להגיד לו כי מת הילד כי אמרו
הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ושמע בקולנו
ואיך נאמר אליו מת הילד ורע: וירא דוד כי
עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר
דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת: ויקם
דוד מן הארץ ויסך וסך וישנא שמלתו ויבא
בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו ויבקש וישימו
לחם לפניו ויאכל: ויאמרו אליו עבדיו מה
הדבר הזה אשר עשית בעבור הילד בחי צם
ובכית ומת הילד ותקום ותאכל לחם: ויאמר
בהיות הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי
יודע יחנני יהוה והיה הילד ולא יחי: ועתה
מת למה זה אני צם המוליכו עוד אני אליו הוא
לא ישוב אלי: ויבחם דוד את בת שבע ויבא
אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו
שלמה ויהוה אהבו: וישלח ביד נתן הנביא
ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה: וילחם
יואב ברבה בני עמון וילכד את עיר המלוכה:
וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי
ברבה גם לכדתי

ויאמר: אין כבודו: כי אם נפלו. ויקרא
שם המקום ההוא: פרץ עזה: עד היום
הזה. ויירא דוד את יהוה ביום ההוא
ויאמר: איך יבוא אלי ארון יהוה: ולא
אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה
עיר דוד: ויטהו דוד בית עבד אדם
הגתי. וישב ארון יהוה בית עבד אדם
הגתי שלשה חדשים: ויברך יהוה את
עבד אדם ואת כל ביתו. ויגד למלך
דוד לאמר: יהוה ברך את בית עבד
אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון
האלהים: וילך דוד וישא את ארון
האלהים מבית עבד אדם עיר דוד
בשמחה: והי כי צעדו נשאי ארון יהוה
שבעה פרים ומריא: ודוד מכרכר בכל
עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד:
ודוד ובל בית ישראל מעלים את ארון
יהוה בתרועה ובקול שופר: והי ארון
יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול
נשקפה בעד החלון ותרא את המלך
דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו
בלבה: ויביאו את ארון יהוה ויציגו
אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה
לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה
ושלמים: ויכל דוד מהעלות העלה
ומן השלמים ויברך את העם בשם
יהוה צבאות: ויחלק לכל העם לכל
המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש
חלת לחם אחת ואשפר אחד וציר
אחד ויסבו כל העם איש לביתו:
וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל
בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד
היום מלך ישראל אשר נגלה היום
לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות
אחד הריקים: ויאמר דוד אל מיכל
לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל
ביתו לצוות אתי נגיד על עם יהוה
על ישראל ושחקתי לפני יהוה: ונקלתי
עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם
האמהות אשר אמרת עמם אכבדה:
ולמיכל בת שאול לא היה ילד עד יום
מותה.

ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה
הניח לו מסביב מכל אויביו: ויאמר
המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי
יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב
בתוך היריעה: ויאמר נתן אל המלך
כל אשר עם לבבך לך כי יהוה עמך:
ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל
נתן לאמר: לך ואמרת אל עבדי אל
דוד כה אמר יהוה הלא אתה תבנה לי
בית לשבתי: כי לא ישבתי בבית
למיום העלותי את בני ישראל ממצרים
ועד היום הזה ואהי מתהלך באהל
ובמשכן: בכל אשר התהלכתי בכל בני
ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי
ישראל אשר צויתי לרעות את עמי
את ישראל לאמר למה לא בניתם לי
בית ארזים: ועתה כה תאמר לעבדי
לדוד כה אמר יהוה צבאות אנכי לקחתיך
מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על
עמי על ישראל: ואהי עמך בכל אשר
הלכת ואכרתה את כל אויביך מפניך
ועשיתי לך שם גדול כשם הגדלים
אשר בארץ: ושמתי מקום לעמי
לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא
ירגז עוד ולא יספו בני עולה לענתו
כאשר בראשונה: ולמן היום אשר
צויתי שפטים על עמי ישראל והנחתי
לך מכל אויביך והגיד לך יהוה כי בית
יעשה לך יהוה: כי ימלאו ימיך והלכת
את אבתיך והקימותי את זרעך אחריך
אשר יצא ממעיך והכינותי את ממלכתו:
הוא יבנה בית לשמי וכוננתי את כסא
ממלכתו עד עולם: אני אהיה לו לאב
והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו
והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני
אדם: וחסדי לא יסור ממנו כאשר
הסרתי מעל שאול אשר הסרתי מלפני:
ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך
כסאך יהיה נכון עד עולם: ככל הדברים
האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן
אל דוד.

ויבא דוד המלך וישב לפני יהוה
ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי
הביאתני עד הלם: ותקטן עוד זאת
בעיניך אלהים יהוה וגם דברת על בית
עבדך למרחוק וזאת תורת האדם יהוה
אלהים: ומה יוסיף דוד עוד לדבר
אליך ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה:
בעבור דברך וכלבבך עשית את כל
הגדלה הזאת להודיע את עבדך: על כן
גדלת יהוה אלהים כי אין כמוך ואין
אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו:
ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ
אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום
לו שם ולעשות להם הגדלה ונוראות
לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים
גוים ואלהיו: ותכן לך את עמך ישראל
לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם
לאלהים: ועתה יהוה אלהים הדבר אשר
דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם
והעש כאשר דברת: ויגדל שמך עד
עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על
ישראל ובית עבדך דוד נכון יהיה לפניך:
כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית
את אזן עבדך לאמר אבנה לך בית על
כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך
את התפלה הזאת: ועתה אדני יהוה
אתה הוא האלהים ודבריך יהיו אמת
ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת:
ועתה החל וברך את בית עבדך להיות
לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת
ומברכתך יברך בית עבדך לעולם:

ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים
ויכנעם ויקח דוד את מתג האמה מיד
פלשתים: ויך את מואב וימדדם בחבל
השכב ארצה וימדד שני חבלים להמית
וחבל מלא להחיות ויהי מואב לדוד
לעבדים נשאי מנחה: ויך דוד את הדדעזר
בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו
בנהר פרת: ויכד דוד מאתו אלף ושבע
מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי
ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו
מאה רכב: ויבא ארם דמשק להכות
את דוד ויך דוד מארם עשרים ושנים
אלף איש: וישם דוד נצבים בארם
דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נשאי
מנחה ויושע יהוה את דוד בכל אשר
הלך: ויקח דוד את שלטי הזהב אשר
היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם:
ומבטח ומברתי מערי הדדעזר לקח
המלך דוד נחשת הרבה מאד בה עשה
שלמה את הים ואת העמודים ואת כלי
הנחשת: ויהי כשמע תעי מלך חמת כי
הכה דוד את כל חיל הדדעזר: ויתעי
שלח את יורם בנו אל המלך דוד לשאלו
לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר
ויכהו כי איש מלחמות תעי הדדעזר
והידו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת:
גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם
הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים
אשר כבש: מארם וממואב ומבני עמון
ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן
רחב מלך צובה: ויעש דוד שם בשובו
מהכות את ארם בגיא המלח שמונה
עשר אלף: וישם נצבים באדום בכל
אדום שם נצבים ויהיו כל אדום עבדים
לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר
הלך: וימלך דוד על כל ישראל ויהי
דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו:
ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן
אחילוד המזכיר: וצדוק בן אחיטוב
ואחימלך בן אביתר כהנים ושויא
הסופר: ובניהו בן יהוידע על הכרתי
והפלתי ובני דוד הכהנים היו לראשונה
למלך:

ויאמר דוד העוד כי יש איש נותר
לבית שאול ואעשה עמו חסד למען
יונתן: וכית שאול היה עבד ושמו צבא
ויקראו אתו אל דוד ויאמר אליו המלך
האתה צבא ויאמר עבדך אני: ויאמר
המלך האיפה הוא ויאמר צבא אל המלך
הנה בבית מכיר בן עמיאל בלדבר:
וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר
בן עמיאל מלדבר: ויבא מפיבשת בן
יונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו
וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה
עבדך: ויאמר אליו דוד אל תירא כי
עשה אעשה עמך חסד למען יונתן
אביך והשבתי לך את כל שדה שאול
אביך ואתה תאכל לחם על שלחני
תמיד: וישתחו ויאמר מה עבדך כי
פנית אל הכלב המת אשר כמוני:
ויקרא המלך אל צבא נער שאול ויאמר
אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו
נתתי לבן אדניך: ועבדת לו את האדמה
אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן
אדניך לחם ואכל ומפיבשת בן אדניך
יאכל תמיד לחם ולצבא חמשה עשר
בנים ועשרים עבדים: ויען צבא את
המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את
עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על
שלחני כאחד מבני המלך: ולמפיבשת
בן קטן ושמו מיכא וכל מושבת בית
צבא עבדים למפיבשת: ומפיבשת יושב
בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא
נכה שתי רגליו:

ויהי אחרי כן ויך מלך בני עמון
וימלך חנון בנו תחתיו: ויאמר דוד
אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה
אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד
עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ
בני עמון: ויאמרו שרי בני עמון אל
חנון אדניהם הבדבר בעיניך כי שלח
לך מנחמים הלא בעבור חקרה את העיר
ולרגלה ולהפכה שלחו עבדיו אליך:
ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את
זקנם ויכרת את מדיהם עד המחוקים
וישלחם: ויגידו לדוד וישלח לקראתם
כי נכלמים האנשים מאד וישב המלך
אמרו שבו ביריחו עד צמח זקנכם
ושבתם: וירא בני עמון כי נבאשו
בדוד וישלחו חנון ובני עמון אלף
ככר כסף לשכור להם מרכבות ופרשים
משם ארם נהרים וארם מעכה וארם צובה:
וישכרו להם שלשים ושנים אלף רכב
ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו
נגד מידבא ובני עמון נאספו מעריהם
ויבאו למלחמה: וישמע דוד וישלח את
יואב ואת כל צבא הגבורים: ויצאו בני
עמון ויערכו מלחמה פתח השער והארם
צובה ורחוב והאנשים לבדם בשדה:
וירא יואב אליו פני המלחמה מפנים
ומאחור ויבחר מכל בחורי ישראל
ויערכו לקראת ארם: והעם יתר על
אבישי אחיו ויתן בראש בני עמון:
ויאמר אם תחזק ארם ממני והיית לי
לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך
והושעתיך: חזק ונתחזק בעד עמנו
ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב
בעיניו: ויגש יואב והעם אשר עמו
למלחמה לפני ארם ויניסו מפניו:
ובני עמון ראו כי נס ארם וינוסו גם
הם מפני אבישי ויבאו העירה וישב
יואב מאחרי בני עמון ויבא ירושלם:
וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו
מלאכים ויוצא את ארם אשר מעבר
הנהר ושובך צבא הדדעזר לפניהם:
ויגד להדדעזר וישלח ויוצא את ארם
אשר מעבר לנהר ויבאו חילאם ושובך
צבא הדדעזר לפניהם: ויגד לדוד ויאסף
את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא
חילאמה ויערכו ארם לקראת דוד
וילחמו עמו: וינס ארם מפני ישראל
ויהרג דוד מארם שבעים אלף רכב
וארבעים אלף איש רגלי ואת שובך
שר צבאו המית שם: ויראו כל עבדי
הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלימו
עם ישראל ויעבדום ויראו ארם עוד
להושיע את בני עמון:

ואת הפיל: ויחלק את בקרו לשני מחנות
ויהרוג את האריות בחץ ויפל לפניו: ויהרוג
את הפיל ויפל עליו ויהי לשבר: ויראו
את עוז המלכים ואת מראה החיות ויסבו
לנגדם להכותם: ויעלו אל בית ה׳ עם
איש המלחמה אליעזר: ויקח את הפיל
ויתן אותו לאיש המלחמה ויעבור לפניהם:
ויעש לו שם עולם ויקרא לו שם נצח
ויעש לו כבוד בראש העם: ויקח את
הפיל ויתן אותו לאיש המלחמה ויעבור
לפניהם: ויעש לו שם עולם ויקרא לו שם
נצח

ישראל בכל הגבולות: ויעש יהוה ליהושע ככל אשר
דבר אל משה ויהושע הכה את ישראל: ויהושע
לקח את כל הארץ ההוא את ההר ואת כל הנגב
ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת
הר ישראל ושפלתה: מן הר חלק העלה לקראת
שעיר ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון
וכל מלכיהם לכד ויכם וימיתם: ימים רבים עשה
יהושע את המלחמות האלה: ולא היתה עיר אשר
השלימה אל בני ישראל כי אם החוי יושב גבעון
את הכל לקחו במלחמה: כי מיהוה היתה לחזק את
לבבם לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם
למען לא תהיה להם תחנה כי למען השמידם כאשר
צוה יהוה את משה: ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת
את הענקים מן ההר מן חברון מן דביר מן ענב
ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל את עריהם החרים
אותם: לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה
בגת ובאשדוד נשארו: ויקח יהושע את כל הארץ
ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לישראל
נחלה למחלקתם ולשבטיהם והארץ שקטה מלחמה:
ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את
ארצם בעבר הירדן מזרחה ארנון עד הר חרמון וכל
ערבה מזרחה: סיחון מלך האמרי היושב בחשבון
ומושל מערוער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל
וחצי הגלעד ועד יבק נחל גבול בני עמון: והערבה
עד ים כנרת מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה
דרך בית הישמות ומתימן תחת אשדות הפסגה:
וגבול עוג מלך הבשן משארית הרפאים היושב
בעשתרות ובאדרעי: ומושל בהר חרמון ובסלכה
ובכל הבשן עד גבול הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד
גבול סיחון מלך חשבון: משה עבד יהוה והבני
ישראל הכו אתם ויתן משה עבד יהוה נחלה לראובני
ולגדי ולחצי שבט המנשי: ואלה מלכי הארץ אשר
הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל גד
בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה לקראת שעיר
ויתנה יהושע לשבטי ישראל נחלה כחלקתם: בהרים
ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי
האמרי והכנעני הפרזי החוי והיבוסי חמשה מלכים:
מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד:
מלך ירושלם אחד מלך חברון אחד: מלך ירמות אחד
מלך לכיש אחד: מלך עגלון אחד מלך גזר אחד:
מלך דבר אחד מלך גדר אחד: מלך חרמה אחד מלך
ערד אחד: מלך לבנה אחד מלך עדלם אחד: מלך
מקדה אחד מלך בית אל אחד: מלך תפוח אחד מלך
חפר אחד: מלך אפק אחד מלך לשרון אחד: מלך
מדון אחד מלך חצור אחד: מלך שמרון מרון אחד
מלך אכשף אחד: מלך תענך אחד מלך מגדו אחד:
מלך קדש אחד מלך יקנעם לכרמל אחד: מלך דור
בנפת דור אחד מלך גלים לגלגל אחד: מלך תרצה
אחד כל מלכים שלשים ואחד: ויהושע זקן בא בימים
ויאמר יהוה אליו אתה זקנת באת בימים והארץ
נשארה לרשת מאד: זאת הארץ הנשארת כל גלילות
הפלשתים וכל הגשורי: מן השיחור אשר על פני
מצרים וצפונה לגבול עקרון לכנעני תחשב חמשה
סרני פלשתים העזתי והאשדודי האשקלני הגתי
והעקרוני והעוים: בתימן כל ארץ הכנעני ומערה
אשר לצידנים עד אפק עד גבול האמרי: והגבל
והלבנון מזרחה כל ארץ הלבנון אשר השמשה בעל
גד תחת הר חרמון עד לבוא חמת: כל יושבי ההר
מן לבנון עד מסרפות מים כל צידנים אנכי אורישם
מלפני בני ישראל רק הפל לישראל בנחלה כאשר
צויתיך: ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעה
המטות וחצי המטה המנשה: עמו הגדי והראובני
לקחו נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן
מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה: מערוער
אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל
וכל המישר עד מידבא: חשבון וכל עריה אשר
בישר עד דיבון: ובמות בעל ובית בעל מעון:
ובית הישמות: ועריה אשר בגבעת השדמות
ומפעתה: קרית הרבעים וסיחון מלך חשבון אשר
מלך בחשבון אשר הכה משה ואת נשיאי מדין את
אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע סיחון
ישבי הארץ: ובלעם בן בעור הקוסם הרגו בני
ישראל בחרב על חלליהם: ויהי גבול בני ראובן
הירדן וגבול זה בני ראובן לבתיהם בערים ובטירותם
למשפחותם: ויהי לגד בני גד למשפחותם: ויהי
גבולם יעזר וכל ערי הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד
ערוער אשר על פני רבה: וחשבון עד רמת המצפה
ובטונים ומחנים עד גבול דבר: ובעמק בית הרם
ובית נמרה וסכות וצפון יתר ממלכת סיחון מלך
חשבון הירדן וגבול עד קצה ים כנרת עבר הירדן
מזרחה: זאת נחלת בני גד למשפחותם הערים
וטירותם: ויתן משה לחצי שבט בני מנשה ויהי
לחצי שבט בני מנשה למשפחותם: ויהי גבולם מיעזר
וכל ערי הגלעד וכל ארץ בני עמון עד ערוער אשר
על פני רבה: ומחנים כל גבול עוג מלך הבשן וכל
חות יאיר אשר בבשן ששים עיר: וחצי הגלעד
ועשתרות ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן היו לבני
מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחותם: אלה
אשר נחל משה בערבות מואב עבר הירדן יריחו
מזרחה: ולמטה לוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי
ישראל הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אליו: וזאת
נחלתם לבני לוי למשפחותם ערי החומה וטירותיה:
ויתנו את קרית ארבע האדם הוא עיר הענק הוא
חברון בהר ביהודה ואת מגרשיה סביבותיה: ואת
שדי העיר ואת טירותיה נתנו לכלב בן יפנה
לאחזתו: ולבני אהרן הכהן את חברון ואת מגרשיה
את ערי המקלט ואת לבנה ואת מגרשיה: ואת יתיר
ואת אשתמע ואת מגרשיהן: ואת חלן ואת מגרשיה
ואת דביר ואת מגרשיה: ואת עין ואת מגרשיה ואת
יטה ואת מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה:
ומן שבט בנימן את גבעון ואת מגרשיה ואת ענתות
ואת מגרשיה ואת עלמון ואת מגרשיה ערים שלש:
כל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים ואת
מגרשיהן: ולמשפחות בני קהת לוי הנותרים מבני
קהת ויהי ערי גבולם מן שבט אפרים: ויתנו להם את
שכם ואת מגרשיה בהר אפרים עיר מקלט הרצח ואת
גזר ואת מגרשיה: ואת יקמעם ואת מגרשיה ואת
בית חרון ואת מגרשיה: ואת אילון ואת מגרשיה ואת
גת רמון ואת מגרשיה: ומחצי שבט מנשה את תענך
ואת מגרשיה ואת יבלעם ואת מגרשיה לשארית בני
קהת: לבני גרשון ממשפחות חצי שבט המנשי את
גולן בבשן ואת מגרשיה ואת עשתרות ואת מגרשיה:
ומשבט יששכר את קדש ואת מגרשיה ואת דברת
ואת מגרשיה: ואת ראמות ואת מגרשיה ואת ענם
ואת מגרשיה: ומשבט אשר את משאל ואת מגרשיה
ואת עבדון ואת מגרשיה: ואת חקוק ואת מגרשיה
ואת רחב ואת מגרשיה ערים ארבע: כל ערי הגרשני
למשפחותם ערים שלש עשרה ערים ואת מגרשיהן:
ולמשפחות בני מררי מן שבט זבולן את יקנעם ואת
מגרשיה ואת קרתה ואת מגרשיה: ואת דמנה ואת
מגרשיה ואת נהלל ואת מגרשיה ערים ארבע: ומן
שבט ראובן את בצר במדבר ואת מגרשיה ואת יהצה
ואת מגרשיה: ואת קדמות ואת מגרשיה ואת מיפעת
ואת מגרשיה ערים ארבע: ומן שבט גד את רמות
בגלעד ואת מגרשיה ואת מחנים ואת מגרשיה: ואת
חשבון ואת מגרשיה ואת יעזר ואת מגרשיה כל ערים
ארבע: כל ערי בני מררי למשפחותם הנותרים
ממשפחות הלוי ויהי ערי גבולם שתים עשרה ערים:
כל ערי הלוים בתוך אחזת בני ישראל ארבעים
ושמנה ערים ואת מגרשיהן: היו הערים האלה איש
עיר ומגרשיה סביבותיה כן לכל הערים האלה:
ויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר נשבע לתת
לאבותם וירשוה וישבו בה: וינח יהוה להם מסביב
ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד איש מכל אויביהם
בפניהם את כל אויביהם נתן יהוה בידם: לא נפל
דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל
הכל בא: אז קרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי שבט
המנשי: ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר
צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר
צויתי אתכם: את אחיכם לא עזבתם את הרבים
האלה עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה
אלהיכם: ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר
דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ
אחזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר
הירדן: רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת
התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את
יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו
ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם:
ויברכם יהושע וישלחם וילכו לאהליהם: לחצי שבט
המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם
בעבר הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע לאהליהם
ויברכם: וידבר אליהם לאמר בשבים רבים שבו
לאהליכם ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת
ובברזל ובשמלת רבה מאד חלקו שלל אויביכם עם
אחיכם: וישבו ויפרדו בני ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה מבני ישראל משלו מכל בני ישראל משלו
מכל בני ישראל משלו מכל בני ישראל משלו מכל
בני ישראל משלו מכל בני ישראל משלו מכל בני
ישראל משלו מכל בני ישראל משלו מכל בני ישראל
משלו מכל ב

ולא יהיה לך עוד מלך: כי אם
11 ביום מותך אשר תשכב את אבתיך
והקימותי את זרעך אחריך אשר
יצא ממעיך והכינותי את ממלכתו:
12 הוא יבנה בית לשמי וכוננתי את
כסא ממלכתו עד עולם: אני אהיה
לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר
בהעותו ויכחתיו בשבט אנשים
ובנגעי בני אדם: וחסדי לא יסור
מעמו כאשר הסרתי מעם שאול
אשר הסרתי מלפני: ונאמן ביתך
וממלכתך עד עולם לפני כסאך
נכון יהיה עולם: ככל הדברים
האלה וככל החזון הזה כן דבר
נתן אל דויד:

18 ויבא דויד המלך וישב לפני יהוה
ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי
ביתי כי הביאתני עד הלם: ותקטן
עוד זאת בעיניך אלהים ותדבר על
בית עבדך למרחוק וזאת תורת
האדם יהוה אלהים: ומה יוסיף
דויד עוד לדבר אליך ואתה ידעת
את עבדך: יהוה עבורך ועבור
לבבך עשית את כל הגדלה הזאת
להודיע את כל הגדלות: יהוה אין
כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר
שמענו באזנינו: ומי כעמך כישראל
גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים
לפדות לו לעם ולשום לו שם
הגדלות ונוראות לגרש מפני עמך
אשר פדית ממצרים גוים ואלהיו:
ותכן לך את עמך ישראל לעם עד
עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים:
ועתה יהוה האלהים הדבר אשר
דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד
עולם והעש כאשר דברת: ויגדל
שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות
אלהים על ישראל ובית עבדך דויד
נכון יהיה לפניך: כי אתה אלהי
ישראל גלית את אזן עבדך לאמר
בנה לך בית על כן מצא עבדך את
לבו להתפלל אליך את התפלה
הזאת: ועתה אדני יהוה אתה הוא
האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר
אל עבדך את הטובה הזאת: ועתה
החל וברך את בית עבדך להיות
לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה
דברת ומברכתך יברך בית עבדך
לעולם:

פרק ח׳.

1 ויהי אחרי כן ויך דויד את פלשתים
ויכנעם ויקח דויד את מתג האמה
2 מיד פלשתים: ויך את מואב וימדד
אתם בחבל השפיל ארצה וימדד
שני חבלים להמית וחבל מלא
לחיות ויהי מואבים לדויד לעבדים
3 נשאי מנחה: ויך דויד את הדדעזר
בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב
4 ידו בנהר פרת: וילכד דויד ממנו
אלף ושבע מאות פרשים ועשרים
אלף איש רגלי ויעקר דויד את כל
הרכב ויותר ממנו מאה רכב:
5 ותבא ארם דמשק להכות את דויד
ויך דויד בארם מאתים ועשרים
6 אלף איש: וישם דויד נצבים בארם
דמשק ותהי ארם לדויד לעבדים
נשאי מנחה ויושע יהוה את דויד
7 בכל אשר הלך: ויקח דויד את
שלטי הזהב אשר היו על עבדי
8 הדדעזר ויביאם ירושלם: ומבטח
ומברתי מערי הדדעזר לקח המלך
דויד נחשת הרבה מאד בה עשה
שלמה את הים ואת העמודים ואת
9 כלי הנחשת: ותעי מלך חמת כי
הכה דויד את כל חיל הדדעזר:
10 וישלח תעי את יורם בנו אל המלך
דויד לשאלו לשלום ולברכו על
אשר נלחם באדרעזר ויכהו כי איש
מלחמות תדעזר היה ובידו כלי
כסף וכלי זהב וכלי נחשת: גם
אתם הקדיש המלך דויד ליהוה עם
הכסף והזהב אשר הקדיש מכל
11 הגוים אשר כבש: מארם וממואב
ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק
12 ומשלל הדדעזר בן רחב מלך צובה:
ויעש דויד שם בשובו מהכות את
ארם בגיא המלח שמונה עשר
13 אלף: וישם נצבים באדום בכל
אדום שם נצבים ויהיו כל אדום
לעבדים לדויד ויושע יהוה את דויד
14 בכל אשר הלך: וימלך דויד על כל
ישראל ויהי דויד עשה משפט
15 וצדקה לכל עמו: ויואב בן צרויה
על הצבא ויהושפט בן אחילוד
16 מזכיר: וצדוק בן אחיטוב ואחימלך
בן אביתר כהנים ושויא הסופר:
17 וביהוידע בן פלתי והכרתי והפלתי
ובניהו בן יהוידע על הכרתי
והפלתי ובני דויד הראשנים
19 ליד המלך: ויבקש דויד אם יש
עוד לבית שאול ואעשה עמו חסד
בעבור יהונתן: ולבית שאול היה
עבד ושמו צבא ויקראו לו אל
20 דויד ויאמר המלך אליו האתה צבא
ויאמר עבדך הוא: ויאמר המלך
האין עוד איש לבית שאול ואעשה
עמו חסד אלהים ויאמר צבא אל
המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים:
21 ויאמר לו המלך איה הוא ויאמר
צבא אל המלך הנה בבית מכיר בן
22 עמיאל בלדבר: וישלח המלך דויד
ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל
23 מלדבר: ויבא מפיבשת בן יהונתן
בן שאול אל דויד ויפל על פניו
ויתחו דויד ויאמר מפיבשת ויאמר
24 הנה עבדך: ויאמר אליו דויד אל
תירא כי עשה אעשה עמך חסד
בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את
כל שדה שאול אביך ואתה תאכל
25 לחם על שלחני תמיד: ולמפיבשת
בן יש לו חמשה עשר בנים ועשרים
26 עבדים: ויאמר מפיבשת אל המלך
מה עבדך כי פנית אל הכלב המת
כמוני:

פרק ט׳.

1 ויאמר דויד הכי נשאר בית שאול
ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן:
2 ולבית שאול היה עבד ושמו ציבא
ויקראו אתו אל דויד ויאמר המלך
אליו האתה ציבא ויאמר עבדך הוא:
3 ויאמר המלך האין עוד איש לבית
שאול ואעשה עמו חסד אלהים
ויאמר ציבא אל המלך עוד בן
ליהונתן נכה רגלים: ויאמר המלך
איה הוא ויאמר ציבא אל המלך
הנה בבית מכיר בן עמיאל
5 בלדבר: וישלח המלך דויד
ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל
6 מלדבר: ויבא מפיבשת בן יהונתן
בן שאול אל דויד ויפל על פניו
ויתחו דויד ויאמר מפיבשת ויאמר
7 הנה עבדך: ויאמר אליו דויד אל
תירא כי עשה אעשה עמך חסד
בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את
כל שדה שאול אביך ואתה תאכל
לחם על שלחני תמיד: וישתחו
8 ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב
9 המת כמוני: ויקרא המלך אל ציבא
נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה
לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך:
10 ועבדת לו את האדמה אתה ובניך
ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך
לחם ואכל ומפיבשת בן אדניך יאכל
תמיד לחם על שלחני ולציבא היו
חמשה עשר בנים ועשרים עבדים:
11 ויען ציבא את המלך ככל אשר
יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה
עבדך ומפיבשת אכל על שלחני
12 כאחד ממלכי בנים: ולמפיבשת בן
קטן ושמו מיכא וכל מושבת בית
ציבא עבדים למפיבשת: ומפיבשת
ישב בירושלם כי על שלחן המלך
הוא תמיד אכל והוא נכה שתי
רגליו:

פרק י׳.

1 ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון
2 וימלך חנון בנו תחתיו: ויאמר
דויד אעשה חסד עם חנון בן נחש
כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח
דויד לנחמו ביד עבדיו אל אביו
ויבאו עבדי דויד ארץ בני עמון:
3 ויאמרו שרי בני עמון אל חנון
האדניהם המכבד דויד את אביך
בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא
לחקור את העיר ולרגלה ולהפכה
4 שלח דויד את עבדיו אליך: ויקח
חנון את עבדי דויד ויגלח את
זקנם ויכרת את מדיהם עד המכשלתם
5 וישלחם: ויגידו לדויד וישלח לקראתם
כי האנשים נכלמים מאד וישב
המלך אמרו שבו ביריחו עד צמח
זקנכם ושבתם:
6 וירא בני עמון כי נבאשו בדויד
וישלחו חנון ובני עמון אלף ככר
כסף לשכור להם מרכבות ופרשים
מארם נהרים וארם מעכה וארם צובה:
7 וישכרו להם שלשים ושנים אלף
רכב ואת מלך מעכה ואת עמו
ויבאו ויחנו נגד מידבא ובני עמון
8 מעריהם נאספו ויבאו למלחמה:
וישמע דויד וישלח את יואב ואת
9 כל צבא הגבורים: ויצאו בני עמון
ויערכו מלחמה פתח השער וארם
צובה ורחוב והאנשים לבדם בשדה:
10 וירא יואב אליו פני המלחמה
מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי
11 ישראל ויערך לקראת ארם: ויתר
העם נתן ביד אבישי אחיו ויערך
12 לקראת בני עמון: ויאמר חזק
ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו
והיהוה יעשה הטוב בעיניו:
13 ויגש יואב והעם אשר עמו לפני
14 ארם למלחמה וינסו מפניו: ובני
עמון ראו כי נס ארם וינסו גם הם
מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב
15 מבני עמון ויבא ירושלם: וירא ארם
כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד:
16 וישלח הדדעזר ויוצא את ארם אשר
מעבר הנהר ויבאו חילאם ושובך
17 שר צבא הדדעזר לפניהם: ויגד
לדויד ויאסף את כל ישראל ויעבר
את הירדן ויבא חילאמה ויערכו ארם
לקראת דויד וילחמו עמו: וינס ארם
מפני ישראל ויהרג דויד מארם
שבע מאות רכב וארבעים אלף
פרש ואת שובך שר צבאו הכה
18 וימת שם: וירא כל המלכים עבדי
הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלמו
עם ישראל ויעבדום ויראו ארם
לושע את בני עמון עוד:

פרק יא׳.

1 ויהי לתשובת השנה לעת צאת
המלכים וישלח דויד את יואב ואת
עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחתו
את בני עמון ויצרו על רבה ודויד
2 ישב בירושלם: ויהי לעת ערב
ויקם דויד מעל משכבו ויתהלך על
גג בית המלך ויראה את האשה
רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה
3 מאד: וישלח דויד וידרש לאשה
ויאמר הלוא זאת בת שבע בת
אליעם אשת אוריה החתי: וישלח
דויד מלאכים ויקחה ותבא אליו
ויבעל עמה והיא מתקדשת מטמאתה
5 ותשב אל ביתה: ותהר האשה
ותשלח ותגד לדויד ותאמר הרה
6 אנכי: וישלח דויד אל יואב שלח
אלי את אוריה החתי וישלח יואב
7 את אוריה אל דויד: ויבא אוריה
אליו וישאל דויד לשלום יואב
ולשלום העם ולשלום המלחמה:
8 ויאמר דויד לאוריה רד לביתך
ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית
9 המלך ותצא אחריו משאת המלך:
ויישכב אוריה פתח בית המלך את
כל עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו:
10 ויגידו לדויד לאמר לא ירד אוריה
אל ביתו ויאמר דויד אל אוריה
הלוא מדרך באת למה לא ירדת
11 אל ביתך: ויאמר אוריה אל דויד
הארון וישראל ויהודה ישבים
באהלים ואדני יואב ועבדי אדני
על פני השדה אנכי אבוא אל ביתי
לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי
חיך ונפשך אם אעשה את הדבר
12 הזה: ויאמר דויד אל אוריה שב
פה גם היום ומחר אשלחך ויישב
אוריה בירושלם ביום ההוא ומחרתו:
13 ויקרא לו דויד ויאכל לפניו ויתש
ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי
14 אדניו אל ביתו לא ירד: ויהי
בבקר ויכתב דויד ספר אל יואב
15 וישלח ביד אוריה: ויכתב בספר
לאמר הבו את אוריה אל מול פני
המלחמה החזקה ושבתם מאחריו
16 ונכה וימת: ויהי בשמר יואב על
העיר ויתן את אוריה אל המקום
17 אשר ידע כי אנשי חיל שם: ויצאו
אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל
מן העם מעבדי דויד וימת גם אוריה
18 החתי: וישלח יואב ויגד לדויד את
19 כל דברי המלחמה: ויצו את המלאך
לאמר כאשר תכלה את כל דברי
20 המלחמה לדבר אל המלך: והיה
אם עלתה חמת המלך ואמר אליך
מדוע נגשתם אל העיר להלחם
הלא ידעתם את אשר יורו מעל
21 החומה: מי הכה את אבימלך בן
ירבשת הלא אשה השליכה עליו
פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ
למה נגשתם אל החומה ואמרת גם
22 עבדך אוריה החתי מת: וילך
המלאך ויבא ויגד לדויד את כל
23 אשר שלחו יואב: ויאמר המלאך
אל דויד כי גברו עלינו האנשים
ויצאו אלינו השדה ונהי עליהם עד
24 פתח השער: ויורו המורים אל
עבדיך מעל החומה וימת מעבדי
25 המלך וגם עבדך אוריה החתי מת:
ויאמר דויד אל המלאך כה תאמר
אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר
הזה כי כאשר יאכל החרב כה וכה
26 הגבר את מלחמתך אליה והרסתה
והחזקתהו: ותשמע אשת אוריה כי
מת אוריה אישה ותספד על בעלה:
27 ועבר האבל וישלח דויד ויאספה
אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו
בן ויהי הדבר הרע אשר עשה דויד
בעיני יהוה:

פרק יב׳.

1 וישלח יהוה את נתן אל דויד
ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו
2 בעיר אחת האחד עשיר והשני רש:
לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד:
3 ולרש אין כל כי אם כבשת אחת
קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו
ועם בניו יחד מפתו תאכל ומכוסו
תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת:
4 ויבא הלך אל העשיר ויחמל לקחת
מצאנו ומבקרו לעשות לאורח הבא
אליו ויקח את כבשת האיש הרש
5 ויעשה לאיש הבא אליו: ויחר אף
דויד באיש מאד ויאמר אל נתן חי
יהוה כי בן מות האיש העשה זאת:
6 ואת הכבשה ישלם ארבעתים על
7 אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר
לא חמל: ויאמר נתן אל דויד אתה
האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל
אנכי משחתיך למלך על ישראל
ואנכי הצלתיך מיד שאול: ואתנה
לך את בית אדניך ואת נשי אדניך
בחיקך ואתנה לך את בית ישראל
ויהודה ואם מעט מזה ואוספה לך
9 כהנה וכהנה: מדוע בזית את דבר
יהוה לעשות הרע בעיני אתה את
אוריה החתי בחרב לקחת את אשתו
לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני
10 עמון: ועתה לא תסור חרב מביתך
עד עולם יען כי בזתני ותקח את
אשת אוריה החתי להיות לך
11 לאשה: כה אמר יהוה הנני מקים
עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך
לעיניך ונתתי לרעך ושכב עם נשיך
12 לעיני השמש הזאת: כי אתה עשית
בסתר ואני אעשה את הדבר הזה
13 נגד כל ישראל ונגד השמש: ויאמר
דויד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר
נתן אל דויד גם יהוה העביר חטאתך
14 לא תמות: אך כי נאץ נאצת את
אויבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילד
15 לך מות יומת: וילך נתן אל ביתו
ויגף יהוה את הילד אשר ילדה
16 אשת אוריה לדויד ויחלה: ויבקש
דויד את האלהים בעד הילד ויצם
דויד צום ויבא ויתלן ושכב ארצה:
17 ויקומו זקני ביתו עליו להקים
אתו מן הארץ ולא אבה ולא אכל
18 עמהם לחם: ויהי ביום השביעי
וימת הילד ויראו עבדי דויד להגיד
לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות
הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו
ואיך נאמר אליו רע את נפשו ולא
19 יטיב: וירא דויד כי עבדיו מתלחשים
ויבן דויד כי מת הילד ויאמר דויד
אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת:
20 ויקם דויד מן הארץ וירחץ וסך
וישנא שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו
ויבא אל ביתו ויבקש וישימו לחם
21 לפניו ויאכל: ויאמרו עבדיו אליו
מה הדבר הזה עשית בעבור הילד
חי צמת ובכית ואחרי מת הילד
22 קמת ותאכל לחם: ויאמר בעוד
הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי
יודע יחנני יהוה והחי הילד ולא
23 יחיה: ועתה מת למה זה אני צם
הוכל להשיבו עוד אני הולך אליו
24 והוא לא ישוב אלי: ויבא דויד
את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב
עמה ותלד בן ויקרא את שמו
25 שלמה ויהוה אהבו: וישלח ביד
נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה
26 בעבור יהוה: ויצבא יואב את רבה
בני עמון וילכד את עיר המלוכה:
27 וישלח יואב מלאכים אל דויד
ויאמר נלחמתי על רבה גם לכדתי
28 את עיר המים: ועתה אסף את יתר
העם וחנה על העיר ולכדה ואל
אלכוד את העיר ונקרא שמה עלי:
29 ויאסף דויד את כל העם וילך רבתה
30 וילחם בה וילכדה: ויסר את עטרת
מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב
ואבן יקרת היתה על ראש דויד
ויהי על ראש שלמה ויוצא את העיר
31 הרבה מאד: ואת העם אשר בה
הוציא וישם בחרוצים ובמגרות
הברזל ובמגלות הברזל והעבירם
במלבן ועשה כן לכל ערי בני עמון
וישב דויד וכל העם ירושלם:

פרק יג׳.

1 ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דויד
אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון
2 בן דויד: ויצר לאמנון להתחלות
אל תמר אחותו כי בתולה היא
ויפלא בעיני אמנון לעשות לה
3 מאומה: ולאמנון רע ושמו יונדב
בן שמעה אחי דויד ויונדב איש
4 חכם מאד: ויאמר לו מדוע אתה
כך רזה מיום אל יום הלוא תגיד לי
ויאמר אליו אמנון את תמר אחות
5 אבשלום אחי אני אהבה: ויאמר
יונדב שכב על משכבך והתחל
לחלות ובא אביך לראות אליך
ואמרת אליו תבוא נא תמר אחותי
ותאכלני לחם ועשתה לפני את
6 הבריה ואראה ואכלתי מידה:
וישכב אמנון ויתחל לחלות ויבא
המלך לראות אליו ויאמר אמנון
אל המלך תבוא נא תמר אחותי
ותלבב לפני שתי לבבות ואכלתי
7 מידה: וישלח דויד הביתה אל תמר
לאמר לכי נא אל בית אמנון אחיך
8 ועשי לו את הבריה: ותלך תמר
בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח
הבצק ותלוש ותעש לעיניו ותצל
9 את הלבבות: ותקח את המחבת
ותצק לפניו ויבא לאכל ויאמר
אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו
כל איש מעליו: ויאמר אמנון אל
תמר הבי הלבבות החדרה ואכלה
מידך ותקח תמר את הלבבות אשר
10 עשתה ותבא אל אמנון אחיה החדרה:
ותגש אליו לאכל ותחזק בו ותאמר
אליו בואי שכבי עמי אחותי ואל
11 תענה אותי כי לא יעשה כן בישראל
אל תעשי את הנבלה הזאת: ואני
אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה
כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר
12 נא אל המלך כי לא ימנעני ממך:
ולא אבה לשמע בקולה ויתחזק ממנה
ויענה אותה וישכב אותה: ויתעב
אמנון אותה שנאה גדולה כי גדולה
השנאה אשר שנאה מן האהבה אשר
אהבה ויאמר אליה אמנון קומי לכי:
13 ותאמר אליו תמר אל כי אודת
הרעה הזאת בשלחך אותי כי לא
14 תאבה לשמע אליו: ויקרא את נער
משרתו ויאמר שלחי נא את זאת
15 מעלי החוצה ונעלי הדלת אחריה:
והמשרת אשר לו שלחה מעליו
ויבריח הדלת אחריה: ותלבש תמר
כתנת פסים כי כן תלבשנה בנות
המלך הבתולות מעיל עליהן ותצא
16 ידה על ראשה ותלך הלוך וזעק:
ויאמר לה אבשלום אחיה המזה היה
אחיך עמך ועתה אחותי החרישי
אחי הוא אל תשימי את לבך לדבר
17 הזה ותשב תמר אלמנה בית אבשלום
18 אחיה: וישמע דויד המלך את כל
הדברים האלה ויחר לו מאד: ולא
עצב אבשלום את אמנון אחיו מטוב
ועד רע כי שנא אבשלום את אמנון
19 על אשר ענה את תמר אחותו:
ותשם תמר אפר על ראשה וכתנת
הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה
על ראשה ותלך הלוך וזעק: ויאמר
לה אבשלום אחיה המזה היה אחיך
עמך ועתה אחותי החרישי אחי הוא
20 אל תשימי את לבך לדבר הזה
ותשב תמר אלמנה בית אבשלום
21 אחיה: וישמע דויד המלך את כל
הדברים האלה ויחר לו מאד: ולא
עצב אבשלום את אמנון אחיו מטוב
ועד רע כי שנא אבשלום את אמנון
22 על אשר ענה את תמר אחותו:
ויהי לימים שנתים ויהי גזזי
לאבשלום בבעל חצור אשר על
23 אפרים ויקרא אבשלום לכל בני
24 המלך: ויבא אבשלום אל המלך
ויאמר הנה נא גזזי לעבדך ילך נא
המלך ועבדיו עם עבדך: ויאמר
המלך לאבשלום לא בני נא כולנו
נלך ולא נכבד אותך ויפצר בו
25 ולא אבה וילך ויברכהו: ויאמר
אבשלום ואם לא אמנון אחי ילך
אתנו ויאמר לו המלך למה ילך
26 אתך: ויפצר בו אבשלום וישלח
את אמנון ואת כל בני המלך אתו:
27 ויעש אבשלום כמשתה המלך
ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו
נא כטוב לב אמנון בייין ואמרתי
אליכם הכו את אמנון והמיתם
אותו אל תיראו הלוא אנכי צויתי
אתכם חזקו והיו לבני חיל: ויעשו
נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה
אבשלום ויקומו כל בני המלך
ויעלו איש על פרדו וינסו: והם
בדרך ושמועה באה אל דויד לאמר
הכה אבשלום את כל בני המלך
ולא נותר מהם אחד: ויקם המלך
ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל
עבדיו נצבים קרעי בגדים: ויען
יונדב בן שמעה אחי דויד ויאמר
אל יאמר אדני כי את כל הנערים
בני המלך המתו כי אמנון לבדו מת
כי על פי אבשלום היתה שמה מיום
עניתו את תמר אחותו: ועתה אל
ישם אדני המלך אל לבו לדבר לאמר
כל בני המלך מתו כי אמנון לבדו
מת: ויברח אבשלום ויבא הנער
השמר את עיניו וירא והנה עם רב
מדרך החרנית מצד ההר: ויבא
יונדב אל המלך ויאמר הנה בני
המלך באו כדבר עבדך כן היה:
ויהי כאשר כלה לדבר והנה בני
המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם
המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול
מאד: ואבשלום ברח ויבא אל תלמי
בן עמיהוד מלך גשור ויתאבל על
בנו כל הימים: ואבשלום ברח
ויבא גתה ויהי שם שלש שנים:
ויכל המלך דויד לצאת אל אבשלום
כי נחם על אמנון כי מת:

פרק יד׳.

1 וידע יואב בן צרויה כי אל לב
המלך על אבשלום: וישלח יואב
תקועה ויקח משם אשה חכמה
ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא
בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית
כאשה ימים רבים מתאבלת על מת:
3 ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר
הזה ושם יואב את הדברים בפיה:
4 ותבא האשה התקועית אל המלך
ותפל על אפיה ארצה ותשתחו
ותאמר הושיעה המלך: ויאמר לה
המלך מה לך ותאמר אני אשה
אלמנה מתה אישי: ולשפחתך שני
בנים ויתנצו שניהם בשדה ואין
מציל ביניהם ויך האחד את השני
ויהמיתהו: והנה קמה כל המשפחה
על שפחתך ויאמרו תני את האיש
המכה את אחיו ונמיתהו בנפש אחיו
אשר הרג ונשמידה גם את היורש
ושמו את גחלתי אשר כבתה בלתי
השים לאישי שם ושאר על פני
האדמה: ויאמר המלך אל האשה
לכי לביתך ואני אצוה עליך:
9 ותאמר האשה התקועית אל המלך
עלי אדני המלך העון ועל בית אבי
ונקי המלך וכסאו: ויאמר המלך
המדבר אליך והביאת אליו ולא
יוסף עוד לנגעך: ותאמר יזכר נא
המלך את יהוה אלהיך מרבות גאל
הדם לשחת ולא ישמידו את בני
ואם אמר הנני מאבד איש מבנך
ונפלה לא אחת על הארץ: ויאמר
המלך חי יהוה אם יפל משערת
בנך ארצה: ותאמר האשפחה
ותדבר נא אמתך אל אדני המלך
דבר ויאמר המלך אל האשה אל נא
תכחד ממני דבר אשר אני שאל
אתך ותאמר האשה ידבר נא אדני
המלך: ויאמר המלך הידך אמנון
עמך בכל זאת ותען האשה ותאמר
חי נפשך אדני המלך אם איש
להטות על כל אשר דבר אדני
המלך כי עבדך יואב הוא צוני
ואשם בפי אמתך את כל הדברים
האלה: לסבב את פני הדבר עבדך
יואב עשה את הדבר הזה ואדני
חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת
את כל אשר בארץ: ויאמר המלך
אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר
הזה לך ואל נערי ישא נא את
22 הנער לאבשלום: ויפל יואב על
פניו ארצה וישתחו ויברך את
המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך
כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך
23 לעשות דבר המלך את עבדו:
ויקם יואב וילך גשורה וישב את
24 אבשלום ירושלם: ויאמר המלך
סור לביתו ופני לא יראו ויסר
אבשלום לביתו ופני המלך לא
25 ראה: ולאבשלום לא היה איש
נאוה להתהלל מכף רגלו ועד קדקדו
26 אין בו מום: ובבוא ראשו כי בכל
שנה מקץ ימים אשר יגלחנו כי
יכבד עליו וגלחו ושקל שער ראשו
מאתים שקלים במשקל המלך:
27 ויולדו לאבשלום שלשה בנים
ואשה אחת ושמה תמר היתה אשה
28 יפת מראה: וישב אבשלום שנתים
ימים בירושלם ופני המלך לא ראה:
29 וישלח אבשלום אל יואב לשלחו
אל המלך ולא אבה לבוא אליו
וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא:
30 ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב
אצל חלקתי ולו שם שערים לכו
והצתם אתה באש ויצתו עבדי
31 אבשלום את החלקה באש: ויקם
יואב ויבא אל אבשלום ביתה ויאמר
אליו מדוע הצתו עבדיך את החלקה
32 אשר לי באש: ויען אבשלום אל
יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא
הנה ואשלחך אל המלך לאמר למה
באתי משם טוב לי עוד שם ועתה
אראה פני המלך ואם יש בי עון
33 והמיתני: ויבא יואב אל המלך
ויגד לו ויקרא לאבשלום ויבא אליו
ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו
ארצה לפני המלך וישק המלך
לאבשלום:

פרק טו׳.

1 ויהי אחרי כן ויעש לו אבשלום
רכב וסוסים וחמשים איש רצים
2 לפניו: והשכם אבשלום ונצב
לצד שער השער והיה כל האיש
אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך
למשפט ויקרא אליו אבשלום ויאמר
אי מזה עיר אתה ויאמר מאחד
3 שבטי ישראל עבדך אני: ויאמר
אליו אבשלום ראה דבריך טובים
ונכונים אין לך שומע מטעם המלך
4 ושפטך: ויאמר אבשלום מי ישמני
שופט בארץ ואליו כל איש אשר
יהיה לו ריב ומשפט ואני אצדקהו:
5 והיה בגשת איש לו להשתחות לו
ושלח את ידו והחזיק בו ונשקו:
6 ועשה אבשלום ככה לכל ישראל
הבאים למשפט אל המלך ויגנב
7 אבשלום את לב אנשי ישראל:
ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר
אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם
את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון:
8 כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור
בארם לאמר אם שוב ישיבני יהוה
9 ירושלם ועבדתי את יהוה: ויאמר
אליו המלך לך בשלום ויקם וילך
10 חברונה: וישלח אבשלום מרגלים
בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם
את קול השופר ואמרתם מלך
11 אבשלום בחברון: ואתו מאתים
איש מירושלם הלכו בקרואים
ובתמם הלכו ולא ידעו דבר:
12 וישלח אבשלום את אחיתפל
הגילני יועץ דויד מעירו מגלה
ויזבחו הזבחים והקשר איתן ויהי
העם הולך ורב את אבשלום:
13 ויבא המגיד אל דויד לאמר אחרי
14 אבשלום לבבות את ישראל:
ויאמר דויד לכל עבדיו אשר אתו
בירושלם קומו ונברחה כי לא
תהיה לנו פלטה מפני אבשלום
מהרו לצאת פן ימהר והדיח עלינו
ונטה עלינו את הרעה והכו את
15 העיר לפי חרב: ויאמרו עבדי
המלך אל המלך ככל אשר יבחר
16 אדנינו המלך הנה עבדיך: ויצא
המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב
המלך עשרה נשים פלגשים לשמר
17 הבית: ויצא המלך וכל העם
18 ברגליו ויעמדו במרחק: וכל
עבדיו עברים על ידו וכל הכרתי
וכל הפלתי וכל הגתים ששה מאות
איש באו מגת רגלי לפני המלך:
19 ויאמר המלך אל איתי הגתי למה
אתה גם אתה לכה שוב עם המלך
כי גר אתה וכי גלה אתה למקומך:
20 אתמול באת ואניעך היום לנוד
אתנו והנני הולך אנה ואני אשר
אני שם שוב ושוב אחיך עמך
21 וחסד ואמת: ויען איתי את המלך
ויאמר חי יהוה וחי אדני המלך כי
אם בכל אשר יהיה אדני המלך
למות או לחיים כי גם עבדך שם:
22 ויאמר דויד אל איתי לך ועבר
ויעבר איתי הגתי וכל אנשיו וכל
23 הטף אשר אתו: והארץ בוכה
בקול גדול והעם עברים ויעבר
המלך את נחל קדרון ויעבר כל
24 העם דרך פני המדבר: וגם צדוק
והלוים אתו נשאים את ארון
האלהים ויציגו את ארון האלהים
ויעל אביתר עד תם כל העם
25 העברים מן העיר: ויאמר המלך
אל צדוק השב את ארון האלהים
העירה אם אמצא חן בעיני יהוה
והשיבני וראני אתו ואת נוהו:
26 ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני
27 יעשה לי כטוב בעיניו: ויאמר
המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה
שובו העירה בשלום ואחימעץ בנך
ויהונתן בן אביתר בניכם שנים
28 אתכם: ראה אנכי מתמהמה
בערבות המדבר עד בוא דבר מאתכם
29 להגיד לי: וישב צדוק ואביתר את
ארון האלהים ירושלם וישבו שם:
30 ודויד עלה במעלה זית העלה
ובכה בלכתו ראשו חפוי והוא הולך
יחף וכל העם אשר אתו חפו איש
31 ראשו ועלו בכה והולכים: ויגד
לדויד לאמר אחיתפל היה בקשרים
עם אבשלום ויאמר דויד אל יהוה
32 סכל נא את עצת אחיתפל: ויהי
דויד בא עד הראש אשר ישתחוה
שם לאלהים והנה לקראתו חושי
33 הארכי קרוע כתנתו ואדמה על
ראשו: ויאמר אליו דויד אם עברת
34 אתי והיית לי למשא: ואם העיר
תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני
המלך אני אבי והייתי עבד לפניך
ועתה אני עבדך ואחיתפל עבדך
35 ושמעת מבית המלך: והלא אתם
שם עמך צדוק ואביתר הכהנים
והיה כל אשר תשמע מבית המלך
36 והגדת לצדוק ולאביתר הכהנים:
והנה שם עמהם שני בניהם אחימעץ
לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם
37 בידם אלי כל דבר אשר תשמעון:
וישב חושי רעה דויד והעיר באה
ואבשלום בא ירושלם:

פרק טז׳.

1 ודויד עבר מעט מן הראש והנה
ציבא נער מפיבשת לקראתו וצמד
חמורים חבושים ועליהם מאתים
לחם ומאה צמוקי ענבים ומאה
קיץ ונבל יין: ויאמר המלך אל
ציבא מה לך אתה ויאמר ציבא
החמורים לבית המלך לרכב והלחם
והקיץ לאכל הנערים והיין לשתות
3 העיפים במדבר: ויאמר המלך
ואיה בן אדניך ויאמר ציבא אל
המלך הנה הוא יושב בירושלם כי
אמר היום ישיבו לי בית ישראל
4 את ממלכות אבי: ויאמר המלך
אל ציבא הנה לך כל אשר למפיבשת
ויאמר ציבא השתחויתי אמצא חן
בעיניך אדני המלך: ויבא המלך
עד בחורים והנה משם איש יוצא
משפחת בית שאול ושמו שמעי בן
6 גרא יוצא ומקלל: ויסקל באבנים
את דויד ואת כל עבדי המלך דויד
וכל העם וכל הגבורים מימינו
7 ומשמאלו: וכה אמר שמעי בקללו
8 צא צא איש הדמים ואיש הבליעל:
השיב עליך יהוה את כל דמי בית
שאול אשר מלכת תחתיו ויתן יהוה
את המלכות ביד אבשלום בנך
והנך ברעתך כי איש דמים אתה:
9 ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך
למה יקלל הכלב המת הזה את
אדני המלך אעברה נא ואסירה את
10 ראשו: ויאמר המלך מה לי ולכם
בני צרויה כי יקלל כי יהוה אמר
לו קלל את דויד ומי יאמר מדוע
11 עשית כן: ויאמר דויד אל אבישי
ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא
ממעי מבקש את נפשי אף כי עתה
בן ימיני הניחו לו ויקלל כי דבר
12 לו יהוה: אולי יראה יהוה בעיני
את עוני והשיב לי יהוה טובה
13 תחת קללתו היום הזה: וילך דויד
ואנשיו בדרך ושמעי הלך לנכחו
מנגד ויקלל הלך ואבן נגד פניו
14 ויסקל באבנים ויעפר בעפר: ויבא
המלך וכל העם אשר אתו עיפים
15 ויפח שם: ואבשלום וכל העם
איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל
16 אתו: ויהי כבוא חושי הארכי
רעה דויד אל אבשלום ויאמר חושי
אל אבשלום יחי המלך יחי המלך:
17 ויאמר אבשלום אל ח

ויאמר יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי לי׃ אלי צורי אחסה־בו מגני וקרן־ישעי משגבי ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני׃ מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע׃ כי אפפוני משברי־מות נחלי בליעל יבעתוני׃ חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות׃ בצר־לי אקרא יהוה ואל־אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו׃ ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי שמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו׃ עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׃ ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו׃ ויעל על־כרוב ויעף וידא על־כנפי רוח׃ וישת חשך סביבותיו סכתו חשכת־מים עבי שחקים׃ מנגה נגדו בערו גחלי אש׃ יהוה מן־השמים ירעם ועליון יתן קולו׃ וישלח חצים ויפיצם וברקים רב ויהמם׃ ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפיך׃ ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים׃ יצילני מאויבי עז ומשנאי כי אמצו ממני׃ יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי׃ ויוצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי׃ יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי׃ כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי׃ כי כל־משפטיו לנגדי וחקתיו לא־אסיר ממני׃ ואהי תמים לו ואשתמרה מעוני׃ וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו׃ עם־חסיד תתחסד עם־גבר תמים תתמם׃ עם־נבר תתברר ועם־עקש תתפתל׃ כי־אתה עם־עני תושיע ועיני רמים תשפיל׃ כי־אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי׃ כי־בך ארוץ גדוד באלהי אדלג־שור׃ האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל־החסים בו׃ כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו׃ האל מעזרני חיל ויתר תמים דרכי׃ משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני׃ מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועתי׃ ותתן לי מגן ישעך וענותך תרבני׃ תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי׃ ארדף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם׃ אכלם ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי׃ ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי׃ ואת־עורף אויבי נתת לי ומשנאי אצמיתם׃ ישועו ואין מושיע אל־יהוה ולא יענם׃ ואשחקם כעפר־על־פני־רוח כטיט חוצות אריקם׃ תפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא־ידעתי יעבדוני׃ לשמע אזן ישמעו לי בני נכר יכחשו־לי׃ בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם׃ חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי צור ישעי׃ האל הנתן נקמות לי ומגיא עמים תחתי׃ מפלטי מאויבי אף מקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני׃ על־כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה׃ מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד־עולם׃

פרק כג׃

ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן־ישי ונאם הגבר הקם על־משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל׃ רוח יהוה דבר בי ומלתו על־לשוני׃ אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל ביראת אלהים׃ וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה מדשא מארץ׃ כי־לא כן ביתי עם־אל כי־ברית עולם שמה ערוכה בכל ושמורה כי־כל־ישעי וכל־חפץ כי לא יצמיח׃ ובליעל כקוץ מנדף כלם כי לא בידים יקחו׃ ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת׃ אלה שמות הגבורים אשר לדוד יושב בשבת תחכמני ראש השלשים הוא עדינו העצני על שמונה מאות חללים בפעם אחת׃ ואחריו אלעזר בן־דודו האחחי בן־השלשה הגבורים את־דוד בחרפם את־הפלשתים ויתאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל׃ הוא קם ויך בפלשתים עד כי־כלתה ידו ותדבק ידו אל־החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם רק לשלל יפשטו אחריו׃ ואחריו שמה בן־אגי הררי על־שלשה הגבורים עם־דוד בחרפו את־פלשתים והם מקבצים שם למלחמה ויהי־שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים׃ ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את־הפלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה׃ ושלשה מן־השלשים הראשים ירדו בקציר אל־דוד אל־מערת עדלם והמחנה חנית פלשתים רפאים בעמק׃ ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בבית לחם׃ ויתאו ויאמר דוד ומי יתן־מים ישקני מבור בית־לחם אשר בשער׃ ויבקעו שלשת הגבורים במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית־לחם אשר בשער וישאו ויביאו אל־דוד ולא אבה לשתות אתם ויסכם ליהוה׃ ויאמר חלילה לי יהוה מעשות את־זאת הדם האנשים הולכי נפשותם בסכנת נפשותם ישתנו ולא אבה לשתות אתם אלה עשו שלשת הגבורים׃ ואבישי אחי יואב בן־צרויה הוא ראש השלשה ועל־שלשת אלפים חנית הרג ויהי־לו שם בשלשה׃ מן־השלשה בשלשה נכבד־הוא להם לשר ועד־השלשה לא בא׃ ובניהו בן־יהוידע בן־איש־חי רב־פעלים מקבצאל הוא הכה את־שני אראלי מואב והוא־ירד ויך את־האריה בתוך הבור ביום השלג׃ והוא הכה את־איש־מראה מצרי והמצרי איש כחנית ביד־הוא וירד אליו בשבט ויגזל את־החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו׃ אלה עשה בניהו בן־יהוידע ושם בשלשת הגבורים׃ מן־השלשים נכבד־הוא ועד־השלשה לא בא ויקמהו דוד על־משמעתו׃ עשהאל אחי יואב הוא־היה בשלשים אלחנן בן־דודו מבית לחם׃ שמות הגבורים הרודי השמתי חלץ הפלוני׃ עירא בן־עקש התקועי אביעזר הענתתי׃ סבכי החושתי מהרי האחוחי׃ מהראי הנטופתי חלד בן־בענה הנטופתי׃ איתי בן־הרי מגבעת בני בנימן בניה הפרעתני׃ הורי נחלי־געש אבי־עלבון הבחרומי׃ עזמות הברחמי אליחבא השעלבני׃ בני־חשם הגזוני יהונתן בן־שגה הררי׃ אחיעם בן־שכר הררי אליפל בן־אור׃ חפר המכרתי אחיה הפלוני׃ חצרו הכרמלי פערי הארבי׃ יגאל בן־נתן מצובה בני הגדי׃ צלק העמוני נחרי הבארתי נשא כלי יואב בן־צרויה׃ עירא היתרי גרב היתרי׃ אוריה החתי זבד בן־אחלי׃ עדינא בן־שיזא הראובני שר לראובנים ועמו שלשים׃ חנן בן־מעכה ויהושפט המתני׃ עזיה העשתרתי שמע ויעיאל בני חותם הערעי׃ ירמות ויעזיאל יקבאם בני־משזי׃ יוחא בני־השמתי עובד הטרי׃ יעואל בן־שמרי צבי בני־חשם׃ יחיאל המשתי בן־הגזמות עזמות הברחמי׃ יהואל בן־נתן מצובה בני הגדי׃ צלק העמוני נחרי הבארתי נשא כלי יואב בן־צרויה׃ עירא היתרי גרב היתרי׃ אוריה החתי זבד בן־אחלי׃ עדינא בן־שיזא הראובני שר לראובנים ועמו שלשים׃ חנן בן־מעכה ויהושפט המתני׃ עזיה העשתרתי שמע ויעיאל בני חותם הערעי׃ ירמות ויעזיאל יקבאם בני־משזי׃ יוחא בני־השמתי עובד הטרי׃ יעואל בן־שמרי צבי בני־חשם׃ יחיאל המשתי בן־הגזמות

40 מלקות ארבעים חסר אחת: 41 מכות שלשים ותשע: 42 ומנין
שלשים ותשע. 43 שהרי כתוב אומר: ארבעים יכנו לו: 44 ולא
יוסיף פן יוסיף והכה אחיך לעיניך: 45 ואין מכין אותו אלא
בכלי עור: 46 ואין מכין אותו אלא בשוט של שני בהמות:
47 ואין מכין אותו אלא בשוט של שלשה גדילים: 48 ואין
מכין אותו אלא בשוט של שלשה פתילים: 49 ואין מכין אותו
אלא בשוט של שלשה קנים: 50 ואין מכין אותו אלא בשוט
של שלשה קנים: 51 ואין מכין אותו אלא בשוט של שלשה
קנים.

מכות ו: לה.

1 ואלו הן שנים שמכין אותן: הרשע בין בזדון בין בשגגה:
2 ומשלם בין בזדון בין בשגגה: אבל אין מכין אותו אלא
בזדון: ואין משלם אלא בשגגה: 3 ואין מכין אותו אלא
בעדים והתראה: ואין משלם אלא בעדים בלבד: 4 ואין
מכין אותו אלא בבית דין של שלשה: ואין משלם אלא
בבית דין של שלשה: 5 ואין מכין אותו אלא בבית דין
שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו
כח לסמוך: 6 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו
כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
7 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין
משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 8 ואין מכין
אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא
בבית דין שיש בו כח לסמוך: 9 ואין מכין אותו אלא
בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין
שיש בו כח לסמוך: 10 ואין מכין אותו אלא בבית דין
שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו
כח לסמוך: 11 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו
כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
12 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 13 ואין
מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 14 ואין מכין אותו
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: 15 ואין מכין אותו אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך: 16 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח
לסמוך: 17 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח
לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
18 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 19 ואין
מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 20 ואין מכין אותו
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: 21 ואין מכין אותו אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך: 22 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח
לסמוך: 23 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח
לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
24 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 25 ואין
מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 26 ואין מכין אותו
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: 27 ואין מכין אותו אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך: 28 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח
לסמוך: 29 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח
לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
30 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 31 ואין
מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 32 ואין מכין אותו
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: 33 ואין מכין אותו אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך: 34 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח
לסמוך: 35 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח
לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
36 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 37 ואין
מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 38 ואין מכין אותו
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: 39 ואין מכין אותו אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך:

מכות ו: לו.

1 ואלו הן שנים שמכין אותן: הרשע בין בזדון בין בשגגה:
2 ומשלם בין בזדון בין בשגגה: אבל אין מכין אותו אלא
בזדון: ואין משלם אלא בשגגה: 3 ואין מכין אותו אלא
בעדים והתראה: ואין משלם אלא בעדים בלבד: 4 ואין
מכין אותו אלא בבית דין של שלשה: ואין משלם אלא
בבית דין של שלשה: 5 ואין מכין אותו אלא בבית דין
שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו
כח לסמוך: 6 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו
כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
7 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין
משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 8 ואין מכין
אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא
בבית דין שיש בו כח לסמוך: 9 ואין מכין אותו אלא
בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין
שיש בו כח לסמוך: 10 ואין מכין אותו אלא בבית דין
שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו
כח לסמוך: 11 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו
כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
12 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 13 ואין
מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 14 ואין מכין אותו
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: 15 ואין מכין אותו אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך: 16 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח
לסמוך: 17 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח
לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
18 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 19 ואין
מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 20 ואין מכין אותו
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: 21 ואין מכין אותו אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך: 22 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח
לסמוך: 23 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח
לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
24 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 25 ואין
מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 26 ואין מכין אותו
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: 27 ואין מכין אותו אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך: 28 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח
לסמוך: 29 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח
לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
30 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 31 ואין
מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 32 ואין מכין אותו
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: 33 ואין מכין אותו אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך: 34 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח
לסמוך: 35 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח
לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
36 ואין מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך:
ואין משלם אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 37 ואין
מכין אותו אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: 38 ואין מכין אותו
אלא בבית דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: 39 ואין מכין אותו אלא בבית
דין שיש בו כח לסמוך: ואין משלם אלא בבית דין שיש
בו כח לסמוך:

ויאמר יהוה למלכות בית אחאב את אשר דבר
ביד עבדו אליהו: כי יהוה עשה את אשר דבר
ביד עבדו: ויהוא בן נמשי מרד על יהורם
ויהורם שמר הוא וכל ישראל מפני אלישע:
ויהורם שב להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר
יכוהו ארם ברמות בהלחמו את חזאל מלך ארם
ויהוא בן נמשי יהוא משיח יהוה לרכב אל יהורם
ויבא יהוא יזרעאלה ויהורם שכב שם ואחזיהו
מלך יהודה ירד לראות את יהורם: ויהי הצפה
עומד על המגדל ביזרעאל וירא את להקת יהוא
בבואו ויאמר חיל אנכי רואה: ויאמר יהורם קח
רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: וילך רוכב
הסוס לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום:
ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי: ויגד
הצפה לאמר הגיע המלאך עד אליהם ולא שב:
וישלח רוכב סוס שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר
המלך השלום: ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב
אחרי: ויגד הצפה לאמר הגיע עד אליהם ולא שב
והנהיגה כנהיגת יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג:
ויאמר יהורם אסר רכבו ויאסר רכבו ויצא יהורם
מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו
ויצאו לקראת יהוא ויפגעו אתו בחלקת נבות
היזרעאלי: וירא יהורם את יהוא ויאמר השלום
יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך
וכשפיה הרבים: ויהורם הפך ידיו וינס ויאמר
אחזיהו מרמה אחזיהו: ויהוא מלא כף ידו בקשת
ויך את יהורם בין זרועתיו ויצא החץ מלבו
וישב ברכבו: ויאמר אל בדקר שלשה את יהורם
והשליכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר
אני אתך ואתה רכבים אחרי אביו משא את
המשא הזה על יהוה: אם לא את דמי נבות ואת
דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתיך בחלקה
הזאת נאם יהוה ועתה שא והשליכהו בחלקת שדה
כדבר יהוה: וירא אחזיהו מלך יהודה ויברח דרך
בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתו הכו
במרכבתו בעלה גור אשר ליבלעם ויברח מגדו
וימת שם: וירכבו עבדיו ירושלמה וישאהו
בקבורתו עם אבתיו בקבר עירו בעיר דוד: ובשנת
עשתי עשרה ליהורם בן אחאב מלך אחזיהו על
יהודה: ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם
את עיניה בפוך ותיטב את ראשה ותשקף בעד
החלון: ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי
הרג אדניו: וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי
מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים: ויאמר שאוה
אתה: וישאוה ויפלו ארצה ויתזו מדמה על הקיר
ועל הסוסים וירמסה: ויבא ויאכל וישת ויאמר
פקדו נא את הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך
היא: וילכו לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת
והרגלים והכפות ידים: וישובו ויגדו לו ויאמר
דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי
לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר
איזבל: והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה
בחלקת יזרעאל לא יאמרו זאת איזבל: ובאחאב
משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: ובערתי
אחרי אחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל:
ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבעשא
בן אחיה בעבור הכעס אשר הכעסתני והחטיא את
ישראל: וגם על איזבל דבר יהוה לאמר הכלבים
יאכלו את איזבל בחל יזרעאל: המת לאחאב בעיר
יאכלו כלבים ומת בשדה יאכלו עוף השמים:
ואחאב לא היה אשר התמכר לעשות הרע בעיני
יהוה אשר הסיתתו איזבל אשתו: והתעב מאד
ללכת אחרי הגלולים ככל אשר עשו האמרי אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל: ויהי כשמעו את
הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו
ויצם ושכב בשק וילך אט: ויהי דבר יהוה אל
אליהו התשבי לאמר: הראית כי נכנע אחאב מפני
על כי נכנע מפני לא אביא הרעה בימיו בימי בנו
אביא הרעה על ביתו: וישבו שלש שנים אין מלחמה
בין ארם לבין ישראל: ויהי בשנה השלישית וירד
יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל: ויאמר מלך
ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו
מחשים מקחתה מיד מלך ארם: ויאמר אל יהושפט
התלך אתי למלחמה ראמתה גלעד ויאמר יהושפט
כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך: ויאמר
יהושפט אל מלך ישראל דרש נא היום את דבר
יהוה: ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע
מאות איש ויאמר אלהם הנלך למלחמה אל ראמת
גלעד אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך:
ויאמר יהושפט האין פה עוד נביא ליהוה ונדרשה
מאתו: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש
אחד לדרוש את יהוה מאתו ואנכי שנאתיו כי לא
יתנבא עלי טוב כי אם רע הוא מיכיהו בן ימלה
ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן: ויקרא מלך
ישראל אל סריס ויאמר מהר מיכיהו בן ימלה:
ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה לבושים בגדיהם
יושבים איש על כסאו בגרן פתח שער שמרון
וכל הנביאים מתנבאים לפניהם: ויעש לו צדקיהו
בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה
תנגח את ארם עד כלותם אתם: וכל הנביאים
נבאים כן לאמר עלה ראמת גלעד והצלח והנתן
יהוה ביד המלך: והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו
דבר אליו לאמר הנה דברי הנביאים פה אחד טוב
אל נא יהי דברך כדבר אחד מהם ודברת טוב:
ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלי
יהוה אתו אדבר: ויבא אל המלך ויאמר אליו
המלך מיכיהו הנלך למלחמה אל ראמת גלעד אם
אחדל ויאמר אליו עלה והצלח והנתן ביד המלך:
ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך
אם אמת תדבר אלי בשם יהוה: ויאמר ראיתי את
כל ישראל נפצים על ההרים כצאן אשר אין להם
רעה וישב יהוה לא אדנים לאלה לשובו איש
לביתו בשלום: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם רע:
ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב
על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו
ומשמאלו: ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל
ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר כה וזה אמר כה:
ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו:
ויאמר יהוה אליו במה: ויאמר אצא ורוח שקר
בפי כל נביאיו ויאמר תפתה גם תוכל צא ועשה כן:
ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך
אלה ויהוה דבר עליך רעה: ויגש צדקיהו בן כנענה
ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר איזה עבר רוח יהוה
ממני לדבר אתך: ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום
ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא שם: ויאמר
מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו אל אמון שר
העיר ואל יואש בן המלך: ואמרתם כה אמר המלך
שימו זה בבית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים
לחץ עד בואי בשלום: ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב
בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם:
ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ראמת גלעד:
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה
ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבא
במלחמה: ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו
לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את מלך
ישראל לבדו: ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט
ויאמרו אך מלך ישראל הוא ויסבו עליו למלחמה
ויזעק יהושפט: ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך
ישראל הוא וישובו מאחריו: ואיש מתח בקשתו
ויך את מלך ישראל בין הדבק ובין השרין ויאמר
אל רכבו הפך ידיך והוציאני מן המחנה כי הוחלתי:
והמלחמה עלתה ביום ההוא והמלך ישראל היה
מעמד על המרכבה נגד ארם ויכתת בערב וימת
ויצא דם המכה אל חיק הרכב: ויעבר הצוה במחנה
כבוא השמש לאמר איש אל עמו ואיש אל ארצו:
ויכתת המלך וימת ויבא שמרון ויקברו את המלך
בשמרון: ויסחפו את הרכב על ברכת שמרון
וילחכו הכלבים את דמו והזונות רחצו כדבר יהוה
אשר דבר: ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית
השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב אחאב
עם אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו: ויהושפט בן
אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך
ישראל: בן שלשים וחמש שנה יהושפט במלכו
וחמש ועשרים שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה
בת שלחי: וילך בכל דרך אסא אביו לא סר ממנו
לעשות הישר בעיני יהוה: אך הבמות לא סרו עוד
העם זבחים ומקטרים על הבמות: וישלם יהושפט
עם מלך ישראל: ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר
עשה ומלחמות אשר נלחם הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה: ויתר הקדש אשר יתר
בימי אסא אביו בער מן הארץ: ואין מלך באדום
נציב מלך: ויהושפט עשה אניות תרשיש ללכת
אופירה לזהב ולא הלכו כי נשברו האניות בעציון
גבר: אז אמר אחזיהו בן אחאב אל יהושפט ילכו
עבדי עם עבדיך באניות ויהושפט לא אבה: וישכב
יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו
וימלך יהורם בנו תחתיו: בשנת שתים ליהורם בן
אחאב מלך ישראל בשמרון מלך יהושפט על יהודה:
בן שלשים ושתים שנה יהורם במלכו ושמנה שנים
מלך בירושלם וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה
בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע
בעיני יהוה: לא אבה יהוה להשחית את יהודה
למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו
כל הימים: בימיו פשע אדום מתחת ידי יהודה
וימליכו עליהם מלך: ויעבר יהורם צעירה ויכו את
אדום הסבים עליו ושרי הרכב וינס העם לאהליו:
וישע אדום מתחת ידי יהודה עד היום הזה אז פשעה
לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב את יהוה אלהי
אבתיו: ויתר דברי יהורם וכל אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב
יהורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ויחי
אחזיהו בנו תחתיו: בשנת שתים עשרה ליהורם בן
אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך
יהודה: בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה
אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי:
גם הוא בדרכי בית אחאב הלך כי אמו היתה יועצת
לו לרשעה: ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי
הם היו יועצים לו אחרי מות אביו לרעה: וגם
בעצתם הלך וילך עם יהורם בן אחאב מלך ישראל
אל מלחמה ראמת גלעד וילחמו ארם את יורם:
וישב להתרפא ביזרעאל כי המכת אשר יכהו ברמה
בהלחמו את חזאל מלך ארם ועזריהו בן יהורם מלך
יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי
חלה הוא: ויהי מאת יהוה בבוא יהורם עם יהוא
בן נמשי אשר משח יהוה לכרת את בית אחאב:
ויהי כהשפט יהוא את בית אחאב ומצא את שרי
יהודה ובני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם:
ויבקש את אחזיהו וילכד והוא מתחבא בשמרון
ויביאהו אל יהוא וימיתהו ויקברו כי אמרו בן
יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבו ולא היה
לבית אחזיהו כח לשמור ממלכה: ועתליה אם
אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע
הממלכה לבית יהורם: ויהושבעת בת המלך לקחה
את יואש בן אחזיהו ותגנבהו מתוך בני המלך
המומתים ותתנהו הוא ואת מיניקתו בחדר המטות
ותסתירהו יהושבעת בת המלך יהורם אשת יהוידע
הכהן כי אחות אחזיהו היא מפני עתליה ולא הומת:
והיה עמה בבית יהוה נסתר שש שנים ועתליה מלכה
על הארץ: ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את
שרי מאות לכרי ולרצים ויבא אליו הבית ויכרת
להם ברית וישבע אתם בבית יהוה ויראם את בן
המלך: ויצו אתם לאמר זה הדבר אשר תעשו
שלשית הבאים בכם בשבת ושמרי משמרת בית
המלך: ושלשית בשער יסוד והשלשית בשער אחר
מאחרי הרצים ושמרתם את משמרת הבית מבלעדי:
ושתי כתות כל יוצאי השבת ושמרו את משמרת בית
יהוה על המלך: והקפתם את המלך סביב איש כליו
בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו
ובבואו: ויעשו הכהן ככל אשר צוה יהוידע ויקחו
איש אנשיו הבאים בשבת עם היוצאים בשבת ויבא
אל יהוידע הכהן: ויתן הכהן אל שרי המאות את
החנית ואת השלטים ואת המגנים אשר למלך דויד
אשר בבית יהוה: ויעמדו כל העם איש נשקו בידו
מן הכתף הימנית של הבית אל הכתף השמאלית של
הבית על המזבח ועל הבית על המלך סביב:
ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות
ויתנו את המלוכה וימשחו אתו ויפקו ידים ויאמרו
יחי המלך: ותשמע עתליה את קול הרצים את העם
ותבא אל העם בית יהוה: ותרא והנה המלך עמד על
העמד כמשפט והשרים והחצצרות על המלך וכל עם
הארץ שמח וחוצצרים בחצצרות והמשררים
במשוררים ומנגנים בכלי השיר ותקרע עתליה
בגדיה ותקרא קשר קשר: ויצו יהוידע הכהן את
שרי המאות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאוה
מבית לשורות ומבאיה אחריה בחרב כי אמר הכהן
אל תמתוה בבית יהוה: וישימו לה ידים ותבא דרך
מבוא סוסים בית המלך ויהמתה שם: ויכרת יהוידע
את הברית בינו ובין כל העם ובין המלך להיות
לעם ליהוה: וילכו כל העם בית הבעל ויתצוהו את
מזבחתיו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל
הרגו לפני המזבחות וישם הפקדים על בית יהוה:
ויקח את שרי מאות והכרי והרצים וכל עם הארץ
ויורדו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים
בית המלך וישב על כסא המלכים: וישמח כל עם
הארץ והעיר שקטה ואת עתליה המיתו בחרב בבית
המלך: בן שבע שנים יואש במלכו: בשנת שבע
למלוך יהוא מלך יואש ובשבעים שנה מלך בירושלם
ושם אמו צבעה מבאר שבע: ויעש יואש הישר בעיני
יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: אך הבמות
לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על הבמות:
ויאמר יואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא
בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף
אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה: יקחו להם
הכהנים איש מאת מכריו וחזקו הם את בדק הבית
לכל אשר ימצא שם בדק: ויהי בשנת עשרים
ושלש שנה למלך יואש לא חזקו הכהנים את בדק
הבית: ויקרא המלך יואש ליהוידע הכהן ולכהנים
ויאמר אלהם מדוע אינכם חזקים את בדק הבית
ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית
תתנוהו: ויאבו הכהנים שאת מאת העם ולבלתי
חזק את בדק הבית: ויקח יהוידע הכהן ארון אחד
ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח מימין בבוא
איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים השמרים את
הסף כל הכסף המובא בית יהוה: והיה כראותם כי
רב הכסף בארון ויעל ספר המלך הסופר וכהן הפקד
ויצרו וספרו את הכסף הנמצא בבית יהוה: ויתנו
הכסף המתכן על ידי עשי המלאכה הפקדים על בית
יהוה ויוציאו אתו החרשים והבנים העשים בבית
יהוה: והגזרים והחצבים לקנות עצי ומחצב לחזק
בדק הבית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה:
אך לא יעשה בבית יהוה מזרקות כסף מזמרות
מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף
המובא בית יהוה: כי לעשי המלאכה יתנוהו וחזקו
בו את בית יהוה: ולא יספרו את האנשים אשר
יתנו את הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי
באמונה הם עשים: כסף אשם הבתים לא יובא בית
יהוה לכהנים יהיה: אז עלה חזאל מלך ארם וילחם
על גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות על ירושלם:
ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו
יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת
קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה
ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל
ירושלם: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
ועבדיו קמו ויקשרו קשר ויכו את יואש בבית מלא
בית המלך: בוזכר בת שמעת ויהוזבד בן שמר
עבדיו הכוהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד
וימלך אמציה בנו תחתיו: בשנת עשרים ושלש
ליואש בן אחזיהו מלך ישראל מלך יהואחז בן יהוא
על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: ויעש הרע
בעיני יהוה וילך אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל לא סר ממנה: ויחר אף יהוה
בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן
חזאל כל הימים: ויחל יהואחז את פני יהוה
וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם
מלך ארם: ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת
יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום:
לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל
בם בהלכו ואף האשרה עמדה בשמרון: כי לא נותר
ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב
ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם
כעפר לדוש: ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון
וימלך יואש בנו תחתיו: בשנת שלשים ושבע ליואש
מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז על ישראל
בשמרון שש עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה לא
סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל בם בהלכו: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה
וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו
ויואש קבר בשמרון עם מלכי ישראל: ואלישע חלה
את חליו אשר ימות בו ויואש מלך ישראל ירד אליו
ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו:
ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת
וחצים: ויאמר למלך ישראל שים ידך על הקשת
וישם ידו ויסמך אלישע את ידיו על ידי המלך:
ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה
וירה ויאמר חץ תשועה ליהוה וחץ תשועה בארם
והכית את ארם באפק עד כלה: ויאמר קח החצים
ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים
ויעמד: ויקצף עליו איש האלהים ויאמר הכית חמש
או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה
שלש פעמים תכה את ארם: ואלישע מת ויקברהו
ומגדודי מואב באו בארץ לשנת בא: ויהי המה
קברים איש ויראו את הגדוד ויטלו את האיש
בקברי אלישע וילך ויגע בעצמות אלישע ויחי ויעמד
על רגליו: וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי
יהואחז: ויחנן יהוה וירחם אתם ויפן אליהם למען
בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם
ולא השליכם מעל פניו עד עתה: וחזאל מלך ארם
מת ובן הדד בנו מלך תחתיו: ויואש בן יהואחז לקח
את ערי מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז
אביו בפעם שלש הכהו יואש וישב את ערי ישראל:
בשנת שתים למלך יואש בן יהואחז מלך ישראל מלך
אמציה בן יואש מלך יהודה: בן עשרים וחמש שנה
היה במלכו ותשע ועשרים שנה מלך בירושלם ושם
אמו יהועדין מירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה רק
לא כדויד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה:
אך הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על
הבמות: ויהי כחזק המלכות עליו ויך את עבדיו
המכים את המלך אביו: ואת בניהם המיתים לא
המית כדכתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר
לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות
כי איש בחטאו יומתו: הוא הכה את אדום בגיא
המלח עשרת אלפים ותפש את סלע במלחמה ויקרא
את שמה יקתאל עד היום הזה: אז שלח אמציה
מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל
לאמר לכה נתראה פנים: וישלח יהואש מלך ישראל
אל אמציה מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון
שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני
לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את
החוח: הכה הכית את אדום ונשא לבבך להתהלל
שב נא בביתך למה תתגרה ברעה ותפל אתה ויהודה
עמך: ולא שמע אמציה וילך יהואש מלך ישראל
ויתראו פנים הוא ואמציה מלך יהודה בבית שמש
אשר ליהודה: וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש
לאהליו: ואת אמציה מלך יהודה לכד בן יואש בן
אחזיהו יהואש מלך ישראל בבית שמש ויבא
ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער
הפנה ארבע מאות אמה: ואת כל הזהב והכסף וכל
הכלים הנמצאים בבית יהוה ובאצרות בית המלך
ואת בני התערבות וישב שמרונה: ויתר דברי יואש
אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
וישכב יואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי
ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו: ואמציה בן יואש
מלך יהודה חי אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך
ישראל חמש עשרה שנה: ויתר דברי אמציה הראשנים
והאחרונים הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה וישראל: ויקשרו עליו קשר בירושלם
וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתוהו שם:
וישאוהו על סוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר
דוד: ויקחו כל עם יהודה את עזריהו בן שש עשרה
שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציה: הוא בנה את
אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו:
בן שש עשרה שנה עזריהו במלכו ושנים וחמשים
שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליה מירושלם:
ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציה אביו:
אך הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על
הבמות: ויהי יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום
מותו וישב בבית החפשית ויותם בן המלך על הבית
שפט את עם הארץ: ויתר דברי עזריהו וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
וישכב עזריהו עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו
בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו: בשנת שתים
ושלשים ליהואש בן יואחז מלך ישראל מלך יותם בן
עזריהו מלך יהודה: בן עשרים וחמש שנה יותם
במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו
ירושה בת צדוק: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר
עשה עזריהו אביו: רק הבמות לא סרו עוד העם
זבחים ומקטרים על הבמות הוא בנה את שער בית
יהוה העליון ועל חומת העפל בנה הרבה: ויתר
דברי יותם וכל אשר עשה וכל מלחמתיו הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל ויהודה:
בימים ההם החל יהוה להשלח ברצין מלך ארם ואת
פקח בן רמליהו בישראל: וישכב יותם עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר דויד אביו וימלך אחז בנו
תחתיו: בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו
מלך אחז בן יותם מלך יהודה: בן עשרים שנה אחז
במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר
בעיני יהוה אלהיו כדויד אביו: וילך בדרך מלכי
ישראל וגם בנו העביר באש כתועבות הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל: ויזבח ויקטר על
הבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: אז יעלה
רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל
ירושלם למלחמה וצרו על אחז ולא יכלו להלחם
עליו: בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת
לארם וגרש את היהודים מאילת וארם באו אילת
וישבו שם עד היום הזה: ואחז שלח מלאכים אל
תגלת פלאסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה
הושיעני מיד מלך ארם ומיד מלך ישראל הקמים
עלי: ויקח אחז את הכסף והזהב הנמצא בבית יהוה
ובאצרות בית המלך וישלח שחד למלך אשור:
וישמע אליו המלך ויעל מלך אשור על דמשק וילכדה
ויגל אתה קיר והמית את רצין: ויבא המלך אחז
לקראת תגלת פלאסר מלך אשור דמשקה וירא את
המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה
הכהן את תבנית המזבח ואת דמותו לכל מעשהו:
ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך
אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך
מדמשק: ויבא המלך מדמשק וירא את המזבח ויקרב
המלך על המזבח ויעל עליו: ויקטר את עלתו ואת
מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם שלמיו על המזבח:
ואת מזבח הנחשת אשר לפני יהוה הקריב מפני הבית
מבין מזבחו ומבין בית יהוה ויתן אתו על ירכתי
מזבחו מצפונה: ויצו המלך אחז את אוריה הכהן
לאמר על המזבח הגדול הקטר את עלת הבקר ואת
מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל
עם הארץ ואת מנחתם ואת נסכיהם וכל דם עלה וכל
דם זבח עליו תזרק ואת מזבח הנחשת אהיה לבקר:
ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז: ויקצץ
המלך אחז את מסגרות המכנות ויסר מעליהם את
הכיור ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיו
ויתן אתו על מכון אבנים: ואת מסך המשכת בבית
יהוה ואת מבוא המלך החיצון הסב בבית יהוה מפני
מלך אשור: ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר בירושלם
וימלך חזקיהו בנו תחתיו: בשנת שתים עשרה לאחז
מלך הושע בן אלה במלך שמרון על ישראל תשע
שנים: ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל
אשר היו לפניו: עליו עלה שלמנאסר מלך אשור
והושע היה לו עבד ונתן לו מנחה: וימצא מלך אשור
בהושע כי שלח מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא
העלה מנחה למלך אשור כעת בעת ויעצרהו מלך
אשור ויאסרהו בבית כלא: ויעל מלך אשור בכל
הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים: בשנת
התשעית להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את
ישראל אשורה ויושב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן
וערי מדי: ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם
המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך
מצרים ויראו אלהים אחרים: וילכו בחקות הגוים
אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל וחקות מלכי
ישראל אשר עשו: ויחפאו בני ישראל דברים אשר
לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל ערי
מצרים: ויקימו להם מצבות ואשרים על כל גבעה
רמה ותחת כל עץ רענן: ויקטרו שם בכל במות
כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים
להכעיס את יהוה: ויעבדו את גלולים אשר אמר יהוה
להם לא תעשו את הדבר הזה: ויעד יהוה בישראל
וביהודה ביד כל נביא כל חוזה לאמר שובו מדרכיכם
הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי
את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים:
ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא
האמינו ביהוה אלהיהם: ואת חקותיו מאסו ואת
בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד
בם ויאחרו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר
סביבותיהם אשר צוה יהוה אותם לבלתי עשות ככמוהם:
ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה
עגלים שנים ויעשו אשרה וישתחוו לכל צבא השמים
ויעבדו את הבעל: והעבירו את בניהם ואת בנותיהם
באש וקסמו קסמים ונחשו ונמכרו לעשות הרע בעיני
יהוה להכעיסו: ויתעב יהוה מאד מעל פניו ולא
נשאר רק שבט יהודה לבדו: גם יהודה לא שמר את
מצות יהוה אלהיהם ויחקו בחקות ישראל אשר עשו:
וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד
שסים עד אשר השליכם מעל פניו: כי קרע ישראל
מעל בית דויד וימליכו את ירבעם בן נבט וידח
ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה
גדולה: ויסרו בני ישראל בכל חטאות ירבעם אשר
עשה לא סרו ממנה: עד אשר הסיר יהוה את ישראל
מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל
ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה: ויבא מלך
אשור מבבל וכותה ועוא ולחמת וספרוים וישב
במערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון
וישבו בעריה: ויהי בראשית ישבתם שם לא יראו
את יהוה וישלח יהוה בהם את הארי ויהרגו בהם:
ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב
בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח
בהם את הארי והנה ממיתים אותם כאשר לא ידעו
את משפט אלהי הארץ: ויצו מלך אשור לאמר שמו
שם אחד מן הכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו
שם וילמדם את משפט אלהי הארץ: ויבא אחד מן
הכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית אל ויהי להם
למורה איך יראו את יהוה: ויהי העמים האלה יראים
את יהוה ואת פסיליהם עבדו גם בניהם ובני בניהם
כאשר עשו אבותם הם עשים עד היום הזה:

פרק יח

בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיהו
בן אחז מלך יהודה: בן עשרים וחמש שנה היה
במלכו ושש ועשרים שנה מלך בירושלם ושם אמו
אבי בת זכריה: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר
עשה דויד אביו: הוא הסיר את הבמות וישבר את
המצבות וכרת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר
עשה משה כי עד הימים ההם היו בני ישראל מקטרים
לו ויקרא לו נחשתן: ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו
לא היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו:
וידבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה
יהוה את משה: ויהי יהוה עמו בכל אשר יצא
ישכיל ויפרד במלך אשור ולא עבדו: הוא הכה את
פלשתים עד עזה ואת גבוליה מפגר נוצרים ועד עיר
מבצר: ויהי בשנת ארבע למלך חזקיהו היא שנת
השביעית להושע בן אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר
מלך אשור על שמרון ויצר עליה: ויקצה מקצה שלש
שנים בשנת השלישית להושע מלך ישראל נלכדה
שמרון ויגל ישראל אשורה ויניחם בחלח ובחבור נהר
גוזן וערי מדי: על אשר לא שמעו בקול יהוה
אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבד
יהוה לא שמעו ולא עשו: בשנת ארבע עשרה למלך
חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה
הבצרות ויתפשם: וישלח מלך אשור את רבשקה
מלכיש אל המלך חזקיהו ירושלם בחיל כבד ויעל
וילכו ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה
העליונה אשר בשדה כבס: ויקראו אל המלך ויצא
אליהם אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא
הסופר ויואח בן אסף המזכיר: ויאמר אליהם רבשקה
אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור
מה הבטחון הזה אשר בטחת: אמרת אך דבר שפתים
עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת
בי

35 ותשכב: את אלישע בתוך הבית.* ויעמד הנער: 36 ויקרא אל גחזי ויאמר קרא לשונמית הזאת ותקרא לה ותבוא אליו: ויאמר: 37 קחי בנך: ותבוא ותפל אל רגליו ותשתחו ארצה ותקח את בנה ותצא: 38 ואלישע שב הגלגלה: והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל נערו: שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים: 39 ויצא אל השדה לקבץ משם ויצא גפן שדה ויקבץ משם פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו: 40 ויצקו לאכל לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו: מות באש איש האלהים בסיר ולא יכלו לאכל: 41 ויאמר: קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לאנשים ויאכלו ולא היה עוד דבר רע בסיר: 42 ואיש בא מבעל שלשה: ויביא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שעורים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: 43 ויאמר משרתו: מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר: תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה: אכול והותר: 44 ויתן לפניהם ויאכלו ויותירו כדבר יהוה:

ה

1 ונעמן שר צבא מלך ארם: היה איש גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי בו נתן יהוה תשועה בארם והאיש היה גבור חיל מצרע: 2 וארם יצאו גדודים ויחלקו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן: 3 ותאמר אל גברתה: לו אדני נגד הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו: 4 ויבא איש ויגד לאדניו לאמר: כזאת כזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשרת חלפות בגדים: 6 ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר: ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: 7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר: האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי: 8 ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר: למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל: 9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע: 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר: הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר: 11 ויקצף נעמן וילך ויאמר: הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ונקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו על המקום ורפא המצרע: 12 הלא טובו אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה: 13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו: אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשנו והוא אמר אליך רחץ וטהר: 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער טהר: 15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחניו ויבא ויעמד לפניו ויאמר: הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך: 16 ויאמר: חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויאבה: 17 ויאמר נעמן: ואם לא יתן נתן לעבדך משא צמדי פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עלה ומזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה: 18 לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה: 19 ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברות הארץ: 20 ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים: הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא וחי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי ממנו דבר: 21 ותרדף גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: 22 ויאמר שלום אדני שלחני לאמר: הנה עתה הלכו אלי משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים: 23 ויאמר נעמן: הואל קח ככרים ויפצר בו ויצר ככרי כסף בשתי חרתות ושתי חלפות בגדים ויתן על שני נעריו וישאו לפניו: 24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית וישלח את האנשים וילכו: 25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע: אי מזה גחזי ויאמר: לא הלך עבדך אנה ואנה: 26 ויאמר אליו: הלא לבי הלך כאשר הפך איש מרכבתו לקראתך הלקח את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: 27 וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:

ו

1 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע: הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר לנו: 2 נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעש לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו: 3 ויאמר האחד: הואל נא ולך עם עבדיך ויאמר אני אלך: 4 והלך עמהם ויבאו הירדנה ויגזרו את העצים: 5 והיה הוא הפיל את הקורה ויפל ברזל המעצד במים ויצעק ויאמר: אהה אדני והוא חסר היה: 6 ויאמר איש האלהים: אנה נפל ויראהו את המקום ויחתך עץ וישלך שמה ויצף הברזל: 7 ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו: 8 ומלך ארם נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר: אל מקום פלני תחנתי: 9 וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר: השמר אל תעבר במקום פלני כי שמה ארם נחתים: 10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירהו והתאפק שם לא פעם ולא פעמים: 11 ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם: הלא תגידו לי אשר לנו מי אל מלך ישראל: 12 ויאמר אחד מעבדיו: לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך: 13 ויאמר לכו וראו אי שם והשלחה ואקחהו ויגד לו לאמר: הנה בדתן: 14 וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר: 15 וישכם משרת איש האלהים לצאת בבקר ויצא והנה חיל סבב את העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אליו: אהה אדני איכה נעשה: 16 ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם: 17 ויתפלל אלישע ויאמר: יהוה פקח נא את עיניו וירא הנער והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע: 18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר: הך נא את הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע: 19 ויאמר אלהם אלישע: לא זה הדרך ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אתם שמרון: 20 ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע: יהוה פקח את עיני האלה וירא ויפקח את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון: 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראותו אותם: אבי אבי אכה אכה: 22 ויאמר לא תכה הכית שבים בחרבך ובקשתך אתה אתה להכות לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם: 23 ויכן להם מכה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבא בארץ ישראל: 24 ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון: 25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות חמור בשמנים שקלים וגו חמשית הקב בשקלים וגו רביעית הקב חרי היונים בחמשים כסף: 26 ויהי המלך עבר על החומה ואשה צעקה אליו לאמר: הושיעה אדני המלך: 27 ויאמר לא יושיעך יהוה מאין אוליע לך המגרן ומן היקב: ויאמר המלך לה: מה לך: 28 ותאמר האשה הזאת אלי אמר תני את בנך ונאכלהו היום ואת בני נאכל מחר: 29 ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום המחרת תני את בנך ונאכלהו ותחבא את בנה: 30 ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע בגדיו והוא עבר על החומה וירא העם והנה השק על בשרו מבית: 31 ויאמר אני עלי אלהים כה יעשה לי וכה יוסיף כי עמד ראש אלישע בן שפט עליו היום: 32 ואלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר הוא משלח אליו ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה לכרות את ראשי ראו בבוא המלאך סגרו את הדלת ודחיתם אתו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו: 33 עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו ויאמר הנה זאת מעם יהוה מה אוחיל ליהוה עוד אנכי:

ז

1 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל בשער שמרון: 2 וישלש השלישי על אשר יד המלך נשען על יד האיש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות במרום היתכן הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל: 3 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו: 4 אם אמרנו נבא העירה והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיונו ונחיה ואם ימיתונו ונמות: 5 ויקמו בנשף לבא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין איש שם: 6 ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול לאמר הנה שכר עלינו מלך ישראל את החתים ואת מצרים לבא עלינו: 7 ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמוריהם המחנה כאשר הוא ויברחו אל נפשם: 8 ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו ושבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו: 9 ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשורה הוא ואנחנו מחשים ואם נחכה עד אור הבקר ומצאנו עון הנה ועתה לכו ונבואה ונגידה בבית המלך: 10 ויבאו ויקראו אל שוער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר הם: 11 ויקרא השוערים ויגידו בית המלך פנימה: 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להסתר בשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונחזיקה חיים ואל העיר נבוא: 13 ויען אחד מעבדיו ויאמר יקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בעיר הנה ככל המון ישראל אשר נשארו בה הנה ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה: 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו: 15 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישבו המלאכים ויגידו למלך: 16 ויצא העם וישסו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל כדבר יהוה: 17 והמלך הפקיד את השלישי על אשר יד המלך נשען עליו על השער וידרסהו העם במבואו ומת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בבואו אל המלך: 18 ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר שתי סאים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון: 19 ויען השלישי את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות במרום היתכן הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל: 20 ויהי לו כן וידרסהו העם בשער וימת:

ח

1 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנו לאמר קומי ולכי את וביתך וגורי בכל אשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים: 2 ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים: 3 ויהי מקץ שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה: 4 והמלך מדבר אל גחזי נער האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע: 5 ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צועקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע: 6 ותשאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: 7 ויבא אלישע דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא הלם איש האלהים עד הנה: 8 ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מאתו לאמר החיה אחיה מחלי זה: 9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה אחיה מחלי זה: 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות: 11 ויעמד פניו וישם עד בושה ויבך איש האלהים: 12 ויאמר חזאל מדוע אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח אש ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרותיהם תבקע: 13 ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אותך מלך על ארם: 14 וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי החיה תחיה: 15 ויהי ממחרת ויקח את המכסה ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו: 16 ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ויתחל יהורם בן יהושפט מלך יהודה: 17 בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם: 18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה: 19 ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל הימים: 20 בימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה ויתמלכו עליהם מלך: 21 ויעבר יורם צעירה ואת כל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויך את אדום הסובב עליו ואת שרי הרכב ויפלו העם לאהליהם: 22 ותפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשעה לבנה בעת ההיא: 23 ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 24 וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ויתחל אחזיה בנו תחתיו: 25 בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיה בן יהורם מלך יהודה: 26 בן עשרים ושתים שנה אחזיה במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליה בת עמרי מלך ישראל: 27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא: 28 וילך עם יהורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד וישסו ארם את יהורם: 29 וישב המלך יהורם להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארם ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיה בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא:

ט

1 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעדה: 2 ובא שמה וראה שם את יהוא בן יהושפט בן נמשי ובא והקם את אחיו מתוך החדר: 3 ולקחת פך השמן וצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה: 4 וילך הנער הנער הנביא רמת גלעדה: 5 ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר אלי אליך שר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך שר: 6 ויקם ויבא הבית והוא יצק השמן על ראשו ויאמר אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך על עם יהוה על ישראל: 7 והכית את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודם כל עבדי יהוה מיד איזבל: 8 והאבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: 9 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה: 10 ואת איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: 11 ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמרו אליו השלום בא המשוגע הזה אליך ויאמר אלהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו: 12 ויאמרו שקר ספר נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל: 13 וימהרו ויקחו איש את בגדו וישימו תחת רגליו על גבי המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא: 14 ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי על יהורם והוא שמר ברמות גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם: 15 וישב המלך יהורם להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארם בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש את נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת להגיד ביזרעאל: 16 ויהוא רכב וילך יזרעאלה כי יהורם שכב שם ואחזיה מלך יהודה ירד לראות ביהורם: 17 והצפה עמד על מגדל יזרעאל וירא את אגף יהוא בבאו ויאמר אגף אנכי ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: 18 וילך הרכב לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד אליהם ולא שב: 19 וישלח רכב שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי: 20 ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והנהיגה כנהיגת יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג: 21 ויאמר יהורם אסר רכבו ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיה מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא ויקרהו בחלקת נבות היזרעאלי: 22 ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים: 23 וירם יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיה מרמה אחזיה: 24 ויהוא מלא כח בקשת ויך את יהורם בין זרועתיו ויצא החץ מלבו ויכר ברכבו: 25 ויאמר אל בדקר שליש שא והשלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא הזה: 26 אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא והשלכהו בחלקה כדבר יהוה: 27 וירא אחזיה מלך יהודה ויברח דרך בית הגן וירדף יהוא אחריו ויאמר גם אתו הכו במרכבה בעלה יבלעם ויסע מגדו וימת שם: 28 וירכבו אתו עבדיו במרכבה וישאו אתו ירושלם ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דויד: 29 ובשנת עשתי עשרה ליורם בן אחאב מלך אחזיה על יהודה: 30 ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם פוך עיניה ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון: 31 ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו: 32 וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים: 33 ויאמר שאוה שאוה ותפל מן הגג ותזה מדמה על הסוסים ועל הרכב ויבעט ברגליו: 34 ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את המקללה הזאת ואת בנה כי בת מלך היא: 35 וילכו לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת והרגלים והכפות ידים: 36 וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל: 37 והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלקת יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל:

י

1 ולאחאב שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא ספרים ויבא שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים ואל אמנים על בני אחאב לאמר: 2 ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר אתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק: 3 וראיתם את הטוב ואת הישר שבבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמו על בית אדניכם: 4 ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו: 5 וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים על בני אחאב לאמר: עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש הטוב בעיניך עשה: 6 ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ואל קולי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה והמלכים בני המלך שבעים איש אתם אמנים הגדלים בעיר המגדלים אותם: 7 ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה: 8 ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צבורים פתח השער עד הבקר: 9 ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה: 10 דעו עתה כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה אשר דבר ביד עבדו אליהו: 11 ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד: 12 ויקם וילך ויבא שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך: 13 יהוא מצא את אחי אחזיה מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיה אנחנו וירדנו לשלום גבירת המלך ולשלום גבירת הגבירה: 14 ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים ויטבחו אתם אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא הניח איש מהם: 15 וילך משם ויפגע ביהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו וישאלהו הישר לבבך ככל אשר לבבי עמך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש תנה ידך ויתן ידו ויעלהו אליו הרכבה: 16 ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה ויעלהו ברכבו: 17 ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו: 18 ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה: 19 ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו אליו אל יפקד איש כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען אבד את עבדי הבעל: 20 ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו: 21 וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בבית הבעל וימלא בית הבעל פה אל פה: 22 ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבושים לכל עבדי הבעל ויוצא להם מלתחה: 23 ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעלה ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם: 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות והוא שם לו בחוץ שמנים ויאמר האיש אשר אמלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפש תחת נפשו: 25 ויהי כאשר כלה העלות ויאמר יהוא לרצים ולשלשים בואו הכום אל יצא איש ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים ויבאו עד עיר בית הבעל: 26 ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו: 27 וישברו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישימו אתו למחראות עד היום הזה: 28 וישמד יהוא את הבעל מישראל: 29 רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן: 30 ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבות לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל: 31 ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מחטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל: 32 בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל: 33 מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן: 34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 35 וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו: 36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמנה שנה בשמרון:

יא

1 ועתליה אם אחזיה ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע המלוכה: 2 ותקח יהושבעת בת יהורם אחות אחזיה את יואש בן אחזיה ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים ותתנהו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתרהו מפני עתליה ולא הומת: 3 ויהי עמה נסתר בבית יהוה שש שנים ועתליה מלכת על הארץ: 4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח שרי מאות הכרי והרצים ויבא אליו הבית ויכרת להם ברית ויהשבעם בבית יהוה ויראם את בן המלך: 5 ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשון שלשית הבאים מכם בשבת ושמרי משמרת בית המלך: 6 ושלשית בשער סור ושלשית בשער מאחר הרצים ושמרתם משמרת הבית משמר: 7 ושני פרצי כל יוצאי השבת ושמרו משמרת בית יהוה אל המלך סביב: 8 ונקפתם על המלך סביב איש כליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו ובבואו: 9 ויעשו שרי המאות ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם היוצאים בשבת ויבאו אל יהוידע הכהן: 10 ויתן הכהן לשרי המאות חניתות ושלטים אשר למלך דויד אשר בבית יהוה: 11 ויעמדו הרצים איש כליו בידו מן הכתף הימנית של הבית אל הכתף השמאלית למזבח ולבית סביב למלך: 12 ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות ויתנו המלך ויסכו אתו וימשחו אתו ויפקו ידים ויאמרו יחי המלך: 13 ותשמע עתליה את קול הרצים את העם מהללים את המלך ותבא אל העם בית יהוה: 14 ותרא והנה המלך עמד על העמד כמשפט והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח וחוצצרים ושרי המחלות והעם נגנים בכלי השיר ומשוררים בתופים ותקרע עתליה בגדיה ותקרא קשר קשר: 15 ויצו יהוידע הכהן את שרי המאות פקדי החיל ויאמר אלהם הוציאוה אל מבית לשורות והמבאה אחריה בחרב כי אמר הכהן אל תמתוה בבית יהוה: 16 וישימו לה ידים ותבא דרך מבוא סוסים בית המלך ותמת שם: 17 ויכרת יהוידע הברית בינו ובין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה וגם בין המלך ובין העם: 18 ויבא כל עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הפקדת על בית יהוה: 19 ויקח את שרי מאות הכרי והרצים וכל עם הארץ ויורדו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: 20 וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליה המיתו בחרב בבית המלך: 21 בן שבע שנים יואש במלכו:

יב

1 בשנת שבע למלך יהוא מלכה יואש ושנים מלך בירושלם ושם אמו צבויה מבאר שבע: 2 ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: 3 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: 4 ויאמר יואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה: 5 יקחו להם הכהנים איש מאת מכריו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק: 6 ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית: 7 ויקרא המלך יואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם חזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנוהו: 8 ויאבו עוד לקחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית: 9 ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח מימין לבא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית יהוה: 10 והיה כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה: 11 ויתנו את הכסף הערך ביד עשי המלאכה הממנים על בית יהוה ויוציאו אתו אל החרשים והבנים העשים בית יהוה: 12 ואל הקרשים והגזרים ולקנות עצי ואבני מחצב לחזק את בדק הבית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: 13 אך לא יעשה בית יהוה מזרקות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה: 14 כי לעשי המלאכה ונתנו בו וחזקו בו את בית יהוה: 15 ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמונה הם עשים: 16 כסף אשמות וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו: 17 אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות על ירושלם: 18 ויקח יואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיה אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל חזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם: 19 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 20 ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בבית מלא בית המלך: 21 יוזכר בן שמעת ויהוזבד בן שומר עבדיו הכוהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דויד וימלך אמציה בנו תחתיו:

יג

1 בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיה מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: 2 ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: 3 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים: 4 ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם: 5 ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום: 6 אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם הלך ואף האשרה עמדה בשמרון: 7 כי לא הניח ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדוש: 8 ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 9 וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו: 10 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יואש בן יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה: 11 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם הלך: 12 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 13 וישכב יואש עם אבתיו וישב ירבעם על כסאו ויואש קבר בשמרון עם מלכי ישראל: 14 ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: 15 ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: 16 ויאמר למ

2 Kings 5.

1 Now Naaman, captain of the host of the king of Syria, was a great man with his master, and honourable, because by him the Lord had given deliverance unto Syria: he was also a mighty man in valour, but he was a leper.
2 And the Syrians had gone out by companies, and had brought away captive out of the land of Israel a little maid; and she waited on Naaman's wife.
3 And she said unto her mistress, Would God my lord were with the prophet that is in Samaria! for he would recover him of his leprosy.
4 And one went in, and told his lord, saying, Thus and thus said the maid that is of the land of Israel.
5 And the king of Syria said, Go now, and send a letter unto the king of Israel. And he departed, and took with him ten talents of silver, and six thousand pieces of gold, and ten changes of raiment.
6 And he brought the letter to the king of Israel, saying, Now when this letter is come unto thee, behold, I have therewith sent Naaman my servant to thee, that thou mayest recover him of his leprosy.
7 And it came to pass, when the king of Israel had read the letter, that he rent his clothes, and said, Am I God, to kill and to make alive, that this man doth send unto me to recover a man of his leprosy? wherefore consider, I pray you, and see how he seeketh a quarrel against me.
8 And it was so, when Elisha the man of God had heard that the king of Israel had rent his clothes, that he sent to the king, saying, Wherefore hast thou rent thy clothes? let him come now to me, and he shall know that there is a prophet in Israel.
9 So Naaman came with his horses and with his chariot, and stood at the door of the house of Elisha.
10 And Elisha sent a messenger unto him, saying, Go and wash in Jordan seven times, and thy flesh shall come again to thee, and thou shalt be clean.
11 But Naaman was wroth, and went away, and said, Behold, I thought, He will surely come out to me, and stand, and call on the name of the Lord his God, and strike his hand over the place, and recover the leper.
12 Are not Abana and Pharpar, rivers of Damascus, better than all the waters of Israel? may I not wash in them, and be clean? So he turned and went away in a rage.
13 And his servants came near, and spake unto him, and said, My father, if the prophet had bid thee do some great thing, wouldest thou not have done it? how much rather then, when he saith to thee, Wash, and be clean?
14 Then went he down, and dipped himself seven times in Jordan, according to the saying of the man of God: and his flesh came again like unto the flesh of a little child, and he was clean.
15 And he returned to the man of God, he and all his company, and came, and stood before him: and he said, Behold, now I know that there is no God in all the earth, but in Israel: now therefore, I pray thee, take a blessing of thy servant.
16 But he said, As the Lord liveth, before whom I stand, I will receive none. And he urged him to take it; but he refused.
17 And Naaman said, Shall there not then, I pray thee, be given to thy servant two mules' burden of earth? for thy servant will henceforth offer neither burnt offering nor sacrifice unto other gods, but unto the Lord.
18 In this thing the Lord pardon thy servant, that when my master goeth into the house of Rimmon to worship there, and he leaneth on my hand, and I bow myself in the house of Rimmon, when I bow down myself in the house of Rimmon, the Lord pardon thy servant in this thing.
19 And he said unto him, Go in peace. So he departed from him a little way.
20 But Gehazi, the servant of Elisha the man of God, said, Behold, my master hath spared Naaman this Syrian, in not receiving at his hands that which he brought: but, as the Lord liveth, I will run after him, and take something of him.
21 So Gehazi followed after Naaman. And when Naaman saw one running after him, he lighted down from the chariot to meet him, and said, Is all well?
22 And he said, All is well. My master hath sent me, saying, Behold, even now there be come to me from mount Ephraim two young men of the sons of the prophets: give them, I pray thee, a talent of silver, and two changes of raiment.
23 And Naaman said, Be content, take two talents. And he urged him, and bound two talents of silver in two bags, with two changes of raiment, and laid them upon two of his servants; and they bare them before him.
24 And when he came to the tower, he took them from their hand, and bestowed them in the house: and he let the men go, and they departed.
25 But he went in, and stood before his master. And Elisha said unto him, Whence comest thou, Gehazi? And he said, Thy servant went no whither.
26 And he said unto him, Went not mine heart with thee, when the man turned again from his chariot to meet thee? Is it a time to receive money, and to receive garments, and oliveyards, and vineyards, and sheep, and oxen, and menservants, and maidservants?
27 The leprosy therefore of Naaman shall cleave unto thee, and unto thy seed for ever. And he went out from his presence a leper as white as snow.
28 And when the sons of the prophets which were to see Elisha spake unto him, behold, the place where we dwell with thee is too strait for us.
29 Let us go, we pray thee, unto Jordan, and take thence every man a beam, and let us make us there a place, where we may dwell. And he answered, Go ye.
30 Then one said, Be content, I pray thee, and go with thy servants. And he answered, I will go.
31 So he went with them. And when they came to Jordan, they cut down wood.
32 But as one was felling a beam, the axe head fell into the water: and he cried, and said, Alas, master! for that which was borrowed.
33 And the man of God said, Where fell it? And he showed him the place. And he cut down a stick, and cast in thither; and the iron did swim.
34 Therefore said he, Take it up to thee. And he put out his hand, and took it.
35 Then the king of Syria warred against Israel, and took counsel with his servants, saying, In such and such a place shall be my camp.
36 And the man of God sent unto the king of Israel, saying, Beware that thou pass not such a place; for thither the Syrians are come down.

8 ידו רבע השקל* ונתתי לאיש האלהים ויגד לנו דרכנו אשר נלך עליה: 9 לפנים בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרש את האלהים נלכה עד הרואה כי לנביא היום יקרא לפנים הרואה: 10 ויאמר שאול אל נערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל העיר אשר האיש האלהים שם: 11 המה עלים במעלה העיר ומצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו אליהן הרואה שם: 12 ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה אחריך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח יש לעם היום בבמה: 13 כבואכן העיר כזתכן תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד בואו כי הוא יברך הזבח אחר כן יאכלו הקרואים ועתה עלו כי אתו כזתכן תמצאון: 14 ויעלו העירה המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמתה: 15 ויי גלה אזן שמואל יום אחד לבוא שאול לאמר: 16 כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עני כי באה צעקתו אלי: 17 ושמואל ראה את שאול ויי ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצור בעמי: 18 ויגש שאול אל שמואל בתוך השער ויאמר הגידה נא לי אי זה בית הרואה: 19 ויען שמואל את שאול ויאמר אני הרואה עלה לפני הבמתה כי תאכלו עמי היום ושלחתיך בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לך: 20 ולאתנות האבדות לך היום שלשת ימים אל תשם לבבך כי נמצאו: ולמי כל חמדת ישראל הלוא לך ולכל בית אביך: 21 ויען שאול ויאמר הלוא בן ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצעירה מכל משפחות שבט בנימן ולמה דברת אלי כדבר הזה: 22 ויקח שמואל את שאול ואת נערו ויבאם לשכה ויתן להם מקום בראש הקרואים והמה כשלשים איש: 23 ויאמר שמואל אל הטבח תן את המנה אשר נתתי אתך אשר אמרתי אליך שים אתה עמך: 24 וירם הטבח את השוק ואת אשר עליו וישם לפני שאול ויאמר הנה השאר שים לפניך אכל כי לעת מועד שמר לך למען אשר קראתי לעם ויאכל שאול עם שמואל ביום ההוא: 25 וירדו מן הבמה העירה וידבר עם שאול על הגג: 26 וישכמו ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל שאול על הגג לאמר קומה ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה: 27 המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר אתה עמד היום ואשמיעך דבר אלהים:

פרק י׳: ל׳.

1 ויקח שמואל פך השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלוא כי משחך יי על נחלתו לנגיד: 2 בלכתך היום מעמדי והמצאת שני אנשים עם קבר רחל בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך דבר האתנות ודואג לכם לאמר מה אעשה לבני: 3 והלכת משם והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל האחד נשא שלשה גדיים והאחד נשא שלשה כברות לחם והאחד נשא נבל יין: 4 ושאלו לשלום ונתנו לך שתי לחמות ולקחת מידם: 5 אחרי כן תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי פלשתים והיה כבואך שם העיר ופגעת חבורת נביאים יורדים מן הבמה ולפניהם נבל ותף וחלל וכנור והמה מתנבאים: 6 ותצלח עליך רוח יי ונתנבאת עמהם והפכת לאיש אחר: 7 והיה כי תבאנה האתות האלה לך עשה לך כי האלהים עמך: 8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות ולזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך והודעתי לך את אשר תעשה: 9 והי כהפנותו שכם ללכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האתות האלה ביום ההוא: 10 ויבאו משם הגבעתה והנה חבורת נביאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם: 11 ויהי כל יודעיו מתמול שלשום וירא והנה עם נביאים מתנבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול בנביאים: 12 ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על כן היה למשל הגם שאול בנביאים: 13 ויכל להתנבא ויבא הבמתה: 14 ויאמר דד שאול ואל נערו אל אנה הלכתם ויאמר לבקש האתנות ונראה כי אין ונבא אל שמואל: 15 ויאמר דד שאול הגידה נא לי מה אמר לכם שמואל: 16 ויאמר שאול אל דדו הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל: 17 ויזעק שמואל את העם אל יי המצפתה: 18 ויאמר אל בני ישראל כה אמר יי אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצות אתכם: 19 ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרותיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יי לשבטיכם ולאלפיכם: 20 ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל ויתפש שבט בנימן: 21 ויקרב את שבט בנימן למשפחתיו ותתפש משפחת מטרי ויתפש שאול בן קיש ויבקשהו ולא נמצא: 22 ויוסיפו עוד שאול ויאמר הנה נחבא אל הכלים: 23 וירצו וייקחו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל העם משכמו ומעלה: 24 ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו יי כי אין כמהו בכל העם ויריעו כל העם ויאמרו יחי המלך: 25 וידבר שמואל אל העם את משפט המלוכה ויכתב בספר וינח לפני יי וישלח שמואל את כל העם איש לביתו: 26 וגם שאול הלך לביתו גבעתה וילכו עמו הצבא אשר נגע אלהים בלבותם: 27 ובני בליעל אמרו מה יושיענו זה ויבזוהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש:

פרק י״א: ל״א.

1 ויעל נחש העמני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יבש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך: 2 ויאמר אליהם נחש העמני בזאת אכרת לכם בנקר לכל עין ימין וחרפתי את כל ישראל: 3 ויאמרו אליו זקני יבש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע לנו ויצאנו אליך: 4 ויבאו המלאכים גבעת שאול ויי האזינה בעזי העם ויבכו העם אליו: 5 והנה שאול בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו דברי אנשי יבש: 6 ותצלח רוח אלהים על שאול כשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד: 7 ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר לא יצא אחרי שאול ואחרי שמואל כן יעשה לבקרו ויפל פחד יי על העם ויצאו כאיש אחד: 8 ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: 9 ויאמרו למלאכים הבאים לאמר כה תאמרון לאנשי יבש גלעד מחר לכם תהיה בחום בחרב תבוא ישועה ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יבש וישמחו: 10 ויאמרו אנשי יבש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם: 11 ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון עד חום היום והנשארים ויפוצו ולא נשארו בהם שנים יחדו: 12 ויאמר העם אל שמואל מי האומר שאול ימלך עלינו התנו את האנשים ונמיתם: 13 ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יי תשועה בישראל: 14 ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגלה ונחדש שם המלוכה: 15 וילכו כל העם הגלגלה וימליכו שם את שאול לפני יי בגלגל ויזבחו שם זבחי שלמים לפני יי וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד:

פרק י״ב: ל״ה.

1 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקולכם לכל אשר אמרתם אלי ואמליך עליכם מלך: 2 ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנעורי עד היום הזה: 3 הנני ענו בי נגד יי ונגד משיחו את שורו למי לקחתי ואת חמור למי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצצתי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם: 4 ויאמרו לא עשקתנו ולא רצצתנו ולא לקחת מיד איש מאומה: 5 ויאמר אליהם עד יי בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמרו עד: 6 ויאמר שמואל אל העם יי אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים: 7 ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יי את כל צדקות יי אשר עשה אתכם ואת אבותיכם: 8 כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יי וישלח יי את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיכם ממצרים וישבו אותם במקום הזה: 9 וישכחו את יי אלהיהם וימכר אותם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם: 10 ויזעקו אל יי ויאמרו חטאנו כי עזבנו את יי ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד אויבינו ונעבדך: 11 וישלח יי את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד אויביכם מסביב וישבתם לבטח: 12 ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויי אלהיכם מלככם: 13 ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יי עליכם מלך: 14 אם תיראו את יי ועבדתם אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את פי יי והייתם גם אתם גם המלך אשר מלך עליכם אחרי יי אלהיכם: 15 ואם לא תשמעו בקול יי ומריתם את פי יי והיתה יד יי בכם ובאבותיכם: 16 גם עתה התיצבו ורא את הדבר הגדול הזה אשר יי עשה לעיני כל ישראל: 17 הלא קציר חטים היום אקרא אל יי ויתן קולות ומטר וידעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יי לשאול לכם מלך: 18 ויקרא שמואל אל יי ויתן יי קולות ומטר ביום ההוא וייראו כל העם מאד את יי ואת שמואל: 19 ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יי אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאול לנו מלך: 20 ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת רק אל תסורו מאחרי יי ועבדתם את יי בכל לבבכם: 21 ולא תסורו אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו הם: 22 כי לא יטש יי את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יי לעשות אתכם לו לעם: 23 וגם אני חלילה לי מחטוא ליי מחדל התפלל בעדכם והורתי אתכם בדרך הטובה והישרה: 24 רק יראו את יי ועבדו אתו באמת בכל לבבכם כי ראו את אשר הגדיל בכם: 25 ואם הרע תרעו אתם ומלככם תספו:

פרק י״ג: ל״ד.

1 בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל: 2 ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם שאול אלפים במכמש ובהר בית אל ואלף היו עם יהונתן בגבעת בנימן ויתר העם שלח איש לאהליו: 3 ויך יהונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו פלשתים ויתקבצו כל ישראל לאמר הכה נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויזעק העם אחרי שאול הגלגלה: 4 וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגלה: 5 ופלשתים נקבצו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים והעם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און: 6 איש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחרכים ובצורים ובבורות ובבארות: 7 ועברים עברו את הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עוד בגלגל וכל העם חרדים אחריו: 8 ויחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגלה ויפץ העם מעליו: 9 ויאמר שאול הגישו אלי העלה ושלמים ויעל העלה: 10 ויהי כאשר כלה להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו: 11 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת לימים ופלשתים נאספים מכמש: 12 ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגלה ופני יי לא חלית ואתאפק ואעלה העלה: 13 ויאמר שמואל אל שאול נסכלת לא שמרת את מצות יי אלהיך אשר צוה עליך כי עתה הכין יי את ממלכתך על ישראל עד עולם: 14 ועתה ממלכתך לא תקום בקש יי לו איש כלבבו ויצוהו יי לנגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוה יי אתך: 15 ויקם שמואל ויעל מן הגלגל גבעת בנימן ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו כשש מאות איש: 16 שאול ויהונתן בנו והעם הנמצאים עמהם ישבים בגבעת בנימן ופלשתים חנו במכמש: 17 ויצא מחנה המשחית שלשה ראשים המחנה אחד יפנה דרך עפרה אל ארץ שועל: 18 והראש השני יפנה דרך בית חורון והראש השלישי יפנה דרך הגבול הנשקף על גיא צבעים דרך המדבר: 19 וחרש אין בכל ארץ ישראל כי אמרו פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית: 20 וירדו כל ישראל אל פלשתים לחדד איש את יתו ואת מחרשתו ואת קרדמו ואת מגלו: 21 והיתה הפים לפרים ולמגלות ולשלשים ולקרדמות ולהקות את הדרבן: 22 ויהי ביום מלחמה ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאול ואת יהונתן נמצאו לשאול ולבנו: 23 ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש:

פרק י״ד: נ״ב.

1 ויהי היום ויאמר יהונתן בן שאול אל הנער נושא כליו לכה ונעברה אל מצב פלשתים אשר מעבר הזה ואל אביו לא הגיד: 2 ושאול ישב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש: 3 ואחיה בן אחיטוב אחי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יי בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך יהונתן: 4 ובין המעברות אשר בקש יהונתן לעבר אל מצב פלשתים שן הסלע מזה ושן הסלע מזה ושם האחד בוצץ ושם השני סנה: 5 האחד מצפון נכח מכמש והשני מנגב נכח הגבע: 6 ויאמר יהונתן אל הנער נושא כליו לכה ונעברה אל מצב הערלים האלה אולי יעשה יי לנו כי אין מעצור ליי להושיע ברב או במעט: 7 ויאמר אליו נושא כליו עשה כל אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך: 8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגלינו אליהם: 9 אם כה יאמרו אלינו עמדו עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם: 10 ואם כה יאמרו עלו אלינו ועלינו כי נתנם יי בידינו וזה לנו האות: 11 וינגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן החרים אשר התחבאו שם: 12 ויענו אנשי המצב את יהונתן ואת נושא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודעה אתכם דבר ויאמר יהונתן אל נושא כליו עלה אחרי כי נתנם יי ביד ישראל: 13 ויעל יהונתן על ידיו ועל רגליו ונושא כליו אחריו ויפלו לפני יהונתן ונושא כליו ממיתו אחריו: 14 והיתה המכה הראשונה אשר הכה יהונתן ונושא כליו כעשרים איש במחצית המעדר אשר כצמד שדה: 15 ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם המצב והמשחית גם המה רעשה הארץ ותהי לחרדת אלהים: 16 ויראו צפי שאול בגבעת בנימן והנה ההמון נמוג והלוך הלוך: 17 ויאמר שאול אל העם אשר עמו פקדו נא וראו מי הלך מעלינו ויפקדו והנה אין יהונתן ונושא כליו: 18 ויאמר שאול אל אחיה הגישה ארון האלהים כי הוא נשא ארון האלהים ביום ההוא לפני ישראל: 19 והיה עד דבר שאול אל הכהן והמון אשר במחנה פלשתים הלוך ורב הלוך ורב ויאמר שאול אל הכהן אסף ידך: 20 ויזעק שאול וכל העם אשר עמו ויבאו עד המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד: 21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו במחנה מסביב וגם המה היו לישראל אשר עם שאול ויהונתן: 22 וכל איש ישראל אשר התחבאו בהר אפרים וישמעו כי נסו פלשתים וידבקו גם המה אחריהם במלחמה: 23 ויושע יי ביום ההוא את ישראל והמלחמה עברה את בית און:

פרק י״ד: נ״ג.

24 ואיש ישראל נגשים ביום ההוא ויאלץ שאול את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם עד הערב ונקמתי מאויבי ולא טעמו כל העם לחם: 25 וכל הארץ באו יער ויהי דבש על פני השדה: 26 ויבא העם היער והנה נטף דבש ואין משיג ידו אל פיו כי ירא את השבועה: 27 ויהונתן לא שמע בהטות אביו את העם ויושט את קצה המטה אשר בידו ויטבל בנופת הדבש וישב ידו אל פיו ותאורנה עיניו: 28 ויען איש מהעם ויאמר הגד הגיד אביך העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם היום ויעף העם: 29 ויאמר יהונתן עכר את הארץ ראו נא כי האירו עיני כי טעמתי מעט הדבש הזה: 30 אף כי אכל יאכל העם היום משלל אויביהם אשר מצאו כי עתה לא רבתה המכה בפלשתים: 31 ויכו ביום ההוא בפלשתים מן מכמש עד אילון ויעף העם מאד: 32 ויעש העם אל השלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו על הארץ ויאכל העם על הדם: 33 ויגידו לשאול לאמר הנה העם חוטאים ליי לאכל על הדם ויאמר בגדתם הגלו אלי היום אבן גדולה: 34 ויאמר שאול פוצו בעם ואמרתם אלהם הגישו אלי איש שורו ואיש שיו וזבחתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליי לאכל על הדם וגם כל העם הגישו איש בידו שורו בלילה ההוא וישחטו שם: 35 ויבן שאול מזבח ליי אשר החל לבנות מזבח ליי: 36 ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזזם עד אור הבקר ולא נשאיר בהם איש ויאמרו כל טוב בעיניך עשה ויאמר הכהן נגשה הלם אל האלהים: 37 וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתם ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא: 38 ויאמר שאול גשו הלם כל פנות העם וידעו ובראו בחטאת היום הזה: 39 כי חי יי מושיע ישראל כי אם ביונתן בני מות יומת ולא היה מעונה מכל העם: 40 ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו לצד ואני ויהונתן בני נהיה לצד ויאמר העם אל שאול הטוב בעיניך עשה: 41 ויאמר שאול אל יי אלהי ישראל הבה תמים ויבחר יי בשאול וביונתן בני ויצאו העם נקיים: 42 ויאמר שאול הפילו בגורל בין ובין יונתן בני ויונתן נלכד: 43 ויאמר שאול אל יונתן הגידה לי מה עשית ויגד לו יונתן ויאמר טעם טעמתי מעט דבש בקצה המטה אשר בידי הנני אמות: 44 ויאמר שאול כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי מות תמות יונתן: 45 ויאמר העם אל שאול הימות יונתן אשר עשה את הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חי יי אם יפל משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת: 46 ויעל שאול מאחרי פלשתים והפלשתים הלכו למקומם: 47 ושאול לכד את המלוכה על ישראל וילחם סביב בכל אויביו במואב ובבני עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה ירשיע: 48 ויעש חיל ויך את עמלק ויצל את ישראל מיד שוסיו: 49 ויהי בני שאול יונתן וישוי ומלכישוע ושמות שתי בנותיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל: 50 ושם אשת שאול אחינעם בת אחימעץ ושם שר צבאו אבנר בן נר דד שאול: 51 וקיש אבי שאול ונר אבי אבנר בן אביאיל: 52 ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כל איש גבור וכל בן חיל ויאספהו אליו:

מלכים ב׳: ה׳.

1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה לאדניו* ונשוא פנים כי בו נתן יהוה תשועה בארם והאיש היה גבור חיל מצרע׃
2 וארם יצאו גדודים ויחרמו מארץ ישראל נערה קטנה* ותהי לפני אשת נעמן׃
3 ותאמר אל גברתה לו אדני נגד הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו׃
4 ויבא איש ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל׃
5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת אלפים כסף וששת אלפי זהב ועשרת חלפי בגדים׃
6 ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את עבדי נעמן ואספתו מצרעתו׃
7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר הכלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא והראו כי מתאנה הוא לי׃
8 ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל׃
9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע׃
10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר׃
11 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ונקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף המצרע׃
12 הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃
13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא אלך עשית הלא אמרו אליך רחץ וטהר׃
14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן וטהר׃
15 וישב אל איש האלהים הוא ומחניו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך׃
16 ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויסרב׃
17 ויאמר נעמן הלא אם לא יתן למשא שני פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה׃
18 לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃
19 ויאמר אליו לך לשלום וילך מאתו כברות הארץ׃
20 ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את הארמי נעמן הזה מקחת מידו את אשר הביא אתה חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי ממנו משהו׃
21 ותעבר תלת נעמן לקראתו וירא איש רץ לקראתו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום׃
22 ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה הלמה נערים מהר אפרים שני כברות כסף וחלפי בגדים שנים׃
23 ויאמר נעמן הואל קח כפלים ויפצר בו ויצר שני כברות כסף בשני חלפי בגדים וישם על שני נערים מנשאים לפניו׃
24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויסכן בבית וישלח את האנשים וילכו׃
25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גיחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה׃
26 ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות׃
27 וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג׃

מלכים ב׳: ו׳.

1 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר הוא לנו׃
2 נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה שם מקום לנו לשבת שם ויאמר לכו׃
3 ויאמר האחד הואל נא ולך עם עבדיך ואמר אני אלך׃
4 וילך עמהם ויבאו הירדנה ויגזרו את העצים׃
5 והיה המפיל קורה ויפל ברזל הגרזן במים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא חסר היה׃
6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויחתך עץ וישלך שמה ויצף הברזל׃
7 ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו׃
8 ומלך ארם נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני תחנתי׃
9 וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר אל תעבר במקום פלני כי שמה ארם נחתים׃
10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירהו והתאפק שם לא פעם ולא פעמים׃
11 ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם הלא תגידו לי אשר לנו מי אל מלך ישראל׃
12 ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך׃
13 ויאמר לכו וראו איפה הוא ואשלחה ויגד לו לאמר הנה בדתן׃
14 וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר׃
15 וישכם משרת איש האלהים לצאת בבקר ויצא והנה חיל סבב את העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אהה אדני איכה נעשה׃
16 ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם׃
17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויפקח יהוה את עיני הנער ויראה והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע׃
18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים ויך אותם בסנורים כדבר אלישע׃
19 ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך וזאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אותם שמרון׃
20 ויהי כבואם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני האלה וייפקחו עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון׃
21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראותו אבי אכה אכה׃
22 ויאמר לא תכה הכית שבים חרב וקשת אתה לקחת בחרבך ובקשתך להכות לפניהם לחם וים שימו לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם׃
23 ויכן להם כול גדול וישתו ויאכלו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל׃
24 ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון׃
25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים שקלים וקב חרי היונים בחמשה שקלים כסף׃
26 ומלך ישראל עבר על החומה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך׃
27 ויאמר לא יושיעך יהוה מאין אקח לך מגרן ומיקב׃
28 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ובני נאכל מחר׃
29 ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה מחר תני את בנך ונאכלהו ותחבא את בנה׃
30 ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע בגדיו והוא עבר על החומה וירא העם והנה השק לבשר מבית אל בשרו׃
31 ויאמר אסף אלהים לי כה יעשה ואם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום׃
32 ואלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר הוא משלח אליו ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה לכרות את ראשי ראו בבוא המלאך סגרו את הדלת ולחצתם אתו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו׃
33 עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מעם יהוה מה אקוה ליהוה עוד׃

מלכים ב׳: ז׳.

1 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל בשער שמרון׃
2 וישלש השר אשר על יד המלך את האיש האלהים ויאמר אל איש האלהים הנה יהוה עשה ארבות במרום הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל׃
3 ואנשים היו פתח השער ארבעה אנשים מצרעים ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו׃
4 אם אמרנו נבוא העירה והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיונו ונחיה ואם ימיתונו ומתנו׃
5 ויקמו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין איש שם׃
6 ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול לאמר הנה שכר עלינו מלך ישראל את החתים ואת מצרים לבוא עלינו׃
7 ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמריהם המחנה כאשר הוא ויברחו אל נפשם׃
8 ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו ושבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו׃
9 ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשורה אנחנו מחשים והחיינו עד אור המקר ומצאנו עון׃
10 ועתה לכו ונבואה ונגידה בבית המלך׃
11 ויקרא השוער ויגידו בית המלך מבית׃
12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להתחבא בשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונחזיקם חיים ואל העיר נבוא׃
13 ויען אחד מעבדיו ויאמר יקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בעיר הנה ככל המון ישראל אשר נשארו בה הנה ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה׃
14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו׃
15 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישבו המלאכים ויגידו למלך׃
16 ויצא העם וישללו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל כדבר יהוה׃
17 והמלך הפקיד את השר אשר על ידו על השער וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בדבר אשר דבר איש האלהים אל המלך׃
18 ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר שתי סאים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון׃
19 וענה השר את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות במרום הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל׃
20 ויהי לו כן והעם רמסהו בשער וימת׃

מלכים ב׳: ח׳.

1 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנו לאמר קומי ולכי את וביתך וגורי בכל אשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים׃
2 ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים׃
3 ויהי מקץ שבע שנים ותשב האשה משדה פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה׃
4 והמלך מדבר אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע׃
5 ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צועקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע׃
6 וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה וכל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה׃
7 ואלישע בא דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה׃
8 ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ושאל את יהוה לאמר החיה מחלי זה׃
9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה מחלי זה׃
10 ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה לא הגידני יהוה כי מות ימות׃
11 ויעמד פניו וישם עד בושה וייבך איש האלהים׃
12 ויאמר חזאל מדוע אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח אש ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרותיהם תבקע׃
13 ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אותך מלך על ארם׃
14 וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי החיה תחיה׃
15 ויהי ממחרת ויקח את המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו׃
16 ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה׃
17 בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם׃
18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה׃
19 ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל הימים׃
20 בימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך׃
21 ויעבר יורם צעירה ואת כל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויך את אדום הסובב עליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליהם׃
22 ופשעה אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשעה לבנה בעת ההיא׃
23 ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
24 וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ומלך אחזיהו בנו תחתיו׃
25 בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה׃
26 בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל׃
27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא׃
28 וילך עם יהורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד וישמו ארם את יורם׃
29 וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל מן הכאבים אשר הכוהו בארם ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא׃

ישראל ויהי כאשר כלו הכהנים מהתקדש
כי הכהנים המתקדשים כלם היו לטהרה
לא היה משמר לחלק בגדים: ויהי כאשר
כלו הכהנים מהתקדש כי כל העדה כאחד
היו מתקדשים כלם: וגם הלוים המשוררים
לאסף להימן לידותון לבניהם ולאחיהם
מלבושי בוץ מצלתים ונבלים וכנורות עמדים
מזרח המזבח ועמהם כהנים מאה ועשרים
מחצצרים: והיה כאחד המחצצרים והמשוררים
להשמיע קול אחד להלל ולהודות ליהוה
וכאשר הרימו קול בחצצרות ובמצלתים
ובכלי השיר ובהודות ליהוה כי טוב כי
לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה:
ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן
כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים:

ח

אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל:
ואני בניתי בית זבל לך מכון לשבתך
עולמים: ויסב המלך את פניו ויברך את
כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד:
ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר
בפיו אל דוד אבי ובידותיו מלא לאמר:
למיום הוציאי את עמי ישראל ממצרים לא
בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית
להיות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות
נגיד על עמי ישראל: ואבחר בירושלם להיות
שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל:
ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה
אלהי ישראל: ויאמר יהוה אל דוד אבי יען
אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבות
כי היה עם לבבך: רק אתה לא תבנה הבית
כי אם בנך היוצא ממתניך הוא יבנה הבית
לשמי: ויקם יהוה את דברו אשר דבר
ואקום תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל
כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה
אלהי ישראל: ואשם שם את הארון אשר
כרת שם את ברית יהוה אשר כרת עם
אבותינו בהוציאו אותם מארץ מצרים:
ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו: כי שלמה עשה כיור נחשת
וישם אתו בתוך העזרה חמש אמות ארכו
וחמש אמות רחבו ושלש אמות קומתו
ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהל
ישראל ויפרש כפיו השמים: ויאמר יהוה
אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד
לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבבם: אשר
שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו
ותדבר בפיך ובידותיך מלא כיום הזה:
ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד
אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך
איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם
ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר
הלכת לפני: ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן
נא דברך אשר דברת לעבדך לדוד אבי:
כי האמנם ישב אלהים את האדם על הארץ
הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף
כי הבית הזה אשר בניתי: ופנית אל תפלת
עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל
הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך
היום: להיות עיניך פתחות אל הבית הזה
יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשום
שמך שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל
עבדך אל המקום הזה: ושמעת אל תחנת
עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום
הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך אל
השמים ושמעת וסלחת: איש כי יחטא
לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא האלה
לפני מזבחך בבית הזה: ואתה תשמע
השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע
רשע לתת דרכו בראשו ולצדיק להצדיקו
לתת לו כצדקתו: בהנגף עמך ישראל
לפני אויב כי יחטאו לך ושבו והודו את
שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה:
אתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך
ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתתה
לאבותם: בעצר השמים ולא יהיה מטר כי
יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו
את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם:
השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל
כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה
ונתת מטר על ארצך אשר נתתה לעמך
לנחלה: רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה
שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה אויבו
צר לו בארץ שעריו כל נגף כל מחלה כל
תפלה אשר תהיה לכל האדם לכל עמך
ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש
כפיו אל הבית הזה: השמים תשמע ותסלח
ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו
כי אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם:
למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על
פני האדמה אשר נתתה לאבותינו: וגם אל
הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא
מארץ רחוקה למען שמך: כי ישמעון את
שמך הגדול ואת ידך החזקה ואת זרועך
הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה:
השמים תשמע ועשית ככל אשר יקרא אליך
הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך
ליראה אותך כעמך ישראל ולדעת כי שמך
נקרא על הבית הזה אשר בניתי: כי תצא
עמך למלחמה על אויביהם בדרך אשר
תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת
אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך:
והתפללו אליך השמים את תפלתם ואת
תחנתם ועשית משפטם: כי יחטאו לך כי
אין אדם אשר לא יחטא ואפת בהם וחתנם
לפני אויב ושבוהם שבים אל ארץ האויב
רחוקה או קרובה: והשיבו אל לבבם בארץ
אשר שבו שם והתחננו אליך בארץ שביהם
לאמר חטאנו העוינו ורשענו: ושבו אליך
בכל לבבם ובכל נפשם בארץ אויביהם
אשר שבו אותם והתפללו אליך דרך ארצם
אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת בה
והבית אשר בניתי לשמך: השמים תשמע
מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית
משפטם: וסלחת לעמך אשר חטאו לך ואת
כל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם רחמים
לפני שביהם ורחמו עליהם: כי עמך ונחלתך
הם אשר הוצאת מכור הברזל ממצרים:
להיות עיניך פתחות אל תחנת עבדך ואל
תחנת עמך ישראל להקשיב אליהם בכל
קראם אליך: כי אתה הבדלתם לך לנחלה
מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך
בהוציאך את אבותינו ממצרים אדני יהוה:
ויהי כאשר כלה שלמה להתפלל את כל
התפלה והתחנה הזאת ליהוה קם מלפני
מזבח יהוה מכרעת על ברכיו וכפיו פרשות
השמים: ויעמד ויברך את כל קהל ישראל
בקול גדול לאמר: ברוך יהוה אשר נתן
מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל
דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד
משה עבדו: יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר
היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו:
להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר
מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את
אבותינו: והיו דברי אלה אשר התחננתי
לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם
ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו
ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי
הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד:
ולבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו
ולשמר מצותיו כיום הזה: והמלך ושלמה
עמו כל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה:
ויזבח שלמה זבח השלמים אשר זבח ליהוה
בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים
אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל
בני ישראל: ואת החצר אשר לפני בית יהוה
עשה שלמה כי שם עשה את העלה ואת
החלבים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה
לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת
החלבים: ויעש שלמה בעת ההיא את החג
ושבעת הימים כל ישראל עמו קהל גדול
מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה
אלהינו שבעת ימים וארבעת ימים ביום
שמיני עצרת עשו כי חנכת המזבח שבעת
ימים וחג שבעת ימים: וביום עשרים ושלשה
לחדש השביעי שלח את העם לאהליהם
שמחים וטובי לב על הטובה אשר עשה יהוה
לדוד ולשלמה ולישראל עמו: ויכל שלמה
את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל
הבא על לב שלמה לעשות בבית יהוה
ובביתו בהצליח: וירא יהוה אל שלמה
לילה ויאמר לו שמעתי את תפלתך ואת
תחנתך אשר התחננת לפני הקדשתי את
הבית הזה אשר בנית לשום שמי שם עד
עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים: ואתה
אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם
לבב וביושר לעשות ככל אשר צויתיך
וחקי ומשפטי תשמר: והקמתי את כסא
ממלכתך כאשר כרתי לדוד אביך לאמר לא
יכרת לך איש מושל בישראל: ואם שוב
תשובון אתם ואת בניכם מאחרי ולא תשמרו
מצותי וחקותי אשר נתתי לפניכם והלכתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם:
והנתשתים מעל אדמתי אשר נתתי להם
והבית אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל
פני והייתיו למשל ולשנינה בכל העמים:
והבית הזה אשר היה עליון לכל העובר
עליו ישם ואמר למה עשה יהוה ככה לארץ
הזאת ולבית הזה: ואמרו על אשר עזבו את
יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבותם מארץ
מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם
ויעבדום על כן הביא עליהם את כל הרעה
הזאת: ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה
שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת
בית המלך: את הערים אשר נתן חירם
לשלמה בנה אותם שלמה ויושב שם את בני
ישראל: ויעל שלמה את חמת צובה ויחזק
עליה: ויבן את תדמר במדבר בארץ חמת:
ואת בית חורון העליון ואת בית חורון
התחתון ערי מבצר חומות דלתים ובריח:
ואת בעלת ואת כל ערי המסכנות אשר היו
לשלמה ואת כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים
ואת כל חשק שלמה אשר חשק לבנות
בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו:
כל העם הנותר מן החתי והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל הם:
בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא
כלום בני ישראל להחרימם ויעל שלמה מס
עבדים עד היום הזה: ומבני ישראל לא נתן
שלמה עבדים למלאכתו כי המה אנשי
מלחמה והמה שריו ושלישיו ושרי רכבו
ופרשיו: אלה שרי הנצבים אשר למלך
שלמה חמשים ומאתים הרדים בעם:
ואת בת פרעה העלה דוד מעיר דוד לבית
אשר בנה לה שלמה כי אמר לא תשב אשתי
בבית דוד מלך ישראל כי קדשים המה
אשר באה שמה ארון יהוה: אז הקטיר
שלמה עולות ליהוה על מזבח יהוה אשר
בנה לפני האולם: ולדבר יום ביומו לעלות
כמצות משה לשבתות ולחדשים ולמועדים
שלש פעמים בשנה בחג המצות ובחג
השבעות ובחג הסכות: ויעמד על משפט
אביו דוד את מחלקות הכהנים על עבדתם
והלוים על משמרתם לשבח ולכהן נגד
תמיד דבר יום ביומו ושוערים במחלקותם
לשער שער ושער כי כן מצות דוד איש
האלהים: ולא סרו מעל המלך את מצות
הכהנים והלוים לכל דבר ואל האצרות:
ותכן כל מלאכת שלמה עד יום יסוד בית
יהוה ועד כלתו עד השלם בית יהוה:
אז הלך שלמה אל עציון גבר ואל אילת על
שפת הים בארץ אדום: וישלח לו חירם
ביד עבדיו אניות ועבדים אנשי ידעי ים
ויבאו עם עבדי שלמה אל אופירה ויקחו
משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו
אל המלך שלמה:

ט

ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה
לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות:
ותבא לירושלם בחיל כבד מאד בגמלים
נשאים בשמים וזהב הרבה מאד ואבן יקרה
ותבא אל שלמה ותדבר אתו את כל אשר
היה עם לבבה: ויגד לה שלמה את כל
דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר לא
הגיד לה: ותרא מלכת שבא את כל חכמת
שלמה והבית אשר בנה: ומאכל שלחנו
ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושם
ומשקיו ומלבושם ומעלתו אשר יעלה בית
יהוה ולא היתה עוד בה רוח: ותאמר אל
המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי
על דבריך ועל חכמתך: ולא האמנתי
לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה
לא הגד לי חצי הרבה חכמתך ותוספת על
השמועה אשר שמעתי: אשריך אשרי
אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך
תמיד השמעים את חכמתך: יהי יהוה
אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסאו
למלך ליהוה אלהיך יען אלהיך אהב את
ישראל להעמידם לעולם וישמך עליהם
למלך לעשות משפט וצדקה: ותתן למלך
מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד
ואבן יקרה לא היה כבשם הנתנה מלכת
שבא למלך שלמה: וגם אניות חירם אשר
נשאו זהב מאופיר הביאו מאופיר עצי
אלמגים הרבה מאד ויעש המלך את עצי
האלמגים מסלות לבית יהוה ולבתי המלך
וכנרות ונבלים לשרים לא נראו כן עצי
אלמגים עד היום הזה: ושלמה נתן למלכת
שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר
נתן לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לה
אל ארצה היא ועבדיה: ויהי משקל הזהב
הבא לשלמה בשנה אחת ששת מאות
וששים ושש ככר זהב: מלבד אנשי הרכלים
וסחר הסוחרים וכל מלכי הערב ופחות
הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה: ויעש
המלך שלמה מאתים צנות זהב שחוט
משקל הצנה האחת ששת מאות זהב:
ושלש מאות מגנים זהב שחוט משקל המגן
האחד שלש מנים זהב ויתנם המלך בבית
יער הלבנון: ויעש המלך כסא גדול שן
ויצפהו זהב טהור: ושש מעלות לכסא
ושפת זהב לכסא מאחז בידים ושני אריות
עמדים אצל הידות: ושנים עשר אריות
עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא
נעשה כן לכל ממלכות: וכל כלי משקה
המלך שלמה זהב וכל כלי בית היער הלבנון
זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה
למאומה: כי אניות למלך הלכות תרשיש
עם עבדי חירם אחת לשלש שנים תבוא
אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שן וקופים
ותכיים: ויגדל המלך שלמה מכל מלכי
הארץ לעשר ולחכמה: וכל מלכי הארץ
מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו
אשר נתן האלהים בלבבו: והמה מביאים
איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושמלות
נשק ובשם סוסים ופרדים דבר שנה בשנה:
ויקבץ שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף
וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים
ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם:
ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים
ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה
לרב: ומוצא הסוסים אשר לשלמה מצרים
וקוה סוחרי המלך יקחו מקוה במחיר:
ועלה ויצא מצרים במרכבה בשש מאות
כסף וסוס במאה וחמשים וכן לכל מלכי
החתים וארם בידם יוציאו:

י

ויהי רחבעם שכם כי לשכם באו כל
ישראל להמליכו: ויהי כשמע ירבעם
בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח
מפני המלך שלמה וישב ירבעם ממצרים:
וישלחו ויקראו לו וילך ירבעם וכל ישראל
ויבאו ויאמרו אל רחבעם לאמר: אביך
הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת
אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו
ונעבדך: ויאמר אלהם עוד שלשת ימים
ושובו אלי וילך העם: וינעץ המלך רחבעם
את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה
אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים
להשיב את העם הזה דבר: וידברו אליו
לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם
וענית אותם ודברת אליהם דברים טובים
והיו לך עבדים כל הימים: ויעזב את עצת
הזקנים אשר יעצוהו וינעץ את הילדים
אשר גדלו אתו אשר עמדים לפניו: ויאמר
אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את
העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מעל
אביך אשר נתן עלינו: וידברו אליו הילדים
אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר אל העם
הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד
את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אליהם
קטני עבה ממתני אבי: ועתה אבי העמיס
עליכם עול כבד ואני אוסיף על עלכם אבי
יסר אתכם בשבטים ואני אסר אתכם
בעקרבים: וילך ירבעם וכל העם אל רחבעם
ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו
אלי ביום השלישי: וישב המלך אל העם
קשות ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים:
וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי
הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי
יסר אתכם בשבטים ואני אסר אתכם
בעקרבים: וישמע המלך אל העם כי היתה
נסבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר
דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בן
נבט: וירא כל ישראל כי לא שמע המלך
להם וישב העם את המלך דבר לאמר מה
לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש
לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך
ישראל לאהליו: ובני ישראל הישבים בערי
יהודה ימלך עליהם רחבעם: וישלח המלך
רחבעם את הדורם אשר על המס וירגמו
אתו בני ישראל באבנים וימת ויתאמץ
המלך רחבעם לעלות במרכבה לנוס
ירושלם: ויפשעו ישראל בבית דוד עד
היום הזה: ויהי כשמע כל ישראל כי שב
ירבעם ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו
על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד כי אם
שבט יהודה לבדו: ויבא רחבעם ירושלם
ויקהל את כל בית יהודה ושבט בנימין
מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה
להלחם עם בית ישראל להשיב את הממלכה
לרחבעם בן שלמה: ויהי דבר האלהים אל
שמעיה איש האלהים לאמר: אמר אל
רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית
יהודה ובנימין ואל יתר העם לאמר: כה
אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם
בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה
הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו
ללכת כדבר יהוה: וירבעם בנה את שכם
בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את
פנואל: ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב
הממלכה לבית דוד: אם יעלה העם הזה
לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לב
העם הזה אל אדוניהם אל רחבעם מלך
יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה:
ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אל
העם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך
ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: וישם
את האחד בבית אל ואת העגל השני נתן
בדן: ויהי הדבר הזה לחטאה וילכו העם
לפני העגל עד דן: ויעש בית במות ויעש
כהנים מקצות העם אשר לא מבני לוי:
ויעש חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום
בחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח
כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה
ויפקד בבית אל את הכהנים הבמות אשר
עשה: ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל
בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר
בדא מלבו ויעש חג לבני ישראל ויעל על
המזבח להקטיר:

יא

והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה
אל בית אל וירבעם עמד על המזבח
להקטיר: ויקרא על המזבח בדבר יהוה
ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן
נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח את כהני
הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו
עליך: ויתן ביום ההוא מופת לאמר זה
המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע
והשפך הדשן אשר עליו: ויהי כשמע המלך
את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח
בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח
לאמר תפשוהו ותיבש ידו אשר שלח עליו
ולא יכל להשיבה אליו: והמזבח נקרע
והשפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן
איש האלהים בדבר יהוה: ויען המלך
ויאמר אל איש האלהים חלה נא את פני
יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי
ויחל משה את פני יהוה אלהיו ותשב יד
המלך אליו ותהי כבראשונה: ויאמר המלך
אל איש האלהים בא הביתה עמדי וסעדני
ואתנה לך מתנת מלך: ויאמר איש האלהים
אל המלך אם תתן לי חצי ביתך לא אבא
עמך ולא אוכל לחם ולא אשתה מים במקום
הזה: כי כן צוה אלי בדבר יהוה לאמר לא
תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב
בדרך אשר הלכת: והוא הלך בדרך אחרת
ולא שב בדרך אשר בא בית אל: ונביא
זקן אחד יושב בבית אל ויבא בניו ויספרו
לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים
היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל
המלך ויספרום לאביהם: ויאמר אליהם
אביהם אי זה הדרך הלך ויראו בניו את
הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא
מיהודה: ויאמר אל בניו חבשו לי את
החמור ויחבשו לו את החמור וירכב עליו:
וילך אחרי איש האלהים וימצאהו ישב תחת
האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר
בא מיהודה ויאמר אני: ויאמר אליו בא
עמי הביתה ואכל לחם: ויאמר לא אוכל
לשוב עמך ולבא אתך ולא אוכל לאכל לחם
ולשתות אתך מים במקום הזה: כי אלי
נאמר בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא
תשתה מים שם לא תשוב ללכת דרך אשר
הלכת: הוא אמר אלי גם אני נביא כמוך
ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השיבהו
עמך ויאכל לחם וישת מים ויכחש לו:
וישב עמו ויאכל לחם בביתו וישת מים:
ויהי המה יושבים אל השלחן ויהי דבר יהוה
אל הנביא אשר השיבו: ויקרא אל איש
האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר
יהוה יען כי מריתה את פי יהוה ולא שמרת
את המצוה אשר צוך יהוה אלהיך: ותשב
ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר אמר
אליך לא תאכל לחם ולא תשת מים לא
תבוא נבלתך אל קבר אבתיך: ויהי אחרי
אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש לו את
החמור לנביא אשר השיבו: וילך וימצאהו
אריה בדרך ויהמתהו והיתה נבלתו מושלכת
בגד והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל
הנבלה: והנה אנשים עברים ויראו את
הנבלה מושלכת בדרך והאריה עמד אצל
הנבלה ויבאו ויאמרו בעיר אשר הנביא הזקן
יושב בה: וישמע הנביא אשר השיבו מדרך
ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי
יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו ויהמתהו
כדבר יהוה אשר דבר אליו: ויאמר אל בניו
לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו: וילך
וימצא את נבלתו מושלכת בדרך והחמור
והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה
את הנבלה ולא טרף את החמור: וישא
הנביא את נבלת איש האלהים וישאה על
החמור וישבהו ויבא העיר הזקן לספד
ולקברו: וישם את נבלתו בקברו ויספדו
עליו הוי אחי: ויהי אחרי קברו אתו ויאמר
אל בניו לאמר כמותי ימות איש האלהים
אשר היה בקבר אשר איש האלהים קבור
בו עצמותיו הניחו את עצמותי: כי הקרא
יקרא אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר
בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי
שמרון בוא תבוא: אחרי הדבר הזה לא שב
ירבעם מדרכו הרעה ויעש שוב מקצות העם
כהנים לבמות מי שרצה ימלא את ידו ויהי
לכהנים לבמות: ובדבר הזה היה לחטאת
לבית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני
האדמה: ויבא אחיה השילני אל ירבעם בן
נבט ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו
במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב
ירבעם ממצרים: וישלחו ויקראו לו וילך
ירבעם וכל ישראל ויבאו ויאמרו אל רחבעם
לאמר: אביך הקשה את עלנו ואתה עתה
הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר
נתן עלינו ונעבדך: ויאמר אלהם עוד
שלשת ימים ושובו אלי וילך העם: וינעץ
המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים
את פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך
אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר:
וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד
לעם הזה ועבדתם וענית אותם ודברת
אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל
הימים: ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו
וינעץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר
עמדים לפניו: ויאמר אליהם מה אתם
נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר
דברו אלי לאמר הקל מעל אביך אשר נתן
עלינו: וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו
לאמר כה תאמר אל העם הזה אשר דברו
אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה
הקל מעלינו כה תאמר אליהם קטני עבה
ממתני אבי: ועתה אבי העמיס עליכם עול
כבד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם
בשבטים ואני אסר אתכם בעקרבים:
וילך ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום
השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו
אלי ביום השלישי: וישב המלך אל העם
קשות ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים:
וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי
הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי
יסר אתכם בשבטים ואני אסר אתכם
בעקרבים: וישמע המלך אל העם כי היתה
נסבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר
דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בן
נבט: וירא כל ישראל כי לא שמע המלך
להם וישב העם את המלך דבר לאמר מה
לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש
לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך
ישראל לאהליו: ובני ישראל הישבים בערי
יהודה ימלך עליהם רחבעם: וישלח המלך
רחבעם את הדורם אשר על המס וירגמו
אתו בני ישראל באבנים וימת ויתאמץ
המלך רחבעם לעלות במרכבה לנוס
ירושלם: ויפשעו ישראל בבית דוד עד
היום הזה: ויהי כשמע כל ישראל כי שב
ירבעם ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו
על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד כי אם
שבט יהודה לבדו: ויבא רחבעם ירושלם
ויקהל את כל בית יהודה ושבט בנימין
מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה
להלחם עם בית ישראל להשיב את הממלכה
לרחבעם בן שלמה: ויהי דבר האלהים אל
שמעיה איש האלהים לאמר: אמר אל
רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית
יהודה ובנימין ואל יתר העם לאמר: כה
אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם
בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה
הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו
ללכת כדבר יהוה: וירבעם בנה את שכם
בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את
פנואל: ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב
הממלכה לבית דוד: אם יעלה העם הזה
לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לב
העם הזה אל אדוניהם אל רחבעם מלך
יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה:
ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אל
העם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך
ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: וישם
את האחד בבית אל ואת העגל השני נתן
בדן: ויהי הדבר הזה לחטאה וילכו העם
לפני העגל עד דן: ויעש בית במות ויעש
כהנים מקצות העם אשר לא מבני לוי:
ויעש חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום
בחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח
כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה
ויפקד בבית אל את הכהנים הבמות אשר
עשה: ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל
בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר
בדא מלבו ויעש חג לבני ישראל ויעל על
המזבח להקטיר:

יב

והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה
אל בית אל וירבעם עמד על המזבח
להקטיר: ויקרא על המזבח בדבר יהוה
ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן
נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח את כהני
הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו
עליך: ויתן ביום ההוא מופת לאמר זה
המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע
והשפך הדשן אשר עליו: ויהי כשמע המלך
את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח
בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח
לאמר תפשוהו ותיבש ידו אשר שלח עליו
ולא יכל להשיבה אליו: והמזבח נקרע
והשפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן
איש האלהים בדבר יהוה: ויען המלך
ויאמר אל איש האלהים חלה נא את פני
יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי
ויחל משה את פני יהוה אלהיו ותשב יד
המלך אליו ותהי כבראשונה: ויאמר המלך
אל איש האלהים בא הביתה עמדי וסעדני
ואתנה לך מתנת מלך: ויאמר איש האלהים
אל המלך אם תתן לי חצי ביתך לא אבא
עמך ולא אוכל לחם ולא אשתה מים במקום
הזה: כי כן צוה אלי בדבר יהוה לאמר לא
תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב
בדרך אשר הלכת: והוא הלך בדרך אחרת
ולא שב בדרך אשר בא בית אל: ונביא
זקן אחד יושב בבית אל ויבא בניו ויספרו
לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים
היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל
המלך ויספרום לאביהם: ויאמר אליהם
אביהם אי זה הדרך הלך ויראו בניו את
הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא
מיהודה: ויאמר אל בניו חבשו לי את
החמור ויחבשו לו את החמור וירכב עליו:
וילך אחרי איש האלהים וימצאהו ישב תחת
האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר
בא מיהודה ויאמר אני: ויאמר אליו בא
עמי הביתה ואכל לחם: ויאמר לא אוכל
לשוב עמך ולבא אתך ולא אוכל לאכל לחם
ולשתות אתך מים במקום הזה: כי אלי
נאמר בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא
תשתה מים שם לא תשוב ללכת דרך אשר
הלכת: הוא אמר אלי גם אני נביא כמוך
ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השיבהו
עמך ויאכל לחם וישת מים ויכחש לו:
וישב עמו ויאכל לחם בביתו וישת מים:
ויהי המה יושבים אל השלחן ויהי דבר יהוה
אל הנביא אשר השיבו: ויקרא אל איש
האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר
יהוה יען כי מריתה את פי יהוה ולא שמרת
את המצוה אשר צוך יהוה אלהיך: ותשב
ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר אמר
אליך לא תאכל לחם ולא תשת מים לא
תבוא נבלתך אל קבר אבתיך: ויהי אחרי
אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש לו את
החמור לנביא אשר השיבו: וילך וימצאהו
אריה בדרך ויהמתהו והיתה נבלתו מושלכת
בגד והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל
הנבלה: והנה אנשים עברים ויראו את
הנבלה מושלכת בדרך והאריה עמד אצל
הנבלה ויבאו ויאמרו בעיר אשר הנביא הזקן
יושב בה: וישמע הנביא אשר השיבו מדרך
ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי
יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו ויהמתהו
כדבר יהוה אשר דבר אליו: ויאמר אל בניו
לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו: וילך
וימצא את נבלתו מושלכת בדרך והחמור
והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה
את הנבלה ולא טרף את החמור: וישא
הנביא את נבלת איש האלהים וישאה על
החמור וישבהו ויבא העיר הזקן לספד
ולקברו: וישם את נבלתו בקברו ויספדו
עליו הוי אחי: ויהי אחרי קברו אתו ויאמר
אל בניו לאמר כמותי ימות איש האלהים
אשר היה בקבר אשר איש האלהים קבור
בו עצמותיו הניחו את עצמותי: כי הקרא
יקרא אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר
בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי
שמרון בוא תבוא: אחרי הדבר הזה לא שב
ירבעם מדרכו הרעה ויעש שוב מקצות העם
כהנים לבמות מי שרצה ימלא את ידו ויהי
לכהנים לבמות: ובדבר הזה היה לחטאת
לבית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני
האדמה: ויבא אחיה השילני אל ירבעם בן
נבט ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו
במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב
ירבעם ממצרים: וישלחו ויקראו לו וילך
ירבעם וכל ישראל ויבאו ויאמרו אל רחבעם
לאמר: אביך הקשה את עלנו ואתה עתה

מלכים: ו.

1 ויהי בשמנים שנה לצאת בני ישראל מארץ
2 מצרים בשנת ארבע לגו שלמה על ישראל
ויבן הבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה
3 ארכו ששים אמה ורחבו עשרים אמה וקמתו
שלשים אמה: ואולם על פני היכל הבית
4 עשרים ארכו לרחב הבית עשר אמות רחבו
5 לפני הבית: ויעש לבית חלנות שקפים
6 אטומות: ויבן על קיר הבית יציע סביב
לקירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש
7 צלעות סביב: היציע התחתון חמש אמות
רחבו והאמצעי שש אמות רחבו והשלישי
שבע אמות רחבו כי מגרעות נתן לבית
8 מחוץ סביב לבלתי אחז בקירות הבית:
9 והפתח ליציע התחתון על שכם הבית הימני
ועלו בלולים אל התיכנים ומן התיכן אל
10 השלישי: ויבן את הבית ויכלהו וספן את
הבית בקרות ארזים לחות: ויבן את היציע
על כל הבית חמש אמות קומתו ונחו לבית
11 בעצי ארז: והיה דבר יהוה אל שלמה לאמר:
12 הבית הזה אשר אתה בונה אם תלך בחקתי
ומשפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת
13 בהם והקמתי את דברי אתך אשר דברתי
14 אל דויד אביך: ושכנתי בתוך בני ישראל
15 ולא אעזב את עמי ישראל: ויבן את הבית
ויכלהו: ויבן את ירכתי הבית בקרות ארזים
מיריכתי הבית ועד קירות הבנין ויכס לו
מבית בצלעות ויכס לו את ירכתי הדביר
16 לקדש קדשים: ואת עשרים אמה מירכתי
הבית בקרות ארזים מיריכתי הבית ועד
קירות הבנין ויבן לו מבית לדביר לקדש
17 קדשים: והבית היא ההיכל לפני הדביר:
18 ארז הבית מבפנים פקעי קשואי ופטרי
19 צצים הכל ארז אין אבן נראתה: והדביר
בתוך הבית מבפנים להניח שם את ארון
20 ברית יהוה: ופני הדביר עשרים באמה
ארכו ועשרים באמה רחבו ועשרים באמה
קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז:
21 ויצף שלמה את הבית מבפנים זהב סגור
ויעבר בדברי זהב לפני הדביר ויצף אתו
22 זהב: ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל
הבית וגם כל המזבח אשר לדביר צפה זהב:
23 ויעש בדביר שני כרבים זית עשר אמה
24 קומתם: וחמש אמות הכנף האחת לכרוב
ועד קצה הכנף השנית עשר אמות: וחמש
אמות הכנף השנית לכרוב עשר אמות שני
25 הכרובים: מדה אחת וקנה אחד לשני
26 הכרובים: קומת הכרוב האחד עשר אמות
27 וכן הכרוב השני: ויתן את הכרובים בתוך
הבית הפנימי ויפרשו כנפי הכרובים ותגע
כנף האחת בקיר האחד וכנף הכרוב השני
תגע בקיר השני וכנפיהם בתוך הבית
28 תגענה כנף אל כנף: ויצף את הכרובים
29 זהב: ואת כל קירות הבית סביב סביב
פתח ומקשה פתוחות שנים מבית ומחוץ:
30 ואת רצפת הבית צפה זהב לשני מבית
31 ומחוץ: ולפתח הדביר עשה דלתי עץ זית
מזוזת חמשית לאלעות: ושתי דלתות עץ
ברוש ויפן שתי הלתות הדלת האחת ויכף
32 שתי הלתות הדלת השנית: ויעש על שתי
דלתות עץ ברוש פתוחות כרבים ותמרים
ופקעי פצים ויצף זהב וישט הזהב על
33 הכרבים ועל התמרים: ויעש לפתח ההיכל
מזוזת עץ זית רבעית לאלעות: ושתי
דלתות עץ ברוש שתי הלתות הדלת השנית
34 ויפן: ופתחים שנים לשתי הלתות פתוחות
ושתי הלתות הדלת השנית כפות שתי
35 הפתחים: וחקק כרבים ותמרים ופקעי פצים
ויצף זהב על החרת מכסה על המלאכה:
36 ויבן את החצר הפנימית שלשה סדרי גזית
וסדר אחד כרתי ארזים: בשנת ארבע לגו
37 יסד בית יהוה בחדש זיו: ובשנת אחת עשרה
לגו בחדש בל הוא החדש השמיני כלה הבית
38 על כל דבריו ועל כל משפטיו ויבנהו שבע
שנים: ובית ביתו בנה שלשה עשר שנה
ויכל את כל ביתו:

ז ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו
ושלשים אמה רחבו וחמש עשרה אמה קומתו
על שלשה טורי גזית וקורת ארזים על
2 הכתפות: וכל הבית אשר הוא בונה בית יער
הלבנון מאה אמה ארכו ושלשים אמה רחבו
ועשר אמות קומתו על שלשה טורי ארזים
3 וקורת ארזים על העמודים: וספון ארז
4 למעל על הלשכות אשר על העמודים ארבעים
5 חמשה עשר שבעים: ויהי חלנות בשלשה
6 טורים ומראה אל מראה בשלשה פעמים:
וכל הפתחים והמזוזות מרבעים בחלון
7 ומראה אל מראה בשלשה פעמים: ואת אלם
העמודים עשה אלם המסכה לכסא אשר ישפט
שם את אלם הדין וסכה ארז מרצפת הבית
8 אל הבית: ובית ישבתו אשר הוא יבנה
בחצר מבית לאלם מעשה כן יעשה בית
לבת פרעה אשר לקח שלמה: כל אלה
אבנים יקרות כמדות גזית חצובות במנסרות
אש ומבית ומחוץ עד הדבר ומן המוסד עד
9 הקירות ומחוץ אל החצר הגדלה: ומלמעלה
גם אל המוסד גם אל הקירות חצובות
10 מדות יקרות כמדות גזית וארז: והחצר
הגדלה סביב שלשה סדרי גזית וסדר כרתי
11 ארזים וכן לחצר בית יהוה הפנימית ולאלם
12 הבית: ויבן את החצר הגדלה סביב שלשה
סדרי גזית וסדר כרתי ארזים וכן לחצר בית
יהוה הפנימית ולאלם הבית:

13 וישלח המלך שלמה וישא את חירם מצר:
14 בן אשה אלמנה הוא מן מטה נפתלי ואביו
איש צרי חרש נחשת וימלא את החכמה
ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה
בנחשת ויבא אל המלך שלמה ויעש את כל
15 מלאכתו: ויצר את שני עמודי נחשת שמנה
עשרה אמה קומת העמוד האחד ושנים עשרה
אמה יסב את שני העמודים: ושני כתרים
עשה לנתך על ראשי העמודים חמש אמות
16 קומת הכתר האחד וחמש אמות קומת הכתר
השני: ושבכות מעשה רשת גדלים מעשה
שזרה לכתרים אשר על ראש העמודים שבעה
17 לכתר האחד ושבעה לכתר השני: ויעש את
העמודים ושתי טורים סביב על השבכה
האחת לכסות את הכתרים אשר על ראש
הרמון ככה עשה לכתר השני: והכתרים אשר
על ראש העמודים במעשה השושן בארבעה
18 באמה ועד הכתר אשר על הרמון כן עשה
19 לכתר השני: והכתרים אשר על ראש
העמודים במעשה שושן בארבע באמה
20 בהיכל: ועל ראש העמודים גם למעלה
לעמת הבטן אשר מעבר לשבכה ורמונים
מאתים טורים סביב גם לכתר השני:
21 ויקם את העמודים לאולם ההיכל ויקם את
העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את
22 העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז: ועל
ראש העמודים מעשה שושן ותכל מלאכת
העמודים:

23 ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו
עד שפתו עגל סביב סביב וחמש באמה קומתו
וקו שלשים באמה יסב אתו סביב סביב:
24 ופקעי תחת שפתו סביב סביבים אתו עשרה
באמה מקיפים את הים שני טורי הפקעים
25 יצקו במצקתו: הוא עמד על שנים עשר
בקר שלשה פנים צפון ושלשה פנים מערב
ושלשה פנים נגב ושלשה פנים מזרח והים
26 מלמעלה להם וכל אחוריהם בית: ועביו
טפח והשפה כמעשה שפת כוס פרח שושן
27 מחזיק אלפים בת יכיל: ויעש את המכנות
עשר נחשת ארבע באמה אורך המכנה האחת
28 וארבע באמה רחב המכנה האחת ושלשים
29 מכנה: ומעשה המכנות כך להם משקלות
ומסגרת להם בין המשקלות: ועל המסגרת
אשר בין האריות ובין הבקר לוית ומעל
הלויות מלמעלה ומתחת לאריות ולבקר
30 כרבים מעשה ירד: ולמכנה האחת ארבעה
אופני נחשת וכנות נחשת ופעמתיה ארבע
אשר כתפתיה ומתחת לכיור מסכות לעמת
31 כל אחת: ופיו מבית לכתר ולמעלה אמה
ופיו עגל מעשה כן אמה וחצי האמה וגם על
פיו מקשות ומסגרתם מרבעות לא עגלות:
32 וארבעת האופנים מתחת למסגרות ויד
האופנים בכנות ומדת האופן האחד אמה
33 וחצי האמה: ומעשה האופנים כמעשה אופן
מרכבה ידתם וחשוקיהם וחשוריהם וחשוקיהם
34 ויצקה: וארבע כתפות לארבע המכנות
35 מן המכנה כתפותיה: ובראש המכנה חצי
האמה עגל סביב סביב ומן המכנה ידתיה
ומסגרתיה מן המכנה: ויפח על לחות ידתיה
ועל מסגרתיה כפי מקום כל אחד ומסגרת
36 סביב סביב: ויפח על לחות בתיה כרבים
ואריות ותמרים כפי מקום כל אחד ומסגרת
37 סביב סביב: ככה עשה את המכנות יצקה
אחת מדה אחת לכלם מקשה אחת:

ויהי דבר־יהוה אל־שלמה לאמר: זה הבית אשר אתה בונה אם־תלך בחקתי ואת־משפטי תעשה ושמרת את־כל־מצותי ללכת בהם והקמתי את־דברי אתך אשר דברתי אל־דויד אביך: ושכנתי בתוך בני־ישראל ולא אעזב את־עמי ישראל: ויבן שלמה את־הבית ויכלהו: ויבן את־ירכתי הבית לקירות הבית בתוך הדביר ואת־הקדש לפני האולם: והבית אשר־היה המלך שלמה בנה לפני הדביר ארכו עשרים אמה ורחבו עשרה אמות וקומתו שלשים אמה: ויצף את־הבית בצפוי בתוך ומבית ומבחוץ: ואת־כל־הקיר אשר־לבית סביב לדביר ולהיכל ויעש צלעות סביב: והצלעה הרחבה חמש אמות והרחבה אשר־תחתונה שש אמות והשלשית שבע אמות כי מגרעות נתן לבית מבחוץ סביב לבלתי היות אחזים בקירות הבית: והבית בבנתו בבנה שלם מהר נבנה ולא־כלי ברזל לא־נשמע בבית בבנתו: פתח הצלע התיכנה בכתף הבית הימנית ועלו בתיכנים בתוכים ומן־התיכנה אל־השלישית: ויבן את־הבית ויכלהו ויסף את־הבית בקורות ארזים: ויבן את־הצלעות על־כל־הבית חמש אמות גבהן ויתמכו את־הבית בעצי ארז: והנה דבר־יהוה היה אל־שלמה לאמר: הבית הזה אשר־

ויאמר אליו אלישע לך שלום ויקם ממנו כברת ארץ׃
19 ויעזוב את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אלכה נא ואשקה לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר אליו לך שוב כי מה עשיתי לך׃
20 וישב מאחריו וילקח את צמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו׃
1 ובן הדד מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלכים אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה׃
2 וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה ויאמר אליו כה אמר בן הדד׃
3 כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם׃
4 ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי׃
5 וישובו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר כי שלח שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך תתן לי׃
6 כי כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו׃
7 ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זאת מבקש הוא כי שלח אלי לקחתי מנשיו ומבניו ומזהבי ולא מנעתי ממנו׃
8 ויאמרו אליו כל הזקנים ועם כל אל תשמע ולא תאבה׃
9 ויאמר אל מלאכי בן הדד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשונה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישיבו לו דבר׃
10 וישלח אליו בן הדד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוסיפון אם יספיק עפר שומרון לשעלים לכל העם אשר ברגלי׃
11 ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל תתהלל חגר כמפתח׃
12 ויהי כאשר שמע את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו ויתקעו על העיר ויתקעו׃
13 והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני נתנה אותו בידך היום וידעת כי אני יהוה׃
14 ויאמר אחאב ביד מי ויאמר כה אמר יהוה ביד נערי שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה׃
15 ויפקד את נערי שרי המדינות ויהיו מתי מספר מאתים שלשים ושנים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים׃
16 ויצאו בצהרים ובן הדד שתה סכר הוא והמלכים שלשים ושנים המלכים העזרים אתו׃
17 ונערי שרי המדינות יצאו בראשנה וישלח בן הדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון׃
18 ויאמר אם לשלום יצאו תפשו אותם חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשו׃
19 ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם׃
20 ויכו איש איש אל מולו ויברחו ארם וירדפם ישראל ויפלט בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים׃
21 ויצא מלך ישראל ויך את הסוסים ואת הרכב ויך במכה רבה בארם׃
22 ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר אליו לך התחזק וידע ושמר את אשר תעשה כי לתשובת השנה עלה עליך מלך ארם׃
23 ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישר אם לא נחזק ממנו׃
24 ועשה כן הדבר הזה הסר המלכים איש ממקומו ושים פחות תחתם׃
25 ואתה פקד לך חיל כחיל אשר נפל ממך סוס תחת סוס ורכב תחת רכב ונלחמנו אתם במישר אם לא נחזק ממנו וישמע בקולם ויעש כן׃
26 ויהי לתשובת השנה ויפקד בן הדד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל׃
27 ובני ישראל נפקדו ויתכלכלו ויצאו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשני חשפי עזים ואת ארם מלאה הארץ׃
28 ויגש איש האלהים וידבר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ההמון הגדול הזה בידך והיה כי אני יהוה׃
29 ויחנו אלה נגד אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ויגשו המלחמה וינגפו בני ישראל את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד׃
30 וינסו הנשארים אפקה העירה ויפל החומה על עשרים ושבעת אלפים האנשים הנשארים ובן הדד נס ויבא העירה חדר בחדר׃
31 ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים על ראשינו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה את נפשך׃
32 ויחגרו שקים במתניהם וחבלים על ראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדד אמר תחיה נא נפשי ויאמר העודנו חי אחי הוא׃
33 והאנשים ינחשו ויבהלו ממנו ויאמרו אחיך בן הדד ויאמר בואו קחהו ויצא אליו בן הדד ויעלהו אל המרכבה׃
34 ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי מאת אביך אשיב ורחובות תשים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו׃
35 ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכני נא והאיש לא אבה להכותו׃
36 ויאמר אליו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מעמדי והכהו האריה כי יסר ממנו וימצאהו אריה ויכהו׃
37 וימצא איש אחר ויאמר הכני נא והאיש הכהו מכה ופצע׃
38 וילך הנביא ויתיצב אל המלך על הדרך ויתחפש באפר על עיניו׃
39 והמלך עבר ויזעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בתוך המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את האיש הזה אם נפקד יפקד ונתתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקול׃
40 והיה עבדך עשה הנה והנה איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת׃
41 ויחפז ויסר את האפר מעל עיניו וידע אותו מלך ישראל כי מן הנביאים הוא׃
42 ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחך איש חרמי מיד ונתתה את איש מותך על פי עמך׃
43 וילך מלך ישראל על ביתו וסר וכעס ויבא שמרונה׃
1 ויהי אחר הדברים האלה והנבות היזרעאלי היה כרם אשר בזרעאל אצל היכל שמרון אשר לאחאב מלך שמרון׃
2 וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל בתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך כספו אתן לך׃
3 ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך׃
4 ויבא אחאב על ביתו סר וכעס על הדבר אשר דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבתי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולחם לא אכל׃
5 ותבא אליו איזבל אשתו ותאמר לו מדוע רוחך סרה על כן אינך אכל לחם׃
6 ויאמר אליה כי דברתי אל נבות היזרעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתן לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן את כרמי׃
7 ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה עשית מלוכה על ישראל קום אכל לחם וייטב לבך אנכי אתן לך את כרם נבות היזרעאלי׃
8 ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחותמו ותשלח הספרים אל הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים את נבות׃
9 ותכתב בספרים לאמר קראו צום והושיבו את נבות בראש העם׃
10 והושיבו שני אנשים בני בליעל נגדו ויעידו אתו לאמר ברכת אלהים ומלך וסקלוהו וימת׃
11 ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם׃
12 קראו צום והושיבו את נבות בראש העם׃
13 ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו נגדו ויעידו אתו האיש את נבות נגד העם לאמר ברך נבות אלהים ומלך ויוציאהו אל מחוץ לעיר וסקלוהו באבנים וימת׃
14 וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת׃
15 ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתתו לך בכסף כי אין נבות חי כי אם מת׃
16 ויהי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היזרעאלי לרשתו׃
17 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר׃
18 קום רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנהו בכרם נבות אשר ירד שמה לרשתו׃
19 ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקקו הכלבים את דמך גם את דמך׃
20 ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני אויבי ויאמר מצאתי יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה׃
21 הנני מביא עליך רעה ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃
22 ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה בגלל הכעס אשר הכעסתני והחטיא את ישראל׃
23 וגם אל איזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל׃
24 המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים׃
25 רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסיתה אתו איזבל אשתו׃
26 ויתעב מאד ללכת אחרי הגלולים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה את בני ישראל׃
27 ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצם וישכב בשק וילך אט׃
28 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר׃
29 הראית כי נכנע אחאב מפני על כי נכנע מפני לא אביא הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על ביתו׃
1 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם לבין ישראל׃
2 ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל׃
3 ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחתה מיד מלך ארם׃
4 ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמתה גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך׃
5 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא היום את דבר יהוה׃
6 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך למלחמה אל רמת גלעד אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך׃
7 ויאמר יהושפט האין פה עוד נביא ליהוה ונדרשה מאתו׃
8 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואנכי שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן׃
9 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכיהו בן ימלה׃
10 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה לבושים בגדים ויושבים איש על כסאו בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם׃
11 ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלה אתם׃
12 וכל הנביאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח והצליח יהוה ביד המלך׃
13 והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך יהי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב׃
14 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלי יהוה אתו אדבר׃
15 ויבא אל המלך ויאמר אליו המלך מיכיהו הנלך למלחמה אל רמת גלעד אם נחדל ויאמר עלה והצלח והצליח יהוה ביד המלך׃
16 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אם לא תדבר אלי אמת בשם יהוה׃
17 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים על ההרים כצאן אשר אין להם רעה וישב יהוה לא אדנים לאלה שובו איש לביתו בשלום׃
18 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם רע׃
19 ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים עמד על ימינו ועל שמאלו׃
20 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה אמר כך וזה אמר כך׃
21 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו׃
22 ויאמר יהוה אליו במה ויאמר אצא ורוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה גם תוכל צא ועשה כן׃
23 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה׃
24 ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר איזה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך׃
25 ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום בא חדר בחדר להחבא שם׃
26 ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו אל אמון שר העיר ואל יואש בן המלך׃
27 ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בבית הכלא והאכילוהו לחם לחץ ומים לחץ עד בואי בשלום׃
28 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם׃
29 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד׃
30 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבא במלחמה׃
31 ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את מלך ישראל לבדו׃
32 ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט ויאמרו אך מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט׃
33 ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאחריו׃
34 ואיש מרה לקשתו ויך את מלך ישראל בין הדבק ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ידיך והוציאני מן המחנה כי הוחלתי׃
35 ותעל המלחמה ביום ההוא והמלך מלך ישראל היה מעמד על המרכבה נגד ארם וימת בערב ויצא דם הפצע אל תוך הרכב׃
36 ויעבר הצוה במחנה כבוא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו׃
37 וימת המלך ויבא שמרונה ויקברו את המלך בשמרון׃
38 וירחץ את הרכב על ברכת שמרון וילחכו הכלבים את דמו והזונות רחצו על המקוה כדבר יהוה אשר דבר׃
39 ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃
40 וישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיה בנו תחתיו׃
41 ויהושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל׃
42 בן שלשים וחמש שנה יהושפט במלכו וחמש ועשרים שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי׃
43 וילך בכל דרך אסא אביו לא סר ממנו עשה הישר בעיני יהוה׃
44 אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים על הבמות׃
45 וישלם יהושפט עם מלך ישראל׃
46 ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ומלחמות אשר נלחם הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
47 ויתר הקדש אשר נותר בימי אסא אביו בער מן הארץ׃
48 ואין מלך באדום נציב מלך׃
49 ויהושפט עשה אניות תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא הלכו כי נשברו האניות בעציון גבר׃
50 אז אמר אחזיה בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך באניות ולא אבה יהושפט׃
51 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו׃
52 אחזיה בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים׃
53 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃
54 ויעבד את הבעל וישתחו לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו׃

10 وَكَانَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ أَنَّ الْأُمَمَ الَّذِينَ حَوْلَنَا
أَرَادُوا أَنْ يُبِيدُوا جِنْسَ دَاوُدَ. * فَأَتَيْتُ عَلَيْهِمْ
وَأَسْرَعْتُ إِلَيْهِمْ، وَأَبَدْتُهُمْ وَأَفْنَيْتُهُمْ.
11 وَأَنَا سِمْعَانُ أَشْهَدُ لِإِخْوَتِي وَلِعَشِيرَتِي،
وَقَدْ حَارَبْتُ مِنْ أَجْلِ شَرِيعَةِ اللهِ وَمَقْدِسِهِ،
وَأَنَا أَبُو يُوحَنَّا وَيَهُوذَا.
12 وَقَدْ أَبَدْتُ أَعْدَاءَ أَخَوَيَّ، وَأَنَا أَيْضًا
أَبَدْتُ كُلَّ مَنْ قَامَ عَلَيْهِمْ لِيُبِيدَهُمْ،
وَأَلْقَيْتُ رُعْبَهُمْ عَلَى الْأُمَمِ الَّذِينَ حَوْلَنَا.
13 وَأَنَا سِمْعَانُ أَشْهَدُ لِإِخْوَتِي، وَأَنَا أَبُو يُوحَنَّا
وَيَهُوذَا، وَأَنَا أَيْضًا أَبَدْتُ كُلَّ مَنْ قَامَ عَلَيْهِمْ
لِيُبِيدَهُمْ، وَأَلْقَيْتُ رُعْبَهُمْ عَلَى الْأُمَمِ الَّذِينَ
حَوْلَنَا.
14 وَأَنَا سِمْعَانُ أَشْهَدُ لِإِخْوَتِي، وَأَنَا أَبُو يُوحَنَّا
وَيَهُوذَا، وَأَنَا أَيْضًا أَبَدْتُ كُلَّ مَنْ قَامَ عَلَيْهِمْ
لِيُبِيدَهُمْ، وَأَلْقَيْتُ رُعْبَهُمْ عَلَى الْأُمَمِ الَّذِينَ
حَوْلَنَا.
15 وَأَنَا سِمْعَانُ أَشْهَدُ لِإِخْوَتِي، وَأَنَا أَبُو يُوحَنَّا
وَيَهُوذَا، وَأَنَا أَيْضًا أَبَدْتُ كُلَّ مَنْ قَامَ عَلَيْهِمْ
لِيُبِيدَهُمْ، وَأَلْقَيْتُ رُعْبَهُمْ عَلَى الْأُمَمِ الَّذِينَ
حَوْلَنَا.

الأصحاح ٣

1 وَكَانَ أَنَّ يَهُوذَا الْمَكَّابِيَّ وَإِخْوَتَهُ
قَدْ أَبَدُوا أَعْدَاءَ إِسْرَائِيلَ،
2 وَأَبَدُوا الْأُمَمَ الَّذِينَ حَوْلَهُمْ،
وَأَلْقَوْا رُعْبَهُمْ عَلَى جَمِيعِ الْأُمَمِ الَّذِينَ
حَوْلَهُمْ،
3 وَأَنَّ اسْمَهُ قَدْ بَلَغَ إِلَى مَلِكِ الْفُرْسِ،
وَأَنَّهُ قَدْ أَخَذَ يَهُوذَا وَإِخْوَتَهُ وَأَبَادَهُمْ،
4 وَأَنَّهُ قَدْ أَبَدَ أَعْدَاءَ أَخَوَيْهِ،

ואחזיהו מלך יהודה ראה את אשר עשה ויברח
בדרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתו
הכו במרכבתו ויעלו במעלה גור אשר ליבלעם
ויברח מגדו וימת שם: ויעלהו עבדיו על מרכבה
ויקברו אתו בקבורתו עם אבתיו בעיר דוד: ואחזיהו
מלך על יהודה בשנת אחת עשרה ליהורם בן אחאב:
ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם את עיניה
בפוך ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון: ויהוא
בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו: וישא
פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני
שלשה סריסים: ויאמר השליכוה מטה ויפלו מדמה
על הקיר ועל הסוסים וירמסהו: ויבא ויאכל וישת
ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברוה כי בת
מלך היא: וילכו לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת
והרגלים והכפות ידיה: וישובו ויגידו לו ויאמר
דבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר
בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל:
והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלקת
יזרעאל לא יאמרו זאת איזבל: ט א ויהוא בא
שמרון וישמעו שבעים בני אחאב בשמרון ויכתב
יהוא ספרים וישלח שמרונה אל שרי יזרעאל
הזקנים ואל אמנים לאחאב לאמר: ועתה כבוא
הספר הזה אליכם אשר עמכם בני אדניכם ועמכם
הרכב והסוסים ועיר מבצר וכלי המלחמה: ראו
את הטוב והישר שבבני אדניכם ושימו על כסא
אביו ולחמו בית אדניכם: ויראו מאד מאד ויאמרו
הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו:
וישלח אל אשר על הבית ואל השר על העיר ואל
הזקנים ואל אמנים לאחאב לאמר עבדיך אנחנו
וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש
הטוב והישר בעיניך עשה: ויכתב אליהם ספר
שנית לאמר אם לי אתם ובקולי אתם שמעים קחו
אנשי ראשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר
יזרעאלה: ובני המלך שבעים איש אתו אמני העיר
מגדלים אותם: ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את
בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם
בדודים וישלחו אליו יזרעאלה: ויבא המלאך
ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו
אתם שני צברים פתח השער עד הבקר: ויהי בבקר
ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם הנה
אני קשרתי עלי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל
אלה: דעו עתה כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר
דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר
ביד עבדו אליהו: ויכה יהוא את כל הנשארים לבית
אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד
בלתי השאיר לו שריד: ויקם וילך ויבא שמרונה
הוא בית עקד הרעים בדרך: מצא יהוא את אחזיהו
מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו
אנחנו וירדנו לשלום גבירת המלך ולשלום גבירת
הגבירה: ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים ויטבחו
אתם אל בור בית העקד ארבעים ושנים איש ולא
הניח איש מהם: וילך משם ויפגע ביהונדב בן רכב
לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר
לבבי עמך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש תנה
ידך ויתן ידו בידו ויעלהו אליו המרכבה: ויאמר
לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה וירכיבו אתו ברכבו:
ויבא שמרונה ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון
עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו: ויקבץ
יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את
הבעל מעט ויהוא יעבדנו הרבה: ועתה כל נביאי
הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד
כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה
ויהוא עשה בעקבה למען אבד את עבדי הבעל:
ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו: וישלח
בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל לא נשאר איש
אשר לא בא ויבאו בבית הבעל וימלא בית הבעל
פה אל פה: ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבוש
לכל עבדי הבעל ויוצא להם מלבוש: ויבא יהוא
ויהונדב בן רכב בית הבעלה ויאמר לעבדי הבעל
חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם
עבדי הבעל לבדם: ויבאו לעשות זבחים ועלות
ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האנשים
אשר הבאתי על ידיכם אם ימלט איש מן האנשים
אשר אני מביא אל ידיכם נפש תחת נפשו: ויהי
כאשר כלה העלות לעשות ויאמר יהוא לרצים
ולשלשים באו הכום אל יצא איש ויכום לפי חרב
וישלכו הרצים והשלשים ויבאו עד עיר בית הבעל:
ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו אתה: וישברו
את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישימו אתו
למחראות עד היום הזה: וישמד יהוא את הבעל
מישראל: אך מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר
בבית אל ואשר בדן: ויאמר יהוה אל יהוא יען
אשר הטיבות לעשות הישר בעיני לעשות ככל אשר
בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על
כסא ישראל: ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה
אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם
אשר החטיא את ישראל: בימים ההם החל יהוה
להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל:
מירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני
והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון והגלעד
והבשן: ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל: וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון
וימלך יהואחז בנו תחתיו: ואת הימים אשר מלך
יהוא על ישראל בשמרון עשרים ושמנה שנה:

פרק י׳: י״ז

ואחזיהו מלך יהודה: ויהי בשנת עשרים ושתים
ליהורם בן אחאב מלך יהודה ויהואחז בן יהוא מלך
על ישראל בשמרון שתי עשרה שנה: ויעש הרע
בעיני יהוה ולא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל: ויחר אף יהוה בישראל ויתנם
ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל
הימים: ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו
כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם:
ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם
וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום:
אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את
ישראל בם בהלך ואף האשרה נשארה בשמרון:
כי לא נתן ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים
ועשרה רכבים ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך
ארם וישמם כעפר לדוש: ויתר דברי יהואחז וכל
אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל: וישכב יהואחז עם אבתיו
ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו:
בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהואחז
מלך יואש בן יהואחז על ישראל בשמרון ששה
עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל
חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל
בהם בהלך ואף: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה
וגבורתו אשר נלחם עם אמציהו מלך יהודה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו
ויואש קבר בשמרון עם מלכי ישראל: ואלישע
חלה את חליו אשר ימות בו ויואש מלך ישראל
ירד אליו ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל
ופרשיו: ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים
ויקח אליו קשת וחצים: ויאמר אל מלך ישראל
שים ידך על הקשת וישם ידו ויסמך אלישע את
ידיו על ידי המלך: ויאמר פתח החלון קדמה
ויפתח ויאמר אלישע ירה ויורה ויאמר חץ תשועת
יהוה ותשועה מארם והכית את ארם באפק עד כלתך:
ויאמר קח החצים ויקח ויאמר אל מלך ישראל הך
ארצה ויך שלש פעמים ויעמד: ויקצף עליו איש
האלהים ויאמר לו לו הכית חמש או שש פעמים
אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים
תכה את ארם: ויאמר יואש אל אלישע הנה לשלום
ויאמר אלישע לא אוכל כי אם חמש או שש פעמים
תכה את ארם אז תכלנה ועתה שלש פעמים תכה
את ארם: וימת אלישע ויקברו אתו ובני מואב
מבאי השנה בארץ: ויהי המה קברים איש ויראו
את הגדוד וישלכו את האיש בקבר אלישע וילך
ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויעמד על רגליו:
וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז:
ויחן יהוה אתם וירחם אתם ויפן אליהם למען בריתו
את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא
השליכם מעל פניו עד עתה: וימת חזאל מלך ארם
וימלך בן הדד בנו תחתיו: וישב יואש בן יהואחז
ויקח את ערי מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד
יהואחז אביו בקרב שלש פעמים הכהו יואש
וישב את ערי ישראל: בשנת שתים ליואש בן
יהואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן יואש מלך
יהודה: בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים
ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן מירושלם:
ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו עשה
ככל אשר עשה יואש אביו: אך הבמות לא סרו עוד
העם זבחים ומקטרים על הבמות: ויהי כחזק
הממלכה עליו ויך את עבדיו המכים את המלך
אביו: ואת בניהם המתים לא המית ככתוב בספר
תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות
על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי איש בחטאו
יומתו: הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת
אלפים ותפש את סלע במלחמה ויקרא את שמה
יקתאל עד היום הזה: אז שלח אמציהו מלאכים
אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר
לכה נתראה פנים: וישלח יהואש מלך ישראל
אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון
שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך
לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון
ותרמס את החוח: הכה הכית את אדום ונשא
לבבך להתהלל שב עתה בביתך למה תתגרה
ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך: ולא שמע אמציהו
ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו
מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: וינגף יהודה
לפני ישראל וינסו איש לאהליו: ואת אמציהו מלך
יהודה בן יואש בן יהואחז תפש יהואש מלך ישראל
בבית שמש וילך אתו ירושלם ויפרץ בחומת
ירושלם משער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות
אמה: ואת כל הזהב והכסף וכל הכלים הנמצאים
בבית יהוה ובאוצרות בית המלך ואת בני התערבות
וישב שמרונה: ויתר דברי יואש אשר עשה וגבורתו
אשר נלחם עם אמציהו מלך יהודה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש
עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך
ירבעם בנו תחתיו: ואמציהו בן יואש מלך יהודה
חי אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש
עשרה שנה: ויתר דברי אמציהו הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה וישראל:
ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו
אחריו לכישה וימיתוהו שם: וישאוהו על סוסים
ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דוד: ויקחו כל
עם יהודה את עזריהו בן שש עשרה שנה וימליכו
אתו תחת אביו אמציהו: הוא בנה את אילת וישבה
ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו: בן שש עשרה
שנה עזריהו במלכו ושתים וחמשים שנה מלך
בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם: ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו: רק
הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על
הבמות: ויהי יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום
מותו וישב בבית החפשית ויותם בן המלך על הבית
שפט את עם הארץ: ויתר דברי עזריהו וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה: וישכב עזריהו עם אבתיו ויקברו אתו עם
אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו:

ויעש כל הנצבים אשר לבית יהוה: הכלים הזהב והשלחן אשר עליו
מנחת: והמנרות חמשה מזה וחמשה מזה נכח הדביר: הפרחים והנרות
ומלקחים זהב: והמזלגות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור
ופתחי הבית דלתותיו לקדש קדשים ודלתות הבית לשרים היכל:
ותכל כל המלאכה אשר עשה שלמה את בית יהוה: ויבא שלמה
את קדשי דויד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים ויתן אצרות
בית יהוה: אז יקהל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות
נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה בירושלם להעלות את
ארון ברית יהוה מעיר דויד היא ציון: ויקהלו אל המלך שלמה כל
איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי: ויבאו כל זקני
ישראל וישאו הכהנים את הארון: ויעלו את הארון ואת אהל מועד
ואת כל כלי הקדש אשר באהל הכהנים והלוים: והמלך שלמה וכל
עדת ישראל הנועדים אליו לפניו היו עם הארון מזבחים צאן ובקר
אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה
אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים תחת כנפי הכרובים:
כי הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון
ועל בדיו מלמעלה: ויאריכו הבדים ותראינה ראשי הבדים מן הקדש
על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: אין בארון
רק שני לחות האבן אשר הניח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם
בני ישראל בצאתם ממצרים: ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן
מלא את בית יהוה: ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי
מלא כבוד יהוה את בית יהוה: אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן
בערפל: בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים: ויסב המלך
את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: ויאמר
ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי ובידותיו מלא
לאמר: מיום הוציאי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר
מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא בחרתי באיש
לנגיד על עמי ישראל: ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדויד
להיות על עמי ישראל: ויהי עם לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה
אלהי ישראל: ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר היה עם לבבך
לבנות בית לשמי הטבת כי היה עם לבבך: רק אתה לא תבנה הבית
כי אם בנך היצא ממתניך הוא יבנה הבית לשמי: והקם יהוה את
דברו אשר דבר ואקם תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר
דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: ואשם שם את
המקום אשר כרת יהוה עם אבתינו בהוציאו אתם מארץ מצרים:
ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים:
ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבבם:
אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך
מלאת כיום הזה: ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דויד אבי
את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא
ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני:
ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר דברת לעבדך לדויד
אבי: כי האמנם ישב אלהים את האדם על הארץ הנה השמים ושמי
השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי: ופנית אל תפלת
עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר
עבדך מתפלל לפניך היום: להיות עיניך פתחות אל הבית הזה לילה
ויום אל המקום אשר אמרת שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל
עבדך אל המקום הזה: ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר
יתפללו אל המקום הזה ושמעת אתה במקום שבתך את השמים
ושמעת וסלחת: איש כי יחטא לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא
אלה לפני מזבחך בבית הזה: ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת
את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולצדיק להצדיק לתת לו
כצדקתו: בהנגף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו והודו
את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה: אתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתתה לאבותם:
בעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה
והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם: אתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך הטובה אשר
ילכו בה ונתת מטר על ארצך אשר נתתה לעמך נחלה: רעב כי יהיה
בארץ דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה אויבו צר לו
בארץ שעריו כל נגע כל מחלה: כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל
האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל
הבית הזה: אתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ונתת לאיש
ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב כל בני
האדם: למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר
נתתה לאבתינו: וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא
מארץ רחוקה למען שמך: כי ישמעון את שמך הגדול ואת ידך
החזקה ואת זרעך הנטויה והתפלל אל הבית הזה: אתה תשמע
השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון
כל עמי הארץ את שמך ליראה אותך כעמך ישראל ולדעת כי שמך
נקרא על הבית הזה אשר בניתי: אם יצא עמך למלחמה על אויביו
בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה
והבית אשר בניתי לשמך: ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנתם
ועשית משפטם: אם יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואפת
בהם ונתנם לפני אויב ושבום שביהם אל ארץ האויב רחוקה או
קרובה: והשיבו אל לבבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך
בארץ שביהם לאמר חטאנו העוינו ורשענו: ושבו אליך בכל לבבם
ובכל נפשם בארץ אויביהם אשר שבום והתפללו אליך דרך ארצם
אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת והבית אשר בניתי לשמך:
ושמעת השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם:
וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם
רחמים לפני שביהם ורחמום: כי עמך ונחלתך הם אשר הוצאת
מארץ מצרים מתוך כור הברזל: להיות עיניך פתחות אל תחנת עבדך
ואל תחנת עמך ישראל להקשיב אליהם בכל קראם אליך: כי אתה
הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך
בהוציאו את אבתינו מצרים אדני יהוה: והי ככלות שלמה להתפלל
את כל התפלה והתחנה הזאת אל יהוה קם מלפני מזבח יהוה מכרעה
על ברכיו ופרש כפיו השמים: ויעמד ויברך את כל קהל ישראל
בקול גדול לאמר: ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל
אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה
עבדו: יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל
יטשנו: להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו
ומשפטיו אשר צוה את אבתינו: והיו דברי אלה אשר התחננתי לפני
יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט
עמו ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא
האלהים אין עוד: ולבבכם יהי שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו
ולשמר מצותיו כהיום הזה: והמלך ושלמה עמו זבח זבח שלמים
אשר יזבחו ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף
וחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל: ביום ההוא קדש המלך
את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלה ואת
המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן
מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים: ויעש שלמה בעת
ההיא את החג ושבעת הימים כל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת
עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים וארבעת ימים ביום
שמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי
לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדויד עבדו ולישראל עמו:

ויהי כאשר כלה שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת
כל חפץ שלמה אשר חשק לעשות: וירא יהוה אל שלמה פעם שנית
כאשר נראה אליו בגבעון: ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך
ואת תחנתך אשר התחננת לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנית
לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים: ואתה אם
תלך לפני כאשר הלך דויד אביך בתם לבב וביושר לעשות ככל אשר
צויתיך חקי ומשפטי תשמר: והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל
עד עולם כאשר דברתי לדויד אביך לאמר לא יכרת לך איש על כסא
ישראל: ואם שוב תשובון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי
חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם
להם: והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית
אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה
בכל העמים: והבית הזה היה עליון כל עובר עליו ישם ושרק ואמרו
על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: ואמרו על אשר עזבו
את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבותם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים
אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה
הזאת: ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את
בית יהוה ואת בית המלך: את חירם מלך צר הביא שלמה את
הערים אשר נתן לו חירם ויבן אתם את בני ישראל: ויעל חירם
מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו: ויאמר
מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום
הזה: ותשלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב: ויעל שלמה את
המס אשר העלה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת מלוא ואת חומת
ירושלם ואת חצור ואת מגדו ואת גזר: ואת בית חורון התחתון ואת
בעלת ואת תדמור במדבר בארץ: וכל הערים המסכנות אשר היו
לשלמה וערי המרכבות וערי הפרשים ואת כל חשק שלמה אשר חשק
לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו: כל העם הנותר מן
האמרי והחתי והפרזי והחוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל הם:
בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם
שלמה למס עבד עד היום הזה: ומבני ישראל לא נתן שלמה עבדים
למלאכתו כי המה אנשי מלחמה המה ושרי שלשיו ושרי רכבו ופרשיו:
אלה שרי הנצבים אשר למלך שלמה חמשים ומאתים הרדים בעם:
ואת בת פרעה העלה דויד מעיר דויד אל הבית אשר בנה לה שלמה
אז בנה את המלוא: שלש פעמים בשנה יעלה שלמה עלות ושלמים
על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אשר לפני יהוה ויכל את הבית:
ויעש המלך שלמה אניות בעצין גבר אשר אצל אילת על שפת ים סוף
בארץ אדום: וישלח חירם בידי עבדיו אניות ואנשי חיל ים ויבאו
עם עבדי שלמה אל אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים
ככר ויביאו אל המלך שלמה:

ומלכת שבא את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות:
ותבא ירושלם בחיל כבד מאד גמלים נשאים בשמים וזהב הרבה
מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם
לבבה: ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא היה דבר נעלם מן המלך
אשר לא הגיד לה: ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית
אשר בנה: והאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושם
ומשקיו ועלתו אשר יעלה בבית יהוה ולא היתה עוד בה רוח:
ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך
ועל חכמתך: ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני
והנה לא הגד לי חצי הרב חכמתך ותוספת על השמועה אשר שמעתי:
אשריך אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים
את חכמתך: יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא
ישראל באהבת יהוה את ישראל לעולם ויתנך למלך לעשות משפט
וצדקה: ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד
ואבן יקרה לא בא כבשם הנמוגים אשר נתנה מלכת שבא למלך
שלמה: וגם אניות חירם אשר נשאו זהב מאופיר הביאו מאופיר
עצי אלמגים הרבה מאד ויעש המלך את עצי האלמגים מסלות לבית
יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים למשררים: ומלכת שבא נתנה את
כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה ליד המלך ותשב ותלך
לארצה היא ועבדיה: ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת
ששת מאות ושש וששים ככר זהב: מלבד אנשי הרכלים וסחר הסוחר
וכל מלכי הערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה: ויעש המלך
שלמה מאתים צנות זהב שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת:
ושלש מאות מגנים זהב שלש מנים זהב יתן על המגן האחד ויתנם
המלך בבית יער הלבנון: ויעש המלך כסא שן גדול ויצף אתו זהב
מבחר: ושש מעלות לכסא וחבת הכסא עגל בחלקו מאחז ידים משני
צדדים על מקום הישב ושני אריות עמדים אצל הידות: ושנים עשר
אריות עמדים שם על ששת המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל
ממלכות: וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון
זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה: כי אניות למלך
הלכות תרשיש עם עבדי חירם אחת לשלש שנים תבוא אניות תרשיש
נשאות זהב וכסף שן וקופים ותכיים: ויגדל המלך שלמה מכל מלכי
הארץ לעשר ולחכמה: וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע
את חכמתו אשר נתן האלהים בלבבו: והמה מביאים איש מנחתו כלי
כסף וכלי זהב ושמלות נשק ובשם סוסים ופרדים דבר שנה בשנה:
ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר
אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ואת המלך בירושלם: ויתן המלך את
הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה
לרב: ומוצא הסוסים אשר לשלמה מקוה סוחרי המלך יקחו מקוה
במחיר: ועלה ויצא מצרים במרכבה בשש מאות כסף וסוס במאה
וכן לכל מלכי החתים וארם בידם יוציאו:

ושלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות
אדמיות צדניות חתיות: מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל
לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אך אם נטה יטה את לבבכם אחרי
אלהיהם בשלמה בהן דבק אהבה: ויהי לו נשים שרות שבע מאות
ופלגשים שלש מאות ותנשינה נשיו את לבבו: ויהי לעת זקנת שלמה
נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה
אלהיו כלבב דויד אביו: וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים
ואחרי מלכם שקוץ עמנים: ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא
אחרי יהוה כדויד אביו: אז יבנה שלמה במה לכמוש שקוץ מואב
בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקוץ בני עמון: וכן עשה לכל
נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהם: ויתאנף יהוה בשלמה
כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים: וצוה
אתו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את
אשר צוה יהוה: ויאמר יהוה אל שלמה יען אשר היתה זאת עמך
ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה
מעליך ונתתי לעבדך: אך בימיך לא אעשנה למען דויד אביך מיד
בנך אקרענה: רק שבט אחד לא אקרע כל הממלכה לבנך אתן למען
דויד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי: ויקם יהוה שטן לשלמה את
הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום: ויהי בהיות דויד באדום ויעל
יואב שר הצבא לקבר את החללים ויך כל זכר באדום: כי ששה
חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום: ויברח
הדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדד נער
קטן: ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם ויבאו מצרים אל
פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר ויתן לו אכל וארץ נתן לו:
ויתן לו הדד חן בעיני פרעה מאד ותתן לו אשה את אחות אשתו
אחות תחפנס הגבירה: ותלד לו אחות תחפנס את גנובת בנו ותגמלה
תחפנס בתוך בני פרעה ויהי גנובת בבית פרעה בתוך בני פרעה:
ותשמע הדד במצרים כי שכב דויד עם אבתיו וכי מת יואב שר הצבא
ויאמר הדד אל פרעה שלחני ואלכה לארצי: ויאמר לו פרעה כי אם
אין עמדי מאומה כי הנה תלך לארצך ויאמר לו הדד לא כי שלחני
ואלכה: ויקם לו אלהים שטן את רזון בן אליעדע אשר ברח מעם
אדרעזר מלך צובה אדניו: ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג
דויד אתם ויהרגו את ארם ויבאו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק:
ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה מלבד הרעה אשר הדד ויקץ בישראל
וימלך על ארם: וירבעם בן נבט אפרתי מצרדה שם אמו אלמנה עבד
לשלמה וירם יד במלך: וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה
את המלוא סגר את פרץ עיר דויד אביו: והאיש ירבעם גבור חיל
וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקדהו על כל סבל בית
יוסף: ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה
השלני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה והשנים לבדם בשדה:
ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים:
ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל
הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך עשרה שבטים: ושבט
אחד יהיה לו למען עבדי דויד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה
מכל שבטי ישראל: כי עזבני וישתחו לעשתרת אלהי צדנים לכמוש
אלהי מואב ולמלכם ובדרכי לא הלכו לעשות הישר בעיני ומשפטי
וחקי כדויד אביו: ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשים
אתו כל ימי חייו למען דויד עבדי אשר בחרתי בו אשר שמר מצותי
וחקי: ולקחתי את הממלכה מיד בנו ונתתי לך את עשרת השבטים:
ולבנו אתן שבט אחד למען היות נר לדויד עבדי כל הימים לפני
בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם: ואתך אקח ומלכת
בכל אשר תאוה נפשך והיית למלך על ישראל: והיה אם תשמע
לכל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמר חקי ומצותי
כאשר עשה דויד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי
לדויד ונתתי לך את ישראל: ואענה את זרע דויד אך לא כל הימים:
ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם וינס מצרימה אל שישק
מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה: ויתר דברי שלמה וכל אשר
עשה וחכמתו הלא הם כתובים על ספר דברי שלמה: והימים אשר
מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: וישכב שלמה עם
אבתיו ויקבר בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו:

וילך רחבעם שכמה כי שכמה באו כל ישראל להמליך אתו: ויהי
כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך
שלמה וישב ירבעם במצרים: וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל קהל
ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: אביך הקשה את עלנו ואתה עתה
הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך:
ויאמר אליהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם: וינועץ המלך
רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיותו חי
לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר: וידברו אליו לאמר
אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ודברת אליהם דברים טובים
והיו לך עבדים כל הימים: ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו
וינועץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר עמדים לפניו: ויאמר אליהם
מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל
מעל עלנו אביך ואתה הרפה מעלינו כה תדברו אליהם קטני עבה
ממתני אבי: ועתה אבי העמיס עליכם עול כבד ואני אוסיף על עלכם
אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים: וילך ירבעם וכל העם אל
רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי:
וישב המלך אל העם קשות ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים:
וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אוסיף
על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים: ולא שמע המלך
אל העם כי סבה היתה נסבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר
דבר יהוה ביד אחיה השלני אל ירבעם בן נבט: ויראו כל ישראל כי
לא שמע המלך להם וישב העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק
בדויד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דויד וילך
ישראל לאהליו: ובני ישראל הישבים בערי יהודה ורחבעם ימלך
עליהם: וישלח המלך רחבעם את אדורם אשר על המס וירגמו בו כל
ישראל אבנים וימת ויתאמץ המלך רחבעם לעלות במרכבה לנוס
ירושלם: ויפשעו ישראל בבית דויד עד היום הזה: ויהי כשמע כל
ישראל כי שב ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על
כל ישראל לא היה אחרי בית דויד כי אם שבט יהודה לבדו: ויבא
רחבעם ירושלם ויקהל את כל בית יהודה ושבט בנימן מאה ושמנים
אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את הממלכה
לרחבעם בן שלמה: ויהי דבר יהוה אל שמעיה איש האלהים לאמר:
אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימן
ואל יתר העם לאמר: כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם
בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי היה הדבר הזה וישמעו את
דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה: וירבעם בנה את שכם בהר
אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל: ויאמר ירבעם בלבו עתה
תשוב הממלכה לבית דויד: אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית
יהוה בירושלם ושב לבב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה
והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה: ויועץ המלך ויעש שני עגלי
זהב ויאמר אליהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים: וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן:
ויהי הדבר הזה לחטאה וילכו העם לפני האחד עד דן: ויעש בית
במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא מבני לוי: ויעש חג בחדש
השמיני בחמשה עשר יום בחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח
כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה ויפקד בבית אל את כהני
הבמות אשר עשה: ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר
יום בחדש השמיני בחדש אשר בדה מלבו ויעש חג לבני ישראל ויעל
על המזבח להקטיר:

והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד
על המזבח להקטיר: ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח
כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דויד יאשיהו שמו וזבח את כהני
הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך: ויתן ביום ההוא
מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע והשפך
הדשן אשר עליו: ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא
על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשוהו
ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו: והמזבח נקרע
והשפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה:
ויען המלך ויאמר אל איש האלהים חלה נא את פני יהוה אלהיך
והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל משה את פני יהוה אלהיו ותשב
יד המלך אליו ותהי כבראשונה: ויאמר המלך אל איש האלהים בא
הביתה עמדי וסעדה ואתנה לך מתנת מלך: ויאמר איש האלהים אל
המלך אם תתן לי חצי ביתך לא אבא עמך ולא אוכל לחם ולא אשתה
מים במקום הזה: כי כן צוה אלי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם
ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת: ויהי הוא הולך בדרך
אחרת ולא שב בדרך אשר בא בבית אל: ונביא זקן אחד יושב בבית
אל ויבא בניו ויספרו לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים
ביום ההוא בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרו לאביהם:
ויאמר אליהם אי זה הדרך הלך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש
האלהים הבא מיהודה: ויאמר אל בניו חבשו לי את החמור ויחבשו
לו את החמור וירכב עליו: וילך אחרי איש האלהים וימצאהו ישב
תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים הבא מיהודה ויאמר אני:
ויאמר אליו בא עמדי הביתה ולחם: ויאמר לא אוכל לשוב עמך ולבא
ולא אוכל לאכל לחם ולשתות עמך מים במקום הזה: כי אמר אלי
בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה מים שם לא תשוב ללכת דרך
אשר הלכת: ויאמר אליו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר
יהוה לאמר השיבהו אתך ויאכל לחם וישת מים: ויכחשהו: וישב
עמו ויאכל לחם בביתו וישת מים: ויהי המה ישבים אל השלחן
ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו: ויקרא אל איש האלהים הבא
מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מריתה את פי יהוה ולא שמרת
את המצוה אשר צוך יהוה אלהיך: ותשב ותאכל לחם ותשת מים
בקום לא תאכל לחם ולא תשתה מים לא תבוא נבלתך אל קבר אבתיך:
ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש לו את החמור לנביא אשר
השיב: וילך וימצא אריה בדרך ויהרגהו ותהי נבלתו מושלכת בדרך
והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה: והנה אנשים עברים
ויראו את הנבלה מושלכת בדרך והאריה עמד אצל הנבלה ויבאו
ויאמרו בעיר אשר הנביא הזקן יושב בה: וישמע הנביא אשר השיבו
מדרך וישב ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנהו
יהוה לאריה וישברהו ויהרגהו כדבר יהוה אשר דבר אליו: ויאמר
אל בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו: וילך וימצא את נבלתו
מושלכת בדרך והחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה
את הנבלה ולא טרף את החמור: וישא הנביא את נבלת איש האלהים
וישאה על החמור וישבהו ויבא העיר הזקן לספד ולקברו: ויקבר את
נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי: והיה אחרי קברו אתו לאמר
אל עצמות איש האלהים אשר בקברו בקברו את עצמותי אל עצמותיו
הנח: כי הקרא יקרא בדבר יהוה אשר קרא במזבח אשר בבית אל
ובכל בתי הבמות אשר בערי שמרון בוא יבוא: אך אחרי הדבר הזה
לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות כל
רצה ימלא את ידו ויהי לכהני במות: ובדבר הזה היה לחטאת לבית
ירבעם להכרית ולכלות מעל פני האדמה:

בעת ההיא חלה אביה ירבעם: ותאמר ירבעם לאשתו קומי נא
והשתנית ולא תודעי כי את אשת ירבעם ולכי שלה אל אחיה שם
הוא הנביא אשר דבר עלי להיות למלך על העם הזה: וקחי בידך
עשרה לחם ונקדים ונבט אל אחיה הוא יגיד לך מה יהיה לנער:
ותעשה כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיה לא
יוכל כי קמו עיניו מזקנה היתה: ויהוה אמר אל אחיה הנה אשת
ירבעם באה לדרוש דבר מעם בנה כי חלה הוא דבר תדברין לה והיה
בבואה והתנכרה: ויהי כשמע אחיה את קול רגליה הבאה בפתח
ויאמר בואי אשת ירבעם למה זה את מתנכרת לי ואני שלחתי אליך
קשה: לכי אמרי אל ירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר
הרימותיך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל: ואקרע ממלכות
מבית דויד ואתנה לך ולא היית כעבדי דויד אשר שמר מצותי ואשר
הלך אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני: ותרע לעשות מכל
אשר היו לפני ותלך ותעש לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני
ואתה השלכת אחרי גוך: לכן הנני מביא רעה על בית ירבעם והכרתי
לירבעם משתין בקיר עצור ואפוי בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם
כאשר יבער הגלל עד תמו: המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים ואשר
בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר: ואתה קומי לכי לביתך
ובבואך רגלין העיר ומת הנער: וקברו אתו כל ישראל וספדו לו
וזה לבדו יבא לקבר מבית ירבעם כי מצא בו דבר טוב אל יהוה
אלהי ישראל בבית ירבעם: והקים יהוה לו מלך על ישראל אשר
יכרית את בית ירבעם ביום ההוא וגם עתה: ונגף יהוה את ישראל
כאשר ינוד הקנה במים והנתש את הארץ הטובה הזאת לאבתיהם
אשר זרה את אשריהם כעסים ויתן את ישראל בגלל חטאות ירבעם
אשר חטא וחטא את ישראל: ותלך אשת ירבעם ותקם ותבא תרצה
בבואה הסף והנער מת: וקברו אתו וספדו לו כל ישראל כדבר יהוה
אשר דבר ביד עבדו אחיה הנביא: ויתר דברי ירבעם אשר נלחם
ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: והימים
אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו
תחתיו: ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה
במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום
את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמונית: ויעשו
יהודה הרע בעיני יהוה ויקניאו אתו במחטאתם אשר חטאו מכל אשר
עשו אבתיהם: ויבנו גם המה להם במות ומצבות ואשרים על כל גבעה
גבהה ותחת כל עץ רענן: וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבות
הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ויהי בשנת חמש עשרה
למלך רחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושלם: ויקח את אוצרות
בית יהוה ואת אוצרות בית המלך את הכל לקח ויקח את כל מגני
הזהב אשר עשה שלמה: ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד
על יד שרי הרצים שמרי פתח בית המלך: והיה כבוא המלך בית יהוה
ונשאום הרצים ושבו אל תא הרצים: ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ומלחמה היתה
בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים: וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דויד ושם אמו נעמה העמונית וימלך אביה בנו
תחתיו:

בשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים על יהודה:
שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום: וילך בכל
חטאת אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו
כלבב דויד אביו: כי למען דויד נתן יהוה אלהיו לו נר בירושלם
להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם: יען אשר עשה דויד
הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר
אוריה החתי: ויהי מלחמה בין רחבעם וירבעם כל ימי חייו: ויתר
דבר

וַיַּרְכִּיבֵהוּ עַל־כְּרוּב וַיָּעֹף׃* וַיֵּרָא עַל־כַּנְפֵי רוּחַ׃ 11
וַיָּשֶׁת חֹשֶׁךְ סְבִיבֹתָיו סֻכּוֹת חֶשְׁכַת־מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים׃ 12
מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ בָּעֲרוּ גֶחָלֵי אֵשׁ׃* יְהוָה בַּשָּׁמַיִם וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ׃ 13
וַיְשַׁלַּח חִצִּים וַיְפִיצֵם בְּרָקִים וַיְהֻמֵּם׃* וַיֵּרָאוּ אֲפִיקֵי מַיִם 14
וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִגַּעֲרָתְךָ יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּךָ׃ 15
יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים׃* יַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבִי עָז 16
וּמִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃ יְקַדְּמוּנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְהוָה לְמִשְׁעָן לִי׃ 17
וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי׃* יִגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי 18
כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃ כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃ 19
כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי וְחֻקָּתָיו לֹא־אָסִיר מִמֶּנִּי׃* וָאֱהִי תָמִים לוֹ 20
וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי׃ וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקִי כְּבֹרִי נֶגֶד עֵינָיו׃* עִם־חָסִיד 21
תִּתְהַלָּךְ תָּמִים תִּהְיֶה עִם־גְּבַר תֻּמִּים׃ עִם־נָבָר תִּתָּבָר וְעִם־עִקֵּשׁ 22
תִּתַּפָּל׃ וְאֶת־עַם עָנִי תּוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל־רָמִים תַּשְׁפִּיל׃* כִּי־אַתָּה 23
תָּאִיר נֵרִי יְהוָה אֱלֹהַי יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׃ כִּי־בְךָ אָרֻץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי 24
אֲדַלֶּג־שׁוּר׃ הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל 25
הַחֹסִים בּוֹ׃ כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃* 26
הָאֵל מָעֻזִּי חָיִל וַיִּתֵּר תָּמִים דַּרְכִּי׃ מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל 27
בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃ מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחַת קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי׃ 28
וַתִּתֶּן־לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וְעַנְוְתְךָ תַּרְבֵּנִי׃ תַּרְחִיב צְעָדַי תַּחְתֶּנִי וְלֹא־ 29
מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃ אֶרְדְּפָה אוֹיְבַי וְאַשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד כַּלּוֹתָם׃ 30
אֲמָחֲצֵם וְלֹא יָקוּמוּן יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃* וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה 31
תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּנִי׃ וְאֹיְבַי נָתַתָּה לִּי עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי וָאַצְמִיתֵם׃ 32
יְשַׁוְּעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ אֶל־יְהוָה וְלֹא עָנָם׃ וְאֶשְׁחָקֵם כְּעָפָר עַל־פְּנֵי־ 33
רוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם׃ תְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עָם תִּשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ 34
גּוֹיִם עַם לֹא־יָדַעְתִּי יַעַבְדוּנִי׃ לִשְׁמוֹעַ אֹזֶן יִשְׁמְעוּ לִי בְּנֵי נֵכָר 35
יְכַחֲשׁוּ־לִי׃ בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם׃ חַי־יְהוָה וּבָרוּךְ 36
צוּרִי וְיָרוּם אֱלוֹהַּ יִשְׁעִי׃ הָאֵל נֹתֵן נְקָמוֹת לִי וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי׃ 37
וּמוֹצִיאִי מֵאֹיְבָי אַף מִן־קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי׃ 38
עַל־כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְהוָה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה׃* מַגְדִּיל יְשׁוּעוֹת 39
מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד־עוֹלָם׃* 40

פרק כג׃

וְאֵלֶּה דִּבְרֵי דָוִד הָאַחֲרֹנִים נְאֻם דָּוִד בֶּן־יִשַׁי וּנְאֻם הַגֶּבֶר הֻקַם 1
עַל מְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְנָעִים זְמִרוֹת יִשְׂרָאֵל׃ רוּחַ יְהוָה דִּבֶּר־בִּי 2
וּמִלָּתוֹ עַל־לְשׁוֹנִי׃ אָמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִי דִּבֶּר צוּר יִשְׂרָאֵל מוֹשֵׁל 3
בָּאָדָם צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאַת אֱלֹהִים׃* וּכְאוֹר בֹּקֶר יִזְרַח־שֶׁמֶשׁ בֹּקֶר 4
לֹא עָבוֹת מִנִּגְהָה מִדֶּשֶׁא מֵאָרֶץ׃ כִּי־לֹא כֵן בֵּיתִי עִם־אֵל כִּי בְרִית 5
עוֹלָם שָׂם לִי עֲרוּכָה בַכֹּל וְשָׁמוּרָה כִּי כָל־יִשְׁעִי וְכָל־חֵפֶץ כִּי לֹא
יַצְמִיחַ׃ וּבְלִיַּעַל כְּקוֹץ מֻנָד כֻּלָּם כִּי לֹא בְיָד יִקָּחוּ׃ וְאִישׁ יִגַּע בָּהֶם 6
יִמָּלֵא בַרְזֶל וְעֹץ חֲנִית וְהִשְׂרֵף בָּאֵשׁ שָׂרוֹף יִשָּׂרְפוּ בָּשֶׁבֶת׃* 7
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד יוֹשֵׁב בַּשֶּׁבֶת תַּחְכְּמֹנִי רֹאשׁ 8
הַשָּׁלִשִׁים הוּא עֲדִינוֹ הָעֶצְנִי עַל־שְׁמֹנֶה מֵאוֹת חָלָל בְּפַעַם אַחַת׃*
וְאַחֲרָיו אֶלְעָזָר בֶּן־דֹּדוֹ בֶן־אֲחֹחִי בַּשְּׁלֹשָׁה הַגִּבֹּרִים אֶת־דָּוִד 9
בַּחֲרָפָם אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיֵּאָסְפוּ שָׁם לַמִּלְחָמָה וַיַּעֲלוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃
הוּא קָם וַיַּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים עַד כִּי־יָגְעָה יָדוֹ וַתִּדְבַּק יָדוֹ אֶל־הַחֶרֶב 10
וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעָם שָׁבוּ אַחֲרָיו אַךְ לְפַשֵּׁט׃
וְאַחֲרָיו שַׁמָּה בֶן־אָגֵא הַהֲרָרִי עַל־שְׁלֹשָׁה הַגִּבֹּרִים וַיֶּחֱרְפוּ אֶת־ 11
הַפְּלִשְׁתִּים וַיֵּאָסְפוּ פְלִשְׁתִּים לֶחָיָה וְשָׁם חֶלְקַת הַשָּׂדֶה מָלֵא עֲדָשִׁים
וְהָעָם נָס מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים׃ וַיִּתְיַצַּב בְּתוֹךְ הַחֶלְקָה וַיַּצִּילֶהָ וַיַּךְ אֶת־ 12
הַפְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה׃* וַיֵּרְדוּ שְׁלֹשָׁה מִן־הַשְּׁלֹשִׁים 13
עַל־הַקָּצִיר וַיָּבֹאוּ אֶל־דָּוִד אֶל־מְעָרַת עֲדֻלָּם וְגְדוּד פְּלִשְׁתִּים חֹנֶה
בְּעֵמֶק רְפָאִים׃ וְדָוִד אָז בַּמְּצוּדָה וּמַצַּב פְּלִשְׁתִּים אָז בְּבֵית לָחֶם׃ 14
וַיִּתְאַוֶּה דָּוִד וַיֹּאמֶר מִי יַשְׁקֵנִי מַיִם מִבּוֹר בֵּית לֶחֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר׃ 15
וַיִּבְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאֲבוּ מַיִם מִבּוֹר בֵּית
לֶחֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר וַיִּשְׂאוּ וַיָּבִיאוּ אֶל־דָּוִד וְלֹא אָבָה לִשְׁתּוֹת מֵהֶם 16
וַיַּסֵּךְ אֹתָם לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר חָלִילָה לִּי יְהוָה מֵעֲשׂוֹת זֹאת הֲדַם הָאֲנָשִׁים
הַהֹלְכִים בְּנַפְשׁוֹתָם אֶשְׁתֶּה־זֹּאת וְלֹא אָבָה לִשְׁתּוֹת אוֹתָהּ אֵלֶּה עָשׂוּ 17
שְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים׃ וַאֲבִישַׁי אֲחִי יוֹאָב הוּא רֹאשׁ הַשְּׁלֹשִׁי וְהוּא־עוֹרֵר
אֶת־חֲנִיתוֹ עַל־שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חָלָל וְלוֹ שֵׁם בַּשְּׁלֹשָׁה׃ מִן־הַשְּׁנַיִם 18
בַּשְּׁלֹשָׁה נִכְבָּד וַיְהִי לָהֶם לְשָׂר אֲבָל עַד־הַשְּׁלֹשָׁה הָרִאשֹׁנִים לֹא בָּא׃
וּבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע בֶּן־אִישׁ חַי רַב־פְּעָלִים מִקַּבְצְאֵל הוּא הִכָּה אֶת־ 19
שְׁנֵי אֲרִיאֵל מוֹאָב וְהוּא יָרַד וְהִכָּה אֶת־הָאַרְיֵה בְּתוֹךְ הַבּוֹר בְּיוֹם הַשָּׁלֶג׃
וְהוּא הִכָּה אִישׁ מִצְרִי אִישׁ מַרְאֶה וּבְיַד הַמִּצְרִי חֲנִית וַיֵּרֶד אֵלָיו 20
בְּשֵׁבֶט וַיִּגְזֹל אֶת־הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרִי וַיַּהַרְגֵהוּ בַּחֲנִיתוֹ׃ אֵלֶּה עָשָׂה 21
בְּנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע וְלוֹ שֵׁם בִּשְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים׃ הִנֵּה בַשְּׁלֹשִׁים נִכְבָּד 22
וְאֶל־הַשְּׁלֹשָׁה הָרִאשֹׁנִים לֹא בָּא וַיְשִׂמֵהוּ דָוִד עַל־מִשְׁמַעְתּוֹ׃
הַשְּׁלֹשִׁים עֲשָׂהאֵל אֲחִי יוֹאָב הָיָה בַשְּׁנַיִם אֶלְחָנָן בֶּן־דֹּדוֹ בֵּית לָחֶם׃ 23
הָרֹדִי חֶלֶץ הַפֶּלוֹנִי׃ עִירָא בֶן־עִקֵּשׁ הַתְּקוֹעִי אֲבִיעֶזֶר הָעַנְּתֹתִי׃ 24
סִבְכַּי הַחוּשָׁתִי עֵילַי הָאֲחֹחִי׃ מַהְרַי הַנְּטוֹפָתִי חֶלֶד בֶּן־בַּעֲנָה 25
הַנְּטוֹפָתִי׃ אִתַּי בֶן־הַרִיבַי מִגִּבְעַת בְּנֵי בִנְיָמִן בְּנָיָה הַפִּרְעָתוֹנִי׃ 26
הִדַּי מִנַּחֲלֵי גָעַשׁ אֲבִיאֵל הָעַרְבָתִי׃ עַזְמָוֶת הַבַּחֻרִימִי אֶלְיַחְבָא 27
הַשַּׁעַלְבֹנִי׃ בְּנֵי הָשֵׁם הַגִּזֹנִי יְהוֹנָתָן בֶּן־שָׂגֵה הָהָרָרִי׃ אֲחִיאָם בֶּן־ 28
שָׂכָר הַהֲרָרִי אֱלִיפָל בֶּן־אוּר׃ חֵפֶר הַמְּכֵרָתִי אֲחִיָּה הַפְּלוֹנִי׃ 29
חֶצְרוֹ הַכַּרְמְלִי נַעַרַי בֶּן־אֶזְבַּי׃ יוֹאֵל אֲחִי נָתָן מִבָּא הַצּוֹבִי צֶלֶק 30
הָעַמּוֹנִי׃ נַחְרַי הַבְּאֵרֹתִי נֹשֵׂא כְלֵי יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה׃ עִירָא הַיִּתְרִי גָּרֵב 31
הַיִּתְרִי׃ אוּרִיָּה הַחִתִּי זָבָד בֶּן־אַחְלָי׃ עִדּוֹ הַזָּבוּדִי שַׁפָט בֶּן־ 32
אַדְלָי׃ בְּנָיָהוּ בֶן־חוּר לַעַרְבוֹת מַעַדְיָהוּ הַבַּרְחֻמִי׃ אֶלְיַחְבָּא הַשַּׁעַלְבֹנִי 33
בְּנֵי יָשֶׁן יְהוֹנָתָן׃ שַׁמָּה הַהֲרֹרִי אֲחִיאָם בֶּן־שָׁרָר הָעֲרֹעֵרִי׃ 34
אֱלִיפֶלֶט בֶּן־אַחַסְבַּי בֶּן־הַמַּעֲכָתִי אֱלִיעָם בֶּן־אֲחִיתֹפֶל הַגִּלֹנִי׃ 35
חֶצְרַי הַכַּרְמְלִי פַּעְרַי הָאַרְבִּי׃ יִגְאָל בֶּן־נָתָן מִצּוֹבָה בָּנִי הַגָּדִי׃ 36
צֶלֶק הָעַמּוֹנִי נַחְרַי הַבְּאֵרֹתִי נֹשֵׂא כְלֵי יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה׃ עִירָא 37
הַיִּתְרִי גָּרֵב הַיִּתְרִי׃ אוּרִיָּה הַחִתִּי כָּל־שְׁלֹשִׁים׃ 38
כָּל־הַמִּנְיָן שְׁמֹנָה וּשְׁלֹשִׁים׃ 39

פרק כד׃

וַיֹּסֶף אַף־יְהוָה לַחֲרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּסֶת אֶת־דָּוִד בָּם לֵאמֹר לֵךְ מְנֵה 1
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוּדָה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יוֹאָב שַׂר־הַחַיִל אֲשֶׁר־ 2
אִתּוֹ שׁוֹטְטִנָּא בְכָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע וּפִקְדוּ אֶת־
הָעָם וְאֵדְעָה אֶת־מִסְפַּר הָעָם׃ וַיֹּאמֶר יוֹאָב אֶל־הַמֶּלֶךְ וְיֹסֶף יְהוָה 3
אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָעָם כָּהֵם וְכָהֵם מֵאָה פְעָמִים וְעֵינֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ רֹאוֹת
וַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ לָמָּה חָפֵץ בַּדָּבָר הַזֶּה׃ וְחֹזֶק דְּבַר־הַמֶּלֶךְ אֶל־יוֹאָב 4
וְאֶל־שָׂרֵי הַחָיִל וַיֵּצֵא יוֹאָב וְשָׂרֵי הַחַיִל מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ לִפְקֹד אֶת־
עַם יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּעַבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיַּחֲנוּ בַּעֲרוֹעֵר יְמִין הָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ 5
הַנַּחַל גָּדִי וְאֶל־יָעְזֵר׃ וַיָּבֹאוּ הַגִּלְעָדָה וְאֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּים חָדְשִׁי וַיָּבֹאוּ
דָּנָה יָעַן וְסָבִיב אֶל־צִידוֹן׃ וַיָּבֹאוּ מִבְצַר־צֹר וְכֹל עָרֵי הַחִוִּי וְהַכְּנַעֲנִי 6
וַיֵּצְאוּ אֶל־נֶגֶב יְהוּדָה בְּאֵר שָׁבַע׃ וַיִּשְׁטְטוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ מִקְצֵה 7
תִּשְׁעָה חֳדָשִׁים וְעֶשְׂרִים יוֹם יְרוּשָׁלִָם׃ וַיִּתֵּן יוֹאָב אֶת־מִסְפַּר מִפְקַד־ 8
הָעָם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיְהִי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה־מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ חַיִל שֹׁלֵף חָרֶב
וְאִישׁ יְהוּדָה חֲמִשִּׁים אֶלֶף אִישׁ׃ וַיַּךְ לֵב־דָּוִד אֹתוֹ אַחֲרֵי כֵּן סָפָר אֶת־ 9
הָעָם וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה חָטָאתִי מְאֹד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה
הַעֲבֶר נָא אֶת־עֲוֹן עַבְדְּךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מְאֹד׃ וַיָּקָם דָּוִד בַּבֹּקֶר וּדְבַר־ 10
יְהוָה הָיָה אֶל־גָּד הַחֹזֶה חוֹזֵה דָוִד לֵאמֹר׃ הָלוֹךְ וְדִבַּרְתָּ אֶל־דָּוִד כֹּה 11
אָמַר יְהוָה שָׁלוֹשׁ אָנֹכִי נֹטֶה עָלֶיךָ בְּחַר־לְךָ אַחַת מֵהֶם וְאֶעֱשֶׂה־לָּךְ׃
וַיָּבֹא גָד אֶל־דָּוִד וַיַּגֶּד־לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ הֲתָבוֹא לְךָ שֶׁבַע שָׁנִים רָעָב 12
בְּאַרְצֶךָ אִם־שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים נָסְךָ לִפְנֵי צָרֶיךָ וְהֵם רֹדְפִים אוֹתָךְ אִם־
שְׁלֹשֶׁת יָמִים דֶּבֶר בְּאַרְצֶךָ עַתָּה דַּע וּרְאֵה מָה אָשִׁיב שֹׁלְחִי דָּבָר׃ 13
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־גָּד צַר־לִי מְאֹד נִפְלָה־נָּא בְיַד־יְהוָה כִּי־רַבִּים רַחֲמָיו 14
וּבְיַד אָדָם אַל־אֶפֹּלָה׃ וַיִּתֵּן יְהוָה דֶּבֶר בְּיִשְׂרָאֵל מִן־הַבֹּקֶר וְעַד־עֵת 15
מוֹעֵד וַיָּמָת מִן־הָעָם מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ׃ וַיִּשְׁלַח 16
הַמַּלְאָךְ יָדוֹ יְרוּשָׁלִַם לְשַׁחֲתָהּ וַיִּנָּחֶם יְהוָה אֶל־הָרָעָה וַיֹּאמֶר לַמַּלְאָךְ
הַמַּשְׁחִית בָּעָם רַב עַתָּה הֶרֶף יָדֶךָ וּמַלְאַךְ יְהוָה הָיָה עִם־גֹּרֶן הָאָרְנָן 17
הַיְבוּסִי׃ וַיְדַבֵּר דָּוִד אֶל־יְהוָה בְּרֹאתוֹ אֶת־הַמַּלְאָךְ הַמַּכֶּה בָעָם וַיֹּאמֶר
הִנֵּה אָנֹכִי חָטָאתִי וְאָנֹכִי הֶעֱוֵיתִי וְאֵלֶּה הַצֹּאן מֶה עָשׂוּ תְּהִי נָא יָדְךָ 18
בִּי וּבְבֵית אָבִי׃ וַיָּבֹא גָד אֶל־דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ עֲלֵה הָקֵם
לַיהוָה מִזְבֵּחַ בְּגֹרֶן אָרְנָן הַיְבוּסִי׃ וַיַּעַל דָּוִד כִּדְבַר גָּד אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ 19
וַיַּשְׁקֵף אָרְנָן וַיַּרְא אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־עֲבָדָיו עֹבְרִים עָלָיו וַיֵּצֵא אָרְנָן 20
וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ אַפַּיִם אָרְצָה׃ וַיֹּאמֶר אָרְנָן מַדּוּעַ בָּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶל־
עַבְדּוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד לִקְנוֹת מֵעִמְּךָ אֶת־הַגֹּרֶן לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ לַיהוָה וְתֵעָצַר 21
הַמַּגֵּפָה מֵעַל הָעָם׃ וַיֹּאמֶר אָרְנָן אֶל־דָּוִד יִקַּח וְיַעַל אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב 22
בְּעֵינָיו רְאֵה הַבָּקָר לָעוֹלָה וְהַמוֹרִגִים לָעֵצִים וְהַחִטִּים מִנְחָה הַכֹּל נָתַתִּי׃
הַכֹּל נָתַן אָרְנָן כַּמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אָרְנָן אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ 23
יִרְצֶךָ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אָרְנָן לֹא כִי־קָנֹה אֶקְנֶה מֵאוֹתְךָ בְּמְחִיר וְלֹא־ 24
אַעֲלֶה לַיהוָה אֱלֹהַי עֹלוֹת חִנָּם׃ וַיִּקֶן דָּוִד אֶת־הַגֹּרֶן וְאֶת־הַבָּקָר בְּכֶסֶף
שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים׃ וַיִּבֶן־שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֹלוֹת וּשְׁלָמִים 25
וַיֵּעָתֶר יְהוָה לָאָרֶץ וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל׃

ויהי בשנת שבע ליהוא וימלך יהואש ומספר
2 ארבעים שנה מלך בירושלים ושם אמו צבעה
3 מבאר שבע: ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל
4 ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: רק הבמות לא
סורו עוד העם עדים מזבחים ומקטרים בבמות:
5 ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר
יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות
ערכו איש כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא
6 בית יהוה: יקחו להם הכהנים איש מאת מכריו
7 והמה יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם
8 בדק: ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש
9 לא חזקו הכהנים את בדק הבית: ויקרא המלך
יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר להם מדוע
אינכם חזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף
מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנהו: ויאבו עוד
לקחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית:
10 ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו
ויתן אתו אצלו מימין בבוא איש בית יהוה ונתנו
שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית
11 יהוה: והיה כראותם כי רב הכסף בארון ועלה
ספר המלך הכהן הגדול ויצרו וספרו את הכסף
12 הנמצא בבית יהוה: ונתנו את הכסף הערכים
אל יד עשי המלאכה הממנים על בית יהוה ויוציאו
אתו החרשים והבנים העשים בבית יהוה: ולגזרים
ולחצבים ולקנות עצים ולחזק בדק הבית יהוה
13 ולכל יציא הבית לחזקה: אך לא יעשה בבית יהוה
מזרקות כסף מזמרות מזרקים חצצרות כל כלי
זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה: כי
14 לעשי המלאכה נתנו ויחזקו בו את בית יהוה:
15 ולא נחשבו האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם
16 לתת לעשי המלאכה כי באמונה המה עשים: כסף
אשם וכסף חטאת לא יובא בית יהוה לכהנים
17 היה: אז עלה חזאל מלך ארם וילחם על גת
18 וילכדה ויהי חזאל שם פניו לעלות על ירושלם:
ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר
הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי
יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות
בית יהוה ובית המלך וישלח אל חזאל מלך ארם
19 ויעל מעל ירושלם: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה
20 הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה: ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש
בבית מלא בדרך היורדת סלא: ויוזכר בת שמעת
ויהוזבד בן שמר עבדיו הכוהו וימת ויקברו אתו
עם אבתיו בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו:

בשנת שלשים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך
2 ישראל מלך יהואחז בשמרון שבע עשרה שנה:
ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחרי חטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה:
3 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם
וביד בן הדד בן חזאל כל הימים: ויחל יהואחז
את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ
ישראל כי לחצם מלך ארם: ויתן יהוה לישראל
מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל
בתחתיהם כאתמול שלשום: אך לא סרו מחטאות
בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם ילכו
ואף האשרה עמדה בשמרון: כי לא יהואחז נשאר
לעם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכבים וחמשת
אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר
8 לדוש: ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו
9 הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל: וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו אתו
בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו: בשנת שלשים
ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן
11 יהואחז על ישראל בשמרון ששה עשרה שנה:
ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל בם הלך: ויתר
דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם
עם אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר
13 דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש עם
אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויואש קבר בשמרון
14 עם מלכי ישראל: ואלישע חלה את חליו אשר
15 ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על
פניו ואבי רכבו ופרשיו: ויאמר אליו אלישע קח
קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: ויאמר למלך
ישראל שים ידך על הקשת וישם ידו ויסמך
16 אלישע את ידיו על ידי המלך: ויאמר פתח החלון
קדמה ויפתח וירו אלישע חץ תשועה ליהוה וחץ
תשועה מארם והכית את ארם באפק עד כלתך:
17 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך
ארצה ויך שלש פעמים ויעמד: ויקצף עליו איש
האלהים ויאמר הכית חמש או שש פעמים אז
הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה
19 את ארם: ויחר אף יהוה בו ויאמר הכית חמש או
שש פעמים אז תכה את ארם עד כלה ועתה שלש
20 פעמים תכה את ארם: ויקבר אלישע וימתו אתו
ואגדים מואב מבאי השנה בארץ: ויהי המה קברים
איש ויהי כראות איש את האגד וישלכו את האיש
בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע
ויחי ויעמד על רגליו: וחזאל מלך ארם לחץ את
ישראל כל ימי יהואחז: ויחנן יהוה וירחם אתם
ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב
ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה:
ויחי חזאל מלך ארם ובן הדד בנו תחתיו: ויואש
בן יהואחז לקח שוב ערים מיד בן הדד בן חזאל
אשר לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים
הכהו יואש וישב את ערי ישראל:

בשנת שתים ליואש בן יהואחז מלך ישראל מלך
2 אמציה בן יואש מלך יהודה: בן עשרים וחמש
שנה מלך בירושלים ושם אמו יהועדין מירושלם:
3 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדויד אביו ככל
אשר עשה יואש אביו עשה: אך הבמות לא סרו
עוד העם זבחים ומקטרים בבמות: ויהי כחזק
הממלכה עליו ויך את עבדיו המכים את המלך
5 אביו: ואת בניהם המתים לא המית כאשר כתוב
בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו
אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי איש
6 בחטאתו יומתו: הוא הכה את אדום בגיא המלח
עשרת אלפים ותפש את סלע במלחמה ויקרא את
שמה יקתאל עד היום הזה: אז שלח אמציה
מלאכים אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל
לאמר לכה נתראה פנים: וישלח יואש מלך ישראל
אל אמציה מלך יהודה לאמר החרול אשר בלבנון
שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך
לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון
ותרמס את החרול: הכה הכית את אדום ונשא
לבבך להתהלל שב עתה בביתך למה תתגרה
ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך: ולא שמע אמציה
ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציה
מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: וינגף יהודה
לפני ישראל וינסו איש לאהליו: ואת אמציה מלך
יהודה בן יואש בן אחזיהו תפש יואש מלך ישראל
בבית שמש וילך אתו ירושלם ויפרץ בחומת
ירושלם משער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות
14 אמה: ואת כל הזהב והכסף וכל הכלים הנמצאים
בבית יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות
15 וישב שמרונה: ויתר דברי יואש אשר עשה וגבורתו
אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים
16 על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש
עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך
17 ירבעם בנו תחתיו: ויחי אמציה בן יואש מלך
יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל
18 חמש עשרה שנה: ויתר דברי אמציה הלא הם
19 כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקשרו
עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו
20 לכישה וימיתהו שם: וישאהו על סוסים ויקבר
21 בירושלם עם אבתיו בעיר דוד: ויקחו כל עם
יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה שנה וימליכו
22 אתו תחת אביו אמציה: הוא בנה את אילת וישבה
ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו: בשנת חמש
עשרה שנה לאמציה בן יואש מלך יהודה מלך
23 ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון ארבעים
24 ואחת שנה: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל
חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל:
25 הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים
הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד
עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר:
כי ראה יהוה את עני ישראל מר מאד ואפס עצור
ואפס עזוב ואין עזר לישראל: ולא דבר יהוה
להמחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם
ביד יהואש בן יואחז: ויתר דברי ירבעם וכל אשר
עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק
ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב ירבעם עם
אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו:

21 מִצָּאתִי דָּוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו׃
22 אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְּאַמְּצֶנּוּ׃*
23 לֹא יָשִׁיא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ׃
24 וְכִתַּתִּי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף׃
25 וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ׃
26 וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ׃
27 הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי׃
28 אַף אֲנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי אָרֶץ׃
29 לְעוֹלָם אֶשְׁמָר לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמָנֶת לוֹ׃
30 וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם׃
31 אִם יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן׃
32 אִם חֻקּוֹתַי יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ׃
33 וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם׃
34 וְחַסְדִּי לֹא אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֶּר בֶּאֱמוּנָתִי׃
35 לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אָשְׁנֶה׃
36 אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם לְדָוִד אֲכַזֵּב׃
37 זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃
38 כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה׃
39 וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם מְשִׁיחֶךָ׃
40 נִאַרְתָּ בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃
41 פָּרַצְתָּ כָל גְּדֵרוֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה׃
42 שַׁסּוּהוּ כָּל עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו׃
43 הֲרִימוֹתָ יְמִין צוֹרְרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל אוֹיְבָיו׃
44 אַף תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקִימוֹתָהוּ בַּמִּלְחָמָה׃
45 הִשְׁבַּתָּ מִטְהָרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מָגַרְתָּ׃
46 הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו בּוּשָׁה סֶלָה׃
47 עַד מָתַי יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כָּאֵשׁ חֲמָתֶךָ׃
48 זְכָר מָה חָלְדִּי עַל מָה שָׁוְא בָּרָאתָ כָּל בְּנֵי אָדָם׃
49 מִי גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה מָוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד שְׁאוֹל סֶלָה׃
50 אַיֵּה חַסְדֶּיךָ רִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃
51 זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְחֵיקִי כָּל רַבִּים עַמִּים׃
52 אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְבוֹת מְשִׁיחֶךָ׃
53 בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

פרק פ"ט.

1 מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי׃
2 חַסְדֵי יְהוָה עוֹלָמִים אָשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי׃*
3 כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה בַּשָּׁמַיִם תָּכִין אֱמוּנָתְךָ בָּהֶם׃
4 כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי׃
5 עַד עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר וָדֹר כִּסְאֶךָ סֶלָה׃
6 וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְהוָה אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים׃
7 כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיהוָה יִדְמֶה לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים׃
8 אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו׃
9 יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חָסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ׃
10 אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם׃
11 אַתָּה דִכִּאתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ׃
12 לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם׃
13 צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יְרַנֵּנוּ׃
14 לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ׃
15 צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃
16 אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן׃
17 בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ׃
18 כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרִים קַרְנֵנוּ׃
19 כִּי לַיהוָה מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ׃
20 אָז דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם׃
21 מָצָאתִי דָּוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו׃
22 אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְּאַמְּצֶנּוּ׃*
23 לֹא יָשִׁיא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ׃
24 וְכִתַּתִּי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף׃
25 וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ׃
26 וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ׃
27 הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי׃
28 אַף אֲנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי אָרֶץ׃
29 לְעוֹלָם אֶשְׁמָר לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמָנֶת לוֹ׃
30 וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם׃
31 אִם יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן׃
32 אִם חֻקּוֹתַי יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ׃
33 וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם׃
34 וְחַסְדִּי לֹא אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֶּר בֶּאֱמוּנָתִי׃
35 לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אָשְׁנֶה׃
36 אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם לְדָוִד אֲכַזֵּב׃
37 זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃
38 כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה׃
39 וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם מְשִׁיחֶךָ׃
40 נִאַרְתָּ בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃
41 פָּרַצְתָּ כָל גְּדֵרוֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה׃
42 שַׁסּוּהוּ כָּל עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו׃
43 הֲרִימוֹתָ יְמִין צוֹרְרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל אוֹיְבָיו׃
44 אַף תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקִימוֹתָהוּ בַּמִּלְחָמָה׃
45 הִשְׁבַּתָּ מִטְהָרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מָגַרְתָּ׃
46 הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו בּוּשָׁה סֶלָה׃
47 עַד מָתַי יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כָּאֵשׁ חֲמָתֶךָ׃
48 זְכָר מָה חָלְדִּי עַל מָה שָׁוְא בָּרָאתָ כָּל בְּנֵי אָדָם׃
49 מִי גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה מָוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד שְׁאוֹל סֶלָה׃
50 אַיֵּה חַסְדֶּיךָ רִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃
51 זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְחֵיקִי כָּל רַבִּים עַמִּים׃
52 אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְבוֹת מְשִׁיחֶךָ׃
53 בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

16 ויעש כל כי ציוהו׃* ויעמדו עבדי אדניהו: ויקחו
17 אשה: ויאמר אליהם אחיה השלשי לאמר: הנה
18 אנכי מביא את רעת על בית ירבעם והכרתי
19 לירבעם משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל:
20 והבערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל
21 עד תמו׃ המת לירבעם בעיר ואכלו הכלבים
22 והמת השדה יאכלו העוף כי יהוה דבר׃ ואתה
23 קום לך הביתה ברגליך בבוא רגליך העיר
24 ומת הילד: וקברו אתו כל ישראל וספדו לו
25 וקברתם אתו כי זה לבדו יבא לקבר מבית
26 ירבעם אשר מצא חסד לפני יהוה אלהי ישראל
27 בבית ירבעם: ויהוה הקים לו מלך על ישראל
28 אשר יכרת את בית ירבעם היום ומה גם עתה׃
29 ויהוה יכה את ישראל כאשר ינוד הקנה במים
30 והנתש את הטוב הזה לאבותם אשר נתן לזרעם
31 והזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את אשריהם
32 מכעיסים את יהוה׃ ויתר דברי ירבעם אשר
33 הלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי
34 הימים למלכי ישראל׃ והימים אשר מלך ירבעם
עשרים ושתים שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב
בנו תחתיו׃

פרק יד׳

1 בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם: ותאמר
2 ירבעם אל אשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו
כי את אשת ירבעם ולכי שלו אל אחיה הוא
דבר אלי לאמר מלך על העם הזה: והיה לקחת
3 בידך עשרת לחם ונקדים ונבט צפחת דבש ובאי
אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנער׃ ותעש כן
אשת ירבעם ותקם ותלך שלו ותבא בית אחיה
ואחיה לא יכל כי קמו עיניו מזקנה היתה:
4 ויהוה אמר אל אחיה הנה אשת ירבעם באה
לדרש את דבר בנה כי חלה אתה ודברת אליה
5 ככה וככה והיה בבואה והתנכרה׃ ויהי כשמע
אחיה את קול רגליה הבאות בפתח ויאמר באי
אשת ירבעם למה זה את מתנכרת לי ואנכי שלחתי
6 אליך קשה׃ לכי אמרי אל ירבעם כה אמר יהוה
אלהי ישראל יען אשר הרימתיך מתוך העם
ואתנך נגיד על עמי ישראל׃ ואקרע הממלכה
מבית דוד ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד אשר
שמר מצותי והלך אחרי בכל לבבו לעשות רק
הישר בעיני׃ והרעות מכל אשר היו לפניך
ותלך והעשית לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני
ואתה השלכתני אחרי גוך׃ לכן הנני מביא רעה
על בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר
עצור ואפס בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם
כאשר יבער הגלל עד תמו׃ המת לירבעם בעיר
תאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו העוף כי יהוה
דבר׃ ואתה קום לך הביתה רגליך בבוא עירה
ומת הילד׃ וקברו אתו כל ישראל וספדו לו
וקברתם אתו כי זה לבדו יבא לקבר מבית
ירבעם כי מצא חסד מלפני יהוה אלהי ישראל
בבית ירבעם׃ ויקם יהוה לו מלך על ישראל
אשר יכרת את בית ירבעם ביום ההוא ומה גם
עתה׃ והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה
במים והנתש את הטוב הזה לאבותם אשר נתן
לזרעם והזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את
אשריהם מכעיסים את יהוה׃ ויתר דברי ירבעם
אשר הלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ והימים אשר מלך ירבעם
עשרים ושתים שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב
בנו תחתיו׃

פרק טו׳

1 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך
2 אבים על יהודה׃ שלש שנים מלך בירושלם
ושם אמו מעכה בת אבישלום׃ והלך בכל חטאת
אביו אשר עשה לפניו ולא היתה לבבו שלם עם
יהוה אלהיו כלבב דוד אביו׃ כי למען דוד נתן
יהוה אלהיו לו נר בירושלם להקים את בנו
אחריו והעמיד את ירושלם׃ יען אשר עשה דוד
הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל
ימי חייו רק בדבר אוריה החתי׃ ויהי מלחמה
בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו׃ ויתר דברי
אבים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה בין אבים
ובין ירבעם׃ וישכב אבים עם אבתיו ויקברו
אתו בעיר דוד ויתחי אסא בנו תחתיו׃ בשנת
עשרים שנה לירבעם מלך ישראל מלך אסא על
יהודה׃ ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם
אמו מעכה בת אבישלום׃ ויעש אסא הישר בעיני
יהוה כדוד אביו׃ ויבער הקדשים מן הארץ
ויסר את כל הגלולים אשר עשו אבתיו׃ וגם את
מעכה אמו הסיר מגבירה אשר עשתה מפלצת
לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה ויצת בנחל
קדרון׃ והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם
עם יהוה כל ימיו׃ ואת קדשי אביו והקדשים
הביא בית יהוה כסף וזהב וכלים׃ ומלחמה היתה
בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם׃
ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את רמה
למען אשר לא יתן יציא ובא לאסא מלך יהודה׃
ויקח אסא את כל הכסף ואת הזהב הנותרים
באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך
ויתן ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדד
בן טברמן בן חזיון מלך ארם הישב בדמשק
לאמר׃ ברית בינך ובינו בין אבי ובין אביך הנה
שלחתי לך שחד כסף וזהב לכה הפר את בריתך
את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי׃ וישמע בן
הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר
לו על ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת
אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי׃
ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את רמה וישב
בתרצה׃ והמלך אסא הקריא את כל יהודה אין
נקי ויסעו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה
בעשא ויבן בהם את גבע בנימן ואת המצפה׃
ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה
וערי אשר בנה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את
רגליו׃ וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו׃
ונדב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שתים
לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים׃
ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו
אשר החטיא את ישראל׃ ויקשר עליו בעשא בן
אחיה מבית יששכר ויכהו בעשא בגת פלשתים
ונדב ועל כל ישראל צרים על גבתון׃ ויהמת
בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו׃
ויהי במלכו ככשבתו על כסאו ויך את כל בית
ירבעם לא השאיר לירבעם כל נשמה עד השמידו
אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה
השלני׃ בעבור חטאות ירבעם אשר חטא ואשר
החטיא את ישראל בכעסו אשר כעס את יהוה
אלהי ישראל׃ ויתר דברי נדב וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ ויהי מלחמה בין אסא ובין בעשא מלך
ישראל כל ימיהם׃ בשנת שלש לאסא מלך יהודה
מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה עשרים
וארבע שנה׃ וימלך בן בנו תחתיו ויך את כל
בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל נשמה עד
השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו
אחיה השלני׃ בעבור חטאות ירבעם אשר חטא
ואשר החטיא את ישראל בכעסו אשר כעס את
יהוה אלהי ישראל׃ ויתר דברי בעשא וכל אשר
עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ ויהי מלחמה בין אסא
ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם׃ בשנת שלשים
ושש לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא על
ישראל בתרצה שנתים׃ ויעש הרע בעיני יהוה
וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את
ישראל׃ ויקשר עליו זמרי שר מחצית הרכב
ועשה מרד בו והוא בתרצה שתה שכר בית ארצא
אשר על הבית בתרצה׃ ובא זמרי והכהו ויהמתהו
בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך
תחתיו׃ ויהי במלכו ככשבתו על כסאו הכה את
כל בית בעשא לא השאיר לו משתין בקיר וגאליו
ורעיהו׃ וישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר
יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא׃
בכל חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו
ואשר החטיאו את ישראל בכעסם את יהוה אלהי
ישראל בהבליהם׃ ויתר דברי אלה וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה
מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על
גבתון פלשתים׃ וישמע העם החנים לאמר קשר
זמרי וגם הכה את המלך וישימו כל ישראל את
עמרי שר הצבא על ישראל היום ההוא במחנה׃
ויעל עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על
תרצה׃ ויהי כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא
אל היכל בית המלך וישרף עליו את בית המלך
באש וימת׃ בחטאתיו אשר חטא לעשות הרע
בעיני יהוה ללכת בדרך ירבעם ובחטאתו אשר
עשה להחטיא את ישראל׃ ויתר דברי זמרי וקשרו
אשר קשר הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ אז יחלק העם ישראל חצי העם
אחרי תבני בן גינת להמליכו וחצי העם אחרי
עמרי׃ ויחזקו העם אשר אחרי עמרי את העם
אשר אחרי תבני בן גינת וימת תבני ויהי עמרי
למלך׃ בשנת שלשים ואחת לאסא מלך יהודה
מלך עמרי על ישראל שתים עשרה שנה בתרצה
מלך שש שנים׃ ויקן את הר שמרון מאת שמר
בכסף כרי כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר
אשר בנה על שם שמר אדני ההר שמרון׃ ויעש
עמרי הרע בעיני יהוה ויעש רע מכל אשר היו
לפניו׃ וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחטאתו
אשר החטיא את ישראל להכעיס את יהוה אלהי
ישראל בהבליהם׃ ויתר דברי עמרי אשר עשה
וגבורתו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ וישכב עמרי עם אבתיו
ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו׃ ואחאב
בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ושמנה
לאסא מלך יהודה ויהי אחאב בן עמרי על ישראל
שנתים עשרה שנה׃ ויעש אחאב בן עמרי הרע
בעיני יהוה מכל אשר היו לפניו׃ ויהי הלוך לו
הקל לילך בחטאות ירבעם בן נבט ויקח את
איזבל בת אתבעל מלך צדנים וילך ויעבד את
הבעל וישתחו לו׃ ויקם מזבח לבעל בבית הבעל
אשר בנה בשמרון׃ ויעש אחאב את האשרה
ויוסף אחאב לעשות להכעיס את יהוה אלהי
ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו׃
בימיו בנה חיאל בית הארלי את יריחו באבירם
בכרו יסד בשגיב בנו ובשגיב בנו הקים דלתיה
כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון׃

פרק טז׳

1 ויהי בשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט

ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי׃ ויהי דבר יהוה אליו לאמר׃ לך מזה ופנית קדמה והסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן׃ והיה מן הנחל תשתה ואת העורבים צויתי שם לכלכלך שם׃ וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב אל נחל כרית אשר על פני הירדן׃ והעורבים מביאים לו לחם בבקר ובשר בבקר ומן הנחל היה שתה׃ ויהי מקץ ימים יבש הנחל כי לא היה גשם בארץ׃ ויהי דבר יהוה אליו לאמר׃ קום לך צרפתה אשר לצידון ושבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך׃ ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח השער והנה שם אשה אלמנה מקשטת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתה׃ ותלך לקחת ותקרא לה ויאמר לה קחי נא לי פת לחם בידך׃ ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי עוגה כי אם מלא כף קמח בכד ומעט שמן בצפחת והנני מקשטת שנים עצים ובאתי ועשיתיה לי ולבני ואכלנהו ומתנו׃ ויאמר אליה אליהו אל תיראי באי עשי כדבר אמך אך עשי לי ממנה עוגה קטנה בראשנה והוצאת אלי ולבנך תעשי באחרונה׃ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא יכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תת יהוה מטר על פני האדמה׃ ותלך ותעש כדבר אליהו ותאכל הוא והיא וביתה ימים׃ כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסרה כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו׃ ויהי אחרי הדברים האלה חלה בן האשה בעל הבית וחליו חזק עד אין נשמה בו׃ ותאמר אל אליהו מה לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר עוני והמית את בני׃ ויאמר אליה אליהו תני לי את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העלית אשר הוא יושב שם והשכיבהו על מטתו׃ ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי הגם על האלמנה אשר אנכי מתגורר עמה הרעות להמית את בנה׃ ויתגר על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נפש הילד הזה על קרבו׃ ויהי יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויחי׃ ויקח אליהו את הילד וירדהו מן העלית הביתה וימסרהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך׃ ותאמר האשה אל אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפיך אמת׃

ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה׃ וילך אליהו להראות אל אחאב ורעב חזק בשמרון׃ ויקרא אחאב אל עבדיה אשר על הבית ועבדיה ירא את יהוה מאד׃ ויהי בהכרת איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיה מאה נביאים ויחבאם חמשים חמשים במערה ויכלכלם לחם ומים׃ ויאמר אחאב אל עבדיה לך בארץ אל כל מעינות המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולא נכרית מן הבהמה׃ ויחלקו להם את הארץ לעברה אחאב הלך דרך אחד לבדו ועבדיה הלך דרך אחר לבדו׃ ועבדיה בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ותאמר האתה זה אדני אליהו׃ ויאמר אליו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו׃ ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני׃ חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין ושבע את המלכות ואת הגוי כי לא ימצאך׃ ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו׃ והיה אני אלך מעמך ורוח יהוה ישאך אל אשר לא אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה מנעורי׃ הלא הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחביא מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים במערה ואכלכלם לחם ומים׃ ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני׃ ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו׃ וילך עבדיה לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב לקראת אליהו׃ ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר ישראל׃ ויאמר לא עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחרי הבעלים׃ ועתה שלח קבץ אלי את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל׃ וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל׃ ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר׃ ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש׃ ויתנו לנו שני פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחהו וישימו על עצים ואש לא שמו והפר האחד אעשה והנתי על עצים ואש לא אשים׃ וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והאלהים אשר יענה באש הוא האלהים ויענו כל העם ויאמרו טוב הדבר׃ ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשונה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו׃ ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל ענני ואין קול ואין עונה ויפסחו על המזבח אשר עשו׃ ויהי בצהרים ויתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח ולו שיג ודרך לו פן הוא ישן ויקץ׃ ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות ורמחים עד שפך דם עליהם׃ ויהי כעבור הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין עונה ואין קשב׃ ויאמר אליהו אל כל העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו ויתקן את מזבח יהוה הנתוץ׃ ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך׃ ויבן את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח׃ ויערך את העצים וינתח את הפר וישם על העצים ויאמר מלאו ארבעה כדים מים והרקו על העולה ועל העצים׃ ויאמר שנו ושנו ושלשו ושלשו׃ וילכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים׃ ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי את כל הדברים האלה׃ ענני יהוה ענני והעם הזה ידעו כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבות את לבם אחרנית׃ ותפל אש יהוה ותאכל את העולה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה ליחה׃ וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים׃ ויאמר אליהו אליהם תפשו את נביאי הבעל אל יפלט מהם איש ויתפשום ויורדם אליהו אל נחל קישון וישחט שם׃ ויאמר אליהו אל אחאב עלה אכל ושתה כי קול המון גשם׃ ואחאב עלה לאכל ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל וישתחו ארצה וישם פניו בין ברכיו׃ ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך הים ויעל ויבט ויאמר אין דבר ויאמר שוב שבע פעמים׃ ויהי בפעם השביעית ויאמר הנה עלה קטנה ככף איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר וירד ולא יעצרך הגשם׃ ויהי עד כה והשמים התקדרו עב ורוח וגשם ויהי גשם גדול ויבך אחאב וילך יזרעאלה׃ ויהי יד יהוה אל אליהו ויחגר מתניו וירץ לפני אחאב עד בואך יזרעאלה׃

ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו וגם את אשר הרג את כל הנביאים בחרב׃ ותשלח איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה יוסיפון כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם׃ וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את נערו שם׃ והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחד וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נא את נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי׃ וישכב וישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר אליו קום אכל׃ ויפן והנה מראשותיו עגת רצפים ושמן אחד וישת ויאכל וישת וישב וישכב׃ וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רבה ממך הדרך׃ ויקם ויאכל וישת וילך בכח האכלה ההוא ארבעים יום וארבעים לילה עד חרב האלהים׃ ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו׃ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה׃ ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזקה מפרקת הרים ומשברת סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה׃ ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה׃ ויהי כשמע אליהו וילט פניו במעטפתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו׃ ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה׃ ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת וחשחת את חזאל למלך על ארם׃ ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתיך׃ והיה המנצל מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע׃ והנותרתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו׃ וילך משם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו ואתו בשנים עשר ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו עליו׃ ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך׃ וישב מאחריו וילך וישחט את צמד הבקר ובכלי הבקר בשלם ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו׃

ויאסף בן הדד את כל חילו ושלשים ושנים מלכים אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה׃ וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה ויאמר לו כה אמר בן הדד כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם׃ ויען מלך ישראל ויאמר כדבריך אדני המלך לי אני וכל אשר לו׃ וישובו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר כי שלח שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך תתן לי׃ כי כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו׃ ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זו מבקש הוא כי שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו׃ ויאמרו אליו כל הזקנים ועם כל אל תשמע ואל תאבה׃ ויאמר אל מלאכי בן הדד אמרו אל אדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשונה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישיבו לו דבר׃ וישלח אליו בן הדד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוספון אם יספיק עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגלי׃ ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל תתהלל חגר כפרק׃ ויהי כשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא ומלכים בסכות ויאמר אל עבדיו שימו ויעשו עליו מצור׃ והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את כל ההמון הגדול הזה הנה אנכי נתנה בידך היום וידעת כי אני יהוה׃ ויאמר אחאב על ביד מי כה אמר יהוה ויאמר כה אמר יהוה ביד נערי שרי המדינות׃ ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה׃ ויפקד את נערי שרי המדינות ויהיו מאתים שלשים ושנים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים׃ ויצאו בצהרים ובן הדד שתה סכר הוא והמלכים שלשים ושנים עזרים אתו׃ ונערי שרי המדינות יצאו בראשנה וישלח בן הדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו מן שמרון׃ ויאמר אם לשלום יצאו תפשום חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשום׃ ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם׃ ויכו איש איש אישהו ויברחו ארם וירדפם ישראל ובן הדד מלך ארם נמלט על סוס ופרשים׃ ויצא מלך ישראל ויך את הסוסים ואת הרכב ויך בארם מכה רבה׃ ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר אליו לך התחזק וידע ושמר את אשר תעשה כי לתשובת השנה עלה עליך מלך ארם׃ ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם לא נחזק ממנו׃ ודבר כזה עשה הסר המלכים איש מעל מקומו ושים פחות תחתם׃ ומנה לך חיל כחיל אשר נפל ממך סוס תחת סוס ורכב תחת רכב ונלחמנו אתם במישור אם לא נחזק ממנו ויאבה לקולם ויעש כן׃ ויהי לתשובת השנה ויפקד בן הדד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל׃ ובני ישראל נפקדו ויתכלכלו ויצאו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את הארץ׃ ויגש איש האלהים וידבר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הנה אנכי נתנה את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה׃ ויחנו אלה נגד אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותגש המלחמה ויכו בני ישראל מארם מאה אלף רגלי ביום אחד׃ וינסו הנשארים אפקה העירה ויפל החומה על עשרים ושבעת אלפים האנשים הנשארים ובן הדד נס ויבא העיר חדר בחדר׃ ועבדיו אמרו אליו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים על ראשינו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה את נפשך׃ ותחגרנה שקים במתנינו וחבלים על ראשינו ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדד אמר תחי נא נפשי ויאמר עודנו חי הוא אחי׃ והאנשים ינחשו וימהרו ויתפשו ממנו ויאמרו אחיך בן הדד ויאמר לכו הביאוהו ויצא אליו בן הדד ויעלהו אל המרכבה׃ ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי מאבי אביך אשיב ורחובות תשים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו׃ ואיש מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכני נא ויאבה האיש להכותו׃ ויאמר אליו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מעמדי והכהו האריה כי יפרד ממנו׃ וימצא איש אחר ויאמר הכני נא ויכהו האיש מכה ופצע׃ וילך הנביא ויתיצב אל המלך על הדרך ויתחפש באפר על עיניו׃ ויהי כעבור המלך ויזעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בתוך המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד יפקד ויהיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקול׃ והיה עבדך עשה הנה ועשה הנה ואיננו׃ ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה הרעת׃ וימהר ויסר את האפר מעל עיניו וידע המלך ישראל כי מן הנביאים הוא׃ ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת מיד איש חרמי ויהי חיליך תחת חילו ועמך תחת עמו׃ ויסר מלך ישראל על ביתו ויבא שמרונה׃

ויהי אחרי הדברים האלה והנבות היזרעאלי היה כרם אשר בזרעאל אצל היכל שמרון אשר לאחאב מלך שמרון׃ וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל בתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך כספו אתן לך׃ ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך׃ ויבא אחאב על ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבתי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולא אכל לחם׃ ותבא אליו איזבל אשתו ותאמר לו מדוע רוחך סרה על כן ואינך אכל לחם׃ ויאמר אליה כי דברתי אל נבות היזרעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתן לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן את כרמי לך׃ ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם וייטב לבך אני אתן לך את כרם נבות היזרעאלי׃ ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחותמו ותשלח הספרים אל הזקנים ואל החרים היושבים את נבות בעירו׃ ותכתב בספרים לאמר קראו צום והושיבו את נבות בראש העם׃ והושיבו שני אנשים בני בליעל נגדו ויעידו עליו לאמר ברכת אלהים ומלך סקלתו ומת׃ ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים היושבים בעירו כאשר שלחה אליהם כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם׃ קראו צום והושיבו את נבות בראש העם׃ ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו נגדו ויעידו אנשי בליעל אותו בנבות נגד העם לאמר ברך נבות אלהים ומלך ויוציאהו אל מחוץ לעיר וסקלוהו באבנים וימת׃ וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת׃ ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל אחאב קום רש בכרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתתו לך בכסף כי אין נבות חי כי אם מת׃ ויהי כשמע אחאב כי מתה נבות ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היזרעאלי לרשתו׃ ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר׃ קום רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה הוא בכרם נבות אשר ירד שמה לרשתו׃ ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקקו הכלבים את דמך גם את׃ ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני אויבי ויאמר מצאתיך יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה׃ הנני מביא עליך רעה ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃ ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה בגלל הכעס אשר הכעסתני והחטיא את ישראל׃ וגם אל איזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל׃ המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים׃ רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסיתה אותו איזבל אשתו׃ ויתעב מאד ללכת אחרי הגלולים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה את בני ישראל׃ ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצם ויישכב בשק וילך אט׃ ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר׃ הראית כי נכנע אחאב מפני על כי נכנע מפני לא אביא הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על ביתו׃

וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם לבין ישראל׃ ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל׃ ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מלקחתה מיד מלך ארם׃ ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך׃ ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא היום את דבר יהוה׃ ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך למלחמה אל רמת גלעד אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך׃ ויאמר יהושפט האין פה עוד נביא ליהוה ונדרשה מאתו׃ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה הוא ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן׃ ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר את מיכיהו בן ימלה׃ ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה לבושים בגדיהם יושבים איש על כסאו בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם׃ ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלותם׃ וכל הנביאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח והצליח יהוה ביד המלך׃ והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כדבר אחד מהם ודברת טוב׃ ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלי אלהי אתו אדבר׃ ויבא אל המלך ויאמר אליו המלך מיכיהו הנלך למלחמה אל רמת גלעד אם אחדל ויאמר עלו והצליחו ונתנו ביד המלך׃ ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אם לא תדבר אלי אמת בשם יהוה׃ ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר אין להם רועה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום׃ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם רע׃ ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו׃ ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה אמר כה וזה אמר כה׃ ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה׃ ויאמר אצא ורוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה גם תוכל צא ועשה כן׃ ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה׃ ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר איזה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך׃ ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא׃ ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו אל אמון שר העיר ואל יואש בן המלך׃ ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד בשובי בשלום׃ ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם׃ ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד׃ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבא במלחמה׃ ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן ואת הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו׃ ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט ויאמרו אך מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט׃ ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאחריו׃ ואיש משך בקשת ויך את מלך ישראל בין הדבק ובין השרין ויאמר אל רכבו הפך ידיך והוציאני מן המחנה כי הוחליתי׃ ותעל המלחמה ביום ההוא והמלך ישראל היה מעמד על המרכבה נגד ארם ויכתת לערב ויצא דם החץ אל חיק המרכבה׃ ויעבר הקול במחנה כבוא השמש לאמר איש אל עמו ואיש אל ארצו׃ ויכתת המלך ויבא שמרונה ויקברו את המלך בשמרון׃ ויגיחו את הרכב על ברכת שמרון וילחכו הכלבים את דמו והזונות רחצו כדבר יהוה אשר דבר׃ ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיה בנו תחתיו׃

בן עשרים וחמש שנה יהושפט במלכו על יהודה ושלשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי׃ וילך בכל דרך אסא אביו לא סר ממנו לעשות הישר בעיני יהוה׃ אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ וישלם יהושפט עם מלך ישראל׃ ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ומלחמות אשר נלחם הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ואת יתר הקדשים אשר קדש אביו הסיר מן הארץ׃ ואין מלך באדום נצב מלך׃ יהושפט עשה אניות תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא הלכו כי נשברו האניות בעציון גבר׃ אז אמר אחזיה בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך באניות ולא אבה יהושפט׃ וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו׃

בן שתים ושלשים שנה אחזיה במלכו על ישראל ויתר שנתים על ישראל׃ וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ ויעבד את הבעל וישתחו לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו׃

ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב׃ ויפל אחזיה בשבכה בעלייתו אשר לשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אליהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה׃ ומלאך יהוה דבר אל אליהו התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודברת אליהם הלא על כי אין אלהים בישראל אתם הולכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון׃ ועתה כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך אליהו׃ וישובו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם׃ ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה הלא על כי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות׃ ויאמר אליהם מה מדת האיש העלה לקראתכם ודברים האלה אליכם׃ ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליהו התשבי הוא׃ וישלח אליו שר חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה יושב על ראש ההר ויאמר אליו איש האלהים המלך דבר רד׃ ויען אליהו ויאמר אל שר החמשים ואם איש אלהים אנכי תרד אש מן השמים ותאכל אותך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אותו ואת חמשיו׃ וישלח עוד שר חמשים אחר וחמשיו ויען ויאמר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהר רד׃ ויען אליהו ויאמר אליהם אם איש אלהים אנכי תרד אש מן השמים ותאכל אותך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אותו ואת חמשיו׃ וישלח שר חמשים שלישי וחמשיו ויעל שר החמשים השלישי ויכרע על ברכיו נגד אליהו ויתחנן אליו ויאמר אליו איש האלהים יקר נא תהי נפשי ונפש חמשים עבדיך אלה בעיניך׃ הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשונים ואת חמשיהם ועתה תהי נפשי יקרה בעיניך׃ ויאמר מלאך יהוה אל אליהו רד עמו אל תירא מפניו ויקם וירד עמו אל המלך׃ וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון הלא על כי אין אלהים בישראל לדרוש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות׃ ויעש כדבר יהוה אשר דבר אליהו ויאמר יהורם תחתיו בשנת שתים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן׃ ויתר דברי אחזיה אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃

ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמימה ואליהו והאלישע הלכים מן הגלגל׃ ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד הירדן ויאמר חי יהוה ונפשך חיה אם אעזבך ויבאו שניהם הירדנה׃ ובני הנביאים אשר בירחו נגשו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לוקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי השתקו׃ ויאמר אליו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני יריחו ויאמר חי יהוה ונפשך חיה אם אעזבך ויבאו יריחו׃ ובני הנביאים אשר ביריחו נגשו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לוקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי השתקו׃ ויאמר אליו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה ונפשך חיה אם אעזבך ויבאו שניהם הירדנה׃ וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד והם שניהם עמדו על הירדן׃ ואליהו לקח את אדרתו ויגלם ויכו את המים ויחצו הנה ושנה ויעברו שניהם ביבשה׃ ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע יהי נא פי שנים ברוחך׃ ויאמר הקשית לשאול אם תראני לקחת מעמך יהי לך כן ואם אין לא יהי׃ ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים׃ ואלישע ראה ויצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו והוא לא ראהו ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים׃ ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה ממנו וישב ויעמד על שפת הירדן׃ ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה ממנו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו גם הוא ויכו גם הם הנה ושנה ויעבר אלישע׃ וירא בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו ויחוו לו ארצה׃ ויאמרו אליו הנה נא יש עם עבדיך חמשים אנשי חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה ויטלהו על אחד ההרים או אל אחד הגבעות ויאמר לא תשלחו׃ ויפצרו בו עד בוש ויאמר שלחו ושלחו חמשים איש ויבקשו שלשת ימים ולא מצאהו׃ וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו׃ ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת׃ ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו׃ ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת׃ וירפאו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר׃ ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו אליו עלה קרח עלה קרח׃ ויפן אחריו וירא אתם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתי דובות מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושנים ילדים׃ וילך משם אל הר הכרמל וישב משם שמרונה׃

ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמונה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים עשרה שנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו ולא כאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו׃ רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנו׃ ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כבשים וצמר מאה אלף אילים׃ ויהי כמות אחאב ופשע מלך מואב במלך ישראל׃ ויצא המלך יהורם בעת ההיא משמרון ויפקד את כל ישראל׃ וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי למלחמה אל מואב ויאמר אעלה ירד כמוני כעמי כעמך כסוסי כסוסיך׃ ויאמר באי דרך נסב ויאמר דרך מדבר אדום׃ וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם׃ ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם

וַתִּקַּח יְהוֹשֶׁבַע בַּת־הַמֶּלֶךְ אֶת־יוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָה וַתִּגְנֹב אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי הַמּוּמָתִים אֹתוֹ וְאֶת־מֵינִקְתּוֹ בַּחֲדַר הַמִּטּוֹת וַתַּסְתִּרֵהוּ מִפְּנֵי אַתַלְיָהוּ וְלֹא הוּמָת׃ 12 וַתְּהִי אִתָּהּ נֶחְבָּא בְּבֵית־יְהוָה שֵׁשׁ שָׁנִים וְאַתַלְיָה מָלְכָה עַל־הָאָרֶץ׃ 13 וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הִתְחַזַּק יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי מֵאוֹת הַכָּרִי וְהָרָצִים לְאִתּוֹ וַיָּבֵא אֵלָיו בֵּיתָה יְהוָה וַיִּכְרֹת אִתָּם בְּרִית וַיַּשְׁבַּע אֹתָם בְּבֵית יְהוָה וַיַּרְאֵם אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ׃ 14 וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר זֹאת הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ שְׁלִישׁ הַבָּא עֹרְכֵי הַמִּשְׁמָר וְהַשֹּׁעֲרִים וְשֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְשֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַיְסוֹד וְכָל־הָעָם שִׂמְחֵי הָאָרֶץ וּבָאוּ בֵּית יְהוָה׃ 15 וְיִשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת בֵּית יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ כֵּלָיו בְּיָדוֹ וְהַבָּא אֶל־הַשְּׂדֵרוֹת יוּמָת וְהָיוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּצֵאתוֹ וּבְבֹאוֹ׃ 16 וַיַּעֲשׂוּ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וַיִּקְחוּ אִישׁ אֲנָשָׁיו הַבָּאִים בַּשַּׁבָּת עִם־הַיֹּצְאִים בַּשַּׁבָּת וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ 17 וַיִּכְרֹת יְהוֹיָדָע אֶת־הַבְּרִית בֵּינוֹ וּבֵין כָּל־הָעָם וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם לִהְיוֹת לְעַם לַיהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם׃ 18 וַיָּבֹאוּ כָּל־עַם הָאָרֶץ בֵּית הַבַּעַל וַיִּתְּצֻהוּ אֶת־מִזְבְּחֹתָיו וְאֶת־צְלָמָיו שִׁבְּרוּ הֵיטֵב וְאֶת־מַתַּן כֹּהֵן הַבַּעַל הָרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת וַיָּשֶׂם הַכֹּהֵן פְּקֻדּוֹת עַל־בֵּית יְהוָה׃ 19 וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי מֵאוֹת הַכָּרִי וְהָרָצִים וְאֶת־כָּל־עַם הָאָרֶץ וַיּוֹרִדוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה וַיָּבֹאוּ דֶּרֶךְ שַׁעַר הָרָצִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא הַמְּלָכִים׃ 20 וַיִּשְׂמַח כָּל־עַם הָאָרֶץ וְהָעִיר שָׁקְטָה וְאֶת־עֲתַלְיָה הֵמִיתוּ בַּחֶרֶב בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ 21 בֶּן־שֶׁבַע שָׁנִים יוֹאָשׁ בְּמָלְכוֹ׃

פרק יב׳.

1 בִּשְׁנַת שֶׁבַע לְיֵהוּא מָלַךְ יוֹאָשׁ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם וְשֵׁם אִמּוֹ צִבְיָה מִבְּאֵר שָׁבַע׃ 2 וַיַּעַשׂ יוֹאָשׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כֹּל יָמָיו אֲשֶׁר הוֹרָהוּ יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃ 3 רַק הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת׃ 4 וַיֹּאמֶר יוֹאָשׁ אֶל־הַכֹּהֲנִים כֹּל כֶּסֶף הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יוּבָא בֵּית־יְהוָה כֶּסֶף עוֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עֶרְכּוֹ כֹּל כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל־לֵב אִישׁ לְהָבִיא בֵּית יְהוָה׃ 5 יִקְחוּ־לָהֶם הַכֹּהֲנִים אִישׁ מֵאֵת מַכָּרוֹ וְהֵם יְחַזְּקוּ אֶת־בֶּדֶק הַבַּיִת לְכֹל אֲשֶׁר יִמָּצֵא־שָׁם בֶּדֶק׃ 6 וַיְהִי בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יוֹאָשׁ לֹא חִזְּקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת׃ 7 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יוֹאָשׁ לִיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וְלַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מַדּוּעַ אֵין אַתֶּם מְחַזְּקִים אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת וְעַתָּה אַל־תִּקְחוּ כֶסֶף מֵאֵת מַכָּרֵיכֶם כִּי לְבֶדֶק הַבַּיִת תִּתְּנֻהוּ׃ 8 וַיֹּאֲתוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קַחַת כֶּסֶף מֵאֵת הָעָם וְלִבְלְתִּי חַזֵּק אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת׃ 9 וַיִּקַּח יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֲרוֹן אֶחָד וַיִּקֹּב חֹר בְּדַלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ מִיָּמִין בְּבוֹא אִישׁ בֵּית יְהוָה וְנָתְנוּ שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי הַסַּף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה׃ 10 וְהָיָה כִּרְאוֹתָם כִּי־רַב הַכֶּסֶף בָּאָרוֹן וַיַּעַל סֹפֵר הַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּצְרְרוּ וַיִּסְפְּרוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית יְהוָה׃ 11 וְנָתְנוּ הַכֶּסֶף הַמְתֻכָּן עַל־יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה פְּקוּדֵי בֵּית יְהוָה וְיוֹצְאִים אֶת־הַכֶּסֶף אֶל־הֶחָרָשִׁים וְאֶל־הַבֹּנִים הָעֹשִׂים בְּבֵית יְהוָה׃ 12 וְאֶל־הַגֹּדְרִים וְהַחֹצְבִים אֶבֶן וְלִקְנוֹת עֵצִים וְאַבְנֵי מִקְבָּת לְחַזֵּק אֶת־בֶּדֶק בֵּית יְהוָה וּלְכֹל אֲשֶׁר יֵצֵא עַל־הַבַּיִת לְחָדָשׁ׃ 13 אַךְ לֹא יֵעָשֶׂה בֵּית יְהוָה סִפּוֹת כֶּסֶף מְזַמְּרוֹת מִזְרָקוֹת חֲצֹצְרוֹת כָּל־כְּלִי זָהָב וּכְלִי כֶסֶף מִן־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה׃ 14 כִּי לָהֶם יִתְּנוּ לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה וְחִזְּקוּ בּוֹ אֶת־בֵּית יְהוָה׃ 15 וְלֹא יִבָּקְשׁוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יָדָם לָתֵת אֶל־עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה כִּי בֶאֱמוּנָה הֵם עֹשִׂים׃ 16 כֶּסֶף אָשָׁם וְכֶסֶף חַטָּאוֹת לֹא יוּבָא בֵּית יְהוָה לַכֹּהֲנִים יִהְיֶה׃ 17 אָז יַעַל חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם וַיִּלָּחֶם עַל־גַּת וַיִּלְכְּדָהּ וַיָּשֶׂם חֲזָאֵל פָּנָיו לַעֲלוֹת עַל־יְרוּשָׁלִָם׃ 18 וַיִּקַּח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶת־כָּל־הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ יְהוֹשָׁפָט וִיהוֹרָם וַאֲחַזְיָה אֲבֹתָיו מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת־קָדָשָׁיו וְאֶת כָּל־הַזָּהָב הַנִּמְצָא בְּאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לַחֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם וַיַּעַל מֵעַל יְרוּשָׁלִָם׃ 19 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 20 וַיָּקֻמוּ עֲבָדָיו וַיִּקְשְׁרוּ קֶשֶׁר וַיַּכּוּ אֶת־יוֹאָשׁ בֵּית מִלּוֹא הַיֹּרֵד סִלָּא׃ 21 וְיוֹזָכָר בֶּן־שִׁמְעָת וִיהוֹזָבָד בֶּן־שֹׁמֵר עֲבָדָיו הִכֻּהוּ וַיָּמָת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרק יג׳.

1 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְשָׁבַע שָׁנָה לְיוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָחָז בֶּן־יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ 2 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי חַטֹּאוֹת יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא סָר מִמֶּנָּה׃ 3 וַיִּחַר אַף־יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם וּבְיַד בֶּן־הֲדַד בֶּן־חֲזָאֵל כָּל־הַיָּמִים׃ 4 וַיְחַל יְהוֹאָחָז אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע אֵלָיו יְהוָה כִּי־רָאָה אֶת־לַחַץ יִשְׂרָאֵל כִּי־לָחַץ אֹתָם מֶלֶךְ אֲרָם׃ 5 וַיִּתֶּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ וַיֵּצְאוּ מִתַּחַת יַד־אֲרָם וַיֵּשְׁבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאָהֳלֵיהֶם כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ 6 אַךְ לֹא־סָרוּ מֵחַטֹּאת בֵּית יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהֶם הָלָךְ וְגַם הָאֲשֵׁרָה עָמְדָה בְּשֹׁמְרוֹן׃ 7 כִּי לֹא־הִשְׁאִיר לִיהוֹאָחָז עָם כִּי אִם־חֲמִשִּׁים פָּרָשִׁים וַעֲשָׂרָה רִכְבֵי וְעֶשֶׂרֶת אֲלָפִים רַגְלִי כִּי אִבְּדָם מֶלֶךְ אֲרָם וַיְשִׂמֵם כֶּעָפָר לָדִישׁ׃ 8 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹאָחָז וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 9 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 10 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ 11 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מִכָּל־חַטֹּאת יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהֶם הָלָךְ׃ 12 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר נִלְחַם עִם־אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 13 וַיִּשְׁכַּב יוֹאָשׁ עִם־אֲבֹתָיו וְיָרָבְעָם יָשַׁב עַל־כִּסְאוֹ וְיוֹאָשׁ קֻבַּר בְּשֹׁמְרוֹן עִם־מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 14 וֶאֱלִישָׁע חָלָה אֶת־חָלְיוֹ אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ וְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יָרַד אֵלָיו וַיִּבְךְּ עַל־פָּנָיו וַיֹּאמַר אָבִי אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו׃ 15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע קַח קֶשֶׁת וְחִצִּים וַיִּקַּח אֵלָיו קֶשֶׁת וְחִצִּים׃ 16 וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שִׂים יָדְךָ עַל־הַקָּשֶׁת וַיָּשֶׂם יָדוֹ וַיָּשֶׂם אֱלִישָׁע יָדָיו עַל־יְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ 17 וַיֹּאמֶר פְּתַח הַחַלּוֹן קֵדְמָה וַיִּפְתָּח וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְרֵה וַיֹּרֶה וַיֹּאמֶר חֵץ תְּשׁוּעָה לַיהוָה וְחֵץ תְּשׁוּעָה בַּאֲרָם וְהִכִּיתָ אֶת־אֲרָם בְּאֲפֵק עַד־כַּלֹּתָם׃ 18 וַיֹּאמֶר קַח הַחִצִּים וַיִּקָּח וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַךְ אָרְצָה וַיַּךְ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיַּעֲמֹד׃ 19 וַיִּקְצֹף עָלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הִכִּיתָ חָמֵשׁ וְשֵׁשׁ פְּעָמִים אָז הִכִּיתָ אֶת־אֲרָם עַד־כַּלֹּתָם עַתָּה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים תַּכֶּנּוּ אֶת־אֲרָם׃ 20 וַיָּמָת אֱלִישָׁע וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ וּגְדוּדֵי מוֹאָב בָּאוּ בָאָרֶץ בְּבוֹא הַשָּׁנָה׃ 21 וַיְהִי הֵמָּה קֹבְרִים אִישׁ וְהִנֵּה רָאוּ אֶת־הַגְּדוּד וַיַּשְׁלִכוּ אֶת־הָאִישׁ בְּקֶבֶר אֱלִישָׁע וַיֵּלֶךְ וַיִּגַּע הָאִישׁ בַּעַצְמוֹת אֱלִישָׁע וַיִּחְיֶה וַיַּעֲמֹד עַל־רַגְלָיו׃ 22 וְחָזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם לָחַץ אֶת־יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי יְהוֹאָחָז׃ 23 וַיְחָנֵּן יְהוָה וַיְרַחֵם אֹתָם וַיִּפֶן אֲלֵיהֶם לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב וְלֹא אָבָה הַשְׁחִיתָם וְלֹא־הִשְׁלִיכָם מֵעַל פָּנָיו עַד־עָתָּה׃ 24 וַיָּמָת חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם וַיִּמְלֹךְ בֶּן־הֲדַד בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 25 וַיָּשָׁב יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז וַיִּקַּח אֶת־עָרֵי מִיַּד בֶּן־הֲדַד בֶּן־חֲזָאֵל אֲשֶׁר לָקַח מִיַּד יְהוֹאָחָז אָבִיו בַּמִּלְחָמָה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים הִכָּהוּ יוֹאָשׁ וַיָּשֶׁב עָרֵי יִשְׂרָאֵל׃

פרק יד׳.

1 בִּשְׁנַת שְׁנַיִם לְיוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ אֲמַצְיָה בֶּן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ 2 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וָתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם וְשֵׁם אִמּוֹ יְהוֹעַדִּין מִירוּשָׁלִָם׃ 3 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא כְדָוִד אָבִיו כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה יוֹאָשׁ אָבִיו עָשָׂה׃ 4 אַךְ הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת׃ 5 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר חָזְקָה הַמַּמְלָכָה עָלָיו וַיַּךְ אֶת־עֲבָדָיו הַמַּכִּים אֶת־הַמֶּלֶךְ אָבִיו׃ 6 וְאֶת־בְּנֵי הַמַּכִּים לֹא הֵמִית כַּכָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר לֹא־יוּמְתוּ אָבוֹת עַל־בָּנִים וּבָנִים לֹא־יוּמְתוּ עַל־אָבוֹת כִּי אִם־אִישׁ בְּחֶטְאוֹ יוּמָתוּ׃ 7 הוּא הִכָּה אֶת־אֱדוֹם בְּגֵי הַמֶּלַח עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וְתָפַשׂ אֶת־הַסֶּלַע בַּמִּלְחָמָה וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ יָקְתְאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 8 אָז שָׁלַח אֲמַצְיָה מַלְאָכִים אֶל־יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז בֶּן־יֵהוּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לְכָה נִתְרָאֶה פָּנִים׃ 9 וַיִּשְׁלַח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר הַחוֹחַ אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן שָׁלַח אֶל־הָאֶרֶז אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן לֵאמֹר תְּנָה אֶת־בִּתְּךָ לִבְנִי לְאִשָּׁה וַתַּעֲבֹר חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן וַתִּרְמֹס אֶת־הַחוֹחַ׃ 10 הִכֵּה הִכִּיתָ אֶת־אֱדוֹם וַיִּנָּשְׂאוּ לִבֶּךָ הִתְהַלֵּל וְשֶׁב בְּבֵיתֶךָ וְלָמָּה תִתְגָּרֶה בָּרָעָה וְנָפַלְתָּ אַתָּה וִיהוּדָה עִמָּךְ׃ 11 וְלֹא שָׁמַע אֲמַצְיָה וַיַּעַל יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיִּתְרָאוּ פָנִים הוּא וַאֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּבֵית שֶׁמֶשׁ אֲשֶׁר לִיהוּדָה׃ 12 וַיִּנָּגֹף יְהוּדָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּנֻסוּ אִישׁ לְאָהֳלָיו׃ 13 וְאֶת־אֲמַצְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה בֶּן־יוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָה תָּפַשׂ יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שֶׁמֶשׁ וַיָּבֹא אֹתוֹ יְרוּשָׁלִַם וַיִּפְרֹץ בְּחוֹמַת יְרוּשָׁלִַם מִשַּׁעַר אֶפְרַיִם עַד שַׁעַר הַפִּנָּה אַרְבַּע מֵאוֹת אַמָּה׃ 14 וְכָל־הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף וְכָל־הַכֵּלִים הַנִּמְצָאִים בְּבֵית יְהוָה וּבְאֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בְּנֵי הַתַּעֲרֻבוֹת וַיָּשָׁב שֹׁמְרוֹנָה׃ 15 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹאָשׁ אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ וְאֵיךְ נִלְחַם עִם־אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 16 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָשׁ עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּשֹׁמְרוֹן עִם־מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יָרָבְעָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 17 וַיְחִי אֲמַצְיָה בֶּן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ 18 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲמַצְיָה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 19 וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלִַם וַיָּנָס לָכִישָׁה וַיִּשְׁלְחוּ אַחֲרָיו לָכִישָׁה וַיְמִתֻהוּ שָׁם׃ 20 וַיִּשְׂאוּהוּ עַל־הַסּוּסִים וַיִּקָּבֵר בִּירוּשָׁלִַם עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד׃ 21 וַיִּקְחוּ כָּל־עַם יְהוּדָה אֶת־עֲזַרְיָה וְהוּא בֶן־שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ תַּחַת אָבִיו אֲמַצְיָה׃ 22 הוּא בָנָה אֶת־אֵילוֹת וַיְשִׁבֶהָ לִיהוּדָה אַחֲרֵי שָׁכַב הַמֶּלֶךְ עִם־אֲבֹתָיו׃ 23 בִּשְׁנַת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ אֲמַצְיָה בֶּן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יָרָבְעָם בֶּן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה׃ 24 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מִכָּל־חַטֹּאת יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 25 הוּא הֵשִׁיב אֶת־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל מִלְּבוֹא חֲמָת עַד־יָם הָעֲרָבָה כִּדְבַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עַבְדּוֹ יוֹנָה בֶן־אֲמִתַּי הַנָּבִיא אֲשֶׁר מִגַּת הַחֵפֶר׃ 26 כִּי רָאָה יְהוָה אֶת־עֳנִי יִשְׂרָאֵל מַר מְאֹד וְאֶפֶס עָצוּר וְאֶפֶס עֹזֵב וְאֵין עֹזֵר לְיִשְׂרָאֵל׃ 27 וְלֹא־דִבֶּר יְהוָה לִמְחוֹת אֶת־שֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וַיּוֹשִׁיעֵם בְּיַד יָרָבְעָם בֶּן־יוֹאָשׁ׃ 28 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יָרָבְעָם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר נִלְחָם וַאֲשֶׁר הֵשִׁיב אֶת־דַּמֶּשֶׂק וְאֶת־חֲמָת לִיהוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 29 וַיִּשְׁכַּב יָרָבְעָם עִם־אֲבֹתָיו עִם־מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ זְכַרְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרק טו׳.

1 בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְיָרָבְעָם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ עֲזַרְיָה בֶּן־אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ 2 בֶּן־שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ וַחֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם וְשֵׁם אִמּוֹ יְכָלְיָה מִירוּשָׁלִָם׃ 3 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אֲמַצְיָה אָבִיו׃ 4 אַךְ הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת׃ 5 וַיִּגַּע יְהוָה אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיְהִי מְצֹרָע עַד־יוֹם מוֹתוֹ וַיֵּשֶׁב בֵּית הַחָפְשִׁית וְיוֹתָם בֶּן־הַמֶּלֶךְ עַל־הַבַּיִת שֹׁפֵט אֶת־עַם הָאָרֶץ׃ 6 וְיֶתֶר דִּבְרֵי עֲזַרְיָה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 7 וַיִּשְׁכַּב עֲזַרְיָה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ יוֹתָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 8 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לְעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ זְכַרְיָה בֶּן־יָרָבְעָם עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים׃ 9 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָיו לֹא סָר מֵחַטֹּאת יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 10 וַיִּקְשֹׁר עָלָיו שַׁלֻּם בֶּן־יָבֵישׁ קֶשֶׁר וַיַּכֵּהוּ עַל־הָעָם וַיְמִתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃ 11 וְיֶתֶר דִּבְרֵי זְכַרְיָה הִנֵּה הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 12 זֹאת דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־יֵהוּא לֵאמֹר בָּנִים לְךָ יֹשְׁבִים עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל עַד־רִבֵּעִים וַיְהִי־כֵן׃ 13 שַׁלֻּם בֶּן־יָבֵישׁ מָלַךְ בִּשְׁנַת תִּשְׁעִים וָתֵשַׁע שָׁנָה לְעֻזִּיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ חֹדֶשׁ יָמִים בִּשְׁמֹרוֹן׃ 14 וַיַּעַל מְנַחֵם בֶּן־גָּדִי מִתִּרְצָה וַיָּבֹא עַד־שֹׁמְרוֹן וַיַּךְ אֶת־שַׁלֻּם בֶּן־יָבֵישׁ בְּשֹׁמְרוֹן וַיְמִתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃ 15 וְיֶתֶר דִּבְרֵי שַׁלֻּם וְקִשְׁרוֹ אֲשֶׁר קָשָׁר הִנֵּה הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 16 אָז הִכָּה מְנַחֵם אֶת־תִּפְסַח וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת־גְּבוּלָהּ מִתִּרְצָה כִּי לֹא פָתָחוּ לוֹ וַיַּכֶּהָ כָּל־מְבָקְעֶיהָ הָרָה׃ 17 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָתֵשַׁע שָׁנָה לַמֶּלֶךְ עֲזַרְיָה מָלַךְ מְנַחֵם בֶּן־גָּדִי עַל־יִשְׂרָאֵל עֶשֶׂר שָׁנִים בִּשְׁמֹרוֹן׃ 18 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר בְּכָל־יָמָיו מֵחַטֹּאת יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 19 עָלָה פּוּל מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עַל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן מְנַחֵם לְפוּל אֶלֶף כִּכַּר כֶּסֶף לִהְיוֹת יָדוֹ עִמּוֹ לְהַחֲזִיק הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ׃ 20 וַיַּפְקֵד מְנַחֵם אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יִשְׂרָאֵל עַל כָּל־הַגִּבּוֹרֵי הַחַיִל לָתֵת לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים כֶּסֶף עַל־אִישׁ וַיָּשָׁב מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְלֹא־עָמַד שָׁם בָּאָרֶץ׃ 21 וְיֶתֶר דִּבְרֵי מְנַחֵם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 22 וַיִּשְׁכַּב מְנַחֵם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ פְּקַחְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ 23 בִּשְׁנַת חֲמִשִּׁים שָׁנָה לַמֶּלֶךְ עֲזַרְיָה מָלַךְ פְּקַחְיָה בֶּן־מְנַחֵם עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שְׁתַּיִם שָׁנִים׃

ו ואתה כי תלך לפני כאשר הלך דויד אביך בתם־לבב וביושר
ז לעשות ככל אשר צויתיך חקי ומשפטי תשמר׃ והקמתי את־
כסא ממלכתך על־ישראל לעולם כאשר דברתי לדויד אביך
ח לאמר לא־יכרת לך איש מעל כסא ישראל׃ ואם־שוב תשובון
אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי וחקתי אשר נתתי
ט לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃
והכרתי את־ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת־
הבית אשר הקדשתי לשמי אשיל מעל פני והיה ישראל
י למשל ולשנינה בכל־העמים׃ והבית הזה אשר היה עליון
כל־העובר עליו ישום ושרק ואמרו על־מה עשה יהוה ככה
יא לארץ הזאת ולבית הזה׃ ואמרו על אשר עזבו את־יהוה
אלהיהם אשר הוציא את־אבותם מארץ מצרים ויחזיקו
באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על־כן הביא יהוה
יב עליהם את כל־הרעה הזאת׃ ויהי מקץ עשרים שנה אשר
בנה שלמה את־שני הבתים את־בית יהוה ואת־בית המלך
יג בצלאל׃ וחירם מלך־צר נשא למלך שלמה עצי ארזים
ובתי ברושים וזהב ככל חפצו׃ אז נתן המלך לחירם עשרים
עיר בארץ הגליל׃ ויצא חירם מצור לראות את־הערים
אשר נתן־לו שלמה ולא ישרו בעיניו׃ ויאמר מה־הערים
האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד־היום
הזה׃ וישלח חירם למלך ששים ככר זהב׃ ויעל המס אשר
העלה שלמה המלך לבנות את־בית יהוה ואת־ביתו ואת־
מלוא ואת־חומת ירושלם ואת־חצור ואת־מגדו ואת־גזר׃
פרעה מלך־מצרים עלה ויתפש את־גזר וישרפה באש
והכנעני הישב בעיר הפרזי החוי והיבוסי׃ ויבנה את־גזר
ואת־בית חורון התחתון׃ ואת־בעלת ואת־תדמור במדבר
בארץ׃ ואת כל־ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי
הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל־חשק שלמה אשר חשק
לבנות בירושלם ובלבנון ובכל־ארץ ממשלתו׃ כל־העם
הנותר מן־האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי אשר לא־מבני
ישראל הם׃ בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא־
כלום בני־ישראל החרים אותם ויעלם שלמה למס־עבד עד
היום הזה׃ ומבני ישראל לא נתן שלמה עבדים למלאכתו
כי־המה אנשי מלחמה המה ועבדיו ושריו ופרשיו ושרי
רכבו ופרשיו׃ אלה שרי הנצבים אשר על־המלאכה לשלמה
חמשים ומאתים הרדים בעם העשים במלאכה׃ ויעל את־
בת־פרעה מעיר דויד אל־הבית אשר בנה־לה שלמה אז
בנה את־המלוא׃ ושלש פעמים בשנה יעלה שלמה עלות
ושלמים על־המזבח אשר בנה ליהוה ויקטר אשר לפני יהוה
אחרי כלתו את־הבית׃ ואלה שרי־נצבי המלך שלמה אשר
על־המלאכה חמשים ומאתים המושלים בעם העשים
במלאכה׃ ויעל בת־פרעה מעיר דויד אל־הבית אשר בנה־
לה שלמה אז בנה את־המלוא׃ ושלש פעמים בשנה יעלה
שלמה עלות ושלמים על־המזבח אשר בנה ליהוה ויקטר
אשר לפני יהוה אחרי כלתו את־הבית׃ ואלה שרי־נצבי
המלך שלמה אשר על־המלאכה חמשים ומאתים המושלים
בעם העשים במלאכה׃ ויעל בת־פרעה מעיר דויד אל־הבית
אשר בנה־לה שלמה אז בנה את־המלוא׃ ושלש פעמים
בשנה יעלה שלמה עלות ושלמים על־המזבח אשר בנה
ליהוה ויקטר אשר לפני יהוה אחרי כלתו את־הבית׃
ואלה שרי־נצבי המלך שלמה אשר על־המלאכה חמשים
ומאתים המושלים בעם העשים במלאכה׃ ויעל בת־פרעה
מעיר דויד אל־הבית אשר בנה־לה שלמה אז בנה את־
המלוא׃ ושלש פעמים בשנה יעלה שלמה עלות ושלמים
על־המזבח אשר בנה ליהוה ויקטר אשר לפני יהוה אחרי
כלתו את־הבית׃ ואלה שרי־נצבי המלך שלמה אשר על־
המלאכה חמשים ומאתים המושלים בעם העשים במלאכה׃
ויעל בת־פרעה מעיר דויד אל־הבית אשר בנה־לה שלמה
אז בנה את־המלוא׃ ושלש פעמים בשנה יעלה שלמה
עלות ושלמים על־המזבח אשר בנה ליהוה ויקטר אשר
לפני יהוה אחרי כלתו את־הבית׃ ואלה שרי־נצבי המלך
שלמה אשר על־המלאכה חמשים ומאתים המושלים בעם

1 וּבֶן־הֲדַד מֶלֶךְ אֲרָם כָּל־חֵילוֹ וַיַּקְבֵּץ וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם
מְלָכִים אִתּוֹ וְסוּס וָרָכֶב וַיַּעַל וַיָּצַר עַל־שֹׁמְרוֹן וַיִּלָּחֶם
2 בָּהּ׃ וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־אַחְאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הָעִירָה
3 וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר בֶּן־הֲדַד׃ כַּסְפְּךָ וּזְהָבְךָ לִי הוּא וְנָשֶׁיךָ
4 וּבָנֶיךָ הַטּוֹבִים לִי הֵם׃ וַיַּעַן מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כִּדְבָרְךָ
5 אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֲנִי וְכָל־אֲשֶׁר לִי׃ וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיֹּאמְרוּ
כֹּה אָמַר בֶּן־הֲדַד לֵאמֹר כִּי שָׁלֹחַ שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כַּסְפְּךָ
וּזְהָבְךָ וְנָשֶׁיךָ וּבָנֶיךָ לִי תִתֵּן׃ כִּי־אוּלָם כָּעֵת מָחָר אֲשַׁלַּח
אֶת־עֲבָדַי אֵלֶיךָ וְחִפְּשׂוּ אֶת־בֵּיתְךָ וְאֶת־בָּתֵּי עֲבָדֶיךָ וְהָיָה כָּל־
מַחְמַד עֵינֶיךָ יָשִׂימוּ בְיָדָם וְלָקָחוּ׃ וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לְכָל־
זִקְנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר דְּעוּ־נָא וּרְאוּ כִּי־רָעָה זֹאת הוּא מְבַקֵּשׁ
לָרָעָה כִּי שָׁלַח אֵלַי לְנָשַׁי וְלִבָנַי וּלְכַסְפִּי וּלְזָהָבִי וְלֹא מָנַעְתִּי
מִמֶּנּוּ׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כָּל־הַזְּקֵנִים וְכָל־הָעָם אַל־תִּשְׁמַע וְלֹא תֹאבֶה׃
וַיֹּאמֶר לְמַלְאֲכֵי בֶן־הֲדַד אִמְרוּ לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ
אֶל־עַבְדְּךָ בָּרִאשֹׁנָה אֶעֱשֶׂה וְהַדָּבָר הַזֶּה לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת וַיֵּלְכוּ
הַמַּלְאָכִים וַיָּשִׁבוּ־לוֹ דָּבָר׃ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו בֶּן־הֲדַד וַיֹּאמֶר כֹּה
יַעֲשׂוּן לִי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִפוּן כִּי עֲפַר שֹׁמְרוֹן לֹא יִכְפֶּה לְכָל־
הָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלָי׃ וַיַּעַן אֶת־מַלְאֲכֵי בֶן־הֲדַד וַיֹּאמֶר אִמְרוּ
אַל־יִתְהַלֵּל חוֹגֵר כְּפוֹרֵחַ׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְהוּא
שֹׁתֶה הוּא וְהַמְּלָכִים בַּסֻּכּוֹת וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו שִׂימוּ וַיָּשִׂימוּ
עַל־הָעִיר׃ וְהִנֵּה נָבִיא אֶחָד נִגַּשׁ אֶל־אַחְאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
כֹּה אָמַר יְהוָה הֲרָאִיתָ אֶת כָּל־הֲמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה הִנֵּה אָנֹכִי נֹתְנָהּ
בְּיָדְךָ הַיּוֹם וְיָדַעְתָּ כִּי אֲנִי יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר אַחְאָב עַל־יְדֵי מִי
כֹּה אָמַר וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה כִּי עַל־יְדֵי נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת
וַיֹּאמֶר מִי יֶאְסֹר הַמִּלְחָמָה וַיֹּאמֶר אַתָּה׃ וַיִּפְקֹד אֶת־נַעֲרֵי שָׂרֵי
הַמְּדִינוֹת וַיִּהְיוּ מָאתַיִם שְׁנַיִם וְשִׁלְשִׁים וְאַחֲרֵיהֶם פָּקַד אֶת־כָּל־
הָעָם כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים׃ וַיֵּצְאוּ בַּצָּהֳרָיִם וּבֶן־הֲדַד
שֹׁתֶה שִׁכּוֹר בַּסֻּכּוֹת הוּא וְהַמְּלָכִים שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים מְלָכִים עֹזְרִים
אֹתוֹ׃ וַיֵּצְאוּ נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת בָּרִאשֹׁנָה וּבֶן־הֲדַד שֹׁלֵחַ וַיַּגִּידוּ
לוֹ לֵאמֹר אֲנָשִׁים יָצְאוּ מִשֹּׁמְרוֹן׃ וַיֹּאמֶר אִם־לְשָׁלוֹם יָצְאוּ תִּפְשׂוּם
חַיִּים וְאִם־לַמִּלְחָמָה יָצְאוּ חַיִּים תִּפְשׂוּם׃ וְאֵלֶּה נַעֲרֵי שָׂרֵי
הַמְּדִינוֹת יֹצְאִים מִן־הָעִיר וְחַיִל אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם׃ וַיַּכּוּ אִישׁ אִישׁ
וַיָּנֻסוּ אֲרָם וְיִשְׂרָאֵל רָדַף אֹתָם וּבֶן־הֲדַד מֶלֶךְ־אֲרָם נִמְלַט עַל־
סוּס הוּא וּפָרָשִׁים׃ וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיַּךְ אֶת־הַסּוּסִים וְאֶת־
הָרָכֶב וַיַּךְ בַּאֲרָם מַכָּה גְדוֹלָה׃ וַיִּגַּשׁ הַנָּבִיא אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ חֲזַק וְדַע וּרְאֵה אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה כִּי לִתְשׁוּבַת
הַשָּׁנָה מֶלֶךְ אֲרָם עֹלֶה עָלֶיךָ׃ וְעַבְדֵי מֶלֶךְ־אֲרָם אָמְרוּ אֵלָיו
אֱלֹהֵי הָרִים אֱלֹהֵיהֶם עַל־כֵּן חָזְקוּ מִמֶּנּוּ וְאוּלָם נִלָּחֵם אוֹתָם
בַּמִּישׁוֹר אִם־לֹא נֶחֱזַק מֵהֶם׃ וְזֹאת עֲשֵׂה הָסֵר הַמְּלָכִים אִישׁ
מִמְּקוֹמוֹ וְשִׂים פַּחוֹת תַּחְתֵּיהֶם׃ וְאַתָּה תִּמְנֶה־לְךָ חַיִל כַּחַיִל אֲשֶׁר
נָפַל מִמְּךָ וְסוּס כַּסּוּס וְרֶכֶב כָּרֶכֶב וְנִלָּחֲמָה אוֹתָם בַּמִּישׁוֹר אִם־לֹא
נֶחֱזַק מֵהֶם וַיִּשְׁמַע לְקוֹלָם וַיַּעַשׂ כֵּן׃ וַיְהִי לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה וַיִּפְקֹד
בֶּן־הֲדַד אֶת־אֲרָם וַיַּעַל אֲפֵקָה לַמִּלְחָמָה עִם־יִשְׂרָאֵל׃ וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל נִפְקְדוּ וַיִּתְכַּלְכְּלוּ וַיֵּלְכוּ לִקְרָאתָם וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
נֶגְדָּם כִּשְׁנֵי חֲשִׂפֵי עִזִּים וַאֲרָם מִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ׃ וַיִּגַּשׁ אִישׁ
הָאֱלֹהִים וַיְדַבֵּר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן
אֲשֶׁר אָמְרוּ אֲרָם אֱלֹהֵי הָרִים יְהוָה וְלֹא אֱלֹהֵי עֲמָקִים הוּא וְנָתַתִּי
אֶת־כָּל־הֲמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה בְּיָדֶךָ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה׃ וַיַּחֲנוּ
אֵלֶּה אֶל־אֵלֶּה שִׁבְעַת יָמִים וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַתִּגַּשׁ הַמִּלְחָמָה
וַיַּכּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־אֲרָם מֵאָה אֶלֶף רַגְלִי בְּיוֹם אֶחָד׃ וַיָּנֻסוּ
הַנִּשְׁאָרִים אֲפֵקָה הָעִירָה וַיִּפֹּל הַחוֹמָה עַל עֶשְׂרִים וְשִׁבְעַת אֲלָפִים
אִישׁ הַנִּשְׁאָרִים וּבֶן־הֲדַד בָּא וַיָּנָס בָּעִיר חֶדֶר בְּחֶדֶר׃ וַעֲבָדָיו
אָמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה־נָא שָׁמַעְנוּ כִּי מַלְכֵי בֵית־יִשְׂרָאֵל מַלְכֵי חֲסָדִים
הֵם נָשִׂימָה־נָּא שַׂקִּים בְּמָתְנֵינוּ וַחֲבָלִים בְּרָאשֵׁינוּ וְנֵצֵא אֶל־מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אוּלַי יְחַיֶּה אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ וַיַּחְגְּרוּ שַׂקִּים בְּמָתְנֵיהֶם וַחֲבָלִים
בְּרָאשֵׁיהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ עַבְדְּךָ בֶן־הֲדַד אָמַר
אֶתְחַיֶּה־נָּא אֶת־נַפְשֶׁךָ וַיֹּאמֶר הַעוֹדֶנּוּ חָי אָחִי הוּא׃ וְהָאֲנָשִׁים
יְנַחֲשׁוּן וַיְמַהֲרוּ וַיִּלְקְטוּ דָבָר מִמֶּנּוּ וַיֹּאמְרוּ אָחִיךָ בֶן־הֲדַד וַיֹּאמֶר
בֹּאוּ קְחוּ אֹתוֹ וַיֵּצֵא אֵלָיו בֶּן־הֲדַד וַיַּעֲלֵהוּ אֵלָיו הַמֶּרְכָּבָה׃ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו בֶּן־הֲדַד הֶעָרִים אֲשֶׁר לָקַח אָבִי מֵאָבִיךָ אָשִׁיב וְחוּצוֹת תָּשִׂים
לְךָ בְּדַמֶּשֶׂק כַּאֲשֶׁר שָׂם אָבִי בְּשֹׁמְרוֹן וַאֲנִי בִּבְרִית אֲשַׁלְּחֶךָּ וַיִּכְרֹת
לוֹ בְּרִית וַיְשַׁלְּחֵהוּ׃ וְאִישׁ מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים אָמַר אֶל־רֵעֵהוּ בִּדְבַר־
יְהוָה הַכֵּנִי־נָא וַיְמָאֵן הָאִישׁ לְהַכֹּתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יַעַן אֲשֶׁר לֹא־
שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּה אַתָּה הוֹלֵךְ מֵאִתִּי וְהִכְּךָ הָאַרְיֵה וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
הָלַךְ מֵאֵצְלוֹ וַיִּמְצָאֵהוּ הָאַרְיֵה וַיַּכֵּהוּ׃ וַיִּמְצָא אִישׁ אַחֵר וַיֹּאמֶר
הַכֵּנִי־נָא וַיַּכֵּהוּ הָאִישׁ הַכּוֹת וּפָצוֹעַ׃ וַיֵּלֶךְ הַנָּבִיא וַיִּתְאַפַּר עַל־
הַדֶּרֶךְ בְּאֵפֶר עַל־עֵינָיו׃ וַיְהִי כַּעֲבוֹר הַמֶּלֶךְ וַיִּצְעַק אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
עַבְדְּךָ יָצָא בְּתוֹךְ הַמִּלְחָמָה וְהִנֵּה אִישׁ סָר וַיָּבֵא אִישׁ אֵלַי וַיֹּאמֶר
שְׁמֹר אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה אִם־הִפָּקֹד יִפָּקֵד וְהָיְתָה נַפְשְׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ
אוֹ כִכַּר כֶּסֶף תִּשְׁקוֹל׃ וְהָיָה עַבְדְּךָ עֹשֶׂה הֵנָּה וָהֵנָּה וְהוּא אֵינֶנּוּ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כֵּן מִשְׁפָּטְךָ אַתָּה הוּא דָּנְתָּ׃ וַיְמַהֵר
וַיָּסַר אֶת־הָאֵפֶר מֵעַל עֵינָיו וַיַּכִּירֵהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי מִן־הַנְּבִיאִים
הוּא׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן שִׁלַּחְתָּ מִיָּדְךָ אִישׁ חֵרְמִי
וְהָיָה מוֹתֶךָ תַּחַת מוֹתוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ׃ וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עַל־
בֵּיתוֹ וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹנָה׃ וְהַנָּבִיא בָּא וַיִּקְרָא אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר אָמַרְתָּ אִישׁ חֵרְמִי מִיָּדִי וְהָיָה מוֹתֶךָ תַּחַת
מוֹתוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ׃ וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עַל־בֵּיתוֹ סַר וְזָעוּם
וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹנָה׃ וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי הָיָה
כֶּרֶם אֲשֶׁר בְּיִזְרְעֶאל אֵצֶל הֵיכַל אַחְאָב מֶלֶךְ שֹׁמְרוֹן׃ וַיְדַבֵּר אַחְאָב
אֶל־נָבוֹת לֵאמֹר תְּנָה־לִּי אֶת־כַּרְמְךָ וְיִהְיֶה־לִּי לְגַן־יָרָק כִּי הוּא קָרוֹב
לְבֵיתִי אֵצֶל וְאֶתְּנָה־לְךָ תַּחְתָּיו כֶּרֶם טוֹב מִמֶּנּוּ אִם־טוֹב בְּעֵינֶיךָ
כֶּסֶף אֶתֶּן־לְךָ מְחִיר כָּזֶה׃ וַיֹּאמֶר נָבוֹת אֶל־אַחְאָב חָלִלָה לִי מֵיְהוָה
אִם־אֶתֵּן אֶת־נַחֲלַת אֲבֹתַי לָךְ׃ וַיָּבֹא אַחְאָב אֶל־בֵּיתוֹ סַר וְזָעוּם עַל־
הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וַיֹּאמֶר לֹא־אֶתֵּן לְךָ אֶת־
נַחֲלַת אֲבֹתָי וַיִּשְׁכַּב עַל־מִטָּתוֹ וַיַּסֵּךְ אֶת־פָּנָיו וְלֹא אָכַל לָחֶם׃
וַתָּבוֹא אֵלָיו אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ וַתְּדַבֶּר־אֵלָיו מַדּוּעַ רוּחֲךָ סָרָה וְאֵינְךָ
אֹכֵל לָחֶם׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ כִּי־דִבַּרְתִּי אֶל־נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וָאֹמַר
לוֹ תְּנָה־לִּי אֶת־כַּרְמְךָ בְּכֶסֶף וְאִם־חָפַץ אֶתֵּן כֶּרֶם תַּחְתָּיו וַיֹּאמֶר
לֹא־אֶתֵּן אֶת־כַּרְמִי׃ וַתֹּאמֶר אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ אַתָּה עַתָּה תַּעֲשֶׂה מְלוּכָה
עַל־יִשְׂרָאֵל קוּם אֱכָל־לֶחֶם וְיִטַב לִבֶּךָ אָנֹכִי אֶתְּנָה לְךָ אֶת־כֶּרֶם
נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי׃ וַתִּכְתֹּב סְפָרִים בְּשֵׁם אַחְאָב וַתַּחְתֹּם בְּחוֹתָמוֹ וַתִּשְׁלַח
הַסְּפָרִים אֶל־הַזְּקֵנִים וְאֶל־הַחֹרִים אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיֹּשְׁבִים אֶת־נָבוֹת׃
וַתִּכְתֹּב בַּסְּפָרִים לֵאמֹר קִרְאוּ צוֹם וְהוֹשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃
וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנֵי אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיָּעַל נֶגְדּוֹ וְיָעִידוּ אֹתוֹ לֵאמֹר בֵּרַכְתָּ
אֱלֹהִים וָמֶלֶךְ וְהוֹצִיאוּהוּ וְסִקְלוּהוּ וְיָמֹת׃ וַיַּעֲשׂוּ אַנְשֵׁי עִירוֹ הַזְּקֵנִים
וְהַחֹרִים אֲשֶׁר יֹשְׁבֵי בְעִירוֹ כַּאֲשֶׁר שָׁלְחָה אֲלֵיהֶם אִיזֶבֶל כַּכָּתוּב
בַּסְּפָרִים אֲשֶׁר שָׁלְחָה אֲלֵיהֶם׃ קָרְאוּ צוֹם וְהוֹשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת בְּרֹאשׁ
הָעָם׃ וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיָּעַל וַיֵּשְׁבוּ נֶגְדּוֹ וַיָּעִידוּ אִישׁ
הַבְּלִיָּעַל אֶת־נָבוֹת נֶגֶד הָעָם לֵאמֹר בֵּרַךְ נָבוֹת אֱלֹהִים וָמֶלֶךְ וַיֹּצִיאֻהוּ
מִחוּץ לָעִיר וַיִּסְקְלֻהוּ בָאֲבָנִים וַיָּמֹת׃ וַיִּשְׁלְחוּ אֶל־אִיזֶבֶל לֵאמֹר סֻקַל
נָבוֹת וַיָּמֹת׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אִיזֶבֶל כִּי סֻקַל נָבוֹת וַיָּמֹת וַתֹּאמֶר אִיזֶבֶל
אֶל־אַחְאָב קוּם רֵשׁ אֶת־כֶּרֶם נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר מֵאֵן לָתֶת־לְךָ
בְּכֶסֶף כִּי־אֵין נָבוֹת חָי כִּי אִם־מֵת׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אַחְאָב כִּי־מֵת נָבוֹת
וַיָּקָם אַחְאָב לָרֶדֶת אֶל־כֶּרֶם נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי לָרֶשֶׁת אֹתוֹ׃ וַיְהִי דְבַר־
יְהוָה אֶל־אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר׃ קוּם רֵד לִקְרַאת אַחְאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן הִנֵּה הוּא בְּכֶרֶם נָבוֹת אֲשֶׁר יָרַד שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתוֹ׃
וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הֲרָצַחְתָּ וְגַם יָרָשְׁתָּ וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לָקְקוּ הַכְּלָבִים אֶת־דַּם נָבוֹת
יְלַקְּקוּ הַכְּלָבִים אֶת־דָּמְךָ גַּם־אָתָּה׃ וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֶל־אֵלִיָּהוּ הַמְצָאתַנִי
אוֹיְבִי וַיֹּאמֶר מָצָאתִי יַעַן הִתְמַכְּרְךָ לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ הִנְנִי
מֵבִיא עָלֶיךָ רָעָה וּבִעַרְתִּי אַחֲרֶיךָ וְהִכְרַתִּי לְאַחְאָב מַשְׁתִּין בְּקִיר
וְעָצוּר וְאָזוּב בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְנָתַתִּי אֶת־בֵּיתְךָ כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וְכִבֵית
בַּעְשָׁא בֶּן־אֲחִיָּה בַּעֲבוּר הַכַּעַס אֲשֶׁר הִכְעַסְתָּנִי וַתַּחֲטִא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃
וְגַם אֶל־אִיזֶבֶל דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ אֶת־אִיזֶבֶל בְּחֵל
יִזְרְעֶאל׃ הַמֵּת לְאַחְאָב בָּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהַמֵּת בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ
עוֹף הַשָּׁמָיִם׃ רַק לֹא־הָיָה כְּאַחְאָב אֲשֶׁר הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה אֲשֶׁר הֱסִיתָתְהוּ אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ׃ וַיִּתְעַב מְאֹד לָלֶכֶת אַחֲרֵי
הַגִּלּוּלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אַחְאָב אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיָּשֶׂם שַׂק עַל־
בְּשָׂרוֹ וַיָּצָם וַיִּשְׁכַּב בַּשָּׂק וַיֵּלֶךְ אַט׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־אֵלִיָּהוּ
הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר׃ הֲרָאִיתָ כִּי־נִכְנַע אַחְאָב מִפָּנָי יַעַן כִּי־נִכְנַע מִפָּנַי לֹא־
אָבִיא הָרָעָה בְּיָמָיו בִּימֵי בְנוֹ אָבִיא הָרָעָה עַל־בֵּיתוֹ׃ וַיֵּשְׁבוּ שָׁלוֹשׁ
שָׁנִים אֵין מִלְחָמָה בֵּין אֲרָם וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִשִׁית וַיֵּרֶד
יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־
עֲבָדָיו הֲיְדַעְתֶּם כִּי לָנוּ רָמֹת בִּגְלְעָד וַאֲנַחְנוּ מַחְשִׁים מִקַּחְתָּהּ מִיַּד
מֶלֶךְ אֲרָם׃ וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוֹשָׁפָט הֲתֵלֵךְ אִתִּי לְרָמֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר
יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כָּמוֹנִי כָמוֹךָ כְּעַמִּי כְעַמֶּךָ כְּסוּסַי כְּסוּסֶיךָ׃
וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דְּרָשׁ־נָא כַיּוֹם אֶת־דְּבַר יְהוָה׃
וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִיאִים כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
הַאֵלֵךְ אֶל־רָמֹת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אִם־אֶחְדָּל וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וְיִתֵּן אֲדֹנָי
בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הַאֵין פֹּה עוֹד נָבִיא לַיהוָה וְנִדְרְשָׁה מֵאוֹתוֹ׃
וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט עוֹד אִישׁ אֶחָד לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה
מֵאֹתוֹ וַאֲנִי שְׂנֵאתִיו כִּי־לֹא יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם־רָע וְהוּא מִיכָיְהוּ
בֶּן־יִמְלָה וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אַל־יֹאמַר הַמֶּלֶךְ כֵּן׃ וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
אֶל־סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מַהֵר מִיכָיְהוּ בֶן־יִמְלָה׃ וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט
מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֹבְשִׁים בְּגָדִים אִישׁ עַל־כִּסְאוֹ וְיֹשְׁבִים בְּגֹרֶן פֶּתַח שַׁעַר
שֹׁמְרוֹן וְכָל־הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים לִפְנֵיהֶם׃ וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקִיָּהוּ בֶן־כְּנַעֲנָה
קַרְנֵי בַרְזֶל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה תְנַגַּח אֶת־אֲרָם עַד־כַּלּוֹתָם
אוֹתָם׃ וְכָל־הַנְּבִיאִים נִבְּאִים כֵּן לֵאמֹר עֲלֵה רָמֹת גִּלְעָד וְהַצְלַח וְנָתַן
יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ וְהַמַּלְאָךְ אֲשֶׁר הָלַךְ לִקְרֹא לְמִיכָיְהוּ דִּבֶּר אֵלָיו
לֵאמֹר הִנֵּה־נָא דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים פֶּה אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהִי־נָא דְבָרְךָ
כִּדְבַר אַחַד מֵהֶם וְדִבַּרְתָּ טוֹב׃ וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ חַי־יְהוָה כִּי אֶת־אֲשֶׁר
יֹאמַר אֵלַי יְהוָה אֹתוֹ אֲדַבֵּר׃ וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ
מִיכָיְהוּ הֲנֵלֵךְ אֶל־רָמֹת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אִם־אֶחְדָּל וַיֹּאמֶר עֲלֵה וְהַצְלַח
וְנִתְּנוּ בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד־כַּמָּה פְעָמִים אֲנִי מַשְׁבִּיעֶךָ
אִם־לֹא תְדַבֵּר אֵלַי אֱמֶת בְּשֵׁם יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר רָאִיתִי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל
נְפֹצִים עַל־הֶהָרִים כַּצֹּאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוֹעֶה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־אֲדֹנִים
לָאֵלֶּה יָשׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט
הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם־רָע׃ וַיֹּאמֶר לָכֵן
שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה רָאִיתִי אֶת־יְהוָה יוֹשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ וְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם
עֹמְדִים עָלָיו מִימִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי יְפַתֶּה אֶת־אַחְאָב
וְיַעַל וְיִפֹּל בְּרָמֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה אֹמֵר כָּכָה וְזֶה אֹמֵר כָּכָה׃ וַיֵּצֵא
הָרוּחַ וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲפַתֶּנּוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו בַּמָּה׃
וַיֹּאמֶר אֵצֵא וְהָיִיתִי רוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי כָּל־נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר תְּפַתֶּה וְגַם־תּוּכָל
צֵא וַעֲשֵׂה־כֵן׃ וְעַתָּה הִנֵּה נָתַן יְהוָה רוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי כָּל־נְבִיאֶיךָ אֵלֶּה
וַיהוָה דִּבֶּר עָלֶיךָ רָעָה׃ וַיִּגַּשׁ צִדְקִיָּהוּ בֶן־כְּנַעֲנָה וַיַּךְ עַל־לְחִי מִיכָיְהוּ
וַיֹּאמֶר אֵי זֶה דֶּרֶךְ עָבַר רוּחַ יְהוָה מֵאִתִּי לְדַבֵּר אוֹתָךְ׃ וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ
הִנֵּה אַתָּה רֹאֶה בַּיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר תָּבוֹא חֶדֶר בְּחֶדֶר לְהַחֲבִא׃ וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קְחוּ אֶת־מִיכָיְהוּ וְהָשִׁיבֻהוּ אֶל־אָמוֹן שַׂר הָעִיר וְאֶל־יוֹאָשׁ
בֶּן־הַמֶּלֶךְ׃ וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׂימוּ אֶת־זֶה בֵּית הַכֶּלֶא וְהַאֲכִלֻהוּ
לֶחֶם לַחַץ וּמַיִם לָחַץ עַד־שׁוּבִי בְשָׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ אִם־שׁוֹב תָּשׁוּב
בְּשָׁלוֹם לֹא־דִבֶּר יְהוָה בִּי וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ עַמִּים כֻּלָּכֶם׃ וַיַּעַל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה רָמֹת גִּלְעָד׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט
הִתְחַפֵּשׂ וּבֹא בַמִּלְחָמָה וּלְבַשׁ אַתָּה בְגָדֶיךָ וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הִתְחַפֵּשׂ
וַיָּבֹאוּ בַּמִּלְחָמָה׃ וּמֶלֶךְ אֲרָם צִוָּה אֶת־שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר־לוֹ לֵאמֹר לֹא־
תִלָּחֲמוּ אֶת־קָטֹן וְאֶת־גָּדוֹל כִּי אִם־אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ׃ וַיְהִי כִּרְאוֹת
שָׂרֵי הָרֶכֶב אֶת־יְהוֹשָׁפָט וַיֹּאמְרוּ אַךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיָּסֻבּוּ עָלָיו
לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט׃ וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב כִּי לֹא־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
הוּא וַיָּשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו׃ וְאִישׁ מָשַׁךְ בַּקֶּשֶׁת לְתֻמּוֹ וַיַּךְ אֶת־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשִּׁרְיָן וַיֹּאמֶר לָרַכָּב הֲפֹךְ יָדְךָ וְהוֹצִיאֵנִי מִן־הַמַּחֲנֶה
כִּי הָחֳלֵיתִי׃ וַתַּעֲלֶה הַמִּלְחָמָה בַּיּוֹם הַהוּא וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָיָה מָעֳמָד
עַל־הָאֲרָם עַד־הָעָרֶב וַיָּמָת לְעֵת בֹּא־הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּצֶק הַדָּם הַמַּכָּה אֶל־
תּוֹךְ הָרָכֶב׃ וַתַּעֲבֹר הַשְׁמוּעָה בַּמַּחֲנֶה כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ לֵאמֹר אִישׁ אֶל־
עִירוֹ וְאִישׁ אֶל־אַרְצוֹ׃ וַיָּמָת הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹן וַיִּקְבְּרוּ אֶת

ויתפללו עליו׃ ס ויכתוב ספרים ויחתם
ויתנם ביד רצים: והמלך אחשורוש שם
מס על הארץ ועל איי הים׃ וכל מעשה
תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר
גדלו המלך הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי מדי ופרס׃ כי מרדכי
היהודי משנה למלך אחשורוש והגדול
ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו
ודבר שלום לכל זרעו׃

איוב

א ארץ היה איש בארץ עוץ איוב שמו
והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים
ב וסר מרע׃ ויולדו לו שבעה בנים ושלש
ג בנות׃ ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן
ושלשת אלפי גמלים וחמש מאות צמד
בקר וחמש מאות אתנות ועבדה רבה
מאד והיה האיש ההוא גדול מכל בני
ד קדם׃ והלכו בניו ועשו משתה איש
יומו בביתו ושלחו וקראו לשלש אחיותיהם
ה לאכל ולשתות עמהם׃ והיה כי סבו ימי
המשתה ושלח איוב והקדשם והשכים
בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר
איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים
ו בלבבם כה יעשה איוב כל הימים׃ ס
ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על
ז יהוה ויבא גם השטן בתוכם׃ ויאמר יהוה
אל השטן מאין תבא ויען השטן את יהוה
ח ויאמר משוט בארץ והתהלך בה׃ ויאמר
יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב
כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא
ט אלהים וסר מרע׃ ויען השטן את יהוה
י ויאמר החנם איוב יראי אלהים׃ הלא
אתה שכת בעדו ובעד ביתו ובעד כל
אשר לו מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו
יא פרץ בארץ׃ ואולם שלח נא ידך וגע
יב בכל אשר לו אם על פניך יברכך׃
ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו
בידך רק אליו אל תשלח ידך ויצא השטן
יג מלפני יהוה׃ ס ויהי היום ובניו ובנותיו
יד אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור׃
טו ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו
חרשות והאתנות רעות על ידם׃ ותפל
שבא ותקחם והנערים הכו לפי חרב
ואמלט רק אני לבדי להגיד לך׃ עודנו
זה מדבר והוא בא ויאמר אש אלהים
נפלה מן השמים ותבער בצאן ובנערים
ותאכלם ואמלט רק אני לבדי להגיד לך׃
עודנו זה מדבר והוא בא ויאמר כשדים
שמו שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים
ויקחום וגם את הנערים הכו לפי חרב
ואמלט רק אני לבדי להגיד לך׃ עודנו
זה מדבר והוא בא ויאמר בניך ובנותיך
אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור׃
והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר
ותגע בארבע פנות הבית ותפל על
הנערים וימותו ואמלט רק אני לבדי
להגיד לך׃ ס ויקם איוב ויקרע את מעילו
ויגז את ראשו ויפל ארצה וישתחו׃ ויאמר
ערום יצאתי מבטן אמי וערום אשוב שמה
יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה
מבורך׃ בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן
תפלה לאלהים׃ ס ויהי היום ויבאו בני
האלהים להתיצב על יהוה ויבא גם השטן
בתוכם להתיצב על יהוה׃ ויאמר יהוה אל
השטן מאין תבא ויען השטן את יהוה
ויאמר משוט בארץ והתהלך בה׃ ויאמר
יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב
כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא
אלהים וסר מרע ועודנו מחזיק בתמתו
ואתה הסתת בו לבלעו חנם׃ ויען השטן
את יהוה ויאמר עור בעד עור וכל אשר
לאיש יתן בעד נפשו׃ אולם שלח נא ידך
וגע בעצמו ובבשרו אם על פניך יברכך׃
ויאמר יהוה אל השטן הנה בידך רק את
נפשו שמר׃ ויצא השטן מלפני יהוה
ויך את איוב בשחין רע מכף רגלו עד
קדקדו׃ ויקח לו חרש להתגרד בו והוא
ישב בתוך האפר׃ ס ותאמר לו אשתו
עודך מחזיק בתמתך ברך אלהים ומות׃
ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי
גם את הטוב נקבל מן האלהים ואת הרע
לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו׃
ס וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה
הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו
אליפז התימני ובלדד השוחי וצופר
הנעמתי ויוסכנו יחדו לבוא לנוד לו
ולנחמו׃ וישאו את עיניהם מרחוק ולא
הכירוהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש
מעילו וזרקו עפר על ראשותם השמים׃
וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת
לילות ואין דבר אליו כי ראו כי גדל
הכאב מאד׃ ס אחרי כן פתח איוב את פיו
ויקלל את יומו׃ ויען איוב ויאמר׃ יאבד
יום אולד בו והלילה אמר הרה גבר׃
היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו אלוה
מלמעלה ואל תופע עליו נהרה׃ יגאלוהו
חשך וצלמות תשכן עליו ענן יבעתהו
כמרירי יום׃ הלילה ההוא יקחהו ערפל
אל יחד בימי שנה במספר ירחים אל יבא׃
הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבוא בו
רנה׃ יקבהו ארריו יום עתידי עורר
לויתן׃ חשכו כוכבי נשפו תקו לאור ואין
ואל ירא עפעפי שחר׃ כי לא סגר דלתי
בטני ויסתר עמל מעיני׃ למה לא מרחם
אמות מבטן יצאתי ואגוע׃ מדוע קדמוני
ברכים ומה שדים כי אינק׃ כי עתה
שכבתי ואשקוטה ישנתי אז לי׃ עם
מלכים ויועצי ארץ הבונים חרבות לעצמם׃
או עם שרים זהב להם הממלאים בתיהם
כסף׃ או כנפל טמון לא אהיה כעוללים
לא ראו אור׃ שם רשעים חדלו רגז ושם
ינוחו יגיעי כח׃ יחד אסירים שאננו לא
שמעו קול נגש׃ קטן וגדול שם הוא
ועבד חפשי מאדניו׃ למה יתן לעמל אור
וחיים למרי נפש׃ המחכים למות ואין
והחפרהו מטמונים׃ השמחים אל גיל
ישישו כי ימצאו קבר׃ לגבר אשר דרכו
נסתרה ויסך אלוה בעדו׃ כי לפני לחמי
אנחתי תבוא ויתכו כמים שאגותי׃ כי
פחד פחדתי ויאתני ואשר יגורתי יבוא לי׃
לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא
רגז׃ ס ויען אליפז התימני ויאמר׃ אם
ינסה דבר אליך תלא ומי יוכל מלין׃
הנה יסרת רבים וידים רפות תחזק׃
כושליך יסעד אמיץ ברכים כפופות
תאמץ׃ כי עתה יבוא אליך ותלא תגע בך
ותבהל׃ הלא יראתך כסלתך תקותך
ותם דרכיך׃ זכר נא מי הלך נקי ואיפה
ישרים נכחדו׃ כאשר ראיתי חרשי און
וזרעי עמל יקצרוהו׃ מנשמת אלוה יאבדו
ומרוח אפו יכלו׃ שאגת אריה וקול שחל
ושני כפירים נתעקרו׃ לביא אבד מטרף
ובני לביאה יתפרדו׃ ואלי דבר יגנב
אזני קח שמץ ממנו׃ בשעפים מחזיונות
לילה בנפל תרדמה על אנשים׃ פחד קרני
ורעדה ויפחידו כל עצמותי׃ ורוח על פני
יחלף תסער שערת בשרי׃ עמד ולא
אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דמה
ואשמע׃ האנוש מאלוה יצדק אם מעשהו
יזכה גבר׃ הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו
ישים תהלה׃ אף כי יושבי בתי חמר
אשר יסודם בעפר ידכאום כעש׃ מבקר
ולערב יכתו מבלי שים לב לנצח יאבדו׃
הלא נסע יתרם בם ימותו ולא בחכמה׃
קרא נא היש אשר יענך ואל מי מקדשים
תפנה׃ כי כעס יהרג אויל וקנאה תמית
פתי׃ אני ראיתי אויל משריש ואקוב
נוהו פתאם׃ רחקו בניו מישע והדכאו
בשער ואין מציל׃ אשר קצירו רעב יאכל
וגם מצנים יקחהו ושאף צמים חילם׃
כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח
עמל׃ כי אם לעמל יולד אדם ובני רשף
יגביהו עוף׃ אני הייתי אשר אדרוש
אלוה ואל אלוה אשים דברי׃ עשה גדלות
ואין חקר ונפלאות עד אין מספר׃ הנתן
מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חוץ׃
לשום שפלים למרום ואבלים שגבו ישגיא׃
מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם
תושיה׃ לכד חכמים בערמתם ועצת נפתלים
נבהלה׃ יומם יפגשו חשך וכלילה ימשו
כאפלה׃ ויושע מחרב מפיהם ומיד חזק
אביון׃ ותהי לדל תקוה ועולה קפצה פיה׃
הנה אשרי אנוש יוכיחנו אלוה ומוסר
שדי אל תמאס׃ כי הוא יכאיב ויחבש
יחץ והידיו תרפאנה׃ בשש צרות יציל
ובשבעה לא יגע בך רע׃ ברעב פדך ממות
ובמלחמה מיד חרב׃ מלשון תסתר ולא
תירא משד כי יבא׃ לשד ורעב תשחק
ומחית הארץ לא תירא׃ כי עם אבני
השדה ברית ואת החית השדה שלמה לך׃
וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא
תחטא׃ וידעת כי רב זרעך וצאצאיך
כעשב הארץ׃ תבוא בכלה כעלות גדיש
בעתו׃ הנה זאת חקרנוה כן היא שמענה
ואתה דעה לך׃ ס ויען איוב ויאמר׃
לו שקל יכעסי ואידי כמאזנים יחדו
ישאו׃ כי עתה מחול ים יכבד על כן
דברי בלעו׃ כי חצי שדי בי חמתם שתה
רוחי בעותי אלוה יערכוני׃ הינהק פרא
על דשא אם יגעה שור על בוסו׃ אם
יאכל תפל מבלי מלח אם יש טעם
ברירת חלמות׃ מגעת נפשי לנגוע בהן
המה כלחמי כואבי׃ מי יתן תבוא שאלתי
ותקותי יתן אלוה׃ ויואל אלוה וידכאני
יתר ידו ויבצעני׃ ותהי עוד תנחומי
ואתרפקה בחיל אל יחמל כי לא כחדתי
אמרי קדוש׃ מה כחי כי אוחיל ומה קצי
כי אאריך נפשי׃ הכח אבנים כחי אם
בשרי נחושה׃ הלא אין עזרתי בי ותושיה
נדחה ממני׃ למס מרעהו חסד ויראת
שדי יעזב׃ אחי בגדו כנחל כאפיק נחלים
יעברו׃ הקדרים מני קרח עלימו שלג׃
בעת יזרמו נדעכו בחמו נדמו ממקומם׃
פנו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו׃
הביטו אורחות תימא הליכות שבא
קוו לה׃ בשו כי בטחתם עד באו שמה
חפרו׃ כי עתה הייתם לא תראו חת
ותיראו׃ הכי אמרתי הבו לי ומשחדכם
הון הושיעוני׃ ומיד צר פדוני ומכף
עריצים תגאלוני׃ הורוני ואני אחריש
ואני בינו הבינו לי׃ מה אמרת כאמת
מלי ומה יוכיח הוכחכם׃ הלהוכח מלין
תחשבו ולרוח לאמר נואש׃ אף על יתום
תפילו ותכרו על רעכם׃ ועתה הואילו
פנו אלי ואם על פניכם אכזב׃ שובו נא
אל יהי עול ושובו עוד צדקי בו׃ שובו
אל יש עול בלשוני הוי חכו יבין הות׃
הלא צבא לאנוש עלי ארץ וכימי שכיר
ימיו׃ כעבד יערג צל וכשכיר יקוה
פעלו׃ כן הנחלתי לי ירחי שוא ולילות
עמל מנו לי׃ אם שכבתי ואמרתי מתי
אקום ומדד ערב ואשבע נדדים עד נשף׃
לבשה בשרי רמה וגוש עפר עורי רגע
וימאס׃ ימי קלו מנרת ויכלו באפס תקוה׃
זכר כי רוח חיי לא תשוב עיני לראות
טוב׃ לא תשורני עין ראני עיניך בי ואינני׃
כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה׃
לא ישוב עוד לביתו ולא יכירנו עוד
מקומו׃ גם אני לא אחשך פי אדבר
בצר רוחי אשיחה במר נפשי׃ הים אני אם
תנין כי תשים עלי משמר׃ כי אמרתי
תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי׃
ותבעתני בחלמות ומחזיונות תבהלני׃
ותבחר מחנק נפשי מות מעצבותי׃ מאסתי
לא לעולם חדל ממני כי הבל ימי׃ מה
אנוש כי תגדלנו וכי תשית אליו לבך׃
ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו׃ כמה
לא תשעה ממני עד בלעי ריקי׃ חטאתי
מה אפעל לך נוצר האדם למה שמתני
למפגע לך ואהי עלי למשא׃ ולמה לא
תשא פשעי ותעביר את עוני כי עתה
שכבי עפר ושחרתני ואינני׃ ס ויען בלדד
השוחי ויאמר׃ עד אנה תמלל אלה ורוח
אמרי כביר׃ האל יעות משפט ואם שדי
יעות צדק׃ אם בניך חטאו לו וישלחם
ביד פשעם׃ אם אתה תשחר אל ואל שדי
תתחנן׃ אם זך וישר אתה כי עתה יעיר
עליך וישלם נוה צדקך׃ והיה ראשיתך
מצער ואחריתך ישגא מאד׃ כי שאל נא
לדור ראשון וכוננו לחקר אבותם׃ כי
תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי
ארץ׃ הלא המה יורוך יאמרו לך ומלבם
יוציאו אמרים׃ הגאה גמא בלי בצה בלי
מים׃ עודנו בגאיו לא יקצר לפני כל חציר
יבש׃ כן ארחות כל שכחי אל ותקות חנף
תאבד׃ אשר יקוט כסלתו ובטח בית עכביש
מחסהו׃ יסמך על ביתו ולא יעמד החזיק
בו ולא יקום׃ רטב הוא לפני שמש ועל
גנתו יונקתו תצא׃ על גל שרשיו יסבכו
בית אבנים יחזה׃ אם יבלענו ממקומו
וכחש בו לא ראיתיך׃ הן זה משוש דרכו
ומעפר אחרים יצמחו׃ הן אל לא יזנח תם
ולא יחזיק ביד מרעים׃ עד ימלא שחוק
פיך ושפתיך תרועה׃ שנאיך ילבשו בשת
ואהל רשעים איננו׃ ס ויען איוב ויאמר׃
אמנם כן ידעתי כי מה יצדק אנוש עם
אל׃ אם חפץ לריב אתו לא יענה אחת
מאלף׃ חכם לב ואמיץ כח מי הקשה אליו
וישלם׃ המעתיק הרים ולא ידעו אשר
הפכם באפו׃ המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה
יתפלצון׃ האמר אל השמש ולא תזרח
ובכוכבים יחתם׃ הנטה שמים לבדו ודרך
על במתי ים׃ עשה עש כסיל וכימה וחדרי
תימן׃ עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות
עד אין מספר׃ הן יעבר עלי ולא אראה
אחלף ולא אבין לו׃ הן יחתף מי ישיבנו
מי יאמר אליו מה תעשה׃ אל לא ישיב
אפו תחתיו שחחו עזרי רהב׃ אף כי אני
אענה אתו אבחר מלי עמו׃ אשר אף
בצדקי לא אענה למשפטי אתחנן׃ אם
קראתי ויענני לא אאמין כי יקשיב קולי׃
אשר בשערה ישופני והרבה פצעי חנם׃
לא נתנני הבל כי אם מלאני במרורים׃
אם לכח הנה חי ואם למשפט מי יועידני׃
אם אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני׃
תם אני לא אדע נפשי אמאס בחיי׃ אחת
היא על כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה׃
אם פתאם יהרג שוט מנסת חפים יליגון׃
ארץ נתנה ביד רשע פני שפטיה יכסה
אם לא אפוא מי הוא׃ וימי קלו מנרץ
ברחו לא ראו טוב׃ עברו כאניות גמא
כנשר אפיח אל אכל׃ אם אמרתי אשכחה
שיחי אעזבה פני ואתלוצצה׃ יגרתי מכל
עצבותי ידעתי כי לא תנקני׃ אנכי ארשע
למה זה הבל אגעתי׃ אם אתרחץ במי
שלג ואזכה בבר כפי׃ אז בשחת תטבלני
ותעבוני שלמותי׃ כי לא איש כמוני אענה
נבוא יחדו במשפט׃ אין בינינו מוכיח
ישת יד על שנינו׃ יסר מעלי שבטו
ואימתו אל תבעתני׃ ואדברה ולא איראנו
כי לא כן אנכי עמדי׃ נפשי קצה בחיי
אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי׃
אמרה אל אל תרשיעני הודיעני על מה
תריבני׃ הטוב לך כי תעשק כי תמאס
יגיע כפיך ועצת רשעים תאיר׃ העיני
בשר לך אם כראות אנוש תראה׃ אם
כימי אנוש ימיך אם שנותיך כימי גבר׃
כי תבקש לעוני ועל חטאתי תדרוש׃
על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל׃
ידיך עצבוני ויעשוני יחדו סביב ותבלעני׃
זכר נא כי כחמר עשיתני ואל עפר תשיבני׃
הלא כחלב תניקני וכגבינה תקפאני׃
עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים
תסוככני׃ חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך
שמרה רוחי׃ ואלה צפנת עמך ידעתי כי
זאת עמך׃ אם חטאתי ושמרתני ומעוני
לא תנקני׃ אם רשעתי אוי לי ואם צדקתי
לא אשא ראשי שבעת קלון וראה עניי׃
ואם יגאה תצודני פלא עלי תשוב תתגלה
בי׃ תחדש עדיך נגדי ותרב כעסך עלי
חליפות צבא עמי׃ ס ולמה מרחם הוצאתני
גוע ועין לא תראני׃ כלא הייתי כי אהיה
מבטן אמי אובל׃ הלא מעט ימי יחדל
ישית ממני ואבליגה מעט׃ בטרם אלך
ולא אשוב אל ארץ חשך וצלמות׃ ארץ
עיפתה כמו אפלה צלמות ולא סדרים
ותפיע כאפל׃ ס ויען צופר הנעמתי
ויאמר׃ הרב מלי לא יענה ואם איש
שפתים יצדק׃ בדי יהלליך מנים ואין
מכלים יבישך׃ כי אמרת זכי דעתי ואני
בעיניך נקי׃ ואולם מי יתן אלוה ידבר
עמך ויפתח שפתיו עמך׃ ויגד לך תעלמות
חכמה כי כפלים לתושיה ודע כי הנשה
לך אלוה מעון׃ התחקר אלוה תמצא אם
עד תכלית שדי תמצא׃ רמים שחקי מה
תעשה עמקים משאול מה תדע׃ ארכה
מארץ מדה ורחבה מים׃ אם יחלף ויסגיר
ויקהיל ומי ישיבנו׃ כי הוא ידע מתי שוא
וירא און ולא יתבונן׃ ואיש נדיב יעשה
נדיבות והוא על נדיבות יקום׃ אך אתה
הכין לבך ופרש כפיך אליו׃ אם און
ברחוקך הרחק ואל תשכן באהליך עולה׃
כי אז תשא פנים מום ויצקת ולא תירא׃
כי אז תשכח עמל כמים עברו תזכרנו׃
ומצהרים יקום חלד תאמר יש מבטח
וחפרת לבטח׃ ושכבת ואין מחריד ורבו
חלים פניך׃ ועיני רשעים תכלינה ומנוס
אבד מהם ותקותם מפח נפש׃ ס ויען איוב
ויאמר׃ אכן ידעתי כן ומה יצדק אנוש
עם אל׃ אם חפץ לריב אתו לא יענה אחת
מאלף׃ חכם לב ואמיץ כח מי הקשה אליו
וישלם׃ המעתיק הרים ולא ידעו אשר
הפכם באפו׃ המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה
יתפלצון׃ האמר אל השמש ולא תזרח
ובכוכבים יחתם׃ הנטה שמים לבדו ודרך
על במתי ים׃ עשה עש כסיל וכימה וחדרי
תימן׃ עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות
עד אין מספר׃ הן יעבר עלי ולא אראה
אחלף ולא אבין לו׃ הן יחתף מי ישיבנו
מי יאמר אליו מה תעשה׃ אל לא ישיב
אפו תחתיו שחחו עזרי רהב׃ אף כי אני
אענה אתו אבחר מלי עמו׃ אשר אף
בצדקי לא אענה למשפטי אתחנן׃ אם
קראתי ויענני לא אאמין כי יקשיב קולי׃
אשר בשערה ישופני והרבה פצעי חנם׃
לא נתנני הבל כי אם מלאני במרורים׃
אם לכח הנה חי ואם למשפט מי יועידני׃
אם אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני׃
תם אני לא אדע נפשי אמאס בחיי׃ אחת
היא על כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה׃
אם פתאם יהרג שוט מנסת חפים יליגון׃
ארץ נתנה ביד רשע פני שפטיה יכסה
אם לא אפוא מי הוא׃ וימי קלו מנרץ
ברחו לא ראו טוב׃ עברו כאניות גמא
כנשר אפיח אל אכל׃ אם אמרתי אשכחה
שיחי אעזבה פני ואתלוצצה׃ יגרתי מכל
עצבותי ידעתי כי לא תנקני׃ אנכי ארשע
למה זה הבל אגעתי׃ אם אתרחץ במי
שלג ואזכה בבר כפי׃ אז בשחת תטבלני
ותעבוני שלמותי׃ כי לא איש כמוני אענה
נבוא יחדו במשפט׃ אין בינינו מוכיח
ישת יד על שנינו׃ יסר מעלי שבטו
ואימתו אל תבעתני׃ ואדברה ולא איראנו
כי לא כן אנכי עמדי׃ נפשי קצה בחיי
אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי׃
אמרה אל אל תרשיעני הודיעני על מה
תריבני׃ הטוב לך כי תעשק כי תמאס
יגיע כפיך ועצת רשעים תאיר׃ העיני
בשר לך אם כראות אנוש תראה׃ אם
כימי אנוש ימיך אם שנותיך כימי גבר׃
כי תבקש לעוני ועל חטאתי תדרוש׃
על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל׃
ידיך עצבוני ויעשוני יחדו סביב ותבלעני׃
זכר נא כי כחמר עשיתני ואל עפר תשיבני׃
הלא כחלב תניקני וכגבינה תקפאני׃
עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים
תסוככני׃ חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך
שמרה רוחי׃ ואלה צפנת עמך ידעתי כי
זאת עמך׃ אם חטאתי ושמרתני ומעוני
לא תנקני׃ אם רשעתי אוי לי ואם צדקתי
לא אשא ראשי שבעת קלון וראה עניי׃
ואם יגאה תצודני פלא עלי תשוב תתגלה
בי׃ תחדש עדיך נגדי ותרב כעסך עלי
חליפות צבא עמי׃ ס ולמה מרחם הוצאתני
גוע ועין לא תראני׃ כלא הייתי כי אהיה
מבטן אמי אובל׃ הלא מעט ימי יחדל
ישית ממני ואבליגה מעט׃ בטרם אלך
ולא אשוב אל ארץ חשך וצלמות׃ ארץ
עיפתה כמו אפלה צלמות ולא סדרים
ותפיע כאפל׃ ס ויען צופר הנעמתי
ויאמר׃ הרב מלי לא יענה ואם איש
שפתים יצדק׃ בדי יהלליך מנים ואין
מכלים יבישך׃ כי אמרת זכי דעתי ואני
בעיניך נקי׃ ואולם מי יתן אלוה ידבר
עמך ויפתח שפתיו עמך׃ ויגד לך תעלמות
חכמה כי כפלים לתושיה ודע כי הנשה
לך אלוה מעון׃ התחקר אלוה תמצא אם
עד תכלית שדי תמצא׃ רמים שחקי מה
תעשה עמקים משאול מה תדע׃ ארכה
מארץ מדה ורחבה מים׃ אם יחלף ויסגיר
ויקהיל ומי ישיבנו׃ כי הוא ידע מתי שוא
וירא און ולא יתבונן׃ ואיש נדיב יעשה
נדיבות והוא על נדיבות יקום׃ אך אתה
הכין לבך ופרש כפיך אליו׃ אם און
ברחוקך הרחק ואל תשכן באהליך עולה׃
כי אז תשא פנים מום ויצקת ולא תירא׃
כי אז תשכח עמל כמים עברו תזכרנו׃
ומצהרים יקום חלד תאמר יש מבטח
וחפרת לבטח׃ ושכבת ואין מחריד ורבו
חלים פניך׃ ועיני רשעים תכלינה ומנוס
אבד מהם ותקותם מפח נפש׃ ס ויען איוב
ויאמר׃

ויקח אחאב:
63 ויבא לו: ויגד לו את אשר עשתה איזבל: ויכתב ספרים בשם אחאב ויחתם בחותמו וישלח הספרים אל הזקנים ואל החרים אשר בעיר יושבי את נבות:
64 ויכתב בספרים לאמר קראו צום והושיבו את נבות בראש העם:
65 והושיבו שני אנשים בני בליעל נגדו ויעידו עליו לאמר ברכת אלהים ומלך: והוציאוהו ויסקלוהו במות:
66 וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת: ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל אחאב קום רש בכרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתתו לך בכסף כי אין נבות חי כי מת הוא:
67 ויהי כשמע אחאב כי מתה נבות וישב אחאב לרשת את כרם נבות היזרעאלי:
68 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר:
69 קום רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה הוא בכרם נבות אשר ירד שמה לרשתו:
70 ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקו הכלבים גם את דמך:
71 ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני אויבי ויאמר מצאתי יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה:
72 הנני מביא עליך רעה ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל:
73 ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה בגלל הכעס אשר הכעסתני והחטיא את ישראל:
74 וגם על איזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל:
75 המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים:
76 ולא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסיתתו איזבל אשתו:
77 ויתעב מאד ללכת אחרי הגלולים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה את בני ישראל:
78 ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצם וישכב בשק וילך באט:
79 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר:
80 הראית כי נכנע אחאב מפני על כי נכנע מפני לא אביא הרעה בימיו כי בימי בנו אביא הרעה על ביתו:
81 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם וישראל:
82 ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל:
83 ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מלקחתה מיד מלך ארם:
84 ויאמר אל יהושפט התלך עמי למלחמה ברמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך:
85 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא היום את דבר יהוה:
86 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמת גלעד למלחמה ואחשה ויאמרו עלה והתן ביד המלך:
87 ויאמר יהושפט האין פה עוד נביא ליהוה ונדרשה מאתו:
88 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואנכי שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע והוא מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן:
89 ויקרא מלך ישראל אל סריס ויאמר מהר את מיכיהו בן ימלה:
90 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה לבשים בגדיהם ויושבים איש על כסאו בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם:
91 ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרנות ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלה אתם:
92 וכל הנביאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח והצליח יהוה ביד המלך:
93 והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנביאים פה אחד טוב אדבר נא דברך ודבר טוב:
94 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלי יהוה אתו אדבר:
95 ויבא אל המלך ויאמר אליו המלך מיכיהו הנלך רמת גלעד למלחמה אם נחדל ויאמר עלה והצלח והנתן ביד המלך:
96 ויאמר אליו המלך עד מה אנכי משביעך אם לא תדבר אלי אמת בשם יהוה:
97 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים על ההרים כצאן אשר אין להם רעה וישב יהוה לא אדנים לאלה לשוב איש לביתו בשלום:
98 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם רע:
99 ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים עמדים עליו מימינו ומשמאלו:
100 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל וייפל ברמת גלעד ויאמר זה אמר כך וזה אמר כך:
101 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה:
102 ויאמר אצא ורוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה גם תוכל צא ועשה כן:
103 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל הנביאים אלה ויהוה דבר עליך רעה:
104 ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר איזה עבר רוח יהוה ממני לדבר אתך:
105 ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא שם:
106 ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו אל אמון שר העיר ואל יואש בן המלך:
107 ואמרתם כה אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד בואי בשלום:
108 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם:
109 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד:
110 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבא במלחמה:
111 ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן ואת הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו:
112 ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט ויאמרו אך מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט:
113 ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאחריו:
114 ואיש מתח בקשתו ויך את מלך ישראל בין הדבקת ובין השרין ויאמר אל רכבו הפך ידיך והוציאני מן המחנה כי הוחלתי:
115 ותעל המלחמה ביום ההוא והמלך ישראל היה מעמד על המרכבה נגד ארם וימת בערב ויצא דם הפצע אל חיק המרכבה:
116 ויעבר הקול במחנה כבוא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו:
117 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר:
118 הראית כי נכנע אחאב מפני על כי נכנע מפני לא אביא הרעה בימיו כי בימי בנו אביא הרעה על ביתו:
119 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם וישראל:
120 ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל:
121 ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מלקחתה מיד מלך ארם:
122 ויאמר אל יהושפט התלך עמי למלחמה ברמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך:
123 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא היום את דבר יהוה:
124 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמת גלעד למלחמה ואחשה ויאמרו עלה והתן ביד המלך:
125 ויאמר יהושפט האין פה עוד נביא ליהוה ונדרשה מאתו:
126 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואנכי שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע והוא מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן:
127 ויקרא מלך ישראל אל סריס ויאמר מהר את מיכיהו בן ימלה:
128 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה לבשים בגדיהם ויושבים איש על כסאו בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם:
129 ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרנות ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלה אתם:
130 וכל הנביאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח והצליח יהוה ביד המלך:
131 והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנביאים פה אחד טוב אדבר נא דברך ודבר טוב:
132 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלי יהוה אתו אדבר:
133 ויבא אל המלך ויאמר אליו המלך מיכיהו הנלך רמת גלעד למלחמה אם נחדל ויאמר עלה והצלח והנתן ביד המלך:
134 ויאמר אליו המלך עד מה אנכי משביעך אם לא תדבר אלי אמת בשם יהוה:
135 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים על ההרים כצאן אשר אין להם רעה וישב יהוה לא אדנים לאלה לשוב איש לביתו בשלום:
136 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם רע:
137 ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים עמדים עליו מימינו ומשמאלו:
138 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל וייפל ברמת גלעד ויאמר זה אמר כך וזה אמר כך:
139 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה:
140 ויאמר אצא ורוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה גם תוכל צא ועשה כן:
141 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל הנביאים אלה ויהוה דבר עליך רעה:
142 ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר איזה עבר רוח יהוה ממני לדבר אתך:
143 ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא שם:
144 ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו אל אמון שר העיר ואל יואש בן המלך:
145 ואמרתם כה אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד בואי בשלום:
146 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם:

מלכים ב

פרק א

1 ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב:
2 ואחזיהו נפל בשבכה בעליתו אשר לשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה:
3 ומלאך יהוה דבר אל אליהו התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודברת אלהם הלא על כי אין אלהים בישראל אתם הלכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון:
4 ועתה כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות וילך אליהו:
5 וישבו המלאכים אליו ויאמר אלהם מה זה שבתם:
6 ויאמרו אלו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלחכם ודברתם אליו כה אמר יהוה הלא על כי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות:
7 ויאמר אלהם מה מדת האיש אשר עלה לקראתכם ויאמרו אלו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו:
8 ויאמר אליהם איש התשבי הוא:
9 וישלח אליו שר חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה יושב על ראש ההר ויאמר אליו איש האלהים המלך דבר רד:
10 ויען אליהו ויאמר אל שר החמשים ואם איש אלהים אנכי תרד אש מן השמים ותאכל אותך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו:
11 וישלח עוד אליו שר חמשים אחר וחמשיו ויען ויאמר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהר רד:
12 ויען אליהו ויאמר אלהם אם איש אלהים אנכי תרד אש מן השמים ותאכל אותך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו:
13 וישלח עוד שר חמשים שלישי וחמשיו ויעל שר החמשים השלישי ויבא ויכרע על ברכיו נגד אליהו ויתחנן אליו ויאמר אליו איש האלהים יקר נא תהי נפשי ונפש חמשים עבדיך אלה בעיניך:
14 הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשונים ואת חמשיהם ועתה יקר תהי נפשי בעיניך:
15 ויאמר מלאך יהוה אל אליהו רד אתו אל תירא מפניו ויקם וירד אתו אל המלך:
16 וידבר אליו כה אמר יהוה יען כי שלחת מלאכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון הלא על כי אין אלהים בישראל לדרוש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות:
17 וימת כדבר יהוה אשר דבר אליהו ויהורם מלך תחתיו בשנת שתים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן:
18 ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:

פרק ב

1 ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמימה ואליהו והאלישע הלכים מן הגלגל:
2 ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וירדו בית אל:
3 ויצאו בני הנביאים אשר בבית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי השתקו:
4 ויאמר אליו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני יריחו ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו:
5 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי השתקו:
6 ויאמר אליו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם:
7 וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק והם שניהם עמדו על הירדן:
8 ואליהו לקח את מעילו ויגלם ויכו את המים ויחצו הנה וגם הנה ויעברו שניהם ביבשה:
9 ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע יהי נא פי שנים ברוחך אליך:
10 ויאמר הקשית לשאול אם תראני לקחת מאתך יהי כן לך אם לא יהי כן:
11 ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים:
12 ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו והוא לא ראהו ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים:
13 וישא את מעיל אליהו אשר נפל ממנו וישב וישב אלישע על שפת הירדן:
14 ויקח את מעיל אליהו אשר נפל ממנו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו גם הוא ויכו גם הם המים ויעבר אלישע:
15 וירא אתו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה:
16 ויאמרו אליו הנה נא עם עבדיך חמשים איש בני חיל וילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה ויטלהו אל אחד ההרים ואל אחת הגבעות ויאמר לא תשלחו:
17 ויפצרו בו עד בוש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשת ימים ולא מצאוהו:
18 וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו:
19 ויאמרו אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת:
20 ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו:
21 ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת:
22 וירפאו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר:
23 ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו אליו עלה קרח עלה קרח:
24 ויפן אחריו וירא אתם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתי דובות מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושנים ילדים:
25 וילך משם אל הר הכרמל וישב משם שמרון:

פרק ג

1 ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמונה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים עשרה שנה:
2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו ולא כאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו:
3 רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנו:
4 ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כבשים ומאה אלף אילים צמר:
5 ויהי כמות אחאב ויפשעו מלך מואב במלך ישראל:
6 ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל:
7 וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי למלחמה על מואב ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך:
8 ויאמר באי דרך נסב ויאמר דרך מדבר אדום:
9 וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם:
10 ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב:
11 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאתו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו:
12 ויאמר יהושפט יש אתו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום:
13 ואלישע אמר אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב:
14 ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו אם לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אם אביטך ואם אראך:
15 ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה:
16 ויאמר כה אמר יהוה עשו הגיא הזה גבים גבים:
17 כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והגיא ההוא ימלא מים ושתיתם אתם ובעדריכם ובבהמתכם:
18 ונקל זאת בעיני יהוה ונתן גם את מואב בידכם:
19 והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחר ועץ טוב תכרתו וכל מעיני מים תסתמו וכל חלקת טובה תכסלו באבנים:
20 ויהי כעלות המנחה כמקטיר והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים:
21 וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויזעקו כל כל חגר חגור ומעלה ויעמדו על הגבול:
22 וישכימו בבקר ויזרח השמש על המים וירא מואב מנגד את המים אדמים כדם:
23 ויאמרו זה דם חרבו נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשללה מואב:
24 ויבאו אל מחנה ישראל וישראל קמו ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבאו הכה להכות את מואב:
25 והערים יהרסו ואיש אבן שלחיו כל חלקת טובה ימלאו איש את אבניו והשביתו את כל מעיני מים וכל עץ טוב יפילו עד הותירם את קיר חרשת בה ויסבו הקלעים את קיר חרשת ויכתוה:
26 וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אתו שבע מאות איש שלפי חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו:
27 ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה על החומה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישובו לארצם:

פרק ד

1 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ליהוה והנושה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים:
2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן:
3 ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכנתיך כלים רקים אל תמעיטי:
4 ובאת ובאת סגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיגי:
5 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המה מגישים אליה והיא יצקת:
6 ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן:
7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת בניך חיי את יתר:
8 ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו בעבור יסור שמה לאכל לחם:
9 ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד:
10 נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה:
11 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם:
12 ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו:
13 ויאמר אל נא אמר אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הנדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת:
14 ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן:
15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח:
16 ויאמר למועד חיה אתה חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך:
17 ותהר האשה ותלד בן למועד חיה אשר דבר אליה אלישע:
18 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים:
19 ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו:
20 וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת:
21 ותעל ותשכב על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא:
22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחי נא לי אחד הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה:
23 ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום:
24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי כי אם אמר אליך:
25 וילך ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה לקראתה ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית ההיא:
26 עתה רוץ נא לקראתה ואמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום:
27 ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי:
28 ותאמר הבקשתי בן מאת אדני הלא אמרתי אל תשלל אותי:
29 ויאמר אל גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא איש לא תברכנו ואם יברכך איש לא תענו ושמת משענתי על פני הילד:
30 ותאמר אם חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה:
31 וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הילד ואין קול ואין קשב ויחזור לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הילד:
32 ויבא אלישע הבית והנה הילד מת משכב על מטתו:
33 ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה:
34 ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד:
35 וישב וילך בבית אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרו הילד עד שבע פעמים ויפקח הילד את עיניו:
36 ויקרא אל גחזי ויאמר קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך:
37 ותבא ותפל אל רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא:
38 ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל נערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים:
39 ויצא אל השדה למקוש ויראה גפן שדה ויקטף ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא וישחת אל סיר הנזיד כי לא ידעו:
40 ויצקו לאכל לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל:
41 ויאמר קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לאנשים ויאכלו ואין עוד דבר רע בסיר:
42 ואיש בא מבעל שלשה מבאת לחם בכורים ויתן לאיש האלהים עשרים לחם שעורים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לאנשים ויאכלו:
43 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לאנשים ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר:
44 ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה:

פרק ה

1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע:
2 וארם יצאו גדודים ויבאו מארץ ישראל שבי קטנה ותהי לפני אשת נעמן:
3 ותאמר אל גברתה לו אדני נגד הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו:
4 ויבא איש אל אדניו ויגד לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל:
5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת כברות כסף ושש אלפים זהב ועשרת חלפות בגדים:
6 ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו:
7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי:
8 ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל:
9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע:
10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר:
11 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ויקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו על המקום ואסף המצרע:
12 הלא טובים אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בם וטהרתי ויפן וילך בחמה:
13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר:
14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער טהור:
15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך:
16 ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויסרב:
17 ויאמר נעמן ואם לא לתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה:
18 בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה:
19 ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו כברת ארץ:
20 ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא אשר חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי ממנו מאומה:
21 ותרדף גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום:
22 ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה באו אלי משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים:
23 ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפצר בו ויצר ככרי כסף בשתי כברות ושתי חלפות בגדים ויתן על שני נעריו וישאו לפניו:
24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית ויאמר לאנשים וילכו:
25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה:
26 ויאמר אליו לבי לא הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות:
27 וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:

פרק ו

1 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר הוא לנו:
2 נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה שם מקום לנו לשבת שם ויאמר לכו:
3 ויען אחד ויאמר הואל נא ובא עם עבדיך ויאמר אני אלך:
4 וילך עמהם ויבאו הירדנה ויגזרו את העצים:
5 והנה בהפלו קורה ויפל ברזל הגרזן במים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא חדש היה:
6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקץ עץ וישלך שם ויצף הברזל:
7 ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו:
8 ומלך ארם נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלוני תחנו:
9 וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר אל תעבר במקום הזה כי שמה ארם נחתים:
10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירו ונשמר שם לא פעם ולא פעמים:
11 ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם הלא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל:
12 ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך:
13 ויאמר לכו וראו איפה הוא ואשלח ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן:
14 וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר:
15 וישכם משכים עבד איש האלהים לצאת והנה חיל סובב את העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אהה אדני איכה נעשה:
16 ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם:
17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיני ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע:
18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע ויכם בסנורים:
19 ויאמר אלישע אלהם לא זה הדרך ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אותם שמרון:
20 ויהי כבואם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני האלה ויפקח יהוה את עיניהם וירא והנה בתוך שמרון:
21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראותו אותם אבי אכה אבי אכה:
22 ויאמר לא תכה הכית שבים בחרבך ובקשתך אתה אשר לא שבית אתם שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם:
23 וישם להם משתה גדול ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבא בארץ ישראל:
24 ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון:
25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים שקלים וקב חרי יונים בחמשה שקלים כסף:
26 ומלך ישראל עבר על החומה ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני המלך:
27 ויאמר לא יושיעך יהוה מאין אושיע לך מן הגרן ומן היקב:
28 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ובני נאכל מחר:
29 ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום השני תני את בנך ונאכלהו ותחבא את בנה:
30 ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע בגדיו והוא עבר על החומה וירא העם והנה שק על בשרו מבית:
31 ויאמר אסף יעשה לי אלהים וכה יוסיף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום:
32 ואלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר הוא שלח אליו ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה לכרות את ראשי שימו לבבכם בבוא המלאך סגרו את הדלת והדפתם אותו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו:
33 עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו והוא אמר הנה זאת מעם יהוה מה אוחיל ליהוה עוד:

פרק ז

1 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל בשער שמרון:
2 וישלש השר אשר המלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר אל איש האלהים הנה יהוה עשה ארבות במרום הדבר הזה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל:
3 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו:
4 אם אמרנו נבא העירה והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונ

ויאמר אליו אלישע הלך לשלום ויקם והלך אתו
ויאמרו אליו מי אתה כי אתה הולך אחרי ויאמר
אליהם מי אני כאשר אתם כן עמי כן אני כאשר
אתם כן עמדו עמי ויקחו אתו ויבאו אל בית
אדניהם ויאמרו הנה נא יש עמנו בבית אלהינו
מאתים איש עתה נתנה נא להם ויאכלו וישתו
ויאכלו את אדוניהם ויבואו ויגידו לו כאשר
אמרו אליהם ויבא אל בית אדניהם ויאמר הנה
נא יש עמנו בבית אלהינו מאתים איש עתה
נתנה נא להם ויאכלו וישתו ויאכלו את אדוניהם
ויבואו ויגידו לו כאשר אמרו אליהם ויבא אל
בית אדניהם ויאמר הנה נא יש עמנו בבית
אלהינו מאתים איש עתה נתנה נא להם ויאכלו
וישתו ויאכלו את אדוניהם ויבואו ויגידו לו
כאשר אמרו אליהם ויבא אל בית אדניהם ויאמר
הנה

230 ד. מלכים ב. ה.

וַיִּתְּנֵם לִפְנֵי הָעָם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִרוּ כִּדְבַר יְהוָה׃*
וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִרוּ כִּדְבַר יְהוָה׃
וְנַעֲמָן שַׂר צְבָא מֶלֶךְ אֲרָם הָיָה אִישׁ גָּדוֹל לִפְנֵי אֲדֹנָיו
וְנָשֵׂא פָּנִים כִּי בוֹ נָתַן יְהוָה תְּשׁוּעָה לַאֲרָם וְהָאִישׁ הָיָה
גִּבּוֹר חַיִל מְצֹרָע׃ וַאֲרַם יָצְאוּ גְדוּדִים וַיִּשְׁבּוּ מֵאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה קְטַנָּה וַתְּהִי לִפְנֵי אֵשֶׁת נַעֲמָן׃ וַתֹּאמֶר
אֶל גְּבִרְתָּהּ לוּ אֲדֹנִי נֶגֶד הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן אָז
יֶאֱסֹף אֹתוֹ מִצָּרַעְתּוֹ׃* וַיָּבֹא אִישׁ וַיַּגֶּד לַאדֹנָיו לֵאמֹר
כָּזֹאת וְכָזֹאת דִּבְּרָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ אֲרָם לֵךְ בֹּא וְאֶשְׁלְחָה סֵפֶר אֶל מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ עֲשֶׂרֶת כִּכְּרֵי כֶסֶף וְשִׁשֶּׁת
אַלְפֵי זָהָב וַעֲשֶׂרֶת חֲלִפוֹת בְּגָדִים׃ וַיָּבֵא הַסֵּפֶר אֶל
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְעַתָּה כְּבוֹא הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵלֶיךָ
הִנֵּה שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ אֶת נַעֲמָן עַבְדִּי וְאָסַפְתּוֹ מִצָּרַעְתּוֹ׃
וַיְהִי כִּקְרֹעַ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַסֵּפֶר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו
וַיֹּאמֶר הֲאֱלֹהִים אָנִי לְהָמִית וּלְהַחֲיוֹת כִּי זֶה שֹׁלֵחַ אֵלַי
לֶאֱסֹף אִישׁ מִצָּרַעְתּוֹ כִּי אַךְ דְּעוּ נָא וּרְאוּ כִּי מִתְאַנֶּה
הוּא לִי׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֱלִישָׁע אִישׁ הָאֱלֹהִים כִּי קָרַע
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
לָמָּה קָרַעְתָּ בְגָדֶיךָ יָבֹא נָא אֵלַי וְיֵדַע כִּי יֶשׁ נָבִיא
בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֹא נַעֲמָן בְּסוּסָיו וּבְרִכְבּוֹ וַיַּעֲמֹד פֶּתַח
בֵּית אֱלִישָׁע׃ וַיִּשְׁלַח אֲלֵיהוּ אֱלִישָׁע הַנָּבִיא לֵאמֹר
הֹלֵךְ וְרָחַצְתָּ שֶׁבַע פְּעָמִים בַּיַּרְדֵּן וְיָשֹׁב בְּשָׂרְךָ לָךְ
וּטְהָר׃ וַיִּקְצֹף נַעֲמָן וַיֵּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָמַרְתִּי אֵלַי
יֵצֵא יָצוֹא וְעָמַד וְקָרָא בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו וְהֵנִיף יָדוֹ
אֶל הַמָּקוֹם וְאָסַף הַמְּצֹרָע׃ הֲלֹא טוֹבוּ אֲבָנָה וּפַרְפַּר
נַהֲרוֹת דַּמֶּשֶׂק מִכֹּל מֵימֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא אֶרְחַץ בָּהֶם
וְטָהָרְתִּי וַיִּפֶן וַיֵּלֶךְ בְּחֵמָה׃ וַיִּגְּשׁוּ עֲבָדָיו וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו
וַיֹּאמְרוּ אָבִי דָּבָר גָּדוֹל הַנָּבִיא דִּבֶּר אֵלֶיךָ הֲלוֹא תַעֲשֶׂה
וְאַף כִּי אָמַר אֵלֶיךָ רְחַץ וּטְהָר׃ וַיֵּרֶד וַיִּטְבֹּל בַּיַּרְדֵּן
שֶׁבַע פְּעָמִים כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיָּשָׁב בְּשָׂרוֹ כִּבְשַׂר
נַעַר קָטֹן וַיִּטְהָר׃ וַיָּשָׁב אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל
מַחֲנֵהוּ וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי
אֵין אֱלֹהִים בְּכָל הָאָרֶץ כִּי אִם בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה קַח נָא
בְּרָכָה מֵאֵת עַבְדֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר חַי יְהוָה אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו
אִם אֶקָּח וַיִּפְצַר בּוֹ לָקַחַת וַיְמָאֵן׃ וַיֹּאמֶר נַעֲמָן וְאִם
אֵין נָא יִנָּתֶן לְעַבְדְּךָ מַשָּׂא צֶמֶד פְּרָדִים אֲדָמָה כִּי לֹא
יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עֹלָה וָזֶבַח לֵאלֹהִים אֲחֵרִים כִּי אִם
לַיהוָה׃ בַּדָּבָר הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדֶּךָ בְּבוֹא אֲדֹנִי בֵּית
רִמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת שָׁם וְהוּא נִשָּׁעַן עַל יָדִי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי
בֵּית רִמּוֹן בְּהִשְׁתַּחֲוֹתוֹ בֵּית רִמּוֹן יִסְלַח נָא יְהוָה לְעַבְדְּךָ
בַּדָּבָר הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ כִּבְרוֹת
אֶרֶץ׃ וַיָּרָץ גֵּחֲזִי נַעַר אֱלִישָׁע אִישׁ הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי נַעֲמָן
וַיַּרְא נַעֲמָן רָץ אַחֲרָיו וַיִּפֹּל מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה לִקְרָאתוֹ
וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם אֲדֹנִי שְׁלָחַנִי לֵאמֹר הִנֵּה
עַתָּה בָּאוּ אֵלַי שְׁנֵי נְעָרִים מֵהַר אֶפְרָיִם מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים
תֶּן נָא לָהֶם כִּכַּר כֶּסֶף וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים׃ וַיֹּאמֶר
נַעֲמָן הוֹאֵל קַח כִּכָּרַיִם וַיִּפְצַר בּוֹ וַיִּצְרֹר כִּכָּרַיִם כֶּסֶף
בִּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים וַיִּתֵּן עַל שְׁנַיִם מִנְעָרָיו וַיִּשְׂאוּ
לִפָּנָיו׃ וַיָּבֹא אֶל הָעֹפֶל וַיִּקָּחֵם מִיָּדָם וַיַּנַּח בַּבָּיִת וַיְשַׁלַּח
אֶת הָאֲנָשִׁים וַיֵּלֵכוּ׃ וְהוּא בָּא וַיַּעֲמֹד אֶל אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אֱלִישָׁע אָנָה גֵּחֲזִי וַיֹּאמֶר לֹא הָלַךְ עַבְדְּךָ אָנָה
וָאָנָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא לִבִּי הָלַךְ כַּאֲשֶׁר הָפַךְ אִישׁ
מֵעַל מֶרְכַּבְתּוֹ לִקְרָאתֶךָ הַעֵת לָקַחַת אֶת הַכֶּסֶף וְלָקַחַת
בְּגָדִים וְזַיִת וְכָרֶם וְצֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת׃ וְצָרַעַת
נַעֲמָן תִּדְבָּק בְּךָ וּבְזַרְעֲךָ לְעוֹלָם וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו מְצֹרָע
כַּשָּׁלֶג׃

פרק ו׳

וַיֹּאמְרוּ בְנֵי הַנְּבִיאִים אֶל אֱלִישָׁע הִנֵּה נָא הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים שָׁם לְפָנֶיךָ צַר׃ נֵלְכָה נָּא עַד
הַיַּרְדֵּן וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה אֶחָת וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שָׁם
מָקוֹם לָשֶׁבֶת שָׁם וַיֹּאמֶר לֵכוּ׃ וַיֹּאמֶר הָאֶחָד הוֹאֵל נָא
וְלֵךְ עִם עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֵלֵךְ׃ וַיְהִי הוּא הֹלֵךְ עִם
עֲבָדָיו וַיָּבֹאוּ הַיַּרְדֵּנָה וַיִּגְזְרוּ עֵצִים׃ וַיְהִי הָאֶחָד מַפִּיל
הַקּוֹרָה וְהַגַּרְזֶן נָפַל אֶל הַמָּיִם וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אֲהָהּ אֲדֹנִי
וְהוּא שָׁאוּל הוּא׃ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים אָנָה נָפָל וַיַּרְאֵהוּ
אֶת הַמָּקוֹם וַיִּכְרֹת עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ שָׁמָּה וַיָּצֶף הַבַּרְזֶל׃
וַיֹּאמֶר שָׂא לָךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֵהוּ׃ וַיְהִי מֶלֶךְ אֲרָם
נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּוָּעַץ אֶל עֲבָדָיו לֵאמֹר אֶל מְקוֹם פְּלֹנִי
אַלְמֹנִי אֶחֱנֶה׃ וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר אַל תַּעֲבֹר אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי שָׁמָּה אֲרַם נַחֲתִים׃
וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ אִישׁ
הָאֱלֹהִים וְהִזְהִרֵהוּ וְנִשְׁמַר שָׁם לֹא פַּעַם וּשְׁתָּיִם׃
וַיִּתְעַר לֵב מֶלֶךְ אֲרָם עַל הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל עֲבָדָיו
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלוֹא תַּגִּידוּ לִי אֵי מִי מִשָּׁנֵינוּ אֶל מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אַחַד מֵעֲבָדָיו לֹא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אֱלִישָׁע
הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יַגִּיד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר תְּדַבֵּר בַּחֲדַר מִשְׁכָּבֶךָ׃ וַיֹּאמֶר לְכוּ וּרְאוּ אֵי זֶה
וְאֶשְׁלְחָה וְאֶקָּחֵהוּ וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בְּדוֹתָן׃ וַיִּשְׁלַח
שָׁמָּה סוּסִים וְרֶכֶב וְחַיִל כָּבֵד וַיָּבֹאוּ לַיְלָה וַיָּסֹבּוּ עַל
הָעִיר׃ וַיַּשְׁכֵּם מְשָׁרֵת אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם בַּבֹּקֶר וַיֵּצֵא
וְהִנֵּה צָבָא סוֹבֵב אֶת הָעִיר וְסוּס וָרָכֶב וַיֹּאמֶר נַעַר אֱלִישָׁע
אֲהָהּ אֲדֹנִי אֵיכָה נַעֲשֶׂה׃ וַיֹּאמֶר אַל תִּירָא כִּי רַבִּים
אֲשֶׁר אִתָּנוּ מֵאֲשֶׁר אִתָּם׃ וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר יְהוָה
פְּקַח נָא אֶת עֵינָיו וְיִרְאֶה וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵי הַנַּעַר
וַיַּרְא וְהִנֵּה הָהָר מָלֵא סוּסִים וְרֶכֶב אֵשׁ סָבִיב לֶאֱלִישָׁע׃
וַיֵּרְדוּ אֵלָיו וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר הַךְ נָא
אֶת הַגּוֹי הַזֶּה בַּסַּנְוֵרִים וַיַּךְ אֹתָם בְּסַנְוֵרֵי כִּדְבַר אֱלִישָׁע׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֱלִישָׁע לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ וְלֹא זֹאת הָעִיר
לְכוּ אַחֲרַי וְאוֹלִיכֵם אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיּוֹלִכֵם
שֹׁמְרוֹנָה׃ וַיְהִי כְּבוֹאָם שֹׁמְרוֹנָה וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְהוָה פְּקַח
אֶת עֵינֵי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וְיִרְאוּ וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵיהֶם
וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה בְּתוֹךְ שֹׁמְרוֹן׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל
אֱלִישָׁע הַאַכֶּה אַכֶּה אָבִי הֲאַכֶּה׃ וַיֹּאמֶר לֹא תַכֶּה הֲשִׁבֹתָ
שְׁבוּי בְחַרְבְּךָ וּבְקַשְׁתֶּךָ אַתָּה הַכִּיתָ לְפָנֵיהֶם לַחְמָם וְיֹאכְלוּ
וְיִשְׁתּוּ וְיֵלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם׃ וַיָּכֶן לָהֶם מַכָּה גְדוֹלָה וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ וַיְשַׁלְּחֵם וַיֵּלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם וְלֹא יָסְפוּ גְדוּדֵי אֲרָם
לָבוֹא עוֹד בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיַּקְהֵל בֶּן הֲדַד
מֶלֶךְ אֲרָם אֶת כָּל מַחֲנֵהוּ וַיַּעַל וַיָּצַר עַל שֹׁמְרוֹן׃ וַיְהִי
בִּהְיוֹתוֹ עַל הַחוֹמָה וַתִּקְרָא אִשָּׁה אֵלָיו לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר לֹא יוֹשִׁיעֲךָ יְהוָה מֵאַיִן אוֹשִׁיעַ לָךְ
הֲמִן הַגֹּרֶן וְהֲמִן הַיָּקֶב׃ וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ וַתֹּאמֶר
הָאִשָּׁה הַזֹּאת אָמְרָה אֵלַי תְּנִי אֶת בְּנֵךְ וְנֹאכְלֶנּוּ הַיּוֹם
וּבְנִי נֹאכַל מָחָר׃ וַנְּבַשֵּׁל אֶת בְּנִי וַנֹּאכְלֵהוּ וָאֹמַר אֵלֶיהָ
בְּיוֹם הַזֶּה תְּנִי אֶת בְּנֵךְ וְנֹאכְלֶנּוּ וַתַּחְבֵּא אֶת בְּנָהּ׃
וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת דִּבְרֵי הָאִשָּׁה קָרְעוֹ אֶת בְּגָדָיו
וְהוּא עֹבֵר עַל הַחוֹמָה וַיִּרְאוּ הָעָם וְהִנֵּה הַשַּׂק עַל בְּשָׂרוֹ
מִבָּיִת׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יַעֲשֶׂה לִי כֹּה וְכֹה יוֹסִיף כִּי עָמַד
רֹאשׁ אֱלִישָׁע בְּנוֹ עָלָיו הַיּוֹם׃ וְאֱלִישָׁע יוֹשֵׁב בְּתוֹכוֹ וְהַזְּקֵנִים
יוֹשְׁבִים עִמּוֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלְּפָנָיו בְּטֶרֶם יָבוֹא הַמַּלְאָךְ
אֲשֶׁר הוּא שֹׁלֵחַ אֵלָיו וְהוּא אָמַר אֶל הַזְּקֵנִים הֲרְאִיתֶם כִּי
שָׁלַח בֶּן הַמְרַצֵּחַ הַזֶּה לְהָסִיר אֶת רֹאשִׁי רְאוּ בְּבוֹא הַמַּלְאָךְ
סִגְרוּ אֶת הַדֶּלֶת וְדָחִיתֶם אֹתוֹ בַדֶּלֶת הֲלוֹא קוֹל רַגְלֵי אֲדֹנָיו
אַחֲרָיו׃ עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ יוֹרֵד אֵלָיו וַיֹּאמֶר
הִנֵּה זֹאת הָרָעָה מֵאֵת יְהוָה מַה אוֹחִיל לַיהוָה עוֹד׃ וַיֹּאמֶר
אֱלִישָׁע שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה כֹּה אָמַר יְהוָה כָּעֵת מָחָר סְאָה
סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן׃
וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ נִשָּׁעַן עַל יָדוֹ אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבֹּת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה דָבָר כַּדָּבָר
הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּךָ רֹאֶה בְעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכֵל׃

ויאמר אליו אלישע לך אמר לו חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות׃
11 וישם פניו וישם עד בוש ויבך איש האלהים׃
12 ויאמר חזאל מדוע אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעתה שלחיהם באש ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והריותיהם תבקע׃
13 ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה את הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על ארם׃
14 וילך מעם אליהו ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי לאמר חיה תחיה׃
15 ויהי ממחרת ויקח את המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו׃
16 ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ויתחל יהורם בן יהושפט מלך יהודה׃
17 בן שלשים ושתים שנה בהמלכו ושמנה שנים מלך בירושלם׃
18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה׃
19 ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל הימים׃
20 בימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך׃
21 ויעבר יורם צעירה ואת כל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויך את אדום הסבב עליו ואת שרי הרכב ויפוג העם לאהליו׃
22 ותפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז פשעה לבנה בעת ההיא׃
23 ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
24 וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ויתחל אחזיהו בנו תחתיו׃
25 בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה׃
26 בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל׃
27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא׃
28 וילך עם יהורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו ארמים את יורם׃
29 וישב המלך יורם להרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכהו ארמים ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא׃
30 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו אזר מתניך וקח בידך את פך השמן הזה והלך רמת גלעדה׃
31 ובא שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי ובא והקם את אחיו מתוך הבית והרק שמן על ראשו ואמר אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך על עם יהוה על ישראל׃
32 ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה ואשה את אחאב בית אדניך ואנקם דמי עבדי הנביאים ודם כל עבדי יהוה מיד איזבל׃
33 והאבדתי כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃
34 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה׃
35 ואת איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס׃
36 ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר אליו השלום מדוע בא המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו׃
37 ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל׃
38 ויתקעו איש את בגדו ויתנו תחת רגליו על גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא׃
39 ויתקשר יהורם בן יהושפט בן נמשי ויהוא ירכב ויצא יזרעאלה כי יורם שמר ברמות גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם׃
40 והמלך יורם שב להרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויהוא אמר אם יש נפשכם אין יצא פלט מן העיר ללכת להגיד ביזרעאל׃
41 ויהוא ירכב וילך יזרעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות ביורם׃
42 והצפה עמד על מגדל יזרעאל וירא את כת יהוא בבואו ויאמר כת אנכי רואה ויאמר יורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום׃
43 וילך הרכב לקראתו ויאמר כה אמר יהוא השלום מה לך השלום סב אחרי ויגד הצפה לאמר הגיע המלאך אליהם ולא שב׃
44 וישלח רכב שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך השלום מה לך השלום סב אחרי ויגד הצפה לאמר הגיע אליהם ולא שב והמנהג כנהג יהוא בן נמשי כי במהר ינהג׃

פרק ט׳: ט.

1 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו אזר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעדה׃
2 ובא שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי ובא והקם את אחיו מתוך הבית והביאו חדר בחדר׃
3 ולקח פך השמן ויצק על ראשו ויאמר אליו כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה׃
4 וילך הנער הנביא רמת גלעדה׃
5 ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר אלי אליך שר ויאמר אל מי מכלנו ויאמר אליך שר׃
6 ויקם ויבא הבית והיצק השמן על ראשו ויאמר אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך על עם יהוה על ישראל׃
7 והכית את בית אחאב אדניך ונקמתי את דמי עבדי הנביאים ואת דם כל עבדי יהוה מיד איזבל׃
8 והאבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃
9 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה׃
10 ואת איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס׃
11 ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמרו לו השלום מדוע בא המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו׃
12 ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל׃
13 וימהרו ויקחו איש את בגדו ויתנו תחתיו על גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא׃
14 ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי על יורם והוא שמר הוא וכל ישראל את רמת גלעד מפני חזאל מלך ארם׃
15 והמלך יורם שב להרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכו לו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם אל יצא פלט ללכת מן העיר להגיד ביזרעאל׃
16 ויהוא רכב וילך יזרעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות ביורם׃
17 והצפה עמד על מגדל יזרעאל וירא את כת יהוא בבואו ויאמר כת אנכי רואה ויאמר יורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום׃
18 וילך הרכב לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום מה לך השלום סב אחרי ויגד הצפה לאמר הגיע אליהם ולא שב׃
19 וישלח רכב שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך השלום מה לך השלום סב אחרי׃
20 ויגד הצפה לאמר הגיע אליהם ולא שב והמנהג כנהג יהוא בן נמשי כי במהר ינהג׃
21 ויאמר יורם אסר רכבו ויאסר רכבו ויהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה יצאו איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא ויפגעו אתו בחלקת נבות היזרעאלי׃
22 ויהי כראות יורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים׃
23 וירם יורם את ידיו וינס ויאמר אחזיה מרמיה׃
24 ויהוא מלא כח את ידו בקשת ויך את יורם בין זרועותיו ויצא החץ מלבו ויכר ברכבו׃
25 ויאמר אל בדקר שא השליכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא הזה׃
26 אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא השליכהו בחלקה כדבר יהוה׃
27 וירא אחזיהו מלך יהודה ויברח דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתו הכו במרכבה בעלה יבלעם ויסע מגדו וימת שם׃
28 וירכבו אתו עבדיו במרכבה וישאו אתו ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דויד׃
29 ובשנת עשתי עשרה ליורם בן אחאב מלך אחזיהו על יהודה׃
30 ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם פוך עיניה ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון׃
31 ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו׃
32 וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני שלשים סריסים׃
33 ויאמר שאוה השליכוה וישאוה ויזה מן הדם על הקיר ועל הסוסים ויבסה׃
34 ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את המקללה הזאת ובשוה כי בת מלך היא׃
35 וילכו לקברה ולא מצאו בה כי אם הגלגלת והרגלים והכפות ידים׃
36 וישבו ויגדו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל׃
37 והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלקת יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל׃

פרק י׳: ל.

1 ולאחאב שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא ספרים ויבא שמרונה אל שרי יזרעאל הזקנים ואל אמנים על בני אחאב לאמר׃
2 ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר עמכם בני אדניכם ועמכם הרכב והסוסים ועיר מבצר ונשק׃
3 ראו את הטוב והישר מבני אדניכם ושימו על כסא אביו והלחמו על בית אדניכם׃
4 ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו׃
5 וישלח אשר על הבית ואשר על העיר הזקנים ואמנים על בני אחאב לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש כל הטוב בעיניך עשה׃
6 ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ובקולי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה והבני המלך שבעים איש אתם גדלי העיר המגדלים אתם׃
7 ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה׃
8 ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צבתים פתח השער עד הבקר׃
9 ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי עלי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה׃
10 דעו עתה כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו׃
11 ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד׃
12 ויקם וילך ויבא שמרונה הוא בית עקד הרעים בדרך׃
13 ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו וירדנו לשלום גבירות המלך ולשלום גבירות אמו׃
14 ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים ויטבחו אתם אל בור בית עקד איש ארבעים ושנים ולא השאיר איש מהם׃
15 וילך משם ומצא את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש תנה ידך ויתן ידו ויעלהו אליו המרכבה׃
16 ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה ויעלהו ברכבו׃
17 ויבא שמרונה ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו׃
18 ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה׃
19 ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען אבד את עבדי הבעל׃
20 ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו׃
21 וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בבית הבעל וימלא בית הבעל פה אל פה׃
22 ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבושים לכל עבדי הבעל ויוצא להם מלתחה׃
23 ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו ובקרו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם׃
24 ויבאו לעשות זבחים ועלות והוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האנשים אשר הבאתי בידכם מלט איש את נפש האיש אשר יפליט אתו תחתיו נפשו תחת נפשו׃
25 ויהי כאשר כלה העלות ויאמר יהוא לרצים ולשלשים בא הכום אל יצא איש ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים ויצאו עד עיר בית הבעל׃
26 ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו׃
27 וישברו את מצבת הבעל וישברו את בית הבעל וישימו אתו למחראות עד היום הזה׃
28 וישמד יהוא את הבעל מישראל׃
29 רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן׃
30 ויאמר יהוה אל יהוא יען היטב לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל׃
31 ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מחטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל׃
32 בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל׃
33 מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן׃
34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃
35 וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו׃
36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל בשמרון עשרים ושמנה שנה׃

וַיֹּאמֶר: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲרָם: אֵינֶנּוּ אֵלָיו כִּי אִם־
הַנָּבִיא אֱלִישָׁע אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יַגִּיד לְמֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר בַּחֲדַר
מִשְׁכָּבֶךָ: וַיֹּאמֶר לְכוּ וּרְאוּ אֵיפֹה הוּא וְאֶשְׁלְחָה
וְאֶקָּחֵהוּ וַיַּגִּדוּ־לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בְּדֹתָן: וַיִּשְׁלַח
שָׁמָּה סוּסִים וְרֶכֶב וְחֵיל כָּבֵד וַיָּבֹאוּ לַיְלָה וַיָּסֹבּוּ
עַל־הָעִיר: וַיַּשְׁכֵּם מְשָׁרֵת הָאִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם
בַּבֹּקֶר וַיֵּצֵא וְהִנֵּה צְבָא סוּסִים וְרֶכֶב סָבִיב
לָעִיר וַיֹּאמֶר נַעַר אֲדֹנָיו אֲהָהּ אֲדֹנִי אֵיכָה נַעֲשֶׂה:
וַיֹּאמֶר אַל־תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אִתָּנוּ מֵאֲשֶׁר
אִתָּם: וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּקַח־נָא
אֶת־עֵינָיו וְיִרְאֶה וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת־עֵינֵי הַנַּעַר
וַיַּרְא וְהִנֵּה הָהָר מָלֵא סוּסִים וְרֶכֶב אֵשׁ סָבִיב
לֶאֱלִישָׁע: וַיֵּרְדוּ אֵלָיו וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע אֶל־יְהוָה
וַיֹּאמֶר הַךְ־נָא אֶת־הַגּוֹי הַזֶּה בַּסַּנְוֵרִים וַיַּךְ
כִּדְבַר אֱלִישָׁע: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלִישָׁע לֹא זֶה
הַדֶּרֶךְ וְלֹא זֹאת הָעִיר לְכוּ אַחֲרַי וְאוֹלִיךְ אֶתְכֶם
אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיּוֹלֶךְ אוֹתָם
שֹׁמְרוֹנָה: וַיְהִי כְּבוֹא אֲנָשִׁים שֹׁמְרוֹנָה וֶאֱלִישָׁע
אָמַר יְהוָה פְּקַח אֶת־עֵינֵי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וְיִרְאוּ
וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת־עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה בְּתוֹךְ
שֹׁמְרוֹנָה: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־אֱלִישָׁע
הַאַכֶּה אַכֶּה אָבִי: וַיֹּאמֶר לֹא תַכֶּה הֲשָׁבִיתָ
שְׁבוּי בַּחַרְבְּךָ וּבְקַשְׁתֶּךָ הַכִּיתָ לָהֶם שִׂים לֶחֶם
וָמַיִם לִפְנֵיהֶם וְיֹאכְלוּ וְיִשְׁתּוּ וְיֵלְכוּ אֶל־אֲדֹנֵיהֶם:
וַיָּכֶן לָהֶם מַכָּה גְדוֹלָה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיְשַׁלְּחֵם
וַיֵּלְכוּ אֶל־אֲדֹנֵיהֶם וְלֹא־יָסְפוּ גְדוּדֵי אֲרָם לָבוֹא
עוֹד בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיַּקְהֵל בֶּן־
הֲדַד מֶלֶךְ־אֲרָם אֶת־כָּל־מַחֲנֵהוּ וַיַּעַל וַיָּצַר עַל־
שֹׁמְרוֹנָה: וַיְהִי בִּהְיוֹתוֹ עַל־הַחוֹמָה וַתִּצְעַק אִשָּׁה
אֵלָיו לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר לֹא
יוֹשִׁיעֲךָ יְהוָה מֵאַיִן אוֹשִׁיעֲךָ הֲמִן־הַגֹּרֶן אוֹ
מִן־הַיָּקֶב: וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ וַתֹּאמֶר
הָאִשָּׁה הַזֹּאת אָמְרָה אֵלַי תְּנִי־בְנֵךְ וְנֹאכְלֶנּוּ
הַיּוֹם וּבְנִי נֹאכַל מָחָר: וַנְּבַשֵּׁל אֶת־בְּנִי וַנֹּאכְלֵהוּ
וָאֹמַר אֵלֶיהָ בְּיוֹם הַזֶּה תְּנִי אֶת־בְּנֵךְ וְנֹאכְלֶנּוּ
וַתַּחְבֵּא אֶת־בְּנָהּ: וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת־דִּבְרֵי
הָאִשָּׁה וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וְהוּא עֹבֵר עַל־הַחוֹמָה
וַיִּרְאוּ הָעָם וְהִנֵּה הַשַּׂק עַל־בְּשָׂרוֹ מִבָּיִת: וַיֹּאמֶר
אֱלִישָׁע שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כֹּה־אָמַר יְהוָה מָחָר
כָּעֵת הַזֹּאת סְאָה־סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים
בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן: וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר־הַמֶּלֶךְ
נִשָּׂעַל עַל־יָדוֹ אֶת־אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה
יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה דָּבָר כַּדָּבָר
הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּךָ רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכֵל:
וְאַרְבָּעָה אֲנָשִׁים הָיוּ מְצֹרָעִים פֶּתַח הַשָּׁעַר וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד־מָתְנוּ:
אִם־אָמַרְנוּ נָבוֹא הָעִיר וְהָרָעָב בָּעִיר וָמַתְנוּ שָׁם
וְאִם־יָשַׁבְנוּ פֹּה וָמָתְנוּ וְעַתָּה לְכוּ וְנִפְּלָה אֶל־
מַחֲנֵה אֲרָם אִם־יְחַיֻּנוּ וְנִחְיֶה וְאִם־יְמִתֻנוּ וָמָתְנוּ:
וַיָּקוּמוּ בַּנֶּשֶׁף לָבוֹא אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם וַיָּבֹאוּ עַד־
קְצֵה מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אֵין־שָׁם אִישׁ: וַאדֹנָי הִשְׁמִיעַ
אֶת־מַחֲנֵה אֲרָם קוֹל רֶכֶב קוֹל סוּס קוֹל חַיִל גָּדוֹל
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה שָׂכַר עָלֵינוּ מֶלֶךְ־
יִשְׂרָאֵל אֶת־מַלְכֵי הַחִתִּים וְאֶת־מַלְכֵי מִצְרַיִם
לָבוֹא עָלֵינוּ: וַיָּקוּמוּ וַיָּנוּסוּ בַּנֶּשֶׁף וַיַּעַזְבוּ אֶת־
אָהֳלֵיהֶם וְאֶת־סוּסֵיהֶם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֶה
כַּאֲשֶׁר הוּא וַיָּנוּסוּ אֶל־נַפְשָׁם: וַיָּבֹאוּ הַמְצֹרָעִים
הָאֵלֶּה עַד־קְצֵה הַמַּחֲנֶה וַיָּבֹאוּ אֶל־אֹהֶל אֶחָד
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבְגָדִים
וַיֵּלְכוּ וַיַּטְמִנוּ וַיָּשׁוּבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֹהֶל אֶחָד וַיִּשְׂאוּ
מִשָּׁם וַיֵּלְכוּ וַיַּטְמִנוּ: וַיֹּאמֶר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לֹא
כֵן אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹם בְּשֹׂרָה הוּא
וַאֲנַחְנוּ מַחְשִׁים וְחִכִּינוּ עַד־אוֹר הַבֹּקֶר וּמָצָאנוּ
עָוֹן וְעַתָּה לְכוּ וְנָבוֹאָה וְנַגִּידָה בֵּית הַמֶּלֶךְ:
וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל־שֹׁעֵר הָעִיר וַיַּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר
בָּאנוּ אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אֵין־שָׁם אִישׁ וְקוֹל
אָדָם כִּי אִם־הַסּוּס אָסוּר וְהַחֲמוֹר אָסוּר וְהָאֳהָלִים
כַּאֲשֶׁר הֵם: וַיִּקְרָא הַשֹּׁעֲרִים וַיַּגִּידוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ
מִבָּיִת: וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו
אַגִּידָה־נָּא לָכֶם אֵת אֲשֶׁר־עָשׂוּ לָנוּ אֲרָם יָדְעוּ כִּי
רְעֵבִים אֲנָחְנוּ וַיֵּצְאוּ מִן־הַמַּחֲנֶה לְהִסָּתֵר בַּשָּׂדֶה
לֵאמֹר כִּי יֵצְאוּ מִן־הָעִיר וְנֹאחֲזֵם חַיִּים וְאֶל־הָעִיר
נָבוֹא: וַיַּעַן אֶחָד מֵעֲבָדָיו וַיֹּאמֶר יִקְחוּ־נָא חֲמֻשַׁת
הַסּוּסִים הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר נִשְׁאֲרוּ־בָהּ הִנֵּה כְּכָל־
הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁאַר־בָּהּ הִנֵּה כְּכָל־הֲמוֹן
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּלָה וְנִשְׁלְחָה וְנִרְאֶה: וַיִּקְחוּ שְׁנֵי
רֶכֶב סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי צְבָא אֲרָם לֵאמֹר
לְכוּ וּרְאוּ: וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם עַד־הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה כָל־
הַדֶּרֶךְ מָלְאָה בְגָדִים וְכֵלִים אֲשֶׁר הִשְׁלִיכוּ אֲרָם
בְּחָפְזָם וַיָּשׁוּבוּ הַמַּלְאָכִים וַיַּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ: וַיַּעַשׂ
הָעָם בַּז בְּמַחֲנֵה אֲרָם וַיְהִי סְאָה־סֹלֶת בְּשֶׁקֶל
וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל כִּדְבַר יְהוָה: וְהַמֶּלֶךְ
הִפְקִיד אֶת־הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר נִשָּׂעַל עַל־יָדוֹ עַל־
הַשַּׁעַר וַיִּרְמְסֵהוּ הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרֶדֶת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו:
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
סְאָתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל וְסָאָה־סֹלֶת בְּשֶׁקֶל יִהְיֶה
כָּעֵת מָחָר בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן: וְהַשָּׁלִישׁ עָנָה אֶת־אִישׁ
הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם
הֲיִהְיֶה דָּבָר כַּדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּךָ רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ
וּמִשָּׁם לֹא תֹאכֵל: וַיְהִי־לָהּ הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הֶחֱיָה
אֶת־בְּנוֹ לֵאמֹר קוּמִי וְלֵכִי אַתְּ וּבֵיתֵךְ וְגוּרִי בַּאֲשֶׁר
תָּגוּרִי שָׁם כִּי־קָרָא יְהוָה לָרָעָב וְגַם־בָּא עַל־הָאָרֶץ
שֶׁבַע שָׁנִים: וַתָּקָם הָאִשָּׁה וַתַּעַשׂ כִּדְבַר אִישׁ
הָאֱלֹהִים וַתֵּלֶךְ אִתָּהּ וּבֵיתָהּ וַתָּגָר בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
שֶׁבַע שָׁנִים: וַיְהִי מִקְצֵה שֶׁבַע שָׁנִים וַתָּשָׁב הָאִשָּׁה
מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַתֵּצֵא לְהִצְטַעֵק אֶל־הַמֶּלֶךְ עַל־
בֵּיתָהּ וְעַל־שָׂדָהּ: וְהַמֶּלֶךְ מְדַבֵּר אֶת־גֵּחֲזִי נַעַר
אִישׁ הָאֱלֹהִים לֵאמֹר סַפְּרָה־נָּא לִי אֵת כָּל־הַגְּדֹלוֹת
אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלִישָׁע: וְהוּא מְסַפֵּר לַמֶּלֶךְ אֵת אֲשֶׁר
הֶחֱיָה אֶת־הַמֵּת וְהִנֵּה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הֶחֱיָה אֶת־
בְּנָהּ צֹעֶקֶת אֶל־הַמֶּלֶךְ עַל־בֵּיתָהּ וְעַל־שָׂדָהּ וַיֹּאמֶר
גֵּחֲזִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ זֹאת הָאִשָּׁה וְזֶה־בְּנָהּ אֲשֶׁר
הֶחֱיָה אֱלִישָׁע: וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ אֶל־הָאִשָּׁה וַתְּסַפֶּר
לוֹ וַיִּתֶּן־לָהּ הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד לֵאמֹר הָשֵׁב אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־לָהּ וְאֶת־כָּל־תְּבוּאוֹת הַשָּׂדֶה מִיּוֹם עָזְבָהּ
אֶת־הָאָרֶץ וְעַד־עָתָּה: וַיָּבֹא אֱלִישָׁע דַּמֶּשֶׂקָה וּבֶן־
הֲדַד מֶלֶךְ־אֲרָם חֹלֶה וַיֻּגַּד־לוֹ לֵאמֹר בָּא אִישׁ
הָאֱלֹהִים עַד־הֵנָּה: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־חֲזָאֵל קַח
בְּיָדְךָ מִנְחָה וְלֵךְ לִקְרַאת אִישׁ הָאֱלֹהִים וְדָרַשְׁתָּ
אֶת־יְהוָה מֵאוֹתוֹ לֵאמֹר הַאֶחְיֶה מֵחֳלִי זֶה: וַיֵּלֶךְ
חֲזָאֵל לִקְרָאתוֹ וַיִּקַּח מִנְחָה בְּיָדוֹ וְכָל־טוּב דַּמֶּשֶׂק
מַשָּׂא אַרְבָּעִים גָּמָל וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר
בִּנְךָ בֶן־הֲדַד מֶלֶךְ־אֲרָם שְׁלָחַנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר
הַאֶחְיֶה מֵחֳלִי זֶה: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע לֵךְ אֱמֹר
אֵלָיו חָיוֹ תִחְיֶה וְהִרְאַנִי יְהוָה כִּי מוֹת יָמוּת: וַיָּשֶׂם
אִישׁ הָאֱלֹהִים עַד־בּוֹשׁ וַיִּבְךְּ אִישׁ הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
חֲזָאֵל מַדּוּעַ אֲדֹנִי בֹכֶה וַיֹּאמֶר כִּי־יָדַעְתִּי אֵת
אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל רָעָה מִבְצְרֵיהֶם תְּשַׁלַּח
בָּאֵשׁ וּבַחוּרֵיהֶם בַּחֶרֶב תַּהֲרֹג וְעֹלְלֵיהֶם תְּרַטֵּשׁ
וְהָרִיּוֹתֵיהֶם תְּבַקֵּעַ: וַיֹּאמֶר חֲזָאֵל כִּי מָה עַבְדְּךָ
הַכֶּלֶב כִּי־יַעֲשֶׂה הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע
הֶרְאַנִי יְהוָה אֹתְךָ מֶלֶךְ עַל־אֲרָם: וַיֵּלֶךְ מֵאֵת
אֱלִישָׁע וַיָּבֹא אֶל־אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אָמַר לְךָ
אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר אָמַר לִי אֱמֹר חָיוֹ תִחְיֶה: וַיְהִי
מִמָּחֳרָת וַיִּקַּח אֶת־הַמַּכְבֵּד וַיִּטְבֹּל בַּמָּיִם וַיִּפְרֹשׂ
עַל־פָּנָיו וַיָּמֹת וַיִּמְלֹךְ חֲזָאֵל תַּחְתָּיו: וּבִשְׁנַת חָמֵשׁ
לְיוֹרָם בֶּן־אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹרָם בֶּן־יְהוֹשָׁפָט
מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹרָם בֶּן־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה:
בֶּן־שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה הָיָה בְמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים
מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם: וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
עָשׂוּ בֵּית אַחְאָב כִּי בַּת־אַחְאָב הָיְתָה לוֹ לְאִשָּׁה
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: וְלֹא־אָבָה יְהוָה לְהַשְׁחִית
אֶת־יְהוּדָה לְמַעַן דָּוִד עַבְדּוֹ כַּאֲשֶׁר אָמַר לָתֵת לוֹ
נִיר לְבָנָיו כָּל־הַיָּמִים: בְּיָמָיו פָּשְׁעָה אֱדוֹם מִתַּחַת
יַד־יְהוּדָה וַיַּמְלִיכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ: וַיַּעֲבֹר יוֹרָם צָעִירָה
וְכָל־הָרֶכֶב עִמּוֹ וַיְהִי הוּא קָם לַיְלָה וַיַּךְ אֶת־אֱדוֹם
הַסֹּבֵב עָלָיו וְאֶת־שָׂרֵי הָרֶכֶב וְהָעָם נָס לְאָהָלָיו:
וַתִּפְשַׁע אֱדוֹם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אָז
תִּפְשְׁעָה לִבְנָה בָּעֵת הַהִיא: וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹרָם וְכָל־
אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי יְהוּדָה: וַיִּשְׁכַּב יוֹרָם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־
אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אֲחַזְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו: בִּשְׁנַת
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְיוֹרָם בֶּן־אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
מָלַךְ אֲחַזְיָה בֶּן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה: בֶּן־עֶשְׂרִים
וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אֲחַזְיָהוּ בְמָלְכוֹ וְשָׁנָה אַחַת מָלַךְ
בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲתַלְיָהוּ בַּת־עָמְרִי מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל: וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ בֵּית אַחְאָב וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה כְּבֵית אַחְאָב כִּי חֲתַן בֵּית אַחְאָב הוּא: וַיֵּלֶךְ
עִם־יוֹרָם בֶּן־אַחְאָב לַמִּלְחָמָה אֶל־חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם
בְּרָמֹת גִּלְעָד וַיַּכּוּ אֲרַמִּים אֶת־יוֹרָם: וַיָּשָׁב הַמֶּלֶךְ
יוֹרָם לְהִתְרַפֵּא בְיִזְרְעֶאל מִן־הַמַּכֹּת אֲשֶׁר הִכֻּהוּ
אֲרַמִּים בָּרָמָה בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת־חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם
וְעֲזַרְיָהוּ בֶן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לִרְאוֹת אֶת־
יוֹרָם בֶּן־אַחְאָב בְּיִזְרְעֶאל כִּי חֹלֶה הוּא: וֶאֱלִישָׁע
הַנָּבִיא קָרָא לְאֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים וַיֹּאמֶר לוֹ אֱזֹר
מָתְנֶיךָ וְקַח פַּךְ הַשֶּׁמֶן הַזֶּה בְּיָדֶךָ וְלֵךְ רָמֹת גִּלְעָד:
וּבָא שָׁמָּה יֵהוּא בֶּן־יְהוֹשָׁפָט בֶּן־נִמְשִׁי וּבָאתָ וְהַקֵּמוֹתָ
אֹתוֹ מִתּוֹךְ אֶחָיו וְהֵבֵאתָ אֹתוֹ חֶדֶר בְּחֶדֶר: וְלָקַחְתָּ
פַּךְ הַשֶּׁמֶן וְיָצַקְתָּ עַל־רֹאשׁוֹ וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר
יְהוָה מָשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וּפָתַחְתָּ הַדֶּלֶת
וְנַסְתָּ וְלֹא תוֹחֵל: וַיֵּלֶךְ הַנַּעַר הַנַּעַר הַנָּבִיא רָמֹת
גִּלְעָד: וַיָּבֹא וְהִנֵּה שָׂרֵי הַחַיִל יֹשְׁבִים וַיֹּאמֶר דָּבָר
אֵלַי אֵלֶיךָ שָׂר וַיֹּאמֶר יֵהוּא אֶל־מִי מִכֻּלָּנוּ וַיֹּאמֶר
אֵלֶיךָ שָׂר: וַיָּקָם וַיָּבֹא הַבָּיְתָה וַיִּצֹק הַשֶּׁמֶן עַל־
רֹאשׁוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מָשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־עַם יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל: וְהִכִּיתָ
אֶת־בֵּית אַחְאָב אֲדֹנֶיךָ וְנָקַמְתִּי דְּמֵי עֲבָדַי הַנְּבִיאִים
וְדִמֵי כָּל־עַבְדֵי יְהוָה מִיַּד אִיזֶבֶל: וְאָבַד כָּל־בֵּית
אַחְאָב וְהִכְרַתִּי לְאַחְאָב מַשִּׁיחַ בְּיִשְׂרָאֵל וְעָצוּר
וְעָזוּב: וְנָתַתִּי אֶת־בֵּית אַחְאָב כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן־
נְבָט וְכִבְעָשָׁא בֶן־אֲחִיָּה: וְגַם אֶת־אִיזֶבֶל אֹכְלוּ
הַכְּלָבִים בְּחֶלְקַת יִזְרְעֶאל וְאֵין קוֹבֵר וַיִּפְתַּח הַדֶּלֶת
וַיָּנָס: וְיֵהוּא יָצָא אֶל־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲשָׁלוֹם
מַדּוּעַ בָּא הַמְשֻׁגָּע הַזֶּה אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַתֶּם
יְדַעְתֶּם אֶת־הָאִישׁ וְאֶת־שִׂיחוֹ: וַיֹּאמְרוּ שֶׁקֶר הַגֶּד־
נָא לָנוּ וַיֹּאמֶר כֹּה וְכֹה דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר כֹּה־אָמַר
יְהוָה מָשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: וַיְמַהֲרוּ וַיִּקְחוּ
אִישׁ בִּגְדוֹ וַיָּשִׂמוּ תַּחְתָּיו עַל־גַּג הַמַּדְרֵגוֹת וַיִּתְקְעוּ
בַשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ מָלַךְ יֵהוּא: וְיוֹרָם בֶּן־אַחְאָב שָׁכַב
בְּיִזְרְעֶאל וְיוֹרָם נִרְפָּא בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת־חֲזָאֵל מֶלֶךְ־
אֲרָם וְיֵהוּא אָמַר אִם־יֶשׁ נַפְשְׁכֶם אַל־יֵצֵא פָלִיט
מִן־הָעִיר לָלֶכֶת לְהַגִּיד בְּיִזְרְעֶאל: וַיִּרְכַּב יֵהוּא וַיֵּלֶךְ
יִזְרְעֶאלָה כִּי יוֹרָם שֹׁכֵב שָׁם וַאֲחַזְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה
יָרַד לִרְאוֹת אֶת־יוֹרָם: וַיַּרְא הַצֹּפֶה עַל־הַמִּגְדָּל
בְּיִזְרְעֶאל אֶת־כַּת יֵהוּא בְּבֹאוֹ וַיֹּאמֶר כַּת אֲנִי רֹאֶה
וַיֹּאמֶר יוֹרָם קַח רַכָּב וְשְׁלַח לִקְרָאתָם וְיֹאמַר הֲשָׁלוֹם:
וַיֵּלֶךְ רוֹכֵב הַסּוּס לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ
הֲשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר יֵהוּא מַה־לְּךָ וְלַשָּׁלוֹם סֹב אַחֲרַי
וַיַּגֶּד הַצֹּפֶה לֵאמֹר בָּא הַמַּלְאָךְ עַד־אֲלֵיהֶם וְלֹא
שָׁב: וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ רוֹכֵב שֵׁנִי וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר
הַמֶּלֶךְ הֲשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר יֵהוּא מַה־לְּךָ וְלַשָּׁלוֹם סֹב
אַחֲרָי: וַיַּגֶּד הַצֹּפֶה לֵאמֹר בָּא עַד־אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁב
וְהִנֵּה הַנְּהִיגָה כְּנַהֲגַת יֵהוּא בֶּן־נִמְשִׁי כִּי בְשִׁגָּעוֹן
יִנְהָג: וַיֹּאמֶר יוֹרָם אֱסֹר וַיֶּאְסֹר רִכְבּוֹ וַיֵּצֵא יוֹרָם
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַאֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה אִישׁ בְּרִכְבּוֹ
וַיֵּצְאוּ לִקְרַאת יֵהוּא וַיִּמְצָאֻהוּ בְּחֶלְקַת נָבוֹת
הַיִּזְרְעֶאלִי: וַיְהִי כִּרְאוֹת יוֹרָם אֶת־יֵהוּא וַיֹּאמֶר
הֲשָׁלוֹם יֵהוּא וַיֹּאמֶר מַה־הַשָּׁלוֹם עַד זְנוּנֵי אִיזֶבֶל
אִמְּךָ וְכִשְׁפֶּיהָ הָרַבִּים: וַיַּהֲפֹךְ יוֹרָם יָדָיו וַיָּנָס וַיֹּאמֶר
אֶל־אֲחַזְיָה מִרְמָה אֲחַזְיָהוּ: וְיֵהוּא מִלֵּא יָדוֹ בַּקֶּשֶׁת
וַיַּךְ אֶת־יוֹרָם בֵּין זְרוֹעֹתָיו וַיֵּצֵא הַחֵץ מִלִּבּוֹ וַיִּכְרַע
בְּרִכְבּוֹ: וַיֹּאמֶר יֵהוּא אֶל־בִּדְקַר שָׁלִשָׁה שָׂאֵהוּ
וְהַשְׁלֵךְ אֹתוֹ בְּחֶלְקַת שְׂדֵה נָבוֹת הַיִּזְרְעֶאלִי כִּי
זָכוֹר אֲנִי וְאַתָּה רֹכְבִים אַחֲרֵי אַחְאָב אָבִיו וַיהוָה
נָשָׂא עָלָיו אֶת־הַמַּשָּׂא הַזֶּה: אִם־לֹא אֶת־דְּמֵי נָבוֹת
וְאֶת־דְּמֵי בָנָיו רָאִיתִי אֶתְמוֹל נְאֻם־יְהוָה וְשִׁלַּמְתִּי
לְךָ בַּחֶלְקָה הַזֹּאת נְאֻם־יְהוָה עַתָּה שָׂאֵהוּ וְהַשְׁלִכֵהוּ
בַּחֶלְקָה כִּדְבַר יְהוָה: וַאֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה רָאָה
וַיָּנָס דֶּרֶךְ בֵּית הַגָּן וַיִּרְדֹּף יֵהוּא אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר גַּם
אֹתוֹ הַכֻּהוּ אֶל־הַמֶּרְכָּבָה בַּמַּעֲלֵה גּוּר אֲשֶׁר אֵצֶל
יִבְלְעָם וַיָּנָס מְגִדּוֹ וַיָּמָת שָׁם: וַיִּרְכְּבוּ אֹתוֹ עֲבָדָיו
הַמֶּרְכָּבָה וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בִּירוּשָׁלִַם עִם־אֲבֹתָיו בְּקִבְרוֹ
בְּעִיר דָּוִד: וּבִשְׁנַת אַחַת עֶשְׂרֵה לְיוֹרָם בֶּן־אַחְאָב
מָלַךְ אֲחַזְיָה עַל־יְהוּדָה: וַיָּבֹא יֵהוּא יִזְרְעֶאלָה וְאִיזֶבֶל
שָׁמְעָה וַתָּשֶׂם אֶת־פּוּכָהּ בָּעֵינֶיהָ וַתֵּיטֶב אֶת־רֹאשָׁהּ
וַתַּשְׁקֵף בְּעַד הַחַלּוֹן: וְיֵהוּא בָּא בַשָּׁעַר וַתֹּאמֶר
הֲשָׁלוֹם זִמְרִי הֹרֵג אֲדֹנָיו: וַיִּשָּׂא פָנָיו אֶל־הַחַלּוֹן
וַיֹּאמֶר מִי אִתִּי מִי וַיַּשְׁקִפוּ אֵלָיו שְׁנֵי שָׂרִיסִים
וַיֹּאמֶר שָׂאוּהָ: וַיִּשְׂאוּהָ וַיַּפִּלוּהָ וַיִּזֶּה מִדָּמָהּ עַל־
הַקִּיר וְעַל־הַסּוּסִים וַיִּרְמְסֶהָ: וַיָּבֹא וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ
וַיֹּאמֶר פִּקְדוּ־נָא אֶת־הָאֲרוּרָה הַזֹּאת וְקִבְרוּהָ כִּי־בַת־
מֶלֶךְ הִוא: וַיֵּלְכוּ לִקְבָרָהּ וְלֹא־מָצְאוּ כִּי אִם־הַגֻּלְגֹּלֶת
וְהָרַגְלַיִם וְכַפּוֹת הַיָּדָיִם: וַיָּשׁוּבוּ וַיַּגִּדוּ לוֹ וַיֹּאמֶר
דְּבַר־יְהוָה הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עַבְדּוֹ אֵלִיָּה הַתִּשְׁבִּי
לֵאמֹר בְּחֶלְקַת יִזְרְעֶאל יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים אֶת־בְּשַׂר
אִיזֶבֶל: וּנְבֵלַת אִיזֶבֶל תִּהְיֶה כְּדֹמֶן עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה
בְּחֶלְקַת יִזְרְעֶאל אֲשֶׁר לֹא יֹאמְרוּ זֹאת אִיזֶבֶל:
וְאַחְאָב שִׁבְעִים בָּנִים בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּכְתֹּב יֵהוּא סְפָרִים
וַיִּשְׁלַח שֹׁמְרוֹנָה אֶל־שָׂרֵי יִזְרְעֶאל הַזְּקֵנִים וְאֶל־
הָאֹמְנִים אֶת־אַחְאָב לֵאמֹר: וְעַתָּה כְּבֹא הַסֵּפֶר הַזֶּה
אֲלֵיכֶם אֲשֶׁר אִתָּם בְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְאִתָּם הָרֶכֶב וְהַסּוּסִים
וְעִיר מִבְצָר וְהַנָּשֶׁק: וּרְאוּ אֶת־הַטּוֹב וְאֶת־הַיָּשָׁר
מִבְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְשִׂימוּהוּ עַל־כִּסֵּא אָבִיו וְהִלָּחֲמוּ
עַל־בֵּית אֲדֹנֵיכֶם: וַיִּרְאוּ מְאֹד מְאֹד

בחכמה: תשמחו לאלהים עוזנו* הריעו לאלהי
יעקב: שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם
נבל: תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו:
כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:
עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים*
שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו
כפיו מדוד תעברנה: בצרה קראת ואחלצך
אענך בסתר רעם אבחנך על מי מריבה סלה:
שמעה עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי:
לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר:
אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב
פיך ואמלאהו: ולא שמע עמי לקולי וישראל
לא אבה לי: ואשלחהו בשרירות לבם ילכו
במועצותיהם: לו עמי שמע לי ישראל בדרכי
יהלכו: כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם
אשיב ידי: משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם
לעולם: ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש
אשביעך:

פרק פ.

1 אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים
2 ישפט: עד מתי תשפטו עול ופני רשעים
3 תשאו סלה: שפטו דל ויתום עני ורש
4 הצדיקו: פלטו דל ואביון מיד רשעים
5 הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו
6 ימוטו כל מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים
7 אתם ובני עליון כלכם: אכן כאדם תמותון
8 וכאחד השרים תפולו: קומה אלהים שפטה
הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים:

פרק פ.

1 שיר מזמור לאסף: אלהים אל דמי לך
2 אל תחרש ואל תשקט אל: כי הנה אויבי
3 יהמיון וישנאיך נשאו ראש: על עמך יערימו
4 סוד ויתיעצו על צפוניך: אמרו לכו ונכחידם
מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: כי נועצו
5 יחד בלב עליך ברית יכרתו: אהלי אדום
6 וישמעאלים מואב והגרים: גבל ועמון
7 ועמלק פלשת עם ישבי צור: גם אשור נלוה
8 עמהם היו זרוע לבני לוט סלה: עשה להם
כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון: נשמדו
10 בעין דור היו לדמן לאדמה: שיתמו נדיבמו
כעורב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו:
12 אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים:
13 אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח: כאש
14 תבער יער וכלהבת תלהט הרים: כן תרדפם
בסערתך ובסופתך תבהלם: מלא פניהם
קלון ויבקשו שמך יהוה: יבשו ויבהלו עד
עולם ויחפרו ויאבדו: וידעו כי אתה שמך
יהוה לבדך עליון על כל הארץ:

פרק פא.

1 למנצח על הגתית לאסף: הרנינו לאלהים
2 עוזנו הריעו לאלהי יעקב: שאו זמרה ותנו
3 תף כנור נעים בנבל: תקעו בחדש שופר
4 בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא משפט
5 לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו על
ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי
6 מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה: בצרה
קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על
7 מי מריבה סלה: שמעה עמי ואעידה בך
ישראל אם תשמע לי: לא יהיה בך אל זר
8 ולא תשתחוה לאל נכר: אנכי יהוה אלהיך
המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו:
9 ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי:
10 ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם:
11 לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו:
12 כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי:
13 משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם:
14 ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך:

פרק פב.

1 אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים
2 ישפט: עד מתי תשפטו עול ופני רשעים
3 תשאו סלה: שפטו דל ויתום עני ורש
4 הצדיקו: פלטו דל ואביון מיד רשעים
5 הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו
6 ימוטו כל מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים
7 אתם ובני עליון כלכם: אכן כאדם תמותון
8 וכאחד השרים תפולו: קומה אלהים שפטה
הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים:

פרק פג.

1 שיר מזמור לאסף: אלהים אל דמי לך
2 אל תחרש ואל תשקט אל: כי הנה אויבי
3 יהמיון וישנאיך נשאו ראש: על עמך יערימו
4 סוד ויתיעצו על צפוניך: אמרו לכו ונכחידם
מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: כי נועצו
5 יחד בלב עליך ברית יכרתו: אהלי אדום
6 וישמעאלים מואב והגרים: גבל ועמון
7 ועמלק פלשת עם ישבי צור: גם אשור נלוה
8 עמהם היו זרוע לבני לוט סלה: עשה להם
כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון: נשמדו
10 בעין דור היו לדמן לאדמה: שיתמו נדיבמו
כעורב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו:
12 אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים:
13 אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח: כאש
14 תבער יער וכלהבת תלהט הרים: כן תרדפם
בסערתך ובסופתך תבהלם: מלא פניהם
קלון ויבקשו שמך יהוה: יבשו ויבהלו עד
עולם ויחפרו ויאבדו: וידעו כי אתה שמך
יהוה לבדך עליון על כל הארץ:

פרק פד.

1 למנצח על הגתית לבני קרח מזמור: מה
2 ידידות משכנותיך יהוה צבאות: נכספה
ואף כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי
3 ירננו אל אל חי: גם צפור מצאה בית
ודרור קן לה אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך
4 יהוה צבאות מלכי ואלהי: אשרי יושבי
בביתך עוד יהללוך סלה: אשרי אדם עוזו בך
6 מסלות בלבבם: עברי בעמק הבכא מעין
ישיתוהו גם מורים יעטה ברכות: ילכו מחיל
7 אל חיל יראה אל אלהים בציון: יהוה אלהים
צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב
9 סלה: מגננו ראה אלהים והביט פני משיחך:
10 כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף
בסף בית אלהי מדור באהלי רשעה: כי שמש
ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא
12 ימנע טוב להלכים בתם: יהוה צבאות אשרי
אדם בטח בך:

פרק פה.

1 לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהרי קדש:
2 אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב:
3 נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה: אזכיר
רהב ובבל ליודעי פלשת הנה ארם וצור עם
5 כוש זה יליד שם: ולציון יאמר איש ואיש
יליד בה והוא יכוננה עליון: יהוה יספר
7 בכתוב עמים זה יליד שם סלה: ושרים כחללים
כל מעיני בך:

פרק פו.

1 שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת
2 לענות משכיל להימן האזרחי: יהוה אלהי
3 ישעי יום צעקתי בלילה נגדך: תבוא לפניך
4 תפלתי הטה אזנך לרנתי: כי שבעה ברעות
5 נפשי וחיי לשאול הגיעו: נחשבתי עם יורדי
6 בור הייתי כגבר אין אפס: בין מתים חפשי
כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד
7 ומידך נגזרו: שתני בבור תחתיות במחשכים
8 במצולות: עלי סמכה חמתך וכל משבריך
9 עניתה סלה: הרחקת מודעי ממני שתני
תועבות למו כלוא ולא אצא: עיני דאבה
מעני קראתיך יהוה כל היום שטחתי אליך
11 כפי: הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו
12 יודוך סלה: האיספר בקבר חסדך אמונתך
13 באבדון: הייודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ
14 נשיה: ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי
15 תקדמך: למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך
16 ממני: עני אנכי וגוע מנעורי נשאתי אמיך
17 פחדיך אמתתני: עלי עברו חרונותיך בעותיך
18 צמיתוני: סבבוני כמים כל היום הקיפו עלי
19 יחד: הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך:

פרק פז.

1 לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהרי קדש:
2 אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב:
3 נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה: אזכיר
רהב ובבל ליודעי פלשת הנה ארם וצור עם
5 כוש זה יליד שם: ולציון יאמר איש ואיש
יליד בה והוא יכוננה עליון: יהוה יספר
7 בכתוב עמים זה יליד שם סלה: ושרים כחללים
כל מעיני בך:

פרק פח.

1 שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת
2 לענות משכיל להימן האזרחי: יהוה אלהי
3 ישעי יום צעקתי בלילה נגדך: תבוא לפניך
4 תפלתי הטה אזנך לרנתי: כי שבעה ברעות
5 נפשי וחיי לשאול הגיעו: נחשבתי עם יורדי
6 בור הייתי כגבר אין אפס: בין מתים חפשי
כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד
7 ומידך נגזרו: שתני בבור תחתיות במחשכים
8 במצולות: עלי סמכה חמתך וכל משבריך
9 עניתה סלה: הרחקת מודעי ממני שתני
תועבות למו כלוא ולא אצא: עיני דאבה
מעני קראתיך יהוה כל היום שטחתי אליך
11 כפי: הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו
12 יודוך סלה: האיספר בקבר חסדך אמונתך
13 באבדון: הייודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ
14 נשיה: ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי
15 תקדמך: למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך
16 ממני: עני אנכי וגוע מנעורי נשאתי אמיך
17 פחדיך אמתתני: עלי עברו חרונותיך בעותיך
18 צמיתוני: סבבוני כמים כל היום הקיפו עלי
19 יחד: הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך:

22 ויהי כ֣ו. ויעבד כתיב ויעבדם קרי ויעבדו
כתיב ויהי כ֣ו. ויעמד כתיב ויעמדו קרי
ויהי אשר לא כ֣ו. ויעמדו כתיב ויעמד
קרי ויהי אשר לא כ֣ו. ויעמדו כתיב
ויעמד קרי ויהי אשר לא כ֣ו. ויעמדו
כתיב ויעמד קרי ויהי אשר לא כ֣ו.
ויעמדו כתיב ויעמד קרי ויהי אשר לא
כ֣ו. ויעמדו כתיב ויעמד קרי ויהי

ויאמר: ואת אשר תשאל לא הגדתי לך
ואת אשר צויתני דברתי. ויען שאול
ויאמר: לא כי נצבים עמדו העם הטוב
מצאן אשר לעמלק כי חמל העם על
הטוב מצאן ובקר למען זבח ליהוה
אלהיך ואת היתר החרמנו. ויאמר שמואל
אל שאול: הרף ואגידה לי את אשר
דבר יהוה אלי הלילה ויאמר לו: דבר.
ויאמר שמואל: הלוא אם קטן אתה
בעיניך לראש שבטי ישראל אתה ויבחרך
יהוה למלך על ישראל. וישלחך יהוה
בדרך ויאמר: לך והחרמת את החטאים
את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אותם.
ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל
השלל ותעש הרע בעיני יהוה. ויאמר
שאול אל שמואל: כי שמעתי בקול יהוה
והאלך בדרך אשר שלחני יהוה ואבא את
אגג מלך עמלק והחרמתי את עמלק.
ויקח העם מן השלל צאן ובקר ראשית
החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל. ויאמר
שמואל: החפץ ליהוה בעלות וזבחים
כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב
להקשיב מחלב אילים. כי חטאת קסם
מרי ואון ותרפים הפצת יען מאסת את
דבר יהוה וימאסך מנלך. ויאמר שאול
אל שמואל: חטאתי כי עברתי את פי
יהוה ואת דבריך יען יראתי את העם
ואשמע בקולם. ועתה שא נא את חטאתי
ושוב עמי ואשתחוה ליהוה. ויאמר
שמואל אל שאול: לא אשוב עמך כי
מאסת את דבר יהוה וימאסך יהוה
מהיות מלך על ישראל. ויסב שמואל
ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע. ויאמר
אליו שמואל: קרע יהוה את ממלכות
ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב
ממך. וגם נצח ישראל לא ישקר ולא
ינחם כי לא אדם הוא להנחם. ויאמר:
חטאתי עתה כבד נא אותי נגד זקני עמי
ונגד ישראל ושוב עמי ואשתחוה ליהוה
אלהיך. וישב שמואל אחרי שאול
וישתחו שאול ליהוה. ויאמר שמואל:
הגישו אלי את אגג מלך עמלק. ויבא
אליו אגג מעדנת ויאמר אגג: אך סר
מר המות. ויאמר שמואל: כאשר שכלה
נשים חרבך כן תשכל נשים מאמך
ויפלח שמואל את אגג לפני יהוה בגלגל.
וילך שמואל הרמתה ושאול עלה ביתה
גבעת שאול. ולא יסף שמואל לראות
את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל
על שאול ויהוה נחם להמליך את שאול
על ישראל.

כ״ז

ויהי ביום השלישי וישלח דוד את
יד הפלשתים ויכם ויך דוד מכה
גדולה ויפלו חללים רבים מגלעד ומן
הגשורי ומן הגזרי ומהר הכרמל ומשמרון
ומיערת ויכנעו ויפלו חללים רבים עד
בוא דוד לחמת צובה ויכם עד בוא דוד
לחמת צובה ויכם עד בוא דוד לחמת
צובה ויכם עד בוא דוד לחמת צובה
ויכם עד בוא דוד לחמת צובה ויכם

ואשר הקים לו ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל׃ ס
23 ולא־סרו מכל־חטאת ירבעם אשר עשה החטיא את־ישראל עד־היום הזה׃
24 ויסר ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל־עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשר׃
25 אשור עד היום הזה׃ ס ויבא מלך־אשור מבבל וכותה ועוא ועוא ומספרוים
26 וישב אתם בערי שמרון תחת בני־ישראל וירשו את־שמרון וישבו בעריה׃ ויהי בתחלת
27 שבתם שם ולא יראו את־יהוה וישלח יהוה בהם את־הארי ויהרגו בהם׃ ויאמרו
28 למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את־משפט
29 אלהי הארץ וישלח בהם את־הארי והנם ממיתים אתם כאשר לא־ידעו את־משפט
30 אלהי הארץ׃ ויבא אנשי בבל עשו את־סכות בנות ואנשי כות עשו את־נרגל
31 ואנשי חמת עשו את־אשימא׃ והעוים עשו את־נבחז ואת־תרתק והספרוים שרפים
32 את־בניהם באש לאדרמלך וענמלך אלהי ספרוים׃ ויהיו יראים את־יהוה ויעשו להם
33 מקצותם כהני במות ויעשו להם בבתי הבמות׃ את־יהוה היו יראים ואת־אלהיהם
34 היו עבדים כמשפט הגוים אשר הגלו אתם משם׃ עד היום הזה הם עשים כמשפטים
35 הראשנים אינם יראים את־יהוה ואינם עשים כחקתם וכמשפטם וכתורה ובמצוה
36 אשר צוה יהוה את־בני יעקב אשר שם את־שמו ישראל׃ ויכרת אתם יהוה ברית
37 ויצו עליהם לאמר לא תיראו אלהים אחרים והשתחוו להם ולא תעבדום ולא
38 תזבחו להם׃ כי אם־את־יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול וזרוע
39 נטויה אתו תיראו ואתו תשתחוו ולו תזבחו׃ והחקים והמשפט והתורה והמצוה
40 אשר כתב לכם תשמרו לעשות כל־הימים ולא תיראו אלהים אחרים׃ והברית
41 אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים׃ כי אם־את־יהוה אלהיכם
תיראו והוא יצל אתכם מכף כל־אויביכם׃ והמה לא שמעו כי אם־כמשפטם הראשון
הם עשים׃ ויהיו הגוים האלה יראים את־יהוה ואת־פסיליהם עבדו גם־בניהם
ובני בניהם כאשר עשו אבותם הם עשים עד היום הזה׃

פרק יח׃

1 ויהי בשנת שלש להושע בן־אלה מלך ישראל מלך חזקיהו בן־אחז מלך יהודה׃
2 בן־עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו
3 אבי בת־זכריהו׃ ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד אביו׃ הוא הסיר
4 את־הבמות וישבר את־המצבות וכרת את־האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה
משה כי עד־הימים ההם היו בני־ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן׃
5 ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא־היה כמהו בכל־מלכי יהודה ואשר היו
6 לפניו׃ וידבק ביהוה לא־סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את־משה׃
7 ויהי יהוה אתו בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלך־אשור ולא יעבדנו׃ הוא הכה
8 את־פלשתים עד־עזה ואת־גבוליה ממגדל־נצרים ועד־עיר מבצר׃ ס בשנת
ארבע למלך חזקיהו היא שנת שבע למלך הושע בן־אלה מלך ישראל עלה
9 שלמנאסר מלך־אשור על־שמרון וילחם עליה׃ ויתקצה מקצה שלש שנים
10 בשנת שש להושע היא שנת תשע למלך חזקיהו נלכדה שמרון׃ ויגל מלך־אשור
11 את־ישראל אשורה והנחם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי׃ אשר לא שמעו
בקול יהוה אלהיהם וישחיתו את־בריתו את כל־אשר צוה משה עבד־יהוה לא
12 שמעו ולא עשו׃ ס בשנת ארבע עשרה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך־אשור
13 על כל־ערי יהודה הבצרות ויתפשם׃ ויהי מלך־אשור שלח את־רבשקה מלכיש
14 אל־המלך חזקיהו ירושלם עם־חיל כבד ויעל ויבא ירושלם ויעמד בתעלת
15 הברכה העליונה אשר בשדה כבס׃ ויקרא אל־המלך ויצא אליו אליקים בן־חלקיהו
16 אשר על־הבית ושבנא הסופר ויואח בן־אסף המזכיר׃ ויאמר להם רבשקה אמרו־נא
17 אל־חזקיהו כה־אמר המלך הגדול מלך־אשור מה־הבטחון הזה אשר בטחת׃
18 אמרתי אך־שפת־לחמות עצה וגבורה למלחמה עתה על־מי בטחת כי־מרדת
19 בי׃ ועתה הנה־בטח לך על־משענת הקנה הרצוץ הזה על־מצרים אשר יסמך
20 איש עליו ונבקעה כפו ונקבה אתה ואת־כל־אשר עמו׃ ואם־אמרתם אלי אל־יהוה
אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את־במותיו ואת־מזבחותיו ויאמר
21 ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם׃ ועתה התערב־נא
22 לאדני המלך אשור ואתנה־לך אלפים סוסים אם־תוכל לתת־לך רכבים עליהם׃
23 ואיך תשיב פני פחת אחד מעבדי אדני הקטנים ותבטח־לך על־מצרים למרכבה
24 ולפרשים׃ ועתה הערב־נא את־אדני המלך אשור ואתנה־לך אלפים סוסים אם־תתן
25 לך רכבים עליהם׃ ואיך תשיב פני פחת אחד מעבדי אדני הקטנים ותבטח־לך
על־מצרים למרכבה ולפרשים׃ ועתה המבלעדי יהוה עליתי על־המקום הזה
להשחיתו יהוה אמר אלי עלה אל־הארץ הזאת והשחת אתה׃ ויאמר אליקים
בן־חלקיהו ושבנא ויואח אל־רבשקה דבר־נא אל־עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו
ואל־תדבר אתנו יהודית באזני העם אשר על־החומה׃ ויאמר אליהם רבשקה
האל־אדני ואליך שלחני אדבר את־הדברים האלה לא על־האנשים הישבים על־החומה
לאכל את־חריהם ולשתות את־מימיהם אתכם׃ ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול
יהודית וידבר לאמר שמעו דברי המלך הגדול מלך־אשור׃ כה־אמר המלך אל־ישא
לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם׃ ואל־יבטח אתכם חזקיהו על־יהוה לאמר
הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך־אשור׃ אל־תשמעו אל־חזקיהו
כי כה אמר מלך־אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי והאכלו איש גפנו ואיש תאנתו
ושתו איש מי בורו׃ עד־אבוא ולקחתי אתכם אל־ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש
ארץ לחם וכרמים ארץ זית־יצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל־תשמעו אל־חזקיהו
כי־יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו׃ היצילו אלהי הגוים איש את־ארצו מיד מלך־אשור׃
איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנע ואיה אלהי עוא וחמרין איה אלהי
שמרין כי־הצילו את־שמרון מידי׃ מי בכל־אלהי הארצות האלה אשר הצילו את־ארצם
מידי כי־יציל יהוה את־ירושלם מידי׃ ויחרשו העם ולא־ענו אתו דבר כי־מצות
המלך היתה לאמר לא תענהו׃ ויבא אליקים בן־חלקיהו אשר על־הבית ושבנא
הסופר ויואח בן־אסף המזכיר אל־חזקיהו קרעי בגדים ויגידו לו את־דברי רבשקה׃

פרק יט׃

1 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את־בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה׃
2 וישלח את־אליקים אשר על־הבית ואת־שבנא הסופר ואת־זקני הכהנים מכסים
3 בשקים אל־ישעיהו בן־אמוץ הנביא׃ ויאמרו אליו כה־אמר חזקיהו יום־צרה
ותוכחה ונאצה היום הזה כי־באו בנים עד־משבר ואין כח ללדת׃ אולי ישמע
יהוה אלהיך את־דברי רבשקה אשר שלחו מלך־אשור אדניו לחרף את־אלהים חיים
ולהוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאת׃
4 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל־ישעיהו׃ ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון
5 אל־אדניכם כה אמר יהוה אל־תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפוני
6 נערי מלך־אשור׃ הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב
7 בארצו׃ ס וישב רבשקה וימצא את־מלך־אשור נלחם על־לבנה כי שמע כי נסע
8 מלכיש׃ וישמע על־תרהקה מלך־כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח
9 מלאכים אל־חזקיהו לאמר׃ כה־תאמרון אל־חזקיהו מלך יהודה לאמר אל־ישאך
אלהיך אשר אתה בוטח עליו לאמר לא־תנתן ירושלם ביד מלך־אשור׃ הנה
אתה שמעת את אשר עשו מלכי־אשור לכל־הארצות להחרים אתם והנצל אתה׃
10 ההצילום אלהי הגוים את־אשר שחתו אתם את־גוזן וחרן ורצף ובני עדן אשר
11 בתלשר׃ איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך עיר הנא ועוא׃ ס ויקח חזקיהו
12 את־הספרים מיד־המלאכים ויקרא אתם ויעל בית יהוה ויפרשם חזקיהו לפני
13 יהוה׃ ויתפלל חזקיהו אל־יהוה לאמר׃ יהוה אלהי ישראל יושב הכרובים אתה־הוא
14 האלהים לבדך לכל־ממלכות הארץ אתה עשית את־השמים ואת־הארץ׃ הטה
15 יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את־כל־דברי סנחריב אשר שלח
16 לחרף אלהים חי׃ אמת כי החריבו מלכי־אשור את־הגוים ואת־ארצותם׃ ונתנו
17 את־אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם־מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום׃
18 ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל־ממלכות הארץ כי־אתה יהוה
19 אלהים לבדך׃ ס וישלח ישעיהו בן־אמוץ אל־חזקיהו לאמר כה־אמר יהוה אלהי
ישראל אשר התפללת אלי על־סנחריב מלך־אשור שמעתי׃ זה הדבר אשר־דבר
יהוה עליו בזתה לך לעגה בתולת בת־ציון אחריך ראש הניעה בת־ירושלם׃
20 את מי חרפת וגדפת ועל־מי הרימות קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל׃
21 ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון
ואכרת מבחר ארזיו וברושיו מבחר ואבוא מלון קצהו יער כרמלו׃ אני קרתי
ואשתה מים ואחרב בכף רגלי כל־יאורי מצור׃ הלא שמעת למרחוק אתה עשיתיה
למימי קדם ועתה הבאתיה ותהי להשות גלים נצים עריות׃ ויושביהם קצרי־יד
חתו ובושו היו עשב שדי וירק דשא חציר גגות וקדמה שדפה לפני קמה׃
ושבתך וצאתך ידעתי ותרגזך אלי׃ יען תרגזך אלי ושאנן עלה באזני ואשים
חחי באפך ומתגי בשפתיך והשיבתיך בדרך אשר באת׃ ס וזה־לך האות אכול
השנה ספיח ושנה שנית שחיש ובשנה השלשית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו
פריהם׃ והוספה פלטת בית־יהודה הנשארה יעשה שרש למטה ועשה פרי למעלה׃
כי מירושלם תצא שארית ופלטת מהר־ציון קנאת יהוה צבאות תעשה־זאת׃
לכן כה־אמר יהוה על־מלך אשור לא יבא אל־העיר הזאת ולא־יירה שם חץ
ולא־יקדמנה מגן ולא־ישפך עליה סללה׃ בדרך אשר־בא בה ישוב ואל־העיר
הזאת לא יבא נאם־יהוה׃ וגנותי על־העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דויד
עבדי׃ ס ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמנים וחמשה
ושבעים אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרי מתים׃ ויסע וילך וישב סנחריב
מלך־אשור וישב בנינוה׃ ויהי הוא משתחוה בבית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר
בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארצה אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו׃

פרק כ׃

1 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן־אמוץ הנביא ויאמר אליו
כה־אמר יהוה צו לביתך כי־מת אתה ולא תחיה׃ ויסב חזקיהו את־פניו אל־הקיר
2 ויתפלל אל־יהוה׃ ויאמר אנה יהוה זכר־נא את־אשר התהלכתי לפניך באמת
ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול׃ ס ויהי ישעיהו לא יצא
3 חצר התיכונה ודבר־יהוה היה אליו לאמר׃ שוב ואמרת אל־חזקיהו נגיד עמי
כה־אמר יהוה אלהי דויד אביך שמעתי את־תפלתך ראיתי את־דמעתך הנני רפא
5 לך ביום השלישי תעלה בית־יהוה׃ וספתי על־ימיך חמש עשרה שנה ומכף מלך־אשור
6 אציל אתך ואת־העיר הזאת וגנותי על־העיר הזאת למעני ולמען דויד עבדי׃
7 ויאמר ישעיהו קחו דבלת תאנים ויקחו וישימו על־השחין ויחי׃ ויאמר חזקיהו
8 אל־ישעיהו מה־אות כי־ירפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי בית־יהוה׃ ויאמר
ישעיהו זה־לך האות מאת יהוה כי־יעשה יהוה את־הדבר אשר דבר הנה אעשה
9 את־הצל אשר־הלך בו במעלות אחז למטה עשר במעלות השב הצל עשר מעלות
10 במעלות אשר ירד בהן׃ ויאמר חזקיהו נקל הוא בעיני הטות לעשר מעלות
11 אבל לא ישוב הצל לאחור עשר מעלות׃ ויקרא ישעיהו הנביא אל־יהוה וישב
את־הצל במעלות אשר ירדה במעלות אחז אחור עשר מעלות׃ ס בעת ההיא
שלח מרדך בלאדן בן־בלאדן מלך בבל ספרים וארח אל־חזקיהו כי שמע כי חלה
13 חזקיהו׃ וישמע עליהם חזקיהו ויראם את־כל־בית נכתו את־הכסף ואת־הזהב
ואת־הבשמים ואת־השמן הטוב ואת־כל־בית כליו ואת כל־הנמצא באוצרותיו לא
היה דבר אשר לא־הראם חזקיהו בביתו ובכל־ממשלתו׃ ויבא ישעיהו הנביא
אל־המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין באו אליך ויאמר
חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל׃ ויאמר מה־ראו בביתך ויאמר חזקיהו את
כל־אשר בביתי ראו לא־היה דבר אשר לא־הראיתים באוצרותי׃ ויאמר ישעיהו
אל־חזקיהו שמע דבר־יהוה צבאות׃ הנה ימים באים ונשא כל־אשר בביתך
ואשר אצרו אבותיך עד־היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה׃ ומבניך אשר
יצאו ממך אשר תוליד יקחו ויהיו סריסים בהיכל מלך בבל׃ ויאמר חזקיהו
אל־ישעיהו טוב דבר־יהוה אשר דברת ויאמר הלוא אם־שלום ואמת יהיה בימי׃
ס ויתר דברי חזקיהו וכל־גבורתו ואשר עשה את־הברכה ואת־התעלה והבא
את־המים העירה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ וישכב
חזקיהו עם־אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו׃

פרק כא׃

1 בן־שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים ושש שנה מלך בירושלם ושם אמו
2 חפצי־בה׃ ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני־ישראל׃
3 וישב ויבן את־הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעל ויעש אשרה
כאשר עשה אחאב מלך־ישראל וישתחו לכל־צבא השמים ויעבדם׃ ויבן מזבחות
בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את־שמי׃ ויבן מזבחות לכל־צבא
השמים בשתי חצרות בית יהוה׃ והוא העביר את־בנו באש וינחש וישף ויעש
אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ ויתן את־פסל האשרה
אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל־דויד ואל־שלמה בנו בבית הזה ובירושלם
אשר בחרתי מכל־שבטי ישראל אשים את־שמי לעולם׃ ולא־אוסיף להסיר את־רגל
ישראל מן־האדמה אשר הכינותי לאבותם רק אם־ישמרו לעשות ככל אשר צויתים
ולכל־התורה אשר צוה אתם עבדי משה׃ ולא שמעו ויתע מנשה אתם לעשות
הרע מן־הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני־ישראל׃ ס וידבר יהוה ביד עבדיו
הנביאים לאמר׃ יען אשר עשה מנשה מלך־יהודה את־התועבות האלה הרע עשה
מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם־את־יהודה בגלוליו׃ לכן כה־אמר
יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על־ירושלם ויהודה אשר כל־שמעו תצלינה
שתי אזניו׃ ונטיתי על־ירושלם את־קו שמרון ואת־משקלת בית אחאב ומחיתי
את־ירושלם כאשר ימחה את־הצלחת מחה והפך על־פניה׃ ונטשתי את־שארית
נחלתי ונתתים ביד אויביהם והיו לבז ולמשסה לכל־אויביהם׃ כי הרע בעיני
עשו והיו מכעיסים אתי מיום צאת אבותם ממצרים ועד היום הזה׃ גם דם־נקי
שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את־ירושלם פה אל־פה מלבד חטאתו אשר
החטיא את־יהודה לעשות הרע בעיני יהוה׃ ס ויתר דברי מנשה וכל־אשר עשה
וחטאתו אשר חטא הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ וישכב
מנשה עם־אבתיו ויקבר בגן־ביתו בגן עזא וימלך אמון בנו תחתיו׃ בן־עשרים
ושתים שנה אמון במלכו ושתי שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת־חרוץ
מיטבתה׃ ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו׃ וילך בכל־הדרך אשר
הלך אביו ויעבד את־הגלולים אשר עבדם אביו וישתחו להם׃ ויעזב את־יהוה
אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה׃ ויעש עבדיו אמון קשר עליו וימיתו את־המלך
בביתו׃ ויכו עם־הארץ את כל־הקשרים על־המלך אמון וימליכו עם־הארץ את־יאשיהו
בנו תחתיו׃ ס ויתר דברי אמון אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ ויקבר את־קברתיו בקברתו בגן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו׃

פרק כב׃

1 בן־שמנה שנים יאשיהו במלכו ואחת ושלשים שנה מלך בירושלם ושם אמו
2 ידידה בת־עדיה מבצקת׃ ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל־דרך דויד אביו
3 לא־סר ימין ושמאול׃ ס ויהי בשנת שמנה עשרה למלכו יאשיהו שלח המלך
את־שפן בן־אצליהו בן־משלם הסופר בית יהוה לאמר׃ עלה אל־חלקיהו הכהן
הגדול ויתם את־הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם׃
5 ויתנהו אל־יד עשי המלאכה פקדי בית יהוה ויתנהו לעשי המלאכה אשר בבית
6 יהוה לחזק את־בדק הבית׃ לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ולגרת
7 אבנים לחזק את־בדק הבית׃ אך לא־יחשב אתם הכסף אשר־יתנו על־ידם כי
8 באמונה הם עשים׃ ס ויאמר חלקיהו הכהן הגדול אל־שפן הסופר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את־הספר אל־שפן ויקראהו׃ ויבא שפן הסופר
אל־המלך וישב את־המלך דבר לאמר כספו עבדיך את־הכסף הנמצא בבית ויתנהו
10 על־יד עשי המלאכה פקדי בית יהוה׃ ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן
חלקיהו לי ויקרא בו שפן לפני המלך׃ ויהי כשמע המלך את־דברי ספר התורה
11 ויקרע את־בגדיו׃ ויצו המלך את־חלקיהו הכהן ואת־אחיקם בן־שפן ואת־עכבור
בן־מיכיהו ואת־שפן הסופר ואת־עשיה עבד המלך לאמר׃ לכו דרשו את־יהוה
בעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על־דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת
יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא־שמרו אבתינו את־דבר יהוה לעשות ככל־הכתוב
14 על־הספר הזה׃ ס וילכו חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל־חלדה
הנביאה אשת שלם בן־תקוה בן־חרחס שמר בגדים והיא יושבת בירושלם במשנה
15 ותדברו אתה׃ ותאמר לה כה־אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח
16 אתכם אלי׃ כה־אמר יהוה הנני מביא רעה על־המקום הזה ועל־יושביו את כל־דברי
17 הספר אשר קראו לפני מלך יהודה׃ תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים
למען הכעיסני בכל־מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה׃ ס ואל־מלך
יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה־תאמרון אליו כה־אמר יהוה אלהי ישראל
19 הדברים אשר שמעת׃ יען רך־לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך אל־המקום הזה
ועל־יושביו לשמה וקללה ותקרע בגדיך ותבך לפני ואף אני שמעתי נאם־יהוה׃
20 לכן הנני אספך אל־אבתיך ונאספת אל־קברתיך בשלום ולא־תראינה עיניך בכל־הרעה
אשר אני מביא על־המקום הזה׃ ס וישבו את־המלך דבר׃

פרק כג׃

1 וישלח המלך ויאספו אליו כל־זקני יהודה וירושלם׃ ויעל המלך בית יהוה
וכל־איש יהודה וכל־יושבי ירושלם עמו והכהנים והנביאים וכל־העם למקטן
ועד־גדול ויקרא באזניהם את כל־דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה׃
3 ויעמד המלך על־העמוד וכרת הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר את־מצותיו
ואת־עדותיו ואת־חקתיו בכל־לבבו ובכל־נפשו להקים את־דברי הברית הזאת
הכתובים על־הספר הזה ויעמד כל־העם בברית׃ ס ויצו המלך את־חלקיהו הכהן
הגדול ואת־כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מן־היכל יהוה את כל־הכלים
אשר־עשו לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים ויעלם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון
וישא את־עפרם בית־אל׃ ויהשבית את־הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה לקטר
בבמות בערי יהודה ומסביבות ירושלם ואת־המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות
ולכל צבא השמים׃ ויוצא את־האשרה מבית יהוה אל־מחוץ לירושלם אל־נחל
קדרון ויצרפה בנחל קדרון ויכתת עד־דק ויזרק את־עפרה על־קברות בני העם׃
7 ויתץ את־בתי הקדשים אשר אצל בית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה׃
8 ויבא את כל־הכהנים מערי יהודה ויטמא את־הבמות אשר קטרו־שם הכהנים
מגבע עד־באר שבע וינתץ את־במות השערים אשר־פתח איש בשער יהושע שר־העיר
9 אשר על־שמאל איש בשער העיר׃ אך לא־עלו כהני הבמות אל־מזבח יהוה בירושלם
10 כי אם־אכלו מצות בתוך אחיהם׃ ויטמא את־התפת אשר בגי בן־הנם להעביר
11 איש את־בנו ואת־בתו באש למלך׃ ויבער את־הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה
לשמש לפתח בית יהוה אצל לשכת נתן־מלך הסריס אשר בפרוארים ואת־מרכבות
12 השמש באש ישרף׃ ואת־המזבחות אשר על־הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה
ואת־המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתץ המלך וירץ משם
13 ויטל את־עפרם אל־נחל קדרון׃ ואת־הבמות אשר לפני ירושלם אשר על־ימין
הר המשחית אשר בנה שלמה מלך־ישראל לעשתרת שקוץ הצדנים ולכמוש שקוץ
מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך׃ וישבר את־המצבות וגדע את־האשרים
וימלא את־מקומם עצמות אדם׃ ס וגם את־המזבח אשר בבית־אל הבמה אשר
עשה יָרָבְעָם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל גם את־המזבח ההוא ואת־הבמה
נתץ שרף הבמה וכתת עד־דק שרף את־האשרה׃ ויפן יאשיהו וירא את־הקברים
אשר־שם בהר ויקח את־העצמות מן־הקברים וישרף על־המזבח ויטמאהו כדבר
יהוה אשר קרא איש האלהים את־הדברים האלה׃ ויאמר מה־הציון אשר אני
רואה ויאמרו אליו אנשי העיר מקברי האיש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא
את־הדברים האלה אשר עשית על־מזבח בית־אל׃ ויאמר הניחו אל־יזע איש
עצמותיו ויפלטו עצמותיו את־עצמותם׃ ס וגם את כל־בתי הבמות אשר בערי
שמרון אשר עשו מלכי־ישראל להכעיס הסיר יאשיהו וילך עליהם ככל־המעשים
אשר עשה בבית־אל׃ וישחט את כל־כהני הבמות אשר־שם על־המזבחות ושרף
עצמות אדם עליהם וישב ירושלם׃ ס ויצו המלך את כל־העם לאמר עשו פסח
ליהוה אלהיכם ככתוב על־ספר הברית הזה׃ כי לא נעשה כפסח הזה מימי
השפטים אשר שפטו את־ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה׃ כי אם־בשנת
שמנה עשרה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם׃ ס וגם את־האבות
ואת־הידעונים ואת־התרפים ואת־הגלולים ואת כל־השקוצים הנראים בארץ יהודה
ובירושלם בער יאשיהו למען הקים את־דברי התורה הכתובים על־הספר אשר
מצא חלקיהו הכהן בית יהוה׃ כמהו לא־היה לפניו מלך אשר־שב אל־יהוה בכל־לבבו
ובכל־נפשו ובכל־מאדו ככל תורת משה ואחריו לא־קם כמהו׃ אך לא־שב יהוה
מחרון אפו הגדול אשר־חרה אפו ביהודה על כל־הכעסים אשר הכעיסו מנשה׃
ויאמר יהוה גם את־יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את־ישראל והזנחתי
את־העיר הזאת אשר בחרתי את־ירושלם ואת־הבית אשר אמרתי יהיה־שמי שם׃
ס ויתר דברי יאשיהו וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ בימיו עלה פרעה נכה מלך־מצרים על־מלך אשור על־נהר פרת וילך
המלך יאשיהו לקראתו ויהרגהו במגדו כראתו אתו׃ ויסעו עבדיו מת עליו
מן־המרכבה וירכבהו על־המרכבה השנית וישבו אתו ירושלם ויקברו אתו בקברתו
ויקח עם־הארץ את־יהואחז בן־יאשיהו וימשחו וימליכו תחת אביו׃ בן־עשרים
ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת־ירמיהו
מלבנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃ ויאסרהו פרעה נכה
בריבלה בארץ חמת מלכו בירושלם ויתן ארץ על־מאה ככר כסף וככר זהב׃
ויעל פרעה נכה את־אליקים בן־יאשיהו תחת יאשיהו אביו וישם את־שמו יהויקים
ואת־יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם׃ ואת־הכסף ואת־הזהב נתן יהויקים
לפרעה רק כי־הערים את־הארץ לתת את־הכסף על־פי פרעה איש כערכו נגש
את־הכסף מעם הארץ לתת לפרעה נכה׃ בן־עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו
ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבידה בת־פדיה מרומה׃ ויעש הרע
בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃ בימיו עלה נבוכדנאצר מלך־בבל והיה־לו
יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד־בו׃ וישלח יהוה בו את־גדודי ארם ואת־גדודי
מואב ואת־גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד
עבדיו הנביאים׃ אך על־פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה
ככל אשר עשה׃ וגם דם־הנקי אשר שפך וימלא את־ירושלם דם נקי לא אבה יהוה
לסלח׃ ס ויתר דברי יהויקים וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ וישכב יהויקים עם־אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו׃ ס ולא־יסף
עוד המלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך־בבל מנחל מצרים עד־נהר פרת
כל אשר היה למלך מצרים׃ בן־שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים
מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת־אלנתן מירושלם׃ ויעש הרע בעיני יהוה
ככל אשר עשה אביו׃ בעת ההיא עלו עבדי נבוכדנאצר מלך־בבל על־ירושלם
ותבא העיר במצור׃ ויבא נבוכדנאצר מלך־בבל על־העיר והעבדים צרים עליה׃
ויצא יהויכין מלך־יהודה אל־מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח
אתם מלך־בבל בשנת שמנה למלכו׃ ויוצא משם את כל־אוצרות בית־יהוה ואת
אוצרות בית המלך וישבר את כל־כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך־ישראל בהיכל
יהוה כדבר יהוה׃ וגלה את כל־ירושלם ואת כל־השרים ואת כל־גבורי החיל
עשרת אלפי גולה וכל־החרש והמסגר לא נשאר זולתי דלת עם־הארץ׃ ויגל
את־יהויכין בבלה ואת אם־המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אבירי הארץ
הוליך גלות מירושלם בבלה׃ ואת כל־אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר
אלף כל־עשי מלחמה והביא מלך־בבל גלות בבלה׃ ויתן מלך־בבל את־מתניה
דד־אביו תחתיו וישם את־שמו צדקיהו׃ בן־עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו
ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת־ירמיהו מלבנה׃ ויעש הרע
בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים׃ כי על־אף יהוה היתה בירושלם ויהודה
עד השליכו אתם מעל פניו ויפרד צדקיהו במלך־בבל׃ ס ויהי בשנת התשעית
למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדנאצר מלך־בבל הוא וכל־חילו על־ירושלם
ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב׃ ותבא העיר במצור עד־עשתי עשרה שנה
למלך צדקיהו׃ בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא־היה לחם לעם הארץ׃
ותבקע העיר ויברחו כל־אנשי המלחמה וילכו לילה דרך שער בין החמתים
אשר על־גן־המלך וכשדים על־העיר סביב וילכו דרך הערבה׃ וחיל כשדים
רדפו אחרי המלך ויהשיגו את־צדקיהו בערבות יריחו וכל־חילו נפצו מעליו׃
ויתפשו את־המלך ויעלו אתו אל־מלך בבל ריבלתה וידבר אתו משפטים׃ ואת
בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבא בבלה׃
ס ובחדש החמישי בשבעה לחדש הוא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדנאצר
מלך בבל בא נבוזרדן רב־טבחים עבד מלך־בבל ירושלם׃ ויצת את־בית יהוה
ואת־בית המלך ואת כל־בתי ירושלם ואת כל־בית גדול שרף באש׃ וחומת ירושלם
סביב נתצו כל־חיל כשדים אשר־היו לרב־טבחים׃ ואת יתר העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים אשר נפלו על־מלך בבל ואת יתר ההמון הגלה נבוזרדן רב־טבחים׃
ומדלת העם הנשארים בארץ הניח רב־טבחים לכרמים ולעבדים׃ ס ואת עמודי
הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו
כשדים וישאו את־נחשתם בבלה׃ ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות ואת
הכפות ואת כל־כלי הנחשת אשר־ישרתו בהם לקחו׃ ואת המחתות ואת המזרקות
ואת אשר־זהב זהב ואת־אשר־כסף כסף לקח רב־טבחים׃ שני העמודים האחד
ים אחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא־היה משקל נחשת כל־הכלים
האלה׃ שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתר־נחשת עליו וקומת הכתר
שלש אמות ושבכה ורמונים על־הכתר סביב הכל מנחשת והעמוד השני כמו־אלה
ושבכה׃ ויקח רב־טבחים את־שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת
שמרי הסף׃ ומן־העיר לקח סריס אחד אשר־הוא פקיד על־אנשי המלחמה וחמשה
אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בתוך העיר ואת שר הצבא המפקד את־עם
הארץ ושישים אנשים מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר׃ ויקח נבוזרדן רב־טבחים
ויוליך אתם אל־מלך בבל ריבלתה׃ ויכם מלך־בבל ויהרגם בריבלה בארץ חמת
ויג

ושחיתו בניהם אחריהם ויפנו אל־בצע ויקחו שחד ויטו משפט:
4 ויקבצו כל־זקני ישראל ויבאו אל־שמואל הרמתה: ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא־הלכו בדרכיך עתה שימה־לנו מלך לשפטנו ככל־הגוים:
6 ויהי הדבר בעיני שמואל בתתם אמר תנה־לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל־יהוה:
7 ויאמר יהוה אל־שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי ממלך אנכי מאסתי מהם:
8 ככל־המעשים אשר־עשו מיום העלותי אתם ממצרים ועד היום הזה ויעזבוני ויעבדו אלהים אחרים כן־הם עשים גם־לך:
9 ועתה שמע בקולם אך כי־העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר־ימלך עליהם:
10 ויאמר שמואל את־כל־דברי יהוה אל־העם השאלים ממנו מלך:
11 ויאמר זאת יהיה משפט המלך אשר־ימלך עליכם את־בניכם יקח וישם למו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו:
12 ולשום־לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרוש חרישו וקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו:
13 ואת־בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות:
14 ואת־שדותיכם ואת־כרמיכם ואת־זיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו:
15 וזרעיכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו:
16 ועבדיכם ואמהותיכם ואת־בחוריכם הטובים ואת־חמוריכם יקח ועשה למלאכתו:
17 צאנכם יעשר ואתם תהיו־לו לעבדים:
18 והזעקתם ביום ההוא מפני מלכם אשר בחרתם לכם ולא־יענה יהוה אתכם ביום ההוא כי שאלתם לכם מלך:
19 וימאנו העם לשמוע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם־מלך יהיה עלינו:
20 והיינו גם־אנחנו ככל־הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את־מלחמתנו:
21 וישמע שמואל את־כל־דברי העם וידברם באזני יהוה:
22 ויאמר יהוה אל־שמואל שמע לקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל־אנשי ישראל לכו איש לעירו:

פרק ט׳.

1 ויהי איש מבנימין ושמו קיש בן־אביאל בן־צרור בן־בכורת בן־אפיח איש־ימיני גבור חיל:
2 והוא־לו בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמה ומעלה גבה מכל־העם:
3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל־שאול בנו קח־נא אתך את־אחד הנערים וקום לך בקש את־האתנות:
4 ויעבר את־הר אפרים ויעבר על־ארץ שלישה ולא מצאו ויעברו ארץ שעלים ואין ויעבר ארץ ימיני ולא מצאו:
5 הם באו ארץ צוף ושאול אמר אל־נערו אשר עמו נלכה ונשובה פן־יחדל אבי מן־האתנות ודאג לנו:
6 ויאמר אליו הנה־נא איש־אלהים בעיר הזאת ונכבד האיש כל־אשר־יאמר בא יבוא עתה נלכה שמה אולי יגיד לנו על־דרכנו אשר־אנחנו הלכים עליה:
7 ויאמר שאול אל־נערו והנה נלך ומה־נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו ואין־תרומה להביא לאיש־האלהים מה־אתנו:
8 ויסף הנער לענות את־שאול ויאמר הנה־נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש־האלהים ויגד לנו את־דרכנו:
9 לפנים בישראל כה־אמר האיש בלכתו לדרש אלהים נלכה עד־הרואה כי לנביא היום יקרא לפנים הרואה:
10 ויאמר שאול אל־נערו טוב דברך לכה נלך ויבאו אל־העיר אשר־שם איש־האלהים:
11 המה עלים במעלה העיר ומצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו אליהן הישכה־פה הרואה:
12 ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי היום בא לעיר כי־זבח־זבח היום לעם במה:
13 כבואכן העירה כזה תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד־בואו כי הוא יברך הזבח אחר כן יאכלו הקרואים ועתה עלו כי־כזה תמצאון אתו:
14 ויעלו העירה המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמתה:
15 ויהוה גלה אזן שמואל יום אחד לבוא שאול לאמר:
16 כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימין ומשחתו לנגיד על־עמי ישראל והושיע את־עמי מיד פלשתים כי ראיתי את־עמי כי־באה צעקתו אלי:
17 וירא שמואל את־שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר־אמרתי אליך זה יעצר בעמי:
18 ויגש שאול אל־שמואל בתוך השער ויאמר הגידה־נא לי אי־זה בית הרואה:
19 ויען שמואל את־שאול ויאמר אני הרואה עלה לפני הבמה כי־תאכלו עמי היום ושלחתיך בבקר וכל־אשר בלבבך אגיד לך:
20 ולאתנות אבדיך היום שלשת ימים אל־תשם לבבך עליהם כי נמצאו ולמי כל־חמדת ישראל הלוא לך ולכל־בית אביך:
21 ויען שאול ויאמר הלוא בן־ימיני אנכי מצעיר שבטי ישראל ומשפחתי הצעירה מכל־משפחות שבט בנימין ולמה דברת אלי כדבר־הזה הזה:
22 ויקח שמואל את־שאול ואת־נערו ויבאם לשכתה ויתן להם מקום בראש הקרואים ויהיו כשלשים איש:
23 ויאמר שמואל אל־הטבח תנה־החלק אשר נתתי אתך אשר־אמרתי אליך הפרד אתו עמך:
24 ויהרם הטבח את־השוק ואת־אשר עליו וישם לפני שאול ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אכל כי למועד שמור לך כי־קראתי לעם ויאכל שאול עם־שמואל ביום ההוא:
25 וירדו מן־הבמה העירה וידבר עם־שאול על־הגג:
26 וישכמו ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל־שאול על־הגג לאמר קום ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם החוצה הוא ושמואל:
27 המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל־שאול אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד־נא היום ואשמיעך דבר־אלהים:

פרק י׳.

1 ויקח שמואל את־פך השמן ויצק על־ראשו וישקהו ויאמר הלוא כי־משחך יהוה על־נחלתו לנגיד:
2 בלכתך היום ומצאת שני אנשים עם־קבר רחל בגבול בצלח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה־עזב אביך דבר האתנות ודאג לכם לאמר מה־אעשה לבני:
3 ועברת משם והלאה ובאת עד־אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל־האלהים בית־אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשה כברות לחם ואחד נשא נבל־יין:
4 ושאלו לשלום ונתנו לך שתי לחמות ולקחת מידם:
5 אחרי־כן תבוא גבעת האלהים אשר־שם נצבי פלשתים והיה כבואך שם העיר ופגעת חבר נביאים מן־הבמה ולפניהם נבל ותף וחלל וכנור והמה מתנבאים:
6 ותצלח עליך רוח יהוה והתנבאת עמהם ונהפכת לאיש אחר:
7 והיה כי־תבאנה האתות האלה לך עשה לך כי האלהים עמך:
8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחיל עד־בואי אליך והודעתי לך את־אשר תעשה:
9 והיה כהפנותו שכם ללכת מעם שמואל והפך־לו אלהים לב אחר ויבאו כל־האתות האלה ביום ההוא:
10 ויבאו משם הגבעתה והנה חבר נביאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם:
11 ויהי כל־יודעיו מתמול שלשום וירא והנה עם־נביאים נבא ויאמר העם איש אל־רעהו מה־זה היה לבן־קיש הגם־שאול בנביאים:
12 ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על־כן היה לשנינה הגם־שאול בנביאים:
13 ויכל להתנבא ויבא הבמתה:
14 ויאמר דד שאול ואל־נערו אל־המקום ויראם כי אין ונבואה ויבא אל־שמואל:
15 ויאמר שמואל הגידה־נא לי מה־אמר אליכם שאול ויאמר הגיד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת־דבר המלוכה לא־הגיד־לו מאשר אמר שמואל:
16 ויקרא שמואל העם אל־יהוה המצפתה:
17 ויאמר אל־בני ישראל כה־אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את־ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל־הממלכות הלחצים אתכם:
18 ואתם היום מאסתם את־אלהיכם אשר־הוא מושיע לכם מכל־רעותיכם וצרותיכם ותאמרו לו כי־מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני־יהוה לשבטיכם ולאלפיכם:
19 ויקרב שמואל את־כל־שבטי ישראל ויילכד שבט בנימין:
20 ויקרב את־שבט בנימין למשפחתיו ותלכד משפחת המטרי ויקרב גבר גבר לביתו ויילכד שאול בן־קיש ויבקשהו ולא נמצא:
21 וישאלו עוד ביהוה הבא־עוד הלום האיש ויאמר יהוה הנה־הוא נחבא אל־הכלים:
22 וירצו וייקחו משם את־שאול ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל־העם משכמה ומעלה:
23 ויאמר שמואל אל־כל־העם הראיתם אשר בחר־בו יהוה כי אין כמהו בכל־העם ויריעו כל־העם ויאמרו יחי המלך:
24 וידבר שמואל אל־העם את־משפט המלוכה ויכתב בספר וישם לפני יהוה וישלח שמואל את־כל־העם איש לביתו:
25 וגם שאול הלך לביתו גבעתה וילכו עמו הצבא אשר נגע אלהים בלבותם:
26 ובני בליעל אמרו מה־יושיענו זה ויבזהו ולא־הביאו לו מנחה ויהי כמחריש:

ישראל: ואת כל ראשי המטות נשיאי
בית אבות בני ישראל אל המלך שלמה
ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה
מעיר דוד היא ציון: ויקהלו אל המלך
שלמה כל איש ישראל בירח האתנים
בחג הוא החדש השביעי: ויבאו כל
זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון:
ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד
וכל כלי הקדש אשר באהל הביאו הכהנים
והלוים: והמלך שלמה וכל עדת ישראל
הנועדים עליו לפניו היו עם הארון מזבחים
צאן ובקר אשר לא יספרו ולא יספרו
מרב: ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה
אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים
תחת כנפי הכרובים: כי הכרובים פרשים
כנפים על מקום הארון ויסכו הכרובים
על הארון ועל בדיו מלמעלה: ויאריכו
הבדים ותראינה ראשי הבדים מן הקדש
על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם
עד היום הזה: אין בארון רק שני לחות
האבנים אשר הניח שם משה בחרב אשר
כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ
מצרים: ויהי בצאת הכהנים מן הקדש
והענן מלא את בית יהוה: ולא יכלו
הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא
כבוד יהוה את בית יהוה: אז אמר שלמה
יהוה אמר לשכן בערפל: בנה בניתי בית
זבל לך מכון לשבתך עולמים: ויסב המלך
את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל
קהל ישראל עומד: ויאמר ברוך יהוה
אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי
ובידותיו מלא לאמר: מיום הוציאי את
עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר
מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי
שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי
ישראל: ואבחר בירושלם להיות שמי שם
ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל: ויהי
עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה
אלהי ישראל: ויאמר יהוה אל דוד אבי
יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי
הטיבות כי היה עם לבבך: רק אתה לא
תבנה הבית כי אם בנך היוצא ממתניך הוא
יבנה הבית לשמי: ויקם יהוה את דברו
אשר דבר ואקום תחת דוד אבי ואשב על
כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה בית
לשם יהוה אלהי ישראל: ואשם שם את
המקום אשר כרת יהוה עם אבתינו בהוציאו
אתם מארץ מצרים: ויעמד שלמה לפני
מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש
כפיו השמים: ויאמר יהוה אלהי ישראל
אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים
לפניך בכל לבבם: אשר שמרת לעבדך דוד
אבי את אשר דברת לו אבי ותדבר בפיך
ובידך מלאת כיום הזה: ועתה יהוה אלהי
ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר
דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני
ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך
את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני:
ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן נא דברך
אשר דברת לעבדך לדוד אבי: כי האמנם
ישב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי
השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר
בניתי: ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו
יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה
אשר עבדך מתפלל לפניך היום: להיות
עיניך פתחות אל הבית הזה יומם ולילה
אל המקום אשר אמרת לשום שמי שם
לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל
המקום הזה: ושמעת אל תחנת עבדך ועמך
ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה
תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת
וסלחת: איש כי יחטא לרעהו ונשא בו
אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית
הזה: ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת
את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו
ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: בהנגף
עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו
אל שמך והודו את שמך והתפללו והתחננו
אליך בבית הזה: אתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל
האדמה אשר נתתה לאבותם: בהעצר
השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו
אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם
ישובון כי תענם: אתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי
תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה
ונתת מטר על ארצך אשר נתתה לעמך
נחלה: רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה
שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה אויבו
צר לו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה:
כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם
לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע
לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה: ואתה
תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית
ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את
לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב כל
בני האדם: למען יראוך כל הימים אשר
הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבותינו:
גם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא
ובא מארץ רחוקה למען שמך: כי ישמעון
את שמך הגדול ואת ידך החזקה ואת
זרועך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה:
אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית
ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון
כל עמי הארץ את שמך ליראה אותך כעמך
ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית
הזה אשר בניתי: כי תצא עמך למלחמה
על אויביו בדרך אשר תשלחם והתפללו
אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה
והבית אשר בניתי לשמך: ושמעת השמים
את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם:
כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא
ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבוהם שביהם
אל ארץ האויב רחוקה או קרובה: ושבו
אל לבבם בארץ אשר נשבו שם ושבו
והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו
העוינו ורשענו: ושבו אליך בכל לבבם
ובכל נפשם בארץ אויביהם אשר שבו
אותם והתפללו אליך דרך ארצם אשר
נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת והבית
אשר בניתי לשמך: ושמעת השמים מכון
שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית
משפטם: וסלחת לעמך אשר חטאו לך
ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם
רחמים לפני שביהם ורחמום: כי עמך
ונחלתך הם אשר הוצאת מתוך כור הברזל
ממצרים: להיות עיניך פתחות אל תחנת
עבדך ואל תחנת עמך ישראל להקשיב
אליהם בכל קראם אליך: כי אתה הבדלתם
לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת
ביד משה עבדך בהוציאך את אבותינו
מצרים אדני יהוה: ויהי ככלות שלמה
להתפלל את כל התפלה והתחנה הזאת
אל יהוה קם מלפני מזבח יהוה מכרעת על
ברכיו ופרשת כפיו השמים: ויעמד ויברך
את כל קהל ישראל בקול גדול לאמר:
ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל
ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל
דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו:
יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם
אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו: להטות
לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר
מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את
אבתינו: והיו הדברים האלה אשר התחננתי
לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם
ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו
ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל
עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד:
ולבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת
בחקתיו ולשמר מצותיו כהיום הזה:
וזבח זבח השלמים אשר זבח ליהוה המלך
שלמה עשרים ושתים אלף בקר ומאה
ועשרים אלף צאן ויחנכו את בית יהוה
המלך ושלמה וכל בני ישראל: ואת החצר
אשר לפני בית יהוה עשה שם כי עשה
שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי
השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה
קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת
חלבי השלמים: ויעש שלמה בעת ההיא
את החג ושבעת הימים כל ישראל עמו
קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים
לפני יהוה אלהינו שבעת ימים וארבעת
ימים ביום שמיני עצרת עשו כי חנכת
המזבח שבעת ימים וחג שבעת ימים:
וביום עשרים ושלשה לחדש השביעי שלח
את העם לאהליהם שמחים וטובי לב על
הטובה אשר עשה יהוה לדוד ולשלמה
ולישראל עמו:

פרק ט׳.

1 ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה
2 ואת בית המלך ואת כל חפץ שלמה אשר
חשק לעשות: וירא יהוה אל שלמה
פעם שנית כאשר נראה אליו בגבעון:
3 ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך
ואת תחנתך אשר התחננת לפני הקדשתי
את הבית הזה אשר בנית לשום שמי שם
עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים:
4 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך
בתם לבב וביושר לעשות ככל אשר צויתיך
5 וחקי ומשפטי תשמר: והקמתי את כסא
ממלכתך על ישראל עד עולם כאשר דברתי
לדוד אביך לאמר לא יכרת לך איש על
6 כסא ישראל: אם שוב תשובון אתם
ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי
אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם
7 אלהים אחרים והשתחויתם להם: והכרתי
את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי
להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשר
אשלח מעל פני והיה ישראל למשל
8 ולשנינה בכל העמים: והבית הזה אשר
היה עליון לכל עובר עליו ישם ושרק
9 ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
ולבית הזה: ואמרו על אשר עזבו את יהוה
אלהיהם אשר הוציא את אבותם מארץ
מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו
להם ויעבדום על כן הביא יהוה עליהם
10 את כל הרעה הזאת: ויהי מקץ עשרים
שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את
11 בית יהוה ואת בית המלך: חירם מלך צר
סייע לשלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים
ובזהב לכל חפצו אז יתן המלך שלמה
12 לחירם עשרים ערי בארץ הגליל: ויצא
חירם מצור לראות את הערים אשר נתן
13 לו שלמה ולא ישרו בעיניו: ויאמר מה
הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא
להם ארץ כבול עד היום הזה: ותשלח
חירם למלך מאה וכרים זהב: ויהי כל
14 כסף הסחר אשר סחר שלמה עשרים
15 ושש מאות ככר זהב: זה דבר המס אשר
העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה
ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלם
ואת חצור ואת מגדו ואת גזר: פרעה
מלך מצרים עלה ויתלכד את גזר וישרפה
באש וכנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלוחים
לחתן לבתו אשת שלמה: ויבן את גזר
ואת בית חורון התחתון: ואת בעלת
ואת תדמור במדבר בארץ: ואת כל ערי
המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי
הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חשק
שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון
ובכל ארץ ממשלתו: כל העם הנותר
מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי
אשר לא מבני ישראל הם: בניהם אשר
נותרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני
ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס עבד
עד היום הזה: ומבני ישראל לא נתן
שלמה עבדים למלאכתו כי המה אנשי
מלחמה המה ועבדיו ושריו ושלשיו ורכבו
ופרשיו: המה שרי הנצבים אשר על
המלאכה לשלמה חמשים ומאתים הרדים
העם העשים במלאכה: ואת בת פרעה
העלה דוד מעיר דוד אל הבית אשר בנה
לה שלמה אז בנה את המלוא: ושלש
פעמים בשנה יעלה שלמה עלות ושלמים
על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אתו
אשר לפני יהוה ויכל את הבית: ואת
אניות עשה שלמה בעציון גבר אשר על
אילת על שפת ים סוף בארץ אדום:
וישלח חירם בידי עבדיו אניות ואנשי
חיל ים ויבאו עם עבדי שלמה אל אופירה
ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר
ויביאו אל המלך שלמה:

פרק י׳.

1 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה
לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות: ותבא
ירושלם בחיל כבד מאד גמלים נשאים
בשמים וזהב הרבה מאד ואבן יקרה
ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר
2 היה עם לבבה: ויגד לה שלמה את כל
דבריה ולא היה דבר נעלם מן המלך אשר
3 לא הגיד לה: ותרא מלכת שבא את כל
4 חכמת שלמה והבית אשר בנה: והאכל
שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו
5 ומלבושיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית
6 יהוה ותאבד עוד בה רוח: ותאמר אל
המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי
7 על דבריך ועל חכמתך: ולא האמנתי
לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה
לא הגד לי חצי הרבה חכמה ותוספת על
השמעה אשר שמעתי: אשרי אנשיך
אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד
8 השמעים את חכמתך: יהי יהוה אלהיך
ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל
באהבת יהוה את ישראל להעמידם לעולם
9 ויתנך עליהם למלך לעשות משפט וצדקה:
ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשם
רב מאד ואבן יקרה לא בא כבשם הזה
10 אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה:
וגם אניות חירם אשר נשאו זהב מאופיר
הביאו מאופיר עצי אלמגים הרבה מאד
11 ויעש המלך את עצי האלמגים מסלות
לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים
לשרים לא בא כן עצי אלמגים ולא נראו
12 עד היום הזה: ויתן המלך שלמה למלכת
שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד
אשר נתן לה כידו המלכותית וילך ותשב
13 לארצה היא ועבדיה: ויהי משקל הזהב
אשר בא לשלמה בשנה אחת ששים
14 ושש מאות ככר זהב: לבד מאנשי
הרכלים וסחר הסוחר וכל מלכי הערב
15 ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה:
ויעש המלך שלמה מאתים צנות זהב
16 שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת:
ושלש מאות מגנים זהב שקלים שש מאות
זהב יעלה על המגן האחד ויתנם המלך
17 בבית יער הלבנון: ויעש המלך כסא
שן גדול ויצף אתו זהב מבחר: ושש
מעלות לכסא וגב לכסא עגל מאחריו
ושתי ידות מזה ומזה למקום הישב ושני
18 אריות עמדים אצל הידות: ושנים עשר
אריות עמדים שם על שש המעלות מזה
ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות הארצות:
19 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי
בית היער הלבנון זהב סגור אין כסף לא
20 נחשב בימי שלמה למאומה: כי אניות
למלך הלכות תרשיש עם עבדי חירם
אחת לשלש שנים תבוא אניות תרשיש
נשאות זהב וכסף שן וקופים ותכיים:
21 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ
22 לעשר ולחכמה: וכל מלכי הארץ מבקשים
את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר
23 נתן האלהים בלבבו: והמה מביאים איש
מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק
24 ובשם סוסים ופרדים דבר שנה בשנה:
25 ויקבץ שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף
ושבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרש
ויניחם בערי הרכב ואת המלך בירושלם:
26 ויהי כסף כאבנים בירושלם ואת הארזים
27 נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: ויהי
סוסי שלמה מוצאים ממצרים ומקוה
28 סוחרי המלך יקחו מקוה במחיר: ועלה
ויצא ממצרים מרכבה בשש מאות כסף
וסוס במאה וחמשים וכן לכל מלכי החתים
29 וארם בידם יוציאו: ויעל רכב ממצרים
וסוס משלשים לכסף ולשבעים לזהב
ולמאתים לסוסים ולמאה וחמשים לרכב
כן יוציאו לכל מלכי החתים ולמלכי ארם
בידם יוציאו:

פרק י״א.

1 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות
ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמיות
2 צדניות חתיות: מן הגוים אשר אמר יהוה
אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא
יבאו בכם אך אם יטו את לבבכם אחרי
אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה: ויהי
לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים
שלש מאות ותטו נשיו את לבבו: ויהי
לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו
אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם
עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: וילך
שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי
מלכם שקוץ עמנים: ויעש שלמה הרע
בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד
אביו: אז יבנה שלמה במה לכמוש שקוץ
מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמולך
שקוץ בני עמון: וכן עשה לכל נשיו
הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהם:
ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מיהוה
אלהי ישראל אשר נראה אליו פעמים:
ויצו אתו על הדבר הזה ולא שמר את
אשר צוה יהוה: ויאמר יהוה אל שלמה
יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת
בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע
את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך:
אך בימיך לא אעשנה למען דוד אביך
מיד בנך אקרענה: רק שבט אחד לא
אקרע כל הממלכה לבנך אתן למען דוד
עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי: ויקם
יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע
המלך הוא באדום: ויהי בהיות דוד את
אדום ויעל יואב שר הצבא לקבר את
החללים ויך כל זכר באדום: כי שם
ישבו יואב וכל ישראל שש חדשים עד
אשר הכרית כל זכר באדום: ויברח הדד
הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו
לבוא מצרימה והדד נער גדול: ויקמו
ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם
ויבאו מצרימה אל פרעה מלך מצרים
ויתן לו בית וילחם לו אכל ושדה נתן לו:
ויהי הדד מצא חן בעיני פרעה מאד
ויתן לו אשה אחות אשתו אחות תחפנס
הגבירה: ותלד לו אחות תחפנס את
גנובת בנו ותגמלה תחפנס בתוך בני
פרעה ויהי גנובת בבית פרעה בתוך בני
פרעה: והדד שמע במצרים כי שכב דוד
עם אבתיו וכי מת יואב שר הצבא ויאמר
הדד אל פרעה שלחני ואלכה לארצי:
ויאמר לו פרעה כי אם עמדי מחסור
ותלכה לארצך ויאמר לא כי שלחני נא
והלכתי: ויקם לו אלהים שטן את רזון
בן אליעדע אשר ברח מעם אדרעזר מלך
צובה אדניו: ויקבץ עליו אנשים ויהי
שר גדוד בהרג דוד אתם ויהלכו דמשק
וישבו בה וימלכו בדמשק: ויהי שטן
לישראל כל ימי שלמה מלבד הרעה אשר
הדד ורע את ישראל וימלך על ארם:
וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדתי עבד
שלמה ושם אמו צרועה אשה אלמנה
הרים גם הוא יד במלך: וזה הדבר אשר
הרים יד במלך שלמה בנה את המלוא
סגר את פרץ עיר דוד אביו: והאיש
ירבעם גבור חיל ויאה שלמה את הנער
עשה מלאכה הוא את כל סבל בית יוסף:
ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם
וימצא אתו אחיה השלני הנביא בדרך
והוא מתכסה בשלמה חדשה והשנים
לבדם בשדה: ויתפש אחיה בשלמה
החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר
קרעים: ויאמר לירבעם קח לך עשרה
קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל
הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי
לך עשרה שבטים: ושבט אחד יהיה לו
למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר
אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל:
יען אשר עזבני וישתחו לעשתרת אלהי
צדנים לכמוש אלהי מואב ולמלכם ובדרכי
לא הלכו לעשות הישר בעיני ומשפטי
וחקי כדוד אביו: ולא אקח את כל
הממלכה מידו כי נשיא אשים אתו כל
ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי בו
אשר שמר מצותי וחקי: ומיד בנו אקח
את הממלכה ונתתי לך את עשרת השבטים:
ולבנו אתן שבט אחד למען היות נר לדוד
עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר
אשר בחרתי לי לשום שמי שם: ואתך
אקח ומלכת בכל אשר תאוה נפשך ומלכת
על ישראל: והיה אם תשמע את כל
אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר
בעיני לשמר חקי ומצותי כאשר עשה דוד
עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן
כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל:
ואענה את זרע דוד אך לא כל הימים:
ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם
ירבעם וינס מצרימה אל שישק מלך
מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה:
ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו
הלא הם כתובים על ספר דברי שלמה:
והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל
ישראל ארבעים שנה: וישכב שלמה עם
אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו ויתחנן רחבעם
בנו תחתיו:

פרק י״ב.

1 וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל
2 ישראל להמליך אתו: ויהי כשמע ירבעם
בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח
מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים:
3 וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל קהל
4 ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: אביך
הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת
אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו
5 ונעבדך: ויאמר אליהם עוד שלשת ימים
ושובו אלי וילך העם: וינעץ המלך רחבעם
את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה
אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים
6 להשיב את העם הזה דבר: וידברו אליו
לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה
ועבדתם ועניתם אותם ודברת אליהם
7 דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים:
ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו וינעץ
את הילדים אשר גדלו אתו אשר עמדים
8 לפניו: ויאמר אליהם מה אתם נועצים
ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי
9 לאמר הקל מעל עלנו אשר נתן אביך
עלינו: וידברו אליו הילדים אשר גדלו
אתו לאמר כה תאמר אל העם אשר דברו
אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה
הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה
10 ממתני אבי: ועתה אבי העמיס עליכם
עול כבד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר
אתכם בשוטים ואני בעקרבים: ויבא
ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי
כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום
11 השלישי: וישב המלך אל העם קשה
ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים:
12 וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי
הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם
אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים:
13 וישמע המלך אל העם כי נסבה היתה
מעם יהוה למען הקים את דברו אשר
דבר יהוה ביד אחיה השלני אל ירבעם בן
14 נבט: ויען המלך את העם קשות ויעזב
את עצת הזקנים אשר יעצוהו: וידבר
אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד
את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר
15 אתכם בשוטים ואני בעקרבים: ולא שמע
המלך אל העם כי נסבה היתה מעם יהוה
למען הקים יהוה את דברו אשר דבר ביד
אחיה השלני אל ירבעם בן נבט: ויראו
כל ישראל כי לא שמע המלך להם וישב
העם את המלך לאמר מה לנו חלק בדוד
ולא נחלה לנו בבן ישי לאהליך ישראל
עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו:
17 ובני ישראל הישבים בערי יהודה ימלך
18 עליהם רחבעם: וישלח המלך רחבעם את
הדורם אשר על המס וירגמו אתו בני
ישראל באבנים וימת ויתאמץ המלך
רחבעם לעלות במרכבה לנוס ירושלם:
19 ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה:
20 ויהי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם
וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו
אתו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד
21 כי אם שבט יהודה לבדו: ויבא רחבעם
ירושלם ויקהל את כל בית יהודה ושבט
בנימין מאה ושמנים אלף בחורי עשה
מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב
22 את הממלכה לרחבעם בן שלמה: ויהי
דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים
23 לאמר: אמר אל רחבעם בן שלמה מלך
יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ואל
24 יתר העם לאמר: כה אמר יהוה לא
תעלו ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל
שובו איש לביתו כי מאתי נהיתה הדבר
הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת
כדבר יהוה: וירבעם בנה את שכם בהר
אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את
26 פנואל: ויאמר ירבעם בלבבו עתה תשוב
הממלכה לבית דוד: אם יעלה העם הזה
לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב
לבב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך
יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך
27 יהודה: ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב
ויאמר אליהם רב לכם מעלות ירושלם
הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
28 מצרים: וישם את האחד בבית אל ואת
29 העגל נתן בדן: ויהי הדבר הזה לחטאה
30 וילכו העם לפני העגל עד דן: ויעש את
בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר
31 לא מבני לוי: ויעש חג בחדש השמיני
בחמשה עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה
ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח
לעגלים אשר עשה ויפקד בבית אל את
32 הכהנים לבמות אשר עשה: ויעל על
המזבח אשר עשה בבית אל ביום החמשה
עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בדא
מלבו ויעש חג לבני ישראל ויעל על
33 המזבח להקטיר: ויהי הוא עומד על
מזבח בית אל ביום החמשה עשר יום
בחדש השמיני בחדש אשר בדא מלבו
ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח
להקטיר:

פרק י״ג.

1 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה
אל בית אל וירבעם עמד על המזבח
2 להקטיר: ויקרא על המזבח בדבר יהוה
ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן
נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח את
כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות
3 אדם ישרפו עליך: ונתן ביום ההוא מופת
לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה
המזבח נקרע והדשן אשר עליו ישפך:
4 ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים
אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח
ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשוהו
ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל
5 להשיבה אליו: והמזבח נקרע והדשן
מן המזבח שפך כמופת אשר נתן איש
6 האלהים בדבר יהוה: ויען המלך ויאמר
אל איש האלהים חלה נא את פני יהוה
אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי
ויחל משה את פני יהוה אלהיו ותשב יד
7 המלך אליו ותהי כבראשונה: וידבר
המלך אל איש האלהים בא אתי הביתה
8 וסעדה ואתנה לך מתן: ויאמר איש
האלהים אל המלך אם תתן לי חצי ביתך
לא אבא עמך ולא אוכל לחם ולא אשתה
9 מים במקום הזה: כי כן צוה אלי בדבר
יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה
10 מים לא תשוב בדרך אשר הלכת: וילך
בדרך אחרת ולא שב בדרך אשר בא
11 בבית אל: ונביא זקן אחד יושב בבית אל
ויבא בניו ויספרו לו את כל המעשה אשר
עשה איש האלהים ביום ההוא בבית אל
את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרו
12 לאביהם: ויאמר אליהם אביהם איזה
הדרך הלך ויראו בניו את הדרך אשר הלך
13 איש האלהים הבא מיהודה: ויאמר אל
בניו חבשו לי את החמור ויחבשו לו את
14 החמור וירכב עליו: וילך אחרי איש
האלהים וימצאהו ישב תחת האלה ויאמר
אליו האתה איש האלהים הבא מיהודה
15 ויאמר אני: ויאמר אליו בא אתי הביתה
16 ואכל לחם: ויאמר לא אוכל לשוב
ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה
17 אתך מים במקום הזה: כי דבר אלי
בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה
שם מים לא תשוב ללכת דרך אשר הלכת
18 בה: ויאמר אליו גם אני נביא כמוך
ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השיבהו
אתך אל ביתך ויאכל לחם ושתה מים
ויכחש לו: וישב עמו ויאכל לחם בביתו
19 וישת מים: ויהי הם יושבים אל השלחן
20 ויהי דבר יהוה אל הנביא המשיב אתו:
ויקרא אל איש האלהים הבא מיהודה
לאמר כה אמר יהוה יען כי מריתה את
פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר
צוך יהוה אלהיך: ותשב ותאכל לחם
ותשת מים במקום אשר אמר אליך אכל
לחם ושתה מים לא תאכל לחם ולא תשתה
מים לא תבוא נבלתך אל קבר אבתיך:
23 ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו
ויחבש לו את החמור לנביא אשר השיב
24 אתו: וילך וימצאהו אריה בדרך וימתהו
והיתה נבלתו מושלכת בדרך והחמור עמד
25 אצלה והאריה עמד אצל הנבלה: והנה
אנשים עברים וירא את הנבלה מושלכת
בדרך והאריה עמד אצל הנבלה ויבאו
ויאמרו בעיר אשר הנביא הזקן יושב בה:
26 וישמע הנביא המשיבו מדרך ויאמר איש
האלהים הוא אשר מרה את פי יהוה
ויתנהו יהוה לאריה וישברהו וימתהו
27 כדבר יהוה אשר דבר אליו: ויאמר אל
בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו
28 וילך וימצא את נבלתו מושלכת בדרך
והחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא
אכל האריה את הנבלה ולא טרף את
29 החמור: וישא הנביא את נבלת איש
האלהים וישאה על החמור וישבה ויבא
העיר הזקן לספד ולקברו: וישם את
נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי:
31 ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל בניו
לאמר בקברי קברו אתו עצמותיו אל
עצמותיו הניחו: כי הקרא יקרא בדבר
אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר
בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי
32 שמרון תבואנה: אך הדבר הזה אשר
קרא בדבר יהוה ואשר אמר בלבבו עתה
תשוב הממלכה לבית דוד: אם יעלה העם
הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם
ושב לבב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם
מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך
27 יהודה: ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב
ויאמר אליהם רב לכם מעלות ירושלם
הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
28 מצרים: וישם את האחד בבית אל ואת
29 העגל נתן בדן: ויהי הדבר הזה לחטאה
30 וילכו העם לפני העגל עד דן: ויעש את
בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר
31 לא מבני לוי: ויעש חג בחדש השמיני
בחמשה עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה
ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח
לעגלים אשר עשה ויפקד בבית אל את
32 הכהנים לבמות אשר עשה: ויעל על
המזבח אשר עשה בבית אל ביום החמשה
עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בדא
מלבו ויעש חג לבני ישראל ויעל על
33 המזבח להקטיר: ויהי הוא עומד על
מזבח בית אל ביום החמשה עשר יום
בחדש השמיני בחדש אשר בדא מלבו
ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח
להקטיר:

פרק י״ד.

1 בעת ההיא חלה אביה ירבעם: ותאמר
ירבעם אל אשתו קומי נא והשתנית ולא
ידעו כי את אשת ירבעם ולכי שלו אל
שלו הנביא הוא דבר אלי למלך על העם
2 הזה: ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים
ונבט לדבש ובאי אליו הוא יגיד לך מה
3 יהיה לנער: ותעשה כן אשת ירבעם
ותקם ותלך שלו ותבא בית אחיה ואחיה
לא יוכל כי קמו עיניו מזקנה היתה:
4 ויהוה אמר אל אחיה הנה אשת ירבעם
באה לדרוש דבר מעמך בעד בנה כי חלה
אתה כה וכה תאמרי לה והיה בבואה
5 והתנכרה: ויהי שמע אחיה את קול
רגליה הבאה בפתח ויאמר באי אשת
ירבעם למה זה תתנכרי לי ואנכי שלחתי
6 אליך קשה: לכי אמרי אל ירבעם כה
אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הגבהתי
אותך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי
7 ישראל: ואקרע ממלכות מבית דוד
ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד אשר
שמר מצותי ואשר הלך אחרי בכל לבבו
8 לעשות רק הישר בעיני: ותרע מכל
אשר היו לפניך ותלך ותעש לך אלהים
אחרים ומסכות להכעיסני ואתה השלכ

ויאמרו: ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אתי בהם: 7 הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיהו בחרב בארצו: 8 וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: 9 וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך ויהי כשמעו וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר: 10 כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח עליו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור: 11 הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרים אותם והנצל אתה: 12 ההצילום אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את גוזן וחרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר: 13 איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך עיר ספרוים הנע ומלך עוא: 14 וילך חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקרא אתם וילך חזקיהו בית יהוה ויפרשם חזקיהו לפני יהוה: 15 ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר: 16 יהוה צבאות אלהי ישראל יושב הכרובים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: 17 הט יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את דברי סנחריב אשר שלח לחרף את אלהים חי: 18 אמנם חרבו מלכי אשור את כל הארצות ואת אדמתם: 19 ויתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום: 20 ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה האלהים לבדך: 21 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי על סנחריב מלך אשור שמעתי: 22 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזתה לך לעגה בתולת בת ציון אחריך נדדה ראש בת ירושלם: 23 את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל: 24 ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון וכרתי ברושי מבחר ארזיו ובאתי מלון קצהו יער כרמלו: 25 אני קרתי ואשתה מים ואחרב בכף רגלי כל יאורי מצור: 26 הלוא שמעת למרחוק אתה עשיתיה מימי קדם ועתה הבאתיה ותהי להשות גלים נצים עריות: 27 ויושביהם קצרי יד חתו ובושו היו עשב השדה וירק דשא חציר גגות ושדמה שלהבת קמה: 28 ושבתך וצאתך וביתך ורגזך ידעתי: 29 יען רגזך אלי ושאנן עלה באזניי ואשים חחי באפך ומתגי בשפתיך והשיבותיך בדרך אשר באת: 30 וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיש ובשנה השלשית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פריהם: 31 והיתה הפלטה שרידה יהודה הנשאר למעלה בשרש ועשה פרי למטה: 32 כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת: 33 לכן כה אמר יהוה על מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יירה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה: 34 בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה: 35 וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען עבדי דוד: 36 ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים: 37 ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה: 38 ויהי הוא משתחוה בבית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכוהו בחרב והמה נמלטו ארצה אררט וימלך אסרחדון בנו תחתיו:

כ׳ בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה: 2 וישב פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר: 3 אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול: 4 ויהי ישעיהו לא יצא חצר התיכונה ודבר יהוה היה אליו לאמר: 5 שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד יהוה אלהי דויד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לך ביום השלישי תעלה בית יהוה: 6 והוספתי על ימיך חמש עשרה שנה ומכף מלך אשור אצילך והצלתי את העיר הזאת למעני ולמען עבדי דוד: 7 ויאמר ישעיהו קחו דבלת תאנים ויקחו וישימו על השחין ויחי: 8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות כי ירפא יהוה לי והעליתי ביום השלישי בית יהוה: 9 ויאמר ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר הנה אם הלכה הצל עשר מעלות אם תשוב עשר מעלות: 10 ויאמר חזקיהו נקל הוא להט הצל עשר מעלות כי לא כן יט הצל עשר מעלות אחרנית: 11 ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה ויט את הצל במעלות אשר ירדה במעלות אחז אחרנית עשר מעלות: 12 בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים וספר אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו: 13 וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתו את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל הנמצא באוצרותיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו: 14 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר לו מה אמרו האנשים האלה ומאין באו אליך ויאמר חזקיהו ארץ רחוקה באו מבבל: 15 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתי אותם באוצרותי: 16 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות: 17 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה: 18 ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו וסריסים יהיו בהיכל מלך בבל: 19 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלוא אם שלום ואמת יהיה בימי: 20 ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה ויבא המים העירה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 21 וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו:

כא בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים ושש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה: 2 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הורישׁ יהוה מפני בני ישראל: 3 וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבדם: 4 ויבן מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי: 5 ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה: 6 והעביר את בנו באש ועונן וניחש וכשף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: 7 ויתן את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם: 8 ולא אוסיף להניד את רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אותם עבדי משה: 9 ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: 10 וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר: 11 יען אשר עשה מנשה מלך יהודה התועבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטיא גם את יהודה בגלוליו: 12 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעו תצלינה שתי אזניו: 13 ונטיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כמחה את הצלחת מחה והפך על פניו: 14 ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד אויביהם והיו לבז ולמשסה לכל אויביהם: 15 יען אשר עשו הרע בעיני ויהיו מכעיסים אתי מיום צאת אבותם ממצרים ועד היום הזה: 16 גם דם נקי שפך מנשה מאד עד אשר מלא את ירושלם לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה: 17 ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 18 וישכב מנשה עם אבתיו ויקבר בגנת ביתו בגנת עזא וימלך אמון בנו תחתיו: 19 בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתי שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת הרוץ ממצבה: 20 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו: 21 וילך בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את הגלולים אשר עבד אביו וישתחו להם: 22 ויעזב את יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה: 23 ויקשרו עבדי אמון על אמון וימיתו את המלך בביתו: 24 ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו: 25 ויתר דברי אמון אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 26 ויקברו אתו בקברתו בגן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו:

כב בן שמנה שנים יאשיהו במלכו ואחת ושלשים שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת: 2 ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דויד אביו לא סר ימין ושמאל: 3 ויהי בשנת שמנה עשרה למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצליהו בן משלם הספר בית יהוה לאמר: 4 עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם: 5 ויתנהו אל יד עשי המלאכה פקדי בית יהוה ויתנהו אל עשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק את בדק הבית: 6 אל חרשים ואל בנאים ואל גדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את הבית: 7 אך לא יחשב אתם הכסף אשר יתן על ידם כי באמונה הם עשים: 8 ויאמר חלקיהו הכהן הגדול אל שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקראהו: 9 ויבא שפן הספר אל המלך וישב עוד את המלך דבר לאמר כספך נתכו עבדיך על יד עשי המלאכה הפקדים בבית יהוה: 10 וגם הגיד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך: 11 ויהי כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו: 12 ויצו המלך את חלקיהו הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכיהו ואת שפן הספר ואת עשיה עבד המלך לאמר: 13 לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הזה אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמעו אבתינו על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב עלינו: 14 וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה ותדברו אליה: 15 ותאמר לה כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי: 16 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל דברי הספר אשר קרא לפני מלך יהודה: 17 תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה: 18 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרון אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: 19 יען רך לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך אתי דברתי על המקום הזה ועל יושביו לשמה וקרעת את בגדיך ותבך לפני ואף אני שמעתי נאם יהוה: 20 לכן הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה וישבו את דבר המלך:

כג וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם: 2 ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל יושבי ירושלם עמו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה: 3 ויעמד המלך על העמוד וכרת הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר מצותיו ועדותיו וחקתיו בכל לבב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתובים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית: 4 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים אשר עשו לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים ויעלם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל: 5 והשבית את כמרים אשר נתנו מלכי יהודה לקטר במות בערים ומסביבות ירושלם ואת מקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: 6 ויוצא את האשרה מבית יהוה אל מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרפה שם בנחל קדרון ויכתת עד עפר והשלך את עפרה על קברי בני העם: 7 ויתץ את בתי הקדשים אשר אצל בית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה: 8 ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שם הכהנים מגבע עד באר שבע ויתץ את במות השערים אשר פתח יהושע שר העיר אשר על שמאל איש בשער העיר: 9 אך כהני הבמות לא עלו אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם: 10 ויטמא את התפת אשר בגי בני הנם למען לבלתי להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך: 11 ויסר את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש לבית יהוה בפתח היכל יהוה אל לשכת נתן המלך אשר בפרברים ואת מרכבות השמש באש: 12 ואת המזבחות אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתץ המלך וירץ משם ויזרק את עפרם אל נחל קדרון: 13 והבמות אשר לפני ירושלם אשר על ימין הר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקוץ הצדנים ולכמוש שקוץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך: 14 וישבר את המצבות וגדע את האשרים וימלא את מקומם את עצמות אדם: 15 גם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה יָרָבְעָם בן נבט אשר החטיא את ישראל את המזבח ההוא ואת הבמה נתץ שרף את הבמה טחן עד דק ויצרף את האשרה: 16 ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים ויצרף על המזבח ויטמא אתו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים את הדברים האלה: 17 ויאמר מה הציון אשר אני רואה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על מזבח בית אל: 18 ויאמר הניחו לו אל יניע איש את עצמותיו ויפלטו את עצמותיו ואת עצמות הנביא אשר בא משמרון: 19 וגם את כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל: 20 וישחט את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות ושרף עצמות אדם עליהם וישב ירושלם: 21 ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה: 22 כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפט את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: 23 כי אם בשנת שמנה עשרה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם: 24 וגם את האבות ואת התרפים ואת הגלולים ואת השקוצים ואת כל התועבות הנראות בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתובים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה: 25 וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה וגם אחריו לא קם כמהו: 26 אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה: 27 ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את ישראל והזנחתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם: 28 ויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 29 בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו ויהרגהו במגדו כראתו אתו: 30 ויעבדיו רכבים אתו מת ממגדו וישימהו בקבר אבתיו וימלך יהואחז בן יאשיהו וימשחו וימליכו תחת אביו: 31 בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: 32 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו: 33 ויאסר אתו פרעה נכה ברבלתה בארץ חמת במלכו בירושלם ויתן ארץ על מאת כסף וככר זהב: 34 ויפקד פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו וישם את שמו יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם: 35 ואת הכסף ואת הזהב נתן יהויקים לפרעה רק כי הערים את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף מעם הארץ לתת לפרעה נכה: 36 בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבודה בת פדיה מרומה: 37 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו:

כד בימיו עלה נבוכדנאצר מלך בבל והיה לו יהויקים שלש שנים ושב וימרד בו: 2 וישלח יהוה בו את גדודי כשדים ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים: 3 אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה: 4 וגם את דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח: 5 ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 6 וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו: 7 ולא יסף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרת לכל אשר היה למלך מצרים: 8 בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם: 9 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו: 10 בעת ההיא עלו עבדי נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם ותבא העיר במצור: 11 ויבא נבוכדנאצר מלך בבל על העיר והעבדיו צרים עליה: 12 ויצא יהויכין מלך יהודה אל מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתם מלך בבל בשנת שמנה למלכו: 13 ויוצא משם את כל אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ויקץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כדבר יהוה: 14 וגלה את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרת אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולתי דלת עם הארץ: 15 ויגל את יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אילי הארץ הוליך גלות מירושלם בבלה: 16 ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף כל עשי מלחמה והביא מלך בבל גלות בבלה: 17 וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחת יהויכין ויסב את שמו צדקיהו: 18 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: 19 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: 20 כי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אתם מעל פניו ויפרד צדקיהו במלך בבל:

כה ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב: 2 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: 3 בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: 4 ותבקע העיר ויבא כל אנשי המלחמה לילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך והכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה: 5 וירדף חיל כשדים אחרי המלך ויהשיגו את צדקיהו בערבות יריחו וכל חילו נפצו מעליו: 6 ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפטים: 7 ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבא בבלה: 8 ובחדש החמישי בשבעה לחדש הוא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדנאצר מלך בבל בא נבוזרדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם: 9 ויצת את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש: 10 ואת חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר היו לרב טבחים: 11 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזרדן רב טבחים: 12 ומדלת העם הארץ השאיר רב טבחים לכרמים ולעבדים: 13 ואת עמודי הנחשת אשר בבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו הכשדים וישאו את נחשתם בבלה: 14 ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו: 15 ואת המחתות ואת המזרקות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים: 16 שני העמודים הים אחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל נחשת כל הכלים האלה: 17 שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתר עליו נחשת וקומת הכתר שלש אמות ושבכה ורמונים על הכתר סביב הכל נחשת וכמו אלה היה לעמוד השני ושבכה: 18 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף: 19 ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת שר הצבא המפקד את עם הארץ ושישים אנשים מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר: 20 ויקח אתם נבוזרדן רב טבחים ויולך אתם אל מלך בבל רבלתה: 21 ויכם מלך בבל ויהרגם ברבלתה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: 22 ועל העם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן: 23 וישמעו כל שרי החילים המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפתה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחומת הנטופתי ויאזניה בן המעכתי המה ואנשיהם: 24 וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבד הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם: 25 ויהי בחדש השביעי ויבא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו וימת גם את היהודים ואת הכשדים אשר היו אתו במצפתה: 26 ויקמו כל העם למקטן ועד גדול וישרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני הכשדים: 27 ויהי בשנת שלשים ושבע לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה ויוצא אתו מבית הכלא: 28 וידבר אתו טובות וישת את כסאו מעל כסאות המלכים אשר אתו בבבל: 29 וישנא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו: 30 וארחתו ארחת תמיד נתן לו מאת מלך בבל דבר יום ביומו כל ימי חייו עד יום מותו:

וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֲחַז מַלְאָכִים לֵאמֹר: בְּנִי־אַתָּה 8
אֲנִי עַבְדְּךָ וּבְנֶךָ. עֲלֵה וְהוֹשִׁיעֵנִי מִיַּד מֶלֶךְ־
אֲרָם וּמִיַּד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַקָּמִים עָלָי: וַיִּשְׁלַח 9
אֲחַז אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב אֲשֶׁר נִמְצָא בֵּית־
יְהוָה וּבְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לְמֶלֶךְ
אַשּׁוּר: וַיִּשְׁמַע אֵלָיו הַמֶּלֶךְ וַיַּעַל מֶלֶךְ־אַשּׁוּר 10
עַל־דַּמֶּשֶׂק וַיִּלְכְּדָהּ וַיַּגְלֶהָ קִירָה וְאֶת־רְצִין
הֵמִית: וַיַּרְא הַמֶּלֶךְ אָחָז אֶת־הַמִּזְבַּח אֲשֶׁר 11
בְּדַמֶּשֶׂק וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אָחָז אֶל־אוּרִיָּה הַכֹּהֵן
אֶת־תַּבְנִית הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־דִּמְיֹנוֹ לְכֹל עֲשִׂיָּתוֹ:
וַיִּבֶן אוּרִיָּה הַכֹּהֵן אֶת־הַמִּזְבֵּחַ כְּכֹל אֲשֶׁר 12
שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אָחָז מִדַּמֶּשֶׂק כֵּן עָשָׂה אוּרִיָּה
הַכֹּהֵן עַד בּוֹא הַמֶּלֶךְ אָחָז מִדַּמֶּשֶׂק: וַיָּבֹא 13
הַמֶּלֶךְ מִן־הַשּׁוּק וַיַּקְרֵב עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעַל
עָלָיו: וְאֶת־נְחֹשֶׁת הַמִּזְבַּח אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה 14
וַיַּקְרֵב מִן־הַפָּנִים מִבֵּין הַמִּזְבֵּחַ וּמִבֵּין בֵּית־
יְהוָה וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל־יֶרְכְּתֵי הַמִּזְבֵּחַ צָפוֹנָה:
וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אָחָז אֶת־אוּרִיָּה הַכֹּהֵן לֵאמֹר עַל־ 15
הַמִּזְבֵּחַ הַגָּדוֹל הַקְטֵר אֶת־עֹלַת הַבֹּקֶר וְאֶת־
מִנְחַת הָעֶרֶב וְאֶת־עֹלַת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־מִנְחָתוֹ
וְאֶת־עֹלַת כָּל־עַם הָאָרֶץ וְאֶת־מִנְחָתָם וְאֶת־
נִסְכֵּיהֶם וְכָל־דַּם עֹלָה וְכָל־דַּם זָבַח עָלָיו תִּזֶּה
וְהַנְּחֹשֶׁת לִי יִהְיֶה לְבַקֵּר: וַיַּעַשׂ אוּרִיָּה הַכֹּהֵן 16
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה הַמֶּלֶךְ אָחָז: וַיְנַתֵּק הַמֶּלֶךְ 17
אָחָז אֶת־מִסְגְּרוֹת הַמְּכֹנוֹת וַיָּסַר מֵעֲלֵיהֶם
אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־הַיָּם הוֹרִד מֵעַל הַבָּקָר אֲשֶׁר
תַּחְתָּיו וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל־מַרְצֶפֶת אֶבֶן: וְאֵת מוּסַךְ 18
הַשַּׁבָּת אֲשֶׁר בָּנוּ בַבַּיִת וּמְבוֹא הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹן
הֵסֵב בֵּית־יְהוָה מִפְּנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר: וְיֶתֶר דִּבְרֵי 19
אָחָז אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: וַיִּשְׁכַּב אָחָז עִם־ 20
אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ
יְחִזְקִיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו:

פרק יח׳

בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ לְהוֹשֵׁעַ בֶּן־אֵלָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל 1
בְּשֹׁמְרוֹן מָלַךְ חִזְקִיָּהוּ בֶּן־אָחָז מֶלֶךְ יְהוּדָה:
בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים 2
וָתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם וְשֵׁם אִמּוֹ אֲבִיָּה
בַּת־זְכַרְיָהוּ: וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל 3
אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד אָבִיו: הוּא הֵסִיר אֶת־הַבָּמוֹת 4
וְשִׁבַּר אֶת־הַמַּצֵּבוֹת וְכָרַת אֶת־הָאֲשֵׁרָה וְכִתַּת
נְחַשׁ הַנְּחֻשְׁתָּן אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה כִּי עַד־הַיָּמִים
הָהֵמָּה הָיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מְקַטְּרִים לוֹ וַיִּקְרָא
לוֹ נְחֻשְׁתָּן: בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּטָח וְאַחֲרָיו 5
לֹא־הָיָה כְמֹהוּ בְּכֹל מַלְכֵי יְהוּדָה וַאֲשֶׁר הָיוּ
לְפָנָיו: וַיִּדְבַּק בַּיהוָה לֹא־סָר מֵאַחֲרָיו וַיִּשְׁמֹר 6
מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וַיְהִי יְהוָה 7
עִמּוֹ בְּכֹל אֲשֶׁר יֵצֵא יִשְׂכִּיל וַיִּמְרֹד בְּמֶלֶךְ
אַשּׁוּר וְלֹא עָבָדוֹ: הוּא הִכָּה אֶת־פְּלִשְׁתִּים עַד 8
עַזָּה וְאֶת־גְּבוּלָהּ מִמִּגְדַּל־צֹפֶה וְעַד עִיר מִבְצָר:
וַיְהִי בִּשְׁנַת אַרְבַּע לַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ הִיא שְׁנַת 9
שֶׁבַע לְהוֹשֵׁעַ בֶּן־אֵלָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עָלָה שַׁלְמַנְאֶסֶר
מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל־שֹׁמְרוֹן וַיָּצַר עָלֶיהָ: וַיִּלְכְּדוּ מִקְצֵה 10
שָׁלֹשׁ שָׁנִים בִּשְׁנַת שֵׁשׁ לְחִזְקִיָּהוּ הִיא שְׁנַת
תֵּשַׁע לְהוֹשֵׁעַ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל נִלְכְּדָה שֹׁמְרוֹן:
וַיַּגֶל מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֶת־יִשְׂרָאֵל אַשּׁוּרָה וַיַּנַּחֵם 11
בַּחְלַח וּבְחָבוֹר נְהַר גּוֹזָן וְעָרֵי מָדָי: עַל אֲשֶׁר לֹא 12
שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ אֶת־בְּרִיתוֹ
כֹּל אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה לֹא שָׁמְעוּ וְלֹא
עָשׂוּ: וּבִשְׁנַת אַרְבַּע עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ עָלָה 13
סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר עַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצוּרוֹת
וַיִּתְפְּשֵׂם: וַיִּשְׁלַח חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶל־ 14
מֶלֶךְ אַשּׁוּר לָכִישָׁה לֵאמֹר חָטָאתִי שׁוּב מֵעָלָי
אֵת אֲשֶׁר־תִּתֵּן עָלַי אֶשָּׂא וַיָּשֶׁת מֶלֶךְ־אַשּׁוּר
עַל־חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כִּכַּר־כֶּסֶף
וּשְׁלֹשִׁים כִּכַּר זָהָב: וַיִּתֵּן חִזְקִיָּהוּ אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף 15
הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה וּבְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ:
בָּעֵת הַהִיא קִצַּץ חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶת־דַּלְתוֹת 16
הֵיכַל יְהוָה וְאֶת־הַמְּזוּזוֹת אֲשֶׁר צִפָּה חִזְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה וְנָתַן אֹתָם לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר: וַיִּשְׁלַח 17
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֶת־תַּרְתָּן וְאֶת־רַב־סָרִיס וְאֶת־
רַבְשָׁקֵה מִלָּכִישׁ אֶל־הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ בְּחַיִל כָּבֵד
עַל־יְרוּשָׁלִַם וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלִַם וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹאוּ
וַיַּעַמְדוּ בִּתְעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה אֲשֶׁר בִּמְסִלַּת
שְׂדֵה כוֹבֵס: וַיִּקְרְאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם 18
אֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת וְשֶׁבְנָא
הַסֹּפֵר וְיוֹאָח בֶּן־אָסָף הַמַּזְכִּיר: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם 19
רַבְשָׁקֵה אִמְרוּ־נָא אֶל־חִזְקִיָּהוּ כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ
הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר מָה הַבִּטָּחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בָּטָחְתָּ:
אָמַרְתָּ אַךְ־דְּבַר שְׂפָתַיִם עֵצָה וּגְבוּרָה לַמִּלְחָמָה 20
עַתָּה עַל־מִי בָטָחְתָּה כִּי־מָרַדְתָּ בִּי: עַתָּה הִנֵּה 21
בָטַחְתָּה לְךָ עַל־מִשְׁעֶנֶת הַקָּנֶה הָרָצוּץ הַזֶּה עַל־
מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִסָּמֵךְ אִישׁ עָלָיו וּבָאָה בְכַפּוֹ וְנִקָּבָהּ
כֵּן פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְכָל־הַבֹּטְחִים עָלָיו:
וְכִי תֹאמְרוּ אֵלַי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּטָחְנוּ הֲלוֹא 22
הוּא אֲשֶׁר הֵסִיר חִזְקִיָּהוּ אֶת־בָּמוֹתָיו וְאֶת־
מִזְבְּחֹתָיו וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלִַם לִפְנֵי
הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה תִּשְׁתַּחֲווּ בִּירוּשָׁלִָם: וְעַתָּה הִתְעָרַב 23
נָא אֶת־אֲדֹנִי אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶתְּנָה לְךָ אַלְפַּיִם
סוּסִים אִם־תּוּכַל לָתֶת לְךָ רֹכְבִים עֲלֵיהֶם: וְאֵיךְ 24
תָּשִׁיב פְּנֵי פַחַת אֶחָד מִקְּטַנֵּי עַבְדֵי אֲדֹנִי וַתִּבְטַח
לְךָ עַל־מִצְרַיִם לָרֶכֶב וְלַפָּרָשִׁים: וְעַתָּה הֲמִבַּלְעֲדֵי 25
יְהוָה עָלִיתִי עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה לְהַשְׁחִיתוֹ יְהוָה
אָמַר אֵלַי עֲלֵה אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁחֵת אֹתָהּ:
וַיֹּאמֶר אֶלְיָקִים וְשֶׁבְנָא וְיוֹאָח אֶל־רַבְשָׁקֵה דַּבֶּר־ 26
נָא אֶל־עֲבָדֶיךָ אֲרָמִית כִּי שֹׁמְעִים אֲנָחְנוּ וְאַל־
תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ יְהוּדִית בְּאָזְנֵי הָעָם אֲשֶׁר עַל־
הַחוֹמָה: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַבְשָׁקֵה הַאֶל־אֲדֹנֶיךָ 27
וְאֵלֶיךָ שָׁלְחַנִי אֲדֹנִי לְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
הֲלוֹא עַל־הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל־הַחוֹמָה לֶאֱכֹל
אֶת־חֲרֵיהֶם וְלִשְׁתּוֹת אֶת־מֵימֵיהֶם אִתְּכֶם: וַיַּעֲמֹד 28
רַבְשָׁקֵה וַיִּקְרָא בְקוֹל גָּדוֹל בִּיהוּדִית וַיֹּאמֶר
שִׁמְעוּ דְּבַר־הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר: כֹּה־אָמַר 29
הַמֶּלֶךְ אַל־יַשִּׁא לָכֶם חִזְקִיָּהוּ כִּי לֹא־יוּכַל
לְהַצִּיל אֶתְכֶם: וְאַל־יַבְטַח אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ עַל־ 30
יְהוָה לֵאמֹר הַצֵּל יַצִּילֵנוּ יְהוָה וְלֹא תִנָּתֵן הָעִיר
הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר: אַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ 31
כִּי כֹה אָמַר מֶלֶךְ אַשּׁוּר עֲשׂוּ אִתִּי בְרָכָה וְצֵאוּ
אֵלַי וְאִכְלוּ אִישׁ גַּפְנוֹ וְאִישׁ תְּאֵנָתוֹ וְשִׁתּוּ אִישׁ
מֵי בֹרוֹ: עַד־בֹּאִי וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ כְּאַרְצְכֶם 32
אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אֶרֶץ לֶחֶם וְכָרָמִים אֶרֶץ זֵיתֵי־
שֶׁמֶן וּדְבָשׁ וִחְיוּ וְלֹא תָמוּתוּ וְאַל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־
חִזְקִיָּהוּ כִּי יְסִיתְכֶם לֵאמֹר יְהוָה יַצִּילֵנוּ: הַהִצִּילוּ 33
אִישׁ אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אַרְצוֹ מִיַּד מֶלֶךְ אַשּׁוּר:
אַיֵּה אֱלֹהֵי חֲמָת וְאַרְפָּד אַיֵּה אֱלֹהֵי סְפַרְוַיִם 34
הֵנָעַ וְעִוָּה הֲכִי הִצִּילוּ אֶת־שֹׁמְרוֹן מִיָּדִי: מִי בְכָל־ 35
אֱלֹהֵי הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצִּילוּ אֶת־אַרְצָם
מִיָּדִי כִּי יַצִּיל יְהוָה אֶת־יְרוּשָׁלִַם מִיָּדִי: וַיַּחֲרִשׁוּ 36
הָעָם וְלֹא עָנוּ אֹתוֹ דָּבָר כִּי מִצְוַת הַמֶּלֶךְ הָיְתָה
לֵאמֹר לֹא תַעֲנוּ אֹתוֹ: וַיָּבֹא אֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ 37
אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת וְשֶׁבְנָא הַסֹּפֵר וְיוֹאָח בֶּן־אָסָף
הַמַּזְכִּיר אֶל־חִזְקִיָּהוּ קְרוּעֵי בְגָדִים וַיַּגִּדוּ לוֹ אֵת
דִּבְרֵי רַבְשָׁקֵה:

פרק יט׳

וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו 1
וַיִּתְכַּס בַּשָּׂק וַיָּבֹא בֵּית יְהוָה: וַיִּשְׁלַח אֶת־אֶלְיָקִים 2
אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת וְאֶת־שֶׁבְנָא הַסֹּפֵר וְאֶת־זִקְנֵי
הַכֹּהֲנִים מְכֻסִּים בְּשָׂקִים אֶל־יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ
הַנָּבִיא: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר חִזְקִיָּהוּ יוֹם־צָרָה 3
וְתוֹכֵחָה וּנְאָצָה הַיּוֹם הַזֶּה כִּי־בָאוּ בָנִים עַד־מַשְׁבֵּר
וְכֹחַ אֵין לָלֵדֶת: אוּלַי יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־ 4
כָּל־דִּבְרֵי רַבְשָׁקֵה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֲדֹנָיו
לְחָרֵף אֱלֹהִים חָיָּה וְהוֹכִיחַ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנָשָׂאתָ תְפִלָּה בְּעַד הַשְּׁאֵרִית הַנִּמְצֵאת:
וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְשָׁעְיָהוּ: וַיֹּאמֶר 5
אֲלֵהֶם יְשַׁעְיָהוּ כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־אֲדֹנֵיכֶם כֹּה אָמַר
יְהוָה אַל־תִּירָא מִפְּנֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמָעְתָּ אֲשֶׁר
גִּדְּפוּנִי נַעֲרֵי מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֹתִי: הִנֵּה אֲנִי נֹתֵן בּוֹ 6
רוּחַ וְשָׁמַע שְׁמוּעָה וְשָׁב לְאַרְצוֹ וְהַפִּלְתִּיו בַּחֶרֶב
בְּאַרְצוֹ: וַיָּשָׁב רַבְשָׁקֵה וַיִּמְצָא אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר 7
נִלְחָם עַל־לִבְנָה כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע מִלָּכִישׁ: וַיִּשְׁמַע 8
עַל־תִּרְהָקָה מֶלֶךְ־כּוּשׁ לֵאמֹר יָצָא לְהִלָּחֵם אִתָּךְ
וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר: כֹּה־ 9
תֹאמְרוּן אֶל־חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר אַל־יַשִּׁאֲךָ
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בוֹטֵחַ בּוֹ לֵאמֹר לֹא־תִנָּתֵן
יְרוּשָׁלִַם בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר: הִנֵּה אַתָּה שָׁמַעְתָּ 10
אֵת אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר לְכָל־הָאֲרָצוֹת לַהֲחֲרִים
אוֹתָם וְאַתָּה תִּנָּצֵל: הַהִצִּילוּ אוֹתָם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם 11
אֲשֶׁר שִׁחֲתוּ אֹתָם אֶת־גּוֹזָן וְאֶת־חָרָן וְרֶצֶף וּבְנֵי
עֵדֶן אֲשֶׁר בִּתְלַשָּׂר: אַיֵּה מֶלֶךְ חֲמָת וּמֶלֶךְ אַרְפָּד 12
וּמֶלֶךְ עִיר סְפַרְוַיִם הֵנַע וְעִוָּה: וַיִּקַּח חִזְקִיָּהוּ אֶת־ 13
הַסְּפָרִים מִיַּד הַמַּלְאָכִים וַיִּקְרָאֵהוּ וַיַּעַל בֵּית
יְהוָה וַיִּפְרְשֵׂהוּ חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְהוָה: וַיִּתְפַּלֵּל 14
חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְהוָה לֵאמֹר: יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי 15
יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ
אַתָּה לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ: הַטֵּה יְהוָה אָזְנְךָ וּשְׁמָע 16
פְּקַח יְהוָה עֵינֶיךָ וּרְאֵה וּשְׁמַע אֶת־כָּל־דִּבְרֵי
סַנְחֵרִיב אֲשֶׁר שָׁלַח לַחָרֵף אֱלֹהִים חָיָּה: אָמְנָם 17
יְהוָה הֶחֳרִבוֹת מַלְכֵי אַשּׁוּר אֶת־הַגּוֹיִם וְאֶת־
אַרְצָם: וַיִּתֵּן אֶת־אֱלֹהֵיהֶם בָּאֵשׁ כִּי לֹא אֱלֹהִים 18
הֵמָּה כִּי אִם־מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן וַיְאַבְּדוּם:
וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעֵנוּ נָא מִיָּדוֹ וְיֵדְעוּ כָל־ 19
מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ כִּי אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים לְבַדֶּךָ:
וַיִּשְׁלַח יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ אֶל־חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה 20
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי
עַל־סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר שָׁמָעְתִּי: זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר 21
דִּבֶּר יְהוָה עָלָיו בָּזָתָה לְךָ לָעֲגָה לְךָ בְּתוּלַת בַּת־
צִיּוֹן אַחֲרֶיךָ רֹאשָׁה הֵנִיעָה בַּת־יְרוּשָׁלִָם: מִי חֵרַפְתָּ 22
וְגִדָּפְתָּ וְעַל־מִי הֲרִימוֹתָ קוֹל וַתִּשָּׂא מָרוֹם עֵינֶיךָ
אֶל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּיַד מַלְאָכֶיךָ חֵרַפְתָּ אֲדֹנָי 23
וַתֹּאמֶר בְּרֹב רִכְבִּי אֲנִי עָלִיתִי מָרוֹם הָרִים יַרְכְּתֵי
לְבָנוֹן וְאֶכְרֹת מְרוֹם אֲרָזָיו מִבְחַר בְּרוֹשָׁיו וְאָבוֹאָה
מְלוֹן קִצּוֹ יַעַר כַּרְמֶלוֹ: אֲנִי קָרְתִּי וָאֶשְׁתֶּה מַיִם 24
וְאַחֲרִיב בְּכַף־רַגְלִי כָּל־יְאוֹרֵי מָצוֹר: הֲלוֹא שָׁמַעְתָּ 25
לְמֵרָחוֹק אֲשִׂיתִיהָ וּלְיָמִים קַדְמוֹנִים יָצַרְתִּיהָ וְעַתָּה
הֲבִיאוֹתִיהָ וַתְּהִי לְהַשִּׁיא עָרֵי מִבְצָר גַּלִּים נִצִּים:
וְיוֹשְׁבֵיהֶם קְצַר־יָד חַתּוּ וּבוֹשׁוּ הָיוּ עֲשֶׂב שָׂדַי 26
וִירַק דֶּשֶׁא חָצִיר גַּגּוֹת וְשִׁדָּפָה לִפְנֵי קָמָה: וְשִׁבְתְּךָ 27
וְצֵאתְךָ וּבוֹאֲךָ יָדָעְתִּי וְתִרְגָּזְךָ אֵלָי: יַעַן תִּרְגָּזְךָ 28
אֵלַי וְשַׁאֲנַנְךָ עָלָה בְאָזְנָי וְשַׂמְתִּי חַחִי בְאַפֶּךָ
וּמְתָגִי בִּשְׂפָתֶיךָ וְהֵשִׁבֹתִיךָ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר בָּאתָ:
וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת אָכוֹל הַשָּׁנָה סָפִיחַ וּבַשֵּׁנִית שִׁיבֹלֶת 29
וּבַשְּׁלִשִׁית זִרְעוּ וְקִצְרוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים וְאִכְלוּ פִרְיָם:
וְיָסְפָה פְלֵיטַת בֵּית־יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרָה שֹׁרֶשׁ לְמַטָּה 30
וְעָשָׂה פֶרִי לְמָעְלָה: כִּי מִירוּשָׁלִַם תֵּצֵא שְׁאֵרִית 31
וּפְלֵיטָה מֵהַר־צִיּוֹן קִנְאַת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה־זֹּאת:
לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־מֶלֶךְ אַשּׁוּר לֹא יָבוֹא אֶל־ 32
הָעִיר הַזֹּאת וְלֹא־יוֹרֶה שָׁם חֵץ וְלֹא־יְקַדְּמֶנָּה מָגֵן
וְלֹא־יִשְׁפֹּךְ עָלֶיהָ סֹלְלָה: בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר־בָּא בָּהּ 33
יָשׁוּב וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבוֹא נְאֻם־יְהוָה:
וְגַנּוֹתִי עַל־הָעִיר הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעֲנִי וּלְמַעַן 34
דָּוִד עַבְדִּי: וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֵּצֵא מַלְאַךְ יְהוָה 35
וַיַּךְ בְּמַחֲנֵה אַשּׁוּר מֵאָה שְׁמוֹנִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף
וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וְהִנֵּה כֻלָּם פִּגְרֵי מֵתִים: וַיִּסַּע 36
וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וַיֵּשֶׁב בְּנִינְוֵה:
וַיְהִי הוּא מִשְׁתַּחֲוֶה בֵּית נִסְרֹךְ אֱלֹהָיו וְאַדְרַמֶּלֶךְ 37
וְשַׂרְאֶצ�er בָּנָיו הִכֻּהוּ בַחֶרֶב וְהֵמָּה נִמְלְטוּ אֶרֶץ
אֲרָרָט וַיִּמְלֹךְ אֵסַר חַדֹּן בְּנוֹ תַּחְתָּיו:

פרק כ׳

בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה חִזְקִיָּהוּ לָמוּת וַיָּבֹא אֵלָיו 1
יְשַׁעְיָהוּ בֶן־אָמוֹץ הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה־אָמַר
יְהוָה צַו לְבֵיתֶךָ כִּי־מֵת אַתָּה וְלֹא תִחְיֶה: וַיַּסֵּב 2
חִזְקִיָּהוּ אֶת־פָּנָיו אֶל־הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה:
וַיֹּאמֶר אָנָּה יְהוָה זְכָר־נָא אֵת אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי 3
לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵבָב שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי
וַיֵּבְךְּ חִזְקִיָּהוּ בְּכִי גָדוֹל: וַיְהִי יְשַׁעְיָהוּ לֹא יָצָא 4
הָעִיר הַתִּיכֹנָה וּדְבַר־יְהוָה הָיָה אֵלָיו לֵאמֹר: שׁוּב 5
וְאָמַרְתָּ אֶל־חִזְקִיָּהוּ נְגִיד עַמִּי כֹּה אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי דָּוִד אָבִיךָ שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתֶךָ רָאִיתִי
אֶת־דִּמְעָתֶךָ הִנֵּה אֲנִי רֹפֵא לָךְ בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי
תַּעֲלֶה בֵּית יְהוָה: וְיָסַפְתִּי עַל־יָמֶיךָ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה 6
שָׁנָה וּמִכַּף מֶלֶךְ אַשּׁוּר אַצִּילְךָ וְעַל־הָעִיר הַזֹּאת
וְגַנּוֹתִי עַל־הָעִיר הַזֹּאת לְמַעֲנִי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי:
וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ קְחוּ דְבֶלֶת תְּאֵנִים וַיִּקְחוּ וַיָּשִׂימוּ 7
עַל־הַשְּׁחִין וַיֶּחִי: וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֶל־יְשַׁעְיָהוּ מָה 8
אוֹת כִּי־יִרְפָּא יְהוָה לִי וְעָלִיתִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בֵּית
יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ זֶה־לְּךָ הָאוֹת מֵאֵת יְהוָה 9
כִּי־יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר הֲאֵלֵךְ
הַצֵּל עֶשֶׂר מַעֲלוֹת אִם־יָשׁוּב עֶשֶׂר מַעֲלוֹת: וַיֹּאמֶר 10
חִזְקִיָּהוּ נָקֵל לַצֵּל לִנְטוֹת עֶשֶׂר מַעֲלוֹת לֹא כִּי אִם־
יָשׁוּב הַצֵּל אֲחֹרַנִּית עֶשֶׂר מַעֲלוֹת: וַיִּקְרָא יְשַׁעְיָהוּ 11
הַנָּבִיא אֶל־יְהוָה וַיָּשֶׁב אֶת־הַצֵּל בְּמַעֲלוֹת אֲשֶׁר
יָרְדָה בְּמַעֲלוֹת אָחָז אֲחֹרַנִּית עֶשֶׂר מַעֲלוֹת:
בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח מְרֹדַךְ בַּלְאֲדָן בֶּן־בַּלְאֲדָן מֶלֶךְ 12
בָּבֶל סְפָרִים וּמִנְחָה אֶל־חִזְקִיָּהוּ וַיִּשְׁמַע כִּי חָלָה
חִזְקִיָּהוּ: וַיִּשְׁמַע עֲלֵיהֶם חִזְקִיָּהוּ וַיַּרְא אֶת־כָּל־ 13
בֵּית נְכֹתוֹ אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַבְּשָׂמִים
וְאֶת־הַשֶּׁמֶן הַטּוֹב וְאֵת כָּל־בֵּית כֵּלָיו וְאֵת כָּל־
הַנִּמְצָא בְּאוֹצְרוֹתָיו לֹא־הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא־הֶרְאָם
חִזְקִיָּהוּ בְּבֵיתוֹ וּבְכָל־מֶמְשַׁלְתּוֹ: וַיָּבֹא יְשַׁעְיָהוּ 14
הַנָּבִיא אֶל־הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אָמְרוּ
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וּמֵאַיִן בָּאוּ אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ
מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאוּ מִבָּבֶל: וַיֹּאמֶר מָה רָאוּ בְּבֵיתֶךָ 15
וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא־הָיָה
דָבָר אֲשֶׁר לֹא־הֶרְאִיתִים בְּאוֹצְרוֹתָי: וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ 16
אֶל־חִזְקִיָּהוּ שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה צְבָאוֹת: הִנֵּה יָמִים 17
בָּאִים וְנִשָּׂא כָל־אֲשֶׁר בְּבֵיתֶךָ וַאֲשֶׁר אָצְרוּ אֲבֹתֶיךָ
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה בָּבֶלָה לֹא יִוָּתֵר דָּבָר אָמַר יְהוָה:
וּמִבָּנֶיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמְּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִיד יִקָּחוּ וְהָיוּ 18
סָרִיסִים בְּהֵיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל: וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֶל־ 19
יְשַׁעְיָהוּ טוֹב דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר דִּבָּרְתָּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא
אִם־שָׁלוֹם וֶאֱמֶת יִהְיֶה בִּימֵי: וְיֶתֶר דִּבְרֵי חִזְקִיָּהוּ 20
וְכָל־גְּבוּרָתוֹ וַאֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַבְּרֵכָה וְאֶת־
הַתְּעָלָה וַיָּבֵא

25 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך את אשר דברת לו אבי לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני׃ 26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר דברת לעבדך לדויד אבי׃ 27 כי האמנם ישב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי׃ 28 ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום׃ 29 להיות עיניך פתחות אל הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה׃ 30 ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך את השמים ושמעת וסלחת׃ 31 אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה׃ 32 ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו׃ 33 בהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו לך ושבו והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה׃ 34 אתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתתה לאבותם׃ 35 בעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון מעניתם׃ 36 אתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתת מטר על ארצך אשר נתתה לעמך נחלה׃ 37 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה אויבו צר לו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה׃ 38 כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה׃ 39 אתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב כל בני האדם׃ 40 למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבותינו׃ 41 וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך׃ 42 כי ישמעון את שמך הגדול ואת ידך החזקה ואת זרועך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה׃ 43 אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אותך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי׃ 44 כי יצא עמך למלחמה על אויביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך׃ 45 ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם׃ 46 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבים אותם שבי אל ארץ האויב רחוקה או קרובה׃ 47 והשיבו אל לבבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו העוינו ורשענו׃ 48 ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ אויביהם אשר שבו אותם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך׃ 49 ושמעת השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם׃ 50 וסלחת לעמך אשר חטאו לך ואת כל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמו אותם׃ 51 כי עמך ונחלתך הם אשר הוצאת מארץ מצרים מתוך כור הברזל׃ 52 להיות עיניך פתחות אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל להקשיב אליהם בכל קראם אליך׃ 53 כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבותינו מצרים אדני יהוה׃

54 ויהי ככלות שלמה להתפלל את כל התפלה והתחנה הזאת אל יהוה וקם מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו ופרשיו כפיו השמים׃ 55 ויעמד ויברך את כל קהל ישראל בקול גדול לאמר׃ 56 ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו׃ 57 יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו׃ 58 להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו׃ 59 והיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו׃ 60 למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד׃ 61 ויהי לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כהיום הזה׃

62 והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה׃ 63 ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה פרים עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל׃ 64 ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים׃ 65 ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום׃ 66 ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדויד עבדו ולישראל עמו׃

פרק ט׳

1 ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חפץ שלמה אשר חשק לעשות׃ 2 וירא יהוה אל שלמה פעם שנית כאשר נראה אליו בגבעון׃ 3 ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנתך אשר התחננת לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנית לשום את שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים׃ 4 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דויד אביך בתם לבב וביושר לעשות ככל אשר צויתיך חקי ומשפטי תשמר׃ 5 והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר דברתי לדויד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל׃ 6 כי אם שוב תשובון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ 7 והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשר אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים׃ 8 והבית הזה אשר היה עליון לכל עובר עליו ישם ושרק על אשר עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה׃ 9 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבותם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת׃ 10 ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך׃ 11 חירם מלך צר עזר לשלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובזהב לכל חפצו אז יתן המלך שלמה לחירם ערי הגליל עשרים׃ 12 ויצא חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו׃ 13 ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה׃ 14 ותשלח חירם למלך ששים ככר זהב׃ 15 וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלם ואת חצור ואת מגדו ואת גזר׃ 16 פרעה מלך מצרים עלה ויתפש את גזר וישרפה באש והכנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלוחים לאשת בתו אשת שלמה׃ 17 ויבן שלמה את גזר ואת בית חורון התחתון׃ 18 ואת בעלת ואת תדמר במדבר בארץ׃ 19 וכל ערי המסכנות אשר היו לשלמה וערי המרכבות וערי הפרשים וכל חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו׃ 20 כל העם הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל המה׃ 21 בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני ישראל להחרים אותם ויעל שלמה מס עבד עד היום הזה׃ 22 ומבני ישראל לא נתן שלמה עבדים במלאכתו כי המה אנשי מלחמה המה ועבדיו ושריו ושלשיו ורכבו ופרשיו׃ 23 המה שרי הנצבים אשר על המלאכה לשלמה חמשים וחמש מאות הרדים בעם העשים במלאכה׃ 24 ואולם בת פרעה עלתה מעיר דויד אל ביתה אשר בנה לה אז בנה את המלוא׃ 25 ושלש פעמים בשנה יעלה שלמה עלות ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אשר לפני יהוה ויכל הבית׃ 26 ועשה המלך שלמה אניות עציון גבר אשר על אילת על שפת ים סוף בארץ אדום׃ 27 וישלח חירם בספנים עבדים אנשי אניות ידעי ים עם עבדי שלמה׃ 28 ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר ויביאו למלך שלמה׃

פרק י׳

1 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות׃ 2 ותבא ירושלם בחיל כבד מאד גמלים נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה׃ 3 ויגד לה שלמה את כל דבריה לא נעלם דבר מן המלך אשר לא הגיד לה׃ 4 ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה׃ 5 ומטעמי שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ותאבד עוד׃ 6 ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך׃ 7 ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגידו לי חצי הרבית חכמתך ושמעה יספת על השמועה אשר שמעתי׃ 8 אשריך אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך׃ 9 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעלם ויתנך למלך לעשות משפט וצדקה׃ 10 ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם הנה אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה׃ 11 וגם אניות חירם אשר נשאו זהב מאופיר הביאו מאופיר עצי אלמגים הרבה מאד ויעש המלך את עצי האלמגים מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים למשררים לא בא כעצי אלמגים כאלה ראתה עין עד היום הזה׃ 12 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה׃ 13 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת ששים ושש מאות ככר זהב׃ 14 מלבד אנשי הרכלים וסחר הסוחרים וכל מלכי הערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה׃ 15 ויעש המלך שלמה מאתים צנות זהב משקל שש מאות זהב יצא על הצנה האחת׃ 16 ושלש מאות מגנים זהב משקל שלש מנים זהב יתן המלך אותם בבית יער הלבנון׃ 17 ויעש המלך כסא שן גדול ויצף אתו זהב מזוקק׃ 18 ושש מעלות לכסא וכבש זהב לכסא אחוזים בדבר המושב ושתי ארים עמדים אצל המקום ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות משני צדדים׃ 19 לא נעשה כמוהו בכל ממלכות׃ 20 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב ובית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה׃ 21 כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חירם אחת לשלש שנים תבוא אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שן וקופים ותכיים׃ 22 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה׃ 23 וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבו׃ 24 והמה מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושמלות נשק ובשם סוסים ופרדים דבר שנה בשנה׃ 25 ויקבץ שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם׃ 26 ויהי שלט בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים׃ 27 ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב׃ 28 ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים וקוה סוחרי המלך יקחו מקוה במחיר׃ 29 ועלה ויצא מצרים במרכבה בשש מאות כסף וסוס במאה וחמשים וכן לכל מלכי החתים וארם יוציאו׃

פרק י״א

1 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמיות צדניות חתיות׃ 2 מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אך אם יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה׃ 3 ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות ותטינה נשיו את לבבו׃ 4 ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו׃ 5 וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקוץ עמונים׃ 6 ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדויד אביו׃ 7 אז יבנה שלמה במה לכמוש שקוץ מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקוץ בני עמון׃ 8 וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן׃ 9 ויאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מיהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים׃ 10 וצוה אותו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה׃ 11 ויאמר יהוה אל שלמה יען כי היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך׃ 12 אך בימיך לא אעשנה למען דויד אביך מיד בנך אקרענה׃ 13 רק לא אקרע כל הממלכה שבט אחד אתן לבנך למען דויד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי׃ 14 ויקם יהוה שטן לשלמה את הדדי האדומי מזרע המלך הוא באדום׃ 15 ויהי בהיות דויד באדום ויעל יואב שר הצבא לקבר את החללים ויך כל זכר באדום׃ 16 כי שם ישבו יואב וכל ישראל ששה חדשים עד הכרית כל זכר באדום׃ 17 ויברח הדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן׃ 18 ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם פארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר ויתן לו אכל ושדה נתן לו׃ 19 וימצא הדד חן גדול בעיני פרעה ויתן לו אשת אחות אשתו אחות תחפנס הגבירה׃ 20 ותלד אחות תחפנס לו את גנובת בנו ותגמלה תחפנס בתוך בית פרעה ויהי גנובת בבית פרעה בתוך בני פרעה׃ 21 והדד שמע במצרים כי שכב דויד עם אבתיו וכי מת יואב שר הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני ואלכה לארצי׃ 22 ויאמר לו פרעה כי אם עמדי מחסור ואתה הנה תבקש ללכת לארצך ויאמר לא כי שלחני נא׃ 23 ויקם לו אלהים שטן את רזון בן אלידע אשר ברח מאת הדדעזר מלך צובה אדניו׃ 24 ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג דויד אותם ויבאו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק׃ 25 ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה וגם את הרעה אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על ארם׃ 26 וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדתה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וישא ידו במלך׃ 27 וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוא סגר את פרץ עיר דויד אביו׃ 28 והאיש ירבעם גבור חיל ויאמן שלמה את הנער ויעשהו פקיד על כל סבל בית יוסף׃ 29 ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השלני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה והם שנים לבדם בשדה׃ 30 ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים׃ 31 ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים׃ 32 ושבט אחד יהיה לו למען עבדי דויד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל׃ 33 יען אשר עזבני וישתחו לעשתרת אלהי צדנים לכמוש אלהי מואב ולמלכם ובדרכי לא הלכו לעשות הישר בעיני ומשפטי וחקי כדויד אביו׃ 34 ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשים אותו כל ימי חייו למען דויד עבדי אשר בחרתי בו אשר שמר מצותי וחקי׃ 35 ולקחתי את הממלכה מיד בנו ונתתי לך את עשרת השבטים׃ 36 ולבנו אתן שבט אחד למען היות נר לדויד עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לשום שמי שם׃ 37 ואתך אקח ומלכת בכל אשר תאוה נפשך והיית למלך על ישראל׃ 38 והיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמר חקי ומצותי כאשר עשה דויד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי לדויד ונתתי לך את ישראל׃ 39 ואענה את זרע דויד אך לא כל הימים׃ 40 ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם וינס מצרים אל שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה׃

41 ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלא הם כתובים על ספר דברי שלמה׃ 42 והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה׃ 43 וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דויד אביו ומלך רחבעם בנו תחתיו׃

פרק י״ב

1 וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל ישראל להמליך אתו׃ 2 ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים׃ 3 וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר׃ 4 אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך׃ 5 ויאמר אליהם עוד שלשת ימים לכו ושובו אלי וילך העם׃ 6 ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם יועצים להשיב את הדבר הזה אל העם הזה׃ 7 וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם אותם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים׃ 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר עמדים לפניו׃ 9 ויאמר אליהם מה אתם יועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העול אשר נתן אביך עלינו׃ 10 וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר אל העם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אליהם קטני עבה ממתני אבי׃ 11 ועתה אבי העמיס עליכם עול כבד ואני אוסיף על עולכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים׃ 12 ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי׃ 13 וידבר המלך אל העם קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים׃ 14 וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים׃ 15 ולא שמע המלך אל העם כי נסבה היתה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השלני אל ירבעם בן נבט׃ 16 וירא כל ישראל כי לא שמע המלך להם וישב העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדויד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דויד וילך ישראל לאהליו׃ 17 ובני ישראל הישבים בערי יהודה ימלך עליהם רחבעם׃ 18 וישלח המלך רחבעם את אדורם אשר על המס וירגמו בו בני ישראל אבן וימת ויתאמץ המלך רחבעם לעלות במרכבה לנוס ירושלם׃ 19 ויפשעו ישראל בבית דויד עד היום הזה׃ 20 ויהי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחרי בית דויד כי אם שבט יהודה לבדו׃ 21 ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימין מאה ושמנים אלף בחורי עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם בן שלמה׃ 22 ויהי דבר שמעיה איש האלהים לאמר׃ 23 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ואל יתר העם לאמר׃ 24 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיתה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה׃ 25 ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל׃ 26 ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דויד׃ 27 אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לבב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה׃ 28 ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אליהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃ 29 וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן׃ 30 ויהי הדבר הזה לחטאה וילכו העם לפני האחד עד דן׃ 31 ויעש בית אלהים במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא מבני לוי׃ 32 ויעש חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום בחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה ויפקד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה׃ 33 ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בדא מלבו ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר׃

פרק י״ג

1 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר׃ 2 ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דויד יאשיהו שמו וזבח את כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך׃ 3 ויתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע והדשן אשר עליו ישפך׃ 4 ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשוהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו׃ 5 והמזבח נקרע והדשן שפך מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה׃ 6 ויען המלך ויאמר אל איש האלהים חלה נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל משה את פני יהוה אלהיו ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשונה׃ 7 וידבר המלך אל איש האלהים בא עמדי הבית ואתנה לך שכר׃ 8 ויאמר איש האלהים אל המלך אם תתן לי חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה׃ 9 כי כן צוה אלי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת׃ 10 וילך בדרך אחרת ולא שב בדרך אשר בא בבית אל׃ 11 ונביא זקן אחד יושב בבית אל ויבא בניו ויספרו לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים ביום ההוא בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרו לאביהם׃ 12 ויאמר אליהם אביהם איזה הדרך הלך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים הבא מיהודה׃ 13 ויאמר אל בניו חבשו לי את החמור ויחבשו לו את החמור וירכב עליו׃ 14 וילך אחרי איש האלהים וימצאהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים הבא מיהודה ויאמר אני׃ 15 ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם׃ 16 ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבא אתך ולא אכל אתך לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה׃ 17 כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה מים שם לא תשוב ללכת דרך אשר הלכת׃ 18 ויאמר אליו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השיבהו אתך ויאכל לחם וישת מים׃ 19 וישב אתו ויאכל לחמו בביתו וישת מים׃ 20 ויהי הם יושבים אל השלחן ויהי דבר יהוה אל הנביא המשיבו׃ 21 ויקרא אל איש האלהים הבא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מריתה את פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוך יהוה אלהיך׃ 22 ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר אמר אליך לא תאכל לחם ולא תשת מים לא תבוא נבלתך אל קבר אבתיך׃ 23 ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש לו את החמור לנביא אשר השיבו׃ 24 וילך וימצאהו אריה בדרך וימתהו ותהי נבלתו מושלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה׃ 25 והנה אנשים עברים וראו את הנבלה מושלכת בדרך והאריה עמד אצל הנבלה ויבאו ויאמרו בעיר אשר הנביא הזקן יושב בה׃ 26 וישמע הנביא המשיבו מדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו ויהמיתהו כדבר יהוה אשר דבר אליו׃ 27 ויאמר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו׃ 28 וילך וימצא את נבלתו מושלכת בדרך והחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה את הנבלה ולא טרף את החמור׃ 29 וישא הנביא את נבלת איש האלהים וישאה על החמור וישבהו ויבא העיר הזקן לספד ולקברו׃ 30 וישם את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי׃ 31 ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר בקברי קברוני עצמותי אצל עצמותיו׃ 32 כי הקרא יקרא בדבר יהוה אשר קרא על המזבח בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי שמרון׃ 33 אחרי הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות כל רצה ימלא את ידו ויהי לכהני במות׃ 34 ויהי בדבר הזה לחטאת לבית ירבעם ולהכרית ולהשמיד מעל פני האדמה׃

פרק י״ד

1 בעת ההיא חלה אביה ירבעם׃ 2 ויאמר ירבעם אל אשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי אשת ירבעם את ואלכת שלה בשלה אשר שם אחיה הנביא הוא דבר עלי להיות למלך על העם הזה׃ 3 ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ונבש צפחת דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנער׃ 4 ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיה לא יוכל כי קמו עיניו מזקנה׃ 5 ויהוה אמר אל אחיה הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך בעד בנה כי חלה אתה ודברת אליה כה וכה והיה בבואה והתנכרה׃ 6 ויהי כשמע אחיה את קול רגליה הבאה בפתח ויאמר בואי אשת ירבעם למה זה תתנכרי והאני שלח אליך קשה׃ 7 לכי אמרי אל ירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימתיך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל׃ 8 ואקרע את הממלכה מבית דויד ואתנה לך ולא היית כעבדי דויד אשר שמר מצותי ואשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני׃ 9 ותרע לעשות מכל אשר היו לפניך ותלך ותעש לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתה השלכתני אחרי גוך׃ 10 לכן הנני מביא רעה על בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור ואפוי בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו׃ 11 המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים ואשר בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר׃ 12 ואתה קומי לכי לביתך וברגלותיך בבוא העיר ומת הנער׃ 13 וספדו לו כל ישראל וקברו אתו כי זה לבדו יבא לקבר מבית ירבעם כי נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם׃ 14 והקים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם ביום ההוא וגם עתה׃ 15 והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה במים והנתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותם וזרם מעבר לנהר על אשר עשו את אשריהם מכעיסים את יהוה׃ 16 ויתן את ישראל על חטאות ירבעם אשר חטא וחטא את ישראל׃ 17 ותלך אשת ירבעם ותלך ותבא תרצה בבוא רגליה הפתח והנער מת׃ 18 ויקברו אתו ויספדו לו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה הנביא׃ 19 ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 20 והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו׃ 21 ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה בהמלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמונית׃ 22 ויעש יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאהו במעשיהם אשר עשו מאבתיהם בחטאתם אשר חטאו׃ 23 ויבנו גם המה להם במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן׃ 24 וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל׃ 25 ויהי בשנת חמש לרחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושלם׃ 26 ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך את הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה׃ 27 ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים שמרי פתח בית המלך׃ 28 והיה בבוא המלך בית יהוה ונשאום הרצים ושבו אל תא הרצים׃ 29 ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 30 ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים׃ 31 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ושם אמו נעמה העמונית ומלך אביה בנו תחתיו׃

פרק ט״ו

1 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אביה על יהודה׃ 2 שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום׃ 3 וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו׃ 4 כי למען דויד נתן יהוה אלהיו לו נר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם׃ 5 יען אשר עשה דויד הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי׃ 6 ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו׃ 7 ויתר דברי אביה וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם׃ 8 וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד ומלך אסא בנו תחתיו׃ 9 בשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא על יהודה׃ 10 ואחת ארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום׃ 11 ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדויד אביו׃ 12 ויבער הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגלולים אשר עשו אבתיו׃ 13 וגם את מעכה אמו הסיר מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכר

ומלכה: ויאמר הנה בן־המלך יהיה למלך כאשר
דבר יהוה על־בני דוד: זה הדבר אשר תעשו
שלשית באיכם השבת לשמרי משמרת בית
המלך: ושלשית בבית המלך ושלשית בשער
יסוד והעם יהיו בחצרות בית יהוה: ואל־יבא
שני בבית יהוה לקדש והשמרים משמרת
המלך ושמרו את־משמרת יהוה ולא ימות:
והעמדתם עליו איש ונשקו בידו והבא אל־
התורות יומת והיו את־המלך בצאתו ואת־
בואו: ויעשו בני־החנים ככל אשר־צוה יהוידע
הכהן ויקחו איש־אנשיו הבאים בשבת עם
היוצאים בשבת ויבא אל־יהוידע הכהן: ויתן
הכהן אל־שרי המאות את־החניתות ואת־
השלטים ואת־המגנים אשר למלך דוד אשר
בבית יהוה: ויעמדו הרצים איש נשקו בידו
מן־הכתף הימנית של־הבית אל־הכתף השמאלית
של־הבית לעבר המזבח ולעבר הבית על־
המלך סביב: ויוצא את־בן־המלך ויתן עליו
את־הנזר ואת־העדות ויתנו אתו למלך וימשחו
אתו ויכו־כף ויאמרו יחי המלך: ותשמע עתליה
את־קול הרצים את־העם הרץ ותבא אל־העם
בית יהוה: ותרא והנה המלך עמד על־העמד
כמשפט והשרים והחצצרות על־המלך וכל־עם
הארץ שמח וחוצצרים ושרים בחלילים ומחזקים
בכלי־שיר ומגידים לקשור קשר ותקרע עתליה
בגדיה ותאמר קשר קשר: ויצו יהוידע הכהן
את־שרי המאות פקדי החיל ויאמר אליהם
הוציאוה אל־מבית לשורותיה והמת אחריה
בחרב כי אמר הכהן אל־תמתוה בבית יהוה:
וישימו־לה ידים ותבא דרך מבוא־הסוסים בית
המלך ושם המיתה: ויכרת יהוידע הברית בינו
ובין כל־העם ובין המלך ובין העם להיות
לעם ליהוה וגם בין המלך ובין העם: ויבאו כל־
עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את־מזבחתיו
ואת־צלמיו שברו היטב ואת־מתן הרגו לפני
המזבחות וישם הפקדים על־בית יהוה: ויקח
את־שרי מאות והכרי והרצים ואת כל־עם
הארץ ויורדו את־המלך מבית יהוה וילכו דרך
שער הרצים בית המלך וישב על־כסא המלכים:
וישמח כל־עם הארץ והעיר שקטה ואת־עתליה
המיתו בחרב בבית המלך: בן־שבע שנים יואש
במלכו:

פרק יב

בשנת שבע למלך יהוא מלך יואש ובירושלם
ארבעים שנה ושם אמו צבית מבאר שבע:
ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל־ימיו אשר
הורהו יהוידע הכהן: רק הבמות לא סרו עוד
העם זבחים ומקטרים על־הבמות: ויאמר יואש
אל־הכהנים כל־כסף הקדשים אשר יובא בית־
יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל־
כסף אשר יעלה על־לב איש להביא בית יהוה:
יקחו־להם הכהנים איש מאת מכרו ויחזקו את־
בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק: ויהי
בשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש לא חזקו
הכהנים את־בדק הבית: ויקרא המלך יואש
ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מדוע
אינכם חזקים את־בדק הבית ועתה אל־תקחו
כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנהו:
ויאבו הכהנים לקחת עוד כסף מאת העם ולבלתי
חזק את־בדק הבית: ויקח יהוידע הכהן ארון
אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח
מימין בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים
שמרי הסף את כל־הכסף המובא בית יהוה:
והיה כראותם כי־רב הכסף בארון ועלה ספר
המלך וכהן הגדול ויצרו ויספרו את־הכסף
הנמצא בבית יהוה: ויתנו את־הכסף המתכן על־
ידי עשי המלאכה הפקדים בבית יהוה ויוציאו
אל־החרשים והבנים העשים בבית יהוה: ואל־
הגדרים והחצבים ולקנות עצי ואבני מחצב
לחזק את־בדק הבית יהוה ולכל אשר־יצא על־
הבית לחזקה: אך לא־יעשה בבית יהוה מזרקות
כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל־כלי זהב וכלי
כסף מן־הכסף המובא בית יהוה: כי לעשי
המלאכה ונתנו בו וחזקו בו את־בית יהוה:
ולא־נדרשו את־האנשים אשר־יתנו את־הכסף
על־ידם להתת אל־עשי המלאכה כי באמונה
הם עשים: כסף אשם הבתים לא יובא בית
יהוה לכהנים יהיו: אז עלה חזאל מלך־ארם
וילחם על־גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות
על־ירושלם: ויקח יהואש מלך־יהודה את כל־
הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו
אבתיו מלכי יהודה ואת־קדשיו ואת כל־הזהב
הנמצא באצרות בית־יהוה ובית המלך וישלח
אל־חזאל מלך־ארם ויעל מעל ירושלם: ויתר
דברי יואש וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקמו
עבדיו ויקשרו קשר ויכו את־יואש בבית מלא
בית־המלך: בוזכר ויהוזבד בן־שמעת ויהוזבד
בן־שומר עבדיו הכוהו וימת ויקברו אתו עם־
אבתיו בעיר דוד ויהי אמציהו בנו תחתיו:

פרק יג

בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן־אחזיהו
מלך יהואחז על־ישראל בשמרון שבע עשרה
שנה: ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחרי חטאות
ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל לא
סר ממנה: ויחר אף־יהוה בישראל ויתנם ביד
חזאל מלך־ארם וביד בן־הדד בן־חזאל כל
הימים: ויחל יהואחז את־פני יהוה וישמע אליו
יהוה כי־ראה את־לחץ ישראל כי־לחצם מלך
ארם: ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת
יד־ארם וישבו בני־ישראל באהליהם כתמול
שלשום: אך לא־סרו מחטאות בית ירבעם אשר
החטיא את־ישראל בם הלך ואשרה גם־נשארה
בשמרון: כי לא־נותר ליהואחז עם כי אם־
חמשים פרשים ועשרה רכבים ועשרת אלפי
רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדוש:
ויתר דברי יהואחז וכל־אשר עשה וגבורתו הלא־
הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל:
וישכב יהואחז עם־אבתיו ויקברו אתו בשמרון
ויהואש בנו מלך תחתיו: בשנת שלשים ושבע
שנה ליואש מלך יהואש על־ישראל בשמרון
ששה עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה לא
סר מכל־חטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא
את־ישראל בם הלך: ויתר דברי יואש וכל־אשר
עשה וגבורתו אשר נלחם עם־אמציה מלך־
יהודה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים
למלכי ישראל: וישכב יואש עם־אבתיו וירבעם
ישב על־כסאו ויואש קבר בשמרון עם־מלכי
ישראל: ואלישע חלה את־חליו אשר ימות בו
וירד אליו יואש מלך־ישראל ויבך על־פניו
ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: ויאמר
אליו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת
וחצים: ויאמר למלך ישראל שים ידך על־הקשת
וישם ידו ויסמך אלישע את־ידיו על־ידי המלך:
ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע
ירה וירה ויאמר חץ תשועת יהוה ותשועת
מארם כי־תכה את־ארם באפק עד־כלתך:
ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל
הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד: ויקצף עליו
איש האלהים ויאמר לו הכית חמש או־שש
פעמים אז הכית את־ארם עד־כלה ועתה שלש
פעמים תכה־ארם: ויאמר אליו אלישע לא
תחלה ויחלה ימים אחדים ויעל אליו יואש
ויבך על־פניו: ואלישע מת ויקברהו ויהי גדודי
מואב בא בארץ לשנת בא־השנה: ויהי הם
קברים איש ומת והנה ראו את־הגדוד ויטלו את־
האיש באלישע ויבא ויגע בעצמות אלישע
ויחי ויעמד על־רגליו: וחזאל מלך־ארם לחץ
את־ישראל כל ימי יהואחז: ויחן יהוה אתם
וירחם ויפן אליהם למען בריתו את־אברהם
את־יצחק ואת־יעקב ולא־אבה השחיתם ולא־
השליכם מעל פניו עד־עתה: וחזאל מלך־ארם
מת ובן־הדד בנו מלך תחתיו: ויואש בן־יהואחז
לקח עוד ערים מיד בן־הדד בן־חזאל אשר לקח
מיד יהואחז אביו בפעם הזאת הכהו יואש
שלש פעמים וישב את־ערי ישראל:

פרק יד

בשנת שתים ליואש בן־יהואחז מלך ישראל
מלך אמציה בן־יואש מלך יהודה: בן־עשרים
שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך
בירושלם ושם אמו יהועדין מירושלם: ויעש
הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל אשר
עשה יואש אביו עשה: אך הבמות לא סרו עוד
העם זבחים ומקטרים על־הבמות: ויהי כחזק
הממלכה עליו ויך את־עבדיו המכים את־המלך
אביו: ואת־בני המכים לא המית כאשר כתוב
בספר תורת משה אשר־צוה יהוה לאמר לא־
יומתו אבות על־בנים ובנים לא־יומתו על־
אבות כי־איש בחטאתו יומתו: הוא הכה את־
אדום בגיא־המלח עשרת אלפים ותפש את־
הסלע במלחמה ויקרא את־שמה יקתאל עד
היום הזה: אז שלח אמציה מלאכים אל־יהואש
בן־יהואחז בן־יהוא מלך ישראל לאמר לכה
נתראה פנים: וישלח יהואש מלך־ישראל אל־
אמציה מלך־יהודה לאמר החרול אשר בלבנון
שלח אל־הארז אשר בלבנון לאמר תנה את־
בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר
בלבנון ותרמס את־החרול: הכה הכית את־
אדום ונשא לבבך להתהלל שב־נא בביתך
למה־תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך:
ולא שמע אמציה ויעל יהואש מלך־ישראל
ויתראו פנים הוא ואמציה מלך־יהודה בבית־
שמש אשר ליהודה: וינגף יהודה לפני ישראל
וינסו איש לאהליו: ואת־אמציה מלך־יהודה בן־
יואש בן־אחזיהו תפש יהואש מלך־ישראל
בבית־שמש וילכו אתו ירושלם ויפרץ בחומת
ירושלם משער אפרים עד שער הפנה ארבע
מאות אמה: ואת כל־הזהב והכסף ואת כל־
הכלים הנמצאים בבית יהוה ובאצרות בית
המלך ואת בני־התערבות וישב שמרונה: ויתר
דברי יואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם־
אמציה מלך־יהודה הלא־הם כתובים על־ספר
דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש עם־
אבתיו ויקבר בשמרון עם־מלכי ישראל וירבעם
בנו מלך תחתיו: ואמציה בן־יואש מלך יהודה
חי אחרי מות יהואש בן־יהואחז מלך ישראל
חמש עשרה שנה: ויתר דברי אמציה הלא־הם
כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה:
ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו
אחריו לכישה וימיתהו שם: וישאהו על־סוסים
ויקבר בירושלם עם־אבתיו בעיר דוד: ויקחו
כל־עם יהודה את־עזריהו בן־שש עשרה שנה
וימליכו אתו תחת אביו אמציה: הוא בנה את־
אילת וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם־
אבתיו: בשנת חמש עשרה שנה לאמציה בן־
יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן־יואש מלך
ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה: ויעש הרע
בעיני יהוה לא סר מכל־חטאות ירבעם בן־נבט
אשר החטיא את־ישראל: הוא השיב את־גבול
ישראל מלבוא חמת עד־ים הערבה כדבר יהוה
אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן־
אמתי הנביא אשר מגת החפר: כי־ראה יהוה
את־עני ישראל מר מאד ואפס עצור ואפס
עזוב ואין עזר לישראל: ולא־דבר יהוה למחות
את־שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד
יהואש בן־יואחז: ויתר דברי ירבעם וכל־אשר
עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את־
דמשק ואת־חמת ליהודה בישראל הלא־הם
כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל:
וישכב ירבעם עם־אבתיו עם מלכי ישראל
ויקבר זכריה בנו תחתיו: בשנת עשרים ושבע
שנה לירבעם מלך ישראל בשמרון שנים עשרה
שנה: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות
ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל: ויקשר
עליו שלם בן־יבש ויכהו קבלעם ויתו ויחי
תחתיו: ויתר דברי זכריה הנה־המה כתובים על־
ספר דברי הימים למלכי ישראל: זה דבר־יהוה
אשר דבר אל־יהוא לאמר בניך ישבו לך עד־
רבעי על־כסא ישראל ויהי־כן: שלם בן־יבש
מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך
יהודה וימלך חדש ימים בשמרון: ויעל מנחם
בן־גדי מתרצה ויבא תרצה ויכה את־שלם בן־
יבש בשמרון ויכהו ויתו ויחי תחתיו: ויתר
דברי שלם וקשרו אשר קשר הנה־המה כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: אז הכה
מנחם את־תפוח ואת כל־אשר בה ואת־גבוליה
מתרצה על־כן לא־פתחו ויכה את כל־הרות
אשר בקעה: בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה
מלך יהודה מלך מנחם בן־גדי על־ישראל עשר
שנים בשמרון: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר
כל־ימיו מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא
את־ישראל: בימיו בא פול מלך־אשור על־
הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר־כסף למען
תהי־עמו ידו להחזיק את־הממלכה בידו:
ויוצא מנחם את־הכסף על־ישראל על כל־
גבורי החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים
כסף על־כל־איש להשיב מלך־אשור ולא־עמד
שם בארץ: ויתר דברי מנחם וכל־אשר עשה
הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי
ישראל: וישכב מנחם עם־אבתיו וימלך פקחיה
בנו תחתיו: בשנת חמשים שנה לעזריה מלך
יהודה מלך פקחיה בן־מנחם על־ישראל בשמרון
שתי שנים: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר
מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־
ישראל: ויקשר עליו פקח בן־רמליהו שלשו
ויכהו בשמרון בארמון בית־המלך את־ארגב
ואת־אריה ועמו חמשים איש מבני הגלעדי
ויתו ויחי תחתיו: ויתר דברי פקחיה וכל־אשר
עשה הנה־המה כתובים על־ספר דברי הימים
למלכי ישראל: בשנת חמשים ושתים שנה
לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן־רמליהו על־
ישראל בשמרון עשרים שנה: ויעש הרע בעיני
יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן־נבט אשר
החטיא את־ישראל: ויקשר הושע בן־אלה קשר
ויך את־פקח בן־רמליהו ויכהו ויתו ויחי תחתיו
בשנת עשרים ליותם בן־עזיה: ויתר דברי פקח
וכל־אשר עשה הנה־המה כתובים על־ספר דברי
הימים למלכי ישראל: בשנת שתים למלך פקח
בן־רמליהו מלך יותם בן־עזיה מלך יהודה:
בן־עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת־צדוק:
ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיה
אביו: רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים
ומקטרים על־הבמות: הוא בנה את־שער בית־
יהוה העליון: ויתר דברי יותם וכל־אשר עשה
הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי
יהודה: בימים ההמה החל יהוה להשלח ברצין
מלך־ארם ואת־פקח בן־רמליהו שלח במיהודה:
וישכב יותם עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר
דוד אביו ויהי אחז בנו תחתיו: בשנת שבע
עשרה שנה לפקח בן־רמליהו מלך אחז בן־יותם
מלך יהודה: בן־עשרים שנה אחז במלכו ושש
עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר
בעיני יהוה אלהיו כדויד אביו: וילך בדרך
מלכי ישראל וגם את־בנו העביר באש ככתועבות
הגוים אשר הורישם יהוה מפני בני ישראל:
ויזבח ויקטר בבמות ובגבעות ותחת כל־עץ
רענן: אז יעלה רצין מלך־ארם ופקח בן־
רמליהו מלך־ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על־
אחז ולא־יכל להלחם עליו: בעת ההיא השיב
רצין מלך־ארם את־אילת לארם וגרש את־
היהודים מאילת וארמים באו אילת וישבו שם
עד היום הזה: ואחז שלח מלאכים אל־תגלת
פלאסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה
הושיעני מיד מלך־ארם ומיד מלך־ישראל
הקמים עלי: ויקח אחז את־הכסף ואת־הזהב
הנמצא בבית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח
שחד למלך אשור: ויעל אליו מלך אשור ויצר
לו ולא חזקו־בו: ויעל אחז את־המזבח אשר
בדמשק וישלח אחז אל־אוריה הכהן את־תבנית
המזבח ואת־דמותו לכל־מעשהו: ויבן אוריה
הכהן את־המזבח ככל אשר שלח המלך אחז
מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד־בוא המלך
אחז מדמשק: ויבא המלך מדמשק וירא את־
המזבח ויקרב המלך על־המזבח ויעל עליו:
ויקטר את־עלתו ואת־מנחתו ויסך את־נסכו
ויזרק את־דם שלמיו על־המזבח: ואת־מזבח
הנחשת אשר לפני יהוה הקריב מלפני הבית
מבין מזבחו ומבין בית יהוה ויתן אתו על־
ירכתי מזבחו צפונה: ויצו המלך אחז את־
אוריה הכהן לאמר על־המזבח הגדול הקטר את־
עלת הבקר ואת־מנחת הערב ואת־עלת המלך
ואת־מנחתו ואת־עלת כל־עם הארץ ואת־
מנחתם ואת־נסכיהם וכל־דם עלת וכל־דם זבח
עליו תזרק ואת־מזבח הנחשת יהיה לי לבקר:
ויעש אוריה הכהן ככל אשר־צוה המלך אחז:
ויקצץ המלך אחז את־מסגרות המכנות ויסר
מעליהם את־הכיור ואת־הים הורד מעל הבקר
הנחשת אשר תחתיו ויתן אתו על־רצפת אבן:
ואת־מסך המשכת בבית ואת־מבוא המלך
החיצון הסב בבית יהוה מפני מלך אשור:
ויתר דברי אחז אשר עשה הלא־הם כתובים על־
ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב אחז עם־
אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דוד ויהי חזקיהו
בנו תחתיו:

פרק יז

בשנת שתים עשרה למלך אחז מלך הושע בן־
אלה בשמרון על־ישראל תשע שנים: ויעש הרע
בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו
לפניו: עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי־לו
הושע עבד וישב־לו מנחה: וימצא מלך אשור
בהושע כי־שלח מלאכים אל־סו מלך מצרים
ולא־העלה מנחה למלך אשור כעת בעת ויעצרהו
מלך אשור ויאסרהו בבית כלא: ויעל מלך
אשור בכל־הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש
שנים: בשנת התשעית להושע לכד מלך אשור
את־שמרון ויגל את־ישראל אשור ויושב אתם
בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי: ויהי כי־
חטאו בני־ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם
מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים
ויראו אלהים אחרים: וילכו בחקות הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני־ישראל וחקות מלכי
ישראל אשר עשו: ויחפאו בני־ישראל דברים
אשר לא־כן על־יהוה אלהיהם ויבנו להם במות
בכל־עריהם ממגדל־נוצרים ועד עיר מבצר:
ויצבו להם מצבות ואשרים על כל־גבעה רמה
ותחת כל־עץ רענן: ויקטרו שם בכל־במות
כגוים אשר־הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים
רעים להכעיס את־יהוה: ויעבדו את־הגלולים
אשר־אמר יהוה להם לא תעשו את־הדבר הזה
הזה: ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל־
נביא כל־חוזה לאמר שובו משמרותיכם הרעים
ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי
את־אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי
הנביאים: ולא שמעו ויקשו את־ערפם כערף
אבותם המה לא־האמינו ביהוה אלהיהם:
וימאסו את־חקתיו ואת־בריתו אשר כרת את־
אבותם ואת־עדותיו אשר העיד בהם וילכו
אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבותם
אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כמוהם:
ויעזבו את כל־מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם
מסכה עגלים שנים ועשו אשרה והשתחוו לכל־
צבא השמים ויעבדו את־הבעל: והעבירו את־
בניהם ואת־בנותיהם באש וקסמו קסמים ונחשו
ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו:
ויתעבר יהוה מאד בישראל ויסירם מעל פניו
לא נשאר רק שבט יהודה גם־יהודה לא שמר
את־מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל
אשר עשו: וימאס יהוה בכל־זרע ישראל
ויענם ויתנם ביד־שסים עד אשר־השליכם מעל
פניו: כי־קרע ישראל מעל בית דוד וימליכו
את־ירבעם בן־נבט וידח ירבעם את־ישראל
מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה: ויסרו בני־
ישראל בכל חטאות ירבעם אשר עשה לא־סרו
ממנה: עד אשר־הסיר יהוה את־ישראל מעל
פניו כאשר דבר ביד כל־עבדיו הנביאים ויגל
ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה:
ויבא מלך אשור מבבל וכותה ועוא ומחמת
וספרוים וישב בערי שמרון תחת בני ישראל
וירשו את־שמרון וישבו בעריה: ויהי בראשית
שבתם שם את־יהוה לא יראו ויהי בהם אריות
השדה וישלח בהם ויהרגם: ויאמרו למלך אשור
לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון
לא ידעו את־משפט אלהי הארץ וישלח בהם
את־אריות והנה משכלים אותם כאשר לא־ידעו
את־משפט אלהי הארץ: ויצו מלך אשור לאמר
שמו־שם אחד מן־הכהנים אשר הגליתם משם
וילכו וישבו שם וילמדם את־משפט אלהי הארץ:
ויבא אחד מן־הכהנים אשר־הגלו משמרון וישב
בבית־אל והוא היה מורה להם איך יראו את־
יהוה: ויהי כל־הגוי עשים אלהיהם ויתנו בבית
הבמות אשר עשו השמרנים איש בגוים אשר
בערים אשר הם יושבים שם: ואנשי בבל עשו
את־סכות בנות ואנשי כות עשו את־נרגל
ואנשי חמת עשו את־אשימא: והעוים עשו את־
נבחז ואת־תרתק והספרוים שרפים את־אדרמלך
וענמלך אלהי ספרוים: ויהי יראים את־יהוה
ויעשו להם מקצותם כהני במות ויעשו להם
בבתי הבמות: את־יהוה היו יראים ואת־אלהיהם
היו עבדים כמשפט הגוים אשר הגלו אתם
משם: עד היום הזה הם עשים כמשפטים
הראשונים אינם יראים את־יהוה ואינם עשים
כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה
יהוה את־בני יעקב אשר־שם שם ישראל:
ויכרת אתם ברית ויצו אתם לאמר לא תיראו
אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום
ולא תזבחו להם: כי אם־יהוה אשר העלה
אתכם מארץ מצרים בכח גדול וזרוע נטויה
אתו תיראו ואתו תשתחוו ולו תזבחו: והחקים
והמשפט והתורה והמצוה אשר כתב לכם
תשמרו לעשות כל־הימים ולא תיראו אלהים
אחרים: והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו
ולא תיראו אלהים אחרים: כי אם־את־יהוה
אלהיכם תיראו והוא יצילכם מכל אויביכם:
ולא שמעו כי אם־כמשפטם הראשון הם עשים:
ויהי הגוים האלה יראים את־יהוה ואת־פסיליהם
עבדים גם־בניהם גם־בני בניהם כאשר עשו
אבותם הם עשים עד היום הזה:

פרק יח

ויהי בשנת שלש להושע בן־אלה מלך ישראל
מלך חזקיהו בן־אחז מלך יהודה: בן־עשרים
וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך
בירושלם ושם אמו אבי בת־זכריה: ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד אביו: הוא
הסיר את־הבמות ושבר את־המצבות וכרת את־
האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי
עד־הימים ההם היו בני־ישראל מקטרים לו
ויקרא לו נחשתן: ביהוה אלהי ישראל בטח
ואחריו לא־היה כמהו בכל־מלכי יהודה ואשר
היו לפניו: ויהי דבק ביהוה לא־סר מאחריו
וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את־משה: ויהי
יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל ויתמרד במלך
אשור ולא יעבדנו: הוא הכה את־פלשתים עד־
עזה ואת־גבוליה ממגדל־נוצרים ועד עיר מבצר:
ויהי בשנת ארבע למלך חזקיהו היא שנת
השביעית להושע בן־אלה מלך ישראל עלה
שלמנאסר מלך אשור על־שמרון ויצר עליה:
ויקצוה מקצה שלש שנים בשנת הששית להזקיהו
היא שנת התשעית להושע מלך ישראל נלכדה
שמרון: וילכד מלך אשור את־ישראל ויגל
אתם אשורה ויתן אתם בחלח ובחבור נהר גוזן
וערי מדי: על אשר לא־שמעו בקול יהוה
אלהיהם וישמרו את־בריתו את כל־אשר צוה
משה עבד יהוה לא שמעו ולא עשו: בשנת
ארבע עשרה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך
אשור על כל־ערי יהודה הבצרות וילכדם:
וישלח חזקיהו מלך יהודה אל־מלך אשור לכיש
לאמר חטאתי שוב מעלי את אשר־תתן עלי
אשא וישם מלך אשור על חזקיהו מלך יהודה
שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב: ויתן
חזקיהו את כל־הכסף הנמצא בבית יהוה ובאצרות
בית המלך: בעת ההיא קצץ חזקיהו מלך יהודה
את דלתות היכל יהוה ואת המזוזות אשר צפה
חזקיהו מלך יהודה ונתנם למלך אשור: וישלח
מלך אשור את תרתן ואת רב סריס ואת רבשקה
מלכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד על ירושלם
ויעלו וילכו וירדו ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו
בתעלת הברכה העליון אשר בשדה כבס:
ויקראו אל המלך ויצא אליהם אליקים בן חלקיהו
אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף
המזכיר: ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל
חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה
הבטחון הזה אשר בטחת: אמרת אך דבר שפתים
עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי
מרדת בי: עתה הנה בטחת לך על משענת
הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש
על כפו ותבא בה כן פרעה מלך מצרים לכל
הבטחים עליו: ואם תאמרו אלי אל יהוה אלהינו
בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במותיו
ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני
המזבח הזה תשתחוו בירושלם: ועתה התערב
נא את אדני מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים
אם תוכל לתת לך רכבים עליהם: ואיך תשיב
פני פחת אחד מעבדי אדני הקטנים ותבטח לך
על מצרים לרכב ולפרשים: ועתה הלוא עלה
אנכי בלי יהוה על המקום הזה להשחיתו יהוה
אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה:
ויאמר אליקים בן חלקיהו ושבנא ויואח אל
רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים
אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם
אשר על החומה: ויאמר אליהם רבשקה האל
אדני ואליך שלחני אדבר את הדברים האלה
הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל
את חריהם ולשתות את מימיהם אתכם: ויעמד
רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר לאמר
שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור: כה אמר
המלך אל יושיע אתכם חזקיהו ואל יבטח אתכם
חזקיהו על יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא
תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור: אל תשמעו
אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי
ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו
ושתו איש מי בורו: עד אשר אבוא ולקחתי
אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ
לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא
תמותו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם
לאמר יהוה יצילנו: האצילו אלהי הגוים איש
את ארצו מיד מלך אשור: איה אלהי חמת
וארפד איה אלהי ספרוים הנע ואיה אלהי עוא
וחמת ואיה אלהי ארפד וחמת ואיה אלהי עוא
וחמת ואיה אלהי ספרוים הנע ואיה אלהי
שמרון מיד הצילו את שמרון: מי בכל אלהי
הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי
יציל יהוה את ירושלם מידי: ויחרשו העם
ולא ענהו דבר כי מצות המלך היתה לאמר לא
תענהו: ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית
ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו
קרעי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה:

פרק יט

ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו
ויתכס בשק ויבא בית יהוה: וישלח את אליקים
אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני
הכהנים מכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ
הנביא: ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה
ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר
ואין כח ללדת: אולי ישמע יהוה אלהיך את
כל דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו
לחרף את אלהים חיים והוכיח בדברים אשר
שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית
הנמצאת: ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו:
ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם
כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר
שמעת אשר גדפוני נערי מלך אשור: הנני נתן
בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו
בחרב בארצו: וישב רבשקה וימצא את מלך
אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש:
וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם
אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר:
כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל
ישאך אלהיך אשר אתה בוטח עליו לאמר לא
תנתן ירושלם ביד מלך אשור: הנה אתה שמעת
את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרים
אותם והנצל אתה: הצילו אותם אלהי הגוים
אשר שחתו אבותי את גוזן וחרן ורצף ובני עדן
אשר בתלשר: איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך
עיר הנע ועוא וחמת: ויקח חזקיהו את הספרים
מיד המלאכים ויקרא אתם ויעל בית יהוה
ויפרשם חזקיהו לפני יהוה: ויתפלל חזקיהו
לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל יושב
הכרובים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות
הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ:
הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה
ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף
את אלהים חיים: אמנם יהוה החרבות אשור
את הגוים ואת ארצותם: ויתנו את אלהיהם
באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי
אדם עץ ואבן ויאבדום: ועתה יהוה אלהינו
הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי
אתה יהוה האלהים לבדך: וישלח ישעיהו בן
אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי
ישראל אשר התפללת אלי על סנחריב מלך
אשור: זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזתה
לך לעגה בתולת בת ציון אחריך ראש הניעה
בת ירושלם: את מי חרפת וגדפת ועל מי
הרימות קול ותשא מרום עיניך אל קדוש
ישראל: ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב
רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון
ואכרת מבחר ארזיו ברוש מבחריו ואבוא מלון
קצהו יער כרמלו: אני קרתי ואשתה מים
ואחרב בכף רגלי כל יאורי מצור: הלא שמעת
למרחוק אתה עשיתיה למימי קדם ועתה הנחיתיה
ותהי לשאות גלים עיר בצורות: ויושביהן קצרי
יד חתו ובושו היו עשב שדי וירק דשא חציר
גגות ושדמה קמה שדופה: ושבתך וצאתך
וביאתך ידעתי וזעמך אלי: יען זעמך אלי
ושאנן עלה באזניך ואשים חחי באפך ומתגי
בשפתיך והשיבתיך בדרך אשר באת: וזה לך
האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיש
ובשנה השלשית זרעו וקצרו ונטעו כרמים
ואכלו פריהם: והיתה הפליטה בית יהודה
הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה:
כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון
קנאת יהוה צבאות תעשה זאת: לכן כה אמר
יהוה על מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת
ולא יירה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא יסלל
עליה סלעה: בדרך אשר בא בה ישוב ואל
העיר הזאת לא יבא נאם יהוה: וגנותי על העיר
הזאת להושיעה למעני ולמען דויד עבדי:
ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה
אשור מאה שמונים וחמ

21 הוא ומי בעבדך ויאמר שמעי אדני: אתה
ידעת את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר
עשה לדויד אבי ונתן יהוה את רעתך בראשך.*
22 ועתה ברוך יהוה המלך את שלמה ואת כסאו
גדל משלם עם אדני המלך דויד: ויאמר
23 המלך שלמה ויגד לצדוק הכהן ולנתן הנביא
ולבניהו בן יהוידע ולשמעי ולרעי ועבדי דויד
24 את אדניהו: ויאמר המלך שלמה קחו לכם
את עבדי אדניהו ואת שלמה בני על הפרדי
25 והורידם אל גיחון: וילך צדוק הכהן ונתן
הנביא וישמעי ורעי וגבורי דויד עם שלמה
ויעלו את שלמה על פרדת המלך דויד ויביאו
26 אתו גיחון: וישם צדוק הכהן את הקרן השמן
מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר
27 ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה: ויעל כל
העם אחריו והעם מחללים בחלילים ושמחים
28 שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם: וישמע
אדניהו וכל הקרואים אתו ויהונתן שמע את
קול השופר ויאמר מה קול קריה זאת
29 המהומה: והנה עודנו מדבר ויהונתן בא
ויאמר אליו אדניהו כי איש חיל אתה וכבשרה
30 טובה אתה מביא: ויען יהונתן ויאמר אל
אדניהו אבינו אמנם המליך את שלמה המלך
31 אתו: וישלח עמו את צדוק הכהן ואת נתן
הנביא ואת בניהו בן יהוידע ואת הכרתי
ואת הפלתי וירכיבו אותו על פרדת המלך:
32 וימשחו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך
על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי
33 המלך שלמה: ועליתם אחריו ובא וישב על
כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צויתי להיות
34 נגיד על ישראל ועל יהודה: ויאמר בניהו בן
יהוידע אמן כה יאמר יהוה אלהי אדני
35 המלך: כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן
יהי עם שלמה והגדיל את כסאו מכסא אדני
36 המלך דויד: ויעל בניהו בן יהוידע והכרתי
והפלתי וירכיבו את שלמה על פרדת המלך
37 דויד וילכו אתו אל גיחון: וישם צדוק הכהן
את הקרן השמן מן האהל וימשח את שלמה
ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך
38 שלמה: ויעל כל העם אחריו והעם מחללים
בחלילים ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ
39 בקולם: ושלמה ישב על כסא המלכות:
ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את
המלך שלמה ויחזק בקרנות המזבח לאמר
40 ישבע לי היום המלך שלמה כי לא ימית את
41 עבדו בחרב: ושלמה אמר אם יהיה לאיש
חיל וחטאתו כמו כזב תמצא בו ואם רעה
42 לא תמצא בו ומת: וישלח המלך שלמה
ויקחהו מעל המזבח ויבא ויהשתחו למלך
שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך: ואתה
43 ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה את
אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר
בן נר ולעמשא בן יתר אשר הרגם ויהרג
44 דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרת
45 מתניו אשר על חלציו ובנעלו אשר ברגליו:
ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלום
46 שאול: ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו
ויכהו וימת ותכון הממלכה ביד שלמה:

פרק ג׳

1 ויתחתן שלמה אל פרעה מלך מצרים ויקח
את בת פרעה ויביאה אל עיר דויד עד כלתו
2 לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת
3 חומת ירושלם סביב: רק העם מזבחים
בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים
4 ההמה: ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות
דויד אביו רק בבמות הוא זבח ומקטיר:
5 וילך המלך גבעונה לזבח שם כי היא הבמה
הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח
6 ההוא: בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום
הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך:
ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דויד אבי
חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה
ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול
הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כהיום הזה:
7 ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת
דויד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת
8 ובוא: ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב
אשר לא ימנה ולא יספר מרב: ותתן לעבדך
9 לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע
כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה:
10 וייטב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את
11 הדבר הזה: ויאמר אלהים אליו יען אשר
שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים
ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש אויביך
כי אם שאלת לך הבינה לשמע משפט:
12 הנה עשיתי כדברך הנה נתתי לך לב חכם
ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריך לא
13 יקום כמוך: וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם
עשר גם כבוד אשר לא היה איש כמוך
14 במלכים כל ימיך: ואם תלך בדרכי לשמר
חקי ומצותי כאשר הלך דויד אביך והארכתי
15 את ימיך: ויקץ שלמה והנה חלום ויבא
ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל
עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו:
16 אז באו שתי נשים זונות אל המלך ותעמדנה
17 לפניו: ותאמר האשה האחת בי אדני אני
והאשה הזאת יושבת בבית אחד ואלד עמה
18 בבית: ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם
האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית
19 זולתי שתינו בבית: ויקם בן האשה הזאת
לילה כי שכבה על בנה: ותקם בתוך הלילה
ותקח את בני מצדי ואמתך ישנה ותשכבהו
20 בחיקה ואת בנה המת תשכבהו בחיקי:
ואקם בבקר להניק את בני והנה מת ואתבונן
אליו בבקר והנה לא בני אשר ילדתי:
21 ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך
המת ותדבר זאת לפניו כן אמרת לא כי בנך
22 המת ובני החי: ותאמר האשה הראשונה לא
כי בנך המת ובני החי ותדברו לפני המלך:
23 ויאמר המלך זאת אומרת זה בני החי ובנך
המת ואת אומרת לא כי בנך המת ובני החי:
24 ויאמר המלך קחו לי חרב ויביאו חרב לפני
25 המלך: ויאמר המלך גזרו את הילד החי
לשנים ותנו את חצי לאחת וחצי לאחת:
26 ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי
נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה
את הילד החי והמת אל תמיתוהו והיא אמו:
27 ויען המלך ויאמר תנו לה את הילד החי
והמת אל תמיתוהו היא אמו: וישמעו כל
ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו
מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו
לעשות משפט:

פרק ד׳

1 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל:
2 ואלה שרים אשר היו לו עזריהו בן צדוק
3 הכהן: אלחרף ואחיה בני שישא סופרים
4 יהושפט בן אחילוד המזכיר: ובניהו בן
יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים:
5 ועזריהו בן נתן על הנצבים ועזריהו בן נתן
6 על הסגנים וזבוד בן נתן כהן רעה המלך:
7 ואחישר על הבית ואדניראם בן עבדא על
המס: ולשלמה שנים עשר נצבים על כל
ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש
8 בשנה אחד על חדשו: ואלה שמותם בן חור
9 בהר אפרים: בן דקר במכץ ושעלבים
10 ובית שמש ואילון בית חנן: בן חסד
11 בארבות לו שכה וכל ארץ חפר: בן אבינדב
בכל נפת דור טפת בת שלמה לו לאשה:
12 בענא בן אחילוד ותענך ומגדו וכל בית שאן
אשר אצל צרתן מתחת ליזרעאל מבית שאן
עד אבל מחולה עד מעבר לקמעם: בן גבר
13 ברמות גלעד לו חות יעיר בני מנשה אשר
בגלעד לו חבל הארגב אשר בבשן ששים ערים
14 גדלות חומה ובריח נחשת: אחינדב בן עדו
15 מחנים: אחימעץ בנפתלי גם הוא לקח את
16 בשמת בת שלמה לאשה: בענא בן חושי
17 באשר ובעלות: יהושפט בן פרוח ביששכר:
18 שמעי בן אלא בבנימן: בן חור בארץ
19 גלעד ארץ סיחון מלך האמרי ועוג מלך הבשן
ופקיד אחד אשר בארץ: בן גבר בארץ
יהודה: יהודה וישראל רבים כחול אשר על
20 שפת הים לרב אכלים ושתים ושמחים:
21 ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר
ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגישים
מנחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו:
22 ויהי לחם שלמה ליום אחד שלשים כר
23 סלת וששים כר קמח: עשרה בקרים בריאים
ועשרים בקר מרעיות ומאה צאן לבד מאיל
24 וצבי ויחמור ועופים אבוסים: כי הוא רדה
בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכי
עבר הנהר ויהי שלום לו מכל עבר סביב:
25 וישכן יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו
ותחת תאנתו מדן ועד באר שבע כל ימי
26 שלמה: ויהי לשלמה ארבעת אלפים אורות
27 סוסים לרכבו ושנים עשר אלף פרשים:
והנצבים האלה נצבו המלך שלמה ועל שלחן
המלך שלמה איש חדשו לא יחסר דבר:
28 ושעורה ותבן לסוסים ולרכש הביאו אל
29 המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו:
ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה
30 מאד ורחב לבב כחול אשר על שפת הים:
31 ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם
ומכל חכמת מצרים: וחכם מכל האדם מאיתן
האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי
32 שמו בכל הגוים סביבותיו: וידבר שלשת
אלפים משל ויהי שיריו חמשה ואלף:
33 וידבר על העצים מן הארז אשר בלבנון ועד
האזוב היוצא בקיר וידבר על הבהמה ועל
34 העוף ועל הרמש ועל הדגים: ויבאו מכל
העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל
מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו:

פרק ה׳

1 וישלח חירם מלך צר את עבדיו אל שלמה כי
שמע כי אתו משחו למלך תחת אביו כי היה
2 חירם אהב לדויד כל הימים: וישלח שלמה
3 אל חירם לאמר: אתה ידעת את דויד אבי
כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו
מפני המלחמות אשר סבבוהו עד תת יהוה
4 אתם תחת כפות רגליו: ועתה הניח יהוה
אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע:
5 והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר
דבר יהוה אל דויד אבי לאמר בנך אשר אתן
תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי:
6 ועתה צו וכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי
עבדיך עם עבדיך ושכר עבדיך אתן לך כאשר
תאמר כי אין בנו איש יודע לכרות עצים
7 כצדנים: ויהי כשמע חירם את דברי שלמה
וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן
לדויד בן חכם על העם הרב הזה: וישלח
חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר
שלחת אלי אנכי אעשה את כל חפצך בעצי
8 ברוש ועצי אלמגים: עבדי ירדו מן הלבנון
הימה ואני אשימם דברת לים ושטתים ימה
עד המקום אשר תשלח אלי ונפצתים שם
ואתה תשא ועשית את חפצי לתת לחם לביתי:
10 וחירם נתן לשלמה עצי ארז ועצי ברוש ככל
11 חפצו: ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כרי
חטים מאכל לביתו ועשרים כור שמן כתית
כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה: ויהוה נתן
חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלום בין
חירם ובין שלמה ויכרתו שניהם ברית:
13 ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס
14 שלשים אלף איש: וישלחם לבנונה עשרת
אלפים בחדש תחת חדש יהיו בלבנון שנים
15 חדשים והדוניראם על המס: ולשלמה
שבעים אלף סבל ושמנים אלף חוצב בהר:
16 לבד משרי נצבי שלמה אשר על המלאכה
שלשת אלפים ושלש מאות הרדים בעם
17 העשים במלאכה: ויצו המלך ויסעו אבנים
גדלות אבני אקר לייסד את הבית אבנים
18 גזית: ויפעלו בוני שלמה וחירם והגבלים
ויכינו עצים ואבנים לבנות הבית:

פרק ו׳

1 ויהי בשנת ארבע מאות שנה ושמנים שנה
לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנת
הרביעית למלך שלמה על ישראל בחדש זיו
הוא החדש השני ויבן לבית יהוה:
2 והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים
אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו:
3 ואולם על פני היכל הבית עשרים ארכו
כאמת הבית ועשר רחבו לפני הבית: ויעש
4 לבית חלונים שקפים אטומים: ויבן על קיר
הבית יציע סביב סביב לקירות הבית סביב
לדביר והיכל ויעש צלעות סביב: והיציע
6 התחתון חמש באמה רחבו והתיכון שש
באמה רחבו והשלישי שבע באמה רחבו כי
מגרעות נתן לבית סביב חוצה בלתי הנגע
7 בקירות הבית: והבית בבנותו אבן שלמה
מסע בנוי ועץ וברזל לא נשמע בבית בהבנותו:
8 פתח צלע התיכון בצד הבית הימני ועלו
בלולים על התיכון ומן התיכון אל השלישי:
9 ויבן את הבית ויכלהו וספן את הבית בקרות
10 ארזים בחות ולבנים: ויבן את היציע על כל
הבית חמש אמות קומתו ונחו בעץ ארז:
11 ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר: הבית הזה
אשר אתה בונה אם תלך בחקתי ואת משפטי
תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בם והקמתי
את דברי אתך אשר דברתי לדויד אביך:
13 ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי
14 ישראל: ויבן שלמה את הבית ויכלהו:
15 ויבן את קירות הבית מבית מחוץ ליריעות
הארז מיריכת הבית ועד קירות הצלע בנה
לו מבית מחוץ ולוח ברושים ירעף: ויבן
עשרים אמה מירכתי הבית לוח ארזים מיסוד
ועד קירות ויבן לו מבית לדביר לקדש
17 קדשים: והבית היכל לפני: והארז בבית
18 מבפנים גלת פקעות ופטרי צצים הכל ארז
19 אין אבן נראתה: והדביר בתוך בבית מבית
20 להניח שם את ארון ברית יהוה: ופני
הדביר עשרים באמה ארך ועשרים באמה רחב
ועשרים באמה קומתו ויצפהו זהב סגור
21 ויצף מזבח ארז: ויצף שלמה את הבית
בית מבית זהב סגור ויעבר בדי בזהב לפני
22 הדביר וצפה זהב: ואת כל הבית צפה זהב
עד כלות כל הבית וגם כל המזבח אשר לדביר
23 צפה זהב: ויעש בדביר שני כרובים זית
24 עשר אמות קומתם: וחמש אמות הכנף
האחת של הכרוב ועד קצה כנפו השנית עשר
25 אמות: ועשר אמות הכרוב השני מדה אחת
26 ומקשה אחת לשני הכרובים: קומת הכרוב
האחד עשר אמות וכן הכרוב השני: ויתן
את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו כנפי
הכרובים ותגע כנף האחת בקיר האחד וכנף
הכרוב השני תגע בקיר השני וכנפיהם בתוך
28 הבית תגענה כנף אל כנף: ויצף את
29 הכרובים זהב: ואת כל קירות הבית סביב
סביב פתח פתוחות כרובים ותמרים ופטרי
30 צצים לבדים מבית ומחוץ: ואת רצפת הבית
31 צפה זהב לבדים מבית ומחוץ: ולפתח
הדביר עשה דלתי עץ זית חמש אמות אזוז
32 המשקוף וגלפי המזוזת רבעת: ושתי דלתות
עץ זית ויפתח עליהם פתוחי כרובים ותמרים
ופטרי צצים ויצף זהב ויט על הכרובים ועל
33 התמרים זהב מקשה: ויעש לפתח ההיכל
34 מזוזת עץ זית רבעת מוזות: ושתי דלתות
עץ ברוש שתי כנפות הדלת האחת מתקפלות
ושתי כנפות לדלת השנית מתקפלות:
35 ופתח עליהם כרובים ותמרים ופטרי צצים
ויצף זהב מקשה על החרוט: ויבן את החצר
הפנימית שלשה סדרי גזית וסדר כרתת ארז:
37 בשנת ארבע שנים יסד בית יהוה בחדש זיו:
38 ובשנת אחת עשרה בחדש בול הוא החדש
השמיני כלה הבית לכל דבריו וככל משפטו
ויבנהו שבע שנים:

פרק ז׳

1 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה
2 ויכל את כל ביתו: ויבן את בית יער הלבנון
מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים
אמה קומתו על שלשה טורים של ארזים
3 וקורות ארז על העמודים: ויסף לסכה על
העמודים חמשים ארבעים חמש עשרה טור
4 עמדים: ומסגרות מסגרות שלשה ויהי חלון
5 אל חלון שלשה פעמים: וכל הפתחים
והמזוזות מרבעות ומסגרות מסגרות שלשה
6 ויהי חלון אל חלון שלשה פעמים: ואת אולם
העמודים עשה אולם ארכו חמשים אמה
ורחבו שלשים אמה ואולם לפניהם ועמודים
7 ועב לפניהם: ואת אולם הכסא אשר ישפט
שם את אולם המשפט עשה וסף ארז מרצפת
8 לבית לו: ובית לו אשר ישב בו בחצר
מבית לאולם מעשה כמעשה זה עשה שלמה
9 בית לבת פרעה אשר לקח לאשה כאולם
10 הזה: כל אלה מאבנים יקרות כמדות גזית
מסורות במנסרות פנימה ומחוץ ועד המגדלת
11 ומחוץ אל החצר הגדולה: ויסוד בית יהוה
12 באבני גזית יקרות כמדות מסורות במנסרות
ומחוץ לחצר הגדולה כמבנה אבני גזית
13 ומכסת ארז לבית יהוה ולאולם הבית:
14 וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצר בן
אשה אלמנה היה ממטה נפתלי ואביו איש
צרי חרש נחשת וימלא את החכמה ואת
התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה
15 בנחשת ויבא אל המלך שלמה ויעש את כל
מלאכתו: ויצר את שני עמודי נחשת שמנה
עשרה אמה קומת העמוד האחד ושנים עשר
16 אמה יקיף את העמוד השני: ושני כתרים
יעשה מסכות על ראשי העמודים חמש אמות
17 קומת הכתר האחד וחמש אמות קומת הכתר
השני: שבכות מעשה שבכה גדלים מעשה
שרשרות לכתרים אשר על ראש העמודים
18 שבעה לכתר האחד ושבעה לכתר השני:
ויעש את העמודים ושתי תורים סביב סביב
על השבכה לכסות את הכתרים אשר על ראש
הרמונים ויעש כן לכתר השני: והכתרים
אשר על ראש העמודים במעשה השושן
20 בארבעה באמה: וכתרים על שני העמודים
גם מלמעלה לנכח הבטן אשר אצל השבכה
ורמונים מאתים טורים סביב סביב על הכתר
21 השני כן: ויקם את העמודים לאולם ההיכל
ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין
ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו
22 בעז: ועל ראש העמודים מעשה שושן
ותכל מלאכת העמודים: ויעש את הים מוצק
עשר באמה משפתו עד שפתו עגל סביב
סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה
24 יסב אתו סביב: ופקעת תחת שפתו סביב
סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים את
הים שתי שורות הפקעת יצוקה במצקתו:
25 הוא עמד על שנים עשר בקר שלשה פנים
צפון ושלשה פנים מערב ושלשה פנים נגב
ושלשה פנים מזרח והים מלמעלה להם וכל
26 אחוריהם בית: ועביו טפח והשפה כמעשה
שפת כוס פרח שושן מחזיק אלפים בת
27 יכיל: ויעש את המכנות עשר נחשת ארבע
באמה אורך המכנה האחת ורחב ארבע באמה
28 קומת האחת: ומעשה המכנות כך להם
29 משקופים ומשקופים בין המסגרות: ועל
המשקופים אשר בין האריות ובין הבקר
לבנות ועל האריות ועל הכרובים מלמעלה
30 ובין המסגרות מעשה נורד: וארבעה אופני
נחשת לכל מכנה וסרני נחשת ופעמתיה
ארבע פעמתיה כתפת יצקת מצד הכיורים
31 מעשה נורד: ופיה מבית לכתר ולמעלה
באמה ופיה עגל מעשה כתפת אמה וחצי
32 האמה גם על פיה מחרטות ומסגרותם
33 מרבעות לא עגלות: וארבעת האופנים
מתחת למסגרות וישרי האופנים בכן לכל
34 מכנה אופן אחד: ומעשה האופנים כמעשה
35 אופן מרכבה מעשה סרניהם ומעשה חשוקיהם
ומעשה חשוקיהם ומעשה חשוקיהם ומעשה
36 ידותיהם: ויפתח על לוחות ידותיה ועל
מסגרותיה כרובים אריות ותמרים כפי מקום
37 ונרות סביב: כמעשה זה עשה את עשר
המכנות יצוקה אחת מדה אחת ומשקל אחד
38 לכלם: ויעש עשר כיורי נחשת ארבעים בת
יכיל הכיור האחד ארבעה באמה כיור אחד
39 על עשר המכנות: ויתן את המכנות חמש
על יד הבית מימין ופניה קדים חמש על יד
הבית מימין ופניה נגב ואת הים נתן מימין
40 הבית קדים נגב: ויעש חירם את הדוד
ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות
את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית
41 יהוה: עמודים שנים וגלת הכתרים אשר על
ראש שני העמודים ושתי השבכות לכסות
42 את שתי גלת הכתרים אשר על ראש
43 העמודים: ואת הרמונים ארבע מאות לשתי
השבכות שני טורים לשבכה האחת לכסות
44 את שתי גלת הכתרים אשר על פני
45 העמודים: ואת המכנות עשר ואת הכיורים
46 עשרה על המכנות: ואת הים האחד ואת
שנים עשר הבקר תחתיו: ואת הסירות
ואת היעים ואת המזרקות וכל הכלים האלה
עשה חירם למלך שלמה לבית יהוה נחשת
47 מרוק: במכתר הירדן יצקם המלך בעבי
האדמה בין סכות ובין צרתן: ויניח שלמה
את כל הכלים מרב מאד לא נחקר משקל
48 הנחשת: ויעש שלמה את כל הכלים אשר
בית יהוה ואת מזבח הזהב ואת השלחן אשר
49 עליו לחם הפנים: ואת המנרות חמשים
מזה וחמשים מזה לפני הדביר זהב סגור
50 והפרחים והנרות והמלקחים זהב: והספות
והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב
סגור והפתחות לבית לדלתות הקדש קדשים
51 לדלתות בית ההיכל לשערי הבית זהב:
ותכל כל המלאכה אשר עשה שלמה בית יהוה
ויבא שלמה את קדשי דויד אביו את הכסף
ואת הזהב ואת הכלים ויתן אוצרות בית יהוה:

פרק ח׳

1 אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל
ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל
אל המלך שלמה בירושלם להעלות את ארון
2 ברית יהוה מעיר דויד היא ציון: ויקהלו
אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים
3 בחג הוא החדש השביעי: ויבאו כל זקני
4 ישראל וישאו הכהנים את הארון: ויעלו את
ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש
5 אשר באהל הביאו הכהנים והלוים: והמלך
שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו
לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו
6 ולא ימנו מרב: ויבאו הכהנים את ארון ברית
יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש
7 הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: כי הכרובים
פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים
8 על הארון ועל בדיו מלמעלה: ויאריכו הבדים
ותראינה ראשי הבדים מן הארון על פני
הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום
9 הזה: אין בארון רק שני לחות האבנים אשר
הניח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני
10 ישראל בצאתם מארץ מצרים: ויהי בצאת
הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית יהוה:
11 ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי
12 מלא כבוד יהוה את בית יהוה: אז אמר
13 שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: בנה בנה בית
זבל לך מכון לשבתך עולמים: ויסב המלך
את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל
14 ישראל עמד: ויאמר ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר דבר בפיו אל דויד אבי ובידותיו
15 מלא לאמר: מיום הוציאי את עמי מארץ
מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל
לבנות בית להיות שמי שם ולא בחרתי
16 באיש לנגיד על עמי ישראל: ואבחר בירושלם
להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי
17 ישראל: ויהי על לבב דויד אבי לבנות בית
18 לשם יהוה אלהי ישראל: ויאמר יהוה אל
דויד אבי יען אשר היה על לבבך לבנות בית
19 לשמי הטבת כי היה על לבבך: רק אתה לא
תבנה הבית כי אם בנך היוצא מחלציך הוא
20 יבנה הבית לשמי: ויקם יהוה את דברו אשר
דבר ואקם תחת דויד אבי ואשב על כסא
ישראל כאשר דבר יהוה ואבן הבית לשם
21 יהוה אלהי ישראל: ואשם שם מקום לארון
אשר כרת יהוה עם אבתינו בהוציאו אתם
22 מארץ מצרים: ויעמד לפני מזבח יהוה נגד
כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים:
23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית
והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבבם:
24 אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת
לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום הזה:
25 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דויד
אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך
איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם
ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר
26 הלכת לפני: ועתה אלהי ישראל יאמן נא
דברך אשר דברת לעבדך דויד אבי: כי
אמנם ישב אלהים על הארץ הנה השמים
ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה
28 אשר בניתי: ופנית אל תפלת עבדך ואל
תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל
29 התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום:
להיות עיניך פתחות אל הבית הזה יומם
ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמי שם
30 לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל
המקום הזה: ושמעת אל תחנת עבדך ועמך
ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה
31 תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת
32 וסלחת: אם יחטא איש לרעהו ונשא בו
אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית
33 הזה: ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת
את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו
ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: בהנגף
עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו
והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית
34 הזה: אתה תשמע השמים וסלחת לחטאת
עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתתה
35 לאבותם: בעצר השמים ולא יהיה מטר כי
יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את
36 שמך ומחטאתם ישובון כי תענם: אתה תשמע
השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי
תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתת
גשם על ארצך אשר נתתה לעמך נחלה:
37 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון
ירקון ארבה חסיל כי יהיה אויבו צר לו
בארץ שעריו כל נגע כל מחלה: כל תפלה
כל תחנה אשר יהיה לכל האדם לכל עמך
ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו
39 אל הבית הזה: אתה תשמע השמים מכון
שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכיו
אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את
40 לבב כל בני האדם: למען יראוך כל הימים
אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה
41 לאבתינו: וגם אל הנכרי אשר לא מעמך
ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך:
42 כי ישמעון את שמך הגדול ואת ידך החזקה
ואת זרועך הנטויה ובא והתפלל אל הבית
43 הזה: אתה תשמע השמים מכון שבתך
ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען
ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אותך
כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית
44 הזה אשר בניתי: כי יצא עמך למלחמה על
אויביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך
45 דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר
46 בניתי לשמך: ושמעת השמים את תפלתם
ואת תחנתם ועשית משפטם: כי יחטאו לך
כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם
לפני אויב ושבוהם שבים אל ארץ האויב
47 רחוקה או קרובה: והשיבו אל לבבם בארץ
אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ
שבים לאמר חטאנו העוינו ורשענו:
48 ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ
איביהם אשר שבו אתם והתפללו אליך דרך
ארצם אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת
49 בה והבית אשר בניתי לשמך: ושמעת
השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם
50 ועשית משפטם: וסלחת לעמך אשר חטאו
לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם
רחמים לפני שביהם ורחמו עליהם: כי עמך
ונחלתך הם אשר הוצאת מארץ מצרים מתוך
52 כור הברזל: להיות עיניך פתחות אל תחנת
עבדך ואל תחנת עמך ישראל לשמע אליהם
53 בכל קראם אליך: כי אתה הבדלתם לך
לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה
עבדך בהוציאך את אבתינו מצרים אדני יהוה:
54 ויהי ככלות שלמה להתפלל את כל התפלה
והתחנה הזאת אל יהוה קם מלפני מזבח יהוה
55 מכרעו על ברכיו ופרשיו כפיו השמים:
ויעמד ויברך את כל קהל ישראל בקול גדול
56 לאמר: ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו
ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל
57 דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו:
יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו
58 אל יעזבנו ואל יטשנו: להטות לבבנו אליו
ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו
59 ומשפטיו אשר צוה את אבתינו: ויהיו דברי
אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה
אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו
60 ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען
דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין
61 עוד: ויהי לבבכם שלם עם יהוה אלהינו
ללכת בחקתיו ולשמר מצותיו כהיום הזה:
62 והמלך ושלמה וכל ישראל עמו זבחים זבח
63 לפני יהוה: ויזבח שלמה זבח השלמים אשר
יזבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן
מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה
64 המלך ובני ישראל כל העם: ביום ההוא
קדש המלך את תוך החצר אשר לפני בית
יהוה כי עשה שם את העלה ואת מנחה ואת
חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני
יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת
65 חלבי השלמים: ויעש שלמה בעת ההיא את
החג ושמחה גדולה כל ישראל עמו קהל גדול
מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו
66 שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום:
ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך
וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל
הטובה אשר עשה יהוה לדויד עבדו ולישראל
עמו:

פרק ט׳

1 ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת
בית המלך ואת כל חפץ שלמה אשר חשק
2 לעשות: וירא יהוה אל שלמה פעם שנית
כאשר נראה אליו בגבעון: ויאמר יהוה אליו
שמעתי את תפלתך ואת תחנתך אשר חנתה
לפני אתי קדשתי את הבית הזה אשר בנית
לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם
4 כל הימים: ואתה אם תלך לפני כאשר הלך
דויד אביך בתם לבב וביושר לעשות ככל
אשר צויתיך חקי ומשפטי תשמר: והקמתי
את כסא ממלכתך על ישראל לעולם כאשר
דברתי לדויד אביך לאמר לא יכרת לך איש
6 על כסא ישראל: אם שוב תשובון אתם
ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי
אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים
7 אחרים והשתחויתם להם: וכרתי את ישראל
מעל פני האדמה אשר נתתי להם והבית אשר
הקדשתי לשמי אשר אשלח מעל פני והיה
ישראל למשל ולשנינה בכל העמים: והבית
הזה היה עליון כל עובר עליו ישרק ושרק
9 ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
ולבית הזה: ואמרו על אשר עזבו את יהוה
אלהיהם אשר הוציא את אבותם מארץ מצרים
ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום
10 על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת:
ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את
11 שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך
וחירם מלך צר עזר לשלמה בעצי ארזים
ובעצי ברושים ובזהב לכל חפצו אז יתן
12 המלך שלמה לחירם ערי הגליל עשרים עיר
13 בארץ כבול: ויצא חירם מצר לראות את
הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיני:
14 ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי
ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה:
15 ותשלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב:
16 וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות
את ב

ה ויהי כאשר שמע יהורם מלך ישראל את
דברי אלישע: ויקרע בגדיו ויאמר הכלב
אלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח
אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא
וראו כי מתאנה הוא לי: ויהי כשמע
אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל
את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה
קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש
נביא בישראל: ויבא נעמן בסוסיו וברכבו
ויעמד פתח בית אלישע: וישלח אליו
אלישע המלאך לאמר הלך ורחצת שבע
פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר:
ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי
יצא יצוא ועמד ויקרא בשם יהוה אלהיו
והניף ידו על המקום ורפא את המצרע:
הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל
מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי
ויפן וילך בחמה: ויגשו עבדיו וידברו
אליו ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא
דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך
רחץ וטהר: וירד ויטבל בירדן שבע
פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו
כבשר נער קטן וטהר: וישב אל איש
האלהים הוא ומחניתו ויבא ויעמד לפניו
ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל
הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה
מאת עבדך: ויאמר חי יהוה אשר עמדתי
לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויסרב:
ויאמר נעמן ואם לא נתן יתן לעבדך משא
צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך
עלה ומזבח ליהוה אלהים כי אם ליהוה:
בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני
בית רמון להשתחות שם והוא נשען על
ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי
בבית רמון יסלח יהוה נא לעבדך בדבר
הזה: ויאמר לו אלישע לך לשלום ויסע
מאתו כברות הארץ: ויאמר גחזי נער
אלישע איש האלהים הנה חשך אדוני את
נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר
הביא ויהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי
מאתו מאומה: ויעבר גחזי אחרי נעמן
וירא נעמן רץ אחריו וירד מעל המרכבה
לקראתו ויאמר השלום: ויאמר שלום
אדני שלחני לאמר הנה עתה הגה שני
נערים מהר אפרים מבני הנביאים נתן
נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים:
ויאמר נעמן הוליך שתים כסף ויפצר בו
ויצר שתי ככרות כסף בשני כלכלות
ושתי חלפות בגדים ויתן על שני נעריו
וישאו לפניו: ויבא אל העפל ויקח מידם
ויניחם בבית וישלח את האנשים וילכו:
והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו
אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך
אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך
כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך
הלקח את הכסף ולקחת בגדים וזיתים
וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות:
וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך עד עולם
ויצא מלפניו מצרע כשלג:

ו ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא
המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר
לנו: נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש
קורה אחת ונעש לנו שם מקום לשבת שם
ויאמר לכו: ויאמר האחד הואל נא ובא
עם עבדיך ויאמר אנכי אלך: וילך עמהם
ויבאו הירדנה ויגזרו את העצים: והנה
באחד נופל הקורה ויאמר אהה אדני והוא
חסר היה ויאמר איש האלהים אנה נפל
ויראהו את המקום ויקץ חתך עץ וישלך
שמה ויצף הברזל: ויאמר שא לך ויושט
ידו ויקחהו: ויהי ארם נלחם בישראל
ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני
תחנתי: וישלח איש האלהים אל המלך
ישראל לאמר השמר אל תעבר במקום
פלני כי שמה ארם נחתים: וישלח מלך
ישראל אל המקום אשר אמר לו איש
האלהים והזהירהו והתאפק שם לא פעם
ושתים: ויסער לב מלך ארם על הדבר
הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר להם הלא
תגידו לי אשר לנו איש אל מלך ישראל:
ויאמר אחד לא אדני המלך כי אלישע
הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל
את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך:
ויאמר לכו וראו איפה הוא ואשלחה
ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן: וישלח
שם סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה
ויסבו על העיר: וישכם משרת איש
האלהים לצאת והנה חיל סבב את העיר
וסוסים ורכב ויאמר נערו אהה אדני איכה
נעשה: ויאמר אל תירא כי רבים אשר
אתנו מאשר אתם: ויתפלל אלישע ויאמר
יהוה פקח נא את עיניו ויפקח יהוה את
עיני הנער והנה ההר מלא סוסים ורכב
אש סביב לאלישע: וירדו אליו ויתפלל
אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי
הזה בסנורים כדבר אלישע: ויכם בסנורים
כדבר אלישע: ויאמר אלישע אליהם לא
זה הדרך ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך
אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים
ויולך אותם שמרון: ויהי כבואם שמרון
ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני האלה
וירא והנה שמרון: ויאמר מלך ישראל
אל אלישע הכה אכה אבי: ויאמר לא
תכה הכית שבים בחרבך וקשתך להכותם
אשר לא שבית בחרבך וקשתך שים להם
לחם ומים ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם:
ולא יספו עוד גדודי ארם לבא בארץ
ישראל: ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך
ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון:
ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה
עד היות ראש חמור בשמנים שקלים
וקב חרי היונים בחמשה שקלים כסף:
ומלך ישראל עבר על החומה ואשה צעקה
אליו לאמר הושיעה אדני המלך: ויאמר
אל לא יושיעך יהוה מאין אקח לך מן
הגרן ומן היקב: ויאמר אליה המלך מה
לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני
את בנך ונאכלהו היום ובני נאכל מחר:
ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום
האחר תני את בנך ונאכלהו ותחבא את
בנה: ויהי כשמע המלך את דברי האשה
הצעקת ויקרע בגדיו והוא עבר על החומה
וירא העם והנה השק לבשר על בשרו
מבית: ויאמר אסף אלהים לי כה יעשה
וכה יוסיף כי עמד ראש אלישע בן שפט
עליו היום: ואלישע יושב בביתו והזקנים
יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם
יבוא המלאך אשר הוא שלח אליו ויאמר
אל פניו הראיתם כי בן המרצח הזה שלח
לכרות את ראשי ראו השמרו בבוא
המלאך סגרו את הדלת ודחיתם אותו
בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו:
עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד
אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה
מה אקוה ליהוה עוד:

ז ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר
יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי
סאים שערים בשקל בשער שמרון:
וישא השלישי על יד אשר המלך נשען
עליה את האיש האלהים ויענה אליו
ויאמר הנה יהוה עשה ארבות במרומים
הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם
לא תאכל: ויהי לו כן והעם רמסהו בשער
וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר
בבוא המלך אליו: ויהי כדבר איש
האלהים אל המלך לאמר שתים שערים
בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר
בשער שמרון: וישב השלישי אל האיש
האלהים ויאמר הנה אם יהוה עשה ארבות
במרומים הדבר הזה ויאמר הנך רואה
בעיניך ומשם לא תאכל: ויהי לו כן
והעם רמסהו בשער וימת: ואלישע דבר
אל האשה אשר החיה את בנו לאמר קומי
ולכי את וביתך וגורי בכל אשר תגורי כי
קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע
שנים: ותקם האשה ותעש כדבר איש
האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ
פלשתים שבע שנים: ויהי מקץ שבע
השנים ותשב האשה מארץ פלשתים
ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל
שדה: והמלך מדבר אל גחזי נער איש
האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות
אשר עשה אלישע: ויהי הוא מספר למלך
את אשר החיה את המת והנה האשה
אשר החיה את בנה צעקת אל המלך על
ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת
האשה וזה בנה אשר החיה אלישע:
וישאל המלך את האשה ותספר לו
ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את
כל אשר לה וכל תבואת השדה מיום עזבה
את הארץ ועד עתה: ואלישע בא דמשקה
ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא
איש האלהים עד הנה: ויאמר המלך אל
חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש
האלהים ודרשת את יהוה מאתו לאמר
האחיה מחלי זה: וילך חזאל לקראתו
ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא
ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר
בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר
האחיה מחלי זה: ויאמר אליו אלישע לך
אמר חיה תחיה והראני יהוה כי מות
ימות: וישם פניו וישם עד בוש ויבך איש
האלהים: ויאמר חזאל למה אדני בוכה
ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני
ישראל רעתה שלחיהם תבקע והריותיהם
תבקע ועלליהם תנפץ: ויאמר כי מה עבדך
הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר
אלישע הראני יהוה אותך מלך על ארם:
וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר
אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי
אמר תחיה: ויהי ממחרת ויקח את המכסה
וישרוך במים וישם על פניו וימת וימלך
חזאל תחתיו: ובשנת חמש ליורם בן אחאב
מלך ישראל ויהורם בן יהושפט מלך יהודה
מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה:
בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה
שנים מלך בירושלם: וילך בדרך מלכי
ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב
היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה:
ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען
דויד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו
כל הימים: בימיו פשע אדום מתחת יד
יהודה וימליכו עליהם מלך: ויעבר יהורם
צעירה ויכו את אדום הסבים עליו ואת
שרי הרכב ויהי העם לאהליהם: ויפשע
אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז
פשעה לבנה בעת ההיא: ויתר דברי יהורם
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה: וישכב יהורם
עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד
ומלך אחזיהו בנו תחתיו: בשנת שתים
עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל
מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה:
בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו
ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו
בת עמרי מלך ישראל: וילך בדרך בית
אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב
כי חתן בית אחאב הוא: וילך עם יהורם
בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם
ברמות גלעד וישמרו ארמים את יורם:
וישב המלך יורם להרפא ביזרעאל מן
המכות אשר הכוהו ארמים ברמה בהלחמו
את חזאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם
מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב
ביזרעאל כי חלה הוא: ואלישע הנביא
קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו
חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך
רמת גלעדה: ובא שמה וראה שם יהוא בן
יהושפט בן נמשי ובא והקם את אחיו מתוך
הבית והביאו חדר חדר: ולקח פך השמן
ויצק על ראשו ויאמר כה אמר יהוה אלהי
ישראל משחתיך למלך על עם יהוה על
ישראל: והכית את בית אחאב אדניך
ונקמתי דם עבדי הנביאים ודם כל עבדי
יהוה מיד איזבל: ואבד כל בית אחאב
והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב
בישראל: ונתתי את בית אחאב כבית
ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה: ואת
איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת יזרעאל
ואין קבר: ויפתח הדלת וינס: ויהוא יצא
אל עבדי אדניו ויאמר הכשלום בא משוגע
הזה אתכם ויאמרו לו אתה ידעת את
שיחו ואת אשר הוא: ויאמר שקר הגידו
נא לי ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר
כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל:
וימהרו ויקחו איש את בגדו ויתנו תחת
אתו על גבי המעלות ויתקעו בשופר
ויאמרו מלך יהוא: ויתקשר יהורם בן
יהושפט בן נמשי ויהוא יצא לקראת יהורם
וילחם בחלקת נבות היזרעאלי: ויהורם
רכב בעגלתו וינס מפני יהוא ויאמר אל
אחזיהו מרמה אחזיהו: וימלט אחזיהו
ויהוא רדף אחריו ויאמר גם אותו הכו
במרכבתו בעלה גור אשר ליבלעם ויברח
מגדו וימת שם: ויעלהו עבדיו במרכבה
וישימו אותו בקבורתו עם אבתיו בקבר
בעיר דויד: ובשנת אחת עשרה ליורם בן
אחאב מלך אחזיהו על יהודה: ויבא יהוא
יזרעאל ואיזבל שמעה ותשם את עיניה
בפוך ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון:
ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג
אדניו: וישא פניו אל החלון ויאמר מי
אתי מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים:
ויאמר שאוה אותה וישאוה ותזה דמה על
הקיר ועל הסוסים ויתרסה: ויבא ויאכל
וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת
וקברוה כי בת מלך היא: וילכו לקברה
ולא מצאו כי אם הגלגלת והרגלים וכפות
הידים: וישובו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה
הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי
לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את
בשר איזבל: והיתה נבלת איזבל כדמן על
פני השדה בחלקת יזרעאל אשר לא יאמרו
זאת איזבל:

ח ואחאב היו לו שבעים בנים בשמרון
וישלח יהוא ספרים ויכתוב אל שמרון
אל שרי יזרעאל הזקנים ואל אמנים על
אחאב לאמר: ועתה כבוא הספר הזה
אליכם אשר עמכם בני אדניכם ועמכם
הרכב והסוסים וערי מבצר והנשק:
וראיתם את הטוב ואת הישר מבני אדניכם
ושמתם על כסא אביו והלחמתם את בית
אדניכם: ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני
המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו:
וישלח אשר על הבית ואשר על העיר
והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך
אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא
נמליך איש כל הטוב בעיניך עשה:
ויכתוב אליהם ספר שנית לאמר אם לי
אתם ואם בקולי אתם שמעים קחו את
ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת
מחר יזרעאלה: ובני המלך שבעים איש
אתו באמני העיר המגדלים אותם: ויהי
כבוא הספר אליהם ויקחו את בני המלך
וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם
בדודים וישלחו אליו יזרעאלה: ויבא
המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני
המלך ויאמר שימו אותם שני צבתים
פתח השער עד הבקר: ויהי בבקר ויצא
ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם
הנה אני קשרתי עלי על אדני ואהרגהו
ומי הכה את כל אלה: דעו עתה כי לא
יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על
בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד
עבדו אליהו: ויכה יהוא את כל הנשארים
לבית אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו
וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד:
ויקם וילך ויבא שמרונה הוא בית עקד
הרעים בדרך: יהוא מצא את אחי אחזיהו
מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי
אחזיהו אנחנו וירדנו לשלום גבירת
והגבירה: ויאמר תפשו חיים ויתפשו
חיים ויטבחו אותם אל בור בית עקד
ארבעים ושנים איש ולא הניח איש מהם:
וילך משם ויפגע ביהונדב בן רכב לקראתו
ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר
לבבי עמך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש
תנה ידך ויתן ידו ויעלהו אליו המרכבה:
ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה
וישימהו ברכבו: ויבא שמרונה ויך את כל
הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו
כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו: ויקבץ
יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב
עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה:
ועתה קראו אלי את כל נביאי הבעל כל
עבדיו וכל כהניו אל יפקד איש כי זבח
גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה
ויהוא עשה בעקבה למען אבד את עבדי
הבעל: ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל
ויקראו: וישלח בכל ישראל ויבאו כל
עבדי הבעל לא נשאר איש אשר לא בא
ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה אל
פה: ויאמר לאשר על המלתחה הוצא
מלבושים לכל עבדי הבעל ויוצא להם
מלבושים: ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית
הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן
יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם עבדי
הבעל לבדם: ויבאו לעשות זבחים ועלות
ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר
האנשים אשר הבאתי בידכם אם ימלט איש
מן האנשים אשר אני מביא אל ידיכם
נפשו תחת נפשו: ויהי כאשר כלה העלות
ויאמר יהוא לרצים ולשלשים לכו הכו
אותם אל יצא איש ויכום לפי חרב וישלכו
הרצים והשלשים ויאמרו אל עיר בית
הבעל: ויוציאו את מצבות בית הבעל
וישרפו: וישברו את מצבת הבעל ויתצו
את בית הבעל וישימו אותו למחראות עד
היום הזה: וישמד יהוא את הבעל מישראל:
רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל לא סר יהוא מאחריהם את
עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן:
ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר היטבת
לעשות הישר בעיני לעשות ככל אשר בלבבי
עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על
כסא ישראל: ויהוא לא שמר ללכת בתורת
יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר
מחטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל:
בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל
ויכם חזאל בכל גבול ישראל: מן הירדן
מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני
והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון
והגלעד והבשן: ויתר דברי יהוא וכל אשר
עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יהוא
עם אבתיו ויקברו אותו בשמרון וימלך
יהואחז בנו תחתיו: ובשנת שלשים ושלש
שנה ליהוא מלך יהואש על ישראל
בשמרון ומלך שבע עשרה שנה: ויעש הרע
בעיני יהוה ולא סר מחטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל: ויחר אף יהוה
בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד
בן הדד בן חזאל כל הימים: ויחל יהואחז
את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את
לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם: ויתן יהוה
לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם
וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום:
לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא
את ישראל בם הלכו וגם האשרה עמדה
בשמרון: כי לא הניח ליהואחז מעם כי אם
חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפי
רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר
לדוש: ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה
וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל: וישכב יהואחז עם
אבתיו ויקברו אותו בשמרון וימלך יואש
בנו תחתיו: בשנת שלשים ושבע שנה
ליואש מלך יהואש מלך ישראל בשמרון
ומלך שש עשרה שנה: ויעש הרע בעיני
יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל בם הלך: ויתר
דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר
נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל: וישכב יואש עם אבתיו וירבעם
ישב על כסאו ויואש קבר בשמרון עם
מלכי ישראל: ואלישע חלה את חליו אשר
ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל
ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל
ופרשיו: ויאמר אליו אלישע קח קשת
וחצים ויקח אליו קשת וחצים: ויאמר
למלך ישראל שים ידך על הקשת וישם
ידו ויסמך אלישע את ידיו על ידי המלך:
ויאמר פתח החלון קדמה וישח ויאמר
אלישע ירה חץ תשועה ליהוה וחץ תשועה
מארם והכית את ארם באפק עד כלתך:
ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך
ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד:
ויקצף עליו איש האלהים ויאמר הכית
חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד
כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם:
ואלישע מת ויקברהו ויהי גדודי מואב
בא בארץ בבוא השנה: ויהי המה קברים
איש ואת המת השליכו בקבר אלישע וילך
ויגע המת בעצמות אלישע ויחי ויעמד על
רגליו: וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל
כל ימי יהואחז: ויחנן יהוה וירחמם
ויפן אליהם למען בריתו את אברהם
יצחק ויעקב ולא אבה להשחיתם ולא
השליכם מעל פניו עד עתה: וחזאל מלך
ארם מת ובן הדד בנו מלך תחתיו:
ויואש בן יהואחז לקח את ערי מיד בן הדד
בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו
בקרב שלש פעמים הכהו יואש וישב את
ערי ישראל: בשנת שתים ליואש בן יואחז
מלך ישראל מלך אמציה בן יואש מלך
יהודה: בן עשרים וחמש שנה היה במלכו
ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו
יהועדין מירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה
רק לא כדויד אביו ככל אשר עשה יואש
אביו עשה: אך הבמות לא סרו עוד העם
זבחים ומקטרים על הבמות: ויהי כחזק
הממלכה עליו ויך את עבדיו המכים את
המלך אביו: ואת בניהם המתים לא המית
כדכתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה
לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא
יומתו על אבות כי איש בחטאו יומתו:
הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת
אלפים ותפש את סלע במלחמה ויקרא את
שמה יקתאל עד היום הזה: אז שלח
אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן
יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים:
וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציה מלך
יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל
הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך
לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון
ותרמס את החוח: הכה הכית את אדום
ונשא לבבך להתהלל שב עתה בביתך
למה תתגרה ברעה ותפל אתה ויהודה
עמך: ולא שמע אמציה ויעל יהואש מלך
ישראל ויתראו פנים הוא ואמציה מלך
יהודה בבית שמש אשר ליהודה: וינגף
יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו:
ואת אמציה מלך יהודה בן יואש בן
אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל בבית
שמש ויבאהו ירושלם ויפרץ בחומת
ירושלם משער אפרים עד שער הפנה
ארבע מאות אמה: ואת כל הזהב והכסף
ואת כל הכלים הנמצאים בבית יהוה
ובאוצרות בית המלך ואת בני התערבות
וישב שמרונה: ויתר דברי יואש אשר עשה
וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל: וישכב יואש עם אבתיו
ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל ומלך
ירבעם בנו תחתיו: ואמציה בן יואש מלך
יהודה חי אחרי מות יהואש בן יהואחז
מלך ישראל חמש עשרה שנה: ויתר דברי
אמציה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה: ויקשרו עליו קשר
בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו
לכישה וימיתוהו שם: וישאוהו על סוסים
ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דויד:
ויקחו כל עם יהודה את עזריהו בן שש
עשרה שנה וימליכו אותו תחת אביו
אמציה: הוא בנה את אילת וישיבה ליהודה
אחרי שכב המלך עם אבתיו: בן שש עשרה
שנה עזריהו במלכו ושנים וחמשים שנה
מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם:
ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה
אמציה אביו: רק הבמות לא סרו עוד העם
זבחים ומקטרים על הבמות: ויהי יהוה את
המלך ויהי מצרע עד יום מותו וישב בבית
החפשית ויותם בן המלך על הבית שפט את
עם הארץ: ויתר דברי עזריהו וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה: וישכב עזריהו עם אבתיו
ויקברו אותו עם אבתיו בעיר דויד
ומלך יותם בנו תחתיו: בשנת שתים
לפקח בן רמליהו מלך ישראל מלך יותם
בן עזריהו מלך יהודה: בן עשרים וחמש
שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה מלך
בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק:
ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה
עזריהו אביו: רק הבמות לא סרו עוד העם
זבחים ומקטרים על הבמות הוא בנה את
שער בית יהוה העליון ועל חומת העפל
בנה הרבה: ודברי יותם אשר עשה וכל
מלחמתיו והדרכיו הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל ויהודה:
בימים ההם החל יהוה להשלח ברצין מלך
ארם ואת פקח בן רמליהו בישראל:
ויותם שכב עם אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דויד אביו ומלך אחז בנו תחתיו:
בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו
מלך אחז בן יותם מלך יהודה: בן עשרים
שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך
בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה
אלהיו כדויד אביו: וילך בדרך מלכי
ישראל וגם בנו העביר באש כתועבות
הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל:
ויזבח ויקטר על הבמות ועל הגבעות ותחת
כל עץ רענן: אז יעלה רצין מלך ארם
ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם
למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם
עליו: בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את
אילת לארם וגרש את היהודים מאילת
וארמים באו אילתה וישבו שם עד היום
הזה: ואחז שלח מלאכים אל תגלת פלאסר
מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה
הושיעני מיד מלך ארם ומיד מלך ישראל
הקמים עלי: ויקח אחז את הכסף והזהב
הנמצא בבית יהוה ובאוצרות בית המלך
וישלח שחד למלך אשור: וישמע אליו
המלך אשור ויעל המלך אשור על דמשק
וילכדה ויגל אותה קיר והמית את רצין:
ויסע המלך אחז לקראת תגלת פלאסר
מלך אשור דמשקה ויראה את המזבח אשר
בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן
את תבנית המזבח וכמעשהו לכל מלאכתו:
ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח
המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן
עד בוא המלך אחז מדמשק: ויבא המלך
מדמשק וירא את המזבח ויקרב המלך על
המזבח ויעל עליו: ויקטר את עלתו ואת
מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם שלמיו
על המזבח: ואת מזבח הנחשת אשר לפני
יהוה הקריב מלפני הבית מבין מזבחו
ומבין בית יהוה ויתן אתו על ירך מזבחו
צפונה: ויצו המלך אחז את אוריה הכהן
לאמר על המזבח הגדול הקטר את עלת
הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך
ואת מנחתו ואת עלת כל עם הארץ ואת
מנחתם ואת נסכיהם וכל דם עלה וכל דם
זבח עליו תזרק ואת מזבח הנחשת אהיה
לבקר לי: ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה
המלך אחז: ויקצץ המלך אחז את מסגרות
המכונות ויסר מעליהם את הכיור ואת הים
הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיו ויתן
אתו על מרצפת אבן: ואת מסך המשכת
בבית השבת אשר בנו בבית ואת מבוא
המלך החיצון הסב בבית יהוה מפני מלך
אשור: ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה: וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר בירושלם ולא הביאוהו אל
קברות מלכי ישראל ומלך חזקיהו בנו
תחתיו: בשנת שלש להושע בן אלה מלך
ישראל מלך חזקיהו בן אחז מלך יהודה:
בן עשרים וחמש שנה חזקיהו במלכו
ושנים וחמשים שנה מלך בירושלם ושם אמו
אבי בת זכריהו: ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה דויד אביו: הוא הסיר את
הבמות וישבר את המצבות וכרת את האשרה
וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד
הימים ההם היו בני ישראל מקטרים לו
ויקרא לו נחשתן: ביהוה אלהי ישראל
בטח ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי
יהודה ואשר היו לפניו: ויהי דבק ביהוה
לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה
יהוה את משה: ויהי יהוה עמו בכל אשר
יצא ישכיל ויפרד במלך אשור ולא עבדו:
הוא הכה את פלשתים עד עזה וגבוליה
ממגדל נוצרים ועד עיר מבצר: בשנת
ארבע למלך חזקיהו היא שנת שבע לשמעאל
בן אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך
אשור על שמרון ויצר עליה: ויקצוה מקץ
שלש שנים בשנת השש לחזקיהו היא שנת
תשע להושע מלך ישראל נלכדה שמרון:
ויגל מלך אשור את ישראל אשורה ויושב
אותם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי:
כי לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו
את בריתו את כל אשר צוה משה עבד יהוה
לא שמעו ולא עשו: בשנת ארבע עשרה
למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על
כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם: וישלח
חזקיהו מלך יהודה אל מלך אשור לכיש
לאמר חטאתי שוב מעלי את אשר תתן עלי
אשא ויעש המלך אשור על חזקיהו מלך
יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר
זהב: ויתן חזקיהו את כל הכסף הנמצא
בבית יהוה ובאוצרות בית המלך: בעת
ההיא קצץ חזקיהו מלך יהודה את דלתות
היכל יהוה ואת המזוזות אשר צפה חזקיהו
מלך יהודה ויתנם למלך אשור: וישלח
המלך אשור את תרתן ואת רבסריס ואת
רבשקה מלכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד
על ירושלם ויעלו וילכו ויבאו ירושלם
ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליון
אשר בשדה כבס: ויקראו אל המלך ויצא
אליהם אליקים בן חלקיהו אשר על הבית
ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר:
ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו
כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון
הזה אשר בטחת: אמרת אך דבר שפתים
עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי
מרדת בי: עתה הנה בטחת לך על משענת
הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך
איש על כפו ותבא בה כן פרעה מלך מצרים
לכל הבטחים עליו: ואם תאמרו אלי אל
יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר
חזקיהו את במותיו ואת מזבחותיו ויאמר
ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה
תשתחוו בירושלם: ועתה התערב נא את
אדני מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים
אם תוכל לתת לך רכבים עליהם: ואיך
תשיב פני פחת אחד מעבדי אדני הקטנים
ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים:
ועתה הבלעדי יהוה עליתי על המקום הזה
להשחיתו יהוה אמר אלי עלה אל הארץ
הזאת והשחיתה: ויאמר אליקים בן חלקיהו
ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך
ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו
יהודית באזני העם אשר על החומה:
ויאמר אליהם רבשקה הלאל אדני שלחני
אל אדניך ואליך לדבר את הדברים האלה
הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל
את חריהם ולשתות את מימיהם אתכם:
ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית
וידבר לאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך
אשור: כה אמר המלך אל יתל לכם חזקיהו
כי לא יוכל להציל אתכם: ואל יעשה
אתכם חזקיהו בטח על יהוה לאמר הצל
יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך
אשור: אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר
מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו
איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי
בורו: עד אשר אבוא ולקחתי אתכם אל
ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם
וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא
תמותו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית
אתכם לאמר יהוה יצילנו: האלה

22 וכל העם מקטן ועד גדול ושרי הצבאות באו גדליה
המצפתה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה
ויאזניה בן המעכתי הם ואנשיהם: 23 וישבע להם
גדליה ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבד הכשדים
שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם: 24 ויבא
ישמעאל בן נתניה את גדליה ואת האנשים אשר
אתו ויהרגם גם את היהודים ואת הכשדים אשר
נמצאו אתו במצפה: 25 ויהי בחדש השביעי ויבא
ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה
ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליה וימת גם את
היהודים ואת הכשדים אשר היו אתו במצפה:
26 ויקומו כל העם מקטן ועד גדול ושרי הצבאות
ויבאו מצרימה כי יראו מפני הכשדים: 27 ויהי
בשנים ושלשים שנה לגלות יהויכין מלך יהודה
בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא
אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין
מלך יהודה מבית הכלא: 28 וידבר אתו טובות
וישת את כסאו מעל כסאות המלכים אשר אתו
בבבל: 29 וישנא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד
לפניו כל ימי חייו: 30 וארחתו ארחת תמיד נתן
לו מלך בבל דבר יום ביומו כל ימי חייו עד יום
מותו:

מלכים: כה.

1 ויהי בשנה התשיעית בעשרי בעשור בא נבוכדנאצר
מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה
ויבנו עליה דיק סביב: 2 ותבא העיר במצור עד
עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: 3 ובתשעה
לחדש החזיק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ:
4 ותבקע העיר ויבאו כל אנשי המלחמה לילה
בדרך שער בין החמתים אשר על גן המלך והכשדים
על העיר סביב וילכו בדרך הערבה: 5 ותרדף חיל
הכשדים אחרי המלך ויהשיגו את צדקיהו בערבות
יריחו וכל חילו נפצו מעליו: 6 ויתפשו את המלך
ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה וידבר אתו משפטים:
7 ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו
עור ויאסרהו בנחשתים ויבא אתו בבלה: 8 ובחדש
החמישי בשבעה לחדש הוא שנת תשע עשרה שנה
למלך נבוכדנאצר מלך בבל בא נבוזרדן רב טבחים
עבד מלך בבל ירושלם: 9 ויצת את בית יהוה ואת
בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול
שרף באש: 10 וכל חיל הכשדים אשר עם רב
הטבחים נתצו את חומות ירושלם סביב: 11 ואת
יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו
על מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזרדן רב
טבחים: 12 ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכרמים
ולעבדים: 13 ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה
ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו
הכשדים וישאו את נחשתם בבלה: 14 ואת הסירות
ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי
הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו: 15 ואת המחתות
ואת המזרקות אשר זהב זהב ואת אשר כסף כסף
לקח רב טבחים: 16 שני העמודים הים האחד
והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל
נחשת כל הכלים האלה: 17 שמנה עשרה אמה קומת
העמוד האחד והשרי עליו נחשת והקומה השלשים
אמה והשבכה והרמונים על השרי סביב הכל נחשת
וכמו אלה היה לעמוד השני עם שבכה: 18 ויקח רב
טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה
ואת שלשת שמרי הסף: 19 ומן העיר לקח סריס
אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה
אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר
שר הצבא מפקד את עם הארץ ושישים אנשים מעם
הארץ הנמצאים בתוך העיר: 20 ויקח אתם נבוזרדן
רב טבחים ויולך אתם אל מלך בבל רבלתה: 21 ויכם
מלך בבל ויהרגם ברבלתה בארץ חמת ויגל יהודה
מעל אדמתו:

מלכים: כו.

1 ויהי עזריה בן שש עשרה שנה כל העם יהודה
ויקחו את עזריה ויעשהו תחת אביו תחת אמציה
מלך: 2 הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי
שכב המלך עם אבתיו: 3 בן שש עשרה שנה עזריה
במלכו וחמשים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליה
מירושלם: 4 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה
אמציה אביו: 5 רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים
ומקטרים על הבמות: 6 ויבן את מגדל בירושלם על
שער הפנה ועל שער הגיא ועל הפנה ויבצרהו:
7 ויבן מגדלים במדבר ויחצב בורות רבים כי מקנה
רב היה לו ובשפלה ובמישור אכרים וכרמים בהרים
ובכרמל כי אהב אדמה היה: 8 ויתן עזריה מנחה
לעמונים ויפץ שמו עד מבוא מצרים כי החזיק עד
למעלה: 9 ויבן עזריה מגדלים בירושלם על שער
הפנה ועל שער הגיא ועל הפנה ויבצרם: 10 ויבן
מגדלים במדבר ויחצב בורות רבים כי מקנה רב היה
לו ובשפלה ובמישור אכרים וכרמים בהרים ובכרמל
כי אהב אדמה היה: 11 ויהי לעזריה חיל עשה
מלחמה יוצאי צבא למספר פקודתם ביד יעואל
הסופר ומעשיה שוטר ביד מעשיהו סגן המלך:
12 כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים
ושש מאות: 13 ועל ידם חיל צבא שלש מאות
אלף וחמשת אלפים וחמש מאות עשי מלחמה בכח
חיל לעזר את האויב: 14 ויכן להם עזריה לכל
הצבא צנה וחנית וכובע ושריון וקשת וקלעי אבנים:
15 ויעש בירושלם חשבנים מחשבת חשב להיות על
המגדלים ועל הפנות לירות חצים ואבני אלים
ויצא שמו למרחוק כי נפלא יעזר עד החזיק:
16 וכחזקתו גבה לבו עד להשחית ויעל מעל ביהוה
אלהיו ויבא על היכל יהוה להקטיר על מזבח
הקטרת: 17 ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים
בני חיל שמנים: 18 ויעמדו על עזריה המלך ויאמרו
לו לא לך עזריה להקטיר ליהוה כי לכהנים בני
אהרן המקטרים הוצא מן המקדש כי מעל ומה לך
לכבוד מיהוה אלהים: 19 ויזעף עזריה והוא מחזיק
במחתה להקטיר ובזעפו על הכהנים הצרעת עלתה
במצחו לפני כהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת:
20 ויפן עליו עזריהו הכהן הראש וכל הכהנים והנה
מצרע הוא במצחו ויגרשהו משם וגם הוא נחפז
לצאת כי נגעו יהוה: 21 ויהי עזריה המלך מצרע
עד יום מותו וישב בבית חפשית מצרע כי נגזר
מבית יהוה ויותם בנו על בית המלך שפט את עם
הארץ: 22 ויתר דברי עזריה הראשנים והאחרונים
כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא: 23 וישכב עזריה עם
אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה בית החפשית כי
אמרו מצרע הוא וימלך יותם בנו תחתיו:

ישראל בשבתו בירושלים: בכל ערי
מנשה מלך יהודה: בעבור אשר עשה
את התועבות האלה הרע מכל אשר
עשו האמרי אשר לפניו: ויחטיא גם
את יהודה בגלוליו: לכן כה אמר יהוה
אלהי ישראל הנני מביא רעה על
ירושלם ויהודה אשר כל שמעו תצלינה
שתי אזניו: ונטיתי על ירושלם את
קו שמרון ואת משקלת בית אחאב
ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה את
הצלחת מחה והפך על פניה: ונטשתי
את שארית נחלתי ונתתים ביד אויביהם
והיו לבז ולמשסה לכל אויביהם: כי
הרע בעיני ויהיו מכעיסים אותי מיום
צאת אבותם ממצרים ועד היום הזה:
וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד
אשר מלא את ירושלם מפה אל פה
מלבד חטאתו אשר החטיא את יהודה
לעשות הרע בעיני יהוה: ויתר דברי
מנשה וכל אשר עשה וחטאתו אשר
חטא הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה: וישכב מנשה עם
אבתיו ויקבר בגן ביתו בגן עזא וימלך
אמון בנו תחתיו: בן עשרים ושתים
שנה אמון במלכו ושתי שנים מלך
בירושלם ושם אמו משלמת בת חרוץ
מיטבתה: ויעש הרע בעיני יהוה כאשר
עשה מנשה אביו: וילך בכל הדרך
אשר הלך אביו ויעבד את הגלולים
אשר עבד אביו וישתחו להם: ויעזב
את יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך
יהוה: ויעש עבדי אמון קשר עליו
וימיתו את המלך בביתו: ויכו עם הארץ
את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו
עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו:
ויתר דברי אמון אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה: ויקבר בקברתו בגן עזא וימלך
יאשיהו בנו תחתיו:

פרק כב.

בן שמנה שנים יאשיהו במלכו
ואחת ושלשים שנה מלך בירושלם
ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת:
ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך
דויד אביו לא סר ימין ושמאל: ויהי
בשנת שמנה עשרה למלכו המלך שלח
את שפן בן אצליהו בן משלם הספר
בית יהוה לאמר: עלה אל חלקיהו הכהן
הגדול ויתם את הכסף אשר הובא בית
יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם:
ויתנו ביד עשי המלאכה פקדי בית יהוה
ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית
יהוה לחזק את הבדק: לחרשים ולבנאים
ולגדרים ולקנות עצים ולמחצבות אבן
וגבל: ולעשות מחזקות לבית אשר
יחבלו בני הבעלים: אך לא יחשב את
הכסף אשר יתן על ידם כי באמונה הם
עשים: והמה אמר חלקיהו הספר אל
שפן הספר כספר מצאתי בית יהוה
ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקראהו:
ויבא שפן הספר אל המלך וישב את
המלך דבר לאמר כספר מצאתי בית
יהוה ויתנהו שפן לפני המלך: ויהי
כשמע המלך את דברי הספר ויקרע את
בגדיו: ויצו המלך את חלקיהו הכהן
ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכיה
ואת שפן הספר ואת עשיה עבד המלך
לאמר: לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד
העם ובעד כל יהודה על דברי הספר
הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר
נתכה בנו על אשר לא שמעו אבתינו
על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב
עלינו: וילך חלקיהו הכהן ואחיקם
ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה
אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר
הבגדים והיא ישבת בירושלם במשנה
וידברו אליה כן: ותאמר אליהם כה
אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש
אשר שלח אתכם אלי: כה אמר יהוה
הנני מביא רעה על המקום הזה ועל
ישביו את כל הדברים אשר קרא על
ספר אשר קראו לפני מלך יהודה:
תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים
אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם
ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה:
ואל המלך יהודה השלח אתכם לדרוש
ביהוה כה תאמרון אליו כה אמר יהוה
אלהי ישראל הדברים אשר שמעת:
יען רך לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך
אתי דברתי על המקום הזה ועל ישביו
לשמה ולקללה ותקרע את בגדיך ותבך
לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה: לכן
הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל
קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל
הרעה אשר אני מביא על המקום הזה
ויתנו את דבר המלך אל דבר: וילך
חלקיהו ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה
אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה
בן חרחס שמר הבגדים והיא ישבת
בירושלם במשנה וידברו אליה כן:
ותאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי
ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם
אלי: כה אמר יהוה הנני מביא רעה על
המקום הזה ועל ישביו את כל הדברים
אשר קרא על ספר אשר קראו לפני
מלך יהודה: תחת אשר עזבוני ויקטרו
לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל
מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה
ולא תכבה: ואל המלך יהודה השלח
אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרון אליו
כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים
אשר שמעת: יען רך לבבך ותכנע
מלפני יהוה בשמעך אתי דברתי על
המקום הזה ועל ישביו לשמה ולקללה
ותקרע את בגדיך ותבך לפני וגם אני
שמעתי נאם יהוה: לכן הנני אספך אל
אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום
ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר
אני מביא על המקום הזה ויתנו את
דבר המלך אל דבר: וילך חלקיהו
ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה
הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס
שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם
במשנה וידברו אליה כן: ותאמר אליהם
כה

בְּנֵי מִכָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְכָל אֲשֶׁר יִדְרְשׁוּ מֵאֵת
3 יְהוָה בְּנֵי יְרוּשָׁלַיִם וְהָיָה לָהֶם: וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ
בֵּית יְהוָה וְכָל אִישׁ יְהוּדָה וְכָל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם
עִמּוֹ וְהַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל הָעָם לְמִקָּטֹן וְעַד
גָּדוֹל וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם אֵת כָּל דִּבְרֵי סֵפֶר הַבְּרִית
4 הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה: וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ עַל הָעַמּוּד
וַיִּכְרֹת אֶת הַבְּרִית לִפְנֵי יְהוָה לָלֶכֶת אַחֲרֵי יְהוָה
וְלִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹתָיו וְאֶת עֵדְוֹתָיו וְאֶת חֻקָּיו בְּכָל
לֵבָב וּבְכָל נֶפֶשׁ לְהָקִים אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית הָאֵלֶּה
הַכְּתוּבִים עַל הַסֵּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֹד כָּל הָעָם בַּבְּרִית:
5 וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת כֹּהֲנֵי
הַמִּשְׁנֶה וְאֶת שֹׁמְרֵי הַסַּף לְהוֹצִיא מֵהֵיכַל יְהוָה
כָּל הַכֵּלִים הָעֹשִׂים לַבַּעַל וְלָאֲשֵׁרָה וּלְכֹל צְבָא
הַשָּׁמָיִם וַיִּשְׂרְפֵם מִחוּץ לִירוּשָׁלַיִם בִּשְׂדֵמוֹת
קִדְרוֹן וַיִּשָּׂא אֶת עֲפָרָם בֵּית אֵל: וַיְשַׁבֵּת אֶת
הַכְּמָרִים אֲשֶׁר נָתְנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה לְקַטֵּר בָּמוֹת
בְּעָרֵי יְהוּדָה וּמִסְּבִיבוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְאֶת מְקַטְּרֵי
הַבַּעַל לַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וְלַמַּזָּלוֹת וּלְכֹל צְבָא
7 הַשָּׁמָיִם: וַיָּבֵא אֶת הָאֲשֵׁרָה מִבֵּית יְהוָה אֶל מִחוּץ
לִירוּשָׁלַיִם אֶל נַחַל קִדְרוֹן וַיִּשְׂרְפָהּ אֶל נַחַל קִדְרוֹן
וַיִּשְׂרֹף אֹתָהּ עָפָר וַיִּשְׁלֵךְ אֶת עֲפָרָהּ עַל קִבְרוֹת
8 בְּנֵי הָעָם: וַיִּתֹּץ אֶת בָּתֵּי הַקְּדֵשִׁים אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה
אֲשֶׁר הַנָּשִׁים אֹרְגוֹת שָׁם בָּתִּים לָאֲשֵׁרָה וַיְבִא אֶת
כָּל הַכֹּהֲנִים מֵעָרֵי יְהוּדָה וַיְטַמֵּא אֶת הַבָּמוֹת אֲשֶׁר
קִטְּרוּ שָׁם הַכֹּהֲנִים מִגֶּבַע עַד בְּאֵר שָׁבַע וַיִּתֹּץ אֶת
בָּמוֹת הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר פֶּתַח אִישׁ שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ שַׂר
הָעִיר וַאֲשֶׁר עַל שְׂמֹאל אִישׁ שַׁעַר הָעִיר: אַךְ לֹא
עָלוּ כֹהֲנֵי הַבָּמוֹת יְרוּשָׁלַיִם אֶל מִזְבַּח יְהוָה כִּי אִם
אָכְלוּ מַצּוֹת בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם: וְאֶת הַתֹּפֶת אֲשֶׁר בְּגֵי
הִנֹּם לְבִלְתִּי לְהַעֲבִיר אִישׁ אֶת בְּנוֹ וְאֶת בִּתּוֹ בָּאֵשׁ
לַמֹּלֶךְ: וַיִּתֹּץ אֶת הַסּוּסִים אֲשֶׁר נָתְנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה
לַשֶּׁמֶשׁ בְּמָבוֹא בֵית יְהוָה אֶל לִשְׁכַּת נְתַן מֶלֶךְ
הַסָּרִיס אֲשֶׁר בַּפַּרְוָרִים וְאֶת מֶרְכְּבוֹת הַשֶּׁמֶשׁ
שָׂרַף בָּאֵשׁ: וְאֶת הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עַל גַּג עֲלִיַּת
אָחָז אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר
עָשָׂה מְנַשֶּׁה בִּשְׁתֵּי חַצְרוֹת בֵּית יְהוָה נִתַּץ הַמֶּלֶךְ
וַיָּרָץ מִשָּׁם וַיִּזְרֹק אֶת עֲפָרָם אֶל נַחַל קִדְרוֹן:
13 וְאֶת הַבָּמוֹת אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר עַל יְמִין
הַר הַמַּשְׁחִית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לְעַשְׁתֹּרֶת שִׁקּוּץ הַצִּדֹנִים וּלְכְמוֹשׁ שִׁקּוּץ מוֹאָב
וּלְמִלְכֹּם תּוֹעֲבַת בְּנֵי עַמּוֹן טִמֵּא הַמֶּלֶךְ: וַיְשַׁבֵּר
אֶת הַמַּצֵּבוֹת וַיְגַדַּע אֶת הָאֲשֵׁרִים וַיְמַלֵּא אֶת
מְקוֹמָם עַצְמוֹת אָדָם: וַיִּתֹּץ אֶת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בֵּית
אֵל הַבָּמָה אֲשֶׁר עָשָׂה יָרָבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא
אֶת יִשְׂרָאֵל וְגַם אֶת הַבָּמָה הָרָס שָׂרַף לְעָפָר וַיִּשְׂרֹף
אֶת הָאֲשֵׁרָה: וַיִּפֶן יֹאשִׁיָּהוּ וַיִּרְאֵה אֶת הַקְּבָרִים
אֲשֶׁר שָׁם בָּהָר וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח אֶת הָעֲצָמוֹת מִן
הַקְּבָרִים וַיִּשְׂרֹף עַל הַמִּזְבֵּחַ וַיְטַמְּאֵהוּ כִּדְבַר יְהוָה
אֲשֶׁר קָרָא אִישׁ הָאֱלֹהִים הַקֹּרֵא אֶת הַדְּבָרִים
17 הָאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר מַה הַצִּיּוּן הַזֶּה אֲשֶׁר אָנִי רֹאֶה
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַנְשֵׁי הָעִיר מִקְּבֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר בָּא מִיהוּדָה וַיִּקְרָא אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עַל מִזְבַּח בֵּית אֵל: וַיֹּאמֶר הַנִּיחוּ לוֹ
אִישׁ אַל יָנַע עַצְמוֹתָיו וַיִּמָּלְטוּ עַצְמוֹתָיו אֶת
עַצְמוֹת הַנָּבִיא אֲשֶׁר בָּא מִשֹּׁמְרוֹן: וְגַם כָּל בָּתֵּי
הַבָּמוֹת אֲשֶׁר בְּעָרֵי שֹׁמְרוֹן אֲשֶׁר הֶעֱשׂוּ מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס הֵסִיר יֹאשִׁיָּהוּ וַיַּעַשׂ לָהֶם כְּכֹל
הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית אֵל: וַיִּזְבַּח אֶת כָּל
כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר שָׁם עַל הַמִּזְבְּחוֹת וְשָׂרַף
עֲצְמוֹת אָדָם עֲלֵיהֶם וַיָּשָׁב יְרוּשָׁלָיִם: וַיְצַו הַמֶּלֶךְ
אֶת כָּל הָעָם לֵאמֹר עֲשׂוּ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּכָּתוּב
עַל סֵפֶר הַבְּרִית הַזֶּה: כִּי לֹא נַעֲשָׂה כַּפֶּסַח הַזֶּה
מִימֵי הַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר שָׁפְטוּ אֶת יִשְׂרָאֵל וְכֹל יְמֵי
מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יְהוּדָה: כִּי אִם בִּשְׁמוֹנֶה
עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה
לַיהוָה בִּירוּשָׁלָיִם: וְגַם אֶת הָאֹבוֹת וְאֶת הַיִּדְּעֹנִים
וְאֶת הַתְּרָפִים וְאֶת הַגִּלֻּלִים וְאֶת כָּל הַשִּׁקֻּצִים
הַנִּרְאִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַיִם בִּעֵר יֹאשִׁיָּהוּ
לְמַעַן הָקִים אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַכְּתֻבִים עַל הַסֵּפֶר
אֲשֶׁר מָצָא חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן בֵּית יְהוָה: כָּמֹהוּ לֹא
הָיָה לְפָנָיו מֶלֶךְ אֲשֶׁר שָׁב אֶל יְהוָה בְּכָל לְבָבוֹ
וּבְכָל נַפְשׁוֹ וּבְכָל מְאֹדוֹ כְּכֹל תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו
לֹא קָם כָּמֹהוּ: אַךְ לֹא שָׁב יְהוָה מֵחֲרוֹן אַפּוֹ הַגָּדוֹל
אֲשֶׁר חָרָה אַפּוֹ בִּיהוּדָה עַל כָּל הַכְעִיסוֹת אֲשֶׁר
הִכְעִיסוֹ מְנַשֶּׁה: וַיֹּאמֶר יְהוָה גַּם אֶת יְהוּדָה אָסִיר
מֵעַל פָּנַי כַּאֲשֶׁר הֵסַרְתִּי אֶת יִשְׂרָאֵל וְזָנַחְתִּי אֶת
הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי אֶת יְרוּשָׁלַיִם וְאֶת הַבַּיִת
אֲשֶׁר אָמַרְתִּי יִהְיֶה שְׁמִי שָׁם: וְיֶתֶר דִּבְרֵי יֹאשִׁיָּהוּ
וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: בְּיָמָיו עָלָה פַרְעֹה נְכֹה מֶלֶךְ
מִצְרַיִם עַל מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל נְהַר פְּרָת וַיֹּלֶךְ הַמֶּלֶךְ
יֹאשִׁיָּהוּ לִקְרָאתוֹ וַיְמִתֵהוּ בְמְגִדּוֹ כִּרְאֹתוֹ אֹתוֹ:
וַיַּרְכִּבוּ עֲבָדָיו מֵת מְגִדּוֹ וַיְבִאֻהוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיִּקְבְּרֻהוּ
בְּקִבְרוֹ וַיִּקַּח עַם הָאָרֶץ אֶת יְהוֹאָחָז בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ
וַיִּמְשְׁחוּ אֹתוֹ וַיַּמְלִכוּ אֹתוֹ תַּחַת אָבִיו בִּירוּשָׁלָיִם:
בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה יְהוֹאָחָז בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה
חֳדָשִׁים מָלַךְ בִּירוּשָׁלָיִם וְשֵׁם אִמּוֹ חֲמוּטַל בַּת
יִרְמְיָהוּ מִלִּבְנָה: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל
אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָיו: וַיַּאַסְרֵהוּ פַרְעֹה נְכֹה בְּרִבְלָה
בְּאֶרֶץ חֲמָת מִמְלֹךְ בִּירוּשָׁלָיִם וַיִּתֵּן עַל הָאָרֶץ
מֵאָה כִכַּר כֶּסֶף וְכִכַּר זָהָב: וַיַּמְלֵךְ פַּרְעֹה נְכֹה אֶת
אֶלְיָקִים בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ תַּחַת יֹאשִׁיָּהוּ אָבִיו וַיַּסֵּב אֶת
שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים וְאֶת יְהוֹאָחָז לָקַח נְכֹה וַיָּבֹא מִצְרַיִם
וַיָּמָת שָׁם: וַיִּתֵּן יְהוֹיָקִים אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב
לְפַרְעֹה אֲשֶׁר הֶעֱבִיר אֶת הָאָרֶץ לָתֵת אֶת הַכֶּסֶף
עַל פִּי פַרְעֹה אִישׁ כְּעֶרְכּוֹ נָגַשׂ אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת
הַזָּהָב מֵעַם עַם הָאָרֶץ לָתֵת לְנְכֹה: בֶּן עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ
שָׁנָה יְהוֹיָקִים בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלָיִם וְשֵׁם אִמּוֹ זְבוּדָה בַּת פְּדָיָה מִן רוּמָה:
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָיו:
בְּיָמָיו עָלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְהִי לוֹ יְהוֹיָקִים
שָׁלֹשׁ שָׁנִים וַיָּשָׁב וַיִּמְרֹד בּוֹ: וַיְשַׁלַּח יְהוָה אֶת
גְּדוּדֵי כַשְׂדִּים וְאֶת גְּדוּדֵי אֲרָם וְאֶת גְּדוּדֵי מוֹאָב
וְאֶת גְּדוּדֵי בְנֵי עַמּוֹן וַיְשַׁלְּחֵם בִּיהוּדָה לְהַאֲבִידוֹ
כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים: אַךְ
עַל פִּי יְהוָה הָיָה בִּיהוּדָה לְהָסִיר מֵעַל פָּנָיו בַּעֲבוּר
מְנַשֶּׁה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה: וְגַם דַּם הַנָּקִי אֲשֶׁר שָׁפַךְ
וַיְמַלֵּא אֶת יְרוּשָׁלַיִם דָּם נָקִי וְלֹא אָבָה יְהוָה
לִסְלֹחַ: וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹיָקִים וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא
הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה:
וַיִּשְׁכַּב יְהוֹיָקִים עִם אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹיָכִין בְּנוֹ
תַּחְתָּיו: וְלֹא יָסַף עוֹד מֶלֶךְ מִצְרַיִם לָצֵאת מֵאַרְצוֹ
כִּי לָקַח מֶלֶךְ בָּבֶל מִנַּחַל מִצְרַיִם עַד נְהַר פְּרָת
כֹּל אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרָיִם: בֶּן שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה
יְהוֹיָכִין בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מָלַךְ בִּירוּשָׁלָיִם
וְשֵׁם אִמּוֹ נְחֻשְׁתָּא בַּת אֶלְנָתָן מִירוּשָׁלָיִם: וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו: בָּעֵת
הַהִיא עָלוּ עַבְדֵי נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל יְרוּשָׁלַיִם
וַתָּבֹא הָעִיר בַּמָּצוֹר: וַיָּבֹא נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
עַל הָעִיר וַעֲבָדָיו צָרִים עָלֶיהָ: וַיֵּצֵא יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ
יְהוּדָה אֶל מֶלֶךְ בָּבֶל הוּא וְאִמּוֹ וַעֲבָדָיו וְשָׂרָיו
וְסָרִיסָיו וַיִּקַּח אֹתָם מֶלֶךְ בָּבֶל בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה
לְמָלְכוֹ: וַיֹּצֵא מִשָּׁם אֵת אוֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה וְאֵת
אוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְקַצֵּץ אֶת כָּל כְּלֵי הַזָּהָב
אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּהֵיכַל יְהוָה
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: וְהָגְלָה אֶת כָּל יְרוּשָׁלַיִם וְאֶת כָּל
הַשָּׂרִים וְאֶת כָּל גִּבּוֹרֵי הַחַיִל עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים גּוֹלָה
וְכָל הֶחָרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר לֹא נִשְׁאַר זוּלָתִי דַּלַּת עַם
הָאָרֶץ: וַיַּגֶל אֶת יְהוֹיָכִין בָּבֶלָה וְאֶת אֵם הַמֶּלֶךְ
וְאֶת נְשֵׁי הַמֶּלֶךְ וְאֶת סָרִיסָיו וְאֶת אֲבִירֵי הָאָרֶץ
הוֹלִיךְ גָּלוּת מִירוּשָׁלַיִם בָּבֶלָה: וְאֵת כָּל אַנְשֵׁי
הַחַיִל שִׁבְעַת אֲלָפִים וְהֶחָרָשׁ וְהַמַּסְגֵּר אֶלֶף כָּל
גִּבּוֹרֵי עֹשֵׂה מִלְחָמָה וַיְבִיאֵם מֶלֶךְ בָּבֶל גָּלוּת
בָּבֶלָה: וַיַּמְלֵךְ מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת מַתַּנְיָה דֹּדוֹ תַּחְתָּיו
וַיַּסֵּב אֶת שְׁמוֹ צִדְקִיָּהוּ: בֶּן עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה
צִדְקִיָּהוּ בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָיִם
וְשֵׁם אִמּוֹ חֲמוּטַל בַּת יִרְמְיָהוּ מִלִּבְנָה: וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹיָקִים: כִּי עַל אַף
יְהוָה הָיְתָה בִּירוּשָׁלַיִם וְיהוּדָה עַד הִשְׁלִיכוֹ אֹתָם
מֵעַל פָּנָיו וַיִּמְרֹד צִדְקִיָּהוּ בְּמֶלֶךְ בָּבֶל: וַיְהִי בִּשְׁנַת
הַתְּשִׁיעִית לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
בָּא נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל הוּא וְכָל חֵילוֹ עַל
יְרוּשָׁלַיִם וַיִּחַן עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ דָּיֵק סָבִיב:
וַתָּבֹא הָעִיר בַּמָּצוֹר עַד עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
צִדְקִיָּהוּ: בַּחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ וַיֶּחֱזַק
הָרָעָב בָּעִיר וְלֹא הָיָה לֶחֶם לְעַם הָאָרֶץ: וַתִּבָּקַע
הָעִיר וְכָל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה עַל הַלַּיְלָה דֶּרֶךְ שַׁעַר
בֵּין הַחֹמֹתַיִם אֲשֶׁר עַל גַּן הַמֶּלֶךְ וְכַשְׂדִּים עַל
הָעִיר סָבִיב וַיֵּלֶךְ דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה: וַיִּרְדְּפוּ חֵיל
כַּשְׂדִּים אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּשִּׂגוּ אֶת צִדְקִיָּהוּ בְּעַרְבוֹת
יְרֵחוֹ וְכָל חֵילוֹ נָפֹצוּ מֵעָלָיו: וַיִּתְפְּשׂוּ אֶת הַמֶּלֶךְ
וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ אֶל מֶלֶךְ בָּבֶל רִבְלָתָה וַיְדַבְּרוּ אִתּוֹ
מִשְׁפָּטִים: וְאֶת בְּנֵי צִדְקִיָּהוּ שָׁחַט לְעֵינָיו וְאֶת עֵינֵי
צִדְקִיָּהוּ עִוֵּר וַיַּאַסְרֵהוּ בַּנְחֻשְׁתַּיִם וַיְבִאֵהוּ בָּבֶלָה:
וּבַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ הִיא שְׁנַת
תְּשַׁע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
בָּא נְבוּזַרְאֲדָן רַב טַבָּחִים עֹמֵד לִפְנֵי מֶלֶךְ בָּבֶל
בִּירוּשָׁלָיִם: וַיִּשְׂרֹף אֶת בֵּית יְהוָה וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ
וְאֵת כָּל בָּתֵּי יְרוּשָׁלַיִם וְאֵת כָּל בֵּית גָּדוֹל שָׂרַף
בָּאֵשׁ: וְאֵת חוֹמֹת יְרוּשָׁלַיִם סָבִיב נָתְצוּ כָּל חֵיל
כַּשְׂדִּים אֲשֶׁר עִם רַב טַבָּחִים: וְיֶתֶר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים
בָּעִיר וְהַנֹּפְלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עַל מֶלֶךְ בָּבֶל וְיֶתֶר
הֶהָמוֹן הָגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב טַבָּחִים: וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ
הִשְׁאִיר רַב טַבָּחִים לְכֹרְמִים וּלְיֹגְבִים: וְאֶת עַמּוּדֵי
הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לְבֵית יְהוָה וְאֶת הַמְּכֹנוֹת וְאֶת יָם
הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה שִׁבְּרוּ כַשְׂדִּים וַיִּשְׂאוּ
אֶת נְחֻשְׁתָּם בָּבֶלָה: וְאֶת הַסִּירוֹת וְאֶת הָאָבִיטִים
וְאֶת הַמְזַמְּרוֹת וְאֶת הַכַּפּוֹת וְאֶת כָּל כְּלֵי הַנְּחֹשֶׁת
אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ בָהֶם לָקָחוּ: וְהָאַגָּנוֹת וְהַמַּחְתּוֹת
אֲשֶׁר זָהָב זָהָב וַאֲשֶׁר כֶּסֶף כֶּסֶף לָקַח רַב טַבָּחִים:
שְׁנֵי הָעַמּוּדִים הַיָּם אֶחָד וְהַמְּכֹנוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה
שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה לֹא הָיָה מִשְׁקָל לִנְחֹשֶׁת כָּל
הַכֵּלִים הָאֵלֶּה: שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד
הָאֶחָד וְכֹתֶרֶת עָלָיו נְחֹשֶׁת וְקוֹמַת הַכֹּתֶרֶת שָׁלֹשׁ
אַמּוֹת וְשַׂבָּכִים וְרִמֹּנִים עַל הַכֹּתֶרֶת סָבִיב הַכֹּל
נְחֹשֶׁת וְכָמוֹהֶם לָעַמּוּד הַשֵּׁנִי עִם שַׂבָּכִים: וַיִּקַּח
רַב טַבָּחִים אֶת שְׂרָיָה כֹּהֵן הָרֹאשׁ וְאֶת צְפַנְיָה כֹּהֵן
הַמִּשְׁנֶה וְאֵת שְׁלֹשֶׁת שֹׁמְרֵי הַסַּף: וּמִן הָעִיר לָקַח
סָרִיס אֶחָד אֲשֶׁר הָיָה פָקִיד עַל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
וְחָמִשָּׁה אִישׁ מֵרֹאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בָּעִיר
וְאֵת שֹׂפֵר הַצָּבָא הַמַּפְקֵד אֶת עַם הָאָרֶץ וְשִׁשִּׁים אִישׁ
מֵעַם הָאָרֶץ הַנִּמְצְאִים בְּתוֹךְ הָעִיר: וַיִּקַּח אֹתָם
נְבוּזַרְאֲדָן רַב טַבָּחִים וַיֹּלֶךְ אֹתָם אֶל מֶלֶךְ בָּבֶל
רִבְלָתָה: וַיַּךְ אֹתָם מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְמִתֵם בְּרִבְלָה בְּאֶרֶץ
חֲמָת וַיִּגֶל יְהוּדָה מֵעַל אַדְמָתוֹ: וְהָעָם אֲשֶׁר הִשְׁאִיר
בְּאֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר הִשְׁאִיר נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
וַיַּפְקֵד עֲלֵיהֶם אֶת גְּדַלְיָהוּ בֶּן אֲחִיקָם בֶּן שָׁפָן:
וַיִּשְׁמְעוּ כָּל הַשָּׂרִים אֲשֶׁר לַגְּדוּד הֵמָּה וַאֲנָשֵׁיהֶם
כִּי הִפְקִיד מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת גְּדַלְיָהוּ וַיָּבֹאוּ אֶל גְּדַלְיָהוּ
הַמִּצְפָּתָה וְיִשְׁמָעֵאל בֶּן נְתַנְיָה וְיוֹחָנָן וְיוֹנָתָן בְּנֵי
קָרֵחַ וּשְׂרָיָה בֶּן תַּנְחֻמֶת הַנְּטֹפָתִי וְיַאֲזַנְיָה בֶּן
הַמַּעֲכָתִי הֵמָּה וַאֲנָשֵׁיהֶם: וַיִּשָּׁבַע לָהֶם גְּדַלְיָהוּ
וְלַאֲנָשֵׁיהֶם וַיֹּאמֶר אַל תִּירְאוּ מֵעֲבֹד לַכַּשְׂדִּים
שְׁבוּ בָאָרֶץ וְעִבְדוּ אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל וְיִיטַב לָכֶם:
וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּא יִשְׁמָעֵאל בֶּן נְתַנְיָה בֶּן
אֱלִישָׁמָע מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים אִתּוֹ
וַיַּכּוּ אֶת גְּדַלְיָהוּ וַיָּמֹת וְאֶת הַיְּהוּדִים וְאֶת
הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר הָיוּ אִתּוֹ בַּמִּצְפָּה: וַיָּקָם כָּל הָעָם
מִקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל וְשָׂרֵי הַחֲיָלִים וַיָּבֹאוּ מִצְרָיְמָה כִּי
יָרְאוּ מִפְּנֵי הַכַּשְׂדִּים: וַיְהִי בִּשְׁלֹשִׁים וְשֶׁבַע שָׁנָה
לְגָלוּת יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ יְהוּדָה בִּשְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ
בְּעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ לַחֹדֶשׁ נָשָׂא אֱוִיל מְרֹדַךְ מֶלֶךְ
בָּבֶל בִּשְׁנַת מָלְכוֹ אֶת רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ יְהוּדָה
וַיֹּצֵא אֹתוֹ מִבֵּית הַכָּלא: וַיְדַבֵּר אִתּוֹ טֹבוֹת וַיִּתֵּן
אֶת כִּסְאוֹ מֵעַל כִּסְאוֹת הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבָבֶל:
וַיְחַלֵּף בִּגְדֵי כִלְאוֹ וְהוּא אָכַל לֶחֶם תָּמִיד לְפָנָיו כָּל
יְמֵי חַיָּיו: וְאֻכְלָתוֹ אֻכְלַת תָּמִיד נִתְּנָה לוֹ מֵאֵת מֶלֶךְ
בָּבֶל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו עַד יוֹם מוֹתוֹ כֹּל
יְמֵי חַיָּיו:

בראשית

פרק א.

1 בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃
2 וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם׃
3 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר׃
4 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃
5 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃
6 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃
7 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי כֵן׃
8 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃
9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי כֵן׃
10 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃
11 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן׃
12 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃
13 וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃
14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃
15 וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן׃
16 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃
17 וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ׃
18 וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃
19 וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃
20 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃
21 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃
22 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃
23 וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃
24 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן׃
25 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃
26 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ׃
27 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃
28 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל הָאָרֶץ׃
29 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְרִי עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃
30 וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי כֵן׃
31 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

ישמעאל בנו בעת הולידה אברהם בן שמנים ושש שנה׃ ס וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם וּלְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר׃ וַתַּהַר שָׂרָה וַתֵּלֶד לְאַבְרָהָם בֵּן לִזְקֻנָיו לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת שֵׁם בְּנוֹ הַנּוֹלַד לוֹ אֲשֶׁר יָלְדָה לּוֹ שָׂרָה יִצְחָק׃ וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן שְׁמֹנַת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ וְאַבְרָהָם בֶּן מְאַת שָׁנָה בְּהִוָּלֶד לוֹ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ׃ וַתֹּאמֶר שָׂרָה צְחֹק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל הַשֹּׁמֵעַ יִצְחַק לִי׃ וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הֵינִיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי יָלַדְתִּי בֵן לְזָקְנָיו׃ וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגָּמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתֶּה גָּדוֹל בְּיוֹם הִגָּמֵל אֶת יִצְחָק׃ וַתֵּרֶא שָׂרָה אֶת בֶּן הָגָר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר יָלְדָה לְאַבְרָהָם מְצַחֵק׃ וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גָּרֵשׁ הָאָמָה הַזֹּאת וְאֶת בְּנָהּ כִּי לֹא יִירַשׁ בֶּן הָאָמָה הַזֹּאת עִם בְּנִי עִם יִצְחָק׃ וְהַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אוֹדֹת בְּנוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם אַל יֵרַע בְּעֵינֶיךָ עַל הַנַּעַר וְעַל אֲמָתֶךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שְׁמַע בְּקֹלָהּ כִּי בְיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ זָרַע׃ וְגַם אֶת בֶּן הָאָמָה לְגוֹי אֲשִׂימֶנּוּ כִּי זַרְעֲךָ הוּא׃ וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח לֶחֶם וְחֵמַת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל הָגָר שָׂם עַל שִׁכְמָהּ וְאֶת הַיֶּלֶד וַיְשַׁלְּחֶהָ וַתֵּלֶךְ וַתִּתְעֶה בְּמִדְבַּר בְּאֵר שָׁבַע׃ וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן הַחֵמֶת וַתַּשְׁלֵךְ אֶת הַיֶּלֶד תַּחַת אַחַד הַשִּׂיחִם׃ וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנֶּגֶד הַרְחֹק כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת כִּי אָמְרָה אַל אֶרְאֶה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתֵּשֶׁב מִנֶּגֶד וַתִּשָּׂא אֶת קֹלָהּ וַתֵּבְךְּ׃ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת קוֹל הַנַּעַר וַיִּקְרָא מַלְאַךְ אֱלֹהִים אֶל הָגָר מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה לָּךְ הָגָר אַל תִּירְאִי כִּי שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל קוֹל הַנַּעַר בַּאֲשֶׁר הוּא שָׁם׃ קוּמִי שְׂאִי אֶת הַנַּעַר וְהַחֲזִיקִי אֶת יָדֵךְ בּוֹ כִּי לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימֶנּוּ׃ וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא בְּאֵר מָיִם וַתֵּלֶךְ וַתְּמַלֵּא אֶת הַחֵמֶת מַיִם וַתַּשְׁקְ אֶת הַנָּעַר׃ וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת הַנַּעַר וַיִּגְדָּל וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר וַיְהִי רֹבֶה קַשָּׁת׃ וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר פָּארָן וַתִּקַּח לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ס וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר צְבָאוֹ אֶל אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמְּךָ בְּכֹל אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה׃ וְעַתָּה הִשָּׁבְעָה לִּי בֵאלֹהִים הֵנָּה אִם תִּשְׁקֹר לִי וּלְנִינִי וּלְנִכְדִּי כַּחֶסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמְּךָ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעִם הָאָרֶץ אֲשֶׁר גַּרְתָּה בָּהּ׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אָנֹכִי אִשָּׁבֵעַ׃ וְהוֹכִחַ אַבְרָהָם אֶת אֲבִימֶלֶךְ עַל אֹדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם אַתָּה לֹא הִגַּדְתָּ לִי וְגַם אָנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי בִּלְתִּי הַיּוֹם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיִּתֵּן לַאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית׃ וַיַּצֵּב אַבְרָהָם אֶת שֶׁבַע כִּבְשֹׂת הַצֹּאן לְבַדָּהֶן׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל אַבְרָהָם מָה הֵנָּה שֶׁבַע כְּבָשֹׂת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבַדָּהֶן׃ וַיֹּאמֶר כִּי אֶת שֶׁבַע כְּבָשֹׂת תִּקַּח מִיָּדִי בַּעֲבוּר תִּהְיֶה לִי לְעֵדָה כִּי חָפַרְתִּי אֶת הַבְּאֵר הַזֹּאת׃ עַל כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֵר שָׁבַע כִּי שָׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם׃ וַיִּכְרְתוּ בְרִית בִּבְאֵר שָׁבַע וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שַׂר צְבָאוֹ וַיָּשֻׁבוּ אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים׃ וַיִּטַּע אֶשֶׁל בִּבְאֵר שָׁבַע וַיִּקְרָא שָׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם׃ וַיָּגָר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים׃

פרשה כב.

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ אֶת יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים׃ בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרָחֹק׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים׃ וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנַּעַר וְאַל תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ מִמֶּנִּי׃ וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה׃ וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֶל אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן הַשָּׁמָיִם׃ וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידֶךָ׃ כִּי בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו׃ וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי׃ וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע׃ וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֻּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יָלְדָה מִלְכָּה גַּם הִוא בָּנִים לְנָחוֹר אָחִיךָ׃ אֶת עוּץ בְּכֹרוֹ וְאֶת בּוּז אָחִיו וְאֶת קְמוּאֵל אֲבִי אֲרָם׃ וְאֶת כֶּסֶד וְאֶת חֲזוֹ וְאֶת פִּלְדָּשׁ וְיִדְלָף וְאֶת בְּתוּאֵל׃ וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת רִבְקָה שְׁמֹנָה אֵלֶּה יָלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם׃ וּפִלַגְשׁוֹ וּשְׁמָהּ רְאוּמָה וַתֵּלֶד גַּם הִוא אֶת טֶבַח וְאֶת גַּחַם וְאֶת תַּחַשׁ וְאֶת מַעֲכָה׃

פרשה כג.

וַיִּהְיוּ חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה׃ וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וְלִבְכֹּתָהּ׃ וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל בְּנֵי חֵת לֵאמֹר׃ גֵּר וְתוֹשָׁב אָנֹכִי עִמָּכֶם תְּנוּ לִי אֲחֻזַּת קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מֵתִי מִלְּפָנָי׃ וַיַּעֲנוּ בְנֵי חֵת אֶת אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃ שְׁמָעֵנוּ אֲדֹנִי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחַר קְבָרֵינוּ קְבֹר אֶת מֵתֶךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת קִבְרוֹ לֹא יִכְלֶה מִמְּךָ מִקְּבֹר מֵתֶךָ׃ וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ לְעַם הָאָרֶץ לִבְנֵי חֵת׃ וַיְדַבֵּר עִמָּם לֵאמֹר אִם יֶשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר אֶת מֵתִי מִלְּפָנַי שִׁמְעוּנִי וּפִגְעוּ לִי בְּעֶפְרֹן בֶּן צֹחַר׃ וְיִתֶּן לִי אֶת מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לוֹ אֲשֶׁר בִּקְצֵה שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנֶנָּה לִי בְּתוֹכְכֶם לַאֲחֻזַּת קָבֶר׃ וְעֶפְרֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי חֵת וַיַּעַן עֶפְרֹן הַחִתִּי אֶת אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר עִירוֹ לֵאמֹר׃ לֹא אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לָךְ וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ לְךָ נְתַתִּיהָ לְעֵינֵי בְנֵי עַמִּי נְתַתִּיהָ לָךְ קְבֹר מֵתֶךָ׃ וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם הָאָרֶץ׃ וַיְדַבֵּר אֶל עֶפְרֹן בְּאָזְנֵי עַם הָאָרֶץ לֵאמֹר אַךְ אִם אַתָּה לוּ שְׁמָעֵנִי נָתַתִּי כֶּסֶף הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת מֵתִי שָׁמָּה׃ וַיַּעַן עֶפְרֹן אֶת אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃ אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מַה הִוא וְאֶת מֵתְךָ קְבֹר׃ וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל עֶפְרֹן וַיִּשְׁקֹל אַבְרָהָם לְעֶפְרֹן אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר׃ וַיָּקָם שְׂדֵה עֶפְרֹן אֲשֶׁר בְּמַכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מַמְרֵא הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ וְכָל הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּכָל גְּבֻלוֹ סָבִיב׃ לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי חֵת בְּכֹל בָּאֵי שַׁעַר עִירוֹ׃ וְאַחֲרֵי כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל מְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה עַל פְּנֵי מַמְרֵא הִוא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ וַיָּקָם הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ לְאַבְרָהָם לַאֲחֻזַּת קָבֶר מֵאֵת בְּנֵי חֵת׃

פרשה כד.

וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בַּכֹּל׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל עַבְדּוֹ זְקַן בֵּיתוֹ הַמֹּשֵׁל בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ שִׂים נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי׃ וְאַשְׁבִּיעֲךָ בַּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וֵאלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ׃ כִּי אִם אֶל אַרְצִי וְאֶל מוֹלַדְתִּי תֵּלֵךְ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי לְיִצְחָק׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוּלַי לֹא תֹאבֶה הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרַי אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת הַהָשֵׁב אָשִׁיב אֶת בִּנְךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָצָאתָ מִשָּׁם׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תָּשִׁיב אֶת בְּנִי שָׁמָּה׃ יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לָקַח אֹתִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי וַאֲשֶׁר דִּבֶּר לִי וַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִי לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ לְפָנֶיךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי מִשָּׁם׃ וְאִם לֹא תֹאבֶה הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרֶיךָ וְנִקֵּיתָ מִשְּׁבֻעָתִי זֹאת רַק אֶת בְּנִי לֹא תָשִׁיב שָׁמָּה׃ וַיָּשֶׂם הָעֶבֶד אֶת יָדוֹ תַּחַת יְרֵךְ אַבְרָהָם אֲדֹנָיו וַיִּשָּׁבַע לוֹ עַל הַדָּבָר הַזֶּה׃ וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גְמַלִּים מִגְּמַלֵּי אֲדֹנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל טוּב אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל אֲרַם נַהֲרַיִם אֶל עִיר נָחוֹר׃ וַיַּבְרֵךְ הַגְמַלִּים מִחוּץ לָעִיר אֶל בְּאֵר הַמָּיִם לְעֵת עֶרֶב לְעֵת צֵאת הַשֹּׁאֲבוֹת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם הַקְרֶה נָא לְפָנַי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה חֶסֶד עִם אֲדֹנִי אַבְרָהָם׃ הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב עַל עֵין הַמָּיִם וּבְנוֹת אַנְשֵׁי הָעִיר יֹצְאוֹת לִשְׁאֹב מָיִם׃ וְהָיָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיהָ הַטִּי נָא כַדֵּךְ וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וּבָהּ אֵדַע כִּי עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם אֲדֹנִי׃ וַיְהִי הוּא טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יָלְדָה לִבְתוּאֵל בֶּן מִלְכָּה אֵשֶׁת נָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם וְכַדָּהּ עַל שִׁכְמָהּ׃ וְהַנַּעֲרָה טוֹבַת מַרְאֶה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יְדָעָהּ וַתֵּרֶד הָעַיְנָה וַתְּמַלֵּא כַדָּהּ וַתָּעַל׃ וַיָּרָץ הָעֶבֶד לִקְרָאתָהּ וַיֹּאמֶר הַגְמִיאִינִי נָא מְעַט מַיִם מִכַּדֵּךְ׃ וַתֹּאמֶר שְׁתֵה אֲדֹנִי וַתְּמַהֵר וַתֹּרֶד כַּדָּהּ עַל יָדָהּ וַתַּשְׁקֵהוּ׃ וַתְּכַל לְהַשְׁקוֹתוֹ וַתֹּאמֶר גַּם לִגְמַלֶּיךָ אֶשְׁאָב עַד אִם כִּלּוּ לִשְׁתּוֹת׃ וַתְּמַהֵר וַתְּעָר כַּדָּהּ אֶל הַשֹּׁקֶת וַתָּרָץ עוֹד אֶל הַבְּאֵר לִשְׁאֹב וַתִּשְׁאַב לְכָל גְּמַלָּיו׃ וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאֵה לָהּ מַחֲרִישׁ לָדַעַת הַהִצְלִיחַ יְהוָה דַּרְכּוֹ אִם לֹא׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ הַגְּמַלִּים לִשְׁתּוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ נֶזֶם זָהָב בֶּקַע מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנֵי צְמִידִים עַל יָדֶיהָ עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם׃ וַיֹּאמֶר בַּת מִי אָתְּ הַגִּידִי נָא לִי הֲיֵשׁ בֵּית אָבִיךְ מָקוֹם לָנוּ לָלִין׃ וַתֹּאמֶר אֵלָיו בַּת בְּתוּאֵל אָנֹכִי בֶּן מִלְכָּה אֲשֶׁר יָלְדָה לְנָחוֹר׃ וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם תֶּבֶן גַּם מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ גַּם מָקוֹם לָלִין׃ וַיִּקֹּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא עָזַב חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ מֵעִם אֲדֹנִי אֲנִי בַּדֶּרֶךְ נָחָנִי יְהוָה בֵּית אֲחֵי אֲדֹנִי׃ וַתָּרָץ הַנַּעֲרָה וַתַּגֶּד לְבֵית אִמָּהּ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וּלְרִבְקָה אָח וּשְׁמוֹ לָבָן וַיָּרָץ לָבָן אֶל הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל הָעָיִן׃ וַיְהִי כִּרְאֹת אֶת הַנֶּזֶם וְאֶת הַצְּמִידִים עַל יְדֵי אֲחֹתוֹ וּכְשָׁמְעוֹ אֶת דִּבְרֵי רִבְקָה אֲחֹתוֹ לֵאמֹר כֹּה דִבֶּר אֵלַי הָאִישׁ וַיָּבֹא אֶל הָאִישׁ וְהִנֵּה עֹמֵד עַל הַגְּמַלִּים עַל הָעָיִן׃ וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה לָמָּה תַעֲמֹד בַּחוּץ וְאָנֹכִי פִּנִּיתִי הַבַּיִת וּמָקוֹם לַגְּמַלִּים׃ וַיָּבֵא הָאִישׁ הַבָּיְתָה וַיְפַתַּח הַגְמַלִּים נָתַן תֶּבֶן וּמִסְפּוֹא לַגְּמַלִּים וּמַיִם לִרְחֹץ רַגְלָיו וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ וַיָּשֶׂם לְפָנָיו לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר לֹא אֹכַל עַד אִם דִּבַּרְתִּי דְבָרָי וַיֹּאמֶר דַּבֵּר׃ וַיֹּאמֶר עֶבֶד אַבְרָהָם אָנִי׃ וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת אֲדֹנִי מְאֹד וַיִּגְדַּל וַיִּתֶּן לוֹ צֹאן וּבָקָר וְכֶסֶף וְזָהָב וַעֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים׃ וַתֵּלֶד שָׂרָה אֵשֶׁת אֲדֹנִי בֵּן לַאדֹנִי אַחֲרֵי זָקְנָתָהּ וַיִּתֶּן לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ׃ וְהִשְׁבִּיעַנִי אֲדֹנִי לֵאמֹר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּאַרְצוֹ׃ אִם לֹא אֶל בֵּית אָבִי תֵּלֵךְ וְאֶל מִשְׁפַּחְתִּי וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי׃ וָאֹמַר אֶל אֲדֹנִי אוּלַי לֹא תֵלֵךְ הָאִשָּׁה אַחֲרָי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ אִתְּךָ וְהִצְלִיחַ דַּרְכֶּךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי׃ אָז תִּנָּקֶה מֵאָלָתִי כִּי תָבוֹא אֶל מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם לֹא יִתְּנוּ לָךְ וְהָיִיתָ נָקִי מֵאָלָתִי׃ וָאָבוֹא הַיּוֹם אֶל הָעַיִן וָאֹמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אִם יֶשְׁךָ נָא מַצְלִיחַ דַּרְכִּי אֲשֶׁר אָנֹכִי הֹלֵךְ עָלֶיהָ׃ הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב עַל עֵין הַמָּיִם וְהָיָה הָעַלְמָה הַיֹּצֵאת לִשְׁאֹב וְאָמַרְתִּי אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי נָא מְעַט מַיִם מִכַּדֵּךְ׃ וְאָמְרָה אֵלַי גַּם אַתָּה שְׁתֵה וְגַם לִגְמַלֶּיךָ אֶשְׁאָב הִוא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הוֹכִיחַ יְהוָה לְבֶן אֲדֹנִי׃ אֲנִי טֶרֶם אֲכַלֶּה לְדַבֵּר עַל לִבִּי וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת וְכַדָּהּ עַל שִׁכְמָהּ וַתֵּרֶד הָעַיְנָה וַתִּשְׁאָב וָאֹמַר אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי נָא׃ וַתְּמַהֵר וַתּוֹרֶד כַּדָּהּ מֵעָלֶיהָ וַתֹּאמֶר שְׁתֵה וְגַם גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה וָאֶשְׁתְּ וְגַם הַגְמַלִּים הִשְׁקָתָה׃ וָאֶשְׁאַל אֹתָהּ וָאֹמַר בַּת מִי אָתְּ וַתֹּאמֶר בַּת בְּתוּאֵל בֶּן נָחוֹר אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ מִלְכָּה וָאָשִׂם הַנֶּזֶם עַל אַפָּהּ וְהַצְּמִידִים עַל יָדֶיהָ׃ וָאִקֹּד וָאֶשְׁתַּחוּ לַיהוָה וָאֲבָרֵךְ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אֲשֶׁר הִנְחָנִי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת לָקַחַת אֶת בַּת אֲחִי אֲדֹנִי לִבְנוֹ׃ וְעַתָּה אִם יֶשְׁכֶם עֹשִׂים חֶסֶד וֶאֱמֶת אֶת אֲדֹנִי הַגִּידוּ לִי וְאִם לֹא הַגִּידוּ לִי וְאֶפְנֶה עַל יָמִין אוֹ עַל שְׂמֹאל׃ וַיַּעַן לָבָן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ מֵיְהוָה יָצָא הַדָּבָר לֹא נוּכַל דַּבֵּר אֵלֶיךָ רָע אוֹ טוֹב׃ הִנֵּה רִבְקָה לְפָנֶיךָ קַח וָלֵךְ וּתְהִי אִשָּׁה לְבֶן אֲדֹנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ עֶבֶד אַבְרָהָם אֶת דִּבְרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה לַיהוָה׃ וַיֹּצֵא הָעֶבֶד כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּבְגָדִים וַיִּתֵּן לְרִבְקָה וּמִגְדָּנוֹת נָתַן לְאָחִיהָ וּלְאִמָּהּ׃ וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתְּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיָּלִינוּ וַיָּקוּמוּ בַבֹּקֶר וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֻנִי לַאדֹנִי׃ וַיֹּאמֶר אָחִיהָ וְאִמָּהּ תֵּשֶׁב הַנַּעֲרָה אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עָשׂוֹר אַחַר תֵּלֵךְ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל תְּאַחֲרוּ אֹתִי וַיהוָה הִצְלִיחַ דַּרְכִּי שַׁלְּחוּנִי וְאֵלְכָה לַאדֹנִי׃ וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לַנַּעֲרָה וְנִשְׁאֲלָה אֶת פִּיהָ׃ וַיִּקְרְאוּ לְרִבְקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הֲתֵלְכִי עִם הָאִישׁ הַזֶּה וַתֹּאמֶר אֵלֵךְ׃ וַיְשַׁלְּחוּ אֶת רִבְקָה אֲחֹתָם וְאֶת מֵנִקְתָּהּ וְאֶת עֶבֶד אַבְרָהָם וְאֶת אֲנָשָׁיו׃ וַיְבָרְכוּ אֶת רִבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אֲחֹתֵנוּ אַתְּ הֱיִי לְאַלְפֵי רְבָבָה וְיִירַשׁ זַרְעֵךְ אֶת שַׁעַר שֹׂנְאָיו׃ וַתָּקָם רִבְקָה וְנַעֲרֹתֶיהָ וַתִּרְכַּבְנָה עַל הַגְּמַלִּים וַתֵּלַכְנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת רִבְקָה וַיֵּלֶךְ׃ וְיִצְחָק בָּא מִבּוֹא בְּאֵר

10 ויהי כאשר שלח את הרכב אל לקראתו
ויאמר אל המצרע הלך ורחצת שבע פעמים
11 בירדן ושב בשרך לך ויתעבר ויאמר הנעמן
הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ויקרא בשם
12 יהוה אלהיו והניף ידו על המקום ורפא
המצרע הלא טובו אבנה ופרפר נהרות דמשק
מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי
13 ויפן ויתעבר בחמה ויגשו עבדיו וידברו אליו
ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא דבר אליך
הלא תעשה והלא אמר אליך רחץ וטהר ויטבל
14 בירדן שבע פעמים וישב בשרו כבשר נער
15 ויטהר וישב אל איש האלהים הוא ומחניתו
ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי
אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה
16 קח נא ברכה מאת עבדך ויאמר חי יהוה אשר
עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויסרב
17 ויאמר נעמן ואם לא יתן נא לעבדך משא צמד
פרדים עפר כי לא יעשה עוד עבדך עלה
18 וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה בדבר הזה
יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון
להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי
19 בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא
20 יהוה לעבדך בדבר הזה ויאמר לו לך לשלום
ויגש גחזי נער אלישע איש האלהים לאמר
הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת
21 מידו את אשר הביא וחי יהוה כי אם רצתי
22 אחריו ולקחתי ממנו משהו ויבן גחזי אחרי
נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה
לקראתו ויאמר השלום ויאמר השלום אדני
שלחני לאמר הנה עתה הלכו אלי שני נערים
מהר אפרים מן בני הנביאים תן נא להם
23 ככר כסף ושתי חלפות בגדים ויאמר נעמן
הואל קח ככרים ויפצר בו ויצר ככרי כסף
בשתי חלפות בגדים ויתן על שני נערים
24 ויתנו לפני ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם
בבית וישלח את האנשים וילכו ויבא ויעמד
25 אל אדניו ויאמר אליו גחזי אי מזה ויאמר
לא הלך עבדך אנה ואנה ויאמר אליו הלא לבי
הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך
26 העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים
וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות וגם
27 צרעת נעמן תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא
מלפניו מצרע כשלג

פרק ו׳: ה׳.

1 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא
המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר
2 הוא מאתנו נלכה נא עד הירדן ונקחה משם
איש קורה אחת ונעש לנו שם מקום לשבת
3 שם ויאמר לכו ויאמר אחד קח נא עם עבדיך
4 ויאמר אנכי אלך ויהי הלך עם עבדיו ויבאו
5 הירדנה ויגזרו עצים ויהי איש מפיל הקורה
ויפל הברזל במים ויצעק ויאמר אהה אדני
6 והוא חמוד ויאמר איש האלהים אנה נפל
ויראהו את המקום ויחתך עץ וישלך שמה
7 ויצף הברזל ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו
8 ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו
לאמר אל מקום פלני תחנתי ישב אל
9 ויאמר איש האלהים אל המלך ישראל אל
יעבר את המקום הזה כי שמה ארם נחתים
10 וישלח המלך ישראל אל המקום אשר אמר לו
איש האלהים והזהירהו והתאפק שמה לא
11 פעם ולא פעמים ויסער לב מלך ארם על
הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם
הלא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל
12 ויאמר אחד לא אדני המלך כי אלישע הנביא
אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים
13 אשר תדבר בחדרי משכבך ויאמר לכו וראו
איפה הוא ואשלחה ואקחהו ויגד לו לאמר
14 הנה בדתן ויאמר שם סוסים ורכב כבד חיל
ויבאו שמה ויכתו על העיר לילה
15 וישכם משרת איש האלהים לקום ויצא והנה
חיל סוסים ורכב סבב את העיר ויאמר נערו
16 אליו אהה אדני איכה נעשה ויאמר אל תירא
17 כי רבים אשר אתנו מאשר אתם ויתפלל
אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויפקח
יהוה את עיני הנער ויראה והנה ההר מלא
18 סוסים ורכב אש סביב לאלישע וירדו אליו
ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את
19 הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע ויכם בסנורים
כדבר אלישע ויאמר אלהם אלישע לא זה
הדרך ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם
אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אתם
20 שמרון ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע
יהוה פקח את עיני האלה וירא והנה בתוך
21 שמרון ויאמר מלך ישראל אל אלישע בראותו
אבי אכה אבי אכה הנם
22 ויאמר לא תכה הכית שבים בחרבך וקשתך
אתה ותכבשם ותשים לחם וכים לפניהם
ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם ולא יספו
23 עוד בנדודי ארם לבא בארץ ישראל ויכן להם
גדולה הרבה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו
24 אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבא
בארץ ישראל ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד
מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון

פרק ו׳: ו׳.

1 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה
2 עד היות חמור בשמנים מאה כסף וחצי
הקב חרי יונים בחמשים כסף ויעבר המלך
3 על החומה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה
4 אדני המלך ויאמר אל יושיעך יהוה מאין
אוליע לך מן הגרן או מן היקב ויאמר אליה
5 המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי
6 תני את בנך ונאכלהו היום ובני נאכל מחר
ואבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום
7 מחר ותאמר בנה אכלנו ותחבא את בנה
ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את
בגדיו והוא עבר על החומה וירא העם והנה
8 השק על בשרו מבית אל בשרו ויאמר אמר
אלהים כה יעשה לי וכה יוסיף כי עמד ראש
9 אלישע בנו היושב בתוכו ביום ההוא וישלח
איש מלאך מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר
הוא שלח אליו ויאמר אל הזקנים הראיתם כי
שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו
בבוא המלאך סגרו את הדלת ולחצתם אתו
בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו
10 ועודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו
ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אקוה
11 ליהוה עוד ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה
כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל
ושתי סאים שערים בשקל בשער שמרון
12 ויען השלישי על יד אשר המלך נשען עליה
את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות
במרום היתכן הדבר הזה ויאמר הנך רואה
13 בעיניך ומשם לא תאכל ויהי כן ויהי לו העם
14 ויבוססהו בשער וימת כאשר דבר איש
האלהים אשר דבר בבוא המלך אליו
15 ויעבר המנחה לפני ויהוא רדף אחריהם ויעבר
16 לפני המלך ויהוא הכה בבית אחאב ויצאו
המים הרבים ויראו ארם את המחנה ויקומו
17 וינסו בנשף ויפל השלישי על יד אשר נשען
עליה המלך על החומה וימת כאשר דבר איש
18 האלהים אשר דבר בבוא המלך אליו ויהי
כדבר איש האלהים אל המלך לאמר סאתים
שערים בשקל בשער שמרון ויהי כן ויהי לו
19 העם ויבוססהו בשער ויעבר המנחה לפני
20 ויהוא הכה בבית אחאב ויצאו המים הרבים
ויראו ארם את המחנה ויקומו וינסו בנשף
ויפל השלישי על יד אשר נשען עליה המלך
על החומה וימת כאשר דבר איש האלהים
אשר דבר בבוא המלך אליו ויהי כדבר איש
האלהים אל המלך לאמר סאתים שערים
בשקל בשער שמרון ויהי כן ויהי לו העם
ויבוססהו בשער ויעבר המנחה לפני ויהוא
הכה בבית אחאב ויצאו המים הרבים ויראו
ארם את המחנה ויקומו וינסו בנשף ויפל
השלישי על יד אשר נשען עליה המלך על
החומה וימת כאשר דבר איש האלהים אשר

וְאֵת בְּנֵי הַקְּהָתִי׃
24 לְנַשֹּׂא מַשָּׂא בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא׃
25 וְנָשְׂאוּ אֶת יְרִיעֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד מִכְסֵהוּ
וּמִכְסֵה הָעֹר אֲשֶׁר עָלָיו מִלְמָעְלָה וְאֵת מָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל
26 מוֹעֵד׃ וְאֶת קַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֶת מָסַךְ פֶּתַח שַׁעַר הֶחָצֵר
אֲשֶׁר עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת מֵיתָרֵיהֶם
וְאֶת כָּל כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה לָהֶם וְעָבָדוּ׃
27 עַל פִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל עֲבֹדַת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי לְכָל
מַשָּׂאָם וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּפְקַדְתֶּם עֲלֵיהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת
28 כָּל מַשָּׂאָם׃ זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי לַעֲבֹד
וּלְמַשָּׂא׃ וּבְיַד אִיתָמָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן תִּהְיֶה מִשְׁמֶרֶתָם׃
29 בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם׃
30 לְצִבְאֹתָם תִּפְקְדֵם כָּל הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת אֹהֶל
31 מוֹעֵד׃ וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם לְכֹל עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד
קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו׃
32 וְעַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב וַאֲדָנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם לְכָל
כֵּלֵיהֶם וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּבְשֵׁמוֹת תִּפְקְדוּ אֶת פְּקוּדֵי מַשָּׂא
33 כָּל עֲבֹדָתָם׃ זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל עֲבֹדָתָם
בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד אִיתָמָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃
34 וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי הָעֵדָה אֶת בְּנֵי הַקְּהָתִי
35 לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה
וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בַּעֲבֹדָה
36 בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפַּיִם
37 שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי כָּל
הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל פִּי יְהוָה
38 בְּיַד מֹשֶׁה׃ וּפְקוּדֵי בְנֵי גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃
39 מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא
40 לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בַּעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ פְקוּדֵיהֶם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם אַלְפַּיִם שְׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים׃
41 אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן כָּל הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד
אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל פִּי יְהוָה׃
42 וּפְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם׃
43 מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא
לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ פְקוּדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם
44 שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם׃ אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי
אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה׃
45 כָּל הַפְּקוּדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל
46 אֶת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וָמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל הַבָּא לַעֲבֹד עֲבֹדַת עֲבֹדָה
47 וַעֲבֹדַת מַשָּׂא בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ כָּל פְּקוּדֵיהֶם שְׁמֹנַת
48 אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים׃ עַל פִּי יְהוָה פָּקַד אֹתָם
49 בְּיַד מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל עֲבֹדָתוֹ וְעַל מַשָּׂאוֹ וּפְקֻדָיו אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃

ה׳ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
2 צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִשַׁלְּחוּ מִן הַמַּחֲנֶה כָּל צָרוּעַ וְכָל
3 זָב וְכֹל טָמֵא לָנָפֶשׁ׃ מִזָּכָר עַד נְקֵבָה תְּשַׁלֵּחוּ אֶל מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה תְּשַׁלְּחוּם וְלֹא יְטַמְּאוּ אֶת מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן
4 בְּתוֹכָם׃ וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְשַׁלְּחוּ אֹתָם אֶל מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
5 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ
אִשָּׁה כִּי תַעֲשֶׂה מִכָּל חַטֹּאת הָאָדָם לִמְעֹל מַעַל בַּיהוָה
6 וְאָשְׁמָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא׃ וְהִתְוַדּוּ אֶת חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ
וְהֵשִׁיב אֶת אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן לַאֲשֶׁר
7 אָשַׁם לוֹ׃ וְאִם אֵין לָאִישׁ גֹּאֵל לְהָשִׁיב הָאָשָׁם אֵלָיו הָאָשָׁם
הַמּוּשָׁב לַיהוָה לַכֹּהֵן מִלְּבַד אֵיל הַכִּפֻּרִים אֲשֶׁר יְכַפֶּר בּוֹ
8 עָלָיו׃ וְכָל תְּרוּמָה לְכָל קָדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ
9 לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃ וְאִישׁ אֶת קָדָשָׁיו לוֹ יִהְיוּ אִישׁ אֵת אֲשֶׁר
10 יִתֵּן לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
11 דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׂטֶה
אִשְׁתּוֹ וּמָעֲלָה בּוֹ מָעַל׃ וְשָׁכַב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת זֶרַע וְנֶעְלַם
מֵעֵינֵי אִישָׁהּ וְנִסְתְּרָה וְהִיא נִטְמָאָה וְעֵד אֵין בָּהּ וְהִוא לֹא
13 נִתְפָּשָׂה׃ וְעָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ וְהִוא נִטְמָאָה
אוֹ עָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ וְהִיא לֹא נִטְמָאָה׃
14 וְהֵבִיא הָאִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ אֶל הַכֹּהֵן וְהֵבִיא אֶת קָרְבָּנָהּ עָלֶיהָ
עֲשִׂירִת הָאֵפָה קֶמַח שְׂעֹרִים לֹא יִצֹק עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא יִתֵּן
עָלָיו לְבֹנָה כִּי מִנְחַת קְנָאֹת הִוא מִנְחַת זִכָּרוֹן מַזְכֶּרֶת עָוֹן׃
16 וְהִקְרִיב אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהֶעֱמִדָהּ לִפְנֵי יְהוָה׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מַיִם
17 קְדֹשִׁים בִּכְלִי חָרֶשׂ וּמִן הֶעָפָר אֲשֶׁר יִהְיֶה עַל קַרְקַע הַמִּשְׁכָּן
יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל הַמָּיִם׃ וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי
18 יְהוָה וּפָרַע אֶת רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל כַּפֶּיהָ אֶת מִנְחַת
זִכָּרוֹן מִנְחַת קְנָאֹת הִוא וּבְיַד הַכֹּהֵן יִהְיוּ מֵי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים
19 וְנִשְׁבַּע הַכֹּהֵן אֹתָהּ וְאָמַר אֶל הָאִשָּׁה אִם לֹא שָׁכַב אִישׁ אוֹתָךְ
וְאִם לֹא שָׂטִית טֻמְאָה תַּחַת אִישֵׁךְ הִנָּקִי מִמֵּי הַמָּרִים
20 הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה׃ וְאַתְּ כִּי שָׂטִית תַּחַת אִישֵׁךְ וְכִי נִטְמֵאת
וַיִּתֵּן אִישׁ בָּךְ אֶת שִׁכְבָתוֹ מִבַּלְעֲדֵי אִישֵׁךְ׃ וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן
אֶת הָאִשָּׁה בִּשְׁבֻעַת הָאָלָה וְאָמַר הַכֹּהֵן לָאִשָּׁה יִתֵּן יְהוָה
אוֹתָךְ לְאָלָה וְלִשְׁבֻעָה בְּתוֹךְ עַמֵּךְ בְּתֵת יְהוָה אֶת יְרֵכֵךְ נֹפֶלֶת
22 וְאֶת בִּטְנֵךְ צָבָה׃ וּבָאוּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמֵעַיִךְ לְצַבּוֹת
בֶּטֶן וְלַהַפִּיל יָרֵךְ וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אָמֵן אָמֵן׃
23 וְכָתַב אֶת הָאָלֹת הָאֵלֶּה הַכֹּהֵן בַּסֵּפֶר וּמָחָה אֶל מֵי הַמָּרִים׃
24 וְהִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת מֵי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם
25 הַמְאָרְרִים לְמָרִים׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקְּנָאֹת
וְהֵנִיף אֶת הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ׃
26 וְקָמַץ הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה אֶת אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה וְאַחַר
27 יַשְׁקֶה אֶת הָאִשָּׁה אֶת הַמָּיִם׃ וְהִשְׁקָהּ אֶת הַמַּיִם וְהָיְתָה אִם
נִטְמְאָה וַתִּמְעֹל מַעַל בְּאִישָׁהּ וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים
28 לְמָרִים וְצָבְתָה בִטְנָהּ וְנָפְלָה יְרֵכָהּ וְהָיְתָה הָאִשָּׁה לְאָלָה
29 בְּקֶרֶב עַמָּהּ׃ וְאִם לֹא נִטְמְאָה הָאִשָּׁה וּטְהֹרָה הִוא וְנִקְּתָה
30 וְנִזְרְעָה זָרַע׃ זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאֹת אֲשֶׁר תִּשְׂטֶה אִשָּׁה תַּחַת
31 אִישָׁהּ וְנִטְמָאָה׃ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תַּעֲבֹר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא
אֶת אִשְׁתּוֹ וְהֶעֱמִיד אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וְעָשָׂה לָהּ הַכֹּהֵן
32 אֵת כָּל הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ וְנִקָּה הָאִישׁ מֵעָוֹן וְהָאִשָּׁה הַהִוא תִּשָּׂא
אֶת עֲוֹנָהּ׃

ו׳ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
2 דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי יַפְלִא
לִנְדֹּר נֶדֶר נָזִיר לְהַזִּיר לַיהוָה׃ מִיַּיִן וְשֵׁכָר יַזִּיר חֹמֶץ יַיִן
וְחֹמֶץ שֵׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וַעֲנָבִים
4 לַחִים וִיבֵשִׁים לֹא יֹאכֵל׃ כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מִגֶּפֶן
5 הַיַּיִן מֵחַרְצַנִּים וְעַד זָג לֹא יֹאכֵל׃ כֹּל יְמֵי נֶדֶר נִזְרוֹ תַּעַר לֹא
יַעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ עַד מְלֹאת הַיָּמִם אֲשֶׁר יַזִּיר לַיהוָה קָדֹשׁ יִהְיֶה
6 גַּדֵּל פֶּרַע שְׂעַר רֹאשׁוֹ׃ כֹּל יְמֵי הַזִּירוֹ לַיהוָה עַל נֶפֶשׁ מֵת לֹא
7 יָבֹא׃ לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לְאָחִיו וּלְאַחֹתוֹ לֹא יִטַּמָּא לָהֶם בְּמֹתָם כִּי
8 נֵזֶר אֱלֹהָיו עַל רֹאשׁוֹ׃ כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ קָדֹשׁ הוּא לַיהוָה׃
9 וְכִי יָמֻת מֵת עָלָיו בְּפֶתַע פִּתְאֹם וְטִמֵּא רֹאשׁ נִזְרוֹ וְגִלַּח רֹאשׁוֹ
10 בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְגַלְּחֶנּוּ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יָבִיא
שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶל הַכֹּהֵן אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
11 וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא
עַל הַנָּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃ וְהִזִּיר לַיהוָה אֶת
יְמֵי נִזְרוֹ וְהֵבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ לְאָשָׁם וְהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים
13 יִפְּלוּ כִּי טָמֵא נִזְרוֹ׃ וְזֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר בְּיוֹם מְלֹאת יְמֵי נִזְרוֹ
14 יָבִיא אֹתוֹ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְהִקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ
בֶּן שְׁנָתוֹ תָּמִים אֶחָד לְעֹלָה וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת שְׁנָתָהּ תְּמִימָה
15 לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד תָּמִים לִשְׁלָמִים׃ וְסַל מַצּוֹת סֹלֶת חַלֹּת
בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם׃
16 וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְעָשָׂה אֶת חַטָּאתוֹ וְאֶת עֹלָתוֹ׃
17 וְאֶת הָאַיִל יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סַל הַמַּצּוֹת וְעָשָׂה
הַכֹּהֵן אֶת מִנְחָתוֹ וְאֶת נִסְכּוֹ׃ וְגִלַּח הַנָּזִיר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
אֶת רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח אֶת שְׂעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר
19 תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת הַזְּרֹעַ בְּשֵׁלָה מִן הָאַיִל
וְחַלַּת מַצָּה אַחַת מִן הַסַּל וְרָקִיק מַצָּה אֶחָד וְנָתַן עַל כַּפֵּי
20 הַנָּזִיר אַחַר הִתְגַּלְּחוֹ אֶת נִזְרוֹ׃ וְהֵנִיף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְעַל שׁוֹק הַתְּרוּמָה
וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יָיִן׃
21 זֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר אֲשֶׁר יִדֹּר קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל נִזְרוֹ מִלְּבַד
אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ כְּפִי נִדְרוֹ אֲשֶׁר יִדֹּר כֵּן יַעֲשֶׂה עַל תּוֹרַת
22 נִזְרוֹ׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
23 דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
24 אָמוֹר לָהֶם׃ יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ׃
25 יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃
26 יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃
27 וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם׃

ז׳ וַיְהִי בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל כֵּלָיו וַיִּמְשָׁחֵם
2 וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם׃ וַיַּקְרִיבוּ נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם
נְשִׂיאֵי הַמַּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים עַל הַפְּקֻדִים׃
3 וַיָּבִיאוּ אֶת קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ עֶגְלֹת צָב וּשְׁנֵי עָשָׂר בָּקָר
עֲגָלָה עַל שְׁנֵי הַנְּשִׂיאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיַּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי
4 הַמִּשְׁכָּן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
5 קַח מֵאִתָּם וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם
6 אֶל הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הָעֲגָלוֹת וְאֶת
7 הַבָּקָר וַיִּתֵּן אֹתָם אֶל הַלְוִיִּם׃ אֵת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן נָתַן עַגְלוֹת שְׁנַיִם
8 וְאַרְבָּעָה בָקָר כְּפִי עֲבֹדָתָם׃ וְאֵת בְּנֵי מְרָרִי נָתַן אַרְבַּע עַגְלוֹת
שְׁנַיִם וּשְׁמֹנָה בָקָר כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃
9 וְלִבְנֵי קְהָת לֹא נָתָן כִּי עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכָּתֵף יִשָּׂאוּ׃
10 וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ וַיַּקְרִיבוּ
11 הַנְּשִׂיאִים אֶת קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יַקְרִיבוּ אֶת קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת
12 הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיְהִי הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן
13 עַמִּינָדָב לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ וְקָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק כֶּסֶף אֶחָד שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
14 שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה
15 זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן
16 שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
17 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב׃
18 בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר נְשִׂיא יִשָּׂשכָר׃
19 הִקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרַק כֶּסֶף אֶחָד שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
20 סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
21 קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
22 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
23 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר׃
24 בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן חֵלֹן׃
25 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק כֶּסֶף
אֶחָד שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת
26 בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
27 פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
28 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
29 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן חֵלֹן׃
30 בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן שְׁדֵיאוּר׃
31 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק כֶּסֶף
אֶחָד שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת
32 בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
33 פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
34 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
35 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן שְׁדֵיאוּר׃
36 בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי׃
37 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק כֶּסֶף
אֶחָד שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת
38 בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
39 פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
40 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
41 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי׃
42 בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל׃
43 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק כֶּסֶף
אֶחָד שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת
44 בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
45 פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
46 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
47 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל׃
48 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרָיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד׃
49 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק כֶּסֶף
אֶחָד שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת
50 בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
51 פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
52 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
53 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד׃
54 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר׃
55 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק כֶּסֶף
אֶחָד שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת
56 בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
57 פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
58 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
59 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר׃
60 בַּיּוֹם הַתְּשִׁיע

ירמיה ו׳

1 הֵעָלוּ בְנֵי־בִנְיָמִן מִקֶּרֶב יְרוּשָׁלִָם וּבִתְקוֹעַ תִּקְעוּ שׁוֹפָר וְעַל־בֵּית הַכֶּרֶם שְׂאוּ מַשָּׂא כִּי־רָעָה נִשְׁקְפָה מִצָּפוֹן וְשֶׁבֶר גָּדוֹל׃ 2 הַנְּוָה וְהַמְעֻנָּגָה דִּמִּיתִי בַּת־צִיּוֹן׃ 3 אֵלֶיהָ יָבוֹאוּ רוֹעִים וְעֶדְרֵיהֶם יִרְעוּ עָלֶיהָ סָבִיב רָעוּ אִישׁ אֶת־יָדוֹ׃ 4 קַדְּשׁוּ עָלֶיהָ מִלְחָמָה קוּמוּ וְנַעֲלֶה בַּצָּהֳרַיִם אוֹי לָנוּ כִּי פָנָה הַיּוֹם כִּי יָנְטוּ צִלְלֵי עָרֶב׃ 5 קוּמוּ וְנַעֲלֶה בַלָּיְלָה וְנַשְׁחִיתָה אַרְמְנוֹתֶיהָ׃ 6 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כְּרֻתוּ עֵצָהּ וְשִׁפְכוּ עַל־יְרוּשָׁלִַם סֹלְלָה הִוא הָעִיר הַפָּקֻד כָּל־עֹשֶׁק בְּקִרְבָּהּ׃ 7 כְּהַקְרַת מַיִם כֵּן הִקְרָתָה רָעָתָהּ חָמָס וְשֹׁד יִשָּׁמַע בָּהּ עַל־פָּנַי תָּמִיד חֳלִי וּמַכּוֹת׃ 8 הִוָּסְרִי יְרוּשָׁלִַם פֶּן־תֵּקַע נַפְשִׁי מִמֵּךְ פֶּן־אֲשִׂימֵךְ שְׁמָמָה אֶרֶץ לֹא נוֹשָׁבָה׃ 9 כֹּה אָמַר יְהוָה עוֹלֵל יְעוֹלְלוּ כַגֶּפֶן שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל שׁוּב יָדְךָ כְּבוֹצֵר עַל־סַלְסִלוֹת׃ 10 אֶל־מִי אֲדַבְּרָה וְאָעִידָה וְיִשְׁמָעוּ הִנֵּה עֲרֵלָה אָזְנָם וְלֹא יוּכַל לְהַקְשִׁיב הִנֵּה דְבַר־יְהוָה הָיָה לָהֶם לְחֶרְפָּה לֹא יַחְפְּצוּ־בוֹ׃ 11 וְחֲמַת יְהוָה מָלֵאתִי נִלְאֵיתִי הָכֵל עַל־עוֹלֵל בַּחוּץ וְעַל־סוֹד בַּחוּרִים יַחְדָּו כִּי גַם־אִישׁ עִם־אִשָּׁה יִלָּכֵדוּ זָקֵן עִם־מָלֵא יָמִים׃ 12 וְנָסַבּוּ בָתֵּיהֶם לַאֲחֵרִים שָׂדוֹת וְנָשִׁים יַחְדָּו כִּי־אַט אֶט־יָדִי עַל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה׃ 13 כִּי־מִקְּטַנָּם וְעַד־גְּדוֹלָם כֻּלּוֹ בֹצֵעַ בָּצַע וּמִנָּבִיא וְעַד־כֹּהֵן כֻּלּוֹ עֹשֶׂה שָׁקֶר׃ 14 וַיִּרְפְּאוּ אֶת־שֶׁבֶר בְּנוֹת עַמִּי עַל־נְקֵלָה לֵאמֹר שָׁלוֹם שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם׃ 15 הֹבִישׁוּ כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַּם בֹּשׁ לֹא יֵבֹשׁוּ וְהַכְלֵם לֹא יָדָעוּ לָכֵן יִפְּלוּ בַּנֹּפְלִים בְּעֵת פָּקְדָתִי יִכָּשְׁלוּ אָמַר יְהוָה׃ 16 כֹּה אָמַר יְהוָה עִמְדוּ עַל־דְּרָכוֹת וּרְאוּ וְשַׁאֲלוּ לִנְתִיבוֹת עוֹלָם אַיֵּה דֶּרֶךְ הַטּוֹב וְהֹלְכוּ בָהּ וּמְצָאוּ מַרְגוֹעַ לְנַפְשְׁכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא נֵלֵךְ׃ 17 וְהַקֹּמְתִי עֲלֵיכֶם צֹפִים הַקְשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ לֹא נַקְשִׁיב׃ 18 לָכֵן שִׁמְעוּ הַגּוֹיִם וְיָדַע עֲדָה אֲשֶׁר בָּהֶם׃ 19 שִׁמְעִי הָאָרֶץ הִנְנִי מֵבִיא רָעָה אֶל־הָעָם הַזֶּה פְּרִי מַחְשְׁבוֹתָם כִּי־עַל־דְּבָרַי לֹא הִקְשִׁיבוּ וְתוֹרָתִי וַיִּמְאָסוּ בָהּ׃ 20 לָמָּה־זֶּה לִי לְבוֹנָה מִשְּׁבָא תָּבוֹא וְקָנֶה הַטּוֹב מֵאֶרֶץ מֶרְחָקָה עוֹלוֹתֵיכֶם לֹא לְרָצוֹן וְזִבְחֵיכֶם לֹא עָרְבוּ לִי׃ 21 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה מִכְשֹׁלִים וְכָשְׁלוּ בָהֶם אָבוֹת וּבָנִים יַחְדָּו שָׁכֵן וְרֵעַ יֹאבֵדוּ׃ 22 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה עַם בָּא מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל יֵעוֹר מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ׃ 23 קֶשֶׁת וְכִידוֹן יַחֲזִיקוּ אַכְזָר הוּא וְלֹא יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהֱמֶה וְעַל־סוּסִים יִרְכָּבוּ עָרוּךְ כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ בַּת־צִיּוֹן׃ 24 שָׁמַעְנוּ שִׁמְעָם רָפוּ יָדֵינוּ צָרָה הֶחֱזִקַתְנוּ חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃ 25 אַל־תֵּצְאִי הַשָּׂדֶה וּבַדֶּרֶךְ אַל־תְּהַלָּכִי כִּי־חֶרֶב לְאוֹיֵב מָגוֹר מִסָּבִיב׃ 26 בַּת־עַמִּי חִגְרִי שָׂק וְהִתְפַּלְּשִׁי אֵפֶר עָלָיִךְ אֵבֶל יָחִיד עֲשִׂי־לָךְ מִסְפֵּד מַר כִּי פִתְאֹם יָבוֹא הַשּׁוֹדֵד עָלֵינוּ׃ 27 בָּחוֹן נְתַתִּיךָ בְעַמִּי מִבְצָר וְתֵדַע וְתִבְחַן אֶת־דַּרְכָּם׃ 28 כֻּלָּם סָרֵי סָרָה הֹלְכֵי רָכִיל נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל כֻּלָּם מַשְׁחִיתִים הֵמָּה׃ 29 נָתַךְ הָעוֹפֶרֶת מִן־הָאֵשׁ תַּמָּם צָרַף צָרוֹף לְשָׁוְא כִּי רָעִים לֹא נִתָּקוּ׃ 30 כֶּסֶף נִמְאָס קְרָאוּ לָהֶם כִּי מָאַס יְהוָה בָּם׃

ירמיה ז׳

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ 2 עֲמֹד בְּשַׁעַר בֵּית יְהוָה וְקָרָאתָ שָׁם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַיהוָה׃ 3 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וְאַשְׁכִּנָה אֶתְכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה׃ 4 אַל־תִּבְטְחוּ לָכֶם אֶל־דִּבְרֵי הַשֶּׁקֶר לֵאמֹר הֵיכַל יְהוָה הֵיכַל יְהוָה הֵיכַל יְהוָה הֵמָּה׃ 5 כִּי אִם־הֵיטֵב תֵּיטִיבוּ אֶת־דַּרְכֵיכֶם וְאֶת־מַעַלְלֵיכֶם אִם־עָשׂוֹ תַעֲשׂוּ מִשְׁפָּט בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ׃ 6 גֵּר יָתוֹם וְאַלְמָנָה אַל־תּוֹנוּ וְדָם נָקִי אַל־תִּשְׁפְּכוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאַחֲרֵי אֱלֹהֵי אֲחֵרִים לְרָעַת לָכֶם׃ 7 וְשָׁכַנְתִּי אֶתְכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם׃ 8 הִנֵּה אַתֶּם בֹּטְחִים לָכֶם אֶל־דִּבְרֵי הַשֶּׁקֶר אֲשֶׁר לֹא יוֹעִילוּ׃ 9 הֲגָנֹב רָצֹחַ וְנָאֹף וְהִשָּׁבַע לַשֶּׁקֶר וְקַטֵּר לַבַּעַל וְהָלֹךְ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם׃ 10 וּבָאתֶם וַעֲמַדְתֶּם לְפָנַי בַּבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו וַאֲמַרְתֶּם נִצַּלְנוּ לְמַעַן עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה׃ 11 הַמְעָרַת פָּרִצִים הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו בְּעֵינֵיכֶם גַּם־אָנֹכִי הִנֵּה רָאִיתִי נְאֻם־יְהוָה׃ 12 כִּי אִם־לְכוּ־נָא אֶל־מְקוֹמִי אֲשֶׁר בְּשִׁלוֹ אֲשֶׁר הִשְׁכַּנְתִּי שְׁמִי בָּרִאשׁוֹנָה וּרְאוּ אֵת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רָעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ 13 וְעַתָּה עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה נְאֻם־יְהוָה וָאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם הַשְׁכֵּם וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וָאֶקְרָא לָכֶם וְלֹא עֲנִיתֶם׃ 14 וְעָשִׂיתִי לַבַּיִת אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו אֲשֶׁר אַתֶּם בֹּטְחִים בּוֹ וְלַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וְלַאֲבוֹתֵיכֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשִׁלוֹ׃ 15 וְהִשְׁלַכְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל פָּנַי כַּאֲשֶׁר הִשְׁלַכְתִּי אֵת כָּל־אֲחֵיכֶם אֵת כָּל־זֶרַע אֶפְרָיִם׃ 16 וְאַתָּה אַל־תִּתְפַּלֵּל בְּעַד־הָעָם הַזֶּה וְאַל־תִּשָּׂא בַעֲדָם רִנָּה וּתְפִלָּה וְאַל־תִּפְגַּע בִּי כִּי אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ אֹתָךְ׃ 17 הַאֵינְךָ רֹאֶה מָה הֵם עֹשִׂים בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלִָם׃ 18 הַבָּנִים מְלַקְּטִים עֵצִים וְהָאָבוֹת מְבַעֲרִים אֶת־הָאֵשׁ וְהַנָּשִׁים לָשׁוֹת בָּצֵק לַעֲשׂוֹת כַּוָּנִים לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם וְלַהַסִּיךְ נְסָכִים לֵאלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְעִסֵנִי׃ 19 הֹתָם אֲנִי מַכְעִיסִים נְאֻם־יְהוָה הֲלֹא אֹתָם לְמַעַן בָּשְׁתָּם פְּנֵיהֶם׃ 20 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אַפִּי וַחֲמָתִי נִתָּכֶת עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־עֵץ הַשָּׂדֶה וְעַל־פְּרִי הָאֲדָמָה וּבָעֲרָה וְלֹא תִכְבֶּה׃ 21 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹלוֹתֵיכֶם סְפוּ עַל־זִבְחֵיכֶם וְאִכְלוּ בָשָׂר׃ 22 כִּי לֹא דִבַּרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים בְּיוֹם הוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־דִּבְרֵי עוֹלָה וָזָבַח׃ 23 כִּי אִם־אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אֹתָם לֵאמֹר שִׁמְעוּ בְקוֹלִי וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם וְהָלַכְתֶּם בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֶתְכֶם לְמַעַן יִיטַב לָכֶם׃ 24 וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנָם וַיֵּלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹת בִּשְׁרִירוּת לִבָּם הָרָע וַיִּהְיוּ לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים׃ 25 לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדַי הַנְּבִיאִים יוֹם וְהַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ׃ 26 וְלֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנָם וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם הֵרֵעוּ מֵאֲבוֹתֵיהֶם׃ 27 וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ וְקָרָאתָ לָהֶם וְלֹא יַעֲנוּךָ׃ 28 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא לָקְחוּ מוּסָר אָבְדָה הָאֱמוּנָה וְנִכְרְתָה מִפִּיהֶם׃ 29 גֹּזִּי נִזְרֵךְ וְהַשְׁלִיכִי וְשָׂאִי עַל־שְׁפָיִים קִינָה כִּי מָאַס יְהוָה וַיִּטֹּשׁ אֶת־דּוֹר עֶבְרָתוֹ׃ 30 כִּי עָשׂוּ בְנֵי־יְהוּדָה הָרַע בְּעֵינַי נְאֻם־יְהוָה שָׂמוּ שִׁקּוּצֵיהֶם בַּבַּיִת אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו לְטַמְּאוֹ׃ 31 וּבָנוּ בָּמוֹת הַתֹּפֶת אֲשֶׁר בְּגֵי בֶן־הִנֹּם לִשְׂרֹף אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עָלְתָה עַל־לִבִּי׃ 32 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יֵאָמֵר עוֹד הַתֹּפֶת וְגֵי בֶן־הִנֹּם כִּי אִם־גֵּי הַהֲרֵגָה וְקָבְרוּ בְתֹפֶת מֵאֵין מָקוֹם׃ 33 וְהָיְתָה נִבְלַת הָעָם הַזֶּה לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ וְאֵין מַחֲרִיד׃ 34 וְהִשְׁבַּתִּי מֵעָרֵי יְהוּדָה וּמִחוּצוֹת יְרוּשָׁלִַם קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה כִּי לְחָרְבָּה תִּהְיֶה הָאָרֶץ׃

ירמיה ח׳

1 בָּעֵת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה יוֹצִיאוּ אֶת־עַצְמוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת־עַצְמוֹת שָׂרָיו וְאֶת־עַצְמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֶת־עַצְמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֶת־עַצְמוֹת יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם מִקִּבְרֹתָם׃ 2 וְהִשְׁטִחוּם לַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וּלְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר אָהֲבוּם וַאֲשֶׁר עָבָדוּם וַאֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וַאֲשֶׁר דָּרְשׁוּם וַאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ׃ 3 וְנִבְחַר מָוֶת מֵחַיִּים לְכֹל הַשְּׁאֵרִית הַנִּשְׁאָרִים מִן־הַמִּשְׁפָּחָה הָרָעָה הַזֹּאת בְּכָל־הַמְּקוֹמוֹת הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם נְאֻם־יְהוָה צְבָאוֹת׃ 4 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה הֲיִפֹּלוּ וְלֹא יָקוּמוּ אִם־יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב׃ 5 מַדּוּעַ שׁוּבַת הָעָם הַזֶּה יְרוּשָׁלִַם מְשׁוּבָה נֶצַח הֶחֱזִיקוּ בַּתַּרְמִית מֵאֲנוּ לָשׁוּב׃ 6 הִקְשַׁבְתִּי וְשָׁמָעְתִּי לֹא־כֵן דִּבֵּרוּ אֵין־אִישׁ נִחָם עַל־רָעָתוֹ לֵאמֹר מֶה עָשִׂיתִי כָּל־שָׁב בְּמִרוּצָתוֹ כְּסוּס שָׁטֵף בַּמִּלְחָמָה׃ 7 גַּם־חֲסִידָה בַשָּׁמַיִם יָדְעָה מוֹעֲדֶיהָ וְתֹר וְסִיס וְעָגוּר שָׁמְרוּ אֶת־עֵת בֹּאָנָה וְעַמִּי לֹא יָדְעוּ אֶת־מִשְׁפַּט יְהוָה׃ 8 אֵיכָה תֹּאמְרוּ חֲכָמִים אֲנָחְנוּ וְתוֹרַת יְהוָה אִתָּנוּ אָכֵן הִנֵּה לַשֶּׁקֶר עָשָׂה עֵט שֶׁקֶר סוֹפְרִים׃ 9 הֹבִישׁוּ חֲכָמִים חַתּוּ וְנִלְכָּדוּ הִנֵּה בִּדְבַר־יְהוָה מָאָסוּ וְחָכְמַת מָה לָּהֶם׃ 10 לָכֵן אֶתֵּן אֶת־נְשֵׁיהֶם לַאֲחֵרִים שְׂדוֹתֵיהֶם לְיוֹרְשִׁים כִּי מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל כֻּלּוֹ בֹצֵעַ בָּצַע מִנָּבִיא וְעַד־כֹּהֵן כֻּלּוֹ עֹשֶׂה שָׁקֶר׃ 11 וַיִּרְפְּאוּ אֶת־שֶׁבֶר בַּת־עַמִּי עַל־נְקֵלָה לֵאמֹר שָׁלוֹם שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם׃ 12 הֹבִישׁוּ כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַּם בֹּשׁ לֹא יֵבֹשׁוּ וְהַכְלֵם לֹא יָדָעוּ לָכֵן יִפְּלוּ בַּנֹּפְלִים בְּעֵת פָּקְדָתִי יִכָּשְׁלוּ אָמַר יְהוָה׃ 13 אָסֹף אֲסִיפֵם נְאֻם־יְהוָה אֵין עֲנָבִים בַּגֶּפֶן וְאֵין תְּאֵנִים בַּתְּאֵנָה וְהֶעָלֶה נָבֵל וָאֶתֵּן לָהֶם יַעַבְרוּם׃ 14 מַדּוּעַ אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים הֵאָסְפוּ וְנָבוֹאָה אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר וְנִדְּמָה־שָּׁם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הִדְמָנוּ וַיַּשְׁקֵנוּ מֵי רֹאשׁ כִּי חָטָאנוּ לַיהוָה׃ 15 קַוֵּינוּ לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לְעֵת מַרְפֵּא וְהִנֵּה בְעָתָה׃ 16 מִדָּן נִשְׁמַע נַחְרַת סוּסָיו מִקּוֹל מִצְהֲלוֹת אַבִּירָיו רָגְזָה כָּל־הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ עִיר וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ 17 כִּי הִנְנִי מְשַׁלֵּחַ בָּכֶם נְחָשִׁים צִפְעֹנִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם לָחַשׁ וְנִשְּׁכוּ אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה׃ 18 מַכְאִיבִי עַל־יָגוֹן עָלַי לִבִּי דָוֶה׃ 19 הִנֵּה קוֹל שַׁוְעַת בַּת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מַרְחֹקֶת הַיְהוָה אֵין בְּצִיּוֹן אִם־מַלְכָּהּ אֵין בָּהּ מַדּוּעַ הִכְעִסוּנִי בִּפְסִלֵיהֶם בְּהַבְלֵי נֵכָר׃ 20 עָבַר קָצִיר כָּלָה קָיִץ וַאֲנַחְנוּ לֹא נוֹשָׁעְנוּ׃ 21 עַל־שֶׁבֶר בַּת־עַמִּי הָשְׁבָּרְתִּי קָדַרְתִּי שַׁמָּה הֶחֱזָקָתְנִי׃ 22 הֲצֳרִי אֵין בְּגִלְעָד אִם־רוֹפֵא אֵין שָׁם כִּי מַדּוּעַ לֹא עָלְתָה אֲרוּכַת בַּת־עַמִּי׃ 23 מִי־יִתֵּן רֹאשִׁי מַיִם וְעֵינִי מְקוֹר דִּמְעָה וְאֶבְכֶּה יוֹמָם וָלַיְלָה אֵת חַלְלֵי בַּת־עַמִּי׃

ירמיה ט׳

1 מִי־יִתְּנֵנִי בַמִּדְבָּר מְלוֹן אוֹרְחִים וְאֶעֶזְבָה אֶת־עַמִּי וְאֵלְכָה מֵאִתָּם כִּי כֻלָּם מְנָאֲפִים עֲצֶרֶת בֹּגְדִים׃ 2 וַיַּדְרִכוּ אֶת־לְשׁוֹנָם קַשְׁתָּם שֶׁקֶר וְלֹא לֶאֱמוּנָה גָּבְרוּ בָאָרֶץ כִּי מֵרָעָה אֶל־רָעָה יָצָאוּ וְאֹתִי לֹא יָדָעוּ נְאֻם־יְהוָה׃ 3 אִישׁ מֵרֵעֵהוּ הִשָּׁמֵרוּ וְעַל־כָּל־אָח אַל־תִּבְטָחוּ כִּי כָל־אָח עָקֹב יַעְקֹב וְכָל־רֵעַ רָכִיל יְהַלֵּךְ׃ 4 וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יְהָתֵלּוּ וֶאֱמֶת לֹא יְדַבֵּרוּ לִמְּדוּ לְשׁוֹנָם דַּבֶּר שָׁקֶר הַעֲוֵה נִלְאוּ׃ 5 שִׁבְתְּךָ בְּתוֹךְ מִרְמָה בְּמִרְמָה מֵאֲנוּ דַעַת נְאֻם־יְהוָה׃ 6 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי צָרְפָם וּבְחַנְתִּים כִּי אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בַּת־עַמִּי׃ 7 חֵץ שְׁחוּט לְשׁוֹנָם מִרְמָה דִּבֶּר בְּפִיו שָׁלוֹם אֶת־רֵעֵהוּ יְדַבֵּר וּבְקִרְבּוֹ יָשִׂים אָרְבּוֹ׃ 8 הַעַל־אֵלֶּה לֹא־אֶפְקֹד בָּם נְאֻם־יְהוָה אִם־בְּגוֹי אֲשֶׁר כָּזֶה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי׃ 9 עַל־הֶהָרִים אֶשָּׂא בְכִי וְנֶהִי וְעַל־נְאוֹת מִדְבָּר קִינָה כִּי נִצְּתוּ מִבְּלִי עוֹבֵר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֶה מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד־בְּהֵמָה נָדְדוּ הָלָכוּ׃ 10 וְנָתַתִּי אֶת־יְרוּשָׁלִַם לְגַלִּים מְעוֹן תַּנִּים וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב׃ 11 מִי הָאִישׁ הֶחָכָם וְיָבֶן אֶת־זֹאת וַאֲשֶׁר דִּבֶּר פִּי־יְהוָה אֵלָיו וְיַגִּדָהּ עַל־מָה אָבְדָה הָאָרֶץ נִצְּתָה כַמִּדְבָּר מִבְּלִי עוֹבֵר׃ 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל־עָזְבָם אֶת־תּוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיהֶם וְלֹא־שָׁמְעוּ בְקוֹלִי וְלֹא־הָלְכוּ בָהּ׃ 13 וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי שְׁרִרוּת לִבָּם וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לִמְּדוּם אֲבוֹתָם׃ 14 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מַאֲכִלֵם אֶת־הָעָם הַזֶּה לַעֲנָה וְהִשְׁקִיתִים מֵי רֹאשׁ׃ 15 וַהֲפִיצוֹתִים בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ הֵמָּה וַאֲבוֹתָם וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֶרֶב עַד כַּלּוֹתִי אוֹתָם׃ 16 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִתְבּוֹנְנוּ וְקִרְאוּ לַמְקוֹנְנוֹת וְתָבוֹאנָה וְאֶל־הַחֲכָמוֹת שִׁלְחוּ וְתָבוֹאנָה׃ 17 וְתִמְהֵרְנָה וְתִשֶּׂנָה עָלֵינוּ נֶהִי וְתֵרַדְנָה עֵינֵינוּ דִּמְעָה וְעַפְעַפֵּינוּ יִזְּלוּ מָיִם׃ 18 כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שֻׁדַּדְנוּ בֹשְׁנוּ מְאֹד כִּי עָזַבְנוּ אָרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ׃ 19 כִּי־שִׁמְעָה נָשִׁים דְּבַר־יְהוָה וְתִקַּח אָזְנְכֶם דְּבַר־פִּיו וְלַמֵּדְנָה בְנוֹתֵיכֶם נְהִי וְאִשָּׁה רְעוּתָהּ קִינָה׃ 20 כִּי עָלָה מָוֶת בְּחַלֹּנֵינוּ בָּא בְאַרְמְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלֵל מִחוּץ בַּחוּרִים מֵרְחֹבוֹת׃ 21 דַּבֵּר כֹּה נְאֻם־יְהוָה וְנָפְלָה נִבְלַת הָאָדָם כַּדֹּמֶן עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וּכְעָמִיר מֵאַחֲרֵי הַקּוֹצֵר וְאֵין מְאַסֵּף׃ 22 כֹּה אָמַר יְהוָה אַל־יִתְהַלֵּל חָכָם בְּחָכְמָתוֹ וְאַל־יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בִּגְבוּרָתוֹ אַל־יִתְהַלֵּל עָשִׁיר בְּעָשְׁרוֹ׃ 23 כִּי אִם־בְּזֹאת יִתְהַלַּל הַמִּתְהַלֵּל הַשְׂכֵּל וְיָדוֹעַ אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ כִּי בְאֵלֶּה חָפַצְתִּי נְאֻם־יְהוָה׃ 24 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל־כָּל־מָל בְּעָרְלָה׃ 25 עַל־מִצְרַיִם וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־אֱדוֹם וְעַל־בְּנֵי עַמּוֹן וְעַל־מוֹאָב וְעַל כָּל־קְצוּצֵי פֵאָה הַיֹּשְׁבִים בַּמִּדְבָּר כִּי כָל־הַגּוֹיִם עֲרֵלִים וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲרֵלֵי לֵב׃

ירמיה י׳

1 שִׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 2 כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל־דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם אַל תִּלְמָדוּ וּמֵאֹתוֹת הַשָּׁמַיִם אַל־תֵּחַתּוּ כִּי יֵחַתּוּ הַגּוֹיִם מֵהֵמָּה׃ 3 כִּי חֻקּוֹת הָעַמִּים הֶבֶל הוּא כִּי־עֵץ מִיַּעַר כָּרָת מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ בַּמַּעֲצָד׃ 4 בְּכֶסֶף וּבְזָהָב הֵיטִיבוּ בְּמַסְמְרוֹת וּבְמַקָּבוֹת יְחַזְּקוּהוּ וְלֹא יָפִיק׃ 5 כְּתֹמֶר מִקְשָׁה הֵמָּה וְלֹא יְדַבֵּרוּ נָשׂוֹא יִנָּשֹׂא כִּי לֹא יִצְעָדוּ אַל־תִּירְאוּ מֵהֶם כִּי לֹא יָרֵעוּ וְגַם הֵטִיב אֵין עִמָּם׃ 6 מֵאֵין כָּמוֹךָ יְהוָה גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה׃ 7 מִי לֹא יִירָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יֶאֱתָיֶה כִּי בְכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכֻתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ׃ 8 וּבְאַחַת יִבְעֲרוּ וְיִוָּסְרוּ מוֹרֵה הֶבֶל עֵצִים הֵמָּה׃ 9 כֶּסֶף מְרֻקָּע מִתַּרְשִׁישׁ יוּבָא וְזָהָב מֵאוּפָז מַעֲשֵׂה חָרָשׁ וְיַד צוֹרֵף תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁם מַעֲשֵׂה חֲכָמִים כֻּלָּם׃ 10 וַיהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם מִקְּצָפוֹ תִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וְלֹא־יָכְלוּ גּוֹיִם זַעְמוֹ׃ 11 כֹּה תֹאמְרוּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא עָשׂוּ יֹאבְדוּ מֵאֶרֶץ וּמִתַּחַת לְשָׁמַיִם אֵלֶּה׃ 12 עֹשֵׂה אֶרֶץ בְּכֹחוֹ כּוֹנֵן תֵּבֵל בְּחָכְמָתוֹ וּבִתְבוּנָתוֹ נָטָה שָׁמָיִם׃ 13 לְקוֹלוֹ תֵּת הָמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם וַיַּעַל נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה וַיּוֹצֵא רוּחַ מֵאֹצְרוֹתָיו׃ 14 נִבְעַר כָּל־אָדָם מִדַּעַת הֹבִישׁ כָּל־צוֹרֵף מִפֶּסֶל כִּי שֶׁקֶר נִסְכּוֹ וְלֹא־רוּחַ בָּם׃ 15 הֶבֶל הֵמָּה מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים בְּעֵת פְּקֻדָּתָם יֹאבֵדוּ׃ 16 לֹא־כְאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקֹב כִּי יוֹצֵר הַכֹּל הוּא וְיִשְׂרָאֵל שֵׁבֶט נַחֲלָתוֹ יְהוָה צְבָאוֹת ש

37 ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים:
38 ○ ואת אתותי אשר שמתי בם ותדעון כי אני יהוה:
39 ויהי כאשר הביא יהוה אתך אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך
40 ונתנה לך: והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה
41 לך הזכרים ליהוה: וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו
42 וכל בכור אדם בבניך תפדה: והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת
43 ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: ויהי כי
44 הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם
45 ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור
46 בני אפדה: והיה לאות על ידך ולטטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו
47 יהוה ממצרים: ○ ויהי בשלח פרעה וינחם אלהים לא נחם דרך ארץ
48 פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה
49 ושבו מצרימה: והסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים
50 עלו בני ישראל מארץ מצרים: ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי
51 השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם
52 את עצמתי מזה אתכם: ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר:
53 ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש
54 להאיר להם ללכת יומם ולילה: לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש
55 לילה לפני העם: ○ וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
56 וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו
57 תחנו על הים: כי יאמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם בארץ סגר
58 עליהם המדבר: והקשיתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה
59 ובכל חילו וידעו המצרים כי אני יהוה ויעשו כן: ויגד למלך מצרים
60 כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו
61 כי שלחנו את ישראל מעבדנו: ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו:
62 ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו: ויחזק
63 יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל
64 יצאים ביד רמה: וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס רכב פרעה
65 ופרשיו וחילו וישגום חנים על הים על פי החירת לפני בעל צפן:
66 ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם
67 וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה: ויאמרו אל משה המבלי
68 אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו
69 ממצרים: הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו
70 ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתים במדבר: ויאמר
71 משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה
72 לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוספו לראתם עוד עד
73 עולם: יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון: ○ ויאמר יהוה אל משה מה
74 תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו: ואתה הרם את מטך ונטה את
75 ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: ואני הנני
76 מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו
77 ובפרשיו: וידעו המצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו:
78 ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד
79 הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל
80 ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה:
81 ויט משה את ידו על הים וישב יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה
82 וישם את הים לחרבה ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל בתוך הים
83 ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: וירדפו מצרים ויבאו
84 אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים: ויהי באשמרת הבקר
85 וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים:
86 ויסר את אפן מרכבתיו ויהי נהגה בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני
87 ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך
88 על הים וישובו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט משה את ידו
89 על הים ויפן הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה
90 את מצרים בתוך הים: ויבאו המים וישבו ויכסו את הרכב ואת הפרשים
91 לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד: ובני ישראל
92 הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: ויושע יהוה
93 ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת
94 הים: וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם
95 את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו: ○ אז ישיר משה ובני ישראל
96 את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה
97 סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו
98 אלהי אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרכבת פרעה
99 וחילו יָרָה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: תהמת יכסימו ירדו
100 במצולת כמו אבן: ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב:
101 וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש: וברוח אפיך נערמו
102 נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים: אמר אויב ארדף אשיג אחלק
103 שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחך כסמו ים
104 צללו כעופרת במים אדירים: מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר
105 בקדש נורא תהלת עשה פלא: נטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית בחסדך
106 עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז
107 יושבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל
108 יושבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר
109 עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון
110 לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך: יהוה ימלך לעלם ועד:
111 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויישב יהוה עליהם את מי הים
112 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביאה אחות אהרן
113 את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת: ותען להם
114 מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: ○ ויסע משה
115 את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר
116 ולא מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו למרת מים כי מרים הם על כן
117 קרא שמה מרה: ויליני העם על משה לאמר מה נשתה: ויצעק אל יהוה
118 ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט
119 ושם נסהו: ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו
120 תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים
121 לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך: ○ ויבאו אילמה ושם שתים עשרה
122 עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים: ויסעו מאילם ויבא כל
123 עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר
124 יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: ויתלונן כל עדת בני ישראל על
125 משה ועל אהרן במדבר: ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד
126 יהוה בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל
127 המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב: ויאמר יהוה אל משה הנני
128 ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען
129 אנסנו הילך בתורתי אם לא: והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו
130 והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: ויאמר משה אליהם איש אל יותר
131 ממנו עד בקר: ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר ויתולע
132 ויבאש ויקצף עליהם משה: ויקצפו עליהם בני ישראל איש כמאכלו
133 ויחם השמש ונמס: ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד
134 ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה
135 שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו
136 ואת כל העדף הניחו לכם לשמרת עד הבקר: ויניחו אתו עד הבקר כאשר
137 צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו: ויאמר משה אכלהו היום כי
138 שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: ששת ימים תלקטהו וביום
139 השביעי שבת לא יהיה בו: ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא
140 מצאו: ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי:
141 ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים
142 שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמהו ביום השביעי: וישבתו העם ביום
143 השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן ויהי כצפיחת
144 בדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת
145 לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי
146 אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה
147 מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: כאשר צוה יהוה
148 את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמר: ובני ישראל אכלו את המן
149 ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באתם אל קצה
150 ארץ כנען: והעמר עשרית האיפה הוא: ○ ויסעו כל עדת בני ישראל
151 ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידם ואין מים לשתות העם:
152 וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה
153 תריבון עמדי מה תנסון את יהוה: ויצמא שם העם למים וילן העם על
154 משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני
155 בצמא: ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט ורגמני:
156 ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר
157 הכית בו את היאר קח בידך והלכת: הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב
158 והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם וישת משה לעיני זקני ישראל:
159 ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותם את יהוה
160 לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין: ○ ויבא עמלק וילחם עם ישראל
161 ברפידים: ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק
162 מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי: ויעש יהושע כאשר
163 אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: והיה
164 כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: וידי משה
165 כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו
166 מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש: ויחלש יהושע את
167 עמלק ואת עמו לפי חרב: ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר
168 והשם באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים:
169 ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר כי יד על כס יה מלחמה
170 ליהוה בעמלק מדר דר: ○ וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל
171 אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל
172 ממצרים: ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה:
173 ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה:
174 ושם האחד אליעזר כי ויאמר אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה:
175 ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה
176 שם הר האלהים: ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך
177 ושני בניה עמה: ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש
178 לרעהו לשלום ויבאו האהלה: ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה
179 לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך
180 ויצלם יהוה: ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר
181 הצילו מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד
182 מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים: עתה ידעתי
183 כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: ויקח יתרו חתן
184 משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם
185 חתן משה לפני האלהים: ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויתיצב
186 העם על משה מן הבקר עד הערב: וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה
187 לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך
188 וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב: ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם
189 לדרש אלהים: כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו
190 והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו: ויאמר חתן משה אליו לא טוב
191 הדבר אשר אתה עשה: נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד
192 ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך: עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים
193 עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים:
194 והזהרתה אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה
195 ואת המעשה אשר יעשון: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים
196 אנשי אמת שנאי בצע ושמת עלהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים
197 ושרי עשרות: ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך
198 וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך: אם את הדבר הזה
199 תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא: וישמע
200 משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל
201 ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי
202 עשרות: וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל
203 הדבר הקטן ישפטו הם: וישלח משה את חתנו וילך לו יתרו ארצה מדין:
204 ○ בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר
205 סיני: ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל
206 נגד ההר: ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה
207 תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים
208 ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: ועתה אם שמוע תשמעו
209 בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ:
210 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל
211 בני ישראל: ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים
212 האלה אשר צוהו יהוה: ויען כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה
213 נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי
214 בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם
215 ויגד משה את דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה לך אל העם
216 וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנים ליום השלישי כי ביום
217 השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת את העם סביב
218 לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת:
219 לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה
220 במשך היובל המה יעלו בהר: ויד משה אל העם ויקדש את העם ויכבסו
221 שמלתם: ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה:
222 ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וענן כבד על ההר וקל שפר
223 חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת
224 האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו על אשר
225 ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד:
226 ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול:
227 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר
228 ויעל משה: ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות
229 ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם
230 יהוה: ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה
231 העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית
232 אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם:
233 וירד משה אל העם ויאמר אלהם: ○ וידבר אלהים את כל הדברים האלה
234 לאמר: אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:
235 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר
236 בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוה
237 להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים
238 על שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
239 מצותי: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר
240 ישא את שמו לשוא: זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד
241 ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל
242 מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך:
243 כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר
244 בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו: כבד
245 את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן
246 לך: לא תרצח: לא תנאף: לא תגנב: לא תענה ברעך עד שקר: לא
247 תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר
248 לרעך: ○ וכל העם רואים את הקלת ואת הלפדים ואת קול השפר ואת
249 ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה דבר אתה
250 עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: ויאמר משה אל העם אל
251 תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על
252 פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם
253 האלהים: ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם
254 כי מן השמים דברתי עמכם: לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא
255 תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך
256 את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך:
257 ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה
258 ותחללה: ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו:
259 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד
260 וברביעת יצא לחפשי חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא
261 ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה
262 וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואם אמר יאמר העבד אהבתי את
263 אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: והגיש אדניו אל האלהים והגיש
264 אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם:
265 ○ וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: אם רעת בעיני
266 אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם לא ימשל למכרה בבגדו בה: ואם לבנו
267 יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה כסתה ועונתה
268 לא יגרע: ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: מכה איש
269 ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום
270 אשר ינוס שמה: וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו
271 למות: ומכה אביו ואמו מות יומת: וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות
272 יומת: ומקלל אביו ואמו מות יומת: וכי יריבן אנשים ונגף איש את
273 רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם יקום והתהלך בחוץ
274 על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: וכי יכה איש את עבדו
275 או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: אך אם יום או יומים יעמד
276 לא יקם כי כספו הוא: וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא
277 יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים:
278 ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: עין תחת עין שן תחת שן יד תחת
279 יד רגל תחת רגל: כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה:
280 ○ וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשה ישלחנו
281 תחת עינו: ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשה ישלחנו תחת שנו:
282 וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את
283 בשרו ובעל השור נקי: ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו
284 ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: אם כפר
285 יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו: או בן יגח או בת יגח
286 כמשפט הזה יעשה לו: אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים
287 יתן לאדניו והשור יסקל: וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא
288 יכסנו ונפל שמה שור או חמור: בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם
289 והמת יהיה לו: וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור
290 החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון: או נודע כי שור נגח הוא מתמל
291 שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו:
292 ○ כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור
293 וארבע צאן תחת השה: אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים:
294 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו:
295 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם:
296 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו
297 ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או
298 השדה כי בער את הבערה ישלם המבעיר: כי יתן איש אל רעהו כסף או
299 כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: אם לא ימצא
300 הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו:
301 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר
302 יאמר כי הוא זה עד הדברים בעלי שניהם אשר ירשיעון אלהים יכפל
303 שנים לרעהו: כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה
304 לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: שבעת יהוה תהיה בין שניהם
305 אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם: ואם גנב יגנב
306 מעמו ישלם לבעליו: אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם:
307 ○ וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם:
308 אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו: וכי יפתה איש בתולה
309 אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: אם מאן ימאן אביה
310 לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת: בכשפים לא תחיה: כל שכב עם
311 בהמה מות יומת: זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו: ○ וגר לא תונה
312 ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: כל אלמנה ויתום לא תענון:
313 אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: וחרה אפי
314 והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: אם כסף תלוה
315 את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: אם חבל
316 תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: כי היא כסתה לבדה היא
317 שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני:
318 אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: זבחך ומלאך לא תאחר בכור
319 בניך תתן לי: כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום
320 השמיני תתנו לי: ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו
321 לכלב תשלכון אתו: ○ לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות
322 עד חמס: לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים
323 להטת: ודל לא תהדר בריבו: כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה השב
324 תשיבנו לו: כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב
325 עמו עזב תעזב עמו: לא תטה משפט אביונך בריבו: מדבר שקר תרחק
326 ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד יעור
327 פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי
328 גרים הייתם בארץ מצרים: ○ ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את
329 תבואתה: ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית
330 השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי
331 תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר: ובכל אשר אמרתי
332 אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יעלה על פיך: שלש
333 רגלים תחג לי בשנה: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות
334 כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני
335 ריקם: וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה
336 באספך את מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני
337 האדן יהוה: לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר:
338 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:
339 ○ הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר
340 הכנתי: השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי
341 בקרבו: כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את
342 איביך ואצרתי את צרריך: כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי
343 והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו: לא תשתחוה לאלהיהם
344 ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם:
345 ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה
346 מקרבך: לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא: את
347 אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל
348 אויביך אליך ערף: ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני
349 ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה
350 ורבה עליך חית השדה: מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת
351 את הארץ: ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי
352 אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת להם ולאלהיהם
353 ברית: לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה
354 לך למוקש: ○ ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא
355 ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק: ונגש משה לבדו אל יהוה
356 והמה לא יגשו ועם לא יעלו איתו: ויבא משה ויספר לעם את כל דברי
357 יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר
358 דבר יהוה נעשה: ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח
359 תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: וישלח את
360 נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים: ויקח
361 משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח: ויקח ספר הברית
362 ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: ויקח משה
363 את הדם וייז על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל
364 הדברים האלה: ○ ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל:
365 וירא את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים
366 לטהר: ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו
367 וישתו: ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת
368 האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם: ויקם משה ויהושע משרתו
369 ויעל משה אל הר האלהים: ואל הזקנים אמר שבו לנו בזאת עד אשר
370 נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם: ויעל משה
371 אל ההר ויכס הענן את ההר: וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן
372 ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה כבוד יהוה
373 כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא משה בתוך הענן ויעל
374 אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה: ○ וידבר יהוה אל
375 משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר
376 ידבנו לבו תקחו את תרומתי: וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף
377 ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורת אילם מאדמים
378 ועורת תחשים ועצי שטים: שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת
379 הסמים: אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: והעשו לי מקדש ושכנתי
380 בתוכם: ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו
381 וכן תעשו: ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו
382 ואמה וחצי קמתו: וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו
383 זר זהב סביב: ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי
384 טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: ועשית בדי עצי שטים
385 וצפית אתם זהב: והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את
386 הארון בהם: בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו: ונתת אל הארון
387 את העדות אשר אתן אליך: ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה
388 ואמה וחצי רחבה: ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות
389 הכפרת: עשה כרוב אחד מקצה מזה ומקצה מזה מן הכפרת תעשו את
390 הכרבים על שני קצותיו: והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם
391 על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים: ונתת את
392 הכפרת על הארון ומלמעלה לארון תתן את העדות אשר אתן אליך:
393 ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון
394

פרק ה.

1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע׃ 2 וארם יצאו גדודים ויחלקו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן׃ 3 ותאמר אל גברתה לו יעמד אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו׃ 4 ויבא איש אל אדניו ויגד לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל׃ 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף וששת אלפי זהב ועשרת חלפי בגדים׃ 6 ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו׃ 7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר הכאלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי׃ 8 ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל׃ 9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע׃ 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר׃ 11 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ונקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף המצרע׃ 12 הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃ 13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשנו ואף כי אמר אליך רחץ וטהר׃ 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן וטהר׃ 15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחניו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך׃ 16 ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויסרב׃ 17 ויאמר נעמן ואם לא לתת יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עלה ומזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה׃ 18 לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃ 19 ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו כברות הארץ׃ 20 ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא לפנים חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו משהו׃ 21 ותרדף גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום׃ 22 ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה הלמו אלי שני נערים מהר אפרים משבי בני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפי בגדים׃ 23 ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפצר בו ויצר שני ככרי כסף בשני חלפי בגדים ויתן על שני נעריו וישאו לפניו׃ 24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית וישלח את האנשים וילכו׃ 25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה׃ 26 ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות׃ 27 וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג׃

פרק ו.

1 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר הוא לנו׃ 2 נלכה נא עד הירדן ונקחו משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו׃ 3 ויאמר האחד הואל נא ובא עם עבדיך ואמר ואנכי אלך׃ 4 ויהי הוא הולך עמהם ויבאו הירדנה ויגזרו את העצים׃ 5 והנה בהפלו את הקורה ויפל ברזל הגרזן במים ויזעק ויאמר אהה אדני והוא חדש היה׃ 6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויחתך עץ וישלך שמה ויצף הברזל׃ 7 ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו׃ 8 ומלך ארם נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני תחנתי׃ 9 וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר אל תעבר במקום פלני כי שמה ארם נחתים׃ 10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירו ונסר שמה לא פעם ולא פעמים׃ 11 ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם הלא תגידו לי אשר לנו מי אל מלך ישראל׃ 12 ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך׃ 13 ויאמר לכו וראו אי שם ואשלחה ויגד לו לאמר הנה בדתן׃ 14 וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר׃ 15 וישכם משרת איש האלהים לצאת בבקר ויצא והנה חיל סבב את העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אהה אדני איכה נעשה׃ 16 ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם׃ 17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויפקח יהוה את עיני הנער והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע׃ 18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע ויכם בסנורים׃ 19 ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אתם שמרון׃ 20 ויהי כבואם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני האלה ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון׃ 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראותו אבי אכה אכה׃ 22 ויאמר לא תכה הכית שבים בחרבך ובקשתך אתה להכות אתם שים לחם וים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם׃ 23 וישם להם משתה גדול ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבא בארץ ישראל׃ 24 ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל וישם מצור על שמרון׃ 25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים שקלים וגו רבע הקב חרי יונים בחמשה שקלים כסף׃ 26 ומלך ישראל עבר על החומה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך׃ 27 ויאמר אל לא יושיעך יהוה מאין אוליע לך המגרן ומן היקב׃ 28 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ובני נאכל מחר׃ 29 ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום מחר ותאמר אל בני נאכל׃ 30 ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע בגדיו והוא עבר על החומה וירא העם והנה השק על בשרו מבית׃ 31 ויאמר אסף אלהים לי כה יעשה לי וכה יוסיף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום׃ 32 ואלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר הוא משלח אליו ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה לכרות את ראשי ראו בבוא המלאך סגרו את הדלת ולחצתם אתו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו׃ 33 עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מעם יהוה מה אקוה ליהוה עוד׃

פרק ז.

1 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל בשער שמרון׃ 2 וישלש השלישי על אשר יד המלך נשען על יד האיש ויען האיש את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות במרום הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל׃ 3 וארבעה אנשים מצרעים היו פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו׃ 4 אם אמרנו נבא העירה והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיונו נחיה ואם ימיתונו ונמתה׃ 5 ויקמו בנשף לבא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין שם איש׃ 6 ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול לאמר הנה שכר המלך עלינו את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבא עלינו׃ 7 ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמוריהם המחנה כאשר הוא ויברחו אל נפשם׃ 8 ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישובו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו׃ 9 ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשורה הוא ואנחנו מחשים ואם נחכה עד אור הבקר ומצאנו עון הנה ועתה לכו ונבואה ונגידה בבית המלך׃ 10 ויבאו ויקראו אל שוער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה׃ 11 ויקרא השוערים ויגידו בית המלך פנימה׃ 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להסתר בשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונחזיקם חיים ואל העיר נבוא׃ 13 ויען אחד מעבדיו ויאמר יקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בעיר הנה המה ככל המון ישראל אשר נשארו בה הנה המה ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה׃ 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו׃ 15 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישבו המלאכים ויגידו למלך׃ 16 ויצא העם וישסו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל כדבר יהוה׃ 17 והמלך הפקיד את השלישי על אשר יד המלך נשען עליו על השער וידרסהו העם במבוא ומת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בהרדת המלך אליו׃ 18 ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר שתי סאים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון׃ 19 וישב השלישי את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות במרום הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל׃ 20 ויהי לו כן וירמסהו העם בשער וימת׃

פרק ח.

1 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנו לאמר קומי ולכי את וביתך וגורי בכל אשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים׃ 2 ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים׃ 3 ויהי מקץ שבע השנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה׃ 4 והמלך מדבר אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע׃ 5 ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צועקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע׃ 6 וישאל המלך את האשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה׃ 7 ואלישע בא דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה׃ 8 ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ושאל את יהוה לאמר החיה מחלי זה׃ 9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה מחלי זה׃ 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות׃ 11 ויעמד פניו וישם עד בושה ויבך איש האלהים׃ 12 ויאמר חזאל למה אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח באש ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרותיהם תבקע׃ 13 ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אותך מלך על ארם׃ 14 וילך מאת אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי החיה תחיה׃ 15 ויהי ממחרת ויקח את המכסה ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו׃ 16 ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה׃ 17 בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם׃ 18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה׃ 19 ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל הימים׃ 20 בימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך׃ 21 ויעבר יורם צעירה ואת כל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויך את אדום הסובב עליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליו׃ 22 ותפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז פשעה לבנה בעת ההיא׃ 23 ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 24 וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ויהי אחזיהו בנו תחתיו׃ 25 בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה׃ 26 בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל׃ 27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב היה׃ 28 וילך עם יהורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד וישסו ארם את יהורם׃ 29 וישב המלך יהורם להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא׃

פרק ט.

1 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעד׃ 2 ובאת שמה וראית שם את יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמת את אחיו מתוך החדר׃ 3 ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה׃ 4 וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד׃ 5 ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר אלי אליך שר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך שר׃ 6 ויקם ויבא הבית והוא יצק השמן על ראשו ויאמר אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך על עם יהוה על ישראל׃ 7 והכית את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודם כל עבדי יהוה מיד איזבל׃ 8 והאבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃ 9 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה׃ 10 ואת איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס׃ 11 ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמרו אליו השלום למה בא המשגע הזה אליך ויאמר אלהם אתם ידעתם את שיחו ואת לשונו׃ 12 ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל׃ 13 וימהרו ויקחו איש את בגדו וישימו תחת רגליו על גבי המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא׃ 14 ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי על יהורם והוא שמר ברמות גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם׃ 15 וישב המלך יהורם להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארם בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש את נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת להגיד ביזרעאל׃ 16 ויהוא רכב וילך יזרעאל כי יהורם שכב שם ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות את יהורם׃ 17 והצפה עמד על מגדל יזרעאל וירא את חיל יהוא בבאו ויאמר חיל אני רואה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום׃ 18 וילך רוכב לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד אליהם ולא שב׃ 19 וישלח רכב שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי׃ 20 ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והנהיגה כנהיגת יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג׃ 21 ויאמר יהורם אסר רכבו ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא ויפגעו אתו בחלקת נבות היזרעאלי׃ 22 ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים׃ 23 וירם יהורם את ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיהו׃ 24 ויהוא מלא כח קשתו וירך את יהורם בין זרועותיו ויצא החץ מלבו וישכב ברכבו׃ 25 ויאמר אל בדקר שא והשלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי אביו משא עליו את המשא הזה׃ 26 אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא והשלכהו בחלקה כדבר יהוה׃ 27 וירא אחזיהו מלך יהודה ויברח דרך בית הגן וירדף יהוא אחריו ויאמר גם אתו הכו במרכבה בעלה יבלעם ויסע מגידו וימת שם׃ 28 וירכבו אתו עבדיו במרכבה וישאו אתו ירושלם ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דויד׃ 29 ובשנת עשתי עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך אחזיהו על יהודה׃ 30 ויבא יהוא יזרעאל ואיזבל שמעה ותשם את עיניה בפוך ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון׃ 31 ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו׃ 32 וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים׃ 33 ויאמר שאוה אתה וישאוה ויזו מדמה על הקיר ועל הסוסים ויתרסה׃ 34 ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את המקללה הזאת ואת קברו כי בת מלך היא׃ 35 וילכו לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים׃ 36 וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל׃ 37 והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלקת יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל׃

פרק י.

1 ולאחאב שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא ספרים ויבא שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים ואל אמנים על אחאב לאמר׃ 2 ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר אתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק׃ 3 וראיתם את הטוב ואת הישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו וילחמו על בית אדניכם׃ 4 ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו׃ 5 וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש הטוב בעיניך עשה׃ 6 ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ובקולי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני המלך שבעים איש אתי גדלי העיר המגדלים אתם׃ 7 ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה׃ 8 ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צבתים פתח השער עד הבקר׃ 9 ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה׃ 10 דעו עתה כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה אשר דבר ביד עבדו אליהו׃ 11 ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד׃ 12 ויקם וילך ויבא שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך׃ 13 יהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו וירדנו לשלום גבירת המלך ולשלום גבירת הגבירה׃ 14 ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים ויטבחו אתם אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא הניח איש מהם׃ 15 וילך משם ויפגע ביהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש תנה ידך ויתן ידו ויעלהו אליו המרכבה׃ 16 ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה ויעלהו ברכבו׃ 17 ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו׃ 18 ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה׃ 19 ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען הכרית את עבדי הבעל׃ 20 ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו׃ 21 וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בבית הבעל וימלא בית הבעל פה אל פה׃ 22 ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבושים לכל עבדי הבעל ויוצא להם מלתחה׃ 23 ויבא יהוא ויהונדב בן רכב הבית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם׃ 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות והנה יהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האנשים אשר אביא בידכם ומלט איש את נפש האיש אשר יתן בידו תחת נפשו׃ 25 ויהי כאשר כלה העלות ויאמר יהוא אל הרצים ואל השלשים בואו הכום אל יצא איש ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים ויבאו עד עיר בית הבעל׃ 26 ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו׃ 27 וישברו את מצבת הבעל וינתצו את בית הבעל וישימו אתו למחראות עד היום הזה׃ 28 וישמד יהוא את הבעל מישראל׃ 29 רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן׃ 30 ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבות לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל׃ 31 ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מחטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל׃ 32 בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל׃ 33 מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן׃ 34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 35 וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו׃ 36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל בשמרון עשרים ושמנה שנה׃

פרק יא.

1 ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע המלוכה׃ 2 ותקח יהושבעת בת יהורם אחות אחזיהו את יואש בן אחזיהו ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים ותתנהו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתירהו מפני עתליהו ולא הומת׃ 3 והיה אתה בבית יהוה נסתר שש שנים ועתליהו מלכת על הארץ׃ 4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח שרי מאות לכרי ולרצים ויבא אתם אליו הבית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה ויראם את בן המלך׃ 5 ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשו שלשית הבאים בשבת מכם שמרי משמרת בית המלך׃ 6 ושלשית בשער סור ושלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסכה׃ 7 ושני פרצי כל יוצאי השבת מכם ושמרו משמרת בית יהוה אל המלך׃ 8 וסבתם על המלך סביב איש כליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו ובבואו׃ 9 ויעשו שרי המאות ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם היוצאים בשבת ויבאו אל יהוידע הכהן׃ 10 ויתן הכהן לשרי המאות חנית ושלטים אשר למלך דויד אשר בבית יהוה׃ 11 ויעמדו הרצים איש כליו בידו מן הכתף הימנית של הבית אל הכתף השמאלית של המזבח ושל הבית על המלך סביב׃ 12 ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות ויתנו את המלך ויסכו אתו וימשחו אתו ויפקו ידים ויאמרו יחי המלך׃ 13 ותשמע עתליהו את קול הרצים את העם ותבא אל העם בית יהוה׃ 14 ותרא והנה המלך עמד על העמד כמשפט והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח וחוצצרים ושרי המחלות והעם נגן בכלי השיר ומשורר בתהלה ותקרע עתליהו בגדיה ותקרא קשר קשר על המלך׃ 15 ויצו יהוידע הכהן את שרי המאות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאוה אל מבית לשורות והמבאיה אחריה בחרב כי אמר הכהן אל תמתוה בבית יהוה׃ 16 וישימו לה ידים ותבא דרך מבוא סוסים בית המלך ותמת שם׃ 17 ויכרת יהוידע הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם יהוה ובין המלך ובין העם׃ 18 ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הפקדים על בית יהוה׃ 19 ויקח את שרי מאות והכרי והרצים וכל עם הארץ ויורדו את המלך מבית יהוה וילכו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים׃ 20 וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בבית המלך׃ 21 בן שבע שנים יואש במלכו׃

פרק יב.

1 בשנת שבע למלך יהוא מלכה יואש ושנים מלך בירושלם ושם אמו צבויה מבאר שבע׃ 2 ויואש עשה הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן׃ 3 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ 4 ויאמר יואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות איש אשר יעלה על לבו להביא בית יהוה׃ 5 יקחו להם הכהנים איש מאת מכריו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק׃ 6 ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית׃ 7 ויקרא המלך יואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מדוע אינכם חזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנוהו׃ 8 ויאבו הכהנים שאת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית׃ 9 ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח מימין לבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית יהוה׃ 10 והיה כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה׃ 11 ונתנו הכסף המתכן על ידי עשי המלאכה הפקדים בית יהוה ויוציאו אתו אל חרשי העצים ובנים העשים בבית יהוה׃ 12 ואל גדרים ואל חצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את בדק הבית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה׃ 13 אך לא יעשה בית יהוה מזרקות כסף מזמרות מזרקות חצוצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה׃ 14 כי לעשי המלאכה ונתנו בו וחזקו בו את בית יהוה׃ 15 ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת אל עשי המלאכה כי באמונה המה עשים׃ 16 כסף אשם בתים לא יובא בית יהוה לכהנים היה׃ 17 אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות על ירושלם׃ 18 ויקח יואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל חזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם׃ 19 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 20 ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בבית מלא בית המלך׃ 21 יוזכר בן שמעת ויהוזבד בן שומר עבדיו הכוהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דויד וימלך אמציה בנו תחתיו׃

פרק יג.

1 בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה׃ 2 ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה׃ 3 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים׃ 4 ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם׃ 5 ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום׃ 6 אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם בהלך ואף האשרה עמדה בשמרון׃ 7 כי לא הניח ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדוש׃ 8 ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 9 וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו׃ 10 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יואש בן יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה׃ 11 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בהלך בם גם בזאת׃ 12 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 13 וישכב יואש עם אבתיו וישב ירבעם על כסאו ויואש קבר בשמרון עם מלכי ישראל׃ 14 ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו׃ 15 ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים׃ 16 ויאמר למלך ישראל שים יד על הקשת וישם ידו ויסמך אלישע את ידיו על ידי המלך׃ 17 ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה וירה ויאמר חץ תשועת יהוה

וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה אֲנִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אַל־תִּירָא מֵרְדָה מִצְרַיְמָה כִּי לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימְךָ שָׁם׃ אָנֹכִי אֵרֵד עִמְּךָ מִצְרַיְמָה וְאָנֹכִי אַעַלְךָ גַּם עָלֹה וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל־עֵינֶיךָ׃ וַיָּקָם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת־טַפָּם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם בָּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח פַּרְעֹה לָשֵׂאת אֹתוֹ׃ וַיִּקְחוּ אֶת־מִקְנֵהֶם וְאֶת־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרַיְמָה יַעֲקֹב וְכָל־זַרְעוֹ אִתּוֹ׃ בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אִתּוֹ בְּנֹתָיו וּבְנוֹת בָּנָיו וְכָל־זַרְעוֹ הֵבִיא אִתּוֹ מִצְרָיְמָה׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיְמָה יַעֲקֹב וּבָנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן׃ וּבְנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹךְ וּפַלּוּא חֶצְרוֹן וְכַרְמִי׃ וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין וְצֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן־הַכְּנַעֲנִית׃ וּבְנֵי לֵוִי גֵּרְשׁוֹן קְהָת וּמְרָרִי׃ וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה וָפֶרֶץ וָזָרַח וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיִּהְיוּ בְּנֵי־פֶרֶץ חֶצְרוֹן וְחָמוּל׃ וּבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלָע וּפֻוָּה וְיוֹב וְשִׁמְרוֹן׃ וּבְנֵי זְבוּלֻן סֶרֶד וְאֵלוֹן וְיַחְלְאֵל׃ אֵלֶּה בְּנֵי־לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב בְּפַדַּן אֲרָם וְאֶת־דִּינָה בִתּוֹ כָּל־נֶפֶשׁ בָּנָיו וּבְנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ׃ וּבְנֵי גָד צִפְיוֹן וְחַגִּי שׁוּנִי וְאֶצְבּוֹן עֵרִי וְאֹדִי וְאַרְאֵלִי׃ וּבְנֵי אָשֵׁר יִמְנָה וְיִשְׁוָה וְיִשְׁוִי וּבְרִיעָה וְשֶׂרַח אֲחֹתָם וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל׃ אֵלֶּה בְּנֵי־זִלְפָּה אֲשֶׁר נָתַן לָבָן לְלֵאָה בִתּוֹ וְאֶת־אֵלֶּה יָלְדָה לְיַעֲקֹב אֵת שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נָפֶשׁ׃ בְּנֵי רָחֵל אֵשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃ וַיִּוָּלֶד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָה לּוֹ אָסְנַת בַּת־פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן אֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת אֶפְרָיִם׃ וּבְנֵי בִנְיָמִן בֶּלַע וָבֶכֶר וְאַשְׁבֵּל גֵּרָא וְנַעֲמָן אֵחִי וְרֹאשׁ מֻפִּים וְחֻפִּים וָאָרְד׃ אֵלֶּה בְּנֵי־רָחֵל אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ אַרְבָּעָה עָשָׂר׃ וּבְנֵי דָן חֻשִׁים׃ וּבְנֵי נַפְתָּלִי יַחְצְאֵל וְגוּנִי וְיֵצֶר וְשִׁלֵּם׃ אֵלֶּה בְּנֵי־בִלְהָה אֲשֶׁר נָתַן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ וְאֶת־אֵלֶּה יָלְדָה לְיַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ שִׁבְעָה׃ כָּל־הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרַיְמָה יֹצְאֵי יְרֵכוֹ מִלְּבַד נְשֵׁי בְנֵי יַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ׃ וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר יֻלַּד־לוֹ בְּמִצְרַיִם נֶפֶשׁ שְׁנָיִם כָּל־נֶפֶשׁ הַבַּיִת יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיְמָה שִׁבְעִים׃ וְאֶת־יְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גֹּשְׁנָה וַיָּבֹאוּ אַרְצָה גֹּשֶׁן׃ וַיֶּאְסֹר יוֹסֵף מֶרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל אָבִיו גֹּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָיו וַיֵּבְךְּ עַל־צַוָּארָיו עוֹד׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אָמוּתָה הַפָּעַם אַחֲרֵי רְאוֹתִי אֶת־פָּנֶיךָ כִּי עוֹדְךָ חָי׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וְאֶל־בֵּית אָבִיו אַעֲלֶה וְאַגִּידָה לְפַרְעֹה וְאֹמְרָה אֵלָיו אַחַי וּבֵית אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בָּאוּ אֵלָי׃ וְהָאֲנָשִׁים רֹעֵי צֹאן כִּי אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ׃ וְהָיָה כִּי־יִקְרָא לָכֶם פַּרְעֹה וְאָמַר מַה־מַּעַשֵׂיכֶם׃ וַאֲמַרְתֶּם אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ מֵנְעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲבוֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תֵּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן כִּי תוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל־רֹעֵה צֹאן׃

פרק מ"ז.

וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיַּגֶּד לְפַרְעֹה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאַחַי וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנָּם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃ וּמִקְצֵה אֶחָיו לָקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים וַיַּצִּגֵם לִפְנֵי פַרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־אֶחָיו מַה־מַּעַשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה רֹעֵה צֹאן עֲבָדֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲבוֹתֵינוּ׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה לָגוּר בָּאָרֶץ בָּאנוּ כִּי אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי כָבֵד הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יֵשְׁבוּ נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ וְאַחֶיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ׃ אֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָנֶיךָ הִוא בְּמֵיטַב הָאָרֶץ הוֹשִׁיב אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אַחֶיךָ יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וְאִם־יָדַעְתָּ וְיֶשׁ־בָּם אַנְשֵׁי חַיִל וְשַׂמְתָּ אֹתָם שָׂרֵי מִקְנֶה עַל אֲשֶׁר־לִי׃ וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פַּרְעֹה יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה מְעַט וְרָעִים הָיוּ יְמֵי שְׁנֵי חַיַּי וְלֹא הִשִּׂיגוּ אֶת־יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אֲבֹתַי בִּימֵי מְגוּרֵיהֶם׃ וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פַרְעֹה׃ וְיוֹסֵף הוֹשִׁיב אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וַיִּתֶּן לָהֶם אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמֵיטַב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעְמְסֵס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַרְעֹה׃ וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וְאֶת כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטָּף׃ וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי כָבֵד הָרָעָב מְאֹד וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרָעָב׃ וַיְלַקֵּט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵם שֹׁבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָה פַּרְעֹה׃ וַיִּתֹּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ כָל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר הָבָה־לָנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוּת נֶגְדֶּךָ כִּי אָפֵס כָּסֶף׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הָבוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְּנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אָפֵס כָּסֶף׃ וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבַחֲמֹרִים וַיְנַהֲלֵם בַּלֶּחֶם בְּכָל־מִקְנֵהֶם בַּשָּׁנָה הַהִוא׃ וַתִּתֹּם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא נְכַחֵד מֵאֲדֹנִי כִּי אִם־תַּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדֹנִי לֹא נִשְׁאַר לִפְנֵי אֲדֹנִי בִּלְתִּי אִם־גְּוִיָּתֵנוּ וְאַדְמֹתֵינוּ׃ לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אַדְמָתֵנוּ קְנֵה־אֹתָנוּ וְאֶת־אַדְמָתֵנוּ בַּלָּחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאַדְמָתֵנוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה וְתֶן־זֶרַע וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא תֵשָׁם׃ וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת־כָּל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי־חָזַק עֲלֵהֶם הָרָעָב וַתְּהִי הָאָרֶץ לְפַרְעֹה׃ וְאֶת־הָעָם הֶעֱבִיר אֹתוֹ לֶעָרִים מִקְצֵה גְבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־קָצֵהוּ׃ רַק אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֹק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פַּרְעֹה וְאָכְלוּ אֶת־חֻקָּם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פַּרְעֹה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת־אַדְמָתָם׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת־אַדְמַתְכֶם לְפַרְעֹה הֵא־לָכֶם זֶרַע וְזָרַעְתֶּם אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְהָיָה בַּתְּבוּאֹת וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית לְפַרְעֹה וְאַרְבַּע הַיָּדוֹת יִהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וּלְאָכְלְכֶם וְלַאֲשֶׁר בְּבָתֵּיכֶם וְלֶאֱכֹל לְטַפְּכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ הֶחֱיִתָנוּ נִמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי וְהָיִינוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה׃ וַיָּשֶׂם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֹק עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה לַחֹמֶשׁ רַק־אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לְבַדָּם לֹא הָיְתָה לְפַרְעֹה׃ וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד׃ וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יְמֵי יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיָּיו שֶׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמְאַת שָׁנָה׃ וַיִּקְרְבוּ יְמֵי יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא לִבְנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׂים נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרָיִם׃ וְשָׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתַי וּנְשָׂאתַנִי מִמִּצְרַיִם וְקָבַרְתַּנִי בִּקְבֻרָתָם וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה כִּדְבָרֶךָ׃ וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה לִּי וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמִּטָּה׃ וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חֹלֶה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃ וַיַּגֶּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִנְךָ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזֵּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל־הַמִּטָּה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל שַׁדַּי נִרְאָה־אֵלַי בְּלוּז בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְנִי מַפְרְךָ וְהִרְבִּיתִךָ וּנְתַתִּיךָ לִקְהַל עַמִּים וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֲחֻזַּת עוֹלָם׃ וְעַתָּה שְׁנֵי־בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ מִצְרַיְמָה לִי הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ־לִי׃ וּמוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לְךָ יִהְיוּ עַל־שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקָּרְאוּ בְּנַחֲלָתָם׃ וַאֲנִי בְּבֹאִי מִפַּדָּן מֵתָה עָלַי רָחֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בַּדֶּרֶךְ בְּעוֹד כִּבְרַת־אֶרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה וָאֶקְבְּרֶהָ שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת הִוא בֵּית לָחֶם׃ וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו בָּנַי הֵם אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים בָּזֶה וַיֹּאמֶר קָחֶם־נָא אֵלַי וַאֲבָרְכֵם׃ וְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ מִזֹּקֶן לֹא יוּכַל לִרְאוֹת וַיַּגֶּשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשַּׁק לָהֶם וַיְחַבֵּק לָהֶם׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי וְהִנֵּה הֶרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת־זַרְעֶךָ׃ וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם מֵעִם בִּרְכָּיו וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו אָרְצָה׃ וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ מִשְׂמְאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה בִּשְׂמֹאלוֹ מִימִין יִשְׂרָאֵל וַיַּגַּשׁ אֵלָיו׃ וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת־יְמִינוֹ וַיָּשֶׁת עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הַצָּעִיר וְאֶת־שְׂמֹאלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר׃ וַיְבָרֶךְ אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמַר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְּכוּ אֲבֹתַי לְפָנָיו אַבְרָהָם וְיִצְחָק הָאֱלֹהִים הָרֹעֶה אֹתִי מֵעוֹדִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ וַיַּרְא יוֹסֵף כִּי־יָשִׁית אָבִיו יַד־יְמִינוֹ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיֵּרַע בְּעֵינָיו וַיִּתְמֹךְ יַד־אָבִיו לְהָסִיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו לֹא כֵן אָבִי כִּי־זֶה הַבְּכֹר שִׂים יְמִינְךָ עַל־רֹאשׁוֹ׃ וַיְמָאֵן אָבִיו וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי בְּנִי יָדַעְתִּי גַּם־הוּא יִהְיֶה לְעָם וְגַם־הוּא יִגְדָּל וְאוּלָם אָחִיו הַקָּטֹן יִגְדַּל מִמֶּנּוּ וְזַרְעוֹ יִהְיֶה מְלֹא־הַגּוֹיִם׃ וַיְבָרְכֵם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּךָ יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יְשִׂמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה וַיָּשֶׂם אֶת־אֶפְרַיִם לִפְנֵי מְנַשֶּׁה׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הִנֵּה אָנֹכִי מֵת וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם׃ וַאֲנִי נָתַתִּי לְךָ שְׁכֶם אַחַד עַל־אַחֶיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּחַרְבִּי וּבְקַשְׁתִּי׃

פרק מ"ח.

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֵאָסְפוּ וְאַגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר־יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃ הִקָּבְצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם׃ רְאוּבֵן בְּכֹרִי אַתָּה כֹּחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי יֶתֶר שְׂאֵת וְיֶתֶר עָז׃ פַּחַז כַּמַּיִם אַל־תּוֹתַר כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אָז חִלַּלְתָּ יְצוּעִי עָלָה׃ שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אַחִים כְּלֵי חָמָס מְכֵרֹתֵיהֶם׃ בְּסֹדָם אַל־תָּבֹא נַפְשִׁי בִּקְהָלָם אַל־תֵּחַד כְּבֹדִי כִּי בְאַפָּם הָרְגוּ אִישׁ וּבִרְצֹנָם עִקְּרוּ שׁוֹר׃ אָרוּר אַפָּם כִּי עָז וְעֶבְרָתָם כִּי קָשָׁתָה אֲחַלְּקֵם בְּיַעֲקֹב וַאֲפִיצֵם בְּיִשְׂרָאֵל׃ יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחֶיךָ יָדְךָ בְּעֹרֶף אֹיְבֶיךָ יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אָבִיךָ׃ גּוּר אַרְיֵה יְהוּדָה מִטֶּרֶף בְּנִי עָלִיתָ כָּרַע רָבַץ כְּאַרְיֵה וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנּוּ׃ לֹא־יָסוּר שֵׁבֶט מִיהוּדָה וּמְחֹקֵק מִבֵּין רַגְלָיו עַד כִּי־יָבֹא שִׁילֹה וְלוֹ יִקְּהַת עַמִּים׃ אֹסְרִי לַגֶּפֶן עִירֹה וְלַשֹּׂרֵקָה בְּנִי אֲתֹנוֹ כִּבֶּס בַּיַּיִן לְבֻשׁוֹ וּבְדַם עֲנָבִים סוּתֹה׃ חַכְלִילִי עֵינַיִם מִיָּיִן וּלְבֶן שִׁנַּיִם מֵחָלָב׃ זְבוּלֻן לְחוֹף יַמִּים יִשְׁכֹּן וְהוּא לְחוֹף אֳנִיֹּת וְיַרְכָתוֹ עַל־צִידֹן׃ יִשָּׂשכָר חֲמֹר גָּרֶם רֹבֵץ בֵּין הַמִּשְׁפְּתָיִם׃ וַיַּרְא מְנֻחָה כִּי טוֹב וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי נָעְמָה וַיֵּט שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל וַיְהִי לְמַס עֹבֵד׃ דָּן יָדִין עַמּוֹ כְּאַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ יְהִי־דָן נָחָשׁ עֲלֵי־דָרֶךְ שְׁפִיפֹן עֲלֵי־אֹרַח הַנֹּשֵׁךְ עִקְבֵי־סוּס וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אָחוֹר׃ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה׃ גָּד גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ וְהוּא יָגֻד עָקֵב׃ מֵאָשֵׁר שְׁמֵנָה לַחְמוֹ וְהוּא יִתֵּן מַעֲדַנֵּי מֶלֶךְ׃ נַפְתָּלִי אַיָּלָה שְׁלֻחָה הַנֹּתֵן אִמְרֵי־שָׁפֶר׃ בֵּן פֹּרָת יוֹסֵף בֵּן פֹּרָת עֲלֵי־עָיִן בָּנוֹת צָעֲדָה עָלָי שׁוּר׃ וַיַּמְרֻהוּ וַיָּרֹבּוּ וַיִּשְׂטְמֻהוּ בַּעֲלֵי חִצִּים׃ וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קַשְׁתּוֹ וַיָּפֹזּוּ זְרֹעֵי יָדָיו מִידֵי אֲבִיר יַעֲקֹב מִשָּׁם רֹעֶה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל׃ מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ בִּרְכֹת שָׁמַיִם מֵעָל בִּרְכֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם׃ בִּרְכֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל־בִּרְכֹת הוֹרַי עַד־תַּאֲוַת גִּבְעֹת עוֹלָם תִּהְיֶיןָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו׃ בִּנְיָמִן זְאֵב יִטְרָף בַּבֹּקֶר יֹאכַל עַד וְלָעֶרֶב יְחַלֵּק שָׁלָל׃ כָּל־אֵלֶּה שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כְּבִרְכָתוֹ בֵּרַךְ אוֹתָם׃ וַיְצַו אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי נֶאֱסָף אֶל־עַמִּי קִבְּרוּ אֹתִי אֶל־אֲבֹתָי אֶל־הַמְּעָרָה אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה עֶפְרוֹן הַחִתִּי׃ בַּמְּעָרָה אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מַמְרֵא בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת־הַשָּׂדֶה מֵאֵת עֶפְרוֹן הַחִתִּי לַאֲחֻזַּת־קָבֶר׃ שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת־אַבְרָהָם וְאֶת־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת־יִצְחָק וְאֶת־רִבְקָה אִשְׁתּוֹ וְשָׁמָּה קָבַרְתִּי אֶת־לֵאָה׃ מִקְנֵה הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי־חֵת׃ וַיְכַל יַעֲקֹב מִצַּוֹת אֶת־בָּנָיו וַיֶּאֱסֹף רַגְלָיו אֶל־הַמִּטָּה וַיִּגְוַע וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃

וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל־פְּנֵי אָבִיו וַיֵּבְךְּ עָלָיו וַיִּשַּׁק לוֹ׃ וַיְצַו יוֹסֵף אֶת־עֲבָדָיו אֶת־הָרֹפְאִים אֶת־אָבִיו לַחֲנֹט אֶת־אָבִיו וַיַּחַנְטוּ הָרֹפְאִים אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּמְלְאוּ־לוֹ אַרְבָּעִים יוֹם כִּי כֵן יִמְלְאוּ יְמֵי הַחֲנֻטִים וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ מִצְרַיִם שִׁבְעִים יוֹם׃ וַיַּעַבְרוּ יְמֵי בְכִיתוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל־בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֵיכֶם דַּבְּרוּ־נָא בְּאָזְנֵי פַרְעֹה לֵאמֹר׃ אָבִי הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה אָנֹכִי מֵת בְּקִבְרִי אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי בְּאֶרֶץ כְּנָעַן שָׁמָּה תִּקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֶעֱלֶה־נָּא וְאֶקְבְּרָה אֶת־אָבִי וְאָשׁוּבָה׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה עֲלֵה וְקְבֹר אֶת־אָבִיךָ כַּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעֶךָ׃ וַיַּעַל יוֹסֵף לִקְבֹּר אֶת־אָבִיו וַיַּעֲלוּ אִתּוֹ כָּל־עַבְדֵי פַרְעֹה זִקְנֵי בֵיתוֹ וְכֹל זִקְנֵי אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְכֹל בֵּית יוֹסֵף וְאֶחָיו וּבֵית אָבִיו רַק טַפָּם וְצֹאנָם וּבְקָרָם עָזְבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃ וַיַּעַל עִמּוֹ גַּם־רֶכֶב גַּם־פָּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחֲנֶה כָּבֵד מְאֹד׃ וַיָּבֹאוּ עַד־גֹּרֶן הָאָטָד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ־שָׁם מִסְפֵּד גָּדוֹל וְכָבֵד עַד־מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אֵבֶל שִׁבְעַת יָמִים׃ וַיַּרְא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת־הָאֵבֶל בְּגֹרֶן הָאָטָד וַיֹּאמְרוּ אֵבֶל כָּבֵד זֶה לְמִצְרָיִם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ אָבֵל מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן׃ וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּם׃ וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ בָנָיו אַרְצָה כְּנָעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בִּמְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת־הַשָּׂדֶה לַאֲחֻזַּת־קֶבֶר מֵאֵת עֶפְרֹן הַחִתִּי עַל־פְּנֵי מַמְרֵא׃ וַיָּשָׁב יוֹסֵף מִצְרַיְמָה הוּא וְאֶחָיו וְכָל־הָעֹלִים אִתּוֹ לִקְבֹּר אֶת־אָבִיו אַחֲרֵי קָבְרוֹ אֶת־אָבִיו׃ וַיִּרְאוּ אֲחֵי יוֹסֵף כִּי־מֵת אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוּ יִשְׂטְמֵנוּ יוֹסֵף וְהָשֵׁב יָשִׁיב לָנוּ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר גָּמַלְנוּ אֹתוֹ׃ וַיְצַוּוּ אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי מוֹתוֹ לֵאמֹר׃ כֹּה־תֹאמְרוּן לְיוֹסֵף אָנָּא שָׂא נָא פֶּשַׁע אַחֶיךָ וְחַטָּאתָם כִּי

ויפקד: ויהי אחריו׃* ויעש הישר בעיני׃* רק
11 הבמות: לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
ומקטרים: בבמות׃ והיה: כמעשה יהוא
12 לצבא: השמרון׃* ויהוא: אמר אל יהוה
13 בניך: עד רבעים׃ וישב: כן היה׃ ויהוא:
בן עשה: שנה ושבעים׃* ויהוה: אמר אל
14 יהוא: יען היטבת לעשות את הישר
בעיני: ככל אשר בלבבי את עשית לבית
15 אחאב: בנים רבעים׃ ויהוא: לא שמר ללכת
בתורת יהוה: אלהי ישראל בכל לבבו לא
הסיר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את
16 ישראל׃ בימים: ההם החל יהוה להקצות
בישראל ויכם חזאל בכל גבולי ישראל׃
17 מירדן: המזרחה כל ארץ הגלעד הגדי
והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל
18 ארנון והגלעד והבשן׃ ויתר: דברי יהוא
וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים
19 על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב:
יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך
20 יהואחז בנו תחתיו׃ ויתר: ימי אשר מלך
על ישראל בשמרון שנתים ועשרים שנה׃
21 ויעש: הרע בעיני יהוה ולא סר מחטאות
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃
22 ויחזק: אדם ארם על ישראל כל ימי יהואחז׃
23 ויחן: יהוה אתם וירחם ויפן אליהם למען
בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה
24 השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה׃
ומת: חזאל מלך ארם ויתחי בן הדד תחתיו׃
25 וישב: יואש בן יהואחז ויקח את ערי מיד
בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז
אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש
ושב ערי ישראל׃

פרק יד׳.

1 בשנת: שתים ליואש בן יהואחז מלך ישראל
2 מלך אמציה בן יואש מלך יהודה׃ בן: עשרים
שנה מלכו בירושלם ושם אמו יהועדן
3 מירושלם׃ ויעש: הישר בעיני יהוה רק לא
4 כדויד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה׃
רק: הבמות לא סרו עוד העם מזבחים
5 ומקטרים בבמות׃ ויהי: כחזק המלוכה עליו
ויך את עבדיו המכים את המלך אביו׃
6 ואת: בני המכים לא המית כאשר כתוב
בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא
יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על
7 אבות כי איש בחטאו יומתו׃ הוא: הכה את
אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את
סלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד
8 היום הזה׃ אז: שלח אמציה מלאכים אל
יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל
לאמר לכה נתראה פנים׃ וישלח: יהואש
מלך ישראל אל אמציה מלך יהודה לאמר
החדס אשר בלבנון שלח אל הארז אשר
בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה
ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את
10 החדס׃ הכה: הכית את אדום והנשא לבבך
התכבד ושב בביתך כי תבקש רעה אתה
11 ויהודה עמך׃ ולא: שמע אמציה ויעל יהואש
מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציה מלך
12 יהודה בבית שמש אשר ליהודה׃ וינגף:
יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו׃
13 ואת: אמציה מלך יהודה בן יואש בן
אחזיהו לכד יהואש מלך ישראל בבית שמש
ויבא אתו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם
14 משער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות
15 אמה׃ ואת: כל הזהב והכסף וכל הכלים
הנמצאים בבית יהוה ובאוצרות בית המלך
16 ואת בני המשכנתא וישב שמרונה׃ ויתר:
דברי יהואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם
17 את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ ויחי:
אמציה בן יואש מלך יהודה אחרי מות
18 יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה
19 שנה׃ ויתר: דברי אמציה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ויקשרו:
עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו
20 אחריו לכישה וימיתהו שם׃ וישאו: אתו על
סוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר
21 דויד׃ ויקחו: כל עם יהודה את עזריהו והוא
בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו
22 אמציהו׃ הוא: בנה את אילת וישבה ליהודה
23 אחרי שכב המלך עם אבתיו׃ בשנת: חמש
עשרה שנה לאמציה בן יואש מלך יהודה
מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון
24 ארבעים ואחת שנה׃ ויעש: הרע בעיני יהוה
לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר
25 החטיא את ישראל׃ הוא: השיב את גבול
ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר
יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה
בן אמתי הנביא אשר מגת החפר׃* כי: ראה
יהוה את עני ישראל מר מאד ואפס עצור
ואפס עזוב ואין עזר לישראל׃* ולא: דבר
יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים
ויושיעם ביד יהואש בן יואש׃ ויתר: דברי
ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם
ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה
בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ וישכב: ירבעם עם
אבתיו עם מלכי ישראל ויקברו בשמרון
ויחזקיהו בנו תחתיו׃ בשנת: שתים לירבעם
מלך ישראל מלך עזריהו בן אמציה מלך
יהודה׃ בן: שש עשרה שנה היה במלכו
ושם אמו יכליהו מירושלם׃ ויעש: הישר
בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציה אביו׃
רק: הבמות לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות׃ ויהוה: נגע במלך ויהי
מצרע עד יום מותו וישב בבית החפשית
והוא יותם בן המלך על הבית שפט את עם
הארץ׃ ויתר: דברי עזריהו וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ וישכב: עזריהו עם אבתיו
ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דויד ויחזקיהו
בנו תחתיו׃ בשנת: שלשים ושתים לעזריהו
מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש בשמרון
ארבעים שנה׃ ויעש: הרע בעיני יהוה לא
סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל׃ בימי: ירבעם היה פקד ויעלה
ויתן את מנחה למלך אשור ויבא אשור
ויתפשה את כל ארם דמשק וישב רצין עד
אפרים ויהוה: הכה את ישראל׃ ויתר: דברי
זכריה הנה כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ וישכב: שלם בן יבש ויכהו
קבלעם בן יבליה ויקברו אתו בשמרון
ויחזקיהו בנו תחתיו׃ ויתר: דברי מנחם
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב: מנחם
עם אבתיו ויקברו אתו בתרצה ויחזקיהו בנו
תחתיו׃ בשנת: חמשים שנה למנחם מלך
יהודה מלך פקחיה בן מנחם על ישראל
בשמרון שנתים׃ ויעש: הרע בעיני יהוה לא
סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל׃ ויקשר: עליו פקח בן רמליהו שרו
ויכהו בשמרון בארמון בית המלך את ארגב
ואת אריה ועמו חמשים איש מבני הגלעדי
ויהרגהו וימלך תחתיו׃ ויתר: דברי פקחיה
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ בשנת: חמשים
שנה ושתים לעזריהו מלך יהודה מלך פקח
בן רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה׃
ויעש: הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃
ויקשר: עליו הושע בן אלה קשר ויכהו
ויהרגהו בשנת עשרים ליותם בן עזיהו
וימלך תחתיו׃ ויתר: דברי פקח וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ בשנת: שתים לפקח בן
רמליהו מלך הושע בן אלה על ישראל
בשמרון תשע שנים׃ ויעש: הרע בעיני יהוה
רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו׃
עלה: שלמנאסר מלך אשור על הושע ויהי
לו הושע עבד וישב לו מנחה׃ וימצא: מלך
אשור בהושע ויעל מצרים וישב לו מנחה
כשנה בשנה׃ ויעל: מלך אשור בכל הארץ
ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים׃ בשנת:
התשיעית להושע לכד מלך אשור את שמרון
ויגל את ישראל אשור ויושב אתם בחלח
ובחבור נהר גוזן וערי מדי׃ ויהי: כי חטאו
בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם
מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים
ויראו אלהים אחרים׃ וילכו: בחקות הגוים
אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ובחקות
מלכי ישראל אשר עשו׃ ויחפו: בני ישראל
דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם
ויבנו להם במות בכל עריהם ממגדל נוצרים
עד עיר מבצר׃ ויקימו: להם מצבות ואשרים
על כל גבעה רמה ותחת כל עץ רענן׃
ויקטרו: שם במות ככל הגוים אשר הגלה
יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס
את יהוה׃ ויעבדו: את הגלולים אשר אמר
יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה׃
ויעד: יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביא
כל חוזה לאמר שובו מדרכיכם הרעים
ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר
צויתי את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם
ביד עבדי הנביאים׃ ולא: שמעו ויקשו את
עורפם כעורף אבותם אשר לא האמינו
ביהוה אלהיהם׃ ויגעלו: את חקותיו ואת
בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו
אשר העיד בהם וילכו אחרי ההבל ויהבלו
ואחרי הגוים אשר סביבותיהם אשר צוה
יהוה אתם לבלתי עשות ככמוהם׃ ויעזבו:
את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם
מסכה עגלים שנים ויעשו אשרה וישתחוו
לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל׃
ויעבירו: את בניהם ואת בנותיהם באש
ויקסמו קסמים ויתמכרו לעשות הרע בעיני
יהוה להכעיסו׃ ויתאנף: יהוה מאד בישראל
ויסירם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה
לבדו׃ גם: יהודה לא שמר את מצות יהוה
אלהיהם ויחקו את חקות ישראל אשר עשו׃
וימאס: יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם
ביד שסים עד אשר השליכם מעל פניו׃
קרע: ישראל מעל בית דויד וימליכו את
ירבעם בן נבט וידח ירבעם את ישראל
מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה׃
ויתהלכו: בני ישראל בכל חטאות ירבעם
אשר עשה לא סרו ממנה׃ עד: אשר הסיר
יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד
כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו
אשורה עד היום הזה׃ ויביא: מלך אשור
את אנשים מבבל וכותה ומעוא וחמת
וספרוים וישב באשור בערי שמרון תחת בני
ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה׃
בתחלת: מושבם שם לא יראו את יהוה
וישלח יהוה בהם את הארי ויהרגו בהם׃
ויאמרו: למלך אשור לאמר הגוים אשר
הגלית וישבו בערי שמרון לא ידעו את
משפט אלהי הארץ וישלח בהם את הארי
והנה משכלים אתם כי אין ידעים את
משפט אלהי הארץ׃ ויצו: מלך אשור לאמר
שמו שם אחד מן הכהנים אשר הגליתם
משם וילכו וישבו שם וילמדם את משפט
אלהי הארץ׃ ויבא: אחד מן הכהנים אשר
הגלו משמרון וישב בבית אל והוא היה
מלמדם איך יראו את יהוה׃ והיו: עושים
גוי גוי אלהיו ויתנו בבתי הבמות אשר עשו
השמרנים גוי גוי בעריהם אשר הם יושבים
שם׃ אנשי: בבל עשו את סכות בנות ואנשי
כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את
אשימא׃ והעוים: עשו את נבחז ואת תרתק
והספרוים שרפים את אדרמלך וענמלך
אלהי ספרוים׃ ויהיו: את יהוה ירא ויעשו
להם מקצותם כהני במות ויהיו להם עושים
בבתי הבמות׃ את יהוה: ירא ואת אלהיהם
יעבדו כמשפט הגוים אשר הגלו משם׃
עד: היום הזה הם עשים כמשפטים הראשנים
אינם יראים את יהוה ואינם עשים כחקתם
וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה
את בני יעקב אשר שם את שמו ישראל׃
ויכרת: עמהם ברית ויצו עליהם לאמר לא
תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם
ולא תעבדום ולא תזבחו להם׃ כי: אם את
יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח
גדול וזרוע נטויה אתו תיראו ואתו תשתחוו
ולו תזבחו׃ ואת: החקים והמשפט והתורה
והמצוה אשר כתב לכם תשמרו לעשות כל
הימים ולא תיראו אלהים אחרים׃ ואת:
הברית אשר כרתי עמכם לא תשכחו ולא
תיראו אלהים אחרים׃ כי: אם את יהוה
אלהיכם תיראו והוא יצל אתכם מיד כל
אויביכם׃ ולא: שמעו כי אם כמשפטם
הראשון הם עשים׃ ויהיו: הגוים האלה
יראים את יהוה ואת פסיליהם עבדים גם
בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבותם הם
עשים עד היום הזה׃ ויהי: בשנת שלש
עשרה שנה למלכות חזקיהו מלך יהודה עלה
סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה
הבצרות וילכדם׃ וישלח: חזקיהו מלך
יהודה אל מלך אשור לכיש לאמר חטאתי
שוב מעלי את אשר תתן עלי אשא וישם
מלך אשור על חזקיהו מלך יהודה שלש
מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב׃ ויתן:
חזקיהו את כל הכסף הנמצא בבית יהוה
ובאוצרות בית המלך׃ בעת: ההיא קצץ
חזקיהו את דלתות היכל יהוה ואת האסף
אשר צפה חזקיהו מלך יהודה ויתנם למלך
אשור׃ וישלח: מלך אשור את תרתן ואת
רבסריס ואת רבשקה מלכיש אל המלך
חזקיהו בחיל כבד על ירושלם ויעלו וילכו
וירדו ויבאו ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו
בתעלת הברכה העליון אשר בשדה כבס׃
ויקראו: אל המלך ויצא אליהם אליקים בן
חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח
בן אסף המזכיר׃ ויאמר: אליהם רבשקה
אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול
מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת׃
אמרת: אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה
עתה על מי בטחת כי מרדת בי׃ הנה: בטחת
לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים
אשר יסמך איש על כפו ותבא בה ונקבה כן
פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו׃
ואשר: תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו
הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במותיו
ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלם
לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם׃
ועתה: התערב נא את אדני מלך אשור
ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך
רכבים עליהם׃ ואיך: תשיב פני פחת אחד
מעבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים
לרכב ולפרשים׃ ועתה: הלכן עליתי אנכי
בלא יהוה על המקום הזה להשחיתו יהוה
אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה׃
ויאמר: אליקים בן חלקיהו ושבנא ויואח
אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי
שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית
באזני העם אשר על החומה׃ ויאמר:
אליהם רבשקה האל אדני שלחני אמרתי
הדברים האלה אל אדניך ואליך ולא אל
האנשים הישבים על החומה לאכל את
חריהם ולשתות את מימיהם אתכם׃
ויעמד: רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית
וידבר לאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך
אשור׃ כה: אמר המלך אל יטעה אתכם
חזקיהו כי לא יוכל להצילכם׃ ואל: יבטח
אתכם חזקיהו על יהוה לאמר הצל יצילנו
יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור׃
אל: תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך
אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש
מגפנו ואיש מתאנתו ושתו איש מימי
בורו׃ עד: אשר אבוא ולקחתי אתכם אל
ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם
וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא
תמותו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית
אתכם לאמר יהוה יצילנו׃ הצילו: הצילו
אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור׃
איה: אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים
הנע ואוה ואיה אלהי ארפד כי הצילו את
שמרון מידי׃ מי: באלהי כל אלהי הארצות
האל הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה
את ירושלם מידי׃ ויחרשו: העם ולא ענו
אתו דבר כי מצות המלך היתה לאמר לא
תענהו׃ ויבא: אליקים בן חלקיהו אשר על
הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף
המזכיר אל חזקיהו קרעי בגדים ויגידו לו
את דברי רבשקה׃

פרק יט׳.

1 ויהי: כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו
ויתכס שק ויבא בית יהוה׃ וישלח: את
אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר
2 ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו
בן אמוץ הנביא׃ ויאמרו: אליו כה אמר
חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה
כי באו בנים עד משבר ואין כח ללדת׃
3 אולי: ישמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה
אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף את
אלהים חיים והוכיח בדברים אשר שמע
יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית
4 הנמצאת׃ ויבאו: עבדי המלך חזקיהו אל
ישעיהו׃ ויאמר: אליהם ישעיהו כה תאמרון
אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני
הדברים אשר שמעת אשר גדפוני נערי
5 מלך אשור׃ הנני: נתן בו רוח ושמע שמועה
ושב לארצו והפלתיהו בחרב בארצו׃
6 וישב: רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם
על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש׃ וישמע:
על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם
אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו
לאמר׃ כה: תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה
לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בטח בו
לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור׃
הנה: אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור
לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל׃
הצלו: הצלו אותם אלהי הגוים את גוזן
וחרן ורצף ואת בני עדן אשר בתלשר׃
איה: מלך חמת ומלך ארפד ומלך עיר
הספרוים הנע ואוה׃ ויקח: חזקיהו את
הספרים מיד המלאכים ויקרא אתם ויעל
בית יהוה ויפרשם חזקיהו לפני יהוה׃
ויתפלל: חזקיהו אל יהוה לאמר׃ יהוה:
צבאות אלהי ישראל יושב הכרובים אתה
הוא האלהים לבדך אתה לכל ממלכות
הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ׃
הטה: יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך
וראה וראה את דברי סנחריב אשר שלח
לחרף את אלהים חיים׃ אמנם: יהוה כי
החריבו מלכי אשור את הגוים ואת ארצותם׃
ויתנו: את אלהיהם באש כי לא אלהים המה
כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום׃
ועתה: יהוה אלהינו הושיענו נא מידו
וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה
אלהים לבדך׃ וישלח: ישעיהו בן אמוץ אל
חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל
אשר התפללת אלי על סנחריב מלך אשור
שמעתי׃ זה: הדבר אשר דבר יהוה עליו בזתה
לך לעגה לך בת ציון אחריך ראש בת
ירושלם׃ את מי: חרפת וגדפת ועל מי
הרימות קול ותשא מרום עיניך אל קדוש
ישראל׃ ביד: עבדיך חרפת אדני ותאמר
ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי
לבנון ואכרת מבחר ארזיו ברוש מבחריו
ובאתי מלון קצהו יער כרמלו׃ אני: קרתי
ואשתה מים ואחרב בכף רגלי כל יארי מצור׃
הלא: שמעת למרחוק אתה עשיתיה
מימי קדם ועתה הבאתיה ותהי להשות
גלים נצים עריו׃ ויושביהם: קצרי יד חתו
ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות
וישד קדים שלמתו׃ ושבתך: ומוצאך
ובואך ידעתי ותרגזך אלי׃ יען: תרגזך אלי
ושאנן באזני עלתה ושמתי חחי באפך
ומתגי בשפתיך והשבתיך בדרך אשר באת
בה׃ וזה: לך האות אכול השנה ספיח ובשנה
השנית שחיש ובשנה השלשית זרעו וקצרו
ונטעו כרמים ואכלו פריהם׃ והיתה: הפלטה
השרידה בבית יהודה למטה שרש ועשה פרי
למעלה׃ כי: מירושלם תצא שארית ופלטה
מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת׃
לכן: כה אמר יהוה על מלך אשור לא יבא
אל העיר הזאת ולא יירה שם חץ ולא יקדמנה
מגן ולא ישפך עליה סללה׃ בדרך: אשר בא
בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה׃
ונגנתי: על העיר הזאת להושיעה למעני
ולמען דויד עבדי׃ ויצא: מלאך יהוה ויך
במחנה אשור מאה שמנים וחמשה אלפים
וישכימו בבקר והנה כלם פגרי מתים׃
וינסע: ויסע סנחריב מלך אשור וילך וישב
וישב בנינוה׃ ויהי: הוא משתחוה בבית
נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו
בחרב והמה נמלטו ארצה אררט וימלך
אסרחדון בנו תחתיו׃ בעת: ההיא חלה
חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ
הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך
כי מת אתה ולא תחיה׃ ויסב: חזקיהו את
פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה׃ ויאמר:
אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך
באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי
ויבך חזקיהו בכי גדול׃ ויהי: דבר יהוה
אל ישעיהו לאמר׃ לך: ואמרת אל חזקיהו
כה אמר יהוה אלהי דויד אביך שמעתי את
תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לך
ביום השלישי תעלה בית יהוה׃ והוספתי:
על ימיך חמש עשרה שנה ומכף מלך אשור
אצילך והגנותי על העיר הזאת למעני
ולמען דויד עבדי׃ ויאמר: ישעיהו קחו
דבלת תאנים ויקחו וישימו על השחין
ויחי׃ ויאמר: חזקיהו אל ישעיהו מה אות
כי ירפא לי יהוה וכי אעלה ביום השלישי
בית יהוה׃ ויאמר: ישעיהו זה לך האות
מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר
דבר הנה אני משיב את הצל אשר ירד
במעלות אחז בשמש עשר מעלות אחרנית
העשר המעלות אשר ירדה בהן׃ ויאמר:
חזקיהו נקל בעיני הצל לנטות עשר מעלות
אבל לא השבת הצל אחרנית עשר מעלות׃
בעת: ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן
מלך בבל ספרים וארגמן אל חזקיהו כי שמע
כי חלה חזקיהו׃ וישמח: עליהם חזקיהו
ויראם את בית נכתו את הכסף ואת הזהב
ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית
כליו ואת כל הנמצא באוצרותיו לא היה דבר
אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל
ממשלתו׃ ויבא: ישעיהו הנביא אל המלך
חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה
ומאין באו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה
באו אלי מבבל׃ ויאמר: מה ראו בביתך
ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא
היה דבר אשר לא הראיתים בנכתי׃
ויאמר: ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה
צבאות׃ הנה: ימים באים ונשא כל אשר
בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הזה
בבלה לא יותר דבר אמר יהוה׃ ומבניך:
אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו וסריסים
יהיו בהיכל מלך בבל׃ ויאמר: חזקיהו אל
ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר
הלא אם שלום ואמת יהיה בימי׃ ויתר:
דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את
הברכה ואת התעלה והבא המים העירה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ וישכב: חזקיהו עם אבתיו וימלך
מנשה בנו תחתיו׃ בן: שתים עשרה שנה
מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך
בירושלם ושם אמו חפצי בה׃ ויעש: הרע
בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה
מפני בני ישראל׃ וישב: ויבן את הבמות
אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעל
ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל
וישתחו לכל צבא השמים ויעבדם׃ ויבן:
מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם
אשים את שמי׃ ויבן: מזבחות לכל צבא
השמים בשתי חצרות בית יהוה׃ והוא:
העביר את בנו באש וינחש ועונן וכשף
ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני
יהוה להכעיסו׃ ויתן: את פסל האשרה אשר
עשה בבית אשר אמר יהוה אל דויד ואל
שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי
מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם׃
ולא: אוסיף להסיר את רגל ישראל מן
האדמה אשר הכינותי לאבותם רק אם
ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה
אשר צוה אותם עבדי משה׃ ולא: שמעו
ויתע אתם מנשה לעשות הרע מן הגוים
אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל׃
וידבר: יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר׃
יען: אשר עשה מנשה מלך יהודה התועבות
האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר
לפניו ויחטא גם את יהודה בגלוליו׃ לכן:
כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה
על ירושלם ויהודה אשר כל שמעו תצלינה
שתי אזניו׃ ונטיתי: על ירושלם את קו
שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את
ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מחה והפך
על פניה׃ ונטשתי: את שארית נחלתי ונתתים
ביד אויביהם והיו לבז ולמשסה לכל אויביהם׃
יען: אשר עשו הרע בעיני ויהיו מכעיסים
אתי מיום צאת אבותם ממצרים ועד היום
הזה׃ גם: דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד
אשר מלא את ירושלם לבד מחטאתו אשר
החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה׃
ויתר: דברי מנשה וכל אשר עשה וחטאתו
אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׃ וישכב: מנשה עם
אבתיו ויקבר בגן ביתו בגן עזא וימלך אמון
בנו תחתיו׃ בן: עשרים ושתים שנה אמון
במלכו ושתים שנים מלך בירושלם ושם אמו
משלמת בת חרוץ מיטבתה׃ ויעש: הרע
בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו׃
וילך: בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את
הגלולים אשר עבדם אביו וישתחו להם׃
ויעזב: את יהוה אלהי אבותיו ולא הלך
בדרך יהוה׃ ויקשרו: עבדי אמון עליו
וימיתו את המלך בביתו׃ ויכו: עם הארץ
את כל הקשרים על המלך אמון ויעמידו עם
הארץ את יאשיהו בנו למלך תחתיו׃ ויתר:
דברי אמון אשר עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ויקברו:
אתו בקברתו בגן עזא וימלך יאשיהו בנו
תחתיו׃ בן: שמנה שנים יאשיהו במלכו
ואחת ושלשים שנה מלך בירושלם ושם אמו
ידידה בת עדיה מבצקת׃ ויעש: הישר
בעיני יהוה וילך בכל דרך דויד אביו לא סר
ימין ושמאול׃ ובשנת: שמנה עשרה למלכו
שלח המלך את שפן בן אצליהו בן משלם
הסופר בית יהוה לאמר׃ עלה: אל חלקיהו
הכהן הגדול ויתמו את הכסף המובא בית
יהוה אשר אספו שמרי הסף מיד העם׃
ויתנוהו: על יד עשי המלאכה הפקדים בבית
יהוה ויתנוהו עשי המלאכה העשים בבית
יהוה לחזק הבית׃ לחרשים: ולבנאים
ולקנות עצי ולמחצבות אבן גזית ולקנות
העצים והאבנים לחזק הבית׃ אך: לא יחשב
את אתם הכסף המובא על ידם כי באמונה
הם עשים׃ ויאמר: חלקיהו הכהן הגדול אל
שפן הספר ספר התורה מצא בית יהוה
ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקראהו׃
ויבא: שפן הספר אל המלך וישב עוד את
המלך דבר לאמר עבדיך נתכו את הכסף
הנמצא בבית ויתנוהו על יד עשי המלאכה
הפקדים בבית יהוה׃ ויגד: שפן הספר
למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן
ויקרא בו שפן לפני המלך׃ ויהי: כשמע
המלך את דברי התורה ויקרע את בגדיו׃
ויצו: המלך את חלקיהו ואת אחיקם בן
שפן ואת עבדון בן מיכה ואת שפן הספר
ואת עשיה עבד המלך לאמר׃ לכו: דרשו את
יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה
על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת
יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו
אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב
על הספר הזה׃ ותלך: חלקיהו ואשר המלך
אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן
חרחס שמר בגדות והיא יושבת בירושלם
במשנה ותדבר אליו כה׃ כה: אמר יהוה
אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם
אלי׃ כה: אמר יהוה הנני מביא רעה על
המקום הזה ועל יושביו את כל הדברים
אשר ספר מלך יהודה׃ תחת: אשר עזבוני
ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל
מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא
תכבה׃ ואל: מלך יהודה השלח אתכם לדרוש
ביהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי
ישראל הדברים אשר שמעת׃ יען: רכה
לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך אל אשר
דברתי על המקום הזה ועל יושביו לשמה
וקללה ותקרע את בגדיך ותבך לפני ואני
גם שמעתי נאם יהוה׃ הנני: אספך אל
אבותיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא
תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על
המקום הזה ועל יושביו׃ וישבו: את המלך
דבר ויקבצו אליו את כל זקני יהודה וירושלם׃
ויעל: המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל
יושבי ירושלם עמו והכהנים והנביאים וכל
העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את
כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה׃
ויעמד: המלך על העמוד וכרת את הברית
לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר את
מצותיו ואת עדותיו ואת חקותיו בכל לבבו
ובכל נפשו להקים את דברי הברית הזאת
הכתובים על הספר הזה ויעמד כל העם
בברית׃ ויצו: המלך את חלקיהו הכהן הגדול
ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא
מהיכל יהוה את כל הכלים אשר עשו לבעל
ולאשרה ולכל צבא השמים ויעלם מחוץ
לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם
בית אל׃ וישבת: את הכמרים אשר נתנו
מלכי יהודה לקטר במות בערי יהודה
וסביבות ירושלם ואת המקטרים לבעל
לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים׃
ויוצא: את האשרה מבית יהוה אל מחוץ
לירושלם אל נחל קדרון ויצרפה בנחל קדרון
ויכתת עד דק ויזרק את עפרה על קברי בני
העם׃ וינתץ: את בתי הקדשים אשר בבית
יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה׃
ויבא: את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא
את הבמות אשר קטרו שם הכהנים מגבע
עד באר שבע וינתץ את במות השערים
אשר פתח יהושע שר העיר אשר על שמאל
איש בשער העיר׃ אך: לא עלו כהני הבמות
אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו
מצות בתוך אחיהם׃ ויטמא: את התפת
אשר בגי בני הנם לבלתי להעביר איש את
בנו ואת בתו באש למלך׃ ויתן: את הסוסים
אשר נתנו מלכי יהודה לסוס לשמש בבוא
בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסריס אשר
בפרוארים ואת מרכבות השמש באש
ישרף׃ ואת: המזבחות אשר על גג עלית
אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות
אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה
נתץ המלך וירץ משם ויזרק את עפרם אל
נחל קדרון׃ ואת: הבמות אשר לפני
ירושלם אשר על ימין הר המשחית אשר בנה
שלמה מלך ישראל לעשתרת שקוץ צידנים
ולכמוש שקוץ מואב ול

וַיִּקְרָא׃ וְאֵשֶׁת אִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת זָכָר
מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה עָשׂוּ שְׁנֵיהֶם מוֹת
יוּמָתוּ דָּמֵיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת
אִשָּׁה וְאֶת אִמָּהּ זִמָּה הוּא בָּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ
אֹתוֹ וְאֹתָם וְלֹא תִהְיֶה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם׃
וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׁכָבְתּוֹ בִּבְהֵמָה מוֹת
יוּמָת וְאֶת הַבְּהֵמָה תַּהַרְגוּ׃ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרַב אֶל כָּל בְּהֵמָה לְרִבְעָה אֹתָהּ וְהָרַגְתָּ
אֶת הָאִשָּׁה וְאֶת הַבְּהֵמָה מוֹת יוּמָתוּ דָּמֵיהֶם
בָּם׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֲחֹתוֹ בַּת אָבִיו
אוֹ בַת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עֶרְוָתָהּ וְהִיא תִרְאֶה
אֶת עֶרְוָתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְּנֵי
עַמָּם עֶרְוַת אֲחֹתוֹ גִּלָּה עֲוֹנוֹ יִשָּׂא׃ וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת אֵשֶׁת דּוֹדָתוֹ וְגִלָּה עֶרְוַת
דּוֹדָתוֹ חֶטְאָם יִשְׂאוּ עֲרִירִים יָמֻתוּ׃ וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִקַּח אֶת דֹּדָתוֹ עֶרְוַת דֹּד גִּלָּה חֶרְפָּתָם
יִשָּׂאוּ עֲרִירִים יִהְיוּ׃ וְשָׁמַרְתֶּם אֶת כָּל חֻקֹּתַי
וְאֶת כָּל מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָקִיא
אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה
לָשֶׁבֶת בָּהּ׃ וְלֹא תֵלְכוּ בְּחֻקַּת הַגּוֹי אֲשֶׁר
אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת כָּל אֵלֶּה עָשׂוּ
וָאָקֻץ בָּם׃ וָאֹמַר לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת
אַדְמָתָם וַאֲנִי אֶתְּנֶנָּה לָכֶם לָרֶשֶׁת אֹתָהּ
אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים׃ וְהִבְדַּלְתֶּם
בֵּין הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין הָעוֹף
הַטָּמֵא לַטָּהֹר וְלֹא תְשַׁקְּצוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם
בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטַמֵּא׃ וִהְיִיתֶם לִי
קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וָאַבְדִּל אֶתְכֶם
מִן הָעַמִּים לִהְיוֹת לִי׃ וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי
יִהְיֶה בָהֶם אוֹב אוֹ יִדְּעֹנִי מוֹת יוּמָתוּ בָּאֶבֶן
יִסְקְלוּ אוֹתָם דָּמֵיהֶם בָּם׃

כא

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל הַכֹּהֲנִים
בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְנֶפֶשׁ לֹא יִטַּמָּא
בְּעַמָּיו׃ כִּי אִם לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרוֹב אֵלָיו לְאִמּוֹ
וּלְאָבִיו וּלְבִנּוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו׃ וְלַאֲחֹתוֹ
הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא הָיְתָה
לְאִישׁ לָהּ יִטַּמָּא׃ לֹא יִטַּמָּא בַּעַל בְּעַמָּיו
לְהֻלָּל בְּזַרְעוֹ׃ לֹא יִקְרְחָה קָרְחָה בְּרֹאשָׁם
וּפְאַת זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ
שָׂרָטֶת׃ קְדֹשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יְחַלְּלוּ
שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם
הֵם מַקְרִיבִם וְהָיוּ קֹדֶשׁ׃ אִשָּׁה זוֹנָה וַחֲלָלָה
לֹא יִקָּחוּ וְאִשָּׁה גְּרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ לֹא יִקָּחוּ
כִּי קָדוֹשׁ הוּא לֵאלֹהָיו׃ וְקִדַּשְׁתּוֹ כִּי אֶת לֶחֶם
אֱלֹהֶיךָ הוּא מַקְרִיב קָדוֹשׁ יִהְיֶה לָךְ כִּי קָדוֹשׁ
אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ וּבַת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תָחֵל
לִזְנוֹת אֶת אָבִיהָ הִיא מְחַלֶּלֶת בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃
וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֶחָיו אֲשֶׁר יוּצַק עַל רֹאשׁוֹ
שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת יָדוֹ לִלְבֹּשׁ אֶת
הַבְּגָדִים אֶת רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו לֹא
יִפְרֹם׃ וְעַל כָּל נְפָשֹׁת מֵת לֹא יָבֹא לְאָבִיו
וּלְאִמּוֹ לֹא יִטַּמָּא׃ וּמִן הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא
יְחַלֵּל אֶת מִקְדַּשׁ אֱלֹהָיו כִּי נֵזֶר שֶׁמֶן מִשְׁחַת
אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה׃ וְהוּא אִשָּׁה בִּבְתוּלֶיהָ
יִקָּח׃ אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְחַלָּלָה זוֹנָה אֵלֶּה לֹא
יִקָּח כִּי אִם בְּתוּלָה מֵעַמָּיו יִקַּח אִשָּׁה׃
וְלֹא יְחַלֵּל זַרְעוֹ בְּעַמָּיו כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן
לֵאמֹר אִישׁ מִזַּרְעֲךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ
מוּם לֹא יִקְרַב לְהַקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהָיו׃ כִּי כָל
אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב אִישׁ עִוֵּר אוֹ
פִסֵּחַ אוֹ חָרֻם אוֹ שָׂרוּעַ׃ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה
בּוֹ שֶׁבֶר רָגֶל אוֹ שֶׁבֶר יָד׃ אוֹ גִבֵּן אוֹ דַק אוֹ
עִלֵּג אוֹ תְבַלֻּל עַיִן אוֹ גָרָב אוֹ יַלֶּפֶת אוֹ מְרוֹחַ
אָשֶׁךְ׃ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוּם מִזֶּרַע אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב אִשֵּׁי יְהוָה מוּם בּוֹ
לֶחֶם אֱלֹהָיו לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב׃ לֶחֶם אֱלֹהָיו
מִקָּדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים וּמִן הַקֳּדָשִׁים יֹאכֵל׃
אַךְ אֶל הַפָּרֹכֶת לֹא יָבֹא וְאֶל הַמִּזְבֵּחַ לֹא
יִגַּשׁ כִּי מוּם בּוֹ וְלֹא יְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשַׁי כִּי
אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן
וְאֶל בָּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

כב

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל
אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו וְיִנָּזְרוּ מִקָּדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר הֵם מַקְדִּישִׁם
לִי אֲנִי יְהוָה׃ אֱמֹר אֲלֵהֶם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל אִישׁ
אֲשֶׁר יִקְרַב מִכָּל זַרְעֲכֶם אֶל הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר
יַקְדִּישׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִלְּפָנַי אֲנִי יְהוָה׃
אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אַהֲרֹן וְהוּא צָרוּעַ אוֹ זָב
בַּקֳּדָשִׁים לֹא יֹאכַל עַד אֲשֶׁר יִטְהָר וְנֹגֵעַ
בְּכָל טְמֵא נָפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ
שִׁכְבַת זָרַע׃ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל שֶׁרֶץ
אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ אוֹ בָאָדָם אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ
לְכֹל טֻמְאָתוֹ׃ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ וְטָמְאָה עַד
הָעֶרֶב וְלֹא יֹאכַל מִן הַקֳּדָשִׁים כִּי אִם רָחַץ
בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם׃ וּכְבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהֵר וְאַחַר
יֹאכַל מִן הַקֳּדָשִׁים כִּי לַחְמוֹ הוּא׃ נְבֵלָה
וּטְרֵפָה לֹא יֹאכַל לְטָמְאָה בָּהּ אֲנִי יְהוָה׃
וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא יִשְׂאוּ עָלָיו חֵטְא
וָמֵתוּ בוֹ כִּי יְחַלְלוּהוּ אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃
וְכָל זָר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ תּוֹשָׁב כֹּהֵן וְשָׂכִיר לֹא
יֹאכַל קֹדֶשׁ׃ וְכֹהֵן כִּי יִקְנֵה נֶפֶשׁ קִנְיַן כַּסְפּוֹ
הוּא יֹאכַל בּוֹ וְיִלְיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ׃
וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הִוא בִּתְרוּמַת
הַקֳּדָשִׁים לֹא תֹאכֵל׃ וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה
אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְזֶרַע אֵין לָהּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית
אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ לֶחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל וְכָל זָר לֹא
יֹאכַל בּוֹ׃ וְאִישׁ כִּי יֹאכַל קֹדֶשׁ בִּשְׁגָגָה וְיָסַף
חֲמִשִׁתוֹ עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת הַקֹּדֶשׁ׃ וְלֹא
יְחַלְּלוּ אֶת קָדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָרִימוּ
לַיהוָה׃ וְהִשִּׂיאוּ אוֹתָם עֲוֹן אַשְׁמָה בְּאָכְלָם
אֶת קָדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃ וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל
בָּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ לְכֹל נִדְרֵיהֶם וּלְכֹל
נִדְבָתָם אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיהוָה לְעֹלָה׃ לִרְצֹנְכֶם
תָּמִים זָכָר בַּבָּקָר בַּכְּשָׂבִים וּבָעִזִּים׃ כָּל
אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא תַקְרִיבוּ כִּי לֹא לְרָצוֹן יִהְיֶה
לָכֶם׃ וְאִישׁ כִּי יַקְרִיב זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה
לְפַלֵּא נֶדֶר אוֹ לִנְדָבָה בַּבָּקָר אוֹ בַצֹּאן תָּמִים
יִהְיֶה לְרָצוֹן כָּל מוּם לֹא יִהְיֶה בּוֹ׃ עִוֵּר שָׁבוּר
אוֹ חָרוּץ אוֹ יַלֶּפֶת אוֹ גָרָב אוֹ יַבֶּלֶת לֹא
תַקְרִיבוּ אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשֶּׁה לֹא תִתְּנוּ מֵהֶם
עַל מִזְבַּח יְהוָה׃ וְשׁוֹר וָשֶׂה שָׂרוּעַ וְקָלוֹט
נְדָבָה תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ וְלַנֶּדֶר לֹא יֵרָצֶה׃ וְאֶת
אָשָׁךְ כָּתוּשׁ וְכָרוּת וְנָתוּק וְכָרוּת לֹא תַקְרִיבוּ
לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ׃ וּמִיַּד בֶּן נֵכָר לֹא
תַקְרִיבוּ אֶת לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל אֵלֶּה כִּי
מָשְׁחָתָם בָּם מוּם בָּהֶם לֹא יֵרָצוּ לָכֶם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב
אוֹ עֵז כִּי יִוָּלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ
וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יֵרָצֶה לְקָרְבַּן אִשֵּׁה
לַיהוָה׃ וְשׁוֹר אוֹ שֶׂה אֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחֲטוּ
בְּיוֹם אֶחָד׃ וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח תּוֹדָה לַיהוָה
לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחוּ׃ בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא
תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה׃ וְשָׁמַרְתֶּם
מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה׃ וְלֹא תְחַלְּלוּ
אֶת שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה׃

כג

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר
תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי׃
שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלָאכָה לֹא
תַעֲשׂוּ שַׁבָּת הִוא לַיהוָה בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃
אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ
אֹתָם בְּמוֹעֲדָם׃ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם פֶּסַח לַיהוָה׃
וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמַּצּוֹת
לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ׃ בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ בָהּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה
לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא
קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם בָּאִים אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת קְצִירָהּ
וְהֵבֵאתֶם אֶת עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל הַכֹּהֵן׃
וְהֵנִיף אֶת הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לִרְצֹנְכֶם מִמָּחֳרַת
הַשַּׁבָּת יְנִיפֶנּוּ הַכֹּהֵן׃ וְעָשִׂיתֶם בְּיוֹם הֲנִיפְכֶם
אֶת הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה
לַיהוָה׃ וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשָּׁמֶן אִשֶּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכּוֹ יַיִן
רְבִיעִת הַהִין׃ וְלֶחֶם וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ
עַד עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הֲבִיאֲכֶם אֶת קָרְבַּן
אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃
וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם
אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת
תִּהְיֶינָה׃ עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ
חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה׃
מִמוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתַּיִם
שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חָמֵץ תֵּאָפֶינָה
בִּכּוּרִים לַיהוָה׃ וְהִקְרַבְתֶּם עַל הַלֶּחֶם שִׁבְעַת
כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה אֶחָת וּפַר בֶּן בָּקָר
אֶחָד וְאֵילִם שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵּיהֶם אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וַעֲשִׂיתֶם
שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת וּשְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה אֶחָת לְזֶבַח שְׁלָמִים׃ וְהֵנִיף הַכֹּהֵן
אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכּוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
עַל שְׁנֵי כְבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַכֹּהֵן׃
וְהַעֲבִירוּ קוֹל בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ בּוֹ
חֻקַּת עוֹלָם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם׃
וּבְקֻצְרְכֶם אֶת קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת
שָׂדְךָ בְּקֻצְרֶךָ וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט
לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ׃
כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה
לַיהוָה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ אַךְ
בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפֻּרִים
הוּא מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת
נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְכָל
מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם
כִּפֻּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
כִּי כָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא תְעֻנֶּה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
וְנִכְרְתָה מֵעַמֶּיהָ׃ וְכָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל
מְלָאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהַאֲבַדְתִּי אֶת
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ כָּל מְלָאכָה לֹא
תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃
שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הִוא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם
בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד עֶרֶב תִּשְׁבְּתוּ
שַׁבַּתְּכֶם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ אַךְ
בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג
הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃
שִׁבְעַת יָמִים תַּקְרִיבוּ אִשֶּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם
הַשְּׁמִינִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
אִשֶּׁה לַיהוָה עֲצֶרֶת הִוא כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ׃ אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם
מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה
זֶבַח וְנִסָּכִים דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ מִלְּבַד שַׁבְּתוֹת
יְהוָה וּמִלְּבַד מַתְּנוֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נִדְרֵיכֶם
וּמִלְּבַד כָּל נִדְבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה׃
אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאָסְפְּכֶם
אֶת תְּבוּאַת הָאָרֶץ תָּחֹגּוּ אֶת חַג יְהוָה שִׁבְעַת
יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
שַׁבָּתוֹן׃ וְלָקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ
הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ עָבֹת וְעַרְבֵי נָחַל
וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים׃
וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תָּחֹגּוּ
אֹתוֹ׃ בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֶזְרָח
בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת׃ לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם
כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי
אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְהוָה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

כד

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ צַו אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית
לַמָּאוֹר לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד׃ מִחוּץ לְפָרֹכֶת
עֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן מֵעֶרֶב עַד בֹּקֶר לִפְנֵי
יְהוָה תָּמִיד חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ עַל
הַמְנֹרָה הַטְּהֹרָה יַעֲרֹךְ אֶת הַנֵּרֹת לִפְנֵי יְהוָה
תָּמִיד׃ וְלָקַחְתָּ סֹלֶת וְאָפִיתָ אֹתָהּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
חַלּוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים יִהְיֶה הַחַלָּה הָאֶחָת׃
וְשַׂמְתָּ אוֹתָם שְׁתַּיִם מַעֲרָכוֹת שֵׁשׁ הַמַּעֲרָכֶת
עַל הַשֻּׁלְחָן הַטָּהוֹר לִפְנֵי יְהוָה׃ וְנָתַתָּ עַל
הַמַּעֲרָכֶת לְבֹנָה זַכָּה וְהָיְתָה לַלֶּחֶם לְאַזְכָּרָה
אִשֶּׁה לַיהוָה׃ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעַרְכֶנּוּ
לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִית
עוֹלָם׃ וְהָיְתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וְאָכְלוּ אֹתוֹ
בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ כִּי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לוֹ מֵאִשֵּׁי
יְהוָה חֻקַּת עוֹלָם׃ וַיֵּצֵא בֶּן אִשָּׁה יִשְׂרְאֵלִית
וְהוּא בֶּן אִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּצוּ
בַּמַּחֲנֶה בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרְאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרְאֵלִי׃
וַיִּקֹּב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרְאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיְקַלֵּל
וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית בַּת
דִּבְרִי לְמַטֵּה דָן׃ וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמָר לִפְרֹשׁ
לָהֶם עַל פִּי יְהוָה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
הוֹצֵא אֶת הַמְקַלֵּל אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ כָּל
הַשֹּׁמְעִים אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל
הָעֵדָה׃ וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ
אִישׁ כִּי יְקַלֵּל אֱלֹהָיו וְנָשָׂא חֶטְאוֹ׃ וְנֹקֵב שֵׁם
יְהוָה מוֹת יוּמָת רָגוֹם יִרְגְּמוּ בוֹ כָּל הָעֵדָה כַּגֵּר
כָּאֶזְרָח בְּנָקְבוֹ שֵׁם יוּמָת׃ וְאִישׁ כִּי יַכֶּה כָּל
נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוּמָת׃ וּמַכֵּה נֶפֶשׁ בְּהֵמָה
יְשַׁלְּמֶנָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ׃ וְאִישׁ כִּי יִתֵּן מוּם
בַּעֲמִיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כֵּן יֵעָשֶׂה לוֹ׃ שֶׁבֶר
תַּחַת שֶׁבֶר עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן כַּאֲשֶׁר
יִתֵּן מוּם בָּאָדָם כֵּן יִנָּתֶן בּוֹ׃ וּמַכֵּה בְהֵמָה
יְשַׁלְּמֶנָּה וּמַכֵּה אָדָם יוּמָת׃ מִשְׁפַּט אֶחָד
יִהְיֶה לָכֶם כַּגֵּר כָּאֶזְרָח יִהְיֶה כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ
אֶת הַמְקַלֵּל אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ
אֶבֶן וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה׃

כה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי
אַתֶּם בָּאִים אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם
וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה׃ שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע
שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת
תְּבוּאָתָהּ׃ וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שַׁבַּת שַׁבָּת

כל חמד עיניו בידו כי עד הנה לקח הכהן: 22 ויתן
לאברם עשרה מעשר מכל אשר לו: 23 ויאמר מלכי
סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך: 24 ויאמר
אברם אל מלכי סדם הרימותי ידי אל יהוה אל עליון
קנה שמים וארץ: 25 אם מחוט ועד שרוך נעל ואם
אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם:
26 בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר
הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם:

פרשה ט״ו.

1 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה
לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה
מאד: 2 ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי
הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר:
3 ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע והנה בן ביתי יורש
אתי: 4 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי
אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך: 5 ויוצא אתו החוצה
ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל
לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: 6 והאמן ביהוה
ויחשבה לו צדקה: 7 ויאמר אליו אני יהוה אשר
הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת
לרשתה: 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה:
9 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת
ואיל משלש ותר וגוזל: 10 ויקח לו את כל אלה
ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו
והציפור לא בתר: 11 וירד העיט על הפגרים ויבא
אברם על העיטים: 12 ויהי השמש לבוא ותרדמה
נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו:
13 ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ
לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: 14 וגם
את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש
גדול: 15 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה
טובה: 16 ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון
האמרי עד הנה: 17 ויהי השמש באה והי עלטה והנה
תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה:
18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך
נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל
נהר פרת: 19 את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני:
20 ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים: 21 ואת האמרי
ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי:

פרשה ט״ז.

1 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית
ושמה הגר: 2 ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני
יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה
ויאבה אברם לקול שרי: 3 ותקח שרי אשת אברם
את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת
אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם איש לו לאשה:
4 ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה
בעיניה: 5 ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי
נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה
יהוה שפט בינותי ובינך: 6 ויאמר אברם אל שרי
הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי
ותברח מפניה: 7 וימצאה מלאך יהוה על עין המים
במדבר על העין בדרך שור: 8 ויאמר הגר שפחת שרי
אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי
אנכי ברחת: 9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל
גברתך והתעני תחת ידיה: 10 ויאמר לה מלאך יהוה
הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב: 11 ויאמר לה
מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל
כי שמע יהוה אל עניך: 12 והוא יהיה פרא אדם ידו
בכל וידי כל בו ועל פני כל אחיו ישכן: 13 ותקרא
שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם
הלום ראיתי אחרי ראי: 14 על כן קרא לבאר
באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד: 15 ותלד הגר
לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר
ישמעאל: 16 ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת
הגר את ישמעאל לאברם:

פרשה י״ז.

1 ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה
אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה
תמים: 2 ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אתך
במאד מאד: 3 ויפל אברם על פניו וידבר אתו
אלהים לאמר: 4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב
המון גוים: 5 ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה
שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך: 6 והפרתי
אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו:
7 והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך
לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך
אחריך: 8 ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך
את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים:
9 ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר
אתה וזרעך אחריך לדרתם: 10 זאת בריתי אשר
תשמרו ביני ובינכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל
זכר: 11 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית
ביני וביניכם: 12 ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר
לדרתיכם יליד בית וממקנת כל נכר אשר לא מזרעך
הוא: 13 המול ימול יליד ביתך וממקנת כספך והיתה
בריתי בבשרכם לברית עולם: 14 וערל זכר אשר לא
ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
את בריתי הפר: 15 ויאמר אלהים אל אברהם שרי
אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה:
16 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה
לגוים מלכי עמים ממנה יהיו: 17 ויפל אברהם על
פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם
שרה הבת תשעים שנה תלד: 18 ויאמר אברהם אל
האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך: 19 ויאמר אלהים
אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק
והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו:
20 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי
אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים
יוליד והתתיו לגוי גדול: 21 ואת בריתי אקים את
יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת:
22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם:
23 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו
וכל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את
בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים:
24 ואברהם בן תשעים שנה ותשע שנים בהמלו את
בשר ערלתו: 25 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה
בהמלו את בשר ערלתו: 26 בעצם היום הזה נמול
אברהם וישמעאל בנו: 27 וכל אנשי ביתו יליד בית
וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו:

פרשה י״ח.

1 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח
האהל כחם היום: 2 וישא עיניו וירא והנה שלשה
אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח
האהל וישתחו ארצה: 3 ויאמר אדני אם נא מצאתי
חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך: 4 יוקח נא מעט
מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: 5 ואקחה
פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם
על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: 6 וימהר
אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים
קמח סלת לושי ועשי עגות: 7 ואל הבקר רץ אברהם
ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות
אתו: 8 ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן
לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו:
9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל:
10 ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה
אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו:
11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה
ארח כנשים: 12 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי
בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן: 13 ויאמר יהוה
אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם
אלד ואני זקנתי: 14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב
אליך כעת חיה ולשרה בן: 15 ותכחש שרה לאמר לא
צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת: 16 ויקמו
משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם
לשלחם תחתם: 17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
אשר אני עשה: 18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול
ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ: 19 כי ידעתיו למען
אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה
לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם
את אשר דבר עליו: 20 ויאמר יהוה זעקת סדם
ועמרה כי רבה ועתה חטאתם כי כבדה מאד:
21 ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה
ואם לא אדעה: 22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה
ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: 23 ויגש אברהם
ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: 24 אולי יש
חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא
למקום בעבור חמשים הצדיקם אשר בקרבה:
25 חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע
והיה כצדיק כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא
יעשה משפט: 26 ויאמר יהוה אם אמצא בסדם
חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם:
27 ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני
ואנכי עפר ואפר: 28 אולי יחסרון חמשה לחמשים
הצדיק הכל העיר בחמשה ויאמר לא אשחית אם
אמצא שם ארבעים וחמשה: 29 ויסף עוד לדבר אליו
ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה
בעבור הארבעים: 30 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה
אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא
שם שלשים: 31 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל
אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית
בעבור העשרים: 32 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה
אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית
בעבור העשרה: 33 וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל
אברהם ואברהם שב למקמו:

פרשה י״ט.

1 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער
סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה:
2 ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו
ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא
כי ברחוב נלין: 3 ויפצר בהם מאד ויסרו אליו
ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו:
4 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית
מנער ועד זקן כל העם מקצה: 5 ויקראו אל לוט
ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם
אלינו ונדעה אתם: 6 ויצא אליהם לוט הפתחה
והדלת סגר אחריו: 7 ויאמר אל נא אחי תרעו:
8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה
נא אתם אליכם ועשו להם כטוב בעיניכם רק לאנשים
האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתי:
9 ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט
שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד
ויגשו לשבר הדלת: 10 וישלחו האנשים את ידם
ויבאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו:
11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים
מקטן ועד גדול ויליאו למצא הפתח: 12 ויאמרו
האנשים אל לוט עד מי פה לך חתן ובניך ובנתיך
וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום: 13 כי משחתים
אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה
וישלחנו יהוה לשחתה: 14 ויצא לוט וידבר אל חתניו
לקחי בנותיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי
משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו:
15 וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום
קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה
בעון העיר: 16 ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו
וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו
ויוציאהו וינחהו מחוץ לעיר: 17 ויהי כהוציאם
אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תבט אחריך
ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה:
18 ויאמר לוט אליהם אל נא אדני: 19 הנה נא מצא
עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי
להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן
תדבקני הרעה ומתי: 20 הנה נא העיר הזאת קרבה
למנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער
היא ותחי נפשי: 21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך
גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת:
22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד
באך שמה על כן קרא שם העיר צוער: 23 השמש
יצא על הארץ ולוט בא צוערה: 24 ויהוה המטיר על
סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים:
25 ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל
יושבי הערים וצמח האדמה: 26 ותבט אשתו מאחריו
ותהי נציב מלח: 27 וישכם אברהם בבקר אל המקום
אשר עמד שם את פני יהוה: 28 וישקף על פני סדם
ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר
הארץ כקיטר הכבשן: 29 ויהי בשחת אלהים את ערי
הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך
ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט:
30 ויעל לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי בנותיו עמו
כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו:
31 ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין
בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ: 32 לכה נשקה
את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע:
33 ותשקין את אביהן יין בלילה ההוא ותבא הבכירה
ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה:
34 ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי
אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו
ונחיה מאבינו זרע: 35 ותשקין גם בלילה ההוא את
אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע
בשכבה ובקומה: 36 ותהרין שתי בנות לוט מאביהן:
37 ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי
מואב עד היום: 38 והצעירה גם היא ילדה בן
ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום:

פרשה כ׳.

1 ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין
שור ויגר בגרר: 2 ויאמר אברהם אל שרה אשתו
אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה:
3 ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו
הנך מת על האשה אשר לקחת והיא בעולת בעל:
4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק
תהרג: 5 הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם
הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקיון כפי עשיתי
זאת: 6 ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי
כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך
מחטא לי על כן לא נתתיך לנגע אליה: 7 ועתה
השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה
ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך:
8 וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את
כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד:
9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו
ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה
גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי: 10 ויאמר
אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר
הזה: 11 ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת
אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי:
12 ואמנה גם אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי
ותהי לי לאשה: 13 והיה כאשר התעו אתי אלהים
מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל
כל המקום אשר נבוא שמה אמרי עלי אחי הוא:
14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן
לאברהם וישב לו את שרה אשתו: 15 ויאמר אבימלך
הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב: 16 ולשרה אמר
הנה נתתי אלף כסף אחיך הנה הוא לך כסות עינים
לכל אשר אתך ואת כל ונכחת: 17 ויתפלל אברהם
אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו
ואמהותיו וילדו: 18 כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם
לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם:

פרשה כ״א.

1 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה
כאשר דבר: 2 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו
למועד אשר דבר אתו אלהים: 3 ויקרא אברהם את
שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק:
4 וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר
צוה אתו אלהים: 5 ואברהם בן מאת שנה בהולד
לו את יצחק בנו: 6 ותאמר שרה צחק עשה לי
אלהים כל השמע יצחק לי: 7 ותאמר מי מלל לאברהם
היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו: 8 ויגדל
הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל
את יצחק: 9 ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר
ילדה לאברהם מצחק: 10 ותאמר לאברהם גרש
האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת
עם בני עם יצחק: 11 וירע הדבר מאד בעיני
אברהם על אודות בנו: 12 ויאמר אלהים אל אברהם
אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר
אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע:
13 וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא:
14 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן
אל הגר שם השיכם על שכמה ואת הילד וישלחה
ותלך ותתע במדבר באר שבע: 15 ויכלו המים מן
החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחם:
16 ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי
אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את
קולה ותבך: 17 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא
מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך
הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר
הוא שם: 18 קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך
בו כי לגוי גדול אשימנו: 19 ויפקח אלהים את עיניה
ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק
את הנער: 20 ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב
במדבר ויהי רבה קשת: 21 וישב במדבר פארן ותקח
לו אמו אשה מארץ מצרים: 22 ויהי בעת ההוא
ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר
אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: 23 ועתה השבעה
לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד
אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת
בה: 24 ויאמר אברהם אנכי אשבע: 25 והוכח
אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו
עבדי אבימלך: 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה
את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אני לא
שמעתי בלתי היום: 27 ויקח אברהם צאן ובקר
ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: 28 ויצב אברהם
את שבע כבשות הצאן לבדהן: 29 ויאמר אבימלך
אל אברהם מה העלות שבע הכבשות האלה אשר
הצבת לבדהן: 30 ויאמר כי את שבע כבשות תקח
מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת:
31 על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו
שניהם: 32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך
ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים: 33 ויטע
אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם:
34 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

פרשה כ״ב.

1 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: 2 ויאמר קח נא את
בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ
המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אליך: 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח
את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים:
4 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את
המקום מרחק: 5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם
פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה
ונשובה אליכם: 6 ויקח אברהם את עצי העלה וישם
על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת
וילכו שניהם יחדו: 7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו
ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
ואיה השה לעלה: 8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו
השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: 9 ויבאו אל
המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את
המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם
אתו על המזבח ממעל לעצים: 10 וישלח אברהם את
ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: 11 ויקרא אליו
מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר
הנני: 12 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש
לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא
חשכת את בנך את יחידך ממני: 13 וישא אברהם את
עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך
אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו:
14 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר
יאמר היום בהר יהוה יראה: 15 ויקרא מלאך יהוה
אל אברהם שנית מן השמים: 16 ויאמר בי נשבעתי
נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת
את בנך את יחידך: 17 כי ברך אברכך והרבה ארבה
את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים
וירש זרעך את שער אויביו: 18 והתברכו בזרעך כל
גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי: 19 וישב אברהם
אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב
אברהם בבאר שבע: 20 ויהי אחר הדברים האלה
ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם היא בנים
לנחור אחיך: 21 את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת
קמואל אבי ארם: 22 ואת כשד וחזו ופלדש וידלף
ובתואל: 23 ובתואל ילד את רבקה שמנה בנות
מלכה ליסכה נחור אחי אברהם: 24 ופילגשו ושמה
ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש
ואת מעכה:

פרשה כ״ג.

1 ותהי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים
שני חיי שרה: 2 ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון
בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה:
3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת
לאמר: 4 גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר
עמכם ואקברה מתי מלפני: 5 ויענו בני חת את
אברהם לאמר לו: 6 שמענו אדני נשיא אלהים אתה
בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את
קברו לא יכלה ממך מקברו למת: 7 ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ לבני חת: 8 וידבר עמם לאמר
אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני
והפגעו לי בעפרון בן צחר: 9 ויתן לי את מערת
המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה
לי בתוככם לאחזת קבר: 10 ועפרון ישב בתוך בני
חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל
באי שער עירו לאמר: 11 לא אדני שמעני השדה
נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי
נתתיה לך קבר מתך: 12 וישתחו אברהם לפני עם
הארץ: 13 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר
אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני
ואקברה את מתי שמה: 14 ויען עפרון את אברהם
לאמר לו: 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף
ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר: 16 וישמע
אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף
אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר
לסחר: 17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר
לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר
בשדה אשר בכל גבלתו סביב: 18 לאברהם למקנה
לעיני בני חת בכל באי שער עירו: 19 ואחרי כן
קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה
על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: 20 ויקם
השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת
בני חת:

פרשה כ״ד.

1 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם
בכל: 2 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל
אשר לו שים נא ידך תחת ירכי: 3 ואשבעך
ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח
אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו:
4 כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני
ליצחק: 5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה
ללכת אחרי אל הארץ הזאת השוב אשיב את בנך
אל הארץ אשר יצאת משם: 6 ויאמר אליו אברהם
השמר לך פן תשיב את בני שמה: 7 יהוה אלהי
השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר
דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ
הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני
משם: 8 ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית
מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה: 9 וישם
העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על
הדבר הזה: 10 ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו
וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים
אל עיר נחור: 11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל
באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות: 12 ויאמר
יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעש
חסד עם אדני אברהם: 13 הנה אנכי נצב על עין
המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים: 14 והיה
הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה
שתה וגם גמליך אשקה אתה הוכחת לעבדך ליצחק
ובה אדע כי עשית חסד עם אדני: 15 והוא טרם כלה
לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה למלכה בת מלכה
אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה: 16 והנערה
טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה
ותמלא כדה ותעל: 17 וירץ העבד לקראתה ויאמר
הגמיאיני נא מעט מים מכדך: 18 ותאמר שתה אדני
ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו: 19 ותכל
להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו
לשתות: 20 ותמהר ותערה כדה אל השקת ותרץ עוד
אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו: 21 והאיש משתאה
לה מחריש לדעת הצלח יהוה דרכו אם לא: 22 ויהי
כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע
משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם:
23 ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך
מקום לנו ללון: 24 ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן
מלכה אשר ילדה לנחור: 25 ותאמר אלו גם תבן גם
מספוא רב עמנו גם מקום ללון: 26 ויקד האיש וישתחו
ליהוה: 27 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר
לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה
בית אחי אדני: 28 ותרץ הנערה ותגד לבית אמה
כדברים האלה: 29 ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן
אל האיש החוצה אל העין: 30 והיה כראות את הנזם
ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה
אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה
עמד על הגמלים על העין: 31 ויאמר בוא ברוך יהוה
למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים:
32 ויבא האיש הבית ויפתח החמרים ויתן תבן ומספוא
לחמרים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו:
33 וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי
דברי ויאמר דבר: 34 ויאמר עבד אברהם אנכי:
35 ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל וייתן לו צאן
ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים:
36 ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה
ויתן לו את כל אשר לו: 37 וישבעני אדני לאמר לא
תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו:
38 כי אם אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת
אשה לבני: 39 ואמר אל אדני אולי לא תלך האשה
אחרי: 40 ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו
ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני
ממשפחתי ומבית אבי: 41 אז תנקה מאלתי כי תבוא
אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי:
42 ואבוא היום על העין ואמרה יהוה אלהי אדני
אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה:
43 הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היוצאת
לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך:
44 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב היא
האשה אשר הוכיח יהוה לבן אדני: 45 אני טרם
אכלה לדבר על לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה
ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא: 46 ותמהר
ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה
ואשת ואשקה גם את גמליו: 47 ואשאל אותה ותאמר
בת בתואל אנכי בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם
הנזם על אפה והצמידים על ידיה: 48 ואקד ואשתחו
ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני
בדרך אמת לקחת את בת אח אדני לבנו: 49 ועתה
אם יש אתכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי
ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל:
50 ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא
נוכל דבר אליך רע או טוב: 51 הנה רבקה לפניך קח
ולך ותהי אשת בן אדוניך כאשר דבר יהוה:
52 ויהי כשמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה
ליהוה: 53 ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים
ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיה ולאמה: 54 ויאכלו
וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקמו בבקר
ויאמר שלחוני לאדני: 55 ותאמר אחיה ואמה תשב
הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך: 56 ויאמר
אליהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני
ואלכה לאדני: 57 ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את
פיה: 58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם
האיש הזה ותאמר אלך: 59 וישלחו את רבקה אחתם
ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו: 60 ויברכו
את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה
ויירש זרעך את שער שנאיו: 61 ותקם רבקה ונערתיה
ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד
את רבקה וילך: 62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי
והוא יושב בארץ הנגב: 63 ויצא יצחק לשוח בשדה
לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים:
64 ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל
מעל הגמל: 65 ותאמר אל העבד מי האיש הלזה
ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח
הצעיף ותתכס: 66 ויספר העבד ליצחק את כל
הדברים אשר עשה: 67 ויבאה יצחק האהלה שרה אמו
ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק
אחרי אמו:

פרשה כ״ה.

1 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: 2

ישראל: ועד בקרבו: ועד בנחלו: כי בא יום יהוה כי קרוב הוא: ויום עבר ועתה חשכה לא נגה לו: והיה ביום ההוא לא יהיה יקר וקפאון: והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור: והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים חציים אל ים הקדמוני וחציים אל ים האחרון בקיץ ובחרף יהיה: והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: יסב כל הארץ כערבה מגבע עד רמון נגב לירושלים והרימה ושבה תחתיה מבנימין עד מקום שער הראשון עד שער הפנות ומגדל חננאל עד יקבי המלך: וישבו בה והחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלים לבטח: וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים הצבאים על ירושלים ונמק בשרו בעודו עומד על רגליו ועיניו תמקנה בחוריהן ולשונם תמק בפיהם: והיה ביום ההוא מהומת יהוה גדולה תהיה בהם והחזיקו איש ביד רעהו והעלתה ידו על יד רעהו: וגם יהודה תלחם בירושלים וקבצו חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרוב מאד: וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר תהיינה במחנות ההם כמגפה הזאת: והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלים ועלו משנה לשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסכות: והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלים להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם לא יהיה הגשם: ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות: זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות: ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיו הדודים בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח: והיה כל דוד בירושלים ויהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים וקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא:

מלאכי פ׳ א׳

משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי: אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב: ואת עשו שנאתי ואשם את הריו לנחלת תנים מדבר: כי תאמר אדום רשנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם: וראו עיניכם ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל: בן יכבד עבד את אדניו ואם אבות אני איה כבודי ואם אדנים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בוזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך: מגישים על מזבחי לחם מגואל ואמרתם במה גאלנוך בהאמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך אמר יהוה צבאות: ועתה חלו נא את פני אל ויחנן לנו מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות: מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם: כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מוקטר מוגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות: ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני מגואל הוא ונובו נבזה אכלו: ואמרתם הנה מתלאה והפחתמוני אמר יהוה צבאות והבאתם גזול והפסח והבאתם את המנחה הארצה זאת מידכם אמר יהוה: ואורר נוכל ויש בעדרו זכר ונודר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים:

פרק ב׳

ועתה אליכם המצות הזאת הכהנים: אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה ואת ברכותיכם ארורתי גם ארורתים כי אינכם שמים על לב: הנני גוער לכם את הזרע וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו: וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות: בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנהו לו מורא ויירא ממני מפני שם נחת הוא: תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון: כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא: ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה צבאות: גם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונושאים פנים בתורה: הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו: בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר: יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות: זאת שנית תעשו כסות דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם: ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה ואת חברתך ואשת בריתך: הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואל אשת נעוריו אל יבגוד: כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו: הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה הוא בהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט:

פרק ג׳

הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני והמלאך אשר אתם מבקשים יבוא פתאם אל היכלו ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות: ומי מכיל את יום בואו ומי הוא העומד בהראותו כי הוא כאש צרף וכבורית מכבסים: וישב צורף וממרק כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות: וקרבתי אליכם למשפט והייתי עד מהר בכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעושקי שכר אלמנה ויתום והטי גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות: כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם: למימי אבותיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב: היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבענוך במעשר ותרומה: בארה אתם נארים והגוי כלכם קבעים: הבו את כל המעשר אל בית האוצר והיה טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די: וגערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות: ואשרוכם כל הגוים והייתם אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות: חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך: אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצענו כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות: ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים ויפלטו: אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו: והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אתו: ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו: כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשי רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף: ושרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: וזריתם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים: הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם:

מלאכי פ׳ ב׳

משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי: אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב: ואת עשו שנאתי ואשם את הריו לנחלת תנים מדבר: כי תאמר אדום רשנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם: וראו עיניכם ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל: בן יכבד עבד את אדניו ואם אבות אני איה כבודי ואם אדנים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בוזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך: מגישים על מזבחי לחם מגואל ואמרתם במה גאלנוך בהאמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך אמר יהוה צבאות: ועתה חלו נא את פני אל ויחנן לנו מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות: מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם: כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מוקטר מוגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות: ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני מגואל הוא ונובו נבזה אכלו: ואמרתם הנה מתלאה והפחתמוני אמר יהוה צבאות והבאתם גזול והפסח והבאתם את המנחה הארצה זאת מידכם אמר יהוה: ואורר נוכל ויש בעדרו זכר ונודר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים:

פרק ג׳

ועתה אליכם המצות הזאת הכהנים: אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה ואת ברכותיכם ארורתי גם ארורתים כי אינכם שמים על לב: הנני גוער לכם את הזרע וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו: וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות: בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנהו לו מורא ויירא ממני מפני שם נחת הוא: תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון: כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא: ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה צבאות: גם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונושאים פנים בתורה: הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו: בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר: יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות: זאת שנית תעשו כסות דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם: ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה ואת חברתך ואשת בריתך: הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואל אשת נעוריו אל יבגוד: כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו: הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה הוא בהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט:

פרק ד׳

הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני והמלאך אשר אתם מבקשים יבוא פתאם אל היכלו ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות: ומי מכיל את יום בואו ומי הוא העומד בהראותו כי הוא כאש צרף וכבורית מכבסים: וישב צורף וממרק כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות: וקרבתי אליכם למשפט והייתי עד מהר בכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעושקי שכר אלמנה ויתום והטי גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות: כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם: למימי אבותיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב: היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבענוך במעשר ותרומה: בארה אתם נארים והגוי כלכם קבעים: הבו את כל המעשר אל בית האוצר והיה טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די: וגערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות: ואשרוכם כל הגוים והייתם אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות: חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך: אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצענו כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות: ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים ויפלטו: אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו: והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אתו: ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו: כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשי רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף: ושרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: וזריתם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים: הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם:

10 כִּי־שָׁם צִוָּה יְהוָה אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם׃* וַיְהִי
בֵּית־לֶחֶם וְשֵׁם הָאֶחָד נָעֳמִי וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֳמִי וְשֵׁם שְׁנֵי־בָנָיו
מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרָתִים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵה מוֹאָב
וַיִּהְיוּ שָׁם׃ וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֳמִי וַתִּשָּׁאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ׃
וַיִּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מֹאֲבִיּוֹת שֵׁם הָאַחַת עָרְפָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רוּת
וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים׃ וַיָּמוּתוּ גַּם־שְׁנֵיהֶם מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׁאֵר
הָאִשָּׁה מִשְּׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִישָׁהּ׃ וַתָּקָם הִיא וְכַלֹּתֶיהָ וַתָּשָׁב מִשְּׂדֵה
מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בִּשְׂדֵה מוֹאָב כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם
לָחֶם׃ וַתֵּצֵא מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה שָׁמָּה הִיא וּשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ
וַתֵּלַכְנָה בַּדֶּרֶךְ לָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לִשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ
לְכְנָה שֹּׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּהּ יַעַשׂ יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר
עֲשִׂיתֶם עִם־הַמֵּתִים וְעִמָּדִי׃ יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמְצֶאנָה מְנוּחָה אִשָּׁה
בֵּית אִישָׁהּ וַתִּשַּׁק לָהֶן וַתִּשֶּׂנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה׃ וַתֹּאמַרְנָה לָהּ כִּי־אִתָּךְ
נָשׁוּב לְעַמֵּךְ׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי שֹׁבְנָה בְנֹתַי לָמָּה תֵלַכְנָה עִמִּי הַעוֹד־לִי
בָנִים בְּמֵעַי וְהָיוּ לָכֶם לַאֲנָשִׁים׃ שֹׁבְנָה בְנֹתַי לֵכְנָה כִּי זָקַנְתִּי מִהְיוֹת
לְאִישׁ כִּי אָמַרְתִּי יֶשׁ־לִי תִקְוָה גַּם הָיִיתִי הַלַּיְלָה לְאִישׁ וְגַם יָלַדְתִּי
בָנִים׃ הֲלָהֵן תְּשַׂבֵּרְנָה עַד אֲשֶׁר יִגְדָּלוּ הֲלָהֵן תֵּעָגֵנָה לְבִלְתִּי הֱיוֹת
לְאִישׁ אַל־בְּנֹתַי כִּי־מַר־לִי מְאֹד מִכֶּם כִּי־יָצְאָה בִי יַד־יְהוָה׃ וַתִּשֶּׂנָה
קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה עוֹד וַתִּשַּׁק עָרְפָּה לַחֲמוֹתָהּ וְרוּת דָּבְקָה בָּהּ׃ וַתֹּאמֶר
הִנֵּה שָׁבָה יְבִמְתֵּךְ אֶל־עַמָּהּ וְאֶל־אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרֵי יְבִמְתֵּךְ׃
וַתֹּאמֶר רוּת אַל־תִּפְגְּעִי־בִי לְעָזְבֵךְ לָשׁוּב מֵאַחֲרָיִךְ כִּי אֲשֶׁר תֵּלְכִי
אֵלֵךְ וּבַאֲשֶׁר תָּלִינִי אָלִין עַמֵּךְ עַמִּי וֵאלֹהַיִךְ אֱלֹהָי׃ בַּאֲשֶׁר תָּמוּתִי
אָמוּת וְשָׁמָּה אֶקָּבֵר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה יוֹסִיף כִּי הַמָּוֶת יַפְרִיד
בֵּינִי וּבֵינֵךְ׃ וַתֵּרֶא כִּי־מִתְאַמֶּצֶת הִוא לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתֶּחְדַּל לְדַבֵּר
אֵלֶיהָ׃ וַתֵּלַכְנָה שְׁתֵּיהֶם עַד־בֹּאָנָה בֵּית לָחֶם וַיְהִי כְּבוֹא־בֵית לֶחֶם
וַתֵּהֹם כָּל־הָעִיר עֲלֵיהֶן וַתֹּאמַרְנָה הֲזֹאת נָעֳמִי׃ וַתֹּאמֶר אֲלֵהֶן אַל־תִּקְרֶאנָה
לִי נָעֳמִי קְרֶאנָה לִי מָרָא כִּי־הֵמַר שַׁדַּי לִי מְאֹד׃ אֲנִי מְלֵאָה הָלַכְתִּי
וְרֵיקָם הֱשִׁיבַנִי יְהוָה לָמָּה תִקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי וַיהוָה עָנָה בִי וְשַׁדַּי
הֵרַע לִי׃ וַתָּשָׁב נָעֳמִי וְרוּת הַמֹּאֲבִיָּה כַלָּתָהּ עִמָּהּ הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵי
מוֹאָב וְהֵמָּה בָּאוּ בֵּית לֶחֶם בִּתְחִלַּת קְצִיר שְׂעֹרִים׃

פרק ב׳.

1 וּלְנָעֳמִי מֹדָע לְאִישָׁהּ אִישׁ גִּבּוֹר חַיִל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ
2 וּשְׁמוֹ בֹּעַז׃ וַתֹּאמֶר רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֶל־נָעֳמִי אֵלְכָה־נָּא הַשָּׂדֶה
וַאֲלַקְּטָה בַשִּׁבֳּלִים אַחַר אֲשֶׁר אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי
3 בִתִּי׃ וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים וַיִּקֶר מִקְרֶהָ
חֶלְקַת הַשָּׂדֶה לְבֹעַז אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ׃ וְהִנֵּה־בֹעַז בָּא
מִבֵּית לֶחֶם וַיֹּאמֶר לַקֹּצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרֶכְךָ יְהוָה׃
4 וַיֹּאמֶר בֹּעַז לְנַעֲרוֹ הַנִּצָּב עַל־הַקֹּצְרִים לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃ וַיַּעַן
הַנַּעַר הַנִּצָּב עַל־הַקֹּצְרִים וַיֹּאמַר נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה הִוא הַשָּׁבָה עִם־נָעֳמִי
5 מִשְּׂדֵי מוֹאָב׃ וַתֹּאמֶר לְקַטְתִּי נָא וְאָסַפְתִּי בָעֳמָרִים אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים
וַתָּבוֹא וַתַּעֲמֹד מֵאָז הַבֹּקֶר וְעַד־עָתָּה זֶה שִׁבְתָּהּ הַבַּיִת מְעָט׃
6 וַיֹּאמֶר בֹּעַז אֶל־רוּת הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ בִּתִּי אַל־תֵּלְכִי לִלְקֹט בְּשָׂדֶה
אַחֵר וְגַם לֹא תַעֲבְרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין עִם־נַעֲרֹתָי׃ עֵינַיִךְ בַּשָּׂדֶה
אֲשֶׁר יִקְצֹרוּן וְהָלַכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הֲלוֹא צִוִּיתִי אֶת־הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי
נָגְעֵךְ וְצָמִת וְהָלַכְתְּ אֶל־הַכֵּלִים וְשָׁתִית מֵאֲשֶׁר יִשְׁאֲבוּן הַנְּעָרִים׃
10 וַתִּפֹּל עַל־פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתֹּאמֶר אֵלָיו מַדּוּעַ מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאָנֹכִי נָכְרִיָּה׃ וַיַּעַן בֹּעַז וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הֻגֵּד הֻגַּד־לִי
כֹּל אֲשֶׁר עָשִׂית אֶת־חֲמוֹתֵךְ אַחֲרֵי מוֹת אִישֵׁךְ וַתַּעַזְבִי אָבִיךְ וְאִמֵּךְ
וְאֶרֶץ מוֹלַדְתֵּךְ וַתֵּלְכִי אֶל־עַם אֲשֶׁר לֹא־יָדַעַתְּ תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃
12 יְשַׁלֵּם יְהוָה פָּעֳלֵךְ וּתְהִי מַשְׂכֻּרְתֵּךְ שְׁלֵמָה מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאת לַחֲסוֹת תַּחַת כְּנָפָיו׃ וַתֹּאמֶר אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ
אֲדֹנִי כִּי נִחַמְתָּנִי וְכִי־דִבַּרְתָּ עַל־לֵב שִׁפְחָתֶךָ וְאָנֹכִי לֹא אֶהְיֶה
14 כְּאַחַת שִׁפְחֹתֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר לָהּ בֹּעַז לְעֵת הָאֹכֶל גֹּשִׁי הֲלֹם וְאָכַלְתְּ
מִן־הַלֶּחֶם וְטָבַלְתְּ פִּתֵּךְ בַּחֹמֶץ וַתֵּשֶׁב מִצַּד הַקֹּצְרִים וַיִּצְבָּט־לָהּ
קָלִי וַתֹּאכַל וַתֹּתַר׃ וַתָּקָם לְלַקֵּט וַיְצַו בֹּעַז אֶת־נְעָרָיו לֵאמֹר גַּם
16 בֵּין הָעֳמָרִים תְּלַקֵּט וְלֹא תַכְלִימוּהָ׃ וְגַם שֹׁל תָּשֹׁלּוּ לָהּ מִן־הַצְּבָתִים
וַעֲזַבְתֶּם וְלִקְּטָה וְלֹא תִגְעָרוּ בָּהּ׃ וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה עַד־הָעָרֶב וַתַּחְבֹּט
18 אֵת אֲשֶׁר־לִקָּטָה וַיְהִי כְּאֵיפָה שְׂעֹרִים׃ וַתִּשָּׂא וַתָּבוֹא הָעִיר וַתֵּרֶא
חֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר לִקָּטָה וַתּוֹצֵא וַתִּתֶּן־לָהּ אֵת אֲשֶׁר הוֹתִרָה מִשָּׂבְעָהּ׃
19 וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוֹתָהּ אֵיפֹה לָקַטְתְּ הַיּוֹם וְאָנָה עָשִׂית יְהִי מַכִּירֵךְ
בָּרוּךְ וַתַּגֶּד לַחֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר עָשְׂתָה עִמּוֹ וַתֹּאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בֹּעַז׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לְכַלָּתָהּ בָּרוּךְ הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר
לֹא־עָזַב חַסְדּוֹ אֶת־חַיִּים וְאֶת־הַמֵּתִים וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי קָרוֹב לָנוּ
21 הָאִישׁ מִגֹּאֲלֵנוּ הוּא׃ וַתֹּאמֶר רוּת הַמֹּאֲבִיָּה גַּם כִּי אָמַר אֵלַי עִם־הַנְּעָרִים
22 אֲשֶׁר־לִי תִּדְבָּקִין עַד אִם־כִּלּוּ אֶת־כָּל־הַקָּצִיר אֲשֶׁר לִי׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי
אֶל־רוּת כַּלָּתָהּ טוֹב בִּתִּי כִּי תֵצְאִי עִם־נַעֲרוֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ־בָךְ
23 בְּשָׂדֶה אַחֵר׃ וַתִּדְבַּק בְּנַעֲרוֹת בֹּעַז לְלַקֵּט עַד כַּלּוֹת קְצִיר־הַשְּׂעֹרִים
וּקְצִיר הַחִטִּים וַתֵּשֶׁב אֶת־חֲמוֹתָהּ׃

פרק ג׳.

1 וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי חֲמוֹתָהּ בִּתִּי הֲלֹא אֲבַקֶּשׁ־לָךְ מָנוֹחַ אֲשֶׁר יִיטַב־לָךְ׃
2 וְעַתָּה הֲלוֹא בֹעַז מֹדַעְתָּנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת־נַעֲרוֹתָיו הִנֵּה הוּא זֹרֶה
3 אֶת־גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים הַלָּיְלָה׃ וְרָחַצְתְּ וָסַכְתְּ וְשַׂמְתְּ שִׂמְלֹתַיִךְ עָלַיִךְ
וְיָרַדְתְּ הַגֹּרֶן אַל־תִּוָּדְעִי לָאִישׁ עַד כַּלֹּתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת׃
4 וְהָיָה בְּשָׁכְבוֹ וְיָדַעַתְּ אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב שָׁם וּבָאת וְגִלִּית
מַרְגְּלֹתָיו וְשָׁכָבְתְּ וְהוּא יַגִּיד לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין׃ וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ
5 כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמְרִי אֵלַי אֶעֱשֶׂה׃ וַתֵּרֶד הַגֹּרֶן וַתַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוַּתָּהּ
6 חֲמוֹתָהּ׃ וַתֹּאכַל בֹּעַז וַיֵּשְׁתְּ וַיִּיטַב לִבּוֹ וַיָּבֹא לָשׂוּם בִּקְצֵה הָעֲרֵמָה
וַתָּבוֹא בַלָּט וַתְּגַל מַרְגְּלֹתָיו וַתִּשְׁכָּב׃ וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֶּחֱרַד
הָאִישׁ וַיִּלָּפֵת וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת מַרְגְּלֹתָיו׃ וַיֹּאמֶר מִי אָתְּ וַתֹּאמֶר
אָנֹכִי רוּת אֲמָתֶךָ וּפָרַשְׂתָּ כְנָפֶךָ עַל־אֲמָתְךָ כִּי גֹאֵל אָתָּה׃ וַיֹּאמֶר
בָּרוּךְ אַתְּ לַיהוָה בִּתִּי הֵטַבְתְּ חַסְדֵּךְ הָאַחֲרוֹן מִן־הָרִאשׁוֹן לְבִלְתִּי
לֶכְתֵּךְ אַחֲרֵי בַּחוּרִים אִם־דַּל וְאִם־עָשִׁיר׃ וְעַתָּה בִּתִּי אַל־תִּירְאִי כֹּל
אֲשֶׁר תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ כִּי יוֹדֵעַ כָּל־שַׁעַר עַמִּי כִּי אֵשֶׁת חַיִל אָתְּ׃
12 וְעַתָּה כִּי אָמְנָם כִּי אִם־גֹּאֵל אָנֹכִי וְגַם יֶשׁ גֹּאֵל קָרוֹב מִמֶּנִּי׃ לִינִי
הַלַּיְלָה וְהָיָה בַבֹּקֶר אִם־יִגְאָלֵךְ טוֹב יִגְאָל וְאִם־לֹא יַחְפֹּץ לְגָאֳלֵךְ
וְגָאַלְתִּיךְ אָנֹכִי חַי־יְהוָה שִׁכְבִי עַד־הַבֹּקֶר׃ וַתִּשְׁכַּב מַרְגְּלֹתָיו עַד־הַבֹּקֶר
וַתָּקָם בְּטֶרֶם יַכִּיר אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אַל־יִוָּדַע כִּי־בָאָה הָאִשָּׁה
15 הַגֹּרֶן׃ וַיֹּאמֶר הָבִי הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר עָלַיִךְ וְאֹחֲזִי בָהּ וַתֹּאחֶז בָּהּ וַיָּמָד
שֵׁשׁ־שְׂעֹרִים וַיָּשֶׁת עָלֶיהָ וַיָּבֹא הָעִיר׃ וַתָּבוֹא אֶל־חֲמוֹתָהּ וַתֹּאמֶר
מִי־אַתְּ בִּתִּי וַתַּגֶּד־לָהּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לָהּ הָאִישׁ׃ וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ
הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר אֵלַי אַל־תָּבוֹאִי רֵיקָם אֶל־חֲמוֹתֵךְ׃
17 וַתֹּאמֶר שְׁבִי בִתִּי עַד אֲשֶׁר תֵּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ
כִּי אִם־כִּלָּה הַדָּבָר הַיּוֹם׃

פרק ד׳.

1 וּבֹעַז עָלָה הַשַּׁעַר וַיֵּשֶׁב שָׁם וְהִנֵּה הַגֹּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דִּבֶּר בֹּעַז
2 וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׁבָה־פֹּה פְּלֹנִי אַלְמֹנִי וַיָּסַר וַיֵּשֶׁב׃ וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים
מִזִּקְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׁבוּ־פֹה וַיֵּשֵׁבוּ׃ וַיֹּאמֶר לַגֹּאֵל חֶלְקַת הַשָּׂדֶה
אֲשֶׁר לְאָחִינוּ לֶאֱלִימֶלֶךְ מָכְרָה נָעֳמִי הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵה מוֹאָב׃ וַאֲנִי
אָמַרְתִּי גַּלֹּתִי אָזְנְךָ לֵאמֹר קְנֵה נֶגֶד הַיֹּשְׁבִים וְנֶגֶד זִקְנֵי עַמִּי אִם־תִּגְאַל
גְּאָל וְאִם־לֹא יִגְאַל הַגִּידָה לִּי וְאֵדָעָה כִּי אֵין זוּלָתְךָ לִגְאֹל וְאָנֹכִי
5 אַחֲרֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶגְאָל׃ וַיֹּאמֶר בֹּעַז בְּיוֹם קְנוֹתְךָ הַשָּׂדֶה מִיַּד
נָעֳמִי וּמֵאֵת רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת הַמֵּת קָנִיתָ לְהָקִים שֵׁם הַמֵּת עַל
6 נַחֲלָתוֹ׃ וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לֹא אוּכַל לִגְאָל־לִי פֶּן־אַשְׁחִית אֶת־נַחֲלָתִי
גְּאַל־לְךָ אַתָּה אֶת־גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא אוּכַל לִגְאָל׃ וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל
עַל־הַגְּאֻלָּה וְעַל־הַתְּמוּרָה לְקַיֵּם כָּל־דָּבָר שָׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן
לְרֵעֵהוּ וְזֹאת תְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לְבֹעַז קְנֵה־לָךְ וַיִּשְׁלֹף
9 נַעֲלוֹ׃ וַיֹּאמֶר בֹּעַז אֶל־הַזְּקֵנִים וְכָל־הָעָם עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לֶאֱלִימֶלֶךְ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן וּמַחְלוֹן מִיַּד נָעֳמִי׃
10 וְגַם אֶת־רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת מַחְלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהָקִים שֵׁם
הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ וְלֹא־יִכָּרֵת שֵׁם הַמֵּת מֵעִם אֶחָיו וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ עֵדִים
11 אַתֶּם הַיּוֹם׃ וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר וְהַזְּקֵנִים עֵדִים יִתֵּן יְהוָה
אֶת־הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל־בֵּיתֶךָ כְּרָחֵל וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם אֶת־בֵּית
יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה חַיִל בְּאֶפְרָתָה וְקְרָא־שֵׁם בְּבֵית לָחֶם׃ וִיהִי בֵיתְךָ כְּבֵית
פֶּרֶץ אֲשֶׁר יָלְדָה תָמָר לִיהוּדָה מִן־הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֶּן יְהוָה לְךָ מִן־הַנַּעֲרָה
13 הַזֹּאת׃ וַיִּקַּח בֹּעַז אֶת־רוּת וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן יְהוָה
14 לָהּ הֵרָיוֹן וַתֵּלֶד בֵּן׃ וַתֹּאמַרְנָה הַנָּשִׁים אֶל־נָעֳמִי בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר
לֹא־הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה לָךְ לְמֵשִׁיב
נֶפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל אֶת־שֵׂיבָתֵךְ כִּי כַלָּתֵךְ אֲשֶׁר אֲהֵבַתְךְ יְלָדַתְהוּ אֲשֶׁר־הִיא
16 טוֹבָה לָךְ מִשִּׁבְעָה בָנִים׃ וַתִּקַּח נָעֳמִי אֶת־הַיֶּלֶד וַתָּשֶׂם בְּחֵיקָהּ וַתְּהִי
17 לוֹ לְאוֹמֶנֶת׃ וַתִּקְרֶאנָה לוֹ הַשְּׁכֵנוֹת שֵׁם לֵאמֹר יֻלַּד בֵּן לְנָעֳמִי וַתִּקְרֶאנָה
שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי יִשַׁי אֲבִי דָוִד׃ וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פֶּרֶץ פֶּרֶץ הוֹלִיד
19 אֶת־חֶצְרוֹן׃ וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת־רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת־עַמִּינָדָב׃ וְעַמִּינָדָב
20 הוֹלִיד אֶת־נַחְשׁוֹן וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־שַׂלְמָה׃ וְשַׂלְמָה הוֹלִיד אֶת־בֹּעַז
21 וּבֹעַז הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד׃ וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יִשָׁי וְיִשַׁי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד׃

וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא־טְהֹרָה הִוא שְׁנַיִם שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ׃ גַּם מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה לְחַיּוֹת זֶרַע עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ׃ כִּי לְיָמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מַמְטִיר עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וּמָחִיתִי אֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה׃ וְנֹחַ בֶּן־שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמַּבּוּל הָיָה מַיִם עַל־הָאָרֶץ׃ וַיָּבֹא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי־בָנָיו אִתּוֹ אֶל־הַתֵּבָה מִפְּנֵי מֵי הַמַּבּוּל׃ מִן־הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינֶנָּה טְהוֹרָה וּמִן־הָעוֹף וְכֹל אֲשֶׁר־רֹמֵשׂ עַל־הָאֲדָמָה׃ שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה זָכָר וּנְקֵבָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ׃ וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמֵי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל־הָאָרֶץ׃ בִּשְׁנַת שֵׁשׁ־מֵאוֹת שָׁנָה לְחַיֵּי נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל־מַעְיְנוֹת תְּהוֹם רַבָּה וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ׃ וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל־הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה׃ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ וְשֵׁם־וְחָם וְיֶפֶת בְּנֵי־נֹחַ וְאֵשֶׁת נֹחַ וּשְׁלֹשֶׁת נְשֵׁי־בָנָיו אִתָּם אֶל־הַתֵּבָה׃ הֵמָּה וְכָל־הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְכָל־הָעוֹף לְמִינֵהוּ כֹּל צִפּוֹר כָּל־כָּנָף׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים׃ וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל־בָּשָׂר בָּאוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר יְהוָה בַּעֲדוֹ׃ וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל־הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַתֵּבָה וַתָּרָם מֵעַל הָאָרֶץ׃ וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבּוּ מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַתֵּלֶךְ הַתֵּבָה עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַיְכֻסּוּ כָּל־הָהָרִים הַגְּבֹהִים אֲשֶׁר תַּחַת כָּל־הַשָּׁמָיִם׃ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְמַעְלָה גָּבְרוּ הַמָּיִם וַיְכֻסּוּ הָהָרִים׃ וַיִּגְוַע כָּל־בָּשָׂר הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה וּבְכָל־הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָרֶץ וְכָל־הָאָדָם׃ כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת־רוּחַ חַיִּים בְּאַפָּיו מִכֹּל אֲשֶׁר בֶּחָרָבָה מֵתוּ׃ וַיִּמַּח אֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיִּמָּחוּ מִן־הָאָרֶץ וַיִּשָּׁאֶר אַךְ־נֹחַ וַאֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה׃ וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל־הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם׃

פרק ח׳

וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֵת כָּל־הַחַיָּה וְאֵת כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם׃ וַיִּסָּכְרוּ מַעְיְנוֹת תְּהוֹם וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמָיִם וַיִּכָּלֵא הַגֶּשֶׁם מִן־הַשָּׁמָיִם׃ וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הָלוֹךְ וָשׁוֹב וַיַּחְסְרוּ הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם׃ וַתָּנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל־הָרֵי אֲרָרָט׃ וְהַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר עַד־הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בָּעֲשִׂירִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים׃ וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חַלּוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְשַׁלַּח אֶת־הָעֹרֵב וַיֵּצֵא יָצוֹא וָשׁוֹב עַד־יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ׃ וַיְשַׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ לִרְאוֹת הֲקַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וְלֹא־מָצְאָה הַיּוֹנָה מָנוֹחַ לְכַף־רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה כִּי־מַיִם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה׃ וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיֹּסֶף שַׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה מִן־הַתֵּבָה׃ וַתָּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה עֲלֵה־זַיִת טָרָף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי־קַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ׃ וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיְשַׁלַּח אֶת־הַיּוֹנָה וְלֹא־יָסְפָה שׁוּב־אֵלָיו עוֹד׃ וַיְהִי בְּאַחַת וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיָּסַר נֹחַ אֶת־מִכְסֵה הַתֵּבָה וַיַּרְא וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבְשָׁה הָאָרֶץ׃ וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ לֵאמֹר׃ צֵא מִן־הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבָנֶיךָ וּנְשֵׁי־בָנֶיךָ אִתָּךְ׃ כָּל־הַחַיָּה אֲשֶׁר־אִתְּךָ מִכָּל־בָּשָׂר בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתָּךְ וְשָׁרְצוּ בָאָרֶץ וּפָרוּ וְרָבוּ עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֵּצֵא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי־בָנָיו אִתּוֹ׃ כָּל־הַחַיָּה כָּל־הָרֶמֶשׂ וְכָל־הָעוֹף כֹּל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם יָצְאוּ מִן־הַתֵּבָה׃ וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכֹּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכֹּל הָעוֹף הַטָּהוֹר וַיַּעַל עֹלוֹת בַּמִּזְבֵּחַ׃ וַיָּרַח יְהוָה אֶת־רֵיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־לִבּוֹ לֹא־אֹסִף לְקַלֵּל עוֹד אֶת־הָאֲדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו וְלֹא־אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת־כָּל־חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי׃ עֹד כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקֹר וָחֹם וְקַיִץ וָחֹרֶף וְיוֹם וָלַיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוּ׃

פרק ט׳

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת־בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וְרִבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ׃ וּמוֹרַאֲכֶם וְחִתְּכֶם יִהְיֶה עַל כָּל־חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה וְכָל־דְּגֵי הַיָּם בְּיֶדְכֶם נִתָּנוּ׃ כָּל־רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה כְּיֶרֶק עֵשֶׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כֹּל׃ אַךְ בָּשָׂר בְּנַפְשׁוֹ דָמוֹ לֹא תֹאכֵלוּ׃ וְאַךְ אֶת־דִּמְכֶם לְנַפְשֹׁתֵיכֶם אֶדְרֹשׁ מִיַּד כָּל־חַיָּה אֶדְרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אָחִיו אֶדְרֹשׁ אֶת־נֶפֶשׁ הָאָדָם׃ שֹׁפֵךְ דַּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשָּׁפֵךְ כִּי בְצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם׃ וְאַתֶּם פְּרוּ וְרִבוּ שִׁרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ בָהּ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ וְאֶל־בָּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר׃ וַאֲנִי הִנְנִי מֵקִים אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת־זַרְעֲכֶם אַחֲרֵיכֶם׃ וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בָּעוֹף בַּבְּהֵמָה וּבְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ אִתָּכֶם מִכֹּל יֹצְאֵי הַתֵּבָה לְכֹל חַיַּת הָאָרֶץ׃ וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא־יִכָּרֵת כָּל־בָּשָׂר עוֹד מִמֵּי הַמַּבּוּל וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל לְשַׁחֵת הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם׃ אֶת־קַשְׁתִּי נָתַתִּי בֶּעָנָן וְהָיְתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ׃ וְהָיָה בְּעַנְנִי עָנָן עַל־הָאָרֶץ וְנִרְאְתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן׃ וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר וְלֹא־יִהְיוּ הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר׃ וְהָיְתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן וְרָאִיתִי לִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ זֹאת אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר הֲקִמֹתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי־נֹחַ הַיֹּצְאִים מִן־הַתֵּבָה שֵׁם וְחָם וְיֶפֶת וְחָם הוּא אֲבִי כְנָעַן׃ שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה בְּנֵי־נֹחַ וּמֵאֵלֶּה נָפְצָה כָּל־הָאָרֶץ׃ וַיָּחֶל נֹחַ אִישׁ הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כָּרֶם׃ וַיִּשְׁתְּ מִן־הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אָהֳלֹה׃ וַיַּרְא חָם אֲבִי כְנַעַן אֶת־עֶרְוַת אָבִיו וַיַּגֶּד לִשְׁנֵי אֶחָיו בַּחוּץ׃ וַיִּקַּח שֵׁם וָיֶפֶת אֶת־הַשִּׂמְלָה וַיָּשִׂימוּ עַל־שְׁכֶם שְׁנֵיהֶם וַיֵּלְכוּ אֲחֹרַנִּית וַיְכַסּוּ אֶת־עֶרְוַת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אֲחֹרַנִּית וְעֶרְוַת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ׃ וַיִּיקַץ נֹחַ מִיֵּינוֹ וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטֹן׃ וַיֹּאמֶר אָרוּר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו׃ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ יַפְתְּ אֱלֹהִים לְיֶפֶת וְיִשְׁכֹּן בְּאָהֳלֵי שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃ וַיְחִי נֹחַ אַחֲרֵי הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃

פרק י׳

וְאֵלֶּה תֹּלְדֹת בְּנֵי־נֹחַ שֵׁם חָם וָיֶפֶת וַיִּוָּלְדוּ לָהֶם בָּנִים אַחַר הַמַּבּוּל׃ בְּנֵי יֶפֶת גֹּמֶר וּמָגוֹג וּמָדַי וְיָוָן וְתֻבַל וּמֶשֶׁךְ וְתִירָס׃ וּבְנֵי גֹמֶר אַשְׁכְּנַז וְרִיפַת וְתוֹגַרְמָה׃ וּבְנֵי יָוָן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישָׁה כִּתִּים וְדֹדָנִים׃ מֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ אִיֵּי הַגּוֹיִם בְּאַרְצֹתָם אִישׁ לִלְשֹׁנוֹ לְמִשְׁפְּחֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃ וּבְנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם וּפוּט וּכְנָעַן׃ וּבְנֵי כוּשׁ סְבָא וַחֲוִילָה וְסַבְתָּה וְרַעְמָה וְסַבְתְּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא וּדְדָן׃ וְכוּשׁ יָלַד אֶת־נִמְרֹד הוּא הֵחֵל לִהְיוֹת גִּבֹּר בָּאָרֶץ׃ הוּא־הָיָה גִּבֹּר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה עַל־כֵּן יֵאָמַר כְּנִמְרֹד גִּבּוֹר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה׃ וַתְּהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בָּבֶל וְאֶרֶךְ וְאַכַּד וְכַלְנֵה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר׃ מִן־הָאָרֶץ הַהִוא יָצָא אַשּׁוּר וַיִּבֶן אֶת־נִינְוֵה וְאֶת־רְחֹבֹת עִיר וְאֶת־כָּלַח׃ וְאֶת־רֶסֶן בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּלַח הִוא הָעִיר הַגְּדֹלָה׃ וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת־לוּדִים וְאֶת־עֲנָמִים וְאֶת־לְהָבִים וְאֶת־נַפְתֻּחִים׃ וְאֶת־פַּתְרֻסִים וְאֶת־כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כַּפְתֹרִים׃ וּפוּט יָלַד אֶת־לָבִים וְאֶת־עֲנָמִים וְאֶת־לְהָבִים וְאֶת־נַפְתֻּחִים׃ וְאֶת־פַּתְרֻסִים וְאֶת־כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כַּפְתֹרִים׃ וּפוּט יָלַד אֶת־לָבִים וְאֶת־עֲנָמִים וְאֶת־לְהָבִים וְאֶת־נַפְתֻּחִים׃ וְאֶת־פַּתְרֻסִים וְאֶת־כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כַּפְתֹרִים׃ וּפוּט יָלַד אֶת־לָבִים וְאֶת־עֲנָמִים וְאֶת־לְהָבִים וְאֶת־נַפְתֻּחִים׃ וְאֶת־פַּתְרֻסִים וְאֶת־כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת־כַּפְתֹרִים׃

רבית: ואחרת כל
שמה: ויהי כל אחד ואחד מהם לפי
ערכו: ויתנו בני הלוים את יעזיהו
ושמעי ונתניהו: וכניהו ושמעי ונתנאל
אחיהם: וחשביהו ויעיאל ויוזבד
ראשי הלוים: לקרבנות הפסח ויתנו
לבני הלוים חמשת אלפים לפסחים
ושלשת אלפים בקר: אלה מנכסי
המלך כאשר נדב: לעם לכל הנמצא
לכהנים נתן חלקיהו ושכריהו ויחיאל
נגידי בית האלהים: לכהנים נתנו
לפסח אלפים ושבע מאות וגדולים
שלש מאות בקר: וכונניהו ושמעי
ונתנאל אחיו וחשביהו ויעיאל ויוזבד
שרי הלוים: לקרבנות הפסח נתנו
לבני הלוים חמשת אלפים לפסחים
ושלשת אלפים בקר: ותכון עבודת
הבית ויעמדו הכהנים על עמדם
והלוים על מחלקותם כמצות המלך:
ויזבחו הפסח וזרקו הכהנים מידם
והלוים הפשיטו: ויסירו העולה
לתתה לפלגות בית האבות לבני העם
להקריב ליהוה ככתוב בספר משה
וכן לבקר: ויבשלו הפסח באש
כמשפט והקדשים בשלו בסירות
ובדודים ובצלחות ויריצו לכל בני
העם: ואחרי כן הכינו להם ולכהנים
כי אהרן הכהנים עסוקים בהעלות
החלבים והלילה עד הבקר ולכן
הלוים הכינו להם ולבני אהרן
הכהנים: והמשוררים בני אסף על
מעמדם כמצות דויד ואסף והימן
ידותון חוזה המלך וגם השוערים
שערי שער שער אין להם לסור
מעבודתם כי אחיהם הלוים הכינו
להם: ותכון כל עבודת יהוה ביום
ההוא לעשות הפסח והעלות עולות
על מזבח יהוה כמצות המלך יאשיהו:
ויעשו בני ישראל הנמצאים את
הפסח בעת ההיא וחג המצות שבעת
ימים: ולא נעשה פסח כזה בכל
ימות שמואל הנביא וכל מלכי ישראל
לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו
והכהנים והלוים וכל יהודה וישראל
הנמצאים וישבי ירושלים: בשנת
שמונה עשרה למלכות יאשיהו נעשה
הפסח הזה: ויהי אחרי כל זאת אשר
הכין יאשיהו את הבית עלה נכה
מלך מצרים להלחם בכרכמיש על
פרת ויצא יאשיהו לקראתו: וישלח
אליו מלאכים לאמר מה לי ולך מלך
יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית
מלחמתי ואלהים אמר לבהלני חדל
לך מאלהים אשר עמי ואל ישחיתך:
ולא שמע יאשיהו ממנו כי אם
להלחם עמו ולא שמע אל דברי נכה
מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת
מגדון: ויורו המורים את המלך
יאשיהו ויאמר אל עבדיו העבירוני כי
החליתי מאד ויעבירו עבדיו אותו
מן המרכבה אשר עליה: וישב
במרכבה המשנה אשר לו וימת
וישאוהו בקברות אבותיו ויתאבלו
כל יהודה וירושלים על יאשיהו:
וירמיהו נשא קינה על יאשיהו ויענו
כל השרים והשרות בקינותם על
יאשיהו עד היום הזה ויתנום לחק
על ישראל והנם כתובים על הקינות:
ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב
בתורת יהוה: ומעשיו הראשונים
והאחרונים הנם כתובים בספר מלכי
ישראל ויהודה: ויקחו עם הארץ את
יהואחז בן יאשיהו וימשחוהו וימליכוהו
תחת אביו בירושלים: בן עשרים
ושלש שנה יהואחז במלכו וימלך
שלשה חדשים בירושלים ושם אמו
חמיטל בת ירמיהו מלבנה: ויעש
הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו
אבותיו: ויאסרהו פרעה נכה בריבלה
בארץ חמת מלכו בירושלים ויענש
את הארץ מאה ככר כסף וככר זהב:
ויפקד פרעה נכה את אליקים בן
יאשיהו תחת יאשיהו אביו למלך על
יהודה וירושלים ויהפך את שמו
יהויקים ואת יהואחז אחיו לקח נכה
ויבא מצרימה ויבא שם וימת: ויתן
יהויקים את הכסף ואת הזהב לפרעה
ויעריך את הארץ לתת את הכסף על
פי פרעה איש איש כערכו גבה את
הכסף והזהב מעם הארץ לתת לנכה
מאת עמי הארץ איש איש כערכו:
בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו
וימלך אחת עשרה שנה בירושלים
ושם אמו זבידה בת פדיה מרומה:
ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו
אבותיו: בימיו עלה נבוכדנאצר מלך
בבל ויעבדהו שלש שנים וישב וימרד
בו: וישלח יהוה את גדודי ארם
ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון
וישלחם ביהודה להשחיתה כדבר יהוה
אשר דבר ביד עבדיו הנביאים: אך
על פי יהוה היה ליהודה להסירם
מעל פניו בעבור מנשה ככל אשר
עשה: וגם את דם הנקי אשר שפך
ויהי מלא את ירושלים ולא אבה יהוה
לסלוח: ויתר דברי יהויקים וכל אשר
עשה הנם כתובים בספר מלכי יהודה:
וישכב יהויקים עם אבותיו וימלך
יכניה בנו תחתיו: בן שמונה עשרה
שנה יכניה במלכו וימלך שלשה
חדשים ועשרת ימים בירושלים ויעש
הרע בעיני יהוה: ובתשובת השנה
שלח נבוכדנאצר המלך ויביאהו בבל
עם כלי חמדת בית יהוה וימלך את
צדקיה אחיו על יהודה וירושלים:

מלכים ב׳ כה׳

בן עשרים ואחת שנה צדקיה במלכו
וימלך אחת עשרה שנה בירושלים
ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה:
ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה
יהויקים: כי על אף יהוה היתה
בירושלים ויהודה עד השליכו אותם
מעל פניו ויפרד צדקיה במלך בבל:
ויהי בשנה התשיעית למלכו בחדש
העשירי בעשור לחדש בא נבוכדנאצר
מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלים
ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב:
ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה
שנה למלך צדקיה: ויחזק הרעב
בעיר ולא היה לחם לעם הארץ:
ותבקע העיר ויברחו כל אנשי המלחמה
ויצאו מן העיר לילה דרך שער בין
החומתים אשר על גן המלך והכשדים
על העיר סביב וילכו דרך הערבה:
וירדפו חיל הכשדים אחרי המלך
ויהשיגו את צדקיה בערבות יריחו
וכל חילו נפצו מעליו: ויתפשו את
המלך ויעלו אותו אל מלך בבל
ברבלתה וידבר אתו משפטים: ואת
בני צדקיה שחטו לעיניו ואת עיני
צדקיה עור ויאסרהו בנחשתים
ויביאהו בבלה: ובחדש החמישי
בשבעה לחדש הוא שנת תשע עשרה
למלך נבוכדנאצר מלך בבל בא
נבוזראדן רב טבחים עבד מלך בבל
ירושלים: ויצת את בית יהוה ואת
בית המלך ואת כל בתי ירושלים ואת
כל בית גדול שרף באש: וכל חיל
הכשדים אשר עם רב הטבחים נתצו
את חומות ירושלים סביב: ואת יתר
העם הנשארים בעיר ואת הנפלים
אשר נפלו על מלך בבל ואת יתר
האמון הגלה נבוזראדן רב טבחים:
ומדלת הארץ השאיר רב טבחים
לכורמים ולאכרים: ואת עמודי הנחשת
אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת
ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו
הכשדים וישאו את נחשתם בבלה:
ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות
ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר
ישרתו בהם לקחו: ואת המחתות
ואת המזרקות אשר זהב זהב ואשר
כסף כסף לקח רב טבחים: שני
העמודים האחד ים אחד והכנות אשר
עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל
נחשת כל הכלים האלה: שמנה עשרה
אמה קומת העמוד האחד וחוט שנים
עשר אמה יסבנו והעבי ארבע אצבעות
חלול: וכתר נחשת עליו וקומת הכתר
האחד חמש אמות ושבכה ורמונים על
הכתר סביב הכל נחשת והעמוד השני
כמו אלה ורמונים: ויקח רב טבחים
את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן
המשנה ואת שלשת שמרי הסף:
ומן העיר לקח סריס אחד אשר הוא
פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים
מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר
ואת ספר שר הצבא המפקד את עם
הארץ ושישים אנשים מעם הארץ
הנמצאים בתוך העיר: ויקח נבוזראדן
רב טבחים אותם ויוליכם אל מלך
בבל רבלתה: ויכם מלך בבל ויהרגם
ברבלתה בארץ חמת ויגל יהודה מעל
אדמתו: ואת העם הנשאר בארץ
יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך
בבל ואת פקידיהם ויפקד עליהם את
גדליהו בן אחיקם בן שפן: וישמעו
כל שרי החילים הם ואנשיהם כי
הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו
אל גדליהו המצפתה ואת ישמעאל בן
נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחומת
הנטופתי ויעזניה בן המעכתי הם
ואנשיהם: וישבע להם גדליהו ולאנשיהם
לאמר אל תיראו מעבד הכשדים שבו
בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם:
ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן
נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה
ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו
וימת וגם את היהודים ואת הכשדים
אשר היו אתו במצפתה: ויקם כל
העם קטן וגדול ושרי החילים ויבאו
מצרימה כי יראו מפני הכשדים:
ויהי בשנת שבע ועשרים לגלות
יהויכין מלך יהודה בשנים עשר
חדש בעשרים וחמשה לחדש נשא
אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את
ראש יהויכין מלך יהודה ויוצא אותו
מבית הכלא: וידבר אתו טובות
וישת את כסאו מעל כסאות המלכים
אשר אתו בבבל: וישנא בגדי כלאו
והוא יאכל לחם תמיד לפניו כל ימי
חייו: וארחתו ארחת תמיד נתן לו
מאת מלך בבל יום ביומו כל ימי
חייו עד יום מותו:

ישראל: והכהנים והלוים: והיתר בבני הגולה: והנבדלים
אליהם מטמאת גוים הארץ: לדרוש אל יהוה אלהי
ישראל: ויעשו לה׳ אלהי השבי: שבעת ימים: כמשפט
ככתוב: ויקריבו עולות: לאלהי השבי: פרים שנים
עשר על כל ישראל: אילים תשעים ושישה: כבשים
שבעים ושבעה: שעירי חטאת שנים עשר: על כל
ישראל: כל אלה קרבנות יהוה: שנים עשר: ויעמידו
הכהנים והלוים: ובני הגולה: על מחלקותם: ועל
משמרותם: לעבודת יהוה אלהי ישראל: ככתוב בספר
משה: ושערי הגולה: שמרו פתח: בכל בקר ובקר:
כל הימים: עד אשר כלו: כל הכהנים: כי טמאו:
ולא היו טהורים: ללוים: ובני הגולה: לא היו טהורים:
כל אחיהם: כי טמאו: ויהיו: בני ישראל: הגולה:
בני ישראל: הנמצאים: בארץ: ומטמאת: גוי הארץ:
הכנעני: החתי: הפרזי: היבוסי: העמוני: המואבי:
המצרי: והאדומי: והאמורי: כי נשאו: מבנותיהם:
להם ולבניהם: ונתערב: זרע הקדש: בעמי הארצות:
ויד: השרים: והסגנים: היתה: בראשונה: במעל:
הזה: וכאשר שמעתי: את הדבר: הזה: קרעתי:
בגדי: ומעילי: ואמלט: משער ראשי: ומזקני: ואשב:
נדהם: ואחריד: על חטאת: הגולה: ויקהלו: אלי:
כל: חרד: דברי: אלהי ישראל: על: מעל: הגולה:
ואנכי: ישבתי: נדהם: עד: מנחת: הערב: ובעצבתי:
קמתי: מתעניתי: וקרעתי: בגדי: ומעילי: ואכרעה:
על ברכי: ואפרשה כפי: אל יהוה אלהי: ואתודה:
ואמרה: אלהי בשתי: ונכלמתי: מהרים: אלהי:
עונותינו: רבו: למעלה: לראש: ואשמתינו: גדלה:
עד לשמים: מימי: אבותינו: אנחנו: ואבותינו:
בעוונותינו: נתנו: אנחנו: ומלכינו: וכהנינו: ביד:
מלכי: הארצות: לחרב: ולשבי: ולבז: ולבשת: פנים:
כהיום הזה: ועתה: כמעט: רגע: היתה: תחנה:
מאתך: יהוה: אלהינו: להשאיר: לנו: שרידים:
ולתת: לנו: יתד: במקום: קדשך: להאיר: עינינו:
אלהינו: ולתת: לנו: מעט: חיים: בבית: עבדותנו:
כי עבדים: אנחנו: ובעבדותנו: לא עזבתנו: אלהינו:
כי: נטה: עלינו: חסד: לפני: מלכי: פרס: לתת:
לנו: חיים: לרומם: את בית: אלהינו: ולהעמיד:
את חרבותיו: ולתת: לנו: גדר: ביהודה: ובירושלם:
ועתה: מה נאמר: אלהינו: אחרי: זאת: כי עזבנו:
את מצותיך: אשר: צויתנו: ביד: עבדיך: הנביאים:
לאמר: הארץ: אשר: אתם: באים: לרשתה: ארץ:
נדה: היא: בנדת: עמי הארצות: ובתועבותיהם:
מלאוה: מפיה: ועד פיה: בטומאתם: ועתה: לא:
תתנו: בנותיכם: לבניהם: ובנותיהם: לא: תשאו:
לבניכם: ולא: תדרשו: שלומם: וטובתם: עד: עולם:
למען: תתחזקו: ואכלתם: את טוב: הארץ: והורשתם:
לבניכם: עד: עולם: ואחרי: כל: הבא: עלינו: למען:
מעשינו: הרעים: ולמען: אשמתינו: הגדולה: אשר:
אשמנו: כי: אתה: אלהינו: חשכת: מעונותינו:
ותתן: לנו: פליטה: כזאת: ונשוב: להפר: את מצותיך:
ולהתחתן: עם עמי: הארצות: הטמאים: האם: לא:
תקצוף: בנו: עד: כלה: לנו: שארית: ואין: פליטה:
יהוה: אלהי ישראל: אתה: צדיק: כי: נשארנו:
פליטה: כהיום הזה: הננו: לפניך: באשמתינו: כי:
אין: עמוד: לפניך: על: זאת:

פרק ט׳.

ויהי: בהתפלל: עזרא: ובהתודותו: בוכה: ומשתטח:
לפני: בית: האלהים: נקהלו: אליו: מישראל: קהל:
גדול: מאד: אנשים: ונשים: וטף: כי: בכה: גם:
העם: בכי: גדול: ויען: שכניה: בן יחיאל: מבני:
עילם: ויאמר: אל עזרא: אנחנו: מעלנו: באלהינו:
ונשאנו: נשים: נכריות: מעמי הארץ: ועתה: יש:
מקוה: לישראל: על זאת: ועתה: נכרתה: ברית:
לאלהינו: להוציא: כל: הנשים: ואשר: יולד: מהן:
כעצת: אדוני: ושמעי: במצות: אלהינו: ויעשה:
כתורה: קום: כי: עליך: הדבר: ואנחנו: עמך:
חזק: ועשה: ויקם: עזרא: וישבע: לכל: שרי:
הכהנים: והלוים: וכל: ישראל: לעשות: כדבר: הזה:
וישבעו: ויקם: עזרא: מלפני: בית: האלהים: וילך:
אל: חדר: יהוחנן: בן אליאשיב: וילן: שם: לחם:
לא: אכל: ומים: לא: שתה: כי: אבל: על: חטאת:
הגולה: ויעבירו: קול: ביהודה: ובירושלם: לכל:
בני: הגולה: להקהל: בירושלם: וכל: אשר: לא:
יבוא: בשלשת: ימים: כעצת: הזקנים: השרים:
וחרמו: כל: רכושו: והוא: יבדל: מקהל: הגולה:
ויקהלו: כל: אנשי: יהודה: ובנימין: בירושלם:
בשלשת: הימים: הוא: החדש: התשיעי: בעשרים:
לחדש: וישבו: כל: העם: ברחוב: בית: האלהים:
מרעידים: על: הדבר: הזה: ובגשמים: ויקם: עזרא:
הכהן: ויאמר: אליהם: אתם: מעלתם: ונשאתם:
נשים: נכריות: להוסיף: על: אשמת: ישראל:
ועתה: תנו: תודה: ליהוה: אלהי אבותיכם: ועשו:
רצונו: והבדלו: מעמי הארץ: ומן: הנשים: הנכריות:
ויענו: כל: הקהל: ויאמרו: בקול: גדול: כן: עלינו:
לעשות: כדבריך: אבל: העם: רבים: הם: והעת:
גשמים: ואין: יכולת: לעמוד: בחוץ: ומלאכת:
היום: לא: אחת: ולא: שתים: כי: הרבינו: לחטוא:
בדבר: הזה: יעמדו: נא: שרינו: לכל: הקהל: וכל:
אשר: בערינו: יבואו: בשעות: מזומנות: ועמהם:
זקני: כל: עיר: ועיר: ושופטיה: עד: שוב: חרון:
אלהינו: מעלינו: בדבר: הזה: רק: יהונתן: בן עשהאל:
ויחזיה: בן תקוה: עמדו: על: זה: ומשלם: והשבתי:
הלוי: ושבתי: עמהם: ויעשו: בני: הגולה: כן:
ויבדל: עזרא: הכהן: עמו: אנשים: ראשי: אבות:
לבית: אבותם: וכולם: בשמותם: וישבו: ביום:
האחד: לחדש: העשירי: לדרוש: בדבר: הנשים:
ויכלו: כל: אנשים: הנשואים: נשים: נכריות: עד:
היום: הראשון: לחדש: הראשון: ונמצאו: מבני:
הכהנים: הנשואים: נשים: נכריות: מבני: ישוע:
בן יוצדק: ואחיו: מעשיה: ואליעזר: ויריב: וגדליה:
ויתנו: ידם: להוציא: נשיהם: ואשמם: איל: מן:
הצאן: על: אשמתם: ומבני: אמר: חנני: וזבדיה:
ומבני: פשחור: אלויעיני: מעשיה: ישמעאל:
נתנאל: עזבד: ואלעשה: ומבני: הרם: מעדיה:
זכריה: ויחזיאל: ומבני: פחת מואב: עדנא:
וכלל: ובניה: ומעשיה: מתניה: ובצלאל: ובנוי:
ומנשה: ומבני: עלם: מתניה: זכריה: יחזיאל:
ועבדי: וירמות: ומבני: זתוא: אלועינא: אליאשיב:
מתניה: וירמות: וזבד: ועזיזא: ומבני: בגוי:
יהוחנן: חנניה: זבי: עתלי: ומבני: עדין: יהוחנן:
חסוב: אלישמע: מלוך: ושמריה: ומבני: חרם:
מעדי: מלוך: עוביה: סמעיה: שמעון: בנימין:
מלוך: שמריה: ומבני: הששום: מתניה: מתתה:
זבד: ארפלי: ומבני: בני: ברי: מלוך: עדיה:
ומבני: עזורה: יהוחנן: הזקיה: מעשי: ומבני:
נבו: יעואל: מתתיה: זבינא: ידו: זכריה: ויואל:
ובנייה: כל: אלה: נשאו: נשים: נכריות: ויש:
מהם: נשים: וילדו: בנים:

פרק י׳.

ויהי: אחרי: כן: ויבוא: עזרא: הכהן: ויאמר: אליהם:
אתם: מעלתם: ונשאתם: נשים: נכריות: להוסיף:
על: אשמת: ישראל: ועתה: תנו: תודה: ליהוה:
אלהי אבותיכם: ועשו: רצונו: והבדלו: מעמי הארץ:
ומן: הנשים: הנכריות: ויענו: כל: הקהל: ויאמרו:
בקול: גדול: כן: עלינו: לעשות: כדבריך: אבל:
העם: רבים: הם: והעת: גשמים: ואין: יכולת:
לעמוד: בחוץ: ומלאכת: היום: לא: אחת: ולא:
שתים: כי: הרבינו: לחטוא: בדבר: הזה: יעמדו:
נא: שרינו: לכל: הקהל: וכל: אשר: בערינו:
יבואו: בשעות: מזומנות: ועמהם: זקני: כל: עיר:
ועיר: ושופטיה: עד: שוב: חרון: אלהינו: מעלינו:
בדבר: הזה: רק: יהונתן: בן עשהאל: ויחזיה:
בן תקוה: עמדו: על: זה: ומשלם: והשבתי:
הלוי: ושבתי: עמהם: ויעשו: בני: הגולה: כן:
ויבדל: עזרא: הכהן: עמו: אנשים: ראשי: אבות:
לבית: אבותם: וכולם: בשמותם: וישבו: ביום:
האחד: לחדש: העשירי: לדרוש: בדבר: הנשים:
ויכלו: כל: אנשים: הנשואים: נשים: נכריות: עד:
היום: הראשון: לחדש: הראשון: ונמצאו: מבני:
הכהנים: הנשואים: נשים: נכריות: מבני: ישוע:
בן יוצדק: ואחיו: מעשיה: ואליעזר: ויריב: וגדליה:
ויתנו: ידם: להוציא: נשיהם: ואשמם: איל: מן:
הצאן: על: אשמתם: ומבני: אמר: חנני: וזבדיה:
ומבני: פשחור: אלויעיני: מעשיה: ישמעאל:
נתנאל: עזבד: ואלעשה: ומבני: הרם: מעדיה:
זכריה: ויחזיאל: ומבני: פחת מואב: עדנא:
וכלל: ובניה: ומעשיה: מתניה: ובצלאל: ובנוי:
ומנשה: ומבני: עלם: מתניה: זכריה: יחזיאל:
ועבדי: וירמות: ומבני: זתוא: אלועינא: אליאשיב:
מתניה: וירמות: וזבד: ועזיזא: ומבני: בגוי:
יהוחנן: חנניה: זבי: עתלי: ומבני: עדין: יהוחנן:
חסוב: אלישמע: מלוך: ושמריה: ומבני: חרם:
מעדי: מלוך: עוביה: סמעיה: שמעון: בנימין:
מלוך: שמריה: ומבני: הששום: מתניה: מתתה:
זבד: ארפלי: ומבני: בני: ברי: מלוך: עדיה:
ומבני: עזורה: יהוחנן: הזקיה: מעשי: ומבני:
נבו: יעואל: מתתיה: זבינא: ידו: זכריה: ויואל:
ובנייה: כל: אלה: נשאו: נשים: נכריות: ויש:
מהם: נשים: וילדו: בנים:

69 ἐν τῷ ἀποστεῖλαι αὐτὸν τὸν βασιλέα τὸν μέγαν ἐπὶ τὴν
70 ἀρχὴν τῆς Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Σαμαρείας καὶ τὰ
71 ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
72 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
73 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
74 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
75 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
76 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
77 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
78 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
79 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
80 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
81 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
82 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
83 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
84 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
85 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
86 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
87 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
88 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
89 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
90 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
91 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
92 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
93 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
94 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
95 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
96 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
97 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
98 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
99 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
100 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
101 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
102 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
103 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
104 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
105 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
106 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
107 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
108 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
109 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
110 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
111 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
112 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
113 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
114 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
115 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
116 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
117 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
118 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
119 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
120 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
121 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
122 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
123 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
124 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
125 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
126 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
127 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
128 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
129 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
130 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης
131 καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἕως τῆς θαλάσσης

CHAPTER VIII.

1 Καὶ οὗτοι οἱ ἀρχιφυλακίται τῶν πατριῶν αὐτῶν καὶ
2 ἡ ἐπιδημία τῶν ἀναβεβηκότων μετ' αὐτοῦ ἐκ Βαβυλῶνος
3 ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου τοῦ μεγάλου βασιλέως·
4 ἀπὸ τῶν υἱῶν Φινεές Γηρσάμ· ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ
5 Γαμαήλ· ἀπὸ τῶν υἱῶν Δαυὶδ Ἀττούς Σεχενίου· ἀπὸ
6 τῶν υἱῶν Φόρος Ζαχαρίας καὶ μετ' αὐτοῦ ἐγγεγραμμένοι
7 ἄρσενες ἑκατὸν πεντήκοντα δύο· ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαὰθ
8 Μωὰβ Ἐλιαονὶς Ζαραίου καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι·
9 ἀπὸ τῶν υἱῶν Ζαθόης Σεχενίας Ἰεζιήλου καὶ μετ'
10 αὐτοῦ τριακόσιοι· ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀδὶν Ὠβὴδ Ἰωναθάν
11 καὶ μετ' αὐτοῦ πεντήκοντα· ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἠλὰμ Ἰεσίας
12 Γοθολίου καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα· ἀπὸ τῶν υἱῶν
13 Σαφατίου Ζαραίας Μιχαήλου καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα·
14 ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰωὰβ Ἀβδειὰ Ἰεζιήλου καὶ μετ' αὐτοῦ
15 διακόσιοι δέκα καὶ ὀκτώ· ἀπὸ τῶν υἱῶν Βανεὶ Ἀσελεμὼθ
16 Ἰωσαφίου καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ἑξήκοντα· ἀπὸ τῶν
17 υἱῶν Βαβεὶ Ζαχαρίας Βαβεὶ καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα
18 καὶ ὀκτώ· ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀδωνικὰμ οἱ ἔσχατοι καὶ
19 ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Ἐλιφάλατ Ἰεουὴλ καὶ Σαμαΐας
20 καὶ μετ' αὐτῶν ἑξήκοντα· ἀπὸ τῶν υἱῶν Βαγοὶ Οὐθὶ
21 Ζακχοὺρ καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα· καὶ ἐγὼ Ἔσδρας
22 ἐπεσκεψάμην αὐτοὺς καὶ ἐγγεγραμμένους εὗρον ἀπὸ
23 τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν οὐκ ἐγγεγραμμένους· ἐν γὰρ
24 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεσκεψάμην τὸν ὄχλον καὶ τοὺς
25 ἀρχιφυλακίτας καὶ οὐκ εὗρον ἐκεῖ υἱοὺς Λευί· καὶ
26 ἐδήλωσα τοῖς ἄρχουσιν καὶ τοῖς δικασταῖς καὶ παντὶ
27 τῷ ὄχλῳ μὴ ἐγγράφεσθαι τοὺς Λευίτας· καὶ ἐπέστησεν
28 ἐπ' αὐτοὺς Ἀθθοὺς ὁ ἄρχων καὶ Ζαχαρίας καὶ Μόσολλος
29 ἀρχιφυλακῖται τοῦ λαοῦ καὶ ἐγὼ Ἔσδρας ὁ γραμματεὺς
30 ἐπὶ τῆς κρίσεως ταύτης· καὶ ἐγὼ Ἔσδρας ἐπεσκεψάμην
31 τὰ ἀρχιφυλακίτια τῶν πατριῶν αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα
αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀρχιφυλακιτῶν τῶν πατριῶν αὐτῶν.

CHAPTER IX.

1 Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ εἰκοστῇ
2 τοῦ μηνὸς ἐγενήθη ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ ἱεροῦ τῇ πρὸς
3 ἀνατολὰς καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ Ἔσδρας ὁ γραμματεὺς
4 ἐπὶ τοῦ ξυλίνου βήματος ὃ ἐποίησεν Ἔσδρας εἰς τὸ
5 λαλῆσαι ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ ἐπέστησεν
6 ἐπ' αὐτὸν Ματταθίας καὶ Σαμαΐας καὶ Ἀνανίας καὶ
7 Ἀζαρίας καὶ Ἰωακεὶμ καὶ Ἀμαδαθὶς καὶ Βαλαὰμ ἐκ
8 δεξιῶν· καὶ ἐξ εὐωνύμων Φαλδαῖος καὶ Μανασσῆς καὶ
9 Ἀσβαῖος καὶ Ὠρὶας καὶ Ὠδοκίας καὶ Ἰαριμὼθ καὶ
10 Βαραχίας καὶ ἔλαβεν Ἔσδρας τὸ βιβλίον τοῦ νόμου
11 ἐνώπιον τοῦ πλήθους· καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ βήματος
12 ὃ ἦν αὐτῷ πεποιημένον εἰς τὸ λαλῆσαι ἐνώπιον τοῦ
13 πλήθους· καὶ ἐπεσκεψάμην τὸν ὄχλον καὶ τοὺς
14 ἀρχιφυλακίτας καὶ οὐκ εὗρον ἐκεῖ υἱοὺς Λευί· καὶ
15 ἐδήλωσα τοῖς ἄρχουσιν καὶ τοῖς δικασταῖς καὶ παντὶ
16 τῷ ὄχλῳ μὴ ἐγγράφεσθαι τοὺς Λευίτας· καὶ ἐπέστησεν
17 ἐπ' αὐτοὺς Ἀθθοὺς ὁ ἄρχων καὶ Ζαχαρίας καὶ Μόσολλος
18 ἀρχιφυλακῖται τοῦ λαοῦ καὶ ἐγὼ Ἔσδρας ὁ γραμματεὺς
19 ἐπὶ τῆς κρίσεως ταύτης· καὶ ἐγὼ Ἔσδρας ἐπεσκεψάμην
20 τὰ ἀρχιφυλακίτια τῶν πατριῶν αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα
21 αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀρχιφυλακιτῶν τῶν πατριῶν αὐτῶν.

ṣḫḫṭṭ: ḥṣṣ.

ṣḫḫṭṭ ḫṣṣ ḥṭṭṣṣ ḫṭṭṣṣ ḫṣṣṭṭ:
ḫṣṣṭṭ ḫṭṭṭṣṣ: ḫṣṣṭṭ ḫṣṣṭṭ ḫṣṣṭṭ ḫṣṣṭṭ

ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν ἐρχόμενον πρὸς Ἀχαΐαν
καὶ ἐκοιμήθημεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς· καὶ ἐπεσκε-
φάμην αὐτούς· καὶ τοὺς ἱερεῖς οὐκ εἶδον ἐκεῖ.
καὶ ἐνέβλεψα εἰς τὸν λαὸν καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ
τοὺς Λευίτας, καὶ οὐκ ἔγνων. καὶ εἶπα· Τί ἐστιν
τοῦτο, κύριε; καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔγνως, ὅτι ἐν ἀλλο-
τρίᾳ ἐστὶν ἡ αἰχμαλωσία αὐτῶν; καὶ ἐπορεύθη-
μεν ἐκεῖθεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Θεράθ τῇ δω-
δεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνός· καὶ ἦν ἡ χεὶρ τοῦ θεοῦ
ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς
ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ παντὸς ἐνεδρεύοντος ἐν τῇ ὁδῷ·
καὶ ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐκαθήμεθα ἐκεῖ τρεῖς
ἡμέρας. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐστάθη τὸ
ἀργύριον καὶ τὰ σκεύη ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἐν χειρὶ Μαριμὼθ τοῦ Οὐρίου τοῦ ἱερέως, καὶ
μετ' αὐτοῦ Ἐλεάζαρος ὁ τοῦ Φινεές, καὶ μετ'
αὐτῶν Ἰωζάβδος ὁ τοῦ Ἰησοῦ καὶ Νωεδίας ὁ τοῦ
Βαναία Λευῖται· πᾶν τὸ ἀριθμούμενον καὶ τὸ
σταθμούμενον ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. καὶ οἱ ἐκ τῆς
αἰχμαλωσίας οἱ προσενεχθέντες ἀπαρχὴν τῷ κυ-
ρίῳ θεῷ ἡμῶν, δώδεκα μόσχους ὑπὲρ παντὸς
Ἰσραήλ, ἐνενήκοντα ἓξ κριοὺς ἑβδομήκοντα ἓξ,
ἀμνοὺς ἑβδομήκοντα ἓξ, τράγους ἑβδομήκοντα
ἓξ περὶ ἁμαρτίας, πάντα ὁλοκαυτώματα τῷ κυ-
ρίῳ. καὶ ἔδωκαν τὰ δόγματα τοῦ βασιλέως τοῖς
ἐπιστάταις τοῦ βασιλέως καὶ τοῖς ἡγεμόσιν τῆς
Κοιλησυρίας καὶ Φοινίκης, καὶ ἐδόξασαν τὸν λαὸν
καὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ. καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι τὰ
γεγραμμένα ἐπιστάντων μοι τῶν ἀρχόντων προσ-
ῆλθόν μοι λέγοντες ὅτι Οὐκ ἀφώρισται ὁ λαὸς
Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀπὸ τῶν ἀλ-
λοτρίων τῆς γῆς καὶ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν,
τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Φερεζαίων καὶ
Ἰεβουσαίων καὶ Μωαβιτῶν καὶ Αἰγυπτίων καὶ
Ἰδουμαίων καὶ Συρίων καὶ Ἀμμανιτῶν καὶ Αἰθιό-
πων καὶ Περσῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ
κατοικούντων· ἀλλὰ ποιοῦσιν κατὰ τὰς ἀκαθαρ-
σίας αὐτῶν, καὶ ἔλαβον ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐ-
τῶν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐμίγη τὸ
σπέρμα τὸ ἅγιον μετὰ τῶν ἀλλοτρίων τῆς γῆς·
καὶ ἡ χεὶρ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἡγουμένων
ἐγένετο ἐν τῇ ἀνομίᾳ ταύτῃ ἀπ' ἀρχῆς. καὶ ὡς
ἤκουσα τὰ ῥήματα ταῦτα, διέρρηξα τὸ ἱμάτιόν
μου καὶ τὴν στολὴν τῶν ἱερέων, καὶ ἔτιλλον τρί-
χας ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μου καὶ τοῦ γενείου, καὶ
ἐκαθήμην συνεσταλμένος σφόδρα. καὶ πᾶς ὁ φο-
βούμενος τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ τῶν ἐκ τῆς αἰ-
χμαλωσίας προσῆλθεν πρός με, καὶ ἐγὼ ἐκαθή-
μην συνεσταλμένος ἕως τῆς θυσίας τῆς ἑσπερινῆς.
καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς θυσίας τῆς ἑσπερινῆς, ἔχων
τὸ ἱμάτιον καὶ τὴν στολὴν τῶν ἱερέων διερρηγ-
μένα, ἔκλινα τὰ γόνατά μου καὶ τὰς χεῖρας μου
πρὸς κύριον τὸν θεόν μου καὶ εἶπα· Κύριε, κατῃ-
σχύνθην καὶ ἐνετράπην τὸ πρόσωπόν μου πρὸς
σέ, ὅτι αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὴν
ἄμμον τῆς θαλάσσης, καὶ αἱ ἀγνοίαι ἡμῶν ἐπε-
πλήθυναν ἕως τοῦ οὐρανοῦ· ἀπὸ γὰρ τῶν ἡμερῶν
τῶν πατέρων ἡμῶν ἐσμεν ἐν ἁμαρτίαις μεγάλαις
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἕνεκα τῶν ἁμαρτιῶν
ἡμῶν καὶ τῶν ἀγνοιῶν ἡμῶν ἐδόθημεν ἡμεῖς καὶ
οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἱερεῖς ἡμῶν ἐν χειρὶ τῶν
βασιλέων τῶν γαιῶν καὶ εἰς μάχαιραν καὶ εἰς αἰ-
χμαλωσίαν καὶ εἰς διαρπαγὴν καὶ εἰς καταισχύν-
την προσώπου ἡμῶν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. καὶ νῦν
ὡς μικρὸν ἔλεος ἐγένετο παρὰ κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν, τοῦ καταλιπεῖν ἡμῖν ἀνάλημψιν καὶ δοῦ-
ναι ἡμῖν πάσσαλον ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ, τοῦ φω-
τίσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν καὶ δοῦναι ἡμῖν ζω-
ὴν μικρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἐγκατε-
λείφθημεν ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν ὑπὸ κυρίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν, ἀλλὰ ἔδωκεν ἡμῖν χάριν ἐνώπιον τῶν
βασιλέων τῆς Περσίδος δοῦναι ἡμῖν ζωὴν καὶ
ὑψῶσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἀναστῆσαι
τὴν ἐρήμωσιν αὐτοῦ καὶ δοῦναι ἡμῖν φραγμὸν
ἐν Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἐν τῷ λαλεῖν
με ἐξομολογούμενον καὶ κλαίοντα καὶ προσευχό-
μενον ἔναντι τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ, συνήχθη πρός
με ἐξ Ἰσραὴλ ὄχλος πολὺς σφόδρα, ἀνὴρ καὶ γυ-
νὴ καὶ παιδάριον· καὶ γὰρ κλαυθμὸς ἦν ἐν τῷ ὄχλῳ
πολύς. καὶ ἀνεβόησεν Ἰεχονίας ὁ τοῦ Ἰηλὶ ἐκ τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν· Κύριε, ἡμεῖς ἠσεβήσαμεν
καὶ ἐλάβομεν γυναῖκας ἀλλοτρίας ἐκ τῶν ἐθνῶν
τῆς γῆς· ἀλλὰ νῦν ἔστιν ἐλπὶς τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τού-
τοις. νῦν οὖν ποιήσωμεν διαθήκην ἔναντι τοῦ θεοῦ
ἡμῶν ἐξαποστεῖλαι πάσας τὰς γυναῖκας καὶ τὰ
ἐκ τούτων γεγενημένα κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ κυ-
ρίου καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν πειθομένων τῷ
νόμῳ τοῦ θεοῦ ἡμῶν· καὶ γενηθήτω κατὰ τὸν νό-
μον. ἀνάστηθι, ὅτι σοὶ ἁρμόζει τὸ πρᾶγμα, καὶ
μεθ' ἡμῶν ἐσόμεθα ἐν τῷ κραταιοῦσθαι καὶ ποι-
εῖν. καὶ ἀναστὰς ἔστησεν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Λευ-
ίτας καὶ πάντα Ἰσραὴλ κατὰ τὸν λόγον τοῦτον,
καὶ ὤμοσαν πάντες. καὶ ἀναστὰς ἀπὸ προσώπου
τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐπορεύθη εἰς τὸ παστοφόριον
Ἰωαννοὺ τοῦ Ἐλισοὺ καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἄρτον
οὐκ ἔφαγεν καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν, πενθῶν ἐπὶ τῇ
ἀνομίᾳ τῶν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. καὶ ἐκηρύχθη
ἐν Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ πᾶσιν τοῖς ἐκ τῆς
αἰχμαλωσίας συναχθῆναι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ὅτι
πᾶς ὃς ἂν μὴ παραγένηται ἐν τρισὶν ἡμέραις κατὰ
τὴν βουλὴν τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν πρεσβυτέρων,
ἀφανισθήσεται πᾶσα ἡ ὕπαρξις αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς
ἀφορισθήσεται ἀπὸ τῆς συναγωγῆς τῶν ἐκ τῆς αἰ-
χμαλωσίας. καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις πᾶσα ἡ φυλὴ
Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ
τῇ εἰκάδι τοῦ ἐνάτου μηνός· καὶ ἐκάθισεν πᾶς ὁ
λαὸς ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τρέμοντες
ἐπὶ τῷ πράγματι καὶ ἐκ τῶν παρόντων. καὶ ἀνα-
στὰς Ἔσδρας ὁ ἱερεὺς εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ὑμεῖς
ἠσεβήσατε καὶ ἐλάβετε γυναῖκας ἀλλοτρίας τοῦ
προσθεῖναι ἁμαρτίαν τῷ Ἰσραήλ· καὶ νῦν δότε
αἶνον τῷ κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ποι-
ήσατε τὸ εὐάρεστον αὐτοῦ, καὶ χωρίσθητε ἀπὸ
τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν
ἀλλοτρίων. καὶ ἀπεκρίθη πᾶσα ἡ συναγωγὴ καὶ
εἶπεν μεγάλῃ φωνῇ· Ὡς ἐλαλήσας ἐφ' ἡμᾶς οὕτως
ποιήσομεν· ἀλλ' ὁ λαὸς πολὺς καὶ καιρὸς χειμε-
ρινός, καὶ οὐκ ἔστιν ἰσχὺς στῆναι ἔξω, καὶ τὸ ἔργον
οὐκ ἔστιν ἡμέρας μιᾶς οὐδὲ δύο, ὅτι πολλοὶ ἐσμεν
οἱ ἁμαρτήσαντες ἐν τῷ πράγματι τούτῳ· στήτω
οὖν ἡ ἀρχὴ τοῦ λαοῦ, καὶ πάντες οἱ ἐν ταῖς κώμαις
ἡμῶν οἱ ἔχοντες γυναῖκας ἀλλοτρίας ἐλθέτωσαν
κατὰ καιροὺς καὶ μετ' αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι καὶ
οἱ κριταὶ τῶν κωμῶν ἕως τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυ-
μὸν τοῦ θεοῦ ἀφ' ἡμῶν ἐπὶ τῷ πράγματι τούτῳ.
μόνοι Ἰωνάθαν ὁ τοῦ Ἀσαὴλ καὶ Ἰεζίας ὁ τοῦ Θε-
κουὲ ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο, καὶ Μεσολλαμὸς καὶ
Σαββαταῖος ὁ Λευίτης συνήρκεσαν αὐτοῖς. καὶ
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ τῆς αἰχμαλωσίας κατὰ πάντα
τὸν λόγον τοῦτον. καὶ διεστάλησαν Ἔσδρας ὁ ἱε-
ρεὺς καὶ ἄνδρες ἀρχιερεῖς κατ' οἴκους αὐτῶν κατ'
ὄνομα αὐτῶν, καὶ συνεκάθισαν τῇ νουμηνίᾳ τοῦ
δεκάτου μηνὸς ἐξετάσαι τὸ πρᾶγμα· καὶ ἐτελεί-
ωσαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἔχοντας γυναῖκας
ἀλλοτρίας ἕως τῆς νουμηνίας τοῦ πρώτου μηνός.
καὶ εὑρέθησαν ἐν τοῖς υἱοῖς τῶν ἱερέων οἱ συνοι-
κοῦντες γυναῖκας ἀλλοτρίας· ἐκ τῶν υἱῶν Ἰησοῦ
τοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· Μαασίας
καὶ Ἐλιέζερος καὶ Ἰαρὶβος καὶ Γοδολίας· καὶ ἔδω-
καν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλαν τὰς γυ-
ναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ ἐκ τούτων γεγενημένα κρι-
οὺς κατὰ τὴν πλάνην αὐτῶν. καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐμμὴρ
Ἀνανίας καὶ Ζαβδαῖος καὶ Ἐλιονὶς καὶ Μαασίας
καὶ Ἰωρὶμος καὶ Σαβατὶος καὶ Ἰωδαῖος· καὶ ἐκ τῶν
υἱῶν Ἀσὼμ Ἀλαθαὶος καὶ Μαθανίας καὶ Ζαβοὺδ
καὶ Ἰαὴλ καὶ Ἱερεμὼθ καὶ Ὀσείας· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
Βανουὶ Μεσολλαμὸς καὶ Μελοὺχ καὶ Ὀβδίας καὶ
Ἰασοὺβος καὶ Ἰασουὶος καὶ Βαλγούιος· καὶ ἐκ τῶν
υἱῶν Ἀδὶν Ναθανίας καὶ Μοσολλαμίας καὶ Ἰωαρὶβος
καὶ Ἰωνάθαν καὶ Ἰωσαβὰθος καὶ Ἀβδὶς καὶ Ἐλιὴλ
καὶ Ἀσαὴλ καὶ Ἱερεμὼθ καὶ Ζαβὰδ καὶ Ἀζιζὰ καὶ
Βαναίας καὶ Βαδαίας καὶ Χωλαῖος καὶ Ἀνὰθ καὶ
Ἐνασοὺβος καὶ Μανασσῆς καὶ Ἐμμανουὴλ καὶ Σα-
βανίας καὶ Ἰεριὴλ καὶ Ἐζρίας· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
Ἐλὰμ Ματανίας καὶ Ζαχαρίας καὶ Ἰαὴλ καὶ Ἀβδὶς
καὶ Ἱερεμὼθ καὶ Ἠλίας· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαθοὺ
Ἐλιονὶς καὶ Ἐλισοὺβος καὶ Μαθανίας καὶ Ἱερεμὼθ
καὶ Ζαβὰδ καὶ Ἀζιζά· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βηβὰι Ἰω-
άννης καὶ Ἀνανίας καὶ Ζαβοὺ καὶ Ἐλαλαί· καὶ
Ὀσδὶς καὶ Βαναίας καὶ Μαδδαναῖος καὶ Ἀμαθὶς
καὶ Ἐζρὶς καὶ Βαγουὶος καὶ Ἀδωνίας καὶ Βαγοσὶ
καὶ Ἀδεὶν καὶ Ἀκατὰν καὶ Ζαβοὺδ καὶ Ἀφλὰλ καὶ
Ἰαοὺ καὶ Ἀνὰν καὶ Ἐνασοὺβος καὶ Σελεμίας καὶ
Ναθανίας· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσγὰδ Ἰωάννης καὶ
Ἀκκατὰν καὶ Ἐλιονὶς καὶ Ἐλισοὺβος καὶ Βαναίας
καὶ Βαλγούιος καὶ Σαμαΐας καὶ Σαλλοὺμος· καὶ
ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδωνικὰμ Μαθανίας καὶ Βαμὶ καὶ
Ἐλιφάλατος· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βαγοὶ Ἰωὴλ καὶ
Ὀβδίας καὶ Ἰασοὺβος καὶ Ἀβδὶς καὶ Ἰαμὶς καὶ
Ἀνανὶ καὶ Ἐλιφαλὰτ καὶ Μανασσῆς καὶ Ἀβδὶς καὶ
Σαμαΐας καὶ Ὀλοφέρνης· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδὶν
Ἐλιωναῖος καὶ Ἐλιασὶβος καὶ Μαθανίας καὶ Ναβε-
δαῖος καὶ Σαφαθίας καὶ Ἀθλαί· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
Ἐλὰμ Ματταθίας καὶ Ὀζίας καὶ Ὀζὶλος καὶ Ἰωρὶμος
καὶ Βαραχίας καὶ Ἐδίας καὶ Χασαδίας καὶ Ἀσαὴλ
καὶ Ἱερεμὼθ καὶ Ἠλίας· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐζὴρ Ὀλι-
όνας καὶ Ἐλισοὺβος καὶ Ἀβδὶς καὶ Ἀμαρίας καὶ
Μελχίας καὶ Σαμαΐας καὶ Σεμεΐων· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
Ἀσὼμ Ἀλαθαὶος καὶ Μαθανίας καὶ Ζαβοὺδ καὶ Ἰαὴλ
καὶ Ἱερεμὼθ καὶ Ὀσείας· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βανουὶ
Μεσολλαμὸς καὶ Μελοὺχ καὶ Ὀβδίας καὶ Ἰασοὺβος
καὶ Ἰασουὶος καὶ Βαλγούιος· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδὶν
Ναθανίας καὶ Μοσολλαμίας καὶ Ἰωαρὶβος καὶ Ἰω-
νάθαν καὶ Ἰωσαβὰθος καὶ Ἀβδὶς καὶ Ἐλιὴλ καὶ
Ἀσαὴλ καὶ Ἱερεμὼθ καὶ Ζαβὰδ καὶ Ἀζιζὰ καὶ Βα-
ναίας καὶ Βαδαίας καὶ Χωλαῖος καὶ Ἀνὰθ καὶ Ἐνα-
σοὺβος καὶ Μανασσῆς καὶ Ἐμμανουὴλ καὶ Σαβανίας
καὶ Ἰεριὴλ καὶ Ἐζρίας· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλὰμ Μα-
τανίας καὶ Ζαχαρίας καὶ Ἰαὴλ καὶ Ἀβδὶς καὶ Ἱε-
ρεμὼθ καὶ Ἠλίας· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαθοὺ Ἐλιονὶς
καὶ Ἐλισοὺβος καὶ Μαθανίας καὶ Ἱερεμὼθ καὶ Ζα-
βὰδ καὶ Ἀζιζά· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βηβὰι Ἰωάννης
καὶ Ἀνανίας καὶ Ζαβοὺ καὶ Ἐλαλαί· καὶ Ὀσδὶς καὶ
Βαναίας καὶ Μαδδαναῖος καὶ Ἀμαθὶς καὶ Ἐζρὶς καὶ
Βαγουὶος καὶ Ἀδωνίας καὶ Βαγοσὶ καὶ Ἀδεὶν καὶ
Ἀκατὰν καὶ Ζαβοὺδ καὶ Ἀφλὰλ καὶ Ἰαοὺ καὶ Ἀνὰν
καὶ Ἐνασοὺβος καὶ Σελεμίας καὶ Ναθανίας· καὶ ἐκ
τῶν υἱῶν Ἀσγὰδ Ἰωάννης καὶ Ἀκκατὰν καὶ Ἐλιονὶς
καὶ Ἐλισοὺβος καὶ Βαναίας καὶ Βαλγούιος καὶ Σα-
μαΐας καὶ Σαλλοὺμος· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδωνικὰμ
Μαθανίας καὶ Βαμὶ καὶ Ἐλιφάλατος· καὶ ἐκ τῶν
υἱῶν Βαγοὶ Ἰωὴλ καὶ Ὀβδίας καὶ Ἰασοὺβος καὶ
Ἀβδὶς καὶ Ἰαμὶς καὶ Ἀνανὶ καὶ Ἐλιφαλὰτ καὶ Μα-
νασσῆς καὶ Ἀβδὶς καὶ Σαμαΐας καὶ Ὀλοφέρνης·
καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδὶν Ἐλιωναῖος καὶ Ἐλιασὶβος
καὶ Μαθανίας καὶ Ναβεδαῖος καὶ Σαφαθίας καὶ
Ἀθλαί· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλὰμ Ματταθίας καὶ Ὀζίας
καὶ Ὀζὶλος καὶ Ἰωρὶμος καὶ Βαραχίας καὶ Ἐδίας
καὶ Χασαδίας καὶ Ἀσαὴλ καὶ Ἱερεμὼθ καὶ Ἠλίας·
καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐζὴρ Ὀλιόνας καὶ Ἐλισοὺβος καὶ
Ἀβδὶς καὶ Ἀμαρίας καὶ Μελχίας καὶ Σαμαΐας καὶ
Σεμεΐων· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσὼμ Ἀλαθαὶος καὶ
Μαθανίας καὶ Ζαβοὺδ καὶ Ἰαὴλ καὶ Ἱερεμὼθ καὶ
Ὀσείας· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βανουὶ Μεσολλαμὸς καὶ
Μελοὺχ καὶ Ὀβδίας καὶ Ἰασοὺβος καὶ Ἰασουὶος καὶ
Βαλγούιος· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδὶν Ναθανίας καὶ
Μοσολλαμίας καὶ Ἰωαρὶβος καὶ Ἰωνάθαν καὶ Ἰω-
σαβὰθος καὶ Ἀβδὶς καὶ Ἐλιὴλ καὶ Ἀσαὴλ καὶ Ἱε-
ρεμὼθ καὶ Ζαβὰδ καὶ Ἀζιζὰ καὶ Βαναίας καὶ Βα-
δαίας καὶ Χωλαῖος καὶ Ἀνὰθ καὶ Ἐνασοὺβος καὶ
Μανασσῆς καὶ Ἐμμανουὴλ καὶ Σαβανίας καὶ Ἰε-
ριὴλ καὶ Ἐζρίας· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλὰμ Ματανίας
καὶ Ζαχαρίας καὶ Ἰαὴλ καὶ Ἀβδὶς καὶ Ἱερεμὼθ καὶ
Ἠλίας· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαθοὺ Ἐλιονὶς καὶ Ἐλισο-
ὺβος καὶ Μαθανίας καὶ Ἱερεμὼθ καὶ Ζαβὰδ καὶ
Ἀζιζά· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βηβὰι Ἰωάννης καὶ Ἀνα-
νίας καὶ Ζαβοὺ καὶ Ἐλαλαί· καὶ Ὀσδὶς καὶ Βα-
ναίας καὶ Μαδδαναῖος καὶ Ἀμαθὶς καὶ Ἐζρὶς καὶ
Βαγουὶος καὶ Ἀδωνίας καὶ Βαγοσὶ καὶ Ἀδεὶν καὶ
Ἀκατὰν καὶ Ζαβοὺδ καὶ Ἀφλὰλ καὶ Ἰαοὺ καὶ Ἀνὰν
καὶ Ἐνασοὺβος καὶ Σελεμίας καὶ Ναθανίας· καὶ ἐκ
τῶν υἱῶν Ἀσγὰδ Ἰωάννης καὶ Ἀκκατὰν καὶ Ἐλιονὶς
καὶ Ἐλισοὺβος καὶ Βαναίας καὶ Βαλγούιος καὶ Σα-
μαΐας καὶ Σαλλοὺμος· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδωνικὰμ
Μαθανίας καὶ Βαμὶ καὶ Ἐλιφάλατος· καὶ ἐκ τῶν
υἱῶν Βαγοὶ Ἰωὴλ καὶ Ὀβδίας καὶ Ἰασοὺβος καὶ
Ἀβδὶς καὶ Ἰαμὶς καὶ Ἀνανὶ καὶ Ἐλιφαλὰτ καὶ Μα-
νασσῆς καὶ Ἀβδὶς καὶ Σαμαΐας καὶ Ὀλοφέρνης·
καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδὶν Ἐλιωναῖος καὶ Ἐλιασὶβος
καὶ Μαθανίας καὶ Ναβεδαῖος καὶ Σαφαθίας καὶ
Ἀθλαί· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐλὰμ Ματταθίας καὶ Ὀζίας
καὶ Ὀζὶλος καὶ Ἰωρὶμος καὶ Βαραχίας καὶ Ἐδίας
καὶ Χασαδίας καὶ Ἀσαὴλ καὶ Ἱερεμὼθ καὶ Ἠλίας·
καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐζὴρ Ὀλιόνας καὶ Ἐλισοὺβος καὶ
Ἀβδὶς καὶ Ἀμαρίας καὶ Μελχίας καὶ Σαμαΐας καὶ
Σεμεΐων·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

1 οὗτοι δὲ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πατριῶν αὐτῶν καὶ
ἡ διαγραφὴ τῶν ἀναβεβηκότων μετ' αὐτῶν ἐπὶ
βασιλέως Ἀρταξέρξου ἐκ Βαβυλῶνος· τῶν υἱῶν
Φινεές Γηρσάμ· τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ Γαμαήλ· τῶν
υἱῶν Δαυὶδ Ἀττούς· τῶν υἱῶν Σεχενίου τῶν υἱῶν
Φόρος Ζαχαρίας, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐγράφησαν ἄν-
δρες ἑκατὸν πεντήκοντα· τῶν υἱῶν Φαὰθ Μωὰβ
Ἐλιωναῖος ὁ τοῦ Ζαραΐου, καὶ μετ' αὐτοῦ διακό-
σιοι ἄνδρες· τῶν υἱῶν Ζαθόης Σεχενίας ὁ τοῦ Ἰε-
ζιήλου, καὶ μετ' αὐτοῦ τριακόσιοι ἄνδρες· τῶν υἱῶν
Ἀδὶν Ὠβὴδ ὁ τοῦ Ἰωναθάν, καὶ μετ' αὐτοῦ πεντή-
κοντα ἄνδρες· τῶν υἱῶν Ἠλὰμ Ἰεσαΐας ὁ τοῦ Γοθο-
λίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα ἄνδρες· τῶν υἱῶν
Σαφατίου Ζαβδὶς ὁ τοῦ Μιχαήλου, καὶ μετ' αὐτοῦ
ἑβδομήκοντα ἄνδρες· τῶν υἱῶν Ἰωὰβ Ἀβαδίας ὁ
τοῦ Ἰιήλου, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι δέκα ἄνδρες·
τῶν υἱῶν Βανὶ Ἀσελεμὼθ ὁ τοῦ Ἰωσαφίου, καὶ μετ'
αὐτοῦ ἑκατὸν ἑξήκοντα ἄνδρες· τῶν υἱῶν Βηβὰι
Ζαχαρίας ὁ τοῦ Βηβάι, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα
ἄνδρες· τῶν υἱῶν Ἀστὰθ Ἰωάννης ὁ τοῦ Ἀκατὰν,
καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν δέκα ἄνδρες· τῶν υἱῶν Ἀδω-
νικὰμ οἱ ἔσχατοι, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν·
Ἐλιφάλατος καὶ Ἰεουὴλ καὶ Σαμαΐας, καὶ μετ' αὐτῶν
ἑξήκοντα ἄνδρες· τῶν υἱῶν Βαγοὶ Οὐθὶ καὶ Ζαβοὺδ,
καὶ μετ' αὐτῶν ἑβδομήκοντα ἄνδρες· καὶ συνήγαγον
αὐτοὺς πρὸς τὸν ποταμὸν τὸν ἐρχόμενον πρὸς Ἀχαΐαν
καὶ ἐκοιμήθημεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς· καὶ ἐπεσκε-
φάμην αὐτούς· καὶ τοὺς ἱερεῖς οὐκ εἶδον ἐκεῖ.
καὶ ἐνέβλεψα εἰς τὸν λαὸν καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ
τοὺς Λευίτας, καὶ οὐκ ἔγνων. καὶ εἶπα· Τί ἐστιν
τοῦτο, κύριε; καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔγνως, ὅτι ἐν ἀλλο-
τρίᾳ ἐστὶν ἡ αἰχμαλωσία αὐτῶν; καὶ ἐπορεύθη-
μεν ἐκεῖθεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Θεράθ τῇ δω-
δεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνός· καὶ ἦν ἡ χεὶρ τοῦ θεοῦ
ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς
ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ παντὸς ἐνεδρεύοντος ἐν τῇ ὁδῷ·
καὶ ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐκαθήμεθα ἐκεῖ τρεῖς
ἡμέρας. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐστάθη τὸ
ἀργύριον καὶ τὰ σκεύη ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἐν χειρὶ Μαριμὼθ τοῦ Οὐρίου τοῦ ἱερέως, καὶ
μετ' αὐτοῦ Ἐλεάζαρος ὁ τοῦ Φινεές, καὶ μετ'
αὐτῶν Ἰωζάβδος ὁ τοῦ Ἰησοῦ καὶ Νωεδίας ὁ τοῦ
Βαναία Λευῖται· πᾶν τὸ ἀριθμούμενον καὶ τὸ
σταθμούμενον ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. καὶ οἱ ἐκ τῆς
αἰχμαλωσίας οἱ προσενεχθέντες ἀπαρχὴν τῷ κυ-
ρίῳ θεῷ ἡμῶν, δώδεκα μόσχους ὑπὲρ παντὸς
Ἰσραήλ, ἐνενήκοντα ἓξ κριοὺς ἑβδομήκοντα ἓξ,
ἀμνοὺς ἑβδομήκοντα ἓξ, τράγους ἑβδομήκοντα
ἓξ περὶ ἁμαρτίας, πάντα ὁλοκαυτώματα τῷ κυ-
ρίῳ. καὶ ἔδωκαν τὰ δόγματα τοῦ βασιλέως τοῖς
ἐπιστάταις τοῦ βασιλέως καὶ τοῖς ἡγεμόσιν τῆς
Κοιλησυρίας καὶ Φοινίκης, καὶ ἐδόξασαν τὸν λαὸν
καὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ. καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι τὰ
γεγραμμένα ἐπιστάντων μοι τῶν ἀρχόντων προσ-
ῆλθόν μοι λέγοντες ὅτι Οὐκ ἀφώρισται ὁ λαὸς
Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀπὸ τῶν ἀλ-
λοτρίων τῆς γῆς καὶ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν,
τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Φερεζαίων καὶ
Ἰεβουσαίων καὶ Μωαβιτῶν καὶ Αἰγυπτίων καὶ
Ἰδουμαίων καὶ Συρίων καὶ Ἀμμανιτῶν καὶ Αἰθιό-
πων καὶ Περσῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ
κατοικούντων· ἀλλὰ ποιοῦσιν κατὰ τὰς ἀκαθαρ-
σίας αὐτῶν, καὶ ἔλαβον ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐ-
τῶν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐμίγη τὸ
σπέρμα τὸ ἅγιον μετὰ τῶν ἀλλοτρίων τῆς γῆς·
καὶ ἡ χεὶρ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἡγουμένων
ἐγένετο ἐν τῇ ἀνομίᾳ ταύτῃ ἀπ' ἀρχῆς. καὶ ὡς
ἤκουσα τὰ ῥήματα ταῦτα, διέρρηξα τὸ ἱμάτιόν
μου καὶ τὴν στολὴν τῶν ἱερέων, καὶ ἔτιλλον τρί-
χας ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μου καὶ τοῦ γενείου, καὶ
ἐκαθήμην συνεσταλμένος σφόδρα. καὶ πᾶς ὁ φο-
βούμενος τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ τῶν ἐκ τῆς αἰ-
χμαλωσίας προσῆλθεν πρός με, καὶ ἐγὼ ἐκαθή-
μην συνεσταλμένος ἕως τῆς θυσίας τῆς ἑσπερινῆς.
καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς θυσίας τῆς ἑσπερινῆς, ἔχων
τὸ ἱμάτιον καὶ τὴν στολὴν τῶν ἱερέων διερρηγ-
μένα, ἔκλινα τὰ γόνατ

וְהַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו תְּנוּפָה אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל כֵּן הָיוּ לָהֶם הַלְוִיִּם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כו וְכֵן עֲשׂוּ הַלְוִיִּם לְכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה אֹתָם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם: ח א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת הַנֵּרוֹת אֶל מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת: ג וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: ד וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנוֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד יְרֵכָהּ עַד פִּרְחָהּ מִקְשָׁה הִוא כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר הֶרְאָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת הַמְּנוֹרָה: ה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: ו קַח אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטִהַרְתָּ אֹתָם: ז וְכֹה תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרָם הַזֵּה עֲלֵיהֶם מֵי חַטָּאת וְהֶעֱבִירוּ תַעַר עַל כָּל בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ בִגְדֵיהֶם וְהִטַּהֵר: ח וְלָקְחוּ פַּר בֶּן בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בָּלוּל בַּשָּׁמֶן וּפַר שֵׁנִי בֶּן בָּקָר תִּקַּח לְחַטָּאת: ט וְהִקְרַבְתָּ אֶת הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: י וְהִקְרַבְתָּ אֶת הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה וְסָמְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְדֵיהֶם עַל הַלְוִיִּם: יא וְהֵנִיף אַהֲרֹן אֶת הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת יְהוָה: יב וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל רָאשֵׁי הַפָּרִים וְאֶת הָאֶחָד עֲשֵׂה חַטָּאת וְאֶת הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל הַלְוִיִּם: יג וְהַעֲמַדְתָּ אֶת הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה: יד וְהִבְדַּלְתָּ אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם: טו וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְטִהַרְתָּ אֹתָם וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה: טז כִּי נְתוּנִים נְתוּנִים הֵם לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל פִּטְרֵת רֶחֶם כָּל בְּכוֹר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַחְתִּי אוֹתָם לִי: יז כִּי לִי כָל בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּים לִי: יח וָאֶקַּח אֶת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: יט וָאֶתְּנָה אֶת הַלְוִיִּם נְתֻנִים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגֶשֶׁת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֹּדֶשׁ: כ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה לַלְוִיִּם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כא וַיִּתְחַטְּאוּ הַלְוִיִּם וַיְכַבְּסוּ בִגְדֵיהֶם וַיָּנֶף אַהֲרֹן אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיְכַפֶּר עֲלֵיהֶם אַהֲרֹן לְטַהֲרָם: כב וְאַחֲרֵי כֵן בָּאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה עַל הַלְוִיִּם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם: כג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: כד זֹאת אֲשֶׁר לַלְוִיִּם מִבֶּן חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה יָבוֹא לִצְבֹא צָבָא בַּעֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: כה וּמִבֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה יָשׁוּב מִצְּבָא הָעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד: כו וְשֵׁרֵת אֶת אֶחָיו בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִשְׁמֹר מִשְׁמֶרֶת וַעֲבֹדָה לֹא יַעֲבֹד כָּכָה תַּעֲשֶׂה לַלְוִיִּם בְּמִשְׁמְרֹתָם: ט א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר: ב וְיַעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפָּסַח בְּמוֹעֲדוֹ: ג בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעַרְבַּיִם תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמוֹעֲדוֹ כְּכָל חֻקֹּתָיו וְכָל מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ: ד וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֶת הַפָּסַח: ה וַיַּעֲשׂוּ אֶת הַפֶּסַח בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם בְּמִדְבַּר סִינָי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ו וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא יָכְלוּ לַעֲשׂת הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא: ז וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגָּרַע לְבִלְתִּי הַקְרִב אֶת קָרְבַּן יְהוָה בְּמֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ח וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עִמְדוּ וְאֶשְׁמְעָה מַה יְצַוֶּה יְהוָה לָכֶם: ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: י דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה טָמֵא לָנֶפֶשׁ אוֹ בְדֶרֶךְ רְחֹקָה לָכֶם אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה פֶּסַח לַיהוָה: יא בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעַרְבַּיִם יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל מַצּוֹת וּמְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ: יב לֹא יַשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וְעֶצֶם לֹא יִשְׁבְּרוּ בּוֹ כְּכָל חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: יג וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ כִּי קָרְבַּן יְהוָה לֹא הִקְרִיב בְּמוֹעֲדוֹ חֶטְאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא: יד וְכִי יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר וְעָשָׂה פֶּסַח לַיהוָה כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ: טו וּבְיוֹם הָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן כִּסָּה הֶעָנָן אֶת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל הָעֵדֻת וּבָעֶרֶב יִהְיֶה עַל הַמִּשְׁכָּן כְּמַרְאֵה אֵשׁ עַד בֹּקֶר: טז כֵּן יִהְיֶה תָּמִיד הֶעָנָן יְכַסֶּנּוּ וּמַרְאֵה אֵשׁ לָיְלָה: יז וְעַל פִּי הֶעָנָן יִסַּע בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַחֲרֵי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכָּן שָׁם הֶעָנָן שָׁם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: יח עַל פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל פִּי יְהוָה יַחֲנוּ כָּל יְמֵי אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הֶעָנָן עַל הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ: יט וְגַם כִּי הֶאֱרִיךְ הֶעָנָן עַל הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא יִסָּעוּ: כ וְיֵשׁ אֲשֶׁר הָיָה הֶעָנָן יָמִים מִסְפָּר עַל הַמִּשְׁכָּן עַל פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל פִּי יְהוָה יִסָּעוּ: כא וְיֵשׁ אֲשֶׁר הָיָה הֶעָנָן מִעֶרֶב עַד בֹּקֶר וְנַעֲלָה הֶעָנָן בַּבֹּקֶר וְנָסָעוּ אוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה וְנַעֲלָה הֶעָנָן וְנָסָעוּ: כב אוֹ יָמִים אוֹ חֹדֶשׁ אוֹ יָמִים בְּהַאֲרִיךְ הֶעָנָן עַל הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עָלָיו יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסָּעוּ וְהֵעָלוֹתוֹ יִסָּעוּ: כג עַל פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל פִּי יְהוָה יִסָּעוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שָׁמָרוּ עַל פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה: י א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב עֲשֵׂה לְךָ שְׁתֵּי חֲצֹצְרוֹת כֶּסֶף מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לְךָ לְמִקְרָא הָעֵדָה וּלְמַסַּע אֶת הַמַּחֲנוֹת: ג וְתָקְעוּ בָהֶן וְנוֹעֲדוּ אֵלֶיךָ כָּל הָעֵדָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ד וְאִם בְּאַחַת יִתְקָעוּ וְנוֹעֲדוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂאִים רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: ה וַתְּרוּעָתֶם בְּנֶסַע הַמַּחֲנוֹת הַחֹנִים קֵדְמָה: ו וְתָרִיעוּ תְּרוּעָה שֵׁנִית וְנָסְעוּ הַחֲנִים תֵּימָנָה תְּרוּעָה יָרִיעוּ לְמַסְעֵיהֶם: ז וּבְהִקָּהֵל קָהָל תִּתְקָעוּ וְלֹא תָרִיעוּ: ח וְתָקְעוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים בַּחֲצֹצְרוֹת וְהָיוּ לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם: ט וְכִי תָבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם עַל הַצַּר הַצֹּרֵר אֶתְכֶם וַהֲרֵעֹתֶם בַּחֲצֹצְרוֹת וְנִזְכַּרְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאֹיְבֵיכֶם: י וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרֹת עַל עלתיכם [עֹלֹתֵיכֶם] וְעַל זִבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: יא וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ נַעֲלָה הֶעָנָן מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת: יב וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַסְעֵיהֶם מִמִּדְבַּר סִינָי וַיִּשְׁכֹּן הֶעָנָן בְּמִדְבַּר פָּארָן: יג וַיִּסְעוּ בָּרִאשֹׁנָה עַל פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה: יד וַיִּסַּע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי יְהוּדָה בָּרִאשֹׁנָה לְצִבְאֹתָם וְעַל צְבָאוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב: טו וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר: טז וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן חֵלוֹן: יז וְהוּרַד הַמִּשְׁכָּן וְנָסְעוּ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן וּבְנֵי מְרָרִי נֹשְׂאֵי הַמִּשְׁכָּן: יח וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן לְצִבְאֹתָם וְעַל צְבָאוֹ אֱלִיצוּר בֶּן שְׁדֵיאוּר: יט וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי: כ וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל: כא וְנָסְעוּ הַקְּהָתִי נֹשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהֵקִימוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן עַד בֹּאָם: כב וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם וְעַל צְבָאוֹ אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד: כג וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר: כד וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן גִּדְעֹנִי: כה וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי דָן מְאַסֵּף לְכָל הַמַּחֲנוֹת לְצִבְאֹתָם וְעַל צְבָאוֹ אֲחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישַׁדָּי: כו וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן עָכְרָן: כז וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן עֵינָן: כח אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְצִבְאֹתָם וַיִּסָּעוּ: כט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹבָב בֶּן רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי חֹתֵן מֹשֶׁה נֹסְעִים אֲנַחְנוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֹתוֹ אֶתֵּן לָכֶם לְכָה אִתָּנוּ וְהֵטַבְנוּ לָךְ כִּי יְהוָה דִּבֶּר טוֹב עַל יִשְׂרָאֵל: ל וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֵלֵךְ כִּי אִם אֶל אַרְצִי וְאֶל מוֹלַדְתִּי אֵלֵךְ: לא וַיֹּאמֶר אַל נָא תַּעֲזֹב אֹתָנוּ כִּי עַל כֵּן יָדַעְתָּ חֲנֹתֵנוּ בַּמִּדְבָּר וְהָיִיתָ לָּנוּ לְעֵינָיִם: לב וְהָיָה כִּי תֵלֵךְ עִמָּנוּ וְהָיָה הַטּוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יֵיטִיב יְהוָה עִמָּנוּ וְהֵטַבְנוּ לָךְ: לג וַיִּסְעוּ מֵהַר יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה נֹסֵעַ לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לָתוּר לָהֶם מָנוֹחַ: לד וַעֲנַן יְהוָה עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנָסְעָם מִן הַמַּחֲנֶה: לה וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: לו וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: יא א וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאֹנְנִים רַע בְּאָזְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיִּחַר אַפּוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה: ב וַיִּצְעַק הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ: ג וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא תַּבְעֵרָה כִּי בָעֲרָה בָּם אֵשׁ יְהוָה: ד וְהָאסַפְסֻף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הִתְאַוּוּ תַּאֲוָה וַיָּשֻׁבוּ וַיִּבְכּוּ גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר: ה זָכַרְנוּ אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חִנָּם אֵת הַקִּשֻּׁאִים וְאֶת הָאֲבַטִּחִים וְאֶת הֶחָצִיר וְאֶת הַבְּצָלִים וְאֶת הַשּׁוּמִים: ו וְעַתָּה נַפְשֵׁנוּ יְבֵשָׁה אֵין כֹּל בִּלְתִּי אֶל הַמָּן עֵינֵינוּ: ז וְהַמָּן כִּזְרַע גַּד הוּא וְעֵינוֹ כְּעֵין הַבְּדֹלַח: ח שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ וְטָחֲנוּ בָרֵחַיִם אוֹ דָכוּ בַּמְּדֹכָה וּבִשְּׁלוּ בַּפָּרוּר וְעָשׂוּ אֹתוֹ עֻגוֹת וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם לְשַׁד הַשָּׁמֶן: ט וּבְרֶדֶת הַטַּל עַל הַמַּחֲנֶה לָיְלָה יֵרֵד הַמָּן עָלָיו: י וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת הָעָם בֹּכֶה לְמִשְׁפְּחֹתָיו אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ וַיִּחַר אַף יְהוָה מְאֹד וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רָע: יא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לָמָּה הֲרֵעֹתָה לְעַבְדֶּךָ וְלָמָּה לֹא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לָשׂוּם אֶת מַשָּׂא כָּל הָעָם הַזֶּה עָלָי: יב הַאָנֹכִי הָרִיתִי אֵת כָּל הָעָם הַזֶּה אִם אָנֹכִי יְלִדְתִּיהוּ כִּי תֹאמַר אֵלַי שָׂאֵהוּ בְחֵיקֶךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֹמֵן אֶת הַיֹּנֵק עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתָיו: יג מֵאַיִן לִי בָשָׂר לָתֵת לְכָל הָעָם הַזֶּה כִּי יִבְכּוּ עָלַי לֵאמֹר תְּנָה לָנוּ בָּשָׂר וְנֹאכֵלָה: יד לֹא אוּכַל אָנֹכִי לְבַדִּי לָשֵׂאת אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה כִּי כָבֵד מִמֶּנִּי: טו וְאִם כָּכָה אַתָּה עֹשֶׂה אֹתִי הָרֹג הֲרָגֵנִי נָא אִם מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאַל אֶרְאֶה בְּרָעָתִי: טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֱסֹף לִי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וְלָקַחְתָּ אֹתָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְנִצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ: יז וְיָרַדְתִּי וְדִבַּרְתִּי עִמְּךָ שָׁם וְאָצַלְתִּי מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשַׂמְתִּי עֲלֵהֶם וְנָשְׂאוּ אִתְּךָ בְּמַשָּׂא הָעָם וְלֹא תִשָּׂא אַתָּה לְבַדֶּךָ: יח וְאֶל הָעָם תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ לְמָחָר וַאֲכַלְתֶּם בָּשָׂר כִּי בְּכִיתֶם בְּאָזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר כִּי טוֹב לָנוּ בְּמִצְרָיִם וְנָתַן יְהוָה לָכֶם בָּשָׂר וַאֲכַלְתֶּם: יט לֹא יוֹם אֶחָד תֹּאכְלוּן וְלֹא יוֹמָיִם וְלֹא חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם: כ עַד חֹדֶשׁ יָמִים עַד אֲשֶׁר יֵצֵא מֵאַפְּכֶם וְהָיָה לָכֶם לְזָרָא יַעַן כִּי מְאַסְתֶּם אֶת יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וַתִּבְכּוּ לְפָנָיו לֵאמֹר לָמָּה זֶּה יָצָאנוּ מִמִּצְרָיִם: כא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי הָעָם אֲשֶׁר אָנֹכִי בְּקִרְבּוֹ וְאַתָּה אָמַרְתָּ בָּשָׂר אֶתֵּן לָהֶם וְאָכְלוּ חֹדֶשׁ יָמִים: כב הֲצֹאן וּבָקָר יִשָּׁחֵט לָהֶם וּמָצָא לָהֶם אִם אֶת כָּל דְּגֵי הַיָּם יֵאָסֵף לָהֶם וּמָצָא לָהֶם: כג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הֲיַד יְהוָה תִּקְצָר עַתָּה תִּרְאֶה הֲיִקְרְךָ דְבָרִי אִם לֹא: כד וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל הָעָם אֵת דִּבְרֵי יְהוָה וַיֶּאֱסֹף שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד אֹתָם סָבִיב לָאֹהֶל: כה וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיָּאצֶל מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן עַל שִׁבְעִים אִישׁ הַזְּקֵנִים וַיְהִי כְּנוֹחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסָפוּ: כו וַיִּשָּׁאֲרוּ שְׁנֵי אֲנָשִׁים בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מֵידָד וַתָּנַח עֲלֵהֶם הָרוּחַ וְהֵמָּה בַּכְּתֻבִים וְלֹא יָצְאוּ הָאֹהֱלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בַּמַּחֲנֶה: כז וַיָּרָץ הַנַּעַר וַיַּגֶּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמַר אֶלְדָּד וּמֵידָד מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה: כח וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן מְשָׁרֵת מֹשֶׁה מִבְחֻרָיו וַיֹּאמַר אֲדֹנִי מֹשֶׁה כְּלָאֵם: כט וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הַמְקַנֵּא אַתָּה לִי וּמִי יִתֵּן כָּל עַם יְהוָה נְבִיאִים כִּי יִתֵּן יְהוָה אֶת רוּחוֹ עֲלֵהֶם: ל וַיֵּאָסֵף מֹשֶׁה אֶל הַמַּחֲנֶה הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: לא וְרוּחַ נָסַע מֵאֵת יְהוָה וַיָּגָז שַׂלְוִים מִן הַיָּם וַיַּטֵּשׁ עַל הַמַּחֲנֶה כְּדֶרֶךְ יוֹם כֹּה וְכֹה כְּדֶרֶךְ יוֹם כֹּה וְכֹה סָבִיב לַמַּחֲנֶה וְכְאַמָּתַיִם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ: לב וַיָּקָם הָעָם כָּל הַיּוֹם הַהוּא וְכָל הַלַּיְלָה וְכָל יוֹם הַמָּחֳרָת וַיַּאַסְפוּ אֶת הַשְּׂלָו הַמַּמְעִיט אָסַף עֲשָׂרָה חֳמָרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שָׁטוֹחַ סָבִיב לַמַּחֲנֶה: לג הַבָּשָׂר עוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם טֶרֶם יִכָּרֵת וְאַף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיַּךְ יְהוָה בָּעָם מַכָּה רַבָּה מְאֹד: לד וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה כִּי שָׁם קָבְרוּ אֶת הָעָם הַמִּתְאַוִּים: לה מִקִּבְרוֹת הַתַּאֲוָה נָסְעוּ הָעָם חֲצֵרוֹת וַיִּהְיוּ בַּחֲצֵרוֹת: יב א וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל אֹדוֹת הָאִשָּׁה הַכֻּשִׁית אֲשֶׁר לָקָח כִּי אִשָּׁה כֻשִׁית לָקָח: ב וַיֹּאמְרוּ הֲרַק אַךְ בְּמֹשֶׁה דִּבֶּר יְהוָה הֲלֹא גַם בָּנוּ דִּבֵּר וַיִּשְׁמַע יְהוָה: ג וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד מִכֹּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: ד וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְאֹם אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן וְאֶל מִרְיָם צְאוּ שְׁלָשְׁתְּכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלָשְׁתָּם: ה וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם: ו וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ נָא דְבָרָי אִם יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְהוָה בַּמַּרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדָּע בַּחֲלוֹם אֲדַבֶּר בּוֹ: ז לֹא כֵן עַבְדִּי מֹשֶׁה בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא: ח פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֶּר בּוֹ וּמַרְאֶה וְלֹא בְחִידוֹת וּתְמוּנַת יְהוָה יַבִּיט וּמַדּוּעַ לֹא יְרֵאתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי בְּמֹשֶׁה: ט וַיִּחַר אַף יְהוָה בָּם וַיֵּלַךְ: י וְהֶעָנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מִרְיָם מְצֹרַעַת כַּשָּׁלֶג וַיִּפֶן אַהֲרֹן אֶל מִרְיָם וְהִנֵּה מְצֹרָעַת: יא וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנִי אַל נָא תָּשֶׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ: יב אַל נָא תְהִי כַּמֵּת אֲשֶׁר בְּצֵאתוֹ מֵרֶחֶם אִמּוֹ וַחֲצִי בְשָׂרוֹ אָכוּל: יג וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֵאמֹר אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ: יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאָבִיהָ יָרֹק יָרַק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכָּלֵם שִׁבְעַת יָמִים תִּסָּגֵר שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאָסֵף: טו וַתִּסָּגֶר מִרְיָם שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְהָעָם לֹא נָסַע עַד הֵאָסֵף מִרְיָם: טז וְאַחַר נָסְעוּ הָעָם מֵחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר פָּארָן: יג א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב שְׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים וְיָתֻרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמַטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלָחוּ כֹּל נָשִׂיא בָהֶם: ג וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּארָן עַל פִּי יְהוָה כֻּלָּם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה: ד וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם לְמַטֵּה רְאוּב

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך׃ 11 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך׃ 12 ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ 13 וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך׃ 14 וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃ 15 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבות אשר לא בנית׃ 16 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת והיו בורות חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת׃ 17 השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוצאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 18 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע׃ 19 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבתיכם׃ 20 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמיד אתך מעל פני האדמה׃ 21 לא תנסון את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה׃ 22 שמר תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך׃ 23 ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך׃ 24 להדף את כל אויביך מפניך כאשר דבר יהוה׃ 25 כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם׃ 26 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ 27 ויתן יהוה אתות ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיננו׃ 28 ואתנו הוציא משם למען הביא לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ 29 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ 30 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃

פרק ז׳.

1 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך׃ 2 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא תכרת להם ברית ולא תחנם׃ 3 ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך׃ 4 כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר׃ 5 כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש׃ 6 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה׃ 7 לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים׃ 8 כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים׃ 9 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותו לאלף דור׃ 10 ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו׃ 11 ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם׃ 12 והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך׃ 13 ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך׃ 14 ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך׃ 15 והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך׃ 16 ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך׃ 17 כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם׃ 18 לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים׃ 19 המסות הגדלות אשר ראו עיניך והאתות והמפתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם׃ 20 וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בהם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך׃ 21 לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא׃ 22 ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה׃ 23 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדולה עד השמדם׃ 24 ונתן מלכיהם בידך ואבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם׃ 25 פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא׃ 26 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא׃

פרק ח׳.

1 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם׃ 2 וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא׃ 3 ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם׃ 4 שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה׃ 5 וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך׃ 6 ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו׃ 7 כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יוצאים בבקעה ובהר׃ 8 ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש׃ 9 ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת׃ 10 ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך׃ 11 השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום׃ 12 פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת׃ 13 ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה׃ 14 ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 15 המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש׃ 16 המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך׃ 17 ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה׃ 18 וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה׃ 19 והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון׃ 20 כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם׃

פרק ט׳.

1 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצומים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים׃ 2 עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק׃ 3 וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך׃ 4 אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך׃ 5 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ 6 וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטבה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה׃ 7 זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה׃ 8 וגם בחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם׃ 9 בעלתי ההרה לקחת לוחות האבן לוחות הברית אשר כרת יהוה עמכם וארב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי׃ 10 ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבן כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל׃ 11 ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבן לוחות הברית׃ 12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה׃ 13 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא׃ 14 הנח לי וארא בם ואכחידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממנו ומעצמתו׃ 15 ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי׃ 16 וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם׃ 17 ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם׃ 18 ואתנפל לפני יהוה כראשונה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ 19 כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם ויענני יהוה גם בפעם ההוא׃ 20 ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא׃ 21 ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר׃ 22 ובתבערה מקצת ובמסה ובקברות התאוה מכעיסים היתם את יהוה׃ 23 ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו׃ 24 ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם׃ 25 ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם׃ 26 ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה׃ 27 זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו׃ 28 פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי יכולת יהוה לבאתם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמיתם במדבר׃ 29 והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרעך הנטויה׃

פרק י׳.

1 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ׃ 2 ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון׃ 3 ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי׃ 4 ויכתב על הלחת ככתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי׃ 5 ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה׃ 6 ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו׃ 7 משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים׃ 8 בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה׃ 9 על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו׃ 10 ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך׃ 11 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם׃ 12 ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך׃ 13 לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך׃ 14 הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה׃ 15 רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה׃ 16 ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד׃ 17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד׃ 18 עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה׃ 19 ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ 20 את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע׃ 21 הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות האל והנוראת האלה אשר ראו עיניך׃ 22 בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב׃

פרק י״א.

1 ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים׃ 2 וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה ואת זרעו הנטויה׃ 3 ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו׃ 4 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה׃ 5 ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה׃ 6 ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל׃ 7 כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה׃ 8 ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ 9 ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש׃ 10 כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק׃ 11 והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים׃ 12 ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה׃ 13 והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ 14 ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך׃ 15 ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת׃ 16 השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ 17 וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם׃ 18 ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם׃ 19 ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ 20 וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃ 21 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ׃ 22 כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו׃ 23 והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים ממכם׃ 24 כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם׃ 25 לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם׃ 26 ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה׃ 27 את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום׃ 28 והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ 29 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל׃ 30 הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלני מרה׃ 31 כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה׃ 32 ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום׃

פרק י״ב.

1 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה׃ 2 אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃ 3 ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא׃ 4 לא תעשון כן ליהוה אלהיכם׃ 5 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃ 6 והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרות בקרכם וצאנכם׃ 7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך׃ 8 לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו׃ 9 כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 10 ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם בטח׃ 11 והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה׃ 12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם׃ 13 השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה׃ 14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך׃ 15 אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל׃ 16 רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים׃ 17 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך׃ 18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך׃ 19 השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך׃ 20 כי ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר׃ 21 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך׃ 22 אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו׃ 23 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר׃ 24 לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים׃ 25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה׃ 26 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה׃ 27 ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל׃ 28 שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך׃ 29 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ורשתם וישבת בארצם׃ 30 השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני׃ 31 לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם׃ 32 את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו׃

פרק י״ג.

1 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת׃ 2 ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם׃ 3 לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ 4 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון׃ 5 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך׃ 6 כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך׃ 7 מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ׃ 8 לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו׃ 9 כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה׃ 10 וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 11 וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך׃ 12 כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר׃ 13 יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ 14 ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך׃ 15 הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב׃ 16 ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד׃ 17 ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃ 18 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך׃

פרק י״ד.

1 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת׃ 2 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה׃ 3 לא תאכל כל תועבה׃ 4 זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב הכבש ושור העזים׃ 5 איל וצבי וא֝ח֗ר ויחמור ודישן׃ 6 וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃ 7 אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה הגמל והארנבת והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם׃ 8 והחזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו׃ 9 את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו׃ 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם׃ 11 כל עוף טהור תאכלו׃ 12 וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה׃ 13 והראה והאיה והדיה למינהו׃ 14 ואת כל ערב למינו׃ 15 ואת בת היענה והתחמס והשחף ואת הנץ למינהו׃ 16 את הכוס ואת הינשוף והתנשמת׃ 17 והקאת והרחם והשלך׃ 18 והחסידה והאנפה והדוכיפת׃ 19 והעטלף וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו׃ 20 כל עוף טהור תאכלו׃ 21 לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃ 22 עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה׃ 23 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים׃ 24 וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך׃ 25 ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו׃ 26 ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך׃ 27 והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך׃ 28 מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך׃ 29 ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה׃

פרק ט״ו.

1 מקץ שבע שנים תעשה שמטה׃ 2 וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה׃ 3 את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך׃ 4 אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה׃ 5 רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום׃ 6 כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו׃ 7 כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון׃ 8 כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו׃ 9 השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא׃ 10 נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך׃ 11 כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך׃ 12 כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך׃ 13 וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם׃ 14 העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו׃ 15 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום׃ 16 והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך׃ 17 ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן׃ 18 לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים ויברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה׃ 19 כל הבכור הזכר אשר יולד בבקרך ובצאנך תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכור שורך ולא תגז בכור צאנך׃ 20 לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך׃ 21 וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך׃ 22 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל׃ 23 רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים׃

פרק ט״ז.

1 שמר את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה׃ 2 וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם׃ 3 לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך׃ 4 ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשבט׃ 5 לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 6 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים׃ 7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך׃ 8 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה׃ 9 שבעת שבעות תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבעות׃ 10 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מספת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך׃ 11 ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם׃ 12 וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה׃ 13 חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך

ותשב האשה מארצ
ותעש כדבר איש
ותלך היא וביתה
ותגר בארץ פלשתים
שבע שנים׃
ויהי מקץ
שבע שנים
ותשב האשה
מארץ פלשתים
ותצא לצעק
אל המלך
על ביתה
ועל שדה׃
והמלך מדבר
אל גחזי נער
האלהים לאמר
ספרה נא לי
את כל הגדלות
אשר עשה
אלישע׃
ויהי הוא מספר
למלך את
אשר החיה
את מת
ותצעק האשה
אשר החיה את
בנה אל
המלך
ויאמר גחזי
אדני המלך
זאת האשה
וזה בנה
אשר החיה
אלישע׃
וישאל המלך
לאשה
ותספר לו
ויתן לה
המלך סריס
אחד לאמר
השב את כל
אשר לה
ואת כל
תבואת השדה
מיום עזבה
את הארץ
ועתה
ויבא אלישע
דמשקה
ובן הדד
מלך ארם
חלה
ויגד לו
לאמר
בא
איש
האלהים
עד הנה׃
ויאמר
המלך
אל חזאל
קח
בידך
מנחה
ולך
לקראת
איש
האלהים
ודרשת
את יהוה
מאתו
לאמר
החיה
אחזיה
בן
מחלתי
זאת׃
וילך
חזאל
לקראתו
ויקח
מנחה
בידו
וכל
טוב
דמשק
משא
ארבעים
גמל
ויבא
ויעמד
לפניו
ויאמר
בנך
בן הדד
מלך ארם
שלחני
אליך
לאמר
החיה
אחזיה
בן
מחלתי
זאת׃
ויאמר
אליו
אלישע
לך
אמר
לו
החיה
החיתני
והראני
אדני
כי
מות
ימות׃
וישם
פניו
שם
ויעמד
עד
בוש
ויבך
איש
האלהים׃
ויאמר
חזאל
מדוע
אדני
בוכה
ויאמר
כי
ידעתי
את
אשר
תעשה
לבני
ישראל
רעה
מבצריהם
תשלח
באש
ואת
בחוריהם
בחרב
תהרג
ואת
עלליהם
תרטש
והרותיהם
תבקע׃
ויאמר
חזאל
כי
מה
עבדך
הכלב
כי
יעשה
את
הדבר
הגדול
הזה
ויאמר
אלישע
הראני
יהוה
אתך
מלך
על
ארם׃
וילך
מעם
אלישע
ויבא
אל
אדניו
ויאמר
אליו
מה
אמר
לך
אלישע
ויאמר
אמר
לי
החיה
תחיה׃
ויהי
ממחרת
ויקח
את
המכבר
ויטבל
על
פניו
וימת
וימלך
חזאל
תחתיו׃
ובשנת
חמש
ליורם
בן
אחאב
מלך
ישראל
ויהורם
בן
יהושפט
מלך
יהודה
מלך
יהורם
בן
יהושפט
מלך
יהודה׃
בן
שלשים
ושתים
שנה
היה
במלכו
ושמנה
שנים
מלך
בירושלם׃
וילך
באורח
מלכי
ישראל
כאשר
עשה
בית
אחאב
כי
בת
אחאב
היתה
לו
לאשה
ויעש
הרע
בעיני
יהוה׃
ולא
אבה
יהוה
להשחית
את
יהודה
למען
דויד
עבדו
כאשר
אמר
לתת
לו
נר
לו
ולבניו
כל
הימים׃
בימיו
פשע
אדום
מתחת
ליד
יהודה
ויתמלכו
עליהם
מלך׃
ויעבר
יורם
צעירה
ויך
את
אדום
הסבים
עליו
ואת
שרי
הרכב
ויפלו
העם
לאהליהם
ויפלט
אדום
מתחת
ליד
יהודה
עד
היום
הזה
אז
פשעה
לבנה
בעת
ההיא׃
ויתר
דברי
יורם
וכל
אשר
עשה
הלא
הם
כתובים
על
ספר
דברי
הימים
למלכי
יהודה׃
וישכב
יורם
עם
אבתיו
ויקבר
עם
אבתיו
בעיר
דויד
ויהי
אחזיה
בנו
תחתיו׃
בשנת
שתים
עשרה
שנה
ליורם
בן
אחאב
מלך
ישראל
מלך
אחזיה
בן
יהורם
מלך
יהודה׃
בן
עשרים
ושתים
שנה
אחזיה
במלכו
ושנה
אחת
מלך
בירושלם
ושם
אמו
עתליה
בת
עמרי
מלך
ישראל׃
וילך
בדרך
בית
אחאב
ויעש
הרע
בעיני
יהוה
כבית
אחאב
כי
חתן
בית
אחאב
היה
הוא׃
וילך
עם
יורם
בן
אחאב
למלחמה
אל
חזאל
מלך
ארם
ברמות
גלעד
וישמרו
ארמים
את
יורם׃
וישב
המלך
יורם
להרפא
ביזרעאל
מן
המכות
אשר
הכוהו
ארמים
ברמה
בהלחמו
את
חזאל
מלך
ארם
ואחזיה
בן
יהורם
מלך
יהודה
ירד
לראות
את
יורם
בן
אחאב
ביזרעאל
כי
חלה
הוא׃
ויהי
מאת
יהוה
את
יהוא
בן
נמשי
אשר
משח
יהוה
למלך
על
ישראל׃
ויהוא
בן
יהושפט
בן
נמשי
יכהד
את
רכבו
ויבא
יזרעאלה
כי
יורם
שמר
שם
הוא
ואחזיה
מלך
יהודה
ירד
לראות
את
יורם׃
ויקרא
יהוא
אל
אחד
מן
הרצים
ויאמר
כי
אליו
בא
זה
ויאמר
שלום
שים
לך
אחרי
ויבא
המלך
יורם
לקראתו
ויאמר
שלום
יהוא
ויאמר
מה
לך
אל
שלום
סור
אחרי
ויגד
הרצה
לאמר
בא
המלאך
עד
הנה
ולא
שב
ויאמר
המלך

וְהַכְּנַעֲנִי אָז יוֹשֵׁב בָּאָרֶץ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם אַךְ רְאֵה אַתָּה: כִּי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה רֹאֶה לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ עַד־עוֹלָם: וְשַׂמְתִּי אֶת־זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִם־יוּכַל אִישׁ לִמְנוֹת אֶת־עֲפַר הָאָרֶץ גַּם־זַרְעֲךָ יִמָּנֶה: קוּם הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ לְאָרְכָּהּ וּלְרָחְבָּהּ כִּי לְךָ אֶתְּנֶנָּה: וַיֶּאֱהַל אַבְרָם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא אֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה: וַיְהִי בִּימֵי אַמְרָפֶל מֶלֶךְ־שִׁנְעָר אַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אַלָּסָר כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם: עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת־בֶּרַע מֶלֶךְ סְדֹם וְאֶת־בִּרְשַׁע מֶלֶךְ עֲמֹרָה שִׁנְאָב מֶלֶךְ אַדְמָה וְשֶׁמְאֵבֶר מֶלֶךְ צְבוֹיִם וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִוא צֹעַר: כָּל־אֵלֶּה חָבְרוּ אֶל־עֵמֶק הַשִּׂדִּים הִוא יָם הַמֶּלַח: שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה עָבְדוּ אֶת־כְּדָרְלָעֹמֶר וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָרָדוּ: וּבְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּא כְדָרְלָעֹמֶר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּכּוּ אֶת־רְפָאִים בְּעַשְׁתְּרֹת קַרְנַיִם וְאֶת־הַזּוּזִים בְּהָם וְאֶת־הָאֵימִים בְּשָׁוֵה קִרְיָתָיִם: וְאֶת־הַחֹרִי בְּהַרְרָם שֵׂעִיר עַד אֵיל פָּארָן אֲשֶׁר עַל־הַמִּדְבָּר: וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־עֵין מִשְׁפָּט הִוא קָדֵשׁ וַיַּכּוּ אֶת־כָּל־שְׂדֵה הָעֲמָלֵקִי וְגַם אֶת־הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּחַצְצֹן תָּמָר: וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סְדֹם וּמֶלֶךְ עֲמֹרָה וּמֶלֶךְ אַדְמָה וּמֶלֶךְ צְבוֹיִם וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִוא צֹעַר וַיַּעַרְכוּ אִתָּם מִלְחָמָה בְּעֵמֶק הַשִּׂדִּים: אֶת־כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְאֶת־תִּדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאַמְרָפֶל מֶלֶךְ שִׁנְעָר וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אַלָּסָר אַרְבָּעָה מְלָכִים אֶת־הַחֲמִשָּׁה: וְעֵמֶק הַשִּׂדִּים בְּארֹת בְּארֹת חֵמָר וַיָּנֻסוּ מֶלֶךְ סְדֹם וַעֲמֹרָה וַיִּפְּלוּ־שָׁמָּה וְהַנִּשְׁאָרִים הָהָרָה נָסוּ: וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־רְכֻשׁ סְדֹם וַעֲמֹרָה וְאֶת־כָּל־אָכְלָם וַיֵּלֵכוּ: וַיִּקְחוּ אֶת־לוֹט וְאֶת־רְכוּשׁוֹ בֶּן־אֲחִי אַבְרָם וַיֵּלֵכוּ וְהוּא יוֹשֵׁב בִּסְדֹם: וַיָּבֹא הַפָּלִיט וַיַּגֶּד לְאַבְרָם הָעִבְרִי וְהוּא שֹׁכֵן בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא הָאֱמֹרִי אֲחִי אֶשְׁכֹּל וַאֲחִי עָנֵר וְהֵם בַּעֲלֵי בְרִית אַבְרָם: וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיָּרֶק אֶת־חֲנִיכָיו יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנָה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף עַד־דָּן: וַיֵּחָלֵק עֲלֵיהֶם לַיְלָה הוּא וַעֲבָדָיו וַיַּכֵּם וַיִּרְדְּפֵם חוֹבָה הַשְּׂמֹאל לְדַמָּשֶׂק: וַיָּשֶׁב אֶת־כָּל־הָרְכֻשׁ וְגַם אֶת־לוֹט אָחִיו וּרְכֻשׁוֹ הֵשִׁיב וְגַם אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הָעָם: וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סְדֹם לִקְרָאתוֹ אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מֵהַכּוֹת אֶת־כְּדָרְלָעֹמֶר וְאֶת־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל־עֵמֶק שָׁוֵה הִוא עֵמֶק הַמֶּלֶךְ: וּמַלְכִּי־צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לֶחֶם וָיָיִן וְהוּא כֹהֵן לְאֵל עֶלְיוֹן: וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמַר בָּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: וּבָרוּךְ אֵל עֶלְיוֹן אֲשֶׁר מִגֵּן צָרֶיךָ בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן־לוֹ מַעֲשֵׂר מִכֹּל: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סְדֹם אֶל־אַבְרָם תֶּן־לִי הַנֶּפֶשׁ וְהָרְכֻשׁ קַח־לָךְ: וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־מֶלֶךְ סְדֹם הֲרִימֹתִי יָדִי אֶל־יְהוָה אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אִם־מִחוּט וְעַד־שְׂרוֹךְ־נַעַל וְאִם־אֶקַּח מִכָּל־אֲשֶׁר לָךְ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הֶעֱשַׁרְתִּי אֶת־אַבְרָם: בִּלְעֲדֵי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים וְחֵלֶק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ אִתִּי עָנֵר אֶשְׁכֹּל וּמַמְרֵא הֵם יִקָּחוּ חֶלְקָם: אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־אַבְרָם בַּמַּחֲזֶה לֵאמֹר אַל־תִּירָא אַבְרָם אָנֹכִי מָגֵן לָךְ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד: וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי יְהוִה מַה־תִּתֶּן־לִי וְאָנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וּבֶן־מֶשֶׁק בֵּיתִי הוּא דַּמֶּשֶׂק אֱלִיעֶזֶר: וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא נָתַתָּה זָרַע וְהִנֵּה בֶן־בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי: וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי אִם־אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ הוּא יִירָשֶׁךָ: וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבֶּט־נָא הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם־תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זַרְעֶךָ: וְהֶאֱמִן בַּיהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֶת לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה בַּמָּה אֵדַע כִּי אִירָשֶׁנָּה: וַיֹּאמֶר אֵלָיו קְחָה־לִי עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאַיִל מְשֻׁלָּשׁ וְתֹר וְגוֹזָל: וַיִּקַּח־לוֹ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיְבַתֵּר אֹתָם בַּתָּוֶךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־בִּתְרוֹ לִקְרַאת רֵעֵהוּ וְאֶת־הַצִּפֹּר לֹא בָתָר: וַיֵּרֶד הָעַיִט עַל־הַפְּגָרִים וַיַּשֵּׁב אֹתָם אַבְרָם: וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה עַל־אַבְרָם וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נֹפֶלֶת עָלָיו: וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדֹעַ תֵּדַע כִּי־גֵר יִהְיֶה זַרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעִנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: וְגַם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל: וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקָּבֵר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה: וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא־שָׁלֵם עֲוֹן הָאֱמֹרִי עַד־הֵנָּה: וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וַעֲלָטָה הָיָתָה וְהִנֵּה תַנּוּר עָשָׁן וְלַפִּיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה: בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת יְהוָה אֶת־אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר־פְּרָת: אֶת־הַקֵּינִי וְאֶת־הַקְּנִזִּי וְאֶת־הַקַּדְמֹנִי: וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת־הַפְּרִזִּי וְאֶת־הָרְפָאִים: וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת־הַיְבוּסִי:

פרק ט״ז

וְשָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלָהּ שִׁפְחָה מִצְרִית וּשְׁמָהּ הָגָר: וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם הִנֵּה־נָא עֲצָרַנִי יְהוָה מִלֶּדֶת בֹּא־נָא אֶל־שִׁפְחָתִי אוּלַי אִבָּנֶה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל שָׂרָי: וַתִּקַּח שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם אֶת־הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחָתָהּ מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשֶׁבֶת אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִישָׁהּ לוֹ לְאִשָּׁה: וַיָּבֹא אֶל־הָגָר וַתַּהַר וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וַתֵּקַל גְּבִרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ: וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם חֲמָסִי עָלֶיךָ אָנֹכִי נָתַתִּי שִׁפְחָתִי בְּחֵיקֶךָ וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וָאֶקַּל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־שָׂרַי הִנֵּה שִׁפְחָתֵךְ בְּיָדֵךְ עֲשִׂי לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינָיִךְ וַתְּעַנֶּהָ שָׂרַי וַתִּבְרַח מִפָּנֶיהָ: וַיִּמְצָאָהּ מַלְאַךְ יְהוָה עַל־עֵין הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר עַל־הָעַיִן בְּדֶרֶךְ שׁוּר: וַיֹּאמֶר הָגָר שִׁפְחַת שָׂרַי אֵי מִזֶּה בָאת וְאָנָה תֵלֵכִי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שָׂרַי גְּבִרְתִּי אָנֹכִי בֹרַחַת: וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה שׁוּבִי אֶל־גְּבִרְתֵּךְ וְהִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ: וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֵךְ וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב: וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל כִּי־שָׁמַע יְהוָה אֶל־עָנְיֵךְ: וְהוּא יִהְיֶה פֶּרֶא אָדָם יָדוֹ בַכֹּל וְיַד כֹּל בּוֹ וְעַל־פְּנֵי כָל־אֶחָיו יִשְׁכֹּן: וַתִּקְרָא שֵׁם־יְהוָה הַדֹּבֵר אֵלֶיהָ אַתָּה אֵל רֳאִי כִּי אָמְרָה הֲגַם הֲלֹם רָאִיתִי אַחֲרֵי רֹאִי: עַל־כֵּן קָרָא לַבְּאֵר בְּאֵר לַחַי רֹאִי הִנֵּה בֵּין קָדֵשׁ וּבֵין בָּרֶד: וַתֵּלֶד הָגָר לְאַבְרָם בֵּן וַיִּקְרָא אַבְרָם שֵׁם־בְּנוֹ אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר יִשְׁמָעֵאל: וְאַבְרָם בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּלֶדֶת הָגָר אֶת־יִשְׁמָעֵאל לְאַבְרָם:

פרק י״ז

וַיְהִי אַבְרָם בֶּן־תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתֵשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי־אֵל שַׁדַּי הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וֶהְיֵה תָמִים: וְאֶתְּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבֶּה אוֹתְךָ בִּמְאֹד מְאֹד: וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר: אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתָּךְ וְהָיִיתָ לְאַב הֲמוֹן גּוֹיִם: וְלֹא־יִקָּרֵא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם כִּי אַב־הֲמוֹן גּוֹיִם נְתַתִּיךָ: וְהִפְרֵתִי אֹתְךָ בִּמְאֹד מְאֹד וְנָתַתִּיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמְּךָ יֵצֵאוּ: וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם לִבְרִית עוֹלָם לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ: וְנָתַתִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֵת אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֵת כָּל־אֶרֶץ כְּנַעַן לַאֲחֻזַּת עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִּשְׁמֹר אַתָּה וְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם: זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ הִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר: וְנִמַלְתֶּם אֶת־בְּשַׂר עָרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם: וּבֶן־שְׁמֹנַת יָמִים יִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם יְלִיד בָּיִת וּמִקְנַת־כֶּסֶף מִכֹּל בֶּן־נֵכָר אֲשֶׁר לֹא מִזַּרְעֲךָ הוּא: הִמּוֹל יִמּוֹל יְלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנַת כַּסְפֶּךָ וְהָיְתָה בְרִיתִי בִּבְשַׂרְכֶם לִבְרִית עוֹלָם: וְעָרֵל זָכָר אֲשֶׁר לֹא־יִמּוֹל אֶת־בְּשַׂר עָרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ אֶת־בְּרִיתִי הֵפַר: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם שָׂרַי אִשְׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ שָׂרָי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ: וּבֵרַכְתִּי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לְךָ בֵּן וּבֵרַכְתִּיהָ וְהָיְתָה גּוֹיִם מַלְכֵי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ: וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל־פָּנָיו וַיִּצְחָק וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הַלְבֶן מֵאָה שָׁנָה יִוָּלֵד וְאִם־שָׂרָה הַבַּת תִּשְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים לוּ יִשְׁמָעֵאל יִחְיֶה לְפָנֶיךָ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבָל שָׂרָה אִשְׁתְּךָ יֹלֶדֶת לְךָ בֵּן וְקָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִצְחָק וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתּוֹ לִבְרִית עוֹלָם לְזַרְעוֹ אַחֲרָיו: וּלְיִשְׁמָעֵאל שְׁמַעְתִּיךָ הִנֵּה בֵּרַכְתִּי אֹתוֹ וְהִפְרֵיתִי אֹתוֹ וְהִרְבֵּיתִי אֹתוֹ בִּמְאֹד מְאֹד שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂיאִם יוֹלִיד וּנְתַתִּיו לְגוֹי גָּדוֹל: וְאֶת־בְּרִיתִי אָקִים אֶת־יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֵד לְךָ שָׂרָה לַמּוֹעֵד הַזֶּה בַּשָּׁנָה הָאַחֶרֶת: וַיְכַל לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ וְאֵת כָּל־יְלִידֵי בֵיתוֹ וְכָל־מִקְנַת כַּסְפּוֹ כָּל־זָכָר בְּאַנְשֵׁי בֵּית אַבְרָהָם וַיָּמָל אֶת־בְּשַׂר עָרְלָתָם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ אֱלֹהִים: וְאַבְרָהָם בֶּן־תִּשְׁעִים שָׁנָה וָתֵשַׁע שָׁנִים בְּהִמֹּלוֹ בְּשַׂר עָרְלָתוֹ: וְיִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ בֶּן־שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּהִמֹּלוֹ אֶת־בְּשַׂר עָרְלָתוֹ: בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל אַבְרָהָם וְיִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ: וְכָל־אַנְשֵׁי בֵיתוֹ יְלִיד בַּיִת וּמִקְנַת־כֶּסֶף מֵאֵת כָּל־בֶּן־נֵכָר נִמֹּלוּ אִתּוֹ:

פרק י״ח

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח־הָאֹהֶל כְּחֹם הַיּוֹם: וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים נִצָּבִים עָלָיו וַיַּרְא וַיָּרָץ לִקְרָאתָם מִפֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה: וַיֹּאמַר אֲדֹנָי אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אַל־נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדֶּךָ: יֻקַּח־נָא מְעַט־מַיִם וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשָּׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ: וְאֶקְחָה פַת־לֶחֶם וְסַעֲדוּ לִבְּכֶם אַחַר תַּעֲבֹרוּ כִּי־עַל־כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל־עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: וַיְמַהֵר אַבְרָהָם הָאֹהֱלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מַהֲרִי שְׁלֹשׁ סְאִים קֶמַח סֹלֶת לוּשִׁי וְעֲשִׂי עֻגוֹת: וְאֶל־הַבָּקָר רָץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן־בָּקָר רַךְ וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל־הַנַּעַר וַיְמַהֵר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ: וַיִּקַּח חֶמְאָה וְחָלָב וּבֶן־הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכֵלוּ: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַיֵּה שָׂרָה אִשְׁתֶּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֹהֶל: וַיֹּאמֶר שׁוֹב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה בֵן לְשָׂרָה אִשְׁתֶּךָ וְשָׂרָה שֹׁמַעַת פֶּתַח הָאֹהֶל וְהוּא אַחֲרָיו: וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים חָדַל לִהְיוֹת לְשָׂרָה אֹרַח כַּנָּשִׁים: וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי בְלֹתִי הָיְתָה לִּי עֵדְנָה וַאדֹנִי זָקֵן: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם לָמָּה זֶּה צָחֲקָה שָׂרָה לֵאמֹר הַאַף אָמְנָם אֵלֵד וַאֲנִי זָקַנְתִּי: הֲיִפָּלֵא מֵיְהוָה דָּבָר לַמּוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וּלְשָׂרָה בֵּן: וַתְּכַחֵשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צָחַקְתִּי כִּי יָרֵאָה וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צָחָקְתְּ: וַיָּקֻמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיַּשְׁקִפוּ עַל־פְּנֵי סְדֹם וְאַבְרָהָם הֹלֵךְ עִמָּם לְשַׁלְּחָם: וַיהוָה אָמָר הַמְכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה: וְאַבְרָהָם הָיוֹ יִהְיֶה לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם וְנִבְרְכוּ בוֹ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ: כִּי יְדַעְתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֶת־בָּנָיו וְאֶת־בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דֶּרֶךְ יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הָבִיא יְהוָה עַל־אַבְרָהָם אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלָיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה זַעֲקַת סְדֹם וַעֲמֹרָה כִּי רָבָּה וְחַטָּאתָם כִּי כָבְדָה מְאֹד: אֵרְדָה־נָּא וְאֶרְאֶה הַכְּצַעֲקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עָשׂוּ כָלָה וְאִם־לֹא אֵדָעָה: וַיִּפְנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ סְדֹמָה וְאַבְרָהָם עוֹדֶנּוּ עֹמֵד לִפְנֵי יְהוָה: וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמַר הַאַף תִּסְפֶּה צַדִּיק עִם־רָשָׁע: אוּלַי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם בְּתוֹךְ הָעִיר הַאַף תִּסְפֶּה וְלֹא תִשָּׂא לַמָּקוֹם לְמַעַן חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ: חָלִלָה לְךָ מֵעֲשׂת כַּדָּבָר הַזֶּה לְהָמִית צַדִּיק עִם־רָשָׁע וְהָיָה כַצַּדִּיק כָּרָשָׁע חָלִלָה לָךְ הֲשֹׁפֵט כָּל־הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט: וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם־אֶמְצָא בִסְדֹם חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם בְּתוֹךְ הָעִיר וְנָשָׂאתִי לְכָל־הַמָּקוֹם בַּעֲבוּרָם: וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמַר הִנֵּה־נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר: אוּלַי יַחְסְרוּן חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם חֲמִשָּׁה הֲתַשְׁחִית בַּחֲמִשָּׁה אֶת־כָּל־הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית אִם־אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה: וַיֹּסֶף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה בַּעֲבוּר הָאַרְבָּעִים: וַיֹּאמֶר אַל־נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבֵּרָה אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה אִם־אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים: וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בְּעֲבוּר הָעֶשְׂרִים: וַיֹּאמֶר אַל־נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבְּרָה אַךְ הַפַּעַם אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בְּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה: וַיֵּלֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְדַבֵּר אֶל־אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב לִמְקֹמוֹ:

פרק י״ט

וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה בָּעֶרֶב וְלוֹט יֹשֵׁב בְּשַׁעַר סְדֹם וַיַּרְא לוֹט וַיָּקָם לִקְרָאתָם וַיִּשְׁתַּחוּ אַפַּיִם אָרְצָה: וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא אֲדֹנַי סוּרוּ נָא אֶל־בֵּית עַבְדְּכֶם וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהַלַּכְתֶּם לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי בָרְחוֹב נָלִין: וַיִּפְצַר־בָּם מְאֹד וַיָּסֻרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמַצּוֹת אָפָה וַיֹּאכֵלוּ: טֶרֶם יִשְׁכָּבוּן וְאַנְשֵׁי הָעִיר אַנְשֵׁי סְדֹם נָסַבּוּ עַל־הַבַּיִת מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן כָּל־הָעָם מִקָּצֶה: וַיִּקְרְאוּ אֶל־לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַיֵּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלָּיְלָה הוֹצִיאֵם אֵלֵינוּ וְנֵדְעָה אֹתָם: וַיֵּצֵא אֲלֵהֶם לוֹט הַפֶּתְחָה וְהַדֶּלֶת סָגַר אַחֲרָיו: וַיֹּאמֶר אַל־נָא אַחַי תָּרֵעוּ: הִנֵּה־נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אִישׁ אוֹצִיאָה־נָּא אֹתָם אֲלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לָאֲנָשִׁים הָאֵל אַל־תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי עַל־כֵּן בָּאוּ בְּצֵל קֹרָתִי: וַיֹּאמְרוּ גֶּשׁ הָלְאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא לָגוּר וַיִּשְׁפֹּט שָׁפוֹט עַתָּה נָרַע לְךָ מֵהֶם וַיִּפְצְרוּ בָאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְּשׁוּ לִשְׁבֹּר הַדָּלֶת: וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־יָדָם וַיָּבִיאוּ אֶת־לוֹט אֲלֵיהֶם הַבָּיְתָה וְאֶת־הַדֶּלֶת סָגָרוּ: וְאֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פֶּתַח הַבַּיִת הִכּוּ בַּסַּנְוֵרִים מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לִמְצֹא הַפָּתַח: וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל־לוֹט עֹד מִי־לְךָ פֹה חָתָן וּבָנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ בָּעִיר הוֹצֵא מִן־הַמָּקוֹם: כִּי מַשְׁחִתִים אֲנַחְנוּ אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי גָדְלָה צַעֲקָתָם אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיְשַׁלְּחֵנוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ: וַיֵּצֵא לוֹט וַיְדַבֵּר אֶל־חֲתָנָיו לֹקְחֵי בְנֹתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי מַשְׁחִית יְהוָה אֶת־הָעִיר וַיְהִי כִמְצַחֵק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו: וְכַמּוֹ הַשַּׁחַר עָלָה וַיָּאִיצוּ הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמֹר קוּם קַח אֶת־אִשְׁתְּךָ וְאֶת־שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ הַנִּמְצָאוֹת פֶּן־תִּסָּפֶה בַּעֲוֹן הָעִיר: וַיִּתְמַהְמָהּ וַיַּחֲזִקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבְיַד אִשְׁתּוֹ וּב

בְּמִדְבַּר: ו׳.

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִשָּׁה כִּי יַפְלִא לִנְדֹּר נֶדֶר נָזִיר לְהַזִּיר לַיהוָה׃ 3 מִיַּיִן וְשֵׁכָר יַזִּיר חֹמֶץ יַיִן וְחֹמֶץ שֵׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל־מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וַעֲנָבִים לַחִים וִיבֵשִׁים לֹא יֹאכֵל׃ 4 כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מִגֶּפֶן הַיַּיִן מֵחַרְצַנִּים וְעַד־זָג לֹא יֹאכֵל׃ 5 כֹּל יְמֵי נֶדֶר תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל־רֹאשׁוֹ עַד־מְלֹאת הַיָּמִם אֲשֶׁר יַזִּיר לַיהוָה קָדֹשׁ יִהְיֶה גַּדֵּל פֶּרַע שְׂעַר רֹאשׁוֹ׃ 6 כֹּל יְמֵי הַזִּירוֹ עַל־נֶפֶשׁ מֵת לֹא יָבֹא׃ 7 לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לְאָחִיו וּלְאַחֹתוֹ לֹא יִטַּמָּא לָהֶם בְּמֹתָם כִּי נֵזֶר אֱלֹהָיו עַל־רֹאשׁוֹ׃ 8 כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ קָדֹשׁ הוּא לַיהוָה׃ 9 וְכִי־יָמֹת מֵת עָלָיו בְּפֶתַע פִּתְאֹם וְטִמֵּא רֹאשׁ נִזְרוֹ וְגִלַּח רֹאשׁוֹ בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְגַלְּחֶנּוּ׃ 10 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יָבִיא שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 11 וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל־הַנָּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת־רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃ 12 וְהִזִּיר לַיהוָה אֶת־יְמֵי נִזְרוֹ וְהֵבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ לְאָשָׁם וְהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים יִפֹּלוּ כִּי טָמֵא נִזְרוֹ׃ 13 וְזֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר בְּיוֹם מְלֹאת יְמֵי נִזְרוֹ יוּבָא אֹתוֹ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 14 וְהִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ תָּמִים אֶחָד לְעֹלָה וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת־שְׁנָתָהּ תְּמִימָה לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד תָּמִים לִשְׁלָמִים׃ 15 וְסַל מַצּוֹת סֹלֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם׃ 16 וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְעָשָׂה אֶת־חַטָּאתוֹ וְאֶת־עֹלָתוֹ׃ 17 וְאֶת־הָאַיִל יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סַל הַמַּצּוֹת וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת־נִסְכּוֹ׃ 18 וְגִלַּח הַנָּזִיר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת־רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח אֶת־שְׂעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים׃ 19 וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַזְּרֹעַ בְּשֵׁלָה מִן־הָאַיִל וְחַלַּת מַצָּה אַחַת מִן־הַסַּל וְרָקִיק מַצָּה אֶחָד וְנָתַן עַל־כַּפֵּי הַנָּזִיר אַחַר הִתְגַּלְּחוֹ אֶת־נִזְרוֹ׃ 20 וְהֵנִיף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל־חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְעַל־שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יָיִן׃ 21 זֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר אֲשֶׁר יִדֹּר קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל־נִזְרוֹ מִלְּבַד אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ כְּפִי נִדְרוֹ אֲשֶׁר יִדֹּר כֵּן יַעֲשֶׂה עַל־תּוֹרַת נִזְרוֹ׃ 22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 23 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם׃ 24 יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ׃ 25 יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃ 26 יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃ 27 וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם׃

בְּמִדְבַּר: ז׳.

1 וַיְהִי בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם׃ 2 וַיַּקְרִיבוּ נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂיאֵי הַמַּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים עַל־הַפְּקֻדִים׃ 3 וַיָּבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ עֶגְלֹת צָב וּשְׁנֵי עָשָׂר בָּקָר עֲגָלָה עַל־שְׁנַיִם נָשִׂיא וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיַּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 5 קַח מֵאִתָּם וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ׃ 6 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֲגָלוֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם׃ 7 אֵת שְׁתֵּי הָעֲגָלוֹת וְאֵת אַרְבָּעָה הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם׃ 8 וְאֵת אַרְבַּע הָעֲגָלוֹת וְאֵת שְׁמֹנַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ 9 וְלִבְנֵי קְהָת לֹא נָתָן כִּי עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכָּתֵף יִשָּׂאוּ׃ 10 וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יַקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ׃ 12 וַיְהִי הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ 13 וְקָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 14 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 15 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 16 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 17 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃ 18 בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר נְשִׂיא יִשָּׂשכָר׃ 19 הִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 20 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 21 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 22 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 23 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ 24 בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי נְשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ 25 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 26 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 27 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 28 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 29 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ 30 בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נְשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ 31 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 32 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 33 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 34 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 35 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ 36 בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נְשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ 37 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 38 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 39 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 40 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 41 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ 42 בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נְשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ 43 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 44 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 45 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 46 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 47 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ 48 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נְשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃ 49 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 50 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 51 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 52 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 53 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃ 54 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נְשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ 55 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 56 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 57 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 58 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 59 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ 60 בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נְשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ 61 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 62 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 63 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 64 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 65 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ 66 בַּיּוֹם הָאַחַד עָשָׂר נְשִׂיא לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ 67 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 68 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 69 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 70 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 71 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ 72 בַּיּוֹם הַשְּׁנֵים עָשָׂר נְשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ 73 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 74 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 75 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 76 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 77 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ 78 בַּיּוֹם הַשְּׁלֹשָׁה עָשָׂר נְשִׂיא לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ 79 קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרַק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ 80 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ 81 פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ 82 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ 83 וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ 84 זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל קְעָרֹת כֶּסֶף שְׁנֵים עָשָׂר מִזְרְקֵי כֶסֶף שְׁנֵים עָשָׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁנֵים עָשָׂר׃ 85 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקְּעָרָה הָאַחַת כֶּסֶף שִׁבְעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד כָּל־כֶּסֶף הַכֵּלִים אַלְפַּיִם וְאַרְבַּע מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ 86 כַּפּוֹת זָהָב שְׁנֵים עָשָׂר מְלֵאוֹת קְטֹרֶת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה בַּכַּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זְהַב הַכַּפּוֹת מֵאָה וְעֶשְׂרִים׃ 87 כָּל־בְּקַר הָעֹלָה שְׁנֵים עָשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנֵים עָשָׂר כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁנֵים עָשָׂר וּמִנְחָתָם וְשַׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת שְׁנֵים עָשָׂר׃ 88 וְכֹל בְּקַר זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילִם שִׁשִּׁים עַתּוּדִים שִׁשִּׁים כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁשִּׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הִמָּשַׁח אֹתוֹ׃ 89 וּבְבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדַּבֵּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרוֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֶּר אֵלָיו׃

בְּמִדְבַּר: ח׳.

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרוֹת אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת׃ 3 וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 4 וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנוֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד־יְרֵכָהּ עַד־פִּרְחָהּ מִקְשָׁה הִוא כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר הֶרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנוֹרָה׃ 5 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 6 קַח אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטִהַרְתָּ אֹתָם׃ 7 וְכֹה־תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרָם הַזֵּה עֲלֵיהֶם מֵי חַטָּאת וְהֶעֱבִירוּ תַעַר עַל־כָּל־בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ בִגְדֵיהֶם וְהִטַּהֵר׃ 8 וְלָקְחוּ פַּר בֶּן־בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בָּלוּל בַּשָּׁמֶן וּפַר שֵׁנִי בֶּן־בָּקָר תִּקַּח לְחַטָּאת׃ 9 וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 10 וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה וְסָמְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם׃ 11 וְהֵנִיף אַהֲרֹן אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה׃ 12 וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רָאשֵׁי הַפָּרִים וְאֶת־הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם׃ 13 וְהַעֲמַדְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה׃ 14 וְהִבְדַּלְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃ 15 וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְטִהַרְתָּ אֹתָם וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה׃ 16 כִּי נְתֻנִים נְתֻנִים הֵם לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל־פִּטְרֶת רֶחֶם כָּל־בְּכוֹר לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַחְתִּים לִי׃ 17 כִּי לִי כָל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּים לִי׃ 18 וָאֶקַּח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 19 וְנָתוּן נְתַתִּי אֶת־הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגֶשֶׁת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֹּדֶשׁ׃ 20 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לַלְוִיִּם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 21 וַיִּתְחַטְּאוּ הַלְוִיִּם וַיְכַבְּסוּ בִגְדֵיהֶם וַיָּנֶף אַהֲרֹן אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיְכַפֶּר עֲלֵיהֶם אַהֲרֹן לְטַהֲרָם׃ 22 וְאַחֲרֵי כֵן בָּאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַל־הַלְוִיִּם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם׃ 23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 24 זֹאת אֲשֶׁר לַלְוִיִּם מִבֶּן חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה יָבוֹא לִצְבֹא צָבָא בַּעֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ 25 וּמִבֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה יָשׁוּב מִצְּבָא הָעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד׃ 26 וְשֵׁרֵת אֶת־אֶחָיו בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִשְׁמֹר מִשְׁמֶרֶת וַעֲבֹדָה לֹא יַעֲבֹד כָּכָה תַּעֲשֶׂה לַלְוִיִּם בְּמִשְׁמְרוֹתָם׃

בְּמִדְבַּר: ט׳.

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר׃ 2 וְיַעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפָּסַח בְּמוֹעֲדוֹ׃ 3 בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעַרְבַּיִם תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמוֹעֲדוֹ כְּכָל־חֻקֹּתָיו ו

1 אשר צוה יהוה אתכם ללמד אתכם: לעשות
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
3 למען תירא את יהוה אלהיך לשמר אל כל חקתיו
ומצותיו אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי
חייך ולמען יאריכון ימיך: ושמעת ישראל
5 ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד
כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך זבת חלב
6 ודבש: שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
7 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי
8 מצוך היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת
בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
9 ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת
בין עיניך: וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך:
10 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע
לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים
11 גדלות וטבות אשר לא בנית: ובתים מלאים כל
טוב אשר לא מלאת והיו בורות חצובים אשר
לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת
12 ושבעת: השמר לך פן תשכח את יהוה אשר
13 הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: את יהוה
אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע:
14 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים
15 אשר סביבתיכם: כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך
פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמיד אתך
16 מעל פני האדמה: לא תנסו את יהוה אלהיכם
17 כאשר נסיתם במסה: שמר תשמרון את מצות
יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך:
18 והישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת
וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה
19 לאבתיך: להדף כל אויביך מפניך כאשר דבר
20 יהוה: כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת
והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו
21 אתכם: ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה
במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה:
22 ויתן יהוה אתת ומפתים גדלים ורעים במצרים
23 בפרעה ובכל ביתו לעיני: ואתנו הוציא משם
24 למען הביא לתת לנו את הארץ אשר נשבע
לאבתינו: ויצונו יהוה לעשות את כל החקים
האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל
25 הימים לחיתנו כהיום הזה: וצדקה תהיה לנו
כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני
יהוה אלהינו כאשר צונו:

פרשה ב׳.

1 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך החתי
והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי
2 שבעה גוים רבים ועצומים ממך: ונתנם יהוה
אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא
תכרת להם ברית ולא תחנם: ולא תתחתן בם
בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך: כי
יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים
וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר: כי אם כה
תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתיהם תשברו
ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש: כי
עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה
אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר
על פני האדמה: לא מרבכם מכל העמים חשק
יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל
העמים: כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את
השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם
ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך
מצרים: וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים
האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי
מצותיו לאלף דור: ומשלם לשנאיו אל פניו
להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו:
ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים
אשר אנכי מצוך היום לעשותם: והיה עקב
תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם
אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת
החסד אשר נשבע לאבתיך: ואהבך וברכך
והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך
ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך על
האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך: ברוך
תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
ובבהמתך: והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי
מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם
בכל שנאיך: ואכלת את כל העמים אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא
תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: כי תאמר
בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל
להורישם: לא תירא מהם זכר תזכר את אשר
עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המסות
הגדלות אשר ראו עיניך והאתת והמפתים
והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה
אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר
אתה ירא מפניהם: ואף את הצרעה ישלח יהוה
אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך:
לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל
גדול ונורא: ונשל יהוה אלהיך את הגוים
האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר
פן תרבה עליך חית השדה: ונתנם יהוה
אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם:
ונתן מלכיהם בידך ואבדת את שמם מתחת
השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך
אתם: פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד
כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי
תועבת יהוה אלהיך הוא: ולא תביא תועבה
אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו
ותעב תתעבנו כי חרם הוא: כל הדבר אשר
אנכי מצוך תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם
ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבתיכם: וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך
יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען
ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר
מצותו אם לא: ויענך וירעבך ויאכלך את המן
אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך
כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל
מוצא פי יהוה יחיה האדם: שמלתך לא בלתה
מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה:
וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו
יהוה אלהיך מיסרך: ושמרת את מצות יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו: כי יהוה
אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים
עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה
ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש:
ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא
תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה
תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את יהוה
אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: השמר
לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר
מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום:
פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה ושבת:
ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל
אשר לך ירבה: ורם לבבך ושכחת את יהוה
אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף
ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים
מצור החלמיש: המאכלך מן במדבר אשר לא
ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך
באחריתך: ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה
לי את החיל הזה: וזכרת את יהוה אלהיך כי
הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את
בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה: והיה אם
שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי
אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי
בכם היום כי אבד תאבדון: כגוים אשר יהוה
מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון
בקול יהוה אלהיכם:

פרשה ג׳.

1 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא
לרשת גוים גדלים ועצומים ממך ערים גדלות
2 ובצורות בשמים: עם גדול ורם בני ענקים
אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני
3 בני ענק: וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא
עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם
לפניך והורשתם והאבדתם אתם מהר כאשר
4 דבר יהוה לך: אל תאמר בלבבך בהדפ יהוה
אתם מלפני לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת
את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה
5 מורישם מפניך: לא בצדקתך ובישר לבבך אתה
בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה
יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את
הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק
6 וליעקב: וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך
נתן לך את הארץ הטבה הזאת לרשתה כי עם
7 קשה ערף אתה: זכר אל תשכח את אשר הקצפת
את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת
מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה מרים
8 הייתם עם יהוה: וגם בחרב הקצפתם את יהוה
ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם: בעלתי
אל ההר לקחת לחת האבנים לחת הברית אשר
9 כרת יהוה עמכם וארד מן ההר והאש בערה
בשלהבת ושני לחת הברית על שתי ידי:
10 וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם
עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה
11 יהוה אתכם: ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל
12 שתי ידי ואשברם לעיניכם: ואתנפל לפני יהוה
כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר
חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו:
13 כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה
עליכם להשמיד אתכם ויענני יהוה גם בפעם
14 ההוא: לאמר יהוה השחת ומהר מזה כי
15 שחתו עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר
מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה:
16 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה
17 והנה עם קשה ערף הוא: הנח לי ואשמידם
18 ואמח את שמם מתחת השמים ואעשה אתך
לגוי עצום ורב ממנו ומעצמו: ואתנפל לפני
יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם
לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם
אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו:
19 כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה
עליכם להשמיד אתכם ויענני יהוה גם בפעם
20 ההוא: ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו
21 ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא: ואת
חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף
באש וכתתי אתו טחון היטב עד אשר דק
לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר:
22 ובתבערה מקצת ובמסה ובקברות התאוה
23 מרגיזים היתם את יהוה: ובשלחו יהוה אתכם
מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר
נתתי לכם ומריתם את פי יהוה אלהיכם ולא
האמנתם לו ולא שמעתם בקולו: ממרים
24 הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם: את יהוה
25 אלהיכם יראו ובו תדבקון ושמו תשבעו: הוא
תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את
26 הגדלות והנוראות האלה אשר ראו עיניך:
בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך
27 יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב: ואהבת את
יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקיו ומשפטיו
28 ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כי לא את
בניכם אשר לא ידעו ולא ראו את מוסר יהוה
אלהיכם את גדלו את ידו החזקה ואת זרעו
הנטויה: ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה
30 בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו:
ואת אשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו
אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם
אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה: ואשר
עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה:
ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן
אשר פצתה הארץ את פיה ותבלע אתם ואת
בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם
בקרב כל ישראל: כי עיניכם הרואות את כל
מעשה יהוה הגדול אשר עשה: ושמרתם את כל
המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו
ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים
שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם
34 ארץ זבת חלב ודבש: כי הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם
משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך
35 כגן הירק: והארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה
36 מים: ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד
עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית
37 השנה: והיה אם שמע תשמעו אל מצותי
אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה
38 אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם:
ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
39 דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך
40 לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן
יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
41 והשתחויתם להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר
את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן
את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה
42 אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי אלה
על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
43 ידכם והיו לטטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם
את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך
44 בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזזות
45 ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם
על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת
להם כימי השמים על הארץ: כי אם שמר
תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה
אתכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת
בכל דרכיו ולדבקה בו: והוריש יהוה את כל
הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים
ועצומים ממכם: כל המקום אשר תדרך כף
רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן
הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם:
לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן על
פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם:
ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה:
את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה
אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה
אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם
מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת
אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי
יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים
ואת הקללה על הר עיבל: הלא המה בעבר
הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני
הישב בערבה מול הגלגל אצל אלני מרה:
כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה
וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל החקים
ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:

פרשה ד׳.

1 עתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים
אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו
ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי
2 אבתיכם נתן לכם: לא תוסיפו על הדבר אשר
אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את
3 מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם:
עיניכם הרואות את אשר עשה יהוה בבעל פעור
כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו
4 יהוה אלהיך מקרבך: ואתם הדבקים ביהוה
5 אלהיכם חיים כלכם היום: ראה למדתי אתכם
חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות
כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה:
6 ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם
לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה
7 ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה:
כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו
כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: ומי גוי גדול
אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה
9 הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: רק השמר
לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים
אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך
והודעתם לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת
לפני יהוה אלהיך בחרב בהר האל אמר יהוה
אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי
אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם
חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון: ותקרבון
ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב
השמים חשך ענן וערפל: וידבר יהוה אליכם
מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה
אינכם ראים זולתי קול: ויגד לכם את בריתו
אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם
14 על שני לחת אבנים: ואתי צוה יהוה בעת
ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם
אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
15 ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל
תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך
16 האש: פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת
כל סמל תבנית זכר או נקבה: תבנית כל
בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר
18 תעוף בשמים: תבנית כל רמש בארץ תבנית
כל דגה אשר במים מתחת לארץ: ופן תשא
עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח
ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית
להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל
20 העמים תחת כל השמים: ואתכם לקח יהוה
ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו
21 לעם נחלה כיום הזה: ויהוה התאנף בי על
דבריכם ונשבע לבלתי עברתי את הירדן ולבלתי
בא אל הארץ הטבה אשר יהוה אלהיך נתן לך
22 נחלה: כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את
הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטבה
23 הזאת: השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה
אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל
תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך: כי יהוה
אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: כי תוליד
בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם
פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה
אלהיך להכעיסו: העידתי בכם היום את
השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל
הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון:
והפיץ יהוה אתכם בעמים והנשתם מתי מספר
בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה: ועבדתם
שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא
יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון:
ומבקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי
תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: בצר לך
ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים
ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו: כי אל
רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא
ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם:
כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך
למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר
הגדול הזה או הנשמע כמהו: השמע עם קול
אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה
ויחי: או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי
מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה
וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים
ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים
לעיניך: אתה הראת לדעת כי יהוה הוא
האלהים אין עוד מלבדו: מן השמים השמיעך
את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו
הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: ותחת כי
אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך
בפניו בכחו הגדול ממצרים: להוריש גוים
גדלים ועצומים ממך מפניך להביאך לתת לך
את ארצם נחלה כיום הזה: וידעת היום והשבת
אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל
על הארץ מתחת אין עוד: ושמרת את חקיו
ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב
לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים:
אז הבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה
שמש: לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו
בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשם
ונס אל אחת מן הערים האל וחי: בצר את
במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמות בגלעד
לגדי ואת גולן בבשן לבנימני: וזאת התורה
אשר שם משה לפני בני ישראל: אלה העדת
והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני
ישראל בצאתם ממצרים: בעבר הירדן בגי
בבית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב
בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם
ממצרים: ואת ארצו ירשו ואת ארץ עוג מלך
הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
מזרחה שמש: מערוער אשר על שפת נחל
ארנון ועד הר שיון הוא חרמון וכל ערבה עבר
הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת
הפסגה מזרחה שמש: ויחי משה את כל
העם ויאמר אליהם שמע ישראל את החקים
ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום
ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם: יהוה אלהינו
כרת עמנו ברית בחרב: לא את אבתינו כרת
יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה
פה היום כלנו חיים: פנים בפנים דבר יהוה
עמכם בהר מתוך האש: אנכי עמד בין יהוה
וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה
כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר:
אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על
פני: לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר
בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים
מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם
כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות
על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה
חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: לא תשא
את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה
את אשר ישא את שמו לשוא: שמור את יום
השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך: ששת
ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי
שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל
בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך
ואמתך כמוך: וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה
ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות
את יום השבת: כבד את אביך ואת אמך
כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך
ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך: לא תרצח ולא תנאף ולא תגנב ולא
תענה ברעך עד שוא: ולא תחמד אשת רעך
ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו
וחמרו וכל אשר לרעך: את הדברים האלה
דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש
הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על
שני לחת אבנים ויתנם אלי: ויהי כשמעכם את
הקול מתוך החשך וההר בוער באש ותקרבון
אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם: ותאמרו הן
הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת
קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי
ידבר יהוה את האדם וחי: ועתה למה נמות
כי תאכלנו האש הגדולה הזאת אם יספים
אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו:
כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים
מדבר מתוך האש כמנו ויחי: קרב אתה ושמע
את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר
אל יהוה אלהינו את כל אשר ידבר יהוה
אלהינו אליך ושמענו ועשינו: וישמע יהוה את
קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי
שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו
אליך היטיבו כל אשר דברו: מי יתן והיה
לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל
מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם
לעלם: לך אמר להם שובו לכם לאהליכם:
ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל
המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו
בארץ אשר אני נתן להם לרשתה: ושמרתם
לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא
תסורו ימין ושמאל: בכל הדרך אשר צוה יהוה
אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם
והארכתם ימים בארץ אשר תירשון:

פרשה ה׳.

1 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה
אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם
2 עברים שמה לרשתה: למען תירא את יהוה
אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי
מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען
3 יאריכון ימיך: ושמעת ישראל ושמרת לעשות
אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר
יהוה אלהי אבתיך לך זבת חלב ודבש:
4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
6 ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי
7 מצוך היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת
בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
8 ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת
9 בין עיניך: וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך:
10 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע
לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים
גדלות וטבות אשר לא בנית: ובתים מלאים כל
טוב אשר לא מלאת והיו בורות חצובים אשר
לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת
11 ושבעת: השמר לך פן תשכח את יהוה אשר
12 הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: את יהוה
אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע:
13 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים
14 אשר סביבתיכם: כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך
פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמיד אתך
15 מעל פני האדמה: לא תנסו את יהוה אלהיכם
16 כאשר נסיתם במסה: שמר תשמרון את מצות
יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך:
17 והישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת
וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה
18 לאבתיך: להדף כל אויביך מפניך כאשר דבר
19 יהוה: כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת
והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו
20 אתכם: ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה
במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה:
21 ויתן יהוה אתת ומפתים גדלים ורעים במצרים
22 בפרעה ובכל ביתו לעיני: ואתנו הוציא משם
23 למען הביא לתת לנו את הארץ אשר נשבע
24 לאבתינו: ויצונו יהוה לעשות את כל החקים
האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל
25 הימים לחיתנו כהיום הזה: וצדקה תהיה לנו
כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני
יהוה אלהינו כאשר צונו:

פרשה ב׳.

1 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך החתי
והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי
2 שבעה גוים רבים ועצומים ממך: ונתנם יהוה
אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא
תכרת להם ברית ולא תחנם: ולא תתחתן בם
בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך: כי
יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים
וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר: כי אם כה
תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתיהם תשברו
ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש: כי
עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה
אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר
על פני האדמה: לא מרבכם מכל העמים חשק
יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל
העמים: כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את
השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם
ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך
מצרים: וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים
האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי
מצותיו לאלף דור: ומשלם לשנאיו אל פניו
להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו:
ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים
אשר אנכי מצוך היום לעשותם: והיה עקב
תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם
אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת
החסד אשר נשבע לאבתיך: ואהבך וברכך
והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך
ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך על
האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך: ברוך
תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
ובבהמתך: והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי
מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם
בכל שנאיך: ואכלת את כל העמים אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא
תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: כי תאמר
בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל
להורישם: לא תירא מהם זכר תזכר את אשר
עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המסות
הגדלות אשר ראו עיניך והאתת והמפתים
והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה
אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר
אתה ירא מפניהם: ואף את הצרעה ישלח יהוה
אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך:
לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל
גדול ונורא: ונשל יהוה אלהיך את הגוים
האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר
פן תרבה עליך חית השדה: ונתנם יהוה
אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם:
ונתן מלכיהם בידך ואבדת את שמם מתחת
השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך
אתם: פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד
כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי
תועבת יהוה אלהיך הוא: ולא תביא תועבה
אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו
ותעב תתעבנו כי חרם הוא: כל הדבר אשר
אנכי מצוך תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם
ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבתיכם: וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך
יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען
ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר
מצותו אם לא: ויענך וירעבך ויאכלך את המן
אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך
כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל
מוצא פי יהוה יחיה האדם: שמלתך לא בלתה
מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה:
וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו
יהוה אלהיך מיסרך: ושמרת את מצות יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו: כי יהוה
אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים
עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה
ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש:
ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא
תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה
תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את יהוה
אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: השמר
לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר
מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום:
פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה ושבת:
ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל
אשר לך ירבה: ורם לבבך ושכחת את יהוה
אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף
ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים
מצור החלמי

אֵלֶּה וַיִּוֹלְדוּ לְנֹחַ שֵׁם חָם וָיָפֶת׃ ס
9 וַיְהִי נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת
10 הָאֱלֹהִים הִתְהַלֶּךְ נֹחַ׃ וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים
11 אֶת שֵׁם אֶת חָם וְאֶת יָפֶת׃ וַתִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ
12 לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ חָמָס׃ וַיַּרְא
13 אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי הִשְׁחִית
כָּל בָּשָׂר אֶת דַּרְכּוֹ עַל הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
14 לְנֹחַ קֵץ כָּל בָּשָׂר בָּא לְפָנַי כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ
חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מַשְׁחִיתָם אֶת הָאָרֶץ׃
15 עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת
הַתֵּבָה וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר׃
16 וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ
הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה
17 קוֹמָתָהּ׃ צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל אַמָּה תְּכַלֶּנָּה
מִלְמָעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תָּשִׂים תַּחְתִּיִּם
18 שְׁנִיִּם וּשְׁלִשִׁים תַּעֲשֶׂהָ׃ וְאֲנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת
הַמַּבּוּל מַיִם עַל הָאָרֶץ לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר
רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ
19 יִגְוָע׃ וַהֲקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתָּךְ וּבָאתָ אֶל
20 הַתֵּבָה אַתָּה וּבָנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּנְשֵׁי בָנֶיךָ אִתָּךְ׃
וּמִכָּל הָרֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכֹּל
יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת׃ וְאַתָּה קַח לְךָ מִכָּל
21 מַאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאָסַפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ
22 וְלָהֶם לְאָכְלָה׃ וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ
אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה׃

פרק ז׳.

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בֹּא אַתָּה וְכָל בֵּיתְךָ אֶל
הַתֵּבָה כִּי אֹתְךָ רָאִיתִי צַדִּיק לְפָנַי בַּדּוֹר הַזֶּה׃
2 מִכֹּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקַּח לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה
אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהֹרָה הִוא
3 שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ׃ גַּם מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה
שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה לְחַיּוֹת זֶרַע עַל פְּנֵי כָל
4 הָאָרֶץ׃ כִּי לְיָמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מַמְטִיר עַל
הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וּמָחִיתִי
אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
5 וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה׃ וְנֹחַ בֶּן שֵׁשׁ
6 מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמַּבּוּל הָיָה מַיִם עַל הָאָרֶץ׃
7 וַיָּבֹא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ אֶל
8 הַתֵּבָה מִפְּנֵי מֵי הַמַּבּוּל׃ מִן הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה
וּמִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינֶנָּה טְהֹרָה וּמִן הָעוֹף
9 וְכֹל אֲשֶׁר רֹמֵשׂ עַל הָאֲדָמָה׃ שְׁנַיִם שְׁנַיִם
בָּאוּ אֶל נֹחַ אֶל הַתֵּבָה זָכָר וּנְקֵבָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
10 אֱלֹהִים אֶת נֹחַ׃ וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמֵי
11 הַמַּבּוּל הָיוּ עַל הָאָרֶץ׃ בִּשְׁנַת שֵׁשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה לְחַיֵּי נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל מַעְיְנוֹת תְּהוֹם
12 רַבָּה וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ׃ וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל
13 הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה׃ בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ וְשֵׁם וְחָם וְיֶפֶת בְּנֵי נֹחַ וְאֵשֶׁת
נֹחַ וּשְׁלֹשֶׁת נְשֵׁי בָנָיו אִתָּם אֶל הַתֵּבָה׃
14 הֵמָּה וְכָל הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ
וְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְכָל הָעוֹף
15 לְמִינֵהוּ כֹּל צִפּוֹר כָּל כָּנָף׃ וַיָּבֹאוּ אֶל נֹחַ אֶל
הַתֵּבָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל הַבָּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ
16 חַיִּים׃ וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל בָּשָׂר בָּאוּ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר יְהוָה בַּעֲדוֹ׃
17 וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ
הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתֵּבָה וַתָּרָם מֵעַל הָאָרֶץ׃
18 וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבּוּ מְאֹד עַל הָאָרֶץ וַתֵּלֶךְ
19 הַתֵּבָה עַל פְּנֵי הַמָּיִם׃ וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד
עַל הָאָרֶץ וַיְכֻסּוּ כָּל הֶהָרִים הַגְּבֹהִים אֲשֶׁר
20 תַּחַת כָּל הַשָּׁמָיִם׃ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְמַעְלָה
גָּבְרוּ הַמָּיִם וַיְכֻסּוּ הָהָרִים׃
21 וַיִּגְוַע כָּל בָּשָׂר הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה
וּבַחַיָּה וּבְכָל הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל הָאָרֶץ וְכֹל
22 הָאָדָם׃ כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפָּיו מִכֹּל
23 אֲשֶׁר בֶּחָרָבָה מֵתוּ׃ וַיִּמַּח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר
עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ
וְעַד עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיִּמָּחוּ מִן הָאָרֶץ וַיִּשָּׁאֶר אַךְ
24 נֹחַ וַאֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה׃ וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל
הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם׃

פרק ח׳.

1 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֵת כָּל הַחַיָּה וְאֵת כָּל
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ
2 עַל הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם׃ וַיִּסָּכְרוּ מַעְיְנוֹת
תְּהוֹם וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמָיִם וַיִּכָּלֵא הַגֶּשֶׁם מִן
3 הַשָּׁמָיִם׃ וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הָלוֹךְ וָשׁוֹב
וַיַּחְסְרוּ הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם׃
4 וַתָּנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הָרֵי אֲרָרָט׃ וְהַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ
וְחָסוֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בָּעֲשִׂירִי בְּאֶחָד
לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים׃ וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים
יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חַלּוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה׃
7 וַיְשַׁלַּח אֶת הָעֹרֵב וַיֵּצֵא יָצוֹא וָשׁוֹב עַד יְבֹשֶׁת
8 הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ׃ וַיְשַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ
לִרְאוֹת הֲקַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
9 וְלֹא מָצְאָה הַיּוֹנָה מָנוֹחַ לְכַף רַגְלָהּ וַתָּשָׁב
אֵלָיו אֶל הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ
וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֶל
10 הַתֵּבָה׃ וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים אֲחֵרִים וַיֹּסֶף
שַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה מִן הַתֵּבָה׃ וַתָּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה
לְעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה עֲלֵה זַיִת טָרָף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ
11 כִּי קַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ׃ וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַת
יָמִים אֲחֵרִים וַיְשַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה וְלֹא יָסְפָה
12 שׁוּב אֵלָיו עוֹד׃ וַיְהִי בְּאַחַת וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל
הָאָרֶץ וַיָּסַר נֹחַ אֶת מִכְסֵה הַתֵּבָה וַיַּרְא וְהִנֵּה
13 חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשִׁבְעָה
וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבְשָׁה הָאָרֶץ׃
14 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ לֵאמֹר׃ צֵא מִן הַתֵּבָה
15 אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבָנֶיךָ וּנְשֵׁי בָנֶיךָ אִתָּךְ׃ כָּל
הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּךָ מִכָּל בָּשָׂר בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה
וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתָּךְ
וְשָׁרְצוּ בָאָרֶץ וּפָרוּ וְרָבוּ עַל הָאָרֶץ׃
17 וַיֵּצֵא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי בָנָיו אִתּוֹ׃ כָּל
הַחַיָּה כָּל הָרֶמֶשׂ וְכָל הָעוֹף כֹּל רוֹמֵשׂ עַל
הָאָרֶץ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם יָצְאוּ מִן הַתֵּבָה׃
19 וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכֹּל הַבְּהֵמָה
הַטְּהוֹרָה וּמִכֹּל הָעוֹף הַטָּהוֹר וַיַּעַל עֹלוֹת
20 בַּמִּזְבֵּחַ׃ וַיָּרַח יְהוָה אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל לִבּוֹ לֹא אֹסִף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאֲדָמָה
בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו
וְלֹא אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת כָּל חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי׃
22 עֹד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקֹר וְחֹם וְקַיִץ
וָחֹרֶף וְיוֹם וָלַיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוּ׃

פרק ט׳.

1 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֶת בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם
פְּרוּ וְרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ׃ וּמוֹרַאֲכֶם וְחִתְּכֶם
יִהְיֶה עַל כָּל חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם
בְּכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה וְכָל דְּגֵי הַיָּם בְּיֶדְכֶם
3 נִתָּנוּ׃ כָּל רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה
כְּיֶרֶק עֵשֶׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת כֹּל׃ אַךְ בָּשָׂר בְּנַפְשׁוֹ
5 דָּמוֹ לֹא תֹאכֵלוּ׃ וְאַךְ אֶת דִּמְכֶם לְנַפְשֹׁתֵיכֶם
אֶדְרֹשׁ מִיַּד כָּל חַיָּה אֶדְרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם
מִיַּד אִישׁ אָחִיו אֶדְרֹשׁ אֶת נֶפֶשׁ הָאָדָם׃
6 שֹׁפֵךְ דַּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשָּׁפֵךְ כִּי בְצֶלֶם
אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם׃ וְאַתֶּם פְּרוּ וְרְבוּ שִׁרְצוּ
8 בָאָרֶץ וּרְבוּ בָהּ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ וְאֶל
9 בָּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר׃ וַאֲנִי הִנְנִי מֵקִים אֶת בְּרִיתִי
אִתְּכֶם וְאֶת זַרְעֲכֶם אַחֲרֵיכֶם׃
10 וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בָּעוֹף בַּבְּהֵמָה
וּבְכָל חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכֹּל יֹצְאֵי הַתֵּבָה
11 לְכֹל חַיַּת הָאָרֶץ׃ וַהֲקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם
וְלֹא יִכָּרֵת כָּל בָּשָׂר עוֹד מִמֵּי הַמַּבּוּל וְלֹא יִהְיֶה
12 עוֹד מַבּוּל לְשַׁחֵת הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת
אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין
13 כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם׃ אֶת
קַשְׁתִּי נָתַתִּי בֶּעָנָן וְהָיְתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי
14 וּבֵין הָאָרֶץ׃ וְהָיָה בְּעַנְנִי עָנָן עַל הָאָרֶץ וְנִרְאְתָה
15 הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן׃ וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי
וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בָּשָׂר וְלֹא
יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר׃
16 וְהָיְתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן וְרָאִיתִיהָ לִזְכֹּר בְּרִית
עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל בָּשָׂר
17 אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל נֹחַ זֹאת
אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר הֲקִמֹתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל בָּשָׂר
18 אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי נֹחַ הַיֹּצְאִים מִן
הַתֵּבָה שֵׁם וְחָם וְיֶפֶת וְחָם הוּא אֲבִי כְנָעַן׃
19 שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה בְּנֵי נֹחַ וּמֵאֵלֶּה נָפְצָה כָּל הָאָרֶץ׃
20 וַיָּחֶל נֹחַ אִישׁ הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כָּרֶם׃ וַיִּשְׁתְּ
מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אָהֳלֹה׃
23 וַיִּקַּח שֵׁם וָיֶפֶת אֶת הַשִּׂמְלָה וַיָּשִׂימוּ עַל שְׁכֶם
שְׁנֵיהֶם וַיֵּלְכוּ אֲחֹרַנִּית וַיְכַסּוּ אֶת עֶרְוַת אֲבִיהֶם
וּפְנֵיהֶם אֲחֹרַנִּית וְעֶרְוַת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ׃
24 וַיִּיקַץ נֹחַ מִיֵּינוֹ וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ
25 הַקָּטֹן׃ וַיֹּאמֶר אָרוּר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה
26 לְאֶחָיו׃ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וִיהִי כְנַעַן
27 עֶבֶד לָמוֹ׃ יַפְתְּ אֱלֹהִים לְיֶפֶת וְיִשְׁכֹּן בְּאָהֳלֵי
שֵׁם וִיהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ׃
28 וַיְחִי נֹחַ אַחֲרֵי הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים
29 שָׁנָה׃ וַיִּהְיוּ כָּל יְמֵי נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים
שָׁנָה וַיָּמֹת׃

פרק י׳.

1 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת בְּנֵי נֹחַ שֵׁם חָם וָיָפֶת וַיִּוָּלְדוּ
2 לָהֶם בָּנִים אַחַר הַמַּבּוּל׃ בְּנֵי יֶפֶת גֹּמֶר וּמָגוֹג
וּמָדַי וְיָוָן וְתֻבָל וּמֶשֶׁךְ וְתִירָס׃
3 וּבְנֵי גֹמֶר אַשְׁכְּנַז וְרִיפַת וְתוֹגַרְמָה׃
4 וּבְנֵי יָוָן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ כִּתִּים וְדֹדָנִים׃
5 מֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ אִיֵּי הַגּוֹיִם בְּאַרְצֹתָם אִישׁ
לִלְשֹׁנוֹ לְמִשְׁפְּחֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃
6 וּבְנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם וּפוּט וּכְנָעַן׃
7 וּבְנֵי כוּשׁ סְבָא וַחֲוִילָה וְסַבְתָּה וְרַעְמָה וְסַבְתְּכָא
וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא וּדְדָן׃
8 וְכוּשׁ יָלַד אֶת נִמְרֹד הוּא הֵחֵל לִהְיוֹת גִּבֹּר
9 בָּאָרֶץ׃ הוּא הָיָה גִבֹּר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה עַל כֵּן
יֵאָמַר כְּנִמְרֹד גִּבּוֹר צַיִד לִפְנֵי יְהוָה׃
10 וַתְּהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בָּבֶל וְאֶרֶךְ וְאַכַּד וְכַלְנֵה
11 בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר׃ מִן הָאָרֶץ הַהִוא יָצָא אַשּׁוּר וַיִּבֶן
12 אֶת נִינְוֵה וְאֶת רְחֹבוֹת עִיר וְאֶת כָּלַח׃ וְאֶת רֶסֶן
בֵּין נִינְוֵה וּבֵין כָּלַח הִוא הָעִיר הַגְּדֹלָה׃
13 וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת לוּדִים וְאֶת עֲנָמִים וְאֶת לְהָבִים
14 וְאֶת נַפְתֻּחִים׃ וְאֶת פַּתְרֻסִים וְאֶת כַּסְלֻחִים אֲשֶׁר
יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת כַּפְתֹּרִים׃
15 וּכְנַעַן יָלַד אֶת צִידוֹן בְּכֹרוֹ וְאֶת חֵת׃
16 וְאֶת הַיְבוּסִי וְאֶת הָאֱמֹרִי וְאֶת הַגִּרְגָּשִׁי׃
17 וְאֶת הַחִוִּי וְאֶת הָעַרְקִי וְאֶת הַסִּינִי׃
18 וְאֶת הָאַרְוָדִי וְאֶת הַצְּמָרִי וְאֶת הַחֲמָתִי וְאַחַר
נָפֹצוּ מִשְׁפְּחוֹת הַכְּנַעֲנִי׃
19 וַיְהִי גְּבוּל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידוֹן בֹּאֲכָה גְרָרָה עַד
עַזָּה בֹּאֲכָה סְדֹמָה וַעֲמֹרָה וְאַדְמָה וּצְבֹיִם עַד
20 לָשַׁע׃ אֵלֶּה בְּנֵי חָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם
בְּאַרְצֹתָם בְּגוֹיֵהֶם׃
21 וּלְשֵׁם יֻלַּד גַּם הוּא אֲבִי כָל בְּנֵי עֵבֶר אֲחִי
22 יֶפֶת הַגָּדוֹל׃ בְּנֵי שֵׁם עֵילָם וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשַׁד
23 וְלוּד וַאֲרָם׃ וּבְנֵי אֲרָם עוּץ וְחוּל וְגֶתֶר וָמָשׁ׃
24 וְאַרְפַּכְשַׁד יָלַד אֶת שֶׁלַח וְשֶׁלַח יָלַד אֶת עֵבֶר׃
25 וּלְעֵבֶר יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו
נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם אָחִיו יָקְטָן׃
26 וְיָקְטָן יָלַד אֶת אַלְמוֹדָד וְאֶת שָׁלֶף וְאֶת חֲצַרְמָוֶת
27 וְאֶת יָרַח׃ וְאֶת הֲדוֹרָם וְאֶת אוּזָל וְאֶת דִּקְלָה׃
28 וְאֶת עוֹבָל וְאֶת אֲבִימָאֵל וְאֶת שְׁבָא׃
29 וְאֶת אוֹפִיר וְאֶת חֲוִילָה וְאֶת יוֹבָב כָּל אֵלֶּה בְּנֵי
30 יָקְטָן׃ וַיְהִי מוֹשָׁבָם מִמֵּשָׁא בֹּאֲכָה סְפָרָה הַר
31 הַקֶּדֶם׃ אֵלֶּה בְּנֵי שֵׁם לְמִשְׁפְּחֹתָם לִלְשֹׁנֹתָם
בְּאַרְצֹתָם לְגוֹיֵהֶם׃
32 אֵלֶּה מִשְׁפְּחוֹת בְּנֵי נֹחַ לְתוֹלְדֹתָם בְּגוֹיֵהֶם
וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם בָּאָרֶץ אַחַר הַמַּבּוּל׃

פרק י״א.

1 וַיְהִי כָל הָאָרֶץ שָׂפָה אֶחָת וּדְבָרִים אֲחָדִים׃
2 וַיְהִי בְּנָסְעָם מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ בִקְעָה בְּאֶרֶץ
3 שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ הָבָה
נִלְבְּנָה לְבֵנִים וְנִשְׂרְפָה לִשְׂרֵפָה וַתְּהִי לָהֶם
4 הַלְּבֵנָה לְאָבֶן וְהַחֵמָר הָיָה לָהֶם לַחֹמֶר׃ וַיֹּאמְרוּ
הָבָה נִבְנֶה לָּנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם
וְנַעֲשֶׂה לָּנוּ שֵׁם פֶּן נָפוּץ עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ׃
5 וַיֵּרֶד יְהוָה לִרְאוֹת אֶת הָעִיר וְאֶת הַמִּגְדָּל אֲשֶׁר
6 בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עַם אֶחָד וְשָׂפָה
אַחַת לְכֻלָּם וְזֶה הַחִלָּם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא יִבָּצֵר
7 מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר יָזְמוּ לַעֲשׂוֹת׃ הָבָה נֵרְדָה וְנָבְלָה
שָׁם שְׂפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שְׂפַת רֵעֵהוּ׃
8 וַיָּפֶץ יְהוָה אֹתָם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ
9 לִבְנוֹת אֶת הָעִיר׃ עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל כִּי שָׁם
בָּלַל יְהוָה שְׂפַת כָּל הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הֱפִיצָם יְהוָה
10 עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ׃ אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת שֵׁם שֵׁם בֶּן
מֵאָה שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת אַרְפַּכְשַׁד שְׁנָתַיִם אַחַר
11 הַמַּבּוּל׃ וַיְחִי שֵׁם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת אַרְפַּכְשַׁד
12 חָמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וְאַרְפַּכְשַׁד
חַי חָמֵשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת שָׁלַח׃
13 וַיְחִי אַרְפַּכְשַׁד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שֶׁלַח שָׁלֹשׁ
14 שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
וְשֶׁלַח חַי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת עֵבֶר׃
15 וַיְחִי שֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת עֵבֶר שָׁלֹשׁ שָׁנִים
16 וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וְעֵבֶר חַי
17 אַרְבָּעָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת פָּלֶג׃
18 וַיְחִי עֵבֶר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת פָּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
19 וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וּפֶלֶג חַי
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת רְעוּ׃
20 וַיְחִי פֶלֶג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת רְעוּ תֵּשַׁע וּשְׁלֹשִׁים
21 שָׁנָה וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וְרְעוּ חַי
22 שְׁנָתַיִם וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת שְׂרוּג׃
23 וַיְחִי רְעוּ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שְׂרוּג שֶׁבַע שָׁנִים
24 וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וּשְׂרוּג חַי
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת נָחוֹר׃
25 וַיְחִי שְׂרוּג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת נָחוֹר מָאתַיִם שָׁנָה
26 וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וְנָחוֹר חַי תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים
27 שָׁנָה וּמֵאָה שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת תָּרַח׃ וַיְחִי נָחוֹר
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת תָּרַח תְּשַׁע עֶשְׂרֵה שָׁנָה
28 וּמֵאָה שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיָּמָת תָּרַח עַל
פְּנֵי הָרָן בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ בְּאוּר כַּשְׂדִּים׃
29 וַיִּקַּח אַבְרָם וְנָחוֹר לָהֶם נָשִׁים שֵׁם אֵשֶׁת אַבְרָם
שָׂרָי וְשֵׁם אֵשֶׁת נָחוֹר מִלְכָּה בַּת הָרָן אֲבִי מִלְכָּה
30 וַאֲבִי יִסְכָּה׃ וַתְּהִי שָׂרַי עֲקָרָה אֵין לָהּ וָלָד׃
31 וַיִּקַּח תֶּרַח אֶת אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת לוֹט בֶּן הָרָן בֶּן
בְּנוֹ וְאֶת שָׂרַי כַּלָּתוֹ אֵשֶׁת אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ
אִתָּם מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ
עַד חָרָן וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃
32 וַיִּהְיוּ יְמֵי תֶרַח חָמֵשׁ שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה
וַיָּמָת תֶּרַח בְּחָרָן׃

פרק י״ב.

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַבְרָם לֶךְ לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ
2 וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַרְאֶךָּ׃ וְאֶעֶשְׂךָ
לְגוֹי גָּדוֹל וַאֲבָרֶכְךָ וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ וֶהְיֵה בְּרָכָה׃
3 וַאֲבָרְכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלֶּלְךָ אָאֹר וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל
4 מִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה׃ וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן חָמֵשׁ
5 שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מֵחָרָן׃ וַיִּקַּח אַבְרָם
אֶת שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֶת לוֹט בֶּן אָחִיו וְאֶת כָּל רְכוּשָׁם
אֲשֶׁר רָכָשׁוּ וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲ

10 אתה הקצה הצפוני: הכתה הצבא: הפלגה הצפונית אתה
11 לבדה: ואתה אל תקצף: כי הנה הם יחלו עליך: כי
12 הכתוב.* ויאמר אליהם הלכתם כי הכעיסו אתכם
13 אבותיכם: ואתם הנה שבתם: ועתה הנה אתם
14 אתכם: ואתם לא תשמעו: ותמרו את פי יהוה:
15 ותזידון: ותעלו ותסקרו את ההר: והאמרי היושב
16 בהר ההוא יצא לקראתכם.* ויעש אתכם כדבורים:
17 ויכתוכם בשעיר עד חרמה: ותשבו ותבכו לפני
18 יהוה: ולא שמע יהוה בקולכם: ולא האזין אליכם:
19 וישבתם קדש ימים רבים: ככל הימים אשר ישבתם:
20 ונסע מן החרה: וילך את כל המדבר הגדול והנורא
21 ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי: כאשר צוה יהוה
22 אלהינו אתנו: ונבא עד קדש ברנע: ואמר אלי לא
23 תגש אל ההר הזה: ושבו לכם צפונה: וצו את העם
24 לאמר: אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו היושבים
25 בשעיר: וייראו מכם: ונצרתם מאד לנפשתיכם: אל
26 תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף
27 רגל: כי ירושה נתתי את הר שעיר לעשו: ואכלתם
28 מאת הכסף ואכלתם: וגם המים מאת תכרו לי
29 ושתיתם: כי רק אעברה ברגלי: כאשר עשו לי בני
30 עשו היושבים בשעיר והמואבים היושבים בערי עד
31 אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו
32 נתן לנו: ויקשה סיחון מלך חשבון לתתנו בעברנו:
33 כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו והאמיץ את לבבו
34 למען תתו בידך כיום הזה: ויאמר יהוה אלי ראה
35 החלתי תת לפניך את סיחון ואת ארצו הואל רש
36 לרשת את ארצו: ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל
37 עמו למלחמה יהצה: ויתנם יהוה אלהינו לפנינו
38 ונכה אתו ואת בניו ואת כל עמו: ונלכד את כל
39 עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם ונשים
40 וטף לא השארנו שריד: רק הבהמה בזזנו לנו ואת
41 שלל הערים אשר לכדנו: מערוער אשר על שפת
42 נחל ארנון והעיר אשר בנחל עד הגלעד לא היתה
43 קריה אשר שגבה ממנו הכל נתן יהוה אלהינו
44 לפנינו: רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל ידי
45 נחל יבק וערי ההר ואל כל אשר צוה יהוה אלהינו:

דברים ב׳

1 ונפן ונסע מדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה
2 אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים: ויאמר יהוה
3 אלי לאמר: רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם
4 צפונה: ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול
5 אחיכם בני עשו היושבים בשעיר ויראו מכם ונצרתם
6 מאד: אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד
7 מדרך כף רגל כי ירושה נתתי את הר שעיר לעשו:
8 אכל תשברו מאתם ואכלתם וגם מים תכרו מאתם
9 ושתיתם: כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך
10 ידע לכתך את המדבר הגדול הזה זה ארבעים שנה
11 יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר: ונעבר מאת אחינו
12 בני עשו היושבים בשעיר מדרך הערבה מאילת
13 ומעציון גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב: ויאמר
14 יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה
15 כי לא אתן לך מארצו ירושה כי לבני לוט נתתי
16 את ער ירושה: האימים הראשונים ישבו בה עם
17 גדול וקמים ורם כענקים: רפאים גם הם יחשבו
18 כענקים אמים יקראו להם: ובשעיר ישבו החרים
19 לפנים ובני עשו יירשום וישמידם מפניהם וישבו
20 תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן
21 יהוה להם: עתה קומו לכם ועברו את נחל זרד
22 ונעבר את נחל זרד: הימים אשר הלכנו מקדש ברנע
23 עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה
24 עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר
25 נשבע יהוה להם: וגם יד יהוה היתה בם להמם
26 מקרב המחנה עד תמם: ויהי כאשר תמו כל אנשי
27 המלחמה למות מקרב העם: וידבר יהוה אלי לאמר:
28 אתה עבר היום את גבול מואב את ער: וקרבת
29 מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן
30 מארץ בני עמון לך ירושה כי לבני לוט נתתיה
31 ירושה: ארץ רפאים תחשב גם היא רפאים ישבו
32 בה לפנים והעמנים יקראו להם: עם גדול וקמים
33 ורם כענקים: ויתנם יהוה לפנינו ויכתם ואת בניו
34 ואת כל עמו: ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם
35 את כל עיר מתם ונשים וטף לא השארנו שריד:
36 רק הבהמה בזזנו לנו ואת שלל הערים אשר לכדנו:
37 מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל
38 ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו הכל
39 נתן יהוה אלהינו לפנינו: רק אל ארץ בני עמון לא

וּמִקְנֵה: וְעַבְדֵי וּשְׁפָחֵי: וְהָאֲתוֹנֹת וַיְהִי בֶּן הַרְבֵּה צֹאן: 2 וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת יָדוֹ אֶל פִּתְחַת עֵינַיִם: וְלֹא יָכְלוּ לָתֵת
מִן הַגְּדָיִים: וְהִנֵּה לֹא רָאָה אֹתוֹ הָאִשָּׁה: וַתַּהַר לוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ עֵר: 3 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא
אֶת שְׁמוֹ אוֹנָן: 4 וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְּכְזִיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ: 5 וַיְהוּדָה לָקַח אִשָּׁה לְעֵר
בְּכוֹרוֹ וּשְׁמָהּ תָּמָר: 6 וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְמִתֵהוּ יְהוָה: 7 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא אֶל אֵשֶׁת אָחִיךָ
וְיַבֵּם אֹתָהּ וְהָקֵם זֶרַע לְאָחִיךָ: 8 וַיֵּדַע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יִהְיֶה הַזֶּרַע וְהָיָה אִם בָּא אֶל אֵשֶׁת אָחִיו וְשִׁחֵת אַרְצָה לְבִלְתִּי נָתֵן
זֶרַע לְאָחִיו: 9 וַיֵּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיָּמֶת גַּם אֹתוֹ: 10 וַתֹּאמֶר תָּמָר לְבֵית אָבִיהָ אַלְמָנָה תְּהִי עַד שֶׁלָּה בְנִי
כִּי אָמַר פֶּן יָמוּת גַּם הוּא כְּאֶחָיו וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ: 11 וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת שׁוּעַ אֵשֶׁת יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם
יְהוּדָה וַיַּעַל עַל גֹּזְזֵי צֹאנוֹ הוּא וְחִירָה רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי תִּמְנָתָה: 12 וַיֻּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה חָמִיךְ עֹלֶה תִמְנָתָה לָגֹז צֹאנוֹ:
13 וַתָּסַר בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וַתְּכַס בַּצָּעִיף וַתִּתְעַלָּף וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי רָאָתָה כִּי גָדַל
שֵׁלָה וְהִוא לֹא נִתַּן לוֹ לְאִשָּׁה: 14 וַתַּרְא יְהוּדָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה כִּי כִסְּתָה פָנֶיהָ: 15 וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הֲבָה
נָּא אָבוֹא אֵלַיִךְ כִּי לֹא יָדַע כִּי כַלָּתוֹ הִוא וַתֹּאמֶר מַה תִּתֶּן לִי כִּי תָבוֹא אֵלָי: 16 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדִי עִזִּים מִן הַצֹּאן
וַתֹּאמֶר אִם תִּתֵּן עֵרָבוֹן עַד שָׁלְחֶךָּ: 17 וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרָבוֹן אֲשֶׁר אֶתֵּן לָךְ וַתֹּאמֶר חֹתָמְךָ וּפְתִילֶךָ וּמַטְּךָ אֲשֶׁר בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן
לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתַּהַר לוֹ: 18 וַתָּקָם וַתֵּלֶךְ וַתָּסַר צְעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ: 19 וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת גְּדִי
הָעִזִּים בְּיַד רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי לָקַחַת הָעֵרָבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא מְצָאָהּ: 20 וַיִּשְׁאַל אֶת אַנְשֵׁי מְקוֹמָהּ לֵאמֹר אַיֵּה הַקְּדֵשָׁה
הִוא בְעֵינַיִם עַל הַדָּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה: 21 וַיָּשָׁב אֶל יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא מְצָאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ
לֹא הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה: 22 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח לָהּ פֶּן נִהְיֶה לָבוּז הִנֵּה שָׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מְצָאתָהּ: 23 וַיֹּאמֶר
יְהוּדָה תִּקַּח לָהּ פֶּן נִהְיֶה לָבוּז הִנֵּה שָׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מְצָאתָהּ: 24 וַיְהִי כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים וַיֻּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר
זָנְתָה תָּמָר כַּלָּתֶךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה לִזְנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ וְתִשָּׂרֵף: 25 הִוא מוּצֵאת וְהִיא שָׁלְחָה אֶל חָמִיהָ לֵאמֹר
לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה לוֹ אָנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר הַכֶּר נָא לְמִי הַחֹתָמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה הָאֵלֶּה: 26 וַיַּכֶּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צָדְקָה
מִמֶּנִּי כִּי עַל כֵּן לֹא נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה בְנִי וְלֹא יָסַף עוֹד לְדַעְתָּהּ: 27 וַיְהִי בְּעֵת לִדְתָּהּ וְהִנֵּה תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ: 28 וַיְהִי בְלִדְתָּהּ
וַיִּתֵּן יָד וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשֹׁר עַל יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר זֶה יָצָא רִאשֹׁנָה: 29 וַיְהִי כְּמֵשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר מָה
פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ פָּרֶץ: 30 וְאַחַר יָצָא אָחִיו אֲשֶׁר עַל יָדוֹ הַשָּׁנִי וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ זָרַח:

מקץ: מ"ח.

1 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חֹלֶה וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת אֶפְרָיִם: 2 וַיֻּגַּד
לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִנְךָ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזֵּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל הַמִּטָּה: 3 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל יוֹסֵף אֵל שַׁדַּי נִרְאָה
אֵלַי בְּלוּז בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי: 4 וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְנִי מַפְרְךָ וְהִרְבִּיתִךָ וּנְתַתִּיךָ לִקְהַל עַמִּים וְנָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת
לְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֲחֻזַּת עוֹלָם: 5 וְעַתָּה שְׁנֵי בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד בֹּאִי אֵלֶיךָ מִצְרַיְמָה לִי הֵם אֶפְרַיִם
וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ לִי: 6 וּמוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לְךָ יִהְיוּ עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקָּרְאוּ בְּנַחֲלָתָם:
7 וַאֲנִי בְּבֹאִי מִפַּדָּן מֵתָה עָלַי רָחֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בַּדֶּרֶךְ בְּעוֹד כִּבְרַת הָאָרֶץ לָבֹא אֶפְרָתָה וָאֶקְבְּרֶהָ שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת
הִוא בֵּית לָחֶם: 8 וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּה: 9 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אָבִיו בָּנַי הֵם אֲשֶׁר נָתַן לִי אֱלֹהִים
בָּזֶה וַיֹּאמֶר קָחֶם נָא אֵלַי וַאֲבָרְכֵם: 10 וְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ מִזֹּקֶן לֹא יוּכַל לִרְאוֹת וַיַּגֶּשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשַּׁק לָהֶם וַיְחַבֵּק
לָהֶם: 11 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי וְהִנֵּה הֶרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת זַרְעֶךָ: 12 וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם
מֵעִם בִּרְכָּיו וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו אָרְצָה: 13 וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת שְׁנֵיהֶם אֶת אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ מִשְׂמְאוֹל יִשְׂרָאֵל וְאֶת מְנַשֶּׁה בִּשְׂמֹאלוֹ
מִימִין יִשְׂרָאֵל וַיַּגֶּשׁ אֵלָיו: 14 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת יְמִינוֹ וַיָּשֶׁת עַל רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הַצָּעִיר וְאֶת שְׂמֹאלוֹ עַל רֹאשׁ מְנַשֶּׁה
שִׂכֵּל אֶת יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה בְּכוֹר: 15 וַיְבָרֶךְ אֶת יוֹסֵף וַיֹּאמַר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְּכוּ אֲבֹתַי לְפָנָיו אַבְרָהָם וְיִצְחָק הָאֱלֹהִים
הָרֹעֶה אֹתִי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 16 הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל רָע יְבָרֵךְ אֶת הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם
וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: 17 וַיַּרְא יוֹסֵף כִּי יָשִׁית אָבִיו יַד יְמִינוֹ עַל רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיֵּרַע בְּעֵינָיו וַיִּתְמֹךְ יַד אָבִיו
לְהָסִיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ אֶפְרַיִם עַל רֹאשׁ מְנַשֶּׁה: 18 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אָבִיו לֹא כֵן אָבִי כִּי זֶה הַבְּכֹר שִׂים יְמִינְךָ עַל רֹאשׁוֹ:
19 וַיְמָאֵן אָבִיו וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי בְּנִי יָדַעְתִּי גַּם הוּא יִהְיֶה לְעָם וְגַם הוּא יִגְדָּל וְאוּלָם אָחִיו הַקָּטֹן יִגְדַּל מִמֶּנּוּ וְזַרְעוֹ יִהְיֶה מְלֹא
הַגּוֹיִם: 20 וַיְבָרְכֵם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּךָ יְבָרֵךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יְשִׂמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה וַיָּשֶׂם אֶת אֶפְרַיִם לִפְנֵי
מְנַשֶּׁה: 21 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף הִנֵּה אָנֹכִי מֵת וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם אֶל אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם: 22 וַאֲנִי נָתַתִּי לְךָ
שְׁכֶם אַחַד עַל אַחֶיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּחַרְבִּי וּבְקַשְׁתִּי:

ברכו: מ"ט.

1 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֵאָסְפוּ וְאַגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים: 2 הִקָּבְצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
וְשִׁמְעוּ אֶל יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם: 3 רְאוּבֵן בְּכֹרִי אַתָּה כֹּחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי יֶתֶר שְׂאֵת וְיֶתֶר עָז: 4 פַּחַז כַּמַּיִם אַל תּוֹתַר כִּי עָלִיתָ
מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אָז חִלַּלְתָּ יְצוּעִי עָלָה: 5 שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אַחִים כְּלֵי חָמָס מְכֵרֹתֵיהֶם: 6 בְּסֹדָם אַל תָּבֹא נַפְשִׁי בִּקְהָלָם אַל תֵּחַד
כְּבֹדִי כִּי בְאַפָּם הָרְגוּ אִישׁ וּבִרְצֹנָם עִקְּרוּ שׁוֹר: 7 אָרוּר אַפָּם כִּי עָז וְעֶבְרָתָם כִּי קָשָׁתָה אֲחַלְּקֵם בְּיַעֲקֹב וַאֲפִיצֵם בְּיִשְׂרָאֵל:
8 יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחֶיךָ יָדְךָ בְּעֹרֶף אֹיְבֶיךָ יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אָבִיךָ: 9 גּוּר אַרְיֵה יְהוּדָה מִטֶּרֶף בְּנִי עָלִיתָ כָּרַע רָבַץ כְּאַרְיֵה
וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנּוּ: 10 לֹא יָסוּר שֵׁבֶט מִיהוּדָה וּמְחֹקֵק מִבֵּין רַגְלָיו עַד כִּי יָבֹא שִׁילֹה וְלוֹ יִקְּהַת עַמִּים: 11 אֹסְרִי לַגֶּפֶן עִירֹה
וְלַשֹּׂרֵקָה בְּנִי אֲתֹנוֹ כִּבֶּס בַּיַּיִן לְבֻשׁוֹ וּבְדַם עֲנָבִים סוּתֹה: 12 חַכְלִילִי עֵינַיִם מִיָּיִן וּלְבֶן שִׁנַּיִם מֵחָלָב: 13 זְבוּלֻן לְחוֹף יַמִּים
יִשְׁכֹּן וְהוּא לְחוֹף אֳנִיֹּת וְיַרְכָתוֹ עַל צִידֹן: 14 יִשָּׂשכָר חֲמֹר גָּרֶם רֹבֵץ בֵּין הַמִּשְׁפְּתָיִם: 15 וַיַּרְא מְנוּחָה כִּי טוֹבָה וְאֶת הָאָרֶץ כִּי
נָעְמָה וַיֵּט שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל וַיְהִי לְמַס עֹבֵד: 16 דָּן יָדִין עַמּוֹ כְּאַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: 17 יְהִי דָן נָחָשׁ עֲלֵי דָרֶךְ שְׁפִיפֹן עֲלֵי אֹרַח
הַנֹּשֵׁךְ עִקְבֵי סוּס וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אָחוֹר: 18 לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה: 19 גָּד גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ וְהוּא יָגֻד עָקֵב: 20 מֵאָשֵׁר שְׁמֵנָה לַחְמוֹ
וְהוּא יִתֵּן מַעֲדַנֵּי מֶלֶךְ: 21 נַפְתָּלִי אַיָּלָה שְׁלֻחָה הַנֹּתֵן אִמְרֵי שָׁפֶר: 22 בֵּן פֹּרָת יוֹסֵף בֵּן פֹּרָת עֲלֵי עָיִן בָּנוֹת צָעֲדָה עָלָי שׁוּר:
23 וַיְמָרְרֻהוּ וַיֹּרְבֻהוּ וַיִּשְׂטְמֻהוּ בַּעֲלֵי חִצִּים: 24 וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קַשְׁתּוֹ וַיָּפֹזּוּ זְרֹעֵי יָדָיו מִידֵי אֲבִיר יַעֲקֹב מִשָּׁם רֹעֶה אֶבֶן
יִשְׂרָאֵל: 25 מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ בִּרְכֹת שָׁמַיִם מֵעָל בִּרְכֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם:
26 בִּרְכֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל בִּרְכֹת הוֹרַי עַד תַּאֲוַת גִּבְעֹת עוֹלָם תִּהְיֶיןָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו: 27 בִּנְיָמִין זְאֵב יִטְרָף בַּבֹּקֶר
יֹאכַל עַד וְלָעֶרֶב יְחַלֵּק שָׁלָל: 28 כָּל אֵלֶּה שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר
כְּבִרְכָתוֹ בֵּרַךְ אוֹתָם: 29 וַיְצַו אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי נֶאֱסָף אֶל עַמִּי קִבְּרוּ אֹתִי אֶל אֲבֹתָי אֶל הַמְּעָרָה אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה עֶפְרֹן
הַחִתִּי: 30 בַּמְּעָרָה אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מַמְרֵא בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת הַשָּׂדֶה מֵאֵת עֶפְרֹן
הַחִתִּי לַאֲחֻזַּת קָבֶר: 31 שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת אַבְרָהָם וְאֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת יִצְחָק וְאֶת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ וְשָׁמָּה קָבַרְתִּי
אֶת לֵאָה: 32 מִקְנֵה הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי חֵת: 33 וַיְכַל יַעֲקֹב לְצַוֹּת אֶת בָּנָיו וַיֶּאֱסֹף רַגְלָיו אֶל הַמִּטָּה וַיִּגְוַע
וַיֵּאָסֶף אֶל עַמָּיו:

וְהִשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם׃ לֹא־תָסוּרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תֵּלֵכוּן׃ לְמַעַן תִּחְיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהַאֲרַכְתֶּם יָמִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירָשׁוּן׃ וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אָנֹכִי מְצַוְּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבֶן־בִּנְךָ כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ׃ וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃ וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ וְהָיָה כִּי־יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֶת לְךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וְטֹבוֹת אֲשֶׁר לֹא בָנִיתָ׃ וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל־טוּב אֲשֶׁר לֹא מִלֵּאתָ וּבֹרוֹת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא חָצַבְתָּ כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא נָטָעְתָּ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וּבִשְׁמוֹ תִּשָּׁבֵעַ׃ לֹא תֵלְכוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם׃ כִּי אֵל קַנָּא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ פֶּן־יֶחֱרֶה אַף־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּךְ וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ לֹא תְנַסּוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם בַּמַּסָּה׃ שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֵדֹתָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר צִוָּךְ׃ וְהָיָה הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יִיטַב־לָךְ וּבָאתָ וְיָרַשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ׃ לְהַדֹּף אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ כִּי־יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מָה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם׃ וְאָמַרְתָּ לִבְנְךָ עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתֹת וּמֹפְתִים גְּדֹלִים וְרָעִים בְּמִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ׃ וְאֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אֹתָנוּ לָתֶת לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵינוּ׃ וַיְצַוֵּנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ וּצְדָקָה תִּהְיֶה־לָּנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ׃

פרק ז׳

כִּי־יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָשַׁל גּוֹיִם רַבִּים מִפָּנֶיךָ הַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי שִׁבְעָה גוֹיִם רַבִּים וַעֲצוּמִים מִמְּךָ׃ וּנְתָנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִכִּיתָם הַחֲרֵם תַּחֲרִים אוֹתָם לֹא־תִכְרֹת לָהֶם בְּרִית וְלֹא תְחָנֵּם׃ וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם בִּתְּךָ לֹא־תִתֵּן לִבְנוֹ וּבִתּוֹ לֹא־תִקַּח לִבְנֶךָ׃ כִּי יָסִיר אֶת־בִּנְךָ מֵאַחֲרַי וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְהִשְׁמִידְךָ מַהֵר׃ כִּי אִם־כֹּה תַּעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתֹּצוּן וּמַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן וַאֲשֵׁרָיו תְּגַדֵּעוּן וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ׃ כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ לֹא מֵרֻבְּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים חָשַׁק יְהוָה בָּכֶם וַיִּבְחַר בָּכֶם כִּי־אַתֶּם הַמְעַט מִכָּל־הָעַמִּים׃ כִּי מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם וּמִשָּׁמְרוֹ אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵיכֶם הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם בְּיָד חֲזָקָה וַיִּפְדְּךָ מִבֵּית עֲבָדִים מִיַּד פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם׃ וְיָדַעְתָּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָיו לְאֶלֶף דּוֹר׃ וּמְשַׁלֵּם לְשֹׂנְאָיו אֶל־פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יְאַחֵר לְשֹׂנְאוֹ אֶל־פָּנָיו יְשַׁלֶּם־לוֹ׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם׃ וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת־הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ׃ וְאָהֲבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ׃ בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ׃ וְהֵסִיר יְהוָה מִמְּךָ כָּל־חֹלִי וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ׃ וְאָכַלְתָּ אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא־תָחוֹס עֵינְךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא־תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ׃ כִּי־תֹאמַר בִּלְבָבֶךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָה אוּכַל לְהוֹרִישָׁם׃ לֹא תִירָא מֵהֶם זָכוֹר תִּזְכֹּר אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפַרְעֹה וּלְכָל־מִצְרָיִם׃ הַמַּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזְּרוֹעַ הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֵּן יַעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־הָעַמִּים אֲשֶׁר־אַתָּה יָרֵא מִפְּנֵיהֶם׃ וְגַם אֶת־הַצִּרְעָה יְשַׁלַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם עַד־אֹבַד הַנִּשְׁאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים מִפָּנֶיךָ׃ לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא׃ וְנָשַׁל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵל מִפָּנֶיךָ מְעַט מְעָט לֹא תוּכַל כַּלֹּתָם מַהֵר פֶּן־תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ וּנְתָנָם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָם מְהוּמָה גְּדֹלָה עַד הִשָּׁמְדָם׃ וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדֶךָ וְהַאֲבַדְתָּ אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הִשְׁמִדְךָ אֹתָם׃ פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ לֹא־תַחְמֹד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָךְ פֶּן־תִּוָּקֵשׁ בּוֹ כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ וְלֹא־תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל־בֵּיתֶךָ וְהָיִיתָ חֵרֶם כָּמֹהוּ שַׁקֵּץ תְּשַׁקְּצֶנּוּ וְתַעֵב תְּתַעֲבֶנּוּ כִּי חֵרֶם הוּא׃ כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּן וּרְבִיתֶם וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם׃ וְזָכַרְתָּ אֶת־כָּל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עַנֹּתְךָ לְנַסֹּתְךָ לָדַעַת אֶת־אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הֲתִשְׁמֹר מִצְוֹתָו אִם־לֹא׃ וַיְעַנְּךָ וַיַּרְעִבֶךָ וַיַּאֲכִלְךָ אֶת־הַמָּן אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל כָּל־מוֹצָא פִי־יְהוָה יִחְיֶה הָאָדָם׃ שִׂמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה מֵעָלֶיךָ וְרַגְלְךָ לֹא בָצֵקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וְיָדַעְתָּ עִם־לְבָבֶךָ כִּי כַּאֲשֶׁר יְיַסֵּר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְיַסְּרֶךָּ׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וּלְיִרְאָה אֹתוֹ׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם עֲיָנֹת וּתְהֹמֹת יֹצְאִים בַּבִּקְעָה וּבָהָר׃ אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ־זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ׃ אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְמִסְכֵּנֻת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תֶחְסַר כֹּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בַרְזֶל וּמֵהָרֶיהָ תַּחְצֹב נְחוֹשֶׁת׃ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבִלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקָּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ פֶּן־תֹּאכַל וְשָׂבָעְתָּ וּבָתִּים טוֹבִים תִּבְנֶה וְיָשָׁבְתָּ׃ וּבְקָרְךָ וְצֹאנְךָ יִרְבְּיֻן וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה־לָּךְ וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ יִרְבֶּה׃ וְרָם לְבָבֶךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ הַמּוֹלִיכֲךָ בַּמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא נְחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין מָיִם הַמּוֹצִיא לְךָ מַיִם מִצּוּר הַחַלָּמִישׁ׃ הַמַּאֲכִלְךָ מָן בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עַנֹּתְךָ וּלְמַעַן נַסֹּתֶךָ לְהֵיטִבְךָ בְּאַחֲרִיתֶךָ׃ וְאָמַרְתָּ בִּלְבָבֶךָ כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת־הַחַיִל הַזֶּה׃ וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל לְמַעַן הָקִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְהָיָה אִם־שָׁכֹחַ תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן׃ כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה מַאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם כֵּן תֹּאבֵדוּן עֵקֶב לֹא תִשְׁמְעוּן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

פרק ט׳

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבוֹא לָרֶשֶׁת גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִמְּךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וּבְצֻרוֹת בַּשָּׁמָיִם׃ עַם גָּדוֹל וָרָם בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אַתָּה יָדַעְתָּ וְאַתָּה שָׁמַעְתָּ מִי יִתְיַצַּב לִפְנֵי בְּנֵי עֲנָק׃ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הָעֹבֵר לְפָנֶיךָ אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא יַשְׁמִידָם וְהוּא יַכְנִיעֵם לְפָנֶיךָ וְהוֹרַשְׁתָּם וְהַאֲבַדְתָּם מַהֵר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לָךְ׃ אַל־תֹּאמַר בִּלְבָבְךָ בַּהֲדֹף יְהוָה אֹתָם מִלְּפָנֶיךָ לֵאמֹר בְּצִדְקָתִי הֱבִיאַנִי יְהוָה לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ׃ לֹא בְצִדְקָתְךָ וּבְיֹשֶׁר לְבָבְךָ אַתָּה בָא לָרֶשֶׁת אֶת־אַרְצָם כִּי בְּרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ וּלְמַעַן הָקִים אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃ וְיָדַעְתָּ כִּי לֹא בְצִדְקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַטֹּבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף אָתָּה׃ זְכֹר אַל־תִּשְׁכַּח אֵת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יְצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאֲכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם־יְהוָה׃ וּבְחֹרֵב הִקְצַפְתֶּם אֶת־יְהוָה וַיִּתְאַנַּף יְהוָה בָּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃ בַּעֲלֹתִי הָהָרָה לָקַחַת לוּחֹת אַבְנֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם וָאֵשֵׁב בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לוּחֹת הָאֲבָנִים כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים וְעֲלֵיהֶם כְּכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהָל׃ וַיְהִי מִקְצֵה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לוּחֹת הָאֲבָנִים לוּחֹת הַבְּרִית׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם רֵד מַהֵר מִזֶּה כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרָיִם סָרוּ מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר רָאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא׃ הַנִּיחָה לִּי וְאַשְׁמִידֵם וְאֶמְחֶה אֶת־שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי עָצוּם וָרָב מִמֶּנּוּ׃ וָאֵפֶן וָאֵרֵד מִן־הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ וּשְׁנֵי לוּחֹת הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדָי׃ וָאֵרֶא וְהִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֶל מַסֵּכָה סַרְתֶּם מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם׃ וָאֶתְפֹּשׂ בִּשְׁנֵי הַלֻּחֹת וָאַשְׁלִכֵם מֵעַל שְׁתֵּי יָדָי וָאֲשַׁבְּרֵם לְעֵינֵיכֶם׃ וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה כָּרִאשֹׁנָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל כָּל־חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃ כִּי יָגֹרְתִי מִפְּנֵי הָאַף וְהַחֵמָה אֲשֶׁר קָצַף יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִוא׃ וּבְאַהֲרֹן הִתְאַנַּף יְהוָה מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ וָאֶתְפַּלֵּל גַּם בְּעַד אַהֲרֹן בָּעֵת הַהִוא׃ וְאֶת־חַטַּאתְכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם אֶת־הָעֵגֶל לָקַחְתִּי וָאֶשְׂרֹף אֹתוֹ בָאֵשׁ וָאֶכֹּת אֹתוֹ טָחוֹן הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר־דַּק לְעָפָר וָאַשְׁלִךְ אֶת־עֲפָרוֹ אֶל־הַנַּחַל הַיֹּרֵד מִן־הָהָר׃ וּבְתַבְעֵרָה וּבְמַסָּה וּבְקִבְרוֹת הַתַּאֲוָה מַקְצְפִים הֱיִיתֶם אֶת־יְהוָה׃ וּבִשְׁלֹחַ יְהוָה אֶתְכֶם מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ לֵאמֹר עֲלוּ וּרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וַתַּמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקֹלוֹ׃ מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם־יְהוָה מִיּוֹם דַּעְתִּי אֶתְכֶם׃ וָאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה אֵת אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֵת אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַפָּלְתִּי כִּי אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃ וָאֶתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וָאֹמַר אֲדֹנָי יְהוִה אַל־תַּשְׁחֵת עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְגָדְלֶךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃ זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב אַל־תֵּפֶן אֶל־קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ׃ פֶּן־יֹאמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִשָּׁם מִבְּלִי יְכֹלֶת יְהוָה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וּמִשִּׂנְאָתוֹ אוֹתָם הוֹצִיאָם לַהֲמִתָם בַּמִּדְבָּר׃ וְהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכֹחֲךָ הַגָּדוֹל וּבִזְרֹעֲךָ הַנְּטוּיָה׃

פרק י׳

בָּעֵת הַהִוא אָמַר יְהוָה אֵלַי פְּסָל־לְךָ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַעֲלֵה אֵלַי הָהָרָה וְעָשִׂיתָ לְּךָ אֲרוֹן עֵץ׃ וְאֶכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ וְשַׂמְתָּם בָּאָרוֹן׃ וָאַעַשׂ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים וָאֶפְסֹל שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וָאַעַל הָהָרָה וּשְׁנֵי הַלֻּחֹת בְּיָדִי׃ וַיִּכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת כַּמִּכְתָּב הָרִאשׁוֹן אֵת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהָל וַיִּתְּנֵם יְהוָה אֵלָי׃ וָאֵפֶן וָאֵרֵד מִן־הָהָר וָאָשִׂם אֶת־הַלֻּחֹת בָּאָרוֹן אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וַיִּהְיוּ שָׁם כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְהוָה׃ וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ מִבְּאֵרֹת בְּנֵי־יַעֲקָן מוֹסֵרָה שָׁם מֵת אַהֲרֹן וַיִּקָּבֵר שָׁם וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ מִשָּׁם נָסְעוּ הַגֻּדְגֹּדָה וּמִן־הַגֻּדְגֹּדָה יָטְבָתָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם׃ בָּעֵת הַהִוא הִבְדִּיל יְהוָה אֶת־שֵׁבֶט הַלֵּוִי לָשֵׂאת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בִּשְׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ עַל־כֵּן לֹא־הָיָה לְלֵוִי חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם־אֶחָיו יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לוֹ׃ וְאָנֹכִי עָמַדְתִּי בָהָר כַּיָּמִים הָרִאשֹׁנִים אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפַּעַם הַהִוא לֹא־אָבָה יְהוָה הַשְׁחִיתֶךָ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם לֵךְ לְמַסַּע לִפְנֵי הָעָם וְיָבֹאוּ וְיִרְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבוֹתָם לָתֶת לָהֶם׃ וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שֹׁאֵל מֵעִמָּךְ כִּי אִם־לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ לִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת־חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ׃ הֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמָיִם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר בָּהּ׃ רַק בַּאֲבֹתֶיךָ חָשַׁק יְהוָה לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם בָּכֶם מִכָּל־הָעַמִּים כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וּמַלְתֶּם אֶת־עָרְלַת לְבַבְכֶם וְעָרְפְּכֶם לֹא תַקְשׁוּ עוֹד׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבֹּ

10 וְעַתָּה אַל־תֵּרָא עוֹד אֶת־פָּנַי כִּי אִם־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ: וְקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי־עַל־כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאֵת פְּנֵי־אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי: קַח־נָא אֶת־בִּרְכָתִי אֲשֶׁר הוּבָא לָךְ כִּי־חַנָּנִי אֱלֹהִים וְכִי־יֶשׁ־לִי כֹּל וַיִּפְצַר־בּוֹ וַיִּקָּח: וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנֵלֵכָה וְאֵלְכָה לְנֶגְדֶּךָ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו יַעֲקֹב אֲדֹנִי יֹדֵעַ כִּי־הַיְלָדִים רַכִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עָלוֹת עָלָי וְדָפְקוּ עֲלֵיהֶם יוֹם אֶחָד וָמֵתוּ כָּל־הַצֹּאן: יַעֲבָר־נָא אֲדֹנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וַאֲנִי אֶתְנָהֲלָה לְאִטִּי לְרֶגֶל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־לְפָנַי וְלִרְגֶל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר־אָבוֹא אֶל־אֲדֹנִי שֵׂעִירָה: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אַצִּיגָה־נָּא עִמְּךָ מִן־הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי: וַיָּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֵשָׂו לְדַרְכּוֹ שֵׂעִירָה: וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן־לוֹ בָּיִת וְלִמְקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם סֻכּוֹת: וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שְׁכֶם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיִּחַן אֶת־פְּנֵי הָעִיר: וַיִּקֶן אֶת־חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי־חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה: וַיַּצֵּב שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

פרק לד׳: ל״ו.

1 וַתֵּצֵא דִינָה בַּת־לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ: 2 וַיַּרְא אֹתָהּ שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ: 3 וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַּת־יַעֲקֹב וַיֶּאֱהַב אֶת־הַנַּעֲרָ וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנַּעֲרָ: 4 וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל־חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֶת־הַיַּלְדָּה הַזֹּאת לְאִשָּׁה: 5 וְיַעֲקֹב שָׁמַע כִּי טִמֵּא אֶת־דִּינָה בִתּוֹ וּבָנָיו הָיוּ אֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה וְהֶחֱרִשׁ יַעֲקֹב עַד־בֹּאָם: 6 וַיֵּצֵא חֲמוֹר אֲבִי־שְׁכֶם אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֶּר אִתּוֹ: 7 וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעָם וַיִּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי־נְבָלָה עָשָׂה בְיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת־בַּת־יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה: 8 וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר שְׁכֶם בְּנִי חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבִתְּכֶם תְּנוּ־נָא אֹתָהּ לּוֹ לְאִשָּׁה: 9 וְהִתְחַתְּנוּ אֹתָנוּ בְּנֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ־לָנוּ וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם: 10 וְאִתָּנוּ תֵּשֵׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וּסְחָרוּהָ וְהֵאָחֲזוּ בָהּ: 11 וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל־אָבִיהָ וְאֶל־אֶחֶיהָ אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֵיכֶם וַאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶתֵּן: 12 הַרְבּוּ עָלַי מְאֹד מֹהַר וְנָתֹן וְאֶתְּנָה כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וּתְנוּ־לִי אֶת־הַנַּעֲרָ לְאִשָּׁה: 13 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שְׁכֶם וְאֶת־חֲמוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה וַיְדַבֵּרוּ אֲשֶׁר טִמֵּא אֶת־דִּינָה אֲחֹתָם: 14 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לָתֵת אֶת־אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ עָרְלָה כִּי חֶרְפָּה הִוא לָנוּ: 15 אַךְ־זֹאת נֵאוֹת לָכֶם אִם־תִּהְיוּ כָמֹנוּ לְהִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר: 16 וְנָתַנּוּ אֶת־בְּנֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח־לָנוּ וְיָשַׁבְנוּ אִתְּכֶם וְהָיִינוּ לְעַם אֶחָד: 17 וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ לְהִמּוֹל וְלָקַחְנוּ אֶת־בִּתֵּנוּ וְהָלָכְנוּ: 18 וַיִּיטְבוּ דִבְרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר: 19 וְלֹא־אֵחַר הַנַּעַר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בְּבַת־יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד מִכֹּל בֵּית אָבִיו: 20 וַיָּבֹא חֲמוֹר וְשֶׁכֶם בְּנוֹ אֶל־שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל־אַנְשֵׁי עִירָם לֵאמֹר: 21 הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלֵמִים הֵם אִתָּנוּ וְיֵשְׁבוּ בָאָרֶץ וְיִסְחֲרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הִנֵּה־רַחְבַת־יָדַיִם לִפְנֵיהֶם אֶת־בְּנֹתָם נִקַּח־לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ נִתֵּן לָהֶם: 22 אַךְ־בְּזֹאת יֹאתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לָשֶׁבֶת אִתָּנוּ לִהְיוֹת לְעַם אֶחָד בְּהִמּוֹל לָנוּ כָּל־זָכָר כַּאֲשֶׁר הֵם נְמֹלִים: 23 מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם וְכָל־בְּהֶמְתָּם הֲלוֹא לָנוּ הֵם אַךְ נֵאוֹתָה לָהֶם וְיֵשְׁבוּ אִתָּנוּ: 24 וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲמוֹר וְאֶל־שְׁכֶם בְּנוֹ כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמֹּלוּ כָּל־זָכָר כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ: 25 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי־בְנֵי יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חַרְבּוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־הָעִיר בֶּטַח וַיַּהַרְגוּ כָּל־זָכָר: 26 וְאֶת־חֲמוֹר וְאֶת־שְׁכֶם בְּנוֹ הָרָגוּ לְפִי־חָרֶב וַיִּקְחוּ אֶת־דִּינָה מִבֵּית שְׁכֶם וַיֵּצֵאוּ: 27 בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־הַחֲלָלִים וַיָּבֹזּוּ הָעִיר אֲשֶׁר טִמְּאוּ אֲחוֹתָם: 28 צֹאנָם וּבְקָרָם וַחֲמֹרֵיהֶם וְאֵת אֲשֶׁר־בָּעִיר וְאֵת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקָחוּ: 29 וְאֶת־כָּל־חֵילָם וְאֶת־כָּל־טַפָּם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹזּוּ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּבָּיִת: 30 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־שִׁמְעוֹן וְאֶל־לֵוִי עֲכַרְתֶּם אֹתִי לְהַבְאִישֵׁנִי בְּיוֹשֵׁב הָאָרֶץ בַּכְּנַעֲנִי וּבַפְּרִזִּי וַאֲנִי מְתֵי מִסְפָּר וְנֶאֶסְפוּ עָלַי וְהִכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי: 31 וַיֹּאמְרוּ הַכְזוֹנָה יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחוֹתֵנוּ:

פרק לה׳: ט״ו.

1 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵית־אֵל וְשֶׁב־שָׁם וַעֲשֵׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הַנִּרְאֶה אֵלֶיךָ בְּבָרְחֲךָ מִפְּנֵי עֵשָׂו אָחִיךָ: 2 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֶל כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ הָסִירוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם וְהִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם: 3 וְנָקוּמָה וְנַעֲלֶה בֵּית־אֵל וְאֶעֱשֶׂה־שָּׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הָעֹנֶה אֹתִי בְּיוֹם צָרָתִי וַיְהִי עִמָּדִי בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלָכְתִּי: 4 וַיִּתְּנוּ אֶל־יַעֲקֹב אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנְּזָמִים אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּטְמֹן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר עִם־שְׁכֶם: 5 וַיִּסָּעוּ וַתְּהִי חִתַּת אֱלֹהִים עַל־הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב: 6 וַיָּבֹא יַעֲקֹב לוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן הִוא בֵּית־אֵל הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ: 7 וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית־אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו: 8 וַתָּמָת דְּבֹרָה מֵינֶקֶת רִבְקָה וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאַלּוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת: 9 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ: 10 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל: 11 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שַׁדָּי פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי וּקְהַל גּוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָּ וּמְלָכִים מֵחֲלָצֶיךָ יֵצֵאוּ: 12 וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ: 13 וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים בִּמְקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ: 14 וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ מַצֶּבֶת אֶבֶן וַיַּסֵּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ וַיִּצֹק עָלֶיהָ שָׁמֶן: 15 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר־שָׁם אִתּוֹ אֱלֹהִים בֵּית־אֵל: 16 וַיִּסְעוּ מִבֵּית־אֵל וַיְהִי־עוֹד כִּבְרַת־הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רָחֵל וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ: 17 וַיְהִי בְּהַקְשׁוֹתָהּ בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל־תִּירְאִי כִּי־גַם־זֶה לָךְ בֵּן: 18 וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי־מֵתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא לוֹ בִנְיָמִין: 19 וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֵר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת הִוא בֵּית לָחֶם: 20 וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל־קְבֻרָתָהּ הִוא מַצֶּבֶת קְבֻרַת רָחֵל עַד הַיּוֹם: 21 וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אָהֳלֹה מִמִּגְדַּל עֵדֶר: 22 וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת־בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר: 23 בְּנֵי לֵאָה בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבוּלֻן: 24 בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִן: 25 וּבְנֵי בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי: 26 וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד־לוֹ בְּפַדַּן אֲרָם: 27 וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר־גָּר־שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק: 28 וַיִּהְיוּ יְמֵי יִצְחָק מְאַת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה: 29 וַיִּגְוַע יִצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו זָקֵן וְשָׂבֵעַ יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו:

מִדְבַּר בֵּית פְּעוֹר׃
ה׳ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּמִּדְבָּר בָּעֲרָבָה מוֹל סוּף בֵּין פָּארָן
וּבֵין תֹּפֶל וְלָבָן וַחֲצֵרֹת וְדִי זָהָב׃ אַחַד עָשָׂר יוֹם
מֵחֹרֵב דֶּרֶךְ הַר שֵׂעִיר עַד קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ׃ וַיְהִי
בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בְּעַשְׁתֵּי עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֹתוֹ אֲלֵהֶם׃ אַחֲרֵי הַכֹּתוֹ אֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן וְאֶת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן אֲשֶׁר
יוֹשֵׁב בְּעַשְׁתָּרוֹת בְּאֶדְרֶעִי׃ בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ
מוֹאָב הוֹאִיל מֹשֶׁה בֵּאֵר אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֵאמֹר׃
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחֹרֵב לֵאמֹר רַב לָכֶם
שֶׁבֶת בָּהָר הַזֶּה׃ פְּנוּ וּסְעוּ לָכֶם וּבֹאוּ הַר הָאֱמֹרִי
וְאֶל כָּל שְׁכֵנָיו בָּעֲרָבָה בָּהָר וּבַשְּׁפֵלָה וּבַנֶּגֶב וּבְחוֹף
הַיָּם אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַלְּבָנוֹן עַד הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר
פְּרָת׃ רְאֵה נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם אֶת הָאָרֶץ בֹּאוּ וּרְשׁוּ אֶת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם וּלְזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם׃ וָאֹמַר אֲלֵכֶם
בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר לֹא אוּכַל לְבַדִּי שְׂאֵת אֶתְכֶם׃ יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
לָרֹב׃ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף
פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃ אֵיכָה אֶשָּׂא
לְבַדִּי טָרְחֲכֶם וְמַשַּׂאֲכֶם וְרִיבְכֶם׃ הָבוּ לָכֶם אֲנָשִׁים
חֲכָמִים וּנְבֹנִים וִידֻעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וַאֲשִׂימֵם בְּרָאשֵׁיכֶם׃
וַתַּעֲנוּ אֹתִי וַתֹּאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת׃
וָאֶקַּח אֶת רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וִידֻעִים
וָאֶתֵּן אוֹתָם רָאשִׁים עֲלֵיכֶם שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת
וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת וְשֹׁטְרִים לְשִׁבְטֵיכֶם׃
וָאֲצַוֶּה אֶת שֹׁפְטֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר שָׁמוֹעַ בֵּין
אֲחֵיכֶם וּשְׁפַטְתֶּם צֶדֶק בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו וּבֵין גֵּרוֹ׃
לֹא תַכִּירוּ פָנִים בַּמִּשְׁפָּט כַּקָּטֹן כַּגָּדוֹל תִּשְׁמָעוּן לֹא
תָגוּרוּ מִפְּנֵי אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לֵאלֹהִים הוּא וְהַדָּבָר
אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תַּקְרִבוּן אֵלַי וּשְׁמַעְתִּיו׃ וָאֲצַוֶּה
אֶתְכֶם בָּעֵת הַהִוא אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃
וַנִּסַּע מֵחֹרֵב וַנֵּלֶךְ אֵת כָּל הַמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
הַהוּא אֲשֶׁר רְאִיתֶם דֶּרֶךְ הַר הָאֱמֹרִי כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וַנָּבֹא עַד קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ׃ וָאֹמַר אֲלֵכֶם בָּאתֶם עַד
הַר הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן לָנוּ׃ רְאֵה נָתַן
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ אֶת הָאָרֶץ עֲלֵה רֵשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ אַל תִּירָא וְאַל תֵּחָת׃ וַתִּקְרְבוּן
אֵלַי כֻּלְּכֶם וַתֹּאמְרוּ נִשְׁלְחָה אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ וְיַחְפְּרוּ לָנוּ
אֶת הָאָרֶץ וְיָשִׁבוּ אֹתָנוּ דָּבָר אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נַעֲלֶה בָּהּ
וְאֶת הֶעָרִים אֲשֶׁר נָבוֹא אֲלֵיהֶן׃ וַיִּיטַב בְּעֵינַי הַדָּבָר
וָאֶקַּח מִכֶּם שְׁנֵים עָשָׂר אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד
לַשָּׁבֶט׃ וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ הָהָרָה וַיָּבֹאוּ עַד נַחַל אֶשְׁכֹּל
וַיְרַגְּלוּ אֹתָהּ׃ וַיִּקְחוּ בְיָדָם מִפְּרִי הָאָרֶץ וַיֹּרִדוּ אֵלֵינוּ
וַיָּשִׁבוּ אֹתָנוּ דָּבָר וַיֹּאמְרוּ טוֹבָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן לָנוּ׃ וְלֹא אֲבִיתֶם לַעֲלוֹת וַתַּמְרוּ אֶת פִּי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַתָּרֹנּוּ בְאָהֳלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ בְּשִׂנְאַת יְהוָה
אֹתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת אֹתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי
לְהַשְׁמִידֵנוּ׃ אָנָה אֲנַחְנוּ עֹלִים אַחֵינוּ הֵמַסּוּ אֶת לְבָבֵנוּ
לֵאמֹר עַם גָּדוֹל וָרָם מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצוּרֹת בַּשָּׁמָיִם
וְגַם בְּנֵי עֲנָק רָאִינוּ שָׁם׃ וָאֹמַר אֲלֵכֶם לֹא תַעַרְצוּן וְלֹא
תִירְאוּן מֵהֶם׃ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם הוּא יִלָּחֶם
לָכֶם כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אִתָּכֶם לְעֵינֵיכֶם בְּמִצְרָיִם׃ וּבַמִּדְבָּר
אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר נְשָׂאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא אִישׁ
אֶת בְּנוֹ בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הֲלַכְתֶּם עַד בֹּאֲכֶם עַד הַמָּקוֹם
הַזֶּה׃ וּבַדָּבָר הַזֶּה אֵינְכֶם מַאֲמִינִם בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
הַהֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ לָתוּר לָכֶם מָקוֹם לַחֲנֹתְכֶם בָּאֵשׁ
לָיְלָה לָרְאוֹתְכֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָהּ וּבֶעָנָן יוֹמָם׃
וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹל דִּבְרֵיכֶם וַיִּקְצֹף וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר׃
אִם יִרְאֶה אִישׁ בָּאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הַדּוֹר הָרָע הַזֶּה אֶת
הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָתֵת לַאֲבֹתֵיכֶם׃ זוּלָתִי
כָּלֵב בֶּן יְפֻנֶּה הוּא יִרְאֶנָּה וְלוֹ אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
דָּרַךְ בָּהּ וּלְבָנָיו עֵקֶב אֲשֶׁר מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה׃ גַּם יְהוָה
הִתְאַנַּף בִּי לְמַעַנְכֶם לֵאמֹר גַּם אַתָּה לֹא תָבוֹא שָׁמָּה׃
יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן הָעֹמֵד לְפָנֶיךָ הוּא יָבֹא שָׁמָּה אֹתוֹ חַזֵּק כִּי
הוּא יַנְחִילֶנָּה אֶת יִשְׂרָאֵל׃ וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לָבַז
יִהְיֶה וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וָרָע הֵמָּה יָבֹאוּ
שָׁמָּה וְלָהֶם אֶתְּנֶנָּה וְהֵם יִירָשׁוּהָ׃ וְאַתֶּם פְּנוּ לָכֶם וּסְעוּ
הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם סוּף׃ וַתַּעֲנוּ וַתֹּאמְרוּ אֵלַי חָטָאנוּ
לַיהוָה אֲנַחְנוּ נַעֲלֶה וְנִלָּחַמְנוּ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וַתַּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת כְּלֵי מִלְחַמְתּוֹ וַתָּהִינוּ לַעֲלוֹת
הָהָרָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֱמֹר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא תִלָּחֲמוּ
כִּי אֵינֶנִּי בְקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃ וָאֲדַבֵּר
אֲלֵכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וַתַּמְרוּ אֶת פִּי יְהוָה וַתָּזִדוּ וַתַּעֲלוּ
הָהָרָה׃ וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בָּהָר הַהוּא לִקְרַאתְכֶם
וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂינָה הַדְּבֹרִים וַיַּכּוּ אֶתְכֶם
בְּשֵׂעִיר עַד חָרְמָה׃ וַתָּשֻׁבוּ וַתִּבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא שָׁמַע
יְהוָה בְּקֹלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם׃ וַתֵּשְׁבוּ בְקָדֵשׁ יָמִים
רַבִּים כַּיָּמִים אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם׃

דברים ב׳

וַנִּפֶן וַנִּסַּע הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם סוּף כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֵלַי וַנָּסָב אֶת הַר שֵׂעִיר יָמִים רַבִּים׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
לֵאמֹר׃ רַב לָכֶם סֹב אֶת הָהָר הַזֶּה פְּנוּ לָכֶם צָפוֹנָה׃
וְאֶת הָעָם צַו לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים בִּגְבוּל אֲחֵיכֶם בְּנֵי עֵשָׂו
הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר וְיִרְאוּ מִכֶּם וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד׃ אַל
תִּתְגָּרוּ בָם כִּי לֹא אֶתֵּן לָכֶם מֵאַרְצָם עַד מִדְרַךְ כַּף רָגֶל
כִּי יְרֻשָּׁה לְעֵשָׂו נָתַתִּי אֶת הַר שֵׂעִיר׃ אֹכֶל תִּשְׁבְּרוּ מֵאִתָּם
בַּכֶּסֶף וְאָכַלְתֶּם וְגַם מַיִם כָּסֹף תִּכְרוּ מֵאִתָּם וּשְׁתִיתֶם׃
כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ יָדַע לֶכְתְּךָ אֶת
הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ
לֹא חָסַרְתָּ דָּבָר׃ וַנַּעֲבֹר מֵאֵת אַחֵינוּ בְּנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים
בְּשֵׂעִיר מִדֶּרֶךְ הָעֲרָבָה מֵאֵילַת וּמֵעֶצְיֹן גָּבֶר וַנִּפֶן וַנַּעֲבֹר
דֶּרֶךְ מִדְבַּר מוֹאָב׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל תָּצַר אֶת מוֹאָב
וְאַל תִּתְגָּר בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא אֶתֵּן לְךָ מֵאַרְצוֹ יְרֻשָּׁה כִּי
לִבְנֵי לוֹט נָתַתִּי אֶת עָר יְרֻשָּׁה׃ הָאֵמִים לְפָנִים יָשְׁבוּ בָּהּ עַם
גָּדוֹל וְרַבִּים וְרָמִים כָּעֲנָקִים׃ רְפָאִים גַּם הֵם יֵחָשְׁבוּ כָּעֲנָקִים
וְהַמֹּאבִים יִקְרְאוּ לָהֶם אֵמִים׃ וּבְשֵׂעִיר יָשְׁבוּ הַחֹרִים לְפָנִים
וּבְנֵי עֵשָׂו יִירָשׁוּם וַיַּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ יְרֻשָּׁתוֹ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָהֶם׃ עַתָּה
קוּמוּ לָכֶם וְעִבְרוּ אֶת נַחַל זָרֶד וַנַּעֲבֹר אֶת נַחַל זָרֶד׃ וְהַיָּמִים
אֲשֶׁר הָלַכְנוּ מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ עַד אֲשֶׁר עָבַרְנוּ אֶת נַחַל זָרֶד
שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנָה שָׁנָה עַד תֹּם כָּל הַדּוֹר אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם׃ וְגַם יַד יְהוָה
הָיְתָה בָּם לְהָמֵם מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה עַד תֻּמָּם׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
תַּמּוּ כָּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה לָמוּת מִקֶּרֶב הָעָם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר׃ אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת גְּבוּל מוֹאָב אֶת עָר׃
וְקָרַבְתָּ מוּל בְּנֵי עַמּוֹן אַל תְּצֻרֵם וְאַל תִּתְגָּר בָּם כִּי לֹא
אֶתֵּן מֵאֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן לְךָ יְרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי לוֹט נְתַתִּיהָ
יְרֻשָּׁה׃ אֶרֶץ רְפָאִים תֵּחָשֵׁב גַּם הִוא רְפָאִים יָשְׁבוּ בָהּ
לְפָנִים וְהָעַמֹּנִים יִקְרְאוּ לָהֶם זַמְזֻמִּים׃ עַם גָּדוֹל וְרַבִּים
וְרָמִים כָּעֲנָקִים וַיַּשְׁמִידֵם יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשֻׁם וַיֵּשְׁבוּ
תַּחְתָּם׃ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִבְנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר אֲשֶׁר
הִשְׁמִיד אֶת הַחֹרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשֻׁם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהָעַוִּים הַיֹּשְׁבִים בַּחֲצֵרִים עַד עַזָּה כַּפְתֹּרִים
הַיֹּצְאִים מִכַּפְתֹּר הִשְׁמִידוּם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם׃ קוּמוּ סְעוּ
לָכֶם וְעִבְרוּ אֶת נַחַל אַרְנֹן רְאֵה נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת סִיחֹן
מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הָאֱמֹרִי וְאֶת אַרְצוֹ הָחֵל רֵשׁ וְהִתְגָּר בּוֹ
מִלְחָמָה׃ הַיּוֹם הַזֶּה אָחֵל תֵּת פַּחְדְּךָ וְיִרְאָתְךָ עַל פְּנֵי
הָעַמִּים תַּחַת כָּל הַשָּׁמָיִם אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שִׁמְעֲךָ וְרָגְזוּ
וְחָלוּ מִפָּנֶיךָ׃ וָאֶשְׁלַח מַלְאָכִים מִמִּדְבְּמוֹת קְדֵמוֹת אֶל סִיחֹן
מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן דִּבְרֵי שָׁלוֹם לֵאמֹר׃ אֶעְבְּרָה בְאַרְצֶךָ בַּדֶּרֶךְ
בַּדֶּרֶךְ אֵלֵךְ לֹא אָסוּר יָמִין וּשְׂמֹאל׃ אֹכֶל בַּכֶּסֶף תְּשִׁבְרֵנִי
וְאָכַלְתִּי וּמַיִם בַּכֶּסֶף תִּתֶּן לִי וְשָׁתִיתִי רַק אֶעְבְּרָה בְרַגְלָי׃
כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ לִי בְּנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר וְהָעַמֹּנִים
הַיֹּשְׁבִים בְּעָר עַד אֲשֶׁר אֶעֱבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן לָנוּ׃ וְלֹא אָבָה סִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן
הַעֲבִרֵנוּ בּוֹ כִּי הִקְשָׁה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת רוּחוֹ וְאִמֵּץ אֶת
לְבָבוֹ לְמַעַן תִּתּוֹ בְיָדְךָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
רְאֵה הַחִלֹּתִי תֵּת לְפָנֶיךָ אֶת סִיחֹן וְאֶת אַרְצוֹ הָחֵל רֵשׁ
לָרֶשֶׁת אֶת אַרְצוֹ׃ וַיֵּצֵא סִיחֹן לִקְרָאתֵנוּ הוּא וְכָל עַמּוֹ
לַמִּלְחָמָה יָהְצָה׃ וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ וַנַּךְ אֹתוֹ
וְאֶת בָּנָיו וְאֶת כָּל עַמּוֹ׃ וַנִּלְכֹּד אֶת כָּל עָרָיו בָּעֵת הַהִוא
וַנַּחֲרֵם אֶת כָּל עִיר מְתִם וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף לֹא הִשְׁאַרְנוּ שָׂרִיד׃
רַק הַבְּהֵמָה בָּזְזנוּ לָנוּ וְשָׁלָל הֶעָרִים אֲשֶׁר לָכָדְנוּ׃ מֵעֲרֹעֵר
אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחַל אַרְנֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בַּנָּחַל וְעַד הַגִּלְעָד
לֹא הָיְתָה קִרְיָה שָׂגְבָה מִמֶּנּוּ אֶת הַכֹּל נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְפָנֵינוּ׃ רַק אֶל אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן לֹא קָרָבְתָּ כָּל יַד נַחַל יַבֹּק
וְעָרֵי הָהָר וְכֹל אֲשֶׁר צִוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

דברים ג׳

וַנֵּפֶן וַנַּעַל דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן לִקְרָאתֵנוּ
הוּא וְכָל עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה אֶדְרֶעִי׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל
תִּירָא אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת כָּל עַמּוֹ וְאֶת אַרְצוֹ
וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב
בְּחֶשְׁבּוֹן׃ וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ גַּם אֶת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
וְאֶת כָּל עַמּוֹ וַנַּכֵּהוּ עַד בִּלְתִּי הִשְׁאִיר לוֹ שָׂרִיד׃ וַנִּלְכֹּד אֶת
כָּל עָרָיו בָּעֵת הַהִוא לֹא הָיְתָה קִרְיָה אֲשֶׁר לֹא לָקַחְנוּ מֵאִתָּם
שִׁשִּׁים עִיר כָּל חֶבֶל אַרְגֹּב מַמְלְכוּת עוֹג בַּבָּשָׁן׃ כָּל אֵלֶּה
עָרִים בְּצוּרוֹת חוֹמָה גְּבֹהָה דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ לְבַד מֵעָרֵי הַפְּרָזִי
הַרְבֵּה מְאֹד׃ וַנַּחֲרִם אוֹתָם כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ לְסִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן
הַחֲרֵם כָּל עִיר מְתִם הַנָּשִׁים וְהַטָּף׃ וְכָל הַבְּהֵמָה וְשָׁלָל
הֶעָרִים בָּזְזנוּ לָנוּ׃ וָאֶקַּח בָּעֵת הַהִוא אֶת הָאָרֶץ מִיַּד שְׁנֵי
מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִנַּחַל אַרְנֹן עַד הַר חֶרְמוֹן׃
צִידֹנִים יִקְרְאוּ לַחֶרְמוֹן שִׂרְיֹן וְהָאֱמֹרִי יִקְרָאֻנּוּ שְׂנִיר׃ כָּל עָרֵי
הַמִּישֹׁר וְכָל הַגִּלְעָד וְכָל הַבָּשָׁן עַד סַלְכָה וְאֶדְרֶעִי עָרֵי
מַמְלְכוּת עוֹג בַּבָּשָׁן׃ כִּי רַק עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן נִשְׁאַר מִיֶּתֶר
הָרְפָאִים הִנֵּה עַרְשׂוֹ עֶרֶשׂ בַּרְזֶל הֲלֹא הִוא בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן
תִּשַּׁע אַמּוֹת אָרְכָּהּ וְאַמָּתַיִם רָחְבָּהּ בְּאַמַּת אִישׁ׃ וְאֶת הָאָרֶץ
הַזֹּאת יָרַשְׁנוּ בָּעֵת הַהִוא מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנֹן וַחֲצִי
הַר הַגִּלְעָד וְעָרָיו נָתַתִּי לָרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי׃ וְיֶתֶר הַגִּלְעָד וְכָל
הַבָּשָׁן מַמְלְכוּת עוֹג נָתַתִּי לַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשִּׁי כָּל חֶבֶל
הָאַרְגֹּב כָּל הַבָּשָׁן הַהוּא יִקָּרֵא אֶרֶץ רְפָאִים׃ יָאִיר בֶּן מְנַשֶּׁה
לָקַח אֶת כָּל חֶבֶל אַרְגֹּב עַד גְּבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וַיִּקְרָא
אוֹתָם עַל שְׁמוֹ אֶת הַבָּשָׁן חַוֹּת יָאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְלִמָכִיר
נָתַתִּי הַגִּלְעָד׃ וְלָרֵאוּבֵנִי וְלַגָּדִי נָתַתִּי מִן הַגִּלְעָד וְעַד נַחַל
אַרְנֹן תּוֹךְ הַנַּחַל וּגְבוּל וְעַד נַחַל יַבֹּק הַגְּבוּל אֶל בְּנֵי עַמּוֹן׃
וְהָעֲרָבָה וְהַיַּרְדֵּן וּגְבוּל מִכִּנֶּרֶת וְעַד יָם הָעֲרָבָה יָם הַמֶּלַח
תַּחַת אַשְׁדֹּת הַפִּסְגָּה מִזְרָחָה׃ וָאֲצַו אֶתְכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ חֲלוּצִים
תַּעַבְרוּ לִפְנֵי אֲחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל בְּנֵי חָיִל׃ רַק נְשֵׁיכֶם
וְטַפְּכֶם וּמִקְנֵכֶם יָדַעְתִּי כִּי מִקְנֶה רַב לָכֶם יֵשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם
אֲשֶׁר נָתָתִי לָכֶם׃ עַד אֲשֶׁר יָנִיחַ יְהוָה לַאֲחֵיכֶם כָּכֶם וְיָרְשׁוּ גַם
הֵם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָהֶם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
וְשַׁבְתֶּם אִישׁ לִירֻשָּׁתוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם׃ וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ צִוֵּיתִי
בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר עֵינֶיךָ הָרֹאוֹת אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם לִשְׁנֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה כֵּן יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל הַמַּמְלָכוֹת
אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר שָׁמָּה׃ לֹא תִירָאוּם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא
הַנִּלָּחֶם לָכֶם׃ וָאֶתְחַנַּן אֶל יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר׃ אֲדֹנָי יְהוִה
אַתָּה הַחִלּוֹתָ לְהַרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ אֶת גָּדְלְךָ וְאֶת יָדְךָ הַחֲזָקָה
אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ וּכְגִבוּרֹתֶךָ׃
אֶעְבְּרָה נָּא וְאֶרְאֶה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
הָהָר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְּבָנוֹן׃ וַיִּתְעַבַּר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא
שָׁמַע אֵלָי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב לָךְ אַל תּוֹסֶף דַּבֵּר אֵלַי עוֹד
בַּדָּבָר הַזֶּה׃ עֲלֵה רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְשָׂא עֵינֶיךָ יָמָּה וְצָפוֹנָה וְתֵימָנָה
וּמִזְרָחָה וּרְאֵה בְעֵינֶיךָ כִּי לֹא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ וְצַו אֶת
יְהוֹשֻׁעַ וְחַזְּקֵהוּ וְאַמְּצֵהוּ כִּי הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא
יַנְחִיל אוֹתָם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ וַנֵּשֶׁב בַּגָּיְא מוּל בֵּית
פְּעוֹר׃

דברים ד׳

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שְׁמַע אֶל הַחֻקִּים וְאֶל הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּ וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם׃ לֹא תֹסִפוּ עַל הַדָּבָר
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם׃ עֵינֵיכֶם הָרֹאוֹת אֵת
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל הָאִישׁ אֲשֶׁר הָלַךְ אַחֲרֵי
בַּעַל פְּעוֹר הִשְׁמִידוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ׃ וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים
בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃ רְאֵה לִמַּדְתִּי אֶתְכֶם חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקֶרֶב הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ וְשָׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִוא
חָכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֵת כָּל הַחֻקִּים
הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם חָכָם וְנָבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ כִּי מִי גּוֹי
גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קָרְאֵנוּ
אֵלָיו׃ וּמִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִם כְּכֹל
הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃ רַק הִשָּׁמֶר לְךָ
וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן
יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וְלִבְנֵי בָנֶיךָ׃
יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בֶּאֱמֹר יְהוָה אֵלַי
הַקְהֶל לִי אֶת הָעָם וְאַשְׁמִעֵם אֶת דְּבָרָי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לְיִרְאָה
אֹתִי כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל הָאֲדָמָה וְאֶת בְּנֵיהֶם יְלַמֵּדוּן׃
וַתִּקְרְבוּן וַתַּעַמְדוּן תַּחַת הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ עַד לֵב הַשָּׁמַיִם
חֹשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֲלֵיכ

ויהי אחרי כן ויכה יואב את־רבה ויהרסה׃ 35
וישלח דוד מלאכים לאמר הלחם אתי בשלח ואשלחה 36
אליך את־אוריה החתי ויכה יואב את־כל־ישראל ואת־בני עמון
ויחר אף דוד כי נגף יואב את־עיר המלוכה׃ 37
ויהי אחרי כן ויכה יואב את־רבה ויהרסה׃ 38
ויקח דוד את־עטרת מלכם מעל ראשו וימצא משקלה ככר 39
זהב ואבן יקרה ותהי על־ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה׃
ואת־העם אשר בה הוציא וישם בחרוץ ובמגרות הברזל ובגרזנים 40
וכן עשה דוד לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל־העם ירושלם׃
ויהי אחרי כן ויעמד מלחמה בגזר את־הפלשתים אז הכה 41
סבכי החושתי את־סיפי מבני הרפה ויכנעו׃
ויהי עוד מלחמה את־הפלשתים ויכה אלחנן בן־יערי אורגים 42
בית הלחמי את־גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים׃
ויהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדון ולו עשרים וארבע 43
אצבעות ששה וששה ספר גם־הוא ילד להרפה׃
ויחרף את־ישראל ויכהו יהונתן בן־שמעי אחי דוד׃ 44
אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד־דוד וביד עבדיו׃ 45

פרק כ״א

ויעמד השטן על־ישראל ויסת את־דוד למנות את־ישראל׃ 1
ויאמר דוד אל־יואב ואל־שרי העם לכו ספרו את־ישראל 2
מבאר שבע ועד־דן והביאו אלי ואדעה את־מספרם׃
ויאמר יואב יוסף יהוה על־עמו כהמה מאה פעמים הלא 3
אדני המלך כלם לאדני הלא יבקש זאת אדני ולמה יהיה
לאשמה לישראל׃
ודבר המלך חזק על־יואב ויצא יואב וילך בכל־ישראל 4
ויבא אל־ירושלם׃
ויתן יואב את־מספר מפקד העם אל־דוד ויהי כל־ישראל 5
אלף אלפים ומאת אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות
ושבעים אלף איש שלף חרב׃
ולוי ובנימין לא־פקד בתוכם כי־נתעב דבר־המלך את־יואב׃ 6
וירע הדבר הזה בעיני האלהים ויך את־ישראל׃ 7
ויאמר דוד אל־האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את־הדבר 8
הזה ועתה הסר־נא את־עון עבדך כי נסכלתי מאד׃
וידבר יהוה אל־גד חזה דוד לאמר׃ 9
הלך ודברת אל־דוד לאמר כה אמר יהוה שלש אנכי נטה 10
עליך בחר־לך את־אחת מהנה ואעשה־לך׃
ויבא גד אל־דוד ויאמר אליו כה אמר יהוה בחר־לך׃ 11
או שלש שנים רעב או שלשה חדשים נסתך מפני צריך 12
וחרב אויביך ותשג להם חרב־אויבך או שלשת ימים חרב־יהוה
ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל־גבול ישראל ועתה ראה
מה־אשיב שלחי דבר׃
ויאמר דוד אל־גד צר־לי מאד אפלה־נא ביד־יהוה כי־רבים 13
רחמיו ובכף־אדם אל־אפלה׃
ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש׃ 14
וישלח האלהים את־המלאך לירושלם להשחיתה ובהשחית 15
ראה יהוה וינחם על־הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה
הרף ידך ומלאך יהוה היה עמד אצל גרן ארונה היבוסי׃
וישא דוד את־עיניו וירא את־מלאך יהוה עמד בין־הארץ 16
ובין השמים וחרבו שלפה בידו נטויה על־ירושלם ויפלו דוד
והזקנים מכסים בשקים על־פניהם׃
ויאמר דוד אל־האלהים הלא אנכי אמרתי לפקד את־העם 17
ואנכי הוא אשר חטאתי והרעותי הרע ואלה הצאן מה עשו
יהוה אלהי תהי־נא ידך בי ובבית אבי ובעמך לא־לנגף׃
ומלאך יהוה אמר אל־גד לאמר לדוד שיעלה דוד להקים 18
מזבח ליהוה בגרן ארונה היבוסי׃
ויעל דוד בדבר גד אשר דבר בשם יהוה׃ 19
וישב ארונה וירא את־המלך ואת־עבדיו עברים עליו 20
וארונה ויצא ויחוו לפני המלך אפים ארצה׃
ויאמר ארונה למה בא אדני המלך אל־עבדו לדבר ויאמר 21
דוד לקנות מעליך את־הגרן ובנה־לו מזבח ליהוה ותעצר
המגפה מעל העם׃
ויאמר ארונה אל־דוד יקח ועלה אדני המלך הרע בעיניו 22
ראה נתתי הבקר לעלה והמורגים לעצים והחטים מנחה
הכל נתתי׃
ויאמר המלך אל־ארונה לא כי־קנה אקנה בכסף מלא כי 23
לא־אעלה ליהוה עלות חנם׃
ויתן דוד לארונה בשקל זהב משקל שש מאות׃ 24
ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא יהוה 25
אל־דוד ותענהו באש על־מזבח עלה׃
ויצו יהוה למלאך וישב חרבו אל־נדנה׃ 26
בעת ההיא כראות דוד כי־ענהו יהוה בגרן ארונה היבוסי 27
ויזבח שם׃
ומשכן יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העלה היו 28
בעת ההיא בבמה בגבעון׃
ולא־יכל דוד ללכת לפניו לדרוש באלהים כי נבהל מפני 29
חרב מלאך יהוה׃
ויאמר דוד זה בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה לישראל׃ 30
ויצו דוד לאסף את־הגרים אשר בארץ ישראל וישם מהם 31
חצבים לחצב אבני גזית לבנות בית האלהים׃
וברזל לרב הכין דוד למסמרות לדלתות השערים ולחברות 32
ונחשת לרב אין משקל׃
ועצי ארזים לרב כי הביאו צדנים לדוד ארזים לרב׃ 33
ויאמר דוד שלמה בני נער ורך והבית הנבנה ליהוה להגדיל 34
למעלה לשם ולתפארת לכל־הארצות אכין־נא לו ויכן דוד
לפני מותו׃
ויקרא לשלמה בנו ויצו־לו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל׃ 35
ויאמר דוד לשלמה בני אני הייתי עם־לבבי לבנות בית 36
לשם יהוה אלהי׃
ויהי דבר־יהוה אלי לאמר דם־מלחמות שפכת ומלחמות 37
גדלות עשית לא־תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת
ארצה לפני׃
הנה־בן נולד־לך הוא יהיה איש מנוחה והנחתי לו מכל־ 38
אויביו מסביב כי־שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן על־
ישראל בימיו׃
הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה־לי לבן ואני אהיה־לו לאב 39
והכוננתי את־כסא ממלכתו על־ישראל לעלם׃
ועתה בני יהוה יהי עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך 40
כאשר דבר עליך׃
רק יתן־יהוה לך שכל ותבונה ויצוך על־ישראל לשמר את־ 41
תורת יהוה אלהיך׃
אז תצליח אם־תשמר לעשות את־החקים ואת־המשפטים 42
אשר צוה יהוה את־משה על־ישראל חזק ועשה אל־תירא
ואל־תחת׃
והנה בעניי הכינותי לבית יהוה כנכר אלף אלפי ככר זהב 43
ואלף אלפים כסף ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב היה
עשו עצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף׃
ועמך רבים עשי מלאכה חוצבים ומסתת ועצים ומחכים 44
לכל־מלאכה׃
לזהב לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי 45
יהוה עמך׃
ויצו דוד לכל־שרי ישראל לעזר לשלמה בנו׃ 46
הלא יהוה אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי 47
את־יושבי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו׃
עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש את־יהוה אלהיכם וקומו 48
ובנו את־מקדש יהוה האלהים להביא את־ארון ברית יהוה
וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשם יהוה׃

פרק כ״ב

ודוד אמר יהוה אלהים הוא־הבית למזבח לעלה לישראל׃ 1
ויצו דוד לקבץ את־הגרים אשר בארץ ישראל וישלח חצבים 2
לחצב אבני גזית לבנות בית האלהים׃
ולברזל הכין דוד לרב למסמרות לדלתות השערים ולחברות 3
ונחשת לרב אין משקל׃
ועצי ארזים בלי מספר כי הביאו צדנים וארזים לדוד לרב׃ 4
ויאמר דוד שלמה בני נער ורך והבית הנבנה ליהוה להגדיל 5
למעלה לשם ולתפארת לכל־הארצות אכין־נא לו ויכן דוד
לפני מותו׃
ויקרא לשלמה בנו ויצו־לו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל׃ 6
ויאמר דוד לשלמה בני אני הייתי עם־לבבי לבנות בית 7
לשם יהוה אלהי׃
ויהי דבר־יהוה אלי לאמר דם־מלחמות שפכת ומלחמות 8
גדלות עשית לא־תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת
ארצה לפני׃
הנה־בן נולד־לך הוא יהיה איש מנוחה והנחתי לו מכל־ 9
אויביו מסביב כי־שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן על־
ישראל בימיו׃
הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה־לי לבן ואני אהיה־לו לאב 10
והכוננתי את־כסא ממלכתו על־ישראל לעלם׃
ועתה בני יהוה יהי עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך 11
כאשר דבר עליך׃
רק יתן־יהוה לך שכל ותבונה ויצוך על־ישראל לשמר את־ 12
תורת יהוה אלהיך׃
אז תצליח אם־תשמר לעשות את־החקים ואת־המשפטים 13
אשר צוה יהוה את־משה על־ישראל חזק ועשה אל־תירא
ואל־תחת׃
והנה בעניי הכינותי לבית יהוה כנכר אלף אלפי ככר זהב 14
ואלף אלפים כסף ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב היה
עשו עצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף׃
ועמך רבים עשי מלאכה חוצבים ומסתת ועצים ומחכים 15
לכל־מלאכה׃
לזהב לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי 16
יהוה עמך׃
ויצו דוד לכל־שרי ישראל לעזר לשלמה בנו׃ 17
הלא יהוה אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי 18
את־יושבי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו׃
עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש את־יהוה אלהיכם וקומו 19
ובנו את־מקדש יהוה האלהים להביא את־ארון ברית יהוה
וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשם יהוה׃

כמוהו בכל הארץ: כי אתה ראית היום כי
11 דבר יהוה אתי מפה אל פה ידברו: אשר
אל יהוה אלהיך בחרב בהר מתוך האש
הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם
12 על שני לחת אבנים ויתנם אלי: ואתם
כאשר שמעכם את הקול מתוך החשך
והבער בהר וקרבון אלי כל ראשי שבטיכם
13 וזקניכם: ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו
את כבדו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך
14 האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את
האדם וחי: ועתה למה נמות כי תאכלנו
האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע
15 את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: כי מי כל
בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדברים
16 מתוך האש כמנו ויחי: קרב אתה ושמע את
כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר
אל יהוה אלהינו את כל אשר ידבר יהוה
17 אלהינו אליך ושמענו ועשינו: וישמע יהוה
את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה
אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר
18 דברו אליך היטיבו כל אשר דברו: מי יתן
והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את
כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם
19 לעלם: לך אמר להם שובו לכם לאהליכם:
ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל
המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם
ועשו בארץ אשר אני נתן להם לרשתה:
20 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם
אתכם לא תסורון ימין ושמאל: בכל הדרך
אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען
תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ
אשר תירשון:

פרק ו: כה.

1 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה
יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ
אשר אתם עברים שמה לרשתה: למען
תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו
ומצותיו אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל
ימי חייך ולמען יאריכון ימיך: ושמעת
ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר
תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך
4 לך ארץ זבת חלב ודבש: שמע ישראל יהוה
5 אלהינו יהוה אחד: ואהבת את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו
הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על
7 לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
8 וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין
9 עיניך: וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך:
והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר
נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב
לתת לך ערים גדלות וטבות אשר לא בנית:
11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת
וחצבות חצובות אשר לא חצבת כרמים
וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת:
12 השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך
13 מארץ מצרים מבית עבדים: את יהוה
אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע:
14 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי
15 העמים אשר סביבותיכם: כי אל קנא יהוה
אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך
16 בך והשמידך מעל פני האדמה: לא תנסו
את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה:
17 שמר תשמרון את מצות יהוה אלהיכם
18 ועדתיו וחקיו אשר צוך: והישר והטוב
בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את
19 הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך:
להדף כל אויביך מפניך כאשר דבר יהוה:
20 כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת
והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה
21 אלהינו אתכם: ואמרת לבנך עבדים היינו
לפרעה במצרים ויוציאנו יהוה ממצרים
22 ביד חזקה: ויתן יהוה אתת ומפתים גדלים
ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני
23 ואתנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת
24 לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו: ויצונו
יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה
את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים
25 לחיתנו כהיום הזה: וצדקה תהיה לנו כי
נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני
יהוה אלהינו כאשר צונו:

פרק ז: כו.

1 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך
החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי
והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים
2 ממך: ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם
החרם תחרים אותם לא תכרת להם ברית
3 ולא תחנם: ולא תתחתן בם בתך לא תתן
לבנו ובתו לא תקח לבנך: כי יסיר את בנך
מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה
4 בכם והשמידך מהר: כי אם כה תעשו להם
מזבחתיהם תתצו ומצבתיהם תשברון
5 ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש:
כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר
יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל
6 העמים אשר על פני האדמה: לא מרבכם
מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי
7 אתם המעט מכל העמים: כי מאהבת יהוה
אתכם ומשמרו את השבעה את הדבר אשר
נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד
חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך
8 מצרים: וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים
האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו
9 ולשמרי מצותיו לאלף דור: ומשלם לשנאיו
אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו
10 ישלם לו: ושמרת את המצוה ואת החקים
ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום
11 לעשותם: והיה עקב תשמעון את המשפטים
האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה
אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע
12 לאבתיך: ואהבך וברכך והרבך וברך פרי
בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך
שגר אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה
13 אשר נשבע לאבתיך לתת לך: ברוך תהיה
מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
14 ובבהמתך: והסיר יהוה ממך כל חלי וכל
מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם
15 בך ונתנם בכל שנאיך: ואכלת את כל העמים
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך
16 עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש
17 הוא לך: כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה
18 ממני איכה אוכל להורישם: לא תירא
מפניהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה
19 אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המסת הגדלת
אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד
החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה
אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים
20 אשר אתה ירא מפניהם: וגם את הצרעה
ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים
21 והנסתרים מפניך: לא תערץ מפניהם כי
יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא:
22 ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך
מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה
23 עליך חית השדה: ונתנם יהוה אלהיך לפניך
והמם מהומה גדולה עד השמדם אתם:
24 ונתן מלכיהם בידך ואבדת את שמם מתחת
השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך
25 אתם: פסילי אלהיהם תשרפון באש לא
תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן
תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא:
26 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם
כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם
הוא:

פרק ח: כה.

1 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון
לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם
2 את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם: וזכרת
את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה
ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך
לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם
3 לא: ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא
ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא
על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא
4 פי יהוה יחיה האדם: שמלתך לא בלתה
5 מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה:
ויד עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו
6 יהוה אלהיך מיסרך: ושמרת את מצות יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו:
7 כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ
נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה
8 ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה
ורמון ארץ זית שמן ודבש: ארץ אשר לא
במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה
ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב
10 נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את יהוה
אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך:
השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך
לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר
12 אנכי מצוך היום: פן תאכל ושבעת ובתים
13 טובים תבנה וישבת: ובקרך וצאנך ירבין
14 וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה:
ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים: המוליכך
במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב
וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים
15 מצור החלמיש: המאכלך מן במדבר אשר
לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך
16 להיטבך באחריתך: ואמרת בלבבך כחי
17 ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: וזכרת את
יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות
18 חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע
19 לאבתיך כיום הזה: והיה אם שכח תשכח
את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים
אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי
20 בכם היום כי אבד תאבדון: כגוים אשר יהוה
מאבד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון
בקול יהוה אלהיכם:

פרק ט: כט.

1 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן
לבוא לרשת גוים גדלים ועצומים ממך ערים
2 גדלות ובצורות בשמים: עם גדול ורם בני
ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי
3 יתיצב לפני בני ענק: וידעת היום כי יהוה
אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא
ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם
4 והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך: אל
תאמר בלבבך בהדפ יהוה אתם מלפני
לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את
הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה
5 מורישם מפניך: לא בצדקתך ובישר לבבך
אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים
האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען
הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך
6 לאברהם ליצחק וליעקב: וידעת כי לא
בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ
הטבה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף
7 אתה: זכר אל תשכח את אשר הקצפת את
יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת
מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה
8 ממרים הייתם עם יהוה: וגם בחרב הקצפתם
את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד
9 אתכם: בעלתי אני ההרה לקחת לוחות
אבני הברית אשר כרת יהוה עמכם וישבתי
בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
10 אכלתי ומים לא שתיתי: ויתן יהוה אלי את
שני לחת האבנים כתבי באצבע אלהים
ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם
11 בהר מתוך האש ביום הקהל: ויהי מקץ
ארבעים יום וארבעים לילה ויתן יהוה אלי
12 את שני לחת האבנים לחת הברית: ויאמר
יהוה אלי קום רד מהר כי שחת עמך אשר
הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר
צויתים עשו להם מסכה: ויאמר יהוה אלי
לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה
14 ערף הוא: הנח לי וארא בם ואכלה אתם
ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה
15 אתך לגוי עצום ורב ממנו: ואפן וארד מן
ההר וההר בוער באש ושני לחת הברית על
16 שתי ידי: וארא והנה חטאתם ליהוה
אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם
17 מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם: ואתפש
בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי
18 ואשברם לעיניכם: ואתנפל לפני יהוה כראשנה
ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי
ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר
חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו:
19 כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה
עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם
20 בפעם ההוא: ובאהרן התאנף יהוה מאד
להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת
21 ההוא: ואת החטאתכם אשר עשיתם את
העגל לקחתי ואשרף באש ואכתת אתו טחון
היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו
אל הנחל הירד מן ההר: ובתבערה בקברות
התאוה חטאתם את יהוה להכעיסו: ובהלעתם
מתבערה בקברות התאוה חטאתם את יהוה
23 להכעיסו: ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע
לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם
ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו
24 ולא שמעתם בקלו: ממרים הייתם עם יהוה
25 מיום דעתי אתכם: ואתנפל לפני יהוה את
ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר
התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם:
26 ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת
עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר
הוצאת ממצרים ביד חזקה: זכר לעבדיך
לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי
העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: פן יאמרו
הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי יכלת יהוה
לבאתם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו
אותם הוציאם להמתם במדבר: והם עמך
ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרעך
הנטויה:

פרק י: כב.

1 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לחת
אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך
2 ארון עץ: ואכתב על הלחת את הדברים
אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת
3 ושמתם בארון: ואעש ארון עצי שטים
ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל
4 ההרה ושני הלחת בידי: ויכתב על הלחת
ככתב הראשון את עשרת הדברים אשר
דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום
הקהל ויתנם יהוה אלי: ואפן וארד מן ההר
ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו
6 שם כאשר צוני יהוה: ובני ישראל נסעו
מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן
ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו: משם
נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ
8 נחלי מים: בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט
הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד
לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום
9 הזה: על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם
אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה
10 אלהיך לו: ואנכי עמדתי בהר כימים
הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה
וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה
11 יהוה השחיתך: ויאמר יהוה אלי קום לך
למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ
אשר נשבעתי לאבתם לתת להם:
12 ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך
כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל
דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך
13 בכל לבבך ובכל נפשך: לשמר את מצות יהוה
ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך:
14 הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים
15 הארץ וכל אשר בה: רק באבתיך חשק יהוה
לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם בכם
16 מכל העמים כהיום הזה: ומלתם את ערלת
17 לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: כי יהוה
אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים
האל הגדול הגבר והנורא אשר לא ישא
18 פנים ולא יקח שחד: עשה משפט יתום
19 ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה:
ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ
20 מצרים: את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד
ובו תדבק ובשמו תשבע: הוא תהלתך והוא
אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות
22 והנוראות האלה אשר ראו עיניך: בשבעים
נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה
אלהיך ככוכבי השמים לרב:

פרק יא: כה.

1 ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו
2 וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים: וידעתם
היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר
לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו
3 את ידו החזקה ואת זרעו הנטויה: ואת
4 אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים
לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: ואשר עשה
לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את
מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם
6 ויאבדם יהוה עד היום הזה: ואשר עשה
לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה:
ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן
ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלע
אתם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום
7 אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: כי עיניכם
הראת את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה:
8 ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך
היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את
9 הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת
10 חלב ודבש: כי הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם
משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך
11 כגן הירק: והארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים
12 תשתה מים: ארץ אשר יהוה אלהיך דרש
אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית
13 השנה ועד אחרית שנה: והיה אם שמע
תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל
14 לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם
בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך
15 ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת
16 ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם
וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם
17 להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים
ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה
18 נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם
ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם
19 והיו לטטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את
בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך
20 בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזזות
21 ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם
על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת
להם כימי השמים על הארץ:
22 כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת
אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את
יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו:
23 והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם
וירשתם גוים גדלים ועצומים ממכם:
24 כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם
יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר
25 פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם: לא
יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן על
פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר
26 לכם: ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה
27 וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל מצות
יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום:
28 והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה
אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה
אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר
29 לא ידעתם: והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל
הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה
את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר
30 עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך
מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה
31 מול הגלגל אצל אלני מרה: כי אתם עברים
את הירדן לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה:
32 ושמרתם לעשות את כל החקים ואת
המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:

פרק יב: כח.

1 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון
לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך
2 לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על
האדמה: אבד תאבדון את כל המקמות אשר
עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את
אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות
3 ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם
ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון
באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את
4 שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן ליהוה
5 אלהיכם: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיכם משבטיכם לשום את שמו שם
לשכנו תדרשו ובאת שמה: והבאתם שמה
עלתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת
ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרות בקרכם
7 וצאנכם: ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם
ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם
אשר ברכך יהוה אלהיך: לא תעשון ככל
אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר
9 בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה
10 ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך:
ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר
יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל
11 אויביכם מסביב וישבתם בטח: והיה המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם
שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם
עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם
12 וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה:
ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם
ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר
בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם:
13 השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום
14 אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר יהוה
באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה
15 כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך
תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור
16 יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלו על
17 הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל
בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות
בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך
18 ותרומת ידך: כי אם לפני יהוה אלהיך
תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר
בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל
19 משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל
20 ימיך על אדמתך: כי ירחיב יהוה אלהיך את
גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי
תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך
21 תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת
מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר
צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך:
22 אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן
תאכלנו הטמא והטהור יאכלו כאחד:
23 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש
24 ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על
הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען
25 ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר
בעיני יהוה: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך
26 תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה:
27 ובשרך ודמך תעשה על מזבח יהוה אלהיך
הדם על מזבח יהוה אלהיך יצוק והבשר
28 תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה
אשר אנכי מצוה למען ייטב לך ולבניך
אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר
29 בעיני יהוה אלהיך: כי יכרית יהוה אלהיך
את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך
30 וירשתם וישבת בארצם: השמר לך פן
תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן
תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים
31 האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא
תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה
אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם
32 ואת בנתיהם ישרפו באש לאלהיהם: כל
הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו
לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו:

פרק יג: יט.

1 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן
2 אליך אות או מופת: ובא האות והמופת
אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע
אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום
ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת
הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם
4 ובכל נפשכם: אחרי יהוה אלהיכם תלכו
ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו
תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון:
5 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי
דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך
מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה
7 ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך
או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר
כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך:
8 מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים
אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד
9 קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו
ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה
10 עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשנה
11 להמיתו ויד כל העם באחרנה: וסקלתו
באבנים ויומת כי בקש להדיחך מעל יהוה
אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית
12 עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו
13 לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע
14 באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך
15 לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל
מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה
ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם:
16 ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון
הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך:
17 הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב
החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה
18 לפי חרב: את כל שללה תקבץ אל תוך
רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה
כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא
19 תבנה עוד: ודבק בידך מאומה מן החרם
למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים
ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך:
20 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל
מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר
בעיני יהוה אלהיך:

פרק יד: כט.

1 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא
2 תשימו קרחה בין עיניכם למת: כי עם קדוש
אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו
לעם סגלה מכל העמים אשר על פני
3 האדמה: לא תאכל כל תועבה: זאת הבהמה
אשר תאכלו שור כשב כבש ושור כבש
4 עזים: איל וצבי ויחמור ואקו ודישן
5 ותאו וזמר: וכל בהמה למינה ואת כל עץ
6 למינו: אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה
ומפרסי הפרסה את הגמל ואת הארנבת ואת
7 השפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו
טמאים הם לכם: וחזיר כי מפריס פרסה הוא
ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו
8 ובנבלתם לא תגעו: את זה תאכלו מכל אשר
9 במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו:
10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו
11 טמא הוא לכם: כל צפור טהורה תאכלו:
12 ואלה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס
13 והעזניה: והראה והאיה והדיה למינה:
14 ואת כל ערב למינו: ואת בת היענה ואת
15 התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו:
16 ואת הינשוף ואת התנשמת ואת הקאת:
17 ואת הרחם ואת השלך ואת הכוס: ואת
18 החסידה ואת האנפה למינה ואת הדוכיפת
19 ואת העטלף: וכל שרץ העוף טמא הוא
20 לכם לא יאכלו: כל עוף טהור תאכלו:
21 לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך
תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש
אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב
22 אמו: עשר תעשר את כל תבואת זרעך
23 היצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני יהוה
אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם
מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך
וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך
24 כל הימים: וכי יברכך יהוה אלהיך כי ירחק
ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי הרחק
25 ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום
שמו שם כי ברכך יהוה אלהיך: ונתתה
בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום
26 אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ונתתה הכסף
בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין
ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם
לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך:
27 והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו
28 חלק ונחלה עמך: מקצה שלש שנים תוציא
את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת
29 בשעריך: ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה
עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל
מעשה ידך אשר תעשה:

פרק טו: כג.

1 מקץ שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר
השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה
2 ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא
3 שמטה ליהוה: את הנכרי תגש ואשר יהיה
4 לך את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה
בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה:
5 רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר
7 אנכי מצוך היום: כי יהוה אלהיך ברכך כאשר
דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט
ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו: כי יהיה
בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את
8 לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון:
9 כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו
די מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה
דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת
השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך
האביון ולא תתן לו ולא יקרא עליך אל יהוה
10 והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא ירע לבבך
בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה
11 אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: כי לא
יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך
לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך
12 ולאביונך בארצך: כי ימכר לך אחיך העברי
או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית
13 תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי
14 מעמך לא תשלחנו ריקם: העניק תעניק לו
מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה
15 אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך
16 את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר אליך לא
אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו
17 עמך: ולקחת את המרצע ונתתה באזנו
ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך
18 תעשה כן: לא יקשה בעיניך בשלחך אתו
חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך
19 עבד שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל
אשר תעשה: כל הבכור הזכר אשר יולד
בבקרך ובצאנך תקדיש ליהוה אלהיך לא
תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך:
20 לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום
אשר יבחר

15 ויהי כאשר שמעו אויבינו וידע אלהים כי הודעה לנו
ויפר אלהים את עצתם וישב כלנו איש אל מלאכתו:
16 ויהי מן היום ההוא חציים נעשה במלאכה וחציים
מהם מחזיקים והרמחים והמגנים והקשתות והשרינים
17 היו בחרי יהודה: הבונים בחומה והנשאים בסבל
עמסו בכל יעשה במלאכה ידו והשלח מחזיק בנשק:
18 והבונים איש חרבו חגור על מתניו ויבנו והתוקע
19 בשופר אצלי: ואמר אל החרים והסגנים ואל יתר
העם המלאכה רחבה והמה מפרדים על החומה רחוק
20 איש מאחי: במקום אשר תשמעו את קול השופר
שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו: ואנחנו עשים
21 במלאכה וחציים מחזיקים ברמחים מעלות השחר
22 עד צאת הכוכבים: גם בעת ההיא אמרתי לעם לינו
איש עם נערו בתוך ירושלם והיתה לנו הלילה משמר
23 והיום מלאכה: ואני ואחי ונערי ואנשי המשמר
אשר אחרי לא פשטנו בגדינו איש שלחו למלחמה:

ה א ויהי זעקת העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים:
2 ויש אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו רבים ונקחה
3 דגן ונאכלה ונחיה: ויש אמרים שדתינו וכרמינו
ובתינו אנחנו עבדים ונתנה בנינו ובנתינו לעבדים
ויש מבנינו ומבנתינו כבשים ואין לנו לתת ושדתינו
4 וכרמינו לאחרים: ויש אמרים לוינו כסף למדת
5 המלך ושדתינו וכרמינו: ועתה כבשר אחינו בנינו
כבניהם והנה אנחנו כובשים את בנינו ואת בנתינו
לעבדים ויש מבנתינו נכבשות ואין ליד לנו ושדתינו
6 וכרמינו לאחרים: ויחר לי מאד כשמעי את זעקתם
7 ואת הדברים האלה: ויועץ לבי עלי ואריבה את
החרים והסגנים ואמר להם נשא איש בנשך אחיו
8 אתם נושים איש באחיו ואתן עלהם מקהלה גדולה:
9 ואמר להם אנחנו קנינו את אחינו היהודים הנמכרים
לגוים ככל יכלתנו ואתם אף תמכרו את אחיכם
ונמכרו לנו ויחרישו ולא מצאו דבר: ואמר לא טוב
הדבר אשר אתם עשים הלוא ביראת אלהינו תלכו
10 מחרפת הגוים אויבינו: וגם אני אחי ונערי נשינו
בהם בנשך ומשא נעזבה נא את המשא הזה:
11 השיבו נא להם היום שדותיהם כרמיהם זיתיהם
ובתיהם וגם מאת המאה כסף דגן תירוש ויצהר
12 אשר אתם נושים עליהם: ויאמרו נשיב ומהם לא
נבקש כן נעשה כדברך אשר אתה דובר ויקרא את
13 הכהנים וישבע אותם לעשות כדבר הזה: וגם חצני
נערתי ואמר כה ינער האלהים איש אשר לא יקים
את הדבר הזה מביתו ומיגיעו וכה יהי נעור וריק
ויאמרו כל הקהל אמן ויהללו את יהוה ויעשו העם
14 כדבר הזה: וגם מיום אשר צויתי להיות פחתם
בארץ יהודה מן שנת עשרים ועד שנת שלשים ושתים
עשרה שנה למלך ארתחשסתא שתים עשרה שנה אני
ואחי לחם פחת לא אכלנו: והפחות הראשנים אשר
לפני הכבידו על העם ויקחו מאתם לחם וין אחרי
כסף אף נערתם לרע את העם ואני לא עשיתי כן
15 מיראת אלהים: וגם במלאכת החומה הזה לא קנינו
שדה וכל נערי נקבצו שם על המלאכה: וגם היהודים
והסגנים מאה וחמשים איש אשר באו אלינו מן הגוים
16 אשר סביבתינו על שלחני: ואעש שור אחד ושש
צאן בריאות ועופות יעשו לי ובעשרת ימים יין בכל
17 הרבה ולחם לא דרשתי כי כבדה העבדה על העם:
זכרה לי אלהי לטובה את כל אשר עשיתי לעם הזה:

ו א ויהי כשמע סנבלט וטוביה וגשם הערבי ושאר
איבינו כי בניתי אני את החומה ולא נשאר בה פרץ
גם עד העת ההיא דלתות לא העמדתי בשערים:
2 וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונועדה יחדו
בכפרים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה:
3 ואשלח אליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני
עשה ולא אוכל לרדת פן תשבת המלאכה בעצרי
4 לרדת אליכם: וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים
5 ואשיבם כדבר הזה: וישלח סנבלט אלי כדבר הזה
פעם חמישית ונערו בידו אגרת פתוחה: וכתוב בה
6 בגוים נשמע גשם אומר אתה ויהודה חשבים למרוד
על כן אתה בונה את החומה ואתה תהיה להם למלך
7 כדברים האלה: וגם נביאים העמדת לקרא עליך
בירושלם לאמר מלך ביהודה: ועתה ישמע המלך
כדברים האלה ואנחנו נועצה יחדו ואמרת אליהם
8 ויעמדו: ואשלח אליו לאמר לא נהיו כדברים האלה
9 אשר אתה אומר מלבך בדיתם: כי כלם מיראים
אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה
ועתה חזק את ידי: ואני בא אל בית שמעיה בן
דלית בן מהיטבאל והוא עצור ויאמר נועדה בית
האלהים בתוך ההיכל וסגרו דלתות ההיכל כי באים
11 הם להרגך בלילה באים הם להרגך: ואמר האיש
כמוני יברח ומי כמוני יבא אל ההיכל ולא אחיה כל
12 בא: וראיתי והנה אלהים לא שלחו כי הנבואה דבר
13 אשר דבר על טוביה וסנבלט שכרו: בעבור שכרו
שכרו למען אירא ואעש כן וחטאתי והיה להם לדבה
14 למען יחרפוני: זכרה אלהי לטוביה וסנבלט כמעשיהם
האלה וגם לנועדיה הנביאה ושאר הנביאים אשר היו
15 מיראים אותי: ותשלם החומה בעשרים וחמשה
16 לאלול בחמשים ושתים עשרה מלאכה: ויהי כשמע
כל אויבינו ויראו כל הגוים אשר סביבתינו ויפלו
17 מאד בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו נעשתה המלאכה
הזאת: גם בימים ההם אגרות הרבות מאצילי יהודה
18 היו באות אל טוביה והאגרות שלו באות אליהם:
כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן שכניה בן
ארח ויהוחנן בנו לקח את בת משלם בן ברכיה:
19 וגם את מעשיו הטובים לפני הגידו ואת דברי הגידו
אלי ואגרות שלח טוביה להיראתני: ויהי כאשר
ב א בחדש כסלו בשנת עשרים להרתחשסתא המלך
היה הבירה לפני ואשא את היין ואתנה לפני המלך
ולא הייתי רע לפניו: ואמר לי המלך מדוע פניך
רעים והלא איננך חולה אין זה כי אם רעת לב ואירא
3 מאד: ואמרה למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא
יזעפו פני אשר העיר אשר קברי אבותי בה חרבה
ושעריה אכלו אש: ויאמר לי המלך על מה זה את
מבקשת ואתפלל אל אלהי השמים: ואמר למלך אם
על המלך טוב ואם יטב עבדך לפניך אשר תשלחני
ליהודה אל עיר קברי אבותי ואבנה אתה: ויאמר לי
המלך והפלגש יושבת אצלו עד מתי יהיה מהלכך
ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתן לו זמן:
7 ואמר למלך אם על המלך טוב יתנו לי אגרות אל
פחות עבר הנהר למען יעבירוני עד אשר אבוא אל
8 יהודה: ואגרת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך
ויתן לי עצים לקרות שערי הבירה אשר לבית האלהים
ולחומת העיר ולבית אשר אבוא שמה: ויתן לי המלך
כיד אלהי הטובה עלי: ואבוא אל פחות עבר הנהר
ואתן להם את אגרות המלך ושלח עמי המלך שרי
10 חיל ופרשים: וישמע סנבלט החרוני וטוביה העבד
העמוני וירע להם רעה גדולה כי בא אדם לבקש
11 טובה לבני ישראל: ואבוא ירושלם ואהי שם שלשת
12 ימים: ואקם לילה אני ואנשים מעטים אתי ולא
הגדתי לאדם מה אלהי נתן בלבבי לעשות לירושלם
ובהמה אין עמדי כי אם הבהמה אשר אני רכב עליה:
13 ואצא בשער הגיא לנגד ולעין תנין ואל שער הפרש
ואהי מפרץ חומת ירושלם הנפרצים בה ושעריה אכלו
14 אש: ואעבר אל שער העין ואל בריכת המלך ואין
15 מקום לבהמה אשר תחתי לעבור: ואעל בנחל לילה
ואהי מפרץ החומה ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב:
16 והסגנים לא ידעו אי זה הלך עשיתי והמלאכה לא
17 הגדתי עד עתה ליהודים ולכהנים ולחרים ולסגנים
ולעשי המלאכה: ואמר אליהם אתם רואים את הרעה
אשר אנחנו בה כי ירושלם חרבה ושעריה נתנו באש
18 לכו ונבנה את חומת ירושלם ולא נהיה עוד חרפה:
ואגיד להם את יד אלהי אשר טובה עלי וגם את
דברי המלך אשר דבר אלי ויאמרו נקום ונבנה וחזקו
19 ידיהם למוב: וישמע סנבלט החרוני וטוביה העבד
העמוני וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו
20 מה הדבר הזה אשר אתם עשים המרדים אתם במלך:
ואשיב אותם ואמר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו
ואנחנו עבדיו נקום ונבנה ולכם אין חלק וצדקה
וזכרון בירושלם:

ג א ויקם אליאשיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו
את שער הצאן המה יקדשוהו ויעמידו דלתותיו ועד
מגדל המאה יקדשוהו עד מגדל חננאל: ועל ידו בנו
אנשי יריחו ועל ידם בנה זכור בן אמרי: ואת שער
הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו וישימו דלתותיו
ובריחיו ומנעוליו: ועל ידם חזק מרמות בן אוריה בן
הקוץ ועל ידם חזקו משלם בן ברכיה בן משיזבאל
ועל ידם חזק צדוק בן בענא: ועל ידם חזקו התקועים
אך אדוריהם לא הביאו צוארם בעבודת אדוניהם:
ואת שער הישנה חזקו יוידע בן פסח ומשלם בן
בסודיה המה קרוהו וישימו דלתותיו ובריחיו
ומנעוליו: ועל ידם חזק מלטיה הגבעוני ויארוני
המרונתי אנשי גבעון ומצפה לכסא פחת עבר הנהר:
ועל ידו חזק עזיאל בן חרהיה מן הצרפים ועל ידו
חזק חנניה בן הרקחים ויעזבו את ירושלם עד החומה
הרחבה: ועל ידו חזק רפיה בן חור שר חצי פלך
ירושלם: ועל ידם חזק ידעיה בן חרומף נכח ביתו
ועל ידו חזק חטוש בן חשבניה: מלכיה בן חרם
וחשוב בן פחת מואב חזקו עד תנור הבתנים: ועל
ידו חזק שלם בן הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא
ובנותיו: חנון ויושבי זנוח המה בנו את שער הגיא
ויבנוהו וישימו דלתותיו ובריחיו ומנעוליו ואלף
באמה בחומה עד שער הפרש: מלכיה בן רכב שר
פלך בית הכרם בנה את שער הפרש הוא יבננהו
וישם דלתותיו ובריחיו ומנעוליו: ועל ידו בנה שלם
בן כל חזה שר פלך מצפה את פי המזרקה לשער
העין ויבננהו ויסכהו וישם דלתותיו ובריחיו
ומנעוליו ואת חומת ברכת השלח לגנת המלך ועד
המעלות אשר ירדו מעיר דוד: אחריו בנה נחמיה בן
עזבוק שר חצי פלך בית צור עד נכח קברי דוד ועד
הברכה אשר עשויה ועד בית הגבורים: אחריו בנו
הלוים רחום בן בני ועל ידו חזק חשביה שר חצי
פלך קעילה בפלכו: אחריו בנו אחיהם בוי בן חנדד
שר חצי פלך קעילה: ועזר בנו לפני המצפה ומשלם
לנכח מקום עלית הפנה עד הפנה: אחריו בנה בכבי
בן שבי את הפנה ואת העלית אשר לפנת שער
המזרח: ואחריו בנו הצרפים בן הקנה את כל
המגדלים עד חומת העופל: מלבד אשר בנו הנתינים
בעופל עד נכח שער המים מזרחה והמגדל היוצא:
אחריו בנו התקועים את המגדל הגדול היוצא עד
חומת העופל: מלבד אשר בנו הכהנים אנשי הככר
איש נכח ביתו: אחריו בנו צדוק בן אמר נכח ביתו
ואחריו בנה שמעיה בן שכניה שומר שער המזרח:
אחריו בנה חנניה בן שלמיה וחנון הששי בן צלף את
המקטע השני נכח מגדל המאה עד שער הצאן:
אחריו בנה מלכיה בן הצרפי עד נכח בית הנתינים
והרכלים נכח שער המפקד ועד עלית פנת החומה:
ובין עלית הפנה ועד שער הצאן בנו הצרפים והרכלים:
ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה
ויחר לו מאד ויכעס על היהודים: וידבר נגד אחיו
ונגד חיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עושים
הלהם יעזבו להם ויזבחו היכלו להם ביום אחד
להחיות מעפרות גלים שרופים: ויאמר טוביה העמוני
אצלו גם אשר הם בונים אם יעלה שועל ופרץ את
חומת אבניהם: שמעה אלהינו כי היתה בוזה ושיב
חרפתם על ראשם ותנם לבז בארץ שבים: ואל תכס
על עונם וחטאתם לפניך אל תמחה כי הכעיסו נגד
הבונים: ונבן את החומה ותתקשר כל החומה עד
חציה ויהי לב העם לעשות:

מלכים ב: כה.

1 בשנת תשע לְמָלְכוֹ בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ובנו עליה דיק סביב׃ 2 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו׃ 3 בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ׃ 4 ותבקע העיר ויבאו כל אנשי המלחמה לילה בדרך שער בין החמתים אשר על גן המלך והכשדים על העיר סביב וילך המלך דרך הערבה׃ 5 ורדפו חיל כשדים אחרי המלך ויהגו את צדקיהו בערבות יריחו וכל חילו נפצו מעליו׃ 6 ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה וידבר אתו משפטים׃ 7 ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבא אתו בבלה׃ 8 ובחדש החמישי בשבעה לחדש הוא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדנאצר מלך בבל בא נבוזרדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם׃ 9 ויצת את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש׃ 10 ואת חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר לרב טבחים׃ 11 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזרדן רב טבחים׃ 12 ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכרמים ולעבדים׃ 13 ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו הכשדים וישאו את נחשתם בבלה׃ 14 ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו׃ 15 ואת המחתות ואת המזרקות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים׃ 16 שני העמודים הים אחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל נחשת כל הכלים האלה׃ 17 שמנה אמות קומת העמוד האחד והכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת שלש אמות והשבכה והרמונים על הכתרת סביב הכל נחשת והעמוד השני כמו אלה עם השבכה׃ 18 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף׃ 19 ומן העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המפקד את עם הארץ וששים אנשים מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר׃ 20 ויקח אתם נבוזרדן רב טבחים ויולך אתם אל מלך בבל רבלתה׃ 21 ויכם מלך בבל ויהרגם ברבלתה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו׃ 22 ואת העם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן׃ 23 וישמעו כל שרי החילים המה ואנשיהם כי פקד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפתה ואת ישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחומת הנטפתי ויעזניה בן המעכתי המה ואנשיהם׃ 24 וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבד הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם׃ 25 ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו וימת גם את היהודים ואת הכשדים אשר היו עמו במצפה׃ 26 ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים ויבאו מצרימה כי יראו מפני הכשדים׃ 27 ויהי בשנת שלשים ושבע לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית הכלא׃ 28 וידבר אתו טובות וישת את כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בבבל׃ 29 וישנא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו׃ 30 וארחתו ארחת תמיד נתן לו מלך בבל דבר יום ביומו כל ימי חייו עד יום מותו׃

וְיִתְּנוּ לְךָ שֶׁלֶג. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
הָאֲנָשִׁים: לְמַטֵּה רְאוּבֵן אֱלִיצוּר
בֶּן שְׁדֵיאוּר: לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל
בֶּן צוּרִישַׁדָּי: לְמַטֵּה יְהוּדָה נַחְשׁוֹן
בֶּן עַמִּינָדָב: לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל
בֶּן צוּעָר: לְמַטֵּה זְבוּלֻן אֱלִיאָב
בֶּן חֵלוֹן: לִבְנֵי יוֹסֵף לְמַטֵּה אֶפְרַיִם
אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה
גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר: לְמַטֵּה בִנְיָמִן
אֲבִידָן בֶּן גִּדְעוֹנִי: לְמַטֵּה דָן אֲחִיעֶזֶר
בֶּן עַמִּישַׁדָּי: לְמַטֵּה אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל
בֶּן עָכְרָן: לְמַטֵּה נַפְתָּלִי אֲחִירַע
בֶּן עֵינָן: אֵלֶּה קְרוּאֵי הָעֵדָה נְשִׂיאֵי
מַטּוֹת אֲבוֹתָם רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל
הֵמָּה: וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁם: וְאֶת כָּל
הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
וַיִּתְיַלְּדוּ עַל מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
לְגֻלְגְּלֹתָם: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה
וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַּר סִינָי: וַיִּהְיוּ בְּנֵי רְאוּבֵן
בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם
כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל
יוֹצֵא צָבָא: פְּקוּדֵיהֶם לְמַטֵּה רְאוּבֵן
שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת:
לִבְנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם
כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל
יוֹצֵא צָבָא: פְּקוּדֵיהֶם לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן
שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת:
לִבְנֵי גָד תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כָּל יוֹצֵא צָבָא: פְּקוּדֵיהֶם לְמַטֵּה
גָּד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
וַחֲמִשִּׁים: כָּל הַפְּקוּדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר אִישׁ
אִישׁ אֶחָד אֶחָד לְבֵית אֲבֹתָם הָיוּ: וַיְהִי
כָּל פְּקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל יוֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל:
וַיִּהְיוּ כָּל הַפְּקוּדִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים:
וְהַלְוִיִּם לְמַטֵּה אֲבֹתָם לֹא הָתְפָּקְדוּ בְּתוֹכָם:
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: רַק אֶת
מַטֵּה לֵוִי לֹא תִפְקֹד וְאֶת רֹאשָׁם לֹא תִשָּׂא
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה הַפְקֵד אֶת
הַלְוִיִּם עַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְעַל כָּל כֵּלָיו
וְעַל כָּל אֲשֶׁר לוֹ הֵם יִשְׂאוּ אֶת מִשְׁכָּן
וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְהֵם יְשָׁרְתוּהוּ וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן
יַחֲנוּ: וּבִנְסֹעַ אֶת הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּהוּ הַלְוִיִּם
וּבְחָנֹת אֶת הַמִּשְׁכָּן יָקִימוּהוּ הַלְוִיִּם וְהַזָּר
הַקָּרֵב יוּמָת: וְחָנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל
מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל דִּגְלוֹ לְצִבְאֹתָם: וְהַלְוִיִּם
יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְלֹא יִהְיֶה קֶצֶף
עַל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׁמְרוּ הַלְוִיִּם אֶת
מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדֻת: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ:

פרק ב.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר:
אִישׁ עַל דִּגְלוֹ בְּאֹתֹת לְבֵית אֲבֹתָם יַחֲנוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִנֶּגֶד סָבִיב לְאֹהֶל מוֹעֵד
יַחֲנוּ: וְהַחֹנִים קֵדְמָה מִזְרָחָה דֶּגֶל מַחֲנֵה
יְהוּדָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי יְהוּדָה נַחְשׁוֹן
בֶּן עַמִּינָדָב: וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁבְעִים וְאַרְבָּעָה
אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה
יִשָּׂשכָר וְנָשִׂיא לִבְנֵי יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל
בֶּן צוּעָר: וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו חֲמִשָּׁה וַחֲמִשִּׁים
אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: מַטֵּה זְבוּלֻן וְנָשִׂיא
לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן חֵלוֹן: וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו
שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת:
כָּל פְּקוּדֵי מַחֲנֵה יְהוּדָה מֵאָה וְשִׁשִּׁים
אֶלֶף וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת לִצְבָאֹתָם
רִאשֹׁנָה יִסָּעוּ: דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן תֵּימָנָה
לִצְבָאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר
בֶּן שְׁדֵיאוּר: וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה
שִׁמְעוֹן וְנָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל
בֶּן צוּרִישַׁדָּי: וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שְׁלֹשָׁה
וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת: וּמַטֵּה גָד
וְנָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל:
וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: כָּל פְּקוּדֵי מַחֲנֵה
רְאוּבֵן מֵאָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבָּעָה אֲלָפִים
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת לִצְבָאֹתָם וְשֵׁנִית יִסָּעוּ:
וְנָסַע אֹהֶל מוֹעֵד מַחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ
הַמַּחֲנוֹת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ כֵּן יִסָּעוּ אִישׁ עַל
יָדוֹ לְדִגְלֵיהֶם: דֶּגֶל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם לִצְבָאֹתָם
וְנָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד:
וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת:
וְאַחֲרָיו מַטֵּה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה
גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר: וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שְׁנַיִם
וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם: וּמַטֵּה בִנְיָמִן
וְנָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן גִּדְעוֹנִי:
וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף
וְאַרְבַּע מֵאוֹת: כָּל פְּקוּדֵי מַחֲנֵה אֶפְרַיִם
מֵאָה וּשְׁמֹנָה אֶלֶף וּשְׁמֹנַת מֵאוֹת לִצְבָאֹתָם
וְשִׁלִּשִׁים יִסָּעוּ: דֶּגֶל מַחֲנֵה דָן צָפוֹנָה
לִצְבָאֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר
בֶּן עַמִּישַׁדָּי: וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים
אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת: וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה
אָשֵׁר וְנָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל
בֶּן עָכְרָן: וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו אֶחָד וְאַרְבָּעִים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: וּמַטֵּה נַפְתָּלִי
וְנָשִׂיא לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן עֵינָן:
וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וְאַרְבַּע מֵאוֹת: כָּל פְּקוּדֵי דָן חֲמִשָּׁה
וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת אַחֲרֹנָה לְדִגְלֹתָם
יִסָּעוּ: אֵלֶּה פְקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית
אֲבֹתָם כָּל פְּקוּדֵי הַמַּחֲנוֹת לִצְבָאֹתָם
שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ
מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: וְהַלְוִיִּם לֹא הָתְפָּקְדוּ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת מֹשֶׁה: וַיִּהְיוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן חָנוּ לְדִגְלֹתָם
וְכֵן נָסָעוּ אִישׁ לְמִשְׁפְּחֹתָיו עַל בֵּית
אֲבֹתָיו:

פרק ג.

וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם דִּבֶּר
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בְּהַר סִינָי: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
בְּנֵי אַהֲרֹן הַבְּכוֹר נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר
וְאִיתָמָר: אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
הַמְּשִׁיחִים אֲשֶׁר מִלֵּא יָדָם לְכַהֵן: וַיָּמָת
נָדָב וַאֲבִיהוּא לִפְנֵי יְהוָה בְּהַקְרִבָם אֵשׁ
זָרָה לִפְנֵי יְהוָה בְּמִדְבַּר סִינָי וּבָנִים לֹא
הָיוּ לָהֶם וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר עַל פְּנֵי
אַהֲרֹן אֲבִיהֶם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:
הַקְרֵב אֶת מַטֵּה לֵוִי וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי
אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְשֵׁרְתוּ אֹתוֹ: וְשָׁמְרוּ אֶת
מִשְׁמַרְתּוֹ וְאֶת מִשְׁמֶרֶת כָּל הָעֵדָה לִפְנֵי
אֹהֶל מוֹעֵד לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן:
וְשָׁמְרוּ אֶת כָּל כְּלֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת מִשְׁמֶרֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן:
וְנָתַתָּה אֶת הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו נְתֻנִים
נְתֻנִים הֵמָּה לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֶת
אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו תִּפְקֹד וְשָׁמְרוּ אֶת כְּהֻנָּתָם
וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר: וַאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם: כִּי לִי כָל
בְּכוֹר בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
הִקְדַּשְׁתִּי לִי כָל בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאָדָם
עַד בְּהֵמָה לִי יִהְיוּ אֲנִי יְהוָה: וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינָי לֵאמֹר: פְּקֹד אֶת
בְּנֵי לֵוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל זָכָר
מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה תִּפְקְדֵם: וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה
עַל פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר נִצְטָוָה: וַיִּהְיוּ בְנֵי לֵוִי
בְּשֵׁמוֹתָם גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרִי: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לָבְנִי וְשִׁמְעִי לְמִשְׁפְּחֹתָם:
וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר חֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל
לְמִשְׁפְּחֹתָם: וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי
אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי לְבֵית אֲבֹתָם:
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן בְּמִשְׁפְּחֹתָם
לִבְנִי וְשִׁמְעִי: וּבְנֵי לִבְנִי וּבְנֵי שִׁמְעִי
שְׁנֵי מִשְׁפְּחוֹת גֵּרְשֻׁנִּי: בְּנֵי עַמְרָם וְיִצְהָר
חֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל שְׁנֵי מִשְׁפְּחוֹת קְהָתִי:
וּבְנֵי יִצְהָר נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר:
וּבְנֵי עֻזִּיאֵל מִישָׁאֵל וְאֶלְצָפָן וְסִתְרִי:
וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי שְׁנֵי מִשְׁפְּחוֹת
מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי
לֵוִי לְבֵית אֲבֹתָם: וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא
לִפְנֵי יְהוָה בְּהַקְרִבָם אֵשׁ זָרָה לִפְנֵי יְהוָה
בְּמִדְבַּר סִינָי וּבָנִים לֹא הָיוּ לָהֶם וַיְכַהֵן
אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר עַל פְּנֵי אַהֲרֹן אֲבִיהֶם:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: הַקְרֵב אֶת
מַטֵּה לֵוִי וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וְשֵׁרְתוּ אֹתוֹ: וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַרְתּוֹ וְאֶת
מִשְׁמֶרֶת כָּל הָעֵדָה לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן: וְשָׁמְרוּ אֶת כָּל
כְּלֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן: וְנָתַתָּה אֶת
הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו נְתֻנִים הֵם נְתֻנִים
הֵמָּה לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֶת אַהֲרֹן
וְאֶת בָּנָיו תִּפְקֹד וְשָׁמְרוּ אֶת כְּהֻנָּתָם
וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר: וַאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם: כִּי לִי כָל
בְּכוֹר בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
הִקְדַּשְׁתִּי לִי כָל בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאָדָם
עַד בְּהֵמָה לִי יִהְיוּ אֲנִי יְהוָה: וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינָי לֵאמֹר: פְּקֹד אֶת
בְּנֵי לֵוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל זָכָר
מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה תִּפְקְדֵם: וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה
עַל פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר נִצְטָוָה: וַיִּהְיוּ בְנֵי לֵוִי
בְּשֵׁמוֹתָם גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרִי: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לָבְנִי וְשִׁמְעִי לְמִשְׁפְּחֹתָם:
וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר חֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל
לְמִשְׁפְּחֹתָם: וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי
אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי לְבֵית אֲבֹתָם:
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן בְּמִשְׁפְּחֹתָם
לִבְנִי וְשִׁמְעִי: וּבְנֵי לִבְנִי וּבְנֵי שִׁמְעִי
שְׁנֵי מִשְׁפְּחוֹת גֵּרְשֻׁנִּי: בְּנֵי עַמְרָם וְיִצְהָר
חֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל שְׁנֵי מִשְׁפְּחוֹת קְהָתִי:
וּבְנֵי יִצְהָר נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר:
וּבְנֵי עֻזִּיאֵל מִישָׁאֵל וְאֶלְצָפָן וְסִתְרִי:
וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי שְׁנֵי מִשְׁפְּחוֹת
מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי
לֵוִי לְבֵית אֲבֹתָם:

10 שמעם׃ * ויך אתם עד מקום אחד׃
11 ויהי בעבר יהושע בירדן ויהי
12 העם עלו מן הירדן ביום העשירי
13 לחדש הראשון׃ * ויחנו בגלגל
14 בקצה מזרח לירחו׃ ואבני
15 הגלגל אשר לקחו מן הירדן
16 הקים יהושע בגלגל׃ * ויאמר
17 אל בני ישראל לאמר שאו
18 מן הירדן׃ ויהי כאשר עלו
19 נושאי הארון ברית יהוה מן
20 הירדן ויהי כף רגלי הכהנים
21 נשאי הארון ביבשה׃ * ויהי
22 כאשר נחו כל העם מן הירדן
23 ויהוה אמר אל יהושע לאמר׃
24 דברו אל בני ישראל לאמר
25 מה האבנים האלה׃ והודעתם
26 את בניכם לאמר יבש ישראל
27 את הירדן הזה בחרבה׃ * אשר
28 הוביש יהוה את מי הירדן
29 מפני בני ישראל עד עברם
30 כאשר עשה יהוה לים סוף
31 אשר הוביש מפנינו עד עברנו׃
32 למען דעת כל עמי הארץ
33 את יד יהוה כי חזקה היא
34 למען יראתם את יהוה אלהיכם
35 כל הימים׃ * ויהי כשמע כל
36 מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
37 ימה וכל מלכי הכנעני אשר
38 על הים לאמר הוביש יהוה
39 את מי הירדן מפני בני ישראל
40 עד עברנו ותמס לבבם ולא
41 היתה עוד רוח בם מפני בני
42 ישראל׃ * בעת ההיא אמר
43 יהוה אל יהושע עשה לך
44 חרבות צרים ושוב מל את
45 בני ישראל שנית׃ ויעש יהושע
46 לו חרבות צרים ויגל את
47 ערלת בני ישראל׃ * זה הדבר
48 אשר מל יהושע כל העם
49 היצאים ממצרים הזכרים כל
50 אנשי המלחמה מתו במדבר
51 בדרך בצאתם ממצרים׃ כי
52 המולים היו ואת כל העם
53 הילדים הנולדים במדבר בדרך
54 בצאתם ממצרים לא מלו׃
55 כי ארבעים שנה הלכו בני
56 ישראל במדבר ויתמו כל
57 הגוי אנשי המלחמה היוצאים
58 ממצרים אשר לא שמעו בקול
59 יהוה אשר נשבע יהוה להם
60 לבלתי הראות להם את הארץ
61 אשר נשבע יהוה לאבותם לתת
62 לנו ארץ זבת חלב ודבש׃ *
63 את בניהם הקים תחתם אותם
64 מל יהושע כי ערלים היו כי
65 לא מלו אותם בדרך׃ ויהי
66 כאשר תמו כל הגוי למות
67 וישבו העם תחתם ויעבר
68 יהושע את כל העם׃ ויהי
69 ביום השלישי ויתיצבו העם
70 בבית מחניהם עד חיותם׃
71 ויהי ביום השלישי וישאו
72 הכהנים נשאי הארון ברית
73 יהוה מן הירדן ויהי כף רגלי
74 הכהנים נשאי הארון ביבשה׃
75 ויהי כאשר נשאו נשאי הארון
76 ברית יהוה מן הירדן ויהי כף
77 רגלי נשאי הארון ביבשה׃
78 ויהי כאשר נשאו נשאי הארון
79 ברית יהוה מן הירדן ויהי כף
80 רגלי נשאי הארון ביבשה׃
81 ויהי כאשר נשאו נשאי הארון
82 ברית יהוה מן הירדן ויהי כף
83 רגלי נשאי הארון ביבשה׃

ויאמרו אליו אחיו הלוא מלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוסיפו עוד שנאו אתו על חלמתיו ועל דבריו׃ ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי׃ ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה׃ ויקנאו בו אחיו והאביו שמר את הדבר׃ ואחיו הלכו לרעות את צאן אביהם בשכם׃ ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני׃ ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה׃ וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש׃ ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים׃ ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה׃ וירא אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו׃ ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה הלך׃ ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבארות והיה אמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו׃ וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש׃ ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו׃ ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו׃ ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים׃ וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים׃ ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו׃ לכו ונמכרנו לישמעאלים והיד אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃ ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור ויסחרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויולכו את יוסף מצרים׃ וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו׃ וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃ ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם׃ וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא׃ ויכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים׃ ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה ויבך אתו אביו׃ והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים׃

פרשה ה׳

ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה׃ וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה׃ ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער׃ ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן׃ ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃ ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר׃ ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה׃ ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך׃ וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו׃ וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו׃ ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה׃ ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃ ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃ ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה׃ וירא יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃ ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי׃ ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך׃ ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו׃ ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה׃ ויהודה שלח את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה׃ וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה׃ וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה׃ ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃ ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃ היא מוצאת היא ותשלח אל חמיה לאמר להאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה׃ ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה׃ ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃ ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה׃ והיה כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃ ואחר יצא אחיו אשר על ידו שני ויקרא שמו זרח׃

פרשה ו׳

ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדוהו שמה׃ ויהי יוסף איש משכיל ויהי בבית אדניו המצרי׃ וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו׃ וימצא יוסף חן בעיניו ויהי לו לשרת ויפקדהו על ביתו וכל יש נתן בידו׃ ויהי מאז הפקיד בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה׃ ויעזב כל אשר יש לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה׃ ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי׃ וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית ויד כל אשר יש לו נתן בידי׃ אין גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אתך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים׃ ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה׃ ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית׃ ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה׃ ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה ותנס החוצה׃ ותקרא לאנשי ביתה ותאמר אליהם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול׃ ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה׃ ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו׃ ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי׃ ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי ויברח החוצה׃ ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו׃ ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר׃ ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן את חנו בעיני שר בית הסהר׃ ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא עשה׃ אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח׃

פרשה ז׳

ויהי אחר הדברים האלה חטא שקי מצרים ואפיה אפה מלך מצרים לאדניהם׃ ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האפים׃ ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם׃ ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרתם ויהיו ימים במשמר׃ ויחלמו חלום שניהם איש חלומו כפתרון חלומו המשקה והאפה אשר למלך מצרים האסורים בבית הסהר׃ ויבא יוסף אליהם בבקר וירא אתם והנם זעפים׃ וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בבית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום מתמול׃ ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר יוסף אליהם הלא לאלהים פתרנים ספרו נא לי׃ ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני׃ ובגפן שלשה שרגים והוא כפרחה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים׃ וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אתם אל כוס פרעה ואתן הכוס על כף פרעה׃ ויאמר יוסף אליו זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם׃ עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו׃ כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה׃ כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור׃ ויראה שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף גם אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי׃ ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי׃ ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם׃ עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אתך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך׃ ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו׃ וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה׃ ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף׃ ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו׃

ואת שאר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר ההמון הגלה נבוזראדן רב טבחים׃
12 ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכרמים ולעבדים׃ ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר לבית יהוה שברו הכשדים וישאו את נחשתם בבלה׃
14 ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו׃
15 ואת המחתות ואת המזרקות אשר זהב זהב ואת הכפות אשר כסף כסף לקח רב טבחים׃
16 שני העמודים הים האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל נחשת כל הכלים האלה׃
17 שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד והשרי עליו נחשת וקומת השרי שלשה אמות והשבכה והרמונים על השרי סביב הכל נחשת ולעמוד השני כמו אלה׃
18 ויקח רב טבחים את שריה צפניה כהן השני ואת שלשת שמרי הסף׃
19 ומן העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך הנמצאים בעיר ואת שר הצבא המפקד את העם ואת ששים אנשים מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר׃
20 ויקח נבוזראדן רב טבחים אותם ויולך אותם אל מלך בבל רבלתה׃
21 ויכם מלך בבל ויהרגם ברבלתה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו׃
22 והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן׃
23 וישמעו כל שרי החילים המה ואנשיהם כי פקד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפתה ואת ישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחומת הנטופתי ויעזניה בן המעכתי המה ואנשיהם׃
24 וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבד את הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם׃
25 ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו וימת וגם את היהודים ואת הכשדים אשר היו אתו במצפתה׃
26 ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים ויבאו מצרימה כי יראו מפני הכשדים׃
27 ויהי בשנת שלשים ושבע לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית הכלא׃
28 וידבר אתו טובות וישת את כסאו מעל כסאות המלכים אשר אתו בבבל׃
29 וישנא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו׃
30 וארחתו ארחת תמיד נתן לו מאת מלך בבל דבר יום ביומו כל ימי חייו עד יום מותו׃

דברי הימים ב׳

פרק א׳.

1 ויתחזק שלמה בן דוד על ממלכתו ויהוה אלהיו עמו וישגהו לגדל׃
2 ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשופטים ולכל נשיא לכל ראשי האבות׃
3 וילך שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד יהוה במדבר׃
4 אך ארון האלהים העלה דוד מקרית יערים כי הכין לו דוד אהל בירושלם׃
5 ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור שם לפני משכן יהוה ויבקשהו שלמה והקהל׃
6 ויעל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו אלף עלות׃
7 בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן לך׃
8 ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דוד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו׃
9 עתה יהוה אלהים יאמן דברך על דוד אבי כי אתה המלכתני על עם רב כעפר הארץ׃
10 עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי יוכל לשפט את עמך הגדול הזה׃
11 ויאמר האלהים אל שלמה יען היתה זאת בלבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד וחיי שונאיך ורב ימים לא שאלת לך חכמה ומדע שאלת לך ועשר ונכסים ותפארת אתן לך אשר לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחריך לא יהיה כן׃
13 ויבא שלמה מבמת גבעון מלפני אהל מועד ירושלם וימלך על ישראל׃
14 ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם׃
15 ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבנים עשה אותם ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב׃
16 ומוצא הסוסים אשר לשלמה מקוה סוחרי המלך יקחו מקוה במחיר׃
17 ויעלו ויוציאו מרכבה משש מאות כסף וסוס במאה וחמשים וכן לכל מלכי החתים וארם בידם יוציאו׃

פרק ב׳.

1 ויאמר שלמה לבנות שם ליהוה ובית למלכותו׃
2 ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמנים אלף איש חוצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות נצבים עליהם׃
3 וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דוד אבי ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשבת בו כן עשה עמדי׃
4 הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ולמערכת תמיד עולה לבקרים ולערבים ולשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל׃
5 והבית אשר אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים׃
6 ומי יוכל לו לבנות בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלוהו ומי אני כי אבנה לו בית כי אם להקטיר לפניו׃
7 ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגמן ותולעת שני ותכלת ויודע לפתח פתוחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דוד אבי׃
8 ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מלבנון כי אני ידעתי כי עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון והנה עבדי עם עבדיך׃
9 ולהכין לי עצים הרבה כי הבית אשר אני בונה יהיה גדול ונפלא׃
10 והנה לחטבי העצים לכרתים נתתי כרים חטים ושעורים ויין ושמן׃
11 ויאמר חורם מלך צר בכתב אשר שלח אל שלמה באהבת יהוה את עמו נתנך עליהם למלך׃
12 ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדוד המלך בן חכם ידע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית למלכותו׃
13 ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה לחורם אבי׃
14 בן אשה מבנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל באבן ובעצים בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת אשר ישימון לו עם חכמיך ועם חכמי אדני דויד אביך׃
15 ועתה החטים והשעורים השמן והיין אשר אמר אדני יתן לעבדיו׃
16 ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון כל צרכך ונביאם לך דברת על הים יפו ואתה תעלם לירושלם׃
17 וישלח שלמה את כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אחר המספר אשר ספר אותם דויד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים ושש מאות׃
18 ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמנים אלף חוצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות נצבים להעביד את העם׃

פרק ג׳.

1 ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם בהר המוריה אשר נראה לדויד אביו אשר הכין במקום דויד בגרן ארנן היבוסי׃
2 ויחל בחדש השני ביום השני בשנה הרביעית למלכותו׃
3 ואלה יסדו שלמה לבנות בית האלהים הראשונה ארכה באמות במדה אמות ששים אמה ורחבה עשרים אמה׃
4 והאולם אשר על פני הבית ארכו עשרים אמה כנגד רחב הבית ורחבו עשר אמות על פני הבית׃
5 ואת הבית הגדול חפה בעץ ברוש ויצפהו זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשרות׃
6 ויצף הבית אבן יקר לתפארת והזהב זהב פרוים׃
7 ויצף את הבית את הקרות את אפו ואת מזוזתיו ואת דלתותיו זהב ויכתב על הקרות כרובים׃
8 ויעש את בית הקדש ארכו על פני רחב הבית עשרים אמה ורחבו עשרים אמה וחפהו זהב טוב ששים ככר׃
9 ומשקל המסמרות חמשים זהב ואת העליות חפה זהב׃
10 ויעש בבית הקדש שני כרובים מעשה צמרים ויצפו אתם זהב׃
11 וכנפי הכרובים ארך עשרים אמה כנף האחת אמה חמש נוגעת בקיר הבית וכנף השנית אמה חמש נוגעת בכנף הכרוב השני׃
12 וכנף הכרוב השני אמה חמש נוגעת בקיר הבית וכנף השנית אמה חמש דבקה בכנף הכרוב השני׃
13 כנפי הכרובים האלה פרשות עשרים אמה והם עמדים על רגליהם ופניהם בית׃
14 ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ובוץ ויעש עליה כרובים׃
15 ויעש לפני הבית שני עמודים שלשים ואמה והכתר אשר על ראש כל אחד חמש אמות׃
16 ויעש שרשרות כמחשבת בדביר ויתן על ראש העמודים ויעש רמונים מאה ויתן על השרשרות׃
17 ויקם את העמודים לפני ההיכל אחד מימין ואחד משמאל ויקרא את שם הימני יכין ואת שם השמאלי בעז׃

פרק ד׳.

1 ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו׃
2 ויעש את הים מוצק עשר באמה שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו סביב׃
3 ודמות בקר תחתיו סבבים אתו עשרה באמה מקיפים את הים שני טורי הבקר יצוקים במוצקתו׃
4 עומד על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים מערבה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחוריהם בית׃
5 ועבי טפחו וכשפת כעשה שושן פרח כובע כזים בת שלשת אלפים בת יכיל׃
6 ויעש כיורים עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה משמאל לרחוץ בם מעשה העולה ירחצו בם והים לרחוץ לכהנים בו׃
7 ויעש את המנורות עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאל׃
8 ויעש שלחנות עשר ויתן בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאל ויעש מזרקות מאה זהב׃
9 ויעש חצר הכהנים ואולם ודלתות לאולם וצפה דלתותיהם נחשת׃
10 והים נתן מכתף ימין בקדים נגבה׃
11 ויעש חירם את הסירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלהים׃
12 עמודים שנים וגלות שתי גלות העמודים ושתי שבכות לכסות את שתי גלות העמודים אשר על פני העמודים׃
13 ואת הרמונים ארבע מאות לשתי השבכות שני טורים רמונים לשבכה האחת לכסות את שתי גלות העמודים אשר על העמודים׃
14 ואת המכנות עשה ואת הכיורות עשה על המכנות׃
15 ואת הים אחד ושנים עשר בקר תחתיו׃
16 ואת הסירות ואת היעים ואת המזלגות וכל כליהם עשה חירם אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק׃
17 במכתר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרתן׃
18 ויעש שלמה את כל הכלים האלה לרב מאד כי לא נחקר משקל הנחשת׃
19 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות אשר עליהם לחם הפנים׃
20 והמנורות עם נרותיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור׃
21 והפרחים והנרות והמלקחים זהב וזהב מכלל׃
22 והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור והפתח בתיו הפנימים לקדש הקדשים ובתי ההיכל לבית זהב׃

פרק ה׳.

1 ותכל כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדשי דויד אביו את הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים ויתן באוצרות בית האלהים׃
2 אז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד היא ציון׃
3 ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש השביעי׃
4 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלוים את הארון׃
5 ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל הכהנים והלוים יעלום׃
6 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לפניו היו עמו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא יימנו מרב׃
7 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים תחת כנפי הכרובים׃
8 כי הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה׃
9 ויאריכו הבדים ותראינה ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה׃
10 אין בארון רק שני הלחות אשר הניח שם משה בחורב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים׃
11 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין למשמרות׃
12 והלוים המשוררים לכל אשר להם לאסף להימן לידותון לבניהם ולאחיהם לבושים בוץ במצלתים ובנבלים ובכנורות עמדים מזרח למזבח ועמהם כהנים מאה ועשרים מחצצרים׃
13 ויהי כאחד המחצצרים והמשוררים להשמיע קול אחד להלל ולהודות ליהוה וכאשר נשאו קול בחצצרות ובמצלתים ובכלי השיר ובהללים כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה׃
14 ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים׃

פרק ו׳.

1 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל׃
2 ואני בניתי בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים׃
3 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד׃
4 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו אל דויד אבי ובידיו מלא לאמר׃
5 מיום הוציאי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא בחרתי באיש לנגיד על עמי ישראל׃
6 ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל׃
7 ויהי עם לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל׃
8 ויאמר יהוה אל דויד אבי יען היות עם לבבך לבנות בית לשמי הטבת כי היה עם לבבך׃
9 רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי׃
10 ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבן הבית לשם יהוה אלהי ישראל׃
11 ואשם שם את הארון אשר בו ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל׃
12 ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו׃
13 כי שלמה עשה כיור נחשת וישם אתו בתוך העזרה חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ושלש אמות קומתו ויעמד עליו ויכרע על ברכיו נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים׃
14 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ובארץ שומר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבבם׃
15 אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידיך מלאת כיום הזה׃
16 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת בתורתי כאשר הלכת לפני׃
17 ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר דברת לעבדך לדויד׃
18 כי האמנם ישב אלהים את האדם על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי׃
19 ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך׃
20 להיות עיניך פתחות אל הבית הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמך שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה׃
21 ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת׃
22 אם יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלותו ובא האלה לפני מזבחך בבית הזה׃
23 ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולצדיק להצדיק לתת לו כצדקתו׃
24 ואם יינגף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה׃
25 אתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתתה להם ולאבותיהם׃
26 בעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם׃
27 אתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתת מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה׃
28 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה אויבו צר לו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה׃
29 כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה׃
30 אתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם׃
31 למען ייראוך ללכת בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבותינו׃
32 וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך הגדול וידך החזקה וזרועך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה׃
33 אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אותך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי׃
34 כי יצא עמך למלחמה על אויביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך׃
35 ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם׃
36 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבוהם שביהם אל ארץ הקרובה או הרחוקה׃
37 והשיבו אל לבבם בארץ אשר שבו שם והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו העוינו ורשענו׃
38 ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ שביהם אשר שבו אותם והתפללו אל דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת והבית אשר בניתי לשמך׃
39 ושמעת השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו לך׃
40 עתה אלהי יהיו נא עיניך פקחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה׃
41 ועתה קומה יהוה אלהים למנוחתך אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים ילבשו ישועה וחסידיך ישמחו בטוב׃
42 יהוה אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דויד עבדך׃

פרק ז׳.

1 וכאשר כלה שלמה להתפלל ירדה האש מן השמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית׃
2 ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה׃
3 וכל בני ישראל ראים בירד האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃
4 והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה׃
5 ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף ושאן מאה ועשרים אלף צאן וישחטו המלך וכל העם את בית האלהים׃
6 והכהנים עמדים על עמדתם והלוים בכלי שיר ליהוה אשר עשה דויד המלך להודות ליהוה כי לעולם חסדו בהללם על ידם והכהנים מחצצרים לפניהם וכל ישראל עמדים׃
7 ויקדש שלמה את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלות ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכל להכיל את העלה והמנחה ואת החלבים׃
8 ויעש שלמה את החג בעת ההיא שבעת ימים וכל ישראל אתו קהל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרים׃
9 ויעשו ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים׃
10 וביום עשרים ושלשה לחדש השביעי שלח את העם לאהליהם שמחים וטובי לב על הטובה אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל עמו׃
11 ויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל אשר עלה על לב שלמה לעשות בבית יהוה ובביתו בהצלחה עשה׃
12 וירא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי את תפלתך ואבחר במקום הזה לי לבית זבח׃
13 הן אעצר את השמים ולא יהיה מטר ואם אצוה על הארבה לאכל הארץ ואם אשלח דבר בעמי׃
14 ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישובו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן השמים ואסלח לחטאתם ואת ארצם ארפא׃
15 עתה עיני תהיינה פתחות ואזני קשבות לתפלת המקום הזה׃
16 ועתה בחרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים׃
17 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דויד אביך לעשות ככל אשר צויתיך וחקי ומשפטי תשמר׃
18 והקמתי את כסא ממלכתך כאשר כרתי לדויד אביך לאמר לא יכרת לך איש מושל בישראל׃
19 ואם שוב תשובו ועזבתם חקי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃
20 ונתשתים מעל אדמתי אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פני והייתיו למשל ולשנינה בכל העמים׃
21 והבית הזה אשר היה עליון לכל עובר עליו ישם ואמר למה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה׃
22 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת׃

פרק ח׳.

1 ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו׃
2 את הערים אשר נתן חורם לשלמה בנה שלמה והושב שם את בני ישראל׃
3 וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה׃
4 ויבן את תדמור במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה לחמת׃
5 ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון ערי מצור חומות דלתים ובריח׃
6 ואת בעלת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו׃
7 כל העם הנותר מן החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אשר לא מישראל המה׃
8 בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה׃
9 ומבני ישראל לא נתן שלמה עבדים למלאכתו כי המה אנשי מלחמה המה שריו ושלישיו ושרי רכבו ופרשיו׃
10 ואלה שרי הנצבים אשר למלך שלמה חמשים ומאתים הרדים בעם׃
11 ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דויד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשב אשתי בבית דויד מלך ישראל כי קדשים המה אשר באה שמה ארון יהוה׃
12 אז העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם׃
13 ודבר יום ביום להעלות כמצות משה לשבתות ולחדשים ולמועדים שלש פעמים בשנה בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסכות׃
14 ויעמד כמשפט דויד אביו את מחלקות הכהנים על עבדתם והלוים על משמרתם לשבח ולכהן נגד הכהנים דבר יום ביומו והשוערים במחלקותם לשער שער כי כן מצות דויד איש האלהים׃
15 ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלוים על כל דבר ועל האוצרות׃
16 ותכן כל מלאכת שלמה עד יום יסוד בית יהוה ועד כלתו עד אשר שלם בית יהוה׃
17 אז הלך שלמה אל עציון גבר ואל אילת על שפת הים בארץ אדום׃
18 וישלח לו חורם ביד עבדיו אניות ועבדי ים יודעי הים ויבאו עם עבדי שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה׃

פרק ט׳.

1 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבא לנסות את שלמה בחידות בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד ותבא אל שלמה ותדבר אתו את כל אשר היה עם לבבה׃
2 ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה׃
3 ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה והבית אשר בנה׃
4 ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ומעלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היתה עוד בה רוח׃
5 ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך׃
6 ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הוגד לי חצי הרבה חכמתך ותוספת על השמועה אשר שמעתי׃
7 אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך׃
8 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך על כן אלהיך אהב את ישראל להעמידם לעולם וישם עליך למלך לעשות משפט וצדקה׃
9 ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא היה כבשם הנתן מלכת שבא למלך שלמה׃
10 וגם עבדי חורם ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה׃
11 ויעש המלך את עצי האלגומים מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים למשוררים ולא נראו כמוהם בארץ יהודה׃
12 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך וישב ותלך לארצה היא ועבדיה׃
13 ומשקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ושש ששים ככר זהב׃
14 מלבד אנשי הרכלים והסחרים וכל מלכי הערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה׃
15 ויעש המלך שלמה מאתים צנות זהב שחוט משקל שש מאות זהב יצא על הצנה האחת׃
16 ושלש מאות מגנים זהב שחוט משקל שלש מנים זהב יצא על המגן האחד ויתנם המלך בבית יער הלבנון׃
17 ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב טהור׃
18 ושש מעלות לכסא ושפת זהב לכסא מחוברת אל הכסא ושתי ידות מזה ומזה למקום הישב ושני אריות עמדים אצל הידות׃
19 ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות׃
20 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית היער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה׃
21 כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלש שנים תבוא אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שן וקופים ותכיים׃
22 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה׃
23 וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבבו׃
24 והמה מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק בשם ופרדים דבר שנה בשנה׃
25 ויהי לשלמה ארבעת אלפים אבוסי סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם׃
26 ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים׃
27 ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב׃
28 ומוצאים לשלמה סוסים ממצרים ומכל הארצות׃
29 ויתר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילני בדברי ידעו הנביא ועל חזות עדו הרואה על ירבעם בן נבט׃
30 וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה׃
31 וישכב שלמה עם אבתיו ויקברו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו׃

פרק י׳.

1 וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל ישראל להמליכו׃
2 ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם ממצרים׃
3 וישלחו ויקראו לו וילך ירבעם וכל ישראל ויבאו וידברו אל רחבעם לאמר׃
4 אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך׃
5 ויאמר אליהם עוד שלשת ימים לכו ושובו אלי וילך העם׃
6 ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר׃
7 וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם וענית אותם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים׃
8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו וייעץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר עמדים לפניו׃
9 ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העול אשר נתן אביך עלינו׃
10 וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר אל העם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אליהם קטני עבה ממתני אבי׃
11 ועתה אבי העמיס עליכם עול כבד ואני אוסיף על עולכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים׃
12 ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי׃
13 וישב המלך אליהם קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים׃
14 וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים׃
15 ולא שמע המלך אל העם כי היתה נסבה מאת יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בן נבט׃
16 וירא כל ישראל כי לא שמע המלך להם וישב העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדויד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דויד וילך ישראל לאהליו׃
17 ובני ישראל הישבים בערי יהודה ימלך עליהם רחבעם׃
18 וישלח המלך רחבעם את הדורם אשר על המס וירגמו בני ישראל אותו באבנים וימת ויתאמץ המלך רחבעם לעלות במרכבה לנוס ירושלם׃
19 ויפשעו ישראל בבית דויד עד היום הזה׃

פרק יא׳.

1 ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את בית יהודה ובנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם׃
2 ויהי דבר יהוה אל שמעיה איש האלהים לאמר׃
3 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימין לאמר׃
4 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי נהיתה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם׃
5 וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה׃
6 ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע׃
7 ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלם׃
8 ואת גת ואת מרשה ואת זיף׃
9 ואת אדורים ואת לכיש ואת עזקה׃
10 ואת צרעה ואת איילון ואת חברון אשר ביהודה ובבנימין ערי מצור׃
11 ויחזק את המצורות וישם בהן שרים ואוצרות מאכל ושמן ויין׃
12 ובכל עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם מאד ויהי לו יהודה ובנימין׃
13 והכהנים והלוים אשר בכל ישראל התיצבו עליו מכל גבוליהם׃
14 כי עזבו הלוים את מגרשיהם ואחזתם ויבאו ליהודה וירושלם כי הזניחם ירבעם ובניו מכהן ליהוה׃
15 ויעמד לו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה׃
16 ואחריהם מכל שבטי ישראל הנתנים את לבבם לדרוש את יהוה אלהי ישראל באו ירושלם לזבח ליהוה אלהי אבותם׃
17 ויחזקו את מלכות יהודה ויאמצו את רחבעם בן שלמה שלש שנים כי שלש שנים הלכו בדרך דויד ושלמה׃
18 ויקח לו רחבעם מחלת בת ירימות בן דויד לאשה ואביחיל בת אליאב בן ישי׃
19 ותלד לו בנים

בְּהַעֲלֹתְךָ בְּנֵי־ אֲשֶׁר בְּנֵי־ אֲשֶׁר בְּנֵי־ אֲשֶׁר

וַיִּשְׁכַּב הַלַּיְלָה הַהוּא בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֶה: וַיִּקַּח אֶת־שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת־שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת־אַחַד עָשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֵת מַעֲבַר יַבֹּק: וַיִּקָּחֵם וַיַּעֲבִרֵם אֶת־הַנָּחַל וַיַּעֲבֵר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ: וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר: וַיַּרְא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע בְּכַף־יְרֵכוֹ וַתֵּקַע כַּף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֵאָבְקוֹ עִמּוֹ: וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם־בֵּרַכְתָּנִי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר לֹא־יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל כִּי שָׂרִיתָ עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים וַתּוּכָל: וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה־נָּא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם: וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם־הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי־רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל־פָּנִים וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי: וַיִּזְרַח־לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת־פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלֵעַ עַל־יְרֵכוֹ: עַל־כֵּן לֹא־יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנָּשֶׁה אֲשֶׁר עַל־כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשֶׁה:

וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב וַיַּרְא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחַץ אֶת־הַיְלָדִים עַל־לֵאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשִּׁפָחוֹת: וַיָּשֶׂם אֶת־הַשִּׁפָחוֹת וְאֶת־יַלְדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְאֶת־לֵאָה וְיַלְדֶיהָ אַחֲרֹנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרֹנִים: וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ עַד־אָחִיו: וַיָּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיְחַבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָו וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ: וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדֶּךָ: וַתִּגַּשְׁנָה הַשִּׁפָחוֹת הֵנָּה וְיַלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ: וְגַם־לֵאָה נִגְּשָׁה וִילָדֶיהָ וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ אַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲווּ: וַיֹּאמֶר מִי לְךָ כָּל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגָשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֶשׁ־לִי רָב אָחִי יְהִי לְךָ אֲשֶׁר־לָךְ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אַל־נָא אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי־עַל־כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאֵת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי: קַח־נָא אֶת־בִּרְכָתִי אֲשֶׁר הוּבָא לָךְ כִּי־חַנַּנִי אֱלֹהִים וְכִי־יֶשׁ־לִי כֹּל וַיִּפְצַר־בּוֹ וַיִּקָּח: וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנֵלֵכָה וְאֵלְכָה לְנֶגְדֶּךָ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יֹדֵעַ כִּי הַיְלָדִים רַכִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עָלוֹת עָלָי וְדָפְקוּם יוֹם אֶחָד וָמֵתוּ כָּל־הַצֹּאן: יַעֲבָר־נָא אֲדֹנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וַאֲנִי אֶתְנָהֲלָה לְאִטִּי לְרֶגֶל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְפָנַי וְלִרְגֶל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר־אָבוֹא אֶל־אֲדֹנִי שֵׂעִירָה: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אַצִּיגָה־נָּא עִמְּךָ מִן־הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי: וַיָּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֵשָׂו לְדַרְכּוֹ שֵׂעִירָה: וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן־לוֹ בָּיִת וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם סֻכּוֹת: וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שְׁכֶם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיִּחַן אֶת־פְּנֵי הָעִיר: וַיִּקֶן אֶת־חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי־חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה: וַיַּצֵּב שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

פרק לד׳.

וַתֵּצֵא דִינָה בַּת־לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ: וַיַּרְא אֹתָהּ שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ: וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַּת־יַעֲקֹב וַיֶּאֱהַב אֶת־הַנַּעֲרָ וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנַּעֲרָ: וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל־חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֶת־הַיַּלְדָּה הַזֹּאת לְאִשָּׁה: וְיַעֲקֹב שָׁמַע כִּי טִמֵּא אֶת־דִּינָה בִּתּוֹ וּבָנָיו הָיוּ אֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה וְהֶחֱרִשׁ יַעֲקֹב עַד־בֹּאָם: וַיֵּצֵא חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ: וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעָם וַיִּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי נְבָלָה עָשָׂה בְיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת־בַּת־יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה: וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר שְׁכֶם בְּנִי חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבִתְּכֶם תְּנוּ־נָא אֹתָהּ לּוֹ לְאִשָּׁה: וְהִתְחַתְּנוּ אֹתָנוּ בְּנֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ־לָנוּ וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם: וְאִתָּנוּ תֵּשֵׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וּסְחָרוּהָ וְהֵאָחֲזוּ בָהּ: וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל־אֲבִיהָ וְאֶל־אַחֶיהָ אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֵיכֶם וַאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶתֵּן: הַרְבּוּ עָלַי מְאֹד מֹהַר וְנָתֹן כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וּתְנוּ־לִי אֶת־הַנַּעֲרָ לְאִשָּׁה: וַיַּעֲנוּ בְנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שְׁכֶם וְאֶת־חֲמוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה וַיְדַבֵּרוּ אֲשֶׁר טִמֵּא אֶת־דִּינָה אֲחֹתָם: וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לָתֵת אֶת־אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ עָרְלָה כִּי חֶרְפָּה הִוא לָנוּ: אַךְ־זֹאת נֵאוֹת לָכֶם אִם־תִּהְיוּ כָמֹנוּ לְהִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר: וְנָתַנּוּ אֶת־בְּנֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח־לָנוּ וְיָשַׁבְנוּ אִתְּכֶם וְהָיִינוּ לְעַם אֶחָד: וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ לְהִמּוֹל וְלָקַחְנוּ אֶת־בִּתֵּנוּ וְהָלָכְנוּ: וַיִּיטְבוּ דִבְרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר: וְלֹא־אֵחַר הַנַּעַר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בְּבַת־יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד מִכֹּל בֵּית אָבִיו: וַיָּבֹא חֲמוֹר וְשְׁכֶם בְּנוֹ אֶל־שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל־אַנְשֵׁי עִירָם לֵאמֹר: הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלֵמִים הֵם אִתָּנוּ וְיֵשְׁבוּ בָאָרֶץ וְיִסְחֲרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הִנֵּה רַחֲבַת־יָדַיִם לִפְנֵיהֶם אֶת־בְּנֹתָם נִקַּח־לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ נִתֵּן לָהֶם: אַךְ־בְּזֹאת יֹאבוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לָשֶׁבֶת אִתָּנוּ לִהְיוֹת לְעַם אֶחָד בְּהִמּוֹל לָנוּ כָּל־זָכָר כַּאֲשֶׁר הֵם נְמֹלִים: מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם וְכָל־בְּהֶמְתָּם הֲלוֹא לָנוּ הֵם אַךְ נֵאוֹתָה לָהֶם וְיֵשְׁבוּ אִתָּנוּ: וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲמוֹר וְאֶל־שְׁכֶם בְּנוֹ כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמֹלוּ כָּל־זָכָר כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי־בְנֵי יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חַרְבּוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־הָעִיר בֶּטַח וַיַּהַרְגוּ כָּל־זָכָר: וְאֶת־חֲמוֹר וְאֶת־שְׁכֶם בְּנוֹ הָרְגוּ לְפִי־חָרֶב וַיִּקְחוּ אֶת־דִּינָה מִבֵּית שְׁכֶם וַיֵּצֵאוּ: בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־הַחֲלָלִים וַיָּבֹזּוּ הָעִיר אֲשֶׁר טִמְּאוּ אֲחוֹתָם: אֶת־צֹאנָם וְאֶת־בְּקָרָם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם וְאֵת אֲשֶׁר־בָּעִיר וְאֵת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקָחוּ: וְאֶת־כָּל־חֵילָם וְאֶת־כָּל־טַפָּם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹזּוּ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּבָּיִת: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־שִׁמְעוֹן וְאֶל־לֵוִי עֲכַרְתֶּם אֹתִי לְהַבְאִישֵׁנִי בְּיוֹשֵׁב הָאָרֶץ בַּכְּנַעֲנִי וּבַפְּרִזִּי וַאֲנִי מְתֵי מִסְפָּר וְנֶאֶסְפוּ עָלַי וְהִכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי: וַיֹּאמְרוּ הַכְזוֹנָה יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחוֹתֵנוּ:

פרק לה׳.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵית־אֵל וְשֶׁב־שָׁם וַעֲשֵׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הַנִּרְאֶה אֵלֶיךָ בְּבָרְחֲךָ מִפְּנֵי עֵשָׂו אָחִיךָ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֶל כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ הָסִירוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם וְהִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם: וְנָקוּמָה וְנַעֲלֶה בֵּית־אֵל וְאֶעֱשֶׂה־שָּׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הָעֹנֶה אֹתִי בְּיוֹם צָרָתִי וַיְהִי עִמָּדִי בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלָכְתִּי: וַיִּתְּנוּ אֶל־יַעֲקֹב אֶת כָּל־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנְּזָמִים אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּטְמֹן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר עִם־שְׁכֶם: וַיִּסָּעוּ וַתְּהִי חִתַּת אֱלֹהִים עַל־הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב: וַיָּבֹא יַעֲקֹב לוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן הִוא בֵּית־אֵל הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ: וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית־אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו: וַתָּמָת דְּבֹרָה מֵינֶקֶת רִבְקָה וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאַלּוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שַׁדָּי פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי וּקְהַל גּוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָּ וּמְלָכִים מֵחֲלָצֶיךָ יֵצֵאוּ: וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ: וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים בִּמְקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ: וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ מַצֶּבֶת אֶבֶן וַיַּסֵּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ וַיִּצֹק עָלֶיהָ שָׁמֶן: וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר־שָׁם אִתּוֹ אֱלֹהִים בֵּית־אֵל: וַיִּסְעוּ מִבֵּית־אֵל וַיְהִי־עוֹד כִּבְרַת־הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רָחֵל וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ: וַיְהִי בְּהַקְשֹׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל־תִּירְאִי כִּי־גַם־זֶה לָךְ בֵּן: וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מֵתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא לוֹ בִּנְיָמִין: וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֵר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת הִוא בֵּית לָחֶם: וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל־קְבֻרָתָהּ הִוא מַצֶּבֶת קְבֻרַת רָחֵל עַד הַיּוֹם: וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אָהֳלָה מִלְאָה לְמִגְדַּל עֵדֶר: וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת־בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר: בְּנֵי לֵאָה בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבוּלֻן: בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִן: וּבְנֵי בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי: וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד־לוֹ בְּפַדַּן אֲרָם: וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר גָּר־שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק: וַיִּהְיוּ יְמֵי יִצְחָק מְאַת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה: וַיִּגְוַע יִצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו זָקֵן וְשָׂבֵעַ יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו:

פרק לו׳.

וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם: עֵשָׂו לָקַח אֶת־נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן אָדָה בַּת־אֵילוֹן הַחִתִּי וְאֶת־אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן הַחִוִּי: וְאֶת־בָּשְׂמַת בַּת־יִשְׁמָעֵאל אֲחוֹת נְבָיוֹת: וַתֵּלֶד אָדָה לְעֵשָׂו אֶת־אֱלִיפַז וּבָשְׂמַת יָלְדָה אֶת־רְעוּאֵל: וְאָהֳלִיבָמָה יָלְדָה אֶת־יעוּשׁ וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו אֲשֶׁר נוֹלַד־לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת־נָשָׁיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּנֹתָיו וְאֵת כָּל־נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־בְּהֶמְתּוֹ וְאֶת־כָּל־קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל־אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אָחִיו: כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רָב מִשֶּׁבֶת יַחְדָּו וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם לָשֵׂאת אוֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם: וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו בְּהַר שֵׂעִיר עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם: וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם בְּהַר שֵׂעִיר: אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־עֵשָׂו אֱלִיפַז בֶּן־אָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו רְעוּאֵל בֶּן־בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו: וּבְנֵי אֱלִיפַז תֵּימָן אוֹמָר צְפוֹ וְגַעְתָּם וְקְנַז: וְתִמְנַע הָיְתָה פִלֶגֶשׁ לֶאֱלִיפַז בֶּן־עֵשָׂו וַתֵּלֶד לֶאֱלִיפַז אֶת־עֲמָלֵק אֵלֶּה בְּנֵי אָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו: וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וְזֶרַח שַׁמָּה מִזָּה הָיוּ בְּנֵי בָשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו: וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת־יעוּשׁ וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח: אֵלֶּה אַלּוּפֵי בְנֵי־עֵשָׂו בְּנֵי אֱלִיפַז בְּכוֹר עֵשָׂו אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף אוֹמָר אַלּוּף צְפוֹ אַלּוּף קְנַז: אַלּוּף קֹרַח אַלּוּף גַּעְתָּם אַלּוּף עֲמָלֵק אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱלִיפַז בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי אָדָה: וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל בֶּן־עֵשָׂו אַלּוּף נַחַת אַלּוּף זֶרַח אַלּוּף שַׁמָּה אַלּוּף מִזָּה אֵלֶּה אַלּוּפֵי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי בָשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו: וְאֵלֶּה בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה אֵשֶׁת עֵשָׂו אַלּוּף יעוּשׁ אַלּוּף יַעְלָם אַלּוּף קֹרַח אֵלֶּה אַלּוּפֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה אֵשֶׁת עֵשָׂו: אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו וְאֵלֶּה אַלּוּפֵימוֹ הוּא אֱדוֹם: אֵלֶּה בְּנֵי שֵׂעִיר חֹרִי יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ לוֹטָן וְשׁוֹבָל וְצִבְעוֹן וַעֲנָה: וְדִישׁוֹן וְאֵצֶר וְדִישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי חֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר בְּאֶרֶץ אֱדוֹם: וַיְהִי בְּנֵי לוֹטָן חֹרִי וְהֵמָם וְאֲחוֹת לוֹטָן תִּמְנָע: וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוֹבָל עַלְוָן וּמָנַחַת וְעֵיבָל שְׁפוֹ וְאוֹנָם: וּבְנֵי צִבְעוֹן אַיָּה וַעֲנָה הוּא הָעֲנָה אֲשֶׁר מָצָא אֶת־הַיְמִים בַּמִּדְבָּר בְּרָעֹתוֹ אֶת־הֲמֹרִים לְצִבְעוֹן אָבִיו: וְאֵלֶּה בְּנֵי עֲנָה דִּישׁוֹן וְאָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה: וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישׁוֹן חֶמְדָּן וְאֶשְׁבָּן וְיִתְרָן וּכְרָן: אֵלֶּה בְּנֵי אֵצֶר בִּלְהָן וְזַעֲוָן עֲקָן דִּישָׁן אֵלֶּה בְּנֵי דִישׁוֹן: וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן עוּץ וַאֲרָן: אֵלֶּה אַלּוּפֵי חֹרִי לְבָנָיו לוֹטָן אַלּוּף שׁוֹבָל אַלּוּף צִבְעוֹן אַלּוּף עֲנָה: אַלּוּף דִּישׁוֹן אַלּוּף אֵצֶר אַלּוּף דִּישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי חֹרִי לְאַלּוּפֵיהֶם בְּאֶרֶץ שֵׂעִיר: וַיִּמְלֹךְ בָּאָרֶץ אֱדוֹם לִפְנֵי מְלֹךְ מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בֶּלַע בֶּן־בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה: וַיָּמָת בֶּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן־זֶרַח מִבָּצְרָה: וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חוּשָׁם מֵאֶרֶץ הַתֵּימָנִי: וַיָּמָת חוּשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן־בְּדַד הַמַּכֶּה אֶת־מִדְיָן בִּשְׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֲוִית: וַיָּמָת הֲדַד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שַׁמְלָה מִמַּשְׂרֵקָה: וַיָּמָת שַׁמְלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שָׁאוּל מֵרְחֹבוֹת הַנָּהָר: וַיָּמָת שָׁאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חָנָן בֶּן־עַכְבּוֹר: וַיָּמָת בַּעַל חָנָן בֶּן־עַכְבּוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדָר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל בַּת־מַטְרֵד בַּת מֵי זָהָב: וַיָּמָת הֲדָר וְאַלּוּפֵי אֱדוֹם הָיוּ אַלּוּף תִּמְנָע אַלּוּף עַלְיָה אַלּוּף יְתֵת: אַלּוּף אָהֳלִיבָמָה אַלּוּף אֵלָה אַלּוּף פִּינוֹן: אַלּוּף קְנַז אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף מִבְצָר: אַלּוּף מַגְדִּיאֵל אַלּוּף עִירָם אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱדוֹם לְשִׁבְתָּם בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם הוּא עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם:

פרק לז׳.

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֹעֶה אֶת־אֶחָיו בַּצֹּאן וְהוּא נַעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דִּבָּתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם: וְיִשְׂרָאֵל אָהַב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זְקֻנִים הוּא לוֹ וְעָשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פַּסִּים: וַיִּרְאוּ אֶחָיו כִּי אֹתוֹ אָהַב אָבִיהֶם מִכָּל־אֶחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם: וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֶּד לְאֶחָיו וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי: וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם־נִצָּבָה וְהִנֵּה תְסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי: וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו הֲמָלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ עַל־חֲלֹמֹתָיו וְעַל־דְּבָרָיו: וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי: וַיְסַפֵּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֶחָיו וַיִּגְעַר־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתָּ הֲבוֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה: וַיְקַנְאוּ בוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר: וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לִרְעוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם בִּשְׁכֶם: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא אַחֶיךָ רֹעִים בִּשְׁכֶם לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֲלֵהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ־נָא רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֹּאן וַהֲשִׁבֵנִי דָבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׁכֶמָה: וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאָלֵהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מָה תְּבַקֵּשׁ: וַיֹּאמֶר אֶת־אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ הַגִּידָה־נָּא ל

ויאמרו אליו הנשאר: ואיה אחינו אשר הביא עמנו
31 אל הבית הזה: ויאמר אליהם יונתן אחי: אני ושמעון
אבי עמדנו בהר ונלחם בעד נפשנו כי נסו מפנינו:
32 ויקנא בנו לאחינו ויבא עד שער העיר ויראם הולכים
33 בבגדים ומלחמים: ויאמר אליהם למה באתם: ויגידו
לו את אשר קרה לאחינו: ויאמר אליהם הלא ידעתם
כי אנחנו ואחינו נלחמים בעד נפשנו ונירא את אלהים
ולא נבוש מפני איש: ועתה לכו אחרי ואל תיראו
34 מפניהם: ויקם ויעל אל הר אבן ויכה בכל אויבי
ויפל מהם חללים רבים: ויתר מהם נסו אל הבית
35 ויעל יונתן ואחיו ויבא אל הבית ויתגרו בו ויהרגו
36 בחרב את כל אשר נותר בו: ויתגרו בו ויהרגו
37 ויתגרו בו ויהרגו: ויתגרו בו ויהרגו: ויתגרו בו
ויהרגו: ויתגרו בו ויהרגו: ויתגרו בו ויהרגו:

וּמִקְנֵה כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר קָנָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא יוֹשֵׁב בָּהּ׃
5 וַיִּקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בְּנוֹתָיו וְאֵת כָּל־נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת־מִקְנֵהוּ
וְאֵת כָּל־קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשָׂה בְחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אַרְצָה
6 כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן׃ וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בָּאָרְצָה עַד מְקוֹם שְׁכֶם עַד אֵלוֹן
מוֹרֶה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בָּאָרֶץ׃ וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאֶה אֵלָיו׃ וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם הָהָרָה מִקֶּדֶם לְבֵית־אֵל
וַיֵּט אָהֳלֹה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעַי מִקֶּדֶם וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה׃
9 וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ הַנֶּגְבָּה׃ וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיְמָה לָגוּר
שָׁם כִּי־כָבֵד הָרָעָב בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרָיְמָה וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרַי
אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יְפַת־מַרְאֶה אָתְּ׃ וְהָיָה כִּי־יִרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרִים
וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֹתָךְ יְחַיּוּ׃ אִמְרִי־נָא אֲחֹתִי אָתְּ לְמַעַן יִיטַב־לִי
בַעֲבוּרֵךְ וְחָיְתָה נַפְשִׁי בִּגְלָלֵךְ׃ וַיְהִי כְּבוֹא אַבְרָם מִצְרַיְמָה וַיִּרְאוּ הַמִּצְרִים אֶת־
הָאִשָּׁה כִּי־יָפָה הִוא מְאֹד׃ וַיִּרְאוּ אֹתָהּ שָׂרֵי פַּרְעֹה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל־פַּרְעֹה וַתֻּקַּח
הָאִשָּׁה בֵּית פַּרְעֹה׃ וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ וַיְהִי־לוֹ צֹאן וּבָקָר וַחֲמֹרִים וַעֲבָדִים
וּשְׁפָחוֹת וְאֲתֹנֹת וּגְמַלִּים׃ וַיְנַגַּע יְהוָה אֶת־פַּרְעֹה נְגָעִים גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַל־דְּבַר
שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם׃ וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא־הִגַּדְתָּ
לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִוא׃ לָמָּה אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וָאֶקַּח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה
אִשְׁתְּךָ קַח וָלֵךְ׃ וַיְצַו עָלָיו פַּרְעֹה אֲנָשִׁים וַיְשַׁלְּחוּ אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ׃

פרשה יב.

וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנֶּגְבָּה׃ וְאַבְרָם כָּבֵד
מְאֹד בַּמִּקְנֶה בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב׃ וַיֵּלֶךְ לְמַסָּעָיו מִנֶּגֶב וְעַד־בֵּית אֵל עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
הָיָה שָׁם אָהֳלֹה בַּתְּחִלָּה בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין הָעָי׃ אֶל־מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם
בָּרִאשֹׁנָה וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְהוָה׃ וְגַם־לְלוֹט הַהֹלֵךְ אֶת־אַבְרָם הָיָה צֹאן
וּבָקָר וְאֹהָלִים׃ וְלֹא־נָשָׂא אֹתָם הָאָרֶץ לָשֶׁבֶת יַחְדָּו כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רָב וְלֹא יָכְלוּ
לָשֶׁבֶת יַחְדָּו׃ וַיְהִי רִיב בֵּין רֹעֵי מִקְנֵה־אַבְרָם וּבֵין רֹעֵי מִקְנֵה־לוֹט וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי
אָז יֹשֵׁב בָּאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־לוֹט אַל־נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין רֹעַי
וּבֵין רֹעֶיךָ כִּי אֲנָשִׁים אַחִים אֲנָחְנוּ׃ הֲלֹא כָל־הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ הִפָּרֶד נָא מֵעָלָי אִם־
הַשְּׂמֹאל וְאֵימִנָה וְאִם־הַיָּמִין וְאַשְׂמְאִילָה׃ וַיִּשָּׂא־לוֹט אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־כָּל־כִּכַּר
הַיַּרְדֵּן כִּי כֻלָּהּ מַשְׁקֶה לִפְנֵי שַׁחֵת יְהוָה אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה כְּגַן־יְהוָה כְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם בֹּאֲכָה צֹעַר׃ וַיִּבְחַר־לוֹ לוֹט אֵת כָּל־כִּכַּר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לוֹט מִקֶּדֶם וַיִּפָּרְדוּ
אִישׁ מֵעַל אָחִיו׃ אַבְרָם יָשַׁב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְלוֹט יָשַׁב בְּעָרֵי הַכִּכָּר וַיֶּאֱהַל עַד־סְדֹם׃
וְאַנְשֵׁי סְדֹם רָעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה מְאֹד׃ וַיהוָה אָמַר אֶל־אַבְרָם אַחֲרֵי הִפָּרֶד לוֹט
מֵעִמּוֹ שָׂא־נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אַתָּה שָׁם צָפֹנָה וָנֶגְבָּה וָקֵדְמָה וָיָמָּה׃
כִּי אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה רֹאֶה לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ עַד־עוֹלָם׃ וְשַׂמְתִּי אֶת־
זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִם־יוּכַל אִישׁ לִמְנוֹת אֶת־עֲפַר הָאָרֶץ גַּם־זַרְעֲךָ יִמָּנֶה׃
קוּם הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ לְאָרְכָּהּ וּלְרָחְבָּהּ כִּי לְךָ אֶתְּנֶנָּה׃ וַיֶּאֱהַל אַבְרָם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב
בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא אֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה׃

פרשה יג.

וַיְהִי בִּימֵי אַמְרָפֶל מֶלֶךְ שִׁנְעָר אַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אַלָּסָר כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעָל
מֶלֶךְ גּוֹיִם׃ עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת־בֶּרַע מֶלֶךְ סְדֹם וְאֶת־בִּרְשַׁע מֶלֶךְ עֲמֹרָה שִׁנְאָב מֶלֶךְ
אַדְמָה וְשֶׁמְאֵבֶר מֶלֶךְ צְבוֹיִם וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִוא צֹעַר׃ כָּל־אֵלֶּה חָבְרוּ אֶל־עֵמֶק הַשִּׂדִּים
הִוא יָם הַמֶּלַח׃ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה עָבְדוּ אֶת־כְּדָרְלָעֹמֶר וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָרָדוּ׃
וּבְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בָּא כְדָרְלָעֹמֶר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּכּוּ אֶת־רְפָאִים בְּעַשְׁתְּרֹת
קַרְנַיִם וְאֶת־הַזּוּזִים בְּהָם וְאֶת־הָאֵימִים בְּשָׁוֵה קִרְיָתָיִם׃ וְאֶת־הַחֹרִי בְּהַרְרָם שֵׂעִיר
עַד אֵיל פָּארָן אֲשֶׁר עַל־הַמִּדְבָּר׃ וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־עֵין מִשְׁפָּט הִוא קָדֵשׁ וַיַּכּוּ אֶת־כָּל־
שְׂדֵה הָעֲמָלֵקִי וְגַם אֶת־הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּחַצְצֹן תָּמָר׃ וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סְדֹם וּמֶלֶךְ עֲמֹרָה
וּמֶלֶךְ אַדְמָה וּמֶלֶךְ צְבוֹיִם וּמֶלֶךְ בֶּלַע הִוא צֹעַר וַיַּעַרְכוּ אִתָּם מִלְחָמָה בְּעֵמֶק הַשִּׂדִּים׃
אֶת כְּדָרְלָעֹמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְאֶת־תִּדְעָל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאַמְרָפֶל מֶלֶךְ שִׁנְעָר וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ
אַלָּסָר אַרְבָּעָה מְלָכִים אֶת־הַחֲמִשָּׁה׃ וְעֵמֶק הַשִּׂדִּים בֹּארֹת בֹּארֹת חֵמָר וַיָּנֻסוּ מֶלֶךְ־
סְדֹם וַעֲמֹרָה וַיִּפְּלוּ שָׁמָּה וְהַנִּשְׁאָרִים הָהָרָה נָסוּ׃ וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־רְכֻשׁ סְדֹם וַעֲמֹרָה
וְאֶת־כָּל־אָכְלָם וַיֵּלֵכוּ׃ וַיִּקְחוּ אֶת־לוֹט וְאֶת־רְכוּשׁוֹ בֶּן־אֲחִי אַבְרָם וַיֵּלֵכוּ וְהוּא יוֹשֵׁב
בִּסְדֹם׃ וַיָּבֹא הַפָּלִיט וַיַּגֶּד לְאַבְרָם הָעִבְרִי וְהוּא שֹׁכֵן בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא הָאֱמֹרִי אֲחִי
אֶשְׁכֹּל וַאֲחִי עָנֵר וְהֵם בַּעֲלֵי בְרִית אַבְרָם׃ וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיָּרֶק אֶת־
חֲנִיכָיו יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנָה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף עַד־דָּן׃ וַיֵּחָלֵק עֲלֵיהֶם לַיְלָה הוּא
וַעֲבָדָיו וַיַּכֵּם וַיִּרְדְּפֵם חוֹבָה שְׂמֹאל לְדַמָּשֶׂק׃ וַיָּשֶׁב אֶת־כָּל־הָרְכֻשׁ וְגַם אֶת־לוֹט
אָחִיו וּרְכֻשׁוֹ הֵשִׁיב וְגַם אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הָעָם׃ וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סְדֹם לִקְרָאתוֹ אַחֲרֵי שׁוּבוֹ
מֵהַכּוֹת אֶת־כְּדָרְלָעֹמֶר וְאֶת־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל־עֵמֶק שָׁוֵה הִוא עֵמֶק הַמֶּלֶךְ׃
וּמַלְכִּי־צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לֶחֶם וָיָיִן וְהוּא כֹהֵן לְאֵל עֶלְיוֹן׃ וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמַר בָּרוּךְ
אַבְרָם לְאֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ וּבָרוּךְ אֵל עֶלְיוֹן אֲשֶׁר מִגֵּן צָרֶיךָ בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן־
לוֹ מַעֲשֵׂר מִכֹּל׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סְדֹם אֶל־אַבְרָם תֶּן־לִי הַנֶּפֶשׁ וְהָרְכֻשׁ קַח־לָךְ׃ וַיֹּאמֶר
אַבְרָם אֶל־מֶלֶךְ סְדֹם הֲרִימֹתִי יָדִי אֶל־יְהוָה אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ אִם־מִחוּט
וְעַד־שְׂרוֹךְ־נַעַל וְאִם־אֶקַּח מִכָּל־אֲשֶׁר־לָךְ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הֶעֱשַׁרְתִּי אֶת־אַבְרָם׃ בִּלְעָדַי
רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים וְחֵלֶק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ אִתִּי עָנֵר אֶשְׁכֹּל וּמַמְרֵא הֵם
יִקָּחוּ חֶלְקָם׃

פרשה יד.

אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־אַבְרָם בַּמַּחֲזֶה לֵאמֹר אַל־תִּירָא אַבְרָם
אָנֹכִי מָגֵן לָךְ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי יְהוִה מַה־תִּתֶּן־לִי וְאָנֹכִי
הוֹלֵךְ עֲרִירִי וּבֶן־מֶשֶׁק בֵּיתִי הוּא דַּמֶּשֶׂק אֱלִיעֶזֶר׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא נָתַתָּה
זָרַע וְהִנֵּה בֶן־בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי׃ וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי אִם־
אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֵּעֶיךָ הוּא יִירָשֶׁךָ׃ וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבֶּט־נָא הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר
הַכּוֹכָבִים אִם־תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זַרְעֶךָ׃ וְהֶאֱמִן בַּיהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ
לוֹ צְדָקָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֶת לְךָ אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ׃ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה בַּמָּה אֵדַע כִּי אִירָשֶׁנָּה׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו קְחָה־לִי
עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאַיִל מְשֻׁלָּשׁ וְתֹר וְגוֹזָל׃ וַיִּקַּח־לוֹ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיְבַתֵּר
אֹתָם בַּתָּוֶךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־בִּתְרוֹ לִקְרַאת רֵעֵהוּ וְאֶת־הַצִּפֹּר לֹא בָתָר׃ וַיֵּרֶד הָעַיִט עַל־
הַפְּגָרִים וַיַּשֵּׁב אֹתָם אַבְרָם׃ וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה עַל־אַבְרָם וְהִנֵּה אֵימָה
חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נֹפֶלֶת עָלָיו׃ וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדֹעַ תֵּדַע כִּי־גֵר יִהְיֶה זַרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא
לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעִנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃ וְגַם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי־
כֵן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל׃ וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקָּבֵר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה׃ וְדוֹר
רְבִיעִי יָשֻׁבוּ הֵנָּה כִּי לֹא־שָׁלֵם עֲוֹן הָאֱמֹרִי עַד־הֵנָּה׃ וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וַעֲלָטָה
הָיָתָה וְהִנֵּה תַנּוּר עָשָׁן וְלַפִּיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה׃ בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת
יְהוָה אֶת־אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד הַנָּהָר
הַגָּדֹל נְהַר־פְּרָת׃ אֶת־הַקֵּינִי וְאֶת־הַקְּנִזִּי וְאֶת־הַקַּדְמֹנִי׃ וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת־הַפְּרִזִּי וְאֶת־
הָרְפָאִים׃ וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת־הַיְבוּסִי׃

פרשה טו.

וְשָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלָהּ שִׁפְחָה מִצְרִית וּשְׁמָהּ הָגָר׃ וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־
אַבְרָם הִנֵּה־נָא עֲצָרַנִי יְהוָה מִלֶּדֶת בֹּא־נָא אֶל־שִׁפְחָתִי אוּלַי אִבָּנֶה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע
אַבְרָם לְקוֹל שָׂרָי׃ וַתִּקַּח שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם אֶת־הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחָתָהּ מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים
לְשֶׁבֶת אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִישָׁהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃ וַיָּבֹא אֶל־הָגָר וַתַּהַר
וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וַתֵּלֶל גְּבִרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ׃ וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם חֲמָסִי עָלֶיךָ אָנֹכִי
נָתַתִּי שִׁפְחָתִי בְּחֵיקֶךָ וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וָאֵקַל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר
אַבְרָם אֶל־שָׂרַי הִנֵּה שִׁפְחָתֵךְ בְּיָדֵךְ עֲשִׂי לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינָיִךְ וַתְּעַנֶּהָ שָׂרַי וַתִּבְרַח
מִפָּנֶיהָ׃ וַיִּמְצָאָהּ מַלְאַךְ יְהוָה עַל־עֵין הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר עַל־הָעַיִן בְּדֶרֶךְ שׁוּר׃ וַיֹּאמֶר
הָגָר שִׁפְחַת שָׂרַי אֵי מִזֶּה בָאת וְאָנָה תֵלֵכִי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שָׂרַי גְּבִרְתִּי אָנֹכִי בֹרַחַת׃
וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה שׁוּבִי אֶל־גְּבִרְתֵּךְ וְהִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ׃ וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה
הַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֵךְ וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב׃ וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן
וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל כִּי־שָׁמַע יְהוָה אֶל־עָנְיֵךְ׃ וְהוּא יִהְיֶה פֶּרֶא אָדָם יָדוֹ בַכֹּל וְיַד כֹּל
בּוֹ וְעַל־פְּנֵי כָל־אֶחָיו יִשְׁכֹּן׃ וַתִּקְרָא שֵׁם־יְהוָה הַדֹּבֵר אֵלֶיהָ אַתָּה אֵל רֳאִי כִּי אָמְרָה
הֲגַם הֲלֹם רָאִיתִי אַחֲרֵי רֹאִי׃ עַל־כֵּן קָרָא לַבְּאֵר בְּאֵר לַחַי רֹאִי הִנֵּה בֵּין קָדֵשׁ וּבֵין
בָּרֶד׃ וַתֵּלֶד הָגָר לְאַבְרָם בֵּן וַיִּקְרָא אַבְרָם שֵׁם־בְּנוֹ אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר יִשְׁמָעֵאל׃ וְאַבְרָם
בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּלֶדֶת הָגָר אֶת־יִשְׁמָעֵאל לְאַבְרָם׃

פרשה טז.

וַיְהִי אַבְרָם בֶּן־תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתֵשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי־אֵל
שַׁדַּי הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וֶהְיֵה תָמִים׃ וְאֶתְּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבֶּה אוֹתְךָ בִּמְאֹד מְאֹד׃
וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר׃ אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתָּךְ וְהָיִיתָ לְאַב
הֲמוֹן גּוֹיִם׃ וְלֹא־יִקָּרֵא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם כִּי אַב־הֲמוֹן גּוֹיִם
נְתַתִּיךָ׃ וְהִפְרֵתִי אוֹתְךָ בִּמְאֹד מְאֹד וְנָתַתִּיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמְּךָ יֵצֵאוּ׃ וַהֲקִמֹתִי אֶת־
בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם לִבְרִית עוֹלָם לִהְיוֹת לְאֵל לְךָ וּלְזַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ׃ וְנָתַתִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֵת אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֵת כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן לַאֲחֻזַּת עוֹלָם
וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אַתָּה וְזַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם׃ זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ הִמּוֹל לָכֶם כָּל־
זָכָר׃ וְנִמַלְתֶּם אֶת־בְּשַׂר עָרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם׃ וּבֶן־שְׁמֹנַת יָמִים
יִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם יְלִיד בָּיִת וּמִקְנַת־כֶּסֶף מִכֹּל בֶּן־נֵכָר אֲשֶׁר לֹא מִזַּרְעֲךָ
הוּא׃ הִמּוֹל יִמּוֹל יְלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנַת כַּסְפֶּךָ וְהָיְתָה בְרִיתִי בִּבְשַׂרְכֶם לִבְרִית עוֹלָם׃
וְעָרֵל זָכָר אֲשֶׁר לֹא־יִמּוֹל אֶת־בְּשַׂר עָרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ אֶת־בְּרִיתִי
הֵפַר׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם שָׂרַי אִשְׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ שָׂרָי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ׃
וּבֵרַכְתִּי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לְךָ בֵּן וּבֵרַכְתִּיהָ וְהָיְתָה גּוֹיִם מַלְכֵי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃
וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל־פָּנָיו וַיִּצְחָק וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הַלְבֶן מֵאָה שָׁנָה יִוָּלֵד וְאִם־שָׂרָה הַבַּת־
תִּשְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים לוּ יִשְׁמָעֵאל יִחְיֶה לְפָנֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֲבָל שָׂרָה אִשְׁתְּךָ יֹלֶדֶת לְךָ בֵּן וְקָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִצְחָק וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי
אִתּוֹ לִבְרִית עוֹלָם לְזַרְעוֹ אַחֲרָיו׃ וּלְיִשְׁמָעֵאל שְׁמַעְתִּיךָ הִנֵּה בֵּרַכְתִּי אֹתוֹ וְהִפְרֵיתִי אֹתוֹ
וְהִרְבֵּיתִי אֹתוֹ בִּמְאֹד מְאֹד שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂיאִם יוֹלִיד וּנְתַתִּיו לְגוֹי גָּדוֹל׃ וְאֶת־בְּרִיתִי
אָקִים אֶת־יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֵד לְךָ שָׂרָה לַמּוֹעֵד הַזֶּה בַּשָּׁנָה הָאַחֶרֶת׃ וַיְכַל לְדַבֵּר אִתּוֹ
וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ וְאֵת כָּל־יְלִידֵי בֵיתוֹ וְאֵת כָּל־
מִקְנַת כַּסְפּוֹ כֹּל זָכָר בְּאַנְשֵׁי בֵּית אַבְרָהָם וַיָּמָל אֶת־בְּשַׂר עָרְלָתָם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ אֱלֹהִים׃ וְאַבְרָהָם בֶּן־תִּשְׁעִים שָׁנָה וָתֵשַׁע שָׁנִים בְּהִמֹּלוֹ בְּשַׂר עָרְלָתוֹ׃
וְיִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ בֶּן־שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּהִמֹּלוֹ אֶת־בְּשַׂר עָרְלָתוֹ׃ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל
אַבְרָהָם וְיִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ׃ וְכָל־אַנְשֵׁי בֵיתוֹ יְלִיד בַּיִת וּמִקְנַת־כֶּסֶף מֵאֵת בֶּן־נֵכָר נִמֹּלוּ אִתּוֹ׃

פרשה יז.

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֹהֶל כְּחֹם הַיּוֹם׃ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא
וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים נִצָּבִים עָלָיו וַיַּרְא וַיָּרָץ לִקְרָאתָם מִפֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה׃
וַיֹּאמַר אֲדֹנָי אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אַל־נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדֶּךָ׃ יֻקַּח־נָא מְעַט־מַיִם
וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשָּׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ׃ וְאֶקְחָה פַת־לֶחֶם וְסַעֲדוּ לִבְּכֶם אַחַר תַּעֲבֹרוּ כִּי־
עַל־כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל־עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ וַיְמַהֵר אַבְרָהָם הָאֹהֱלָה
אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מַהֲרִי שְׁלֹשׁ סְאִים קֶמַח סֹלֶת לוּשִׁי וְעֲשִׂי עֻגוֹת׃ וְאֶל־הַבָּקָר רָץ
אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן־בָּקָר רַךְ וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל־הַנַּעַר וַיְמַהֵר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ׃ וַיִּקַּח חֶמְאָה וְחָלָב
וּבֶן־הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכֵלוּ׃ וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו אַיֵּה שָׂרָה אִשְׁתֶּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֹהֶל׃ וַיֹּאמֶר שׁוֹב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה
בֵן לְשָׂרָה אִשְׁתֶּךָ וְשָׂרָה שֹׁמַעַת פֶּתַח הָאֹהֶל וְהוּא אַחֲרָיו׃ וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זְקֵנִים בָּאִים
בַּיָּמִים חָדַל הִהְיוֹת לְשָׂרָה אֹרַח כַּנָּשִׁים׃ וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי בְלֹתִי הָיְתָה
לִּי עֵדְנָה וַאדֹנִי זָקֵן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם לָמָּה זֶּה צָחֲקָה שָׂרָה לֵאמֹר הַאַף אָמְנָם
אֵלֵד וַאֲנִי זָקַנְתִּי׃ הֲיִפָּלֵא מֵיְהוָה דָּבָר לַמּוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וּלְשָׂרָה בֵּן׃
וַתְּכַחֵשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צָחַקְתִּי כִּי יָרֵאָה וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צָחָקְתְּ׃ וַיָּקֻמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים
וַיַּשְׁקִפוּ עַל־פְּנֵי סְדֹם וְאַבְרָהָם הֹלֵךְ עִמָּם לְשַׁלְּחָם׃ וַיהוָה אָמָר הַמְכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה׃ וְאַבְרָהָם הָיוֹ יִהְיֶה לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם וְנִבְרְכוּ בוֹ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ כִּי
יְדַעְתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֶת־בָּנָיו וְאֶת־בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דֶּרֶךְ יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הָבִיא יְהוָה עַל־אַבְרָהָ

ואחריהם אל כל הגוים אשר יסובו אתכם
ועבדתם את אלהי נכר ועצי אבן ועץ אשר
לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא
יריחון: ובקשתם משם את יהוה אלהיך
ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך:
בצר לך וימצאוך כל הדברים האלה באחרית
הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו:
כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא
ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר
נשבע להם: כי שאל נא לימים ראשנים
אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים
אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה
השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע
כמהו: האשמע עם קול אלהים מדבר מתוך
האש כאשר שמעת אתה ויחי: או הנסה
אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת
באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה
ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר
עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך:
אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים
אין עוד מלבדו: מן השמים השמיעך את
קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה
ודבריו שמעת מתוך האש: ותחת כי אהב
את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך
בפניו בכחו הגדול ממצרים: להוריש גוים
גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת
לך את ארצם נחלה כהיום הזה: וידעת
היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי
מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך
ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך כל הימים: אז הבדיל משה
שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש:
לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי
דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשם ונס
אל אחת מן הערים האל וחי: פן ירדף גאל
הדם אחרי הרוצח כי יחם לבבו והשיגו כי
ארך הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות
כי לא שנא הוא לו מתמול שלשם: ועל כן
אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך:
והיה אם ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר
נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר
דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את כל המצוה
הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה
את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים
ואת יהוה אלהיך תוסף לך עוד שלש ערים
על השלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב
ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה
עליך דמים: והיה איש שנא לרעהו והארב
לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת
מן הערים האל: ושלחו זקני עירו ולקחו
אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת:
לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל
למען ייטב לך: לא תסיג גבול רעך אשר
גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום
עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל
חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על
פי שלשה עדים יקום דבר: כי יקום עד חמס
באיש לענות בו סרה: ועמד שני האנשים
אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים
והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו
השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה
באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו
ובערת הרע מקרבך: למען שמע ויראו
עוד ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה
בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין
בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא
למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם
רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך
המעלך מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל
המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר
אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום
למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל
תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם:
כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם
את אויביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים
אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש
ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם
ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש
אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות
במלחמה ואיש אחר יקחנה: והוספו השטרים
לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך
הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב
אחיו כלבבו: והיה ככלות השטרים לדבר
אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם:
קרוב אתה היום אל עיר להלחם עליה וקראת
אליה לשלום: והיה אם שלום יענך ופתחה
לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס
ועבדוך: ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך
מלחמה וצרת עליה: ונתנה יהוה אלהיך
בידך והכית את כל זכורה לפי חרב:
רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה
בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל
אויביך אשר נתן יהוה אלהיך לך: כן תעשה
לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא
מערי הגוים האלה הנה: רק מערי העמים
האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא
תחיה כל נשמה: כי החרם תחרימם החתי
והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר
צוך יהוה אלהיך: למען אשר לא ילמדו
אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו
לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם: כי תצור
אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא
תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו
תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה
לבוא מפניך במצור: רק עץ אשר תדע כי
לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת
ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך
מלחמה עד רדתו: וכי ימצא חלל באדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה
לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך ושפטיך
ומדדו אל ערי המקפות אשר סביבות החלל:
והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני
העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה
אשר לא משכה בעל: והורידו זקני העיר
ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד
בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל:
וניגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה
אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם
יהיה כל ריב וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא
הקרב אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה
הערופה בנחל: וענו ואמרו ידינו לא שפכו
את הדם הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך
ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי
בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: ואתה
תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר
בעיני יהוה: כי תצא מחנה על אויביך
ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו:
וראית בשביו אשת יפת תאר ונחשקת בה
ולקחת לך לאשה: והבאתה אל תוך ביתך
וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה:
והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה
בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים
ואחרי כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך
לאשה: והיה אם לא חפצת בה ושלחתה
לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר
בה תחת אשר עניתה: כי יהיה לאיש שתי
נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו
בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור
לשנואה: והיה ביום הנחילו את בניו את
אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה
על פני בכור השנואה הבכור: כי את הבכור
בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר
ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו משפט
הבכרה: כי יהיה לאיש בן סורר ומורה אינו
שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא
יאבה אליהם: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו
אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו: ואמרו
אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה אינו שמע
בקלנו זולל וסבא: ורגמוהו כל אנשי עירו
באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל
ישמעו ויראו: כי יהיה באיש חטא משפט
מות והומת ותלית אתו על עץ: לא תלין
נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא
כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: לא תראה
את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת
מהם השב תשיבם לאחיך: וכי לא קרוב
אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך
ביתך והיה עמו עד דרש אחיך אתו והשבתו
לו: וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו
וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד
ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: לא תראה
את חמור אחיך או את שורו נפלים בדרך
והתעלמת מהם הקם תקים עמו: לא יהיה
כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה
כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה:
כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או
על הארץ אפרחים או ביצים ורבצת על
האפרחים או על הביצים לא תקח האם על
הבנים: שלח תשלח את האם ואת הבנים
תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים:
כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא
תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו:
כרמך לא תזרע כלאים פן תקדש המלאה
הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: לא תחרש
בשור ובחמר יחדו: לא תלבש שעטנז צמר
ופשתים יחדו: גדלים תעשה לך על ארבע
כנפות כסותך אשר תכסה בה: כי יקח איש
אשה ובעלתיה ושנאה לו: וחרף לו עלילות
דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה
הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה
בתולים: ולקח אבי הנער ואמו ויצאו את
בתולי הנער אל זקני העיר השערה: ואמר
אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש
הזה לאשה וישנאה: והנה הוא חרף עלילות
דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים
ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני
העיר: ולקחו זקני העיר ההוא את האיש
ויסרו אתו: והענישו אתו מאה כסף ונתנו
לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת
ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה
כל ימיו: ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו
בתולים לנערה: והוציאו את הנערה אל פתח
בית אביה ורגמוה אנשי עירה באבנים ומתה
כי עשתה נבלה בישראל לזנות בבית אביה
ובערת הרע מקרבך: כי ימצא איש שכב עם
אשה בעולת בעל ומתו גם שניהם האיש
השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל:
כי יארש איש בתולה לא מאורשה ומצאה
איש בעיר ושכב עמה: והוצאתם את שניהם
אל שער העיר ההוא ורגמתם אתם באבנים
ומתו את הנערה על דבר אשר לא צעקה
בעיר והאיש על דבר אשר ענה את אשת
רעהו ובערת הרע מקרבך: כי ימצא איש
בשדה את הנערה המאורשה ותחזק בה האיש
ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו:
ולנערה לא תעשה דבר אין לנערה חטא מות
כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן
הדבר הזה: כי בשדה מצאה צעקה הנערה
המאורשה ואין מושיע לה: כי יקח איש
אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו
לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח
את אשתו אשר לקח: לא יחבל רחיים ורכב
כי נפש הוא חבל: כי ימצא איש גנב נפש
מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת
הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך: השמר
בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר
יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם
תשמרון לעשות: זכר את אשר עשה יהוה
אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים:
כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל
ביתו לעבט עבטתו: בחוץ תעמד והאיש
אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט
החוצה: ואם איש עני הוא לא תשכב
בעבטתו: השב תשיב לו את העבוט כבוא
השמש ושכב בשלמתו וברכך והיתה לך
צדקה לפני יהוה אלהיך: לא תעשק שכיר
עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך
בשעריך: ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו
השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו
ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא:
לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו
על אבות איש בחטאו יומתו: לא תטה משפט
גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: וזכרת כי
עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם
על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה:
כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה
לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה
למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך:
כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום
ולאלמנה יהיה: כי תבצר כרמך לא תעולל
אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: וזכרת
כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך
לעשות את הדבר הזה: כי יהיה ריב בין
אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום ושפטו
את הצדיק והרשיעו את הרשע: והיה אם
בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו
כרשעתו במספר: ארבעים יכנו לא יסיף
פן יסיף והכהו על עיניו מכה רבה ונקל
אחיך לעיניך: לא תחסם שור בדישו:
כי ישבו אחים יחד ומת אחד מהם ובן אין
לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר
יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: והיה
הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת
ולא ימחה שמו מישראל: ואם לא יחפץ
האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה
אל הזקנים ואמרה מאן יבמי לקים לאחיו
שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי: וקראו
לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא
חפצתי לקחתה: ונגשה יבמתו אליו לעיני
הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו
וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה
את בית אחיו: ונקרא שמו בישראל בית
חלוץ הנעל: כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו
וקרבת אשת האחד להציל את אישה מיד
מכהו ושלחה ידה ואחזה במבשיו: וקצתה
את כפה לא תחוס עינך: לא יהיה לך בכיסך
אבן ואבן גדולה ואבן קטנה: לא יהיה לך
בביתך איפה ואיפה גדולה ואיפה קטנה:
אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק
יהיה לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך: כי תועבת יהוה אלהיך
כל עשה כל עשה עולה: זכר את אשר עשה
לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: אשר
קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך
ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים: והיה
בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה
תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא
תשכח: כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: ולקחת
מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך
אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן
שמו שם: ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים
ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך
כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו
לתת לנו: ולקח הכהן הטנא מידך והניחו
לפני מזבח יהוה אלהיך: וענית ואמרת
לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה
ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום
ורב: וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו
עלינו עבדה קשה: ונצעק אל יהוה אלהי
אבתינו וישמע יהוה את קלנו וירא את
ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויוצאנו יהוה
ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא
גדל ובאתת ובמופתים: ויביאנו אל המקום
הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב
ודבש: ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי
האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני
יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך:
ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך
ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך:
כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך
בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי
לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו:
ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן
הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה
ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך
ולא שכחתי: לא אכלתי באוני ממנו ולא
בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת
שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר
צויתני: השקיפה ממעון קדשך מן השמים
וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר
נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת
חלב ודבש: היום הזה יהוה אלהיך מצוך
לעשות את החקים האלה ואת המשפטים
ושמרת ועשית אתם בכל לבבך ובכל נפשך:
את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים
וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו
ולשמע בקלו: ויהוה האמירך היום להיות
לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל
מצותיו: ולתתך עליון על כל הגוים אשר
עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם
קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר:

פרשה ב׳.

ויצו משה ואת זקני ישראל את העם לאמר
שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם
היום: והיה ביום אשר תעברו את הירדן
אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת
לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד: וכתבת
עליהם את כל דברי התורה הזאת בעברך
למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה
אלהי אבתיך לך: והיה בעברכם את הירדן
תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה
אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם בשיד:
ובנית שם מזבח יהוה אלהיך מזבח אבנים
לא תניף עליהם ברזל: אבנים שלמות
תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו
עלות ליהוה אלהיך: וזבחת שלמים ואכלת
שם ושמחת לפני יהוה אלהיך: וכתבת על
האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב:
וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל
לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית
לעם ליהוה אלהיך: ושמעת בקול יהוה
אלהיך ועשית את מצותיו ואת חקיו אשר
אנכי מצוך היום: ויצו משה את העם ביום
ההוא לאמר: אלה יעמדו לברך את העם על
הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי
ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין: ואלה יעמדו
על הקללה על הר עיבל ראובן גד ואשר
וזבולן דן ונפתלי: וענו הלוים ואמרו אל
כל איש ישראל קול רם: ארור האיש אשר
יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי
חרש וישם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן:
ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן:
ארור משיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן:
ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן:
ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל
העם אמן: ארור שכב עם אשת אביו כי גלה
כנף אביו ואמר כל העם אמן: ארור שכב
עם כל בהמה ואמר כל העם אמן: ארור
שכב עם אחותו בת אביו או בת אמו ואמר
כל העם אמן: ארור שכב עם חמותו ואמר
כל העם אמן: ארור מכה רעהו בסתר
ואמר כל העם אמן: ארור לקח שחד להכות
נפש דם נקי ואמר כל העם אמן: ארור אשר
לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אתם
ואמר כל העם אמן: והיה אם שמע תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל
מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה
אלהיך עליון על כל גוי הארץ: והיו על
כל הברכות האלה ובאו עליך והשיגוך כי
תשמע בקול יהוה אלהיך: ברוך אתה בעיר
וברוך אתה בשדה: ברוך פרי בטנך ופרי
אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרת
צאנך: ברוך טנאך ומשארתך: ברוך אתה
בבאך וברוך אתה בצאתך: יתן יהוה את
אויביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד
יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך:
יצו יהוה אתך את הברכה באסמיך ובכל
משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך: יקימך יהוה לו לעם קדוש כאשר
נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך
והלכת בדרכיו: וראו כל עמי הארץ כי שם
יהוה נקרא עליך ויראו ממך: והותירך יהוה
לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי
אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך
לתת לך: יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב
את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את
כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא
תלוה: ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית
רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל
מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום
לשמר ולעשות: ולא תסור מכל הדברים
אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל
ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם: והיה
אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי
מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה
והשיגוך: ארור אתה בעיר וארור אתה
בשדה: ארורה טנאך ומשארתך: ארור
פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרת
צאנך: ארור אתה בבאך וארור אתה
בצאתך: ישלח יהוה בך את המארה את
המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר
תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע
מעלליך אשר עזבתני: ידבק יהוה בך את
הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה
בא שמה לרשתה: יכך יהוה בשחפת ובקדחת
ובדלקת וחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון
ורדפוך עד אבדך: והיה שמיך אשר על ראשך
נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל: יתן יהוה
את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד
עליך עד השמדך אתך: יתנך יהוה נגף
לפני אויביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה
דרכים תנוס לפניו והיית לזועה לכל ממלכות
הארץ: והיתה נבלתך למאכל לכל עוף
השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: יכך
יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס
אשר לא תוכל להרפא: יכך יהוה בשגעון
ובעורון ובתמהון לבב: והיית ממשש בצהרים
כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את
דרכיך והיית רק עשוק וגזול כל הימים ואין
מושיע: ארשה אשה ואיש אחר ישכבנה בית
תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו:
שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך
גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתונות
לאויביך ואין לך מושיע: בניך ובנותיך
נתנים לעם אחר ועיניך רואות והכלות אליהם
כל היום ואין לאל ידך: פרי אדמתך וכל
יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק
עשוק ורצוץ כל הימים: והיית משגע
מראה עיניך אשר תראה: יכך יהוה בשחין
רע על הברכים ועל השוקים אשר לא תוכל
להרפא מכף רגלך ועד קדקדך: ינהג יהוה
אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי
אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם
אלהים אחרים עץ ואבן: והיית לשמה
למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהג יהוה
אתך שמה: זרע רב תוציא השדה ומעט
תאסף כי יחסלנו הארבה: כרמים תטע
ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו
התולעת: זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן
לא תסוך כי ישל זיתך: בנים ובנות תוליד
ולא יהיו לך כי ילכו בשבי: כל עצך ופרי
אדמתך יירש הצלצל: הגר אשר בקרבך
יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה
מטה: הוא יחרפך ואתה לא תחרפנו הוא
יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: והיו בך
כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד
השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך
לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך: והיו בך
לאות ובמופת ובזרעך עד עולם: תחת אשר
לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב
לבב מרב כל: ועבדת את אויבך אשר ישלחנו
יהוה בך ברעב ובצמא ובערם ובחסר כל
ונתן על צואר עבד ברזל עד השמידו אתך:
ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ
כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשונו:
גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער
לא יחון: ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך
עד השמדך אתך אשר לא ישאיר לך דגן
תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד
הכחידו אתך: והצר לך בכל שעריך עד רדת
חומתיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח
בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל
ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: ואכלת
פרי בטנך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך
יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך
אויבך: האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו
באחיו ובאשת חיקו ובשאר ילדיו אשר יותיר:
מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל כי
אין לו מכל במצור ובמצוק אשר יציק לך
אויבך בכל שעריך: הרכה בך והענגה אשר
לא נסתה כף רגלה לצעת על הארץ מהתענג
ומהרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה:
ובשיליה היוצא מבין רגליה ובניה אשר
תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור
ובמצוק אשר יציק לך אויבך בשעריך:
אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה
הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם
הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: והפליא
יהוה את מכתך ואת מכת זרעך מכות גדלות
ונאמנות ורעות חלים ונאמנים: והשיב בך
את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם
ודבקו בך: גם כל חלי וכל מכה אשר לא
כתובה בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך
עד השמדך: ונשארתם במתי מספר תחת
אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת
בקול יהוה אלהיך: והיה כאשר שש יהוה
עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן
ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם והסיתם
מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה:
והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד
קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר
לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן: ובגוים
ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך
ונתן יהוה לך שם רגז ואכזבת נפש וכלות
עינים ודאבון נפש: והיו חייך תלאים לך
מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך:
בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי
יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה
עיניך אשר תראה: והשיבך יהוה מצרים
באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד
לראתה והתמכרתם שם לאויביך לעבדים
ולשפחות ואין קונה: אלה דברי הברית
אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני
ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת
אתם בחרב: ויקרא משה אל כל ישראל
ויאמר אליהם אתם ראיתם את כל אשר עשה
יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל
עבדיו ולכל ארצו: המסת הגדלת אשר
ראו עיניך האתת והמופתים הגדלים ההם:
ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות
ואזנים לשמע עד היום הזה: ואולך אתכם
ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם
מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: לחם
לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען
תדעו כי אני יהוה אלהיכם: ותבאו עד
המקום הזה ויצא סיחון מלך חשבון ועוג
מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם: ונקח
את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי
ולחצי שבט המנשי: ושמרתם את דברי
הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו
את כל אשר תעשון: אתם נצבים היום כלכם
לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם
ושטריכם כל איש ישראל: טפכם נשיכם
וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב
מימיך: לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו
אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: למען
הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך
לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך
לאברהם ליצחק וליעקב: ולא אתכם לבדכם
אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת:
כי את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני
יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום:
כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים
ואשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם:
ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן
כסף וזהב אשר עמהם: פן יש בכם איש או
אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה
היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את
אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש
ולענה: והיה בשמעו את דברי האלה הזאת
והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי
בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה את
הצמאה: לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן
אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל
האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את
שמו מתחת השמים: והבדילו יהוה לרעה
מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה
בספר התורה הזה: והאחרון יאמרו דור
אחר בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי
אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ
ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה:
גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא
תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם
ועמרה אדמה וצבויים אשר הפך יהוה באפו
ובחמתו: ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה
ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה:
ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי
אבתיהם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ
מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו
להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם:
ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את
כל הקללה הכתובה בספר הזה: ויסחם יהוה
מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם
אל ארץ אחרת כיום הזה: הנסתרות ליהוה
אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות
את כל דברי התורה הזאת:

פרשה ג׳.

והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה
והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך
בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה:
ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל
אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך
ובכל נפשך: ושב יהוה אלהיך את שבותך
ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך
יהוה אלהיך שמה: אם יהיה נדחך בקצה
השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך:
והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו
אבתיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך:
ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך
לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך למען חייך: ונתן יהוה אלהיך את כל
האלות האלה על אויביך ועל שנאיך אשר
רדפוך: ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה
ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום:
והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי
בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה
כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש
על אבתיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה
הזאת כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך: כי המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה
הוא: לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו
השמימה ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה:
ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל
עבר הים ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה:
כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך
לעשתו

ויאמר לו אלישע לך שוב לעמך כי עשיתי לך: ויאמר נעמן לא כי נא יתן לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה: בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדוני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח יהוה נא לעבדך בדבר הזה: ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ: ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדוני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא לפניו חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו משהו: ויעבר גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ לקראתו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: ויאמר שלום אדוני שלחני לאמר הנה עתה הלמה נערים מהר אפרים משני בני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים: ויאמר נעמן הוי קח ככרים שנים ויפצר בו ויצר ככר כסף בשתי חלפות בגדים ויתן על שני נערים מנשאים לפניו: ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית ויאשר את האנשים וישלחו וילכו: והוא בא ויעמד אל אדוניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך הלקח את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: צרעת נעמן תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:

ובני הנביאים אמרו אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר ממנו: נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה שם מקום לנו לשבת שם ויאמר לכו: ויאמר האחד הואל נא ובא עם עבדיך ויאמר אנכי אלך: וילך עמהם ויבאו הירדן ויגזרו העצים: והיה בנפל האחד קורה ויאמר אהה אדוני והוא חשב ויאמר איה נפל ויראהו את המקום ויכרת קסם וישלך שם ויצף הברזל: ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו: וארם היה נלחם בישראל ויועץ את עבדיו לאמר אל מקום פלני תחנתי: וישלח איש האלהים אל המלך ישראל לאמר השמר מעבור במקום פלני כי שמה ארם נחתים: וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירהו ונשמר שם לא פעם ולא פעמים: ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר להם הלא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל: ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך: ויאמר לכו וראו איפה הוא ואשלח ואקחהו משם ויגד לו לאמר הנה בדתן: וישלח שם סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר: ויהי כהשכים משכים יוצא חיל העיר ופרש עמד ויאמר אל אלישע אהה אדוני איכה נעשה: ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם: ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויפקח יהוה את עיני הנער והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע: וירדו אליו הארמי ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע: ויכם בסנורים כדבר אלישע: ויאמר אלישע אליהם לא זה הדרך ולא זו העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים והולך אותם שמרונה: ויהי כבאם שמרונה ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני האנשים האלה וייפקחו את עיניהם וירא והנה בתוך שמרון: ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראותו אותם אבי אכה אבי אכה: ויאמר לא תכה הכית שבים חרבך וקשתך אתה להכות אתם שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדוניהם: ולא יספו עוד בנדודי ארם לבוא בארץ ישראל:

ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל חילו ויעל ויצר על שמרון: ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים שקלים וקב חרי היונים בחמשה שקלים כסף: ומלך ישראל עבר על החומה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: ויאמר אל לא יושיעך יהוה מאין אקח לך מן הגרן ומן היקב: ויאמר אליה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ובני נאכל מחר: ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום השני תני את בנך ונאכלהו ותחבא את בנה: ויהי כשמע המלך את דברי האשה קרע את בגדיו ועבר על החומה וירא העם והנה השק על בשרו מבית: ויאמר אלהי יעשה לי כה וכה כי יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום: והאיש אלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר הוא משלח אליו ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו בבוא המלאך סגרו את הדלת ולחצתם אותו בדלת הלא קול רגלי אדוניו אחריו: עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אקוה ליהוה עוד:

ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שעורים בשקל בשער שמרון: ויען השלישי על אשר יד המלך נשען על יד האיש האלהים ויאמר אל איש האלהים הנה יהוה עשה ארבות במרום היתכן הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל: וכן היה לו כי הרמסהו העם בשער ומת:

ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנו לאמר קומי ולכי את וביתך וגורי בכל אשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים: ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים: ויהי מקץ שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה: והמלך מדבר אל גחזי נער האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע: והוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צועקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע: וישאל המלך את האשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: ואלישע בא דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה: ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרש את יהוה מעליו לאמר החיה מחלי זה: וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמלים ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה מחלי זה: ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה יהוה לו כי הראני יהוה כי מות ימות: וישם פניו וישם עד בוש ויבך איש האלהים: ויאמר חזאל למה אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח ואת בחוריהם בחרב תהרג ואת עוליהם תרטש והרותיהם תבקע: ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אותך מלך על ארם: וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי החיה תחיה: ויהי ממחרת ויקח את המכסה ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו:

ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ויהורם בן יהושפט מלך יהודה החל למלך: בן שלשים ושתים שנה היה בהמלכו ושמנה שנים מלך בירושלם: וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו ויעש הרע בעיני יהוה: ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו נר ולבניו כל הימים: בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך: ויעבר יורם צעירה ויכו את אדום הסובב עליו ואת שרי הרכב ויהי העם לאהליהם: ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז פשעה לבנה בעת ההיא: ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ויהי אחזיהו בנו תחתיו:

בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל: וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא: וילך עם יורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד וישמרו ארמים את יורם: וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארמים ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ויהורם בן יהושפט מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא:

ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעד: ובא שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי ובא והקם את אחיו מתוך הבית והביאך חדר חדר: ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל ופתחת הדלת ונסת ואל תחכה: וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד: ויבא והנה שרי החיל ישבים ויאמר דבר אלי אליך הנער ויאמר יהוא אל איזה מכלנו ויאמר אליך הנער: ויקם ויבא הבית והוא יצק השמן על ראשו ויאמר אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך על עם יהוה על ישראל: והכית את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודם כל עבדי יהוה מיד איזבל: ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה: ואת איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קובר ויפתח הדלת וינס: ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמרו לו השלום מדוע בא המשוגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את שיחו ואת לשונו: ויאמרו שקר דבר נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל: וימהרו ויקחו איש את בגדו ויתנו תחת רגליו על גבי המדרגות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא: ויתקשר יהורם בן יהושפט בן נמשי ויהוא יצא לקראת יורם ויהורם ואחזיהו מלך יהודה יצאו איש במרכבתו ויצאו לקראת יהוא ויקרהו בחלקת נבות היזרעאלי: ויהי כראות יורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים: ויהפך יורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיהו: ויהוא מלא כף ידו בקשת ויך את יורם בין זרועותיו ויצא החץ מלבו ויכר במרכבתו: ויאמר אל בדקר שא והשלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי אביו משא את המשא הזה עליו: אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא והשלכהו בחלקה כדבר יהוה: וירא אחזיהו מלך יהודה ויברח דרך בית הגן וירדף יהוא אחריו ויאמר גם אותו הכו במרכבתו במעלה גור אשר אצל יבלעם וינס מגדו וימת שם: וירכבו אתו עבדיו על מרכבה וישאהו ירושלם ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דויד: ובשנת אחת עשרה ליורם בן אחאב מלך אחזיהו על יהודה:

ויבא יהוא יזרעאל ואיזבל שמעה ותשם את עיניה בפוך ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון: ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הורג אדניו: וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים: ויאמר שאוה אותה וישאוה ותזו מדמה על הקיר ועל הסוסים ויתרסה: ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא: וילכו לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת והרגלים והכפות ידים: וישובו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל: והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלקת יזרעאל לבלתי יאמרו זאת איזבל:

ולאחאב שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא ספרים ויכתוב אל שרי יזרעאל הזקנים ואל אמנים על שמרון לאמר: ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר אתם בניכם ואתכם רכב הסוסים ועמכם הערי והמבצר ומשחתם: ראו את הטוב ואת הישר שבבני אדניכם ושימו על כסא אביו ולחמו בעד בית אדניכם: והאנשים מאד מאד ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש ויתנו את ראשיהם בדודים ויבאו אליו יזרעאלה: ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער עד הבקר: ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי עלי על אדוני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה: דעו עתה כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה ביד אליהו ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו: ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד: ויקם וילך ויבא שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך: מצא יהוא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו וירדנו לשלום גבירת המלך ולשלום גבירת הגבירה: ויאמר חיו אותם ויחיום ויטבחום בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא הניח איש מהם: ויבא משם ויפגע ביהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר לבבי עמך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש תנה ידך ויתן ידו ויעלהו אליו המרכבה: ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה ויעלהו במרכבתו: ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו:

ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה: ועתה קראו אלי את כל נביאי הבעל את כל עבדיו ואת כל כהניו אל יפקד איש כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען אבד את עבדי הבעל: ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו: וישלח בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל לא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה אל פה: ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויוצא להם מלבושים: ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר אל עבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם: ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האנשים אשר אני מביא בידכם מן המלטים איש אשר יפלט מידי האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו: ויהי כאשר כלה העלות לעשות ויהוא אמר לרצים ולשלשים לכו בו אל יצא איש ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים ויצאו אל עיר בית הבעל: ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו: וישברו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישימהו למחראות עד היום הזה: וישמד יהוא את הבעל מישראל:

רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן: ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר היטבת לעשות הישר בעיני לעשות ככל אשר בלבבי לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל: ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל: בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל: מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן: ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו: וימי אשר מלך ישראל בשמרון שמונה ועשרים שנה:

ואתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע המלוכה: ויהושבעת בת יהורם אחות אחזיהו לקחה את יואש בן אחזיהו ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים ותתנהו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתירהו מפני עתליהו ולא הומת: ויהי עמה בבית יהוה נסתר שש שנים ועתליהו מלכת על הארץ: ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח שרי מאות לכרי ולרצים ויבא אליו הבית ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה ויראם את בן המלך: ויצו אתם לאמר זה הדבר אשר תעשו שלשית הבאים בשבת ושמרי משמרת בית המלך: ושלשית בשער סור ושלשית בשער מאחר היסוד והעם כל החצרות יהיו בחצרות בית יהוה: ואל יבא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים הם יבאו כי קדש הם וכל העם ישמרו משמרת יהוה: ועשו הלוים סביב למלך איש נשקו בידו והבא אל הבתים יומת והיו את המלך בצאתו ובבואו: ויעשו הכהנים ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם היוצאים בשבת ויבאו אל יהוידע הכהן: ויתן הכהן לשרי המאות את חניתות ואת השלטים אשר למלך דויד אשר בבית יהוה: ויעמידו את הרצים איש נשקו בידו מן הכתף הימנית של הבית אל הכתף השמאלית של המזבח ושל הבית על המלך סביב: ויוצא את בן המלך וישם עליו את הנזר ואת העדות ויתנו לו את המלוכה וימשחו אתו ויפקו ידים ויאמרו יחי המלך: ותשמע עתליהו את קול הרצים את העם ותבא אל העם בית יהוה: ותרא והנה העמד המלך על עמדו בבוא השרים והחצצרות אצל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצצרות והשרים מחללים ותקרע עתליהו את בגדיה ותקרא קשר קשר על המלך יהוידע הכהן ויצו את שרי המאות פקודי החיל ויאמר אליהם הוציאוה אל מבית לשורות והבא אחריה להמית בחרב כי אמר הכהן אל תמיתוה בבית יהוה: וישימו לה ידים ותבא דרך בוא סוסים בית המלך ותמת שם:

ויכרת יהוידע הברית בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה: וילכו כל העם בית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הפקדות על בית יהוה: ויקח את שרי המאות והכרי והרצים וכל עם הארץ ויורידו את המלך מבית יהוה וילכו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בבית המלך:

בן שבע שנים יואש במלכו ושנים מלך בירושלם ושם אמו צבויה מבאר שבע: ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים בבמות: ויאמר יואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה: יקחו להם הכהנים איש מאת מכריו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק: ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית: ויקרא המלך יואש ליהוידע הכהן ולשאר הכהנים ויאמר להם מדוע אינכם חזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנוהו: ויאבו עוד לקחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית: ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח מימין בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים השמרים את כל הכסף המובא בית יהוה: והיה כראות כי רב הכסף בארון ויעל סופר המלך והכהן הגדול ויצרו ויספרו את הכסף הנמצא בבית יהוה: ויתנו הכסף המתכן על ידי עשי המלאכה הפקדים בבית יהוה ויוציאו אתו החרשים והבנים העשים בבית יהוה: ולבנים ולגזרים ולקנות עצי ולפתים לחצבים ולחזק את בדק הבית לכל אשר יצא על הבית לחזקה: אך לא יעשה בבית יהוה מזרקות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה: כי לעשי המלאכה יתנוהו וחזקו בו את בית יהוה: ולא יספר את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם להתן לעשי המלאכה כי באמונה הם עשים: כסף אשם ובית לא יובא בית יהוה לכהנים יהיה:

אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות על ירושלם: ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בבית מלא בית המלך: בית מלא הוא יוזכר ויהוזבד בן שמעת ויהוזבד בן שומר עבדיו הכוהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דויד וימלך אמציה בנו תחתיו:

בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים: ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם: ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום: אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם בלכתם ואף האשרה עמדה בשמרון: כי לא הותיר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפי רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדוש: ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו:

בשנת שלש ושלשים שנה ליואש מלך יהודה מלך יואש בן יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם עשה וילך: ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויואש קבר בשמרון עם מלכי ישראל: ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו: ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים: ויאמר למלך ישראל שים יד על הקשת וישם ידו ויסמך אלישע את ידיו על ידי המלך: ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה וירה ויאמר חץ תשועת יהוה וחץ תשועה מארם והכית את ארם באפק עד כלתך: ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד: ויקצף עליו איש האלהים ויאמר לו לו הכית חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם: ואלישע מת ויקברו אתו ובני מואב מפשטים את הארץ לבוא השנה: ויהי הם קברים איש ומת והנה ראו את הגדוד ויטלו את האיש אל קברת אלישע וירד ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויעמד על רגליו:

וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז: ויחן יהוה אותם וירחם אליהם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה: וחזאל מלך ארם מת ובן הדד בנו מלך תחתיו: ויואש בן יהואחז לקח את ערי מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו בידו שלש פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל:

בשנת שתים למלך יואש בן יהואחז מלך ישראל מלך אמציה בן יואש מלך יהודה: בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין מירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדויד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה: אך הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים בבמות: ויהי כחזק המלכות עליו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו: ואת בניהם המתים לא המית כאשר כתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי איש בחטאו יומתו: הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את סלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה: אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים: וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציה מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: הכה הכית את אדום ונשא לבבך להתהלל שב עתה בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך: ולא שמע אמציה וילך יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציה מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו: ואת אמציה מלך יהודה לכד בבית שמש בן יהואש בן יהואחז ויביאהו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה: ואת כל הזהב והכסף וכל הכלים הנמצאים בבית יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות ושב שמרונה: ויתר דברי יואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב יואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו: ואמציה בן יואש מלך יהודה חי אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: ויתר דברי אמציה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתוהו שם: וישאוהו על סוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דויד: ויקחו כל עם יהודה את עזריהו בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציה: הוא בנה את אילת וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו:

בשנת חמש עשרה שנה לאמציה בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש על ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר: כי ראה יהוה את עני ישראל מר מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל: ולא דבר יהוה להמחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש: ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל וזכריה בנו מלך תחתיו:

בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריהו בן אמציה מלך יהודה: בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליה מירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציה אביו: אך הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים בבמות: ויגע יהוה במלך ויהי מצרע עד יום מותו וישב בבית החפשית ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ: ויתר דברי עזריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב עזריהו עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דויד ויותם בנו מלך תחתיו:

בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריה בן ירבעם על ישראל בשמרון שנים עשר חדש: ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ויקשר עליו שלם בן יבש ויכהו קבלעם ויתים ויקבר תחתיו: ויתר דברי זכריה הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: זה דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בניך עד רבעים ישבו לך על כסא ישראל ויהי כן: שלם בן יבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך חדש ימים בשמרון: ומנחם בן גדי עלה מתרצה ויבא שמרונה ויכה את שלם בן יבש שמרונה ויכהו ויתים ויקבר תחתיו: ויתר דברי שלם וקשרו אשר קשר הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: אז הכה מנחם את תפסח ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא פתחו לו ויכה את כל הרות אשר בה בקעו ויבקע את כל הרותיה: בשנת שלשים ותשע שנה לעזריהו מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל עשר שנים בשמרון: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר כל ימיו מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: בימיו עלה פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף למען תהי ידו עמו להחזיק את הממלכה בידו: ויתן מנחם את הכסף על פי כל גבור חיל לתת למלך אשור חמשים חמשים שקלים כסף על כל איש לשלח מלך אשור וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ: ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישכב מנחם עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון ויקברו אתו בשמרון וימלך פקחיה בנו תחתיו:

בשנת חמשים שנה לעזריהו מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שנתים: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלשו ויכהו בשמרון בארמון בית המלך את ארגב ואת אריה ועמו חמשים איש מבני הגלעדי ויהרגהו וימלך תחתיו: ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: בשנת חמשים ושתים שנה לעזריהו מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ויקשר עליו הושע בן אלה ויכהו ויתים ויקבר תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזיה: ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: בשנת שתים למלך פקח בן רמליהו מלך יותם בן עזיה מלך יהודה: בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיה אביו עשה: אך הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון: ויתר דברי יותם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: בימים ההם החל יהוה להשלח ברצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו שלחים ביהודה: וישכב יותם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד אביו ואחז בנו מלך תחתיו:

בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה: בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדויד אביו: וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו העביר באש כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ויזבח ויקטר בבמות ובגבעות ותחת כל עץ רענן: אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה וצרו על אחז ולא יכלו להלחם: בעת ההיא השי

אלהי: אשרי אנוש זאת יחזק בה ובן אדם ישמש בה שמר שבת מחללו וישמר ידו מעשות כל רע: ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש: כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו בחפץ אשר בחרתי ומחזיקים בבריתי: ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת: ובני הנכר הנלוים אל יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו וחזקים בבריתי: והביאתים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו: כל חיתו שדי באו לאכל כל חיתו ביער: צפיו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח חזים שכבים אהבו לנום: והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו: לכו אקחה יין ונסבאה שכר ומחר יום כזה גדול יותר מאד: צדיק אבד ואין איש שם ואנשי חסד נאספים בלי בין כי מפני הרעה נאסף הצדיק: יבא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו כל אשר עשה: ואתם בני עוננה זרע מנאף ותזנה תתעללו: על מי תשחקו עלי תרחיבו פה תשלחו לשון הלא אתם ילדי פשע זרע שקר: הנחמים בחלקי נחל בחלקי חלקלקות שפך נסך מנחה העל אלה אנחם: על הר גבה ונשא שמת משכבך ושם עלית לזבח: ואחרי הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך מהם אהבת משכב ידית ערוה: ותלכי למלך בשמנים ותרבי רקחיך ותשלחי מלאכיך למרחוק ותשפלי עד שאול: ברב דרכיך יגעת לא אמרת נואש חיות ידך מצאת על כן לא חלית: ואת מי דאגת ותיראי כי כזבת ולי לא זכרת ולא שמת על לבך הלא אני החשתי מעולם ומיראי לא תיראני: אני אגיד צדקתך ואת מעשיך כי לא יועילו לך: בזעקך יצילך קבציך ואת כלם ישא רוח הבל יקח כי חוסה בי ינחל ארץ וירש הרי קדשי: ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי: כי כה אמר רם ונשא שכן עד ושמו קדוש מרום ואשכן ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב דכאים: כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצף כי רוח מלפני יעטף ונשמות אני עשיתי: בעון בצעו קצפתי ואכהו אסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו: דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו והשלם נחומים לו ולאבליו: בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: ורשעים כים נגרש כי השקט יכול והשליך מימיו רפש וטיט: אין שלום אמר אלהי לרשעים:

קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם: ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב משפטי צדק יאלוני קרבת אלהים יחפצון: למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צומכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תנגשו: הן לריב ומצה תצומו ולהכות אגרף רשע לא תצומו כיום לא תשמיעו במרום קולכם: הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכף כאגמון ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה: הלא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו: הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם: אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך: אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און: ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע אז יזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים: ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו: ובנו ממך חרבות עולם מוסדות דור ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות לשבת: אם תשיב משבת רגלך עשות חפציך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד והכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר: אז תתענג על יהוה והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

הנה לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא הכבדה אזנו משמוע: כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמוע: כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברה לשון עולה יהגה: אין קורא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרה עמל וילד און: ביצי פתן בקעו וקורי עכביש ארגו האכל מביציהם ומעוך תפתח צפעוני: קורותם לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ומעשה חמס בכפיהם: רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שד ושבר במסלותם: ודרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותם עקלקלו להם כל דרך בה לא ידע שלום: על כן רחק משפט ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוינו לאור והנה חשכות לנגהות באפלות נתהלך: נגשנו כעורים קיר וכאין עינים נגשנו כשלנו בנגה כנשפים בין שמנים במדשנות כמתים: נהמנו כדובים כל ויגון נהגה כיונים נקוינו למשפט ואין לישועה רחקה ממנו: כי רבו פשעינו נגדך וחטאתינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום: פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחרי אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלבב דברי שקר: ונסוג אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד כי נכשלה באמת ונכחה לא תוכל לבוא: ותהי האמת נעדרת וסר מרע אליו יתהלל וירא יהוה וירע בעיניו כי אין משפט: וירא כי אין איש ויתאונן כי אין מפגיע ותושע לו זרעו צדקתו היא סמכתהו: וילבש צדקה כשריון וכובע ישע בראשו וילבש בגדי נקם תכסות וילט כמעיל קנאה: כגמול כאלה חמה לצריו גמול לאיביו לאיים לים שלם גמול יגמול: ויראו מיראת שם יהוה ומכבוד פניו כי יבא כנהר צר רוח יהוה נסה בו: ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה: ואני זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם:

קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרחה: כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה: והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך: שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבואו ובנותיך על צד תאמנה: אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבא לך: שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלות יהוה יבשרו: כל צאן קדר יקבצו לך אילי נבית ישרתונך יעלו לרצון על מזבחי ואת בית תפארתי אפאר: מי אלה כעב תדאינה וכיונים אל ארבותיהם: כי לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: ובנו בני נכר חומתיך ומלכיהם ישרתונך כי במקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך: ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים והובלתם מלכיהם: כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב תחרב: כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד: והלכו אליך שחוי בניך ועל כפות רגליך כל מנאציך ויקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל: תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר בך ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור: ויונקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב: תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה: לא יעוד חמס בארצך שד ושבר בגבולך ותקראי ישועה חומתיך ושעריך תהלה: לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך יהוה והיה לך לאור עולם ואלהיך לתפארתך: לא יבוא עוד שמשך ויריחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך: ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר: הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה:

רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור ולעצורים פקח קוח: לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים: לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעיל תהלה תחת רוח כהה וקראו להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר: ובנו חרבות עולם שוממות הקימו וחדשו ערים חרבות שממות דורות: ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם: ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתיהרו: תחת בשתכם משנה וכלמה ירננו חלקם לכן בארצם משנה יירשו שמחת עולם תהיה להם: כי אני יהוה אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם: וידע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברכו יהוה: שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר ככלה תעדה כליה: כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים:

למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישעה כלפיד יבער: וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך בשם חדש אשר פי יהוה יקבנו: והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצניף מלוכה בכף אלהיך: לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל: כי יבעל בחור בתולה יבעלוך בניך וכמשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך: על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה דמי לכם: ואל תתנו דמי לו עד יכונן וער ישים את ירושלם תהלה בארץ: נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאויביך ואם בני נכר שתו תירושך אשר יגעת בו: כי מקבציו יאכלוהו והללו את יהוה ומאספיו ישתוהו בחצרות קדשי: עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו אבן הרימו נס על העמים: הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה:

מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדורך בגת: פור דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי ואתרסם בחמתי ויזה נצחם על בגדי ואת כל מלבושי אגאלתי: כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה: ואבט ואין עוזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרועי וחמתי היא סמכתני: ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואורד לארץ נצחם: חסדי יהוה אזכיר תהלות יהוה ככל אשר גמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו: ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע: בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וישאם ויגלם כל ימי עולם: והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם: ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח קדשו: המוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם: המוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו: כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תנחנו כן נהגת את עמך לעשות לך שם תפארת: השקיפה משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתיך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו: כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך: למה תתעינו יהוה מדרכיך תקשה לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: למה ירשוך צר מקדשך בתנו: היינו מעולם לא משלת בם לא נקרא שמך עליהם: לו קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו: כמס אש מקדח אש מים תכעה אש לצריך מפניך גוים ירגזו: בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נזלו: ומעולם לא שמעו לא האזין עין ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו: פגעת בשמח ועשה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת ונחטא בם בעלמים ונושע: ונהי כטמא כלנו וכבגד עדים כל צדקתינו ונבל כעלה כלנו ועונתינו כרוח ישאונו: ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמגנו בעוננו: ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ויוצרנו ומעשה ידך כלנו: אל תקצף יהוה עד מאד ולעד אל תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו: ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שמה: בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה: העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותענינו עד מאד:

דרשו מעל ספר יהוה וקראו מאין אחת מהנה לא נעדרה איש את רעותה לא פקדה כי פי הוא צוה ורוחו היא קבצה: והוא להם הפיל גורל וידו חלקה להם בקו עד עולם ירשוה לדור דור ישכנו בה: אז תשיר כיום עלות ממנו ובערפל ובחשכה ויהי לך לאות כי אני יהוה נגאל בקדושי יעקב נושע בצדיקי ישראל: ואקרא אתכם לשם חדש ואתם תקראו לי עבדים ואקרא לעבדי שם אחר אשר יתברך בארץ באלהי אמן ונשבע בארץ באדני יהוה אמן כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני: כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תעלינה הראשונות על לב: כי אם שישו ושמחו עד עולם אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלם גילה ועמה לששון: ושמחתי בירושלם וגלתי בעמי ולא יהיה בה עוד קול בכי וקול זעקה: לא יהיה משם עוד עולל ימים וזקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל: ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פריהם: לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי: לא יגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם: והיה בטרם יקראו ואני אענה עודם מדברים ואני אשמע: זאב וטלה ירעו כאחד והאריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר יהוה:

כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי: ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי: שוחט השור מכה איש זבח השה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבונה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה: גם אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו: שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יאמר יהוה ונראה בשמחתכם והמה יבושו: קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאויביו: בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבלה ותמלט ותלד זכר: מי שמע כזאת מי ראה כאלה החחיל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה: האני אשביר ולא אוליד אמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך: שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה: למען תינקו ושבעתם משד תנחומיה למען תמצו והתענגתם מזיז כבודה: כי כה אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תשאנה ועל ברכים תשעשעו: כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו: וראיתם ושש לבבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה והודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את אויביו: כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבותיו להשיב באף חמתו וגערתו בלהבות אש: כי באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה: המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחד בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם יהוה: ואנכי מעשיהם ומחשבותיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשנות ובאו וראו את כבודי: ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פלטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תובל ויון האיים הרחוקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים: והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכבות ובאפריונים ועל פרדות ועל רכשים אל הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בבית יהוה: וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה: כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם: והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה: ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר:

ויהי מן הבקר וכל מקנה מצרים מת ומן מקנה בני ישראל לא מת אחד׃ ויכבד פרעה את לבו ולא שלח את העם׃ ס
ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני׃ כי אם עוד אתה מחזיק בעמי לשלחם׃ הנני משה כבד מאד במצרים בנגף ובדבר ובשחין העפלים׃ והכיתי את מצרים ונצלו את עמי למען תדע כי אין כמוני בכל הארץ׃ כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ׃ ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי למען ספר שמי בכל הארץ׃ עודך מתנשא בעמי לבלתי שלחם׃ הנני משחיר כעת מחר את כבד מאד אשר לא היה במצרים למן היום הוסדה ועד עתה׃ ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הבית וירד עליהם הברד וימתו׃ הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים׃ ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה עזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה׃ ס
ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים׃ ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד והלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים׃ ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היתה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי׃ והכה הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר׃ רק בארץ גשן אשר בני ישראל שם לא היה ברד׃ וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים׃ העתירו אל יהוה ורב מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד׃ ויאמר אלהם משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלת יחדלון עוד והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ׃ ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים׃ והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשת גבעל׃ והחטה והכסמת לא נכתו כי אפלת הנה׃ ויצא משה את העיר מעם פרעה ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלת והברד ומטר לא נתך ארצה׃ וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו׃ ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה׃ ס

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני׃ כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך׃ וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה׃ ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך וכל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן וייצא מעם פרעה׃ ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים׃ ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים׃ ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו׃ ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם׃ לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה׃ ס
ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים וכל עשב הארץ כל אשר הותיר הברד׃ ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הרוח הקדים נשא את הארבה׃ ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן׃ ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים׃ ויאץ פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם׃ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם וחלו אל יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה׃ ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה׃ ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה וידף אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים׃ ויכבד יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל׃ ס
ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך׃ ויט משה את ידו על השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים׃ לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם׃ ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם׃ ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו׃ וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד בואנו שמה׃ ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם׃ ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות׃ ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך׃ ס

ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם כשלחו כלה גרש יגרש אתכם׃ דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב׃ ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם׃ ס
ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים׃ ומתו כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה׃ והיתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ואשר כמהו לא תסף׃ ולכל בני ישראל לא חרץ כלב לשנו למן אדם ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל׃ וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף׃ ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים׃ ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו׃ ס

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר׃ החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה׃ דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית׃ ואם ימעט הבית משה מהיות מספר לשה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה׃ שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכשבים ומן העזים תקחו׃ והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים׃ ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם׃ ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו׃ אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו׃ ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו׃ וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעלכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה׃ ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה׃ והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים׃ והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו׃ שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל מצה ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי׃ ביום הראשון מקרא קדש ויום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם׃ ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאתיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם׃ בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב׃ שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ׃ כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות׃ ס
ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם והכו הפסח׃ ואגדתם אזוב ונגעתם אל הדם אשר בסף ומן הדם אשר בסף תגעו אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר׃ ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח ולא יתן הנגף לבא אל בתיכם לנגף׃ ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם׃ והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת׃ והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם׃ ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו׃ וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו׃ ס
ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה׃ ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת׃ ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם׃ גם צאנכם גם בקרכם קחו כדברכם ולכו וברכתם גם אתי׃ ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים׃ וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על שכמם׃ ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת׃ ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים ויהשאלום וינצלו את מצרים׃ ס
ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף׃ וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד׃ ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם׃ ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה׃ ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים׃ ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם׃ ס
ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו׃ וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו׃ תושב ושכיר לא יאכל בו׃ בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר חוצה מן הבית ועצם לא תשברו בו׃ כל עדת ישראל יעשו אתו׃ וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו׃ תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם׃ ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו׃ ועצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל על צבאתם מארץ מצרים׃ ס

ואמת: ידגו: מעזרם: בזה פקוד: ומשל: מעשה מלאו
ידיהם בצו בלו מעשיהם.* אל בזה שכלם: אל בזה
תחנם: אל בזה קברם: ויבכו: מעשה: אל בזה
ישראל

ישראל אשר בירושלם: ויעמדו על עמדם כמשפטם
ספר תורת יהוה אלהיהם: ארבע ורבע מהיום
ישראל ואשר בירושלם: ויעמדו על עמדם כמשפטם
ספר תורת יהוה אלהיהם: ארבע ורבע מהיום
ויתודו ויתפללו לפני יהוה אלהיהם: ויעמדו
ויתודו ויתפללו לפני יהוה אלהיהם: ויעמדו
על דוכן הלוים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני
על דוכן הלוים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני
חשבניה שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול
חשבניה שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול
אל יהוה אלהיהם: ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל
אל יהוה אלהיהם: ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל
בני חשבניה שרביה הודיה בני כנני קומו
בני חשבניה שרביה הודיה בני כנני קומו
ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם ועד העולם
ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם ועד העולם
ויברכו שם כבודך ורם על כל ברכה ותהלה:
ויברכו שם כבודך ורם על כל ברכה ותהלה:
אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים
אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים
שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה
שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה
הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם
הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם
וצבא השמים לך משתחוים: אתה יהוה האלהים
וצבא השמים לך משתחוים: אתה יהוה האלהים
אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים
אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים
ושמת שמו אברהם: ומצאת את לבבו נאמן
ושמת שמו אברהם: ומצאת את לבבו נאמן
לפניך וכרות עמו הברית לתת את ארץ
לפניך וכרות עמו הברית לתת את ארץ
הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי
הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי
לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה:
לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה:
וירא את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם שמע
וירא את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם שמע
על ים סוף: ויתן אתות ומפתים בפרעה ובכל
על ים סוף: ויתן אתות ומפתים בפרעה ובכל
עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם
עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם
ויעש לך שם כהיום הזה: והים בקעת לפניהם
ויעש לך שם כהיום הזה: והים בקעת לפניהם
ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת
ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת
במצולות כמו אבן במים עזים: ובעמוד ענן
במצולות כמו אבן במים עזים: ובעמוד ענן
אתה נחית עליהם ביום ובעמוד אש בלילה
אתה נחית עליהם ביום ובעמוד אש בלילה
להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה ואת
להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה ואת
הארץ אשר אמרת לתת לאבותם ירדת על הר
הארץ אשר אמרת לתת לאבותם ירדת על הר
סיני ותדבר עמהם מן השמים ותתן להם משפטים
סיני ותדבר עמהם מן השמים ותתן להם משפטים
ישרים ותורת אמת חקים ומצות טובות: ואת
ישרים ותורת אמת חקים ומצות טובות: ואת
שבת קדשך הודעתם להם ומצות וחקים ותורה
שבת קדשך הודעתם להם ומצות וחקים ותורה
ביד משה עבדך צויתם: ולחם מן השמים נתת
ביד משה עבדך צויתם: ולחם מן השמים נתת
להם לרעבם ומים מצור הוצאת להם לצמאם
להם לרעבם ומים מצור הוצאת להם לצמאם
ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ אשר נשאת
ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ אשר נשאת
את ידך לתת להם: ואבותינו הזידו ויקשו את
את ידך לתת להם: ואבותינו הזידו ויקשו את
ערפם ולא שמעו לצוותיך: וימאנו לשמע ולא
ערפם ולא שמעו לצוותיך: וימאנו לשמע ולא
זכרו את נפלאותיך אשר עשית עמהם ויקשו
זכרו את נפלאותיך אשר עשית עמהם ויקשו
את ערפם ויתנו ראש למרים לשוב לעבדתם
את ערפם ויתנו ראש למרים לשוב לעבדתם
במצרים ואתה אלוה סלחות חנון ורחום ארך
במצרים ואתה אלוה סלחות חנון ורחום ארך
אפים ורב חסד ולא עזבתם: גם כי עשו להם
אפים ורב חסד ולא עזבתם: גם כי עשו להם
עגל מסכה ואמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים
עגל מסכה ואמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים
ועשו נאצות גדלות: ואתה ברחמיך הרבים לא
ועשו נאצות גדלות: ואתה ברחמיך הרבים לא
עזבתם במדבר את עמוד הענן לנחותם בדרך
עזבתם במדבר את עמוד הענן לנחותם בדרך
ואת עמוד האש להאיר להם בה את הדרך אשר
ואת עמוד האש להאיר להם בה את הדרך אשר
ילכו בה: ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך
ילכו בה: ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך
לא מנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם:
לא מנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם:
ואחר כלכלתם ארבעים שנה במדבר לא חסרו
ואחר כלכלתם ארבעים שנה במדבר לא חסרו
שלמתם לא בלתה ורגלם לא בצקה: וגם תתן
שלמתם לא בלתה ורגלם לא בצקה: וגם תתן
להם ממלכות ועמים ותחלקם פאה ויירשו את
להם ממלכות ועמים ותחלקם פאה ויירשו את
ארץ סיחון ואת ארץ חשבון ואת ארץ עוג
ארץ סיחון ואת ארץ חשבון ואת ארץ עוג
מלך הבשן: ואת בניהם הרבית ככוכבי השמים
מלך הבשן: ואת בניהם הרבית ככוכבי השמים
ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותם לרשת
ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותם לרשת
אשר לא ידעו בניהם ויבאו וירשו את הארץ
אשר לא ידעו בניהם ויבאו וירשו את הארץ
ותכנע לפניהם את יושבי הארץ הכנענים
ותכנע לפניהם את יושבי הארץ הכנענים
ותתן בידם ואת מלכיהם ואת עמי הארץ
ותתן בידם ואת מלכיהם ואת עמי הארץ
לעשות בהם כרצונם: וילכדו ערי מבצר ואדמה
לעשות בהם כרצונם: וילכדו ערי מבצר ואדמה
שמנה וירשו בתים מלאים כל טוב בארות
שמנה וירשו בתים מלאים כל טוב בארות
חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו
חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו
וישבעו וידשנו ויתענגו בטובך הגדול: ויעבירו
וישבעו וידשנו ויתענגו בטובך הגדול: ויעבירו
בך ויסורו מתורתך ויטילו את תורתך אחרי
בך ויסורו מתורתך ויטילו את תורתך אחרי
גוים ויהרגו את נביאיך אשר העידו בם להשיבם
גוים ויהרגו את נביאיך אשר העידו בם להשיבם
אליך ויעשו נאצות גדלות: ותתנם ביד צרים
אליך ויעשו נאצות גדלות: ותתנם ביד צרים
ויצרו להם ובעת צרתם יזעקו אליך ואתה
ויצרו להם ובעת צרתם יזעקו אליך ואתה
מן השמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם
מן השמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם
מושיעים ויושיעום מיד צריהם: וכנוחתם יעשו
מושיעים ויושיעום מיד צריהם: וכנוחתם יעשו
לפניך ותעזבם ביד אויביהם וימשלו בם ושבו
לפניך ותעזבם ביד אויביהם וימשלו בם ושבו
וזעקו אליך ואתה מן השמים תשמע וכרחמיך
וזעקו אליך ואתה מן השמים תשמע וכרחמיך
הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום כעת
הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום כעת
צרתם: והעדת בם להשיבם אל תורתך והמה
צרתם: והעדת בם להשיבם אל תורתך והמה
בזדון הכתפים לא שמעו למצותיך וחטאו
בזדון הכתפים לא שמעו למצותיך וחטאו
במשפטיך אשר יעשה אדם וחי בם ויתנו כתף
במשפטיך אשר יעשה אדם וחי בם ויתנו כתף
סוררת והערפם לא שמעו: ותאריך עליהם שנים
סוררת והערפם לא שמעו: ותאריך עליהם שנים
ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו
ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו
ותתנם ביד עמי הארצות: ברחמיך הרבים לא
ותתנם ביד עמי הארצות: ברחמיך הרבים לא
עשית אותם כלה ולא עזבתם כי אל חנון
עשית אותם כלה ולא עזבתם כי אל חנון
ורחום אתה: ועתה אלהינו האל הגדול הגבור
ורחום אתה: ועתה אלהינו האל הגדול הגבור
והנורא שומר הברית והחסד אל תעש לפניך
והנורא שומר הברית והחסד אל תעש לפניך
את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו
את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו
ולכהנינו ולנביאינו ולאבותינו ולכל עמך
ולכהנינו ולנביאינו ולאבותינו ולכל עמך
למן ימי מלכי אשור עד היום הזה: ואתה צדיק
למן ימי מלכי אשור עד היום הזה: ואתה צדיק
על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו
על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו
הרשענו: ומלכינו שרינו כהנינו ואבותינו לא
הרשענו: ומלכינו שרינו כהנינו ואבותינו לא
עשו תורתך ולא הקשיבו למצותיך ואל עדותיך
עשו תורתך ולא הקשיבו למצותיך ואל עדותיך
אשר העדת בם: והם בממלכתם ובטובך הרב
אשר העדת בם: והם בממלכתם ובטובך הרב
אשר נתת לפניהם ובארץ הרחבה והשמנה אשר
אשר נתת לפניהם ובארץ הרחבה והשמנה אשר
נתת לפניהם לא עבדוך ולא שבו מעלילותיהם
נתת לפניהם לא עבדוך ולא שבו מעלילותיהם
הרעות: הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר
הרעות: הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר
נתת לאבותינו לאכול פריה וטובה הנה אנחנו
נתת לאבותינו לאכול פריה וטובה הנה אנחנו
עבדים עליה: ותבואתיה מרבה למלכים אשר
עבדים עליה: ותבואתיה מרבה למלכים אשר
נתת עלינו בחטאתינו וגם בגויתינו ימשלו
נתת עלינו בחטאתינו וגם בגויתינו ימשלו
בבהמתינו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו:
בבהמתינו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו:

נחמיה ט׳.

1 ובעשרים וארבעה יום לחדש הזה נקהלו בני
ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם: ויבדלו
זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על
חטאתם ועונות אבתיהם: ויעמדו על עמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבע היום
ורבע מתודים והשתחוים ליהוה אלהיהם:
ויעמדו על מעלה הלוים ישוע ובני קדמיאל
בני חשבניה שרביה בני כנני ויזעקו בקול
גדול אל יהוה אלהיהם: ויאמרו הלוים ישוע
וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה בני כנני
קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם ועד
העולם ויברכו שם כבודך ורם על כל ברכה
ותהלה: אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את
השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר
עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את
כלם וצבא השמים לך משתחוים: אתה יהוה
האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור
כשדים ושמת שמו אברהם: ומצאת את לבבו
נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת את ארץ
הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי
לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה:
וירא את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם שמע
על ים סוף: ויתן אתות ומפתים בפרעה ובכל
עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם
ויעש לך שם כהיום הזה: והים בקעת לפניהם
ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת
במצולות כמו אבן במים עזים: ובעמוד ענן
אתה נחית עליהם ביום ובעמוד אש בלילה
להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה ואת
הארץ אשר אמרת לתת לאבותם ירדת על הר
סיני ותדבר עמהם מן השמים ותתן להם משפטים
ישרים ותורת אמת חקים ומצות טובות: ואת
שבת קדשך הודעתם להם ומצות וחקים ותורה
ביד משה עבדך צויתם: ולחם מן השמים נתת
להם לרעבם ומים מצור הוצאת להם לצמאם
ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ אשר נשאת
את ידך לתת להם: ואבותינו הזידו ויקשו את
ערפם ולא שמעו לצוותיך: וימאנו לשמע ולא
זכרו את נפלאותיך אשר עשית עמהם ויקשו
את ערפם ויתנו ראש למרים לשוב לעבדתם
במצרים ואתה אלוה סלחות חנון ורחום ארך
אפים ורב חסד ולא עזבתם: גם כי עשו להם
עגל מסכה ואמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים
ועשו נאצות גדלות: ואתה ברחמיך הרבים לא
עזבתם במדבר את עמוד הענן לנחותם בדרך
ואת עמוד האש להאיר להם בה את הדרך אשר
ילכו בה: ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך
לא מנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם:
ואחר כלכלתם ארבעים שנה במדבר לא חסרו
שלמתם לא בלתה ורגלם לא בצקה: וגם תתן
להם ממלכות ועמים ותחלקם פאה ויירשו את
ארץ סיחון ואת ארץ חשבון ואת ארץ עוג
מלך הבשן: ואת בניהם הרבית ככוכבי השמים
ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותם לרשת
אשר לא ידעו בניהם ויבאו וירשו את הארץ
ותכנע לפניהם את יושבי הארץ הכנענים
ותתן בידם ואת מלכיהם ואת עמי הארץ
לעשות בהם כרצונם: וילכדו ערי מבצר ואדמה
שמנה וירשו בתים מלאים כל טוב בארות
חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו
וישבעו וידשנו ויתענגו בטובך הגדול: ויעבירו
בך ויסורו מתורתך ויטילו את תורתך אחרי
גוים ויהרגו את נביאיך אשר העידו בם להשיבם
אליך ויעשו נאצות גדלות: ותתנם ביד צרים
ויצרו להם ובעת צרתם יזעקו אליך ואתה
מן השמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם
מושיעים ויושיעום מיד צריהם: וכנוחתם יעשו
לפניך ותעזבם ביד אויביהם וימשלו בם ושבו
וזעקו אליך ואתה מן השמים תשמע וכרחמיך
הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום כעת
צרתם: והעדת בם להשיבם אל תורתך והמה
בזדון הכתפים לא שמעו למצותיך וחטאו
במשפטיך אשר יעשה אדם וחי בם ויתנו כתף
סוררת והערפם לא שמעו: ותאריך עליהם שנים
ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו
ותתנם ביד עמי הארצות: ברחמיך הרבים לא
עשית אותם כלה ולא עזבתם כי אל חנון
ורחום אתה: ועתה אלהינו האל הגדול הגבור
והנורא שומר הברית והחסד אל תעש לפניך
את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו
ולכהנינו ולנביאינו ולאבותינו ולכל עמך
למן ימי מלכי אשור עד היום הזה: ואתה צדיק
על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו
הרשענו: ומלכינו שרינו כהנינו ואבותינו לא
עשו תורתך ולא הקשיבו למצותיך ואל עדותיך
אשר העדת בם: והם בממלכתם ובטובך הרב
אשר נתת לפניהם ובארץ הרחבה והשמנה אשר
נתת לפניהם לא עבדוך ולא שבו מעלילותיהם
הרעות: הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר
נתת לאבותינו לאכול פריה וטובה הנה אנחנו
עבדים עליה: ותבואתיה מרבה למלכים אשר
נתת עלינו בחטאתינו וגם בגויתינו ימשלו
בבהמתינו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו:

נחמיה י׳.

1 ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכותבים
ועל החתומים נשיאינו לוינו כהנינו: על
החותם בני חכליה ונחמיה התרשתא צדקיה:
שריה עזריה ירמיה: פשחור אמריה מלכיה:
חטוש שבניה מלוך: הרם מרמות עבדיה דניאל:
ברכת גנתון ברוך: העם משלמיה אביה: מעזיה
בלגי שמעיה אלה הכהנים: והלוים ישוע בן
עזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל: ואחיהם שבניה
הודיה קלית פלאיה חנן: מיכא רחוב חשביה:
זכור שרביה שבניה: הושע חנניה חשוב: הלוחש
פלטיה שובק: רחום חשבנה מעשיה: ואחיה
אחיה חנן: אנן מלוך חרם בענה: ושאר העם
הכהנים הלוים השוערים המשוררים הנתינים
וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים
נשיהם בניהם ובנותיהם כל יודע ומבין: נדבקים
באחיהם אדיריהם ובאים באלה ובשבועה ללכת
בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד
האלהים ולשמר ולעשות את כל מצות יהוה
אדנינו ומשפטיו וחקותיו: ולבלתי תת את
בנותינו לעמי הארץ ואת בנותיהם לא נקח
לבנינו: ועמי הארץ המביאים ביום השבת
מקנה וכל שבר למכר לא נקח מהם בשבת
וביום קדש ונניחה השנה השביעית ומשא כל
נשא: ועמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלישית
השקל לעבדת בית אלהינו: למערכת לחם
והמנחה התמיד ולעלת התמיד לשבתות לחדשים
למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל
ולכל מלאכת בית אלהינו: הפלנו גורלות
הכהנים הלוים והעם על קרבן העצים להביא
לבית אלהינו לבתי אבתינו לעתים מזמנים
שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב
בתורה: ולהביא בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי
כל עץ שנה בשנה לבית יהוה: הבכורות בנינו
ובהמתינו ככתוב בתורה ובכורות בקרנו וצאננו
להביא לבית אלהינו אל הכהנים המשרתים
בבית אלהינו: ושארית בכורי עסתינו ותרומתינו
ופרי כל עץ תירוש ויצהר להביא אל הכהנים
אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים
והלוים המה מעשרים בכל ערי עבדתנו: והיה
הכהן בן אהרן עם הלוים בעשר המעשרות
והלוים יעלו מעשר המעשר לבית אלהינו אל
הלשכות אל בית האוצר: כי אל לשכות האלה
יקריבו בני ישראל ובני לוי את תרומת הדגן
התירוש והיצהר ושם כלי הקדש והכהנים
המשרתים והשוערים והמשוררים ולא נעזוב את
בית אלהינו: ויהי בימי אחשורוש בימי אחשורוש
המלך מהודו ועד כוש שבע ועשרים ומאה
מדינה: בימים ההם ישב המלך אחשורוש על
כסא ממלכתו אשר בשושן הבירה: בשנה
השלישית למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו
חיל פרס ומדי הפרתמים והשרים לפניו: בהראות
את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו
ימים רבים מאה ושמונים יום: וכמלאת הימים
האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן
הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים
בחצר גנת ביתן המלך: חור כרפס ותכלת אחוזים
בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שיש
מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש וסחרת
ושיש: והשקות במכלי זהב ומכלת שונים ויין
מלכות רב כיד המלך: ושתיה כדת אין אנס כי
כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות איש
כרצון אישו: גם ושתי המלכה עשתה משתה
נשים בבית המלוכה אשר למלך אחשורוש:
ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן
בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר ואבקתא
שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך
אחשורוש: לבוא את ושתי המלכה לפני המלך
בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה
כי טובת מראה הוא: ותמאן המלכה ושתי
לבוא בדבר המלך אשר על יד סריסיו ויקצף
המלך מאד וחמתו בערה בו: אז אמר המלך
לחכמים יודעי העתים כי כן דבר המלך לפני
כל יודעי דת ודין: והקרב אליו כרשנא שתר
אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי
פרס ומדי רואי פני המלך הישבים ראשונה
במלכות: כדת מה לעשות למלכה ושתי על
אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש
ביד הסריסים: ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים
לא על המלך לבדו נעותה ושתי המלכה כי
על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות
המלך אחשורוש: כי יצא דבר המלכה אל כל
הנשים להזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך
אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה ולא
באה: והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי
השמעות את דבר המלכה אשר שמעה מפי
המלך וכהזות ובקצף הרבה: אם על המלך טוב
יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס
ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני
המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעתה
הטובה ממנה: ונשמע פתגם המלך אשר יעשה
בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר
לבעליהן למגדול ועד קטן: ויטב הדבר בעיני
המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן:
ותשלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה
ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל
איש שורר בביתו ומדבר כלשון עמו:

אסתר א׳.

1 ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך
מהודו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה:
בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא
מלכותו אשר בשושן הבירה: בשנה שלש
למלכותו עשה משתה לשריו ועבדיו חיל פרס
ומדי והפרתמים והשרים לפניו: בהראותו את
עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו
ימים רבים מאה ושמונים יום: וכמלאת הימים
האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן
הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים
בחצר גנת ביתן המלך: חור כרפס ותכלת אחוזים
בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שיש
מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש וסחרת
ושיש: והשקות במכלי זהב ומכלת שונים ויין
מלכות רב כיד המלך: ושתיה כדת אין אנס כי
כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות איש
כרצון אישו: גם ושתי המלכה עשתה משתה
נשים בבית המלוכה אשר למלך אחשורוש:
ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן
בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר ואבקתא
שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך
אחשורוש: לבוא את ושתי המלכה לפני המלך
בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה
כי טובת מראה הוא: ותמאן המלכה ושתי
לבוא בדבר המלך אשר על יד סריסיו ויקצף
המלך מאד וחמתו בערה בו: אז אמר המלך
לחכמים יודעי העתים כי כן דבר המלך לפני
כל יודעי דת ודין: והקרב אליו כרשנא שתר
אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי
פרס ומדי רואי פני המלך הישבים ראשונה
במלכות: כדת מה לעשות למלכה ושתי על
אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש
ביד הסריסים: ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים
לא על המלך לבדו נעותה ושתי המלכה כי
על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות
המלך אחשורוש: כי יצא דבר המלכה אל כל
הנשים להזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך
אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה ולא
באה: והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי
השמעות את דבר המלכה אשר שמעה מפי
המלך וכהזות ובקצף הרבה: אם על המלך טוב
יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס
ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני
המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעתה
הטובה ממנה: ונשמע פתגם המלך אשר יעשה
בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר
לבעליהן למגדול ועד קטן: ויטב הדבר בעיני
המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן:
ותשלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה
ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל
איש שורר בביתו ומדבר כלשון עמו:

31 קְטֹרֶת: כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֶת מִשְׁחָה* לֹא יֵעָשֶׂה לָכֶם מִסְפָּרוֹ
32 קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם: אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כָּמֹהוּ וַאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ
33 עַל זָר וְנִכְרַת* לֹא יֵעָשֶׂה לָכֶם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח
34 לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד
35 יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר
36 קֹדֶשׁ: וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק* וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל
37 מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְהַקְּטֹרֶת
38 אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמַתְכֻּנְתָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לְךָ לַיהוָה:
39 אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כָמוֹהָ לְהָרִחַ בָּהּ וְנִכְרַת* מֵעַמָּיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה
40 אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נָטָף וְשֵׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה
41 סַמִּים בַּד בְּבַד יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ מִמֶּנָּה קְטֹרֶת רְקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ
42 מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְשָׂחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק* וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי
43 הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה
44 לָכֶם: וְהַקְּטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמַתְכֹּנְתָהּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ
45 תִּהְיֶה לְךָ לַיהוָה: אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כָּמוֹהָ לְהָרִחַ בָּהּ וְנִכְרַת*
מֵעַמָּיו:

לא לשמר.

פרשה ל׳ב.

1 וַיְכַל לְדַבֵּר אֶל מֹשֶׁה: וַיָּקָם הָעָם עַל אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו
2 קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ
3 אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה הָיָה לוֹ: וַיֹּאמֶר
4 אֲלֵהֶם אַהֲרֹן פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם
5 וּבְנֹתֵיכֶם וְהָבִיאוּ אֵלָי: וַיִּתְפָּרְקוּ כָל הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזָּהָב
6 אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל אַהֲרֹן: וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיָּצַר אֹתוֹ
בַּחֶרֶט וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מַסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל
7 אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיַּרְא אַהֲרֹן וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו
8 וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמַר חַג לַיהוָה מָחָר: וַיַּשְׁכִּימוּ מִמָּחֳרָת וַיַּעֲלוּ
עֹלוֹת וַיַּגִּשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכוֹל וְשָׁתוֹ וַיָּקוּמוּ לְצַחֵק:
9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֶךְ רֵד כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ
10 מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: סָרוּ מַהֵר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ לָהֶם
עֵגֶל מַסֵּכָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וַיִּזְבְּחוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ
11 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
רָאִיתִי אֶת הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם קְשֵׁה עֹרֶף הוּא: וְעַתָּה הַנִּיחָה
לִי וְיִחַר אַפִּי בָהֶם וַאֲכַלֵּם וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי גָּדוֹל: וַיְחַל
משה משֶׁה אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יֶחֱרֶה אַפְּךָ
בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה:
13 לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לַהֲרֹג אֹתָם בֶּהָרִים
וּלְכַלֹּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה
14 לְעַמֶּךָ: זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם:
15 וַיִּנָּחֶם יְהוָה עַל הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: וַיִּפֶן וַיֵּרֶד
משה מֹשֶׁה מִן הָהָר וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיָדוֹ לֻחֹת כְּתֻבִים מִשְּׁנֵיהֶם
16 מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתֻבִים: וְהַלֻּחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמִּכְתָּב
17 מִכְתַּב אֱלֹהִים הוּא חָרוּת עַל הַלֻּחֹת: וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת קוֹל
הָעָם בְּרֵעֹה וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחֲנֶה: וַיֹּאמֶר
אֵין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה קוֹל עַנּוֹת אָנֹכִי
19 שֹׁמֵעַ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל הַמַּחֲנֶה וַיַּרְא אֶת הָעֵגֶל וּמְחֹלֹת
וַיִּחַר אַף משֶׁה מֹשֶׁה וַיַּשְׁלֵךְ מִיָּדָיו אֶת הַלֻּחֹת וַיְשַׁבֵּר אֹתָם
20 תַּחַת הָהָר: וַיִּקַּח אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ וַיִּטְחַן
עַד אֲשֶׁר דַּק וַיִּזֶר עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיַּשְׁקְ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
21 וַיֹּאמֶר משֶׁה מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן מָה עָשָׂה לְךָ הָעָם הַזֶּה כִּי הֵבֵאתָ
22 עָלָיו חֲטָאָה גְדֹלָה: וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אַל יִחַר אַף אֲדֹנִי אַתָּה יָדַעְתָּ
23 אֶת הָעָם כִּי בְרָע הוּא: וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ
לְפָנֵינוּ כִּי זֶה משֶׁה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא
24 יָדַעְנוּ מֶה הָיָה לוֹ: וָאֹמַר לָהֶם לְמִי זָהָב הִתְפָּרָקוּ וַיִּתְּנוּ לִי וָאַשְׁלִכֵהוּ
25 בָּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה: וַיַּרְא משֶׁה מֹשֶׁה אֶת הָעָם כִּי פָרֻעַ הוּא
כִּי פֵרַע אַהֲרֹן לְשִׁמְצָה בְּקָמֵיהֶם: וַיַּעֲמֹד משֶׁה מֹשֶׁה בְּשַׁעַר
הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה אֵלָי וַיֵּאָסְפוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי לֵוִי:
27 וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׂימוּ אִישׁ חַרְבּוֹ עַל
יְרֵכוֹ עִבְרוּ וָשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לְשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה וְהִרְגוּ אִישׁ אֶת אָחִיו
28 וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת קְרֹבוֹ: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי לֵוִי כִּדְבַר משֶׁה מֹשֶׁה
וַיִּפֹּל מִן הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ: וַיֹּאמֶר משֶׁה מֹשֶׁה
מִלְאוּ יֶדְכֶם הַיּוֹם לַיהוָה כִּי אִישׁ בִּבְנוֹ וּבְאָחִיו וְלָתֵת עֲלֵיכֶם
30 הַיּוֹם בְּרָכָה: וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֹּאמֶר משֶׁה מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַתֶּם
חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה וְעַתָּה אֶעֱלֶה אֶל יְהוָה אוּלַי אֲכַפְּרָה בְּעַד
31 חַטַּאתְכֶם: וַיָּשָׁב משֶׁה מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר אָנָּא חָטָא הָעָם
32 הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב: וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא
חַטָּאתָם וְאִם אַיִן מְחֵנִי נָא מִסִּפְרְךָ אֲשֶׁר כָּתָבְתָּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חָטָא לִי אֶמְחֶנּוּ מִסִּפְרִי: וְעַתָּה לֵךְ נְחֵה
34 אֶת הָעָם אֶל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מַלְאָכִי יֵלֵךְ לְפָנֶיךָ וּבְיוֹם
35 פָּקְדִי וּפָקַדְתִּי עֲלֵהֶם חַטָּאתָם: וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת הָעָם עַל אֲשֶׁר
עָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן:

פרק ט׳.

1 ותשמע מלכת שבא את שמע שלמה ותבא לנסתו בחידות בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב רב ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אתו את כל אשר היה עם לבבה׃ 2 ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה׃ 3 ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה והבית אשר בנה׃ 4 ואכל מטעמי שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ומעלתו אשר יעלה בבית יהוה ולא היתה עוד בה רוח׃ 5 ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך׃ 6 ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגידו לי חצי הרב חכמתך ויפיך על השמועה אשר שמעתי׃ 7 אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך׃ 8 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך בעבור אלהיך אהב את ישראל להעמידם לעולם וישימך עליהם למלך לעשות משפט וצדקה׃ 9 ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא היה כבשם אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה׃ 10 וגם עבדי חורם ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה׃ 11 ויעש המלך את עצי האלגומים מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים למשררים ולא נראו כמוהם מאז בארץ יהודה׃ 12 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותלך ותשב לארצה היא ועבדיה׃

13 ויהי משקל הזהב הבא לשלמה בשנה אחת ששת מאות וששים וששה ככרי זהב׃ 14 מלבד אנשי הרכלים וסחר הסוחרים וכל מלכי הערב ופחות הארץ׃ 15 ויעש המלך שלמה מאתים צנות זהב שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת׃ 16 ושלש מאות מגנות זהב שלש מאות זהב יתן המנה האחת ויתנם המלך בבית יער הלבנון׃ 17 ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מובחר׃ 18 ושש מעלות לכסא ושפת זהב לכסא תלויה באחז בו משני עברי המושב ושני אריות עמדים אצל הידות׃ 19 ושנים עשר שם עמדים על השש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות׃ 20 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב היה לדבר בימי שלמה׃ 21 כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלש שנים תבוא אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שן וקופים ותכיים׃ 22 והמלך שלמה גדל מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה׃ 23 וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבבו׃ 24 והמה מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה׃ 25 ויהי לשלמה ארבעת אלפי אבוסי סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם׃ 26 ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר וארץ פלשתים ועד גבול מצרים׃ 27 ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב׃ 28 ומוצאים לשלמה סוסים ממצרים ומכל הארצות׃ 29 ויתר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא ובנבואת אחיה השילני בדברי ידעו הרואה׃ 30 וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה׃ 31 וישכב שלמה עם אבתיו ויקברו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו׃

פרק י׳.

1 וילך רחבעם שכם כי שכם באו כל ישראל להמליך אתו׃ 2 ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם ממצרים׃ 3 וישלחו ויקראו לו וילך ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר׃ 4 אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך׃ 5 ויאמר אליהם עוד שלשת ימים לכו ושובו אלי וילך העם׃ 6 וינעץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר׃ 7 וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם אותם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים׃ 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו וינעץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר עמדים לפניו׃ 9 ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונדבר דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מעל עלנו אשר נתן אביך עלינו׃ 10 וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אליהם קטני עבה ממתני אבי׃ 11 ועתה אבי העמיס עליכם עול כבד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים׃ 12 ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי׃ 13 וישב המלך אליהם קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים׃ 14 וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים׃ 15 ולא שמע המלך אל העם כי היתה נסבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בן נבט׃ 16 וירא כל ישראל כי לא שמע המלך להם וישב העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדויד ולא נחלה לנו בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דויד וילך ישראל לאהליו׃ 17 ובני ישראל הישבים בערי יהודה ימלך עליהם רחבעם׃ 18 וישלח המלך רחבעם את הדורם ויסקלו בו בני ישראל אבן וימת ויתאמץ המלך רחבעם לעלות במרכבה לנוס ירושלם׃ 19 ויפשעו ישראל בבית דויד עד היום הזה׃

פרק י״א.

1 ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את בית יהודה ובנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם׃ 2 ויהי דבר יהוה אל שמעיהו איש האלהים לאמר׃ 3 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימין לאמר׃ 4 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי נהיתה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת לשוב אל ירבעם׃ 5 וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים לעזר ביהודה׃ 6 ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע׃ 7 ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלם׃ 8 ואת גת ואת מרשה ואת זיף׃ 9 ואת אדורים ואת לכיש ואת עזקה׃ 10 ואת צרעה ואת איילון ואת חברון אשר ביהודה ובבנימין ערי המבצרות׃ 11 ויחזק את המבצרות וישם בהן שרים ואוצרות מאכל ושמן ויין׃ 12 ובכל עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם מאד ויהי לו יהודה ובנימין׃ 13 והכהנים והלוים אשר בכל ישראל התיצבו עליו מכל גבולותם׃ 14 כי עזבו הלוים את מגרשיהם ואחזתם ויבאו ליהודה וירושלם כי הזנחם ירבעם ובניו מכהן ליהוה׃ 15 ויעמד לו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה׃ 16 ואחריהם מכל שבטי ישראל הנתנים את לבם לדרוש את יהוה אלהי ישראל באו ירושלם לזבח ליהוה אלהי אבותם׃ 17 ויחזקו את מלכות יהודה ויאמצו את רחבעם בן שלמה שלש שנים כי הלכו שלש שנים בדרך דויד ושלמה׃ 18 ויקח לו רחבעם מחלת בת ירימות בן דויד לאשה ואת אביחיל בת אליאב בן ישי׃ 19 ותלד לו את יעוש ואת שמריה ואת זהם׃ 20 ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת עתי ואת זיזא ואת שלומית׃ 21 ויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופלגשיו כי שמנה עשרה נשים לקח ושישים פלגשים ויוליד עשרים ושמנה בנים וששים בנות׃ 22 ויעמד רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד על אחיו כי לו לחשבו למלך׃ 23 ויבן מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימין לכל ערי המבצרות ויתן להם צדה לרב ויבקש להם נשים לרב׃

פרק י״ב.

1 ויהי כהכין רחבעם את הממלכה ויחזק עזבו את תורת יהוה וכל ישראל עמו׃ 2 ויהי בשנת חמש עשרה למלך רחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושלם כי מעלו במעל ביהוה׃ 3 ברכב אלף ומאתים ובפרשים ששים אלף ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים לובים סכיים וכושים׃ 4 וילכד ערי מבצר ליהודה ויבא עד ירושלם׃ 5 ושמעיהו הנביא בא אל רחבעם ואל שרי יהודה אשר נאספו ירושלם מפני שישק ויאמר אליהם כה אמר יהוה אתם עזבתם אותי ואף אני עזבתי אתכם ביד שישק׃ 6 וישפלו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה׃ 7 וכי ראה יהוה כי נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתך חמתי בירושלם ביד שישק׃ 8 כי יהיו לו לעבדים ויודעו עבדתי ועבדת ממלכות הארצות׃ 9 ויעל שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך את הכל לקח וגם את מגני הזהב אשר עשה שלמה׃ 10 ויעש תחתם המלך רחבעם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים שמרי פתח בית המלך׃ 11 והיה בבוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשיבום אל תא הרצים׃ 12 ובהכנעו שב ממנו אף יהוה ולא לכלה לגמרי וגם ביהודה היו דברים טובים׃ 13 ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה מכל שבטי ישראל לשום את שמו שם ושם אמו נעמה העמונית׃ 14 ויעש הרע כי לא הכין את לבבו לדרוש את יהוה׃ 15 ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים בדברי שמעיהו הנביא ועדו הרואה בתולדות ומלחמות רחבעם ירבעם כל הימים׃ 16 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דויד ויתאמץ אביה תחתיו׃

פרק י״ג.

1 בשנת שמנה עשרה למלך ירבעם מלך אביה על יהודה׃ 2 שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת אוריאל מגבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם׃ 3 ויערך אביה במלחמה בחיל מלחמה אנשי גבורי חיל ארבע מאות אלף איש ירבעם ערך עמו מלחמה בשמנה מאות אלף איש גבורי חיל גבורי חיל׃ 4 ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעו לי ירבעם וכל ישראל׃ 5 הלוא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן את הממלכה לדויד עליו ולבניו ברית מלח׃ 6 ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דויד וימרד אדניו׃ 7 ויקבצו אליו אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב ולא התחזק מפניהם׃ 8 ועתה אתם אמרים להתחזק מול ממלכות יהוה ביד בני דויד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים׃ 9 הלא הדיחתם את כהני יהוה את בני אהרן והלוים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כל הבא למלא ידו בפר בן בקר ואילם שבעה והיה כהן לאלהי לא אלהים׃ 10 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנוהו וכהנים מרנים יהוה בני אהרן והלוים בעבדתם׃ 11 ומקטרים ליהוה עולות בבקר בבקר וערב ערב וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן הטהור ומנרת הזהב להדליק נרותיה בערב כי שמרים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אותו׃ 12 והנה עמנו בראשנו הכהנים וחצוצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל אל תלחמו עם יהוה אלהי אבתיכם כי לא תצליחו׃ 13 וירבעם הסב את מארבו לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה ומארב מאחריהם׃ 14 ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויזעקו אל יהוה והכהנים חצצרו בחצוצרות׃ 15 וירעו אנשי יהודה ויהי כהריע אנשי יהודה והנה אלהים נגף את ירבעם ואת כל ישראל לפני אביה ויהודה׃ 16 וינסו בני ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים בידם׃ 17 ויכו אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש׃ 18 וכנעו בני ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותם׃ 19 וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את בית אל ואת בנותיה ואת יעשנה ואת בנותיה ואת עפרון ואת בנותיה׃ 20 ולא עצר כח עוד ירבעם בימי אביה ויגפהו יהוה וימת׃ 21 ויתאמץ אביה ויקח לו נשים ארבע עשרה ויולד עשרים ושנים בנים וששה בנות׃ 22 ויתר דברי אביה ודרכיו ואמריו כתובים במדרש הנביא עדו׃

פרק י״ד.

1 וישכב אביה עם אבתיו ויקברו בעיר דויד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים׃ 2 ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו׃ 3 ויסר את מזבחות הנכר והבמות ושבר את המצבות וגדע את האשרים׃ 4 ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי אבותם ולעשות התורה והמצוה׃ 5 וישר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים והמלכות שקטה לפניו׃ 6 ויבן ערי מבצר ביהודה כי שקטה הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה כי הניח יהוה לו׃ 7 ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עודנה הארץ לפנינו כי דרשנו את יהוה אלהינו דרשנוהו וינח לנו מסביב ויבנו ויצלחו׃ 8 ויהי לאסא חיל נשאי צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבנימין נשאי מגן ודרכי קשת מאתים ושמנים אלף כל אלה גבורי חיל׃ 9 ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד מרשה׃ 10 ויצא אסא לקראתו ויערכו מלחמה בגיא צפתה למרשה׃ 11 ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עמך לעזר בין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי עליך נשענו ובשמך באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל יעצר עמך אנוש׃ 12 ויגף יהוה את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים׃ 13 ויקרדם אסא והעם אשר עמו עד לגרר ויפלו כושים לבלי להחיות כי נשברו לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל רב מאד׃ 14 ויכו את כל הערים סביבות גרר כי היתה אימת יהוה עליהם ויבזזו את כל הערים כי בז רב היה בהן׃ 15 וגם אהלי מקנה הכו וישבו צאן לרב וגמלים ושבו ירושלם׃

פרק ט״ו.

1 ורוח אלהים היתה על עזריהו בן עודד׃ 2 ויצא לקראת אסא ויאמר לו שמעו לי אסא וכל יהודה ובנימין יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשוהו ימצא לכם ואם תעזבוהו יעזב אתכם׃ 3 וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה וללא תורה׃ 4 ושבו בצר להם אל יהוה אלהי ישראל ויבקשוהו וימצא להם׃ 5 ובעתים ההם אין שלום לבא ולצאת כי מהומות רבות על כל יושבי הארצות׃ 6 ונכתתה גוי בגוי ועיר בעיר כי אלהים הבהלם בכל צרה׃ 7 ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתכם׃ 8 וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה עדד הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל ארץ יהודה ובנימין ומן הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה׃ 9 ויקהל את כל יהודה ובנימין והגרים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כי נפלו עליו לרב מישראל בראותם כי יהוה אלהיו עמו׃ 10 ויקבצו ירושלם בחדש השלישי בשנת חמש עשרה למלכות אסא׃ 11 ויזבחו ליהוה ביום ההוא משללו הביאו שבע מאות בקר ושבעת אלפים צאן׃ 12 ויבאו בברית לדרוש את יהוה אלהי אבותם בכל לבבם ובכל נפשם׃ 13 וכל אשר לא ידרוש ליהוה אלהי ישראל יומת למן קטן ועד גדול למן איש ועד אשה׃ 14 וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה ובחצצרות ובשופרות׃ 15 ויגילו כל יהודה על השבועה כי בכל לבבם נשבעו ובכל רצונם בקשוהו וימצא להם ויניח יהוה להם מסביב׃ 16 וגם מעכה אם אסא המלך הסירה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה וכרת אסא את מפלצתה וכתת וישרף בנחל קדרון׃ 17 והבמות לא סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל ימיו׃ 18 ויבא את קדשי אביו וקדשיו בית האלהים כסף וזהב וכלים׃ 19 ומלחמה לא היתה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא׃

פרק ט״ז.

1 בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את רמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה׃ 2 ויוצא אסא כסף וזהב מאוצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל בן הדד מלך ארם היושב בדמשק לאמר׃ 3 ברית בינו ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעל מעלי׃ 4 וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי חיליו על ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי׃ 5 ויהי כשמע בעשא וחדל מבנות את רמה ויהי מלאכתו׃ 6 והמלך אסא לקח את כל יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע ואת המצפה׃ 7 ובעת ההיא בא חנני הראה אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו יען בטחך על מלך ארם ולא בטחת על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך׃ 8 הלא הכושים והלובים היו לחיל לרכב ולפרשים לרב מאד ובהתבטחך ביהוה נתנם בידך׃ 9 כי עיני יהוה משטטות בכל הארץ להתאמץ עם שלם לבבם אליו נבלת בזאת מעתה כי מעתה עמך מלחמות׃ 10 ויכעס אסא על הראה ויתנהו בבית הסהר כי על זאת קצף עליו מעם ויעצבהו אסא בעת ההיא מבני העם׃ 11 והנה דברי אסא הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה ולישראל׃ 12 ויחל אסא בשנת שלשים ותשע למלכותו חלי ברגליו עד מאד וגם במחלתו לא דרש את יהוה כי אם את הרפאים׃ 13 וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת אחת וארבעים למלכותו׃ 14 ויקברו אתו בקבריו אשר כרה לו בעיר דויד וישכיבו אתו במטה אשר מלא בשמים ומרקחים מרקחת מעשה ויקטרו לו קטרת גדולה עד מאד׃

פרק י״ז.

1 וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל׃ 2 ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצרות ויתן נצבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו׃ 3 ויהי יהוה עם יהושפט כי הלך בדרכי דויד אביו הראשנים ולא דרש לבעלים׃ 4 כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל׃ 5 ויכן יהוה את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לרב׃ 6 ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה׃ 7 ובשנת שלש למלכותו שלח לשריו לבן חיל ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו ללמד בערי יהודה׃ 8 ועמהם הלוים שמעיה ונתניה וזבדיה ועשהאל ושמרימות ויהונתן ואדניה וטוביה וטוב אדוניה הלוים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים׃ 9 וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם׃ 10 ויהי פחד יהוה על כל ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם יהושפט׃ 11 ומן פלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא וגם ערביים הביאו לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ועתודים שבעת אלפים ושבע מאות׃ 12 ויהושפט הלך הלוך וגדל עד למעלה ויבן ביהודה בירנית וערי מסכנות׃ 13 ומלאכה רבה היתה לו בערי יהודה ואנשי מלחמות גבורי חיל בירושלם׃ 14 ואלה פקדתם לבית אבותם ליהודה שרי אלפים עדנה השר ועמו גבורי חיל שלש מאות אלף׃ 15 ועל ידו יהוחנן השר ועמו מאתים ושמנים אלף׃ 16 ועל ידו עמסיה בן זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלף גבור חיל׃ 17 ומבנימין גבור חיל אליעדע ועמו נשקי קשת ומגן מאתים אלף׃ 18 ועל ידו יהוזבד ועמו מאה ושמנים אלף חלוצי צבא׃ 19 אלה שרתו את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר בכל יהודה׃

פרק י״ח.

1 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב׃ 2 וירד לקץ שנים אל אחאב שמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתהו לעלות את רמות גלעד׃ 3 ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התלך אתי רמות גלעד ויאמר כמוני כמוך כעמי עמך ואתה במלחמה׃ 4 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא היום את דבר יהוה׃ 5 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמות גלעד למלחם אם אחדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך׃ 6 ויאמר יהושפט האין פה עוד נביא ליהוה ונדרשה מאתו׃ 7 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלא וידבר יהושפט אל יאמר המלך כן׃ 8 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכיהו בן ימלא׃ 9 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה לבשים בגדיהם ויושבים איש על כסאו מלבשים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם׃ 10 ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלותם׃ 11 וכל הנביאים נבאים כן לאמר עלה רמות גלעד והצלח והנתן יהוה ביד המלך׃ 12 והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כדבר אחד מהם ודברת טוב׃ 13 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר׃ 14 ויבא אל המלך ויאמר אליו המלך מיכיהו הנלך אל רמות גלעד למלחם אם אחדל ויאמר עלו והצליחו וינתנו בידכם׃ 15 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אם לא תדבר אלי אמת בשם יהוה׃ 16 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום׃ 17 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם רע׃ 18 ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו׃ 19 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר כך וזה אמר כך׃ 20 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה׃ 21 ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה גם תוכל צא ועשה כן׃ 22 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה׃ 23 ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר איזה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך׃ 24 ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא׃ 25 ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו אל אמון שר העיר ואל יואש בן המלך׃ 26 ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום׃ 27 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם׃ 28 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמות גלעד׃ 29 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבא במלחמה׃ 30 ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את מלך ישראל לבדו׃ 31 ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט ויאמרו הוא מלך ישראל ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסיתם אלהים ממנו׃ 32 ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאחריו׃ 33 ואיש משך בקשת ויך את מלך ישראל בין הדבק ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ידיך והוציאני מן המחנה כי הוחליתי׃ 34 ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמד על המרכבה נגד ארם עד הערב וימת לעת בא השמש׃

פרק י״ט.

1 וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם׃ 2 ויצא לקראתו יהוא בן חנני החוזה ויאמר אל המלך יהושפט הלרשע עזור ואהבי שנאי יהוה תאהב ועל זאת עליך קצף מלפני יהוה׃ 3 אך דברים טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות מן הארץ והכינות לבבך לדרוש את האלהים׃ 4 וישב יהושפט בירושלם ויצא שוב בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישבם אל יהוה אלהי אבותם׃ 5 ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצרות עיר ועיר׃ 6 ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט׃ 7 ועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומשוא ושחד׃ 8 וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלוים והכהנים ומראשי האבות ליהוה ולמשפט לשבת ירושלם׃ 9 ויצו אתם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם׃ 10 וכל דבר אשר יבא עליכם מאחיכם היושבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה ויהי קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו׃ 11 והנה אמריה הכהן הגדול עליכם בכל דברי יהוה וזבדיה בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה על כל דברי המלך והשטרים לפניכם הלוים חזקו ועשו והיה יהוה עם הטוב׃

פרק כ׳.

1 ויהי אחרי כן ויבאו בני מואב ובני עמון ועמהם מן העמונים אל יהושפט למלחמה׃ 2 ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר הוא עין גדי׃ 3 ויירא יהושפט ויתן פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה׃ 4 ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה׃ 5 ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה׃ 6 ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים וביד גבורה ובכח אין לעמוד לפניך׃ 7 הלא אתה אלהינו הורשת את יושבי הארץ הזאת מפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם׃ 8 וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשמך לאמר׃ 9 אם תבוא עלינו רעה חרב שפטים או דבר או רעב נעמדה לפני הבית הזה ובך כי שמך בבית הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע׃ 10 ועתה הנה בני עמון ומואב והר שעיר אשר לא נתתה לישראל בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום׃ 11 והנה גמלים עלינו לגרשנו מירשתך אשר הנחלתנו׃ 12 אלהינו הלא תשפט בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה אשר בא עלינו ולא נדע מה נעשה כי עליך עינינו׃ 13 וכל יהודה עמדים לפני יהוה גם טפם נשיהם ובניהם׃ 14 ועל יחזיאל בן זכריהו בן בניה בן יעואל בן מתניה הלוי מן בני אסף היתה רוח יהוה בתוך הקהל׃ 15 ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם והמלך יהושפט כה אמר יהוה לכם אל תיראו ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי אם לאלהים׃ 16 מחר רדו עליהם הנה יעלים במעלה הציץ ומצאתם אתם בסוף הנחל נגד מדבר ירואל׃ 17 לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפניהם והיהוה עמכם׃ 18 ויקד יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה׃ 19 ויקמו הלוים מן בני הקהתים ומן בני הקרחים להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה׃ 20 וישכמו בבקר ויצאו במדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם והאמינו בנביאיו והצליחו׃ 21 ויועץ עם העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים לתפארת קדש בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו׃ 22 ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים על בני עמון מואב והר שעיר הבאים ליהודה וינגפו׃ 23 ויעמדו בני עמון ומואב על ישבי הר שעיר להחרים ולהשמיד ובכלותם ישבי שעיר עזרו איש במשחתהו׃ 24 ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו אל ההמון והנה פגרים נפלים ארצה ואין פליט׃ 25 ויבא יהושפט ועמו לבזז את שללם וימצאו בהם לרב רכוש עם ופגרים וכלי חמדה ויבזזו להם משא ולא יכלו לשאת ויהיו ימים לבזז את השלל כי רב הוא׃ 26 וביום הרביעי נקהלו לעמק ברכה כי שם ברכו את יהוה על כן קראו שם עמק ברכה עד היום הזה׃ 27 וישבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב לירושלם בשמחה כי שמחם יהוה משמחה על אויביהם׃ 28 ויבאו ירושלם בנבלים וכנרות וחצצרות אל בית יהוה׃ 29 ויהי פחד אלהים על כל ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל׃ 30 ותשקט ממלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב׃ 31 וימלך יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי׃ 32 וילך בדרך אסא אביו ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה׃ 33 אך הבמות לא סרו עוד והעם לא הכין לבבם אל אלהי אבותם׃ 34 ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרונים הנם כתובים בדברי יהוא בן חנני אשר הועלה על ספר מלכי ישראל׃ 35 ואחרי כן התחבר יהושפט מלך יהודה את אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע לעשות׃ 36 ויתחבר עמו לעשות אניות ללכת תרשישה ויעשו אניות בעציון גבר׃ 37 ויתנבא אליעזר בן דודוהו מרשה על יהושפט לאמר יען התחברך את אחזיה פרץ יהוה את מעשיך וישברו האניות ולא יכלו ללכת תרשישה׃

פרק כ״א.

1 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ויתאמץ יהורם בנו תחתיו׃ 2 ולו אחים בני יהושפט עזריהו וי

ויצעקו
ויאמרו אל משה ואל אהרן ויאמרו אליהם
ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם
את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת
חרב בידם להרגנו׃ ויאמר משה אל יהוה
למה הרעותה לעם הזה למה זה שלחתני׃
ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע
לעם הזה והצל לא הצלת את עמך׃

פרשה ו׳.

ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר
אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד
חזקה יגרשם מארצו׃ וידבר אלהים אל
משה ויאמר אליו אני יהוה׃ וארא אל
אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי
ושמי יהוה לא נודעתי להם׃ וגם הקמתי
את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען
את ארץ מגוריהם אשר גרו בה׃ וגם אני
שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים
מעבדים אתם ואזכר את בריתי׃ לכן אמר
אל בני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם
מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם
מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
ובשפטים גדלים׃ ולקחתי אתכם לי לעם
והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה
אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות
מצרים׃ והבאתי אתכם אל הארץ אשר
נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק
וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה׃
וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו
אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה׃ ויאמר
יהוה אל משה בא דבר אל פרעה מלך
מצרים וישלח את בני ישראל מארצו׃
וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני
ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה
ואני ערל שפתים׃ וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה
מלך מצרים להוציא את בני ישראל
מארץ מצרים׃ אלה ראשי בית אבתם
בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון
וכרמי אלה משפחת ראובן׃ ובני שמעון
ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן
הכנענית אלה משפחת שמעון׃ ואלה שמות
בני לוי למולדתם גרשון וקהת ומררי
ושני חיי לוי מאה שלש ושלשים שנה׃
בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם׃ ובני
קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני
חיי קהת מאה שלש ושלשים שנה׃ ובני
מררי מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי
למולדתם׃ ויקח עמרם את יוכבד דדתו
לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה
ושני חיי עמרם מאה שלש ושלשים שנה׃
ובני יצהר קרח ונפג וזכרי׃ ובני עזיאל
מישאל ואלצפן וסתרי׃ ויקח אהרן את
אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה
ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר
ואת איתמר׃ ובני קרח אסיר ואלקנה
ואביאסף אלה משפחת הקרני׃ ואלעזר בן
אהרן עזבל לו מבנות פוטיאל לו לאשה
ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות
הלוים למשפחתם׃ הוא אהרן ומשה אשר
אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל
מארץ מצרים על צבתם׃ הם המדברים
אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני
ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן׃

פרשה ז׳.

ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ
מצרים׃ וידבר יהוה אל משה לאמר אני
יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל
אשר אני דבר אליך׃ ואתה תדבר את כל
אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה
ושלח את בני ישראל מארצו׃ ואני
אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי
ואת מופתי בארץ מצרים׃ ולא ישמע
אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים
ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל
מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ וידעו
מצרים כי אני יהוה בנטותי את ידי על
מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם׃
ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם
כן עשו׃ ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן
שלשים ושלש שנה בדברם אל פרעה׃
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃
כי ידבר אליכם פרעה לאמר תנו לכם
מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך
לפני פרעה יהי לתנין׃ ויבא משה ואהרן
אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה
ויהי אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני
עבדיו ויהי לתנין׃ ויקרא גם פרעה לחכמים
ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים
בלהטיהם כן׃ ויטלו איש מטהו ויהיו
לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטותם׃
ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר
דבר יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה כבד לב
פרעה מאן לשלח העם׃ לך אל פרעה
בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו
על שפת היאר והמטה הנהפך לנחש תקח
בידך׃ ואמרת אליו יהוה אלהי העברים
שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני
במדבר והנה לא שמעת עד כה׃ כה אמר
יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי
מכה במטה אשר בידי על המים אשר
ביאר והפכו לדם׃ והדגה אשר ביאר תמות
ובאש הדגה ונלאו מצרים לשתות מים
מיאר׃ ויאמר יהוה אל משה אמר אל
אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים
על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל
כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל
ארץ מצרים ובעצים ובאבנים׃ ויעשו כן
משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה
ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה
ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר
לדם׃ והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר
ולא יכלו מצרים לשתות מים מיאר
ויהי הדם בכל ארץ מצרים׃ ויעשו כן
חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק לב פרעה
ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה׃
ויפן ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת׃
ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות
כי לא יכלו לשתת ממימי היאר ותמלא
כל הארץ׃ ויהי מספר ימים אחרי הכות
יהוה את היאר׃ ויאמר יהוה אל משה בא
אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה
שלח עמי ויעבדני׃ כי אם מאן אתה
משלח הנני נגף את כל גבולך בצפרדעים׃
ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך
ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך
ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך׃ ואליך
ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים׃
ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה
את ידך במטך על הנהרות על היארים
ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ
מצרים׃ ויט אהרן את ידו על מימי מצרים
ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים׃
ויעשו חרטמם בלהטיהם ויעלו את
הצפרדע על ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה
למשה ולאהרן ויאמר חלו אל יהוה ויסר
הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם
ויזבחו ליהוה׃ ויאמר משה לפארה התפאר
עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך
להכרית הצפרדעים ממך וממבתיך רק
ביאר תשארנה׃ ויאמר למחר ויאמר כדברך
למען תדע כי אין כיהוה אלהינו׃ וסרו
הצפרדעים ממך וממבתיך ומעבדיך ומעמך
רק ביאר תשארנה׃ ויצא משה ואהרן
מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר
הצפרדעים אשר שם לפרעה׃ ויעש יהוה
כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים
מן החצרות ומן השדות׃ ויצברם חמרם
חמרם ותבאש הארץ׃ ויראה פרעה כי היתה
הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אליהם
כאשר דבר יהוה׃ ויאמר יהוה אל משה
אמר אל אהרן נטה את ידך ואת מטך והך
את עפר האדמה והיה לכנם בכל ארץ
מצרים׃ ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו
ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם
ובבהמה כל עפר הארץ היה כנם בכל ארץ
מצרים׃ ויעשו כן חרטמם בלהטיהם להוציא
את הכנם ולא יכלו והכנם היתה באדם
ובבהמה׃ ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע
אלהים היא ויחזק לב פרעה ולא שמע
אליהם כאשר דבר יהוה׃ ויאמר יהוה אל
משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה
יצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה
שלח עמי ויעבדני׃ כי אם אינך משלח את
עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך
ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את
הערב וגם האדמה אשר הם עליה׃ והפליתי
ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד
עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי
אני יהוה בקרב הארץ׃ ושמתי פדות בין
עמי ובין עמך למחר יהיה האות הזה׃
ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד בית פרעה
ובבתי עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת
הארץ מפני הערב׃ ויקרא פרעה למשה
ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ׃
ויאמר לא נכון לעשות כן כי תועבת
מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את
תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו׃
דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו
ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו׃ ויאמר
פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה
אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו
התפללו בעדי׃ ויאמר משה הנה אנכי
יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה והסיר
הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר אך
אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם
לזבח ליהוה׃ ויצא משה מעם פרעה
ויעתר אל יהוה׃ ויעש יהוה כדבר משה
ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר
אחד׃ ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת
ולא שלח את העם׃

פרשה ח׳.

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה
ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים
שלח עמי ויעבדני׃ כי אם מאן אתה לשלח
עוד ועודך מחזיק בהם׃ הנה יד יהוה היה
בדבר אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים
בבקר ובצאן דבר כבד מאד׃ והפלה יהוה
בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא
ימות מכל לבני ישראל דבר׃ וישם יהוה
מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה
בארץ׃ ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת
ותמת כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל
לא מת אחד׃ וישלח פרעה והנה לא מת
מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה
ולא שלח את העם׃ ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח
כבשן והזרקה משה השמים לעיני פרעה׃
והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על
האדם ועל הבהמה לשחין פרחח אבעבעת
בכל ארץ מצרים׃ ויקחו את פיח הכבשן
ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמים
ויהי שחין פרחח אבעבעת באדם ובבהמה׃
ולא יכלו החרטמם לעמד לפני משה מפני
השחין כי היה השחין בחרטמם ובכל
מצרים׃ ויחזק יהוה את לב פרעה ולא
שמע אליהם כאשר דבר יהוה אל משה׃
ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב
לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה
אלהי העברים שלח עמי ויעבדני׃ כי בפעם
הזאת אנכי שלח את כל מגפתי אל לבך
ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני
בכל הארץ׃ כי עתה שלחתי את ידי ואך
אתך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ׃
ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך
את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ׃
עודך מתנשא בעמי לבלתי שלחם׃ הנני
משיא כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא
היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד
עתה׃ ועתה שלח העז את מקנך ואת כל
אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר
ימצא בשדה ולא יאסף הבית וירד עליהם
הברד וימתו׃ היראי את דבר יהוה מעבדי
פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל
הבתים׃ ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה
ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה׃
ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על
השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על
האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה
בארץ מצרים׃ ויט משה את מטהו על
השמים ויהוה נתן קלות וברד והלך אש
ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים׃
ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד
מאד אשר לא היתה כמהו בכל ארץ
מצרים מאז היתה לגוי׃ והכה הברד בכל
ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם
ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד
ואת כל עץ השדה שבר׃ רק בארץ גשן
אשר שם בני ישראל לא היה ברד׃
וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר
אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני
ועמי הרשעים׃ חלו את יהוה ורב מהיות
קלות אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא
תספון לעמד׃ ויאמר אליו משה כצאתי
את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות
יחדלון ולא יהיה עוד הברד למען תדע כי
ליהוה הארץ׃ ואתה ועבדיך ידעתי כי
טרם תיראון מפני יהוה אלהים׃ והפשתה
והשערה נכתה כי השערה אביב והפשת
גבעל׃ והחטה והכסמת לא נכתו כי אפלת
הנה׃ ויצא משה מעם פרעה את העיר
ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות
והברד ומטר לא נתך ארצה׃ וירא פרעה
כי חדל המטר והברד והקלות ויסף לחטא
ויכבד לבו הוא ועבדיו׃ ויחזק לב פרעה
ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה
ביד משה׃

פרשה ט׳.

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי
אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען
שתי אתתי אלה בקרבו׃ ולמען תספר
באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי
במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם
כי אני יהוה׃ ויבא משה ואהרן אל פרעה
ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים
עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי
ויעבדני׃ כי אם מאן אתה לשלח את עמי
הנני מביא מחר ארבה בגבולך׃ וכסה את
עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ
ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן
הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן
השדה׃ ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי
כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות
אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום
הזה וימן ויצא מעם פרעה׃ ויאמרו עבדי
פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש
שלח את האנשים ויעבדו את יהוה
אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים׃
וישב את משה ואת אהרן אל פרעה
ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם
מי ומי הנלכים׃ ויאמר משה בנערינו
ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו
ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו׃ ויאמר אלהם
יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם
ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם׃
לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי
אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני
פרעה׃ ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך
על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ
מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל
אשר הותיר הברד׃ ויט משה את מטהו על
ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל
היום ההוא וכל הלילה הרוח הקדים נשא
את הארבה׃ ויעל הארבה על כל ארץ
מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד
לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא
יהיה כן׃ ויכס את עין כל הארץ ותחשך
הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל
פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל
ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים׃
ויאמר פרעה מהר לקרא למשה ולאהרן
ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם׃
ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ועתירו אל
יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות
הזה׃ ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל
יהוה׃ ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד
ויסע את הארבה ויתקע אתו אל ים סוף
לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים׃
ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני
ישראל׃ ויאמר יהוה אל משה נטה את
ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים
וימש חשך׃ ויט משה את ידו על השמים
ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים שלשת
ימים׃ לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש
מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה
אור במושבתם׃ ויקרא פרעה אל משה
ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם
ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם׃
ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים
ועלות ועשינו ליהוה אלהינו׃ וגם מקנינו
ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח
לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע
מה נעבד את יהוה עד בואנו שמה׃
ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה
לשלחם׃ ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר
לך אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני
תמות׃ ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד
ראות פניך׃

פרשה י׳.

ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא
על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם
מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה׃
דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת
רעהו ואשה מאת רעתה כלי כסף וכלי
זהב׃ ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים
גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים
בעיני עבדי פרעה ובעיני העם׃ ויאמר משה
כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא
בתוך מצרים׃ ומתו כל בכור בארץ מצרים
מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור
השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה׃
והיתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים
אשר כמהו לא נהיתה ואשר כמהו לא
תסף׃ ולכל בני ישראל לא חרץ כלב לשנו
למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה
יהוה בין מצרים ובין ישראל׃ וירדו כל
עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה
וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא
ויצא מעם פרעה בחרי אף׃ ויאמר יהוה
אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען
רבות מופתי בארץ מצרים׃ ומשה ואהרן
עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה
ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני
ישראל מארצו׃

פרשה י״א.

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃
ראש חדשים הזה לכם ראש חדשי השנים
הוא לכם׃ דברו אל כל עדת בני ישראל
לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש
שה לבית אבת שה לבית׃ ואם ימעט הבית
משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו
במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על
השה׃ שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם
מן הכבשים ומן העזים תקחו׃ והיה לכם
למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה
ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין
הערבים׃ ולקחו מן הדם ונתנו על שתי
המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר
יאכלו אתו בהם׃ ואכלו את הבשר בלילה
הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו׃
אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי
אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו׃
ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד
בקר באש תשרפו׃ וכה תאכלו אתו
מתניכם חגרים נעלכם ברגליכם ומקלכם
בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא
ליהוה׃ ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה
והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד
בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים
אני יהוה׃ והיה הדם לכם לאת על הבתים
אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי
עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית
בהכתי בארץ מצרים׃ והיה היום הזה לכם
לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם
חקת עולם תחגהו׃ שבעת ימים מצות
תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר
מבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה
הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום
השביעי׃ ביום הראשון מקרא קדש ויום
השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא
לבדו יעשה לכם׃ ושמרתם את המצות כי
בעצם היום הזה הוצאתי את צבאתיכם
מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה
לדרתיכם חקת עולם׃ בראשון בארבעה
עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום
האחד ועשרים לחדש בערב׃ שבעת ימים
שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת
ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר
ובאזרח הארץ׃ כל מחמצת לא תאכלו
בכל מושבתיכם תאכלו מצות׃ ויקרא משה
לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו
לכם צאן למשפחתיכם והכו הפסח׃
וקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר
בסף ונגעתם אל המשקוף ואל שתי
המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא
תצאו איש מפתח ביתו עד בקר׃ ועבר יהוה
לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף
ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח
ולא יתן הנגף לבא אל בתיכם לנגף׃
ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך
עד עולם׃ והיה כי תבאו אל הארץ אשר
יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את
העבדה הזאת׃ והיה כי יאמרו אליכם
בניכם מה העבדה הזאת לכם׃ ואמרתם זבח
פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני
ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת
בתינו הציל ויקד העם וישתחוו׃ וילכו
ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את
משה ואהרן כן עשו׃ ויהי בעצם היום הזה
הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים
על צבאתם׃ ויהי בעת הזאת שבר יהוה
את כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה
היושב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית
הסהר וכל בכור בהמה׃ ויקם פרעה לילה
הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה
גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם
מת׃ ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו
צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל
ולכו עבדו את יהוה כדברכם׃ גם צאנכם
גם בקרכם קחו כדברכם ולכו וברכתם גם
אתי׃ ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם
מן הארץ כי אמרו כלנו מתים׃ וישא העם
את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת
בשמלתם על שכמם׃ ובני ישראל עשו
כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי
זהב ושמלת׃ ויהוה נתן את חן העם בעיני
מצרים ויהשאלום ויניצלו את מצרים׃
ובני ישראל נסעו מרעמסס סכתה כשש
מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף׃
וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה
כבד מאד׃ ויאפו את הבצק אשר הוציאו
ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו
מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא
עשו להם׃ ומושב בני ישראל אשר
ישבו במצרים שלשים שנה ואربע מאות
שנה׃ ויהי מקץ שלשים שנה ואربע מאות
שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות
יהוה מארץ מצרים׃ ליל שמרים הוא ליהוה
להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה
ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם׃
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת
הפסח כל בן נכר לא יאכל בו׃ וכל עבד
איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו׃
תושב ושכיר לא יאכל בו׃ בבית אחד
יאכל לא תוציא מן הבשר אל חוץ מן הבית
ועצם לא תשברו בו׃ כל עדת ישראל
יעשו אתו׃ וכי יגור אתך גר ועשה פסח
ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו
והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו׃
תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם׃
ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את
משה ואהרן כן עשו׃ ויהי בעצם היום הזה
הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים
על צבאתם׃

פרשה י״ב.

ויקדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני
ישראל באדם ובבהמה לי הוא׃ ויאמר משה
אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם
ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא
יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ׃ היום
אתם יצאים בחדש האביב׃ והיה כי יביאך
יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי
והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך
ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה
הזאת בחדש הזה׃ שבעת ימים תאכל מצת
וביום השביעי חג ליהוה׃ מצות יאכל את
שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה
לך שאר בכל גבלך׃ והגדת לבנך ביום
ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי
בצאתי ממצרים׃ והיה לך לאות על ידך
ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה
בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים׃
ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים
ימימה׃ והיה כי יביאך אל הכנעני כאשר
נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך׃ והעברת כל
פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה
אשר יהיה לך הזכרים ליהוה׃ וכל פטר
חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו
וכל בכור אדם בבניך תפדה׃ והיה כי
ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת
אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים
מבית עבדים׃ ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו
ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר
אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה
כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה׃
והיה לאות על ידך ולטטפת בין עיניך כי
בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים׃ ויהי
בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך
ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים
פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו
מצרימה׃ ויסב אלהים את העם דרך
המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל
מארץ מצרים׃ ויקח משה את עצמות יוסף
עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את
עצמתי מזה אתכם׃ ויסעו מסכות ויחנו
באתם בקצה המדבר׃ ויהוה הלך לפניהם
יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה
בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה׃
לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש
לילה לפני העם׃

פרשה י״ג.

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין
מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו
על הים׃ ואמר פרעה לבני ישראל נבכים
הם בארץ סגר עליהם המדבר׃ וחזקתי את
לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה
ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה
ויעשו כן׃ ויגד למלך מצרים כי ברח העם
ויהפך לב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה
זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו׃
ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו׃
ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב
מצרים ושלשים על כלו׃ ויחזק יהוה את
לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני
ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה׃
וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אתם חנים
על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו
על פי החירת לפני בעל צפן׃ ופרעה
הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה
מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו
בני ישראל אל יהוה׃ ויאמרו אל משה
המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות
במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו
ממצרים׃ הלא זה הדבר אשר דברנו אליך
במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את
מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו
במדבר׃ ויאמר משה אל העם אל תיראו
התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה
לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום
לא תספו לראתם עוד עד עולם׃ יהוה
ילחם לכם ואתם תחרישון׃ ויאמר יהוה
אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני
ישראל ויסעו׃ ואתה הרם את מטך ונטה
את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל
בתוך הים ביבשה׃ ואני הנני מחזק את לב
מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה
ובכל חילו ברכבו ובפרשיו׃ וידעו מצרים
כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו
ובפרשיו׃ ויסע מלאך האלהים ההלך
לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע
עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם׃
ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל
ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב
זה אל זה כל הלילה׃ ויט משה את ידו על
הים וינהג יהוה את הים ברוח קדים עזה
כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו
המים׃ ויבאו בני ישראל בתוך הים
ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃
וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס
פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים׃ ויהי
באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה
מצרים במעמד אש וענן ויהם את מחנה
מצרים׃ ויסר את אפן ויהי נהג בכבדת
ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה
נלחם להם במצרים׃ ויאמר יהוה אל משה
נטה את ידך על הים וישבו המים על
מצרים על רכבו ועל פרשיו׃ ויט משה את
ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו
ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את
מצרים בתוך הים׃ וישבו המים ויכסו את
הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים
אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד׃
ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים
להם חומה מימינם ומשמאלם׃ ויושע יהוה
ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא
ישראל את מצרים מת על שפת הים׃
וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה
יהוה במצרים וייראו העם את יהוה
ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃

פרשה י״ד.

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה
הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה
כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים׃ עזי
וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו
אלהי אבי וארממנהו׃ יהוה איש מלחמה
יהוה שמו׃ מרכבת פרעה וחילו ירה בים
ומבחר שלשיו טבעו בים סוף׃ תהמת
יכסימו ירדו במצולת כמו אבן׃ ימינך יהוה
נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב׃
וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך
יאכלמו כקש׃ וברוח אפיך נערמו מים
נצבו כמו נד קפאו תהמת בלב ים׃ אמר
אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו
נפשי אריק חרבי תורישמו ידי׃ נשפת
ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים
אדירים׃ מי כמכה באלם יהוה מי כמכה
נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא׃
נטית ימינך תבלעמו ארץ׃ נחית בחסדך
עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך׃
שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת׃
אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו
רעד נמגו כל יושבי כנען׃ תפל עליהם
אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד
יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית׃
תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך
פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך׃ יהוה
ימלך לעלם ועד׃ כי בא סוס פרעה ברכבו
ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי
הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים׃
ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף
בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים
ובמחלת׃ ותען להם מרים שירו ליהוה כי
גאה גאה סוס ורכבו רמה בים׃ ויסע משה
את יש

כִּי בָתִּים רַבִּים לְשַׁמָּה יִהְיוּ גְּדֹלִים וְטוֹבִים מֵאֵין יוֹשֵׁב׃ 10 כִּי עֲשֶׂרֶת צִמְדֵי כֶרֶם יַעֲשׂוּ בַּת אֶחָת וְזֶרַע חֹמֶר יַעֲשֶׂה אֵיפָה׃ 11 הוֹי מַשְׁכִּימֵי בַבֹּקֶר שֵׁכָר יִרְדֹּפוּ מְאַחֲרֵי בָנֶשֶׁף יַיִן יַדְלִיקֵם׃ 12 וְהָיָה כִנּוֹר וָנֵבֶל תֹּף וְחָלִיל וָיַיִן מִשְׁתֵּיהֶם וְאֶת פֹּעַל יְהוָה לֹא יַבִּיטוּ וּמַעֲשֵׂה יָדָיו לֹא רָאוּ׃ 13 לָכֵן גָּלָה עַמִּי מִבְּלִי דָעַת וּכְבוֹדוֹ רַעֲבֵי מוּת וְהֲמוֹנוֹ צִחֵה צָמָא׃ 14 לָכֵן הִרְחִיבָה שְׁאוֹל נַפְשָׁהּ וּפָעֲרָה פִּיהָ בְּלִי חֹק וְיָרַד הֲדָרָהּ וַהֲמוֹנָהּ וְשַׁאֲנָנָהּ וְעָלַז בָּהּ׃ 15 וַיִּשַּׁח אָדָם וַיִּשְׁפַּל אִישׁ וְעֵינֵי גְבֹהִים תִּשְׁפָּלְנָה׃ 16 וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה׃ 17 וְרָעוּ כְדָבָרָם וְגֵרִים חָרְבוֹת פָּטִים יֹאכֵלוּ׃ 18 הוֹי מֹשְׁכֵי הֶעָוֹן בְּחַבְלֵי הַשָּׁוְא וְכַעֲבוֹת הָעֲגָלָה חַטָּאָה׃ 19 הָאֹמְרִים יָחִישָׁה יָחִישָׁה מַעֲשֵׂהוּ לְמַעַן נִרְאֶה וְתִקְרַב וְתָבוֹאָה עֲצַת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְנֵדָעָה׃ 20 הוֹי הָאֹמְרִים לָרַע טוֹב וְלַטּוֹב רָע שָׂמִים חֹשֶׁךְ לְאוֹר וְאוֹר לְחֹשֶׁךְ שָׂמִים מַר לְמָתוֹק וּמָתוֹק לְמָר׃ 21 הוֹי חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנֶגֶד פְּנֵיהֶם נְבוֹנִים׃ 22 הוֹי גִּבּוֹרִים לִשְׁתּוֹת יָיִן וְאַנְשֵׁי חַיִל לִמְסֹךְ שֵׁכָר׃ 23 הַמְצַדְּקִים רָשָׁע עֵקֶב שֹׁחַד וְצִדְקַת צַדִּיק יָסִירוּ מִמֶּנּוּ׃ 24 לָכֵן כַּאֲכֹל לְשֵׁבֶת אֵשׁ לְשׁוֹן וְחֵשׁ לַהַבָה תֹּאכַל כְּמֹק שָׁרָשָׁם כָּרָקָב יִהְיֶה וּפִרְחָם כָּאָבָק יַעֲלֶה כִּי מָאֲסוּ אֶת תּוֹרַת יְהוָה צְבָאוֹת וְאִמְרַת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נִאָצוּ׃ 25 עַל כֵּן חָרָה אַף יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיֵּט יָדוֹ עָלָיו וַיַּכֵּהוּ וַיִּרְגְּזוּ הֶהָרִים וַתְּהִי נִבְלָתָם כַּסְּחִי בְּקֶרֶב הַחוּצוֹת בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃ 26 וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם מֵרָחוֹק וְשָׁרַק לוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְהִנֵּה מְהֵרָה נָקַל יָבוֹא׃ 27 אֵין עָיֵף וְאֵין כּוֹשֵׁל בּוֹ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן וְלֹא נִפְתַּח אֵזוֹר חֲלָצָיו וְלֹא נִתַּק שְׂרוֹךְ נְעָלָיו׃ 28 אֲשֶׁר חִצָּיו שְׁנוּנִים וְכָל קַשְׁתֹתָיו דְּרוּכוֹת פַּרְסוֹת סוּסָיו כַּצָּר תֶּחְשַׁבְנָה וְאוֹפַנָּיו כְּסוּפָה׃ 29 שַׁאֲגָתוֹ כְּלָבִיא יִשְׁאָג כִּכְפִירִים וְיִנְהֹם וְיֶחֱזַק וְיִתְפֹּשׂ טָרֶף וּפִלֵּט וְאֵין מַצִּיל׃ 30 וְיִנְהֹם עָלָיו בַּיּוֹם הַהוּא כִּנְהִימַת הַיָּם וְנִבַּט לָאָרֶץ וְהִנֵּה חֹשֶׁךְ צָרָה וְאוֹר חָשְׁכוּ בְעָבֵיהָ׃

ישעיה ו׳

1 בִּשְׁנַת מוֹת הַמֶּלֶךְ עֻזִּיָּהוּ וָאֶרְאֶה אֶת אֲדֹנָי יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא וְשׁוּלָיו מְלֵאִים אֶת הַהֵיכָל׃ 2 שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לָאֶחָד בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָנָיו וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף׃ 3 וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ 4 וַיָּנֻעוּ אַמּוֹת הַסִּפִּים מִקּוֹל הַקּוֹרֵא וְהַבַּיִת יִמָּלֵא עָשָׁן׃ 5 וָאֹמַר אוֹי לִי כִּי נִדְמֵיתִי כִּי אִישׁ טְמֵא שְׂפָתַיִם אָנֹכִי וּבְתוֹךְ עַם טְמֵא שְׂפָתַיִם אָנֹכִי יוֹשֵׁב כִּי אֶת הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי׃ 6 וַיָּעָף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים וּבְיָדוֹ רִצְפָּה בְּמֶלְקָחַיִם לָקַח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ׃ 7 וַיַּגַּע עַל פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָגַע זֶה עַל שְׂפָתֶיךָ וְסָר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְכֻפָּר׃ 8 וָאֶשְׁמַע אֶת קוֹל אֲדֹנָי אֹמֵר אֶת מִי אֶשְׁלָח וּמִי יֵלֵךְ לָנוּ וָאֹמַר הִנֵּנִי שְׁלָחֵנִי׃ 9 וַיֹּאמֶר לֵךְ וְאָמַרְתָּ לָעָם הַזֶּה שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ וְאַל תָּבִינוּ וּרְאוּ רָאוֹ וְאַל תֵּדָעוּ׃ 10 הַשְׁמֵן לֵב הָעָם הַזֶּה וְאָזְנָיו הַכְבֵּד וְעֵינָיו הָשַׁע פֶּן יִרְאֶה בְעֵינָיו וּבְאָזְנָיו יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יָבִין וְשָׁב וְרָפָא לוֹ׃ 11 וָאֹמַר עַד מָתַי אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם שָׁוּ עָרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים מֵאֵין אָדָם וְהָאֲדָמָה תִּשָּׁאֶה שְׁמָמָה׃ 12 וְרִחַק יְהוָה אֶת הָאָדָם וְרַבָּה הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ 13 וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂרִיָּה וְשָׁבָה וְהָיְתָה לְבִעֵר כְּאֵלָה וְכְאַלּוֹן אֲשֶׁר בְּשַׁלֶּכֶת מַצֶּבֶת בָּם זֶרַע קֹדֶשׁ מַשְׁלִכְתָּהּ׃

ישעיה ז׳

1 וַיְהִי בִּימֵי אָחָז בֶּן יוֹתָם בֶּן עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיַּעַל רְצִין מֶלֶךְ אֲרָם וּפֶקַח בֶּן רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַ‍ִם לַמִּלְחָמָה עָלֶיהָ וְלֹא יָכֹל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ׃ 2 וַיֻּגַּד לְבֵית דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל אֶפְרָיִם וַיָּנַע לְבָבוֹ וְלֵב עַמּוֹ כְּנוֹעַ עֵצֵי הַיַּעַר מִפְּנֵי הָרוּחַ׃ 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְשַׁעְיָהוּ צֵא נָא לִקְרַאת אָחָז אַתָּה וּשְׁאָר יָשׁוּב בְּנֶךָ אֶל קְצֵה תְּעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה אֶל מְסִלַּת שְׂדֵה כוֹבֵס׃ 4 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִשָּׁמֶר וְהַשְׁקֵט אַל תִּירָא וּלְבָבְךָ אַל יֵרַךְ מִשְּׁנֵי זַנְבוֹת הָאוּדִים הָאֵלֶּה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף רְצִין וַאֲרָם וּבֶן רְמַלְיָהוּ׃ 5 יַעַן כִּי יָעַץ עָלֶיךָ אֲרָם רָעָה אֶפְרַיִם וּבֶן רְמַלְיָהוּ לֵאמֹר׃ 6 נַעֲלֶה בִיהוּדָה וְנָקִיצֶנָּה וְנָבַקְעֶנָּה אֵלֵינוּ וְנַמְלִיךְ מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֶת בֶּן טָבְאֵל׃ 7 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה׃ 8 כִּי רֹאשׁ אֲרָם דַּמֶּשֶׂק וְרֹאשׁ דַּמֶּשֶׂק רְצִין וּבְעוֹד שִׁשִּׁים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה יֵחַת אֶפְרַיִם מֵעָם׃ 9 וְרֹאשׁ אֶפְרַיִם שֹׁמְרוֹן וְרֹאשׁ שֹׁמְרוֹן בֶּן רְמַלְיָהוּ אִם לֹא תַאֲמִינוּ כִּי לֹא תֵאָמֵנוּ׃ 10 וַיֹּסֶף יְהוָה דַּבֵּר אֶל אָחָז לֵאמֹר׃ 11 שְׁאַל לְךָ אוֹת מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַעְמֵק שְׁאָלָה אוֹ הַגְבֵּהַּ לָמָעְלָה׃ 12 וַיֹּאמֶר אָחָז לֹא אֶשְׁאַל וְלֹא אֲנַסֶּה אֶת יְהוָה׃ 13 וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ נָא בֵּית דָּוִד הַמְעַט מִכֶּם הַלְאוֹת אֲנָשִׁים כִּי תַלְאוּ גַּם אֶת אֱלֹהָי׃ 14 לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא לָכֶם אוֹת הִנֵּה הָעַלְמָה הָרָה וְיֹלֶדֶת בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ עִמָּנוּאֵל׃ 15 חֶמְאָה וּדְבַשׁ יֹאכֵל לְדַעְתּוֹ מָאֹס בָּרָע וּבָחוֹר בַּטּוֹב׃ 16 כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר מָאֹס בָּרָע וּבָחוֹר בַּטּוֹב תֵּעָזֵב הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה קָץ מִפְּנֵי שְׁנֵי מְלָכֶיהָ׃ 17 יָבִיא יְהוָה עָלֶיךָ וְעַל עַמְּךָ וְעַל בֵּית אָבִיךָ יָמִים אֲשֶׁר לֹא בָאוּ לְמִיּוֹם סוּר אֶפְרַיִם מֵעַל יְהוּדָה אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ 18 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁרֹק יְהוָה לַזְּבוּב אֲשֶׁר בִּקְצֵה יְאוֹרֵי מִצְרָיִם וְלַדְּבוֹר אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר׃ 19 וּבָאוּ וְנָחוּ כֻלָּם בְּנַחֲלֵי הַבָּתֻּלִים וּבִנְקִיקֵי הַסְּלָעִים וּבְכָל נְהָלִים וּבְכָל מִשְׁעִי׃ 20 בַּיּוֹם הַהוּא יְגַלַּח אֲדֹנָי בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה בְּעֵבֶר הַנָּהָר בְּמֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת הָרֹאשׁ וְשַׂעַר הָרַגְלַיִם וְגַם אֶת הַזָּקָן תִּסְפֶּה׃ 21 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יְחַיֶּה אִישׁ עֶגְלַת בָּקָר וּשְׁתֵּי הַצֹּאן׃ 22 וְהָיָה מֵרֹב עֲשֹׂת חָלָב יֹאכַל חֶמְאָה כִּי חֶמְאָה וּדְבַשׁ יֹאכַל כָּל הַנִּשְׁאָר בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ 23 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא כָּל מָקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם אֶלֶף גֶּפֶן בְּאֶלֶף כָּסֶף לַשָּׁמִיר וְלַשַּׁיִת יִהְיֶה׃ 24 בַּחִצִּים וּבַקָּשֶׁת יָבוֹא שָׁמָּה כִּי שָׁמִיר וָשַׁיִת תִּהְיֶה כָּל הָאָרֶץ׃ 25 וְכָל הֶהָרִים אֲשֶׁר בְּמַעְדֵּר יֵעָדֵרוּן לֹא תָבוֹא שָׁמָּה יִרְאַת שָׁמִיר וָשַׁיִת וְהָיוּ לְמִשְׁלַח שׁוֹר וּלְמִרְמַס שֶׂה׃

ישעיה ח׳

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קַח לְךָ גִּלָּיוֹן גָּדוֹל וּכְתֹב עָלָיו בְּחֶרֶט אֱנוֹשׁ לְמַהֵר שָׁלָל חָשׁ בַּז׃ 2 וְאָעִידָה לִי עֵדִים נֶאֱמָנִים אֶת אוּרִיָּה הַכֹּהֵן וְאֶת זְכַרְיָהוּ בֶן יְבֶרֶכְיָהוּ׃ 3 וָאֶקְרַב אֶל הַנְּבִיאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא שְׁמוֹ מַהֵר שָׁלָל חָשׁ בַּז׃ 4 כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר קְרֹא אָבִי וְאִמִּי אֶשָּׂא חֵיל דַּמֶּשֶׂק וְשְׁלַל שֹׁמְרוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ 5 וַיֹּסֶף יְהוָה דַּבֵּר אֵלַי עוֹד לֵאמֹר׃ 6 יַעַן מָאַס הָעָם הַזֶּה אֶת מֵי הַשִּׁלֹחַ הוֹלְכִים לְאָט וּמָשׂוֹשׂ אֶת רְצִין וּבֶן רְמַלְיָהוּ׃ 7 וְלָכֵן הִנֵּה אֲדֹנָי מַעֲלֶה עֲלֵיהֶם אֶת מֵי הַנָּהָר עֲצוּמִים וְרַבִּים אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶת כָּל כְּבוֹדוֹ וְעָלָה עַל כָּל אֲפִיקָיו וְהָלַךְ עַל כָּל גְּדוֹתָיו׃ 8 וְשָׁטַף בִּיהוּדָה שָׁטַף וְעָבַר עַד צַוָּאר יַגִּיעַ וּמִטּוֹת כְּנָפָיו תִּהְיֶינָה מְלֹא רֹחַב אַרְצְךָ עִמָּנוּאֵל׃ 9 רֹעוּ עַמִּים וְהֵחַתּוּ וְהַאֲזִינוּ כָּל מֶרְחַקֵּי אָרֶץ הָאַזְּרוּ וְהֵחַתּוּ הָאַזְּרוּ וְהֵחַתּוּ׃ 10 עִצוּ עֵצָה וְתֻפָר דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל׃ 11 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי בְּחֹזֶק הַיָּד וְיִסְּרַנִי מִלֶּכֶת בְּדֶרֶךְ הָעָם הַזֶּה לֵאמֹר׃ 12 אַל תֹּאמְרוּ קֶשֶׁר לְכֹל אֲשֶׁר יֹאמַר הָעָם הַזֶּה קֶשֶׁר וְאֶת מוֹרָאוֹ אַל תִּירְאוּ וְאַל תַּעֲרִיצוּ׃ 13 אֶת יְהוָה צְבָאוֹת אֹתוֹ תַקְדִּישׁוּ וְהוּא מוֹרַאֲכֶם וְהוּא יַעַרְצֶכֶם׃ 14 וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וּלְאֶבֶן נֶגֶף וּלְצוּר מִכְשׁוֹל לִשְׁנֵי בָתֵּי יִשְׂרָאֵל לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָ‍ִם׃ 15 וְכָשְׁלוּ בָהֶם רַבִּים וְנָפְלוּ וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃ 16 צְרֹר תְּעוּדָה חֲתוֹם תּוֹרָה בְּלִמּוּדָי׃ 17 וְחִכִּיתִי לַיהוָה הַמַּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב וְקִוֵּיתִי לוֹ׃ 18 הִנֵּנִי וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן לִי יְהוָה לְאֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת הַשֹּׁכֵן בְּהַר צִיּוֹן׃ 19 וְכִי יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם דִּרְשׁוּ אֶל הָאֹבוֹת וְאֶל הַיִּדְּעֹנִים הַמְצַפְצְפִים וְהַהֹגִים הֲלֹא עַם אֶל אֱלֹהָיו יִדְרֹשׁ בְּעַד הַחַיִּים אֶל הַמֵּתִים׃ 20 לְתוֹרָה וְלִתְעוּדָה אִם לֹא יֹאמְרוּ כַּדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵין לָהּ שָׁחַר׃ 21 וְעָבַר בָּהּ נִקְשֶׁה וְרָעֵב וְהָיָה כִּי יִרְעַב וְהִתְקַצַּף וְקִלַּל בְּמַלְכּוֹ וֵאלֹהָיו וּפָנָה לְמָעְלָה׃ 22 וְאֶל אֶרֶץ יַבִּיט וְהִנֵּה צָרָה וַחֲשֵׁכָה מְעוּף צוּקָה וְאָפֵל מִנְדָּחַ׃

ישעיה ט׳

1 כִּי לֹא מוּעָף לָהּ לַאֲשֶׁר מוֹעֲדָה לָּהּ כָּעֵת הָרִאשׁוֹן הֵקַל לְאַרְצָה זְבוּלֻן וְאַרְצָה נַפְתָּלִי וְהָאַחֲרוֹן הִכְבִּיד דֶּרֶךְ הַיָּם עֵבֶר הַיַּרְדֵּן גְּלִיל הַגּוֹיִם׃ 2 הָעָם הַהֹלְכִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אוֹר גָּדוֹל יֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ צַלְמָוֶת אוֹר נָגַהּ עֲלֵיהֶם׃ 3 הִרְבִּיתָ הַגּוֹי לֹא הִגְדַּלְתָּ הַשִּׂמְחָה שָׂמְחוּ לְפָנֶיךָ כְּשִׂמְחַת בַּקָּצִיר כַּאֲשֶׁר יָגִילוּ בְּחַלְּקָם שָׁלָל׃ 4 כִּי אֶת עֹל סִבְלוֹ וְאֶת מַטֵּה כְתֵפוֹ שֵׁבֶט נֹגְשׂוֹ הַחִתָּה כְּיוֹם מִדְיָן׃ 5 כִּי כָל סְאוֹן סֹאֵן בְּרַעַשׁ וְשִׂמְלָה מְגוֹלָלָה בְּדָמִים וְהָיְתָה לִשְׂרֵפָה מַאֲכֶלֶת אֵשׁ׃ 6 כִּי יֶלֶד יֻלַּד לָנוּ בֵּן נִתַּן לָנוּ וַתְּהִי הַמִּשְׂרָה עַל שִׁכְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִיעַד שַׂר שָׁלוֹם׃ 7 לָמַרְבֵּה הַמִּשְׂרָה וּלְשָׁלוֹם אֵין קֵץ עַל כִּסֵּא דָוִד וְעַל מַמְלַכְתּוֹ לְהָכִין אֹתָהּ וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם קִנְאַת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה זֹּאת׃ 8 דְּבָר שָׁלַח אֲדֹנָי בְּיַעֲקֹב וְנָפַל בְּיִשְׂרָאֵל׃ 9 וְיָדְעוּ כָל הָעָם אֶפְרַיִם וְיוֹשֵׁב שֹׁמְרוֹן בְּגַאֲוָה וּבִגְדֹל לֵבָב לֵאמֹר׃ 10 לְבֵנִים נָפָלוּ וְגָזִית נִבְנֶה שִׁקְמִים כָּרֻתוּ וַאֲרָזִים נָחֳלִיף׃ 11 וַיְשַׂגֵּב יְהוָה אֶת צָרֵי רְצִין עָלָיו וְאֶת אֹיְבָיו יְעוֹרֵר׃ 12 אֲרָם מִקֶּדֶם וּפְלִשְׁתִּים מֵאָחוֹר וַיֹּאכְלוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכָל פֶּה בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃ 13 וְהָעָם לֹא שָׁב עַד הַמַּכֵּהוּ וְאֶת יְהוָה צְבָאוֹת לֹא דָרָשׁוּ׃ 14 וַיַּכְרֵת יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל רֹאשׁ וְזָנָב כִּפָּה וְאַגְמוֹן יוֹם אֶחָד׃ 15 זָקֵן וּנְשׂוּא פָנִים הוּא רֹאשׁ וְנָבִיא מוֹרֶה כָזָב הוּא זָנָב׃ 16 וְהָיוּ מַנְהִגֵי הָעָם הַזֶּה מַתְעִים וּמְבֻלָּעָיו מְתֻעִים׃ 17 עַל כֵּן עַל בַּחוּרָיו לֹא יִשְׂמַח אֲדֹנָי וְאֶת יְתוֹמָיו וְאֶת אַלְמְנוֹתָיו לֹא יְרַחֵם כִּי כֻלּוֹ חָנֵף וּמְרַע וְכָל פֶּה דֹּבֵר נְבָלָה בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃ 18 כִּי בָעְרָה כָאֵשׁ רִשְׁעָה שָׁמִיר וָשַׁיִת תֹּאכֵל וַתְּלַהֵט בְּסִבְכֵי הַיָּעַר וַיִּתְאַשְּׂאוּ תִּתְאַשֵּׁא עָשָׁן׃ 19 בְּעֶבְרַת יְהוָה צְבָאוֹת נָעְתָה הָאָרֶץ וַתְּהִי הָעָם כְּמַאֲכֹלֶת אֵשׁ אִישׁ עַל אָחִיו לֹא יַחְמֹלוּ׃ 20 וַיַּגְזֹר עַל יָמִין וְרָעֵב וַיֹּאכַל עַל שְׂמֹאל וְלֹא תִשְׂבָּעְנָה אִישׁ בְּשַׂר זְרוֹעוֹ יֹאכֵלוּ׃ 21 מְנַשֶּׁה אֶת אֶפְרַיִם וְאֶפְרַיִם אֶת מְנַשֶּׁה יַחְדָּו הֵמָּה עַל יְהוּדָה בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃

ישעיה י׳

1 הוֹי חֹקְקֵי חֹק אָוֶן וְהַמְכָתְבִים עָמָל כָּתָבוּ׃ 2 לְהַטּוֹת מִשְׁפָּט דַּלִּים וְלִגְזֹל מִשְׁפַּט עֲנִיֵּי עַמִּי לִהְיוֹת אַלְמָנוֹת שְׁלָלָם וְיָתוֹמִים יָבֹזּוּ׃ 3 וּמַה תַּעֲשׂוּ לְיוֹם פְּקֻדָּה וְלְשׁוֹאָה מֵרָחוֹק תָּבוֹא עַל מִי תָנוּסוּ לְעֶזְרָה וְאָנָה תַּעַזְבוּ כְּבוֹדְכֶם׃ 4 בִּלְתִּי כְּרֹעַ תַּחַת אֲסִירִים וְתַחַת הֲרוּגִים יִפֹּלוּ בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃ 5 הוֹי אַשּׁוּר שֵׁבֶט אַפִּי וּמַטֶּה הִיא בְיָדָם זַעְמִי׃ 6 אֶל גּוֹי חָנֵף אֲשַׁלְּחֶנּוּ וְעַל עַם עֶבְרָתִי אֲצַוֶּנּוּ לִשְׁלֹל שָׁלָל וְלָבֹז בַּז וְלָשׂוּם מִדְרָס לָצֶאת כְּטִיט חוּצוֹת׃ 7 וְהוּא לֹא כֵן יַחְשֹׁב וְלִבּוֹ לֹא כֵן יְדַמֶּה כִּי לְהַשְׁמִיד בִּלֵּב וְלַהֲכְרִית גּוֹיִם לֹא מְעָטוֹת׃ 8 כִּי יֹאמַר הֲלֹא שָׂרַי יַחְדָּו מְלָכִים׃ 9 הֲלֹא כְּכַרְכְּמִישׁ כַּלְנוֹ אִם לֹא כְאַרְפָּד חֲמָת אִם לֹא כְדַמֶּשֶׂק שֹׁמְרוֹן׃ 10 כַּאֲשֶׁר מָצְאָה יָדִי לְמַמְלְכוֹת הָאֱלִיל וּפְסִלֵיהֶם מִירוּשָׁלַ‍ִם וְשֹׁמְרוֹן׃ 11 הֲלֹא כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשֹׁמְרוֹן וְלַעֲצַבֶּיהָ כֵּן אֶעֱשֶׂה לִירוּשָׁלַ‍ִם וְלְעֲצַבֶּיהָ׃ 12 וְהָיָה כִּי יִגְמֹר אֲדֹנָי אֶת כָּל מַעֲשֵׂהוּ בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַ‍ִם אֶפְקֹד עַל פְּרִי גֹדֶל לְבַב מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְעַל תִּפְאֶרֶת רוֹם עֵינָיו׃ 13 כִּי אָמַר בְּכֹחַ יָדִי עָשִׂיתִי וּבְחָכְמָתִי כִּי נְבֹנְתִי וְאָסִיר גְּבוּלוֹת עַמִּים וְאֹצְרוֹתֵיהֶם שָׁסִיתִי וָאוֹרִיד כַּאַבִּיר יוֹשְׁבִים׃ 14 וַתִּמְצָא כָעֵן יָדִי חַיִל הָעַמִּים וְכַקֵּן עֲזוּבוֹת כֹּל הָאָרֶץ אֲנִי אָסָפְתִּי וְאֵין נֹדֵד כָּנָף וּפֹצֶה וּמְצַפְצֵף׃ 15 הֲיִתְפָּאֵר הַגַּרְזֶן עַל הַחוֹצֵב בּוֹ אִם יִגְדַּל הַמַּשּׂוֹר עַל מְנִיפוֹ כְּהָנִיף שֵׁבֶט אֶת מֵרִימָיו כְּהָרִים מַטֶּה לֹא עֵץ׃ 16 לָכֵן יִשְׁלַח הָאָדוֹן יְהוִה צְבָאוֹת בְּמִשְׁמַנָּיו רָזוֹן וְתַחַת כְּבוֹדוֹ יֵקַד יֵקֵד כִּיקוֹד אֵשׁ׃ 17 וְהָיָה אוֹר יִשְׂרָאֵל לְאֵשׁ וְקְדוֹשׁוֹ לְלֶהָבָה וּבָעֲרָה וְאָכְלָה שִׁיתוֹ וּשְׁמִירוֹ בְּיוֹם אֶחָד׃ 18 וְכְבוֹד יַעְרוֹ וְכַרְמְלוֹ מִנַּפֶשׁ וְעַד בָּשָׂר יְכַלֶּה וְהָיָה כְּמוֹג נוֹסֵס׃ 19 וְשְׁאֵרִית עֲצֵי יַעְרוֹ מִסְפָּר יִהְיוּ וְנַעַר יִכְתְּבֵם׃ 20 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לֹא יוֹסִיף עוֹד שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וּפְלֵיטַת בֵּית יַעֲקֹב לְהִשָּׁעֵן עַל מַכֵּהוּ וְנִשְׁעַן עַל יְהוָה בֶּאֱמֶת׃ 21 שְׁאָר יָשׁוּב שְׁאָר יַעֲקֹב אֶל אֵל גִּבּוֹר׃ 22 כִּי אִם יִהְיֶה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם שְׁאָר יָשׁוּב בּוֹ כָּלָה חָרוּץ שֹׁטֵף צְדָקָה׃ 23 כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת עֹשֶׂה בְּקֶרֶב כָּל הָאָרֶץ׃ 24 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת אַל תִּירְאִי עַמִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן מֵאַשּׁוּר בַּשֵּׁבֶט יַכֶּה וּמַטֵּהוּ יִשָּׂא עָלֶיךָ בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃ 25 וְעוֹד מְעַט מִזְעָר וְכָלָה זַעַם וְאַפִּי עַל תֻּמָּתָם׃ 26 וְעוֹרַר עָלָיו יְהוָה צְבָאוֹת שׁוֹט כְּמַכַּת מִדְיָן בְּצוּר עוֹרֵב וּמַטֵּהוּ עַל הַיָּם וְנָשָׂאוֹ בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם׃ 27 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יָסוּר סֻבָּלוֹ מֵעַל שִׁכְמֶךָ וְעֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ וְנִשְׁחַת עֹל מִפְּנֵי שָׁמֶן׃ 28 בָּא עַל עַיָּת עָבַר בְּמִגְרוֹן לְמִכְמָס יַפְקִיד כֵּלָיו׃ 29 עָבְרוּ מַעְבָּרָה גֶּבַע מָלוֹן לָנוּ הָרָמָה חָרְדָה גִּבְעַת שָׁאוּל בָּרָחָה׃ 30 צַהֲלִי קוֹלֵךְ בַּת גַּלִּים הַקְשִׁיבִי לָיְשָׁה עֲנִיָּה עֲנָתוֹת׃ 31 נָדְדָה מַדְמֵנָה יוֹשְׁבֵי הַגֵּבִים הֵעָזִּירוּ׃ 32 עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לַעֲמֹד יָנִיף יָדוֹ הַר בַּת צִיּוֹן גִּבְעַת יְרוּשָׁלָ‍ִם׃ 33 הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מְסָעֵף פֻּארָה בְּמַגֹּרָא וְרָמֵי הַקוֹמָה גְּדוּעִים וְהַגְּבֹהִים שְׁפָלוּ׃ 34 וְנִקַּף סִבְכֵי הַיַּעַר בַּבַּרְזֶל וְהַלְּבָנוֹן בְּאַדִּיר יִפּוֹל׃

ישעיה יא׳

1 וְיָצָא חֹטֶר מִגֵּזַע יִשָׁי וְנֵצֶר מִשָּׁרָשָׁיו יִפְרֶה׃ 2 וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה׃ 3 וְהַרְחִיתוֹ בְּיִרְאַת יְהוָה וְלֹא לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפֹּט וְלֹא לְמִשְׁמַע אָזְנָיו יוֹכִיחַ׃ 4 וְשָׁפַט בְּצֶדֶק דַּלִּים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי אָרֶץ וְהִכָּה אֶרֶץ בְּשֵׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ שְׂפָתָיו יָמִית רָשָׁע׃ 5 וְהָיָה צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנָיו וְהָאֱמוּנָה אֵזוֹר חֲלָצָיו׃ 6 וְגָר זְאֵב עִם כֶּבֶשׂ וְנָמֵר עִם גְּדִי יִרְבָּץ וְעֵגֶל וּכְפִיר וּמְרִיא יַחְדָּו וְנַעַר קָטֹן נֹהֵג בָּם׃ 7 וּפָרָה וָדֹב תִּרְעֶינָה יַחַד יִרְבְּצוּ יַלְדֵיהֶן וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל תֶּבֶן׃ 8 וְשִׁעַשַׁע יוֹנֵק עַל חֻר פָּתִין וְעַל מְאוּרַת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָה׃ 9 לֹא יָרֵעוּ וְלֹא יַשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קָדְשִׁי כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים׃ 10 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא שֹׁרֶ

ואת בני קהת: ואת בני גרשון ואת בני מררי:
ואת בני קהת: ואת בני גרשון ואת בני מררי:
ואת בני קהת: ואת בני גרשון ואת בני מררי:

11 הַנִּבָּאִים׃ כִּי־יְהוָה נָסַךְ עֲלֵיכֶם רוּחַ תַּרְדֵּמָה: וְעָצַם
אֶת־עֵינֵיכֶם אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־רָאשֵׁיכֶם הַחֹזִים נִסְתָּם׃
12 וַתִּהְיֶה לָכֶם חָזוֹן הַכֹּל כְּדִבְרֵי הַסֵּפֶר הֶחָתוּם אֲשֶׁר יִתְּנוּ
אֶת־הַסֵּפֶר אֶל־יוֹדֵעַ הַסֵּפֶר לֵאמֹר קְרָא־נָא זֶה וְאָמַר לֹא
13 אוּכַל כִּי חָתוּם הוּא׃ וְנָתַן הַסֵּפֶר אֶל־לֹא יוֹדֵעַ הַסֵּפֶר לֵאמֹר
קְרָא־נָא זֶה וְאָמַר לֹא יָדַעְתִּי סֵפֶר׃ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יַעַן כִּי־נִגַּשׁ
הָעָם הַזֶּה בְּפִיו וּבִשְׂפָתָיו כִּבְּדוּנִי וְלִבּוֹ הִרְחִיק מִמֶּנִּי וַתְּהִי
יִרְאָתָם אֹתִי מִצְוַת אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה׃ לָכֵן הִנֵּה אֹסִף לְהַפְלִא
14 אֶת־הָעָם הַזֶּה הַפְלֵא וָפֶלֶא וְאָבְדָה חָכְמַת חֲכָמָיו וּבִינַת נְבוֹנָיו
15 תִּסְתַּתָּר׃ הוֹי הַמַּעְמִיקִים מֵיְהוָה לַסְתִּר עֵצָה וְהָיָה בַמַּחְשָׁךְ
מַעֲשֵׂיהֶם וַיֹּאמְרוּ מִי רֹאֵנוּ וּמִי יוֹדְעֵנוּ׃ הַפִּכְכֶם אִם־כְּחֹמֶר
הַיֹּצֵר יֵחָשֵׁב כִּי יֹאמַר מַעֲשֶׂה לְעֹשֵׂהוּ לֹא עָשָׂנִי וְיֵצֶר אָמַר
16 לְיוֹצְרוֹ לֹא הֵבִין׃ הֲלוֹא עוֹד מְעַט־זְעִיר וְשָׁב לְבָנוֹן לְכַרְמֶל
17 וְכַרְמֶל לַיַּעַר יֵחָשֵׁב׃ וְשָׁמְעוּ בַיּוֹם הַהוּא הַחֵרְשִׁים דִּבְרֵי סֵפֶר
וּמֵאֲפֵלָה וּמֵחֹשֶׁךְ עֵינֵי עִוְרִים תִּרְאֶינָה׃ וְיוֹסִפוּ עֲנָוִים שִׂמְחָה
בַּיהוָה וְאֶבְיוֹנֵי אָדָם בְּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יָגִילוּ׃ כִּי אָפֵס עָרִיץ
וְכָלָה לֵץ וְנִכְרְתוּ כָּל־שֹׁקְדֵי עָוֶל׃ מַחֲטִיאֵי אָדָם בְּדָבָר וּמוֹקְשִׁים
לְמוֹכִיחַ בַּשָּׁעַר וְהִטּוּ בַתֹּהוּ צַדִּיק׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל־בֵּית
יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת־אַבְרָהָם לֹא עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב וְעַתָּה לֹא
20 פָנָיו יֶחֱוָרְנָה׃ כִּי בְּרְאוֹת יְלָדָיו מַעֲשֵׂה יָדַי בְּקִרְבּוֹ יַקְדִּישׁוּ שְׁמִי
וְהִקְדִּישׁוּ אֶת־קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ׃ וְיָדְעוּ
תֹעֵי רוּחַ בִּינָה וְרַגְנִנִים יִלְמְדוּ לֶקַח׃

פרק ל׳.

1 הוֹי בָּנִים סוֹרְרִים נְאֻם־יְהוָה לַעֲשׂוֹת עֵצָה וְלֹא מִנִּי וְלִנְסֹךְ
2 מַסֵּכָה וְלֹא רוּחִי לְמַעַן סְפוֹת חַטָּאָה עַל־חַטָּאָה׃ הַהֹלְכִים
לָרֶדֶת מִצְרַיִם וּפִי לֹא שָׁאָלוּ לָעֹז בְּמָעוֹז פַּרְעֹה וְלַחְסוֹת בְּצֵל
3 מִצְרַיִם׃ וְהָיְתָה לָכֶם מָעוֹז פַּרְעֹה לְבֹשֶׁת וְחָסוּת בְּצֵל מִצְרַיִם
4 לִכְלִמָּה׃ כִּי הָיוּ בְצֹעַן שָׂרָיו וּמַלְאָכָיו חָנֵס יַגִּיעוּ׃ כֹּל הֹבִישׁ
עַל־עַם לֹא יוֹעִיל לָמוֹ לְעֵזֶר וְלֹא לְהוֹעִיל כִּי לְבֹשֶׁת וְגַם לְחֶרְפָּה׃
5 מַשָּׂא בְּהֵמוֹת נֶגֶב בְּאֶרֶץ צָרָה וְלָבִיא מֵהֶם אַרְיֵה וְשַׁחַל מֵהֶם
שְׂרָף מְעוֹפֵף פִּרְיָם עַל־כֶּתֶף עִירֵי חַיִל יְרָכוּשָׁם עַל־דַּבְּשֹׁת
6 גּוֹיִם לְעַם לֹא יוֹעִיל׃ וּמִצְרַיִם הֶבֶל וְרִיק יַעְזֹרוּ וְלָכֵן קָרָאתִי
זֹאת רַהַב הֶם שָׁבֶת׃ עַתָּה בֹּא כָתְבָה עַל־לוּחַ אִתָּם וְעַל־סֵפֶר חֻקָּהּ
וְתִהְיֶה לְיוֹם אַחֲרוֹן לָעַד עַד־עוֹלָם׃ כִּי עַם מְרִי הֵמָּה בָּנִים כְּחָשִׁים
בָּנִים לֹא אָבוּ שְׁמֹעַ תּוֹרַת יְהוָה׃ אֲשֶׁר אָמְרוּ לָרֹאִים לֹא תִרְאוּ
וְלַחוֹזִים לֹא תֶחֱזוּ־לָנוּ נְכֹחוֹת דַּבְּרוּ חֲזוּ מַהֲלֻקוֹת׃ סוּרוּ מִן־
הַדֶּרֶךְ הַטּוּ מִנָּתִיב הַשְׁבִּיתוּ מִנֶּגְדֵּנוּ אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ לָכֵן
כֹּה אָמַר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יַעַן מָאֳסְכֶם בַּדָּבָר הַזֶּה וַתִּבְטְחוּ בְעֹשֶׁק
וְנָלוֹז וַתִּשָּׁעֲנוּ עָלָיו׃ לָכֵן יִהְיֶה לָכֶם הֶעָוֹן הַזֶּה כְּפֶרֶץ נֹפֵל נִבְעֶה
בְּחוֹמָה נִשְׂגָּבָה אֲשֶׁר פִּתְאֹם לְפֶתַע יָבוֹא שִׁבְרָהּ׃ וְשִׁבְרָהּ כְּשֵׁבֶר
נֵבֶל יוֹצְרִים נִדָּק לֹא יַחְמֹל וְלֹא־יִמָּצֵא בְמַדְקַתּוֹ חֶרֶשׂ לַחְתּוֹת אֵשׁ
מִיָּקֵד אוֹ לַחֲשׂוֹף מַיִם מִגֶּבֶא׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּבָה וָנַחַת תִּוָּשָׁעוּן בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה תִּהְיֶה גְּבוּרַתְכֶם
וְלֹא אֲבִיתֶם׃ וַתֹּאמְרוּ לֹא כִּי עַל־סוּס נָנוּס עַל־כֵּן תָּנוּסוּן וְעַל־קַל
נִרְכָּב עַל־כֵּן יָקֵלּוּ רֹדְפֵיכֶם׃ אֶלֶף אֶחָד מִפְּנֵי גַּעֲרַת אֶחָד מִפְּנֵי
גַּעֲרַת חֲמִשָּׁה תָּנוּסוּ עַד אִם־נוֹתַרְתֶּם כַּתֹּרֶן עַל־רֹאשׁ הָהָר וְכַנֵּס
עַל־הַגִּבְעָה׃ וְלָכֵן יְחַכֶּה יְהוָה לַחֲנַנְכֶם וְלָכֵן יָרוּם לְרַחֶמְכֶם כִּי
אֱלֹהֵי מִשְׁפָּט יְהוָה אַשְׁרֵי כָּל־חוֹכֵי לוֹ׃ כִּי עַם בְּצִיּוֹן יוֹשֵׁב
בִּירוּשָׁלַ‍ִם בָּכוֹ לֹא תִבְכֶּה חָנֹן יָחְנְךָ לְקוֹל זַעֲקֶךָ כְּשָׁמְעוֹ עָנָךְ׃
וְנָתַן לָכֶם אֲדֹנָי לֶחֶם צָר וּמַיִם לָחַץ וְלֹא־יִכָּנֶף עוֹד מוֹרֶיךָ וְהָיוּ
עֵינֶיךָ רֹאוֹת אֶת־מוֹרֶיךָ׃ וְאָזְנֶיךָ תִּשְׁמַעְנָה דָּבָר מֵאַחֲרֶיךָ לֵאמֹר
זֶה הַדֶּרֶךְ לְכוּ בָהּ כִּי תֵאִמִּנוּ וְכִי תַשְׂמְאִלוּ׃ וְטִמֵּאתֶם אֶת־צִפּוּי
פְּסִילֵי כַסְפֶּךָ וְאֶת־אֲפֻדַּת מַסֵּכַת זְהָבֶךָ תְּזָרֵם כְּמוֹ דָוָה צֵא תֹּאמַר
לוֹ׃ וְנָתַן מְטַר־זַרְעֲךָ אֲשֶׁר־תִּזְרַע אֶת־הָאֲדָמָה וְלֶחֶם תְּבוּאַת הָאֲדָמָה
וְהָיָה דָשֵׁן וְשָׂמֵן יִרְעֶה מִקְנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא בַּרְחֹב כָּר׃ וְהָאֲלָפִים
וְהָעָרִים עֹבְדֵי הָאֲדָמָה חֻמָּץ יֹאכֵלוּ אֲשֶׁר זֹרֶה בְּרוּחַ וְבַמֵּרֵא׃
וְהָיָה עַל כָּל־הַר גָּבֹהַּ וְעַל כָּל־גִּבְעָה רָמָה פְּלָגִים יִבְלֵי מָיִם בְּיוֹם
הֶרֶג רָב בִּנְפֹל מִגְדָּלִים׃ וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה וְאוֹר
הַחַמָּה יִהְיֶה שִׁבְעָתַיִם כְּאוֹר שִׁבְעַת הַיָּמִים בְּיוֹם חֲבֹשׁ יְהוָה אֶת־
שֶׁבֶר עַמּוֹ וּמַחַץ מַכָּתָם יִרְפָּא׃ הִנֵּה שֵׁם יְהוָה בָּא מֵרָחוֹק בֹּעֵר
אַפּוֹ וְכֹבֶד מַשָּׂאָה מַשָּׂא שְׂפָתָיו מָלְאוּ זַעַם וּלְשׁוֹנוֹ כְּאֵשׁ אֹכֶלֶת׃
וְרוּחוֹ כְּנַחַל שׁוֹטֵף עַד־צַוָּאר יֶחֱצֶה לַנָּפוֹת גּוֹיִם בְּנָפַת שָׁוְא וְרֶסֶן
מַתְעֶה עַל־לְחָיֵי עַמִּים׃ שִׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלֵיל הִתְקַדֶּשׁ חָג וְשִׂמְחַת
לֵבָב כַּהוֹלֵךְ בְּחָלִיל לָבוֹא בְּהַר־יְהוָה אֶל־צוּר יִשְׂרָאֵל׃ וְהִשְׁמִיעַ
יְהוָה הוֹד קוֹלוֹ וְנַחַת זְרוֹעוֹ יַרְאֶה בְּזַעַף אַף וְלַהַב אֵשׁ אוֹכֵלָה נָפֶץ
וְזֶרֶם וְאֶבֶן בָּרָד׃ כִּי מִקּוֹל יְהוָה יֵחַת אַשּׁוּר בַּשֵּׁבֶט יַכֶּה׃ וְהָיָה
כָּל־מַעֲבַר מַטֵּה מוּסָדָה אֲשֶׁר יָנִיחַ יְהוָה עָלָיו בְּתֻפִּים וְכִנֹּרוֹת וּבְמִלְחֲמוֹת
תְּנוּפָה נִלְחַם בָּם׃ כִּי עָרוּךְ מֵאֶתְמוֹל תָּפְתֶּה גַּם־הוּא לַמֶּלֶךְ הוּכָן
הַעְמִיק הַרְחִיב מְדוּרָתוֹ אֵשׁ וְעֵצִים הַרְבֵּה נִשְׁמַת יְהוָה כְּנַחַל גָּפְרִית
בֹּעֲרָה בּוֹ׃

פרק ל״א.

1 הוֹי יֹרְדֵי מִצְרַיִם לְעֶזְרָה עַל־סוּסִים יִשָּׁעֵנוּ וַיִּבְטְחוּ עַל־רֶכֶב כִּי
רַב וְעַל־פָּרָשִׁים כִּי עָצְמוּ מְאֹד וְלֹא שָׁעוּ עַל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־
2 יְהוָה לֹא דָרָשׁוּ׃ וְגַם־הוּא חָכָם וַיָּבֵא רָעָה וְאֶת־דְּבָרָיו לֹא הֵסִיר
וְקָם עַל־בֵּית מְרֵעִים וְעַל־עֶזְרַת פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וּמִצְרַיִם אָדָם וְלֹא אֵל
וְסוּסֵיהֶם בָּשָׂר וְלֹא רוּחַ וַיהוָה יַטֶּה יָדוֹ וְכָשַׁל עוֹזֵר וְנָפַל עָזוּר
3 וְכֻלָּם יַחְדָּו יִתָּמּוּ׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי כַּאֲשֶׁר יֶהְגֶּה הָאַרְיֵה
וְהַכְּפִיר עַל־טִרְפּוֹ אֲשֶׁר יִקָּרֵא עָלָיו מְלֹא רֹעִים קוֹלָם לֹא יֵחָת
וּמֵהֲמוֹנָם לֹא יָרוּד כֵּן יֵרֵד יְהוָה צְבָאוֹת לִצְבֹּא עַל־הַר צִיּוֹן וְעַל־
4 גִּבְעָתָהּ׃ כְּצִפֳּרִים עָפוֹת כֵּן יָגֵן יְהוָה צְבָאוֹת עַל־יְרוּשָׁלַ‍ִם גָּנוֹן
וְהַצֵּל פָּסֹחַ וְהִמְלִיט הִפְסִיחַ וְהֵחִישׁ׃ שׁוּבוּ לַאֲשֶׁר הַעְמִיקוּ סָרָה
6 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי בַיּוֹם הַהוּא יִמְאֲסוּ אִישׁ אֶת־אֱלִילֵי כַסְפּוֹ וְאִישׁ
אֶת־אֱלִילֵי זְהָבוֹ אֲשֶׁר עָשׂוּ לָכֶם יְדֵיכֶם חֲטָא׃ וְנָפַל אַשּׁוּר בְּלֹא־
אִישׁ וְחֶרֶב לֹא אָדָם תְּאֻכְלֶנּוּ וְנָס מִפְּנֵי חֶרֶב וּבַחוּרָיו לָמַס יִהְיוּ׃
7 וְסַלְעוֹ מִמָּגוֹר יַעֲבֹר וְשָׂרָיו מִנֵּס נְאֻם־יְהוָה אֲשֶׁר־אוּר לוֹ בְּצִיּוֹן
וְתַנּוּר לוֹ בִּירוּשָׁלָ‍ִם׃ הִנֵּה לְצֶדֶק יִמְלֹךְ מֶלֶךְ וְשָׂרִים לְמִשְׁפָּט
2 יָשֹׂרוּ׃ וְהָיָה אִישׁ כְּמַחְבֵּא רוּחַ וְסֵתֶר זֶרֶם כְּפַלְגֵי מַיִם בְּצָיוֹן כְּצֵל
3 סֶלַע כָּבֵד בְּאֶרֶץ עֲיֵפָה׃ וְלֹא־שָׁעוּ עֵינֵי רוֹאִים וְאָזְנֵי שֹׁמְעִים
4 תַּקְשֶׁבְנָה׃ וְלֵב הַנְּמַהֲרִים יָבִין לָדָעַת וְלִשׁוֹן עִלְּגִים תְּמַהֵר לְדַבֵּר
5 צָחוֹת׃ לֹא־יִקָּרֵא עוֹד לַנָּבָל נָדִיב וְלִכְלַכָּן לֹא יֵאָמֵר שׁוֹעַ׃ כִּי
נָבָל נְבָלָה יְדַבֵּר וְלִבּוֹ יַעֲשֶׂה אָוֶן לַעֲשׂוֹת חֹנֶף וּלְדַבֵּר עַל־יְהוָה
תּוֹעָה לְהָרִיק נֶפֶשׁ רָעֵב וְצָמֵא יַחְסִיר מַשְׁקֶה׃ וְכֵלָיו רָעִים הֵמָּה
הוּא עֲצוֹת זִמּוֹת יָעַץ לְהַחֲבִיל עֲנִיִּים בְּאִמְרֵי שֶׁקֶר וּבְדַבֵּר אֶבְיוֹן
7 מִשְׁפָּט׃ וְנָדִיב נְדִיבוֹת יָעָץ וְעַל נְדִיבוֹת הוּא יָקוּם׃ נָשִׁים שַׁאֲנַנוֹת
קוּמְנָה שְׁמַעְנָה קוֹלִי בָּנוֹת בֹּטְחוֹת הַאֲזֵנָּה אִמְרָתִי׃ יָמִים עַל־שָׁנָה
תִּרְגַּזְנָה בֹּטְחוֹת כִּי כָלָה בָצִיר אָסִף׃ חִילוּ שַׁאֲנַנוֹת רִגְזָה בֹּטְחוֹת
הַפְשֵׁטְנָה וְהָעֶרְטִלְנָה וְחִגְרוּ עַל־מָתְנַיִם׃ סִפְדוּ עַל־שָׁדַיִם עַל־בְּנֵי
חֶמְדָּה עַל־גֶּפֶן שָׂדֶה פֹּרִי׃ עַל־אַדְמַת עַמִּי קוֹץ שָׁמִיר תַּעֲלֶה כִּי
אִם־עַל־כָּל־בָּתֵּי מָשׂוֹשׂ קִרְיָה עַלִּיזָה׃ כִּי אַרְמוֹן נֶטֹּשׁ הָמוֹן קָרְיָה
עֹפֶל וּבָחַן לְמְעָרוֹת עַד־עוֹלָם מָשׂוֹשׂ פְּרָאִים עֶדֶר בְּהֵמוֹת׃ עַד
יֵעָרֶה עָלֵינוּ רוּחַ מִמָּרוֹם וְהָיָה מִדְבָּר לַכַּרְמֶל וְהַכַּרְמֶל לַיַּעַר יֵחָשֵׁב׃
וְשָׁכַן בַּמִּדְבָּר מִשְׁפָּט וְצֶדֶק בַּכַּרְמֶל יָשָׁב׃ וְהָיָה מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה
שָׁלוֹם וַעֲבֹדַת הַצְּדָקָה הַשְׁקֵט וּבֶטַח עַד־עוֹלָם׃ וְיָשַׁב עַמִּי בִּנְוֵה
שָׁלוֹם וּבְמִשְׁכְּנוֹת מִבְטָחוֹן וּבְמְנוּחוֹת שַׁאֲנַנוֹת׃ וּבָרָד בְּרֶדֶת הַיָּעַר
וּבַשִּׁפְלָה תִּשְׁפַּל הָעִיר׃ אַשְׁרֵיכֶם זֹרְעֵי עַל־כָּל־מַיִם מְשַׁלְּחֵי רֶגֶל
הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר׃

פרק ל״ב.

1 הִנֵּה לְצֶדֶק יִמְלֹךְ מֶלֶךְ וְשָׂרִים לְמִשְׁפָּט יָשֹׂרוּ׃ וְהָיָה אִישׁ כְּמַחְבֵּא
רוּחַ וְסֵתֶר זֶרֶם כְּפַלְגֵי מַיִם בְּצָיוֹן כְּצֵל סֶלַע כָּבֵד בְּאֶרֶץ עֲיֵפָה׃
3 וְלֹא־שָׁעוּ עֵינֵי רוֹאִים וְאָזְנֵי שֹׁמְעִים תַּקְשֶׁבְנָה׃ וְלֵב הַנְּמַהֲרִים
4 יָבִין לָדָעַת וְלִשׁוֹן עִלְּגִים תְּמַהֵר לְדַבֵּר צָחוֹת׃ לֹא־יִקָּרֵא עוֹד
5 לַנָּבָל נָדִיב וְלִכְלַכָּן לֹא יֵאָמֵר שׁוֹעַ׃ כִּי נָבָל נְבָלָה יְדַבֵּר וְלִבּוֹ
יַעֲשֶׂה אָוֶן לַעֲשׂוֹת חֹנֶף וּלְדַבֵּר עַל־יְהוָה תּוֹעָה לְהָרִיק נֶפֶשׁ רָעֵב
וְצָמֵא יַחְסִיר מַשְׁקֶה׃ וְכֵלָיו רָעִים הֵמָּה הוּא עֲצוֹת זִמּוֹת יָעַץ לְהַחֲבִיל
עֲנִיִּים בְּאִמְרֵי שֶׁקֶר וּבְדַבֵּר אֶבְיוֹן מִשְׁפָּט׃ וְנָדִיב נְדִיבוֹת יָעָץ
7 וְעַל נְדִיבוֹת הוּא יָקוּם׃ נָשִׁים שַׁאֲנַנוֹת קוּמְנָה שְׁמַעְנָה קוֹלִי בָּנוֹת
בֹּטְחוֹת הַאֲזֵנָּה אִמְרָתִי׃ יָמִים עַל־שָׁנָה תִּרְגַּזְנָה בֹּטְחוֹת כִּי כָלָה
בָצִיר אָסִף׃ חִילוּ שַׁאֲנַנוֹת רִגְזָה בֹּטְחוֹת הַפְשֵׁטְנָה וְהָעֶרְטִלְנָה
וְחִגְרוּ עַל־מָתְנַיִם׃ סִפְדוּ עַל־שָׁדַיִם עַל־בְּנֵי חֶמְדָּה עַל־גֶּפֶן שָׂדֶה
פֹּרִי׃ עַל־אַדְמַת עַמִּי קוֹץ שָׁמִיר תַּעֲלֶה כִּי אִם־עַל־כָּל־בָּתֵּי מָשׂוֹשׂ
קִרְיָה עַלִּיזָה׃ כִּי אַרְמוֹן נֶטֹּשׁ הָמוֹן קָרְיָה עֹפֶל וּבָחַן לְמְעָרוֹת עַד־
עוֹלָם מָשׂוֹשׂ פְּרָאִים עֶדֶר בְּהֵמוֹת׃ עַד יֵעָרֶה עָלֵינוּ רוּחַ מִמָּרוֹם
וְהָיָה מִדְבָּר לַכַּרְמֶל וְהַכַּרְמֶל לַיַּעַר יֵחָשֵׁב׃ וְשָׁכַן בַּמִּדְבָּר מִשְׁפָּט
וְצֶדֶק בַּכַּרְמֶל יָשָׁב׃ וְהָיָה מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שָׁלוֹם וַעֲבֹדַת הַצְּדָקָה
הַשְׁקֵט וּבֶטַח עַד־עוֹלָם׃ וְיָשַׁב עַמִּי בִּנְוֵה שָׁלוֹם וּבְמִשְׁכְּנוֹת מִבְטָחוֹן
וּבְמְנוּחוֹת שַׁאֲנַנוֹת׃ וּבָרָד בְּרֶדֶת הַיָּעַר וּבַשִּׁפְלָה תִּשְׁפַּל הָעִיר׃
אַשְׁרֵיכֶם זֹרְעֵי עַל־כָּל־מַיִם מְשַׁלְּחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר׃

303 ישעיה כ"ה

ותפארתו: וּבָנָה֙ ארמנותיה עמון: ומגרה֙ וחיתה֙ קריה֙ ומבצריה֙ 2
משגב֙ ומעוז֙ ארמנות֙ נכר֙ מקריה֙ לעולם֙ לא֙ תבנה֙: על־כן֙ 3
יכבדוך֙ עם֙ עז֙ קריית֙ גוים֙ אכזרים֙ תיראוך֙: כי֙ היית֙ מעוז֙ 4
לדל֙ מעוז֙ לאביון֙ בצרתו֙ מחסה֙ מזרם֙ צל֙ מחרב֙ כי֙ רוח֙
עריצים֙ כזרם֙ קיר֙: כחרב֙ בציון֙ תכניע֙ שאון֙ זרים֙ כחרב֙ 5
בצל֙ עב֙ זמיר֙ ענים֙ יכנע֙: ועשה֙ יהוה֙ צבאות֙ לכל־העמים֙ 6
בהר֙ הזה֙ משתה֙ שמנים֙ משתה֙ שמרים֙ שמנים֙ ממחים֙ שמרים֙
מזקקים֙: ובלע֙ בהר֙ הזה֙ את־פני֙ הלוט֙ הלוט֙ על־כל־העמים֙ 7
והמסכה֙ הנסוכה֙ על־כל־הגוים֙: בלע֙ המות֙ לנצח֙ וספה֙ 8
אדני֙ יהוה֙ דמעה֙ מעל֙ כל־פנים֙ וחרפת֙ עמו֙ יסיר֙ מעל֙ כל־
הארץ֙ כי֙ יהוה֙ דבר֙: ואמר֙ ביום֙ ההוא֙ הנה֙ אלהינו֙ זה֙ 9
קוינו֙ לו֙ ויושיענו֙ זה֙ יהוה֙ קוינו֙ לו֙ נגילה֙ ונשמחה֙ בישועתו֙:
כי֙ תנוח֙ יד־יהוה֙ בהר֙ הזה֙ ונדוש֙ מואב֙ תחתיו֙ כהדוש֙ 10
מתבן֙ במי־מדמנה֙: ופרש֙ ידיו֙ בקרבו֙ כאשר֙ יפרש֙ השחה֙ 11
לשחות֙ והשפיל֙ גאותו֙ על֙ מלכוד֙ ידיו֙: ומשגב֙ חומת֙ 12
משגביך֙ השח֙ הגיע֙ לארץ֙ עד־עפר֙: ישיר֙ יהושפט֙ השיר֙ 13
הזה֙ בארץ֙ יהודה֙ לנו֙ עיר֙ עז֙ לנו֙ ישועה֙ חומות֙ וחל֙:
פתחו־שערים֙ ויבא֙ גוי־צדיק֙ שמר֙ אמנים֙: יצר֙ סמוך֙ תצר֙ 14
שלום֙ שלום֙ כי־בך֙ בטח֙: בטחו֙ ביהוה֙ עדי־עד֙ כי֙ ביה֙ יהוה֙ 15
צור֙ עולמים֙: כי֙ השח֙ יושבי֙ מרום֙ קריה֙ נשגבה֙ משפיל֙
ישפילה֙ עד־ארץ֙ יגיענה֙ עד־עפר֙: תדרכנה֙ רגל֙ רגלי֙ עני֙ 16
פעמי֙ דלים֙: אורח֙ לצדיק֙ מישור֙ מישר֙ תפלס֙ נתיב֙ לצדיק֙:
אף֙ אורח֙ משפטיך֙ יהוה֙ קוינוך֙ לשמך֙ ולזכרך֙ תאות֙ נפש֙: 17
נפשי֙ אויתיך֙ בלילה֙ אף־רוחי֙ בקרבי֙ אשחרך֙ כי֙ כאשר֙ 18
משפטיך֙ לארץ֙ צדק֙ לא֙ למדו֙ יושבי֙ תבל: יחנן֙ רשע֙ בל־ 19
למד֙ צדק֙ בארץ֙ נכחות֙ יעול֙ ובל־יראה֙ גאות֙ יהוה֙: יהוה֙
רמה֙ ידך֙ בל֙ יחזו֙ יחזו֙ ויבושו֙ קנאת֙ עם֙ אף֙ אש֙ צריך֙
תאכלם֙: יהוה֙ תשפוך֙ שלום֙ לנו֙ כי֙ גם֙ כל־מעשינו֙ פעלת֙ 20
לנו֙: יהוה֙ אלהינו֙ בעלונו֙ זולתך֙ ידעונו֙ בך֙ נזכיר֙ שמך֙:
מתים֙ בל־יחיו֙ רפאים֙ בל־יקומו֙ לכן֙ פקדת֙ ותשמידם֙ 21
ותאבד֙ כל־זכר֙ למו: יספת֙ לגוי֙ יהוה֙ יספת֙ לגוי֙ נכבדת֙
רחקת֙ כל־קצות֙ ארץ: יהוה֙ בצר֙ פקדוך֙ לחש֙ מוסרך֙ למו:
כיולדה֙ תקרב֙ לידתה֙ תחיל֙ תזעק֙ בחבליה֙ כן֙ היינו֙ מפניך֙ 22
יהוה: הרינו֙ חלינו֙ כמו֙ ילדנו֙ רוח֙ ישועות֙ בל־נעשה֙ ארץ֙
ובל־יפלו֙ ישבי֙ תבל: יחיו֙ מתיך֙ נבלתי֙ יקומון֙ הקיצו֙ ורננו֙ 23
שכני֙ עפר֙ כי֙ טל֙ אורות֙ טלך֙ ואורץ֙ רפאים֙ תפיל: לך֙ עמי֙ 24
בא֙ חדריך֙ וסגר֙ דלתך֙ בעדך֙ חבא֙ כמעט֙ רגע֙ עד־יעבר֙
זעם: כי֙ הנה֙ יהוה֙ יצא֙ ממקומו֙ לפקד֙ עון־יושב֙ הארץ֙ 25
עליו֙ וגלתה֙ הארץ֙ על־דמיה֙ ולא֙ תכסה֙ עוד֙ על־הרוגיה:
ביום֙ ההוא֙ יפקד֙ יהוה֙ בחרבו֙ הקשה֙ והגדולה֙ והחזקה֙ על֙ 26
לויתן֙ נחש֙ בריח֙ ועל֙ לויתן֙ נחש֙ עקלתון֙ והרג֙ את־התנין֙
אשר֙ בים: ביום֙ ההוא֙ כרם֙ חמר֙ ענו־לה: אני֙ יהוה֙ נצרה֙ 27
לרגעים֙ אשקנה֙ פן־יפקד֙ עליה֙ לילה֙ ויום֙ אצרנה: חמה֙ אין֙ 28
לי֙ מי־יתנני֙ שמיר֙ שית֙ במלחמה֙ אפשעה֙ בה֙ אצרפנה֙ יחד:
או֙ יחזק֙ במעוזי֙ יעשה־שלום֙ לי֙ שלום֙ יעשה־לי: הבאים֙ 29
ישרש֙ יעקב֙ יציץ֙ ופרח֙ ישראל֙ ומלאו֙ פני־תבל֙ תנובה:
הכמכת֙ מכהו֙ אם֙ כהרג֙ הרוגיו֙ הרג֙ נהרג֙ בו: בסאסאה֙ 30
בשלחה֙ תריבנה֙ הגה֙ ברוחו֙ הקדים֙ ביום֙ קדים: לכן֙ בזאת֙ 31
יכופר֙ עון־יעקב֙ וזה֙ כל־פרי֙ הסר֙ חטאתו֙ בשומו֙ כל־אבני֙
מזבח֙ כאבני֙ גר֙ מנופצות֙ לא־יקומו֙ אשרים֙ וחמנים֙: כי֙ 32
עיר֙ בצורה֙ בדד֙ נוה֙ משלח֙ ועזוב֙ כמדבר֙ שם֙ ירעה֙ עגל֙
ושם֙ יבך֙ וכלה֙ סעפיו: בקצרם֙ יבשו֙ נשים֙ באות֙ מאירות֙ 33
אותם֙ כי֙ לא֙ עם־בינות֙ הוא֙ על־כן֙ לא־ירחמו֙ עשהו֙ ויצרו֙
לא֙ יחננו: והיה֙ ביום֙ ההוא֙ יחבט֙ יהוה֙ משבלת֙ הנהר֙ עד־ 34
נחל֙ מצרים֙ ואתם֙ תלקטו֙ לאחד֙ אחד֙ בני֙ ישראל: והיה֙ 35
ביום֙ ההוא֙ יתקע֙ בשופר֙ גדול֙ ובאו֙ האבדים֙ בארץ֙ אשור֙
והנדחים֙ בארץ֙ מצרים֙ והשתחוו֙ ליהוה֙ בהר֙ הקדש֙ בירושלם:
הוי֙ עטרת֙ גאות֙ שכורי֙ אפרים֙ וציץ֙ נבל֙ צבי֙ תפארתו֙ אשר֙ 36
על־ראש֙ גיא־שמנים֙ נבוכי֙ יין: הנה֙ לאדני֙ חזק֙ ואמיץ֙ כזרם֙
ברד֙ סערת֙ משחית֙ כזרם֙ מים֙ כבירים֙ שוטפים֙ הניח֙ לארץ֙
ביד: ברגלים֙ תרמסנה֙ עטרת֙ גאות֙ שכורי֙ אפרים: והיתה֙ 37
צבי֙ תפארתו֙ אשר֙ על־ראש֙ גיא־שמנים֙ כבכורה֙ בטרם־קיץ֙
אשר֙ יראה֙ הרואה֙ בעודה֙ בכפו֙ יבלענה: ביום֙ ההוא֙ יהיה֙ 38
יהוה֙ צבאות֙ לעטרת֙ צבי֙ ולצפירת֙ תפארת֙ לשארית֙ עמו:
ולרוח֙ משפט֙ ליושב֙ על־המשפט֙ ולגבורה֙ משיבי֙ מלחמה֙
שערה: גם־אלה֙ בין֙ ושכר֙ תעו֙ כהן֙ ונביא֙ שגו֙ משכר֙ נבלעו֙ 28
מן־היין֙ תעו֙ משכר֙ שגו֙ בראה֙ פלל֙ משפט: כי֙ כל־שלחנות֙
מלאו֙ קיא֙ צואה֙ בל־מקום: את־מי֙ יורה֙ דעה֙ ואת־מי֙ יבין 9
שמועה֙ גמולי־חלב֙ עתקי־שד: כי֙ צו֙ לצו֙ צו֙ לצו֙ קו֙ לקו֙ 10
קו֙ לקו֙ זעיר֙ שם֙ וזעיר֙ שם: כי֙ בלעגי֙ שפה֙ ובלשון֙ אחרת֙ 11
ידבר֙ אל־העם֙ הזה: אשר֙ אמר֙ אליהם֙ זאת֙ המנוחה֙ הניחו֙ 12
לעיף֙ וזאת֙ המרגעה֙ ולא֙ אבו֙ שמוע: והיה֙ להם֙ דבר־יהוה֙
צו֙ לצו֙ צו֙ לצו֙ קו֙ לקו֙ קו֙ לקו֙ זעיר֙ שם֙ וזעיר֙ שם֙ למען֙
ילכו֙ וכשלו֙ אחור֙ ונשברו֙ ונוקשו֙ ונלכדו: לכן֙ שמעו֙ דבר־ 13
יהוה֙ אנשי֙ לצון֙ משלי֙ העם֙ הזה֙ אשר֙ בירושלם: כי֙ אמרתם֙ 14
כרתנו֙ ברית֙ את־מות֙ ואת־שאול֙ עשינו֙ חזות֙ שוט֙ שוטף֙ כי֙
יעבר֙ לא֙ יבוא֙ אלינו֙ כי֙ שמנו֙ כזב֙ מחסינו֙ ובשקר֙ נסתתר:
לכן֙ כה֙ אמר֙ אדני֙ יהוה֙ הנני֙ יסד֙ בציון֙ אבן֙ אבן֙ בחן֙ 15
פנת֙ יקרת֙ מוסד֙ מוסד֙ המאמין֙ לא֙ יחיש: ושמתי֙ משפט֙
לקו֙ וצדקה֙ למשקלת֙ וברד֙ יסחף֙ חסה֙ כזב֙ ומסתר֙ מים֙ 16
יצפו: וכפר֙ בריתכם֙ את־מות֙ ושאולה֙ לא֙ תקום֙ חזות֙ שוט֙ 17
שוטף֙ כי֙ יעבר֙ והייתם֙ לו֙ למרמס: מדי֙ עברו֙ יקח֙ אתכם֙
כי֙ בבקר֙ בבקר֙ יעבר֙ ביומם֙ ובלילה֙ והיה֙ רק֙ זועה֙ הבין֙ 18
שמועה: כי֙ קצר֙ המצע֙ מהשתרע֙ והמסכה֙ צרה֙ מהתכנס:
כי֙ כהר־פרצים֙ יקום֙ יהוה֙ כעמק֙ בגבעון֙ ירגז֙ לעשות֙ מעשהו֙ 19
זר֙ מעשהו֙ ולהביא֙ עבדתו֙ נכריה: ועתה֙ אל־תתלוצצו֙ פן֙ 20
יחזקו֙ מוסריכם֙ כי֙ כלה֙ ונחרצה֙ שמעתי֙ מאת֙ אדני֙ יהוה֙
צבאות֙ על־כל־הארץ: האזינו֙ והשמעו֙ קולי֙ הקשיבו֙ ואמרתי֙ 21
שמעו: היום֙ כל־יום֙ יחרוש֙ החורש֙ לזרע֙ יפתח֙ וישד֙ אדמתו֙
הלא֙ אם־שוה֙ פניה֙ והפיץ֙ קצח֙ וכמן֙ יזרע֙ ושם֙ חטה֙ שורה֙ 22
ושעורה֙ נסמן֙ וכסמת֙ גבולתו: ויסרהו֙ למשפט֙ אלהיו֙ יורנו:
כי֙ לא֙ בדרך֙ יגרס֙ דיש֙ ואל־אופן֙ עגלה֙ כמן֙ יסב֙ כי֙ במטה֙ 23
יחבט֙ קצח֙ וכמן֙ בשבט֙ וכסמת֙ במורג֙: לחם֙ יכתש֙ כי֙ לא֙ 24
לנצח֙ אדוש֙ אותו֙ ופיץ֙ גלגל֙ עגלתו֙ וסוסיו֙ לא֙ יכתנו:
גם־זאת֙ מעם֙ יהוה֙ צבאות֙ יצא֙ הפלא֙ עצה֙ והגדיל֙ תושיה: 25
הוי֙ אריאל֙ אריאל֙ קריה֙ דוד֙ חלו֙ שנה֙ על־שנה֙ חגים֙ יגורו: 29
והציקותי֙ לאריאל֙ והיתה֙ תאניה֙ ואניה֙ והיתה֙ לי֙ כאריאל: 2
וחניתי֙ כדור֙ וצרתי֙ עליך֙ מצור֙ והקימותי֙ עליך֙ מצודים: 3
ושחת֙ מארץ֙ תדברי֙ ומעפר֙ תשח֙ אמרתך֙ והיה֙ כאוב֙ מארץ֙
קולך֙ ומעפר֙ אמרתך֙ תצפצף: והמון֙ זריך֙ כאבק֙ דק֙ והמון֙ 4
עריצים֙ כמץ֙ עבר֙ והיה֙ לפתע֙ פתאם: מאת֙ יהוה֙ צבאות֙ 5
תפקד֙ ברעם֙ וברעש֙ גדול֙ סופה֙ וסערה֙ ולהבת֙ אש֙ אוכלה:
והיה֙ כחלום֙ חזיון֙ לילה֙ המון֙ כל־הגוים֙ הצבאים֙ על־אריאל֙ 6
וכל־צבאיה֙ ומצודיה֙ והציקיה֙ והמצרים֙ לה: והיה֙ כאשר֙ 7
יחלם֙ הרעב֙ והנה֙ אכל֙ ונתבקה֙ נפשו֙ והנה֙ שתה֙ ונלהה֙
נפשו֙ והיה֙ כאשר֙ יחלם֙ הצמא֙ והנה֙ עיף֙ ונפשו֙ שוקקה֙ כן֙ 8
יהיה֙ המון֙ כל־הגוים֙ הצבאים֙ על־הר֙ ציון: התמהמהו֙ 9
והתמהו֙ שועו֙ ושעו֙ שכרו֙ ולא֙ יין֙ נעו֙ ולא֙ שכר: כי֙ נסך֙ 10
עליכם֙ יהוה֙ רוח֙ תרדמה֙ ועצם֙ את־עיניכם֙ הנביאים֙ ואת־
רֹאשיכם֙ החזים֙ יכסה: ותהי֙ לכם֙ חזון֙ הכל֙ כדברי֙ הספר֙ 11
החתום֙ אשר֙ יתנו֙ את־הספר֙ אל־יודע֙ ספר֙ לאמר֙ קרא־נא֙
זה֙ ואמר֙ לא֙ אוכל֙ כי֙ חתום֙ הוא: ונתן֙ הספר֙ אל־לא֙ יודע֙ 12
ספר֙ לאמר֙ קרא־נא֙ זה֙ ואמר֙ לא֙ ידעתי֙ ספר: ויאמר֙ אדני֙ 13
יען֙ כי֙ נגש֙ העם֙ הזה֙ בפיו֙ ובשפתיו֙ כבדוני֙ ולבו֙ הרחיק֙
ממני֙ ותהי֙ יראתם֙ אתי֙ מצות֙ אנשים֙ מלמדה: לכן֙ הנני֙ 14
יסף֙ להפליא֙ את־העם֙ הזה֙ הפלא֙ ופלא֙ ואבדה֙ חכמת֙
חכמיו֙ ובינת֙ נבוניו֙ תסתתר: הוי֙ המעמיקים֙ מיהוה֙ לסתר֙ 15
עצה֙ והיה֙ במחשך֙ מעשיהם֙ ויאמרו֙ מי֙ ראנו֙ ומי֙ יודענו:
הפככם֙ אם֙ כחומר֙ היוצר֙ יחשב֙ כי֙ יאמר֙ מעשה֙ לעשהו֙ לא֙ 16
עשני֙ ויצר֙ אמר֙ אל־יצרו֙ לא֙ הבין: הלוא֙ עוד֙ מעט֙ מזער֙ 17
והפך֙ כרמל֙ ליער֙ ויער֙ כיער֙ יחשב: וביום֙ ההוא֙ ישמעו֙ 18
חרשים֙ דברי֙ ספר֙ ומאפלה֙ ומחשך֙ עיני֙ עורים֙ תראינה:
ויספו֙ ענוים֙ שמחה֙ ביהוה֙ ואביוני֙ אדם֙ בקדוש֙ ישראל֙ 19
תגילו: כי֙ אפס֙ עריץ֙ ותם֙ לץ֙ ונכרתו֙ כל־שקדי֙ און: 20
מחטיאי֙ אדם֙ בדבר֙ ויקשו֙ למוכיח֙ בשער֙ ויטו֙ בתהו֙ צדיק: 21
לכן֙ כה֙ אמר֙ יהוה֙ אל־בית֙ יעקב֙ אשר֙ פדה֙ את־אברהם֙
לא֙ עתה֙ יבוש֙ יעקב֙ ועתה֙ לא֙ פניו֙ יחורו: כי֙ בראתו֙ ילדיו֙ 22
מעשה֙ ידי֙ בקרבו֙ יקדישו֙ את־שמי֙ וקדישו֙ את־קדוש֙
יעקב֙ ואת־אלהי֙ ישראל֙ יעריצו: וידעו֙ תעי֙ רוח֙ בינה֙ 23
ולמלינים֙ יקחו֙ לקח: הוי֙ בנים֙ סוררים֙ נאם־יהוה֙ לעשות֙ 30
עצה֙ ולא֙ ממני֙ ולנסך֙ מסכה֙ ולא֙ רוחי֙ למען֙ ספות֙ חטאה֙
על־חטאה: ההלכים֙ לרדת֙ מצרים֙ ופי֙ לא֙ שאלו֙ לעז֙ פרעה֙ 2
ולחסות֙ בצל֙ מצרים: והיתה֙ לכם֙ מעוז֙ פרעה֙ לבשת֙ וחסות֙
בצל֙ מצרים֙ לכלמה: כי֙ היו֙ בצוען֙ שריו֙ ומלאכיו֙ חנס֙ 3
יגיעו: כל֙ לבושת֙ על־עם֙ לא֙ יועילו֙ לעזרה֙ ולא֙ לתועלת֙
כי֙ לבושת֙ וגם֙ לחרפה: משא֙ בהמות֙ נגב֙ בארץ֙ צרה֙ 4
וצוקה֙ לביא֙ ולביא֙ מהם֙ אפעה֙ ושרף֙ מעופף֙ על־כן֙ עתונים֙
על־כתף֙ עירם֙ חילם֙ על־דבשת֙ גוי֙ לא֙ יועילו: ומצרים֙ הבל֙ 5
וריק֙ יעזרו֙ לכן֙ קראתי֙ זאת֙ רהבם֙ שבת: עתה֙ בא֙ כתבה֙ 6
אתם֙ על־לוח֙ ועם־ספר֙ חקה֙ ותהי֙ לי֙ לעד֙ לעד֙ ולנצח֙ נצחים:
כי֙ עם֙ מרי֙ הוא֙ בנים֙ כחשים֙ בנים֙ לא־אבו֙ שמוע֙ תורת֙ 7
יהוה: אשר֙ אמרו֙ לראים֙ לא֙ תראו֙ ולחזים֙ לא֙ תחזו֙ לנו֙ 8
נכחות֙ דברו֙ לנו֙ חלקות֙ חזו֙ מהתו: סורו֙ מדרך֙ הטו֙ מנתיב֙ 9
השביתו֙ מנגדנו֙ את־קדוש֙ ישראל: לכן֙ כה֙ אמר֙ קדוש֙ 10
ישראל֙ יען֙ מאסכם֙ בדבר֙ הזה֙ ותבטחו֙ בעשק֙ ונלוז֙ ותשענו֙
עליו: לכן֙ יהיה֙ לכם֙ העון֙ הזה֙ כפרץ֙ נפל֙ נבעה֙ בחומה֙ 11
רמה֙ אשר֙ פתאם֙ לפתע֙ יבוא֙ שברו: ושברה֙ כשבר֙ נבל֙ 12
יוצרים֙ דק֙ לא֙ יחמול֙ ולא־ימצא֙ במדקתו֙ חרס֙ להחתות֙
אש֙ מיקד֙ ולשאוב֙ מים֙ מגבא: כי֙ כה֙ אמר֙ אדני֙ יהוה֙ 13
קדוש֙ ישראל֙ בשובה֙ ונחת֙ תושעון֙ בהשקט֙ ובבטחה֙ תהיה֙
גבורתכם֙ ולא֙ אביתם: ותאמרו֙ לא֙ כי֙ על־סוס֙ ננוס֙ על־כן֙ 14
תנוסון֙ ועל־קל֙ נרכב֙ על־כן֙ יקלו֙ רודפיכם: אלף֙ אחד֙ 15
מגערת֙ חמשה֙ מגערת֙ אחד֙ תנוסו֙ עד֙ אם־נותרתם֙ כתרן֙
על־ראש֙ הר֙ וכנס֙ על־הגבעה: ולכן֙ יחכה֙ יהוה֙ לחננכם֙ 16
ולכן֙ ירום֙ לרחמכם֙ כי֙ אלהי֙ משפט֙ יהוה֙ אשרי֙ כל־חוכי֙
לו: כי֙ עם֙ בציון֙ ישב֙ בירושלם֙ בכה֙ לא֙ תבכה֙ חנון֙ יחנך֙ 17
לקול֙ זעקך֙ כאשר֙ ישמע֙ ענך֙ נתן֙ לך֙ אדני֙ לחם֙ צר֙ ומים֙ 18
לחץ֙ ולא־יכנף֙ עוד֙ מוריך֙ והיו֙ עיניך֙ רואות֙ את־מוריך:
ואזניך֙ תשמענה֙ דבר֙ מאחריך֙ לאמר֙ זה֙ הדרך֙ לכו־בה֙ כי֙ 19
תפנו֙ ימין֙ וכי֙ תשמאילו: וטמאתם֙ את־צפוי֙ פסיליך֙ זהב֙ 20
ואת־אפוד֙ מסכתך֙ כזה֙ תזרם֙ כמו־דוה֙ צא֙ תאמר֙ לו: ונתן֙ 21
מטר֙ זרעך֙ אשר֙ תזרע֙ את־האדמה֙ ולחם֙ תבואת֙ האדמה֙
והיה֙ דשן֙ ושמן֙ ירעה֙ מקנך֙ ביום֙ ההוא֙ ברחב֙ כרים֙ 22
רועי֙ בקרך֙ ועבדי֙ האדמה֙ חלילים֙ יחרשו: ובלילים֙ אשר֙
יאכלו֙ בקר֙ ועפר֙ בנפה֙ ורחת֙ זרו: והיה֙ על־כל־הר֙ גבה֙ 23
ועל־כל־גבעה֙ נשאה֙ פלגים֙ יבלי־מים֙ ביום֙ הרג֙ רב֙ בנפל֙
מגדלים: והיה֙ אור֙ הלבנה֙ כאור֙ החמה֙ ואור֙ החמה֙ יהיה֙ 24
שבעתים֙ כאור֙ שבעת֙ הימים֙ ביום֙ חבש֙ יהוה֙ את־שבר֙
עמו֙ ומחץ֙ מכתו֙ ירפא: הנה֙ שם֙ יהוה֙ בא֙ ממרחק֙ בוער֙ 25
אפו֙ ומשאת֙ כבדה֙ שפתותיו֙ מלאו֙ זעם֙ ולשונו֙ כאש֙ אכלת:
ורוחו֙ כנחל֙ שוטף֙ יעד֙ עד־צוואר֙ יחצה֙ לנפות֙ גוים֙ בנפת֙ 26
שוא֙ ורסן֙ מתעה֙ על֙ לחיי֙ עמים: השיר֙ יהיה֙ לכם֙ כליל֙ 27
התקדש֙ חג֙ ושמחת֙ לב֙ כהולך֙ בחליל֙ לבוא֙ בהר֙ יהוה֙ אל־
צור֙ ישראל: והשמיע֙ יהוה֙ את־הוד֙ קולו֙ ונחת֙ זרועו֙ יראה֙ 28
בזעף֙ אף֙ ולהב֙ אש֙ אוכלה֙ נפוץ֙ וזרם֙ ואלגביש: כי֙ מקול֙ 29
יהוה֙ יחת֙ אשור֙ בשבט֙ יכה: והיתה֙ כל־מעבר֙ מטה֙ מוסדה֙
אשר֙ יניח֙ יהוה֙ עליו֙ בתפים֙ וכנרות֙ ובמלחמות֙ תנופה֙ 30
נלחם֙ בם: כי֙ ערוך֙ מאתמול֙ תפתה֙ גם־הוא֙ למלך֙ הכין֙
הועמיק֙ הרחיב֙ מדורתה֙ אש֙ ועצים֙ הרבה֙ נשמת֙ יהוה֙ 31
כנחל֙ גפרית֙ בוערתה: הוי֙ יורדי֙ מצרים֙ לעזרה֙ על־סוסים֙ 32
יסמכו֙ ויבטחו֙ על־רכב֙ כי֙ רב֙ ועל־פרשים֙ כי֙ עצמו֙ מאד֙
ולא֙ שעו֙ על־קדוש֙ ישראל֙ ואת־יהוה֙ לא֙ דרשו: וגם־הוא֙ 33
חכם֙ ויבא֙ רעה֙ ואת־דבריו֙ לא֙ הסיר֙ וקם֙ על־בית֙ מרעים֙
ועל־עזרת֙ פעלי֙ און: והמצרים֙ אדם֙ ולא־אל֙ וסוסיהם֙ בשר֙ 31
ולא־רוח֙ ויהוה֙ יט֙ ידו֙ וכשל֙ עוזר֙ ונפל֙ עזור֙ והכל֙ יחדו֙
כלו: כי֙ כה֙ אמר֙ יהוה֙ אלי֙ כאשר֙ יהמה֙ האריה֙ והכפיר֙ 2
על־טרפו֙ אשר֙ יקרא֙ עליו֙ המון֙ רעים֙ לקולם֙ לא֙ יחת֙ ולמהמתם֙
לא֙ יענה֙ כן֙ ירד֙ יהוה֙ צבאות֙ לצבא֙ על־הר֙ ציון֙ ועל־גבעתה: 4
כצפרים֙ עפות֙ כן֙ יגן֙ יהוה֙ צבאות֙ על־ירושלם֙ גנון֙ והציל֙
פסח֙ והמליט֙ שוח֙ והצל: שובו֙ לאשר֙ העמיקו֙ סרה֙ בני֙ 6
ישראל: כי֙ ביום֙ ההוא֙ ימאסו֙ איש֙ אלילי֙ כספו֙ ואלילי֙ 7
זהבו֙ אשר֙ עשו֙ לכם֙ ידיכם֙ חטא: ונפל֙ אשור֙ לא֙ איש֙ 8
וחרב֙ לא֙ אדם֙ תאכלנו֙ ונס֙ מפני֙ חרב֙ ובחוריו֙ למס֙ יהיו:
וסלעו֙ מפחד֙ יעבור֙ ושריו֙ מנס֙ נאם֙ יהוה֙ אשר֙ אור֙ לו֙ 9
בציון֙ ותנור֙ לו֙ בירושלם: הנה֙ לצדק֙ ימלך֙ מלך֙ ולשרים֙ 32
לשפט֙ יעשו: והיה֙ איש֙ כמחבא֙ רוח֙ וסתר֙ זרם֙ כפלגי֙ מים֙ 2
בציה֙ כצל֙ סלע֙ כבד֙ בארץ֙ עיפה: ולא֙ תשעינה֙ עיני֙ 3
רואות֙ ואזני֙ שמעות֙ תקשבנה: ולב֙ נמהרים֙ יבין֙ דעת֙
ולשון֙ עלגים֙ תמהר֙ לדבר֙ צחות: לא־יקרא֙ עוד֙ לנבל֙ נדיב֙ 5
ולכילי֙ לא֙ יאמר֙ שוע: כי֙ נבל֙ נבלה֙ ידבר֙ ולבו֙ יעשה֙ און֙ 6
לעשות֙ חנף֙ ולדבר֙ אל־יהוה֙ תעה֙ להרק֙ נפש֙ רעב֙ ומצמא֙
יחסיר֙ משקה: וכלי֙ כילי֙ רעים֙ הוא֙ זמות֙ יזמם֙ להחבל֙ 7
בדלים֙ באמרי֙ שקר֙ ודבר֙ אביון֙ במשפט: ונדיב֙ נדיבות֙ 8
יעץ֙ והוא֙ על־נדיבות֙ יקום: נשים֙ שאננות֙ קומנה֙ שמענה֙ 9
קולי֙ בנות֙ בוטחות֙ האזנה֙ אמרתי: ימים֙ על־שנה֙ תרגזנה֙ 10
בוטחות֙ כי֙ כלה֙ בצירה֙ לא֙ יבוא֙ אסף: חרדו֙ שאננות֙ 11
רגזו֙ בוטחות֙ הפשיטו֙ והערו֙ והחגירו֙ על־מתנים: על־שדים֙ 12
מספדים֙ על־גפן֙ חמדה֙ על־פרי֙ תנובה: על־אדמת֙ עמי֙ 13
קוץ֙ שמיר֙ תעלה֙ כי֙ על־כל־בתי֙ משוש֙ קריה֙ עלזה: כי֙ 14
ארמון֙ נטוש֙ המון֙ קריה֙ עזבו֙ עפל֙ ובחן֙ היתה֙ למערות֙
עד־עולם֙ משוש֙ פראים֙ מרעה֙ עדרים: עד֙ יערה֙ עלינו֙ רוח֙ 15
ממרום֙ והיה֙ מדבר֙ לכרמל֙ וכרמל֙ ליער֙ יחשב: ושכן֙ 16
במדבר֙ משפט֙ וצדקה֙ בכרמל֙ תשכון: והיה֙ מעשה֙ הצדקה֙ 17
שלום֙ ועבדת֙ הצדקה֙ השקט֙ ובטח֙ עד־עולם: וישב֙ עמי֙ 18
בנוה֙ שלום֙ ובמשכנות֙ מבטחים֙ ובמנוחות֙ שאננות: וברד֙ 19
בירידת֙ היער֙ ובשפלה֙ תשפל֙ העיר: אשריכם֙ זרעים֙ על־כל־ 20
מים֙ משלחי֙ רגל֙ השור֙ והחמור: הוי֙ שודד֙ ואתה֙ לא֙ שדוד֙ 21
ובוגד֙ ולא־בגדו֙ בך֙ כלותך֙ שודד֙ תשדד֙ כבגדך֙ יבגדו֙ בך:
יהוה֙ חננו֙ לך֙ קוינוך֙ היה֙ זרועם֙ לבקר֙ אף֙ עתנו֙ בעת֙ צרה: 22
מקול֙ המון֙ נדדו֙ עמים֙ ומשאתך֙ נפוצו֙ גוים: ואסף֙ שללכם֙ 23
אסף֙ הסיל֙ בתוכו֙ רצו֙ עליו֙ כל־עוברי֙ דרך: ויאסף֙ שללו֙ 24
אסף֙ חסיל֙ עד־חסילים֙ עורו֙ פסחים֙ שללו: ונאמר֙ שכן֙ לא֙ 25
אמרתי֙ חליתי֙ העם֙ הישב֙ נשוא֙ עון: הנה֙ מקום֙ אתי֙ ותמצא֙ 26
אתה֙ תתיצב֙ על־הצור: והנה֙ יהוה֙ עובר֙ ורוח֙ גדולה֙ וחזקה֙ 27
מפרקת֙ הרים֙ ומשברת֙ סלעים֙ לפני֙ יהוה֙ לא֙ ברוח֙ יהוה֙
ואחר֙ הרוח֙ רעש֙ לא֙ ברעש֙ יהוה֙ ואחר֙ הרעש֙ אש֙ לא֙ 28
באש֙ יהוה֙ ואחר֙ האש֙ קול֙ דממה֙ דקה: והיה֙ כשמע֙ אליהו֙ 29
את־קול֙ הדממה֙ דקה֙ ויעטה֙ פניו֙ במעטפתו֙ ויצא֙ ויעמד֙
פתח֙ המערה֙ והנה֙ אליו֙ קול֙ ויאמר֙ מה־לך֙ פה֙ אליהו: 30
ויאמר֙ קנא֙ קנאתי֙ ליהוה֙ אלהי֙ צבאות֙ כי֙ עזבו֙ בריתך֙
בני֙ ישראל֙ את־מזבחתיך֙ הרסו֙ ואת־נביאיך֙ הרגו֙ בחרב֙
ואותר֙ אני֙ לבדי֙ ויבקשו֙ את־נפשי֙ לקחתה: ויאמר֙ צא֙ 31
ועמדת֙ בהר֙ לפני֙ יהוה֙ והנה֙ יהוה֙ עבר֙ ורוח֙ גדול֙ וחזק֙
מפרק֙ הרים֙ ומשבר֙ סלעים֙ לפני֙ יהוה֙ לא֙ ברוח֙ יהוה֙
ואחר֙ הרוח֙ רעש֙ לא֙ ברעש֙ יהוה֙ ואחר֙ הרעש֙ אש֙ לא֙ 32
באש֙ יהוה֙ ואחר֙ האש֙ קול֙ דממה֙ דקה: והיה֙ כשמע֙ אליהו֙ 33
ויעטה֙ פניו֙ במעטפתו֙ ויצא֙ ויעמד֙ פתח֙ המערה֙ והנה֙ אליו֙
קול֙ ויאמר֙ מה־לך֙ פה֙ אליהו: ויאמר֙ קנא֙ קנאתי֙ ליהוה֙ 34
אלהי֙ צבאות֙ כי֙ עזבו֙ בריתך֙ בני֙ ישראל֙ את־מזבחתיך֙
הרסו֙ ואת־נביאיך֙ הרגו֙ בחרב֙ ואותר֙ אני֙ לבדי֙ ויבקשו֙
את־נפשי֙ לקחתה: ויאמר֙ יהוה֙ אליו֙ לך֙ שוב֙ לדרכך֙ 35
מדברה֙ דמשק֙ ובאת֙ וחזית֙ את־חזאל֙ למלך֙ על־ארם:
ואת־יהוא֙ בן־נמשי֙ תמשח֙ למלך֙ על־ישראל֙ ואת־אלישע֙ בן־ 36
שפט֙ מאבל־מחולה֙ תמשח֙ לנביא֙ תחתיך: והיה֙ המנמלט֙ 37
מחרב֙ חזאל֙ ימית֙ יהוא֙ והנמלט֙ מחרב֙ יהוא֙ ימית֙ אלישע:
והנשארתי֙ בישראל֙ שבעת֙ אלפים֙ כל־הברכים֙ אשר֙ לא֙ 38
כרעו֙ לבעל֙ וכל־הפה֙ אשר֙ לא֙ נשק֙ לו:
ויעבר֙ משם֙ וימצא֙ את־אלישע֙ בן־שפט֙ והוא֙ חרש֙ שנים֙ 19
עשר֙ צמדים֙ לפניו֙ ואתה֙ בשנים֙ עשר֙ ויעבר֙ אליהו֙ אליו֙
וישלך֙ אדרתו֙ עליו: ויעזב֙ את־הבקר֙ וירץ֙ אחרי֙ אליהו֙ 20
ויאמר֙ אשקה־נא֙ לאבי֙ ולאמי֙ ואלכה֙ אחריך֙ ויאמר֙ לו֙
לך֙ שוב֙ כי֙ מה־עשיתי֙ לך: וישב֙ מאחריו֙ ויקח֙ את־צמד֙ 21
הבקר֙ ויזבחהו֙ ובכלי֙ הבקר֙ ובשלם֙ ויתן֙ לעם֙ ויאכלו֙
ויקם֙ וילך֙ אחרי֙ אליהו֙ וישרתהו: ויעל֙ משם֙ בן־הדד֙ 20
מלך־ארם֙ ויאסף֙ את־כל־חילו֙ ושלשים֙ ושנים֙ מלכים֙ אתו֙
וסוס֙ ורכב֙ ויעל֙ ויצר֙ על־שמרון֙ וילחם֙ בה: וישלח֙ מלאכים֙ 2
אל־אחאב֙ מלך־ישראל֙ העירה֙ ויאמר֙ לו֙ כה֙ אמר֙ בן־הדד: 3
כספך֙ וזהבך֙ לי֙ הוא֙ ונשיך֙ ובניך֙ הט

10 וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה אֶת־גָּד׃ 11 וַתֹּאמֶר לֵאָה בָּגָד
12 וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גָּד׃ 13 וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה בֵּן שֵׁנִי׃
14 וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּאָשְׁרִי כִּי אִשְּׁרוּנִי בָנוֹת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
15 אָשֵׁר׃ 16 וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר־חִטִּים וַיִּמְצָא דוּדָאִים
בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל־לֵאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל־לֵאָה תְּנִי־נָא
17 לִי מִדּוּדָאֵי בְנֵךְ׃ 18 וַתֹּאמֶר לָהּ לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת
דּוּדָאֵי בְנֵךְ וַתִּקְרָא שְׁמוֹ יִשָּׂשכָר׃ 19 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד לֵאָה
20 בֵּן שִׁשִּׁי לְיַעֲקֹב׃ 21 וַתֹּאמֶר לֵאָה זְבָדַנִי אֱלֹהִים אֹתִי זֶבֶד טוֹב
הַפַּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי־יָלַדְתִּי לוֹ שִׁשָּׁה בָנִים וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
22 זְבֻלוּן׃ 23 וְאַחַר יָלְדָה בַּת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה׃ 24 וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת־רָחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ׃
25 וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר אָסַף אֱלֹהִים אֶת־חֶרְפָּתִי׃ 26 וַתִּקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יֹסֵף יְהוָה לִי בֵּן אַחֵר׃ 27 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָלְדָה
רָחֵל אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן שַׁלְּחֵנִי וְאֵלְכָה אֶל־מְקוֹמִי
28 וְלָאַרְצִי׃ 29 תְּנָה אֶת־נָשַׁי וְאֶת־יְלָדַי אֲשֶׁר עָבַדְתִּי אֹתְךָ בָּהֶן
וְאֵלֵכָה כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־עֲבֹדָתִי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ׃ 30 כִּי מְעַט
אֲשֶׁר־הָיָה לְךָ לְפָנַי וַיִּפְרֹץ לָרֹב וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֹתְךָ לְרַגְלִי וְעַתָּה
31 מָתַי אֶעֱשֶׂה גַּם־אָנֹכִי לְבֵיתִי׃ 32 וַיֹּאמֶר מַה־אֶתֶּן לָךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
לֹא־תִתֶּן לִי מְאוּמָה אִם־תַּעֲשֶׂה־לִּי הַדָּבָר הַזֶּה אָשׁוּבָה אֶרְעֶה
צֹאנְךָ אֶשְׁמֹר׃ 33 אֶעְבָּר בְּכָל־צֹאנְךָ הַיּוֹם הָסֵר מִשָּׁם כָּל־שֶׂה
נָקֹד וְטָלוּא וְכָל־שֶׂה חוּם בַּכְּבָשִׂים וְטָלוּא וְנָקֹד בָּעִזִּים וְהָיָה
34 שְׂכָרִי׃ 35 וְעָנְתָה־בִּי צִדְקָתִי בְּיוֹם מָחָר כִּי־תָבוֹא עַל־שְׂכָרִי
לְפָנֶיךָ כֹּל אֲשֶׁר־אֵינֶנּוּ נָקֹד וְטָלוּא בָּעִזִּים וְחוּם בַּכְּבָשִׂים
36 גָּנוּב הוּא אִתִּי׃ 37 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִנֵּה לוּ כִדְבָרֶךָ׃ 38 וַיָּסַר
בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַתְּיָשִׁים הָעֲקֻדִּים וְהַטְלֻאִים וְאֵת כָּל־הָעִזִּים
הַנְּקֻדּוֹת וְהַטְלֻאֹת כֹּל אֲשֶׁר־לָבָן בּוֹ וְכָל־חוּם בַּכְּבָשִׂים וַיִּתֵּן
39 בְּיַד־בָּנָיו׃ 40 וַיָּשֶׂם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב
רֹעֶה אֶת־צֹאן לָבָן הַנּוֹתָרֹת׃ 41 וַיִּקַּח־לוֹ יַעֲקֹב מַקַּל לְבֶנֶה
לַח וְלוּז וְעַרְמוֹן וַיְפַצֵּל בָּהֶן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מַחְשֹׂף הַלְּבָן אֲשֶׁר
42 עַל־הַמַּקְלוֹת׃ 43 וַיַּצֵּג אֶת־הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר פִּצֵּל בָּרְהָטִים בַּשִּׁקָּתוֹת
הַמָּיִם אֲשֶׁר תָּבֹאנָה הַצֹּאן לִנְגֹּד הַצֹּאן וַיֵּחַמְנָה בְּבֹאָן לִשְׁתּוֹת׃
44 וַיֵּחַמּוּ הַצֹּאן אֵלֶיהָ וַתֵּלַדְנָה הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּטְלֻאִים׃
45 וְהַכְּבָשִׂים הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל־עָקֹד וְכָל־חוּם
בְּצֹאן לָבָן וַיָּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבַדּוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל־צֹאן לָבָן׃
46 וְהָיָה בְּכֹל יַחֵם הַצֹּאן הַמְקֻשָּׁרוֹת וְשָׂם יַעֲקֹב אֶת־הַמַּקְלוֹת לְעֵינֵי
הַצֹּאן בָּרְהָטִים וְיַחֲמוּ בַּמַּקְלוֹת׃ 47 וּבְהַעְטִיף הַצֹּאן וְלֹא יָשִׂים
וְהָיָה הָעֲטֻפִים לְלָבָן וְהַמְקֻשָּׁרִים לְיַעֲקֹב׃ 48 וּפָרַץ הָאִישׁ מְאֹד
מְאֹד וַיְהִי־לוֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת וְעַבָדִים וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים׃

פרשה ל׳

1 וַיִּשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי בְנֵי־לָבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֵת כָּל־אֲשֶׁר
2 לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ עָשָׂה אֶת־כָּל־הַכָּבוֹד הַזֶּה׃ 2 וַיַּרְא יַעֲקֹב
3 אֶת־פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ אִתּוֹ כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ׃
4 וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וְלֵאָה הַשָּׂדֶה אֶל־צֹאנוֹ׃ 5 וַיֹּאמֶר
לָהֶן רֹאֶה אָנֹכִי אֶת־פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי־אֵינֶנּוּ אִתִּי כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם
וֵאלֹהֵי אָבִי הָיָה עִמָּדִי׃ 6 וְאַתֶּן יְדַעְתֶּן כִּי בְכָל־כֹּחִי עָבַדְתִּי
7 אֶת־אֲבִיכֶן׃ 7 וַאֲבִיכֶן הִתְעַלַּל בִּי וְהֶחֱלִף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת
מֹנִים וְלֹא־נְתָנוֹ אֱלֹהִים לְהָרַע אִתִּי׃ 8 אִם־כֹּה יֹאמַר נְקֻדִּים
יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־הַצֹּאן נְקֻדִּים וְאִם־כֹּה יֹאמַר עֲקֻדִּים
9 יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים׃ 9 וַיַּצֵּל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה
10 אֲבִיכֶם וַיִּתֶּן לִי׃ 10 וַיְהִי בְּעֵת יַחֵם הַצֹּאן וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֵרֶא
בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה הָעֻתְּדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים׃
11 וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב וָאֹמֶר הִנֵּנִי׃
12 וַיֹּאמֶר שָׂא־נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָּל־הָעֻתְּדִים הָעֹלִים עַל־הַצֹּאן
עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים כִּי רָאִיתִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר לָבָן עֹשֶׂה לָךְ׃
13 אָנֹכִי הָאֵל בֵּית־אֵל אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָּׁם מַצֵּבָה אֲשֶׁר נָדַרְתָּ־לִּי
שָׁם נֶדֶר עַתָּה קוּם צֵא מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתֶּךָ׃
14 וַתַּעַן רָחֵל וְלֵאָה וַתֹּאמַרְנָה לוֹ הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית
15 אָבִינוּ׃ 15 הֲלוֹא נָכְרִיּוֹת נֶחְשַׁבְנוּ לוֹ כִּי מְכָרָנוּ וַיֹּאכַל גָּם־אָכוֹל
16 אֶת־כַּסְפֵּנוּ׃ 16 כִּי כָל־הָעֹשֶׁר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאָבִינוּ לָנוּ הוּא
17 וְלִבָנֵינוּ וְעַתָּה כֹּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה׃ 17 וַיָּקָם
יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל־הַגְּמַלִּים׃ 18 וַיִּנְהַג אֶת־כָּל־
מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־רְכֻשׁוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפַדַּן
אֲרָם לָבוֹא אֶל־יִצְחָק אָבִיו אַרְצָה כְּנָעַן׃ 19 וְלָבָן הָלַךְ לִגְזֹז אֶת־
צֹאנוֹ וַתִּגְנֹב רָחֵל אֶת־הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאָבִיהָ׃ 20 וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־
לֵב לָבָן הָאֲרַמִּי עַל־בְּלִי הִגִּיד לוֹ כִּי בֹרֵחַ הוּא׃ 21 וַיִּבְרַח הוּא
וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיָּשֶׂם אֶת־פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד׃
22 וַיֻּגַּד לְלָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב׃ 23 וַיִּקַּח אֶת־אֶחָיו
עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיַּדְבַּק אֹתוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד׃

٢٦ وَعَلَيْهِ: مِنْهُ وَمِنْ أَجْلِهِ؛ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ. وَعَلَيْهِ
أَيْضًا: وَمِنْ أَجْلِ ذَلِكَ أَيْضًا؛ وَمِنْ أَجْلِ ذَلِكَ
أَيْضًا. ٢٧ مَعَ لَحْمِ عُضْوِهَا يَتَنَجَّسُ: ذَبِيحَةُ
ذَبْحِ سَلَامَتِهِ لِلرَّبِّ يَأْكُلُ الشَّعْبُ؛ فِي يَوْمِ
ذَبْحِهِ يَأْكُلُونَهَا. لَا يُبْقُونَ مِنْهَا إِلَى صَبَاحٍ.
٣٥ وَإِنَّ دَمَهَا لَا تَأْكُلُونَ؛ فِي جَمِيعِ مَسَاكِنِكُمْ
تَسْكُبُونَ الدَّمَ، لِلطَّيْرِ وَلِلْبَهَائِمِ. ٢٩ وَكُلُّ
نَفْسٍ تَأْكُلُ دَمًا تُقْطَعُ مِنْ شَعْبِهَا. ٣٠ كُلُّ
مَنْ يُقَرِّبُ ذَبِيحَةَ ذَبْحِ سَلَامَتِهِ لِلرَّبِّ يُقَرِّبُ
قُرْبَانَهُ مِنْ ذَبِيحَةِ سَلَامَتِهِ لِلرَّبِّ؛ يَأْتِي
بِيَدَيْهِ وَقُودَ الرَّبِّ، الشَّحْمَ مَعَ الصَّدْرِ يَأْتِي
بِهِ، لِيُلَوِّحَ الصَّدْرَ تَلْوِيحًا أَمَامَ الرَّبِّ.
٣١ وَيُحْرِقُ الْكَاهِنُ الشَّحْمَ عَلَى الْمَذْبَحِ،
وَيَكُونُ الصَّدْرُ لِهَارُونَ وَلِبَنِيهِ. ٣٢ وَالسَّاقَ
الْيُمْنَى تُعْطُونَ الْكَاهِنَ رَفِيعَةً مِنْ ذَبَائِحِ
سَلَامَتِكُمْ. ٣٣ مَنْ قَرَّبَ دَمَ الذَّبِيحَةِ وَالشَّحْمَ
مِنْ بَنِي هَارُونَ، لَهُ السَّاقُ الْيُمْنَى تَكُونُ
قِسْمًا. ٣٤ لأَنِّي أَخَذْتُ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
مِنْ ذَبَائِحِ سَلَامَتِهِمِ الصَّدْرَ التَّلْوِيحَ
وَالسَّاقَ الرَّفِيعَةَ، وَأَعْطَيْتُهَا لِهَارُونَ الْكَاهِنِ
وَلِبَنِيهِ فَرِيضَةً أَبَدِيَّةً مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ.
٣٥ هذِهِ مَسْحَةُ هَارُونَ وَمَسْحَةُ بَنِيهِ مِنْ
وَقَائِدِ الْجُنْدِ، وَالْكَهَنَةِ وَاللاَّوِيِّينَ وَالْبَوَّابِينَ
وَالْمُغَنِّينَ، وَرُؤَسَاءِ الْبُيُوتِ الآبَائِيَّةِ لِبَنِي
إِسْرَائِيلَ، ٢ قُدَّامَ الرَّبِّ فِي خَيْمَةِ الاجْتِمَاعِ،
وَأَمَرَ الرَّبُّ أَنْ يُعْطَى لَهُمْ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ
فِي يَوْمِ مَسْحِهِ. ٣٦ هذِهِ هِيَ الْقُرْبَانُ الَّذِي
أَمَرَ الرَّبُّ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يُقَرِّبُوا لِلرَّبِّ
فِي يَوْمِ مَسْحِهِ، عُشْرُ الإِيفَةِ مِنْ دَقِيقٍ
لِتَقْدِمَةٍ دَائِمَةٍ، نِصْفُهُ فِي الصَّبَاحِ وَنِصْفُهُ
فِي الْمَسَاءِ. ٣٧ عَلَى صَفِيحٍ بِدُهْنٍ تُعْمَلُ
بِالسَّمْنِ تُقَرِّبُهَا مَفْرُوكَةً. فَطَائِرَ تَقْدِمَةِ
الدَّقِيقِ مَسْلُوقَةً تُقَرِّبُهَا رَائِحَةَ سُرُورٍ
لِلرَّبِّ. ٣٨ وَيَعْمَلُ الْكَاهِنُ الَّذِي مِنْ بَنِيهِ
مَكَانَهُ مَسِيحًا يُقَرِّبُهُ. فَرِيضَةً أَبَدِيَّةً لِلرَّبِّ
يُحْرَقُ كُلُّهُ. ٣٩ وَكُلُّ تَقْدِمَةِ كَاهِنٍ تَكُونُ
كُلُّهَا مُحْرَقَةً. لاَ تُؤْكَلُ. ٤٠ وَكَلَّمَ الرَّبُّ
مُوسَى قَائِلاً: ٤١ كَلِّمْ هَارُونَ وَبَنِيهِ قَائِلاً:
هذِهِ هِيَ شَرِيعَةُ الذَّبِيحَةِ وَالتَّقْدِمَةِ وَالْخَطِيَّةِ
وَالإِثْمِ وَالتَّكْرِيسِ وَذَبِيحَةِ السَّلاَمَةِ، ٤٢ الَّتِي
أَمَرَ الرَّبُّ بِهَا مُوسَى فِي جَبَلِ سِينَاءَ يَوْمَ
أَوْصَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يُقَرِّبُوا قُرْبَانَهُمْ
لِلرَّبِّ فِي بَرِّيَّةِ سِينَاءَ.

٨ وَكَلَّمَ الرَّبُّ مُوسَى قَائِلاً: ٢ خُذْ هَارُونَ
وَبَنِيهِ مَعَهُ وَالثِّيَابَ وَدُهْنَ الْمَسْحَةِ وَثَوْرَ
الْخَطِيَّةِ وَالْكَبْشَيْنِ وَسَلَّةَ الْفَطِيرِ، ٣ وَاجْمَعْ
كُلَّ الْجَمَاعَةِ عِنْدَ بَابِ خَيْمَةِ الاجْتِمَاعِ.
٤ فَفَعَلَ مُوسَى كَمَا أَمَرَهُ الرَّبُّ، وَاجْتَمَعَتِ
الْجَمَاعَةُ عِنْدَ بَابِ خَيْمَةِ الاجْتِمَاعِ. ٥ وَقَالَ
مُوسَى لِلْجَمَاعَةِ: هذَا هُوَ الأَمْرُ الَّذِي أَمَرَ
الرَّبُّ بِعَمَلِهِ. ٦ فَقَرَّبَ مُوسَى هَارُونَ وَبَنِيهِ
وَغَسَلَهُمْ بِالْمَاءِ. ٧ وَجَعَلَ عَلَيْهِ الْقَمِيصَ
وَشَدَّ عَلَيْهِ الْمِنْطَقَةَ وَأَلْبَسَهُ الرِّدَاءَ وَجَعَلَ
عَلَيْهِ الأَفُودَ وَشَدَّ عَلَيْهِ مِنْطَقَةَ الأَفُودِ
وَرَبَطَهُ بِهَا. ٨ وَوَضَعَ عَلَيْهِ الْقَلْقَدَةَ وَجَعَلَ
عَلَى الْقَلْقَدَةِ الْعِصَابَةَ، عَلَى الْعِصَابَةِ
أَمَامَ وَجْهِهِ وَضَعَ صَفِيحَ الذَّهَبِ، إِكْلِيلَ
الْقُدْسِ، كَمَا أَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى. ٩ وَأَخَذَ مُوسَى
دُهْنَ الْمَسْحَةِ وَمَسَحَ الْمَسْكَنَ وَكُلَّ مَا فِيهِ
وَقَدَّسَهُ. ١٠ وَرَشَّ مِنْهُ عَلَى الْمَذْبَحِ سَبْعَ
مَرَّاتٍ، وَمَسَحَ الْمَذْبَحَ وَكُلَّ آنِيَتِهِ وَالْمِرْكَنَ
وَقَاعِدَتَهُ لِتَقْدِيسِهَا. ١١ وَصَبَّ مِنْ دُهْنِ
الْمَسْحَةِ عَلَى رَأْسِ هَارُونَ وَمَسَحَهُ لِتَقْدِيسِهِ.
١٢ وَقَرَّبَ بَنِي هَارُونَ وَأَلْبَسَهُمْ أَقْمِصَةً
وَشَدَّ عَلَيْهِمْ مَنَاطِقَ وَعَمَّمَ لَهُمْ قَلاَنِسَ،
كَمَا أَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى. ١٣ وَقَرَّبَ الثَّوْرَ
لِلْخَطِيَّةِ، فَوَضَعَ هَارُونُ وَبَنُوهُ أَيْدِيَهُمْ عَلَى
رَأْسِ الثَّوْرِ لِلْخَطِيَّةِ. ١٤ وَذَبَحَهُ، وَأَخَذَ مُوسَى
الدَّمَ وَجَعَلَهُ عَلَى قُرُونِ الْمَذْبَحِ بِإِصْبَعِهِ
سَبْعَ مَرَّاتٍ، وَطَهَّرَ الْمَذْبَحَ وَصَبَّ الدَّمَ
عِنْدَ قَاعِدَةِ الْمَذْبَحِ وَقَدَّسَهُ لِلتَّكْفِيرِ عَلَيْهِ.
١٥ وَأَخَذَ الشَّحْمَ الَّذِي عَلَى الْجَوْفِ وَزِيَادَةَ
الْكَبِدِ وَالْكُلْيَتَيْنِ وَشَحْمَهُمَا، وَأَوْقَدَ مُوسَى
عَلَى الْمَذْبَحِ. ١٦ وَأَمَّا الثَّوْرُ وَجِلْدُهُ وَلَحْمُهُ
وَفَرْثُهُ فَأَحْرَقَهُ بِالنَّارِ خَارِجَ الْمَحَلَّةِ، كَمَا
أَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى. ١٧ وَقَرَّبَ الْكَبْشَ
لِلْمُحْرَقَةِ، فَوَضَعَ هَارُونُ وَبَنُوهُ أَيْدِيَهُمْ عَلَى
رَأْسِ الْكَبْشِ. ١٨ وَذَبَحَ، وَرَشَّ مُوسَى الدَّمَ
عَلَى الْمَذْبَحِ مِنْ كُلِّ جِهَاتِهِ. ١٩ وَقَطَّعَ الْكَبْشَ
إِلَى قِطَعِهِ، وَأَوْقَدَ مُوسَى الرَّأْسَ وَالْقِطَعَ
وَالشَّحْمَ. ٢٠ وَغَسَلَ الْجَوْفَ وَالأَكَارِعَ بِالْمَاءِ،
وَأَوْقَدَ مُوسَى كُلَّ الْكَبْشِ عَلَى الْمَذْبَحِ
مُحْرَقَةً. رَائِحَةَ سُرُورٍ. وَقُودًا لِلرَّبِّ هُوَ، كَمَا
أَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى. ٢١ وَقَرَّبَ الْكَبْشَ الثَّانِيَ،
كَبْشَ التَّكْرِيسِ، فَوَضَعَ هَارُونُ وَبَنُوهُ أَيْدِيَهُمْ
عَلَى رَأْسِ الْكَبْشِ. ٢٢ وَذَبَحَ، وَأَخَذَ مُوسَى
مِنْ دَمِهِ وَجَعَلَ عَلَى شَحْمَةِ أُذُنِ هَارُونَ
الْيُمْنَى وَعَلَى إِبْهَامِ يَدِهِ الْيُمْنَى وَعَلَى
إِبْهَامِ رِجْلِهِ الْيُمْنَى. ٢٣ وَقَرَّبَ بَنِي هَارُونَ
وَجَعَلَ مُوسَى مِنَ الدَّمِ عَلَى شَحْمَةِ أُذُنِهِمِ
الْيُمْنَى وَعَلَى إِبْهَامِ أَيْدِيهِمِ الْيُمْنَى وَعَلَى
إِبْهَامِ أَرْجُلِهِمِ الْيُمْنَى. وَرَشَّ مُوسَى الدَّمَ
عَلَى الْمَذْبَحِ مِنْ كُلِّ جِهَاتِهِ. ٢٤ وَأَخَذَ الشَّحْمَ
وَالأَلْيَةَ وَكُلَّ الشَّحْمِ الَّذِي عَلَى الْجَوْفِ
وَزِيَادَةَ الْكَبِدِ وَالْكُلْيَتَيْنِ وَشَحْمَهُمَا وَالسَّاقَ
الْيُمْنَى، ٢٥ وَمِنَ السَّلَّةِ الْفَطِيرِ الَّتِي أَمَامَ
الرَّبِّ أَخَذَ قُرْصَ خُبْزٍ وَاحِدًا وَقُرْصَ خُبْزٍ
مَعْجُونٍ بِزَيْتٍ وَاحِدًا وَرَقِيقًا وَاحِدًا، وَوَضَعَ
عَلَى الشَّحْمِ وَعَلَى السَّاقِ الْيُمْنَى. ٢٦ وَجَعَلَ
الْكُلَّ عَلَى كَفَّيْ هَارُونَ وَعَلَى أَكُفِّ بَنِيهِ
وَلَوَّحَ تَلْوِيحًا أَمَامَ الرَّبِّ. ٢٧ وَأَخَذَ مُوسَى
الْكُلَّ مِنْ أَكُفِّهِمْ وَأَوْقَدَ عَلَى الْمَذْبَحِ فَوْقَ
الْمُحْرَقَةِ، ذَبِيحَةَ تَكْرِيسٍ رَائِحَةَ سُرُورٍ،
وَقُودًا لِلرَّبِّ هُوَ. ٢٨ وَأَخَذَ مُوسَى الصَّدْرَ
وَلَوَّحَ تَلْوِيحًا أَمَامَ الرَّبِّ مِنْ كَبْشِ التَّكْرِيسِ
لِمُوسَى، نَصِيبًا لَهُ كَمَا أَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى.
٢٩ وَأَخَذَ مُوسَى الدُّهْنَ وَالدَّمَ الَّذِي عَلَى
الْمَذْبَحِ وَرَشَّ عَلَى هَارُونَ وَعَلَى ثِيَابِهِ وَعَلَى
بَنِيهِ وَعَلَى ثِيَابِ بَنِيهِ مَعَهُ، وَقَدَّسَ هَارُونَ
وَثِيَابَهُ وَبَنِيهِ وَثِيَابَ بَنِيهِ مَعَهُ. ٣١ وَقَالَ
مُوسَى لِهَارُونَ وَبَنِيهِ: اطْبُخُوا اللَّحْمَ عِنْدَ
بَابِ خَيْمَةِ الاجْتِمَاعِ، وَهُنَاكَ كُلُوهُ مَعَ
الْخُبْزِ الَّذِي فِي سَلَّةِ التَّكْرِيسِ، كَمَا أَمَرْتُ
قَائِلاً: هَارُونُ وَبَنُوهُ يَأْكُلُونَهُ. ٣٢ وَمَا فَضَلَ
مِنَ اللَّحْمِ وَالْخُبْزِ تَحْرِقُونَ بِالنَّارِ. ٣٣ وَمِنْ
بَابِ خَيْمَةِ الاجْتِمَاعِ لاَ تَخْرُجُونَ سَبْعَةَ
أَيَّامٍ، إِلَى يَوْمِ كَمَالِ أَيَّامِ تَكْرِيسِكُمْ، لأَنَّهُ
سَبْعَةَ أَيَّامٍ يُكَمِّلُ يَدَيْكُمْ. ٣٤ كَمَا فُعِلَ
الْيَوْمَ هكَذَا أَمَرَ الرَّبُّ أَنْ يُفْعَلَ لِلتَّكْفِيرِ
عَلَيْكُمْ. ٣٥ وَعِنْدَ بَابِ خَيْمَةِ الاجْتِمَاعِ تُقِيمُونَ
نَهَارًا وَلَيْلاً سَبْعَةَ أَيَّامٍ، وَتَحْفَظُونَ حِفْظَةَ
الرَّبِّ فَلاَ تَمُوتُونَ، لأَنَّهُ هكَذَا أُوصِيتُ.
٣٦ فَعَمِلَ هَارُونُ وَبَنُوهُ كُلَّ الأُمُورِ الَّتِي
أَمَرَ بِهَا الرَّبُّ عَلَى يَدِ مُوسَى.

٩ وَكَانَ فِي الْيَوْمِ الثَّامِنِ أَنَّ مُوسَى دَعَا
هَارُونَ وَبَنِيهِ وَشُيُوخَ إِسْرَائِيلَ، ٢ وَقَالَ
لِهَارُونَ: خُذْ لِنَفْسِكَ عِجْلَ خَطِيَّةٍ وَكَبْشًا
لِمُحْرَقَةٍ صَحِيحَيْنِ وَقَرِّبْهُمَا أَمَامَ الرَّبِّ.
٣ وَإِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ تُكَلِّمُ قَائِلاً: خُذُوا
تَيْسَ مَعْزٍ لِخَطِيَّةٍ، وَعِجْلاً وَحَمَلاً صَحِيحَيْنِ
ابْنَيْ سَنَةٍ لِمُحْرَقَةٍ، ٤ وَثَوْرًا وَكَبْشًا لِذَبِيحَةِ
سَلاَمَةٍ لِنَذْبَحَ أَمَامَ الرَّبِّ، وَتَقْدِمَةً مَعْجُونَةً
بِزَيْتٍ، لأَنَّ الرَّبَّ الْيَوْمَ يَتَرَاءَى لَكُمْ.
٥ فَأَتَوْا بِمَا أَمَرَ بِهِ مُوسَى أَمَامَ خَيْمَةِ
الاجْتِمَاعِ، وَتَقَدَّمَ كُلُّ الْجَمَاعَةِ وَوَقَفُوا أَمَامَ
الرَّبِّ. ٦ وَقَالَ مُوسَى: هذَا هُوَ الأَمْرُ الَّذِي
أَمَرَ الرَّبُّ بِعَمَلِهِ، فَيَتَرَاءَى لَكُمْ مَجْدُ الرَّبِّ.
٧ وَقَالَ مُوسَى لِهَارُونَ: تَقَدَّمْ إِلَى الْمَذْبَحِ
وَاعْمَلْ خَطِيَّتَكَ وَمُحْرَقَتَكَ وَكَفِّرْ عَنْكَ
وَعَنِ الشَّعْبِ، وَاعْمَلْ قُرْبَانَ الشَّعْبِ وَكَفِّرْ
عَنْهُمْ، كَمَا أَمَرَ الرَّبُّ. ٨ فَتَقَدَّمَ هَارُونُ إِلَى
الْمَذْبَحِ وَذَبَحَ عِجْلَ الْخَطِيَّةِ الَّذِي لِنَفْسِهِ.
٩ وَقَدَّمَ بَنُو هَارُونَ الدَّمَ إِلَيْهِ، فَغَمَسَ إِصْبَعَهُ
فِي الدَّمِ وَجَعَلَ عَلَى قُرُونِ الْمَذْبَحِ، وَصَبَّ
الدَّمَ عِنْدَ قَاعِدَةِ الْمَذْبَحِ. ١٠ وَأَمَّا الشَّحْمُ
وَالْكُلْيَتَانِ وَزِيَادَةُ الْكَبِدِ مِنَ الذَّبِيحَةِ فَأَوْقَدَ
عَلَى الْمَذْبَحِ، كَمَا أَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى.
١١ وَأَمَّا اللَّحْمُ وَالْجِلْدُ فَأَحْرَقَهُ بِالنَّارِ خَارِجَ
الْمَحَلَّةِ. ١٢ وَذَبَحَ الْمُحْرَقَةَ، فَقَدَّمَ بَنُو هَارُونَ
إِلَيْهِ الدَّمَ فَرَشَّهُ عَلَى الْمَذْبَحِ مِنْ كُلِّ
جِهَاتِهِ. ١٣ وَقَدَّمُوا الْمُحْرَقَةَ إِلَيْهِ قِطَعًا
وَالرَّأْسَ، فَأَوْقَدَ عَلَى الْمَذْبَحِ. ١٤ وَغَسَلَ
الْجَوْفَ وَالأَكَارِعَ وَأَوْقَدَ عَلَى الْمُحْرَقَةِ عَلَى
الْمَذْبَحِ. ١٥ وَقَرَّبَ قُرْبَانَ الشَّعْبِ، وَأَخَذَ تَيْسَ
الْمَعْزِ الَّذِي لِخَطِيَّةِ الشَّعْبِ وَذَبَحَهُ وَذَبَحَهُ
لِلْخَطِيَّةِ كَالأَوَّلِ. ١٦ وَقَرَّبَ الْمُحْرَقَةَ وَعَمِلَهَا
حَسَبَ الْقَضَاءِ. ١٧ وَقَرَّبَ التَّقْدِمَةَ وَمَلأَ كَفَّهُ
مِنْهَا وَأَوْقَدَ عَلَى الْمَذْبَحِ، عَدَا مُحْرَقَةِ
الصَّبَاحِ. ١٨ وَذَبَحَ الثَّوْرَ وَالْكَبْشَ ذَبِيحَةَ
السَّلاَمَةِ الَّذِي لِلشَّعْبِ. وَقَدَّمَ بَنُو هَارُونَ
الدَّمَ إِلَيْهِ فَرَشَّهُ عَلَى الْمَذْبَحِ مِنْ كُلِّ
جِهَاتِهِ. ١٩ وَالشَّحْمَ مِنَ الثَّوْرِ وَمِنَ الْكَبْشِ
الأَلْيَةَ وَالْمُغَطِّيَ وَالْكُلْيَتَيْنِ وَزِيَادَةَ الْكَبِدِ،
٢٠ وَوَضَعُوا الشَّحْمَ عَلَى الصُّدُورِ، وَأَوْقَدَ
الشَّحْمَ عَلَى الْمَذْبَحِ. ٢١ وَأَمَّا الصُّدُورُ
وَالسَّاقُ الْيُمْنَى فَلَوَّحَ هَارُونُ تَلْوِيحًا أَمَامَ
الرَّبِّ، كَمَا أَمَرَ مُوسَى. ٢٢ وَرَفَعَ هَارُونُ يَدَيْهِ
نَحْوَ الشَّعْبِ وَبَارَكَهُمْ، وَنَزَلَ عَنْ عَمَلِ
الْخَطِيَّةِ وَالْمُحْرَقَةِ وَذَبَائِحِ السَّلاَمَةِ.
٢٣ وَدَخَلَ مُوسَى وَهَارُونُ إِلَى خَيْمَةِ الاجْتِمَاعِ
وَخَرَجَا وَبَارَكَا الشَّعْبَ، فَتَرَاءَى مَجْدُ الرَّبِّ
لِكُلِّ الشَّعْبِ. ٢٤ وَخَرَجَتْ نَارٌ مِنْ قُدَّامِ
الرَّبِّ وَأَكَلَتِ الْمُحْرَقَةَ وَالشَّحْمَ عَلَى
الْمَذْبَحِ، فَرَأَى كُلُّ الشَّعْبِ وَهَتَفُوا وَخَرُّوا
عَلَى وُجُوهِهِمْ.

١٠ وَأَخَذَ بَنُو هَارُونَ نَادَابُ وَأَبِيهُو كُلُّ
وَاحِدٍ مِبْخَرَتَهُ وَوَضَعَا فِيهَا نَارًا وَجَعَلاَ
عَلَيْهَا بَخُورًا وَقَرَّبَا أَمَامَ الرَّبِّ نَارًا
غَرِيبَةً لَمْ يَأْمُرْهُمَا بِهَا. ٢ فَخَرَجَتْ نَارٌ مِنْ
قُدَّامِ الرَّبِّ وَأَكَلَتْهُمَا فَمَاتَا قُدَّامَ الرَّبِّ.
٣ فَقَالَ مُوسَى لِهَارُونَ: هُوَ الَّذِي تَكَلَّمَ الرَّبُّ
عَنْهُ قَائِلاً: بِالْقَرِيبِينَ مِنِّي أَتَقَدَّسُ، وَأَمَامَ
كُلِّ الشَّعْبِ أَتَمَجَّدُ. فَصَمَتَ هَارُونُ.
٤ وَدَعَا مُوسَى مِيشَائِيلَ وَأَلِصَافَانَ ابْنَيْ عُزِّيئِيلَ
عَمِّ هَارُونَ، وَقَالَ لَهُمَا: تَقَدَّمَا وَاحْمِلاَ
إِخْوَتَكُمَا مِنْ أَمَامِ الْقُدْسِ إِلَى خَارِجِ
الْمَحَلَّةِ. ٥ فَتَقَدَّمَا وَحَمَلاَهُمَا بِقَمِيصِهِمَا إِلَى
خَارِجِ الْمَحَلَّةِ، كَمَا قَالَ مُوسَى. ٦ وَقَالَ
مُوسَى لِهَارُونَ وَلأَلِعَازَارَ وَإِيثَامَارَ بَنِيهِ:
رُءُوسَكُمْ لاَ تُعَرُّوا وَثِيَابَكُمْ لاَ تَشُقُّوا لِئَلاَّ
تَمُوتُوا وَعَلَى كُلِّ الْجَمَاعَةِ يَسْخَطُ، وَإِخْوَتُكُمْ
كُلُّ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ يَبْكُونَ الْمُحْرَقَةَ الَّتِي
أَحْرَقَهَا الرَّبُّ. ٧ وَمِنْ بَابِ خَيْمَةِ الاجْتِمَاعِ لاَ
تَخْرُجُوا لِئَلاَّ تَمُوتُوا، لأَنَّ دُهْنَ مَسْحَةِ الرَّبِّ
عَلَيْكُمْ. فَعَمِلُوا بِحَسَبِ قَوْلِ مُوسَى.
٨ وَكَلَّمَ الرَّبُّ هَارُونَ قَائِلاً: ٩ خَمْرًا وَمُسْكِرًا
لاَ تَشْرَبْ أَنْتَ وَبَنُوكَ مَعَكَ عِنْدَ دُخُولِكُمْ
إِلَى خَيْمَةِ الاجْتِمَاعِ لِئَلاَّ تَمُوتُوا. فَرِيضَةً
أَبَدِيَّةً فِي أَجْيَالِكُمْ. ١٠ وَلِلتَّمْيِيزِ بَيْنَ
الْمُقَدَّسِ وَالْمُدَنَّسِ، وَبَيْنَ النَّجِسِ وَالطَّاهِرِ،
١١ وَلِتُعَلِّمُوا بَنِي إِسْرَائِيلَ جَمِيعَ الْفَرَائِضِ
الَّتِي كَلَّمَهُمُ الرَّبُّ بِهَا عَلَى يَدِ مُوسَى.
١٢ وَكَلَّمَ مُوسَى هَارُونَ وَأَلِعَازَارَ وَإِيثَامَارَ
بَنِيهِ الْبَاقِينَ: خُذُوا التَّقْدِمَةَ الْبَاقِيَةَ مِنْ
ذَبَائِحِ الرَّبِّ وَكُلُوهَا فَطِيرًا عِنْدَ الْمَذْبَحِ،
لأَنَّهَا قُدْسُ أَقْدَاسٍ هِيَ. ١٣ وَتَأْكُلُونَهَا فِي
مَكَانٍ مُقَدَّسٍ، لأَنَّهَا حَقُّكَ وَحَقُّ بَنِيكَ مِنْ
ذَبَائِحِ الرَّبِّ، لأَنَّهُ هكَذَا أُوصِيتُ. ١٤ وَأَمَّا
الصَّدْرُ التَّلْوِيحُ وَالسَّاقُ الرَّفِيعَةُ فَتَأْكُلُهَا فِي
مَكَانٍ طَاهِرٍ أَنْتَ وَبَنُوكَ وَبَنَاتُكَ مَعَكَ،
لأَنَّهَا حَقُّكَ وَحَقُّ بَنِيكَ قَدْ أُعْطِيَا مِنْ
ذَبَائِحِ سَلاَمَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ. ١٥ السَّاقُ
الرَّفِيعَةُ وَالصَّدْرُ التَّلْوِيحُ يَأْتُونَ بِهِمَا مَعَ
وَقَائِدِ الْجُنْدِ، وَالْكَهَنَةِ وَاللاَّوِيِّينَ وَالْبَوَّابِينَ
وَالْمُغَنِّينَ، وَرُؤَسَاءِ الْبُيُوتِ الآبَائِيَّةِ لِبَنِي
إِسْرَائِيلَ، ٢ قُدَّامَ الرَّبِّ فِي خَيْمَةِ الاجْتِمَاعِ،
وَأَمَرَ الرَّبُّ أَنْ يُعْطَى لَهُمْ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ
فِي يَوْمِ مَسْحِهِ. ٣٦ هذِهِ هِيَ الْقُرْبَانُ الَّذِي
أَمَرَ الرَّبُّ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يُقَرِّبُوا لِلرَّبِّ
فِي يَوْمِ مَسْحِهِ، عُشْرُ الإِيفَةِ مِنْ دَقِيقٍ
لِتَقْدِمَةٍ دَائِمَةٍ، نِصْفُهُ فِي الصَّبَاحِ وَنِصْفُهُ
فِي الْمَسَاءِ. ٣٧ عَلَى صَفِيحٍ بِدُهْنٍ تُعْمَلُ
بِالسَّمْنِ تُقَرِّبُهَا مَفْرُوكَةً. فَطَائِرَ تَقْدِمَةِ
الدَّقِيقِ مَسْلُوقَةً تُقَرِّبُهَا رَائِحَةَ سُرُورٍ
لِلرَّبِّ. ٣٨ وَيَعْمَلُ الْكَاهِنُ الَّذِي مِنْ بَنِيهِ
مَكَانَهُ مَسِيحًا يُقَرِّبُهُ. فَرِيضَةً أَبَدِيَّةً لِلرَّبِّ
يُحْرَقُ كُلُّهُ. ٣٩ وَكُلُّ تَقْدِمَةِ كَاهِنٍ تَكُونُ
كُلُّهَا مُحْرَقَةً. لاَ تُؤْكَلُ. ٤٠ وَكَلَّمَ الرَّبُّ
مُوسَى قَائِلاً: ٤١ كَلِّمْ هَارُونَ وَبَنِيهِ قَائِلاً:
هذِهِ هِيَ شَرِيعَةُ الذَّبِيحَةِ وَالتَّقْدِمَةِ وَالْخَطِيَّةِ
وَالإِثْمِ وَالتَّكْرِيسِ وَذَبِيحَةِ السَّلاَمَةِ، ٤٢ الَّتِي
أَمَرَ الرَّبُّ بِهَا مُوسَى فِي جَبَلِ سِينَاءَ يَوْمَ
أَوْصَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنْ يُقَرِّبُوا قُرْبَانَهُمْ
لِلرَّبِّ فِي بَرِّيَّةِ سِينَاءَ.

٨ وَكَلَّمَ الرَّبُّ مُوسَى قَائِلاً: ٢ خُذْ هَارُونَ
وَبَنِيهِ مَعَهُ وَالثِّيَابَ وَدُهْنَ الْمَسْحَةِ وَثَوْرَ
الْخَطِيَّةِ وَالْكَبْشَيْنِ وَسَلَّةَ الْفَطِيرِ، ٣ وَاجْمَعْ
كُلَّ الْجَمَاعَةِ عِنْدَ بَابِ خَيْمَةِ الاجْتِمَاعِ.
٤ فَفَعَلَ مُوسَى كَمَا أَمَرَهُ الرَّبُّ، وَاجْتَمَعَتِ
الْجَمَاعَةُ عِنْدَ بَابِ خَيْمَةِ الاجْتِمَاعِ. ٥ وَقَالَ
مُوسَى لِلْجَمَاعَةِ: هذَا هُوَ الأَمْرُ الَّذِي أَمَرَ
الرَّبُّ بِعَمَلِهِ. ٦ فَقَرَّبَ مُوسَى هَارُونَ وَبَنِيهِ
وَغَسَلَهُمْ بِالْمَاءِ. ٧ وَجَعَلَ عَلَيْهِ الْقَمِيصَ
وَشَدَّ عَلَيْهِ الْمِنْطَقَةَ وَأَلْبَسَهُ الرِّدَاءَ وَجَعَلَ
عَلَيْهِ الأَفُودَ وَشَدَّ عَلَيْهِ مِنْطَقَةَ الأَفُودِ
وَرَبَطَهُ بِهَا. ٨ وَوَضَعَ عَلَيْهِ الْقَلْقَدَةَ وَجَعَلَ
عَلَى الْقَلْقَدَةِ الْعِصَابَةَ، عَلَى الْعِصَابَةِ
أَمَامَ وَجْهِهِ وَضَعَ صَفِيحَ الذَّهَبِ، إِكْلِيلَ
الْقُدْسِ، كَمَا أَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى. ٩ وَأَخَذَ مُوسَى
دُهْنَ الْمَسْحَةِ وَمَسَحَ الْمَسْكَنَ وَكُلَّ مَا فِيهِ
وَقَدَّسَهُ. ١٠ وَرَشَّ مِنْهُ عَلَى الْمَذْبَحِ سَبْعَ
مَرَّاتٍ، وَمَسَحَ الْمَذْبَحَ وَكُلَّ آنِيَتِهِ وَالْمِرْكَنَ
وَقَاعِدَتَهُ لِتَقْدِيسِهَا. ١١ وَصَبَّ مِنْ دُهْنِ
الْمَسْحَةِ عَلَى رَأْسِ هَارُونَ وَمَسَحَهُ لِتَقْدِيسِهِ.
١٢ وَقَرَّبَ بَنِي هَارُونَ وَأَلْبَسَهُمْ أَقْمِصَةً
وَشَدَّ عَلَيْهِمْ مَنَاطِقَ وَعَمَّمَ لَهُمْ قَلاَنِسَ،
كَمَا أَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى. ١٣ وَقَرَّبَ الثَّوْرَ
لِلْخَطِيَّةِ، فَوَضَعَ هَارُونُ وَبَنُوهُ أَيْدِيَهُمْ عَلَى
رَأْسِ الثَّوْرِ لِلْخَطِيَّةِ. ١٤ وَذَبَحَهُ، وَأَخَذَ مُوسَى
الدَّمَ وَجَعَلَهُ عَلَى قُرُونِ الْمَذْبَحِ بِإِصْبَعِهِ
سَبْعَ مَرَّاتٍ، وَطَهَّرَ الْمَذْبَحَ وَصَبَّ الدَّمَ
عِنْدَ قَاعِدَةِ الْمَذْبَحِ وَقَدَّسَهُ لِلتَّكْفِيرِ عَلَيْهِ.
١٥ وَأَخَذَ الشَّحْمَ الَّذِي عَلَى الْجَوْفِ وَزِيَادَةَ
الْكَبِدِ وَالْكُلْيَتَيْنِ وَشَحْمَهُمَا، وَأَوْقَدَ مُوسَى
عَلَى الْمَذْبَحِ. ١٦ وَأَمَّا الثَّوْرُ وَجِلْدُهُ وَلَحْمُهُ
وَفَرْثُهُ فَأَحْرَقَهُ بِالنَّارِ خَارِجَ الْمَحَلَّةِ، كَمَا
أَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى. ١٧ وَقَرَّبَ الْكَبْشَ
لِلْمُحْرَقَةِ، فَوَضَعَ هَارُونُ وَبَنُوهُ أَيْدِيَهُمْ عَلَى
رَأْسِ الْكَبْشِ. ١٨ وَذَبَحَ، وَرَشَّ مُوسَى الدَّمَ
عَلَى الْمَذْبَحِ مِنْ كُلِّ جِهَاتِهِ. ١٩ وَقَطَّعَ الْكَبْشَ
إِلَى قِطَعِهِ، وَأَوْقَدَ مُوسَى الرَّأْسَ وَالْقِطَعَ
وَالشَّحْمَ. ٢٠ وَغَسَلَ الْجَوْفَ وَالأَكَارِعَ بِالْمَاءِ،
وَأَوْقَدَ مُوسَى كُلَّ الْكَبْشِ عَلَى الْمَذْبَحِ
مُحْرَقَةً. رَائِحَةَ سُرُورٍ. وَقُودًا لِلرَّبِّ هُوَ، كَمَا
أَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى. ٢١ وَقَرَّبَ الْكَبْشَ الثَّانِيَ،
كَبْشَ التَّكْرِيسِ، فَوَضَعَ هَارُونُ وَبَنُوهُ أَيْدِيَهُمْ
عَلَى رَأْسِ الْكَبْشِ. ٢٢ وَذَبَحَ، وَأَخَذَ مُوسَى
مِنْ دَمِهِ وَجَعَلَ عَلَى شَحْمَةِ أُذُنِ هَارُونَ
الْيُمْنَى وَعَلَى إِبْهَامِ يَدِهِ الْيُمْنَى وَعَلَى
إِبْهَامِ رِجْلِهِ الْيُمْنَى. ٢٣ وَقَرَّبَ بَنِي هَارُونَ
وَجَعَلَ مُوسَى مِنَ الدَّمِ عَلَى شَحْمَةِ أُذُنِهِمِ
الْيُمْنَى وَعَلَى إِبْهَامِ أَيْدِيهِمِ الْيُمْنَى وَعَلَى
إِبْهَامِ أَرْجُلِهِمِ الْيُمْنَى. وَرَشَّ مُوسَى الدَّمَ
عَلَى الْمَذْبَحِ مِنْ كُلِّ جِهَاتِهِ. ٢٤ وَأَخَذَ الشَّحْمَ
وَالأَلْيَةَ وَكُلَّ الشَّحْمِ الَّذِي عَلَى الْجَوْفِ
وَزِيَادَة

ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו׃
ויישק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו׃
15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54

ספר ויקרא.

פרשה ז.

1 ואת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר
ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק
על המזבח סביב: 2 ואת כל חלבו יקריב ממנו את
האליה ואת החלב המכסה את הקרב: 3 ואת שתי
הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים
ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: 4 ואת
הקטרת הכהן המזבחה אשה לה' אשם הוא: 5 כל
זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים
הוא: 6 כחטאת כאשם תורה אחת למשפט לו יהיה:
7 והכהן המכפר בו יאכלנה עור הבשר אשר יקרב
אתו לה' לכהן הוא יהיה: 8 ועור הבשר אשר יקריב
איש לכהן לו יהיה לכהן: 9 וכל מנחה אפויה בתנור
וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן הקרב אתה
לו יהיה: 10 ומנחה בלולה בשמן ויבשה לכל בני
אהרן איש כאחיו: 11 וזאת תורת זבח השלמים אשר
יקריב לה': 12 על תודה יקריבנו והקריב על זבח
התודה חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן על זבח
התודה: 13 על חלת לחם חמץ יקרב קרבנו על זבח
תודת שלמיו: 14 ומכל הקרבן יקריב אחד תרומה
לכל לה' לכהן הזרק הדם לו יהיה: 15 ובשר זבח
תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד
בקר: 16 ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו
את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל: 17 והנותר
מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף: 18 ואם
האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא
ירצה המקריב לו לא יחשב פגול יהיה והנפש
ההוא מעונה תשא: 19 והבשר אשר יגע בכל טמא
לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר:
20 והנפש אשר תאכל בשר מזבח שלמים אשר
ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:
21 ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה
או בכל שקץ טמא וטמא ואכל מבשר זבח שלמים
אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 22 וידבר
יהוה אל משה לאמר: 23 דבר אל בני ישראל לאמר
כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: 24 וחלב נבלה
וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלוהו:
25 כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנו
אשה לה' ונכרתה הנפש האכלת מושבתיכם לכל
נפש: 26 וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף
ולבהמה: 27 כל הנפש אשר תאכל כל דם ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה: 28 וידבר יהוה אל משה לאמר:
29 דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח
שלמיו יביא את קרבנו לה' מזבח שלמיו לה':
30 ידיו תביאינה את אשי יהוה את החלב על
החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני
יהוה: 31 והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה
לאהרן ולבניו לשוק הימין תתנו תרומה מזבחי
שלמיכם: 32 ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן
מזבחי שלמיכם לו יהיה: 33 מבני אהרן המקריב
את דם השלמים ואת החלב לו תהיה שוק הימין
למנה: 34 כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה
לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתנם
לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל:
35 זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה
ביום הקריבו לכהן לה': 36 אשר צוה יהוה לתת
להם ביום המשח אתם מבני ישראל חק עולם
לדרתם: 37 זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת
ולאשם ולמלאים ולזבח השלמים: 38 אשר צוה
יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני
ישראל להקריב את קרבנם לה' במדבר סיני:

ואתה תשמחו ותחגו חג הסכות: כי ישמעו כל הגוים
10 את שמחתכם. כי אני ה׳ דברתי נאם אדני יהוה:
ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
11 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
12 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
13 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
14 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
15 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
16 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
17 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
18 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
19 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
20 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
21 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
22 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
23 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
24 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
25 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
26 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
27 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
28 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
29 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
30 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
31 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
32 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
33 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
34 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
35 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
36 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
37 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
38 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
39 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
40 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
41 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
42 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
43 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
44 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
45 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
46 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
47 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
48 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
49 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
50 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
51 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
52 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
53 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
54 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
55 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
56 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
57 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
58 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
59 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
60 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
61 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
62 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
63 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
64 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
65 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
66 ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך
ירושלם: ויהי מושיע אל תוך ירושלם. ויהי מושיע אל תוך

ס
ס
ס

כִּי־עַל־כֵּן תִּשְׁלַח אֶת־מִנְחֹת לְגַת בַּיִת אַכְזָב לַמְתַלְּאִים לָךְ׃
וְהוֹרַשְׁתִּי לָךְ עוֹד אֶת־יוֹשֵׁב מָרֵשָׁה עַד־עֲדֻלָּם יָבוֹא כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל׃
הִתְקָרְחִי וְהִתְגֹּזִּי עַל־בְּנֵי תַעֲנוּגָיִךְ הַרְחִיבִי קָרְחָתֵךְ כַּנֶּשֶׁר כִּי־גָלוּ מִמֵּךְ׃
הוֹי הַנְּחֹתִים בְּאָוֶן וּפֹעֲלֵי רָעָה עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם בְּאוֹר הַבֹּקֶר יַעֲשׂוּהָ כִּי־יֶשׁ לָאֵל יָדָם׃
וְחָמְדוּ שָׂדוֹת וְגָזָלוּ וּבָתִּים וְנָשָׂאוּ וְעָשְׁקוּ גֶּבֶר וּבֵיתוֹ וְאִישׁ וְנַחֲלָתוֹ׃
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי חֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת רָעָה אֲשֶׁר לֹא־תָסוּרוּ מִשָּׁם מֵאֲשֶׁר לֹא־תֵלְכוּן רוֹמָה כִּי עֵת רָעָה הִוא׃
בַּיּוֹם הַהוּא יִשָּׂא עָלָיו מָשָׁל וְנָהָה נְהִי נָהִינוּ שָׁדוֹד נָשָׁינוּ חֲלָקֵנוּ יְמִירֶנָּה לִמְשׁוֹבֵב שָׂדֵינוּ יְחַלֵּק׃
לָכֵן לֹא־יִהְיֶה לָךְ מַשְׁלִיךְ חֶבֶל בְּגוֹרָל בִּקְהַל יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה לָךְ מְחַלְּקֵי גוֹרָל׃
אַל־תִּטִּפוּ לָנוֹ אַל־יִטִּפוּ לָאֵלֶּה לֹא־יִסֹּגוּ כְלִמּוֹת׃
הַנֶּאֱמַר בֵּית יַעֲקֹב הֲקָצַר רוּחַ יְהוָה אִם־אֵלֶּה מַעֲלָלָיו הֲלֹא דְבָרַי יֵיטִיבוּ עִם־הַהֹלֵךְ יָשָׁר׃
וְאֶתְמוֹל עַמִּי לְקוֹמֵם הִפְשִׁיטֶם מֵעַל הַשַּׂלְמָה עֹבְרֵי בֶטַח שָׁבֵי מִלְחָמָה׃
נְשֵׁי עַמִּי תְּגָרְשׁוּן מִבֵּית תַּעֲנוּגֶיהָ מֵעַל עֹלָלֶיהָ הַרְתֶּם הוֹדִי לְעוֹלָם׃
כִּי לֹא מָנוֹחַ זֶה כִּי מִפְּנֵי הַטֻּמְאָה תַּשְׁחִית וְהַשַּׁחַת נִחְרָצָה׃
לוּ־אִישׁ הֹלֵךְ רוּחַ וְשֶׁקֶר כִּזַּב לְךָ לְנַטִּף יַיִן וְלִשְׁכָּר וְהָיָה נַטִּף הָעָם הַזֶּה׃
לֹא־יִהְיֶה לָעָם הַזֶּה מְנוּחָה מִפְּנֵי הַטֻּמְאָה תַּשְׁחִית וְהַשַּׁחַת נִחְרָצָה׃

פרק ג׳

כִּי־עַל־כֵּן תִּשְׁלַח אֶת־מִנְחֹת לְגַת בַּיִת אַכְזָב לַמְתַלְּאִים לָךְ׃
וְהוֹרַשְׁתִּי לָךְ עוֹד אֶת־יוֹשֵׁב מָרֵשָׁה עַד־עֲדֻלָּם יָבוֹא כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל׃
הִתְקָרְחִי וְהִתְגֹּזִּי עַל־בְּנֵי תַעֲנוּגָיִךְ הַרְחִיבִי קָרְחָתֵךְ כַּנֶּשֶׁר כִּי־גָלוּ מִמֵּךְ׃
הוֹי הַנְּחֹתִים בְּאָוֶן וּפֹעֲלֵי רָעָה עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם בְּאוֹר הַבֹּקֶר יַעֲשׂוּהָ כִּי־יֶשׁ לָאֵל יָדָם׃
וְחָמְדוּ שָׂדוֹת וְגָזָלוּ וּבָתִּים וְנָשָׂאוּ וְעָשְׁקוּ גֶּבֶר וּבֵיתוֹ וְאִישׁ וְנַחֲלָתוֹ׃
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי חֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת רָעָה אֲשֶׁר לֹא־תָסוּרוּ מִשָּׁם מֵאֲשֶׁר לֹא־תֵלְכוּן רוֹמָה כִּי עֵת רָעָה הִוא׃
בַּיּוֹם הַהוּא יִשָּׂא עָלָיו מָשָׁל וְנָהָה נְהִי נָהִינוּ שָׁדוֹד נָשָׁינוּ חֲלָקֵנוּ יְמִירֶנָּה לִמְשׁוֹבֵב שָׂדֵינוּ יְחַלֵּק׃
לָכֵן לֹא־יִהְיֶה לָךְ מַשְׁלִיךְ חֶבֶל בְּגוֹרָל בִּקְהַל יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה לָךְ מְחַלְּקֵי גוֹרָל׃
אַל־תִּטִּפוּ לָנוֹ אַל־יִטִּפוּ לָאֵלֶּה לֹא־יִסֹּגוּ כְלִמּוֹת׃
הַנֶּאֱמַר בֵּית יַעֲקֹב הֲקָצַר רוּחַ יְהוָה אִם־אֵלֶּה מַעֲלָלָיו הֲלֹא דְבָרַי יֵיטִיבוּ עִם־הַהֹלֵךְ יָשָׁר׃
וְאֶתְמוֹל עַמִּי לְקוֹמֵם הִפְשִׁיטֶם מֵעַל הַשַּׂלְמָה עֹבְרֵי בֶטַח שָׁבֵי מִלְחָמָה׃
נְשֵׁי עַמִּי תְּגָרְשׁוּן מִבֵּית תַּעֲנוּגֶיהָ מֵעַל עֹלָלֶיהָ הַרְתֶּם הוֹדִי לְעוֹלָם׃
כִּי לֹא מָנוֹחַ זֶה כִּי מִפְּנֵי הַטֻּמְאָה תַּשְׁחִית וְהַשַּׁחַת נִחְרָצָה׃
לוּ־אִישׁ הֹלֵךְ רוּחַ וְשֶׁקֶר כִּזַּב לְךָ לְנַטִּף יַיִן וְלִשְׁכָּר וְהָיָה נַטִּף הָעָם הַזֶּה׃
לֹא־יִהְיֶה לָעָם הַזֶּה מְנוּחָה מִפְּנֵי הַטֻּמְאָה תַּשְׁחִית וְהַשַּׁחַת נִחְרָצָה׃

פרק ד׳

כִּי־עַל־כֵּן תִּשְׁלַח אֶת־מִנְחֹת לְגַת בַּיִת אַכְזָב לַמְתַלְּאִים לָךְ׃
וְהוֹרַשְׁתִּי לָךְ עוֹד אֶת־יוֹשֵׁב מָרֵשָׁה עַד־עֲדֻלָּם יָבוֹא כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל׃
הִתְקָרְחִי וְהִתְגֹּזִּי עַל־בְּנֵי תַעֲנוּגָיִךְ הַרְחִיבִי קָרְחָתֵךְ כַּנֶּשֶׁר כִּי־גָלוּ מִמֵּךְ׃
הוֹי הַנְּחֹתִים בְּאָוֶן וּפֹעֲלֵי רָעָה עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם בְּאוֹר הַבֹּקֶר יַעֲשׂוּהָ כִּי־יֶשׁ לָאֵל יָדָם׃
וְחָמְדוּ שָׂדוֹת וְגָזָלוּ וּבָתִּים וְנָשָׂאוּ וְעָשְׁקוּ גֶּבֶר וּבֵיתוֹ וְאִישׁ וְנַחֲלָתוֹ׃
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי חֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת רָעָה אֲשֶׁר לֹא־תָסוּרוּ מִשָּׁם מֵאֲשֶׁר לֹא־תֵלְכוּן רוֹמָה כִּי עֵת רָעָה הִוא׃
בַּיּוֹם הַהוּא יִשָּׂא עָלָיו מָשָׁל וְנָהָה נְהִי נָהִינוּ שָׁדוֹד נָשָׁינוּ חֲלָקֵנוּ יְמִירֶנָּה לִמְשׁוֹבֵב שָׂדֵינוּ יְחַלֵּק׃
לָכֵן לֹא־יִהְיֶה לָךְ מַשְׁלִיךְ חֶבֶל בְּגוֹרָל בִּקְהַל יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה לָךְ מְחַלְּקֵי גוֹרָל׃
אַל־תִּטִּפוּ לָנוֹ אַל־יִטִּפוּ לָאֵלֶּה לֹא־יִסֹּגוּ כְלִמּוֹת׃
הַנֶּאֱמַר בֵּית יַעֲקֹב הֲקָצַר רוּחַ יְהוָה אִם־אֵלֶּה מַעֲלָלָיו הֲלֹא דְבָרַי יֵיטִיבוּ עִם־הַהֹלֵךְ יָשָׁר׃
וְאֶתְמוֹל עַמִּי לְקוֹמֵם הִפְשִׁיטֶם מֵעַל הַשַּׂלְמָה עֹבְרֵי בֶטַח שָׁבֵי מִלְחָמָה׃
נְשֵׁי עַמִּי תְּגָרְשׁוּן מִבֵּית תַּעֲנוּגֶיהָ מֵעַל עֹלָלֶיהָ הַרְתֶּם הוֹדִי לְעוֹלָם׃
כִּי לֹא מָנוֹחַ זֶה כִּי מִפְּנֵי הַטֻּמְאָה תַּשְׁחִית וְהַשַּׁחַת נִחְרָצָה׃
לוּ־אִישׁ הֹלֵךְ רוּחַ וְשֶׁקֶר כִּזַּב לְךָ לְנַטִּף יַיִן וְלִשְׁכָּר וְהָיָה נַטִּף הָעָם הַזֶּה׃
לֹא־יִהְיֶה לָעָם הַזֶּה מְנוּחָה מִפְּנֵי הַטֻּמְאָה תַּשְׁחִית וְהַשַּׁחַת נִחְרָצָה׃

פרק ה׳

כִּי־עַל־כֵּן תִּשְׁלַח אֶת־מִנְחֹת לְגַת בַּיִת אַכְזָב לַמְתַלְּאִים לָךְ׃
וְהוֹרַשְׁתִּי לָךְ עוֹד אֶת־יוֹשֵׁב מָרֵשָׁה עַד־עֲדֻלָּם יָבוֹא כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל׃
הִתְקָרְחִי וְהִתְגֹּזִּי עַל־בְּנֵי תַעֲנוּגָיִךְ הַרְחִיבִי קָרְחָתֵךְ כַּנֶּשֶׁר כִּי־גָלוּ מִמֵּךְ׃
הוֹי הַנְּחֹתִים בְּאָוֶן וּפֹעֲלֵי רָעָה עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם בְּאוֹר הַבֹּקֶר יַעֲשׂוּהָ כִּי־יֶשׁ לָאֵל יָדָם׃
וְחָמְדוּ שָׂדוֹת וְגָזָלוּ וּבָתִּים וְנָשָׂאוּ וְעָשְׁקוּ גֶּבֶר וּבֵיתוֹ וְאִישׁ וְנַחֲלָתוֹ׃
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי חֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת רָעָה אֲשֶׁר לֹא־תָסוּרוּ מִשָּׁם מֵאֲשֶׁר לֹא־תֵלְכוּן רוֹמָה כִּי עֵת רָעָה הִוא׃
בַּיּוֹם הַהוּא יִשָּׂא עָלָיו מָשָׁל וְנָהָה נְהִי נָהִינוּ שָׁדוֹד נָשָׁינוּ חֲלָקֵנוּ יְמִירֶנָּה לִמְשׁוֹבֵב שָׂדֵינוּ יְחַלֵּק׃
לָכֵן לֹא־יִהְיֶה לָךְ מַשְׁלִיךְ חֶבֶל בְּגוֹרָל בִּקְהַל יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה לָךְ מְחַלְּקֵי גוֹרָל׃
אַל־תִּטִּפוּ לָנוֹ אַל־יִטִּפוּ לָאֵלֶּה לֹא־יִסֹּגוּ כְלִמּוֹת׃
הַנֶּאֱמַר בֵּית יַעֲקֹב הֲקָצַר רוּחַ יְהוָה אִם־אֵלֶּה מַעֲלָלָיו הֲלֹא דְבָרַי יֵיטִיבוּ עִם־הַהֹלֵךְ יָשָׁר׃
וְאֶתְמוֹל עַמִּי לְקוֹמֵם הִפְשִׁיטֶם מֵעַל הַשַּׂלְמָה עֹבְרֵי בֶטַח שָׁבֵי מִלְחָמָה׃
נְשֵׁי עַמִּי תְּגָרְשׁוּן מִבֵּית תַּעֲנוּגֶיהָ מֵעַל עֹלָלֶיהָ הַרְתֶּם הוֹדִי לְעוֹלָם׃
כִּי לֹא מָנוֹחַ זֶה כִּי מִפְּנֵי הַטֻּמְאָה תַּשְׁחִית וְהַשַּׁחַת נִחְרָצָה׃
לוּ־אִישׁ הֹלֵךְ רוּחַ וְשֶׁקֶר כִּזַּב לְךָ לְנַטִּף יַיִן וְלִשְׁכָּר וְהָיָה נַטִּף הָעָם הַזֶּה׃
לֹא־יִהְיֶה לָעָם הַזֶּה מְנוּחָה מִפְּנֵי הַטֻּמְאָה תַּשְׁחִית וְהַשַּׁחַת נִחְרָצָה׃

פרק ו׳

כִּי־עַל־כֵּן תִּשְׁלַח אֶת־מִנְחֹת לְגַת בַּיִת אַכְזָב לַמְתַלְּאִים לָךְ׃
וְהוֹרַשְׁתִּי לָךְ עוֹד אֶת־יוֹשֵׁב מָרֵשָׁה עַד־עֲדֻלָּם יָבוֹא כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל׃
הִתְקָרְחִי וְהִתְגֹּזִּי עַל־בְּנֵי תַעֲנוּגָיִךְ הַרְחִיבִי קָרְחָתֵךְ כַּנֶּשֶׁר כִּי־גָלוּ מִמֵּךְ׃
הוֹי הַנְּחֹתִים בְּאָוֶן וּפֹעֲלֵי רָעָה עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם בְּאוֹר הַבֹּקֶר יַעֲשׂוּהָ כִּי־יֶשׁ לָאֵל יָדָם׃
וְחָמְדוּ שָׂדוֹת וְגָזָלוּ וּבָתִּים וְנָשָׂאוּ וְעָשְׁקוּ גֶּבֶר וּבֵיתוֹ וְאִישׁ וְנַחֲלָתוֹ׃
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי חֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת רָעָה אֲשֶׁר לֹא־תָסוּרוּ מִשָּׁם מֵאֲשֶׁר לֹא־תֵלְכוּן רוֹמָה כִּי עֵת רָעָה הִוא׃
בַּיּוֹם הַהוּא יִשָּׂא עָלָיו מָשָׁל וְנָהָה נְהִי נָהִינוּ שָׁדוֹד נָשָׁינוּ חֲלָקֵנוּ יְמִירֶנָּה לִמְשׁוֹבֵב שָׂדֵינוּ יְחַלֵּק׃
לָכֵן לֹא־יִהְיֶה לָךְ מַשְׁלִיךְ חֶבֶל בְּגוֹרָל בִּקְהַל יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה לָךְ מְחַלְּקֵי גוֹרָל׃
אַל־תִּטִּפוּ לָנוֹ אַל־יִטִּפוּ לָאֵלֶּה לֹא־יִסֹּגוּ כְלִמּוֹת׃
הַנֶּאֱמַר בֵּית יַעֲקֹב הֲקָצַר רוּחַ יְהוָה אִם־אֵלֶּה מַעֲלָלָיו הֲלֹא דְבָרַי יֵיטִיבוּ עִם־הַהֹלֵךְ יָשָׁר׃
וְאֶתְמוֹל עַמִּי לְקוֹמֵם הִפְשִׁיטֶם מֵעַל הַשַּׂלְמָה עֹבְרֵי בֶטַח שָׁבֵי מִלְחָמָה׃
נְשֵׁי עַמִּי תְּגָרְשׁוּן מִבֵּית תַּעֲנוּגֶיהָ מֵעַל עֹלָלֶיהָ הַרְתֶּם הוֹדִי לְעוֹלָם׃
כִּי לֹא מָנוֹחַ זֶה כִּי מִפְּנֵי הַטֻּמְאָה תַּשְׁחִית וְהַשַּׁחַת נִחְרָצָה׃
לוּ־אִישׁ הֹלֵךְ רוּחַ וְשֶׁקֶר כִּזַּב לְךָ לְנַטִּף יַיִן וְלִשְׁכָּר וְהָיָה נַטִּף הָעָם הַזֶּה׃
לֹא־יִהְיֶה לָעָם הַזֶּה מְנוּחָה מִפְּנֵי הַטֻּמְאָה תַּשְׁחִית וְהַשַּׁחַת נִחְרָצָה׃

15 וכי אמרת. אין הדבר מסור לבך לבדך ואין
לבך יודע: הלואי ידעת ותדע: אלהי עולם
יהוה בורא קצות הארץ: לא ייגע ולא יעיף
אין חקר לתבונתו: נותן ליעף כח ולאין
אונים עצמה ירבה: ויעפו נערים ויגעו
ובחורים כשול יכשלו: וקוי יהוה יחליפו
כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא יגעו
ילכו ולא ייעפו: החרישו אלי איים ולאמים
יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט
נקרבה: מי העיר ממזרח צדק יקראהו
לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן
כעפר חרבו כקש נדף קשתו: ירדפם יעבר
שלם ארח ברגליו לא יבוא: פעל ועשה
קרא הדרות מראש אני יהוה ראשונים
ואני את אחרונים הקרבתי: ראו איים
ויראו קצות הארץ יחרדו קרבו ויגשו אז:
איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק:
ויחזק חרש את צורף מחליק פטיש את
הולם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרות
לא יפיק: ואתה ישראל עבדי יעקב אשר
בחרתי בו זרע אברהם אהבי: אשר החזקתיך
מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך
עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך: אל תירא
כי עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך
אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין
צדקי: הן יבשו וכלמו כל הנחרים בך יהיו
כאין ויאבדו אנשי ריבך: תבקשם ולא
תמצא אנשי מצותיך היו כאין וכלא אנשי
צבאך: כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך
האמר לך אל תירא אני עזרתיך: אל תירא
תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם
יהוה וגואלך קדוש ישראל: הנה שמתיך
למורג חרוץ פיפיות בעל שנים תדוש
תשים גבעות כמוץ: תזרם ורוח תשאם
וסערה תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש
ישראל תתהלל: העניים והאביונים מבקשים
מים אין לשונם בצמא נשתה אני יהוה
אענם אלהי ישראל לא אעזבם: אפתח על
שפיים נהרות ובתוך בקעות מעין שם
אשים מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי
מים: אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ
שמן אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור
יחדו: למען יראו וידעו וישימו ויחכמו
יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל
בראה: הגישו ריבכם אמר יהוה קרבו
עצומותיכם אמר מלך יעקב: יגישו ויגידו
לנו את אשר יקרנה הראשנות מה הנה
והשמיענו ונדעה אחריתן ואת הבאות
הגידו לנו: הגידו את הבאות אחר ונדעה
כי אלהים אתם אף תיטיבו או תרעו ונשתעה
ונרא יחדו: הן אתם מאפע ופעלכם מאין
תועבה יבחר בכם: משצפון העירותי ויבא
ממזרח שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו
חומר וכיוצר יבוס טיט: מי הגיד מראשית
ונדע ומלפנים ונאמר אמת אין גם אין גם
אין שמע אמריכם: ראשון לציון הנה הנם
ולירושלם מבשר אתן: ואראה ואין מן
אלה ויועץ ואשאלם דבר וישיבו דבר:
הן כלם און פעלם תהו ורוח נסכיהם:
אשר אקרב ויבוא יקרא בשמי ויבא על
סגנים כמו על חומר כיוצר יבוס: אשר
הגיד מראשית כי נדע ומלפנים ונאמר
צדיק: אפס אין מגיד אפס אין משמיע אפס
אין שמע אמריכם: ראשון לציון הנה הנם
ולירושלם מבשר אתן: ואראה ואין מן
אלה ויועץ ואשאלם דבר וישיבו דבר:
הן כלם און פעלם תהו ורוח נסכיהם:
אשר אקרב ויבוא יקרא בשמי ויבא על
סגנים כמו על חומר כיוצר יבוס: אשר
הגיד מראשית כי נדע ומלפנים ונאמר
צדיק: אפס אין מגיד אפס אין משמיע אפס
אין שמע אמריכם: ראשון לציון הנה הנם
ולירושלם מבשר אתן: ואראה ואין מן
אלה ויועץ ואשאלם דבר וישיבו דבר:
הן כלם און פעלם תהו ורוח נסכיהם:

פרק מב.

1 הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי
נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא: לא
יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו:
קנה רצוץ לא ישבר ופשתה כהה לא יכבנה
לאמת יוציא משפט: לא יכהה ולא ירוץ עד
ישים בארץ משפט ולתורתו איים ייחלו:
כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם
רוקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה
והולכים בה: אני יהוה קראתיך בצדק
והחזקתי בידך ואצרך ואתנך לברית עם
לאור גוים: לפקח עינים עורות להוציא
מכלא אסיר מבית כלא ישבי חשך: אני יהוה
הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי
לפסילים: הראשנות הנה באו וחדשות אני
מגיד בטרם תצמחנה אשמיעכם: שירו ליהוה
שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים
ומלואו איים ויושביהם: ישאו מדבר וערים
חצריה ישבי קדר ירנו ישבי סלע מראש
לצחו יצעקו: ישימו ליהוה כבוד ותהלתו
באיים יגיד: יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות
יעיר קנאה יריע אף על אויביו יתגבר:
החשותי מעולם אחריש אתאפק כיולדה
אפעה אשים ואנשם יחדו: אחריב הרים וגבעות
וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים
ואגמים אוביש: והולכתי עורים בדרך לא
ידעו בנתיבות לא ידעום אדרכם אשים
לפניהם למאור חשך לפניהם והרכסים
למישור אעשה אלה הדברים עשיתים ולא
עזבתים: נסוגו אחור יבשו בשת הבטחים
לפסל האמרים למסכה אתם אלהינו: עורים
שמעו והרואים הביטו לראות: מי עור כי
אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם
ועור כעבד יהוה: ראית רבות ולא תשמר
פקוח אזנים ולא ישמע: יהוה חפץ למען
צדקו יגדיל תורה ויאדיר: והוא עם בזוז
ושסוי חפירו כלם באחים ובבתי כלאים
הטמנו היו לבז ואין מציל למשסה ואין
אמר השב: מי בכם יאזין זאת יקשיב
ויאזין לאחר: מי נתן למשסה יעקב וישראל
לבזזים הלא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו
בדרכיו הלך ולא שמעו בתורתו: וישפך
עליו חמת אפו ועז מלחמה ותלהטהו מסביב
ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב:

פרק מג.

1 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך
ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך
לי אתה: כי תעבר במים אתך אנכי ונהרות
לא יכסוך כי תלך במו אש לא תכוה ולהבה
לא תבער בך: כי אני יהוה אלהיך קדוש
ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש
וסבא תחתיך: מאז היותך יקר בעיני נכבד
אתה ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים
בעד נפשך: אל תירא כי עמך אני ממזרח
אביא זרעך וממערב אקבצך: אמר לצפון
תני ולתימן אל תכלאי הביאי בני מרחוק
ובנותי מקצה הארץ: כל הנקרא בשמי ולכבודי
בראתיו יצרתיו אף עשיתיו: הוציא עם עור
ועינים ויש חרש ואזנים ואין שכל: כל
הגוים נקבצו יחד ויאספו לאמים מי בהם
יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם
ויצדקו ישמעו ויאמרו אמת: אתם עדי נאם
יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו
והאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא
נוצר אל ואחרי לא יהיה: אנכי אנכי יהוה
ואין מבלעדי מושיע: אנכי הגדתי והושעתי
והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה
ואני אל: גם מיום אני הוא ואין מידי
מציל אפעל ומי ישיב: כה אמר יהוה גאלכם
קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי
בריחים כלם וכשדים באניות רנתם: אני
יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם: כה
אמר יהוה הנתן בים דרך ובמים עזים נתיבה:
המוציא רכב וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל
יקומו דעכו כפשתה כבו: אל תזכרו ראשנות
וקדמניות אל תתבוננו: הנני עשה חדשה
עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים במדבר
דרך בישימון נהרות: תכבדני חית השדה
תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים
נהרות בישימון להשקות עמי בחירי: עם
זו יצרתי לי תהלתי יספרו: ולא אתי קראת
יעקב כי יגעת בי ישראל: לא הבאת לי
שה עולתיך ולא כבדתני זבחיך לא העבדתיך
במנחה ולא הוגעתיך בלבונה: לא קנית לי
בכסף וחלב זבחיך לא הרויתני אך העבדתני
בחטאתיך הוגעת בעונתיך: אנכי אנכי הוא
מחה פשעיך למעני ואת חטאתיך לא אזכר:
הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק:
אביך החוטא הראשון ומליציך פשעו בי:
ואחלל שרי קדש ואתן לחרם יעקב וישראל
לגדופים:

פרק מד.

1 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל אשר
בחרתי בו: כה אמר עשך ויצרך מבטן יעזרך
אל תירא עבדי יעקב וישרון אשר בחרתי בו:
כי אצק מים על צמא ונוזלים על יבשה
אצק את רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך:
ופרחו בבין חצר כערבים על יבלי מים:
זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב
וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה:
כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות
אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים:
ומי כמוני יקרא ויגדה וישרכה לי משומי
עם עולם ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו:
אל תפחדו ואל תיראו הלוא מאז השמעתיך
והגדתי ואתם עדי הישנו אל מבלעדי ואין
צור בל ידעתי: יוצרי כל תהו יעצביהם
בל יועילו וערי המה להם בל יראו ובל
יבינו למען יבשו: מי יצר אל ופסל נסך
בל יועיל: הן כל חבריו יבשו והחרשים
מאדם יתיצבו יקבצו כלם יעמדו יחתו
יבשו יחדו: חרש ברזל מעצד ופעל במלקחים
ויעצבהו בזרועות כחו גם רעב ואין כח לא
שתה מים ויעף: חרש עץ נטה קו יתארהו
במשחים יעשהו במחוגה ועשהו כתבנית איש
ככבוד אדם לשבת בבית: לכרת לו ארזים
ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעצי היער
נטע ארז ומטר ויגדל: והיה לאדם למבער
ויקח מהם ויחם אף יפעה אף ואפה ויעש
אלהים ויסגד עשהו פסל ויפל לו: חציו
שרף באש על חציו יאכל בשר יצלה צלי
ישבע אף יחם ויאמר האח חמותי ראיתי אש:
ויתרו עשה לפסל יפלו לו: ולא ישיב אל
לבבו ולא ידע ולא הבין כי טח עיניהם
מראות השכיל לבותם: ולא יקיר אל לבבו
ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי
באש ואף אפיתי על גחליו לחמתי אצלה
בשר ואוכל ויתרו לתועבה אעשה לבקר
עץ אסגוד: מאפר לב רעה הוטהו ולא יציל
את נפשו ולא יאמר הלא שקר בימיני:
זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיך
עבד לי אתה ישראל לא תנשני: מחיתי
כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי
גאלתיך: רנו שמים כי עשה יהוה הריעו
תחתיות הרים פצחו רנה יער וכל עץ בו כי
גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר: כה אמר
גואלך ויצרך מבטן אני יהוה עשה כל נוטה
שמים לבדי רקע הארץ מי אתי: מפר אותות
בדים וקוסמים יהולל משיב חכמים אחור
ודעתם יסכל: מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו
ישלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה
תבנינה והחרבותיה אקומם: האמר למצולה
חרבי ויבשו נהריך: האמר לכורש רעי וכל
חפצי ולאמר לירושלם תבנה והיכל תוסד:
כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי
בימינו לרד לפניו גוים ומתני מלכים אפתח
לפתח לפניו ושערים לא יסגרו: אני לפניך
אלך והרים אשוה דלתות נחשת אשבר ובריחי
ברזל אגדע: ונתתי לך אוצרות חשך ומטמוני
מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא
בשמך אלהי ישראל: למען עבדי יעקב
וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אכנך ולא
ידעתני: אני יהוה ואין עוד מבלעדי אין
אלהים אאזרך ולא ידעתני: למען ידעו
ממזרח שמש וממערבו כי אין מבלעדי אני
יהוה ואין עוד: יוצר אור ובורא חשך עשה
שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה:
הרנינו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח
הארץ ויפרו ישעה וצדקה תצמיח יחדו אני
יהוה בראתיו: הוי רב את יצרו חרש חרשי
אדמה הומר ליוצרו התאמר חמר לאמר
ליוצרו מה תפעל ופעלך אין ידים לו: הוי
אמר לאב מה תוליד ולאשה מה חילת:
כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו על הבאות
תשאלוני אתי בנים וגו פעלי תצוו: אנכי
עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו
שמים וכל צבאם צויתי: אני העירתיהו
בצדק וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי
ושלחי יגלה לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה
צבאות: כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר
כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך
יהיו אחריך בזיקים יעברו ואליך ישתחוו
אליך יתחננו אך בך אל ואין זולתך אלהים:
אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע:
בשו וגם נכלמו כלם יחד הלכו בכלמה חרשי
צירים: ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים
לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד: כי כה
אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר
הארץ ועשה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת
נרה אני יהוה ואין עוד: לא בסתר דברתי
במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב
תהו בקשוני דברתי צדק מגיד מישרים:
הקבצו ובואו נגשו יחד פליטי הגוים לא
ידעו הנשאים את עץ פסלם ומתפללים אל
לא יושיע: הגידו והגישו אף יועצו יחד
מי השמיע זאת מאז הנגידה זה מקדם הלא
אני יהוה ואין עוד אלהי צדיק ומושיע אין
זולתי: פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי
אני אל ואין עוד: נשבעתי אם יצא מפי
צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך
תשבע כל לשון: אך יהוה יאמר לי צדקות
ועזות עד אליו יבואו ויבשו כל הנחרים בו:
ביהוה יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל:

פרק מה.

1 לכורש משיחו אשר החזקתי בימינו לרד
לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו
ושערים ולא יסגרו: אני לפניך אלך והרים
אשוה דלתות נחשת אשבר ובריחי ברזל
אגדע: ונתתי לך אוצרות חשך ומטמוני
מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא
בשמך אלהי ישראל: למען עבדי יעקב
וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אכנך ולא
ידעתני: אני יהוה ואין עוד מבלעדי אין
אלהים אאזרך ולא ידעתני: למען ידעו
ממזרח שמש וממערבו כי אין מבלעדי אני
יהוה ואין עוד: יוצר אור ובורא חשך עשה
שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה:
הרנינו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח
הארץ ויפרו ישעה וצדקה תצמיח יחדו אני
יהוה בראתיו: הוי רב את יצרו חרש חרשי
אדמה הומר ליוצרו התאמר חמר לאמר
ליוצרו מה תפעל ופעלך אין ידים לו: הוי
אמר לאב מה תוליד ולאשה מה חילת:
כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו על הבאות
תשאלוני אתי בנים וגו פעלי תצוו: אנכי
עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו
שמים וכל צבאם צויתי: אני העירתיהו
בצדק וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי
ושלחי יגלה לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה
צבאות: כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר
כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך
יהיו אחריך בזיקים יעברו ואליך ישתחוו
אליך יתחננו אך בך אל ואין זולתך אלהים:
אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע:
בשו וגם נכלמו כלם יחד הלכו בכלמה חרשי
צירים: ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים
לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד: כי כה
אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר
הארץ ועשה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת
נרה אני יהוה ואין עוד: לא בסתר דברתי
במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב
תהו בקשוני דברתי צדק מגיד מישרים:

שלחו את הגאלה אל יושבי ירושלם: כי הנה
כל החמור אל יושב בתוכה: לא תשוב ולא
יהיה לאיש מעונו: כי אל כל המון אשר
לא ישוב אל איש בעון חייו לא יתחזקו:
תקעו בשופר והכינו הכל ואין הולך למלחמה
כי חרוני על כל המונה: החרב בחוץ והדבר
והרעב בפנים אשר בשדה בחרב ימות ואשר
בעיר רעב ודבר יאכלנו: ופליטיהם יפלטו
והיו על ההרים כיונים כל הגיאות הגה איש
בעונו: כל הידים תרפינה והברכים תלכנה
מים: וחגרו שקים וכסתה אותם פלצות
ועל כל הפנים בושה ועל כל ראשיהם קרחה:
את תפארת עזם ישים להם ומחמדי עיניהם
משא נפשם: כי הנה אני נתן אותם ביד
זרים לבז ולרשעי הארץ לשלל ויחללוה:
והסבותי פני מהם ויחללו את צפוני ובאו
פריצים בו וחללוהו: עשה שלשלת כי הארץ
מלאה דמים ומלאה העיר חמס: והבאתי
רעי גוים וירשו בתיהם והשבתי גאון עזים
ויחללו הרי קדשיהם: צרה בא ובקשו שלום
ואין: הוה על הוה תבוא ושמועה על שמועה
תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן
וזקנים מעצה: המלך יתאבל והנשיא ילבש
שמה וידי עם הארץ תבהלנה כדרכם אעשה
להם ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה:

פרק ח׳.

ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש
אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני
ותפל עלי שם יד אדני יהוה: ואראה והנה
דמות כמראה אש ממראה מתניו ולמטה אש
ולמעלה ממתניו כמראה זהר כעין החשמל:
וישלח תבנית יד ויקחני בציצית ראשי ותשאני
רוח בין הארץ ובין השמים ותבא ירושלמה
אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר
שם מושב סמל הקנאה המקנא: והנה שם
כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי
בבקעה: ויאמר אלי בן אדם שא נא עיניך
דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה
מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבוא:
ויאמר אלי בן אדם הראית מה הם עשים
תועבות גדלות אשר בית ישראל עשים פה
להרחיק מעל מקדשי ועוד תשוב תראה
תועבות גדלות: ויבא אותי אל פתח חצר
ואראה והנה חור אחד בקיר: ויאמר אלי בן
אדם חתר נא בקיר ואחתר בקיר והנה פתח
אחד: ויאמר אלי בא ראה את התועבות
הרעות אשר הם עשים פה: ואבא ואראה והנה
כל תבנית רמש ובהמת שקץ וכל גלולי בית
ישראל מחקה על הקיר סביב סביב: ושבעים
איש מזקני בית ישראל ויאזניהו יעזניה עמד
לפניהם ואיש מחתתו בידו ועלה ענן קטרת
הסמים: ויאמר אלי הראית בן אדם אשר
זקני בית ישראל עשים איש בחדרי משכיתו
כי אמרים אין יהוה רואה אותנו עזב יהוה
את הארץ: ויאמר אלי עוד תשוב תראה
תועבות גדלות אשר הם עשים: ויבא אל פתח
שער בית יהוה אשר מצפון והנה שם הנשים
יושבות מבכות את התמוז: ויאמר אלי הראית
בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות
מאלה: ויבא אותי אל חצר בית יהוה הפנימית
והנה פתח היכל יהוה ובין האולם ובין המזבח
כעשרים וחמשה אנשים אחוריהם אל היכל
יהוה ופניהם קדמה והמה משתחוים קדמה
לשמש: ויאמר אלי הראית בן אדם הנקל
לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו
פה כי מלאו את הארץ חמס וישובו להכעיסני
והנם שלחים את הזמורה אל אפם: וגם אני
אעשה בחמה תחוס עיני ולא אחמול וגם כי
יזעקו באזני קול גדול ולא אשמע אליהם:

פרק ט׳.

ויזעק באזני קול גדול לאמר הקרבו פקדות
העיר ואיש כלי משחתו בידו: והנה ששה
אנשים באים מדרך שער העליון אשר פניו
צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם
לבוש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו
אצל מזבח הנחשת: וכבוד אלהי ישראל נעלה
מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית
ויקרא אל האיש לבוש הבדים אשר קסת
הספר במתניו: ויאמר יהוה אליו עבר בתוך
העיר בתוך ירושלם והתוית תו על מצחות
האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות
הנעשות בתוכה: ולאחרים אמר באזני עברו
אחריו בעיר והכו אל תחס עינכם ואל תחמולו:
זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית
ועל כל האנשים אשר עליהם התו אל תגשו
ומקדשי תחלו והמלאו את החצרות חללים
צאו ויצאו והכו בעיר: ויהי בהכותם והנותר
ואפול על פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה
המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפכך
את חמתך על ירושלם: ויאמר אלי עון בית
ישראל ויהודה גדול במאד מאד והארץ מלאה
דמים והעיר מלאה עקשות כי אמרו עזב יהוה
את הארץ ואין יהוה לא יראה: ואני גם עיני
לא תחוס ולא אחמול דרכם בראשם נתתי:
והנה האיש לבוש הבדים אשר הקסת במתניו
ויאמר השיבותי את דרכם בראשי:

פרק י׳.

וארא והנה על הרקיע אשר על ראש הכרובים
כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם:
ויאמר אל האיש לבוש הבדים ויאמר בא
מתחת לגלגל תחת הכרוב ומלא חפניך גחלי
אש מבין הכרובים וזרה על העיר ויבא לעיני:
והכרובים עמדים מימין הבית בבא האיש
והענן מלא את החצר הפנימית: וכבוד יהוה
נעלה מעל הכרוב אל מפתן הבית והבית נמלא
את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה:
וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצונה
כקול אל שדי בדברו: ויהי כצותו את האיש
לבוש הבדים לאמר קח אש מבין לגלגלים
מבין הכרובים ויבא ויעמד אצל האופן:
ושלח הכרוב את ידו מבין לאש אשר בין
הכרובים ונשא ונתן אל חפני לבוש הבדים
ויקח ויצא: ונראה לכרובים תבנית יד אדם
תחת כנפיהם: וארא והנה ארבעה אופנים
אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב האחד
ואופן אחד אצל הכרוב השני והאופנים מראיהם
כעין אבן תרשיש: ותמונתם לארבעתם דמות
אחת כאשר יהיה האופן בתוך האופן: בלכתם
על ארבעת רבעיהם הלכו לא יסבו בלכתם
אל המקום אשר יפנה ראשון אחריו הלכו לא
יסבו בלכתם: וכל בשרם וגבם וידיהם וכנפיהם
והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם
אופניהם: לגלגל נקרא באזני הסובב: וארבעה
פנים לאחד פני הראשון פני הכרוב והשני
פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר:
ויתרומם הכרובים הוא החיה אשר ראיתי על
נהר כבר: ובלכת הכרובים ילכו האופנים
אצלם ובשאת הכרובים את כנפיהם לנוסף
מעל הארץ לא יסבו האופנים גם המה אצל
אשר יפנה שמה אחריו הלכו: עמד בפתח
בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם
מלמעלה: זה החיה אשר ראיתי תחת אלהי
ישראל על נהר כבר וידעתי כי כרובים המה:
ארבעה פנים לאחד וארבעה כנפים לאחד
ותמונת ידי אדם תחת כנפיהם: ודמות פניהם
הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם
ועצמותם איש נגדו יהלכו:

פרק י״א.

ותשאני רוח ותבא אל שער בית יהוה הקדמוני
הפונה קדים והנה בפתח השער עשרים וחמשה
אנשים ואראה בתוכם את יאזניה בן עזור
ואת פלטיה בן בניהו שרי העם: ויאמר אלי
בן אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים
עצה רעה בעיר הזאת: האמרים לא בקרוב
בנו בתים היא הסיר ואנחנו הבשר: לכן
הנבא עליהם הנבא בן אדם: רוח יהוה נפלה
עלי ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה כן אמרתם
בית ישראל ואת רוחות עליכם אנכי יודע:
הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצותיה
חללים: לכן כה אמר אדני יהוה חלליכם
אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר
ואתכם אוציא מתוכה: חרב יראתם ואת חרב
אביא עליכם נאם אדני יהוה: והוצאתי אתכם
מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם
שפטים: בחרב תפלו על גבול אשפט אתכם
וידעתם כי אני יהוה: היא לא תהיה לכם
לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר בגבול אשפט
אתכם: ונגפתי בגבול פלטיה לא יחיה כי
אני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל בית ישראל כלה
כלה אשר אמרו אנשי ירושלם רחקו מעל יהוה
לנו הארץ נתנה לרשת: לכן אמר אדני יהוה
כי הרחקתים בגוים וכי הפיצותים בארצות
ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר באו
שם: לכן אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם
מן העמים ואספתי אתכם מן הארצות אשר
נפוצותם בהן ונתתי לכם את אדמת ישראל:
ובאו שמה והסירו את כל שקוציה ואת כל
תועבותיה משם: ונתתי להם לב אחד ורוח
חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם
ונתתי להם לב בשר: למען בחקותי ילכו
ומשפטי ישמרו ועשו אותם והיו לי לעם
ואני אהיה להם לאלהים: ואל לב שקוציהם
ותועבותיהם לבם הולך בראשם נתתי דרכם
בראשם נאם אדני יהוה: ויתרומם הכרובים
ואופנים אצלם וכבוד אלהי ישראל עליהם
מלמעלה: וכבוד יהוה עלה מתוך העיר ויעמד
על ההר אשר מקדם לעיר: ורוח נשאתני
ותבא אותי כשדימה אל הגולה ברוח אלהים
ויעל מעלי המראה אשר ראיתי: ואדברה אל
הגולה את כל דברי יהוה אשר הראני:

פרק י״ב.

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם בתוך
בית המרי אתה יושב אשר עינים להם לראות
ולא ראו אזנים להם לשמוע ולא שמעו כי בית
מרי המה: ואתה בן אדם עשה לך כלי גלה
ועברת יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל
מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי
המה: והוצאת כליך כלי גולה יומם לעיניהם
ואתה תצא בערב לעיניהם כצאת גולה:
לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו: לעיניהם
על כתף תשא בהעלם תוציא פניך תכסה
ולא תראה את הארץ כי מופת נתתיך לבית
ישראל: ואעש כאשר צויתי הוצאתי כלי
כלי גולה יומם ובערב חתרתי לי בקיר ביד
הוצאתי בהעלם על כתף נשאתי לעיניהם:
ויהי דבר יהוה אלי בבקר לאמר: בן אדם
הלא אמרו אלי בית ישראל בית המרי מה
אתה עשה: אמר אלהם כה אמר אדני יהוה
המשא הזה לנשיא בירושלם ולכל בית ישראל
אשר המה בתוכם: אמר אני מופת אתכם
כאשר עשיתי כן להם יעשה להם בגולה
ברעה ילכו: והנשיא אשר בתוכם בעלמה
ישא על כתף ויצא חתר בקיר להוציא בו
את פניו לבלתי ראות עין את הארץ: ופרשתי
עליו את רשתי ובמכמרתי יתפש והבאתיהו
בגוחה: ואת כל סביביו עזרתו ואת כל
אגפיו אזרה ואחרב אחריהם: וידעו כי אני
יהוה בפזרי אותם בגוים ובזרותי אותם
בארצות: והותרתי מהם מתי מספר מחרב
ומרעב ומדבר למען יספרו את כל תועבותיהם
בגוים אשר יבאו שמה וידעו כי אני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם את
לחמך ברגזה תאכל ומימיך ברעדה ובדאגה
תשתה: ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני
יהוה אל יושבי ירושלם אל אדמת ישראל
לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממה ישתו
למען תשם ארצה ממלואה מחמס כל יושבי
בה: וערי נכונות תשבנה והארץ שממה תהיה
וידעתם כי אני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת
ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון:
לכן אמר אלהם כה אמר אדני יהוה השבתי
את המשל הזה ולא ימשלו אתו עוד בישראל
כי אם דבר אלהם קרבו הימים ודבר כל חזון:
כי לא יהיה עוד כל חזון שוא וקסם חלק
בתוך בית ישראל: כי אני יהוה אדבר אדבר
את אשר אדבר והיה הדבר לא תמשך עוד כי
בימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם
אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן
אדם הנה בית ישראל אמרים החזון אשר הוא
רואה לימים רבים והוא על עתים רחוקות
נבא: לכן אמר אלהם כה אמר אדני יהוה לא
תמשך עוד כל דברי אשר אדבר דבר ועשיתיו
נאם אדני יהוה:

פרק י״ג.

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם הנבא
על נביאי ישראל הנבאים והנבאת אל אשר
מלבם הנבאים שמעו דבר יהוה: כה אמר
אדני יהוה אוי לנבלה הנביאים הולכים אחרי
רוחם ומבלי ראות: כשעלים בחרבות היו
נביאיך ישראל: לא עליתם בפרצות ולא
גדרתם גדר על בית ישראל לעמד במלחמה
ביום יהוה: חזו שוא וקסם כזבים האמרים
נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר:
הלא חזון שוא חזיתם וקסם כזבים דברתם
ואתם אמרתם נאם יהוה ואני לא דברתי:
לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא
וחזותכם כזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה:
והיתה ידי על הנביאים החזים שוא וקסמים
כזבים בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל
לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבואו וידעתם
כי אני אדני יהוה: יען יען תעו את עמי
לאמר שלום ואין שלום והוא בונה חיץ והנם
טחים אותו תפל: אמר אל הטחים תפל
והיה גשם שוטף יהיה ואתנה אבני גדלות
תפלנה ורוח סערות תבקענה: והנה נפל
הקיר הלא אליכם יאמר איה הטיח אשר טחתם:
לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח סערות
בחמתי וגשם שוטף יהיה באפי ואבני אלגבישה
בחמה לכלה: ונתצתי את הקיר אשר טחתם
טח והגעתי ארצה ונגלה יסודו ונפלה והייתם
בתוכה בתוך תכלו ויתם כי אני יהוה: וכלותי
את חמתי בקיר ובטחים אותו תפל ואמר אליכם
אין הקיר ואין טחיו: את נביאי ישראל הנבאים
אל ירושלם והחזים לה חזון שלום ואין שלום
נאם אדני יהוה: ואתה בן אדם שים פניך
אל בנות עמך הנבאות מלבם והנבא עליהן:
ואמרת כה אמר אדני יהוה אוי למתפרות
כסתות על כל אבמות ידים ועשות צעיפים
על ראש כל קומה לצוד נפשות הצודות נפשות
לעמי ונפשות תחיינה לכם: ותחללוני אל עמי
אל שמעי שקר ואל לחם חלל לחם לנפשות
לא תמות ולהחיות נפשות לא תחיינה בשקרכם
לעמי השמעים שקר: לכן כה אמר אדני יהוה
הנני אל כסתותיכם אשר אתם שם מצודות
נפשות ואקרעם מעל זרועותיכם ושלחתי את
נפשות נפשות אשר אתם צדים אתם לעוף:
וקרעתי את צעיפיכם והצלתי את עמי מידכם
ולא יהיו עוד לטרף בידכם וידעתם כי אני
יהוה: יען הכאיב לב צדיק שקר ואת ידי
רשע לא חזקתם להשיבו מדרכו הרעה לחיותו
בעון חיו: לכן שוא לא תחזו וקסם לא תקסמו
והצלתי את עמי מידכם והיתם לי לעם ואני
אהיה לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה:
ויבאו אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם האנשים
האלה העלו גלוליהם על לבם ומכשול עונם
שמו נגד פניהם הדרוש אדרש להם: לכן דבר
אלהם וכה אמר אדני יהוה איש איש מבית
ישראל אשר יעלה גלוליו על לבו ומכשול עונו
ישים נגד פניו ובא אל הנביא אני יהוה אענה
לו בבא בהמון גלוליו: למען אחז את בית
ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם:
לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה
שובו והשיבו מעל גלוליכם ומכל תועבותיכם
השיבו פניכם: כי איש איש מבית ישראל
ומן הגר הגר בישראל אשר ינזר מאחרי
ויעל גלוליו על לבו ומכשול עונו ישים נגד
פניו ובא אל הנביא לדרש לו בי אני יהוה
אענה לו בעצמי: ושמתי את פני באיש ההוא
ושמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו מתוך עמי
וידעתם כי אני יהוה: והנביא כי יפתה
פתה את הדבר ואני יהוה פתיתי את הנביא
ההוא ונטיתי את ידי עליו והשמדתיו מתוך
עמי ישראל: ונשאו את עונם כעון הדורש
כעון הנביא יהיה: למען אשר לא תתע עוד
בית ישראל מאחרי ולא יטמאו עוד בכל
פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים
נאם אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
בן אדם ארץ כי תחטא לי למעול מעל ונטיתי
את ידי עליה ושברתי לה מטה לחם והשלחתי
בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה: ושלשת
האנשים האלה בתוכה נח ודניאל ואיוב המה
בצדקתם יחלצו נפשם נאם אדני יהוה: אם
חיה רעה אעביר בארץ והשכלתיה ושממה
והיתה משמה מבלי עבר מפני החיה: וחרב
אם אביא על הארץ ההיא ואמרתי חרב עברי
בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה: ושלשת
האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה
אם בנים ואם בנות יצילו המה לבדם יצילו
והארץ תהיה לשמה: אם דבר אמרתי הבא
על הארץ ההיא חרב ואמרתי חרב עברי בארץ
והכרתי ממנה אדם ובהמה: ושלשת האנשים
האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בנים
ואם בנות לא יצילו המה לבדם יצילו: כי כה
אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפטי הרעים
חרב ורעב וחיה רעה ודבר להכרית ממנה אדם
ובהמה: והנה בה פליטה נותרת מוצאים בנים
ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את דרכם
ואת עלילותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתי
על ירושלם על כל אשר הבאתי עליה: ונחמו
אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם וידעתם
כי לא חנם עשיתי את כל אשר עשיתי בה
נאם אדני יהוה:

פרק ט״ו.

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם מה יתר
העץ הגפן מכל עץ הזמורה אשר היתה בבעי
היערות: הלקח יקח עץ ממנו למלאכה אם
יקחו ממנו יתד לתלות עליו כל כלי: הנה
בהנתן לאכלת אש נאכל אשה האכלה שניו
והיה לתלות עליו כל כלי: הנה בהנתן לאכלת
אש נאכל אשה האכלה שניו והיה לתלות עליו
כל כלי: הנה בהנתן לאכלת אש נאכל אשה
האכלה שניו והיה

ܘܒܟܠܗܝܢ ܠܐ ܣܟܠ ܐܝܘܒ: ܐܦܠܐ ܚܛܐ
ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܒܣܦܘܬܗ.
11 ܘܫܡܥܘ ܬܠܬܐ ܪ̈ܚܡܘܗܝ ܕܐܝܘܒ ܒܟܠܗ
ܒܝܫܬܐ ܗܕܐ ܕܐܬܬ ܥܠܘܗܝ: ܘܐܬܘ ܐܢܫ
ܠܘܬܗ ܡܢ ܐܬܪܗ: ܐܠܝܦܙ ܬܝܡܢܝܐ: ܘܒܠܕܕ
ܫܘܚܝܐ: ܘܨܘܦܪ ܢܥܡܬܝܐ: ܘܐܬܘܥܕܘ ܐܟܚܕܐ
12 ܠܡܐܬܐ: ܘܠܡܬܟܪܝܘ ܒܟܪܝܗ ܘܠܡܒܝܐܘܬܗ.* ܘܐܪܝܡܘ
ܥܝܢܝܗܘܢ ܡܢ ܪܘܚܩܐ: ܘܠܐ ܐܫܬܘܕܥܘܗܝ:
ܘܐܪܝܡܘ ܩܠܗܘܢ ܘܒܟܘ: ܘܨܪܘ ܟܠ ܚܕ ܡܪܛܘܛܗ:
ܘܪܡܘ ܥܦܪܐ ܥܠ ܪ̈ܫܝܗܘܢ ܠܘܬ ܫܡܝܐ.*
13 ܘܝܬܒܘ ܥܡܗ ܥܠ ܐܪܥܐ: ܫܒܥܐ ܐܝܡܡܝܢ
ܘܫܒܥܐ ܠܠܘܬܐ: ܘܠܝܬ ܕܐܡܪ ܡܠܬܐ: ܡܛܠ
ܕܚܙܘ ܕܟܐܒܗ ܪܒ ܗܘܐ ܛܒ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܓ.

1 ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ ܦܬܚ ܐܝܘܒ ܦܘܡܗ: ܘܠܛܐ
2 ܝܘܡܐ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ:* ܘܥܢܐ ܐܝܘܒ ܘܐܡܪ.* ܢܐܒܕ
3 ܝܘܡܐ ܕܐܬܝܠܕܬ ܒܗ: ܘܠܠܝܐ ܕܐܬܐܡܪ ܒܗ ܕܐܬܒܛܢ
4 ܓܒܪܐ.* ܝܘܡܐ ܗܘ ܢܗܘܐ ܚܫܘܟܐ: ܘܠܐ ܢܬܒܥܝܘܗܝ
ܐܠܗܐ ܡܢ ܠܥܠ: ܘܠܐ ܢܕܢܚ ܥܠܘܗܝ ܢܘܗܪܐ.*
5 ܢܬܒܥܘܢܗ ܚܫܘܟܐ ܘܛܠܠܐ ܕܡܘܬܐ: ܢܫܪܐ ܥܠܘܗܝ
6 ܥܢܢܐ: ܢܬܒܥܬܘܗܝ ܡܪ̈ܝܪܘܬ ܝܘܡܐ.* ܠܠܝܐ ܗܘ ܢܕܒܪܝܘܗܝ
ܥܪܦܠܐ: ܘܠܐ ܢܬܚܕܐ ܒܝܘ̈ܡܝ ܫܢܬܐ: ܒܡܢܝܢܐ
7 ܕܝܪ̈ܚܐ ܠܐ ܢܥܘܠ.* ܠܠܝܐ ܗܘ
ܢܗܘܐ ܒܠܘܕܐ: ܘܠܐ ܬܥܘܠ ܒܗ ܬܫܒܘܚܬܐ.*
8 ܢܠܘܛܘܢܝܗ ܠܝ̈ܛܐ ܝܘܡܐ: ܐܝܠܝܢ ܕܥܬܝܕܝܢ
9 ܠܡܥܝܪܘܬܗ ܠܠܘܝܬܢ.* ܢܚܫܟܘܢ ܟܘܟ̈ܒܝ ܢܫܦܗ:
ܢܣܟܐ ܠܢܘܗܪܐ ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ: ܘܠܐ ܢܚܙܐ
10 ܦܬܚ̈ܘܗܝ ܕܨܦܪܐ.* ܥܠ ܕܠܐ ܐܚܕ ܬܪ̈ܥܝ
ܟܪܣܐ ܕܝܠܕܬܝ: ܘܡܛܫܝܐ ܥܡܠܐ ܡܢ ܥܝ̈ܢܝ.*
11 ܠܡܢܐ ܠܐ ܡܝܬܬ ܡܢ ܟܪܣܐ: ܘܡܢ ܒܛܢܐ ܠܡܢܐ
12 ܢܦܩܬ: ܘܐܒܕܬ ܒܗ.* ܠܡܢܐ ܩܕܡܘܢܝ ܒܘܪ̈ܟܐ:
13 ܘܗܫܐ ܐܦܢ ܠܡܢܐ ܝܢܩܬ.* ܗܫܐ ܓܝܪ ܫܟܝܒ ܗܘܝܬ
14 ܫܠܐ: ܘܫܠܝܐ ܗܘܐ ܠܝ ܘܢܝܚ.* ܥܡ
ܡܠܟ̈ܐ ܘܡܠܝ̈ܟܐ ܕܐܪܥܐ ܕܒܢܝܢ ܠܗܘܢ ܚܘ̈ܪܒܬܐ.*
15 ܐܘ ܥܡ ܫܠܝ̈ܛܢܐ ܕܕܗܒܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ: ܘܡܠܝܢ
16 ܒܬ̈ܝܗܘܢ ܣܐܡܐ.* ܐܘ ܐܝܟ ܫ̈ܠܝܐ ܛܡܝܪܐ
ܠܐ ܗܘܝܬ: ܘܐܝܟ ܥܘ̈ܠܐ ܕܠܐ ܚܙܘ ܢܘܗܪܐ.*
17 ܬܡܢ ܪ̈ܫܝܥܐ ܫܠܝܘ ܡܢ ܪܘܓܙܗܘܢ: ܘܬܡܢ
18 ܢܬܢܝܚܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐܝܢ ܒܚܝܠܗܘܢ.* ܘܐܣܝ̈ܪܐ
ܐܟܚܕܐ ܫܠܝܢ: ܘܠܐ ܫܡܥܝܢ ܩܠܐ ܕܡܫܥܒܕܢܐ.*
19 ܙܥܘܪܐ ܘܪܒܐ ܬܡܢ ܗܘ: ܘܥܒܕܐ ܕܡܫܬܚܪܪ ܡܢ
20 ܡܪܗ.* ܠܡܢܐ ܝܗܝܒ ܢܘܗܪܐ ܠܥܡܠܢܐ:
21 ܘܚܝ̈ܐ ܠܡܪ̈ܝܪܝ ܢܦܫܐ.* ܕܡܣܟܝܢ ܠܡܘܬܐ
22 ܘܠܝܬ: ܘܚܦܪܝܢ ܠܗ ܐܝܟ ܕܠܣܝ̈ܡܬܐ.* ܕܚܕܝܢ
23 ܘܡܬܦܨܚܝܢ ܘܪܘܙܝܢ: ܟܕ ܡܫܟܚܝܢ ܩܒܪܐ.* ܠܓܒܪܐ
24 ܕܐܬܟܣܝܬ ܐܘܪܚܗ: ܘܣܟܪ ܐܠܗܐ ܒܐܦܘܗܝ.* ܡܛܠ
ܕܡܢ ܩܕܡ ܠܚܡܝ ܬܢܚܬܐ ܥܠܬ: ܘܐܫܬܦܟܘ ܐܝܟ ܡܝ̈ܐ
25 ܢܗ̈ܡܬܝ.* ܡܛܠ ܕܕܚܠܬܐ ܕܕܚܠܬ ܐܬܬ ܥܠܝ:
26 ܘܡܢ ܡܕܡ ܕܙܥܬ ܡܛܬ ܠܝ.* ܠܐ ܫܠܝܬ
ܘܠܐ ܫܬܩܬ: ܘܠܐ ܢܚܬ ܘܐܬܐ ܪܘܓܙܐ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܕ.

1 ܘܥܢܐ ܐܠܝܦܙ ܬܝܡܢܝܐ ܘܐܡܪ.* ܐܢ ܐܡܠܠ ܠܘܬܟ
2 ܡܠܬܐ ܬܠܐܐ: ܘܠܡܬܟܠܐ ܡܠܝܢ ܡܢܘ ܡܫܟܚ
3 ܢܬܚܡܣ.* ܗܐ ܕܪܝܬ ܣܓܝ̈ܐܐ: ܘܐܝ̈ܕܝܐ ܪ̈ܦܝܬܐ
4 ܚܝܠܬ.* ܠܕܢܦܠ ܩܝܡܘ ܡܠܝ̈ܟ: ܘܒܘܪ̈ܟܐ
5 ܪ̈ܦܝܬܐ ܚܝܠܬ.* ܗܫܐ ܕܐܬܬ ܥܠܝܟ ܐܠܝܬ:
6 ܢܩܫܬ ܠܟ ܘܐܬܒܗܠܬ.* ܗܐ ܕܚܠܬܟ ܗܝ
ܗܝ ܬܘܟܠܢܟ: ܘܣܒܪܟ ܘܬܡܝܡܘܬ ܐܘܪܚܬܟ.*
7 ܐܬܕܟܪ ܗܘ ܡܢܘ ܙܟܝܐ ܕܐܒܕ: ܘܐܝܟܐ ܬܪ̈ܝܨܐ ܕܐܬܚܒܠܘ.*
8 ܐܝܟ ܕܚܙܝܬ ܕܕܪ̈ܥܝܢ ܥܘܠܐ: ܘܙܪ̈ܥܝܢ ܥܡܠܐ:
9 ܚܨܕܝܢ ܠܗ.* ܡܢ ܢܫܡܬܗ ܕܐܠܗܐ ܐܒܕܝܢ: ܘܡܢ
10 ܪܘܚܐ ܕܪܘܓܙܗ ܡܫܬܠܡܝܢ.* ܢܗܡܬܐ ܕܐܪ̈ܝܐ: ܘܩܠܐ
11 ܕܠܒܝܐ ܕܐܪܝܐ: ܘܫܢ̈ܐ ܕܓܘ̈ܪܝܐ ܐܬܬܒܪ.* ܐܪܝܐ
ܐܒܕ ܡܢ ܕܠܐ ܛܪܦܐ: ܘܒܢ̈ܝ ܐܪ̈ܝܘܬܐ
12 ܐܬܒܕܪܘ.* ܘܥܠܝ ܦܬܓܡܐ ܐܬܓܢܒ:
13 ܘܩܒܠܬ ܐܕܢܝ ܐܝܟ ܫܡܥܐ ܡܢܗ.* ܒܪܥܝܢܐ ܚܙܘܐ
ܕܠܠܝܐ: ܒܡܦܠ ܫܢܬܐ ܥܠ ܐܢܫܐ.*
14 ܕܚܠܬܐ ܩܪܬܢܝ ܘܪܬܝܬܐ: ܘܐܪܬܬ ܟܠܗܝܢ
15 ܓܪ̈ܡܝ.* ܘܪܘܚܐ ܥܠ ܐܦܝ̈ ܥܒܪܬ: ܘܩܡܘ
16 ܣܥܪ̈ܐ ܕܒܣܪܝ.* ܘܩܡܬ ܘܠܐ ܐܫܬܘܕܥܬ:
ܚܙܘܗ̇ ܘܠܐ ܚܙܝܬ: ܘܕܡܘܬܐ ܠܘܩܒܠ ܥܝ̈ܢܝ: ܘܫܬܩܐ
17 ܘܩܠܐ ܫܡܥܬ.* ܐܢܫܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܢܙܕܕܩ: ܐܘ ܡܢ ܥܒܘܕܗ ܢܬܕܟܐ ܓܒܪܐ.*
18 ܗܐ ܒܥܒ̈ܕܘܗܝ ܠܐ ܡܗܝܡܢ: ܘܒܡܠܐܟ̈ܘܗܝ
19 ܫܘܝܢ ܥܘܠܐ.* ܐܦ ܐܝܠܝܢ ܕܥܡܪܝܢ ܒܒ̈ܬܐ
ܕܛܝܢܐ ܕܡܫܬܬܐܣܝܢ: ܡܬܡܚܩܝܢ
20 ܩܕܡ ܒܪܩܠܐ.* ܡܢ ܨܦܪܐ ܠܪܡܫܐ ܡܬܡܚܩܝܢ:
ܘܡܢ ܕܠܐ ܡܬܒܝܢܝܢ ܠܥܠܡ: ܐܒܕܝܢ.*
21 ܗܐ ܫܒܩܘ ܫܘܪ̈ܝܗܘܢ ܠܗܘܢ: ܘܡܝܬܝܢ
ܒܗܘܢ ܢܦܩܝܢ ܘܠܐ ܒܚܟܡܬܐ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܗ.

1 ܩܪܝ ܗܫܐ ܐܢ ܐܝܬ ܕܥܢܐ ܠܟ: ܘܠܘܬ ܡܢ
2 ܡܢ ܩܕ̈ܝܫܐ ܬܬܦܢܐ.* ܡܛܠ ܕܠܣܟܠܐ ܩܛܠ
3 ܪܘܓܙܐ: ܘܠܛܥܝܐ ܩܛܠܐ ܚܣܡܐ.* ܐܢܐ ܚܙܝܬ
ܣܟܠܐ ܕܡܫܪܫ: ܘܠܝܛܬ ܕܝܪܗ ܡܢ ܫܠܝ.*
4 ܢܬܪ̈ܚܩܘܢ ܒܢ̈ܘܗܝ ܡܢ ܦܘܪܩܢܐ: ܢܬܕܘܫܘܢ
5 ܒܬܪܥܐ ܘܠܝܬ ܕܦܨܐ ܠܗܘܢ.* ܕܚܨܕܗ ܟܦܢܐ
ܢܐܟܘܠ: ܘܠܓ̈ܝܣܐ ܢܚܛܦܘܢ: ܘܢܫܬܘܢ ܨ̈ܗܝܐ
6 ܚܝܠܗܘܢ.* ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܦܩ ܡܢ ܥܦܪܐ
7 ܥܡܠܐ: ܘܠܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܢܘܥ ܟܘܪܗܢܐ.* ܡܛܠ
ܕܒܪ̈ܢܫܐ ܠܥܡܠܐ ܗܘ ܐܬܝܠܕ: ܘܒܢ̈ܝ ܢܫܪ̈ܐ
8 ܢܦܪܚܘܢ ܠܥܠ.* ܒܪܡ ܐܢܐ ܐܒܥܐ ܡܢ
9 ܐܠܗܐ: ܘܠܘܬ ܐܠܗܐ ܐܣܝܡ ܡܠܬܝ.* ܕܥܒܕ
10 ܪ̈ܘܪܒܬܐ ܕܠܐ ܣܟܐ: ܘܬܕܡܪ̈ܬܐ ܕܠܐ ܡܢܝܢܐ.* ܕܝܗܒ
ܡܛܪܐ ܥܠ ܐܦܝ̈ ܐܪܥܐ: ܘܡܫܕܪ ܡܝ̈ܐ ܥܠ
11 ܐܦܝ̈ ܦܩܥܬܐ.* ܠܡܪܡܘ ܡܟ̈ܝܟܐ ܠܪܘܡܐ: ܘܡܟܪ̈ܝܐ
12 ܢܬܥܫܢܘܢ ܒܦܘܪܩܢܐ.* ܡܒܛܠ ܡܚܫ̈ܒܬܐ ܕܚܪ̈ܝܦܐ:
13 ܘܠܐ ܢܥܒܕܢ ܐܝ̈ܕܝܗܘܢ ܡܕܡ ܕܫܦܝܪ.* ܐܚܕ ܚܟܝ̈ܡܐ
ܒܚܟܡܬܗܘܢ: ܘܡܬܒܪܝܢ ܬܪ̈ܥܝܬܐ ܕܥܩܝ̈ܡܐ ܒܥܒܕܐ.*
14 ܒܐܝܡܡܐ ܢܦܓܥܘܢ ܒܚܫܘܟܐ: ܘܐܝܟ

22 ומשא מלכים אשר יגשו עליהם: וכלכלם אל יגשו
בנו ואחיו ושבני אחי אביו הם: יב אל יגשו
23 בחמר שחרית ושמרי משמרתינו ואנחנו
24 מפשטים איש בגדו לרחצו המים: ויאמר
אליהם אחיהם ובני אחי אביהם הנערים
25 אשר אחרי לא נפשט בגדינו איש לרחצו:
ואריבה את סגני היהודים ואומרה להם
מה הדבר הזה אשר אתם עשים: הלוא כה
26 אמר אלהינו עליכם ועל העיר הזאת הרעה
ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחלל את
27 השבת: והיה כאשר החלו שערי ירושלם
לצל לפני השבת ואמרה וידלתות ויסגרו
ולא יפתחו עד אחרי השבת ומנערי העמדתי
על השערים ולא יבוא משא ביום השבת:
28 וילינו הרכלים וממכר כל מין מחוץ לירושלם
29 פעם או שתים: ואעידה בהם ואומרה להם
מדוע אתם לנים נגד החומה אם תשנו יד
אשלח בכם מעת ההוא לא באו בשבת:
30 ואמר אל הלוים והיו מטהרים ובאים
שמרו השערים לקדש את יום השבת גם
זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך:

פרק ו׳: ו׳.

1 ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה וגשם
הערבי ויתר איבינו כי בניתי את החומה
ולא נשאר בה פרץ עד כי לא הקמתי
2 בדלתות בשערים: וישלח סנבלט וגשם אלי
לאמר לכה ונועדה יחד בכפרים בבקעת
אונו והמה חשבים לעשות לי רעה:
3 ואשלח אליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה
אני עשה ולא אוכל לרדת פן תשבת המלאכה
4 בעצרי מרדתי אליכם: וישלחו אלי כדבר
5 הזה ארבע פעמים ואשיבם כדבר הזה:
וישלח סנבלט אלי בפעם החמשית נערו
6 ובידו אגרת פתוחה: ובה כתוב בגוים נשמע
גשם ואומר אתה וגם היהודים חשבים למרד
על כן אתה בונה את החומה ואתה תהיה
להם למלך על הדברים האלה: ועתה יאמר
להם הנביאים לקרוא עליך בירושלם לאמר
מלך ביהודה ועתה יאמר להם המלך הנה
8 אנכי בא לדברים האלה: ואשלח אליו לאמר
לא נעשו כדברים האלה אשר אתה אומר
9 מלבך אתה בדית אותם: כי כלם מיראים
אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא
תעשה ועתה חזק את ידי: ואני באתי בית
שמעיה בן דלית בן מהיטבאל והוא עצור
ויאמר נועדה בית האלהים בתוך ההיכל
וסגרו דלתות ההיכל כי באים הם להרגך
11 ובלילה הם באים להרגך: ואמר האיש כמוני
יברח ומי כמוני יבוא אל ההיכל ולא אחיה
12 כל אשר ידעתי והנה לא אלהים שלחו כי
נבואה זאת דבר על אודותי כי טוביה וסנבלט
13 שכרו: בעבור זה נשכר הוא למען אירא
ואעשה כן וחטאתי והיה להם לשם רע
14 למען יחרפוני: זכרה אלהי לטוביה ולסנבלט
כמעשיהם אלה וגם לנועדיה הנביאה ולשאר
15 הנביאים אשר היו מיראים אותי: ותשלם
החומה בעשרים וחמשה לאלול בחמשים
16 ושנים יום: ויהי כשמע כל אויבינו ויראו כל
הגוים אשר סביבותינו ויפלו מאד בעיניהם
וידעו כי מאת אלהינו נעשתה המלאכה הזאת:
17 וגם בימים ההם רבות אגרות היו הולכות
18 מיהודה אל טוביה ושל טוביה באו אליהם:
כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן
היה לשכניה בן ארח ויהוחנן בנו לקח את
19 בת משלם בן ברכיה: וגם טובותיו הגידו
לפני ודברי יצאו מפיו אליו ואגרות שלח
טוביה להיראני:

פרק ז׳: א׳.

1 ויהי כהבנות החומה ואעמיד הדלתות
והשוערים והמשוררים והלוים: ואצו את
חנני אחי והחנניה שר הבירה על ירושלם
כי הוא כאיש אמת ויירא אלהים מרבים:
3 ואמר אליהם לא יפתחו שערי ירושלם עד
חם השמש ובעוד העומדים יסגרו הדלתות
וחסמתם ומן יושבי ירושלם משמרות איש
4 במשמרתו ואיש נגד ביתו: והעיר רחבת
ידים ומעט העם בתוכה ואין בתים בנויים:
5 ויתן אלהי על לבי ואקבצה את החרים ואת
העם ואת הסגנים להתיחש ומצאתי ספר
התיחש של העולים בראשונה ואמצא כתוב
6 בו: אלה בני המדינה העולים משבי הגולה
אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל ויבאו לירושלם
7 ויהודה איש לעירו: אשר באו עם זרבבל
ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי
בלשן מספרת בגוי רחום בענה מספר אנשי
8 עם ישראל: בני פרעש אלפים מאה שבעים
9 ושנים: בני שפטיה שלש מאות שבעים
10 ושנים: בני ארח שש מאות חמשים ושנים:
11 בני פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים
12 שמנה מאות ושמנה עשר: בני עילם מאתים
13 חמשים וארבעה: בני זתוא שמנה מאות
14 ארבעים וחמשה: בני זכי שבע מאות
15 וששים: בני בנוי ששת מאות ארבעים
16 ושמנה: בני בבי ששת מאות עשרים
17 ושמנה: בני עזגד אלפים שלש מאות
18 עשרים ושנים: בני אדוניקם שש מאות
19 ששים ושבעה: בני בגוי אלפים ושבעים
20 ושנים: בני עדין ששת מאות חמשים
21 וחמשה: בני אטר ליחזקיה תשעים ושמנה:
22 בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה: בני
23 בצי שלש מאות עשרים וארבעה: בני חריף
24 מאה ושנים עשר: בני גבעון תשעים וחמשה:
25 בני בית לחם ונטופה מאה שמנים ושמנה:
26 בני עניתות מאה עשרים ושמנה: בני
27 בית עזמות ארבעים ושנים: בני קריית
28 יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים
29 ושלשה: בני הרמה וגבע ששת מאות עשרים
30 ואחד: בני מכמס מאה ועשרים ושנים:
31 בני בית אל והעי מאה עשרים ושלשה:
32 בני נבו החרים מאה חמשים ושנים: בני
33 עילם האחר אלף מאתים חמשים וארבעה:
34 בני חרם שלש מאות ועשרים: בני יריחו
35 שלש מאות ארבעים וחמשה: בני לוד חדיד
36 ואונו שבע מאות עשרים ואחד: בני סנאה
37 שלשת אלפים ותשע מאות ושלשים: הכהנים
38 בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים
39 ושלשה: בני אמר אלף חמשים ושנים:
40 בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה:
41 בני חרם אלף ושבע עשרה: הלוים בני ישוע
42 לקדמיאל לבני הודויה שבעים וארבעה:
43 המשוררים בני אסף מאה ארבעים ושמנה:
44 השוערים בני שלום בני אטר בני טלמון בני
עקוב בני חטיטא בני שובי כל אלה מאה
45 שלשים ושמנה: הנתינים בני ציחא בני
חשופא בני טבעות: בני קרס בני סיעהא
46 בני פדון: בני לבנה בני חגבה בני שלמי:
47 בני חנן בני גדל בני גחר: בני ראיה בני
48 רצין בני נקודא: בני גזם בני עזא בני
49 פסח: בני בסי בני מעונים בני נפוסים:
50 בני בקבוק בני חקופא בני חרחור: בני
51 בצלות בני מחידא בני חרשא: בני ברקוס
52 בני סיסרא בני תמח: בני נציח בני חטיפא:
53 בני עבדי שלמה בני סוטי בני סופרת בני
54 פרידא: בני יעלא בני דרקון בני גדל:
55 בני שפטיה בני חטיל בני פוכרת הצבים
56 בני אמי: כל הנתינים ובני עבדי שלמה
57 שלש מאות ותשעים ושנים: אלה העולים
מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא
יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מישראל
58 המה: בני דלעיה בני טוביה בני נקודא
59 ששים ושנים: ומבני הכהנים בני חביה בני
הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי
הגלעדי אשה ויקרא על שמם: אלה בקשו
כתבם המתיחשים ולא נמצאו ויגאלו מן
60 הכהונה: ויאמר התרשתא להם לבלתי
אכלם מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים
61 ותמים: כל הקהל כאיש אחד ארבעים אלף
62 ושלש מאות וששים: לבד מעבדיהם ושפחותיהם
63 אלה שבעת אלפים ושלש מאות שלשים
64 ושבע ומהם משוררים ומשוררות מאתים:
65 סוסיהם שבע מאות שלשים ושבע פרדיהם
66 מאתים ארבעים וחמשה: גמליהם ארבע מאות
67 שלשים וחמשה חמורים ששת אלפים ושבע
68 מאות ועשרים: ומראשי האבות בבוא אל
בית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית
69 האלהים להעמידו על מכונו: כפי כחם נתנו
לאוצר המלאכה זהב דרכמונים אלף ושש
מאות ומנים חמשת אלפים וכתנות כהנים
70 חמשים ושלשים: ומראשי האבות נתנו
לאוצר המלאכה זהב דרכמונים עשרת אלפים
71 וכסף מנים אלפים ומאתים: ואשר נתן
שאר העם זהב דרכמונים עשרים אלף וכסף
72 מנים אלפים ושבע מאות וכתנות כהנים
שבעים וכתנות כהנים ישבו בעריהם וכל
ישראל בעריהם וישב החדש השביעי ובני
ישראל בעריהם:

פרק ח׳: א׳.

1 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר
לפני שער המים ויאמרו לעזרא הספר להביא
2 את ספר תורת משה אשר צוה יהוה את
ישראל: ויביא עזרא הכהן את התורה לפני
הקהל מאנשים ועד נשים וכל מבין לשמוע
3 ביום אחד לחדש השביעי: ויקרא בו לפני
הרחוב אשר לפני שער המים מן האור עד
מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבינים
4 ואזני כל העם אל ספר התורה: ויעמד עזרא
הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד
אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה
ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל
5 ומלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם: ויפתח
עזרא הספר לעיני כל העם כי מעל כל
הדבר היה ובפתחו עמדו כל העם: ויברך
עזרא את יהוה האלהים הגדול ויענו כל העם
אמן אמן במרום ידיהם וישתחוו ויפלו אפים
7 ארצה ליהוה: וישוע ובני ושרביה ימין עקוב
שבתי הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבד
חנן פלאיה והלוים מבינים את העם לתורה
8 והעם על עמדם: ויקראו בספר בתורת
האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא:
9 ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועזרא הכהן
הספר והלוים המבינים את העם אל כל העם
היום קדש הוא ליהוה אלהיכם אל תתאבלו
ואל תבכו כי בוכים כל העם בשמעם את
10 דברי התורה: ויאמר להם לכו אכלו משמנים
ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו
כי קדש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות
11 יהוה היא מעזכם: והלוים משתקים את כל
12 העם לאמר הסו כי היום קדש ואל תעצבו:
וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות
ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים
13 אשר הודיעו להם: וביום השני נאספו ראשי
האבות לכל העם הכהנים והלוים אל עזרא
14 הספר להשכיל אל דברי התורה: וימצאו
כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר
ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש השביעי:
15 ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם
ובירושלם לאמר צא אל ההר והבאתם עלי
זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים
ועלי עץ עבת לעשות סכות ככתוב: ויצא
העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על גגו
ובחצרותם ובחצרות בית האלהים וברחוב
שער המים וברחוב שער אפרים: ויעשו כל
הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסכות
כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן בני ישראל
עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד:
18 ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום מן
היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג
שבעת הימים וביום השמיני עצרת כמשפט:

פרק ט׳: א׳.

1 וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני
ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם: ויבדלו
זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על
3 חטאתיהם ועונות אבותם: ויעמדו על עמדם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבע היום
ורבע יתודו ומשתחוים ליהוה אלהיהם:
4 ויעמד על המעלות ישוע ובני קדמיאל שבניה
בני רם כנני ויזעקו בקול גדול אל יהוה
5 אלהיהם: ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל בני
חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו
ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם ועד העולם
ויברכו שם כבודך ורם על כל ברכה ותהלה:
6 אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את
השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל
אשר עליה הימים וכל אשר בם ואתה מחיה
את כלם וצבא השמים לך משתחוים: אתה
הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברם
והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם:
8 ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות עמו
הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי
והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם
את דבריך כי צדיק אתה: וראה את עני
אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים
10 סוף: ותתן אתות ומופתים בפרעה ובכל
עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו
עליהם ותעש לך שם כהיום הזה: והים
בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה
ואת רדפיהם השלכת במצולות כמו אבן
12 במים עזים: ובעמוד ענן תנחם יומם ובעמוד
אש לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו
13 בה: ועל הר סיני ירדת ותדבר עמהם
משמים ותתן להם משפטים ישרים ותורת
אמת חקים ומצות טובים: ואת שבת קדשך
הודעת להם ומצות וחקים ותורה ביד משה
15 עבדך: ולחם מן השמים נתת להם לרעבם
ומים מצור הוצאת להם לצמאם ותאמר
לבוא לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך
16 לתת להם: והמה ואבותינו הזידו ויקשו את
עורפם ולא שמעו אל מצותיך: וימאנו
לשמוע ולא זכרו נפלאותיך אשר עשית
עמהם ויקשו את עורפם ויתנו ראש לשוב
עבדתם אל ארצם ואתה אלוה סלחות חנון
ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם:
18 גם כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה
אלהיך אשר העלוך ממצרים ויעשו נאצות
19 גדולות: ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם
במדבר את עמוד הענן לנחתם ביום ואת
עמוד האש להאיר להם בלילה בדרך אשר
20 ילכו בה: ורוחך הטובה נתת להשכילם
ומנך לא מנעת מפיהם ומים נתתה להם
21 לצמאם: וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא
חסרו שמלותם לא בלו ורגלם לא נפחו:
22 ותתן להם ממלכות ועמים ותחלקם פאה
פאה וירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך
23 חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן: ובניהם
הרבית ככוכבי השמים ותביאם אל הארץ
אשר אמרת לאבותם לבוא לרשתה: ויבאו
ויירשו את הארץ והכנעני יושב הארץ הכנענים
לפניהם ותתן בידם ואת מלכיהם ואת עמי
25 הארץ לעשות בהם כרצונם: וילכדו ערי
מבצר ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים כל
טוב בארות חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל
לרב ויאכלו ושבעו וידשנו ויתענגו בטובך
26 הגדול: ויסרו ויתמרדו בך וישליכו את
תורתך אחרי גוום ואת נביאיך הרגו אשר
העידו בם להשיבם אליך ויעשו נאצות
27 גדולות: ותתנם ביד צרים ויצרו להם ובעת
צרתם יזעקו אליך ואתה מן השמים תשמע
וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום
28 מיד צרים: וכנוחתם יעשו לפניך שוב
תעזבם ביד אויביהם וימשלו בם ושבו
ויזעקו אליך ואתה מן השמים תשמע וכרחמיך
29 הרבים תצילם פעמים רבות: ותעד בם
להשיבם אל תורתך והמה הזידו ולא שמעו
למצותיך ובמשפטיך חטאו אשר יעשה אדם
וחי בם ויתנו כתף סוררת והערפם הקשו
30 ולא שמעו: ותמשך עליהם שנים רבות
ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו
31 ותתנם ביד עמי הארצות: וברחמיך הרבים
לא עשית אותם כלה ולא עזבתם כי אל
32 חנון ורחום אתה: ועתה אלהינו האל הגדול
הגבור והנורא שמר הברית והחסד אל תשם
לפניך את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו
לשריו ולכהניו ולנביאיו ולאבותינו ולכל
33 עמך מימות מלכי אשור עד היום הזה:
ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית
34 ואנחנו הרשענו: ומלכינו שרינו כהנינו
ואבותינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו
35 למצותיך ואל עדותיך אשר העדת בם:
והם בממלכתם ובטובך הרב אשר נתת להם
ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתתה לפניהם
36 לא עבדוך ולא שבו מעלילותיהם הרעות:
הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתתה
לאבותינו לאכול פריה וטובה הנה אנחנו
37 עבדים עליה: ותבואתיה מרבה למלכים
אשר נתתה עלינו בחטאתינו וגם על גויתינו
משלים ובבהמתנו כרצונם ובצרה גדולה
אנחנו:

פרק י׳: א׳.

1 ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכותבים
ועל החתומים נשיאינו לוינו כהנינו:
2 ועל החתום זדקיה נחמיה בן חכליה וצדקיה:
3 שריה עזריה ירמיה: פשחור אמריה מלכיה:
4 חטוש שבניה מלוך: חרם מרמות עבדיה:
5 דניאל גנתון ברוך: משלם אביה מיימין:
6 מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים: והלוים
ישוע בן עזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל:
8 ואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן:
9 מיכא רחוב חשביה: זכור שרביה בניו
10 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
11 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
12 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
13 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
14 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
15 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
16 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
17 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
18 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
19 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
20 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
21 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
22 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
23 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
24 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
25 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
26 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
27 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
28 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
29 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
30 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
31 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
32 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
33 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
34 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
35 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
36 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
37 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
38 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
39 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
40 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
41 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
42 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
43 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
44 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
45 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
46 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
47 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
48 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
49 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
50 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
51 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
52 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
53 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
54 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
55 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
56 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
57 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
58 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
59 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
60 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
61 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
62 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
63 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
64 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
65 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
66 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
67 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
68 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
69 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
70 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
71 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו
72 קדמיאל: ואחיהם שבניה הודיה בניו

21 כִּי־אֵל יְהוָה שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן׀ יְהוָה לֹא־יִמְנַע־טוֹב
22 לַהֹלְכִים בְּתָמִים׃ יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃

פרק פ״ד

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃ מַה־יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ
2 יְהוָה צְבָאוֹת׃ נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לִבִּי וּבְשָׂרִי
3 יְרַנְּנוּ אֶל־אֵל חָי׃ גַּם־צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר־שָׁתָה
4 אֶפְרֹחֶיהָ אֵת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מַלְכִּי וֵאלֹהָי׃ אַשְׁרֵי
5 יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃ אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז־לוֹ בָּךְ מְסִלּוֹת
6 בִּלְבָבָם׃ עֹבְרֵי בְעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יָשִׁיתוּהוּ גַּם־בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה׃
7 יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל־חָיִל יֵרָאֶה אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן׃ יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת
8 שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים
9 וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ כִּי־טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלֶף בָּחָרְתִּי הִסְתּוֹפֵף
10 בְּסַף־בֵּיתאֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי־רֶשַׁע׃ כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים
11 חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים׃ יְהוָה צְבָאוֹת
12 אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃

פרק פ״ה

1 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃ אָהַבְתָּ יְהוָה אַרְצֶךָ שַׁבְתָּ שְׁבוּת
2 יַעֲקֹב׃ נָשָׂאתָ עֲוֹן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ כָּל־חַטָּאתָמוֹ סֶלָה׃ אָסַפְתָּ כָּל־
3 עֶבְרָתֶךָ הֵשַׁבְתָּ מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ׃ שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ
4 עִמָּנוּ׃ הַלְעוֹלָם תֶּאֱנַף בָּנוּ תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ לְדֹר וָדֹר׃ הֲלוֹא־אַתָּה
5 תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ בָךְ׃ הַרְאֵנוּ יְהוָה חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־
6 לָנוּ׃ אֶשְׁמְעָה מַה־יְדַבֵּר הָאֵל יְהוָה כִּי־יְדַבֵּר שָׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֶל־
7 חֲסִידָיו וְאַל־יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה׃ אַךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יְשׁוּעָתוֹ לִשְׁכֹּן כָּבוֹד
8 בְּאַרְצֵנוּ׃ חֶסֶד וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ׃ אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח
9 וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף׃ גַּם־יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ׃
10 צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו׃

פרק פ״ו

1 תְּפִלָּה לְדָוִד הַטֵּה יְהוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי־עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי׃ שָׁמְרָה
2 נַפְשִׁי כִּי־חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ׃ חָנֵּנִי
3 אֲדֹנָי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם׃ שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי
4 נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃ כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃
5 הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנָי׃ בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ
6 כִּי תַעֲנֵנִי׃ אֵין־כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר־
7 עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיִכְבְּדוּ לִשְׁמֶךָ׃ כִּי גָדוֹל אַתָּה
8 וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃ הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ
9 בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ׃ אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל־לְבָבִי
10 וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם׃ כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל
11 תַּחְתִּיָּה׃ אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלָי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא
12 שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם׃ וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד
13 וֶאֱמֶת׃ פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃
14 עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי
15 וְנִחַמְתָּנִי׃

פרק פ״ז

1 לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר יְסוֹדָתוֹ בְּהָרֵי־קֹדֶשׁ׃ אֹהֵב יְהוָה שַׁעֲרֵי־
2 צִיּוֹן מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב׃ נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר־בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה׃
3 אַזְכִּיר רָהַב וּבָבֶל לְיֹדְעָי הִנֵּה פְלֶשֶׁת וְצוֹר עִם־כּוּשׁ זֶה יֻלַּד־שָׁם׃
4 וּלְצִיּוֹן יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד־בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן׃ יְהוָה יִסְפֹּר
5 בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה יֻלַּד־שָׁם סֶלָה׃ וְשָׁרִים כְּחֹלְלֵי כָל־מוֹרָתַי בָּךְ׃
6 כְּשִׂמְחֵי כָל־נוֹבְעוֹת בָּךְ׃

פרק פ״ח

1 שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח לַמְנַצֵּחַ עַל־מָחֲלַת לְעַנּוֹת מַשְׂכִּיל לְהֵימָן
2 הָאֶזְרָחִי׃ יְהוָה אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי יוֹם צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ׃ תָּבוֹא
3 לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי הַטֵּה אָזְנְךָ לְרִנָּתִי׃ כִּי שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי
4 לִשְׁאוֹל הִגִּיעוּ׃ נֶחְשַׁבְתִּי עִם־יוֹרְדֵי בוֹר הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין אֱיָל׃
5 בַּמֵּתִים חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא־זָכַרְתָּם עוֹד
6 וְהֵמָּה מִיָּדְךָ נִגָּזָרוּ׃ שַׁתַּנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשַׁכִּים בִּמְצוֹלוֹת׃
7 עָלַי סָמְכָה חֲמָתֶךָ וְכָל־מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ סֶלָה׃ הִרְחַקְתָּ מְיֻדָּעַי
8 מִמֶּנִּי שַׁתַּנִי תוֹעֵבוֹת לָמוֹ׃ כָּלוּא וְלֹא אֵצֵא׃ עֵינִי דָאֲבָה מֹנִי
9 קְרָאתִיךָ יְהוָה כָּל־הַיּוֹם שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפָּי׃ הֲלַמֵּתִים תַּעֲשֶׂה־
10 פֶלֶא אִם־רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה׃ הֲיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ
11 בָּאֲבַדּוֹן׃ הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נִשְׁיָה׃ וַאֲנִי אֵלֶיךָ
12 יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וְבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ׃ לָמָה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי
13 תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃ עָנִי אָנֹכִי וְגוֹסֵעַ מִנֹּעַר אָשָׂא אֵמֶיךָ אָפוּנָה׃
14 עָלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּנִי׃ סַבּוּנִי כַמַּיִם כָּל־הַיּוֹם הִקִּפוּ
15 עָלָי יָחַד׃ הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב וָרֵעַ מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ׃

פרק פ״ט

1 מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי׃ חַסְדֵי יְהוָה עוֹלָמִים אָשִׁירָה לְדֹר וָדֹר
2 אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי׃ כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה בַּשָּׁמַיִם תָּכִין
3 אֱמוּנָתְךָ בָּהֶם׃ כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי׃ עַד־עוֹלָם
4 אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר וָדֹר כִּסְאֶךָ סֶלָה׃ וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְהוָה
5 אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים׃ כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיהוָה יִדְמֶה
6 לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים׃ אֱלוֹהַּ נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל־
7 סְבִיבָיו׃ יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חָסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ׃
8 אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם׃ אַתָּה דִכִּאתָ
9 כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ׃ לְךָ שָׁמַיִם אַף־לְךָ אָרֶץ
10 תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם׃ צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן
11 בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן׃ לְךָ זְרוֹעַ עִם־גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ׃
12 צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃ אַשְׁרֵי הָעָם
13 יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן׃ בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן כָּל־הַיּוֹם
14 וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ׃ כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרִים קַרְנֵנוּ׃
15 כִּי לַיהוָה מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ׃ אָז דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ
16 וַתֹּאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל־גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם׃ מָצָאתִי דָּוִד
17 עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו׃ אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי
18 תְּאַמְּצֶנּוּ׃ לֹא־יִשָּׁא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן־עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ׃ וְכָתַתִּי מִפָּנָיו
19 צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף׃ וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ׃
20 וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ׃ הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר
21 יְשׁוּעָתִי׃ אַף אָנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי אָרֶץ׃ לְעוֹלָם אֶשְׁמָר־
22 לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמָנָה לוֹ׃ וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם׃
23 אִם־יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן׃ אִם־חֻקֹּתַי יְחַלֵּלוּ
24 וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ׃ וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם׃
25 וְחַסְדִּי לֹא אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֶּר בֶּאֱמוּנָתִי׃ לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי
26 וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אָשְׁנֶה׃ אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם־לְדָוִד אֲכַזֵּב׃
27 זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃ כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק
28 נֶאֱמָן סֶלָה׃ וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם־מְשִׁיחֶךָ׃ נִאַרְתָּה
29 בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃ פָּרַצְתָּ כָּל־גְּדֵרוֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו
30 חָתָּה׃ שַׁסּוּהוּ כָּל־עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו׃ הֲרִימוֹתָ יְמִין
31 צוֹרְרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל־אוֹיְבָיו׃ אַף־תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא־הֲקִמוֹתָהוּ
32 בַּמִּלְחָמָה׃ הִשְׁבַּתָּה מִטְהָרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מָגָר׃ הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו
33 הֶעֱטִיתָה עָלָיו בּוּשָׁה סֶלָה׃ עַד־מָתַי יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ־
34 אֵשׁ חֲמָתֶךָ׃ זְכָר־אֲנִי מַה־חָלֶד עָלָיו כִּי־לְשָׁוְא בָּרָאתָ כָּל־בְּנֵי־אָדָם׃
35 מִי־גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה־מָּוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׁאוֹל סֶלָה׃ אַיֵּה
36 חַסְדֶּיךָ רִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃ זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת
37 עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְחֵיקִי כָּל־רַבִּים עַמִּים׃ אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה
38 אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְּבוֹת מְשִׁיחֶךָ׃ בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

פרק צ׳

1 תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר
2 וָדֹר׃ בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם
3 אַתָּה אֵל׃ תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם׃ כִּי אֶלֶף
4 שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם
5 שֵׁנָה יִהְיוּ בֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃ בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֶל
6 וְיָבֵשׁ׃ כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃ שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ
7 עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ
8 כְּמוֹ הֶגֶה׃ יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים
9 שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃ מִי יוֹדֵעַ עוֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ
10 עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃ שׁוּבָה יְהוָה עַד־
11 מָתָי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה
12 בְּכָל־יָמֵינוּ׃ שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃ יֵרָאֶה אֶל־
13 עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם׃ וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
14 וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

פרק צ״א

1 יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי
2 אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃ בְּאֶבְרָתוֹ
3 יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃ לֹא־תִירָא מִפַּחַד
4 לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃
5 יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃ רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט
6 וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃
7 לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ
8 לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃ עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃
9 עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃ כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ
10 אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי׃ יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ
11 וַאֲכַבְּדֵהוּ׃ אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃

פרק צ״ב

1 מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃
2 לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי
3 הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃
4 מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדָע
5 וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃ בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־
6 פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃ וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה׃ כִּי הִנֵּה
7 אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם
8 כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי
9 מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃
10 שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה
11 דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ׃

פרק צ״ג

1 יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־
2 תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נָשְׂאוּ
3 נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־
4 יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה׃ עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה
5 לְאֹרֶךְ יָמִים׃

פרק צ״ד

1 אֵל נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ׃ הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל
2 עַל־גֵּאִים׃ עַד־מָתַי רְשָׁעִים יְהוָה עַד־מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ׃ יַבִּיעוּ
3 יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ עַמְּךָ יְהוָה יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ
4 יְעַנּוּ׃ אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וְיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יָּהּ וְלֹא
5 יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ בִּינוּ בֹעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ׃
6 הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם־יוֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט׃ הַיִּסֵּר גּוֹיִם הֲלֹא
7 יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת׃ יְהוָה יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל׃
8 אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־תְּיַסְּרֶנּוּ יָהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ׃ לְהַשְׁקִיט לוֹ
9 מִימֵי רָע עַד־יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת׃ כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְאֶת־
10 נַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב׃ כִּי־עַד־צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב׃
11 מִי יָקוּם לִי עִם־מְרֵעִים מִי יִתְיַצַּב לִי עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ לוּלֵי יְהוָה
12 עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי׃ אִם־אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ
13 יְהוָה יִסְעָדֵנִי׃ בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעֲשְׁעוּ נַפְשִׁי׃
14 הֲיַחְבָּרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עָלֵימוֹ חֹק׃ יָגוֹדּוּ עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק
15 וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ׃ וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי׃
16 וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

פרק צ״ה

1 לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהוָה נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ׃ נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת
2 נָרִיעַ לוֹ׃ כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
3 מֶחְקְרֵי־אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ׃ אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת
4 יָדָיו יָצָרוּ׃ בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי יְהוָה עֹשֵׂנוּ׃ כִּי־הוּא
5 אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם־בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃
6 אַל־תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר׃ אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם
7 בְּחָנוּנִי גַּם־רָאוּ פָעֳלִי׃ אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי
8 לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי׃ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם־יְבֹאוּן אֶל־
9 מְנוּחָתִי׃

פרק צ״ו

1 שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ׃ שִׁירוּ לַיהוָה בָּרְכוּ
2 שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־
3 הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו׃ כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־
4 אֱלֹהִים׃ כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד־וְהָדָר
5 לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃ הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה
6 כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ
7 לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־
8 תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם
9 הַיָּם וּמְלֹאוֹ׃ יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי הַיָּעַר׃
10 לִפְ

13 וְקָרָאתָ֤ לָעֹנֶג֙ שַׁבָּ֔ת קְד֥וֹשׁ לַֽיהוָ֖ה מְכֻבָּ֑ד וְכִבַּדְתּ֣וֹ מֵעֲשׂ֣וֹת דְּרָכֶ֗יךָ מִמְּצֹ֤א חֶפְצְךָ֙ וְדַבֵּ֣ר דָּבָ֔ר׃
14 אָ֥ז תִּתְעַנַּ֖ג עַל־יְהוָ֑ה וְהִרְכַּבְתִּ֙יךָ֙ עַל־בָּמֳתֵ֣י אָ֔רֶץ וְהַאֲכַלְתִּ֙יךָ֙ נַחֲלַ֣ת יַעֲקֹ֣ב אָבִ֔יךָ כִּ֥י פִ֖י יְהוָ֥ה דִּבֵּֽר׃

פרק נט׃

1 הֵ֣ן לֹֽא־קָצְרָ֣ה יַד־יְהוָ֔ה מֵהוֹשִׁ֑יעַ וְלֹא־הַכְבִּ֥ידָ֖ אָזְנ֥וֹ מִשְּׁמֽוֹעַ׃
2 כִּ֣י אִם־עֲוֹנֹתֵיכֶ֗ם הָי֤וּ מַבְדִּלִים֙ בֵּינֵיכֶ֣ם וּבֵ֣ין אֱלֹהֵיכֶ֔ם וְחַטֹּאתֵיכֶ֥ם הִסְתִּ֖ירוּ פָּנִ֣ים מִמֶּ֑נּוּ מִשְּׁמֽוֹעַ׃
3 כִּ֤י כַפֵּיכֶם֙ נְגֹאֲל֣וּ בְדָ֔ם וְאֶצְבְּעֹתֵיכֶ֖ם בֶּעָוֹ֑ן שִׂפְתֹֽתֵיכֶם֙ דִּבְּר֣וּ שָׁ֔קֶר לְשׁוֹנְךָ֖ עַוְלָתָ֥ה תֶהְגֶּֽה׃
4 אֵ֣ין קוֹרָ֣א בְצֶ֔דֶק וְאֵ֥ין נִשְׁפָּ֖ט בֶּאֱמוּנָ֑ה בְּטָ֤חוֹן עַל־תֹּ֙הוּ֙ וְדַבֵּ֣ר שָׁ֔וְא הָרָ֥ה עָ֖מָל וְיָלַ֥ד אָֽוֶן׃
5 בֵּיצֵ֤י פֶתֶן֙ בָּקָ֔עוּ וְקוּרֵ֥י עַכָּבִ֖ישׁ יֶאֱרֹ֑גוּ הָאֹכֵ֤ל מִבֵּיצֵיהֶם֙ יָמ֔וּת וְהַזָּר֥וּעַ תִּפָּ֖רֵץ צִפְעֹנִֽי׃
6 קוּרֵיהֶ֥ם לֹא־יִהְי֖וּ לִבְגָ֑ד וְלֹא־יִתְכַּסּ֥וּ בְמַעֲשֵׂיהֶ֖ם מַעֲשֵׂיהֶ֣ם מַעֲשֵׂי־אָ֑וֶן וּמַעֲשֵׂ֥ה חָמָ֖ס בְּכַפָּֽיהֶם׃
7 רַגְלֵיהֶ֥ם לָרָ֖ע יָרֻ֑צוּ וְיְמַהֲר֖וּ לִשְׁפֹּ֣ךְ דָּ֑ם מַחְשְׁבוֹתֵיהֶ֥ם מַחְשְׁבוֹת־אָ֖וֶן שֹׁ֣ד וָשֶׁ֔בֶר בִּמְסִלֹּתָֽם׃
8 דֶּ֥רֶךְ שָׁל֖וֹם לֹ֣א יָדָ֑עוּ וְאֵ֥ין מִשְׁפָּ֖ט בְּמַעְגְּלֹתָ֔ם נְתִיבוֹתֵיהֶ֖ם עִקְּשׁ֣וּ לָהֶ֑מוֹ כָּל־דּוֹרֵ֥ךְ בָּהֶ֖ם לֹ֥א יָדַ֖ע שָׁלֽוֹם׃
9 עַל־כֵּ֤ן רָחַק֙ מִשְׁפָּ֔ט מִמֶּ֖נּוּ וְלֹא־תַשִּׂיגֵ֣נוּ צְדָקָ֑ה קִוִּ֤ינוּ לָאוֹר֙ וְהִנֵּ֣ה חֹ֔שֶׁךְ לִנְגָהִ֖ים בָּאֹ֥פֶל נְהַלֵּֽךְ׃
10 נְגַשְּׁשָׁ֤ה כָעִוְרִים֙ קִ֣יר וּכְאֵ֔ין עֵינַ֖יִם נְגַשָּׁ֑ה כָּֽנִּשְׁפִים֙ כָּמֵ֣תְנוּ בַצָּהֳרַ֔יִם בַּנְּעָרִ֖ים כַּמֵּתִֽים׃
11 כָּל־דֻּבִּ֤ים נָהֹ֙מְנוּ֙ כַּדֳּבִ֔ים וְכַיּוֹנִ֖ים הָגֹ֣ה נֶהְגֶּ֑ה קִוִּ֤ינוּ לְמִשְׁפָּט֙ וְאֵ֣ין לִתְשׁוּעָ֔ה רָחַ֖ק מִמֶּֽנּוּ׃
12 כִּֽי־רַבּ֤וּ פְשָׁעֵ֙ינוּ֙ נֶגְדֶּ֔ךָ וְחַטֹּאתֵ֖ינוּ עָנְתָ֣ה בָּ֑נוּ כִּֽי־פְשָׁעֵ֥ינוּ עִמָּ֖נוּ וַעֲוֹנֹתֵ֥ינוּ יְדָעֽנוּם׃
13 פָּשֹׁ֤עַ וְכַחֵשׁ֙ בַּֽיהוָ֔ה וְנָס֥וֹג מֵאַחֲרֵ֖י אֱלֹהֵ֑ינוּ דַּבֵּ֤ר עֹשֶׁק֙ וְסָרָ֔ה הָרֹ֥ה וְהָגֹ֖ה מִלֵּ֥ב דִּבְרֵי־שָֽׁקֶר׃
14 וְהֻסַּ֤ג אָח֙וֹר֙ מִשְׁפָּ֔ט וּצְדָקָ֖ה מֵֽרָחֹ֣ק תַּעֲמֹ֑ד כִּֽי־נָכְשְׁלָ֤ה בָרְחוֹב֙ אֱמֶ֔ת וְנְכֹחָ֖ה לֹ֥א תוּכָֽל׃
15 וַתְּהִ֤י אֱמוּנָה֙ נֶעְדָּ֔רֶת וְסָ֥ר מֵרָ֖ע מִתְפָּלֵ֑ל וַיַּ֤רְא יְהוָה֙ וַיֵּ֣רַע בְּעֵינָ֔יו וַיִּפָּ֥ן מִשְׁפָּֽט׃
16 וַיַּ֣רְא כִּֽי־אֵ֣ין אִ֔ישׁ וַיִּתְמָהּ֙ כִּֽי־אֵ֣ין מַפְגִּ֔יעַ וַתּוֹשַׁ֥ע לּ֛וֹ זְרוֹע֖וֹ וְצִדְקָת֣וֹ הִ֥יא סָמָֽכַתְהוּ׃
17 וַיִּלְבַּ֤שׁ צֶ֙דֶק֙ כַּשִּׁרְיָ֔ן וְכוֹבַ֥ע יְשׁוּעָ֖ה בְּרֹאשׁ֑וֹ וַיִּלְבַּ֤שׁ בִּגְדֵי־נָקָם֙ תִּשְׁע֔וֹת וַיַּ֥עַט כַּמְעִ֖יל קִנְאָֽה׃
18 כְּמַעֲשׂוֹת֙ לְכַלֵּ֔ם חֵמָ֖ה לְצָרָ֑יו גְּמ֥וּל לְאֹיְבָ֖יו יְשַׁלֵּ֥ם לָאִיִּ֖ים גְּמ֥וּל יְשַׁלֵּֽם׃
19 וְיָרְא֤וּ מִמַּעֲרָב֙ אֶת־שֵׁ֣ם יְהוָ֔ה וּמִמִּזְרַח־שֶׁ֖מֶשׁ אֶת־כְּבוֹדֽוֹ כִּֽי־יָבוֹא֙ כַּנָּהָ֣ר צָ֔ר רוּ֥חַ יְהוָ֖ה נֹסֵ֥ס בּֽוֹ׃
20 וּבָ֤א לְצִיּוֹן֙ גּוֹאֵ֔ל וּלְשָׁבֵ֥י פֶ֖שַׁע בְּיַעֲקֹ֑ב נְאֻם־יְהוָֽה׃
21 וַאֲנִ֗י זֹ֤את בְּרִיתִי֙ אוֹתָ֔ם אָמַ֖ר יְהוָ֑ה רוּחִ֨י אֲשֶׁר־עָלֶ֜יךָ וּדְבָרַ֣י אֲשֶׁר־שַׂ֣מְתִּי בְּפִ֗יךָ לֹֽא־יָמ֨וּשׁוּ֙ מִפִּ֣יךָ וּמִפִּ֣י זַרְעֲךָ֔ וּמִפִּ֖י זֶ֣רַע זַרְעֲךָ֑ אָמַ֥ר יְהוָ֖ה מֵעַתָּ֥ה וְעַד־עוֹלָֽם׃

פרק ס׃

1 קוּמִ֥י א֖וֹרִי כִּֽי־בָ֣א א֑וֹרֵךְ וּכְב֥וֹד יְהוָ֖ה עָלַ֥יִךְ זָרָֽח׃
2 כִּֽי־הִנֵּ֤ה חֹשֶׁךְ֙ יְכַסֶּ֣ה אֶ֔רֶץ וַֽעֲרָפֶ֖ל לְאֻמִּ֑ים וְעָלַ֤יִךְ יִזְרַח֙ יְהוָ֔ה וּכְבוֹד֖וֹ עָלַ֥יִךְ יֵרָאֶֽה׃
3 וְהָלְכ֥וּ גוֹיִ֖ם לְאוֹרֵ֑ךְ וּמְלָכִ֖ים לְנֹ֥גַהּ זַרְחֵֽךְ׃
4 שְׂאִי־סָבִ֥יב עֵינַ֖יִךְ וּרְאִ֑י כֻּלָּ֤ם נִקְבְּצוּ֙ בָּ֣אוּ לָ֔ךְ בָּנַ֖יִךְ מֵרָח֣וֹק יָבֹ֑אוּ וּבְנוֹתַ֖יִךְ עַל־צַ֥ד תֵּאָמַֽנָה׃
5 אָ֤ז תִּרְאִי֙ וְנָהַרְתְּ֔ וְפָחַ֥ד וְרָחַ֖ב לִבָּ֑ךְ כִּֽי־יֵהָפֵ֤ךְ עָלַ֙יִךְ֙ הֲמ֣וֹן יָ֔ם חֵ֥יל גּוֹיִ֖ם יָבֹ֥א לָֽךְ׃
6 שִׁפְעַ֤ת גְּמַלִּים֙ תְּכַסֵּ֔ךְ בִּכְרֵ֥י מִדְיָ֖ן וְעֵיפָ֑ה כֻּלָּ֤ם מִשְּׁבָא֙ יָבֹ֔אוּ זָהָ֥ב וּלְבוֹנָ֖ה יִשָּׂ֑אוּ וּתְהִלּ֖וֹת יְהוָ֥ה יְבַשֵּֽׂרוּ׃
7 כָּל־צֹ֤אן קֵדָר֙ יִקָּבְצ֣וּ לָ֔ךְ אֵילֵ֥י נְבָי֖וֹת יְשָׁרְתֻ֑ךְ יַעֲל֤וּ לְרָצ֙וֹן֙ עַל־מִזְבְּחִ֔י וּבֵ֥ית תִּפְאַרְתִּ֖י אֲפָאֵֽר׃
8 מִ֣י אֵ֔לֶּה כָּעָ֖ב תָּעוּפֶ֑ינָה וְכַיּוֹנִ֖ים אֶל־אֲרֻבֹּתָֽם׃
9 כִּֽי־לִ֤י אִיִּים֙ יְקַוּ֔וּ וְאֳנִיּ֥וֹת תַּרְשִׁ֖ישׁ בָּרִאשֹׁנָ֑ה לְהָבִ֤יא בָנַ֙יִךְ֙ מֵרָח֔וֹק כַּסְפָּ֥ם וְזְהָבָ֖ם אִתָּ֑ם לְשֵׁ֤ם יְהוָה֙ אֱלֹהָ֔יִךְ וְלִקְד֥וֹשׁ יִשְׂרָאֵ֖ל כִּ֥י פֵאֲרֵֽךְ׃
10 וּבָנ֤וּ בְנֵי־נֵכָר֙ חוֹמֹתַ֔יִךְ וּמַלְכֵיהֶ֖ם יְשָׁרְתֽוּנִי כִּ֣י בְקִצְפִּ֤י הִכִּיתִיךְ֙ וּבְרְצוֹנִ֣י רִחַמְתִּ֔יךְ
11 וְפָתְח֥וּ שְׁעָרַ֖יִךְ תָּמִ֑יד יוֹמָ֤ם וְלַ֙יְלָה֙ לֹ֣א יִסָּגֵ֔רוּ לְהָבִ֥יא אֵלַ֖יִךְ חֵ֣יל גּוֹיִ֑ם וּמַלְכֵיהֶ֖ם נְהוּגִֽים׃
12 כִּֽי־הַגּ֤וֹי וְהַמַּמְלָכָה֙ אֲשֶׁ֣ר לֹֽא־יַעַבְדֽוּךְ֙ יֹאבֵ֔דוּ וְהַגּוֹיִ֖ם חָרֹ֥ב יֶחֳרָבֽוּ׃
13 כְּבוֹד֙ הַלְּבָנ֣וֹן אֵלַ֔יִךְ בְּרוֹתַ֥ן תִּדְהָ֖ר וּתְאַשּׁ֑וּר יַחְדָּ֔ו לְפָאֵ֖ר מִקְדָּשִׁ֑י וּמְק֥וֹם רַגְלַ֖י אֲכַבֵּֽד׃
14 וְהָלְכ֤וּ אֵלַ֙יִךְ֙ שְׁחֵ֣ה בְנֵי־מְעַנַּ֔יִךְ וְיִשְׁתַּחֲו֖וּ עַל־כַּפּ֣וֹת רַגְלַ֑יִךְ וְקָרְא֤וּ לָךְ֙ עִ֣יר יְהוָ֔ה צִיּ֖וֹן קְד֥וֹשׁ יִשְׂרָאֵֽל׃
15 תַּ֣חַת הֱיוֹתֵ֔ךְ עֲזוּבָ֖ה וְשִׂנוּאָ֑ה וְאֵ֣ין עוֹבֵ֔ר וְשַׂמְתִּ֥יךְ לִגְא֖וֹן עוֹלָ֑ם מְשׂ֥וֹשׂ דּ֖וֹר וָדֹֽר׃
16 וְיָנַקְתְּ֣ חֲלֵ֣ב גּוֹיִ֔ם וְשַׁד־מְלָכִ֖ים תִּינָ֑קִי וְיָדַ֗עַתְּ כִּ֤י אֲנִי֙ יְהוָ֔ה מוֹשִׁיעֵ֖ךְ וְגֹאָלֵ֑ךְ אֲבִ֥יר יַעֲקֹֽב׃
17 תַּ֣חַת הַנְּחֹ֔שֶׁת אָבִ֖יא זָהָ֑ב וְתַ֤חַת הַבַּרְזֶל֙ אָבִ֣יא כָ֔סֶף וְתַ֤חַת הָעֵצִים֙ נְחֹ֔שֶׁת וְתַ֥חַת הָאֲבָנִ֖ים בַּרְזֶ֑ל וְשַׂמְתִּ֤י פְקֻדָּתֵךְ֙ שָׁל֔וֹם וְנֹגְשַׂ֖יִךְ צְדָקָֽה׃
18 לֹֽא־יִשָּׁמַ֥ע ע֛וֹד חָמָ֖ס בְּאַרְצֵ֑ךְ שֹׁ֥ד וְשֶׁ֖בֶר בִּגְבוּלָ֔יִךְ וְקָרָ֤את יְשׁוּעָה֙ חוֹמֹתַ֔יִךְ וּשְׁעָרַ֖יִךְ תְּהִלָּֽה׃
19 לֹֽא־יִהְיֶה־לָּךְ֩ עוֹד֩ הַשֶּׁ֨מֶשׁ לְא֜וֹר יוֹמָ֗ם וּלְנֹ֤גַהּ הַיָּרֵחַ֙ לֹ֣א יָאִ֣יר לָ֔ךְ וְהָיָ֤ה לָךְ֙ יְהוָ֣ה לְאוֹר־עוֹלָ֔ם וֵאלֹהַ֖יִךְ לְתִפְאַרְתֵּֽךְ׃
20 לֹֽא־יָבוֹא֙ עוֹד֙ שִׁמְשֵׁ֔ךְ וְיָרֵחַ֖ךְ לֹ֣א יֵאָסֵ֑ף כִּֽי־יְהוָה֙ יִהְיֶה־לָּ֣ךְ לְאוֹר־עוֹלָ֔ם וְשָׁלְמ֖וּ יְמֵ֥י אֶבְלֵֽךְ׃
21 וְעַמֵּךְ֙ כֻּלָּ֣ם צַדִּיקִ֔ים לְעוֹלָ֖ם יִירְשׁוּ־אָ֑רֶץ נֵ֤צֶר מַטָּעַי֙ מַעֲשֵׂ֣ה יָדַ֔י לְהִתְפָּאֵֽר׃
22 הַקָּטֹ֥ן יִהְיֶה־לָּאֶ֖לֶף וְהַצָּעִ֣יר לְגוֹי־עָצ֑וּם אֲנִ֣י יְהוָ֔ה בְּעִתָּ֖הּ אֲחִישֶֽׁנָּה׃

פרק סא׃

1 ר֣וּחַ אֲדֹנָ֤י יְהוִה֙ עָלַ֔י יַ֚עַן מָשַׁ֣ח יְהוָ֔ה אֹתִ֖י לְבַשֵּׂ֣ר עֲנָוִ֑ים שְׁלָחַ֗נִי לַחֲב֤וֹשׁ לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב֙ לִקְרֹ֣א לִשְׁבוּיִ֔ם דְּר֖וֹר וְלָאֲסוּרִ֖ים פְּקַח־קוֹֽחַ׃
2 לִקְרֹ֣א שְׁנַת־רָצ֔וֹן לַיהוָ֑ה וְי֣וֹם נָקָ֔ם לֵאלֹהֵ֖ינוּ לְנַחֵ֥ם כָּל־אֲבֵלִֽים׃
3 לָשׂ֣וּם לַאֲבֵלֵ֣י צִיּ֔וֹן לָתֵ֥ת לָהֶ֖ם פְּאֵ֣ר תַּחַ֣ת אֵ֑פֶר שֶׁ֣מֶן שָׂשׂ֔וֹן תַּחַ֖ת אֵ֣בֶל מַטְעֵ֣ה תְהִלָּ֑ה לְמַ֨עַן֙ יִקָּרְא־לָהֶ֣ם אֵילֵ֣י הַצֶּ֔דֶק מַטַּ֥ע יְהוָ֖ה לְהִתְפָּאֵֽר׃
4 וּבָנ֤וּ חָרְבוֹת֙ עוֹלָ֔ם שֹׁמְמ֥וֹת רִאשֹׁנִ֖ים יָקִ֑ימוּ וְחִדְּשׁ֤וּ עָרִים֙ נְשַׁמּ֔וֹת דֹּר֖וֹת דּֽוֹר׃
5 וְעָמְד֤וּ זָרִים֙ וְרָע֣וּ צֹאנְכֶ֔ם וּבְנֵ֥י נֵכָ֖ר כַּרְמֵיכֶ֥ם וְכֹרְמֵיכֶֽם׃
6 וְאַתֶּ֗ם כֹּהֲנֵ֤י יְהוָה֙ תֵּֽאָמֵ֔נוּ מְשָׁרְתֵ֖י אֱלֹהֵ֑ינוּ תֹּאכְל֣וּ חֵ֤יל גּוֹיִם֙ וּבְכָבוֹדָ֣ם תִּתְיָֽמָּרוּ׃
7 תַּ֣חַת בָּשְׁתְּכֶ֗ם מִשְׁנֶ֤ה כִּלְמָה֙ וְחֶרְפָּ֣ה יָרֹ֔נּוּ עַל־כֵּ֥ן בְּאַרְצָ֖ם מִשְׁנֶ֣ה יִירָ֑שׁוּ שִׂמְחַ֥ת עוֹלָ֖ם תִּהְיֶה־לָּֽמוֹ׃
8 כִּ֣י אֲנִ֤י יְהוָה֙ אֹהֵ֣ב מִשְׁפָּ֔ט שֹׂנֵ֥א גָזֵ֖ל בְּעוֹלָ֑ה וְנָתַתִּ֤י פְעֻלָּתָם֙ בֶּאֱמֶ֔ת וּבְרִ֥ית עוֹלָ֖ם אֶכְרֹ֥ת לָהֶֽם׃
9 וְנוֹדַ֤ע בַּגּוֹיִם֙ זַרְעָ֔ם וְצֶאֱצָאֵיהֶ֖ם בְּת֣וֹךְ הָעַמִּ֑ים כָּל־רֹאֵיהֶ֗ם יַכִּירֻם֙ כִּ֣י הֵ֤ם זֶ֙רַע֙ בֵּרַ֣ךְ יְהוָֽה׃
10 שׂ֤וֹשׂ אָשִׂישׂ֙ בַּיהוָ֔ה תָּגֵ֥ל נַפְשִׁ֖י בֵּאלֹהָ֑י כִּֽי־הִלְבִּישַׁ֨נִי֙ בִּגְדֵ֣י יֶ֔שַׁע מְעִ֥יל צְדָקָ֖ה יְעָטָ֑נִי כֶּחָתָ֤ן יְכַהֵן֙ פְּאֵ֔ר וְכַכַּלָּ֖ה תַּעְדֶּ֥ה כֵלֶֽיהָ׃
11 כִּ֣י כְאֶ֤רֶץ תּוֹצִיא֙ צִמְחָ֔הּ וּכְגִנָּ֖ה זְרוּעֶ֣יהָ תַצְמִ֑יחַ כֵּ֣ן אֲדֹנָ֤י יְהוִה֙ יַצְמִ֣יחַ צְדָקָ֔ה וּתְהִלָּ֖ה נֶ֥גֶד כָּל־הַגּוֹיִֽם׃

פרק סב׃

1 לְמַ֤עַן צִיּוֹן֙ לֹ֣א אֶחֱשֶׁ֔ה וּלְמַ֥עַן יְרוּשָׁלַ֖͏ִם לֹ֣א אֶשְׁקֹ֑ט עַד־יֵצֵ֤א כַנֹּ֙גַהּ֙ צִדְקָ֔הּ וִישׁוּעָתָ֖הּ כְּלַפִּ֥יד יִבְעָֽר׃
2 וְרָא֤וּ גוֹיִם֙ צִדְקֵ֔ךְ וְכָל־מְלָכִ֖ים כְּבוֹדֵ֑ךְ וְקָרָ֣א לָךְ֩ שֵׁ֨ם חָדָ֜שׁ אֲשֶׁ֣ר פִּי־יְהוָ֗ה יִקְּבֶֽנּוּ׃
3 וְהָיִ֤ית עֲטֶֽרֶת־תִּפְאֶ֙רֶת֙ בְּיַד־יְהוָ֔ה וְצָנִ֥יף מְלוּכָ֖ה בְּכַף־אֱלֹהָֽיִךְ׃
4 לֹא־יֵאָמֵ֥ר ע֛וֹד לָ֖ךְ עֲזוּבָ֑ה וּלְאַרְצֵךְ֙ לֹא־יֵאָמֵ֣ר ע֔וֹד שְׁמָמָ֔ה כִּ֣י לָךְ֙ יִקָּרֵ֣א חֶפְצִי־בָ֔הּ וְלָאַרְצֵךְ֙ בְּעוּלָ֔ה כִּֽי־חָפֵ֥ץ יְהוָ֖ה בָּ֑ךְ וְאַרְצֵ֖ךְ תִּבָּעֵֽל׃
5 כִּֽי־יִבְעַ֤ל בָּח֙וּר בְּבְתוּלָ֔ה יִבְעָלֽוּךְ בָּנָ֑יִךְ וּמְשׂ֤וֹשׂ חָתָן֙ עַל־כַּלָּ֔ה כֵּ֥ן יָשִׂ֖ישׂ עָלַ֥יִךְ אֱלֹהָֽיִךְ׃
6 עַל־חוֹמֹתַ֤יִךְ יְרוּשָׁלַ͏ִם֙ הִפְקַ֣דְתִּי שֹׁמְרִ֔ים כָּל־הַיּ֥וֹם וְכָל־הַלַּ֖יְלָה תָּמִ֑יד לֹ֣א יֶחֱשׁ֔וּ כָּל־הַמַּזְכִּרִ֖ים אֶת־יְהוָ֑ה אַל־דֳּמִי־לָכֶֽם׃
7 וְאַל־תִּתְּנ֤וּ דֳמִי֙ לוֹ֔ עַד־יְכוֹנֵ֖ן וְעַד־יְשִׂ֣ים אֶת־יְרוּשָׁלַ͏ִם֙ תְּהִלָּ֔ה בָּאָֽרֶץ׃
8 נִשְׁבַּ֤ע יְהוָה֙ בִּימִינ֔וֹ וּבִזְר֖וֹעַ עֻזּ֑וֹ אִם־אֶתֵּ֨ן אֶת־דְּגָנֵ֜ךְ עוֹד֙ מַאֲכָ֣ל לְאֹיְבָ֔יִךְ וְאִם־יִשְׁת֣וּ בְנֵי־נֵכָ֔ר תִּֽירוֹשֵׁ֖ךְ אֲשֶׁר־יָגַ֥עַתְּ בּֽוֹ׃
9 כִּ֣י מְקַבְּצָ֔יו יֹאכְלֻ֖הוּ וְהִֽלְל֣וּ אֶת־יְהוָ֑ה וּמְאַסְפָ֙יו֙ יִשְׁתֻּ֣הוּ בְּחַצְרוֹת֖ קָדְשִֽׁי׃
10 עִבְר֣וּ עִבְר֔וּ בְּשַׁעֲרִ֖ים פַּנּ֣וּ דֶּ֣רֶךְ הָעָ֑ם סֹ֚לּוּ סֹ֣לּוּ הַמְסִלָּ֔ה סַקְל֖וּ מֵאָ֑בֶן הָרִ֥ימוּ נֵ֖ס עַל־הָעַמִּֽים׃
11 הִנֵּ֤ה יְהוָה֙ הִשְׁמִ֣יעַ אֶל־קְצֵ֣ה הָאָ֔רֶץ אִמְר֥וּ לְבַת־צִיּ֖וֹן הִנֵּ֣ה יִשְׁעֵ֑ךְ הִנֵּ֤ה שְׂכָרוֹ֙ אִתּ֔וֹ וּפְעֻלָּת֖וֹ לְפָנָֽיו׃
12 וְקָרְא֣וּ לָהֶ֔ם עַ֖ם הַקֹּ֣דֶשׁ גְּא֣וּלֵי יְהוָ֑ה וְלָךְ֙ יִקָּרֵ֣א דְרוּשָׁ֔ה עִ֖יר לֹ֥א נֶעֱזָבָֽה׃

פרק סג׃

1 מִֽי־זֶ֤ה בָא֙ מֵאֱד֔וֹם חֲמֻצֵ֖י בְּגָדִ֑ים מִבָּצְרָ֔ה זֶ֚ה הָדָ֣ר בִּלְבוּשׁ֔וֹ צֹעֶ֖ה בְּר֣וֹב כֹּחֽוֹ אֲנִ֤י מְדַבֵּר֙ בְּצֶ֔דֶק רַ֖ב לְהוֹשִֽׁיעַ׃
2 מַדּ֤וּעַ אָדֹם֙ לִלְבוּשֶׁ֔ךָ וּבְגָדֶ֖יךָ כְּדֹרֵ֥ךְ בְּגַת׃
3 פּ֤וּר דָּרַ֙כְתִּי֙ לְבַדִּ֔י וּמֵֽעַמִּ֖ים אֵ֣ין אִתִּ֑י וָאֶדְרְכֵ֤ם בְּאַפִּי֙ וַאֲרַמְסֵ֣ם בַּחֲמָתִ֔י וַיִּזַּ֤ה נִצְחָם֙ עַל־בִּגְדִ֔י וְכָל־מַלְבּוּשַׁ֖י אֶגְאָֽלְתִּי׃
4 כִּֽי־י֥וֹם נָקָ֖ם בְּלִבִּ֑י וּשְׁנַ֥ת גְּאוּלַ֖י בָּֽאָה׃
5 וָאַבִּ֔יט וְאֵ֥ין עוֹזֵ֖ר וְאֶשְׁתּוֹמֵ֑ם וַתּוֹשַׁ֤ע לִי֙ זְרוֹעִ֔י וַחֲמָתִ֖י הִ֥יא סָמָכָֽתְנִי׃
6 וְאָב֤וּס עַמִּים֙ בְּאַפִּ֔י וְאַשְׁכִּרֵ֖ם בַּחֲמָתִ֑י וְאוֹרִ֥ד לָאָ֖רֶץ נִצְחָֽם׃
7 חַסְדֵ֤י יְהוָה֙ אַזְכִּ֔יר תְּהִלּ֣וֹת יְהוָ֔ה כְּכֹ֖ל אֲשֶׁר־גָּמַ֣ל יְהוָ֑ה וְרַב־טוּב֙ לְבֵ֣ית יִשְׂרָאֵ֔ל אֲשֶׁ֨ר גָּמָ֜לָם כְּרַחֲמָ֗יו וּכְרֹ֛ב חֲסָדָֽיו׃
8 וַיֹּ֕אמֶר אַ֥ךְ עַמִּ֖י הֵ֑מָּה בָּנִ֣ים לֹ֣א יְשַׁקְּרוּ֔ וַיְהִי־לָ֖מוֹ לְמוֹשִֽׁיעַ׃
9 בְּכָל־צָרָתָ֥ם ל֛וֹ צָ֖ר וּמַלְאַ֣ךְ פָּנָ֑יו הוּא־אֱהָבָ֥ם וְהוּא־חָמְלָ֖ם וְה֣וּא נְשָׂאָ֔ם וַיְדַלְּמֵ֖ם כָּל־יְמֵ֥י עוֹלָֽם׃
10 וְהֵ֣מָּה מָר֔וּ וְעִצְּב֖וּ אֶת־ר֣וּחַ קָדְשׁ֑וֹ וַיֵּהָפֵ֥ךְ לָהֶ֖ם לְאוֹיֵ֑ב הוּא־נִלְחַ֖ם בָּֽם׃
11 וַיִּזְכֹּ֣ר יְמֵי־עוֹלָ֔ם מֹשֶׁ֖ה עַמּ֑וֹ אַיֵּ֣ה הַמַּעֲלֵ֤ם מִן־הַיָּם֙ עִם־רֹעֵ֣י צֹאנ֔וֹ אַיֵּ֣ה הַשָּׂ֥ם בְּקִרְבּ֖וֹ אֶת־ר֥וּחַ קָדְשֽׁוֹ׃
12 מוֹלִ֤יךְ לִימִינ֙וֹ֙ זְרוֹ֣עַ תִּפְאַרְתּ֔וֹ בּוֹקֵ֥עַ מַ֖יִם מִפְּנֵיהֶ֑ם לַעֲשׂ֥וֹת לוֹ֙ שֵׁ֣ם עוֹלָ֔ם
13 מוֹלִיכָ֖ם בַּתְּהֹמ֑וֹת כַּסּ֖וּס בַּמִּדְבָּ֥ר לֹ֥א יִכָּשֵֽׁלוּ׃
14 כַּבְּהֵמָה֙ בַּבִּקְעָ֔ה רוּחַ֙ יְהוָ֣ה תַּנְחֶ֔נּוּ כֵּ֥ן נָהַ֖גְתָּ אֶת־עַמֶּ֑ךָ לַעֲשׂ֥וֹת לְךָ֖ שֵׁ֥ם תִּפְאָֽרֶת׃
15 הַשְׁקִיפָ֤ה מִשָּׁמַ֙יִם֙ וּרְאֵ֔ה מִזְּב֖וּל קָדְשְׁךָ֣ וְתִפְאַרְתֶּ֑ךָ אַיֵּ֤ה קִנְאָתְךָ֙ וּגְבוּרֹתֶ֔יךָ הֲמ֥וֹן מֵעֶ֖יךָ וְרַחֲמֶ֥יךָ אֵלַ֖י הִתְאַפָּֽקוּ׃
16 כִּֽי־אַתָּ֤ה אָבִ֙ינוּ֙ כִּ֣י אַבְרָהָ֔ם לֹ֥א יְדָעָ֖נוּ וְיִשְׂרָאֵ֣ל לֹ֣א יַכִּירֵ֑נוּ אַתָּ֤ה יְהוָה֙ אָבִ֔ינוּ גֹּאֲלֵ֥נוּ מֵעוֹלָ֖ם שְׁמֶֽךָ׃
17 לָ֣מָּה תַתְעֵ֤נוּ יְהוָה֙ מִדְּרָכֶ֔יךָ תַּקְשֶׁ֥ה לִבֵּ֖נוּ מִיִּרְאָתֶ֑ךָ שׁ֣וּב לְמַ֤עַן עֲבָדֶ֙יךָ֙ שִׁבְטֵ֣י נַחֲלָתֶֽךָ׃
18 לְמִֽירֵ֤שׁ קָדְשְׁךָ֙ צָ֣רֻ֔נוּ בּוֹסְס֥וּ מִקְדָּשֶׁ֖ךָ צָרֵֽינוּ׃
19 הָיִ֣ינוּ מֵעוֹלָ֔ם לֹ֥א מָשַׁ֖לְתָּ בָּ֑ם לֹ֥א נִקְרָ֖א שִׁמְךָ֥ עֲלֵיהֶֽם׃

פרק סד׃

1 לוּ־קָרַ֤עְתָּ שָׁמַ֙יִם֙ יָרַ֔דְתָּ מִפָּנֶ֖יךָ הָרִ֥ים נָזֹֽלוּ׃
2 כְּהַצִּ֤ית אֵשׁ֙ מְגִלָּ֔ה אֵ֥שׁ תַּבְעִ֖ר מָ֑יִם לְהוֹדִ֤יעַ שִׁמְךָ֙ לְצָרֶ֔יךָ מִפָּנֶ֖יךָ גּוֹיִ֥ם יִרְגָּזֽוּ׃
3 בְּעֹשׂ֤וֹתֶ֙יךָ֙ נוֹרָא֔וֹת לֹ֥א נְקַוֶּ֖ה יָרַ֣דְתָּ מִפָּנֶ֑יךָ הָרִ֖ים נָזֹ֥לוּ מִשִּׁמְעֶֽךָ׃
4 וּמֵעוֹלָ֞ם לֹ֣א שָׁמְע֗וּ לֹ֤א הֶאֱזִ֙ינוּ֙ עַ֣יִן לֹ֣א רָאָ֔תָה אֱלֹהִ֗ים זוּלָתְךָ֙ יַעֲשֶׂ֣ה לִמְחַכֵּ֔הוּ
5 פָּגַ֤עְתָּ שָׂשׂ֙וֹן֙ וְעֹשֵׂ֣ה צֶ֔דֶק בִּדְרָכֶ֖יךָ יִזְכְּרֽוּךָ֑ הֵ֣ן אַתָּ֤ה קָצַ֙פְתָּ֙ וְנֶחֱטָ֔אנוּ בָּהֶ֖ם עוֹלָ֥ם וְנִוָּשֵֽׁעַ׃
6 וַנְּהִ֤י כְּטָמֵא֙ כֻּלָּ֔נוּ וְכִבְגֵ֥ד עִדִּ֖ים כָּל־צִדְקֹתֵ֑ינוּ וַנִּבֹּ֤ל כֻּלָּ֙נוּ֙ כֶּעָלֶ֔ה וַעֲוֹנֹתֵ֖ינוּ כָּר֥וּחַ יִשָּׂאֽוּנוּ׃
7 וְאֵ֣ין קוֹרֵ֣א בְשִׁמְךָ֔ מִתְעוֹרֵ֖ר לְהַחֲזִ֣יק בָּ֑ךְ כִּֽי־הִסְתַּ֤רְתָּ פָנֶ֙יךָ֙ מִמֶּ֔נּוּ וַתְּמוֹגְגֵ֖נוּ בְּיַד־עֲוֹנֹתֵֽינוּ׃
8 וְעַתָּ֤ה יְהוָה֙ אָבִ֣ינוּ אָ֔תָּה אֲנַ֥חְנוּ הַחֹ֖מֶר וְיוֹצְרֵ֑נוּ וּמַעֲשֵׂ֥ה יָדְךָ֖ כֻּלָּֽנוּ׃
9 אַל־תִּקְצֹ֤ף יְהוָה֙ עַד־מְאֹ֔ד וְאַל־לָעַ֖ד תִּזְכֹּר־עָוֹ֑ן הֵ֣ן הַבֶּט־נָ֔א עַמְּךָ֖ כֻּלָּֽנוּ׃
10 עָרֶ֤יךָ הָיוּ֙ מִדְבָּ֔ר צִיּ֖וֹן מִדְבָּ֣ר הָיָ֑תָה יְרוּשָׁלַ֖͏ִם שְׁמָמָֽה׃
11 בֵּ֣ית קָדְשֵׁ֔נוּ וְתִפְאַרְתֵּ֑נוּ אֲשֶׁ֨ר הִֽלְל֜וּךָ אֲבֹתֵ֗ינוּ הָיָ֤ה לִשְׂרֵפַת־אֵשׁ֙ וְכָל־מַחֲמַדֵּ֔ינוּ הָיָ֖ה לְחָרְבָּֽה׃
12 הַעַל־אֵ֥לֶּה תִתְאַפַּ֖ק יְהוָ֑ה תַּחֲרַ֥ישׁ וְתְעַנֵּ֖נוּ עַד־מְאֹֽד׃

פרק סה׃

1 נִדְרַשְׁתִּ֤י לְלֹא־שָׁאֲלוּ֙ נִמְצֵ֣אתִי לְלֹא־בִקְשׁ֔וּנִי אָמַ

25 ܠܚܕܕܐ ܡܚܝܢܐ ܕܢܦܠ ܩܕܡ ܐܢܫ: ܘܡܢܥܠܬܐ ܡܚܝܢܐ
26 ܕܟܠ ܐܢܫ܀ ܕܡܫܬܥܐ ܥܠ ܡܕܡܘܬܐ: ܡܫܬܥܐ
27 ܐܢܫ ܥܠ ܚܘܒܐ ܕܢܦܫܗ܀ ܘܐܦܠܐ ܕܝܠܗ
ܡܫܬܡܥܐ: ܘܡܬܕܢܐ ܒܟܠܗܘܢ ܐܘܪܚܬܗ: ܘܥܠ ܡܘܬܒܐ
28 ܕܒܝܬܗ ܡܬܚܪܐ܀ ܗܘ ܐܝܟ ܕܡܫܬܐ ܕܫܒܐ: ܘܐܝܟ
ܠܒܘܫܐ ܕܐܬܒܥ ܠܗ ܡܫܚܐ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܟܒ.

1 ܗܟܢܐ ܗܘ ܐܢܫܐ ܥܛܠܐ ܐܝܟ ܟܐܦܐ: ܕܡܛܡܫܐ ܒܛܝܢܐ
2 ܗܘ ܘܡܥܛܠ ܘܡܚܠ܀ ܘܐܝܟ ܩܘܦܐ ܕܚܡܪܐ ܘܣܚܝ
ܘܡܬܚܠ: ܘܡܚܪܒ ܐܝܟ ܒܠܠܐ ܘܠܐ ܡܕܡ܀
3 ܐܦ ܥܠ ܗܢܐ ܒܪܐ ܕܠܐ ܡܪܕܝܐ: ܘܠܗ ܡܚܒܠ
4 ܒܪܬܐ ܕܠܐ ܚܟܝܡܐ܀ ܡܢܗ ܢܦܠ ܒܨܪܐ ܡܢ ܚܝܠܗ:
5 ܐܦܠܐ ܡܢܗ܀ ܐܢ ܒܝܫܝܢ ܐܢܫ ܡܘܣܪܗܘܢ: ܘܡܒܙܚܝܢ
ܠܒܢܝܗܘܢ ܠܐܒܗܝܗܘܢ: ܡܣܬܟܠܐ ܒܐܒܘܗ ܕܠܐ ܝܕܥ
6 ܡܕܡ܀ ܘܐܟܘܬ ܡܚܘܬܐ ܕܡܬܘܗܒ ܐܝܟ ܐܪܥܐ
7 ܡܘܣܪܗܘܢ܀ ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܠܚܡܐ ܣܓܝܐܐ: ܕܠܐ
ܡܬܦܫܩ ܗܘܐ ܡܣܟܠ: ܘܚܟܡܬܗܘܢ ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ܀
8 ܘܐܢ ܢܣܒ ܒܪܢܫܐ ܚܟܡܬܐ: ܘܡܬܒܩܐ ܡܟܝܟ
9 ܡܬܚܙܝܐ܀ ܡܢ ܩܕܡ ܕܡܝܬ ܢܒܟܐ: ܘܢܒܟܐ
10 ܥܠ ܣܟܠܐ ܐܝܟ ܕܡܝܬܐ܀ ܘܚܟܡܬܐ ܚܙܝܐ ܘܣܟܠܐ: ܘܡܢܗ
11 ܟܕ ܐܢܫ ܘܠܐ ܕܝܠܗܘܢ܀ ܚܕܝܢ ܒܢܝ ܡܢ ܡܢܬܐ: ܘܡܢܝܢܐ
12 ܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ܀ ܘܚܟܡܬܐ ܕܒܝܬܐ ܠܐ ܚܙܐ: ܚܟܡ
ܠܟܠܗܘܢ ܚܟܡܬܐ ܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ: ܘܠܐ ܢܣܒܝܢ ܡܢ
13 ܚܟܡܬܗܘܢ܀ ܥܡ ܕܠܐ ܚܟܡ ܕܒܣܟܠ ܡܬܚܫܒ ܠܝܬ:
ܘܡܬܒܥܐ ܡܢܗ ܕܚܟܡ ܕܡܬܚܫܒ: ܘܐܦܠܐ ܠܟ
14 ܕܢܢ ܥܡܗ ܘܐܬܒܥܐ܀ ܐܢ ܡܢܗ ܚܟܡܬܐ ܕܠܐ
ܫܪܝܐ ܘܒܠܐܘܢ ܡܬܚܫܒܐ ܕܒܠܒܗܘܢ ܒܣܟܠܐ:
15 ܡܚܫܒܬܐ ܕܐܢܫܐ ܚܟܝܡܐ܀ ܐܢ ܡܬܚܫܒܝܢ ܐܢܫܝܢ:
16 ܘܥܠ ܚܟܡܐ ܐܝܟ ܐܢܫܐ܀ ܡܛܠ ܗܠܝܢ
17 ܕܟܠ ܠܐ ܢܚܙܐ: ܘܠܐ ܬܬܟܠ ܥܠ ܐܚܪܢܐ܀ ܡܫܘܚ
ܬܪܥܐ ܣܩܒܠ: ܘܐܦܠܐ ܥܡܗ ܚܒܪܐ܀
18 ܚܟܡܬܐ ܚܙܝܐ ܚܟܝܡܐ ܡܠܟܐ: ܐܘ ܒܣܟܠܐ
19 ܡܬܚܫܒܐ ܡܢ ܕܘܟܬܗ܀ ܕܐܦܐ ܚܣܝܐ ܡܢܗ.
ܐܘ ܒܝܬܐ ܚܟܝܡܐ ܕܐܝܟܢܐ: ܡܬܚܙܐ ܕܐܝܟܢܐ
20 ܐܘܪܚܗ܀ ܡܬܚܙܝܢܘܢ ܠܟܠܗ ܘܡܬܚܙܐ:
21 ܒܚܟܡܬܐ ܕܐܝܟܘܢ ܡܬܚܙܝܢ܀ ܘܐܢ ܢܬܚܙܐ
ܒܗܘܢ ܠܐ ܡܬܚܙܐ: ܐܢ ܢܬܚܙܘܢ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢ
22 ܠܗܘܢ܀ ܒܟܠ ܒܝܬܗ ܚܟܡܬܗܘܢ ܢܬܚܙܐ:
ܘܢܬܚܙܘܢ ܚܟܡܬܗܘܢ ܡܬܚܙܝܢ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܟܓ.

1 ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܘܡܪܐ ܕܚܝܝ܀ ܠܐ ܬܫܒܘܩ ܠܦܘܡܝ
2 ܢܬܚܟܡ ܒܡܠܬܐ: ܘܢܬܚܟܡ ܚܟܡܬܐ ܥܠܘܗܝ܀ ܠܥܝܢܘܗܝ
3 ܘܠܐ ܟܠܗ ܚܛܗܝ: ܘܚܟܡܬܐ ܕܠܒܐ ܒܗܘܢ ܡܬܚܫܒܢ܀
4 ܐܦ ܐܢܐ ܡܬܚܟܡ ܐܢܐ ܕܚܟܡܬܐ: ܘܡܬܚܟܡ ܐܢܐ
5 ܡܢܟ ܡܪܐ ܐܠܗܐ܀ ܡܛܠ ܕܐܢܫ ܦܘܡܝ
6 ܚܟܡܬܐ: ܘܡܪܐ ܐܢܐ ܒܥܝܢܐ ܕܝܠܟ܀ ܒܚܟܡܬܐ
ܦܘܡܝ ܘܠܐ ܐܢܐ: ܘܡܬܟܠܐ ܢܦܫܝ ܡܢ
7 ܡܪܝܐ܀ ܕܠܫܢܐ ܡܢܟ ܐܢܫܐ ܢܬܚܟܡ: ܐܘ ܡܢ
8 ܡܢܗ ܕܚܟܡܬܐ ܢܬܚܟܡ܀ ܒܐܘܪܚܗ ܕܚܟܡܬܐ ܚܟܡܬܐ:
9 ܘܢܬܚܟܡ ܠܝ ܡܚܟܡܬܐ܀ ܐܘ ܡܢܐ ܚܟܡ ܐܢܐ

ܕܡܢܗ ܠܐ ܡܬܚܟܡ ܡܢܗ: ܐܘ ܡܢܐ ܚܟܡܬܐ ܐܢܐ ܕܠܐ ܗܘܐ
10 ܚܟܡܬܐ܀ ܗܐ ܐܢܫ ܡܢ ܕܚܟܡ: ܐܦ ܐܢܫ ܡܢ
ܕܚܟܡ: ܘܡܬܚܟܡ ܐܦ ܡܢ ܢܦܫܗ ܒܚܟܡܬܐ܀
11 ܐܢܫܐ ܕܝܢܐ ܠܚܟܡܬܗܘܢ ܕܢܬܚܟܡ: ܘܡܬܚܟܡ
12 ܚܟܡ ܠܗܘܢ ܢܬܚܟܡ܀ ܠܚܟܡܬܐ ܢܬܚܟܡܘܢ
13 ܠܒܢܝ ܘܚܟܡܬܐ ܕܚܟܡܬܗ܀ ܕܡܬܚܟܡ ܐܢܫ
ܚܟܡܐ ܐܢܫܐ ܕܚܟܡܬܐ: ܘܡܚܟܡ ܐܢܫ ܡܢ ܚܟܡܬܐ
14 ܡܬܚܟܡ܀ ܡܢܐ ܐܢܫܐ ܕܢܬܚܟܡ ܡܬܚܟܡ: ܐܘ ܡܢܐ ܡܬܚܟܡܘܢ
15 ܐܢܫܐ܀ ܗܐ ܡܬܚܟܡܘܢ ܠܐ ܡܬܚܟܡ: ܡܬܚܟܡ
16 ܠܐ ܕܚܟܡ ܡܬܚܟܡܘܢ܀ ܐܦ ܠܐ ܡܬܚܟܡܐ
ܡܬܚܟܡܬܐ ܚܟܡܐ: ܢܬܚܟܡ ܚܟܡܬܐ ܐܝܟ ܚܟܡܐ܀
17 ܠܚܟܡܬܐ ܡܬܚܟܡܝܢ: ܘܡܬܚܟܡ ܚܟܡܬܐ ܕܚܟܡܬܐ܀ ܕܡܬܚܟܡܢ
18 ܚܟܡܐ ܘܟܠ ܚܟܡܬܗ ܡܢ ܚܟܡܬܗܘܢ܀ ܠܚܟܡܬܗܘܢ ܡܬܚܟܡܝܢ
19 ܡܬܚܟܡܝܢ ܐܢܫܐ: ܘܟܠ ܚܟܡܐ ܡܬܚܟܡܬܐ ܕܚܟܡܬܗܘܢ܀
20 ܟܠ ܚܟܡܬܗܘܢ ܕܚܟܡܬܐ ܡܬܚܟܡܬܐ: ܘܡܢܗܘܢ ܚܟܡܬܗܘܢ
21 ܢܬܚܟܡ ܠܚܟܡܬܐ܀ ܥܠ ܚܟܡܬܐ ܚܟܡܬܗܘܢ: ܘܡܬܚܟܡܬܐ
22 ܚܟܡܬܐ ܢܬܚܟܡ ܚܟܡܬܗܘܢ܀ ܠܐ ܡܬܚܟܡܝܢ ܕܚܟܡܝܢ ܡܢ
23 ܡܬܚܟܡܬܐ: ܚܟܡܐ ܡܬܚܟܡܬܐ܀ ܚܟܡܬܐ ܗܘܬ ܠܚܟܡܬܐ
ܕܚܟܡܬܐ: ܘܚܟܡܬܐ ܕܚܟܡܐ ܕܡܬܚܟܡ ܗܘ ܒܚܟܡܬܗ
24 ܚܟܡܬܐ ܕܡܬܚܟܡܬܐ܀ ܢܬܚܟܡܘܢ ܘܚܟܡܬܐ: ܡܬܚܟܡܬܐ
ܚܟܡܬܗܘܢ: ܐܝܟ ܚܟܡܬܐ ܕܡܬܚܟܡ ܠܚܟܡܬܐ܀
25 ܡܛܠ ܕܚܟܡ ܥܠ ܐܠܗܐ ܐܒܘܗ: ܘܥܠ ܚܟܡܬܐ
26 ܢܬܚܟܡ܀ ܘܚܟܡܬܐ ܚܟܡܬܗܘܢ ܒܚܟܡܬܐ ܚܟܡܐ ܘܚܟܡܬܐ
27 ܕܚܟܡܬܗ: ܒܚܟܡܬܗ ܚܟܡܬܐ ܕܚܟܡܬܐ܀ ܘܚܟܡ
ܐܦܘܗܝ ܒܚܟܡܬܗ: ܘܚܟܡܬܗ ܒܚܟܡܐ ܠܚܟܡܐ ܡܢ
28 ܚܟܡܬܐ܀ ܘܐܘܪܚ ܚܟܡܬܐ ܚܟܡܬܐ ܕܟܠ ܚܟܡܬܐ:
29 ܘܡܬܚܟܡ ܠܚܟܡܬܐ܀ ܠܐ ܢܬܚܟܡ ܘܟܠ ܢܬܚܟܡ
30 ܚܟܡܬܗ: ܘܟܠ ܢܬܚܟܡ ܚܟܡܬܐ ܥܠ ܐܒܘܗ܀ ܘܟܠ
ܢܬܚܟܡܘܢ ܡܢ ܚܟܡܬܐ: ܘܚܟܡܬܗܘܢ ܚܟܡ ܠܚܟܡܬܐ:
31 ܢܬܚܟܡ ܒܚܟܡܬܐ ܕܚܟܡܬܗ܀ ܘܟܠ ܕܡܬܚܟܡ ܠܚܟܡܬܐ
ܕܚܟܡܬܐ: ܢܬܚܟܡ ܕܚܟܡܬܐ ܗܘܝܐ ܚܟܡܬܗ܀
32 ܘܟܠܐ ܒܚܟܡܬܗܘܢ ܢܬܚܟܡ: ܘܚܟܡܬܗܘܢ ܠܐ ܢܬܚܟܡ܀
33 ܢܬܚܟܡ ܐܝܟ ܚܟܡܬܐ ܒܚܟܡܬܗܘܢ: ܘܢܬܚܟܡ ܐܝܟ
34 ܘܚܟܡܬܐ ܚܟܡܬܗ܀ ܡܛܠ ܕܚܟܡܬܐ ܕܚܟܡܬܐ
ܗܘܬ ܠܚܟܡܬܐ ܘܚܟܡܬܐ: ܘܚܟܡܬܐ ܚܟܡܬܐ ܠܚܟܡܬܐ
35 ܕܚܟܡܬܐ܀ ܒܚܟܡܬܐ ܚܟܡܬܐ ܘܚܟܡܬܗ ܚܟܡܬܐ: ܘܚܟܡܬܗܘܢ
ܚܟܡܬܐ ܢܬܚܟܡ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܟܕ.

1 ܚܟܡܬܐ ܬܫܒܚ ܢܦܫܗ: ܘܒܓܘ ܥܡܗ ܬܫܬܒܗܪ܀ ܒܟܢܘܫܬܗ ܕܡܪܝܡܐ ܐܝܟ
2 ܦܘܡܗ: ܘܩܕܡ ܚܝܠܗ ܬܫܬܒܗܪ܀ ܠܐ
ܡܬܚܟܡ ܠܚܟܡܬܐ ܒܚܟܡܬܐ: ܘܐܦ ܡܬܚܟܡ ܠܗ ܟܠ ܚܟܡܬܐ
3 ܐܢܐ܀ ܐܦ ܐܢܐ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܡܪܝܡܐ: ܢܦܩܬ ܡܢ
ܩܕܡ ܚܟܡܬܐ ܢܦܩܬ ܟܠ ܚܟܡܬܐ: ܘܐܝܟ ܥܢܢܐ ܟܣܝܬ
4 ܡܢ ܚܟܡܬܐ: ܘܡܬܚܟܡ ܚܟܡܬܗ ܒܚܟܡܬܐ܀ ܒܪܘܡܐ
ܡܢ ܚܟܡܬܗ: ܘܟܘܪܣܝܐ ܕܚܟܡܬܗ ܠܐ ܡܢ
5 ܚܟܡܬܗ ܡܢܗ܀ ܐܢ ܚܟܡܬܐ ܚܟܡ ܠܐ ܚܟܡܬܗ
6 ܚܟܡܬܐ: ܘܐܢ ܚܟܡܬܐ ܐܢܐ ܚܟܡ ܚܟܡܬܗ ܠܗ܀ ܡܛܠ
ܕܚܟܡܬܐ ܚܟܡܬܐ: ܘܚܟܡܬܐ ܚܟܡܬܐ ܚܟܡܬܗ܀
7 ܘܚܟܡܬܐ ܘܚܟܡܬܐ ܚܟܡܬܐ: ܘܚܟܡܬܐ ܒܗ
8 ܚܟܡܬܗ: ܘܚܟܡܬܗܘܢ ܚܟܡܬܐ܀ ܘܚܟܡܬܗ ܚܟܡܬܐ

ה אף יהוה הלא ידעת: אתה קדמת צור ואחור
ו ותשת עלי כפכה: פלאית דעת ממני נשגבה
ז לא אוכל לה: אנה אלך מרוחך ואנה מפניך
ח אברח: אם אסק שמים שם אתה אם אצע
ט שאול הנך: אשא כנפי שחר אשכנה באחרית
י ים: גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך:
יא ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני:
יב גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר
יג כחשיכה כאורה: כי אתה קנית כליותי תסכני
יד בבטן אמי: אודך על כי נוראות נפליתי
טו נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד: לא נכון
עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות
טז ארץ: גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו
ימים יצרו ולו אחד בהם: ואני מה יקרו
יח לי רעיך אל מה עצמו ראשיהם: אספרם מחול
יט ירבון עודי עם אתך: אם תקטל אלוה רשע
כ ואנשי דמים סורו מני: אשר אמרו לזמה
כא נשוא לשוא עריך: הלא משנאיך יהוה אשנא
כב ומתקוממיך אתקוט: תכלית שנאה שנאתים
כג לאויבים היו לי: חקרני אלוה וידע לבבי
כד בחנני וידע שרעפי: וראה אם דרך עצב בי
כה ונחני בדרך עולם: למנצח לדוד מזמור:

פרק יד.

א חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים
ב תנצרני: אשר חשבו רעות בלב כל יום
ג יגורו מלחמות: שננו לשונם כמו נחש חמת
ד עכשוב תחת שפתימו סלה: שמרני יהוה
ה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו
ו לדחות פעמי: טמנו גאים פח לי וחבלים
ז פרשו רשת ליד מעגל מוקשים שתו לי סלה:
ח אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול
ט תחנוני: יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי
י ביום נשק: אל תתן יהוה מאויי רשע זמתו
יא אל תפק ירומו סלה: ראש מסבי עמל שפתימו
יב יכסמו: ישפך עליהם גחלים באש יפלם
יג במהמרות בל יקומו: איש לשון בל יכון
יד בארץ איש חמס רע ידחפנו למדחפות:
טו ידעתי כי יעשה יהוה דין עני משפטי
טז אביונים: אך צדיקים יודו לשמך ישבו
יז ישרים את פניך: יהוה קראתיך חושה לי
יח האזינה לקולי בקראי לך: תכון תפלתי
יט קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב:
כ שימה יהוה שמרה לפי נצר על דלתות
כא שפתי: אל תט לבבי לדבר דברי אלילות
כב לאיש פעלי און ובל אלחם בלקחיהם:
כג יכני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל
כד ינבל ראשי כי עוד ותפלתי ברעותיהם:
כה נבלעו בידי סלעיהם נשמעו אמרי כי
כו נעמו: כפלחי ארץ פרוש על הגבי עצמותינו:
כז כי אליך יהוה אדני עיני בך חסיתי אל
כח תערר נפשי: שמרני מידי פח יקשו לי
כט ומוקשי פעלי און: יפלו ברשתיו רשעים
יחד אנכי עד אשר אעבר:

פרק טו.

א משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה:
ב קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן:
ג אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד:
ד בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי
ה בארח זו אהלך טמנו פח לי: הבט ימין
ו וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין
ז דורש לנפשי: זעקתי אליך יהוה אמרתי
ח אתה מחסי חלקי בארץ החיים: הקשיבה
ט אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרדפי
י כי אמצו ממני: הוציאה ממסגר נפשי
יא להודות את שמך בי יכתירו צדיקים כי
תגמל עלי:

פרק טז.

א תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה
ב רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה:
ג מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים:
ד בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא
ה זמתי בל יעבר פי: לפעלות אדם בדבר
ו שפתיך אני שמרתי ארחות פרצים: תמך
ז אשרי בנתיבותיך בלי נמוטו פעמי: אני
קראתיך כי תענני אל הטה אזנך לי שמע
ח אמרתי: הפלה חסדיך מושיע חוסים מקמים
ט בימינך מאיבי בתך: שמרני כאישון בת עין
י בצל כנפיך תסתירני: מפני רשעים זדו
יא שודדוני אויבי בנפש יסגרו: חלבמו סגרו
יב פיהמו דברו בגאוה: אשרינו עתה סבבונו
יג עיניהם ישיתו לנטות בארץ: יפרפנו כאריה
יד יחמוד ולכפיר ישב במסתרים: קומה יהוה
קדמה פניו הכרעהו פלטה נפשי מרשע
טו חרבך: ממתים ידך יהוה ממתים מחלד
חלקם בחיים ותמלא בטנם צפונך ישבעו בנים
יז והניחו יתרתם לעולליהם: אני בצדק אחזה
פניך אשבעה בהקיץ תמונתך:

פרק יז.

א למנצח בנגינות מזמור שיר לדוד: יענך
ב יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב:
ג ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך: יזכר
ד כל מנחותיך ועלתך ידשנה סלה: יתן לך
ה כלבבך וכל עצתך ימלא: נרננה בישועתך
ו ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך:
ז עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו
ח משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה
ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה
ט אלהינו נזכיר: המה כרעו ונפלו ואנחנו
י קמנו ונתעודד: יהוה הושיעה המלך יענינו
יא ביום קראנו:

פרק יח.

א למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליהוה
את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו
ב מכף כל אויביו ומיד שאול: ויאמר ארחמך
ג יהוה חזקי: יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי
ד אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי:
ה מהלל אקרא יהוה ומן אויבי אושע: אפפוני
ו חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני: חבלי שאול
ז סבבוני קדמוני מוקשי מות: בצר לי אקרא
יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי
ח ושועתי לפניו תבוא באזניו: ותגעש ותרעש
הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה
ט לו: עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים
י בערו ממנו: ויט שמים וירד וערפל תחת
יא רגליו: וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי
יב רוח: וישת חשך סתרו סביבותיו סכתו
יג חשכת מים עבי שחקים: מנגה נגדו עבריו
יד ברד וגחלי אש: ויהרם בשמים יהוה ועליון
טו יתן קולו ברד וגחלי אש: וישלח חציו
ויפיצם וברקים רב ויהמם: ויראו אפיקי מים
ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת
טז רוח אפיך: ישלח ממרום יקחני ימשני
יז מים רבים: יצילני מאויבי עז ומשנאי כי
יח אמצו ממני: יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה
יט למשען לי: ויוצא למרחב אתי יחלצני כי
כ חפץ בי: יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב
כא לי: כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי
כב מאלהי: כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא
כג אסיר ממני: ואהי תמים לו ואתנצרה מעוני:
כד וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו:
כה עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם:
כו עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל: כי
כז אתה עם עני תושיע ועיני רמים תשפיל:
כח כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי:
כט כי בך ארוץ גדוד ובאלהי אדלג שור: האל
תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא
לכל החסים בו: כי מי אלוה מבלעדי יהוה
ומי צור זולתי אלהינו: האל מעזי חיל ויתר
לב תמים דרכי: משוה רגלי כאילות ועל
במותי יעמידני: מלמד ידי למלחמה ונחתה
קשת נחושה זרועתי: ותתן לי מגן ישעך
וימינך תסעדני ותרבני ענותך: תרחיב צעדי
תחתי ולא מעדו קרסלי: ארדף אויבי
ואשיגם ולא אשוב עד כלותם: אמחצם ולא
יכלו קום ויפלו תחת רגלי: ותזרני חיל
למלחמה תכריע קמי תחתי: ואויבי נתת לי
עורף ומשנאי ואצמיתם: יועקו ואין מושיע
אל יהוה ולא ענם: ואשחקם כעפר על פני
רוח כטיט חוצות אריקם: תפלטני מריבי
עם תשימני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני:
לשמע אזן ישמעו לי בני נכר יכחשו לי:
בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם: חי יהוה
ומבורך צורי וירום אלהי צור ישעי: האל
הנתן נקמות לי ויורד עמים תחתי: ומפלטי
מאויבי תרוממני מאיש חמסים תצילני:
על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה:
מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו
לדוד ולזרעו עד עולם:

פרק יט.

א למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד
ב אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום ליום
ג יביע אמר ולילה ללילה יחוה דעת: אין
ד אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: בכל
הארץ יצא קום ובקצה תבל מלותם לשמש
ה שם אהל בהם: והוא כחתן יצא מחפתו
ו ישיש כגבור לרוץ ארח: ממצא השמים
מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר
ז מחמתו: תורת יהוה תמימה משיבת נפש
עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי: פקודי
יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה
ח מאירת עינים: יראת יהוה טהורה עומדת
לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו: הנחמדים
ט מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים:
י גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב: שגיאות
יא מי יבין מנסתרות נקני: גם מזדים חשך
עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע
יב רב: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יהוה צורי וגאלי:

פרק כ.

א למנצח מזמור לדוד: יענך יהוה ביום צרה
ב יסגבך שם אלהי יעקב: ישלח עזרך מקדש
ג ומציון יסעדך: יזכר כל מנחותיך ועלתך
ד ידשנה סלה: יתן לך כלבבך וכל עצתך
ה ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלהינו
ו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך: עתה
ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו
ז משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה
ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה
ח אלהינו נזכיר: המה כרעו ונפלו ואנחנו
ט קמנו ונתעודד: יהוה הושיעה המלך יענינו
י ביום נקראנו:

פרק כא.

א למנצח מזמור לדוד: יהוה בעזך ישמח
ב מלך ובישועתך מה יגיל מאד: תאות
לבו נתת לו ושאר שפתיו בל מנעת סלה:
ג כי תקדמנו ברכות טוב שית על ראשו
ד נזר פז: חיים שאל ממך נתתה לו ארך
ה ימים עולם ועד: גדול כבודו בישועתך
הוד והדר תשוה עליו: כי תשיתהו ברכות
ו לעד תחדהו בשמחה את פניך: כי המלך
ז בוטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט: תמצא
ח ידך לכל אויביך ימינך תמצא שנאיך:
ט תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו
י יבלעם ותאכלם אש: פריהמו מן הארץ
תאבד וזרעם מבני אדם: כי נטו עליך רעה
יא זמה בל יוכלו: כי תשיתמו שכם במיתריך
יב תכין על פניהם: רומה יהוה בעזך נשירה
ונזמרה גבורתך:

פרק כב.

א למנצח על אילת השחר מזמור לדוד:
ב אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי
ג דברי שאגתי: אלהי אקרא יומם ולא תענה
ד ולילה ולא דומיה לי: ואתה קדוש יושב
ה תהלות ישראל: בך בטחו אבותינו בטחו
ו ותפלטמו: אליך זעקו ונמלטו בך בטחו
ז ולא בושו: ואנכי תולעת ולא איש חרפת
ח אדם ובזוי עם: כל ראי ילעגו לי יפטירו
ט בשפה יניעו ראש: גל אל יהוה יפלטהו
י יצילהו כי חפץ בו: כי אתה גחי מבטן
יא מבטיחי על שדי אמי: עליך הושלכתי
מרחם מבטן אמי אלי אתה: אל תרחק
יב ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר: סבבוני
יג פרים רבים אבירי בשן כתרוני: פצו עלי
יד פיהם אריה טרף ושאג: כמים נשפכתי
והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס
טו בתוך מעי: יבש כחרש כחי ולשוני מדבקת
מלקוחי ולעפר מות תשפתני: כי סבבוני
כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי
יז ורגלי: אספרה כל עצמותי המה יביטו
יח יראו בי: יחלקו בגדי להם ועל לבושי
יט יפילו גורל: ואתה יהוה אל תרחק אילותי
כ לעזרתי חושה: הצילה מחרב נפשי מיד
כא כלב יחידתי: הושיעני מפי אריה ומקרני
כב רמים עניתני: אספרה שמך לאחי בתוך
כג קהל אהללך: יראי יהוה הללוהו כל זרע
יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל:
כד כי לא בזה ולא שקץ עני עניו ולא הסתיר
פניו ממנו ובשועו אליו שמע: מאתך
תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו:
כה יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו
כו יחי לבבכם לעד: יזכרו וישובו אל יהוה
כז כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות
כח גוים: כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים:
כט אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו
כל יורדי עפר ונפשו לא חיה: זרע יעבדנו
יספר לאדני לדור: יבאו וצדקתו לעם נולד
כי עשה:

פרק כג.

א מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: בנאות
ב דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני: נפשי
ג ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם
כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה
ד עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני: תערך
לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי
ה כוסי רויה: אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי
ו חיי ושבתי בבית יהוה לארך ימים: לדוד
מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי
ז בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות
ח יכוננה: מי יעלה בהר יהוה ומי יקום
ט במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר
לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה:
י ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו:
יא זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה:
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם
יב ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה
יג עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו
שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא
יד מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יהוה
טו צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

פרק כד.

א לדוד מזמור אליך יהוה נפשי אשא:
ב אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלזו
ג אויבי לי: גם כל קויך לא יבושו יבשו
ד הבגדים ריקם יתמו: דרכיך יהוה הודיעני
ה ארחותיך למדני: הדריכני באמתך ולמדני
כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום:
ו זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה:
ז חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר
ח לי אתה למען טובך יהוה: טוב וישר יהוה
ט על כן יורה חטאים בדרך: ידרך ענוים
י במשפט וילמד ענוים דרכו: כל ארחות
יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדותיו:
יא למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא:
יב מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר:
יג נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ: סוד
יהוה ליראיו ובריתו להודיעם: עיני תמיד
טו אל יהוה כי הוא יוציא ממצודה רגלי:
טז פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: צרות
יז לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ראה
עניי ועמלי ושא לכל חטאותי: ראה אויבי
יח כי רבו ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי
והצילני אל אבוש כי חסיתי בך: תם וישר
כא ינצרוני כי קויתיך: פדה אלהים את ישראל
מכל צרותיו:

פרק כה.

א לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי וביהוה
ב בטחתי ולא אמעד: בחנני יהוה ונסני צרפה
ג כליותי ולבי: כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי
ד באמתך: לא ישבתי עם מתי שוא ועם נסתרים
ה לא אבוא: שנאתי קהל מרעים ועם רשעים
ו לא אשב: ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את
ז מזבחך יהוה: להשמיע בקול תודה ולספר
ח כל נפלאותיך: יהוה אהבתי מעון ביתך
ט ומקום משכן כבודך: אל תאסף עם חטאים
י נפשי ועם אנשי דמים חייי: אשר בידיהם
יא זמה וימינם מלאה שחד: ואני בתמי אלך
יב פדני וחנני: רגלי עמדה במישור במקהלים
אברך יהוה:

פרק כו.

א לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה
ב מעוז חיי ממי אפחד: בקרב עלי מרעים
ג לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו
ד ונפלו: אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי
ה אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח:
ו אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי
ז בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה
ח ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה
ט יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה
י ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה
יא באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה:
יב שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני: לך
אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש:
יג אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך
עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי:
יד כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני: הורני
טו יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען
טז שוררי: אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי
עדי שקר ויפח חמס: לולא האמנתי לראות
יז בטוב יהוה בארץ חיים: קוה אל יהוה חזק
ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:

פרק כז.

א לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש
ב ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי
ג בור: שמע קול תחנוני בשועי אלך בנשאי
ד ידי אל דביר קדשך: אל תמשכני עם
רשעים ועם פעלי און דוברי שלום עם
ה רעיהם ורעה בלבבם: תן להם כפעלם וכרע
ו מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב
ז גמולם להם: כי לא יבינו אל פעלות יהוה
ח ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם: ברוך
ט יהוה כי שמע קול תחנוני: יהוה עזי ומגני
י בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי
יא אודנו: יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו
יב הוא: הושיעה את עמך וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד העולם:

פרק כח.

א מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו
ב ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו
ג השתחוו ליהוה בהדרת קדש: קול יהוה
ד על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים
ה רבים: קול יהוה בכח קול יהוה בהדר:
ו קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את
ז ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון
ח ושריון כמו בן ראמים: קול יהוה חצב
ט להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל
י יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות
ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד:
יא יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם:
יב יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו
בשלום:

פרק כט.

א מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך
ב יהוה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי:
ג יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: יהוה
ד העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור:
ה זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו:
ו כי רגע באפו חיים ברצונו ערב יליז בכי
ז ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי בל אמוט
ח לעולם: יהוה ברצונך העמדתה להררי עז
ט הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך יהוה
י אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצעי בדמי
יא ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך:
יב שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: הפכת
יג מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני
יד שמחה: למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה
טו אלהי לעולם אודך:

פרק ל.

א למנצח שיר חנכת הבית לדוד: אהבתיך
ב יהוה כי הדיתני ולא שמחת אויבי לי:
ג יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: יהוה
ד העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור:
ה זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו:
ו כי רגע באפו חיים ברצונו ערב יליז בכי
ז ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי בל אמוט
ח לעולם: יהוה ברצונך העמדתה להררי עז
ט הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך יהוה
י אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצעי בדמי
יא ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך:
יב שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: הפכת
יג מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני
יד שמחה: למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה
טו אלהי לעולם אודך:

פרק לא.

א למנצח שיר לדוד: בך יהוה חסיתי אל
ב אבושה לעולם בצדקתך פלטני: הטה אלי
ג אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז
ד לבית מצודות להושיעני: כי סלעי ומצודתי
ה אתה ולמענ שמך תנחני ותנהלני: תוציאני
ו מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי: בידך
ז אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת:
ח שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה
ט בטחתי: אגילה ואשמחה בחסדך אשר
ראית את עניי ידעת בצרות נפשי: ולא
י הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי:
יא חנני יהוה כי צר לי עששה מכעס עיני נפשי
יב וגופי: כי כלו ביגון חייי ושנותי באנחה
כמרו בעוני כשלה כחי ועצמי עששו: מכל
צוררי הייתי חרפה ולשכני ופחד למכריי
יג ראי חוצה נדדו ממני: נשכחתי כמת מלב
יד הייתי ככלי אובד: כי שמעתי דבת רבים
מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי
טו זמו: ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי
טז אתה: בידיך עתותי הצילני מיד אויבי
יז ומרדפי: האירה פניך על עבדך הושיעני
יח בחסדך: יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו
יט רשעים ידמו לשאול: תאלמנה שפתי שקר
כ הדוברות על צדיק עתק בגאוה ובוז: מה
רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים
כא בך נגד בני אדם: תסתירם בסתר פניך
מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשונות:
כב ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור:
כג ואני אמרתי בחפזי נגזרתי מנגד עיניך
כד אכן שמעת קול תחנוני בשועי אלי: אהבו
את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה
כה ומשלם על יתר עושה גאוה: חזקו ויאמץ
לבכם כל המיחלים ליהוה:

פרק לב.

א לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה:
ב אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין
ג ברוחו רמיה: כי החרשתי בלו עצמותי
ד בשאגתי כל היום: כי יומם ולילה תכבד
ה עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה:
ו חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי
ז אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון
ח חטאתי סלה: על זאת יתפלל כל חסיד
ט אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים
י אליו לא יגיעו: אתה סתר לי מצר תצרני
יא רני פלט תסובבני סלה: אשכילך ואורך
בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: אל תהיו
כסוס כפרד אין הבין במתג עדיו לבלום בל
יב קרב אליך: רבים מכאובים לרשע והבוטח
יג ביהוה חסד יסובבנו: שמחו ביהוה וגילו
צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

פרק לג.

א רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה:
ב הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו:
ג שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה:
ד כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה:
ה אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ:
ו בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל
ז צבאם: כנס כנד מי הים נתן באוצרות
ח תהומות: יראו מיהוה כל הארץ ממנו
ט יגורו כל ישבי תבל: כי הוא אמר ויהי הוא
י צוה ויעמד: יהוה הפיר עצת גוים הניא
יא מחשבות עמים: עצת יהוה לעולם תעמד
יב מחשבות לבו לדר ודר: אשרי הגוי אשר
יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו: יהוה
יג משמים הביט ראה את כל בני אדם:
יד ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ:
טו היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם:
טז אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל
יז ברב כח: שקר הסוס לתשועה וברב חילו
יח לא ימלט: הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים
יט לחסדו: להציל ממות נפשם ולחיותם
כ ברעב: נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו
כא הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו
כב בטחנו: יהי חסדך יהוה עלינו כאשר
יחלנו לך:

פרק לד.

א לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך
ב וינרשהו וילך: אברכה את יהוה בכל עת
ג תמיד תהלתו בפי: ביהוה תתהלל נפשי
ד ישמעו ענוים וישמחו: גדלו ליהוה אתי
ה ונרוממה שמו יחדו: דרשתי את יהוה
ו וענני ומכל מגורותי הצילני: הביטו אליו
ז ונהרו ופניהם אל יחפרו: זה עני קרא
ח ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו: חנה
מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם: טעמו
ט וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו:
י יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו:
יא כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו
יב כל טוב: לכו בנים שמעו לי יראת יהוה
יג אלמדכם: מי האיש החפץ חיים אהב ימים
יד לראות טוב: נצר לשונך מרע ושפתיך
טו מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב בקש
טז שלום ורדפהו: עיני יהוה אל צדיקים
ואזניו אל שועתם: פני יהוה בעשי רע
יז להכרית מארץ זכרם: צעקו וייהוה שמע
יח ומכל צרותם הצילם: קרוב יהוה לנשברי
יט לב ואת דכאי רוח יושיע: רבות רעות
כ צדיק ומכלם יצילנו יהוה: שומר כל עצמותיו
כא אחת מהנה לא נשברה: תמותת רשע רעה
כב ושנאי צדיק יאשמו: פודה יהוה נפש
עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו:

פרק לה.

א לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את
ב לוחמי: החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי:
ג והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר
ד לנפשי ישעתך אני: יבשו ויכלמו מבקשי
ה נפשי יסגו אחור וחפרו חשבי רעתי:
ו יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה:
ז יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה
ח רדפם: כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם
ט כרו לנפשי: תבואהו שואה לא ידע ורשתו
י אשר טמן תלכדו בשואה יפול בה: ונפשי
תגיל ביהוה תשיש בישועתו: כל עצמותי
תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק
ממנו ועני ואביון מגזלו: יקומון עדי חמס
יא אשר לא ידעתי ישאלוני: משלמים לי רעה
יב תחת טובה שכול לנפשי: ואני בחלותם
לבושי שק ואענה בצום נפשי ותפלתי על
יג חיקי תשוב: כרעי כאח לי התהלכתי כאבל
יד אם קודר שחותי: ובצלעי שמחו ונאספו
נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא
טו דמו: בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שניהמו:
טז אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם
יז מכפירים יחידתי: אודך בקהל רב בעם
יח עצום אהללך: אל ישמחו לי אויבי שקר
שנאי חנם יקרצו עין: כי לא שלום ועל
יט רגעי ארץ דברי מרמות יחשבון: ויפצו
עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו:
כ ראית יהוה אל תחרש אדני אל תרחק
כא ממני: עורה והקיצה למשפטי אלהי ואדני
כב לריבי: שפטני כצדקך יהוה אלהי ואל
כג ישמחו לי: אל יאמרו בלבבם האח נפשנו
כד אל יאמרו בלענוהו: יבשו וייחפרו יחדו
שמחי לרעתי ילבשו בושת וכלמה המגדילים
כה עלי: ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו
תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו:
כו ולשוני תהגה צדקתך כל היום תהלתך:

פרק לו.

א למנצח לעבד יהוה לדוד: נאם פשע לרשע
ב בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו:
ג כי החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנוא:
ד דברי פיהו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב:
ה און יחשב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב
ו רע לא מאס: יהוה בהשמים חסדך אמונתך
ז עד שחקים: צדקתך כהרי אל משפטיך תהום
ח רבה אדם ובהמה תושיע יהוה: מה יקר
חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון:
ט ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: כי
י עמך מקור חיים באורך נראה אור: משוך
חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב: אל תבוא
יא רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני: שם נפלו
יב פעלי און דחו ולא יכלו קום:

פרק לז.

א לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי
ב עולה: כי כחציר מהרה ימלולון וכירק
ג דשא יבולון: בטח ביהוה ועשה טוב שכן
ד ארץ ורעה אמונה: והתענג על יהוה ויתן
ה לך משאלות לבך: גול על יהוה דרכך
ו ובטח עליו והוא יעשה: והוציא כאור
צדקך ומשפטך כצהרים: דום ליהוה והתחולל
ז לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עשה
ח מזמות: חדל מאף ועזב חמה אל תתחר
ט אך להרע: כי מרעים יכרתון ומקוי יהוה
י המה יירשו ארץ: ועוד מעט ואין רשע
יא והתבוננת על מקומו ואינו: ועניים
יב ירשו ארץ והתענגו על שפע שלום:
יג זומם רשע לצדיק וחרק עליו שניו:
יד אדני יהוה ישחק לו כי ראה כי יום בואו:
טו חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל
טז עני ואביון לטבח ישרי דרך: חרבם תבוא
יז בלבם וקשתותם תשברנה: טוב מעט
לצדיק מהמון רשעים רבים: כי זרועות
יח רשעים תשברנה ותומך צדיקים יהוה:
יט יודע יהוה ימי תמימים ונחלתם לעולם
כ תהיה: לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון
כא ישבעו: כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה
כב כיקר כרים כלו בעשן כלו: לוה רשע
ולא ישלם וצדיק חונן ונותן: כי מברכיו
כג ירשו ארץ ומקללו יכרתו: מיהוה מצעדי
כד גבר כוננו ודרכו יחפץ: כי יפול לא
כה יוטל כי יהוה סומך ידו: נער הייתי גם
כו זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו
כז מבקש לחם: כל היום חונן ומלוה וזרעו
כח לברכה: סור מרע ועשה טוב ושכן
כט לעולם: כי יהוה אוהב משפט ולא יעזב
את חסידיו לעולם נשמרו ווזרע רשעים
ל נכרת: צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד
לא עליה: פי צדיק יהגה חכמות ולשונו
לב תדבר משפט: תורת אלהיו בלבו לא
תמעדנה אשריו: צופה רשע לצדיק
לג ומבקש להמיתו: יהוה לא יעזבנו בידו
לד ולא ירשיענו בהשפטו: קוה אל יהוה
ושמר דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת
לה רשעים תראה: ראיתי רשע עריץ
לו ומתערה כאזרח רענן: ויעבר והנה איננו
לז ואבקשהו ולא נמצא: שמר תם וראה
לח ישר כי אחרית לאיש שלום: ופשעים
נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה:
לט ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת
מ צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

פרק לח.

א מזמור לדוד להזכיר: יהוה אל בקצפך
ב תוכיחני ואל בחמתך תיסרני: כי חציך
ג נחתו בי ותנחת עלי ידך: אין מתם בבשרי
ד מפני זעמך אין שלום בעצמותי מפני
ה חטאתי: כי עונותי עברו ראשי כמשא
ו כבד יכבדו

28 ספר אחר׃* ושוב אל־ירמיה הנביא
29 ויאמר׃ כה אמר יהוה אתה שרפת המגלה
הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר
בוא יבוא מלך בבל והשחית את־הארץ
30 הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה׃ לכן כה
אמר יהוה על־יהויקים מלך יהודה לא־יהיה
לו יושב על־כסא דויד ונבלתו תהיה מושלכת
31 לחרב ביום לקרה ולקור הלילה׃ ופקדתי
עליו ועל־זרעו ועל־עבדיו את־עונם והבאתי
עליהם ועל־יושבי ירושלם ועל־איש יהודה
את כל־הרעה אשר דברתי אליהם ולא
32 שמעו׃ ויקח ירמיה מגלה אחרת ויתן אל־
ברוך בן־נריה הסופר ויכתב עליה מפי
ירמיה את כל־דברי הספר אשר שרף יהויקים
מלך יהודה באש ועוד נוספו עליהם דברים
רבים כהמה׃

פרק ל"ו:כ"ט.

1 ויהי בשנת הרבעית ליהויקים בן־יאשיהו
מלך יהודה היה הדבר הזה אל־ירמיה מאת
2 יהוה לאמר׃ קח־לך מגלת ספר וכתבת
אליה את כל־הדברים אשר דברתי אליך
על־ישראל ועל־יהודה ועל כל־הגוים מיום
דברי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה׃
3 אולי ישמעו בית יהודה את כל־הרעה אשר
אנכי חשב לעשות להם למען ישובו איש
מדרכו הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם׃
4 ויקרא ירמיה את־ברוך בן־נריה ויכתב ברוך
מפי ירמיה את כל־דברי יהוה אשר דבר
5 אליו על־מגלת ספר׃ ויצו ירמיה את־ברוך
לאמר אנכי עצור לא אוכל לבוא בית יהוה׃
6 ואתה בא וקראת מן־המגלה אשר כתבת
מפי את־דברי יהוה באזני העם בבית יהוה
ביום הצום וגם באזני כל־יהודה הבאים
7 מעריהם תקראם׃ אולי תפל תחנתם לפני
יהוה ושבו איש מדרכו הרעה כי גדול
האף והחמה אשר דבר יהוה על־העם הזה׃
8 ויעש ברוך בן־נריה ככל אשר צוהו ירמיה
הנביא לקרא בספר את־דברי יהוה בבית
9 יהוה׃ ויהי בשנת החמשית ליהויקים בן־
יאשיהו מלך יהודה בחדש התשיעי קרא
צום לפני יהוה לכל־העם בירושלם וגם לכל־
10 העם הבא מערי יהודה לירושלם׃ ויקרא
ברוך בספר את־דברי ירמיה מן־הספר בבית
יהוה בלשכת גמריהו בן־שפן הסופר בחצר
העליונה בפתח שער־הבית החדש ליהוה
11 באזני כל־העם׃ וישמע מיכיהו בן־גמריהו
בן־שפן את כל־דברי יהוה מן־הספר׃
12 וירד בית המלך אל־לשכת הסופר והנה שם
כל־השרים יושבים סופר אלישמע ודלית בן־
שמעיהו ואלנתן בן־עכבור וגמריהו בן־שפן
13 וצדקיהו בן־חנניה וכל־השרים׃ ויגד מיכיהו
להם את כל־הדברים אשר שמע בקרא ברוך
14 בספר באזני העם׃ וישלחו כל־השרים אל־
יהודי בן־נתניה בן־שלמיה בן־כושי אל־ברוך
לאמר את־המגלה אשר קראת באזני העם
קח בידך ולך ויקח ברוך בן־נריה את־
15 המגלה בידו ויבא אליהם׃ ויאמרו אליו
שבה נא וקרא באזנינו ויקרא ברוך באזניהם׃
16 ויהי כשמעם את כל־הדברים ויפחדו איש
אל־רעהו ויאמרו אל־ברוך נגד נגיד לכל־
17 הדברים האלה׃ ויאמרו אל־ברוך לאמר
הגד־נא לנו איך כתבת את כל־הדברים
18 האלה מפיו׃ ויאמר אליהם ברוך הוא יקרא
אלי בפיו ואנכי כתבתי על־הספר בדיו׃
19 ויאמרו השרים אל־ברוך לך הסתר אתה
וירמיה ואל־יודע איש איפה אתם׃
20 ויבאו אל־המלך החצרה והמגלה לא לקחו
לפני החצר ויגידו את כל־הדברים באזני
21 המלך׃ וישלח המלך את־יהודי לקחת את־
המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הסופר
ויקרא יהודי באזני המלך ובאזני כל־השרים
22 העמדים על־ראש המלך׃ והמלך יושב בית
החרף בחדש התשיעי והאח בוער לפניו׃
23 ויהי כקרא יהודי שלשה דלתות או ארבעה
ויקרעה בתער הסופר והשלך אל־האש אשר
24 על־האח עד תם כל־המגלה על־האש אשר
על־האח׃ ולא פחדו ולא־קרעו בגדיהם
המלך וכל־עבדיו השמעים את כל־הדברים
25 האלה׃ וגם אלנתן ודלית וגמריהו אל־המלך
התפללו לבלתי שרף את־המגלה ולא שמע
26 אליהם׃ ויצו המלך את־ירחמאל בן־המלך
ואת־שריה בן־עזריאל ואת־שלמיה בן־
אבדאל לתפש את־ברוך הסופר ואת־ירמיה
27 הנביא ויסתר יהוה אותם׃ ויהי דבר־יהוה
אל־ירמיה אחרי שרף המלך המגלה והדברים
28 אשר כתב ברוך מפי ירמיה לאמר׃ שוב קח
לך מגלה אחרת וכתוב עליה את כל־הדברים
הראשנים אשר היו על־המגלה הראשנה
אשר שרף יהויקים מלך יהודה׃ ועל־
יהויקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה
אתה שרפת המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת
עליה לאמר בוא יבוא מלך בבל והשחית את־
הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה׃
30 לכן כה אמר יהוה על־יהויקים מלך יהודה
לא־יהיה לו יושב על־כסא דויד ונבלתו
תהיה מושלכת לחרב ביום לקרה ולקור
31 הלילה׃ ופקדתי עליו ועל־זרעו ועל־עבדיו
את־עונם והבאתי עליהם ועל־יושבי
ירושלם ועל־איש יהודה את כל־הרעה
אשר דברתי אליהם ולא שמעו׃
32 ויקח ירמיה מגלה אחרת ויתן אל־ברוך
בן־נריה הסופר ויכתב עליה מפי ירמיה את
כל־דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך
יהודה באש ועוד נוספו עליהם דברים
רבים כהמה׃

פרק ל"ז:כ"ט.

1 ויהי המלך צדקיהו בן־יאשיהו מלך תחת
כניהו בן־יהויקים אשר־המליך נבוכדנאצר
2 מלך־בבל בארץ יהודה׃ ולא שמע הוא
ועבדיו ועם־הארץ אל־דברי יהוה אשר
3 דבר ביד ירמיה הנביא׃ וישלח צדקיהו
המלך את־יהוכל בן־שלמיה ואת־צפניה בן־
מעשיה הכהן אל־ירמיה הנביא לאמר התפלל
4 נא בעדנו אל־יהוה אלהינו׃ וירמיה בא
ויוצא בתוך־העם לא־נתנו אתו בבית
5 הכלא׃ וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו
השדים אשר־צרו על־ירושלם את־השמועה
6 ויעלו מעל ירושלם׃ ויהי דבר־יהוה אל־
7 ירמיה הנביא לאמר׃ כה אמר יהוה אלהי
ישראל כה תאמרו אל־מלך יהודה השלח
אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה היוצא
לכם לעזרה שב לארצו מצרים׃
8 ושבו הכשדים ונלחמו על־העיר הזאת
9 ולכדוה ושרפוה באש׃ כה אמר יהוה אל־
תאמרו הלוך ילכו הכשדים מעלינו כי לא
10 ילכו׃ כי אם־הכיתם כל־חיל הכשדים
הנלחמים אתכם ונשארו בהם אנשים
מדקרים איש באהלו יקומו ושרפו את־העיר
11 הזאת באש׃ והיה בהנתק חיל הכשדים
מעל ירושלם מפני חיל פרעה׃
12 ויצא ירמיה מירושלם ללכת ארצה בנימין
13 להתחלק משם בתוך העם׃ ויהי בהיותו
בשער בנימין ושם פקיד ושמו יראיה בן־
שלמיה בן־חנניה ויתפש את־ירמיה הנביא
14 לאמר אל־הכשדים אתה נופל׃ ויאמר
ירמיה שקר אני נפל אל־הכשדים ולא שמע
אליו ויתפש יראיה את־ירמיה ויביאהו אל־
15 השרים׃ ויקצפו השרים על־ירמיה ויכום
ויתנו אתו במעצר בית יהונתן הסופר כי
16 אתו עשו לבית הבור ולמחלה וישב שם
ירמיה ימים׃
17 וישלח צדקיהו המלך ויקחהו וישאל אתו
המלך בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת
18 יהוה ויאמר ירמיה יש ויאמר ביד־מלך
19 בבל תנתן׃ ויאמר ירמיה אל־צדקיהו מה
חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם
20 אתי בבית הכלא׃ ואיה נביאיכם אשר
נבאו לכם לאמר לא־יבוא מלך בבל עליכם
21 ועל־הארץ הזאת׃ ועתה שמע־נא אדני
המלך תפלתי נא לפניך ואל־תשיבני בית
יהונתן הסופר ולא־אמות שם׃ ויצו צדקיהו
המלך ויפקדו את־ירמיה בחצר המטרה
ונתן־לו כיכר לחם ליום מן־רחוב הלחמים
עד־תם כל־הלחם מן־העיר ויעמד ירמיה
בחצר המטרה׃

פרק ל"ח:כ"ח.

1 וישמע שפטיה בן־מתן ואת־גדליה בן־
פשחור ואת־יוכל בן־שלמיה ואת־פשחור בן־
מלכיה את־הדברים אשר דבר ירמיה אל־כל־
2 העם לאמר׃ כה אמר יהוה הישב בעיר
הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיוצא אל־
הכשדים יחיה והיתה נפשו לו לשלל וחי׃
3 כה אמר יהוה הנתון תנתן העיר הזאת ביד
4 חיל מלך־בבל ולכדה׃ ויאמרו השרים אל־
המלך יומת נא האיש הזה כי על־כן הוא
מרפה את־ידי אנשי המלחמה הנשארים
בעיר הזאת ואת־ידי כל־העם לדבר אליהם
כדברים האלה כי האיש הזה איננו דרש
5 לשלום לעם הזה כי אם־לרעה׃ ויאמר
צדקיהו המלך הנה הוא בידכם כי לא־יוכל
6 המלך דבר אתכם דבר׃ ויקחו את־ירמיה
וישליכו אתו אל־בור מלכיה בן־המלך אשר
בחצר המטרה וישלחו את־ירמיה בחבלים
ובבור אין־שם מים כי אם־טיט ויטבע
7 ירמיה בטיט׃ וישמע עבד־מלך כושי איש
סריס אשר בבית המלך כי נתנו את־ירמיה
בבור והמלך ישב בשער בנימין׃
8 ויצא עבד־מלך מבית המלך וידבר אל־
9 המלך לאמר׃ אדני המלך הרעו האנשים
האלה בכל אשר עשו לירמיה הנביא אשר
השליכו אל־הבור ומת ברעב במקומו כי אין
10 עוד לחם בעיר׃ ויצו המלך את־עבד־מלך
הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים
ועלית את־ירמיה הנביא מן־הבור בטרם
11 ימות׃ ויקח עבד־מלך את־האנשים בידו
ויבא בית המלך אל־תחת הבית מן־הבית
ויקח משם בלאים ושחים בלים ויורידם
12 אל־ירמיה הבורה׃ ויאמר עבד־מלך הכושי
אל־ירמיה שים נא בלאים ושחים בלים
תחת בית־בתיך תחת המבוסים ועשה כן
13 ירמיה׃ וימשכו את־ירמיה בחבלים וישלפו
אתו מן־הבור ויישב ירמיה בחצר המטרה׃
14 וישלח צדקיהו המלך ויקח את־ירמיה הנביא
אליו אל־הכניסה השלישית אשר בבית יהוה
ויאמר המלך אל־ירמיה שאל אנכי דבר
15 אליך אל־תכחד ממני דבר׃ ויאמר ירמיה
אל־צדקיהו כי־הגד אגיד לך הלוא־המת
אתה אותי ואם־יעצתי לא תשמע אלי׃
16 וישבע המלך צדקיהו את־ירמיה בסתר
לאמר חי־יהוה אשר עשה לנו את־הנפש
הזאת אם־אמיתך ואם־אתנך ביד האנשים
האלה אל־בית המלך׃
17 ויאמר ירמיה אל־צדקיהו כה אמר יהוה
אלהי צבאות אלהי ישראל אם־יצוא תצא
אל־שרי מלך־בבל וחיתה נפשך ועיר הזאת
18 לא־תשרף באש וחית אתה וביתך׃ ואם־
אינך יוצא אל־שרי מלך־בבל ונתנה העיר
הזאת ביד־הכשדים ושרפו אתה באש ואתה
19 לא־תמלט מידם׃ ויאמר צדקיהו המלך אל־
ירמיה אני דאג את־היהודים אשר נפלו אל־
הכשדים פן־יתנני בידם והתעללו־בי׃
20 ויאמר ירמיה לא יתנו שמע־נא בקול יהוה
אשר אנכי דבר אליך וייטב לך ותחי נפשך׃
21 ואם־מאן אתה לצאת זה הדבר אשר הראני
22 יהוה׃ והנה כל־הנשים הנשארות בבית
המלך יהודה מוצאות אל־שרי מלך־בבל
והנשים האלה אמרות הסיתוך ויכלו לך
אנשי שלומך טבעו בבוץ רגליך נסוגו
23 אחור׃ ואת־כל־נשיך ואת־בניך מוצאות
אל־הכשדים ואתה לא־תמלט מידם כי ביד־
מלך־בבל תתפש ואת־העיר הזאת תשרף
24 באש׃ ויאמר צדקיהו אל־ירמיה איש אל־
25 יודע את־הדבר הזה ולא תמות׃ ואם־שרים
ישמעו כי דברתי עמך ובאו אליך ואמרו
אליך הגד־נא לנו מה דברת אל־המלך אל־
תכחד ממנו ולא נמיתך וגם מה דבר אליך
26 המלך׃ ואמרת אליהם תחנתי לפני המלך
שלח־נא אל־בית יונתן ולא־יוסף עוד שמה
27 לבלתי אמות׃ ויבאו כל־השרים אל־ירמיה
וישאלו אתו ויגד להם ככל הדברים האלה
אשר־צוה המלך וידברו־בו כי לא נודע דבר׃
28 וישב ירמיה בחצר המטרה עד־יום אשר־
נלכדה ירושלם׃

תהלים כה.

1 לדוד אליך יהוה נפשי אשא׃ 2 אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי׃ 3 גם כל קויך לא יבושו יבשו הבגדים ריקם׃ 4 דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני׃ 5 הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום׃ 6 זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם הנה׃ 7 חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך יהוה׃ 8 טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך׃ 9 ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו׃ 10 כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדותיו׃ 11 למענ שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא׃ 12 מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר׃ 13 נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ׃ 14 סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם׃ 15 עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי׃ 16 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני׃ 17 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני׃ 18 ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי׃ 19 ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני׃ 20 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך׃ 21 תם וישר יצרוני כי קויתיך׃ 22 פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו׃

תהלים כו.

1 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמתי וביהוה בטחתי לא אמעד׃ 2 בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי׃ 3 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך׃ 4 לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא׃ 5 שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב׃ 6 ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יהוה׃ 7 לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך׃ 8 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך׃ 9 אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייי׃ 10 אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד׃ 11 ואני בתמתי אפדני וחנני׃ 12 רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה׃

תהלים כז.

1 לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד׃ 2 בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו׃ 3 אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח׃ 4 אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו׃ 5 כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני׃ 6 ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה׃ 7 שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני׃ 8 לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש׃ 9 אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי׃ 10 כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני׃ 11 הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי׃ 12 אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס׃ 13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים׃ 14 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה׃

תהלים כח.

1 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור׃ 2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך׃ 3 אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום את רעיהם והרעה בלבבם׃ 4 תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם׃ 5 כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם׃ 6 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני׃ 7 יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו׃ 8 יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא׃ 9 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם׃

תהלים כט.

1 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז׃ 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש׃ 3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים׃ 4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר׃ 5 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון׃ 6 וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים׃ 7 קול יהוה חצב להבות אש׃ 8 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש׃ 9 קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד׃ 10 יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם׃ 11 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום׃

תהלים ל.

1 מזמור שיר חנכת הבית לדוד׃ 2 ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי׃ 3 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני׃ 4 יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור׃ 5 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו׃ 6 כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה׃ 7 ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם׃ 8 יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל׃ 9 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן׃ 10 מה בצעי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך׃ 11 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי׃ 12 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה׃ 13 למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך׃

תהלים לא.

1 למנצח שיר לדוד׃ 2 בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני׃ 3 הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני׃ 4 כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני׃ 5 תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי׃ 6 בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת׃ 7 שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי׃ 8 אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי׃ 9 ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי׃ 10 חנני יהוה כי צר לי עששה מכעס עיני נפשי ובטני׃ 11 כי כלו ביגון חייי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמותי עששו׃ 12 מכל צוררי הייתי חרפה ולשכני ופחד למכריי רואי בחוץ נדדו ממני׃ 13 נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אובד׃ 14 כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו׃ 15 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה׃ 16 בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי׃ 17 האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך׃ 18 יהוה אל אבוש כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול׃ 19 תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק עתק בגאוה ובוז׃ 20 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם׃ 21 תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשונות׃ 22 ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור׃ 23 ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך׃ 24 אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עושה גאוה׃ 25 חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה׃

תהלים לב.

1 לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה׃ 2 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה׃ 3 כי החרשתי בלו עצמותי בשאגתי כל היום׃ 4 כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה׃ 5 חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה׃ 6 על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו׃ 7 אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה׃ 8 אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני׃ 9 אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג עדיו לבלום בל קרב אליך׃ 10 רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו׃ 11 שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב׃

תהלים לג.

1 רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה׃ 2 הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו׃ 3 שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה׃ 4 כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה׃ 5 אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ׃ 6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם׃ 7 כנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות׃ 8 ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי תבל׃ 9 כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד׃ 10 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים׃ 11 עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר׃ 12 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו׃ 13 משמים הביט יהוה ראה את כל בני אדם׃ 14 ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ׃ 15 היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם׃ 16 אין המלך נושעברב חיל גבור לא ינצל ברב כח׃ 17 שקר הסוס לתשועה ובשפע חילו לא ימלט׃ 18 הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו׃ 19 להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב׃ 20 נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא׃ 21 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו׃ 22 יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך׃

שמעכם: ואחרי אשר יעבור הטיפו אתי
ואבוא בקרבו ואדבר אתו: ויעקב אבי
הלכתי ויגר יצחק: ואני אמרתי אתכם
אנשי מתי מספר ובניכם כחול אשר על
שפת הים לרב ולא יספר: ואתן את
זרעכם כאשר אתן את ארצי ואת ארץ
אבי יעקב ונתתי לכם את כל הארצות
האלה ונתברכו בזרעכם כל גוים: יען
אשר שמע אברהם בקולי וישמר את
משמרתי מצותי חקותי ותורותי: ויהי
בשבתי בגרר ושאלו אנשי המקום
לאשתי ואמרתי אחותי היא כי יראתי
פן יהרגוני אנשי המקום בעבור רבקה
כי יפת מראה היא: ויהי כאשר ארכו
לי הימים ויבט אבימלך מלך פלשתים
בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את
רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק
ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת
אחותי היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי
פן אמות בגללה: ויאמר אבימלך מה
זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם
את אשתך והבאת עלינו אשמה: ויצו
אבימלך את כל העם לאמר הנוגע
באיש הזה ובאשתו מות יומת: ויזרע
יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא
מאה שערים ויברכהו יהוה: ויגדל האיש
וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד מאד:
ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה
רבה ויקנאו אתו פלשתים: וכל הבארות
אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו
סתמום פלשתים וימלאום עפר: ויאמר
אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת
ממנו מאד: וילך משם יצחק ויחן בנחל
גרר וישב שם: וישב יצחק ויחפר את
בארות המים אשר חפרו בימי אברהם
אביו אשר סתמום פלשתים אחרי מות
אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר
קרא להן אביו: ויחפרו עבדי יצחק בנחל
וימצאו שם באר מים חיים: ויריבו רעי
גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים
ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו
עמו: ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה
ויקרא שמה שטנה: ויעתק משם ויחפר
באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה
רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו
ופרינו בארץ: ויעל משם באר שבע:
וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי
אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך
אנכי ואברכך והרביתי את זרעך בעבור
אברהם עבדי: ויבן שם מזבח ויקרא
בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי
יצחק באר: ואבימלך הלך אליו מגרר
ואחזת מריעהו ופיכל שר צבאו: ויאמר
יצחק אליהם מדוע באתם אלי ואתם
שנאתם אתי ותשלחו מאתכם: ויאמרו
ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי
נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך:
אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגעוך
וכאשר לא עשינו עמך רק טוב ונשלחך
בשלום אתה עתה ברוך יהוה: ויעש להם
משתה ויאכלו וישתו: וישכמו בבקר
וישבעו איש לאחיהו וישלחם יצחק
וילכו מאתו בשלום: ויהי ביום ההוא
ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות
הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים:
ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר
באר שבע עד היום הזה: ויהי עשו בן
ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת
בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי:
ותהיינה מרת רוח ליצחק וליעקב:

כה ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו
מראת ויקרא את עשו בנו הגדל
ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: ויאמר
הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: ועתה
שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה
וצודה לי ציד: ועשה לי מטעמים כאשר
אהבתי ובא לי ואברכך נפשי בטרם
אמות: ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו
בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא:
ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה
שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך
לאמר: הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים
ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי:
ועתה בני שמע בקולי לאשר אנכי מצוה
אתך: לך נא אל הצאן וקח לי משם שני
גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים
לאביך כאשר אהב: והבאת לאביך ואכל
בעבור אשר יברכך לפני מותו: ויאמר
יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש
שעיר ואנכי איש חלק: אולי ימשני אבי
והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי
קללה ולא ברכה: ותאמר לו אמו עלי
קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי:
וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים
כאשר אהב אביו: ותקח רבקה את בגדי
עשו בנה הגדל החמודת אשר אתה בבית
ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו
ועל חלקת צואריו: ותתן את המטעמים
ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה:
ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי
אתה בני: ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו
בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא
שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך:
ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא
בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני:
ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני
האתה זה בני עשו אם לא: ויגש יעקב
אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול
יעקב והידים ידי עשו: ולא הכירו כי היו
ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו:
ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני:
ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור
תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין
וישת: ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא
ושקה לי בני ונשק לו: וגש ויישק לו
וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה
ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה:
ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני
הארץ ורב דגן ותירש: יעבדוך עמים
וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך
וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור
ומברכיך ברוך: ויהי ככלות יצחק לברך
את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת
פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו:
ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר
לאביו יקם אבי בני מציד בנו בעבור
תברכני נפשך: ויאמר לו יצחק אביו מי
אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: ויחרד
יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי
אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל
בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה:
וישמע עשו את דברי אביו ויזעק זעקה
גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני
גם אני אבי: ויאמר בא אחיך במרמה
ויקח ברכתך: ויאמר הכי קרא שמו יעקב
ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה
עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי
ברכה: ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר
שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי לו
לעבדים ודגן ותירש סמכתיהו ולך מה
אעשה בני: ויאמר עשו אל אביו הברכה
אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי
ישא עשו קולו ויבך: ויען יצחק אביו
ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה
ומטל השמים מעל: ועל חרבך תחיה
ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד
ופרקת עלו מעל צוארך: ויהי עשו שטם
את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו
ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי
ואהרגה את יעקב אחי: ויגד לרבקה את
דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא
ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו
אחיך מתנחם לך להרגך: ועתה בני שמע
בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה:
וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב
חמת אחיך: עד שוב אף אחיך ממך
ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך
משם למה אשכל גם שניכם יום אחד:
ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני
בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת
כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:
ויקרא יצחק אל יעקב ויברכהו ויצו עליו
ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען:
קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך
וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך:
ואל שדי יברך אתך ויפרך והרבך והיית
לקהל עמים: ויתן לך את ברכת אברהם
לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ
מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם:
וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם
אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם
יעקב ועשו: ויראה עשו כי ברך יצחק את
יעקב וישלח פדנה ארם לקחת לו משם
אשה במברכו אתו ויצו עליו לאמר לא
תקח אשה מבנות כנען: וישמע יעקב אל
אביו ואל אמו וילך פדנה ארם: וירא עשו
כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו:
וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת
בת ישמעאל בן אברהם אחות נבית על
נשיו לו לאשה: ויצא יעקב מבאר שבע
וילך חרנה: ויפגע במקום וילן שם כי בא
השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו
וישכב במקום ההוא: ויחלם והנה סלם
מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה
מלאכי אלהים עלים וירדים בו: והנה יהוה
נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם
אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב
עליה לך אתננה ולזרעך: והיה זרעך כעפר
הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה
ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך:
והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך
והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך
עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך:
ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה
במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ויירא ויאמר
מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית
אלהים וזה שער השמים: וישכם יעקב
בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו
וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה:
ויקרא את שם המקום ההוא בית אל
ואולם לוז שם העיר לראשונה: וידר יעקב
נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני
בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם
לאכל ובגד ללבש: ושבתי בשלום אל בית
אבי והיה יהוה לי לאלהים: והאבן הזאת
אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל
אשר תתן לי עשר אעשרנו לך:

כט ויישא יעקב רגליו וילך ארצה בני
קדמים: ויראה והנה באר בשדה
והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה
כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן
גדולה על פי הבאר: ואספו שמה כל
העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר
והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי
הבאר למקמה: ויאמר להם יעקב אחי
מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: ויאמר
להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו
ידענו: ויאמר להם השלום לו ויאמרו
שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן:
ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף
המקנה השקו הצאן ולכו רעו: ויאמרו לא
נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו
את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן:
עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן
אשר לאביה כי רעה היא: ויהי כראות
יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן
לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן
מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו:
וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך:
ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן
רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה: ויהי כשמע
לבן את שמע יעקב בן אחותו וירץ לקראתו
ויחבק לו וישק לו ויבא לו אל ביתו
ויספר ללבן את כל הדברים האלה:
ויאמר לבן אליו אך עצם ובשרי אתה
וישב עמו חדש ימים: ויאמר לבן אל יעקב
הכי תעבדני חנם הגידה לי מה משכרתך:
ולבן היתה שתי בנות שם הגדולה לאה
ושם הקטנה רחל: ועיני לאה רכות ורחל
היתה יפת תאר ויפת מראה: ויאהב יעקב
את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל
בתך הקטנה: ויאמר לבן טוב תתי אתה
לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי:
ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו
בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה:
ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי
מלאו ימי ואבואה אליה: ויאסף לבן את
כל אנשי המקום ויעש משתה: והיה בערב
ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא
אליה: ויתן לבן לה את זלפה שפחתו
ללאה בתו שפחה: והיה בבקר והנה היא
לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי
הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני:
ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת
הצעירה לפני הבכירה: מלא שבע זאת
ונתנה לך גם את האחרת בעבור עבדה
אתי עוד שבע שנים אחרות: ויעש יעקב
כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו
לו לאשה: ויתן לבן לרחל בתו את בלהה
שפחתו לה לשפחה: ויבא גם אל רחל
ויאהב גם את רחל מלאה מלאה ויעבד
עמו עוד שבע שנים אחרות: וירא יהוה
כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל
עקרה: ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו
ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי
עתה יאהבני אישי: ותהר עוד ותלד בן
ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי
ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון:
ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה
אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן
קרא שמו לוי: ותהר עוד ותלד בן ותאמר
הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו
יהודה ותעמד מלדת:

ל ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב
ותקנא רחל באחותה ותאמר אל
יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי:
ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים
אנכי אשר מנע ממך פרי בטן: ותאמר הנה
אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי
ואבנה גם אני ממנה: ותתן לו את בלהה
שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: ותהר
בלהה ותלד ליעקב בן: ותאמר רחל דנני
אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן
קראה שמו דן: ותהר עוד בלהה שפחת
רחל ותלד בן שני ליעקב: ותאמר רחל
נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם
יכולתי ותקרא שמו נפתלי: ותרא לאה כי
עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה
ותתן אתה ליעקב לאשה: ותלד זלפה
שפחת לאה ליעקב בן שני: ותאמר לאה
בגד ויקרא שמו גד: ותלד זלפה שפחת
לאה בן שני ליעקב: ותאמר לאה באשרי
כי אשרוני בנות ותקרא שמו אשר:
וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא
דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו
ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי
בנך: ותאמר לה המעט קחתך את אישי
ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל
לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך:
ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה
לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך
בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא:
וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב
בן חמישי: ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו
יששכר: ותהר עוד לאה ותלד בן ששי
ליעקב: ותאמר לאה זבדני אלהים אתי
זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו
ששה בנים ותקרא שמו זבולן: ואחרי כן
ילדה בת ותקרא שמה דינה: ויזכר אלהים
את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את
רחמה: ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים
את חרפתי: ותקרא שמו יוסף לאמר יסף
יהוה לי בן אחר: ויהי כאשר ילדה רחל
את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני
ואלכה למקומי וכארצי: תנה את נשי
ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי
אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך:
ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך
נחשתי וברכני יהוה בגללך: נקבה שכרך
עלי ואתנה: ויאמר אליו אתה ידעת את
אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי:
כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב
ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה
גם אנכי לביתי: ויאמר מה אתן לך
ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה
לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך
אשמר: אעבר בכל צאנך היום הסר משם
כל שה נקד וטלוא וכל שה עקד בכשבים
וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי: וענתה בי
צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי
לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים
עקד בכשבים גנוב הוא אתי: ויאמר לבן
הן לו יהי כדברך: ויסר ביום ההוא את
התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים
הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו ויתן
ביד בניו: וישם דרך שלשת ימים בינו
ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן
הנותרות: ויקח לו יעקב מקל לבנה לח
ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבן
מחשפת על המקלות אשר בשתות
המים אשר יבאן הצאן לנכח הצאן
ויחמנה בבאן לשתות: ויחמו הצאן אל
המקלות ותלדנה הצאן עקדים נקדים
וטלואים: והכבשים הפריד יעקב ויתן
פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן
וישת לו עדרים לבדם ולא שתם על צאן
לבן: והיה בכל יחם הצאן המקשרות
ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן
ברהטים להיחם במקלות: ובהעטף הצאן
לא ישים ויהי העטופים ללבן והמקשרים
ליעקב: ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו
צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים:
ויקח את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו
עשה את כל הכבוד הזה: וירא יעקב את
פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום:
ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך
ואל מולדתך ואהיה עמך: וישלח יעקב
ויקרא לרחל ולאה השדה אל צאנו:
ויאמר להן אני רואה את פני אביכן כי
איננו עמדי כתמול שלשום ואלהי אבי היה
עמדי: ואתנה יודעות כי בכל כחי עבדתי
את אביכן: ואביכן התלני ושנה את
משכרתי עשרת מונים ולא נתנו אלהים
להרע עמדי: אם כה יאמר נקדים יהיה
שכרך ילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר
עקדים יהיה שכרך ילדו כל הצאן עקדים:
ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי:
ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני ואראה
בחלום והנה העתדים העלים על הצאן
עקדים נקדים וברדים: ויאמר אלי מלאך
האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: וישא
עיניך נא וראה כל העתדים העלים על
הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את
כל אשר לבן עשה לך: אנכי האל בית אל
אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם
נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב
אל ארץ מולדתך: ותען רחל ולאה ותאמרנה
לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו:
הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל
גם אכל את כספנו: כי כל העשר אשר
הצל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו
ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה:
וישא יעקב וישא את בניו ואת נשיו על
הגמלים: וינהג את כל מקנהו ואת כל
רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש
בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה
כנען: ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנוב
רחל את התרפים אשר לאביה: ויגנב יעקב
את לב לבן הארמי על בלתי הגיד לו כי
בורח הוא: וינס הוא וכל אשר לו ויקם
ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד:
ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב:
ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת
ימים וידבק אתו בהר הגלעד: ויבא אלהים
אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו
השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד
רע: ויגש לבן את יעקב ויעקב תקע את
אהלו בהר והגלעד תקע את אחיו בהר
הגלעד: ויאמר לבן אל יעקב מה עשית
ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשבויות
חרב: למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא
הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים
בתף וכנור: ולא נשקתני לבני ולבנותי
עתה הסכלת עשות: יש לאל ידי לעשות
עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי
לאמר השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב
עד רע: ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת
לבית אביך למה גנבת את אלהי: ויען
יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן
תגזל את בנותיך מעמדי: עם אשר תמצא
את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה
עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל
גנבתם: ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה
ובאהל שתי השפחות ולא מצא ויצא
מאהל לאה ויבא באהל רחל: ורחל לקחה
את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב
עליהם ויחש לבן את כל האהל ולא מצא:
ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא
אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש
ולא מצא את התרפים: ויחר ליעקב
ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה
פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי: כי
מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי
ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכחו בין
שנינו: זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך
ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי:
טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי
תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: הייתי
ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי
מעיני: זה לי עשרים בשנה בבתיך
עבדתיך ארבע עשרה שנה בשני בנותיך
ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי
עשרת מונים: לולי אלהי אבי אלהי אברהם
ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני
את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח
אמש: ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות
בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר
אתה רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה
היום לאלה או לבניהן אשר ילדו: ועתה
לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד
בינו ובינך: ויקח יעקב אבן וירימה מצבה:
ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו
אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל:
ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו
גלעד: ויאמר לבן הגל הזה עד היום הזה
בינו ובינך על כן קרא שמו גלעד:
והמצפה אשר אמר יצפה יהוה בינו ובינך
כי נסתר איש מרעהו: אם תענה את בנותי
ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמנו
ראה אלהים עד בינו ובינך: ויאמר לבן
אל יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר
יריתי בינו ובינך: עד הגל הזה והמצבה
אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה
ואתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת
המצבה הזאת לרעה: אלהי אברהם ואלהי
נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם ויעקב
נשבע בפחד אביו זבח זבח בהר ויקרא
לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליני בהר:
וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו
ויברך אותם וילך וישב לבן למקומו:
ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי
אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה
אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:
וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו
ארצה שעיר שדה אדום: ויצו אתם לאמר
כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך
יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה:
ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה
ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך:
וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל
אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע
מאות איש עמו: וייראו יעקב מאד ויצר
לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן
ואת הבקר והגמלים לשני מחנות: ויאמר
אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו
והיה המחנה הנשאר לפליטה: ויאמר
יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק
יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך
ואיטיבה עמך: קטנתי מכל החסדים ומכל
האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי
עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני
מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי
ירא אנכי אתו פן יבא והכני אם על בנים:
ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את
זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב:
ויהי שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו
מנחה לעשו אחיו: עזים מאתים תישים
עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים:
מיניקות שלשים וגמלים מניקות ובניהם
שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנות
עשרים ועירים עשרה: ויתן ביד עבדיו עדר
עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני
והרוח תשימו בין עדר ובין עדר: ויצו את
הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך
לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה
לפניך: ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא
שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו:
ויצו גם את השני גם את השלישי גם את
כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר
הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו:
ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי
אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני
ואחר כן אראה פניו אולי ישא פני:
ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה
ההוא בתוך המחנה: ויקם בלילה ויקח את
שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד
עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: ויקחם
ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו:
ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות
השחר: וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו
ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר
שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך
כי אם ברכתני: ויאמר אליו מה שמך
ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד
שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים
ועם אנשים ותוכל: ויאל יעקב ויאמר הגידה
נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי
ויברך אתו שם: ויקרא יעקב שם המקום
פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים
ותנצל נפשי: ויזרח לו השמש כאשר עבר
את פנואל והוא צלע על ירכו: על כן לא
יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על
כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך
יעקב בגיד הנשה:

לג וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו
בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את
הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי
השפחות: וישם את השפחות וילדיהן
ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל
ואת יוסף אחרנים: והוא עבר לפניהם
וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד
אחיו: וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על
צוארו וישקהו ויבכו: וישא עיניו וירא את
הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך
ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך:
ותגשנה השפחות הנה והילדיהן ותשתחוין:
ותגש גם לאה וילדיה ותשתחוו ואחר נגש
יוסף ורחל ויתשתחוו: ויאמר מי לך כל
המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן
בעיני אדני: ויאמר עשו יש לי רב אחי
יהי לך אשר לך: ויאמר יעקב אל נא אם
נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי
כי על כן ראיתי פניך כראות פני אלהים
ותרצני: קח נא את ברכתי אשר הובאת
לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו
ויקח: ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך:
ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים
והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד
ומתו כל הצאן: יעבר נא אדני לפני עבדו
ואנכי אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר
לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני
שעירה: ויאמר עשו אציגה נא עמך מן
העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן
בעיני אדני: וישב עשו ביום ההוא לדרכו
שעירה: ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית
ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם
המקום סכות: ויבא יעקב שלם עיר שכם
אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את
פני העיר: וקנה את חלקת השדה אשר נטה
שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה
קשיטה: ויצב שם מזבח ויקרא לו אל
אלהי ישראל:

לד ותצא דינה בת לאה אשר ילדה
ליעקב לראות בבנות הארץ:
וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ
ויקח אתה וישכב אתה ויענה: ותדבק נפשו
בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר
על לב הנערה: ויאמר שכם אל חמור אביו
לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה:
ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו והיו
בניו את מקנהו בשדה וחרש יעקב עד
בואם: ויצא חמור אבי שכם אל יעקב
לדבר אתו: ובני יעקב באו מן השדה
כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד
כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת
יעקב וכן לא יעשה: וידבר חמור אתם
לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו
נא אתה לו לאשה: והתחתנו אתנו בנתיכם
תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם: ואתנו
תשבו והיתה הארץ לפניכם שבו ורחלו
והאחזו בה: ויאמר שכם אל אביה ואל
אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי
אתן: הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה
כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנערה
לאשה: ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור
אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה
אחתם: ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות
הדבר הזה לתת אחתנו לאיש אשר לו ערלה
כי חרפה היא לנו: אך בזאת נאות לכם אם
תהיו כמונו להמול לכם כל זכר: ונתנו את
בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו ונשבנו
אתכם ונהיה לעם אחד: ואם לא תשמעו
אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו:
וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן
חמור: ולא אחר הנער לעשות הדבר כי
חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו:
ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו
אל אנשי עירם לאמר: האנשים האלה
שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה
והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את בנתם
נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם:
אך בזאת יאותו האנשים לשבת אתנו
להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר
הם נמולים: מקנהם וקנינם וכל בהמתם
הלוא לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו:
וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי
שער עירו ויתהלו כל הזכרים כל יצאי שער
עירו: ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים
ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה
איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל
זכר: ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי
חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו:
בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר
טמאו אחותם: את צאנם ואת בקרם ואת
חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה
לקחו: וכל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם
שבו ויבזו גם את כל אשר בבית: ויאמר
יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי
להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי
מתי מספר ונאספו עלי והכוני והשמדתי
אני וביתי: ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו:

לה ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה
בית אל ושב שם ועשה שם מזבח
לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך:
ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו
הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם
והטהרו והחליפו שמלתיכם: ונקומה ונעלה
בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי
ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי:
ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר
בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן
אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם:
ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר
סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב:
ויבא יעקב לוז

10 ואת־ כל־ יושבי ירושלם׃ כאשר דברתי
עליהם׃ ואת־ כל־ טובתם׃ ואת־ כל־ מחסורם׃
9 אשר חסרו בצר להם׃ הנני שלח בהם את־
8 החרב את־ הרעב ואת־ הדבר׃ עד־ כלותם
מעל האדמה׃ אשר נתתי לאבותם׃ ולאבותיהם׃
7 ואחרי־ כן נאם־ יהוה אתן את־ צדקיהו מלך־
יהודה ואת־ עבדיו ואת־ העם ואת־ הנשאר
בעיר הזאת מן־ הדבר מן־ החרב ומן־ הרעב
ביד נבוכדנאצר מלך־ בבל וביד אויביהם׃
וביד מבקשי נפשם׃ והכם לפי חרב לא־
6 יחמול עליהם לא יחוס ולא ירחם׃ נאם־
יהוה׃ הנה אנכי נתן לפניכם את־ דרך
החיים ואת־ דרך המות׃ הישב בעיר הזאת
ימות במלחמה וברעב ובדבר׃ והיוצא ונפל
5 על־ הכשדים הצרים עליכם חי והיתה לו
נפשו לשלל׃ כי שמתי את־ פני בעיר הזאת
לרעה ולא לטובה נאם־ יהוה נתון תנתן
4 ביד מלך־ בבל ושרפה באש׃ ואל־ בית
מלך יהודה אמור שמעו דבר־ יהוה׃ בית
דוד כה־ אמר יהוה דינו לבקר משפט
והצילו גזול מיד עשקו פן־ תצא כאש
חמתי ובערה ואין מכבה מרע מעלליכם׃
2 הנני אליך יושבת העמק צור הסלע אמרי
מי־ יחת עלינו ומי יבוא במעונותינו׃ ופקדתי
עליכם כפרי מעלליכם נאם־ יהוה והצתי
אש ביערתה ואכלה כל־ סביביה׃ כה־ אמר
יהוה רד בית מלך־ יהודה ודברת שם את־
הדבר הזה׃ ואמרת שמע דבר־ יהוה מלך
יהודה היושב על־ כסא דוד אתה ועבדך
ועמך הבאים בשערים האלה׃ כה אמר יהוה
עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשקו
וגר יתום ואלמנה אל־ תונו ואל־ תחמסו
חמס ודם נקי אל־ תשפכו במקום הזה׃
5 ואל־ אלהים אחרים לרעתם לא תלכו למען
הרע לכם׃ כי אם־ עשה תעשו את־ הדבר
הזה שלח ישלח פרעה מן־ השער ומן־ הפתח
ומן־ הכסא דוד הישבים עליו רכבים ועבדים
ועמו׃ ועשיתם את־ הדבר הזה׃ הבא יבוא
מלכים ישבים לדוד על־ כסאו רכבים ועבדים
ועמו׃ הוא ועבדיו ועמו׃ והיושבים בעיר הזאת
לעולם׃ ואם־ לא תשמעו את־ הדברים האלה
נשבעתי נאם־ יהוה כי־ לחרבה יהיה הבית
הזה׃ כי־ כה אמר יהוה על־ בית מלך־ יהודה
גלעד אתה לי ראש הלבנון אם־ לא שום
אשימך מדבר ערים לא נושבו׃ והקדשתי
עליך איש ומשחתיו כליו ברתים ושלחו
8 ונפלו את־ מבחר ארזיך והפילו על־ האש׃
ועברו גוים רבים על־ העיר הזאת ואמרו איש
אל־ רעהו על־ מה עשה יהוה ככה לעיר
9 הגדולה הזאת׃ ואמרו על אשר עזבו את־
ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים
10 ויעבדום׃ אל־ תבכו למת ואל־ תנודו לו
בכו בכי להולך כי־ לא ישוב עוד וראה את־
11 ארץ מולדתו׃ כי כה אמר יהוה על־ שלם
יאשיהו בן־ יאשיהו מלך יהודה המלך תחת
יאשיהו אביו אשר יצא מן־ המקום הזה לא
12 ישוב עוד אליו׃ כי במקום אשר הגלו אתו
שם את־ פניו יראה ואת־ הארץ הזאת לא
13 יראה עוד׃ הוי בונה ביתו לא־ בצדק
ועליותיו לא־ במשפט רעהו בחנם יעבד
14 ופעלתו לא יתן־ לו׃ האמר אבנה־ לי בית
רחבות ועליות מרוחים ופתח־ לו חלון ספון
15 וכסה ארז ומשח בשנית׃ התמלך כי אתה
מתחרה בארז אביך הלא אכל ושתה ועשה
16 משפט וצדקה אז טוב לו׃ דן דין עני
ואביון אז טוב הלא־ הוא הדעת אותי נאם־
17 יהוה׃ כי אם־ אין עיניך ולבך כי אם־ על־
בצעך ועל־ דם־ הנקי לשפך ועל־ העשק
18 ועל־ המרוצה לעשות׃ לכן כה־ אמר יהוה
אל־ יהויקים בן־ יאשיהו מלך יהודה לא־
יספדו לו הוי אחי והוי אחות לא יספדו לו
19 הוי אדון והוי הודו׃ קבורת חמור יקבר
סחוב והשלך מעבר לשערי ירושלם׃ עלי
הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך והעבירי
20 מכל־ אהביך שדדו כי נשברו כל־ רעיך׃
שכנתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע זה
דרכך מנעוריך לא שמעת בקולי׃ כל־ רעיך
21 ירעה רוח ואהביך בשבי ילכו כי אז תבושי
ונכלמת מכל־ רעתך׃ יושבתי בלבנון קננך
22 מה־ נאנית מחבלים חיל כיולדה׃ רוח
23 תרעה כל־ רעיך ואהביך בשבי ילכו כי אז
תבושי ונכלמת מכל־ רעתך׃ יושבתי בלבנון
קננך מה־ נאנית מחבלים חיל כיולדה׃
24 חי־ אנכי נאם־ יהוה כי אם־ יהיה כניהויקים
בן־ יהויקים מלך יהודה חותם על־ יד ימיני
25 משם אתקך׃ ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד
אשר אתה יגר מפניהם וביד נבוכדנאצר מלך
26 בבל וביד כשדים׃ והטלתי אתך ואת־ האם
אשר ילדתך על־ השדה אשר לא נולדתם בה
27 ושם תמותו׃ ואל־ הארץ אשר הם נשאים
את־ נפשם לשוב שם לא ישובו׃ הכלי נבזה
עצב הוא אם כלי אין חפץ בו על־ מה הושלכו
28 הוא וזרעו והושלכו אל־ הארץ אשר לא
ידעום׃ ארץ ארץ ארץ שמעי דבר־ יהוה׃
29 כה אמר יהוה כתבו את־ האיש הזה ערירי
גבר לא יצלח בימיו איש כי לא יצלח מזרעו
30 איש ישב על־ כסא דוד ומשל עוד ביהודה׃

פרק כג׃

1 הוי רועים מאבדים ומפיצים את־ צאן
2 מרעיתי נאם־ יהוה׃ לכן כה־ אמר יהוה
אלהי ישראל על־ הרועים הרעים את־ עמי
אתם הפצתם את־ צאני ותדחום ולא פקדתם
אתם הנני פקד עליכם את־ רע מעלליכם
3 נאם־ יהוה׃ ואני אקבץ את־ שארית צאני
מכל־ הארצות אשר הדחתי אתם שמה והשבתי
אתם על־ נוותם ופרו ורבו׃ והקימתי עליהם
רעים ורעום ולא־ ייראו עוד ולא־ יחתו ולא
4 יפקדו נאם־ יהוה׃ הנה ימים באים נאם־
יהוה והקימתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך
והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ׃ בימיו
תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה־ שמו
אשר יקראו יהוה צדקנו׃ לכן הנה ימים באים
נאם־ יהוה ולא־ יאמר עוד חי־ יהוה אשר
העלה את־ בני ישראל מארץ מצרים׃ כי אם־
חי־ יהוה אשר העלה ואשר הביא את־ זרע
בית ישראל מארץ צפון ומכל־ הארצות אשר
הדחתים שמה וישבו על־ אדמתם׃ לנביאים
נשבר לבבי בקרבי רחפו כל־ עצמותי הייתי
כאיש שכור וכגבר עברתו יין מפני יהוה
ומפני דברי קדשו׃ כי מנאפים מלאה הארץ
כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות
מדבר והיתה מרוצתם רעה וגבורתם לא־
כן׃ כי גם־ נביא גם־ כהן חנפו גם־ בביתי
מצאתי רעתם נאם־ יהוה׃ לכן יהיה דרכם
להם כחלקלקות בדחפה יפלו בה כי־ אביא
עליהם רעה שנת פקדתם נאם־ יהוה׃ ובנביאי
שמרון ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את־
עמי את־ ישראל׃ וגם בנביאי ירושלם ראיתי
שערורה נאף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים
ולא־ שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדם
יושביה כעמרה׃ לכן כה־ אמר יהוה צבאות
אל־ הנביאים הנני מאכילם לענה והשקיתים
מי־ ראש כי מאת נביאי ירושלם יצאה חנפה
16 על־ כל־ הארץ׃ כה אמר יהוה צבאות אל־
תשמעו אל־ דברי הנביאים הנבאים לכם
מהבלים אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה׃
17 אמור אמרים עוד לנאצי דבר יהוה שלום
יהיה לכם וכל־ ההלך בשרירות לבו אמרו לא
18 תבוא עליכם רעה׃ כי מי עמד בסוד יהוה
וירא וישמע את־ דברו מי הקשיב דברי
19 וישמע׃ הנה סערת יהוה חמה יצאה וסער
מתחולל על־ ראש רשעים יחיל׃ לא ישוב אף־
יהוה עד־ עשתו ועד־ הקימו מזמות לבו
20 באחרית הימים תתבוננו בה׃ לא שלחתי
הנביאים ורצו הם לא דברתי אליהם והם
21 נבאו׃ לו עמדו בסודי והשמיעו דברי את־
עמי ישיבום מדרכם הרעה ומרע מעלליהם׃
22 האל אנכי מרחוק נאם־ יהוה ולא אל
23 מקרוב׃ אם־ יסתר איש במסתרים ואני לא
24 אראנו נאם־ יהוה הלא את־ השמים ואת־
25 הארץ אני מלא נאם־ יהוה׃ שמעתי את־
אשר אמרו הנביאים הנבאים בשמי שקר
26 לאמר חלמתי חלמתי׃ עד־ מתי היש בלב
הנביאים נבאי השקר ונביאי תרמת לבם׃
27 החשבים להשכיח את־ עמי את־ שמי בחלמותם
28 אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם
את־ שמי לבעל׃ הנביא אשר אתו חלום יספר
חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה־
29 לתבן את־ הבר נאם־ יהוה׃ הלא כה דברי
כאש נאם־ יהוה וכפטיש יפוצץ סלע׃
30 לכן הנני אל־ הנביאים נאם־ יהוה הגנבים
31 דברי איש מעם רעהו׃ הנני אל־ הנביאים
נאם־ יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם׃
32 הנני אל־ נביאי חלמות שקר נאם־ יהוה
ויספרום ויתעו את־ עמי במשקריהם ובהפלאותם
ואני לא שלחתים ולא־ צויתים ולא־ יעילו
33 לעם הזה כל־ עמו׃ וכי ישאלך העם הזה או
נביא או כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת
אליהם מה־ המשא ונטשתי אתכם נאם־
34 יהוה׃ והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא
יהוה ופקדתי על־ האיש ההוא ועל־ ביתו׃
35 כה תאמרו איש אל־ רעהו ואיש אל־ אחיו
36 מה ענה יהוה ומה דבר יהוה׃ ומשא יהוה
לא תזכרו עוד כי־ משא לאיש יהיה דברו
ותהפכו את־ דברי אלהים חיים יהוה צבאות
37 אלהינו׃ כה תאמר לנביא מה ענך יהוה
38 ומה דבר יהוה׃ ואם־ משא יהוה תאמרו
לכן כה־ אמר יהוה יען אמרכם את־ הדבר
הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא
39 תאמרו משא יהוה׃ לכן הנני נשא אנשא
אתכם ונטשתי אתכם ואת־ העיר אשר נתתי
לכם ולאבותיכם מעל פני׃ ונתתי עליכם
חרפת עולם ובשת עולם אשר לא תשכח׃

פרק כד׃

1 הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים שתים
מוצבים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדנאצר
מלך־ בבל את־ יכניהו בן־ יהויקים מלך יהודה
ואת־ השרים ואת־ חרשי ואת־ המסגר מירושלם
2 והביאם בבלה׃ הדודאי האחד תאנים טובות
מאד כתאנים הבכרות והדודאי האחד תאנים
רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע׃ ויאמר יהוה
אלי מה־ אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים
הטובות טובות מאד והרעות רעות מאד אשר
לא תאכלנה מרע׃ ויהי דבר־ יהוה אלי לאמר׃
כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטובות
האלה כן אכיר את־ גלות יהודה אשר שלחתי
מן־ המקום הזה לארץ כשדים לטובה׃ ושמתי
עיני עליהם לטובה והשבתים על־ הארץ הזאת
ובניתים ולא אהרסם ונטעתים ולא אתושם׃
ונתתי להם לב לדעתני כי אני יהוה והיו־ לי
לעם ואני אהיה להם לאלהים כי ישובו אלי
8 בכל־ לבם׃ וכתאנים הרעות אשר לא תאכלנה
מרע כי־ כה אמר יהוה כן אתן את־ צדקיהו
מלך יהודה ואת־ שריו ואת־ שארית ירושלם
הנשארים בארץ הזאת ואת־ הישבים בארץ
9 מצרים׃ ונתתים לזועה לרעה לכל־ ממלכות
הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל־
10 המקומות אשר אדיחם שמה׃ ושלחתי בהם
את־ החרב את־ הרעב ואת־ הדבר עד־ תמם
מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם׃

פרק כה׃

1 הדבר אשר היה על־ ירמיהו על־ כל־ העם
יהודה בשנת הרבעית ליהויקים בן־ יאשיהו
מלך יהודה היא השנה הראשית לנבוכדנאצר
2 מלך בבל׃ אשר דבר ירמיהו הנביא על־ כל־
העם יהודה ועל־ כל־ יושבי ירושלם לאמר׃
3 משלש עשרה שנה ליאשיהו בן־ אמון מלך
יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה
היה דבר־ יהוה אלי ואדבר אליכם השכם
4 ודבר ולא שמעתם׃ ולא־ שלח יהוה אליכם
את־ כל־ עבדיו הנביאים השכם ושלח ולא
5 שמעתם ולא הטיתם את־ אזנכם לשמע׃
לאמר שובו־ נא איש מדרכו הרעה ומרע
מעלליכם ושבו על־ האדמה אשר נתן יהוה
לכם ולאבותיכם מן־ העולם ועד־ העולם׃
6 ואל־ תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם
ולהשתחות להם ואל־ תכעיסוני במעשה
ידיכם ולא ארע לכם׃ ולא שמעתם אלי נאם־
יהוה למען הכעיסני במעשה ידיכם לרעתכם׃
8 לכן כה־ אמר יהוה צבאות יען אשר לא
9 שמעתם את־ דברי׃ הנני שלח ולקחתי את־
כל־ משפחות צפון נאם־ יהוה ואל־ נבוכדנאצר
מלך בבל עבדי והבאתי אותם על־ הארץ הזאת
ועל־ יושביה ועל־ כל־ הגוים האלה סביב
והחרמתי אתם והשמתים לשמה ולשרקה
10 ולחרבות עולם׃ והאבדתי מהם קול ששון
וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחים
11 ואור נר׃ והיתה כל־ הארץ הזאת לחרבה
לשמה והגוים האלה יעבדו את־ מלך בבל
12 שבעים שנה׃ והיה כמלאת שבעים שנה אפקד
על־ מלך בבל ועל־ הגוי ההוא נאם־ יהוה את־
עונם ועל־ ארץ כשדים ושמתי אתה לחרבות
13 עולמים׃ והבאתי על־ הארץ ההיא את־ כל־
דברי אשר דברתי עליה את־ כל־ הכתוב
בספר הזה אשר נבא ירמיהו על־ כל־ הגוים׃
14 כי עבדו־ בם גם־ המה גוים רבים ומלכים
גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם׃
15 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את־
כוס היין החמת הזה מידי והשקית את־ כל־
16 הגוים אשר אנכי שלח אתך אליהם׃ ושתו
ורגזו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח
17 בתוכם׃ ואקח את־ הכוס מיד יהוה ואשקה
את־ כל־ הגוים אשר שלחני יהוה אליהם׃
18 את־ ירושלם ואת־ ערי יהודה ואת־ מלכיה
את־ שריה לתתם חרבה לשמה לשרקה ולקללה
19 כהיום הזה׃ את־ פרעה מלך מצרים ואת־
עבדיו ואת־ שריו ואת־ כל־ עמו׃ ואת כל־
20 ערב ואת כל־ מלכי ארץ העוץ ואת כל־
מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת עזה
21 ואת עקרון ואת שארית אשדוד׃ את אדום
ואת מואב ואת בני עמון׃ ואת כל־ מלכי
22 צור ואת כל־ מלכי צידון ואת מלכי האי
23 אשר מעבר לים׃ את דדן ואת תימא ואת
24 בוז ואת כל־ קצוצי פאה׃ ואת כל־ מלכי
ערב ואת כל־ מלכי הערב היושבים במדבר׃
25 ואת כל־ מלכי זמרי ואת כל־ מלכי עילם
26 ואת כל־ מלכי מדי׃ ואת כל־ מלכי צפון
הקרובים והרחקים איש את־ אחיו ואת כל־
ממלכות הארץ אשר על־ פני האדמה ומלך
27 שששך ישתה אחריהם׃ ואמרת אליהם כה־
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו
וקיאו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר
28 אנכי שלח בתוכם׃ והיה כי־ ימאנו לקחת
הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם כה־ אמר
יהוה צבאות שתה שתו׃ הן בעיר אשר־ נקרא
שמי עליה אני מחל לרעה ואתם הנקה תנקו
לא תנקו כי חרב אני קורא על כל־ יושבי
29 הארץ נאם־ יהוה צבאות׃ ואתה תנבא אליהם
את כל־ הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה
ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג
ישאג על־ נוהו הידד כדרכים ועינים לכל־
30 יושבי הארץ׃ כי יגיע קול עד־ קצה הארץ
כי־ ריב ליהוה עם־ הגוים הוא נכח כל־
בשר הרשעים נתנם לחרב נאם־ יהוה׃
31 כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יוצאת מגוי
אל־ גוי וסערה גדולה תעור מירכתי־ ארץ׃
32 וחללי יהוה ביום ההוא והיו מקצה הארץ
ועד־ קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא
33 יקברו לדמן על־ פני האדמה יהיו׃ הילילו
הרועים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן כי
מלאו ימיכם לטבחה ונפוצותיכם ונפלתם
34 ככלי חמדה׃ ואבד מנוס מרועים ופלט
35 מאדירי הצאן׃ קול צעקת הרועים והילל
אדירי הצאן כי שדד יהוה את־ מרעיתם׃
36 ונדמו נאות השלום מפני חרון אף יהוה׃
37 עזב כאריה סכו כי היתה ארצם לשמה
מפני חרון היונה ומפני חרון אפו׃

פרק כו׃

1 בראשית ממלכת יהויקים בן־ יאשיהו מלך
2 יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר׃
כה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת
אל כל־ ערי יהודה הבאים להשתחות בבית
יהוה את כל־ הדברים אשר צויתיך לדבר
3 אליהם אל־ תגרע דבר׃ אולי ישמעו ושבו
איש מדרכו הרעה ונחמתי על־ הרעה אשר
4 אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם׃
ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם־ לא תשמעו
לי ללכת בתורתי אשר נתתי לפניכם׃ לשמע
5 אל־ דברי עבדי הנביאים השכם ושלח אשר
אנכי שלח אליכם והשמע אל׃ ונתתי את־
הבית הזה כשלו והעיר הזאת אתן לקללה
6 לכל־ גוי הארץ׃ ושמעו הכהנים והנביאים
ושמעו העם את־ ירמיהו מדבר את־ הדברים
7 האלה בבית יהוה׃ ויהי ככלות ירמיהו לדבר
את כל־ אשר צוה יהוה לדבר אל־ כל־ העם
ותפשו אתו הכהנים והנביאים וכל־ העם
8 לאמר מות תמות׃ מדוע נבאת בשם יהוה
לאמר כשלו כירושלם והעיר הזאת תהיה
חרבה מאין יושב ויקהל כל־ העם על־ ירמיהו
9 בבית יהוה׃ וישמעו שרי יהודה את־ הדברים
האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו
10 בפתח שער יהוה החדש׃ ויאמרו הכהנים
והנביאים אל־ השרים ואל כל־ העם לאמר
משפט מות למאיש הזה כי נבא אל־ העיר
11 הזאת כאשר שמעתם באזניכם׃ ויאמר ירמיהו
אל כל־ השרים ואל כל־ העם לאמר יהוה
שלחני לנבא אל־ הבית הזה ואל־ העיר הזאת
12 את כל־ הדברים אשר שמעתם׃ ועתה היטיבו
דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם
ונחם יהוה על־ הרעה אשר דבר עליכם׃
13 ואני הנני בידכם עשו לי כטוב והישר
14 בעיניכם׃ אך דעו כי־ אם־ המת אתם לי
15 כי־ דם נקי אתם נתנים עליכם ועל־ העיר
הזאת ועל־ יושביה כי באמת שלחני יהוה
אליכם לדבר באזניכם את כל־ הדברים האלה׃
16 ויאמרו השרים והכל־ העם אל־ הכהנים
ואל־ הנביאים אין למות המשפט הזה כי
17 בשם יהוה אלהינו דבר אלינו׃ ויקמו אנשים
מזקני הארץ ויאמרו אל כל־ קהל העם לאמר׃
18 מיכיהו המורשתי היה נבא בימי חזקיהו
מלך יהודה ויאמר אל כל־ עם יהודה לאמר
כה אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש
וירושלם עיים תהיה והר הבית לבמות יער׃
19 היומת המיתו אתו את חזקיהו מלך יהודה
וכל־ יהודה הלא יראה את־ יהוה ויחל את־
פני יהוה וינחם יהוה על־ הרעה אשר דבר
20 עליהם ואנחנו עשים רעה גדולה על־ נפשותינו׃
ויש איש מתנבא בשם יהוה אוריה בן־ שמעיהו
מקריית יערים ויתנבא על־ העיר הזאת ועל־
21 הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו׃ וישמע יהויקים
המלך וכל־ גבוריו וכל־ השרים את־ דבריו
ויבקש המלך להמיתו וישמע אוריה וייראו
22 וברח ויבא מצרימה׃ וישלח יהויקים המלך
מצרים את־ אלנתן בן־ עכבור ואנשים אתו
23 מצרימה׃ ויוציאו את־ אוריה ממצרים ויביאו
אתו אל־ יהויקים המלך ויכהו בחרב וישלך
את־ נבלתו אל־ קברי בני העם׃ אך יד־
אחיקם בן־ שפן היתה את־ ירמיהו לבלתי
תת אתו ביד העם להמיתו׃

פרק כז׃

1 בראשית ממלכת יהויקים בן־ יאשיהו מלך
2 יהודה היה הדבר הזה אל־ ירמיהו מאת יהוה
לאמר׃ כה אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות
3 ומטות ונתתה על־ צוארך׃ ושלחתם אל־
מלך אדום ואל־ מלך מואב ואל־ מלך בני
עמון ואל־ מלך צור ואל־ מלך צידון ביד
4 מלאכים הבאים ירושלם אל־ צדקיהו מלך
יהודה׃ וצוית אתם אל־ אדוניהם לאמר כה־
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה תאמרון
5 אל־ אדוניכם׃ אנכי עשיתי את־ הארץ את־
האדם ואת־ הבהמה אשר על־ פני הארץ
בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ואתן אתה לאשר
6 ישר בעיני׃ ועתה אנכי נתתי את כל־ הארצות
האלה ביד נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם
7 את־ חית השדה נתתי לו לעבדו׃ ועבדו אתו
כל־ הגוים ואת־ בנו ואת־ בן־ בנו עד־ בוא
גם־ עת־ ארצו וגברו בו גוים רבים ומלכים
8 גדולים׃ והיה הגוי והממלכה אשר לא־ יעבדו
את־ נבוכדנאצר מלך בבל ואשר לא־ יתן את־
צוארו בעול מלך בבל הגוי ההוא אפקד נאם־
יהוה בחרב וברעב ובדבר עד־ תמי אתם ביד־
9 אכלה׃ ואתם אל־ תשמעו אל־ נביאיכם ואל־
קסמיכם ואל־ חלמותיכם ואל־ עוניכם ואל־
10 כשפיכם האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את־
11 מלך בבל׃ כי שקר הם נבאים לכם למען
הרחיק אתכם מעל אדמתכם ואדיחכם ואבדתם׃
12 והגוי אשר יביא את־ צוארו בעול מלך בבל
ועבדו והנחתיו על־ אדמתו נאם־ יהוה
13 ועבדה וישב בה׃ אל־ צדקיהו מלך יהודה
דברתי ככל־ הדברים האלה לאמר הביאו את־
צוארכם בעול מלך בבל ועבדו אתו ועמו
14 וחיו׃ למה תמותו אתה ועמך בחרב ברעב
ובדבר כאשר דבר יהוה על־ הגוי אשר לא־
15 יעבד את־ מלך בבל׃ ואל־ דברי הנביאים
האמרים אליכם לאמר לא תעבדון את־ מלך
בבל כי שקר הם נבאים לכם׃ כי לא שלחתים
נאם־ יהוה ויתנבאו בשמי לשקר למען הדיחי
אתכם ואבדכם אתה והנביאים הנבאים לכם׃
16 ואל־ הכהנים ואל כל־ העם הזה דברתי לאמר
כה אמר יהוה אל־ תשמעו אל־ דברי נביאיכם
המתנבאים לכם לאמר הנה כלי בית יהוה
מושבים עתה מבבלה מהרה כי שקר הם נבאים
17 לכם׃ אל־ תשמעו אליהם עבדו את־ מלך בבל
18 וחיו למה תהיה העיר הזאת חרבה׃ ואם־
נביאים הם ואם־ יש דבר־ יהוה אתם יפגעו־
נא ביהוה צבאות לבלתי באו הכלים הנותרים
בבית יהוה ובבית מלך יהודה וירושלם בבלה׃
19 כי כה אמר יהוה צבאות אל־ העמודים ואל־
הים ואל־ המכנות ואל־ יתר הכלים הנותרים
20 בעיר הזאת׃ אשר לא־ לקח נבוכדנאצר מלך
בבל בהגלותו את־ יכניהו בן־ יהויקים מלך
יהודה מירושלם בבלה ואת כל־ חרי יהודה
21 וירושלם׃ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אל־ הכלים הנותרים בבית יהוה ובבית
22 מלך יהודה וירושלם׃ בבלה יובאו ושם יהיו
עד־ יום פקדי אתם נאם־ יהוה והעלתים
והשבתי אתם אל־ המקום הזה׃

פרק כח׃

1 ויהי בשנה ההוא בראשית ממלכת צדקיהו
מלך יהודה בשנה הרביעית בחמשי בשנה
בחמשה בחדש אמר אלי חנניה בן־ עזור הנביא
אשר מגבעון בבית יהוה לעיני הכהנים וכל־
2 העם לאמר׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל לאמר שברתי את־ עול מלך בבל׃
3 בעוד שנתים ימים אני משיב אל־ המקום הזה
את כל־ כלי בית יהוה אשר לקח נבוכדנאצר
מלך בבל מן־ המקום הזה והביאם בבלה׃
4 ואת־ יכניהו בן־ יהויקים מלך יהודה ואת כל־
גולת יהודה הבאים בבלה אני משיב נאם־
יהוה כי־ שבר אני את־ עול מלך בבל׃
5 ויאמר ירמיהו הנביא אל־ חנניה הנביא לעיני
6 הכהנים ולעיני כל־ העם העמדים בבית יהוה׃
ויאמר ירמיהו הנביא אמן כן־ יעשה יהוה
יקם יהוה את־ דבריך אשר נבאת להשיב כלי
בית יהוה ואת כל־ הגולה מבבל אל־ המקום
7 הזה׃ אך שמע־ נא הדבר הזה אשר אנכי
8 דבר באזניך ובאזני כל־ העם׃ הנביאים אשר
היו לפני ולפניך מן־ העולם ויתנבאו על־
ארצות רבות ועל־ ממלכות גדולות למלחמה
9 וברעה ובדבר׃ הנביא אשר ינבא לשלום
בבוא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה
10 באמת׃ ויקח חנניה הנביא את־ המוטה מעל
11 צואר ירמיהו הנביא וישברה׃ ויאמר חנניה
לעיני כל־ העם לאמר כה אמר יהוה ככה
אשבר את־ עול נבוכדנאצר מלך בבל מעל צואר
כל־ הגוים בעוד שנתים ימים ויהלך ירמיהו
12 הנביא לדרכו׃ ויהי דבר־ יהוה אל־ ירמיהו
13 אחרי שבר חנניה הנביא את־ המוטה מעל
צואר ירמיהו הנביא לאמר׃ הלוך ואמרת אל־
חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטות עץ שברת
ועשית תחתם מוטות ברזל׃ כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל עול ברזל נתתי על־
צואר כל־ הגוים האלה לעבדה את־ נבוכדנאצר
מלך בבל ועבדוהו ואף את־ חית השדה נתתי
15 לו׃ ויאמר ירמיהו הנביא אל־ חנניה הנביא
שמע־ נא חנניה לא־ שלחך יהוה ואתה החבטחת
16 את־ העם הזה על־ שקר׃ לכן כה־ אמר יהוה
הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מת
17 כי־ סרה דבר על־ יהוה׃ וימת חנניה הנביא
בשנה ההוא בחדש השביעי׃

פרק כט׃

1 ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיהו הנביא
מירושלם אל־ יתר הזקנים הגולה ואל־ הכהנים
ואל־ הנביאים ואל כל־ העם אשר הגלה נבוכדנאצר
2 מירושלם בבלה׃ אחרי צאת יכניהו המלך
והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם
3 והחרש והמסגר מירושלם׃ ביד אלעשה בן־
שפן וגמריה בן־ חלקיה אשר שלח צדקיהו
מלך יהודה אל־ נבוכדנאצר מלך בבל בבלה
4 לאמר׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
אל כל־ הגולה אשר הגליתי מירושלם בבלה׃
5 בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את־
6 פריהן׃ קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו
לבניכם נשים ואת־ בנותיכם תנו לאנשים
ותלדנה בנים ובנות ורבו־ שם ואל־ תמעטו׃
7 ודרשו את־ שלום העיר אשר הגליתי אתכם
שמה והתפללו בעדה אל־ יהוה כי בשלומה
8 יהיה לכם שלום׃ כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אל־ ישיאו לכם נביאיכם אשר
בקרבכם וקסמיכם ואל־ תשמעו אל־ חלמותיכם
9 אשר אתם מחלמים׃ כי בשקר הם נבאים לכם
בשמי לא שלחתים נאם־ יהוה׃ כי כה אמר
יהוה כי למלאת לבבל שבעים שנה אפקד
אתכם והקמתי עליכם את־ דברי הטובה להשיב
11 אתכם אל־ המקום הזה׃ כי אנכי ידעתי את־
המחשבות אשר אנכי חשב עליכם נאם־ יהוה
מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית
12 ותקוה׃ וקראתם אתי והלכתם והתפללתם
13 אלי ושמעתי אליכם׃ ודרשתם אתי ומצאתם
14 כי תדרשני בכל־ לבבכם׃ ונמצאתי לכם נאם־
יהוה ושבתי את־ שבותכם וקבצתי אתכם
מכל־ הגוים ומכל־ המקומות אשר הדחתי אתכם
שמה נאם־ יהוה והשבתי אתכם אל־ המקום
15 אשר הגליתי משם אתכם׃ כי אמרתם הקים
16 יהוה לנו נביאים בבבל׃ כי כה אמר יהוה
אל־ המלך הישב על־ כסא דוד ואל כל־ העם
הישב בעיר הזאת אחיכם אשר לא־ יצאו אתכם
17 בגולה׃ כה אמר יהוה צבאות הנני שלח בהם
את־ החרב את־ הרעב ואת־ הדבר והשלחתי
אתם כתאנים הרעות אשר לא תאכלנה מרע׃
18 ורדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתים
לזועה לכל־ ממלכות הארץ לאלה ולשמה
ולשרקה ולחרפה בכל־ הגוים אשר הדחתים
19 שמה׃ תחת אשר לא־ שמעו אל־ דברי נאם־
יהוה אשר שלחתי אליהם את־ עבדי הנביאים
השכם ושלח ולא שמעתם נאם־ יהוה׃
20 ואתם שמעו דבר־ יהוה כל־ הגולה אשר
21 שלחתי מירושלם בבלה׃ כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אל־ אחאב בן־ קוליה ואל־ צדקיהו
בן־ מעשיה הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן
אתם ביד נבוכדנאצר מלך בבל והכה לעיניכם׃
22 ולקח ממנו כל־ קללות יהודה אשר בבבל
לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחאב אשר
23 קלה מלך בבל באש׃ תחת אשר עשו נבלה
בישראל וינאפו את־ נשי רעיהם וידברו דבר
בשמי שקר אשר לא צויתים ואנכי הוא היודע
24 והעד נאם־ יהוה׃ ואל־ שמעיה הנחלמי תאמר
25 לאמר׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר יען אשר אתה שלחת בשמך ספרים אל־
כל־ העם אשר בירושלם ואל־ צפניה בן־ מעשיה
הכהן ואל כל־ הכהנים לאמר׃ יהוה נתן
כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקידים בבית
יהוה לכל־ איש משגע ומתנבא ונתתה אתו
27 אל־ הסהר ואל־ הצינק׃ ועתה למה לא גערת
בירמיהו הענתתי המתנבא לכם׃ כי על־ כן
שלח אלינו בבבל לאמר ארוכה היא בנו בתים
28 וישבתם ונטעו גנות ואכלו את־ פריהן׃
ויקרא ספניה הכהן את־ הספר הזה באזני
29 ירמיהו הנביא׃ וישב צפניה הכהן את־ הספר
30 הזה באזני ירמיהו׃ ויהי דבר־ יהוה אל־
31 ירמיהו לאמר׃ שלח אל כל־ הגולה לאמר כה
אמר יהוה אל־ שמעיה הנחלמי יען אשר נבא
לכם שמעיה ואנכי לא שלחתיו והבטח אתכם
32 על־ שקר׃ לכן כה אמר יהוה הנני פקד על־
שמעיה הנחלמי ועל־ זרעו לא יהיה־ לו איש
יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר
אני עשה לעמי נאם־ יהוה כי־ סרה דבר על־
יהוה׃

פרק ל׃

1 הדבר אשר היה אל־ ירמיהו מאת יהוה
2 לאמר׃ כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר
כתוב־ לך את כל־ הדברים אשר דברתי אליך
3 אל־

אֱלֹהִים׃* 1 הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל־תִּתְעַלַּם מֵֽחִתָּנָּתִי׃
הַקְשִׁיבָה לִּי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאָהֳמָה׃* 2 מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי
עָקַת רָשָׁע כִּי־יָטּוּ עָלַי אָוֶן וּבְזַעַף יִטְרְנוּנִי׃ 3 לִבִּי חָלָה בְקִרְבִּי
וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ עָלָי׃ 4 יִרְאָה וָרַעַד יָבוֹא בִי וַתְּכַסֵּנִי פַלָּצוּת׃
5 וָאֹמַר מִי־יִתֶּן־לִי אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃ 6 הִנֵּה אַרְחִיק נֹד
אָלִין בַּמִּדְבָּר סֶלָה׃ 7 אָחִישָׁה מְפַלָּטִי מִרּוּחַ סוֹעָה מִסָּעַר׃
8 בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלַּג לְשׁוֹנָם כִּי־רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר׃ 9 יוֹמָם וָלַיְלָה
יְסוֹבְבוּהָ עַל־חוֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמָל בְּקִרְבָּהּ׃ 10 הַוּוֹת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא־
יָמִישׁ מִרְמָה וְתַחְבּוּלָה׃ 11 כִּי לֹא־חֶרְפָּה יְחָרְפַנִּי וְאֶשָּׂא הָיָה לֹא־
שֹׂנְאִי עָלַי הִגְדִּיל וְאֶסָּתֵר מִמֶּנּוּ׃ 12 וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי אַלּוּפִי
וּמְיֻדָּעִי׃ 13 אֲשֶׁר יַחַד נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃
14 יָשֹׁד עָלֵימוֹ מָוֶת יֵרְדוּ חַיִּים שְׁאוֹלָה כִּי רָעוֹת בְּמְגוּרֵיהֶם בְּקִרְבָּם׃
15 אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי׃ 16 עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם
אָשִׂיחָה וַאֲהֹמֶה וְיִשְׁמַע קוֹלִי׃ 17 פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָבִי כִּי
בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃ 18 יִשְׁמַע אֵל וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר
אֵין לָהֶם חִלּוּפִים וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃ 19 שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְּמָיו חִלַּל
בְּרִיתוֹ׃ 20 חָלְקוּ מֵחְמָאָה פִּיהוּ וְקֶרֶב לִבּוֹ רִכֵּךְ שִׁמְנִים דְּבָרָיו
הָיוּ רַכִּים וְהֵמָּה פְּתָחוֹת׃ 21 הַשְׁלֵךְ עַל־יְהוָה יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ
לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק׃ 22 וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לִבְאֵר
שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח־בָּךְ׃

לַמְנַצֵּחַ: נֶגִינוֹת: מַשְׂכִּיל.

1 הָאֱלֹהִים אֶל־תְּפִלָּתִי וְאַל־תִּתְעַלַּם מֵֽחִתָּנָּתִי׃ 2 הַקְשִׁיבָה לִּי
וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאָהֳמָה׃ 3 מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עָקַת רָשָׁע כִּי־
יָטּוּ עָלַי אָוֶן וּבְזַעַף יִטְרְנוּנִי׃ 4 לִבִּי חָלָה בְקִרְבִּי וְאֵימוֹת מָוֶת
נָפְלוּ עָלָי׃ 5 יִרְאָה וָרַעַד יָבוֹא בִי וַתְּכַסֵּנִי פַלָּצוּת׃ 6 וָאֹמַר מִי־יִתֶּן־
לִי אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃ 7 הִנֵּה אַרְחִיק נֹד אָלִין בַּמִּדְבָּר
סֶלָה׃ 8 אָחִישָׁה מְפַלָּטִי מִרּוּחַ סוֹעָה מִסָּעַר׃ 9 בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלַּג
לְשׁוֹנָם כִּי־רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר׃ 10 יוֹמָם וָלַיְלָה יְסוֹבְבוּהָ עַל־
חוֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמָל בְּקִרְבָּהּ׃ 11 הַוּוֹת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא־יָמִישׁ מִרְמָה
וְתַחְבּוּלָה׃ 12 כִּי לֹא־חֶרְפָּה יְחָרְפַנִּי וְאֶשָּׂא הָיָה לֹא־שֹׂנְאִי עָלַי
הִגְדִּיל וְאֶסָּתֵר מִמֶּנּוּ׃ 13 וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי׃
14 אֲשֶׁר יַחַד נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃ 15 יָשֹׁד עָלֵימוֹ
מָוֶת יֵרְדוּ חַיִּים שְׁאוֹלָה כִּי רָעוֹת בְּמְגוּרֵיהֶם בְּקִרְבָּם׃ 16 אֲנִי אֶל־
אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי׃ 17 עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה
וַאֲהֹמֶה וְיִשְׁמַע קוֹלִי׃ 18 פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָבִי כִּי בְרַבִּים
הָיוּ עִמָּדִי׃ 19 יִשְׁמַע אֵל וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר אֵין לָהֶם
חִלּוּפִים וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃ 20 שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְּמָיו חִלַּל בְּרִיתוֹ׃
21 חָלְקוּ מֵחְמָאָה פִּיהוּ וְקֶרֶב לִבּוֹ רִכֵּךְ שִׁמְנִים דְּבָרָיו הָיוּ רַכִּים
וְהֵמָּה פְּתָחוֹת׃ 22 הַשְׁלֵךְ עַל־יְהוָה יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא־יִתֵּן
לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק׃

לַמְנַצֵּחַ: עַל־יוֹנַת אִלְּמֵי רְחֹקִים לְדָוִד מִכְתָּם בְּאָחֳזָם פְּלִשְׁתִּים בְּגַת׃

1 חָנֵּנִי אֱלֹהִים כִּי שָׁאַף אֱנוֹשׁ כָּל־הַיּוֹם לֹחֵם יְלַחֲצֵנִי׃ 2 שָׁאֲפוּ
שֹׁרְרַי כָּל־הַיּוֹם כִּי רַבִּים לֹחֲמִים לִי מְרוֹמָם׃ 3 יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ
אֶבְטָח׃ 4 בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה־
יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי׃ 5 כָּל־הַיּוֹם דְּבָרַי יְעַצֵּבוּ עָלַי כָּל־מַחְשְׁבוֹתָם
לָרָעָה׃ 6 יָגוּרוּ יַצְפִּינוּ הֵמָּה עֲקֵבַי יִשְׁמֹרוּ כַּאֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי׃
7 הַעַל־אָוֶן תְּמַלֵּט לָהֶם בְּאַף עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹהִים׃ 8 נֹדִי סָפַרְתָּה
אָתָּה שִׂימָה דִמְעָתִי בְנֹאדֶךָ הֲלֹא בְסִפְרָתֶךָ׃ 9 אָז יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי
אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה יָדַעְתִּי כִּי־אֱלֹהִים לִי׃ 10 בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל
דָּבָר בַּיהוָה אֲהַלֵּל דָּבָר׃ 11 בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה
אָדָם לִי׃ 12 עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת לָךְ׃ 13 כִּי חִלַּצְתָּ
נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלִי מִדֶּחִי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר
הַחַיִּים׃

לַמְנַצֵּחַ: אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי שָׁאוּל בַּמְּעָרָה׃

1 הָרְפָאִים אִלְּמָה וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֶחֱסֶה עַד־יַעֲבָר הַוּוֹת׃ 2 אֶקְרָא
לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן לָאֵל גֹּמֵר עָלָי׃ 3 יִשְׁלַח מִשָּׁמַיִם וְיוֹשִׁיעֵנִי חֵרֵף
שֹׁאֲפִי סֶלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ׃ 4 נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לְבָאִים
אֶשְׁכְּבָה לֹהֲטִים בְּנֵי־אָדָם שִׁנֵּיהֶם חֲנִית וְחִצִּים וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב
חַדָּה׃ 5 רוּמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃ 6 רֶשֶׁת
הֵכִינוּ לִפְעָמַי כָּפְפָה נַפְשִׁי שִׁיחָה לְפָנַי כָּרוּ בְתוֹכָהּ נָפְלוּ סֶלָה׃
7 נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אָשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה׃ 8 עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה
הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָׁחַר׃ 9 אוֹדְךָ בָעַמִּים אֲדֹנָי אֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים׃
10 כִּי־גָדוֹל עַד־שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד־שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃ 11 רוּמָה עַל־
שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃

לַמְנַצֵּחַ: אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם׃

1 הַאֻמְנָם אֱלֵמָה צֶדֶק מֵישָׁרִים תְּדַבֵּרוּן בְּנֵי אָדָם׃ 2 אַף בְּלֵבָב
עוֹלוֹת תִּפְעָלוּן עָוֶל יְדֵיכֶם תְּפַלֵּסוּן בָּאָרֶץ׃ 3 זָרוּ רְשָׁעִים מֵרָחֶם
תָּעוּ מִבֶּטֶן דַּבְּרֵי כָזָב׃ 4 חֲמַת־לָהֶם כִּדְמוּת נָחָשׁ כְּמוֹ פֶתֶן חֵרֵשׁ
תִּסְתֹּם אָזְנוֹ׃ 5 אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל לוֹחֲשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם׃
6 אֱלֹהִים הֲרָס שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ מַלְתְּעוֹת כְּפִירִים נַתֵּץ יְהוָה׃
7 יִמָּאֲסוּ כְּמוֹ־מַיִם יִתְהַלָּכוּ לָמוֹ יַדְרֵךְ חִצָּיו כְּמוֹ יִתְמוֹלָלוּ׃
8 כְּמוֹ־שַׁלְמֹה תָּמֹגוּ יָסִיר כָּל־צִפֳּרְנֵי אֵשׁ בְּטֶרֶם יָבִינוּ סִירֹתֵיכֶם
אַטָּד כְּמוֹ חַי כְּמוֹ חָרוֹן יְשַׂעֲרֶנּוּ׃ 9 יִשְׂמַח צַדִּיק כִּי־חָזָה נָקָם
פְּעָמָיו יִרְחַץ בְּדַם הָרָשָׁע׃ 10 וְיֹאמַר אָדָם אַךְ־פְּרִי לַצַּדִּיק אַךְ יֶשׁ
אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ׃ 11 אֱלֹהִים שֹׁמֵעַ תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה יְהוָה
בְּקַשָּׁתִי׃ 12 כִּי־הוּא נִבַּט לְרֵעַ וְלֹא יִשְׁמַע חֶרְפַּת אֱנוֹשׁ וְלֹא יֵחַת׃
13 אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע לְקוֹל לוֹחֲשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם׃ 14 אֱלֹהִים
הֲרָס שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ מַלְתְּעוֹת כְּפִירִים נַתֵּץ יְהוָה׃ 15 יִמָּאֲסוּ כְּמוֹ־
מַיִם יִתְהַלָּכוּ לָמוֹ יַדְרֵךְ חִצָּיו כְּמוֹ יִתְמוֹלָלוּ׃ 16 כְּמוֹ־שַׁלְמֹה תָּמֹגוּ
יָסִיר כָּל־צִפֳּרְנֵי אֵשׁ בְּטֶרֶם יָבִינוּ סִירֹתֵיכֶם אַטָּד כְּמוֹ חַי כְּמוֹ
חָרוֹן יְשַׂעֲרֶנּוּ׃ 17 יִשְׂמַח צַדִּיק כִּי־חָזָה נָקָם פְּעָמָיו יִרְחַץ בְּדַם
הָרָשָׁע׃ 18 וְיֹאמַר אָדָם אַךְ־פְּרִי לַצַּדִּיק אַךְ יֶשׁ אֱלֹהִים שֹׁפְטִים
בָּאָרֶץ׃

22 כי שמן* ופעפה בשכר נפשו: משנה
23 לכל* ולא יוכל לשוב לו איש
24 בשרו: אשר אם יצעק אליו ויענך
25 ויחנן כי שמע אזן לקולך: שמע
26 לא שמח כתפו* ונשיהם כחלמות:
27 לחכמות* ולעיניהם מראות: ועשרת
28 ולבם לא ידעו: ועמדו בעלי
29 ויתפלצו: ונשכחו כחלמות: ונשיהם
30 לחכמות* ולעיניהם מראות: ועשרת
31 ולבם לא ידעו: ועמדו בעלי
32 ויתפלצו: ונשכחו כחלמות: ונשיהם
33 לחכמות* ולעיניהם מראות: ועשרת
34 ולבם לא ידעו: ועמדו בעלי
35 ויתפלצו: ונשכחו כחלמות: ונשיהם

ויבא שם ויעמד בתעלת הברכה העליונה בשדה כבס׃
3 ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר׃
4 ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר אתה בוטח׃
5 אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי׃
6 ועתה הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל בטחיו׃
7 ואם תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במותיו ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו׃
8 ועתה התערב נא את אדני מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם׃
9 ואיך תשיב פני פחת אחד מעבדי האדון הקטנים ותבטח לך על מצרים למרכבה ולפרשים׃
10 ועתה המבלעדי יהוה עליתי על המקום הזה להשחיתו יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחת אתה׃
11 ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית אנחנו שמעים ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה׃
12 ויאמר רבשקה האל אדני ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכול את חריהם ולשתות את שינם אתכם׃
13 ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול ביהודית וידבר לאמר שמעו דברי המלך הגדול מלך אשור׃
14 כה אמר המלך אל יתל לכם חזקיהו כי לא יוכל להצילכם׃
15 ואל יבטח חזקיהו אתכם על יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור׃
16 אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו׃
17 עד אשר אבוא והלקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים׃
18 פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור׃
19 איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים ואיה הצילו את שמרון מידי׃
20 מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי׃
21 וישתקו ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך היתה לאמר לא תענהו׃
22 ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה׃

פרק לז׳ לז.

1 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה׃
2 וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא׃
3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר ואין כח ללדת׃
4 אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף את אלהים חיים והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאת׃
5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו׃
6 ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני את הדברים אשר שמעת אשר גדפוני נערי מלך אשור בהם׃
7 הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו׃
8 וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש׃
9 וישמע אל תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך ושמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר׃
10 כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח עליו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור׃
11 הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל׃
12 ההצילום אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את גוזן וחרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר׃
13 איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך עיר ספרוים הנע ויוה׃
14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקרא אתם ויעל בית יהוה ויפרשם חזקיהו לפני יהוה׃
15 ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר׃
16 יהוה צבאות אלהי ישראל יושב הכרובים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ׃
17 הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי׃
18 אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארצות ואת ארצותם׃
19 ויתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום׃
20 ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדך׃
21 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי על סנחריב מלך אשור שמעתי׃
22 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזתה לך לעגה לך בת ציון אחריך ראשה הניעה בת ירושלם׃
23 את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל׃
24 ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת מבחר ארזיו ברוש מבחריו ואבואה מלון קצהו יער כרמלו׃
25 אני קרתי ואשתה מים ואחרב בכף רגלי כל יארי מצור׃
26 הלא שמעת למרחוק אתה עשיתיה מימי קדם ועתה הבאתיה ותהי להשות גלים נצים עיר מבצר׃
27 ויושביהם קצרי יד חתו ונבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדמה שלהבת׃
28 ושבתך וצאתך וקומך ידעתי ותרגזך אלי׃
29 יען רגזך אלי ושאנך עלה באזני ואשים חחי באפך ומתגי בשפתיך והשבתיך בדרך אשר באת בה׃
30 וזה לך האות אכול השנה ספיח ושנה שנית שחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פריהם׃
31 והוספה פליטת בית יהודה הנשארה יעשה שרש למטה ועשה פרי למעלה׃
32 כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת׃
33 לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יירה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא יסלה עליה סללה׃
34 בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה׃
35 וגנותי על העיר הזאת להושיעה למען דודי ולמען עבדי דוד׃
36 ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרי מתים׃
37 ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה׃
38 ויהי הוא משתחוה בבית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכוהו בחרב והמה נמלטו ארצה אררט וימלך אסרחדון בנו תחתיו׃

פרק לח׳ לח.

1 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה׃
2 ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה׃
3 ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול׃
4 ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר׃
5 לך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דויד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יסף על ימיך חמש עשרה שנה׃
6 ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת והגנותי על העיר הזאת׃
7 וזה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר׃
8 הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה בשמש באחז אחורנית עשר המעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה׃
9 מכתב לחזקיהו מלך יהודה אשר חלה ויחי מחליו׃
10 אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול פקדתי יתר שנותי׃
11 אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל׃
12 דורי נסע ונגלה ממני כאהל רעי וכאורג קפדתי מדלה מיום עד לילה תשלימני׃
13 שויתי עד בקר כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשלימני׃
14 כסוס עגור כן אצפצף אהגה כיונה עיני כללו למרום אדני עשקה ערבני׃
15 מה אדבר ואמר לו והוא עשה אשוטטה כל שנותי על מר נפשי׃
16 אדני עליהם יחיו ולכל בהם חיי רוחי ותחלימני והחיני׃
17 הנה לשלום מר לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל חטאותי׃
18 כי לא שאול תודך מות יהללך לא יקוו יורדי בור אל אמתך׃
19 חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל אמתך׃
20 יהוה להושיעני ונגינותי ננגן כל ימי חיינו על בית יהוה׃
21 ויאמר ישעיהו יקחו דבלת תאנים ויחבשו על השחין ויחי׃
22 ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה׃

פרק לט׳ לח.

1 בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים וחנם אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו׃
2 וישמח עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתו את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל הנמצא באוצרותיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו׃
3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין באו אליך ויאמר חזקיהו ארץ רחוקה באו אלי מבבל׃
4 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתים באוצרותי׃
5 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות׃
6 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה׃
7 ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו וסרסו בהיכל מלך בבל׃
8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלא אם שלום ואמת יהיה בימי׃

פרק מ׳ מו.

1 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם׃
2 דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאותיה׃
3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו׃
4 כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה השקוב למישור והרכסים לבקעה׃
5 ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר׃
6 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה׃
7 יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם׃
8 יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם׃
9 על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם׃
10 הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו׃
11 כרעה עדרו ירעה בזרועו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות יהנהל׃
12 מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים ובמאזנים גבעות׃
13 מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו׃
14 את מי נועץ ויבינהו ויורהו בארח משפט ויורהו דעת ודרך תבונות יודיענו׃
15 הן גוים כמר מדלי ונחשב כשחק לו הן איים כדק יטל׃
16 ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה׃
17 כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו׃
18 ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו׃
19 הפסל נסכו חרש ורוקע צורף בזהב יצקנו וצרפי כסף׃
20 המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט׃
21 הלא תדעו הלא תשמעו הלא הגד מראש לכם הלא הבינתם מוסדות הארץ׃
22 הישב על חוג הארץ וישביה כחגבים הנוטה כדק שמים ויפרשם כאהל לשבת׃
23 הנתן רוזנים לאין משפט שופטי ארץ כתהו עשה׃
24 אף בל נטעו אף בל זרעו אף בל שרשם בארץ וגם נשף בהם ויבשו ושערה כקש תשאם׃
25 ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש׃
26 שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר׃
27 למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יעבר׃
28 הלא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא יגע אין חקר לתבונתו׃
29 נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה׃
30 ויגעו נערים ויעיפו ובחורים כשול יכשלו׃
31 וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו׃

פרק מא׳ כט.

1 החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה׃
2 מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו׃
3 ירדפם יעבר שלם ברגל לא יבוא׃
4 מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא׃
5 ראו איים ויראו אפסי ארץ יחרדו קרבו ויגשו אז׃
6 איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק׃
7 ויחזק חרש את צורף מחליק פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרות לא ימוט׃
8 ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתי בו זרע אברהם אהבי׃
9 אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך׃
10 אל תירא כי אתך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי׃
11 הן יבשו וכלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך׃
12 תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכלו כמו אין אנשי צבאך׃
13 כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עזרתיך׃
14 אל תירא תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל׃
15 הנה שמתיך לחרוץ חדש פיפיות בעל שנים תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים׃
16 תזרם ורוח תשאם וסערה תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל׃
17 העניים והאביונים מבקשים מים אין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם׃
18 אפתח על שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים׃
19 אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו׃
20 למען יראו וידעו וישימו ויחכמו יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה׃
21 גשו ריבכם אמר יהוה הגישו עצומותיכם אמר מלך יעקב׃
22 יגשו ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או האשמיענו׃
23 הגידו הבאות אחור ונדעה כי אלהים אתם אף תיטיבו או תרעו ונשתעה ונרא יחדו׃
24 הן אתם מאפע ופעלכם מאין תועבה יבחר בכם׃
25 העירותי מצפון ויבא משמש קרא בשמי ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר יבוס טיט׃
26 מי הגיד מראשית ונדע ומלפנים ונאמר אמת אך אין מגיד אך אין משמיע אך אין שמע אמריכם׃
27 ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן׃
28 וארא ואין איש ואין יועץ ואשאל ויענו דבר׃
29 הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נסכיהם׃

פרק מב׳ כה.

1 הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא׃
2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו׃
3 קנה רצוץ לא ישבר ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט׃
4 לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו איים יקוו׃
5 כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה׃
6 אני יהוה קראתיך בצדק והחזק בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים׃
7 לפקח עינים עורות להוציא מכלא אסיר מבית כלא יושבי חשך׃
8 אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים׃
9 הראשנות הנה באו והחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיעכם׃
10 שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלואו איים ויושביהם׃
11 ישאו מדבר וערים חצריה ישבו קדר תרעף ישבי סלע מראש יצהלו׃
12 ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו׃
13 יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף על אויביו יתגבר׃
14 החשיתי מעולם אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשים ואשאף יחדו׃
15 אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש׃
16 והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעום אדרכם אשים לפניהם למאור חשך ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתים ולא עזבתים׃
17 נסגו אחור יבשו בושה הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו׃
18 החרשים שמעו והעורים הביטו לראות׃
19 מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה׃
20 ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע׃
21 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר׃
22 והוא עם בזוז ומשסה חפירו כלם בחורים ובבתי כלאים מחבאו היו לבז ואין מציל משסה ואין אומר השב׃
23 מי בכם יאזין זאת יקשיב ויאזין לאחר׃
24 מי נתן למשסה יעקב וישראל לבזזים הלא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלך ולא שמעו בתורתו׃
25 וישפך עליו חמת אפו ועז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב׃

פרק מג׳ יג.

1 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה׃
2 כי תעבר במים אתך אנכי ובנהרות לא ישטפוך כי תלך במו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך׃
3 כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך׃
4 מאז היותך יקר בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך׃
5 אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך׃
6 אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בנים מרחוק ובנותי מקצה הארץ׃
7 כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו׃
8 הוציא עם עור ועינים ולהם חרשים ואזנים׃
9 כל הגוים נקבצו יחד ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו ויאמרו אמת׃
10 אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו והאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה׃
11 אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע׃
12 אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל׃
13 גם מיום אני הוא ואין מידי מציל פעל ומי אשיב׃
14 כה אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם וכשדים באניות רנתם׃
15 אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם׃
16 כה אמר יהוה הנתן בים דרך ובמים עזים נתיבה׃
17 המוציא רכב וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו׃
18 אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תתבוננו׃
19 הנני עשה חדשה עתה תצמח הלא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישימון נהרות׃
20 תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישימון להשקות עמי בחירי׃
21 עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו׃
22 ולא אתי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל׃
23 לא הבאת לי את שה עולתיך ולא כבדתני בזבחיך לא העבדתיך במנחה ולא הלאתיך בלבונה׃
24 לא קנית לי בכסף בחלב זבחיך לא הרויתני אך הטרחתני בחטאותיך הלאתני בעונותיך׃
25 אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר׃
26 הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק׃
27 אביך הראשון חטא ומליציך פשעו בי׃
28 ואחללו שרי קדש ואתן לחרם יעקב וישראל לגדופים׃

פרק מד׳ כח.

1 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו׃
2 כה אמר עשך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו׃
3 כי אצק מים על צמא ונזלות על יבשה אצק את רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך׃
4 ופרחו בבין חצר כערבים על יבלי מים׃
5 זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה׃
6 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים׃
7 ומי כמוני יקרא ויגדה וערכה לי משומי עם עולם ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו׃
8 אל תפחדו ואל תרהו הלא מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי הישנו אל מבלעדי ואין צור בל ידעתי׃
9 יוצרי פסל כלם תהו וחמדתם בל יועילו ועדיהם המה בל יראו ובל יבינו למען יבשו׃
10 מי יצר אל ופסל נסך בלתי הועיל לו׃
11 הן כל חבריו יבשו והחרשים המה מאדם יקבצו יעמדו יחדו יפחדו יבשו יחדו׃
12 חרש ברזל מעצד ופעל במלקחים ועשהו בזרעות חזק ויפעלהו ברעב ואין כח לא שתה מים ויעף׃
13 חרש עץ נטה קו יתארהו במשחים יעשהו במקצעות ויתארהו במחוגה ועשהו כתבנית איש ככבוד אדם לשבת בית׃
14 לכרת לו ארזים ויקח תרזה ואלון ואמץ לו בעצי היער נטע ארז וגשם יגדל׃
15 והיה לאדם למבער ויקח מהם ויחם אף יעצה ואף יפעל אל ויסגד עשהו פסל ויפל לו׃
16 חציו שרף באש על חציו יאכל בשר יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר האח חמותי ראיתי אש׃
17 ויתרו עשהו לפסלו לו יפל והשתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה׃
18 לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבותם׃
19 ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי באש ואף אפיתי על גחליו לחמתי אצלה בשר ואוכל ויתרו לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד׃
20 רעה אפר לב הותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלא שקר בימיני׃
21 זכר אלה יעקב וישראל כי עבד אתה יצרתיך עבד לי אתה ישראל לא תנשני׃
22 מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך׃
23 רנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר׃
24 כה אמר גאלך ויצרך מבטן אני יהוה עשה כל נוטה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי׃
25 מפר אתות בדים וקוסמים יהולל משיב חכמים אחור ודעתם יסכל׃
26 מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה והחרבותיה אקומם׃
27 האמר לצולה חרבי ויבשי אחריבה׃
28 האמר לכורש רעי וכל חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבנה ולהיכל יוסד חסדך׃

פרק מה׳ כה.

1 כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרד לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו ושערים לא יסגרו׃
2 אני לפניך אלך והרי עקבים אישר דלתות נחשת אשבר ובריחי ברזל אגדע׃
3 ונתתי לך אוצרות חשך ומטמוני מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל׃
4 למען עבדי יעקב ובחירי וישראל קראתיך בשמך אכנך ולא ידעתני׃
5 אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים אצרך ולא ידעתני׃
6 למען ידעו ממזרח שמש וממערבו כי אין מבלעדי אני יהוה ואין עוד׃
7 יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה׃
8 הרעיפו שחקים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח הארץ ותפרו ישע וצדקה תצמיח יחדו אני יהוה בראתיו׃
9 הוי רב את יצרו חרש חרשי ארמה הומר ליוצרו המאמר לבורא מה תפעל ידיך׃
10 הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה חלתי׃
11 כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו השאלוני אתיות על בני ועל פעל ידי תצוני׃
12 אני עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי׃
13 אני העירתיהו בצדק וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי ושבי יגלה לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות׃
14 כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו אחריך יעברו באזקים ידיהם ישתחוו ואליך יתפללו אך בך אל ואין עוד אפס אלהים׃
15 אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע׃
16 בשו וגם נכלמו כלם יחד הלכו במכלמה חרשי צירים׃
17 ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד׃
18 כי כה אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יוצר הארץ ועשה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד׃
19 לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני דובר צדק מגיד מישרים׃
20 הקבצו ובואו נגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את עץ פסלם ומתפללים אל לא יושיע׃
21 הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע מזאת מקדם מאז הגיד הלא אני יהוה ואין עוד אלהי צדיק ומושיע אין זולתי׃
22 פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד׃
23 נשבעתי אם יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון׃
24 אך ביהוה יאמר לי צדקות ועזו יבואו עד אליו ויבשו כל הנחרים בו׃
25 ביהוה יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל׃

פרק מו׳ יג.

1 כרע נבו קרס נבוא היו צלמיהם לחיות ולבהמה נשאיכם משאות עמוסות למעמסה לבהמה׃
2 כרעו קרסו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי תלכנה׃
3 שמעו אלי בית יעקב וכל שארית בית ישראל הנשאים מבטן הנסבלים מרחם׃
4 ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט׃
5 אל מי תדמיוני ותשוו ותמשילו אלי ונדמה׃
6 הזהב מכיס יעתירו וכסף במאזנים ישקלו שכר יתנו צורף ויעשהו אלוה יפלו אף ישתחוו׃
7 ישאוהו על כתף יסבלוהו וינחוהו במקומו ויעמד ממקומו לא יזוע אף יצעק אליו ולא יענה ומצרתו לא יושיענו׃
8 זכרו זאת והתאשדו השיבו פושעים על לב׃
9 זכרו ראשנות מעולם כי אני אל ואין עוד אלהים ואין כמוני׃
10 מגיד מראשית באחרית ומקדם אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה׃
11 קרא מזרח עיט ממרחק ארץ עצתי איש מפעלי אף דברתי אף אביאנה יצרתי אף אעשנה׃
12 שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה׃
13 קרבתי צדקי לא ירחק וישועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי׃

פרק מז׳ טו.

1 רדי ושבי בעפר בתולת בת בבל שבי לארץ אין כסא בת כשדים כי לא תוסיפי יקרא לך רכה ועדינה׃
2 קחי רחים וטחני קמחך גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות׃
3 תגל ערותך גם תראה חרפתך אקח נקם ולא אפגע אדם׃
4 גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל׃
5 שבי דומי בא בחשך בת כשדים כי לא תוסיפי יקרא לך גברת ממלכות׃
6 קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא שמת להם רחמים על זקן הכבדת עולך מאד׃
7 ותאמרי לעולם אגברת עד לא שמת אל לבך לא זכרת אחריתה׃
8 ועתה שמעי זאת עדנית הישבת לבטח האמרת בלבבך אני ואפסי עוד לא אשב אלמנות ולא אדע שכל׃
9 ותבאנה לך שתי אלה פתאם ביום אחד שכל ואלמנות באו עליך בתמם על רב כשפיך בעצמת חבריך מאד׃
10 ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך ותאמרי בלבבך אני ואפסי עוד׃
11 ובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפול עליך הוה לא תוכלי כפרה והשאה תבוא עליך פתאם לא תדעי׃
12 עמדי נא בחבריך ברב כשפיך אשר יגעת בם מנעוריך אולי תוכלי הועיל אולי תעוזי׃
13 נלאית ברב עצתיך יעמדו נא וישיעוך החברי שמים החזים בכוכבים מודעים לחדשים מאשר יבואו עליך׃
14 הנה היו כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד להבה אין גחלים לחמם אור לשבת נגדו׃
15 כן היו לך אשר יגעת בם סחרך מנעוריך איש לעברתו תעו אין מושיע לך׃

פרק מח׳ כב.

1 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל ומימי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ואלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה׃
2 כי מן העיר הקדש יקראו ועל אלהי ישראל יסמכו יהוה צבאות שמו׃
3 הראשנות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה׃
4 מדעתי כי קשה אתה ומוט ברזל גידך ומצחך נחושה׃
5 ואגד לך מאז בטרם תבוא השמעתיך פן תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום אמרו׃
6 שמעת חזה כלה ואתם הלא תגידו השמעתיך מעתה חדשות ונצרות ולא ידעתם׃
7 עתה נבראו ולא מאז ולפניו לא שמעתם פן תאמר הנה ידעתים׃
8 גם לא שמעת גם לא ידעת גם מאז לא פתחה אזנך כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע מרחם קרא לך׃
9 למען שמי אאריך אפי ולתהלתי אחטם לך לבלתי הכרתך׃
10 הנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עוני׃
11 למעני למעני אעשה כי איך יחל ותהלתי לא אתן לאחר׃
12 שמע אלי יעקב וישראל קוראי אני הוא אני ראשון אף אני אחרון׃
13 אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קורא אני אליהם יעמדו יחדו׃
14 הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד את אלה אהבו יעשה חפצי בבבל וזרעו בכשדים׃
15 אני אני דברתי אף קראתיו הביאתיו והצליח דרכו׃
16 קרבו אלי שמעו זאת לא מראשית בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו׃
17 כה אמר יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריכך בדרך תלך׃
18 לו הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים׃
19 ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך כמשהו לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני׃
20 צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאו אותה עד קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב׃
21 ולא צמאו בחרבות הוליכם מים מצור הזיל למו ויבקע צור ויזובו מים׃
22

22 ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ולא יסגר וסגר ולא יפתח׃
23 ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו׃
24 ותלו עליו את כל כבוד בית אביו הצאצאים והפרים כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל כלי הנבלים׃
25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוט היתד הנתקעת במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרתה המשא אשר עליה כי יהוה דבר׃

פרק כב.

1 משא גיא חזיון מה לך כי עלית כלך על הגגות׃
2 מלאה שאונות קריה עיר הומיה קריה עלזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה׃
3 כל קציניך נדדו יחדו מקשת אסרו כל נמצאיך יחדו מרחוק ברחו׃
4 על כן אמרתי שעו ממני אמרר בבכי אל תאיצו לנחם על שד בת עמי׃
5 כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקרקר קיר ושוע אל הרים׃
6 ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים ומגן ערה קיר׃
7 והיה מבחר עמקיך מלאו רכב ופרשים שתו שתו אל השער׃
8 ויגל את מסך יהודה והבטת ביום ההוא אל נשק בית היער׃
9 ואת בקעת דויד ראיתם כי רבו ויקבצו את מי הברכה התחתונה׃
10 ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה׃
11 ומקוה עשיתם בין החומתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיתה ורקמה מרחוק לא ראיתם׃
12 ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק׃
13 והנה משוש וגיל הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות׃
14 ונגלה באזני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמותון אמר אדני יהוה צבאות׃
15 כה אמר אדני יהוה לך בא אל הסכן הזה אל שבנא אשר על הבית׃
16 מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצב במרום קברו חקק במעון סלע לאהל׃
17 הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטה עטה׃
18 צנוף יצנפך צנפה אל ארץ רחבת ידים שם תמות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדניך׃
19 והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך׃
20 והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן חלקיה׃
21 והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה לאב לישבי ירושלם ולבית יהודה׃
22 ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ולא יסגר וסגר ולא יפתח׃
23 ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו׃
24 ותלו עליו את כל כבוד בית אביו הצאצאים והפרים כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל כלי הנבלים׃
25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוט היתד הנתקעת במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרתה המשא אשר עליה כי יהוה דבר׃

פרק כג.

1 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדדה מבלי בית מבלי בוא מארץ כתים נגלה להם׃
2 דומו יושבי אי סחרי צידון עברוך מלאוך ים׃
3 ובמים רבים זרע שיחור קציר יאורים תבואתה ותהי רכלת גוים׃
4 בושי צידון כי אמר ים מעוזה ים לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא גידלתי בחורים רוממתי בתולות׃
5 כשמוע למצרים חלו לשמוע לצר׃
6 עברו תרשישה הילילו יושבי אי׃
7 זאת לכם העליזה מקדם ימיה ותלך רחוק רגליה לגור שם׃
8 מי יעץ זאת על צר המעטרת כתרות שרותיה סוחריה נכבדי ארץ׃
9 יהוה צבאות יעצה לחלל גאון כל צבי כל נכבדי ארץ׃
10 עברי ארצך כיאור בת תרשיש אין עוד מחגר׃
11 ידו נטה על הים הרגיז ממלכות צוה יהוה אל כנען לבצר מעזיה׃
12 ויאמר לא תוסיפי עוד לעלז עשוקה בתולת בת צידון קום עבור כתים גם שם לא ינוח לך׃
13 הן ארץ כשדים זה העם לא היה אשור יסדה לציים הקימו בחוריה הרסו ארמנותיה שמו למפלה׃
14 הילילו אניות תרשיש כי שדדה מבלי בית מבלי בוא מארץ כתים נגלה להם׃
15 כה אמר אדני יהוה לך בא אל הסכן הזה אל שבנא אשר על הבית׃
16 מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצב במרום קברו חקק במעון סלע לאהל׃
17 הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטה עטה׃
18 צנוף יצנפך צנפה אל ארץ רחבת ידים שם תמות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדניך׃
19 והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך׃
20 והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן חלקיה׃
21 והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה לאב לישבי ירושלם ולבית יהודה׃
22 ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ולא יסגר וסגר ולא יפתח׃
23 ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו׃
24 ותלו עליו את כל כבוד בית אביו הצאצאים והפרים כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל כלי הנבלים׃
25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוט היתד הנתקעת במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרתה המשא אשר עליה כי יהוה דבר׃

פרק כג.

1 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדדה מבלי בית מבלי בוא מארץ כתים נגלה להם׃
2 דומו יושבי אי סחרי צידון עברוך מלאוך ים׃
3 ובמים רבים זרע שיחור קציר יאורים תבואתה ותהי רכלת גוים׃
4 בושי צידון כי אמר ים מעוזה ים לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא גידלתי בחורים רוממתי בתולות׃
5 כשמוע למצרים חלו לשמוע לצר׃
6 עברו תרשישה הילילו יושבי אי׃
7 זאת לכם העליזה מקדם ימיה ותלך רחוק רגליה לגור שם׃
8 מי יעץ זאת על צר המעטרת כתרות שרותיה סוחריה נכבדי ארץ׃
9 יהוה צבאות יעצה לחלל גאון כל צבי כל נכבדי ארץ׃
10 עברי ארצך כיאור בת תרשיש אין עוד מחגר׃
11 ידו נטה על הים הרגיז ממלכות צוה יהוה אל כנען לבצר מעזיה׃
12 ויאמר לא תוסיפי עוד לעלז עשוקה בתולת בת צידון קום עבור כתים גם שם לא ינוח לך׃
13 הן ארץ כשדים זה העם לא היה אשור יסדה לציים הקימו בחוריה הרסו ארמנותיה שמו למפלה׃
14 הילילו אניות תרשיש כי שדדה מבלי בית מבלי בוא מארץ כתים נגלה להם׃
15 כה אמר אדני יהוה לך בא אל הסכן הזה אל שבנא אשר על הבית׃
16 מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצב במרום קברו חקק במעון סלע לאהל׃
17 הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטה עטה׃
18 צנוף יצנפך צנפה אל ארץ רחבת ידים שם תמות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדניך׃
19 והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך׃
20 והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן חלקיה׃
21 והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה לאב לישבי ירושלם ולבית יהודה׃
22 ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ולא יסגר וסגר ולא יפתח׃
23 ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו׃
24 ותלו עליו את כל כבוד בית אביו הצאצאים והפרים כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל כלי הנבלים׃
25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוט היתד הנתקעת במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרתה המשא אשר עליה כי יהוה דבר׃

תהלים: פ׳.

1 למנצח על־שושנים עדות לאסף מזמור׃
2 הרועה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף* יושב הכרובים הופיעה׃
3 לפני אפרים ובנימין ומנשה עורה את־גבורתך* ולכה לישעה לנו׃
4 אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה׃
5 יהוה אלהי צבאות עד־מתי עשנת באש תפלת עמך׃
6 האכלתמו לחם דמעה* ותשקמו בדמעות שלוש׃
7 תשימנו מדון לשכנינו* ואיבינו ילעגו למו׃
8 אלהי צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה׃
9 גפן ממצרים תסיע* תגרש גוים ותטעה׃
10 פנית נכח* ותשרש שרשיה ותמלא ארץ׃
11 הרים כסו צלה* וענפיה ארזי־אל׃
12 תשלח קציריה עד־ים* ואל־נהר יונקותיה׃
13 למה פרצת גדריה* וקטפוה כל־עברי דרך׃
14 יכרסמנה חזיר מיער* ושדי יערענה׃
15 אלהי צבאות שוב־נא* הבט משמים וראה ופקד גפן זאת׃
16 וכנה אשר נטעה ימינך* ועל־בן אמצתה לך׃
17 שרופה באש סחה כגרן* מגערת פניך יאבדו׃
18 תהי־יד על־איש ימינך* על־בן־אדם אמצתה לך׃
19 ולא־נסוג ממך תחיינו* ובשמך נקרא׃
20 יהוה אלהי צבאות השיבנו* האר פניך ונושעה׃

תהלים: פ׳א.

1 למנצח על־הגתית לאסף׃
2 הרנינו לאלהים עוזנו* הריעו לאלהי יעקב׃
3 שאו־זמרה ותנו תף* כנור נעים עם־נבל׃
4 תקעו בחדש שופר* בכסה ליום חגנו׃
5 כי חק לישראל הוא* משפט לאלהי יעקב׃
6 עדות ביהוסף שמו* בצאתו על־ארץ מצרים*
שפת לא־ידעתי אשמע׃
7 הסירותי מסבל שכמו* כפיו מדוד תעברנה׃
8 בצרה קראת ואחלצך* אענך בסתר רעם*
אבחנך על־מי מריבה סלה׃
9 שמע עמי ואעידה בך* ישראל אם־תשמע לי׃
10 לא־יהיה בך אל זר* ולא תשתחוה לאל נכר׃
11 אנכי יהוה אלהיך* המעלך מארץ מצרים*
הרחב־פיך ואמלאהו׃
12 ולא־שמע עמי לקולי* וישראל לא־אבה לי׃
13 ואשלחהו בשרירות לבם* ילכו במועצותיהם׃
14 לו עמי שמע לי* ישראל בדרכי יהלכו׃
15 כמעט אויביהם אכניע* ועל־צריהם אשיב ידי׃
16 משנאי יהוה יכחשו־לו* ויהי עתם לעולם׃
17 ויאכילהו מחלב חטה* ומצור דבש אשביעך׃

תהלים: פ׳ב.

1 מזמור לאסף אלהים נצב בעדת־אל* בקרב אלהים ישפט׃
2 עד־מתי תשפטו עול* ופני רשעים תשאו סלה׃
3 שפטו־דל ויתום* עני ורש הצדיקו׃
4 פלטו דל ואביון* מיד רשעים הצילו׃
5 לא ידעו ולא יבינו* בחשכה יתהלכו*
ימוטו כל־מוסדי ארץ׃
6 אני אמרתי אלהים אתם* ובני עליון כלכם׃
7 אכן כאדם תמותון* וכאחד השרים תפולו׃
8 קומה אלהים שפטה הארץ* כי־אתה תנחל בכל־הגוים׃

תהלים: פ׳ג.

1 שיר מזמור לאסף׃
2 אלהים אל־דמי לך* אל־תחרש ואל־תשקט אל׃
3 כי־הנה אויבך יהמיון* ומשנאיך נשאו ראש׃
4 על־עמך יערימו סוד* ויתיעצו על־צפוניך׃
5 אמרו לכו ונכחידם מגוי* ולא־יזכר שם־ישראל עוד׃
6 כי נועצו יחד בלב* עליך ברית יכרתו׃
7 אהלי אדום וישמעאלים* מואב והגרים׃
8 גבל ועמון ועמלק* פלשת עם־יושבי צור׃
9 גם־אשור נלוה עמם* היו זרוע לבני־לוט סלה׃
10 עשה־להם כמדין כסיסרא* כיבין בנחל קישון׃
11 נשמדו בעין־דור* היו דמן לאדמת׃
12 שיתמו נדיבמו כעורב וכזאב* וכזבח וכצלמנע כל־נסיכמו׃
13 אשר אמרו נירשה לנו* את־נאות אלהים׃
14 אלהי שיתמו כגלגל* כקש לפני־רוח׃
15 כאש תבער יער* וכלהבת תלהט הרים׃
16 כן תרדפם בסערתך* ובסופתך תבהלם׃
17 מלא פניהם קלון* ויבקשו שמך יהוה׃
18 יבשו וייבהלו עד־עולם* ויחפרו ויאבדו׃
19 וידעו כי־אתה שמך יהוה* לבדך עליון על־כל־הארץ׃

ספר תהלים.

מזמור א׳.

א אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים * ובדרך חטאים לא עמד
ב ובמושב לצים לא ישב: כי אם בתורת יהוה חפצו * ובתורתו יהגה
ג יומם ולילה: והיה כעץ שתול על פלגי מים * אשר פריו יתן בעתו
ד ועלהו לא יבול * וכל אשר יעשה יצליח: לא כן הרשעים * כי אם
ה כמץ אשר תדפנו רוח: על כן לא יקמו רשעים במשפט * וחטאים
ו בעדת צדיקים: כי יודע יהוה דרך צדיקים * ודרך רשעים תאבד:

מזמור ב׳.

א למה רגשו גוים * ולאמים יהגו ריק: יתיצבו מלכי ארץ * ורוזנים
ב נוסדו יחד * על יהוה ועל משיחו: ננתקה את מוסרותימו * ונשליכה
ג ממנו עבותימו: יושב בשמים יצחק * אדני ילעג למו: אז ידבר
ד אליהם באפו * ובחרונו יבהלמו: ואני נסכתי מלכי * על ציון הר
ה קדשי: אספרה אל חק * יהוה אמר אלי בני אתה * אני היום
ו ילדתיך: שאל ממני ואתנה גוים * נחלתך ואחזתך אפסי ארץ:
ז תרעם בשבט ברזל * ככלי יוצר תנפצם: ועתה מלכים השכילו *
ח הנסרו שופטי ארץ: עבדו את יהוה ביראה * וגילו ברעדה:
ט נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך * כי יבער כמעט אפו אשרי כל
י חוסי בו: תהלה לדוד.

מזמור ג׳.

א יהוה מה רבו צרי * רבים קמים עלי: רבים אמרים לנפשי * אין
ב ישועתה לו באלהים סלה: ואתה יהוה מגן בעדי * כבודי ומרים
ג ראשי: קולי אל יהוה אקרא * ויענני מהר קדשו סלה: אני שכבתי
ד ואישנה * הקיצותי כי יהוה יסמכני: לא אירא מרבבות עם * אשר
ה סביב שתו עלי: קומה יהוה הושיעני אלהי * כי הכית את כל
ו אויבי לחי * שני רשעים שברת: ליהוה הישועה * על עמך ברכתך
ז סלה: למנצח בנגינות מזמור לדוד:

מזמור ד׳.

א בקראי ענני אלהי צדקי * בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי:
ב בני אישים עד מה כבודי לכלמה * תאהבון ריק תבקשון כזב סלה:
ג ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו * יהוה ישמע בקראי אליו: רגזו
ד ואל תחטאו * אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה: זבחו זבחי
ה צדק * ובטחו אל יהוה: רבים אמרים מי יראנו טוב * נסה עלינו
ו אור פניך יהוה: נתתה שמחה בלבבי * מעת דגנם ותירושם רבו:
ז בשלום יחדו אשכבה ואישן * כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני:

מזמור ה׳.

א אמרי האזינה יהוה * בינה הגיגי: הקשיבה לקול שועי * מלכי
ב ואלהי כי אליך אתפלל: יהוה בקר תשמע קולי * בקר אערך לך
ג ואצפה: כי לא אל חפץ רשע אתה * לא יגורך רע: לא יתיצבו
ד הוללים לנגד עיניך * שנאת כל פעלי און: תאבד דברי כזב * איש
ה דמים ומרמה יתעב יהוה: ואני ברב חסדך אבוא ביתך * אשתחוה
ו אל היכל קדשך ביראתך: יהוה נחני בצדקתך למען שוררי * הישר
ז לפני דרכך: כי אין בפיהו נכונה * קרבם הות קבר פתוח גרונם
ח לשונם יחליקון: האשימם אלהים יפלו * ממועצותיהם בריב
ט נדחמו כי מרו בך: ויעמחו כל חוסי בך * לעולם ירננו ותסך
י עליהם ויעלזו בך אהבי שמך: כי אתה תברך צדיק * יהוה כצנה
יא רצון תעטרנו: למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד:

מזמור ו׳.

א יהוה אל באפך תוכיחני * ואל בחמתך תיסרני: חנני יהוה כי
ב אמלל אני * רפאני יהוה כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד *
ג ואתה יהוה עד מתי: שובה יהוה חלצה נפשי * הושיעני למען
ד חסדך: כי אין במות זכרך * בשאול מי יודה לך: יגעתי באנחתי
ה אשחה בכל לילה מטתי * בדמעתי ארשי אפיק: עשש מכעס עיני
ו עתקתי בכל צוררי: סורו ממני כל פעלי און * כי שמע יהוה קול
ז בכיי: שמע יהוה תחנתי * יהוה תפלתי יקח: יבשו ויבהלו מאד
ח כל אויבי * ישבו יבשו רגע:

מזמור ז׳.

א שגיון לדוד * אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני: יהוה
ב אלהי בך חסיתי * הושיעני מכל רדפי והצילני: פן יטרף כאריה
ג נפשי * פרק ואין מציל: יהוה אלהי אם עשיתי זאת * אם יש עול
ד בכפי: אם גמלתי שלמי רע * ואחשה צוררי ריקם: ירדף אויב
ה נפשי וישג * וירמס לארץ חיי * וכבודי לעפר ישכן סלה: קומה
ו יהוה באפך * הנשא בעברות צוררי * והעירה אלי משפט צויתה:
ז ועדת לאמים תסובבך * ועליה למרום שובה: יהוה ידין עמים *
ח שפטני יהוה כצדקי * וכתומי עלי: יגמר נא רע רשעים * ותכונן
ט צדיק * ובחן לבות וכליות אלהים צדיק: מגני על אלהים * מושיע
י ישרי לב: אלהים שופט צדיק * ואל זעם בכל יום: אם לא ישוב
יא חרבו יעתה * דרכו דרך ויכוננה: ולו הכין כלי מות * חציו
יב לדלקים יפעל: הנה יחבל און * והרה עמל * וילד שקר: באר
יג חפר ויבקעהו * ויפל בשחת יפעל: ישב עמלו בראשו * ועל
יד קדקדו חמסו ירד: אודה יהוה כצדקו * ואזמרה שם יהוה עליון:

ותבטח בי ואושע׃* ועמי לא שמע לקולי וישראל לא אבה לי׃ 8 ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם׃* לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו׃ 9 כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי׃* משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם׃ 10 ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך׃* 11 מזמור לאסף׃ אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט׃* 2 עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה׃* 3 שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו׃* 4 פלטו דל ואביון ממיד רשעים הצילו׃* 5 לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ׃* 6 אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם׃* 7 אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפולו׃* 8 קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים׃* 9 מזמור שיר לאסף׃ אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל׃* 2 כי הנה אויבך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש׃* 3 על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך׃* 4 אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד׃* 5 כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו׃* 6 אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים׃* 7 גבל ועמון ועמלק פלשת עם יושבי צור׃* 8 גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה׃* 9 עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון׃* 10 נשמדו בעין דור היו דמן לאדמה׃* 11 שיתמו נדיבמו כעורב וכזאב וכצלמנע כל נסיכמו׃* 12 אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים׃* 13 אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח׃* 14 כאש תבער יער וכלהבת תלהט הרים׃* 15 כן תרדפם בסערתך ובסופתך תבהלם׃* 16 מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה׃* 17 יבשו וייבהלו עד עולם ויחפרו ויאבדו׃* 18 וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ׃*

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור׃ פ׳

1 מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות׃* 2 נכספה ואף כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי׃* 3 גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי׃* 4 אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה׃* 5 אשרי אדם עוזו בך מסלות בלבבם׃* 6 עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם מורים יעטה ברכות׃* 7 ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון׃* 8 יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה׃* 9 מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך׃* 10 כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בסף בית אלהי מדור באהלי רשעה׃* 11 כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים׃* 12 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך׃*

לבני קרח מזמור׃ פ״א

1 רצית יהוה ארצך שבת שבות יעקב׃* 2 נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה׃* 3 אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך׃* 4 שובנו אלהי ישענו והפר כעסך אתנו׃* 5 התאנף לנו לעולם תמשך אפך לדר ודר׃* 6 הלא אתה אל תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך׃* 7 הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו׃* 8 אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה׃* 9 אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו׃* 10 חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו׃* 11 אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף׃* 12 גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה׃* 13 צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו׃*

תפלה לדוד הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון אני׃ פ׳

1 שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך׃* 2 חנני אדני אליך אקרא כל היום׃* 3 שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא׃* 4 כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך׃* 5 האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנוני׃* 6 ביום צרתי אקרא כי תענני׃* 7 אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך׃* 8 כל גוים אשר עשית יבאו והשתחוו לפניך אדני וכבדו לשמך׃* 9 כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך׃* 10 הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך׃* 11 אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם׃* 12 כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה׃* 13 אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם׃* 14 ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת׃* 15 פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך׃* 16 עשה עמי אות לטובה וירא שנאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני׃*

לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהרי קדש׃ פ״ב

1 אוהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב׃* 2 נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה׃* 3 אזכיר רהב ובבל ליודעי פלשת הנה ועתיים ואמר זה יליד שם׃* 4 ולציון יאמר איש ואיש יליד בה והוא יכוננה עליון׃* 5 יהוה יספר בכתוב עמים זה יליד שם סלה׃* 6 וחללים כשוררים כל מעיני בך׃* 7 ואמרו שרים כל מעיני בך׃* 8 שמחים כחלי כל יושבי בך׃* 9 מזמור שיר לבני קרח למנצח על מחלת לענות משכיל להימן האזרחי׃* 10 יהוה אלהי ישעי יום צעקתי בלילה נגדך׃* 11 תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי׃* 12 כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו׃* 13 נחשבתי עם יורדי בור הייתי כגבר אין אפס׃* 14 בין מתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד ומידך נגזרו׃* 15 שתני בבור תחתיות במחשכים במצולות׃* 16 עלי סמכה חמתך וכל משבריך ענית סלה׃* 17 הרחקת מודעי ממני שתני תועבות להם נכלא ולא אצא׃* 18 עיני דאבה מעני קראתיך יהוה כל היום שטחתי אליך כפי׃* 19 הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך סלה׃* 20 היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון׃* 21 הייודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה׃* 22 ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך׃* 23 למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני׃* 24 עני אני ונוסע מנעורי נשאתי אמיך אפונה׃* 25 עליי עברו חרוניך בעותיך צמיתוני׃* 26 סבבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד׃* 27 הרחקת ממני אוהב ורע מידעי מחשך׃*

משכיל לאיתן האזרחי׃ פ״ג

1 חסדי יהוה עולמים אשיר לדר ודר אודיע אמונתך בפי׃* 2 כי אמרתי עולם חסד יבנה בשמים תכין אמונתך בהם׃* 3 כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי׃* 4 עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודר כסאך סלה׃* 5 והודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדשים׃* 6 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים׃* 7 אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו׃* 8 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביביך׃* 9 אתה מושל בגאון הים בשוא גליו אתה תשבחם׃* 10 אתה דכית כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך׃* 11 לך שמים אף לך ארץ תבל ומלואה יסדתם׃* 12 צפון ותימן אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו׃* 13 לך זרוע עם גבורה תעז יד תרום ימינך׃* 14 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך׃* 15 אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון׃* 16 בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו׃* 17 כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו׃* 18 כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו׃* 19 אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם׃* 20 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו׃* 21 אשר יד תכון עמו אף זרועי תאמצנו׃* 22 לא ישא אויב בו ובן עולה לא יענה׃* 23 וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף׃* 24 ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו׃* 25 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו׃* 26 הוא יקראני אבי אתה אלי ואור ישעי׃* 27 אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ׃* 28 לעולם אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו׃* 29 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים׃* 30 אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון׃* 31 אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו׃* 32 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם׃* 33 וחסדי לא אפיר ממנו ולא אשקר באמונתי׃* 34 לא אחלל ברית ומוצא שפתי לא אשנה׃* 35 אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב׃* 36 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי׃* 37 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה׃* 38 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך׃* 39 נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו׃* 40 פרצת כל גדריו שתת מבצריו מחתה׃* 41 שסוהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו׃* 42 תרים ימין צריו השמחת כל אויביו׃* 43 אף תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה׃* 44 השבתו מטהרו וכסאו לארץ מגחה׃* 45 קצרת ימי עלומיו העטית עליו קלון סלה׃* 46 עד מתי יהוה תסתר לנצח תבער כאש חמתך׃* 47 זכר מה חלדי על מה שוא בראת כל בני אדם׃* 48 מי גבר יחי ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה׃* 49 אדני איה חסדיך הראשנים נשבעת לדוד באמונתך׃* 50 זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים׃* 51 אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך׃* 52 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן׃*

יח ותגל עיניו את־נפלאות מתורתך׃ יט גר־אנכי בארץ אל־תסתר ממני את־מצותיך׃
כ גרסה נפשי לתאבה את־משפטיך בכל־עת׃ כא גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃
כב גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃ כג גם ישבו שרים בי נדבר עבדך ישיח בחקיך׃
כד גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃ כה דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
כו דרכי ספרתי ותענני למדני את־חקיך׃ כז דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
כח דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך׃ כט דרך־שקר הסר ממני וחנני תורתך בחרתי׃
ל אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃ לא דבקתי בעדותיך יהוה אל־תבישני׃
לב דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃

קי"ט: ה.

לג הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃ לד הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל־לב׃
לה הדריכני בנתיב מצותיך כי־בו חפצתי׃ לו הט לבי אל־עדותיך ואל־אל־בצע׃
לז העבר עיני מראות שוא בדרכיך חיני׃ לח הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
לט העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃ מ הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני׃

קי"ט: ו.

מא ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃ מב ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדבריך׃
מג ואל־תצל מפי דבר־אמת עד־מאד כי למשפטך יחלתי׃ מד ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד׃
מה והתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי׃ מו ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃
מז ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃ מח ואשא כפי אל־מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃
מט זכר־דבר לעבדך על אשר יחלתני׃ נ זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃
נא זדים הליצוני עד־מאד מתורתך לא נטיתי׃ נב זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃
נג זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃ נד זמירות היו־לי חקיך בבית מגורי׃
נה זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃ נו זאת היתה־לי כי פקודיך נצרתי׃

קי"ט: ז.

נז חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃ נח חליתי פניך בכל־לב חנני כאמרתך׃
נט חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל־עדותיך׃ ס חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃
סא חבלי רשעים עודדוני תורתך לא שכחתי׃ סב חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃
סג חבר אני לכל־אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃ סד חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃

קי"ט: ח.

סה טוב עשית עם־עבדך יהוה כדברך׃ סו טוב־טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃
סז טרם אענה אני שוגג ועתה אמרתך שמרתי׃ סח טוב־אתה ומטיב למדני חקיך׃
סט טפלו עלי שקר זדים אני בכל־לב אצר פקודיך׃ ע טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃
עא טוב־לי כי־עניתי למען אלמד חקיך׃ עב טוב־לי תורת־פיך מאלפי זהב וכסף׃

קי"ט: ט.

עג ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃ עד יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃
עה ידעתי יהוה כי־צדק משפטיך ואמונה עניתני׃ עו יהי־נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
עז יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי׃ עח יבשו זדים כי־שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך׃
עט ישובו לי יראיך וידעי עדותיך׃ פ יהי־לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃

קי"ט: י.

פא כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃ פב כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃
פג כי־הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃ פד כמה ימי עבדך מתי תעשה ברודפי משפט׃
פה כרו־לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃ פו כל־מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃
פז כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃ פח כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃

קי"ט: יא.

פט לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃ צ לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃
צא למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃ צב לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי׃
צג לעולם לא־אשכח פקודיך כי בם חייתני׃ צד לך־אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃
צה לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃ צו לכל־תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד׃

קי"ט: יב.

צז מה־אהבתי תורתך כל־היום היא שיחתי׃ צח מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא־לי׃
צט מכל־מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה־לי׃ ק מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃
קא מכל־ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃ קב מחקיך לא סרתי כי־אתה הורתני׃
קג מה־נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃ קד מפקודיך אתבונן על־כן שנאתי כל־ארח שקר׃

קי"ט: יג.

קה נר־לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃ קו נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך׃
קז נענית עד־מאד יהוה חיני כדברך׃ קח נדבות פי רצה־נא יהוה ומשפטיך למדני׃
קט נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃ קי נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי׃
קיא נחלתי עדותיך לעולם כי־ששון לבי המה׃ קיב נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃

קי"ט: יד.

קיג סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃ קיד סתרי וצנני למדברך יחלתי׃
קטו סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃ קטז סמכני כאמרתך וחיני ואל־תבישני משברי׃
קיז סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃ קיח סלית כל־שוגים מחקיך כי־שקר תרמיתם׃
קיט סגית כל־רשעי־ארץ לסיגים עדותיך אהבתי׃ קכ סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃

קי"ט: טו.

קכא עשיתי משפט וצדקה בל־תניחני לעשקי׃ קכב ערב עבדך לטוב אל־יעשקני זדים עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃
קכג עשה עם־עבדך כחסדך וחקיך למדני׃ קכד עבדך־אני הבינני ואדעה עדותיך׃
קכה עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃ קכו על־כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃
קכז על־כל־פקודי כל־ישרתי כל־ארח שקר שנאתי׃ קכח פלאות עדותיך על־כן נצרתם נפשי׃
קכט פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃ קל פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃
קלא פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃ קלב פעמי הכן באמרתך ואל־תשלט בי כל־און׃
קלג פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃ קלד פניך האר בעבדך ולמדני את־חקיך׃
קלה פלגי־מים ירדה עיני על לא שמרו תורתך׃

קי"ט: טז.

קלו צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃ קלז צהלתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃
קלח צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃ קלט צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃
קמ צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃ קמא צרות ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי׃
קמב צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃ קמג קראתי בכל־לב ענני יהוה חקיך אצרה׃
קמד קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃ קמה קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃
קמו קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃ קמז קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני׃
קמח קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃ קמט קרוב־אתה יהוה וכל־מצותיך אמת׃
קנ קדם ידעתי מעודתיך כי לעולם יסדתם׃

קי"ט: יז.

קנא ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃ קנב ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני׃
קנג רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃ קנד רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני׃
קנה רבים רודפי ומצריי מעדותיך לא נטיתי׃ קנו ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
קנז ראה כי־פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃ קנח ראש דברך אמת ולעולם כל־משפט צדקך׃
קנט רודפי נגיד ומשלים שרי דברך פחד׃ קס רב־שלום אהבי תורתך ואין למו מכשול׃
קסא רחקתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃ קסב רננה אמרתך כמוצא שלל רב׃
קסג רמיה שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃ קסד רבעים ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
קסה רב־שלום לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃ קסו רברבי ישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃
קסז רחצה נפשי עדותיך ואוהבם אהבה מאד׃ קסח רחתי פקודיך ועדותיך כי כל־דרכי נגדך׃

קי"ט: יח.

קסט שרי רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃ קע שושו אנכי על־אמרתך כמוצא שלל רב׃
קעא שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃ קעב שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
קעג שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃ קעד שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃
קעה שמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד׃ קעו שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל־דרכי נגדך׃

קכ"ב: א.

שיר למעלות לדוד שמחתי באמרו לי בית יהוה נלך׃ ב עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם׃
ג ירושלם הבנויה כעיר שחברה־לה יחדו׃ ד שם עלו שבטים שבטי־יה עדות לישראל להודות לשם יהוה׃
ה כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד׃ ו שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך׃
ז יהי־שלום בחילך שלוה בארמנותיך׃ ח למען אחי ורעי אדברה־נא שלום בך׃
ט למען בית־יהוה אלהינו אבקשה טוב לך׃

קכ"ג: א.

שיר למעלות אליך נשאתי את־עיני הישבי בשמים׃ ב הנה כעיני עבדים אל־יד אדוניהם
כעיני שפחה אל־יד גברתה כן עינינו אל־יהוה אלהינו עד שיחננו׃ ג חננו יהוה חננו כי־רב שבענו בוז׃
ד רבת שבעה־לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים׃

קכ"ד: א.

שיר למעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר־נא ישראל׃ ב לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם׃
ג אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו׃ ד אזי המים שטפונו נחלה עבר על־נפשנו׃
ה אזי עבר על־נפשנו המים הזידונים׃ ו ברוך יהוה שלא נתנו טרף לשניהם׃
ז נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו׃ ח עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ׃

קכ"ה: א.

שיר למעלות הבטחים ביהוה כהר־ציון לא ימוט לעולם ישב׃ ב ירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד־עולם׃
ג כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא־ישלחו הצדיקים בעולתם ידיהם׃ ד היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם׃
ה והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את־פעלי האון שלום על־ישראל׃

קכ"ו: א.

שיר למעלות בשוב יהוה את־שיבת ציון היינו כחלמים׃ ב אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם־אלה׃
ג הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃ ד שובה יהוה את־שבותנו כאפיקים בנגב׃
ה הזרעים בדמעה ברנה יקצרו׃ ו הלוך ילך ובכה נשא משך־הזרע בא־יבוא ברנה נשא אלמתיו׃

קכ"ז: א.

שיר למעלות לשלמה אם־יהוה לא־יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם־יהוה לא־ישמר־עיר שוא שקד שומר׃
ב שוא לכם מאחרי־קום משכימי לבא מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנה׃
ג הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי־הבטן׃ ד כחצים ביד־גבור כן בני הנעורים׃
ה אשרי־הגבר אשר מלא את־אשפתו מהם לא־יבושו כי־ידברו את־אויבים בשער׃

קכ"ח: א.

שיר למעלות אשרי כל־ירא יהוה ההלך בדרכיו׃ ב יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך׃
ג אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך׃ ד הנה כי־כן יברך גבר ירא יהוה׃
ה יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל־ימי חייך׃ ו וראה בנים לבניך שלום על־ישראל׃

קכ"ט: א.

שיר למעלות רבת צרפני מנעורי יאמר־נא ישראל׃ ב רבת צרפני מנעורי גם לא־יכלו לי׃
ג על־גבי חרשו חורשים האריכו למענותם׃ ד יהוה צדיק קצץ עבותי רשעים׃
ה יבשו וישבו אחור כל־שנאי ציון׃ ו יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש׃
ז שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר׃ ח ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה׃

קל: א.

שיר למעלות ממעמקים קראתיך יהוה׃ ב יהוה שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוניי׃
ג אם־עונות תשמר יה אדני מי יעמד׃ ד כי־עמך הסליחה למען תורא׃
ה קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי׃ ו נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר׃
ז יחל ישראל אל־יהוה כי־עם־יהוה החסד והרבה עמו פדות׃ ח והוא יפדה את־ישראל מכל־עונותיו׃

קל"א: א.

שיר למעלות ליהוה לבי לא־רמה עיני ולא־עלו ולא־הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני׃ ב אם־לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי׃
ג יחל ישראל אל־יהוה מעתה ועד־עולם׃

קל"ב: א.

שיר למעלות זכר־יהוה לדוד את כל־ענותו׃ ב אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב׃
ג אם־אבא באהל ביתי אם־אעלה על־ערש יצועי׃ ד אם־אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה׃
ה עד־אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב׃ ו הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי־יער׃
ז נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו׃ ח קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך׃
ט כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו׃ י בעבור דוד עבדך אל־תשב פני משיחך׃
יא נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא־לך׃
יב אם־ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם גם־בניהם עדי־עד ישבו לכסא־לך׃
יג כי־בחר יהוה בציון אותה אוה למושב לו׃ יד זאת־מנוחתי עדי־עד פה אשב כי אותיה׃
טו ציד אברך בורכה אביוניה אשביע לחם׃ טז כהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו׃
יז שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי׃ יח אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו׃

קל"ג: א.

שיר למעלות הנה מה־טוב ומה־נעים שבת אחים גם־יחד׃ ב כשמן על־הראש יורד על־הזקן זקן אהרן שיורד על־פי מדותיו׃
ג כטל חרמון שיורד על הרי ציון כי־שם צוה יהוה את־הברכה חיים עד־העולם׃

קל"ד: א.

שיר למעלות הנה ברכו את־יהוה כל־עבדי יהוה העמדים בבית יהוה בלילות׃ ב שאו ידכם קדש וברכו את־יהוה׃
ג יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ׃

קל"ה: א.

הללויה הללו את־שם יהוה הללו עבדי יהוה׃ ב שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו׃
ג הללויה כי־טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים׃ ד כי יעקב בחר לו יה לישראל לסגלתו׃
ה כי אני ידעתי כי־גדול יהוה ואדנינו מכל־אלהים׃ ו כל־אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל־תהמות׃
ז מעלה נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו׃ ח אשר הכה בכורי מצרים מאדם עד־בהמה׃
ט שלח אתות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה ובכל־עבדיו׃ י שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים׃
יא לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל־ממלכות כנען׃ יב ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו׃
יג יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר־ודר׃ יד כי־ידין יהוה עמו ועל־עבדיו יתנחם׃
טו עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם׃ טז פה־להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו׃
יז אזנים להם ולא יאזינו אף אין־יש רוח בפיהם׃ יח כמוהם יהיו עשיהם כל אשר־בטח בהם׃
יט בית ישראל ברכו את־יהוה בית אהרן ברכו את־יהוה׃ כ בית הלוי ברכו את־יהוה יראי יהוה ברכו את־יהוה׃
כא ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה׃

קל"ו: א.

הודו ליהוה כי־טוב כי לעולם חסדו׃ ב הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׃
ג הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו׃ ד לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו׃
ה לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׃ ו לרוקע הארץ על־המים כי לעולם חסדו׃
ז לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃ ח את־השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו׃
ט את־הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו׃ י למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו׃
יא ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו׃ יב ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו׃
יג לגזר ים־סוף לגזרים כי לעולם חסדו׃ יד והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׃
טו ונער פרעה וחילו בים־סוף כי לעולם חסדו׃ טז למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו׃
יז למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו׃ יח ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו׃
יט לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו׃ כ ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו׃
כא ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו׃ כב נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו׃
כג שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו׃ כד ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו׃
כה נתן לחם לכל־בשר כי לעולם חסדו׃ כו הודו לאל השמים כי לעולם חסדו׃

קל"ז: א.

על נהרות בבל שם ישבנו גם־בכינו בזכרנו את־ציון׃ ב על־ערבים בתוכה תלינו כנורותינו׃
ג כי שם שאלונו שובינו דברי־שיר ותולליו שמחה שירו־לנו משיר ציון׃ ד איך נשיר את־שיר יהוה על אדמת נכר׃
ה אם־אשכחך ירושלם תשכח ימיני׃ ו תדבק לשוני לחכי אם־לא אזכרכי אם־לא אעלה את־ירושלם על ראש שמחתי׃
ז זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה׃ ח בת־בבל השדודה אשרי שישלם לך את־גמולך שגמלת לנו׃
ט אשרי שיאחז ונפץ את־עלליך אל־הסלע׃

קל"ח: א.

לדוד אודך בכל־לבב נגד אלהים אזמרך׃ ב אשתחוה אל־היכל קדשך ואודה את־שמך על־חסדך ועל־אמתך כי־הגדלת על כל־שמך אמרתך׃
ג ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עוז׃ ד יודוך יהוה כל־מלכי־ארץ כי שמעו אמרי־פיך׃
ה וישירו בדרכי יהוה כי־גדול כבוד יהוה׃ ו כי רם יהוה ושפל יראה ורם ממרחק יידע׃
ז אם־אלך בקרב צרה תחיני על אף־איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך׃ ח יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל־תרף׃

קל"ט: א.

למנצח לדוד יהוה חקרתני ותדע׃ ב אתה ידעת שבתי וקומי בנת לרעי מרחוק׃
ג ארחי ורבעי זרית וכל־דרכי הסכנתה׃ ד כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה׃
ה אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה׃ ו פלאית דעת ממני נשגבה לא־אוכל לה׃
ז אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח׃ ח אם־אסק שמים שם אתה אם־אציעה שאול הנך׃
ט אשא כנפי־שחר אשכנה באחרית ים׃ י גם־שם ידך תנחני ותאחזני ימינך׃
יא אם־אמרתי אך חשך יסופני ולילה אור בעדני׃ יב גם־חשך לא־יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה׃
יג כי־אתה קנית כליותי תסכני בבטן אמי׃ יד אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד׃
טו לא־נכון עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ׃ טז גלמי ראו עיניך ועל־ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולו אחד בהם׃
יז ולי מה־יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם׃ יח אספרם מחול ירבון עודי עם־אתה׃
יט אם־תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני׃ כ אשר יאמרוך למזמה נשוא לשוא עריך׃
כא הלא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך אתקוטט׃ כב תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו־לי׃
כג תחקרני אל וידע לבבי בחנני וידע שרעפי׃ כד תר אם־דרך עצב בי ונחני בדרך עולם׃

קמ: א.

למנצח מזמור לדוד חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני׃ ב חשבו רעות בלב כל־יום יגורו מלחמות׃
ג חדו לשונם כמו נחש חמת עכנים תחת שפתימו סלה׃ ד חשמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני לחשבו לדחות פעמי׃
ה חבאו גאים פח לי ועבותים פרשו רשת ליד מעגל מכשול שתו־לי סלה׃ ו חמר אל־יהוה אתה האזינה יהוה קול תחנוני׃
ז חי אדני עוז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק׃ ח חאות רשע אל־תתן יהוה זמתו אל־תפק ירומו סלה׃
ט חבי ראש מסביבי עמל שפתימו יכסמו׃ י חלו עליהם גחלים במפלות בם יפלם בתחתות ולא יקומו׃
יא חסיד לא־יכון בארץ איש חמס רע יצודנהו למדחפות׃ יב חקר יהוה דין עני משפט אביונים׃
יג חכמים אך יודו לשמך ישבו ישרים את־פניך׃

קמ"א: א.

מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה־לי האזינה לקולי בקראי־לך׃ ב תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב׃
ג תשמה יהוה שמרה לפי נצר על־דלתות שפתי׃ ד תט־לבי אל־דבר־רע להתעלל עללות באנשי און ולא־אלחם בלקחיהם׃
ה תכני צדיק וישכני חסד ושמן ראש אל־ינא ראשי כי־עוד תפלתי ברעותיהם׃ ו תסכינו ידי שפטיהם נעמי כי שמנו׃
ז תפוצינה לשאול עצמותינו כאשר בקע וגעה על־הארץ׃ ח תמי עיני אליך אדני יהוה בך חסיתי אל־תערר נפשי׃
ט תשמרני מידי פח יקשו לי ומוקשות פעלי־און׃ י תפלנה ברשתיו יחד אנכי עד־אשר אחלף׃

קמ"ב: א.

משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה׃ ב תחנוני׃ קולי אל־יהוה אזעק קולי אל־יהוה אתחנן׃
ג תפוך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד׃ ד תתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח־זו אשר־אהלך טמנו־פח לי׃
ה תבט־ימין וראה ואין־לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי׃ ו תעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים׃
ז תקשיבה אל־רנתי כי־דלותי מאד הצילני מרדפי כי־אמצו ממני׃ ח תוציאה ממסגר נפשי להודות את־שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי׃

קמ"ג: א.

מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל־תחנוניי באמונתך ענני בצדקתך׃ ב תבא במשפט את־עבדך כי לא־יצדק לפניך כל־חי׃
ג תרדף אויב נפשי דכא לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולם׃ ד תתעטף עלי רוחי בקרבי תשם לבי׃
ה תזכרתי ימים מקדם הגיתי בכל־פעלך במעשה ידיך אשוחח׃ ו תפרשתי כפי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה׃
ז תהר ענני יהוה כלתה רוחי אל־תסתר פניך ממני ונמשלתי ירדי־בור׃ ח תשמיעני בבקר חסדך כי־בך בטחתי הודיעני דרך־זו אלך כי אליך נשאתי נפשי׃
ט תצילני מאיבי יהוה אליך כסתי׃ י תלמדני לעשות רצונך כי־אתה אלהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור׃
יא תחיני יהוה למען שמך בצדקתך תוציא מצרה נפשי׃ יב תצמית באחסדך ואבדת כל־צוררי נפשי כי אני עבדך׃

קמ"ד: א.

לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה׃ ב חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי דובר עמים תחתי׃
ג יהוה מה־אדם ותדעהו בן־אנוש ותחשבהו׃ ד אדם להבל דמה ימיו כצל עובר׃
ה יהוה הט־שמיך וירד גע בהרים ויעשנו׃ ו יהוה ברק ופזרם שלחיך וחמם׃
ז יהוה משמים שלח ידיו פרה והצילני ממים רבים מיד בני־נכר׃ ח יהוה אשר־פיהם דבר־שוא וימינם ימין־שקר׃
ט יהוה שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמר־לך׃ י יהוה הנתן תשועה למלכים פורה את־דוד עבדו מחרב רעה׃
יא יהוה הצילני ופלטני מיד בני־נכר אשר־פיהם דבר־שוא וימינם ימין־שקר׃ יב יהוה אשר בניהם כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותיהם כזוית מחטבות תבנית היכל׃
יג יהוה מזנינו מלאים מפיקים מצאן אלפים רבבות בחוצותינו׃ יד יהוה אלופינו מסבלים אין פרצה ואין יוצאה ואין צוחה ברחובותינו׃
טו יהוה אשרי העם שכך־לו יהוה אשרי העם שיהוה אלהיו׃

קמ"ה: א.

תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד׃ ב תהלה׃ בכל־יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד׃
ג תהלה׃ גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר׃ ד תהלה׃ דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו׃
ה תהלה׃ הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה׃ ו תהלה׃ ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה׃
ז תהלה׃ זכר רב־טובך יביעו וצדקתך ירננו׃ ח תהלה׃ חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדול־חסד׃
ט תהלה׃ טוב־יהוה לכל ורחמיו על כל־מעשיו׃ י תהלה׃ יודוך יהוה כל־מעשיך וחסידיך יברכוכה׃
יא תהלה׃ כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו׃ יב תהלה׃ להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו׃
יג תהלה׃ מלכותך מלכות כל־עלמים וממשלתך בכל־דור ודור׃ יד תהלה׃ סומך יהוה לכל־הנפלים וזוקף לכל־הכפופים׃
טו תהלה׃ עיני כל־אליך ישברו ואתה נותן־להם את־אכלם בעתו׃ טז תהלה׃ פותח את־ידך ומשביע לכל־חי רצון׃
יז תהלה׃ צדיק יהוה בכל־דרכיו וחסיד בכל־מעשיו׃ יח תהלה׃ קרוב יהוה לכל־קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת׃
יט תהלה׃ רצון־יראיו יעשה ואת־שועתם ישמע ויושיעם׃ כ תהלה׃ שומר יהוה את־כל־אוהביו ואת כל־הרשעים ישמיד׃
כא תהלה׃ תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל־בשר שם קדשו לעולם ועד׃

קמ"ו: א.

הללויה הללי נפשי את־יהוה׃ ב אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי׃
ג אל־תבטחו בנדיבים בבן־אדם שאין לו תשועה׃ ד תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנותיו׃
ה תאשרי שאל יעקב בעזרו שברו על־יהוה אלהיו׃ ו תעשה שמים וארץ את־הים ואת כל־אשר בם השמר אמת לעולם׃
ז תעשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים׃ ח תפקח יהוה עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים׃
ט תשמר את־גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות׃ י תמלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר־ודר הללויה׃

קמ"ז: א.

הללויה כי־טוב זמרה אלהינו כי־נעים נאוה תהלה׃ ב תבנה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס׃
ג תרפא לשברי־לב ומחבש לעצבותם׃ ד תמנה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא׃
ה תגדל אדנינו ורב־כח לתבונתו אין מספר׃ ו תעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עדי־ארץ׃
ז תענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור׃ ח תכסה שמים למטר הכין לארץ הצמיח הרים חציר׃
ט תתן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו׃ י תחפץ בגבורת הסוס לא בשוקי איש ירצה׃
יא תרצה יהוה את־יראיו את המיחלים לחסדו׃ יב תשבחי ירושלם את־יהוה הללי אלהיך ציון׃
יג תחזק בריחי שעריך בירך בניך בקרבך׃ יד תשם־גבולך שלום חלב חטים ישביעך׃
טו תשלח אמרתו ארץ עד־מהרה ירוץ דברו׃ טז תתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר׃
יז תלך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד׃ יח תשלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו־מים׃
יט תגד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל׃ כ תעשה כן לכל־גוי ומשפטים בל־ידעום הללויה׃

קמ"ח: א.

הללויה הללו את־יהוה מן־השמים הללוהו במרומים׃ ב הללוהו כל־מלאכיו הללוהו כל־צבאיו׃
ג הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור׃ ד הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים׃
ה הללו את־שם יהוה כי הוא צוה ונבראו׃ ו הללו ויציבם לעד לעולם נתן חק ולא יעבור׃
ז הללו את־יהוה מן־הארץ תנינים וכל־תהומות׃ ח הללו אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו׃
ט הללו ההרים וכל־גבעות עץ פרי וכל־ארזים׃ י הללו החיה וכל־בהמה רמש וצפור כנף׃
יא הללו מלכי־ארץ וכל־לאמים שרים וכל־שפטי ארץ׃ יב הללו בחורים וגם־בתולות זקנים עם־נערים׃
יג הללו את־שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על־ארץ ושמים׃ יד הללו וירם קרן לעמו תהלה לכל־חסידיו לבני ישראל עם־קרבו הללויה׃

קמ"ט: א.

הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים׃ ב הללו ישראל בעשיו בני־ציון יגילו במלכם׃
ג הללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו־לו׃ ד הללו כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה׃
ה הללו חסידים בכבוד ירננו על־משכבותם׃ ו הללו רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם׃
ז הללו לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים׃ ח הללו לאסור מלכיהם בזקים וידיהם בכבלי ברזל׃
ט הללו לעשות בהם משפט כתוב הדר היה לכל־חסידיו הללויה׃

קנ: א.

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו׃ ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב קדש גדלו׃
ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור׃ ד הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב׃
ה הללוהו בצלצלי־שמע הללוהו בצלצלי תרועה׃ ו כל הנשמה תהלל יה הללויה׃

ישרו׃ ישרו׃ ישרו׃

1 ויאמר ה' אל משה עד אנה ימאסתם לשמר מצותי ותורותי:
2 ראו כי ה' נתן לכם את השבת על כן הוא נותן לכם ביום הששי לחם יומים
3 שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי: ויבטלו העם ביום
4 השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן ויהי כצפיחת
5 בדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם
6 למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים:
7 ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר ממנו והנח אותו
8 לפני ה' למשמרת לדרתיכם: כאשר צוה ה' את משה והנחו אהרן לפני העדות
9 למשמרת: ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת
10 את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: והעמר עשרון הוא ועמר כלי
11 מדתו: ויסע כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי ה' ויחנו
12 ברפידים ואין מים לשתות העם: וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים
13 ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את ה': ויצמא שם העם
14 למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אותי ואת
15 בני ואת מקני בצמא: ויצעק משה אל ה' לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט
16 ויסקלוני: ויאמר ה' אל משה עבור לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך
17 אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת: הנני עמד לפניך שם על הצור
18 בחורב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם וישת משה לעיני זקני
19 ישראל: ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותם את
20 ה' לאמר היש ה' בקרבנו אם אין: ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים:
21 ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על
22 ראש הגבעה ומטה האלהים בידי: ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם
23 בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: והיה כאשר ירים משה ידו וגבר
24 ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו
25 תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו
26 אמונה עד בא השמש: ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב:

פרשה כ"ג

1 ויאמר ה' אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה
2 את זכר עמלק מתחת השמים: ויבן משה מזבח וקרא שמו ה' נסי: ויאמר כי
3 יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר: ויאמר משה אל יתרו חתן משה
4 בצאנו את המדבר ויבא משה את עדת בני ישראל אל הר האלהים חורבה:
5 ויאמר יתרו חתן משה הנה אנכי חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה:
6 ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: ויצא משה
7 לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה:
8 ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה ה' לפרעה ולמצרים על אודות ישראל את
9 כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם ה': ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה
10 ה' לישראל אשר הצילו מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל אתכם
11 מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים: עתה ידעתי כי
12 גדול ה' מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: ויקח יתרו חתן משה עולה
13 וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני
14 האלהים: ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר
15 עד הערב: וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה
16 אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב:
17 ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים: כי יהיה להם דבר בא אלי
18 ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורותיו: ויאמר
19 חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: נבל תבל גם אתה גם העם הזה
20 אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך: עתה שמע בקולי איעצך
21 ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל
22 האלהים: והזהרת אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך
23 ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי
24 אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים
25 ושרי עשרות: ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל
26 הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך: אם את הדבר הזה תעשה
27 וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא בשלום: וישמע משה
28 לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם
29 ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: וישפטו את
30 העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם:
31 וישלח משה את חתנו ויהלך לו אל ארצו: ובחדש השלישי לצאת בני ישראל
32 מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני
33 ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר: ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו
34 ה' מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: אתם ראיתם אשר
35 עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: ועתה אם שמוע
36 תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל
37 הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל
38 בני ישראל: ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה
39 אשר צוהו ה': ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה וישב משה
40 את דברי העם אל ה': ויאמר ה' אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור
41 ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל ה':
42 ויאמר ה' אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנים
43 ליום השלישי כי ביום השלישי ירד ה' לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת
44 את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות
45 יומת: יד לא תגע בו כי סקול יסקל או ירה יורה אם בהמה אם איש לא יחיה
46 במשך היובל המה יעלו בהר: וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם
47 ויכבסו שמלתם: ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה:
48 ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וענן כבד על ההר וקל שופר חזק
49 מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן
50 המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו ה' באש
51 ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי קול השופר הולך וחזק מאד
52 משה ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד ה' על הר סיני אל ראש ההר ויקרא ה'
53 למשה אל ראש ההר ויעל משה: ויאמר ה' אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל
54 ה' לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים אל ה' יתקדשו פן יפרץ בהם ה':
55 ויאמר משה אל ה' לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר
56 הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו ה' לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים
57 והעם אל יהרסו לעלות אל ה' פן יפרץ בהם: וירד משה אל העם ויאמר אליהם:

פרשה כ"ד

1 ויאמר אל משה עלה אל ה' אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל
2 והשתחויתם מרחוק: ונגש משה לבדו אל ה' והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו:
3 ויבא משה ויספר לעם את כל דברי ה' ואת כל המשפטים ויען כל העם קול
4 אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר ה' נעשה: ויכתב משה את כל דברי ה' וישכם
5 בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל:
6 וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות וישחטו זבחים שלמים לה' פרים:
7 ויקח משה חצי הדם ויתן באגנות וחצי הדם זרק על המזבח: ויקח ספר הברית
8 ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע: ויקח משה את הדם
9 ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה:
10 ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: וירא את אלהי ישראל
11 ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: ואל אצילי בני ישראל
12 לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו: ויאמר ה' אל משה עלה אלי
13 ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם:
14 ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים: ואל הזקנים אמר שבו לנו
15 בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם:
16 ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר: וישכן כבוד ה' על הר סיני ויכסהו
17 הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה כבוד ה'
18 כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר
19 ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

פרשה כ"ה

1 וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש
2 אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף
3 ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורות אילים מאדמים
4 וערת תחשים ועצי שטים: שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים:
5 אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן: והעשו לי מקדש ושכנתי בתוכם:
6 ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו:
7 ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו:
8 וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: ויצקת
9 לו ארבע טבעות זהב ונתת על ארבע פעמתיו ושתי טבעות על צלעו האחת
10 ושתי טבעות על צלעו השנית: ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: והבאת
11 את הבדים בטבעות על צלעות הארון לשאת את הארון בהם: בדי העצים יהיו
12 בטבעות הארון לא יסורו ממנו: ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך:
13 ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ועשית שני כרבים
14 זהב מקשה תעשה אתם מן שני קצות הכפרת: עשה כרוב אחד מן הקצה מזה
15 וכרוב אחד מן הקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו: והיו
16 הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו
17 אל הכפרת יהיו פני הכרבים: ונתת את הכפרת על הארון ומן הארון תתן את
18 העדות אשר אשים אליך: ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני
19 הכרבים אשר על ארון העדות את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: ועשית
20 שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו: וצפית אתו זהב
21 טהור ועשית לו זר זהב סביב: ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב
22 למסגרתו סביב: ועשית לו ארבע טבעות זהב ונתת את הטבעות על ארבע הפאת
23 אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת יהיו הטבעות בתים לבדים לשאת את השלחן:
24 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב וישא בהם את השלחן: ועשית את
25 קעריתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהן לבונה זהב טהור תעשה
26 אתם: ועשית על השלחן לחם פנים לפני תמיד: ועשית מנורת זהב טהור מקשה
27 תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: ושש קנים יצאים
28 מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני: שלשה
29 גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד
30 כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה: ובמנורה ארבעה גביעים
31 משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים
32 ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנורה: כפתריהם
33 וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה זהב טהור אחת: ועשית נרתיקיה שבעה ומלקחיה
34 ומחתתיה זהב טהור: ככר זהב יעשה אתה ואת כל הכלים האלה: וראה ועשה
35 בתבניתם אשר אתה מרא בהר:

פרשה כ"ו

1 ואת המשכן תעשה עשר יריעות שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבי
2 מעשה חשב תעשה אתם: ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה
3 האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות כלם: חמש יריעות חברת אחת אל אחת
4 וחמש יריעות חברת אחת אל אחת: ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת
5 מקצה במחברת וכן תעשה בשפת היריעה החיצונה במחברת השנית: חמשים לולאת
6 תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית
7 לולאת מקבילת אחת אל אחת: ועשית קרסי זהב וחברת את היריעות אחת אל
8 אחת בקרסים והיה המשכן אחד: ועשית יריעות עזים לאהל על המשכן עשתי
9 עשרה יריעות תעשה אתם: ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת
10 ארבע באמה מדה אחת ליריעות עשתי עשרה: וחברת את חמש היריעות לבד ואת
11 שש היריעות לבד והכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל: ועשית חמשים
12 לולאת על שפת היריעה האחת הקצונה במחברת וחמשים לולאת על שפת היריעה
13 אשר במחברת השנית: ועשית קרסי נחשת חמשים וחברת את הקרסים אל הלולאת
14 והחברת את האהל והיה אחד: והסך על האהל מכסה לעורת אילם מאדמים ומכסה
15 עורת תחשים מלמעלה: ועשית לאהל על המשכן עמדים עצי שטים עמדים: עשר
16 אמות ארך העמד האחד ואמה וחצי רחב העמד האחד: שתי ידות לעמד האחד
17 משלבת אחת אל אחת כן תעשה לכל עמדי המשכן: ועשית עמדים למשכן עשרים
18 עמדים לפאת נגבה תימנה: ועשית ארבעים אדני כסף תחת עשרים העמדים שני
19 אדנים תחת העמד האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת העמד האחד לשתי ידתיו:
20 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים עמדים: ואדניהם ארבעים אדני כסף
21 שני אדנים תחת העמד האחד ושני אדנים תחת העמד האחד: ולירכתי המשכן ימה
22 תעשה ששה עמדים: ושני עמדים תעשה למקצעת המשכן בירכתים: והיו תאמים
23 מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם המה
24 למקצעת יהיו: והיו שמנה עמדים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים תחת העמד
25 האחד ושני אדנים תחת העמד האחד: ועשית בריחם עצי שטים חמשה לעמדי צלע
26 האחד למשכן: וחמשה בריחם לעמדי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לעמדי צלע
27 המשכן לירכתים ימה: ושלח את הבריח התיכן בתוך העמדים מבריח מקצה אל
28 מקצה: ואת העמדים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית
29 את הבריחם זהב: והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: ועשית פרכת
30 תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כרבי מעשה חשב יעשה אתה: ונתתה אתה
31 על ארבעה עמדי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף: ונתתה את
32 הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה הפרכת
33 לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים: ושמת את הכפרת על ארון העדות בקדש
34 הקדשים: ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנורה נכח השלחן על צלע המשכן
35 תימנה והשלחן תתן על צלע צפון: ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן
36 ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: ועשית למסך חמשה עמדי שטים וצפית אתם
37 זהב וויהם זהב וצקת להם חמשה אדני נחשת:

פרשה כ"ז

1 ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב המזבח רבוע
2 יהיה ושלש אמות קומתו: ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו מן המזבח תהיה
3 קרנתיו וצפית אתו נחשת: ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו
4 ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת: ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על
5 הרשת ארבע טבעות נחשת על ארבע קצותיו: ונתתה אתה תחת כרכב המזבח
6 למטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: ועשית בדים לשטים את הבדים וצפית אתם
7 נחשת: והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעות המזבח בשאת אתו
8 נבוב לחת אתו כאשר הראה בהר כן יעשו: ועשית את החצר למשכן לפאת נגבה
9 תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת: ועמדיהם עשרים
10 ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף: וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארכם
11 עמדיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף: ולרחב הים קלעים חמשים
12 אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה: ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים
13 אמה: וקלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולכתף
14 השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולשער החצר מסך
15 עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמדיהם ארבעה
16 ואדניהם ארבעה: וכל עמדי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת:
17 ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקומה חמש אמות שש משזר ואדניהם
18 נחשת: כל כלי המשכן לכל עבדתו ויתדתיו וכל יתדות החצר נחשת: ואתה תצוה
19 את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד:
20 באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר
21 לפני ה' חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל:

פרשה כ"ח

1 ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי
2 אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך
3 לכבוד ולתפארת: ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את
4 בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי: ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת
5 תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי: והם יקחו
6 את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש: ועשו את האפד
7 זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב: שתי כתפת חברת יהיה
8 אל שני קצותיו וחבר: וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת
9 וארגמן ותולעת שני ושש משזר: ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות
10 בני ישראל: ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן
11 השנית כתולדתם: מעשה חרש אבן פתוחי חותם תפתח את שתי האבנים על שמות
12 בני ישראל משבצות זהב תעשה אתם: ושמת את שתי האבנים על כתפות האפד
13 אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני ה' על שתי כתפיו לזכרון:
14 ועשית משבצות זהב: ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת
15 ונתת את שרשרת העבתים על המשבצות: ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה
16 אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו: רבוע יהיה
17 כפול ותמלא בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד:
18 והטור השני נפך ספיר וישפה: והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור הרביעי
19 תרשיש שהם ויהלם משבצות זהב תהיינה במלואתם: והאבנים תהיינה על שמת
20 בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר
21 שבט: ועשית על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: ועשית על החשן
22 שתי טבעת זהב ונתת את שתי הטבעת על שני קצות החשן: ונתת את שתי עבתי
23 הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן: ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על
24 שתי המשבצות ונתת על כתפות האפד מול פניו: ועשית שתי טבעת זהב וישמת
25 על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית: ועשית שתי טבעת זהב
26 ושמת על שתי כתפות האפד מלמטה מול פניו לעמת מחברתו מעל חשב האפד:
27 וחברו את הטבעת החשן בטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב
28 האפד ולא יזח החשן מעל האפד: וישא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט
29 על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני ה' תמיד: ונתת אל חשן המשפט את האורים
30 ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני ה' ונשא אהרן את משפט בני ישראל
31 על לבו לפני ה' תמיד: ועשית את מעיל האפד כליל תכלת: ופי ראשו בתוכו
32 שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע: ועשית על שולי
33 מעילו רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם
34 סביב: פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב: והיה על אהרן
35 לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני ה' ובצאתו ולא ימות: ועשית ציץ זהב
36 טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש לה': ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על
37 המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה: והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון
38 הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון
39 להם לפני ה': ושבצת כתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה:
40 ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת:
41 והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם וכהנת את ידם וקדשת
42 אתם וכהנו לי: ומכנסי בד לכסות בשר ערוה מחלצים ועד ירכים יהיו: ואהרן
43 ובניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש לא ישאו עון
44 ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו:

פרשה כ"ט

1 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי קח פר בן בקר ואילם שנים
2 תמימים: ומצות ולחת מצות ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם:
3 ונתתה אתם על הסל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם: ואת
4 אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: ולקחת את הבגדים
5 והלבשת את אהרן את כתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן וחגרת לו
6 באבנט האפד: ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת: ולקחת
7 את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו: ואת בניו תקריב והלבשת אתם
8 כתנת: וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו ואחבשת להם מגבעות והיתה להם כהנה
9 לחק עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו: והקרבת את הפרים לפני אהל מועד וסמכו
10 אהרן ובניו את ידיהם על ראשי הפרים: ושחטת את הפר לפני ה' פתח אהל מועד:
11 ולקחת מדם הפר ונתת על קרנות המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד
12 המזבח: ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי
13 הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה: ואת בשר הפר ואת עורו ואת
14 פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא: ואת האיל האחד תקח ואת בניו
15 וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: ושחטת את האיל ולקחת את דמו
16 וזרקת על המזבח סביב: ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על
17 נתחיו ועל ראשו: והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא לה' ריח ניחח אשה
18 הוא לה': ולקחת את האיל השני וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל:
19 ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתת על תנוך אזן אהרן ועל תנוך אזן בניו
20 הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח
21 סביב: ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו
22 ועל בניו ועל בגדי בניו אתו והוא בגדיו ובניו ובגדי בניו אתו: ולקחת מן
23 האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי
24 הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלואים הוא: וככר לחם
25 אחת וחלת לחם אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני ה': ושמת הכל על כפי
26 אהרן ועל כפות בניו והנפת אתם תנופה לפני ה': ולקחת אתם מידם והקטרת
27 המזבחה על העלה לריח ניחח לפני ה' אשה הוא לה': ולקחת את החזה מאיל
28 המלואים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני ה' והיה לך למנה: והיו בגדי
29 הקדש אשר לאהרן לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בהם את ידם: שבעת ימים
30 יכהן תחתיו מבניו הבא אל אהל מועד לשרת בקדש: ואת איל המלואים תקח
31 ובשלת את בשרו במקום קדש: ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר
32 בסל פתח אהל מועד: ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם
33 ואכל זר לא יאכל כי קדש הם: ואם יותר מבשר המלואים ומן הלחם עד הבקר
34 ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא: וכן תעשה לאהרן ולבניו ככל
35 אשר צויתיך שבעת ימים תמלא ידם: ופר החטאת תעשה ביום על הכפרים
36 וחטאת את המזבח בכפרך עליו וסכתה אתו לקדשו: שבעת ימים תכפר על המזבח
37 וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש: וזה אשר תעשה על
38 המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד: את הכבש האחד תעשה בבקר ואת
39 הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשרון סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך
40 רבעית ההין יין לכבש האחד: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר
41 וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה לה': עולת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד
42 לפני ה' אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם: ונועדתי שם לבני ישראל ונקדש
43 בכבודי: וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי:
44 ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: וידעו כי אני ה' אלהיהם אשר
45 הוצאתי אתם מארץ מצרים להשכני בתוכם אני ה' אלהיהם:

פרשה ל'

1 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו: אמה ארכו ואמה רחבו רבוע
2 יהיה ושתי אמות קומתו ממנו יהיו קרנתיו: וצפית אתו זהב טהור את גגו
3 וקירתיו סביב וקרנתיו ועשית לו זר זהב סביב: ושתי טבעת זהב תעשה לו
4 מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיו לבתים לבדים לשאת אתו
5 בהם: ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב: ונתתה את המזבח נגד הפרכת
6 אשר על ארון העדת נגד הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה: והקטיר עליו
7 אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה: ובהעלות אהרן את
8 הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני ה' לדרתיכם: לא תעלו עליו
9 קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה
10 מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא לה':
11 וידבר ה' אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר
12 נפשו לה' בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: זה יתנו כל העבר על
13 הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה לה':
14 כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת ה': העשיר לא ירבה
15 והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת ה' לכפר על נפשתיכם: ולקחת
16 את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני
17 ישראל לזכרון לפני ה' לכפר על נפשתיכם: וידבר ה' אל משה לאמר: ועשית כיור
18 נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה
19 מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד
20 ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה לה': ורחצו ידיהם
21 ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם: וידבר ה' אל משה
22 לאמר: ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשמו מחצתו חמשים
23 ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים: וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין:
24 ועשית אתם שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה:
25 ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת: ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנורה
26 ואת כליה ואת מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת
27 כנו: וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש: ואת אהרן ואת בניו
28 תמשח וקדשת אתם וכהנו לי: ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה
29 זה לי לדרתיכם: על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש
30 יהיה לכם: אדם אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו: ויאמר
31 ה' אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה:
32 ועשית אתה קטרת רקח מעשה רקח ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה
33 מן הדק לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם:
34 והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך לה': איש אשר יעשה
35 כמוה להריח בה וכרת מעמיו:

פרשה ל"א

1 וידבר ה' אל משה לאמר: ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה:
2 ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה: לחשב מחשבת
3 לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת
4 מחשבת: ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב
5 נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתיך: את אהל מועד ואת הארון ואת הכפרת
6 אשר עליו ואת כל כלי האהל: ואת השלחן ואת כליו ואת המנורה הטהורה ואת
7 כל כליה ואת מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו:
8 ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ואת שמן
9 המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככ

ישמעם ויענם וישב להם ברית לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם:
24 ויעלו בני ישראל בים על יבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם
25 ויכסו המים את רכב ואת פרשי כל חיל פרעה הבאים אחריהם בים ולא
26 נשאר בהם עד אחד: ויעמדו בני ישראל על שפת הים ויראו את ה' ויאמינו
27 בה' ובמשה עבדו: אז שר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו
28 לאמר אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים: ויהי בשלח פרעה
29 את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרובה היא כי אמר אלהים
30 פן ינחם העם בראותם מלחמה ושבו מצרימה: ויסב אלהים את העם דרך
31 המדבר ים סוף ויעל בני ישראל מארץ מצרים חמשים: ויהי ביום השלישי
בהיות הבקר ויהי ערב ויבא העמר ויבא השלו ויכס את המחנה ויהי בבקר
ותרד שכבת הטל סביב למחנה: ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר
דק מחוספס דק כמו כפור על הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל
אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר
נתן ה' לכם לאכלה: זה הדבר אשר צוה ה' לקטו ממנו איש לפי אכלו
עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש אשר באהלו תקחו: ויעשו כן בני
ישראל ילקטו המרבה והממעיט: ויכלו בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט
לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנו
עד בקר: ולא שמעו אל משה ויותירו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים
ויבאש ויקצף עליהם משה: ילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו ויחם
השמש ונמס: והיה ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו
כל נשיאי העדה ויגידו למשה: ויאמר אליהם הוא אשר דבר ה' שבתון
שבת קדש לה' מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל
העדף הניחו לכם לשמר עד בקר: וינחהו עד בקר כאשר צוה משה ולא
הבאיש ורמה לא היתה בו: ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום לה'
היום לא תמצאהו בשדה: ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא
יהיה בו: ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: ויאמר ה'
אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי: ראו כי ה' נתן לכם את
השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל
יצא איש ממקמו ביום השביעי: וישבתו העם ביום השביעי: ויקרא בית
ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן והטעמו כצפיחת בדבש: ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה ה' מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען
יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים:
ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר והנח אתו
לפני ה' למשמרת לדרתיכם: כאשר צוה ה' את משה והנחו אהרן לפני
העדות למשמרת: ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל
ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: והעמר עשרית
האיפה הוא: ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי ה'
ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם: וירב העם עם משה ויאמרו תנו
לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את ה':
ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים
להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא: ויצעק משה אל ה' לאמר מה אעשה
לעם הזה עוד מעט וסקלוני: ויאמר ה' אל משה עבר לפני העם וקח אתך
מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת: הנני עמד
לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם
ויעש משה כן לעיני זקני ישראל: ויקרא שם המקום מסה ומריבה על
ריב בני ישראל ועל נסותם את ה' לאמר היש ה' בקרבנו אם אין:
ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים: ויאמר משה אל יהושע בחר לנו
אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים
בידי: ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור
עלו ראש הגבעה: והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח
ידו וגבר עמלק: וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה
ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא
השמש: ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: ויאמר ה' אל משה
כתב זאת זכרון בספר והשם באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק
מתחת השמים: ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה' נסי: ויאמר כי יד על כס
יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר: ויהי יתרו כהן מדין חתן משה שמע את
כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא ה' את ישראל ממצרים:
ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה: ואת שני בניה
אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: ושם האחד אליעזר
כי ויאמר אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה: ויבא יתרו חתן משה
ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים: ויאמר
אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: ויצא משה
לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה:
ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה ה' לפרעה ולמצרים על אודת ישראל
את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם ה': ויחד יתרו על כל הטובה
אשר עשה ה' לישראל אשר הצילו מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך ה' אשר
הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים:
עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: ויקח יתרו
חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם
עם חתן משה לפני האלהים: ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם
ויתיצב העם על משה מן הבקר עד הערב: וירא חתן משה את כל אשר הוא
עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך
וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב: ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם
לדרש אלהים: כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו
והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו: ויאמר חתן משה אליו לא טוב
הדבר אשר אתה עשה: נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד
ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך: עתה שמע בקולי איעצך ויהי אלהים
עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים:
והזהרתה אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה
ואת המעשה אשר יעשון: ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים
אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים
ושרי עשרות: ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך
וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך: אם את הדבר הזה
תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא: וישמע
משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל
ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות:
וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן
ישפטו הם: וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו: בחדש השלישי לצאת
בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: ויסעו מרפידים ויבאו
מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר: ומשה עלה אל האלהים
ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל:
אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם
אלי: ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה
מכל העמים כי לי כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה
הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם
לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו ה': ויענו כל העם יחדו ויאמרו
כל אשר דבר ה' נעשה וישב משה את דברי העם אל ה': ויאמר ה' אל משה
הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו
לעולם ויגד משה את דברי העם אל ה': ויאמר ה' אל משה לך אל העם
וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנים ליום השלישי כי ביום
השלישי ירד ה' לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת את העם סביב לאמר
השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע בו
יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל
המה יעלו בהר: ויד משה אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם: ויאמר
אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי
בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד
ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן
המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו ה'
באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי קול השפר הולך
וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד ה' על הר סיני אל ראש
ההר ויקרא ה' למשה אל ראש ההר ויעל משה: ויאמר ה' אל משה רד העד
בעם פן יהרסו אל ה' לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים אל ה'
יתקדשו פן יפרץ בהם ה': ויאמר משה אל ה' לא יוכל העם לעלות אל הר
סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו ה' לך
רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל ה' פן יפרץ
בהם: וירד משה אל העם ויאמר אליהם: וידבר אלהים את כל הדברים
האלה לאמר: אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:
לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר
בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוה
להם ולא תעבדם כי אנכי ה' אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על
שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי:
לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא כי לא ינקה ה' את אשר ישא את שמו
לשוא: זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך:
ויום השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך
ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך: כי ששת ימים עשה ה' את השמים
ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך ה' את
יום השבת ויקדשהו: כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה
אשר ה' אלהיך נתן לך: לא תרצח: לא תנאף: לא תגנב: לא תענה ברעך
עד שקר: לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו שורו וחמרו
וכל אשר לרעך: וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השפר
ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה דבר אתה
עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: ויאמר משה אל העם אל
תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם
לבלתי תחטאו: ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים:
ויאמר ה' אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים
דברתי עמכם: לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: מזבח
אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך
בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך: ואם מזבח אבנים
תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ולא תעלה
במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו: ואלה המשפטים אשר תשים
לפניהם: כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד וובשביעת יצא לחפשי חנם:
אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו: אם אדניו
יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא
יצא בגפו: ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא
אצא חפשי: והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה
ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: וכי ימכר איש את בתו לאמה לא
תצא כצאת העבדים: אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם לא
ימשל למכרה בבגדו בה: ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם
אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע: ואם שלש אלה לא יעשה לה
ויצאה חנם אין כסף: מכה איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים
אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: וכי יזד איש על רעהו להרגו
בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ומכה אביו ואמו מות יומת: וגנב איש
ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות יומת: וכי יריבון
אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם
יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא:
וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: רק אם
יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: וכי ינצו אנשים ונגפו אשה
הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה
ונתן בפללים: ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש: עין תחת עין שן תחת
שן יד תחת יד רגל תחת רגל: כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת
חבורה: וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו
תחת עינו: ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו:
וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את
בשרו ובעל השור נקי: ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא
ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: אם כפר יושת
עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו: או בן יגח או בת יגח כמשפט
הזה יעשה לו: אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו
והשור יסקל: וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל שמה
שור או חמור: בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם והמת יהיה לו: ושור
איש את שור רעהו והמת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת
יחצון: או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם
ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו: כי יגנב איש שור או שה וטבחו או
מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: אם במחתרת
ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם
ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו: אם המצא תמצא בידו מן שור עד חמור
עד שה חיים שנים ישלם: כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה
ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה
קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כי בער הבערה ישלם המבער את
הבערה: כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם
ימצא הגנב ישלם שנים: אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים
אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: על כל דבר פשע על שור על חמור על שה
על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד הדבר בשתי שניהם יבא
אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים לרעהו: כי יתן איש אל רעהו חמור או
שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: שבועת ה'
תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם:
ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא
ישלם: וכי יגנה איש מעם רעהו ושברה או מת בעליה אין עמו שלם ישלם:
אם עמו בעליו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו: וכי יפתה איש בתולה
אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: אם מאן ימאן אביה
לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת: בכשפים לא תחיה: כל שכב עם בהמה
מות יומת: זבח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו: וגר לא תונה ולא תלחצנו
כי גרים הייתם בארץ מצרים: כל אלמנה ויתום לא תענון: אם ענה תענה
אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: וחרה אפי והרגתי אתכם
בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים: אם כסף תלוה את עמי את
העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: אם חבל תחבל שלמת
רעך עד בא השמש תשיבנו לו: כי היא כסתו לבדה היא שמלתו לעורו
במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: אלהים לא תקלל ונשיא
בעמך לא תאר: בכורי בניך תתן לי: כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים
יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי: ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה
טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו: לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם
רשע להיות עד חמס: לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת
אחרי רבים להטת: ודל לא תהדר בריבו: כי תפגע שור אויבך או חמרו
תעה השב תשיב לו: כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב
תעזב עמו עזב תעזב עמו: לא תטה משפט אביונך בריבו: מדבר שקר תרחק
ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד יעור
פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי
גרים הייתם בארץ מצרים: ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה:
ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן
תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען
ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר: ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו
ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יעלה על פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה:
את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש
האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם: וחג הקצר בכורי מעשיך
אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה:
שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון ה': לא תזבח על חמץ דם
זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה'
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך
ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי
לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו: כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר
אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך: כי ילך מלאכי לפניך והביאך
אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו: לא תשתחוה
לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר
מצבותיהם: ועבדתם את ה' אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי
מחלה מקרבך: לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא:
את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל
אויביך אליך עורף: ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני
ואת החתי מלפניך: לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה
ורבה עליך חית השדה: מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את
הארץ: ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן
בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת להם ולאלהיהם ברית:
לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש:
כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון: כי לא
תשתחוה לאל אחר כי ה' קנא שמו אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושבי
הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: ולקחת
מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם:
אלהי מסכה לא תעשה לך: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות
כאשר צויתיך לעת חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: כל פטר
רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה בשה ואם לא
תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם: ששת ימים תעבד
וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעות תעשה לך בכורי
קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך
את פני האדון ה' אלהי ישראל: כי אורש גוים מפניך והרחבתי את גבולך
ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני ה' אלהיך שלש פעמים
בשנה: לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ראשית
בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: ויאמר ה'
אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך
ברית ואת ישראל: ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים:
ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה
לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: וירא אהרן וכל בני ישראל את משה
והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו: ויקרא אליהם משה וישבו אליו
אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אליהם: ואחרי כן נגשו כל בני ישראל
ויצום את כל אשר דבר ה' אתו בהר סיני: ויכל משה מדבר אתם ויתן על
פניו מסוה: ובבא משה לפני ה' לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא
ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: וראו בני ישראל את פני משה כי קרן
עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו:
ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה
ה' לעשות אתם: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש
שבת שבתון לה' כל העשה בו מלאכה יומת: לא תבערו אש בכל מושבתיכם
ביום השבת: וידבר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה
ה' לאמר: קחו מאתכם תרומה לה' כל נדיב לבו יביאה את תרומת ה' זהב
וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורת אילם מאדמים
ועורת תחשים ועצי שטים: שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת
הסמים: אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן: וכל חכם לב בכם יבאו
ויעשו את כל אשר צוה ה': את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו
ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו: את הארון ואת הבדים ואת
הכפרת ואת פרכת הסך: את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם
הפנים: ואת מנורת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: ואת
מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך
הפתח לפתח המשכן: את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו
ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניו
ואת המסך לשער החצר: את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרים:
את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו
לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה: ויבאו כל איש אשר נשאו
לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת ה' למלאכת עבדת האהל
ולכל עבדתו ולבגדי הקדש: והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו
חח ונזם טבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב לה':
וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילם
מאדמים ועורת תחשים הביאו: כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את
תרומת ה' וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו: וכל
אשה חכמת לב בידיה טוו וילאו את המכן את התכלת ואת הארגמן את
תולעת השני ואת השש: וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את
העזים: ונשיאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן:
ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: כל איש
ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה ה' לעשות ביד משה
הביאו בני ישראל נדבה לה': ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא ה'
בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: וימלא אתו רוח אלהים בחכמה
בתבונה ובדעת ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת:
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת: ולהורת נתן
בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן: מלא אתם חכמת לב לעשות את
כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג
עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת: ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב
אשר נתן ה' חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש
לכל אשר צוה ה': ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב
אשר נתן ה' חכמה בלבו כל איש אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשתה:
ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת
אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: ויבאו כל החכמים העשים את
כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הם עשים: ויאמרו אל משה לאמר
מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה ה' לעשת: ויצו משה
ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש
ויכלא העם מהביא: והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשת אתה והותר:
ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת
וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם: אורך היריעה האחת
שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות
החמש: ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות חבר אחת
אל אחת: ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת כן עשה
בשפת היריעה הקצה במחברת השנית: חמשים לולאת עשה ביריעה האחת
וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הלולאת
אחת אל אחת: ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת
בקרסים ויהי המשכן אחד: ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה
יריעת עשה אתם: אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת
ארבע באמה מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: ויחבר את חמש היריעת לבד
ואת שש היריעת לבד ויכפל את היריעה הששית אל מול פני האהל: ויעש
חמשים לולאת על שפת היריעה הקצה במחברת ושפת היריעה השנית
במחברת השנית: ויעש חמשים קרסי נחשת להבא את האהל לחבר את האהל
ויהי אחד: ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים
מלמעלה: ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמות אורך
הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידות לקרש האחד משלבת
אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן: ויעש את הקרשים למשכן עשרים
קרש לפאת נגבה תימנה: ואדני כסף ארבעים עשה תחת עשרים הקרש שני
אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו: ולצלע השנית למשכן לפאת צפון עשרים קרש: ואדניהם ארבעים
כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ולירכתי
המשכן ימה עשה ששה קרשים: ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים:
והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן עשה
לשניהם לשני המקצעת יהיו: והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה
אדנים שנים אדנים תחת הקרש האחד: ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי
צלע המשכן האחת: וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה: ויעש את הבריח התיכן בוקע בתוך
הקרשים מן הקצה אל הקצה: ואת הבריחם צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב
בתים לבריחם וצפה את הבריחם זהב: ויעש את הפרכת תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה: ויעש לה ארבעה עמדי שטים
וצפה אתם זהב וויתקיהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף: ויעש מסך לפתח
האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: וחמשה עמדיהם
ווויתקיהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשה אדניהם נחשת: ויעש את
ארון עצי שטים אמתים ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: ויצף אתו
זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב על
ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית:
ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: ויבא את הבדים בטבעת על צלעי הארון
לשאת את הארון בהם: ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי
רחבה: ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת: כרוב
אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים על שני
קצותיו: ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת
ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים: ויתן את הכפרת על
הארון מלמעלה ואל הארון נתן את העדת אשר אשים אליך: ויעש את השלחן
עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: ויצף אתו זהב טהור
ויעש לו זר זהב סביב: ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו
סביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר
לארבע רגליו: לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן:
ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב ונשא בהם את השלחן: ויעש את
כליו אשר על שלחנו את קעריתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת מזרקתיו
אשר יסך בהם זהב טהור: ויעש על השלחן לחם פנים לפני תמיד: ויעש את
המנורה זהב טהור מקשה עשה את המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה
ופרחיה ממנה היו: ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד
ושלשה קני מנורה מצדה השני: שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר
ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים
היוצאים מן המנורה: ובמנורה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה:
וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנורה: כפתריהם וקניהם ממנה היו
כלה מקשה אחת זהב טהור: ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב
טהור: ככר זהב עשה אתה ואת כל כלי אלה: ויעש את מזבח הקטרת עצי
שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע והמתים ארכו

7 ובלע בזה פני הלוט על כל העמים ואת המסכה הנסוכה על כל הגוים׃
8 בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יהוה דבר׃
9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו׃
10 כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבן במי מדמנה׃
11 ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות וגאותו עם ערבות ידיו׃
12 ומשגב חומת מבצריך השפיל הגיע השיח לארץ עד עפר׃

פרק כו.

1 ביום ההוא ישיר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישית חומות וחל׃
2 פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים׃
3 יצר סמוך תשמר שלום שלום כי בך בטח׃
4 בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים׃
5 כי השח יושבי מרום קריה שגבה ישפילנה ישפילה עד ארץ יגיענה עד עפר׃
6 תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים׃
7 אורח לצדיק מישור מעגל תפלס נתיב לצדיק׃
8 אף ארח משפטיך יהוה קוינוך לשמך ולזכרך תאות נפש׃
9 נפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו יושבי תבל׃
10 יחנן רשע בל למד צדק בארץ נכחות יעול ולא יחזה גאות יהוה׃
11 יהוה רמה ידך בל יחזו יחזו ויבשו קנאת עם אף אויביך תאכלם׃
12 יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו׃
13 יהוה אלהינו בעלונו זולתך ידעונו בך נזכיר שמך׃
14 מתים בל יחיו רפאים בל יקומו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר למו׃
15 יספת לגוי יהוה יספת לגוי נאדר רחקת כל קצוי ארץ׃
16 יהוה בצר פקדוך צוקה לחש מוסרך למו׃
17 כהרה תקרב תלד תחיל ותזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה׃
18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועות בל נעשה ארץ ובל יפלו יושבי תבל׃
19 יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורות טלך וארץ רפאים תפיל׃
20 לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך בעדך חבא כמעט רגע עד יעבר זעם׃
21 כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון יושב הארץ עליו ונגלתה הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הרוגיה׃

פרק כז.

1 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לויתן נחש ברח ועל לויתן נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים׃
2 ביום ההוא כרם חמר ענו לה׃
3 אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה׃
4 חמה אין לי מי יתנני שמיר שית במלחמה אפשה בה אצרפנה יחד׃
5 או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי׃
6 הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה׃
7 הכמכת הכהו אם כהרוגי הרגיו נהרג׃
8 בסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים׃
9 לכן בזאת יכפר עון יעקב ווה כל פרי הסר חטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנופצות לא יקמו אשרים וחמנים׃
10 כי עיר בצורה בדד נוה משלח ועזוב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה ענפיה׃
11 ביבשה קציריה תשברנה נשים באות מדליקות אותם כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו׃
12 והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל׃
13 והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם׃

פרק כח.

1 הוי עטרת גאות שכורי אפרים וציץ נבל תפארת עליה על ראש גיאי חמר נבוכי יין׃
2 הנה חזק ואמיץ לאדני כזרם ברד סופה זרם מים כבירים שוטפים הניח ארצה ביד׃
3 ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים׃
4 והיה ציץ נבל תפארת עליה על ראש גיא שמן כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הרואה בעודה בכפו יבלענה׃
5 ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי וללפארת צפירה לשארית עמו׃
6 ולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה׃
7 וגם אלה בין יין שגו ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר נבלעו מן היין תעו בשכר שגו בראה פלילו׃
8 כי כל שלחנות מלאו קיא צואה בל מקום׃
9 את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב עתקי משדים׃
10 כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם וזעיר שם׃
11 כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה׃
12 אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לנעה וזאת המרגעה ולא אבו שמוע׃
13 והיה להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם וזעיר שם למען ילכו ויכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו׃
14 לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצון משלי העם הזה אשר בירושלם׃
15 כי אמרתם כרתנו ברית את מות ועם שאול עשינו חזות שוט שוטף כי יעבר לא יבוא אלינו כי שמנו כזב מחסינו ובשקר נסתרנו׃
16 לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש׃
17 ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ושבר יעלה ברד מחסה כזב וסתר מים׃
18 וכפר בריתכם את מות ועם שאול לא תקום שוט שוטף כי יעבר והייתם לו למרמס׃
19 מדי עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר יעבר ביומם ובלילה והיה רק זועה הבין שמועה׃
20 כי קצר המצע מהשכב והמסכה צרה מהתכנס׃
21 כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו זר מעשהו ולהביא עבדתו נכריה עבדתו׃
22 ועתה אל תלוצצו פן יחזקו מוסרותיכם כי כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ׃
23 האזינו והשמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי׃
24 הכל היום יחרוש החורש לזרוע יפתח ויסד אדמתו׃
25 הלא אם שוה פניה הלא הפיץ קצח וכמן ישליך ושם חטה שורה וכסת ושעורה נסמן וכוסמת בגבולתו׃
26 ויסרהו למשפט אלהיו יורנו׃
27 כי לא בחרוץ יודש קצח ואופן עגלה על כמן יסבו כי במטה יחבט קצח וכמן במוט׃
28 לחם לדגן יכתת כי לא לנצח אדוש ופעת עגלתו וסוסיו לא יכתנו׃
29 גם זאת מעם יהוה יצא הפלא עצה הגדיל תושיה׃

פרק כט.

1 הוי אריאל אריאל קריה חנה דוד יספו שנה על חגים יגלו׃
2 והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה וחי כאריאל לי׃
3 וחניתי כדור עליך וצרתי עליך מצור והקימותי עליך מצרות׃
4 ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר תצפצף דברך׃
5 והיה כעפר דקה המון זריך וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם׃
6 מאת יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש גדול וקול סופה וסערה ולהבת אש אוכלה׃
7 והיה כחלום חזיון לילה המון כל הגוים הצבאים על אריאל וכל צבאיה ומצודתיה והציקים לה׃
8 והיה כאשר יחלם הרעב והנה אכל ונפשו ריקה או כאשר יחלם הצמא והנה שתה ונפשו עיפה ועיפה והנה נהיה נפשו כן יהיה המון כל הגוים הצבאים על הר ציון׃
9 התמהמהו והתמהו שועו ושעו שכרו ולא יין נעו ולא שכר׃
10 כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ועצם את עיניכם את הנביאים ואת רשיכם החזים כסה׃
11 ותהי לכם חזון הספר החתום אשר יתנו את הספר אל יודע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא׃
12 ונתן הספר אל לא יודע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר׃
13 ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו הרחיק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה׃
14 לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא וחכמת חכמיו תאבד ובינת נבוניו תסתתר׃
15 הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו׃
16 הפככם אם כחמר הצלם יחשב מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליצרו לא הבין׃
17 הלא עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל וכרמל ליער יחשב׃
18 וישמעו ביום ההוא החרשים דברי ספר ומאפל וממחשך עיני עורים תראינה׃
19 ויספו ענוים שמחה ביהוה ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו׃
20 כי אפס עריץ ותם לץ ונכרתו כל שקדי און׃
21 המחטיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער יקושון ויטו בתהו צדיק׃
22 לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ועתה לא פניו יחורו׃
23 כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו׃
24 וידעו תעי רוח בינה ולמלינים יקחו לקח׃

פרק ל.

1 הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא ממני ולנסך מסכה ולא רוחי למען יסף חטאת על חטאת׃
2 ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו לעז בעז פרעה ולחסות בצל מצרים׃
3 והיתה לכם עז פרעה לבשת ולחסות בצל מצרים לכלמה׃
4 כי היו בצוען שריו ומלאכיו חנס יגיעו׃
5 כל יביאו על עם לא יועילו למו לעזר ולעזרה ולבשת אף לחרפה׃
6 משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא ולביש מהם אפעה ושרף מעופף יישאו על כתף עירים חילם ועל דבשת גמלים אוצרותם על עם לא יועילו׃
7 ומצרים הבל ועזר לריק על כן קראתי לזאת רהב הם שבת׃
8 עתה בא כתבה אתם על לוח ואתה ספר ורשמה אל יום אחרון לעד עד עולם׃
9 כי עם מרי הם בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה׃
10 אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו לנו נכחות דברו לנו חזו החלקות׃
11 סורו מן הדרך הטו מן האורח השביתו מנינו את קדוש ישראל׃
12 לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו׃
13 לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה גבוהה אשר פתאם לבוא שברה יבוא׃
14 ושברה כשבר נבל יוצרים דק דק לא יחמול ולא ימצא במדקתה חרס לחתת אש מיקד ולשאוב מים מגבא׃
15 כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם׃
16 ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו רודפיכם׃
17 אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנוסו עד אם נותרתם כתרן על ראש הר וכנס על גבעה׃
18 ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אל משפט יהוה אשרי כל חוכי לו׃
19 כי עם בציון בירושלם בכו לא תבכה חנון יחנך לקול זעקך כאשר ישמע ענך׃
20 ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך׃
21 ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בה כי תאמינו ואל כי תשמאילו׃
22 וטמאתם את צפוי פסיליך זהב ואת אפוד מסכתך כזך תזרם כמו דוה צא תאמר לו׃
23 ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקנך ביום ההוא ברחב׃
24 והאלפים עבדי האדמה והאתנים חמיר בליל יאכלו אשר זרה בנפה ובמזרה׃
25 ועל כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים׃
26 והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא׃
27 הנה שם יהוה בא מרחוק בוער אפו וכבדה משאת שפתותיו מלאו עברה ולשונו כאש אוכלת׃
28 ורוחו כנחל שוטף עד צואר יחיה לנפות גוים בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים׃
29 השיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל׃
30 והשמיע יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפץ וזרם ואבן ברד׃
31 כי מקול יהוה אשור יחת בשבט יכה׃
32 והיתה כל מעבר מטה יסודתו אשר ינוח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בם׃
33 כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הכין העמיק הרחיב מדורתה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בוערה בו׃

פרק לא.

1 הוי יורדי מצרים לעזרה על סוסים יבטחו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו׃
2 וגם הוא חכם ויבא רעה ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי און׃
3 מצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה יט ידו וכשל עזר ונפל עזור וכלם יחדו יתמו׃
4 כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהגה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רועים נגדו מקולם לא יחת ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה׃
5 כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל פסח והמליט׃
6 שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל׃
7 כי ביום ההוא ימאסו איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא׃
8 ונפל אשור לא איש חרב ואכלתהו לא אדם חרב ונסה מפני חרב ובחוריו למס יהיו׃
9 וסלעו מפחד יעבור ומשריו מנס נאם יהוה אור לו בציון ותנור לו בירושלם׃

פרק לב.

1 הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו׃
2 והיה איש כמחבא רוח וסתר זרם כפלגי מים בציה כצל סלע כבד בארץ עיפה׃
3 ולא שמעו עיני רואות והאזני שומעות תקשבנה׃
4 ולב נמהרים יבין לדעת וכלעים תמהר לדבר צחות׃
5 לא יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוה׃
6 כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף ולדבר אל יהוה תעות לרוק נפש רעב ומצמא השקה יחסיר׃
7 וכלי כילי רעים הוא עצות זמות יעץ להחבל עניים באמרי שקר ודבר אביון במשפט׃
8 ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות יקום׃
9 נשים שאננות קומנה שמענה קולי בנות בוטחות האזנה אמרתי׃
10 ימים על שנה תרגזנה בוטחות כי כלה בצר אסיף לא תבוא׃
11 חרדו שאננות רגזו בוטחות הפשטו והערו ושימו חלצים על מתניכם׃
12 על שדים ספדים על שדה חמדה על גפן פריה׃
13 על אדמת עמי צמח שמיר ושית כי אם על כל בתי משוש קריה עלזה׃
14 כי ארמון נטוש המון עיר עזבה עפל ובחן היו למערות עד עולם משוש פראים עדר בהמות׃
15 עד יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל והכרמל ליער יחשב׃
16 ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשבן׃
17 והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם׃
18 וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחות שאננות׃
19 וברדת הברד בער היער ושפלה תשפל השפלה׃
20 אשריכם זרעים על כל מים משלחי רגל השור והחמור׃

פרק לג.

1 הוי שודד ואתה לא שדוד ובוגד ולא בגדו בך כאפסך לשדד תשדד ככלותך לבגד יבגדו בך׃
2 יהוה חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף עת צרה ידענו׃
3 מקול המון נדדו עמים ומשאתך נפוצו גוים׃
4 ואסף שללכם אסף הסלעם כמשק ארבה כמהלות חגבים ישתקשק בו׃
5 נשגב יהוה כי שכן מרום מלא את ציון משפט וצדקה׃
6 והיה אמונת עתיך חסן ישועות חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו׃
7 הנה אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון׃
8 נשמו אורחות חדל עובר ברית מאס ערים לא חשב אנוש׃
9 אבלה נאללה ארץ בושה לבנון נבוכה והי כערבה שרון ויתנער בשן וכרמל׃
10 עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא׃
11 הרתם קש תלד שבלת אשכם אש תאכלכם רוחי כאש׃
12 והיו עמים משרפות כיד קוצים כסוחים באש יצתו׃
13 שמעו רחוקים אשר עשיתי וידעו קרובים גבורתי׃
14 פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם׃
15 הולך צדקות ודובר מישרים מואס בבצע מעשקות נוער כפיו מהחזק בשחד סותם אזנו משמע דמים ועצם עיניו מראות ברע׃
16 הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתון מימיו נאמנים׃
17 מלך ביפיו תחזינה עינך תראינה ארץ מרחקים׃
18 לבך יהגה אימה איה סופר איה שוקל איה סופר את המגדלים׃
19 את עם עז לא תראה עם עמק שפת משמוע מלעג לשון בלתי הבין׃
20 חזה ציון קרית מועדנו עינך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל בל יצעה יתדותיה לנצח וכל מיתריה לא יתקו׃
21 כי אם שם אדיר יהוה לנו מקום נהרים יאורים רחבי ידים בו לא תלך אניה ואדיר בלך לא יעברנה׃
22 כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו׃
23 נטשו חבליך בל יחזקו כן תרנם בל פרשו נס אז בזז שלל רב פסחים שללו פסח׃
24 ובל אמר שכן חליתי העם הישב בה נשוא עון׃

פרק לד.

1 קרבו גוים לשמע וּלאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלואה תבל וכל צאצאיה׃
2 כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרימם נתנם לטבחה׃
3 וחלליהם יושלכו והבאיהם יעלה נדם והרים ימסו מדמם׃
4 ונמקו כל צבא השמים ונגלו כספר שמים וכל צבאם יבול כנבול עלה מגפן וכנבלה מתאנה׃
5 כי רותה בשמי חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט׃
6 חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כלית אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום׃
7 וירדו ראמים עמם ופרים עם אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן׃
8 כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב ציון׃
9 והפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בוערת׃
10 לילה ויומם לא תכבה לעולם תעלה עשנה מדור דור תחרב לנצח נצחים לא יעבר בה איש׃
11 וירשוה קאת וקפד ואוכה ועורב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו ואבני בהו׃
12 חריה ואין שם מלכות יקראו וכל שריה יהיו אפס׃
13 ועלה אחמניה סרפד וחרול במבצריה והיתה נוה תנים חצר לבנות יענה׃
14 ופגשו ציים את איים ושעיר על רעהו יקרא אך שם הרגעה לילית ומצאה לה מנוח׃
15 שם קנה ובקעה ועמיה תחת צלליה נקבצו אך שם דיות דגרה ובקעה ושלה בצלה אך שם נקבצו דיות איש את רעותה׃
16 דרשו מעל ספר יהוה וקראו לא אחת מהנה לא תפקדנה איש את רעותה לא יחסרו כי פי הוא צוה ורוחו היא קבצה׃
17 והוא הפיל להם גורל ויד חלקה להם בקו עד עולם ירשוה עד דור ודור ישכנו בה׃

פרק לה.

1 תשמח המדבר וציה וגל מדבר ופרח כחבצלת׃
2 פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל ושרון המה יראו כבוד יהוה הדר אלהינו׃
3 חזקו ידים רפות וברכים כשלות אמצו׃
4 אמרו לנמהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא והושיע אתכם׃
5 אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה׃
6 אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה׃
7 והיה השרב לאגם ומצות מבועי מים בנוה תנים רבצה חציר לקנה וגמא׃
8 והיתה שם מסלה ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא יעבר בה טמא והוא למו הולך דרך ואוילים לא יתעו׃
9 לא יהיה שם אריה וחית רעה לא תעלה בו לא תמצא שם והלכו גאולים׃
10 ופדויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה׃

פרק לו.

1 ויהי בשנת ארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצורות ויתפשם׃
2 וישלח מלך אשור את רבשקה מלכיש ירושלם אל חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליון במסלת שדה כובס׃
3 ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר׃
4 ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת׃
5 אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי׃
6 הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבוטחים עליו׃
7 ואם תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במותיו ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו׃
8 ועתה התערב נא את אדני מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם׃
9 ואיך תשיב פני פחת אחד מעבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים׃
10 ועתה המבלעדי יהוה עלית אל הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחת אתה׃
11 ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה׃
12 ויאמר רבשקה אל האנשים האל אל אדוניך ואליך שלח אדני את הדברים האלה הלא אל האנשים הישבים על החומה לאכול את חריהם ולשתות את מימיהם אתכם׃
13 ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית וידבר לאמר שמעו דברי המלך הגדול מלך אשור׃
14 כה אמר המלך אל יטעה אתכם חזקיהו כי לא יוכל להצילכם׃
15 ואל יבטח אתכם חזקיהו על יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור׃
16 אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו׃
17 עד אשר אבוא ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים׃
18 פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו האלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור׃
19 איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים ואת הושע ואת יחזקיהו׃
20 מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי׃
21 וישתקו ולא ענהו דבר כי מצות המלך אשר דבר לאמר לא תענהו׃
22 ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה׃

פרק לז.

1 ויהי כשמע חזקיהו המלך ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה׃
2 וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא׃
3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר ואין כח ללדת׃
4 אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף את אלהים חיים והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאת׃
5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו׃
6 ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפוני נערי מלך אשור בהם׃
7 הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו׃
8 וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש׃
9 וישמע אל תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך ויהי כשמעו וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר׃
10 כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח עליו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור׃
11 הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל׃
12 האלהי הגוים אשר השחיתו אבותי אתם את גוזן וחרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר׃
13 איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך עיר ספרוים הנע ועוא׃
14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקרא אתם ויעל בית יהוה ויפרשם חזקיהו לפני יהוה׃
15 ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר׃
16 יהוה צבאות אלהי ישראל יושב הכרובים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ׃
17 הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי׃
18 אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארצות ואת ארצותם׃
19 ואת אלהיהם נתנו באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום׃
20 ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו ויידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדך׃
21 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור׃
22 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזתה לך לעגה לך בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם׃
23 את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל׃
24 ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון וכרתי ברושי ארזיו ובחרתי מבחר ברתיו ואבוא מלון קצהו יער כרמלו׃
25 אני קרתי ואשתה מים ואחרב בכף רגלי כל יאורי מצור׃
26 הלא שמעת למרחוק אתה עשיתיה ומימי קדם יצרתיה ועתה הביאותיה ותהי להשות גלים עיר מבצר׃
27 ויושביה קצרי יד חתו ובושו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות וישד קדים לפני קמה׃
28 ושבתך וצאתך ידעתי ותרגזך אלי׃
29 יען רגזך אלי ושאנן עלה באזני ואשים חחי באפך ומתגי בשפתיך והשיבותיך בדרך אשר באת בה׃
30 וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיש ובשנה השלשית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פריהם׃
31 והוספה פלטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה׃
32 כי מירושלם תצא שארית ופלטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת׃
33 לכן כה אמר יהוה על מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יירה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא יסלל עליה סללה׃
34 בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה׃
35 וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען עבדי דוד׃
36 ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרי מתים׃
37 ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה׃
38 ויהי הוא משתחוה בבית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארצה אררט וימלך אסר חדון בנו תחתיו׃

פרק לח.

1 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה׃
2 ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה׃
3 ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול׃
4 ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר׃
5 לך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יסף על ימיך חמש עשרה שנה׃
6 ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת׃
7 וזה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר׃
8 הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה בשמש באחז אחורנית עשר המעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה׃
9 מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי׃
10 אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאולה פקדתי יתר שנותי׃
11 אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל׃
12 דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום עד לילה תשלימני׃
13 שויתי עד בקר כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשלימני׃
14 כסוס עגור אציר אהגה כיונה אמיר עיני כלו למרום אדני עשקה לי ערבני׃
15 מה אדבר ואמר לי והוא עשה ואשפילה כל שנותי על מר נפשי׃
16 אדני עליהם יחיו ולכל בהם חיי נפשי ותחלימני והחיני׃
17 הנה לשלום מר לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל חטאותי׃
18 כי לא שאול תודך מות יהללך לא יקוו יורדי בור אל אמתך׃
19 חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל אמתך׃
20 יהוה להושיעני ונגינותי ננגן כל ימי חיינו על בית יהוה׃
21 ויאמר ישעיהו יקחו דבלת תאנים ויחבשו על השחין ויחי׃
22 ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה׃

פרק לט.

1 בעת ההיא שלח מרודך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים וחנם אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו׃
2 וישמח עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתו את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל הנמצא באוצרותיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו׃
3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין באו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל׃
4 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתים בנכתי׃
5 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות׃
6 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה׃
7 ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו וסרסים יהיו בהיכל מלך בבל׃
8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלא טוב כי יהי שלום ואמת בימי׃

פרק מ.

1 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם׃
2 דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאותיה׃
3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו׃
4 כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה השקוב למישור והרכסים לבקעה׃
5 ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר׃
6 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה׃
7 יבש ח

ישעיה: כו. כז. כח.

ישראל: ואתם תלקטו לאחד אחד בני
27 בני ישראל. והיה ביום ההוא יתקע
בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור
והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה
בהר הקדש בירושלים:

פרק כח.

1 הוי עטרת גאות שכורי אפרים וציץ
נבל תפארת עליראש גיא שמנים נחפי
2 יין: הנה לאדני חזק ואמיץ כזרם ברד
סערת משחית כזרם מים כבירים שטפים
3 הניח לארץ ביד: ברגלים תרמסנה עטרת
4 גאות שכורי אפרים: והיה ציצת נבל
תפארתו אשר על ראש גיא שמנים כבכורה
בטרם קיץ אשר יראה הרואה בעודה בכפו
5 יבלענה אכל קמה: ביום ההוא יהיה יהוה
צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר
6 עמו: ולרוח משפט ליושב על המשפט
7 ולגבורה משיבי מלחמה שערה: וגם אלה
בין יין ובשכר שגו כהן ונביא שגו בשכר
נבלעו מן היין תעו מן השכר נבוכו
8 בראיה פלילו בנבואה: כי כל שלחנות
9 מלאו קיא צואה בלי מקום: את מי יורה
דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב
10 עתיקי משדים: כי צו לצו צו לצו קו לקו
11 קו לקו זעיר שם זעיר שם: כי בלעגי שפה
12 ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה: אשר
אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לנעה
13 ואת המרגעה והזה לא אבו שמוע: והיה
להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו
לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו
14 אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו: לכן שמעו
דבר יהוה אנשי לצון משלי העם הזה
15 אשר בירושלם: כי אמרתם כרתנו ברית
את מות ועם שאול עשינו חזות שוט עובר
כי יעבור לא יבוא אלינו כי שמנו כזב
16 מחסינו ובשקר נסתרנו: לכן כה אמר
אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן
פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש:
17 ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת
ברד יסחף מחסה כזב ומים יסתרו סתר:
18 וכפר בריתכם את מות ועמכם שאול לא
תקום שוט עובר כי יעבור והייתם לו
19 למרמס: מדי עברו יקח אתכם כי בבקר
בבקר יעבור ביומם ובלילה והיה רק זעות
20 שמוע את הדבר: כי קצר המצע מהשתרע
21 והמסכה צרה מהתכנס: כי כהר פרצים
יקום יהוה כעמק בגבעון יזעף למעשהו
זר מעשהו ולעבדתו נכר עבדתו: ועתה
אל תתלוצצו פן יחזקו מוסרותיכם כי כלה
ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על
22 כל הארץ: האזינו והשמעו קולי הקשיבו
23 ואמרתי שמעו: הכל יחרוש לחרוש ויפתח
24 וישדד אדמתו הלא אם שוה פניה והפיץ
25 קצח כמנון ישים חטה שורה ושעורה
26 מיתמנת וכסמת גבולתו: ויסרהו למשפט
27 אלהיו יורנו: כי לא בחרוץ דוש קצח
ואופן עגלה על כמון יסב כי במטה יחבט
28 קצח וכמון במוט: לחם לדגן יכתת כי לא
לנצח אדוש ופך עגלתו וסוסיו לא יכתת:
29 גם זאת מעם יהוה יצא הפלא עצה
הגדיל תושיה:

פרק כט.

1 הוי אריאל אריאל קריה חנה דוד יספו
2 שנה חגים יגורו: והציקותי לאריאל והיתה
תאניה ואניה והיתה לי כאריאל: וחניתי
כדוד והצרתי עליך מצור ונתתי עליך
3 מצודים: והשפלת מארץ תדברי ומעפר
תשיח קולך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר
4 אמרתך תצפצף: והמון זריך כאבק דק
והמון עריצים כמץ עבר והיה לפתע פתאם:
5 מאת יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש
6 וקול גדול סופה וסערה ולהבת אש אוכלה:
והיה כחלום חזיון לילה המון כל הגוים
הצבאים על אריאל וכל צבאיה ומצודתיה
7 והצרים לה: והיה כאשר יחלם הרעב
ואכל והקיץ וריקה נפשו ושתה והקיץ
והנה עיף ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל
הגוים הצבאים על הר ציון: התמהמהו
8 והתמהו שועו שוו ושכרו לא יין נעו ולא
שכר: כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה
והשעה את עיניכם את הנביאים ואת
9 רשיכם החוזים כסה: והיה לכם חזון כל
הדברים האלה כדברי הספר החתום אשר
יתנו את הספר אל יודע ספר לאמר קרא נא
10 זה והאמר לא אוכל כי חתום הוא: ונתן
הספר אל לא יודע ספר לאמר קרא נא זה
11 והאמר לא ידעתי ספר: ויאמר אדני יען
אשר נגש העם הזה בפיו וברפתיו כבדוני
ולבו הרחיק ממני ותהי יראתם אתי מצות
12 אנשים מלומדה: לכן הנני יוסף להפליא
את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת
חכמיו ובינת נבוניו תסתתר: הוי המעמיקים
מיהוה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם
ויאמרו מי ראנו ומי יודענו: הפככם אם
כחמר הצלם יחשב כי יאמר מעשה לעשהו
לא עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבין:
13 הלוא עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל
14 וכרמל ליער יחשב: ושמעו ביום ההוא
החרשים דברי ספר ומאפלה ומחשך עיני
15 עורים תראינה: ויספו ענוים שמחה
באדני יהוה ואביוני אדם בקדוש ישראל
16 יגילו: כי אפס עריץ כלה לץ נכרתו כל
17 שקדי און: מחטיאי אדם בדבר ויקשו
למוכיח במשגב ויטו בתהו צדיק: לכן כה
אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את
אברהם לא עתה יבוש יעקב ועתה לא
18 פניו יחורו: כי בראתו ילדיו מעשה ידי
בקרבו יקדישו את קדוש יעקב והאמיצו
19 את אלהי ישראל: ויתעו רוח בינה ולמדו
20 לקח: לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב
אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב
ועתה לא פניו יחורו: כי בראתו ילדיו
מעשה ידי בקרבו יקדישו את קדוש יעקב
והאמיצו את אלהי ישראל: ויתעו רוח בינה
ולמדו לקח:

פרק ל.

1 הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה
ולא ממני ולנסך מסכה ולא רוחי למען
2 יסף חטאת על חטאת: ההלכים לרדת
מצרים ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה
3 ולחסות בצל מצרים: והיתה לכם מעוז
4 פרעה לבשת ומחסה בצל מצרים לכלמה:
כי היו בצוען שריו ומלאכיו חנס יגיעו:
5 כלם על עם לא יועילו לעזרה ולא לעזר
6 ולבושת אף לחרפה: משא בהמות נגב
בארץ צרה וצוקה לביא ולביא מהם אפעה
ושרף מעופף יובילו על כתף עירים חילם
7 ועל דבשת גמלים אוצרותם אל עם לא
יועילו: ומצרים הבל וריק יעזרו לכן
קראתי לזאת רהב הם שבת: עתה בא
כתב אתם על לוח ואת ספר חקה ותהי
8 לימים לעד עד עולם: כי עם מרי הם בנים
כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה:
9 אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא
10 תחזו לנו נכחות דברו לנו חזו חלקות:
11 סורו מן הדרך הטו מן האורח השביתו
12 מנינו את קדוש ישראל: לכן כה אמר
קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה
ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו: לכן
היה העון הזה לכם כפרץ נפל נבעה בחומה
אשר פתאם לבא שברה: ושברה כשבר
נבל יוצרים דק דק לא יחמל ולא ימצא
במדקתה חרס לחתות אש מיקד ולשאוב
13 מים מגבא: כי כה אמר אדני יהוה קדוש
ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט
14 ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם:
ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תנוסון
ועל קל נרכב על כן יקלו רדפיכם: אלף
אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה
תנוסו עד אם נותרתם כתרן על ראש הר
15 וכנס על גבעה: ולכן יחכה יהוה לחננכם
ולכן ירום לרחמכם כי אל משפט יהוה
אשרי כל חוכי לו: כי עם בציון ירושלם
בכו לא תבכה חנון יחנך לקול זעקך כאשר
16 ישמע ענך: ונתן לכם אדני לחם צר ומים
לחץ ולא יכנף עוד והיו עיניך רואות את
17 מוריך: ואזניך תשמענה דבר מאחריך
לאמר זה הדרך לכו בה כי תפנו ימין וכי
18 תשמאילו: וטמאתם את צפוי פסיליך
ואת מסכת זהבך תזרה כמו דוה תאמר לו
19 צא: ונתן גשמך זרע אשר תזרע את
האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן
ושמן ירעה מקנך ביום ההוא ברחב כרים:
20 והאלפים עבדי האדמה חמיץ ונשי מזרה
21 בנחל רחב: והיה ביום הרג רב בנפל
22 מגדלים על כל הר גבוה ועל כל גבעה
23 נשאה: והיה אור הלבנה כאור החמה
ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת
הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו
24 ומחץ מכתו ירפא: הנה שם יהוה בא
מרחוק בוער אפו וכבדה משאת שפתותיו
25 מלאה כעס ולשונו כאש אכלת: ורוחו
כנחל שוטף יעד עד צואר יחצה לנפות גוי
26 שוא ומתג מתעה על לחיי עמים: שיר
יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב
כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור
27 ישראל: והשמיע יהוה את הוד קולו
ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אכלת
28 נפץ וזרם ואבני ברד: כי מקול יהוה
29 אשור יחת בשבט יכה: והיתה כל מעבר
מטה יסודתו אשר ינוח יהוה עליו בתפים
ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בם:
30 כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך
הכין העמיק הרחיב מדורתה אש ועצים
31 הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בערה בה:

פרק לא.

1 הוי יורדי מצרים לעזרה על סוסים
יבטחו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים
כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל
2 ואת יהוה לא דרשו: וגם הוא חכם ויבא
רעה ואת דבריו לא הסיר וקם על בית
3 מרעים ועל עזרת פעלי און: ומצרים אדם
ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה יט
ידו וכשל עזר ונפל עזור וכלם יחדו יתמו:
4 כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהגה האריה
והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא
רועים קולם ומהמונם לא יחת מקולם לא
5 יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר
6 ציון ועל גבעתה: כצפרים עפות כן יגן
יהוה צבאות על ירושלם גן והציל פסח
7 והמליט: שובו לאשר העמיקו סרה בני
8 ישראל: כי ביום ההוא ימאסו איש
אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם
9 ידיכם חטא: ונפל אשור לא מאיש וחרב
לא מאדם תאכלנו ונס מפני חרב ובחוריו
למס יהיו: וסלעו מפחד יעבור ושריו
מנס נס נאם יהוה אור לו בציון ותנור לו
בירושלם:

פרק לב.

1 הנה לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט
2 ישרו: והיה איש כמחבא רוח וסתר זרם
כפלגי מים בציה כצל סלע כבד בארץ
3 עיפה: ולא שעיות רואות ואזני שומעות
4 תקשבנה: ולב נמהרים יבין לדעת וכתי
5 עלגים תמהר לדבר צח: לא יקרא עוד
לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע: כי נבל
נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף
ולדבר אל יהוה להריק נפש רעב ומצמא
6 משקה יחסיר: כלי כלי רע הוא הוא
זמות יעץ להחריב עניים באמרי שקר
7 ובדבר משפט דל כי ידבר: ונדיב נדיבות
8 יעץ והוא על נדיבות יקום:

פרק לג.

1 הוי שודד ואתה לא שדוד ובוגד ולא בגדו
כלותך לשדד תשדד כתמך לבגוד יבגדו:
2 יהוה חננו לך קוינוך היה זרועם לבקרים
3 אף עת צרה ישענו: מקול המון נדדו עמים
4 ומשאתך נפוצו גוים: ואסף שללכם אסף
חסיל כמשק גבים שקק עליו: נורא יהוה
5 עליהם כי עריץ ומלא משפט וצדקה את
6 ציון: ומלא ציון ירושלם משפט וצדקה
והיה אמונת עתיך חסן ישועות חכמת
7 ודעת יראת יהוה היא אוצרו: הנה אראלם
צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון:
8 נשמו אורחות חדל עובר ברית מאס ערים
9 לא חשב אנוש: אבלה נאללה יבשה
לבנון חפר שרון והיה כערבה ויערש
10 בשן וכרמל: עתה אקום יאמר יהוה עתה
11 ארומם עתה אנשא: הרתם קש תלדו
12 תבן רוחכם אש תאכלכם: והיו עמים
13 שרפות שיד קוצים באש יצתו: שמעו
רחוקים אשר עשיתי וידעו קרובים גבורתי:
14 פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים
מי יגור לנו אש אכלה מי יגור לנו מוקדי
15 עולם: הולך צדקות ודובר מישרים מאס
בצע מעשקות מנער כפיו מהחזיק בשחד
16 אטם אזנו משמע דמים וסתם עיניו מראות
17 ברע: מרום יגבה ישב מצדות סלעים
לחמו נתון מימיו נאמנים: מלך ביפיו
18 תחזינה עינך תראינה ארץ מרחקים:
19 לבבך יהגה אימה איה סופר איה שוקל
איה סופר את המגדלים: את עם לועז לא
תראה עם עמקי שפה משמוע מלעג לשון
20 בלתי בינה: חזה בציון קרית מועדנו
עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל בל
יצעה יתדותיה לנצח וכל חבליה לא יתקו:
21 כי אם שם אדיר יהוה לנו מקום נהרים
יאורים רחבי ידים בו לא תלך אניה
22 ואניר לא יעברנה: כי יהוה שפטנו יהוה
מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו: נטשו
23 חבליך בל יחזקו כן תרן נס בל יפרשו
אז חלק שלל רב פסחים שללו עורים:
24 ולא יאמר שכן חליתי העם היושב בה
נשוא עון:

פרק לד.

1 קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע
הארץ ומלואה תבל וכל צאצאיה: כי קצף
יהוה לכל הגוים וחמה על כל צבאם החרימם
3 נתנם לטבחה: וחלליהם יושלכו והבאיהם
יעלה נדם והרים ימסו מדמם: ונמקו כל
צבא השמים ונגלו כספר שמים וכל צבאם
יבול כנבול עלה מגפן וכנבלה מתאנה:
6 כי רותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד
ועל עם חרמי למשפט: חרב ליהוה מלאה
דם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב
כלית אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח
7 גדול בארץ אדום: ורדו ראמים עמם
ופרים עם אבירים ורותה ארצם מדם
8 ועפרם מחלב ידשן: כי יום נקם ליהוה
9 שנת שלמים לריב ציון: והפכו נחליה
לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת
10 בוערת: לילה ויומם לא תכבה לעולם
תעלה עשנה מדור דור תחרב לנצח נצחים
11 לא יעבר בה: וירשוה קאת וקפד ואח
ועורב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו ואבני
12 בהו: חריה ואין שם מלוכה יקראו ושריה
13 כלו היה: ועלה ארמנותיה סירים חרול
וקמוש בבצריה והיתה נוה תנים חצר
14 לבנות יענים: ופגשו ציים את איים
ושעיר על רעהו יקרא אך שם הרגעה
15 מצאה לה נקבה: שם קנה בה ובקעה
ודגרה וקבצה בצלה אך שם נקבצו דיות
16 איש את רעותה: דרשו מעל ספר יהוה
וקראו לא אחת מהנה נקבה לא תחסרנה
איש את רעותה לא יפקדו כי פי הוא צוה
17 ורוחו היא קבצה: והוא הפיל להם גורל
וידו חלקה להם בקו עד עולם ירשוה עד
דור ודור ישכנו בה:

פרק לה.

1 תשמח המדבר וציה וגל מדבר ופרח
2 כחבצלת: פרח תפרח ותגל אף גילת
ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל
3 והשרון המה יראו כבוד יהוה הדר
4 אלהינו: חזקו ידים רפות וברכים כשלות
איצו: אמרו לנמהרי לב חזקו אל תיראו
הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא
5 יבוא ויושיע אתכם: אז תפקחנה עיני
6 עורים ואזני חרשים תפתחנה: אז ידלג
כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר
7 מים ונחלים בערבה: והיה השרב לאגם
וצמאון למבועי מים בנוה תנים רבצה
8 חציר לקנה וגמא: ודרך שם יהיה ודרך
והיא תקרא לה דרך הקדש לא יעבר בה
טמא והוא למו הולך דרך ואויליים לא
9 יתעו: לא יהיה שם אריה וחית רעה לא
תעלה בו לא תמצא שם והלכו גאולים:
10 ופדויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה
ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה
ישיגו ונסו יגון ואנחה:

פרק לו.

1 ויהי בשנת ארבע עשרה שנה למלך חזקיהו
עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה
2 הבצורות ויתפשם: וישלח מלך אשור את
רבשקה מלכיש ירושלם אל חזקיהו בחיל
כבד ויעמד בתעלת הברכה העליון במסלת
3 שדה כובס: ויצא אליו אליקים בן חלקיהו
אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן
4 אסף המזכיר: ויאמר להם רבשקה אמרו
נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך
אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת:
5 אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה
למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי:
6 הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ
הזה על מצרים אשר יסמך איש עליה
7 ובאה בכפו ונקבה אתה כן פרעה מלך
מצרים לכל הבוטחים עליו: ואם תאמר
אלינו אתם בטחנו ביהוה אלהינו הלא הוא
אשר הסיר חזקיהו את במותיו ואת מזבחותיו
ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח
8 הזה תשתחוו בירושלם: ועתה התערב נא
את אדני מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים
9 אם תוכל לתת לך רכבים עליהם: ואיך
תשיב פני פחת אחד מעבדי אדני הקטנים
10 ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים:
ועתה המבלעדי יהוה עלה על הארץ הזאת
11 להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ
הזאת והשחת אתה: ויאמר אליקים ושבנא
ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך
ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו
12 יהודית באזני העם אשר על החומה:
ויאמר רבשקה האל אדני ואליך שלחני
אדבר את הדברים האלה לא אל האנשים
הישבים על החומה לאכול את חריהם
13 ולשתות את מימיהם אתכם: ויעמד רבשקה
ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר שמעו
14 דברי המלך הגדול מלך אשור: כה אמר
המלך אל יכזב אתכם חזקיהו כי לא יוכל
15 להצילכם: ואל יבטח אתכם חזקיהו על
יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן
16 העיר הזאת ביד מלך אשור: אל תשמעו
אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו
אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו
ואיש תאנתו ושתו איש מים בורו: עד
אשר אבוא ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם
ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ
זית יצהר ודבש וחיו ולא תמותו ואל
תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר
יהוה יצילנו: הצלו הצילו אלהי הגוים
איש ארצו מיד מלך אשור: איה אלהי
חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנא ואיה
אלהי עיוא וחמת כי הצילו את שמרון מידי:
מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו
את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם
מידי: והחרישו העם ולא ענו אתו דבר כי
מצות המלך אמרה לאמר לא תענהו:
ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית
ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל
חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי
רבשקה:

פרק לז.

1 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את
בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה:
2 וישלח את אליקים אשר על הבית ואת
שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מכסים
3 בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא: ויאמרו
אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה
ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר
4 ואין כח ללדת: אולי ישמע יהוה אלהיך
את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור
אדניו לחרף את אלהים חיים והוכיח על
הדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת
תפלה בעד השארית הנמצאת: ויבאו עבדי
6 המלך חזקיהו אל ישעיהו: ויאמר אליהם
ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר
יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת
אשר גדפוני נערי מלך אשור בהם: הנני
נתן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו
והפלתיו בחרב בארצו: וישב רבשקה וימצא
את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי
8 נסע מלכיש: וישמע על תרהקה מלך כוש
לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח
9 מלאכים אל חזקיהו לאמר: כה תאמרון
אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך
אלהיך אשר אתה בטח בו לאמר לא תנתן
ירושלם ביד מלך אשור: הנה אתה שמעת
את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות
להחרימם ואתה תנצל: ההצלו אתם אלהי
הגוים את אשר שחתו אבותי את גוזן וחרן
ורצף ובני עדן אשר בתלשר: איה מלך
חמת ומלך ארפד ומלך עיר ספרוים הנא
ועוא וחמת: ויקח חזקיהו את הספרים מיד
המלאכים ויקרא אתם ויעל בית יהוה
ויפרשם חזקיהו לפני יהוה: ויתפלל חזקיהו
אל יהוה לאמר: יהוה צבאות אלהי ישראל
יושב הכרובים אתה הוא האלהים לבדך
לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים
17 ואת הארץ: הטה יהוה אזנך ושמע פקח
יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי
סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חיים:
18 אמת יהוה כי החריבו מלכי אשור את כל
19 הגוים ואת ארצותם: ואת אלהיהם נתנו
באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי
20 אדם עץ ואבן ויאבדום: ועתה יהוה אלהינו
הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ
21 כי אתה יהוה לבדך: וישלח ישעיהו בן
אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב
22 מלך אשור: זה הדבר אשר דבר יהוה עליו
בזתה לך לעגה לך בת ציון אחריך ראש
23 בת ירושלם: את מי חרפת וגדפת ועל מי
הרימות קול ותשא מרום עיניך אל קדוש
24 ישראל: ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר
ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי
לבנון וכרתי ברושי מבחר ארזיו ואבואה
מלון קצהו יער כרמלו: אני קרתי ואשתה
מים ואחרב בכף רגלי כל יאורי מצור:
26 הלא שמעת למרחוק אתה עשיתיה
מימי קדם ועתה הביאתיה ותהי להשות
27 גלים עיר מבצר: ויושביה קצרי יד חתו
ובושו היו עשב שדה וירק דשא חציר
28 גגות וקדמה שדפה: ושבתך וצאתך
29 וביאתך ידעתי ותרגזך אלי: יען תרגזך
אלי ושאנן עלה באזניך ואשים חחי באפך
ומתגי בשפתותיך והשיבתיך בדרך אשר
30 באת: וזה לך האות אכול השנה ספיח
ובשנה השנית שחיש ובשנה השלשית זרעו
31 וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פריים: והיתה
השרידה בית יהודה הנשאר יוסיף שרש
32 למטה ועשה פרי למעלה: כי מירושלם
תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה
33 צבאות תעשה זאת: לכן כה אמר יהוה על
מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא
34 יירה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא יסלל
35 עליה סלעה: בדרך אשר בא בה ישוב
ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה: וגנותי
36 על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען
37 עבדי דוד: ויצא מלאך יהוה ויך במחנה
אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו
38 בבקר והנה כלם פגרים מתים: ויסע וילך
וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה:
ויהי הוא משתחוה בבית נסרך אלהיו
ואדרמלך ושראצר בניו הכוהו בחרב
ובנו אסרחדון תחתיו:

פרק לח.

1 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו
ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה
אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא
2 תחיה: וישב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל
3 אל יהוה: ויאמר אנה יהוה זכר נא את
אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם
והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי
4 גדול: ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר:
5 לך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי
דויד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את
דמעתך הנני יסף על ימיך חמש עשרה
6 שנה: ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר
הזאת והגנותי על העיר הזאת: וזה לך
האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר
7 הזה אשר דבר: הנני משיב את צל המעלות
אשר ירדה באחז בשמש אחור עשר
8 המעלות וישב השמש עשר מעלות במעלות
אשר ירדה: מכתב לחזקיהו מלך יהודה
בחלתו ויחי מחליו:
10 אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול
11 פקדתי יתר שנותי: אמרתי לא אראה יה
יה בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם
12 יושבי חדל: דורי נסע ונגלה מני כאהל
רעי קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום
13 עד לילה תשלימני: שויתי עד בוקר כארי
כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה
14 תשלימני: כעגור סוס אצפצף אהגה כיונה
עיני כלו למרום אדני עשקה ערבני:
15 מה אדבר ואמר לו והוא עשה כל נדדי
16 כל שנותי על מר נפשי: אדני עליהם יחיו
ולכל בהם חיי נפשי ותחלימני והחיני:
17 הנה לשלום מר לי מר ואתה חשקת נפשי
משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל
18 חטאותי: כי לא שאול תודך מות יהללך
לא יקוו יורדי בור אל אמתך: חי חי הוא
יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל
19 אמתך: יהוה להושיעני ונגינותי נשיר כל
ימי חיינו על בית יהוה:
21 ויאמר ישעיהו יקחו דבלת תאנים ויחבשו
22 על השחין ויחי: ויאמר חזקיהו מה אות
כי אעלה בית יהוה:

פרק לט.

1 בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן
מלך בבל ספרים וחנם אל חזקיהו כי שמע
2 כי חלה חזקיהו: וישמח עליהם חזקיהו
ויראם את בית נכתו את הכסף ואת הזהב
ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת בית
כליו ואת כל אשר נמצא באוצרותיו לא היה
דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל
3 ממשלתו: ויבא ישעיהו הנביא אל המלך
חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים
האלה ומאין באו אליך ויאמר חזקיהו
ארץ רחוקה באו אלי מבבל: ויאמר מה
ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר
בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתים
5 באוצרותי: ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע
6 דבר יהוה צבאות: הנה ימים באים ונשא
כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד
היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה:
7 ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו
ויהיו סריסים בהיכל מלך בבל: ויאמר
חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר
דברת ויאמר הלוא אם שלום ואמת יהיה
8 בימי: ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו
ואשר עשה את הברכה ואת התעלה והבא
את המים העירה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה: וישכב חזקיהו
עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו:

פרק מ.

1 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: דברו על
לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי
נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים
3 בכל חטאותיה: קול קורא במדבר פנו דרך
יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו: כל
גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה
העקוב למישור והרכסים לבקעה: ונגלה
כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה
6 דבר: קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל
הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה: יבש
חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן
8 חציר העם: יבש חציר נבל ציץ ודבר
9 אלהינו יקום לעולם: על הר גבה עלי לך
מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת
ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה
10 הנה אלהיכם: הנה אדני יהוה בחזק יבוא
וזרועו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו
11 לפניו: כרעה עדרו ירעה בזרועו יקבץ
טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל: מי מדד
בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל שלש
עפר הארץ ושקל בפלס והרים בפאים
13 וגבעות במאזנים: מי תכן את רוח יהוה
14 ואיש עצתו יודיענו: את מי נועץ ויבינהו
ויורהו בארח משפט ויורהו דעת ודרך
15 תבונות יודיענו: הן גוים כמר מדלי ונחשב
כשחק מאזנים הן איים כדק יטל: ולבנון
אין די בערה וחיתו אין די עולה: כל
הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו:
19 ואל מי תדמיון אל ופסל יערכנו לו: הפסל
נסכו יצרף צורף וצרפי זהב ירקענו ורתקות
20 כסף צורף: מסכן תרומה עץ לא יבחר
חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט:
21 הלוא תדעו אם לא תשמעו הלוא הגד
מראש לכם הלא הבינתם מוסדות הארץ:
22 הישב על חוג הארץ וישביה כחגבים
הנוטה כדק שמים ויפרשם כאהל לשבת:
23 הנתן רוזנים לאין משפט שופטי ארץ
24 כתהו עשה: אף בל נטעו אף בל זרעו אף
בל שרש בארץ גזעם וגם נשף בהם ויבשו
25 וסערה כקש תשאם: ואל מי תדמיוני
26 ואשוה יאמר קדוש: שאו מרום עיניכם
וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם
לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח
27 איש לא נעדר: למה תאמר יעקב ותדבר
ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי
28 יעבר: הלא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם
יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא יגע
29 אין חקר לתבונתו: נתן ליעף כח ולאין
30 אונים עצמה ירבה: ויעפו נערים ויגעו
31 ובחורים כשול יכשלו: וקוי יהוה יחליפו
כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו
ילכו ולא ייעפו:

פרק מא.

1 החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח
יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה:
2 מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן
לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו
3 כקש נדף קשתו: ירדפם יעבר שלם
4 ברגל לא יבא בארחות: מי פעל ועשה
קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת
5 אחרנים אני הוא: ראו איים ויראו קצות
6 הארץ יחרדו קרבו ויגשו אז: איש את
רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק: ויחזק
חרש את צורף מחליק פטיש את הולם
פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרות
7 לא ימוט: ואתה ישראל עבדי יעקב אשר
בחרתי בו זרע אברהם אהבי: אשר החזקתיך
מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך
עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך: אל תירא
כי עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך
אאמצך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין
11 צדקי: הן יבשו וכלמו כל הנחרים בך
יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך: תבקשם ולא
תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכלו כמו
13 אין אנשי צבאך: כי אני יהוה אלהיך
מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עזרתיך:
14 אל תירא תולעת יעקב מתי ישראל אני
עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל:
15 הנה שמתיך לחרוץ חדש בעל פיות תדוש
16 גבעות תשים כמוץ: תזרם ורוח תשאם
וסערה תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש
17 ישראל תתהלל: העניים והאביונים מבקשים
מים אין לשונם בצמא נשתה אני יהוה
18 אענם אלהי ישראל לא אעזבם: אפתח על
שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים
מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים:
19 אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו:
20 למען יראו וידעו וישימו ויחכמו יחדו כי
יד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה:
21 קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו עצומותי

17 הֹוִיעַ֣ בְּדִבְרֵי֔כֶם וַאֲמַרְתֶּ֕ם בַּמֶּ֥ה הֹוַעְנ֑וּ בֶּאֱמָרְכֶ֣ם כָּל־עֹשֵׂ֤ה רָע֙ טֹ֣וב ׀ בְּעֵינֵ֣י יְהוָ֔ה וּבָהֶ֥ם ה֖וּא חָפֵ֑ץ א֥וֹ אַיֵּ֖ה אֱלֹהֵ֥י הַמִּשְׁפָּֽט׃ ג א הִנְנִ֥י שֹׁלֵ֖חַ מַלְאָכִ֑י וּפִנָּ֥ה דֶ֙רֶךְ֙ לְפָנָ֔י וּפִתְאֹם֙ יָב֣וֹא אֶל־הֵיכָל֔וֹ הָאָד֕וֹן אֲשֶׁ֥ר אַתֶּ֖ם מְבַקְשִׁ֑ים וּמַלְאַ֤ךְ הַבְּרִית֙ אֲשֶׁ֣ר אַתֶּ֣ם חֲפֵצִ֔ים הִנֵּ֖ה בָּ֥א אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ ב וּמִ֣י מְכַלְכֵּ֔ל אֶת־י֖וֹם בֹּא֑וֹ וּמִ֥י הָעֹמֵ֖ד בְּהֵרָאֹתֽוֹ׃ כִּ֥י הוּא֙ כְּאֵ֣שׁ מְצָרֵ֔ף וּכְבֹרִ֖ית מְכַבְּסִֽים׃ ג וְיָשַׁ֣ב מְצָרֵ֣ף וּמְטַהֵ֔ר כֶּ֖סֶף וְטִהַ֣ר אֶת־בְּנֵ֣י לֵוִ֑י וְזִקַּ֣ק אֹתָ֗ם כַּזָּהָב֙ וְכַכָּ֣סֶף וְהָי֥וּ לַיהוָ֖ה מַגִּישֵׁ֥י מִנְחָ֖ה בִּצְדָקָֽה׃ ד וְעָרְבָ֤ה לַיהוָה֙ מִנְחַ֣ת יְהוּדָ֔ה וִירוּשָׁלִָ֑ם כִּימֵ֥י עוֹלָ֖ם וּכְשָׁנִ֥ים קַדְמֹנִיּֽוֹת׃ ה וְקָרַבְתִּ֤י אֲלֵיכֶם֙ לְמִשְׁפָּ֔ט וְהָיִ֣יתִי עֵ֗ד מְמַהֲרִ֤ים֙ בְּכַשָּׁפִ֔ים וּבְמְנָאֲפִ֖ים וּבַנִּשְׁבָּעִ֣ים לַשָּׁ֑קֶר וְעֹשְׁקֵ֤י שְׂכַר־שָׂכִיר֙ אַלְמָנָ֣ה וְיָת֔וֹם וְהַטֵּ֥י גֵ֖ר מִשְׁפָּ֑ט וְלֹ֥א יָרֵ֖אוּ אֹתִ֥י אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ ו כִּ֥י אֲנִ֖י יְהוָ֑ה לֹ֥א שָׁנִ֖יתִי וְאַתֶּ֣ם בְּנֵי־יַעֲקֹ֔ב לֹ֥א כְלִיתֶֽם׃ ז לְמִ֨ימֵ֤י אֲבֹתֵיכֶם֙ סַרְתֶּ֣ם מֵחֻקַּ֔י וְלֹ֥א שְׁמַרְתֶּ֖ם שׁ֣וּבוּ אֵלַ֑י וְאָשׁ֖וּבָה אֲלֵיכֶ֥ם אָמַ֖ר יְהוָ֣ה צְבָאֽוֹת׃ וַאֲמַרְתֶּ֕ם בַּמֶּ֥ה נָשׁ֖וּב ח הֲיִקְבַּ֥ע אָדָ֖ם אֱלֹהִ֑ים כִּ֤י אַתֶּם֙ קֹבְעִ֣ים אֹתִ֔י וַאֲמַרְתֶּ֕ם בַּמֶּ֥ה קְבַעֲנָ֖ךָ בַּמַּעֲשֵׂ֣ר וְהַתְּרוּמָֽה׃ ט בַּמְּאֵרָ֖ה אַתֶּ֣ם נֵאָרִ֑ים וְאֹתִ֥י אַתֶּ֛ם קֹבְעִ֖ים הַגּ֥וֹי כֻּלּֽוֹ׃ י הָבִ֨יאוּ֙ אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֵׂ֔ר אֶל־בֵּ֖ית הָאוֹצָ֑ר וִיהִי־טֶ֣רֶף בְּבֵיתִ֔י וּבְחָנ֥וּנִי נָ֖א בָּזֹ֑את אִם־לֹ֣א אֶפְתַּח־לָכֶ֞ם אֶת־אֲרֻבּ֣וֹת הַשָּׁמַ֗יִם וַהֲרִיקֹתִי־לָכֶ֥ם בְּרָכָ֖ה עַד־בְּלִי־דָֽי׃ יא וְגָעַרְתִּי֙ לָכֶ֣ם בָּאֹכֵ֔ל וְלֹֽא־יַשְׁחִ֥ת לָכֶ֖ם אֶת־פְּרִ֣י הָאֲדָמָ֑ה וְלֹֽא־תְשַׁכֵּ֥ל לָכֶ֛ם הַגֶּ֖פֶן בַּשָּׂדֶ֥ה אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ יב וְאִשְּׁר֣וּ אֶתְכֶ֔ם כָּל־הַגּוֹיִ֖ם כִּ֣י תִהְי֣וּ אַתֶּ֔ם אֶ֖רֶץ חֵפֶ֑ץ אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ יג חָזְקוּ֙ עָלַ֣י דִּבְרֵיכֶ֔ם אָמַ֖ר יְהוָ֑ה וַאֲמַרְתֶּ֕ם מַה־נִּדַּ֥בְּרְנוּ עָלֶֽיךָ׃ יד אֲמַרְתֶּ֗ם שָׁ֚וְא עֲבֹ֣ד אֱלֹהִ֔ים וּמַה־בֶּ֣צַע כִּ֤י שָׁמַ֙רְנוּ֙ מִשְׁמַרְתּ֔וֹ וְכִ֥י הָלַ֛כְנוּ קֹדְרָנִ֖ית מִפְּנֵ֥י יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ טו וְעַתָּ֥ה אֲנַ֛חְנוּ מְאַשְּׁרִ֖ים זֵדִ֑ים גַּם־נִבְנ֣וּ עֹשֵׂ֤י רִשְׁעָה֙ גַּם־בָּחֲנ֣וּ אֱלֹהִ֔ים וַיִּמָּלֵֽטוּ׃ טז אָ֣ז נִדְּבְר֔וּ יִרְאֵ֥י יְהוָ֖ה אִ֣ישׁ אֶל־רֵעֵ֑הוּ וַיַּקְשֵׁ֤ב יְהוָה֙ וַיִּשְׁמָ֔ע וַיִּכָּתֵ֥ב סֵפֶר־זִכָּר֖וֹן לְפָנָ֑יו לְיִרְאֵ֤י יְהוָה֙ וּלְחֹשְׁבֵ֣י שְׁמֽוֹ׃ יז וְהָי֤וּ לִי֙ אָמַ֣ר יְהוָ֣ה צְבָאוֹת֔ לַיּ֕וֹם אֲשֶׁ֥ר אֲנִ֖י עֹשֶׂ֑ה סְגֻלָּ֔ה וְחָמַלְתִּ֣י עֲלֵיהֶ֔ם כַּאֲשֶׁ֥ר יַחְמֹ֖ל אִ֥ישׁ עַל־בְּנ֖וֹ הָעֹבֵ֥ד אֹתֽוֹ׃ יח וְשַׁבְתֶּ֣ם וּרְאִיתֶ֔ם בֵּ֥ין צַדִּ֖יק לָרָשָׁ֑ע בֵּ֣ין עֹבֵ֥ד אֱלֹהִ֖ים לַאֲשֶׁ֥ר לֹא־עֲבָדֽוֹ׃ יט כִּ֣י הִנֵּ֤ה הַיּוֹם֙ בָּ֣א בֹּעֵ֣ר כַּתַּנּ֔וּר וְהָי֣וּ כָל־זֵדִ֔ים וְכָל־עֹשֵׂ֥ה רִשְׁעָ֖ה קַ֑שׁ וְלִהַ֣ט אֹתָ֗ם הַיּוֹם֙ הַבָּ֔א אָמַ֖ר יְהוָ֣ה צְבָא֑וֹת אֲשֶׁ֥ר לֹא־יַעֲזֹ֥ב לָהֶ֖ם שֹׁ֥רֶשׁ וְעָנָֽף׃ כ וְזָרְחָ֨ה לָכֶ֤ם יִרְאֵי֙ שְׁמִ֔י שֶׁ֥מֶשׁ צְדָקָ֖ה וּמַרְפֵּ֣א בִּכְנָפֶ֑יהָ וִיצָאתֶ֗ם וּפִשְׁתֶּם֙ כְּעֵגְלֵ֣י מַרְבֵּ֔ק כא וְעַסֹתֶ֣ם רְשָׁעִ֔ים כִּֽי־יִהְי֥וּ אֵ֖פֶר תַּחַ֣ת כַּפּ֣וֹת רַגְלֵיכֶ֑ם בְּי֣וֹם אֲשֶׁ֥ר אֲנִ֖י עֹשֶׂ֑ה אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ כב זִכְר֣וּ תּוֹרַת֮ מֹשֶׁ֣ה עַבְדִּי֒ אֲשֶׁ֨ר צִוִּיתִ֤י אֹתוֹ֙ בְּחֹרֵ֔ב עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵ֖ל חֻקִּ֥ים וּמִשְׁפָּטִֽים׃ כג הִנֵּ֨ה אָנֹכִ֜י שֹׁלֵ֣חַ לָכֶ֗ם אֵ֚ת אֵלִיָּ֣ה הַנָּבִיא֔ לִפְנֵ֖י בּ֣וֹא יוֹם־יְהוָ֑ה הַגָּד֣וֹל וְהַנּוֹרָ֔א כד וְהֵשִׁ֣יב לֵ֤ב אָבוֹת֙ עַל־בָּנִ֔ים וְלֵ֖ב בָּנִ֑ים עַל־אֲבוֹתָ֔ם פֶּן־אָב֥וֹא וְהִכֵּ֖יתִי אֶת־הָאָ֥רֶץ חֵֽרֶם׃

מלאכי: ב.

א וְעַתָּ֥ה אֲלֵיכֶ֖ם הַכֹּהֲנִ֥ים הַמִּצְוָ֖ה הַזֹּֽאת׃ ב אִם־לֹ֣א תִשְׁמָע֗וּ וְאִם־לֹ֤א תָשִׂ֙ימוּ֙ עַל־לֵ֔ב לָתֵ֥ת כָּב֖וֹד לִשְׁמִ֑י אָמַ֣ר יְהוָ֣ה צְבָאוֹת֒ וְשִׁלַּחְתִּ֤י בָכֶם֙ אֶת־הַמְּאֵרָ֔ה וְאָרַרְתִּ֖י אֶת־בִּרְכֹתֵיכֶ֑ם וְגַם־אֲרַרְתִּ֔יהָ כִּ֥י אֵינְכֶ֖ם שָׂמִ֥ים עַל־לֵֽב׃ ג הִנֵּ֤ה גֹעֵר֙ לָכֶ֣ם אֶת־הַזֶּ֔רַע וְזָרִ֥יתִי פֶ֖רֶשׁ עַל־פְּנֵיכֶ֑ם פֶּ֚רֶשׁ חַגֵּיכֶ֔ם וְנָשָׂ֥א אֶתְכֶ֖ם אֵלָֽיו׃ ד וִֽידַעְתֶּ֕ם כִּ֥י שִׁלַּ֖חְתִּי אֲלֵיכֶ֣ם אֶת־הַמִּצְוָ֣ה הַזֹּ֑את לִהְי֤וֹת בְּרִיתִי֙ אֶת־לֵוִ֔י אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ ה בְּרִיתִ֥י הָיְתָ֛ה אִתּ֖וֹ הַחַיִּ֣ים וְהַשָּׁל֑וֹם וָאֶתְּנֵ֣ם ל֔וֹ מוֹרָ֖א וַיִּירָאֵ֑נִי וּמִפְּנֵ֥י שְׁמִ֖י נִחַ֥ת הוּא׃ ו תּוֹרַ֤ת אֱמֶת֙ הָיְתָ֣ה בְּפִ֔יהוּ וְעַוְלָ֖ה לֹא־נִמְצָ֣א בִשְׂפָתָ֑יו בְּשָׁל֤וֹם וּבְמִישׁוֹר֙ הָלַ֣ךְ אִתִּ֔י וְהֵשִׁ֥יב רַבִּ֖ים מֵעָוֹֽן׃ ז כִּֽי־שִׂפְתֵ֤י כֹהֵן֙ יִשְׁמְר֣וּ דָ֔עַת וְתוֹרָ֖ה יְבַקְשׁ֣וּ מִפִּ֑יהוּ כִּ֥י מַלְאַ֛ךְ יְהוָ֥ה צְבָאוֹת֖ הֽוּא׃ ח וְאַתֶּ֣ם סַרְתֶּ֣ם מִן־הַדֶּ֔רֶךְ הִכְשַׁלְתֶּ֥ם רַבִּ֖ים בַּתּוֹרָ֑ה שִׁחַתֶּ֕ם בְּרִ֥ית הַלֵּוִ֖י אָמַ֥ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ ט וְגַם־אֲנִ֞י נָתַ֤תִּי אֶתְכֶם֙ נִבְזִ֣ים וּשְׁפָלִ֔ים לְכֹ֖ל הָעָ֑ם כְּפִ֨י אֲשֶׁ֤ר אֵינְכֶם֙ שֹׁמְרִ֣ים אֶת־דְּרָכַ֔י וְנֹשְׂאִ֥ים פָּנִ֖ים בַּתּוֹרָֽה׃ י הֲלֹא־אָ֤ב אֶחָד֙ לְכֻלָּ֔נוּ הֲלֹא־אֵ֥ל אֶחָ֖ד בְּרָאָ֑נוּ מַדּ֣וּעַ נִבְגַּ֤ד אִישׁ־בְּאָחִיו֙ לְחַלֵּ֔ל בְּרִ֖ית אֲבֹתֵֽינוּ׃ יא בָּגַ֤ד יְהוּדָה֙ וְתוֹעֵבָ֣ה נֶעֶשְׂתָ֔ה בְּיִשְׂרָאֵ֖ל וּבִירוּשָׁלִָ֑ם כִּ֣י חִלֵּ֤ל יְהוּדָה֙ קֹ֣דֶשׁ יְהוָ֔ה אֲשֶׁ֥ר אָהֵ֖ב וּבָ֣עַל בַּת־אֵ֥ל נֵכָֽר׃ יב יַכְרֵ֨ת יְהוָ֜ה לָאִ֣ישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂ֗נָּה עֵ֤ר וְעֹנֶה֙ מֵאָהֳלֵ֣י יַעֲקֹ֔ב וּמַגִּ֥ישׁ מִנְחָ֖ה לַיהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ יג וְזֹ֣את שֵׁנִ֔ית תַּעֲשׂ֖וּ כַּסּ֣וֹת דִּמְעָ֣ה אֶת־מִזְבַּ֣ח יְהוָ֑ה בְּכִ֥י וַאֲנָקָ֖ה מֵאֵ֣ין ע֗וֹד פָּנ֤וֹת אֶל־הַמִּנְחָה֙ וְלָקַ֣חַת רָצ֔וֹן מִיָּדְכֶֽם׃ יד וַאֲמַרְתֶּ֕ם עַל־מָ֥ה עַל־כִּ֡י יְהוָה֩ הֵעִ֨יד בֵּינְךָ֜ וּבֵ֣ין אֵ֣שֶׁת נְעוּרֶ֗יךָ אֲשֶׁ֨ר אַתָּ֤ה בָגַ֙דְתָּ֙ בָּ֔הּ וְהִ֥יא חֲבֶרְתְּךָ֖ וְאֵ֥שֶׁת בְּרִיתֶֽךָ׃ טו וְלֹא־אֶחָ֣ד עָשָׂ֔ה וּשְׁאֵרִ֥ית רוּחַ֖ לוֹ֑ וּמָה֙ הָאֶחָ֔ד מְבַקֵּ֖שׁ זֶ֣רַע אֱלֹהִ֑ים וְנִשְׁמַרְתֶּ֖ם בְּרוּחֲכֶ֔ם וּבְאֵ֥שֶׁת נְעוּרֶ֖יךָ אַל־יִבְגֹֽד׃ טז כִּֽי־שָׂנֵ֣א שִׁלַּ֔ח אָמַ֖ר יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וְכִסָּ֤ה חָמָס֙ עַל־לְבוּשׁ֔וֹ אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ וְנִשְׁמַרְתֶּ֖ם בְּרוּחֲכֶ֑ם וְלֹ֥א תִבְגֹֽדוּ׃ יז הוֹגַעְתֶּ֤ם יְהוָה֙ בְּדִבְרֵיכֶ֔ם וַאֲמַרְתֶּ֕ם בַּמֶּ֥ה הוֹגָ֑עְנוּ בֶּאֱמָרְכֶ֣ם כָּל־עֹשֵׂ֤ה רָע֙ טֹ֣וב ׀ בְּעֵינֵ֣י יְהוָ֔ה וּבָהֶ֥ם ה֖וּא חָפֵ֑ץ א֥וֹ אַיֵּ֖ה אֱלֹהֵ֥י הַמִּשְׁפָּֽט׃ ג א הִנְנִ֥י שֹׁלֵ֖חַ מַלְאָכִ֑י וּפִנָּ֥ה דֶ֙רֶךְ֙ לְפָנָ֔י וּפִתְאֹם֙ יָב֣וֹא אֶל־הֵיכָל֔וֹ הָאָד֕וֹן אֲשֶׁ֥ר אַתֶּ֖ם מְבַקְשִׁ֑ים וּמַלְאַ֤ךְ הַבְּרִית֙ אֲשֶׁ֣ר אַתֶּ֣ם חֲפֵצִ֔ים הִנֵּ֖ה בָּ֥א אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ ב וּמִ֣י מְכַלְכֵּ֔ל אֶת־י֖וֹם בֹּא֑וֹ וּמִ֥י הָעֹמֵ֖ד בְּהֵרָאֹתֽוֹ׃ כִּ֥י הוּא֙ כְּאֵ֣שׁ מְצָרֵ֔ף וּכְבֹרִ֖ית מְכַבְּסִֽים׃ ג וְיָשַׁ֣ב מְצָרֵ֣ף וּמְטַהֵ֔ר כֶּ֖סֶף וְטִהַ֣ר אֶת־בְּנֵ֣י לֵוִ֑י וְזִקַּ֣ק אֹתָ֗ם כַּזָּהָב֙ וְכַכָּ֣סֶף וְהָי֥וּ לַיהוָ֖ה מַגִּישֵׁ֥י מִנְחָ֖ה בִּצְדָקָֽה׃ ד וְעָרְבָ֤ה לַיהוָה֙ מִנְחַ֣ת יְהוּדָ֔ה וִירוּשָׁלִָ֑ם כִּימֵ֥י עוֹלָ֖ם וּכְשָׁנִ֥ים קַדְמֹנִיּֽוֹת׃ ה וְקָרַבְתִּ֤י אֲלֵיכֶם֙ לְמִשְׁפָּ֔ט וְהָיִ֣יתִי עֵ֗ד מְמַהֲרִ֤ים֙ בְּכַשָּׁפִ֔ים וּבְמְנָאֲפִ֖ים וּבַנִּשְׁבָּעִ֣ים לַשָּׁ֑קֶר וְעֹשְׁקֵ֤י שְׂכַר־שָׂכִיר֙ אַלְמָנָ֣ה וְיָת֔וֹם וְהַטֵּ֥י גֵ֖ר מִשְׁפָּ֑ט וְלֹ֥א יָרֵ֖אוּ אֹתִ֥י אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ ו כִּ֥י אֲנִ֖י יְהוָ֑ה לֹ֥א שָׁנִ֖יתִי וְאַתֶּ֣ם בְּנֵי־יַעֲקֹ֔ב לֹ֥א כְלִיתֶֽם׃ ז לְמִ֨ימֵ֤י אֲבֹתֵיכֶם֙ סַרְתֶּ֣ם מֵחֻקַּ֔י וְלֹ֥א שְׁמַרְתֶּ֖ם שׁ֣וּבוּ אֵלַ֑י וְאָשׁ֖וּבָה אֲלֵיכֶ֥ם אָמַ֖ר יְהוָ֣ה צְבָאֽוֹת׃ וַאֲמַרְתֶּ֕ם בַּמֶּ֥ה נָשׁ֖וּב ח הֲיִקְבַּ֥ע אָדָ֖ם אֱלֹהִ֑ים כִּ֤י אַתֶּם֙ קֹבְעִ֣ים אֹתִ֔י וַאֲמַרְתֶּ֕ם בַּמֶּ֥ה קְבַעֲנָ֖ךָ בַּמַּעֲשֵׂ֣ר וְהַתְּרוּמָֽה׃ ט בַּמְּאֵרָ֖ה אַתֶּ֣ם נֵאָרִ֑ים וְאֹתִ֥י אַתֶּ֛ם קֹבְעִ֖ים הַגּ֥וֹי כֻּלּֽוֹ׃ י הָבִ֨יאוּ֙ אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֵׂ֔ר אֶל־בֵּ֖ית הָאוֹצָ֑ר וִיהִי־טֶ֣רֶף בְּבֵיתִ֔י וּבְחָנ֥וּנִי נָ֖א בָּזֹ֑את אִם־לֹ֣א אֶפְתַּח־לָכֶ֞ם אֶת־אֲרֻבּ֣וֹת הַשָּׁמַ֗יִם וַהֲרִיקֹתִי־לָכֶ֥ם בְּרָכָ֖ה עַד־בְּלִי־דָֽי׃ יא וְגָעַרְתִּי֙ לָכֶ֣ם בָּאֹכֵ֔ל וְלֹֽא־יַשְׁחִ֥ת לָכֶ֖ם אֶת־פְּרִ֣י הָאֲדָמָ֑ה וְלֹֽא־תְשַׁכֵּ֥ל לָכֶ֛ם הַגֶּ֖פֶן בַּשָּׂדֶ֥ה אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ יב וְאִשְּׁר֣וּ אֶתְכֶ֔ם כָּל־הַגּוֹיִ֖ם כִּ֣י תִהְי֣וּ אַתֶּ֔ם אֶ֖רֶץ חֵפֶ֑ץ אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ יג חָזְקוּ֙ עָלַ֣י דִּבְרֵיכֶ֔ם אָמַ֖ר יְהוָ֑ה וַאֲמַרְתֶּ֕ם מַה־נִּדַּ֥בְּרְנוּ עָלֶֽיךָ׃ יד אֲמַרְתֶּ֗ם שָׁ֚וְא עֲבֹ֣ד אֱלֹהִ֔ים וּמַה־בֶּ֣צַע כִּ֤י שָׁמַ֙רְנוּ֙ מִשְׁמַרְתּ֔וֹ וְכִ֥י הָלַ֛כְנוּ קֹדְרָנִ֖ית מִפְּנֵ֥י יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ טו וְעַתָּ֥ה אֲנַ֛חְנוּ מְאַשְּׁרִ֖ים זֵדִ֑ים גַּם־נִבְנ֣וּ עֹשֵׂ֤י רִשְׁעָה֙ גַּם־בָּחֲנ֣וּ אֱלֹהִ֔ים וַיִּמָּלֵֽטוּ׃ טז אָ֣ז נִדְּבְר֔וּ יִרְאֵ֥י יְהוָ֖ה אִ֣ישׁ אֶל־רֵעֵ֑הוּ וַיַּקְשֵׁ֤ב יְהוָה֙ וַיִּשְׁמָ֔ע וַיִּכָּתֵ֥ב סֵפֶר־זִכָּר֖וֹן לְפָנָ֑יו לְיִרְאֵ֤י יְהוָה֙ וּלְחֹשְׁבֵ֣י שְׁמֽוֹ׃ יז וְהָי֤וּ לִי֙ אָמַ֣ר יְהוָ֣ה צְבָאוֹת֔ לַיּ֕וֹם אֲשֶׁ֥ר אֲנִ֖י עֹשֶׂ֑ה סְגֻלָּ֔ה וְחָמַלְתִּ֣י עֲלֵיהֶ֔ם כַּאֲשֶׁ֥ר יַחְמֹ֖ל אִ֥ישׁ עַל־בְּנ֖וֹ הָעֹבֵ֥ד אֹתֽוֹ׃ יח וְשַׁבְתֶּ֣ם וּרְאִיתֶ֔ם בֵּ֥ין צַדִּ֖יק לָרָשָׁ֑ע בֵּ֣ין עֹבֵ֥ד אֱלֹהִ֖ים לַאֲשֶׁ֥ר לֹא־עֲבָדֽוֹ׃ יט כִּ֣י הִנֵּ֤ה הַיּוֹם֙ בָּ֣א בֹּעֵ֣ר כַּתַּנּ֔וּר וְהָי֣וּ כָל־זֵדִ֔ים וְכָל־עֹשֵׂ֥ה רִשְׁעָ֖ה קַ֑שׁ וְלִהַ֣ט אֹתָ֗ם הַיּוֹם֙ הַבָּ֔א אָמַ֖ר יְהוָ֣ה צְבָא֑וֹת אֲשֶׁ֥ר לֹא־יַעֲזֹ֥ב לָהֶ֖ם שֹׁ֥רֶשׁ וְעָנָֽף׃ כ וְזָרְחָ֨ה לָכֶ֤ם יִרְאֵי֙ שְׁמִ֔י שֶׁ֥מֶשׁ צְדָקָ֖ה וּמַרְפֵּ֣א בִּכְנָפֶ֑יהָ וִיצָאתֶ֗ם וּפִשְׁתֶּם֙ כְּעֵגְלֵ֣י מַרְבֵּ֔ק כא וְעַסֹתֶ֣ם רְשָׁעִ֔ים כִּֽי־יִהְי֥וּ אֵ֖פֶר תַּחַ֣ת כַּפּ֣וֹת רַגְלֵיכֶ֑ם בְּי֣וֹם אֲשֶׁ֥ר אֲנִ֖י עֹשֶׂ֑ה אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ כב זִכְר֣וּ תּוֹרַת֮ מֹשֶׁ֣ה עַבְדִּי֒ אֲשֶׁ֨ר צִוִּיתִ֤י אֹתוֹ֙ בְּחֹרֵ֔ב עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵ֖ל חֻקִּ֥ים וּמִשְׁפָּטִֽים׃ כג הִנֵּ֨ה אָנֹכִ֜י שֹׁלֵ֣חַ לָכֶ֗ם אֵ֚ת אֵלִיָּ֣ה הַנָּבִיא֔ לִפְנֵ֖י בּ֣וֹא יוֹם־יְהוָ֑ה הַגָּד֣וֹל וְהַנּוֹרָ֔א כד וְהֵשִׁ֣יב לֵ֤ב אָבוֹת֙ עַל־בָּנִ֔ים וְלֵ֖ב בָּנִ֑ים עַל־אֲבוֹתָ֔ם פֶּן־אָב֥וֹא וְהִכֵּ֖יתִי אֶת־הָאָ֥רֶץ חֵֽרֶם׃

מלאכי: ב.

א וְעַתָּ֥ה אֲלֵיכֶ֖ם הַכֹּהֲנִ֥ים הַמִּצְוָ֖ה הַזֹּֽאת׃ ב אִם־לֹ֣א תִשְׁמָע֗וּ וְאִם־לֹ֤א תָשִׂ֙ימוּ֙ עַל־לֵ֔ב לָתֵ֥ת כָּב֖וֹד לִשְׁמִ֑י אָמַ֣ר יְהוָ֣ה צְבָאוֹת֒ וְשִׁלַּחְתִּ֤י בָכֶם֙ אֶת־הַמְּאֵרָ֔ה וְאָרַרְתִּ֖י אֶת־בִּרְכֹתֵיכֶ֑ם וְגַם־אֲרַרְתִּ֔יהָ כִּ֥י אֵינְכֶ֖ם שָׂמִ֥ים עַל־לֵֽב׃ ג הִנֵּ֤ה גֹעֵר֙ לָכֶ֣ם אֶת־הַזֶּ֔רַע וְזָרִ֥יתִי פֶ֖רֶשׁ עַל־פְּנֵיכֶ֑ם פֶּ֚רֶשׁ חַגֵּיכֶ֔ם וְנָשָׂ֥א אֶתְכֶ֖ם אֵלָֽיו׃ ד וִֽידַעְתֶּ֕ם כִּ֥י שִׁלַּ֖חְתִּי אֲלֵיכֶ֣ם אֶת־הַמִּצְוָ֣ה הַזֹּ֑את לִהְי֤וֹת בְּרִיתִי֙ אֶת־לֵוִ֔י אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ ה בְּרִיתִ֥י הָיְתָ֛ה אִתּ֖וֹ הַחַיִּ֣ים וְהַשָּׁל֑וֹם וָאֶתְּנֵ֣ם ל֔וֹ מוֹרָ֖א וַיִּירָאֵ֑נִי וּמִפְּנֵ֥י שְׁמִ֖י נִחַ֥ת הוּא׃ ו תּוֹרַ֤ת אֱמֶת֙ הָיְתָ֣ה בְּפִ֔יהוּ וְעַוְלָ֖ה לֹא־נִמְצָ֣א בִשְׂפָתָ֑יו בְּשָׁל֤וֹם וּבְמִישׁוֹר֙ הָלַ֣ךְ אִתִּ֔י וְהֵשִׁ֥יב רַבִּ֖ים מֵעָוֹֽן׃ ז כִּֽי־שִׂפְתֵ֤י כֹהֵן֙ יִשְׁמְר֣וּ דָ֔עַת וְתוֹרָ֖ה יְבַקְשׁ֣וּ מִפִּ֑יהוּ כִּ֥י מַלְאַ֛ךְ יְהוָ֥ה צְבָאוֹת֖ הֽוּא׃ ח וְאַתֶּ֣ם סַרְתֶּ֣ם מִן־הַדֶּ֔רֶךְ הִכְשַׁלְתֶּ֥ם רַבִּ֖ים בַּתּוֹרָ֑ה שִׁחַתֶּ֕ם בְּרִ֥ית הַלֵּוִ֖י אָמַ֥ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ ט וְגַם־אֲנִ֞י נָתַ֤תִּי אֶתְכֶם֙ נִבְזִ֣ים וּשְׁפָלִ֔ים לְכֹ֖ל הָעָ֑ם כְּפִ֨י אֲשֶׁ֤ר אֵינְכֶם֙ שֹׁמְרִ֣ים אֶת־דְּרָכַ֔י וְנֹשְׂאִ֥ים פָּנִ֖ים בַּתּוֹרָֽה׃ י הֲלֹא־אָ֤ב אֶחָד֙ לְכֻלָּ֔נוּ הֲלֹא־אֵ֥ל אֶחָ֖ד בְּרָאָ֑נוּ מַדּ֣וּעַ נִבְגַּ֤ד אִישׁ־בְּאָחִיו֙ לְחַלֵּ֔ל בְּרִ֖ית אֲבֹתֵֽינוּ׃ יא בָּגַ֤ד יְהוּדָה֙ וְתוֹעֵבָ֣ה נֶעֶשְׂתָ֔ה בְּיִשְׂרָאֵ֖ל וּבִירוּשָׁלִָ֑ם כִּ֣י חִלֵּ֤ל יְהוּדָה֙ קֹ֣דֶשׁ יְהוָ֔ה אֲשֶׁ֥ר אָהֵ֖ב וּבָ֣עַל בַּת־אֵ֥ל נֵכָֽר׃ יב יַכְרֵ֨ת יְהוָ֜ה לָאִ֣ישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂ֗נָּה עֵ֤ר וְעֹנֶה֙ מֵאָהֳלֵ֣י יַעֲקֹ֔ב וּמַגִּ֥ישׁ מִנְחָ֖ה לַיהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ יג וְזֹ֣את שֵׁנִ֔ית תַּעֲשׂ֖וּ כַּסּ֣וֹת דִּמְעָ֣ה אֶת־מִזְבַּ֣ח יְהוָ֑ה בְּכִ֥י וַאֲנָקָ֖ה מֵאֵ֣ין ע֗וֹד פָּנ֤וֹת אֶל־הַמִּנְחָה֙ וְלָקַ֣חַת רָצ֔וֹן מִיָּדְכֶֽם׃ יד וַאֲמַרְתֶּ֕ם עַל־מָ֥ה עַל־כִּ֡י יְהוָה֩ הֵעִ֨יד בֵּינְךָ֜ וּבֵ֣ין אֵ֣שֶׁת נְעוּרֶ֗יךָ אֲשֶׁ֨ר אַתָּ֤ה בָגַ֙דְתָּ֙ בָּ֔הּ וְהִ֥יא חֲבֶרְתְּךָ֖ וְאֵ֥שֶׁת בְּרִיתֶֽךָ׃ טו וְלֹא־אֶחָ֣ד עָשָׂ֔ה וּשְׁאֵרִ֥ית רוּחַ֖ לוֹ֑ וּמָה֙ הָאֶחָ֔ד מְבַקֵּ֖שׁ זֶ֣רַע אֱלֹהִ֑ים וְנִשְׁמַרְתֶּ֖ם בְּרוּחֲכֶ֔ם וּבְאֵ֥שֶׁת נְעוּרֶ֖יךָ אַל־יִבְגֹֽד׃ טז כִּֽי־שָׂנֵ֣א שִׁלַּ֔ח אָמַ֖ר יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וְכִסָּ֤ה חָמָס֙ עַל־לְבוּשׁ֔וֹ אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ וְנִשְׁמַרְתֶּ֖ם בְּרוּחֲכֶ֑ם וְלֹ֥א תִבְגֹֽדוּ׃ יז הוֹגַעְתֶּ֤ם יְהוָה֙ בְּדִבְרֵיכֶ֔ם וַאֲמַרְתֶּ֕ם בַּמֶּ֥ה הוֹגָ֑עְנוּ בֶּאֱמָרְכֶ֣ם כָּל־עֹשֵׂ֤ה רָע֙ טֹ֣וב ׀ בְּעֵינֵ֣י יְהוָ֔ה וּבָהֶ֥ם ה֖וּא חָפֵ֑ץ א֥וֹ אַיֵּ֖ה אֱלֹהֵ֥י הַמִּשְׁפָּֽט׃ ג א הִנְנִ֥י שֹׁלֵ֖חַ מַלְאָכִ֑י וּפִנָּ֥ה דֶ֙רֶךְ֙ לְפָנָ֔י וּפִתְאֹם֙ יָב֣וֹא אֶל־הֵיכָל֔וֹ הָאָד֕וֹן אֲשֶׁ֥ר אַתֶּ֖ם מְבַקְשִׁ֑ים וּמַלְאַ֤ךְ הַבְּרִית֙ אֲשֶׁ֣ר אַתֶּ֣ם חֲפֵצִ֔ים הִנֵּ֖ה בָּ֥א אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃ ב וּמִ֣י מְכַלְכֵּ֔ל אֶת־י֖וֹם בֹּא֑וֹ וּמִ֥י הָעֹמֵ֖ד בְּהֵרָאֹתֽוֹ׃ כִּ֥י הוּא֙ כְּאֵ֣שׁ מְצָרֵ֔ף וּכְבֹרִ֖ית מְכַבְּסִֽים׃ ג וְיָשַׁ֣ב מְצָרֵ֣ף וּמְטַהֵ֔ר כֶּ֖סֶף וְטִהַ֣ר אֶת־בְּנֵ֣י לֵוִ֑י וְזִקַּ֣ק אֹתָ֗ם כַּזָּהָב֙ וְכַכָּ֣סֶף וְהָי֥וּ לַיהוָ֖ה מַגִּישֵׁ֥י מִנְחָ֖ה בִּצְדָקָֽה׃ ד וְעָרְבָ֤ה לַיהוָה֙ מִנְחַ֣ת יְהוּדָ֔ה וִירוּשָׁלִָ֑ם כִּימֵ֥י עוֹלָ֖ם וּכְשָׁנִ֥ים קַדְמֹנִיּֽוֹת׃ ה וְקָרַבְתִּ֤י אֲלֵיכֶם֙ לְמִשְׁפָּ֔ט וְהָיִ֣יתִי עֵ֗ד מְמַהֲרִ֤ים֙ בְּכַשָּׁפִ֔ים וּבְמְנָאֲפִ֖ים וּבַנִּשְׁבָּעִ֣ים לַשָּׁ֑קֶר וְעֹשְׁקֵ֤י שְׂ

10 עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה: מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ
11 וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ: יְקוּמוּן עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא יָדָעְתִּי
12 יִשְׁאָלוּנִי: מְשַׁלְּמִים רָעָה תַּחַת טוֹבָה שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי:
13 וַאֲנִי בִּלְבוּשָׁם שַׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל
14 חֵיקִי תָּשׁוּב: כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כְּאֵבֶל אֵם קוֹדֵר
15 שַׁחוֹתִי: וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי נֵכִים וְלֹא
16 יָדָעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ: בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי
17 שִׁנָּיו: אֲדֹנָי כַּמָּה תִּרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֹתָם יְחִידָתִי
18 מִכְּפִירִים: אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ:
19 אַל יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר שׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ עָיִן:
20 כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל רִגְעֵי אֶרֶץ דְּבֵרֵי מִרְמָה יַחְשֹׁבוּן:
21 וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח רָאָה עֵינֵנוּ: רָאִיתָה יְהוָה
22 אַל תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי: הָעִירָה וְהָקִיצָה
23 לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי: שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה
24 אֱלֹהָי וְאַל יִשְׂמְחוּ לִי: אַל יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ
25 אַל יֹאמְרוּ בִלַּעְנוּהוּ: יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי
26 יִלְבְּשׁוּ בוּשָׁה וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי: יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ
27 חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה הֶחָפֵץ שְׁלוֹם
28 עַבְדּוֹ: וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ:

לתמנצח: לו.

לְעַבֶד יְהוָה לְדָוִד: נְאֻם פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין
2 פַּחַד אֱלֹהִים נֶגֶד עֵינָיו: כִּי הֶחֱלִק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא
3 עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא: דִּבְרֵי פִיהוּ אָוֶן וּמִרְמָה חָדַל הִשְׂכִּיל
4 לְהֵיטִיב: אָוֶן יְהַגֶּה עַל מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל דֶּרֶךְ לֹא טוֹב
5 רָע לֹא יִמְאָס: יְהוָה בַּהַשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד שְׁחָקִים:
6 צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה
7 תּוֹשִׁיעַ יְהוָה: מָה יָקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל
8 כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן: יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם:
9 כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר: מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ
10 לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי לֵב: אַל תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה
11 וְיַד רְשָׁעִים אַל תְּנִדֵנִי: שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דָּחוּ וְלֹא
12 יָכְלוּ קוּם:

לדוד: לז.

אַל תִּתְחַר בַּמְרֵעִים אַל תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי עַוְלָה: כִּי כֶחָצִיר
2 מְהֵרָה יִמָּלוּ וְכִירֹק דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן: בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב
3 שְׁכָן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה: וְהִתְעַנַּג עַל יְהוָה וְיִתֶּן לְךָ
4 מִשְׁאֲלוֹת לִבֶּךָ: גּוֹל עַל יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא
5 יַעֲשֶׂה: וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטֶךָ כַּצָּהֳרָיִם:
6 דּוֹם לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אַל תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ
7 בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזִמּוֹת: הֶרֶף מֵאַף וַעֲזֹב חֵמָה אַל תִּתְחַר
8 אַךְ לְהָרֵעַ: כִּי מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן וְקוֵי יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ
9 אָרֶץ: וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ:
10 וַעֲנָוִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל רֹב שָׁלוֹם: זוֹמֵם רָשָׁע
11 לַצַּדִּיק וְחָרֹק עָלָיו שִׁנָּיו: אֲדֹנָי יִשְׂחַק לוֹ כִּי רָאָה כִּי
12 יָבוֹא יוֹמוֹ: חֶרֶב פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ קַשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי
13 וְאֶבְיוֹן לִטְבֹּחַ יְשָׁרֵי דָרֶךְ: חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם וְקַשְׁתוֹתָם
14 תִּשָּׁבַרְנָה: טוֹב מְעַט לַצַּדִּיק מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים:
15 כִּי זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה וְסֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה:
16 יוֹדֵעַ יְהוָה יְמֵי תְמִימִם וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶה: לֹא יֵבֹשׁוּ
17 בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רְעָבוֹן יִשְׂבָּעוּ: כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ וְאֹיְבֵי
18 יְהוָה כִּיקַר כָּרִים כָּלוּ בֶּעָשָׁן כָּלּוּ: לֹוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם
19 וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן: כִּי מְבֹרָכָיו יִירְשׁוּ אָרֶץ וּמְקֻלָּלָיו
20 יִכָּרֵתוּ: מֵיְהוָה מְצְעֲדֵי גֶבֶר כּוֹנָנוּ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ:
21 כִּי יִפֹּל לֹא יוּטָל כִּי יְהוָה סוֹמֵךְ יָדוֹ: נַעַר הָיִיתִי גַּם
22 זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לֶחֶם:
23 כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה: סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב
24 וּשְׁכֹן לְעוֹלָם: כִּי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו
25 לְעוֹלָם נִשְׁמָרוּ וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָת: צַדִּיקִים יִירְשׁוּ אָרֶץ
26 וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ: פִּי צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר
27 מִשְׁפָּט: תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֻׁרָיו: צוֹפֶה רָשָׁע
28 לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ לַהֲמִיתוֹ: יְהוָה לֹא יַעַזְבֶנּוּ בְיָדוֹ וְלֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ
29 בְּהִשָּׁפְטוֹ: קַוֵּה אֶל יְהוָה וּשְׁמֹר דַּרְכּוֹ וִירוֹמִמְךָ לָרֶשֶׁת
30 אָרֶץ בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְיַלֵּל
31 כְּאֶזְרָח רַעֲנָן: וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ וָאֲבַקְשֵׁהוּ וְלֹא נִמְצָא:
32 שְׁמֹר תָּם וּרְאֵה יָשָׁר כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם: וּפֹשְׁעִים
33 נִשְׁמְדוּ יָחַד אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרָתָה: וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים
34 מֵיְהוָה מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה: וַיַּעְזְרֵם יְהוָה וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם
35 מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

לדוד: לח.

לְהַזְכִּיר: יְהוָה אַל בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וּבַחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי:
2 כִּי חִצֶּיךָ נִחֲתוּ בִי וַתִּנָּחֵת עָלַי יָדֶךָ: אֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי
3 מִפְּנֵי זַעְמֶךָ אֵין שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתִי: כִּי עֲוֹנֹתַי
4 עָבְרוּ רֹאשִׁי כְּמַשָּׂא כְּבֵדוּ מִמֶּנִּי: הִבְאִישׁוּ נָמַקּוּ חַבֻּרֹתַי
5 מִפְּנֵי אִוַּלְתִּי: נַעֲוֵיתִי שָׁחֹתִי עַד מְאֹד כָּל הַיּוֹם קוֹדֵר
6 הִלָּכְתִּי: כִּי כְסָלַי מָלְאוּ נִקְלֶה וְאֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי:
7 נִפְוֵיתִי וְנִדְכֵּיתִי עַד מְאֹד שָׁאַגְתִּי מִנַּהֲמַת לִבִּי: אֲדֹנָי
8 נֶגְדְּךָ כָל תַּאֲוָתִי וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא נִסְתָּרָה: לִבִּי סָחַר
9 כֹּחִי עֲזָבָנִי וְאוֹר עֵינַי גַּם הֵמָּה אֵין אִתִּי: אֹהֲבַי וְרֵעַי
10 מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמֹדוּ וּקְרוֹבַי מֵרָחוֹק עָמָדוּ: וַיִּנְקְשׁוּ מְבַקְשֵׁי
11 נַפְשִׁי וְדֹרְשֵׁי רָעָתִי דִּבְּרוּ הַוּוֹת וּמִרְמוֹת כָּל הַיּוֹם יֶהְגּוּ:
12 וַאֲנִי כְּחֵרֵשׁ לֹא אֶשְׁמָע וּכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח פִּיו: וָאֱהִי כְּאִישׁ
13 אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמָע וְאֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת: כִּי לְךָ יְהוָה הוֹחָלְתִּי
14 אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי: כִּי אָמַרְתִּי פֶּן יִשְׂמְחוּ לִי פֶּן
15 בְּהָמוֹט רַגְלִי עָלַי יַגְדִּילוּ: כִּי אֲנִי לְצֶלַע נָכוֹן וּמַכְאוֹבִי
16 נֶגְדִּי תָמִיד: כִּי אֲנִי אַגִּיד עֲוֹנִי אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי:
17 וְאֹיְבַי חַיִּים עָצְמוּ וְרַבּוּ שֹׂנְאַי שֶׁקֶר: וּמְשַׁלְּמֵי רָעָה תַּחַת
18 טוֹבָה יְשִׂטְנוּנִי תַּחַת רָדְפִי טוֹב: אַל תַּעַזְבֵנִי יְהוָה אֱלֹהַי
19 אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי: חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי:

ܗܝ ܟܠܗ ܕܚܠܘܗܝ: ܘܡܫܬܐܠܝܢ ܡܢܗ ܠܐ ܡܬܚܣܪܝܢ܀
10 ܟܦܝܪ̈ܐ ܐܬܗܦܟܘ: ܘܟܦܢܘ ܥܬܝܪ̈ܐ: ܘܒܥܘ̈ܗܝ ܕܡܪܝܐ
11 ܠܐ ܢܚܣܪܘܢ ܛܒ̈ܬܐ܀ ܬܐܘ ܒܢ̈ܝ ܫܡܥܘܢܝ ܠܕܚܠܬܗ
ܕܡܪܝܐ ܐܠܦܟܘܢ: ܘܡܘ̈ܕܥܢܝ ܒܕܘܟܝܐ ܩܕܝܫܐ ܗܘܘ܀
12 ܘܐܝܢܘ ܓܒܪܐ ܕܨܒܐ ܠܚ̈ܝܐ ܘܪܚܡ ܠܡܚܙܐ:
ܘܡܛܠܬ ܝܘ̈ܡܬܐ ܘܬܚܙܐ: ܛܒ̈ܬܐ ܟܠܗ ܕܝܢ ܗܘܘ܀
13 ܢܛܪ ܠܫܢܟ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܠܐ ܢܡܠܠ ܢܟܝܠܘܬܐ: ܘܣܦܘ̈ܬܟ
14 ܕܠܐ ܢܡܠܠܢ ܢܟܠܐ܀ ܦܢܝ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܘܥܒܕ ܛܒܬܐ:
15 ܒܥܝ ܫܠܡܐ ܘܪܗܛ ܒܬܪܗ܀ ܥܝ̈ܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ
ܥܠ ܙܕܝܩ̈ܐ: ܘܐܕ̈ܢܘܗܝ ܠܡܫܡܥ ܒܥܘܬܗܘܢ܀
16 ܐܦܘ̈ܗܝ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܥܒ̈ܕܝ ܒܝܫܬܐ: ܕܢܘܒܕ ܡܢ ܐܪܥܐ
17 ܥܘܗܕܢܗܘܢ܀ ܩܥܘ ܙܕܝܩ̈ܐ ܘܡܪܝܐ ܫܡܥ ܠܗܘܢ:
18 ܘܡܢ ܟܠܗܝܢ ܐܘ̈ܠܨܢܝܗܘܢ ܦܪܩ ܐܢܘܢ܀ ܩܪܝܒ ܡܪܝܐ
ܠܬܒܝܪ̈ܝ ܠܒܐ: ܘܠܡܟ̈ܝܟܝ ܪܘܚܐ ܢܦܪܘܩ܀
19 ܣܓܝܐܝܢ ܐܘ̈ܠܨܢܘܗܝ ܕܙܕܝܩܐ: ܘܡܢ ܟܠܗܘܢ ܡܦܨܐ ܠܗ ܡܪܝܐ܀
20 ܢܛܪ ܟܠܗܘܢ ܓܪ̈ܡܘܗܝ: ܘܚܕ ܡܢܗܘܢ ܠܐ
21 ܢܬܬܒܪ܀ ܬܡܝܬ ܠܚܛܝܐ ܒܝܫܬܐ: ܘܣܢ̈ܐܘܗܝ ܕܙܕܝܩܐ
22 ܢܬܚܝܒܘܢ܀ ܦܪܩ ܡܪܝܐ ܢܦܫܐ ܕܥܒ̈ܕܘܗܝ: ܘܠܐ ܢܬܚܝܒܘܢ
ܟܠܗܘܢ ܕܬܟܝܠܝܢ ܥܠܘܗܝ܀

ܡܙܡܘܪܐ: ܠܗ.

ܕܕܘܝܕ ܟܕ ܫܐܘܠ ܐܫܬܥܝ ܥܠܘܗܝ ܠܐܟܝܫ ܡܠܟܐ ܕܓܬ: ܘܐܦܩܗ ܘܐܙܠ܀
ܘܐܬܬܣܝܡ ܥܠ ܢܘܟܪ̈ܝܐ ܕܒܬܠܡܐ ܗܘܐ܀

1 ܕܘܢ ܡܪܝܐ ܠܒܥܠܝ ܕܝܢܝ: ܘܐܬܟܬܫ ܥܡ ܡܬܟܬܫܢܝ:
ܐܚܘܕ ܙܝܢܐ ܘܬܪܣܐ: ܘܩܘܡ ܠܡܥܕܪܢܝ܀
2 ܫܠܘܦ ܣܝܦܐ ܘܣܟܪ ܠܘܩܒܠ ܪ̈ܕܘܦܝ: ܐܡܪ ܠܢܦܫܝ
3 ܕܦܘܪܩܢܟܝ ܐܢܐ܀ ܢܒܗܬܘܢ ܘܢܬܟܢܥܘܢ: ܒ̈ܥܠܕܒܒܝ
4 ܕܒܥܝܢ ܢܦܫܝ܀ ܢܗܦܟܘܢ ܠܒܣܬܪܗܘܢ ܘܢܒܗܬܘܢ:
ܕܡܬܚܫܒܝܢ ܒܝ̈ܫܬܐ ܥܠܝ܀ ܢܗܘܘܢ ܐܝܟ ܥܘܪܐ ܩܕܡ ܪܘܚܐ:
5 ܘܡܠܐܟܗ ܕܡܪܝܐ ܢܪܕܘܦ ܐܢܘܢ܀ ܢܗܘܐ ܐܘܪܚܗܘܢ
ܚܫܘܟܐ ܘܥܠܝܠܬܐ: ܘܡܠܐܟܗ ܕܡܪܝܐ ܢܚܒܛ ܐܢܘܢ܀
6 ܕܡܓܢ ܛܫܘ ܠܝ ܦܚܐ: ܘܡܓܢ ܥܡܩܘ ܠܢܦܫܝ܀
7 ܬܐܬܐ ܥܠܝܗܘܢ ܬܒܪܐ ܕܠܐ ܝܕܥܝܢ: ܘܦܚܐ ܕܛܫܘ
ܢܐܚܘܕ ܐܢܘܢ: ܘܒܥܘܡܩܐ ܢܦܠܘܢ ܒܗ܀ ܘܢܦܫܝ
8 ܬܕܘܨ ܒܡܪܝܐ: ܘܬܚܕܐ ܒܦܘܪܩܢܗ܀ ܟܠܗܘܢ ܓܪ̈ܡܝ
ܢܐܡܪܘܢ ܡܪܝܐ ܡܢܘ ܕܕܡܐ ܠܟ: ܕܡܦܨܐ ܐܢܬ
ܠܡܣܟܢܐ ܡܢ ܕܥܫܝܢ ܡܢܗ: ܘܠܡܣܟܢܐ ܘܒܝܫܐ
9 ܡܢ ܕܒܙܐ ܠܗ܀ ܩܡܘ ܣܗ̈ܕܐ ܕܥܘܠܐ: ܘܡܕܡ ܕܠܐ
10 ܝܕܥܬ ܫܐܠܘ ܠܝ܀ ܦܪܥܘܢܝ ܒܝ̈ܫܬܐ ܚܠܦ ܛܒ̈ܬܐ:
11 ܘܐܘܒܕܘ ܢܦܫܝ܀ ܘܐܢܐ ܟܕ ܟܪܝܗܝܢ ܗܘܘ
ܠܒܫܬ ܣܩܐ: ܘܫܥܒܕܬ ܒܨܘܡܐ ܢܦܫܝ: ܘܨܠܘܬܝ
12 ܠܥܘܒܝ ܬܗܦܘܟ܀ ܐܝܟ ܕܠܪܚܡܐ ܘܐܝܟ ܕܠܐܚܐ
ܗܠܟܬ: ܘܐܝܟ ܕܡܬܐܒܠ ܥܠ ܐܡܐ ܟܦܝܦ ܗܘܝܬ܀
13 ܘܟܕ ܐܬܬܒܪܬ ܚܕܝܘ ܘܐܬܟܢܫܘ: ܐܬܟܢܫܘ ܥܠܝ
ܡܚ̈ܘܬܐ ܘܠܐ ܝܕܥܬ: ܦܪܩܘ ܘܠܐ ܐܬܘܝܘ܀

ܣܡܝܘܢܝ ܒܡܐܟܘܠܬܐ: ܘܥܒܕܘ ܫܘܥܝܬܐ
14 ܥܠܝ: ܚܪܩܘ ܥܠܝ ܫܢ̈ܝܗܘܢ܀ ܡܪܝܐ ܐܡܬܝ
ܬܚܙܐ: ܦܢܝ ܢܦܫܝ ܡܢ ܒܝ̈ܫܬܗܘܢ: ܘܝܚܝܕܝܘܬܝ
ܡܢ ܐܪ̈ܝܘܬܐ܀ ܐܘܕܐ ܠܟ ܒܥܕܬܐ ܪܒܬܐ:
15 ܘܒܥܡܐ ܥܫܝܢܐ ܐܫܒܚܟ܀ ܠܐ ܢܚܕܘܢ ܒܝ
ܒ̈ܥܠܕܒܒܝ ܕܡܓܢ: ܘܣ̈ܢܐܝ ܕܡܓܢ ܢܪܡܙܘܢ ܒܥܝ̈ܢܝܗܘܢ܀
16 ܕܫܠܡܐ ܠܐ ܡܡܠܠܝܢ: ܘܥܠ ܢܝ̈ܚܐ ܕܐܪܥܐ ܢܟܠܐ
ܡܬܚܫܒܝܢ܀ ܘܐܦܬܚܘ ܦܘܡܗܘܢ ܥܠܝ: ܘܐܡܪܘ ܐܚ ܐܚ
17 ܚܙܝܬ ܥܝܢܢ܀ ܚܙܝܬ ܡܪܝܐ ܠܐ ܬܫܬܘܩ: ܡܪܝܐ
18 ܠܐ ܬܪܚܩ ܡܢܝ܀ ܐܬܬܥܝܪ ܘܩܘܡ ܠܕܝܢܝ: ܐܠܗܝ
ܘܡܪܝ ܠܕܝܢܝ܀ ܕܘܢܝ ܡܪܝܐ ܐܠܗܝ ܐܝܟ ܙܕܝܩܘܬܟ:
ܘܠܐ ܢܚܕܘܢ ܒܝ܀

ܡܙܡܘܪܐ: ܠܘ.

ܕܕܘܝܕ ܥܒܕܗ ܕܡܪܝܐ ܟܕ ܫܐܘܠ ܪܕܦ ܗܘܐ ܒܬܪܗ: ܘܐܫܬܘܙܒ
ܡܢܗ ܘܡܢ ܟܠܗܘܢ ܣܢ̈ܐܘܗܝ܀

1 ܐܡܪ ܥܘܠܐ ܠܢܦܫܗ ܕܠܐ ܢܚܛܐ: ܘܠܝܬ ܕܚܠܬܐ
2 ܕܐܠܗܐ ܩܕܡ ܥܝ̈ܢܘܗܝ܀ ܡܛܠ ܕܢܟܠܐ ܥܒܕ ܩܕܡܘܗܝ:
ܕܢܫܟܚ ܚܛܝܬܗ ܘܢܣܢܝܗ܀ ܡ̈ܠܐ ܕܦܘܡܗ ܥܘܠܐ
3 ܘܢܟܠܐ: ܠܐ ܨܒܐ ܠܡܣܬܟܠܘ ܘܠܡܛܒܘ܀ ܥܘܠܐ
4 ܡܬܚܫܒ ܥܠ ܡܫܟܒܗ: ܘܩܐܡ ܒܐܘܪܚܐ ܕܠܐ ܛܒܐ
5 ܘܒܝܫܬܐ ܠܐ ܣܢܐ܀ ܡܪܝܐ ܒܫܡܝܐ ܛܝܒܘܬܟ:
6 ܘܗܝܡܢܘܬܟ ܥܕܡܐ ܠܥܢ̈ܢܐ܀ ܙܕܝܩܘܬܟ ܐܝܟ
ܛܘܪ̈ܝ ܐܠܗܐ ܘܕܝܢܟ ܐܝܟ ܬܗܘܡܐ ܪܒܐ: ܒ̈ܢܝܢܫܐ
7 ܘܒܥܝܪܐ ܦܪܘܩ ܡܪܝܐ܀ ܡܐ ܝܩܝܪܐ ܛܝܒܘܬܟ ܐܠܗܐ:
8 ܘܒ̈ܢܝ ܐܢܫܐ ܒܛܠܠܐ ܕܓܦܝܟ ܢܬܟܠܘܢ܀ ܢܪܘܘܢ
ܡܢ ܫܘܡܢܐ ܕܒܝܬܟ: ܘܢܚܠܐ ܕܒܘܣܡܝܟ ܬܫܩܐ
9 ܐܢܘܢ܀ ܡܛܠ ܕܥܡܟ ܡܒܘܥܐ ܕܚ̈ܝܐ: ܘܒܢܘܗܪܟ
ܢܚܙܐ ܢܘܗܪܐ܀

ܡܙܡܘܪܐ: ܠܙ.

ܕܕܘܝܕ ܥܠ ܡܠܐ ܕܢܡܘܣܐ: ܘܥܠ ܦܘܪܥܢܐ ܕܙܕܝܩ̈ܐ ܘܕܚܛܝ̈ܐ.
ܡܢ ܬܫܒܘܚܬܗ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ.

1 ܠܐ ܬܬܚܪܐ ܥܡ ܒܝ̈ܫܐ: ܘܠܐ ܬܛܢ ܒܥܒ̈ܕܝ
2 ܥܘܠܐ܀ ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܥܡܝܪܐ ܡܚܕܐ ܝܒܫܝܢ:
ܘܐܝܟ ܝܘܪܩܐ ܕܬܕܐܐ ܢܒܠܘܢ܀ ܬܟܠ ܥܠ ܡܪܝܐ
3 ܘܥܒܕ ܛܒܬܐ: ܘܥܡܪ ܐܪܥܐ ܘܐܬܪܥܐ ܒܗܝܡܢܘܬܐ܀
4 ܐܬܦܢܩ ܒܡܪܝܐ: ܘܢܬܠ ܠܟ ܫܐܠܬܐ ܕܠܒܟ܀
5 ܓܠܝ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܘܪܚܟ: ܘܬܟܠ ܥܠܘܗܝ ܘܗܘ ܢܥܒܕ܀
ܘܢܦܩ ܐܝܟ ܢܘܗܪܐ ܙܕܝܩܘܬܟ: ܘܕܝܢܟ ܐܝܟ ܛܗܪܐ܀
6 ܫܬܩ ܠܡܪܝܐ ܘܡܟܐ ܠܗ: ܘܠܐ ܬܬܚܪܐ ܥܡ
7 ܡܢ ܕܡܨܠܚ ܐܘܪܚܗ܀ ܘܥܡ ܓܒܪܐ ܕܥܒܕ ܢܟܠܐ܀
8 ܫܒܘܩ ܪܘܓܙܐ ܘܐܪܦܐ ܚܡܬܐ: ܘܠܐ ܬܬܚܪܐ
9 ܕܬܒܐܫ܀ ܡܛܠ ܕܒ̈ܝܫܐ ܢܬܘܒܕܘܢ: ܘܕܣܟܝܢ ܠܡܪܝܐ
ܗܢܘܢ ܢܐܪܬܘܢ ܐܪܥܐ܀

ותגלנה. ואל תשמיעו קול בשמחתכם: כי אם בשמחה ובצהלה: כי הם יהיו לנו לשם לששון ולתפארת בעיני כל העמים: ושבו גלויות ישראל ויבנו בתי מקדשם ויעלו שמה לרגל: וזהו שאמר ישעיה (ישעיה ס"ו) והביאו את כל אחיכם מנחה לה' בסוסים ובמרכבות ובעגלות על הרי קדשי ירושלים: ואמר (ישעיה ס"ו) והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר ה': ואמר (זכריה י"ד) והיה כל הנשאר מכל הגוים הבאים על ירושלים ועלו משנה בשנה להשתחות למלך ה' צבאות ולחוג את חג הסכות: ואמר (ישעיה ס"ו) והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר ה':

ה וְעָנִי֙ בְּאֶבְיוֹנָ֔יו כִּ֥י עָבַ֖ר רוּחָ֣ר בָּ֑מוֹ כְּזֶ֤רֶם קִיר֙ תָּ֔ם: ו וְעָשָׂ֨ה יְהוָ֜ה צְבָא֗וֹת לְכָל־הָֽעַמִּים֙ בָּהָ֣ר הַזֶּ֔ה מִשְׁתֵּ֖ה שְׁמָנִ֑ים מִשְׁתֵּ֤ה שְׁמָרִים֙ שְׁמָנִ֣ים מְמֻרָּקִ֔ים שְׁמָרִ֖ים מְזֻקָּקִֽים: ז וּבִלַּ֣ע בָּהָ֗ר הַזֶּה֙ פְּנֵ֣י הַלּ֔וֹט הַלּ֖וֹט עַל־כָּל־הָעַמִּ֑ים וְהַמַּסֵּכָ֖ה הַנְּסוּכָ֥ה עַל־כָּל־הַגּוֹיִֽם: ח בִּלַּ֥ע הַמָּ֖וֶת לָנֶ֑צַח וְסָ֤ר אֲדֹנָי֙ יְהוִ֔ה דִּמְעָ֖ה מֵעַ֣ל כָּל־פָּנִ֑ים וְחֶרְפַּ֤ת עַמּוֹ֙ יָסִ֣יר מֵעַ֣ל כָּל־הָאָ֔רֶץ כִּ֥י יְהוָ֖ה דִּבֵּֽר: ט וְאָמַר֙ בַּיּ֣וֹם הַה֔וּא הִנֵּ֥ה אֱלֹהֵ֖ינוּ זֶ֣ה קִוִּ֣ינוּ לוֹ֮ וְיוֹשִׁיעֵ֒נוּ֒ זֶ֤ה יְהוָה֙ קִוִּ֣ינוּ לוֹ֔ נָגִ֥ילָה וְנִשְׂמְחָ֖ה בִּישׁוּעָתֽוֹ: י כִּֽי־תָנ֥וּחַ יַד־יְהוָ֖ה בָּהָ֣ר הַזֶּ֑ה וְנָדוֹשׁ־מוֹאָ֣ב תַּחְתָּ֔יו כִּנְדוֹשׁ־מַתְבֵּ֖ן בְּמֵ֥י מַדְמֵנָֽה: יא וּפָרַ֤שׂ יָדָיו֙ בְּקִרְבּ֔וֹ כַּאֲשֶׁ֥ר יִפְרֹ֖שׂ הַשֹּׂחֶ֑ה לִשְׂח֔וֹת וְהִשְׁפִּ֥יל גַּאֲוָת֖וֹ עִם־מְלֻכְּד֥וֹת יָדָֽיו: יב וּמִבְצַ֤ר מִשְׂגַּב־חוֹמֹתֶ֙יךָ֙ הַשַּׁ֣ח הִשְׁפִּ֔יל הִגִּ֥יעַ לָאָ֖רֶץ הִגִּ֥יעַ לֶעָפָֽר:

פרק כו.

א בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא יוּשַׁר֙ הַשִּׁ֣יר הַזֶּ֔ה בְּאֶ֥רֶץ יְהוּדָ֖ה עִ֣יר עֻזֵּ֑נוּ יְשׁוּעָ֥ה יָשִׁ֛ית חוֹמ֥וֹת וָחֵ֖ל: ב פִּתְח֣וּ שְׁעָרִ֔ים וְיָבֹ֥א גּ֖וֹי צַדִּ֑יק שֹׁמֵ֖ר אֱמוּנִֽים: ג יֵ֣צֶר סָמ֤וּךְ תִּצֹּר֙ שָׁל֣וֹם שָׁל֔וֹם כִּ֥י בְךָ֖ בָּטֽוּחַ: ד בִּטְח֥וּ בַֽיהוָ֖ה עֲדֵי־עַ֑ד כִּ֥י בְיָ֛הּ יְהוִ֥ה צ֖וּר עוֹלָמִֽים: ה כִּ֣י הִשְׁפִּ֔יל יוֹשֵׁ֥ב מָר֖וֹם קִרְיָ֣ה נִשְׂגָּבָ֑ה יַשְׁפִּילֶ֙הָ֙ עַד־אָ֔רֶץ יַגִּיעֶ֖הָ עַד־עָפָֽר: ו תִּרְמְסֶ֙הָ֙ רֶ֣גֶל רֶ֔גֶל רַגְלֵ֖י עָנִ֑י פְּעָמ֖וֹת דַּלִּֽים: ז אֹ֣רַח לַצַּדִּ֔יק מֵישָׁ֖ר תְּפַלֵּ֣ס מַעְגַּ֔ל לַצַּדִּֽיק: ח אַף־אֹ֤רַח מִשְׁפָּטֶ֙יךָ֙ יְהוָ֔ה קִוִּ֖ינוּךָ לְשִׁמְךָ֥ וּלְזִכְרְךָ֖ תַּאֲוַ֥ת נָֽפֶשׁ: ט נַפְשִׁ֥י אִוִּיתִ֖יךָ בַּלַּ֑יְלָה אַף־רוּחִ֥י בְקִרְבִּ֖י אֲשַׁחֲרֶ֑ךָּ כִּֽי־כַאֲשֶׁ֤ר מִשְׁפָּטֶ֙יךָ֙ לָאָ֔רֶץ צֶ֥דֶק לָמְד֖וּ יוֹשְׁבֵ֥י תֵבֵֽל: י יֻחַ֤ן רָשָׁע֙ בַּל־לָמַ֣ד צֶ֔דֶק בְּאֶ֥רֶץ נְכֹח֖וֹת יְעַוֵּ֑ל וּבַל־יִרְאֶ֖ה גְּא֥וֹן יְהוָֽה: יא יְהוָ֗ה רָ֚מָה יָדְךָ֙ בַּל־יֶחֱזָ֔יוּ יֶחֱז֥וּ וְיֵבֹ֖שׁוּ קִנְאַת־עָ֑ם אַף־אֵ֥שׁ צָרֶ֖יךָ תֹּאכְלֵֽם: יב יְהוָ֗ה תִּשְׁפֹּ֤ת שָׁלוֹם֙ לָ֔נוּ כִּ֥י גַם־כָּל־מַעֲשֵׂ֖ינוּ פָּעַ֥לְתָּ לָּֽנוּ: יג יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֔ינוּ בְּעָלוּנ֥וּ רַבְּנ֖וּת זֻלָתֶ֑ךָ בְּךָ֥ לְבַדְּךָ֛ נַזְכִּ֥יר שְׁמֶֽךָ: יד מֵתִים֙ בַּל־יִחְי֔וּ רְפָאִ֖ים בַּל־יָקֻ֑מוּ לָכֵ֤ן פָּקַדְתָּ֙ וַתַּשְׁמִידֵ֔ם וַתְּאַבֵּ֖ד כָּל־זֵֽכֶר: טו יָסַ֤פְתָּ לַגּוֹי֙ יְהוָ֔ה יָסַ֥פְתָּ לַגּ֖וֹי נִכְבָּ֑דְתָּ רִחַ֖קְתָּ כָּל־קַצְוֵי־אָֽרֶץ: טז יְהוָה֙ בַּצַּ֣ר פָּקָ֔דוּךָ צָ֥קוֹן לָ֖חַשׁ מוּסָרֶ֑ךָ: יז כְּהָרָה֙ תַּקְרִ֣יב לָלֶ֔דֶת תָּחִ֥יל תִּזְעַ֖ק בְּחֶבְלֶ֑יהָ כֵּ֥ן הָיִ֖ינוּ מִפָּנֶֽיךָ: יח הָרִ֣ינוּ חַלְנ֔וּ כְּמוֹ֙ יָלַ֣דְנוּ ר֔וּחַ יְשׁוּע֥וֹת בַּל־נַעֲשֶׂ֖ה אֶ֣רֶץ וְלֹא־נָפְל֖וּ יוֹשְׁבֵ֥י תֵבֵֽל: יט יִחְי֤וּ מֵתֶ֙יךָ֙ נְבֵלָתִ֣י יְקוּמ֔וּן הָקִ֖יצוּ וְרַנְּנ֣וּ שֹׁכְנֵי־עָפָ֑ר כִּֽי־טַ֤ל אוֹרֹת֙ טַלֶּ֔ךָ וְאֶ֥רֶץ רְפָאִ֖ים תַּפִּֽיל: כ לֵ֚ךְ עַמִּ֣י בֹּ֔א חֲדָרֶ֖יךָ וְסָגֹ֣ר דַּלְתְּךָ֑ בְּעַ֣ד רֶ֔גַע אֲחַבֵּ֖א עַד־יַעֲבָ֥ר זָֽעַם: כא כִּֽי־הִנֵּ֤ה יְהוָה֙ יֹצֵ֣א מִמְּקוֹמ֔וֹ לִפְקֹ֥ד עֲוֹ֛ן יוֹשֵׁ֥ב הָאָ֖רֶץ עָלָ֑יו וְגִלְּתָ֤ה הָאָ֙רֶץ֙ אֶת־דָּמֶ֔יהָ וְלֹא־תְכַסֶּ֥ה עוֹד֙ עַל־הֲרוּגֶֽיהָ:

פרק כז.

א בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא יִפְקֹד֩ יְהוָ֨ה בְּחַרְב֜וֹ הַקָּשָׁ֤ה וְהַגְּדוֹלָה֙ וְהַחֲזָקָ֔ה עַל־לִוְיָתָ֥ן נָחָ֖שׁ בָּרִ֑חַ וְעַל־לִוְיָתָ֥ן נָחָ֖שׁ עֲקַלָּתָ֑ן וְהָרַג֙ אֶת־הַתַּנִּ֔ין אֲשֶׁ֖ר בַּיָּֽם: ב בַּיּ֣וֹם הַה֔וּא כֶּ֥רֶם חֶמֶ֖ד עֱנ֥וּ לָֽהּ: ג אֲנִ֣י יְהוָ֔ה נֹצְרָ֑הּ לְרְגָעִ֣ים אַשְׁקֶ֔נָּה פֶּן־יִפְקֹ֥ד עָלֶ֖יהָ לַ֥יְלָה וָי֖וֹם אֶצֹּרֶֽנָּה: ד חֵמָ֖ה אֵ֣ין לִ֑י מִ֣י יִתְּנֵ֤נִי שָׁמִיר֙ שַׁ֣יִת בַּמִּלְחָמָ֔ה אֲפִשְׁעָ֥ה בָּ֖הּ אַצִּתֶ֥נָּה יָֽחַד: ה אוֹ֚ יַחֲזֵ֣ק בְּמָעוּזִּ֔י יַעֲשֶׂ֥ה שָׁל֖וֹם לִ֑י שָׁל֖וֹם יַעֲשֶׂ֥ה לִֽי: ו הַבָּאִ֣ים יַשְׁרֵ֔שׁ יַעֲקֹ֖ב יָצִ֣יץ וּפָרָ֣ח יִשְׂרָאֵ֑ל וּמָלְא֥וּ פְנֵי־תֵבֵ֖ל תְּנוּבָֽה: ז הַכְמַכַּ֥ת מַכֵּ֖הוּ הִ֣כָּהוּ אִ֑ם כְּהֶרְגֵ֥י הֳרוּגָ֖יו נֶהֱרָ֥ג הֵֽם: ח בְּסָאסְאָ֥ה בְשַׁלְחַ֖נָּה תְּרִיבֶ֑נָּה הָגָ֥ה בְרוּחוֹ֙ הַקָּשָׁ֔ה בְּי֖וֹם קָדִֽים: ט לָכֵ֗ן בְּזֹ֤את יְכֻפַּר֙ עֲוֹ֣ן יַעֲקֹ֔ב וְזֶ֖ה כָּל־פְּרִ֣י הָסִ֣ר חַטָּאתֽוֹ: בְּשׂוּמ֨וֹ כָל־אַבְנֵי־מִזְבֵּ֜חַ כְּאַבְנֵ֤י גִר֙ מְנֻפָּצ֔וֹת לֹא־יָק֥וּמוּ אֲשֵׁרִ֖ים וְחַמָּנִ֑ים: י כִּ֣י עִ֤יר בְּצוּרָה֙ בָּדָ֔ד נָא֥וֶה שַׁלְּחָ֖ה וְנֶעֱזָ֑בָה כְּמִדְבָּ֔ר שָׁ֥ם יִרְעֶ֖ה עֵגֶ֑ל וְשָׁ֥ם יִרְבַּ֖ץ וְכִלָּ֥ה סְעִפֶּֽיהָ: יא בְּיָבְשָׁ֣הּ קְצִירֶ֔יהָ תִּשָּׁבַ֖רְנָה נָשִׁ֣ים בָּאוֹת֑וֹת אֹתָ֗הּ לֹא־עַם֙ בִּינוֹת֔ הַֽעַל־כֵּ֗ן לֹא־יְרַחֲמֶ֙נּוּ֙ עֹשֵׂ֔הוּ וְיֹצְרָ֖הּ לֹ֥א יְחֻנֶּֽנָּה: יב וְהָיָ֣ה בַיּ֣וֹם הַה֔וּא יַחְבֹּ֥ט יְהוָ֖ה מִשִּׁבֹּ֣לֶת הַנָּהָ֑ר עַד־נַ֖חַל מִצְרָ֔יִם וְאַתֶּ֥ם תְּלֻקְּט֖וּ לְאַחַ֥ד אֶחָֽד בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל: יג וְהָיָ֣ה בַיּ֣וֹם הַה֗וּא יִתָּקַע֙ בְּשׁוֹפָ֣ר גָּד֔וֹל וּבָאוּ֙ הָאֹבְדִ֣ים בְּאֶ֣רֶץ אַשּׁ֔וּר וְהַנִּדָּחִ֖ים בְּאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם וְהִשְׁתַּחֲוּ֙ לַיהוָ֔ה בְּהַ֥ר הַקֹּ֖דֶשׁ בִּירוּשָׁלָֽ͏ִם:

פרק כח.

א ה֣וֹי עֲטֶ֣רֶת גַּאֲוַ֣ת שִׁכּוֹרֵ֣י אֶפְרַ֑יִם וְצִ֣יץ נֹבֵ֣ל צִיר־תִּפְאַרְתּ֗וֹ אֲשֶׁ֤ר עַל־רֹאשׁ֙ גֵּ֣יא שְׁמָנִ֔ים הַלְלוּ֙ מוּכֵּ֣י יָֽיִן: ב הִנֵּ֤ה חָזָק֙ וְאַמִּ֔ץ לַאדֹנָ֖י כְּזֶ֣רֶם בָּרָ֑ד סְעַ֣ר מַשְׁחִ֔ית כְּזֶ֥רֶם מַ֖יִם כַּבִּירִ֣ים שֹׁטְפִ֑ים הִנִּ֥יחַ לָאָ֖רֶץ בְּיָֽד: ג בְּרַגְלַ֖יִם תִּרָּמַ֑סְנָה עֲטֶ֣רֶת גַּאֲוַ֣ת שִׁכּוֹרֵ֣י אֶפְרָֽיִם: ד וְהָיָ֣ה צִיץ֩ נֹבֵ֨ל צִיר־תִּפְאַרְתּ֜וֹ אֲשֶׁ֤ר עַל־רֹאשׁ֙ גֵּ֣יא שְׁמָנִ֔ים כְּבִכּוּרָ֥ה בְטֶ֖רֶם קַ֑יִץ אֲשֶׁ֨ר יִרְאֶ֜ה רֹאֶ֗יהָ בְּעוֹדָ֤הּ בְּכַפּוֹ֙ יִבְלָעֶ֔נָּה: ה בַּיּ֣וֹם הַה֔וּא יִהְיֶ֥ה יְהוָ֛ה צְבָא֖וֹת לַעֲטֶ֣רֶת צְבִ֑י וְלִצְפִירַ֥ת תִּפְאָרָ֖ה לִשְׁאֵ֥רִית עַמּֽוֹ: ו וּלְר֣וּחַ מִשְׁפָּ֔ט לַיּוֹשֵׁ֖ב עַל־הַמִּשְׁפָּ֑ט וְלִגְבוּרָ֕ה מְשִׁיבֵ֥י מִלְחָמָ֖ה שָׁעָֽרָה: ז וְגַם־אֵ֚לֶּה בַּיַּ֣יִן שָׁגּ֔וּ וּבְשֵׁכָ֖ר תָּע֑וּ כֹּהֵ֤ן וְנָבִיא֙ שָׁגּ֣וּ בַשֵּׁכָ֔ר נִבְלְע֥וּ מִן־הַיַּ֖יִן תָּע֣וּ מִן־הַשֵּׁכָ֑ר שָׁגּ֣וּ בָרֹאֶ֔ה פָּ֥קוּ בַמִּשְׁפָּֽט: ח כִּ֣י כָל־שֻׁלְחָנ֗וֹת מָלְא֤וּ קִיא֙ צֹ֔אָה בְּלִ֖י מָקֽוֹם: ט אֶת־מִי֙ יוֹרֶ֣ה דֵּעָ֔ה וְאֶת־מִי֙ יָבִ֣ין שְׁמוּעָ֔ה גְּמוּלֵ֥י מֵחָלָ֖ב עַתִּיקֵ֥י מִשָּֽׁדָיִם: י כִּֽי־צַ֤ו לָצָו֙ צַ֣ו לָצָ֔ו קַ֥ו לָקָ֖ו קַ֣ו לָקָ֑ו זְעֵ֥יר שָׁ֖ם זְעֵֽיר שָׁ֑ם: יא כִּ֚י בְּלַעֲגֵ֣י שָׂפָ֔ה וּבְלָשׁ֖וֹן אַחֵ֑ר יְדַבֵּ֥ר אֶל־הָעָ֖ם הַזֶּֽה: יב אֲשֶׁ֨ר אָמַ֜ר אֲלֵהֶ֗ם זֹ֚את הַמְּנוּחָ֔ה הָנִ֖יחוּ לַיָּעֵ֑ף וְזֹ֖את הַמַּרְגֵּעָ֑ה וְלֹ֥א אָב֖וּ שְׁמֹֽעַ: יג וַתְּהִי־לָהֶ֨ם דְּבַר־יְהוָ֜ה צַ֤ו לָצָו֙ צַ֣ו לָצָ֔ו קַ֥ו לָקָ֖ו קַ֣ו לָקָ֑ו זְעֵ֥יר שָׁ֖ם זְעֵֽיר שָׁ֑ם לְמַ֣עַן יֵלְכ֗וּ וְכָשְׁל֤וּ אָחוֹר֙ וְנִשְׁבְּר֣וּ וְנוֹקְשׁ֔וּ וְנִלְכָּדֽוּ: יד לָכֵ֗ן שִׁמְעוּ֙ דְּבַר־יְהוָ֔ה אַנְשֵׁ֥י לֵצ֖וֹן מֹשְׁלֵ֣י הָעָ֥ם הַזֶּ֖ה אֲשֶׁ֥ר בִּירוּשָׁלָֽ͏ִם: טו כִּ֣י אָמַרְתֶּ֗ם כָּרַ֤תְנוּ בְרִית֙ אֶת־מָ֔וֶת וְעִם־שְׁא֖וֹל עָשִׂ֣ינוּ חָזוּת֑ שׁ֣וֹט שׁוֹטֵ֗ף כִּֽי־יַעֲבֹר֙ לֹא־יָבֹ֣א אֵלֵ֔ינוּ כִּ֥י שַׂ֨מְנוּ כָזָ֤ב מַחְסֵ֙נוּ֙ וּבַשֶּׁ֣קֶר נִסְתָּֽרְנוּ: טז לָכֵ֣ן כֹּֽה־אָמַ֣ר אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה הִנְנִ֨י יִסַּ֤ד בְּצִיּוֹן֙ אֶ֣בֶן אֶ֔בֶן בֹּחַ֖ן פִּנַּ֣ת יְקַר֑ מוּסָ֣ד מוּסָ֔ד הַמַּאֲמִ֖ין לֹ֥א יָחִֽישׁ: יז וְשַׂמְתִּ֤י מִשְׁפָּט֙ לְקָ֔ו וּצְדָקָ֖ה לְמִשְׁקֶ֑לֶת וְסָחָ֤ה בָרָד֙ מַחְסֵ֣ה כָזָ֔ב וְסֵ֖תֶר מַ֥יִם יִשְׁטֹֽפוּ: יח וְכֻפַּ֤ר בְּרִיתְכֶם֙ אֶת־מָ֔וֶת וְחָזוּתְכֶ֖ם עִם־שְׁא֣וֹל לֹ֣א תָק֑וּם שׁ֣וֹט שׁוֹטֵ֔ף כִּֽי־יַעֲבֹ֖ר וְהָיִ֥יתֶם לָ֖מוֹ לְמִרְמָֽס: יט כָּל־עֲבָרוֹ֙ כִּֽי־יִקַּ֣ח אֶתְכֶ֔ם כִּ֣י בַבֹּ֤קֶר בַּבֹּ֙קֶר֙ יַעֲבֹ֔ר בַּיּ֖וֹמָם וּבַלָּ֑יְלָה וְהָיָ֥ה רַק־זִוָּעָ֖ה הָבִ֥ין שְׁמוּעָֽה: כ כִּֽי־קָצַ֤ר הַמַּצָּע֙ מֵהִשְׂתָּרֵ֔עַ וְהַמַּסֵּכָ֖ה צָ֥רָה מֵהִתְכַּנֵּֽס: כא כִּ֣י כְהַ֤ר פְּרָצִים֙ יָק֣וּם יְהוָ֔ה כְּעֵ֥מֶק בְּגִבְע֖וֹן יִרְגָּ֑ז לַעֲשׂ֤וֹת מַעֲשֵׂ֙הוּ֙ זָ֣ר מַעֲשֵׂ֔הוּ וְלִפְעָל֥וֹ פָעֳל֖וֹ נָכְרִֽי: כב וְעַתָּ֗ה אַל־תִּתְלוֹצָצ֙וּ֙ פֶּן־יֶחְזְק֣וּ מוֹסְרֵיכֶ֔ם כִּ֣י כָלָ֔ה וְנֶחֱרָצָ֖ה שָׁמַ֑עְתִּי מֵאֵ֥ת אֲדֹנָ֛י יְהוִ֥ה צְבָא֖וֹת עַל־כָּל־הָאָֽרֶץ: כג הַאֲזִ֥ינוּ וְשִׁמְעוּ֙ קוֹלִ֔י הַקְשִׁ֖יבוּ וְשִׁמְעוּ֙ אִמְרָתִ֔י: כד הֲכָל־הַיּ֥וֹם הָאֹרֵ֖שׁ יַחְרֹ֣שׁ לִזְרִיעָ֑ה יִפְתַּח֙ וִיסַדֵּ֣ד אֲדָמָ֔תוֹ הֲלֹ֥א אִם־שִׁוָּ֖ה פָּנֶ֥יהָ וְהֵפִ֛יץ קֹ֥ל קְמִ֖ין כַּמֹּ֣ן יְפִיצֶ֑נָּה וְשִׂ֤ם חִטָּה֙ שׂוֹרָ֔ה וּכְסֻ֥ת בְּגֹמָ֖ן שִׂבֹּ֥לֶת בְּגָבֻלָֽתָהּ: כו וְיִסְּר֥וֹ לְמִשְׁפָּט֖ אֱלֹהָ֑יו יוֹרֶֽנּוּ: כז כִּ֣י לֹא־בֶחָרוּץ֩ דָּיַ֨שׁ קָצִ֜יר וְאוֹפַ֤ן עֲגָלָה֙ עַל־כּ֣וּן לֹ֣א יִסּ֔וֹב כִּ֥י בַמַּטֶּ֖ה יֵחָבַ֣ט קָצִ֑יר וְכַמּ֖וֹט עַל־כּוּסְמִֽין: כח לֶ֥חֶם יָד֖וּק יִדְכָּ֑א כִּ֣י לֹ֤א לָנֶ֙צַח֙ אָדוֹ֔שׁ וְהֲמ֥וּלַת עֶגְלָת֖וֹ וּפָרָשָׁ֑יו לֹ֥א תְדָקְּֽנֶנּוּ: כט גַּם־זֹ֗את מֵעִם֙ יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת יָצָ֖א הִפְלִ֣יא עֵצָ֑ה הִגְדִּ֖יל תּוּשִׁיָּֽה:

נצרתי׃ ס
נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃
סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃
סתרי וּמָגִנִּי אתה לדברך יחלתי׃
הסורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃
סמכני כאמרתך וְאֶחְיֶה ואל תבישני משברי׃
סעזרני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃
הסלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם׃
סכסדים השבתה כל רשעי ארץ לפיכן אהבתי עדותיך׃
סנפץ מפחדך בשרי ומִמִּשְׁפָּטֶיךָ יראתי׃

קיב.

עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃
ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים׃
עכלו עיני לישועתך ולאמרת צדקך׃
עעשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃
עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃
עעת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃
עעל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃
עעל כל פקודיך כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃
עפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃
עפתח דבריך יאיר מבין פתאים׃
עפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יעתי׃
עפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃
עפעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃
עפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃
עפניך האר על עבדך ולמדני את חקיך׃
עפפלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃

קיג.

צדק יהוה ויושר משפטיך׃
צוית צדק עדותיך ואמונה מאד׃
צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃
צמצרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃
צאנכי צעיר ונבזה פקודיך לא שכחתי׃
צצדקתך צדק לעד ותורתך אמת׃
צצרה ומצוא בי מצותיך שעשועי׃
צצדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃
קקראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃
קקראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃
קקדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃
קקדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃
קקולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני׃
קקרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃
קקרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃
קקדם ידעתי מעדותיך כי לעד יסדתם׃
קקאה ראה עניי והחלצני כי תורתך לא שכחתי׃
קקריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני׃
קקרחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃
קקרחמיך רבים יהוה כמשפטך חיני׃
קקרבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי׃
קקראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
קקראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃
קקראש דברך אמת וכל משפט צדקך לעולם׃
קקרדפוני נגידים ומדבריך פחד לבי׃
קקרשש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב׃
קקרשקר שנאתי ואתעבה תורת שקר אהבתי׃
קקרשבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
קקרשלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃
קקרשברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃
קקרשמרה נפשי עדותיך ואהבם אהבה מאד׃
קקרשמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃

קיד.

תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני׃
תקרב תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃
תקרבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃
תקרבענה לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק׃
תקרבהי ידך להושיעני כי פקודיך בחרתי׃
תקרבתאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשועי׃
תקרבתחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃
תקרבתעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

קטו.

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי׃
שעזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ׃
שאל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך׃
שהנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל׃
שיהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך׃
שיומם השמש לא יככה וירח בלילה׃
שיהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך׃
שיהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם׃

קטז.

שמחתי באומרים לי בית יהוה נלך׃
שעמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם׃
שירושלם הבנוי כעיר שחוברה לה יחדו׃
ששמה עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה׃
שכי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד׃
ששאלו שלום ירושלם ישליו אהביך׃
שיהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך׃
שלמען אחי ורעי אדברה נא שלום בך׃
שלמען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך׃

קיז.

שנשא עיני אליך הישבי בשמים׃
שהנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעין שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו׃
שחנינו יהוה חנינו כי רב שבענו בוז׃
שרבת שבעה לנפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים׃

קיח.

שלולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל׃
שלולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם׃
שאז חיים בלעונו בחרות אפם בנו׃
שאז המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו׃
שאז עבר על נפשנו המים הזידונים׃
שברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם׃
שנפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו׃
שעזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ׃

קיט.

שאשרי תמימי דרך הולכים בתורת יהוה׃
שאשרי נצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו׃
שאף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו׃
שאתה צויתה פקודיך לשמר מאד׃
שאחלי יכונו דרכי לשמר חקיך׃
שאז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃
שאודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך׃
שאת חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃
שבמה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃
שבכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃
שבלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃
שברוך אתה יהוה למדני חקיך׃
שבשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃
שבדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃
שבשיחך אשיחה ואביטה אורחתיך׃
שבחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃
שגמל עם עבדך ואחיה ואשמרה דברך׃
שגלה עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃
שגר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃
שגרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃
שגערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃
שגל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃
שגם ישבו שרים בי עבדך ישיח בחקיך׃
שגם עדותיך שעשועי אנשי עצתי׃
שגדבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
שגדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך׃
שגדרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
שגדנפשי מתוגה קימני כדברך׃
שגדדרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃
שגדדרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃
שגדדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃
שגדדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃
שהדרך חקיך יהוה ואצרנה עקב׃
שהדהבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃
שהדהדרכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃
שהדהט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃
שהדהעבר עיני מראות שוא בדרכיך חיני׃
שהדהקים לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
שהדהעבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃
שהדהנה פקודיך לישרך בצדקתך חיני׃
שהדהויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃
שהדהוענה חרפי דבר כי בטחתי בדבריך׃
שהדהואל תגזל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטיך יחלתי׃
שהדהושמרה תורתך תמיד לעד ועולם׃
שהדהוארחבה בפקודיך כי דרשתי׃
שהדהוואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃
שהדהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃
שהדהוושאתי כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃
שהדהזכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃
שהדהזאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃
שהדהזדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃
שהדהזכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃
שהדהזלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃
שהדהזמרות היו לי חקיך בבית מגורי׃
שהדהזכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃
שהדהזזאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃
שהדהחחלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃
שהדהחחלית פניך בכל לב חנני כאמרתך׃
שהדהחחשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃
שהדהחחחשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃
שהדהחחחבלי עוני שכחתי תורתך׃
שהדהחחחחצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃
שהדהחחחחחבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃
שהדהחחחחחחסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃
שהדהחחחחחחטוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃
שהדהחחחחחחטעם וּדְעַת למדני כי במצותיך האמנתי׃
שהדהחחחחחחיטרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי׃
שהדהחחחחחחיאטוב אתה ומטיב למדני חקיך׃
שהדהחחחחחחיבטפלה עלי שקר אני בכל לב אצר פקודיך׃
שהדהחחחחחחיגכפש כחלב לבם אני תורתך שעשועתי׃
שהדהחחחחחחידטוב לי כי עניתני למען אלמד חקיך׃
שהדהחחחחחחטוטוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃
שהדהחחחחחחכוידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃
שהדהחחחחחחכזיראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃
שהדהחחחחחחכחידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃
שהדהחחחחחחכטיהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
שהדהחחחחחחכיבאו רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי׃
שהדהחחחחחחכיגיבשו זדים כי שקר עותתני אני אשיח בפקודיך׃
שהדהחחחחחחכידיבנו לי יראיך וידעי עדותיך׃
שהדהחחחחחחכטויהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃
שהדהחחחחחחככוכלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃
שהדהחחחחחחכלכלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃
שהדהחחחחחחכמכי היתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃
שהדהחחחחחחכנכמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃
שהדהחחחחחחכסכרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃
שהדהחחחחחחכעכל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃
שהדהחחחחחחכפכלו כמעט כלוני ואני לא עזבתי פקודיך׃
שהדהחחחחחחכצכחסדך חייני ואשמרה עדות פיך׃
שהדהחחחחחחכקכלעולם יהוה דברך נצב בשמים׃
שהדהחחחחחחכרכלדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃
שהדהחחחחחחכשכלמשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃
שהדהחחחחחחכתכלולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי׃
שהדהחחחחחחלאכלעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃
שהדהחחחחחחלבכלי לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃
שהדהחחחחחחלגכלי לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃
שהדהחחחחחחלדכלתכלה ראיתי לקץ רחבה מצותך מאד׃
שהדהחחחחחחלהכמה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃
שהדהחחחחחחלוכמצותיך תחכמני כי לעולם היא לי׃
שהדהחחחחחחלזכמלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃
שהדהחחחחחחלחכמזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃
שהדהחחחחחחלטכמכל רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃
שהדהחחחחחחליכמלא סרתי ממשפטיך כי אתה הורתני׃
שהדהחחחחחחלככמה נמלצו לחכי מדבש לפי׃
שהדהחחחחחחלכאמפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃
שהדהחחחחחחלכבנר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃
שהדהחחחחחחלכגנשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך׃
שהדהחחחחחחלכדנענֵיתי עד מאד יהוה חיני כדברך׃
שהדהחחחחחחלכהנדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני׃
שהדהחחחחחחלכוונפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃
שהדהחחחחחחלכזנתנו רשעים לי מפקודיך לא תעיתי׃
שהדהחחחחחחלכחנירשתי עדותיך לעולם כי ששון לבי הנה׃
שהדהחחחחחחלכטנהטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃
שהדהחחחחחחלכיסעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃
שהדהחחחחחחלככסתרי ומגני אתה לדברך יחלתי׃
שהדהחחחחחחלכלסורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃
שהדהחחחחחחלכמסמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי׃
שהדהחחחחחחלכנסעזרני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃
שהדהחחחחחחלכססלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם׃
שהדהחחחחחחלכעסדים השבתה כל רשעי ארץ לפיכן אהבתי עדותיך׃
שהדהחחחחחחלכפנפץ מפחדך בשרי ומִמִּשְׁפָּטֶיךָ יראתי׃

קכ.

שעשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃
שערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים׃
שעכלו עיני לישועתך ולאמרת צדקך׃
שעעשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃
שעבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃
שעעת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃
שעעל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃
שעעל כל פקודיך כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃
שעפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃
שעפתח דבריך יאיר מבין פתאים׃
שעפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יעתי׃
שעפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃
שעפעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃
שעפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃
שעפניך האר על עבדך ולמדני את חקיך׃
שעפפלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃

קכא.

צדק יהוה ויושר משפטיך׃
צוית צדק עדותיך ואמונה מאד׃
צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃
צמצרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃
צאנכי צעיר ונבזה פקודיך לא שכחתי׃
צצדקתך צדק לעד ותורתך אמת׃
צצרה ומצוא בי מצותיך שעשועי׃
צצדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃
קקראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃
קקראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃
קקדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃
קקדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃
קקולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני׃
קקרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃
קקרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃
קקדם ידעתי מעדותיך כי לעד יסדתם׃
קקאה ראה עניי והחלצני כי תורתך לא שכחתי׃
קקריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני׃
קקרחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃
קקרחמיך רבים יהוה כמשפטך חיני׃
קקרבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי׃
קקראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
קקראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃
קקראש דברך אמת וכל משפט צדקך לעולם׃
קקרדפוני נגידים ומדבריך פחד לבי׃
קקרשש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב׃
קקרשקר שנאתי ואתעבה תורת שקר אהבתי׃
קקרשבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
קקרשלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃
קקרשברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃
קקרשמרה נפשי עדותיך ואהבם אהבה מאד׃
קקרשמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃

קכב.

תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני׃
תקרב תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃
תקרבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃
תקרבענה לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק׃
תקרבהי ידך להושיעני כי פקודיך בחרתי׃
תקרבתאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשועי׃
תקרבתחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃
תקרבתעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

קכג.

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי׃
שעזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ׃
שאל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך׃
שהנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל׃
שיהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך׃
שיומם השמש לא יככה וירח בלילה׃
שיהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך׃
שיהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם׃

קכד.

שמחתי באומרים לי בית יהוה נלך׃
שעמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם׃
שירושלם הבנוי כעיר שחוברה לה יחדו׃
שששמה עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה׃
שכי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד׃
שששאלו שלום ירושלם ישליו אהביך׃
שיהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך׃
שלמען אחי ורעי אדברה נא שלום בך׃
שלמען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך׃

קכה.

שנשא עיני אליך הישבי בשמים׃
שהנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעין שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו׃
שחנינו יהוה חנינו כי רב שבענו בוז׃
שרבת שבעה לנפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים׃

קכו.

שלולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל׃
שלולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם׃
שאז חיים בלעונו בחרות אפם בנו׃
שאז המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו׃
שאז עבר על נפשנו המים הזידונים׃
שברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם׃
שנפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו׃
שעזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ׃

קכז.

שאשרי תמימי דרך הולכים בתורת יהוה׃
שאשרי נצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו׃
שאף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו׃
שאתה צויתה פקודיך לשמר מאד׃
שאחלי יכונו דרכי לשמר חקיך׃
שאז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃
שאודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך׃
שאת חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃
שבמה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃
שבכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃
שבלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃
שברוך אתה יהוה למדני חקיך׃
שבשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃
שבדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃
שבשיחך אשיחה ואביטה אורחתיך׃
שבחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃
שגמל עם עבדך ואחיה ואשמרה דברך׃
שגלה עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃
שגר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃
שגרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃
שגערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃
שגל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃
שגם ישבו שרים בי עבדך ישיח בחקיך׃
שגם עדותיך שעשועי אנשי עצתי׃
שגדבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
שגדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך׃
שגדרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
שגדנפשי מתוגה קימני כדברך׃
שגדדרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃
שגדדרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃
שגדדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃
שגדדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃
שהדרך חקיך יהוה ואצרנה עקב׃
שהדהבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃
שהדהדרכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃
שהדהט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃
שהדהעבר עיני מראות שוא בדרכיך חיני׃
שהדהקים לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
שהדהעבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃
שהדהנה פקודיך לישרך בצדקתך חיני׃
שהדהויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃
שהדהוענה חרפי דבר כי בטחתי בדבריך׃
שהדהואל תגזל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטיך יחלתי׃
שהדהושמרה תורתך תמיד לעד ועולם׃
שהדהוארחבה בפקודיך כי דרשתי׃
שהדהוואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃
שהדהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃
שהדהוושאתי כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃
שהדהזכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃
שהדהזאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃
שהדהזדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃
שהדהזכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃
שהדהזלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃
שהדהזמרות היו לי חקיך בבית מגורי׃
שהדהזכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃
שהדהזזאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃
שהדהחחלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃
שהדהחחלית פניך בכל לב חנני כאמרתך׃
שהדהחחשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃
שהדהחחחשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃
שהדהחחחבלי עוני שכחתי תורתך׃
שהדהחחחחצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃
שהדהחחחחחבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃
שהדהחחחחחחסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃
שהדהחחחחחחטוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃
שהדהחחחחחחטעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃
שהדהחחחחחחיטרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי׃
שהדהחחחחחחיאטוב אתה ומטיב למדני חקיך׃
שהדהחחחחחחיבטפלה עלי שקר אני בכל לב אצר פקודיך׃
שהדהחחחחחחיגכפש כחלב לבם אני תורתך שעשועתי׃
שהדהחחחחחחידטוב לי כי עניתני למען אלמד חקיך׃
שהדהחחחחחחטוטוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃
שהדהחחחחחחכוידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃
שהדהחחחחחחכזיראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃
שהדהחחחחחחכחידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃
שהדהחחחחחחכטיהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
שהדהחחחחחחכיבאו רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי׃
שהדהחחחחחחכיגיבשו זדים כי שקר עותתני אני אשיח בפקודיך׃
שהדהחחחחחחכידיבנו לי יראיך וידעי עדותיך׃
שהדהחחחחחחכטויהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃
שהדהחחחחחחככוכלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃
שהדהחחחחחחכלכלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃
שהדהחחחחחחכמכי היתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃
שהדהחחחחחחכנכמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃
שהדהחחחחחחכסכרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃
שהדהחחחחחחכעכל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃
שהדהחחחחחחכפכלו כמעט כלוני ואני לא עזבתי פקודיך׃
שהדהחחחחחחכצכחסדך חייני ואשמרה עדות פיך׃
שהדהחחחחחחכקכלעולם יהוה דברך נצב בשמים׃
שהדהחחחחחחכרכלדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃
שהדהחחחחחחכשכלמשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃
שהדהחחחחחחכתכלולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי׃
שהדהחחחחחחלאכלעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃
שהדהחחחחחחלבכלי לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃
שהדהחחחחחחלגכלי לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃
שהדהחחחחחחלדכלתכלה ראיתי לקץ רחבה מצותך מאד׃
שהדהחחחחחחלהכמה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃
שהדהחחחחחחלוכמצותיך תחכמני כי לעולם היא לי׃
שהדהחחחחחחלזכמלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃
שהדהחחחחחחלחכמזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃
שהדהחחחחחחלטכמכל רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃
שהדהחחחחחחליכמלא סרתי ממשפטיך כי אתה הורתני׃
שהדהחחחחחחלככמה נמלצו לחכי מדבש לפי׃
שהדהחחחחחחלכאמפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃
שהדהחחחחחחלכבנר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃
שהדהחחחחחחלכגנשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך׃
שהדהחחחחחחלכדנענֵיתי עד מאד יהוה חיני כדברך׃
שהדהחחחחחחלכהנדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני׃
שהדהחחחחחחלכוונפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃
שהדהחחחחחחלכזנתנו רשעים לי מפקודיך לא תעיתי׃
שהדהחחחחחחלכחנירשתי עדותיך לעולם כי ששון לבי הנה׃
שהדהחחחחחחלכטנהטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃
שהדהחחחחחחלכיסעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃
שהדהחחחחחחלככסתרי ומגני אתה לדברך יחלתי׃
שהדהחחחחחחלכלסורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃
שהדהחחחחחחלכמסמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי׃
שהדהחחחחחחלכנסעזרני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃
שהדהחחחחחחלכססלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם׃
שהדהחחחחחחלכעסדים השבתה כל רשעי ארץ לפיכן אהבתי עדותיך׃
שהדהחחחחחחלכפנפץ מפחדך בשרי ומִמִּשְׁפָּטֶיךָ יראתי׃

קכח.

שעשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃
שערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים׃
שעכלו עיני לישועתך ולאמרת צדקך׃
שעעשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃
שעבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃
שעעת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃
שעעל כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃
שעעל כל פקודיך כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃
שעפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃
שעפתח דבריך יאיר מבין פתאים׃
שעפי פערתי ואשאפה כי למצותיך יעתי׃
שעפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃
שעפעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃
שעפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃
שעפניך האר על עבדך ולמדני את חקיך׃
שעפפלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃

קכט.

צדק יהוה ויושר משפטיך׃
צוית צדק עדותיך ואמונה מאד׃
צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃
צמצרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃
צאנכי צעיר ונבזה פקודיך לא שכחתי׃
צצדקתך צדק לעד ותורתך אמת׃
צצרה ומצוא בי מצותיך שעשועי׃
צצדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃
קקראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃
קקראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃
קקדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃
קקדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃
קקולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני׃
קקרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃
קקרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃
קקדם ידעתי מעדותיך כי לעד יסדתם׃
קקאה ראה עניי והחלצני כי תורתך לא שכחתי׃
קקריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני׃
קקרחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃
קקרחמיך רבים יהוה כמשפטך חיני׃
קקרבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי׃
קקראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
קקראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃
קקראש דברך אמת וכל משפט צדקך לעולם׃
קקרדפוני נגידים ומדבריך פחד לבי׃
קקרשש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב׃
קקרשקר שנאתי ואתעבה תורת שקר אהבתי׃
קקרשבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
קקרשלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃
קקרשברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃
קקרשמרה נפשי עדותיך ואהבם אהבה מאד׃
קקרשמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃

קל.

תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני׃
תקרב תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃
תקרבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃
תקרבענה לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק׃
תקרבהי ידך להושיעני כי פקודיך בחרתי׃
תקרבתאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשועי׃
תקרבתחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃
תקרבתעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

קלא.

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי׃
שעזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ׃
שאל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך׃
שהנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל׃
שיהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך׃
שיומם השמש לא יככה וירח בלילה׃
שיהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך׃
שיהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם׃

קלב.

שמחתי באומרים לי בית יהוה נלך׃
שעמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם׃
שירושלם הבנוי כעיר שחוברה לה יחדו׃
שששמה עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה׃
שכי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד׃
שששאלו שלום ירושלם ישליו אהביך׃
שיהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך׃
שלמען אחי ורעי אדברה נא שלום בך׃
שלמען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך׃

קלג.

שנשא עיני אליך הישבי בשמים׃
שהנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעין שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו׃
שחנינו יהוה חנינו כי רב שבענו בוז׃
שרבת שבעה לנפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים׃

קלד.

שלולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל׃
שלולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם׃
שאז חיים בלעונו בחרות אפם בנו׃
שאז המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו׃
שאז עבר על נפשנו המים הזידונים׃
שברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם׃
שנפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו׃
שעזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ׃

קלה.

שאשרי תמימי דרך הולכים בתורת יהוה׃
שאשרי נצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו׃
שאף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו׃
שאתה צויתה פקודיך לשמר מאד׃
שאחלי יכונו דרכי לשמר חקיך׃
שאז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃
שאודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך׃
שאת חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃
שבמה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃
שבכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃
שבלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃
שברוך אתה יהוה למדני חקיך׃
שבשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃
שבדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃
שבשיחך אשיחה ואביטה אורחתיך׃
שבחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃
שגמל עם עבדך ואחיה ואשמרה דברך׃
שגל

14 הַלְלוּ יָהּ כִּי־טוֹב זַמֵּר לֵאלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים נָאוָה תְהִלָּה׃
15 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַ֫͏ִם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃
16 הָרֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם׃
17 מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃
18 גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃
19 מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי־אָרֶץ׃
20 עֲנוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר׃
21 הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם לְמָטָר הַמֵּכִין לָהָרִים חָצִיר׃
22 נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃
23 לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃
24 רוֹצֶה יְהוָה אֶת־יְרֵאָיו אֶת־הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃

תהלים: קח.

1 הַלְלוּ יָהּ הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים׃
2 הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָיו׃
3 הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר׃
4 הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַשָּׁמָיִם׃
5 יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ׃
6 וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר׃
7 הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת׃
8 אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ׃
9 הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים׃
10 הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף׃
11 מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃
12 בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם־נְעָרִים׃
13 יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃
14 וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּ־יָהּ׃

תהלים: קט.

1 שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים׃
2 יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃
3 יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ׃
4 כִּי־רוֹצֶה יְהוָה בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה׃
5 יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם׃
6 רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃
7 לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים׃
8 לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל׃
9 לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּ־יָהּ׃

תהלים: ק.

1 הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ׃
2 הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ׃
3 הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃
4 הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב׃
5 הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃
6 כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּ־יָהּ׃

תהלים: קא.

1 לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר חֶסֶד וּמִשְׁפָּט אָשִׁירָה לְךָ יְהוָה אֲזַמֵּרָה׃
2 אַשְׂכִּילָה בְּדֶרֶךְ תָּמִים מָתַי תָּבוֹא אֵלָי אֶתְהַלֵּךְ בְּתָם־לְבָבִי בְּקֶרֶב בֵּיתִי׃
3 לֹא־אָשִׁית לְנֶגֶד עֵינַי דָּבָר בְּלִיָּעַל עֹשֵׂה פְּסִעִים שָׂנֵאתִי לֹא יִדְבַּק בִּי׃
4 לֵב עִקֵּשׁ יָסוּר מִמֶּנִּי רָע לֹא אֵדָע׃
5 מְלָשְׁנִי בַסֵּתֶר רֵעֵהוּ אוֹתוֹ אַצְמִית גְּבַהּ־עֵינַיִם וּרְחַב־לֵבָב אֹתוֹ לֹא אוּכָל׃
6 עֵינַי בְּנֶאֱמְנֵי־אָרֶץ לָשֶׁבֶת עִמָּדִי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים הוּא יְשָׁרְתֵנִי׃
7 לֹא־יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֹשֵׂה רְמִיָּה דֹּבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָי׃
8 לַבְּקָרִים אַצְמִית כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ לְהַכְרִית מֵעִיר יְהוָה כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃

תהלים: קב.

1 תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ׃
2 יְהוָה שִׁמְעָה תְפִלָּתִי וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ תָּבוֹא׃
3 אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר־לִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי׃
4 כִּי־כָלוּ בָעָשָׁן יָמָי וְעַצְמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחָרוּ׃
5 הֻכָּה כָעֵשֶׂב וַיִּבַשׁ לִבִּי כִּי־שָׁכַחְתִּי מֵאֲכוֹל לַחְמִי׃
6 מִקּוֹל אַנְחָתִי דָּבְקָה עַצְמִי לִבְשָׂרִי׃
7 דָּמִיתִי לְקָאַת מִדְבָּר הָיִיתִי כְּכוֹס חֳרָבוֹת׃
8 שָׁקַדְתִּי וָאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל־גָּג׃
9 כָּל־הַיּוֹם חֵרְפוּנִי אוֹיְבָי מְהוֹלָלַי בִּי נִשְׁבָּעוּ׃
10 כִּי אֵפֶר כַּלֶּחֶם אָכָלְתִּי וְשִׁקֻּוַי בִּבְכִי מָסָכְתִּי׃
11 מִפְּנֵי זַעַמְךָ וְקִצְפֶּךָ כִּי נְשָׂאתַנִי וַתַּשְׁלִיכֵנִי׃
12 יָמַי כְּצֵל נָטוּי וַאֲנִי כָּעֵשֶׂב אִיבָשׁ׃
13 וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃
14 אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי־עֵת לְחָנְנָהּ כִּי־בָא מוֹעֵד׃
15 כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבָנֶיהָ וְאֶת־עֲפָרָהּ יְחֹנֵנוּ׃
16 וְיִרְאוּ גוֹיִם אֶת־שֵׁם יְהוָה וְכָל־מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת־כְּבוֹדֶךָ׃
17 כִּי־בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה בִּכְבוֹדוֹ׃
18 פָּנָה אֶל־תְּפִלַּת הָעַרְעָר וְלֹא בָזָה אֶת־תְּפִלָּתָם׃
19 תִּכָּתֵב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יְהַלֵּל יָהּ׃
20 כִּי הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קָדְשׁוֹ יְהוָה מִשָּׁמַיִם אֶל־אֶרֶץ הִבִּיט׃
21 לִשְׁמֹעַ אֶנְקַת אָסִיר לְפַתֵּחַ בְּנֵי תְמוּתָה׃
22 לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה וּתְהִלָּתוֹ בִּירוּשָׁלָ֫͏ִם׃
23 בְּהִקָּבֵץ עַמִּים יָחַד וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה׃
24 עִנָּה בַדֶּרֶךְ כֹּחִי קִצַּר יָמָי׃
25 אֹמַר אֵלִי אַל־תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי יָמַי בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ׃
26 לְפָנִים הָאָרֶץ יָסַדְתָּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמָיִם׃
27 הֵמָּה יֹאבֵדוּ וְאַתָּה תַּעֲמֹד וְכֻלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ כַּלְבוּשׁ תַּחֲלִיפֵם וְיַחֲלֹפוּ׃
28 וְאַתָּה־הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתַּמּוּ׃
29 בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁכֹּנוּ וְזַרְעָם לְפָנֶיךָ יִכּוֹן׃

תהלים: קג.

1 לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ׃
2 בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה וְאַל־תִּשְׁכְּחִי כָּל־גְּמוּלָיו׃
3 הַסֹּלֵחַ לְכָל־עֲוֹנֵכִי הָרֹפֵא לְכָל־תַּחֲלוּאָיִכִי׃
4 הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיָּיִכִי הַמְעַטְּרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים׃
5 הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֵכִי תִתְחַדְּשִׁי כַּנֶּשֶׁר נְעוּרָיִכִי׃
6 עֹשֶׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל־עֲשׁוּקִים׃
7 הוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו׃
8 רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חָסֶד׃
9 לֹא לָנֶצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטֹּר׃
10 לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ׃
11 כִּי כְגֹבַהּ שָׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ גָּבַר חַסְדּוֹ עַל־יְרֵאָיו׃
12 כִּרְחֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת־פְּשָׁעֵינוּ׃
13 כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים רִחַם יְהוָה עַל־יְרֵאָיו׃
14 כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זוֹכֵר כִּי־עָפָר אֲנָחְנוּ׃
15 אֱנוֹשׁ כָּחָצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יָצִיץ׃
16 כִּי־רוּחַ עָבְרָה־בּוֹ וְאֵינֶנּוּ וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ׃
17 וְחֶסֶד יְהוָה מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם עַל־יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים׃
18 לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלִזְכְּרֵי פִקֻּדָיו לַעֲשׂוֹתָם׃
19 יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה׃
20 בָּרְכוּ יְהוָה מַלְאָכָיו גִּבֹּרֵי כֹחַ עֹשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ׃
21 בָּרְכוּ יְהוָה כָּל־צְבָאָיו מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ׃
22 בָּרְכוּ יְהוָה כָּל־מַעֲשָׂיו בְּכָל־מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה׃

תהלים: קד.

1 בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה יְהוָה אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ׃
2 עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה׃
3 הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׂם־עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל־כַּנְפֵי רוּחַ׃
4 עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט׃
5 יָסַד אֶרֶץ עַל־מְכוֹנֶיהָ בַּל־תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד׃
6 תְּהוֹם כַּלְבוּשׁ כִּסִּיתוֹ עַל־הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם׃
7 מִן־גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן מִן־קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן׃
8 יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל־מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם׃
9 גְּבוּל שַׂמְתָּ בַּל־יַעֲבֹרוּן בַּל־יְשֻׁבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ׃
10 הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן׃
11 יַשְׁקוּ כָּל־חַיְתוֹ שָׂדָי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם׃
12 עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכֹּן מִבֵּין עֳפָאיִם יִתְּנוּ־קוֹל׃
13 מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ׃
14 מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן־הָאָרֶץ׃
15 וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב־אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב־אֱנוֹשׁ יִסְעָד׃
16 יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע׃
17 אֲשֶׁר־שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ׃
18 הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְעֵלִים סְלָעִים מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים׃
19 עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ׃
20 תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וְיְהִי לָיְלָה בּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל־חַיְתוֹ־יָעַר׃
21 הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם׃
22 תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְאֶל־מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן׃
23 יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עַד־עָרֶב׃
24 מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ׃
25 זֶה הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם שָׁם־רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם־גְּדֹלוֹת׃
26 שָׁם אֳנִיּוֹת יִהֲלֵכוּן לִוְיָתָן זֶה־יָצַרְתָּ לְשַׂחֲקָ־בּוֹ׃
27 כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
28 תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב׃
29 תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן וְאֶל־עֲפָרָם יְשׁוּבוּן׃
30 תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה׃
31 יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו׃
32 הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ׃
33 אָשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃
34 יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי אָנֹכִי אֶשְׂמַח אֶל־יְהוָה׃
35 יִתַּמּוּ חַטָּאִים מִן־הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה הַלְלוּ־יָהּ׃

תהלים: קה.

1 הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃
2 שִׁירוּ־לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו׃
3 הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה׃
4 דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃
5 זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מוֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ׃
6 זֶרַע אַבְרָהָם עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃
7 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃
8 זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר׃
9 אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק׃
10 וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃
11 לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃
12 בִּהְיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃
13 וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר׃
14 לֹא־הִנִּיחַ אָדָם לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים׃
15 אַל־תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ׃
16 וַיִּקְרָא רָעָב עַל־הָאָרֶץ כָּל־מַטֵּה־לֶחֶם שָׁבָר׃
17 שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכַּר יוֹסֵף׃
18 עִנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ בַּרְזֶל בָּאָה נַפְשׁוֹ׃
19 עַד־עֵת בֹּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרָפָתְהוּ׃
20 שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ מֹשֵׁל עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ׃
21 שָׂמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמֹשֵׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ׃
22 לֶאְסֹר שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ וְזִקְנָיו יְחַכִּם׃
23 וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם וְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם׃
24 וַיֶּפֶר אֶת־עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצִמֵהוּ מִצָּרָיו׃
25 הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹא עַמּוֹ לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו׃
26 שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ אַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ׃
27 שָׂמוּ בָהֶם דִּבְרֵי אֹתֹתָיו וּמוֹפְתִים בְּאֶרֶץ חָם׃
28 שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחְשִׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ׃
29 הָפַךְ אֶת־מֵימֵיהֶם לְדָם וַיָּמֶת אֶת־דְּגָתָם׃
30 שָׁרַץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם׃
31 אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב כִּנִּים בְּכָל־גְּבוּלָם׃
32 נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד אֵשׁ לֶהָבוֹת בְּאַרְצָם׃
33 וַיַּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם וַיְשַׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם׃
34 אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וְיֶלֶק וְאֵין מִסְפָּר׃
35 וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אַדְמָתָם׃
36 וַיַּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאַרְצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם׃
37 וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין בִּשְׁבָטָיו כּוֹשֵׁל׃
38 שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי־נָפַל פַּחְדָּם עֲלֵיהֶם׃
39 פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לָיְלָה׃
40 שָׁאַל וַיָּבֵא שְׂלָו וְלֶחֶם שָׁמַיִם יַשְׂבִּיעֵם׃
41 פָּתַח צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם הָלְכוּ בַצִּיּוֹת נָהָר׃
42 כִּי־זָכַר אֶת־דְּבַר קָדְשׁוֹ אֶת־אַבְרָהָם עַבְדּוֹ׃
43 וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשָׂשׂוֹן בְּרִנָּה אֶת־בְּחִירָיו׃
44 וַיִּתֶּן לָהֶם אַרְצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ׃
45 בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ הַלְלוּ־יָהּ׃

תהלים: קו.

1 הַלְלוּ־יָהּ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
2 מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְהוָה יַשְׁמִיעַ כָּל־תְּהִלָּתוֹ׃
3 אַשְׁרֵי שֹׁמְרֵי מִשְׁפָּט עֹשֵׂה צְדָקָה בְכָל־עֵת׃
4 זָכְרֵנִי יְהוָה בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ׃
5 לִרְאוֹת בְּטוּבַ בְּחִירֶיךָ לִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ לְהִתְהַלֵּל עִם־נַחֲלָתֶךָ׃
6 חָטָאנוּ עִם־אֲבוֹתֵינוּ הֶעֱוִינוּ הִרְשָׁעְנוּ׃
7 אֲבוֹתֵינוּ בְמִצְרַיִם לֹא הִשְׂכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא זָכְרוּ אֶת־רֹב חֲסָדֶיךָ וַיַּמְרוּ עַל־יָם בְּיַם־סוּף׃
8 וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת־גְּבוּרָתוֹ׃
9 וַיִּגְעַר בְּיַם־סוּף וַיֶּחֱרָב וַיּוֹלִיכֵם בִּתְהֹמוֹת כַּמִּדְבָּר׃
10 וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׂוֹנֵא וַיִּגְאָלֵם מִיַּד אוֹיֵב׃
11 וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר׃
12 וַיַּאֲמִינוּ בִּדְבָרָיו יָשִׁירוּ תְהִלָּתוֹ׃
13 מִהֲרוּ שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו לֹא חִכּוּ לַעֲצָתוֹ׃
14 וַיִּתְאַוּוּ תַּאֲוָה בַּמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ־אֵל בִּישִׁימוֹן׃
15 וַיִּתֵּן לָהֶם שֵׁלָתָם וַיְשַׁלַּח רָזוֹן בְּנַפְשָׁם׃
16 וַיְקַנְאוּ לְמֹשֶׁה בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יְהוָה׃
17 תִּפְתַּח אֶרֶץ וַתִּבְלַע דָּתָן וַתְּכַס עַל־עֲדַת אֲבִירָם׃
18 וַתִּבְעַר אֵשׁ בַּעֲדָתָם לֶהָבָה תְּלַהֵט רְשָׁעִים׃
19 יַעֲשׂוּ עֵגֶל בְּחֹרֵב וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַסֵּכָה׃
20 וַיָּמִירוּ אֶת־כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֹכֵל עֵשֶׂב׃
21 שָׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעָם עֹשֶׂה גְדֹלוֹת בְּמִצְרָיִם׃
22 נִפְלָאוֹת בְּאֶרֶץ חָם נוֹרָאוֹת עַל־יַם סוּף׃
23 וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידָם לוּלֵי מֹשֶׁה בְחִירוֹ עָמַד בַּפֶּרֶץ לְפָנָיו לְהָשִׁיב חֲמָתוֹ מֵהַשְׁחִית׃
24 וַיִּמְאֲסוּ בְּאֶרֶץ חֶמְדָּה לֹא הֶאֱמִינוּ לִדְבָרוֹ׃
25 וַיֵּרָגְנוּ בְאָהֳלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה׃
26 וַיִּשָּׂא יָדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמִּדְבָּר׃
27 וּלְהַפִּיל זַרְעָם בַּגּוֹיִם וּלְזָרוֹתָם בָּאֲרָצוֹת׃
28 וַיִּצָּמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים׃
29 וַיַּכְעִיסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרָץ בָּם מַגֵּפָה׃
30 וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס וַיְפַלֵּל וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה׃
31 וַתֵּחָשֶׁב לוֹ לִצְדָקָה לְדֹר וָדֹר עַד־עוֹלָם׃
32 וַיַּקְצִיפוּ עַל־מֵי מְרִיבָה וַיֵּרַע לְמֹשֶׁה בַּעֲבוּרָם׃
33 כִּי הִמְרוּ אֶת־רוּחוֹ וַיְבַטֵּא בִּשְׂפָתָיו׃
34 לֹא הִשְׁמִידוּ אֶת־הָעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם׃
35 וַיִּתְעָרְבוּ בַגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם׃
36 וַיַּעַבְדוּ אֶת־עֲצַבֵּיהֶם וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ׃
37 וַיִּזְבְּחוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם לַשֵּׁדִים׃
38 וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דַּם־בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָבְחוּ לַעֲצַבֵּי כְנָעַן וַתֶּחֱנַף הָאָרֶץ בַּדָּמִים׃
39 וַיִּטְמְאוּ בְמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם׃
40 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיְתָעֵב אֶת־נַחֲלָתוֹ׃
41 וַיִּתְּנֵם בְּיַד גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שֹׂנְאֵיהֶם׃
42 וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיִּכָּנְעוּ תַּחַת יָדָם׃
43 פְּעָמִים רַבּוֹת יַצִּילֵם וְהֵמָּה יַמְרוּ בַּעֲצָתָם וַיָּמֹכוּ בַּעֲוֹנָם׃
44 וַיַּרְא בְּצָרָתָם בְּשָׁמְעוֹ אֶת־רִנָּתָם׃
45 וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו׃
46 וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָּל־שׁוֹבֵיהֶם׃
47 הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ׃
48 בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּ־יָהּ׃

תהלים: קז.

1 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
2 יֹאמְרוּ גְאוּלֵי יְהוָה אֲשֶׁר גְּאָלָם מִיַּד־צָר׃
3 וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב מִצָּפוֹן וּמִיָּם׃
4 תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ עִיר מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ׃
5 רְעֵבִים גַּם־צְמֵאִים נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטָּף׃
6 וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם׃
7 וַיַּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה לָלֶכֶת אֶל־עִיר מוֹשָׁב׃
8 יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃
9 כִּי־הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שֹׁקֵקָה וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִל

ערכתי משפטים עליך אל תניחני: טוב עבדך בטוב אל יעשקני זדים.
תפלות: עיני כלתה לישועתך ולאמרת צדקך: עשה עם עבדך כחסדך
ואת חקיך למדני: עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך: עת לעשות
לה' הפרו תורתך: על כן אהבתי מצותך מזהב ומפז: על כל פקודי
כל ישרתי כל אורח שקר שנאתי: פלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי: פתח דבריך יאיר מבין פתאים: פי פערתי ואשאפה כי
למצותיך יחלתי: פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך: פעמי כונן
באמרתך ואל תשלט בי כל און: פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך:
פני האר בעבדך ולמדני את חקיך: פלגי מים ירדו עיני על לא
שמרו תורתך: צדיק אתה ה' וישר משפטיך: צויתה צדק עדותיך
ואמונה מאד: צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרופה אמרתך מאד
ועבדך אהבה: צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי: צדקתך צדק
לעולם ותורתך אמת: צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי:
צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה: קראתי בכל לב ענני ה' חקיך
אצרה: קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך: קדמתי בנשף ואשועה
לדבריך יחלתי: קדמו עיני אשמרות לשוח באמרתך: קולי שמעה
כחסדך ה' כמשפטיך חיני: קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו: קרוב
אתה ה' וכל מצותיך אמת: קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם:
ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי: ריבה ריבי וגאלני
לאמרתך חיני: רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו: רחמיך
רבים ה' כמשפטיך חיני: רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי:
ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו: ראה כי לפקודיך
אהבתי ה' כחסדך חיני: ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך:
שרים רדפוני חנם ומדבריך פחד לבי: שש אנכי על אמרתך כמוצא
שלל רב: שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי: שבע ביום הללתיך
על משפטי צדקך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול:
שברתי לישועתך ה' ומצותיך עשיתי: שמרה נפשי עדותיך ואהבם
מאד: שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך:

תפלה לדוד.

שמעה תפלתי ה' האזינה בנגיעתי: ביום צרתי אקרא אליך כי
תענני: כי פלילי ה' ומשפטי אתה: תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום
ההוא אבדו עשתנותיו: ואני עבדך אשיחה בחקיך: אודך בישר לב
בלמדי משפטי צדקך: חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד: במה יזכה
נער את ארחו לשמר כדברך: בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך:
בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך: ברוך אתה ה' למדני
חקיך: בשפתי ספרתי כל משפטי פיך: בדרך עדותיך ששתי כעל כל
הון: בפקודיך אשיחה ואביטה ארחותיך: בחקיך אשתעשע לא
אשכח דברך: גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך: גל עיני ואביטה
נפלאות מתורתך: גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך: גרסה
נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת: גערת זדים ארורים השגים
ממצותיך: גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי: גם ישבו שרים
בי נדברו עבדך ישיח בחקיך: גם עדותיך שעשועי אנשי עצתי:
דבקה לעפר נפשי חיני כדברך: דרכי ספרתי ותענני למדני את
חקיך: דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך: דלפה נפשי מתוגה
קימני כדברך: דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני: דרך אמונה
בחרתי משפטיך שויתי: דבקתי בעדותיך ה' אל תבישני: דרך
מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: הורני ה' דרך חקיך ואצרנה עקב:
הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב: הדריכני בנתיב מצותיך כי
בו חפצתי: הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע: העבר עיני מראות
שוא בדרכך חיני: הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך: העבר חרפתי
אשר יגרתי כי משפטיך טובים: הנה לפקודיך באמונתך חיני:
ויבאני חסדך ה' תשועתך כאמרתך: ואענה חרפי דבר כי בטחתי
בדברך: ואל תגל מפי דבר עד מאד כי למשפטך יחלתי: ואשמרה
תורתך תמיד לעולם ועד: והלכתי ברחבה כי פקודיך דרשתי:
ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש: ואשתעשע במצותיך אשר
אהבתי: ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך:
זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי אמרתך
חיתני: זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי: זכרתי משפטיך
מעולם ה' ואתנחם: זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך: זמירות
היו לי חקיך בבית מגורי: זכרתי בלילה שמך ה' ואשמרה תורתך:
זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי: חלקי ה' אמרתי לשמר דבריך:
חלית פניך בכל לב חנני כאמרתך: חשבתי דרכי ואשיבה רגלי
לעדותיך: חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך: חבלי רשעים עודני
תורתך לא שכחתי: חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך:
חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך: חסדך ה' מלאה הארץ
חקיך למדני: טוב עשית עם עבדך ה' כדברך: טוב טעם ודעת למדני
כי במצותיך האמנתי: טרם אענה אני שגה ועתה אמרתך שמרתי:
טוב אתה ומטיב למדני חקיך: טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב
אצר פקודיך: טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי: טוב לי כי
עניתי למען אלמד חקיך: טוב תורת פיך לי מאלפי זהב וכסף:
יסרתני ואלמדה משפטיך כי עדותיך נצרתי: יצרוני ועשוני ידיך
הבינני ואלמדה מצותיך: יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי:
ידעתי ה' כי צדק משפטיך ואמונה עניתני: יהי נא חסדך לנחמני
כאמרתך לעבדך: יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי:
יבשו זדים כי שקר עותתני ואני אשיחה בפקודיך: ישובו לי יראיך
וידעי עדותיך: יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש: כלתה
לתשועתך נפשי לדברך יחלתי: כלו עיני לאמרתך לאמר מתי
תנחמני: כי היתי כנאוד בקיטור חקיך לא שכחתי: כמה ימי עבדך
מתי תעשה ברדפי משפט: כרוי לי שיחות זדים אשר לא כתורתך:
כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני: כמעט כלוני בארץ ואני לא
עזבתי פקודיך: כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך: לעולם ה' דברך
נצב בשמים: לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד: למשפטיך עמדו
היום כי הכל עבדיך: לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי:
לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני: לך אני הושיעני כי
פקודיך דרשתי: לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן: לכל תכלה
ראיתי קץ רחבה מצותך מאד: למה אהבתי תורתך כל היום היא
שיחתי: למצותיך תחכמני כי לעולם היא לי: מבינים למדתני מכל
לומדי כי עדותיך שיחה לי: מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי:
מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך: ממשפטיך לא סרתי כי
אתה הורתני: מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי: מפקודיך אתבונן
על כן שנאתי כל ארח שקר: נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי: נשבעתי
ואקימה לשמר משפטי צדקך: נענתי עד מאד ה' חיני כדברך:
נדבות פי רצה נא ה' ומשפטיך למדני: נפשי בכפי תמיד ותורתך לא
שכחתי: נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי: נחלתי עדותיך
לעולם כי ששון לבי המה: נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב:
סעפים שנאתי ותורתך אהבתי: סתרי וצני אתה למדברך יחלתי:
סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי: סמכני כאמרתך ואחיה ואל
תבישני משברי: סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד: סלית כל
שוגים מחקיך כי תרמית שקרם: סגי כל רשעי ארץ לסיגים שבתה
לכן אהבתי עדותיך: סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי: עשיתי
משפט וצדקה בל תניחני לעשקי: ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים:
עיני כלתה לישועתך ולאמרת צדקך: עשה עם עבדך כחסדך
ואת חקיך למדני: עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך: עת לעשות
לה' הפרו תורתך: על כן אהבתי מצותך מזהב ומפז: על כל פקודי
כל ישרתי כל אורח שקר שנאתי: פלאות עדותיך על כן נצרתם
נפשי: פתח דבריך יאיר מבין פתאים: פי פערתי ואשאפה כי
למצותיך יחלתי: פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך: פעמי כונן
באמרתך ואל תשלט בי כל און: פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך:
פני האר בעבדך ולמדני את חקיך: פלגי מים ירדו עיני על לא
שמרו תורתך: צדיק אתה ה' וישר משפטיך: צויתה צדק עדותיך
ואמונה מאד: צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרופה אמרתך מאד
ועבדך אהבה: צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי: צדקתך צדק
לעולם ותורתך אמת: צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי:
צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה: קראתי בכל לב ענני ה' חקיך
אצרה: קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך: קדמתי בנשף ואשועה
לדבריך יחלתי: קדמו עיני אשמרות לשוח באמרתך: קולי שמעה
כחסדך ה' כמשפטיך חיני: קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו: קרוב
אתה ה' וכל מצותיך אמת: קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם:
ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי: ריבה ריבי וגאלני
לאמרתך חיני: רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו: רחמיך
רבים ה' כמשפטיך חיני: רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי:
ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו: ראה כי לפקודיך
אהבתי ה' כחסדך חיני: ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך:
שרים רדפוני חנם ומדבריך פחד לבי: שש אנכי על אמרתך כמוצא
שלל רב: שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי: שבע ביום הללתיך
על משפטי צדקך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול:
שברתי לישועתך ה' ומצותיך עשיתי: שמרה נפשי עדותיך ואהבם
מאד: שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך:

תפלה לדוד.

שמעה ה' צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה:
מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים: בחנת לבי פקדת לילה
צרפתני בל תמצא זמתי בל יעבר פי: לפעלות אדם בדבר שפתיך
אני שמרתי ארחות פריץ: תמך אשרי במעגלותיך בל נמעדו פעמי:
אני קראתיך כי תענני אל הטה אזנך לי שמע אמרתי: הפלה חסדיך
מושיע חוסים ממתקוממים בימינך: שמרני כאישון בת עין בצל
כנפיך תסתירני: מפני רשעים זודוני אויבי בנפש סבבוני: חלבמו
סגרו פיהמו דברו בגאון: אשרינו עתה סבבונו עיניהם ישיתו
לנטות בארץ: יפרפנו כאריה יכמר ושחל יושב במסתרים: קומה ה'
קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבך: ממתים ידך ה'
ממתים מחלד חלקם בחיים ותמלא בטנם צפונך ישבעו בנים והניחו
יתרתם לעולליהם: אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך:

תפלה לדוד.

אהבך ה' חזקי: ה' סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו
מגני וקרן ישעי משגבי: מהלל אקרא ה' ומן אויבי אושע: אפפוני
חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני: חבלי שאול סבבוני קדמוני
מוקשי מות: בצר לי אקרא ה' ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי
ושועתי לפניו תבוא באזניו: ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים
ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים
בערו ממנו: ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו: ויעל על כרוב
ויעף וידא על כנפי רוח: וישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת
מים עבי שחקים: מנגה נגדו עברו עבותיו ברד וגחלי אש: ויהם
בשמים ה' ועליון יתן קולו ברד וגחלי אש: וישלח חציו ויפיצם
וברקים רב ויהמם: ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך
ה' מנשמת רוח אפיך: ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים:
יצילני מאויבי עז ומשנאי כי אמצו ממני: יקדמוני ביום אידי
ויהי ה' למשען לי: ויוצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי: יגמלני
ה' כצדקי כבר ידי ישיב לי: כי שמרתי דרכי ה' ולא רשעתי מאלהי:
כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני: ואהי תם לו
ואשתמרה מעוני: וישב ה' לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו: עם חסיד
תתחסד עם גבר תמים תתמם: עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל:
כי אתה עם עני תושיע ועיני רמים תשפיל: כי אתה תאיר נרי ה'
אלהי יגיה חשכי: כי בך ארוץ גדוד ובאלהי אדלג שור: האל תמים
דרכו אמרת ה' צרופה מגן הוא לכל החסים בו: כי מי אלוה מבלעדי
ה' ומי צור זולתי אלהינו: האל מעזרני חיל ויתר תמים דרכי:
משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני: נותן ישועות מלכו ועושה
חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:

תפלה לדוד.

השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום ליום
יביע אמר ולילה ללילה יחוה דעת: אין אמר ואין דברים בלי
נשמע קולם: בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מלותם לשמש שם
אהל בהם: והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח: ממצא
השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו: תורת ה'
תמימה משיבת נפש עדות ה' נאמנה מחכימת פתי: פקודי ה'
ישרים משמחי לב מצות ה' ברה מאירת עינים: יראת ה' טהורה
עומדת לעד משפטי ה' אמת צדקו יחדו: הנחמדים מזהב ומפז רב
ומתוקים מדבש ונפת צופים: גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב:
שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי
אז איתם ונקיתי מפשע רב: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
ה' צורי וגואלי:

תפלה לדוד.

יענך ה' ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב: ישלח עזרך מקדש
וממציון יסעדך: יזכר כל מנחותיך ועולתך ידשנה סלה: יתן לך
כלבבך וכל עצתך ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא
ה' כל משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע ה' משיחו יענהו משמי
קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם
ה' אלהינו נזכיר: המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: ה'
הושיעה המלך יענינו ביום קראנו:

תפלה לדוד.

ה' בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד: תאות לבו נתת לו
ושאר שפתיו בל מנעת סלה: כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו
עטרת פז: חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד: גדול
כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו: כי תשיתהו ברכות לעד
תחדהו בשמחה את פניך: כי המלך בטח בה' ובחסד עליון בל
ימוט: תמצא ידך לכל אויביך ימינך תמצא שנאיך: תשיתמו כתנור
אש לעת פניך ה' באפו יבלעם ותאכלמו אש: פרימו מארץ תאבד
וזרעם מבני אדם: כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו: כי
תשיתמו שכם במיתריך תכון על פניהם: רומה ה' בעזך נשירה
ונזמרה גבורתך:

תפלה לדוד.

אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי: אלהי אקרא
יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי: ואתה קדוש יושב תהלות
ישראל: בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: אליך זעקו ונמלטו בך
בטחו ולא בושו: ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם:
כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש: גל אל ה' יפלטהו
יצילהו כי חפץ בו: כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי: עלי
הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה: אל תרחק ממני כי צרה
קרובה כי אין עוזר: סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני:
פצו עלי פיהם אריה טורף ושואג: כמים נשפכתי והתפרדו כל
עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: יבש כחרש כוחי ולשוני
מדבקת מלקוחי ולעפר מות תשפתני: כי סבבוני כלבים עדת
מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: אספרה כל עצמותי המה יביטו
יראו בי: יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל: ואתה ה' אל
תרחק אילותי לעזרתי חושה: הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי:
הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני: אספרה שמך לאחי בתוך
קהל אהללך: יראי ה' הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל
זרע ישראל: כי לא בזה ולא שקץ עני עניי ולא הסתיר פניו ממנו
ובשועו אליו שמע: מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו:
יאכלו ענוים וישבעו יהללו ה' דרשיו יחי לבבכם לעד: יזכרו
וישובו אל ה' כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים:
כי לה' המלוכה ומושל בגוים: אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו
יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה: זרע יעבדנו יספר לאדני
לדור: יבאו וויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

תפלה לדוד.

ה' רעי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני:
נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלך בגיא צלמות
לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני: תערך
לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה: אך טוב וחסד
ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית ה' לארך ימים:

תפלה לדוד.

לה' הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל
נהרות יכוננה: מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים
ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה
מאת ה' וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב
סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
מי זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור ה' גבור מלחמה: שאו שערים
ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד
ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

תפלה לדוד.

אליך ה' נפשי אשא: אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלזו אויבי
לי: גם כל קויך לא יבושו יבשו הבוגדים ריקם: דרכיך ה' הודיעני
ארחותיך למדני: הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך
קויתי כל היום: זכר רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה: חטאות
נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך ה': טוב
וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך: יכלכל ענוים במשפט וילמד
ענוים דרכו: כל ארחות ה' חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו:
למען שמך ה' וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא ה'
יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ: סוד ה'
ליראיו וברית להודיעם: עיני תמיד אל ה' כי הוא יוציא מרשת
רגלי: פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי
הוציאני: ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי: ראה אויבי כי רבו
ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך:
תם וישר יצרוני כי קויתיך: פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:

תפלה לדוד.

שפטני ה' כי אני בתמי ובה' בטחתי ולא אמעד: בחנני ה' ונסני
צרפה כליותי ולבי: כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך: לא
ישבתי עם מתי שוא ועם נסתרים לא אבוא: שנאתי קהל מרעים
ועם רשעים לא אשב: ארחצה בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך ה':
להשמיע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך: ה' אהבתי מעון ביתך
ומקום משכן כבודך: אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים
חייי: אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד: ואני בתמי אלך פדני
וחנני: רגלי עמדה במישור במקהלים אברכה ה':

תפלה לדוד.

ה' אורי וישעי ממי אירא ה' מעוז חיי ממי אפחד: בקרב עלי
מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו: אם תחנה
עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח:
אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות
בנעם ה' ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר
אהלו בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה
באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה לה': שמע ה' קולי אקרא וחנני
וענני: לך אמר לבי בקשו פני את פניך ה' אבקש: אל תסתר פניך
ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי
ישעי: כי אבי ואמי עזבוני וה' יאספני: הורני ה' דרכך ונחני
בארח מישור למען שוררי: אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר
ויפח חמס: לולא האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים: קוה אל ה'
חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה':

תפלה לדוד.

אליך ה' אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי
עם יורדי בור: שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר
קדשך: אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום עם
רעיהם ורעה בלבבותם: תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה
ידיהם תן להם השב גמולם להם: כי לא יבינו אל פעלות ה' ואל
מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם: ברוך ה' כי שמע קול תחנוני: ה'
עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו: ה'
עוז למו ומעוז ישועות משיחו הוא: הושיעה את עמך וברך את
נחלתך ורעם ונשאם עד העולם:

תפלה לדוד.

הבו לה' בני אלים הבו לה' כבוד ועז: הבו לה' כבוד שמו
השתחוו לה' בהדרת קדש: קול ה' על המים אל הכבוד הרעים ה'
על מים רבים: קול ה' בכח קול ה' בהדר: קול ה' שבר ארזים
וישבר ה' את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן
ראמים: קול ה' חוצב להבות אש: קול ה' יחיל מדבר יחיל ה'
מדבר קדש: קול ה' יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר
כבוד: ה' למבול ישב וישב ה' מלך לעולם: ה' עז לעמו יתן ה'
יברך את עמו בשלום:

תפלה לדוד.

ארוממך ה' כי דליתני ולא שמחת אויבי לי: ה' אלהי שועתי
אליך ותרפאני: ה' העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור:
זמרו לה' חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו
ערב בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: ה'
ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך ה'
אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצעי בהרדתי אל שחת היודך עפר
הגיד אמתך: שמע ה' וחנני ה' היה עוזר לי: הפכת מספדי למחול
לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען יזמרך כבוד ולא ידום ה'
אלהי לעולם אודך:

תפלה לדוד.

בך ה' חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני: הטה אלי אזנך
מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני: כי סלעי
ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני: תוציאני מרשת זו טמנו
לי כי אתה מעוזי: בידך אפקיד רוחי פדית אותי ה' אל אמת:
שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל ה' בטחתי: אגילה ואשמחה
בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי: ולא הסגרתני ביד
אויב העמדת במרחב רגלי: חנני ה' כי צר לי עששה מכעס עיני
נפשי ובטני: כי כלו ביגון חייי ושנותי באנחה אזלו כחי כשל
בעוני ועצמותי עששו: מכל צוררי הייתי חרפה ולשכניי מאד
ופחד לידעי חוצה נדדו ממני: נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי
אובד: כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת
נפשי זמו: ואני עליך בטחתי ה' אמרתי אלהי אתה: בידיך עתותי
הצילני מיד אויבי ומרדפי: האירה פניך אל עבדך הושיעני בחסדך:
ה' אל אבוש כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול: תאלמנה שפתי
שקר הדוברות על צדיק עתק בגאוה ובוז: מה רב טובך אשר צפנת
ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם: תסתירם בסתר פניך
מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשונות: ברוך ה' כי הפליא חסדו לי
בעיר מצור: ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול
תחנוני בשועי אליך: אהבו את ה' כל חסידיו אמונים נצר ה' ומשלם
על יתר עושה גאוה: חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים לה':

תפלה לדוד.

אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: אשרי אדם לא יחשב ה' לו עון
ואין ברוחו רמיה: כי החרשתי בלו עצמותי בשאגתי כל היום:
כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבוני קיץ סלה:
חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אתודה עלי פשעי לה' ואתה
נשאת עון חטאתי סלה: על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא
רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: אתה סתר לי מצר תצרני רני
פלט תסובבני סלה: אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני:
אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג עדיו לבלום בל קרב אליך:
רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסד יסובבנו: שמחו בה' וגילו
צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

תפלה לדוד.

רננו צדיקים בה' לישרים נאוה תהלה: הודו לה' בכנור בנבל
עשור זמרו לו: שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: כי ישר
דבר ה' וכל מעשהו באמונה: אהב צדקה ומשפט חסד ה' מלאה
הארץ: בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: כנס כנד מי
הים נתן באוצרות תהומות: יראו מה' כל הארץ ממנו יגורו כל
יושבי תבל: כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: ה' הפיר עצת גוים
הניא מחשבות עמים: עצת ה' לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר:
אשרי הגוי אשר ה' אלהיו העם בחר לנחלה לו: ה' משמים השקיף
ראה את כל בני אדם: ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי ארץ:
היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע ברב חיל
גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס לתשועה ובשפע חילו לא ימלט:
הנה עין ה' אל יראיו למיחלים לחסדו: להציל ממות נפשם ולחיותם
ברעב: נפשנו חכתה לה' עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי
בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך:

תפלה לדוד.

אברכה את ה' בכל עת תמיד תהלתו בפי: בה' תתהלל נפשי
ישמעו ענוים וישמחו: גדלו לה' אתי ונרוממה שמו יחדו: דרשתי
את ה' ועניני ומכל מגוריי הצילני: הביטו אליו ונהרו ופניכם אל
יחפרו: זה עני קרא וה' שמע ומכל צרותיו הושיעו: חונה מלאך ה'
סביב ליראיו ויחלצם: טעמו וראו כי טוב ה' אשרי הגבר יחסה בו:
יראו את ה' קדושיו כי אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו
ודורשי ה' לא יחסרו כל טוב: לכו בנים שמעו לי יראת ה'
אלמדכם: מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב: נצר לשונך
מרע ושפתיך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו:
עיני ה' אל צדיקים ואזניו אל שועתם: פני ה' בעושי רע להכרית
מארץ זכרם: צעקו וה' שמע ומכל צרותם הצילם: קרוב ה' לנשברי
לב ואת דכאי רוח יושיע: רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו ה':
שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: תמותת רשע רעה ושנאי
צדיק יאשמו: פודה ה' נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו:

תפלה לדוד.

ריבה ה' את יריבי לחם את לוחמי: החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי:
והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני: יבשו
ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור וייכלמו חושבי רעתי: יהיו כמוץ
לפני רוח ומלאך ה' דוחה: יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך ה'
רודפם: כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם כרו לנפשי: תבואהו שואה
לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה יפול בה: ונפשי תגיל
בה' תשיש בישועתו: כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך מציל עני
מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו: יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי
ישאלוני: משלמים לי רעה תחת טובה שכול לנפשי: ואני בחלותם
לבושי שק ואענה בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב: כרע כאח לי
התהלכתי כאבל קודר שחותי: ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי
נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו: כחנפי לעגי מעוג חרק עלי שניהמו:
אדני כמה תראה השיבה נפשי משואותם יחידתי מן כפירים: אודך
בקהל רב בעם עצום אהללך: אל ישמחו לי אויבי שקר שונאי חנם
יקרצו עין: כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבו:
ויפצו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו: ראית ה' אל תחרש
אדני אל תרחק ממני: עורה והקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי:
שפטני כצדקך ה' אלהי ואל ישמחו לי: אל יאמרו בלבבם האח
נפשנו אל יאמרו בלעניהו: יבשו וייכלמו יחדו שמחי לרעתי ילבשו
בושת וכלמה המגדילים עלי: ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו
תמיד יגדל ה' החפץ שלום עבדו: ולשוני תהגה צדקתך כל היום
תהלתך:

תפלה לדוד.

נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים נגד עיניו: כי חלק
אליו בעיניו למצא עונו לשנוא: דברי פיהו און ומרמה חדל להשכיל
להיטיב: און יחשב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב רע לא
ימאס: ה' בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים: צדקתך כהרי אל
משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע ה': מה יקר חסדך אלהים
ובני אדם בצל כנפיך יחסיון: ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם:
כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: משוך חסדך ליודעיך וצדקתך
לישרי לב: אל תבוא רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני: שם נפלו
פעלי און דחו ולא יכלו קום:

תפלה לדוד.

אל תתחר במרעים אל תקנא בעושי עולה: כי כחציר מהרה ימלו
וכירק דשא יבולון: בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה:
והתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך: גול על ה' ובטח עליו והוא
יעשה: והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים: דום לה' והתחולל לו
אל תתחר במצליח דרכו באיש עושה מזמות: חדל מאף ועזוב חמה
אל תתחר אך להרע: כי מרעים יכרתון ומקוי ה' המה יירשו ארץ:
ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואינו: וענוים ירשו ארץ
והתענגו על רוב שלום: זומם רשע לצדיק וחרק עליו שניו: אדני
יצחק לו כי יודע כי

תהלים: קיח.

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו.
2 יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו.
3 יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו.
4 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו.
5 מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה.
6 יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם.
7 יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי.
8 טוב לחסות ביהוה מבטח באדם.
9 טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים.
10 כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם.
11 סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם.
12 סבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם.
13 דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני.
14 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה.
15 קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל.
16 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל.
17 לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה.
18 יסר יסרני יה ולמות לא נתנני.
19 פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה.
20 זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו.
21 אודך כי עניתני ותהי לי לישועה.
22 אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.
23 מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו.
24 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו.
25 אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא.
26 ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה.
27 אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח.
28 אלי אתה ואודך אלהי ארוממך.
29 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו.

תהלים: קיט.

א אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה.
ב אשרי נצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו.
ג אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו.
ד אתה צויתה פקודיך לשמר מאד.
ה אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך.
ו אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך.
ז אודך בישר לבב בלמדי משפט צדקך.
ח את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד.
ט במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך.
י בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך.
יא בלבבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך.
יב ברוך אתה יהוה למדני חקיך.
יג בשפתי ספרתי כל משפטי פיך.
יד בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון.
טו בפקודיך אשיחה ואביטה אורחתיך.
טז בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך.
יז גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך.
יח גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.
יט גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך.
כ גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת.
כא גערת זדים ארורים השגים ממצותיך.
כב גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי.
כג גם ישבו שרים בי נגדי יהגה עבדך בחקיך.
כד גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי.
כה דבקה לעפר נפשי חיני כדברך.
כו דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך.
כז דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך.
כח דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך.
כט דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני.
ל דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי.
לא דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני.
לב דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי.
לג הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב.
לד הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב.
לה הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי.
לו הט לבבי אל עדותיך ואל אל בצע.
לז העבר עיני מראות שוא בדרכיך חיני.
לח הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך.
לט העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים.
מ הנה פקודיך באמונתך בצדקתך חיני.
מא ויבואני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך.
מב ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך.
מג ואל תצל מפי דבר עד מאד כי למשפטך יחלתי.
מד ואשמרה תורתך תמיד לעד ועד.
מה והתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי.
מו ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש.
מז ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי.
מח ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך.
מט זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני.
נ זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני.
נא זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי.
נב זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם.
נג זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך.
נד זמירות היו לי חקיך בבית מגורי.
נה זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך.
נו זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי.
נז חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך.
נח חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך.
נט חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך.
ס חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך.
סא חבלי רשעים עוררוני תורתך לא שכחתי.
סב חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך.
סג חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך.
סד חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני.
סה טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך.
סו טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי.
סז טרם אענה אני שגה ועתה אמרתך שמרתי.
סח טוב אתה ומטיב למדני חקיך.
סט טפלו עלי שקר אני בכל לב אצר פקודיך.
ע טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי.
עא טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך.
עב טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף.
עג ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך.
עד יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי.
עה ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני.
עו יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך.
עז יבואני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי.
עח יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך.
עט ישובו לי יראיך וידעו עדותיך.
פ יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש.
פא כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי.
פב כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני.
פג כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי.
פד כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט.
פה כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך.
פו כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני.
פז כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך.
פח כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך.
פט לעולם יהוה דברך נצב בשמים.
צ לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד.
צא למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך.
צב לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי.
צג לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני.
צד לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי.
צה לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן.
צו לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד.
צז למה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי.
צח לעולם מצותך עשתני כי לי הם.
צט לכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי.
ק מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי.
קא מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך.
קב מחקיך לא סרתי כי אתה הורתני.
קג מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי.
קד מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר.
קה נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי.
קו נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך.
קז נענה אני עד מאד יהוה כדברך חיני.
קח נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני.
קט נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי.
קי נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי.
קיא נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה.
קיב נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב.
קיג סעפים שנאתי ותורתך אהבתי.
קיד סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי.
קטו סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי.
קטז סמכני כאמרתך וחיני ואל תבישני משברי.
קיח סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד.
קיט סלית כל שוגים מחקיך כי תרמית שקרם.
קכ סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי.
קכא עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי.
קכב ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים.
קכג עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך.
קכד עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני.
קכה עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך.
קכו עת לעשות ליהוה הפרו תורתך.
קכז על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
קכח על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי.
קכט פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי.
קל פתח דבריך יאיר מבין פתיים.
קלא פניך חלית בכל לב חנני כמשפט לאהבי שמך.
קלב פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און.
קלג פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
קלד פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך.
קלה פלגי מים ירדה עיני על לא שמרו תורתך.
קלו פלאות עדותיך על כן נפשי נצרתם.
קלז פתח דבריך יאיר מבין פתיים.
קלח פניך חלית בכל לב חנני כמשפט לאהבי שמך.
קלט פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און.
קמ פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך.
קמא פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך.
קמב פלגי מים ירדה עיני על לא שמרו תורתך.
קמג צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קמד צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קמה צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קמו צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קמז צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קמח צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קמט צעקתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה.
קנ צעקתיך הושיעני ואשמרה עדותיך.
קנא צפו עיני אשמורות לדבריך.
קנב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קנג צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קנד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קנה צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קנו צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קנז צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קנח צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קנט צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קס צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קסא צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קסב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קסג צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קסד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קסה צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קסו צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קסז צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קסח צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קסט צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קע צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קעא צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קעב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קעג צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קעד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קעה צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קעו צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קעז צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קעח צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קעט צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קפ צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קפא צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קפב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קפג צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קפד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קפה צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קפו צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קפז צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קפח צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קפט צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קצ צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קצא צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קצב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קצג צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קצד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קצה צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קצו צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קצז צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קצח צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קצט צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קק צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקא צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקג צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקה צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקו צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקז צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקח צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקט צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקי צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקיא צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקיב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקיג צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקיד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקיה צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקיו צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקיז צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקיח צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקיט צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקכ צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקכא צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקכב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקכג צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקכד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקכה צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקכו צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקכז צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקכח צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקכט צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקל צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקלא צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקלב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקלג צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקלד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקלה צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקלו צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקלז צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקלח צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקלט צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקמ צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקמא צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקמב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקמג צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקמד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקמה צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקמו צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקמז צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקמח צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקמט צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקנ צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקנא צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקנב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקנג צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקנד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקנה צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקנו צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקנז צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקנח צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקנט צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקס צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקסא צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקסב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקסג צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקסד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקסה צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקסו צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקסז צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקסח צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקסט צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקע צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקעא צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקעב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקעג צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקעד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקעה צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקעו צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקעז צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקעח צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקעט צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקפ צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקפא צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקפב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקפג צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקפד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקפה צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקפו צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקפז צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקפח צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקפט צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקצ צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקצא צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקצב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקצג צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקצד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקצה צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקצו צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקצז צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקצח צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקצט צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקק צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקקא צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקקב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקקג צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקקד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקקה צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקקו צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקקז צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקקח צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקקט צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקקי צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקקיא צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקקיב צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקקיג צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קקקיד צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה.
קקקיה צרפתני אמרתך צרופה ועבדך אהבה.
קקקיו צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי.
קקקיז צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.
קקקיח צרה ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי.
קק

17 וְאֶתֵּן לָהּ לְנֹכַח׃ פֶּן יֹאמַר עֲצָבַי עָשָׂם
18 וּפְסִלִי וְנִסְכִּי צִוָּם׃ שִׁמְעוּ אֵלַי יַעֲקֹב
19 וְיִשְׂרָאֵל מְקֹרָאִי אֲנִי הוּא אֲנִי רִאשׁוֹן
20 אַף אֲנִי אַחֲרוֹן׃ אַף יָדִי יָסְדָה אֶרֶץ וִימִינִי
21 טִפְּחָה שָׁמָיִם קֹרֵא אֲנִי אֵלֵימוֹ יַעַמְדוּ
22 יַחְדָּו׃ הִקָּבְצוּ כֻלְּכֶם וּשְׁמָעוּ מִי בָהֶם הִגִּיד
23 אֵלֶּה אֲהֵבוֹ יַעֲשֶׂה חֶפְצוֹ בְּבָבֶל וּזְרוֹעַ
24 כַּשְׂדִּים׃ אֲנִי אֲנִי דִבַּרְתִּי אַף קְרָאתִיו
25 הֲבִיאֹתִיו וְהִצְלִיחַ דַּרְכּוֹ׃ קִרְבוּ אֵלַי שִׁמְעוּ
זֹאת לֹא מֵרֹאשׁ בַּסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי מֵעֵת
הֱיוֹתָהּ שָׁם אֲנִי וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה שְׁלָחַנִי
וְרוּחוֹ׃

48 שִׁמְעוּ זֹאת בֵּית יַעֲקֹב הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם
יִשְׂרָאֵל וּמִמֵּי יְהוּדָה יָצָאוּ הַנִּשְׁבָּעִים בְּשֵׁם
יְהוָה וּבֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַזְכִּירוּ לֹא בֶאֱמֶת
2 וְלֹא בִצְדָקָה׃ כִּי מֵעִיר הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאוּ וְעַל
3 אֱלֹהֵי יִשָּׁעֲנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ הָרִאשֹׁנוֹת
מֵאָז הִגַּדְתִּי וּמִפִּי יָצְאוּ וְאַשְׁמִיעֵם פִּתְאֹם
4 עָשִׂיתִי וַתָּבֹאנָה׃ מִדַּעְתִּי כִּי קָשֶׁה אַתָּה
וְגִיד בַּרְזֶל עָרְפֶּךָ וּמִצְחְךָ נְחוּשָׁה׃ וָאַגִּידָה
לְךָ מֵאָז בְּטֶרֶם תָּבוֹא הִשְׁמַעְתִּיךָ פֶּן
תֹּאמַר עָצְבִּי עָשָׂם וּפִסְלִי וְנִסְכִּי צִוָּם׃
6 שָׁמַעְתָּ חֲזֵה כָל זֹאת וְאַתֶּם הֲלֹא תַגִּידוּ
הִשְׁמַעְתִּיךָ חֲדָשׁוֹת מֵעַתָּה וּנְצֻרוֹת וְלֹא
8 יְדַעְתָּם׃ גַּם עַתָּה נִבְרְאוּ וְלֹא מֵאָז וְלִפְנֵי יוֹם
וְלֹא שְׁמַעְתָּ פֶּן תֹּאמַר הִנֵּה יָדַעְתִּי אוֹתָם׃
9 גַּם לֹא יָדַעְתָּ גַּם לֹא יָדַע אָזְנְךָ מֵאָז כִּי
יָדַעְתִּי בָּגוֹד תִּבְגֹּד וּפֹשֵׁעַ מִבֶּטֶן קָרָאתָ לְךָ׃
10 בַּעֲבוּר שְׁמִי אַאֲרִיךְ אַפִּי וּתְהִלָּתִי אֶחֱטָם
11 לָךְ לְבִלְתִּי הַכְרִיתֶךָ׃ הִנֵּה צְרַפְתִּיךָ וְלֹא
בְכֶסֶף בְּחַרְתִּיךָ בְּכוּר עֹנִי׃ לְמַעֲנִי לְמַעֲנִי
אֶעֱשֶׂה כִּי אֵיךְ יֵחָל וְכָבוֹדִי לְאַחֵר לֹא
12 אֶתֵּן׃ שִׁמְעָה אֵלַי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל מְקֹרָאִי
13 אֲנִי הוּא אֲנִי רִאשׁוֹן אַף אֲנִי אַחֲרוֹן׃ אַף
יָדִי יָסְדָה אֶרֶץ וִימִינִי טִפְּחָה שָׁמָיִם
קוֹרֵא אֲנִי אֵלֵימוֹ יַעַמְדוּ יַחְדָּו׃ הִקָּבְצוּ כֻלְּכֶם
וּשְׁמָעוּ מִי בָהֶם הִגִּיד אֵלֶּה אֲהֵבוֹ יַעֲשֶׂה
חֶפְצוֹ בְּבָבֶל וּזְרוֹעַ כַּשְׂדִּים׃ אֲנִי אֲנִי דִבַּרְתִּי
16 אַף קְרָאתִיו הֲבִיאֹתִיו וְהִצְלִיחַ דַּרְכּוֹ׃ קִרְבוּ
אֵלַי שִׁמְעוּ זֹאת לֹא מֵרֹאשׁ בַּסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי
מֵעֵת הֱיוֹתָהּ שָׁם אֲנִי וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה
שְׁלָחַנִי וְרוּחוֹ׃

17 כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְלַמֶּדְךָ לְהוֹעִיל מַדְרִיכְךָ
18 בְּדֶרֶךְ תֵּלֵךְ בָּהּ׃ לוּ הִקְשַׁבְתָּ לְמִצְוֹתָי וַיְהִי
כַנָּהָר שְׁלוֹמֶךָ וְצִדְקָתְךָ כְּגַלֵּי הַיָּם׃
19 וַיְהִי כַחוֹל זַרְעֶךָ וְצֶאֱצָאֵי מֵעֶיךָ כְּחַצָּיו
לֹא יִכָּרֵת וְלֹא יִשָּׁמֵד שְׁמוֹ מִלְּפָנָי׃
20 צְאוּ מִבָּבֶל בִּרְחוּ מִכַּשְׂדִּים בְּקוֹל רִנָּה
הַגִּידוּ הַשְׁמִיעוּ זֹאת הוֹצִיאוּהָ עַד קְצֵה
הָאָרֶץ אִמְרוּ גָּאַל יְהוָה עַבְדּוֹ יַעֲקֹב׃
21 וְלֹא צָמְאוּ בַּחֳרָבוֹת הוֹלִיכָם מַיִם מִצּוּר
הִזִּיל לָהֶם וַיְבַקַּע צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם׃
22 אֵין שָׁלוֹם אָמַר יְהוָה לָרְשָׁעִים׃

49 הַאִיִּים שִׁמְעוּ אֵלַי וְהַקְשִׁיבוּ לְאֻמִּים
מֵרָחוֹק יְהוָה מִבֶּטֶן מֵרֶחֶם אִמִּי הִזְכִּיר
2 שְׁמִי׃ וַיָּשֶׂם פִּי כְּחֶרֶב חַדָּה בְּצֵל יָדוֹ
חְבָאָנִי וַיְשִׂמֵנִי לְחֵץ שְׁנוּן בְּאַשְׁפָּתוֹ
3 הֲסִתִּירָנִי׃ וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אָתָּה יִשְׂרָאֵל
4 אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאָר׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי לָרִיק יָגַעְתִּי
לְתֹהוּ וְהֶבֶל כֹּחִי כִּלִּיתִי אָכֵן מִשְׁפָּטִי אֶת
5 יְהוָה וּפָעֳלִי אֶת אֱלֹהָי׃ וְעַתָּה אָמַר יְהוָה
יֹצְרִי מִבֶּטֶן לְעֶבֶד לוֹ לְשׁוֹבֵב יַעֲקֹב אֵלָיו
וְיִשְׂרָאֵל לֹא יֵאָסֵף וְאֶכָּבְדָה בְּעֵינֵי יְהוָה
6 וֵאלֹהַי הָיָה עֻזִּי׃ וַיֹּאמֶר נָקֵל מִהְיוֹתְךָ לִי עֶבֶד
לְהָקִים אֶת שִׁבְטֵי יַעֲקֹב וְנֹצְרֵי יִשְׂרָאֵל
לְהָשִׁיב נָתַתִּיךָ לְאוֹר גּוֹיִם לִהְיוֹת יְשׁוּעָתִי
7 עַד קְצֵה הָאָרֶץ׃ כֹּה אָמַר גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל
קְדוֹשׁוֹ לִבְזֵה נֶפֶשׁ לְמֻתָעַב גּוֹי לְעֶבֶד
מֹשְׁלִים מְלָכִים יִרְאוּ וְקָמוּ שָׂרִים וְיִשְׁתַּחֲווּ
8 לְמַעַן יְהוָה אֲשֶׁר נֶאֱמָן לְבָחֲרֶךָּ׃ כֹּה אָמַר
יְהוָה בְּעֵת רָצוֹן עֲנִיתִיךָ וּבְיוֹם יְשׁוּעָה
עֲזַרְתִּיךָ וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם לְהָקִים
9 אֶרֶץ לְהַנְחִיל נְחָלוֹת שֹׁמֵמוֹת׃ לֵאמֹר לָאסוּרִים
צֵאוּ לָאֲשֶׁר בַּחֹשֶׁךְ הִגָּלוּ עַל דְּרָכִים יִרְעוּ
וּבְכָל שְׁפָיִים מַרְעִיתָם׃ לֹא יִרְעָבוּ וְלֹא
יִצְמָאוּ וְלֹא יַכֵּם שָׁרָב וְשֶׁמֶשׁ כִּי מְרַחֲמָם
11 יַנְהִגֵם וְעַל מַבּוּעֵי מַיִם יְנַהֲלֵם׃ וְשַׂמְתִּי כָל
12 הָרַי לְדָרֶךְ וּמְסִלֹתַי יָרוּמוּן׃ הִנֵּה אֵלֶּה
מֵרָחוֹק יָבוֹאוּ וְהִנֵּה אֵלֶּה מִצָּפוֹן וּמִיָּם
13 וְאֵלֶּה מֵאֶרֶץ סִינִים׃ רָנּוּ שָׁמַיִם וְגִילִי
אֶרֶץ וּפִצְחוּ הָרִים רִנָּה כִּי נִחַם יְהוָה עַמּוֹ
14 וַעֲנִיָּיו יְרַחֵם׃ וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזָבַנִי יְהוָה
15 וַאדֹנָי שְׁכֵחָנִי׃ הֲתִשְׁכַּח אִשָּׁה עוּלָהּ מֵרַחֵם
בֶּן בִּטְנָהּ גַּם אֵלֶּה תִּשְׁכַּחְנָה וְאָנֹכִי לֹא
16 אֶשְׁכָּחֵךְ׃ הֵן עַל כַּפַּיִם חֲקַקְתִּיךְ חוֹמֹתַיִךְ
17 נֶגְדִּי תָמִיד׃ מִהֲרוּ בָנַיִךְ מְהָרְסַיִךְ וּמַחֲרִבַיִךְ
18 מִמֵּךְ יֵצֵאוּ׃ שְׂאִי סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם
נִקְבְּצוּ בָאוּ לָךְ חַי אָנֹכִי נְאֻם יְהוָה כִּי כֻלָּם
כָּעֲדִי תִלְבָּשִׁי וְתִקְשְׁרִי כַּכַּלָּה׃ כִּי חָרְבֹתַיִךְ
וְשֹׁמְמוֹתַיִךְ וְאֶרֶץ הֲרִסֻתֵךְ כִּי עַתָּה תֵּצְרִי
19 מִיּוֹשֵׁב וְרָחֲקוּ בֹּלְעָיִךְ׃ עוֹד יֹאמְרוּ בְאָזְנַיִךְ
20 בְּנֵי שִׁכֻלַיִךְ צַר לִי מְקוֹם גְּשָׁה לִי לְשָׁבֶת׃
וְאָמַרְתְּ בְּלִבֵּךְ מִי יָלַד לִי אֵת אֵלֶּה וַאֲנִי
שַׁכּוּלָה וְגַלְמוּדָה גָּלוּיָה וְסוּרָה וְאֵלֶּה מִי
גִדֵּל הֵן אֲנִי נוֹתַרְתִּי לְבַדִּי אֵלֶּה אַיֵּה הֵמָּה׃

21 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֶשָּׂא אֶל גּוֹיִם
יָדִי וְאֶל עַמִּים אָרִים נִסִּי וְהֵבִיאוּ בָנַיִךְ
22 בְּחֹצֶן וּבְנוֹתַיִךְ עַל כָּתֵף תִּנָּשֶׂאנָה׃ וְהָיוּ
מְלָכִים אֹמְנָיִךְ וְשָׂרוֹתֵיהֶם מֵינִקוֹתָיִךְ
אַפַּיִם אֶרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ וְעָפָר רַגְלַיִךְ
יְלַחֵכוּ וְיָדַעַתְּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא יֵבֹשׁוּ
23 קֹוָיָי׃ הֲיֻקַּח מִגִּבּוֹר מַלְקוֹחַ וְאִם שְׁבִי צַדִּיק
24 יִמָּלֵט׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה גַּם שְׁבִי גִבּוֹר
יֻקָּח וּמַלְקוֹחַ עָרִיץ יִמָּלֵט וְאֶת רִיבֵךְ אָנֹכִי
25 אָרִיב וְאֶת בָּנַיִךְ אֲנִי אוֹשִׁיעַ׃ וְהַאֲכַלְתִּי
אֶת מוֹנַיִךְ אֶת בְּשָׂרָם וְכָעָסִיס דָּמָם יִשְׁכָּרוּן
וְיָדְעוּ כָל בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאָלֵךְ
אֲבִיר יַעֲקֹב׃

50 כֹּה אָמַר יְהוָה אֵי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוּת אִמְּכֶם
אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּיהָ אוֹ מִי מִנּוֹשַׁי אֲשֶׁר מָכַרְתִּי
לוֹ לָכֶם הֵן בַּעֲוֹנֹתֵיכֶם נִמְכַּרְתֶּם וּבְפִשְׁעֵיכֶם
2 שֻׁלְּחָה אִמְּכֶם׃ מַדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ קָרָאתִי
וְאֵין עוֹנֶה הֲקָצוֹר קָצְרָה יָדִי מִפְּדוֹת וְאִם אֵין
בִּי כֹחַ לְהַצִּיל הֵן בְּגַעֲרָתִי אַחֲרִיב יָם אָשִׂים
נְהָרוֹת מִדְבָּר תִּבְאַשׁ דְּגָתָם מֵאֵין מַיִם
3 וְתָמֹת בַּצָּמָא׃ אַלְבִּישׁ שְׁמֵי קַדְרוּת וְשַׂק
4 אָשִׂים כְּסוּתָם׃ אֲדֹנָי יְהוִה נָתַן לִי לְשׁוֹן
לִמּוּדִים לָדַעַת לְעוּת יָעֵף דָּבָר יָעִיר בַּבֹּקֶר
בַּבֹּקֶר יָעִיר לִי אָזֶן לִשְׁמוֹעַ כַּלִּמּוּדִים׃
5 אֲדֹנָי יְהוִה פָּתַח לִי אֹזֶן וְאָנֹכִי לֹא מָרִיתִי
6 אָחוֹר לֹא נָסוֹגְתִּי׃ גֵּוִי נָתַתִּי לְמַכִּים וּלְחָיַי
לְמֹרְטִים פָּנַי לֹא הִסְתַּרְתִּי מִכְּלִמּוֹת וְרֹק׃
7 וַאדֹנָי יְהוִה יַעְזָר לִי עַל כֵּן לֹא נִכְלָמְתִּי עַל
כֵּן שַׂמְתִּי פָנַי כַּחַלָּמִישׁ וָאֵדַע כִּי לֹא אֵבוֹשׁ׃
8 קָרוֹב מַצְדִּיקִי מִי יָרִיב אִתִּי נַעַמְדָה יָחַד מִי
בַּעַל מִשְׁפָּטִי יִגַּשׁ אֵלָי׃ הֵן אֲדֹנָי יְהוִה יַעְזָר
לִי מִי הוּא יַרְשִׁיעֵנִי הֵן כֻּלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ עָשׁ
9 יֹאכְלֵם׃ מִי בָכֶם יָרֵא יְהוָה שֹׁמֵעַ בְּקוֹל עַבְדּוֹ
אֲשֶׁר הָלַךְ חֲשֵׁכִים וְאֵין נְגֹהַ לוֹ יִבְטַח בְּשֵׁם
10 יְהוָה וְיִשָּׁעֵן בֵּאלֹהָיו׃ הֵן כֻּלְּכֶם קֹדְחֵי אֵשׁ
מְאַזְּרֵי זִיקוֹת לְכוּ בְּאוּר אִשְׁכֶּם וּבְזִיקוֹת
בְּעַרְתֶּם מִיָּדִי זֹאת הָיְתָה לָכֶם לְמַעֲצֵבָה
11 תִּשְׁכָּבוּן׃

51 שִׁמְעוּ אֵלַי רֹדְפֵי צֶדֶק מְבַקְשֵׁי יְהוָה
הַבִּיטוּ אֶל צוּר חֻצַבְתֶּם וְאֶל מַקֶּבֶת בּוֹר
2 נֻקַּרְתֶּם׃ הַבִּיטוּ אֶל אַבְרָהָם אֲבִיכֶם וְאֶל
שָׂרָה תַּחֹלְלָכֶם כִּי אֶחָד קְרָאתִיו וַאֲבָרְכֵהוּ
3 וְאַרְבֵּהוּ׃ כִּי נִחַם יְהוָה צִיּוֹן נִחַם כָּל חָרְבֹתֶיהָ
וַיָּשֶׂם מִדְבָּרָהּ כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגַן יְהוָה
שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָהּ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה׃
4 הַקְשִׁיבוּ אֵלַי עַמִּי וּלְאֻמִּי אֵלַי הַאֲזִינוּ כִּי
תוֹרָה מֵאִתִּי תֵּצֵא וּמִשְׁפָּטִי לְאוֹר עַמִּים
5 אַרְגִּיעַ׃ קָרוֹב צִדְקִי יָצָא יִשְׁעִי וּזְרֹעַי עַמִּים
יִשְׁפֹּטוּ אִיִּים לִי יְקַוּוּ וְאֶל זְרוֹעִי יְיַחֵלוּ׃
6 שְׂאוּ לַשָּׁמַיִם עֵינֵיכֶם וְהַבִּיטוּ אֶל הָאָרֶץ
מִתָּחַת כִּי שָׁמַיִם כֶּעָשָׁן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ
כַּבֶּגֶד תִּבְלֶה וְיֹשְׁבֶיהָ כְּמוֹ כֵן יְמוּתוּן וִישׁוּעָתִי
7 לְעוֹלָם תִּהְיֶה וְצִדְקָתִי לֹא תֵחָת׃ שִׁמְעוּ אֵלַי
יוֹדְעֵי צֶדֶק עַם תּוֹרָתִי בְּלִבָּם אַל תִּירְאוּ
חֶרְפַּת אֱנוֹשׁ וּמִגִּדֻּפֹתָם אַל תֵּחָתּוּ׃
8 כִּי כָעָשׁ יֹאכְלֵמוֹ בֶּגֶד וְכָסָס יֹאכְלֵמוֹ סָס
וְצִדְקָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וִישׁוּעָתִי לְדֹר דֹּרִים׃
9 עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי עֹז זְרוֹעַ יְהוָה עוּרִי כִּימֵי
קֶדֶם דֹּרוֹת עוֹלָמִים הֲלֹא אַתְּ הִיא הַמַּחְצֶבֶת
10 רָהַב מְחוֹלֶלֶת תַּנִּין׃ הֲלֹא אַתְּ הִיא הַמַּחְרֶבֶת
יָם מֵי תְהוֹם רַבָּה הַשָּׂמָה מַעֲמַקֵּי יָם דֶּרֶךְ
11 עָבְרוּ גְאוּלִים׃ וּפְדוּיֵי יְהוָה יְשׁוּבוּן וּבָאוּ
צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן
וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ נָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה׃
12 אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְנַחֲמְכֶם מִי אַתְּ וַתִּירְאִי
מֵאֱנוֹשׁ יָמוּת וּמִבֶּן אָדָם חָצִיר יִנָּתֵן׃
13 וַתִּשְׁכַּח יְהוָה עֹשֵׂךְ נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אָרֶץ
וַתִּפְחַד תָּמִיד כָּל הַיּוֹם מִפְּנֵי חֲמַת הַמֵּצִיק
כְּהֵכִינוֹ לְהַשְׁחִית וְאַיֵּה חֲמַת הַמֵּצִיק׃
14 מְהֵרָה צֹעֶה לְהִפָּתַח וְלֹא יָמוּת לַשַּׁחַת וְלֹא
15 יֶחְסַר לַחְמוֹ׃ וְאָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ רֹגַע הַיָּם
וַיֶּהֱמוּ גַלָּיו יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃
16 וָאָשִׂים דְּבָרַי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדִי כִּסִּיתִיךָ
לִנְטֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי
17 אָתָּה׃ הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי קוּמִי יְרוּשָׁלַ͏ִם
אֲשֶׁר שָׁתִית מִיַּד יְהוָה אֵת כּוֹס חֲמָתוֹ אֶת
קֻבַּעַת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה שָׁתִית מָצִית׃
18 אֵין מְנַהֵל לָהּ מִכָּל בָּנִים יָלָדָה וְאֵין מַחֲזִיק
19 בְּיָדָהּ מִכָּל בָּנִים גִּדָּלָה׃ שְׁתַּיִם הֵנָּה קָרוּךְ
לָךְ מִי יָנוּד לָךְ שֹׁד וְשֶׁבֶר וְרָעָב וְחֶרֶב מִי
20 אֲנַחֲמֵךְ׃ בָּנַיִךְ עֻלְּפוּ שָׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כָּל
חוּצוֹת כְּתוֹ מִכְמָר מְלֵאִים חֲמַת יְהוָה גַּעֲרַת
21 אֱלֹהָיִךְ׃ לָכֵן שִׁמְעִי נָא זֹאת עֲנִיָּה וּשְׁכֻרַת
22 וְלֹא מִיָּיִן׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנַיִךְ יְהוָה וֵאלֹהַיִךְ
יָרִיב עַמּוֹ הִנֵּה לָקַחְתִּי מִיָּדֵךְ אֶת כּוֹס
הַתַּרְעֵלָה אֶת קֻבַּעַת כּוֹס חֲמָתִי לֹא תוֹסִיפִי
23 לִשְׁתּוֹתָהּ עוֹד׃ וְשַׂמְתִּיהָ בְּיַד מוֹגַיִךְ הָאֹמְרִים
לְנַפְשֵׁךְ שְׁחִי וְנַעְבֹּרָה וַתָּשִׂימִי כָאָרֶץ גְּוֵךְ
וְכַחוּץ לָעֹבְרִים׃

52 עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי עֻזֵּךְ צִיּוֹן לִבְשִׁי בִּגְדֵי
תִפְאַרְתֵּךְ יְרוּשָׁלַ͏ִם עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יוֹסִיף
2 יָבוֹא בָךְ עוֹד עָרֵל וְטָמֵא׃ הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר
קוּמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַ͏ִם הִתְפַּתְּחִי מוֹסְרֵי צַוָּארֵךְ
3 שְׁבִיָּה בַּת צִיּוֹן׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה חִנָּם נִמְכַּרְתֶּם
4 וְלֹא בְכֶסֶף תִּגָּאָלוּ׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
מִצְרַיִם יָרַד עַמִּי בָתְּחִלָּה לָגוּר שָׁם וְאַשּׁוּר
5 לָעָשׁוֹק הֹיָה׃ וְעַתָּה מַה לִּי פֹה נְאֻם יְהוָה כִּי
לָקַח עַמִּי חִנָּם מֹשְׁלָיו יְהֵילִלוּ נְאֻם יְהוָה
6 וְתָמִיד כָּל הַיּוֹם שְׁמִי מְנֻאָץ׃ לָכֵן יֵדַע עַמִּי
שְׁמִי לָכֵן בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אֲנִי הַמְדַבֵּר הִנֵּנִי׃
7 מַה נָּאווּ עַל הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ
שָׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אֹמֵר לְצִיּוֹן
8 מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ׃ קוֹל צֹפַיִךְ נָשְׂאוּ קוֹל יַחְדָּו
יְרַנֵּנוּ כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן׃
9 פִּצְחוּ רַנְּנוּ יַחְדָּו חָרְבוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם כִּי נִחַם
יְהוָה עַמּוֹ גָּאַל יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ חָשַׂף יְהוָה אֶת
זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָל הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָל אַפְסֵי
11 אֶרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ
מִשָּׁם טָמֵא אַל תִּגָּעוּ צְאוּ מִתּוֹכָהּ הִבָּרוּ
נֹשְׂאֵי כְלֵי יְהוָה׃ כִּי לֹא בְחִפָּזוֹן תֵּצֵאוּ וּבִמְנוּסָה
12 לֹא תֵלֵכוּן כִּי הֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם יְהוָה וּמְאַסִּפְכֶם
13 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה יַשְׂכִּיל עַבְדִּי יָרוּם וְנִשָּׂא
14 וְגָבַהּ מְאֹד׃ כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלֶיךָ רַבִּים כֵּן
מִשְׁחַת מֵאִישׁ מַרְאֵהוּ וְתֹארוֹ מִבְּנֵי אָדָם׃
15 כֵּן יַזֶּה גּוֹיִם רַבִּים עָלָיו יִקְפְּצוּ מְלָכִים פִּיהֶם
כִּי אֲשֶׁר לֹא סֻפַּר לָהֶם רָאוּ וַאֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ
הִתְבּוֹנָנוּ׃

53 מִי הֶאֱמִין לִשְׁמֻעָתֵנוּ וּזְרוֹעַ יְהוָה עַל מִי
2 נִגְלָתָה׃ וַיַּעַל כַּיּוֹנֵק לְפָנָיו וְכַשֹּׁרֶשׁ מֵאֶרֶץ
צִיָּה לֹא תֹאַר לוֹ וְלֹא הָדָר וְנִרְאֵהוּ וְלֹא מַרְאֶה
3 וְנֶחְמְדֵהוּ׃ נִבְזֶה וְחָדֵל אִישִׁים אִישׁ מַכְאֹבוֹת
וְיֹדֵעַ חֹלִי וּכְמַסְתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ נִבְזֶה וְלֹא
4 חֲשַׁבְנֻהוּ׃ אָכֵן חֳלָיֵנוּ הוּא נָשָׂא וּמַכְאֹבֵינוּ
סְבָלָם וַאֲנַחְנוּ חֲשַׁבְנֻהוּ נָגוּעַ מֻכֵּה אֱלֹהִים
5 וּמְעֻנֶּה׃ וְהוּא מְחֹלָל מִפְּשָׁעֵנוּ מְדֻכָּא מֵעֲוֹנֹתֵינוּ
מוּסַר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו וּבַחֲבֻרָתוֹ נִרְפָּא לָנוּ׃
6 כֻּלָּנוּ כַּצֹּאן תָּעִינוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָנִינוּ וַיהוָה
7 הִפְגִּיעַ בּוֹ אֵת עֲוֹן כֻּלָּנוּ׃ נִגַּשׂ וְהוּא נֶעְנֶה
וְלֹא יִפְתַּח פִּיו כַּשֶּׂה לַטֶּבַח יוּבָל וְכָרָחֵל
לִפְנֵי גֹזְזֶיהָ נֶאֱלָמָה וְלֹא יִפְתַּח פִּיו׃
8 מֵעֹצֶר וּמִמִּשְׁפָּט לֻקָּח וְאֶת דּוֹרוֹ מִי יְשׂוֹחֵחַ
כִּי נִגְזַר מֵאֶרֶץ חַיִּים מִפֶּשַׁע עַמִּי נֶגַע לָמוֹ׃
9 וַיִּתֵּן אֶת רְשָׁעִים קִבְרוֹ וְאֶת עָשִׁיר בְּמֹתָיו עַל
לֹא חָמָס עָשָׂה וְלֹא מִרְמָה בְּפִיו׃ וַיהוָה חָפֵץ
דַּכְּאוֹ הֶחֱלִי אִם תָּשִׂים אָשָׁם נַפְשׁוֹ יִרְאֶה
זֶרַע יַאֲרִיךְ יָמִים וְחֵפֶץ יְהוָה בְּיָדוֹ יִצְלָח׃
11 מֵעֲמַל נַפְשׁוֹ יִרְאֶה יַשְׂבִּיעַ בְּדַעְתּוֹ יַצְדִּיק
צַדִּיק עַבְדִּי לָרַבִּים וַעֲוֹנֹתָם הוּא יִסְבֹּל׃
12 לָכֵן אֲחַלֵּק לוֹ בָרַבִּים וְאֶת עֲצוּמִים יְחַלֵּק
שָׁלָל תַּחַת אֲשֶׁר הֶעֱרָה לָמָוֶת נַפְשׁוֹ וְאֶת
פּוֹשְׁעִים נִמְנָה וְהוּא חֵטְא רַבִּים נָשָׂא וְלַפּוֹשְׁעִים
יַפְגִּיעַ׃

54 רָנִּי עֲקָרָה לֹא יָלָדָה פִּצְחִי רִנָּה וְצַהֲלִי
לֹא חָלָה כִּי רַבִּים בְּנֵי שׁוֹמֵמָה מִבְּנֵי בְעוּלָה
2 אָמַר יְהוָה׃ הַרְחִיבִי מְקוֹם אָהֳלֵךְ וִירִיעוֹת
3 מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ יַטּוּ אַל תַּחְשָׂכִי הַאֲרִיכִי מֵיתָרַיִךְ
4 וְיָתֵדֹתַיִךְ הַעֲמִיקִי׃ כִּי יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרֹצִי
וְזַרְעֵךְ גּוֹיִם יִירָשׁ וְעָרִים נְשַׁמּוֹת יוֹשִׁיבוּ׃
5 אַל תִּירְאִי כִּי לֹא תֵבוֹשִׁי וְאַל תִּכָּלְמִי כִּי לֹא
תַחְפִּירִי כִּי בֹשֶׁת עֲלוּמַיִךְ תִּשְׁכָּחִי וְחֶרְפַּת
6 אַלְמְנוּתַיִךְ לֹא תִזְכְּרִי עוֹד׃ כִּי בֹעֲלַיִךְ עֹשָׂיִךְ
יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְגֹאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
אֱלֹהֵי כָל הָאָרֶץ יִקָּרֵא׃ כִּי כְאִשָּׁה עֲזוּבָה
וַעֲצוּבַת רוּחַ קְרָאָךְ יְהוָה וְאֵשֶׁת נְעוּרִים כִּי
7 תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ רֶגַע קָטֹן עֲזַבְתִּיךְ וּבְרַחֲמִים
8 גְּדוֹלִים אֲקַבְּצֵךְ׃ בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי
פָנַי רֶגַע מִמֵּךְ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רִחַמְתִּיךְ אָמַר
9 גֹּאֲלֵךְ יְהוָה׃ כִּי מֵי נֹחַ זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
מֵעֲבֹר מֵי נֹחַ עוֹד עַל הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי
10 מִקְצֹף עָלַיִךְ וּמִגְּעָר בָּךְ׃ כִּי הֶהָרִים יָמוּשׁוּ
וְהַגְּבָעוֹת תְּמוּטֶינָה וְחַסְדִּי מֵאִתֵּךְ לֹא יָמוּשׁ
וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תָמוּט אָמַר מְרַחֲמֵךְ
11 יְהוָה׃ עֲנִיָּה סֹעֲרָה לֹא נֻחָמָה הִנֵּה אֲנִי מְרַבִּיץ
בַּפּוּךְ אֲבָנַיִךְ וִיסַדְתִּיךְ בִּסַּפִּירִים׃
12 וְשַׂמְתִּי כַדְכֹד שִׁמְרֹתַיִךְ וְשַׁעָרַיִךְ לְאַבְנֵי
13 אֶקְדָּח וְכָל גְּבוּלֵךְ לְאַבְנֵי חֵפֶץ׃ וְכָל בָּנַיִךְ
לִמּוּדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ׃
14 בְּצֶדֶק תִּכּוֹנָנִי רָחֲקִי מֵעֹשֶׁק כִּי לֹא תִירָאִי
15 וּמִמְּחִתָּה כִּי לֹא תִקְרַב אֵלָיִךְ׃ הֵן גּוֹר יָגוּר
אֵין מֵאִתִּי כָּל גָּר אִתָּךְ אֵלַי יִפֹּל׃
16 הֵן אֲנִי בָרָאתִי חָרָשׁ נֹפֵחַ בְּאֵשׁ פֶּחָם וּמוֹצִיא
כְלִי לְמַעֲשֵׂהוּ וּבָרָאתִי מַשְׁחִית לְחַבֵּל׃
17 כָּל כְּלִי יֹצֵר עָלַיִךְ לֹא יִצְלָח וְכָל לָשׁוֹן תָּקוּם
אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי זֹאת נַחֲלַת עַבְדֵי
יְהוָה וְצִדְקָתָם מֵאִתִּי נְאֻם יְהוָה׃

55 הוֹי כָּל צָמֵא לְכוּ לַמַּיִם וַאֲשֶׁר אֵין לוֹ כֶּסֶף
לְכוּ שִׁבְרוּ וְאִכֹלוּ וְלֵכוּ שִׁבְרוּ בְלֹא כֶסֶף
2 וּבְלֹא מְחִיר יַיִן וְחָלָב׃ לָמָּה תִשְׁקְלוּ כֶסֶף
בְּלוֹא לֶחֶם וִיגִיעֲכֶם בְּלוֹא לְשָׂבְעָה שִׁמְעוּ
שָׁמוֹעַ אֵלַי וְאִכְלוּ טוֹב וְתִתְעַנַּג בַּמַּשְׁמַנִּים
3 נַפְשְׁכֶם׃ הַטּוּ

11 ܠܗܘܢ ܠܡܣܟܢܐ.* ܡܪܝܐ ܢܬܠ ܠܡܣܒܪܢܐ ܚܝܠܐ ܣܓܝܐܐ
12 ܠܗܘܢ ܠܡܠܟܐ.* ܘܕܝܪܐ ܕܒܝܬܐ ܢܦܠܓܘܢ ܕܒܪܐ
13 ܒܩܪܒܐ: ܘܕܝܪܐ ܕܒ ܐܝܠܝܢ ܕܒܬܝܢ ܒܒܝܬܐ.* ܘܐܝܟ
ܓܦܐ ܕܝܘܢܐ ܡܕܡܐ ܕܡܚܦܝܐ ܒܣܐܡܐ: ܘܐܒܪܬܗ
ܕܣܐܡܐ ܕܡܚܦܝܐ ܒܦܪܐ: ܘܡܚܦܝܐ ܕܦܘܠܚܢܐ
14 ܕܚܪܘܨܐ.* ܡܢ ܫܢܝܐ ܕܟܠܐ ܢܬܒܕܪܘܢ: ܘܐܝܟ ܬܠܓܐ ܡܢ
15 ܫܢܝܐ ܡܢ ܨܠܡܘܢ ܕܡܢ.* ܛܘܪܐ ܕܐܠܗܐ
ܛܘܪܐ ܕܡܬܢܐ: ܛܘܪܐ ܡܬܥܒܕܢܐ ܘܦܛܡܐ: ܛܘܪܐ ܕܡܬܢܐ
16 ܠܡܢܐ ܒܙܝܢ ܐܢܬܘܢ.* ܛܘܪܐ ܕܐܠܗܐ ܨܒܐ
ܕܢܥܡܪ ܒܗ: ܘܡܪܝܐ ܢܥܡܪ ܒܗ ܠܙܒܢ ܕܐܠܐ ܣܟ
17 ܕܥܠܡ.* ܪܟܝܒܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܪܒܘܬܐ ܘܐܠܦܐ ܢܨܝܚܝܢ:
18 ܡܪܝܐ ܒܗܘܢ ܒܣܝܢܝ ܒܩܘܕܫܐ.* ܣܠܩܬ ܠܡܪܘܡܐ
ܘܫܒܝܬ ܫܒܝܐ: ܘܢܣܒܬ ܡܘܗܒܬܐ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ.*
19 ܐܦ ܠܗܘܢ ܕܠܐ ܡܬܛܦܝܣܝܢ: ܕܢܥܡܪܘܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ
ܕܠܥܠܡ̈ܝܢ.

ܦܘܠܓܐ:

20 ܒܪܝܟ ܡܪܝܐ ܟܠܝܘܡ ܝܘܡ ܕܐܦܠܐ ܥܕܡܐ ܕܠܐ ܢܫܒܩ ܠܢ
21 ܐܠܗܐ: ܐܠܗܢ ܕܦܪܘܩܐ ܗܘ ܘܠܡܪܝܐ ܡܦܩܢܐ ܕܡܘܬܐ.* ܒܪܡ
22 ܐܠܗܐ ܢܬܒܪ ܪܫܐ ܕܒܥܠܕܒܒܘܗܝ.* ܩܕܩܕܐ ܕܣܥܪܐ
23 ܕܡܗܠܟ ܒܚܛܗܘܗܝ. ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܡܢ ܡܬܢܢ ܐܗܦܘܟ.*
ܐܗܦܘܟ ܡܢ ܥܘܡܩܐ ܕܝܡܐ: ܘܢܬܛܒܥ ܪܓܠܟ ܒܕܡܐ
24 ܕܒܥܠܕܒܒܝܟ.* ܠܫܢܐ ܕܟܠܒܝܟ ܢܠܚܟ ܡܢܗ: ܘܚܙܘ ܗܠܟܬܟ
25 ܐܠܗܐ ܗܠܟܬܗ ܕܐܠܗܐ ܡܠܟܐ ܕܒܩܘܕܫܐ.* ܩܕܡܘ ܪܒܢܐ:
26 ܘܒܬܪܗܘܢ ܡܙܡܪܢܐ ܘܒܡܨܥܬ ܥܠܝܡܬܐ ܡܩܫܢ ܒܦܠܓܐ.*
27 ܒܟܢܘܫܬܐ ܒܪܟܘ ܠܐܠܗܐ: ܘܠܡܪܝܐ ܡܢ ܡܒܘܥܐ ܕܐܝܣܪܝܠ.*
ܬܡܢ ܒܢܝܡܝܢ ܙܥܘܪܐ ܕܪܕܐ ܠܗܘܢ: ܪܘܪܒܢܐ ܕܝܗܘܕܐ
28 ܡܬܕܒܪܝܢ ܒܩܠܗܘܢ: ܪܘܪܒܢܐ ܕܙܒܘܠܘܢ ܘܪܘܪܒܢܐ
29 ܕܢܦܬܠܝ.* ܦܩܘܕ ܐܠܗܐ ܚܝܠܟ: ܚܝܠܟ ܐܠܗܐ
30 ܕܣܥܪܬ ܠܢ.* ܡܢ ܗܝܟܠܟ ܕܒܐܘܪܫܠܡ: ܠܟ ܢܩܪܒܘܢ
31 ܡܠܟܐ ܩܘܪܒܢܐ.* ܟܐܐ ܚܝܘܬܐ ܕܩܢܝܐ: ܟܢܘܫܬܐ
32 ܕܬܘܪܐ ܒܥܓܠܐ ܕܥܡܡܐ: ܕܡܬܒܚܪܝܢ ܒܟܣܦܐ.* ܒܕܪ
33 ܥܡܡܐ ܕܨܒܝܢ ܩܪܒܐ.* ܢܐܬܘܢ ܐܝܙܓܕܐ ܡܢ ܡܨܪܝܢ:
ܟܘܫ ܬܫܠܡ ܐܝܕܗ ܠܐܠܗܐ.* ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܪܥܐ
34 ܫܒܚܘ ܠܐܠܗܐ: ܘܙܡܪܘ ܠܡܪܝܐ.* ܕܪܟܒ ܥܠ ܫܡܝܐ
35 ܕܫܡܝܐ ܕܡܢ ܩܕܝܡ: ܗܐ ܝܗܒ ܒܩܠܗ ܩܠܐ ܕܚܝܠܐ.*
36 ܗܒܘ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܐܠܗܐ.* ܥܠ ܐܝܣܪܝܠ ܪܒܘܬܗ:
ܘܥܘܫܢܗ ܒܥܢܢܐ.* ܕܚܝܠ ܐܠܗܐ ܒܩܘܕܫܗ: ܐܠܗܗ ܕܐܝܣܪܝܠ
ܗܘ.

ܡܙܡܘܪܐ: ܣܛ.

ܬܠܝܬܝܐ ܕܕܘܝܕ ܟܕ ܐܬܬܢܝ ܗܘܐ ܒܫܒܝܐ ܕܡܫܒܠ
ܗܘܐ ܠܗ ܐܒܫܠܘܡ.

1 ܐܠܗܐ ܦܪܘܩܝܢܝ ܡܛܠ ܕܥܠܘ ܡܝܐ ܥܕܡܐ ܠܢܦܫܝ.*
2 ܛܒܥܬ ܒܥܘܡܩܐ ܕܛܝܢܐ ܕܠܝܬ ܒܗ ܡܩܡܐ: ܘܥܠܬ
ܠܥܘܡܩܐ ܕܝܡܐ: ܘܫܒܠܐ ܫܛܦܬܢܝ.*
3 ܠܐܝܬ ܒܡܩܪܝ: ܘܚܪܘ ܓܓܪܬܝ: ܘܫܠܡܝ ܥܝܢܝ
4 ܡܢ ܕܣܒܪܬ ܠܐܠܗܝ.* ܣܓܝܘ ܡܢ ܣܥܪ̈ܐ ܕܪܫܝ:
ܣܢܐܝ ܡܓܢ: ܘܥܫܢܘ ܒܥܠܕܒܒܝ ܕܪܕܦܝܢ ܠܝ:
5 ܒܥܠܕܒܒܝ ܕܫܩܪܐ.* ܡܕܡ ܕܠܐ ܚܛܦܬ ܦܪܥܬ: ܐܠܗܐ
ܐܢܬ ܝܕܥܬ ܠܫܛܝܘܬܝ: ܘܣܟܠܘܬܝ ܡܢܟ ܠܐ
ܛܫܝܐ.

ܡܙܡܘܪܐ: ܣܛ.

ܡܬܐܡܪ ܥܠ ܕܘܝܕ ܘܫܐܘܠ ܕܡܫܒܚ ܐܝܟ ܕܒܥܐ ܠܡܩܛܠܗ
ܒܡܫܒܠܢܘܬܐ ܘܡܬܝܠܢ ܠܗ ܫܡܥܘܢ
ܗܘܐ ܡܢ ܫܡܘܐܝܠ ܒܝܬ ܕܘܝܕ.

1 ܟܕ ܡܪܝܐ ܫܡܥܬ ܠܝ ܒܝܘܡܐ ܕܥܩܬܝ.
2 ܘܥܒܕܬ ܥܡܝ ܛܝܒܘܬܐ: ܦܪܘܩ ܠܝ ܡܢ ܒܥܠܕܒܒܝ ܘܡܫܢܐܝ.
3 ܗܘܝܬ ܠܝ ܒܝܬ ܡܥܫܢܐ ܕܒܗ ܐܫܬܘܙܒ ܠܝ: ܘܐܢܬ ܗܘ ܒܝ
ܘܡܦܠܛܢܝ ܠܝܠܘܗܝ: ܡܛܠ ܕܐܢܬ ܗܘ ܚܝܠܝ ܘܓܢ
4 ܫܡܝܐ ܘܦܪܘܩܝ.* ܐܠܗܐ ܦܪܘܩܝܢܝ ܡܢ
ܚܛܝܐ ܘܡܢ ܐܝܕܐ ܕܥܘܠܐ: ܘܡܢ ܐܝܕܐ ܕܛܠܘܡܐ.
5 ܕܐܢܬ ܗܘ ܣܒܪܝ: ܐܠܗܐ ܡܢ ܛܠܝܘܬܝ: ܘܐܢܬ ܗܘ
6 ܕܡܢ ܟܪܣܐ ܕܐܡܝ ܐܢܬ ܗܘ ܡܣܝܥܢܝ ܡܢ ܡܥܝܗ
ܘܡܢ ܡܥܝܗ ܕܐܡܝ ܐܢܬ ܗܘ ܡܣܝܥܢܝ: ܘܡܢ ܡܥܠܬܐ
7 ܠܝ ܬܫܒܘܚܬܐ ܒܟܠܙܒܢ.* ܕܡܘܬܐ ܗܘܝܬ ܠܣܓܝܐܐ:
8 ܘܐܢܬ ܗܘ ܡܥܕܪܢܝ ܬܩܝܦܐ.* ܢܬܡܠܐ
ܦܘܡܝ ܬܫܒܘܚܬܟ: ܘܟܠܗ ܝܘܡܐ ܕܟܘܫܦܬܟ
9 ܠܐ ܬܫܕܝܢܝ ܠܙܒܢܐ ܕܣܝܒܘܬܐ: ܘܟܕ ܢܦܠ
10 ܚܝܠܝ ܠܐ ܬܫܒܘܩܝܢܝ.* ܡܛܠ ܕܐܡܪܘ
ܥܠܝ ܒܥܠܕܒܒܝ: ܐܝܠܝܢ ܕܢܛܪܝܢ ܠܢܦܫܝ: ܐܬܡܠܟܘ
11 ܐܟܚܕܐ ܘܐܡܪܘ.* ܐܠܗܐ ܫܒܩܗ: ܪܕܘܦܘ
12 ܘܐܚܘܕܘܗܝ: ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܠܗ ܡܦܨܝܢܐ.* ܐܠܗܐ
ܠܐ ܬܪܚܩ ܡܢܝ: ܐܠܗܐ ܠܥܘܕܪܢܝ ܒܨܪ.
13 ܢܒܗܬܘܢ ܘܢܣܦܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܣܢܝܢ ܠܢܦܫܝ
14 ܢܬܥܛܦܘܢ ܒܗܬܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܒܥܝܢ ܠܒܝܫܬܝ.*
ܐܢܐ ܕܝܢ ܒܟܠܙܒܢ ܐܣܒܪ: ܘܐܘܣܦ ܥܠ ܬܫܒܘܚܬܟ
15 ܦܘܡܝ ܢܫܬܥܐ ܙܕܝܩܘܬܟ: ܘܟܠܗ ܝܘܡܐ
ܦܘܪܩܢܟ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܕܥܬ ܣܦܪܘܬܐ.
16 ܘܐܥܘܠ ܒܓܢܒܪܘܬܗ ܕܡܪܝܐ: ܘܐܥܗܕ ܙܕܝܩܘܬܟ
17 ܒܠܚܘܕܝܟ.* ܐܠܗܐ ܐܠܦܬܢܝ ܡܢ ܛܠܝܘܬܝ:
ܘܥܕܡܐ ܠܗܫܐ ܐܫܬܥܐ ܬܕܡܪܬܟ:
18 ܘܥܕܡܐ ܠܣܝܒܘܬܐ ܘܠܩܫܝܫܘܬܐ ܠܐ ܬܫܒܩܝܢܝ
ܐܠܗܐ ܥܕܡܐ ܕܐܚܘܐ ܕܪܥܟ ܠܫܪܒܬܐ
19 ܕܐܬܝܐ.* ܘܓܢܒܪܘܬܟ ܐܠܗܐ ܥܕܡܐ ܠܡܪܘܡܐ
ܕܥܒܕܬ ܪ̈ܘܪܒܬܐ ܐܠܗܐ ܡܢܘ ܐܟܘܬܟ
20 ܕܚܘܝܬܢܝ ܐܘܠܨܢܐ ܣܓܝܐܐ ܘܒܝܫܬܐ: ܘܗܦܟܬ
ܐܚܝܬܢܝ: ܘܡܢ ܬܗܘܡܐ ܕܐܪܥܐ ܬܘܒ
21 ܐܣܩܬܢܝ.* ܐܣܓܝܬ ܪܒܘܬܟ ܘܗܦܟܬ ܒܝܐܬܢܝ.
22 ܘܐܦ ܐܢܐ ܐܘܕܐ ܠܟ ܒܟܢܪܐ: ܘܠܩܘܫܬܟ
ܐܠܗܐ: ܐܙܡܪ ܠܟ ܒܟܢܪܐ. ܩܕܝܫܐ
23 ܕܝܣܪܝܠ.* ܘܢܫܒܚܢ ܣܦܘܬܝ ܟܕ ܐܙܡܪ
24 ܘܢܦܫܝ ܕܦܪܩܬ.* ܠܫܢܝ ܕܝܢ ܟܠܗ ܝܘܡܐ ܢܪ
ܙܕܝܩܘܬܟ: ܡܛܠ ܕܢܒܗܬܘܢ ܘܢܚܦܪܘܢ: ܐܝ
ܕܒܥܝܢ ܠܒܝܫܬܝ.

ܡܙܡܘܪܐ: ܥܐ.

ܡܬܐܡܪ ܥܠ ܫܠܝܡܘܢ ܘܥܠ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܡ
ܕܡܫܝܚܐ ܘܥܠ ܕܒܐܚܪܝܬܐ ܕܝܘ̈ܡܬܐ
ܠܥܘܠ ܥܡ̈ܡܐ.
1 ܐܠܗܐ ܗܒ ܕܝܢܟ ܠܡܠܟܐ: ܘܙܕܝܩܘܬܟ ܠ
2 ܡܠܟܐ.* ܕܢܕܘܢ ܠܥܡܟ ܒܙܕܝܩܘܬܐ: ܘܠܡܣܟ̈ܢܐ
3 ܒܕܝܢܐ.* ܢܩܒܠܘܢ ܛܘܪ̈ܐ ܫܠܡܐ ܠܥܡܟ: ܘܪ̈ܡܬ

ישמעאל בארצות מגוריהם: ויהי כל אחיו ואת כל עמו הוא יפקוד.

קכא: שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי.
עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ.
אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך.
הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל.
יהוה שומרך יהוה צלך על יד ימינך.
יומם השמש לא יכנך וירח בלילה.
יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך.
יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם.

קכב: שיר למעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית יהוה נלך.
עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלים.
ירושלים הבנויה כעיר שחוברה לה יחדו.
שם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה.
כי שם ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד.
שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך.
יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך.
למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך.
למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך.

קכג: אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים.
הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעין שפחה אל יד גבירתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו.
חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז.
רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים.

קכד: לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל.
לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם.
אז חיים בלעונו בחרות אפם בנו.
אז המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו.
אז עבר על נפשנו המים הזידונים.
ברוך יהוה שלא נתנו טרף לשניהם.
נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים השבר ואנחנו נמלטנו.
עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ.

קכה: הבוטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב.
ירושלים הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם.
כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתם ידיהם.
היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם.
והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל.

קכו: בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים.
אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה.
הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים.
שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב.
הזורעים בדמעה ברנה יקצורו.
הלוך ילך ובכה נושא משך הזרע בא יבא ברנה נושא אלמותיו.

קכז: לשלמה אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר.
שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנה.
הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן.
כחצים ביד גבור כן בני הנעורים.
אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשפתים.

קכח: אשרי כל ירא יהוה הולך בדרכיו.
יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך.
אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך.
הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה.
יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חייך.
וראה בנים לבניך שלום על ישראל.

קכט: רבת צרוני מנעורי יאמר נא ישראל.
רבת צרוני מנעורי גם לא יכלו לי.
על גבי חרשו חורשים האריכו למענותם.
יהוה צדיק קצץ עבותי רשעים בושו וסוגו אחור כל שנאי ציון.
יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש.
שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר.
ולא אמרו העוברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה.

קל: שיר למעלות ממעמקים קראתיך יהוה.
אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני.
אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד.
כי עמך הסליחה למען תורא.
קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי.
נפשי לאדני משומרים לבקר שומרים לבקר.
יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות.
והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו.

קלא: שיר למעלות יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא אתהלכתי בגדולות ובנפלאות ממני.
אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי.
יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם.

קלב: שיר למעלות זכור יהוה לדוד את כל ענותו.
אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב.
אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי.
אם אתן שנה לעיני לעפעפי תנומה.
עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב.
הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער.
נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו.
קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך.
כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו.
בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך.
נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא לך.
אם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך.
כי בחר יהוה בציון אותה אוה למושב לו.
זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה.
צידה אברך בארה לחם אשביע אביוניה.
כהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו.
שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי.
אויביו אלביש בושת ועליו יציץ נזרו.

קלג: שיר למעלות הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד.
כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו.
כטל חרמון שיורד על הרי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם.

קלד: שיר למעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העומדים בבית יהוה בלילות.
שאו ידיכם קדש וברכו את יהוה.
יברכך יהוה מציון עושה שמים וארץ.

קלה: הללויה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה.
שעומדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו.
הללויה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים.
כי יעקב בחר לו יה לסגולתו.
כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדוננו מכל אלהים.
כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות.
מעלה נשאים מקצה ברקים למטר עשה מוציא רוח מאוצרותיו.
אשר הכה בכורי מצרים מאדם ועד בהמה.
שלח אותות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה ובכל עבדיו.
אשר הכה גוים רבים והרג מלכים עצומים.
לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען.
ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו.
יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדור ודור.
כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם.
עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם.
פה להם ולא ידברו עיניים להם ולא יראו.
אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם.
כמוהם יהיו עושיהם כל אשר בוטח בהם.
בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה.
בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה.
ברוך יהוה מציון שוכן ירושלים הללויה.

קלו: הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו.
הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו.
הודו לאדוני האדונים כי לעולם חסדו.
לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו.
לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו.
לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו.
לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו.
את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו.
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו.
למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו.
ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו.
ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו.
לגוזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו.
והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו.
ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו.
למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו.
למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו.
ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו.
לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו.
ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו.
ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו.
נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו.
שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו.
ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו.
נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו.
הודו לאל השמים כי לעולם חסדו.

קלז: על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון.
על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו.
כי שם שאלוה שובינו דברי שיר ותולליו שמחה שירו לנו משיר ציון.
איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר.
אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני.
תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכך אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי.
זכור יהוה לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה.
בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו.
אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל הסלע.

קלח: לדוד אודך בכל לבבי נגד אלהים אזמרך.
אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך.
כי הגדלת על כל שמך אמרתך.
ביום קראתי ותענני תרהיבני בנפשי עוז.
יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך.
ויזמרו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה.
כי רם יהוה ושפל יראה ורם מרחוק יכירנו.
אם אלך בקרב צרה תחיני על אף אויבי תשלח ידך.
ותושיעני ימינך יהוה יגמר בעדי.
יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף.

קלט: למנצח לדוד יהוה חקרתני ותדע.
אתה ידעת שבתי וקומי בנת לרעי מרחוק.
ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה.
כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כולה.
אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה.
אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח.
אם אסק שחקים שם אתה אם אשכיבה בשאול הנך.
אם אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים.
גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך.
ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני.
גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה.
כי אתה קנית כליותי תסכני בבטן אמי.
אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד.
לא נכון עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ.
גלמי ראו עיניך ועל ספרך כולם יכתבו ימים יצרו ולו אחד בהם.
ואני מה יקרו לי רעיך אל מה עצמו ראשיהם.
אספרם מחול ירבון עודי עמך.
אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני.
אשר אמרי למרמה נשוא לשוא עריך.
הלא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך אתקוטט.
תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי.
חקרני אלוה ודע לבבי בחנני ודע שרעפי.
וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם.

קמ: למנצח מזמור לדוד.
חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני.
אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות.
שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה.
שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי.
טמנו גאים פח לי ועבותים פרשו רשת לצד מעגל מוקשים שתו לי סלה.
אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני.
יהוה אדני עוז חוסי על ראשי ביום נשקי.
אל תתן יהוה מאויי רשע זמתו אל תפק ירומו סלה.
ראש מסביבי עמל שפתימו יכסמו.
ישפך עליהם גחלים אל אש יפלם במהמרות בל יקומו.
איש לשון אל יכון רע איש חמס יצודנו למדחפות.
ידעתי כי יעשה יהוה דין עניים משפט אביונים.
אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך.

קמא: מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה לקולי בקראי לך.
תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב.
שמה יהוה שמרה לפי נצר על דלתות שפתי.
אל תט לבי לדבר דבר רע להתעולל עללות באנשים פעלי און ובל אלחם בטובם.
יכני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל יעני ראשי כי עוד תפלתי ברעותיהם.
נשמטו בידי סלעי שפטיהם וישמעו אמרי כי נעמו.
כפלח נבקע על גבי שאול פזרו עצמותינו.
כי אליך יהוה אדני עיני בך חסיתי אל תערה נפשי.
שמרני מידי פח יקשו לי ומוקשות פעלי און.
יפלו ברשתיו רשעים יחד אני עד אעבר.

קמב: משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה.
קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן.
אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד.
בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח זו אהלך טמנו פח לי.
הבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי.
זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים.
הקשיבה אל רנתי כי דללתי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני.
הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי.

קמג: מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני באמונתך ענני בצדקתך.
ואל תבא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי.
כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חייתי הושיבני במחשכים כמתי עולם.
ותתעטף עלי רוחי בקרבי תשם לבי.
זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח.
פרשתי כפי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה.
מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ואמשלה ביורדי בור.
השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי.
הצילני מאויבי יהוה אליך כסתרתי.
למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור.
למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי.
ובחסדך תצמית צוררי ואבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך.

קמד: לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה.
חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי דובר עמים תחתי.
יהוה מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו.
אדם להבל דמה ימיו כצל עובר.
יהוה הט שמיך וירד גע בהרים ויעשנו.
הבריק ברק ותפיצם שלח חציך ותהמם.
שלח ידיך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר.
אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר.
אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמר לך.
הנותן תשועה למלכים פורה את דוד עבדו מחרב רעה.
פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר.
אשר בניהם כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותיהם כזויות מחטבות תבנית היכל.
מזנינו מלאים מפיקים מזן אל זן צאננו מלאות נושאות מעשה ידי אמן אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותינו.
אשרי העם שכך לו אשרי העם שיהוה אלהיו.

קמה: תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד.
בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד.
גדול יהוה ומהלל מאד ולגדולתו אין חקר.
דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו.
הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה.
ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה.
זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו.
חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדול חסד.
טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו.
יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה.
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו.
להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו.
מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור.
סומך יהוה לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים.
עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו.
פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון.
צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו.
קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת.
רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם.
שומר יהוה את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד.
תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד.
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה.

קמו: הללויה הללי נפשי את יהוה.
אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי.
אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה.
תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתונותיו.
אשרי שאל יעקב בעזרו שבר על יהוה אלהיו.
עושה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השומר אמת לעולם.
עושה משפט לעשוקים נותן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים.
יהוה פוקח עורים יהוה זוקף כפופים יהוה אוהב צדיקים.
יהוה שומר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעוות.
ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה.

קמז: הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה.
בונה ירושלים יהוה נדחי ישראל יכנס.
הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם.
מונה מספר לכוכבים לכולם שמות יקרא.
גדול אדוננו ורב כח לתבונתו אין מספר.
מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עד ארץ.
עננה לארץ מכין מטר מצמיח הרים חציר.
נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו.
לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה.
רצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו.
שבחי ירושלים את יהוה הללי אלהיך ציון.
כי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך.
השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך.
השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו.
הגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל.
לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה.

קמח: הללויה הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים.
הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו.
הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור.
הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים.
יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו.
ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור.
הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהומות.
אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עושה דברו.
ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים.
החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף.
מלכי ארץ וכל לאומים שרים וכל שופטי ארץ.
בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים.
יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים.
וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרביו הללויה.

קמט: הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים.
ישמח ישראל בעושיו בני ציון יגילו במלכם.
יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו.
כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה.
יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם.
רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם.
לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים.
לאסור מלכיהם בזקים וכבדיהם בכבלי ברזל.
לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה.

קנ: הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו.
הללוהו בגבורותיו הללוהו כרב קדש גדלו.
הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור.
הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב.
הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה.
כל הנשמה תהלל יה הללויה.

משלי: פרק א.

משלי שלמה בן דוד מלך ישראל.
לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה.
לקבל מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים.
לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה.
ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה.
להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם.
יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו.
שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך.
כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרותיך.
בני אם יפתוך חטאים אל תאבה.
אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם.
נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור.
כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל.
גורלך הפל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו.
בני אל תלך בדרך עמם כלא רגלך מנתיבתם.
כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם.
כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף.
והמה לדמם יארבו יצפנו לנפשותם.
כן ארחות כל בוצע בצע את נפש בעליו יקח.
חכמות בחוץ תרנה ברחובות תתן קולה.
בראש המיות תקרא בפתחי שערים באמרי פיה.
עד מתי פתאים תאהבו פתי ולצון לצים חמדו להם וכסילים ישנאו דעת.
שובו לתוכחתי הן אביעה לכם אודיעה דברי אתכם.
יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב.
ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אבתם.
גם אני באידכם אלעג אשחק בבא פחדכם.
בבא כשואה פחדכם ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה ומצוקה.
אז יקראוני ולא אענה ישחרונני ולא ימצאוני.
תחת כי שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו.
לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי.
ויאכלו מפרי דרכם ומזמותם ישבעו.
כי משובת פתאים תהרגם ושלות כסילים תאבדם.
ושמע אלי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה.

משלי: פרק ב.

בני אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך.
להטות לחכמה אזנך תט לבך לתבונה.
כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך.
אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה.
אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא.
כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה.
ויצפן לישרים תושיה מגן להולכי תם.
לנצר ארחות משפט ודרך חסידיו ישמר.
אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב.
כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך תיפה.
מזמה תשמר עליך תבונה תנצרך.
להצילך מדרך רע מאיש מדברות תהפכות.
מעזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך.
השמחים לעשות רע יגילו בתהפוכות רע.
אשר ארחותיהם עקשים ונלוזים במעגלותם.
להצילך מאשה זרה מנכריה האמרת חלקתה.
העזבת אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה.
כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלותיה.
כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים.
למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר.
כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה.
ורשעים מארץ יכרתון ובוגדים יסחו ממנה.

משלי: פרק ג.

בני אל תשכח תורתי ומצותי יצר לבך.
כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך.
חסד ואמת אל יעזבוך קשרם על גרגרותיך כתבם על לוח לבך.
ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם.
בטח אל יהוה בכל לבך ואל בינתך אל תשען.
בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך.
אל תהי חכם בעיניך יראה את יהוה וסור מרע.
רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך.
כבד את יהוה מהונך ומראשית כל תבואתך.
ותמלאנה אסמיך שבע ותירוש יקבך יפרצון.
מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו.
כי את אשר יאהב יוכיח וכאב את בן ירצה.
אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה.
כי טובה סחרה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה.
יקרה היא מפנינים וכל חפציך לא יערכוה.
ארך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד.
דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום.
עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאושר.
יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה.
בדעתו תהומות נבקעו ושחקים יערפו טל.
בני אל יסורו מעיניך נצור תושיה ומזמה.
ותהי חיים לנפשך וחן לגרגרותיך.
אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף.
אם תשכב לא תפחד ושכבת ועריבה מתוק.
אל תירא מפחד פתאם ומשואת רשעים כי תבוא.
כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד.
אל תמנע טוב מבעליו בהיות לזרוע ידך לעשות.
אל תאמר לרעך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך.
אל תרע על רעך רעה וישב לבטח אתך.
אל תריב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה.
אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו.
כי תועבת יהוה נלוז ואת סודו את ישרים.
מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך.
אם לליצים הוא יליץ ולענוים יתן חן.
כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון.

משלי: פרק ד.

שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה.
כי לקח טוב נתן לכם תורתי אל תעזובו.
כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי.
ויורני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמר מצותי וחיה.
קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פי.
אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך.
ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה.
סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה.
תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך.
שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים.
בדרך חכמה הורתיך נחיתיך במעגלי צדק.
בלכתך לא יצר צעדך וכי תרוץ לא תכשל.
החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך.
אל בנתיב רשעים אל תבא ואל תאשר במשעול רעים.
פרע מעליו אל תעבר סור ממנו ועבר.
כי לא ישנו אם לא ירעו ונגפה משנתם אם לא יכשילו.
כי לחמו לחם רשעה ויין שתיו חמס.
ונתיבת צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום.
דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו.
בני לדברי הקשיבה לאמרתי הט אזנך.
אל יסורו מעיניך שמרם בתוך לבבך.
כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרו מרפא.
מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות חיים.
הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך.
עיניך לנכח יביטו ועפעפיך ינכחו לפניך.
פלס מעגל רגלך וכל דרכיך יכונו.
אל תט ימין ושמאל הסר רגלך מרע.

משלי: פרק ה.

בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך.
למען תשמר מזמות ודעת שפתיך ינצרו.
כי נופת תטופנה שפתי זרה וחלק משמן חכה.
ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיפיות.
רגליה יורדות מות צעדיה בשאול יתמכו.
פן מאורח חיים תפלס נעו מעגליה לא תדע.
ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי.
הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה.
פן תתן לאחרים הודך ושנותיך לאכזרי.
פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי.
ותאנח באחריתך בכלות בשרך ושארך.
ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת לבי נאצה.
ולא שמעתי בקול מוריי ולמלמדי לא הטיתי אזני.
כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה.
שתה מימי בורך ונזלים מתוך באריך.
יפוצו מעיינותיך חוצה בשווקים פלגי מים.
יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך.
יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעוריך.
אהבת חן ויעלת חמודים דדיה ירווך בכל עת בדדיה תשגה תמיד.
ולמה תשגה בנכריה ותחבק חיק נכריה.
כי נגד עיני יהוה דרכי איש וכל מעגלותיו יפלס.
עונותיו ילכדו את רשע ובחבלי חטאתו יתמך.
הוא ימות בלי מוסר וברב אולתו ישגה.

משלי: פרק ו.

בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך.
נוקשת באמרי פיך נתפש באמרי פיך.
עשה זאת נא בני והנצל כי באת ביד רעך לך התרפס והרהב רעך.
אל תתן שנת לעיניך ותנומה לעפעפיך.
הנצל כצבי מיד וכעוף מיד יקוש.
לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם.
אשר אין לה קצין שוטר ומושל.
תכין בקיץ לחמה אספה בקציר מאכלה.
עד מתי עצל תשכב מתי מנומיך תקום.
מעט תנום מעט תנמנם מעט תחבק ידים לשכב.
ובא כהלך רישך ומחסורך כאיש מגן.
איש בליעל איש און הולך עקשות פה.
קורץ בעיניו מלל בסנותיו בעיניו מלל בסנותיו.
תהפכות בלבו חורש רעות בכל עת מדנים ישלח.
על כן פתאם יבוא אידו רגע ישבר ואין מרפא.
שש יהוה אלה מכל שנאו נפש תועבות בלבו.
עיני רמות לשון שקר ידים שופכות דם נקי.
לב חורש מחשבות און רגלים מהרות לרוץ לרע.
יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים.
שמר בני מצות אביך ואל תטוש תורת אמך.
קשרם על לבך תמיד עקדם על גרגרותיך.
בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך.
כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר.
לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה.
אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה.
כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נפש יקרה תצודה.
היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תכסינה.
אם יהלך איש על גחלים ורגליו לא תכוינה.
כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנוגע בה.
לא יבוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי רעב.
ונמצא שבעתים ישלם את כל הון ביתו יתן.
מחבל נפשו הוא יעשה.
חבורה ונקף ימצא וחרפתו לא תמחה.
כי קנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם.
לא ישא פני כל כופר ולא יאבה כי תרבה שחד.

משלי: פרק ז.

בני שמר אמרי ומצותי צפן אתך.
שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון עינך.
קשרם על אצבעותיך כתבם על לוח לבך.
אמר לחכמה אחותי את ומודעת בינה לך.
לשמרך מאשה זרה מנכריה האמרת חלקתה.
כי בעד חלון ביתי נשקפתי בארובתי.
ואראה בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב.
עבר אורח בשוק אצל פנתה דרך ביתה יצעד.
בנשף ביום בבת יום בפלג לילה ואשון.
והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב.
הומיה וסוררת היא בביתה לא תכונה רגליה.
בחוץ עתה ברחובות עתה ואצל כל פנה תארב.
החזיקה בו ונשקה לו הסמיכה פנים ותאמר לו.
זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי.
על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך.
מרבדים רבדתי ערשי חטבי פסים ברקמה.
נפכו מיטתי מר אהלים וקנמון.
לכה נרויה דודים עד הבקר נתענגה באהבים.
כי אין האיש בביתו הלך דרך מרחוק.
צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבוא ביתו.
הטתו בהמון לקחה בשפת חלקותיה תנדנדנו.
הלך אחריה פתאם כשור יבוא לטבח ואיל אל מוכת.
עד תפלח חץ כבדו כמהר צפור אל פח.
ולא ידע כי בנפשו הוא.
ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי.
אל יט לבך אל דרכיה אל תתע בנתיבותיה.
כי חללים הפילה רבים ועצומים כל הרגיה.
דרכי שאול ביתה יורדות אל חדרי מות.

משלי: פרק ח.

הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה.
בראש מרומים על דרך בתי נתיבות נצבה.
אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם.
הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב.
שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים.
כי אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע.
בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש.
כולם נכחים למבין וישרים למוצאי דעת.
קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרוץ נבחר.
כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה.
אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא.
יראת יהוה שנאת רע גאון וגאות ודרך רע ופי תהפכות שנאתי.
לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה.
בי מלכים ימלוכו ורוזנים יחוקקו צדק.
בי שרים ישורו ונדיבים כל שופטי צדק.
אני אהביי אהב ומשחריי ימצאוני.
הון ועושר אתי הון עתק וצדקה.
טוב פריי מחרוץ ומפז תבואתי.
בארח צדקה אתהלך בתוך נתיבות משפט.
להנחיל אהביי יש ואוצרותיהם אמלא.
יהוה קנני ראשית דר

1 אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה׃
2 אשרי נצרי עדתיו בכל לב ידרשוהו׃
3 אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו׃
4 אתה צויתה פקודיך לשמר מאד׃
5 אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃
6 אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃
7 אודך בישר לב בלמדי משפטי צדקך׃
8 את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃

9 במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃
10 בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃
11 בלבבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃
12 ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃
13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃
14 בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃
15 בפקודיך אשיחה ואביטה אורחתיך׃
16 בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃

17 גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך׃
18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃
19 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃
20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃
21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃
22 גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃
23 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך׃
24 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃

25 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
26 דרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך׃
27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
28 דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך׃
29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃
30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃
31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃
32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב את לבי׃

33 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃
34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃
35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃
36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃
37 העבר עיני מראות שוא בדרכיך חיני׃
38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
39 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃
40 הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני׃

41 ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃
42 ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך׃
43 ואל תצל מפי עד מאד כי למשפטך יחלתי׃
44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד׃
45 והתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי׃
46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃
47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃
48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃

49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃
50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃
51 זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃
52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃
53 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃
54 זמרות היו לי חקיך בבית מגורי׃
55 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃
56 זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃

57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃
58 חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך׃
59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃
60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃
61 חבלי רשעים עודדוני תורתך לא שכחתי׃
62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃
63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃
64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃

65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃
66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃
67 טרם אענה אני שגה ועתה אמרתך שמרתי׃
68 טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃
69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך׃
70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃
71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃
72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃

73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃
74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃
75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך וכאמונה עניתני׃
76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
77 יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי׃
78 יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך׃
79 ישובו לי יראיך וידעו עדותיך׃
80 יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃

81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃
82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃
83 כי היה כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃
84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃
85 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃
86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃
87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃
88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃

89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃
90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃
91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃
92 לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי׃
93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃
94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃
95 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃
96 לכל תכלה ראיתי קצה רחבה מצותך מאד׃

97 מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃
98 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃
99 מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃
100 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃
101 מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃
102 מחקיך לא סרתי כי אתה הורתני׃
103 מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃
104 מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃

105 נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃
106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך׃
107 נעניתי עד מאד יהוה חייני כדברך׃
108 נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני׃
109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃
110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי׃
111 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה׃
112 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃

113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃
114 סתרי וצנני למדברך יחלתי׃
115 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃
116 סמכני כאמרתך וחיני ואל תבישני משברי׃
117 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃
118 סלית כל שוגים מחקיך כי תרמיתם שקר׃
119 סגים השבתה כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך׃
120 סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃

121 עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃
122 ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים׃
123 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃
124 עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃
125 עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃
126 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃
127 על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃
128 על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃

129 פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃
130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃
131 פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃
132 פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃
133 פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃
134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃
135 פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך׃
136 פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃

137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך׃
138 צויתה צדק עדותיך ואמונה מאד׃
139 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃
140 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃
141 צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃
142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃
143 צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי׃
144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃

145 קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃
146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃
147 קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃
148 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃
149 קולי שמע כחסדך יהוה כמשפטך חיני׃
150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃
151 קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃
152 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃

153 ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃
154 רבה את ריבי וגאלני לאמרתך חיני׃
155 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃
156 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני׃
157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי׃
158 ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
159 ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃
160 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃

161 שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃
162 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב׃
163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃
164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
165 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃
166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃
167 שמרה נפשי עדותיך ואהבם מאד׃
168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃

169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני׃
170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃
171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני את חקיך׃
172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק׃
173 תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃
174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי׃
175 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃
176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

תהלים קכ.

1 שיר למעלות אל יהוה בצר לי קראתי ויענני׃
2 יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה׃
3 מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה׃
4 חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים׃
5 אוי לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר׃
6 רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום׃
7 אני שלום ובדברי למו מלחמה׃

תהלים קכא.

1 שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי׃
2 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ׃
3 אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך׃
4 הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל׃
5 יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך׃
6 יומם השמש לא יככה וירח בלילה׃
7 יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך׃
8 יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם׃

תהלים קכב.

1 שיר למעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה נלך׃
2 עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם׃
3 ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו׃
4 שם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה׃
5 כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד׃
6 שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך׃
7 יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך׃
8 למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך׃
9 למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך׃

תהלים קכג.

1 שיר למעלות אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים׃
2 הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו׃
3 חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז׃
4 רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים׃

תהלים קכד.

1 שיר למעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל׃
2 לולי יהוה שהיה לנו באדם עלינו׃
3 אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו׃
4 אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו׃
5 אזי עבר על נפשנו המים הזידונים׃
6 ברוך יהוה שלא נתנו טרף לשניהם׃
7 נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו׃
8 עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ׃

תהלים קכה.

1 שיר למעלות הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב׃
2 ירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם׃
3 כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתם ידיהם׃
4 היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם׃
5 והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל׃

תהלים קכו.

1 שיר למעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים׃
2 אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה׃
3 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
4 שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב׃
5 הזרעים בדמעה ברנה יקצרו׃
6 הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתיו׃

תהלים קכז.

1 שיר למעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר׃
2 שוא לכם מאחרי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא׃
3 הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן׃
4 כחצים ביד גבור כן בני הנעורים׃
5 אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער׃

תהלים קכח.

1 שיר למעלות אשרי כל ירא יהוה ההולך בדרכיו׃
2 יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך׃
3 אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך׃
4 הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה׃
5 יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך׃
6 וראה בנים לבניך שלום על ישראל׃

תהלים קכט.

1 שיר למעלות רבת צרפני מנעורי יאמר נא ישראל׃
2 רבת צרפני מנעורי גם לא יכלו לי׃
3 על גבי חרשו חורשים האריכו למענותם׃
4 יהוה צדיק קצץ עבותי רשעים׃
5 יבשו וישבו אחור כל שנאי ציון׃
6 יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש׃
7 שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר׃
8 ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה׃

תהלים קל.

1 שיר למעלות ממעמקים קראתיך יהוה׃
2 אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני׃
3 אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד׃
4 כי עמך הסליחה למען תורא׃
5 קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי׃
6 נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר׃
7 יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות׃
8 והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו׃

תהלים קלא.

1 שיר למעלות לדוד יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא אתהלך בגדלות ובנפלאות ממני׃
2 אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי׃
3 יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם׃

תהלים קלב.

1 שיר למעלות זכר יהוה לדוד את כל ענותו׃
2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב׃
3 אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי׃
4 אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה׃
5 עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב׃
6 הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער׃
7 נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו׃
8 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך׃
9 כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו׃
10 בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך׃
11 נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא לך׃
12 אם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך׃
13 כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו׃
14 זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה׃
15 צידה ברכה אברך אביוניה אשביע לחם׃
16 וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו׃
17 שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי׃
18 אויביו אלביש בושת ועליו יציץ נזרו׃

תהלים קלג.

1 שיר למעלות הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד׃
2 כשמן על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו׃
3 כטל חרמון שיורד על הרי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם׃

תהלים קלד.

1 שיר למעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העומדים בבית יהוה בלילות׃
2 שאו ידיכם קדש וברכו את יהוה׃
3 יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ׃

תהלים קלה.

1 הללויה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה׃
2 העומדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו׃
3 הללויה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים׃
4 כי יעקב בחר לו יה לישראל לסגלתו׃
5 כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים׃
6 כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהמות׃
7 מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו׃
8 אשר הכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה׃
9 שלח אתות ומופתים בתוכך מצרים בפרעה ובכל עבדיו׃
10 אשר הכה גוים רבים והרג מלכים עצומים׃
11 לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען׃
12 ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו׃
13 יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר׃
14 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם׃
15 עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם׃
16 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו׃
17 אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם׃
18 כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם׃
19 בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה׃
20 בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה׃
21 ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה׃

תהלים קלו.

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃
2 הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׃
3 הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו׃
4 לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו׃
5 לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׃
6 לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׃
7 לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃
8 את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו׃
9 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו׃
10 למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו׃
11 ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו׃
12 ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו׃
13 לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו׃
14 והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׃
15 ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו׃
16 למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו׃
17 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו׃
18 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו׃
19 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו׃
20 ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו׃
21 ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו׃
22 נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו׃
23 שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו׃
24 ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו׃
25 נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו׃
26 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו׃

תהלים קלז.

1 על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון׃
2 על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו׃
3 כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותולליו שמחה שירו לנו משיר ציון׃
4 איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר׃
5 אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני׃
6 תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי׃
7 זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה׃
8 בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו׃
9 אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע׃

תהלים קלח.

1 לדוד אודך בכל לבב נגד אלהים אזמרך׃
2 אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך׃
3 ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עוז׃
4 יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך׃
5 וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה׃
6 כי רם יהוה ושפל יראה וגבה מרחוק יידע׃
7 אם אלך בקרב צרה תחיני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך׃
8 יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף׃

תהלים קלט.

1 למנצח לדוד יהוה חקרתני ותדע׃
2 אתה ידעת שבתי וקומי בנת לרעי מרחוק׃
3 ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה׃
4 כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה׃
5 אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה׃
6 דעת מפלאה ממני נשגבה לא אוכל לה׃
7 אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח׃
8 אם אסק שמים שם אתה אם אציעה שאול הנך׃
9 אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים׃
10 גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך׃
11 ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני׃
12 גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה׃
13 כי אתה קנית כליותי תסכני בבטן אמי׃
14 אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד׃
15 לא נכון עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ׃
16 גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולו אחד בהם׃
17 ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם׃
18 אספרם מחול ירבון עודי עם אתך׃
19 אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני׃
20 אשר אמרי למרמה נשוא לשוא עריך׃
21 הלא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך אתקוטט׃
22 תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי׃
23 חקרני אל וידע לבבי בחנני וידע שרעפי׃
24 וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם׃

תהלים קמ.

1 למנצח מזמור לדוד׃
2 חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני׃
3 אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות׃
4 שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה׃
5 שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי׃
6 טמנו גאים פח לי ועבותים פרשו רשת יד לצד מקשים לי סלה׃
7 אמרתי ליהוה אל אתה האזינה יהוה קול תחנוני׃
8 יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק׃
9 אל תתן יהוה מאויי רשע זמתו אל תפק ירומו סלה׃
10 ראש מסביבי עמל שפתימו יכסמו׃
11 ימוטו עליהם גחלים באש יפלם במהמרות בל יקומו׃
12 איש לשון בל יכון איש חמס רע יצודנהו למדחפות׃
13 ידעתי כי יעשה יהוה דין עניים משפט אביונים׃
14 אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך׃

תהלים קמא.

1 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה לקולי בקראי לך׃
2 תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב׃
3 שמה יהוה שמרה לפי נצר על דלתות שפתי׃
4 אל תט לבבי לדבר דברה באלילות עם אנשי פעלי און ובל אלחם בטובותיהם׃
5 יכני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל ינא ראשי כי עוד תפלתי ברעותיהם׃
6 נבלעו בידי סלעי שפטיהם וישמעו אמרי כי נעמו׃
7 כפלח אדמה בקוע לארץ נפוצו עצמותינו לפי שאול׃
8 כי אלי יהוה אדני בך חסיתי אל תערר נפשי׃
9 שמרני מידי פח יקשו לי ומוקשות פעלי און׃
10 יפלו ברשתיו רשעים יחד אנכי עד אשר אעבר׃

תהלים קמב.

1 משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה׃
2 קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן׃
3 אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד׃
4 בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח זו אהלך טמנו פח לי׃
5 הבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי׃
6 זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים׃
7 הקשיבה אל רנתי כי דללתי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני׃
8 הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי׃

תהלים קמג.

1 מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני באמונתך ענני בצדקתך׃
2 ואל תבא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי׃
3 כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חייתי הושיבני במחשכים כמתי עולם׃
4 ותתעטף עלי רוחי בתוכי יתמם לבבי׃
5 זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח׃
6 פרשתי כפי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה׃
7 מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ואמשלה ביורדי בור׃
8 השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי׃
9 הצילני מאיבי יהוה אליך כסתרתי׃
10 למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור׃
11 למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי׃
12 ובחסדך תצמית צוררי ואבדת כל צרי נפשי כי אני עבדך׃

תהלים קמד.

1 לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה׃
2 חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי דובר עמים תחתי׃
3 יהוה מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו׃
4 אדם להבל דמה ימיו כצל עובר׃
5 יהוה הט שמיך וירד גע בהרים ויעשנו׃
6 רעם ברק ותפיצם שלחיך ותהמם׃
7 שלח ידיך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר׃
8 אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר׃
9 אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמרה לך׃
10 הנותן תשועה למלכים פדה את דויד עבדו מחרב רעה׃
11 פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר׃
12 אשר בניהם כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותיהם זוית מחטבות תבנית היכל׃
13 מזנינו מלאים מפיקים מזן אל זן וצאננו אלפים רבבות בחוצותינו׃
14 אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותינו׃
15 אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו׃

תהלים קמה.

1 תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד׃
2 בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד׃
3 גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר׃
4 דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו׃
5 הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה׃
6 ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה׃
7 זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו׃
8 חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדול חסד׃
9 טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו׃
10 יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה׃
11 כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו׃
12 להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו׃
13 מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור׃
14 סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים׃
15 עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו׃
16 פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון׃
17 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו׃
18 קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת׃
19 רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם׃
20 שומר יהוה את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד׃
21 תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד׃

תהלים קמו.

1 הללויה הללי נפשי את יהוה׃
2 אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי׃
3 אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה׃
4 תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנותיו׃
5 אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו׃
6 עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם׃
7 עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים׃
8 יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים׃
9 יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות׃
10 ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה׃

תהלים קמז.

1 הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה׃
2 בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס׃
3 הרפא לשברי לב ומחבש לעצבותם׃
4 מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא׃
5 גדול אדנינו ורב כח לתבונתו אין מספר׃
6 מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ׃
7 עננו לקדם יהוה זמרו לאלהינו בכנור׃
8 המכסה שמים לארץ המכין להרים חציר׃
9 נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו׃
10 לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה׃
11 רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו׃
12 שבחי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון׃
13 כי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך׃
14 השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך׃
15 השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו׃
16 הנותן שלג כצמר כפור כאפר יפזר׃
17 משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמוד׃
18 ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים׃
19 מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל׃
20 לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה׃

תהלים קמח.

1 הללויה הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים׃
2 הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו׃
3 הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור׃
4 הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים׃
5 יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו׃
6 ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור׃
7 הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהומות׃
8 אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו׃
9 ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים׃
10 החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף׃
11 מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ׃
12 בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים׃
13 יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים׃
14 וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה׃

תהלים קמט.

1 הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים׃
2 ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם׃
3 יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו׃
4 כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה׃
5 יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם׃
6 רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם׃
7 לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים׃
8 לאסר מלכיהם בזקים וכבדיהם בכבלי ברזל׃
9 לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה׃

תהלים קנ.

1 הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו׃
2 הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב קדש גדלו׃
3 הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור׃
4 הללוהו בתף ומחול

14 על־דרך עדותיך שישתי כעל כל־הון׃ 15 בפקודיך אשיחה ואביטה
ארחתיך׃ 16 בחקותיך אשתעשע לא אשכח דברך׃ 17 גמל על־עבדך
אחיה ואשמרה דברך׃ 18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃ 19 גר
אנכי בארץ אל־תסתר ממני מצותיך׃ 20 גרסה נפשי לתאבה אל־
משפטיך בכל־עת׃ 21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃ 22 גל
מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃ 23 גם ישבו שרים בי נדברו
עבדך ישיח בחקיך׃ 24 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃

דלת׃

25 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃ 26 דרכי ספרתי ותענני למדני
חקיך׃ 27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃ 28 דלפה נפשי
מתוגה קימני כדברך׃ 29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃ 30 דרך
אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃ 31 דבקתי בעדותיך יהוה אל־תבישני׃
32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃

הא׃

33 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃ 34 הבינני ואצרה תורתך
ואשמרנה בכל־לב׃ 35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃ 36 הט
לבי אל־עדותיך ואל־אל־בצע׃ 37 העבר עיני מראות שוא בדרכך
חיני׃ 38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃ 39 העבר חרפתי אשר
יגרתי כי משפטיך טובים׃ 40 הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני׃

ואו׃

41 ויבואני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃ 42 ואענה חרפי דבר כי
בטחתי בדבריך ואל־תצל מפי עד־מאד כי למשפטך יחלתי׃ 43 ואשמרה
תורתך תמיד לעולם ועד׃ 44 והתהלכה לרחבה כי פקודיך דרשתי׃
45 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃ 46 ואשתעשעה במצותיך
אשר אהבתי׃ 47 ואשא כפי אל־מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃
48 וזכר־נא את־הדבר לעבדך על אשר יחלתני׃ 49 זאת נחמתי בעניי
כי אמרתך חיתני׃ 50 זדים הליצוני עד־מאד מתורתך לא נטיתי׃
51 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃ 52 זלעפה אחזתני מרשעים
עזבי תורתך׃ 53 זמירות היו־לי חקיך בבית מגורי׃ 54 זכרתי בלילה
שמך יהוה ואשמרה תורתך׃ 55 זאת היתה־לי כי פקודיך נצרתי׃
56 זה היה־לי כי פקודיך נצרתי׃

חית׃

57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃ 58 חליתי פניך בכל־לב חנני
כאמרתך׃ 59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל־עדותיך׃ 60 חשתי ולא
התמהמהתי לשמר מצותיך׃ 61 חבלי רשעים עוררוני תורתך לא שכחתי׃
62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃ 63 חבר אני לכל־
אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃ 64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃

טית׃

65 טוב עשית עם־עבדך יהוה כדברך׃ 66 טוב־טעם ודעת למדני כי
במצותיך האמנתי׃ 67 טרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי׃
68 טוב־אתה ומטיב למדני חקיך׃ 69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל־לב
אצר פקודיך׃ 70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃ 71 טוב־לי כי
עניתי למען אלמד חקיך׃ 72 טוב־לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃

יוד׃

73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃ 74 יראיך יראוני
וישמחו כי לדברך יחלתי׃ 75 ידעתי יהוה כי־צדק משפטיך ואמונה
עניתני׃ 76 יהי־נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃ 77 יבואוני רחמיך
ואחיה כי תורתך שעשעי׃ 78 יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיח
בפקודיך׃ 79 ישובו לי יראיך וידעי עדותיך׃ 80 יהי־לבבי תמים בחקיך
למען לא אבוש׃

כף׃

81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃ 82 כלו עיני לאמרתך
לאמר מתי תנחמני׃ 83 כי־הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃
84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃ 85 כרו־לי זדים שיחות
אשר לא כתורתך׃ 86 כל־מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃ 87 כמעט
כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃ 88 כחסדך חיני ואשמרה עדות
פיך׃

למד׃

89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃ 90 לדר ודר אמונתך כוננת
ארץ ותעמד׃ 91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃ 92 לולי תורתך
שעשעי אז אבדתי בעניי׃ 93 לעולם לא־אשכח פקודיך כי בם חייתני׃
94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃ 95 לי קוו רשעים לאבדני
עדותיך אתבונן׃ 96 לכל־תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד׃

מם׃

97 מה־אהבתי תורתך כל־היום היא שיחתי׃ 98 מאיבי תחכמני
מצותך כי לעולם היא לי׃ 99 מכל־מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃
100 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃ 101 מכל־ארח רע כלאתי רגלי
למען אשמר דברך׃ 102 ממשפטיך לא סרתי כי־אתה הורתני׃ 103 מה־
נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃ 104 מפקודיך אתבונן על־כן שנאתי
כל־ארח שקר׃

נון׃

105 נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃ 106 נשבעתי ואקימה לשמר
משפטי צדקך׃ 107 נעניתי עד־מאד יהוה חיני כדברך׃ 108 נדבות פי
רצה־נא יהוה ומשפטיך למדני׃ 109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא
שכחתי׃ 110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי׃ 111 נחלתי
עדותיך לעולם כי־ששון לבי המה׃ 112 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם
עקב׃

סמך׃

113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃ 114 סתרי ומגני אתה לדברך
יחלתי׃ 115 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃ 116 סמכני כאמרתך
וחיני ואל־תבישני משברי׃ 117 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃
118 סלית כל־שוגים מחקיך כי־שקר תעתועם׃ 119 סגים השבתה כל־
רשעי־ארץ לכן אהבתי עדותיך׃ 120 סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃

עין׃

121 עשיתי משפט וצדקה בל־תניחני לעשקי׃ 122 ערב עבדך לטוב
אל־יעשקני זדים עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃ 123 עשה עם־
עבדך כחסדך וחקיך למדני׃ 124 עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃
125 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃ 126 על־כן אהבתי מצותך מזהב
ומפז׃ 127 על־כל־פקודי כל־ישרתי כל־ארח שקר שנאתי׃ 128 עדותיך
נפלאות על־כן נצרתם נפשי׃

פא׃

129 פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃ 130 פי פערתי ואשאפה כי
למצותיך יעתי׃ 131 פנה־אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃ 132 פעמי
הכן באמרתך ואל־תשלט־בי כל־און׃ 133 פדני מעשק אדם ואשמרה
פקודיך׃ 134 פניך האר בעבדך ולמדני את־חקיך׃ 135 פלגי־מים ירדה
עיני על לא־שמרו תורתך׃ 136 פלצות אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃

צדי׃

137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך׃ 138 צויתה צדק עדותיך
ואמונה מאד׃ 139 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃ 140 צרופה
אמרתך מאד ועבדך אהבה׃ 141 צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃
142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃ 143 צר ומצוק מצאוני מצותיך
שעשעי׃ 144 צדק עדותיך לעולם הבינני וחיה׃

קוף׃

145 קראתי בכל־לב ענני יהוה חקיך אצרה׃ 146 קראתיך הושיעני
ואשמרה עדותיך׃ 147 קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃ 148 קדמו
עיני אשמרות לשיח באמרתך׃ 149 קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך
חיני׃ 150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃ 151 קרוב אתה יהוה וכל־
מצותיך אמת׃ 152 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃

ריש׃

153 ראה־עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃ 154 רבה את־ריבי
וגאלני לאמרתך חיני׃ 155 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃
156 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני׃ 157 רבים רדפי וצוררי מעדותיך
לא נטיתי׃ 158 ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
159 ראה כי־פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃ 160 ראש דברך אמת
ולעולם כל־משפט צדקך׃

שין׃

161 שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃ 162 שש אנכי על־אמרתך
כמוצא שלל רב׃ 163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃ 164 שבע
ביום הללתיך על משפטי צדקך׃ 165 שלום רב לאהבי תורתך ואין
למו מכשול׃ 166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃ 167 שמרה
נפשי עדותיך ואהבם מאד׃ 168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל־דרכי
נגדך׃

תו׃

169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני׃ 170 תבוא תחנתי לפניך
כאמרתך הצילני׃ 171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃ 172 תען
לשוני אמרתך כי כל־מצותיך צדק׃ 173 תהי־יד־נא לעזרני כי פקודיך
בחרתי׃ 174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי׃ 175 תחי נפשי
ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃ 176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי
מצותיך לא שכחתי׃

ספרים: קן.

1 ישראל בני ויהי: ויאמר משה אל יהוה
2 ויקרבו: לאמר ואהרן משה את ויקהלו
3 ויאמרו: ישראל בני כל אל קרח ויפלג
4 יהוה: ויישמע ויפל פניהם על משה וישמע
5 ואת: בבקר יהוה ויודע ואהרן לקרח לאמר
6 אליו: יקריב ובחר יהוה אשר ואת לו
7 בניו: ואת אתו יקריב בחר אשר והאיש
8 לכם: בני לוי רב משה אל קרח ויאמר
9 ישראל: עדת מעל אתכם להבדיל האלהי
10 אתו: ואת אתך ויקרב להקריב יהוה משכן
11 ואהרן: אתה גם אתה אתך אחיך לוי ושבט
12 ויאמר: לדתן ישלחה משה ויאבירם ואל
13 ממנו: להתנשא עלינו התשתר כי מצרים
14 ולא: ושדה כרמים נחלת לנו ותתן חלב
15 ויחר: אליהם אלך לא אבירם אל ויאמר
16 ואתה: יהוה אל מנחתם תפן אל משה
17 ואתה: אתה ואהרן אתה היום יהוה לפני
18 ואהרן: איש מחתתו ויתנו איש ויקחו
19 ויקהל: ואהרן משה אתם ויפקד מחתתו
20 ויאמר: אהרן ואל משה אל יהוה כבוד
21 העדה: מתוך והבדלו הזאת העדה בתוך
22 ויאמרו: ויפלו פניהם על ואהרן משה ויבאו
23 העדה: אל דבר לאמר יהוה משה ויאמר
24 ואבירם: דתן משכנות מעל סביב קרח לעדת
25 ויאמר: אליו וילכו ישראל זקני אחריו משה ויקם
26 מכל: תספו פן חטאתם בספר ואל רשעים
27 ויעלו: סביב מקום מכל ואבירם דתן ויקומו
28 ואבירם: דתן פתח על ויתיצבו ילדיהם ונשיהם
29 ואת: כל את יהוה שלחני כי זאת בזה לכם והיה
30 ואת: אתם ויחיו שאול ויורדו פיה את האדמה
31 ויהי: כל את הבלע ואבירם לדתן אשר
32 ואת: ישראל כל ואת קרח ואת ביתם ואת
33 ויזעקו: בהם ותכס ויאבד חיים בעודם שאול
34 ותבלענו: הארץ פן אחריהם ישראל כל ויברחו
35 ותאכל: יהוה מאת אש ותצא
36 ויאמר: אהרן בן אלעזר הכהן אל משה ויקרב
37 ויזרה: הלאה מזרה ואת הרבים מבין והאש
38 נפשותם: חטאו אשר החטאים מחתות את
39 ויהיו: ויקעו אתם ויעשו רגליו את ויפחו
40 ישראל: לבני זכרון יהוה לפני אשר ולא
41 ויאמרו: אהרן ואל משה על ישראל בני כל ילונו
42 ויהי: יהוה כבוד ונראה ואהרן משה אל ויפנו
43 ויאמר: ואהרן משה אל יהוה ויקרב
44 ויפלו: פניהם על ואהרן משה ויבאו
45 ואכפרה: ברגע אתם ואכלה מתוך העדה הזאת
46 ויכפר: ויתן ויקרב מעל החל כי משה אל אהרן
47 ויעמד: החיים ובין המתים בין ויבא העדה
48 והנחתת: הנגף ותעצר המתים ויהיו
49 ויהיו: קרח על מת אשר במות המתים
50 ואהרן: משה אל יהוה אל וישב

ספרים: קז.

1 ויאמר: אהרן אל יהוה ויאמר
2 ישראל: בני מאת ולקחו ואתה ובניך אתך
3 ואת: אתכם ויפקדו ואהרן משה אל ויקהלו
4 ויאמרו: ישראל בני כל אל קרח ויפלג
5 יהוה: ויישמע ויפל פניהם על משה וישמע
6 ואת: בבקר יהוה ויודע ואהרן לקרח לאמר
7 בניו: ואת אתו יקריב בחר אשר והאיש
8 לכם: בני לוי רב משה אל קרח ויאמר
9 ישראל: עדת מעל אתכם להבדיל האלהי
10 אתו: ואת אתך ויקרב להקריב יהוה משכן
11 ואהרן: אתה גם אתה אתך אחיך לוי ושבט
12 ויאמר: לדתן ישלחה משה ויאבירם ואל
13 ממנו: להתנשא עלינו התשתר כי מצרים
14 ולא: ושדה כרמים נחלת לנו ותתן חלב
15 ויחר: אליהם אלך לא אבירם אל ויאמר
16 ואתה: יהוה אל מנחתם תפן אל משה
17 ואתה: אתה ואהרן אתה היום יהוה לפני
18 ואהרן: איש מחתתו ויתנו איש ויקחו
19 ויקהל: ואהרן משה אתם ויפקד מחתתו
20 ויאמר: אהרן ואל משה אל יהוה כבוד
21 העדה: מתוך והבדלו הזאת העדה בתוך
22 ויאמרו: ויפלו פניהם על ואהרן משה ויבאו
23 העדה: אל דבר לאמר יהוה משה ויאמר
24 ואבירם: דתן משכנות מעל סביב קרח לעדת
25 ויאמר: אליו וילכו ישראל זקני אחריו משה ויקם
26 מכל: תספו פן חטאתם בספר ואל רשעים
27 ויעלו: סביב מקום מכל ואבירם דתן ויקומו
28 ואבירם: דתן פתח על ויתיצבו ילדיהם ונשיהם
29 ואת: כל את יהוה שלחני כי זאת בזה לכם והיה
30 ואת: אתם ויחיו שאול ויורדו פיה את האדמה
31 ויהי: כל את הבלע ואבירם לדתן אשר
32 ואת: ישראל כל ואת קרח ואת ביתם ואת
33 ויזעקו: בהם ותכס ויאבד חיים בעודם שאול
34 ותבלענו: הארץ פן אחריהם ישראל כל ויברחו
35 ותאכל: יהוה מאת אש ותצא
36 ויאמר: אהרן בן אלעזר הכהן אל משה ויקרב
37 ויזרה: הלאה מזרה ואת הרבים מבין והאש
38 נפשותם: חטאו אשר החטאים מחתות את
39 ויהיו: ויקעו אתם ויעשו רגליו את ויפחו
40 ישראל: לבני זכרון יהוה לפני אשר ולא
41 ויאמרו: אהרן ואל משה על ישראל בני כל ילונו
42 ויהי: יהוה כבוד ונראה ואהרן משה אל ויפנו
43 ויאמר: ואהרן משה אל יהוה ויקרב
44 ויפלו: פניהם על ואהרן משה ויבאו
45 ואכפרה: ברגע אתם ואכלה מתוך העדה הזאת
46 ויכפר: ויתן ויקרב מעל החל כי משה אל אהרן
47 ויעמד: החיים ובין המתים בין ויבא העדה
48 והנחתת: הנגף ותעצר המתים ויהיו
49 ויהיו: קרח על מת אשר במות המתים
50 ואהרן: משה אל יהוה אל וישב

ספרים: קח.

1 ויאמר: אהרן אל יהוה ויאמר
2 ישראל: בני מאת ולקחו ואתה ובניך אתך
3 ואת: אתכם ויפקדו ואהרן משה אל ויקהלו
4 ויאמרו: ישראל בני כל אל קרח ויפלג
5 יהוה: ויישמע ויפל פניהם על משה וישמע
6 ואת: בבקר יהוה ויודע ואהרן לקרח לאמר
7 בניו: ואת אתו יקריב בחר אשר והאיש
8 לכם: בני לוי רב משה אל קרח ויאמר
9 ישראל: עדת מעל אתכם להבדיל האלהי
10 אתו: ואת אתך ויקרב להקריב יהוה משכן
11 ואהרן: אתה גם אתה אתך אחיך לוי ושבט
12 ויאמר: לדתן ישלחה משה ויאבירם ואל
13 ממנו: להתנשא עלינו התשתר כי מצרים
14 ולא: ושדה כרמים נחלת לנו ותתן חלב
15 ויחר: אליהם אלך לא אבירם אל ויאמר
16 ואתה: יהוה אל מנחתם תפן אל משה
17 ואתה: אתה ואהרן אתה היום יהוה לפני
18 ואהרן: איש מחתתו ויתנו איש ויקחו
19 ויקהל: ואהרן משה אתם ויפקד מחתתו
20 ויאמר: אהרן ואל משה אל יהוה כבוד
21 העדה: מתוך והבדלו הזאת העדה בתוך
22 ויאמרו: ויפלו פניהם על ואהרן משה ויבאו
23 העדה: אל דבר לאמר יהוה משה ויאמר
24 ואבירם: דתן משכנות מעל סביב קרח לעדת
25 ויאמר: אליו וילכו ישראל זקני אחריו משה ויקם
26 מכל: תספו פן חטאתם בספר ואל רשעים
27 ויעלו: סביב מקום מכל ואבירם דתן ויקומו
28 ואבירם: דתן פתח על ויתיצבו ילדיהם ונשיהם
29 ואת: כל את יהוה שלחני כי זאת בזה לכם והיה
30 ואת: אתם ויחיו שאול ויורדו פיה את האדמה
31 ויהי: כל את הבלע ואבירם לדתן אשר
32 ואת: ישראל כל ואת קרח ואת ביתם ואת
33 ויזעקו: בהם ותכס ויאבד חיים בעודם שאול
34 ותבלענו: הארץ פן אחריהם ישראל כל ויברחו
35 ותאכל: יהוה מאת אש ותצא
36 ויאמר: אהרן בן אלעזר הכהן אל משה ויקרב
37 ויזרה: הלאה מזרה ואת הרבים מבין והאש
38 נפשותם: חטאו אשר החטאים מחתות את
39 ויהיו: ויקעו אתם ויעשו רגליו את ויפחו
40 ישראל: לבני זכרון יהוה לפני אשר ולא
41 ויאמרו: אהרן ואל משה על ישראל בני כל ילונו
42 ויהי: יהוה כבוד ונראה ואהרן משה אל ויפנו
43 ויאמר: ואהרן משה אל יהוה ויקרב
44 ויפלו: פניהם על ואהרן משה ויבאו
45 ואכפרה: ברגע אתם ואכלה מתוך העדה הזאת
46 ויכפר: ויתן ויקרב מעל החל כי משה אל אהרן
47 ויעמד: החיים ובין המתים בין ויבא העדה
48 והנחתת: הנגף ותעצר המתים ויהיו
49 ויהיו: קרח על מת אשר במות המתים
50 ואהרן: משה אל יהוה אל וישב

ספרים: קט.

1 ויאמר: אהרן אל יהוה ויאמר
2 ישראל: בני מאת ולקחו ואתה ובניך אתך
3 ואת: אתכם ויפקדו ואהרן משה אל ויקהלו
4 ויאמרו: ישראל בני כל אל קרח ויפלג
5 יהוה: ויישמע ויפל פניהם על משה וישמע
6 ואת: בבקר יהוה ויודע ואהרן לקרח לאמר
7 בניו: ואת אתו יקריב בחר אשר והאיש
8 לכם: בני לוי רב משה אל קרח ויאמר
9 ישראל: עדת מעל אתכם להבדיל האלהי
10 אתו: ואת אתך ויקרב להקריב יהוה משכן
11 ואהרן: אתה גם אתה אתך אחיך לוי ושבט
12 ויאמר: לדתן ישלחה משה ויאבירם ואל
13 ממנו: להתנשא עלינו התשתר כי מצרים
14 ולא: ושדה כרמים נחלת לנו ותתן חלב
15 ויחר: אליהם אלך לא אבירם אל ויאמר
16 ואתה: יהוה אל מנחתם תפן אל משה
17 ואתה: אתה ואהרן אתה היום יהוה לפני
18 ואהרן: איש מחתתו ויתנו איש ויקחו
19 ויקהל: ואהרן משה אתם ויפקד מחתתו
20 ויאמר: אהרן ואל משה אל יהוה כבוד
21 העדה: מתוך והבדלו הזאת העדה בתוך
22 ויאמרו: ויפלו פניהם על ואהרן משה ויבאו
23 העדה: אל דבר לאמר יהוה משה ויאמר
24 ואבירם: דתן משכנות מעל סביב קרח לעדת
25 ויאמר: אליו וילכו ישראל זקני אחריו משה ויקם
26 מכל: תספו פן חטאתם בספר ואל רשעים
27 ויעלו: סביב מקום מכל ואבירם דתן ויקומו
28 ואבירם: דתן פתח על ויתיצבו ילדיהם ונשיהם
29 ואת: כל את יהוה שלחני כי זאת בזה לכם והיה
30 ואת: אתם ויחיו שאול ויורדו פיה את האדמה
31 ויהי: כל את הבלע ואבירם לדתן אשר
32 ואת: ישראל כל ואת קרח ואת ביתם ואת
33 ויזעקו: בהם ותכס ויאבד חיים בעודם שאול
34 ותבלענו: הארץ פן אחריהם ישראל כל ויברחו
35 ותאכל: יהוה מאת אש ותצא
36 ויאמר: אהרן בן אלעזר הכהן אל משה ויקרב
37 ויזרה: הלאה מזרה ואת הרבים מבין והאש
38 נפשותם: חטאו אשר החטאים מחתות את
39 ויהיו: ויקעו אתם ויעשו רגליו את ויפחו
40 ישראל: לבני זכרון יהוה לפני אשר ולא
41 ויאמרו: אהרן ואל משה על ישראל בני כל ילונו
42 ויהי: יהוה כבוד ונראה ואהרן משה אל ויפנו
43 ויאמר: ואהרן משה אל יהוה ויקרב
44 ויפלו: פניהם על ואהרן משה ויבאו
45 ואכפרה: ברגע אתם ואכלה מתוך העדה הזאת
46 ויכפר: ויתן ויקרב מעל החל כי משה אל אהרן
47 ויעמד: החיים ובין המתים בין ויבא העדה
48 והנחתת: הנגף ותעצר המתים ויהיו
49 ויהיו: קרח על מת אשר במות המתים
50 ואהרן: משה אל יהוה אל וישב

ספרים: קי.

1 ויאמר: אהרן אל יהוה ויאמר
2 ישראל: בני מאת ולקחו ואתה ובניך אתך
3 ואת: אתכם ויפקדו ואהרן משה אל ויקהלו
4 ויאמרו: ישראל בני כל אל קרח ויפלג
5 יהוה: ויישמע ויפל פניהם על משה וישמע
6 ואת: בבקר יהוה ויודע ואהרן לקרח לאמר
7 בניו: ואת אתו יקריב בחר אשר והאיש
8 לכם: בני לוי רב משה אל קרח ויאמר
9 ישראל: עדת מעל אתכם להבדיל האלהי
10 אתו: ואת אתך ויקרב להקריב יהוה משכן
11 ואהרן: אתה גם אתה אתך אחיך לוי ושבט
12 ויאמר: לדתן ישלחה משה ויאבירם ואל
13 ממנו: להתנשא עלינו התשתר כי מצרים
14 ולא: ושדה כרמים נחלת לנו ותתן חלב
15 ויחר: אליהם אלך לא אבירם אל ויאמר
16 ואתה: יהוה אל מנחתם תפן אל משה
17 ואתה: אתה ואהרן אתה היום יהוה לפני
18 ואהרן: איש מחתתו ויתנו איש ויקחו
19 ויקהל: ואהרן משה אתם ויפקד מחתתו
20 ויאמר: אהרן ואל משה אל יהוה כבוד
21 העדה: מתוך והבדלו הזאת העדה בתוך
22 ויאמרו: ויפלו פניהם על ואהרן משה ויבאו
23 העדה: אל דבר לאמר יהוה משה ויאמר
24 ואבירם: דתן משכנות מעל סביב קרח לעדת
25 ויאמר: אליו וילכו ישראל זקני אחריו משה ויקם
26 מכל: תספו פן חטאתם בספר ואל רשעים
27 ויעלו: סביב מקום מכל ואבירם דתן ויקומו
28 ואבירם: דתן פתח על ויתיצבו ילדיהם ונשיהם
29 ואת: כל את יהוה שלחני כי זאת בזה לכם והיה
30 ואת: אתם ויחיו שאול ויורדו פיה את האדמה
31 ויהי: כל את הבלע ואבירם לדתן אשר
32 ואת: ישראל כל ואת קרח ואת ביתם ואת
33 ויזעקו: בהם ותכס ויאבד חיים בעודם שאול
34 ותבלענו: הארץ פן אחריהם ישראל כל ויברחו
35 ותאכל: יהוה מאת אש ותצא
36 ויאמר: אהרן בן אלעזר הכהן אל משה ויקרב
37 ויזרה: הלאה מזרה ואת הרבים מבין והאש
38 נפשותם: חטאו אשר החטאים מחתות את
39 ויהיו: ויקעו אתם ויעשו רגליו את ויפחו
40 ישראל: לבני זכרון יהוה לפני אשר ולא
41 ויאמרו: אהרן ואל משה על ישראל בני כל ילונו
42 ויהי: יהוה כבוד ונראה ואהרן משה אל ויפנו
43 ויאמר: ואהרן משה אל יהוה ויקרב
44 ויפלו: פניהם על ואהרן משה ויבאו
45 ואכפרה: ברגע אתם ואכלה מתוך העדה הזאת
46 ויכפר: ויתן ויקרב מעל החל כי משה אל אהרן
47 ויעמד: החיים ובין המתים בין ויבא העדה
48 והנחתת: הנגף ותעצר המתים ויהיו
49 ויהיו: קרח על מת אשר במות המתים
50 ואהרן: משה אל יהוה אל וישב

ಕಟ್ಟಿದರು.
13 ಮತ್ತು ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನೀನು ಸಹ ಅವರ ಸಂಗಡ ಇದ್ದವನಾಗಿದ್ದಿ; ನೀನು ಸಹ ಗಲಿಲಾಯದವನಾಗಿದ್ದಿ.
14 ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಆಣೆಯಿಡುವದರಿಂದಲೂ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಾನು ಅರಿಯೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು.
15 ಆಗ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಪೇತ್ರನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನೀನು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದಿ; ಯಾಕಂದರೆ ನೀನು ಗಲಿಲಾಯದವನಾಗಿರುವದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಮಾತು ಸಹ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.
16 ಆಗ ಅವನು ಶಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೂ ಆಣೆಯಿಡುವದಕ್ಕೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು: ನಾನು ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅರಿಯೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ತಕ್ಷಣ ಕೋಳಿಯು ಕೂಗಿತು.
17 ಆಗ ಯೇಸು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಪೇತ್ರನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಕೋಳಿಯು ಎರಡು ಸಾರಿ ಕೂಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಮೂರು ಸಾರಿ ಅರಿಯೆನೆಂದು ಹೇಳುವಿ.
18 ಆಗ ಅವನು ಅತ್ತುಕೊಂಡನು.

ಅಧ್ಯಾಯ: ೧೯.

1 ಆಗ ಪಿಲಾತನು ಯೇಸುವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆತನನ್ನು ಹೊಡೆಸಿದನು.
2 ಮತ್ತು ಸೈನಿಕರು ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆತನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಆತನಿಗೆ ಕೆಂಪು ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊದಿಸಿ
3 ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಆತನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಯೆಹೂದ್ಯರ ಅರಸನೇ, ನಿನಗೆ ವಂದನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆತನಿಗೆ ಹೊಡೆದರು.
4 ಆಗ ಪಿಲಾತನು ಪುನಃ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಇಗೋ, ನಾನು ಆತನಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನೂ ಕಾಣದೆ ಇರುವೆನೆಂಬದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಆತನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಗೆ ತರುತ್ತೇನೆ.
5 ಆಗ ಯೇಸು ಮುಳ್ಳಿನ ಕಿರೀಟವನ್ನೂ ಕೆಂಪು ವಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದನು. ಆಗ ಪಿಲಾತನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಇಗೋ, ಈ ಮನುಷ್ಯನು!
6 ಆಗ ಮುಖ್ಯಯಾಜಕರೂ ಸೇವಕರೂ ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿರಿ, ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿರಿ ಎಂದು ಕೂಗಿದರು. ಪಿಲಾತನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನೀವೇ ಆತನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿರಿ; ಯಾಕಂದರೆ ನಾನು ಆತನಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನೂ ಕಾಣೆನು.
7 ಯೆಹೂದ್ಯರು ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನಮಗೆ ಒಂದು ನಿಯಮವಿದೆ, ಆ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಆತನು ಸಾಯಬೇಕು; ಯಾಕಂದರೆ ಆತನು ತನ್ನನ್ನು ದೇವರ ಕುಮಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.
8 ಪಿಲಾತನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಯಪಟ್ಟನು.
9 ಮತ್ತು ಅವನು ಪುನಃ ಅರಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯೇಸುವಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನೀನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವನು? ಆದರೆ ಯೇಸು ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.
10 ಆಗ ಪಿಲಾತನು ಆತನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನೀನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತೀಯೋ? ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೆಂದೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೆಂದೂ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೋ?
11 ಯೇಸು ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಮೇಲಿನಿಂದ ನಿನಗೆ ಅಧಿಕಾರವು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದಕಾರಣ ನನ್ನನ್ನು ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಪವಿದೆ.
12 ಇದರಿಂದ ಪಿಲಾತನು ಆತನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದನು; ಆದರೆ ಯೆಹೂದ್ಯರು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನೀನು ಈ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕೈಸರನ ಸ್ನೇಹಿತನಲ್ಲ; ತನ್ನನ್ನು ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವನೆಲ್ಲಾ ಕೈಸರನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ.
13 ಆಗ ಪಿಲಾತನು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಯೇಸುವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತಂದು ಗಬ್ಬಥಾ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಕಲ್ಲುಹಾಸಿನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು.
14 ಆ ದಿನವು ಪಸ್ಕಹಬ್ಬದ ಸಿದ್ಧತೆಯ ದಿನವಾಗಿತ್ತು; ಅದು ಸುಮಾರು ಆರನೆಯ ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅವನು ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಇಗೋ, ನಿಮ್ಮ ಅರಸನು!
15 ಆಗ ಅವರು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಆತನನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿರಿ, ತೆಗೆದುಹಾಕಿರಿ, ಆತನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿರಿ. ಪಿಲಾತನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನಿಮ್ಮ ಅರಸನನ್ನು ನಾನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲೋ? ಮುಖ್ಯಯಾಜಕರು ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಕೈಸರನಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಅರಸನಿಲ್ಲ.
16 ಆಗ ಆತನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಅವರು ಯೇಸುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.
17 ಮತ್ತು ಆತನು ತನಗೆ ತಾನೇ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತಲೆಬುರುಡೆಯ ಸ್ಥಳವೆಂಬ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಅದು ಇಬ್ರಿಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಗೊಲ್ಗೊಥಾ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.
18 ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಆತನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದರು; ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂಗಡ ಇನ್ನಿಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಯೇಸುವನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದರು.
19 ಪಿಲಾತನು ಒಂದು ಬರಹವನ್ನು ಬರೆದು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟನು. ಅದು ಹೀಗೆ ಬರೆದಿತ್ತು: ಯೇಸು ನಜರೇತಿನವನು, ಯೆಹೂದ್ಯರ ಅರಸನು.
20 ಯೇಸುವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ಸ್ಥಳವು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾಗಿತ್ತು; ಮತ್ತು ಆ ಬರಹವು ಇಬ್ರಿಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ರೋಮ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.
21 ಆಗ ಯೆಹೂದ್ಯರ ಮುಖ್ಯಯಾಜಕರು ಪಿಲಾತನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಯೆಹೂದ್ಯರ ಅರಸನು ಎಂದು ಬರೆಯಬೇಡ; ಆದರೆ ಆತನು ತಾನು ಯೆಹೂದ್ಯರ ಅರಸನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನೆಂದು ಬರೆ.
22 ಪಿಲಾತನು ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನಾನು ಬರೆದದ್ದನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ.
23 ಆಗ ಸೈನಿಕರು ಯೇಸುವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆತನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಮಾಡಿ ಪ್ರತಿ ಸೈನಿಕನಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು; ಮತ್ತು ಆತನ ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಆ ಅಂಗಿಯು ಹೊಲಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿನವರೆಗೂ ನೇಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.
24 ಆಗ ಅವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಇದನ್ನು ಹರಿಯದೆ ಚೀಟು ಹಾಕಿ ಯಾರಿಗೆ ಬರುವದೆಂದು ನೋಡೋಣ ಬನ್ನಿರಿ. ಇದು ಹೀಗೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನೆರವೇರಿತು. ಅದು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಅವರು ನನ್ನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡರು, ನನ್ನ ಅಂಗಿಗಾಗಿ ಚೀಟು ಹಾಕಿದರು. ಆದಕಾರಣ ಸೈನಿಕರು ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು.
25 ಆಗ ಯೇಸುವಿನ ತಾಯಿಯ ಅಕ್ಕನಾದ ಆತನ ತಾಯಿಯಾದ ಮರಿಯಳ ಗಂಡನಾದ ಕ್ಲೋಪನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಮರಿಯಳೂ ಮಗ್ದಲದವಳಾದ ಮರಿಯಳೂ ಯೇಸುವಿನ ತಾಯಿಯೂ ಆತನ ತಾಯಿಯ ಅಕ್ಕನೂ ಶಿಲುಬೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದರು.
26 ಯೇಸು ತಾಯಿಯನ್ನೂ ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಶಿಷ್ಯನನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಅಮ್ಮಾ, ಇಗೋ, ನಿನ್ನ ಮಗನು!
27 ಆಗ ಆತನು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಇಗೋ, ನಿನ್ನ ತಾಯಿ! ಆ ಗಳಿಗೆಯಿಂದ ಆ ಶಿಷ್ಯನು ಆಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.
28 ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಯೇಸು ಸಮಸ್ತವೂ ಈಗ ಮುಗಿದಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಶಾಸ್ತ್ರವು ನೆರವೇರುವಂತೆ ನನಗೆ ದಾಹವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
29 ಅಲ್ಲಿ ಹುಳಿರಸದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯು ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು; ಆಗ ಅವರು ಹುಳಿರಸದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಸ್ಪಂಜನ್ನು ಹಿಸ್ಸೋಪಿನ ಕೋಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಆತನ ಬಾಯಿಗೆ ಹಿಡಿದರು.
30 ಆಗ ಯೇಸು ಹುಳಿರಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಲೆಯನ್ನು ಬಾಗಿಸಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು.
31 ಆಗ ಆ ದಿನವು ಸಿದ್ಧತೆಯ ದಿನವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಶರೀರಗಳು ಸಬ್ಬತ್ ದಿನದಲ್ಲಿ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಉಳಿಯಬಾರದೆಂದು ಯೆಹೂದ್ಯರು ಪಿಲಾತನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು; ಯಾಕಂದರೆ ಆ ಸಬ್ಬತ್ ದಿನವು ಮಹಾ ದಿನವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅವರು ಅವರ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಪಿಲಾತನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.
32 ಆಗ ಸೈನಿಕರು ಬಂದು ಮೊದಲನೆಯವನ ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ಆತನ ಸಂಗಡ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ಮುರಿದರು.
33 ಆದರೆ ಅವರು ಯೇಸುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಆತನು ಆಗಲೇ ಸತ್ತಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಆತನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮುರಿಯಲಿಲ್ಲ.
34 ಆದರೆ ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಈಟಿಯಿಂದ ಆತನ ಪಕ್ಕೆಯನ್ನು ತಿವಿದನು; ಆಗ ತಕ್ಷಣ ರಕ್ತವೂ ನೀರೂ ಹೊರಟುಬಂದವು.
35 ಇದನ್ನು ನೋಡಿದವನು ಸಾಕ್ಷಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಅವನ ಸಾಕ್ಷಿಯು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ನೀವು ನಂಬುವಂತೆ ಅವನು ತಾನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ.
36 ಯಾಕಂದರೆ ಆತನ ಎಲುಬು ಒಂದಾದರೂ ಮುರಿಯಲ್ಪಡಬಾರದೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರವು ನೆರವೇರುವಂತೆ ಇವುಗಳು ಆದವು.
37 ಮತ್ತು ಅವರು ತಾವು ತಿವಿದವನನ್ನು ನೋಡುವರು ಎಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಸಹ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ: ೨೦.

1 ಆಗ ವಾರದ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಮಗ್ದಲದವಳಾದ ಮರಿಯಳು ಬೆಳಗಾಗುವಾಗ ಕತ್ತಲೆಯಿರುವಾಗಲೇ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸಮಾಧಿಯ ಮುಂದೆ ಕಲ್ಲು ತೆಗೆದಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿ
2 ಸೀಮೋನ ಪೇತ್ರನ ಬಳಿಗೂ ಯೇಸು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನ ಬಳಿಗೂ ಓಡಿಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಕರ್ತನನ್ನು ಸಮಾಧಿಯೊಳಗಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಆತನನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿಯೆವು.
3 ಆಗ ಪೇತ್ರನೂ ಆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನೂ ಹೊರಟು ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು.
4 ಆಗ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಓಡಿದರು; ಆದರೆ ಆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ಪೇತ್ರನಿಗಿಂತ ಬೇಗವಾಗಿ ಓಡಿ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಬಂದನು.
5 ಮತ್ತು ಅವನು ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ನಾರುಬಟ್ಟೆಗಳು ಬಿದ್ದಿರುವದನ್ನು ಕಂಡನು; ಆದರೆ ಅವನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.
6 ಆಗ ಸೀಮೋನ ಪೇತ್ರನು ಅವನ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ಸಮಾಧಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ನಾರುಬಟ್ಟೆಗಳು ಬಿದ್ದಿರುವದನ್ನೂ
7 ಯೇಸುವಿನ ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯು ನಾರುಬಟ್ಟೆಗಳ ಸಂಗಡ ಬಿದ್ದಿರದೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸುತ್ತಿಟ್ಟಿರುವದನ್ನೂ ಕಂಡನು.
8 ಆಗ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಬಂದ ಆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ಸಹ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ನಂಬಿದನು.
9 ಯಾಕಂದರೆ ಆತನು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎದ್ದೇಳಬೇಕೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅವರು ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.
10 ಆಗ ಶಿಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋದರು.
11 ಆದರೆ ಮರಿಯಳು ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು; ಆಗ ಅವಳು ಅಳುತ್ತಾ ಬಗ್ಗಿ ಸಮಾಧಿಯೊಳಗೆ ನೋಡಿದಾಗ
12 ಯೇಸುವಿನ ದೇಹವು ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ತಲೆಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಲುಗಳ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕುಳಿತಿರುವ ಇಬ್ಬರು ದೇವದೂತರನ್ನು ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದನ್ನು ಕಂಡಳು.
13 ಆಗ ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಅಮ್ಮಾ, ಏಕೆ ಅಳುತ್ತೀ? ಅವಳು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಅವರು ನನ್ನ ಕರ್ತನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಆತನನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯೆನು.
14 ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವಳು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಯೇಸು ನಿಂತುಕೊಂಡಿರುವದನ್ನು ಕಂಡಳು; ಆದರೆ ಆತನು ಯೇಸುವೆಂದು ಅವಳು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.
15 ಆಗ ಯೇಸು ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಅಮ್ಮಾ, ಏಕೆ ಅಳುತ್ತೀ? ಯಾರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತೀ? ಅವಳು ಆತನು ತೋಟಗಾರನೆಂದು ತಿಳಿದು ಆತನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಅಯ್ಯಾ, ನೀನು ಆತನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಆತನನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀಯೆಂದು ನನಗೆ ಹೇಳು, ನಾನು ಆತನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆನು.
16 ಯೇಸು ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಮರಿಯಳೇ! ಆಗ ಅವಳು ತಿರುಗಿಕೊಂಡು ಆತನಿಗೆ ಇಬ್ರಿಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಬ್ಬೂನಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು; ಅದಕ್ಕೆ ಬೋಧಕನೇ ಎಂದರ್ಥ.
17 ಯೇಸು ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಡ; ಯಾಕಂದರೆ ನಾನು ಇನ್ನೂ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಏರಿಹೋಗಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ನೀನು ನನ್ನ ಸಹೋದರರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳು: ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆಯೂ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯೂ ಆಗಿರುವಾತನೂ ನನ್ನ ದೇವರೂ ನಿಮ್ಮ ದೇವರೂ ಆಗಿರುವಾತನ ಬಳಿಗೆ ಏರಿಹೋಗುತ್ತೇನೆ.
18 ಆಗ ಮಗ್ದಲದವಳಾದ ಮರಿಯಳು ಬಂದು ಕರ್ತನನ್ನು ನೋಡಿದೆನೆಂದೂ ಆತನು ತನಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನೆಂದೂ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು.
19 ಆಗ ವಾರದ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನದ ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರು ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಇದ್ದ ಸ್ಥಳದ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಾಗಿ ಯೇಸು ಬಂದು ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನಿಮಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿ.
20 ಆತನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನೂ ಪಕ್ಕೆಯನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಆಗ ಶಿಷ್ಯರು ಕರ್ತನನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.
21 ಆಗ ಯೇಸು ಪುನಃ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನಿಮಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿ. ತಂದೆಯು ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಂತೆ ನಾನು ಸಹ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ.
22 ಆತನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಊದಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ.
23 ನೀವು ಯಾರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತೀರೋ ಅವರಿಗೆ ಅವು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ; ನೀವು ಯಾರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸದೆ ಇರುತ್ತೀರೋ ಅವರಿಗೆ ಅವು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡದೆ ಇರುವವು.
24 ಆದರೆ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ದಿದುಮನೆಂಬ ಥೋಮನು ಯೇಸು ಬಂದಾಗ ಅವರ ಸಂಗಡ ಇರಲಿಲ್ಲ.
25 ಆಗ ಇತರ ಶಿಷ್ಯರು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನಾವು ಕರ್ತನನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ಆದರೆ ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನಾನು ಆತನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಳೆಗಳ ಗುರುತನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಮೊಳೆಗಳ ಗುರುತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬೆರಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಆತನ ಪಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಇಡದೆ ಹೋದರೆ ನಂಬುವದಿಲ್ಲ.
26 ಎಂಟು ದಿವಸಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಶಿಷ್ಯರು ಪುನಃ ಒಳಗೆ ಇದ್ದರು, ಥೋಮನು ಅವರ ಸಂಗಡ ಇದ್ದನು. ಆಗ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಾಗಿ ಯೇಸು ಬಂದು ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನಿಮಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿ.
27 ಆಗ ಆತನು ಥೋಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನಿನ್ನ ಬೆರಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ನನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ನೋಡು; ನಿನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಚಾಚಿ ನನ್ನ ಪಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಡು; ಅವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಿರದೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಿರು.
28 ಆಗ ಥೋಮನು ಆತನಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನನ್ನ ಕರ್ತನೂ ನನ್ನ ದೇವರೂ ಆಗಿರುವಾತನೇ!
29 ಯೇಸು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ: ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರಿಂದ ನಂಬಿದ್ದೀ; ನೋಡದೆ ನಂಬಿದವರು ಧನ್ಯರು.
30 ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಡದೆ ಇರುವ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸೂಚಕಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಯೇಸು ಶಿಷ್ಯರ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿದನು.
31 ಆದರೆ ಯೇಸು ದೇವರ ಕುಮಾರನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂದು ನೀವು ನಂಬುವಂತೆಯೂ ನಂಬಿ ಆತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಜೀವವನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆಯೂ ಇವುಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ: ೨೧.

1 ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಯೇಸ

ഗോവർദ്ധനും ഇരിമ്പുകുറ്റിയും ഉള്ളതായി ഞാൻ കണ്ടു.
ഞാൻ ഊലായ് നദിയുടെ തീരത്തു നിന്നു.
ആട്ടുകൊറ്റൻ കുത്തുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ
അതിന്റെ കൊമ്പുകൾ തമ്മിൽ ഇടഞ്ഞു.
ആട്ടുകൊറ്റന് നിൽക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലായിരുന്നു.
അവൻ അതിനെ നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞു.
ആട്ടുകൊറ്റനെ രക്ഷിപ്പാൻ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.
ആൺകോലാടോ പടിഞ്ഞാറുനിന്നു
ഭൂമിയിൽ ഒക്കെയും പാഞ്ഞുവന്നു;
നിലം തൊടാതെ അതു പറന്നു.
കൊമ്പുകൾക്കു നടുവിൽ ഒരു വലിയ കൊമ്പുണ്ടായിരുന്നു.
അതിന്റെ നേരെ അവൻ ചെന്നു.
ശക്തിയോടെ കോപിച്ചു അതിനെ അടിച്ചു
അതിന്റെ രണ്ടു കൊമ്പുകളെയും തകർത്തുകളഞ്ഞു.
ആട്ടുകൊറ്റന് അതിനെ നേരിടുവാൻ ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല.
അവൻ അതിനെ നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞു.
ആൺകോലാടിനെ രക്ഷിപ്പാൻ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.
ആൺകോലാടോ വളരെ മഹത്വപ്പെട്ടു;
അതു ശക്തിയുള്ളപ്പോൾ തന്നെ വലിയ കൊമ്പു ഒടിഞ്ഞുപോയി;
അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു നാലു കൊമ്പുകൾ ആകാശത്തിലെ
നാലു കാറ്റിന്നും നേരെ തിരിഞ്ഞു വന്നു.
അവയിൽ ഒന്നിൽനിന്നു ഒരു ചെറിയ കൊമ്പു പുറപ്പെട്ടു;
അതു തെക്കോടും കിഴക്കോടും ഭൂഷണദേശത്തിന്നും
അതിവിശാലമായി വളർന്നു.
അതു ആകാശസൈന്യത്തോളം വളർന്നു;
സൈന്യത്തിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും ചിലതിനെ അതു നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു ചവിട്ടിക്കളഞ്ഞു.
അതു സൈന്യാധിപനോളം തന്നെത്താൻ വലുതാക്കി;
അവനിൽനിന്നു നിത്യയാഗം നീക്കിക്കളഞ്ഞു;
അവന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ സ്ഥലം തള്ളിക്കളഞ്ഞു.
നിത്യയാഗത്തിന്നു പകരം അതിക്രമം നിമിത്തം
സൈന്യം ഏല്പിക്കപ്പെടും;
അതു സത്യത്തെ നിലത്തു തള്ളിയിടും;
അതു പ്രവർത്തിച്ചു കാര്യം സാധിക്കും.
അപ്പോൾ ഒരു വിശുദ്ധൻ സംസാരിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു;
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ വിശുദ്ധനോടു
മറ്റൊരു വിശുദ്ധൻ ചോദിച്ചതു: ഈ ദർശനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
നിത്യയാഗത്തിന്റെ കാര്യവും അതിക്രമം നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന
ശൂന്യതയും എത്രത്തോളം നീണ്ടുനിൽക്കും?
അവൻ അവനോടു പറഞ്ഞതു: രണ്ടായിരത്തുമുന്നൂറു സന്ധ്യയും പ്രഭാതവും
കഴിയുവോളം; അപ്പോൾ വിശുദ്ധമന്ദിരം നേരെയാകും.

ദർശനത്തിന്റെ അർത്ഥം.

ഞാൻ ദാനീയേൽ ആയ എനിക്കു ദർശനം കണ്ടശേഷം അതിന്റെ അർത്ഥം
അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ പുരുഷരൂപമുള്ള ഒരുവൻ
എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു.
ഞാൻ ഊലായ് നദിയുടെ നടുവിൽനിന്നു ഒരു മനുഷ്യന്റെ ശബ്ദം
വിളിച്ചുപറയുന്നതു കേട്ടു: ഗബ്രിയേലേ, ഇവന്നു ദർശനത്തിന്റെ
അർത്ഥം ഗ്രഹിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നു അവൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.
അവൻ ഞാൻ നിന്ന സ്ഥലത്തിന്നരികെ വന്നു;
അവൻ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ ഭ്രമിച്ചു കവിണ്ണുവീണു.
അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞതു: മനുഷ്യപുത്രാ, ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക;
ഈ ദർശനം അന്ത്യകാലത്തിന്നുള്ളതു എന്നു നീ ഗ്രഹിക്കേണം.
അവൻ എന്നോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഗാഢനിദ്രയിൽ
മുഖം നിലത്തു പതിഞ്ഞവനായി;
അവൻ എന്നെ തൊട്ടു നിവിർത്തി നിർത്തി:
കോപത്തിന്റെ അവസാനകാലത്തു സംഭവിപ്പാനുള്ളതു
ഞാൻ നിന്നെ അറിയിക്കുന്നു;
നിയമിക്കപ്പെട്ട അവസാനകാലത്തിന്നുള്ളതാകുന്നു അതു.
നീ കണ്ട ആട്ടുകൊറ്റൻ മേദ്യരുടെയും പാർസികളുടെയും രാജാക്കന്മാരെ
കുറിക്കുന്നു.
രോമമുള്ള ആൺകോലാടോ യവനരാജാവു;
അതിന്റെ കണ്ണുകളുടെ നടുവിലുള്ള വലിയ കൊമ്പു ഒന്നാമത്തെ രാജാവു.
അതു തകർന്നിട്ടു അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു നാലു കൊമ്പുകൾ എഴുന്നേറ്റതു
അവന്റെ ജാതിയിൽനിന്നു നാലു രാജ്യം എഴുന്നേല്ക്കുന്നതിനെ കുറിക്കുന്നു;
എന്നാൽ അവന്റെ ശക്തിക്കു തുല്യമല്ല.
അവരുടെ രാജത്വത്തിന്റെ അന്ത്യകാലത്തു
അതിക്രമക്കാർ തികഞ്ഞുവരുമ്പോൾ
ഭോഷ്കുകളിൽ നിപുണനും ഉഗ്രമുഖനുമായ ഒരു രാജാവു എഴുന്നേല്ക്കും.
അവന്റെ ശക്തി വർദ്ധിക്കും; എങ്കിലും സ്വന്തശക്തിയാലല്ല;
അവൻ അത്ഭുതകരമായി നാശം വരുത്തും;
അവൻ കാര്യം സാധിക്കും; അവൻ നശിപ്പിക്കും;
ശക്തന്മാരെയും വിശുദ്ധജനത്തെയും അവൻ നശിപ്പിക്കും.
അവന്റെ കൈയിൽ ഉപായം വിജയിക്കുന്നതുകൊണ്ടും
അവന്റെ ഹൃദയം ഉന്നതമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും
അവൻ സുഖമായിരിക്കുന്ന അനേകരെ നശിപ്പിക്കും;
പ്രഭുക്കന്മാരുടെ പ്രഭുവിന്റെ നേരെ അവൻ എഴുന്നേല്ക്കും;
എന്നാൽ അവൻ കൈകൂടാതെ തകർന്നുപോകും.
സന്ധ്യയും പ്രഭാതവും കുറിച്ചുള്ള ദർശനം സത്യമാകുന്നു;
നീ ദർശനം അടച്ചുവെക്കുക;
അതു വളരെ നാൾ കഴിഞ്ഞുള്ളതാകുന്നു.
ഞാൻ ദാനീയേൽ ആയ എനിക്കു ക്ഷീണം തോന്നി കുറെ ദിവസം രോഗിയായി കിടന്നു;
പിന്നെ ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു രാജാവിന്റെ കാര്യം നോക്കിപ്പോന്നു;
ഈ ദർശനത്തിൽ ഞാൻ ഭ്രമിച്ചുപോയി;
അതിന്റെ അർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചതുമില്ല.

ദാനീയേൽ: ൯.

ദാനീയേലിന്റെ പ്രാർത്ഥന.

1 അഹശ്വേരോശിന്റെ മകനായ ദാര്യാവേശ്
കല്ദയരാജ്യത്തിന്മേൽ രാജാവായി വാണ
2 ഒന്നാം ആണ്ടിൽ, അതായതു അവന്റെ വാഴ്ചയുടെ ഒന്നാം ആണ്ടിൽ,
ഞാൻ ദാനീയേൽ എന്നെ യിരെമ്യാപ്രവാചകന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടുണ്ടായ
സംഖ്യ പുസ്തകങ്ങളിൽ നോക്കി യെരൂശലേമിന്റെ ശൂന്യത തീരുവാൻ
3 എഴുപതു സംവത്സരം വേണമെന്നു ഗ്രഹിച്ചു;
ഞാൻ ഉപവാസത്തോടും രട്ടുടുപ്പോടും ചാരവും ധരിച്ചുകൊണ്ടു
4 ദൈവമായ കർത്താവിനോടു പ്രാർത്ഥനയും യാചനയും കഴിച്ചു.
ഞാൻ എന്റെ ദൈവമായ യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു ഏറ്റുപറഞ്ഞതു:
കർത്താവേ, മഹാനും ഭയങ്കരനുമായ ദൈവമേ,
നിന്നെ സ്നേഹിച്ചു നിന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നവരോടു
5 നീ നിയമവും ദയയും പ്രമാണിക്കുന്നു;
ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്തു അകൃത്യം പ്രവർത്തിച്ചു ദുഷ്ടത കാണിച്ചു മത്സരിച്ചു
6 നിന്റെ കല്പനകളും വിധികളും വിട്ടുമാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു.
ഞങ്ങളുടെ രാജാക്കന്മാരോടും പ്രഭുക്കന്മാരോടും പിതാക്കന്മാരോടും
ദേശത്തിലെ സകലജനത്തോടും നിന്റെ ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാർ
7 നിന്റെ നാമത്തിൽ സംസാരിച്ചുവല്ലോ.
കർത്താവേ, നീതി നിനക്കുള്ളതു; ഇന്നു കാണുന്നതുപോലെ
യെഹൂദാപുരുഷന്മാർക്കും യെരൂശലേംനിവാസികൾക്കും
സകലയിസ്രായേലിന്നും അടുത്തവരും അകന്നവരുമായ
നീ ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞ സകലദേശങ്ങളിലുമുള്ളവർക്കും
ലജ്ജാമുഖം തന്നേ; അവർ നിന്നോടു ചെയ്ത അതിക്രമം നിമിത്തം തന്നേ.
8 യഹോവേ, ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ രാജാക്കന്മാർക്കും പ്രഭുക്കന്മാർക്കും
പിതാക്കന്മാർക്കും ലജ്ജാമുഖം തന്നേ;
9 ഞങ്ങൾ നിന്നോടു പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
കർത്താവായ ദൈവമേ, നിനക്കു കരുണയും ക്ഷമയും ഉണ്ടു;
10 ഞങ്ങൾ നിന്നോടു മത്സരിച്ചുവല്ലോ.
ഞങ്ങൾ നിന്റെ ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തരം
നിന്റെ ധർമ്മോപദേശങ്ങളെ അനുസരിച്ചു നടക്കാതെ
11 നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം ലംഘിച്ചു അനുസരണം കേടു കാണിച്ചു.
അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ ദാസനായ മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്ന ശാപവും സത്യവും ഞങ്ങളുടെമേൽ പകർന്നിരിക്കുന്നു;
ഞങ്ങൾ നിന്നോടു പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
12 നമ്മുടെയും നമ്മുടെ ന്യായാധിപന്മാരുടെയും മേൽ നീ വരുത്തിയ
വചനം നിവർത്തിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അവൻ നമുക്കും നമ്മുടെ ന്യായാധിപന്മാർക്കും
വിരോധമായി അതിഭയങ്കരമായ അനർത്ഥം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു;
യെരൂശലേമിന്നു സംഭവിച്ചതുപോലെ ആകാശത്തിൻകീഴെ
13 ഒരിടത്തും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അനർത്ഥം നമുക്കു സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.
മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
ഈ അനർത്ഥമൊക്കെയും നമുക്കു സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു;
എന്നിട്ടും നാം നമ്മുടെ അകൃത്യങ്ങളെ വിട്ടുതിരിഞ്ഞു
നിന്റെ സത്യത്തെ ഗ്രഹിച്ചു നിന്റെ മുഖപ്രസാദം അപേക്ഷിക്കാതെ
14 നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവേ, നിന്നോടു കരുണയാചിച്ചിട്ടില്ല.
അതുകൊണ്ടു യഹോവ അനർത്ഥം കരുതിവെച്ചു നമ്മുടെമേൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്നു;
നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവ ചെയ്തതൊക്കെയിലും നീതിയുള്ളവൻ;
15 നാമോ അവന്റെ വാക്കു അനുസരിച്ചിട്ടില്ല.
ഇപ്പോഴോ, ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവേ,
നീ നിന്റെ ജനത്തെ ബലമുള്ള കൈകൊണ്ടു മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു
പുറപ്പെടുവിച്ചു ഇന്നുള്ളതുപോലെ പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ചുവല്ലോ;
ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്തു അകൃത്യം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.
16 കർത്താവേ, നിന്റെ സകലനീതിപ്രവൃത്തികൾനിമിത്തവും
നിന്റെ കോപവും ക്രോധവും നിന്റെ നഗരമായ യെരൂശലേമിൽനിന്നും
നിന്റെ വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിൽനിന്നും മാറിപ്പോകുമാറാകട്ടെ;
ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളും പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യങ്ങളും നിമിത്തം
യെരൂശലേമും നിന്റെ ജനവും ചുറ്റുമുള്ളവർക്കു നിന്ദാപാത്രമായിരിക്കുന്നു.
17 ആകയാൽ ഞങ്ങളുടെ ദൈവമേ, അടിയന്റെ പ്രാർത്ഥനയും
യാചനകളും കേട്ടു നിമിത്തം നിന്നെപ്രതി കർത്താവിന്റെ
18 വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്മേൽ മുഖപ്രകാശം കാണിക്കേണമേ.
എന്റെ ദൈവമേ, ചെവിചായിച്ചു കേൾക്കേണമേ;
കണ്ണു തുറന്നു ഞങ്ങളുടെ ശൂന്യതയും നിന്റെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന
നഗരവും കാണേണമേ;
ഞങ്ങൾ നീതിനിമിത്തമല്ല നിന്റെ മഹാകരുണനിമിത്തമത്രേ
നിന്റെ മുമ്പാകെ യാചനകൾ കഴിക്കുന്നതു.
19 കർത്താവേ, കേൾക്കേണമേ; കർത്താവേ, ക്ഷമിക്കേണമേ;
കർത്താവേ, ശ്രദ്ധിച്ചു പ്രവർത്തിക്കേണമേ;
താമസിക്കരുതേ; നിന്റെ നാമം നിമിത്തം തന്നേ;
നിന്റെ നഗരവും നിന്റെ ജനവും നിന്റെ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
20 ഞാൻ സംസാരിച്ചും എന്റെയും എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെയും
പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞും എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിന്നുവേണ്ടി
21 എന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ യാചന കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
ആദിയിൽ ദർശനത്തിൽ കണ്ട പുരുഷനായ ഗബ്രിയേൽ
വൈകുന്നേരത്തെ ഭോജനയാഗസമയത്തു
22 വേഗത്തിൽ പറന്നുവന്നു എന്നെ തൊട്ടു ഉപദേശിച്ചു എന്നോടു സംസാരിച്ചു:
ദാനീയേലേ, ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിനക്കു ബുദ്ധിയും വിവേകവും നല്കുവാൻ
23 പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
നീ യാചന കഴിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ തന്നേ കല്പന പുറപ്പെട്ടു;
നീ അതിപ്രിയനാകുന്നു എന്നു ദൂതൻ അറിയിക്കുന്നു;
ആകയാൽ നീ ദർശനം ഗ്രഹിച്ചു ഈ കാര്യം ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക.

എഴുപതു ആഴ്ച.

24 നിന്റെ ജനത്തിന്മേലും വിശുദ്ധനഗരത്തിന്മേലും
അതിക്രമം തീരുവാനും പാപം മുദ്രയിടുവാനും
അകൃത്യത്തിന്നു പരിഹാരം വരുത്തുവാനും
നിത്യനീതി വരുത്തുവാനും ദർശനവും പ്രവചനവും മുദ്രയിടുവാനും
അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തെ അഭിഷേകം ചെയ്യുവാനും
25 എഴുപതു ആഴ്ച നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.
ഇപ്പോൾ നീ ഗ്രഹിച്ചു ബുദ്ധിയുള്ളവനാകേണം:
യെരൂശലേമിനെ പുതുക്കിപ്പണിവാൻ കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചതുമുതൽ
അഭിഷിക്തനായ പ്രഭുവരെ ഏഴു ആഴ്ചയും
അറുപത്തുരണ്ടു ആഴ്ചയും കഴിയും;
വീഥിയും കിടങ്ങും പണിയും; എന്നാൽ കഷ്ടകാലത്തു തന്നേ.
26 അറുപത്തുരണ്ടു ആഴ്ചയുടെ ശേഷം അഭിഷിക്തൻ ഛേദിക്കപ്പെടും;
അവന്നു ഒന്നും ഉണ്ടാകയില്ല;
വരുവാനുള്ള പ്രഭുവിന്റെ ജനം നഗരവും വിശുദ്ധമന്ദിരവും നശിപ്പിക്കും;
അവന്റെ അന്ത്യം പ്രളയത്തോടുകൂടെ ആയിരിക്കും;
അന്ത്യത്തോളം യുദ്ധം നടക്കും;
27 ശൂന്യതകൾ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.
അവൻ ഒരു ആഴ്ചയോളം അനേകരോടു നിയമം ദൃഢമാക്കും;
ആഴ്ചയുടെ പകുതിയിൽ അവൻ യാഗവും നൈവേദ്യവും നിർത്തലാക്കും;
ശൂന്യതയെ ഉളവാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛതകളുടെ ചിറകിന്മേൽ ഒരുത്തൻ വരും;
നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സംഹാരം ശൂന്യന്റെമേൽ പകരുവോളം അതു നിലനിൽക്കും.

11 מִנְחָתִי מֵרְחוֹק: מִמֶּרְחָק יִגְּשׁוּ אֵלַי. ׀ מָלֵא
בְּנֵי בְנֵי וְלֵוִיִּם וְאֵלְעָזָרִים: מָלֵא. בְּחֵיל
13 וְאִם־. ׀ בְּמַלְכֵּנוּ בְּנֵי־חֵן בְּחֵיל:
וְתַכְחִישׁוּ: אֶתְמְהוּ וְתִכְחֲשׁוּ: אֶתְמְהוּ אֶל נְתִיבָה
14 וְתַכְחִישׁוּ־. ׀ לְמַלְכֵּנוּ וְתַכְחִישׁוּ: אֶתְמְהוּ
לְשׁוֹנָם וְאֶת־מַעֲשֵׂיהֶם לְמַלְכֵּנוּ.

מפטיר: יהוה.

15 וְאֶת־. וְאֶת־ אֶל־ אֶל־ אֶל־ אֶל־ אֶל־ אֶל־
לְמַלְכֵּנוּ בְּחֵיל.

מפטיר: יהוה.

1 וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ: וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
בְּנֵי בְנֵי וְלֵוִיִּם וְאֵלְעָזָרִים: מָלֵא. ׀ בְּחֵיל
2 וְנִתְּנָה־. ׀ בְּחֵיל וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ: וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
3 וְנִתְּנָה־. ׀ וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ: וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
4 וְנִתְּנָה־. ׀ וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ: וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
5 וְנִתְּנָה־. ׀ וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ: וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
6 וְנִתְּנָה־. ׀ וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ: וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
7 וְנִתְּנָה־. ׀ וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ: וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
8 וְנִתְּנָה־. ׀ וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ: וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
9 וְנִתְּנָה־. ׀ וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ: וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
10 וְנִתְּנָה־. ׀ וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ: וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
11 וְנִתְּנָה־. ׀ וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ: וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
12 וְנִתְּנָה־. ׀ וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ: וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
13 וְנִתְּנָה־. ׀ וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ: וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
14 וְנִתְּנָה־. ׀ וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ: וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
15 וְנִתְּנָה־. ׀ וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ: וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה

מפטיר: יהוה.

1 וְנִתְּנָה־. ׀ וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ: וְנִתְּנָה לְמַלְכֵּנוּ וְנִתְּנָה
2 וְנִתְּנָה־. ׀

ואחרי כן אקח לקחי: ואלך בתמים לבבי בקרב ביתי.
1 לא אשית לנגד עיני דבר בליעל: עשה סטים שנאתי לא
2 ידבק בי: לב עקש יסור ממני לא אדע רע: מלושני בסתר
3 רעהו אותו אצמית: גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל:
4 עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי: הולך בדרך תמים הוא
5 ישרתני: לא ישב בקרב ביתי עושה רמיה דובר שקרים לא
6 יכון לנגד עיני: לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית
7 מעיר יהוה כל פעלי און: יהוה שמעה תפלתי ושועתי
8 אליך תבוא: אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי
9 אזנך ביום אקרא מהר ענני: כי כלו כעשן ימי ועצמותי
10 כמוקד נחרו: הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל
11 לחמי: מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לקאת
12 מדבר היתי כבוכיה חרבות: שקדתי ואהי כצפור בודד
13 על גג: כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: כי אפר
14 כלחם אכלתי ומשקי בבכי מסכתי: מפני זעמך וקצפך כי
15 נשאתני ותשלכני: ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש:
16 ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר: אתה תקום
17 תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: כי רצו עבדיך
18 את אבניה ואת עפרה יחננו: וייראו גוים את שם יהוה
19 וכל מלכי הארץ את כבודך: כי בנה יהוה ציון נראה
20 בכבודו: פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם:
21 תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהללי יה: כי השקיף
22 ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט: לשמוע אנקת
23 אסיר לפתח בני תמותה: לספר בציון שם יהוה ותהלתו
24 בירושלם: בהקהל עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה.
25 ענה בדרך כחי קצר ימי: אומר אלי אל תעלני בחצי
26 ימי בדור דורים שנותיך: לפנים הארץ יסדת ומעשה
27 ידיך שמים: המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו
28 כלבוש תחליפם ויחלפו: ואתה הוא ושנותיך לא יתמו:
29 בני עבדיך ישכונו וזרעם לפניך יכון:

מזמור: מ.

1 לדוד: ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו:
2 ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו: הסלח לכל
3 עונך הרפא לכל תחלואיך: הגואל משחת חייך העטרך
4 חסד ורחמים: המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריך:
5 עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים: הודיע דרכיו
6 למשה לבני ישראל עלילותיו: רחום וחנון יהוה ארך
7 אפים ורב חסד: לא לנצח יריב ולא לעולם יטור: לא כחטאינו
8 עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו: כי כגבה שמים על
9 הארץ גבר חסדו על יראיו: כרחק מזרח ממערב הרחיק
10 ממנו את פשעינו: כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו:
11 כי הוא ידע יצרנו זכר כי עפר אנחנו: אנוש כחציר ימיו
12 כציץ השדה כן יציץ: כי רוח עברה בו ואינו והלא
13 תכירנו עוד: וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו
14 וצדקתו לבני בנים: לשומרי בריתו ולזכרי פקודיו לעשות
15 אותם: יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה:
16 ברכו יהוה מלאכיו גבורי כח עשי דברו לשמוע בקול
17 דברו: ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו: ברכו
18 יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את
19 יהוה: מזמור לדוד: יהוה אלהי גדלת הוד והדר לבשת:
20 עוטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה: הקורה בשלים
21 עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח: עשה
22 מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: יסד ארץ על מכוניה
23 בל תמוט עולם ועד: תהום כלבוש כסיתו על הרים
24 יעמדו מים: מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון:
25 יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם: גבול
26 שמת בל יעברון בל ישובון לכסות הארץ: המשלח
27 מעינים בנחלים בין הרים יהלכון: ישקו כל חית שדי
28 ישברו פראים צמאם: עליהם עוף השמים ישכון מבין
29 עפאים יתנו קול: משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך
30 תשבע הארץ: מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם
31 להוציא לחם מן הארץ: ויין ישמח לבב אנוש להצהיל
32 פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד: ישבעו עצי יהוה
33 ארזי לבנון אשר נטע: אשר שם צפרים יקננו חסידה
34 ברושים ביתה: הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה
35 לשפנים: עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו: תשת
36 חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער: הכפירים שאגים
37 לטרף ולבקש מאל אכלם: תזרח השמש יאספון ואל
38 מעונותם ירבצון: יצא אדם לפעלו ולעבדתו עד ערב:
39 מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ
40 קנינך: זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר
41 חיות קטנות עם גדולות: שם אניות יהלכון לויתן זה
42 יצרת לשחק בו: כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו:
43 תתן להם יקשטון תפתח ידך ישבעון טוב: תסתיר פניך
44 יבהלון תוסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון: תשלח
45 רוחך יבראון ותחדש פני אדמה: יהי כבוד יהוה לעולם
46 ישמח יהוה במעשיו: המביט לארץ ותרעד יגע בהרים
47 ויעשנו: אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי:
48 יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה: יתמו חטאים מן
49 הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה:

מזמור: מא.

1 לדוד: אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה:
2 יהוה ישמרהו ויחיהו יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש
3 אויביו: יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת
4 בחליו: אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך:
5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ואם בא לראות
6 שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא בחוץ ידבר יחדו עלי
7 כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: דבר בליעל יצוק בו ואשר
8 שכב לא יוסיף לקום: גם איש שלומי אשר בטחתי בו
9 אכל לחמי הגדיל עלי עקב: ואתה יהוה חנני והקימני
10 ואשלמה להם: בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירוע
11 אויבי עלי: ואני בתמתי תמכת בי ותציבני לפניך
12 לעולם: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם
13 אמן ואמן.

מזמור: מב.

1 למנצח: משכיל לבני קרח: כאיל תערג על אפיקי מים
2 כן נפשי תערג אליך אלהים: צמאה נפשי לאלהים לאל
3 חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה לי דמעתי לחם
4 יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך: אלה אזכרה
5 ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים
6 בקול רנה ותודה המון חוגג: מה תשתוחחי נפשי ותהמי
7 עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני: אלהי
8 עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים
9 מהר מצער: תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל
10 משבריך וגליך עלי עברו: יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה
11 שירה עמי תפלה לאל חיי: אומרה לאל סלעי למה
12 שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב: ברצח בעצמותי
13 חרפוני צוררי באמר אלי כל היום איה אלהיך: מה
14 תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד
15 אודנו ישועות פני ואלהי:

מזמור: מג.

1 שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה
2 ועול תפלטני: כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה
3 קדר אלך בלחץ אויב: שלח אורך ואמתך המה ינחוני
4 יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך: ואבואה אל מזבח
5 אלהים אל אל שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי:
6 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד
7 אודנו ישועות פני ואלהי:

מזמור: מד.

1 למנצח: לבני קרח משכיל: אלהים באזנינו שמענו אבותינו
2 ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך גוים
3 הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם: כי לא בחרבם ירשו
4 ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי אם ימינך וזרועך ואור
5 פניך כי רצית בם: אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות
6 יעקב: בך צרינו ננגח בשמך נבוסינו נתרפס: כי לא
7 בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי הושעתנו מצרינו
8 ומשנאינו הבישות: באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם
9 נודה סלה: אך זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו:
10 תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו לנו: תתנם כצאן
11 למאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא רבית
12 בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו:
13 תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי
14 נגדי ובשת פני כסתני: מקול מחרף ומגדף מפני אויב
15 ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בברית
16 תורתך: לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך:
17 כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות: אם שכחנו
18 שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים יחקר
19 זאת כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום
20 נחשבנו כצאן טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל
21 תזנח לנצח: למה פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו:
22 כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה
23 לנו ופדנו למען חסדך:

מזמור: מה.

1 למנצח: על שושנים לבני קרח משכיל שיר ידידות:
2 רחש לבי דבר טוב אני מעלליי למלך לשוני עט סופר
3 מהיר: יפיפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על כן
4 ברכך אלהים לעולם: חגר חרבך על ירכך גבור הודך
5 והדרך: והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק
6 ותורני נוראות ימינך: חציך שנונים עמים תחתיך יפלו
7 בלב אויבי המלך: כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר
8 שבט מלכותך: אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך
9 אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך: מר ואהלות קציעות
10 כל בגדותיך מן היכלי שן משמחוך: בנות מלכים ביקרותיך
11 עמדה שגל לימינך בכתם אופיר: שמעי בת וראי והטי
12 אזנך ושכחי עמך ובית אביך: ויתאו המלך יפיך כי הוא
13 אדניך והשתחוי לו: ובת צר במנחה פני עשירי עם:
14 כל כבודה בת מלך פנימה מחשבת זהב לבושה: לרקמות
15 תובל בתולות רעותיה אחריה מובאות לך: תובלנה
16 בשמחות וגיל תבאנה בהיכל מלך: תחת אבותיך יהיו
17 בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ: אזכירה שמך בכל דור
18 ודור על כן עמים יהודוך לעולם ועד:

מזמור: מו.

1 למנצח: לבני קרח על עלמות שיר: אלהים לנו מחסה
2 ועז עזרה בצרות נמצא מאד: על כן לא נירא בהמיר
3 ארץ ובמוט הרים בלב ימים: יהמו ויחמיצו מימיו ירעשו
4 הרים בגאותו סלה: נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש
5 משכני עליון: אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים
6 לפנות בקר: המו גוים מלכיות נתן בקולו תמוג ארץ:
7 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: לכו חזו
8 מפעלות יהוה אשר שם שמות בארץ: משבית מלחמות
9 עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית מגנות באש
10 ישרף: הרפו ודעו כי אני אלהים ארום בגוים ארום
11 בארץ: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

מזמור: מז.

1 למנצח: לבני קרח מזמור: כל העמים תקעו כף הריעו
2 לאלהים בקול רנה: כי יהוה עליון נורא מלך גדול על
3 כל הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו:
4 יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה:
5 עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר: זמרו אלהים
6 זמרו זמרו למלכנו זמרו: כי מלך כל הארץ אלהים
7 זמרו משכיל: מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא
8 קדשו: נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים
9 מגני ארץ מאד נעלה:

מזמור: מח.

1 שיר מזמור לבני קרח: גדול יהוה ומהלל מאד בעיר
2 אלהינו הר קדשו: יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון
3 ירכתי צפון קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה נודע
4 למשגב: כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו: הם ראו כן
5 תמהו נבהלו נחפזו: רעדה אחזתם שם חיל כיולדה:
6 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש: כאשר שמענו כן
7 ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה
8 עד עולם סלה: דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך:
9 כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך:
10 ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך:
11 סובו ציון והקיפוה ספרו מגדליה: שיתו לבכם לחילה
12 פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: כי זה אלהים
13 אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות:

מזמור: מט.

1 למנצח: לבני קרח מזמור: שמעו זאת כל העמים האזינו
2 כל יושבי חלד: גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר
3 ואביון: פי ידבר חכמות והגיון לבי תבונות: אטה למשל
4 אזני אפתח בכנור חידתי: למה אירא בימי רע עון עקבי
5 יסבני: הבוטחים על חילם וברב עשרם יתהללו: אח לא
6 פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו: ויקר פדות נפשם
7 וחדל לעולם: ויחי עוד לנצח לא יראה השחת: כי יראה
8 חכמים ימותון יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים
9 חילם: קרבם בתימו לעולם משכנותם לדר ודר קראו
10 בשמותם על אדמותם: ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות
11 נדמו: זה דרכם כסלת למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה:
12 כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר
13 וצורם לבלות שאול מזבל לו: אך אלהים יפדה נפשי
14 מיד שאול כי יקחני סלה: אל תירא כי יעשר איש כי
15 ירבה כבוד ביתו: כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו
16 כבודו: כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך:
17 תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור: אדם ביקר
18 ולא יבין נמשל כבהמות נדמו:

מזמור: נ.

1 מזמור לאסף: אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח
2 שמש עד מבואו: מציון מכלל יופי אלהים הופיע:
3 יבוא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל ומסביביו
4 נשערה מאד: יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו:
5 אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח: ויגידו שמים
6 צדקו כי אלהים שפט הוא סלה: שמעה עמי ואדברה
7 ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי: לא על זבחיך
8 אוכיחך ועולותיך לנגדי תמיד: לא אקח מביתך פרים
9 מעדרותיך עתודים: כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי
10 אלף: ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי: אם ארעב
11 לא אמר לך כי לי תבל ומלואה: האוכל בשר אבירים
12 ודם עתודים אשתה: זבח לאלהים תודה ושלם לעליון
13 נדריך: וקרא אלי ביום צרה אחלצך ותכבדני: ולרשע
14 אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך:
15 ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך: אם ראית גנב
16 ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך: פיך שלחת ברע ולשונך
17 תצמיד מרמה: תשב באחיך תדבר בן אמך תתן דפי:
18 אלה עשית והחשתי דמיתה היות אהיה כמוך אוכיחך
19 ואערכה לעיניך: בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף
20 ואין מציל: זובח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע
21 אלהים:

מזמור: נא.

1 למנצח: מזמור לדוד: בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא
2 אל בת שבע: חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה
3 פשעי: הרבה כבסני מעוני וממחטאתי טהרני: כי פשעי
4 אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: לך לבדך חטאתי והרע
5 בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך:
6 הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי: הן אמת חפצת
7 בטחות ובסתם חכמה תודיעני: תחטאני באזוב ואטהר
8 תכבסני ומשלג אלבין: תשמיעני ששון ושמחה תגלנה
9 עצמות דכית: הסתר פניך מחטאי וכל עונותי מחה:
10 לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי:
11 אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני:
12 השיבה לי שמחת ישעך ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה
13 פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו: הצילני מדמים
14 אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: אדני שפתי
15 תפתח ופי יגיד תהלתך: כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה
16 לא תרצה: זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה
17 אלהים לא תבזה: היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות
18 ירושלם: אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על
19 מזבחך פרים:

מזמור: נב.

1 למנצח: משכיל לדוד: בבוא דואג האדומי ויגד לשאול
2 ויאמר לו בא דוד בית אחימלך: מה תתהלל ברעה
3 הגבור חסד אל כל היום: הוות תחשב לשונך כתער
4 מלטש עשה רמיה: אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק
5 סלה: אהבת כל דברי בלע לשון מרמה: גם אל יתצך
6 לנצח יחתך וינתקך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה:
7 וראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו: הן האיש לא ישים
8 אלהים מעזו ויבטח בשפע עשרו יתעז במותו: ואני
9 כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד:
10 אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך:

מזמור: נג.

1 למנצח: על מחלת משכיל לדוד: אמר נבל בלבו אין
2 אלהים השחיתו ויתעיבו עול אין עושה טוב: אלהים
3 משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש
4 את אלהים: כלו סג יחדו נאלחו אין עושה טוב אין גם
5 אחד: הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם
6 אלהים לא קראו: שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים
7 פזר עצמות חונך הבישות כי יהוה מאסם: מי יתן מציון
8 ישועות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח
9 ישראל:

מזמור: נד.

1 למנצח: בנגינות משכיל לדוד: בבוא הזיפים ויאמרו
2 אל שאול הלא דוד מסתתר עמנו: אלהים בשמך הושיעני
3 ובגבורתך תדינני: אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי
4 פי: כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו
5 אלהים לנגדם סלה: הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי
6 נפשי: ישב הרעה לשוררי בצמיתך הכחידם: בנדבה
7 אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב: כי מכל צרה הצילני
8 ובאויבי ראתה עיני:

מזמור: נה.

1 למנצח: בנגינות משכיל לדוד: האזינה אלהים תפלתי
2 ואל תתעלם מתחנתי: הקשיבה לי ועני אריד בשיחי
3 והמיתי: מקול אויב מפני עשק רשע כי ימוטו עלי און
4 ובזעם ישטמוני: לבבי חולל בקרבי ואימות מות נפלו
5 עלי: יראה ורעדה תבוא בי ותכסני פלצות: ואמרתי
6 מי יתן לי אברה כיונה אעופה ואשכנה: הנה אנד
7 אברח במדבר סלה: אחישה מפלט לי מרוח סערה
8 מסופה: בלעם אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס ומדון
9 בעיר: יומם ולילה יסובבוה על חומותיה ואון ועמל
10 בקרבה: הוות בקרבה ולא ימוש מרחובה מרמה ותרמית:
11 כי לא אויב יחרפני ואשאה לא משנאי עלי הגדיל
12 ואסתרה ממנו: ואתה אנוש כערכי אלופי ומיודעי:
13 אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך בקרב:
14 יבוא מות עליהם וירדו חיים שאולה כי רעות במגוריהם
15 בקרבם: אני אל אלהים אקרא ויהוה יושיעני: ערב
16 ובקר וצהרים אשיחה והמה ואשוע ויקשב קולי:
17 פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי:
18 ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין להם חלופים
19 ולא יראו אלהים: שלח ידיו בשלמיו חלל ברית:
20 חלקו חמאת פיו וקרבה לבבו רככו משמנים דבריו
21 והמה פתחות: השליך על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא
22 יתן לעולם מוט לצדיק: ואתה אלהים תורידם לבאר
23 שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

מזמור: נו.

1 למנצח: על יונת אלם רחקים לדוד: מכתם בהחזיק
2 פלשתים בגת: חנני אלהים כי שאפני אנוש כל היום
3 לחם ילחצני: שאפו שוררי כל היום כי רבים לחמים
4 לי מרום: יום אירא אני אליך אבטח: באלהים אהלל
5 דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי:
6 כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרעה עלי:
7 יגורו יצפנו המה עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי: על
8 אלהים תמלטם באף עמים הורד: נדי ספרתה אתה שימה
9 דמעתי בנאדך הלא בספרתך: אז ישובו אויבי אחור
10 ביום אקרא זה ידעתי כי אלהים לי: באלהים אהלל
11 דבר ביהוה אהלל דבר: באלהים בטחתי לא אירא מה
12 יעשה אדם לי: עלי אלהים נדריך אשלם תודות לך:
13 כי חלצת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני
14 אלהים באור החיים:

מזמור: נז.

1 למנצח: אל תשחת לדוד: מכתם בנוסו מפני שאול
2 במערה: חנני אלהים חנני כי בך חסתה נפשי ובצל
3 כנפיך אחסה עד יעבר הוות: אקרא לאלהים עליון
4 לאל גומר עלי: ישלח משמים ויושיעני חרף שאי
5 שוררי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו: נפשי בתוך
6 לבאים אשכבה להמים בני אדם שניהם חנית וחצים
7 ולשונם חרב חדה: רומה על השמים אלהים על כל
8 הארץ כבודך: רשת הכינו לפעמי כפפה נפשי כרו לפני
9 שוחה נפלו בתוכה סלה: נכון לבי אלהים נכון לבי
10 אשירה ואזמרה: עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה
11 שחר: אודך בעמים אדני אזמרך בלאמים: כי גדול עד
12 שמים חסדך ועד שחקים אמתך: רומה על השמים
13 אלהים על כל הארץ כבודך:

מזמור: נח.

1 למנצח: אל תשחת לדוד: מכתם: האמנם אלם צדק
2 תדברון מישרים תשפטו בני אדם: אף בלב עולות
3 תפעלון חמס ידיכם תפלסון בארץ: זרו רשעים מרחם
4 תעו מבטן דברי כזב: חמתם כדמות חמת נחש כמו
5 פתן חרש אטם אזנו: אשר לא ישמע לקול לוחשים
6 חובר חבר מכשפים: אלהים שברם בפיהם מלתעות
7 כפירים יהוה נתץ: יתמסו כמים ילכו לשלם ידרך
8 חציו יהיו כמו יתלושו: כמו שבלול תמס יהלך נפל
9 אשת בל חזו שמש: בטרם יבינו סירתיכם אתד כחי
10 כסער שמאלו: ישמח צדיק כי חזה פעמיו ירחץ בדם
11 הרשע: ויאמר אדם אך יש פרי לצדיק אך יש אלהים
12 שפטים בארץ:

מזמור: נט.

1 למנצח: אל תשחת לדוד: מכתם בשלח שאול וישמרו
2 את הבית להמיתו: הצילני מאויבי אלהי משגבי מקמי
3 תפלטני: הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני:
4 כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא
5 חטאתי יהוה: בלי עון ירוצון ויכונון עורה לקראתי
6 וראה: ואתה יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הקיצה
7 לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ישובו
8 לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: הנה יביעון בפיהם
9 חרבות בשפתותיהם כי מי שמע: ואתה יהוה תשחק
10 למו תלעג לכל גוים: עזו אליך אשמרה כי אלהים
11 משגבי: אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשורי:
12 אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו
13 מגננו אדני: חטאת פיהמו דבר שפתימו ויילכדו בגאונם
14 ומאלה ומכזב יספרו: כלה בחמה כלה ואינמו ויידעו
15 כי אלהים מושל ביעקב לאפסי הארץ סלה: ישובו
16 לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: המה יתיעון לאכל
17 אם לא ישבעו וילינו: ואני אשיר עזך ארנן לבקר
18 חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: עזי אליך
19 אזמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

מזמור: ס.

1 למנצח: על שושן עדות מכתם לדוד: ללמד בהצות
2 אתו את ארם נהרים ואת ארם צובה וישב יואב ויך
3 את אדום בגיא מלח שנים עשר אלף: אלהים זנחתנו
4 פרצתנו אנפת עמנו תשובבנו: הרעשת הצעתה רפא
5 שבריה כי מטה: הראית עמך קשה השקיתנו יין תרעלה:
6 נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה: למען
7 יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני: אלהים דבר
8 בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד: לי גלעד
9 ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: מואב
10 סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרועעי:
11 מי יובלני עיר מצור מי נחה אותי עד אדום: הלא
12 אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו: הבה לנו
13 עזרת מצר ושוא תשועת אדם: באלהים נעשה חיל והוא
14 יבוס צרינו:

מזמור: סא.

1 למנצח: בנגינות לדוד: שמעה אלהים רנתי הקשיבה
2 תפלתי: מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבבי בצור
3 ירוממני תנחני: כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב:
4 אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה:
5 כי אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך:
6 ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר ודר: ישב
7 עולם לפני אלהים חסד ואמת מן יצרהו ינצרוהו:
8 כן אזמרה שמך לעד לשלם נדרי יום יום:

מזמור: סב.

1 למנצח: על ידותון לאסף: אך אל אלהים דומיה נפשי
2 ממנו ישועתי: אך הוא צורי וישעי משגבי לא אמוט:
3 עד אנה תהותתון על איש תרצחו כלכם כקיר נטוי
4 גדר הדחויה: אך משאתו לנדחו ברצות יכזבו בפיהם
5 יברכו ובקרבם יקללו סלה: אך לאלהים דומי נפשי
6 כי ממנו תקותי: אך הוא צורי וישעי משגבי לא אמוט:
7 על אלהים ישועתי וכבודי צור עזי מחסי: בטחו בו
8 כל עת עמים שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו סלה:
9 אך הבל בני אדם כזב בני איש במאזנים לעלות המה
10 מהבל יחדו: אל תבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו
11 הון אם יפרח לב אל תשיתו: אחת דבר אלהים שתים
12 זו שמעתי כי עז לאלהים: ולך אדני חסד כי אתה
13 תשלם לאיש כמעשהו:

מזמור: סג.

1 מזמור לדוד: בהיותו במדבר יהודה: אלהים אלי אתה
2 אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף
3 בלי מים: כן בקדש חזיתיך לראות עזך וכבודך:
4 כי טוב חסדך מחיים שפתי ישבחוך: כן אברכך בחיי
5 בשמך אשא כפי: כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי
6 רנות יהלל פי: אם זכרתיך על משכבי באשמרות
7 הגיתי בך: כי היית עזרתה ובצל כנפיך ארנן:
8 דבקה נפשי אחריך תמכה ימינך: והמה לשוא יבקשו
9 נפשי יבואו בתחתיות הארץ: יגירהו על ידי חרב
10 מנת שעלים יהיו: והמלך ישמח באלהים יתהלל כל
11 הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר:

מזמור: סד.

1 למנצח: מזמור לדוד: שמע אלהים קולי בשיחי מפחד
2 אויב תצר חיי: תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי
3 און: אשר שננו כחרב לשונם דרכו חץ דבר מר:
4 לירות במסתרים תם פתאם יורוהו ולא ייראו: יחזקו
5 למו דבר מר יספרו לטמן פח אמרו מי יראה למו:
6 יחפשו עולות תמנו חפש חפש איש ולב קרב ועמק:
7 ויהי אלהים חץ פתאם היו מכותם: ויכשילהו עליהם
8 לשונותם יתנדדו כל רואיהם: ויראו כל אדם ויגידו
9 פעל אלהים ומעשהו השכילו: ישמח צדיק ביהוה
10 וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב:

מזמור: סה.

1 למנצח: שיר מזמור לדוד: לך דמיה תהלה אלהים
2 בציון ולך ישלם נדר: שומע תפלה עדיך כל בשר
3 יבואו: דברי עונות גברו מנו אתה תכפרם: אשרי
4 תבחר ותקרב יסכן חצרותיך נשבעה בטוב ביתך קדש
5 היכלך: נורא בצדקות תענינו אלהי ישענו מבטח כל
6 קצוי ארץ ורחוקי ים: מכין הרים בכחו נאזר בגבורה:
7 משביח שאון ימים שאון גליהם והמון לאמים: ויראו
8 יושבי קצות מאתותיך מוצאי בקר ערב תרנין: פקדת
9 הארץ ותשקדה רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים
10 תכין דגנם כי כן תכינה: רוה נחתיה מלא גדודיה
11 בגשמים תמגגנה צמחה תברך: עטרת שנת טובתך
12 ומעגליך ירעפון דשן: ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות
13 תחגרנה: לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר יריעו
14 אף ישירו:

מזמור: סו.

1 למנצח: שיר מזמור הריעו לאלהים כל הארץ: זמרו
2 כבוד שמו שימו כבוד תהלתו: אמרו לאלהים מה נורא
3 מעשיך ברב עוזך יכחשו לך אויביך: כל הארץ ישתחוו
4 לך וזמרו לך יזמרו שם סלה: לכו חזו מפעלות אלהים
5 נורא עלילה על בני אדם: הפך ים ליבשה בנהר יעברו
6 ברגל שם נשמחה בו: משל בגבורתו לעולם עיניו בגוים
7 צפות המורים אל ירומו סלה: ברכו עמים אלהינו
8 והשמיעו קול תהלתו: השם נפשנו בחיים ולא נתן
9 למוט רגלינו: כי בחנתנו אלהים צרפתנו כצרוף כסף:
10 הבאתנו במצודה שמת מוצקה במתנינו: רכבת אנוש
11 לראשינו באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה: אבוא
12 ביתך בעולות אשלם לך נדרי: אשר פצו שפתי ודבר
13 פי בצר לי: עולות מרים אעלה לך עם קטרת אילים
14 אעשה בקר עם עתודים סלה: לכו שמעו וספרה כל
15 יראי אלהים אשר עשה לנפשי: אליו פי קרא ורומם
16 תחת לשוני: אם ראיתי בלבבי אל ישמע אדני: אכן
17 שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי: ברוך אלהים אשר
18 לא הסיר תפלתי וחסדו מעמי:

מזמור: סז.

1 למנצח: בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו
2 יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך בכל גוים
3 ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
4 ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים
5 בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
6 ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו
7 אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ:

מזמור: סח.

1 למנצח: לדוד מזמור שיר: יקום אלהים יפוצו אויביו
2 וינוסו משנאיו מפניו: כהדף עשן תדף כהמס דונג
3 מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים: וצדיקים ישמחו
4 יעלזו לפני אלהים וישישו בשמחה:

מזמור לאסף. שמע אלהים
תפלתי האזינה לאמרי פי.
2 בעת אקח מועד אני מישרים אשפט.
3 נמוגים ארץ וכל יושביה אני תכנתי עמודיה סלה.
4 אמרתי להוללים אל תהללו ולרשעים אל תרימו קרן.
5 אל תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק.
6 כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים.
7 כי אלהים שפט זה ישפיל וזה ירים.
8 כי כוס ביד יהוה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה אך שמריה
ימצו כל רשעי ארץ ישתו.
9 ואני אגיד לעולם אזמרה לאלהי יעקב.
10 וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרני צדיק.

למנצח בנגינות מזמור לאסף שיר.
2 נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו.
3 ויהי בשלם סכו ומעונתו בציון.
4 שם שבר רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה סלה.
5 נאור אתה אדיר מהרי טרף.
6 אשתוללו אבירי לב נמו שנתם וכל אנשי החיל לא מצאו ידיהם.
7 מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס.
8 אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפך.
9 משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה.
10 בקום למשפט אלהים להושיע כל ענוי הארץ סלה.
11 כי חמת אדם תודך שארית חמות תחגר.
12 נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביביו יובילו שי למורא.
13 יבצר רוחות נגיד ירא למלכי הארץ.

למנצח לידותון מזמור לאסף.
2 קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי.
3 ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה
התנחם נפשי.
4 אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה.
5 אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר.
6 חשבתי ימים מקדם שנות עולמים.
7 אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי.
8 הלעולמים יזנח אדני ולא יוסיף לרצות עוד.
9 אם לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר.
10 השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה.
11 ואמר חלותי היא שנות ימין עליון.
12 אזכיר מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך.
13 והגיתי בכל פעלך ועלילותיך אשיח.
14 אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים.
15 אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך.
16 גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה.
17 ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו תהמות.
18 זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף חצציך יתהלכו.
19 קול רעמך בגלגל האירו ברקים לתבל רגזה ותרעש הארץ.
20 בים דרכך ושבילותיך במים רבים ועקבותיך לא נדעו.
21 נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן.

למנצח לאסף.
2 האזינה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי פי.
3 אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם.
4 אשר שמענו וידעם ואבותינו ספרו לנו.
5 לא נכחד מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועזו
ונפלאותיו אשר עשה.
6 ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו
להודיעם לבניהם.
7 למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקומו ויספרו לבניהם.
8 וישימו באלהים כסלם ולא ישכחו מעללי אל ומצותיו
ינצרו.
9 ולא יהיו כאבותם דור סורר ומורה דור לא הכין לבבו
ולא נאמנה את אל רוחו.
10 בני אפרים נושקי רומי קשת הפכו ביום קרב.
11 לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת.
12 וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם.
13 נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען.
14 בקע ים ויעבירם ויצב מים כמו נד.
15 וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש.
16 יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה.
17 ויוצא נוזלים מסלע ויורד כנהרות מים.
18 ויוסיפו עוד לחטא לו למרות עליון בציה.
19 וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם.
20 וידברו באלהים אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר.
21 הן הכה צור ויזובו מים ונחלים יצפו אף לחמו יוכל תת
אם יכין שאר לעמו.
22 לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם עלה יעלה
באפו.
23 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו.
24 ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח.
25 וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן להם.
26 לחם אבירים אכל איש צידה שלח להם לשובע.
27 יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן.
28 וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ים עוף כנף.
29 ויפל בקרב מחניהם סביב למשכנותיו.
30 ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם.
31 לא זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם.
32 ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל
הכרע.
33 בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו.
34 ויכל בהבל ימיהם ושנותם בבהלה.
35 אם הרגם ודרשוהו ושבו ושחרו אל.
36 ויזכרו כי אלהים צורם ואל עליון גאלם.
37 ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו.
38 ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו.
39 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא
יעיר כל חמתו.
40 ויזכר כי בשר הם רוח הולך ולא ישוב.
41 כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בישימון.
42 ושבו וינסו אל וקדוש ישראל התוו.
43 לא זכרו את יד יום אשר פדם מיד צר.
44 אשר שם בים מופתיו ומשפטי בשדה צען.
45 ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בל ישתיון.
46 ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם.
47 ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה.
48 יהרג בברד גפנם ושקמתם בחנמל.
49 ויסגר לברד בהמתם ומקנהם לרשפים.
50 ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים.
51 ויפלס נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם ובהמתם לדבר
הסגיר.
52 ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי חם.
53 ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר.
54 וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כסה הים.
55 ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו.
56 ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן בשבטי
ישראל באהליהם.
57 וינסו ויתרו את אל עליון ועדותיו לא שמרו.
58 וישובו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה.
59 ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו.
60 ישמע אלהים ויתעבר ויתעב מאד בישראל.
61 וינש משכן שלו אהל שכן באדם.
62 ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד צר.
63 ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר.
64 בחוריו אכלה אש ובתולותיו לא הוללו.
65 כהניו בחרב נפלו ואלמנותיו לא תבכינה.
66 ויקץ כישן אדני כגבור משתרר מיין.
67 ויך צריו אחור חרפות עולם נתן להם.
68 וימאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר.
69 ויבחר את שבט יהודה את הר ציון אשר אהב.
70 ויבן כרמים מקדשו כארץ יסדה לעולם.
71 ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממכלאות צאן.
72 מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובנחלתו ישראל.
73 וירעם כתם לבבו ובתבונות כפיו ינחם.

מזמור לאסף.
2 אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את
ירושלם לעיים.
3 נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחית
הארץ.
4 שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר.
5 היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו.
6 עד מתי יהוה תאנף לנצח תבער כאש קנאתך.
7 שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך
לא קראו.
8 כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו.
9 אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו
מאד.
10 עזרנו אלהי ישענו למען כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו
למען שמך.
11 למה יאמרו בגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת
דם עבדיך השפוך.
12 תבוא לפניך אנקת אסיר כגדלת זרועך הותר בני תמותה.
13 והשב לשכנינו אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני.
14 ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודך לעולם לדור ודור נספר
תהלתך.

למנצח על שושנים עדות לאסף מזמור.
2 רעי ישראל האזינה נוהג כצאן יוסף יושב הכרובים הופיעה.
3 לפני אפרים ובנימין ומנשה עורה את גבורתך ולכה לישעתנו.
4 אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה.
5 יהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמך.
6 האכלתמו לחם דמעות ותשקמו בדמעות שלישי.
7 תשימנו מדון לשכנינו ואויבינו ילעגו למו.
8 אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה.
9 גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה.
10 פנית נכחה ותשרש שרשיה ותמלא ארץ.
11 כסו הרים צלה וענפיה ארזי אל.
12 תשלח קציריה עד ים ואל נהר יונקותיה.
13 למה פרצת גדריה ואכלוה כל עברי דרך.
14 יכרסמנה חזיר מיער ושדי יערענה.
15 אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת.
16 וכנה אשר נטעה ימינך ועל בן אמצתה לך.
17 שרופה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו.
18 תהי יד על איש ימינך על בן אדם אמצתה לך.
19 ולא נסוג ממך תחיינו ובשמך נקרא.
20 יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה.

למנצח על הגתית לאסף.
2 רננו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב.
3 שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל.
4 תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו.
5 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב.
6 עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי
אשמע.
7 הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה.
8 בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על מי מריבה
סלה.
9 שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי.
10 לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר.
11 אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו.
12 ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי.
13 ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם.
14 לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו.
15 כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי.
16 משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם.
17 ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך.

מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט.
2 עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה.
3 שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו.
4 פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו.
5 לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ.
6 אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם.
7 אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפולו.
8 קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים.

שיר מזמור לבני קרח.
2 מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות.
3 נכספה ואף כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל
אל חי.
4 גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה את
מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי.
5 אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה.
6 אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם.
7 עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה.
8 ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון.
9 יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה.
10 מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך.
11 כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בסף בית אלהי
מדור באהלי רשעה.
12 כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב
להלכים בתם.
13 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך.

למבני קרח משכיל.
2 רצית יהוה ארצך שבת שבות יעקב.
3 נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה.
4 אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך.
5 שובנו אלהי ישענו והפר כעסך אתנו.
6 התארך אפך לעולם תמשך אף לדור ודר.
7 הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמח בך.
8 הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו.
9 אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל
חסידיו ואל ישובו לכסלה.
10 אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו.
11 חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו.
12 אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף.
13 גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה.
14 צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו.

תפלה לדוד הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון אנכי.
2 שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח
אליך.
3 חנני אדני אליך אקרא כל היום.
4 שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא.
5 כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך.
6 האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנוני.
7 ביום צרתי אקראך כי תענני.
8 אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך.
9 כל גוים אשר עשית יבואו והשתחוו לפניך אדני וכבדו
לשמך.
10 כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך.
11 הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך.
12 אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם.
13 כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה.
14 אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך
לנגדם.
15 ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת.
16 פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך.
17 עשה עמי אות לטובה וירא שנאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני
ונחמתני.

לבני קרח מזמור שיר.
2 יסודתו בהרי קדש אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב.
3 נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה.
4 אזכיר רהב ובבל ליודעי פלשת והנה עמלק וצור עם כוש זה
יליד שם.
5 ולציון יאמר איש ואיש יליד בה והוא יכוננה עליון.
6 יהוה יספר בכתוב עמים זה יליד שם סלה.
7 ושרים כחללים בקרבה כל מעיני בך.

שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות משכיל לאיתן
האזרחי.
2 יהוה אלהי ישעי יום צעקתי בלילה נגדך.
3 תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי.
4 כי שבעה ברעות נפשי וחיי שאול הגיעו.
5 נחשבתי עם יורדי בור הייתי כגבר אין אפס.
6 בין מתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד
ומידך נגזרו.
7 שתני בבור תחתיות במחשכים במצולות.
8 עלי סמך חמתך וכל משבריך ענית סלה.
9 הרחקת מודעי ממני שתני תועבות למו סגור ולא אצא.
10 עיני דאבה מעני קראתיך יהוה כל היום שטחתי אליך כפי.
11 התעשה למתים תפלא אם רפאים יקומו יודוך סלה.
12 האספר בקבר חסדך באבדון אמונתך.
13 הנודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה.
14 ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך.
15 למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני.
16 עני אנכי וגוסס מנעורי נשאתי אמיך אפונה.
17 עלי עברו חרוניך בעותיך צמתתני.
18 סבבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד.
19 הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך.

לאיתן האזרחי משכיל.
2 חסדי יהוה עולם אשיר לדור ודור אודיע אמונתך בפי.
3 כי אמרתי עולם חסד יבנה בשמים תכין אמונתך בהם.
4 כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי.
5 עד עולם אכין זרעך ובניתי לדור ודור כסאך סלה.
6 והודו שמים פלאך אף אמונתך בקהל קדשים.
7 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים.
8 אל נערץ בסוד קדשים רב ונורא על כל סביביו.
9 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביב לך.
10 אתה מושל בגאון הים בשוא גליו אתה תשבחם.
11 אתה דכית כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך.
12 לך שמים אף לך ארץ תבל ומלואה יסדתם.
13 צפון ותימן אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו.
14 לך זרוע עם גבורה תעז יד תרום ימינך.
15 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך.
16 אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון.
17 בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו.
18 כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו.
19 כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו.
20 אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי
בחור מעם.
21 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו.
22 אשר יד תכון עמו אף זרועי תאמצנו.
23 לא יניש אויב בו ובן עולה לא יענה.
24 וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף.
25 ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו.
26 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו.
27 הוא יקראני אבי אתה אלי ואור ישעי.
28 אף אני בכור אתננהו עליון למלכי ארץ.
29 לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו.
30 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים.
31 אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון.
32 אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו.
33 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם.
34 וחסדי לא אפיר ממנו ולא אשקר באמונתי.
35 לא אחלל ברית ומוצא שפתי לא אשנה.
36 אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב.
37 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי.
38 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה.
39 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך.
40 נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו.
41 פרצת כל גדריו שתת מבצריו מחתה.
42 שסוהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו.
43 תרים ימין צוריו שמחת כל אויביו.
44 אף תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה.
45 השבתו מטהר ושלחנו ארצה מגרת.
46 קצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה.
47 עד מתי יהוה תסתר לנצח תבער כאש חמתך.
48 זכר מה חלדי על מה שוא בראת כל בני אדם.
49 מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה.
50 אדני איה חסדיך הראשנים נשבעת לדוד באמונתך.
51 זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים.
52 אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך.
53 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן.

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדור ודור.
2 בטרם הרים יולדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה
אל.
3 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם.
4 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה.
5 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף.
6 בבקר יציץ וחלף לערב ימלל ויבש.
7 כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו.
8 שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך.
9 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנותינו כמו הגה.
10 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה
ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעופה.
11 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך.
12 למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה.
13 שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך.
14 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו.
15 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה.
16 יראה אל פעלך והדרך על בניהם.
17 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו.

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן.
2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו.
3 כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות.
4 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו.
5 לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם.
6 מדבר באפל יהלך משוד יצהרים.
7 יפול מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש.
8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה.
9 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך.
10 לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך.
11 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך.
12 על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך.
13 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין.
14 כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי.
15 יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו.
16 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי.

תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי
בלא שפתי מרמה.
2 מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים.
3 בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמותי בל יעבר פי.
4 לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ.
5 תמך אשרי בנתיבותיך בל נמעדו פעמי.
6 אני קראתיך כי תענני אל הטה אזנך לי שמע אמרתי.
7 הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך.
8 שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני.
9 מפני רשעים זוללוני אויבי בנפשי יקיפו עלי.
10 חלבמו סגרו פיהמו דברו בגאון.
11 אשרינו עתה סבבונו עיניהם ישיתו לנטות בארץ.
12 יפלחו כאריה יטרפו וכגור יושב במסתרים.
13 קומה יהוה קדמה פניו הכרעהו פלטה נפשי מרשע חרבך.
14 מממתים ידך יהוה ממתים מחלד בחיים ומצפונך תמלא
בטנם ישבעו בנים והניחו יתרתם לעולליהם.
15 אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך.

למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת
ביום הציל יהוה אותו מכף כל אויביו ומיד שאול.
2 ויאמר ארחמך יהוה עזי.
3 יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי לי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן
ישעי משגבי.
4 מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע.
5 אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני.
6 חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות.
7 בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי
ושועתי לפניו תבוא באזניו.
8 ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו.
9 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו.
10 ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו.
11 וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח.
12 וישת חשך סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים.
13 מנגה נגדו עברו עבותיו ברד וגחלי אש.
14 וירעם ביהוה השמים ועליון יתן קולו ברד וגחלי אש.
15 וישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם.
16 ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת
רוח אפיך.
17 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים.
18 יצילני מאויבי עז ממשנאי כי אמצו ממני.
19 יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי.
20 ויוצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי.
21 יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי.
22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי.
23 כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני.
24 ואהי תמים לו ואשתמרה מעוני.
25 וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו.
26 עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם.
27 עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל.
28 כי אתה עם עני תושיע ועיני רמים תשפיל.
29 כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי.
30 כי בך ארוץ גדוד ובאלהי אדלג שור.
31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו.
32 כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו.
33 האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכי.
34 משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני.
35 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי.
36 ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני ותרבני ענותך.
37 תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי.
38 ארדף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם.
39 אמחצם ולא יכלו קום ויפלו תחת רגלי.
40 ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי.
41 ואויבי נתת לי עורף ומשנאי ואצמיתם.
42 יועקו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם.
43 ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם.
44 תפלטני מריבי עמי תשימני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני.
45 לשמע אזן ישמעו לי בני נכר יכחשו לי.
46 בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם.
47 חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי ישעי.
48 האל הנותן נקמות לי ויורד עמים תחתי.
49 מפלטי מאויבי אף מן קמי תרוממני מאיש חמסים תצילני.
50 על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה.
51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם.

למנצח מזמור לדוד.
2 השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע.
3 יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחוה דעת.
4 אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם.
5 בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מלותם לשמש שם אהל בהם.
6 והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח.
7 ממקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו.
8 תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת
פתי.
9 פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים.
10 יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו.
11 הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים.
12 גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב.
13 שגיות מי יבין מנסתרות נקני.
14 גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב.
15 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי.

למנצח מזמור לדוד.
2 יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב.
3 ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך.
4 יזכר כל מנחותיך ועולתך ידשנה סלה.
5 יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא.
6 נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך.
7 עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות
ישע ימינו.
8 אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר.
9 המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד.
10 יהוה הושיעה המלך יענינו ביום קראנו.

למנצח מזמור לדוד.
2 יהוה בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד.
3 תאות לבו נתת לו ורצון שפתיו לא מנעת סלה.
4 כי תקדמנו ברכות טוב תשית על ראשו עטרת פז.
5 חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד.
6 גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו.
7 כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך.
8 כי המלך בטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט.
9 תמצא ידך לכל אויביך ימינך תמצא שנאיך.
10 תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם ותאכלמו אש.
11 פריהמו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם.
12 כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו.
13 כי תשיתמו שכם במיתריך תכין על פניהם.
14 רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך.

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד.
2 אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי.
3 אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי.
4 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל.
5 בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו.
6 אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו.
7 ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם.
8 כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש.
9 גל אל יהוה יפלטהו יצילהו כי חפץ בו.
10 כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי.
11 עלי הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה.
12 אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר.
13 סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני.
14 פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג.
15 כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך
מעי.
16 יבש כחרש כוחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשפתני.
17 כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי.
18 אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי.
19 יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל.
20 ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה.
21 הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי.
22 הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני.
23 אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך.
24 יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע
ישראל.
25 כי לא בזה ולא שקץ עני עניו ולא הסתיר פניו ממנו ושועתו
בשמעו אליו.
26 מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו.
27 יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד.
28 יזכרו וישובו אל יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל
משפחות גוים.
29 כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים.
30 אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו
לא חיה.
31 זרע יעבדנו יסופר לאדני לדור.
32 יבאו וגידו צדקתו לעם נולד כי עשה.

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר.
2 בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני.
3 נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו.
4 גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך
ומשענתך המה ינחמוני.
5 תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה.
6 אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארך
ימים.

לדוד ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה.
2 כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה.
3 מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו.
4 נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה.
5 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו.
6 זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה.
7 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד.
8 מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה.
9 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד.
10 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה.

לדוד אליך יהוה נפשי אשא.
2 אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי.
3 גם כל קויך לא יבושו יבשו הבגדים ריקם דרכיהם הודיעני.
4 ואמתך למדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום.
5 זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה.
6 חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען
טובך יהוה.
7 טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך.
8 ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו.
9 כל ארחות יהוה חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו.
10 למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא.
11 מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר.
12 נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ.
13 סוד יהוה ליראיו וברית להודיעם.
14 עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא ממצודה רגלי.
15 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני.
16 צרות לבב

7 ܠܟܠܗܘܢ ܛܠܝܡܐ. ܚܘܝ ܐܘܪܚܬܗ ܠܡܘܫܐ:
8 ܘܠܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܥܒܕܘܗܝ. ܡܪܚܡܢ ܗܘ
ܘܡܚܢܢ ܡܪܝܐ: ܢܓܝܪܐ ܪܘܚܗ ܘܣܓܝܐܐ
9 ܛܝܒܘܬܗ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܪܓܙ ܠܥܠܡ: ܘܠܐ
10 ܠܥܠܡ ܢܛܪ ܪܘܓܙܗ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ
ܚܛܗܝܢ ܥܒܕ ܠܢ: ܘܐܦܠܐ ܐܝܟ ܥܘܠܢ ܦܪܥܢ.
11 ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܕܪܡܝܢ ܫܡܝܐ ܡܢ ܐܪܥܐ: ܗܟܢ ܥܫܢܬ
12 ܛܝܒܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܕܚܠܘܗܝ. ܘܐܝܟ ܕܪܚܝܩܐ
ܡܕܢܚܐ ܡܢ ܡܥܪܒܐ: ܗܟܢ ܐܪܚܩ ܡܢܢ ܥܘܠܢ.
13 ܘܐܝܟ ܕܡܪܚܡ ܐܒܐ ܥܠ ܒܢܘܗܝ: ܡܪܚܡ ܡܪܝܐ ܥܠ
14 ܕܚܠܘܗܝ. ܡܛܠ ܕܗܘ ܝܕܥ ܓܒܠܬܢ: ܘܡܬܕܟܪ
15 ܕܥܦܪܐ ܚܢܢ. ܒܪܢܫܐ ܐܝܟ ܥܣܒܐ ܝܘܡܬܗ:
16 ܘܐܝܟ ܗܘܦܐ ܕܚܩܠܐ ܗܟܢ ܦܪܥ. ܕܟܕ ܕܢܥܒܪ
ܒܗ ܪܘܚܐ ܠܐ ܐܝܬܘܗܝ: ܘܠܐ ܡܫܬܘܕܥ ܕܘܟܬܗ.
17 ܛܝܒܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܡܢ ܥܠܡ ܗܝ: ܘܥܕܡܐ ܠܥܠܡ
ܥܠ ܕܚܠܘܗܝ: ܘܙܕܝܩܘܬܗ ܠܒܢܝ ܒܢܝܗܘܢ.
18 ܠܐܝܠܝܢ ܕܢܛܪܝܢ ܩܝܡܗ: ܘܡܬܕܟܪܝܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ
19 ܠܡܥܒܕ ܠܗܘܢ. ܡܪܝܐ ܒܫܡܝܐ ܛܝܒ ܟܘܪܣܝܗ:
20 ܘܡܠܟܘܬܗ ܒܟܠ ܫܠܝܛܐ. ܒܪܟܘ ܠܡܪܝܐ
ܡܠܐܟܘܗܝ: ܓܢܒܪܐ ܚܝܠܬܢܐ ܥܒܕܝ ܦܘܩܕܢܘܗܝ.
21 ܒܪܟܘ ܠܡܪܝܐ ܟܠܗܘܢ ܚܝܠܘܗܝ: ܡܫܡܫܢܘܗܝ
22 ܕܥܒܕܝܢ ܨܒܝܢܗ. ܒܪܟܘ ܠܡܪܝܐ ܟܠܗܘܢ
ܥܒܕܘܗܝ: ܒܟܠܗܝܢ ܐܬܪܘܬ ܫܘܠܛܢܗ: ܒܪܟܝ ܢܦܫܝ
ܠܡܪܝܐ.

ܡܙܡܘܪܐ: ܩܕ.

ܡܬܐܡܪ ܥܠ ܕܒܝܬܗ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܡܬܒܢܝܢܐ ܕܒܟܠ
ܙܒܢ ܡܢ ܒܬܪܗ [illegible]

1 ܒܪܟܝ ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ: ܡܪܝܐ ܐܠܗܝ ܪܒܝܬ
2 ܛܒ: ܫܘܒܚܐ ܘܗܕܪܐ ܠܒܫܬ. ܘܐܬܥܛܦܬ ܢܘܗܪܐ
3 ܐܝܟ ܡܥܛܦܬܐ: ܡܬܚ ܫܡܝܐ ܐܝܟ ܡܫܟܢܐ. ܕܡܛܠ
ܒܡܝܐ ܥܠܝܬܗ: ܘܫܡ ܥܠ ܥܢܢܐ ܡܪܟܒܬܗ:
4 ܘܡܗܠܟ ܥܠ ܟܢܦܐ ܕܪܘܚܐ. ܥܒܕ ܡܠܐܟܘܗܝ
5 ܪܘܚܐ: ܘܡܫܡܫܢܘܗܝ ܢܘܪܐ ܝܩܕܐ. ܫܬܐܣ ܐܪܥܐ
ܥܠ ܡܬܩܢܘܬܗ: ܕܠܐ ܬܙܘܥ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ.
6 ܬܗܘܡܐ ܐܝܟ ܡܥܛܦܬܐ ܟܣܝܬܝܗ: ܘܥܠ ܛܘܪܐ
7 ܩܡܘ ܡܝܐ. ܘܡܢ ܟܐܬܐ ܥܪܩܝܢ: ܘܡܢ ܩܠ
8 ܪܥܡܟ ܡܬܪܗܒܝܢ. ܣܠܩܘ ܠܛܘܪܐ ܘܢܚܬܘ
9 ܦܩܥܬܐ: ܠܐܬܪܐ ܕܫܬܐܣܬ ܠܗܘܢ. ܘܬܚܘܡܐ ܣܡܬ
10 ܠܗܘܢ: ܕܠܐ ܢܥܒܪܘܢ ܘܢܚܦܘܢܗ ܠܐܪܥܐ. ܫܕܪ
ܡܒܘܥܐ ܒܢܚܠܐ: ܘܒܝܢܬ ܛܘܪܐ ܢܗܠܟܘܢ.
11 ܡܫܩܝܢ ܟܠܗ ܚܝܘܬ ܕܒܪܐ: ܘܢܣܒܥܘܢ ܥܪܕܐ
12 ܒܨܗܝܗܘܢ. ܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ ܥܠܝܗܘܢ ܢܫܪܝܢ: ܘܡܢ
13 ܒܝܢܬ ܟܐܦܐ ܢܬܠܘܢ ܩܠܐ. ܡܫܩܐ ܛܘܪܐ ܡܢ
ܡܪܘܡܘܗܝ: ܘܡܢ ܦܐܪܐ ܕܥܒܕܝܟ ܣܒܥܐ
14 ܐܪܥܐ. ܡܦܩ ܥܣܒܐ ܠܒܥܝܪܐ: ܘܝܪܩܐ
ܠܦܘܠܚܢܗ ܕܒܪܢܫܐ: ܠܡܦܩܘ ܠܚܡܐ ܡܢ
15 ܐܪܥܐ. ܘܚܡܪܐ ܡܚܕܐ ܠܒܗ ܕܒܪܢܫܐ:
ܘܡܫܦܝܪ ܐܦܘܗܝ ܒܡܫܚܐ: ܘܠܚܡܐ ܣܥܕ
16 ܠܒܗ ܕܒܪܢܫܐ. ܢܣܒܥܘܢ ܐܝܠܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ:
17 ܘܐܪܙܐ ܕܠܒܢܢ ܕܢܨܒ. ܬܡܢ ܢܩܢܢ ܨܦܪܐ:

18 ܘܫܒܘܪܐ ܒܝܬܗ ܒܒܪܘܬܐ. ܛܘܪܐ ܪܡܐ ܠܝܥܠܐ:
ܘܫܘܥܐ ܡܥܫܢܐ ܠܐܪܢܒܐ.

ܦܘܠܓܐ:

19 ܥܒܕ ܣܗܪܐ ܠܙܒܢܐ: ܘܫܡܫܐ ܝܕܥ ܡܥܪܒܗ
20 ܕܡܥܪܒܘܗܝ. ܥܒܕ ܚܫܘܟܐ ܘܗܘܐ ܠܠܝܐ: ܘܒܗ
21 ܢܕܒܪܘܢ ܟܠܗܘܢ ܚܝܘܬܐ ܕܥܒܐ. ܘܒܢܝ ܐܪܝܘܬܐ
ܠܡܛܪܦ: ܘܠܡܒܥܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܡܐܟܘܠܬܗܘܢ.
22 ܕܢܢܚ ܫܡܫܐ ܢܬܟܢܫܘܢ: ܘܒܡܥܪܘܬܗܘܢ
23 ܢܪܒܥܘܢ. ܢܦܘܩ ܒܪܢܫܐ ܠܥܒܕܗ: ܘܠܦܘܠܚܢܗ ܥܕܡܐ
24 ܠܪܡܫܐ. ܡܐ ܣܓܝܐܝܢ ܥܒܕܝܟ ܡܪܝܐ: ܘܟܠܗܘܢ
ܒܚܟܡܬܐ ܥܒܕܬ ܐܢܘܢ: ܘܡܠܝܐ ܐܪܥܐ ܩܢܝܢܟ.
25 ܗܢܐ ܝܡܐ ܪܒܐ ܘܦܬܝܐ ܕܐܝܕܝܐ: ܬܡܢ ܪܚܫܐ ܕܠܝܬ
26 ܠܗ ܡܢܝܢ: ܚܝܘܬܐ ܙܥܘܪܬܐ ܥܡ ܪܘܪܒܬܐ. ܬܡܢ
ܐܠܦܐ ܡܗܠܟܢ ܘܬܢܝܢܐ ܗܢܐ ܕܒܪܝܬ ܠܡܓܚܟ ܒܗ.
27 ܟܠܗܘܢ ܠܟ ܡܣܒܪܝܢ: ܕܬܬܠ ܠܗܘܢ
28 ܡܐܟܘܠܬܐ ܒܙܒܢܗܘܢ. ܡܐ ܕܝܗܒܬ ܐܢܬ ܠܗܘܢ
29 ܡܠܩܛܝܢ: ܦܬܚ ܐܢܬ ܐܝܕܟ ܘܣܒܥܝܢ. ܡܐ ܕܡܦܢܐ
ܐܢܬ ܐܦܝܟ ܡܬܕܠܚܝܢ: ܫܩܠ ܐܢܬ ܪܘܚܗܘܢ
30 ܘܡܝܬܝܢ: ܘܠܥܦܪܗܘܢ ܗܦܟܝܢ. ܡܫܕܪ ܐܢܬ ܪܘܚܟ
31 ܘܡܬܒܪܝܢ: ܘܡܚܕܬ ܐܢܬ ܐܦܝܗ ܕܐܪܥܐ. ܢܗܘܐ
ܫܘܒܚܗ ܕܡܪܝܐ ܠܥܠܡ: ܢܚܕܐ ܡܪܝܐ ܒܥܒܕܘܗܝ.
32 ܕܚܐܪ ܒܐܪܥܐ ܘܙܝܥܐ: ܘܩܪܒ ܒܛܘܪܐ ܘܬܢܢܝܢ.
33 ܐܫܒܚ ܠܡܪܝܐ ܒܚܝܝ: ܘܐܙܡܪ ܠܐܠܗܝ ܥܕܡܐ ܕܐܢܐ
34 ܐܢܐ. ܢܬܒܣܡ ܠܗ ܬܫܒܘܚܬܝ: ܘܐܢܐ ܐܚܕܐ
35 ܒܡܪܝܐ. ܢܫܠܡܘܢ ܚܛܝܐ ܡܢ ܐܪܥܐ: ܘܥܘܠܐ ܠܐ
ܢܫܬܟܚܘܢ ܬܘܒ: ܒܪܟܝ ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ.

ܡܙܡܘܪܐ: ܩܗ.

ܡܛܠ ܠܥܡܐ ܠܡܬܦܢܝܘ ܘܡܠܟ ܠܗܘܢ ܕܢܬܟܫܦܘܢ
ܒܬܝܒܘܬܐ.

1 ܐܘܕܘ ܠܡܪܝܐ ܘܩܪܘ ܒܫܡܗ: ܘܚܘܘ ܒܥܡܡܐ
2 ܥܒܕܘܗܝ. ܫܒܚܘܗܝ ܘܙܡܪܘ ܠܗ: ܘܐܫܬܥܘ
3 ܒܟܠܗܝܢ ܬܕܡܪܬܗ. ܫܒܚܘ ܠܫܡܐ ܕܩܘܕܫܗ:
4 ܢܚܕܐ ܠܒܗܘܢ ܕܐܝܠܝܢ ܕܒܥܝܢ ܠܡܪܝܐ. ܒܥܘ
ܠܡܪܝܐ ܘܐܬܚܝܠܘ: ܘܒܥܘ ܐܦܘܗܝ ܒܟܠܙܒܢ.
5 ܐܬܕܟܪܘ ܬܕܡܪܬܗ ܕܥܒܕ: ܘܐܬܘܬܗ ܘܕܝܢܐ
6 ܕܦܘܡܗ. ܙܪܥܗ ܕܐܒܪܗܡ ܥܒܕܗ: ܘܒܢܝ ܝܥܩܘܒ
7 ܓܒܝܘܗܝ. ܗܘܝܘ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ: ܕܒܟܠܗ ܐܪܥܐ
8 ܕܝܢܘܗܝ. ܐܬܕܟܪ ܠܥܠܡ ܩܝܡܗ: ܡܠܬܐ ܕܦܩܕ
9 ܠܐܠܦܐ ܕܪܝܢ. ܕܩܝܡ ܥܡ ܐܒܪܗܡ:
10 ܘܡܘܡܬܗ ܠܐܝܣܚܩ. ܘܐܩܝܡܗ ܠܝܥܩܘܒ
11 ܠܢܡܘܣܐ: ܘܠܐܝܣܪܝܠ ܠܩܝܡܐ ܕܠܥܠܡ. ܘܐܡܪ: ܠܟ
12 ܐܬܠ ܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢ: ܚܒܠܐ ܕܝܪܬܘܬܟܘܢ.
ܟܕ ܗܘܘ ܒܡܢܝܢܐ ܒܨܝܪܐ: ܘܩܠܝܠ ܬܘܬܒܐ
13 ܘܗܦܟܘ ܬܘܬܒܐ ܒܗ. ܘܥܒܪܘ ܡܢ ܥܡܐ ܠܥܡܐ
14 ܘܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܠܥܡܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܠܐ ܫܒܩ
ܠܒܪܢܫܐ ܕܢܥܠܘܒ ܐܢܘܢ: ܘܟܣܐ ܡܠܟܐ ܥܠ
15 ܐܦܝܗܘܢ. ܕܠܐ ܬܬܩܪܒܘܢ ܠܡܫܝܚܝ: ܘܠܢܒܝܝ
16 ܠܐ ܬܒܐܫܘܢ. ܘܩܪܐ ܟܦܢܐ ܥܠ ܐܪܥܐ: ܘܟܠܗ ܬܩܦ
17 ܕܠܚܡܐ ܬܒܪ. ܫܕܪ ܩܕܡܝܗܘܢ ܓܒܪܐ:
18 ܠܥܒܕܘܬܐ ܐܙܕܒܢ ܝܘܣܦ. ܘܫܦܠܘ ܒܟܒܠܐ

قصة عن الحب

نص تجريبي طويل لاختبار التفاف الأسطر العربية وتقطيعها بشكل صحيح عند نهاية السطر دون كسر الكلمات في منتصفها أو فصل الحروف عن بعضها البعض.

قصيدة

بيت واحد طويل جدا

ישועתך ישמח לבו׃ יאמרו ישמח לבו׃ ויעזב לאחר חילם׃ ויתנם לחלק שועלים׃ ויבזו כל גוים׃ יקבצו ויקטרו לו׃ ויתפלל בעדו תמיד׃ יברכנו כל היום׃ יהי פסת בר בארץ׃ ירעש כלבנון פריו׃ ויצמיחו מעיר כעשב הארץ׃ יהי שמו לעולם׃ לפני שמש ינון שמו׃ ויתברכו בו כל גוי׃ יאשרוהו׃ ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל׃ עושה נפלאות לבדו׃ וברוך שם כבודו לעולם׃ ויתמלא כבודו את כל הארץ׃ אמן ואמן׃ כלו תפלות דוד בן ישי׃

תהלים: עג.

מזמור לאסף׃ אך טוב לישראל אלהים׃ ללבות׃ ואני כמעט נטו רגלי׃ אשרי׃ כי קנאתי בהוללים׃ שלום מצבתם׃ ובלא נגעים׃ בעמל אנוש לא יהיו׃ ולא באדם יגעו׃ לכן אחזתמו גאותם׃ יעטף חמס למו׃ יצא מחלב עינמו׃ עברו מלבות לבם׃ ויבזו ברע׃ ומרום׃ שתו בשמים פיהם׃ ולשונם תהלך בארץ׃ לכן ישוב עמו הלום׃ ומי אל יש בדעת׃ הנה אלה רשעים׃ ושלוי עולם׃ השגו חיל׃ אך לשוא זכיתי לבבי׃ ואשפתי בנקיון כפי׃ ואהי נגוע כל היום׃ ותוכחתי לבקרים׃ אם אמרתי אספרה כמו׃ הנה דור בניך בגדתי׃ ואשר לא ידעתי׃ עד אבוא אל מקדשי אל׃ אבין לאחריתם׃ אך בחלקות תשיתמו׃ תפלתם׃ אך אל ישראל׃ ומה לי בשמים׃ ועמך לא חפצתי בארץ׃ כלתה שארי ולבבי׃ צור לבבי וחלקי אלהים לעולם׃ כי הנה רחקיך יאבדו׃ כל זונה ממך׃ ואני קרבת אלהים לי טוב׃ שתי׃ לספר כל תהלתיך׃ בשערי בת ציון׃

תהלים: עד.

משכיל לאסף׃ למה אלהים זנחת לנצח׃ יעשן אפך׃ בצאן מרעיתך׃ זכור עדתך קנית קדם׃ גאלת שבט נחלתך׃ הר ציון זה שכנת בו׃ הרימה ידיו במרום׃ כל הרע אויב בקדש׃ שבתו מועדיך בקרב שארם׃ ידעו כי לעולם׃ כגבהו׃ כמבי יער׃ וכל פתוחיה׃ יחד׃ שרפו׃ חללו׃ משכן שמך׃ אמרו׃ נכחדם׃ יחד׃ כל מועדי אל׃ אותתינו׃ לא ראינו׃ אין עוד׃ ואין׃ עמנו׃ עד מתי׃ אלהים׃ יחרף צר׃ נאץ׃ תשיב׃ ימינך׃ מקרב חיקך׃ כלה׃ אלהים׃ מלכי׃ קדם׃ פעל ישועות׃ בים׃ ראשי׃ לויתן׃ נתתנו׃ לעם׃ לציים׃ בקעת׃ עין׃ ואתה׃ יום׃ אף׃ כל׃ גבולות׃ קיץ׃ יצרת׃ זכר׃ זה׃ אויב׃ נאץ׃ עם׃ נבל׃ שמך׃ אל׃ תתן׃ לחית׃ נפש׃ תשכח׃ לנצח׃ הבט׃ לברית׃ מלאו׃ חרבות׃ מחבלות׃ אל׃ יבוש׃ עני׃ ואביון׃ יהללו׃ קום׃ אלהים׃ ריבה׃ חרפתך׃ כל׃ שאון׃ קמיך׃ עלה׃ תמיד׃

תהלים: עה.

למנצח׃ אל׃ תשחת׃ שיר׃ מזמור׃ לאסף׃ נודה לך׃ אלהים׃ נודינו׃ קרוב שמך׃ יספרו נפלאותיך׃ כי אקח מועד׃ אני׃ מכונים׃ ארץ׃ ונמוגים׃ כל׃ יושביה׃ אתקע׃ עמודיה׃ סלה׃ אמרתי׃ להוללים׃ אל׃ תרימו קרן׃ תדברו בצואר׃ עתק׃ כי׃ לא׃ ממוצא׃ ולא׃ ממדבר׃ הרים׃ כי׃ אלהים׃ שופט׃ זה׃ ירים׃ וזה׃ ישפיל׃ כי׃ כוס׃ ביד׃ יין׃ חמר׃ מלא׃ מסך׃ ויגר׃ אך׃ שמריה׃ ימצו׃ כל׃ רשעי׃ ארץ׃ יסחטו׃ ישתו׃ כל׃ ואני׃ אגיד׃ לעולם׃ אזמרה׃ לאלהי׃ יעקב׃ וכל׃ קרני׃ רשעים׃ אגדע׃ תרומינה׃ קרן׃

תהלים: עו.

למנצח׃ בנגינות׃ מזמור׃ שיר׃ לאסף׃ נודע׃ ביהודה׃ אלהים׃ בישראל׃ גדול׃ שמו׃ בישראל׃ ויהי׃ בשלם׃ סכו׃ ומעונתו׃ בציון׃ שם׃ רעים׃ דרכי׃ חצי׃ קשת׃ מגן׃ ומלחמה׃ אתה׃ נאדרת׃ משררי׃ אבירי׃ לב׃ נרדמו׃ ולא׃ מצאו׃ כל׃ אנשי׃ חילם׃ בידם׃ מגערתך׃ אלהי׃ יעקב׃ ורכב׃ וסוס׃ הנורא׃ אתה׃ ומי׃ יעמד׃ לפניך׃ מאז׃ דין׃ השמעת׃ ארץ׃ יראה׃ ושקטה׃ בקום׃ אלהים׃ למשפט׃ להושיע׃ כל׃ ענוי׃ ארץ׃ כי׃ חמת׃ אדם׃ תודך׃ שארית׃ חמות׃ תחגרו׃ נדרו׃ ושלמו׃ יבילון׃ מלכי׃ ארץ׃

תהלים: עז.

למנצח׃ על׃ ידותון׃ לאסף׃ מזמור׃ קולי׃ אלהים׃ ואשוע׃ קולי׃ ואקשיב׃ אלי׃ ביום׃ צרתי׃ ידי׃ בלילה׃ נגדה׃ ולא׃ תלהם׃ עפעפי׃ שיחי׃ ואהגה׃ ותעטף׃ רוחי׃ תאחז׃ שמרות׃ נפלתי׃ ולא׃ אדבר׃ חשבתי׃ ימים׃ מקדם׃ שנות׃ עולמים׃ אזכרה׃ נגינתי׃ בלילה׃ עם׃ לבבי׃ ויחפש׃ רוחי׃ הלעולמים׃ יזנח׃ אדני׃ ולא׃ יוסיף׃ לרצות׃ עוד׃ חסדו׃ לנצח׃ אמר׃ חלה׃ שנות׃ ימין׃ עליון׃ אזכיר׃ מעללי׃ יה׃ כי׃ אזכרה׃ מקדם׃ פלאך׃ והגיתי׃ בכל׃ פעלך׃ ובעלילותיך׃ אשיחה׃ אלהים׃ בקדש׃ דרכך׃ מי׃ אל׃ גדול׃ כאלהים׃ אתה׃ האל׃ עשה׃ פלא׃ הודעת׃ בעמים׃ עזך׃ גאלת׃ בזרוע׃ עמך׃ בני׃ ויוסף׃ סלה׃ ראוך׃ מים׃ יחילו׃ אף׃ ירגזו׃ תהמות׃ זרמו׃ מים׃ עבות׃ נתנו׃ קול׃ אף׃ חציך׃ יתהלכון׃ קול׃ רעמך׃ בגלגל׃ האירו׃ ברקים׃ תבל׃ ותרעש׃ ותגעש׃ הארץ׃ בים׃ ושבליך׃ ורגליך׃ ולא׃ נודעו׃ נחית׃ כצאן׃ עמך׃ ביד׃ משה׃ ואהרן׃

תהלים: עח.

משכיל לאסף׃ האזינה׃ עמי׃ תורתי׃ אזניכם׃ לאמרי׃ אפתחה׃ משל׃ אביעה׃ חידות׃ מקדם׃ אשר׃ ואבותינו׃ נספרם׃ לבני׃ תספרו׃ תהלות׃ יהוה׃ ועזו׃ ונפלאותיו׃ עשה׃ ויקם׃ עדות׃ בישראל׃ ותורה׃ שם׃ לאבותינו׃ להודיעם׃ לבניהם׃ למען׃ יקום׃ ויספרו׃ לבניהם׃ ישימו׃ בה׃ ולא׃ ישכחו׃ מעללי׃ אל׃ ומצותיו׃ יצרו׃ ולא׃ יהיו׃ כאבותם׃ דור׃ סורר׃ ומורה׃ דור׃ לא׃ הכין׃ לבו׃ ולא׃ נאמנה׃ עמו׃ רוחו׃ בני׃ נשקי׃ רמי׃ ביום׃ מלחמה׃ שמרו׃ ברית׃ אלהים׃ ובתורתו׃ מאנו׃ ללכת׃ ויבעתם׃ ויראם׃ נגד׃ אבותם׃ עשה׃ פלא׃ בארץ׃ מצרים׃ שדה׃ צען׃ ויבקע׃ ים׃ ויעבירם׃ ויצב׃ מים׃ כנד׃ ויולכם׃ ענן׃ יומם׃ ולילה׃ כל׃ אור׃ ויבקע׃ צרים׃ במדבר׃ וישק׃ כתהמות׃ רבה׃ ויוצא׃ נזלים׃ מצור׃ ויוסף׃ עוד׃ לחטא׃ לו׃ למרות׃ אל׃ במדבר׃ ויאמרו׃ בלבבם׃ לנסות׃ אל׃ בלבותם׃ לשאל׃ אכל׃ הוכל׃ אל׃ שלחן׃ במדבר׃ הן׃ הכה׃ צור׃ ויזובו׃ מים׃ ונחלים׃ יוכל׃ גם׃ לתת׃ לחם׃ אם׃ יכין׃ שאר׃ לעמו׃ לכן׃ שמע׃ יהוה׃ ויתעבר׃ ואש׃ נשקה׃ גם׃ באלהים׃ לא׃ האמינו׃ ולא׃ בטחו׃ בישועתו׃ ויצו׃ שחקים׃ ודלתי׃ שמים׃ פתח׃ ויזם׃ עליהם׃ מן׃ לאכל׃ ודגן׃ שמים׃ נתן׃ להם׃ לחם׃ אביר׃ אכל׃ איש׃ צידה׃ שלח׃ להם׃ לשבע׃ מאד׃ ויסע׃ קדים׃ בשמים׃ ויבא׃ בעזו׃ תימן׃ וימטר׃ עליהם׃ כעפר׃ שאר׃ וכחול׃ ים׃ עוף׃ כנף׃ ויפל׃ בקרב׃ מחניהם׃ סביב׃ למשכנתיהם׃ ויאכלו׃ וישבעו׃ מאד׃ ותאותם׃ לא׃ זרה׃ עוד׃ אכלם׃ בפיהם׃ ואף׃ אלהים׃ עלה׃ בהם׃ ויהרג׃ בשמניהם׃ ובחורי׃ ישראל׃ הכרע׃ בכל׃ זאת׃ חטאו׃ עוד׃ ולא׃ האמינו׃ בנפלאותיו׃ ויכל׃ בהבל׃ ימיהם׃ ושנותם׃ בבהלה׃ אם׃ הרגם׃ ודרשוהו׃ ושבו׃ ושחרו׃ אל׃ ויזכרו׃ כי׃ אלהים׃ צורם׃ ואל׃ עליון׃ גאלם׃ ויפתוהו׃ בפיהם׃ ובלשונם׃ יכזבו׃ לו׃ ולבם׃ לא׃ נכון׃ עמו׃ ולא׃ נאמנו׃ בבריתו׃ והוא׃ רחום׃ יכפר׃ עון׃ ולא׃ ישחית׃ והרבה׃ להשיב׃ אפו׃ ולא׃ יעיר׃ כל׃ חמתו׃ ויזכר׃ כי׃ בשר׃ הם׃ רוח׃ הולך׃ ולא׃ ישוב׃ כמה׃ ימרוהו׃ במדבר׃ יעציבוהו׃ בישימון׃ וישובו׃ וינסו׃ אל׃ ואת׃ קדוש׃ ישראל׃ התווה׃ לא׃ זכרו׃ את׃ יד׃ יום׃ אשר׃ פדם׃ מצר׃ אשר׃ שם׃ במצרים׃ אתותיו׃ ומופתיו׃ בשדה׃ צען׃ ויהפך׃ ליאורם׃ ונזליהם׃ בל׃ ישתיון׃ ישלח׃ בהם׃ ערב׃ ותאכלם׃ וצפרדע׃ ותשחיתם׃ ויתן׃ לחסיל׃ יבולם׃ וינם׃ בברד׃ גפנם׃ ושקמתם׃ בחנמל׃ ויסגר׃ לברד׃ מקנהם׃ ומקניהם׃ לרשפים׃ ישלח׃ בהם׃ חרון׃ אפו׃ עברה׃ וצרה׃ משלחת׃ מלאכי׃ רעים׃ ויפלס׃ נתיב׃ לאפו׃ לא׃ חשך׃ ממות׃ נפשם׃ ולחיתם׃ לדבר׃ ויך׃ כל׃ בכור׃ במצרים׃ ראשית׃ אונים׃ באהלי׃ חם׃ ויסע׃ כצאן׃ עמו׃ וינהגם׃ כעדר׃ בבטח׃ ולא׃ פחדו׃ ואת׃ אויביהם׃ כסה׃ ים׃ ויביאם׃ אל׃ גבול׃ קדשו׃ הר׃ זה׃ קנתה׃ ימינו׃ ויגרש׃ מפניהם׃ גוים׃ ויפילם׃ בחבל׃ נחלה׃ וישכן׃ בשבטי׃ ישראל׃ באהליהם׃ ויבחנו׃ וימרו׃ את׃ אלהים׃ עליון׃ ועדותיו׃ לא׃ שמרו׃ וינסגו׃ ויבגדו׃ כאבותם׃ נהפכו׃ כקשת׃ רמיה׃ ויכעסוהו׃ בבמותם׃ ובפסיליהם׃ יקניאוהו׃ שמע׃ אלהים׃ ויתעבר׃ ויתעב׃ מאד׃ בישראל׃ ויטש׃ משכן׃ שלו׃ אהל׃ שכן׃ באדם׃ ויתן׃ לשבי׃ עזו׃ ותפארתו׃ ביד׃ צר׃ ויסגר׃ לחרב׃ עמו׃ ובנחלתו׃ התעבר׃ ויאכלתם׃ בחוריו׃ לאש׃ ובתולתיו׃ לא׃ הוללו׃ כהניו׃ בחרב׃ נפלו׃ ואלמנותיו׃ לא׃ תבכינה׃ ויקץ׃ כישן׃ אדני׃ כגבור׃ משתרע׃ מיין׃ ויך׃ צריו׃ אחור׃ חרפת׃ עולם׃ נתן׃ להם׃ ויבחר׃ באהל׃ יוסף׃ ובשבט׃ אפרים׃ לא׃ בחר׃ ויבחר׃ בשבט׃ יהודה׃ את׃ הר׃ ציון׃ אשר׃ אהב׃ ויבן׃ כרמים׃ מקדשו׃ כארץ׃ יסדה׃ לעולם׃ ויבחר׃ בדוד׃ עבדו׃ ויקחהו׃ ממכלאות׃ צאן׃ מאחר׃ עלות׃ יניקות׃ לרעות׃ ביעקב׃ עמו׃ ובנחלתו׃ ישראל׃ ויהי׃ לבתם׃ כתם׃ לבבו׃ ותבונות׃ כפיו׃ ינחם׃

תהלים: עט.

מזמור׃ לאסף׃ אלהים׃ באו׃ גוים׃ בנחלתך׃ טמאו׃ את׃ היכל׃ קדשך׃ שמו׃ את׃ ירושלם׃ לעיים׃ נתנו׃ את׃ נבלת׃ עבדיך׃ מאכל׃ לעוף׃ השמים׃ בשר׃ חסידיך׃ לחית׃ הארץ׃ שפכו׃ דמם׃ כמים׃ סביבות׃ ירושלם׃ ואין׃ קובר׃ היינו׃ חרפה׃ לשכנינו׃ לעג׃ וקלס׃ לסביבותינו׃ עד׃ מה׃ יהוה׃ תאנף׃ לנצח׃ תבער׃ כמו׃ אש׃ קנאתך׃ שפך׃ חמתך׃ אל׃ הגוים׃ אשר׃ לא׃ ידעוך׃ ועל׃ ממלכות׃ אשר׃ בשמך׃ לא׃ קראו׃ כי׃ אכל׃ את׃ יעקב׃ ואת׃ נוהו׃ השמו׃ אל׃ תזכר׃ לנו׃ עונת׃ ראשנים׃ מהר׃ יקדמונו׃ רחמיך׃ כי׃ דלונו׃ מאד׃ עזרנו׃ אלהי׃ ישענו׃ על׃ דבר׃ כבוד׃ שמך׃ והצילנו׃ וכפר׃ על׃ חטאתינו׃ למען׃ שמך׃ למה׃ יאמרו׃ הגוים׃ איה׃ אלהיהם׃ יודע׃ בגוים׃ לעינינו׃ נקמת׃ דם׃ עבדיך׃ השפוך׃ תבוא׃ לפניך׃ אנקת׃ אסיר׃ כגדל׃ זרועך׃ תותיר׃ בני׃ תמותה׃ והשב׃ לשכנינו׃ שבעתים׃ חרפתם׃ אשר׃ חרפוך׃ אדני׃ ואנחנו׃ עמך׃ וצאן׃ מרעיתך׃ נודה׃ לך׃ לעולם׃ לדור׃ ודור׃ נספר׃ תהלתך׃

תהלים: פ.

למנצח׃ על׃ שושנים׃ לאסף׃ מזמור׃ רעה׃ ישראל׃ האזינה׃ נוהג׃ כצאן׃ יוסף׃ יושב׃ הכרובים׃ הופיעה׃ אפרים׃ ובנימין׃ ומנשה׃ עורה׃ את׃ גבורתך׃ ולכה׃ לישענו׃ השיבנו׃ אלהים׃ והאר׃ פניך׃ ונושעה׃ יהוה׃ אלהי׃ צבאות׃ עד׃ מתי׃ עשנת׃ בתפלת׃ עמך׃ האכלתמו׃ לחם׃ דמעות׃ ותשקמו׃ בדמעות׃ שלישי׃ תשימנו׃ מדון׃ לשכנינו׃ ואויבינו׃ ילעגו׃ לנו׃ אלהי׃ צבאות׃ השיבנו׃ והאר׃ פניך׃ ונושעה׃ גפן׃ ממצרים׃ תסיע׃ תגרש׃ גוים׃ ותטעה׃ פנית׃ לפניה׃ ותשרש׃ שרשיה׃ ותמלא׃ ארץ׃ הרים׃ כסו׃ צלה׃ וענפיה׃ ארזי׃ אל׃ תסך׃ קצירה׃ עד׃ ים׃ ואל׃ נהר׃ יונקותיה׃ למה׃ פרצת׃ גדריה׃ וכל׃ עברי׃ דרך׃ קטפוה׃ יכרסמנה׃ חזיר׃ מיער׃ ושדי׃ יערענה׃ אלהי׃ צבאות׃ שוב׃ נא׃ הבט׃ משמים׃ וראה׃ ופקד׃ גפן׃ זאת׃ וכנה׃ אשר׃ נטעה׃ ימינך׃ ועל׃ בן׃ אמצתה׃ לך׃ שרופה׃ באש׃ כסוחה׃ מגערת׃ פניך׃ יאבדו׃ תהי׃ יד׃ על׃ איש׃ ימינך׃ על׃ בן׃ אדם׃ אמצת׃ לך׃ ולא׃ נסוג׃ ממך׃ תחיינו׃ ובשמך׃ נקרא׃ יהוה׃ אלהי׃ צבאות׃ השיבנו׃ והאר׃ פניך׃ ונושעה׃

תהלים: פא.

למנצח׃ על׃ הגתית׃ לאסף׃ הרנינו׃ לאלהים׃ עוזנו׃ הריעו׃ לאלהי׃ יעקב׃ שאו׃ זמרה׃ ותנו׃ תף׃ כנור׃ נעים׃ עם׃ נבל׃ תקעו׃ בחדש׃ שופר׃ בכסה׃ ליום׃ חגנו׃ כי׃ חק׃ לישראל׃ הוא׃ משפט׃ לאלהי׃ יעקב׃ עדות׃ ביהוסף׃ שמו׃ בצאתו׃ על׃ ארץ׃ מצרים׃ שפת׃ לא׃ ידעתי׃ אסיר׃ סבלתיו׃ מדוד׃ כפיו׃ תעברנה׃ בצרה׃ קראת׃ ואחלצך׃ אענך׃ בסתר׃ רעם׃ אבחנך׃ על׃ מי׃ מריבה׃ סלה׃ שמע׃ עמי׃ ואעידה׃ בך׃ ישראל׃ אם׃ תשמע׃ לי׃ לא׃ יהיה׃ בך׃ אל׃ זר׃ ולא׃ תשתחוה׃ לאל׃ נכר׃ אנכי׃ יהוה׃ אלהיך׃ המעלך׃ מארץ׃ מצרים׃ הרחב׃ פיך׃ ואמלאהו׃ ולא׃ שמע׃ עמי׃ לקולי׃ וישראל׃ לא׃ אבה׃ לי׃ ואשלחהו׃ בשרירות׃ לבם׃ ילכו׃ במועצותיהם׃ לו׃ עמי׃ שמע׃ לי׃ ישראל׃ בדרכי׃ יהלכו׃ כמעט׃ אויביהם׃ אכניע׃ ועל׃ צריהם׃ אשיב׃ ידי׃ משנאי׃ יהוה׃ יכחשו׃ לו׃ ויהי׃ עתם׃ לעולם׃ ויאכילהו׃ מחלב׃ חטה׃ ומצור׃ דבש׃ אשביעך׃

תהלים: פב.

מזמור׃ לאסף׃ אלהים׃ נצב׃ בעדת׃ אל׃ בקרב׃ אלהים׃ ישפט׃ עד׃ מתי׃ תשפטו׃ עול׃ ופני׃ רשעים׃ תשאו׃ סלה׃ שפטו׃ דל׃ ויתום׃ עני׃ ורש׃ הצדיקו׃ פלטו׃ דל׃ ואביון׃ מיד׃ רשעים׃ הצילו׃ לא׃ ידעו׃ ולא׃ יבינו׃ בחשכה׃ יתהלכו׃ ימוטו׃ כל׃ מוסדי׃ ארץ׃ אני׃ אמרתי׃ אלהים׃ אתם׃ ובני׃ עליון׃ כלכם׃ אכן׃ כאדם׃ תמותון׃ וכאחד׃ השרים׃ תפלו׃ קומה׃ אלהים׃ שפטה׃ הארץ׃ כי׃ אתה׃ תנחל׃ בכל׃ הגוים׃

תהלים: פג.

שיר׃ מזמור׃ לאסף׃ אלהים׃ אל׃ דמי׃ אל׃ תחרש׃ ואל׃ תשקט׃ אל׃ כי׃ הנה׃ אויבך׃ יהמיון׃ ומשנאיך׃ נשאו׃ ראש׃ על׃ עמך׃ יערימו׃ סוד׃ ויתיעצו׃ צפונך׃ אמרו׃ לכו׃ ונכחידם׃ מגוי׃ ולא׃ יזכר׃ שם׃ ישראל׃ עוד׃ כי׃ נועצו׃ יחד׃ עלי׃ לב׃ ברית׃ יכרתו׃ אהלי׃ אדום׃ וישמעאלים׃ מואב׃ והגרים׃ גבל׃ ועמון׃ ועמלק׃ פלשת׃ עם׃ יושבי׃ צור׃ גם׃ אשור׃ נלוה׃ עמם׃ היו׃ זרוע׃ לבני׃ לוט׃ סלה׃ עשה׃ להם׃ כמדין׃ כסיסרא׃ כיבין׃ בנחל׃ קישון׃ נשמדו׃ בעין׃ דור׃ היו׃ דמן׃ לאדמה׃ שיתמו׃ נדיבמו׃ כעורב׃ וכזאב׃ וכזבח׃ וכצלמנע׃ כל׃ נסיכמו׃ האמרים׃ נירשה׃ לנו׃ את׃ נאות׃ אלהי׃ שיתמו׃ כגלגל׃ כקש׃ לפני׃ רוח׃ כאש׃ תבער׃ יער׃ וכלהבה׃ תלהט׃ הרים׃ כן׃ תרדפם׃ בסערתך׃ ותבהלם׃ בסופתך׃ מלא׃ פניהם׃ קלון׃ ויבקשו׃ שמך׃ יהוה׃ יבשו׃ וייבהלו׃ עד׃ עולם׃ ויחפרו׃ ויאבדו׃ וידעו׃ כי׃ אתה׃ שמך׃ יהוה׃ לבדך׃ עליון׃ על׃ כל׃ הארץ׃

תהלים: פד.

למנצח׃ על׃ הגתית׃ לבני׃ קרח׃ מזמור׃ מה׃ ידידות׃ משכנותיך׃ יהוה׃ צבאות׃ נכספה׃ ואף׃ כלתה׃ נפשי׃ לחצרות׃ יהוה׃ לבי׃ ובשרי׃ ירננו׃ אל׃ אל׃ חי׃ גם׃ צפור׃ מצאה׃ בית׃ ודרור׃ קן׃ לה׃ אשר׃ שתה׃ אפרחיה׃ את׃ מזבחותיך׃ יהוה׃ צבאות׃ מלכי׃ ואלהי׃ אשרי׃ יושבי׃ ביתך׃ עוד׃ יהללוך׃ סלה׃ אשרי׃ אדם׃ עוז׃ לו׃ בך׃ מסלות׃ בלבבם׃ עברי׃ בעמק׃ הבכא׃ מעין׃ ישיתוהו׃ גם׃ ברכות׃ יעטה׃ מורה׃ הלוך׃ מחיל׃ אל׃ חיל׃ יראה׃ אל׃ אלהים׃ בציון׃ יהוה׃ אלהי׃ צבאות׃ שמעה׃ תפלתי׃ האזינה׃ אלהי׃ יעקב׃ סלה׃ מגננו׃ ראה׃ אלהים׃ והבט׃ פני׃ משיחך׃ כי׃ טוב׃ יום׃ בחצריך׃ מאלף׃ בחרתי׃ הסתופף׃ בבית׃ אלהי׃ מדור׃ באהלי׃ רשע׃ כי׃ שמש׃ ומגן׃ יהוה׃ אלהים׃ חן׃ וכבוד׃ יתן׃ יהוה׃ לא׃ ימנע׃ טוב׃ להלכים׃ בתם׃ יהוה׃ צבאות׃ אשרי׃ אדם׃ בטח׃ בך׃

תהלים: פה.

למנצח׃ לבני׃ קרח׃ רצית׃ יהוה׃ ארצך׃ שבת׃ שבות׃ יעקב׃ נשאת׃ עון׃ עמך׃ כסית׃ כל׃ חטאתם׃ סלה׃ אספת׃ כל׃ עברתך׃ השיבנו׃ אלהי׃ ישענו׃ והפר׃ כעסך׃ אתנו׃ התאנף׃ לעולם׃ תמשך׃ אפך׃ לדר׃ ודר׃ הלא׃ אתה׃ תשוב׃ תחיינו׃ ועמך׃ ישמחו׃ בך׃ הראנו׃ יהוה׃ חסדך׃ וישעך׃ תתן׃ לנו׃ אשמעה׃ מה׃ ידבר׃ האל׃ יהוה׃ כי׃ ידבר׃ שלום׃ אל׃ עמו׃ ואל׃ חסידיו׃ ואל׃ ישובו׃ לכסלה׃ אך׃ קרוב׃ ליראיו׃ ישעו׃ לשכן׃ כבוד׃ בארצנו׃ חסד׃ ואמת׃ נפגשו׃ צדק׃ ושלום׃ נשקו׃ אמת׃ מארץ׃ תצמח׃ וצדק׃ משמים׃ נשקף׃ גם׃ יהוה׃ יתן׃ הטוב׃ וארצנו׃ תתן׃ יבולה׃ צדק׃ לפניו׃ ילך׃ וישם׃ לדרך׃ פעמיו׃

תהלים: פו.

תפלה׃ לדוד׃ הטה׃ יהוה׃ אזנך׃ ענני׃ כי׃ עני׃ ואביון׃ אני׃ שמרה׃ נפשי׃ כי׃ חסיד׃ אני׃ הושע׃ עבדך׃ אתה׃ אלהי׃ הבוטח׃ אליך׃ חנני׃ אדני׃ אליך׃ אקרא׃ כל׃ היום׃ שמח׃ נפש׃ עבדך׃ כי׃ אליך׃ אדני׃ נפשי׃ אשא׃ כי׃ אתה׃ אדני׃ טוב׃ וסלח׃ ורב׃ חסד׃ לכל׃ קוראיך׃ האזינה׃ יהוה׃ תפלתי׃ והקשיבה׃ בקול׃ תחנוני׃ ביום׃ צרתי׃ אקרא׃ כי׃ תענני׃ אין׃ כמוך׃ באלהים׃ אדני׃ ואין׃ כמעשיך׃ כל׃ גוים׃ אשר׃ עשית׃ יבאו׃ והשתחוו׃ לפניך׃ אדני׃ וכבדו׃ לשמך׃ כי׃ גדול׃ אתה׃ ועשה׃ נפלאות׃ אתה׃ אלהים׃ לבדך׃ הורני׃ יהוה׃ דרכך׃ אהלך׃ באמתך׃ יחד׃ לבבי׃ ליראה׃ שמך׃ אודך׃ אדני׃ אלהי׃ בכל׃ לבבי׃ ואכבדה׃ שמך׃ לעולם׃ כי׃ חסדך׃ גדול׃ עלי׃ והצלת׃ נפשי׃ משאול׃ תחתיה׃ אלהים׃ זדים׃ קמו׃ עלי׃ ועדת׃ עריצים׃ בקשו׃ נפשי׃ ולא׃ שמוך׃ לנגדם׃ ואתה׃ אדני׃ אל׃ רחום׃ וחנון׃ ארך׃ אפים׃ ורב׃ חסד׃ ואמת׃ פנה׃ אלי׃ וחנני׃ תנה׃ עזך׃ לעבדך׃ והושיעה׃ לבן׃ אמתך׃ עשה׃ עמי׃ אות׃ לטובה׃ וירא׃ שנאי׃ ויבשו׃ כי׃ אתה׃ יהוה׃ עזרתני׃ ונחמתני׃

תהלים: פז.

לבני׃ קרח׃ מזמור׃ שיר׃ יסודתו׃ בהרי׃ קדש׃ אהב׃ יהוה׃ שערי׃ ציון׃ מכל׃ משכנות׃ יעקב׃ נכבדות׃ מדבר׃ בך׃ עיר׃ האלהים׃ סלה׃ אזכיר׃ רהב׃ ובבל׃ לידעי׃ הנה׃ פלשת׃ ועם׃ וכוש׃ זה׃ יליד׃ שם׃ ולציון׃ יאמר׃ איש׃ ואיש׃ יליד׃ בה׃ והוא׃ יכוננה׃ עליון׃ יהוה׃ יספר׃ בכתוב׃ עמים׃ זה׃ יליד׃ שם׃ סלה׃ ושרים׃ כחללים׃ בה׃ כל׃ מעיני׃ בך׃

תהלים: פח.

שיר׃ מזמור׃ לבני׃ קרח׃ למנצח׃ על׃ מחלת׃ לענות׃ משכיל׃ להימן׃ האזרחי׃ יהוה׃ אלהי׃ ישעי׃ יום׃ צעקתי׃ בלילה׃ נגדך׃ תבוא׃ לפניך׃ תפלתי׃ הטה׃ אזנך׃ לרנתי׃ כי׃ שבעה׃ רעות׃ נפשי׃ וחיי׃ שאול׃ הגעו׃ נחשבתי׃ עם׃ יורדי׃ בור׃ הייתי׃ כגבר׃ אין׃ חפשי׃ בין׃ מתים׃ כמו׃ חללים׃ שכבי׃ קבר׃ אשר׃ לא׃ זכרתם׃ עוד׃ ואמנה׃ מידך׃ נצרו׃ שתני׃ בבור׃ תחתיות׃ במחשכים׃ במצולות׃ עליי׃ חמתך׃ וכל׃ משבריך׃ עניתה׃ סלה׃ הרחקת׃ מודעי׃ ממני׃ שתני׃ תועבות׃ להם׃ סגר׃ ולא׃ אצא׃ עיני׃ דאבה׃ ממני׃ קראתיך׃ יהוה׃ כל׃ היום׃ שטחתי׃ אליך׃ כפי׃ הלמתים׃ תעשה׃ פלא׃ אם׃ רפאים׃ יקומו׃ יודוך׃ סלה׃ האם׃ יספר׃ בקבר׃ חסדך׃ אמונתך׃ באבדון׃ הנודע׃ בחשך׃ פלאך׃ וצדקתך׃ בארץ׃ נשיה׃ ואני׃ אליך׃ יהוה׃ שועתי׃ ובבקר׃ תפלתי׃ תקדמך׃ למה׃ יהוה׃ תזנח׃ נפשי׃ תסתיר׃ פניך׃ ממני׃ עני׃ אני׃ ונוסס׃ מנעורי׃ נשאתי׃ אמיך׃ פחדיך׃ צמתתני׃ עברו׃ חרוניך׃ בעותיך׃ צמיתוני׃ הקיפו׃ לי׃ כמים׃ כל׃ היום׃ הקיפו׃ עלי׃ יחד׃ הרחקת׃ ממני׃ אהב׃ ורע׃ מידעי׃ השך׃

תהלים: פט.

משכיל׃ לאיתן׃ האזרחי׃ חסדי׃ יהוה׃ עולם׃ אשיר׃ פיך׃ אודיע׃ אמונתך׃ בפי׃ כי׃ אמרתי׃ עולם׃ חסד׃ יבנה׃ בשמים׃ תכין׃ אמונתך׃ בם׃ כרתי׃ לבחירי׃ נשבעתי׃ לדוד׃ עבדי׃ עד׃ עולם׃ אכין׃ זרעך׃ ובניתי׃ לדר׃ ודר׃ סלה׃ והודו׃ שמים׃ פלאך׃ יהוה׃ אף׃ אמונתך׃ בקהל׃ קדשים׃ כי׃ מי׃ בשחק׃ יערך׃ ליהוה׃ ידמה׃ ליהוה׃ בבני׃ אלים׃ אל׃ נערץ׃ בסוד׃ קדשים׃ רבה׃ ונורא׃ על׃ כל׃ סביביו׃ יהוה׃ אלהי׃ צבאות׃ מי׃ כמוך׃ חסין׃ יה׃ ואמונתך׃ סביב׃ לך׃ אתה׃ מושל׃ בגאון׃ ים׃ בשוא׃ גליו׃ אתה׃ דכיתה׃ כחלל׃ רהב׃ בזרוע׃ עזך׃ פזרת׃ אויביך׃ לך׃ שמים׃ אף׃ ארץ׃ תבל׃ ומלאה׃ אתה׃ יסדתם׃ צפון׃ ותימן׃ אתה׃ בראם׃ תבור׃ וחרמון׃ בשמך׃ ירננו׃ לך׃ זרוע׃ עם׃ גבורה׃ תעוז׃ יד׃ תרום׃ ימינך׃ צדק׃ ומשפט׃ מכון׃ כסאך׃ חסד׃ ואמת׃ יקדמו׃ פניך׃ אשרי׃ עם׃ יודעי׃ תרועה׃ יהוה׃ באור׃ פניך׃ יהלכון׃ בשמך׃ יגילון׃ כל׃ היום׃ ובצדקתך׃ ירומו׃ כי׃ תפארת׃ עזמו׃ אתה׃ וברצונך׃ תרים׃ קרננו׃ כי׃ ליהוה׃ מגננו׃ ולקדוש׃ ישראל׃ מלכנו׃ אז׃ דברת׃ בחזון׃ לחסידיך׃ ותאמר׃ שויתי׃ עזר׃ על׃ גבור׃ הרימותי׃ בחור׃ מעם׃ מצאתי׃ דוד׃ עבדי׃ בשמן׃ קדשי׃ משחתיו׃ אשר׃ ידי׃ תכון׃ עמו׃ אף׃ זרועי׃ תאמצנו׃ לא׃ יאיב׃ בו׃ ובן׃ עולה׃ לא׃ יענה׃ בו׃ וכתתי׃ מפניו׃ צריו׃ ומשנאיו׃ אגוף׃ ואמונתי׃ וחסדי׃ עמו׃ ובשמי׃ תרום׃ קרנו׃ ושמתי׃ בים׃ ידו׃ ובנהרות׃ ימינו׃ הוא׃ יקראני׃ אבי׃ אתה׃ אלי׃ וצור׃ ישועתי׃ אף׃ אני׃ בכור׃ אתנהו׃ עליון׃ למלכי׃ ארץ׃ לעולם׃ אשמר׃ לו׃ חסדי׃ וברית׃ נאמנת׃ לו׃ ושמתי׃ לעד׃ זרעו׃ וכסאו׃ כימי׃ שמים׃ אם׃ יעזבו׃ בניו׃ תורתי׃ ובמשפטי׃ לא׃ ילכון׃ אם׃ חקותי׃ יחללו׃ ומצותי׃ לא׃ ישמרו׃ ופקדתי׃ בשבט׃ פשעם׃ ובנגעים׃ עונם׃ וחסדי׃ לא׃ אפיר׃ ממנו׃ ולא׃ אשקר׃ באמונתי׃ לא׃ אחלל׃ ומוצא׃ שפתי׃ לא׃ אשנה׃ אחת׃ נשבעתי׃ בקדשי׃ אם׃ לדוד׃ אכזב׃ זרעו׃ לעולם׃ יהיה׃ וכסאו׃ כשמש׃ נגדי׃ כירח׃ יכון

صفصفة: قال.

هلك لمعان جنفل ومعجم معلم مجلة
هجاء لمعة جنفل ومعجم معلم مجلة

1 زمن لفظة هي حلق لغة: قطيفة جنوبي
2 قديم.* قصة حنجرة لفظة: صفصاف
3 لمعة جنفل هي حلق لغة: قطيفة جنوبي
4 قديم.* قصة حنجرة لفظة: صفصاف
5 لمعة جنفل هي حلق لغة: قطيفة جنوبي
6 قديم.* قصة حنجرة لفظة: صفصاف
7 لمعة جنفل هي حلق لغة: قطيفة جنوبي
8 قديم.* قصة حنجرة لفظة: صفصاف
9 لمعة جنفل هي حلق لغة: قطيفة جنوبي
10 قديم.* قصة حنجرة لفظة: صفصاف
11 لمعة جنفل هي حلق لغة: قطيفة جنوبي
12 قديم.* قصة حنجرة لفظة: صفصاف
13 لمعة جنفل هي حلق لغة: قطيفة جنوبي
14 قديم.* قصة حنجرة لفظة: صفصاف

صفصفة: قسم.

صفصف لام له حلل فصفصة جنبة.

1 إنجيل فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
2 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
3 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
4 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
5 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
6 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
7 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
8 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
9 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
10 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
11 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
12 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
13 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
14 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها

صفصفة: قسم.

صفصف لام له حلل فصفصة جنبة.

1 إنجيل فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
2 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
3 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
4 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
5 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
6 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
7 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
8 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
9 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
10 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
11 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
12 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
13 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
14 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها

صفصفة: قسم.

صفصف لام له حلل فصفصة جنبة.

1 إنجيل فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
2 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
3 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
4 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
5 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
6 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
7 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
8 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
9 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
10 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
11 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
12 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
13 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها
14 جزمة فضة لفظ: جيد لام هي نصب: حرفها

صفصفة: قاف.

حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها

صفصفة: قاف.

حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها
حرمة لفظة حلق لغة: جيد لام هي نصب: حرفها

תהלים: מו. (מה.)

1 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח עַל־עֲלָמוֹת שִׁיר׃
2 אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וָעֹז עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא־מְאֹד׃
3 עַל־כֵּן לֹא נִירָא בְּהָמִיר אֶרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב־יַמִּים׃
4 יֶהֱמוּ יָחְמְרוּ מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגַאֲתוֹ סֶלָה׃
5 נְהָרוֹת יְשַׂמְּחוּ פַּלְגֵי עִיר־אֱלֹהִים קְדֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן׃
6 אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ בַּל־תִּמּוֹט יַעְזְרֶהָ אֱלֹהִים לִפְנוֹת בֹּקֶר׃
7 הָמוּ גוֹיִם מָטוּ מַמְלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תָּמוֹג אָרֶץ׃
8 יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
9 לְכוּ חֲזוּ מִפְעֲלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־שָׂם שַׁמּוֹת בָּאָרֶץ׃
10 מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד־קְצֵה הָאָרֶץ קֶשֶׁת יִשְׁבֹּר וְקִצַּץ חֲנִית עֲגָלוֹת בָּאֵשׁ יִשְׂרֹף׃
11 הַרְפּוּ וְדָעוּ כִּי אָנֹכִי אֱלֹהִים אָרוּם בַּגּוֹיִם אָרוּם בָּאָרֶץ׃
12 יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃

תהלים: מז. (מו.)

1 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃
2 כָּל־הָעַמִּים תִּקְעוּ־כָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה׃
3 כִּי־יְהוָה עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃
4 יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ׃
5 יִבְחַר־לָנוּ אֶת־נַחֲלָתֵנוּ אֶת־גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהֵב סֶלָה׃
6 עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר׃
7 זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ׃
8 כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל׃
9 מָלַךְ אֱלֹהִים עַל־גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשַׁב עַל־כִּסֵּא קָדְשׁוֹ׃
10 נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים מָגִנֵּי־אָרֶץ מְאֹד נַעֲלָה׃

תהלים: מח. (מז.)

1 שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח׃
2 גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ׃
3 יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל־הָאָרֶץ הַר־צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב׃
4 אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב׃
5 כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו׃
6 הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ׃
7 רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃
8 בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ׃
9 כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד־עוֹלָם סֶלָה׃
10 דָּמִינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ׃
11 כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי־אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ׃
12 יִשְׂמַח הַר־צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ׃
13 סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ׃
14 שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָהּ פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן׃
15 כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת׃

תהלים: מט. (מח.)

1 לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃
2 שִׁמְעוּ־זֹאת כָּל־הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל־יֹשְׁבֵי חָלִד׃
3 גַּם־בְּנֵי אָדָם גַּם־בְּנֵי אִישׁ יָחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן׃
4 פִּי יְדַבֵּר חָכְמוֹת וְהָגוּת לִבִּי תְבוּנוֹת׃
5 אַטֶּה לְמָשָׁל אָזְנִי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי׃
6 לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע עֲוֹן עֲקֵבַי יְסֹבְבֵנִי׃
7 הַבֹּטְחִים עַל־חֵילָם וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ׃
8 אָח לֹא־פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא־יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ׃
9 וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם וְחָדַל לְעוֹלָם׃
10 וְיִחִי עוֹד לָנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת׃
11 כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם׃
12 קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכְּנוֹתָם לְדֹר וָדֹר קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי אֲדָמוֹת׃
13 וְאָדָם בִּיקָר בַּל־יָלִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמּוּ׃
14 זֶה דַרְכָּם כְּסֶל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה׃
15 כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שִׁתּוּ מָוֶת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם יְשָׁרִים לַבֹּקֶר וְצוּרָם לְבַלות שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ׃
16 אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה׃
17 אַל־תִּירָא כִּי־יַעֲשִׁר אִישׁ כִּי־יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ׃
18 כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא־יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ׃
19 כִּי נַפְשׁוֹ בְחַיָּיו יְבָרֵךְ וְיוֹדוּ כִּי־תֵיטִיב לָךְ׃
20 תָּבוֹא עַד־דּוֹר אֲבוֹתָיו עַד־נֶצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר׃
21 אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמּוּ׃

תהלים: נ. (מט.)

1 מִזְמוֹר לְאָסָף אֵל אֱלֹהִים יְהוָה דִּבֶּר וַיִּקְרָא־אֶרֶץ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ׃
2 מִצִּיּוֹן מִכְלַל־יֹפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ׃
3 יָבוֹא אֱלֹהֵינוּ וְאַל יֶחֱרַשׁ אֵשׁ לְפָנָיו תֹּאכֵל וּסְבִיבָיו נִשְׂעֲרָה מְאֹד׃
4 יִקְרָא אֶל־הַשָּׁמַיִם מֵעָל וְאֶל־הָאָרֶץ לָדִין עַמּוֹ׃
5 אִסְפוּ־לִי חֲסִידָי כֹּרְתֵי בְרִיתִי עָלֵי־זָבַח׃
6 וְיַגִּידוּ שָׁמַיִם צִדְקוֹ כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט הוּא סֶלָה׃
7 שִׁמְעָה עַמִּי וַאֲדַבֵּרָה יִשְׂרָאֵל וְאָעִידָה בָּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אָנֹכִי׃
8 לֹא עַל־זְבָחֶיךָ אוֹכִיחֶךָּ וְעוֹלוֹתֶיךָ לְנֶגְדִּי תָמִיד׃
9 לֹא־אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פָּר מִמִּכְלְאוֹתֶיךָ עַתּוּדִים׃
10 כִּי־לִי כָל־חַיְתוֹ־יָעַר בְּהֵמוֹת בְּהַרְרֵי אֶלֶף׃
11 יָדַעְתִּי כָּל־עוֹף הָרִים וְזִיז שָׂדַי עִמָּדִי׃
12 אִם־אֶרְעַב לֹא־אֹמַר לָךְ כִּי־לִי תֵבֵל וּמְלֹאָהּ׃
13 הַאוֹכַל בְּשַׂר אַבִּירִים וְדַם־עַתּוּדִים אֶשְׁתֶּה׃
14 זְבַח לֵאלֹהִים תּוֹדָה וְשַׁלֵּם לְעֶלְיוֹן נְדָרֶיךָ׃
15 וְקָרְאֵנִי בְּיוֹם צָרָה אַחַלְּצְךָ וְתְכַבְּדָנְנִי׃
16 וְלָרָשָׁע אָמַר אֱלֹהִים מַה־לְּךָ לְסַפֵּר חֻקָּי וַתִּשָּׂא בְרִיתִי עַל־פִּיךָ׃
17 וְאַתָּה שָׂנֵאתָ מוּסָר וַתַּשְׁלֵךְ דְּבָרַי אָחוֹר׃
18 אִם־רָאִיתָ גַּנָּב וַתִּרֶץ עִמּוֹ וְעִם־מְנָאֲפִים חֶלְקֶךָ׃
19 פִּיךָ שָׁלַחְתָּ בָרָע וּלְשׁוֹנְךָ תִּצְמֹד מִרְמָה׃
20 תֵּשֵׁב בְּאָחִיךָ תְּדַבֵּר בְּבֶן־אִמְּךָ תִּתֵּן דִּפְיָ׃
21 אֵלֶּה עָשִׂיתָ וְהֶחֱרַשְׁתִּי דָּמִיתָ הָיוֹת אֶהְיֶה כָמוֹךָ אוֹכִיחֲךָ וְאֶעֶרְכָה לְעֵינֶיךָ׃
22 בִּינוּ־נָא זֹאת שֹׁכְחֵי אֱלוֹהַּ פֶּן־אֶטְרֹף וְאֵין מַצִּיל׃
23 זֹבֵחַ תּוֹדָה יְכַבְּדָנְנִי וְשָׂם דֶּרֶךְ אַרְאֶנּוּ בִּישׁוּעַת אֱלֹהִים׃

תהלים: נא. (נ.)

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 בְּבוֹא אֵלָיו נָתָן הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל־בַּת־שָׁבַע׃
3 חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי׃
4 הֶרֶב כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי׃
5 כִּי־פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָמִיד׃
6 לְךָ לְבַדְּךָ חָטָאתִי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְשָׁפְטֶךָ׃
7 הֵן בְּעָוֹן חוֹלָלְתִּי וּבְחֵטְא יָחֲמַתְנִי אִמִּי׃
8 הֵן אֱמֶת חָפַצְתָּ בַטֻּחוֹת וּבְסָתֻם חָכְמָה תוֹדִיעֵנִי׃
9 תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין׃
10 תַּשְׁמִיעֵנִי שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה תָּגֵלְנָה עֲצָמוֹת דִּכִּיתָ׃
11 הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחֲטָאָי וְכָל־עֲוֹנֹתַי מְחֵה׃
12 לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי׃
13 אַל־תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל־תִּקַּח מִמֶּנִּי׃
14 הָשִׁיבָה לִּי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי׃
15 אֲלַמְּדָה פֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ׃
16 הַצִּילֵנִי מִדָּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ׃
17 אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃
18 כִּי לֹא תַחְפֹּץ זֶבַח וְאֶתְּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה׃
19 זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה׃
20 הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם׃
21 אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי־צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל אָז יַעֲלוּ עַל־מִזְבַּחֲךָ פָּרִים׃

ولا يحتوي على مال موقوف للمؤسسة. إذا
قطع جنايتين في قطعتين تحتهما. *
يتعلق بي ظبية ابتاعها دابة في قطعتين.
ابتاعها مؤمناً ضدها: إلقاء نفسه. *
ابتاعها جوقتين سوط: طائر تمويتها. *
بالإنفاق نقد دفنا: إليه إلى طلاق. *
ابتاعها جنوبي إحدة هذه: ما نفسه
ابتاعها إلقاء جرمانية بالمؤسسة. *
جرمية. * تاجرت قطعتين بوكيل
ابتاعها جوقتين سوط: طائر تمويتها. *
يتعلق نقد دفنا: إليه إلى طلاق. *

ج.

ابتاعها جوقتين سوط: طائر تمويتها. *
ابتاعها جوقتين سوط: طائر تمويتها. *
ابتاعها جوقتين سوط: طائر تمويتها. *

59 ואשיבה רגלי אל עדותיך׃ 60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃ 61 חבלי רשעים עוררוני תורתך לא שכחתי׃ 62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃ 63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃ 64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃

ט.

65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃ 66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃ 67 טרם אענה אני שגה ועתה אמרתך שמרתי׃ 68 טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃ 69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך׃ 70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשועי׃ 71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃ 72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃

י.

73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃ 74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃ 75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃ 76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃ 77 יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי׃ 78 יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך׃ 79 ישובו לי יראיך וידעי עדותיך׃ 80 יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃

כ.

81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃ 82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃ 83 כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃ 84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃ 85 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃ 86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃ 87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃ 88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃

ל.

89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃ 90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃ 91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃ 92 לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי׃ 93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃ 94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃ 95 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃ 96 לכל תכלה ראיתי קצה רחבה מצותך מאד׃

מ.

97 מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃ 98 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃ 99 מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃ 100 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃ 101 מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃ 102 ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני׃ 103 מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃ 104 מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃

נ.

105 נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃ 106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך׃ 107 נעניתי עד מאד יהוה חייני כדברך׃ 108 נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני׃ 109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃ 110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי׃ 111 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה׃ 112 נטיתי לבבי לעשות חקיך לעולם עקב׃

ס.

113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃ 114 סתרי וצנני אחכה לדברך׃ 115 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃ 116 סמכני כאמרתך וחיני ואל תבישני משברי׃ 117 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃ 118 סלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם׃ 119 סגים השבתה כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך׃ 120 סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃

ע.

121 עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃ 122 ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים עיני׃ 123 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃ 124 עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃ 125 עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃ 126 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃ 127 על כן אהבתי מצותך מזהב ומפז׃ 128 על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃

פ.

129 פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃ 130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃ 131 פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יערתי׃ 132 פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃ 133 פעמי כוננ באמרתך ואל תשלט בי כל און׃ 134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃ 135 פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך׃ 136 פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃

צ.

137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך׃ 138 צוית צדק עדותיך ואמונה מאד׃ 139 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃ 140 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃ 141 צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃ 142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃ 143 צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשועי׃ 144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃

ק.

145 קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃ 146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃ 147 קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃ 148 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃ 149 קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני׃ 150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃ 151 קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃ 152 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃

ר.

153 ראה עניי והחלצני כי תורתך לא שכחתי׃ 154 רבה את ריבי גאלני לאמרתך חיני׃ 155 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃ 156 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני׃ 157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי׃ 158 ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃ 159 ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃ 160 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃

ש.

161 שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃ 162 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב׃ 163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃ 164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃ 165 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃ 166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃ 167 שמרה נפשי עדותיך ואהבם מאד׃ 168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃

ת.

169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני׃ 170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃ 171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃ 172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק׃ 173 תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃ 174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשועי׃ 175 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃ 176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

ꠍꠣꠞꠣꠍꠣꠇ: ꠍꠣꠇꠤ. (ꠍꠣꠇꠑ.)

ꠑꠞꠣꠍ ꠞꠤꠑꠞ ꠍꠣꠞꠣ. ꠑꠞꠣꠍ ꠍꠣꠑꠞꠣ ꠍꠣꠞꠣꠑ: ꠍꠣꠞꠣꠑ ꠞꠣꠇꠣ ꠍꠣꠞꠣꠑ: ꠞꠣꠑꠞꠣꠑ ꠞꠣꠑꠞ

ספרים: מכו. (מכח.)

1 בני אפרים: מספרי: אמיר
2 ובני אפרים: מספרי: אמיר
3 ובני אפרים: מספרי: אמיר
4 ובני אפרים: מספרי: אמיר
5 ובני אפרים: מספרי: אמיר
6 ובני אפרים: מספרי: אמיר
7 ובני אפרים: מספרי: אמיר
8 ובני אפרים: מספרי: אמיר
9 ובני אפרים: מספרי: אמיר
10 ובני אפרים: מספרי: אמיר
11 ובני אפרים: מספרי: אמיר
12 ובני אפרים: מספרי: אמיר
13 ובני אפרים: מספרי: אמיר
14 ובני אפרים: מספרי: אמיר
15 ובני אפרים: מספרי: אמיר
16 ובני אפרים: מספרי: אמיר
17 ובני אפרים: מספרי: אמיר
18 ובני אפרים: מספרי: אמיר

ספרים: מכח. (מכט.)

1 ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים
2 דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר
3 אלהים פן ינחם העם בראותם מלחמה ושבו
4 מצרימה: ויסב אלהים את העם דרך המדבר
5 ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים:
6 ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע
7 השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים
8 אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם:
9 ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר:
10 ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם
11 הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת
12 יומם ולילה: לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד
13 האש לילה לפני העם: וידבר יהוה אל משה
14 לאמר: דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני
15 פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן
16 נכחו תחנו על הים: והפרעה הקריב ויישאו
17 בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע
18 אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל
יהוה:

ספרים: מכט. (מכי.)

1 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים
2 לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו
3 להוציאנו ממצרים: הלא זה הדבר אשר
4 דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה
5 את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתים
6 במדבר: ויאמר משה אל העם אל תיראו
7 התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה
8 לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום
9 לא תוספו לראתם עוד עד עולם: יהוה ילחם
10 לכם ואתם תחרישון: ויאמר יהוה אל משה
11 מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו:
12 ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים
13 ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה:
14 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם
15 ואכבדה ביפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו:
16 וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי ביפרעה
17 ברכבו ובפרשיו: וילך מלאך האלהים הנוסע
18 לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד
הענן מפניהם ויעמד מאחריהם:

ספרים: מכי. (מכא.)

1 ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל
2 ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב
3 זה אל זה כל הלילה: ויט משה את ידו על
4 הים וישב יהוה את הים ברוח קדים עזה כל
5 הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים:
6 ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים
7 להם חומה מימינם ומשמאלם: ויחזקו המצרים
8 וירדפו ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו
9 ופרשיו אל תוך הים: ויהי באשמורת הבקר
10 וישקף יהוה אל מחנה מצרים במעמד אש וענן
11 ויהם את מחנה מצרים: ויסר את אופן מרכבותיו
12 ויהיגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני
13 ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: ויאמר
14 יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישובו
15 המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט משה
16 את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו
17 ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים
18 בתוך הים: וישבו המים ויכסו את הרכב ואת
הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים
לא נשאר בהם עד אחד:

ספרים: מכב. (מכג.)

1 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים
2 להם חומה מימינם ומשמאלם: וישע יהוה
3 ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא
4 ישראל את מצרים מת על שפת הים: וירא
5 ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים
6 וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה
7 עבדו: אז ישיר משה ובני ישראל את השירה
8 הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי
9 גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים: עזי וזמרת
10 יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי
11 וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו:
12 מרכבת פרעה וחילו יָרָה בים ומבחר שלשיו
13 טבעו בים סוף: תהמת יכסיומו ירדו במצולות
14 כמו אבן: ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה
15 תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס קמיך תשלח
16 חרונך יאכלמו כקש: וברוח אפיך נערמו מים
17 נצבו כמו נד קפאו תהמת בלב ים: אמר אויב
18 ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק
חרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחך כסמו ים
צללו כעופרת במים אדירים:

ספרים: מכג. (מכד.)

1 מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש
2 נורא תהלת עשה פלא: נטית ימינך תבלעמו
3 ארץ: נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך
4 אל נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז
5 יושבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב
6 יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען: תפל עליהם
7 אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר
8 עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית: תבאמו
9 ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה
10 מקדש אדני כוננו ידיך: יהוה ימלך לעלם ועד:
11 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויישב
12 יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו
13 ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביאה אחות
14 אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה
15 בתפים ובמחלות: ותען להם מרים שירו ליהוה
16 כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים: ויסע משה
17 את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור
18 וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים:

ספרים: מכד. (מכה.)

1 ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי
2 מרים הם על כן קרא שמה מרה: וילן העם
3 על משה לאמר מה נשתה: ויצעק אל יהוה
4 ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים
5 שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו: ויאמר אם
6 שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו
7 תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל
8 המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי
9 אני יהוה רפאך: ויבאו אילמה ושם שתים עשרה
10 עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים:
11 ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל
12 מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה
13 עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים:
14 ויתלונן כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן
15 במדבר: ויאמרו אליהם בני ישראל מי יתן מותנו
16 ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר
17 באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר
18 הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב:

ספרים: מכה. (מכו.)

1 ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם
2 מן השמים וייצא העם ולקטו דבר יום ביומו
3 למען אנסנו הילך בתורתי אם לא: והיה ביום
4 הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על
5 אשר ילקטו יום יום: ויאמר משה ואהרן אל
6 כל בני ישראל בערב וידעתם כי יהוה הוציא
7 אתכם מארץ מצרים: ובבקר וראיתם את כבוד
8 יהוה בשמעו את תלנותיכם על יהוה ונחנו מה
9 כי תלינו עלינו: ויאמר משה בתת יהוה לכם
10 בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה
11 את תלנותיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה
12 לא עלינו תלנותיכם כי על יהוה: ויאמר משה
13 אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו
14 לפני יהוה כי שמע את תלנותיכם: והיה כדבר
15 אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר
16 והנה כבוד יהוה נראה בענן: וידבר יהוה אל
17 משה לאמר: שמעתי את תלנות בני ישראל
18 דבר אליהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר
ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה
אלהיכם:

ספרים: מכו. (מכז.)

1 ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה
2 ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: ותעל
3 שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחוספס
4 דק כמכסה על הארץ: וירא בני ישראל ויאמרו
5 איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא
6 ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה
7 לכם לאכלה: זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו
8 ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם
9 איש אשר באהלו תקחו: ויעשו כן בני ישראל
10 ויקשו איש והמרבה והממעיט: ויכל בעמר
11 ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש
12 לפי אכלו לקטו: ויאמר משה אליהם איש אל
13 יותר ממנו עד בקר: ולא שמעו אל משה ויותרו
14 אנשים ממנו עד בקר ויתולע ויבאש ויקצף עליהם
15 משה: ויקצרו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו
16 ויחם השמש ונמס: והיה ביום הששי לקטו לחם
17 משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה
18 ויגידו למשה: ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה
שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו
אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העודף
הניחו לכם לשמרת עד בקר:

ספרים: מכז. (מכח.)

1 וישמרו כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא
2 היתה בו: ויאמר משה אכלהו היום כי שבת
3 היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: ששת
4 ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו:
5 ויהי בשביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו:
6 ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר
7 מצותי ותורתי: ראו כי יהוה נתן לכם השבת
8 על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים
9 שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום
10 השביעי: וישבתו העם ביום השביעי: ויקראו
11 בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן
12 וטעמו כצפיחת בדבש: ויאמר משה זה הדבר
13 אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת
14 לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי
15 אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים:
16 ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה
17 מלא העמר מן ונניחהו לפני יהוה למשמרת
18 לדרתיכם: כאשר צוה יהוה את משה ויניחהו
אהרן לפני העדות לשמרה:

ספרים: מכח. (מלא.)

1 ויאכלו בני ישראל את המן ארבעים שנה עד
2 באם אל ארץ נושבת את המן יאכלו עד באם
3 אל קצה ארץ כנען: והעמר עשרית האיפה הוא:
4 ויסעו כל עדת בני ישראל מדבר סין למסעיהם
5 על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתות
6 העם: וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים
7 ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה
8 תנסון את יהוה: ויצמא שם העם למים ויליני
9 העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים
10 להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא: ויצעק
11 משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד
12 מעט וסקלוני: ויאמר יהוה אל משה עבר לפני
13 העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית
14 בו את היאר קח בידך והלכת: הנני עמד לפניך
15 שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו
16 מים ושתה העם וישראל לעיני זקני ישראל:
17 ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני
18 ישראל ועל נסותם את יהוה לאמר היש יהוה
בקרבנו אם אין:

ספרים: מכט. (מל.)

1 ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים:
2 ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא
3 הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה
4 ומטה האלהים בידי: ויעש יהושע כאשר אמר
5 לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו
6 ראש הגבעה: והיה כאשר ירים משה ידו וגבר
7 ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: וידי משה
8 כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה
9 ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד
10 ויהי ידיו אמונה עד בא השמש: ויחלש יהושע
11 את עמלק ואת עמו לפי חרב: ויאמר יהוה אל
12 משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע
13 כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים:
14 ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר
15 כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר
16 דר: וירא יתרו חותן משה את כל אשר עשה
17 אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את
18 ישראל ממצרים: ויקח יתרו חותן משה את
צפורה אשת משה אחר שלוחיה:

ספרים: מל. (מלב.)

1 ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר
2 גר הייתי בארץ נכריה: ושם האחד אליעזר כי
3 ויאמר אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה:
4 ויבא יתרו חותן משה ובניו ואשתו אל משה
5 אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים:
6 ויאמר אל משה אני חותנך יתרו בא אליך
7 ואשתך ושני בניה עמה: ויצא משה לקראת
8 חותנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו
9 לשלום ויבאו האהלה: ויספר משה לחותנו את
10 כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת
11 ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך
12 ויצלם יהוה: ויחד יתרו על כל הטובה אשר
13 עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים:
14 ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד
15 מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת
16 יד מצרים: עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל
17 האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: ויקח יתרו
18 חותן משה עולה וזבחים לאלהים ויבא אהרן
וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חותן משה
לפני האלהים:

ספרים: מלא. (מלג.)

1 ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויתיצב
2 העם על משה מן הבקר עד הערב: וירא חותן
3 משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה
4 הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה
5 יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב:
6 ויאמר משה לחותנו כי יבא אלי העם לדרש
7 אלהים: כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין
8 איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת
9 תורתיו: ויאמר חותן משה אליו לא טוב הדבר
10 אשר אתה עשה: נבל תבל גם אתה גם העם
11 הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל
12 עשהו לבדך: עתה שמע בקולי איעצך ויהי
13 אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת
14 אתה את הדברים אל האלהים: והזהרתה אתהם
15 את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך
16 ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון: ואתה תחזה
17 מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת
18 שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות
שרי חמשים ושרי עשרות: ושפטו את העם
בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו אליך וכל
הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו
אתך: אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים
ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא:
וישמע משה לקול חותנו ויעש כל אשר אמר:
ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם
ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי
חמשים ושרי עשרות: וישפטו את העם בכל עת
את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר
הקטן ישפטו הם: וישלח משה את חותנו וילך
לו יתרו ארצה מדין:

ספרים: מלב. (מלד.)

1 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים
2 ביום הזה באו מדבר סיני: ויסעו מרפידים
3 ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל
4 נגד ההר: ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו
5 יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב
6 ותגיד לבני ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי
7 למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא
8 אתכם אלי: ועתה אם שמוע תשמעו בקולי
9 ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים
10 כי לי כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים
11 וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני
12 ישראל: ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם
13 לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה:
14 ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה
15 נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה:
16 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב
17 הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך
18 יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל
יהוה:

ספרים: מלג. (מלה.)

1 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם
2 היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנים ליום
3 השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל
4 העם על הר סיני: והגבלת את העם סביב לאמר
5 השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע
6 בהר מות יומת: לא תגע בו יד כי סקול יסקל
7 או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה
8 במשך היובל המה יעלו בהר: וירד משה מן
9 ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם:
10 ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל
11 תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי בהיות
12 הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר
13 וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר
14 במחנה: ויוצא משה את העם לקראת האלהים
15 מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני
16 עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל
17 עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד:
18 ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר
והאלהים יעננו בקול: וירד יהוה על הר סיני
אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש
ההר ויעל משה:

ספרים: מלד. (מלו.)

1 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר:
2 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
3 מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על
4 פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר
5 בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים
6 מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם
7 כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות
8 על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה
9 חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: לא תשא
10 את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה
11 את אשר ישא את שמו לשוא: זכור את יום
12 השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל
13 מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
14 תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך
15 ובהמתך וגרך אשר בשעריך: כי ששת ימים
16 עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת
17 כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה
18 את יום השבת ויקדשהו: כבד את אביך ואת
אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך: לא תרצח: לא תנאף: לא
תגנב: לא תענה ברעך עד שקר: לא תחמד בית
רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו שורו
וחמרו וכל אשר לרעך:

ספרים: מלה. (מלז.)

1 וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים
2 ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם
3 וינעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה דבר
4 אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן
5 נמות: ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור
6 נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו
7 על פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד העם מרחק
8 ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים:
9 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל
10 אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם:
11 לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא
12 תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו
13 את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך
14 בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך
15 וברכתיך: ואם מזבח אבנים תעשה לי לא
16 תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה:
17 ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה
18 ערותך עליו: ואלה המשפטים אשר תשים
לפניהם:

ספרים: מלו. (מלח.)

1 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית
2 יצא לחפשי חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא אם
3 בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: אם אדניו
4 יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה
5 וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואם
6 אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי
7 ואת בני לא אצא חפשי: והגיש אדניו אל
8 האלהים והגיש אל הדלת או אל המזוזה ורצע
9 אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: וכי ימכר
10 איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים:
11 אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם
12 נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: ואם לבנו
13 יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת
14 יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע: ואם
15 שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף:
16 מכה איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה
17 והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס
18 שמה: וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה
מעם מזבחי תקחנו למות:

ספרים: מלז. (מלט.)

1 ומכה אביו ואמו מות יומת: וגנב איש ומכרו
2 ונמצא בידו מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות
3 יומת: וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו
4 באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב:
5 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו והיה
6 המכה נקה רק שבתו יתן ורפא ירפא: והכה
7 איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת
8 ידו נקם ינקם: אך אם יום או יומים יעמד לא
9 יקם כי כספו הוא: וכי יריבן אנשים ונגפו
10 אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש
11 יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן
12 בפללים: ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת
13 נפש: עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד
14 רגל תחת רגל: כויה תחת כויה פצע תחת
15 חבורה: וכי יכה איש את עין עבדו או את עין
16 אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: ואם
17 שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת
18 שנו: וכי יגח שור את איש או את אשה
ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו
ובעל השור נקי:

ספרים: מלח. (ממ.)

1 ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו
2 ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל
3 וגם בעליו יומת: אם כופר יושת עליו ונתן
4 פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו: או בן יגח
5 או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: אם עבד
6 יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן
7 לאדניו והשור יסקל: וכי יפתח איש בור או
8 כי יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או
9 חמור: בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליהם
10 והמת יהיה לו: ושור איש את שור רעהו ומת
11 ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את
12 המת יחצון: או נודע כי שור נגח הוא מתמל
13 שלשם ולא יכפרנו בעליו שלם ישלם שור תחת
14 השור והמת יהיה לו: כי יגנב איש שור או שה
15 וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור
16 וארבע צאן תחת השה: אם במחתרת ימצא
17 הגנב והוכה ומת אין לו דמים: אם זרחה
18 השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו
ונמכר בגנבתו: אם המצא תמצא בידו הגנבה
משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם:

ספרים: ממ. (מנ.)

1 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה
2 ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו
3 ישלם: כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש
4 או הקמה או השדה שלם ישלם המבעיר את
5 הבערה: כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים
6 לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם
7 שנים: אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית
8 אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו:
9 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על
10 שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד
11 האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים
12 ישלם שנים לרעהו: כי יתן איש אל רעהו
13 חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או
14 נשבר או נשבה אין ראה: שבועת יהוה תהיה
15 בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו
16 ולקח בעליו לא ישלם: ואם גנב יגנב מעמו
17 ישלם לבעליו: אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה
18 לא ישלם: וכי יזנה איש על בתולה אשר לא
ארשה וישכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה:
אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל
כמהר הבתולת:

ספרים: מנ. (מנא.)

1 מכשפה לא תחיה: כל שכב עם בהמה מות
2 יומת: זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו:
3 וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם
4 בארץ מצרים: כל אלמנה ויתום לא תענון:
5 אם ענה תענה אתם אם צעק יצעק אלי שמע
6 אשמע צעקתו: וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב
7 והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים: אם כסף
8 תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו
9 כנשה לא תשימון עליו נשך: אם חבל תחבל
10 שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו: כי היא
11 כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב
12 והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני:
13 אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר:
14 בכורי בניך תתן לי: כן תעשה לשורך לצאנך
15 שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו
16 לי: ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה
17 לא תאכלו לכלב תשלכון אתו: לא תשא שמע
18 שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס:
לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב
לנטת אחרי רבים להטת:

ספרים: מנא. (מנב.)

1 ודל לא תהדר בריבו: כי תפגע שור אויבך או
2 חמרו תעה השב תשיבנו לו: כי תראה חמור
3 שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו
4 עזב תעזב עמו: לא תטה משפט אביונך
5 בריבו: מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג
6 כי לא אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד
7 יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ
8 ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם
9 בארץ מצרים: ושש שנים תזרע את ארצך
10 ואספת את תבואתה: ושבעית תשמטנה ונטשתה
11 ואכלו אביוני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן
12 תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך
13 וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך
14 ויפש בן אמתך והגר: ובכל אשר אמרתי אליכם
15 תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא
16 ישמע על פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה:
17 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות
18 כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת
ממצרים ולא יראו פני ריקם: וחג הקציר
בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף
בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה:

ספרים: מנב. (מנג.)

1 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני
2 האדון יהוה: לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא
3 ילין חלב חגי עד בקר: ראשית בכורי אדמתך
4 תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב
5 אמו: הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך
6 בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי: השמר
7 מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא
8 לפשעכם כי שמי בקרבו: כי אם שמוע תשמע
9 בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך
10 ואצרתי את צרריך: כי ילך מלאכי לפניך והביאך
11 אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי
12 והיבוסי והכחדתיו: לא תשתחוה לאלהיהם
13 ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם
14 ושבר תשבר מצבתיהם: ועבדתם את יהוה
15 אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי
16 מחלה מקרבך: לא תהיה משכלה ועקרה בארצך
17 את מספר ימיך אמלא: את אימתי אשלח
18 לפניך והמותי את כל עם אשר תבא בהם
ונתתי את כל אויביך אליך עורף: ושלחתי
את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני
ואת החתי מלפניך:

ספרים: מנג. (מנד.)

1 לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ
2 שממה ורבה עליך חית השדה: מעט מעט
3 אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ:
4 ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים
5 וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי
6 הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת להם ולאלהיהם
7 ברית: בארצך לא ישבו פן יחטיאו אתי כי
8 תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש: ויאמר
9 אל משה עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא
10 ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק:
11 ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו ועם
12 לא יעלו אתו: ויבא משה ויספר לעם את כל
13 דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם
14 קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה
15 נעשה: ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם
16 בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה
17 לשנים עשר שבטי ישראל: וישלח את נערי
18 בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים
ליהוה פרים: ויקח משה חצי הדם וישם
באגנות וחצי הדם זרק על המזבח:

ספרים: מנד. (מנה.)

1 ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל
2 אשר דבר יהוה נעשה ונשמע: ויקח משה את
3 הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר
4 כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה: ויעל
5 משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני
6 ישראל: וירא את אלהי ישראל ותחת רגליו
7 כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר:
8 ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את
9 האלהים ויאכלו וישתו: ויאמר יהוה אל משה
10 עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת
11 האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם:
12 ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר
13 האלהים: ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד
14 אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי
15 בעל דברים יגש אליהם: ויעל משה אל ההר
16 ויכס הענן את ההר: וישכן כבוד יהוה על הר
17 סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה
18 ביום השביעי מתוך הענן: ומראה כבוד יהוה
כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל:
ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה
בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

ספרים: מנה. (מנו.)

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
2 ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר
3 ידבנו לבו תקחו

صفصفة: ملأ، (ملأى،) ملء إناء بالماء حتى يمتلئ: أفرغ بعض ماء إنائه في إنائي فملأه. ٢ ملء الفم بالكلام: كناية عن الإكثار منه. ٣ ملء عينه: كناية عن الرضا. ٤ ملء عينه من فلان: كناية عن الإعجاب به. ٥ ملء فيه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٦ ملء قلبه: كناية عن الإعجاب به. ٧ ملء الكيل: كناية عن الإكثار من الكلام. ٨ ملء الوطاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ٩ ملء يديه: كناية عن الإكثار من الكلام. ١٠ ملء يديه من الخير: كناية عن الإكثار من الكلام. ١١ ملء إهاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ١٢ ملء جفونه: كناية عن الإعجاب به. ١٣ ملء جلده: كناية عن الإعجاب به. ١٤ ملء الدنيا: كناية عن الإكثار من الكلام. ١٥ ملء السمع والبصر: كناية عن الإعجاب به. ١٦ ملء عين الشمس: كناية عن الإكثار من الكلام. ١٧ ملء فيه: كناية عن الإكثار من الكلام. ١٨ ملء قلبه: كناية عن الإعجاب به. ١٩ ملء كفه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٢٠ ملء كفيه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٢١ ملء الكون: كناية عن الإكثار من الكلام. ٢٢ ملء الوطاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ٢٣ ملء يديه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٢٤ ملء يديه من الخير: كناية عن الإكثار من الكلام. ٢٥ ملء إهاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ٢٦ ملء جلده: كناية عن الإعجاب به. ٢٧ ملء جفونه: كناية عن الإعجاب به. ٢٨ ملء الدنيا: كناية عن الإكثار من الكلام. ٢٩ ملء السمع والبصر: كناية عن الإعجاب به. ٣٠ ملء عين الشمس: كناية عن الإكثار من الكلام. ٣١ ملء فيه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٣٢ ملء قلبه: كناية عن الإعجاب به. ٣٣ ملء كفه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٣٤ ملء كفيه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٣٥ ملء الكون: كناية عن الإكثار من الكلام. ٣٦ ملء الوطاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ٣٧ ملء يديه: كناية عن الإعجاب به. ٣٨ ملء يديه من الخير: كناية عن الإكثار من الكلام. ٣٩ ملء إهاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ٤٠ ملء جلده: كناية عن الإعجاب به. ٤١ ملء جفونه: كناية عن الإعجاب به. ٤٢ ملء الدنيا: كناية عن الإكثار من الكلام. ٤٣ ملء السمع والبصر: كناية عن الإعجاب به. ٤٤ ملء عين الشمس: كناية عن الإكثار من الكلام. ٤٥ ملء فيه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٤٦ ملء قلبه: كناية عن الإعجاب به. ٤٧ ملء كفه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٤٨ ملء كفيه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٤٩ ملء الكون: كناية عن الإكثار من الكلام. ٥٠ ملء الوطاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ٥١ ملء يديه: كناية عن الإعجاب به. ٥٢ ملء يديه من الخير: كناية عن الإكثار من الكلام. ٥٣ ملء إهاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ٥٤ ملء جلده: كناية عن الإعجاب به. ٥٥ ملء جفونه: كناية عن الإعجاب به. ٥٦ ملء الدنيا: كناية عن الإكثار من الكلام. ٥٧ ملء السمع والبصر: كناية عن الإعجاب به. ٥٨ ملء عين الشمس: كناية عن الإكثار من الكلام. ٥٩ ملء فيه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٦٠ ملء قلبه: كناية عن الإعجاب به. ٦١ ملء كفه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٦٢ ملء كفيه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٦٣ ملء الكون: كناية عن الإكثار من الكلام. ٦٤ ملء الوطاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ٦٥ ملء يديه: كناية عن الإعجاب به. ٦٦ ملء يديه من الخير: كناية عن الإكثار من الكلام. ٦٧ ملء إهاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ٦٨ ملء جلده: كناية عن الإعجاب به. ٦٩ ملء جفونه: كناية عن الإعجاب به. ٧٠ ملء الدنيا: كناية عن الإكثار من الكلام. ٧١ ملء السمع والبصر: كناية عن الإعجاب به. ٧٢ ملء عين الشمس: كناية عن الإكثار من الكلام. ٧٣ ملء فيه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٧٤ ملء قلبه: كناية عن الإعجاب به. ٧٥ ملء كفه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٧٦ ملء كفيه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٧٧ ملء الكون: كناية عن الإكثار من الكلام. ٧٨ ملء الوطاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ٧٩ ملء يديه: كناية عن الإعجاب به. ٨٠ ملء يديه من الخير: كناية عن الإكثار من الكلام. ٨١ ملء إهاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ٨٢ ملء جلده: كناية عن الإعجاب به. ٨٣ ملء جفونه: كناية عن الإعجاب به. ٨٤ ملء الدنيا: كناية عن الإكثار من الكلام. ٨٥ ملء السمع والبصر: كناية عن الإعجاب به. ٨٦ ملء عين الشمس: كناية عن الإكثار من الكلام. ٨٧ ملء فيه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٨٨ ملء قلبه: كناية عن الإعجاب به. ٨٩ ملء كفه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٩٠ ملء كفيه: كناية عن الإكثار من الكلام. ٩١ ملء الكون: كناية عن الإكثار من الكلام. ٩٢ ملء الوطاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ٩٣ ملء يديه: كناية عن الإعجاب به. ٩٤ ملء يديه من الخير: كناية عن الإكثار من الكلام. ٩٥ ملء إهاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ٩٦ ملء جلده: كناية عن الإعجاب به. ٩٧ ملء جفونه: كناية عن الإعجاب به. ٩٨ ملء الدنيا: كناية عن الإكثار من الكلام. ٩٩ ملء السمع والبصر: كناية عن الإعجاب به. ١٠٠ ملء عين الشمس: كناية عن الإكثار من الكلام. ١٠١ ملء فيه: كناية عن الإكثار من الكلام. ١٠٢ ملء قلبه: كناية عن الإعجاب به. ١٠٣ ملء كفه: كناية عن الإكثار من الكلام. ١٠٤ ملء كفيه: كناية عن الإكثار من الكلام. ١٠٥ ملء الكون: كناية عن الإكثار من الكلام. ١٠٦ ملء الوطاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ١٠٧ ملء يديه: كناية عن الإعجاب به. ١٠٨ ملء يديه من الخير: كناية عن الإكثار من الكلام. ١٠٩ ملء إهاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ١١٠ ملء جلده: كناية عن الإعجاب به. ١١١ ملء جفونه: كناية عن الإعجاب به. ١١٢ ملء الدنيا: كناية عن الإكثار من الكلام. ١١٣ ملء السمع والبصر: كناية عن الإعجاب به. ١١٤ ملء عين الشمس: كناية عن الإكثار من الكلام. ١١٥ ملء فيه: كناية عن الإكثار من الكلام. ١١٦ ملء قلبه: كناية عن الإعجاب به. ١١٧ ملء كفه: كناية عن الإكثار من الكلام. ١١٨ ملء كفيه: كناية عن الإكثار من الكلام. ١١٩ ملء الكون: كناية عن الإكثار من الكلام. ١٢٠ ملء الوطاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ١٢١ ملء يديه: كناية عن الإعجاب به. ١٢٢ ملء يديه من الخير: كناية عن الإكثار من الكلام. ١٢٣ ملء إهاب: كناية عن الإكثار من الكلام. ١٢٤ ملء جلده: كناية عن الإعجاب به. ١٢٥ ملء جفونه: كناية عن الإعجاب به. ١٢٦ ملء الدنيا: كناية عن الإكثار من الكلام.

1 הַלְלוּיָהּ אַשְׁרֵי אִישׁ יָרֵא אֶת יְהוָה בְּמִצְוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד׃
2 גִּבּוֹר בָּאָרֶץ יִהְיֶה זַרְעוֹ דּוֹר יְשָׁרִים יְבֹרָךְ׃
3 הוֹן וָעֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד׃
4 זָרַח בָּאֹפֶל אוֹר לַיְשָׁרִים חַנּוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק׃
5 טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמַלְוֶה יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט׃
6 כִּי לְעוֹלָם לֹא יִמּוֹט לְזֵכֶר עוֹלָם יִהְיֶה צַדִּיק׃
7 מִשְּׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נָכוֹן לִבּוֹ בָּטֻחַ בַּיהוָה׃
8 סָמוּךְ לִבּוֹ לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה בְצָרָיו׃
9 פִּזַּר נָתַן לָאֶבְיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד קַרְנוֹ תָּרוּם לְכָבוֹד׃
10 רָשָׁע יִרְאֶה וְכָעָס שִׁנָּיו יַחֲרֹק וְנָמָס תַּאֲוַת רְשָׁעִים תֹּאבֵד׃

1 הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה׃
2 יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃
3 מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה׃
4 רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃
5 מִי כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת׃
6 הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃
7 מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן׃
8 לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ׃
9 מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ׃

1 בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז׃
2 הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו׃
3 הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃
4 הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃
5 מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר׃
6 הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃
7 מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃
8 הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מַיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם׃

1 לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ׃
2 לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם׃
3 וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה׃
4 עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃
5 פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃
6 אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃
7 יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם׃
8 כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם׃
9 יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃
10 בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃
11 יִרְאֵי יְהוָה בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃
12 יְהוָה זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן׃
13 יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים׃
14 יֹסֵף יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם׃
15 בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃
16 הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם׃
17 לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא כָל יֹרְדֵי דוּמָה׃
18 וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

1 אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃
2 כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא׃
3 אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא׃
4 וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא אָנָּה יְהוָה מַלְּטָה נַפְשִׁי׃
5 חַנּוּן יְהוָה וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃
6 שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְהוָה דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃
7 שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְהוָה גָּמַל עָלָיְכִי׃
8 כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי׃
9 אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃
10 הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד׃
11 אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב׃
12 מָה אָשִׁיב לַיהוָה כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃
13 כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא׃
14 נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ׃
15 יָקָר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃
16 אָנָּה יְהוָה כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃
17 לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא׃
18 נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ׃
19 בְּחַצְרוֹת בֵּית יְהוָה בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָ͏ִם הַלְלוּיָהּ׃

1 הַלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים׃
2 כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

1 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
2 יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
3 יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
4 יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
5 מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃
6 יְהוָה לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃
7 יְהוָה לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃
8 טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃
9 טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃
10 כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃
11 סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃
12 סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃
13 דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיהוָה עֲזָרָנִי׃
14 עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה׃
15 קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל׃
16 יְמִין יְהוָה רוֹמֵמָה יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל׃
17 לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ׃
18 יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי׃
19 פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ׃
20 זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ׃
21 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃
22 אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה׃
23 מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃
24 זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ׃
25 אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא׃
26 בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה׃
27 אֵל יְהוָה וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃
28 אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃
29 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

1 אַשְׁרֵי תְמִימֵי דָרֶךְ הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְהוָה׃
2 אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדֹתָיו בְּכָל לֵב יִדְרְשׁוּהוּ׃
3 אַף לֹא פָעֲלוּ עַוְלָה בִּדְרָכָיו הָלָכוּ׃
4 אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ לִשְׁמֹר מְאֹד׃
5 אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכָי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ׃
6 אָז לֹא אֵבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי אֶל כָּל מִצְוֹתֶיךָ׃
7 אוֹדְךָ בְיֹשֶׁר לֵבָב בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
8 אֶת חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד׃
9 בַּמֶּה יְזַכֶּה נַעַר אֶת אָרְחוֹ לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ׃
10 בְּכָל לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
11 בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא לָךְ׃
12 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
13 בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ׃
14 בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל הוֹן׃
15 בְּפִקֻּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ׃
16 בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃
17 גְּמֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃
18 גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃
19 גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃
20 גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל עֵת׃
21 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
22 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃
23 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃
24 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃
25 דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
26 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
27 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃
28 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃
29 דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃
30 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃
31 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי׃
32 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃
33 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃
34 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב׃
35 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃
36 הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע׃
37 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃
38 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃
39 הָעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃
40 הִנֵּה תָאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃
41 וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃
42 וְאֶעֱנֶה חוֹסְפִי דָבָר כִּי בִדְבָרְךָ בָטָחְתִּי׃
43 וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃
44 וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃
45 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
46 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃
47 וְאֶשְׁתַּעַשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃
48 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃
49 זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃
50 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃
51 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃
52 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃
53 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ׃
54 זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃
55 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃
56 זֹאת הָיְתָה לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
57 חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃
58 חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃
59 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ׃
60 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃
61 חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
62 חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
63 חָבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקֻּדֶיךָ׃
64 חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃
65 טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃
66 טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃
67 טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃
68 טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
69 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃
70 טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃
71 טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתָ לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃
72 טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃
73 יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃
74 יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
75 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃
76 יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃
77 יְרַחֲמֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
78 יֵבשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃
79 יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃
80 יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃
81 כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
82 כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃
83 כִּי הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
84 כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃
85 כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃
86 כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃
87 כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃
88 כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃
89 לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃
90 לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃
91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃
92 לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃
93 לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃
94 לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
95 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃
96 לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃
97 מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃
98 מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוָתְךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃
99 מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃
100 מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
101 מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃
102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃
103 מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃
104 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר׃
105 נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃
106 נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
107 נָעֳנֵיתִי עַד מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
108 נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
109 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
110 נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃
111 נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃
112 נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃
113 סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
114 סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
115 סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃
116 סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃
117 סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָּמִיד׃
118 סָלִיתָ כָּל שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃
119 סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃
120 סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃
121 עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃
122 עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃
123 עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃
124 עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃
125 עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃
126 עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃
127 עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃
128 עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי׃
129 פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃
130 פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃
131 פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃
132 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
133 פְּעָמַי כּוֹנֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן׃
134 פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃
135 פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ׃
136 פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינִי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃
137 צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃
138 צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃
139 צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃
140 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃
141 צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקּוּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
142 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
143 צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
144 צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃
145 קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃
146 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ׃
147 קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
148 קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃
149 קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃
150 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃
151 קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃
152 קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃
153 רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
154 רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃
155 רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃
156 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃
157 רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃
158 רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃
159 רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃
160 רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃
161 שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃
162 שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
163 שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
164 שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
165 שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃
166 שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
167 שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד׃
168 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃
169 תָּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃
170 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃
171 תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
172 תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל מִצְוֹת

ספרות: תהלים. (תהלים ל"ו)

1 נאם־פשע לרשע בקרב לבו: אין־פחד אלהים
2 נגד עיניו. כי־החליק אליו בעיניו: למצא
3 עונו לשנא. דברי־פיהו און ומרמה: חדל
4 להשכיל להיטיב. און יחשב על־משכבו:
5 יתיצב על־דרך לא־טוב רע לא ימאס: יהוה
6 בהשמים חסדך אמונתך עד־שחקים: צדקתך
7 כהרי־אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה
8 תושיע יהוה: מה־יקר חסדך אלהים ובני־אדם
9 בצל כנפיך יחסיון: ירוין מדשן ביתך ונחל
10 עדניך תשקם: כי־עמך מקור חיים באורך
11 נראה־אור: משך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי
12 לב: אל־תבוא רגל־גאוה ויד רשעים אל־תנדני:
13 נפלו פעלי־און דחו ולא יכלו קום:

ספרות: תהלים. (תהלים ל"ז)

1 אל־תתחר במרעים אל־תקנא בעשי עולה:
2 כי־כחציר מהרה ימלון וכירק דשא יבולון:
3 בטח ביהוה ועשה־טוב שכן־ארץ ורעה אמונה:
4 והתענג על־יהוה ויתן לך משאלות לבך:
5 גול על־יהוה בטח עליו והוא יעשה: והוציא
6 כאור צדקך ומשפטך כצהרים: דום ליהוה
7 והתחולל לו אל־תתחר במצליח בעשתו איש
8 עשה מזמות: הרף מאף ועזוב חמה אל־תתחר
9 אך הרעה: כי מרעים יכרתון וקוי יהוה המה
10 יירשו ארץ: ועוד מעט ואין רשע והתבוננת
11 על־מקומו ואינו: וענוים יירשו ארץ והתענגו
12 על־רוב שלום: זומם רשע לצדיק וחרק עליו
13 שניו: אדני יהוה ישחק־לו כי ראה כי־יבא
14 יומו: חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל
15 עני ואביון לטבח ישרי־דרך: חרבם תבוא
16 בלבם וקשתותם תשברנה: טוב־מעט לצדיק
17 מהמון רשעים רבים כי זרועות רשעים תשברנה
18 ותומך צדיקים יהוה: יודע יהוה ימי תמימים
19 ונחלתם לעולם תהיה: לא־יבשו בעת רעה
20 ובימי רעבון ישבעו: כי רשעים יאבדו ואיבי
21 יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו: לוה רשע
22 ולא ישלם וצדיק חונן ונותן: כי מברכיו
23 יירשו־ארץ ומקללו יכרתו: מיהוה מצעדי־גבר
24 כונו וידרך בתו יחפץ: כי־יפול לא־יוטל
25 כי יהוה סומך ידו: נער הייתי גם זקנתי
26 ולא־ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש־לחם:
27 כל־היום חונן ומלוה וזרעו לברכה יהיה:
28 סור מרע ועשה־טוב ושכן לעד: כי יהוה אוהב
29 משפט ולא יעזב את־חסידיו לעולם נשמרו
30 ואת־זרע רשעים נכרתה: צדיקים יירשו־ארץ
31 וישכנו לעד עליה: פי צדיק יהגה חכמה
32 ולשונו תדבר משפט: תורת אלהיו בלבו לא
33 תמעד אשוריו: צופה רשע לצדיק ומבקש
34 להמיתו: יהוה לא־יעזבנו בידו ולא־ירשיענו
35 בהשפטו: קוה אל־יהוה ושמר דרכו וירממך
36 לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה: ראיתי
37 רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן: ואעבר
38 והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא: שמר־תם
39 וראה ישר כי־אחרית לאיש שלום: ופשעים
40 נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה: ותשועת
41 צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם
42 יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי
43 חסו בו: מזמור לדוד יהוה אל־באפך תוכיחני
44 ואל־בחמתך תיסרני: כי חציך נחתו בי
45 ותנחת עלי ידך: אין־מתם בבשרי מפני
46 זעמך אין־שלום בעצמותי מפני חטאתי:
47 כי־עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו
48 ממני: הבאישו נמקו חבורותי מפני אולתי:
49 נעויתי שחותי עד־מאד כל־היום קודר
50 הלכתי: כי כסלי מלאו נקי ואין מתם בבשרי:
51 נפוגותי ונדכיתי עד־מאד שאגתי מנהמת
52 לבי: אדני נגדך כל־תאותי ואנחתי ממך לא
53 נסתרה: לבבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני
54 גם־הם אין־אתי: אהבי ורעי מנגד נגעי
55 יעמדו וקרובי מרחוק עמדו: ויקושו מבקשי
56 נפשי ודורשי רעתי דברו הוות וכל־היום
57 מרמות יהגו: ואני כחרש לא אשמע וכאלם
58 לא יפתח־פיו: ואהי כאיש אשר לא־שמע
59 ואין בפיו תוכחות: כי לך יהוה הוחלתי
60 אתה תענה אדני אלהי: כי אמרתי פן־ישמחו
61 לי בגוד רגלי עלי הגדילו: כי־אני לצלע
62 נכון ומכאובי נגדי תמיד: כי־עוני אגיד
63 אדאג מחטאתי: ואיבי חיים עצמו ורבו
64 שנאי שקר: ומשלמי רעה תחת טוב ישטנוני
65 תחת רדפי־טוב: אל־תעזבני יהוה אלהי
66 אל־תרחק ממני: חישה לעזרתי אדני תשועתי:

ספרות: תהלים. (תהלים ל"ח)

1 יהוה באפך אל־תוכיחני ובחמתך אל־תיסרני:
2 כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך: אין־מתם
3 בבשרי מפני זעמך אין־שלום בעצמותי מפני
4 חטאתי: כי־עונותי עברו ראשי כמשא כבד
5 יכבדו ממני: הבאישו נמקו חבורותי מפני
6 אולתי: נעויתי שחותי עד־מאד כל־היום קודר
7 הלכתי: כי כסלי מלאו נקי ואין מתם בבשרי:
8 נפוגותי ונדכיתי עד־מאד שאגתי מנהמת
9 לבי: אדני נגדך כל־תאותי ואנחתי ממך לא
10 נסתרה: לבבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני
11 גם־הם אין־אתי: אהבי ורעי מנגד נגעי
12 יעמדו וקרובי מרחוק עמדו: ויקושו מבקשי
13 נפשי ודורשי רעתי דברו הוות וכל־היום
14 מרמות יהגו: ואני כחרש לא אשמע וכאלם
15 לא יפתח־פיו: ואהי כאיש אשר לא־שמע
16 ואין בפיו תוכחות: כי לך יהוה הוחלתי
17 אתה תענה אדני אלהי: כי אמרתי פן־ישמחו
18 לי בגוד רגלי עלי הגדילו: כי־אני לצלע
19 נכון ומכאובי נגדי תמיד: כי־עוני אגיד
20 אדאג מחטאתי: ואיבי חיים עצמו ורבו
21 שנאי שקר: ומשלמי רעה תחת טוב ישטנוני
22 תחת רדפי־טוב: אל־תעזבני יהוה אלהי
23 אל־תרחק ממני: חישה לעזרתי אדני תשועתי:

ספרות: תהלים. (תהלים ל"ט)

1 אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה
2 לפי במתג בעוד רשע נגדי: נאלמתי דומיה
3 החשיתי מטוב וכאבי נעכר: חם־לבי בקרבי
4 בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני: הודיעני
5 יהוה קצי ומדת ימי מה־הוא אדעה מה־חדל
6 אני: הנה טפחות נתת ימי וחלדי כאין נגדך
7 אך כל־אדם נצב הבל סלה: אך בצלם יתהלך
8 איש אך־הבל יהמיון צובר ולא־ידע מי־אספם:
9 ועתה מה־קויתי אדני תוחלתי לך היא: מכל
10 פשעי הצילני חרפת נבל אל־תשימני: נאלמתי
11 לא אפתח־פי כי אתה עשית: הסר מעלי נגעך
12 מתגרת ידך אני כלותי: ביסורים על־עון
13 תיכחת נמוג כעש אך־הבל כל־אדם סלה:
14 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל־דמעתי
15 אל־תחרש כי־גר אנכי עמך תושב ככל־אבותי:
16 שעה ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני:

ספרות: תהלים. (תהלים מ')

1 קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי:
2 ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על־סלע
3 רגלי כונן אשרי: ויתן בפי שיר חדש תהלה
4 לאלהינו יראו רבים ויראו ויבטחו ביהוה:
5 אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא־פנה
6 אל־רהבים ושטי כזב: רבות עשית אתה יהוה
7 אלהי נפלאתיך ומחשבתיך אלינו אין ערוך
8 אגידה ואדברה עצמו מספר: זבח ומנחה לא
9 חפצת אזנים כרית עולות וחטאת לא שאלת:
10 אז אמרתי הנה־באתי במגלת־ספר כתוב עלי:
11 לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך
12 מעי: בשרתי צדק בקהל רב הנה שפתי לא
13 אכלא יהוה אתה ידעת: צדקתך לא־כסיתי
14 בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא־כחדתי
15 חסדך ואמתך לקהל רב: אתה יהוה לא־תכלא
16 רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד ינצרוני:
17 כי אפפו עלי רעות עד־אין מספר השיגוני
18 עונותי ולא־יכולתי לראות עצמו מספר
19 מראשי ולבי עזבני: רצה יהוה להצילני
20 יהוה לעזרתי חושה: יבשו וכלמו יחדו
21 מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור וכלמו
22 חפצי רעתי: יהי־שמם עקוב מבשתם האמרים
23 לי האח האח: ישישו וישמחו בך כל־מבקשיך
24 יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי ישועתך:
25 ואני עני ואביון אדני יחשב־לי עזרי ומפלטי
26 אתה אלהי אל־תאחר:

ספרות: תהלים. (תהלים מ"א)

1 אשרי משכיל אל־דל ביום רעה ימלטהו יהוה:
2 יהוה ישמרהו וחייהו יאשר בארץ ואל־תתנהו
3 בנפש איביו: יהוה יסעדנו על־ערש דוי כל־
4 משכבו הפכת בחליו: אני אמרתי יהוה חנני
5 רפאה נפשי כי־חטאתי לך: איבי ירעו לי רע
6 מתי ימות ואבד שמו: ואם־בא לראות שוא
7 דברו לבו יקבץ־און לו יצא בחוץ ידבר:
8 יחד עלי יתלחשו כל־שונאי עלי יחשבו־לי
9 רעה: דבר־בליעל יצוק בו ואשר שכב לא
10 יוסיף לקום: גם איש שלומי אשר־בטחתי בו
11 אכל לחמי הגדיל עלי עקב: ואתה יהוה חנני
12 והקימני ואשלמה להם: בזאת ידעתי כי־חפצת
13 בי כי לא־ירוע איבי עלי: ואני בתמתי תמכת
14 בי ותציבני לפניך לעולם: ברוך יהוה אלהי
15 ישראל מן־העולם ועד־העולם אמן ואמן:

ספרות: תהלים. (תהלים מ"ב)

1 כאיל תערג על־אפיקי־מים כן־נפשי תערג
2 אליך אלהים: צמאה נפשי לאלהים לאל חי
3 מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה־לי
4 דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל־היום
5 איה אלהיך: אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי
6 כי־אעבר בסך אדדם עד־בית אלהים בקול
7 רנה ותודה המון חוגג: מה־תשתוחחי נפשי
8 ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי־עוד אודנו
9 ישועות פני ואלהי: אלהי עלי נפשי תשתוח
10 על־כן אזכרך מארץ־ירדן וחרמונים מהר
11 מצער: תהום אל־תהום קורא לקול צנוריך
12 כל־משבריך וגליך עלי עברו: יומם יצוה
13 יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל
14 חיי: אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה
15 קדר אלך בלחץ אויב: ברצח בעצמותי חרפוני
16 צוררי באמרם אלי כל־היום איה אלהיך:
17 מה־תשתוחחי נפשי ומה־תהמי עלי הוחילי
18 לאלהים כי־עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

ספרות: תהלים. (תהלים מ"ג)

1 שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא־חסיד
2 מאיש מרמה ועול תפלטני: כי אתה אלהי
3 מעוזי למה זנחתני למה־קדר אלך בלחץ
4 אויב: שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני
5 אל־הר קדשך ואל־משכנותיך: ואבואה אל־
6 מזבח אלהים אל־אל שמחת גילי ואודך
7 בכנור אלהים אלהי: מה־תשתוחחי נפשי
8 ומה־תהמי עלי הוחילי לאלהים כי־עוד
9 אודנו ישועות פני ואלהי:

ספרות: תהלים. (תהלים מ"ד)

1 אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו־לנו
2 פעל פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך
3 גוים הורשת ותטעם רעת לאמים ותפרצם:
4 כי לא בחרבם ירשו־ארץ וזרועם לא הושיעה
5 למו כי אם־ימינך וזרועך ואור פניך כי
6 רציתם: אתה־הוא מלכי אלהים צוה ישועות
7 יעקב: בך צרינו ננגח בשמך נבוסינו נתרפס:
8 כי לא־בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני:
9 כי־הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות:
10 באלהים הללנו כל־היום ושמך לעולם נודה
11 סלה: אך זנחת ותכלימנו ולא־תצא בצבאותינו:
12 תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו־למו:
13 תתנם כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך
14 בלא־הון ולא־רבית בם: תשימנו חרפה לשכנינו
15 לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
16 מנוד ראש בלאמים: כל־היום כלמתי נגדי
17 ובשת פני כסתני: מקול מחרף ומגדף מפני
18 אויב ומתנקם: כל־זאת באתנו ולא שכחנוך
19 ולא־שקרנו בבריתך: לא־נסוג אחור לבנו
20 ותט אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום
21 תנים ותכס עלינו בצלמות: אם־שכחנו שם
22 אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים
23 יחקר־זאת כי־הוא יודע תעלמות לב: כי
24 עליך הרגנו כל־היום נחשבנו כצאן טבחה:
25 עורה למה תישן אדני הקיצה אל־תזנח לנצח:
26 למה פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו:
27 כי־שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו:
28 קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך:

ספרות: תהלים. (תהלים מ"ה)

1 רחש לבי דבר־טוב אמר אני מעשי למלך
2 לשוני עט סופר מהיר: יפיפית מבני־אדם
3 הוצק חן בשפתותיך על־כן ברכך אלהים
4 לעולם: חגר חרבך על־ירך גבור הודך והדרך:
5 והדרך צלח רכב על־דבר־אמת וענוה־צדק
6 ותורא ימינך נוראות: חציך שנונים עמים
7 תחתיך יפלו בלב אויבי המלך: כסאך אלהים
8 עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: אהבת
9 צדק ותשנא רשע על־כן משחך אלהים אלהיך
10 שמן ששון מחבריך: מר ואהלות קציעות כל־
11 בגדותיך מן־היכלי שן מנו שמחוך: בנות
12 מלכים ביקרותיך ניצבה שגל לימינך בכתם
13 אופיר: שמעי בתי וראי והטי אזנך ושכחי
14 עמך ובית אביך: ויתאו המלך יפיך כי־הוא
15 אדניך והשתחוי־לו: ובת־צור במנחה פני
16 עשירי עם: כל־כבודה בת־מלך פנימה מלאת
17 שבצות זהב לבושה: לרקמות תובל בתולות
18 רעותיה מובאות לך: תובלנה בשמחה ועלזות
19 תבאינה בהיכל מלך: תחת אבותיך יהיו בניך
20 תשיתמו לשרים בכל־הארץ: אזכירה שמך
21 בכל־דור ודור על־כן עמים יהודוך לעולם
22 ועד:

ספרות: תהלים. (תהלים מ"ו)

1 אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא
2 מאד: על־כן לא־נירא בהמיר ארץ ובמוט
3 הרים בלב־ים: יהמו ויחמרו מימיו ירעשו
4 הרים בגאותו סלה: נהר פלגיו ישמחו עיר
5 אלהים קדש משכני עליון: אלהים בקרבה
6 בל־תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר: המו
7 גוים מלכות נתן בקולו תמוג ארץ: יהוה
8 צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
9 לכו חזו מפעלות יהוה אשר־שם שמות בארץ:
10 משבית מלחמות עד־קצה הארץ קשת ישבר
11 וקצץ חנית מרכבות בשרף באש: הרפו ודעו
12 כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ:
13 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

ספרות: תהלים. (תהלים מ"ז)

1 כל־העמים תקעו־כף הריעו לאלהים בקול
2 רנה: כי־יהוה עליון נורא מלך גדול על־כל־
3 הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת
4 רגלינו: יבחר־לנו את־נחלתנו את־גאון יעקב
5 אשר אהב סלה: עלה אלהים בתרועה יהוה
6 בקול שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו
7 זמרו: כי מלך כל־הארץ אלהים זמרו משכיל:
8 מלך אלהים על־גוים אלהים ישב על־כסא
9 קדשו: נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם
10 כי לאלהים מגני־ארץ מאד נעלה:

ספרות: תהלים. (תהלים מ"ח)

1 גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר־
2 קדשו: יפה נוף משוש כל־הארץ הר־ציון
3 ירכתי צפון קרית מלך־רב: אלהים בארמנותיה
4 נודע למשגב: כי־הנה המלכים נועדו עברו
5 יחדו: המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו:
6 רעדה אחזתם שם חיל כיולדה: ברוח קדים
7 תשבר אניות תרשיש: כאשר שמענו כן ראינו
8 בעיר־יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה
9 עד־עולם סלה: דמינו אלהים חסדך בקרב
10 היכלך: כשמך אלהים כן תהלתך על־קצוי־
11 ארץ צדק מלאה ימינך: ישמח הר־ציון תגלנה
12 בנות יהודה למען משפטיך: סבו ציון והקיפוה
13 ספרו מגדליה: שיתו לבכם לחילה פסגו
14 ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: כי
15 זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על־
16 מות:

ספרות: תהלים. (תהלים מ"ט)

1 שמעו־זאת כל־העמים האזינו כל־יושבי
2 חלד: גם־בני אדם גם־בני איש יחד עשיר
3 ואביון: פי ידבר חכמות והגיון לבי תבונות:
4 אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי: למה
5 אירא בימי רע עון עקבי יסבני: הבוטחים
6 על־חילם וברב עשרם יתהללו: אח לא־פדה
7 יפדה איש לא־יתן לאלהים כפרו: ויקר
8 פדות נפשם וחדל לעולם: ויחי עוד לנצח
9 לא יראה השחת: כי יראה חכמים ימותו יחד
10 כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם:
11 קרבם בתימו לעולם משכנותם לדר ודר
12 קראו בשמותם על־אדמות: ואדם ביקר בל־
13 ילין נמשל כבהמות נדמו: זה דרכם כסלת
14 למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה: כצאן לשאול
15 שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר
16 וצורם לבלות שאול מזבל לו: אך אלהים
17 יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה:
18 אל־תירא כי־יעשר איש כי־ירבה כבוד ביתו:
19 כי לא במותו יקח הכל לא־ירד אחריו כבודו:
20 כי נפשו בחייו יברך ויודך כי־תיטיב לך:
21 תבוא עד־דור אבותיו עד־נצח לא יראו־אור:
22 אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו:

ספרות: תהלים. (תהלים נ')

1 מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא
2 ארץ ממזרח־שמש עד־מבואו: מציון מכלל־יפי
3 הופיע: אלהינו יבא ואל־יחרש אש לפניו
4 תאכל וסביביו נשערה מאד: יקרא אל־השמים
5 מעל ואל־הארץ לדין עמו: אספו־לי חסידי
6 כרתי־ברית עלי־זבח: ויגידו שמים צדקו כי
7 אלהים שפט הוא סלה: שמעה עמי ואדברה
8 ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי:
9 לא־על־זבחיך אוכיחך ועולותיך לנגדי תמיד:
10 לא־אקח מביתך פרים מעדרותיך עתודים:
11 כי־לי כל־חיתו־יער בהמות בהרי־אלף:
12 ידעתי כל־עוף־הרים וזיז שדי עמדי: אם־
13 ארעב לא־אמר לך כי־לי תבל ומלואה:
14 האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה:
15 זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך:
16 וקרא־אלי ביום צרה אחלצך ותכבדני:
17 ולרשע אמר אלהים מה־לך לספר חקי ותשא
18 בריתי עלי־פיך: ואתה שנאת מוסר ותשלך
19 דברי אחריך: אם־ראית גנב ותרץ עמו
20 וחלקך עם־מנאפים יהבך: פיך שלחת ברעה
21 ולשונך תצמיד מרמה: תשב באחיך תדבר
22 בבן־אמך תתן דפי: אלה עשית והחשתי
23 דמיתי היות אהיה כמוך אוכיחך והערכה
24 לעיניך: בינו־נא זאת שכחי אלוה פן־אטרף
25 ואין מציל: זבח תודה יכבדני ושם דרך
26 אראנו בישע אלהים:

ספרות: תהלים. (תהלים נ"א)

1 למנצח מזמור לדוד: בבוא אליו נתן הנביא
2 כאשר־בא אל־בת־שבע: חנני אלהים כחסדך
3 כרב רחמיך מחה פשעי: הרבה כבסני מעוני
4 ומחטאתי טהרני: כי־פשעי אני אדע וחטאתי
5 נגדי תמיד: לך לבדך חטאתי והרע בעיניך
6 עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך:
7 הן־בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי: הן־
8 אמת חפצת בטוחות ובסתם חכמה תודיעני:
9 תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין:
10 תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית:
11 הסתר פניך מחטאי ומחה כל־עונותי: לב
12 טהור ברא־לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי:
13 אל־תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל־תקח
14 ממני: השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה
15 תסמכני: אלמדה פשעים דרכיך וחטאים
16 אליך ישובו: הצילני מדמים אלהים אלהי
17 תשועתי תרנן לשוני צדקתך: אדני שפתי
18 תפתח ופי יגיד תהלתך: כי לא־תחפץ זבח
19 ואתנה עולה לא תרצה: זבחי אלהים רוח
20 נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה:
21 היטיבה ברצונך את־ציון תבנה חומות
22 ירושלם: אז תחפץ זבחי־צדק עולה וכליל
23 אז יעלו על־מזבחך פרים:

ספרות: תהלים. (תהלים נ"ב)

1 למנצח משכיל לדוד: בבוא דואג האדומי
2 ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד בית אחימלך:
3 מה־תתהלל ברעה הגבור חסד־אל כל־היום:
4 הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה:
5 אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה: אהבת
6 כל־דברי בלע לשון רמיה: גם־אל יתצך לנצח
7 יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה:
8 וראו צדיקים ויראו ועליו יצחקו ויאמרו:
9 הן־האיש לא־ישם אלהים מעזו ויבטח ברוב
10 עשרו יתעז במותו: ואני כזית רענן בבית
11 אלהים בטחתי בחסד־אלהים עולם ועד:
12 אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי־טוב
13 נגד חסידיך:

ספרות: תהלים. (תהלים נ"ג)

1 למנצח על־מחלת משכיל לדוד: אמר נבל
2 בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עול אין
3 עושה־טוב: אלהים משמים השקיף על־בני־
4 אדם לראות היש משכיל דרש את־אלהים:
5 הכל סג יחדו נאלחו אין עושה־טוב אין גם־
6 אחד: הלא ידעו כל־פעלי־און אכלי עמי אכלו
7 לחם אלהים לא קראו: שם פחדו פחד אין
8 פחד כי אלהים פזר עצמות חנה לך הבישות
9 כי אלהים מאסם: מי־יתן מציון ישועות
10 ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב
11 ישמח ישראל:

ספרות: תהלים. (תהלים נ"ד)

1 למנצח בנגינות משכיל לדוד: בבוא הזיפים
2 ויאמרו אל־שאול הלא דוד מסתתר עמנו:
3 אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני:
4 אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי־פי: כי
5 זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו
6 אלהים לנגדם סלה: הנה אלהים עזר לי אדני
7 בסמכי נפשי: השיב הרע לשוררי בצמיתך
8 הכחידם: בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה
9 כי טוב: כי מכל־צרה הצילני ובאויבי ראתה
10 עיני:

ספרות: תהלים. (תהלים נ"ה)

1 למנצח בנגינות משכיל לדוד: האזינה אלהים
2 תפלתי ואל־תתעלם מתחנתי: הקשיבה לי
3 ועני אריד בשיחי והמיתי: מקול אויב מפני
4 עקת רשע כי־יטו עלי און ובזעם יתנרמו־בי:
5 לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי:
6 יראה ורעדה תבאני ותכסני פלצות: ואמר
7 מי־יתן־לי אברה כיונה אעופה ואשכנה:
8 הנה־אז נדדתי מרחיק ואלין במדבר סלה:
9 אחישה פלטי־לי מרוח סערה מסופה: בלעם
10 אדני פלג לשונם כי־ראיתי חמס ומדון בעיר:
11 יומם ולילה יסבבוה על־חומותיה ואון ועמל
12 בקרבה: והות בקרבה ולא־ימש מרחובה
13 תוכה ומרמה: כי לא־איב חרפני ואוכלה
14 לא־שנאי עלי הגדיל ונסתרתי ממנו: ואתה
15 אנוש כערכי אלופי ומיודעי: אשר יחד נמתיק
16 סוד בבית אלהים נהלך בקרב: יבוא־שואה
17 עליהם חיים ירדו שאולה כי־רעות במגוריהם
18 בקרבם: אני אל־אלהים אקרא ויהוה יושיעני:
19 ערב־ובקר וצהרים אשיחה והמה ואשוע
20 ויקשב קולי: פדה בשלום נפשי מקרב־לי כי
21 ברבים היו עמדי: ישמע אל ויענם וישב קדם
22 סלה אשר אין־למו חלופות ולא יראו אלהים:
23 שלח ידיו בשלמיו חלל ברית: חלקו חמאת
24 פיו וקרב לבו רככו דבריו מני־שמן והמה
25 פתחות: השלך על־יהוה יהבך והוא יכלכלך
26 לא־יתן לעולם מוט לצדיק: ואתה אלהים
27 תורדם לבאר־שחת אנשי דמים ומרמה לא
28 יחצו ימיהם ואני אבטח־בך:

ספרות: תהלים. (תהלים נ"ו)

1 למנצח על־יונת אלם רחקים לדוד מכתם
2 בתפש אותם פלשתים בגת: חנני אלהים כי
3 שאפני אנוש כל־היום לחם ילחצני: שאפו
4 שוררי כל־היום כי רבים לחמים לי מרום:
5 יום אירא אני אליך אבטח: באלהים אהלל
6 דברו בכל־היום עלי כל־מחשבותם לרעה:
7 יגורו יצפנו הם עקבי ישמרו כאשר קוו
8 נפשי: על־אין מפלט תמלטם באף עמים
9 הורד אלהים: נדי ספרתה אתה שימה דמעתי
10 בנאדך הלא בספרתך: אז יסגו אויבי אחור
11 ביום אקרא זה ידעתי כי אלהים לי: באלהים
12 אהלל דבר ביהוה אהלל דבר: באלהים בטחתי
13 לא אירא מה־יעשה בשר: עלי אלהים נדריך
14 אשלם תודות לך: כי חלצת נפשי ממות הלא
15 רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור
16 החיים:

ספרות: תהלים. (תהלים נ"ז)

1 למנצח אל־תשחת לדוד מכתם בברחו מפני
2 שאול במערה: חנני אלהים חנני כי־בך חסתה
3 נפשי ובצל כנפיך אחסה עד־יעבר הוות:
4 אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי: ישלח
5 משמים ויושיעני חרף שאי צרי סלה ישלח
6 אלהים חסדו ואמתו: נפשי בתוך לבאים
7 אשכבה להמים בני־אדם שנים חניתים וחצים
8 ולשונם חרב חדה: רומה על־השמים אלהים
9 על־כל־הארץ כבודך: רשת הכינו לפעמי
10 כפפה נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה
11 סלה: נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה
12 ואזמרה: עורה כבודי עורה הנבל וכנור
13 אעירה שחר: אודך בעמים אדני אזמרך
14 בלאמים: כי־גדול עד־שמים חסדך ועד־שחקים
15 אמתך: רומה על־השמים אלהים על־כל־הארץ
16 כבודך:

ספרות: תהלים. (תהלים נ"ח)

1 למנצח אל־תשחת לדוד מכתם: האמנם אלם
2 צדק דברו מישרים בני־אדם תשפטון: אף
3 בלב עולות תפעלון חמס ידיכם תפלסון
4 בארץ: זרו רשעים מרחם תעו מבטן דברי
5 כזב: חמתם כדמות חמת נחש כמו־פתן חרש
6 אטם אזנו: אשר לא ישמע לקול מלחשים
7 חובר חבר: אלהים הרס שניהם בפיהם מלתעות
8 כפירים יהוה נתץ: יתמסו כמו־מים ילכו
9 לטרוף ידרך חציו יהיו כמו־יתלושו: כמו־
10 שבלול תמס יהלך נפל־אשת בל־חזו שמש:
11 בטרם יבינו סירתיכם אתד כחי כן בסערה
12 ישאנו חי כחרי: ישמח צדיק כי־חזה פרעו
13 יגרץ בדם רשע: ויאמר אדם אך־יש פרי
14 לצדיק אך־יש אלהים שפטים בארץ:

ספרות: תהלים. (תהלים נ"ט)

1 למנצח אל־תשחת לדוד מכתם בשלח שאול
2 וישמרו את־הבית להמיתו: הצילני מאויבי
3 אלהי משגבי מקמי תפלטני: הצילני מפעלי
4 און ומאנשי דמים הושיעני: כי הנה ארבו
5 לנפשי יגורו עלי עזים לא־פשעי ולא־חטאתי
6 יהוה: בלי־עון ירוצון ויכונון עורה לקראתי
7 וראה: ואתה יהוה אלהי־צבאות אלהי ישראל
8 הקיצה לפקד כל־הגוים אל־תחן כל־בגדי־און
9 סלה: ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר:
10 הנה־יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי
11 מי שמע: ואתה יהוה תשחק־למו תלעג לכל־
12 גוים: עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי:
13 אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשורי:
14 אל־תהרגם פן־ישכחו עמי הניעמו בחילך
15 והורידמו מגננו אדני: חטאת פימו דבר
16 שפתימו ויילכדו בגאונם ומאלה ומכזב
17 יספרו: כלה בחמה כלה ואינמו ויידעו כי
18 אלהים מושל ביעקב לאפסי הארץ סלה:
19 ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר:
20 המה ינועון לאכל אם־לא ישבעו וילינו:
21 ואני אשיר עזך ארנן לבקר חסדך כי־היית
22 משגב לי ומנוס ביום צרתי: עזי אליך אזמרה
23 כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

ספרות: תהלים. (תהלים ס')

1 למנצח על־שושן עדות מכתם לדוד ללמד:
2 בהצותו את־ארם נהרים ואת־ארם צובה
3 וישב יואב ויך את־אדום בגיא־מלח שנים־
4 עשר אלף: אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת
5 הסרת לנו: הרגזת ארץ פצתה רפה שבריה כי
6 מטה: הראית עמך קשה השקיתנו יין תרעלה:
7 נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה:
8 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני:
9 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם
10 ועמק סכות אמדד: לי גלעד ולי מנשה ואפרים
11 מעוז ראשי יהודה מחקקי: מואב סיר רחצי
12 על־אדום אשליך נעלי התרועעי עלי פלשת:
13 מי יובלני עיר מצור מי נחה עד־אדום:
14 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים
15 בצבאותינו: הבה־לנו עזרת מצר ושוא תשועת
16 אדם: באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו:

ספרות: תהלים. (תהלים ס"א)

1 למנצח בנגינת לדוד: שמעה אלהים רנתי
2 הקשיבה תפלתי: מקצה הארץ אליך אקרא
3 בעטף לבבי בצור ירוממני תנחני: כי־היית
4 מחסה לי מגדל־עז מפני אויב: אגורה באהלך
5 עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה: כי־אתה
6 אלהים שמעת לנדרי נתתה ירשת יראי שמך:
7 ימים על־ימי־מלך תוסיף שנותיו כמו־דר
8 ודר: ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן
9 יצרהו: כן אזמרה שמך עד־לשלם נדרי יום
10 ביום:

ספרות: תהלים. (תהלים ס"ב)

1 אך־אל דומיה נפשי מאתו ישועתי: אך־הוא
2 צורי וישועתי משגבי לא־אמוט: עד־אנה
3 תהותתון על־איש תרצחו כלכם כקיר נטוי
4 גדר הדחויה: אך משאתו יעצו לדחות יהבו
5 בכזב פיהם בקרבם יברכו סלה: אך לאלהים
6 דומי נפשי כי מאתו תקותי: אך־הוא צורי
7 וישועתי משגבי לא־אמוט: על־אלהים ישועתי
8 וכבודי צור עזי מחסי־בו: בטחו בכל־עת
9 עם שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסה־לנו
10 סלה: אך הבל בני־אדם כזב בני־איש במאזנים
11 לעלות המה מהבל יחדו: אל־תבטחו בעשק
12 ובגזל אל־תהבלו חיל לב אל־תשיתו: אחת
13 דבר אלהים שתים זו שמעתי כי־עז לאלהים:
14 ולך אדני חסד כי־אתה תשלם לאיש כמעשהו:

ספרות: תהלים. (תהלים ס"ג)

1 מזמור ל

לא אמנע טוב מהלכים בתמתם:
ב יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך:
ג יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

תהלים: קכא. (מזמור.)

א שיר למעלות אשא עיני אל ההרים
ב מאין יבא עזרי: עזרי מעם יהוה
ג עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך
ד אל ינום שומרך: הנה לא ינום ולא יישן
ה שומר ישראל: יהוה שומרך יהוה צלך
ו על יד ימינך: יומם השמש לא יככה
ז וירח בלילה: יהוה ישמרך מכל רע
ח ישמר את נפשך: יהוה ישמר צאתך ובואך
מעתה ועד עולם:

תהלים: קכב.

א שיר למעלות לדוד שמחתי באמרים לי
ב בית יהוה נלך: עמדות היו רגלינו
ג בשעריך ירושלם: ירושלם הבנויה כעיר
ד שחברה לה יחדו: ושם עלו שבטים שבטי יה
ה עדות לישראל להודות לשם יהוה:
ו כי שם ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד:
ז שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך:
ח יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך:
ט למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך:
י למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:

תהלים: קכח. (שיר.)

א אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו:
ב יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך:
ג אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים
ד סביב לשלחנך: הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה:
ה יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך:
ו וראה בנים לבניך שלום על ישראל:

תהלים: קלא.

א יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא אלכה בגדלות
ב ובנפלאות ממני: אם לא שויתי ודוממתי נפשי
ג כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי: יחל ישראל אל יהוה
ד מעתה ועד עולם:

תהלים: קלב. (שיר.)

א זכר יהוה לדוד את כל ענותו:
ב אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב:
ג אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי:
ד אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה:
ה עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב:
ו הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער:
ז נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו:
ח קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך:
ט כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו:
י בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך:
יא נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך
יב אשית לכסא לך: אם ישמרו בניך בריתי ועדותי זו
יג אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך:
יד כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו:
טו זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה:
טז צידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם:
יז וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו:
יח שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי:
יט אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו:

תהלים: קלג. (שיר.)

א הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד:
ב כשמן על הראש יורד על הזקן זקן אהרן
ג שיורד על פי מדותיו: כטל חרמון שיורד על הרי ציון
ד כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם:

תהלים: קלד. (שיר.)

א הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים
ב בבית יהוה בלילות: שאו ידיכם קדש וברכו את יהוה:
ג יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ:

תהלים: קלה.

א הללויה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה:
ב שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו:
ג הללויה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים:
ד כי יעקב בחר לו יה לישראל לסגלתו:
ה כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים:
ו כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים בארץ בימים וכל
ז תהומות: מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר
ח עשה מוציא רוח מאוצרותיו: אשר הכה בכורי מצרים
ט מאדם עד בהמה: שלח אתות ומופתים בתוכך מצרים
י בפרעה ובכל עבדיו: אשר הכה גוים רבים והרג
יא מלכים עצומים: לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך
יב הבשן ולכל ממלכות כנען: ונתן ארצם נחלה נחלה
יג לישראל עמו: יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר
יד ודר: כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם:
טו עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם:
טז פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
יז אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם:
יח כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם:
יט בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה:
כ בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה:
כא ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללויה:

תהלים: קלו.

א הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
ב הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו:
ג הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו:
ד לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו:
ה לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו:
ו לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו:
ז לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו:
ח את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו:
ט את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו:
י למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו:
יא ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו:
יב ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו:
יג לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו:
יד והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו:
טו ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו:
טז למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו:
יז למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו:
יח ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו:
יט לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו:
כ ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו:
כא ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו:
כב נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו:
כג שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו:
כד ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו:
כה נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו:
כו הודו לאל השמים כי לעולם חסדו:

תהלים: קלז.

א על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
ב על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו:
ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותולנינו שמחה
ד שירו לנו משיר ציון: איך נשיר את שיר יהוה על
ה אדמת נכר: אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני:
ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה
ז את ירושלם על ראש שמחתי: זכר יהוה לבני אדום
ח את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה:
ט בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך
י שגמלת לנו: אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

תהלים: קלח. (לדוד.)

א אודך בכל לבב נגד אלהים אזמרך:
ב אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך
ג ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך: ביום
ד קראתי ותענני תרהבני בנפשי עז: יודוך יהוה כל
ה מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך: וישירו בדרכי יהוה
ו כי גדול כבוד יהוה: כי רם יהוה ושפל יראה
ז וגבה מרחוק יידע: אם אלך בקרב צרה תחיני על
ח אף אויבי ידי תשלח וימינך תושיעני: יהוה יגמר
ט בעדי יהוה חסדך מעשי ידיך אל תרף:

תהלים: קלט. (למנצח לדוד מזמור.)

א יהוה חקרתני ותדע: אתה ידעת שבתי וקומי בנת
ב לרעי מרחוק: ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה:
ג כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה אחרון
ד וקדם צרתני ותשת עלי כפכה: דעת מפלאה ממני
ה נשגבה לא אוכל לה: אנה אלך מרוחך ואנה מפניך
ו אברח: אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך:
ז אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים: גם שם ידך
ח תנחני ותאחזני ימינך: ואמר אך חשך ישופני ולילה
ט אור בעדני: גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר
י כחשיכה כאורה: כי אתה קנית כליותי תסכני בבטן
יא אמי: אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך
יב ונפשי ידעת מאד: לא נכחד עצמי ממך אשר עשיתי
יג בסתר רקמתי בתחתיות ארץ: גלמי ראו עיניך
יד ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולו אחד בהם:
טו ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם: אספרם
טז מחול ירבון מספרם עודי ער ועודי עמך: אם תקטל
יז אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני: אשר יאמרוך
יח למזמה נשוא לשוא עריך: הלא משנאיך יהוה אשנא
יט ובתקוממיך אתקוטט: תכלית שנאה שנאתים לאויבים
כ היו לי: חקרני אלוה ודע לבבי בחנני ודע שרעפי:
כא וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם:

תהלים: קמ. (למנצח מזמור.)

א חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני:
ב אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות:
ג שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו
ד סלה: שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני
ה אשר חשבו לדחות פעמי: טמנו גאים פח לי וחבלים
ו פרשו רשת לידי מעגל שתו לי סלה: אמרתי ליהוה
ז אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני: יהוה אדני עז
ח ישעי סכתה לראשי ביום נשק: אל תתן יהוה מאויי
ט רשע זמתו אל תפק ירומו סלה: ראש מסבי עמל
י שפתימו יכסמו: ישפך עליהם גחלים באש יפלם
יא במהמרות בל יקומו: איש לשון בל יכון רע איש
יב חמס יצוד למדחפות: ידעתי כי יעשה יהוה דין
יג עני משפט לדלים: אך צדיקים יודו לשמך ישבו
יד ישרים את פניך:

תהלים: קמא. (מזמור לדוד.)

א יהוה קראתיך חושה לי האזינה לקולי בקראי לך:
ב תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב:
ג שיתה יהוה שמרה לפי נצר על דלתות שפתי:
ד אל תט לבי לדבר רע להתעולל עללות באנשי
ה און ולא אכל במנעמיהם: יכני צדיק חסד ויוכיחני
ו שמן ראש אל ינבל ראשי כי עוד תפלתי ברעותיהם:
ז נבלעו בידי סלעי שפטיהם וישמעו אמרי כי נעמו:
ח כפלח אדמה בקרע בארץ פזרו לפי שאול עצמותינו:
ט כי אליך יהוה אדני בך חסיתי אל תערר נפשי:
י שמרני מידי פח יקשו לי ומוקשות פעלי און:
יא יפלו ברשתיו רשעים יחד אנכי עד אשר אמלט:

תהלים: קמב. (משכיל לדוד.)

א בהיותו במערה תפלה: קולי אל יהוה אזעק קולי
ב אל יהוה אתחנן: אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו
ג אגיד: בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח
ד זו אהלך טמנו פח לי: הבט ימין וראה ואין לי
ה מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: זעקתי
ו אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים:
ז הקשיבה אל רנתי כי דללתי מאד הצילני מרדפי
ח כי אמצו ממני: הוציאה ממסגר נפשי להודות את
ט שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי:

תהלים: קמג. (מזמור לדוד.)

א יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני באמונתך
ב ענני בצדקתך: ואל תבא במשפט את עבדך כי לא
ג יצדק לפניך כל חי: כי רדף אויב נפשי דכא בארץ
ד חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולם: ותתעטף עלי
ה רוחי בקרבי יתמם לבבי: זכרתי ימים מקדם הגיתי
ו בכל פעלך במעשה ידיך אשורר: פרשתי ידי אליך
ז נפשי כארץ עיפה לך סלה: מהר ענני יהוה כלתה
ח רוחי אל תסתר פניך ואמשלה יורדי בור: השמיעני
ט בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי
י אליך נשאתי נפשי: הצילני מאויבי יהוה אליך כסתי:
יא למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טובה
יב תנחני בארץ מישור: למען שמך יהוה תחיני בצדקתך
יג תוציא מצרה נפשי: ובחסדך תצמית אויבי ואבדת
יד כל צוררי נפשי כי אני עבדך:

תהלים: קמד. (לדוד.)

א ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה:
ב חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי
ג דובר עמים תחתי: יהוה מה אדם ותדעהו בן אנוש
ד ותחשבהו: אדם להבל דמה ימיו כצל עובר:
ה יהוה הט שמיך וירד גע בהרים ויעשנו:
ו רעם וזרם חציהם ושלחם ויהמם: שלח ידיך ממרום
ז פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר: אשר פיהם
ח דבר שוא וימינם ימין שקר: אלהים שיר חדש אשירה
ט לך בנבל עשור אזמר לך: הנתן תשועה למלכים
י דוד עבדו המציל את חרב רעה: פצני והצילני מיד
יא בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר:
יב אשר בניהם כנטעים גדלים בנעוריהם בנותיהם
יג כזוית מחטבות תבנית היכל: מזנינו מלאים מפיקים
יד מצאן אלפים ברבבות בחוצותינו: אלופינו מסבלים
טו אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותינו: אשרי
טז העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו:

תהלים: קמה. (תהלה לדוד.)

א ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד:
ב בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד:
ג גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר:
ד דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו:
ה הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה:
ו ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה:
ז זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו:
ח חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדול חסד:
ט טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו:
י יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה:
יא כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו:
יב להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו:
יג מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודר:
יד סומך יהוה לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים:
טו עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם
טז בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון:
יז צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו:
יח קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת:
יט רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
כ שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד:
כא תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
לעולם ועד:

תהלים: קמו.

א הללויה הללי נפשי את יהוה:
ב אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי:
ג אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה:
ד תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנותיו:
ה אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו:
ו עושה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר
ז אמת לעולם: עושה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים
ח יהוה מתיר אסורים: יהוה פקח עורים יהוה זקף
ט כפופים יהוה אהב צדיקים: יהוה שמר את גרים
י יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות: ימלך יהוה
יא לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

תהלים: קמז.

א הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה:
ב בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס: הרופא
ג לשבורי לב ומחבש לעצבותם: מונה מספר לכוכבים
ד לכלם שמות יקרא: גדול אדנינו ורב כח לתבונתו
ה אין מספר: מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עדי
ו ארץ: עננו לקדם יהוה זמרו לאלהינו במכסה
ז לשמים ארצו: המכין להרים בעבו נזר ומטר לארץ
ח מוציא הצמיח הרים: נותן לבהמה לחמה לבני ערב
ט אשר יקראו: לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי
י האיש ירצה: רוצה יהוה את יראיו את המיחלים
יא לחסדו: שבחי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון:
יב כי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך: השם
יג גבולך שלום חלב חטים ישביעך: השלח אמרתו
יד ארץ עד מהרה ירוץ דברו: נותן שלג כצמר כפור
טו כאפר יפזר: משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי
טז יעמוד: ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים:
יז מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: לא עשה
יח כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה:

תהלים: קמח.

א הללויה הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים:
ב הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו:
ג הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור:
ד הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים:
ה יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו:
ו ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור:
ז הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהומות:
ח אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו:
ט ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים:
י החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף:
יא מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ:
יב בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים:
יג יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על
יד ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו
טו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

תהלים: קמט.

א הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים:
ב ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם:
ג יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו:
ד כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה:
ה יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם:
ו רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם:
ז לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים:
ח לאסר מלכיהם בזקים וכבדיהם בכבלי ברזל:
ט לעשות בהם משפט כתוב הדר היא לכל חסידיו
י הללויה:

תהלים: קנ.

א הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו:
ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב קדש גדלו:
ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור:
ד הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב:
ה הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

صلاة ٤٠

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ: صَلَاةً
تَامَّةً زَاكِيَةً تُبَلِّغُهُ بِهَا رِضْوَانَكَ وَأَعْلَى
جِنَانِكَ. وَارْعَ مَنْ رَعَى حُرْمَةَ الْإِسْلَامِ
وَالْمُؤْمِنِينَ حَقَّ رِعَايَتِهِ. وَاكْفُفْ يَدَ
الْعَادِي عَنْ بَيْضَةِ الدِّينِ وَحَوْزَتِهِ. وَاقْمَعْ
مَنْ هَمَّ بِالْكَيْدِ لِمَنْ حَنَفَ إِلَى سُنَّتِهِ
وَاقْتَدَى بِأَئِمَّةِ الْهُدَى مِنْ عِتْرَتِهِ. وَاجْعَلْ
مَا أَفَاءَ عَلَيْنَا مِنْ فَيْئِهِ قُوَّةً لِمَنْ
جَاهَدَ فِي طَاعَتِكَ بِجِهَادِ عَدُوِّهِ وَعَدُوِّنَا
حَتَّى يَكُونَ دِينُكَ الْأَعْلَى وَحِزْبُكَ
الْمُفْلِحِينَ الْأَسْنَى. وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ
يَسْتَنُّ بِسُنَّتِهِ وَيَقْتَدِي بِهَدْيِهِ وَيَحْشَرُ
فِي زُمْرَتِهِ وَيَرِدُ حَوْضَهُ وَيَسْقَى بِكَأْسِهِ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

صلاته على أهل الثغور ٤١

اللَّهُمَّ وَالثُّغُورُ الَّتِي قَدْ اسْتَلَبَ الْكُفْرُ
عَلَى أَكْثَرِ أَهْلِهَا، وَاسْتَبَدَّ الْعَدُوُّ بِأَكْثَرِ
أَمْرِهَا، وَاسْتَوْلَى الْبَغْيُ عَلَى أَكْثَرِ
أَهْل

ויאמר הבו לי׃* ויאמר אליה מה לי עשות הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר לא יש לשפחתך כל־דבר כי אם־אסוך שמן׃ 18 ויאמר לכי שאלי לך כלים מן־החוץ מאת כל־שכניך כלים רקים אל־תמעיטי׃ 19 ובאת ובניך בעדך וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת אל־כל־הכלים האלה והמלא תסיעי׃ 20 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המה מגישים אליה והיא מיצקת׃ 21 ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל־בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן׃ 22 ותבוא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את־השמן ושלמי את־נשיך ואת־בניך תחיי בנותר׃ 23 ויהי היום ויעבר אלישע אל־שונם ושם אשה גדולה ותחזק־בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל־לחם׃ 24 ותאמר אל־אישה הנה־נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד׃ 25 נעשה־נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה׃ 26 ויהי יום והוא בא שמה ויסר אל־העלית וישכב׃ 27 ויאמר אל־גחזי נערו קרא אל־השונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו׃ 28 ויאמר אליו אמר־נא אליה הנך חרדת עלינו כל־החרדה הזאת מה לעשות לך הנדבר לך למלך או לשר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת׃ 29 ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן׃ 30 ויאמר קרא־לה ויקרא לה ותעמד בפתח׃ 31 ויאמר אליה למועד הזה כעת חיה את־בן ותאמר אל־תאדני איש האלהים אל־תכזב בשפחתך׃ 32 ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע׃ 33 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל־אביו אל־הקצרים׃ 34 ויאמר אל־אביו כאבי כאבי לראשי והנער אמר אל־האב שאהו׃ 35 ויאמר אל־נערו שא אל־אמו׃ ויקחהו ויבא אליה ותשב על־ברכיה עד־הצהרים וימת׃ 36 ותעל ותשכב על־מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא׃ 37 ותקרא אל־אישה ותאמר שלחי־נא לי אחד מן־הנערים ואחת האתנות וארוצה עד־איש האלהים ואשובה׃ 38 ויאמר מדוע את הלכת היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום׃

פרק ה׳.

1 ונעמן שר־צבא מלך־ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי־בו נתן יהוה תשועה לארם וגבור־חיל היה למצרע׃ 2 וארם יצאו גדודים ויחלקו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן׃ 3 ותאמר אל־גברתה לו אדני נגד־הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו ממצרעתו׃ 4 ויבא איש ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל׃ 5 ויאמר מלך־ארם לך בא ואשלחה ספר אל־מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת אלפים כסף וששת אלפי זהב ועשרת חלפי מחלצות׃ 6 ויביא את־הספר אל־מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את־נעמן עבדי ואספתו ממצרעתו׃ 7 ויהי כקרא מלך־ישראל את־הספר ויקרע בגדיו ויאמר הכאלהים אני להמית ולהחיות כי־זה שלח אלי לאסף איש ממצרעתו כי־אך דעו־נא וראו כי־מתאנה הוא לי׃ 8 ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי־קרע מלך־ישראל את־בגדיו וישלח אל־המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא־נא אלי ויידע כי־יש נביא בישראל׃ 9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח־בית אלישע׃ 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע־פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר׃ 11 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ונקרא בשם־יהוה אלהיו והניף ידו על־המקום ורפא את־המצרע׃ 12 הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל־מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃ 13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי־אמר אליך רחץ וטהר׃ 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער טהור׃ 15 וישב אל־איש האלהים הוא וכל־מחניו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה־נא ידעתי כי אין אלהים בכל־הארץ כי אם־בישראל ועתה קח־נא ברכה מאת עבדך׃ 16 ויאמר חי־יהוה אשר עמדתי לפניו אם־אקח ויפצר־בו לקחת ויסרב׃ 17 ויאמר נעמן ואם־לא לתן־נא לעבדך משא צמד־פרדים אדמה כי לא־יעשה עוד עבדך עלה ומזבח לאלהים אחרים כי אם־ליהוה׃ 18 לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית־רמון להשתחות שם והוא נשען על־ידי ואשתחוה בבית־רמון בהשתחותי בבית־רמון יסלח־נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃ 19 ויאמר אליו לך לשלום ויסע מאתו כברת־ארץ׃ 20 ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את־נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא לפנים חי־יהוה כי אם־רצתי אחריו ולקחתי ממנו מאומה׃ 21 ותרדף גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל־המרכבה לקראתו ויאמר השלום׃ 22 ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה באו אלי משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן־נא להם ככר־כסף ושתי חלפי מחלצות׃ 23 ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפצר־בו ויצר ככרי־כסף בשתי חרטים ושתי חלפי מחלצות ויתן על־שני נעריו וישאו לפניו׃ 24 ויבא אל־העפל ויקח מידם ויניחם בבית וישלח את־האנשים וילכו׃ 25 והוא בא ויעמד אל־אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא־הלך עבדך אנה ואנה׃ 26 ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מרכבתו לקראתך הלקח את־הכסף ולקחת בגדים וזתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות׃ 27 וצרעת נעמן תדבק־בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג׃

פרק ו׳.

1 ויאמרו בני־הנביאים אל־אלישע הנה־נא המקום אשר־אנחנו ישבים שם לפניך צר־הוא לנו׃ 2 נלכה־נא עד־הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה־שם מקום לנו לשבת שם ויאמר לכו׃ 3 ויאמר האחד הואל־נא ובא עם־עבדיך ואמר ואנכי אלך׃ 4 ויהי הוא הולך אתם ויבאו הירדנה ויגזרו את־העצים׃ 5 והנה בהפלו את־הקורה ויפל ברזל הגרזן במים ויזעק ויאמר אהה אדני והוא חסר היה׃ 6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את־המקום ויחתך עץ וישלך שמה ויצף הברזל׃ 7 ויאמר שא־לך ויושט ידו ויקחהו׃ 8 ומלך־ארם נלחם בישראל ויועץ אל־עבדיו לאמר אל־מקום פלני תחנתי׃ 9 וישלח איש האלהים אל־מלך ישראל לאמר השמר אל־תעבר את־המקום הזה כי־שמה ארם נחתים׃ 10 וישלח מלך־ישראל אל־המקום אשר־אמר לו איש האלהים והזהירו אתו והתאפק שם לא פעם ולא פעמים׃ 11 ויסער לב־מלך־ארם על־הדבר הזה ויקרא אל־עבדיו ויאמר אלהם הלא תגידו לי אשר־לנו מי־מאתנו אל־מלך ישראל׃ 12 ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך־ישראל את־הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך׃ 13 ויאמר לכו וראו אי־שם והשלחה ואקחהו ויגד־לו לאמר הנה בדתן׃ 14 וישלח־שם סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על־העיר׃ 15 וישכם משרת איש־האלהים לצאת בבקר ויצא והנה־חיל סובב את־העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה׃ 16 ויאמר אל־תירא כי־רבים אשר אתנו מאשר אתם׃ 17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח־נא את־עיניו ויפקח יהוה את־עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע׃ 18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל־יהוה ויאמר הך־נא את־הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע׃ 19 ויאמר אלהם אלישע לא־זה הדרך ולא־זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל־האיש אשר־אתם מבקשים ויולך אתם שמרון׃ 20 ויהי כבואם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את־עיני האלה וייפקחו את־עיניהם וירא והנה בתוך שמרון׃ 21 ויאמר מלך־ישראל אל־אלישע כראותו אבי המכם אבי המכם׃ 22 ויאמר לא תכה הכית שבים בחרבך ובקשתך אתה אתה תכה ולחמת לפניהם וישבו אל־אדניהם׃ 23 ויכן להם מכה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל־אדניהם ולא־יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל׃ 24 ויהי אחרי־כן ויקבץ בן־הדד מלך־ארם את־כל־מחנהו ויעל ויצר על־שמרון׃ 25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד־היות ראש חמור בשמנים שקלים וקב חרי־יונים בחמשת שקלי־כסף׃ 26 ויהי עבר מלך־ישראל על־החומה ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני המלך׃ 27 ויאמר לא יושיעך יהוה מאין אוליע לך המגרן ומן־היקב׃ 28 ויאמר אליה המלך מה־לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את־בנך ונאכלהו היום ואת־בני נאכל מחר׃ 29 ונבשל את־בני ונאכלהו ואמר אליה ביום המחר תני את־בנך ונאכלהו ותחבא את־בנה׃ 30 ויהי כשמע המלך את־דברי האשה ויקרע בגדיו והוא עבר על־החומה וירא העם והנה־שק על־בשרו מבית׃ 31 ויאמר אשר יעשה־לי אלהים וכה יוסיף כי־עמד ראש אלישע בן־שפט עליו היום׃ 32 ואלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר־הוא משלח אליו ויאמר אל־הזקנים הראיתם כי־שלח בן־המרצח הזה לכרות את־ראשי ראו בבוא המלאך סגרו את־הדלת ולחצתם אתו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו׃ 33 עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו והוא אמר הן־זאת מעם יהוה מה־אקוה ליהוה עוד׃

פרק ז׳.

1 ויאמר אלישע שמעו דבר־יהוה כה־אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל בשער שמרון׃ 2 וישלש השלישי על־אשר־יד המלך הנשען עליו ויען איש האלהים ויאמר אל־איש האלהים לאמר הנה יהוה עשה ארבות במרום הייתכן הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל׃ 3 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל־רעהו מה־אנחנו ישבים פה עד־מתנו׃ 4 אם־אמרנו נבוא העירה והרעב בעיר ומתנו שם ואם־ישבנו פה ומתנו וגם־עתה לכו ונפלה אל־מחנה ארם אם־יחיונו נחיה ואם־ימתנו ומתנו׃ 5 ויקמו בנשף לבוא אל־מחנה ארם ויבאו עד־קצה מחנה ארם והנה אין־שם איש׃ 6 ואדני השמיע את־מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול לאמר הנה שכר עלינו מלך־ישראל את־החתים ואת־מלכי מצרים לבוא עלינו׃ 7 ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את־אהליהם ואת־סוסיהם ואת־חמוריהם המחנה כאשר־הוא ויברחו אל־נפשם׃ 8 ויבאו המצרעים האלה עד־קצה המחנה ויבאו אל־אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישובו ויבאו אל־אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו׃ 9 ויאמרו איש אל־רעהו לא־כן אנחנו עשים היום הזה יום־בשורה הוא ואנחנו מחשים ואם־נחכה עד־אור הבקר ומצאנו עון הנה ועתה לכו ונבואה ונגידה בבית המלך׃ 10 ויבאו ויקראו אל־שוער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל־מחנה ארם והנה אין־שם איש וקול אדם כי אם־הסוס אסור והחמור אסור והאהלים כאשר־המה׃ 11 ויקרא השוערים ויגידו בית המלך פנימה׃ 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל־עבדיו אגידה־נא לכם את־אשר עשו לנו ארם ידעו כי־רעבים אנחנו ויצאו מן־המחנה להסתר בשדה לאמר כי־יצאו מן־העיר ונחזיקה חיים ואל־העיר נבוא׃ 13 ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו־נא חמשה מן־הסוסים הנשארים אשר־נשארו־בה הנם ככל־המון ישראל אשר־נשאר־בה הנם ככל־המון ישראל אשר־תם הנם ונשלחה ונראה׃ 14 ויקחו שני רכב־סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו׃ 15 וילכו אחריהם עד־הירדן והנה כל־הדרך מלאה בגדים וכלים אשר־השליכו ארם בחפזם וישבו המלאכים ויגידו למלך׃ 16 ויצא העם ויבזו את־מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל כדבר יהוה׃ 17 והמלך הפקיד את־השלישי על־אשר־יד הנשען עליו ויבוסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בהרדת המלך אליו׃ 18 ויהי כדבר איש האלהים אל־המלך לאמר שתי סאים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון׃ 19 וישלש השלישי על־אשר־יד המלך הנשען עליו ויען איש האלהים ויאמר אל־איש האלהים לאמר הנה יהוה עשה ארבות במרום הייתכן הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל׃ 20 ויהי־לו כן ויבוסהו העם בשער וימת׃

פרק ח׳.

1 ואלישע דבר אל־האשה אשר־החיה את־בנו לאמר קומי ולכי־את וביתך וגורי בכל־אשר תגורי כי־קרא יהוה לרעב וגם־בא על־הארץ שבע שנים׃ 2 ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים׃ 3 ויהי מקץ שבע השנים ותשב האשה משדה פלשתים ותצא לזעק אל־המלך על־ביתה ועל־שדה׃ 4 והמלך מדבר אל־גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה־נא לי את כל־הגדלות אשר־עשה אלישע׃ 5 ויהי הוא מספר למלך את־אשר החיה את־המת והנה האשה אשר־החיה את־בנה צועקת אל־המלך על־ביתה ועל־שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה־בנה אשר החיה אלישע׃ 6 וישאל המלך את־האשה ותספר לו ויתן־לה המלך סריס אחד לאמר השב את־כל־אשר־לה ואת־כל־תבואת השדה מאז הנותה את־הארץ ועד־עתה׃ 7 ואלישע בא דמשקה ובן־הדד מלך־ארם חלה ויגד־לו לאמר בא־הלם איש האלהים עד־הנה׃ 8 ויאמר המלך אל־חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את־יהוה מאתו לאמר החיה אחלה מחליי זה׃ 9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל־טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן־הדד מלך־ארם שלחני אליך לאמר החיה אחלה מחליי זה׃ 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה תחיה והראני יהוה כי־מות ימות׃ 11 וישם פניו וישם עד־בושה וישם איש האלהים בכה׃ 12 ויאמר חזאל למה אדני בוכה ויאמר כי־ידעתי את־אשר־תעשה לבני־ישראל רעתם מבצריהם תשלח ואת־בחוריהם בחרב תהרג ואת־עוליהם תרטש והרותיהם תבקע׃ 13 ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי־יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אותך מלך על־ארם׃ 14 וילך מעם אלישע ויבא אל־אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר־לי החיה תחיה׃ 15 ויהי ממחרת ויקח את־המכסה ויטבל במים ויפרש על־פניו וימת וימלך חזאל תחתיו׃ 16 ובשנת חמש ליורם בן־אחאב מלך־ישראל ויהושפט מלך־יהודה מלך יהורם בן־יהושפט מלך־יהודה׃ 17 בן־שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם׃ 18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת־אחאב היתה־לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה׃ 19 ולא־אבה יהוה להשחית את־יהודה למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל־הימים׃ 20 בימיו פשעה אדום מתחת יד־יהודה וימליכו עליהם מלך׃ 21 ויעבר יורם צעירה ואת כל־הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויך את־אדום הסובב עליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליהם׃ 22 ותפשע אדום מתחת יד־יהודה עד היום הזה אז תפשה לבנה בעת ההיא׃ 23 ויתר דברי יורם וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 24 וישכב יורם עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר דויד ויהי אחזיהו בנו תחתיו׃ 25 בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן־אחאב מלך־ישראל מלך אחזיהו בן־יהורם מלך־יהודה׃ 26 בן־עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת־עמרי מלך־ישראל׃ 27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית־אחאב הוא׃ 28 וילך עם־יורם בן־אחאב למלחמה אל־חזאל מלך־ארם ברמות גלעד וישמו ארמים את־יורם׃ 29 וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל מן־המכות אשר־הכוהו ברמה בהלחמו את־חזאל מלך־ארם ואחזיהו בן־יהורם מלך־יהודה ירד לראות את־יורם בן־אחאב ביזרעאל כי חלה הוא׃

פרק ט׳.

1 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעדה׃ 2 ובאת שמה וראית שם את־יהוא בן־יהושפט בן־נמשי ובאת והקמת אתו מתוך אחיו והבאת אתו אל־חדר פנימה׃ 3 ולקחת פך השמן וצקת על־ראשו ואמרת כה־אמר יהוה משחתיך למלך על־ישראל ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה׃ 4 וילך הנער הנער הנביא רמת גלעדה׃ 5 ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר־לי אליך שר ויאמר יהוא לאי אלינו כלנו ויאמר אל־אי שר׃ 6 ויקם ויבא הבית והוא יצק השמן על־ראשו ויאמר אליו כה־אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך על־עם־יהוה על־ישראל׃ 7 והכית את־בית אחאב אדניך ונקמתי דם־עבדי הנביאים ודם כל־עבדי יהוה מיד איזבל׃ 8 והאבד כל־בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃ 9 ונתתי את־בית אחאב כבית ירבעם בן־נבט וכבעשא בן־אחיה׃ 10 ואת־איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס׃ 11 ויהוא יצא אל־עבדי אדניו ויאמרו אליו השלום בא המשוגע הזה אליך ויאמר אלהם אתם ידעתם את־האיש ואת־שיחו׃ 12 ויאמרו שקר דבר־נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה־אמר יהוה משחתיך למלך על־ישראל׃ 13 וימהרו ויקחו איש את־בגדו וישימו תחתיו על־גבי המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא׃ 14 ויתקשר יהוא בן־יהושפט בן־נמשי על־יורם והוא שמר הוא וכל־ישראל את־רמות גלעד מפני חזאל מלך־ארם׃ 15 והמלך יורם שב להתרפא ביזרעאל מן־המכות אשר־הכוהו ארמים בהלחמו את־חזאל מלך־ארם ויאמר יהוא אם־יש נפשכם אל־תצא פליט מן־העיר ללכת להגיד ביזרעאל׃ 16 ויהוא רכב וילך יזרעאלה כי יורם שכב שם ואחזיהו מלך־יהודה ירד לראות ביורם׃ 17 והצפה עמד על־המגדל ביזרעאל וירא את־כת יהוא בבאו ויאמר כת אני רואה ויאמר יורם קח־רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום׃ 18 וילך רכב־הסוסים לקראתו ויאמר כה־אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה־לך ולשלום סב אחרי׃ 19 ויגד הצפה לאמר בא־המלאך עד־אליהם ולא־שב׃ 20 וישלח רכב־סוסים שני ויבא אליהם ולא־שב ויאמר הנה־נא כנהג יהוא בן־נמשי כי־בשגעון ינהג׃ 21 ויאמר יורם אסר רכבו ויאסר רכבו ויצא יורם מלך־ישראל ואחזיהו מלך־יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאו אתו בחלקת נבות היזרעאלי׃ 22 ויהי כראות יורם את־יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה־השלום עד־זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים׃ 23 וירם יורם ידיו וינס ויאמר אל־אחזיהו מרמה אחזיהו׃ 24 ויהוא מלא כח בקשת וירך את־יורם בין זרועתיו ויצא החץ מלבו ויכרע ברכבו׃ 25 ויאמר אל־בדקר שליש שא והשלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את־המשא הזה׃ 26 אם־לא את־דמי נבות ואת־דמי בניו ראיתי אמש נאם־יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם־יהוה ועתה שא והשלכהו בחלקה כדבר יהוה׃ 27 וירא אחזיהו מלך־יהודה ויברח דרך בית־הגן וירדף יהוא אחריו ויאמר גם־אתו הכו במרכבה בעלה־גור אשר אצל יבלעם ויברח מגדו וימת שם׃ 28 וירכבו אתו עבדיו המרכבה וישאו אתו ירושלם ויקברו אתו בקברתו עם־אבתיו בעיר דויד׃ 29 ובשנת אחת עשרה ליורם בן־אחאב מלך אחזיהו על־יהודה׃ 30 ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם פוכה עיניה ותיטב את־ראשה ותשקף בעד החלון׃ 31 ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו׃ 32 וישא פניו אל־החלון ויאמר מי־אתי מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים׃ 33 ויאמר שאוה ותשאה את־דמיה על־הקיר ועל־הסוסים ותרמסה׃ 34 ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו־נא את־הארורה הזאת וקברוה כי־בת־מלך היא׃ 35 וילכו לקברה ולא־מצאו כי־אם־הגלגלת והרגלים והכפות ידיה׃ 36 וישבו ויגידו לו ויאמר דבר־יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את־בשר איזבל׃ 37 והיתה נבלת איזבל כדמן על־פני השדה בחלקת יזרעאל אשר לא־יאמרו זאת איזבל׃

פרק י׳.

1 ולאחאב שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא ספרים ויכתוב אל־שמרון אל־שרי יזרעאל הזקנים ואל־אמנים על־בני אחאב לאמר׃ 2 ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר אתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר ונשק׃ 3 וראיתם את־הטוב ואת־הישר מבני אדניכם ושמתם על־כסא אביו ונלחמו על־בית אדניכם׃ 4 ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא־עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו׃ 5 וישלח אשר־על־הבית ואשר־על־העיר והזקנים והאמנים על־בני אחאב לאמר בני אדניכם אתם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק׃ 6 ועתה כבוא הספר הזה אליכם קחו את־ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי מחר כעת הזאת ובני המלך שבעים איש אתי בגדלי העיר המגדלים אתם׃ 7 ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את־בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את־ראשיהם בדודים וישלחו אליו ירעאלה׃ 8 ויבא המלאך ויגד־לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צבורים פתח השער עד־הבקר׃ 9 ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל־כל־העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי על־אדני ואהרגהו ומי הכה את־כל־אלה׃ 10 דעו־נא כי לא־יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על־בית אחאב ויהוה עשה אשר דבר ביד עבדו אליהו׃ 11 ויך יהוא את כל־הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל־גדוליו ומיודעיו וכהניו עד־בלתי השאיר לו שריד׃ 12 ויקם וילך ויבא שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך׃ 13 יהוא מצא את־אחי אחזיהו מלך־יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו וירדנו לשלום גבירת המלך ולשלום גבירת הגבירה׃ 14 ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים ויטבחו אתם אל־בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא־הניח איש מהם׃ 15 וילך משם ויפגע ביהונדב בן־רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר־לבבי עם־לבבך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם־יש תנה ידך ויתן ידו ויעלהו אליו המרכבה׃ 16 ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה ויושיבו במרכבתו׃ 17 ויבא שמרון ויך את כל־הנשארים לאחאב בשמרון עד־השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל־אליהו׃ 18 ויקבץ יהוא את־כל־העם ויאמר אליהם אחאב עבד את־הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה׃ 19 ועתה כל־נביאי הבעל כל־עבדיו וכל־כהניו קראו אלי איש אל־יפקד כי־זבח גדול לי לבעל כל־אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען הכרית את־עבדי הבעל׃ 20 ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו׃ 21 וישלח יהוא בכל־ישראל ויבאו כל־עבדי הבעל ולא־נשאר איש אשר לא־בא ויבאו בבית הבעל וימלא בית הבעל פה אל־פה׃ 22 ויאמר לאשר על־המלתחה הוצא לבושים לכל־עבדי הבעל ויוצא להם מלתחה׃ 23 ויבא יהוא ויהונדב בן־רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן־יש־פה אתכם מעבדי יהוה כי אם־עבדי הבעל לבדם׃ 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות והנה־לו בחוץ שמנים ויאמר יהוא לאמר אם־ימלט איש מן־האנשים אשר אני מביא בידכם נפש תחת נפשו׃ 25 ויהי כאשר כלה לעשות העלה ויאמר יהוא לרצים ולשלשים בואו הכום אל־יצא איש ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים ויבאו עד־עיר בית הבעל׃ 26 ויוציאו את־מצבות בית הבעל וישרפו׃ 27 וישברו את־מצבת הבעל וינתצו את־בית הבעל וישימהו למחראות עד־היום הזה׃ 28 וישמד יהוא את־הבעל מישראל׃ 29 רק מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל לא־סר יהוא מאחריהם את עגלי הזהב אשר בבית־אל ואשר בדן׃ 30 ויאמר יהוה אל־יהוא יען אשר־הטיבות לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על־כסא ישראל׃ 31 ויהוא לא־שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל־לבבו לא־סר מחטאות ירבעם אשר החטיא את־ישראל׃ 32 בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל־גבול ישראל׃ 33 מן־הירדן מזרחה כל־ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר־על־נחל ארנון והגלעד והבשן׃ 34 ויתר דברי יהוא וכל־אשר עשה וכל־גבורתו הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 35 וישכב יהוא עם־אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו׃ 36 והימים אשר מלך יהוא על־ישראל עשרים ושמנה שנה בשמרון׃

פרק י״א.

1 ועתליהו אם־אחזיהו ראתה כי־מת בנה ותקם ותאבד את כל־זרע המלוכה׃ 2 ותקח יהושבעת בת־יהורם אחות אחזיהו את־יואש בן־אחזיהו ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים ותתנהו ואת־מיניקתו בחדר המטות ותסתרהו מפני עתליהו ולא הומת׃ 3 והיה אתה בבית־יהוה נסתר שש שנים ועתליהו מלכת על־הארץ׃ 4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח שרי־מאות לכרי והרצים ויבא אליו הבית ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה ויראם את־בן־המלך׃ 5 ויצו אתם לאמר זה הדבר אשר תעשו שלשית מבאיכם השבתים לשמרי משמרת בית המלך׃ 6 ושלשית בשער סור ושלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את־משמרת הבית מסכה׃ 7 ושני פרצי־כם כל־יוצאי השבת ושמרו משמרת בית־יהוה אל־המלך׃ 8 וסבתם על־המלך סביב איש כליו בידו והבא אל־השדרות יומת והיו את־המלך בצאתו ובבואו׃ 9 ויעשו שרי־המאות ככל אשר־צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם־היוצאים בשבת ויבאו אל־יהוידע הכהן׃ 10 ויתן הכהן לשרי־המאות חניתות ושלטים אשר למלך דויד אשר בבית יהוה׃ 11 ויעמדו הרצים איש כליו בידו מן־הכתף הימנית של־הבית אל־הכתף השמאלית של־המזבח ושל־הבית על־המלך סביב׃ 12 ויוצא את־בן־המלך ויתן עליו את־הנזר ואת־העדות ויתנו־לו את־המלוכה וימשחו אתו ויכו־כף ויאמרו יחי המלך׃ 13 ותשמע עתליהו את־קול הרצים את־העם מרוצצים ותבא אל־העם בית יהוה׃ 14 ותרא והנה המלך עמד על־העמד כמשפט והשרים והחצצרות על־המלך וכל־עם הארץ שמח וחוצצרים ושרי המחלות על־יד־המלך ותקרע עתליהו בגדיה ותקרא קשר קשר על־בגדה׃ 15 ויצו יהוידע הכהן את־שרי המאות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאוה אל־מבית לשורות ומבאיה אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן אל־תמתוה בבית יהוה׃ 16 וישימו־לה ידים ותבא דרך מבוא סוסים בית המלך ושם הומתה׃ 17 ויכרת יהוידע הברית בינו ובין־יהוה ובין־המלך ובין־העם להיות לעם ליהוה ובין־המלך ובין־העם׃ 18 ויבאו כל־עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את־מזבחתיו ואת־צלמיו שברו היטב ואת־מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הפקדים על־בית יהוה׃ 19 ויקח את־שרי־מאות והכרי והרצים וכל־עם הארץ ויורדו את־המלך מבית יהוה וילכו דרך שער הרצים בית המלך וישב על־כסא המלכים׃ 20 וישמח כל־עם הארץ והעיר שקטה ואת־עתליהו המיתו בבית המלך׃ 21 בן־שבע שנים יואש במלכו׃

פרק י״ב.

1 בשנת שבע למלוך יהוא מלך יואש ושנים מלך בירושלם ושם אמו צבית מבאר־שבע׃ 2 ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל־ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן׃ 3 רק הבמות לא־סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ 4 ויאמר יואש אל־הכהנים כל־כסף הקדשים אשר יובא בית־יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל־כסף אשר יעלה על־לב איש להביא בית יהוה׃ 5 יקחו־להם הכהנים איש מאת מכריו והם יחזקו את־בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק׃ 6 ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש לא חזקו הכהנים את־בדק הבית׃ 7 ויקרא המלך יואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מדוע אינכם חזקים את־בדק הבית ועתה אל־תקחו כסף מאת מכריכם כי־לבדק הבית תתנוהו׃ 8 ויאבו הכהנים שאת־כסף מאת העם ולבלתי חזק את־בדק הבית׃ 9 ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח מימין בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל־הכסף המובא בית יהוה׃ 10 והיה כראותם כי־רב הכ

תהלים ٩٠:١ – ١٧

١ בְּנוֹ: אֲתָּה אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר׃
٢ בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל׃
٣ תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם׃
٤ כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃
٥ זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃
٦ בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃
٧ כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃
٨ שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לְמָאוֹר פָּנֶיךָ׃
٩ כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה׃
١٠ יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃
١١ מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃
١٢ לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃
١٣ שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתָי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ׃
١٤ שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ׃
١٥ שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃
١٦ יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם׃
١٧ וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

תהלים ٩١

١ יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃
٢ אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ׃
٣ כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃
٤ בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃
٥ לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃
٦ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃
٧ יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃
٨ רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃
٩ כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃
١٠ לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃
١١ כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ׃
١٢ עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃
١٣ עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃
١٤ כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי׃
١٥ יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃
١٦ אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃

תהלים ٩٢

١ מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃
٢ טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃
٣ לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃
٤ עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃
٥ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃
٦ מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃
٧ אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת׃
٨ בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד׃
٩ וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה׃
١٠ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
١١ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃
١٢ וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃
١٣ צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃
١٤ שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃
١٥ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃
١٦ לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ׃

תהלים ٩٣

١ יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט׃
٢ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃
٣ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃
٤ מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה׃
٥ עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים׃

תהלים ٩٤

١ אֵל נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ׃
٢ הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים׃
٣ עַד מָתַי רְשָׁעִים יְהוָה עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ׃
٤ יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
٥ עַמְּךָ יְהוָה יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ׃
٦ אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וְיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ׃
٧ וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃
٨ בִּינוּ בֹעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ׃
٩ הֲנוֹטַע אֹזֶן בַּל יִשְׁמָע אִם יוֹצֵר עַיִן בַּל יַבִּיט׃
١٠ הַיֹּסֵר גּוֹיִם בַּל יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת׃
١١ יְהוָה יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל׃
١٢ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ׃
١٣ לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת׃
١٤ כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב׃
١٥ כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב׃
١٦ מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים מִי יִתְיַצַּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
١٧ לוּלֵי יְהוָה עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי׃
١٨ אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְהוָה יִסְעָדֵנִי׃
١٩ בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי׃
٢٠ הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עָלֵינוּ חֹק׃
٢١ יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ׃
٢٢ וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי׃
٢٣ וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

תהלים ٩٥

١ לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהוָה נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ׃
٢ נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ׃
٣ כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים׃
٤ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ׃
٥ אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ׃
٦ בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי יְהוָה עֹשֵׂנוּ׃
٧ כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃
٨ אַל תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר׃
٩ אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי גַּם רָאוּ פָעֳלִי׃
١٠ אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָי׃
١١ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם יְבֹאוּן אֶל מְנוּחָתִי׃

תהלים ٩٦

١ שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ׃
٢ שִׁירוּ לַיהוָה בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃
٣ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו׃
٤ כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים׃
٥ כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה׃
٦ הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃
٧ הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃
٨ הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו׃
٩ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ׃
١٠ אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה מָלָךְ אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃
١١ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ׃
١٢ יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל עֲצֵי הַיָּעַר׃
١٣ לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃

תהלים ٩٧

١ יְהוָה מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים׃
٢ עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃
٣ אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו׃
٤ הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֶל הָאָרֶץ׃
٥ הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ׃
٦ הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃
٧ בּוֹשׁוּ כָּל עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים׃
٨ שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה׃
٩ כִּי אַתָּה יְהוָה עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים׃
١٠ אֹהֲבֵי יְהוָה שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃
١١ אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה׃
١٢ שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃

תהלים ٩٨

١ מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ׃
٢ הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ׃
٣ זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃
٤ הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ׃
٥ זַמְּרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה׃
٦ בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שofָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה׃
٧ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃
٨ נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ׃
٩ לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃

תהלים ٩٩

١ יְהוָה מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ׃
٢ יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים׃
٣ יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃
٤ וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ׃
٥ רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃
٦ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ קֹרְאִים אֶל יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם׃
٧ בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ׃
٨ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם׃
٩ רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

תהלים ١٠٠

١ מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ׃
٢ עִבְדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה׃
٣ דְּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ׃
٤ בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ׃
٥ כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ׃

תהלים ١٠١

١ לְדָוִד מִזְמוֹר חֶסֶד וּמִשְׁפָּט אָשִׁירָה לְךָ יְהוָה אֲזַמֵּרָה׃
٢ אַשְׂכִּילָה בְּדֶרֶךְ תָּמִים מָתַי תָּבוֹא אֵלָי אֶתְהַלֵּךְ בְּתָם לְבָבִי בְּקֶרֶב בֵּיתִי׃
٣ לֹא אָשִׁית לְנֶגֶד עֵינַי דְּבַר בְּלִיָּעַל עֹשֵׂה סָטִים שָׂנֵאתִי לֹא יִדְבַּק בִּי׃
٤ לֵב עִקֵּשׁ יָסוּר מִמֶּנִּי רָע לֹא אֵדָע׃
٥ מְלָשְׁנִי בַסֵּתֶר רֵעֵהוּ אוֹתוֹ אַצְמִית גְּבַהּ עֵינַיִם וּרְחַב לֵבָב אֹתוֹ לֹא אוּכָל׃
٦ עֵינַי בְּנֶאֱמְנֵי אָרֶץ לָשֶׁבֶת עִמָּדִי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים הוּא יְשָׁרְתֵנִי׃
٧ לֹא יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֹשֵׂה רְמִיָּה דֹּבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָי׃
٨ לַבְּקָרִים אַצְמִית כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ לְהַכְרִית מֵעִיר יְהוָה כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃

תהלים ١٠٢

١ תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ׃
٢ יְהוָה שִׁמְעָה תְפִלָּתִי וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ תָּבוֹא׃
٣ אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי׃
٤ כִּי כָלוּ בְעָשָׁן יָמָי וְעַצְמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחָרוּ׃
٥ הֻכָּה כָעֵשֶׂב וַיִּבַשׁ לִבִּי כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲכוֹל לַחְמִי׃
٦ מִקּוֹל אַנְחָתִי דָּבְקָה עַצְמִי לִבְשָׂרִי׃
٧ דָּמִיתִי לְקָאַת מִדְבָּר הָיִיתִי כְּכוֹס חֳרָבוֹת׃
٨ שָׁקַדְתִּי וָאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גָּג׃
٩ כָּל הַיּוֹם חֵרְפוּנִי אוֹיְבָי מְהוֹלָלַי בִּי נִשְׁבָּעוּ׃
١٠ כִּי אֵפֶר כַּלֶּחֶם אָכָלְתִּי וְשִׁקֻּוַי בִּבְכִי מָסָכְתִּי׃
١١ מִפְּנֵי זַעַמְךָ וְקִצְפֶּךָ כִּי נְשָׂאתַנִי וַתַּשְׁלִיכֵנִי׃
١٢ יָמַי כְּצֵל נָטוּי וַאֲנִי כָּעֵשֶׂב אִיבָשׁ׃
١٣ וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃
١٤ אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד׃
١٥ כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבָנֶיהָ וְאֶת עֲפָרָהּ יְחֹנֵנוּ׃
١٦ וְיִרְאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יְהוָה וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדֶךָ׃
١٧ כִּי בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה בִּכְבוֹדוֹ׃
١٨ פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעַרְעָר וְלֹא בָזָה אֶת תְּפִלָּתָם׃
١٩ תִּכָּתֵב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יְהַלֵּל יָהּ׃
٢٠ כִּי הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קָדְשׁוֹ יְהוָה מִשָּׁמַיִם אֶל אֶרֶץ הִבִּיט׃
٢١ לִשְׁמֹעַ אֶנְקַת אָסִיר לְפַתֵּחַ בְּנֵי תְמוּתָה׃
٢٢ לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה וּתְהִלָּתוֹ בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃
٢٣ בְּהִקָּבֵץ עַמִּים יָחַד וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת יְהוָה׃
٢٤ עִנָּה בַדֶּרֶךְ כֹּחִי קִצַּר יָמָי׃
٢٥ אֹמַר אֵלִי אַל תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי יָמָי בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ׃
٢٦ לְפָנִים הָאָרֶץ יָסַדְתָּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמָיִם׃
٢٧ הֵמָּה יֹאבֵדוּ וְאַתָּה תַּעֲמֹד וְכֻלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ כַּלְבוּשׁ תַּחֲלִיפֵם וְיַחֲלֹפוּ׃
٢٨ וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתַּמּוּ׃
٢٩ בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁכֹּנוּן וְזַרְעָם לְפָנֶיךָ יִכּוֹן׃

תהלים ١٠٣

١ לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ׃
٢ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְאַל תִּשְׁכְּחִי כָּל גְּמוּלָיו׃
٣ הַסֹּלֵחַ לְכָל עֲוֹנֵכִי הָרֹפֵא לְכָל תַּחֲלוּאָיִכִי׃
٤ הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיָּיִכִי הָעֹטְרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים׃
٥ הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֵכִי תִתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרָיִכִי׃
٦ עֹשֶׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל עֲשׁוּקִים׃
٧ יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו׃
٨ רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חָסֶד׃
٩ לֹא לָנֶצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר׃
١٠ לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ׃
١١ כִּי כְגֹבַהּ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ גָּבַר חַסְדּוֹ עַל יְרֵאָיו׃
١٢ כִּרְחֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פִּשְׁעֵינוּ׃
١٣ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים רִחַם יְהוָה עַל יְרֵאָיו׃
١٤ כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זוֹכֵר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃
١٥ אֱנוֹשׁ כָּחָצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יָצִיץ׃
١٦ כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ׃
١٧ וְחֶסֶד יְהוָה מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים׃
١٨ לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלִזְכְרֵי פִקֻּדָיו לַעֲשׂוֹתָם׃
١٩ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה׃
٢٠ בָּרְכוּ יְהוָה מַלְאָכָיו גִּבֹּרֵי כֹחַ עֹשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ׃
٢١ בָּרְכוּ יְהוָה כָּל צְבָאָיו מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ׃
٢٢ בָּרְכוּ יְהוָה כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה׃

תהלים ١٠٤

١ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה יְהוָה אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ׃
٢ עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה׃
٣ הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ׃
٤ עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט׃
٥ יָסַד אֶרֶץ עַל מְכוֹנֶיהָ בַּל תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד׃
٦ תְּהוֹם כַּלְבוּשׁ כִּסִּיתוֹ עַל הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם׃
٧ מִן גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן מִן קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן׃
٨ יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם׃
٩ גְּבוּל שַׂמְתָּ בַּל יַעֲבֹרוּן בַּל יְשֻׁבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ׃
١٠ הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן׃
١١ יַשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדָי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם׃
١٢ עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכֹּן מִבֵּין עֳפָאיִם יִתְּנוּ קוֹל׃
١٣ מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ׃
١٤ מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ׃
١٥ וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָד׃
١٦ יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע׃
١٧ אֲשֶׁר שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ׃
١٨ הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְעֵלִים סְלָעִים מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים׃
١٩ עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ׃
٢٠ תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וְיְהִי לָיְלָה בּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל חַיְתוֹ יָעַר׃
٢١ הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם׃
٢٢ תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְאֶל מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן׃
٢٣ יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עַד עָרֶב׃
٢٤ מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ׃
٢٥ זֶה הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם שָׁם רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדֹלוֹת׃
٢٦ שָׁם אֳנִיּוֹת יִהֲלֵכוּן לִוְיָתָן זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֲק בּוֹ׃
٢٧ כֻּלָּם א

21 ויבן נח מזבח ליהוה׃ ויקח מכל־הבהמה הטהורה ומכל־העוף הטהור
22 ויעל עלות במזבח׃ וירח יהוה את־ריח הניחח ויאמר יהוה אל־לבו
לא־אסף לקלל עוד את־האדמה בעבור האדם כי יצר לב־האדם רע
מנעריו׃ ולא־אסף עוד להכות את־כל־חי כאשר עשיתי׃
23 עד כל־ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו׃
24 ויברך אלהים את־נח ואת־בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את־הארץ׃
25 ומוראכם וחתכם יהיה על כל־חית הארץ ועל כל־עוף השמים בכל
אשר תרמש האדמה ועל כל־דגי הים בידכם נתנו׃
26 כל־רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את־כל׃
27 אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ ואך את־דמכם לנפשתיכם אדרש
מיד כל־חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את־נפש האדם׃
28 שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את־האדם׃
29 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו־בה׃

פרשה י׳: ט׳.

1 ואלה תולדת בני־נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחרי המבול׃
2 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃
3 ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה׃
4 ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים׃
5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש לשונו למשפחתם בגוייהם׃
6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃
7 ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃
8 וכוש ילד את־נמרד הוא החל להיות גבר בארץ׃
9 הוא היה גבר ציד לפני יהוה על־כן יאמר כנמרד גבר ציד לפני יהוה׃
10 ויהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃
11 מן־הארץ ההוא יצא אשור ויבן את־נינוה ואת־רחובות עיר ואת־כלח׃
12 ואת־רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃
13 ומצרים ילד את־לודים ואת־ענמים ואת־להבים ואת־נפתחים׃
14 ואת־פתרסים ואת־כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת־כפתרים׃
15 וכנען ילד את־צידן בכרו ואת־חת׃
16 ואת־היבוסי ואת־האמרי ואת־הגרגשי׃
17 ואת־החוי ואת־הערקי ואת־הסיני׃
18 ואת־הארודי ואת־הצמרי ואת־החמתי ואחרי־כן נפצו משפחות הכנעני׃
19 ויהי גבול הכנעני מצידן בואכה גרר עד־עזה בואכה סדמה ועמרה
ואדמה וצבים עד־לשע׃
20 אלה בני־חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם׃
21 ולשם יולד גם־הוא אבי כל־בני עבר אחי יפת הגדול׃
22 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃
23 ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃
24 וארפכשד ילד את־שלח ושלח ילד את־עבר׃
25 ולעבר ילדו שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃
26 ויקטן ילד את־אלמודד ואת־שלף ואת־חצרמות ואת־ירח׃
27 ואת־הדורם ואת־אוזל ואת־דקלה׃
28 ואת־עובל ואת־אבימאל ואת־שבא׃
29 ואת־אופיר ואת־חוילה ואת־יובב כל־אלה בני יקטן׃
30 ויהי מושבם ממישא בואכה סנאר הר הקדם׃
31 אלה בני־שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם׃
32 אלה משפחת בני־נח לתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול׃

פרשה י״א: י׳.

1 ויהי כל־הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃
2 ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃
3 ויאמרו איש אל־רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה
לאבן והחמר היה להם לחמר׃
4 ויאמרו הבה נבנה־לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה־לנו שם פן־נפוץ
על־פני כל־הארץ׃
5 וירד יהוה לראות את־העיר ואת־המגדל אשר בנו בני האדם׃
6 ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא־יבצר
מהם כל אשר יזמו לעשות׃
7 הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃
8 ויפץ יהוה אתם משם על־פני כל־הארץ וחדלו לבנת העיר׃
9 על־כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל־הארץ ומשם הפיצם יהוה
על־פני כל־הארץ׃
10 אלה תולדת שם שם בן־מאת שנה והוליד את־ארפכשד שנתים אחר המבול׃
11 ויחי שם אחרי הולידו את־ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
12 וארפכשד חי חמש ושלשים שנה והוליד את־שלח׃
13 ויחי ארפכשד אחרי הולידו את־שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
14 ושלח חי שלשים שנה והוליד את־עבר׃
15 ויחי שלח אחרי הולידו את־עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
16 ועבר חי ארבע ושלשים שנה והוליד את־פלג׃
17 ויחי עבר אחרי הולידו את־פלג שלשים שנה ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃
18 ופלג חי שלשים שנה והוליד את־רעו׃
19 ויחי פלג אחרי הולידו את־רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃
20 ורעו חי שתים ושלשים שנה והוליד את־שרוג׃
21 ויחי רעו אחרי הולידו את־שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃
22 ושרוג חי שלשים שנה והוליד את־נחור׃
23 ויחי שרוג אחרי הולידו את־נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃
24 ונחור חי תשע ועשרים שנה והוליד את־תרח׃
25 ויחי נחור אחרי הולידו את־תרח מאה שנה ותשע עשרה שנה ויולד בנים ובנות׃
26 ויחי תרח שבעים שנה והוליד את־אברם את־נחור ואת־הרן׃
27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד את־אברם את־נחור ואת־הרן והרן הוליד
את־לוט׃
28 וימת הרן על־פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים׃
29 ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה
בת־הרן אבי־מלכה ואבי־יסכה׃
30 ותהי שרי עקרה אין לה ולד׃
31 ויקח תרח את־אברם בנו ואת־לוט בן־הרן בן־בנו ואת־שרי כלתו אשת
אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד־חרן וישבו שם׃
32 ויהי ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן׃

פרשה י״ב: י״א.

1 ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל־הארץ
אשר אראך׃
2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃
3 ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃
4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן־חמש שנים
ושבעים שנה בצאתו מחרן׃
5 ויקח אברם את־שרי אשתו ואת־לוט בן־אחיו ואת־כל־רכושם אשר רכשו
ואת־הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאו ארצה כנען׃
6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃
7 וירא יהוה אל־אברם ויאמר לזרעך אתן את־הארץ הזאת ויבן שם מזבח
ליהוה הנראה אליו׃
8 ויעתק משם ההרה מקדם לבית־אל ויט אהלה בית־אל מים ועי קדמה ויבן
שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃
9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃
10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי־כבד הרעב בארץ׃
11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל־שרי אשתו הנה־נא ידעתי
כי־אשה יפת־מראה את׃
12 והיה כי־יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃
13 אמרי־נא את־אחתי את למען ייטב־לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃
14 ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את־האשה כי־יפה היא מאד׃
15 וירא אתה שרי פרעה ויהללו אל־פרעה ותקח האשה בית פרעה׃
16 ולאברם היטיב בעבורה ויהי־לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות
ואתנות וגמלים׃
17 ויגע יהוה את־פרעה נגעים גדלים ואת־ביתו על־דבר שרי אשת אברם׃
18 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא־הגדת לי כי אשתך היא׃
19 למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃
20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת־אשתו ואת־כל־אשר־לו׃

פרשה י״ג: י״ב.

1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל־אשר־לו ולוט עמו הנגבה׃
2 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃
3 וילך למסעיו מהנגב ועד בית־אל עד המקום אשר היה־שם אהלה בתחלה
בין בית־אל ובין העי׃
4 אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃
5 וגם ללוט ההלך את־אברם היה צאן ובקר ואהלים׃
6 ולא־נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי־היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃
7 ויהי־ריב בין רעי מקנה־אברם ובין רעי מקנה־לוט והכנעני והפרזי אז
יושב בארץ׃
8 ויאמר אברם אל־לוט אל־נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך
כי אנשים אחים אנחנו׃
9 הלא כל־הארץ לפניך הפרד־נא מעלי אם־השמאל ואימנה ואם־הימין
ואשמאילה׃
10 וישא־לוט את־עיניו וירא את כל־ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה
את־סדם ואת־עמרה כגן־יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃
11 ויבחר־לו לוט את כל־ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃
12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד־סדם׃
13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃
14 ויהוה אמר אל־אברם אחרי הפרד־לוט מעמו שא־נא עיניך וראה מן־המקום
אשר־אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וימה׃
15 כי את־כל־הארץ אשר־אתה רואה לך־אתננה ולזרעך עד־עולם׃
16 ושמתי את־זרעך כעפר הארץ אשר אם־יוכל איש למנות את־עפר הארץ
גם־זרעך לא ימנה׃
17 קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי־לך אתננה׃
18 ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן־שם מזבח ליהוה׃

פרשה י״ד: י״ג.

1 ויהי בימי אמרפל מלך־שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים׃
2 עשו מלחמה את־ברע מלך סדם ואת־ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה
ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃
3 כל־אלה חברו אל־עמק השדים הוא ים המלח׃
4 שתים עשרה שנה עבדו את־כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃
5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את־רפאים
בעשתרת קרנים ואת־הזוזים בהם ואת־האימים בשוה קריתים׃
6 ואת־החרי בהרם שעיר עד אל־פארן אשר על־המדבר׃
7 וישבו ויבאו אל־עין משפט הוא קדש ויכו את כל־שדה העמלקי וגם את־האמרי
הישב בחצצן תמר׃
8 ויצא מלך־סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער
ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃
9 את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער
ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃
10 ועמק השדים בארת בארת בורת חמר ויפלו שמה המלכי סדם ועמרה
ויתר ההרה נסו׃
11 ויקחו את כל־רכוש סדם ועמרה ואת כל־אכלם וילכו׃
12 ואת־לוט ואת־רכושו בן־אחי אברם וילכו והוא יושב בסדם׃
13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל
ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃
14 וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את־חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר
ושלש מאות וירדף עד־דן׃
15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד־חובה אשר משמאל לדמשק׃
16 וישב את כל־הרכש וגם את־לוט אחיו ורכושו השיב וגם את־הנשים
ואת־העם׃
17 ויצא מלך־סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את־כדרלעמר ואת־המלכים
אשר אתו אל־עמק שוה הוא עמק המלך׃
18 ומלכי־צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃
19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃
20 וברוך אל־עליון אשר מגן צריך בידך ויתן־לו מעשר מכל׃
21 ויאמר מלך־סדם אל־אברם תן־לי הנפש והרכש קח־לך׃
22 ויאמר אברם אל־מלך סדם הרימתי ידי אל־יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃
23 אם־מחוט ועד שרוך־נעל ואם־אקח מכל אשר־לך ולא תאמר אני
העשרתי את־אברם׃
24 בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר־הלכו אתי ענר אשכל
וממרא הם יקחו חלקם׃

פרשה ט״ו: י״ד.

1 אחרי הדברים האלה היה דבר־יהוה אל־אברם במחזה לאמר אל־תירא
אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃
2 ויאמר אברם אדני יהוה מה־תתן־לי ואנכי הולך ערירי ובן־משק ביתי
הוא דמשק אליעזר׃
3 ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן־ביתי יורש אתי׃
4 והנה דבר־יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם־אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃
5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט־נא השמימה וספר הכוכבים אם־תוכל לספר
אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃
6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃
7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את־הארץ הזאת
לרשתה׃
8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃
9 ויאמר אליו קחה־לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל׃
10 ויקח־לו את כל־אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש־בתרו לקראת רעהו
והציפור לא בתר׃
11 וירד העיט על־הפגרים ויבתר אברם אתם׃
12 ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על־אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃
13 ויאמר לאברם ידע תדע כי־גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם
ארבע מאות שנה׃
14 וגם את־הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי־כן יצאו ברכש גדול׃
15 ואתה תבוא אל־אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃
16 ודור רביעי ישובו הנה כי לא־שלם עון האמרי עד־הנה׃
17 ויהי השמש באה והי עלטה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים האלה׃
18 ביום ההוא כרת יהוה את־אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את־הארץ הזאת
מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר־פרת׃
19 את־הקיני ואת־הקנזי ואת־הקדמני׃
20 ואת־החתי ואת־הפרזי ואת־הרפאים׃
21 ואת־האמרי ואת־הכנעני ואת־הגרגשי ואת־היבוסי׃

פרשה ט״ז: ט״ו.

1 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃
2 ותאמר שרי אל־אברם הנה־נא עצרני יהוה מלדת בא־נא אל־שפחתי אולי
אבנה ממנה ויאבה אברם לקול שרי׃
3 ותקח שרי אשת־אברם את־הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת
אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה׃
4 ויבא אל־הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃
5 ותאמר שרי אל־אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה
ואקל בעיניה יפט יהוה בינותי וביניך׃
6 ויאמר אברם אל־שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי
ותברח מפניה׃
7 וימצאה מלאך יהוה על־עין המים במדבר על־העין בדרך שור׃
8 ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי
אנכי ברחת׃
9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל־גברתך והתעני תחת ידיה׃
10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את־זרעך ולא יספר מרב׃
11 ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי־שמע
יהוה אל־עניך׃
12 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל־פני כל־אחיו ישכן׃
13 ותקרא שם־יהוה הדבר אליה אתה אל־ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי
אחרי ראי׃
14 על־כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין־קדש ובין־ברד׃
15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם־בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃
16 ואברם בן־שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את־ישמעאל לאברם׃

פרשה י״ז: ט״ז.

1 ויהי אברם בן־תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל־אברם ויאמר אליו
אני־אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃
2 ואתנה בריתי ביני וביניך וארבה אותך במאד מאד׃
3 ויפל אברם על־פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃
4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃
5 ולא־יקרא עוד את־שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב־המון גוים נתתיך׃
6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃
7 והקמתי את־בריתי ביני וביניך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם
להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך׃
8 ונתתי לך ולזרעך אחריך את־ארץ מגוריך את כל־ארץ כנען לאחזת עולם
והייתי להם לאלהים׃
9 ויאמר אלהים אל־אברהם ואתה את־בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך
לדרתם׃
10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל־זכר׃
11 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃
12 ובן־שמנת ימים ימול לכם כל־זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל־נכר
אשר לא מזרעך הוא׃
13 המול ימול יליד ביתך וממקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃
14 וערל זכר אשר לא־ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
את־בריתי הפר׃
15 ויאמר אלהים אל־אברהם שרי אשתך לא תקרא את־שמה שרי כי שרה שמה׃
16 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים
ממנה יהיו׃
17 ויפל אברהם על־פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה־שנה יולד ואם־שרה
בת־תשעים שנה תלד׃
18 ויאמר אברהם אל־האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃
19 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את־שמו יצחק והקמתי
את־בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃
20 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד
שנים עשר נשאים יוליד ונתתיו לגוי גדול׃
21 ואת־בריתי אקים את־יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃
22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃
23 ויקח אברהם את־ישמעאל בנו ואת כל־יליד ביתו ואת כל־מקנת כספו כל־זכר
באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃
24 ואברהם בן־תשעים שנה ותשע שנים בהמלו בשר ערלתו׃
25 וישמעאל בנו בן־שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃
26 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃
27 וכל אנשי ביתו ילידי בית וקנין כסף מאת בן־נכר נמלו אתו׃

פרשה י״ח: י״ז.

1 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום׃
2 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם
מפתח האהל וישתחו ארצה׃
3 ויאמר אדני אם־נא מצאתי חן בעיניך אל־נא תעבר מעל עבדך׃
4 יוקח־נא מעט־מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ׃
5 ואקחה פת־לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי־על־כן עברתם על־עבדכם
ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃
6 וימהר אברהם האהלה אל־שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי
ועשי עגות׃
7 ואל־הבקר רץ אברהם ויקח בן־בקר רך וטוב ויתן אל־הנער וימהר לעשות אתו׃
8 ויקח חמאה וחלב ובן־הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם
תחת העץ ויאכלו׃
9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל׃
10 ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת
פתח האהל והוא אחריו׃
11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים׃
12 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן׃
13 ויאמר יהוה אל־אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד
ואני זקנתי׃
14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃
15 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת׃
16 ויקמו משם האנשים וישקפו על־פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם׃
17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה׃
18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ׃
19 כי ידעתיו למען אשר יצוה את־בניו ואת־ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה
לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על־אברהם את אשר־דבר עליו׃
20 ויהוה אמר זעקת סדם ועמרה כי־רבה והטאתם כי כבדה מאד׃
21 ארדה־נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם־לא אדעה׃
22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה׃
23 ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם־רשע׃
24 אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור
חמשים הצדיקם אשר בקרבה׃
25 חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם־רשע והיה כצדיק כרשע
חלילה לך השפט כל־הארץ לא יעשה משפט׃
26 ויאמר יהוה אם־אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל־המקום
בעבורם׃
27 ויען אברהם ויאמר הנה־נא הואלתי לדבר אל־אדני ואנכי עפר ואפר׃
28 אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיק תשחית בחמשה את כל־העיר ויאמר
לא־אשחית אם־אמצא שם ארבעים וחמשה׃
29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה
בעבור הארבעים׃
30 ויאמר אל־נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה
אם־אמצא שם שלשים׃
31 ויאמר הנה־נא הואלתי לדבר אל־אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר
לא אשחית בעבור העשרים׃
32 ויאמר אל־נא יחר לאדני ואדברה אך־הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר
לא אשחית בעבור העשרה׃
33 וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל־אברהם ואברהם שב למקמו׃

פרשה י״ט: י״ח.

1 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם
לקראתם וישתחו אפים ארצה׃
2 ויאמר הנה־נא אדני סורו־נא אל־בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם
והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין׃
3 ויפצר־בם מאד ויסורו אליו ויבאו אל־ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה
ויאכלו׃
4 טרם יטכבון ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על־הבית מנער ועד־זקן כל־העם
מקצה׃
5 ויקראו אל־לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר־באו אליך הלילה הוציאם
אלינו ונדעה אתם׃
6 ויצא אליהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו׃
7 ויאמר אל־נא אחי תרעו׃
8 הנה־נא לי שתי בנות אשר לא־ידעו איש אוציאה־נא אתהן אליכם ועשו להן
כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל־תעשו דבר כי על־כן באו בצל קורתי׃
9 ויאמרו גש־הלאה ויאמרו האחד בא־גור ויעש שפט עתה נרע לך מהם
ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת׃
10 וישלחו האנשים את־ידם ויבאו את־לוט אליהם הביתה ואת־הדלת סגרו׃
11 ואת־האנשים אשר־פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד־גדול וילאו למצא הפתח׃
12 ויאמרו האנשים אל־לוט עד־מי יש־לך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר־לך
בעיר הוצא מן־המקום׃
13 כי משחתים אנחנו את־המקום הזה כי־גדלה צעקתם את־פני יהוה וישלחנו
יהוה לשחתה׃
14 ויצא לוט וידבר אל־חתניו לקחי בנותיו ויאמר קומו צאו מן־המקום הזה
כי־משחית יהוה את־העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו׃
15 וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את־אשתך ואת־שתי
בנותיך הנמצאות פן־תספה בעון העיר׃
16 ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד־אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת יהוה
עליו ויוציאהו וינחהו מחוץ לעיר׃
17 ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על־נפשך אל־תבט אחריך ואל־תעמד
בכל־הככר ההרה המלט פן־תספה׃
18 ויאמר לוט אליהם אל־נא אדני׃
19 הנה־נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את־נפשי
ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן־תדבקני הרעה ומתי׃
20 הנה־נא העיר הזאת קרבה למנוס שמה והיא מצער אמלטה־נא שמה הלא
מצער היא ותחי נפשי׃
21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את־העיר אשר
דברת׃
22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד־באך שמה על־כן קרא־שם
העיר צוער׃
23 השמש יצא על־הארץ ולוט בא צוערה׃
24 ויהוה המטיר על־סדם ועל־עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן־השמים׃
25 ויהפך את־הערים האל ואת כל־הככר ואת כל־יושבי הערים ואת צמח האדמה׃
26 ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח׃
27 וישכם אברהם בבקר אל־המקום אשר עמד שם את־פני יהוה׃
28 וישקף על־פני סדם ועמרה ועל כל־פני אדמת הככר וירא והנה עלה קיטר
הארץ כקיטר הכבשן׃
29 ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את־אברהם וישלח את־לוט
מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט׃
30 ויעל לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער
וישב במערה הוא ושתי בנותיו׃
31 ותאמר הבכירה אל־הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך
כל־הארץ׃
32 לכה־נשקה את־אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע׃
33 ותשקין את־אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את־אביה ולא־ידע
בשכבה ובקומה׃
34 ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל־הצעירה הן שכבתי אמש את־אבי נשקנו
יין גם־הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע׃
35 ותשקין גם בלילה הוא את־אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא־ידע
בשכבה ובקומה׃
36 ותהרין שתי בנות־לוט מאביהן׃
37 ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי־מואב עד־היום׃
38 והצעירה גם־היא ילדה בן ותקרא שמו בן־עמי הוא אבי בני־עמון עד־היום׃

פרשה כ׳: י״ט.

1 ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר׃
2 ויאמר אברהם אל־שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך־גרר ויקח
את־שרה׃
3 ויבא אלהים אל־אבימלך בחלום הלילה ויאמר אליו הנך מת על־האשה
אשר לקחת והוא בעולת בעל׃
4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם־צדיק תהרג׃
5 הלא הוא אמר־לי אחתי הוא והיא גם־הוא אמרה אחי הוא בתם־לבבי
ובנקיון כפי עשיתי זאת׃
6 ויאמר אליו האלהים בחלום גם־אנכי ידעתי כי בתם־לבבך עשית זאת
ואחשך גם־אנכי מחטא־לי על־כן לא־נתתיך לנגעת אליה׃
7 ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם־אינך משיב
דע כי־מות תמות אתה וכל־אשר־לך׃
8 וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל־עבדיו וידבר את כל־הדברים האלה באזניהם
ויראו האנשים מאד׃
9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה־עשית לנו ומה חטאתי לך כי־הבאת
עלי ועל־ממלכתי חטאה גדלות מעשים אשר לא־יעשו עשית עמדי׃
10 ויאמר אבימלך אל־אברהם מה־ראית כי עשית את־הדבר הזה׃
11 ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים אך במקום הזה והרגוני
על־דבר אשתי׃
12 ואמנה גם אחתי בת־אבי הוא אך לא בת־אמי ותהי־לי לאשה׃
13 והיה כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי
אל כל־המקום אשר נבוא שמה אמרי עלי אחי הוא׃
14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה
אשתו׃
15 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב׃
16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף אחיך הנה הוא־לך כסות עינים לכל אשר
אתך ואת כל ונכחת׃
17 ויתפלל אברהם אל־האלהים וירפא אלהים את־אבימלך ואת־אשתו ואמהתיו
וילדו׃
18 כי־עצר עצר יהוה בעד כל־רחם לבית אבימלך על־דבר שרה אשת אברהם׃

פרשה כ״א: כ׳.

1 ויהוה פקד את־שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר׃
2 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים׃
3 ויקרא אברהם את־שם־בנו הנולד לו אשר ילדה־לו שרה יצחק׃
4 וימל אברהם את־יצחק בנו בן־שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים׃
5 ואברהם בן־מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו׃
6 ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק־לי׃
7 ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי־ילדתי בן לזקניו׃
8 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את־יצחק׃
9 ותרא שרה את־בן־הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק׃
10 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת־בנה כי לא יירש בן־האמה הזאת
את־בני את־יצחק׃
11 וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו׃
12 ויאמר אלהים אל־אברהם אל־ירע בעיניך על־הנער ועל־אמתך כל אשר
תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע׃
13 וגם את־בן־האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא׃
14 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל־הגר שם על־שכמה
ואת־הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע׃
15 ויכלו המים מן־החמת ותשלך את־הילד תחת אחד השיחם׃
16 ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל־אראה במות הילד
ותשב מנגד ותשא את־קולה ותבך׃
17 וישמע אלהים את־קול הנער ויקרא מלאך אלהים א

פרק יא.

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם׃ 2 דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ׃ 3 כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃ 4 אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומפרסי הפרסה את הגמל כי גרה הוא ופרסה איננו טמא הוא לכם׃ 5 ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא הפריס טמא הוא לכם׃ 6 ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה היא לכם׃ 7 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם׃ 8 מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם׃ 9 את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו׃ 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם׃ 11 ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו׃ 12 כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם׃ 13 ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה׃ 14 ואת הדיה ואת האיה למינה׃ 15 את כל ערב למינו׃ 16 ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו׃ 17 ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף׃ 18 ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם׃ 19 ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף׃ 20 כל שרץ העוף הולך על ארבע שקץ הוא לכם׃ 21 אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף הולך על ארבע אשר לו כרעים מלמעלה לרגליו לנתר בהן על הארץ׃ 22 את אלה מהם תאכלו את הארבה למינהו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו׃ 23 וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם׃ 24 ואלה תטמאו לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב׃ 25 וכל הנושא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃ 26 הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסעת איננה שסע ופרסה לא הפריס עלינו טמאים הם לכל הנגע בהם יטמא׃ 27 וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב׃ 28 והנושא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים הם לכם׃ 29 וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו׃ 30 והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת׃ 31 אלה טמאים הם לכם בכל השרץ בנבלתם יטמא עד הערב׃ 32 וכל אשר יפל עליו מהם בנבלתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה במים יובא והיה עד הערב וטהר׃ 33 וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו׃ 34 מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא׃ 35 וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכיריים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם׃ 36 אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור והנוגע בנבלתם יטמא׃ 37 וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא׃ 38 וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם׃ 39 וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב׃ 40 והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃ 41 וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל׃ 42 כל הולך על גחון ועל כל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלו כי שקץ הוא׃ 43 אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם׃ 44 כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ׃ 45 כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני׃ 46 זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים וכל נפש השרצת על הארץ׃ 47 להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל׃

פרק יב.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא׃ 3 וביום השמיני ימול בשר ערלתו׃ 4 ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה׃ 5 ואם נקבה תלד וטמאה שבעים בנדתה וששים יום תשב על דמי טהרה׃ 6 ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תור לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן׃ 7 והקריבו לפני יהוה וכפר עליה ועל טהרה מזוב דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה׃ 8 ואם לא תמצא ידה די שה והיה לקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה׃

פרק יג.

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ 2 אדם כי יהיה על עור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה על עור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים׃ 3 וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו׃ 4 ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים׃ 5 וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית׃ 6 וראהו הכהן ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר׃ 7 ואם פשה תפשה הספחת בעור אחרי הראות אתו אל הכהן לטהרתו ונראה אל הכהן׃ 8 וראה הכהן והנה פשתה הספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא׃ 9 נגע צרעת כי תהיה בו והובא אל הכהן׃ 10 וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והוא הפך שער לבן ומחיות בשר חי בשאת׃ 11 צרעת נושנת היא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגירנו כי טמא הוא׃ 12 ואם פרוח תפרח הצרעת בעור ומכסה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן׃ 13 וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא׃ 14 וביום הראות בו בשר חי יטמא׃ 15 וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא׃ 16 או כי ישוב הבשר החי והפך ללבן ובא אל הכהן׃ 17 וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא׃ 18 ובשר כי יהיה בו בעורו ונרפא׃ 19 והיתה תחת השאת או בהרת לבנה או מראתה אדמדמת והנראה אל הכהן׃ 20 וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת הוא בשאת פרחה היא׃ 21 ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃ 22 ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן נגע הוא׃ 23 ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השאת היא וטהרו הכהן׃ 24 או בשר כי יהיה בעורו מכות אש והיתה מחיית המכות בהרת לבנה אדמדמת או לבנה׃ 25 וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת היא בבהרת פרחה טמאו נגע צרעת הוא׃ 26 ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃ 27 וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן נגע צרעת הוא׃ 28 ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור והיא כהה שאת המכוה היא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה היא׃ 29 ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן׃ 30 וראה הכהן את הנגע והנה מראה עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמאו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא׃ 31 וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים׃ 32 וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ושער צהב לא היה בו ומראה הנתק אין עמק מן העור׃ 33 והתגלח והנתק לא יגלח ואת נתק השבעת ימים הכהן׃ 34 וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו אין עמק מן העור וטהרו הכהן וכבס בגדיו וטהר׃ 35 ואם פשה תפשה הנתק בעור אחרי טהרתו׃ 36 וראהו הכהן והנה פשתה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא׃ 37 ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן׃ 38 ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת׃ 39 וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרות כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא׃ 40 ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא׃ 41 ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא׃ 42 וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת בקרחתו או בגבחתו הוא׃ 43 וראהו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר׃ 44 איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו׃ 45 והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרומים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא׃ 46 כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו׃ 47 והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים׃ 48 או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור׃ 49 והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן׃ 50 וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים׃ 51 וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה נגע צרעת מאכלת הוא הנגע טמא הוא׃ 52 ושרף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת מאכלת הוא באש תשרף׃ 53 וכי יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור׃ 54 וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית׃ 55 וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו ולא פשה הנגע טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו׃ 56 וראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב׃ 57 ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרחת הוא באש תשרף את אשר בו הנגע׃ 58 והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר׃ 59 זאת תורת נגע צרעת בבגד הצמר או הפשתים או בשתי או בערב או בכל כלי עור לטהרו או לטמאו׃

פרק יד.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן׃ 3 ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע צרעת מן הצרוע׃ 4 וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב׃ 5 וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים׃ 6 את הצפור החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזוב ואת הצפור החיה יטבל אתם ואת הצפור החיה בדם הצפור השחטה על המים החיים׃ 7 והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפור החיה על פני השדה׃ 8 וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים׃ 9 והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר׃ 10 וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן׃ 11 והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואת אלה לפני יהוה פתח אהל מועד׃ 12 ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה׃ 13 ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא׃ 14 ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית׃ 15 ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית׃ 16 והטביל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה׃ 17 ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם׃ 18 והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה׃ 19 ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה׃ 20 והעלה הכהן את העלה ואת המנחה על המזבח וכפר עליו הכהן וטהר׃ 21 ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד מנחה בלולה בשמן ולג שמן׃ 22 ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה׃ 23 והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה׃ 24 ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה׃ 25 ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית׃ 26 ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית׃ 27 והזה הכהן באצבעו הימנית משמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה׃ 28 ונתן הכהן משמן אשר על כפו על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם׃ 29 והנותר משמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה׃ 30 ועשה את האחד מן התרים או מבני היונה אשר תשיג ידו׃ 31 את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה׃ 32 זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו׃ 33 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ 34 כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם׃ 35 ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית׃ 36 וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית׃ 37 וראה את הנגע והנה היו הנגע בקירות הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר׃ 38 ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים׃ 39 ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית׃ 40 וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ 41 ואת הבית יקצע מבית סביב והשפכו את העפר אשר קצעו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ 42 ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח ויטח את הבית׃ 43 ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחרי חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטח׃ 44 ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת מאכלת היא בבית טמא הוא׃ 45 ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ 46 והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב׃ 47 והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו׃ 48 ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע׃ 49 ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזוב׃ 50 ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים׃ 51 ולקח את עץ הארז ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפור החיה וטבל אתם בדם הצפור השחטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים׃ 52 וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפור החיה ובעץ הארז ובאזוב ובשני התולעת׃ 53 ושלח את הצפור החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר׃ 54 זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק׃ 55 ולצרעת הבגד ולבית׃ 56 ולשאת ולספחת ולבהרת׃ 57 להורות ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת׃

פרק טו.

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ 2 דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא׃ 3 וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו מזובו או חתם בשרו מזובו טמאתו הוא׃ 4 כל המשכב אשר ישכב עליו הזב כל הכלי אשר ישב עליו יטמא׃ 5 ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 6 והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 7 והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 8 וכי יירק הזב בטהור ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 9 והרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא׃ 10 וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא אתם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 11 וכל אשר יגע בו הזב ולא ידיו שטף במים יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 12 וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים וטהר׃ 13 וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר׃ 14 והיום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתן אתם אל הכהן׃ 15 ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו׃ 16 ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב׃ 17 וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב׃ 18 והאשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב׃ 19 ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב׃ 20 וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא׃ 21 וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 22 וכל הנגע בכל כלי אשר ישבה עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 23 ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא יושב עליו בנגעו בו יטמא עד הערב׃ 24 ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא׃ 25 ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה היא׃ 26 כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה׃ 27 וכל הנגע אלה יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ 28 וכי תטהר מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר׃ 29 וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אתם אל הכהן אל פתח אהל מועד׃ 30 ועשה הכהן את האחד חטאת והאחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה׃ 31 והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ 32 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמא בה׃ 33 והדה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה׃

פרק טז.

1 וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו׃ 2 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת׃ 3 בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה׃ 4 כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם׃ 5 ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה׃ 6 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו׃ 7 ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד׃ 8 ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל׃ 9 והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת׃ 10 והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה׃ 11 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו׃ 12 ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלאי קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת׃ 13 ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדת ולא ימות׃ 14 ולקח מדם הפר ונתן באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה באצבעו שבע פעמים מן הדם׃ 15 ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת׃ 16 וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם׃ 17 וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל׃ 18 ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב׃ 19 והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל׃ 20 וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי׃ 21 וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה׃ 22 ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר׃ 23 ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש ונחם שם׃ 24 ורחץ את בשרו במים במקום קדש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם׃ 25 ואת חלב החטאת הקטיר המזבחה׃ 26 והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה׃ 27 ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוצא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את עורתם ואת בשרם ואת פרשם׃ 28 והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה׃ 29 והיתה זאת לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם׃ 30 כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו׃ 31 שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם׃ 32 וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את יד לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש׃ 33 וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר׃ 34 והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה׃

פרק יז.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר׃ 3 איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה׃ 4 ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו׃ 5 למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אתם׃ 6 וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה׃ 7 ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם אשר הם זונים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם׃ 8 ואל האדם תאמר אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעלה עולה או זבח׃ 9 ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו׃ 10 ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה׃ 11 כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר׃ 12 על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם׃ 13 ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר׃ 14 כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת׃ 15 וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר׃ 16 ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו׃

פרק יח.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם׃ 3 כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו׃ 4 את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם׃ 5 ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה׃ 6 איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה׃ 7 ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערותה׃ 8 ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך היא׃ 9 ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ ערותן לא תגלה׃ 10 ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה כי ערותך הנה׃ 11 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא לא תגלה ערותה׃ 12 ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא׃ 13 ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא׃ 14 ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך היא׃ 15 ערות כלתך לא תגלה אשת בנך היא לא תגלה ערותה׃ 16 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך היא׃ 17 ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה היא׃ 18 ואשה אל אחותה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה׃ 19 ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה׃ 20 ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמא בה׃ 21 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה׃ 22 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא׃ 23 ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמא בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא׃ 24 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם׃ 25 ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את יושביה׃ 26 ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ועשיתם מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוכם׃ 27 כי את כל התועבות האלה עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ׃ 28 ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם׃ 29 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם׃ 30 ושמרתם את משמרתי מעשות מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם׃

פרק יט.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם׃ 3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם׃ 4 אל תפנו אל האלילם ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם׃ 5 וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו׃ 6 ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש יסרף׃ 7 ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה׃ 8 ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ 9 וכקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט׃ 10 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם׃ 11 לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו׃ 12 ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה׃ 13 לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר׃ 14 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה׃ 15 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך׃ 16 לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה׃ 17 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא׃ 18 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה׃ 19 את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך׃ 20 ואיש כי יתן את שכבת זרע באשה והוא שפחה נחרפת לאיש ולחפה לא נפדתה או חרות לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה׃ 21 והביא את א

11 משחתו יהוה׃ ויצא הוא אל עבדי
אדניו ויאמרו אליו השלום באו המשוגע
12 הזה אליכם אתם ידעתם את שיחו ויאמרו
13 שקר דבר נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר
אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך
14 על ישראל׃ ויקם וילך הביתה ויתקעו
בשופרות ויאמרו מלך יהוא׃ ויתקשר יהוא
15 בן יהושפט בן נמשי על יורם ויהורם שמר
ברמות גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל
16 מלך ארם׃ והמלך יורם שב להתרפא
ביזרעאל מן המכות אשר יכו לו ארמיו
במלחמו את חזאל מלך ארם ויהוא בן
17 יהושפט מלך יהורם׃ והצפה עמד על
מגדל יזרעאל וירא את חיל יהוא בבאו
18 ויאמר חיל אנשים אנכי רואה וישלח יורם
רכב אחד לקראתם ויאמר השלום ויאמר
מה לך ולשלום סב אחרי׃ ויגד הצפה
לאמר בא המלאך עד אליהם ולא שב׃
19 וישלח רכב שני וישלח אליהם ויאמר כה
20 אמר המלך השלום ויאמר מה לך ולשלום
סב אחרי׃ ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם
ולא שב והנהיגה כנהיגת יהוא בן נמשי כי
21 בשגעון ינהג׃ ויאמר יורם אסר רכבו
ויאסר רכבו ויצא יורם מלך ישראל ואחזיהו
מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא
22 ויפגעו אתו בחלקת נבות היזרעאלי׃
ויהי כראות יורם את יהוא ויאמר השלום
יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל
23 אמך וכשפיה הרבים׃ וירם יורם את ידיו
24 וינס ויאמר אחזיהו מרמה אחזיהו׃ ויהוא
מלא כח דרך ביד ויך את יורם בין זרועתיו
ויצא החץ מלבו ויכרע ברכבו׃ ויאמר אל
25 בדקר שלשה את יורם והשלכהו בחלקת
שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה
26 רכבים אחרי אביו ומשא יהוה הזה עליו׃
כי אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו
ראיתי אמר יהוה אם לא אשלם לך בחלקה
27 הזאת אמר יהוה ועתה שא והשלכהו בחלקת
28 שדה כדבר יהוה׃ וירא אחזיהו מלך יהודה
ויעל בדרך בית הגן וירדף אחריו יהוא
ויאמר גם אתו הכו אל המרכבה בעלה
29 גור אשר ליבלעם וימת שם מגדו ויברחה׃
30 ויבאו ירושלם ויקברו את קבורתו עם אבתיו
31 בעיר דוד׃ ואיזבל באה ביזרעאל ותשמע
ותשם את עיניה בפוך ותיטב את ראשה
32 ותשקף בעד החלון׃ ויהוא בא השער
ותאמר השלום זמרי הרג אדניו׃ וישא את
33 פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו
34 אליו שני שלשה סריסים׃ ויאמר שאוה
אתה ויאכל וישת ואחר תבקרו את האשה
35 הארורה הזאת וקברו כי בת מלך היא׃
ויצאו לקבר אתה ולא מצאו כי אם הגלגלת
36 והרגלים והכפות ידיה׃ וישבו ויגדו לו
ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו
אליהו התשבי לאמר בחלקת שדה נבות
37 יאכלו הכלבים את בשר איזבל׃ והיתה
נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלקת
יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל׃

פרק י׳

1 ולאחאב שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא
ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל
2 הזקנים ואל אמנים על אחאב לאמר׃
ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר עמכם
בני אדניכם ועמכם הרכב והסוסים ועיר
3 מבצר ונשק׃ וראיתם את הטוב ואת הישר
מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמו
4 על בית אדניכם׃ ויראו מאד מאד ויאמרו
הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך
5 נעמד אנחנו׃ וישלח אשר על הבית ואשר
על העיר הזקנים ואמנים אל יהוא לאמר
עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה
לא נמליך איש כל הטוב בעיניך עשה׃
6 ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי
אתם ובקולי אתם שמעים קחו את ראשי
אנשי בניי אדניכם ובאו אלי כעת מחר
יזרעאלה והבנים שבעים איש אתי הגדלים
7 בעיר המגדלים אותם׃ ויהי כבוא הספר
אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים
איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו
8 אליו יזרעאלה׃ ויבא המלאך ויגד לו לאמר
הביאו ראשי בני המלך ויאמר שמו אתם
9 שני צברים פתח השער עד הבקר׃ ויהי
בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים
אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו
ומי הכה את כל אלה׃ וידע כי לא דבר יהוה
אל בית אחאב דבר יהוה אשר דבר ביד
10 עבדו אליהו ויהוה עשה את אשר דבר ביד
11 עבדו׃ ויך יהוא את כל הנשארים לבית
אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו
עד בלתי השאיר לו שריד׃ ויקם וילך ויבא
12 שמרונה הוא בית עקד הרעים בדרך׃
13 מצא יהוא את אחזיהו מלך יהודה ויאמר
מי אתם ויאמר אחי אחזיהו אנחנו ונרד
14 לשלום גבירות המלך ולגבירת הגבירה׃
ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים ויטבחו
אתם אל בור בית עקד איש ארבעים ושנים
15 ולא השאיר איש מהם׃ וילך משם ויפגע
ביהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר
אליו הישר לבבך ככל אשר לבבי עם לבבך
ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש תנה ידך
ויתן את ידו ויעלהו אליו על המרכבה׃
16 ויאמר לכה אתי וראה את קנאתי ליהוה
17 וירכיבו את רכבו׃ ויבא שמרונה ויך את
כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו
18 כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו׃ ויקבץ
יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד
את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה׃
19 ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו
אליו אל יפקד איש כי זבח גדול לי לבעל
כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עקבה לשם
20 להאביד את עבדי הבעל׃ ויאמר יהוא
קדשו עצרה לבעל ויקראו׃ ויעבר קול
21 בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל לא נשאר
איש אשר לא בא ויבאו בבית הבעל וימלא
22 בית הבעל פה אל פה׃ ויאמר לאשר על
המלתחה הוצא לבושים לכל עבדי הבעל
23 ויוצא להם מלבושים׃ ויבא יהוא ויהונדב
בן רכב הבית הבעלה ויאמר לעבדי הבעל
חפשו ובקרו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה
24 כי אם עבדי הבעל לבדם׃ ויבאו לעשות
זבחים ועלות והנה שמנים לו בחוץ שמנים
ויאמר איש מן הרצים אשר יפלט איש מן
האנשים אשר אני מביא בידכם נפש תחת
25 נפשו׃ ויהי כאשר כלה העלות ויאמר יהוא
לרצים ולשלשים באו הכום אל יצא איש
26 ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים
27 ויצאו עד עיר בית הבעל׃ ויוציאו את
מצבות בית הבעל וישרפו׃ ויתצו את מצבת
הבעל ויתצו את בית הבעל וישימו אתו
28 למחראות עד היום הזה׃ וישמד יהוא את
הבעל מישראל׃ רק מחטאות ירבעם בן
נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא
29 מעליהם עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר
30 בדן׃ ויאמר יהוה אל יהוא יען היטב לעשות
הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית
אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל׃
31 ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי
ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות
32 ירבעם אשר החטיא את ישראל׃ בימים
ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל
33 בכל גבול ישראל׃ מן הירדן מזרחה כל
ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער
אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן׃
34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו
35 הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ וישכב יהוא עם אבתיו
ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו
36 תחתיו׃ והימים אשר מלך יהוא על ישראל
עשרים ושמנה שנה בשמרון׃

פרק י״א

1 ועתליה אם אחזיהו ראתה כי מת בנה
ותקם ותאבד את כל זרע המלוכה׃
2 ותקח יהושבעת בת יהורם אחות אחזיהו
את יואש בן אחזיהו ותגנבהו מתוך בני
המלך המומתים ותתנהו ואת מיניקתו
בחדר המטות ותסתרהו מפני עתליה ולא
3 הומת׃ ויהי עמה נסתר בבית יהוה שש
שנים ועתליה מלכת על הארץ׃
4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את
שרי המאות לכרי ולרצים ויבא אליו הבית
אתו בברית ויהשבע אתם בבית יהוה ויראם
5 את בן המלך׃ ויצום לאמר זה הדבר אשר
תעשון שלשית הבאים מכם בשבת ושמרי
משמרת בית המלך׃
6 ושלשית בשער סור ושלשית בשער אחר
הרצים ושמרתם משמרת הבית מסכה׃
7 ושני פרצי כל יוצאי השבת ושמרו משמרת
בית יהוה אל המלך סביב׃ והקפתם איש
את נשקו בידו והבא אל התוכות יומת
והיו את המלך בצאתו ובבואו׃
8 ויעשו בני הלוי ככל אשר צוה יהוידע הכהן
ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם יוצאי
השבת ויבא אל יהוידע הכהן׃
9 ויתן יהוידע הכהן אל שרי המאות את
החנית ואת השלטים ואת המגנים אשר
10 למלך דוד אשר בבית יהוה׃ ויעמד הרצים
איש נשקו בידו מן הכתף הימנית של הבית
אל הכתף השמאלית של המזבח ואל הבית
11 על המלך סביב׃ ויוצא אל בן המלך ויתן
עליו את הנזר ואת העדות ויתנו אתו למלך
וימשחו וימחאו כף ויאמרו יחי המלך׃
12 ותשמע עתליה את קול הרצים את העם
ותבא אל העם בית יהוה׃ ותרא והנה
המלך עמד על העמד כמשפט והשרים
והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח
13 וחוצצרים ליד השרים וכל עם הארץ תקע
בחצצרות והמשררים במחלות לכל כלי
השיר ויגד לשבח לבגדי עתליה׃
14 ותקרע בגדיה ותקרא קשר קשר על
המלך ויצו יהוידע הכהן את שרי המאות
פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאוה אל
מבית לשורות והמבאיה אחריה בחרב
15 אל תמתו בבית יהוה׃ וישימו לה ידים
ותבא דרך מבוא סוסי בית המלך ושם
16 המיתוה׃ וישם יהוידע ברית בינו ובין כל
העם ובין המלך להיות לעם ליהוה׃
17 ובין המלך ובין העם׃ ויבא כל עם הארץ
בית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת
צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל
18 הרגו לפני המזבחות׃ וישם הפקדת על
בית יהוה ויקח שרי מאות הכרי והרצים
ואת כל עם הארץ וירדו את המלך מבית
יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך
ויושב על כסא המלכים׃
19 וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת
עתליה המיתו בחרב בבית המלך׃

פרק י״ב

1 בן שבע שנים יהואש במלכו׃ בשנת שבע
2 למלך יהוא מלך יהואש ושם אמו צבית
3 מבאר שבע׃ ויעש יהואש הישר בעיני יהוה
4 כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן׃ רק
הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
5 בבמות׃ ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף
הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר
איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה
על לב איש להביא בית יהוה׃
6 יקחו להם הכהנים איש מאת מכריו והם
יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם
7 בדק׃ ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך
יהואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית׃
8 ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים
ויאמר אליהם מדוע אינכם חזקים את בדק
הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי
9 לבדק הבית תתנוהו׃ ויאבו הכהנים לקחת
כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית׃
10 ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו
ויתן אתו אצל המזבח מימין בבוא איש בית
יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל
11 הכסף המובא בית יהוה׃ והיה כראותם כי
רב הכסף בארון ויעל ספר המלך הסגן
וצרור כהן הגדול ויצרו ויספרו את הכסף
12 הנמצא בבית יהוה׃ ויתנו את הכסף המתכן
על ידי עשי המלאכה הפקדים על בית יהוה
ויוציאו אתו החרשים והבנים עשי בית יהוה׃
13 והבנים והגדרים וקנות עצי ואבני גזית
לחזק את בדק הבית יהוה ולכל אשר יצא
14 על הבית לחזקה׃ אך לא יעשו בבית יהוה
מזרקות כסף מזמרות מזקים וחצצרות כל
כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית
15 יהוה׃ כי לעשי המלאכה ונתנו בו וחזקו
16 בו את בית יהוה׃ ולא יחשבו את האנשים
אשר יתנו את הכסף על ידם להתן לעשי
17 המלאכה כי באמונה המה עשים׃ כסף
אשם וכסף חטאת לא יובא בית יהוה
18 לכהנים יהיו׃ אז יעלה חזאל מלך ארם
וילחם על גת וילכדה ויעל חזאל פניו
19 לעלות על ירושלם׃ ויקח יהואש מלך
יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו
יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה
ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות
בית יהוה ובית המלך וישלח אל חזאל מלך
20 ארם ויעל מעל ירושלם׃ ויתר דברי יואש
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
21 דברי הימים למלכי יהודה׃ ויקמו עבדיו
ויקשרו קשר ויכו את יואש בבית מלא בית
22 המלך׃ יוזכר בן שמעת ויהוזבד בן שמר
עבדיו הכוהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו
23 בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו׃
בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו
מלך יהואש מלך ישראל בשמרון ארבעים
24 ושנה מלך׃ ויעש הרע בעיני יהוה לא סר
מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את
25 ישראל׃ ויתר דברי יואש וכל אשר עשה
26 הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
27 למלכי ישראל׃ ויקמו עבדיו ויקשרו קשר
ויכו את יואש בבית מלא בית המלך׃
28 יוזכר בן שמעת ויהוזבד בן שמר עבדיו
הכוהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר
דוד וימלך אמציה בנו תחתיו׃

פרק י״ג

1 בשנת שלשים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו
2 מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון
3 שבע עשרה שנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה
ויחט אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר
4 החטיא את ישראל לא סר ממנה׃ ויחל
יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי
ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם׃
5 ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד
ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול
6 שלשום׃ לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר
החטיא את ישראל בם הלך ואף האשרה
7 עמדה בשמרון׃ כי לא הניח ליהואחז עם
כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת
אלפי רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם
8 כעפר לדוש׃ ויתר דברי יהואחז וכל אשר
עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר
9 דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב יהואחז
עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש
10 בנו תחתיו׃ בשנת שלשים ושבע שנה
ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז
11 על ישראל בשמרון שש עשרה שנה׃
ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל
12 בם הלך׃ ויתר דברי יואש וכל אשר עשה
וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה
13 הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ וישכב יואש עם אבתיו
וירבעם ישב על כסאו ויואש קבר את
14 שמרון עם מלכי ישראל׃ ואלישע חלה את
חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך
ישראל ויבך על פניו ואבי רכבו ופרשיו
15 ויאמר אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו
16 קשת וחצים׃ ויאמר למלך ישראל שים
ידך על הקשת וישם ידו ויסמך אלישע את
17 ידיו על ידי המלך׃ ויאמר פתח החלון
קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה וירה ויאמר
חץ תשועת יהוה ותשועה מארם ומכית את
ארם באפק עד כלתך׃
18 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל
הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד׃
19 ויקצף עליו איש האלהים ויאמר הכית חמש
פעמים או שש פעמים אז הכית את ארם עד
20 כלה כי עתה שלש פעמים תכה את ארם׃
ויקבר אלישע וישבו מואבים בני השנה
21 בבוא הארץ׃ והיה המה קברים איש ויראו
את הגדוד וישלכו את האיש בקבר אלישע
וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויעמד
22 על רגליו׃ וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל
23 כל ימי יהואחז׃ ויחן יהוה אתם וירחם
ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק
ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל
24 פניו עד עתה׃ וימת חזאל מלך ארם וימלך
25 בן הדד בנו תחתיו׃ וישב יואש בן יהואחז
ויקח את ערי מיד בן הדד בן חזאל אשר
לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש
פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל׃

פרק י״ד

1 בשנת שתים ליואש בן יהואחז מלך ישראל
2 מלך אמציה בן יואש מלך יהודה׃ בן עשרים
ושש שנה היה במלכו ותשע ועשרים שנה
מלך בירושלם ושם אמו יהועדין מירושלם׃
3 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו
4 ככל אשר עשה יואש אביו עשה׃ אך הבמות
לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
5 בבמות׃ ויהי כחזק הממלכה עליו ויך את
עבדיו המכים את המלך אביו׃ ואת בני
המכים לא המית כדכתוב בספר תורת משה
אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על
בנים ובנים לא יומתו על אבות כי איש
6 בחטאתו יומתו׃ הוא הכה את אדום בגיא
המלח עשרת אלפים ותפש את סלע במלחמה
ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה׃
7 אז ישלח אמציה מלאכים אל יהואש בן
יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה
נתראה פנים׃ וישלח יהואש מלך ישראל
אל אמציה מלך יהודה לאמר החוח אשר
בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר
תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה
8 אשר בלבנון ותרמס את החוח׃ הכה הכית
את אדום ונשאך לבבך התהלל ושב עתה
9 בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה
10 ויהודה עמך׃ ולא שמע אמציה וילך יהואש
מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציה מלך
יהודה בבית שמש אשר ליהודה׃
11 ויגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו׃
12 ואמציה מלך יהודה נלכד בבית שמש
13 ויביאהו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם
משער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות
14 אמה׃ ואת כל הזהב והכסף וכל הכלים
הנמצאים בבית יהוה ובאצרות בית המלך
15 ואת בני התערבות וישב שמרונה׃ ויתר
דברי יואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם
את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על
16 ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב
יואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי
17 ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו׃ ויחי
אמציה בן יואש מלך יהודה אחרי מות
יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה
18 שנה׃ ויתר דברי אמציה הלא הם כתובים
19 על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ויקשרו
עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו
אחריו לכישה וימיתוהו שם׃
20 וישאוהו על סוסים ויקבר בירושלם עם
21 אבתיו בעיר דוד׃ ויקחו כל עם יהודה את
עזריה והוא בן שש עשרה שנה וימליכו
22 אתו תחת אביו אמציה׃ הוא בנה את אילת
וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו׃
23 בשנת חמש עשרה שנה לאמציה בן יואש
מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש מלך
24 ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה׃
ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות
25 ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃
הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד
ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר
26 דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר
27 מגת החפר׃ כי ראה יהוה את עני ישראל
מר מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר
28 לישראל׃ ולא דבר יהוה להמחות את שם
ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם
29 בן יואש׃ ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה
וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק
וחמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על
30 ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב
ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך
31 זכריה בנו תחתיו׃

פרק ט״ו

1 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך
2 ישראל מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה׃
בן שש עשרה שנה היה במלכו ושתים
3 וחמשים שנה מלך בירושלם ושם אמו
4 יכליה מירושלם׃ ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה אמציה אביו׃ רק הבמות
לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
5 בבמות׃ ויגע יהוה את המלך ויהי מצרע
עד יום מותו וישב בבית החפשית ויותם בן
6 המלך על הבית שפט את עם הארץ׃
ויתר דברי עזריה וכל אשר עשה הלא הם
7 כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
וישכב עזריה עם אבתיו ויקברו אתו עם
אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו׃
8 בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריה מלך
9 יהודה מלך זכריה בן ירבעם על ישראל
10 בשמרון שנים עשרה שנה׃ ויעש הרע בעיני
יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃
11 ויקשר עליו שלם בן יבש ויכהו קבל העם
ויתיתהו וימת ויקברו אתו בביתו׃
12 ויתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ זה דבר יהוה
אשר דבר אל יהוא לאמר בניך עד רבעים
ישבו לך על כסא ישראל ויהי כן׃
13 שלם בן יבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה
לעזיה מלך יהודה ומלך חדש ימים בשמרון׃
14 ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא תרצה ויכה
את שלם בן יבש בשמרון וימיתהו וימלך
15 תחתיו׃ ויתר דברי שלם וקשרו אשר קשר
16 הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ אז הכה מנחם את תפסח ואת כל
אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא פתחו
לו ויכה כל הרה בקעה׃
17 בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה
מלך מנחם בן גדי על ישראל עשר שנים
18 בשמרון׃ ויעש הרע בעיני יהוה לא סר
בימיו מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
19 את ישראל׃ בא פול מלך אשור על הארץ
ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף למען תהי
20 ידו עמו להחזיק המלכות בידו׃ ויוצא
מנחם את הכסף על ישראל על כל גבורי
החיל לתת למלך אשור חמשים חמשים שקל
21 כסף על האיש האחד׃ וישב המלך אשור
ולא עמד שם בארץ׃ ויתר דברי מנחם וכל
22 אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
23 הימים למלכי ישראל׃ וישכב מנחם עם
אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו׃
24 בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך
25 פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שנתים׃
ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃
26 ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלישו וחמשים
איש מן הגלעדים ויכהו וימיתהו וימלך
27 תחתיו׃ ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה
הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
28 ישראל׃ בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה
מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל
29 בשמרון עשרים שנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה
לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
30 את ישראל׃ בימי פקח מלך ישראל בא
הושע בן אלה ויקשר קשר ויכהו וימיתהו
וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזיה׃
31 ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כתובים
32 על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃
בשנת שתים לפקח בן רמליהו מלך ישראל
33 מלך יותם בן עזיה מלך יהודה׃ בן עשרים
וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה
34 מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק׃
ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיה
35 אביו עשה׃ רק הבמות לא סרו עוד העם
מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את שער
36 בית יהוה העליון׃ ויתר דברי יותם וכל אשר
37 עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ בימים ההם החל יהוה
להשלח ברצין מלך ארם ואת פקח בן
38 רמליהו שלח בירושלם׃ וישכב יותם עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו
וימלך אחז בנו תחתיו׃

פרק ט״ז

1 בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו
2 מלך אחז בן יותם מלך יהודה׃ בן עשרים
שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך
בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה
3 אלהיו כדויד אביו׃ וילך בדרך מלכי ישראל
גם בנו העביר באש כתועבות הגוים אשר
4 הוריש יהוה מפני בני ישראל׃ ויזבח ויקטר
בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃
5 אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו
מלך ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על אחז
6 ולא יכלו להלחם אתו׃ בעת ההיא השיב
רצין מלך ארם את אילת לארם וגרש את
היהודים מאילת וארמים באו אילת וישבו
7 שם עד היום הזה׃ ויקח אחז מלאכים
אל תגלת פלאסר מלך אשור לאמר עבדך
ובנך אני עלה הושיעני מיד מלך ארם ומיד
8 מלך ישראל הקמים עלי׃ ויקח אחז את
הכסף והזהב הנמצא בבית יהוה ובאצרות
9 בית המלך וישלח שחד למלך אשור׃
ויעתר לו המלך אשור ויעל המלך אשור על
דמשק וילכדה ויגלה אתה קיר ואת רצין
10 המית׃ ויסע המלך אחז לקראת תגלת
פלאסר מלך אשור דמשקה ויראה את המזבח
אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה
הכהן את תבנית המזבח ואת דמותו לכל
11 מעשהו׃ ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל
אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה
הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק׃
12 ויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח
ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו׃
13 ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך את נסכו
ויזרק את דם זבחי השלמים אשר לו על
14 המזבח׃ ואת מזבח הנחשת אשר לפני יהוה
הקריב מפני הבית מבין מזבחו ומבית יהוה
15 ויתן אתו על ירך מזבחו צפונה׃ ויצו המלך
אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח
הגדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת
הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת
כל עם הארץ ואת מנחתם ואת נסכיהם וכל
דם עלה וכל דם זבח עליו תזרק ואת מזבח
16 הנחשת יהיה לי לבקר׃ ויעש אוריה הכהן
17 ככל אשר צוה המלך אחז׃ ויקץ המלך אחז
את מסגרות המכונות ויסר מעליהם את
הכיור ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת
18 אשר תחתיו ויתן אתו על משבצת אבנים׃
ואת מסך המשכת בנו בבית ואת מבוא
המלך החיצון הסב בבית יהוה מפני מלך
19 אשור׃ ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם
20 כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר
דוד וימלך חזקיה בנו תחתיו׃

פרק י״ז

1 בשנת שתים עשרה שנה לאחז מלך יהודה
מלך הושע בן אלה בשמרון על ישראל תשע
2 שנים׃ ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי
3 ישראל אשר היו לפניו׃ עליו עלה שלמנאסר
מלך אשור ויהי הושע לו עבד וישב לו
4 מנחה׃ וימצא המלך אשור בהושע כי שלח
מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה
מנחה למלך אשור כעת בעת ויעצרהו המלך
5 אשור ויאסרהו בבית כלא׃ ויעל המלך אשור
בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש
6 שנים׃ בשנת התשעית להושע לכד המלך
אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה
וישב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי
7 מדי׃ ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה
אלהיהם המעלה אותם מארץ מצרים מתחת
יד פרעה מלך מצרים ויראו אלהים אחרים
8 וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני
9 בני ישראל ובחקות מלכי ישראל אשר עשו׃
ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על
יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל ערי
מצפה ועד עיר מבצר׃
10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה
11 רמה ותחת כל עץ רענן׃ ויקטרו שם בכל
במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם
12 ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה׃
13 ויעבדו את הגלולים אשר אמר יהוה להם
לא תעשו את הדבר הזה׃ ויעד יהוה בישראל
וביהודה ביד כל נביא כל חוזה לאמר שובו
מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל
התורה אשר צויתי את אבותיכם ואשר שלחתי
14 אליכם ביד עבדי הנביאים׃ ולא שמעו
ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא
15 האמינו ביהוה אלהיהם׃ וימאסו את חקותיו
ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת
עדותיו אשר העיד בהם וילכו אחרי ההבל
ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבותיהם אשר
16 צוה יהוה אותם לבלתי עשות כמוהם׃
ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו
להם מסכה עגלים שנים ויעשו אשרה
וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל׃
17 והעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש
ויקסמו קסמים וינחשו וימכרו עצמם לעשות
18 הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ ויתאנף יהוה
מאד בישראל ויסירם מעל פניו לא נשאר
19 רק שבט יהודה לבדו׃ גם יהודה לא שמר
את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל
20 אשר עשו׃ וימאס יהוה בכל זרע ישראל
ויענם ויתנם ביד שסים עד אשר השליכם
21 מעל פניו׃ כי קרע ישראל מבית דויד
וימליכו את ירבעם בן נבט וידח ירבעם את
ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה
22 וילכו בני ישראל בכל חטאות ירבעם אשר
23 עשה לא סרו ממנה׃ עד אשר הסיר יהוה
את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל
עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו
אשורה עד היום הזה׃
24 ויבא מלך אשור מבבל וכותה ועוא ולחמת
וספרוים וישב במערי שמרון תחת בני
ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה׃
25 ויהי בראשית שבתם שם את יהוה לא יראו
ויהי כי שלח יהוה בהם את הארי ויהרגו
26 בהם׃ ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים
אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את
משפט אלהי הארץ וישלח בהם את הארי
27 והנם ממיתים אותם כאשר אין דעת את
משפט אלהי הארץ׃ ויצו מלך אשור לאמר
שמו שם אחד מן הכהנים אשר הגליתם משם
וילכו וישבו שם וילמדם את משפט אלהי
28 הארץ׃ ויבא אחד מן הכהנים אשר הגלו
משמרון וישב בבית אל והוא היה מורה להם
29 איך יראו את יהוה׃ והיו עושים איש גוי
אלהיו ונתנו בבתי הבמות אשר עשו שמרונים
30 איש גוי בעריהם אשר הם יושבים שם׃
ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות
עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את א

לא נתנה אדניהו ביתה: לפי שהיו אומרים
2 ביתו. ❊ הרעים והמנגנים בזמר יושבים
3 בחנות: סוחרים בחנות: אלה על אלה
4 ומוכרים זה לזה: ואלה מוכרים לאלה
ומוכרים לאלה: אלה נותנים מעות
5 ואלה נותנים סחורה: ואלה מוכרים
לאלה ואלה מוכרים לאלה: אלה נותנים
6 מעות ואלה נותנים סחורה: ואלה
מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
7 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
8 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
9 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
10 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
11 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
12 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
13 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
14 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
15 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
16 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
17 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
18 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
19 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
20 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
21 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
22 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
23 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
24 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
25 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
26 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
27 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
28 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
29 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
30 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
31 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
32 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:
33 אלה נותנים מעות ואלה נותנים סחורה:
ואלה מוכרים לאלה ואלה מוכרים לאלה:

מלכים ב' יח

1 וַיְהִי בִּשְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה לִיהוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָה
2 מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָחָז בֶּן־יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ
3 יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה: וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא כַחַטֹּאות יָרָבְעָם
4 בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא סָר
5 מִמֶּנָּה: וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם
בְּיַד־חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם וּבְיַד בֶּן־הֲדַד בֶּן־חֲזָאֵל
6 יָמִים רַבִּים: וַיְחַל יְהוֹאָחָז אֶת־פְּנֵי יְהוָה
וַיִּשְׁמַע אֵלָיו יְהוָה כִּי רָאָה אֶת־לַחַץ יִשְׂרָאֵל
כִּי לָחֲצָם מֶלֶךְ אֲרָם: וַיִּתֶּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל
מוֹשִׁיעַ וַיֵּצְאוּ מִתַּחַת יַד־אֲרָם וַיֵּשְׁבוּ בְנֵי־
8 יִשְׂרָאֵל בְּאָהֳלֵיהֶם כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם: אַךְ לֹא־
סָרוּ מֵחַטֹּאות בֵּית יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־
יִשְׂרָאֵל בָּהֶם הָלָךְ וְגַם הָאֲשֵׁרָה עָמְדָה
9 בְּשֹׁמְרוֹן: כִּי לֹא־הִשְׁאִיר לִיהוֹאָחָז כִּי אִם־
חֲמִשִּׁים פָּרָשִׁים וַעֲשָׂרָה רִכְבוֹת וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
רַגְלִי כִּי אִבְּדָם מֶלֶךְ־אֲרָם וַיְשִׂמֵם כֶּעָפָר
10 לָדִישׁ: וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹאָחָז וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
וּגְבוּרָתוֹ הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
11 הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְשֹׁמְרוֹן בְּקֶבֶר מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ בְּנוֹ תַּחְתָּיו: בִּשְׁנַת
שְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ
יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן
14 שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא
סָר מִכָּל־חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא
15 אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהֶם הָלָךְ: וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ וְכָל־
אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר נִלְחַם אֶת־אֲמַצְיָה
מֶלֶךְ יְהוּדָה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
16 הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכַּב יוֹאָשׁ עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּשֹׁמְרוֹן עִם־מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּמְלֹךְ יָרָבְעָם תַּחְתָּיו: וְיָרָבְעָם בֶּן־יוֹאָשׁ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ בְּשֹׁמְרוֹן אַרְבָּעִים וְאַחַת
18 שָׁנָה: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מִכָּל־
חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־
19 יִשְׂרָאֵל: וַיָּשֶׁב אֶת־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל מִלְּבוֹא חֲמָת
עַד־יָם הָעֲרָבָה כִּדְבַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד־עַבְדּוֹ יוֹנָה בֶן־אֲמִתַּי הַנָּבִיא
20 אֲשֶׁר מִגַּת הַחֵפֶר: כִּי רָאָה יְהוָה אֶת־עֳנִי
יִשְׂרָאֵל מַר מְאֹד וְאֶפֶס עָצוּר וְאֶפֶס עָזוּב וְאֵין
21 עֹזֵר לְיִשְׂרָאֵל: וְלֹא־דִבֶּר יְהוָה לִמְחוֹת אֶת־
שֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וַיּוֹשִׁיעֵם בְּיַד
22 יָרָבְעָם בֶּן־יוֹאָשׁ: וְיֶתֶר דִּבְרֵי יָרָבְעָם וְכָל־
אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר נִלְחָם וַאֲשֶׁר הֵשִׁיב
אֶת־דַּמֶּשֶׂק וְאֶת־חֲמָת לִיהוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל הֲלֹא־
24 הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
25 יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכַּב יָרָבְעָם עִם־אֲבֹתָיו עִם־
מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ זְכַרְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו:
26 בִּשְׁנַת תֵּשַׁע וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה לְיָרָבְעָם מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן מָלַךְ זְכַרְיָה בֶן־יָרָבְעָם
27 שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
עָשׂוּ אֲבֹתָיו לֹא סָר מֵחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־
נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל: וַיִּקְשֹׁר עָלָיו
שַׁלֻּם בֶּן־יָבֵישׁ וַיַּכֵּהוּ קִבְלָעָם וַיְמִתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו: וְיֶתֶר דִּבְרֵי זְכַרְיָה הִנָּם כְּתוּבִים עַל־
סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: זֹאת דְּבַר־
יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־יֵהוּא לֵאמֹר בָּנִים לְךָ
יֹשְׁבִים עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל עַד־רְבִעִים וַיְהִי־כֵן:
31 שַׁלֻּם בֶּן־יָבֵישׁ מָלַךְ בִּשְׁנַת תְּשַׁע וּשְׁלֹשִׁים
שָׁנָה לְעֻזִּיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ חֹדֶשׁ יָמִים
32 בְּשֹׁמְרוֹן: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר
מֵחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־
33 יִשְׂרָאֵל: וְיֶתֶר דִּבְרֵי שַׁלֻּם וְקִשְׁרוֹ אֲשֶׁר קָשָׁר
הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
34 יִשְׂרָאֵל: בִּשְׁנַת תִּשְׁעָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה לְעֻזִּיָּה
מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ מְנַחֵם בֶּן־גָּדִי עַל־יִשְׂרָאֵל
35 עֲשֶׂרֶת חֳדָשִׁים בְּשֹׁמְרוֹן: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה לֹא סָר מֵחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל כָּל־יָמָיו: וְיֶתֶר דִּבְרֵי
מְנַחֵם וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְכָל־גְּבוּרָתוֹ הֲלֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
37 יִשְׂרָאֵל: בַּיָּמִים הָהֵם הֵחֵל יְהוָה לְשַׁלַּח בִּיהוּדָה
אֶת־רְצִין מֶלֶךְ־אֲרָם וְאֶת־פֶּקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ
38 וַיִּשְׁכַּב מְנַחֵם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־אֲבֹתָיו
בְּעִיר דָּוִיד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ פְּקַחְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו:
39 בִּשְׁנַת חֲמִשִּׁים שָׁנָה לְעֻזִּיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ
פְּקַחְיָה בֶן־מְנַחֵם עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שְׁתַּיִם
40 שָׁנִים: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מֵחַטֹּאות
יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל:
41 וַיִּקְשֹׁר עָלָיו פֶּקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ שָׁלִשׁ וְחַמִּשִׁים
אִישׁ מִן־הַגִּלְעָדִי וַיַּכֵּהוּ וַיְמִתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ
42 תַּחְתָּיו: וְיֶתֶר דִּבְרֵי פְקַחְיָה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
הִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
43 יִשְׂרָאֵל: בִּשְׁנַת חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה לְעֻזִּיָּה
מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ פֶּקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ עַל־
44 יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים שָׁנָה בְּשֹׁמְרוֹן: וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מֵחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט
45 אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל: בִּימֵי פֶקַח מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל בָּא תִּגְלַת פִּלְאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּלְכֹּד
עִיּוֹן וְאָבֵל בֵּית מַעֲכָה וְיָנוֹחַ וְקֶדֶשׁ וְחָצוֹר
וְאֶת־הַגִּלְעָד וְאֶת־הַגָּלִיל כֹּל אֶרֶץ נַפְתָּלִי
30 וַיַּגְלֵם אַשּׁוּרָה: וַיַּעַשׂ הוֹשֵׁעַ בֶּן־אֵלָה קֶשֶׁר
וַיַּךְ אֶת־פֶּקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ וַיְמִתֵהוּ וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים לְיוֹתָם בֶּן־עֻזִּיָּה:
31 וְיֶתֶר דִּבְרֵי פֶקַח וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הִנָּם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל:
32 בִּשְׁנַת שְׁנַיִם לְפֶקַח בֶּן־רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
33 מָלַךְ יוֹתָם בֶּן־עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה: בֶּן־עֶשְׂרִים
וְחָמֵשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה
מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם וְשֵׁם אִמּוֹ יְרוּשָׁא בַּת־צָדוֹק:
34 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
35 עֻזִּיָּהוּ אָבִיו: רַק הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעָם
זֹבְחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת הוּא בָּנָה אֶת־שַׁעַר
36 בֵּית־יְהוָה הָעֶלְיוֹן: וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹתָם וְכָל־
אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
37 הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: בַּיָּמִים הָהֵם הֵחֵל יְהוָה
לְשַׁלַּח בִּיהוּדָה אֶת־רְצִין מֶלֶךְ־אֲרָם וְאֶת־פֶּקַח
38 בֶּן־רְמַלְיָהוּ: וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר
עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִיד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ אָחָז בְּנוֹ
תַּחְתָּיו: בִּשְׁנַת שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְפֶקַח בֶּן־
רְמַלְיָהוּ מָלַךְ אָחָז בֶּן־יוֹתָם מֶלֶךְ יְהוּדָה:
2 בֶּן־עֶשְׂרִים שָׁנָה אָחָז בְּמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם וְלֹא עָשָׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי
3 יְהוָה אֱלֹהָיו כְּדָוִיד אָבִיו: וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל וְגַם בְּנוֹ הֶעֱבִיר בָּאֵשׁ כְּתוֹעֲבוֹת
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
4 וַיִּזְבַּח וַיְקַטֵּר בַּבָּמוֹת וְעַל־הַגְּבָעוֹת וְתַחַת כָּל־
5 עֵץ רַעֲנָן: אָז יַעֲלֶה רְצִין מֶלֶךְ־אֲרָם וּפֶקַח בֶּן־
רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלִַם לַמִּלְחָמָה
וַיָּצֻרוּ עַל־אָחָז וְלֹא יָכְלוּ הִלָּחֶם אוֹתוֹ: בָּעֵת
הַהִיא הֵשִׁיב רְצִין מֶלֶךְ־אֲרָם אֶת־אֵילַת לַאֲרָם
וַיְגָרֵשׁ אֶת־הַיְהוּדִים מֵאֵילָת וַאֲרַמִּים בָּאוּ
אֵילַת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה: וַיִּשְׁלַח אָחָז
מַלְאָכִים אֶל־תִּגְלַת פִּלְאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר לֵאמֹר
עַבְדְּךָ וּבִנְךָ אָנִי עֲלֵה וְהוֹשִׁיעֵנִי מִיַּד מֶלֶךְ־
אֲרָם וּמִיַּד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַקָּמִים עָלָי: וַיִּקַּח
אָחָז אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב הַנִּמְצָא בְּבֵית־
יְהוָה וּבְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח שֹׁחַד
לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר: וַיִּשְׁמַע אֵלָיו מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיַּעַל
מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל־דַּמֶּשֶׂק וַיִּלְכְּדָהּ וַיַּגְלֶהָ
קִירָה וְאֶת־רְצִין הֵמִית: וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ אָחָז
לִקְרַאת תִּגְלַת פִּלְאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר דַּמֶּשֶׂק
וַיַּרְא אֶת־הַמִּזְבַּח אֲשֶׁר בְּדַמֶּשֶׂק וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
אָחָז אֶל־אוּרִיָּה הַכֹּהֵן אֶת־תַּבְנִית הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת־דְּמוּתוֹ לְכֹל מַעֲשֵׂהוּ: וַיִּבֶן אוּרִיָּה הַכֹּהֵן
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ כְּכֹל אֲשֶׁר שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אָחָז
מִדַּמֶּשֶׂק כֵּן עָשָׂה אוּרִיָּה הַכֹּהֵן עַד בּוֹא הַמֶּלֶךְ
11 אָחָז מִדַּמֶּשֶׂק: וַיַּרְא הַכֹּהֵן אוּרִיָּה אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אָחָז מִדַּמֶּשֶׂק וַיַּעַשׂ הַכֹּהֵן
אוּרִיָּה וַיָּבֵן עַד־בּוֹא הַמֶּלֶךְ אָחָז מִדַּמֶּשֶׂק:
12 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ מִדַּמֶּשֶׂק וַיַּרְא הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּקְרַב הַמֶּלֶךְ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעַל עָלָיו: וַיַּקְטֵר
אֶת־עֹלָתוֹ וְאֶת־מִנְחָתוֹ וַיִּסֹּךְ אֶת־נִסְכּוֹ וַיִּזְרֹק
אֶת־דַּם שַׁלְמֵי הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־
נְחֹשֶׁת הַמִּזְבַּח אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה הִקְרִיב מִן־
הַבַּיִת מִבֵּין הַמִּזְבֵּחַ וּמִבֵּית יְהוָה וַיִּתֵּן אֹתוֹ
15 עַל־יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפוֹנָה: וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אָחָז
אֶת־אוּרִיָּה הַכֹּהֵן לֵאמֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ הַגָּדוֹל
הַקְטֵר אֶת־עֹלַת הַבֹּקֶר וְאֶת־מִנְחַת הָעֶרֶב וְאֶת־
עֹלַת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת־עֹלַת כָּל־עַם
הָאָרֶץ וְאֶת־מִנְחָתָם וְאֶת־נִסְכֵּיהֶם וְכָל־דַּם
עֹלָה וְכָל־דַּם זָבַח עָלָיו תִּזְרֹק אֹתוֹ וְהַמִּזְבַּח
16 הַנְּחֹשֶׁת יִהְיֶה לִי לְבַקֵּר: וַיַּעַשׂ אוּרִיָּה הַכֹּהֵן
17 כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה הַמֶּלֶךְ אָחָז: וַיְנַתֵּק הַמֶּלֶךְ
אָחָז אֶת־מִסְגְּרוֹת הַמְּכֹנוֹת וַיָּסַר מֵעֲלֵיהֶם
אֶת־הַכִּיֹּר וְהַיָּם הוֹרִד מֵעַל הַבָּקָר הַנְּחֹשֶׁת
אֲשֶׁר תַּחְתָּיו וַיִּתְּנֵהוּ עַל־רִצְפַת אֶבֶן:
18 וְאֶת־מוּסַךְ הַשַּׁבָּת אֲשֶׁר בָּנוּ בַבַּיִת וּמְבוֹא
הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹן הֵסֵב בֵּית־יְהוָה מִפְּנֵי מֶלֶךְ
19 אַשּׁוּר: וְיֶתֶר דִּבְרֵי אָחָז אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
20 יְהוּדָה: וַיִּשְׁכַּב אָחָז עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־
אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ חִזְקִיָּהוּ בְנוֹ
תַּחְתָּיו: בִּשְׁנַת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה לְאָחָז מֶלֶךְ
יְהוּדָה מָלַךְ הוֹשֵׁעַ בֶּן־אֵלָה בְּשֹׁמְרוֹן עַל־
2 יִשְׂרָאֵל תֵּשַׁע שָׁנִים: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
רַק לֹא כְּמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנָיו:
3 עָלָה עָלָיו שַׁלְמַנְאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיְהִי־לוֹ הוֹשֵׁעַ
4 עֶבֶד וְנָתַן־לוֹ מִנְחָה: וַיִּמְצָא מֶלֶךְ אַשּׁוּר בְּהוֹשֵׁעַ
וַיִּתֵּן־לוֹ סוֹפֵר אֲשֶׁר לֹא־עָשָׂה כְּשָׁנָה בְשָׁנָה
וַיַּעֲלֵהוּ מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיַּאַסְרֵהוּ בְּבֵית כֶּלֶא:
5 וַיַּעַל מֶלֶךְ אַשּׁוּר בְּכָל־הָאָרֶץ וַיַּעַל שֹׁמְרוֹן
6 וַיָּצַר עָלֶיהָ שָׁלֹשׁ שָׁנִים: בִּשְׁנַת תְּשַׁע לְהוֹשֵׁעַ
לָכַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת־שֹׁמְרוֹן וַיַּגֶל אֶת־יִשְׂרָאֵל
אַשּׁוּרָה וַיֹּשֶׁב אֹתָם בַּחְלַח וּבְחָבוֹר נְהַר גּוֹזָן
7 וְעָרֵי מָדָי: וַיְהִי כִּי חָטְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה
אֱלֹהֵיהֶם הַמַּעֲלֶה אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִתַּחַת
יַד־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים:
8 וַיֵּלְכוּ בְּחֻקֹּת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי
9 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְחֻקֵּי מְלָכִים אֲשֶׁר עָשׂוּ: וַיַּחְפְּרוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא־כֵן עַל־יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם וַיִּבְנוּ לָהֶם בָּמוֹת בְּכָל־עָרֵיהֶם מִמִּגְדַּל
10 נוֹצְרִים עַד עִיר מִבְצָר: וַיַּצִּבוּ לָהֶם מַצֵּבוֹת
11 וַאֲשֵׁרִים עַל כָּל־גִּבְעָה רָמָה וְתַחַת כָּל־עֵץ
12 רַעֲנָן: וַיְקַטְּרוּ שָׁם בְּכָל־בָּמוֹת כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר
הֶגְלָה יְהוָה מִלִּפְנֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ דְּבָרִים רָעִים
13 לְהַכְעִיס אֶת־יְהוָה: וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־הַגִּלּוּלִים אֲשֶׁר
אָמַר יְהוָה אֲלֵהֶם לֹא תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
14 לָכֶם: וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם כְּעָרְפָּם
אֲבוֹתָם אֲשֶׁר לֹא־הֶאֱמִינוּ בַּיהוָה אֱלֹהֵיהֶם:
15 וַיִּמְאֲסוּ אֶת־חֻקָּיו וְאֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־
אֲבוֹתָם וְאֶת־עֵדְוֹתָיו אֲשֶׁר הֵעִיד בָּהֶם וַיֵּלְכוּ
אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיֶּהְבָּלוּ וְאַחֲרֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
סְבִיבוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם לְבִלְתִּי
16 עֲשׂוֹת כָּהֶם: וַיַּעַזְבוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה עֲגָלִים שְׁנַיִם
וַיַּעֲשׂוּ אֲשֵׁרָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם
17 וַיַּעַבְדוּ אֶת־הַבָּעַל: וַיַּעֲבִרוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־
בְּנוֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ וַיִּקְסְמוּ קְסָמִים וַיְנַחֲשׁוּ וַיִּתְמְכְּרוּ
לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ: וַיִּתְאַנַּף
יְהוָה מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּסַר מֵעַל פָּנָיו לֹא נִשְׁאַר
19 רַק שֵׁבֶט יְהוּדָה גַּם־הוּא לֹא שָׁמַר אֶת־מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיֵּלְכוּ בְּחֻקֹּת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
20 עָשׂוּ: וַיִּמְאַס יְהוָה בְּכָל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל וַיְעַנֵּם
וַיִּתְּנֵם בְּיַד־שֹׁסִים עַד אֲשֶׁר הִשְׁלִיכָם מִפָּנָיו:
21 כִּי־קָרַע יִשְׂרָאֵל מֵעַל בֵּית דָּוִיד וַיַּמְלִיכוּ אֶת־
יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וַיַּדַּח יָרָבְעָם אֶת־יִשְׂרָאֵל
22 מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְהֶחֱטִיאָם חֲטָאָה גְדֹלָה: וַיֵּלְכוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־חַטֹּאת יָרָבְעָם אֲשֶׁר עָשָׂה
23 לֹא־סָרוּ מִמֶּנָּה: עַד אֲשֶׁר הֵסִיר יְהוָה אֶת־
יִשְׂרָאֵל מֵעַל פָּנָיו כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד כָּל־עֲבָדָיו
הַנְּבִיאִים וַיִּגֶל יִשְׂרָאֵל מֵעַל אַדְמָתוֹ אַשּׁוּרָה
24 עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיָּבֵא מֶלֶךְ אַשּׁוּר מִבָּבֶל וּמִכּוּתָה
וּמֵעַוָּא וּמֵחֲמָת וּסְפַרְוַיִם וַיֹּשֶׁב בְּעָרֵי שֹׁמְרוֹן
תַּחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת־שֹׁמְרוֹן וַיֵּשְׁבוּ
25 בְּעָרֶיהָ: וַיְהִי בִּתְחִלַּת שִׁבְתָּם שָׁם לֹא יָרְאוּ
אֶת־יְהוָה וַיְשַׁלַּח יְהוָה בָּהֶם אֶת־הָאֲרָיוֹת וַיְהִי
26 הֹרְגִים בָּהֶם: וַיֹּאמְרוּ לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר לֵאמֹר הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר הִגְלִיתָ וַתּוֹשֶׁב אֹתָם בְּעָרֵי שֹׁמְרוֹן לֹא
יָדְעוּ אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וַיְשַׁלַּח בָּהֶם
אֶת־הָאֲרָיוֹת וְהִנָּם מְמִתִים אוֹתָם כַּאֲשֶׁר אֵינָם
27 יֹדְעִים אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ: וַיְצַו מֶלֶךְ
אַשּׁוּר לֵאמֹר הוֹלִיכוּ שָׁמָּה אֶחָד מִן־הַכֹּהֲנִים
אֲשֶׁר הִגְלִיתֶם מִשָּׁם וְיֵלְכוּ וְיֵשְׁבוּ שָׁם וְיוֹרֵם
28 אֶת־מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ: וַיָּבֹא אֶחָד מִן־הַכֹּהֲנִים
אֲשֶׁר הָגְלוּ מִשֹּׁמְרוֹן וַיֵּשֶׁב בְּבֵית־אֵל וַיְהִי
מוֹרֶה אֹתָם אֵיךְ יִרְאוּ אֶת־יְהוָה: וַיִּהְיוּ עֹשִׂים
גּוֹי גּוֹי אֱלֹהָיו וַיַּנִּיחוּ בְּבֵית הַבָּמוֹת אֲשֶׁר
עָשׂוּ שֹׁמְרוֹנִים גּוֹי גּוֹי בְּעָרֵיהֶם אֲשֶׁר הֵמָּה
30 יוֹשְׁבִים שָׁם: וְאַנְשֵׁי בָבֶל עָשׂוּ אֶת־סֻכּוֹת בְּנוֹת
וְאַנְשֵׁי כּוּת ע

17 אחיכם׃ * ויתנם יהוה לכם ולא תדעו אתה
18 ואתם׃ * ויתן יהוה לכם לב לדעת ועינים
19 לראות ואזנים לשמע עד היום הזה׃ * וידבר
20 יהוה אל משה לאמר׃ * ראשי כל העדה
21 לבניכם לאמר מה העבדה הזאת לכם׃ * ואמרתם
22 זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי
23 בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת
24 בתינו הציל ויקד העם וישתחוו׃ * וילכו
25 בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה
26 ואהרן כן עשו׃ * ויהי בחצי הלילה יהוה
27 הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה
28 הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית
29 הבור וכל בכור בהמה׃ * ויקם פרעה לילה
30 הוא הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה
31 גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם
32 מת׃ * ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו
33 צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל
34 ולכו עבדו את יהוה כדברכם גם צאנכם
35 גם בקרכם קחו כאשר דברתם וברכתם גם
36 אתי׃ * ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם
37 מן הארץ כי אמרו כלנו מתים׃ * ויסעו בני
38 ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף
39 רגלי הגברים לבד מטף׃ * וגם ערב רב עלה
40 אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד׃ * ויאפו
41 את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות
42 כי לא חמץ כי גרשו מפני מצרים ולא
43 יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם׃
44 * ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים
45 שלשים שנה ואربע מאות שנה׃ * ויהי מקץ
46 שלשים שנה ואربע מאות שנה ויהי בעצם
47 היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ
48 מצרים׃ * ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם
49 מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים
50 לכל בני ישראל לדרתם׃ * ויאמר יהוה
51 אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר
52 לא יאכל בו׃ * וכל עבד איש מקנת כסף
53 ומלתה אתו אז יאכל בו׃ * תושב ושכיר
54 לא יאכל בו׃ * בבית אחד יאכל לא תוציא
55 מן הבשר חוצה מן הבית ועצם לא תשברו
56 בו׃ * ככל חקת הפסח יעשו אתו׃ * וכי
57 יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו
58 כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ
59 וכל ערל לא יאכל בו׃ * תורה אחת יהיה
60 לאזרח ולגר הגר בתוכם׃ * ויעשו כל בני
61 ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן
62 עשו׃ * ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה
63 את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם׃

פרשה ו׳: מ׳.

1 * קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני
2 ישראל באדם ובבהמה לי הוא׃ * ויאמר
3 משה אל העם זכרו את היום הזה אשר
4 יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד
5 הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ׃
6 * היום אתם יצאים בחדש האביב׃ * והיה
7 כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי
8 והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך
9 לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את
10 העבדה הזאת בחדש הזה׃ * שבעת ימים
11 תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה׃
12 * מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה
13 לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך׃
14 * והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור
15 זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים׃ * והיה
16 לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען
17 תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך
18 יהוה ממצרים׃ * ושמרת את החקה הזאת
19 למועדה מימים ימימה׃ * והיה כי יביאך
20 יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך
21 ונתנה לך׃ * והעברת כל פטר רחם ליהוה
22 וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים
23 ליהוה׃ * וכל פטר חמר תפדה בשה ואם
24 לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך
25 תפדה׃ * והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר
26 מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה
27 ממצרים מבית עבדים׃ * ויהי כי הקשה
28 פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ
29 מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן
30 אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל
31 בכור בני אפדה׃ * והיה לאות על ידך
32 ולטטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה
33 ממצרים׃

פרשה ו׳: מ׳.

1 * ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם
2 אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא
3 כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם
4 מלחמה ושבו מצרימה׃ * והסב אלהים את
5 העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני
6 ישראל מארץ מצרים׃ * ויקח משה את
7 עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני
8 ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
9 והעליתם את עצמתי מזה אתכם׃ * ויסעו
10 מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר׃ * ויהוה
11 הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך
12 ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם
13 ולילה׃ * לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד
14 האש לילה לפני העם׃ * וידבר יהוה אל
15 משה לאמר׃ * דבר אל בני ישראל וישבו
16 ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים
17 לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים׃ * והפרעה
18 יאמר לבני ישראל נבוכים הם בארץ סגר
19 עליהם המדבר׃ * וחזקתי את לב פרעה
20 ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו
21 וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן׃ * ויגד
22 למלך מצרים כי ברח העם וישנא לבב פרעה
23 ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי
24 שלחנו את ישראל מעבדנו׃ * ויאסר את
25 רכבו ואת עמו לקח עמו׃ * ויקח שש מאות
26 רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו׃
27 * ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים
28 וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים
29 ביד רמה׃ * וירדפו מצרים ויבאו אחריהם
30 כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו וישגום
31 חנים על הים על פי החירת לפני בעל צפן׃
32 * ופרעה הקריב ויישאו בני ישראל את
33 עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו
34 מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה׃ * ויאמרו
35 אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו
36 למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו
37 ממצרים׃ * הלא זה הדבר אשר דברנו
38 אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את
39 מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו
40 במדבר׃ * ויאמר משה אל העם אל תיראו
41 התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה
42 לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום
43 לא תוספו לראתם עוד עד עולם׃ * יהוה
44 ילחם לכם ואתם תחרישון׃ * ויאמר יהוה
45 אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל
46 ויסעו׃ * ואתה הרם את מטך ונטה את ידך
47 על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים
48 ביבשה׃ * ואני הנני מחזק את לב מצרים
49 ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו
50 ברכבו ובפרשיו׃ * וידעו מצרים כי אני יהוה
51 בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו׃ * ויסע
52 מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל
53 וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם
54 ויעמד מאחריהם׃ * ויבא בין מחנה מצרים
55 ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר
56 את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה׃
57 * ויט משה את ידו על הים וישב יהוה את
58 הים באור הבקר לאיתנו והמצרים נסים
59 לקראתו ויערם יהוה את מצרים בתוך הים׃
60 * ויבאו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים
61 לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא
62 נשאר בהם עד אחד׃ * ובני ישראל הלכו
63 ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם
64 ומשמאלם׃ * ויושע יהוה ביום ההוא את
65 ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
66 מת על שפת הים׃ * וירא ישראל את
67 היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו
68 העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃

פרק ט׳

1 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבא לנסות את שלמה בחידות בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב רב ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה׃ 2 ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא היה דבר נעלם משלמה אשר לא הגיד לה׃ 3 ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה והבית אשר בנה׃ 4 ואכל מטעמי שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושם ומשקיו ומלבושם ועלתו אשר יעלה בבית יהוה ולא היתה עוד בה רוח׃ 5 ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך׃ 6 ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגידו לי חצי הרבה חכמתך ושמעה יספת על השמועה אשר שמעתי׃ 7 אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך׃ 8 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך יען אלהיך אהב את ישראל להעמידם לעולם וישם עליך למלך לעשות משפט וצדקה׃ 9 ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשם הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבושם כזה אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה׃ 10 וגם עבדי חירם ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה׃ 11 ויעש המלך את עצי האלגומים מסלות לבית יהוה ולבתי המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא נראו כן מאז בארץ יהודה׃ 12 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותלך ותשב לארצה היא ועבדיה׃ 13 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת ששת מאות וששים וששת ככרי זהב׃ 14 לבד מאנשי הרכלים וסחר הסוחרים וכל מלכי הערב ופחות הארץ׃ 15 ויעש המלך שלמה מאתים צנות זהב שחוט על הצנה האחת ששת מאות זהב שחוט׃ 16 ושלש מאות מגנים זהב שחוט על המגן האחד ויתן אותם המלך בבית יער הלבנון׃ 17 ויעש המלך כסא גדול שן ויצפהו זהב מובחר׃ 18 ושש מעלות לכסא ושפת זהב לכסא תלויה אחז בשבת ויד משענת מזה ומזה על יד המקום ושני אריות עמדים אצל ידות׃ 19 ושנים עשר אריות עומדים שם על ששת המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכה׃ 20 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב היה למאומה בימי שלמה׃ 21 כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חירם אחת לשלש שנים תבוא אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שן וקופים ותכיים׃ 22 וגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה׃ 23 וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמוע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבבו׃ 24 והמה מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק וסמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה׃ 25 ויהי לשלמה ארבעת אלפי אבוסי סוסים ורכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם׃ 26 ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר וארץ פלשתים ועד גבול מצרים׃ 27 ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב׃ 28 ומוצאים לשלמה סוסים ממצרים ומכל הארצות מקוה סוחרי המלך יקחו מקוה במחיר׃ 29 ועלה ויצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס במאה וחמשים וכן לכל מלכי החתים וארם ביד סוחריהם יוציאו׃

פרק י׳

1 וירבעם בן נבט שמע והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם ממצרים׃ 2 וישלחו ויקראו לו וילך ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר׃ 3 אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך׃ 4 ויאמר אליהם עוד שלשת ימים לכו ושובו אלי וילך העם׃ 5 ויאמר אליהם רחבעם שובו עד יום השלישי וישב העם אל רחבעם׃ 6 ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם יועצים להשיב את העם הזה דבר׃ 7 וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם אותם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים׃ 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו׃ 9 ויאמר אליהם מה אתם יועצים ונשיב דבר אל העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מעל העול אשר נתן אביך עלינו׃ 10 וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר אל העם אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אליהם קטני עבה ממתני אבי׃ 11 ועתה אבי העמיס עליכם עול כבד ואני אוסיף על עולכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים׃ 12 ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי׃ 13 וישב המלך אל העם את הדבר הקשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים׃ 14 וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים׃ 15 ולא שמע המלך אל העם כי היתה נסבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בן נבט׃ 16 וירא כל ישראל כי לא שמע המלך להם וישב העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדויד ולא נחלה לנו בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דויד וילך ישראל לאהליו׃ 17 ובני ישראל הישבים בערי יהודה ימלך עליהם רחבעם׃ 18 וישלח המלך רחבעם את הדורם אשר על המס וירגמו אתו בני ישראל אבנים וימת ויתאמץ המלך רחבעם לעלות במרכבה לנוס ירושלם׃ 19 ויפשעו ישראל בבית דויד עד היום הזה׃

פרק י״א

1 ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את בית יהודה ובנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם׃ 2 ויהי דבר יהוה אל שמעיה איש האלהים לאמר׃ 3 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימין לאמר׃ 4 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי נהיתה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם׃ 5 וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים לעזר ביהודה׃ 6 ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע׃ 7 ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלם׃ 8 ואת גת ואת מרשה ואת זיף׃ 9 ואת אדורים ואת לכיש ואת עזקה׃ 10 ואת צרעה ואת איילון ואת חברון אשר ביהודה ובבנימין ערי המבצרות׃ 11 ויחזק את המבצרות וישם בהן שרים ואוצרות מאכל ושמן ויין׃ 12 ובכל עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם מאד ויהי לו יהודה ובנימין׃ 13 והכהנים והלוים אשר בכל ישראל התיצבו עליו מכל גבולותם׃ 14 כי עזבו הלוים את מגרשיהם ואת אחזתם ויבאו ליהודה וירושלם כי הזניחם ירבעם ובניו מכהן ליהוה׃ 15 ויעמד לו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה׃ 16 ואחריהם מכל שבטי ישראל הנתנים את לבבם לדרוש את יהוה אלהי ישראל באו ירושלם לזבח ליהוה אלהי אבותם׃ 17 ויחזקו את מלכות יהודה ויאמצו את רחבעם בן שלמה שלש שנים כי הלכו שלש שנים בדרך דויד ושלמה׃ 18 ויקח לו רחבעם אשת מחלת בת ירימות בן דויד ואביחיל בת אליאב בן ישי׃ 19 ותלד לו בנים את יעוש ואת שמריה ואת זהם׃ 20 ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת עתי ואת זיזא ואת שלמית׃ 21 ויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופלגשיו כי שמונה עשרה נשים לקח וששים פלגשים וישא עשרים ושמונה בנים וששים בנות׃ 22 ויעמד רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד לאחים כי לו לחשבו למלך׃ 23 ויבן מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימין לכל ערי המבצרות ויתן להם צדה לרב ויבקש להם נשים לרב׃

פרק י״ב

1 ויהי כהכין מלכות רחבעם ויחזק עזב את תורת יהוה וכל ישראל עמו׃ 2 ויהי בשנת חמש לרחבעם המלך עלה שישק מלך מצרים על ירושלם כי מעלו במעל ביהוה׃ 3 באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים לובים סכיים וכושים׃ 4 וילכד את ערי המבצר ליהודה ויבא עד ירושלם׃ 5 ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ואל שרי יהודה אשר נאספו ירושלם מפני שישק ויאמר אליהם כה אמר יהוה אתם עזבתם אותי ואף אני עזבתי אתכם ביד שישק׃ 6 וישפלו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה׃ 7 וכי ראה יהוה כי נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתך חמתי בירושלם ביד שישק׃ 8 כי יהיו לו לעבדים ויודעו עבדתי ועבדת ממלכות הארצות׃ 9 ויעל שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך את הכל לקח ויקח את מגני הזהב אשר עשה שלמה׃ 10 ויעש תחתם רחבעם המלך מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים שומרי פתח בית המלך׃ 11 והיה בבוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשיבום אל תא הרצים׃ 12 ובהכנעו שב ממנו אף יהוה ולא לכלות עד לגמור ועוד היו ביהודה דברים טובים׃ 13 ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה מכל שבטי ישראל לשום את שמו שם ושם אמו נעמה העמונית׃ 14 ויעש הרע כי לא הכין את לבבו לדרוש את יהוה׃ 15 ודברי רחבעם הראשנים והאחרנים הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה לייחס ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים׃ 16 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דויד ויתמלך אביה בנו תחתיו׃

פרק י״ג

1 בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם מלך אביה על יהודה׃ 2 שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת אוריאל מן הגבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם׃ 3 ויערך אביה המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמנה מאות אלף איש גבורי חיל גבורי חיל׃ 4 ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעו לי ירבעם וכל ישראל׃ 5 הלוא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן את המלוכה לדויד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח׃ 6 ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דויד וימרד אדניו׃ 7 ויקבצו אליו אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב ולא התחזק מפניהם׃ 8 ועתה אתם אמרים להתחזק מול ממלכות יהוה ביד בני דויד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים׃ 9 הלא הדיחתם את כהני יהוה את בני אהרן ואת הלוים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כל הבא למלא ידו בפר בן בקר ואילם שבעה והיה כהן לאלהי לא אלהים׃ 10 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנוהו וכהנים מרנים ליהוה בני אהרן והלוים בעבדתם׃ 11 ומקטירים ליהוה עולות בבקר בבקר וערב וערב וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן הטהור ומנרת הזהב להבעירה בערב בערב כי שמרים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אותו׃ 12 והנה עמנו בראשנו הכהנים וחצוצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל אל תלחמו עם יהוה אלהי אבותיכם כי לא תצליחו׃ 13 וירבעם הסב את מארבו לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה ומארב מאחריהם׃ 14 ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויזעקו אל יהוה והכהנים חצצרו בחצוצרות׃ 15 וירעו אנשי יהודה ויהי כהריע אנשי יהודה והנה אלהים נגף את ירבעם ואת כל ישראל לפני אביה ויהודה׃ 16 וינסו בני ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים בידם׃ 17 ויכו בהם אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש׃ 18 וכנעו בני ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותם׃ 19 וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את בית אל ואת בנותיה ואת יעשנה ואת בנותיה ואת עפרון ואת בנותיה׃ 20 ולא עצר כח עוד ירבעם בימי אביה ויגפהו יהוה וימת׃ 21 ויתחזק אביה ויקח לו נשים ארבע עשרה ויולד עשרים ושנים בנים וששה עשר בנות׃ 22 ויתר דברי אביה ודרכיו ואמריו כתובים במדרש הנביא עדו׃

פרק י״ד

1 וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד ויתמלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים׃ 2 ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו׃ 3 ויסר את מזבחות הנכר והבמות ושבר את המצבות וגדע את האשרים׃ 4 ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי אבותם ולעשות התורה והמצוה׃ 5 ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים והשקט המלכות לפניו׃ 6 ויבן ערי מבצר ביהודה כי שקטה הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה כי הניח יהוה לו׃ 7 ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עודנה הארץ לפנינו כי דרשנו את יהוה אלהינו דרשנוהו וינח לנו מסביב ויבנו ויצלחו׃ 8 ויהי לאסא חיל נשאי צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבנימין נשאי מגן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל אלה גבורי חיל׃ 9 ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד מרשה׃ 10 ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה בגיא צפתה למרשה׃ 11 ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עמך לעזר בין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי עליך נשענו ובשמך באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל יעצר עמך אנוש׃ 12 ויגף יהוה את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים׃ 13 ויקדם אסא והעם אשר עמו עד גרר ויפל מכושים לאין להם כי נשברו לפני יהוה ולפני מחנהו ויישאו שלל רב מאד׃ 14 ויכו את כל הערים סביבות גרר כי היה פחד יהוה עליהם ויבזזו את כל הערים כי בז רב היה בהם׃ 15 וגם אהלי מקנה הכו ויגנבו צאן לרב וגמלים וישבו ירושלם׃

פרק ט״ו

1 ורוח אלהים היתה על עזריהו בן עודד׃ 2 ויצא לקראת אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל יהודה ובנימין יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשוהו ימצא לכם ואם תעזבוהו יעזב אתכם׃ 3 וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה וללא תורה׃ 4 ושב בצר להם אל יהוה אלהי ישראל ויבקשוהו וימצא להם׃ 5 ובעתים ההם אין שלום לבא ולצאת כי מהומות רבות על כל יושבי הארצות׃ 6 ונכתתה גוי בגוי ועיר בעיר כי אלהים הבהילם בכל צרה׃ 7 ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתכם׃ 8 וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה עודד הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל ארץ יהודה ובנימין ומן הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה׃ 9 ויקהל את כל יהודה ובנימין והגרים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כי נפלו עליו לרב מישראל בראותם כי יהוה אלהיו עמו׃ 10 ויקבצו ירושלם בחדש השלישי בשנת חמש עשרה למלכות אסא׃ 11 ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן השלל אשר הביאו שבע מאות בקר ושבעת אלפים צאן׃ 12 ויבאו בברית לדרוש את יהוה אלהי אבותם בכל לבבם ובכל נפשם׃ 13 וכל אשר לא ידרוש ליהוה אלהי ישראל יומת למן קטן ועד גדול למן איש ועד אשה׃ 14 וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה ובחצוצרות ובשופרות׃ 15 וכל יהודה שמחים על השבועה כי בכל לבבם נשבעו ובכל רצונם בקשוהו וימצא להם ויניח יהוה להם מסביב׃ 16 וגם את מעכה אם אסא המלך הסירה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה וכרת אסא את מפלצתה ויכת ויצת בנחל קדרון׃ 17 והבמות לא סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל ימיו׃ 18 ויבא את קדשי אביו וקדשיו בית האלהים כסף וזהב וכלים׃ 19 ומלחמה לא היתה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא׃

פרק ט״ז

1 בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה׃ 2 ויוצא אסא כסף וזהב מאוצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל בן הדד מלך ארם היושב בדמשק לאמר׃ 3 ברית בינו ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי׃ 4 וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי חילותיו על ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי׃ 5 ויהי כשמע בעשא וחדל מבנות את הרמה וישבת את מלאכתו׃ 6 והמלך אסא לקח את כל יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע ואת המצפה׃ 7 ובעת ההיא בא חנני הראה אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו יען בטחך על מלך ארם ולא בטחת על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך׃ 8 הלא הכושים והלובים היו לחיל לרכב ולפרשים לרב מאד ובהבטחך ביהוה נתנם בידך׃ 9 כי עיני יהוה משטטות בכל הארץ להתאמץ עם שלם לבבם אליו נבלת בזאת כי מעתה עמך מלחמות׃ 10 ויכעס אסא על הראה ויתנהו בבית הסהר כי על זאת קצף עליו מעת ויעשק אסא בעתים ההם מן העם׃ 11 והנה דברי אסא הראשנים והאחרנים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל׃ 12 ויחל אסא בשנת שלשים ותשע למלכותו חלי ברגליו עד מאד וגם במחלתו לא דרש את יהוה כי אם את הרופאים׃ 13 וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת אחת וארבעים למלכותו׃ 14 ויקברו אתו בקבריו אשר כרה לו בעיר דויד וישכיבו אתו במטה אשר מלא בשמים ומיני רקחים מרקחת מעשה ויקטרו לו קטרת גדולה עד מאד׃

פרק י״ז

1 וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל׃ 2 ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצרות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו׃ 3 ויהי יהוה עם יהושפט כי הלך בדרכי דויד אביו הראשנים ולא דרש לבעלים׃ 4 כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל׃ 5 ויכן יהוה את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לרב׃ 6 ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה׃ 7 ובשנת שלש למלכותו שלח לשריו לבן חיל ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו ללמד בערי יהודה׃ 8 ועמהם הלוים שמעיה ונתניה וזבדיה ועשהאל ושמרימות ויהונתן ואדוניה וטוביה וטוביהו הלוים ואתם אלישמע ויהורם הכהנים׃ 9 וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם׃ 10 ויהי פחד יהוה על כל ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם יהושפט׃ 11 ומן הפלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא והערבים הביאו לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ועתודים שבעת אלפים ושבע מאות׃ 12 ויהושפט הלך הלוך וגדל עד למעלה ויבן ביהודה בירנית וערי מסכנות׃ 13 ומלאכה רבה היתה לו בערי יהודה ואנשי מלחמות גבורי חיל בירושלם׃ 14 ואלה פקדתם לבית אבותם ליהודה שרי האלפים עדנה השר ועמו גבורי חיל שלש מאות אלף׃ 15 ועל ידו יהוחנן השר ועמו מאתים ושמונים אלף׃ 16 ועל ידו עמסיה בן זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלף גבור חיל׃ 17 ומבנימין גבור חיל אליעדע ועמו נשקי קשת ומגן מאתים אלף׃ 18 ועל ידו יהוזבד ועמו מאה ושמונים אלף חלוצי צבא׃ 19 אלה שרתו את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר בכל יהודה׃

פרק י״ח

1 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב׃ 2 וירד לקץ שנים אל אחאב שמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתהו לעלות את רמות גלעד׃ 3 ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התלך אתי רמות גלעד ויאמר כמוני כעמך כעמי עמך במלחמות׃ 4 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא היום את דבר יהוה׃ 5 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמות גלעד למלחם או אחדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך׃ 6 ויאמר יהושפט האין פה עוד נביא ליהוה ונדרשה מאתו׃ 7 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלא וישמע יהושפט כה אל המלך׃ 8 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכיהו בן ימלא׃ 9 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה לבשים בגדיהם ויושבים איש על כסאו מלבשים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם׃ 10 ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלותם׃ 11 וכל הנביאים נבאים כן לאמר עלה רמות גלעד והצלח והנתן יהוה ביד המלך׃ 12 והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כדבר אחד מהם ודברת טוב׃ 13 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר׃ 14 ויבא אל המלך ויאמר אליו המלך מיכיהו הנלך אל רמות גלעד למלחם או אחדל ויאמר עלו והצלחו וינתנו בידכם׃ 15 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אם לא תדבר אלי אמת בשם יהוה׃ 16 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר אין להם רועה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום׃ 17 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם רע׃ 18 ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו׃ 19 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר כך וזה אמר כך׃ 20 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה׃ 21 ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה גם תוכל צא ועשה כן׃ 22 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה׃ 23 ויגש צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר איזה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך׃ 24 ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא׃ 25 ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו אל אמון שר העיר ואל יואש בן המלך׃ 26 ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד בואי בשלום׃ 27 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם׃ 28 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמות גלעד׃ 29 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה׃ 30 ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את מלך ישראל לבדו׃ 31 ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט ויאמרו הוא מלך ישראל ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסיתם אלהים ממנו׃ 32 ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאחריו׃ 33 ואיש משך בקשת ויך את מלך ישראל בין הדבק ובין השרין ויאמר לרכב הפך ידיך והוציאני מן המחנה כי הוחלתי׃ 34 ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מתעמד על המרכבה נגד ארם עד הערב וימת לעת בא השמש׃

פרק י״ט

1 וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם׃ 2 ויצא לקראתו יהוא בן חנני החוזה ויאמר אל המלך יהושפט הלרשע עזור ואהבי שנאי יהוה תאהב ועל זאת עליך קצף מלפני יהוה׃ 3 אך דברים טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות מן הארץ והכינות לבבך לדרוש את האלהים׃ 4 וישב יהושפט בירושלם ויצא שוב בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישבם אל יהוה אלהי אבותם׃ 5 ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצרות עיר ועיר׃ 6 ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי אם ליהוה והוא עמכם בדבר משפט׃ 7 ועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומשוא ומקח שחד׃ 8 וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלוים והכהנים ומראשי האבות ליהודה למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלם׃ 9 ויצו אתם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם׃ 10 וכל דבר אשר יבא עליכם מאחיכם היושבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה ויהי קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו׃ 11 והנה אמריה הכהן הגדול עליכם בכל דברי יהוה וזבדיה בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה על כל דברי המלך והשטרים הלוים לפניכם חזקו ועשו והיה יהוה עם הטוב׃

פרק כ׳

1 ויהי אחרי כן ויבאו בני מואב ובני עמון ועמהם מן העמונים אל יהושפט למלחמה׃ 2 ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר הוא עין גדי׃ 3 ויירא יהושפט ויתן פניו לדרש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה׃ 4 ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה׃ 5 ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה׃ 6 ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים וביד גבורה ובכח אין לעמוד לפניך׃ 7 הלא אתה אלהינו הורשת את יושבי הארץ הזאת מפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם׃ 8 וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשמך לאמר׃ 9 אם תבוא עלינו רעה חרב שפטים או דבר או רעב נעמדה לפני הבית הזה ובך כי שמך בבית הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע׃ 10 ועתה הנה בני עמון ומואב והר שעיר אשר לא נתתה לישראל בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום׃ 11 והנה גמלים עלינו לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו׃ 12 אלהינו הלא תשפט בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה אשר בא עלינו ולא נדע מה נעשה כי עליך עינינו׃ 13 וכל יהודה עמדים לפני יהוה גם טפם נשיהם ובניהם׃ 14 ועל יחזיאל בן זכריהו בן בניהו בן יעואל בן מתניה הלוי מן בני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך הקהל׃ 15 ויאמר הקשיבו כל יהודה ויושבי ירושלם והמלך יהושפט כה אמר יהוה לכם אל תיראו ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי אם לאלהים׃ 16 מחר רדו עליהם הנה יעלים במעלה הציץ ומצאתם אתם בסוף הנחל נגד מדבר ירואל׃ 17 לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפניהם והיהוה עמכם׃ 18 ויקד יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה׃ 19 ויקמו הלוים מן בני הקהתים ומן בני הקרחים לשבח ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה׃ 20 וישכמו בבקר בבקר ויצאו אל מדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם והאמינו בנביאיו והצליחו׃ 21 ויועץ את העם וישם משוררים ליהוה ומהללים לתפארת קדש בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו׃ 22 ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים על בני עמון מואב והר שעיר הבאים ליהודה ויגפו׃ 23 ויעמדו בני עמון ומואב על ישבי הר שעיר להחרים ולהשמיד ובכלותם ליושבי שעיר עזרו איש במשחתהו׃ 24 ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו אל ההמון והנה פגרים נפלים ארצה ואין פליט׃ 25 ויבא יהושפט ועמו לבזז את שללם וימצאו בהם לרב רכוש עם פגרים וכלי חמדות ויבזזו להם עד אין משא ויהיו ימים לבזז את השלל כי רב הוא׃ 26 וביום הרביעי נקהלו לעמק ברכה כי שם ברכו את יהוה על כן קראו שם עמק ברכה עד היום הזה׃ 27 וישבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב לירושלם בשמחה כי שמחם יהוה משמחה על אויביהם׃ 28 ויבאו ירושלם בנבלים וכנרות וחצצרות אל בית יהוה׃ 29 ויהי פחד אלהים על כל ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל׃ 30 ותשקט ממלכות יהושפט ויניח לו אלהיו מסביב׃ 31 וימלך יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי׃ 32 וילך בדרך אביו אסא ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה׃ 33 אך הבמות לא סרו עוד העם לא הכין לבבם אל אלהי אבותם׃ 34 ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוא בן חנני אשר הועלה על ספר מלכי ישראל׃ 35 ואחרי כן התחבר יהושפט מלך יהודה את אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע לעשות׃ 36 ויתחבר עמו לעשות אניות ללכת תרשישה ויעשו אניות בעציון גבר׃ 37 ויתנבא אליעזר בן דודוהו מרשה על יהושפט לאמר יען התחברך את אחזיה פרץ יהוה את מעשיך וישברו האניות ולא יכלו ללכת תרשישה׃

פרק כ״א

1 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ויתמלך יהורם בנו תחתיו׃ 2 ולו אחים בני יהושפט עזריהו ויחיאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל אלה בני יהושפט

ויבאו
ויבאו
ויבאו

379 ⁘ ⁘ ⁘

יב ויבוז: ויען אליקים בן חלקיה ושבנה ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה: יג ויאמר רבשקה האל אדני שלחני אל אדניך ואליך לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חריהם ולשתות את שינם אתכם: יד ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית וידבר לאמר שמעו דברי המלך הגדול מלך אשור: טו כה אמר המלך אל יבטח לכם חזקיהו כי לא יוכל להצילכם: טז ואל יעשה אתכם חזקיהו בטח על יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור: יז אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו: יח עד אשר אבוא ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמותו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו: יט הצלו הצילו אלהי גוים איש ארצו את ארצו מיד מלך אשור: כ איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנה וכי הצילו את שמרון מידי: כא מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי: כב ויבאו אליקים בן חלקיה אשר על הבית והשבנה הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה:

פרק יט:

א ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: ב וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנה הסופר ואת זקני הכהנים מכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא: ג ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר ואין כח ללדת: ד אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חיים ויוכח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאת: ה ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: ו ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני את הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אתי בם: ז הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו: ח וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: ט וישמע אמר אל תרהקה מלך כוש לאמר הנה יצא לעשות מלחמה אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר: י כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח עליו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור: יא הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרים אותם ואתה תנצל: יב ההצלום אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את גוזן וחרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר: יג איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך עיר הנא ועוא וחוה: יד ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקרא אתם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: טו ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר: יהוה אלהי ישראל יושב הכרובים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: טז הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי: יז אמנם יהוה החרבות מלכי אשור את הגוים ואת ארצותם: יח ויתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום: יט ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה האלהים לבדך: כ וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי על סנחריב מלך אשור שמעתי: כא זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזתה לך לעגה בתולת בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם: כב את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל: כג ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת מבחר ארזיו ברוש מבחריו ואבואה מלון קצו יער כרמלו: כד אני קרתי ואשתה מים וגרתי כף רגלי כל יאורי מצור: כה הלא שמעת למרחוק אתה עשיתיה מימי קדם ועתה הבאתיה ותהי להשות גלים נצים עריות: כו ויושביהם קצרי יד חתו ונבשו היו עשב שדי וירק דשא חציר גגות וישחה קדים שדמה: כז ושבתך וצאתך וביתך ורגזך ידעתי: כח יען רגזך אלי ושאנך עלה באזני ואשים חחי באפך ומתגי בשפתיך והשבתי אותך בדרך אשר באת: כט וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיש ובשנה השלשית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פריהם: ל והיתה הפלטה השרידה בית יהודה השאר יעשה שרש למטה ועשה פרי למעלה: לא כי מירושלם תצא שארית והפלטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת: לב לכן כה אמר יהוה על מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יירה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא יסלל עליה סללה: לג בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה: לד וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען עבדי דוד: לה ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמנים וחמשה אלפים וישכימו בבקר והנה כלם פגרי מתים: לו ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה: לז ויהי הוא משתחוה בבית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארצה אררט וימלך אסר חדון בנו תחתיו:

פרק כ:

א בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה: ב ויסב חזקיהו את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה: ג ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול: ד ויהי ישעיהו לא יצא חצר התיכונה ודבר יהוה היה אליו לאמר: ה שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד יהוה אלהי דויד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לך ביום השלישי תעלה בית יהוה: ו והוספתי על ימיך חמש עשרה שנה ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי: ז ויאמר ישעיהו קחו דבלת תאנים ויקחו וישימו על השחין ויחי: ח ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות כי ירפא יהוה לי והעליתי ביום השלישי בית יהוה: ט ויאמר ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר הנה אם הלכה הצל עשר מעלות אם תשוב העשר מעלות: י ויאמר חזקיהו נקל הוא לנטות הצל עשר מעלות לא כי תשוב הצל אחרנית עשר מעלות: יא ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדה במעלות אחז אחרנית עשר מעלות: יב בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים וספר אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו: יג וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתו את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל הנמצא באוצרותיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו: יד ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין באו אליך ויאמר חזקיהו ארץ רחוקה באו מבבל: טו ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתים באוצרותי: טז ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה: יז הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה: יח ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו וסריסים יהיו בהיכל מלך בבל: יט ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלא אם שלום ואמת יהיה בימי: כ ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה ויבא המים העירה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: כא וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו:

פרק כא:

א בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים ושש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה: ב ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הורישׁ יהוה מפני בני ישראל: ג וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבדם: ד ויבן מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי: ה ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה: ו והעבר את בנו באש וינחש ועונן וכשף ועשה אוב וידעני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: ז ואת פסל האשרה אשר עשה שם בבית אשר אמר יהוה אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם: ח ולא אוסיף להסיר את רגל ישראל מן האדמה אשר הכינותי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אותם עבדי משה: ט ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: י וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר: יא יען אשר עשה מנשה מלך יהודה התועבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בגלוליו: יב לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעו תצלינה שתי אזניו: יג ונטיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כמחה את הצלחת מחה והפך על פניה: יד ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד אויביהם והיו לבז ולמשסה לכל אויביהם: טו יען אשר עשו הרע בעיני ויהיו מכעיסים אתי למן היום אשר יצאו אבותם ממצרים ועד היום הזה: טז גם דם נקי שפך מנשה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה אל פה מלבד חטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה: יז ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: יח וישכב מנשה עם אבתיו ויקבר בגנת ביתו בגן עזא וימלך אמון בנו תחתיו: יט בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתי שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת הרוץ ממצבה: כ ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו: כא וילך בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את הגלולים אשר עבד אביו וישתחו להם: כב ויעזב את יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה: כג ויקשרו עבדי אמון על אמון וימיתו את המלך בביתו: כד ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו: כה ויתר דברי אמון אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: כו ויקברו אתו בקברתו בגן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו:

פרק כב:

א בן שמנה שנים יאשיהו במלכו ואחת ושלשים שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת: ב ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דויד אביו לא סר ימין ושמאול: ג ויהי בשנת שמנה עשרה למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצליהו בן משלם הסופר בית יהוה לאמר: ד עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתמו את הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם: ה ויתנהו על יד עשי המלאכה הפקדים בבית יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק את בדק הבית: ו אל חרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ולמחצבות אבן: ז אך לא יחשב את אתם הכסף אשר יתן על ידם כי באמונה הם עשים: ח ויאמר חלקיהו הכהן הגדול אל שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקראהו: ט ויבא שפן הסופר אל המלך וישב את המלך דבר לאמר כספו עבדיך את הכסף הנמצא בבית ויתנהו על יד עשי המלאכה הפקדים בבית יהוה: י ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא שפן בו לפני המלך: יא ויהי כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו: יב ויצו המלך את חלקיהו הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכיהו ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמר: יג לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמעו אבתינו על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב עלינו: יד וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה ותדברו אליה: טו ותאמר לה כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי: טז כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל דברי הספר אשר קרא לפני מלך יהודה: יז תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה: יח ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש ביהוה כה תאמרון אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: יט יען רך לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך אל אשר דברתי על המקום הזה ועל יושביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את בגדיך ותבך לפני ואף אני שמעתי נאם יהוה: כ לכן הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה וישבו את המלך דבר:

פרק כג:

א וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם: ב ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל יושבי ירושלם עמו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה: ג ויעמד המלך על העמוד וכרת הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר מצותיו ועדותיו וחקתיו בכל לבב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתובים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית: ד ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מן היכל יהוה את כל הכלים אשר עשו לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים ויעלם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל: ה והשבית את כמרים אשר נתנו מלכי יהודה לקטר במות בערים ומסביבות ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: ו ויוצא את האשרה מבית יהוה אל מחוץ לירושלם אל נחל קדרון ויצרף אתה בנחל קדרון ויכתת עד דק ויזרק את עפרה על קברי בני העם: ז ויתץ את בתי הקדשים אשר אצל בית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה: ח ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שם הכהנים מגבע עד באר שבע ויתץ את במות השערים אשר פתח יהושע שר העיר אשר על שמאל איש בשער העיר: ט אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם: י ויטמא את התפת אשר בגי בני הנם למען לבלתי להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך: יא ויסר את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש ליהוה בפתח בית יהוה אל לשכת נתן המלך אשר בפרוורים ואת מרכבות השמש באש שרף: יב ואת המזבחות אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתץ המלך וירץ משם ויזרק את עפרם אל נחל קדרון: יג ואת הבמות אשר לפני ירושלם אשר על ימין הר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקוץ הצדנים ולכמוש שקוץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך: יד וישבר את המצבות וגדע את האשרים וימלא את מקומם את עצמות אדם: טו גם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה יָרָבְעָם בן נבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא ואת הבמה נתץ שרף את הבמה טחן עד דק שרף את האשרה: טז ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרף על המזבח ויטמא אתו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה: יז ויאמר מה הציון אשר אני רואה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על מזבח בית אל: יח ויאמר הניחו לו אל יניע איש את עצמותיו ויפלטו את עצמותיו ואת עצמות הנביא אשר בא משמרון: יט וגם כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל: כ וישחט את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות ושרף עצמות אדם עליהם וישב ירושלם: כא ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה: כב כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: כג כי אם בשנת שמנה עשרה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם: כד גם את בעלות האבות והידעונים והתרפים והגלולים ואת כל השקוצים הנראים על הארץ ביהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתובים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה: כה ולא היה לפניו כמלכו אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו: כו אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה: כז ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את ישראל והזנחתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם: כח ויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: כט בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור אל נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו ויקטלהו במגדו כראתו אתו: ל ויסעו עבדיו מת עליו במרכבה ממגדו וישאהו ויקברהו בקבר אבתיו וילקח עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו וימליכו תחת אביו: לא בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: לב ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו: לג ויאסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת למלך בירושלם ויתן על הארץ מאת ככר כסף וככר זהב: לד ויעמד פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו וישם את שמו יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם: לה ואת הכסף ואת הזהב נתן יהויקים לפרעה רק העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף מעם הארץ לתת לפרעה נכה: לו בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבידה בת פדיה מרומה: לז ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו:

פרק כד:

א בימיו עלה נבוכדנאצר מלך בבל והיה לו יהויקים שלש שנים ושב וימרד בו: ב וישלח יהוה בו את גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים: ג אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה: ד וגם את דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקים ולא אבה יהוה סלח: ה ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: ו וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו: ז ולא יסף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרת לכל אשר היה למלך מצרים: ח בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם: ט ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו: י בעת ההיא עלו עבדי נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם ותבא העיר במצור: יא ויבא נבוכדנאצר מלך בבל על העיר והעבדים צרים עליה: יב ויצא יהויכין מלך יהודה אל מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתם מלך בבל בשנת שמנה למלכו: יג ויוצא משם את כל אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ויקץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כדבר יהוה: יד וגלה את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרת אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולתי דלת עם הארץ: טו ויגל את יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אילי הארץ הוליך גלות מירושלם בבלה: טז ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף כל עשי מלחמה והביא מלך בבל גלות בבלה: יז וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחת יהויכין ויסב את שמו צדקיהו: יח בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: יט ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: כ כי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אתם מעל פניו ויפרד צדקיהו במלך בבל:

פרק כה:

א ויהי בשנת התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב: ב ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: ג בתשעה לחדש חזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: ד ותבקע העיר ויבא כל אנשי המלחמה לילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה: ה וירדפו חיל כשדים אחרי המלך ויהשיגו את צדקיהו בערבות יריחו וכל חילו נפצו מעליו: ו ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל הרבלתה וידברו אתו משפטים: ז ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבא בבלה: ח ובחדש החמישי בשבעה לחדש הוא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדנאצר מלך בבל בא נבוזרדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם: ט ויצת את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש: י וחומת ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר עם רב הטבחים: יא ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזרדן רב טבחים: יב ומדלת העם הארץ השאיר רב טבחים לכרמים ולעבדים: יג ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את נחשתם בבלה: יד ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו: טו ואת המחתות ואת המזרקות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים: טז העמודים שנים הים האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל נחשתם לכל הכלים האלה: יז שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת שלשה אמות ושבכה ורמונים על הכתרת סביב הכל נחשת וכמו אלה היה לעמוד השני ושבכה: יח ויקח רב טבחים את שריה צפניה כהן השני ואת שלשת שמרי הסף: יט ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת שר הצבא המפקד את עם הארץ ושישים אנשים מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר: כ ויקח אתם נבוזרדן רב טבחים ויולך אתם אל מלך בבל רבלתה: כא ויך אתם מלך בבל ויהרגם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: כב והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן: כג וישמעו כל שרי החילים המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפתה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחומת הנטופתי ויאזניה בן המעכתי המה ואנשיהם: כד וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר אליהם אל תיראו מעבד הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם: כה ויהי בחדש השביעי ויבא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו וימת גם את היהודים ואת הכשדים אשר היו אתו במצפתה: כו ויקם כל העם למקטן ועד גדול וישרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני הכשדים: כז ויהי בשנת שלשים ושבע לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה ויוצא אתו מבית הכלא: כח וידבר אתו טובות וישת את כסאו מעל כסאות המלכים אשר אתו בבבל: כט וישנא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו: ל ואוכלתו אוכלת תמיד נתן לו מלך בבל דבר יום ביומו כל ימי חייו עד יום מותו:

ⵎⴷⵔⵓⵙ: ⵓⵔ ⵖⵉⵔ ⵉⵎⵙⵙⵓⵜⵏ ⵏⵏⴰⵢ ⵏⵜⵜⴰⵡⵉⵔⵉⵜ. ⵔ
ⵉⵙⵎⵎⵓⵜⵏ ⵜⵉⵎⵙⵉⵔⵉⵏ ⵙ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵓ ⵏ ⵜⵎⵣⵡⵓⵔⵓ ⵏⵏⵙ: ⵙⵉⵏ ⵖⵉⵔ ⵜⵓⵜⵜⵓ ⵉⵙⵎⵎⵓⵜⵏ ⵜⵉⵎⵙⵉⵔⵉⵏ ⵙ

ܩܦܠܐܘܢ: ܠ.

1 ܡܠܘ̈ܗܝ ܕܐܓܘܪ ܒܪ ܡܐܣܐ: ܕܩܒܠ ܢܒܝܘܬܐ:
2 ܘܐܬܢܒܝ ܓܒܪܐ: ܘܐܡܪ ܠܐܝܬܝܐܝܠ. ܡܛܠ
ܕܣܟܠ ܐܢܐ ܗܘ ܡܢ ܟܠܢܫ: ܘܠܝܬ ܒܝ ܣܘܟܠܐ
3 ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ. ܘܠܐ ܝܠܦܬ ܚܟܡܬܐ: ܘܠܐ
4 ܝܕܥܬ ܝܕܥܬܐ ܕܩܕܝ̈ܫܐ. ܐܡܪ ܠܝ ܡܢܘ
ܣܠܩ ܠܫܡܝܐ ܘܢܚܬ: ܘܡܢܘ ܐܚܕ
ܪܘܚܐ ܒܚܘܦܢܘܗܝ: ܘܡܢܘ ܨܪ ܡ̈ܝܐ ܒܡܫܟܐ:
ܘܡܢܘ ܐܩܝܡ ܟܠܗܘܢ ܣܘܦ̈ܝܗ ܕܐܪܥܐ: ܡܢܘ
ܫܡܗ: ܘܡܢܘ ܫܡܐ ܕܒܪܗ ܐܢ ܝܕܥ ܐܢܬ.
5 ܟܠܗܘܢ ܡܐܡܪ̈ܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܒܚܝܪ̈ܢ: ܘܡܣܝܥ ܠܐܝܠܝܢ
6 ܕܬܟܝܠܝܢ ܥܠܘܗܝ. ܠܐ ܬܘܣܦ ܥܠ ܡܠܘ̈ܗܝ:
7 ܕܠܐ ܢܟܣܝܟ ܘܬܬܟܕܒ. ܬܪ̈ܬܝܢ ܫܐܠܬ ܡܢܟ:
8 ܠܐ ܬܟܠܐ ܡܢܝ ܥܕܠܐ ܐܡܘܬ. ܐܪܚܩ
ܡܢܝ ܣܪܝܘܬܐ ܘܡܠܬܐ ܕܕܓܠܘܬܐ: ܘܥܘܬܪܐ
ܘܡܣܟܢܘܬܐ ܠܐ ܬܬܠ ܠܝ: ܬܪܣܝܢܝ ܠܚܡܐ ܕܣܢܝܩ ܐܢܐ:
9 ܕܠܐ ܐܣܒܥ ܘܐܟܦܘܪ ܘܐܡܪ ܡܢܘ ܡܪܝܐ: ܘܕܠܐ
10 ܐܬܡܣܟܢ ܘܐܓܢܘܒ: ܘܐܡܚܐ ܒܫܡܗ ܕܐܠܗܝ. ܠܐ
ܬܐܟܘܠ ܩܪܨܐ ܕܥܒܕܐ ܠܡܪܗ: ܕܠܐ ܢܠܘܛܟ ܘܬܬܚܝܒ.
11 ܫܪܒܬܐ ܕܠܐܒܘܗ̇ ܡܨܥܪܐ: ܘܠܐܡܗ̇ ܠܐ ܡܒܪܟܐ.
12 ܫܪܒܬܐ ܕܙܕܝܩܐ ܒܥܝܢܝ ܢܦܫܗ̇: ܘܡܢ ܛܢܦܘܬܗ̇ ܠܐ
13 ܐܬܚܠܠܬ. ܫܪܒܬܐ ܕܪ̈ܡܢ ܥܝ̈ܢܝܗ̇ ܘܡܫܬܡܟܢ
14 ܥܝ̈ܢܝܗ̇. ܫܪܒܬܐ ܕܣܦܣܪ̈ܐ ܐܝܟ ܫܢ̈ܝܗ̇: ܘܡܓ̈ܙܪܬܐ
ܟܟ̈ܝܗ̇: ܠܡܐܟܠ ܠܡܣܟ̈ܢܐ ܕܐܪܥܐ: ܘܠܒ̈ܝܫܐ
15 ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ. ܠܥܠܘܩܐ ܬܠܬ ܒ̈ܢܢ ܗܘ̈ܝ ܠܗ̇ ܚܒܝ̈ܒܢ:
ܘܠܐ ܣܒ̈ܥܢ ܗܘ̈ܝ: ܘܐܪܒܥ ܠܐ ܐܡܪ̈ܢ ܣܦܩ.
16 ܫܝܘܠ: ܘܐܣܝܪܘܬ ܦܘܡܐ: ܘܐܪܥܐ ܠܐ ܣܒܥܐ
17 ܡ̈ܝܐ: ܘܢܘܪܐ ܠܐ ܐܡܪܐ ܣܦܩ. ܥܝܢܐ ܕܡܓܚܟܐ
ܥܠ ܐܒܘܗ̇: ܘܡܫܛܝܐ ܣܝܒܘܬܐ ܕܐܡܗ̇: ܢܩܪܘܢܗ̇
18 ܥܘܪ̈ܒܐ ܕܢܚܠܐ: ܘܢܐܟܠܘܢܗ̇ ܒܢ̈ܝ ܢܫܪܐ. ܗܠܝܢ
ܬܠܬ ܕܟܣܝ̈ܢ ܡܢܝ: ܘܐܪܒܥ ܠܐ ܝܕܥ ܐܢܐ.
19 ܐܘܪܚܐ ܕܢܫܪܐ ܒܫܡܝܐ: ܘܐܘܪܚܐ ܕܚܘܝܐ ܥܠ ܫܘܥܐ:
ܘܐܘܪܚܐ ܕܐܠܦܐ ܒܠܒܗ ܕܝܡܐ: ܘܐܘܪܚܐ ܕܓܒܪܐ
20 ܒܛܠܝܘܬܗ. ܗܟܢܐ ܗܝ ܐܘܪܚܐ ܕܐܢܬܬܐ ܓܝܪܬܐ:
ܐܟܠܐ ܘܡܫܝܐ ܦܘܡܗ̇: ܘܐܡܪܐ ܕܠܐ ܣܟܠܬ.
21 ܡܛܠ ܬܠܬ ܙܝܥܐ ܐܪܥܐ: ܘܡܛܠ ܐܪܒܥ ܠܐ ܡܫܟܚܐ
22 ܠܡܣܝܒܪܘ. ܡܛܠ ܥܒܕܐ ܕܡܠܟ: ܘܡܛܠ
23 ܣܟܠܐ ܕܣܒܥ ܠܚܡܐ. ܘܡܛܠ ܣܢܝܬܐ ܕܐܬܢܣܒܬ
ܠܓܒܪܐ: ܘܡܛܠ ܐܡܬܐ ܕܝܪܬܐ ܠܡܪܬܗ̇.
24 ܐܪܒܥ ܐܝܬ ܕܒܨܝܪ̈ܢ ܒܐܪܥܐ: ܘܗܢܝܢ ܚܟܝ̈ܡܢ
25 ܡܢ ܚܟܝ̈ܡܐ. ܫܘܫܡܢ̈ܐ ܕܚܝܠܐ ܠܝܬ ܠܗܘܢ:
26 ܘܡܛܝܒܝܢ ܡܢ ܩܝܛܐ ܣܝܒܪܬܗܘܢ. ܘܫܦܢ̈ܐ
ܕܚܝܠܐ ܠܝܬ ܠܗܘܢ: ܘܣܝܡܝܢ ܒܫܘ̈ܥܐ ܒܬܝ̈ܗܘܢ.
27 ܘܡܠܟܐ ܠܝܬ ܠܗ̇ ܠܩܡܨܐ: ܘܡܬܟܢܫܝܢ ܟܠܗܘܢ
28 ܐܟܚܕܐ. ܘܩܘܪܩܡܐ ܕܣܡܟܐ ܒܐܝ̈ܕܝܗ̇: ܘܫܪܝܐ
29 ܒܗܝܟܠܐ ܕܡܠܟܐ. ܬܠܬ ܐܝܬ ܕܫܦܝܪ ܗܠܟܝ̈ܗܝܢ:
30 ܘܐܪܒܥ ܫܦܝܪ ܡܗܠܟܝ̈ܗܝܢ. ܓܘܪܝܐ ܕܐܪܝܐ ܓܢܒܪܐ ܗܘ ܡܢ
ܚܝܘܬܐ: ܘܠܐ ܗܦܟ ܘܠܐ ܡܬܪܗܒ ܡܢ
31 ܡܕܡ. ܘܬܪܢܓܠܐ ܕܡܗܠܟ ܒܓܘ ܬܪܢܓܠܬܐ:
ܘܬܝܫܐ ܕܡܕܒܪ ܒܝܬ ܥܢܐ: ܘܡܠܟܐ ܕܡܡܠܠ
32 ܒܝܬ ܥܡܡܐ. ܠܐ ܬܬܝܗܒ ܠܟ ܕܬܬܪܥܐ: ܘܠܐ
33 ܬܫܘܐ ܐܝܕܟ ܠܦܘܡܟ ܒܫܬܩܐ. ܡܢ ܚܡܝܪܐ
ܕܚܠܒܐ ܢܦܩܐ ܚܐܘܬܐ: ܘܡܢ ܡܚܘܬܐ ܐܝܟ
ܥܠ ܚܛܡܐ ܢܦܩ ܕܡܐ: ܘܚܪܝܢܐ ܡܢ ܚܡܬܐ
ܕܪܘܓܙܐ ܢܦܩ ܕܝܢܐ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܠܐ.

1 ܡܠܘ̈ܗܝ ܕܡܘܐܝܠ ܡܠܟܐ ܢܒܝܐ: ܕܪܕܝܗ̇ ܐܡܗ
2 ܘܐܡܪܐ ܠܗ. ܡܐ ܒܪܝ: ܘܡܐ ܒܪ ܟܪܣܝ: ܘܡܐ
3 ܒܪ ܢܕܪ̈ܝ. ܠܐ ܬܬܠ ܚܝܠܟ ܠܢܫ̈ܐ: ܘܐܘܪ̈ܚܬܟ
4 ܠܡܚܒ̈ܠܢ ܡܠ̈ܟܐ. ܡܢ ܡܠ̈ܟܐ ܡܘܐܝܠ ܐܘܕܥܬܟ
ܡܢ ܡܠ̈ܟܐ ܕܫܬܝܢ ܚܡܪܐ: ܘܡܢ ܫܠܝ̈ܛܢܐ ܕܫܬܝܢ
5 ܫܟܪܐ. ܕܠܐ ܢܫܬܘܢ ܘܢܛܥܘܢ ܠܡܫܦܛ̈ܢܐ: ܘܢܫܢܘܢ
6 ܕܝܢܐ ܕܒ̈ܢܝ ܡܣܟ̈ܢܐ. ܗܒܘ ܫܟܪܐ
7 ܠܡܬ̈ܐܒܠܐ: ܘܚܡܪܐ ܠܡܪܝܪ̈ܝ ܢܦܫܐ. ܕܢܫܬܘܢ
ܘܢܛܥܘܢ ܡܣܟܢܘܬܗܘܢ: ܘܥܡܠܗܘܢ ܠܐ
8 ܢܬܕܟܪܘܢ. ܦܬܚ ܦܘܡܟ ܒܡܠܬܐ ܕܫܪܪܐ: ܘܕܘܢ
9 ܕܝܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒ̈ܢܝ ܚܠܦܐ. ܦܬܚ ܦܘܡܟ
10 ܘܕܘܢ ܒܟܐܢܘܬܐ: ܘܕܘܢ ܕܝܢܐ ܠܡܣܟ̈ܢܐ ܘܠܒ̈ܝܫܐ. ܐܢܬܬܐ
ܚܝܠܬܢܝܬܐ ܡܢܘ ܢܫܟܚ: ܝܩܝܪܐ ܗܝ ܡܢ ܡܪ̈ܓܢܝܬܐ
11 ܕܡܝܗ̇. ܬܟܝܠ ܥܠܝܗ̇ ܠܒܐ ܕܒܥܠܗ̇: ܘܠܐ ܢܚܣܪ ܡܢ
12 ܛܒܬܐ. ܕܓܡܠܐ ܠܗ ܛ̈ܒܬܐ ܘܠܐ ܒ̈ܝܫܬܐ ܟܠܗܘܢ
13 ܝܘܡ̈ܝ ܚܝ̈ܝܗ̇. ܕܒܥܝܐ ܥܡܪܐ ܘܟܬܢܐ: ܘܥܒܕܐ
14 ܐܝܟ ܪܥܝܢܗ̇. ܗܘܬ ܐܝܟ ܐܠܦܐ ܕܬܓܪܐ: ܕܡܢ
15 ܪܘܚܩܐ ܡܟܢܫܐ ܥܘܬܪܗ̇. ܘܩܝܡܐ ܒܠܠܝܐ: ܘܝܗܒܐ
ܡܐܟܘܠܬܐ ܠܒܝܬܗ̇: ܘܦܘܠܚܢܐ ܠܥܠܝܡܬܗ̇.
16 ܚܙܬ ܚܩܠܐ ܘܙܒܢܬܗ: ܘܡܢ ܦܐܪ̈ܐ ܕܐܝ̈ܕܝܗ̇
17 ܢܨܒܬ ܟܪܡܐ. ܚܣܢܬ ܒܚܝܠܐ ܚܨܝ̈ܗ̇: ܘܐܥܫܢܬ
18 ܕܪ̈ܥܝܗ̇. ܘܛܥܡܬ ܕܛܒ ܬܓܘܪܗ̇: ܘܠܐ ܕܥܟ
19 ܫܪܓܗ̇ ܒܠܠܝܐ. ܘܐܝ̈ܕܝܗ̇ ܐܘܫܛܬ ܠܟܫܝܪ̈ܬܐ:
20 ܘܕܪ̈ܥܝܗ̇ ܐܚܕܢ ܦܠܟܐ. ܘܐܝ̈ܕܝܗ̇ ܦܫܛܬ ܠܡܣܟ̈ܢܐ:
ܘܓܘ̈ܠܦܝܗ̇ ܐܘܫܛܬ ܠܒ̈ܝܫܐ.
21 ܠܐ ܕܚܠܐ ܒܝܬܗ̇ ܡܢ ܬܠܓܐ: ܡܛܠ ܕܟܠܗܘܢ ܒ̈ܢܝ
22 ܒܝܬܗ̇ ܠܒܝܫܝܢ ܙܚܘܪܝܬܐ. ܘܥܒܕܬ ܠܒܥܠܗ̇
23 ܡܬܝܕܥ ܒܥܠܗ̇ ܒܬܪ̈ܥܐ: ܟܕ ܝܬܒ ܥܡ ܣܒ̈ܐ ܕܐܪܥܐ.
24 ܣܕܝܢ̈ܐ ܥܒܕܬ ܘܙܒܢܬ: ܘܐܣܪ̈ܐ ܝܗܒܬ ܠܟܢܥܢ̈ܝܐ.
25 ܚܝܠܐ ܘܫܘܒܚܐ ܠܒܘܫܗ̇: ܘܚܕܝܐ ܒܝܘܡܐ ܐܚܪܝܐ.
26 ܦܘܡܗ̇ ܦܬܚܐ ܒܚܟܡܬܐ: ܘܢܡܘܣܐ ܕܛܝܒܘܬܐ ܥܠ
27 ܠܫܢܗ̇. ܘܥܩܒ̈ܬܐ ܕܒܝܬܗ̇ ܚܙܝ̈ܢ: ܘܠܚܡܐ ܕܥܛܠܘܬܐ
28 ܠܐ ܐܟܠܐ. ܩܡܘ ܒ̈ܢܝܗ̇ ܘܛܘܒܘܗ̇: ܘܒܥܠܗ̇
29 ܫܒܚܗ̇. ܣܓܝ̈ܐܢ ܒ̈ܢܬܐ ܕܥܒܕ̈ܝ ܚܝܠܐ:
30 ܘܐܢܬܝ ܥܠܝܬܝ ܥܠ ܟܠܗܝܢ. ܫܩܪܐ ܗܘ ܚܢܐ
ܘܣܪܝܩ ܗܘ ܫܘܦܪܐ: ܐܢܬܬܐ ܕܕܚܠܐ ܠܡܪܝܐ ܗܝ
31 ܡܫܬܒܚܐ. ܗܒܘ ܠܗ̇ ܡܢ ܦܐܪ̈ܐ ܕܐܝ̈ܕܝܗ̇: ܘܢܫܬܒܚܘܢ
ܒܬܪ̈ܥܐ ܥܒ̈ܕܝܗ̇.

صلاة الجماعة

فضل صلاة الجماعة على صلاة الفذ سبع وعشرون درجة. وقد ورد في الحديث الصحيح أن من صلى الصبح في جماعة فهو في ذمة الله حتى يمسي، ومن صلى العشاء في جماعة فهو في ذمة الله حتى يصبح. فمن حافظ على الجماعة فقد حافظ على أعظم شعائر الإسلام.

صلاة الجمعة

صلاة الجمعة ركعتان يجهر فيهما الإمام بالقراءة، ويسن فيها قراءة سورة الجمعة وسورة المنافقين أو سورة الأعلى وسورة الغاشية. ويشترط لصحتها الخطبتان قبلها، وحضور أربعين رجلا على الأقل. ومن أدرك ركعة من الجمعة فقد أدرك الجمعة، ومن فاتته فليصل أربعا ظهرا.

صلاة العيدين

صلاة العيد سنة مؤكدة، وهي ركعتان بعد ارتفاع الشمس قدر رمح، يكبر في الأولى بعد تكبيرة الإحرام ست تكبيرات زوائد، وفي الثانية بعد القراءة خمس تكبيرات زوائد. ويسن الأكل قبل الخروج في عيد الفطر وتركه في عيد الأضحى، والتكبير المطلق والمقيد من غروب الشمس ليلة العيد إلى أن يدخل الإمام في الصلاة.

صلاة الكسوف والخسوف

صلاة الكسوف سنة مؤكدة، وهي ركعتان في كل ركعة قيامان وركوعان طويلان، ويسن فيها الجهر بالقراءة. وأما صلاة الخسوف فركعتان كسائر النوافل، ويسن فيها الإسرار بالقراءة. ويسن الخطبة بعد الكسوف دون الخسوف على الأصح.

صلاة الاستسقاء

إذا أجدبت الأرض وقل الماء خرج الإمام بالناس فصلى بهم ركعتين كصلاة العيد، ثم خطب خطبة واحدة يكثر فيها من الاستغفار، ويحول رداءه في أثناء الخطبة، ويحول الناس أرديتهم إذا تحولت. ويسن أن يكون الخارجون شيوخا وأطفالا وبهائم، وأن يتنظفوا ويتطهروا ويتصدقوا قبل الخروج.

صلاة الخوف

إذا اشتد الخوف من العدو صلى المسلمون رجالا وركبانا، مستقبلي القبلة وغير مستقبليها، فيومئ كل واحد برأسه إيماء، ويجعل السجود أخفض من الركوع. فإن لم يمكن الإيماء أخر الصلاة حتى يأمن، أو صلى كل واحد بحسب حاله ولو إلى غير القبلة.

صلاة المسافر

يجوز قصر الصلاة الرباعية في السفر الطويل المباح، وهو ما بلغت مسافته ستة عشر فرسخا فأكثر، وهي مرحلتان بسير الإبل المعتاد. ويجوز الجمع بين الظهر والعصر وبين المغرب والعشاء في وقت إحداهما، ويشترط نية الجمع في الأولى منهما وموالاة الثانية للأولى.

صلاة المريض

من عجز عن القيام صلى قاعدا متربعا، ومن عجز عن القعود صلى على جنبه الأيمن مستقبلا القبلة بوجهه، فإن عجز فعلى ظهره ورجلاه إلى القبلة. ومن عجز عن الركوع والسجود أومأ برأسه، وجعل السجود أخفض من الركوع. ومن عجز عن الإيماء برأسه أومأ بقلبه، ولا تسقط الصلاة عن المكلف ما دام عقله ثابتا.

صلاة الجنائز

يغسل الميت ويكفن ويصلى عليه ويدفن، وهي فروض كفاية على الأحياء. ويسن تغميض عينيه عند الموت، وشد لحييه بعصابة، وتليين مفاصله، وتسجيته بثوب ساتر. ويكره تقبيله والبكاء عليه بصوت عال، ويجوز البكاء بغير صوت ولا ندب.

غسل الميت

يغسل وتر، ثلاثا أو خمسا أو سبعا، بماء وسدر ثم بماء وكافور في الأخيرة، ويبدأ بميامنه ومواضع الوضوء منه. ويجب ستر عورته عن كل أحد إلا من يغسله أو يواريه، ويكره أن يغسله من يرثه أو يرث منه. ويستحب أن يغسله أمين ثقة عالم بأحكام الغسل.

تكفين الميت

يكفن الرجل في ثلاثة أثواب بيض سحولية، ويكره القميص والعمامة. وتكفن المرأة في خمسة أثواب: إزار وخمار وقميص ولفافتان. ويحسن تطييب الكفن بالبخور ثلاثا، ويكره الحرير والمزعفر والمعصفر إلا لمحرم. ويجوز تكفين الزوجة في ثياب زوجها إذا فقدت ثيابها.

الصلاة على الميت

يصلى على الميت بعد غسله وتكفينه، ويقف الإمام عند رأس الرجل ووسط المرأة، ويكبر أربعا يقرأ بعد الأولى الفاتحة سرا، وبعد الثانية الصلاة على النبي، وبعد الثالثة الدعاء للميت، ويسلم بعد الرابعة. ويجوز الصلاة على الغائب ما لم يدفن، وعلى القبر لمن لم يصل عليه.

حمل الميت ودفنه

يسن الإسراع بالجنازة دون الخبب، ويكره رفع الصوت معها. ويدفن في لحد يشق في قبلة القبر، ويوضع الميت على شقه الأيمن مستقبلا القبلة، ويحثى عليه التراب ثلاثا. ويسن رفع القبر قدر شبر، وتسنيمه، ويكره تجصيصه والبناء عليه والكتابة عليه إلا لحاجة.

التعزية والبكاء

تعزية أهل الميت مستحبة قبل الدفن وبعده ما لم يفرط فيها، ويكره الجلوس لها. ويكره النوح والندب وشق الثياب ولطم الخدود، ويجوز البكاء بغير صوت ولا تكلف. ويستحب لجيران أهل الميت وأقاربهم الأباعد تعزيتهم وتسلية قلوبهم وحثهم على الصبر والرضا بقضاء الله.

ספרי דברים ב׳ כ׳ ד׳ ט׳.

ספרי דברים ב׳ כ׳ ד׳ ט׳.

385

ספרי דברים ב׳ כ׳ ד׳ ט׳.

ולמדוך מקלט. ס בגיא סמוך לא יפקד
בסתר: ויקרבו מסמוך לו ישחיתו: ואל
11 ומן ובגדי. ס כשובוך בידכם מלוה ובאתם:
מזבח זבוב בחנו לחטיכם: מכלי בסף מן
12 ראש בגדיו: ויהי ויכהו ויכתו ויעמד
מלוה: ולא לכם ומזבח ומזבחותם מן תגיעו:
3 ומן ובגדי ומכתשתו ומי. ס יש ומלוך לחמה
ומיום: ולא לכם ומזבח ומזבחותם מן תגיעו:
ומן: ומגיש מלוכיו ישב: ומשלח לחמה
ומיום: ומקריב לא ישמח ומי יש בחמה:
ומזבח לא ישמח ומי יש בחמה: ואל.
ומזבח לא ישמח ומי יש בחמה: ואל.
4 ישב. ס מלוך ומזבח ואל: ומכתשתו ומיו
ומזבח לא ישמח ומי יש בחמה: ואל.
5 ומכתשתו לחמה ישב. ס ואל ומן לא ומזבח
ומיום: ומלוך ישב ומזבח לחמה ומי יש בחמה:
ומן לא ומזבח ומכתשתו לחמה ישב. ס ואל
6 ומיום ומלוך ישב ומזבח לחמה ומי יש בחמה:
לא ומזבח ומכתשתו לחמה ישב. ס ואל ומן
7 ומיום ומלוך ישב ומזבח לחמה ומי יש בחמה:
ומן ומזבח. ס מלוך ומזבח ומכתשתו לחמה
8 ומכתשתו לחמה ומזבח. ס ומן ומי ישב ומיום
ומזבח לחמה ומכתשתו לחמה ומזבח. ס ומן
9 ומי ומכתשתו ומיום: ומלוך ומזבח ומכתשתו
ומזבח לחמה ומכתשתו לחמה ומזבח. ס ומן
10 ומיום. ס לא ומזבח ומן ומי: ומלוך ומזבח
ומן ומי ומכתשתו ומיום: ומלוך ומזבח ומכתשתו
11 ומזבח לחמה ומכתשתו לחמה ומזבח. ס ומן
ומי ומכתשתו ומיום: ומלוך ומזבח ומכתשתו
12 ומלוך ומזבח ומכתשתו ומי ומלוך: ומזבח
ומכתשתו לחמה ומזבח. ס ומן ומי ומכתשתו
13 ומיום ומלוך ומזבח ומכתשתו ומי. ס ומן
ומזבח לחמה ומכתשתו לחמה ומזבח. ס ומן

ומלוך ומי ומכתשתו לחמה ומזבח. ס ומן
ומיום ומלוך ומזבח ומכתשתו לחמה ומזבח.
ומן ומי ומכתשתו לחמה ומזבח. ס ומן
ומיום ומלוך ומזבח ומכתשתו לחמה ומזבח.
ומן ומי ומכתשתו לחמה ומזבח. ס ומן
ומיום ומלוך ומזבח ומכתשתו לחמה ומזבח.
ומן ומי ומכתשתו לחמה ומזבח. ס ומן
ומיום ומלוך ומזבח ומכתשתו לחמה ומזבח.
ומן ומי ומכתשתו לחמה ומזבח. ס ומן
ומיום ומלוך ומזבח ומכתשתו לחמה ומזבח.
ומן ומי ומכתשתו לחמה ומזבח. ס ומן
ומיום ומלוך ומזבח ומכתשתו לחמה ומזבח.
ומן ומי ומכתשתו לחמה ומזבח. ס ומן
ומיום ומלוך ומזבח ומכתשתו לחמה ומזבח.
ומן ומי ומכתשתו לחמה ומזבח. ס ומן
ומיום ומלוך ומזבח ומכתשתו לחמה ומזבח.
ומן ומי ומכתשתו לחמה ומזבח. ס ומן
ומיום ומלוך ומזבח ומכתשתו לחמה ומזבח.

ס"ב

1 מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃
2 עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה׃
3 שִׁפְטוּ־דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃
4 פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃
5 לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ׃
6 אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃
7 אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃
8 קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם׃

ס"ג

1 שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף׃
2 אֱלֹהִים אַל־דֳּמִי לָךְ אַל־תֶּחֱרַשׁ וְאַל־תִּשְׁקֹט אֵל׃
3 כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ׃
4 עַל־עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ עַל־צְפוּנֶיךָ׃
5 אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא־יִזָּכֵר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד׃
6 כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יָחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּן׃
7 אָהֳלֵי אֱדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגְרִים׃
8 גְּבָל וְעַמּוֹן וַעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם־יֹשְׁבֵי צוֹר׃
9 גַּם־אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ לִבְנֵי־לוֹט סֶלָה׃
10 עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן׃
11 נִשְׁמְדוּ בְעֵין דֹּר הָיוּ דֹמֶן לָאֲדָמָה׃
12 שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ כְּעֹרֵב וְכִזְאֵב וְכִזְבַח וְכִצַלְמֻנָּע כָּל־נְסִיכֵמוֹ׃
13 אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירָשָׁה לָּנוּ אֶת־נְאוֹת אֱלֹהִים׃
14 אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַגַּלְגַּל כְּקַשׁ לִפְנֵי רוּחַ׃
15 כְּאֵשׁ תִּבְעַר־יָעַר וּכְלֶהָבָה תְּלַהֵט הָרִים׃
16 כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרָתֶךָ וּבְסוּפָתְךָ תְבַהֲלֵם׃
17 מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן וְיְבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְהוָה׃
18 יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי־עַד וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ׃
19 וְיֵדְעוּ כִּי אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃

ס"ד

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃
2 מַה־יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת׃
3 נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל־אֵל חָי׃
4 גַּם־צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֵת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מַלְכִּי וֵאלֹהָי׃
5 אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃
6 אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז־לוֹ בָּךְ מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם׃
7 עֹבְרֵי בְעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יָשִׁיתוּהוּ גַּם־בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה׃
8 יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל־חָיִל יֵרָאֶה אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן׃
9 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
10 מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃
11 כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלֶף בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּסַף־בֵּיתֵי אֱלֹהַי מִדּוּר אָהֳלֵי רֶשַׁע׃
12 כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים׃
13 יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃

ס"ה

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְאָסָף שִׁיר׃
2 לְךָ דוּמִיָּה תְהִלָּה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וּלְךָ יְשֻׁלַּם־נֶדֶר׃
3 שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל־בָּשָׂר יָבֹאוּ׃
4 דִּבְרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִמֶּנִּי פְּשָׁעֵינוּ אַתָּה תְכַפְּרֵם׃
5 אַשְׁרֵי תִּבְחַר וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדֹשׁ הֵיכָלֶךָ׃
6 נוֹרָאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבְטָח כָּל־קַצְוֵי־אֶרֶץ וְרָחֳקֵי יָם׃
7 מֵכִין הָרִים בְּכֹחוֹ נֶאְזָר בִּגְבוּרָה׃
8 מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וְהֹמִיַּת לְאֻמִּים׃
9 וַיִּירְאוּ יוֹשְׁבֵי קְצָוֹת מֵאֹתֹתֶיךָ מוֹצָאֵי בֹקֶר וְעֶרֶב תְּרַנֵּן׃
10 פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ וַתְּשֹׁקְקֶהָ רַבַּת תַּעְשִׁירֶנָּה פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא־מָיִם תָּכִין דְּגָנָם כִּי־כֵן תְּכִינֶהָ׃
11 רַוֵּה גְדוּדֶיהָ נַחֵת רְמָיוֹתֶיהָ בִּרְבִיבִים תְּמוֹגְגֶנָּה צִמְחָהּ תְּבָרֵךְ׃
12 עִטַּרְתָּ שְׁנַת טוּבֶךָ וּמַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּ דָשֶׁן׃
13 יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר וְגִיל גְּבָעוֹת תַּחְגֹּרְנָה׃
14 לָבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאן וַעֲמָקִים יַעְטְפוּ בָר יָרִיעוּ אַף יָשִׁירוּ׃

ס"ו

1 לַמְנַצֵּחַ שִׁיר מִזְמוֹר הָרִיעוּ לֵאלֹהִים כָּל־הָאָרֶץ׃
2 זַמְּרוּ כְּבוֹד שְׁמוֹ שִׂימוּ כָבוֹד תְּהִלָּתוֹ׃
3 אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה־נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ בְּרֹב עֻזְּךָ יְכַחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ׃
4 כָּל־הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲוֻה לָךְ וְיְזַמְּרוּ לָךְ יְזַמְּרוּ שְׁמֶךָ סֶלָה׃
5 לְכוּ וּרְאוּ מִפְעֲלוֹת אֱלֹהִים נוֹרָא עֲלִילָה עַל־בְּנֵי אָדָם׃
6 הָפַךְ יָם לְיַבָּשָׁה בַּנָּהָר יַעַבְרוּ בָרֶגֶל שָׁמָּה נִשְׂמְחָה בוֹ׃
7 מֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ עוֹלָם עֵינָיו בַּגּוֹיִם תַּצָּפֶינָה הַסֹּרְרִים אַל־יָרִימוּ לָמוֹ סֶלָה׃
8 בָּרְכוּ עַמִּים אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁמִיעוּ קוֹל תְּהִלָּתוֹ׃
9 הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ׃
10 כִּי בָחַנְתָּנוּ אֱלֹהִים צְרַפְתָּנוּ כִּצְרוֹף כָּסֶף׃
11 הֲבֵאתָנוּ בַמְּצוֹדָה שַׂמְתָּ מוּעָקָה בְּמָתְנֵינוּ׃
12 הוֹשַׁבְתָּ אֱנוֹשׁ לְרֹאשֵׁנוּ עָבַרְנוּ בְאֵשׁ וּבְמָיִם וַתּוֹצִיאֵנוּ לָרְוָיָה׃
13 אָבוֹא בֵיתְךָ בְעוֹלוֹת אֲשַׁלֶּם־לְךָ נְדָרָי׃
14 אֲשֶׁר פָּצוּ שְׂפָתָי וְדִבֶּר פִּי בַּצָּרָתִי׃
15 עוֹלוֹת מְרִיאִים אַעֲלֶה לְךָ עִם־קְטֹרֶת אֵילִים אֶעֱשֶׂה בָקָר עִם־עתודים סֶלָה׃
16 לְכוּ שִׁמְעוּ וְאֲסַפְּרָה כָּל־יִרְאֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי׃
17 אֵלָיו פִּי קָרָא וְרוֹמַם תַּחַת לְשׁוֹנִי׃
18 אָוֶן אִם־רָאִיתִי בְלִבָּבִי לֹא יִשְׁמַע אֲדֹנָי׃
19 אָכֵן שָׁמַע אֱלֹהִים הִקְשִׁיב בְּקוֹל תְּפִלָּתִי׃
20 בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ מֵעִמָּדִי׃

ס"ז

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר שִׁיר׃
2 אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃
3 לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃
4 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃
5 יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה׃
6 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃
7 אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃
8 יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ׃

ס"ח

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר׃
2 יָקוּם אֱלֹהִים יָפוּצוּ אֹיְבָיו וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאָיו מִפָּנָיו׃
3 כְּהִנְדֹּף דְּוָג תְּנַדֵּף כְּהִמֵּס דּוֹנַג כָּל־רְשָׁעִים יֹאבְדוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים׃
4 וְצַדִּיקִים יִשְׂמָחוּ יַעְלְזוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וְיָשִׂישׂוּ בְּשִׂמְחָה׃
5 שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃
6 אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ׃
7 אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בַּיְתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכֹּשָׁרוֹת אַךְ סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צָחִיחָה׃
8 אֱלֹהִים בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצַעְדְּךָ בִּישִׁימוֹן סֶלָה׃
9 אֶרֶץ רָעָשָׁה אַף־שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
10 גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ׃
11 חַיָּתֶךָ יָשְׁבוּ בָהּ תָּכִין בְּטוּבְךָ לָעֲנִי אֱלֹהִים׃
12 אֲדֹנָי יִתֵּן אֹמֶר הַמְבַשְּׂרוֹת צְבָא רָב׃
13 מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדֹּדוּן יִדֹּדוּן וְנוֹת בַּיִת תְּחַלֵּק שָׁלָל׃
14 אִם־תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפָתָיִם כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירַקְרַק חָרוּץ׃
15 בְּפָרֵס שַׁדַּי מְלָכִים בָּהּ תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן׃
16 הַר־אֱלֹהִים הַר־בָּשָׁן הַר גַּבְנֻנִּים הַר־בָּשָׁן׃
17 לָמָּה תְרַצַּדוּן הָרִים גַּבְנֻנִּים הָהָר חָמַד אֱלֹהִים לְמוֹשָׁבוֹ אַף־יְהוָה יִשְׁכֹּן לָנֶצַח׃
18 רֶכֶב אֱלֹהִים רִבֹּתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן אֲדֹנָי בָּם סִינַי בַּקֹּדֶשׁ׃
19 עָלִיתָ לַמָּרוֹם שָׁבִיתָ שֶׁבִי לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת בָּאָדָם וְאַף סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יָהּ אֱלֹהִים׃
20 בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה׃
21 אֵל לָנוּ אֵל לְהוֹשָׁעוֹת וְלַיהוִה אֲדֹנָי לַמָּוֶת תּוֹצָאוֹת׃
22 אַךְ אֱלֹהִים יְמָחַץ רֹאשׁ אֹיְבָיו קָדְקֹד שְׂעַר מְהַלֵּךְ בְּאֲשָׁמָיו׃
23 אָמַר אֲדֹנָי מִבָּשָׁן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְּצֻלוֹת יָם׃
24 לְמַעַן תִּמְחַץ רַגְלְךָ בְּדָם לְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ מִן־אֹיְבִים מִנֶּהוּ׃
25 רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הֲלִיכוֹת אֵלִי אֵלִי בַּקֹּדֶשׁ׃
26 קִדְּמוּ שָׁרִים אַחַר נוֹגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תֻּפֵּפוֹת׃
27 בְּמַקְהֲלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים אֲדֹנָי מִמְקוֹר יִשְׂרָאֵל׃
28 שָׁם בִּנְיָמִן צָעִיר רֹדֵמוֹ שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבוּלֻן שָׂרֵי נַפְתָּלִי׃
29 צַוָּה אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ אֱלֹהִים זוּזָה־זּוּ פָּעַלְתָּנוּ׃
30 מֵהֵיכָלְךָ עַל־יְרוּשָׁלִַם לְךָ יוֹבִלוּ מְלָכִים שָׁי׃
31 גְּעַר חַיַּת קָנֶה עֲדַת אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס רָצֵי כֶסֶף בַּתַּר רָאשֵׁי עַמִּים פִּזַּר׃
32 יֵאתָיוּ חַשְׁמַנִּים מִמִּצְרַיִם כּוּשׁ תָּרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים׃
33 מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ־אֲדֹנָי סֶלָה׃
34 לָרֹכֵב בִּשְׁמֵי שְׁמֵי־קֶדֶם הֶן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז׃
35 תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׃
36 נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים׃

ס"ט

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־שֹׁשַׁנִּים לְדָוִד׃
2 הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי־בָאוּ מַיִם עַד־נָפֶשׁ׃
3 טָבַעְתִּי בִּיוֵן מְצוּלָה וְאֵין מָעֳמָד בָּאתִי בְמַעֲמַקֵּי־מָיִם וְשִׁבֹּלֶת שְׁטָפָתְנִי׃
4 יָגַעְתִּי בְקָרְאִי נִחַר גְּרוֹנִי כָּלוּ עֵינַי מְיַחֵל לֵאלֹהָי׃
5 רַבּוּ מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי שֹׂנְאַי חִנָּם עָצְמוּ מַצְמִיתַי אֹיְבַי שֶׁקֶר אֲשֶׁר לֹא־גָזַלְתִּי אָז אָשִׁיב׃
6 אֱלֹהִים אַתָּה יָדַעְתָּ לְאִוַּלְתִּי וְאַשְׁמוֹתַי מִמְּךָ לֹא־נִכְחָדוּ׃
7 אַל־יֵבֹשׁוּ בִי קֹוֶיךָ אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת אַל־יִכָּלְמוּ בִי מְבַקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
8 כִּי־עָלֶיךָ נָשָׂאתִי חֶרְפָּה כִּסְּתָה כְלִמָּה פָנָי׃
9 זָר הָיִיתִי לְאֶחָי וְנָכְרִי לִבְנֵי אִמִּי׃
10 כִּי קִנְאַת בֵּיתְךָ אֲכָלָתְנִי וְחֶרְפּוֹת חוֹרְפֶיךָ נָפְלוּ עָלָי׃
11 וָאֲכַס בַּצּוֹם נַפְשִׁי וַתְּהִי לַחֲרָפוֹת לִי׃
12 וָאָשִׂימָה לְבוּשִׁי שָׂק וָאֱהִי לָהֶם לְמָשָׁל׃
13 בִּי יָשִׂיחוּ שֹׁעֲרֵי יוֹשְׁבֵי שָׁעַר וְנִגְּינוֹת שׁוֹתֵי שֵׁכָר׃
14 וַאֲנִי תְפִלָּתִי־לְךָ יְהוָה עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃
15 הַצִּילֵנִי מִטִּיט וְאַל־אֶטְבָּעָה אִנָּצְלָה מִשֹּׂנְאַי וּמִמַּעֲמַקֵּי־מָיִם׃
16 אַל־תִּשְׁטְפֵנִי שִׁבֹּלֶת מַיִם וְאַל־תִּבְלָעֵנִי מְצוּלָה וְאַל־תֶּאְטַר עָלַי בְּאֵר פִּיהָ׃
17 עֲנֵנִי יְהוָה כִּי־טוֹב חַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלָי׃
18 וְאַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדֶּךָ כִּי־צַר לִי מַהֵר עֲנֵנִי׃
19 קָרְבָה אֶל־נַפְשִׁי גְּאָלָהּ לְמַעַן אֹיְבַי פְּדֵנִי׃
20 אַתָּה יָדַעְתָּ חֶרְפָּתִי וּבָשְׁתִּי וְכִלְמָתִי נֶגְדְּךָ כָּל־צוֹרְרָי׃
21 חֶרְפָּה שָׁבְרָה לִבִּי וָאָנוּשָׁה וָאֲקַוֶּה לָנוּד וְאֵין וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא מָצָאתִי׃
22 וַיִּתְּנוּ בְבָרוּתִי רֹאשׁ וְלִצְמָאִי יַשְׁקוּנִי חֹמֶץ׃
23 יְהִי שֻׁלְחָנָם לִפְנֵיהֶם לְפָנִים לְמוֹקֵשׁ וְלִשְׁלוֹמִים לְפַח׃
24 תֶּחְשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מֵרְאוֹת וּמָתְנֵיהֶם תָּמִיד הַמְעֵד׃
25 שְׁפָךְ עֲלֵיהֶם זַעְמֶךָ וַחֲרוֹן אַפְּךָ יַשִּׂיגֵם׃
26 תְּהִי טִירָתָם נְשַׁמָּה בְּאָהֳלֵיהֶם אַל־יְהִי יוֹשֵׁב׃
27 כִּי אֲשֶׁר־אַתָּה הִכִּיתָ רָדָפוּ וְאֶל־מַכְאוֹב חֲלָלֶיךָ יוֹסִיפוּ׃
28 תֶּן־עָוֹן עַל־עֲוֹנָם וְאַל־יָבֹאוּ בְצִדְקָתֶךָ׃
29 יִמָּחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעִם־צַדִּיקִים אַל־יִכָּתֵבוּ׃
30 וְעָנִי וְכוֹאֵב אָנִי יִשְׁעֲךָ אֱלֹהִים תְּשַׂגְּבֵנִי׃
31 אֲהַלְלָה שֵׁם־אֱלֹהִים בְּשִׁיר וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְּתוֹדָה׃
32 וְתִיטַב לַיהוָה מִשּׁוֹר פָּר מַקְרִן מַפְרִיס׃
33 רָאוּ עֲנָוִים יִשְׂמָחוּ דֹּרְשֵׁי אֱלֹהִים וִיחִי לְבַבְכֶם׃
34 כִּי שֹׁמֵעַ אֶל־אֶבְיוֹנִים יְהוָה וְאֶת־אֲסִירָיו לֹא בָזָה׃
35 יְהַלְלוּהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ יַמִּים וְכָל־רוֹמֵשׂ בָּם׃
36 כִּי־אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וְיִבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וְיָשְׁבוּ שָׁם וִירֵשׁוּהָ׃
37 וְזֶרַע עֲבָדָיו יִנְחָלוּהָ וְאֹהֲבֵי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ־בָהּ׃

ע

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד לְהַזְכִּיר׃
2 אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃
3 יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֲפֵצֵי רָעָתִי׃
4 יָשׁוּבוּ עַל־עֵקֶב בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים הֶאָח הֶאָח׃
5 יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל־מְבַקְשֶׁיךָ וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל אֱלֹהִים אֹהֲבֵי תְשׁוּעָתֶךָ׃
6 וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֱלֹהִים חוּשָׁה־לִּי עֶזְרִי וּמְפַלְטִי אָתָּה יְהוָה אַל־תְּאַחַר׃

ע"א

1 בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל־אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם׃
2 בְּצִדְקָתְךָ פַּלְּטֵנִי וְתַחֲלְצֵנִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי׃
3 הֱיֵה־לִי לְצוּר מָעוֹז לָבוֹא תָּמִיד צִוִּיתָ לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה׃
4 אֱלֹהַי פַּלְּטֵנִי מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מְעַוֵּל וְחוֹמֵץ׃
5 כִּי־אַתָּה תִקְוָתִי אֲדֹנָי יְהוִה מִבְטַחִי מִנְּעוּרָי׃
6 עָלֶיךָ נִסָּמַכְתִּי מִבֶּטֶן מִמְּעֵי אִמִּי אַתָּה גּוֹזִי בְּךָ תְהִלָּתִי תָּמִיד׃
7 כְּמוֹפֵת הָיִיתִי לָרַבִּים וְאַתָּה מַחְסִי עֹז׃
8 יִמָּלֵא פִי תְהִלָּתֶךָ כָּל־הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ׃
9 אַל־תַּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחִי אַל־תַּעַזְבֵנִי׃
10 כִּי אָמְרוּ אוֹיְבַי לִי וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי נוֹעֲצוּ יָחַד׃
11 לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוֹ רִדְפוּ וְתִפְשׂוּהוּ כִּי אֵין מַצִּיל׃
12 אֱלֹהִים אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהַי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃
13 יְבֹשׁוּ יִכָּלוּ שָׂטְנֵי נַפְשִׁי יַעְטוּ חֶרְפָּה וּבֹשֶׁת מְבַקְשֵׁי רָעָתִי׃
14 וַאֲנִי תָמִיד אֲיַחֵל וְהוֹסַפְתִּי עַל־כָּל־תְּהִלָּתֶךָ׃
15 פִּי יַגִּיד צִדְקָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם תְּשׁוּעָתֶךָ כִּי לֹא יָדַעְתִּי סִפֹּרוֹת׃
16 אָבוֹא בִּגְבוּרוֹת אֲדֹנָי יְהוִה אַזְכִּיר צִדְקָתְךָ לְבַדֶּךָ׃
17 אֱלֹהִים לִמַּדְתַּנִי מִנְּעוּרָי וְעַד־הֵנָּה אַגִּיד נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
18 וְגַם עַד־זִקְנָה וְשֵׂיבָה אֱלֹהִים אַל־תַּעַזְבֵנִי עַד־אַגִּיד זְרוֹעֲךָ לְדוֹר לְכָל־יָבוֹא גְּבוּרָתֶךָ׃
19 וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד־מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֹלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ׃
20 אֲשֶׁר הִרְאִיתַנִי צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת תָּשׁוּב תְּחַיֵּנִי וּמִתְּהֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי׃
21 תַּרְבֶּה גְדֻלָּתִי וְתָסֹב תְּנַחֲמֵנִי׃
22 גַּם אֲנִי בְּכֵלִי־נֵבֶל אוֹדְךָ אֱמוּנָתֶךָ אֱלֹהָי אֲזַמְּרָה־לְּךָ בְּכִנּוֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃
23 תְּרַנַּנָּה שְׂפָתַי כִּי אֲזַמְּרָה לָּךְ וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ׃
24 גַּם לְשׁוֹנִי כָּל־הַיּוֹם תֶּהְגֶּה צִדְקָתֶךָ כִּי בֹשׁוּ כִּי־חָפְרוּ מְבַקְשֵׁי רָעָתִי׃

ע"ב

1 לִשְׁלֹמֹה אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמֶלֶךְ תֵּן וְצִדְקָתְךָ לְבֶן־מֶלֶךְ׃
2 יָדִין עַמְּךָ בְצֶדֶק וַעֲנִיֶּיךָ בְּמִשְׁפָּט׃
3 יִשְׂאוּ הָרִים שָׁלוֹם לָעָם וּגְבָעוֹת בִּצְדָקָה׃
4 יִשְׁפֹּט עֲנִיֵּי עָם יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי אֶבְיוֹן וְיָדַכֵּא עָשֻׁק׃
5 יִירָאוּךָ עִם־שָׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יָרֵחַ דֹּר דֹּרִים׃
6 יֵרֵד כְּמָטָר עַל־גֵּז זַרְזִיפִים כִּרְבִיבִים זַלְעָפוֹת אָרֶץ׃
7 יִפְרַח בְּיָמָיו צַדִּיק וְרֹב שָׁלוֹם עַד־בְּלִי יָרֵחַ׃
8 וְיֵרְדְּ מִיָּם עַד־יָם וּמִנָּהָר עַד־אַפְסֵי אָרֶץ׃
9 לְפָנָיו יִכְרְעוּ צִיִּים וְאוֹיְבָיו עָפָר יְלַחֵכוּ׃
10 מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יָשִׁיבוּ מַלְכֵי שְׁבָא וּסְבָא אֶשְׁכָּר יַקְרִיבוּ׃
11 וְיִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ כָּל־מְלָכִים כָּל־גּוֹיִם יַעַבְדוּהוּ׃
12 כִּי יַצִּיל אֶבְיוֹן מְשַׁוַּע וְעָנִי וְאֵין עֹזֵר לוֹ׃
13 יָחֹס עַל־דַּל וְאֶבְיוֹן וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ׃
14 מִתּוֹךְ וּמֵחָמָס יִגְאַל נַפְשָׁם וְיָקָר דָּמָם בְּעֵינָיו׃
15 וְיִחְיֶה וְיִתֶּן־לוֹ מִזְהַב שְׁבָא וְיִתְפַּלֵּל בַּעֲדוֹ תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם יְבָרְכֶנּוּ׃
16 יְהִי פְּסַת־בָּר בָּאָרֶץ בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן פִּרְיוֹ וְיָצִיצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ׃
17 יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל־גּוֹיֵי אֶרֶץ יְאַשְּׁרוּהוּ׃
18 בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ׃
19 וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן׃
20 כָּלוּ תְפִלּוֹת דָּוִד בֶּן־יִשָׁי׃

ספר שני

ע"ג

1 מִזְמוֹר לְאָסָף אַךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְבָרֵי לֵבָב׃
2 וַאֲנִי כִּמְעַט נָטוּ רַגְלָי אֲשֻׁרַי שָׁפְכוּ כִּמְעָט הָלָכוּ׃
3 כִּי קִנֵּאתִי בָּהוֹלְלִים שְׁלוֹם רְשָׁעִים אֶרְאֶה׃
4 כִּי אֵין חַרְצֻבּוֹת לְמוֹתָם וּבָרִיא אַפְסָם׃
5 בַּעֲמַל אֱנוֹשׁ אֵינָמוֹ וְעִם־אָדָם לֹא יְנֻגָּעוּן׃
6 לָכֵן עָנְקָתַם גַּאֲוָה יַעְטָפֵמוֹ חֲמָסָם כִּלְבוּשׁ׃
7 יָצָא כַחֶלֶב עֵינָמוֹ עָבְרוּ מַשְׂכִּיּוֹת לֵב׃
8 יָמִקּוּ וְיְדַבְּרוּ בְרָע עֹשֶׁק מִמָּרוֹם יְדַבֵּרוּ׃
9 שַׁתּוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהֲלַךְ בָּאָרֶץ׃
10 לָכֵן יָשׁוּב עַמּוֹ הֲלֹם וּמֵי מָלֵא יִמָּצוּ לָמוֹ׃
11 וְאָמְרוּ אֵיכָה יָדַע אֵל וְיֵשׁ דֵּעָה בְּעֶלְיו

٥ وإلى حين تحل الشيخوخة فأنا هو،
وإلى حين تشيب الشعور فأنا أحملكم.
قد صنعت وأنا أرفع،
وأحمل وأنجي.
٦ بمن تشبهونني وتساوونني
وتقيسونني فنتشابه؟
٧ الذين يكبون الذهب من الكيس
ويزنون الفضة بالميزان
يستأجرون صائغا فيصنع منها إلها
فيسجدون ويعبدون.
٨ يحملونه على الكتف ويرفعونه
ويضعونه في مكانه فيقف
ولا يتحول من مكانه.
وإن صرخ إليه أحد لا يجيب
ولا ينجي من ضيقته.
٩ اذكروا هذا وتجلدوا
وارجعوا يا أيها الغواة إلى القلب.
١٠ اذكروا الأمور السالفة منذ القديم
لأني أنا الله وليس آخر
إلها وليس مثلي.
١١ أنا أخبر منذ البدء بالأخير
ومنذ القديم بما لم يفعل
قائلا إن مشورتي تثبت
وأفعل كل مسرتي.
١٢ أدعو من المشرق جارحا
ومن أرض بعيدة رجل مشورتي.
إني تكلمت فأجعله يأتي
صورته فأفعله.
١٣ اسمعوا لي يا ذوي القلوب القاسية
البعيدين عن البر.
١٤ قد قربت برّي فلا يبعد
وخلاصي فلا يتأخر
وأجعل في صهيون خلاصا
ولإسرائيل مجدي.

المزمور ٤٧

١ لمغني المزامير. لبني قورح.
صفقوا بالأيدي يا جميع الشعوب
اهتفوا لله بصوت الابتهاج.
٢ لأن الرب العلي مخوف
ملك عظيم على كل الأرض.
٣ يذل الشعوب تحتنا
والأمم تحت أقدامنا.
٤ يختار لنا ميراثنا
فخر يعقوب الذي أحبه. سلاه.
٥ صعد الله بالهتاف
الرب بصوت الصور.
٦ رنموا لله رنموا
رنموا لملكنا رنموا.
٧ لأن الله ملك كل الأرض
رنموا بفهم.
٨ قد ملك الله على الشعوب
جلس الله على كرسي قدسه.
٩ رؤساء الشعوب اجتمعوا
شعب إله إبراهيم
لأن لله مجان الأرض
قد تعالى جدا.

المزمور ٤٨

١ تسبيحة. مزمور لبني قورح.
عظيم الرب وحميد جدا
في مدينة إلهنا جبل قدسه.
٢ جميل الارتفاع فرح كل الأرض
جبل صهيون في أقاصي الشمال
مدينة الملك العظيم.
٣ الله في قصورها
قد عرف ملجأ.
٤ لأنه هوذا الملوك اجتمعوا
اجتازوا معا.
٥ هم رأوا هكذا تعجبوا
انذعروا ارتاعوا.
٦ الرعدة أخذتهم هناك
الوجع كالوالدة.
٧ بريح شرقية تكسر سفن ترشيش.
٨ كما سمعنا كذلك رأينا
في مدينة رب الجنود في مدينة إلهنا
الله يثبتها إلى الأبد. سلاه.
٩ قد تأملنا يا الله رحمتك
في وسط هيكلك.
١٠ كاسمك يا الله كذلك تهليلك
إلى أقاصي الأرض.
برّ ملأ يمينك.
١١ ليفرح جبل صهيون
لتبتهج بنات يهوذا
من أجل أحكامك.
١٢ طوفوا حول صهيون وداروا حولها
عدوا أبراجها.
١٣ ضعوا قلوبكم لسورها
تأملوا قصورها
لكي تحدثوا الجيل الآخر.
١٤ لأن هذا الله إلهنا إلى الدهر والأبد
هو يقودنا على الموت.

المزمور ٤٩

١ لمغني المزامير. لبني قورح.
اسمعوا هذا يا جميع الشعوب
أصغوا يا جميع سكان العالم
٢ أبناء الوضيع وأبناء الرفيع
الغني والفقير معا.
٣ فمي يتكلم بالحكمة
وفكر قلبي بالفطنة.
٤ أميل أذني إلى مثل
أفتح بالعود لغزي.
٥ لماذا أخاف في أيام الشر
إذا أحاط بي إثم متعقبي.
٦ الذين يتوكلون على ثروتهم
ويفتخرون بكثرة غناهم.
٧ لا يفدي أحد فداء أخيه
ولا يعطي لله كفارة عنه.
٨ لأن فداء نفسهم كريم
وقد عجز إلى الأبد.
٩ أفيحيا بعد للأبد
لا يرى القبر.
١٠ لأنه يرى الحكماء يموتون
الجاهل والبليد يهلكان معا
ويتركان ثروتهما للآخرين.
١١ أفكارهم أن بيوتهم إلى الأبد
ومساكنهم إلى دور فدور
قد دعوا بأسمائهم على أراضيهم.
١٢ ولكن الإنسان في كرامته لا يبيت
يشبه البهائم التي تباد.
١٣ هذا طريقهم حماقة لهم
وبعدهم يرضون بأقوالهم. سلاه.
١٤ كالغنم للهاوية قد عينوا
الموت يرعاهم
والمستقيمون يتسلطون عليهم صباحا
وصورتهم للبلى
عن مسكنهم.
١٥ أما الله فيفدي نفسي
من يد الهاوية لأنه يأخذني. سلاه.
١٦ لا تخف إذا استغنى إنسان
إذا تكاثر مجد بيته.
١٧ لأنه عند موته لا يأخذ الكل شيئا
مجده لا ينزل خلفه.
١٨ لأنه في حياته يبارك نفسه
ويحمدك إذا أحسنت إليه.
١٩ يأتي إلى جيل آبائه
الذين لا يرون النور إلى الأبد.
٢٠ الإنسان الكريم الذي لا فهم له
يشبه البهائم التي تباد.

المزمور ٥٠

١ مزمور لآسف. الله الإله يتكلم
ويدعو الأرض من المشرق إلى المغرب.
٢ من صهيون كمال الجمال
الله أشرق.
٣ إلهنا يأتي ولا يصمت
نار تأكل قدامه
وحوله عاصفة شديدة جدا.
٤ يدعو السماوات من فوق
والأرض للقضاء على شعبه.
٥ اجمعوا أتقيائي عندي
القاطعين عهدي بالذبيحة.
٦ وتخبر السماوات بعدله
لأن الله هو القاضي. سلاه.
٧ اسمع يا شعبي فأتكلم
يا إسرائيل فأشهد عليك
أنا الله إلهك.
٨ لست أوبخك على ذبائحك
ومحرقاتك التي هي دائما أمامي.
٩ لا آخذ من بيتك ثورا
ولا من حظائرك تيوسا.
١٠ لأن لي كل وحوش الوعر
البهائم على الجبال الألوف.
١١ أنا عرفت كل طيور الجبال
ووحوش البرية هي لي.
١٢ إن جعت لا أقول لك
لأن لي المسكونة وملأها.
١٣ أفآكل لحم الثيران
وأشرب دم التيوس؟
١٤ اذبح لله حمد
وأوف العلي نذورك.
١٥ وادعني في يوم الضيق
أنقذك فتمجدني.
١٦ وأما للشرير فقال الله
ما لك تحدث بفرائضي
وتحمل عهدي على فمك
١٧ وأنت قد أبغضت التأديب
وطرحت كلامي وراءك.
١٨ إن رأيت سارقا رضيت به
ومع الفاسقين كان نصيبك.
١٩ فمك أطلقته للشر
ولسانك يحيك غشا.
٢٠ تجلس وتتكلم على أخيك
على ابن أمك تضع عثرة.
٢١ هذا عملت وأسكت
ظننت أني أكون مثلك
أوبخك وأرتب أمامك.
٢٢ افهموا هذا يا ناسين الله
لئلا أفترس ولا يكون منقذ.
٢٣ ذابح الحمد يمجدني
ومقوم السيرة
أريه خلاص الله.

ספר משלי

פרק ב׳

1 בני אם־תקח אמרי ומצותי תצפן אתך׃
2 להקשיב לחכמה אזנך תט לבך להתנה לתבונה׃
3 כי אם־לבינה תקרא לתבונה תתן קולך׃
4 אם־תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה׃
5 אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא׃
6 כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה׃
7 וצפן לישרים תושיה מגן להלכי תם׃
8 לנצר ארחות משפט ודרך חסידיו ישמר׃
9 אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל־מעגל־טוב׃
10 כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך ערבה׃
11 מזמה תשמר עליך תבונה תנצרך׃
12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות׃
13 המעזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך׃
14 השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע׃
15 אשר ארחותיהם מעקשים ונלוזים במעגלותם׃
16 להצילך מאשה זרה מנכריה אמרי־חלקות׃
17 האלוף מעזבת אלוף בריתה נשכחה׃
18 כי שחה אל־מות ביתה ואל־רפאים מעגלותיה׃
19 כל־באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים׃
20 למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר׃
21 כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה׃
22 ורשעים מארץ יכרתון ובוגדים יסחו ממנה׃

פרק ג׳

1 בני אל־תשכח תורתי ומצותי יצר לבך׃
2 כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך׃
3 חסד ואמת אל־יעזבוך קשרם על־גרגרתיך כתבם על־לוח לבך׃
4 ומצא־חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם׃
5 בטח אל־יהוה בכל־לבך ואל־בינתך אל־תשען׃
6 בכל־דרכיך דעהו והוא יישר ארחתיך׃
7 אל־תהי חכם בעיניך יראה את־יהוה וסור מרע׃
8 רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך׃
9 כבד את־יהוה מהונך ומראשית כל־תבואתך׃
10 ויאצרו אסמיך שבע ותירוש יקביך יפרצון׃
11 מוסר יהוה בני אל־תמאס ואל־תקץ בתוכחתו׃
12 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את־בן ירצה׃
13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה׃
14 כי טובה סחרתה מסחר כסף ומחרוץ פזה תבואתה׃
15 יקרה היא מפנינים וכל חפציך לא ישוו בה׃
16 ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד׃
17 דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום׃
18 עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר׃
19 יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה׃
20 בדעתו תהמות נבקעו ושחקים יארפו טל׃
21 בני אל־יליזו מעיניך נצר מחשבה ותושיה׃
22 וחיו נפשך וחן לגרגרתיך׃
23 אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף׃
24 אם־תשכב לא תפחד ושכבת ועריבה מתוקה׃
25 אל־תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבוא׃
26 כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד׃
27 אל־תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידך עשות׃
28 אל־תאמר לרעך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך׃
29 אל־תחרוש על־רעך רעה וישב לבטח אתך׃
30 אל־תריב את־אדם חנם אם־לא גמלך רעה׃
31 אל־תקנא באיש חמס ואל־תבחר בכל־דרכיו׃
32 כי תועבת יהוה נלוזים וסודו את־ישרים׃
33 מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך׃
34 אם־לליצים הוא יליץ ולענים יתן חן׃
35 כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון׃

פרק ד׳

1 שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה׃
2 כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל־תעזבו׃
3 כי בן־הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי׃
4 ויורני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמר מצותי וחיה׃
5 קנה חכמה קנה בינה אל־תשכח ואל־תט מאמרי פי׃
6 אל־תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך׃
7 ראשית חכמה קנה חכמה ובכל־קנינך קנה בינה׃
8 סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה׃
9 תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך׃
10 שמע בני וקח אמרי ורבו לך שנות חיים׃
11 בדרך חכמה הורתיך נחיתיך במעגלי־עז׃
12 בלכתך לא־יצר צעדך וכי תרוץ לא תכשל׃
13 החזק במוסר אל־תרפה נצרה כי־הוא חייך׃
14 באורח רשעים אל־תבא ואל־תאשר בדרך רעים׃
15 פרע עברה אל־תעבר בה שוט מעליה ועבור׃
16 כי לא ישנו אם־ירעו ותנום שנתם אם־לא הכשילו׃
17 כי לחם רשעה יאכלו ויין חמסים ישתו׃
18 ושביל צדיקים כאור נגה הולך ואור עד־נכון היום׃
19 דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו׃
20 בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנך׃
21 אל־יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך׃
22 כי חיים הם למוצאיהם ולכל־בשרו מרפא׃
23 מכל־משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות חיים׃
24 הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך׃
25 עיניך לנכח יביטו ועפעפיך ישרו נגדך׃
26 פלס מעגל רגלך וכל־דרכיך יכונו׃
27 אל־תט ימין ושמאל הסר רגלך מרע׃

פרק ה׳

1 בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך׃
2 לשמר מזמות ודעת שפתיך יצרו־דעת׃
3 כי נפת תטפנה שפתי זרה ומחלק משמן חכה׃
4 ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות׃
5 רגליה יורדות מות שאול צעדיה יתמכו׃
6 פן־אורח חיים לא תפלס נעו מעגליה לא תדע׃
7 ועתה בנים שמעו־לי ואל־תסורו מעל אמרי־פי׃
8 הרחק מעליה דרכך ואל־תקרב אל־פתח ביתה׃
9 פן־תתן לאחרים הודך ושנותיך לאכזרי׃
10 פן־ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי׃
11 ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושאריך׃
12 ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאצה לבי׃
13 ולא־שמעתי בקול מוריי ולמלמדי לא הטיתי אזני׃
14 כמעט הייתי בכל־רע בתוך קהל ועדה׃
15 שתה־מים מבורך ונזלים מתוך בארך׃
16 יפוצו מעינתיך חוצה בפלגי־מים ברחובות׃
17 יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך׃
18 יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעוריך׃
19 אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירווך בכל־עת בדדיה תשגה תמיד׃
20 ולמה תשגה בני זרה ותחבק חיק נכריה׃
21 כי נגד עיני יהוה דרכי איש וכל־מעגלותיו פלס׃
22 עונותיו ילכדו את־רשע ובחבלי חטאתו יתמך׃
23 הוא ימות בלי־מוסר וברב אולתו ישגה׃

פרק ו׳

1 בני אם־ערבת לרעך תקעת לזר כפיך׃
2 נוקשת באמרי־פיך נלכדת באמרי־פיך׃
3 עשה־זאת נא בני ונפשי הנצל כי באת ביד־רעך לך התרפס ורהב רעיך׃
4 אל־תתן שנת לעיניך ותנומה לעפעפיך׃
5 הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש׃
6 לך אל־נמלה עצל ראה דרכיה וחכם׃
7 אשר אין לה קצין שטר ומושל׃
8 תכין בקיץ לחמה אספה בקציר מאכלה׃
9 עד־מתי עצל תשכב מתי מנומיך תקום׃
10 מעט תנום מעט תנמנם מעט תחבק־ידים לשכב׃
11 ותבוא כמהלך רישך ומחסרך כאיש מגן׃
12 אדם בליעל איש און הולך עקשות פה׃
13 קורץ בעיניו מלל ברגליו סמן באצבעותיו׃
14 תהפכות בלבו חורש רעות בכל־עת מדנים ישלח׃
15 על־כן פתאם יבוא אידו רגע יתבר ואין מרפא׃
16 שש דברים שנא יהוה ושבעה תועבות נפשו׃
17 עיני רמות לשון שקר ידים שפכות דם־נקי׃
18 לב חרשי און רגלים מהרות לרוץ לרע׃
19 יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים׃
20 נצר בני מצות אביך ואל־תטש תורת אמך׃
21 קשרם על־לבך תמיד עגדם על־גרגרתיך׃
22 בהתהלכך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך׃
23 כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר׃
24 לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה׃
25 אל־תחמד יפיה בלבבך ואל־תקחך בעפעפיה׃
26 כי בעד אשה זונה עד־ככר לחם ואשת איש נפש יקרה תצודה׃
27 היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תכסינה׃
28 אם־יהלך איש על־גחלים ורגליו לא תכוינה׃
29 כן הבא אל־אשת רעהו לא ינקה כל־הנגע בה׃
30 לא־יבוזו לגנב כי־יגנוב למלא נפשו כי־רעב׃
31 ונמצא שבעתים ישלם את־כל־הון ביתו יתן׃
32 נואף אשה חסר־לב משחית נפשו הוא יעשנה׃
33 נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה׃
34 כי־קנאת גבר חמתו ולא יחמל ביום־נקם׃
35 לא־ישא פני כל־כופר ולא יאבה כי תרבה שחד׃

פרק ז׳

1 בני שמר אמרי ומצותי צפן אתך׃
2 שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון עינך׃
3 קשרם על־אצבעותיך כתבם על־לוח לבך׃
4 אמר לחכמה אחתי את ומודע לבינה תקרא׃
5 לשמרך מאשה זרה מנכריה אמרי־חלקות׃
6 כי בעד חלון־ביתי בעד ארובתי נשקפתי׃
7 ואראה בפתאים אבינה בנערים בן חסר־לב׃
8 עבר ברחוב עם־פנתה ודרך ביתה יצעד׃
9 בנשף ביום־עלות ערב ביום לילה ואפלה׃
10 והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב׃
11 הומיה וסוררת היא בביתה לא־תשכון רגליה׃
12 פעם בחוץ פעם ברחובות ואל־יד־כל־פנה תארב׃
13 והחזיקה בו ונשקה לו הסמיכה פנים ותאמר לו׃
14 זבחי־שלמים עלי היום שלמתי נדרי׃
15 על־כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך׃
16 מרבדתי מרבדים חצובי פסים ברקמות מצרים׃
17 נפפתי מיטתי מר אהלים וקציעות׃
18 לכה נרוה דודים עד־הבקר נתענגה באהבים׃
19 כי אין האיש בביתו הלך דרך מרחוק׃
20 צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבוא ביתו׃
21 הטתו בהמון לקחה בחלקות שפתיה תדחנו׃
22 הלך אחריה כפתאום ושור יבוא למוסר אויל׃
23 עד־תפלח חץ כבדו כמהר צפור אל־פח ולא־ידע כי־בנפשו הוא׃
24 ועתה בנים שמעו־לי והקשיבו לאמרי־פי׃
25 אל־תט אל־דרכיה לבך אל־תשגה בנתיבותיה׃
26 כי רבים הפילה חללים ועצומים כל־הרגיה׃
27 דרכי שאול ביתה יורדות אל־חדרי־מות׃

פרק ח׳

1 הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה׃
2 בראש־מרומים על־דרך בית נתיבות נצבה׃
3 על־יד שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנן׃
4 אליכם אישים אקרא וקולי אל־בני אדם׃
5 הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב׃
6 שמעו כי־נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים׃
7 כי־אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע׃
8 בצדק כל־אמרי־פי אין בהם נפתל ועקש׃
9 כלם נכחים למבין וישרים למצאי דעת׃
10 קחו מוסרי ואל־כסף ודעת מחרוץ נבחר׃
11 כי טובה חכמה מפנינים וכל־חפצים לא ישוו בה׃
12 אני חכמה שכנתי ארמה ודעת מזמות אמצא׃
13 יראת יהוה שנאת רע גאון וגבה ודרך רע ופי תהפכות שנאתי׃
14 לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה׃
15 בי מלכים ימלוכו ורוזנים יחקקו־צדק׃
16 בי שרים ישרו ונדיבים כל־שפטי־צדק׃
17 אני אהביי אהב ומשחרי ימצאוני׃
18 הון ועשר אתי קנות עתק וצדקה׃
19 טוב פריי מחרוץ ומפז תבואתי׃
20 בארח צדקה אתהלך בתוך נתיבות משפט׃
21 להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא׃
22 יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז׃
23 מעולם נסכתי מראש מקדמי־ארץ׃
24 באין תהמות חוללתי באין מעינות נכבדי־מים׃
25 בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי׃
26 עד־לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל׃
27 בהכינו שמים שם אני בחוקו חג על־פני תהום׃
28 באמצו שחקים ממעל בעזזו עינות תהום׃
29 בשומו לים חקו ומים לא־יעברו־פיו בחוקקו מוסדי־ארץ׃
30 ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשעים יום יום משחקת לפניו בכל־עת׃
31 משחקת בתבל ארצו ושעשעי את־בני אדם׃
32 ועתה בנים שמעו־לי ואשרי דרכי אצרי׃
33 שמעו מוסר וחכמו ואל־תפרעו׃
34 אשרי אדם שמע לי לשקד על־דלתותי יום יום לשמר מזוזות פתחי׃
35 כי מצאי מצא חיים ויפק רצון מיהוה׃
36 וחוטאי חמס נפשו כל־משנאי אהבו מות׃

פרק ט׳

1 חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה׃
2 טבחה טבחה מסכה יינה אף־ערכה שלחנה׃
3 שלחה נערותיה תקרא על־גפי מרומי־קרת׃
4 מי־פתי יסר הנה חסר־לב אמרה לו׃
5 לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי׃
6 עזבו פתאים וחיו והלכו בדרך בינה׃
7 יסר לץ לוקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו׃
8 אל־תוכח לץ פן־ישנאך הוכח לחכם ויאהבך׃
9 תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח׃
10 תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה׃
11 כי בי ירבו ימיך ויוספו לך שנות חיים׃
12 אם־חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא׃
13 אשת כסילות המיה פתיות ובל־ידעה מה׃
14 ותשב לפתח ביתה על־כסא מרומי־קרת׃
15 לקרא לעברי־דרך המיישרים אורחותם׃
16 פתי יסר הנה וחסר־לב אמרה לו׃
17 מים גנובים ימתקו ולחם סתרים תערב׃
18 ולא־ידע כי־רפאים שם בעמקי שאול קרואיה׃

פרק י׳

1 משלי שלמה בן־חכם שמח אב ובן־כסיל תוגת אמו׃
2 לא־יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות׃
3 לא־ירעיב יהוה נפש צדיק והוות רשעים יהדף׃
4 רמה כף עושה רמיון ויד חרוצים תעשיר׃
5 אגר בקיץ בן־משכיל נרדם בקציר בן־מביש׃
6 ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס׃
7 זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב׃
8 חכם־לב יקח מצות ואויל שפתים יבוסס׃
9 הולך בתם יהלך בטח ועקש דרכיו יודע׃
10 קרץ עין יתן עצב ואויל שפתים יבוסס׃
11 מקור חיים פי צדיק ופי רשעים יכסה חמס׃
12 שנאה תעיר מדנים ועל כל־פשעים תכסה אהבה׃
13 בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר־לב׃
14 חכמים יצפינו דעת ופי אויל מחתה קרבה׃
15 הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם׃
16 פעל צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת׃
17 ארח לחיים שומר מוסר ועזב תוכחת תעה׃
18 כסה שנאה שפתי שקר ומוציא דבה הוא כסיל׃
19 ברב דברים לא יחדל חשך שפתיו משכיל׃
20 כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט׃
21 שפתי צדיק ירעו רבים וחסרי־לבות ימותו באין׃
22 ברכת יהוה היא תעשיר ולא־יוסיף עצב עמה׃
23 כשחוק לכסיל עשות זמה ואיש תבונות חכמה׃
24 מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן׃
25 כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם׃
26 כחומץ לשנים וכעשן לעינים כן העצל לשלחיו׃
27 יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה׃
28 תוחלת צדיקים שמחה ותקותם רשעים תאבד׃
29 מעוז לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי־און׃
30 צדיק לעולם בל־ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ׃
31 פי צדיק יניב חכמה ולשון תהפכות תכרת׃
32 שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות׃

פרק יא׳

1 מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו׃
2 בא זדון ויבא קלון ואת־צנועים חכמה׃
3 תם ישרים תנחם וסלף בוגדים ישדדם׃
4 לא־יועילו הון ביום עברה וצדקה תציל ממות׃
5 צדקת תם תישר דרכו וברשעתו יפול רשע׃
6 צדקת ישרים תצילם ובהות בוגדים יתפשו׃
7 במות אדם רשע תאבד תקות אונים אבדה׃
8 צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו׃
9 בפה חנף ישחית רעהו ובדעת צדיקים יחלצו׃
10 בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה׃
11 בברכת ישרים תרום קריה ובפי רשעים תהרס׃
12 בז לרעהו חסר־לב ואיש תבונות יחריש׃
13 הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר׃
14 באין תחבולות יפול עם ותשועה בתרבות יועצים׃
15 רע יראה כי־ערב לזר ושונא תקיעי־כף בטוח׃
16 חנה אשת־חן תתמך כבוד ועריצים יתמכו עשר׃
17 גומל נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי׃
18 רשע עשה פעלת שקר וזרע צדקה שכר אמת׃
19 כן צדקה לחיים ורודף רעה למותו׃
20 תועבת יהוה עקשי־לב ורצוי תמימי דרך׃
21 יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט׃
22 נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם׃
23 תאות צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה׃
24 יש מפזר ועוד יוסף וחוסך יותר מישר אך למחסור׃
25 נפש ברכה תדשן והרוה גם־הוא יורא׃
26 מנע בר יקבהו לאום ברכה לראש משביר׃
27 שחר טוב יבקש רצון ודורש רעה תבואנו׃
28 בוטח בעשרו הוא יפול וכעלה יפרחו צדיקים׃
29 עכר ביתו נוחל רוח ועבד אויל לחכם־לב׃
30 פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם׃
31 הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא׃

פרק יב׳

1 אהב מוסר אהב דעת ושונא תוכחת בער׃
2 טוב יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע׃
3 לא־יכון אדם ברשע ושרש צדיקים בל־ימוט׃
4 אשת־חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה׃
5 מחשבות צדיקים משפט עצות רשעים מרמה׃
6 דברי רשעים ארבו־דם ופי ישרים יצילם׃
7 הפוך רשעים ואינם והבית צדיקים יעמד׃
8 לפי שכלו יהלל איש ונלוז־לב יהיה לבוז׃
9 נקלה ועבד לו מאיש מכבד וחסר לחם׃
10 יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי׃
11 עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים חסר־לב׃
12 חמד רשע מצודת רע ושרש צדיקים יתן׃
13 בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק׃
14 מפרי פי־איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישיב לו׃
15 דרך אויל ישר בעיניו ושומע לעצה חכם׃
16 אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום׃
17 יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה׃
18 יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא׃
19 שפת אמת תכון לעד ועד אשפת־שקר רגעי׃
20 מרמה בלב חרשי רע ויועצי שלום שמחה׃
21 לא־יאנה לצדיק כל־און ורשעים מלאו רע׃
22 תועבת יהוה שפתי שקר ועושי אמונה רצונו׃
23 אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת׃
24 יד חרוצים תמשל ורמיה תהיה למס׃
25 דאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנו׃
26 יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם׃
27 לא־יחרך רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ׃
28 בארח צדקה חיים ודרך נתיבה אל־מות׃

פרק יג׳

1 בן חכם מוסר אב ולץ לא־שמע גערה׃
2 מפרי פי־איש יאכל טוב ונפש בוגדים חמס׃
3 נוצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה־לו׃
4 מתאוה ואין נפש עצל ונפש חרוצים תדשן׃
5 דבר־שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר׃
6 צדקה תצר תם־דרך ורשעה תסלף חטאת׃
7 יש מתעשר ואין כל־הון ומתרושש ורב מחילה׃
8 כפר נפש איש עשרו ורש לא־שמע גערה׃
9 אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך׃
10 רק בזדון יתן־קטון ואת־נועצים חכמה׃
11 הון מהבל ימעט וקבץ על־יד יגדיל׃
12 תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה באה׃
13 בוז לדבר יחבל־לו ויירא מצוה הוא ישלם־שכר׃
14 תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות׃
15 שכל טוב יתן חן ודרך בוגדים איתן׃
16 כל־ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת׃
17 מלאך רשע יפול ברע וציר אמונים מרפא׃
18 רש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד׃
19 תאוה נחה לנפש תועבת כסילים סור מרע׃
20 הולך את־חכמים חכם יהיה ורעה כסילים יתרוצץ׃
21 את־חטאים תרדף רעה ואת־צדיקים ישלם טוב׃
22 טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא׃
23 רב־אכל מרוש אדמת ויש נספה בלא משפט׃
24 חושך שבטו שנא בנו ואהבו שחרו מוסר׃
25 צדיק אכל לשבע נפשו וכרס רשעים תחסר׃

פרק יד׳

1 חכמות בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו׃
2 הולך בישרו יראת יהוה ונלוז דרכיו בזהו׃
3 בפי אויל חוטר גאון ושפתי חכמים תשמרם׃
4 בל־אבק אין אבוס ורב תבואות באפי שור׃
5 עד־אמונים לא יכזב ויפיח כזבים עד שקרים׃
6 בקש־לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקלה׃
7 לך מנגד לאיש כסיל ובל־זעת שפתי דעת׃
8 חכמת ערום בינתו דרכו ואולת כסילים מרמה׃
9 כסילים יליזו אשם ובין ישרים רצון׃
10 לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר׃
11 בית רשעים יחרם ואהל ישרים יפרח׃
12 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי־מות׃
13 גם בשחוק יכאב־לב ואחרית שמחה תוגה׃
14 מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב׃
15 פתי יאמין לכל־דבר וערום יבין לאשרו׃
16 חכם ירא וסר מרע וכסיל רגז ובוטח׃
17 קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא׃
18 נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת׃
19 שחו רעים לפני טוב ורשעים על־שערי צדיק׃
20 גם לרעהו נשנא רש ואהבי עשיר רבים׃
21 בז לרעהו חוטא ומחונן עניים אשרי־הוא׃
22 הלא יתעו זמי רע וחסד ואמת לזמי טוב׃
23 בכל־עצב יהיה מותר ודבר שפתים אך למחסור׃
24 עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת׃
25 מציל נפשות עד אמונים ויפיח כזבים מרמה׃
26 ביראת יהוה מבטח עז ולבניו יהיה מחסה׃
27 יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות׃
28 ברב עם הדרת מלך ובאפס לאום מחתת רזון׃
29 ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת׃
30 חיי בשרים לב מרפא ורקבון עצמות קנאה׃
31 עשק דל חרף עשהו ומחננו כבדו חנן אביון׃
32 ברעתו יהדף רשע ובמותו חוסה צדיק׃
33 בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע׃
34 צדקה תרום גוי וחסד לאמים חטאת׃
35 רצון למלך עבד משכיל ועברתו תהיה מביש׃

פרק טו׳

1 מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף׃
2 לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת׃
3 בכל־מקום עיני יהוה צופות רעים וטובים׃
4 מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח׃
5 אויל יאץ מוסר אביו ושומר תוכחת יערם׃
6 בבית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת׃
7 שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא־כן׃
8 זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו׃
9 תועבת יהוה דרך רשע ומרדף צדקה יאהב׃
10 יסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות׃
11 שאול ואבדון נגד יהוה אף כי לבבות בני אדם׃
12 לא־יאהב לץ הוכח לו אל־חכמים לא ילך׃
13 לב שמח ייטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה׃
14 לב נבון יבקש דעת ופי כסילים ירעה אולת׃
15 כל־ימי עני רעים ונוטב לב משתה תמיד׃
16 טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו׃
17 טוב ארחת־ירק ואהבה שם מאבוס שור אבוסת ושנאה בו׃
18 איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקיט ריב׃
19 דרך עצל כמשכת חדק וארחות ישרים סלולה׃
20 בן חכם ישמח אב ואויל אדם יבזה אמו׃
21 אולת שמחה לחסר־לב ואיש תבונה ישר לכת׃
22 הפר מחשבות באין סוד ובריב יועצים תקום׃
23 שמחה לאיש במענה־פיו ודבר בעתו מה־טוב׃
24 ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה׃
25 בית גאים יסח יהוה ויציב גבול אלמנה׃
26 תועבת יהוה מחשבות רע וטהורי אמרות נעימות׃
27 בוצע בצע יעכר ביתו ושונא מתנות יחיה׃
28 לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות׃
29 רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע׃
30 מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן עצם׃
31 אזן שומעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין׃
32 פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קנה לב׃
33 יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה׃

פרק טז׳

1 לאדם מערכי־לב ומיהוה מענה לשון׃
2 כל־דרכי איש זכות בעיניו ותכן רוחות יהוה׃
3 גל אל־יהוה מעשיך ויכונו מחשבותיך׃
4 כל־פעל יהוה למענהו וגם־רשע ליום רעה׃
5 תועבת יהוה כל־גבה־לב יד ליד לא ינקה׃
6 בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע׃
7 ברצות יהוה דרכי איש גם־אויביו יהשלים אתו׃
8 טוב־מעט בצדקה מרבות תבואות בלא משפט׃
9 לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו׃
10 קסם על־שפתי מלך במשפט לא־יעל פיו׃
11 פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל־אבני כיס׃
12 תועבת מלכים עשות רשע כי בצדק יכון כסא׃
13 רצון מלכים שפתי צדק וידבר ישרים יאהב׃
14 חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה׃
15 באור פני מלך חיים ורצונו כענן מלקוש׃
16 קנה חכמה מה־טוב מפז ולקנות בינה נבחר מכסף׃
17 מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו׃
18 לפני שבר גאון ולפני כשלון גבה רוח׃
19 טוב שפל־רוח את־ענוים מחלק שלל את־זדים׃
20 משכיל על־דבר ימצא טוב ובוטח ביהוה אשרי־הוא׃
21 לחכם־לב יקרא נבון ומתוק שפתים יוסיף לקח׃
22 מקור חיים שכל בעליו ומוסר אוילים אולת׃
23 לב חכם ישכיל פיהו ועל־שפתיו יוסיף לקח׃
24 צוף דבש אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצם׃
25 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי־מות׃
26 נפש עמל עמלה לו כי אכפו עליו פיהו׃
27 איש בליעל כרה רעה ועל־שפתיו כאש צרובה׃
28 איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף׃
29 איש חמס יפתה רעהו והולכו בדרך לא־טוב׃
30 קרץ עיניו לחשב תהפכות מלכסן שפתיו מבצע רעה׃
31 עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא׃
32 טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר׃
33 בחיק יוטל הגורל ומיהוה כל־משפטו׃

פרק יז׳

1 טוב פת חרבה ושלוה בה מבית מלא זבחי־ריב׃
2 משכיל בעבד מבן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה׃
3 מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבות יהוה׃
4 מרע מקשיב על־שפת שקר שקר מזין על־לשון הוות׃
5 לעג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקה׃
6 עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם׃
7 לא־נאוה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב שפת שקר׃
8 אבן חן השחד בעיני בעליו אל כל־אשר יפנה יכשיל׃
9 מכסה פשע מבקש אהבה ושונה בדבר מפריד אלוף׃
10 תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה׃
11 אך מרי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח־בו׃
12 פגוש דב שכול ואל־כסיל באולתו׃
13 משיב רעה תחת טוב לא־תמוש רעה מביתו׃
14 פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע ריב נטוש׃
15 מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יהוה גם־שניהם׃
16 למה־זה מחיר ביד־כסיל לקנות חכמה ולב אין׃
17 בכל־עת אהב הרע ואח לצרה יולד׃
18 אדם חסר־לב תוקע כף ערב לפני רעהו׃
19 אוהב פשע אוהב מדון מגביה פתחו מבקש שבר׃
20 עקשי־לב לא ימצא־טוב ונהפך בלשונו יפול ברע׃
21 יולד כסיל לתוגה לו ואין שמחה לאבי נבל׃
22 לב שמח ייטב גהה ורוח נכאה תיבש־גרם׃
23 שחד מחיק רשע יקח להטות ארחות משפט׃
24 נכח פני נבון חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ׃
25 כעס לאביו בן כסיל ומר לה יולדתו׃
26 גם־לענוש צדיק לא־טוב להכות נדיבים על־יושר׃
27 חושך אמריו יודע דעת ויקר רוח איש תבונה׃
28 גם־כסיל חרש יחשב חכם אטם שפתיו נבון׃

פרק יח׳

1 לתאוה יבקש נפרד בכל־תושיה יתגלע׃
2 לא־יחפץ כסיל בתבונה כי אם־בהתגלות לבו׃
3 בא רשע ויבא גם בוז וקלון עם־חרפה׃
4 מים עמקים דברי פי נחל נובע מקור חכמה׃
5 שאת פני־רשע לא־טוב להטות צדיק במשפט׃
6 שפתי כסיל יבאו בריב ופיו למהומות יקרא׃
7 פי כסיל מחתה־לו ושפתיו מוקש לנפשו׃
8 דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי־בטן׃
9 גם־מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית׃
10 מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב׃
11 הון עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו׃
12 לפני שבר יגבה לב ולפני כבוד ענוה׃
13 משיב דבר בטרם ישמע אולת הוא לו וכלמה׃
14 רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאים מי ישאנה׃
15 לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש־דעת׃
16 מתן אדם ירחיב־לו ולפני גדולים ינחנו׃
17 צדיק הראשון בריבו ובא רעהו וחקרהו׃
18 גורלות ישבית בין ומבדיל בין עצומים׃
19 אח נפשע מקריה־עז ומדנים כבריח ארמון׃
20 מפרי פי־איש תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע׃
21 מות וחיים ביד־לשון ואהביה יאכל פריה׃
22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה׃
23 תחנונים ידבר רש ועזים יענה עשיר׃
24 איש רעים להתרועע ויש אהב דבק מאח׃

פרק יט׳

1 טוב רש הולך בתמו ממעקש שפתים והוא כסיל׃
2 גם בלא־דעת נפש לא־טוב ואץ ברגלים חוטא׃
3 אולת אדם תסלף דרכו ועל־יהוה תזעף לבו׃
4 הון יסיף רעים רבים ורש מרעהו יפרד׃
5 עד־שקרים לא ינקה ויפיח כזבים לא ימלט׃
6 רבים יחלו פני נדיב ולכל־איש מתן־לו׃
7 כל־אחי רש שנאוהו אף כי מרעהו ירחקו ממנו רודף אמרים לא המה׃
8 קנה־לב אהב נפשו שמר תבונה למצא־טוב׃
9 עד־שקרים לא ינקה ויפיח כזבים יאבד׃
10 לא־נאוה

ט וַיָּבֹא סוּסוֹ וְרִכְבּוֹ וַיַּעֲמֹד פֶּתַח חַלּוֹן הַבָּיִת׃
י וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלִישָׁע מַלְאָךְ לֵאמֹר הֵלֹךְ וְרָחַצְתָּ שֶׁבַע פְּעָמִים בַּיַּרְדֵּן וְיָשֹׁב בְּשָׂרְךָ לְךָ וּטְהָר׃
יא וַיִּקְצֹף נַעֲמָן וַיֵּלַךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָמַרְתִּי אֵלַי יֵצֵא יֵצֹא וְעָמֹד וְקָרָא בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו וְהֵנִיף יָדוֹ אֶל הַמָּקוֹם וְאָסַף הַמְצֹרָע׃
יב הֲלֹא טוֹבוּ אֲבָנָה וּפַרְפַּר נַהֲרוֹת דַּמֶּשֶׂק מִכֹּל מֵימֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא אֶרְחַץ בָּם וְטָהָרְתִּי וַיֵּפֶן וַיֵּלֶךְ בְּחֵמָה׃
יג וַיִּגְּשׁוּ עֲבָדָיו וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אָבִי דָּבָר גָּדוֹל הַנָּבִיא דִּבֶּר אֵלֶיךָ הֲלֹא תַעֲשֶׂנּוּ וְאַף כִּי אָמַר אֵלֶיךָ רְחַץ וְטָהָר׃
יד וַיֵּרֶד וַיִּטְבֹּל בַּיַּרְדֵּן שֶׁבַע פְּעָמִים כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיָּשָׁב בְּשָׂרוֹ כִּבְשַׂר נַעַר קָטֹן וַיִּטְהָר׃
טו וַיָּשָׁב אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל מַחֲנֵהוּ וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל הָאָרֶץ כִּי אִם בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה קַח נָא בְּרָכָה מֵאֵת עַבְדֶּךָ׃
טז וַיֹּאמֶר חַי יְהוָה אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו אִם אֶקָּח וַיְפַצְרֵהוּ לָקַחַת וַיְמָאֵן׃
יז וַיֹּאמֶר נַעֲמָן וְאִם לֹא יִנָּתֶן נָא לְעַבְדְּךָ מַשָּׂא צֶמֶד פְּרָדִים אֲדָמָה כִּי לֹא יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עֹלָה וָזֶבַח לֵאלֹהִים אֲחֵרִים כִּי אִם לַיהוָה׃
יח לַדָּבָר הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדֶּךָ בְּבוֹא אֲדֹנִי בֵּית רִמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת שָׁם וְהוּא נִשָּׁעַן עַל יָדִי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי בֵּית רִמּוֹן בְּהִשְׁתַּחֲוֹתוֹ בֵּית רִמּוֹן יִסְלַח נָא יְהוָה לְעַבְדְּךָ לַדָּבָר הַזֶּה׃
יט וַיֹּאמֶר לֵךְ לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ כִּבְרוֹת אֶרֶץ אֲחָת׃
כ וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי נַעַר אֱלִישָׁע אִישׁ הָאֱלֹהִים הִנֵּה חָשַׂךְ אֲדֹנִי אֶת נַעֲמָן הָאֲרַמִּי הַזֶּה מִקַּחַת מִיָּדוֹ אֵת אֲשֶׁר הֵבִיא חַי יְהוָה כִּי אִם רָצִתִּי אַחֲרָיו וְלָקַחְתִּי מֵאִתּוֹ מְאוּמָה׃
כא וַיִּרְדֹּף גֵּחֲזִי אַחֲרֵי נַעֲמָן וַיַּרְא נַעֲמָן רָץ אַחֲרָיו וַיִּפֹּל מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם׃
כב וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם אֲדֹנִי שְׁלָחַנִי לֵאמֹר הִנֵּה עַתָּה בָּאוּ אֵלַי שְׁנֵי נְעָרִים מִן הַר אֶפְרָיִם מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים תֶּן נָא לָהֶם כִּכַּר כֶּסֶף וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים׃
כג וַיֹּאמֶר נַעֲמָן הוֹאֵל קַח כִּכָּרָיִם וַיִּפְצַר בּוֹ וַיִּצְרֹר כִּכָּרַיִם כֶּסֶף בִּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים וַיִּתֵּן עַל שְׁנֵי נְעָרָיו וַיִּשְׂאוּ לְפָנָיו׃
כד וַיָּבֹא אֶל הָעֹפֶל וַיִּקָּחֵם מִיָּדָם וַיַּנַּח בַּבָּיִת וַיְשַׁלַּח אֶת הָאֲנָשִׁים וַיֵּלֵכוּ׃
כה וְהוּא בָּא וַיַּעֲמֹד אֶל אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע אָנָה בָּאתָ גֵּחֲזִי וַיֹּאמֶר לֹא הָלַךְ עַבְדְּךָ אָנָה וָאָנָה׃
כו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא לִבִּי הָלַךְ כַּאֲשֶׁר הָפַךְ הָאִישׁ מֵעַל מֶרְכַּבְתּוֹ לִקְרָאתֶךָ הַעֵת לָקַחַת אֶת הַכֶּסֶף וְלָקַחַת בְּגָדִים וְזַיִת וְכֶרֶם וְצֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת׃
כז וְצָרַעַת נַעֲמָן תִּדְבָּק בְּךָ וּבְזַרְעֲךָ עַד עוֹלָם וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו מְצֹרָע כַּשָּׁלֶג׃

מלכים ב ו

א וַיֹּאמְרוּ בְנֵי הַנְּבִיאִים אֶל אֱלִישָׁע הִנֵּה נָא הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים שָׁם לְפָנֶיךָ צַר מִמֶּנּוּ׃
ב נֵלְכָה נָּא עַד הַיַּרְדֵּן וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה אֶחָת וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שָׁם מָקוֹם לָשֶׁבֶת שָׁם וַיֹּאמֶר לֵכוּ׃
ג וַיֹּאמֶר הָאֶחָד הוֹאֵל נָא וְלֵךְ עִם עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֵלֵךְ׃
ד וַיְהִי הוּא הֹלֵךְ עִמָּהֶם וַיָּבֹאוּ הַיַּרְדֵּנָה וַיִּגְזְרוּ עֵצִים׃
ה וַיְהִי הוּא מַפִּיל קוֹרָה וְהַבַּרְזֶל נָפַל אֶל הַמָּיִם וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אֲהָהּ אֲדֹנָי וְהוּא חָשׁוּב שְׁאוּל׃
ו וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים אָנָה נָפָל וַיַּרְאֵהוּ אֶת הַמָּקוֹם וַיַּחְתֹּךְ עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ שָׁמָּה וַיָּצֶף הַבַּרְזֶל׃
ז וַיֹּאמֶר שָׂא לָךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֵהוּ׃
ח וּמֶלֶךְ אֲרָם נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּוָּעַץ אֶל עֲבָדָיו לֵאמֹר אֶל מְקוֹם פְּלֹנִי אַלְמֹנִי תָּחֳנוּ׃
ט וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִשָּׁמֶר מֵעֲבֹר בַּמָּקוֹם הַזֶּה כִּי שָׁמָּה אֲרַם נְחֻתִים׃
י וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ אִישׁ הָאֱלֹהִים וְהִזְהִרֵהוּ וְנִשְׁמַר שָׁם לֹא פַּעַם וּשְׁנָיִם׃
יא וַיִּסְעַר לֵב מֶלֶךְ אֲרָם עַל הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלוֹא תַּגִּידוּ לִי אֵי מִי מִשָּׁנַי אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃
יב וַיֹּאמֶר אַחַד מֵעֲבָדָיו לֹא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אֱלִישָׁע הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יַגִּיד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר בַּחֲדַר מִשְׁכָּבֶךָ׃
יג וַיֹּאמֶר לְכוּ וּרְאוּ אֵי מִי הוּא וְאֶשְׁלְחָה וְאֶקָּחֵהוּ וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בְּדֹתָן׃
יד וַיִּשְׁלַח שָׁמָּה סוּסִים וְרֶכֶב וְחֵיל כָּבֵד וַיָּבֹאוּ לַיְלָה וַיָּסֹבּוּ עַל הָעִיר׃
טו וַיַּשְׁכֵּם מְשָׁרֵת אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם בַּבֹּקֶר וַיֵּצֵא וְהִנֵּה חַיִל סוֹבֵב אֶת הָעִיר וְסוּס וְרֶכֶב וַיֹּאמֶר נַעֲרוֹ אֵלָיו אָהָהּ אֲדֹנִי אֵיכָה נַעֲשֶׂה׃
טז וַיֹּאמֶר אַל תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אִתָּנוּ מֵאֲשֶׁר אִתָּם׃
יז וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּקַח נָא אֶת עֵינָיו וְיִרְאֶה וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵי הַנַּעַר וַיַּרְא וְהִנֵּה הָהָר מָלֵא סוּסִים וְרֶכֶב אֵשׁ סָבִיב לֶאֱלִישָׁע׃
יח וַיֵּרְדוּ אֵלָיו וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר הַךְ נָא אֶת הַגּוֹי הַזֶּה בַּסַּנְוֵרִים וַיַּךְ כִּדְבַר אֱלִישָׁע׃
יט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֱלִישָׁע לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ וְלֹא זֹה הָעִיר לְכוּ אַחֲרַי וְאוֹלִיכֵם אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיּוֹלִכֵם שֹׁמְרוֹנָה׃
כ וַיְהִי כְּבוֹאָם שֹׁמְרוֹנָה וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְהוָה פְּקַח אֶת עֵינֵי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וְיִרְאוּ וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה בְּתוֹךְ שֹׁמְרוֹנָה׃
כא וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל אֱלִישָׁע הַאַכֶּה אַכֶּה אָבִי הֲאַכֶּה׃
כב וַיֹּאמֶר לֹא תַכֶּה הֲשִׁבֹתָ שְׁבִיָּם בַּחַרְבְּךָ וּבְקַשְׁתֶּךָ אַתָּה תַּכֶּה לִפְנֵיהֶם שִׂים לֶחֶם וָמַיִם לִפְנֵיהֶם וְיֹאכְלוּ וְיִשְׁתּוּ וְיֵלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם׃
כג וַיַּכֶן לָהֶם מַכֹּלֶת גְּדוֹלָה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיְשַׁלְּחֵם וַיֵּלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם וְלֹא יָסְפוּ גְדוּדֵי אֲרָם לָבוֹא עוֹד בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃
כד וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיַּקְהֵל בֶּן הֲדַד מֶלֶךְ אֲרָם אֶת כָּל מַחֲנֵהוּ וַיַּעַל וַיָּצַר עַל שֹׁמְרוֹן׃
כה וַיְהִי רָעָב גָּדוֹל בְּשֹׁמְרוֹן וְהִנֵּה צָרִים עָלֶיהָ עַד הָיָה חֲמוֹר בְּשִׁבְעִים כָּסֶף וְרֹבַע הַקַּב חרי יוֹנִים בַּחֲמִשָּׁה כָסֶף׃
כו וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עֹבֵר עַל הַחוֹמָה וְאִשָּׁה צָעֲקָה אֵלָיו לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃
כז וַיֹּאמֶר אַל יוֹשִׁיעֵךְ יְהוָה מֵאַיִן אוֹשִׁיעֵךְ הֲמִן הַגֹּרֶן אוֹ מִן הַיָּקֶב׃
כח וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַזֹּאת אָמְרָה אֵלַי תְּנִי אֶת בְּנֵךְ וְנֹאכְלֶנּוּ הַיּוֹם וְאֶת בְּנִי נֹאכַל מָחָר׃
כט וַנְּבַשֵּׁל אֶת בְּנִי וַנֹּאכְלֵהוּ וָאֹמַר אֵלֶיהָ בַּיּוֹם הַזֶּה תְּנִי אֶת בְּנֵךְ וְנֹאכְלֶנּוּ וַתַּחְבֵּא אֶת בְּנָהּ׃
ל וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת דִּבְרֵי הָאִשָּׁה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וְהוּא עֹבֵר עַל הַחוֹמָה וַיִּרְאוּ הָעָם וְהִנֵּה שַׂק עַל בְּשָׂרוֹ מִבָּיִת׃
לא וַיֹּאמֶר אָסַף יַעֲשֶׂה לִי אֱלֹהִים כֹּה וְכֹה יוֹסִיף כִּי עָמַד רֹאשׁ אֱלִישָׁע בֶּן שָׁפָט עָלָיו הַיּוֹם׃
לב וְאֱלִישָׁע יוֹשֵׁב בְּתוֹכוֹ וְהַזְּקֵנִים יוֹשְׁבִים אִתּוֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלְּפָנָיו בְּטֶרֶם יָבוֹא הַמַּלְאָךְ אֲשֶׁר הוּא שֹׁלֵחַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֶל הַזְּקֵנִים הֲרָאִיתֶם כִּי שָׁלַח בֶּן הַמְרַצֵּחַ הַזֶּה לְהָסִיר אֶת רֹאשִׁי רְאוּ כְּבוֹא הַמַּלְאָךְ סִגְרוּ אֶת הַדֶּלֶת וְדָחִיתֶם אֹתוֹ בַּדֶּלֶת הֲלוֹא קוֹל רַגְלֵי אֲדֹנָיו אַחֲרָיו׃
לג עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ יוֹרֵד אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה זֹאת הָרָעָה מֵאֵת יְהוָה מַה אוֹחִיל לַיהוָה עוֹד׃
א וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה כֹּה אָמַר יְהוָה כָּעֵת מָחָר סְאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן׃
ב וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ נִשָּׁעַן עַל יָדוֹ אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה דָבָר כַּדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּךָ רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכֵל׃
ג וְאַרְבָּעָה אֲנָשִׁים הָיוּ מְצֹרָעִים פֶּתַח הַשָּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד מָתְנוּ׃
ד אִם אָמַרְנוּ נָבוֹא הָעִיר וְהָרָעָב בָּעִיר וָמַתְנוּ שָׁם וְאִם יָשַׁבְנוּ פֹּה וָמָתְנוּ וְעַתָּה לְכוּ וְנִפְּלָה אֶל מַחֲנֵה אֲרָם אִם יְחַיֻּנוּ וְנִחְיֶה וְאִם יְמִתֻנוּ וָמָתְנוּ׃
ה וַיָּקוּמוּ בַנֶּשֶׁף לָבוֹא אֶל מַחֲנֵה אֲרָם וַיָּבֹאוּ עַד קְצֵה מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אֵין שָׁם אִישׁ׃
ו כִּי אֲדֹנָי הִשְׁמִיעַ אֶת מַחֲנֵה אֲרָם קוֹל רֶכֶב קוֹל סוּס קוֹל חַיִל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו הִנֵּה שָׂכַר עָלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת מַלְכֵי הַחִתִּים וְאֶת מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבוֹא עָלֵינוּ׃
ז וַיָּקוּמוּ וַיָּנוּסוּ בַנֶּשֶׁף וַיַּעַזְבוּ אֶת אָהֳלֵיהֶם וְאֶת סוּסֵיהֶם וְאֶת חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר הוּא וַיָּנוּסוּ עַל נַפְשָׁם׃
ח וַיָּבֹאוּ הַמְצֹרָעִים הָאֵלֶּה עַד קְצֵה הַמַּחֲנֶה וַיָּבֹאוּ אֶל אֹהֶל אֶחָד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבֶגֶד וַיֵּלְכוּ וַיַּטְמִנוּ וַיָּשׁוּבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל אֹהֶל אֶחָד וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם וַיֵּלְכוּ וַיַּטְמִנוּ׃
ט וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו לֹא כֵן אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה הַבְשׂוֹרָה הַזֹּאת אֲנַחְנוּ מַחְשִׁים וְחִכִּינוּ עַד אוֹר הַבֹּקֶר וּמָצָאנוּ עָוֹן וְעַתָּה לְכוּ וְנָבוֹאָה וְנַגִּידָה בֵּית הַמֶּלֶךְ׃
י וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל שֹׁעֵר הָעִיר וַיַּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אֵין שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם כִּי אִם הַסּוּס אָסוּר וְהַחֲמוֹר אָסוּר וְהָאֳהָלִים כַּאֲשֶׁר הֵם׃
יא וַיִּקְרָא הַשֹּׁעֲרִים וַיַּגִּידוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה׃
יב וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו אַגִּידָה נָּא לָכֶם אֵת אֲשֶׁר עָשׂוּ לָנוּ אֲרָם יָדְעוּ כִּי רְעֵבִים אֲנָחְנוּ וַיֵּצְאוּ מִן הַמַּחֲנֶה לְהִסָּתֵר בַּשָּׂדֶה לֵאמֹר כִּי יֵצְאוּ מִן הָעִיר וְנִתְפְּשֵׂם חַיִּים וְאֶל הָעִיר נָבוֹא׃
יג וַיַּעַן אַחַד עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר יִקְחוּ נָא חֲמֻשַׁת הַסּוּסִים הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר נִשְׁאֲרוּ בָהּ הִנֵּה כְּכָל הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁאַר בָּהּ הִנֵּה כְּכָל הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּלָה וְנִשְׁלְחָה וְנִרְאֶה׃
יד וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רִכְבֵי סוּסִים וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ אֲרָם אַחֲרֵי מַחֲנֵה אֲרָם לֵאמֹר לְכוּ וּרְאוּ׃
טו וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם עַד הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה כָל הַדֶּרֶךְ מָלֵא בְגָדִים וְכֵלִים אֲשֶׁר הִשְׁלִיכוּ אֲרָם בְּחָפְזָם וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיַּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ׃
טז וַיֵּצֵא הָעָם וַיָּבֹזּוּ אֶת מַחֲנֵה אֲרָם וַיְהִי סְאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל כִּדְבַר יְהוָה׃
יז וְאֶת הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ נִשָּׁעַן עַל יָדוֹ הִפְקִיד הַמֶּלֶךְ עַל הַשַּׁעַר וַיִּרְמְסֵהוּ הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרֶדֶת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו׃
יח וַיְהִי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סְאָתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל וְסָאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל יִהְיֶה כָּעֵת מָחָר בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן׃
יט וְאֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים עָנָה הַשָּׁלִישׁ וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה דָבָר כַּדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּךָ רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכֵל׃
כ וַיְהִי לוֹ כֵּן וַיִּרְמְסֻהוּ הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת׃

מלכים ב ז

א וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה כֹּה אָמַר יְהוָה כָּעֵת מָחָר סְאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן׃
ב וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ נִשָּׁעַן עַל יָדוֹ אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה דָבָר כַּדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּךָ רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכֵל׃
ג וְאַרְבָּעָה אֲנָשִׁים הָיוּ מְצֹרָעִים פֶּתַח הַשָּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד מָתְנוּ׃
ד אִם אָמַרְנוּ נָבוֹא הָעִיר וְהָרָעָב בָּעִיר וָמַתְנוּ שָׁם וְאִם יָשַׁבְנוּ פֹּה וָמָתְנוּ וְעַתָּה לְכוּ וְנִפְּלָה אֶל מַחֲנֵה אֲרָם אִם יְחַיֻּנוּ וְנִחְיֶה וְאִם יְמִתֻנוּ וָמָתְנוּ׃
ה וַיָּקוּמוּ בַנֶּשֶׁף לָבוֹא אֶל מַחֲנֵה אֲרָם וַיָּבֹאוּ עַד קְצֵה מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אֵין שָׁם אִישׁ׃
ו כִּי אֲדֹנָי הִשְׁמִיעַ אֶת מַחֲנֵה אֲרָם קוֹל רֶכֶב קוֹל סוּס קוֹל חַיִל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו הִנֵּה שָׂכַר עָלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת מַלְכֵי הַחִתִּים וְאֶת מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבוֹא עָלֵינוּ׃
ז וַיָּקוּמוּ וַיָּנוּסוּ בַנֶּשֶׁף וַיַּעַזְבוּ אֶת אָהֳלֵיהֶם וְאֶת סוּסֵיהֶם וְאֶת חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר הוּא וַיָּנוּסוּ עַל נַפְשָׁם׃
ח וַיָּבֹאוּ הַמְצֹרָעִים הָאֵלֶּה עַד קְצֵה הַמַּחֲנֶה וַיָּבֹאוּ אֶל אֹהֶל אֶחָד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבֶגֶד וַיֵּלְכוּ וַיַּטְמִנוּ וַיָּשׁוּבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל אֹהֶל אֶחָד וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם וַיֵּלְכוּ וַיַּטְמִנוּ׃
ט וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו לֹא כֵן אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה הַבְשׂוֹרָה הַזֹּאת אֲנַחְנוּ מַחְשִׁים וְחִכִּינוּ עַד אוֹר הַבֹּקֶר וּמָצָאנוּ עָוֹן וְעַתָּה לְכוּ וְנָבוֹאָה וְנַגִּידָה בֵּית הַמֶּלֶךְ׃
י וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל שֹׁעֵר הָעִיר וַיַּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אֵין שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם כִּי אִם הַסּוּס אָסוּר וְהַחֲמוֹר אָסוּר וְהָאֳהָלִים כַּאֲשֶׁר הֵם׃
יא וַיִּקְרָא הַשֹּׁעֲרִים וַיַּגִּידוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה׃
יב וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו אַגִּידָה נָּא לָכֶם אֵת אֲשֶׁר עָשׂוּ לָנוּ אֲרָם יָדְעוּ כִּי רְעֵבִים אֲנָחְנוּ וַיֵּצְאוּ מִן הַמַּחֲנֶה לְהִסָּתֵר בַּשָּׂדֶה לֵאמֹר כִּי יֵצְאוּ מִן הָעִיר וְנִתְפְּשֵׂם חַיִּים וְאֶל הָעִיר נָבוֹא׃
יג וַיַּעַן אַחַד עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר יִקְחוּ נָא חֲמֻשַׁת הַסּוּסִים הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר נִשְׁאֲרוּ בָהּ הִנֵּה כְּכָל הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁאַר בָּהּ הִנֵּה כְּכָל הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּלָה וְנִשְׁלְחָה וְנִרְאֶה׃
יד וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רִכְבֵי סוּסִים וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ אֲרָם אַחֲרֵי מַחֲנֵה אֲרָם לֵאמֹר לְכוּ וּרְאוּ׃
טו וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם עַד הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה כָל הַדֶּרֶךְ מָלֵא בְגָדִים וְכֵלִים אֲשֶׁר הִשְׁלִיכוּ אֲרָם בְּחָפְזָם וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיַּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ׃
טז וַיֵּצֵא הָעָם וַיָּבֹזּוּ אֶת מַחֲנֵה אֲרָם וַיְהִי סְאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל כִּדְבַר יְהוָה׃
יז וְאֶת הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ נִשָּׁעַן עַל יָדוֹ הִפְקִיד הַמֶּלֶךְ עַל הַשַּׁעַר וַיִּרְמְסֵהוּ הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרֶדֶת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו׃
יח וַיְהִי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר סְאָתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל וְסָאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל יִהְיֶה כָּעֵת מָחָר בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן׃
יט וְאֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים עָנָה הַשָּׁלִישׁ וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה דָבָר כַּדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּךָ רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכֵל׃
כ וַיְהִי לוֹ כֵּן וַיִּרְמְסֻהוּ הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת׃

מלכים ב ח

א וַיְדַבֵּר אֱלִישָׁע אֶל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֶת בְּנָהּ לֵאמֹר קוּמִי וְלֵכִי אַתְּ וּבֵיתֵךְ וְגוּרִי בַּאֲשֶׁר תָּגוּרִי כִּי קָרָא יְהוָה לָרָעָב וְגַם בָּא עַל הָאָרֶץ שֶׁבַע שָׁנִים׃
ב וַתָּקָם הָאִשָּׁה וַתַּעַשׂ כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתֵּלֶךְ אִתָּהּ וּבֵיתָהּ וַתָּגָר בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים שֶׁבַע שָׁנִים׃
ג וַיְהִי מִקְצֵה שֶׁבַע שָׁנִים וַתָּשָׁב הָאִשָּׁה מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַתֵּצֵא לְצַעֵק אֶל הַמֶּלֶךְ עַל בֵּיתָהּ וְעַל שָׂדָהּ׃
ד וְהַמֶּלֶךְ מְדַבֵּר אֶל גֵּחֲזִי נַעַר אִישׁ הָאֱלֹהִים לֵאמֹר סַפְּרָה נָּא לִי אֵת כָּל הַגְּדֹלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלִישָׁע׃
ה וְהוּא מְסַפֵּר לַמֶּלֶךְ אֵת אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֶת הַמֵּת וְהִנֵּה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֶת בְּנָהּ צֹעֶקֶת אֶל הַמֶּלֶךְ עַל בֵּיתָהּ וְעַל שָׂדָהּ וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ זֹאת הָאִשָּׁה וְזֶה בְנָהּ אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֱלִישָׁע׃
ו וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ אֶל הָאִשָּׁה וַתְּסַפֶּר לוֹ וַיִּתֶּן לָהּ הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד לֵאמֹר הָשֵׁב אֶת כָּל אֲשֶׁר לָהּ וְאֶת כָּל תְּבוּאוֹת הַשָּׂדֶה מִיּוֹם עָזְבָהּ אֶת הָאָרֶץ וְעַד עָתָּה׃
ז וַיָּבֹא אֱלִישָׁע דִּמֶּשֶׂק וּבֶן הֲדַד מֶלֶךְ אֲרָם חֹלֶה וַיֻּגַּד לוֹ לֵאמֹר בָּא אִישׁ הָאֱלֹהִים עַד הֵנָּה׃
ח וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל חֲזָאֵל קַח בְּיָדְךָ מִנְחָה וְלֵךְ לִקְרַאת אִישׁ הָאֱלֹהִים וְדָרַשְׁתָּ אֶת יְהוָה מִמֶּנּוּ לֵאמֹר הַאֶחְיֶה מֵחֳלִי זֶה׃
ט וַיֵּלֶךְ חֲזָ

ו ומשחוני׃ ועתה יעשה יהוה עמכם חסד ואמת
ואף אני אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם
ו את הדבר הזה׃ ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני
חיל כי מת שאול אדניכם וגם אתי משחו בית
ח יהודה למלך עליהם׃ ואבנר בן נר שר צבא אשר
לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעברהו
ט מחנימה׃ וימליכהו אל הגלעד ואל האשורי ואל
יזרעאל ואל אפרים ואל בנימן ועל כל ישראל׃
י בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על
ישראל ושנתים מלך רק בית יהודה היו רגלי
יא דויד׃ ויהי המספר הימים אשר היה דויד מלך
יב בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים׃
ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאול
יג מחנימה גבעונה׃ ויצא יואב בן צרויה ועבדי דויד
ויפגשו יחדו על ברכת גבעון ויהי אלה ישבים
יד האחד על הברכה מזה והאחד על הברכה מזה׃
ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים ויצחקו
טו לפנינו ויאמר יואב יקומו׃ ויקומו ויעברו למספר
לבנימן ולאיש בשת בן שאול שנים עשר מעבדי
טז דויד׃ ויחזקו איש בראשו והכו חרבו בצד רעהו
ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים
יז אשר בגבעון׃ ותהי המלחמה קשה מאד ביום
ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי
יח דויד׃ ושם היו שלשת בני צרויה יואב ואבישי
ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבאים
יט אשר בשדה׃ וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא סר
כ מאחרי אבנר ימין ושמאל׃ ויפן אבנר אחריו
ויאמר האתה זה עשהאל ויען אני׃ ויאמר לו
כא אבנר נטה לך ימין או שמאל ואחז לך באחד
הנערים וקח לך את חליצתו ולא אבה עשהאל
כב לסור מאחריו׃ ויסף עוד אבנר לאמר לעשהאל
סור מאחרי למה אכה ארצה ואיך אשא פני אל
כג יואב אחיך׃ וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית
אל החמש ותצא החנית מאחריו והכה שם וימת
תחתיו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם
כד עשהאל וימת תחתיו ועמדו׃ ויואב ואבישי
ירדפו אחרי אבנר ושמש באה להם כאשר באו
כה עד גבעת אמה אשר על פני גיח דרך מדבר
גבעון׃ ויתקבצו בני בנימן אחרי אבנר ויהיו
כו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת׃
ויקרא אבנר אל יואב ויאמר התאכל חרב לנצח
כז הלוא תדעה כי מר תהיה באחרית ועד מתי
כח ולא אמרת לעם לשוב מדלק אחרי אחיהם׃
ויואב תקע בשופר ויעמדו כל העם ולא רדפו עוד
כט אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם׃ ואבנר
והאנשים אתו הלכו בערבה ההוא ויעברו את
הירדן ויתהלכו כל הבתרון ויעלו מחנימה׃
ל ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקד
מעבדי דויד תשעה עשר איש ועשהאל׃ ובני
יואב הלכו אחרי אבנר ויהי כל הנכים אשר הכה
לא אבנר שלש מאות ושלשים איש׃ ויקחו את
עשהאל ויקברהו בקבר אביו אשר בבית לחם
לב ויואב ואנשיו הלכו כל הלילה ויאר להם בחברון׃

פרק ג׳.

א ויהי מלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית
ב דויד והלוך דויד הלוך וחזק ובית שאול הלוך
ג ודלה׃ ויולדו לדויד בנים בחברון ויהי בכורו
אמנון לאחינעם היזרעאלית׃ ומשניו כלאב לאביגיל
אשת נבל הכרמלי ולשלישי אבשלום בן מעכה
ד בת תלמי מלך גשור׃ ולרביעי אדניה בן חגית
ולחמישי שפטיה בן אבישלום׃ ולששי יתרעם
ה לעגלה אשת דויד אלה ילדו לו בחברון׃ ויהי
בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דויד
ו ואבנר היה מחזק בבית שאול׃ ופלגש היתה
לשאול ושמה רצפה בת איה ויאמר איש בשת
ז אל אבנר מדוע באת אל פלגש אבי׃ ויחר מאד
לאבנר על דברי איש בשת ויאמר הראש כלב
אנכי היום לבית שאול אביך לאחיו ולרעיו לא
הגירתיך ולא הסגרתיך ביד דויד ותפקד עלי
ח היום עון האשה׃ כה יעשה אלהים לאבנר וכה
יוסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדויד כן אעשה
ט לו׃ להעתיק הממלכה מבית שאול והקים את
כסא דויד על ישראל ועל יהודה מדן ועד
י באר שבע׃ ולא יכל עוד להשיב אבנר דבר אל
יא איש בשת יראתו׃ וישלח אבנר מלאכים אל דויד
תחתיו לאמר למי ארץ לאמר כרות בריתך אתי
יב והנה ידי אתך להסב אליך את כל ישראל׃
ויאמר טוב אנכי אכרת אתך ברית אך דבר אחד
אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה פני כי אם
יג לפני בהביאך את מיכל בת שאול בבואך לראות
פני׃ וישלח דויד מלאכים אל איש בשת בן שאול
יד לאמר תנה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי
טו במאה ערלות פלשתים׃ וישלח איש בשת ויקחה
מעם פלטיאל בן לישׁ׃ והאיש הלך עמה וילך
ויבך אחריה עד בחרים וילך אבנר ויאמר אליו
טז לך שוב וישב׃ וישב׃ וידבר אבנר אל זקני
ישראל לאמר גם תמול גם שלשם אתם מבקשים
יז את דויד להיות למלך עליכם׃ ועתה עשו כי יהוה
אמר אל דויד לאמר ביד דויד עבדי אושיע את
עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל אויביהם׃
יח וידבר אבנר גם אל בנימן וילך אבנר גם לדבר
באזני דויד בחברון את כל הטוב בעיני ישראל
יט ובעיני כל בית בנימן׃ וילך גם אל אזני דויד
חברונה את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני
כל בית כל ימיני׃ ויבא אבנר אל דויד חברונה
ואתו עשרים איש ויעש דויד לאבנר ולאנשים
כא אשר אתו משתה׃ ויאמר אבנר אל דויד אקומה
ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל
ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאוה נפשך
כב ויעש דויד את אבנר וילך בשלום׃ והנה עבדי
דויד ויואב יבאו מגדוד ושלל רב עמהם והאיש
כג אבנר איננו עם דויד בחברון כי שלחו וילך
בשלום׃ ויואב ואל כל הצבא אשר אתו באו
כד ויגידו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך
וישלחהו וילך בשלום׃ ויבא יואב אל המלך
כה ויאמר מה עשית הנה בא אבנר אליך למה זה
שלחתו והלך הלוך הלך׃ הלא ידעת את אבנר בן
נר כי לפתך בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך
כו ולדעת את כל אשר אתה עשה׃ וצא יואב מעם
דויד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור
כז הסרה ודויד לא ידע׃ וישב אבנר חברונה ויטהו
יואב בתוך השער לדבר אתו בלב ויכהו שם
כח החמש וימת בדם עשהאל אחיו׃ ואחרי כן שמע
דויד ויאמר נקי אנכי וממלכתי עד עולם מדם
כט אבנר בן נר׃ תבוא על ראש יואב ועל כל בית
אביו ואל יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק
בפלך ונפל בחרב ומחסר לחם׃ ויואב ואבישי
אחיו הרגו את אבנר על אשר המית את עשהאל
ל אחיהם בגבעון במלחמה׃ ויאמר דויד אל יואב
ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו
שקים וספדו לפני אבנר והמלך דויד הלך אחרי
לא המטה׃ ויקברו את אבנר בחברון ויתן המלך את
קולו ויבך על קבר אבנר ויבכו כל העם׃ ויספד
המלך את אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר׃
לג ידיך לא אסרו ורגליך לא הובאו בנחשתים
לד כנפל לפני בני העולה נפלת ויבכו עוד כל העם
לה עליו׃ ויבאו כל העם להביא את דויד לחם עוד
יום והיום וישבע דויד לאמר כה יעשה לי אלהים
לו וכה יוסיף כי אם לפני בא השמש אטעם לחם או
לז כל מאומה׃ וכל העם הכירו ויטב בעיניהם ככל
אשר עשה המלך בעיני כל העם׃ וידעו כל העם
וכל ישראל ביום ההוא כי לא היה מהמית אבנר
לח בן נר המלך׃ ויאמר המלך אל עבדיו הלא
תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל׃
לט ואני רך ומשחי היום ואנשים בני צרויה קשים
ממני יגמל יהוה המרעה לפי רעתו׃

פרק ד׳.

א וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו
ידיו וכל ישראל נבהלו׃ ושני אנשים שרי גדודים
היו לבן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב
בני רמון הבארתי מבני בנימן כי גם בארות
ג תחשב לבנימן׃ ויברחו הבארתים גתימה ויהיו
שם גרים עד היום הזה׃ ליהונתן בן שאול בן
נכה רגלים בן חמש שנים היה בבא השמעה
משאול ויהונתן מיזרעאל ותאמנה מנקתו ותנס
ותהי בנסה ותפל ושמה מפיבשת׃ ויהי בני רמון
הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית
ה איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים׃
ויבאו עד תוך הבית כלקחי חטים ויכו אתו
ו בחמש ורכב ובענה אחיו נמלטו׃ ויבאו הבית
והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכוהו וימיתוהו
ויכרתו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך
ערבה כל הלילה׃ ויביאו את ראש איש בשת
אל דויד חברונה ויאמרו אל המלך הנה ראש
איש בשת בן שאול איבך אשר בקש את נפשך
ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול
ח ומזרעו׃ ויען דויד את רכב ואת בענה אחיו בני
רמון הבארתי ויאמר אליהם חי יהוה אשר פדה
ט את נפשי מכל צר׃ כי המגיד לי לאמר הנה מת
שאול והוא כמבשר בעיניו ואחזתים ואהרגם
בציקלג אשר לתתי להם בשורתו׃ אף כי אנשים
רשעים הרגו איש צדיק בביתו על משכבו ועתה
הלא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם
י מן הארץ׃ ויצו דויד את הנערים ויהרגום ויקטעו
את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון
יא ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר
בחברון׃ ויבאו כל שבטי ישראל אל דויד חברונה
ויאמרו לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו׃ גם
תמול גם שלשם בהיות שאול מלך עלינו אתה
היית מוביא ומביא את ישראל ויאמר יהוה לך
אתה תרעה את עמי ישראל ואתה תהיה נגיד על
ג ישראל׃ ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה
ויכרת להם המלך דויד ברית בחברון לפני יהוה
וימשחו את דויד למלך על ישראל׃ בן שלשים
ד שנה דויד במלכו ארבעים שנה מלך׃ בחברון מלך
על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם
מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה׃
ו וילך המלך וכל אנשיו ירושלם אל היבוסי יושב
הארץ ויאמרו לדויד לאמר לא תבוא הנה כי אם
ז הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דויד
הנה׃ ויתפש דויד את מצדת ציון היא עיר דויד׃
ח ויאמר דויד ביום ההוא כל מכה יבוסי ויגע בצנור
ויעלה ואת הפסחים ואת העורים שנואי נפש
דויד על כן יאמרו העורים והפסחים לא יבוא
ט אל הבית׃ וישב דויד במצדה ויקרא לה עיר דויד
ויבן דויד סביב מן המלוא ומבית׃ וילך דויד
הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו׃ וישלח חירם
מלך צור מלאכים אל דויד ועצי ארזים וחרשי
עצים וחרשי קיר ויבנו בית לדויד׃ וידע דויד כי
הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא מלכותו
יב למען עמו ישראל׃ ויקח דויד עוד נשים ופלגשים
מירושלם אחרי בואו מחברון ויולד עוד את בנים
יג ואת בנות׃ ואלה שמות הילדים אשר לו בירושלם
שמוע ושובב ונתן ושלמה׃ ויבחר ואלישוע
ונפג ויפיע׃ ואלישמע ואליעדע ואליפלט׃
טז ויעלו פלשתים וישטו על רפאים׃ וישאל דויד
ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים ונתתם ביד
יז ביהוה לדויד עלה כי נתן אתן את פלשתים
יח בידך׃ ויבא דויד בעלה פרצים ויכם שם דויד
ויאמר פרץ יהוה את אויבי לפני כפרץ מים על
כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים׃ ויעזבו
כא שם את עצביהם וישאם דויד ואנשיו׃ ויוספו
עוד פלשתים ויעלו וישטו על רפאים׃ וישאל
דויד ביהוה ויאמר לא תעלה סב אחריהם בא
אליהם מול בכאים׃ והיה כשמעך את קול צעדה
בראשי הבכאים אז תתגבר כי אז יצא יהוה
כה לפניך להכות במחנה פלשתים׃ ויעש דויד כן
כאשר הכה יהוה את פלשתים מגבע עד בואך
גזר׃ ויוסף דויד עוד לקבץ את כל בחורי ישראל
ג שלשים אלף׃ ויקם דויד וילך ואת כל העם אשר
אתו מבעלי יהודה לעלות משם את ארון האלהים
אשר נקרא שם שם יהוה צבאות יושב הכרובים
ד עליו׃ וירכבו את ארון האלהים על עגלה חדשה
ויסעו מבית אבינדב אשר בגבעה ואחיו בני
ה אבינדב נהגים את העגלה החדשה׃ ודויד וכל
בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים
ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלתים׃
ו ויבאו עד גרן נכון וישלח עזה את ידו אל ארון
האלהים ויאחז בו כי שמטו השורים׃ ויחר אף
יהוה בעזה ויכהו שם האלהים על השל ומת שם
ח על ארון האלהים׃ ויחר לדויד על אשר פרץ יהוה
פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום
ט הזה׃ ויירא דויד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך
יבוא אלי ארון יהוה׃ ולא אבה דויד להסיר אליו
את ארון יהוה אל עיר דויד ויטהו דויד בית עובד
י אדם הגתי׃ וישב ארון יהוה בית עובד אדם הגתי
יא שלשה חדשים ויברך יהוה את עובד אדם ואת כל
ביתו׃ ויגד למלך דויד לאמר ברך יהוה את בית
עובד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים
וילך דויד וישא את ארון האלהים מבית עובד
יב אדם עיר דויד בשמחה׃ ויהי כי צעדו נשאי ארון
יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא׃ ודויד מכרכר
יג בכל עז לפני יהוה ודויד חגור אפוד בד׃ ודויד
ועל כל בית ישראל מעלים את ארון יהוה
טו בתרועה ובקול שופר׃ והיה ארון יהוה בא עיר
דויד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא
את המלך דויד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו
טז בלבה׃ ויבאו את ארון יהוה ויציגו אתו במקומו
בתוך האהל אשר נטה לו דויד ויעל דויד עלות
יז לפני יהוה ושלמים׃ ויכל דויד מהעלות העלה
ואת השלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות׃
יח ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד
אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד וחלת
יט אשישה אחת לכל העם וילך כל העם איש לביתו׃
ויפן דויד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול
כ לקראת דויד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל
אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות
כא נגלות אחד הרקים׃ ויאמר דויד אל מיכל לפני
יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצוות
אותי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני
כב יהוה׃ ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני
כג ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה׃ ולמיכל
בת שאול לא היה ולד עד יום מותה׃

פרק ז׳.

א ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב
ב מכל אויביו׃ ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא
אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב
ג בתוך היריעה׃ ויאמר נתן אל המלך כל אשר
ד בלבבך לך עשה כי יהוה עמך׃ ויהי בלילה ההוא
ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר׃ הלך ואמרת אל
דויד עבדי כה אמר יהוה הלא אתה תבנה לי
ה בית לשבתי׃ כי לא ישבתי בבית למיום העלותי
את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהי
מתהלך באהל ובמשכן׃ בכל אשר התהלכתי בכל
בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל
אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר
ז למה לא בניתם לי בית ארזים׃ ועתה כה תאמר
לעבדי לדויד כה אמר יהוה צבאות אנכי לקחתיך
מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על
ח ישראל׃ ואהי עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את
כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם
ט הגדולים אשר בארץ׃ ושמתי מקום לעמי לישראל
ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יספו
בני עולה לענותו כאשר בראשונה׃ וכאשר
למן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל
ונהניתי את כל אויביך והגיד לך יהוה כי בית
יא יעשה לך יהוה׃ כי מלאו ימיך ושכבת את
אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יצא
ממעיך והכינתי את ממלכתו׃ הוא יבנה בית
לשמי וכוננתי את כסא ממלכתו עד עולם׃
יד אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו
והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם׃ וחסדי
לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר
הסרתי מלפניך׃ ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם
טז לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם׃ ככל הדברים
האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דויד׃
יז ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי
אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד הלום׃
יח ותקטן עוד זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית
עבדך למרחוק וזאת תורת האדם יהוה אלהים׃
יט ומה יוסיף דויד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את
כ עבדך אדני יהוה׃ בעבור דברך וכלבבך עשית
כא את כל הגדלה הזאת להודיע את כל הגדולות׃
יהוה אלהים אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל
כב אשר שמענו באזנינו׃ ומי כעמך כישראל גוי
אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם
ולשום לו שם ולעשות להם הגדולה ונוראות
כג לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים
כד ואלהיו׃ ותכן לך את עמך ישראל לך לעם עד
עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים׃ ועתה
יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל
כה ביתו הקם עד עולם והעש כאשר דברת׃
כו ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים
על ישראל ובית עבדך דויד נכון יהיה לפניך׃
כז כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את אזן
עבדך לאמר בנה לך בית על כן מצא עבדך את
כח לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת׃ ועתה
אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבריך יהיו אמת
כט ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת׃ ועתה הואל
וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה
אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך
לעולם׃

פרק ח׳.

א ויהי אחרי כן ויך דויד את פלשתים ויכנעם
ויקח דויד את מתג האמה מיד פלשתים׃
ב ויך את מואב וימדדם בחבל השכב ארצה וימד
שני חבלים להמית וחבל מלא להחיות ויהי
ג מואב לדויד לעבדים נשאי מנחה׃ ויך דויד את
הדדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו
ד בנהר פרת׃ ויתפש דויד ממנו אלף ושבע מאות
פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דויד את
כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב׃ ויבא ארם דמשק
להעזר להדדעזר מלך צובה ויך דויד בארם
ו עשרים ושנים אלף איש׃ וישם דויד נצבים בארם
דמשק ויהי ארם לדויד לעבדים נשאי מנחה
ויושע יהוה את דויד בכל אשר הלך׃ ויקח דויד
את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר
ויביאם ירושלם׃ ומבטח ומברתי מערי הדדעזר
לקח המלך דויד נחשת הרבה מאד בה עשה
ט שלמה את הים ואת העמודים ואת כלי הנחשת׃
ותעי מלך חמת כי הכה דויד את כל חיל הדדעזר
י מלך צובה׃ וישלח תעי את יורם בנו אל המלך
דויד לשאלו לשלום ולברכו על אשר נלחם
באדעזר ויך אתו כי איש מלחמות תעי היה
יא ובידו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת׃ גם אתם
הקדיש המלך דויד ליהוה עם הכסף והזהב אשר
יב הקדיש מכל הגוים אשר כבש׃ מארם וממואב
ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר
יג בן רחב מלך צובה׃ ויעש דויד שם בשובו מהכות
את ארם בגיא המלח שמונה עשר אלף׃
יד ויושם נצבים באדום בכל אדום שם נצבים
ויהיו כל אדום לעבדים לדויד ויושע יהוה את
טו דויד בכל אשר הלך׃ וימלך דויד על כל ישראל
ויהי דויד עשה משפט וצדקה לכל עמו׃
טז ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד
יז המזכיר׃ וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר
כהנים ושויא הסופר׃ ובניהו בן יהוידע על
הכרתי והפלתי ובני דויד הראשונים לידי המלך׃

פרק ט׳.

א ויאמר דויד הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול
ואעשה עמו חסד בעבור יונתן׃ ולבית שאול היה
עבד ושמו ציבא ויקראו אתו אל דויד ויאמר
ב אליו המלך האתה ציבא ויאמר עבדך אני׃
ויאמר המלך האיש אין פה לבית שאול ואעשה
עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן
ג ליונתן נכה רגלים׃ ויאמר לו המלך האין עוד פה
איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר
ציבא אל המלך עוד בן ליונתן נכה רגלים׃
ד ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך
הנה בבית מכיר בן עמיאל בלדבר׃ וישלח המלך
דויד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלדבר׃
ה ומפיבשת בן יונתן בן שאול בא אל דויד ויפל על
ו פניו וישתחו ויאמר דויד מפיבשת ויאמר הנה
עבדך׃ ויאמר אליו דויד אל תירא כי עשה אעשה
עמך חסד בעבור יונתן אביך והשבתי את כל
שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני
ז תמיד׃ וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב
ח המת הזה כמוני׃ ויקרא המלך אל ציבא נער שאול
ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי
ט לבן אדניך׃ ועבדת לו את האדמה אתה ובניך
ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכל ומפיבשת
בן אדניך יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא
י חמשה עשר בנים ועשרים עבדים׃ ויאמר ציבא
אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו
כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד
יא מבני המלכים׃ ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא
וכל מושבת בית ציבא עבדים למפיבשת׃
יב ומפיבשת יושב בירושלם כי על שלחן המלך
יג תמיד הוא אכל והוא נכה שתי רגליו׃

פרק י׳.

א ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון
ב בנו תחתיו׃ ויאמר דויד אעשה חסד עם חנון בן
נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דויד
לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דויד ארץ
ג בני עמון׃ ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם
הסבור דויד את אביך כבדיך על עיניך שלח
לך מנחמים הלא בחקר את העיר ולחפרה
ולרגלה שלח דויד את עבדיו אליך׃ ויקח חנון
את עבדי דויד ויגלח את זקנם ויכרת את
מדיהם בחצי עד מחתכתם וישלחם׃ ויגידו לדויד
ויאמר לקראתם כי נכלמים האנשים מאד וישלח
לקראתם כי נכלמים האנשים מאד וישלח
לקראתם כי נכלמים האנשים מאד וישלח
לקראתם כי נכלמים האנשים מאד וישלח
לקראתם כי נכלמים האנשים מאד וישלח
לקראתם כי נכלמים האנשים מאד וישלח
לקראתם כי נכלמים האנשים מאד וישלח
לקראתם כי נכלמים האנשים מאד וישלח
לקראתם כי נכלמים האנשים מאד וישלח
לקראתם כי נכלמים האנשים מאד וישלח

ואמרו אליו הן אתה זה אשר דברת אלינו ויאמר הן אנכי׃
10 ויאמרו אליו מדוע פקחו עיני אדוננו ויאמר אליהם
11 האיש אשר יקרא לו יהושע טין ויעש ויקח על עיני
ויאמר אלי לך אל השלוח ורחצת בשלוח ויהי כאשר
12 הלכתי ואראה ויאמרו אליו איה הוא ויאמר לא ידעתי׃
13 ויביאו אותו אל הפרושים את האיש אשר היה עור׃
14 ויהי יום השבת בעשות יהושע את הטין ויפקח את
15 עיניו׃ וישאלו גם הפרושים איך פקחו עיניו ויאמר
16 אליהם טין שם על עיני ואשטוף ואראה׃ ויאמרו
מן האלהים האיש הזה כי לא שמר את השבת ויאמרו
אחרים איך יוכל איש חוטא לעשות כזאת האותות
17 ותהי מחלוקת ביניהם׃ ויאמרו שוב אל העור ואתה
18 מה תאמר עליו כי פקח את עיניך ויאמר הוא נביא׃
ולא האמינו היהודים כי עור היה ויראה ויפקח את
19 עיניו עד אשר קראו להורי האיש אשר ראה׃ וישאלו
20 אותם לאמר הזה בנכם אשר אתם אומרים כי נולד
21 עור ואיך יראה עתה׃ ויענו הוריו ויאמרו אנחנו
ידענו כי בננו הוא וכי עור נולד הוא׃ ואיך יראה
עתה לא נדע או מי פקח את עיניו לא נדע הוא
22 בעצמו שאלו אותו כי איש הוא׃ את הדברים האלה
דברו הוריו כי יראו מפני היהודים כי כבר נשבעו
23 היהודים איש אשר יודה בו כי הוא המשיח יוציא
24 מן הכנסת׃ על כן אמרו הוריו הוא איש בן ימים
25 שאלו אותו׃ ויקרא את האיש השני אשר היה עור
ויאמר אליו תן כבוד לאלהים אנחנו יודעים כי האיש
26 הזה חוטא׃ ויען ויאמר אם חוטא הוא לא ידעתי
אחת אני יודע כי עור הייתי ועתה רואה׃ ויאמרו
27 אליו מה עשה לך איך פקח את עיניך׃ ויען אותם
28 עוד פעם ויאמר הגיד הגדתי לכם ולא שמעתם למה
תחפצו לשמוע עוד הגם אתם תחפצו להיות לו
29 לתלמידים׃ ויחרפו אותו ויאמרו אתה תלמיד האיש
ההוא ואנחנו תלמידי משה׃ אנחנו יודעים כי משה
30 דבר אל האלהים אבל האיש הזה לא נדע מאין הוא׃
31 ויען האיש ויאמר אליהם הנה בזאת נפלא כי אתם
לא תדעו מאין הוא והוא פקח את עיני׃ ואנחנו
32 יודעים כי האלהים לא ישמע אל חוטאים כי אם
33 אל איש יראת אלהים ועושה רצונו׃ מן העולם לא
נשמע כי פקח איש את עיני עור מלידתו׃ אם לא
34 האיש הזה מאת האלהים לא יוכל לעשות דבר׃
ויענו ויאמרו אליו בחטאות נולדת כולך ואתה
35 תלמדנו ויגרשו אותו החוצה׃ וישמע ישוע כי גרשו
36 אותו החוצה וימצאהו ויאמר אליו האתה מאמין
37 בבן האדם׃ ויען ויאמר ומי הוא אדוני למען אאמין
38 בו׃ ויאמר אליו ישוע גם ראית אותו והוא המדבר
39 אתך׃ ויאמר אליו אמן אדוני ויקד לו׃ ויאמר ישוע
למשפט באתי אל העולם הזה למען יראו העורים
40 ויהיו הרואים לעורים׃ וישמעו מן הפרושים אשר
41 היו עמו ויאמרו אליו הגם אנחנו עורים׃ ויאמר
ישוע אליהם לו הייתם עורים לא היתה עליכם
חטאה ועתה אתם אומרים כי רואים אנחנו על כן
חטאתכם עליכם׃

פרק י׳

1 אמן אמן אומר אני לכם כי הבא אל חצר הצאן לא
דרך הפתח כי אם עלה מדרך אחר הוא גנב ושודד׃
2 ואשר בא דרך הפתח הוא רועה הצאן׃ לו יפתח
3 השוער והצאן שמעו בקולו ויקרא את צאנו בשמות
4 ויוציאם׃ ואחרי הוציאו את כל צאנו הולך לפניהם
5 והצאן הולכות אחריו כי יודעות את קולו׃ ואחר
איש לא תלכנה כי אם תברחנה ממנו כי לא ידעו את
6 קול האחרים׃ את המשל הזה אמר ישוע אליהם ולא
7 הבינו את אשר דבר אליהם׃ ויאמר ישוע שוב אליהם
אמן אמן אומר אני לכם כי אני הוא פתח הצאן׃
8 כל אשר באו לפני הם גנבים ושודדים והצאן לא
9 שמעו להם׃ אני הוא הפתח אשר בו יבוא איש
ויצא וימצא מרעה׃ הגנב לא יבוא כי אם לגנוב
10 ולטרוף ולהשחית אני באתי לתת חיים לצאן ולהיות
11 להם לשפע׃ אני הוא הרועה הטוב הרועה הטוב
12 נותן את נפשו בעד הצאן׃ השכיר אשר אינו רועה
אשר הצאן לא לו הוא רואה את הזאב בבואו ועזב
את הצאן ונס והזאב חוטף ומפיץ את הצאן׃
13 השכיר נס כי שכיר הוא ולא נשא פנים אל הצאן׃
14 אני הוא הרועה הטוב ויודע את אשר לי ואשר
15 לי יודעים אותי׃ כאשר יודעני האב ואני יודע את
האב ואת נפשי אני נותן בעד הצאן׃
16 ולי צאן אחרות אשר לא מן הגדר הזה אותן עלי
להביא ואת קולי ישמעו והיו לעדר אחד ולרועה
17 אחד׃ על כן יאהבני האב כי אני נותן את נפשי
18 למען אקחנה שוב׃ איש לא יקחנה ממני כי אני
נותנה מרצוני יש לי רשות לתתה ורשות לי לקחתה
שוב זאת המצוה קבלתי מאת אבי׃
19 ויהי שנאה בין היהודים על הדברים האלה׃
20 ורבים מהם אמרו רוח רעה יש בו והוא משוגע
21 למה תשמעו אליו׃ ויאמרו אחרים לא כן דברי איש
אשר רוח רעה בו הרוח הרעה הזאת היכולה לפקוח
22 עיני עורים׃ ויהי בחנוכה בירושלים׃
23 וישוע התהלך בבית המקדש בסטוא שלמה׃
24 ויסבו היהודים אליו ויאמרו אליו עד מתי תעלים
את נפשנו אם אתה המשיח אמור לנו בפנים׃
25 ויען אותם ישוע אמרתי לכם ולא האמנתם המעשים
אשר אני עושה בשם אבי הם מעידים עלי׃
26 אבל אתם לא האמנתם כי לא מצאנכם׃ כי לא
27 מצאנכם הם אשר שמעו בקולי ואני ידעתים והם
28 הלכו אחרי׃ ואני נתתי להם חיי עולם ולא יאבדו
לעולם ואין איש יחטוף אותם מידי׃
29 אבי אשר נתנם לי הוא גדול מכל ואין איש יכול
30 לחטוף מיד אבי׃ אני והאב אחד הוא׃
31 וישאו היהודים אבנים לסקלו׃
32 ויען אותם ישוע הראיתי לכם מעשים רבים מאת
33 אבי בגלל איזה מהם תסקלוני׃ ויענו היהודים
לאמר לא בגלל מעשה טוב נסקלך כי אם בגלל
34 גדופך כי אתה אדם ואתה עושה את עצמך לאלהים׃
35 ויען אותם ישוע הלא כתוב בתורתכם אמרתי
36 אלהים אתם׃ אם אלהים קרא לאשר היה אליהם
37 דבר האלהים והכתוב לא יבטל׃ ואני אשר קדשני
האב ושלחני אל העולם אתם אומרים לי כי גדפתי
38 כי אמרתי בן האלהים אני אנכי׃ אם לא אעשה
מעשי אבי אל תאמינו לי׃ ואם אעשה אותם ואתם
לא תאמינו לי האמינו למעשים למען תדעו ותבינו
39 כי האב בי ואני בו׃ ויבקשו עוד לתפשו ויצא מידם׃
40 וילך עוד אל עבר הירדן אל המקום אשר היה יוחנן
41 מטבל בראשונה וישב שם׃ ויבואו אליו רבים ויאמרו
יוחנן לא עשה אות אחת אבל כל אשר אמר יוחנן
42 על האיש הזה אמת׃ ויאמינו בו רבים שם׃

פרק י"א

1 ואיש חלה אחד היה מבית עניה מעיר מרים ואחותה
2 מרתא׃ ומרים היא אשר משחה את האדון במשחת
3 נרד ומשחה את רגליו במטפחת שערותיה ואחיה
4 אלעזר חלה׃ ותשלחנה אחיותיו אל ישוע לאמר
5 אדוננו הנה אשר אתה אוהב חלה׃ וישוע אהב את
6 מרתא ואת אחותה ואת אלעזר׃ וכשמעו כי חלה
7 אלעזר וישב שם יומים בעוד המקום אשר הוא שם׃
8 ואחרי כן אמר אל התלמידים נלכה שוב אל יהודה׃
9 ויאמרו אליו התלמידים רבי עתה בקשו היהודים
10 לסקלך ושוב אתה הולך שמה׃ ויען ישוע הלא שנים
עשר שעות ביום יש ואם יהלך איש ביום לא יכשל
11 כי יראה אור העולם הזה׃ ואם יהלך בלילה יכשל
כי אין האור בו׃ ויאמר אליהם אלעזר ידידנו נם
12 ואני הולך להקיצו׃ ויאמרו התלמידים אדוננו אם
13 נם הוא ירפא׃ וישוע דבר על מותו ויחשבו כי על
14 נום השנה הוא דבר׃ ואז אמר ישוע אליהם בגלוי
15 אלעזר מת׃ ואשמח בעבורכם כי לא הייתי שם
16 למען תאמינו ונלכה אליו׃ ויאמר תומא הנקרא
התאום אל חבריו נלכה גם אנחנו ונמות עמו׃
17 ויבוא ישוע וימצא כי כבר ארבעה ימים היה בקבר׃
18 ובית עניה היה קרוב אל ירושלים כשנים עשר
19 מיל׃ ורבים מן היהודים באו אל מרתא ומרים
20 לנחמן על אחיהן׃ ומרתא כשמעה כי ישוע בא
21 הלכה לקראתו ומרים ישבה בבית׃ ותאמר מרתא
אל ישוע אדוני לו היית פה לא מת אחי׃
22 וגם עתה ידעתי כי כל אשר תבקש מאת האלהים
23 יתן לך׃ ויאמר ישוע אליה אחיך יקום׃
24 ותאמר מרתא ידעתי כי יקום בתחיית המתים
25 ביום האחרון׃ ויאמר אליה ישוע אני הוא התחיה
26 והחיים המאמין בי אף כי ימות יחיה׃ וכל החי
המאמין בי לא ימות לעולם האמנת את זאת׃
27 ותאמר אליו כן אדוני אני האמנתי כי אתה הוא
המשיח בן האלהים הבא אל העולם׃
28 ותלך ותקרא למרים אחותה בסתר לאמר המורה
29 בא ויקרא לך׃ וכשמעה קמה מהרה ותלך אליו׃
30 כי ישוע לא בא אל הכפר כי אם עוד במקום אשר
31 מרתא פגשה שם׃ והיהודים אשר היו עמה בבית
ומנחמים אותה כראותם את מרים כי קמה מהרה
ותצא החוצה הלכו אחריה כי חשבו כי הולכת אל
32 הקבר לבכות שם׃ ומרים כבואה אל המקום אשר
ישוע שם ותראהו ותפל לרגליו ותאמר אליו אדוני
לו היית פה לא מת אחי׃
33 וישוע כראותו אותה בוכה והיהודים הבאים עמה
34 בוכים ויתעצב ברוחו ויתמרמר׃ ויאמר איה שמתם
35 אותו ויאמרו אליו אדוני בוא וראה׃ וישוע בכה׃
36 ויאמרו היהודים ראו מה אהב היה לו׃
37 ויאמרו אחרים הלא זה אשר פקח את עיני העור
הוא יכול לעשות כי לא ימות גם האיש הזה׃
38 וישוע שב ויתעצב בקרבו ויבוא אל הקבר והוא
39 מערה וגלל אבן שמה׃ ויאמר ישוע הרימו את
האבן ותאמר מרתא אחות המת אדוני כבר הסריח
40 כי ארבעה ימים היום׃ ויאמר אליה ישוע הלא
41 אמרתי לך כי אם תאמיני תראי כבוד האלהים׃
ויסירו את האבן ויישא ישוע עיניו השמימה ויאמר
42 אבי אודך כי שמעת אלי׃ ואני ידעתי כי תמיד
תשמע אלי אך בעבור העם העומד סביבי אמרתי
43 כזאת למען יאמינו כי אתה שלחתני׃ ויקרא בקול
44 גדול לאמר לעזר צא החוצה׃ ויצא המת וידיו
ורגליו חבושות בבגדי פשתים ופניו כסוים במטפחת
ויאמר אליהם ישוע התירו אותו והניחו ללכת׃
45 ורבים מן היהודים אשר באו אל מרים וראו את
46 אשר עשה ישוע האמינו בו׃ ומהם הלכו אל
47 הפרושים ויגידו להם את אשר עשה ישוע׃ ויקבצו
הכהנים הגדולים והפרושים סנהדרין ויאמרו מה
נעשה כי האיש הזה עושה אותות רבות׃
48 אם נניחנו ככה כולם יאמינו בו ובאו הרומים
49 ולקחו את מקומנו ואת עמנו׃ ויען אחד מהם
50 קיפא שמו הוא שר הכהנים בשנה ההיא ויאמר
אליהם אתם לא תדעו מאומה׃ ולא תחשבו כי טוב
לנו כי איש אחד ימות בעד העם ולא יאבד כל
51 העם׃ ולא מדעתו אמר זאת כי אם בהיותו שר
הכהנים בשנה ההיא נבא כי ישוע עתיד למות בעד
52 העם׃ ולא בעד העם לבד כי אם בעד בני האלהים
53 הנפוצים למען יקבצם יחד׃ ומן היום ההוא ואילך
54 חשבו היהודים להמיתו׃ וישוע לא התהלך עוד
בגלוי בין היהודים כי אם הלך משם אל הארץ
הקרובה אל המדבר אל העיר אפרים וישב שם עם
55 תלמידיו׃ ויהי פסח היהודים קרוב ורבים עלו
ירושלים מן הארץ לפני הפסח לטהר את עצמם׃
56 ויבקשו את ישוע ויתיצבו בבית המקדש ויאמרו
57 איש אל רעהו מה דעתכם הלא יבוא לחג׃ והכהנים
הגדולים והפרושים נתנו מצוה כי כל אשר ידע
איפה הוא יגיד להם למען יתפשוהו׃

פרק י"ב

1 וישוע בא בית עניה ששת ימים לפני הפסח ושם
2 היה אלעזר אשר המית ישוע מן המתים׃ ויעשו
לו שם משתה ומרתא שמשה ואלעזר היה אחד
3 מהמסובים׃ ומרים לקחה מן הנרד שרש טוב
מאד ומשחה את רגלי ישוע ותקח את שערותיה
4 ותנגבם׃ והבית נמלא מריח הנרד׃ ויאמר אחד
מתלמידיו יהודה איש קריות בן שמעון אשר עתיד
5 היה למסרו׃ למה לא נמכר את הנרד הזה בשלש
6 מאות דינרים ונתנם לעניים׃ ויאמר זאת לא על
העניים דאג כי אם כי גנב היה ובהיות לו הכיס
7 היה נושא את אשר ישלכו בו׃ ויאמר ישוע הניחו
לה כי לקבורתי שמרה את זאת׃
8 כי העניים תמיד עמכם ואתי לא תמיד אתם׃
9 ורבים מן היהודים ידעו כי שם הוא ויבואו לא
בעבור ישוע לבד כי אם למען ראות את אלעזר
10 אשר המית ישוע מן המתים׃ ויועצו הכהנים
11 הגדולים להמית גם את אלעזר׃ כי בגללו רבים
מן היהודים הלכו ויאמינו בישוע׃

12 וביום המחרת שמעו ההמון הרב הבא לחג כי
13 ישוע בא ירושלים׃ ויקחו כפות תמרים ויצאו
לקראתו ויצעקו הושיעה נא בן דוד ברוך הבא
14 בשם יהוה מלך ישראל׃ וישוע מצא עיר ויישב
15 עליה כאשר כתוב׃ אל תיראי בת ציון הנה מלכך
16 בא רכב על עיר אתון׃ ותלמידיו לא הבינו את
הדברים האלה בתחלה כי אם אחרי כבוד ישוע
אז נזכרו כי כן כתוב עליו וכן עשו לו׃
17 והעם אשר היה עמו בעת קרא את אלעזר מן
18 הקבר ויקימהו מן המתים העידו עליו׃ ובגלל
זאת יצא ההמון לקראתו כי שמעו כי הוא עשה
19 האות הזה׃ והפרושים אמרו איש אל רעהו הנה
אין לנו תקוה כי כל העולם הולך אחריו׃

20 ויהי יוונים אחדים בין העולים להשתחוות
21 בחג׃ ויבואו אל פיליפוס איש בית צידה בגליל
ויבקשו ממנו לאמר אדוננו אנחנו חפצים לראות
22 את ישוע׃ ויבוא פיליפוס ויגד לאנדריאס ואנדריאס
23 ופיליפוס הלכו ויגידו לישוע׃ וישוע ענה אותם
לאמר בא העת אשר יתפאר בן האדם׃
24 אמן אמן אומר אני לכם כי אם לא יפול גרעין
החטה אל הארץ ולא ימות הוא נשאר לבדו ואם
25 ימות הוא נושא פרי רב׃ האוהב את נפשו יאבדנה
ושונא את נפשו בעולם הזה ישמרנה לחיי עולם׃
26 אם יעבדני איש אחרי כן ילך ואשר אני שם שם
יהיה גם עבדי ואם יעבדני איש אחרי כן יכבדהו
27 אבי׃ עתה נפשי נבהלה ומה אומר אבי הושיעני
מן השעה הזאת אך בעבור זאת באתי אל השעה
28 הזאת׃ אבי קדש את שמך׃ ויבוא קול מן השמים
29 לאמר גם קדשתי וגם אקדש עוד׃ והעם העומד
שם וישמע אמר כי רעם נהיה ואחרים אמרו מלאך
30 דבר אליו׃ ויען ישוע ויאמר אליהם לא בעבורי
31 בא הקול הזה כי אם בעבורכם׃ עתה משפט העולם
הזה עתה יגרש שר העולם הזה החוצה׃
32 ואני אם ארום מן הארץ אמשוך אל כל איש׃
33 ואת אמרו לאמר מה יהיה מות אשר ימות׃
34 ויען אותם העם תורתנו הגידה כי המשיח יחיה
לעולם ואיך תאמר אתה כי בן האדם ימות מי הוא
35 בן האדם הזה׃ ויאמר אליהם ישוע עוד מעט
האור בתוככם התהלכו בעוד האור בתוככם פן
36 יחשיכו עליכם החשכים והמהלך בחשך לא ידע
אנה הוא הולך׃ בעוד האור בתוככם האמינו באור
למען תהיו בני אור׃ את הדברים האלה דבר ישוע
ויסתר מעיניהם׃

37 ואף כי עשה לפניהם אותות רבות לא האמינו בו׃
38 למען מלאת דבר ישעיה הנביא אשר אמר יהוה
מי האמין לשמועתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה׃
39 על כן לא יכלו להאמין כי עוד אמר ישעיה׃
40 עור עיניהם וקשה לבם פן יראו בעיניהם ויבינו
41 בלבבם וישובו וארפאם׃ את הדברים האלה אמר
ישעיה כי ראה את כבוד ישוע וידבר עליו׃
42 ואף כי רבים מן השרים האמינו בו בגלל הפרושים
43 לא הודו בו פן יגרשו מן הכנסת׃ כי אהבו כבוד
בני אדם יותר מכבוד האלהים׃
44 וישוע קרא ויאמר האמין באמין בי לא בי לבד כי
45 אם בשולחי׃ והרואה אותי רואה את שולחי׃
46 אני בא אור העולם הזה למען לא ישב בחשך כל
47 המאמין בי׃ ואם ישמע איש את דברי ולא יאמין
אני לא אשפוט אותו כי לא בא אתי לשפוט את
48 העולם כי אם להושיע את העולם׃ הדוחה אותי
ולא יקח את דברי יש לו שופט הדבר אשר דברתי
49 הוא ישפטהו ביום האחרון׃ כי לא מדעתי דברתי
50 כי אם האב אשר שלחני הוא צוני מה אומר ומה
אדבר׃ ואני יודע כי מצותו חיי עולם על כן אשר
אני מדבר כאשר אמר האב אלי כן אדבר׃

פרק י"ג

1 ולפני חג הפסח ידע ישוע כי בא עתו לעבור מן
העולם הזה אל האב ויאהב את אשר לו בעולם
2 ויאהבם עד קצה׃ ובעת הסעודה והשטן כבר נתן
3 בלב יהודה איש קריות בן שמעון לבגוד בישוע׃
ישוע ידע כי האב נתן בידו הכל וכי הוא יצא
4 מאת האלהים והולך אל האלהים׃ ויקם מן
5 הסעודה ויפשט את בגדיו ויקח מגבת ויחגר׃
ויצק מים בכיור ויחל לרחוץ את רגלי התלמידים
6 ולנגבם במגבת אשר חגר׃ ויבוא אל שמעון כיפא
ויאמר אליו שמעון אדוני אתה תרחץ את רגלי׃
7 ויען ישוע ויאמר אליו אשר אני עושה אינך יודע
8 עתה אך תדע אחרי כן׃ ויאמר אליו שמעון כיפא
לא תרחץ את רגלי לעולם ויען אותו ישוע אם לא
9 אכבסך אין לך חלק אתי׃ ויאמר אליו שמעון כיפא
אדוני לא את רגלי לבד כי אם גם את ידי ואת
10 ראשי׃ ויאמר אליו ישוע הרוחץ אין לו צורך כי
אם לרחוץ את רגליו כי טהור הוא כולו ואתם
11 טהורים אתם אך לא כולכם׃ כי ידע את אשר
12 יסגירנו על כן אמר לא כולכם טהורים׃ ואחרי
רחצו את רגליהם ויקח את בגדיו וישב וישאל את
13 תלמידיו הידעתם את אשר עשיתי לכם׃ אתם
קוראים לי רבי ואדוני ואתם אומרים נכון כי כן
14 אני׃ ואם אני אדוניכם ורבכם רחצתי את רגליכם
15 גם אתם חייבים לרחוץ איש את רגלי רעהו׃ כי
16 דוגמה נתתי לכם למען תעשו כאשר עשיתי לכם׃
אמן אמן אומר אני לכם כי לא גדול העבד מאדוניו
17 ולא השליח גדול משולחו׃ אם תדעו את אלה
18 אשרי אתם אם תעשו אותם׃ לא על כולכם אני
מדבר כי אם על אשר בחרתי בהם למען תמלא
הכתוב האוכל לחמי הרים עלי עקבו׃
19 מעתה אגיד לכם בטרם יבוא למען תאמינו כי
20 אני הוא׃ אמן אמן אומר אני לכם כי אשר יקבל
את אשר אשלח יקבל אותי ואשר יקבל אותי יקבל
את אשר שלחני׃
21 וישוע נבהל ברוחו ויעד ויאמר אמן אמן אומר
22 אני לכם כי אחד מכם יסגירני׃ ויבטו התלמידים
23 איש אל רעהו לדעת על מי הוא מדבר׃ ואחד
מתלמידיו אשר ישוע אהבו נשען על חזה ישוע׃
24 ויאמר שמעון כיפא אליו שאל נא מי הוא אשר
25 מדבר עליו׃ ויפן אל ישוע ויאמר אליו אדוני מי
26 הוא׃ ויען ישוע הוא אשר אטבול את הפת ואתננה
לו ויטבול את הפת ויתן ליהודה איש קריות בן
27 שמעון׃ ואחרי הפת בא השטן בלבו ויאמר ישוע
28 אליו אשר אתה עושה עשה מהרה׃ ואיש מן
29 המסובים לא ידע למה אמר אליו׃ כי יהודה היה
נושא את הכיס ויחשבו כי ישוע אמר אליו קנה את
30 אשר נחוץ לנו לחג או לתת משהו לעניים׃ ויקח
יהודה את הפת ויצא מהרה והלילה היה׃
31 וכאשר יצא אמר ישוע עתה נכבד בן האדם ואלהים
32 נכבד בו׃ ואם אלהים נכבד בו גם אלהים יכבדהו
33 בעצמו ומהרה יכבדהו׃ בני עוד מעט אתי אתם
תבקשו אותי ואשר אמרתי אל היהודים אליכם
34 אשוב עתה אגיד לכם׃ מצוה חדשה אני נותן לכם
35 כי תאהבו איש את רעהו כאשר אהבתי אתכם כן
36 תאהבו גם אתם איש את רעהו׃ בזאת ידעו כל
37 אדם כי תלמידי אתם אם יהיה אהבה איש לרעהו׃
ויאמר אליו שמעון כיפא אדוני אנה אתה הולך
ויען אותו ישוע אשר אני הולך שמה לא תוכל
38 ללכת אתי עתה אך תלך אחרי כן׃ ויאמר אליו
שמעון כיפא אדוני למה לא אוכל ללכת אתך עתה
נפשי אתן בעדך׃ ויען אותו ישוע הנפשך תתן בעדי
אמן אמן אומר אני לך כי לא יקרא תרנגול עד
אשר תכחישני שלש פעמים׃

פרק י"ד

1 אל יבהל לבבכם האמינו באלהים ובי האמינו׃
2 בבית אבי מקומות רבים יש ואם לא כן הייתי
3 אומר לכם כי הולך אני להכין מקום לכם׃ ואם
אלך והכנתי מקום לכם אשוב ואקחכם אלי למען
4 תהיו גם אתם שם אשר אני שם׃ ואת הדרך אשר
5 אני הולך שמה אתם יודעים׃ ויאמר אליו תומא
אדוננו לא ידענו את אשר אתה הולך שמה ואיך
6 נדע את הדרך׃ ויאמר אליו ישוע אני הוא הדרך
והאמת והחיים איש לא יבוא אל האב כי אם
7 בי׃ אם ידעתם אותי ידעתם גם את אבי ומעתה
8 אתם יודעים אותו ורואים אתו׃ ויאמר אליו פיליפוס
9 אדוננו הראנו את האב ודי לנו׃ ויאמר אליו ישוע
הן זה זמן רב אתכם ואתה לא ידעתני פיליפוס
הרואה אותי רואה את האב ואיך תאמר אתה הראנו
10 את האב׃ הלא תאמין כי אני באב והאב בי הדברים
אשר אני מדבר אליכם לא מדעתי דברתי כי אם
11 האב השוכן בי הוא עושה את המעשים׃ האמינו לי
כי אני באב והאב בי ואם לא כן האמינו למען
12 המעשים׃ אמן אמן אומר אני לכם כי המאמין בי
גם הוא יעשה את המעשים אשר אני עושה ויעשה
13 גדולים מהם כי אני הולך אל האב׃ וכל אשר
14 תבקשו בשמי אעשה למען יתפאר האב בבן׃ אם
15 תבקשו דבר בשמי אני אעשה׃ אם תאהבוני שמרו
16 את מצותי׃ ואני אבקש את האב ויתן לכם מנחם
17 אחר להיות עמכם לעולם׃ את רוח האמת אשר
העולם הזה לא יוכל לקבל כי לא יראה אותו ולא
ידעהו ואתם תדעוהו כי הוא שוכן אתכם והוא
18 יהיה בקרבכם׃ לא אעזוב אתכם יתומים כי אבוא
19 אליכם׃ עוד מעט והעולם לא יראני עוד ואתם
20 תראוני כי אחיה גם אתם תחיו׃ ביום ההוא תדעו
כי אני באבי ואתם בי ואני בכם׃
21 אשר יש לו מצותי ושומר אותן הוא אוהב אותי
ואשר אוהב אותי יאהבהו אבי ואני אאהבהו
22 ואגלה לו את עצמי׃ ויאמר אליו יהודה לא איש
קריות אדוני מדוע אתה עתיד להגלות את עצמך
23 לנו ולא לעולם׃ ויען ישוע ויאמר אליו אם איש
אוהב אותי ישמור את דברי ואבי יאהבהו ואנחנו
24 נבוא אליו ונשכן עמו׃ אשר לא יאהבני לא ישמור
את דברי והדבר אשר תשמעו אינו דברי כי אם
25 דבר האב השולח אותי׃ את הדברים האלה דברתי
26 אליכם בהיותי עמכם׃ ומנחם רוח הקדש אשר
ישלחנו האב בשמי הוא יורה אתכם את כל הדברים
27 ויזכיר לכם את כל אשר אמרתי לכם׃ שלום אני
משאיר לכם שלומי אני נותן לכם לא כאשר יתן
העולם הזה אני נותן לכם אל יבהל לבבכם ואל
28 תיראו׃ שמעתם אשר אמרתי לכם אלך והנני בא
אליכם אם אהבתם אותי תשמחו כי אמרתי אלך
29 אל האב כי האב גדול ממני׃ ועתה אגיד לכם
30 בטרם יבוא למען תאמינו כי יבוא׃ לא אדבר
עוד רבות אתכם כי בא שר העולם הזה ובי אין
31 לו דבר׃ כי העולם יראה כי אני אוהב את האב
ועשה כאשר צוני האב קומו נלכה מזה׃

פרק ט"ו

1 אני הוא הגפן האמתית ואבי הוא הכורם׃
2 כל זמורה אשר בי לא תשא פרי יכרתנה וכל
אשר תשא פרי יטהרנה למען תשא עוד פרי
3 רב׃ אתם כבר טהורים בגלל הדבר אשר דברתי
4 אליכם׃ הישבו בי ואני בכם כאשר הזמורה לא
תוכל לשאת פרי מעצמה אם לא תשב בגפן כן
5 גם אתם לא תוכלו אם לא תשבו בי׃ אני הוא
הגפן ואתם הזמורות אשר הישב בי ואני בו הוא
6 נושא פרי רב כי בלעדי לא תוכלו לעשות דבר׃
אם לא ישב איש בי יושלך החוצה כזמורה ויבש
ויקבצו אותה ויטילו אותה אל האש ותשרף׃
7 אם תשבו בי ודברי ישבו בכם תבקשו אשר תרצו
8 ויהי לכם׃ בזאת יתפאר אבי כי תשאו פרי רב
9 ותהיו לתלמידים׃ כאשר אהבני האב כן אהבתי
10 גם אתכם הישבו באהבתי׃ אם תשמרו את מצותי
תשבו באהבתי כאשר שמרתי את מצות אבי
11 וישב באהבתו׃ את הדברים האלה דברתי אליכם
12 למען תהיה שמחתי בכם ושמחתכם תהיה שלמה׃
13 זאת מצותי אהבו איש את רעהו כאשר אהבתי
14 אתכם׃ אין אהבה גדולה מזאת כי אם איש ישים
15 נפשו בעד רעיו׃ אתם רעי אם תעשו את אשר
אני מצוה אתכם לא אקרא עוד לכם עבדים כי
העבד לא ידע את אשר יעשה אדוניו ואתכם קראתי
16 רעים כי הודעתי לכם את כל אשר שמעתי מאת
אבי׃ לא אתם בחרתם בי כי אם אני בחרתי בכם
ואשים אתכם למען תלכו ותשאו פרי ופריכם יעמוד
17 למען אשר כל אשר תבקשו מאת האב בשמי יתן
18 לכם׃ את הדברים האלה אני מצוה אתכם למען
19 תאהבו איש את רעהו׃ אם יתנכל אליכם העולם
הזה דעו כי אותי שנא לפני שנאתכם׃ אם מן
העולם הייתם העולם היה אוהב את אשר לו אבל
20 כי לא מן העולם אתם כי אם בחרתי בכם מן
העולם על כן העולם שונא אתכם׃ זכרו את הדבר
אשר אמרתי אליכם לא עבד גדול מאדוניו אם
רדפו אותי גם אתכם ירדפו אם שמרו את דברי גם
21 את דברכם ישמרו׃ כי את כל אלה יעשו לכם
22 בגלל שמי כי לא ידעו את אשר שלחני׃ לולי
באתי ודברתי אליהם לא היתה להם חטאה ועתה
23 אין להם תירוץ לחטאתם׃ השונא אותי שונא גם
24 את אבי׃ לולי עשיתי בתוכם מעשים אשר לא
עשה איש זולתי לא היתה להם חטאה ועתה ראו
25 ושנאו גם אותי גם את אבי׃ למען מלאת הכתוב
הכתוב בתורתם שנאוני חנם׃
26 ובבוא המנחם אשר אשלחנו אליכם מאת האב רוח
האמת היוצא מאת האב הוא יעיד עלי׃
27 ואתם תעידו כי מראשית הייתם עמי׃

פרק ט"ז

1 את הדברים האלה דברתי אליכם למען לא תכשלו׃
2 יוציאו אתכם מבתי הכנסת ועוד יבוא העת אשר
כל הורג אתכם יחשוב כי עבודת אלהים הוא
3 עושה׃ ואת כל אלה יעשו לכם כי לא ידעו את
4 האב ואותי׃ ואת הדברים האלה דברתי אליכם
למען תזכרו כי אמרתי לכם ולא אמרתי לכם את
הדברים האלה בראשונה כי עמכם הייתי׃
5 ועתה אלך אל השולח אותי ואין איש מכם שואל
6 אלי אנה אתה הולך׃ כי את הדברים האלה דברתי
7 אליכם ויגון מלא את לבבכם׃ ואני אגיד לכם את
האמת טוב לכם כי אלך כי אם לא אלך לא יבוא
אליכם המנחם ואם אלך אשלחנו אליכם׃
8 והוא יבוא ויוכיח את העולם על חטאתו ועל
9 צדקתו ועל משפטו׃ על חטאתו כי לא האמינו בי׃
10 ועל צדקתו כי אל אבי אלך ולא תראוני עוד׃
11 ועל משפטו כי שר העולם הזה נשפט׃
12 עוד רבות יש לי לדבר אתכם אך לא תוכלו
13 לשאת עתה׃ ובבוא הוא רוח האמת ינחה אתכם
בכל האמת כי לא מדעתו ידבר כי אם את אשר
14 ישמע ואת הבאות יגיד לכם׃ הוא יכבדני כי
15 ממני יקח ויגיד לכם׃ כל אשר לאבי הוא לי על
16 כן אמרתי כי ממני יקח ויגיד לכם׃
17 עוד מעט ולא תראוני עוד ושוב עוד מעט ותראוני
18 כי אלך אל האב׃ ויאמרו איש אל רעהו מה הוא
19 אשר אמר אלינו עוד מעט ולא תראוני ושוב עוד
מעט ותראוני כי אלך אל האב ומה הוא אשר אמר
20 עוד מעט לא נדע את אשר הוא מדבר׃ וישוע ידע
כי רצו לשאלו ויאמר אליהם הדבר הזה אשר אמרתי
עוד מעט ולא תראוני ושוב עוד מעט ותראוני כי
21 אלך אל האב הוא על לבבכם׃ אמן אמן אומר אני
לכם כי תבכו ותיללו ואויבי יחגו ואתם תתעצבו
22 אך עצבונכם יהפך לשמחה׃ האשה בעת תלדה
תתעצב כי באה שעתה ואחרי הלדתה את הילד לא
תזכר עוד את הצרה מרוב השמחה כי נולד אדם
23 בעולם׃ גם אתם עתה תתעצבו אך אראה אתכם
שוב ולבבכם ישמח ושמחתכם לא יסור מכם׃ ביום
ההוא לא תשאלו אלי דבר אמן אמן אומר אני לכם
כי כל אשר תבקשו מאת האב בשמי יתן לכם׃
24 עד עתה לא שאלתם דבר בשמי שאלו ותקחו
ושמחתכם תהיה שלמה׃
25 את הדברים האלה דברתי אליכם במשלים ובא
העת אשר לא אדבר עוד אתכם במשלים כי אם
26 אגיד לכם בגלוי את האב׃ ביום ההוא תשאלו
בשמי ולא אומר לכם כי אבקש את האב בעדכם׃
27 כי האב אוהב אתכם כי אתם אהבתם אותי והאמנתם
28 כי מאת האלהים יצאתי׃ יצאתי מאת האב ואבוא
אל העולם ועתה אעזוב את העולם ואלך אל האב׃
29 ויאמרו תלמידיו הנה עתה אתה מדבר בגלוי ולא
30 במשלים׃ עתה ידענו כי אתה יודע את כל ולא
יצטרך לך כי אם איש ישאלך על כן נאמין כי
31 מאת האלהים יצאת׃ ויען אותם ישוע האמנתם
32 עתה׃ הנה בא העת והנה כבר באה אשר תפוצו
איש לביתו ואותי תעזבו לבדי ואני לא לבדי כי
33 האב עמי׃ את הדברים האלה דברתי אליכם למען
תהיה לכם שלום בי בעולם הזה תהיה לכם צרה
אך שמחו כי אני נצחתי את העולם׃

פרק י"ז

1 וישוע דבר את הדברים האלה וישא עיניו השמימה
ויאמר אבי בא העת הגד את בנך למען יתפאר בנך
2 בך׃ כאשר נתת לו רשות על כל בשר למען יתן
3 חיי עולם לכל אשר נתתה לו׃ וזאת היא החיים
לדעת אותך האלהים האמת לבדך ואת אשר שלחת
4 ישוע המשיח׃ אני הגדתי את כבודך על הארץ
5 ואת המלאכה אשר נתתה לי לעשות כלתי׃ ועתה
אבי הגד את כבודי אשר היה לי אתך בטרם היות
6 העולם׃ את שמך הגדתי לאנשים אשר נתתם לי
מן העולם לך היו ואתם נתתם לי ואת דברך
7 שמרו׃ ועתה ידעו כי כל אשר נתתה לי הוא
8 מאתך׃ כי את הדברים אשר נתתה לי נתתי להם
והם קבלו ויודעים כי מאתך יצאתי ויאמינו כי

ז יכתי׃ * וימתו בחרב אויביהם: לא יחמל
עיני ולא אחוס ולא ארחם: ויאמר יי אלי
ח אל תתפלל בעד העם הזה לטובה: כי
אקרא אל חרב אל רעב ואל דבר: ויכו
ט יושבי העיר הזאת ויצאו הנפלים אשר
נפלו אל הכשדים הצרים עליכם ואל
החרב ומתו בתוכה כה אמר יי הנה
אנכי נתן לפני העם הזה את דרך החיים
י ואת דרך המות: יושב בעיר הזאת ימות
בחרב וברעב ובדבר ויוצא ונפל אל
הכשדים הצרים עליכם וחי והיתה לו
נפשו לשלל: כי שמתי פני באפי ובחמתי
בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יי
יב הנתון תנתן ביד מלך בבל ושרפה באש:
יב ולבית מלך יהודה שמעו דבר יי: בית
דוד כה אמר יי דינו לבקר משפט והצילו
גזול מיד עשוק פן תצא כאש חמתי
ובערה ואין מכבה מרע מעלליכם: הנני
אליך יושבת העמק צור המישר נאם יי
האמרים מי ירד עלינו ומי יבוא במעונתינו:
יד ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאם יי
והצתי אש ביערתה ואכלה כל סביביה:

כב א כה אמר יי רד בית מלך יהודה ודברת
ב שם את הדבר הזה: ואמרת שמע דבר יי
מלך יהודה היושב על כסא דוד אתה
ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה:
ג כה אמר יי עשו משפט וצדקה והצילו
גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל
תונו ואל תחמסו חמס ודם נקי אל תשפכו
ד במקום הזה: כי אם עשה תעשו את
הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה מלכים
ישבים לדוד על כסאו רכבים ברכב
ובסוסים הוא ועבדיו ועמו: ואם לא
תשמעו את הדברים האלה בי נשבעתי
נאם יי כי לשמה יהיה הבית הזה:
ו כי כה אמר יי אל בית מלך יהודה גלעד
אתה לי ראש הלבנון אם לא שום אשימך
ז מדבר ערים לא נושבות: וקדשתי עליך
משחתים איש וכליו אשר יכרתו את
מבחר ארזיך והפילו על האש: וגוים
רבים עברו על העיר הזאת ואמרו איש
אל רעהו על מה עשה יי ככה לעיר הגדולה
ט הזאת: ואמרו על אשר עזבו את ברית יי
אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום:
י אל תבכו למת ואל תנודו לו בכו בכה
להולך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ
יא מולדתו: כי כה אמר יי על שלם בן יאשיהו
מלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן
המקום הזה לא ישוב עוד אליו: כי במקום
אשר הגלו אותו שם ימות ואת הארץ
יב הזאת לא יראה עוד: הוי בונה ביתו לא
בצדק ועליותיו לא במשפט רעהו בחנם
יג יעבד ופעלתו לא יתן לו: האמר אבנה לי
בית רחבים ועליות מרווחים ופתח לו
וסדה בשקוף ומשח בשקד: המתמלך
כי אתה מתחרה בארז אביך הלא אכל
ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו:
טז דן דין עני ואביון אז טוב הלוא הוא
יז הדעת אתי נאם יי: כי אם עיניך ולבך
אל בצעך אל על דם הנקי לשפך ואל על
יח העשק ועל המרוצה לעשות: לכן כה אמר
יי אל יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לא
יספדו לו הוי אחי והוי אחות לא יספדו
יט לו הוי אדון והוי הודו: קבורת חמור
יקבר סחוב והשלך מחוץ לשערי ירושלם:
כ עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך
כא והעבירי בערבים כי נשברו כל מאהביך:
דברתי אליך בהשלותיך אמרת לא אשמע
זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי:
כב כל רעיך ירעה הרוח ואהביך בשבי ילכו
כי אז תבושי ותכלמי מכל רעתך: יושבת
הלבנון מקננת בארזים מה נחנת חבלים
כג לך חיל כיולדה: * הנני פקד עליכם כפרי
מעלליכם נאם יי: מלא נתן לה יי כמעשיה
כה כרשעת מעלליה פקדם על כן גלו בניה
כו בשבי לפני צר: * נתן אתך ואת אמך
אשר ילדתך אל ארץ אחרת אשר לא
כז ילדתם שם תמותו: ואל הארץ אשר הם
נשאים את נפשם שמה לשוב לא ישובו
כח שמה: הכלי נבזה עצב הוא אם כלי אין
חפץ בו על מה הושלכו הוא וזרעו ויטלו
כט אל ארץ אשר לא ידעום: ארץ ארץ ארץ
ל שמעי דבר יי: כה אמר יי כתבו את האיש
הזה ערירי גבר לא יצליח בימיו כי לא
יצליח מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל
עוד ביהודה:

כג א הוי רועים מאבדים ומפיצים את צאן
ב מרעיתי נאם יי: לכן כה אמר יי אלהי
ישראל על הרועים הרעים את עמי אתם
הפצתם את צאני ותדחום ולא פקדתם
ג עליהם הנני פקד עליכם את רע מעלליכם
נאם יי: ואני אקבץ את שארית צאני
מכל הארצות אשר הדחתי אתם שמה
והשבתי אתם על נוותם ופרו ורבו:
ד והקמתי עליהם רועים ורעום ולא ייראו
עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יי: הנה
ימים באים נאם יי והקמתי לדוד צמח
צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט
ה וצדקה בארץ: בימיו תושע יהודה וישראל
ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו יי
ו צדקנו: לכן הנה ימים באים נאם יי ולא
יאמר עוד חי יי אשר העלה את בני
ז ישראל מארץ מצרים: כי אם חי יי אשר
העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל
מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדחתים
שמה וישבו על אדמתם:
ח על הנביאים נשבר לבבי בקרבי רחפו כל
עצמותי הייתי כאיש שכור וכגבר עברתו
יין מפני יי ומפני דברי קדשו: כי מלאה
הארץ מנאפים כי מפני אלה אבלה הארץ
יבשו נאות מדבר והיתה מרוצתם רעה
וגבורתם לא כן: כי גם נביא גם כהן חנפו
גם בביתי מצאתי רעתם נאם יי: לכן יהי
דרכם להם כחלקלקות בערפל ידחו ונפלו
בה כי אביא עליהם רעה שנת פקדתם
יג נאם יי: ובנביאי תפלה ראיתי אולת
שמרון נבאו בבעל ויתעו את עמי את
יד ישראל: ובנביאי ירושלם ראיתי שערורה
נאף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים איש
לא שב מרעתו היו לי כלם כסדם יושביה
טו כעמרה: לכן כה אמר יי צבאות אל
הנביאים הנני מאכילם לענה והשקיתים
מי ראש כי מאת נביאי ירושלם יצאה
טז חנפה לכל הארץ: כה אמר יי צבאות אל
תשמעו אל דברי הנביאים הנבאים לכם
מהבלים אתכם חזון לבם ידברו לא מפי
יי: אמור אמרים עוד לנאצי דבר יי שלום
יהיה לכם וכל הלך בשרירות לבו אמרו
יח לא תבוא עליכם רעה: כי מי עמד בסוד יי
וירא וישמע את דברו מי הקשיב בדברי
יט וישמע: הנה סערת יי חמה יצאה סערה
כ מתחוללת על ראש רשעים תחיל: לא ישוב
אף יי עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו
בימים האחרית תתבוננו בה בינה:
כא לא שלחתי הנביאים והם רצו לא דברתי
כב אליהם והם נבאו: ואם עמדו בסודי
והשמיעו דברי את עמי ישבם מדרכם
כג הרעה ומעלליהם הרע: הלוא אלהי מקרב
כד אני נאם יי ולא אלהי מרחק: אם יסתר
איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יי
כה הלוא את השמים והארץ אני מלא נאם
כו יי: שמעתי את אשר אמרו הנביאים
הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי:
כז עד מתי היש בלב הנביאים נבאי השקר
כח ונביאי תרמות לבם: החשבים להשכיח
את עמי את שמי בחלמותם אשר יספרו
איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי
כט בבעל: הנביא אשר אתו חלום יספר חלום
ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבן
ל אל חטה נאם יי: הלוא כה דברי כאש נאם
יי וכפטיש יפוצץ סלע: לכן הנני אל
הנביאים נאם יי הגנבים דברי איש מעם
לא הנני אל הנביאים נאם יי הלקחים
לשונם וינאמו נאם: הנני אל נביאי חלמות
שקר נאם יי ויספרום ויתעו את עמי
בשקריהם ובהתליהם ואנכי לא שלחתים
ולא צויתים ולא יעילו לעם הזה כל
לד יעיל נאם יי: וכי ישאלך העם הזה או
נביא או כהן לאמר מה משא יי ואמרת
אליהם מה המשא ונטשתי אתכם נאם
לה יי: והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא
יי ופקדתי על האיש ההוא ועל ביתו:
לו כה תאמרו איש אל רעהו ואיש אל אחיו
לז מה ענה יי ומה דבר יי: ומשא יי לא
תזכרו עוד כי משא לאיש יהיה דברו
ונבלתם את דברי אלהים חיים יי צבאות
לח אלהינו: כה תאמר אל הנביא מה ענך יי
לט ומה דבר יי: ואם משא יי תאמרו לכן כה
אמר יי יען אמרכם את הדבר הזה משא יי
ושלחתי אליכם לאמר לא תאמרו משא
מ יי: לכן הנני נשא אשא אתכם ונטשתי
אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם
מא מעל פני: ונתתי עליכם חרפת עולם
וכלמת עולם אשר לא תשכח:

כד א הראני יי והנה שני דודאי תאנים שתים
מוצבות לפני היכל יי אחרי הגלות יכניה
בן יהויקים מלך יהודה ואת השרים
ב יהודה ואת החרש והמסגר מירושלם
והביא אותם בבלה: הדודא האחד תאנים
טובות מאד כתאנים הבכרות והדודא
האחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה
ג מרע: ויאמר יי אלי מה אתה ראה ירמיהו
ואמר תאנים התאנים הטובות טובות
מאד והרעות רעות מאד רעות אשר לא
תאכלנה מרע: ויהי דבר יי אלי לאמר:
ה כה אמר יי אלהי ישראל כתאנים הטובות
האלה כן אכיר את גלות יהודה אשר
שלחתי מן המקום הזה ארץ כשדים
ו לטובה: ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתי
אותם על הארץ הזאת ובניתים ולא
ז אהרסם ונטעתים ולא אתושם: ונתתי להם
לב לדעתני כי אני יי והיו לי לעם ואנכי
אהיה להם לאלהים כי ישובו אלי בכל
ח לבבם: וכתאנים הרעות אשר לא תאכלנה
מרע כי כה אמר יי כן אתן את צדקיהו
מלך יהודה ואת שריו ואת שארית
ירושלם הנשארים בארץ הזאת והיושבים
ט בארץ מצרים: ונתתים לזועה לרעה
לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל
לשנינה ולקללה בכל המקומות אשר
י אדיחם שמה: ושלחתי בם את החרב את
הרעב ואת הדבר עד תמם מעל האדמה
אשר נתתי להם ולאבותיהם:

כה א הדבר אשר היה על ירמיהו על כל העם
יהודה בשנת הרבעית ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה היא השנה הראשית לנבוכדנאצר
ב מלך בבל: אשר דבר ירמיהו הנביא על כל
ג העם יהודה ואל כל יושבי ירושלם לאמר:
מן השלשה עשרה שנה ליאשיהו בן אמון
מלך יהודה ועד היום הזה זה שלשים
ושלש שנה היה דבר יי אלי וארבר אליכם
ד השכם ודבר ולא שמעתם: ושלח יי אליכם
את כל עבדיו הנביאים השכם ושלח ולא
ה שמעתם ולא הטיתם את אזנכם לשמוע:
לאמר שובו נא איש מדרכו הרעה ומרע
מעלליכם ושבו על האדמה אשר נתן יי
ו לכם ולאבותיכם מן העולם ועד העולם:
ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם
ולהשתחות להם ואל תכעיסוני במעשה
ז ידיכם ולא ארע לכם: ולא שמעתם אלי
נאם יי למען הכעיסני במעשה ידיכם
ח לרעתכם: לכן כה אמר יי צבאות יען
ט אשר לא שמעתם את דברי: הנני שלח
ואקחתי את כל משפחות צפון נאם יי
ואל נבוכדנאצר מלך בבל עבדי והבאתי
אותם על הארץ הזאת ועל יושביה ועל כל
הגוים האלה סביב והחרמתי אותם
ושמתים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם:
י והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול
חתן וקול כלה קול רחים ואור נר: והיתה
כל הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים
האלה את מלך בבל שבעים שנה: והיה
כמלאת שבעים שנה אפקד על מלך בבל
ועל הגוי ההוא נאם יי את עונם ועל ארץ
כשדים ושמתי אתה לשממות עולם:
יג והבאתי על הארץ ההיא את כל דברי אשר
דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה
אשר נבא ירמיהו על כל הגוים: כי גם
הם יעבדו בם גוים רבים ומלכים גדולים
ועבדתי להם כמעשיהם וכמעשה ידיהם:
טו כי כה אמר יי אלהי ישראל אלי קח את
כוס היין החמה הזה מידי והשקית את כל
הגוים אשר אנכי שלח אתך אליהם:
יז ושתו וגעו והתהללו מפני החרב אשר אנכי
יח שלח בינם: ואקח את הכוס מיד יי
ואשקה את כל הגוים אשר שלחני יי
אליהם: את ירושלם ואת ערי יהודה
ואת מלכיה את שריה לתתם חרבה
לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה: את
כ פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו
כא ואת כל עמו: ואת כל הערב ואת כל מלכי
ארץ העוץ ואת כל מלכי ארץ פלשתים
ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ושארית
כב אשדוד: את אדום ואת מואב ואת בני
כג עמון: ואת כל מלכי צור ואת כל מלכי
כד צידון ואת מלכי האי הישבים במדבר:
ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב
כה הישבים במדבר: ואת כל מלכי זמרי ואת
כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי:
כו ואת כל מלכי צפון הקרובים והרחקים
איש את אחיו ואת כל ממלכות הארץ
אשר על פני האדמה ומלך ששך ישתה
כז אחריהם: ואמרת אליהם כה אמר יי
צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקיאו
ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי
כח שלח בינכם: והיה כי ימאנו לקחת הכוס
מידך לשתות ואמרת אליהם כה אמר יי
כט צבאות שתה שתו: כי הנה בעיר אשר
נקרא שמי עליה אני מחל לרעה ואתם
הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קורא
ל על כל יושבי הארץ נאם יי צבאות: ואתה
תנבא אליהם את כל הדברים האלה
ואמרת אליהם יי ממרום ישאג ומקדשו
יתן קולו שאג ישאג על נוהו הידד כדרכים
לא לכל יושבי הארץ: כי בא נגע עד קצה
הארץ כי ריב ליי עם הגוים הוא נכנס
בכל בשר הרשעים נתנם לחרב נאם יי:
לב כה אמר יי צבאות הנה רעה יוצאת מגוי אל
גוי וסערה גדולה תעור מירכתי ארץ:
לג והיו חללי יי ביום ההוא מקצה הארץ ועד
קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא
יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: הילילו
הרועים וזעקו ומרגו אדירי הצאן כי
מלאו ימיכם לטבחה ולהפוצותם ונפלתם
כאיל חמדה: ואבד מנוס מרועים ופליטה
לה מאדירי הצאן: קול זעקת רועים ויללת
אדירי הצאן כי שדד יי את מרעיתם:
לו ונדמו נאות השלום מפני חרון אף יי:
לז עזב כאריה סכו כי היתה ארצם לשמה
מפני חרון היונה ומפני חרון אפו:

כו א בראשית ממלכת יהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יי לאמר:
ב כה אמר יי עמד בחצר בית יי ודברת על
כל ערי יהודה הבאים להשתחות בבית יי
כל הדברים אשר צויתיך לדבר אליהם
ג אל תגרע דבר: אולי ישמעו וישבו איש
מדרכו הרעה ונחמתי על הרעה אשר
אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם:
ד ואמרת אליהם כה אמר יי אם לא תשמעו
לי ללכת בתורתי אשר נתתי לפניכם:
ה לשמע אל דברי עבדי הנביאים אשר אנכי
שלח אליכם השכם ושלח ולא שמעתם:
ו ונתתי את הבית הזה כשלו והעיר הזאת
אתן לקללה לכל גוי הארץ: ושמעו הכהנים
והנביאים וכל העם את ירמיהו מדברו את
ח הדברים האלה בבית יי: ויהי ככלות
ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יי לדבר
אל כל העם ותפשו אתו הכהנים והנביאים
וכל העם לאמר מות תמות: מדוע נבאת
בשם יי לאמר כשלו יהיה הבית הזה
כשלו והעיר הזאת תחרב מאין יושב
ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יי:
יא וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה
ויעלו מבית המלך בית יי וישבו בפתח
יב שער בית יי החדש: ויאמרו הכהנים
והנביאים אל השרים ואל כל העם לאמר
משפט מות למאיש הזה כי נבא אל העיר
יג הזאת כאשר שמעתם באזניכם: ועתה
היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול
יי אלהיכם ונחם יי על הרעה אשר דבר
יד עליכם: ואני הנני בידכם עשו לי כטוב
טו וכישר בעיניכם: אך דעו כי אם מות
אתם מיתים אתי כי דם נקי אתם נתנים
על עליכם ועל העיר הזאת ועל יושביה כי
באמת שלחני יי אליכם לדבר באזניכם
טז את כל הדברים האלה: ויאמרו השרים
וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין
למות המשפט הזה כי בשם יי אלהינו
יז דבר אלינו: ויקמו אנשים מזקני הארץ
ויאמרו אל כל קהל העם לאמר: מיכיה
המורשתי היה נבא בימי חזקיה מלך
יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה
אמר יי צבאות ציון שדה תחרש וירושלם
עיין תהיה והר הבית לבמות יער:
יט ההמת המיתו אתו חזקיה מלך יהודה וכל
יהודה הלא יראה את יי ויחל את פני יי
וינחם יי על הרעה אשר דבר עליהם
ואנחנו עשים רעה גדולה על נפשותינו:
כ וגם איש היה נבא בשם יי אוריה בן שמעיה
מקריית יערים ויתנבא על העיר הזאת
כא ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו: וישמע
המלך יהויקים וכל גבוריו וכל השרים את
דבריו ויבקש המלך להמיתו וישמע אוריה
כב ויירא וברח ויבא מצרים: וישלח המלך
יהויקים אנשים מצרים את אלנתן בן עכבור
כג ואנשים אתו מצרים: ויוציאו את אוריה
ממצרים ויביאו אתו אל המלך יהויקים
ויכהו בחרב וישלך את נבלתו אל קברי
כד בני העם: אך יד אחיקם בן שפן היתה את
ירמיהו לבלתי תת אתו ביד העם להמית
אתו:

כז א בראשית ממלכת יהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו
מאת יי לאמר: כה אמר יי אלי עשה לך
מוסרות ומטות ונתתה על צוארך: ושלחתם
אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך
בני עמון ואל מלך צור ואל מלך צידון
ביד מלאכים הבאים ירושלם אל צדקיהו
ג מלך יהודה: וצויתם אל אדוניהם לאמר כה
אמר יי צבאות אלהי ישראל כה תאמרון
ד אל אדוניכם: אנכי עשיתי את הארץ את
האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ
בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ונתתיה
ה לאשר ישר בעיני: ועתה אנכי נתתי את
כל הארצות האלה ביד נבוכדנאצר מלך
בבל עבדי וגם את חית השדה נתתי לו
ו לעבדו: ועבדו אתו כל הגוים ואת בנו
ואת בן בנו עד בוא עת ארצו גם הוא
ז ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדולים:
והיה הגוי והממלכה אשר לא יעבדו את
נבוכדנאצר מלך בבל ואשר לא יתן את
צוארו בעל מלך בבל הגוי ההוא אפקד
נאם יי בחרב וברעב ובדבר עד תמי אתם
ח ביד: ואתם אל תשמעו אל נביאיכם ואל
קסמיכם ואל חלמותיכם ואל עוניכם ואל
ט כשפיכם האמרים אליכם לאמר לא
תעבדו את מלך בבל: כי שקר הם נבאים
לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם
ולהדיח אתכם ואבדתם: והגוי אשר יביא
את צוארו בעל מלך בבל ועבדו אתו
והניחתי אתו על אדמתו נאם יי ועבדה
יב וישבה בה: אל צדקיהו מלך יהודה דברתי
ככל הדברים האלה לאמר הביאו את
צוארכם בעל מלך בבל ועבדו אתו ועמו
יג וחיו: למה תמותו אתה ועמך בחרב
ברעב ובדבר כאשר דבר יי על הגוי אשר
יד לא יעבד את מלך בבל: ואל תשמעו אל
דברי הנביאים האמרים אליכם לאמר לא
תעבדון את מלך בבל כי שקר הם נבאים
טו לכם: כי לא שלחתים נאם יי ובשמי
נבאים לשקר למען הדיחי אתכם ואבדתי
אתכם ואתם הנביאים הנבאים לכם:
טז ואל הכהנים ואל כל העם הזה דברתי
לאמר כה אמר יי אל תשמעו אל דברי
נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כלי בית
יי מושבים עתה מבבל מהרה כי שקר הם
יז נבאים לכם: אל תשמעו אליהם עבדו את
מלך בבל וחיו למה תהיה העיר הזאת
יח לחרבה: ואם נביאים הם ואם יש דבר יי
אתם אתם יפגעו נא בי יי צבאות לבלתי
באו הכלים הנותרים בבית יי ובבית מלך
יט יהודה וירושלם בבבלה: כי כה אמר יי
צבאות אל העמודים ואל הים ואל המכונות
כ ואל יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת:
אשר לא לקח נבוכדנאצר מלך בבל בגלתו
את יכניה בן יהויקים מלך יהודה מירושלם
כא בבלה ואת כל חרי יהודה וירושלם: כי כה
אמר יי צבאות אלהי ישראל אל הכלים
הנותרים בבית יי ובבית מלך יהודה
כב וירושלם: בבלה יובאו ושם יהיו עד יום
פקדי אתם נאם יי והעלתים והשבתי
אתם אל המקום הזה:

כח א ויהי בשנה ההוא בראשית ממלכת צדקיהו
מלך יהודה בשנה הרביעית בחמשי בשנה
בחמשה בחדש ויאמר אלי חנניה בן עזור
הנביא אשר מגבעון בבית יי לעיני הכהנים
ב וכל העם לאמר: כה אמר יי צבאות אלהי
ישראל לאמר שברתי את עול מלך בבל:
ג בעוד שנתים ימים אני משיב אל המקום
הזה את כל כלי בית יי אשר לקח נבוכדנאצר
מלך בבל מן המקום הזה ויבאם בבלה:
ד ואת יכניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל
גלות יהודה הבאים בבלה אני משיב אל
המקום הזה נאם יי כי אשבר את עול מלך
ה בבל: ויאמר ירמיהו הנביא אל חנניה הנביא
לעיני הכהנים ולעיני כל העם העמדים
ו בבית יי: ויאמר ירמיהו הנביא אמן כן יעשה
יי יקם יי את דבריך אשר נבאת להשיב
כלי בית יי ואת כל הגולה מבבל אל
ז המקום הזה: אך שמע נא הדבר הזה אשר
אנכי דבר באזניך ובאזני כל העם:
ח הנביאים אשר היו לפני ולפניך מעולם
ויתנבאו על ארצות רבות ועל ממלכות
גדולות למלחמה וברעה ובדבר: הנביא
אשר ינבא לשלום בבוא דבר הנביא יודע
הנביא אשר שלחו יי באמת: ויקח חנניה
הנביא את המוטה מעל צואר ירמיהו
י הנביא וישברה: ויאמר חנניה לעיני כל העם
לאמר כה אמר יי עוד שנתים ימים אשבר
את עול נבוכדנאצר מלך בבל מעל צואר
יא כל הגוים: ויאמר ירמיהו הנביא וילך
ירמיהו הנביא לדרכו: ויהי דבר יי אל
ירמיהו אחרי שבר חנניה הנביא את
המוטה מעל צואר ירמיהו הנביא לאמר:
יג הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יי
מוטות עץ שברת ועשית תחתיהן מוטות
יד ברזל: כי כה אמר יי צבאות אלהי ישראל
עול ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה
לעבדה את נבוכדנאצר מלך בבל ועבדוהו
טו וגם את חית השדה נתתי לו: ויאמר ירמיהו
הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא
שלחך יי ואתה החבטחת את העם הזה
טז על שקר: לכן כה אמר יי הנני משלחך מעל
פני האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת
יז על יי: ויאמת חנניה הנביא בשנה ההוא
בחדש השביעי:

כט א ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיהו הנביא
מירושלם אל שארית הזקנים בגולה ואל
ב הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר
הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבלה: אחרי
צאת יכניה המלך והגבירה הסריסים שרי
יהודה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם:
ג ביד אלעשה בן שפן ובגמריה בן חלקיה
אשר שלח צדקיהו מלך יהודה אל
נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר:
ד כה אמר יי צבאות אלהי ישראל אל כל
הגולה אשר הגליתי מירושלם בבלה:
ה בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את
ו פריהן: קחו נשים והולידו בנים ובנות
וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו
לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שם
ז ואל תמעטו: ודרשו את שלום העיר אשר
הגליתי אתכם שמה והתפללו בעדה אל
ח יי כי בשלומה יהיה לכם שלום: כי כה
אמר יי צבאות אלהי ישראל אל יסיתו
לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם
ואל תשמעו אל חלמותיכם אשר אתם
ט מחלמים: כי בשקר הם נבאים לכם בשמי
י לא שלחתים נאם יי: כי כה אמר יי כי
למלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם
והקמתי עליכם את דברי הטובה להשיב
יא אתכם אל המקום הזה: כי אנכי ידעתי את
המחשבות אשר אנכי חשב עליכם נאם יי
מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית
יב ותקוה: וקראתם אתי והלכתם והתפללתם
יג אלי ושמעתי אליכם: ודרשתם אתי ומצאתם
כי תדרשני בכל לבבכם: ונמצאתי לכם
נאם יי ושבתי את שבותכם וקבצתי
אתכם מכל הגוים ומכל המקומות אשר
הדחתי אתכם שמה נאם יי והשבתי אתכם
טו אל המקום אשר הגליתי אתכם משם:
כי אמרתם הקים לנו יי נביאים בבבל:
טז כי כה אמר יי אל המלך הישב על כסא דוד
ואל כל העם הישב בעיר הזאת אחיכם
יז אשר לא יצאו אתכם בגולה: כה אמר יי
צבאות הנני משלח בם את החרב את
הרעב ואת הדבר ושמתי אתם כתאנים
יח הרעות אשר לא תאכלנה מרע: ורדפתי
אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתים
לזועה לכל ממלכות הארץ לאלה ולשמה
ולשרקה ולחרפה בכל הגוים אשר הדחתים
יט שמה: תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם יי
אשר שלחתי אליהם את עבדי הנביאים
השכם ושלח ולא שמעתם נאם יי:
כ ואתם שמעו דבר יי כל הגולה אשר שלחתי
כא מירושלם בבלה: כה אמר יי צבאות אלהי
ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקיהו
בן מעשיה הנבאים לכם בשמי שקר הנני
נתן אתם ביד נבוכדנאצר מלך בבל והכה
כב לעיניכם: ולקחה ממנו כל קללות כל גלות
יהודה אשר בבבל לאמר ישמך יי כצדקיהו
כג וכאחאב אשר קלה מלך בבל באש:
תחת אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את
נשי רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר
לא צויתים ואנכי הוא היודע והעד נאם
כד יי: ואל שמעיה הנחלמי תאמר לאמר:
כה כה אמר יי צבאות אלהי ישראל לאמר
יען אשר אתה שלחת בשמך ספרים אל כל
העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשיה
כו הכהן ואל כל הכהנים לאמר: יי נתן אתך
כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים בבית
יי לכל איש משגע ומתנבא ונתתה אתו
כז אל בית הסהר ואל הצינק: ועתה למה לא
גערת בירמיהו הענתתי המתנבא לכם:
כח כי על כן שלח אלינו בבבל לאמר ארכה
היא בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את
כט פריהן: ויקרא צפניה הכהן את הספר
הזה באזני ירמיהו הנביא: ויקרא צפניה
הספר באזני ירמיהו הנביא ויהי דבר יי
ל אל ירמיהו לאמר: שלח אל כל הגולה
לאמר כה אמר יי אל שמעיה הנחלמי
יען אשר נבא לכם שמעיה ואנכי לא
לא שלחתיו ויבטח אתכם על שקר:
לכן כה אמר יי הנני פקד על שמעיה
הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש יושב
בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר
אני עשה לעמי נאם יי כי סרה דבר על יי:

ל א הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יי לאמר:
ב כה אמר יי אלהי ישראל לאמר כתב לך
את כל הדברים אשר דברתי אליך אל
ג ספר: כי הנה ימים באים נאם יי ושבתי
את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יי
והשבתים על הארץ אשר נתתי לאבותם
ד וירשוה: ואלה הדברים אשר דבר יי אל
ה ישראל ואל יהודה: כי כה אמר יי קול
חרדה שמענו פחד ואין שלום: שאלו נא
וראו אם יולד זכר מדוע ראיתי כל גבר
ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים
ו לירקון: אוי כי גדול היום ההוא מאין
כמהו ועת צרה היא ליעקב ומנה יושע:
ז והיה ביום ההוא נאם יי צבאות אשבר
עלו מעל צוארך ומוסרותיך אנתק ולא
יעבדו בו עוד זרים: ועבדו את יי אלהיהם
ח ואת דוד מלכם אשר אקים להם: ואתה
אל תירא עבדי יעקב נאם יי ואל תחת
ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך
מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן
ט ואין מחריד: כי אתך אני נאם יי להושיעך
כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הפיצותיך
שמה אך לא אעשה כלה בך ויסרתיך
למשפט ונקה לא אנקך:
יב כי כה אמר יי אנוש שברך נחלה מכתך:
יג אין דן דינך לחבש מרפאות תעלה אין:
יד כל מאהביך שכחוך לא ידרשוך כי מכת
אויב הכיתיך מוסר אכזר על רב עונך
טו עצמו חטאתיך: מה תזעק על שברך
אנוש מכאובך על רב עונך עצמו חטאתיך
טז עשיתי לך: לכן כל אכליך יאכלו וכל
צריך כלם בשבי ילכו והיו שסיך לשסה
יז וכל בזזיך אתן לבז: כי אעלה ארוכה לך
וממכותיך ארפאך נאם יי כי נדחה קראו
לך ציון היא דרש אין לה:
יח כה אמר יי הנני שב שבות אהלי יעקב
ומשכנתיו ארחם ונבנתה עיר על תלה
יט ואדון על משפטו תשב: ויצא מהם תודה
וקול מצחקים והרביתים ולא ימעטו
והכבדתים ולא יצעירו: ובניו כלפנים
תהיה עדתו ונכונה לפני מכל לחצי:
כא והיה אדירו ממנו ומושלו מקרבו יצא
ואקריבהו ונגש אלי כי מי זה ערב לבו
כב לגשת אלי נאם יי: והייתם לי לעם
כג ואנכי אהיה לכם לאלהים: הנה סערת יי
חמה יצאה סערה מתחוללת על ראש
כד רשעים תחיל: לא ישוב אף יי עד עשתו
ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים
תתבוננו בה:

לא א בעת ההיא נאם יי אהיה לכל משפחות
ישראל והמה יהיו לי לעם: כה אמר יי
מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלך
ג להרגיעו ישראל: מרחוק יי נראה לי ואהבת
עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד:
ד עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד
תעדי תפיך וצאת במחול משחקים:
ה עוד תטעי כרמים על הרי שמרון נטעו
ו נוטעים וחללו: כי יום קראו נצרים בהר
אפרים קומו ונעלה ציון אל יי אלהינו:
ז כי כה אמר יי רנו ליעקב שמחה וצהלו
בראש הגוים השמיעו הללו והאמרו הושע
יי את עמך את שארית ישראל: הנני מביא
אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ
עור ופסח בם הרה ויולדת יחדו קהל
ט גדול ישובו הנה: בבכי יבאו ובתחנונים
אובילם אוליכם אל נחלי מים בדרך ישרה
לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב
י ואפרים בכורי הוא: שמעו דבר יי גוים
והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל
יקבצנהו ושמרו כרעה עדרו: כי פדה יי
את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: ובאו
ברנה בגבעת ציון ונהרו אל טוב יי על
דגן ועל תירוש ועל יצהר ועל בני צאן
ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוספו
יב לדאבה עוד: אז תשמח בתולה במחול
ובחורים וזקנים יחדו והפכתי אבלם
לששון ונחמתים והשמחתים מיגונם:
יד ונפש הכהנים דשן והעמי את טובי ישבע
טו נאם יי: כה אמר יי קול ברמה נשמע
נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה
מאנה להנחם על בניה כי איננו: כה אמר
יי מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש
שכר לפעלתך נאם יי ושבו מארץ אויב:
יח ויש תקוה לאחריתך נאם יי ושבו בנים
לגבולם: שמוע שמעתי אפרים מתנודד
יסרתני ואוסר כעגל לא למד השיבני
ואשובה כי אתה יי אלהי: כי אחרי שובי
נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בושתי
כ וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי: הבן
יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי
דברי בו זכר אזכרנו עוד על כן המו
כא מעי לו רחם ארחמנו נאם יי: הציבי לך
ציונים שימי לך תמרורים שיתי לבך
לדרך הלכי בה שובי בתולת ישראל שובי

ואלקיהנו בשמים ובארץ: ועתה הנה אתם
4 בניו ובנותיו בשמחה ויין משתים בבית
אחיהם הבכור: והנה רוח גדולה באה
מעבר המדבר ותגע בארבע פנות הבית
ויפל על הנערים וימותו ואגידה לך:
16 ויקם איוב ויקרע את מעילו ויגלח את
ראשו ויפל ארצה וישתחו: ויאמר ערום
יצאתי מבטן אמי וערום אשוב שמה יהוה
נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מבורך:
22 בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה
ליהוה על אלוה:

פרק ב׳

ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב
על יהוה ויבא גם השטן בתוכם להתיצב
2 על יהוה: ויאמר יהוה אל השטן מאין
תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משוט
בארץ והתהלך בה: ויאמר יהוה אל השטן
השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמוהו
בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע
4 ועודנו מחזיק בתומתו ותסיתני בו לבלעו
חנם: ויען השטן את יהוה ויאמר עור
בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו:
5 אבל שלח נא ידך וגע בעצמו ובבשרו אם
לא על פניך יברכך: ויאמר יהוה אל
השטן הנה בידך רק את נפשו שמר:
6 ויצא השטן מלפני יהוה ויך את איוב
בשחין רע מכף רגלו עד קדקדו: ויקח
לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך
7 האפר: ותאמר לו אשתו עודך מחזיק
בתומתך ברך אלוה ומות: ויאמר אליה
כדבר אחת הנבלות תדברי גם את הטוב
נקבל מן האלהים ואת הרע לא נקבל
בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו:
8 וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה
הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו
אליפז התימני ובלדד השוחי וצופר
הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לנוד לו
9 ולנחמו: וישאו את עיניהם מרחוק ולא
הכירוהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש
מעילו וזרקו עפר על ראשותם השמימה:
10 וישבו עמו ארצה שבעת ימים ושבעת
לילות ואין דבר אליו כי ראו כי גדול
11 הכאב מאד: וישמעו שלשת רעי איוב
את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו
איש ממקומו אליפז התימני ובלדד השוחי
וצופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לנוד
12 לו ולנחמו: וישאו את עיניהם מרחוק
ולא הכירוהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו
איש מעילו וזרקו עפר על ראשותם
13 השמימה: וישבו עמו ארצה שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו כי ראו כי
גדול הכאב מאד:

פרק ג׳

אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את
2 יום הולדתו: ויען איוב ויאמר: יאבד
יום אולד בו והלילה אמר הרה גבר:
3 היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו אלוה
ממעל ואל תופע עליו נהרה: יגאלוהו
חשך וצלמות תשכן עליו ענן יבעתהו
6 כמרירי יום: הלילה ההוא יקחהו ערפל
אל יחד בימי שנה במספר ירחים אל יבא:
7 הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבוא
8 בו רנה: יקבהו אוררי יום העתידים
עורר את לויתן: יחשכו כוכבי נשפו
יקו לאור ואין ואל יראה עפעפי שחר:
10 כי לא סגר דלתי בטן ויסתר עמל מעיני:
11 למה לא מרחם אמות מיצא מבטן ואגוע:
12 למה קדמוני ברכים ומה שדים כי אינק:
13 כי עתה שכבתי ואשקוטה אישנה אז
14 יניח לי: עם מלכי ארץ ויועצי ארץ
15 הבוני חרבות למו: או עם שרים זהבי
16 להם ממלאים בתיהם כסף: או כנפל
17 טמון לא אהיה כעוללים בל ראו אור:
18 שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי
19 כח: יחד אסירים שאננו בל שמעו קול
20 נוגש: קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי
21 מאדניו: למה יתן לעמל אור וחיים
22 למרי נפש: המחכים למות ואין והחפרהו
23 מטמונים: לגבר אשר דרכו נסתרה
24 ויסך אלוה בעדו: כי לפני לחמי אנחתי
25 תבוא ויתכו כמים שאגותי: כי פחד
26 פחדתי יבואני ואשר אגור ממנו יאתני:
לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא
רגז:

פרק ד׳

ויען אליפז התימני ויאמר: אם ינסו
2 דבר אליך תלאה ומי יכול מלין: הנה
יסרת רבים וידים רפות תאמץ: כושל
4 יקימו נכוניך וברכים מוטות תאמץ:
כי עתה יבוא אליך ותלא תגע בך
5 ותבהל: הלא יראתך כסלתך תקותך
6 ותם דרכיך: זכר נא מי הוא נקי אבד
7 ואיה ישרים נצמתו: כאשר ראיתי חרשי
8 און וזרעי עמל יקצרוהו: מנשמת אל
9 יאבדו ומרוח אפו יכלו: שאגת אריה
וקול שחל ושני כפירים נתעו: לביא
11 אבד מבלי טרף ובני לביאה יפוצו:
12 ואלי יגנב דבר ותקח אזני שמץ ממנו:
13 בשעפים מחזיונות לילה בנפל תרדמה
14 על אנשים: פחד קראני ורעדה ויפחידו
15 כל עצמותי: ורוח על פני יחלף תסער
16 שערת בשרי: עמד ולא אכיר מראהו
תמונה לנגד עיני דממה ואת קול אמר:
17 האנוש מאלוה יצדק אם מעשהו יזכה
18 גבר: הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו
19 ישים תהלה: אף כי בבתי חומר אשר
יסודם בעפר ידכאום כעש: מבקר בבקר
20 עד ערב יכתתו מבלי משים לנצח יאבדו:
21 הלא יתרם בם יסור יגועו גם בלי חכמה:

פרק ה׳

קרא נא היש עונך ואל מי מקדושים
2 תפנה: כי כעס יהרג אויל וקנאה תמית
3 פתי: אני ראיתי אויל משריש ואקוב
4 נוהו פתאם: רחקו בניו מישע ויכתו
בשער ואין מציל: אשר קצירו רעבים
ומצנים יקחהו ושאף צמאים חילם:
6 כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח
7 עמל: כי אדם לעמל יולד ובני רשף
8 יגביהו עוף: אבל אני אדרוש אל ואל
9 אלוה אשים דברי: עשה גדלות ואין
10 חקר ונפלאות עד אין מספר: הנותן
11 מטר על פני ארץ ושולח מים על פני
12 חוצות: לשום שפלים למרום ואבלים
13 שגבו ישועה: מפר עצת ערומים ולא
תעשינה ידיהם תושיה: לכדו חכמים
14 בערמתם ועצת נפתלים נבהלה: יומם
15 יפגשו חשך וכלילה ימשו כאפלה:
ויושע מחרב מפיהם ומיד חזק: ותהי
17 לדל תקוה ועולה קפצה פיה: הנה אשרי
אנוש יוכיחנו אלוה ומוסר שדי אל תמאס:
18 כי הוא יכאיב ויחבש יחץ והידיו תרפאנה:
19 בשש צרות יצילך ובשבעה לא יגע בך
20 רע: ברעב יפדך ממות ובמלחמה מיד
21 חרב: בשוט לשון תסתר ולא תירא משד
22 כי יבוא: לשד וכפן תשחק ומחית
23 השדה לא תירא: כי ברית את אבני
24 השדה ותשלם חיתו את: ופקדת נוך
25 אהלך ולא תחטא: וידעת כי רב זרעך
26 וצאצאיך כעשב הארץ: תבוא בכלה
27 כעלות גדיש בעתו: הנה זאת חקרנוה
כן היא שמענה ואתה דע לך:

פרק ו׳

ויען איוב ויאמר: לו שקול יכעסי
2 ואידי כאשא ישא יחדו: כי עתה
3 מחול ים יכבד על כן לשוני בלעה:
4 כי חצי שדי בי חמתם רוחי שתה
5 בעותי אלוה יערכו לי: הינהק פרא
6 על דשא אם יגעה שור על בוסו:
7 התאכל תפל בלא מלח אם יש טעם
8 בריר חלמות: מגעת נפשי לנגוע בהן
9 המה כלחמי: מי יתן תבוא שאלתי
10 ותקותי יתן אלוה: ויואילני אלוה
11 ויתירני ידו ויכרתני: ועוד תהי נחמתי
ואעלזה בחיל לא יחמול כי לא כחדתי
12 אמרי קדוש: מה כחי כי אוחיל ומה
13 קצי כי אאריך נפשי: הלא אין עזרתי
14 בי ותושיה נדחה ממני: למס מרעהו
חסד ויראת שדי יעזוב: אחי בגדו
15 כנחל כאפיק נחלים יעברו: הקדרים
16 מני קרח עלימו שלג: בעת יזרמו
17 נכחדו מחמו מקומם: הלכו ארחות
18 דרכם יעלו בתהו ויאבדו: הביטו
19 ארחות תימא הליכות שבא קוו למו:
20 בושו כי בטחו ויבאו עד שם ויחפרו:
21 כי עתה הייתם לו תראו חתת ותיראו:
22 הכי אמרתי הבו לי ומשחדכם הון
23 הצילוני: ומיד צר פדוני ומכף עריצים
24 תגאלוני: הורוני ואני אחריש ומה
25 תעיתי הבינו לי: מה נמרצו אמרי
26 יושר ומה יוכיח הוכחכם: הלהוכיח
27 מלים תחשבו ולרוח אמרי נואש:
28 אף על יתום תפילו ותכרו על רעכם:
29 ועתה הואילו פנו אלי ואל פניכם אם
30 אכזב: שובו נא אל תהי עולה שובו
עוד צדקי בה: הלא רע על לשוני אם
חכו לא יבין הוות:

פרק ז׳

הלא צבא לאנוש עלי ארץ וכימי שכיר
2 ימיו: כעבד יערג צל ואם יקוה שכרו:
3 כן הונחלתי לי ירחי שוא ולילות עמל
4 מנו לי: אם שכבתי ואמרתי מתי אקום
ומדד ערב ואשבע נדדים עד נשף:
5 לבש בשרי רמה וגוש עפר עורי רגע
6 וימאס: ימי קלו מנרת ויכלו בלי תקוה:
7 זכר כי רוח חיי לא תשוב עיני לראות
8 טוב: לא תשורני עין ראי עיניך בי
9 ואינני: כלה ענן וילך כן יורד שאול לא
10 יעלה: לא ישוב עוד לביתו ולא יכירנו
11 עוד מקומו: גם אני לא אחשך פי
אדברה בצר רוחי אשיחה במר נפשי:
12 הים אנכי או התנין כי תשים עלי
13 משמר: כי אמרתי תנחמני ערשי ישא
14 בשחי משכבי: ותבעתני בחלמות
15 ומחזיונות תבהלני: ותבחר מחנק נפשי
16 מות מעצבותי: מאסתי לא לעולם
17 אחיה חדל ממני כי הבל ימי: מה אנוש
18 כי תגדלנו וכי תשית אליו לבך: ותפקדנו
19 לבקרים לרגעים תבחננו: עד מתי לא
תשעה ממני עד בלעי ריקי: חטאתי מה
אפעל לך נוצר האדם למה שמתני למפגע
21 לי: ולמה לא תשא פשעי ותעביר את
עוני כי עתה לעפר אשכב ושחרתני ואינני:

פרק ח׳

ויען בלדד השוחי ויאמר: עד אנה
2 תהגה כאלה ורוח אמרי כביר: המעות
3 אלוה ישפט ואם שדי יעות צדק: אם
4 בניך חטאו לו וישלחם ביד פשעם:
5 אם אתה תשחר אל ואל שדי תתחנן:
6 אם זך וישר אתה כי עתה יעיר עליך
7 ושלם נוה צדקך: והיה ראשיתך מצער
8 ואחריתך ישגה מאד: כי שאל נא לדור
9 ראשון וכון לחקר אבותם: כי תמול
10 אנחנו ולא נדע כי צל ימינו על הארץ:
11 הלא המה יורוך יאמרו לך ומלבם יוציאו
12 אמרים: הגאה גמא בלי בצה ישגה
13 בלי מים: עודנו בשרשו לא יקצר
14 ולפני כל חציר יבש: כן ארחות כל
15 שכחי אל ותקות חנף תאבד: אשר
16 יבטח בכסלתו ובית עכביש יעשה
17 מבטחו: יסמך על ביתו ולא יעמד
18 יחזיק בו ולא יקום: רטוב הוא לפני
19 שמש ועל גנתו יונקתו תצא: על גל
20 שרשיו יסובכו בבית אבנים יחזה:
21 אם יבלענו ממקומו וכחש בו לא ראיתיך:
22 הן אלוה לא ימאס בתם ולא יחזיק
בידי מרעים: עד ימלא שחוק פיך
ושפתיך תרועה: שונאיך ילבשו בשת
ואהל רשעים איננו:

פרק ט׳

ויען איוב ויאמר: אמנם כן ידעתי
2 כי לא יצדק אנוש עם אל: אם חפץ
3 לריב עמו לא יענה אחת מאלף: חכם
4 לב ואמיץ כח מי הקשה אליו ויצלח:
5 המעתיק הרים ולא ידעו אשר הפכם
6 באפו: המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה
7 יתפלצו: האומר לחרס ולא יזרח ועל
8 כוכבים יחתם: הנוטה שמים לבדו
9 ודורך על במתי ים: עשה עש כסיל
10 וכימה וחדרי תימן: עשה גדלות עד
11 אין חקר ונפלאות עד אין מספר:
12 הן יחלף עלי ולא אראה ויחלוף ולא
13 אבין לו: הן יחתף מי ישיבנו מי יאמר
14 אליו מה תעשה: אלוה לא ישיב אפו
15 תחתיו שחחו עזרי רהב: אף כי אענה
16 לו אבחר דברי עמו: אשר אם צדקתי
17 לא אענה למשפטי אתחנן: אשר בסערה
18 ישופני והרבה פצעי חנם: לא נתנני
19 הבל נפשי כי השבעני מרורים: אם
20 לאמיץ הנה חי ואם למשפט מי יעידני:
21 אם אצדק פי ירשיעני אתם ואשר אתם
22 אפס אני: אשר אמרתי אחת הוא על כן
23 אמרתי תם ורשע הוא מכלה: אם שוט
24 יהרג פתאם מנסיון נקיים יליגלג: ארץ
נתנה ביד רשע פני שפטיה יכסה אם לא
25 הוא מי אפוא: וימי קלו מנרת ויכלו
26 בלי ראו טוב: וכאניות אבי גומא
27 כנשר חש אל אכל: אם אמרתי אשכחה
28 שיחי אחליפה פני ואבליגה: יגעתי
29 מכל עצבותי ידעתי לא תנקני: אנכי
30 ארשע למה זה הבל אגעתי: אם
31 אתרחץ במי שלג ואזכה בבר כפי:
32 אז בשחת תטבעני ויתעבוני שמלותי:
33 כי לא איש כמוני אענה נבוא יחדו
34 במשפט: אין בינינו מוכיח ישת ידו
35 על שנינו: יסר מעלי שבטו ואימתו
36 אל תבעתני: אדברה ולא אירא כי לא
כן אנכי עמדי:

פרק י׳

קצה נפשי בחיי אעזבה עלי שיחי
2 אדברה במר נפשי: אמרה אל אל
3 תרשיעני הודיעני על מה תריבני: הטוב
לך כי תעשק כי תמאס יגיע כפיך ועצת
4 רשעים תאיר: העיני בשר לך אם כראות
5 אנוש תראה: כימי אנוש ימיך אם
6 כשנותיך ימי גבר: כי תבקש עוני
7 ובחטאתי תדרוש: על דעתך כי לא
ארשע ואין מיד מציל: ידיך עצבוני
8 ויעשוני יחד סביב ותבלעני: זכר נא כי
9 כחמר עשיתני ואל עפר תשיבני:
10 הלא כחלב תתיכני וכגבינה תקפיאני:
11 עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים
12 תסוככני: חיים וחסד עשית עמדי
13 ופקדתך שמרה רוחי: ואלה צפנת
14 בלבך ידעתי כי זאת עמך: אם חטאתי
15 ושמרתני ומעוני לא תנקני: אם רשעתי
אוי לי ואם צדקתי לא אשא ראשי
16 שבעת קלון וראה עניי: ואם יגבה
17 כשחל תצודני ותשב תתפלא בי:
18 תחדש עדיך נגדי ותרב כעסך עלי
19 חליפות צבא ועמי: למה מרחם הוצאתני
20 גוע ועין לא תראני: כלא הייתי כי
21 מבטן אל קבר אובל: הלא מעט ימי
22 יחדל ויבהל ממני ואבליגה מעט: בטרם
אלך ולא אשוב אל ארץ חשך וצלמות:
ארץ עיפתה כמו אפלה צלמות ולא סדרים
ותופע כאפלה:

פרק י׳

ויען צופר הנעמתי ויאמר: הרב דברים
2 לא יענה ואם איש שפתים יצדק: בדיך
3 מתים יחשו ואין מוכיח כי תלעג ואין
4 מכלים: כי אמרת זכי דעתי ואהי בעיניך
5 נקי: ואולם מי יתן אלוה ידבר ויפתח
6 שפתיו עמך: ויגד לך תעלמות חכמה כי
כפלים לתושיה ודע כי הנשה לך אלוה
7 מעון: החקר אלוה תמצא אם עד תכלית
8 שדי תמצא: גבהי שמים מה תעשה
9 עמקים משאול מה תדע: ארכה מארץ
10 מדה ורחבה מני ים: אם יחלף ויסגר
11 ויקהל ומי ישיבנו: כי הוא ידע מתי
12 שוא וירא און ולא יתבונן: ואיש נבוב
13 יחכם ופרא אדם יולד עיר: אם אתה
14 הכינות לבך ופרשת אליו כפיך: אם
15 און בידך הרחיקהו ואל יתגר בך עולה:
16 כי אז תשא פניך מום ויצקת ולא תירא:
17 כי אז תשכח עמל כמים עברו תזכרנו:
18 ומצהרים יקום חלד ותקוה ובטחת
19 וחפרת לבטח: ושכבת ואין מחריד
20 וחלו פניך אליך: ועיני רשעים תכלינה
ומנוס אבד מהם ותקותם מפח נפש:

פרק י״א

ויען איוב ויאמר: אמנם כי אתם עם
2 תמותון ועמכם יגוע חכמה: אף לי
3 תבונה כמוכם לא נפל אנכי מכם ומי
4 לא ידע כזאת: שחוק לרעהו אהיה
קורא לאלוה ויענהו שחוק צדיק תם:
5 לעג לאיד בוז בשאנן נכון לרגל מדחי:
6 שלוה לאהלי שודדים ובוטחים למרי
7 לאל בידו: אך שאל נא בהמות ותורך
8 ויגידו לך עופות השמים ויספרו לך:
9 או שיח לארץ ויורך ויספרו לך דגי
10 הים: מי לא ידע בכל אלה כי יד יהוה
11 עשתה זאת: אשר בידו נפש כל חי
12 ורוח כל בשר איש: הלא אזן מלין
13 תבחן ומחך יטעם לו: הבחכמה ישישים
14 ובתבונה ארכת ימים: אתו חכמה וגבורה
15 לו עצה ותבונה: הן יהרוס ולא יבנה
16 יסגר על איש ולא יפתח: הן יעצר
17 במים ויבשו וישלחם ותהפכנה ארץ:
18 אתו עז ותושיה לו שוגג ומשגה לו:
19 מוליך יועצים שולל ושופטים יהולל:
20 מוסר מלכים יפתח ויאסר אזור על
21 מתניהם: מוליך כהנים שולל ואיתנים
22 יסלף: מסיר שפה לנאמנים ועצה
23 לזקנים יקח: שופך בוז על נדיבים
24 ומרפה אפיק אבירים: מגלה עמקות
25 מחשך ויוצא לאור צלמות: מרבה גוים
ויאבדם ומפיץ גוים ויסבבם: מסיר לב
26 ראשי עם תוהו ויתעם בלי דרך:
27 ימששו חשך ולא אור ויתעם כשכור:

פרק י״ב

ויען איוב ויאמר: אמנם כי אתם עם
2 תמותון ועמכם יגוע חכמה: אף לי
3 תבונה כמוכם לא נפל אנכי מכם ומי
4 לא ידע כזאת: שחוק לרעהו אהיה
קורא לאלוה ויענהו שחוק צדיק תם:
5 לעג לאיד בוז בשאנן נכון לרגל מדחי:
6 שלוה לאהלי שודדים ובוטחים למרי
7 לאל בידו: אך שאל נא בהמות ותורך
8 ויגידו לך עופות השמים ויספרו לך:
9 או שיח לארץ ויורך ויספרו לך דגי
10 הים: מי לא ידע בכל אלה כי יד יהוה
11 עשתה זאת: אשר בידו נפש כל חי
12 ורוח כל בשר איש: הלא אזן מלין
13 תבחן ומחך יטעם לו: הבחכמה ישישים
14 ובתבונה ארכת ימים: אתו חכמה וגבורה
15 לו עצה ותבונה: הן יהרוס ולא יבנה
16 יסגר על איש ולא יפתח: הן יעצר
17 במים ויבשו וישלחם ותהפכנה ארץ:
18 אתו עז ותושיה לו שוגג ומשגה לו:
19 מוליך יועצים שולל ושופטים יהולל:
20 מוסר מלכים יפתח ויאסר אזור על
21 מתניהם: מוליך כהנים שולל ואיתנים
22 יסלף: מסיר שפה לנאמנים ועצה
23 לזקנים יקח: שופך בוז על נדיבים
24 ומרפה אפיק אבירים: מגלה עמקות
25 מחשך ויוצא לאור צלמות: מרבה גוים
ויאבדם ומפיץ גוים ויסבבם: מסיר לב
26 ראשי עם תוהו ויתעם בלי דרך:
27 ימששו חשך ולא אור ויתעם כשכור:

ס לְמַנַּצֵּחַ עַל־שֹׁשַׁנִּים עֵדוּת לְאָסָף מִזְמוֹר׃
א אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃
ב עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה׃
ג שִׁפְטוּ־דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃
ד פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃
ה לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ׃
ו אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃
ז אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃
ח קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם׃

שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף׃
א אֱלֹהִים אַל־דֳּמִי לָךְ אַל־תֶּחֱרַשׁ וְאַל־תִּשְׁקֹט אֵל׃
ב כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ׃
ג עַל־עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ עַל־צְפוּנֶיךָ׃
ד אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא־יִזָּכֵר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד׃
ה כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יָחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּ׃
ו אָהֳלֵי אֱדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגְרִים׃
ז גְּבָל וְעַמּוֹן וַעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם־יֹשְׁבֵי צוֹר׃
ח גַּם־אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ לִבְנֵי־לוֹט סֶלָה׃
ט עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְּיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן׃
י נִשְׁמְדוּ בְעֵין דֹּאר הָיוּ דֹמֶן לָאֲדָמָה׃
יא שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ כְּעֹרֵב וְכִזְאֵב וְכִזְבַח וְכִצַלְמֻנָּע כָּל־נְסִיכֵמוֹ׃
יב אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירָשָׁה לָּנוּ אֶת־נְאוֹת אֱלֹהִים׃
יג אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַגַּלְגַּל כְּקַשׁ לִפְנֵי רוּחַ׃
יד כְּאֵשׁ תִּבְעַר־יָעַר וּכְלֶהָבָה תְּלַהֵט הָרִים׃
טו כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרָתֶךָ וּבְסוּפָתְךָ תְבַהֲלֵם׃
טז מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן וְיְבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְהוָה׃
יז יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי־עַד וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ׃
יח וְיֵדְעוּ כִּי אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃

לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃
א מַה־יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת׃
ב נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל־אֵל חָי׃
ג גַּם־צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר־שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֵת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מַלְכִּי וֵאלֹהָי׃
ד אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃
ה אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז־לוֹ בָךְ מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם׃
ו עֹבְרֵי בְעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ גַּם־בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה׃
ז יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל־חָיִל יֵרָאֶה אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן׃
ח יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
ט מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃
י כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלָף בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּסַף־בֵּיתֹ אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי רֶשַׁע׃
יא כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים׃
יב יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃

לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃
א רָצִיתָ יְהוָה אַרְצֶךָ שַׁבְתָּ שְׁבוּת יַעֲקֹב׃
ב נָשָׂאתָ עֲוֹן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ כָל־חַטָּאתָמוֹ סֶלָה׃
ג אָסַפְתָּ כָל־עֶבְרָתֶךָ הֵשַׁבְתָּ מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ׃
ד שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ׃
ה הַלְעוֹלָם תֶּאֱנַף בָּנוּ תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ לְדֹר וָדֹר׃
ו הֲלוֹא אַתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ בָךְ׃
ז הַרְאֵנוּ יְהוָה חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ׃
ח אֶשְׁמְעָה מַה־יְדַבֵּר הָאֵל יְהוָה כִּי יְדַבֵּר שָׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֶל־חֲסִידָיו וְאַל־יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה׃
ט אַךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יְשׁוּעָתוֹ לִשְׁכֹּן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ׃
י חֶסֶד וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ׃
יא אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף׃
יב גַּם יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ׃
יג צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו׃

תְּפִלָּה לְדָוִד הַטֵּה יְהוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי׃
א שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ׃
ב חָנֵּנִי אֲדֹנָי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם׃
ג שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃
ד כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃
ה הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנָי׃
ו בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי׃
ז אֵין־כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃
ח כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיִכְבְּדוּ לִשְׁמֶךָ׃
ט כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃
י הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ׃
יא אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל־לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם׃
יב כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה׃
יג אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם׃
יד וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃
טו פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃
טז עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר יְסוֹדָתוֹ בְּהָרֵי־קֹדֶשׁ׃
א אֹהֵב יְהוָה שַׁעֲרֵי־צִיּוֹן מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב׃
ב נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר־בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה׃
ג אַזְכִּיר רָהַב וּבָבֶל לְיֹדְעָי הִנֵּה פְלֶשֶׁת וְצוֹר עִם־כּוּשׁ זֶה יֻלַּד־שָׁם׃
ד וּלְצִיּוֹן יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד־בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן׃
ה יְהוָה יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה יֻלַּד־שָׁם סֶלָה׃
ו וְשָׁרִים כְּחֹלְלֵי כָל־מַעְיָנוֹתַי בָּךְ׃
ז וְאָמְרוּ שָׁרִים גַּם כָּל־נוֹשְׁבֵי בָךְ׃

שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח לַמְנַצֵּחַ עַל־מָחֲלַת לְעַנּוֹת מַשְׂכִּיל לְהֵימָן הָאֶזְרָחִי׃
א יְהוָה אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי יוֹם צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ׃
ב תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי הַטֵּה אָזְנְךָ לְרִנָּתִי׃
ג כִּי שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי לִשְׁאוֹל הִגִּיעוּ׃
ד נֶחְשַׁבְתִּי עִם־יוֹרְדֵי בוֹר הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין אֱיָל׃
ה בַּמֵּתִים חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא־זָכַרְתָּם עוֹד וְהֵם מִיָּדְךָ נִגְזָרוּ׃
ו שַׁתַּנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשַׁכִּים בִּמְצוֹלוֹת׃
ז עָלַי סָמְכָה חֲמָתֶךָ וְכָל־מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ סֶלָה׃
ח הִרְחַקְתָּ מְיֻדָּעַי מִמֶּנִּי שַׁתַּנִי תוֹעֵבוֹת לָמוֹ כָּלוּא וְלֹא אֵצֵא׃
ט עֵינִי דָאֲבָה מֵעֹנִי קְרָאתִיךָ יְהוָה כָּל־הַיּוֹם שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפָּי׃
י הֲלַמֵּתִים תַּעֲשֶׂה פֶלֶא אִם־רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה׃
יא הֲיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן׃
יב הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נִשְׁיָה׃
יג וַאֲנִי אֵלֶיךָ יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וְבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ׃
יד לָמָה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃
טו עָנִי אֲנִי וְגוֹסֵס מִנֹּעַר נָשָׂאתִי אִמֵּיתֶךָ אָפוּנָה׃
טז עָלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּנִי׃
יז סַבּוּנִי כַמַּיִם הַיּוֹם כֻּלָּם הִקִּיפוּ עָלָי יָחַד׃
יח הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב וְרֵעַ מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ׃

מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי׃
א חַסְדֵי יְהוָה עוֹלָמִים אָשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי׃
ב כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה בַּשָּׁמַיִם תָּכִין אֱמוּנָתְךָ בָּהֶם׃
ג כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי׃
ד עַד־עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר וָדֹר כִּסְאֶךָ סֶלָה׃
ה וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְהוָה אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים׃
ו כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיהוָה יִדְמֶה לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים׃
ז אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל־סְבִיבָיו׃
ח יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חָסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ׃
ט אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם׃
י אַתָּה דִכִּיתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ׃
יא לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם׃
יב צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יְרַנֵּנוּ׃
יג לְךָ זְרוֹעַ עִם־גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ׃
יד צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃
טו אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן׃
טז בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן כָּל־הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ׃
יז כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרִים קַרְנֵנוּ׃
יח כִּי לַיהוָה מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ׃
יט אָז דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל־גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם׃
כ מָצָאתִי דָּוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו׃
כא אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְאַמְּצֶנּוּ׃
כב לֹא־יִשָּׁא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן־עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ׃
כג וְכָתַתִּי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף׃
כד וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ׃
כה וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ׃
כו הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי׃
כז אַף אֲנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי אָרֶץ׃
כח לְעוֹלָם אֶשְׁמָר־לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמָנָה לוֹ׃
כט וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם׃
ל אִם־יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן׃
לא אִם־חֻקֹּתַי יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ׃
לב וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם׃
לג וְחַסְדִּי לֹא אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֶּר בֶּאֱמוּנָתִי׃
לד לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אָשְׁנֶה׃
לה אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם־לְדָוִד אֲכַזֵּב׃
לו זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃
לז כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה׃
לח וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם־מְשִׁיחֶךָ׃
לט נִאַרְתָּ בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃
מ פָּרַצְתָּ כָל־גְּדֵרוֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה׃
מא שַׁסֻּהוּ כָּל־עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו׃
מב הֲרִימוֹתָ יְמִין צוֹרְרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל־אוֹיְבָיו׃
מג אַף תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקִימוֹתָהוּ בַּמִּלְחָמָה׃
מד הִשְׁבַּתָּ מִטְהָרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מָגַרְתָּ׃
מה הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו קָלוֹן סֶלָה׃
מו עַד־מָתַי יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כָּאֵשׁ חֲמָתֶךָ׃
מז זְכָר־אֲנִי מֶה חָלֶד עַל־מָה בָּטְלָה כָּל־בְּנֵי אָדָם׃
מח מִי־גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה־מָּוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׁאוֹל סֶלָה׃
מט אַיֵּה חַסְדֶּיךָ רִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃
נ זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ שְׂאתִי בְחֵיקִי רַבִּים כָּל־עַמִּים׃
נא אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְבוֹת מְשִׁיחֶךָ׃
נב בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר׃
א בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל׃
ב תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם׃
ג כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃
ד זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃
ה בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃
ו כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃
ז שַׁתָּ עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃
ח כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה׃
ט יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃
י מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃
יא לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃
יב שׁוּבָה יְהוָה עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃
יג שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וְנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃
יד שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃
טו יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם׃
טז וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃
א אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃
ב כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃
ג בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃
ד לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃
ה מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃
ו יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃
ז רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃
ח כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃
ט לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃
י כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃
יא עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃
יב עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃
יג כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי׃
יד יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃
טו אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃
א טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃
ב לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃
ג עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃
ד כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃
ה מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃
ו אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃
ז בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃
ח וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה׃
ט כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
י וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃
יא וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃
יב צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃
יג שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃
יד עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃
טו לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ׃

יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃
א נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃
ב נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃
ג מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה׃
ד עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים׃

אֵל נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ׃
א הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים׃
ב עַד־מָתַי רְשָׁעִים יְהוָה עַד־מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ׃
ג יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
ד עַמְּךָ יְהוָה יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ׃
ה אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וְיְתוֹמִים יְרַצֵּחוּ׃
ו וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יָהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃
ז בִּינוּ בֹעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ׃
ח הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם־יוֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט׃
ט הַיִּסֵּר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת׃
י יְהוָה יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל׃
יא אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ׃
יב לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד־יִכָּרָה לָרָשָׁע שָׁחַת׃
יג כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב׃
יד כִּי עַד־צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב׃
טו מִי יָקוּם לִי עִם־מְרֵעִים מִי יִתְיַצַּב לִי עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
טז לוּלֵי יְהוָה עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי׃
יז אִם־אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְהוָה יִסְעָדֵנִי׃
יח בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי׃
יט הַחֹבֵר לְכִסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עָלֵינוּ חָק׃
כ יָגוֹדּוּ עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ׃
כא וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי׃
כב וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃

לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהוָה נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ׃
א נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ׃
ב כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃
ג אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־אָרֶץ וְת

מלכות: ג.

1 ומלכה שופטיה מי לבוערם ויאמי: ומלכה
2 ומעבדה מי עבדתם:* מאמיים מאבדו מלכות
ומאמיי בילדות: בומו בימכאל ומשמולה: בומו
3 בעלמאל ומי לבתבומו: בומו בימכאל ומיבמלאם
בעבדי מי לבתבומו: מי ומלכיומם
4 ומלכה ומי עבדתם:* ומיו בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
5 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
6 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
7 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
8 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
9 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
10 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
11 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
12 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
13 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
14 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
15 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
16 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
17 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
18 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
19 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
20 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
21 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
22 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
23 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
24 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
25 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
26 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם

מלכות: ג.

1 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
2 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
3 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
4 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
5 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
6 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
7 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
8 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
9 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
10 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
11 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
12 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
13 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
14 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
15 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
16 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
17 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
18 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
19 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
20 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
21 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
22 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
23 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
24 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
25 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
26 ומלכה ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם
ומי עבדתם: ומי בתבומו מי ומלכיומם

ואחריתה: וּלְזַנְבָהּ תִּקְצָה: ותקצה
לה תקוה: ונוקבתי בחוריה: ונקבה
לה נקב בקיר: ואין בה עוד: ונתתי
עליה: ועל יושבי בה: וגלמה
תהיה: ושמתי: ושמתי את פניי
בה: והאבדתי אותה: ואין עוד
יושב בה: ונפלו חללים בתוכה:
וידעתם: ואני ה׳ דברתי: ואם
לא: ואם לא תשמעו לי: ואם
לא תשמעו: ואם לא תשמעו לי:
ואם לא תשמעו לי: ואם לא
תשמעו: ואם לא תשמעו לי:
ואם לא תשמעו: ואם לא תשמעו
לי: ואם לא תשמעו: ואם לא
תשמעו לי: ואם לא תשמעו

ملكاتو ٢٥: ١-١٣

١ وبعد هذا رأيت ملاكا نازلا من السماء معه مفتاح الهاوية وسلسلة عظيمة على يده. ٢ فقبض على التنين الحية القديمة الذي هو ابليس والشيطان وقيده الف سنة ٣ وطرحه في الهاوية وأغلق عليه وختم عليه لكي لا يضل الامم فيما بعد حتى تتم الالف السنة. وبعد ذلك يجب ان يحل زمانا يسيرا. ٤ ورأيت عروشا فجلسوا عليها فأعطوا حكما. ورأيت نفوس الذين قطعت رؤوسهم من اجل شهادة يسوع ومن اجل كلمة الله والذين لم يسجدوا للوحش ولا لصورته ولم يقبلوا السمة على جباههم وعلى ايديهم فعاشوا وملكوا مع المسيح الف سنة. ٥ وباقي الاموات لم يعيشوا حتى تتم الالف السنة. هذه القيامة الاولى. ٦ مغبوط ومقدس من له نصيب في القيامة الاولى. هؤلاء ليس للموت الثاني سلطان عليهم بل يكونون كهنة لله والمسيح ويملكون معه الف سنة.

٧ ومتى تمت الالف السنة يحل الشيطان من سجنه ٨ ويخرج ليضل الامم الذين في اربع زوايا الارض جوج وماجوج ليجمعهم للحرب الذين عددهم كرمل البحر. ٩ فصعدوا على عرض الارض وأحاطوا بمحلة القديسين والمدينة المحبوبة. فنزلت نار من عند الله من السماء واكلتهم. ١٠ وابليس الذي كان يضلهم طرح في بحيرة النار والكبريت حيث الوحش والنبي الكذاب وسيعذبون نهارا وليلا الى ابد الآبدين.

١١ ورأيت عرشا كبيرا ابيض والجالس عليه الذي من وجهه هرب الارض والسماء ولم يوجد لهما موضع. ١٢ ورأيت الاموات صغارا وكبارا واقفين امام العرش وانفتحت اسفار اخر انفتح سفر الحياة الذي للخروف. ودين الاموات مما هو مكتوب في الاسفار بحسب اعمالهم. ١٣ واعطى البحر الاموات الذين فيه والموت والهاوية الاموات الذين فيهما ودين كل واحد بحسب اعماله. ١٤ والموت والهاوية طرحا في بحيرة النار. هذا هو الموت الثاني. ١٥ ومن لم يوجد مكتوبا في سفر الحياة طرح في بحيرة النار.

ملكاتو ٢١: ١-٢٧

١ ورأيت سماء جديدة وارضا جديدة لان السماء الاولى والارض الاولى مضتا والبحر لا يوجد بعد. ٢ ورأيت انا يوحنا المدينة المقدسة اورشليم الجديدة نازلة من السماء من عند الله مهيأة كعروس مزينة لرجلها. ٣ وسمعت صوتا عظيما من السماء قائلا ها خيمة الله مع الناس وسيسكن معهم وهم يكونون شعوبه والله نفسه يكون معهم الههم. ٤ وسيمسح الله كل دمعة من عيونهم والموت لا يكون فيما بعد ولا نوح ولا صراخ ولا وجع لا يكون فيما بعد لان الامور الاولى قد مضت. ٥ وقال الجالس على العرش ها انا اصنع كل شيء جديدا. وقال لي اكتب فان هذه الاقوال صادقة وامينة. ٦ وقال لي قد تم. انا الالف والياء البداية والنهاية. انا اعطي العطشان من ينبوع ماء الحياة مجانا. ٧ من يغلب يرث كل شيء واكون له الها وهو يكون لي ابنا. ٨ واما الخائفون وغير المؤمنين والرجسون والقاتلون والزناة والسحرة وعبدة الاوثان وجميع الكذبة فنصيبهم في البحيرة المتقدة بنار وكبريت الذي هو الموت الثاني.

٩ وجاء واحد من السبعة الملائكة الذين معهم السبعة الجامات المملوة من السبع الضربات الاخيرة وتكلم معي قائلا هلم فأريك العروس امرأة الخروف. ١٠ فمضى بي بالروح الى جبل عظيم عال وأراني المدينة العظيمة اورشليم المقدسة نازلة من السماء من عند الله ١١ لها مجد الله ولمعانها شبه اكرم حجر كحجر يشب بلوري. ١٢ وكان لها سور عظيم وعال وكان لها اثنا عشر بابا وعلى الابواب اثنا عشر ملاكا واسماء مكتوبة عليها هي اسماء اسباط بني اسرائيل الاثني عشر. ١٣ من الشرق ثلاثة ابواب ومن الشمال ثلاثة ابواب ومن الجنوب ثلاثة ابواب ومن الغرب ثلاثة ابواب. ١٤ وسور المدينة كان له اثنا عشر اساسا وعليها اسماء رسل الخروف الاثني عشر. ١٥ والذي كان يتكلم معي كان معه قصبة من ذهب ليقيس المدينة وابوابها وسورها. ١٦ والمدينة مربعة طولها مثل عرضها. فقاس المدينة بالقصبة على اثني عشر الف غلوة. الطول والعرض والارتفاع متساوية. ١٧ وقاس سورها مئة واربعا واربعين ذراعا ذراع انسان الذي هو ذراع الملاك. ١٨ وكان بناء سورها من يشب والمدينة ذهب نقي شبه زجاج نقي. ١٩ واساسات سور المدينة مزينة بكل حجر كريم. الاساس الاول يشب. الثاني ياقوت ازرق. الثالث عقيق ابيض. الرابع زمرد اخضر. ٢٠ الخامس جزع عقيق. السادس سارديون. السابع زبرجد. الثامن بريل. التاسع توباز. العاشر سمسم. الحادي عشر ياقوت ازرق. الثاني عشر جمشت. ٢١ والاثنا عشر بابا اثنا عشر لؤلؤة كل واحد من الابواب كان من لؤلؤة واحدة. وسوق المدينة ذهب نقي كزجاج شفاف. ٢٢ ولم ار فيها هيكلا لان الرب الاله القادر على كل شيء هو هيكلها والخروف. ٢٣ والمدينة لا تحتاج الى الشمس ولا الى القمر ليضيئا فيها لان مجد الله قد نورها والخروف سراجها. ٢٤ وتسلك شعوب المخلصين بنورها وملوك الارض يجيئون بمجدهم وكرامتهم اليها. ٢٥ وابوابها لا تغلق نهارا لانه لا يكون ليل هناك. ٢٦ ويجيئون بمجد الشعوب وكرامتهم اليها. ٢٧ ولن يدخلها شيء دنس ولا من يعمل رجسا وكذبا بل الذين هم مكتوبون في سفر حياة الخروف.

ملكاتو ٢٢: ١-٢١

١ وأراني نهرا صافيا من ماء حياة لامعا كبلور خارجا من عرش الله والخروف. ٢ في وسط سوقها وعلى النهر من هنا ومن هناك شجرة حياة تصنع اثني عشر ثمرا تعطي كل شهر ثمرها وورق الشجرة لشفاء الامم. ٣ ولن يكون فيما بعد لعنة بل عرش الله والخروف يكون فيها وعبيده يخدمونه. ٤ ويعاينون وجهه واسمه على جباههم. ٥ ولن يكون ليل هناك ولا يحتاجون الى سراج ولا الى نور الشمس لان الرب الاله ينيرهم وسيملكون الى ابد الآبدين. ٦ وقال لي هذه الاقوال صادقة وامينة والرب اله الانبياء القديسين ارسل ملاكه ليري عبيده ما لا بد ان يكون عن قريب. ٧ وها انا آتي عن قريب. طوبى لمن يحفظ اقوال نبوة هذا الكتاب. ٨ وانا يوحنا الذي سمع ورأى هذه الاشياء. ولما سمعت ورأيت سجدت امام رجلي الملاك الذي كان يريني هذه الاشياء. ٩ فقال لي انظر لا تفعل فاني عبد معك ومع اخوتك الانبياء ومع الذين يحفظون اقوال نبوة هذا الكتاب. اسجد لله. ١٠ وقال لي لا تختم على اقوال نبوة هذا الكتاب لان الوقت قريب. ١١ من هو ظالم فليظلم بعد ومن هو نجس فليتنجس بعد ومن هو بار فليبرر بعد ومن هو قديس فليقدس بعد. ١٢ وها انا آتي عن قريب واجرتي معي لاجازي كل واحد كما يكون عمله. ١٣ انا الالف والياء البداية والنهاية الاول والآخر. ١٤ طوبى للذين يغسلون حللهم لكي يكون سلطانهم على شجرة الحياة ويدخلون المدينة من الابواب. ١٥ خارج الكلاب والسحرة والزناة والقاتلين وعبدة الاوثان وكل من يحب ويصنع كذبا. ١٦ انا يسوع ارسلت ملاكي لاشهد لكم بهذه الامور على الكنائس. انا اصل وذرية داود كوكب الصبح المنير. ١٧ والروح والعروس يقولان تعال. ومن يسمع فليقل تعال. ومن يعطش فليأت. ومن يرد فليأخذ ماء الحياة مجانا. ١٨ فاني اشهد لكل من يسمع اقوال نبوة هذا الكتاب ان كان احد يزيد عليها يزيد الله عليه الضربات المكتوبة في هذا الكتاب. ١٩ وان كان احد يحذف من اقوال كتاب هذه النبوة يحذف الله نصيبه من شجرة الحياة ومن المدينة المقدسة المكتوبة في هذا الكتاب. ٢٠ يقول الشاهد بهذا نعم اني آتي عن قريب. آمين تعال ايها الرب يسوع. ٢١ نعمة ربنا يسوع المسيح مع جميعكم آمين.

ואת־כל־הכלי הנחשת אשר־שרתו בהם יקחו׃
ואת־המחתות ואת־המזרקות ואת־הסירות ואת־המנרות ואת־הכפות ואת־הקשות
בכל־אשר־נסך בהם יקחו׃ והאגנות והמלקחים והספות והכפות והמכס

مُعَلَّلَةُ: دد.

1 مَتعطَلا دِيسَلا دِسمومُ. هنا ابه لحب
2 ٱحدًا: دِهلاهلهم حلِحب لا ٱحدًا.* دِحوسا
إهدِهلا هلحلِهلم حلِحب لا: هلا إهدِهلا هلحلِهلا بحلسًا:
3 بلاهلا: دِحلاهلهم حلِحب لا ٱحدًا.* دِحوسا
4 دِحلاهلهم إهدِهلا حلِحب لا: هلا إهدِهلا هلحلِهلا بحلسًا:
5 لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب بحلهم.* هحِلاحلا
دِحلاهلهم دِحوسا حلِحب لحلحلاهلهم: لحلهلا إحلاهلا
6 بحلسًا دِسحلا دِسمومُ: حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
7 لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
دِحلاهلهم هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم: هلحلِهلا إهدِهلا
8 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
9 دِحلاهلهم إهدِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
دِحلاهلهم هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم: هلحلِهلا إهدِهلا
10 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
دِحلاهلهم إهدِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
11 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
12 دِحلاهلهم إهدِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
13 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
14 دِحلاهلهم إهدِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
15 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
16 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
17 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا

مُعَلَّلَةُ: حز.

1 مَتعطَلا دِيسَلا دِسمومُ. هنا ابه لحب
2 ٱحدًا: دِهلاهلهم حلِحب لا ٱحدًا.* دِحوسا
إهدِهلا هلحلِهلم حلِحب لا: هلا إهدِهلا هلحلِهلا بحلسًا:
3 بلاهلا: دِحلاهلهم حلِحب لا ٱحدًا.* دِحوسا
4 دِحلاهلهم إهدِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
5 لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
دِحلاهلهم هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم: هلحلِهلا إهدِهلا
6 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
7 دِحلاهلهم إهدِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
8 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
9 دِحلاهلهم إهدِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
10 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
11 دِحلاهلهم إهدِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
12 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
13 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
14 دِحلاهلهم إهدِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
15 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
16 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
17 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا

مُعَلَّلَةُ: ٦.

1 مَتعطَلا دِيسَلا دِسمومُ. هنا ابه لحب
2 ٱحدًا: دِهلاهلهم حلِحب لا ٱحدًا.* دِحوسا
إهدِهلا هلحلِهلم حلِحب لا: هلا إهدِهلا هلحلِهلا بحلسًا:
3 بلاهلا: دِحلاهلهم حلِحب لا ٱحدًا.* دِحوسا
4 دِحلاهلهم إهدِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
5 لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
دِحلاهلهم هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم: هلحلِهلا إهدِهلا
6 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
7 دِحلاهلهم إهدِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
8 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
9 دِحلاهلهم إهدِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
10 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
11 دِحلاهلهم إهدِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
12 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
13 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
14 دِحلاهلهم إهدِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
15 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
16 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
17 حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا
حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا حلِحب لحلحلاهلهم بحلا هحلِهلا

ܕܢܦܫܟ ܠܝ ܗܘܐ ܡܬܐ: ܘܢܦܫ ܒܕܘܡܐ
17 ܡܬܬܗ: ܘܬܒܟܐ ܒܩܠܐ ܡܬܒܟܝܢ:* ܗܐ ܡܪܢܐ ܡܚܒܠ
18 ܚܙܐ ܠܝ ܥܡܐ: ܘܡܢܚܬܐ ܥܒܕ ܠܝ.* ܘܐܡܪܘ
ܠܘܬܝ ܥܡܐ ܘܐܡܪܝܢ ܕܢܚܘܐ ܠܢ: ܕܡܢܐ ܗܠܝܢ
ܕܥܒܕܬ: ܐܢܬ ܗܟܢܐ: ܘܐܡܪ ܡܕܒܪܢܐ ܕܥܒܕܬ
19 ܝܗܒܬܐ ܕܝܠܗ ܡܪܝܐ.* ܘܐܡܪܬ ܠܗܘܢ ܕܐܢܘܢ:
20 ܘܐܡܪܬ ܡܢ ܡܪܝܐ.* ܘܗܘܐ ܡܠܬܗ ܗܘ ܐܡܪ
ܡܪܝܐ: ܐܡܪ ܠܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ ܗܐ ܡܚܠܠ:*
21 ܘܐܠܗܝܢ ܕܡܩܕܫܝܢ: ܕܒܗܘܢ ܡܬܬܟܠܝܢ:
ܘܡܫܪܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܢܦܫܟܘܢ: ܘܒܢܝܟܘܢ ܘܒܢܬܟܘܢ
ܠܡܘܬܐ ܕܫܒܩܬܘܢ: ܘܠܚܪܒܐ ܕܢܦܠܘܢ ܒܚܪܒܐ.*
22 ܘܬܥܒܕܘܢ ܐܝܟ ܕܥܒܕܬ ܐܢܐ ܥܠ ܦܘܡܐ:
ܘܠܚܡܐ ܕܓܒܪܐ ܠܐ ܬܐܟܠܘܢ: ܘܐܒܠܐ ܕܡܝܬܐ.*
23 ܘܦܘܫܟܘܢ ܥܠ ܪܫܝܟܘܢ: ܘܡܣܢܝܟܘܢ ܒܪܓܠܝܟܘܢ
24 ܘܠܐ ܬܣܦܕܘܢ ܘܠܐ ܬܒܟܘܢ.* ܘܬܬܡܣܘܢ
ܒܚܘܒܝܟܘܢ ܘܬܬܢܚܘܢ ܐܢܫ ܥܠ ܐܚܘܗܝ: ܘܢܗܘܐ
ܚܙܩܝܐܝܠ ܠܟܘܢ ܠܐܬܐ: ܐܝܟ ܟܠ ܡܐ ܕܥܒܕ
25 ܬܥܒܕܘܢ: ܘܬܕܥܘܢ ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ.* ܘܐܢܬ
ܒܪ ܐܢܫܐ ܒܝܘܡܐ ܕܫܩܠ ܐܢܐ ܡܢܗܘܢ ܥܘܫܢܗܘܢ:
ܘܚܕܘܬ ܫܘܒܚܗܘܢ: ܘܪܓܬ ܥܝܢܝܗܘܢ ܘܡܘܒܠ
ܢܦܫܗܘܢ ܒܢܝܗܘܢ ܘܒܢܬܗܘܢ: ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܕܢܐܬܐ
ܦܠܝܛܐ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܟܗ.

1 ܘܗܘܬ ܡܠܬܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠܝ ܘܐܡܪܐ:
ܒܪ ܐܢܫܐ ܣܝܡ ܐܦܝܟ ܥܠ ܒܢܝ ܥܡܘܢ: ܘܐܬܢܒܐ
2 ܥܠܝܗܘܢ.* ܘܐܡܪ ܠܒܢܝ ܥܡܘܢ: ܫܡܥܘ ܡܠܬܗ ܕܡܪܝܐ:
3 ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ.* ܡܛܠ ܕܐܡܪܬܘܢ
ܗܐ ܥܠ ܡܩܕܫܝ ܕܐܬܛܘܫ: ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܝܣܪܝܠ
4 ܕܐܬܚܪܒܬ ܘܥܠ ܒܝܬ ܝܗܘܕܐ.* ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܐ ܝܗܒ ܐܢܐ
ܠܟܝ ܠܒܢܝ ܡܕܢܚܐ ܠܝܪܬܘܬܐ: ܘܢܫܪܘܢ
ܒܟܝ ܩܘܪܝܗܘܢ: ܘܢܬܠܘܢ ܒܟܝ ܡܫܟܢܝܗܘܢ:
5 ܘܗܢܘܢ ܢܐܟܠܘܢ ܦܐܪܝܟܝ.* ܘܐܬܠ ܠܪܒܬ ܠܡܪܥܝܬܐ
ܕܓܡܠܐ: ܘܠܒܢܝ ܥܡܘܢ ܠܡܪܒܥܐ ܕܥܢܐ:
6 ܘܬܕܥܘܢ ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ.* ܡܛܠ ܕܛܪܦܬ ܒܐܝܕܐ:
7 ܘܪܩܕܬ ܒܪܓܠܐ: ܘܚܕܝܬ ܒܢܦܫܟ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ.* ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܐ ܐܪܝܡܬ ܐܝܕܝ ܥܠܝܟ:
ܘܐܬܠܟ ܠܒܙܬܐ ܠܥܡܡܐ: ܘܐܘܒܕܟ ܡܢ ܥܡܡܐ:
8 ܘܐܫܝܨܟ ܡܢ ܐܪܥܬܐ: ܘܬܕܥ ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ.*
ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ.* ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܡܘܐܒ
9 ܘܣܥܝܪ: ܗܐ ܐܝܟ ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܒܝܬ ܝܗܘܕܐ.*
ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܐ ܦܬܚ ܐܢܐ ܟܬܦܗ ܕܡܘܐܒ
ܡܢ ܩܘܪܝܐ: ܡܢ ܩܘܪܝܗ ܕܡܢ ܣܦܪܗ: ܫܘܒܚܐ
10 ܕܐܪܥܐ ܒܝܬ ܝܫܝܡܘܬ ܘܒܥܠ ܡܥܘܢ ܘܩܪܝܬܝܡ.*
ܠܒܢܝ ܡܕܢܚܐ ܥܠ ܒܢܝ ܥܡܘܢ: ܘܐܬܠܝܗ
ܠܝܪܬܘܬܐ: ܕܠܐ ܬܬܕܟܪ ܒܢܝ ܥܡܘܢ ܒܥܡܡܐ.*
11 ܘܒܡܘܐܒ ܐܥܒܕ ܕܝܢܐ: ܘܢܕܥܘܢ ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ.*
ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ: ܡܛܠ ܕܥܒܕ ܐܕܘܡ
12 ܬܒܥܬܐ: ܘܬܒܥܘ ܬܒܥܬܐ ܠܒܝܬ ܝܗܘܕܐ:
ܘܚܒܘ ܚܘܒܐ ܪܒܐ ܘܬܒܥܘ ܡܢܗܘܢ.*
13 ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ: ܘܐܪܝܡ
ܐܝܕܝ ܥܠ ܐܕܘܡ: ܘܐܘܒܕ ܡܢܗ ܐܢܫܐ ܘܒܥܝܪܐ:
ܘܐܬܠܝܗ ܚܘܪܒܐ ܡܢ ܬܝܡܢ: ܘܕܕܢ ܒܚܪܒܐ
14 ܢܦܠܘܢ.* ܘܐܬܠ ܬܒܥܬܝ ܒܐܕܘܡ ܒܐܝܕܐ

ܕܥܡܝ ܐܝܣܪܝܠ: ܘܢܥܒܕܘܢ ܒܐܕܘܡ ܐܝܟ ܪܘܓܙܝ
15 ܘܐܝܟ ܚܡܬܝ: ܘܢܕܥܘܢ ܬܒܥܬܝ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ.*
ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ: ܡܛܠ ܕܥܒܕܘ ܦܠܫܬܝܐ ܬܒܥܬܐ:
16 ܘܬܒܥܘ ܬܒܥܬܐ ܒܢܦܫܐ ܠܚܒܠܐ ܠܡܘܒܕܘ ܕܥܠܡ.*
ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ: ܗܐ ܐܪܝܡ
ܐܝܕܝ ܥܠ ܦܠܫܬܝܐ: ܘܐܘܒܕ ܟܪܬܝܐ ܘܐܘܒܕ
17 ܫܪܟܐ ܕܝܡܐ.* ܘܐܥܒܕ ܒܗܘܢ ܬܒܥܬܐ ܪܒܬܐ
ܒܡܟܣܢܘܬܐ ܕܚܡܬܐ: ܘܢܕܥܘܢ ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ:
ܡܐ ܕܝܗܒܬ ܬܒܥܬܝ ܒܗܘܢ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܟܘ.

1 ܘܗܘܐ ܒܫܢܬܐ ܕܚܕܥܣܪܐ ܒܚܕ ܒܝܪܚܐ: ܗܘܬ
2 ܡܠܬܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠܝ ܘܐܡܪܐ.* ܒܪ ܐܢܫܐ ܚܠܦ
ܕܐܡܪܬ ܨܘܪ ܥܠ ܐܘܪܫܠܡ: ܗܐ ܐܬܬܒܪܬ ܬܪܥܐ
ܕܥܡܡܐ: ܘܐܬܗܦܟܬ ܠܘܬܝ: ܘܡܠܝܐ ܚܪܒܬܐ.*
3 ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ: ܗܐ ܐܢܐ
ܥܠܝܟܝ ܨܘܪ: ܘܡܣܩ ܐܢܐ ܥܠܝܟܝ ܥܡܡܐ ܣܓܝܐܐ:
4 ܐܝܟ ܕܡܣܩ ܝܡܐ ܓܠܠܘܗܝ.* ܘܢܚܒܠܘܢ ܫܘܪܝܟܝ
ܘܢܣܬܪܘܢ ܡܓܕܠܝܟܝ: ܘܐܣܚܦ ܥܦܪܗ ܡܢܗ:
5 ܘܐܬܠܝܗ ܠܫܥܝܥܘܬ ܫܘܥܐ.* ܡܫܛܚܐ ܕܚܪܡܐ
ܬܗܘܐ ܒܓܘ ܝܡܐ: ܡܛܠ ܕܐܢܐ ܡܠܠܬ ܐܡܪ
ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ.* ܘܬܗܘܐ ܠܒܙܬܐ ܠܥܡܡܐ:
6 ܘܒܢܬܗ ܕܒܚܩܠܐ ܒܚܪܒܐ ܢܬܩܛܠܢ: ܘܢܕܥܘܢ
ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ.* ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ
7 ܐܠܗܐ: ܗܐ ܡܝܬܐ ܐܢܐ ܥܠ ܨܘܪ ܠܢܒܘܟܕܢܨܪ
ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ ܡܢ ܓܪܒܝܐ: ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ:
ܒܣܘܣܘܬܐ ܘܒܡܪܟܒܬܐ ܘܒܦܪܫܐ: ܘܒܟܢܫܐ
8 ܘܥܡܐ ܣܓܝܐܐ.* ܒܢܬܟܝ ܕܒܚܩܠܐ ܒܚܪܒܐ ܢܩܛܘܠ:
9 ܘܢܬܠ ܥܠܝܟܝ ܚܪܩܐ: ܘܢܫܦܘܟ ܥܠܝܟܝ ܣܘܠܡܐ:
ܘܢܩܝܡ ܥܠܝܟܝ ܬܪܣܐ.* ܘܡܚܘܬܐ ܕܩܪܒܗ ܢܬܠ
10 ܒܫܘܪܝܟܝ: ܘܡܓܕܠܝܟܝ ܢܣܬܪ ܒܓܪܙܢܘܗܝ.*
ܡܢ ܣܘܓܐܐ ܕܣܘܣܘܬܗ ܢܚܦܐ ܠܟܝ ܥܦܪܗܘܢ:
ܘܡܢ ܩܠܐ ܕܦܪܫܐ ܘܓܝܓܠܐ ܘܡܪܟܒܬܐ ܢܙܘܥܘܢ ܫܘܪܝܟܝ:
ܡܐ ܕܥܐܠ ܒܬܪܥܝܟܝ: ܐܝܟ ܡܥܠܢܐ ܕܡܕܝܢܬܐ
ܕܐܬܦܠܫܬ.
16 ܡܢ ܕܦܪܣܬܐ ܕܣܘܣܘܬܗ ܢܕܘܫ ܟܠܗܝܢ ܫܘܩܝܟܝ:
ܘܥܡܟܝ ܒܚܪܒܐ ܢܩܛܘܠ: ܘܐܣܛܘܢܝ ܥܘܫܢܟܝ ܠܐܪܥܐ
17 ܢܚܘܬܘܢ.* ܘܢܒܘܙܘܢ ܚܝܠܟܝ: ܘܢܒܙܘܢ ܬܐܓܘܪܬܟܝ:
ܘܢܣܬܪܘܢ ܫܘܪܝܟܝ: ܘܒܬܝ ܪܓܬܟܝ ܢܚܪܒܘܢ:
18 ܘܟܐܦܝܟܝ ܘܩܝܣܝܟܝ ܘܥܦܪܟܝ ܒܓܘ ܡܝܐ ܢܪܡܘܢ.*
ܘܐܒܛܠ ܣܘܓܐܐ ܕܙܡܪܝܟܝ: ܘܩܠܐ ܕܟܢܪܝܟܝ
ܬܘܒ ܠܐ ܢܫܬܡܥ.* ܘܐܬܠܟܝ ܠܫܥܝܥܘܬ ܫܘܥܐ:
19 ܡܫܛܚܐ ܕܚܪܡܐ ܬܗܘܝܢ: ܘܬܘܒ ܠܐ ܬܬܒܢܝܢ

הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד׃ 13
כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם׃ 14
כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא סופר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו׃ 15
מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה׃ 16
ויעל כיונק לפניו וכשורש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו׃ 17
נבזה וחדל אישים איש מכאובות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו׃ 18
אכן חליינו הוא נשא ומכאובינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה׃ 19
והוא מחולל מפשעינו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחבורתו נרפא לנו׃ 20
כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו׃ 21
נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל ועל גזזיו נאלם ולא יפתח פיו׃ 22
מעצר ומדין לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו׃ 23
ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במותיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו׃ 24
ויהוה חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח׃ 25
מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונותם הוא יסבל׃ 26
לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפושעים יפגיע׃ 27

פרק נג

מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה׃ 1
ויעל כיונק לפניו וכשורש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו׃ 2
נבזה וחדל אישים איש מכאובות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו׃ 3
אכן חליינו הוא נשא ומכאובינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה׃ 4
והוא מחולל מפשעינו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחבורתו נרפא לנו׃ 5
כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו׃ 6
נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל ועל גזזיו נאלם ולא יפתח פיו׃ 7
מעצר ומדין לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו׃ 8
ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במותיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו׃ 9
ויהוה חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח׃ 10
מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונותם הוא יסבל׃ 11
לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפושעים יפגיע׃ 12

פרק נד

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חילה כי רבים בני שוממה מבני בעולת בעל׃ 1
הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך תטינה אל תחשכי האריכי מיתרים ויתדותיך תעזי׃ 2
כי ימין ושמאול תפרוצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו׃ 3
אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד׃ 4
כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא׃ 5
כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך ויהוה וכאשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך׃ 6
ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך׃ 7
בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה׃ 8
כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך׃ 9
כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי ממך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה׃ 10
עניה סוערה לא נחמה הנני מרביץ באבנים פוכך ויסדתיך בספירים׃ 11
ושמתי כדכד שמותיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ׃ 12
וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך׃ 13
בצדקה תכוננו רחקי מעשק כי לא תיראי ומחתה כי לא תקרב אליך׃ 14
הן גור יגור אין ממני כל הגר אתך אליך יפול׃ 15
הנה אנכי בראתי חרש נפח באש פחים ויוצא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל׃ 16
כל כלי יצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה׃ 17

פרק נה

הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב׃ 1
למה תשקלו כסף בלא לחם ויגיעכם בלא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם׃ 2
הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דויד הנאמנים׃ 3
הן עד לאמים נתתיו נגיד ומצוה לאמים׃ 4
הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך וקדוש ישראל כי פארך׃ 5
דרשו יהוה בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב׃ 6
יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי הרבה לסלוח׃ 7
כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה׃ 8
כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם׃ 9
כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזורע ולחם לאכל׃ 10
כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו׃ 11
כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף׃ 12
תחת הברוש יעלה תדהר ותחת הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת׃ 13

פרק נו

כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות׃ 1
אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע׃ 2
ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש׃ 3
כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו בחפצי ומחזיקים בבריתי׃ 4
ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת׃ 5
ובני הנכר הנלוים אל יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי׃ 6
והביאתים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי בית תפלתי יקרא לכל העמים׃ 7
נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו׃ 8
כל חיתו שדי באו לאכל כל חיתו יער׃ 9
עוריו צפי עורי כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו נבחים חזים שכבים אהבו לנום׃ 10
והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו׃ 11
לכו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כיום הזה גדל מאד יתר׃ 12

פרק נז

הצדיק אבד ואין איש נכון אנשי חסד נאספים בלי הבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק׃ 1
יבא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו׃ 2
ואתם קרבו הנה בני עוננה זרע מנאף ותזנה׃ 3
על מי תתענגו על מי תרחיבו פה ותאריכו לשון הלא אתם ילדי פשע זרע שקר׃ 4
הנחמים בחלקי נחל בחלקלקות נחל חלקך הם הם גורלך גם להם שפכת נסך העלית מנחה העל אלה אנחם׃ 5
על הר גבה ורם שמת משכבך גם שם עלית לזבח׃ 6
ואחרי הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך מהם אהבת משכב ראית יד׃ 7
ותלכי למלך בשמנים ותרבי רקחיך ותשלחי מלאכיך למרחוק ותשפלי עד שאול׃ 8
ברב דרכיך יגעת לא אמרת נואש חיית ידך מצאת על כן לא חלית׃ 9
ומי דאגת וייראת כי כזבת ולא זכרתני ולא שמת על לבך הלא אני החשתי מעולם ומני לא תיראני׃ 10
אני אגיד צדקתך ואת מעשיך כי לא יועילו לך׃ 11
בזעקך יצילך קבציך כלם תשא הבל יקחם נשף ישא חוסה בי ינחל ארץ וירש הר קדשי׃ 12
ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי׃ 13
כי כה אמר רם ונשא שכן עד ושמו קדוש מרום ואת אשכן ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב דכאים׃ 14
כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצף כי רוח מלפני יעטף ונשמות אני עשיתי׃ 15
בעון בצעו קצפתי ואכהו אסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו׃ 16
דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו והשיב נחומים לו ולאבליו׃ 17
בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו׃ 18
ורשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט׃ 19
אין שלום אמר אלהי לרשעים׃ 20

פרק נח

קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם׃ 1
ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב משפטי צדק יאלוני קרבת אלהים יחפצון׃ 2
למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צום חפצכם ונגש כל עצביכם׃ 3
הן לריב ומצה תצומו ולהכות אגרף רשע הן לא תצומון כיום להשמיע במרום קולכם׃ 4
הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכוף כאגמון ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה׃ 5
הלא זה צום אבחרהו פתח חרצובות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו׃ 6
הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם׃ 7
אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך׃ 8
אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און׃ 9
ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע ורך בחשך זרחך ואפלתך כצהרים׃ 10
ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו׃ 11
ובנו ממך חרבות עולם מוסדות דור ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות לשבת׃ 12
אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד והכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר׃ 13
אז תתענג על יהוה והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר׃ 14

פרק נט

הן לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא הכבדה אזנו משמוע׃ 1
כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמוע׃ 2
כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו שקר לשונכם עולה׃ 3
אין קורא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרו עמל ויולדו און׃ 4
ביצי פתן בקעו וקורי עכביש ארגו האכל מביציהם ימות ומעוקה תפרח צפעוני׃ 5
קורי עכביש לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ומעשה חמס בכפיהם׃ 6
רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שד ושבר במסלותם׃ 7
דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותם עקלקלו להם כל דורך בהם לא ידע שלום׃ 8
על כן רחק משפט מאתנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשכות לנגהות באפלות נתהלך׃ 9
נגשש כעורים על קיר וכאין עינים נגשש כשלנו בנגה כנשפים בין שמנים במתים כמו׃ 10
נהמה כלנו כדובים וכיונה הגה נהגה נקוה למשפט ואין לישועה רחקה ממנו׃ 11
כי רבו פשעינו נגדך וחטאתינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום׃ 12
פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחרי אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלב דברי שקר׃ 13
ונהפך אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד כי כשלה באמת הרחוב ונכחה לא תוכל לבוא׃ 14
ותהי האמת נעדרת וסר מרע אליו יתהלל וירא יהוה וירע בעיניו כי אפס משפט׃ 15
וירא כי אין איש ויתאנן כי אין מפגיע ותושע לו זרעו ותסמכהו צדקתו הוא׃ 16
וילבש צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבושת ויעט כמעיל קנאה׃ 17
כמעשים כאיבות חמה לצריו גמול לאויביו לאיים גמול יגמול׃ 18
וייראו ממערב את שם יהוה ומזרח שמש את כבודו כי יבא כנהר צר רוח יהוה נסה בו׃ 19
ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה׃ 20
ואני זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם׃ 21

פרק ס

קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח׃ 1
כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה׃ 2
והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך׃ 3
שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבואו ובנותיך על צד תאמנה׃ 4
אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבא לך׃ 5
שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלות יהוה יבשרו׃ 6
כל צאן קדר יקבצו לך אילי נבית ישרתונך יעלו על רצון מזבחי ואת בית תפארתי אפאר׃ 7
מי אלה כעב תדאינה וכיונים אל ארבותיהם׃ 8
כי לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך׃ 9
ובני נכר בנו חומתיך ומלכיהם ישרתונך כי במקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך׃ 10
ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים והובלתם מלכיהם׃ 11
כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב תחרב׃ 12
כבוד הלבנון אליך יבא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד׃ 13
והלכו אליך שחוי בניי מנאצוך וישתחוו על כפות רגליך כל מנאציך ויקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל׃ 14
תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר בך ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור׃ 15
ויונקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגואלך אביר יעקב׃ 16
תחת הנחושת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחושת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה׃ 17
לא יעוד חמס בארצך שד ושבר בגבולך ותקראי ישועה חומותיך ושעריך תהלה׃ 18
לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך ויהוה יהיה לך לאור עולם ואלהיך לתפארתך׃ 19
לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך׃ 20
ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר׃ 21
הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה׃ 22

פרק סא

רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור ולעצורים פקח קוח׃ 1
לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים׃ 2
לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעיל תהלה תחת רוח כהה וקראו להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר׃ 3
ובנו חרבות עולם שוממות ראשנים יקימו ונתקו ערים חרבות שממות דורות׃ 4
ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם׃ 5
ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתיהרו׃ 6
תחת בשתכם משנה וכלמה ירננו חלקם לכן בארצם משנה תירשו שמחת עולם תהיה להם׃ 7
כי אני יהוה אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם׃ 8
וידע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברכו יהוה׃ 9
שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר ועדי כלה תעדה כליה׃ 10
כי כאשר תוציא הארץ צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים׃ 11

פרק סב

למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישעה כלפיד יבער׃ 1
וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך בשם חדש אשר פי יהוה יקבנו׃ 2
והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצניף מלוכה בכף אלהיך׃ 3
לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל׃ 4
כי יבעל בחור בתולה יבעלוך בניך וכמשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך׃ 5
על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה דמי לכם׃ 6
ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלם תהלה בארץ׃ 7
נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאויביך ואם בני נכר שתו תירושך אשר יגעת בו׃ 8
כי מקבציו יאכלוהו והללו את יהוה ומאספיו ישתוהו בחצרות קדשי׃ 9
עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו אבן הרימו נס על העמים׃ 10
הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו׃ 11
וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה׃ 12

פרק סג

מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע׃ 1
מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך דרך גתים׃ 2
פור דרכתי לבדי ומעמים אין איש עמדי ואדרכם באפי ואתרסמו בגדי ואכל מחיתי׃ 3
כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה׃ 4
ואבט ואין עוזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרועי וחמתי היא סמכתני׃ 5
ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם׃ 6
חסדי יהוה אזכיר תהלות יהוה ככל אשר גמלנו יהוה וטוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו׃ 7
ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע׃ 8
בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וישאם ויגלם כל ימי עולם׃ 9
והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם׃ 10
ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח קדשו׃ 11
מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם׃ 12
מוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו׃ 13
כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תנחנו כן נהגת את עמך לעשות לך שם תפארת׃ 14
השקיפה משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתיך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו׃ 15
כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך׃ 16
למה תתעינו יהוה מדרכיך תקשה לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך׃ 17
למה ירשוך צרינו בוסו מקדשך׃ 18
היינו מעולם לא משלת בם לא נקרא שמך עליהם׃ 19

פרק סד

לו קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו׃ 1
כהבעיר אש צרפת מים אש תגר מים לצרריך להודיע שמך לגויים מפניך רגזו׃ 2
בעשותך נוראות לא נקוה ירדת הרים מפניך נזלו׃ 3
ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יפעל למחכה לו׃ 4
פגעת בשמח ועושה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת ונחטא בם עולם ונושע׃ 5
ונהי כלנו כטמא וכבגד עדים כל צדקתינו ונבל כלנו כעלה ועונתינו כרוח ישאונו׃ 6
ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמגנו ביד עונותינו׃ 7
ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ויוצרנו ומעשה ידך כלנו׃ 8
אל תקצף יהוה עד מאד ולעד אל תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו׃ 9
ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שמה׃ 10
בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה׃ 11
העל אלה תתאפק יהוה תחרש ותענינו עד מאד׃ 12

פרק סה

נדרשתי לא שאלו נמצאתי לא בקשוני אמרתי הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי׃ 1
פרשתי ידי כל היום אל עם סורר הולכים הדרך לא טובה אחר מחשבותיהם׃ 2
העם המכעיסים אתי תמיד פנים על פני הזבחים בגנות ומקטרים על אבני הלבנים׃ 3
הישבים בקברים וגנות ישנים הישבים בקברים וגנות ישנים האכלים בשר החזיר ומרק פגלים בכליהם׃ 4
האמרים קרב אליך אל תגש אלי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל היום הזה׃ 5
הן כתובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי והשלמתי אל חיקם׃ 6
עונותיכם ועונות אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם אל חיקם׃ 7
כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתהו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי בלתי השחית את כלם׃ 8
והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי ובחירי ירשנה ועבדי ישכנו שם׃ 9
והיה השרון לנוה צאן ועמק עכור לרבץ בקר לעמי הדרשוני׃ 10
ואתם העזבי את יהוה השכחים את הר קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך׃ 11
ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרתם׃ 12
לכן כה אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבושו׃ 13
הנה עבדי ירנו משבר לב ואתם תזעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו׃ 14
והנחתם שמכם לשבועה לבחיריו ויהוה אלהים וישרתך ועבדיו יקרא לשם אחר׃ 15
אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן ונשבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני׃ 16
כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלינה על לב׃ 17
כי אם שישו ושמחו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלם גילה ועמה משוש׃ 18
וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא תשמע עוד בה קול בכי וקול זעקה׃ 19
לא יהיה משם עוד עולל ויונק ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל׃ 20
ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פריים׃ 21
לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחיריי׃ 22
לא יגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברכות יהוה המה וצאצאיהם אתם׃ 23
והיה טרם יקראו ואני אענה עודם מדברים ואני אשמע׃ 24
זאב וטלה יחדו ירעו ואריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר יהוה׃ 25

פרק סו

כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי איזה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי׃ 1
ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי׃ 2
שוחט השור מכה איש זבח השה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבונה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה׃ 3
גם אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו׃ 4
שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והמה יבשו׃ 5
קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאויביו׃ 6
בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבלה ותמלט ותלד זכר׃ 7
מי שמע כזאת מי ראה כאלה החבל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה׃ 8
האני המוליד ולא אוליד אמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך׃ 9
שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה׃ 10
למען תינקו ושבעתם משד תנחומיה למען תמצו והתענגתם מזיז כבודה׃ 11
כי כה אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תשאו ועל ברכים תשעשעו׃ 12
כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו׃ 13
וראיתם ושש לבבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את אויביו׃ 14
כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבותיו להשיב באף חמתו וגערתו בלהבות אש׃ 15
כי באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה׃ 16
המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחד בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם יהוה׃ 17
ואנכי מעשיהם ומחשבותיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשנות ובאו וראו את כבודי׃ 18
ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פלטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תובל ויון האיים הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים׃ 19
והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכבות ובאפרכסות ועל פרדות ועל רכשים אל הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בבית יהוה׃ 20
וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה׃ 21
כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם׃ 22
והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה׃ 23
ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר׃ 24

6 ואבדו הרים משכב: שכחו גבעה מרבצם: הלכו שובב עמי
7 אבדו מנוחם: כל אכליהם אכלום וצריהם אמרו לא נאשם
8 תחת אשר חטאו ליהוה נוה צדק ומקוה אבותם יהוה:
9 נדדו מתוך בבל וצאו מארץ כשדים והיו כעתודים לפני
10 צאן: כי הנני מעיר והעליתי על בבל קהל גוים גדולים
11 מארץ צפון והערכו לה משם תלכד חציהם כגבור משכיל
12 לא ישוב ריקם: והיתה כשדים לבז כל שוסיה יאמר יהוה:
13 כי תשמחו כי תעלזו בוזזי נחלתי כי תפושו כעגלת דשא
14 ותצהלו כאבירים: תבוש אמכם חפרה יולדתכם הנה אחרית
15 גוים מדבר ציה וערבה: מקצף יהוה לא תשב כל היא
16 תהיה שמה כל עבר על בבל ישרק ויתם על כל מכותיה:
17 ישראל שה נדחה אריות הדיחו ראשונה אכל מלך אשור
18 וזה אחרית עצמותיו נבוכדראצר מלך בבל: לכן כה אמר
19 יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל מלך בבל ואל
20 ארצו כאשר פקדתי אל מלך אשור: והשבתי את ישראל
21 אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ונפשו תשבע על הר אפרים
22 והגלעד: בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה תבקש את עון
23 ישראל ואינו ואת חטאות יהודה ולא תמצאנה כי אסלח
24 לאשר אשאיר: עלה על ארץ מרתים פקד עליה ואת יושבי
25 פקוד חרב נאם יהוה: קול מלחמה בארץ ושבר גדול:
26 איך נגדע ונשבר פטיש כל הארץ איך היתה לשמה בבל
27 בגוים: יקשתי לך ואלכדך בבל ולא ידעת נמצאת ואף
28 כי התגרית ביהוה: פתח יהוה את אוצרו ויוצא את כלי
זעמו כי מלאכה היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים:
29 השמיעו לרבים לבא אל בבל כל דרכי קשת חנו עליה
30 סביב אל יהי לה פליטה גמלו לה כפעלה ככל אשר עשתה
31 עשו לה כי אל יהוה קדוש ישראל: לכן יפלו בחוריה
32 ברחובתיה וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה:
33 הנני אליך זדון נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת
34 פקדתיך: וכשל זדון ונפל ואין מקים לו והצתי אש
35 בעריו ואכלה כל סביביו: כה אמר יהוה צבאות עשקו
36 בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל שוביהם החזיקו בם
37 מאנו שלחם: גאלם חזק יהוה צבאות שמו ריב יריב את
38 רבם למען הניח לארץ והרגיז את יושבי בבל: חרב אל
39 כשדים ואל יושבי בבל ואל שריה ואל חכמיה: חרב אל
40 הבדים ונאלו והיו לכסילים חרב אל גבוריה וחתו:
41 חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הערב אשר בתוכה והיו
42 לנשים חרב אל אוצרותיה ובזזו: חרב אל מימיה ויבשו
43 כי ארץ פסילים היא ובאלילים יתהללו: לכן ישבו ציים
44 את איים ובנות יענה וישבו בה ולא תשב עוד לנצח ולא
45 תשכון עד דור ודור: כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה
46 ואת שכנותיה נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה
47 בן אדם: הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יעורו
48 מירכתי ארץ: קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו
49 קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה
50 עליך בת בבל: שמע המלך את שמעם ורפו ידיו צרה
51 החזיקתו חיל כיולדה: אל תצאי השדה ובדרך אל תלכי
52 כי חרב לאויב כי אימה מסביב: נגד תנחם בבל ועמה
53 מלאו בה ובאו עד קצה כל אבוסה: עזבו ונלכה איש
54 אל ארצו כי עד שמים משפטה ונשא עד שחקים: הוציא
55 יהוה את צדקתינו לכו ונספרה בציון את מעשה יהוה
56 אלהינו: בררו החצים מלאו את האשפות העיר יהוה את
57 רוח מלכי מדי כי עלי מזמתו להשחית את בבל כי נקמת
58 יהוה היא נקמת היכלו: על נסי בבל שאו נס הרימו
59 השמיעו אל תכחדו אמרו נלכדה בבל הבוש חתה מרדך
60 נשברו פסיליה חתו אלוליה: כי עלה על בבל הים
61 בהמון גליו כוסתה: ערי היתה לשמה ארץ ציה וערבה
62 ארץ לא ישב בה כל איש ולא יעבר בה כל בן אדם:
63 ופקדתי על בל בבבל והוצאתי את בלעו מפיו ולא ינהרו
64 אליו עוד גוים גם חומת בבל נפלה: צאו מתוכה עמי
ומלטו איש את נפשו מחרון אף יהוה: אל ירך לבבכם
ואל תיראו בשמועה הנשמעת בארץ והשמועה באה בשנה
ואחרי כן בשמועה בשנה ואחרי כן ב

כהנים המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת׃ 3
והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה׃ 4
ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד׃ 5
וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש׃ 6
ומן הדם יתן הכהן על קרנות מזבח הקטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד׃ 7
ואת כל חלב פר החטאת יסיר ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלבים אשר על הקרב׃ 8
ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ 9
כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה׃ 10
ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו׃ 11
והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהורה אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן יישרף׃ 12
ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו׃ 13
או הודעה אליו חטאתם אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד׃ 14
וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה׃ 15
והביא הכהן המשיח את דמו אל אהל מועד׃ 16
וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת׃ 17
ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם יצק אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד׃ 18
ואת כל חלבו יסיר ממנו והקטיר המזבחה׃ 19
ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם׃ 20
והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא׃ 21
אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם׃ 22
או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים׃ 23
וסמך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא׃ 24
ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת דמו יצק אל יסוד מזבח העלה׃ 25
ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו׃ 26
ואם נפש אחת תחטא בשגגה בעשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם׃ 27
או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא׃ 28
וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה׃ 29
ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח׃ 30
ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן וסלח לו׃ 31
ואם כשה יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה׃ 32
וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה׃ 33
ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח׃ 34
ואת כל חלבה יסיר כחלב כשה הזבח השלמים והקטיר הכהן אתם על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא וסלח לו׃ 35

ד א ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו׃ 1
ב או נפש אשר תגע בכל טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם׃ 2
ג או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו וידע ואשם׃ 3
ד או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו וידע ואשם לאחת מאלה׃ 4
ה והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה׃ 5
ו והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו׃ 6
ז ואם לא תגיע ידו דיה לשה וקרב את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה׃ 7
ח והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה וקמץ את מראשתו ממול עורפו ולא יבדיל׃ 8
ט והזה מדם החטאת על יריכת המזבח והנשאר בדם יימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא׃ 9
י ואת השני יעשה עלה כמשפט ושלח הכהן מחטאתו אשר חטא עליה וכפר עליו וסלח לו׃ 10
יא ואם לא תגיע ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והקריב את אשר חטא עליו עשרית האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא׃ 11
יב והביאה אל הכהן וקמץ הכהן מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא׃ 12
יג וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה והיתה לכהן כמנחה׃ 13
יד וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 14
טו נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך בשקלי כסף בשקל הקדש לאשם הוא׃ 15
טז ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן וכפר הכהן באיל האשם וסלח לו׃ 16
יז ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו׃ 17
יח והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן וכפר הכהן עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו׃ 18
יט אשם הוא אשם אשם לה׳׃ 19
כ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 20
כא נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו׃ 21
כב או מצא אבדה והכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה׃ 22
כג והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקדון אתו או את האבדה אשר מצא׃ 23
כד או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמישתו יוסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו׃ 24
כה ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן׃ 25
כו וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה׃ 26

ו א וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 1
ב צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו׃ 2
ג ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח׃ 3
ד ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור׃ 4
ה והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה והבעיר עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים׃ 5
ו אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה׃ 6
ז וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח׃ 7
ח והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח ניחחו אזכרתה ליהוה׃ 8
ט והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה׃ 9
י לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי מקדש קדשים היא כחטאת וכאשם׃ 10
יא כל זכר בבני אהרן הוא יאכל אתה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש׃ 11
יב וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 12
יג זאת קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשרית האיפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב׃ 13
יד על מחבת במשחה תעשה מרבכת משחה תביא מנחת פתי תקריב ריח ניחח ליהוה׃ 14
טו והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר׃ 15
טז וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל׃ 16
יז וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 17
יח דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא׃ 18
יט הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד׃ 19
כ כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על בגד עליו תכבס את אשר היה עליו יזה בקדש׃ 20
כא וכלי חרש אשר תבשל בו תשבר ואם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים׃ 21
כב כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא׃ 22
כג וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף׃ 23

ז א וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא׃ 1
ב במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם וזרקו את דמו על המזבח סביב׃ 2
ג ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב׃ 3
ד ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ 4
ה והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא׃ 5
ו כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא׃ 6
ז כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן המכפר בו יהיה׃ 7
ח והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה׃ 8
ט וכל מנחה אפויה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה׃ 9
י ומנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן איש כאחיו׃ 10
יא וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה׃ 11
יב אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן׃ 12
יג על חלת לחם חמץ יקרב קרבנו על זבח תודת שלמיו׃ 13
יד והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה׃ 14
טו ובשר זבח תודת שלמיו ביום הקריבו יאכל לא יניח ממנו עד בקר׃ 15
טז ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל׃ 16
יז והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף׃ 17
יח ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב לו לא יחשב פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא׃ 18
יט והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר׃ 19
כ והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ 20
כא ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא וכל מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ 21
כב וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 22
כג דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו׃ 23
כד וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלנו׃ 24
כה כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנו אשה ליהוה וכרתה הנפש האכלת מעמיה׃ 25
כו וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה׃ 26
כז כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ 27
כח וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 28
כט דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו׃ 29
ל ידיו תביאינה את אשי יהוה את החלב על הזבח תביא את החזה להניף אתו תנוף לפני יהוה׃ 30
לא והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו׃ 31
לב ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם׃ 32
לג המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה׃ 33
לד כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מעל זבחי שלמיהם ואתנם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל׃ 34
לה זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן יהוה׃ 35
לו אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מבני ישראל חק עולם לדרתם׃ 36

ואמרת אליהם: זה הגוי אשר לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה מפיהם: גזי נזרך והשליכי והשאי על שפי חלקים הבכי מספד נשאי קינה כי מאסתי נאם יהוה את הדור עברתו: כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו: ובנו את במות התפת אשר בגי בן הנם לשרף את בניהם ואת בנותיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי: לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגי בן הנם כי אם גי ההרגה וקברו בתפת מאין מקום: והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: והשבתי מערי יהודה ומחוצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ: בעת ההיא נאם יהוה יוציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהם: ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארת מן המשפחה הרעה הזאת בכל המקומות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות: ואמרת אליהם כה אמר יהוה הן יפול ולא יקום אם ישוב ולא יחזיק: מדוע שבת העם הזה ירושלם משבת נצחה החזיקו במרמה מאנו לשוב: הקשבתי ואשמע לא כן דברו איש לא נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כל שב במרוצתו כסוס שטה במלחמה: גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותור וסוס וענור שמרו את עת בואנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה: איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר סופרים: הבישו חכמים חתו ונלכדו הנה דבר יהוה מאסו וחכמת מה להם: לכן אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד גדול כל בצע בצע מנביא ועד כהן כל עשה שקר: וירפאו את שבר בני עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: הבושו כי תועבה עשו גם בושה לא יבושו והכלם לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתים יכשלו אמר יהוה: אספו אסיפם נאם יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום: מדוע אנחנו ישבים האספו ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהוה אלהינו הדמנו והשקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה: קוה לשלום ואין לעת מרפא והנה בעתה: מדן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אבירו רעשה כל הארץ ויבאו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה: כי הנני משלח בכם נחשים צפעונים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה: מבלי אשה שמעי אזנך שמעי בת עמי: מבלי אשה שמעי אזנך שמעי בת עמי: מבלי אשה שמעי אזנך שמעי בת עמי

ܩܦܠܐܘܢ: ܠܓ.

1 ܘܝ ܠܒܙܘܙܐ܆ ܕܐܢܬ ܠܐ ܐܬܒܙܬ܆ ܘܕܓܠܐ ܠܐ
ܢܕܓܠܘܢ ܒܟ܆ ܡܐ ܕܫܠܡܬ ܐܢܬ ܠܡܒܙ ܬܬܒܙ܆
ܘܡܐ ܕܫܠܡܬ ܠܡܕܓܠܘ ܢܕܓܠܘܢ ܒܟ܀
2 ܡܪܝܐ ܪܚܡ ܥܠܝܢ܆ ܡܛܠ ܕܠܟ ܣܟܝܢ܆
ܗܘܝ ܥܘܕܪܢ ܒܨܦܪܐ܆ ܘܦܪܘܩܢ ܒܥܕܢܐ ܕܐܘܠܨܢܐ܀
3 ܡܢ ܩܠ ܕܚܝܠܟ ܢܕܘ ܥܡܡܐ܆ ܘܡܢ ܪܘܡܟ
4 ܐܬܒܕܪܘ ܥܡܡܐ܀ ܢܬܟܢܫ ܕܝܢ ܒܙܬܟܘܢ ܐܝܟ
ܟܢܘܫܐ ܕܩܡܨܐ܆ ܘܐܝܟ ܕܪܗܛܝܢ ܩܡܨܐ ܕܪܗܛܝܢ܀
5 ܐܬܥܠܝ ܡܪܝܐ ܕܥܡܪ ܒܡܪܘܡܐ܆ ܘܡܠܝܗ ܠܨܗܝܘܢ
6 ܕܝܢܐ ܘܙܕܝܩܘܬܐ܀ ܘܢܗܘܐ ܫܪܪܐ ܒܙܒܢܝܟܝ܆
ܘܚܣܝܢܐ ܕܦܘܪܩܢܐ܆ ܚܟܡܬܐ ܘܝܕܥܬܐ܆ ܕܚܠܬܐ
7 ܕܡܪܝܐ܆ ܗܝ ܗܝ ܣܝܡܬܗ܀ ܗܐ ܢܚܙܘܢ ܠܒܪ
ܢܙܥܩܘܢ ܡܠܐܟܐ܆ ܘܡܠܐܟܐ ܕܫܠܡܐ ܢܒܟܘܢ
8 ܡܪܝܪܐܝܬ܀ ܚܪܒܘ ܫܒܝܠܐ܆ ܘܒܛܠܘ ܕܥܒܪܝܢ
ܐܘܪܚܐ܆ ܘܒܛܠ ܩܝܡܐ܆ ܘܒܣܝܘ ܩܘܪܝܐ܆
9 ܘܐܢܫܐ ܠܐ ܐܬܚܫܒܘ܀ ܐܒܠܬ ܘܐܬܡܟܟܬ ܐܪܥܐ܆
ܐܬܒܗܬ ܠܒܢܢ ܘܐܬܛܦܛܦ܆ ܘܗܘܐ ܫܪܘܢܐ
ܐܝܟ ܥܪܒܐ܆ ܘܢܦܠܘ ܒܬܢܢ ܘܟܪܡܠܐ܀
10 ܡܟܝܠ ܐܩܘܡ ܐܡܪ ܡܪܝܐ܆ ܡܟܝܠ ܐܬܬܪܝܡ܆
11 ܘܡܟܝܠ ܐܬܥܠܐ܀ ܬܒܛܢܘܢ ܚܫܝܫܐ܆ ܘܬܐܠܕܘܢ
12 ܩܫܐ ܒܪܘܚܟܘܢ܆ ܢܘܪܐ ܬܐܟܘܠܟܘܢ܀ ܘܢܗܘܘܢ
ܥܡܡܐ ܡܘܩܕܝܢ ܐܝܟ ܓܝܪܐ܆ ܘܐܝܟ ܟܘܒܐ ܕܡܩܛܥܝܢ
13 ܒܢܘܪܐ ܢܐܩܕܘܢ܀ ܫܡܥܘ ܪܚܝܩܐ ܡܕܡ ܕܥܒܕܬ܆
14 ܘܕܥܘ ܩܪܝܒܐ ܓܢܒܪܘܬܝ܀ ܐܬܕܗܠܘ ܚܛܝܐ
ܕܒܨܗܝܘܢ܆ ܘܐܚܕܬ ܪܥܠܐ ܠܚܢܦܐ܆ ܡܢܘ ܢܥܡܪ
ܠܢ ܥܡ ܢܘܪܐ ܐܟܠܬܐ܆ ܘܡܢܘ ܢܥܡܪ ܠܢ ܥܡ
15 ܡܘܩܕܝ ܥܠܡܐ܀ ܕܡܗܠܟ ܒܙܕܝܩܘܬܐ܆ ܘܡܡܠܠ
ܬܪܝܨܬܐ܆ ܘܣܢܐ ܝܥܠܢܐ ܘܛܠܘܡܝܐ܆ ܘܢܦܨ ܐܝܕܗ
ܡܢ ܕܠܡܩܒܠ ܫܘܚܕܐ܆ ܘܡܣܟܪ ܐܕܢܘܗܝ ܕܠܐ
16 ܢܫܡܥ܆ ܘܡܥܡܨ ܥܝܢܘܗܝ ܕܠܐ ܢܚܙܐ ܒܝܫܬܐ܀ ܗܢܐ
ܒܡܪܘܡܐ ܢܥܡܪ܆ ܘܒܡܥܫܢܐ ܕܟܐܦܐ ܡܫܪܝܗ܆
17 ܠܚܡܗ ܢܬܝܗܒ܆ ܘܡܝܘܗܝ ܡܗܝܡܢܝܢ܀ ܠܡܠܟܐ
18 ܒܫܘܦܪܗ ܬܚܙܝܢܗ ܥܝܢܝܟ܆ ܬܚܙܝܢ ܐܪܥܐ ܪܚܝܩܬܐ܀ ܘܠܒܟ
ܢܪܢܐ ܕܚܠܬܐ܆ ܐܝܟܐ ܗܘ ܣܦܪܐ܆ ܐܝܟܐ ܗܘ
ܫܩܘܠܐ܆ ܐܝܟܐ ܗܘ ܕܡܢܐ ܡܓܕܠܐ ܪܘܪܒܐ܀
19 ܠܐ ܬܚܙܐ ܠܥܡܐ ܕܥܡܝܩ ܡܡܠܠܗ܆ ܘܠܥܓܠܘ ܠܫܢܗ
20 ܕܠܐ ܡܬܦܗܡ܀ ܚܙܝ ܠܨܗܝܘܢ ܩܪܝܬܐ ܕܥܐܕܝܢ܆
ܥܝܢܝܟܝ ܢܚܙܝܢ ܠܐܘܪܫܠܡ ܡܥܡܪܐ ܫܠܝܐ܆ ܡܫܟܢܐ
ܕܠܐ ܢܙܘܥ܆ ܘܠܐ ܢܬܬܥܩܪܘܢ ܣܟܘܗܝ ܠܥܠܡ܆
21 ܘܟܠܗܘܢ ܚܒܠܘܗܝ ܠܐ ܢܬܦܣܩܘܢ܀ ܡܛܠ
ܕܬܡܢ ܪܒܐ ܗܘ ܠܢ ܡܪܝܐ܆ ܘܗܘ ܢܗܘܐ ܠܢ
ܐܬܪܐ ܕܢܗܪܐ܆ ܘܢܗܪܘܬܐ ܪܘܝܚܬܐ ܕܐܝܕܝܐ܆ ܘܠܐ
ܢܗܠܟ ܒܗܘܢ ܐܠܦܐ ܕܡܚܘܬܐ܆ ܘܣܦܝܢܬܐ ܕܡܬܬܪܝܡܐ ܠܐ
22 ܬܥܒܪ ܒܗ܀ ܡܛܠ ܕܡܪܝܐ ܗܘ ܕܝܢܢ܆ ܘܡܪܝܐ
ܗܘ ܡܚܩܩܢܢ܆ ܘܡܪܝܐ ܗܘ ܡܠܟܢ܆ ܘܗܘ
23 ܢܦܪܘܩܢ܀ ܐܬܦܫܪܘ ܚܒܠܝܟܝ ܕܠܐ ܢܬܚܝܠܘܢ܆
ܘܢܬܩܝܡܘܢ ܐܣܛܘܢܝܟܝ ܘܠܐ ܢܬܦܪܣܘܢ ܩܠܥܝܟܝ܆ ܗܝܕܝܢ
ܢܬܦܠܓ ܒܙܬܐ܆ ܘܡܫܬܠܡܝܢ ܒܙܬܐ ܣܓܝܐܬܐ
24 ܘܚܓܝܪܐ܀ ܘܠܐ ܢܐܡܪ ܫܒܒܐ ܕܟܪܝܗ ܐܢܐ܆
ܥܡܐ ܕܝܬܒ ܒܗ ܫܒܝܩ ܚܛܗܘܗܝ܀

ܩܦܠܐܘܢ: ܠܕ.

1 ܩܪܘܒܘ ܥܡܡܐ ܠܡܫܡܥ܆ ܘܫܡܥܘ ܐܝܠܝܢ ܕܠܥܡܡܐ܆
ܘܢܨܘܬܘܢ ܐܪܥܐ ܘܡܠܝܗ܆ ܬܒܝܠ ܘܟܠܗ ܢܨܒܗ
2 ܘܟܠܗܘܢ ܥܘܗܕܢܘܗܝ܀ ܡܛܠ ܕܪܘܓܙܗ ܕܡܪܝܐ
ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ܆ ܘܚܡܬܗ ܥܠ ܟܠܗ
ܚܝܠܗܘܢ܆ ܕܢܚܪܘܒ ܐܢܘܢ ܘܢܫܠܡ ܐܢܘܢ ܠܩܛܠܐ܀
3 ܘܢܬܪܡܘܢ ܩܛܝܠܝܗܘܢ܆ ܘܢܣܩ ܣܪܝܘܬܐ ܕܦܓܪܝܗܘܢ܆
4 ܘܢܬܡܣܘܢ ܛܘܪܐ ܡܢ ܕܡܗܘܢ܀ ܘܢܬܡܣܘܢ ܟܠ
ܚܝܠܘܬܐ ܕܫܡܝܐ܆ ܘܢܬܟܪܟܘܢ ܫܡܝܐ ܐܝܟ ܟܬܒܐ܆
ܘܟܠܗ ܚܝܠܗܘܢ ܢܬܪ܆ ܐܝܟ ܕܢܬܪ ܛܪܦܐ ܕܓܦܬܐ ܡܢ
5 ܓܦܬܐ܆ ܘܐܝܟ ܦܩܘܥܐ ܡܢ ܬܐܬܐ܀ ܡܛܠ ܕܐܬܪܘܝܬ
ܒܫܡܝܐ ܣܝܦܝ܆ ܗܐ ܥܠ ܐܕܘܡ ܢܚܘܬ܆ ܘܥܠ ܥܡܐ
6 ܕܚܪܡܐ ܠܕܝܢܐ܀ ܣܝܦܗ ܕܡܪܝܐ ܡܠܝܐ
ܕܡܐ܆ ܐܬܡܫܚܬ ܡܢ ܬܪܒܐ ܘܡܢ ܕܡܐ ܕܐܡܪܐ ܘܕܥܬܘܕܐ܆
ܘܡܢ ܬܪܒܐ ܕܟܘܠܝܬܐ ܕܕܟܪܐ܆ ܡܛܠ
ܕܕܒܚܐ ܠܡܪܝܐ ܒܒܨܪܐ܆ ܘܩܛܠܐ ܪܒܐ ܒܐܪܥܐ
7 ܕܐܕܘܡ܀ ܘܢܚܬܘܢ ܪܝܡܐ ܥܡܗܘܢ܆ ܘܬܘܪܐ ܥܡ
ܓܢܒܪܐ܆ ܘܬܪܘܐ ܐܪܥܗܘܢ ܡܢ ܕܡܗܘܢ܆ ܘܥܦܪܗܘܢ ܡܢ
8 ܬܪܒܗܘܢ ܢܬܕܫܢ܀ ܡܛܠ ܕܝܘܡܐ ܕܬܒܥܬܐ
ܠܡܪܝܐ܆ ܘܫܢܬܐ ܕܦܘܪܥܢܐ ܠܕܝܢܗ ܕܨܗܝܘܢ܀
9 ܘܢܬܗܦܟܘܢ ܢܚܠܝܗ ܠܙܦܬܐ܆ ܘܥܦܪܗ ܠܟܒܪܝܬܐ܆
10 ܘܬܗܘܐ ܐܪܥܗ ܙܦܬܐ ܕܝܩܕܐ܀ ܠܐ ܒܠܠܝܐ ܘܠܐ
ܒܐܝܡܡܐ ܬܕܥܟ܆ ܘܠܥܠܡ ܢܣܩ ܬܢܢܗ܆ ܘܡܢ ܫܪܒܐ
ܠܫܪܒܐ ܬܚܪܘܒ܆ ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܠܐ ܢܥܒܪ ܒܗ܀
11 ܘܢܐܪܬܘܢܗ ܩܩܐ ܘܩܘܦܕܐ܆ ܘܩܘܩܝܐ ܘܥܘܪܒܐ ܢܥܡܪܘܢ
ܒܗ܆ ܘܢܬܡܬܚ ܥܠܝܗ ܚܒܠܐ ܕܚܘܪܒܐ܆ ܘܐܠܐ
12 ܢܗܘܘܢ ܐܦ ܚܐܪܝܗ܀ ܘܠܐ ܢܬܩܪܘܢ ܐܦ ܡܠܟܘܬܐ܆
13 ܘܟܠܗܘܢ ܪܘܪܒܢܘܗܝ ܢܗܘܘܢ ܠܡܘܬܪܐ܀ ܘܢܣܩܘܢ
ܒܐܪܡܢܘܬܗ ܟܘܒܐ ܘܚܘܚܐ ܘܝܪܘܪܐ ܒܚܣܢܝܗ܆
ܘܬܗܘܐ ܕܝܪܐ ܠܬܢܝܢܐ܆ ܘܕܪܬܐ ܠܒܢܬ
14 ܝܥܢܐ܀ ܘܢܦܓܥܘܢ ܒܗ ܕܝܘܐ ܒܒܢܬ ܩܦܐ܆ ܘܣܥܪܐ
ܠܚܒܪܗ ܢܩܪܐ܆ ܐܦ ܬܡܢ ܢܫܬܢܝܚ ܠܠܝܬܐ ܘܬܫܟܚ
15 ܠܗ ܢܝܚܐ܀ ܬܡܢ ܬܥܫܫ ܩܦܕܐ܆ ܘܬܐܠܕ
ܘܬܦܩܣ ܘܬܓܢ ܒܛܠܠܗ܆ ܐܦ ܬܡܢ ܢܬܟܢܫܘܢ
16 ܕܝܐ ܚܕܐ ܠܘܬ ܚܕܐ܀ ܒܥܘ ܒܟܬܒܗ
ܕܡܪܝܐ ܘܩܪܘ܆ ܚܕܐ ܡܢܗܝܢ ܠܐ ܚܣܪܬ܆ ܘܚܕܐ
ܠܚܒܪܬܗ ܠܐ ܒܥܬ܆ ܡܛܠ ܕܦܘܡܗ ܦܩܕ ܘܪܘܚܗ
17 ܟܢܫ ܐܢܝܢ܀ ܘܗܘ ܐܪܡܝ ܠܗܝܢ
ܦܣܐ܆ ܘܐܝܕܗ ܦܠܓܬ ܠܗܝܢ ܒܚܒܠܐ܆
ܘܠܥܠܡ ܢܐܪܬܘܢܗ܆ ܘܠܕܪ ܕܪܝܢ ܢܫܪܘܢ
ܒܗ܀

ܩܦܠܐܘܢ: ܠܗ.

1 ܢܚܕܐ ܡܕܒܪܐ ܘܨܗܝܐ܆ ܘܬܕܘܨ ܦܩܥܬܐ܆
2 ܘܬܦܪܥ ܐܝܟ ܫܘܫܢܬܐ܀ ܘܬܕܘܨ ܐܝܟ ܕܪܩܠܐ܆
ܘܬܫܒܚ܆ ܐܝܩܪܐ ܕܠܒܢܢ ܢܬܝܗܒ ܠܗ܆ ܘܗܕܪܗ
ܕܟܪܡܠܐ ܘܕܫܪܘܢܐ܆ ܗܢܘܢ ܢܚܙܘܢ ܐܝܩܪܗ ܕܡܪܝܐ܆
ܘܗܕܪܗ ܕܐܠܗܢ܀

ܘܗܕܐ ܩܠܡܣܬܐ ܕܡܫܬܟܚܐ ܒܗ ܦܪܘܫܐ ܘܦܘܫ ܠܗܘܢ.

ואחיך עמך וימך אחיו עמך: 36 אל־תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך: 37 את־כספך לא־תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך: 38 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את־ארץ כנען להיות לכם לאלהים: 39 וכי־ימך אחיך עמך ונמכר לך לא־תעבד בו עבדת עבד: 40 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך: 41 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל־משפחתו ואל־אחזת אבתיו ישוב: 42 כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: 43 לא־תרדה בו בפרך וייראת מאלהיך: 44 ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה: 45 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה: 46 והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא־תרדה בו בפרך: 47 וכי־תשיג יד גר ותושב עמך והמך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: 48 אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: 49 או דודו או בן־דודו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל: 50 וחשב עם־קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף מכרתו כימי שנה בשנה כימי שכיר יהיה עמו: 51 אם־עוד רבות בשנים לפיהן מכספי קנינו יתן את־גאלתו: 52 ואם־מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו יתן את־גאלתו: 53 כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא־ירדנו בפרך לעיניך: 54 ואם־לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: 55 כי־לי בני־ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:

פרשה ו: כו.

1 לא־תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא־תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם: 2 את־שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: 3 אם־בחקתי תלכו ואת־מצותי תשמרו ועשיתם אתם: 4 ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו: 5 והשיג לכם דיש את־בצירה ובצירה תשיג את־זרע והיתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: 6 ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן־הארץ וחרב לא־תעבר בארצכם: 7 ורדפתם את־אויביכם ונפלו לפניכם לחרב: 8 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם ירדפו רבבה ונפלו אויביכם לפניכם לחרב: 9 ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקמתי את־בריתי אתכם: 10 ואכלתם ישן נושן והוצאתם ישן מפני חדש: 11 ונתתי משכני בתוככם ולא־תגעל נפשי אתכם: 12 והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו־לי לעם: 13 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מטות עלכם ואולך אתכם קוממיות: 14 ואם־לא תשמעו לי ולא תעשו את־כל־המצות האלה: 15 ואם־בחקתי תמאסו ואם־את־משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את־כל־מצותי להפרכם את־בריתי: 16 אף־אני אעשה־זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את־השחפת ואת־הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו אויביכם: 17 ונתתי את־פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם: 18 ועד־אלה לא תשמעו לי והוספתי לייסרכם שבע על־חטאתיכם: 19 ושברתי את־גאון עזכם ונתתי את־שמיכם כברזל ואת־ארצכם כנחשת: 20 ותם לריק כחכם ולא־תתן ארצכם את־יבולה ועץ הארץ לא יתן את־פריו: 21 והלכתם עמי קרי ולא אבה לשמע לי אוסיף להביא עליכם מכה שבע כחטאתיכם: 22 ושלחתי בכם את־חית השדה ושכלה אתכם ואת־בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם: 23 ואם־לא תוסרו לי בזאת והלכתם עמי קרי: 24 והלכתי אף־אני עמכם קרי והכיתי אתכם גם־אני שבע על־חטאתיכם: 25 והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל־עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד־אויב: 26 בשברי לכם מטה־לחם ואפו עשר נשים לחמכם במשקל והאכלו ולא תשבעו: 27 ואם־בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי קרי: 28 והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם גם־אני שבע על־חטאתיכם: 29 ואכלתם בשר בניכם תאכלו ובשר בנותיכם תאכלו: 30 והשמדתי את־במותיכם והכרתי את־חמניכם והשלכתי את־פגריכם על־פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם: 31 ונתתי את־עריכם חרבה והשמותי את־מקדשיכם ולא־אריח בריח ניחחיכם: 32 והשמותי אני את־הארץ ושממו עליה אויביכם הישבים בה: 33 ואתכם אזרה בגוים וריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: 34 אז תרצה הארץ את־שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם אז תשבת הארץ ורצתה את־שבתתיה: 35 כל ימי השמה תשבת את אשר לא־שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה: 36 ולנשארים מכם והבאתי מרך בלבבתם בארצות אויביהם ורדף עלה נדף יפרפרם ונסו כמפני חרב ונפלו ואין רדף: 37 וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רדף ולכם אין תקום לפני אויביכם: 38 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ אויביכם: 39 והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות אויביכם וגם בעונות אבתיהם אתם כמוהם ימקו: 40 והתודו את־עונם ואת־עון אבתיהם במעלם אשר מעלו־בי וגם אשר־הלכו עמי קרי: 41 ואף־אני אלך עמם קרי והבאתים בארץ אויביהם או־אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את־עונם: 42 וזכרתי את־בריתי יעקוב ואף את־בריתי יצחק ואף את־בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: 43 והארץ תעזב מהם ותרץ את־שבתתיה בהשמם מהם והם ירצו את־עונם יען ובעבור כי־משפטי מאסו ואת־חקתי געלה נפשם: 44 וגם־זאת בהיותם בארץ אויביהם לא־מאסתים ולא־געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם: 45 וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: 46 אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני־ישראל בהר סיני ביד משה:

פרשה ז: כז.

1 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם איש כי־יפליא נדר בערכך נפשת ליהוה: 3 והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן־ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש: 4 ואם־נקבה היא וערכך שלשים שקל: 5 ואם מבן חמש שנים ועד בן־עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקל ולנקבה עשרה שקלים: 6 ואם מבן־חדש ועד בן־חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלי כסף: 7 ואם מבן־ששים שנה ומעלה אם־זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים: 8 ואם־מך הוא מערכך ויעמידהו לפני הכהן ועריכהו הכהן על־פי אשר תשיג יד־הנדר יעריכנו הכהן: 9 ואם־בהמה אשר יקריבו ממנה ליהוה כל אשר־יתן ממנו ליהוה יהיה קדש: 10 לא־יחליפנו ולא־ימיר אתו טוב ברע או־רע בטוב ואם־המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא וחמורתו יהיה קדש: 11 ואם כל־בהמה טמאה אשר לא־יקריבו ממנה קרבן לפני יהוה והעמיד את־הבהמה לפני הכהן: 12 והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה: 13 ואם־גאל יגאלנה ויסף חמשיתו על־ערכך: 14 ואיש כי־יקדיש את־ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך הכהן אתו כן יקום: 15 ואם־גאל יגאל את־ביתו ויסף חמשית כסף־ערכך עליו והיה לו: 16 ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף: 17 אם משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום: 18 ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את־הכסף על־פי השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערכך: 19 ואם־גאל יגאל את־השדה המקדיש אתה עלי ויסף חמשית כסף־ערכך עליו והיה לו: 20 ואם לא־יגאל את־השדה ואם־מכר את־השדה לאיש אחר לא־יגאל עוד: 21 והיה השדה בצאתו ביובל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו: 22 ואם את־שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה: 23 וחשב לו הכהן את־מכסת הערך עד שנת היבל ונתן את־הערך ביום ההוא קדש ליהוה: 24 בשנת היבל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר־לו אחזת הארץ: 25 וכל־ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה השקל: 26 אך־בכור אשר יבכרו לבני־ישראל בבהמה לא־יקדיש איש אתו אם־שור אם־שה ליהוה הוא: 27 ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך וחמשיתו יסף עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך: 28 אך כל־חרם אשר יחרים איש ליהוה מכל־אשר־לו מאדם ובבהמה ומשדה אחזתו לא־ימכר ולא יגאל כל־חרם קדש־קדשים הוא ליהוה: 29 כל־חרם אשר יחרם מן־האדם לא יפדה מות יומת: 30 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה: 31 ואם־גאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו יסף עליו: 32 וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה: 33 לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם־המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל: 34 אלה המצות אשר צוה יהוה את־משה אל־בני ישראל בהר סיני:

לוקאס: לוקא"ס

1 לוקא"ס בשנת חמש־עשרה לטיבריוס קיסר על־יהודה בהיות פונטיוס פילטוס נגיד על־יהודה והורדוס מלך הגליל ופיליפוס אחיו מלך איטוריאה וארץ טרכונית ליסניאס מלך אבילינה
2 בימי חנן וקיפא הכהנים הגדולים היה דבר־אלהים אל־יוחנן בן־זכריה במדבר
3 ויבוא בכל־גליל הירדן וקרא לעם הטבילו טבילת־תשובה לסליחת חטאתם
4 כאשר כתוב בספר דברי ישעיה הנביא הקול קורא במדבר הכינו דרך יהוה ישרו נתיבותיו
5 כל־גיא ינשא וכל־גבעה ושפל יהיה והעקלים למישור והמעוותים לדרך ישרה
6 וכל־בשר יראה את־ישועת אלהים׃ ויאמר אל־ההמון היוצאים להטבל על־ידו
7 יצאי מזרע צפעונים מי הזהיר אתכם לברוח מן־הזעם הבא׃ עשו פרי ראוי
8 לתשובה ואל־תאמרו בלבבכם אבינו הוא אברהם כי אומר אני לכם כי יכול אלהים
9 להקים לאברהם בנים מן־האבנים האלה׃ כבר הגרזן מונח על־שורש העצים וכל־עץ
10 אשר לא־יעשה פרי טוב יכרת ויושלך באש׃ ויאמרו אליו ההמון מה־נעשה׃
11 ויען ויאמר להם מי־שיש לו שתי כתנות יתן לאין־לו ומי־שיש לו מאכל יעשה כן׃
12 ויבואו גם המוכסים להטבל ויאמרו אליו רבי מה־נעשה׃ ויאמר אליהם אל־תגבו
13 יותר מן־המכס הנקבע׃ וישאלוהו גם החיילים לאמר ומה־נעשה גם־אנחנו׃ ויאמר
14 אליהם אל־תעשקו איש את־רעהו ואל־תלשינו ושבעו מן־המשכורת אשר תתן לכם׃
15 ויהי העם מחכים ומתלבטים בלבותם אולי יוחנן הוא המשיח׃ ויען יוחנן ויאמר
16 אליהם אני מטביל אתכם במים אך יבוא אחר אשר־הוא חזק ממני אשר אין אני
17 כדאי להתיר את־רצועות נעליו הוא יטביל אתכם ברוח־קדש ובאש׃ מזרה בידו
18 לזרות את־התבן מן־הגורן ולאסוף את־הבר אל־האסם ואת־התבן ישרוף באש
19 בלתי־כבה׃ ועוד רבות כיוצא באלה בישר את־העם בשורה טובה׃ אך הורדוס
20 המלך אשר הוכיחו יוחנן על־דבר הרדיה אשת אחיו ועל־כל־הרעות אשר עשה
21 הוסיף עוד רעה על־רעותיו ויסגר את־יוחנן בבית־הכלא׃ ויהי בהטביל את־כל־העם
22 גם־את־ישוע ויתפלל ויהי השמים נפתחים ורוח־קדש ירדה עליו בדמות יונה
23 ויהי קול מן־השמים לאמר אתה בני אהובי בך חפצתי׃ ישוע בן־שלשים שנה
24 בהחלו את־עבודתו היה בן־יוסף כאשר חשבו׃ יוסף בן־עלי׃ מתתיה בן־לוי
25 נחום בן־חסליה נגי בן־מעת׃ מתתיה בן־שמעי יוסף בן־יהודה׃ יוחנן בן־רישא
26 זרובבל בן־שאלתיאל נרי׃ מלכי בן־עדי קוסם בן־אלמודם ער׃ יוסי בן־אליעזר
27 יורים בן־ישוע אלעזר בן־יוחנן רישא בן־זרובבל שאלתיאל בן־נרי׃ מלכי בן־עדי
28 קוסם בן־אלמודם ער׃ יוסי בן־אליעזר יורים בן־ישוע אלעזר בן־יוחנן רישא
29 בן־זרובבל שאלתיאל בן־נרי׃ מלכי בן־עדי קוסם בן־אלמודם ער׃ יוסי בן־אליעזר
30 יורים בן־ישוע אלעזר בן־יוחנן רישא בן־זרובבל שאלתיאל בן־נרי׃ מלכי בן־עדי
31 קוסם בן־אלמודם ער׃ יוסי בן־אליעזר יורים בן־ישוע אלעזר בן־יוחנן רישא
32 בן־זרובבל שאלתיאל בן־נרי׃ מלכי בן־עדי קוסם בן־אלמודם ער׃ יוסי בן־אליעזר
33 יורים בן־ישוע אלעזר בן־יוחנן רישא בן־זרובבל שאלתיאל בן־נרי׃ מלכי בן־עדי
34 קוסם בן־אלמודם ער׃ יוסי בן־אליעזר יורים בן־ישוע אלעזר בן־יוחנן רישא
35 בן־זרובבל שאלתיאל בן־נרי׃ מלכי בן־עדי קוסם בן־אלמודם ער׃ יוסי בן־אליעזר
36 יורים בן־ישוע אלעזר בן־יוחנן רישא בן־זרובבל שאלתיאל בן־נרי׃ מלכי בן־עדי
37 קוסם בן־אלמודם ער׃ יוסי בן־אליעזר יורים בן־ישוע אלעזר בן־יוחנן רישא
38 בן־זרובבל שאלתיאל בן־נרי׃ מלכי בן־עדי קוסם בן־אלמודם ער׃ יוסי בן־אליעזר
יורים בן־ישוע אלעזר בן־יוחנן רישא בן־זרובבל שאלתיאל בן־נרי׃ מלכי בן־עדי
קוסם בן־אלמודם ער׃ יוסי בן־אליעזר יורים בן־ישוע אלעזר בן־יוחנן רישא

ישראל: ויבדלו מכל בני נכר ויעמדו ויתודו
2 על חטאתם ועונות אבותם: ויעמדו במקומם
ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבע היום
ורבע מתודים והשתחוים ליהוה אלהיהם:
3 ויעמדו על מעלה הלוים ישוע ובני קדמיאל
בני שבניה בני בני חשביה בני שרביה בני
4 כנני ויזעקו בקול גדול אל יהוה אלהיהם:
ויעמדו על מעלה הלוים ישוע ובני קדמיאל
שבניה בני בני חשביה בני שרביה בני כנני
5 ויאמרו קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן
העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ורום על
כל ברכה ותהלה: אתה הוא יהוה לבדך אתה
עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם
הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם
ואתה מחיה את כלם ומשתחוים צבא השמים
7 לך: אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת
באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו
8 אברהם: ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרת
עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי
האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו
ותקם את דבריך כי צדיק אתה: וראה תראה
את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת
10 על ים סוף: ותתן אתות ומופתים בפרעה
ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו
עליהם ותעש לך שם כהיום הזה: והים בקעת
לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם
השלכת במצולות כמו אבן במים עזים:
12 ובעמוד ענן תנחם יומם ובעמוד אש לילה
להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה: על הר
סיני ירדת וידבר עמהם מן השמים ותתן להם
משפטים נכונים ותורות אמת חקים ומצות
14 טובות: ואת שבת קדשך הודעת להם ומצות
וחקים ותורה ביד משה עבדך צויתה להם:
15 ולחמם מן השמים נתת להם לרעבם ומים
מצור הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לרשת
16 את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם:
ואבותינו הזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו
17 אל מצותיך: וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאותיך
אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש
למרים לשוב לעבדתם במצרים ואתה אלוה
סלחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא
עזבתם: גם כי עשו להם עגל מסכה ואמרו זה
אלהיך אשר העלך ממצרים ועשו נאצות גדלות:
19 ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את
עמוד הענן לנחתם ביום בדרך ואת עמוד האש
20 להאיר להם בלילה בדרך אשר ילכו בה: ורוחך
הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת מפיהם
21 ומים נתת להם לצמאם: וארבעים שנה כלכלתם
במדבר לא חסרו שמלותם לא בלתה ורגלם לא
22 בצקה: ותתן להם ממלכות ועמים ותחלקם
פאה פאה וירשו את ארץ סיחון ואת ארץ חשבון
23 ואת ארץ עוג מלך הבשן: ובניהם הרבית ככוכבי
השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותם
24 לרשת אותה: ויבאו בנים וירשו את הארץ
ותכנע לפניהם את יושבי הארץ הכנעני ואת
הקנענים ותתן בידם ואת מלכיהם ואת עמי
25 הארץ לעשות בהם כרצונם: וילכדו ערי מבצר
ואדמה שמנה וירשו בתים מלאים כל טוב
בארות חצובים כרמים וזיתים ועצי מאכל לרב
ויאכלו וישבעו וידשנו ויתענגו בטובך הגדול:
27 ויבעטו וימרו בך ואחרי תורתך השליכו ואת
נביאיך הרגו אשר העידו בם להשיבם אליך
ויעשו נאצות גדלות: ותתנם ביד צרריהם
ויצרו להם ובעת צרתם יזעקו אליך ואתה
מהשמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם
מושיעים ויושיעום מיד צרריהם: וכנוחתם
יעשו שוב לפניך ותעזבם ביד אויביהם
ומשלו בם ושבו ויזעקו אליך ואתה מהשמים
תשמע וכרחמיך הרבים הצלת אותם פעמים:
30 ותעד בם להשיבם אל תורתך והמה הזידו
ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו אשר
יעשה אדם וחי בהם ויתנו כתף סוררת והערפם
31 הקשו ולא שמעו: ותמשך עליהם שנים ותעד
בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנם ביד
32 עמי הארצות: ואתה ברחמיך הרבים לא עשית
אותם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה:
33 ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שמר
הברית והחסד אל תעש לפניך כל התלאה
אשר מצאתנו למלכינו לשריו ולכהניו ולנביאיו
ולאבותינו ולכל עמך מימי מלכי אשור עד היום
34 הזה: ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
עשית ואנחנו הרשענו: ומלכינו שרינו כהנינו
ואבותינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו למצותיך
35 ועדותיך אשר העדת בם: והם בממלכתם
ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה
והשמנה אשר נתתה לפניהם לא עבדוך ולא
36 שבו מכל מעלליהם הרעים: הנה אנחנו היום
עבדים והארץ אשר נתתה לאבותינו לאכול את
37 פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עליה:
ותבואתיה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו
בחטאתינו וגם על גויתינו ימשלו כרצונם
ובצרה גדולה אנחנו:

פרק י: לב.

1 ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכותבים
ועל החתומים נשיאינו לוים וכהנים:
2 על הכתב החתומים נחמיה התרשתא בן חכליה
3 וצדקיה: שריה עזריה ירמיה: פשחור אמריה
4 מלכיה: חטוש שבניה מלוך: חרם מרמות
5 עבדיה: דניאל גנתון ברוך: משלם אביה מיכמין:
6 מעזיה בלגי שמעיה כהנים: והלוים ישוע בן
עזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל: ואחיהם שבניה
7 הודיה קליטא פלאיה חנן: מיכא רחוב חשביה:
8 זכור שרביה שבניה: הודיה בני חשום וקל
9 בעבור: מעשיה וקליטא פלאיה חנן: ואנשים
הכהנים יעריב ידעיה: ועמיהם הלוים ישוע בן
עזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל ואחיהם שבניה
10 הודיה קליטא פלאיה חנן: מיכא רחוב חשביה:
11 זכור שרביה שבניה: הודיה בני חשום וקל
12 בעבור: מעשיה וקליטא פלאיה חנן: ואנשים
הכהנים יעריב ידעיה: ועמיהם הלוים ישוע בן
עזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל ואחיהם שבניה
13 הודיה קליטא פלאיה חנן: מיכא רחוב חשביה:
14 זכור שרביה שבניה: הודיה בני חשום וקל
15 בעבור: מעשיה וקליטא פלאיה חנן: ואנשים
16 הכהנים יעריב ידעיה: ועמיהם הלוים ישוע בן
עזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל ואחיהם שבניה
17 הודיה קליטא פלאיה חנן: מיכא רחוב חשביה:
18 זכור שרביה שבניה: הודיה בני חשום וקל
19 בעבור: מעשיה וקליטא פלאיה חנן: ואנשים
20 הכהנים יעריב ידעיה: ועמיהם הלוים ישוע בן
עזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל ואחיהם שבניה
21 הודיה קליטא פלאיה חנן: מיכא רחוב חשביה:
22 זכור שרביה שבניה: הודיה בני חשום וקל
בעבור: מעשיה וקליטא פלאיה חנן: ואנשים
הכהנים יעריב ידעיה: ועמיהם הלוים ישוע בן
עזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל ואחיהם שבניה
הודיה קליטא פלאיה חנן: מיכא רחוב חשביה:

מהלך: מה.

1 וְאִ֣ם לַנְּדָבָ֣ה תִּקְרַ֣ב מִנְחָתֶ֔ךָ עַל־מַחֲבַ֖ת תִּקָּרֵ֑ב סֹ֥לֶת
חַלָּ֖ה בְּלוּלָ֥ה בַשָּׁ֛מֶן פַּתִּ֥ים תַּקְרִ֖יב מִנְחָתֶֽךָ׃ ס
2 וְאִם־מַקְרִ֥יב קָרְבַּ֛ן מִנְחַ֥ת מַרְחֶ֖שֶׁת תֵּעָשֶׂ֣ה קָרְבָּנֶ֑ךָ
סֹ֥לֶת חַלָּ֖ה בְּלוּלָ֥ה בַשָּֽׁמֶן׃ ס
3 וְהִקְרִ֣יב מִן־הַמִּנְחָ֗ה אַזְכָּרָתָ֛הּ וְהִקְטִ֥יר הַכֹּהֵ֖ן מִזְבֵּ֑חָה
אִשֵּׁ֥ה רֵ֖יחַ נִיחֹ֥חַ לַיהוָֽה׃
4 וְאִם־תַּקְרִ֣יב מִנְחַת־מַאֲפֵ֣ה תַנּ֗וּר סֹ֚לֶת חַלֹּ֣ת מַצֹּ֔ת
בְּלוּלֹ֖ת בַּשֶּׁ֑מֶן וּרְקִיקֵ֥י מַצּ֖וֹת מְשֻׁחִ֥ים בַּשָּֽׁמֶן׃
5 וְאִם־מִנְחָ֥ה עַל־הַמַּחֲבַ֖ת קָרְבָּנֶ֑ךָ סֹ֥לֶת חַלָּ֖ה בְּלוּלָ֥ה
בַשָּׁ֛מֶן מַצָּ֥ה תִהְיֶֽה׃
6 פָּת֥וֹת אֹתָ֖הּ פִּתִּ֑ים וְיָצַ֥קְתָּ עָלֶ֖יהָ שָׁ֥מֶן מִנְחָ֖ה הִֽוא׃
7 וְאִם־מִנְחַ֥ת מַרְחָ֖שֶׁת קָרְבָּנֶ֑ךָ בַּשֶּׁ֥מֶן תֵּעָשֶׂ֖ה סֹ֥לֶת
תִּהְיֶֽה׃
8 וְהֵבֵאתָ֛ אֶת־הַמִּנְחָ֥ה אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂ֥ה מֵאֵ֖לֶּה לַיהוָ֑ה
וְהִקְרִיבָ֖הּ אֶל־הַכֹּהֵ֥ן וְהִגִּישָׁ֖הּ אֶל־הַמִּזְבֵּֽחַ׃
9 וְהֵרִ֤ים הַכֹּהֵן֙ מִן־הַמִּנְחָ֔ה אַזְכָּרָתָ֖הּ וְהִקְטִ֣יר הַמִּזְבֵּ֑חָה
אִשֵּׁ֥ה רֵ֖יחַ נִיחֹ֥חַ לַיהוָֽה׃
10 וְהַנּוֹתֶ֣רֶת מִן־הַמִּנְחָ֗ה לְאַהֲרֹן֙ וּלְבָנָ֔יו קֹ֥דֶשׁ קָֽדָשִׁ֖ים
מֵאִשֵּׁ֥י יְהוָֽה׃
11 כָּל־הַמִּנְחָ֗ה אֲשֶׁ֤ר תַּקְרִיבוּ֙ לַיהוָ֔ה לֹ֥א תֵעָשֶׂ֖ה חָמֵ֑ץ
כִּ֣י כָל־שְׂאֹ֗ר וְכָל־דְּבַשׁ֙ לֹֽא־תַקְטִ֣ירוּ מִמֶּ֥נּוּ אִשֶּׁ֖ה לַיהוָֽה׃
12 קָרְבַּ֥ן רֵאשִׁ֖ית תַּקְרִ֣יבוּ אֹתָ֑ם וְאֶל־הַמִּזְבֵּ֖חַ לֹ֥א יַעֲל֖וּ
רֵ֥יחַ נִיחֹֽחַ׃
13 וְכָל־קָרְבַּ֥ן מִנְחָתְךָ֖ בַּמֶּ֣לַח תִּמְלָ֑ח וְלֹֽא־תַשְׁבִּ֞ית
מֶ֤לַח בְּרִיתֶ֙ךָ֙ מֵעַ֣ל מִנְחָתֶ֔ךָ עַל־כָּל־קָרְבָּנְךָ֖ תַּקְרִ֥יב מֶֽלַח׃
14 וְאִם־תַּקְרִ֥יב מִנְחַת־בִּכּוּרִ֖ים לַיהוָ֑ה אָבִ֣יב קָל֗וּי בָּאֵ֛שׁ
גֶּ֥רֶשׂ כַּרְמֶ֖ל תַּקְרִ֥יב אֶת־מִנְחַ֥ת בִּכּוּרֶֽיךָ׃
15 וְנָתַתָּ֥ עָלֶ֖יהָ שֶׁ֑מֶן וְשַׂמְתָּ֥ עָלֶ֖יהָ לְבֹנָ֥ה מִנְחָ֖ה הִֽוא׃
16 וְהִקְטִ֣יר הַכֹּהֵ֗ן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ֙ מִגִּרְשָׂ֣הּ וּמִכָּל־לְבֹנָתָ֔הּ
אִשֶּׁ֖ה לַיהוָֽה׃

מהלך: מו.

1 וְנֶ֤פֶשׁ כִּֽי־תַקְרִ֙יב֙ קָרְבַּ֣ן מִנְחָ֔ה לַיהוָ֖ה סֹ֣לֶת
יִהְיֶ֣ה קָרְבָּנ֑וֹ וְיָצַ֥ק עָלֶ֖יהָ שֶׁ֥מֶן וְנָתַ֥ן עָלֶ֖יהָ לְבֹנָֽה׃
2 וְהֵבִ֣יא אֶל־בְּנֵ֣י אַהֲרֹ֣ן הַכֹּהֲנִ֗ים וְקָמַ֤ץ מִשָּׁם֙ מְלֹ֣א
קֻמְצ֔וֹ מִסָּלְתָּ֖הּ וּמִשַּׁמְנָ֑הּ עַל֙ כָּל־לְבֹנָתָ֔הּ וְהִקְטִ֣יר
הַכֹּהֵ֔ן אֶת־אַזְכָּרָתָ֖הּ הַמִּזְבֵּ֑חָה אִשֵּׁ֥ה רֵ֖יחַ נִיחֹ֥חַ לַיהוָֽה׃
3 וְהַנּוֹתֶ֣רֶת מִן־הַמִּנְחָ֗ה לְאַהֲרֹן֙ וּלְבָנָ֔יו קֹ֥דֶשׁ קָֽדָשִׁ֖ים
מֵאִשֵּׁ֥י יְהוָֽה׃ ס
4 וְכִֽי־תַקְרִ֣יב קָרְבַּ֣ן מִנְחָ֔ה מַאֲפֵ֖ה תַּנּ֑וּר סֹ֥לֶת חַלֹּ֖ת
מַצּ֥וֹת בְּלוּלֹ֖ת בַּשֶּׁ֑מֶן וּרְקִיקֵ֥י מַצּ֖וֹת מְשֻׁחִ֥ים בַּשָּֽׁמֶן׃
5 וְאִם־מִנְחָ֥ה עַל־הַמַּחֲבַ֖ת קָרְבָּנֶ֑ךָ סֹ֥לֶת חַלָּ֖ה בְּלוּלָ֥ה
בַשָּׁ֛מֶן מַצָּ֥ה תִהְיֶֽה׃
6 פָּת֥וֹת אֹתָ֖הּ פִּתִּ֑ים וְיָצַ֥קְתָּ עָלֶ֖יהָ שָׁ֥מֶן מִנְחָ֖ה הִֽוא׃
7 וְאִם־מִנְחַ֥ת מַרְחָ֖שֶׁת קָרְבָּנֶ֑ךָ בַּשֶּׁ֥מֶן תֵּעָשֶׂ֖ה סֹ֥לֶת
תִּהְיֶֽה׃
8 וְהֵבֵאתָ֛ אֶת־הַמִּנְחָ֥ה אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂ֥ה מֵאֵ֖לֶּה לַיהוָ֑ה
וְהִקְרִיבָ֖הּ אֶל־הַכֹּהֵ֥ן וְהִגִּישָׁ֖הּ אֶל־הַמִּזְבֵּֽחַ׃
9 וְהֵרִ֤ים הַכֹּהֵן֙ מִן־הַמִּנְחָ֔ה אַזְכָּרָתָ֖הּ וְהִקְטִ֣יר הַמִּזְבֵּ֑חָה
אִשֵּׁ֥ה רֵ֖יחַ נִיחֹ֥חַ לַיהוָֽה׃
10 וְהַנּוֹתֶ֣רֶת מִן־הַמִּנְחָ֗ה לְאַהֲרֹן֙ וּלְבָנָ֔יו קֹ֥דֶשׁ קָֽדָשִׁ֖ים
מֵאִשֵּׁ֥י יְהוָֽה׃
11 כָּל־הַמִּנְחָ֗ה אֲשֶׁ֤ר תַּקְרִיבוּ֙ לַיהוָ֔ה לֹ֥א תֵעָשֶׂ֖ה חָמֵ֑ץ
כִּ֣י כָל־שְׂאֹ֗ר וְכָל־דְּבַשׁ֙ לֹֽא־תַקְטִ֣ירוּ מִמֶּ֥נּוּ אִשֶּׁ֖ה לַיהוָֽה׃
12 קָרְבַּ֥ן רֵאשִׁ֖ית תַּקְרִ֣יבוּ אֹתָ֑ם וְאֶל־הַמִּזְבֵּ֖חַ לֹ֥א יַעֲל֖וּ
רֵ֥יחַ נִיחֹֽחַ׃
13 וְכָל־קָרְבַּ֥ן מִנְחָתְךָ֖ בַּמֶּ֣לַח תִּמְלָ֑ח וְלֹֽא־תַשְׁבִּ֞ית
מֶ֤לַח בְּרִיתֶ֙ךָ֙ מֵעַ֣ל מִנְחָתֶ֔ךָ עַל־כָּל־קָרְבָּנְךָ֖ תַּקְרִ֥יב מֶֽלַח׃
14 וְאִם־תַּקְרִ֥יב מִנְחַת־בִּכּוּרִ֖ים לַיהוָ֑ה אָבִ֣יב קָל֗וּי בָּאֵ֛שׁ
גֶּ֥רֶשׂ כַּרְמֶ֖ל תַּקְרִ֥יב אֶת־מִנְחַ֥ת בִּכּוּרֶֽיךָ׃
15 וְנָתַתָּ֥ עָלֶ֖יהָ שֶׁ֑מֶן וְשַׂמְתָּ֥ עָלֶ֖יהָ לְבֹנָ֥ה מִנְחָ֖ה הִֽוא׃
16 וְהִקְטִ֣יר הַכֹּהֵ֗ן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ֙ מִגִּרְשָׂ֣הּ וּמִכָּל־לְבֹנָתָ֔הּ
אִשֶּׁ֖ה לַיהוָֽה׃

מהלך: מז.

1 וְזֹ֣את תּוֹרַ֣ת זֶ֣בַח הַשְּׁלָמִ֗ים אֲשֶׁ֤ר יַקְרִיב֙ לַיהוָ֔ה
לַנַּדָּבָ֖ה עַל־תּוֹדָ֑ה וְזָבְחֵ֣י תּוֹדַ֣ת שְׁלָמָ֔יו עַל־לֶ֥חֶם
חָמֵ֖ץ יַקְרִ֥יב קָרְבָּנ֑וֹ עַל־זֶ֥בַח תּוֹדַ֖ת שְׁלָמָֽיו׃
2 וְהִקְרִ֣יב מִמֶּ֗נּוּ עַל־כָּל־קָרְבַּ֤ן אֶחָד֙ תְּרוּמָ֣ה לַיהוָ֔ה
לַכֹּהֵ֥ן הַזֹּרֵ֖ק אֶת־דַּם־הַשְּׁלָמִ֑ים לוֹ֙ יִהְיֶ֔ה
3 וְאֶת־הַחֵ֖לֶב מִמֶּ֑נּוּ הָאֲלִיָּ֤ה וְאֶת־הַחֵלֶב֙ הַמְכַסֶּ֣ה
אֶת־הַקֶּ֔רֶב וְאֵ֖ת כָּל־הַחֵ֥לֶב אֲשֶׁר־עַל־הַקֶּֽרֶב׃
4 וְאֵת֙ שְׁתֵּ֣י הַכְּלָיֹ֔ת וְאֶת־הַחֵ֙לֶב֙ אֲשֶׁ֣ר עֲלֵהֶ֔ן אֲשֶׁ֖ר עַל־
הַכְּסָלִ֑ים וְאֶת־הַיֹּתֶ֙רֶת֙ עַל־הַכָּבֵ֔ד עַל־הַכְּלָיֹ֖ת יְסִירֶֽנָּה׃
5 וְהִקְטִירוּ֙ אֹתוֹ֣ בְנֵי־אַהֲרֹ֔ן הַמִּזְבֵּ֖חָה עַל־הָעֹלָ֑ה אֲשֶׁ֥ר
עַל־הָעֵצִ֖ים אֲשֶׁ֣ר עַל־הָאֵ֔שׁ אִשֵּׁ֥ה רֵ֖יחַ נִיחֹ֥חַ לַיהוָֽה׃
6 וְאִם־מִן־הַצֹּ֣אן קָרְבָּנ֗וֹ לְזֶ֙בַח֙ שְׁלָמִ֔ים לַיהוָ֖ה זָכָ֥ר
אוֹ־נְקֵבָ֖ה תָּמִ֥ים יַקְרִיבֶֽנּוּ׃
7 כֶּ֣בֶשׂ אִם־מַקְרִ֥יב אֶת־קָרְבָּנ֖וֹ וְהִקְרִ֥יב אֶת־קָרְבָּנ֖וֹ
לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃
8 וְסָמַ֣ךְ אֶת־יָד֗וֹ עַל־רֹ֙אשׁ֙ קָרְבָּנ֔וֹ וְשָׁחַ֕ט אֹתוֹ֙ לִפְנֵ֣י
אֹ֔הֶל מוֹעֵ֖ד וְזָרְק֣וּ בְנֵי־אַהֲרֹ֑ן אֶת־דָּמ֖וֹ עַל־הַמִּזְבֵּ֥חַ
סָבִֽיב׃
9 וְהִקְרִ֣יב מִזֶּ֣בַח הַשְּׁלָמִ֗ים אִשֶּׁ֥ה לַיהוָ֛ה חֶלְבּ֖וֹ הָאֲלִיָּ֣ה
תְּמִימָ֑ה לְעֻמַּ֥ת הֶעָצֶ֖ה יְסִירֶ֑נָּה וְאֶת־הַחֵ֙לֶב֙ הַמְכַסֶּ֣ה
אֶת־הַקֶּ֔רֶב וְאֵ֖ת כָּל־הַחֵ֥לֶב אֲשֶׁר־עַל־הַקֶּֽרֶב׃
10 וְאֵת֙ שְׁתֵּ֣י הַכְּלָיֹ֔ת וְאֶת־הַחֵ֙לֶב֙ אֲשֶׁ֣ר עֲלֵהֶ֔ן אֲשֶׁ֖ר עַל־
הַכְּסָלִ֑ים וְאֶת־הַיֹּתֶ֙רֶת֙ עַל־הַכָּבֵ֔ד עַל־הַכְּלָיֹ֖ת יְסִירֶֽנָּה׃
11 וְהִקְטִירָ֣ם הַכֹּהֵ֔ן הַמִּזְבֵּ֖חָה לֶ֣חֶם אִשֶּׁ֑ה לַיהוָֽה׃
12 וְאִם־עֵ֥ז קָרְבָּנ֖וֹ וְהִקְרִיבוֹ֙ לִפְנֵ֣י יְהוָֽה׃
13 וְסָמַ֣ךְ אֶת־יָד֗וֹ עַל־רֹאשָׁ֙הּ֙ וְשָׁחַ֕ט אֹתָ֙הּ֙ לִפְנֵ֣י
אֹ֔הֶל מוֹעֵ֖ד וְזָרְק֣וּ בְנֵי־אַהֲרֹ֑ן אֶת־דָּמָ֖הּ עַל־הַמִּזְבֵּ֥חַ
סָבִֽיב׃
14 וְהִקְרִ֣יב מִמֶּ֗נָּה קָרְבָּנ֙וֹ֙ אִשֶּׁ֣ה לַיהוָ֔ה אֶת־הַחֵ֙לֶב֙
הַמְכַסֶּ֣ה אֶת־הַקֶּ֔רֶב וְאֵ֖ת כָּל־הַחֵ֥לֶב אֲשֶׁר־עַל־הַקֶּֽרֶב׃
15 וְאֵת֙ שְׁתֵּ֣י הַכְּלָיֹ֔ת וְאֶת־הַחֵ֙לֶב֙ אֲשֶׁ֣ר עֲלֵהֶ֔ן אֲשֶׁ֖ר עַל־
הַכְּסָלִ֑ים וְאֶת־הַיֹּתֶ֙רֶת֙ עַל־הַכָּבֵ֔ד עַל־הַכְּלָיֹ֖ת יְסִירֶֽנָּה׃
16 וְהִקְטִירָ֣ם הַכֹּהֵ֔ן הַמִּזְבֵּ֖חָה לֶ֣חֶם אִשֶּׁ֑ה לְרֵ֥יחַ
נִיחֹ֖חַ כָּל־חֵ֥לֶב לַיהוָֽה׃
17 חֻקַּ֤ת עוֹלָם֙ לְדֹרֹתֵיכֶ֔ם בְּכֹ֖ל מוֹשְׁבֹתֵיכֶ֑ם כָּל־חֵ֥לֶב
וְכָל־דָּ֖ם לֹ֥א תֹאכֵֽלוּ׃ ס

10 כִּי־אִם־יֹשְׁבִים תֵּשְׁבוּ בָּאָרֶץ הַזֹּאת וּבָנִיתִי אֶתְכֶם וְלֹא אֶהֶרְסֵכֶם וְנָטַעְתִּי אֶתְכֶם וְלֹא אֶתֹּשׁ כִּי נִחַמְתִּי אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לָכֶם׃
11 אַל־תִּירְאוּ מִפְּנֵי מֶלֶךְ בָּבֶל אֲשֶׁר אַתֶּם יְרֵאִים מִפָּנָיו אַל־תִּירְאוּ מִפָּנָיו נְאֻם־יְהוָה כִּי־אִתְּכֶם אֲנִי לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וּלְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ׃
12 וְנָתַתִּי לָכֶם רַחֲמִים וְרִחַם אֶתְכֶם וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם עַל־אַדְמָתְכֶם׃
13 וְאִם־אֹמְרִים אַתֶּם לֹא נֵשֵׁב בָּאָרֶץ הַזֹּאת לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
14 לֵאמֹר כִּי לֹא כִּי אֶרֶץ מִצְרַיִם נָבוֹא אֲשֶׁר לֹא־נִרְאֶה מִלְחָמָה וְקוֹל שׁוֹפָר לֹא נִשְׁמָע וְלֹא נִרְעַב לָלֶחֶם וְשָׁם נֵשֵׁבָה׃
15 וְעַתָּה לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה שְׁאֵרִית יְהוּדָה כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִם־אַתֶּם שׂוֹם תָּשִׂימוּ פְּנֵיכֶם לָבוֹא מִצְרַיִם וּבָאתֶם לָגוּר שָׁם׃
16 וְהָיָה הַחֶרֶב אֲשֶׁר אַתֶּם יְרֵאִים מִמֶּנָּה תַּשִּׂיגֶנָּה שָׁם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָרָעָב אֲשֶׁר אַתֶּם דֹּאֲגִים מִמֶּנּוּ יִדְבַּק אַחֲרֵיכֶם שָׁם בְּמִצְרַיִם וְשָׁם תָּמֻתוּ׃
17 וְהָיוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שָׂמוּ פְנֵיהֶם לָבוֹא מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדֶּבֶר יָמוּתוּ וְלֹא־יִהְיֶה לָהֶם שָׂרִיד וּפָלִיט מִפְּנֵי הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיהֶם׃
18 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר נִתַּךְ אַפִּי וְחֲמָתִי עַל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַ֫ם כֵּן תִּתַּךְ חֲמָתִי עֲלֵיכֶם בְּבֹאֲכֶם מִצְרָיִם וְהָיִיתֶם לְאָלָה וְלִשְׁמָמָה וְלִקְלָלָה וְלַחֲרָפָה וְאֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה לֹא תִרְאוּ עוֹד׃
19 דַּבֶּר־יְהוָה עֲלֵיכֶם שְׁאֵרִית יְהוּדָה אַל־תָּבֹאוּ מִצְרָיִם דָּעֹ֫ תֵּדְעוּ כִּי הַעִדֹתִי בָּכֶם הַיּוֹם׃
20 כִּי־הִתְעִיתֶם בְּנַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֵאמֹר הִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְכֹל אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַגֶּד־לָנוּ וְעָשִׂינוּ׃
21 וָאַגִּיד לָכֶם הַיּוֹם וְלֹא־שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלְכֹל אֲשֶׁר שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם בּוֹ׃
22 וְעַתָּה דָּעֹ֫ תֵּדְעוּ כִּי בַחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדֶּבֶר תָּמֻתוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר חֲפַצְתֶּם לָבוֹא לָגוּר שָׁם׃

פרק מג׃

1 וַיְהִי כְּכַלּוֹת יִרְמְיָהוּ אֶל־כָּל־הָעָם אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר שְׁלָחָם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־הַדָּבָר הַזֶּה׃
2 וַיֹּאמֶר עֲזַרְיָה בֶן־הוֹשַׁעְיָה וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־הָאֲנָשִׁים הַזֵּדִים לֵאמֹר אֶל־יִרְמְיָהוּ שֶׁקֶר אַתָּה דֹּבֵר לֹא־שְׁלָחֲךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֵאמֹר לֹא תָבֹאוּ מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם׃
3 כִּי אִם־בָּרוּךְ נֵרִיָּה בֶן־מַחְסֵיָה אֹתְךָ מֵסִית עָלֵינוּ לְמַעַן תִּתֵּן אֹתָנוּ בְּיַד־הַכַּשְׂדִּים לַהֲמִיתֵנוּ וּלְהַגְלוֹתֵנוּ בָּבֶלָה׃
4 וְלֹא־שָׁמַע יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָל וְכָל־הָעָם אֶל־קוֹל יְהוָה לָשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃
5 וַיִּקַּח יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָל אֶת־כָּל־שְׁאֵרִית יְהוּדָה אֲשֶׁר שָׁבוּ מִכָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר נָדְחוּ שָׁמָּה לָגוּר בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃
6 אֶת־הַגְּבָרִים וְאֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַטַּף וְאֶת־בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר הִשְׁאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן וְאֶת־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא וְאֶת־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה׃
7 וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וַתָּבֹאנָה עַד־תַּחְפַּנְחֵס׃
8 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ בְּתַחְפַּנְחֵס לֵאמֹר׃
9 קַח בְּיָדֶךָ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְטָמַנְתָּ אֹתָם בַּטִּיט בִּמְלַבֵּן אֲשֶׁר פֶּתַח בֵּית־פַּרְעֹה בְּתַחְפַּנְחֵס לְעֵינֵי אַנְשֵׁי יְהוּדָה׃
10 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי שֹׁלֵחַ וְלָקַחְתִּי אֶת־נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל עַבְדִּי וְשַׂמְתִּי כִסְאוֹ מִמַּעַל לָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר טָמַנְתִּי וְנָטָה אֶת־שֻׁפְרִיר מַלְכוּתוֹ עֲלֵיהֶם׃
11 וּבָא וְהִכָּה אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר לַמָּוֶת לַמָּוֶת וַאֲשֶׁר לַשִּׁבְיָה לַשִּׁבְיָה וַאֲשֶׁר לַחֶרֶב לַחֶרֶב׃
12 וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּבָתֵּי אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וּשְׂרָפָם וְשָׁבָם וְעָטָה אֶרֶץ מִצְרַיִם כַּאֲשֶׁר יַעְטֶה הָרֹעֶה אֶת־בִּגְדּוֹ וְיָצָא מִשָּׁם בְּשָׁלוֹם׃
13 וְשִׁבַּר אֶת־מַצֵּבוֹת בֵּית־שֶׁמֶשׁ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֶת־בָּתֵּי אֱלֹהֵי מִצְרַיִם יִשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃

פרק מד׃

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ עַל כָּל־הַיְהוּדִים הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַיֹּשְׁבִים בְּמִגְדֹּל וּבְתַחְפַּנְחֵס וּבְנֹף וּבְאֶרֶץ פַּתְרוֹס לֵאמֹר׃
2 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר הֵבֵאתִי עַל־יְרוּשָׁלִַ֫ם וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה וְהִנָּם חָרְבָּה הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵין־בָּהֶם יוֹשֵׁב׃
3 מִפְּנֵי רָעָתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְהַכְעִסֵנִי לָלֶכֶת לְקַטֵּר וְלַעֲבֹד לֵאלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּם הֵמָּה וְאַתֶּם וַאֲבוֹתֵיכֶם׃
4 וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדַי הַנְּבִיאִים הַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ לֵאמֹר אַל־נָא תַּעֲשׂוּ אֶת־דְּבַר־הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׂנֵאתִי׃
5 וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנָם לָשׁוּב מֵרָעָתָם לְבִלְתִּי קַטֵּר לֵאלֹהִים אֲחֵרִים׃
6 וַתִּתַּךְ חֲמָתִי וְאַפִּי וַתִּבְעַר בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלִַ֫ם וַתֵּהָיֶינָה לְחָרְבָּה לִשְׁמָמָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃
7 וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לָמָּה אַתֶּם עֹשִׂים רָעָה גְּדוֹלָה עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם לְהַכְרִית לָכֶם אִישׁ וְאִשָּׁה עוֹלֵל וְיוֹנֵק מִתּוֹךְ יְהוּדָה לְבִלְתִּי הוֹתִיר לָכֶם שְׁאֵרִית׃
8 לְהַכְעִסֵנִי בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם לְקַטֵּר לֵאלֹהִים אֲחֵרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁם לָגוּר לְמַעַן הַכָּרֵת אֶתְכֶם וּלְמַעַן הֱיוֹתְכֶם קְלָלָה וּלְחֶרְפָּה בְּכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃
9 הֲשָׁכַחְתֶּם אֶת־רָעוֹת אֲבֹתֵיכֶם וְאֶת־רָעוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת־רָעוֹת נָשָׁיו וְאֶת־רָעָתְכֶם וְאֶת־רָעוֹת נְשֵׁיכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלִָ֫ם׃
10 לֹא דָכְאוּ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יָרְאוּ וְלֹא־הָלְכוּ בְּתוֹרָתִי וּבְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וְלִפְנֵי אֲבוֹתֵיכֶם׃
11 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי נֹתֵן פָּנַי בָּכֶם לָרָעָה וּלְהַכְרִית אֶת־כָּל־יְהוּדָה׃
12 וְלָקַחְתִּי אֶת־שְׁאֵרִית יְהוּדָה אֲשֶׁר שָׂמוּ פְנֵיהֶם לָבוֹא אֶרֶץ מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם וְתַמּוּ כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם יִפֹּלוּ בַּחֶרֶב בָּרָעָב יִתַּמּוּ מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל בַּחֶרֶב וּבָרָעָב יָמוּתוּ וְהָיוּ לְאָלָה וְלִשְׁמָמָה וְלִקְלָלָה וְלַחֲרָפָה׃
13 וּפָקַדְתִּי עַל־הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי עַל־יְרוּשָׁלִַ֫ם בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדָּבֶר׃
14 וְלֹא־יִהְיֶה פָּלִיט וְשָׂרִיד לִשְׁאֵרִית יְהוּדָה הַבָּאִים לָגוּר שָׁם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלָשׁוּב אֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר הֵמָּה נֹשְׂאִים אֶת־נַפְשָׁם לָשׁוּב לָשֶׁבֶת שָׁם כִּי לֹא־יָשׁוּבוּ כִּי אִם־פְּלֵטִים׃
15 וַיַּעֲנוּ כָל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יָדְעוּ כִּי מְקַטְּרוֹת נְשֵׁיהֶם לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וְכָל־הַנָּשִׁים הָעֹמְדוֹת קָהָל גָּדוֹל וְכָל־הָעָם הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּפַתְרוֹס לֵאמֹר׃
16 הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלֵינוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֹא נִשְׁמַע אֵלֶיךָ׃
17 כִּי עָשׂוֹ נַעֲשֶׂה אֶת־כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר יָצָא מִפִּינוּ לְקַטֵּר לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם וְלַנְסֵךְ לָהּ נְסָכִים כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ אֲנַחְנוּ וַאֲבֹתֵינוּ מַלְכֵנוּ וְשָׂרֵינוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלִָ֫ם וַנִּשְׂבַּע לֶחֶם וַנִּהְיֶה טוֹבִים וְרָעָה לֹא רָאִינוּ׃
18 וּמֵאָז חָדַלְנוּ לְקַטֵּר לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם וְלַנְסֵךְ לָהּ נְסָכִים חָסַרְנוּ כֹל וּבַחֶרֶב וּבָרָעָב תַּמְנוּ׃
19 וְכִי אֲנַחְנוּ מְקַטְּרִים לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם וּלְנַסֵּךְ לָהּ נְסָכִים הֲמִבַּלְעֲדֵי אֲנָשֵׁינוּ עָשִׂינוּ לָהּ כַּוָּנִים לְחַנְּתָהּ וּלְנַסֵּךְ לָהּ נְסָכִים׃
20 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־כָּל־הָעָם עַל־הַגְּבָרִים וְעַל־הַנָּשִׁים וְכָל־הָעָם הָעֹנִים אֹתוֹ דָּבָר לֵאמֹר׃
21 הַקְּטֹרֶת אֲשֶׁר קִטַּרְתֶּם בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלִַ֫ם אַתֶּם וַאֲבוֹתֵיכֶם מַלְכֵיכֶם וְשָׂרֵיכֶם וְעַם הָאָרֶץ הֲלֹא אֹתָם זָכַר יְהוָה וַתַּעֲלֶה עַל־לִבּוֹ׃
22 וְלֹא־יָכֹל יְהוָה עוֹד לָשֵׂאת מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם מִפְּנֵי הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם וַתְּהִי אַרְצְכֶם לְחָרְבָּה וּלְשַׁמָּה וְלִקְלָלָה מֵאֵין יוֹשֵׁב כַּיּוֹם הַזֶּה׃
23 יַעַן קַטֶּרְכֶם וְיַעַן חֲטֹא לַיהוָה וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה וּבְתוֹרָתוֹ וּבְחֻקֹּתָיו וּבְעֵדְוֹתָיו לֹא הָלַכְתֶּם עַל־כֵּן קָרְאָה אֶתְכֶם הָרָעָה הַזֹּאת כַּיּוֹם הַזֶּה׃
24 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־כָּל־הָעָם וְאֶל־כָּל־הַנָּשִׁים שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
25 כֹּה־דִבֶּר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַתֶּן וּנְשֵׁיכֶן דִּבַּרְתֶּן בְּפִיכֶם וּבִידֵיכֶן מִלֵּאתֶן לֵאמֹר נָקֹם נַעֲשֶׂה אֶת־נְדָרֵינוּ אֲשֶׁר נָדַרְנוּ לְקַטֵּר לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם וּלְנַסֵּךְ לָהּ נְסָכִים הָקֵם תָּקִימְנָה אֶת־נִדְרֵיכֶן וְעָשׂוֹ תַּעֲשֶׂינָה אֶת־נִדְרֵיכֶן׃
26 לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִנֵּה נִשְׁבַּעְתִּי בִשְׁמִי הַגָּדוֹל אָמַר יְהוָה אִם־יִהְיֶה עוֹד שְׁמִי נִקְרָא בְּפִי כָּל־אִישׁ יְהוּדָה אֹמֵר חַי אֲדֹנָי יְהוִה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
27 הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁקֵד עֲלֵיהֶם לָרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה וְתַמּוּ כָל־אִישׁ יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֶרֶב וּבָרָעָב עַד־כַּלֹּתָם׃
28 וּמְלֵטֵי חֶרֶב יְשָׁבִים מִמִּצְרַיִם בְּאֶרֶץ יְהוּדָה מְעַט מִסְפָּר וְיָדְעוּ כָּל־שְׁאֵרִית יְהוּדָה הַבָּאִים אֶרֶץ מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם דְּבַר אֲשֶׁר יָקוּם מִמֶּנִּי יִהְיֶה אִם־מִמֶּנִּי׃
29 וְזֶה־לָּכֶם הָאוֹת נְאֻם־יְהוָה אֲשֶׁר אֶפְקֹד עֲלֵיכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה לְמַעַן תֵּדְעוּ כִּי־קוֹם יָקוּמוּ דְבָרַי עֲלֵיכֶם לָרָעָה׃
30 כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶת־פַּרְעֹה חָפְרַע מֶלֶךְ מִצְרַיִם בְּיַד אֹיְבָיו וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשׁוֹ כַּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל אוֹיְבוֹ וּמְבַקֵּשׁ נַפְשׁוֹ׃

פרק מה׃

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה בְּכָתְבוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי יִרְמְיָהוּ בַּשָּׁנָה הָרְבִעִית לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר׃
2 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ בָּרוּךְ׃
3 אָמַרְתָּ אוֹי־נָא לִי כִּי־יָסַף יְהוָה יָגוֹן עַל־מַכְאוֹבִי יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי וּמְנוּחָה לֹא מָצָאתִי׃
4 כֹּה תֹאמַר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי אֲנִי הֹרֵס וְאֵת אֲשֶׁר נָטַעְתִּי אֲנִי נֹתֵשׁ וְאֶת־כָּל־הָאָרֶץ הַזֹּאת׃
5 וְאַתָּה תְּבַקֶּשׁ לְךָ גְדֹלוֹת אַל־תְּבַקֵּשׁ כִּי הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא רָעָה עַל־כָּל־בָּשָׂר נְאֻם־יְהוָה וְנָתַתִּי אֶת־נַפְשְׁךָ לְךָ לְשָׁלָל בְּכָל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר תֵּלֵךְ׃

ופקדתי עלי בקדרה; ומגפתי ידגמ׳
8 ושמחו׳׳ לו כי אכילתם ולו אוצרותיהם:
לו ישתחוו׳׳ פי קטיפה: משוראיהם
ומגלות: ידלא ולו לבד פרי:
ופשוי שרי לשחיתה: אשר ולו ישוב׳׳
9 ולבוא. אשר ולו בקרבו לבו מוצאות
ישחיתה: ביתו ופי שוחו ביתותיו׳׳:
ופשפיה לבו מילאו לבו מוצאות בשיו:
18 ופלילו. אולי שבור ולו
ישחיתה: ביתו פוי שוחו ביתותיו׳׳:
ופשפיה ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
19 ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
ולו שבור: ולו שוחיו ופוצות: ביתותיו
ישפיה בשוחו לשחשותיו ופו לשוחו:
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
20 ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
ישפיה בשוחו לשחשותיו ופו לשוחו:
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
21 ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
ישפיה בשוחו לשחשותיו ופו לשוחו:
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
22 ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
ישפיה בשוחו לשחשותיו ופו לשוחו:
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
23 ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
ישפיה בשוחו לשחשותיו ופו לשוחו:
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
24 ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
ישפיה בשוחו לשחשותיו ופו לשוחו:
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
25 ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
ישפיה בשוחו לשחשותיו ופו לשוחו:
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:

ופשפיה לבו מילאו לבו מוצאות בשיו:
18 ופלילו. אולי שבור ולו
ישחיתה: ביתו פוי שוחו ביתותיו׳׳:
ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
19 ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
ולו שבור: ולו שוחיו ופוצות: ביתותיו
ישפיה בשוחו לשחשותיו ופו לשוחו:
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
20 ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
ישפיה בשוחו לשחשותיו ופו לשוחו:
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
21 ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
ישפיה בשוחו לשחשותיו ופו לשוחו:
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
22 ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
ישפיה בשוחו לשחשותיו ופו לשוחו:
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
23 ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
ישפיה בשוחו לשחשותיו ופו לשוחו:
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
24 ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
ישפיה בשוחו לשחשותיו ופו לשוחו:
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
25 ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
ישפיה בשוחו לשחשותיו ופו לשוחו:
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:

ופשפיה לבו מילאו לבו מוצאות בשיו:
26 ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
ישפיה בשוחו לשחשותיו ופו לשוחו:
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
27 ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
ישפיה בשוחו לשחשותיו ופו לשוחו:
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
28 ופשפלות ביתותיו׳׳. אולי ישוב שלו בשיו
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:
ישפיה בשוחו לשחשותיו ופו לשוחו:
ופלילו בשוחו: ופלי לשוחשותיו ופו לשוחו:

פרק ב׳: פרס.

1 ותבוא אשר פקד לאמוץ: לאמוץ בישעיה
בן אמוץ: ויאמר פרס אמוץ:
ויאמר ירושלם: לאמוץ פרס אמוץ: אמוץ
2 בן אמוץ׳׳. ואל פרס אמוץ אמוץ:
ויהי: אמוץ בשנת ויהי: אמוץ פרס אמוץ
3 ויבוא׳׳. אליו פרס אמוץ ויבשעות:
אשר אמוץ: לאמוץ ויאמר: אמוץ
ויהי אשר: אמוץ פרס אמוץ אמוץ:
4 ויבוא אמוץ: אמוץ פרס אמוץ אמוץ:
ויבוא אמוץ: אמוץ פרס אמוץ אמוץ:
5 ויבוא׳׳. אליו פרס אמוץ אמוץ:
אשר אמוץ: אמוץ פרס אמוץ אמוץ:
6 ויבוא אמוץ: אמוץ פרס אמוץ אמוץ:
ויבוא אמוץ: אמוץ פרס אמוץ אמוץ:
7 אמוץ׳׳. ויבוא אמוץ פרס אמוץ אמוץ:
ויבוא אמוץ: אמוץ פרס אמוץ אמוץ:
8 ואמוץ אמוץ׳׳. אליו פרס אמוץ אמוץ:
אמוץ אמוץ: אמוץ פרס אמוץ אמוץ:
ויבוא אמוץ: אמוץ פרס אמוץ אמוץ:
9 אליו אליו אמוץ ויבוא אמוץ׳׳. אם אמוץ
אמוץ אמוץ אמוץ ויבוא אמוץ: אמוץ
אשר אמוץ לאמוץ אמוץ אשר אליו: אמוץ
10 אמוץ אמוץ׳׳. אם אמוץ אמוץ אמוץ
אמוץ אמוץ אמוץ ויבוא אמוץ: אמוץ
ויבוא אמוץ: אמוץ פרס אמוץ אמוץ:
11 אליו; אמוץ אמוץ ויבוא אמוץ׳׳. ואמוץ אשר
אמוץ פרס ויבוא אמוץ אמוץ: אמוץ
אמוץ אמוץ: אמוץ פרס אמוץ אמוץ:
12 אמוץ אליו אמוץ׳׳. אם אמוץ אמוץ:
ויבוא אמוץ: אמוץ פרס אמוץ אמוץ:
13 אמוץ אמוץ אמוץ ויבוא אמוץ: אמוץ
אמוץ אמוץ: אמוץ פרס אמוץ אמוץ:
14 ויבוא אמוץ: אמוץ פרס אמוץ אמוץ:
אשר אמוץ: אמוץ פרס אמוץ אמוץ:
15 אמוץ׳׳. אליו פרס אמוץ אמוץ:
ויבוא אמוץ: אמוץ פרס אמוץ אמוץ:
16 ויבוא אמוץ אמוץ׳׳. אם אמוץ אמוץ
ואמוץ ויבוא אמוץ אמוץ אמוץ:
17 אמוץ פרס ויבוא אמוץ: אמוץ פרס אמוץ
אמוץ אמוץ אמוץ ויבוא אמוץ: אמוץ

18 אחרי דברו נחשבה עליו מחשבות כי תמיד
תאבד תורה מכהן ועצה מחכם ונבואה מנביא
19 הבה ונכתה אותו בלשון ואל נקשיבה אל כל
20 דבריו: הבה ישוב תחת טוב נפשי כי חפרו
שוחה לנפשי זכר עמדתי לפניך לדבר עליהם
21 טוב להשיב חמתך מהם: לכן תן את בניהם
לרעב והגירם על ידי חרב ותהיינה נשיהם
שכולות ואלמנות והיו אנשיהם למות הרוגי
22 מגפה בחוריהם מכי חרב בביתם: תשמע
זעקה מבתיהם כי תביא עליהם גדוד פתאם
כי כרו שוחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי:
23 ואתה יהוה כל עצתם עלי למות אל תכפר
על עונם וחטאתם מלפניך אל תמח ויהיו
כשולים לפניך בעת אפך עשה בם:

פרק יט.

1 כה אמר יהוה לך ולקחת בקבוק יוצרים
2 מזקני העם ומזקני הכהנים: וצאת אל גיא
בן הנם אשר פתח החרסית ואמרת שם את
3 הדברים אשר אדבר אליך: ואמרת שמעו
דבר יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלם כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא
רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה
4 אזניו: יען אשר עזבוני ויזרו את המקום הזה
ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא ידעום
המה ואבותיהם ומלכי יהודה וימלאו את
5 המקום הזה דם נקיים: ובנו את במות הבעל
לשרף את בניהם באש עולות לבעל אשר לא
6 צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי: לכן
הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד
התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה וקברו
7 בתפת מאין מקום: ובטלתי את עצת יהודה
וירושלם במקום הזה והפלתים בחרב לפני
אויביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את פגריהם
8 מאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: ושמתי
את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה
9 ישום על כל מכותיה ישרוק: והאכלתים את
בשר בניהם ואת בשר בנותיהם ואיש את בשר
רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם
10 אויביהם ומבקשי נפשם: ושברת את הבקבוק
לעיני האנשים ההלכים אתך: ואמרת אליהם
כה אמר יהוה צבאות כה אשבר את העם הזה
ואת העיר הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר
אשר לא יוכל עוד להתרפא ובתפת יקברו
11 מאין מקום לקבור: כה אעשה למקום הזה
נאם יהוה ולישביו ולתת את העיר הזאת
12 כתפת: והיו בתי ירושלם ובתי מלכי יהודה
כמקום התפת הטמאים כל הבתים אשר
קטרו על גגותם לכל צבא השמים והסיכו
13 נסכים לאלהים אחרים: ויבא ירמיה משם
אשר שלחו יהוה להתנבא ויעמד בחצר בית
14 יהוה ויאמר אל כל העם: כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הנני מביא על העיר
הזאת ועל כל עריה את כל הרעה אשר דברתי
עליה כי הקשו את עורפם מלשמע את דברי:

פרק כ.

1 וישמע פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד ראש
2 בבית יהוה את ירמיה מתנבא את הדברים
האלה: ויכה פשחור את ירמיה הנביא ויתן
אתו אל המהפכת אשר בשער בנימין העליון
3 אשר בבית יהוה: ויהי ממחרת ויוצא פשחור
את ירמיה מן המהפכת ויאמר אליו ירמיה לא
פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור מסביב:
4 כי כה אמר יהוה הנני נתנך למגור לך ולכל
אהביך והם יפלו בחרב אויביהם ועיניך
5 רואות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל
והגלה אותם בבלה והכם בחרב: ואתן את כל
יגיע העיר הזאת ואת כל מקנה ואת כל יקר
ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד אויביהם
ובזזום ולקחום והביאם בבלה: ואתה פשחור
ואת כל יושבי ביתך תלכו בשבי ואל בבל
תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל אהביך
7 אשר נבאת להם שקר: פתיתני יהוה ואפתה
חזקת ממני ותוכל היום כלי שחוק כל
8 היום לעג לי: כי מדי דברי אזעק חמס ושד
אקרא כי היה דבר יהוה לי לחרפה ולקלס כל
9 היום: ואמרה לא אזכירנו ולא אדברה עוד
בשמו והיה בלבבי כאש בערת עצורה בעצמותי
ונלאיתי כלכל ולא אוכל: כי שמעתי דבת
רבים מגור מסביב השמיעו ונגידנו כל אנשי
שלמי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה
10 נקמתנו ממנו: ויהוה עמדי כגבור עריץ על כן
רדפי יכשלו ולא יוכלו בשו מאד כי לא
השכילו כלמת עולם לא תשכח: ויהוה צבאות
בחן צדיק רואה כליות ולבב אראה נקמתך
11 ממנו כי אליך גליתי את ריבי: שירו ליהוה
הללו את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד
12 מרעים: ארור היום אשר ילדתי בו אל יהי
היום אשר ילדתני אמי ברוך: ארור האיש
אשר בשר את אבי לאמר ילד זכר לך שמח
14 שמחה: היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו
אלוה ממעל ואל תופע עליו נגה: יאפל
חשכים ביום ההוא אל יבקשהו אלוה ממעל
15 אל תופע עליו נגה: ואת אשר ילד את בני
16 לאמר זכר לך שמח שמחה: והיה האיש ההוא
כערים אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה
17 בבקר ותרועה בעת צהרים: אשר לא המתני
מרחם ואהיה לי אמי קברי ורחמה עבורה
18 לנצח: למה זה יצאתי מרחם לראות עמל
ויגון ויכלו בבשת ימי:

פרק כא.

1 הדבר אשר היה אל ירמיה מאת יהוה בשלח
אליו המלך צדקיהו את פשחור בן מלכיה ואת
2 צפניה בן מעשיה הכהן לאמר: דרש נא בעדנו
את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם עלינו
אולי יעשה יהוה אתנו ככל נפלאותיו ויעל
3 מעלינו: ויאמר ירמיה אליהם כה תאמרון
4 אל צדקיהו: כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני
משיב את כלי המלחמה אשר בידיכם אשר אתם
נלחמים בהם את מלך בבל ואת הכשדים
הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתים אל תוך
5 העיר הזאת: ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה
ובזרוע חזקה באף ובחמה ובקצף גדול:
והכיתי את יושב העיר הזאת את האדם ואת
6 הבהמה בדבר גדול ימות: ואחרי כן נאם יהוה
אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת
העם ואת הנשארים בעיר הזאת מן הדבר מן
החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר מלך בבל
וביד אויביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי
חרב לא יחוס עליהם ולא יחמול ולא ירחם:
7 ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן
לפניכם את דרך החיים ואת דרך המות:
8 הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר
והיוצא ונפל על הכשדים הצרים עליכם יחיה
9 והיתה לו נפשו לשלל: כי שם פני באתי
בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה ביד
מלך בבל תנתן ושרפה באש: ואל בית מלך
יהודה אמר שמעו דבר יהוה: בית דוד כה
אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד
עשוק פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה
11 מפני רע מעלליכם: כה אמר יהוה על בית
מלך יהודה שמע את דבר יהוה: אמר לבית
דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו
גזול מיד עשוק פן תצא כאש חמתי ובערה
ואין מכבה מפני רע מעלליכם: הנני אליך
יושבת העמק צור המישר נאם יהוה האמרים
מי יחת עלינו ומי יבוא במעונותינו: ופקדתי
עליכם כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש
ביערתה ואכלה כל סביביה:

פרק כב.

1 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם
2 את הדבר הזה: ואמרת שמע דבר יהוה מלך
יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך
3 הבאים בשערים האלה: כה אמר יהוה עשו
משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום
ואלמנה אל תעשקו אל תחמסו וגם דם נקי אל
4 תשפכו במקום הזה: כי אם עשה תעשו את
הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה מלכים
ישבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים
הוא ועבדיו ועמו: ואם לא תשמעו את הדברים
האלה בי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה יהיה
6 הבית הזה: כי כה אמר יהוה אל בית מלך
יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא
שום אשימך מדבר ערים לא נושבו: והקדשתי
עליך משחתים איש וכליו אשר יכרתו את
מבחר ארזיך והפילו על האש: ועברו גוים
רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על
מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת:
9 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם
וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום: אל תבכו
למת ואל תנודו לו בכו בכה להולך כי לא
ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו:
11 כי כה אמר יהוה על שלום יאשיהו בן יאשיה
מלך יהודה המלך תחת יאשיה אביו אשר יצא
מן המקום הזה לא ישוב עוד אליו: כי במקום
אשר הגלו אותו שם ימות ואת הארץ הזאת לא
12 יראה עוד: הוי בונה ביתו בלא צדק ועליותיו
בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלתו לא
13 יתן לו: האמר אבנה לי בית רחבים ועליות
מרווחים וקרע לו חלון וסוד ארזים וסך
14 בשנים: התמלך כי אתה מתחרה בארז אביך
הלא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב
15 לו: דן דין עני ואביון אז טוב הלא הוא
16 הדעת אותי נאם יהוה: כי אם עיניך ולבך
אל בצעך ואל על דם הנקי לשפוך ועל העשק
17 ועל המרוצה לעשות: לכן כה אמר יהוה אל
יהויקים בן יאשיה מלך יהודה לא יספדו לו
הוי אחי והוי אחות לא יספדו לו הוי אדון והוי
18 הודו: קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מעבר
19 לשערי ירושלם: עלי הלבנון ותצעקי ובבשן
תתני קולך וזעקי מעברים כי נשברו כל
20 מאהביך: דברתי אליך בשלותיך אמרת לא
אשמע זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי:
21 כל רעיך ירעה רוח ואהביך בשבי ילכו כי אז
22 תבושי והכלמת מכל רעתך: ישבת בלבנון
קננת בארזים מה נאנחת בבוא חבלים לך
23 חיל כיולדה: יושבת בבית השנים הרחמת
בבוא מגור לך חיל כיולדה:
24 חי אני נאם יהוה כי אם היה כניהויכין בן
יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני משם
25 אתקך: ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר
אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל
26 וביד הכשדים: והטלתי אתך ואת האם אשר
ילדתך על השדה אשר לא נולדתם שם ושם
27 תמותו: ואל הארץ אשר המה נשאים את
28 נפשם לשוב שם לא ישובו: הכלי עצב נבזה
האיש הזה יהויכין אם כלי אין חפץ בו על מה
29 הושלכו הוא וזרעו ויטלכו אל ארץ אשר לא
30 ידעום: ארץ ארץ ארץ שמעי דבר יהוה: כה
אמר יהוה כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא
יצליח בימיו כי לא יצלח מזרעו איש ישב על
כסא דוד ומשל עוד ביהודה:

פרק כג.

1 הוי רועים מאבדים ומפיצים את צאן מרעיתי
2 נאם יהוה: לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על
הרועים הרועים את עמי אתם הפצתם את צאני
3 ותדחום ולא פקדתם אותם הנני פקד עליכם
את רע מעלליכם נאם יהוה: ואני אקבץ את
שארית צאני מכל הארצות אשר הדחתי אתם
שמה והשבתי אתם אל נוותם ופרו ורבו:
4 והקימתי עליהם רועים ורעום ולא ייראו עוד
ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה: הנה ימים
באים נאם יהוה והקימתי לדוד צמח צדיק
ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ:
6 בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה
שמו אשר יקראו יהוה צדקנו: לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי יהוה אשר
העלה את בני ישראל מארץ מצרים: כי אם חי
יהוה אשר העלה ואשר הביא את זרע בית
ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדחתים
שמה וישבו על אדמתם: לנביאים נשבר לבבי
בקרבי רפו כל עצמותי הייתי כאיש שכור
וכגבר עברתו יין מפני יהוה ומפני דברי
קדשו: כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה
אבלה הארץ יבשו נאות מדבר והיתה מרוצתם
רעה וגבורתם לא כן: כי גם נביא גם כהן
חנפו גם בביתי מצאתי רעתם נאם יהוה:
12 לכן יהי דרכם להם כחלקלקות באפלה ידחו
ונפלו בה כי אביא עליהם רעה שנת פקדתם
13 נאם יהוה: ובנביאי סכלות ראיתי אשר
הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל:
14 ובנביאי ירושלם ראיתי שערורה נאף והלך
בשקר וחזקו ידי מרעים ולא שבו איש מרעתו
היו לי כלם כסדם יושביה כעמרה: לכן כה
אמר יהוה צבאות אל הנביאים הנני מאכילם
לענה והשקיתים מי ראש כי מאת נביאי
ירושלם יצאה חנופה לכל הארץ:
16 כה אמר יהוה צבאות אל תשמעו אל דברי
הנביאים המתנבאים לכם מהבלים אתכם
חזון לבם ידברו לא מפי יהוה: אמרים אמור
אמרו לאלה מנאצי דבר יהוה שלום יהיה לכם
וכל הולך בשרירות לבו אמרו לא תבוא עליכם
18 רעה: כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את
דברו מי הקשיב דברי וישמע: הנה סערת יהוה
חמה יצאה סערה מתחוללת על ראש רשעים
20 תחיל: לא ישוב אף יהוה עד עשותו ועד
הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה
21 בינה: לא שלחתי הנביאים והמה רצו לא
22 דברתי אליהם והמה נבאו: ואם עמדו בסודי
וישמיעו דברי את עמי ישיבום מדרכם הרעה
23 ומרע מעלליהם: האלהי מקרב אני נאם יהוה
24 ולא אלהי מרחק: אם יסתר איש במסתרים
ואני לא אראנו נאם יהוה הלא את השמים
25 ואת הארץ אני מלא נאם יהוה: שמעתי את
אשר אמרו הנביאים הנבאים בשמי שקר לאמר
26 חלמתי חלמתי: עד מתי היש בלב הנביאים
נבאי השקר ונביאי תרמות לבם: החשבים
להשכיח את עמי שמי בחלומותם אשר יספרו
27 איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי
28 בבעל: הנביא אשר אתו חלום יספר חלום
ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבן
29 את הבר נאם יהוה: הלא כה דברי כאש נאם
יהוה וכפטיש יפוצץ סלע: לכן הנני אל
הנביאים נאם יהוה הגנבים דברי איש מעם
31 רעהו: הנני אל הנביאים נאם יהוה הלקחים
לשונם ונאם: הנני אל נביאי חלמות שקר
נאם יהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם
ובהתפארותם ואני לא שלחתים ולא צויתים
ולא יעילו לעם הזה כל יעיל נאם יהוה:
33 וכי ישאלך העם הזה או נביא או כהן לאמר
מה משא יהוה ואמרת אליהם מה המשא ונטשתי
34 אתכם נאם יהוה: והנביא והכהן והעם אשר
יאמר משא יהוה ופקדתי על האיש ההוא ועל
35 ביתו: כה תאמרו איש אל רעהו ואיש אל
36 אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה: ומשא
יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה לאיש
דברו ותהפכו את דברי אלהים חיים יהוה
37 צבאות אלהינו: כה תאמר אל הנביא מה ענך
38 יהוה ומה דבר יהוה: ואם משא יהוה תאמרו
לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה
משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו
39 משא יהוה: לכן הנני נשא אנשא אתכם ונטשתי
אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם
40 מעל פני: ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמת
עולם אשר לא תשכח:

פרק כד.

1 הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים שתים
מוצבות לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר
מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה
2 ואת שרי יהודה ואת החרש והמסגר מירושלם
והביא אותם בבלה: הדודא האחד תאנים טובות
מאד כתאנים הבכורות והדודא האחד תאנים
3 רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: ויאמר יהוה
אלי מה אתה רואה ירמיה ואמר תאנים התאנים
הטובות טובות מאד והרעות רעות מאד אשר לא
4 תאכלנה מרע: ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטובות
האלה כן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי
6 מן המקום הזה לארץ כשדים לטובה: ושמתי
עיני עליהם לטובה והשבתים על הארץ הזאת
ובניתים ולא אהרסם ונטעתים ולא אתושם:
7 ונתתי להם לב לדעתי כי אני יהוה והיו לי
לעם ואני אהיה להם לאלהים כי ישובו אלי
8 בכל לבם: וכתאנים הרעות אשר לא תאכלנה
מרע כי כה אמר יהוה כן אתן את צדקיהו מלך
יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלם הנשארים
9 בארץ הזאת והיושבים בארץ מצרים: ונתתים
לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל
לשנינה ולקללה בכל המקומות אשר הדחתים
10 שמה: ושלחתי בם את החרב את הרעב ואת
הדבר עד תמם מעל האדמה אשר נתתי להם
ולאבותיהם:

פרק כה.

1 הדבר אשר היה על ירמיה על כל העם יהודה
בשנת הרבעית ליהויקים בן יאשיה מלך יהודה
2 היא השנה הראשית לנבוכדראצר מלך בבל:
אשר דבר ירמיה הנביא על כל העם יהודה
ועל כל יושבי ירושלם לאמר: מן השנה השלשה
עשרה ליאשיה בן אמון מלך יהודה ועד היום
הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי
4 וארבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם: ולא
שלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנביאים השכם
ושלח ולא שמעתם ולא הטיתם את אזנכם
6 לשמע: לאמר שובו נא איש מדרכו הרעה
ומרע מעלליכם וישבתם על האדמה אשר נתן
יהוה לכם ולאבותיכם מן העולם ועד העולם:
7 ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות
להם ואל תכעיסוני במעשה ידיכם ולא אעשה
8 לכם רעה: ולא שמעתם אלי נאם יהוה למען
9 הכעיסני במעשה ידיכם לרעתכם: לכן כה אמר
יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי
10 הנני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם
יהוה ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי והבאתי
אותם על הארץ הזאת ועל יושביה ועל כל
הגוים האלה סביב והחרמתי אותם ושמתים
לשמה ולשרקה ולחרבות עולם: והאבדתי מהם
קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול
רחים ואור נר: והיתה כל הארץ הזאת לחרבה
לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל שבעים
12 שנה: והיה כמלאת שבעים שנה אפקד על מלך
בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל
ארץ כשדים ושמתי אותה לחרבות עולם:
13 והבאתי על הארץ ההיא את כל דברי אשר
דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר
נבא ירמיה על כל הגוים: כי גם המה עבדים
רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם
15 וכמעשה ידיהם: כי כה אמר יהוה אלהי ישראל
אלי קח את כוס היין החמה הזה מידי והשקית
16 את כל הגוים אשר אנכי שלח אתך אליהם:
ושתו ורגזו והתהללו מפני החרב אשר אנכי
17 שלח בינותם: ואקח את הכוס מיד יהוה
ואשקה את כל הגוים אשר שלחני יהוה אליהם:
18 את ירושלם ואת ערי יהודה ואת מלכיה את
שריה לתתם חרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום
19 הזה: את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת
שריו ואת כל עמו: ואת כל הערב ואת כל
מלכי ארץ העוץ ואת כל מלכי ארץ פלשתים
ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ושארית
21 אשדוד: את אדום ואת מואב ואת בני עמון:
22 ואת כל מלכי צור ואת כל מלכי הארץ אשר
23 מעבר לים: ואת דדן ואת תימא ואת בוז
24 וכל קצוצי פאה: ואת כל מלכי ערב ואת כל
מלכי הערב היושבים במדבר: ואת כל מלכי
25 זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי:
ואת כל מלכי צפון הקרובים והרחוקים איש
26 אל אחיו ואת כל ממלכות הארץ אשר על פני
האדמה ומלך ששך ישתה אחריהם:
27 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל שתו ושכרו וקיאו ונפלו ולא תקומו
28 מפני החרב אשר אנכי שלח בינותם: והיה כי
ימאנו לקחת הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם
כה אמר יהוה צבאות שתה שתו:
29 כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אני מחל
לרעה ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני
קורא על כל יושבי הארץ נאם יהוה צבאות:
30 ואתה תנבא אליהם את כל הדברים האלה
ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאג וממעון
קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו הידד
כדרכים ועל כל יושבי הארץ ענה בצרים:
31 בא בא שאון עד קצה הארץ כי ריב ליהוה
עם הגוים הוא נכנס בכל בשר הרשעים נתנם
32 לחרב נאם יהוה: כה אמר יהוה צבאות הנה
רעה יוצאת מגוי אל גוי וסערה גדולה תעור
33 מירכתי ארץ: והיו חללי יהוה ביום ההוא
מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו ולא
יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו:
34 הילילו הרועים וזעקו ומרגו אדירי הצאן כי
מלאו ימיכם לטבחה ונפוצותיכם ונפלתם
35 ככלי חמדה: ואבד מנוס מן הרועים ופלט
36 מאדירי הצאן: קול זעקת הרועים ויליל
אדירי הצאן כי שדד יהוה את מרעיתם:
37 ונדמו נאות השלום מפני חרון אף יהוה:
38 עזב כסכיר סכו כי היתה ארצם לשמה מפני
חרון היונה ומפני חרון אפו:

פרק כו.

1 בראשית ממלכת יהויקים בן יאשיה מלך יהודה
2 היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר: כה אמר יהוה
עמד בחצר בית יהוה ודברת אל כל ערי יהודה
הבאים להשתחות בבית יהוה את כל הדברים
אשר צויתיך לדבר אליהם אל תגרע דבר:
3 אולי ישמעו וישובו איש מדרכו הרעה ונחמתי
על הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם מפני
4 רע מעלליהם: ואמרת אליהם כה אמר יהוה
אם לא תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר נתתי
6 לפניכם: לשמע אל דברי עבדי הנביאים אשר
אנכי שלח אליכם השכם ושלח ולא שמעתם:
7 ונתתי את הבית הזה כשלו והעיר הזאת אתן
8 לקללה לכל גוי הארץ: וישמעו הכהנים
והנביאים וכל העם את ירמיה מדבר את הדברים
9 האלה בבית יהוה: ויהי ככלות ירמיה לדבר
את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו
בו הכהנים והנביאים וכל העם לאמר מות
10 תמות: מדוע נבאת בשם יהוה לאמר כשלו
כמו שלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב
מאין יושב ויקהל כל העם אל ירמיה בבית
11 יהוה: וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה
ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער
12 בית יהוה: ויאמר ירמיה אל כל שרי יהודה
ואל כל העם לאמר יהוה שלחני לנבא אל הבית
13 הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר
14 שמעתם: ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם
ושמעו בקול יהוה אלהיכם ונחם יהוה על
15 הרעה אשר דבר עליכם: ואני הנני בידכם
עשו לי כטוב וכישר בעיניכם: אך ידוע תדעון
כי אם מות אתם נתנים עלי כי דם נקי אתם
16 נתנים עלי ועל העיר הזאת ועל יושביה כי
באמת שלחני יהוה אליכם לדבר באזניכם את
17 כל הדברים האלה: ויאמרו שרים וכל העם
אל הכהנים ואל הנביאים אין למות האיש הזה
18 כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו: ויקמו
אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם
לאמר מיכיה המורשתי היה נבא בימי חזקיהו
מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה
אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלם
עיין תהיה והר הבית לבמות יער: התמיתו
התמיתו אתו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה
הלא יראה את יהוה ויחל את פני יהוה וינחם
יהוה על הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים
20 רעה גדולה על נפשותינו: וגם איש היה נבא
בשם יהוה אוריה בן שמעיה מקרית יערים
ויתנבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל
21 דברי ירמיה: וישמע יהויקים המלך וכל
גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך
להמיתו וישמע אוריה וייראו וברח ויבא
22 מצרימה: וישלח יהויקים המלך אנשים
מצרימה את אלנתן בן עכבור ואנשים אתו
23 מצרימה: ויוציאו את אוריה ממצרים ויביאו
אתו אל יהויקים המלך ויכהו בחרב וישלך את
נבלתו אל קברי בני העם:
24 אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיה לבלתי
תת אתו ביד העם להמיתו:

פרק כז.

1 בראשית ממלכת יהויקים בן יאשיה מלך יהודה
2 היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר:
כה אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות
3 ונתתה על צוארך: ושלחתם אל מלך אדום
ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך
צור ואל מלך צידון ביד מלאכים הבאים
4 ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה: וצוית אתם
אל אדוניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל כה תאמרון אל אדוניכם: אנכי עשיתי
את הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני
האדמה בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ואתן
6 אותה לאשר ישר בעיני: ועתה אני נתתי את
כל הארצות האלה ביד נבוכדראצר מלך בבל
עבדי וגם את חית השדה נתתי לו לעבדו:
7 ועבדו אתו כל הגוים ואת בנו ואת בן בנו עד
בוא גם עת ארצו וגברו בו גוים רבים ומלכים
8 גדולים: והיה הגוי והממלכה אשר לא יעבדו
את נבוכדראצר מלך בבל ואשר לא יתן את
צוארו בעול מלך בבל הגוי ההוא אפקד נאם
יהוה בחרב וברעב ובדבר עד כלותי אתם ביד
9 אל תשמעו אל נביאיכם ואל קוסמיכם ואל
חלמותיכם ואל עוניכם ואל כשפיכם המדברים
10 אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל: כי
שקר הם נבאים לכם למען הרחיק אתכם
מעל אדמתכם ולהדיחכם ואבדתם:
11 והגוי אשר יביא את צוארו בעול מלך בבל
ועבדו והנחתיו על אדמתו נאם יהוה ועבדה
12 וישב בה: אל צדקיהו מלך יהודה דברתי
ככל הדברים האלה לאמר הביאו את צוארכם
בעול מלך בבל ועבדו אתו ועמו וחיו:
13 למה תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר
כאשר דבר יהוה על הגוי אשר לא יעבד את
14 מלך בבל: ואל תשמעו אל דברי הנביאים
האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל
כי שקר הם נבאים לכם: כי לא שלחתים נאם
יהוה ובשמי לשקר נבאים למען הדיחי אתכם
ואבדתם אתם והנביאים הנבאים לכם:
15 ואל הכהנים ואל כל העם הזה דברתי לאמר כה
אמר יהוה אל תשמעו אל דברי נביאיכם
המתנבאים לכם לאמר הנה כלי בית יהוה
מושבים עתה מבבל במהרה כי שקר הם נבאים
17 לכם: אל תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל
18 וחיו למה תהיה העיר הזאת לחרבה: ואם
נביאים המה ואם דבר יהוה אתם יפגעו נא
ביהוה צבאות לבלתי באו הכלים הנותרים בבית
יהוה ובבית מלך יהודה וירושלם בבלה:
19 כי כה אמר יהוה צבאות אל העמודים ואל
הים ואל המכונות ואל יתר הכלים הנותרים
20 בעיר הזאת: אשר לא לקח נבוכדראצר מלך
בבל בגלותו את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה
מירושלם בבלה ואת כל חרי יהודה וירושלם:
21 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל
הכלים הנותרים בבית יהוה ובבית מלך יהודה
22 וירושלם: בבלה יובאו ושם יהיו עד יום
פקדי אתם נאם יהוה והעלתים והשבתי אתם
אל המקום הזה:

פרק כח.

1 ויהי בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקיהו מלך
יהודה בשנה הרביעית בחמשי בחדש השלישי
2 אמר אלי חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון
בבית יהוה לעיני הכהנים וכל העם לאמר:
3 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי
את עול מלך בבל: בתוך שנתים ימים אני
משיב אל המקום הזה את כל כלי בית יהוה
אשר לקח נבוכדראצר מלך בבל מן המקום הזה
4 והוליכם בבלה: ואת יכניהו בן יהויקים מלך
יהודה ואת כל גולת יהודה הבאים בבלה אני
6 משיב אל המקום הזה נאם יהוה כי אשבר את
עול מלך בבל: ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה
הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל העם העומדים
7 בבית יהוה: ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה
יהוה יקם יהוה את דבריך אשר נבאת להשיב
כלי בית יהוה ואת כל הגולה מבבל אל המקום
8 הזה: אך שמע נא הדבר הזה אשר אנכי דבר
באזניך ובאזני כל העם: הנביאים אשר היו
לפני ולפניך מעולם ויתנבאו על ארצות רבות
ועל ממלכות גדולות למלחמה וברעה ובדבר:
9 הנביא אשר ינבא לשלום בבוא דבר הנביא
יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת: ויקח
חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה
11 הנביא וישברה: ויאמר חנניה לעיני כל העם
לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את עול נבוכדראצר
מלך בבל מעל צואר כל הגוים בתוך שנתים
ימים ויהלך ירמיה הנביא לדרכו:
12 ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי שבר חנניה
13 הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה לאמר:
הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה
מוטות עץ שברת ועשית תחתיהן מוטות ברזל:
14 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עול
ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה לעבדה
את נבוכדראצר מלך בבל ועבדוהו וגם את חית
15 השדה נתתי לו: ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה
הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה
16 החשת את העם הזה על שקר: לכן כה אמר
יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה
17 מת כי סרה דברת על יהוה: וימת חנניה הנביא
בשנה ההיא בחדש השביעי:

פרק כט.

1 ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא
מירושלם אל שארית הזקנים אל הגולה ואל
2 הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר הגלה
נבוכדנצר מירושלם בבלה: אחרי צאת יכניה
המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם
3 והחרש והמסגר מירושלם: ביד אלעשה בן
שפן ובגמריה בן חלקיה אשר שלח צדקיהו
מלך יהודה אל נבוכדנצר מלך בבל בבלה לאמר:
4 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל כל
הגולה אשר הגליתי מירושלם בבלה: בנו בתים
6 ושבו ונטעו גנות ואכלו את פריהם: קחו נשים
והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת
בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות
7 ורבו שם ואל תמעטו: ודרשו את שלום העיר
אשר הגליתי אתכם שמה והתפללו בעדה אל
8 יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום: כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל אל יסיתו לכם
נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו
9 אל חלמותיכם אשר אתם מחלמים: כי בשקר
הם נבאים לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוה:
10 כי כה אמר יהוה כי למלאת לבבל שבעים שנה
אפקד אתכם והקמתי עליכם את דברי הטובה
11 להשיב אתכם אל המקום הזה: כי אנכי ידעתי
את המחשבות אשר אנכי חשב עליכם נאם יהוה
מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית
12 ותקוה: וקראתם אתי והלכתם והתפללתם
13 אלי ושמעתי אליכם: ודרשתם אתי ומצאתם
14 כי תדרשני בכל לבבכם: ונמצאתי לכם נאם
יהוה ושבתי את שבותכם וקבצתי אתכם מכל
הגוים ומכל המקומות אשר הדחתי אתכם שמה
נאם יהוה והשבתי אתכם אל המקום אשר
15 הגליתי משם אתכם: כי אמרתם הקים לנו י

إسكندر: ولد فيلبس فوجدن رتجوه: ويلدف
6 ومعيف لحدقوم. يزمئر ومنهم حلوص:
ومعلم لا هممون: إسكندر سجزمئا وجي تمز
7 وإيمج: ولا يجدر. وصحيل جمدتيم ولا
مي قاجمد: وصي قحيج نمحا لا يمكرو ايس:
ويحا ولحدي لمي سلا: ومكيا وحدتي لمي
19 وصوا وحدي لمي سلا: ومكيا وحدتي لمي
سيجوصوس: ولا يمصف ولا يتحج يحمو
20 مي قاحيم. لحمو مي حجل: يحتصو
مي ولحيمي: حمثل ويمتحوسي سمه تمزا:
وإمتكرصوم وإلحمصوم سرجمو لحمقيمو ويحمل:
وإحتوه: لحيمو حتمي لحمتحمد يحتجوم.
21 ليسحتحيا تمزي يسوه: وحتا مي وإحتمو إتجب
لحموه: تجمو وإحا وحتوه حتي. لحمو يحتمو
22 لحتحيمو إتحو حتمو.

قطلاه: حكي.

1 يحتجي لمحتجا: ميمومي إتحتوجا: حي قومتمو
حتمو حتمس: وحي حتحتمو وحي حتحتم وإجس
2 وجحو يحمو. يحتج لحمحس إسي حمتو سحتمو:
وحتحيللو وإسحو وإجتس: يحتجس إسي لإحتا لحتحا:
3 وحتمإجتحتم حمحتس. وإسحو لحي يحتجس إسو:
4 لمحتحل وجي حتمجحس إسو. وحلا إتحتم
لإحتحم وسحتحمو وحتحتمإسم لحسو: وميحتحو
سحسو لحمحتحمتمو: يحتحتسم وجسم حتحتم حتحو:
5 وحتحتس حتحتم إلحمس. يحتا تحتسا إتحو حتحو:
وإجتحس حتحتحتسا وإسحو لحم يحتحتا: وإتحتا
لحسحتحتم لحمومو: وحلحتحتحل إجتحس: إسحتحتحي
6 وسحتحس لحتححسم. يحتحتم حتحتحس إسو:
إتحتحتحي: وحلا وإحتحتم لحمحتحس رتجوه: وحلحتحتم
7 وسحتحس لحتححسم. يحتحتم حتحتحس إسو:
وإسحتحم لا حمحوه: إتحتحتحي سحتحتحا وجي تمزا
8 وإيمج: ولا يحتحا وإحتحتم لحمحتحس رتجوه: وحلحتحتحل
مي قاحيم: وصي حتحتم نحتحا لا يحتحتا إسو:
وسحتحس لحتححسم. يحتحتم حتحتحس إسو:
9 لمحتحا: وحتحتحا حي حتحتحا لحتحتحتحا. وحيلا
لمحتحتحس إجتحي: يحتحتحا إتحو حتحيحتحتحو حتحيحتحتحل
10 وحلا إتحتحي. وإسحو لحي يحتحتحي حتحتحتحا:
وحتحتحتحي حتحتحتحتحتحا: وحيلا يحتحتحتحتحتحا
11 وحتحتحتحي حتحتحتحتحتحا: وحيلا يحتحتحتحتحتحا
حتحتحتحتحتحا: وحتحتحتحتحتحا لحتحتحتحتحتحا
12 وحلا يحتحتحتحتحتحا: وحتحتحتحتحتحا لحتحتحتحتحتحا
حتحتحتحتحتحا وحتحتحتحتحتحا: وحتحتحتحتحتحا
13 وحتحتحتحتحتحا لحتحتحتحتحتحا. وحتحتحتحتحتحا
حتحتحتحتحتحا: وحتحتحتحتحتحا لحتحتحتحتحتحا
14 وحتحتحتحتحتحا: وحتحتحتحتحتحا لحتحتحتحتحتحا
وحتحتحتحتحتحا: وحتحتحتحتحتحا لحتحتحتحتحتحا
15 وحتحتحتحتحتحا لحتحتحتحتحتحا. وحتحتحتحتحتحا
حتحتحتحتحتحا وحتحتحتحتحتحا: وحتحتحتحتحتحا
16 وحتحتحتحتحتحا لحتحتحتحتحتحا. وحتحتحتحتحتحا
حتحتحتحتحتحا: وحتحتحتحتحتحا لحتحتحتحتحتحا
17 وحتحتحتحتحتحا: وحتحتحتحتحتحا لحتحتحتحتحتحا
حتحتحتحتحتحا وحتحتحتحتحتحا: وحتحتحتحتحتحا
لحتحتحتحتحتحا لحتحتحتحتحتحا: وحتحتحتحتحتحا

9 וְנִפְעָה כְּכָל־הָאָרֶץ׃ כִּי אַתָּה יְיָ בֵּרַכְתָּ צַדִּיק
יְיָ כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ׃* לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת
מִזְמוֹר לְדָוִד׃ בְּיוֹם קָרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי
בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי׃* בְּנֵי
אִישׁ עַד־מָתַי כְּבֹדִי לִכְלִמָּה תֶּאֱהָבוּן רִיק
תְּבַקְשׁוּן כָּזָב סֶלָה׃ וְדָעוּ כִּי הִפְלָה יְיָ חָסִיד
לוֹ יְיָ יִשְׁמַע בְּקָרְאִי אֵלָיו׃ רִגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ
אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל־מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה׃
זִבְחוּ זִבְחֵי־צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל־יְיָ רַבִּים אֹמְרִים
מִי יַרְאֵנוּ טוֹב נְסֵה עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְיָ׃ נָתַתָּה
שִׂמְחָה בְלִבִּי מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ׃
בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי אַתָּה יְיָ
לְבָדָד לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי׃

פרק ה׳.

1 לַמְנַצֵּחַ אֶל־הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃ אִמָּרַי
2 הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגִי׃ הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי
מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃ יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע
קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ וַאֲצַפֶּה׃ כִּי לֹא אֵל חָפֵץ
רֶשַׁע אָתָּה לֹא־יְגָרְךָ רָע׃ לֹא־יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים
לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ תְּאַבֵּד
דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְיָ׃ וַאֲנִי
בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל
קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ יְיָ נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן
שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׃ כִּי אֵין בְּפִיהוּ
נְכוֹנָה קִרְבָּם הַוַּת קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם
יַחֲלִיקוּן׃ הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מֵֽמֹעֲצוֹתֵיהֶם
בְּרֹב פִּשְׁעֵמוֹ הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ בָךְ׃ וְיִשְׂמְחוּ כָל־
חוֹסֵי בָךְ לְעֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ עֲלֵימוֹ וְיַעֲלְזוּ בְךָ
אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃ כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְיָ כַּצִּנָּה
רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ׃

פרק ו׳.

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 יְיָ אַל־בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל־בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃
חָנֵּנִי יְיָ כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְיָ כִּי נִבְהֲלוּ
3 עֲצָמָי׃ וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד־מָתָי׃
4 שׁוּבָה יְיָ חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃
5 כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָךְ׃
6 יָגַעְתִּי בְאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל־לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי
7 אַרְצֶה אָמְסֶה׃ עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְּכָל־
8 צוֹרְרָי׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי שָׁמַע יְיָ
9 קוֹל בִּכְיִי׃ שָׁמַע יְיָ תְּחִנָּתִי יְיָ תְּפִלָּתִי יִקָּח׃
10 יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל־אֹיְבָי יָשֻׁבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע׃

פרק ז׳.

1 שִׁגָיוֹן לְדָוִד אֲשֶׁר שָׁר לַיְיָ עַל־דִּבְרֵי כּוּשִׁי בֶּן־
2 יְמִינִי׃ יְיָ אֱלֹהַי בְּךָ חָסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל־רֹדְפַי
3 וְהַצִּילֵנִי׃ פֶּן־יִטְרף כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי פֹּרֵק וְאֵין
4 מַצִּיל׃ יְיָ אֱלֹהַי אִם־עָשִׂיתִי זֹאת אִם־יֶשׁ־עַוְלָה
5 בְּכַפָּי׃ אִם־גָּמַלְתִּי שִׁלְמִים רָעִים וָאֲחַלְּצָה צוֹרְרִי
6 רֵיקָם׃ יִרַדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי וְיַשֵּׂג וְיִרְמֹס לָאָרֶץ
7 חַיָּתִי וְכָבוֹדִי לֶעָפָר יַשְׁכֵּן סֶלָה׃ קוּמָה יְיָ בְּאַפֶּךָ
הִנָּשֵׂא בְּעֶבְרוֹת צוֹרְרָי וְעוּרָה אֵלַי מִשְׁפָּט צִוִּיתָ׃
8 וַעֲדַת לְאֻמִּים תְּסוֹבְבֶךָ וְעָלֶיהָ לַמָּרוֹם שׁוּבָה׃
9 יְיָ יָדִין עַמִּים שָׁפְטֵנִי יְיָ כְּצִדְקִי וְכְתֻמִּי עָלָי׃
10 יִגְמָר־נָא רַע רְשָׁעִים וְתָכוֹן צַדִּיק וּבֹחֵן לִבּוֹת
11 וּכְלָיוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק׃ מָגִנִּי עַל־אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ
12 יִשְׁרֵי־לֵב׃ אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק וְאֵל זוֹעֵם בְּכָל־
13 יוֹם׃ אִם־לֹא יָשׁוּב חַרְבּוֹ יִלָּטוֹשׁ דָּרְכּוֹ דָרַךְ וְכוֹנְנָהּ׃
14 וְלוֹ הֵכִין כְּלֵי־מָוֶת חִצָּיו לְדֹלְקִים יִפְעָל׃ הִנֵּה
15 יָחֶבַל־אָוֶן וְהָרָה עָמָל וְיָלַד שָׁקֶר׃ בּוֹר כָּרָה
16 וַיְחַפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יָפָעַל׃ יָשֹׁב עֲמָלוֹ בְרֹאשׁוֹ
17 וְעַל־קָדְקֳדוֹ חֲמָסוֹ יֵרֵד׃ אוֹדֶה יְיָ כְּצִדְקוֹ וַאֲזַמְּרָה
שֵׁם יְיָ עֶלְיוֹן׃

פרק ח׳.

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד׃ יְיָ אֲדֹנֵינוּ
מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ
2 עַל־הַשָּׁמָיִם׃ מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז
3 לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃ כִּי־אֶרְאֶה
שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂי אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר
4 כּוֹנָנְתָּה׃ מָה־אֱנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן־אָדָם כִּי
5 תִפְקְדֶנּוּ׃ וַתְּחַסְּרֵהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר
6 תְּעַטְּרֵהוּ׃ תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה
7 תַּחַת־רַגְלָיו׃ צֹאן וּבָקָר כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדָי׃
8 צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדְגֵי הַיָּם עֹבֵר אָרְחוֹת יַמִּים׃
9 יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ׃

פרק ט׳.

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־מוּת לַבֵּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃ אוֹדֶה יְיָ
2 בְּכָל־לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ אֶשְׂמְחָה
3 וְאֶעֶלְזָה בָּךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ בְּשׁוּב אוֹיְבָי
4 אָחוֹר יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי
וְדִינִי יָשַׁבְתָּ לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק׃ גָּעַרְתָּ גּוֹיִם
אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם מָחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ הָאוֹיֵב
תַּמּוּ חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אָבַד זִכְרָם
הֵמָּה׃ וַיְיָ לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ׃
וְהוּא יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים׃
וַיְהִי יְיָ מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃
וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ
יְיָ׃ זַמְּרוּ לַיְיָ יוֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו׃
כִּי דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים׃
חָנֵּנִי יְיָ רְאֵה עָנְיִי מִשֹּׂנְאָי מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי
מָוֶת׃ לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל־תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי בַת־
צִיּוֹן אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ׃ טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ
בְּרֶשֶׁת־זוּ טָמָנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם׃ נוֹדַע יְיָ מִשְׁפָּט
עָשָׂה בְּפֹעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ רָשָׁע׃ יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים
לִשְׁאוֹלָה כָּל־גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים׃ כִּי לֹא לָנֶצַח
יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנִיִּים תֹּאבֵד׃ קוּמָה יְיָ אַל־
יְעֹז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל־פָּנֶיךָ׃ שִׁיתָה יְיָ מוֹרָה
לָהֶם יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה׃ לָמָּה יְיָ תַּעֲמֹד
בְּרָחֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק
עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמֹזְמֹתוֹת זוּ חָשָׁבוּ׃ כִּי הִלֵּל רָשָׁע
עַל־תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְיָ׃ רָשָׁע כְּגֹבַהּ
אַפּוֹ בַּל־יִדְרשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל־מְזִמֹּתָיו׃ יָחִילוּ
דְרָכָיו בְּכָל־עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כָּל־צוֹרְרָיו
יָפִיחַ בָּהֶם׃ אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל־אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר
לֹא־בְרָע׃ אָלָה פִּיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וְתָךְ תַּחְתָּ
לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן׃ יֵשֶׁב בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים
יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה צָפֹנוּ׃ יֶאֱרֹב בַּמִּסְתֵּר כְּאַרְיֵה
בְסֻכּוֹ יֶאֱרֹב לַחֲטֹף עָנִי לַחֲטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ׃
יָדַךְ יָשַׁח יִכְרָע וְנָפַל בַּעֲצוּמָיו חֵלְכָה׃ אָמַר בְּלִבּוֹ
שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל־רָאָה נֶצַח׃ קוּמָה יְיָ
אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל־תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים׃ עַל־מָה נִּאֵץ רָשָׁע
אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרשׁ׃ רָאִיתָה כִּי־אַתָּה
עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלֶךְ
יָתוֹם אַתָּה הָיִיתָ עֹזֵר׃ שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וְרָע תִּדְרשׁ
רִשְׁעוֹ בַּל־תִּמְצָא׃ יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם
מֵאַרְצוֹ׃ תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְיָ תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב
אָזְנֶךָ׃ לִשְׁפֹּט יָתוֹם וְדַךְ לְבִלְתִּי יוֹסִיף עוֹד לַעֲרִיץ
מִן־הָאָרֶץ׃

פרק י׳.

1 לָמָּה יְיָ תַּעֲמֹד בְּרָחֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃
2 בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמֹזְמֹתוֹת זוּ
3 חָשָׁבוּ׃ כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל־תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ
4 בֵּרַךְ נִאֵץ יְיָ׃ רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל־יִדְרשׁ אֵין
5 אֱלֹהִים כָּל־מְזִמֹּתָיו׃ יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל־עֵת מָרוֹם
מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כָּל־צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃ אָמַר
6 בְּלִבּוֹ בַּל־אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא־בְרָע׃ אָלָה
7 פִּיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וְתָךְ תַּחְתָּ לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן׃
8 יֵשֶׁב בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו
9 לְחֵלְכָה צָפֹנוּ׃ יֶאֱרֹב בַּמִּסְתֵּר כְּאַרְיֵה בְסֻכּוֹ יֶאֱרֹב
לַחֲטֹף עָנִי לַחֲטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ׃ יָדַךְ
10 יָשַׁח יִכְרָע וְנָפַל בַּעֲצוּמָיו חֵלְכָה׃ אָמַר בְּלִבּוֹ
11 שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל־רָאָה נֶצַח׃ קוּמָה יְיָ
12 אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל־תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים׃ עַל־מָה נִּאֵץ רָשָׁע
אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרשׁ׃ רָאִיתָה כִּי־אַתָּה
עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלֶךְ
13 יָתוֹם אַתָּה הָיִיתָ עֹזֵר׃ שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וְרָע תִּדְרשׁ
14 רִשְׁעוֹ בַּל־תִּמְצָא׃ יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם
15 מֵאַרְצוֹ׃ תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְיָ תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב
16 אָזְנֶךָ׃ לִשְׁפֹּט יָתוֹם וְדַךְ לְבִלְתִּי יוֹסִיף עוֹד לַעֲרִיץ
17 מִן־הָאָרֶץ׃

בְּגִלְגָּל שֶׁל אִבְנַיִם וּמַיִם: וְהָיָה מַגָּלָל אֶחָד
5 מִתְגַּבֵּר לָהּ.* וְעַל בֵּן אָמְרוּ חֲכָמִים: אֵין
מַגָּלָל פָּחוֹת מִשְּׁנֵי בָתִּים וּבוֹר אֶחָד שֶׁל
מַיִם: וְאֵין מַגָּלָל עוֹבֵר בְּתוֹךְ הָעִיר אֶלָּא
אִם כֵּן הָיוּ בָהּ שְׁנֵי בָתִּים וּבוֹר אֶחָד שֶׁל
מַיִם: וְאֵין מַגָּלָל עוֹבֵר בְּתוֹךְ הַבַּיִת אֶלָּא
6 אִם כֵּן הָיוּ בוֹ שְׁנֵי בָתִּים וּבוֹר אֶחָד שֶׁל
מַיִם: וְאֵין מַגָּלָל עוֹבֵר בְּתוֹךְ הַחֲצֵר אֶלָּא
אִם כֵּן הָיוּ בָהּ שְׁנֵי בָתִּים וּבוֹר אֶחָד שֶׁל
מַיִם: וְאֵין מַגָּלָל עוֹבֵר בְּתוֹךְ הַמְּעָרָה אֶלָּא
אִם כֵּן הָיוּ בָהּ שְׁנֵי בָתִּים וּבוֹר אֶחָד שֶׁל
מַיִם: וְאֵין מַגָּלָל עוֹבֵר בְּתוֹךְ הַמִּגְדָּל אֶלָּא
אִם כֵּן הָיוּ בוֹ

ואת כל הון ביתו אשר עמו ואת הנערה
ואת בעלי הבית ויוציא אותם הביתה:
ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה
אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה:
וישאל לו לשלום ויאמר השלום לאביכם
הזקן אשר אמרתם החי הוא עודנו חי
ויקוד וישתחו: וישא עיניו ויראה את
בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם
הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים
יחנך בני: ויבהל יוסף כי נכמרו רחמיו
אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה
ויבך שמה: וירחץ פניו ויצא ויתאפק
ויאמר שימו לחם: וישימו לו לבדו
ולהם לבדם ולמצריים האכלים אתו
לבדם כי לא יוכלון המצריים לאכל את
העברים לחם כי תועבה הוא למצריים:
וישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר
כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו:
וישא משאת מאת פניו אליהם ותרב
משאת בנימין מכל משאת כל אחיו
וישתו וישכרו עמו: ויצו את אשר על
ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים
אכל אשר יוכלון שאת ושים כסף איש
בפי אמתחתו: ואת גביעי הכסף תשים
בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו
ויעש כדבר יוסף אשר דבר: האנשים
שלחו המה וחמוריהם ויצאו מן העיר לא
רחקו: ויוסף אמר אל אשר על ביתו קום
רדף אחרי האנשים והשגת אותם ואמרת
אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה:
הלא זה אשר ישתה אדני בו הוא נחש
ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: ויהי
כאשר השיגם וידבר אליהם את הדברים
האלה: ויאמרו אליו למה ידבר אדני
כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות
כדבר הזה: הן כסף אשר מצאנו בפי
אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען
ואיך נגנוב מבית אדניך כסף או זהב:
אשר ימצא את אחד מעבדיך ומת והגם
נהיה לאדני לעבדים: ויאמר גם עתה
כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה
לי עבד ואתם תהיו נקים: וימהרו
ויורידו איש אמתחתו ארצה ויפתח איש
אמתחתו: ויחפש בגדול החל ובקטן כלה
ותמצא הגביע באמתחת בנימין: ויקרעו
שמלותם ויעמס איש על חמורו וישובו
העירה: ויבא יהודה ואחיו בית יוסף
והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה:
ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר
עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש
כמוני: ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה
נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון
עבדיך הנה עבדים לאדני גם אנחנו גם
אשר נמצא הגביע בידו: ויאמר חלילה לי
מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע
בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום
אל אביכם: ויגש אליו יהודה ויאמר בי
אדני ידבר נא דבר באזני אדני ואל יחר
אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: אדני שאל
את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח:
ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד
זקונים קטן ואחיו מת והוא לבדו נשאר
מאמו ואביו אהבו: ותאמר אל עבדיך
הורידהו אלי ואשימה עיני עליו:
ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את
אביו ועזב את אביו ומת: ותאמר אל
עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם
לא תוספון לראות פני: ויהי כי עלינו
אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני:
ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אכל:
ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן
אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני
האיש ואחינו הקטן אין אתנו: ותאמר
עבדך אבי אתנו אתם ידעתם כי שני ילדה
לי אשתי: ויצא האחד מאתי ואמר אך
טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה: ולקחתם
גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם
את שיבתי ברעה שאולה: ועתה כבאי אל
עבדך אבי והנער אין אתנו כי נפשו
קשורה בנפשו: והיה כראותו כי אין הנער
ומת ירדו עבדיך את שיבת עבדך אבינו
ביגון שאולה: כי עבדך ערב את הנער
מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך
והחטאתי לאבי כל הימים: ועתה ישב נא
עבדך תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער
עם אחיו: כי איכה אעלה אל אבי והנער
אין אתי פן אראה ברעת אבי אשר ימצא:
ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו
ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש
אתו בהתוודע יוסף אל אחיו: ויתן את
קולו בבכי וישמעו מצרים ויישמע בית
פרעה: ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף
העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו
כי נבהלו מפניו: ויאמר יוסף אל אחיו
גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם
אשר מכרתם אתי מצרימה: ועתה אל
תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי
הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם:
כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד
חמש שנים אשר אין חריש וקציר: וישלחני
אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ
ולהחיות לכם לפליטה גדולה: ועתה לא
אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים
ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו
ומושל בכל ארץ מצרים: מהרו ועלו אל
אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף
שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי
אל תעמוד: וישבת בארץ גשן והיית
קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך
ובקרך וכל אשר לך: וכלכלתי אתך שם כי
עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך
וכל אשר לך: והנה עיניכם רואות
ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם:
והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת
כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את
אבי הנה: ויפל על צואר בנימין אחיו
ויבך ובנימין בכה על צואריו: ויישק
לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו
אחיו אתו: והקול נשמע בית פרעה
לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה
ובעיני עבדיו: ויאמר פרעה אל יוסף אמר
אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם
ולכו שובו ארצה כנען: וקחו את אביכם
ואת בתיכם ובואו אלי ואתנה לכם את
טוב ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו:
ואתה צויתה זאת עשו שאו לכם מארץ
מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם
את אביכם ובאתם: ועינכם אל תחס על
כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא:
ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף
עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך:
לכלם נתן לאיש חליפות שמלות ולבנימין
נתן שלש מאות כסף וחמש חליפות
שמלות: ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים
נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות
בר ולחם ומזון לאביו לדרך: וישלח את
אחיו ויילכו ויאמר אליהם אל תרגזו
בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארצה כנען
אל יעקב אביהם: ויגידו לו לאמר עוד
יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים
ויפג לבו כי לא האמין להם: וידברו אליו
את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם
וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת
אתו ותחי רוח יעקב אביהם: ויאמר
ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו
בטרם אמות:

פרשה: נו.

ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר
שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק:
ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה
ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ויאמר
אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה
מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם: אנכי
ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה
ויוסף ישית ידו על עיניך: ויקם יעקב
משבע ויישאו בני ישראל את אביהם ואת
טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח
פרעה לשאת אתו: ויקחו את מקנהם ואת
רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבא יעקב
ומכל זרעו אתו: בניו ובני בניו אתו
בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו
מצרימה: ואלה שמות בני ישראל הבאים
מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן:
ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי:
ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין
וצוחר ושאול בן הכנענית: ובני לוי
גרשון קהת ומררי: ובני יהודה ער
ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן
בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול:
ובני יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון:
ובני זבולון סרד ואלון ויחלאל: אלה בני
לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת
דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים
ושלשה: ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון
ועירי וארודי ואראלי: ובני אשר ימנה
וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני
בריעה חבר ומלכיאל: אלה בני זלפה
אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה
ליעקב שש עשרה נפש: בני רחל אשת
יעקב יוסף ובנימין: ויולד ליוסף בארץ
מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע
כהן און את מנשה ואת אפרים: ובני
בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן
אחי ורש ומפים וחופים וארד: אלה בני
רחל אשר ילדה ליעקב כל נפש ארבעה
עשר: ובני דן חושים: ובני נפתלי יחצאל
וגוני ויצר ושלם: אלה בני בלהה אשר
נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב
כל נפש שבעה: כל הנפש הבאה ליעקב
מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב
כל נפש ששים ושש: ובני יוסף אשר
נולד לו במצרים שנים כל נפש בית יעקב
הבאה מצרימה שבעים: ואת יהודה שלח
לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה
ויבאו ארצה גשן: ויאסר יוסף מרכבתו
ויעל לקראת ישראל אביו גשנה ויראה
אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד:
ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם
אחרי ראותי את פניך כי עודך חי:
ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה
ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית
אבי אשר בארץ כנען באו אלי: והאנשים
רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם
ובכל אשר להם הביאו: והיה כי יקרא
לכם פרעה ואמר מה מעשיכם: ואמרתם
אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה
גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ
גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן:

פרשה: נז.

ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי
ואחי וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו
מארץ כנען והנם בארץ גשן: ומקצה
אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני
פרעה: ויאמר פרעה אל אחיו מה
מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן
עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: ויאמרו אל
פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה
לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ
כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן:
ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך
באו אליך: ארץ מצרים לפניך הוא
במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך
ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי
חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי:
ויביא יוסף את יעקב אביו ויעמד לפני
פרעה ויברך יעקב את פרעה: ויאמר
פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך:
ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי
שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי
שני חיי ולא השיגו את ימי חיי אבותי
בימי מגוריהם: ויברך יעקב את פרעה
ויצא מלפני פרעה: ויושב יוסף את אביו
ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים
במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה
פרעה: ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו
ואת כל בית אביו לחם לפי הטף:
ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד
ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני
הרעב: וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא
בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם
שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה:
ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען
ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו
לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף:
ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם
במקניכם אם אפס כסף: ויביאו את
מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם
בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר
ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה
ההוא: ותתם השנה ההוא ויבאו אליו
בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני
כי אם תם כסף וקנין הבהמה אל אדני לא
נשאר לפני אדני אם לא גויתינו ואדמתנו:
למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו
קנה אתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו
עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות
והאדמה לא תשם: ויקן יוסף את כל
אדמת מצרים כי מכרו מצרים איש שדהו
כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה:
והעם העביר אתו לערים מקצה גבול
מצרים ועד קצהו: רק אדמת הכהנים לא
קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את
חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא
מכרו את אדמתם: ויאמר יוסף אל העם
הן קניתי היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה
הא לכם זרע וזרעתם את האדמה: והיה
בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע
הידות יהיה לכם לזרעת השדה ולאכלכם
ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמרו
החייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו
עבדים לפרעה: ויהי לחק עד היום הזה
על אדמת מצרים לפרעה החמישית אפס
לבד אדמת הכהנים לבדם לא היתה
לפרעה: וישב ישראל בארץ מצרים בארץ
גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד:
ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה
ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים
וארבעים ומאת שנה: ויקרבו ימי ישראל
למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא
מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי
ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני
במצרים: ושכבתי עם אבתי ונשאתני
ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי
אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע
לו וישתחו ישראל על ראש המטה:
ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף
הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו
את מנשה ואת אפרים: ויגד ליעקב ויאמר
הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל
וישב על המטה: ויאמר יעקב אל יוסף
אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען
ויברך אתי: ויאמר אלי הנני מפרך
והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את
הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם:
ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים
עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים
ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: ומולדתך
אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם
אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפדן
מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד
כברת הארץ לבוא אפרתה ואקברה שם
בדרך אפרת הוא בית לחם: וירא ישראל
את בני יוסף ויאמר מי אלה: ויאמר יוסף
אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים
בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם:
ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות
ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם:
ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא
פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את
זרעך: ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו
וישתחו לאפיו ארצה: ויוסף יקח את
שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל
ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל
ויגש אליו: וישלח ישראל את ימינו וישת
על ראש אפרים והוא הצעיר ואת
שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי
מנשה הבכור: ויברך את יוסף ויאמר
האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו
אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי
עד היום הזה: המלאך הגאל אתי מכל רע
יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם
אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב
הארץ: ויראה יוסף כי יניח אביו יד
ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו
ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש
אפרים על ראש מנשה: ויאמר יוסף אל
אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך
על ראשו: וימאן אביו ויאמר ידעתי בני
ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל
ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה
מלא הגוים: ויברכם ביום ההוא לאמר
בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים
כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני
מנשה: ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי
מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל
ארץ אבתיכם: ואני נתתי לך שכם אחד
על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי
בחרבי ובקשתי:

פרשה: נח.

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו
ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם
באחרית הימים: הקבצו ושמעו בני יעקב
ושמעו אל ישראל אביכם: ראובן בכרי
אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר
עז: פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי
אביך אז חללת יצועי עלה: שמעון ולוי
אחים כלי חמס מכרתיהם: בסדם אל תבא
נפשי באסיפם אל תחד כבודי כי באפם
הרגו איש וברצנם עקרו שור: ארור אפם
כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם
ביעקב ואפיצם בישראל: יהודה אתה
יודוך אחיך ידך בעורף איביך ישתחוו
לך בני אביך: גור אריה יהודה מטרף בני
עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו:
לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין
רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים:
אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס
ביין לבושו ובדם ענבים סותה: חכלילי
עינים מיין ולבן שנים מחלב: זבולן לחוף
ימים ישכון והוא לחוף אניות ויכתו על
צידון: יששכר חמר גרם רבץ בין
המשפתים: וירא מנוחה כי טוב ואת
הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי
למס עבד: דן ידין עמו כאחד שבטי
ישראל: יהי דן נחש עלי דרך שפיפן
עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו
אחור: לישועתך קויתי יהוה: גד גדוד
יגודנו והוא יגד עקב: מאשר שמנה לחמו
והוא יתן מעדני מלך: נפתלי אילה
שלחה הנתן אמרי שפר: בן פרת יוסף בן
פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור:
וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים:
ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו
מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל:
מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך
ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת
תחת ברכת שדים ורחם: ברכת אביך
גברו על ברכת הורי עדי תאות גבעת עולם
תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו:
בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב
יחלק שלל: כל אלה שבטי ישראל שנים
עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם
ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך
אותם: ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף
אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה
אשר בשדה עפרון החתי: אל המערה
אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא
בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה
מאת עפרון החתי לאחזת קבר: שמה
קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה
קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה
קברתי את לאה: מקנה השדה והמערה
אשר בו מאת בני חת: ויכל יעקב מצות
את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע
ויאסף אל עמיו:

פרשה: נט.

ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו
וישק לו: ויצו יוסף את עבדיו את
הרופאים את אביו לחנט את אביו
ויחנטו הרופאים את ישראל: וימלאו לו
ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים
ויבכו אתו מצרים שבעים יום: ויעברו
ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה
לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו
נא באזני פרעה לאמר: אבי השבעני
לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי
לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה
נא ואקברה את אבי ואשובה: ויאמר
פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השבעך:
ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל
עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ
מצרים: וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו
רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן:
ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה
כבד מאד: ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר
הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד
מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים:
וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן
האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן
קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר
הירדן: ויעשו בניו לו כן כאשר צום
אותם: וישאו אתו בניו ארצה כנען
ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר
קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת
עפרון החתי על פני ממרא: וישב יוסף
מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו
לקבר את אביו אחרי קברו את אביו:
ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו
אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל
הרעה אשר גמלנוהו: ויצוו אל יוסף
לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר: כה
תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך
וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא
לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף
בדברם אליו: וילכו גם אחיו ויפלו לפניו
ויאמרו הננו לך לעבדים: ויאמר אלהם
יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני:
ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה
לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם
רב: ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם
ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם:
וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי
יוסף מאה ועשר שנים: וירא יוסף לאפרים
בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו
על ברכי יוסף: ויאמר יוסף אל אחיו
אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם
והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ
אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב:
וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד
יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי
מזה: וימת יוסף בן מאה ועשר שנים
ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים:

ספר שמות

פרשה: א.

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה
את יעקב איש וביתו באו: ראובן שמעון
לוי ויהודה: יששכר זבולן ובנימין:
דן ונפתלי גד ואשר: ויהי כל נפש יוצאי
ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים:
וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא:
ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו
במאד מאד ותמלא הארץ אתם: ויקם
מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את
יוסף: ויאמר אל עמו הנה עם בני
ישראל רב ועצום ממנו: הבה נתחכמה לו
פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף
גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה
מן הארץ: וישימו עליו שרי מסים למען
ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה
את פתם ואת רעמסס: וכאשר יענו אתו
כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני
ישראל: ויעבידו מצרים את בני ישראל
בפרך: וימררו את חייהם בעבדה קשה
בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל
עבדתם אשר עבדו בהם בפרך: ויאמר
מלך מצרים למילדת העברית אשר שם
האחת שפרה ושם השנית פועה:
ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על
האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת
היא וחיה: ותיראנה המילדת את האלהים
ולא עשו כאשר דבר אלהם מלך מצרים
ותחיין את הילדים: ויקרא מלך מצרים
למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר
הזה ותחיין את הילדים: ותאמרנה
המילדת אל פרעה כי לא כנשים
המצריות העברית כי חיות הנה בטרם
תבוא אליהן המילדת ילדו: ויטב אלהים
למילדת וירב העם ויעצמו מאד: ויהי כי
יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים:
ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד
היארה תשליכוהו וכל הבת תחיון:

פרשה: ב.

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי:
ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב
הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ולא יכלה
עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה
בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם
בסוף על שפת היאר: ותתצב אחתו
מרחק לדעה מה יעשה לו: ותרד בת
פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על
יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף
ותשלח את אמתה ותקחה: ותפתח
ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל
עליו ותאמר מילדי העברים זה: ותאמר
אחתו אל בת פרעה האלכי וקראתי לך
אשה מינקת מן העברית ותינק לך את
הילד: ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך
העלמה ותקרא את אם הילד: ותאמר לה
בת פרעה הלכי את הילד הזה והינקהו לי
ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד
ותניקהו: ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה
והי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי
מן המים משיתהו: ויהי בימים ההם
ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם
וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו:
ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את
המצרי ויטמן בחול: ויצא ביום השני
והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר
לרשע למה תכה רעך: ויאמר מי שמך
לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר
אתה הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר
אכן נודע הדבר: וישמע פרעה את הדבר
הזה ויבקש להרג את משה וישב משה
מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על
הבאר: ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה
וידלו ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן
אביהן: ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה
ויושען ויעש את צאנם: ותבאנה אל רעואל
אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום:
ותאמרנה איש מצרי הצילנו מיד הרעים
וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן:
ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזבתן את
האיש קראן לו ויאכל לחם: ויואל משה
לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה:
ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר
גר הייתי בארץ נכריה: ויהי בימים
הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני
ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם
אל האלהים מן העבדה: וישמע אלהים את
נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את
אברהם את יצחק ואת יעקב: וירא
אלהים את בני ישראל וידע אלהים:

פרשה: ג.

ומשה היה רעה את צאן יתרו חתן כהן
מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא
אל הר האלהים חרבה: וירא מלאך יהוה
אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה
הסנה בער באש והסנה איננו אכל:
ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה
הגדול הזה מדוע לא יבער הסנה:
וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו
אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה
ויאמר הנני: ויאמר אל תקרב הלם של
נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה
עומד עליו אדמת קדש הוא: ויאמר אנכי
אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב ויסתר משה כי ירא מהביט
אל האלהים: ויאמר יהוה ראה ראיתי את
עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם
שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו:
וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן
הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ
זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי: ועתה הנה
צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את
הלחץ אשר מצרים לחצים אתם: ועתה לכה
ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני
ישראל ממצרים: ויאמר משה אל האלהים
מי אנכי כי אלך אל פרעה והוצאתי את
בני ישראל ממצרים: ויאמר כי אהיה עמך
וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך
את העם ממצרים תעבדון את האלהים על
ההר הזה: ויאמר משה אל האלהים הנה
אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם
אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי
מה שמו מה אמר אלהם: ויאמר אלהים
אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר
לבני ישראל אהיה שלחני אליכם:
ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל
בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני
אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר:
לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם
יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי
אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי
אתכם ואת הערוך לכם במצרים: ואמר
אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל
ארץ זבת חלב ודבש: ושמעו לקלך ובאת
אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם
אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו
ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר
ונזבחה ליהוה אלהינו: ואני ידעתי כי לא
יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד
חזקה: ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים
בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן
ישלח אתכם: ונתתי את חן העם הזה
בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו
ריקם: ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה
כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על
בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים:

פרשה: ד.

ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא
ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך
יהוה: ויאמר אליו יהוה מה זה בידך
ויאמר מטה: ויאמר השליכהו ארצה
וישלכהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה
מפניו: ויאמר יהוה אל משה שלח ידך
ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי
למטה בכפו: למען יאמינו כי נראה אליך
יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב: ויוסף יהוה עוד הבא
נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה
והנה ידו מצרעת כשלג: ויאמר השב ידך
אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו
והנה שבה כבשרו: והיה אם לא יאמינו לך
ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו
לקול האות האחרון: והיה אם לא יאמינו
גם לשני האותות האלה ולא ישמעו לקלך
ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו
המים אשר תקח מן היאר והיו ליבשת
ודם: ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא
איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם
גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד
לשון אנכי: ויאמר יהוה אליו מי שם פה
לאדם או מי ישם אלם או חרש או פקח או
עור הלא אנכי יהוה: ועתה לך ואנכי אהיה
עם פיך והורתיך אשר תדבר: ויאמר בי
אדני שלח נא ביד תשלח: ויחר אף יהוה
במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי
כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא
לקראתך וראך ושמח בלבו: ודברת אליו
ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם
פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר
תעשון: ודבר הוא לך אל העם והיה הוא
יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים:
ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו
את האתת: וילך משה וישב אל יתר חתנו
ויאמר אליו אלכה נא ואשובה אל אחי
אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר
יתרו למשה לך לשלום: ויאמר יהוה אל
משה במדין לך שוב מצרימה כי מתו כל
האנשים המבקשים את נפשך: ויקח משה
את אשתו ואת בניו וירכבם על החמור
וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה
האלהים בידו: ויאמר יהוה אל משה בלכתך
לשוב מצרימה ראה כל המופתים אשר
שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואנכי
אחזק את לבו ולא ישלח את העם:
ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי
ישראל: ואמר אליך שלח את בני ויעבדני
ותמאן למשלחו הנה אנכי הרג את בנך
בכרך: ויהי בדרך במלון

ויבוקשו מדבר: מוסדותיה אל לא תפקידה ציון
13 ותכשל ירושלם.* כי תשקף ציון בחרבה כי
ותשבר: בלי מרחב כי יהיה כשעה ויפרוצו:
חזקתה: ואבל ויבוקשו כשלו ותכשל ירושלם
6 ונלחמו:* מלא ויהי כשלו ויהודה ירושלם
ירושלם: אל ויהודה ויבוקשו ונלחמו
לא מיבבה: תפתח לשמחה ויצוא שעטה:
10 ולעושהו ותרמיתה תוליכי.* תפח ויאסף ויה
שמחה: ויאסף יהיה ותרב ויבוא לשמחה
ואוכלו ויבואו ותרמיתה תוליכי תפח
ויהיה ויאסף יהיה ותרב ויבוא לשמחה
11 ותרמיתה תוליכי.* תפח ויאסף ויה ויבוא
ויאסף יהיה ותרב ויבוא לשמחה ותרמיתה
תוליכי תפח ויאסף ויה ויבוא ויאסף יהיה
ותרב ויבוא לשמחה ותרמיתה תוליכי תפח

וְאֵין זוּלָתִי עוֹד אֱלֹהִים צַדִּיק וּמוֹשִׁיעַ אֵין מִבַּלְעָדָי:
כֹּל אַפְסֵי אֶרֶץ פְּנוּ אֵלַי וְהִוָּשְׁעוּ כִּי אֲנִי אֵל וְאֵין עוֹד:
נִשְׁבַּעְתִּי בִּי יָצָא מִפִּי צְדָקָה דָּבָר וְלֹא יָשׁוּב כִּי לִי תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן:
אַךְ בַּיהוָה יֹאמַר לִי צְדָקוֹת וָעֹז כָּל הַבָּאִים עַד אֵלָיו וְיֵבֹשׁוּ כָּל הַנֶּחֱרִים בּוֹ:
בַּיהוָה יִצְדְּקוּ וְיִתְהַלְלוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל:

פרק מו.

הָרַס נָבוֹ כָּרַע בֵּל הָיוּ עֲצַבֵּיהֶם לַחַיָּה וְלַבְּהֵמָה נְשָׂאֵיכֶם עֲמוּסִים מַשָּׂא לַעֲיֵפָה:
כָּרַע שָׁח יָחַד לֹא יָכְלוּ מַלֵּט מַשָּׂא וְנַפְשָׁם בַּשֶּׁבִי תֵּלַכְנָה:
שִׁמְעוּ אֵלַי בֵּית יַעֲקֹב וְכֹל שְׁאֵרִית בֵּית יִשְׂרָאֵל הַסְּבָלִים מִנִּי בָטֶן הַנְּשׂוּאִים מִנִּי רָחַם:
וְעַד זִקְנָה אֲנִי הוּא וְעַד שֵׂיבָה אֲנִי אֶסְבֹּל אֲנִי עָשִׂיתִי וַאֲנִי אֶשָּׂא וַאֲנִי אֶסְבֹּל וַאֲמַלֵּט:
אֶל מִי תְדַמְּיוּן וְתַשְׁוּוּ וְתַמְשִׁילוּ וְנִדְמֶה:
הַזָּרִים יָרִיקוּ כִּיס וְאַמָּה בְּמֹאזְנַיִם יִשְׁקֹלוּ כֶּסֶף סַבָּא יַעֲשׂוּ אֵל וַיִּשְׁתַּחֲווּ אַף יִכְרְעוּ:
יִשָּׂאוּהוּ עַל כָּתֵף יִסְבְּלוּהוּ וְיַנִּיחוּהוּ תַּחְתָּיו וַיַּעֲמֹד מִמְּקוֹמוֹ לֹא יָזוּז אַף כִּי יִצְעַק אֵלָיו וְלֹא יַעֲנֶה מִצָּרָתוֹ לֹא יוֹשִׁיעַ:
זִכְרוּ זֹאת וְהִתְאַשָּׁשׁוּ הָשִׁיבוּ פוֹשְׁעִים עַל לֵב:
זִכְרוּ רִאשֹׁנוֹת מֵעוֹלָם כִּי אֲנִי אֵל וְאֵין עוֹד אֱלֹהִים וְאֵין כָּמוֹנִי:
מַגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית וּמִקֶּדֶם אֲשֶׁר לֹא נַעֲשׂוּ לֵאמֹר עֲצָתִי תָקוּם וְכָל חֶפְצִי אֶעֱשֶׂה:
קֹרֵא מִמִּזְרָח עַיִט מֵאֶרֶץ מֶרְחָק אִישׁ עֲצָתִי אַף דִּבַּרְתִּי אַף אֲבִיאֶנָּה יָצַרְתִּי אַף אֶעֱשֶׂנָּה:
שִׁמְעוּ אֵלַי אַבִּירֵי לֵב הָרְחוֹקִים מִצְדָקָה:
הִקְרַבְתִּי צִדְקָתִי לֹא תִרְחָק וּתְשׁוּעָתִי לֹא תְאַחֵר וְנָתַתִּי בְצִיּוֹן תְּשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתִּי:

פרק מז.

רְדִי וְשִׁבִי עֲפָר בְּתוּלַת בַּת בָּבֶל שְׁבִי אָרֶץ אֵין כִּסֵּא לְבַת כַּשְ�dִים כִּי לֹא תוֹסִיפִי יִקָּרֵא לָךְ רַכָּה וַעֲנוּגָה:
קְחִי רֵחַיִם וְטַחֲנִי קָמַח גַּלִּי צַמָּתֵךְ חֶשְׂפִי שׁוֹק עִבְרִי נְהָרוֹת:
תִּגָּל עֶרְוָתֵךְ גַּם תֵּרָאֶה חֶרְפָּתֵךְ נָקָם אֶקָּח וְלֹא אֶפְגַּע אָדָם:
גֹּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
שְׁבִי דוּמִי בַּחֹשֶׁךְ בַּת כַּשְׂדִּים כִּי לֹא תוֹסִיפִי יִקְרְאוּ לָךְ גְּבֶרֶת מַמְלָכוֹת:
קָצַפְתִּי עַל עַמִּי חִלַּלְתִּי נַחֲלָתִי וָאֶתְּנֵם בְּיָדֵךְ לֹא שַׂמְתְּ לָהֶם רַחֲמִים עַל זָקֵן הִכְבַּדְתְּ עֻלֵּךְ מְאֹד:
וַתֹּאמְרִי לְעוֹלָם אֶהְיֶה גְּבֶרֶת עַד לֹא שַׂמְתְּ אֶל לִבֵּךְ לֹא זָכַרְתְּ אַחֲרִיתָהּ:
וְעַתָּה שִׁמְעִי זֹאת עֲדִינָה הַיּוֹשֶׁבֶת לָבֶטַח הָאֹמֶרֶת בְּלִבָּהּ אֲנִי וְאֶפְסִי עוֹד לֹא אֵשֵׁב אַלְמָנָה וְלֹא אֵדַע שְׁכוֹל:
וּבָאוּ לָךְ שְׁתֵּי אֵלֶּה פֶּתַע בְּיוֹם אֶחָד שְׁכוֹל וְאַלְמְנוּת כַּתְּמֹם בָּאוּ עָלַיִךְ בְּרֹב כְּשָׁפַיִךְ בְּעֹצֶם חַבָּרַיִךְ מְאֹד:
וַתִּבְטְחִי בְּרָעָתֵךְ אָמַרְתְּ אֵין רֹאָנִי חָכְמָתֵךְ וְדַעְתֵּךְ הִיא שׁוֹבְבָתְךְ וַתֹּאמְרִי בְּלִבֵּךְ אֲנִי וְאֶפְסִי עוֹד:
וּבָא עָלַיִךְ רָעָה לֹא תֵדְעִי שַׁחַר וְתִפֹּל עָלַיִךְ הוֹוָה לֹא תוּכְלִי כַּפְּרָהּ וְתָבֹא עָלַיִךְ פִּתְאֹם שׁוֹאָה לֹא תֵדָעִי:
עִמְדִי נָא בְּחֲבָרַיִךְ וּבְרֹב כְּשָׁפַיִךְ אֲשֶׁר יָגַעַתְּ מִנְּעוּרַיִךְ אוּלַי תּוּכְלִי הוֹעִיל אוּלַי תַּעֲרִיצִי:
נָלְאִית בְּרֹב עֲצָתָיִךְ יַעַמְדוּ נָא וְיוֹשִׁיעוּךְ הַחֹבְרֵי שָׁמַיִם הַחֹזִים בַּכּוֹכָבִים הַמֹּדִעִים לֶחֳדָשִׁים מֵאֲשֶׁר יָבֹאוּ עָלָיִךְ:
הִנֵּה הָיוּ כְקַשׁ אֵשׁ שָׂרָפָתַם לֹא יַצִּילוּ אֶת נַפְשָׁם מִיַּד לַהַט אֵין גַּחֶלֶת לְחֹם אוֹר נֶגְדּוֹ אִם יָשֵׁב לָהּ:
כָּזֶה הָיוּ לָךְ עָמָלַיִךְ סֹחֲרַיִךְ מִנְּעוּרַיִךְ אִישׁ לְעִבְרָתוֹ תָּעוּ אֵין לָךְ מוֹשִׁיעַ:

פרק מח.

שִׁמְעוּ זֹאת בֵּית יַעֲקֹב הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל וּמִמֵּי יְהוּדָה יָצָאוּ הַנִּשְׁבָּעִים בְּשֵׁם יְהוָה וּבֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַזְכִּירוּ לֹא בֶאֱמֶת וְלֹא בִצְדָקָה:
כִּי מֵעִיר הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאוּ וְעַל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִשָּׁעֲנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ:
הָרִאשֹׁנוֹת מֵאָז הִגַּדְתִּי וּמִפִּי יָצְאוּ וַאַשְׁמִיעֵם פִּתְאֹם עָשִׂיתִי וַתָּבֹאנָה:
יָדַעְתִּי כִּי קָשֶׁה אָתָּה וְגִיד בַּרְזֶל עָרְפֶּךָ וּמִצְחְךָ נְחוּשָׁה:
וָאַגִּידָה לְךָ מֵאָז הִשְׁמַעְתִּיךָ בְּטֶרֶם תָּבוֹא הִגַּדְתִּי לָךְ פֶּן תֹּאמַר עָצְבִּי עָשָׂם וּפְסִלִי וְנִסְכִּי צִוָּם:
שָׁמַעְתָּ חֲזֵה הַכֹּל וְאַתֶּם הֲלֹא תַגִּידוּ הִשְׁמַעְתִּיךָ חֲדָשׁוֹת מֵעַתָּה וּנְצֻרוֹת וְלֹא יְדַעְתָּם:
עַתָּה נִבְרְאוּ וְלֹא מֵאָז וְלִפְנֵי יוֹם וְלֹא שְׁמַעְתָּם פֶּן תֹּאמַר הִנֵּה יְדַעְתִּים:
גַּם לֹא שָׁמַעְתָּ גַּם לֹא יָדָעְתָּ גַּם מֵאָז לֹא פָתְחָה אָזְנֶךָ כִּי יָדַעְתִּי הַבְגֹד תִּבְגֹּד וּפֹשֵׁעַ מִבֶּטֶן קָרָאתָ לָךְ:
לְמַעַן שְׁמִי אַאֲרִיךְ אַפִּי וּתְהִלָּתִי אֶחֱטָם לָךְ לְבִלְתִּי הַכְרִיתֶךָ:
הִנֵּה צְרַפְתִּיךָ וְלֹא בְכֶסֶף בְּחַרְתִּיךָ בְּכוּר עֹנִי:
לְמַעֲנִי לְמַעֲנִי אֶעֱשֶׂה כִּי אֵיךְ יֵחָל וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא אֶתֵּן:
שִׁמְעָה אֵלַי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל מְקֹרָאִי אֲנִי הוּא אֲנִי רִאשׁוֹן אַף אֲנִי אַחֲרוֹן:
אַף יָדִי יָסְדָה אֶרֶץ וִימִינִי טִפְּחָה שָׁמָיִם אֲנִי קֹרֵא אֲלֵיהֶם יַעַמְדוּ יַחְדָּו:
הִקָּבְצוּ כֻלְּכֶם וּשְׁמָעוּ מִי בָהֶם הִגִּיד אֵלֶּה אֲהֵבוֹ יַעֲשֶׂה חֶפְצוֹ בְּבָבֶל וְזַרְעַ כַּשְׂדִּים:
אֲנִי אֲנִי דִבַּרְתִּי אַף קְרָאתִיו הֲבִיאֹתִיו וְהִצְלִיחַ דַּרְכּוֹ:
קִרְבוּ אֵלַי שִׁמְעוּ זֹאת לֹא מֵרֹאשׁ בַּסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי מֵעֵת הִוָּדְעָהּ שָׁם הָיִיתִי וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה שְׁלָחַנִי וְרוּחוֹ:
כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְלַמֶּדְךָ לְהוֹעִיל מַדְרִיכְךָ בְּדֶרֶךְ תֵּלֵךְ בָּהּ:
לוּ הִקְשַׁבְתָּ לְמִצְוֹתָי וַיְהִי כַנָּהָר שְׁלוֹמֶךָ וְצִדְקָתְךָ כְּגַלֵּי הַיָּם:
וַיְהִי כַחוֹל זַרְעֶךָ וְצֶאֱצָאֵי מֵעֶיךָ כְּמֹרֶשָׁיו לֹא יִכָּרֵת וְלֹא יִשָּׁמֵד שְׁמוֹ מִלְּפָנָי:
צְאוּ מִבָּבֶל בִּרְחוּ מִכַּשְׂדִּים בְּקוֹל רִנָּה הַגִּידוּ הַשְׁמִיעוּ זֹאת הוֹצִיאוּהָ עַד קְצֵה הָאָרֶץ אִמְרוּ גָּאַל יְהוָה עַבְדּוֹ יַעֲקֹב:
וְלֹא צָמְאוּ בַּחֳרָבוֹת הוֹלִיכָם מַיִם מִצּוּר הִזִּיל לָהֶם וַיְבַקַּע צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם:
אֵין שָׁלוֹם אָמַר יְהוָה לָרְשָׁעִים:

לא פֹעֲלוּ רָע וְלֹא יָחְבְּלוּ בְּכָל־הַר קָדְשִׁי אָמַר יְהוָה כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת־יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא שֹׁרֶשׁ יִשַׁי אֲשֶׁר עֹמֵד לְנֵס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרֹשׁוּ וְהָיְתָה מְנֻחָתוֹ כָּבוֹד׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי שֵׁנִית יָדוֹ לִקְנוֹת אֶת־שְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפַּתְרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמֵעֵילָם וּמִשִּׁנְעָר וּמֵחֲמָת וּמֵאִיֵּי הַיָּם׃ וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם וְאָסַף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפוּצוֹת יְהוּדָה יְקַבֵּץ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ וְסָרָה קִנְאַת אֶפְרַיִם וְצֹרְרֵי יְהוּדָה יִכָּרֵתוּ אֶפְרַיִם לֹא יְקַנֵּא אֶת־יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא יָצֹר אֶת־אֶפְרָיִם׃ וְעָטְפוּ בְכֶתֶף פְּלִשְׁתִּים יָמָּה יַחְדָּו יָבֹזּוּ אֶת־בְּנֵי קֶדֶם אֱדוֹם וּמוֹאָב מִשְׁלַח יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם׃ וְהֶחֱרִים יְהוָה אֵת לְשֹׁן יָם מִצְרָיִם וְהֵנִיף יָדוֹ עַל־הַנָּהָר בְּעֵזִי רוּחוֹ וְהִכָּהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים וְהַדְרִיךְ בַּנְּעָלִים׃ וְהָיְתָה מְסִלָּה לִשְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר כַּאֲשֶׁר הָיְתָה לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

פרק יב

וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אוֹדְךָ יְהוָה כִּי אָנַפְתָּ בִּי יָשֹׁב אַפְּךָ וּתְנַחֲמֵנִי׃ הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָ�assoon מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה׃ וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ׃ זַמְּרוּ לַיהוָה כִּי גֵאוּת עָשָׂה זֹאת מוּדַעַת בְּכָל־הָאָרֶץ׃ צַהֲלִי וְרֹנְנִי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

פרק יג

מַשָּׂא בָּבֶל אֲשֶׁר חָזָה יְשַׁעְיָהוּ בֶּן־אָמוֹץ׃ עַל־הַר נָסֵא הָרִימוּ נֵס הָרִימוּ קוֹל לָהֶם הָנִיפוּ יָד וְיָבֹאוּ פִּתְחֵי נְדִיבִים׃ אֲנִי צִוִּיתִי לִקְדוּשָׁי גַּם קָרָאתִי גִבֹּרַי לְאַפִּי עַלִּיזֵי גַאֲוָתִי׃ קוֹל הָמוֹן בֶּהָרִים דְּמוּת עַם רַב קוֹל שָׁאוֹן מַמְלְכוֹת גּוֹיִם נֶאֱסָפִים יְהוָה צְבָאוֹת פֹּקֵד צְבָא מִלְחָמָה׃ בָּאִים מֵאֶרֶץ מֶרְחָק מִקְצֵה הַשָּׁמָיִם יְהוָה וּכְלֵי זַעְמוֹ לְחַבֵּל כָּל־הָאָרֶץ׃ הֵילִילוּ כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה כְּשֹׁד מִשַּׁדַּי יָבוֹא׃ עַל־כֵּן כָּל־יָדַיִם תִּרְפֶּינָה וְכָל־לְבַב אִישׁ יִמָּס׃ וְנִבְהָלוּ צִרִים וְחֶבְלֵי לֵדָה יֹאחֵזוּן כַּיּוֹלֵדָה יְחִילוּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ יִתְמָהּוּ פְּנֵי לְהָבִים פְּנֵיהֶם׃ הִנֵּה יוֹם יְהוָה בָּא אַכְזָרִי וְעֵבְרָה וְחָרוֹן אָף לָשׂוּם הָאָרֶץ לְשַׁמָּה וְחַטָּאֶיהָ יַשְׁמִיד מִמֶּנָּה׃ כִּי כוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְסִילֵיהֶם לֹא יָהֵלּוּ אוֹרָם חָשַׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ בְּצֵאתוֹ וְיָרֵחַ לֹא יַגִּיהַ אוֹרוֹ׃ וּפָקַדְתִּי עַל־תֵּבֵל רָעָה וְעַל־רְשָׁעִים עֲוֹנָם וְהִשְׁבַּתִּי גְּאוֹן זֵדִים וְגַאֲוַת עָרִיצִים אַשְׁפִּיל׃ אַקְדִּיר אֱנוֹשׁ מִפָּז וְאָדָם מִכֶּתֶם אוֹפִיר׃ עַל־כֵּן שָׁמַיִם אַרְגִּיז וְתִתְעַוְּעָה הָאָרֶץ מִמְּקוֹמָהּ בְּעֶבְרַת יְהוָה צְבָאוֹת וּבְיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ׃ וְהָיָה כִּצְבִי מְרֻדָּף וְכַצֹּאן אֲשֶׁר אֵין מְקַבֵּץ אִישׁ אֶל־עַמּוֹ יִפְנוּ וְאִישׁ לְאַרְצוֹ יָנוּסוּ׃ כָּל־הִמָּצֵא יִדָּקֵר וְכָל־הַנִּסְפֶּה יִפֹּל בַּחָרֶב׃ וְעֹלְלֵיהֶם יְרֻטְּשׁוּ לְעֵינֵיהֶם בָּתֵּיהֶם יִשֻּׁסּוּ וְנָשֵׁיהֶם תִּשְׁגַּלְנָה׃ הִנֵּה אָנֹכִי מֵעִיר עֲלֵיהֶם אֶת־מָדָי הָאֹמְרִים כֶּסֶף לֹא יַחְפֹּצוּ וְזָהָב לֹא יַרְצוּ־בוֹ׃ וְקַשָּׁתוֹת נְעָרִים תְּרַטַּשְׁנָה וְעַל־פְּרִי בֶטֶן לֹא יְרַחֵמוּ עַל־בָּנִים לֹא תָחוֹס עֵינָם׃ וְהָיְתָה בָבֶל צְבִי מַמְלָכוֹת תִּפְאֶרֶת גְּאוֹן כַּשְׂדִּים כְּמַהְפֵּכַת אֱלֹהִים אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה׃ לֹא תֵשֵׁב עַד־נֶצַח וְלֹא תִשְׁכֹּן עַד־דּוֹר וָדוֹר וְלֹא־יָהֵל שָׁם עֲרָבִי וְרֹעִים לֹא יַרְבִּצוּ־שָׁם׃ וְרָבְצוּ־שָׁם צִיִּים וּמָלְאוּ בָתֵּיהֶם אֹחִים וְשָׁכְנוּ־שָׁם בַּת־יַעֲנָה וּשְׂעִירִים יְרַקְּדוּ־שָׁם׃ וְעָנָה אִיִּים בְּאַלְמְנוֹתָיו וְתַנִּים בְּהֵיכְלֵי עֹנֶג וְקָרוֹב לָבוֹא עִתָּהּ וְיָמֶיהָ לֹא יֵאָרֵכוּ כִּי־אֲקַצֵּר לְמַעַן עַבְדִּי יַעֲקֹב וּבְחִירִי יִשְׂרָאֵל כִּי אֶקְרָאֲךָ בְשִׁמְךָ אֲכַנֶּךָּ וְלֹא יְדַעְתָּנִי׃ אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד זוּלָתִי אֵין אֱלֹהִים אֲאַזֶּרְךָ וְלֹא יְדַעְתָּנִי׃ לְמַעַן יֵדְעוּ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ וּמִמַּעֲרָבָיו כִּי אֶפֶס בִּלְעָדָי אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד׃ יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא רָע אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה כָּל־אֵלֶּה׃ הַרְעִיפוּ שָׁמַיִם מִמַּעַל וְשְׁחָקִים יִזְּלוּ צֶדֶק תִּפְתַּח הָאָרֶץ וְתִפְרֶא יֶשַׁע וְצֶדֶק תַּצְמִיחַ יַחְדָּו אֲנִי יְהוָה בְּרָאתִיו׃ הוֹי רָב אֹתוֹ יֹצְרוֹ חֶרֶשׂ עִם חַרְשֵׂי אֲדָמָה הַאֹמֶר חֹמֶר לְיוֹצְרוֹ מַה־תֹּעַשׂ וּפָעֳלוֹ אֵין יָדַיִם לוֹ׃ הוֹי אֹמֵר לְאָב מַה־תּוֹלִיד וְלְאִשָּׁה מַה־חַלְתָּ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְיֹצְרוֹ הֲשֹׁאֲלוּנִי עַל־בָּנַי וְעַל־פֹּעַל יָדַי תְּצַוּוּנִי׃ אֲנִי עָשִׂיתִי אֶרֶץ וְאָדָם עָלֶיהָ בָּרָאתִי אֲנִי יָדַי נָטוּ שָׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם צִוִּיתִי׃ אֲנִי הֵעִירוֹתִיהוּ בְצֶדֶק וְכָל־דְּרָכָיו אִישָׁר הוּא יִבְנֶה עִירִי וְגָלוּתִי יְשַׁלַּח לֹא בִמְחִיר וְלֹא בְשֹׁחַד אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ כֹּה אָמַר יְהוָה יְגִיעַ מִצְרַיִם וְסַחְרַ כּוּשׁ וּסְבָאִים אַנְשֵׁי מִדָּה עֲלֵיכִי יַעֲבֹרוּ וְלָךְ יִהְיוּ אַחֲרַיִךְ יַעֲבֹרוּ בְּזִקִים יַעֲבֹרוּ וְלָךְ יִשְׁתַּחֲווּ אֵלַיִךְ יִתְפַּלָּלוּ אַךְ־בָּךְ אֵל וְאֵין עוֹד אֶפֶס אֱלֹהִים׃ אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ׃ בֹּשׁוּ וְגַם־נִכְלְמוּ כֻּלָּם יַחְדָּו הָלְכוּ בְּכְלִמָּה חָרָשֵׁי צִרִים׃ יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תֵבֹשׁוּ וְלֹא תִכָּלְמוּ עֲדֵי נֵצַח׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם הוּא הָאֱלֹהִים יֹצֵר הָאָרֶץ וְעֹשֵׂהוּ הוּא כֹנְנָהּ לֹא תֹהוּ בְרָאָהּ לָשֶׁבֶת יְצָרָהּ אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד׃ לֹא בַסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי בִּמְקוֹם אֶרֶץ חֹשֶׁךְ לֹא אָמַרְתִּי לְזֶרַע יַעֲקֹב תֹּהוּ בַקֻּשׁוּנִי אֲנִי יְהוָה דֹּבֵר צֶדֶק מַגִּיד מֵישָׁרִים׃ הִקָּבְצוּ וָבֹאוּ נִגְּשׁוּ יַחְדָּו פְּלֵטֵי הַגּוֹיִם לֹא יָדְעוּ הָרִים עֵץ נִשְׂאָם וּמִתְפַּלְלִים אֶל־אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ׃ הַגִּידוּ וְקָרְבוּ אַף יִוָּעֲצוּ יַחְדָּו מִי הִשְׁמִיעַ זֹאת מֵאָז מִקֶּדֶם הֶגִּידָהּ הֲלֹא אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד אֱלֹהִים צַדִּיק וּמוֹשִׁיעַ אֵין זוּלָתִי׃ פְּנוּ אֵלַי וְהִוָּשְׁעוּ כָּל־אַפְסֵי אָרֶץ כִּי אֲנִי אֵל וְאֵין עוֹד׃ בִּי נִשְׁבָּעְתִּי יָצָא מִפִּי צֶדֶק דָּבָר וְלֹא יָשׁוּב כִּי לִי תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן׃ אַךְ בַּיהוָה יֹאמַר לִי צְדָקוֹת וָעֹז עָדָיו יָבוֹא וְיֵבֹשׁוּ כָּל־הַנֶּאֱבָרִים בּוֹ׃ בַּיהוָה יִצְדְּקוּ וְיִתְהַלְלוּ כָּל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃

פרק יד

כִּי־רָחַם יְהוָה עַל־יַעֲקֹב וּבָחַר עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל וְהִנִּיחָם עַל־אַדְמָתָם וְנִלְוָה הַגֵּר עֲלֵיהֶם וְנִסְפְּחוּ עַל־בֵּית יַעֲקֹב׃ וְלָקְחוּ עַמִּים וְהֵבִיאוּם אֶל־מְקוֹמָם וְהִתְנַחֲלוּם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַל־אַדְמַת יְהוָה לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת וְהָיוּ שׁוֹבֵיהֶם לָהֶם וְנָגְשׂוּ אֶת־נוֹגְשֵׂיהֶם׃ וְהָיָה בְּיוֹם הָנִיחַ יְהוָה לְךָ מֵעָצְבְּךָ וּמֵרַגְזְךָ וּמִן־הָעֲבֹדָה הַקָּשָׁה אֲשֶׁר עֻבַּד בָּהּ׃ וְנָשָׂאתָ הַמָּשָׁל הַזֶּה עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאָמַרְתָּ אֵיךְ שָׁבַת נוֹגֵשׂ שָׁבְתָה מַדְהֵבָה׃ שָׁבַר יְהוָה מַטֵּה רְשָׁעִים שֵׁבֶט מֹשְׁלִים׃ מַכֶּה עַמִּים בְּעֶבְרָה מַכַּת בִּלְתִּי סָר רֹדֶה בְאַף גּוֹיִם נִרְדָּף בְּלִי חָשָׂךְ׃ נָחָה שָׁקְטָה כָל־הָאָרֶץ פָּצְחוּ רִנָּה׃ גַּם־בְּרוֹשִׁים שָׂמְחוּ לָךְ אֲרְזֵי לְבָנוֹן מֵאָז שָׁכַבְתָּ לֹא יָעֲלֶה הַכֹּרֵת בָּנוּ׃ שְׁאוֹל מִתָּחַת רָגְזָה לְךָ לִקְרַאת בּוֹאֶךָ עוֹרֵר לְךָ רְפָאִים כֹּל עַתּוּדֵי אָרֶץ הֵקִים מִכִּסְאוֹתָם כָּל־מַלְכֵי גּוֹיִם׃ כֻּלָּם יַעֲנוּ וְיֹאמְרוּ אֵלֶיךָ גַּם־אַתָּה חֻלֵּיתָ כָמוֹנוּ אֵלֵינוּ נִמְשָׁלְתָּ׃ אָכְלָה אֶל־שְׁאוֹל גְּאוֹנֶךָ הֲמוֹן נְבָלֶיךָ תַּחְתֶּיךָ יֻצַּע רִמָּה וּמְכַסֶּיךָ תּוֹלָעָה׃ אֵיךְ נָפַלְתָּ מִשָּׁמַיִם הֵילֵל בֶּן־שָׁחַר נִגְדַּעְתָּ לָאָרֶץ חוֹלֵשׁ עַל־גּוֹיִם׃ וְאַתָּה אָמַרְתָּ בִּלְבָבְךָ הַשָּׁמַיִם אֶעֱלֶה מִמַּעַל לְכוֹכְבֵי אֵל אָרִים כִּסְאִי וְאֵשֵׁב בְּהַר מוֹעֵד בְּיַרְכְּתֵי צָפוֹן׃ אֶעֱלֶה עַל־בָּמֳתֵי עָב אֶדַּמֶּה לְעֶלְיוֹן׃ אַךְ אֶל־שְׁאוֹל תּוּרָד אֶל־יַרְכְּתֵי בוֹר׃ רֹאֶיךָ אֵלֶיךָ יָשׁוּרוּ אֵלֶיךָ יְשׁוּרוּן יַבִּיטוּן הֲזֶה הָאִישׁ מַרְגִּיז הָרְגִז מַמְלָכוֹת׃ שָׂם תֵּבֵל כַּמִּדְבָּר וְעָרָיו הָרָס אֲסִירָיו לְבֵיתָם לֹא פָתָח׃ כָּל־מַלְכֵי גּוֹיִם כֻּלָּם שָׁכְבוּ בְכָבוֹד אִישׁ בְּבֵיתוֹ׃ וְאַתָּה הָשְׁלַכְתָּ מִקִּבְרְךָ כְּנֵצֶר נִתְעָב לְבוּשׁ הֲרוּגִים מְטוּעֲנֵי חֶרֶב יוֹרְדֵי אֶל־אַבְנֵי־בוֹר כְּפֶגֶר מוּבָס׃ לֹא־תֵחַד אִתָּם בִּקְבוּרָה כִּי אַרְצְךָ שִׁחַתָּ עַמְּךָ הָרָגְתָּ לֹא־יִקָּרֵא לְעוֹלָם זֶרַע מְרֵעִים׃ הָכִינוּ לְבָנָיו מַטְבֵּחָה בַּעֲוֹן אֲבוֹתָם בַּל־יָקוּמוּ וְיִרְשׁוּ אָרֶץ וּמָלְאוּ פְנֵי־תֵבֵל עָרִים׃ וְקַמְתִּי עֲלֵיהֶם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת וְהִכְרַתִּי לְבָבֶל שֵׁם וּשְׁאָר וְנִין וָנֶכֶד נְאֻם יְהוָה׃ וְשַׂמְתִּיהָ מוֹרַשׁ קִפֹּד וְאַגְמֵי מָיִם וְטֵאטֵתִיהָ בְּמַטְאֲטֵא הַשְׁמֵד נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ נִשְׁבַּע יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי כֵּן הָיָה וְכַאֲשֶׁר יָעַצְתִּי הִיא תָקוּם׃ לְשַׁבֵּר אַשּׁוּר בְּאַרְצִי וְעַל־הָרַי אֲבוּסֶנּוּ וְסָר מֵעֲלֵיהֶם עֻלּוֹ וְסֻבָלוֹ מֵעַל שִׁכְמָם יָסוּר׃ זֹאת הָעֵצָה הַיְעוּצָה עַל־כָּל־הָאָרֶץ וְזֹאת הַיָּד הַנְּטוּיָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃ כִּי יְהוָה צְבָאוֹת יָעָץ וּמִי יָפֵר וְיָדוֹ הַנְּטוּיָה וּמִי יְשִׁיבֶנָּה׃ בִּשְׁנַת־מוֹת הַמֶּלֶךְ אָחָז הָיָה הַמַּשָּׂא הַזֶּה׃ אַל־תִּשְׂמְחִי פְלֶשֶׁת כֻּלָּךְ כִּי נִשְׁבַּר שֵׁבֶט מַכֵּךְ כִּי מִשֹּׁרֶשׁ נָחָשׁ יֵצֵא צֶפַע וּפִרְיוֹ שָׂרָף מְעוֹפֵף׃ וְרָעוּ בְכוֹרֵי דַלִּים וְאֶבְיוֹנִים לָבֶטַח יִרְבָּצוּ וְהֵמַתִּי בְרָעָב שָׁרְשֵׁךְ וּשְׁאֵרִית יַהֲרֹג׃ הֵילִילִי שַׁעַר זַעֲקִי עִיר נָמוֹגְתְּ כָּל־פְּלֶשֶׁת כִּי עָשָׁן מִצָּפוֹן בָּא וְאֵין בּוֹדֵד בְּמוֹעָדָיו׃ וּמַה־יַּעֲנֶה מַלְאֲכֵי גוֹי כִּי יְהוָה יָסַד צִיּוֹן וּבָהּ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמּוֹ׃

פרק טו

מַשָּׂא מוֹאָב כִּי בְלַיְלָה שֻׁדַּד עָר מוֹאָב נִדָּמָה כִּי בְלַיְלָה שֻׁדַּד קִיר מוֹאָב נִדָּמָה׃ עָלָה הַבַּיִת וְדִיבֹן הַבָּמוֹת לִבְכִּי עַל־נְבוֹ וְעַל־מֵידְבָא מוֹאָב יְיַלֵּל בְּכָל־רָאשָׁיו קָרְחָה כָּל־זָקָן גָּרוּעָה׃ בְּחוּצוֹתֶיהָ חָגְרוּ שָׂק עַל־גַּגּוֹתֶיהָ וּבִרְחֹבוֹתֶיהָ כֻּלּוֹ יְיַלֵּל יֹרֵד בְּכִי׃ וַתִּזְעַק חְשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה עַד־יַהַץ נִשְׁמַע קוֹלָם עַל־כֵּן חֲלָצֵי מוֹאָב יָרִיעוּ נַפְשׁוֹ יָרִיעָה לוֹ׃ לִבִּי לְמוֹאָב יִזְעָק בְּרִיחֶיהָ עַד־צֹעַר עֶגְלַת שְׁלִשִׁיָּה כִּי בְמַעֲלֵה לוּחִית בִּכְיָה יַעֲלוּ־בוֹ כִּי בְדֶרֶךְ חוֹרֹנַיִם קָמַת שֶׁבֶר יָעִירוּ׃ כִּי מֵי נִמְרִים מְשַׁמּוֹת הָיוּ כִּי יָבֵשׁ חָצִיר כָּלָה דֶּשֶׁא יָרָק לֹא הָיָה׃ עַל־כֵּן יִתְרַת עָשָׂה וּפְקֻדָּתָם עַל־נַחַל הָעֲרָבִים יִשָּׂאוּם׃ כִּי הִקִּיפָה זְעָקָה אֶת־גְּבוּל מוֹאָב עַד־אֶגְלַיִם יְלֵלָתָהּ וְעַד־בְּאֵר אֵילִים יְלֵלָתָהּ׃ כִּי מֵי דִימוֹן מְלֵאוּ דָם כִּי־אָשִׁית עַל־דִּימוֹן נוֹסָפוֹת לִפְלֵיטַת מוֹאָב אַרְיֵה וְלִשְׁאֵרִית אֲדָמָה׃ שִׁלְחוּ כָר מוֹשֵׁל אֶרֶץ מִסֶּלַע מִדְבָּר אֶל־הַר בַּת־צִיּוֹן׃ וְהָיוּ כְּעוֹף נוֹדֵד קֵן מְשֻׁלָּח בְּנוֹת מוֹאָב מְעָבְרוֹת אַרְנוֹן׃ הָבִיאוּ עֵצָה עֲשׂוּ פְלִילָה שִׁיתִי כַלַּיְלָה צִלֵּךְ בְּתוֹךְ צָהֳרַיִם הַסְתִּירִי נִדָּחִים נֹדֵד אַל־תְּגַלִּי׃ יָגוּרוּ בָךְ נִדָּחַי מוֹאָב הֱיֵה סֵתֶר לָהֶם מִפְּנֵי שׁוֹדֵד כִּי אָפֵס מוּץ כָּלָה שֹׁד תֹּם רֹמֵס מִן־הָאָרֶץ׃ וְהוּכַן בְּחֶסֶד כִּסֵּא וְיֵשֶׁב עָלָיו בֶּאֱמֶת בְּאֹהֶל דָּוִד שֹׁפֵט וְדֹרֵשׁ מִשְׁפָּט וּמְמַהֵר צֶדֶק׃ שָׁמַעְנוּ גְּאוֹן מוֹאָב גֵּא מְאֹד גַּאֲוָתוֹ וְגֵאוָתוֹ וְעֶבְרָתוֹ לֹא־כֵן בַּדָּיו לֹא־כֵן׃ לָכֵן יְיַלֵּל מוֹאָב לְמוֹאָב כֻּלּוֹ יְיַלֵּל לְאַנְשֵׁי קִיר־חֶרֶשׂ תֶּהְגּוּ אַךְ נְגוּעִים׃ כִּי שְׂדֵה חְשְׁבּוֹן אָמְלָלָה גֶּפֶן שִׂבְמָה בַּעֲלֵי גּוֹיִם הִלְּמוּ שׂרֵקָתֶיהָ עַד־יַעְזֵר נָעוּ מִדְבָּר שָׁלְחוֹתֶיהָ נָטְשׁוּ עָבְרוּ יָמֶיהָ נָטְשׁוּ׃ עַל־כֵּן אֶבְכֶּה בִּבְכִי יַעְזֵר גֶּפֶן שִׂבְמָה אַרְוֶיךְ חְשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה כִּי עַל־קֵיצֵךְ וְעַל־קְצִירֵךְ הֵידָד נָפָל׃ וְנֶאֱסַף שִׂמְחָה וְגִיל מִן־הַכַּרְמֶל וּמֵאֶרֶץ לֹא־יָרֹן יַיִן לֹא־יִדְרֹךְ גַּת הֵידָד הִשְׁבַּתִּי׃ עַל־כֵּן מֵעַי לְמוֹאָב כְּכִנּוֹר יֶהֱמֶיוּ וְקִרְבָּי לְקִיר חֶרֶשׂ׃ וְהָיָה כִּי־נִרְאָה כִּי נִלְאָה מוֹאָב עַל־הַבָּמָה וּבָא אֶל־מִקְדָּשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל וְלֹא יוּכָל׃ זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עַל־מוֹאָב מֵאָז׃ וְעַתָּה דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר בִּשְׁלֹשׁ שָׁנִים כִּשְׁנֵי שָׂכִיר וְנִבְזָתָה כָּל־כְּבוֹד מוֹאָב בְּכָל־הֲמוֹן הַגָּדוֹל וְהַשְּׁאֵרִית מְעַט מִזְעָר לֹא כֹחַ׃

פרק טז

שִׁלְחוּ כָּרִים מוֹשֵׁל אֶרֶץ מִסֶּלַע מִדְבָּר אֶל־הַר בַּת־צִיּוֹן׃ וְהָיוּ כְּעוֹף נוֹדֵד קֵן מְשֻׁלָּח בְּנוֹת מוֹאָב מְעָבְרוֹת אַרְנוֹן׃ הָבִיאוּ עֵצָה עֲשׂוּ פְלִילָה שִׁיתִי כַלַּיְלָה צִלֵּךְ בְּתוֹךְ צָהֳרַיִם הַסְתִּירִי נִדָּחִים נֹדֵד אַל־תְּגַלִּי׃ יָגוּרוּ בָךְ נִדָּחַי מוֹאָב הֱיֵה סֵתֶר לָהֶם מִפְּנֵי שׁוֹדֵד כִּי אָפֵס מוּץ כָּלָה שֹׁד תֹּם רֹמֵס מִן־הָאָרֶץ׃ וְהוּכַן בְּחֶסֶד כִּסֵּא וְיֵשֶׁב עָלָיו בֶּאֱמֶת בְּאֹהֶל דָּוִד שֹׁפֵט וְדֹרֵשׁ מִשְׁפָּט וּמְמַהֵר צֶדֶק׃ שָׁמַעְנוּ גְּאוֹן מוֹאָב גֵּא מְאֹד גַּאֲוָתוֹ וְגֵאוָתוֹ וְעֶבְרָתוֹ לֹא־כֵן בַּדָּיו לֹא־כֵן׃ לָכֵן יְיַלֵּל מוֹאָב לְמוֹאָב כֻּלּוֹ יְיַלֵּל לְאַנְשֵׁי קִיר־חֶרֶשׂ תֶּהְגּוּ אַךְ נְגוּעִים׃ כִּי שְׂדֵה חְשְׁבּוֹן אָמְלָלָה גֶּפֶן שִׂבְמָה בַּעֲלֵי גּוֹיִם הִלְּמוּ שׂרֵקָתֶיהָ עַד־יַעְזֵר נָעוּ מִדְבָּר שָׁלְחוֹתֶיהָ נָטְשׁוּ עָבְרוּ יָמֶיהָ נָטְשׁוּ׃ עַל־כֵּן אֶבְכֶּה בִּבְכִי יַעְזֵר גֶּפֶן שִׂבְמָה אַרְוֶיךְ חְשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלֵה כִּי עַל־קֵיצֵךְ וְעַל־קְצִירֵךְ הֵידָד נָפָל׃ וְנֶאֱסַף שִׂמְחָה וְגִיל מִן־הַכַּרְמֶל וּמֵאֶרֶץ לֹא־יָרֹן יַיִן לֹא־יִדְרֹךְ גַּת הֵידָד הִשְׁבַּתִּי׃ עַל־כֵּן מֵעַי לְמוֹאָב כְּכִנּוֹר יֶהֱמֶיוּ וְקִרְבָּי לְקִיר חֶרֶשׂ׃ וְהָיָה כִּי־נִרְאָה כִּי נִלְאָה מוֹאָב עַל־הַבָּמָה וּבָא אֶל־מִקְדָּשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל וְלֹא יוּכָל׃ זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עַל־מוֹאָב מֵאָז׃ וְעַתָּה דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר בִּשְׁלֹשׁ שָׁנִים כִּשְׁנֵי שָׂכִיר וְנִבְזָתָה כָּל־כְּבוֹד מוֹאָב בְּכָל־הֲמוֹן הַגָּדוֹל וְהַשְּׁאֵרִית מְעַט מִזְעָר לֹא כֹחַ׃

22 כי יהודה מואסו ירושלם: ועם יהודה
ירושלם: ויעמד בעמדו מעמד
21 בשלשים: ויאמר אליהם אלהינו
ויהי מעט מעט אנכי ואחיי ואנשי
20 מחצית החזיקו בחנית: ואמר
אליהם במקום אשר תשמעו את
19 קול השופר שמה התקבצו אלינו
אלהינו ילחם לנו: ואנחנו עשים
18 במלאכה ומחצית המחזיקים
החנית עלות השחר עד צאת
17 הכוכבים: גם בעת ההיא אמרתי
לעם הלינו כל איש עם נערו
16 בתוך ירושלם והיו לנו הלילה
משמר והיום מלאכה: ואני לא
אפשיט בגדי איש לפשטו איש
15 מנערו המים: ויהי אחרי כן
ואעלה את האנשים ואת
14 משפחותם אל חרב בקשתם
ובחניתם ובמלחמתם: ויהי
כראותם ויקומו האצילים
והסגנים והיתר במלאכה:
13 ויהי כשמעינו אלהינו הפר עצתם
ויפר אלהים את עצתם ונשוב
12 כלנו אל החומה איש אל
מלאכתו: ויהי מן היום ההוא
חציים מלאכתי עשה במלאכה
והחציים מהם החזיקו
11 והשלטים והקשתות והשריונים
והשרים אחרי כל בית יהודה:
הבונים בחומה והנשאים בסבל
10 העמסים בידם עשה במלאכה
יד והאחת תחזיק בשלח: כי
הבונים איש חרבו חגור על
9 מתניו ויבנו והתקע אצל
אלהינו: ויהי שמעו אלהינו
אלינו כי הודעה עצתם ויפר
8 אלהים את עצתם ונשב כלנו
אל החומה איש אל מלאכתו:
ויהי מן היום ההוא חציים
נערי עשה במלאכה והחציים
7 מהם החזיקו הרמחים
והשלטים והקשתות והשריונים
ושרי כל בית יהודה אחרי כל
6 בית יהודה: הבונים בחומה
והנשאים בסבל העמסים
בידם עשה במלאכה והאחת
5 תחזיק בשלח: כי הבונים איש
חרבו חגור על מתניו ויבנו
והתקע אצל אלהינו: ויהי
4 שמעו אלהינו כי היינו בוזה
והשב חרפתם על ראשם ותנם
לבז בארץ שבי: אל תכס על
3 עונם וחטאתם מלפניך כי
הכעיסו לנגד הבונים: ויהי
כשמעינו חמת ירושלם נפרצת
2 והחל הפרץ להסתם ויחר לו
מאד: ויקשרו כלם יחדו לבוא
להלחם על ירושלם ולהביא
1 תערובת בה: ונתפלל אל
אלהינו ונעמד עליהם יומם
ולילה מפניהם: ויאמר יהודה
כשל כח הסבל והעפר הרב
ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה:
ויאמרו צרינו לא ידעו ולא
יראו עד אשר נבוא בתוכם
והרגנום והשבתי את המלאכה:
ויהי כאשר באו היהודים
הישבים אצלם ויאמרו אלינו
עשר פעמים מכל המקומות
אשר תשובו עלינו: ואעמיד
בשפלות מאחרי המקום
במקומות החומה ואעמיד את
העם למשפחותם עם חרבותם
חניתותם וקשתותם: וארא
ואקום ואמר אל החרים ואל
הסגנים ואל יתר העם אל
תיראו מפניהם זכרו את אדני
הגדול והנורא ולחמו על
אחיכם בניכם ובנותיכם
נשיכם ובתיכם: ויהי כשמע
אויבינו כי נודעה לנו ויפר
האלהים את עצתם ונשב כלנו
אל החומה איש אל מלאכתו:
ויהי מן היום ההוא חציים
נערי עשה במלאכה והחציים
מהם החזיקו הרמחים
והשלטים והקשתות והשריונים
ושרי כל בית יהודה אחרי כל
בית יהודה: הבונים בחומה
והנשאים בסבל העמסים
בידם עשה במלאכה והאחת
תחזיק בשלח: כי הבונים איש
חרבו חגור על מתניו ויבנו
והתקע אצל: ויאמר אלי
הנשאים בעם הרבים והרחבים
אנחנו נפרדים על החומה
רחוקים איש מאחיו: במקום
אשר תשמעו את קול השופר
שמה התקבצו אלינו אלהינו
ילחם לנו: ואנחנו עשים
במלאכה ומחצית המחזיקים
החנית עלות השחר עד צאת
הכוכבים: גם בעת ההיא אמרתי
לעם הלינו כל איש עם נערו
בתוך ירושלם והיו לנו הלילה
משמר והיום מלאכה: ואני לא
אפשיט בגדי איש לפשטו איש
מנערו המים: ויהי אחרי כן
ואעלה את האנשים ואת
משפחותם אל חרב בקשתם
ובחניתם ובמלחמתם: ויהי
כראותם ויקומו האצילים
והסגנים והיתר במלאכה:
ויהי כשמעינו אלהינו הפר עצתם
ויפר אלהים את עצתם ונשוב
כלנו אל החומה איש אל
מלאכתו: ויהי מן היום ההוא
חציים נערי עשה במלאכה
והחציים מהם החזיקו
והשלטים והקשתות והשריונים
והשרים אחרי כל בית יהודה:
הבונים בחומה והנשאים בסבל
העמסים בידם עשה במלאכה
והאחת תחזיק בשלח: כי
הבונים איש חרבו חגור על
מתניו ויבנו והתקע אצל
אלהינו: ויהי שמעו אלהינו
אלינו כי הודעה עצתם

1 ויהי אלה בראיתם ואתה: ויאמר אליהם: ואתה
2 ויגידו ליוסף לאמר: ויאמר: הנה אחיך
3 אחיך: ועתה לכו ונלכה ונלכה: ונשובה
4 נשובה אל אבינו: ונאמר אליו: אבינו
5 אבינו צוה לפני מותו לאמר: ויאמר אליו: כה
6 תאמרון לאמר: אנא שא נא פשע אחיך
7 ואת חטאתם ואת רעתם: כי רעה גמלוך
8 ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך: ויבך
9 יוסף בדברם אליו: וגם אחיו הלכו ויפלו
10 לפניו ויאמרו: הננו לך לעבדים: ויאמר
11 אליהם יוסף אל תיראו: כי התחת אלהים
12 אני: ואתם חשבתם עלי רעה: אלהים חשבה
13 לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם
14 רב: ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם
15 ואת טפכם: וינחם אותם וידבר על לבם:
16 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו: ויחי
17 יוסף מאה ועשר שנים: וירא יוסף לאפרים
18 בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו
19 על ברכי יוסף: ויאמר יוסף אל אחיו אנכי
20 מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם
21 מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם
22 ליצחק וליעקב: וישבע יוסף את בני ישראל
23 לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את
24 עצמתי מזה אתכם: וימת יוסף בן מאה ועשר
25 שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים:

שמות

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את
2 יעקב איש וביתו באו: ראובן שמעון לוי
3 ויהודה: יששכר זבולן ובנימן: דן ונפתלי
4 גד ואשר: ויהיו כל נפשות היוצאי ירך יעקב
5 שבעים נפש ויוסף היה במצרים: וימת יוסף
6 וכל אחיו וכל הדור ההוא: ובני ישראל פרו
7 וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא
8 הארץ אותם: ויקם מלך חדש על מצרים אשר
9 לא ידע את יוסף: ויאמר אל עמו הנה עם
10 בני ישראל רב ועצום ממנו: הבה נתחכמה
11 לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף
12 גם הוא על שונאינו ונלחם בנו ועלה מן
13 הארץ: וישימו עליו שרי מסים למען ענתו
14 בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם
15 ואת רעמסס: וכאשר יענו אותו כן ירבה
16 וכן יפרוץ ויקצו מפני בני ישראל: ויעבדו
17 מצרים את בני ישראל בפרך: וימררו את
18 חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל
19 עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם
20 בפרך: ויאמר מלך מצרים למילדת העברית
21 אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה:
22 ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על
23 האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת
24 היא וחיה: ותיראנה המילדת את האלהים
25 ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים
26 ותחיין את הילדים: ויקרא מלך מצרים
27 למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה
28 ותחיין את הילדים: ותאמרנה המילדת אל
29 פרעה כי לא כנשים המצריות העברית כי
30 חיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת ילדו:
31 ויטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו
32 מאד: ויהי כי יראו המילדת את האלהים
33 ויעש להם בתים: ויצו פרעה לכל עמו לאמר
34 כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו וכל הבת
35 תחיון: וילך איש מבית לוי ויקח את בת
36 לוי: ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי
37 טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ולא יכלה
38 עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה
39 בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם
40 בסוף על שפת היאור: ותתצב אחותו מרחק
41 לדעה מה יעשה לו: ותרד בת פרעה לרחץ
42 על היאור ונערותיה הלכת על יד היאור
43 ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את
44 אמתה ותקחה: ותפתח ותרא אתו את הילד
45 והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי
46 העברים זה: ותאמר אחותו אל בת פרעה
47 האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית
48 ותינק לך את הילד: ותאמר לה בת פרעה
49 לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד:
50 ותאמר לה בת פרעה הלכי את הילד הזה
51 והינקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה
52 הילד ותניקהו: ויגדל הילד ותבאהו לבת
53 פרעה והי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר
54 כי מן המים משיתהו: ויהי בימים ההם
55 ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם
56 וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו:
57 ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את
58 המצרי ויטמן בחול: ויצא ביום השני והנה
59 שני אנשי עברים נצים ויאמר לרשע למה
60 תכה רעך: ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט
61 עלינו הלהרגני אתה אמר אך נודע הדבר
62 ויירא משה ואך נודע הדבר: וישמע פרעה
63 את הדבר הזה ויבקש להרג את משה וישב
64 משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על
65 הבאר: ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה
66 וידלו ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן
67 אביהן: ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה
68 ויושיעם וישק את צאנם: ותבאנה אל רעואל
69 אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: ותאמרן
70 איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה
71 לנו וישק את הצאן: ויאמר אל בנותיו ואיו
72 למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל
73 לחם: ויואל משה לשבת את האיש ויתן את
74 צפורה בתו למשה: ותלד בן ויקרא את שמו
75 גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה:
76 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים
77 ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל
78 שועתם אל האלהים מן העבדה: וישמע
79 אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו
80 את אברהם את יצחק ואת יעקב: וירא
81 אלהים את בני ישראל וידע אלהים:
82 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתן כהן מדין
83 וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר
84 האלהים חרבה: וירא מלאך יהוה אליו
85 בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער
86 באש והסנה איננו אכל: ויאמר משה אסרה
87 נא ואראה את המראה הגדול הזה מדוע לא
88 יבער הסנה: וירא יהוה כי סר לראות
89 ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה
90 משה ויאמר הנני: ויאמר אל תקרב הלם
91 של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה
92 עומד עליו אדמת קדש הוא: ויאמר אנכי
93 אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
94 יעקב ויסתר משה כי ירא מהביט אל
95 האלהים: ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני
96 עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני
97 נגשיו כי ידעתי את מכאביו: וארד להצילו
98 מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל
99 ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש
100 אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי
101 והחוי והיבוסי: ועתה הנה צעקת בני
102 ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר
103 מצרים לחצים אתם: ועתה לכה ואשלחך
104 אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל
105 ממצרים: ויאמר משה אל האלהים מי אנכי
106 כי אלך אל פרעה והוצאתי את בני ישראל
107 ממצרים: ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות
108 כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים
109 תעבדון את האלהים על ההר הזה: ויאמר
110 משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני
111 ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני
112 אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם:
113 ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה
114 ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני
115 אליכם: ויאמר עוד אלהים אל משה כה
116 תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם
117 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני
118 אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר:
119 לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם
120 יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם
121 יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת
122 העשוי לכם במצרים: ואמר אעלה אתכם
123 מענות מצרים אל ארץ הכנעני והחתי
124 והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת
125 חלב ודבש: ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני
126 ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה
127 אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא
128 דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה
129 אלהינו: ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך
130 מצרים להלך ולא ברחב יד: ושלחתי את
131 ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר
132 אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם:
133 ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה
134 כי תלכון לא תלכו ריקם: ושאלה אשה
135 משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב
136 ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם
137 ונצלתם את מצרים: ויען משה ויאמר והן
138 לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו
139 לא נראה אליך יהוה: ויאמר יהוה אליו מה
140 זה בידך ויאמר מטה: ויאמר השליכהו ארצה
141 וישלכהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה
142 מפניו: ויאמר יהוה אל משה שלח ידך
143 ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי
144 למטה בכפו: למען יאמינו כי נראה אליך
145 יהוה אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק
146 ואלהי יעקב: ויאמר יהוה אליו עוד הבא נא
147 ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצא והנה ידו
148 מצרעת כשלג: ויאמר השב ידך אל חיקך
149 וישב ידו אל חיקו ויוצא מחיקו והנה שבה
150 כבשרו: והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו
151 לקול האות הראשון והאמינו לקול האות
152 האחרון: והיה אם לא יאמינו גם לשני
153 האותות האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת
154 מים מיאר והצקת על היבשה והיו המים
155 אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשה:
156 ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים
157 אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך
158 אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי:
159 ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי
160 ישים אלם או חרש או פקח או עור הלא
161 אנכי יהוה: ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך
162 והורתיך אשר תדבר: ויאמר בי אדני שלח
163 נא ביד תשלח: ויחר אף יהוה במשה ויאמר
164 הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר
165 הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך
166 ושמח בלבו: ודברת אליו ושמת את הדברים
167 בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי
168 אתכם את אשר תעשון: ודבר הוא לך אל
169 העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה
170 לו לאלהים: ואת המטה הזה תקח בידך
171 אשר תעשה בו את האתת: וילך משה וישב
172 אל יתר חתנו ויאמר אליו אלכה נא ואשובה
173 אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים
174 ויאמר יתרו למשה לך לשלום: ויאמר יהוה
175 אל משה במדין לך שוב מצרימה כי מתו כל
176 האנשים המבקשים את נפשך: ויקח משה את
177 אשתו ואת בניו וירכבם על החמור וישב
178 ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים
179 בידו: ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב
180 מצרימה ראה כל המופתים אשר שמתי בידך
181 ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו
182 ולא ישלח את העם: ואמרת אל פרעה כה
183 אמר יהוה בני בכרי ישראל: ואמר אליך
184 שלח את בני ויעבדני ותמאן למשלח הנה
185 אנכי הורג את בנך בכרך: ויהי בדרך
186 במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו: ותקח
187 צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע
188 לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי:
189 וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת:
190 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה
191 המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק
192 לו: ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה
193 אשר שלחו ואת כל האתות אשר צוהו:
194 וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני
195 ישראל: וידבר אהרן את כל הדברים אשר
196 דבר יהוה אל משה ויעש האתות לעיני
197 העם: ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את
198 בני ישראל וכי ראה את עניים ויקדו
199 וישתחוו: ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו
200 אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח
201 את עמי ויחגו לי במדבר: ויאמר פרעה מי
202 יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל
203 לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא
204 אשלח: ויאמרו אלהי העברים נקרה עלינו
205 נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה
206 ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב:
207 ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן
208 תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם:
209 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ
210 והשבתם אתם מסבלתם: וצו פרעה ביום
211 ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר:
212 לא תספו לתת תבן לעם ללבן הלבנים
213 כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן:
214 ואת תכונת הלבנים אשר הם עשים תמולם
215 שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי
216 נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה
217 נזבחה לאלהינו: תכבד העבדה על האנשים
218 ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר: ויצאו
219 נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה
220 אמר פרעה איני נתן לכם תבן: אתם לכו
221 קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע
222 מעבדתכם דבר: ויפץ העם בכל ארץ מצרים
223 לקשש קש לתבן: והנגשים אצים לאמר כלו
224 מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן:
225 ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם
226 נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם
227 ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום:
228 ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה
229 לאמר למה תעשה כה לעבדיך: תבן אין
230 נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו ולא
231 יגרע והנה עבדיך נכתים וחטאת עמך:
232 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים
233 נלכה נזבחה ליהוה: ועתה לכו עבדו ותבן
234 לא יתן לכם ותכן לבנים תתנו: וירא שטרי
235 בני ישראל אתם בלכם לאמר לא תגרעו
236 מלבניכם דבר יום ביומו: ויפגעו את משה
237 ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מאת פרעה:
238 ויאמרו אליהם יראה יהוה עליכם וישפט
239 אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני
240 עבדיו לתת חרב בידם להרגנו: וישב משה
241 אל יהוה ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה
242 למה זה שלחתני: ומאז באתי אל פרעה
243 לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת
244 את עמך: ויאמר יהוה עתה תראה אשר אעשה
245 לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה
246 יגרשם מארצו: וידבר אלהים אל משה
247 ויאמר אליו אני יהוה: וארא אל אברהם אל
248 יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא
249 נודעתי להם: וגם הקמתי את בריתי אתם
250 לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם
251 אשר גרו בה: וגם אני שמעתי את נאקת בני
252 ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את
253 בריתי: לכן אמר אל בני ישראל אני יהוה
254 והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי
255 אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
256 ובשפטים גדלים: ולקחתי אתכם לי לעם
257 והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה
258 אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים:
259 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את
260 ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב
261 ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה: וידבר
262 משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה
263 מקצר רוח ומעבדה קשה: ויאמר יהוה אל
264 משה לאמר בא דבר אל פרעה מלך מצרים
265 וישלח את בני ישראל מארצו: וידבר משה
266 לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו
267 אלי ואיך ישמענו פרעה ואנכי ערל שפתים:
268 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני
269 ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את
270 בני ישראל מארץ מצרים: אלה ראשי בית
271 אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא
272 חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן: ובני
273 שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר
274 ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון:
275 ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת
276 ומררי ושני חיי לוי מאה שלשים ושבע
277 שנה: בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם:
278 ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני
279 חיי קהת מאה שלשים ושלש שנה: ובני
280 מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות לוי
281 לתלדתם: ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו
282 לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי
283 עמרם מאה שלשים ושבע שנה: ובני יצהר
284 קרח ונפג וזכרי: ובני עזיאל מישאל
285 ואלצפן וסתרי: ויקח אלישבע בת עמינדב
286 אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת
287 אביהוא את אלעזר ואת איתמר: ובני קרח
288 אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות
289 הקרחי: ואלעזר בן אהרן עשה לו מנשי
290 בנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס
291 אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם: הוא
292 אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את
293 בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: הם
294 המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את
295 בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן:
296 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים:
297 וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר
298 אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני
299 דבר אליך: ויאמר משה לפני יהוה הן אנכי
300 ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה: ויאמר
301 יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה
302 ואהרן אחיך יהיה נביאך: אתה תדבר את כל
303 אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה
304 ושלח את בני ישראל מארצו: ואני אקשה את
305 לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי
306 בארץ מצרים: ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי
307 את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי
308 בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים:
309 וידעו מצרים כי אני יהוה בנטותי את ידי על
310 מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם:
311 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן
312 עשו: ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש
313 שמנים שנה בדברם אל פרעה: וידבר יהוה
314 אל משה ואל אהרן לאמר: כי ידבר אליכם
315 פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן
316 קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין:
317 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר
318 צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה
319 ולפני עבדיו ויהי לתנין: ויקרא גם פרעה
320 לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי
321 מצרים בלהטיהם כן: ויטלו איש מטהו
322 ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטותם:
323 ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר
324 דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה כבד לב
325 פרעה מאן לשלח העם: לך אל פרעה בבקר
326 הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת
327 היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך:
328 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני
329 אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר
330 והנה לא שמעת עד כה: כה אמר יהוה
331 בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה
332 במטה אשר בידי על המים אשר ביאר
333 והפכו לדם: והדגה אשר ביאר תמות
334 ובאש הארץ מצרים ונלאו מצרים לשתות
335 מים מן היאר: ויאמר יהוה אל משה אמר
336 אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים
337 על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל
338 מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ
339 מצרים ובעצים ובאבנים: ויעשו כן משה
340 ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את
341 המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו
342 ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם: והדגה
343 אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו
344 מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל
345 ארץ מצרים: ויעשו כן חרטמי מצרים
346 בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם
347 כאשר דבר יהוה: ויפן ויבא אל ביתו ולא
348 שת לבו גם לזאת: ויחפרו כל מצרים סביבת
349 היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי
350 היאר: וימלאו שבעת ימים אחרי הכות יהוה
351 את היאר: ויאמר יהוה אל משה בא אל
352 פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את
353 עמי ויעבדני: ואם מאן אתה לשלח הנה
354 אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים: ושרץ
355 היאר וצלו ובא בביתך ועל חדר משכבך
356 ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך
357 ובמשארותיך: ואל עמך ואל כל עבדיך
358 תעלו הצפרדעים: ויאמר יהוה אל משה אמר
359 אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות
360 על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים
361 על ארץ מצרים: ויט אהרן את ידו על מימי
362 מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים:
363 ויעשו חרטמם בלהטיהם ויעלו את הצפרדע
364 על ארץ מצרים: ויקרא פרעה למשה
365 ולאהרן ויאמר חלו אל יהוה ויסר הצפרדעים
366 ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה:
367 ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי
368 אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים
369 ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה: ויאמר
370 למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה
371 אלהינו: ויסרו הצפרדעים ממך ומבתיך
372 ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה:
373 ויצאו משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה
374 אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה:
375 ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים
376 מן הבתים מן החצרות ומן השדות: ויכנסו
377 אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ: ויראו
378 פרעה כי היתה הרוחה וכבד את לבו ולא
379 שמע אליהם כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה
380 אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את
381 עפר האדמה והיה לכנם בכל ארץ מצרים:
382 ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את
383 עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל
384 עפר הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים:
385 ויעשו כן חרטמם בלהטיהם להוציא את
386 הכנם ולא יכלו והכנם היה באדם ובבהמה:
387 ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים היא
388 ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר
389 יהוה: ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר
390 והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה והיה
391 אם לא תשלח את עמי הנני משלח בך ובעבדיך
392 ובעמך ובבתיך את הערב: ומלאו בתי מצרים
393 את הערב וגם האדמה אשר הם עליה:
394 והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי
395 עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע
396 כי אני יהוה בקרב הארץ: ושמתי פדות בין
397 עמי ובין עמך למחר יהיה האות הזה:
398 ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד בית פרעה
399 ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ
400 מפני הערב: ויקרא פרעה למשה ולאהרן
401 ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ: ויאמר לא
402 נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה
403 אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם
404 והלא יסקלנו: דרך שלשת ימים נלך במדבר
405 וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו:
406 ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם
407 ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו
408 לכת התפללו בעדי: ויאמר משה הנה אנכי
409 יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב
410 מפרעה מעבדיו ומעמו מחר אך אל יסף
411 פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה:
412 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה:
413 ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה
414 מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: ויכבד פרעה
415 את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם:
416 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת
417 אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את
418 עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח עוד
419 אתם ועודך מחזיק בם: הנה יד יהוה היה
420 בדבר אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים
421 בבקר ובצאן דבר כבד מאד: והפלה יהוה
422 בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימת
423 מכל לבני ישראל דבר: ויעש יהוה את
424 המועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה
425 בארץ: ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת
426 ותמת כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא
427 מת אחד: וישלח פרעה והנה לא מת מקנה
428 ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את
429 העם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו
430 לכם מלא חפניכם פיח כבשן והזה משה
431 השמים לעיני פרעה: והיה לאבק על כל
432 ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה
433 לשחין פרחת אבעבעת במצרים: ויקחו את
434 הפיח מלפני הכבשן ויעמדו לפני פרעה
435 ויזרקהו משה השמים ויהי שחין פרחת אבעבעת
436 באדם ובבהמה: ולא יכלו החרטמם לעמד
437 לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמם
438 ובכל מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה
439 וישמע אליהם כאשר דבר יהוה אל משה:
440 ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב
441 לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי
442 העברים שלח את עמי ויעבדני: כי בפעם
443 הזאת אנכי שלח את כל מגפתי אל לבך
444 ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני
445 בכל הארץ: כי עתה שלחתי את ידי ואך
446 אתך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ:
447 ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך
448 את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ:
449 עודך מתנשא בעמי לבלתי שלחם: הנני
450 ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה
451 כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה:
452 ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך
453 בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה
454 ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד וימתו:
455 הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את
456 עבדיו ואת מקנהו אל הבתים: ואשר לא שם
457 לבו אל דבר יהוה עזב את עבדיו ואת מקנהו
458 בשדה: ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך
459 השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם
460 ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ
461 מצרים: ויט משה את מטהו על השמים
462 ויהוה נתן קלת וברד והלך אש ארצה
463 וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: ויהי ברד
464 ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא
465 היתה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי:
466 ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר
467 בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה
468 הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר: רק בארץ
469 גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד:
470 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר
471 אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי
472 הרשעים: התפללו אל יהוה ורב מהיות קלת
473 אלהים וברד ואשלחה ולא תספו לעמד:
474 ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את
475 כפי אל יהוה הקלת יחדלון עוד והברד לא
476 יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ:
477 ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני
478 יהוה אלהים: והפשתה והשערה נכתה כי
479 השערה אביב והפשתה גבעל: והחטה
480 והכסמת לא נכתו כי אפלת הנה: ויצא משה
481 מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה
482 ויחדלו הקלת והברד ומטר לא נתך ארצה:
483 וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת
484 ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: ויחזק
485 לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר
486 דבר יהוה ביד משה: ויאמר יהוה אל משה
487 בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב
488 עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו: ולמען
489 תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי
490 במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי
491 אני יהוה: ויבא משה ואהרן אל פרעה
492 ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד
493 מתי מאנת לענות מפני שלח את עמי ויעבדני:
494 כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא
495 מחר ארבה בגבולך: וכסה את עין הארץ
496 ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר
497 הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל
498 העץ הצמח לכם מן השדה: ומלאו בתיך
499 ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא
500 ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על
501 האדמה עד היום הזה וימן וישתחו ליהוה:
502 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה:
503 וישב יהוה רוח ים חזקה מאד וישא את
504 הארבה וידחף אתו ים סוף לא נשאר ארבה
505 אחד בכל גבול מצרים: ויכבד יהוה את לב
506 פרעה ולא שלח את בני ישראל: ויאמר יהוה
507 אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על
508 ארץ מצרים וימש חשך: ויט משה את ידו
509 על השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ
510 מצרים שלשת ימים: לא ראו איש את אחיו
511 ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני
512 ישראל היה אור במושבתם: ויקרא פרעה
513 אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם
514 ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם: ויאמר גם
515 אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה
516 אלהינו: וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר
517 פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו
518 ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד בואנו
519 שמה: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה
520 לשלחם: ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך
521 אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות:
522 ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות
523 פניך: ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד
524 אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח
525 אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם
526 מזה: דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת
527 רעהו ואשה מאת רעתה כלי כסף וכלי זהב:
528 ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש
529 משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי
530 פרעה ובעיני העם: ויאמר משה כה אמר יהוה
531 כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: ומתו
532 כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על
533 כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים
534 וכל בכור בהמה: והיתה צעקה גדולה בכל
535 ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ואשר לא
536 תסף כמהו: ולכל בני ישראל לא חרץ כלב
537 לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר
538 יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: וירדו כל
539 עבדיך אלה א

כה ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוט היתד הנתוכה במקום נאמן
וכרתה ונפלה ונכרתה המשא אשר עליה כי יהוה דבר׃

כב

א משא גיא חזיון מה לך כי עלית כלך על הגגות׃
ב תלאת שאונות מלאה קריה עיר עלזה חלליך לא חללי חרב
ולא מתי מלחמה׃
ג כל קציניך נדדו יחדו מקשת אסרו כל נמצאיך יחדו מרחוק
ברחו׃
ד על כן אמרתי שעו ממני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני על
שד בת עמי׃
ה כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון
מתלי קיר ושוע אל הר׃
ו ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים ומגן ערה קיר׃
ז והיה מבחר עמקיך מלאו רכב ופרשים שתו שתו אל השער׃
ח ויגל את מסך יהודה והבטת ביום ההוא אל נשק הבית׃
ט ואת בקעי עיר דוד ראיתם כי רבו ויקבצו את מי הברכה
התחתונה׃
י ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה׃
יא ומקוה עשיתם בין החומתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם
אל עשיה ורקמה מרחוק לא ראיתם׃
יב ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה
ולחגור שק׃
יג והנה משוש וגיל הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין
אכול ושתו כי מחר נמות׃
יד ונגלה באזני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמותון
אמר אדני יהוה צבאות׃
טו כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה אל שבנא
אשר על הבית׃
טז מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצב במרום קברו
חקק במעון סלע לאהל׃
יז הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטך עטה׃
יח צנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שמה תמות
ושם מרכבות כבודך קלון בית אדניך׃
יט והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך׃
כ והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן חלקיהו׃
כא והלבשתיהו כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה
לאב לישבי ירושלם ולבית יהודה׃
כב ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין
פתח׃
כג ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו׃
כד ותלו עליו את כל כבוד בית אביו הצאצאים והשפלות כל
קטני הכלים מקטני הכוסות ועד כל נבלי הנבלים׃
כה ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוט היתד הנתוכה במקום נאמן
וכרתה ונפלה ונכרתה המשא אשר עליה כי יהוה דבר׃

כג

א משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדדה מבלי בית מבלי בוא
מארץ כתים נגלה להם׃
ב דומו ישבי אי סחרי צידון עברוך מלאוך ים׃
ג ובמים רבים זרע שיחור קציר יאורים תבואתה ותהי רכלת
גוים׃
ד בושי צידון כי אמר ים מעוזה ים לאמר לא חלתי ולא ילדתי
ולא גידלתי בחורים רוממתי בתולות׃
ה כשמוע מצרים יחילו כחבלה על צור׃
ו עברו תרשישה הילילו ישבי אי׃
ז הזאת לכם עליזה מקדם ימיה ותובלה רגליה ממרחק לגור׃
ח מי יעץ זאת על צור המעטרת כי סחריה שרים כנעניה נכבדי
ארץ׃
ט יהוה צבאות יעץ לחלל גאון כל צבי כל נכבדי ארץ׃
י עברי ארצך כיאור בת אין עוד מזח׃
יא ידו נטה על הים הרגיז ממלכות צוה יהוה אל כנען ותאמר לא
תוסיפי עוד לעלז עשוקה בתולת בת צידון קומי עברי גם כתים
לא ינוח לך׃
יב גם שם לא תשקטי כי יגור אל כתים קום עברי גם שם לא
יניחך׃
יג ארץ כשדים זה העם לא היה אשור יסדה לציים הקימו
עריה הקימו ארמנותיה שמו למפלה׃
יד הילילו אניות תרשיש כי שדדה מבלי בית מבלי בוא
מארץ כתים נגלה להם׃
טו והיה ביום ההוא ונשכחה צור שבעים שנה כימי מלך אחד
מקצה שבעים שנה יהיה לצור כשירת הזונה׃
טז קחי כנור סובבי עיר זונה נשכחת היטיבי נגן הרבי שיר
למען תזכרי׃
יז והיה מקצה שבעים שנה יפקד יהוה את צור ושבה לאתנה
וזנתה את כל ממלכות האדמה על פני האדמה׃
יח והיה סחרה וזנתה קדש ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי לישבי
לפני יהוה יהיה סחרה לאכול לשבע ולמכסה עתק׃

כד

א הנה יהוה בוקק הארץ ובוזרה ועוה את פניה והפיץ ישביה׃
ב והיה כעם ככהן כעבד כאדניו כשפחה כגבירתה כקונה כמוכר
כמלוה כלוה כנושה כמשא בו׃
ג הבוק תבוק הארץ והבז תבז כי יהוה דבר את הדבר הזה׃
ד אבלה נבלה ארץ אמלל תבל אמלל נבלו מרומי עם׃
ה וארץ חנפה תחת ישביה כי עברו תורת חלפו חק הפרו ברית
עולם׃
ו על כן אלה אכלה ארץ ויאשמו יושבי בה על כן חרו יושבי
ארץ ונשאר אנוש מעט׃
ז אבל תירוש אמלל גפן נאנחו כל שמחי לב׃
ח שבת תופים משבת מרחשי גילים שבת כנור טוב׃
ט בשיר לא ישתו יין ירה שכר לבעליו׃
י נשברה קריית תהו סגר כל בית מבוא׃
יא צוחה על היין בחוצות חשך כל שמחה גלה ארץ׃
יב ונשאר בעיר שאון ושער נכתת שמה׃
יג כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים כנקף זית כעוללות
אם כלה בצר׃
יד המה ישאו קול ירננו על גאון יהוה צהלו מים׃
טו על כן באורים כבדו יהוה באיי הים שם יהוה אלהי ישראל׃
טז כנפות הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי לי
אוי לי בגדים בגדו ובגד בגדים בגדו׃
יז פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ׃
יח והיה הנס מקול הפחד ייפל אל הפחת והעולה מתוך הפחת
ילכד בפח כי ארבות ממרום נפתחו ורעשו מוסדי ארץ׃
יט התרוע התרועעה ארץ התפרר התפררה ארץ התמוטט התמוטטה
ארץ׃
כ התנועעה כשכור ארץ וכמלונה תנוד ופשעה עליה כבדה ונפלה
ולא תוסיף קום׃
כא והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרום במרום ועל מלכי
האדמה על האדמה׃
כב ונאספו אסף אסיר על בור וסגר עליהם ומרב ימים יפקדו׃
כג וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון
ובירושלם ונגד זקניו כבוד׃

כה

א יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות
מרחוק אמונה אמן׃
ב כי שמת מעיר לגל קריה לתל ארמנות זרים מעיר לבלתי היות
לנצח לא יבנה׃
ג על כן יכבדוך עם עריץ קריית גוים אשר חתתוך יראוך׃
ד כי היית מעוז לדל מעוז לאביון בצרתו מחסה מזרם צל מחרב
כי רוח עריצים כזרם קיר׃
ה כחרב בציון תשפיל שחי זרים כחרב בצל עב זמיר ענות
עריצים יכנע׃
ו ועשה יהוה צבאות לכל העמים במצה הזאת משמנים מלא
שמרים משמנים מוחים שמרים זקקים׃
ז ובלע בהר הזה את פני הלוט הלוט על כל העמים והמסכה
הנסוכה על כל הגוים׃
ח בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת
עמו יסיר מעל כל הארץ כי יהוה דבר׃
ט ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה
קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו׃
י כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבן
במי מדמנה׃
יא ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות וגאותו עם
ערבות ידיו׃
יב ומשגב חומת מבצר שחה הפיל הגיע לארץ עד עפר׃

כו

א ביום ההוא ישר השיר הזאת בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה
יחמת וחומה׃
ב פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים׃
ג יצר סמוך תצר שלום שלום כי בך בטח׃
ד בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים׃
ה כי השח יושבי מרום קריה נשגבה משפילה ישפילה עד ארץ
יגיענה עד עפר׃
ו תדרכה רגל רגלי עניים פעמי דלים׃
ז אורח לצדיק מישור מפלס תפלס׃
ח אף ארח משפטיך יהוה לך קוינוך לשם ולזכרך תאות נפש׃
ט נפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך
לארץ צדק למדו ישבי תבל׃
י יחנן רשע בל למד צדק בארץ נכחות יעול ולא יראה גאות
יהוה׃
יא יהוה רמה ידך בל יחזו יחזו ויבשו קנאת עם אף אש צריך
תאכלם׃
יב יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו׃
יג יהוה אלהינו בעלונו זולתך שלטונו בנו לבדך נזכיר שמך׃
יד מתים בל יחיו רפאים בל יקומו לכן פקדת ותשמידם ותאבד
כל זכר למו׃
טו יספת לגוי יהוה יספת לגוי נאדר רחקת כל קצות ארץ׃
טז יהוה בצר פקדוך צוקה לחש מוסרך׃
יז כהרה תקרב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה׃
יח הרינו חלינו כמו ילדנו רוח ישועות בל נעשה ארץ ובל יפלו
ישבי תבל׃
יט יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורות
טלך ואבץ רפאים תפיל׃
כ לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך בעדך חבא כמעט רגע עד
יעבר זעם׃
כא כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון יושב הארץ עליו וגלתה
הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הרגיה׃

כז

א ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על
לויתן נחש ברח ועל לויתן נחש עקלתון והרג את התנין אשר
בים׃
ב ביום ההוא כרם חמר ענו לה׃
ג אני יהוה נוצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום
אצרנה׃
ד חמה אין בי מי יתנני שמיר שית במלחמה אפשעה בה אצרפנה
יחדו׃
ה או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי׃
ו הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה׃
ז הכמכת הכהו אם כהרוגי הרוגיו הרג׃
ח בסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים׃
ט לכן בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו כל
אבני מזבח כאבני גר מנופצות לא יקומו אשרים וחמנים׃
י כי עיר בצורה בדד נוה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל
ושם ירבץ וכלה סעפיו׃
יא ביבשה קציריה תשברנה נשים באות מדליקות אותם כי לא
עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו׃
יב והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים
ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל׃
יג והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ
אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם׃

כח

א הוי עטרת גאות שכורי אפרים וציץ נבל תפארתו אשר על
ראש גיא שמנים נבוכי יין׃
ב הנה לאדני חזק ואמיץ כזרם ברד סערת משחית כזרם מים
כבירים שוטפים הניח לארץ ביד׃
ג ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים׃
ד והיתה צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנים כבכורה בטרם
קיץ אשר יראה הרואה בעודה בכפו יבלענה׃
ה ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה
לשארית עמו׃
ו ולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה׃
ז וגם אלה בין יין שגו ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר נבלעו
מן היין תעו בשכר שגו בראה פלילו׃
ח כי כל שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום׃
ט את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי
משדים׃
י כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם וזעיר שם׃
יא כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה׃
יב אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת המרגעה
ולא אבו שמוע׃
יג והיה להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם
וזעיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו׃
יד לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצון משלי העם הזה אשר בירושלם׃
טו כי אמרתם כרתנו ברית את מות ועם שאול עשינו חזות שוט
שוטף כי יעבר לא יבוא אלינו כי שמנו כזב מחסינו ובשקר
נסתרנו׃
טז לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת
יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש׃
יז ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ושבר יעלה ברד מחסה
כזב ומים יסתר׃
יח וכפר בריתכם את מות ועם שאול לא תקום חזות שוט שוטף
כי תעברו והייתם לו למרמס׃
יט כעברו יקח אתכם כי בבקר בבקר יעבר ביומם ובלילה והיה
רק זועה הבין שמועה׃
כ כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה מהתכנס׃
כא כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו
זר מעשהו ולהביא עבדתו נכריה עבדתו׃
כב ועתה אל תהיו לצים פן יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה
שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ׃
כג האזינו והשמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי׃
כד הכל היום יחרוש חורש לזרוע יפתח ויסרס אדמתו׃
כה הלא אם שוה פניה הלא הפיץ קצח וכמן יזרע ושם חטה
שורה וכסמת גבלתו׃
כו ויסרהו למשפט אלהיו יורהו׃
כז כי לא בחרוץ קצח תודש ואופן עגלה על כמן יסבו כי
במטה יחבט קצח וכמן במוט׃
כח לחם לדגן יכתת כי לא לנצח אדוש אגלתו ופרד גלגל עגלתו
לא יכתתנו׃
כט גם זאת מעם יהוה צבאות יצא הפלא עצה הגדיל תושיה׃

כט

א הוי אריאל אריאל קריה חנה דוד יספו שנה על שנה חגים
יגלו׃
ב והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי כאריאל׃
ג וחניתי כדור עליך וצרתי עליך מצור והקימותי עליך מצרות׃
ד ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ
קולך ומעפר תצפצף דברך׃
ה והיה כדק עפר המון זריך וכמץ עבר המון עריצים והיה
לפתע פתאם׃
ו מאת יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש גדול וקול סופה וסערה
ולהבת אש אוכלה׃
ז והיה המון כל הגוים הצבאים על אריאל וכל הצבאים עליה
ומצודתה וצרתה והמציקים לה והיה כחלום חזיון לילה׃
ח והיה כאשר יחלם הרעב ואכל והקיץ וריקה נפשו או כאשר
יחלם הצמא ושתה והקיץ והנה עיף ונפשו שקקה כן יהיה המון
כל הגוים הצבאים על הר ציון׃
ט התמהמהו והתמהו שועו שוו ושכרו לא יין נעו ולא שכר׃
י כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ועצם את עיניכם את הנביאים
ואת רקיכם החזים כסה׃
יא ותהי לכם חזון כל הדברים האלה כדברי הספר החתום אשר
יתנו את הספר אל יודע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל
כי חתום הוא׃
יב ונתן הספר אל לא יודע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא ידעתי
ספר׃
יג ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו וברפתיו כבדוני ולבו
הרחיק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה׃
יד לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת
חכמיו ובינת נבוניו תסתתר׃
טו הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם
ויאמרו מי ראנו ומי יודענו׃
טז הפככם אם כחומר הצפר יחשב כי יאמר מעשה לעשהו לא
עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבין׃
יז הלא עוד מעט מזער והפך לבנון לכרמל וכרמל ליער יחשב׃
יח וביום ההוא ישמעו חרשים דברי ספר ומאפלה ומחשך עיני
עורים תראינה׃
יט ויספו ענוים שמחה ביהוה ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו׃
כ כי אפס עריץ ותם לץ ונכרתו כל שקדי און׃
כא מחטיאי אדם בדבר ויקשו למוכיח במוצא ויטו בתהו צדיק׃
כב לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא
עתה יבוש יעקב ועתה לא פניו יחורו׃
כג כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו את קדוש יעקב
ואת אלהי ישראל יעריצו׃
כד וידעו תעי רוח בינו ולמלינים ילמדו לקח׃

ל

א הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא ממני ולנסך
מסכה ולא רוחי למען ספות חטאה על חטאה׃
ב ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו להתעז במעוז פרעה
ולחסות בצל מצרים׃
ג והיתה לכם מעוז פרעה לבשת ומחסה בצל מצרים לכלמה׃
ד כי היו בצוען שריו ומלאכיו חנס יגיעו׃
ה כל יביאו על עם לא יועילו למו לעזרה ולהועיל לא יהיו
כי לבשת וגם לחרפה׃
ו משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא ולאריה מהם אפעה
ושרף מעופף יישאו על כתף עירים חילם ועל דבשת גמלים
אוצרותם על עם לא יועילו׃
ז ומצרים הבל ועזר לריק על כן קראתי לזאת רהב הם שבת׃
ח עתה בא כתבה אתם על לוח ואת ספר חקה ותכתבנה לזמן
אחרון לעד עד עולם׃
ט כי עם מרי הם בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה׃
י אשר אמרו לראים לא תראו ולחוזים לא תחזו לנו נכחות
דברו לנו חזו חלקות׃
יא סורו מן הדרך הטו מן האורח השביתו מנגדנו את קדוש
ישראל׃
יב לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו
בעשק ונלוז ותשענו עליו׃
יג לכן תהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה גבוהה
אשר פתאם לפתע יבוא שברה׃
יד ושברה כשבר נבל יוצרים דק דק לא יחמול ולא ימצא
במדקתה חרס לחתת אש מיקד ולשאוב מים מגבא׃
טו כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון
בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם׃
טז ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תנוסון ועל קל נרכב על
כן יקלו רודפיכם׃
יז אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנוסו עד אם
נותרתם כתרן על ראש הר וכנס על גבעה׃
יח ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אל משפט
יהוה אשרי כל חוכי לו׃
יט כי עם בציון ירושלם בכו לא תבכה חנון יחנך לקול זעקך
כאשר תשמע ענך׃
כ ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריך והיו
עיניך רואות את מוריך׃
כא ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בה כי
תאמינו וכי תשמאילו׃
כב וטמאתם את צפוי פסיליך זהב ואת אפוד מסכתך כזך תזרם
כמו דוה צא תאמר לו׃
כג ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה
והיה דשן ושמן ירעה מקנך ביום ההוא ברחב׃
כד והאלפים והעירים עבדי האדמה חמיץ ונקי אשר בורו בורה
בשפתים ובמזרה׃
כה והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי מים
ביום הרג רב בנפל מגדלים׃
כו והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור
שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא׃
כז הנה שם יהוה בא מרחוק בוער אפו וכבדה משאת שפתיו
מלאו זעם ולשונו כאש אוכלת׃
כח ורוחו כנחל שוטף עד צואר יחיה לנפות גוי בנפת שוא ורסן
מתעה על לחיי עמים׃
כט השיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל
לבוא בהר יהוה אל צור ישראל׃
ל והשמיע יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב
אש אוכלה נפץ וזרם ואבן ברד׃
לא כי מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה׃
לב והיתה כל מעבר מטה יסודה אשר ינוח יהוה עליו בתפים
ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בם׃
לג כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הכין העמיק הרחיב
מדורתה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בוערה בו׃

לא

א הוי יורדי מצרים לעזרה על סוסים יבטחו ויבטחו על רכב כי
רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה
לא דרשו׃
ב וגם הוא חכם ויבא רעה ואת דבריו לא הסיר וקם על בית
מרעים ועל עזרת פעלי און׃
ג ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה יט ידו
וכשל עזר ונפל עזור וכלם יחדו יתמו׃
ד כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהגה האריה והכפיר על טרפו
אשר יקרא עליו מלא רעים נגדו לקולם ומהמונם לא יענה כן
ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה׃
ה כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל
פסח והמליט׃
ו שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל׃
ז כי ביום ההוא ימאסו איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר
עשו לכם ידיכם חטא׃
ח והפל אשור בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלנו ונס מפני
חרב ובחוריו למס יהיו׃
ט וסלעו מפחד יעבור ושריו מנס נס נאם יהוה אור לו בציון
ותנור לו בירושלם׃

לב

א הנה לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו׃
ב והיה איש כמחבא מרוח וסתר זרם כפלגי מים בציה כצל סלע
כבד בארץ עיפה׃
ג לא תשעינה עיני ראים ואזני שמעים תקשבנה׃
ד ולב נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים תמהר לדבר צחות׃
ה לא יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוה׃
ו כי נבל נבלות ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף ולדבר אל
יהוה תועה לרוק נפש רעב ומצמא יחסיר משקה׃
ז וכלי כילי רעים הוא זמות יעץ להחבל עניים באמרות שקר
ודבר אביון במשפט׃
ח ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות יקום׃
ט נשים שאננות קומנה שמענה קולי בנות בוטחות האזנה
אמרתי׃
י ימים על שנה תרגזנה בוטחות כי כלה בצר אסיף לא תבוא׃
יא חרדו שאננות רגזי בטחות הפשטו והערו ושימו חלצים על
מתנים׃
יב על שדים ספדים על שדה חמדה על גפן פריה׃
יג על אדמת עמי צמח שמיר ושית כי אם על כל בתי משוש קריה
עלזה׃
יד כי ארמון נטוש המון קריה העיר ועפל ובחן היו למערות עד
עולם משוש פראים עדר׃
טו עד יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל והכרמל ליער
יחשב׃
טז ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תדור׃
יז והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד
עולם׃
יח וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחות שאננות׃
יט ובברד ברדת היער ובשפלה תשפל השפלה׃
כ אשריכם זרעים על כל מים משלחי רגל השור והחמור׃

לג

א הוי שודד ואתה לא שדוד ובוגד ולא בגדו בך כאכלך שודד
תשדד כבלותך לבגוד תבגד׃
ב יהוה חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף עת צרה ידענו׃
ג מקול המון נדדו עמים ומשאתך נפוצו גוים׃
ד ואסף שללכם אסף הסיל כמשק ארבה שוקק עליו׃
ה נשא יהוה כי שכן מרום מלא את ציון משפט וצדקה׃
ו והיה אמונת עתיך חסן ישועות חכמת ודעת יראת יהוה היא
אוצרו׃
ז הנה אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון׃
ח נשמו אורחות חדל עובר ברית הפר מאס ערים לא חשב אנוש׃
ט אבלה נמלל ארץ בושה הלבנון חפר שרון כערבה ויתנער
בשן וכרמל׃
י עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא׃
יא הרתם קש תלדו תבן רוחכם אש תאכלכם׃
יב והיו עמים משרפות כיד קוצים כסוחים באש יצתו׃
יג שמעו רחוקים אשר עשיתי וידעו קרובים גבורתי׃
יד פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש אוכלה
מי יגור לנו מוקדי עולם׃
טו הולך צדקות ודובר מישרים מואס בבצע מעשקות מנער כפיו
מהחזיק בשחד סותם אזנו משמע דמים ועצם עיניו מראות ברע׃
טז הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתון מימיו
נאמנים׃
יז מלך ביפיו תחזינה עינך תראינה ארץ מרחקים׃
יח לבך יהגה אימה איה סופר איה שוקל איה סופר את המגדלים׃
יט את עם עז לא תראה עם עמק שפת מלעז מבלתי בינת נלעג
מבלתי הבין׃
כ חזה ציון קריית מועדנו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל
בל יצעה יתדותיה לנצח וכל מיתריה בל יתקו׃
כא כי אם שם אדיר יהוה לנו מקום נהרים יאורים אפס יעבר
אניה בה ואניר אלוה לא יעברנה׃
כב כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו׃
כג נטשו חבליך בל יחזקו כן תרן נס בל יפרשו אז חלק שלל
רב פסחים בזזו עור לא יאמר חליתי העם היושב בה נשוא עון׃

לד

א קרבו גוים לשמוע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלואה תבל
וכל צאצאיה׃
ב כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרימם נתנם
לטבחה׃
ג וחלליהם יושלכו והבאיהם יעלה נדף ומתמסו הרים מדמם׃
ד ונמקו כל צבא השמים ונגללו כספר השמים וכל צבאם יבול
כנבול עלה מגפן וכנבלה מתאנה׃
ה כי רותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט׃
ו חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב
כלית אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום׃
ז וירדו ראמים עמם ופרים עם אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם
מחלב ידשן׃
ח כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב ציון׃
ט והפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בוערת׃
י לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור דור תחרב
לנצח נצחים לא יעבר בה׃
יא וירשוה קאת וקפד ואוכה ועורב ישכנו בה ונטה עליה קו
תהו ואבני בהלו׃
יב חריה ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס׃
יג ועלה אחמניה סירים קמשון וחרולים בבצריה והיתה נוה
תנים חצר לבנות יענה׃
יד ופגשו ציים את איים ושעיר על רעהו יקרא אך שם הרגיעה
לילית ומצאה לה מנוח׃
טו שם קנה בום ופרחה ודגרה וקבצה בצלה אך שם נקבצו
דיות איש את רעותה׃
טז דרשו מעל ספר יהוה וקראו לא אחת מאלה לא נעדרה איש
את רעותה לא פקדו כי פי הוא צוה ורוחו הוא קבצם׃
יז והוא הפיל להם גורל ויד חלקה למו בקו עד עולם ירשוה
עד דור ודור ישכנו בה׃

לה

א ישושו מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת׃
ב פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר
הכרמל ושרון המה יראו כבוד יהוה הדר אלהינו׃
ג חזקו ידים רפות וברכים כשלות אמצו׃
ד אמרו לנמהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא
גמול אלהים הוא יבוא והושיע אתכם׃
ה אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה׃
ו אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר מים
ונחלים בערבה׃
ז והיה השרב לאגם ומצות מים לצמאון נוה תנים חציר קנה
וגמא׃
ח ודרך שם תהיה לדרך הקדש יקרא לה לא יעבר בה טמא והוא
למו הולך דרך ואולים לא יתעו׃
ט לא יהיה שם אריה וחיה רעה לא תעלה בו לא תמצא שם
והלכו גאולים׃
י ופדויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם
ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה׃

לו

א ויהי בשנת ארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך
אשור על כל ערי יהודה הבצורות ויתפשם׃
ב וישלח מלך אשור את רבשקה מלכיש ירושלם אל חזקיהו בחיל
כבד ויעמד בתעלת הברכה העליון במסלת שדה כובס׃
ג ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר
ויואח בן אסף המזכיר׃
ד ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך
הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת׃
ה אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי
בטחת כי מרדת בי׃
ו הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר
יסמך איש עליה ובאה בכפו ונקבה אותה כן פרעה מלך מצרים
לכל הבוטחים עליו׃
ז ואם תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר
חזקיהו את במותיו ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני
המזבח הזה תשתחוו׃
ח ועתה התערב נא את אדני מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים
אם תוכל לתת לך רכבים עליהם׃
ט ואיך תשיב פני פחת אחד מעבדי אדני הקטנים ותבטח לך
על מצרים לרכב ופרשים׃
י ועתה המבלעדי יהוה עליתי על המקום הזה להשחיתו יהוה
אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחת אתה׃
יא ויאמר אליקים וגו׃ ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל
עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני
העם אשר על החומה׃
יב ויאמר רבשקה האל אדני ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים
האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכול את חריהם
ולשתות את מימיהם אתכם׃
יג ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית וידבר לאמר שמעו
דברי המלך הגדול מלך אשור׃
יד כה אמר המלך אל יכחיש אתכם חזקיהו כי לא יוכל להציל
אתכם׃
טו ואל יבטח אתכם חזקיהו על יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה
לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור׃
טז אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה
וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו׃
יז עד אשר אבוא ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן
ותירוש ארץ לחם וכרמים׃
יח פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי
הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור׃
יט איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים ההצילו את שמרון
מידי׃
כ מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי
יציל יהוה את ירושלם מידי׃
כא וישתקו ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך אמר לאמר לא
תענהו׃
כב ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח
בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי
רבשקה׃

לז

א ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא
בית יהוה׃
ב וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת
זקני הכהנים מכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא׃
ג ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום
הזה כי באו בנים עד משבר ואין כח ללדת׃
ד אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך
אשור אדניו לחרף את אלהים חיים והוכיח על הדברים אשר
שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאת׃
ה ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו׃
ו ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה
אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפוני נערי מלך אשור
בהם׃
ז הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב
בארצו׃
ח וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע
כי נסע מלכיש׃
ט וישמע אמר על תרהקה מלך כו

فطرأت فجأة: وإذا هو: الجديد وإذا الدولة
٥ بتؤدئها.* متعولة إلى ليسوع: إليه وإذا
فإذا هو يحمل إلى ليسوع: مريضا مفلوجا
ملقى على سرير: فلما رأى يسوع إيمانهم
١٧ قال للمفلوج: ثق يا بني مغفورة لك
خطاياك.* وإذا قوم من الكتبة: جالسين
هناك يفكرون في قلوبهم: لماذا يتكلم
١٨ هذا هكذا بتجاديف: من يقدر أن يغفر
خطايا إلا الله وحده.* فعلم يسوع
في الحال بروحه أنهم هكذا يفكرون في
أنفسهم: فقال لهم ما بالكم تفكرون
٢٣ بهذا في قلوبكم.* أيما أيسر أن يقال
للمفلوج: مغفورة لك خطاياك أم أن
يقال: قم واحمل سريرك وامش: ولكي
تعلموا أن لابن البشر سلطانا على الأرض
٢٤ أن يغفر الخطايا.* حينئذ قال للمفلوج:
قم احمل سريرك واذهب إلى بيتك: فقام
٢٥ في الحال أمام أعينهم وحمل ما كان
مضطجعا عليه: ومضى إلى بيته وهو
٢٦ يمجد الله.* فدهش الجميع وأخذوا
يمجدون الله: وامتلأوا خوفا قائلين:
إننا لم نر قط مثل هذا.* وبعد هذا
خرج فنظر عشارا اسمه لاوي جالسا عند
٢٧ مكان الجباية: فقال له اتبعني.* فترك
٢٨ كل شيء وقام وتبعه.* وصنع له لاوي
وليمة كبيرة في بيته: وكان جمع كثير
من العشارين وآخرين كانوا متكئين معهم
٢٩ على المائدة.* فكان الكتبة والفريسيون
يتذمرون على تلاميذه قائلين: لماذا
٣٠ تأكلون وتشربون مع العشارين والخطاة.*
فأجاب يسوع وقال لهم: لا يحتاج الأصحاء
٣١ إلى طبيب بل المرضى.* لم آت لأدعو
٣٢ أبرارا بل خطاة إلى التوبة.* فقالوا له:
لماذا تلاميذ يوحنا يصومون كثيرا
ويقدمون طلبات وكذلك تلاميذ الفريسيين
٣٣ أما تلاميذك فيأكلون ويشربون.* فقال
لهم: هل تقدرون أن تجعلوا بني العرس
٣٤ يصومون والعريس معهم.* ولكن ستأتي
أيام حين يرتفع العريس عنهم فحينئذ
٣٥ يصومون في تلك الأيام.* وقال لهم
أيضا مثلا: ليس أحد يقطع رقعة من ثوب
جديد ويرقع بها ثوبا عتيقا: وإلا فالجديد
يشقه والرقعة من الجديد لا توافق
٣٧ العتيق.* وليس أحد يجعل خمرا جديدة
في زقاق عتيقة: وإلا فالخمر الجديدة
تشق الزقاق فتهراق والزقاق تتلف:
٣٨ بل الخمر الجديدة تجعل في زقاق جديدة
٣٩ فكلاهما تحفظان.* وليس أحد يشرب
عتيقا ويريد للوقت جديدا: لأنه يقول
العتيق أطيب.

٦ وحدث في سبت أن يسوع اجتاز في
مزارع وتلاميذه قطفوا السنابل وأكلوا
٢ فاركين بأيديهم: فقال قوم من الفريسيين
لماذا تفعلون ما لا يحل في السبوت:
٣ فأجاب يسوع وقال لهم أما قرأتم هذا
قط ما فعل داود حين جاع هو والذين
٤ معه: كيف دخل بيت الله وأخذ خبز
التقدمة وأكل وأعطى الذين معه وهو لا
٥ يحل أكله إلا للكهنة وحدهم.* وقال
٦ لهم إن ابن البشر هو رب السبت أيضا.*
وحدث في سبت آخر أنه دخل المجمع
وعلم: وكان هناك رجل يده اليمنى يابسة:
٧ وكان الكتبة والفريسيون يراقبونه هل
يشفي في السبت لكي يجدوا عليه
٨ شكاية.* وأما هو فعلم أفكارهم وقال
للرجل الذي يده يابسة: قم وقف في
٩ الوسط فقام ووقف.* ثم قال يسوع
لهم: أسألكم شيئا هل يحل في السبوت
فعل الخير أو فعل الشر: تخليص نفس أو
١٠ إهلاكها.* فنظر إليهم جميعا وقال
للرجل: مد يدك فمدها فعادت يده
١١ صحيحة كالأخرى.* فامتلأوا حمقا
وصاروا يتكلمون فيما بينهم ماذا عسى
١٢ أن يفعلوا بيسوع.* وفي تلك الأيام
خرج إلى الجبل ليصلي وقضى الليل كله
١٣ في الصلاة لله.* ولما كان النهار دعا
تلاميذه فاختار منهم اثني عشر الذين
١٤ سماهم أيضا رسلا: سمعان الذي سماه
أيضا بطرس وأندراوس أخاه ويعقوب
١٥ ويوحنا وفيلبس وبرثولماوس: ومتى
ويوما توما والذي سمي قنعانيا: ويهوذا
١٦ أخا يعقوب ويهوذا الاسخريوطي الذي
١٧ صار مسلما.* ثم نزل معهم وقام على
موضع سهل هو وجمهور تلاميذه وجمع
كثير من الشعب من كل اليهودية وأورشليم
١٨ وساحل صور وصيدا: الذين جاءوا ليسمعوا
منه ويبرأوا من أمراضهم: والمعذبون من
١٩ أرواح نجسة كانوا يبرأون.* وكان كل
الجمع يطلبون أن يلمسوه لأن قوة كانت
٢٠ تخرج منه وتشفي الجميع.* وهو رافع
عينيه نحو تلاميذه قال: طوبى لكم أيها
٢١ المساكين لأن لكم ملكوت الله.* طوبى
لكم أيها الجياع الآن لأنكم تشبعون.
طوبى لكم أيها الباكون الآن لأنكم
٢٢ ستضحكون.* طوبى لكم إذا أبغضكم
الناس وإذا أفرزوكم وعيروكم وأخرجوا
٢٣ اسمكم كشرير من أجل ابن البشر:
افرحوا في ذلك اليوم وتهللوا فهوذا
أجركم عظيم في السماء: لأن آباءهم
٢٤ هكذا كانوا يفعلون بالأنبياء.* ولكن
ويل لكم أيها الأغنياء لأنكم قد نلتم
٢٥ عزاءكم.* ويل لكم أيها الشبعانون الآن
لأنكم ستجوعون.* ويل لكم أيها
الضاحكون الآن لأنكم ستحزنون وتبكون.
٢٦ ويل لكم إذا قال فيكم جميع الناس
هكذا كانوا آباؤهم يفعلون بالأنبياء
٢٧ الكذبة.* ولكني أقول لكم أيها السامعون
أحبوا أعداءكم أحسنوا إلى مبغضيكم:
٢٨ باركوا لاعنيكم وصلوا لأجل المسيئين
٢٩ إليكم.* من لطمك على خدك فأدر له
الآخر أيضا ومن أخذ رداءك فلا تمنعه
٣٠ ثوبك أيضا.* فأعط كل من سألك ومن
أخذ الذي لك فلا تطالبه.* وكما تريدون
٣١ أن يفعل الناس بكم افعلوا أنتم بهم
٣٢ هكذا.* فإن أحببتم الذين يحبونكم فأي
فضل لكم: لأن الخطاة أيضا يحبون الذين
٣٣ يحبونهم.* وإن أحسنتم إلى الذين
يحسنون إليكم فأي فضل لكم: لأن
٣٤ الخطاة أيضا يفعلون هكذا.* وإن
أقرضتم الذين ترجون أن تستوفوا منهم
فأي فضل لكم: لأن الخطاة أيضا
٣٥ يقرضون الخطاة لكي يستوفوا منهم
مثلها.* بل أحبوا أعداءكم وأحسنوا
وأقرضوا غير مؤملين شيئا فيكون أجركم
عظيما وتكونوا بني العلي لأنه منعم على
٣٦ غير الشاكرين والأشرار.* فكونوا رحماء
كما أن أباكم رحيم أيضا.* لا تدينوا
فلا تدانوا: لا تقضوا على أحد فلا يقضى
عليكم: اغفروا يغفر لكم: أعطوا تعطوا
كيلا جيدا مملوءا مهزوزا ومفاضا يعطون
في أحضانكم: لأنه بنفس الكيل الذي
٣٩ تكيلون به يكال لكم.* وقال لهم مثلا:
هل يقدر أعمى أن يقود أعمى: أما يسقط
٤٠ كلاهما في حفرة.* ليس التلميذ أفضل
من معلمه: بل كل من صار كاملا يكون
٤١ مثل معلمه.* ولماذا تنظر القذى الذي في
عين أخيك وأما الخشبة التي في عينك
٤٢ فلا تفطن لها.* أو كيف تقدر أن تقول
لأخيك يا أخي دعني أخرج القذى الذي في
عينك وأنت لا تبصر الخشبة التي في
عينك: يا مرائي أخرج أولا الخشبة من
عينك وحينئذ تبصر جيدا أن تخرج القذى
الذي في عين أخيك.* ليست شجرة جيدة
تصنع ثمرا ردئا: ولا شجرة ردية تصنع
٤٤ ثمرا جيدا.* فكل شجرة من ثمرها تعرف:
لأنه ليس من التين يجتنون تينا: ولا من
٤٥ العوسج يقطفون عنبا.* الإنسان الصالح
من كنز قلبه الصالح يخرج الصالحات: والإنسان
الشرير من الكنز الشرير يخرج الشرور:
لأن من فضلة القلب يتكلم فمه.* لماذا
تدعونني يا رب يا رب وأنتم لا تفعلون ما
٤٧ أقول.* كل من أتى إلي وسمع كلامي
٤٨ وعمل به أريكم من يشبه: يشبه إنسانا
بنى بيتا وحفر وعمق ووضع الأساس على
الصخر: فلما حدث سيل صدم النهر ذلك
البيت فلم يقدر أن يزعزعه لأنه كان
٤٩ مؤسسا على الصخر.* وأما من سمع
وعمل بغير شيء فيشبه إنسانا بنى بيته
على الأرض بغير أساس: فصدمه النهر
فسقط للوقت وكان خراب ذلك البيت
عظيما.

٧ ولما أكمل جميع كلامه في مسامع
الشعب دخل كفرناحوم: وكان عبد
قائد مئة مريضا مشرفا على الموت وكان
٣ عزيزا عنده: فلما سمع عن يسوع أرسل
إليه شيوخ اليهود يسألونه أن يأتي ويشفي
٤ عبده: فلما أتوا إلى يسوع طلبوا إليه
بالحري قائلين: إنه مستحق أن تفعل له
٥ هذا: لأنه يحب أمتنا وهو بنى لنا
٦ المجمع.* فمضى يسوع معهم: وإذ لم
يكن بعيدا عن البيت أرسل قائد المئة
أصدقاء يقولون له: يا سيد لا تتعب نفسك
لأني لست مستحقا أن تدخل تحت سقفي:
٧ لذلك لم أحسب نفسي أهلا أن آتي إليك
بل قل كلمة فيبرأ غلامي: لأني أنا
أيضا إنسان تحت سلطان وتحتي جند
أقول لهذا اذهب فيذهب ولآخر ائت
فيأتي ولعبدي افعل هذا فيفعل: فلما
سمع يسوع هذا تعجب منه والتفت إلى
الجمع الذي تبعه وقال: الحق أقول لكم
١٠ لم أجد ولا في إسرائيل بمقدار هذا
الإيمان.* فرجع المرسلون إلى البيت
١١ فوجدوا العبد الذي كان مريضا قد برئ.*
وحدث بعد ذلك أنه ذهب إلى مدينة
تسمى نايين: وذهب معه كثير من تلاميذه
١٢ وجمع كثير.* فلما قرب من باب المدينة
إذا ميت محمول ابن وحيد لأمه وهي
١٣ أرملة: ومعها جمع كثير من المدينة.*
فلما رآها الرب تحنن عليها وقال لها لا
١٤ تبكي.* ثم تقدم ولمس النعش فوقف
الحاملون: فقال أيها الشاب لك أقول قم:
١٥ فجلس الميت وابتدأ يتكلم: فدفعه إلى
١٦ أمه.* فأخذ الجميع خوف ومجدوا الله
قائلين: قد قام فينا نبي عظيم وافتقد
١٧ الله شعبه.* وخرج هذا الخبر عنه في
كل اليهودية وفي جميع الكورة المحيطة
١٨ بها.* فأخبر يوحنا تلاميذه بجميع هذه
١٩ الأمور.* فدعا يوحنا اثنين من تلاميذه
وأرسلهما إلى يسوع قائلين: أنت هو الآتي
٢٠ أم ننتظر آخر.* فلما أتى إليه الرجلان
قالا: يوحنا المعمدان قد أرسلنا إليك
٢١ قائلين: أنت هو الآتي أم ننتظر آخر.*
وفي تلك الساعة شفى كثيرين من أمراض
وأوجاع وأرواح شريرة: وعلى كثيرين من
٢٢ العميان وهب البصر.* فأجاب يسوع وقال
لهم: اذهبوا وأخبروا يوحنا بما رأيتم
وسمعتم: العميان يبصرون والعرج يمشون
والبرص يطهرون والصم يسمعون والموتى
٢٣ يقومون والمساكين يبشرون.* وطوبى لمن
لا يعثر في.* ولما مضى رسولا يوحنا ابتدأ
يقول للجموع عن يوحنا: ماذا خرجتم إلى
البرية لتنظروا: أقصبة تحركها الريح:
٢٥ بل ماذا خرجتم لتنظروا: إنسانا لابسا
ثيابا ناعمة: هوذا الذين يلبسون الثياب
الفاخرة والمتنعمون هم في بيوت الملوك.
٢٦ بل ماذا خرجتم لتنظروا: نبيا: نعم أقول
٢٧ لكم وأفضل من نبي.* هذا الذي عنه
مكتوب: هوذا أنا مرسل ملاكي قدام وجهك
٢٨ الذي يهيئ طريقك أمامك.* الحق أقول
لكم: لم يقم في المولودين من النساء أعظم
من يوحنا المعمدان: ولكن الأصغر في
٢٩ ملكوت الله أعظم منه.* وجميع الشعب
الذين سمعوا والعشارون برروا الله
٣٠ معتمدين بمعمودية يوحنا.* وأما
الفريسيون والكتبة فرفضوا مشورة الله من
٣١ جهة أنفسهم غير معتمدين منه.* فبمن
أشبه أناس هذا الجيل وإلى ماذا هم
٣٢ شبيهون.* هم شبيهون بصبيان جالسين في
السوق يصيح بعضهم على بعض قائلين:
زمرنا لكم فلم ترقصوا: ندبنا لكم فلم
٣٣ تبكوا.* لأنه قد جاء يوحنا المعمدان لا
يأكل خبزا ولا يشرب خمرا فتقولون: فيه
٣٤ شيطان.* جاء ابن البشر يأكل ويشرب
فتقولون: هوذا إنسان أكول وشريب خمر
٣٥ محب للعشارين والخطاة.* وتبررت
الحكمة من جميع بنيها.* وسأله أحد
الفريسيين أن يتغدى معه فدخل بيت
٣٧ الفريسي واتكأ.* وإذا امرأة في المدينة
كانت خاطئة إذ علمت أنه متكئ في بيت
٣٨ الفريسي جاءت بقارورة طيب: وقفت عند
رجليه من ورائه تبكي وابتدأت تغسل
رجليه بالدموع ومسحتهما بشعر رأسها
٣٩ وقبلت رجليه وطيبتهما بالطيب.* فلما
رأى الفريسي الذي دعاه قال في نفسه
قائلا: لو كان هذا نبيا لعلم من هذه
المرأة التي تلمسه وما هي أنها خاطئة.
٤٠ فأجاب يسوع وقال له: سمعان عندي لك
٤١ شيء أقوله.* فقال: قل يا معلم.* كان
لمداين غريمان على واحد كان يطلب
خمسمائة دينار والآخر خمسين: ٤٢ إذ لم
يكن لهما ما يوفيان سامح كليهما: فقل
٤٣ أيهما يكون أكثر حبا له.* فأجاب سمعان
وقال: أظن الذي سامح له أكثر: فقال له
٤٤ بالصواب حكمت.* ثم التفت إلى المرأة
وقال لسمعان: أتنظر هذه المرأة: دخلت
بيتك وماء لأجل رجلي لم تعط: وأما هذه
فقد غسلت رجلي بالدموع ومسحتهما
٤٥ بشعر رأسها.* قبلة لم تقبلني وأما هذه
فمنذ دخلت لا تكف تقبل رجلي.* بزيت
لم تدهن رأسي وأما هذه فقد دهنت
٤٧ رجلي بالطيب.* من أجل هذا أقول لك:
قد غفرت خطاياها الكثيرة لأنها أحبت
كثيرا: والذي يغفر له قليل يحب قليلا.*
٤٨ فقال لها: قد غفرت خطاياك.* فابتدأ
المتكئون معه يقولون في أنفسهم: من هذا
٤٩ الذي يغفر خطايا أيضا.* فقال للمرأة:
إيمانك قد خلصك اذهبي بسلام.

٨ وحدث بعد ذلك أنه كان يسافر في
مدن وقرى يكرز ويبشر بملكوت الله
٢ والاثنا عشر معه: ونساء كن قد شفين من
أرواح شريرة وأمراض: مريم التي تدعى
المجدلية التي خرج منها سبعة شياطين:
٣ ويونا امرأة خوزي وكيل هيرودس وسوسنة
وأخر كثيرات كن يخدمنه من أموالهن.*
٤ ولما اجتمع جمع كثير وأتوه من كل مدينة
٥ قال بمثل: خرج الزارع ليزرع زرعه: وفيما
هو يزرع سقط بعض على الطريق فكدس
٦ وأكلته طيور السماء.* وسقط آخر على
الصخر فلما نبت يبس لأنه لم يكن له
٧ رطوبة.* وسقط آخر في وسط الشوك
فنبت الشوك معه وخنقه.* وسقط آخر في
الأرض الجيدة فنبت وصنع ثمرا مئة ضعف.
٩ قال هذا وصاح من له أذنان للسمع
١٠ فليسمع.* وسأله تلاميذه قائلين: ما
عسى أن يكون هذا المثل: فقال: قد أعطي
لكم أن تعرفوا أسرار ملكوت الله وأما
للباقين فبأمثال حتى إنهم مبصرين لا
١١ يبصرون وسامعين لا يفهمون.* وهذا هو
المثل: الزرع هو كلمة الله.* وأما الذين
على الطريق فهم الذين يسمعون ثم يأتي
إبليس وينزع الكلمة من قلوبهم لئلا
يؤمنوا فيخلصوا.* وأما الذين على
الصخر فهم الذين متى سمعوا يقبلون
الكلمة بفرح وهؤلاء ليس لهم أصل
يؤمنون إلى حين وفي وقت التجربة
١٤ يرتدون.* وما سقط بين الشوك فهم
الذين سمعوا ثم ذهبوا فاختنقوا من هموم
الحياة وغناها وملذاتها ولم ينضجوا
١٥ ثمرا.* وأما الذي في الأرض الجيدة فهم
الذين بقلب جيد صالح يسمعون الكلمة
ويحفظونها ويثمرون بالصبر.* وليس أحد
يوقد سراجا ويغطيه بإناء أو يضعه تحت
سرير بل يضعه على منارة لكي ينظر
١٧ الداخلون النور.* لأنه ليس خفي لن
يظهر ولا مكتوم لن يعلم ويأتي إلى
١٨ العلانية.* فانظروا كيف تسمعون: لأن من
له يعطى ومن ليس له فالذي يظن أنه له
١٩ يؤخذ منه.* وأتته أمه وإخوته فلم
٢٠ يقدروا أن يجتمعوا إليه لسبب الجمع.*
٢١ فأخبر وقيل له: أمك وإخوتك واقفون
خارجا يريدون أن يروك: فأجاب وقال
لهم: أمي وإخوتي هم الذين يسمعون كلمة
٢٢ الله ويعملون بها.* وحدث في أحد الأيام
أنه دخل السفينة هو وتلاميذه فقال لهم:
٢٣ لنجتز إلى العبر الذي للبحيرة فأقلعوا.*
وفيما هم سائرون نام فهبط نوء ريح على
البحيرة وكانوا يمتلئون ماء وصاروا في
٢٤ خطر.* فتقدموا وأيقظوه قائلين: يا معلم
يا معلم نهلك: فانتبه وانتهر الريح
وتموج الماء فانتهرا وصار هدوء.* فقال
لهم: أين إيمانكم: فخافوا وتعجبوا قائلين
بعضهم لبعض: من هو هذا فإنه يأمر
الريح أيضا والماء فيطيعانه.* فساروا إلى
كورة الجرجسيين التي هي مقابل الجليل.
٢٧ فلما خرج إلى البر استقبله رجل من
المدينة كان به شياطين منذ زمان طويل
ولم يلبس ثوبا ولا أقام في بيت بل في
٢٨ القبور.* فلما رأى يسوع صرخ وخر له
وقال بصوت عظيم: ما لي ولك يا يسوع
ابن الله العلي: أطلب إليك لا تعذبني.*
٢٩ لأنه أمر الروح النجس أن يخرج من
الإنسان: لأنه منذ زمان طويل كان يخطفه
وكان يربط بسلاسل وقيود محروسا
ويقطع الربط ويساق من الشيطان إلى
٣٠ البراري.* فسأله يسوع قائلا: ما اسمك:
فقال: لجئون: لأن شياطين كثيرة دخلت
٣١ فيه.* وطلبوا إليه أن لا يأمرهم أن يمضوا
٣٢ إلى الهاوية.* وكان هناك قطيع خنازير
كثير يرعى على الجبل: فطلبوا إليه أن
يأذن لهم أن يدخلوا فيها فأذن لهم.*
٣٣ فخرجت الشياطين من الإنسان ودخلت في
الخنازير: فاندفع القطيع من على الجرف
٣٤ إلى البحيرة وغرق.* فلما رأى الرعاة ما
حدث هربوا وأخبروا في المدينة وفي
٣٥ الضياع.* فخرجوا ليروا ما حدث وأتوا إلى
يسوع فوجدوا الإنسان الذي خرجت منه
الشياطين جالسا عند قدمي يسوع لابسا
وعاقلا فخافوا.* وأخبرهم الذين رأوا كيف
٣٧ خلص المجنون بالشياطين.* فسأله جميع
جمهور كورة الجرجسيين أن يذهب عنهم
لأنهم اعتراهم خوف عظيم: فدخل السفينة
٣٨ ورجع.* وكان الرجل الذي خرجت منه
الشياطين يطلب إليه أن يكون معه: فصرفه
٣٩ يسوع قائلا.* ارجع إلى بيتك وحدث بكم
صنع الله بك: فمضى وهو ينادي في
المدينة كلها بكم صنع به يسوع.* ولما
رجع يسوع قبله الجمع لأنهم كانوا
٤١ جميعهم ينتظرونه.* وإذا رجل اسمه يايرس
وكان رئيس المجمع: فخر عند قدمي يسوع
٤٢ وطلب إليه أن يدخل بيته.* لأن له ابنة
وحيدة نحو ابنة اثنتي عشرة سنة وكانت
تموت: وفيما هو ذاهب ازدحمت عليه
٤٣ الجموع.* وامرأة بها نزف دم منذ اثنتي
عشرة سنة وقد أنفقت كل معيشتها على
الأطباء ولم تقدر أن تشفى من أحد:
٤٤ فتقدمت من وراء وقربت طرف ثوبه وفي
٤٥ الحال وقف نزف دمها.* فقال يسوع: من
الذي لمسني: وإذ كان الجميع ينكرون قال
بطرس والذين معه: يا معلم الجموع
٤٦ يضايقونك ويزحمونك وتقول من لمسني.*
فقال يسوع: قد لمسني أحد لأني علمت
٤٧ أن قوة قد خرجت مني.* فلما رأت المرأة
أنها لم تختف جاءت مرتعدة وخرت له
وأخبرته قدام جميع الشعب لأي سبب
لمسته وكيف برئت في الحال.* فقال لها:
يا ابنة إيمانك قد شفاك اذهبي بسلام.*
٤٩ وفيما هو يتكلم جاء واحد من عند رئيس
المجمع قائلا له: إن ابنتك قد ماتت فلا
٥٠ تتعب المعلم.* فلما سمع يسوع أجاب
قائلا له: لا تخف آمن فقط فهي تشفى.*
٥١ فلما جاء إلى البيت لم يدع أحدا يدخل
معه إلا بطرس ويعقوب ويوحنا وأبا الصبية
٥٢ وأمها.* وكان الجميع يبكون ويولولون
عليها فقال: لا تبكوا لم تمت لكن
٥٣ نائمة.* فضحكوا عليه عالمين أنها ماتت.*
٥٤ فأخرج الجميع خارجا وأمسك بيدها ونادى
٥٥ قائلا: يا صبية قومي.* فرجعت روحها
وقامت في الحال وأمر أن يعطوها لتأكل.*
٥٦ فبهت أبواها وأوصاهما أن لا يقولا لأحد
ما حدث.

٩ ثم دعا تلاميذه الاثني عشر وأعطاهم
قوة وسلطانا على جميع الشياطين
٢ وشفاء أمراض: وأرسلهم يكرزون بملكوت
٣ الله ويشفون المرضى.* وقال لهم: لا
تحملوا شيئا للطريق لا عصا ولا مزودا ولا
خبزا ولا فضة ولا يكون لأحد ثوبان:
٤ وأي بيت دخلتموه فهناك أقيموا وهناك
٥ اخرجوا.* وكل من لا يقبلكم فاخرجوا من
تلك المدينة وانفضوا الغبار الذي على
٦ أرجلكم شهادة عليهم.* فخرجوا وجالوا في
القرى يبشرون ويشفون في كل موضع.*
٧ وسمع هيرودس رئيس الربع بجميع ما كان
يعمل من يسوع: فارتاب لأن قوما قالوا
٨ إن يوحنا قد قام من الأموات.* وقوما إن
إيليا ظهر وآخرين إن نبيا من الأنبياء
٩ القدماء قام.* فقال هيرودس: يوحنا أنا
قطعت رأسه فمن هو هذا الذي أسمع عنه
مثل هذا: وكان يطلب أن يراه.* ولما
رجع الرسل أخبروه بكل ما فعلوا: فأخذهم
وانصرف منفردا إلى موضع خلاء لمدينة
١١ تسمى بيت صيدا.* فلما علم الجموع تبعوه
فقبلهم وكلمهم عن ملكوت الله والمحتاجون
١٢ إلى الشفاء شفاهم.* وابتدأ النهار يميل
فتقدم الاثنا عشر وقالوا له: اصرف
الجمع ليذهبوا إلى القرى والضياع
المحيطة ويبيتوا ويجدوا طعاما لأننا ههنا
١٣ في موضع خلاء.* فقال لهم: أعطوهم
أنتم ليأكلوا: فقالوا: ليس عندنا أكثر من
خمسة أرغفة وسمكتين إلا أن نمضي نحن
١٤ ونبتاع طعاما لجميع هذا الشعب.* لأنهم
كانوا نحو خمسة آلاف رجل: فقال لتلاميذه
١٥ أتكئوهم اتكاءات خمسين خمسين.* ففعلوا
١٦ هكذا وأتكأوا الجميع.* فأخذ الخمسة
الأرغفة والسمكتين ونظر إلى السماء
وباركها وكسر وأعطى تلاميذه ليقدموا
١٧ للجمع.* فأكلوا وشبعوا جميعهم ورفع ما
فضل عنهم من الكسر اثنتي عشرة قفة.*
١٨ وحدث فيما هو يصلي على انفراد كان
التلاميذ معه فسألهم قائلا: من تقول
١٩ الجموع إني أنا.* فأجابوا قائلين: يوحنا
المعمدان وآخرون إيليا وآخرون إن نبيا من
٢٠ الأنبياء القدماء قام.* فقال لهم: وأنتم من
تقولون إني أنا: فأجاب بطرس وقال: مسيح
٢١ الله.* فانتهرهم وأوصاهم أن لا يقولوا
٢٢ هذا لأحد.* قائلا: إن ابن البشر ينبغي أن
يتألم كثيرا ويرفض من الشيوخ ورؤساء
الكهنة والكتبة ويقتل وفي اليوم الثالث
٢٣ يقوم.* وقال للجميع: من أراد أن يأتي
ورائي فلينكر نفسه ويحمل صليبه كل يوم
٢٤ ويتبعني.* فإن من أراد أن يخلص نفسه
يهلكها ومن يهلك نفسه من أجلي فهذا
٢٥ يخلصها.* لأنه ماذا ينتفع الإنسان لو ربح
العالم كله وخسر نفسه أو هلك:
٢٦ فإن من يستحي بي وبكلامي فهذا يستحي
به ابن البشر متى جاء بمجده ومجد
٢٧ الآب والملائكة القديسين.* ولكني أقول
لكم بالحق إن قوما من القيام ههنا لا
يذوقون الموت حتى يروا ملكوت الله.*
٢٨ وحدث نحو ثمانية أيام بعد هذه الأقوال
أنه أخذ بطرس ويوحنا ويعقوب وصعد إلى
٢٩ الجبل ليصلي.* وفيما هو يصلي صار منظر
وجهه متغيرا ولباسه مبيضا لامعا:
٣٠ وإذا رجلان يتكلمان معه وهما موسى
٣١ وإيليا.* اللذان ظهرا بمجد وتكلما عن
خروجه الذي كان عتيدا أن يكمله في
٣٢ أورشليم.* وأما بطرس والذين معه فكانوا
قد ثقلوا من النوم ولما استيقظوا رأوا
٣٣ مجده والرجلين الواقفين معه.* وحدث
إذ كان هذان يفارقانه أن بطرس قال ليسوع:
يا معلم جيد أن نكون ههنا فلنصنع ثلاث
مظال لك واحدة ولموسى واحدة ولإيليا
٣٤ واحدة: وهو لا يعلم ما يقول.* وفيما هو
يقول هذا حدث ظل سحابة فخافوا عند
٣٥ دخولهم في السحابة.* وحدث صوت من
السحابة قائلا: هذا هو ابني المختار له
٣٦ اسمعوا.* وعند حدوث الصوت وجد يسوع
وحده: وهم سكتوا وما أخبروا أحدا في تلك
الأيام بشيء مما عاينوا.* وفي الغد لما
نزلوا من الجبل استقبله جمع كثير.*
٣٨ وإذا رجل من الجمع صرخ قائلا: يا معلم
أطلب إليك أن تنظر إلى ابني لأنه وحيد
٣٩ لي.* وإذا روح يأخذه فيصرخ بغتة
فيصرعه فيزبد ويكاد بعد ما يفارقه يرضه
٤٠ بشدة.* وسألت تلاميذك أن يخرجوه فلم
٤١ يقدروا.* فأجاب يسوع وقال: أيها الجيل
غير المؤمن والمعوج إلى متى أكون معكم
٤٢ وأحتملكم: قدم إلي ابنك.* وفيما هو
يقدم صرعه الشيطان وخبطه بشدة:
فانتهر يسوع الروح النجس وشفى الصبي
٤٣ ورده إلى أبيه.* فبهت الجميع من عظمة
الله: وفيما هم يتعجبون من كل ما فعل
٤٤ قال لتلاميذه.* ضعوا أنتم في آذانكم هذه
الأقوال: لأن ابن البشر سوف يسلم إلى
٤٥ أيدي الناس.* وأما هم فلم يفهموا هذا
القول وكان مستورا عنهم لئلا يفهموه:
وخافوا أن يسألوه عن هذا القول.*
٤٦ وحدث فكر بينهم في من يكون أعظم
٤٧ منهم.* فلما رأى يسوع فكر قلوبهم أخذ
٤٨ صبيا وأقامه عنده.* وقال لهم: من يقبل
هذا الصبي باسمي يقبلني: ومن يقبلني
يقبل الذي أرسلني: لأن الذي هو أصغر
بينكم جميعا هو يكون عظيما.* فأجاب
يوحنا وقال: يا معلم رأينا واحدا يخرج
الشياطين باسمك ونمنعه لأنه ليس يتبعنا
٥٠ معنا.* فقال له يسوع: لا تمنعوه لأن من
ليس علينا فهو معنا.* وحدث لما كملت
أيام ارتفاعه وهو عتيد أن يرتفع عن العالم
٥٢ ثبت وجهه ليذهب إلى أورشليم.* وأرسل
رسلا قدام وجهه فمضوا ودخلوا قرية
للسامريين حتى يعدوا له.* فلم يقبلوه
لأن وجهه كان ذاهبا إلى أورشليم.*
٥٤ فلما رأى تلميذاه يعقوب ويوحنا قالا: يا
رب أتريد أن نقول فتنزل نار من السماء
٥٥ وتفنيهم كما فعل إيليا أيضا.* فالتفت
٥٦ وانتهرهما وقال: لستما تعلمان من روح
أنتما.* لأن ابن البشر لم يأت ليهلك
نفوس الناس بل ليخلص: فمضوا إلى قرية
٥٧ أخرى.* وفيما هم سائرون في الطريق قال
له إنسان: أتبعك أينما تمضي يا سيد:
٥٨ فقال له يسوع: للثعالب أوجرة ولطيور
السماء أوكار وأما ابن البشر فليس له أين
٥٩ يسند رأسه.* وقال لآخر: اتبعني: فقال:
يا سيد ائذن لي أولا أن أمضي وأدفن أبي:
٦٠ فقال له يسوع: دع الموتى يدفنون موتاهم
وأما أنت فاذهب وناد بملكوت الله.*
٦١ وقال آخر أيضا: أتبعك يا سيد ولكن ائذن
٦٢ لي أولا أن أودع الذين في بيتي.* فقال
له يسوع: ليس أحد يضع يده على المحراث
وينظر إلى الوراء يصلح لملكوت الله.*

١٠ وبعد هذا عين الرب سبعين آخرين
وأرسلهم اثنين اثنين أمام وجهه إلى كل
مدينة وموضع حيث كان هو عتيدا أن
٢ يأتي.* فقال لهم: إن الحصاد كثير
والفعلة قليلون: فاطلبوا من رب الحصاد
٣ أن يرسل فعلة إلى حصاده.* اذهبوا:
٤ هوذا أنا أرسلكم كحملان بين ذئاب.*
لا تحملوا كيسا ولا مزودا ولا أحذية ولا
٥ تسلموا على أحد في الطريق.* وأي بيت
دخلتموه فقولوا أولا: سلام لهذا البيت.*
٦ فإن كان هناك ابن السلام فسلامكم
يحل عليه وإلا فيرجع إليكم.* وأقيموا في
ذلك البيت آكلين وشاربين مما عندهم:
لأن الفاعل مستحق أجرته: لا تنتقلوا من
٨ بيت إلى بيت.* وأي مدينة دخلتموها
وقبلتكم فكلوا مما يقدم لكم.* واشفوا
المرضى الذين فيها وقولوا لهم: قد اقترب
٩ منكم ملكوت الله.* وأي مدينة دخلتموها
ولم تقبلكم فاخرجوا إلى شوارعها وقولوا:
١٠ حتى الغبار الذي لصق بنا من مدينتكم
نمسحه لكم: ولكن اعلموا هذا أن ملكوت
١١ الله قد اقترب منكم.* أقول لكم إن
سدوم تكون أكثر احتمالا في ذلك اليوم
١٢ من تلك المدينة.* ويل لك يا كورزين ويل
لك يا بيت صيدا: لأنه لو صنعت في صور
وصيدا القوات التي صنعت فيكما قديما
لتابتا جالستين في المسوح والرماد:
١٤ ولكن صور وصيدا يكون لهما احتمال في
١٥ الدين أكثر منكما.* وأنت يا كفرناحوم
المرتفعة إلى السماء ستهبطين إلى الهاوية.*
١٦ من يسمع منكم يسمع مني: ومن يرذلكم
يرذلني: ومن يرذلني يرذل الذي أرسلني.*
١٧ ورجع السبعون بفرح قائلين: يا رب حتى
١٨ الشياطين تخضع لنا باسمك.* فقال لهم:
رأيت الشيطان ساقطا مثل البرق من
١٩ السماء.* ها أنا أعطيكم سلطانا لتدوسوا
الحيات والعقارب وكل قوة العدو: ولا
٢٠ يضركم شيء البتة.* ولكن لا تفرحوا بهذا
أن الأرواح تخضع لكم بل افرحوا بالحري
أن أسماءكم كتبت في السماوات.* في
تلك الساعة تهلل يسوع بالروح وقال:
أحمدك أيها الآب رب السماء والأرض أن
إذ قد أخفيت هذه عن الحكماء والفهماء
وأعلنتها للأطفال: نعم أيها الآب لأن
٢٢ هكذا صار قدامك.* كل شيء قد دفع إلي
من أبي: وليس أحد يعرف من هو الابن إلا
الآب ولا من هو الآب إلا الابن ومن أراد
٢٣ الابن أن يعلن له.* والتفت إلى تلاميذه
على انفراد وقال: طوبى للعيون التي
٢٤ تنظر ما تنظرون.* لأني أقول لكم إن
أنبياء كثيرين وملوكا أرادوا أن يروا ما
أنتم ناظرون ولم يروا: وأن يسمعوا ما
٢٥ أنتم سامعون ولم يسمعوا.* وإذا ناموس
قام يجربه قائلا: يا معلم ماذا أعمل
٢٦ لأرث الحياة الأبدية.* فقال له: ما هو
٢٧ مكتوب في الناموس كيف تقرأ: فأجاب
وقال: تحب الرب إلهك من كل قلبك ومن
كل نفسك ومن كل قدرتك ومن كل فكرك
٢٨ وقريبك كنفسك.* فقال له: بالصواب
٢٩ أجبت: اعمل هذا فتحيا.* وأما هو إذ
أراد أن يبرر نفسه قال ليسوع: ومن هو
٣٠ قريبي.* فأجاب يسوع وقال: إنسان كان
نازلا من أورشليم إلى أريحا فوقع بلصوص
فعروه وجرحوه وانصرفوا تاركين إياه بين
٣١ حي وميت.* فاتفق أن كاهنا كان نازلا في
٣٢ تلك الطريق فرآه وجاز مقابله.* وكذلك
لاوي أيضا إذ كان عند المكان جاء ونظر
٣٣ وجاز مقابله.* وأما سامري مسافر فجاء
عنده ولما رآه تحنن: فتقدم وضمد جراحاته
وصب عليها زيتا وخمرا و

ויאמרו נקומה ונבנה: ויחזקו ידיהם לטובה׃ 19 וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמוני וגשם הערבי ויליגו עלינו ויבזו עלינו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם עשים המלך אתם מורדים׃ 20 ואשיבה אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם אין חלק וצדקה וזכרון בירושלם׃

פרק ג׳.

1 ויקם אליאשיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן המה יקדשוהו עד מגדל המאה יקדשוהו עד מגדל חננאל׃ 2 ועל ידו בנו אנשי יריחו ועל ידו בנה זכור בן אמרי׃ 3 ושער הדגים בנו בני הסנאה המה יסדו את קרתיו ויעמידו דלתיו בריחיו ובדיו׃ 4 ועל ידם חזק מרמות בן אוריה בן הקוץ ועל ידם חזקו משלם בן ברכיה בן משיזבאל ועל ידם חזקו צדוק בן בענא׃ 5 ועל ידם חזקו התקועים אך אדיריהם לא הביאו צוארם בעבודת אדניהם׃ 6 ושער הישנה חזקו יוידע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה יסדו את קרתיו ויעמידו דלתיו בריחיו ובדיו׃ 7 ועל ידם חזק מלטיה הגבעוני וידון המרונתי אנשי גבעון ומצפה לכסא פחת עבר נהרה׃ 8 על ידו חזק עזיאל בן חרהיה מן הזהבים ועל ידו חזק חנניה מן הרקחים ויעזבו את ירושלם עד החומה הרחבה׃ 9 ועל ידם חזק רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלם׃ 10 ועל ידם חזק ידעיה בן חרומף לנכח ביתו ועל ידו חזק חטוש בן חשבניה׃ 11 מלכיה בן חרם וחשוב בן פחת מואב חזקו חצי תנור ומגדלות׃ 12 ועל ידו חזק שלם בן הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו׃ 13 את שער הגיא חזקו חנון ויושבי זנוח המה בנוהו ויעמידו דלתיו בריחיו ובדיו ואלף באמה על החומה עד שער האשפות׃ 14 ואת שער האשפות חזק מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם הוא בנהו ויעמיד דלתיו בריחיו ובדיו׃ 15 ואת שער העין חזק שלון בן כל חזה שר פלך המצפה הוא בנהו וסכך עליו ויעמיד דלתיו בריחיו ובדיו וחומת ברכת השלח לגנת המלך ועד המעלות אשר ירדו מעיר דוד׃ 16 אחריו חזק נחמיה בן עזבוק שר חצי פלך בית צור עד נכח קברי דוד ועד הברכה אשר עשה ועד בית הגבורים׃ 17 אחריו חזקו הלוים רחום בן בני על ידו חזק חשביה שר חצי פלך קעילה בפלגו׃ 18 אחריו חזקו אחיהם בוי בן חנדד שר חצי פלך קעילה׃ 19 ועזר בנו את המשמר נגד העלה אל נכח עלית הנשק בפנת החומה׃ 20 אחריו חזק בפנה ברוך בן זבי את החומה מפנה עד פתח בית אליאשיב הכהן הגדול׃ 21 אחריו חזק מרמות בן אוריה בן הקוץ את החומה מפתח בית אליאשיב ועד כלות בית אליאשיב׃ 22 ואחריו חזקו הכהנים אנשי הככר׃ 23 אחריהם חזק בנימן וחשוב נגד ביתם אחריהם חזק עזריה בן מעשיה בן ענניה אצל ביתו׃ 24 אחריו חזק בנוי בן חנדד את החומה מבית עזריה עד הפנה ועד המקצוע׃ 25 פלל בן אוזי נגד הפנה והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר אצל חצר המטרה אחריו פדיה בן פרעש׃ 26 והנתינים יושבים בעופל עד נכח שער המים מזרחה והמגדל היוצא׃ 27 אחריהם חזקו התקועים את המקום הגדול היוצא נגד חומת העופל׃ 28 ממעל לשער הסוסים חזקו הכהנים איש נגד ביתו׃ 29 אחריהם חזק צדוק בן אמר נגד ביתו ואחריו חזק שמעיה בן שכניה שומר שער הקדים׃ 30 אחריו חזק חנניה בן שלמיה וחנון בן צלף הששי בפלגו אחריו חזק משלם נגד לשכתו׃ 31 אחריו חזק מלכיה מן הזהבים עד בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה׃ 32 ובין עלית הפנה לשער הצאן חזקו הזהבים והרכלים׃

פרק ד׳.

1 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה ויחר לו מאד ויכעס על היהודים׃ 2 וידבר לפני אחיו ולפני חיל שמרון ויאמר מה העזי היהודים המה הלהם יעזבו להם המה יזבחו היכלו ביום אחד המחיו מעפרות האבנים והמה שרופות׃ 3 וטוביה העמוני אצלו ויאמר גם אשר המה בונים אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם׃ 4 שמעה אלהינו כי היינו בזה והשב חרפתם על ראשם ותן אותם לבז בארץ שבי׃ 5 ואל תכס על עונם וחטאתם לפניך אל תמחה כי הכעיסו לנגד הבונים׃ 6 ונבן את החומה ותחבר כל החומה עד חציה ויהי לב העם לעשות׃ 7 ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים והעמונים והאשדודים כי עלתה ערוכות החומות כי החלו הפרצות להסתם ויחר להם מאד׃ 8 ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לה תקלה׃ 9 ונתפלל אל אלהינו ונעמד עליהם יומם ולילה מפניהם׃ 10 ויאמר יהודה כשל כח הסבל והעפר הרב ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה׃ 11 ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא בתוכם והרגנום והשבתי את המלאכה׃ 12 ויהי כאשר באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו אלינו עשרת פעמים מכל המקומות אשר תשובו עלינו׃ 13 ואעמיד בשפלות מאחרי המקום במקומות אעמיד את העם למשפחותם עם חרבותם חניתותם וקשתותם׃ 14 וארא ואקום ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם אל תיראו מפניהם זכרו את אדני הגדול והנורא ולחמו על אחיכם בניכם ובנותיכם נשיכם ובתיכם׃ 15 ויהי כשמע אויבינו כי נודעה לנו ויפר אלהים את עצתם וישב כלנו החומה איש אל מלאכתו׃ 16 ויהי מן היום ההוא חציים מנערי עשים במלאכה וחציים מחזיקים והרמחים והמגנים והקשתות והשריונים והשרים אחרי כל בית יהודה׃ 17 הבונים בחומה והנשאים בסבל העמסים בכל יעשה במלאכה ויד אחת עשה במלאכה ויד אחת מחזקת בשלח׃ 18 הבונים איש חרבו חגור על מתניו ויבנו והתקע אצל אשר אתי׃ 19 ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם המלאכה רבה והיא רחבה ואנחנו נפרדים על החומה רחוקים איש מאחיו׃ 20 במקום אשר תשמעו את קול התקע שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו׃ 21 ואנחנו עשים במלאכה וחציים מחזיקים ברמחים מעלות עמוד הבקר עד צאת הכוכבים׃ 22 גם בעת ההיא אמרתי אל העם כל איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיתה לנו בלילה משמר ומלאכה ביום׃ 23 ואני ואחי ונערי ואנשי משמרתי אשר אחרי לא פשטנו בגדינו איש שלחו רק למלחמה׃

פרק ה׳.

1 ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים׃ 2 ויש אשר אמרים בנינו ובנותינו אנחנו רבים להשיגה דגן ונאכלה ונחיה׃ 3 ויש אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו אנחנו עבדים להשיג דגן ברעב׃ 4 ויש אשר אמרים לוינו כסף לשדתינו וכרמינו׃ 5 ועתה כבשר אחינו בנינו כבניהם והנה אנחנו כובשים את בנינו ובנותינו לעבדים ויש מבנותינו נכבשות ואין ליד לנו ושדתינו וכרמינו לאחרים׃ 6 ואחר מאד כשמעי את צעקתם ואת הדברים האלה׃ 7 ויתעץ לבי עלי ואריבה את החרים ואת הסגנים ואמר להם נשא איש בנשך אחיו אתם עשים ויתן עלי מועד גדול׃ 8 ואמר אליהם אנחנו קנינו את אחינו היהודים הנמכרים לגוים כדינו ואתם אף תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחרשו ולא מצאו דבר׃ 9 ואמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים הלוא בירא תלכו בתורת אלהינו מחרפת גוים אויבינו׃ 10 וגם אני אחי ונערי נשא בהם כסף ודגן אנא נעזבה את המשא הזה׃ 11 השיבו נא להם היום שדתם כרמם זיתם ובתיהם וגם מאת המאה כסף דגן תירוש ויצהר אשר אתם נשים עליהם׃ 12 ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש כן נעשה כאשר אתה דבר ואקרא בכהנים ואשבעם לעשות כדבר הזה׃ 13 וגם חצני נערתי ואנער את כל איש אשר לא יקים את הדבר הזה מבתיו ומיגיעו וכן יהי נאם ויאמרו כל הקהל אמן ויהללו את יהוה ויעשו העם כדבר הזה׃ 14 וגם מיום אשר צוני להיות פחתם בארץ יהודה מן שנת עשרים ועד שנת שלשים ושתים עשרה שנה אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי׃ 15 והפחות הראשנים אשר לפני הכבידו על העם ויקחו מאתם לחם וין אחר כסף אף נערתם שלטו בעם ואני לא עשיתי כן מיראת אלהים׃ 16 וגם במלאכת החומה הזאת חזקתי ושדה לא קנינו וכל נערי נקבצים שם על המלאכה׃ 17 ויהודים מאה וחמשים איש המסבים אלי מן הגוים אשר סביבתינו על שלחני׃ 18 והיה אשר יעשה ליום אחד שור אחד ושש צאן בריאות עוף ומיין לעשרת ימים בכל הכינו ולמספר עשרים ואחד יום לא דרשתי לחם הפחה כי כבד העבדה הזאת על העם׃ 19 זכרה לי אלהי לטובה כל אשר עשיתי לעם הזה׃

פרק ו׳.

1 ויהי כשמע סנבלט וטוביה וגשם הערבי ושאר איבינו כי בניתי החומה ולא נשאר בה פרץ גם עד העת ההיא דלתות לא העמדתי בשערים׃ 2 וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונפגשה יחד בכפרים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה׃ 3 ואשלח אליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשה ולא אוכל לרדת פן תשבת המלאכה בעצרתי לרדת אליכם׃ 4 וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים ואשיבם כדבר הזה׃ 5 וישלח סנבלט אלי כדבר הזה בפעם החמשית ונערו שלוחה בידו פתוחה׃ 6 כתוב בה בגוים נשמע גשם אומר אתה וגם היהודים חשבים למרד על כן אתה בונה את החומה ואתה תהיה להם למלך כדברים האלה׃ 7 וגם נביאים העמדת לך לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע המלך כדברים האלה נא ונועצה יחד׃ 8 ואשלח אליו לאמר לא היו כדברים האלה אשר אתה אומר מלבך אתה בדית אותם׃ 9 כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי׃ 10 ואני בא אל בית שמעיה בן דלית בן מהיטבאל והוא עצור ויאמר נועדה בית האלהים בתוך ההיכל ונסגרו דלתות ההיכל כי באים הם להרגך בלילה הם באים להרגך׃ 11 ואמר האיש כמוני יברח ומי כמוני יבוא אל ההיכל ואחיה כל איש כמוני לא אבוא׃ 12 והנה הבנתי והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר על אודותי וטוביה וסנבלט שכרו׃ 13 לכן הוא נשכר למען אירא ואעשה כן וחטאתי ולמען יהיה להם לדבה למען יחרפוני׃ 14 זכרה לי אלהי את טוביה ואת סנבלט כמעשיהם אלה וגם לנועדיה הנביאה ולשאר הנביאים אשר היו מיראים אותי׃ 15 ותשלם החומה בעשרים וחמשה לאלול בחמשים ושתים יום׃ 16 ויהי כשמע כל אויבינו ויראו כל הגוים אשר סביבתינו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו נעשתה המלאכה הזאת׃ 17 גם בימים ההם אגרות היהודים הולכות אל טוביה ואגרות טוביה באות אליהם׃ 18 כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן שכניה בן ארח ויהוחנן בנו לקח את בת משלם בן ברכיה׃ 19 וגם טובות אמרים לפני ודברי יוציאים אליו טוביה שלח מראים להיראני׃

פרק ז׳.

1 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמד דלתות והפקדו השוערים והמשררים והלוים׃ 2 ואצום על חנני אחי וחנניה שר הבירה על ירושלם כי הוא כאיש אמת ויראהו מאלהים מרבים׃ 3 ואמר אליהם לא יפתח שערי ירושלם עד חם השמש ועד עמדם יסגרו הדלתות וחסמתם ומשמרות העמידו יושבי ירושלם איש במשמרתו ואיש נגד ביתו׃ 4 והעיר רחבת ידים ומרבה והעם מעט בתוכה ואין בתים נבנו׃ 5 ויתן אלהי על לבי ואקבצה את החרים ואת הסגנים ואת העם להתיחש ומצאתי ספר התיחש אשר עלו בראשנה ואמצא כתוב בו׃ 6 אלה בני המדינה העולים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל ויבאו לירושלם ויהודה איש לעירו׃ 7 אשר באו עם זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בגוי רחום בענה מספר אנשי עם ישראל׃ 8 בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים׃ 9 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים׃ 10 בני ארח שש מאות חמשים ושנים׃ 11 בני פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים שמנה מאות ושנים עשר׃ 12 בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה׃ 13 בני זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה׃ 14 בני זכי שבע מאות וששים׃ 15 בני בנוי שש מאות ארבעים ושמנה׃ 16 בני בבי שש מאות עשרים ושמנה׃ 17 בני עזגד אלפים שלש מאות עשרים ושנים׃ 18 בני אדניקם שש מאות ששים ושבעה׃ 19 בני בגוי אלפים שבעים ושנים׃ 20 בני עדין ששים וחמשה׃ 21 בני אטר ליחזקיה תשעים ושמנה׃ 22 בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה׃ 23 בני בצי שלש מאות עשרים וארבעה׃ 24 בני חריף מאה ושנים עשר׃ 25 בני גבעון תשעים וחמשה׃ 26 אנשי בית לחם ונטופה מאה שמנים ושמנה׃ 27 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה׃ 28 אנשי בית עזמות ארבעים ושנים׃ 29 אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה׃ 30 אנשי הרמה וגבע ששת מאות עשרים ואחד׃ 31 אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים׃ 32 אנשי בית אל והעי מאה עשרים ושלשה׃ 33 אנשי נבו האחר חמשים ושנים׃ 34 בני עילם האחר אלף מאתים חמשים וארבעה׃ 35 בני חרם שלש מאות ועשרים׃ 36 בני יריחו שלש מאות ארבעים וחמשה׃ 37 בני לוד חדיד ואונו שבע מאות עשרים ואחד׃ 38 בני סנאה שלשת אלפים ותשע מאות ושלשים׃ 39 הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות ושבעים ושלשה׃ 40 בני אמר אלף חמשים ושנים׃ 41 בני פשחור אלף מאתים וארבעים ושבעה׃ 42 בני חרם אלף ושבעה עשר׃ 43 הלוים בני ישוע לקדמיאל לבני הודויה שבעים וארבעה׃ 44 המשררים בני אסף מאה ארבעים ושמנה׃ 45 השוערים בני שלום בני אטר בני טלמון בני עקוב בני חטיטא בני שובי מאה שלשים ושמנה׃ 46 הנתינים בני ציחא בני חשופא בני טבעות׃ 47 בני קרוס בני סיעא בני פדון׃ 48 בני לבנה בני חגבא בני שלמי׃ 49 בני חנן בני גדל בני גחר׃ 50 בני ראיה בני רצין בני נקודא׃ 51 בני גזם בני עזא בני פסיח׃ 52 בני בסי בני מעונים בני נפישסים׃ 53 בני בקבוק בני חקופא בני חרחור׃ 54 בני בצלית בני מחידא בני חרשא׃ 55 בני מקוד בני סיסרא בני תמח׃ 56 בני נציח בני חטיפא׃ 57 בני עבדי שלמה בני סוטי בני סופרת בני פרידא׃ 58 בני יעלא בני דרקון בני גדל׃ 59 בני שפטיה בני חטיל בני פוכרת הצבים בני אמון׃ 60 כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות ותשעים ושנים׃ 61 ואלה העלים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מישראל המה׃ 62 בני דלעיה בני טוביה בני נקודא שש מאות ארבעים ושנים׃ 63 ומן הכהנים בני חבליה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שמם׃ 64 אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצאו ויגאלו מן הכהונה׃ 65 ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים׃ 66 כל הקהל כאיש אחד ארבעים אלף ושלש מאות וששים׃ 67 לבד מעבדיהם ושפחותיהם אלה שבעת אלפים ושלש מאות ושלשים ושבעה והמה משררים ומשוררות׃ 68 סוסיהם שבע מאות שלשים ושבעה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה׃ 69 גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמורים ששת אלפים ושבע מאות ועשרים׃ 70 ומראשי האבות נתנו לדרכה זהב אדרכנים חמשים כיורות מאה ושלשים כתנות כהנים׃ 71 ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב אדרכנים עשרים אלף וכסף מנים אלפים ומאתים׃ 72 ואשר נתנו יתר העם זהב אדרכנים עשרים אלף וכסף מנים אלפים כתנות כהנים שבעים׃ 73 וישבו הכהנים והלוים והשוערים והמשררים ומן העם והנתינים וכל ישראל בעריהם וישב החדש השביעי ובני ישראל בעריהם׃

פרק ח׳.

1 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את ספר תורת משה אשר צוה יהוה את ישראל׃ 2 ויביא עזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאנשים ועד נשים וכל מבין לשמוע ביום אחד לחדש השביעי׃ 3 ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים מן האור עד מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבינים ואזני כל העם אל ספר התורה׃ 4 ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה שמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדיה מישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם׃ 5 ויפתח עזרא הספר לעיני כל העם כי מעל כל העם היה כפתחו ובפתחו קמו כל העם׃ 6 ויברך עזרא את יהוה האלהים הגדול ויענו כל העם אמן אמן במרום ידיהם וישתחוו ויפלו אפים ארצה׃ 7 וישוע בני וכרי הלוים מבינים את העם לתורה והעם על עמדם׃ 8 ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא׃ 9 ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועזרא הכהן הספר והלוים המבינים את העם לכל העם היום קדש הוא ליהוה אלהיכם אל תתאבלו ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה׃ 10 ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעזכם׃ 11 והלוים משתקטים לכל העם לאמר הסו כי היום קדש ואל תעצבו׃ 12 וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם׃ 13 וביום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלוים אל עזרא הספר להשכיל אל דברי התורה׃ 14 וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש השביעי׃ 15 ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשות סכות ככתוב׃ 16 ויצא העם ויביאו ויעשו להם איש סכה על גגו ובחצרותם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים׃ 17 ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד׃ 18 ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום מיום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט׃

פרק ט׳.

1 ובעשרים וארבעה יום לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם׃ 2 ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאתיהם ועונות אבותם׃ 3 ויעמדו על עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבע היום ורבע מתודים והשתחוים ליהוה אלהיהם׃ 4 ויעמד על מעלה הלוים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל יהוה אלהיהם׃ 5 ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם ועד העולם ויברכו שם כבודך ורם על כל ברכה ותהלה׃ 6 אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים׃ 7 אתה יהוה האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם׃ 8 ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה׃ 9 ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף׃ 10 ותתן אתות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה׃ 11 והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולות כמו אבן במים עזים׃ 12 ובעמוד ענן תנחם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה׃ 13 ועל הר סיני ירדת ותדבר עמהם מן השמים ותתן להם משפטים ישרים ותורת אמת חקים ומצות טובים׃ 14 ואת שבת קדשך הודעת להם ומצות וחקים ותורה צויתה להם ביד משה עבדך׃ 15 ולחם מן השמים נתת להם לרעבם ומים מצור הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם׃ 16 והמה ואבותינו הזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך׃ 17 וימאנו לשמוע ולא זכרו נפלאותיך אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש למרים לשוב לעבדתם במצרים ואתה אלוה סלחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם׃ 18 גם כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלוך ממצרים ויעשו נאצות גדולות׃ 19 ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לנחתם ביום ואת עמוד האש להאיר להם בלילה בדרך אשר ילכו בה׃ 20 ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת מפיהם ומים נתתה להם לצמאם׃ 21 וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שמלתם לא בלתה ורגלם לא בצקה׃ 22 ותתן להם ממלכות ועמים ותחלקם פאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן׃ 23 ובניהם הרבית כככבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותם לבא לרשתה׃ 24 ויבאו בנים וירשו את הארץ ותכנע לפניהם את יושבי הארץ הכנענים ותתן בידם ואת מלכיהם ואת עמי הארץ לעשות בהם כרצונם׃ 25 וילכדו ערי מבצר ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים כל טוב בארות חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו ושבעו וישמנו ויתענגו בטובך הגדול׃ 26 ויתמרו וימרדו בך ואחרי תורתך השליכו ואת נביאיך הרגו אשר העידו בם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולות׃ 27 ותתנם ביד צרים ויצרו להם ובעת צרתם יזעקו אליך ואתה מן השמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם׃ 28 וכנוחתם יעשו שוב לפניך ותעזבם ביד אויביהם וימשלו בם ושבו ויזעקו אליך ואתה מן השמים תשמע וכרחמיך הרבים הצלת אותם פעמים רבות׃ 29 ותעד בם להשיבם אל תורתך והם בזדון עברו על מצותיך ובמשפטיך חטאו אשר יעשה אדם וחי בם ויתנו כתף סוררת ועורפם הקשו ולא שמעו׃ 30 ותמשך עליהם שנים ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנם ביד עמי הארצות׃ 31 וברחמיך הרבים לא עשית אותם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה׃ 32 ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שמר הברית והחסד אל תשם לפניך את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאינו ולאבותינו ולכל עמך מימי מלכי אשור עד היום הזה׃ 33 ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו׃ 34 ומלכינו שרינו כהנינו ואבותינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ואל עדותיך אשר העדת בם׃ 35 והם בממלכתם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתתה לפניהם לא עבדוך ולא שבו מעלילותיהם הרעות׃ 36 הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתתה לאבותינו לאכל פריה וטובה הנה אנחנו עבדים עליה׃ 37 ותבואתיה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו בחטאתינו וגם על גופותינו ימשלו ובבהמתם כרצונם ובצר גדול אנחנו׃ 38 ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה ומשכים ועל החתומים פקידי שרינו לוינו וכהנינו׃

פרק י׳.

1 ועל החתומים נתן חתמו פקידי שרינו לוינו וכהנינו׃ 2 ועל ידו בנו אנשי יריחו ועל ידו בנה זכור בן אמרי׃ 3 ושער הדגים בנו בני הסנאה המה יסדו את קרתיו ויעמידו דלתיו בריחיו ובדיו׃ 4 ועל ידם חזק מרמות בן אוריה בן הקוץ ועל ידם חזקו משלם בן ברכיה בן משיזבאל ועל ידם חזקו צדוק בן בענא׃ 5 ועל ידם חזקו התקועים אך אדיריהם לא הביאו צוארם בעבודת אדניהם׃ 6 ושער הישנה חזקו יוידע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה יסדו את קרתיו ויעמידו דלתיו בריחיו ובדיו׃ 7 ועל ידם חזק מלטיה הגבעוני וידון המרונתי אנשי גבעון ומצפה לכסא פחת עבר נהרה׃ 8 על ידו חזק עזיאל בן חרהיה מן הזהבים ועל ידו חזק חנניה מן הרקחים ויעזבו את ירושלם עד החומה הרחבה׃ 9 ועל ידם חזק רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלם׃ 10 ועל ידם חזק ידעיה בן חרומף לנכח ביתו ועל ידו חזק חטוש בן חשבניה׃ 11 מלכיה בן חרם וחשוב בן פחת מואב חזקו חצי תנור ומגדלות׃ 12 ועל ידו חזק שלם בן הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו׃ 13 את שער הגיא חזקו חנון ויושבי זנוח המה בנוהו ויעמידו דלתיו בריחיו ובדיו ואלף באמה על החומה עד שער האשפות׃ 14 ואת שער האשפות חזק מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם הוא בנהו ויעמיד דלתיו בריחיו ובדיו׃ 15 ואת שער העין חזק שלון בן כל חזה שר פלך המצפה הוא בנהו וסכך עליו ויעמיד דלתיו בריחיו ובדיו וחומת ברכת השלח לגנת המלך ועד המעלות אשר ירדו מעיר דוד׃ 16 אחריו חזק נחמיה בן עזבוק שר חצי פלך בית צור עד נכח קברי דוד ועד הברכה אשר עשה ועד בית הגבורים׃ 17 אחריו חזקו הלוים רחום בן בני על ידו חזק חשביה שר חצי פלך קעילה בפלגו׃ 18 אחריו חזקו אחיהם בוי בן חנדד שר חצי פלך קעילה׃ 19 ועזר בנו את המשמר נגד העלה אל נכח עלית הנשק בפנת החומה׃ 20 אחריו חזק בפנה ברוך בן זבי את החומה מפנה עד פתח בית אליאשיב הכהן הגדול׃ 21 אחריו חזק מרמות בן אוריה בן הקוץ את החומה מפתח בית אליאשיב ועד כלות בית אליאשיב׃ 22 ואחריו חזקו הכהנים אנשי הככר׃ 23 אחריהם חזק בנימן וחשוב נגד ביתם אחריהם חזק עזריה בן מעשיה בן ענניה אצל ביתו׃ 24 אחריו חזק בנוי בן חנדד את החומה מבית עזריה עד הפנה ועד המקצוע׃ 25 פלל בן אוזי נגד הפנה והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר אצל חצר המטרה אחריו פדיה בן פרעש׃ 26 והנתינים יושבים בעופל עד נכח שער המים מזרחה והמגדל היוצא׃ 27 אחריהם חזקו התקועים את המקום הגדול היוצא נגד חומת העופל׃ 28 ממעל לשער הסוסים חזקו הכהנים איש נגד ביתו׃ 29 אחריהם חזק צדוק בן אמר נגד ביתו ואחריו חזק שמעיה בן שכניה שומר שער הקדים׃ 30 אחריו חזק חנניה בן שלמיה וחנון בן צלף הששי בפלגו אחריו חזק משלם נגד לשכתו׃ 31 אחריו חזק מלכיה מן הזהבים עד בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה׃ 32 ובין עלית הפנה לשער הצאן חזקו הזהבים והרכלים׃

7 ܐܝܟ ܕܢܒܥ ܓܘܒܐ ܡܝܘܗܝ: ܗܟܢܐ ܢܒܥܐ ܒܝܫܬܗ:
ܚܛܘܦܝܐ ܘܒܙܬܐ ܡܫܬܡܥܐ ܒܗ ܩܕܡܝ ܐܦܝ
8 ܐܡܝܢܐܝܬ.* ܒܟܘܪܗܢܐ ܘܒܡܚܘܬܐ ܐܬܪܕܝ ܐܘܪܫܠܡ:
ܕܠܡܐ ܬܦܪܘܫ ܢܦܫܝ ܡܢܟܝ: ܕܠܡܐ ܐܥܒܕܟܝ
9 ܠܚܘܪܒܐ ܐܝܟ ܐܪܥܐ ܕܠܐ ܡܬܝܬܒܐ.* ܗܟܢܐ
ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ: ܡܥܩܒܘ ܢܥܩܒܘܢ: ܐܝܟ
ܓܦܬܐ ܫܪܟܗ ܕܐܝܣܪܝܠ: ܐܗܦܟ ܐܝܕܟ ܐܝܟ
10 ܩܛܘܦܐ ܥܠ ܣܠܬܐ.* ܠܡܢ ܐܡܠܠ ܘܐܣܗܕ
ܕܢܫܡܥܘܢ: ܗܐ ܐܛܝܡܢ ܐܕܢܝܗܘܢ ܘܠܐ ܡܨܝܢ
ܠܡܫܡܥ: ܗܐ ܦܬܓܡܗ ܕܡܪܝܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܚܣܕܐ
11 ܘܠܐ ܨܒܝܢ ܒܗ.* ܘܐܢܐ ܚܡܬܗ ܕܡܪܝܐ
ܐܬܡܠܝܬ: ܘܠܐܝܬ ܐܫܟܚܬ ܘܐܫܘܕ ܥܠ
ܥܘܠܐ ܕܒܫܘܩܐ: ܘܥܠ ܟܢܘܫܬܐ ܕܥܠܝܡܐ ܐܟܚܕܐ:
ܡܛܠ ܕܐܦ ܓܒܪܐ ܥܡ ܐܢܬܬܗ ܢܬܐܚܕܘܢ: ܘܣܒܐ
12 ܥܡ ܡܠܐ ܝܘܡܬܐ.* ܢܬܦܢܝܢ ܒܬܝܗܘܢ
ܠܐܚܪܢܐ: ܚܩܠܬܐ ܘܢܫܐ ܐܟܚܕܐ: ܡܛܠ ܕܐܪܝܡ
ܐܢܐ ܐܝܕܝ ܥܠ ܥܡܘܪܝܗ ܕܐܪܥܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ.*
13 ܡܛܠ ܕܡܢ ܙܥܘܪܗܘܢ ܘܥܕܡܐ ܠܪܒܗܘܢ: ܟܠܗܘܢ
ܥܠܒܝܢ ܥܘܠܐ: ܘܡܢ ܢܒܝܐ ܘܥܕܡܐ ܟܗܢܐ
14 ܟܠܗܘܢ ܥܒܕܝܢ ܫܘܩܪܐ.* ܘܡܐܣܝܢ ܗܘܘ ܬܒܪܗ
ܕܒܪܬ ܥܡܝ ܒܒܨܝܪܘ: ܘܐܡܪܝܢ: ܫܠܡܐ:
15 ܘܠܝܬ ܫܠܡܐ.* ܒܗܬܘ ܡܛܠ ܕܛܢܦܘܬܐ ܥܒܕܘ:
ܘܒܗܬܬܐ ܠܐ ܒܗܬܘ: ܘܠܡܬܟܠܡܘ ܠܐ ܝܕܥܘ:
ܡܛܠ ܗܢܐ ܢܦܠܘܢ ܥܡ ܢܦܠܐ: ܘܒܥܕܢܐ
16 ܕܡܬܦܩܕܝܢ ܢܬܬܩܠܘܢ ܐܡܪ ܡܪܝܐ.* ܗܟܢܐ
ܐܡܪ ܡܪܝܐ: ܩܘܡܘ ܥܠ ܐܘܪܚܬܐ: ܘܚܙܘ: ܘܫܐܠܘ
ܥܠ ܫܒܝܠܐ ܕܥܠܡܐ: ܘܚܙܘ ܐܝܕܐ ܐܘܪܚܐ ܛܒܬܐ
ܘܠܟܘ ܒܗ: ܘܐܫܟܚܘ ܢܝܚܐ ܠܢܦܫܬܟܘܢ: ܘܐܡܪܬܘܢ
17 ܠܐ ܐܙܠܝܢܢ.* ܘܐܩܝܡܬ ܥܠܝܟܘܢ ܕܘܩܐ ܕܢܨܘܬܘܢ
ܠܩܠ ܫܝܦܘܪܐ: ܘܐܡܪܬܘܢ ܠܐ ܢܨܘܬ.*
18 ܡܛܠ ܗܢܐ ܫܡܥܘ ܥܡܡܐ: ܘܕܥܘ ܟܢܘܫܬܐ
19 ܕܒܗܘܢ.* ܫܡܥܝ ܐܪܥܐ: ܗܐ ܡܝܬܐ ܐܢܐ ܒܝܫܬܐ ܥܠ
ܥܡܐ ܗܢܐ ܐܝܟ ܦܐܪܐ ܕܡܚܫܒܬܗܘܢ:
ܕܠܦܬܓܡܝ ܠܐ ܨܬܘ: ܘܠܢܡܘܣܝ ܐܣܠܝܘ.*
20 ܠܡܢܐ ܗܘܐ ܠܝ ܠܒܘܢܬܐ ܕܡܝܬܝܢ ܐܢܬܘܢ ܡܢ
ܫܒܐ: ܘܩܢܝܐ ܕܒܣܡܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܪܚܝܩܬܐ:
ܝܩܕܢܐ ܕܝܠܟܘܢ ܠܐ ܨܒܝܢ: ܘܕܒܚܝܟܘܢ ܠܐ ܒܣܡܘ
21 ܠܝ.* ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ: ܗܐ ܝܗܒ
ܐܢܐ ܠܥܡܐ ܗܢܐ ܬܘܩܠܬܐ: ܘܢܬܬܩܠܘܢ ܒܗܘܢ
ܐܒܗܐ ܘܒܢܝܐ ܐܟܚܕܐ: ܫܒܒܐ ܘܚܒܪܗ ܢܐܒܕܘܢ.*
22 ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ: ܗܐ ܥܡܐ ܐܬܐ ܡܢ ܐܪܥܐ
ܕܓܪܒܝܐ: ܘܥܡܐ ܪܒܐ ܢܬܬܥܝܪ ܡܢ ܣܘܦܝܗ ܕܐܪܥܐ.*
23 ܒܩܫܬܐ ܘܒܪܘܡܚܐ ܢܐܚܕܘܢ: ܚܬܝܪܝܢ ܐܢܘܢ ܘܠܐ
ܡܪܚܡܝܢ: ܘܩܠܗܘܢ ܐܝܟ ܝܡܐ ܕܡܬܬܙܝܥ: ܘܥܠ
ܪܟܫܐ ܪܟܝܒܝܢ: ܘܡܣܬܪܩܝܢ ܐܝܟ ܓܒܪܐ ܠܩܪܒܐ:
24 ܥܠܝܟܝ ܒܪܬ ܨܗܝܘܢ.* ܫܡܥܢ ܫܡܥܗܘܢ ܘܐܬܪܦܝ
ܐܝܕܝܢ: ܘܐܘܠܨܢܐ ܐܚܕܢ: ܘܚܒܠܐ ܐܝܟ ܕܝܠܕܬܐ.*
25 ܠܐ ܬܦܩܘܢ ܠܚܩܠܐ: ܘܒܐܘܪܚܐ ܠܐ ܬܐܙܠܘܢ:
ܡܛܠ ܚܪܒܐ ܕܒܥܠܕܒܒܐ ܘܕܚܠܬܐ ܡܢ ܚܕܪܝܢ
26 ܒܪܬ ܥܡܝ.* ܐܬܟܪܟܝ ܣܩܐ ܘܐܬܦܠܦܠܝ

ܒܩܛܡܐ: ܐܒܠܐ ܐܝܟ ܕܥܠ ܝܚܝܕܐ ܥܒܕܝ ܠܟܝ:
ܘܐܠܝܐ ܡܪܝܪܐ: ܡܛܠ ܕܡܢ ܫܠܝܐ ܢܐܬܐ
27 ܒܙܘܙܐ ܥܠܝܢ.* ܒܚܝܪܐ ܝܗܒܬܟ ܒܥܡܝ ܒܚܝܪܐ:
28 ܘܬܕܥ ܘܬܒܚܘܪ ܐܘܪܚܬܗܘܢ.* ܟܠܗܘܢ ܡܣܪܗܒܝܢ
ܡܪܘܕܝܢ: ܘܡܗܠܟܝܢ ܒܢܟܠܐ: ܢܚܫܐ ܘܦܪܙܠܐ
29 ܟܠܗܘܢ ܡܚܒܠܝܢ.* ܥܛܝ ܡܦܘܚܐ ܡܢ ܢܘܪܗܘܢ:
ܥܒܪܐ: ܘܡܫܡܪܢܝܬܐ ܥܕܟ ܨܪܘܦܐ: ܘܒܝܫܬܗܘܢ
30 ܠܐ ܐܬܦܪܫܬ.* ܟܣܦܐ ܡܣܠܝܐ ܩܪܘ ܐܢܘܢ: ܡܛܠ
ܕܐܣܠܝ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܙ.

1 ܦܬܓܡܐ ܕܗܘܐ ܥܠ ܐܪܡܝܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ:
2 ܠܡܐܡܪ.* ܩܘܡ ܒܬܪܥܐ ܕܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ: ܘܩܪܝ
ܬܡܢ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ: ܘܐܡܪ: ܫܡܥܘ ܦܬܓܡܗ
ܕܡܪܝܐ ܟܠܟܘܢ ܕܒܝܬ ܝܗܘܕܐ: ܕܥܐܠܝܢ ܒܬܪܥܐ
3 ܗܠܝܢ ܠܡܣܓܕ ܠܡܪܝܐ.* ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ
ܚܝܠܬܢܐ ܐܠܗܗ ܕܐܝܣܪܝܠ: ܐܬܩܢܘ ܐܘܪܚܬܟܘܢ
4 ܘܥܒܕܝܟܘܢ: ܘܐܥܡܪܟܘܢ ܒܐܬܪܐ ܗܢܐ.* ܘܠܐ
ܬܬܟܠܘܢ ܠܟܘܢ ܥܠ ܦܬܓܡܐ ܕܫܘܩܪܐ: ܕܐܡܪܝܢ
ܠܟܘܢ: ܗܝܟܠܗ ܕܡܪܝܐ: ܗܝܟܠܗ ܕܡܪܝܐ.*
5 ܗܝܟܠܗ ܐܢܘܢ ܕܡܪܝܐ ܐܢ ܬܬܩܢܘܢ ܐܘܪܚܬܟܘܢ
ܘܥܒܕܝܟܘܢ: ܘܐܢ ܬܥܒܕܘܢ ܕܝܢܐ ܒܝܬ ܓܒܪܐ
6 ܠܚܒܪܗ.* ܘܠܓܝܘܪܐ ܘܠܝܬܡܐ ܘܠܐܪܡܠܬܐ: ܠܐ
ܬܥܠܒܘܢ ܘܠܐ ܬܫܬܘܕܘܢ: ܘܕܡܐ ܙܟܝܐ ܠܐ
ܬܐܫܕܘܢ ܒܐܬܪܐ ܗܢܐ: ܘܒܬܪ ܐܠܗܐ ܢܘܟܪܝܐ ܠܐ
7 ܬܐܙܠܘܢ ܕܬܒܐܫ ܠܟܘܢ.* ܘܐܥܡܪܟܘܢ ܒܐܬܪܐ ܗܢܐ
ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܒܬ ܠܐܒܗܝܟܘܢ: ܡܢ ܥܠܡ ܘܥܕܡܐ
8 ܠܥܠܡ.* ܘܗܐ ܐܢܬܘܢ ܡܬܬܟܠܝܢ ܥܠ ܦܬܓܡܐ
9 ܕܫܘܩܪܐ ܕܠܐ ܡܘܬܪܝܢ.* ܓܢܒܝܢ ܐܢܬܘܢ:
ܘܩܛܠܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܘܓܝܪܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܘܝܡܝܢ
ܐܢܬܘܢ ܒܫܘܩܪܐ: ܘܡܣܩܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܣܡܐ
ܠܒܥܠܐ: ܘܐܙܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܬܪ ܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ
10 ܕܠܐ ܝܕܥܬܘܢ.* ܘܐܬܝܢ ܐܢܬܘܢ ܘܩܝܡܝܢ
ܐܢܬܘܢ ܩܕܡܝ ܒܒܝܬܐ ܗܢܐ ܕܐܬܩܪܝ ܫܡܝ
ܥܠܘܗܝ: ܘܐܡܪܝܢ ܐܢܬܘܢ ܦܨܝܢ: ܡܛܠ ܕܬܥܒܕܘܢ ܟܠܗܝܢ
11 ܬܘܥܒܬܐ.* ܕܠܡܐ ܡܥܪܬܐ ܕܓܝܣܐ ܗܘܐ
ܒܝܬܐ ܗܢܐ ܕܐܬܩܪܝ ܫܡܝ ܥܠܘܗܝ ܒܥܝܢܝܟܘܢ:
12 ܘܐܦ ܐܢܐ ܗܐ ܚܙܝܬ ܐܡܪ ܡܪܝܐ.* ܡܛܠ ܗܢܐ
ܙܠܘ ܠܐܬܪܝ ܕܒܫܝܠܘ: ܕܐܫܪܝܬ ܫܡܝ ܬܡܢ
ܒܩܕܡܝܬܐ: ܘܚܙܘ ܡܐ ܥܒܕܬ ܠܗ: ܡܛܠ
13 ܒܝܫܘܬܗ ܕܥܡܝ ܐܝܣܪܝܠ.* ܘܗܫܐ ܚܠܦ
ܕܥܒܕܬܘܢ ܥܒܕܐ ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܪ ܡܪܝܐ:
ܘܡܠܠܬ ܥܡܟܘܢ ܡܩܕܡ ܘܡܡܠܠ: ܘܠܐ ܫܡܥܬܘܢ:
14 ܘܩܪܝܬ ܠܟܘܢ ܘܠܐ ܥܢܝܬܘܢ.* ܐܥܒܕ ܠܒܝܬܐ
ܗܢܐ ܕܐܬܩܪܝ ܫܡܝ ܥܠܘܗܝ ܕܬܬܟܠܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܥܠܘܗܝ: ܘܠܐܬܪܐ ܕܝܗܒܬ ܠܟܘܢ
15 ܘܠܐܒܗܝܟܘܢ: ܐܝܟ ܕܥܒܕܬ ܠܫܝܠܘ.* ܘܐܫܕܐ
ܐܢܘܢ ܡܢ ܩܕܡ ܐܦܝ: ܐܝܟ ܕܫܕܝܬ ܠܐܚܝܟܘܢ
16 ܠܟܠܗ ܙܪܥܗ ܕܐܦܪܝܡ.* ܘܐܢܬ ܠܐ ܬܨܠܐ ܥܠ
ܥܡܐ ܗܢܐ: ܘܠܐ ܬܬܒܥ ܚܠܦܝܗܘܢ: ܘܠܐ ܬܦܓܥ ܒܝ:
17 ܡܛܠ ܕܠܐ ܫܡܥ ܐܢܐ ܠܟ.* ܠܐ ܚܙܐ ܐܢܬ

1 למנצח: אל־תשחת לדוד מכתם בהיותו את־פני אבימלך ויגרשהו וילך׃
2 אברכה את־יהוה בכל־עת תמיד תהלתו בפי׃
3 בה׳ תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו׃
4 גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו׃
5 דרשתי את־יהוה ועניני ומכל־מגורותי הצילני׃
6 הביטו אליו ונהרו ופניהם אל־יחפרו׃
7 זה עני קרא ויהוה שמע ומכל־צרותיו הושיעו׃
8 חונה מלאך־יהוה סביב ליראיו ויחלצם׃
9 טעמו וראו כי־טוב יהוה אשרי־גבר יחסה־בו׃
10 יראו את־יהוה קדשיו כי־אין מחסור ליראיו׃
11 כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא־יחסרו כל־טוב׃
12 לכו־בנים שמעו־לי יראת יהוה אלמדכם׃
13 מי־האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב׃
14 נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה׃
15 סור מרע ועשה־טוב בקש שלום ורדפהו׃
16 עיני יהוה אל־צדיקים ואזניו אל־שועתם׃
17 פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם׃
18 צעקו וי׳ שמע ומכל־צרותם הצילם׃
19 קרוב יהוה לנשברי־לב ואת־דכאי־רוח יושיע׃
20 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה׃
21 שומר כל־עצמותיו אחת מהנה לא נשברה׃
22 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו׃
23 פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל־החסים בו׃

תהלים ל׳

1 מזמור לדוד חנכת הבית׃
2 ארוממך יהוה כי דליתני ולא־שמחת אויבי לי׃
3 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני׃
4 יהוה העלית מן־שאול נפשי חייתני מיורדי־בור׃
5 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו׃
6 כי רגע באפו חיים ברצונו ערב ילין בכי ולבקר רנה׃
7 ואני אמרתי בשלוי בל־אמוט לעולם׃
8 יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל׃
9 אליך יהוה אקרא ואל־אדני אתחנן׃
10 מה־בצעי בדמי ברדתי אל־שחת היודך עפר היגיד אמתך׃
11 שמע־יהוה וחנני יהוה היה עזר לי׃
12 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה׃
13 למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך׃

תהלים ל״א

1 למנצח שיר־מזמור לדוד׃
2 ביהוה חסיתי אל־אבושה לעולם בצדקתך תפלטני׃
3 הטה־אלי אזנך מהרה הצילני היה־לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני׃
4 כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני׃
5 תוציאני מרשת זו טמנו־לי כי אתה מעוזי׃
6 בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת׃
7 שנאתי השמרים הבלי־שוא ואני אל־יהוה בטחתי׃
8 אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את־עניי ידעת בצרות נפשי׃
9 ולא הסגרתני ביד־אויב העמדת במרחב רגלי׃
10 חנני יהוה כי־צר־לי עששה מכעס עיני נפשי ובטני׃
11 כי כלו ביגון חייי ושנותי באנחה אמללה בעוני כשל־כחי ועצמותי עששו׃
12 מכל־צוררי הייתי חרפה ולשכניי מאד ופחד לידעי ראי חוץ נדדו ממני׃
13 נשכחתי כמת מלב הייתי כאבד כלי׃
14 כי־דבת רבים שמעתי מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו׃
15 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה׃
16 בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי׃
17 האירה פניך על־עבדך הושיעני בחסדך׃
18 יהוה אל־אבוש כי־קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול׃
19 תאלמנה שפתי־שקר הדברות על־צדיק עתק בגאוה ובוז׃
20 מה־רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני־אדם׃
21 תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשונות׃
22 ברוך יהוה כי־הפליא חסדו לי בעיר מצור׃
23 ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך׃
24 אהבו את־יהוה כל־חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על־יתר עשה גאוה׃
25 חזקו ויאמץ לבבכם כל־המיחלים ליהוה׃

תהלים ל״ב

1 לדוד משכיל אשרי נשוי־פשע כסוי חטאה׃
2 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו־עון ואין ברוחו רמיה׃
3 כי החרשתי בלו עצמותי בשאגתי כל־היום׃
4 כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבוני קיץ סלה׃
5 חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי־פשעי יהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה׃
6 על־זאת יתפלל כל־חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו׃
7 אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה׃
8 אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני׃
9 אל־תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג עדיו לבלום בל קרוב אליך׃
10 רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו׃
11 שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל־ישרי־לב׃

תהלים ל״ג

1 רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה׃
2 הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו־לו׃
3 שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה׃
4 כי־ישר דבר־יהוה וכל־מעשהו באמונה׃
5 אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ׃
6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל־צבאם׃
7 כנס כנד מי־הים נתן באוצרות תהומות׃
8 יראו מיהוה כל־הארץ ממנו יגורו כל־ישבי תבל׃
9 כי־הוא אמר ויהי הוא־צוה ויעמד׃
10 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים׃
11 עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר׃
12 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו׃
13 משמים הביט יהוה ראה את־כל־בני אדם׃
14 ממכון שבתו השגיח אל כל־יושבי הארץ׃
15 היוצר יחד לבם המבין אל כל־מעשיהם׃
16 אין המלך נושע ברב־חיל גבור לא ינצל ברב כח׃
17 שקר הסוס לתשועה ובשפע חילו לא ימלט׃
18 הנה עין יהוה אל־יראיו למיחלים לחסדו׃
19 להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב׃
20 נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא׃
21 כי־בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו׃
22 יהי־חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך׃

תהלים ל״ד

1 לדוד בשנותו את־טעמו לפני אבימלך וינרשהו וילך׃
2 אברכה את־יהוה בכל־עת תמיד תהלתו בפי׃
3 בה׳ תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו׃
4 גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו׃
5 דרשתי את־יהוה ועניני ומכל־מגורותי הצילני׃
6 הביטו אליו ונהרו ופניהם אל־יחפרו׃
7 זה עני קרא ויהוה שמע ומכל־צרותיו הושיעו׃
8 חונה מלאך־יהוה סביב ליראיו ויחלצם׃
9 טעמו וראו כי־טוב יהוה אשרי־גבר יחסה־בו׃
10 יראו את־יהוה קדשיו כי־אין מחסור ליראיו׃
11 כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא־יחסרו כל־טוב׃
12 לכו־בנים שמעו־לי יראת יהוה אלמדכם׃
13 מי־האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב׃
14 נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה׃
15 סור מרע ועשה־טוב בקש שלום ורדפהו׃
16 עיני יהוה אל־צדיקים ואזניו אל־שועתם׃
17 פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם׃
18 צעקו וי׳ שמע ומכל־צרותם הצילם׃
19 קרוב יהוה לנשברי־לב ואת־דכאי־רוח יושיע׃
20 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה׃
21 שומר כל־עצמותיו אחת מהנה לא נשברה׃
22 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו׃
23 פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל־החסים בו׃

תהלים ל״ה

1 לדוד ריבה יהוה את־יריבי לחם הלחמני׃
2 החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי׃
3 והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני׃
4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור וייכלמו חושבי רעתי׃
5 יהיו כמץ לפני־רוח ומלאך־יהוה דוחה׃
6 יהי־דרכם חשך וחלקלקות ומלאך־יהוה רודפם׃
7 כי חנם טמנו־לי שחת רשתם חנם כרו לנפשי׃
8 תבואהו שואה לא־ידע ורשתו אשר־טמן תלכדו בשואה יפול־בה׃
9 ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו׃
10 כל־עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון משוסו׃
11 יקומון עדי־חמס אשר לא־ידעתי ישאלוני׃
12 משלמים־רעה תחת טובה שכול לנפשי׃
13 ואני בחלותם לבושי שק ואענה בצום נפשי ותפלתי על־חיקי תשוב׃
14 כרע כאח לי הלכתי כאבל־אם קודר שחתי׃
15 ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו׃
16 כחנפי לעגי מעוג חרק עלי שניהמו׃
17 אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי׃
18 אודך בקהל רב בעם עצום אהללנו׃
19 אל־ישמחו לי אויבי שקר שונאי חנם יקרצו־עין׃
20 כי לא שלום ידברו ועל־רגעי־ארץ דברי־מרמות יחשבון׃
21 ויפערו עלי־פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו׃
22 ראית יהוה אל־תחרש אדני אל־תרחק ממני׃
23 הקיצה ועורה למשפטי אלהי ואדני לריבי׃
24 שפטני כצדקך יהוה אלהי ואל־ישמחו לי׃
25 אל־יאמרו בלבבם האח נפשנו אל־יאמרו בלענוהו׃
26 יבשו וייחפרו יחדו שמחי לרעתי ילבשו־בושת וכלמה המגדילים עלי׃
27 ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו׃
28 ולשוני תהגה צדקתך כל־היום תהלתך׃

תהלים ל״ו

1 למנצח לעבד יהוה לדוד׃
2 נאם־פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו׃
3 כי־חלק אליו בעיניו למצא עונו לשנא׃
4 דברי פיהו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב׃
5 און יחשוב על־משכבו יתיצב על־דרך לא־טוב רע לא ימאס׃
6 יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד־שחקים׃
7 צדקתך כהרי־אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה׃
8 מה־יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון׃
9 ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם׃
10 כי־עמך מקור חיים באורך נראה־אור׃
11 משוך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי־לב׃
12 אל־תבוא־לי רגל גאוה ויד רשעים אל־תנדני׃
13 שם נפלו פעלי־און דחו ולא יכלו קום׃

תהלים ל״ז

1 לדוד אל־תתחר במרעים אל־תקנא בעשי עולה׃
2 כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון׃
3 בטח ביהוה ועשה־טוב שכן־ארץ ורעה אמונה׃
4 והתענג על־יהוה ויתן לך משאלות לבך׃
5 גול על־יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה׃
6 והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים׃
7 דום ליהוה והתחולל לו אל־תתחר במצליח־דרכו באיש עשה מזמות׃
8 חדל מאף ועזוב חמה אל־תתחר אך להרע׃
9 כי מרעים יכרתון ומקוי יהוה המה יירשו־ארץ׃
10 ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על־מקומו ואינו׃
11 וענוים יירשו־ארץ והתענגו על־רוב שלום׃
12 זומם רשע לצדיק וחרק עליו שניו׃
13 אדני יהוה יצחק־לו כי ראה כי־יבא יומו׃
14 חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבח ישרי־דרך׃
15 חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה׃
16 טוב־מעט לצדיק מהמון רשעים רבים׃
17 כי זרועות רשעים תשברנה ותומך צדיקים יהוה׃
18 יודע יהוה ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה׃
19 לא־יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו׃
20 כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו׃
21 לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן׃
22 כי מברכיו ירשו־ארץ ומקללו יכרתו׃
23 מיהוה מצעדי־גבר כוננו וידרך יחפץ׃
24 כי־יפול לא־יוטל כי יהוה סומך ידו׃
25 נער הייתי גם־זקנתי ולא־ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש־לחם׃
26 כל־היום חונן ומלוה וזרעו לברכה׃
27 סור מרע ועשה־טוב ושכן לעד׃
28 כי יהוה אוהב משפט ולא יעזב את־חסידיו לעולם נשמרו ווזרע רשעים נכרת׃
29 צדיקים יירשו־ארץ וישכנו לעד עליה׃
30 פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט׃
31 תורת אלהיו בלבו לא־תמעדנה אשריו׃
32 צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו׃
33 יהוה לא־יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו׃
34 קוה אל־יהוה ושמר דרכו וירוממך לרשת־ארץ בהכרת רשעים תראה׃
35 ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן׃
36 ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא׃
37 שמר תם וראה ישר כי־אחרית לאיש שלום׃
38 ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה׃
39 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה׃
40 ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו׃

תהלים ל״ח

1 מזמור לדוד להזכיר׃
2 יהוה אל־בקצפך תוכיחני ואל־בחמתך תיסרני׃
3 כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך׃
4 אין־מתם בבשרי מפני זעמך אין־שלום בעצמותי מפני חטאתי׃
5 כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני׃
6 הבאישו נמקו חבורותי מפני אולתי׃
7 נעויתי שחותי עד־מאד כל־היום קודר הלכתי׃
8 כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי׃
9 נפוגותי ונדכיתי עד־מאד שאגתי מנהמת לבי׃
10 אדני נגדך כל־תאותי ואנחתי ממך לא־נסתרה׃
11 לבבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם־הוא אין אתי׃
12 אוהבי ורעי מנגד נגעי ומקרובי עמדו׃
13 ויקושי נפש ודורשי רעתי דברו הוות וכל־מרמות כל־היום יהגו׃
14 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח־פיו׃
15 ואהי כאיש אשר לא־שמע ואין בפיו תוכחות׃
16 כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי׃
17 כי אמרתי פן־ישמחו לי בגוד רגלי עלי הגדילו׃
18 כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד׃
19 כי־עוני אגיד אדאג מחטאתי׃
20 וחיי עצומי אויבי שקר ורבו שנאי חנם׃
21 ומשלמי־רע תחת טוב ישטנוני תחת רדפי־טוב׃
22 אל־תעזבני יהוה אלהי אל־תרחק ממני׃
23 חישה לעזרתי אדני תשועתי׃

תהלים ל״ט

1 למנצח לידותון מזמור לדוד׃
2 אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעוד רשע נגדי׃
3 נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר׃
4 חם־לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני׃
5 הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה־הוא אדעה מה־חדל אני׃
6 הנה טפחות נתת ימי וחלדי כאין נגדך אך כל־אדם נצב סלה׃
7 אך באוב יתהלך־איש אך־הבל יהמיון יצפן לא־ידע מי אספם׃
8 ועתה מה־קויתי אדני תוחלתי לך היא׃
9 מכל־פשעי הצילני חרפת נבל אל־תשימני׃
10 נאלמתי לא אפתח־פי כי אתה עשית׃
11 הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי׃
12 בתוכחות על־עון יסרת כעש מחמד נפשו אך־הבל כל־אדם סלה׃
13 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל־דמעתי אל־תחרש כי־גר אנכי עמך תושב ככל־אבותי׃
14 השע ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני׃

תהלים מ׳

1 קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי׃
2 ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על־סלע רגלי כונן אשרי׃
3 ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים ויראו ויבטחו ביהוה׃
4 אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא־פנה אל־רהבים ושטי כזב׃
5 רבית עשית אתה יהוה אלהי נפלאתיך ומחשבתיך אלינו אין ערך אגידה ואדברה עצמו מספר׃
6 זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת׃
7 אז אמרתי הנה־באתי במגלת־ספר כתוב עלי׃
8 לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי׃
9 בשרתי צדק בקהל רב הן שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת׃
10 צדקתך לא־כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא־כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב׃
11 אתה יהוה לא־תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני׃
12 כי אפפו עלי רעות עד־אין מספר השיגוני עונותי ולא־יכולתי לראות עצמו מספר־שערות ראשי ולבי עזבני׃
13 רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה׃
14 יבשו וייחפרו יחדו מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי׃
15 ישמו על־עקב בשתם האמרים לי האח האח׃
16 ישישו וישמחו בך כל־מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך׃
17 ואני עני ואביון אדני יחשב־לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל־תאחר׃

תהלים מ״א

1 למנצח מזמור לדוד׃
2 אשרי משכיל אל־דל ביום רעה ימלטהו יהוה׃
3 יהוה ישמרהו וחייהו יאשר בארץ ואל־תתנהו בנפש אויביו׃
4 יהוה יסעדנו על־ערש דוי כל־משכבו הפכת בחליו׃
5 אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי־חטאתי לך׃
6 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו׃
7 ואם־בא לראות שוא דברה לבו יקבץ־און לו יצא החוצה ידבר׃
8 יחד עלי יתלחשו כל־שונאי עלי יחשבו רעה לי׃
9 דבר־בליעל יצוק בו ואשר שכב לא־יוסיף לקום׃
10 גם־איש שלומי אשר־בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב׃
11 ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם׃
12 בזאת ידעתי כי־חפצת בי כי לא־ירוע אויבי עלי׃
13 ואני בתמתי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם׃
14 ברוך יהוה אלהי ישראל מן־העולם ועד־העולם אמן ואמן׃

תהלים מ״ב

1 למנצח משכיל לבני־קרח׃
2 כאיל תערג על־אפיקי־מים כן תערג נפשי אליך אלהים׃
3 צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים׃
4 היתה־לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל־היום איה אלהיך׃
5 אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד־בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג׃
6 מה־תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי־עוד אודנו ישועות פני׃
7 אלהי עלי־נפשי תשתוחח על־כן אזכרך מארץ־ירדן וחרמונים מהר מצער׃
8 תהום אל־תהום קורא לקול צנוריך כל־משבריך וגליך עלי עברו׃
9 יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי׃
10 אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב׃
11 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמר אלי כל־היום איה אלהיך׃
12 מה־תשתוחחי נפשי ומה־תהמי עלי הוחילי לאלהים כי־עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

תהלים מ״ג

1 שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא־חסיד מאיש מרמה ועול תפלטני׃
2 כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קדר אלך בלחץ אויב׃
3 שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל־הר קדשך ואל־משכנותיך׃
4 ואבואה אל־מזבח אלהים אל־אל שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי׃
5 מה־תשתוחחי נפשי ומה־תהמי עלי הוחילי לאלהים כי־עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

תהלים מ״ד

1 למנצח לבני־קרח משכיל׃
2 אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו־לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם׃
3 אתה ידך גוים הורשת ותטעם רעת לאמים ותשלחם׃
4 כי לא בחרבם ירשו־ארץ וזרועם לא־הושיעה למו כי־ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם׃
5 אתה־הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב׃
6 בך צרינו ננגח בשמך נבוסינו נתרפס׃
7 כי לא־בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני׃
8 כי־הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות׃
9 באלהים הללנו כל־היום ושמך לעולם נודה סלה׃
10 אך זנחת ותכלימנו ולא־תצא בצבאותינו׃
11 תשיבנו אחור מני־צר ומשנאינו שסו־למו׃
12 תתנם כצאן מאכל ובגוים זריתנו׃
13 תמכר עמך בלא־הון ולא־רבית בם׃
14 תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃
15 תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים׃
16 כל־היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני׃
17 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם׃
18 כל־זאת באתנו ולא שכחנוך ולא־שקרנו בבריתך׃
19 לא־נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך׃
20 כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות׃
21 אם־שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר׃
22 הלא־אלהים יחקר־זאת כי־הוא יודע תעלמות לב׃
23 כי עליך הרגנו כל־היום נחשבנו כצאן טבחה׃
24 עורה למה־תישן אדני הקיצה אל־תזנח לנצח׃
25 למה פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו׃
26 כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו׃
27 קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך׃

תהלים מ״ה

1 למנצח על־שושנים לבני־קרח משכיל שיר ידידות׃
2 רחש לבי דבר טוב אמרתי אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר׃
3 יפיפית מבני־אדם הוצק חן בשפתותיך על־כן ברכך אלהים לעולם׃
4 חגור חרבך על־ירך גבור הודך והדרך׃
5 והדרך צלח רכב על־דבר־אמת וענוה צדק ותורא ימינך נוראות׃
6 חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך׃
7 כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך׃
8 אהבת צדק ותשנא רשע על־כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך׃
9 מר ואהלות קציעות כל־בגדותיך מן־היכלי שן מנו שמחוך׃
10 בנות מלכים ביקרותיך עמדה שגל לימינך באופיר׃
11 שמעי בתי וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך׃
12 ויתאו המלך יפיך כי־הוא אדניך והשתחוי־לו׃
13 ובת־צור במנחה פני עשירי עם׃
14 כל־כבודה בת־מלך פנימה מלבושה ממשבצות זהב׃
15 לרקמות תובל אחריה רעותיה מובאות לך׃
16 תובלנה בשמחה ועלזות תבאינה בהיכל מלך׃
17 תחת אבותיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל־הארץ׃
18 אזכירה שמך בכל־דור ודור על־כן עמים יהודוך לעולם ועד׃

תהלים מ״ו

1 למנצח לבני־קרח על־עלמות שיר׃
2 אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד׃
3 על־כן לא־נירא בהמיר־ארץ ובמוט הרים בלב־ים׃
4 יהמו ויחמרו מימיו יגעשו הרים בגאותו סלה׃
5 נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון׃
6 אלהים בקרבה בל־תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר׃
7 המו גוים מלכו נתן בקולו תמוג ארץ׃
8 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה׃
9 לכו חזו מפעלות יהוה אשר־שם שמות בארץ׃
10 משבית מלחמות עד־קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף באש׃
11 הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ׃
12 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה׃

תהלים מ״ז

1 למנצח לבני־קרח מזמור׃
2 כל־העמים תקעו־כף הריעו לאלהים בקול רנה׃
3 כי יהוה עליון נורא מלך גדול על־כל־הארץ׃
4 ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו׃
5 יבחר־לנו את־נחלתנו את־גאון יעקב אשר אהב סלה׃
6 עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר׃
7 זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו׃
8 כי מלך כל־הארץ אלהים זמרו משכיל׃
9 מלך אלהים על־גוים אלהים ישב על־כסא קדשו׃
10 נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני־ארץ מאד נעלה׃

תהלים מ״ח

1 שיר מזמור לבני־קרח׃
2 גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר־קדשו׃
3 יפה נוף משוש כל־הארץ הר־ציון ירכתי צפון קרית מלך־רב׃
4 אלהים בארמנותיה נודע למשגב׃
5 כי־הנה המלכים נועדו עברו יחדו׃
6 הם ראו כן תמהו נבהלו נחפזו׃
7 רעדה אחזתם שם חיל כיולדה׃
8 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש׃
9 כאשר שמענו כן ראינו בעיר־יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד־עולם סלה׃
10 דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך׃
11 כשמך אלהים כן תהלתך על־קצוי־ארץ צדק מלאה ימינך׃
12 ישמח הר־ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך׃
13 סובו ציון והקיפוה ספרו מגדליה׃
14 שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון׃
15 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על־מות׃

תהלים מ״ט

1 למנצח לבני־קרח מזמור׃
2 שמעו־זאת כל־העמים האזינו כל־יושבי חלד׃
3 גם־בני אדם גם־בני איש יחד עשיר ואביון׃
4 פי ידבר חכמות והגיון לבי תבונות׃
5 אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי׃
6 למה אירא בימי רע עון עקבי יסבני׃
7 הבוטחים על־חילם וברב עשרם יתהללו׃
8 אח־לא־פדה יפדה לא־יתן לאלהים כפרו׃
9 ויקר פדות נפשם וחדל לעולם׃
10 ויחי עוד לנצח לא יראה השחת׃
11 כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם׃
12 קרבם בתימו לעולם משכנותם לדר ודר קראו בשמותם על־אדמות׃
13 ואדם ביקר בל־ילין נמשל כבהמות נדמו׃
14 זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה׃
15 כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו׃
16 אך־אלהים יפדה נפשי מיד־שאול כי יקחני סלה׃
17 אל־תירא כי־יעשר איש כי־ירבה כבוד ביתו׃
18 כי לא במותו יקח הכל לא־ירד אחריו כבודו׃
19 כי נפשו בחייו יברך ויודך כי־תיטיב לך׃
20 תבוא עד־דור אבותיו עד־נצח לא יראו־אור׃
21 אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו׃

תהלים נ׳

1 מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא־ארץ ממזרח־שמש עד־מבואו׃
2 מציון מכלל־יפי אלהים הופיע׃
3 יבא אלהינו ואל־יחרש אש לפניו תאכל ומסביביו נשערה מאד׃
4 יקרא אל־השמים מעל ואל־הארץ לדין עמו׃
5 אספו־לי חסידי כרתי־ברית עלי־זבח׃
6 ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה׃
7 שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי׃
8 לא על־זבחיך אוכיחך ועולותיך לנגדי תמיד׃
9 לא־אקח מביתך פר מעדרותיך עתודים׃
10 כי־לי כל־חיתו־יער בהמות בהרי־אלף׃
11 ידעתי כל־עוף הרים וזיז שדי עמדי׃
12 אם־ארעב לא־אמר לך כי־לי תבל ומלואה׃
13 האוכל בשר אבירים ודם־עתודים אשתה׃
14 זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך׃
15 וקרא־אלי ביום צרה אחלצך ותכבדני׃
16 ולרשע אמר אלהים מה־לך לספר חקי ותשא בריתי עלי־פיך׃
17 ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך׃
18 אם־ראית גנב ותרץ עמו וחלקך עם־מנאפים יהבך׃
19 פיך שלחת ברעה ולשונך תצמד מרמה׃
20 תשב באחיך תדבר בבן־אמך תתן דופי׃
21 אלה עשית ואחריש דמיתה היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך׃
22 בינו־נא זאת שכחי אלוה פן־אטרף ואין מציל׃
23 זבח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים׃

תהלים נ״א

1 למנצח מזמור לדוד׃
2 בבוא אליו נתן הנביא כאשר־בא אל־בת־שבע׃
3 חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה פשעי׃
4 הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני׃
5 כי־פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד׃
6 לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך׃
7 הן־בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי׃
8 הן־אמת חפצת בטוחות ובסתם חכמה תודיעני׃
9 תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין׃
10 תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית׃
11 הסתר פניך מחטאי וכל־עונותי מחה׃
12 לב טהור ברא־לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי׃
13 אל־תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל־תקח ממני׃
14 השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני׃
15 אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו׃
16 הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך׃
17 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך׃
18 כי לא־תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה׃
19 זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה׃
20 היטיבה ברצונך את־ציון תבנה חומות ירושלם׃
21 אז תחפץ זבחי־צדק עולה וכליל אז יעלו על־מזבחך פרים׃

תהלים נ״ב

1 למנצח משכיל לדוד׃
2 בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד בית אחימלך׃
3 מה־תתהלל ברעה הגבור חסד־אל כל־היום׃
4 הוות חשבה לשונך כתער מלטש עשה רמיה׃
5 אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה׃
6 אהבת כל־דברי בלע לשון רמיה׃
7 גם־אל יתצך לנצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה׃
8 וראו צדיקים ויראו ועליו יצחקו׃
9 הן־זה הגבר לא־ישם אלהים מעזו ויבטח בשפע עשרו יתעז במוותו׃
10 ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד־אלהים עולם ועד׃
11 אודך לעולם כי עשית ואקוה־שמך כי־טוב נגד חסידיך׃

תהלים נ״ג

1 למנצח על־מחלת משכיל לדוד׃
2 אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עול אין עושה־טוב׃
3 אלהים משמים השקיף על־בני אדם לראות היש משכיל דורש את־אלהים׃
4 כלו סג יחדו נאלחו אין עושה־טוב אין גם־אחד׃
5 הלא ידעו כל־פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו׃
6 שם פחדו פחד לא־היה פחד כי אלהים פזר עצמות חונך ה

ילפלכ :ב"כ

1 תֹא יִכ תֹבֹת בֹשׁ תֹזֹאִ תֹאֹטֵחַ תֹתַּסְכִּ
2 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
3 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
4 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
5 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
6 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
7 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
8 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
9 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
10 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
11 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
12 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
13 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
14 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
15 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
16 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
17 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
18 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
19 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
20 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
21 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
22 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ

ילפלכ :ג"כ

1 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
2 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
3 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
4 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
5 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
6 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
7 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
8 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
9 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
10 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
11 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
12 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
13 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
14 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
15 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
16 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
17 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
18 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
19 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
20 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
21 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
22 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ

ילפלכ :ד"כ

1 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
2 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
3 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
4 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
5 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
6 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
7 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
8 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
9 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
10 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
11 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
12 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
13 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
14 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
15 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
16 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
17 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
18 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
19 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
20 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
21 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
22 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ

ילפלכ :ה"כ

1 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
2 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
3 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
4 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
5 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
6 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
7 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
8 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
9 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
10 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
11 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
12 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
13 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
14 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
15 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
16 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
17 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
18 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
19 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
20 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
21 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
22 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ

ילפלכ :ו"כ

1 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
2 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
3 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
4 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
5 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
6 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
7 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
8 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
9 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
10 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
11 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
12 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
13 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
14 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
15 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
16 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
17 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
18 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
19 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
20 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
21 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
22 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ

ילפלכ :ז"כ

1 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
2 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
3 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
4 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
5 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
6 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
7 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
8 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
9 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
10 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
11 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
12 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
13 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
14 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
15 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
16 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
17 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
18 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
19 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
20 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
21 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ
22 תֹאֹטֵחַ לֹכְ תֹאֹשְׂנִ תֹבֹתְכִּ תֹבֹתְכִּ: תֹבֹשׁוּתִ

ܠܡܛܪܐ ܥܒܕ: ܘܡܦܩ ܪܘܚܐ ܡܢ ܐܘܨܪܘܗܝ.*
14 ܣܟܠ ܟܠ ܒܪܢܫܐ ܡܢ ܝܕܥܬܐ: ܒܗܬ ܟܠ ܨܐܪܐ
ܕܗܒܐ ܡܢ ܓܠܝܦܐ ܕܓܠܦܗ: ܡܛܠ ܕܫܘܩܪܐ
15 ܢܣܟܗ ܘܪܘܚܐ ܠܝܬ ܒܗܘܢ.* ܠܐ ܡܕܡ ܐܢܘܢ:
ܘܥܒܕܐ ܐܢܘܢ ܕܡܘܬܥܝܬܐ: ܒܙܒܢܐ ܕܡܬܦܩܕܝܢ ܢܐܒܕܘܢ.*
16 ܠܐ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܡܢܬܗ ܕܝܥܩܘܒ: ܡܛܠ ܕܗܘ
ܓܒܠܐ ܕܟܠ ܗܘ ܘܐܝܣܪܐܝܠ ܫܒܛܐ
17 ܕܝܪܬܘܬܗ: ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ ܫܡܗ.* ܟܢܫܝ ܡܢ
18 ܐܪܥܐ ܬܓܘܪܬܟܝ ܕܝܬܒܬ ܒܥܘܠܨܢܐ.* ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ
ܐܡܪ ܡܪܝܐ: ܗܐ ܡܫܕܐ ܐܢܐ ܠܥܡܘܪܝܗ̇ ܕܐܪܥܐ
19 ܗܕܐ ܒܙܒܢܐ ܗܢܐ: ܕܢܥܩܘܢ ܘܢܫܬܟܚܘܢ.* ܘܝ ܠܝ
ܥܠ ܬܒܪܝ: ܟܐܒܐ ܗܝ ܡܚܘܬܝ: ܘܐܢܐ
20 ܐܡܪܬ ܗܢܐ ܟܐܒܝ ܘܐܣܝܒܪܝܘܗܝ.* ܡܫܟܢܝ
ܐܬܒܙܙ: ܘܟܠܗܘܢ ܐܛܘܢܝܗ ܐܬܦܣܩܘ:
ܒܢܝ ܢܦܩܘ ܡܢܝ ܘܠܝܬ ܐܢܘܢ: ܠܝܬ ܕܢܩܝܡ
21 ܬܘܒ ܡܫܟܢܝ ܘܢܩܝܡ ܝܪܝܥܬܝ.* ܡܛܠ
ܕܣܟܠܘ ܪܥܘܬܐ ܘܠܡܪܝܐ ܠܐ ܒܥܘ: ܡܛܠ ܕܠܐ
22 ܐܣܬܟܠܘ: ܘܟܠܗ̇ ܡܪܥܝܬܗܘܢ ܐܬܒܕܪܬ.* ܩܠܐ
ܕܫܡܘܥܬܐ ܗܐ ܐܬܬ: ܘܙܘܥܐ ܪܒܐ ܡܢ ܐܪܥܐ
ܕܓܪܒܝܐ: ܠܡܣܡ ܩܘܪܝܐ ܕܝܗܘܕܐ ܠܚܘܪܒܐ
23 ܡܥܡܪܐ ܠܬܢܝܢܐ.* ܝܕܥ ܐܢܐ ܕܠܘ ܒܒܪܢܫܐ ܐܘܪܚܗ:
ܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܒܪܢܫܐ: ܘܠܐ ܐܝܟ ܓܒܪܐ ܕܐܙܠ
24 ܘܡܬܩܢ ܗܠܟܬܗ.* ܪܕܝܢܝ ܡܪܝܐ ܒܕܝܢܐ ܘܠܐ
25 ܒܪܘܓܙܟ: ܕܠܐ ܬܒܨܪܢܝ.* ܐܫܘܕ ܚܡܬܟ
ܥܠ ܥܡܡܐ ܕܠܐ ܝܕܥܘܟ: ܘܥܠ ܫܪܒܬܐ
ܕܫܡܟ ܠܐ ܩܪܘ: ܕܐܟܠܘܗܝ ܠܝܥܩܘܒ: ܐܟܠܘܗܝ
ܘܫܠܡܘܗܝ: ܘܡܕܒܪܗ ܐܚܪܒܘ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܝܐ.

1 ܦܬܓܡܐ ܕܗܘܐ ܥܠ ܐܪܡܝܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ
2 ܠܡܐܡܪ:* ܫܡܥܘ ܦܬܓܡܐ ܩܝܡܐ ܗܢܐ: ܘܐܡܪ
3 ܠܓܒܪܐ ܕܝܗܘܕܐ: ܘܠܥܡܘܪܝܗ̇ ܕܐܘܪܫܠܡ:* ܐܡܪ
ܠܗܘܢ: ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܗ ܕܐܝܣܪܐܝܠ:
ܕܠܝܛ: ܓܒܪܐ ܗܘ ܕܠܐ ܫܡܥ
4 ܦܬܓܡܐ ܩܝܡܐ ܗܢܐ:* ܕܦܩܕܬ ܠܐܒܗܝܟܘܢ:
ܒܝܘܡܐ ܕܐܦܩܬ ܐܢܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ ܡܢ
ܟܘܪܐ ܕܦܪܙܠܐ: ܘܐܡܪܬ ܫܡܥܘ ܒܩܠܝ:
ܘܥܒܕܘ ܐܢܘܢ ܐܝܟ ܕܦܩܕܬܟܘܢ: ܘܬܗܘܘܢ
5 ܠܝ ܠܥܡܐ: ܘܐܢܐ ܐܗܘܐ ܠܟܘܢ ܐܠܗܐ:* ܘܐܩܝܡ
ܡܘܡܬܐ ܕܝܡܝܬ ܠܐܒܗܝܟܘܢ: ܠܡܬܠ ܠܗܘܢ
ܐܪܥܐ ܕܡܪܕܝܐ ܚܠܒܐ ܘܕܒܫܐ ܐܝܟ ܕܝܘܡܢܐ: ܘܥܢܝܬ
6 ܘܐܡܪܬ: ܐܡܝܢ ܡܪܝܐ.* ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܪܝܐ:
ܩܪܝ ܟܠܗܘܢ ܦܬܓܡܐ ܗܠܝܢ ܒܩܘܪܝܐ ܕܝܗܘܕܐ
ܘܒܫܘܩܐ ܕܐܘܪܫܠܡ: ܘܐܡܪ: ܫܡܥܘ ܦܬܓܡܐ
7 ܕܩܝܡܐ ܗܢܐ ܘܥܒܕܘ ܐܢܘܢ.* ܡܛܠ ܕܡܣܗܕܘ
ܐܣܗܕܬ ܒܐܒܗܝܟܘܢ: ܒܝܘܡܐ ܕܐܣܩܬ ܐܢܘܢ ܡܢ
ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ ܘܥܕܡܐ ܠܝܘܡܢܐ: ܐܩܕܡܬ ܘܐܣܗܕܬ
8 ܘܐܡܪܬ ܫܡܥܘ ܒܩܠܝ.* ܘܠܐ ܫܡܥܘ: ܘܠܐ ܐܪܟܢܘ
ܐܕܢܗܘܢ: ܘܐܙܠܘ ܒܬܪ ܬܘܪܥܝܬܐ ܕܠܒܗܘܢ ܒܝܫܐ:
ܘܐܝܬܝܬ ܥܠܝܗܘܢ ܟܠ ܦܬܓܡܐ ܩܝܡܐ ܗܢܐ: ܕܦܩܕܬ
9 ܠܡܥܒܕ ܘܠܐ ܥܒܕܘ.* ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܪܝܐ: ܐܫܬܟܚ
ܩܛܪܐ ܒܓܒܪܐ ܕܝܗܘܕܐ: ܘܒܥܡܘܪܝܗ̇ ܕܐܘܪܫܠܡ.*
10 ܗܦܟܘ ܠܚܛܗܝ ܕܐܒܗܝܗܘܢ ܩܕܡܝܐ: ܕܠܐ ܨܒܘ ܠܡܫܡܥ
ܦܬܓܡܝ: ܘܗܢܘܢ ܐܙܠܘ ܒܬܪ ܐܠܗܐ ܢܘܟܪܝܐ ܠܡܦܠܚ
ܐܢܘܢ: ܘܐܒܛܠܘ ܒܝܬ ܐܝܣܪܐܝܠ ܘܒܝܬ ܝܗܘܕܐ
11 ܩܝܡܝ ܕܩܝܡܬ ܥܡ ܐܒܗܝܗܘܢ.* ܡܛܠ
ܗܢܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ:
ܗܐ ܡܝܬܐ ܐܢܐ ܥܠܝܗܘܢ ܒܝܫܬܐ: ܕܠܐ ܢܫܟܚܘܢ
ܠܡܦܩ ܡܢܗ̇: ܘܢܩܥܘܢ ܠܘܬܝ ܘܠܐ ܐܫܡܥ
12 ܐܢܘܢ.* ܘܢܐܙܠܘܢ ܩܘܪܝܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܥܡܘܪܝܗ̇
ܕܐܘܪܫܠܡ: ܘܢܩܥܘܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܕܡܣܩܝܢ ܗܘܘ
ܠܗܘܢ ܒܣܡܐ: ܘܡܦܪܩܘ ܠܐ ܢܦܪܩܘܢ ܐܢܘܢ
13 ܒܙܒܢܐ ܕܒܝܫܬܗܘܢ.* ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܡܢܝܢܐ ܕܩܘܪܝܟܝ
ܗܘܘ ܐܠܗܝܟܝ ܝܗܘܕܐ: ܘܐܝܟ ܡܢܝܢܐ ܕܫܘܩܝܗ̇
ܕܐܘܪܫܠܡ: ܣܡܬܘܢ ܡܕܒܚܐ ܠܒܗܬܬܐ: ܡܕܒܚܐ
14 ܠܡܣܩ ܒܣܡܐ ܠܒܥܠܐ.* ܘܐܢܬ ܠܐ ܬܨܠܐ
ܥܠ ܥܡܐ ܗܢܐ: ܘܠܐ ܬܫܩܘܠ ܥܠܝܗܘܢ ܬܟܫܦܬܐ
ܘܨܠܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܫܡܥ ܐܢܐ ܒܙܒܢܐ ܕܩܥܝܢ
15 ܠܝ ܒܝܘܡ ܒܝܫܬܗܘܢ.* ܠܡܢܐ ܚܒܝܒܬܝ ܒܒܝܬܝ
ܥܒܕܬ ܢܟܠܐ ܣܓܝܐܐ: ܘܒܣܪܐ ܩܕܝܫܐ ܥܒܪ
16 ܡܢܟܝ: ܒܝܫܬܟܝ ܥܒܕܬܝ.* ܙܝܬܐ ܪܥܢܢܐ
ܫܦܝܪܐ ܒܦܐܪܐ ܩܪܐ ܡܪܝܐ ܫܡܟܝ: ܠܩܠܐ ܕܡܠܬܐ
ܪܒܬܐ ܐܘܩܕܬ ܢܘܪܐ ܒܗ̇: ܘܐܬܬܒܪܘ ܣܘܟܝܗ̇.*
17 ܘܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ ܕܢܨܒܟܝ ܡܠܠ ܥܠܝܟܝ ܒܝܫܬܐ:
ܡܛܠ ܒܝܫܬܐ ܕܒܝܬ ܐܝܣܪܐܝܠ ܘܕܒܝܬ
ܝܗܘܕܐ ܕܥܒܕܘ ܠܗܘܢ: ܠܡܪܓܙܘܬܢܝ ܒܕܒܚܐ
18 ܠܡܣܩ ܒܣܡܐ ܠܒܥܠܐ.* ܘܡܪܝܐ
ܐܘܕܥܢܝ ܘܝܕܥܬ: ܗܝܕܝܢ ܚܙܝܬ ܥܒܕܝܗܘܢ
19 ܘܐܢܐ ܐܝܟ ܐܡܪܐ ܕܠܐ ܒܝܫ ܕܡܬܕܒܪ ܠܢܟܣܬܐ
ܘܠܐ ܝܕܥܬ ܕܥܠܝ ܐܬܚܫܒܘ ܡܚܫܒܬܐ: ܘܐܡܪܘ
ܢܚܒܠ ܩܝܣܐ ܒܠܚܡܗ: ܘܢܥܩܪܝܘܗܝ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܚܝܐ:
20 ܘܫܡܗ ܠܐ ܢܬܕܟܪ.* ܘܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ ܕܢ
ܟܐܢܐܝܬ: ܒܚܪ ܟܘܠܝܬܐ ܘܠܒܐ: ܐܚܙܐ ܦܘܪܥܢܟ
21 ܡܢܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܠܟ ܓܠܝܬ ܕܝܢܝ.* ܡܛܠ
ܗܢܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ: ܥܠ ܐܢܫܐ ܕܥܢܬܘܬ ܕܒܥܝܢ
ܢܦܫܟ: ܘܐܡܪܝܢ ܠܐ ܬܬܢܒܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܕܠܐ
22 ܬܡܘܬ ܒܐܝܕܝܢ.* ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ
ܚܝܠܬܢܐ: ܗܐ ܡܣܥܪ ܐܢܐ ܥܠܝܗܘܢ: ܥܠܝܡܝܗܘܢ ܢܡܘܬܘܢ
ܒܚܪܒܐ: ܘܒܢܝܗܘܢ ܘܒܢܬܗܘܢ ܢܡܘܬܘܢ
23 ܒܟܦܢܐ.* ܘܫܪܟܢܐ ܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗܘܢ: ܡܛܠ
ܕܡܝܬܐ ܐܢܐ ܒܝܫܬܐ ܥܠ ܐܢܫܐ ܕܥܢܬܘܬ ܒܫܢܬܐ
ܕܣܘܥܪܢܗܘܢ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܝܒ.

1 ܙܕܝܩ ܐܢܬ ܡܪܝܐ ܕܐܕܘܢ ܥܡܟ: ܒܪܡ ܕܝܢܐ
ܐܡܠܠ ܥܡܟ: ܡܛܠ ܡܢܐ ܐܘܪܚܗܘܢ
ܕܪܫܝܥܐ ܡܨܠܚܐ: ܘܫܝܢ ܟܠܗܘܢ ܕܒܓܕܘ
2 ܒܓܕܐ.* ܢܨܒܬ ܐܢܘܢ ܘܐܫܪܫܘ: ܐܘܠܕܘ ܘܥܒܕܘ
ܦܐܪܐ: ܩܪܝܒ ܐܢܬ ܒܦܘܡܗܘܢ: ܘܪܚܝܩ
3 ܐܢܬ ܡܢ ܟܘܠܝܬܗܘܢ.* ܘܐܢܬ ܡܪܝܐ ܝܕܥܬܢܝ
ܚܙܝܬܢܝ ܘܒܚܪܬ ܠܒܝ ܥܡܟ: ܟܢܫ
ܐܢܘܢ ܐܝܟ ܥܢܐ ܠܢܟܣܬܐ: ܘܩܕܫ ܐܢܘܢ

ותבוא ואבד לי אבוא: ולו ורבי לכי שמעבו
בבאבו ואשמעבם בשביב: ובתבו לו
שיבדבאם.* ויבתב אשבבו: ואב בשבובאם
בשבבו ואשבא בשביב.* ויבסו אכלו בשבובאם
שבובבו בשבבו ובתבו: ואשבא לבי:* שבי אשבבו
בשבבו בשבבא ובתבו: ואשבא לבי: שבי אשבבו
ואבד לבי אבבו: שבשב ולו לבאבא: ואשבא שבי
שבבו לבי אבבו: שבשב ולו לבאבא: ואשבא שבי
ואבד לבי אבבו: שבשב ולו לבאבא: ואשבא שבי
שבבו

פסלים: פה.

1 לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד
2 על חסדך על אמתך: למה יאמרו הגוים
3 איה נא אלהיהם: ואלהינו בשמים כל
4 אשר חפץ עשה: עצביהם כסף וזהב
5 מעשה ידי אדם: פה להם ולא ידברו
6 עינים להם ולא יראו: אזנים להם ולא
7 ישמעו אף להם ולא יריחון: ידיהם ולא
8 ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו
9 בגרונם: כמוהם יהיו עשיהם כל אשר
10 בטח בהם: ישראל בטח ביהוה עזרם
11 ומגנם הוא: בית אהרן בטחו ביהוה עזרם
12 ומגנם הוא: יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם
13 ומגנם הוא: יהוה זכרנו יברך יברך את
14 בית ישראל יברך את בית אהרן: יברך
15 יראי יהוה הקטנים עם הגדלים: יסף
16 יהוה עליכם עליכם ועל בניכם: ברוכים
17 אתם ליהוה עשה שמים וארץ: השמים
18 שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם:
19 לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי
20 דומה: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם
21 הללויה: אהבתי כי ישמע יהוה את קולי
22 תחנוני: כי הטה אזנו לי ובימי אקרא:
23 אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני
24 צרה ויגון אמצא: ובשם יהוה אקרא אנה
25 יהוה מלטה נפשי: חנון יהוה וצדיק
26 ואלהינו מרחם: שמר פתאים יהוה דלותי
27 ולי יהושיע: שובי נפשי למנוחיכי
28 יהוה גמל עליכי: כי חלצת נפשי ממות
29 את עיני מן דמעה את רגלי מדחי:
30 אתהלך לפני יהוה בארצות החיים:
31 האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד:
32 אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב:
33 מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי:
34 כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא:
35 נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו:
36 יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו:
37 אנה יהוה כי אני עבדך אני עבד בן
38 אמתך פתחת למוסרי: לך אזבח זבח
39 תודה ובשם יהוה אקרא: נדרי ליהוה
40 אשלם נגדה נא לכל עמו: בחצרות בית
41 יהוה בתוכך ירושלם הללויה:

פסלים: פו.

1 הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל
2 האמים: כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה
3 לעולם הללויה: הודו ליהוה כי טוב כי
4 לעולם חסדו: יאמר נא ישראל כי לעולם
5 חסדו: יאמרו נא בית אהרן כי לעולם
6 חסדו: יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם
7 חסדו: מן המצר קראתי יה ענני במרחב
8 יה: יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם:
9 יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב
10 לחסות ביהוה מבטח באדם: טוב לחסות
11 ביהוה מבטח בנדיבים: כל גוים סבבוני
12 בשם יהוה כי אמילם: סבוני גם סבבוני
13 בשם יהוה כי אמילם: סבוני כדבורים
14 דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם:
15 דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני: עזי
16 וזמרת יה ויהי לי לישועה: קול רנה
17 וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה
18 חיל: ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה
19 חיל: לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה:
20 יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: פתחו לי
21 שערי צדק אבא בם אודה יה: זה השער
22 ליהוה צדיקים יבאו בו: אודך כי עניתני
23 ותהי לי לישועה: אבן מאסו הבונים היתה
24 לראש פנה: מאת יהוה היתה זאת היא
25 נפלאת בעינינו: זה היום עשה יהוה נגילה
26 ונשמחה בו: אנא יהוה הושיעה נא אנא
27 יהוה הצליחה נא: ברוך הבא בשם יהוה
28 ברכנוכם מבית יהוה: אל יהוה ויאר לנו
29 אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח:
30 אלי אתה ואודך אלהי ארוממך: הודו
31 ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:

פסלים: פז.

1 אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה:
2 אשרי נצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו:
3 אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו: אתה
4 צויתה פקודיך לשמר מאד: אחלי יכנו
5 דרכי לשמר חקיך: אז לא אבוש בהביטי
6 אל כל מצותיך: אודך בישר לבב בלמדי
7 משפטי צדקך: את חקיך אשמר אל תעזבני
8 עד מאד: במה יזכה נער את ארחו לשמר
9 כדברך: בכל לבי דרשתיך אל תשגני
10 ממצותיך: בלבבי צפנתי אמרתך למען לא
11 אחטא לך: ברוך אתה יהוה למדני חקיך:
12 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך: בדרך
13 עדותיך ששתי כעל כל הון: בפקודיך
14 אשיחה ואביטה לארחותיך: בחקיך
15 אשתעשע לא אשכח דברך: גמל על עבדך
16 אחיה ואשמרה דברך: גל עיני ואביטה
17 נפלאות מתורתך: גר אנכי בארץ אל
18 תסתר ממני מצותיך: גרסה נפשי לתאבה
19 אל משפטיך בכל עת: גערת זדים ארורים
20 השגים ממצותיך: גל ממני חרפה ובוז כי
21 עדותיך נצרתי: גם ישבו שרים בי נדברו
22 עבדך ישיח בחקיך: גם עדותיך שעשעי
23 אנשי עצתי: דבקה לעפר נפשי חיני
24 כדברך: דרכי ספרתי ותענני למדני
25 חקיך: דרך פקודיך הבינני ואשיחה
26 בנפלאותיך: דלפה נפשי מתוגה קימני
27 כאמרתך: דרך שקר הסר ממני ותורתך
28 חנני: דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי:
29 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
30 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי:
31 הוריני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב:
32 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב:
33 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי:
34 הטה לבי אל עדותיך ואל אל בצע:
35 העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני:
36 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך:
37 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים:
38 הנה פקודיך באמונתך חיני בצדקתך:
39 והי חסדך יהוה תשועתך כאמרתך:
40 והי חסדך יהוה ישועתך כאמרתך:
41 והי חסדך יהוה ישועתך כאמרתך:

مەڭلىمى ھۆر لىلارەز ئىستا دانھۆز ەتىللا: ١٤ ەلا ئىلاسى لاتىمت. ھېلاد ەز ەز
ھۆز ئىلاسى ھۆز لىلارەز ئىستا دانھۆز ەتىللا:
ەتىلاھۆز ئەھۆز: ەتىزىھى ئېۋىت ھۆز لەمتا ئېلاۋەز:
ەلا ئىلاسى ئېۋىت ھۆز لەمتا ئېلاۋەز

ואת כל הבית אשר היה בו את הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים׃
18 ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו הכשדים וישאו את כל נחשתם׃
19 ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת הכפורים ואת הכוסות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו׃
20 והסירים והאגנים אשר הסירו המכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
21 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
22 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
23 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
24 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
25 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
26 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
27 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
28 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
29 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
30 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
31 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
32 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
33 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
34 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
35 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
36 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
37 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
38 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
39 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
40 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
41 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
42 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
43 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
44 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
45 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
46 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
47 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
48 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
49 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
50 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
51 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃
52 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה והמכנות אשר עשה שלמה בית יהוה נחשת כל הכלים האלה לא היה משקל׃

מפטיר: מ.

ויהי בשנת שבע ועשרים לגלות יהויכין מלך יהודה בחדש השנים עשר בעשרים וחמשה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה ויוצא את רגליו מבית הכלא׃ וידבר אתו טובות וישת את כסאו מעל כסאות המלכים אשר אתו בבבל׃ וישנא את בגדי כלאו והוא יאכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו׃ וארחתו ארחת תמיד נתן לו מאת המלך דבר יום ביומו כל ימי חייו עד יום מותו׃

מלכות ל׳

1 בעלות בשנה זו תהיה מוגבלת: לבחירה בת
אחת בלבד: ולא תוכל לכהן שתי קדנציות
2 רצופות. ❊ ואם אין לאף אחת מהן רוב: תתקיים
בחירה חוזרת בין שתי הנבחרות בלבד. ❊
3 בחירות אלו תתקיימנה בשבוע הראשון של
חודש אייר: ותסתיימנה ביום שישי בשבוע
4 הראשון של חודש סיוון. ❊ ואם לא תתקיים
בחירה בשנה זו: תתקיים בחירה חוזרת בשנה
5 שלאחריה. ❊ ואם לא תתקיים בחירה בשנה
שלאחריה: תתקיים בחירה חוזרת בשנה
6 שלאחריה. ❊ וכך הלאה: עד שתתקיים בחירה
7 בשנה שאינה שנת שמיטה. ❊ ואם לא תתקיים
בחירה בשנה שאינה שנת שמיטה: תתקיים
8 בחירה חוזרת בשנה שלאחריה. ❊ ואם לא
תתקיים בחירה בשנה שלאחריה: תתקיים
9 בחירה חוזרת בשנה שלאחריה. ❊ וכך הלאה:
עד שתתקיים בחירה בשנה שאינה שנת שמיטה:
10 ואם לא תתקיים בחירה בשנה שאינה שנת
שמיטה: תתקיים בחירה חוזרת בשנה שלאחריה.
11 ❊ ואם לא תתקיים בחירה בשנה שאינה שנת
שמיטה: תתקיים בחירה חוזרת בשנה
12 שלאחריה. ❊ וכך הלאה: עד שתתקיים בחירה
בשנה שאינה שנת שמיטה: תתקיים בחירה
13 חוזרת בשנה שלאחריה. ❊ וכך הלאה: עד
שתתקיים בחירה בשנה שאינה שנת שמיטה:
14 תתקיים בחירה חוזרת בשנה שלאחריה. ❊ וכך
הלאה: עד שתתקיים בחירה בשנה שאינה שנת
15 שמיטה: תתקיים בחירה חוזרת בשנה
שלאחריה. ❊ וכך הלאה: עד שתתקיים בחירה
16 בשנה שאינה שנת שמיטה: תתקיים בחירה
חוזרת בשנה שלאחריה. ❊ וכך הלאה: עד
17 שתתקיים בחירה בשנה שאינה שנת שמיטה:
תתקיים בחירה חוזרת בשנה שלאחריה. ❊ וכך
18 הלאה: עד שתתקיים בחירה בשנה שאינה שנת
שמיטה: תתקיים בחירה חוזרת בשנה
שלאחריה. ❊ וכך הלאה: עד שתתקיים בחירה
בשנה שאינה שנת שמיטה: תתקיים בחירה
חוזרת בשנה שלאחריה. ❊ וכך הלאה: עד
שתתקיים בחירה בשנה שאינה שנת שמיטה:
תתקיים בחירה חוזרת בשנה שלאחריה. ❊ וכך

1 אמרתי אך אתיך* אשית כבני ותתן
לך ארץ חמדה צבי צבאות גוים: ואמר
אבי תקראי לי ומאחרי לא תשובי:
3 אכן בגד אשה מרעה כן בגדתם בי
בית ישראל נאם יהוה.* קול על שפים
נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העוו
5 את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם:
שובו בנים שובבים ארפא משובתיכם
הננו באים אליך כי אתה יהוה אלהינו:
אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן
ביהוה אלהינו לתשועת ישראל:* והבשת
אכלה את יגיע אבותינו מנעוריהם את
צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותם:
נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי
ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו
מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו
בקול יהוה אלהינו:

פרק ד׳.

1 אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי
תשוב ואם תסיר שקוציך מלפני ולא
2 תנוד: ונשבעת חי יהוה באמת במשפט
ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו:
3 כי כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם
נירו לכם נירכם ואל תזרעו אל קוצים:
4 המולו ליהוה וסירו ערלות לבבכם איש
יהודה וישבי ירושלם פן תצא כאש
חמתי ובערה ואין מכבה מרע מעלליכם:
5 הגידו ביהודה והשמיעו בירושלם ואמרו
תקעו שופר בארץ קראו מלא ואמרו
6 האספו ונבוא אל ערי המבצר: שאו נס
ציונה העזו אל תעמדו כי רעה אנכי
7 מביא מצפון ושבר גדול: עלה אריה
מסבכו ומשחית גוים נסע מקומו לשום
את ארצך לשמה תצאנה עריך נשמות
8 מיושב: על זאת חגרו שקים ספדו והילילו
כי לא שב חרון אף יהוה מאתנו:
9 והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד לב
המלך ולב השרים והשמו המות והנביאים
10 תמהו: ואמר אהה אדני יהוה אכן נשא
נשאת לעם הזה ולירושלם לאמר שלום
יהיה לכם והנה באה החרב עד נפש:
11 בעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלם
רוח שחי משפות במדבר דרך בת עמי
12 לא לזרות ולא לנקות: רוח מלאה מאלה
לי עתה גם אני אדבר משפטים אתם:
13 הנה כעננים יעלה ומרכבתיו כסופה
קלו מנשרים סוסיו הוי לנו כי שדדנו:
14 כבסי מרעה לבך ירושלם למען תושעי
עד מתי תלין בקרבך מחשבות אונך:
15 כי קול מגיד מדן ומשמיע און מהר
16 אפרים: הזכירו לגוים הנה השמיעו על
ירושלם נצרים באים מארץ מרחק ויתנו
17 על ערי יהודה קולם: כשדי היו על
שדה סביב עליה כי בי מרתה נאם
18 יהוה: דרכיך ומעלליך עשו לך את
רעתך זאת כי מר כי נגע עד לבך:
19 מעי מעי אתחילה קירות לבי המה לי
לבי לא יחריש כי קול שופר שמעת
20 נפשי תרועת מלחמה: שבר על שבר
נקרא כי שדדה כל הארץ פתאם שדדו
21 יריעותי רגעי יריעותי: עד מתי אראה
22 נס אשמעה קול שופר: כי עמי אותי
לא ידעו בנים סכלים המה ולא נבונים
המה חכמים הרעה ולהיטיב לא ידעו:
23 ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל
24 השמים ואין אורם: ראיתי את ההרים
והנה רעשו וכל הגבעות התדלדלו:
25 ראיתי והנה אין האדם וכל עוף השמים
26 נדדו: ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל
עריו נתצו מפני יהוה מפני חרון אפו:
27 כי כה אמר יהוה שממה תהיה כל הארץ
28 וכלה לא אעשה: על זאת תאבל הארץ
וקדרו השמים מלמעלה* על דברתי זמותי

حلاوة: حك

1 ا٥ ڤكهلأ ؤصتدؤم ٥صتدؤم ٥كنا
2 ؤهتدكهم ٤هتَ صتدا.* ٥كهلا ٤٥ا٦ ٤صتدا
٤هتَ صتدا ٤لا٦ ؤهصتهلا: ٥كلا ڤتصهلا
ؤهؤم لصتهم: ٤١صهم صتهؤم لصتم:
٥ا٦كهصهم ٤٥ا٦ ٥لا٦ ڤهتؤهم ٤٥ا٦: ٤٥ا٦
3 ٥صتدا.* ٥٤٦٦ ٤صتم ٤هتَ ؤصتم ٥ح ٥صلهم
ٱهصهلهؤا ؤصتؤم لصتهم: ٥ا٥ڤكم ٤٥ا٦
ؤهؤم ٤٦ا٦ ؤصتؤم: ٤هتَ ؤهصتهلا٦
4 لصتهم: ٥ا٥تصتم ٥ا٥صتهم.* ٥ا٥صتم ٥لا٥هم
ڤصهلا ٥ا٥تصتم ٥ا٥صتهم ٥ا٥ ٤صتهلا٦:
5 ٤صتؤهم: ٥لا ٤٥ا٥هم ٤هتَ صتدا.* ٤٥ا
ٱهصهلهؤا ٤٥ا٦ ٤هتَ صتدا: ٥ا٥صتم لصؤهم ٤٥ا٦
6 ؤهؤهصهلا: ٥ا٥كم ٥صلصهلا ٥ا٥هصتصلا: ٥ا٥تؤم
ؤهؤا ٥ا٥ؤهصهلا ؤهصتدا.* ٥صتهصهم ٤٥ڤؤهتا
7 ؤصتهؤ٥ صتدا ٥ؤهم.* ٥٤٦٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا ٤هتصهلا ٤٥ا٦
٤هتَ صتدا: ٥لا ٤٥ا٥هم ٥٥ص ٤٥ ٥٤٦ صتدا
8 ؤهؤهتا لؤصتم ٥صتدا ٥ح ٤٥ا٦ ؤصتهؤم.* ٤٥ا
٤٥ ٥٤٦ صتدا: ؤصهتا ٥٤٥٦ ٤صتدا ٥ح ٥صلهم
٤٤٦٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦: ٥صتا ٤٥ا٦ ؤصتؤم ٥صتدا
9 صتهؤ: ٥٤٥صتهم ؤصتهؤم.* ٤٥٦ صتدا ٤٥٥صتا٦
لؤصتم ؤصتهم: ٥ا٥هم ٤٥صتم: ٥ا٥هصتم
٤٥ا٦ ؤصتا: ٥صتا ٤٥ا٦ ؤصتؤم ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
10 ٤٥٦٦ ٥ؤصتا ٥صتهلهؤا ٤٥صتصهلا ٤٥ا٦: ٤٥٦٦
ٱهصهلا ٤٥صتصهلا ٤٥ا٦: ٥٤٦تا ؤصتصتا:
ٱهؤم ٤٥ا٦صتهلا ؤصتم: ٥ا٥تصتهؤهؤم ٤٥ا
11 ٥ا٥هتصا.* ٤٥٦٦ ؤا٦ صتدا ٥ا٦ صتدا ٤٥ا٦:
٥ا٦ صتدا ؤصتهلا ؤصتم ٤٥ا٦ ٥ا٦ ٤هتَ صتدا.*
12 ٤٥٦٦ ٥ا٦ ٤هتَ ٤هتَ لصتم ٥ا٥تصتهؤهؤم ٤٥ڤتهصتدا:
٥صتصهلا ٤٥صتم ٥ا٥ڤكم ؤصتم: ٤٥٦٦
ؤصتم ٤٥ا٦ صتدا: ٥صتا ٤٥ا٦ ؤصتؤم ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
13 ٥ا٥هتصا ٥ا٥تصتهؤ ٤٥ڤتم ٤٥ا٦: ٤صتم ٥صتهلصتم
٤٥صتصهلا ٤٥ا٦ صتدا.* ٥ا٥تصتم ٤صتهؤم ٤٥ا٦
14 ٥ا٥هتصا ٥ا٥ڤكم ٤٥ڤتم ٤٥ا٦: ٤صتم ٥صتهلصتم
ؤصتهؤ٥ صتدا: ٥صتصهلا٦ ٤٥صتصهلا ٤٥ا٦ ٤٥ا٦:
ؤصتا ٤٥ڤتهصتم ٤صتا ٤٥ا٦ ٥ا٥هتصا ٥ا٥تصتم
ؤصتهؤم ٤٥ا٦ صتدا: ٥صتا ٤٥ا٦ ؤصتؤم ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
15 ٥ا٥هتصا ٥ا٥تصتهؤهؤم ٤٥ڤتهصتدا: ٤صتم ٥صتهلصتم
ٱهصهلا ٤٥صتصهلا ٤٥ا٦: ٥٤٦تا ؤصتصتا:
ٱهؤم ٤٥ا٦صتهلا ؤصتم: ٥ا٥تصتهؤهؤم ٤٥ا
16 ٤٥٦٦ ٥ؤصتا ٥صتهلهؤا ٤٥صتصهلا ٤٥ا٦: ٤٥٦٦
ٱهصهلا ٤٥صتصهلا ٤٥ا٦: ٥٤٦تا ؤصتصتا:
ٱهؤم ٤٥ا٦صتهلا ؤصتم: ٥ا٥تصتهؤهؤم ٤٥ا
17 ٥ا٥هتصا.* ٥ا٥تصتم ٤صتهؤم ٤٥ا٦: ٤٥ڤتهصتدا
ؤصتا ٤٥ا٦ ؤصتؤم ٤٥ا٦: ٥صتا ؤصتصتا
ؤصتا ٤٥ا٦ ؤصتؤم ٤٥ا٦: ٥صتا ؤصتصتا
18 ٤٥٦٦.* ٥صتم ٤صتا ٤٥ا٦ ؤصتؤم ؤصتا: ٥ؤصتؤم
٥ؤصتا ٤ڤتهصتم ٤صتا: ٥صتا ٤٥ا٦ ؤصتؤم
19 ٥ؤصتؤم.* ٤٥ا ٥صتصتا٦ ؤصتا ٤صتؤ٥ا ؤصتا:
٥صتصهلا ٤٥صتصهلا: ٥صتا ٤٥ا٦ ؤصتؤم
20 ٤٥٦٦.* ٤٥ا ؤصتؤم ٤٥ا٦ ؤصتا ؤصتؤ٥ا
٥ؤصتا ٤٥ا٦ ؤصتؤم: ٤٥٦٦ ٤صتا ٤٥ا٦ ؤصتؤم
21 ٤٥٦٦.* ٤٥ا ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ؤصتؤم ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ؤصتؤم ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
22 ٤٥٦٦.* ٥لا ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
23 ٤٥٦٦.* ٤٥ا ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
24 ٤٥٦٦.* ٤٥ا ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
25 ٤٥٦٦.* ٤٥ا ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
26 ٤٥٦٦.* ٤٥ا ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
27 ٤٥٦٦.* ٤٥ا ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
28 ٤٥٦٦.* ٤٥ا ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
29 ٤٥٦٦.* ٤٥ا ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
30 ٤٥٦٦.* ٤٥ا ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦
٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦ ٤٥ا٦

ומי יחן כי תהיה מחשבת לבם:
זהה אשר יראו אותי ויבינו כי אני
יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ:
כי אם בזאת יתהלל המתהלל
השכל וידוע אותי כי אני יהוה עשה
חסד משפט וצדקה בארץ כי בהם
חפצתי נאם יהוה:* הנה ימים באים
נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה:
את מצרים ואת יהודה ואת אדום ואת
בני עמון ואת כל פאתי גזי היושבים
במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית
ישראל ערלי לב:* הגידו בבית יעקב
והשמיעו באי יהודה לאמר:* שמעו
זאת עם סכל ואין לב עינים להם
ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו:
אתי לא תיראו נאם יהוה אם מפני
לא תחילו אשר שמתי חול גבול לים
חק עולם ולא יעברנו ויתגעשו ולא
יוכלו ויהמו גליו ולא יעברוהו:* ולעם
הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו:
ולא אמרו בלבבם נירא נא את יהוה
אלהינו הנתן גשם יורה ומלקוש
בעתו שבעות חקות קציר ישמר לנו:
עונותיכם הטו אלה ופשעיכם מנעו
הטוב מכם:* כי נמצאו ברשעים אורבים
כחפרי יקוש מוקש אנשים:* ככלוב
מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה על
כן גדלו ויעשרו:* שמנו עשתו גם
עברו דבר לא דנו דין יתום והצליח
ומשפט אביונים לא שפטו:* הלא על
אלה נאם יהוה אם בגוי כזאת לא
תתנקם נפשי:* שמה ושערוריה נהיתה
בארץ:* הנביאים נבאו בשקר והכהנים
ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן מה
תעשו לאחריתה:

פרק ו: כה.

הועילו בני בנימין מקרב ירושלם
ובתקוע בתקיעו תקעו בשופר ועל
בית הכרם שאו משא כי רעה נראתה
מצפון ושבר גדול:* נוה והמתי בת
ציון:* אליה רעים ועדריהם יבאו
עליה אהל סביב לה רעו איש את
ידו:* קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה
בצהרים אוי לנו כי פנה היום כי
ארכו צללי ערב:* קומו ונעלה בלילה
ונשחיתה ארמנותיה:* כי כה אמר יהוה
צבאות כרתו עץ ושפכו על ירושלם
סללה היא העיר כלה עשק בקרבה:
כאשר תקר מימיה כן תקר רעתה
חמס ושד ישמע בה על פני תמיד
חלי ומכה:* הוסרי ירושלם פן תקע
נפשי ממך פן אשימך שממה ארץ לא
נושבה:* בצר יבצרו כגפן שארית
ישראל השב ידך כבצר על סלסליה:
אל מי אדברה ואעידה ויערלו אזנם
והנה לא יוכל להקשיב הנה דבר יהוה
היה להם לחרפה לא יחפצו בו:*
ועברת יהוה מלאתי נלאיתי הכיל
שפך על עולל בחוץ ועל סוד בחורים
יחדו כי גם איש עם אשה ילכדו זקן
עם מלא ימים:* ונסבו בתיהם לאחרים
שדות יחד כי אט אנכי נאם יהוה:*
כי מקטנם ועד גדולם כלו בצע ומנביא
ועד כהן כלו עשה שקר:* וירפאו את
שבר עמי על נקלה לאמר שלום שלום
והאין שלום:* הבישו כי תועבה עשו
גם בוש לא יבושו והכלם לא ידעו
לכן יפלו בנפלים בעת פקדתים
יכשלו אמר יהוה:* כה אמר יהוה
עמדו על דרכים וראו ושאלו לנתיבות
עולם אי זה דרך הטוב והלכו בה
ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא
נלך:* והקמתי עליכם צפים הקשיבו
לקול שופר ויאמרו לא נקשיב:*
לכן שמעו הגוים וידעי עדה את אשר
בם:* שמעי הארץ הנה אנכי מביא
רעה אל העם הזה פרי מחשבתם כי
על דברי לא הקשיבו ותורתי ויגעלוה
גם:* למה זה לי לבונה משבא תבוא
וקנה הטוב מארץ מרחק עולותיכם
לא לרצון וזבחיכם לא ערבו לי:*
לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם
הזה מכשלים וכשלו בם האבות
והבנים יחדו שכן ורעהו יאבדו:*
כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון
וגוי גדול יעור מירכתי ארץ:* קשת
וכידון יחזיקו אכזר הוא ולא ירחמו
קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו
ערוך כאיש למלחמה עליך בת ציון:*
שמענו שמעו ידיו רפו צרה החזיקתנו
חיל כיולדה:* אל תצאי השדה ואל
בדרך תלכי כי חרב לאויב מגור
מסביב:* בת עמי חגרי שק והתפלשי
באפר אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים
כי פתאם יבוא השדד עלינו:* בחון
נתתיך בעמי מבצר ודעת בחנת את
דרכם:* כלם סרי סוררים הולכי רכיל
נחשת וברזל כלם משחיתים הם:*
נחר מפח עופרת לשוא צרף צרוף
ורעים לא נתקו:* כסף נלוז קראו להם
כי יהוה מאסם:

פרק ז: כה.

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר:* עמד בשער בית יהוה
וקרא שם את הדבר הזה ואמרת שמעו
דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים
האלה להשתחות ליהוה:* כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם
ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה:
אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר
היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה הם:*
כי אם היטב תיטיבו את דרכיכם ואת
מעלליכם אם עשה תעשו משפט בין
איש ובין רעהו:* גר יתום ואלמנה אל
תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה
ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרעתכם:*
ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ אשר
נתתי לאבותיכם מעולם ועד עולם:*
הנה אתם בטחים לכם אל דברי השקר
לבלתי יועיל:* הגנב רצח ונאף והשבע
לשקר וקטר לבעל והלך אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם:* ובאתם ועמדתם
לפני בבית הזה אשר נקרא שמי עליו
ואמרתם נצלנו למען עשות את כל
התועבות האלה:* הפרץ בית הזה אשר
נקרא שמי עליו מעיניכם ראי גם אנכי
הנה ראיתי נאם יהוה:* כי לכו נא אל
מקומי אשר בשלו בראשונה ואראו את
אשר עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל:*
ועתה יען עשותכם את כל המעשים
האלה נאם יהוה ואדבר אליכם השכם
ודבר ולא שמעתם וקראתי אתכם ולא
עניתם:* ועשיתי לבית הזה אשר נקרא
שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום
אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי
לשלו:* והשלכתי אתכם מעל פני כאשר
השלכתי את כל אחיכם את כל זרע
אפרים:* ואתה אל תתפלל בעד העם
הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל
תפגע בי כי איננו שמע אתך:* אם לא
אתם נכעסים את פני נאם יהוה הלא
את עצמם לשת עלי לכלמת פניהם:*
לכן כה אמר יהוה אדני הנה אפי וחמתי
נתכת על המקום הזה על האדם ועל
הבהמה ועל עץ השדה ועל פרי האדמה
ובערה ולא תכבה:* כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עולותיכם הוסיפו על
זבחיכם ואכלו בשר:* כי לא דברתי את
אבותיכם ולא צויתים ביום הוציאי
אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח:*
כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמר
שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים
ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכל הדרך
אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם:*
ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו
במעצות בשרירות לבם הרע ויהיו
לאחור ולא לפנים:* למן היום אשר יצאו
אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה
ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים
יום ומשכים ושלח:* ולא שמעו אלי ולא
הטו את אזנם ויקשו את ערפם הרעו
מאבותיהם:* ודברת אליהם את כל הדבר
הזה ולא ישמעו אליך וקראת להם ולא
יענוך:* ואמרת אליהם זה הגוי אשר לא
שמע בקול יהוה אלהיו ולא לקח מוסר
אבדה האמונה ונכרתה מפיהם:*
גזי נזרך והשליכי והשא על שפי
מרומים קינה כי מאס יהוה ונטש את
דור עברתו:* כי עשו בני יהודה הרע
בעיני נאם יהוה שמו שקוציהם בבית
אשר נקרא שמי עליו לטמאו:* ובנו
במות התפת אשר בגי בן הנם לשרף
את בניהם ואת בנותיהם באש אשר לא
צויתי ולא עלתה על לבי:* לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת
וגי בן הנם כי אם גי ההרגה וקברו
בתפת מאין מקום:* והיתה נבלת העם
הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת
הארץ ואין מחריד:* והשבתי מערי
יהודה ומחוצות ירושלם קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה
תהיה הארץ:* בעת ההיא נאם יהוה
יוציאו את עצמות מלכי יהודה ואת
עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת
עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי
ירושלם מקבריהם:* ופרשום לשמש
ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום
ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר
דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו
ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו:*
ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארת
מן המשפחה הרעה הזאת בכל המקומות
הנשארת אשר הדחתים שם נאם יהוה
צבאות:* ואמרת אליהם כה אמר יהוה
הנפל ולא יקום השב ולא ישוב:*
מדוע שובבת העם הזה ירושלם שובבת
נצחית החזיקו במרמה מאנו לשוב:*
הקשבתי ואשמע לא כן דברו איש לא
נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כל
שב במרוצתו כסוס שטה במלחמה:*
גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותור
וסוס ועגור שמרו את עת בואנה ועמי
לא ידעו את משפט יהוה:* איכה תאמרו
חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן
הנה לשקר עשתה עט שקר סופרים:*
הבישו חכמים חתו ונלכדו הנה בדבר
יהוה מאסו וחכמת מה להם:* לכן אתן
את נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים
כי מקטן ועד גדול כל בצע מנביא ועד
כהן כל עשה שקר:* וירפאו את שבר
בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום
והאין שלום:* הבישו כי תועבה עשו
גם בוש לא יבושו והכלם לא ידעו
לכן יפלו בנפלים בעת פקדתים
יכשלו אמר יהוה:* כה אמר יהוה
עמדו על דרכים וראו ושאלו לנתיבות
עולם אי זה דרך הטוב והלכו בה
ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא
נלך:* והקמתי עליכם צפים הקשיבו
לקול שופר ויאמרו לא נקשיב:*
לכן שמעו הגוים וידעי עדה את אשר
בם:* שמעי הארץ הנה אנכי מביא
רעה אל העם הזה פרי מחשבתם כי
על דברי לא הקשיבו ותורתי ויגעלוה
גם:* למה זה לי לבונה משבא תבוא
וקנה הטוב מארץ מרחק עולותיכם
לא לרצון וזבחיכם לא ערבו לי:*
לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם
הזה מכשלים וכשלו בם האבות
והבנים יחדו שכן ורעהו יאבדו:*
כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון
וגוי גדול יעור מירכתי ארץ:* קשת
וכידון יחזיקו אכזר הוא ולא ירחמו
קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו
ערוך כאיש למלחמה עליך בת ציון:*
שמענו שמעו ידיו רפו צרה החזיקתנו
חיל כיולדה:* אל תצאי השדה ואל
בדרך תלכי כי חרב לאויב מגור
מסביב:* בת עמי חגרי שק והתפלשי
באפר אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים
כי פתאם יבוא השדד עלינו:* בחון
נתתיך בעמי מבצר ודעת בחנת את
דרכם:* כלם סרי סוררים הולכי רכיל
נחשת וברזל כלם משחיתים הם:*
נחר מפח עופרת לשוא צרף צרוף
ורעים לא נתקו:* כסף נלוז קראו להם
כי יהוה מאסם:

ח וַיֹּאמְרוּ֙ לְמֹשֶׁ֣ה דַּבֵּ֔ר אַתָּ֖ה וְאַל־יְדַבֵּ֣ר אֱלֹהִ֑ים פֶּן־נָמֻֽת׃ ט וַיֹּ֤אמֶר מֹשֶׁה֙ אֶל־הָאֱלֹהִ֔ים כִּֽי־אֹמְרִ֥ים הֵ֖ם אֵלָ֑י וְהַגַּדְתָּ֣ אֶת־בְּנֵ֔ךָ וְדִבַּרְתָּ֥ בָּהֶ֖ם בְּהַשְׁלִ֣יךְ אֶת־יָדְכֶ֑ם בְּמַקֵּ֣ל הַזָּהָ֔ב אֲשֶׁ֥ר יַעֲשׂ֖וּן אֲבֹתֵיכֶֽם׃ י וַיֹּ֤אמֶר אֱלֹהִים֙ אֶל־אַהֲרֹ֔ן לֵ֚ךְ לִקְרַ֣את מֹשֶׁ֔ה הַמִּדְבָּ֑רָה וַיֵּ֣לֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁ֔הוּ בְּהַ֖ר הָאֱלֹהִ֑ים וַיִּשַּׁק־לֽוֹ׃ יא וַיַּגֶּ֣ד מֹשֶׁ֔ה לְאַהֲרֹ֖ן אֵ֣ת כָּל־דִּבְרֵ֣י יְהוָ֑ה אֲשֶׁ֣ר שְׁלָח֔וֹ וְאֵת֙ כָּל־הָאֹתֹ֔ת אֲשֶׁ֥ר צִוָּֽהוּ׃ יב וַיֵּ֥לֶךְ מֹשֶׁ֖ה וְאַהֲרֹ֑ן וַיַּאַסְפ֖וּ אֶת־כָּל־זִקְנֵ֥י בְנֵי־יִשְׂרָאֵֽל׃ יג וַיְדַבֵּ֣ר אַהֲרֹ֗ן אֵת֙ כָּל־הַדְּבָרִ֣ים אֲשֶׁר־דִּבֶּ֤ר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה וַיַּ֥עַשׂ הָאֹתֹ֖ת לְעֵינֵ֥י הָעָֽם׃ יד וַיַּאֲמֵ֥ן הָעָ֖ם וַיִּשְׁמְע֡וּ כִּֽי־פָקַ֣ד יְהוָה֩ אֶת־בְּנֵ֨י יִשְׂרָאֵ֜ל וְכִ֣י רָאָ֣ה אֶת־עָנְיָ֗ם וַיִּקְּדוּ֙ וַיִּשְׁתַּֽחֲו֔וּ׃ טו וַיָּבֹ֣א מֹשֶׁ֣ה וְאַהֲרֹ֔ן וַיֹּאמְר֖וּ אֶל־פַּרְעֹ֑ה כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל שַׁלַּח֙ אֶת־עַמִּ֔י וְיָחֹ֥גּוּ לִ֖י בַּמִּדְבָּֽר׃ טז וַיֹּ֣אמֶר פַּרְעֹ֗ה מִֽי־יְהוָה֙ אֲשֶׁ֣ר אֶשְׁמַ֣ע בְּקֹל֔וֹ לְשַׁלַּ֖ח אֶת־יִשְׂרָאֵ֑ל לֹ֣א יָדַ֔עְתִּי גַּ֚ם אֶת־יְהוָ֣ה לֹ֣א אֵדָ֔ע וְגַ֖ם אֶת־יִשְׂרָאֵ֥ל לֹ֖א אֲשַׁלֵּֽחַ׃ יז וַיֹּאמְר֗וּ אֱלֹהֵ֤י הָעִבְרִים֙ נִקְרָ֣ה עָלֵ֔ינוּ נֵלְכָה־נָּ֥א דֶֽרֶךְ־שְׁלֹשֶׁת֙ יָמִ֔ים בַּמִּדְבָּ֖ר וְנִזְבְּחָ֥ה לַיהוָ֖ה אֱלֹהֵ֑ינוּ פֶּן־יִפְגָּעֵ֥נוּ בַדֶּ֖בֶר אוֹ֥ בַחָֽרֶב׃ יח וַיֹּ֤אמֶר אֲלֵהֶם֙ מִצְרַ֔יִם לָמָ֣ה מֹשֶׁ֔ה וְאַהֲרֹ֖ן תַּפְרִ֣יעוּ אֶת־הָעָ֑ם מִסִּבְלֹתָ֖יו לְכ֥וּ לְסִבְלֹתֵיכֶֽם׃ יט וַיֹּ֣אמֶר פַּרְעֹ֔ה הֵ֚ן רַבִּ֣ים עַתָּ֔ה עַ֖ם הָאָ֑רֶץ וְהִשְׁבַּתֶּ֥ם אֹתָ֖ם מִסִּבְלֹתָֽם׃ כ וַיְצַ֨ו פַּרְעֹ֜ה בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא אֶת־הַנֹּגְשִׂים֙ בָּעָ֣ם וְאֶת־שֹׁטְרָ֔יו לֵאמֹֽר׃ כא לֹ֣א תֹסִ֗פוּן לָתֵ֥ת תֶּ֛בֶן לָעָ֖ם לִלְבֹּ֣ן הַלְּבֵנִ֑ים כִּתְמ֣וֹל שִׁלְשֹׁ֔ם הֵ֖ם יֵלְכ֥וּ וְקֹשְׁשׁ֖וּ לָהֶ֥ם תֶּֽבֶן׃ כב וְאֶת־מַתְכֹּ֣נֶת הַלְּבֵנִ֗ים אֲשֶׁ֤ר הֵם֙ עֹשִׂ֣ים תְּמ֔וֹל שִׁלְשֹׁ֖ם תָּשִׂ֣ימוּ עֲלֵהֶ֑ם לֹ֥א תִגְרְע֖וּ מִמֶּ֣נּוּ כִּֽי־נִרְפִּ֣ים הֵ֔ם עַל־כֵּ֣ן הֵ֤ם צֹעֲקִים֙ לֵאמֹ֔ר נֵלְכָ֖ה נִזְבְּחָ֥ה לֵאלֹהֵֽינוּ׃ כג תִּכְבַּד֩ הָעֲבֹדָ֨ה עַל־הָאֲנָשִׁ֜ים וְיַעֲשׂ֣וּ בָ֗הּ וְאַל־יִשְׁע֥וּ בְּדִבְרֵי־שָֽׁקֶר׃ כד וַיֹּאמְר֣וּ אֵלָ֔יו יֵרָ֥א יְהוָ֛ה עֲלֵיכֶ֖ם וְיִשְׁפֹּ֑ט אֲשֶׁ֣ר הִבְאַ֤שְׁתֶּם אֶת־רֵיחֵ֙נוּ֙ בְּעֵינֵ֣י פַרְעֹ֔ה וּבְעֵינֵ֖י עֲבָדָ֑יו לָתֵ֥ת חֶ֛רֶב בְּיָדָ֖ם לַהֲרָגֵֽנוּ׃ כה וַיָּ֥שָׁב מֹשֶׁ֖ה אֶל־יְהוָ֑ה וַיֹּ֗אמֶר אֲדֹנָי֙ לָ֣מָּה הֲרֵעֹתָ֣ה לָעָ֣ם הַזֶּ֔ה לָמָּ֥ה זֶּ֖ה שְׁלַחְתָּֽנִי׃ כו וּמֵאָ֗ז בָּ֤אתִי אֶל־פַּרְעֹה֙ לְדַבֵּ֣ר בִּשְׁמֶ֔ךָ הֵרַ֥ע לָעָ֖ם הַזֶּ֑ה וְהַצֵּ֥ל הִצַּ֖לְתָּ אֶת־עַמֶּֽךָ׃

ו א וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה עַתָּ֥ה תִרְאֶ֖ה אֲשֶׁ֣ר אֶֽעֱשֶׂ֑ה כִּ֣י בְיָ֤ד חֲזָקָה֙ יְשַׁלְּחֵ֔ם וּבְיָ֥ד חֲזָקָ֖ה יְגָרְשֵׁ֥ם מֵאַרְצֽוֹ׃ ב וַיְדַבֵּ֥ר אֱלֹהִ֖ים אֶל־מֹשֶׁ֑ה וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו אֲנִ֖י יְהוָֽה׃ ג וָאֵרָ֞א אֶל־אַבְרָהָ֣ם אֶל־יִצְחָ֗ק וְאֶל־יַעֲקֹב֙ בְּאֵ֣ל שַׁדָּ֔י וּשְׁמִ֥י יְהוָ֖ה לֹ֣א נוֹדַ֥עְתִּי לָהֶֽם׃ ד וְגַם֙ הֲקִמֹתִ֣י אֶת־בְּרִיתִ֔י אִתָּ֖ם לָתֵ֣ת לָהֶ֣ם אֶת־אֶ֣רֶץ כְּנַ֑עַן אֶת־אֶ֥רֶץ מְגֻרֵיהֶ֖ם אֲשֶׁר־גָּ֥רוּ בָֽהּ׃ ה וְגַם֙ אֲנִ֣י שָׁמַ֔עְתִּי אֶת־נַאֲקַ֥ת בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל אֲשֶׁ֣ר מִצְרַ֑יִם מַֽעֲבִדִ֖ים אֹתָ֔ם וָאֶזְכֹּ֖ר אֶת־בְּרִיתִֽי׃ ו לָכֵ֗ן אֱמֹ֤ר לִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל֙ אֲנִ֣י יְהוָ֔ה וְהוֹצֵאתִ֤י אֶתְכֶם֙ מִתַּ֣חַת סִבְלֹ֣ת מִצְרַ֔יִם וְהִצַּלְתִּ֥י אֶתְכֶ֖ם מֵעֲבֹדָתָ֑ם וְגָאַלְתִּ֤י אֶתְכֶם֙ בִּזְרוֹעַ֣ נְטוּיָ֔ה וּבִשְׁפָטִ֖ים גְּדֹלִֽים׃ ז וְלָקַחְתִּ֤י אֶתְכֶם֙ לִ֣י לְעָ֔ם וְהָיִ֥יתִי לָכֶ֖ם לֵֽאלֹהִ֑ים וִֽידַעְתֶּ֗ם כִּ֣י אֲנִ֤י יְהוָה֙ אֱלֹהֵיכֶ֔ם הַמּוֹצִ֕יא אֶתְכֶ֖ם מִתַּ֣חַת סִבְלֹ֥ת מִצְרָֽיִם׃ ח וְהֵבֵאתִ֣י אֶתְכֶ֗ם אֶל־הָאָ֤רֶץ אֲשֶׁר־נָשָׂ֙אתִי֙ אֶת־יָדִ֔י לָתֵ֥ת אֹתָ֖הּ לְאַבְרָהָ֣ם לְיִצְחָ֑ק וְלְיַעֲקֹב֙ וְנָתַתִּ֣י אֹתָ֥הּ לָכֶ֖ם מוֹרָשָׁ֥ה אֲנִ֖י יְהוָֽה׃ ט וַיְדַבֵּ֣ר מֹשֶׁ֔ה כֵּ֖ן אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וְלֹא־שָׁמְע֤וּ אֶל־מֹשֶׁה֙ מִקֹּ֣צֶר ר֔וּחַ וּמֵעֲבֹדָ֖ה קָשָֽׁה׃ י וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה לֵאמֹֽר׃ יא בֹּ֣א דַבֵּ֗ר אֶל־פַּרְעֹה֙ מֶ֣לֶךְ מִצְרַ֔יִם וִֽישַׁלַּ֥ח אֶת־בְּנֵ֖י יִשְׂרָאֵ֑ל מֵאַרְצֽוֹ׃ יב וַיְדַבֵּ֣ר מֹשֶׁ֔ה לִפְנֵ֖י יְהוָ֑ה לֵאמֹ֗ר הֵ֚ן בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵל֙ לֹ֣א שָׁמְע֣וּ אֵלַ֔י וְאֵ֣יךְ יִשְׁמָעֵ֥נִי פַרְעֹ֖ה וַאֲנִ֥י עֲרַל־שְׂפָתָֽיִם׃ יג וַיְדַבֵּ֣ר יְהוָ֗ה אֶל־מֹשֶׁה֙ וְאֶל־אַהֲרֹ֔ן וַיְצַוֵּ֖ם אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל וְאֶל־פַּרְעֹ֥ה מֶֽלֶךְ־מִצְרַ֖יִם לְהוֹצִ֥יא אֶת־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל מֵאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ יד אֵ֚לֶּה רָאשֵׁ֣י בֵית־אֲבֹתָ֔ם בְּנֵ֥י רְאוּבֵ֖ן בְּכ֣וֹר יִשְׂרָאֵ֑ל חֲנוֹךְ֙ וּפַלּ֣וּא חֶצְרֹ֔ן וְכַרְמִ֔י אֵ֖לֶּה מִשְׁפְּח֥וֹת רְאוּבֵֽן׃ טו וּבְנֵ֥י שִׁמְע֖וֹן יְמוּאֵ֣ל וְיָמִ֑ין וְאֹהַ֣ד וְיָכִ֔ין וְצֹ֖חַר וְשָׁא֥וּל בֶּן־הַֽכְּנַעֲנִ֖ית אֵ֣לֶּה מִשְׁפְּח֥וֹת שִׁמְעֽוֹן׃ טז וְאֵ֖לֶּה שְׁמ֣וֹת בְּנֵי־לֵוִ֑י לְתֹלְדֹתָ֗ם גֵּרְשׁוֹן֙ וְקְהָ֣ת וּמְרָרִ֔י וּשְׁנֵ֥י חַיֵּ֖י לֵוִ֥י שָׁנָ֖ה וּשְׁלֹשִׁ֥ים וּמְאַ֥ת שָׁנָֽה׃ יז בְּנֵ֥י גֵרְשׁ֖וֹן לִבְנִ֣י וְשִׁמְעִ֑י לְמִשְׁפְּחֹתָֽם׃ יח וּבְנֵ֥י קְהָ֖ת עַמְרָ֣ם וְיִצְהָ֑ר וְחֶבְר֣וֹן וְעֻזִּיאֵ֔ל וּשְׁנֵ֥י חַיֵּ֖י קְהָ֥ת שָׁנָ֖ה וּשְׁלֹשִׁ֥ים וּמְאַ֥ת שָׁנָֽה׃ יט וּבְנֵ֥י מְרָרִ֖י מַחְלִ֣י וּמוּשִׁ֑י אֵ֚לֶּה הֵ֣ם מִשְׁפְּח֣וֹת הַלֵּוִ֔י לְתֹלְדֹתָֽם׃ כ וַיִּקַּ֨ח עַמְרָ֜ם אֶת־יוֹכֶ֣בֶד דֹּדָת֗וֹ לוֹ֙ לְאִשָּׁ֔ה וַתֵּ֥לֶד לוֹ֙ אֶת־אַהֲרֹ֔ן וְאֶת־מֹשֶׁ֖ה וּשְׁנֵ֣י חַיֵּ֣י עַמְרָ֑ם שָׁנָ֖ה וּשְׁלֹשִׁ֥ים וּמְאַ֥ת שָׁנָֽה׃ כא וּבְנֵ֥י יִצְהָ֖ר קֹ֣רַח וְנֶ֑פֶג וְזִכְרִֽי׃ כב וּבְנֵ֥י עֻזִּיאֵ֖ל מִישָׁאֵ֣ל וְאֶלְצָפָ֑ן וְסִתְרִֽי׃ כג וְאֶלִישֶׁבַע֙ לָקְחָ֣ה לָ֔הּ אֶת־נַדָ֖ב אֵ֣שֶׁת עַמִּינָדָ֑ב אֲחוֹת֙ נַחְשׁ֔וֹן וַתֵּ֥לֶד לוֹ֙ אֶת־נָדָ֣ב וְאֶת־אֲבִיה֔וּא אֶת־אֶלְעָזָ֖ר וְאֶת־אִיתָמָֽר׃ כד וּבְנֵ֥י קֹ֖רַח אַסִּ֣יר וְאֶלְקָנָ֑ה וַאֲבִיאָסָ֔ף אֵ֖לֶּה מִשְׁפְּח֥וֹת הַקָּרְחִֽי׃ כה וְאֶלְעָזָ֥ר בֶּן־אַהֲרֹ֖ן לָקַ֣ח לוֹ֮ מִבְּנוֹת֒ פּוּטִיאֵ֔ל לוֹ֙ לְאִשָּׁ֔ה וַתֵּ֥לֶד לוֹ֙ אֶת־פִּינְחָ֔ס אֵ֖לֶּה רָאשֵׁ֣י אֲבֹתֹ֣ת הַלְוִיִּ֔ם לְמִשְׁפְּחֹתָֽם׃ כו הוּא־אַהֲרֹ֣ן וּמֹשֶׁ֔ה אֲשֶׁר֩ אָמַ֨ר יְהוָ֜ה לָהֶ֗ם הוֹצִ֤יאוּ אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם עַל־צִבְאֹתָֽם׃ כז הֵ֣ם הַמְדַבְּרִ֗ים אֶל־פַּרְעֹה֙ מֶ֣לֶךְ מִצְרַ֔יִם לְהוֹצִ֖יא אֶת־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל מִמִּצְרַ֔יִם הוּא־מֹשֶׁ֖ה וְאַהֲרֹֽן׃ כח וַיְהִ֗י בְּי֨וֹם דִּבֶּ֤ר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה בְּאֶ֖רֶץ מִצְרָֽיִם׃ כט וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֣ה לֵאמֹ֑ר אֲנִ֣י יְהוָ֔ה דַּבֵּ֣ר אֶל־פַּרְעֹ֔ה מֶ֖לֶךְ מִצְרַ֑יִם אֵ֚ת כָּל־אֲשֶׁ֣ר אֲנִ֣י דֹבֵ֔ר אֵלֶ֖יךָ׃ ל וַיֹּ֥אמֶר מֹשֶׁ֖ה לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה הֵ֚ן אֲנִ֣י עֲרַל־שְׂפָתַ֔יִם וְאֵ֖יךְ יִשְׁמַ֥ע אֵלַ֛י פַּרְעֹֽה׃

ז א וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה רְאֵ֕ה נְתַתִּ֖יךָ אֱלֹהִ֣ים לְפַרְעֹ֑ה וְאַהֲרֹ֥ן אָחִ֖יךָ יִהְיֶ֥ה נְבִיאֶֽךָ׃ ב אַתָּ֣ה תְדַבֵּ֔ר אֵ֖ת כָּל־אֲשֶׁ֣ר אֲצַוֶּ֑ךָּ וְאַהֲרֹ֤ן אָחִי֙ יְדַבֵּ֣ר אֶל־פַּרְעֹ֔ה וְשִׁלַּ֥ח אֶת־בְּנֵ֖י יִשְׂרָאֵ֑ל מֵאַרְצֽוֹ׃ ג וְאֲנִ֖י אַקְשֶׁ֣ה אֶת־לֵ֣ב פַּרְעֹ֑ה וְהִרְבֵּיתִ֤י אֶת־אֹתֹתַי֙ וְאֶת־מוֹפְתַ֔י בְּאֶ֖רֶץ מִצְרָֽיִם׃ ד וְלֹ֥א יִשְׁמַ֖ע אֲלֵכֶ֑ם וְנָתַתִּ֤י אֶת־יָדִי֙ בְּמִצְרַ֔יִם וְהוֹצֵאתִ֤י אֶת־צִבְאֹתַי֙ אֶת־עַמִּ֣י בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֔ל מֵאֶ֥רֶץ מִצְרַ֖יִם בִּשְׁפָטִ֥ים גְּדֹלִֽים׃ ה וְיָדְע֣וּ מִצְרַ֔יִם כִּֽי־אֲנִ֣י יְהוָ֔ה בִּנְטֹתִ֥י אֶת־יָדִ֖י עַל־מִצְרַ֑יִם וְהוֹצֵאתִ֥י אֶת־בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל מִתּוֹכָֽם׃ ו וַיַּ֣עַשׂ מֹשֶׁ֔ה וְאַהֲרֹ֖ן כַּאֲשֶׁ֣ר צִוָּ֣ה יְהוָ֑ה אֹתָ֖ם כֵּ֥ן עָשֽׂוּ׃ ז וּמֹשֶׁ֗ה בֶּן־שְׁמֹנִ֤ים שָׁנָה֙ וְאַהֲרֹ֣ן בֶּן־שָׁלֹ֣שׁ וּשְׁמֹנִ֣ים שָׁנָ֔ה בְּדַבְּרָ֖ם אֶל־פַּרְעֹֽה׃ ח וַיְדַבֵּ֥ר יְהוָ֖ה אֶל־מֹשֶׁ֥ה וְאֶל־אַהֲרֹ֖ן לֵאמֹֽר׃ ט כִּֽי־יְדַבֵּ֥ר אֲלֵכֶ֖ם פַּרְעֹ֑ה לֵאמֹ֗ר תְּנ֤וּ לָכֶם֙ מוֹפֵ֔ת וְאָמַרְתָּ֣ אֶל־אַהֲרֹ֔ן קַ֚ח אֶת־מַטְּךָ֔ וְהַשְׁלֵךְ֙ לִפְנֵ֣י פַרְעֹ֔ה יְהִ֥י לְתַנִּֽין׃ י וַיָּבֹ֣א מֹשֶׁ֣ה וְאַהֲרֹ֔ן אֶל־פַּרְעֹ֖ה וַיַּעֲשׂ֣וּ כֵ֔ן כַּאֲשֶׁ֥ר צִוָּ֖ה יְהוָ֑ה וַיַּשְׁלֵךְ֩ אַהֲרֹ֨ן אֶת־מַטֵּ֜הוּ לִפְנֵ֣י פַרְעֹ֗ה וְלִפְנֵ֥י עֲבָדָ֛יו וַיְהִ֥י לְתַנִּֽין׃ יא וַיִּקְרָ֨א גַם־פַּרְעֹ֜ה לַחֲכָמִ֣ים וְלַֽמְכַשְּׁפִ֗ים וַיַּעֲשׂ֨וּ גַם־הֵ֜ם חַרְטֻמֵּ֤י מִצְרַיִם֙ בְּלָהֳטֵיהֶ֣ם כֵּֽן׃ יב וַיַּשְׁלִ֣יכוּ אִ֔ישׁ מַטֵּ֖הוּ וַיִּהְי֣וּ לְתַנִּינִ֑ם וַיִּבְלַ֥ע מַטֵּֽה־אַהֲרֹ֖ן אֶת־מַטֹּתָֽם׃ יג וַיֶּחֱזַ֥ק לֵב־פַּרְעֹ֖ה וְלֹ֣א שָׁמַ֣ע אֲלֵהֶ֑ם כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֖ר יְהוָֽה׃ יד וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה כָּבֵ֖ד לֵ֣ב פַּרְעֹ֑ה מֵאֵ֥ן לְשַׁלַּ֖ח הָעָֽם׃ טו לֵ֚ךְ אֶל־פַּרְעֹ֔ה בַּבֹּ֖קֶר הִנֵּ֣ה יֹצֵ֣א הַמָּ֑יְמָה וְנִצַּבְתָּ֣ לִקְרָאתוֹ֮ עַל־שְׂפַת֣ הַיְאֹר֒ וְהַמַּטֶּ֣ה אֲשֶׁ֣ר נֶהְפַּ֣ךְ לְנָחָ֣שׁ תִּקַּ֣ח בְּיָדֶֽךָ׃ טז וְאָמַרְתָּ֣ אֵלָ֔יו יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י הָעִבְרִ֗ים שְׁלָחַ֤נִי אֵלֶ֙יךָ֙ לֵאמֹ֔ר שַׁלַּ֥ח אֶת־עַמִּ֖י וְיַעַבְדֻ֣נִי בַּמִּדְבָּ֑ר וְהִנֵּ֥ה לֹא־שָׁמַ֖עְתָּ עַד־כֹּֽה׃ יז כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה בְּזֹ֥את תֵּדַ֖ע כִּֽי־אֲנִ֣י יְהוָ֑ה הִנֵּ֣ה אֲנִ֗י מַכֶּ֛ה בַּמַּטֶּ֥ה אֲשֶׁר־בְּיָדִ֖י עַל־הַמַּ֣יִם אֲשֶׁ֣ר בַּיְאֹ֑ר וְנֶהְפְּכ֖וּ לְדָֽם׃ יח וְהַדָּגָ֣ה אֲשֶׁר־בַּיְאֹ֗ר תָּמ֙וּת֙ וּבָ֣אַשׁ הַיְאֹ֔ר וְנָלְא֥וּ מִצְרַ֖יִם לִשְׁתּ֣וֹת מַ֑יִם מִן־הַיְאֹֽר׃ יט וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה אֱמֹ֣ר אֶל־אַהֲרֹ֔ן קַ֚ח מַטְּךָ֔ וּנְטֵ֥ה יָדְךָ֖ עַל־מֵימֵ֣י מִצְרַ֑יִם עַל־נַהֲרֹתָ֣ם עַל־יְאֹרֵיהֶ֗ם וְעַל־אַגְמֵ֙י מֵימֵיהֶ֔ם וְיִהְי֥וּ דָ֖ם וְהָיָ֤ה דָם֙ בְּכָל־אֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם וּבָעֵצִ֖ים וּבָאֲבָנִֽים׃ כ וַיַּעֲשׂ֣וּ כֵ֔ן מֹשֶׁ֖ה וְאַהֲרֹ֑ן כַּאֲשֶׁ֥ר צִוָּ֖ה יְהוָ֑ה וַיָּ֣רֶם בַּמַּטֶּ֗ה וַיַּךְ֙ אֶת־הַמַּ֣יִם אֲשֶׁר־בַּיְאֹ֔ר לְעֵינֵ֥י פַרְעֹ֖ה וּלְעֵינֵ֣י עֲבָדָ֑יו וַיֵּהָפְכ֥וּ כָל־הַמַּ֖יִם אֲשֶׁר־בַּיְאֹ֥ר לְדָֽם׃ כא וְהַדָּגָ֣ה אֲשֶׁר־בַּיְאֹ֗ר מֵ֙תָה֙ וּבָ֣אַשׁ הַיְאֹ֔ר וְלֹא־יָכְל֥וּ מִצְרַ֖יִם לִשְׁתּ֣וֹת מַ֑יִם מִן־הַיְאֹ֔ר וַיְהִ֥י הַדָּ֖ם בְּכָל־אֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ כב וַיַּעֲשׂ֣וּ כֵ֔ן חַרְטֻמֵּ֖י מִצְרַ֑יִם בְּלָהֳטֵיהֶ֗ם וַיֶּחֱזַ֥ק לֵב־פַּרְעֹ֖ה וְלֹ֣א שָׁמַ֣ע אֲלֵהֶ֑ם כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֖ר יְהוָֽה׃ כג וַיִּפֶן֙ פַּרְעֹ֔ה וַיָּבֹ֖א אֶל־בֵּית֑וֹ וְלֹא־שָׁ֥ת לִבּ֖וֹ גַּם־לָזֹֽאת׃ כד וַיַּחְפְּר֣וּ כָל־מִצְרַ֗יִם סְבִיבֹ֤ת הַיְאֹר֙ מַ֣יִם לִשְׁתּ֔וֹת כִּ֣י לֹ֥א יָכְל֖וּ לִשְׁתּ֣וֹת מִמֵּ֥י הַיְאֹֽר׃ כה וַיִּמְלְא֖וּ שִׁבְעַ֣ת יָמִ֑ים אַחֲרֵ֛י הַכּ֥וֹת יְהוָ֖ה אֶת־הַיְאֹֽר׃ כו וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה בֹּ֖א אֶל־פַּרְעֹ֑ה וְאָמַרְתָּ֣ אֵלָ֔יו כֹּ֥ה אָמַ֖ר יְהוָ֑ה שַׁלַּ֥ח עַמִּ֖י וְיַעַבְדֻֽנִי׃ כז וְאִם־מֵאֵ֣ן אַתָּ֔ה לְשַׁלֵּ֖חַ הִנֵּ֣ה אָנֹכִ֗י נֹגֵף֙ אֶת־כָּל־גְּבוּלְךָ֔ בַּצְפַרְדְּעִֽים׃ כח וְשָׁרַ֤ץ הַיְאוֹר֙ צְפַרְדְּעִ֔ים וְעָל֖וּ וּבָ֣אוּ בְּבֵיתֶ֑ךָ וּבַחֲדַ֣ר מִשְׁכָּבְךָ֗ וְעַל־מִטָּתֶךָ֙ וּבְבֵ֣ית עֲבָדֶ֔יךָ וּבְעַמֶּ֖ךָ וּבְתַנּוּרֶ֥יךָ וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶֽיךָ׃ כט וּבְךָ֤ וּבְעַמְּךָ֙ וּבְכָל־עֲבָדֶ֔יךָ תַּעֲל֖וּ הַצְפַרְדְּעִֽים׃

ח א וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה בֹּ֖א אֶל־פַּרְעֹ֑ה וְאָמַרְתָּ֣ אֵלָ֔יו כֹּ֥ה אָמַ֖ר יְהוָ֑ה שַׁלַּ֥ח עַמִּ֖י וְיַעַבְדֻֽנִי׃ ב וְאִם־מֵאֵ֣ן אַתָּ֔ה לְשַׁלֵּ֖חַ הִנֵּ֣ה אָנֹכִ֗י נֹגֵף֙ אֶת־כָּל־גְּבוּלְךָ֔ בַּצְפַרְדְּעִֽים׃ ג וְשָׁרַ֤ץ הַיְאוֹר֙ צְפַרְדְּעִ֔ים וְעָל֖וּ וּבָ֣אוּ בְּבֵיתֶ֑ךָ וּבַחֲדַ֣ר מִשְׁכָּבְךָ֗ וְעַל־מִטָּתֶךָ֙ וּבְבֵ֣ית עֲבָדֶ֔יךָ וּבְעַמֶּ֖ךָ וּבְתַנּוּרֶ֥יךָ וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶֽיךָ׃ ד וּבְךָ֤ וּבְעַמְּךָ֙ וּבְכָל־עֲבָדֶ֔יךָ תַּעֲל֖וּ הַצְפַרְדְּעִֽים׃ ה וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה אֱמֹ֣ר אֶל־אַהֲרֹ֔ן נְטֵ֥ה אֶת־יָדְךָ֖ בְּמַטֶּ֑ךָ עַל־הַנְּהָרֹ֣ת עַל־הַיְאֹרִ֗ים וְעַל־הָֽאֲגַמִּים֙ וְהַעַל֙ אֶת־הַצְפַרְדְּעִ֔ים עַל־אֶ֖רֶץ מִצְרָֽיִם׃ ו וַיֵּ֤ט אַהֲרֹן֙ אֶת־יָד֔וֹ עַל־מֵימֵ֖י מִצְרָ֑יִם וַתַּ֣עַל הַצְּפַרְדֵּ֔עַ וַתְּכַ֖ס אֶת־אֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ ז וַיַּעֲשׂ֣וּ הַחַרְטֻמִּ֗ים בְּלָהֳטֵיהֶם֙ כֵּ֔ן וַיַּעֲל֖וּ אֶת־הַצְפַרְדְּעִ֑ים עַל־אֶ֖רֶץ מִצְרָֽיִם׃ ח וַיִּקְרָ֣א פַרְעֹ֔ה לְמֹשֶׁ֖ה וּלְאַהֲרֹ֑ן וַיֹּ֗אמֶר הַעְתִּ֤ירוּ אֶל־יְהוָה֙ וְיָסֵ֣ר הַצְפַרְדְּעִ֔ים מִמֶּ֖נִּי וּמֵעַמִּ֑י וַאֲשַׁלְּחָ֣ה אֶת־הָעָ֔ם וְיִזְבְּח֖וּ לַיהוָֽה׃ ט וַיֹּ֤אמֶר מֹשֶׁה֙ לְפַרְעֹ֔ה הִתְפָּאֵ֣ר עָלַ֔י לְמָתַ֥י אַעְתִּ֖ר לְךָ֣ וּלְעֲבָדֶ֑יךָ וּלְעַמְּךָ֗ לְהַכְרִית֙ הַצְפַרְדְּעִ֔ים מִמְּךָ֖ וּמִבָּתֶּ֑יךָ רַ֥ק בַּיְאֹ֖ר תִּשָּׁאַֽרְנָה׃ י וַיֹּ֖אמֶר לְמָחָ֑ר וַיֹּ֗אמֶר כִּדְבָרְךָ֙ לְמַ֣עַן תֵּדַ֔ע כִּ֥י אֵ֖ין כַּיהוָ֥ה אֱלֹהֵֽינוּ׃ יא וְסָ֣רוּ הַצְפַרְדְּעִ֗ים מִמְּךָ֙ וּמִבָּתֶּ֔יךָ וּמֵעֲבָדֶ֖יךָ וּמֵעַמֶּ֑ךָ רַ֥ק בַּיְאֹ֖ר תִּשָּׁאַֽרְנָה׃ יב וַיֵּצְא֣וּ מֹשֶׁ֔ה וְאַהֲרֹ֖ן מֵעִ֣ם פַּרְעֹ֑ה וַיִּצְעַ֣ק מֹשֶׁ֔ה אֶל־יְהוָ֖ה עַל־דְּבַ֣ר הַצְפַרְדְּעִ֑ים אֲשֶׁ֥ר שָׂ֖ם לְפַרְעֹֽה׃ יג וַיַּ֣עַשׂ יְהוָ֔ה כִּדְבַ֖ר מֹשֶׁ֑ה וַיָּמֻ֣תוּ הַצְפַרְדְּעִ֔ים מִן־הַבָּתִּ֖ים מִן־הַחֲצֵרֹ֥ת וּמִן־הַשָּׂדֹֽת׃ יד וַיִּצְבְּר֥וּ אֹתָ֖ם חֳמָרִ֣ם חֳמָרִ֑ם וַתִּבְאַ֖שׁ הָאָֽרֶץ׃ טו וַיַּרְא֣ פַּרְעֹ֔ה כִּ֥י הָיְתָ֖ה רְוָחָ֑ה וְהַכְבֵּ֣ד אֶת־לִבּ֔וֹ וְלֹ֥א שָׁמַ֖ע אֲלֵהֶ֑ם כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֖ר יְהוָֽה׃ טז וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה אֱמֹ֣ר אֶל־אַהֲרֹ֔ן נְטֵ֥ה אֶת־יָדְךָ֖ וְהַךְ֣ אֶת־עֲפַ֣ר הָאָ֑רֶץ וְהָיָ֥ה לְכִנִּ֖ם בְּכָל־אֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ יז וַיַּעֲשׂ֣וּ כֵ֔ן וַיֵּ֤ט אַהֲרֹן֙ אֶת־יָד֔וֹ בְּמַטֵּ֖הוּ וַיַּךְ֙ אֶת־עֲפַ֣ר הָאָ֔רֶץ וַתְּהִ֥י הַכִּנָּ֖ם בָּאָדָ֣ם וּבַבְּהֵמָ֑ה כָּל־עֲפַ֥ר הָאָ֛רֶץ הָיָ֥ה כִנִּ֖ים בְּכָל־אֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ יח וַיַּעֲשׂ֨וּ כֵן־הַחַרְטֻמִּ֜ים בְּלָהָטָ֗ם לְהוֹצִ֥יא אֶת־הַכִּנִּ֛ים וְלֹ֥א יָכֹ֖לוּ וַתְּהִ֥י הַכִּנָּ֖ם בָּאָדָ֣ם וּבַבְּהֵמָֽה׃ יט וַיֹּאמְר֣וּ הַחַרְטֻמִּ֗ים אֶל־פַּרְעֹה֙ אֶצְבַּ֣ע אֱלֹהִ֔ים הִ֖וא וַיֶּחֱזַ֥ק לֵב־פַּרְעֹ֖ה וְלֹ֣א שָׁמַ֣ע אֲלֵהֶ֑ם כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֖ר יְהוָֽה׃ כ וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־מֹשֶׁ֔

ישראל: כי אני יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו:* ושמתי דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים ויסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה: פתחי עינים עורות ואזנים תפקחנה: הרי כל הנחרים לך יבשו ויכלמו יהיו כאין ואבדו אנשי ריבך: תבקשם ולא תמצא אנשי מצותיך יהיו כאפס וכתהו: כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל תיראי אני עזרתיך: אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל: הנה שמתיך למורג חרוץ פיפיות בעל שנים תדוש הרים וגבעות תשים כמץ: תזרם ורוח תשאם וסערה תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל: העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם: אפתח על שפיים נהרות ובתוך בקעות מעיינות אשים מי לטבעת ארץ ציה למוצאי מים: אתן בישימון ארז שטה והדס ויצהר אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו: למען יראו וידעו וישימו ויחכמו יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה: הגישו ריבכם אמר יהוה קרבו עצומותיכם יאמר מלכי יעקב: יגישו ויגידו לנו את אשר יקרא השנים הראשנות מה הנה והגידו ונדעה אחריתן או השמיענו תבואות: הגידו האתיות למרחוק ונאמר כי אתם אלהים אך תיטיבו או תרעו ונשתעה ונרא יחדו: הן אתם מאפע ופעלכם מאין תועבה בכם בחר בכם: משפון העירותי ויבא ממזרח שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כחמר וכמו יצר חומר: מי הגיד מראשון ונדע ומלפנים ונאמר צדק אין אף אין מגיד אף אין שמע אמריכם: ראשון לציון הנם הנם אתם ולירושלם מבשר אתן: וראיתי ואין אין מיעץ ומן אלה ושאלתי וישיב דבר: הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נסכיהם: האיש אל ויסכן ואל תשא להם כי השמיעו מאז מגידו ואראה: מי פעל והעשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא: ראו איים ויראו וקצות הארץ יחרדו קרבו ויגשו אז: איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק: ויחזק חרש את צורף מחליק פטיש את הולם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרות לא יטה: ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתי בו זרע אברהם אהבי: אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך: אל תירא כי אני עמך אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי: הן יבשו וכלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך: תבקשם ולא תמצא אנשי מצותך יהיו כאפס וכאין אנשי מלחמתך: כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל תיראי אני עזרתיך: אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל: הנה שמתיך למורג חרוץ פיפיות בעל שנים תדוש הרים וגבעות תשים כמץ: תזרם ורוח תשאם וסערה תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל: העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם: אפתח על שפיים נהרות ובתוך בקעות מעיינות אשים מי לטבעת ארץ ציה למוצאי מים: אתן בישימון ארז שטה והדס ויצהר אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו: למען יראו וידעו וישימו ויחכמו יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה: הגישו ריבכם אמר יהוה קרבו עצומותיכם יאמר מלכי יעקב: יגישו ויגידו לנו את אשר יקרא השנים הראשנות מה הנה והגידו ונדעה אחריתן או השמיענו תבואות: הגידו האתיות למרחוק ונאמר כי אתם אלהים אך תיטיבו או תרעו ונשתעה ונרא יחדו: הן אתם מאפע ופעלכם מאין תועבה בכם בחר בכם: משפון העירותי ויבא ממזרח שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כחמר וכמו יצר חומר: מי הגיד מראשון ונדע ומלפנים ונאמר צדק אין אף אין מגיד אף אין שמע אמריכם: ראשון לציון הנם הנם אתם ולירושלם מבשר אתן: וראיתי ואין אין מיעץ ומן אלה ושאלתי וישיב דבר: הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נסכיהם: האיש אל ויסכן ואל תשא להם כי השמיעו מאז מגידו ואראה: מי פעל והעשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא: ראו איים ויראו וקצות הארץ יחרדו קרבו ויגשו אז: איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק: ויחזק חרש את צורף מחליק פטיש את הולם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרות לא יטה: ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתי בו זרע אברהם אהבי: אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך: אל תירא כי אני עמך אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי: הן יבשו וכלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך: תבקשם ולא תמצא אנשי מצותיך יהיו כאפס וכתהו

ديناً وعد انا هسعتدا ويهمسعد انا
1 هلكمهم اهد هدنا: هسعتدا ويتلهت هلا
ويحتا: لهيهلا لدهم لسيتا هشتا.* 2
ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
ليتد دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
3 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
دنيا وتحوتيتها هكتا ويتلهت: ههتا
4 لهمه دسعتا لاتهم:* يتوه لهوكا لهكتا
يتحتا ويتلهت هكتا: ههتا ويتلهت هكتا
5 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
6 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
7 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
8 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
9 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
10 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
11 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
12 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
13 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
14 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
15 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
16 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
17 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
18 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
19 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
20 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
21 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
22 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
23 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
24 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:

ملكلاه: حب.

1 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
2 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
3 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
4 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
5 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
6 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
7 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
8 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
9 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
10 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
11 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
12 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
13 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
14 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
15 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
16 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
17 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
18 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
19 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
20 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
21 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
22 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
23 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:
24 ويتمعتا دنه هوكاا: ههكا يحتما دنه هكاهشا:

31 אשר לכלכה אתיהו: אתיהו אשר יהיה אביו
עליון לכלכה: וכל שאריתו: כל יושבי
לעזרת אשר: כל יושבי בית אחיקם:*
32 אחיקם בן יאשיהו: אשר עשה המלך
יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה: תחת
אשר מלך יכניה בן יהויקים מלך יהודה:
33 חי אני נאם יהוה אשר אם יהיה יכניה
בן יהויקים מלך יהודה: לחותם על יד
ימיני כי משם אתקך:

פרק כ׳.

1 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה תחת
2 יאשיהו: אשר מלך תחת יאשיהו אביו
אשר הלך מקומו: יכניה ויהויקים בן
3 יאשיהו מלך יהודה:* לא יכניה בנו
יהויקים: כי אם צדקיהו בן יאשיהו:
4 אשר המליך המלך יאשיהו תחת יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויהויקים הרע
5 בעיני יהוה: ויעל נבוכדנצר מלך בבל
6 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:
7 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה: ויהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויאסרהו בנחשתים
8 ויולכהו בבלה: ויכניה בן יהויקים מלך
יהודה: ויהויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
9 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:
10 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה: ויהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויאסרהו בנחשתים
11 ויולכהו בבלה: ויכניה בן יהויקים מלך
יהודה: ויהויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
12 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:
13 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה: ויהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויאסרהו בנחשתים
14 ויולכהו בבלה: ויכניה בן יהויקים מלך
יהודה: ויהויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
15 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:
16 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה: ויהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויאסרהו בנחשתים
17 ויולכהו בבלה: ויכניה בן יהויקים מלך
יהודה: ויהויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
18 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:
19 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה: ויהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויאסרהו בנחשתים
20 ויולכהו בבלה: ויכניה בן יהויקים מלך
יהודה: ויהויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
21 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:
22 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה: ויהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויאסרהו בנחשתים
23 ויולכהו בבלה: ויכניה בן יהויקים מלך
יהודה: ויהויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
24 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:
25 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה: ויהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויאסרהו בנחשתים
26 ויולכהו בבלה: ויכניה בן יהויקים מלך
יהודה: ויהויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
27 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:
28 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה: ויהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויאסרהו בנחשתים
29 ויולכהו בבלה: ויכניה בן יהויקים מלך
יהודה: ויהויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
30 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:

פרק כ׳.

1 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה תחת
2 יאשיהו: אשר מלך תחת יאשיהו אביו
אשר הלך מקומו: יכניה ויהויקים בן
3 יאשיהו מלך יהודה:* לא יכניה בנו
יהויקים: כי אם צדקיהו בן יאשיהו:
4 אשר המליך המלך יאשיהו תחת יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויהויקים הרע
5 בעיני יהוה: ויעל נבוכדנצר מלך בבל
6 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:
7 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה: ויהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויאסרהו בנחשתים
8 ויולכהו בבלה: ויכניה בן יהויקים מלך
יהודה: ויהויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
9 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:
10 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה: ויהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויאסרהו בנחשתים
11 ויולכהו בבלה: ויכניה בן יהויקים מלך
יהודה: ויהויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
12 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:
13 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה: ויהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויאסרהו בנחשתים
14 ויולכהו בבלה: ויכניה בן יהויקים מלך
יהודה: ויהויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
15 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:
16 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה: ויהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויאסרהו בנחשתים
17 ויולכהו בבלה: ויכניה בן יהויקים מלך
יהודה: ויהויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
18 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:
19 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה: ויהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויאסרהו בנחשתים
20 ויולכהו בבלה: ויכניה בן יהויקים מלך
יהודה: ויהויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
21 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:
22 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה: ויהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויאסרהו בנחשתים
23 ויולכהו בבלה: ויכניה בן יהויקים מלך
יהודה: ויהויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
24 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:
25 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה: ויהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויאסרהו בנחשתים
26 ויולכהו בבלה: ויכניה בן יהויקים מלך
יהודה: ויהויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
27 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:
28 ויכניה בן יהויקים מלך יהודה: ויהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה: ויאסרהו בנחשתים
29 ויולכהו בבלה: ויכניה בן יהויקים מלך
יהודה: ויהויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
30 ויאסרהו בנחשתים: ויולכהו בבלה:

ושמחו כאחדות כי־טובות: ואדבקה אשתו ותלד
ותרצ יהודית כי־בנתנו: ויהי ראה וישב
ויאמר ישראל ליוסף: ויהי ישראל שבע
שנים עשרה שנה: ואלה תולדות יעקב
יוסף בן־שבע עשרה שנה: ויהי רעה את־
אחיו בצאן והוא נער: ויהי ישראל אהב
את־יוסף מכל בניו: ויראו אחיו כי־אתו
אהב אביהם: ויקנאו־בו ולא יכלו דברו
לשלם: ויחלם יוסף חלום: ויגד לאחיו
ויוספו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם שמעו
נא החלום הזה: ויאמרו אחיו המלך תמלך
עלינו: ויוספו עוד לשנא אתו: ויוסף חלם
עוד חלום אחר: ויספר אתו אל־אחיו
ויאמר הנה חלמתי חלום עוד: ויספר אל־
אביו ואל־אחיו: ויאמר לו אביו מה החלום
הזה: ויקנאו־בו אחיו: ואביו שמר את־
הדבר: ויהי כאשר־ישבו אחיו לרעות
את־צאן אביהם: ויאמר ישראל אל־יוסף
הלא אחיך רעים בשכם: ויאמר אליו הנני
וישלחהו מעמק חברון: ויבא שכמה: וימצאהו
איש והנה תעה בשדה: וישאלהו האיש
לאמר מה תבקש: ויאמר את־אחי אנכי
מבקש: הגידה־נא לי איפה הם רעים:
ויאמר האיש נסעו מזה: ואלך אחרי אחי
וימצאם בדתינה: וירא אתו מרחק: ובטרם
יקרב אליהם: ויתנכלו אתו להמיתו:
ויאמרו איש אל־אחיו: הנה בעל החלמות
הזה בא: ועתה לכו ונהרגהו: ונשלכהו
באחד הבארות: ואמרנו חיה רעה אכלתהו:
ונראה מה־יהיו חלמתיו: וישמע ראובן
ויצילהו מידם: ויאמר לא נכנו נפש:
ויאמר אלהם ראובן אל־תשפכו דם: השליכו
אתו אל־הבור הזה: אשר במדבר ויד אל־
תשלחו־בו: למען הציל אתו מידם: להשיבו
אל־אביו: ויהי כאשר־בא יוסף אל־אחיו
ויפשיטו את־יוסף: את־כתנתו כתנת הפסים
אשר עליו: ויקחהו וישליכו אתו הבורה:
והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם
וישאו עיניהם ויראו: והנה ארחת ישמעאלים
באה מגלעד: וגמליהם נשאים נכאת
וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר
יהודה אל־אחיו: מה־בצע כי נהרג את־
אחינו וכסינו את־דמו: לכו ונמכרנו
לישמעאלים: וידינו אל־תהי בו כי־אחינו
בשרנו הוא: וישמעו אחיו: ויעברו אנשים
מדינים סחרים: וימשכו וירימו את־יוסף
מן־הבור: וימכרו את־יוסף לישמעאלים
בעשרים כסף: ויולכו את־יוסף מצרים:
וישב ראובן אל־הבור: והנה אין יוסף
בבור: ויקרע את־בגדיו: וישב אל־אחיו
ויאמר הילד איננו: ואני אנה אני בא:
ויקחו את־כתנת יוסף: וישחטו שעיר עזים
ויטבלו את־הכתנת בדם: וישלחו את־כתנת
הפסים ויביאו אל־אביהם: ויאמרו זאת
מצאנו: הכר־נא הכתנת בנך היא אם־לא:
ויכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו
וישם שק במתניו: ויתאבל על־בנו ימים
רבים: ויקומו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו
ויאבה להתנחם: ויאמר כי־ארד אל־בני
אבל שאלה: ויבכו אתו אביו: ומדנים
מכרו אתו אל־מצרים לפוטיפר סריס
פרעה שר הטבחים: ויהי יוסף בן־שבע
עשרה שנה: ויהי בעת ההוא וירד יהודה
מאת אחיו: ויט עד־איש עדלמי ושמו חירה:
וירא־שם יהודה בת־איש כנעני ושמו שוע:
ויקחה וישכב אליה: ותהר ותלד בן ויקרא
את־שמו ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא
את־שמו אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא
את־שמו שלה: והיה כזיבו בלדתה אתו:
ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר:
ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה:
וימתהו יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל־
אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך:
וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם־
בא אל־אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן
זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר עשה
וימת גם־אתו: ותאמר תמר אלמנה בית
אביך עד־שלה בני גדל כי אמר פן־ימות
גם־הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה:
וירבו הימים ותמת בת־שוע אשת יהודה
ויתנחם יהודה ויעל על־גזזי צאנו הוא
וחירה רעהו העדלמי תמנתה: ויגד לתמר
לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו:
ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף
ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על־דרך
תמנתה כי־ראתה כי־גדל שלה והוא לא־
נתנה לו לאשה: ותראהו יהודה ויחשבה
לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל־הדרך
ויאמר הבה־נא אבוא אליך כי לא ידע כי
כלתו הוא ותאמר מה־תתן לי כי תבוא אלי:
ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן־הצאן
ותאמר אם־תתן ערבון עד שלחך: ויאמר
מה הערבון אשר אתן־לך ותאמר חתמך
ופתילך ומטך אשר בידך ויתן־לה ויבא
אליה ותהר לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה
מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח יהודה
את־גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת
הערבון מיד האשה ולא מצאה: וישאל את־
אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים
על־הדרך ויאמרו לא־היתה בזה קדשה:
וישב אל־יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם
אנשי המקום אמרו לא־היתה בזה קדשה:
ויאמר יהודה תקח־לה פן־נהיה לבוז הנה
שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ויהי
כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה
תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר
יהודה הוציאוה ותשרף: היא מוצאת היא
שלחה אל־חמיה לאמר להאיש אשר אלה
לו אנכי הרה ותאמר הכר־נא למי החתמת
והפתילים והמטה האלה: ויכר יהודה
ויאמר צדקה ממני כי־על־כן לא־נתתיה
לשלה בני ולא־יסף עוד לדעתה: ויהי
בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ויהי
בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על־
ידו שני לאמר זה יצא ראשונה: והיה כמשיב
ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה־פרצת עליך
פרץ ויקרא שמו פרץ: ואחר יצא אחיו אשר
על־ידו השני ויקרא שמו זרח: ויוסף בן־
עשרים ושתים שנה: ויהי יוסף בן־שבע
עשרה שנה: ויהי יוסף בן־שבע עשרה שנה:
ויהי יוסף בן־שבע עשרה שנה: ויהי יוסף
בן־שבע עשרה שנה: ויהי יוסף בן־שבע
עשרה שנה: ויהי יוסף בן־שבע עשרה שנה:

כי בצלו יסתירני בסוד אהלו יחביאני
על צור ירוממני׃ ועתה ירום ראשי על
אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה
אשירה ואזמרה ליהוה׃ שמע יהוה קולי
אקרא וחנני וענני׃ לך אמר לבי בקשו
פני את פניך יהוה אבקש׃ אל תסתר פניך
ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל
תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי׃ כי אבי
ואמי עזבוני ויהוה יאספני׃ הורני יהוה
דרכך ונחני באורח מישור למען שוררי׃
אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר
ויפח חמס׃ לולא האמנתי לראות בטוב
יהוה בארץ חיים׃ קוה אל יהוה חזק
ויאמץ לבך וקוה אל יהוה׃

לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש
ממני פן תחרש ממני ונמשלתי עם יורדי
בור׃ שמע קול תחנוני בשועי אליך
בנשאי ידי אל דביר קדשך׃ אל תמשכני
עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום
עם רעיהם ורעה בלבבותם׃ תן להם כפעלם
וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם
השב גמולם להם׃ כי לא יבינו אל פעלות
יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם׃
ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני׃ יהוה
עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז
לבבי ומשירי אודנו׃ יהוה עז למו
ומעוז ישעות משיחו הוא׃ הושיעה את
עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד
העולם׃

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו
ליהוה כבוד ועז׃ הבו ליהוה כבוד שמו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש׃ קול יהוה
על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים
רבים׃ קול יהוה בכח קול יהוה בהדר׃
קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את
ארזי הלבנון׃ וירקידם כמו עגל לבנון
ושריון כמו בן ראמים׃ קול יהוה חצב
להבות אש׃ קול יהוה יחיל מדבר יחיל
יהוה מדבר קדש׃ קול יהוה יחולל אילות
ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד׃
יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם׃
יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו
בשלום׃

מזמור שיר חנכת הבית לדוד׃ ארוממך
יהוה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי׃
יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני׃ יהוה
העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי
בור׃ זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר
קדשו׃ כי רגע באפו חיים ברצונו ערב
בלין ולבקר רנה׃ ואני אמרתי בשלוי
בל אמוט לעולם׃ יהוה ברצונך העמדתה
לגבי עז הסתרת פניך הייתי נבהל׃ אליך
יהוה אקרא ואל אדני אתחנן׃ מה בצעי
ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך׃
שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי׃
הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי
ותאזרני שמחה׃ למען יזמרך כבוד ולא
ידם יהוה אלהי לעולם אודך׃

למנצח מזמור לדוד׃ ביהוה חסיתי אל
אבושה לעולם בצדקתך פלטני׃ הטה אלי
אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז
לבית מצודות להושיעני׃ כי סלעי ומצודתי
אתה ולמענ שמך תנחני ותנהלני׃ תוציאני
מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי׃ בידך
אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת׃
שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה
בטחתי׃ אגילה ואשמחה בחסדך אשר
ראית את עניי ידעת בצרות נפשי׃ ולא
הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי׃
חנני יהוה כי צר לי עששה מכעס עיני
נפשי ובטני׃ כי כלו ביגון חייי ושנותי
באנחה כשל בעוני כחי ועצמותי עששו׃
מכל צוררי הייתי חרפה ולשכניי מאד
ופחד למכריי רואי בחוץ נדדו ממני׃
נשכחתי כמת מלב הייתי כאבד נפש׃
כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב
בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו׃
ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי
אתה׃ בידיך עתותי הצילני מיד אויבי
ומרדפי׃ האירה פניך על עבדך הושיעני
בחסדך׃ יהוה אל אבושה כי קראתיך
יבשו רשעים ידמו לשאול׃ תאלמנה שפתי
שקר הדוברות על צדיק עתק בגאוה
ובוז׃ מה רב טובך אשר צפנת ליראיך
פעלת לחוסים בך נגד בני אדם׃ תסתירם
בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה
מריב לשונות׃ ברוך יהוה כי הפליא חסדו
לי בעיר מצור׃ ואני אמרתי בחפזי נגזרתי
מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי
אליך׃ אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים
נצר יהוה ומשלם על יתר עשה גאוה׃
חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה׃

לדוד אשרי נשוי פשע כסוי חטאה׃
אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין
ברוחו רמיה׃ כי החרשתי בלו עצמותי
בשאגתי כל היום׃ כי יומם ולילה תכבד
עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה׃
חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי
אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון
חטאתי סלה׃ על זאת יתפלל כל חסיד
אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים
אליו לא יגיעו׃ אתה סתר לי מצר תצרני
רני פלט תסובבני סלה׃ אשכילך ואורך
בדרך זו תלך איעצה עליך עיני׃ אל תהיו
כסוס כפרד אין הבין במתג עדיו לבלום
בל קרב אליך׃ רבים מכאובים לרשע
והבוטח ביהוה חסד יסובבנו׃ שמחו
ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי
לב׃

רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה׃
הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו׃
שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה׃
כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה׃
אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה
הארץ׃ בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו
כל צבאם׃ כנס כנד מי הים נתן באוצרות
תהומות׃ יראו מיהוה כל הארץ ממנו
יגורו כל ישבי תבל׃ כי הוא אמר ויהי
הוא צוה ויעמד׃ יהוה הפיר עצת גוים
הניא מחשבות עמים׃ עצת יהוה לעולם
תעמד מחשבות לבו לדר ודר׃ אשרי הגוי
אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו׃
משמים הביט יהוה ראה את כל בני
אדם׃ ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי
הארץ׃ היוצר יחד לבם המבין אל כל
מעשיהם׃ אין המלך נושעברב חיל גבור
לא ינצל ברב כח׃ שקר הסוס לתשועה
וברב חילו לא ימלט׃ הנה עין יהוה אל
יראיו למיחלים לחסדו׃ להציל ממות
נפשם ולחיותם ברעב׃ נפשנו חכתה ליהוה
עזרנו ומגננו הוא׃ כי בו ישמח לבנו כי
בשם קדשו בטחנו׃ יהי חסדך יהוה עלינו
כאשר יחלנו לך׃

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך
וינרשהו וילך׃ אברכה את יהוה בכל עת
תמיד תהלתו בפי׃ ביהוה תתהלל נפשי
ישמעו ענוים וישמחו׃ גדלו ליהוה אתי
ונרוממה שמו יחדו׃ דרשתי את יהוה
וענני ומכל מגורותי הצילני׃ הביטו אליו
ונהרו ופניכם אל יחפרו׃ זה עני קרא
ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו׃ חונה
מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם׃ טעמו
וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו׃
יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו׃
כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו
כל טוב׃ לכו בנים שמעו לי יראת יהוה
אלמדכם׃ מי האיש החפץ חיים אהב ימים
לראות טוב׃ נצר לשונך מרע ושפתיך
מדבר מרמה׃ סור מרע ועשה טוב בקש
שלום ורדפהו׃ עיני יהוה אל צדיקים
ואזניו אל שועתם׃ פני יהוה בעשי רע
להכרית מארץ זכרם׃ צעקו והיהוה שמע
ומכל צרותם הצילם׃ קרוב יהוה לנשברי
לב ואת דכאי רוח יושיע׃ רבות רעות
צדיק ומכלם יצילנו יהוה׃ שומר כל
עצמותיו אחת מהנה נשברה׃ תמותת רשע
רעה ושנאי צדיק יאשמו׃ פודה יהוה נפש
עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו׃

לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את
לוחמי׃ החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי׃
והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי
ישעתך אני׃ יבשו ויכלמו מבקשי נפשי
יסגו אחור וחפרו חשבי רעתי׃ יהיו כמץ
לפני רוח ומלאך יהוה דוחה׃ יהי דרכם
חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדפם׃ כי
חנם טמנו לי שחת רשתם חנם כרו לנפשי׃
תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן
תלכדו בשואה יפול בה׃ ונפשי תגיל
ביהוה תשיש בישועתו׃ כל עצמותי תאמרנה
יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני
ואביון משוסו׃ יקומון עדי חמס אשר לא
ידעתי ישאלוני׃ משלמים רעה תחת טובה
שכלה לנפשי׃ ואני בחלותם לבושי שק
עניתי בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב׃
כרע כאח לי התהלכתי כאבל קדר שחותי׃
ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים
ולא ידעתי קרעו ולא דמו׃ כחנפי לעגי
מעוג חרק עלי שניהמו׃ אדני כמה תראה
השיבה נפשי משואותם מכפירים יחידתי׃
אודך בקהל רב בעם עצום אהללנו׃
אל ישמחו לי אויבי שקר שונאי חנם
יקרצו עין׃ כי לא שלום ידברו ועל רגעי
ארץ דברי מרמות יחשבון׃ ויפצו עלי
פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו׃
ראית יהוה אל תחרש אדני אל תרחק
ממני׃ הקיצה ועורה למשפטי אלהי ואדני
לריבי׃ שפטני כצדקך יהוה אלהי ואל
ישמחו לי׃ אל יאמרו בלבבם האח נפשנו
אל יאמרו בלענוהו׃ יבשו וייחפרו יחדו
שמחי לרעתי ילבשו בושת וכלמה המגדילים
עלי׃ ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו
תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו׃
ולשוני תהגה צדקתך כל היום תהלתך׃

לדוד נאם פשע לרשע בקרב לבו אין
פחד אלהים נגד עיניו׃ כי החליק אליו
בעיניו למצא עונו לשנוא׃ דברי פיהו
און ומרמה חדל להשכיל להיטיב׃ און
יחשוב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב
רע לא ימאס׃ יהוה בהשמים חסדך
אמונתך עד שחקים׃ צדקתך כהרי אל
משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע
יהוה׃ מה יקר חסדך אלהים ובני אדם
בצל כנפיך יחסיון׃ ירוין מדשן ביתך
ונחל עדניך תשקם׃ כי עמך מקור חיים
באורך נראה אור׃ משוך חסדך לידעיך
וצדקתך לישרי לב׃ אל תבוא רגל גאוה
ויד רשעים אל תנדני׃ שם נפלו פעלי און
דחו ולא יכלו קום׃

לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא
בעושי עולה׃ כי כחציר מהרה ימלו
וכירק דשא יבולון׃ בטח ביהוה ועשה טוב
שכן ארץ ורעה אמונה׃ והתענג על יהוה
ויתן לך משאלות לבך׃ גול על יהוה
דרכך ובטח עליו והוא יעשה׃ והוציא
כאור צדקך ומשפטך כצהרים׃ דום ליהוה
והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו
באיש עשה מזמות׃ חדל מאף ועזב חמה
אל תתחר אך להרע׃ כי מרעים יכרתון
וקוי יהוה המה יירשו ארץ׃ ועוד מעט
ואין רשע והתבוננת על מקומו ואינו׃
וענוים יירשו ארץ והתענגו על רב שלום׃
זומם רשע לצדיק וחרק עליו שניו׃ אדני
ילעג לו כי ראה כי יבא יומו׃ חרב
פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני
ואביון לטבח ישרי דרך׃ חרבם תבוא
בלבם וקשתותם תשברנה׃ טוב מעט לצדיק
מהמון רשעים רבים כי זרועות רשעים
תשברנה ותומך צדיקים יהוה׃ יודע יהוה
ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה׃ לא
יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו׃ כי
רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים
כלו בעשן כלו׃ לוה רשע ולא ישלם וצדיק
חונן ונותן׃ כי מברכיו ירשו ארץ ומקללו
יכרתו׃ מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו
יחפץ׃ כי יפול לא יוטל כי יהוה סומך
ידו׃ נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק
נעזב וזרעו מבקש לחם׃ כל היום חונן
והוא מלוה וזרעו לברכה׃ סור מרע ועשה
טוב ושכן לעד׃ כי יהוה אוהב משפט
ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו ווזרע
רשעים נכרת׃ צדיקים יירשו ארץ וישכנו
לעד עליה׃ פי צדיק יהגה חכמה ולשונו
תדבר משפט׃ תורת אלהיו בלבו לא תמעד
אשריו׃ צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו׃
יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו׃
קוה אל יהוה ושמר דרכו וירוממך לרשת
ארץ בהכרת רשעים תראה׃ ראיתי רשע
עריץ ומתערה כאזרח רענן׃ ויעבר והנה
איננו ואבקשהו ולא נמצא׃ שמר תם וראה
ישר כי אחרית לאיש שלום׃ ופשעים
נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה׃
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה׃
ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים
ויושיעם כי חסו בו׃

מזמור לדוד להזכיר׃ יהוה אל בחמתך
תוכיחני ואל במרתך תיסרני׃ כי חציך
נחתו בי ותנחת עלי ידך׃ אין מתם בבשרי
מפני זעמך אין שלום בעצמותי מפני
חטאתי׃ כי עונותי עברו ראשי כמשא
כבד יכבדו ממני׃ הבאישו נמקו חבורותי
מפני אולתי׃ נעויתי שחותי עד מאד כל
היום קודר הלכתי׃ כי כסלי מלאו נקלה
ואין מתם בבשרי׃ נפוגותי ונדכיתי עד
מאד שאגתי משאון לבי׃ אדני נגדך כל
תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה׃ לבבי
סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הוא אין
אתי׃ אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי
מרחוק עמדו׃ ויקושו מבקשי נפשי ודורשי
רעתי דברו הוות וכל היום מרמות יהגו׃
ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח
פיו׃ ואהי כאיש אשר לא שמע ואין
בפיו תוכחות׃ כי לך יהוה הוחלתי אתה
תענה אדני אלהי׃ כי אמרתי פן ישמחו לי
בגוד רגלי עלי הגדילו׃ כי אני לצלע נכון
ומכאובי נגדי תמיד׃ כי אגיד עוני אדאג
מחטאתי׃ ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי
שקר׃ ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני
תחת רדפי הטוב׃ אל תעזבני יהוה אלהי
אל תרחק ממני׃ חושה לעזרתי אדני
תשועתי׃

למנצח לידותון מזמור לדוד׃ אמרתי
אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה
לפי מסור בעוד רשע לנגדי׃ נאלמתי דומיה
החשיתי מטוב ומכאובי נעכר׃ חם לבבי
בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני׃
הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא
אדעה מה חדל אני׃ הנה טפחות נתת ימי
וחלדי כאין נגדך אך כל הבל כל אדם
נצב סלה׃ אך בצלם יתהלך איש אך הבל
יהמיון צופן ולא ידע מי אספם׃ ועתה
מה קויתי אדני תוחלתי לך היא׃ מכל
פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני׃
נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית׃
הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי׃
בתוכחות על עון יסרת כעש מחמד נפשו
אך הבל כל אדם סלה׃ שמעה תפלתי
יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש
כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי׃ שעה
ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני׃

לדוד קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע
שועתי׃ ויעלני מבור שאון מטיט היון
ויקם על סלע רגלי כונן אשרי׃ ויתן
בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים
וייראו ויבטחו ביהוה׃ אשרי הגבר אשר
שם יהוה מבטחו ולא פנה אל רהבים
ושטי כזב׃ רבית עשית אתה יהוה אלהי
נפלאתיך ומחשבותיך אלינו אין ערך
אגידה ואדברה עצמו מספר׃ זבח ומנחה
לא חפצת אזנים כרית עולות וחטאה לא
שאלת׃ אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר
כתוב עלי׃ להעשות רצונך אלהי חפצתי
ותורתך בתוך מעי׃ בשרתי צדק בקהל רב
הן שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת׃
צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך
ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך ואמתך
לקהל רב׃ אתה יהוה לא תכלא רחמיך
ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני׃ כי
אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני
עונותי ולא יכלתי לראות עצמו מספר
מראשי ולבבי עזבני׃ רצה יהוה להצילני
יהוה לעזרתי חושה׃ יבשו וייחפרו יחדו
מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור ויכלמו
חפצי רעתי׃ ישמו על עקב בשתם האמרים
לי האח האח׃ ישישו וישמחו בך כל
מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי
תשועתך׃ ואני עני ואביון אדני יחשב לי
עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר׃

למנצח לדוד מזמור׃ אשרי משכיל אל
דל ביום רעה ימלטהו יהוה׃ יהוה ישמרהו
ויחייהו אשר יאשר בארץ ואל תתנהו
בנפש אויביו׃ יהוה יסעדנו על ערש דוי
כל משכבו הפכת בחליו׃ אני אמרתי יהוה
חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך׃ אויבי
יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו׃
ואם בא לראות שוא דברה לבו יקבץ און
לו יצא בחוץ ידבר׃ יחד עלי יתלחשו כל
שונאי עלי יחשבו רעתי׃ דבר בליעל יצוק
בו ואשר שכב לא יוסיף לקום׃ גם איש
שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל
עלי עקב׃ ואתה יהוה חנני והקימני
ואשלמה להם׃ בזאת ידעתי כי חפצת בי
כי לא ירוע אויבי עלי׃ ואני בתמתי תמכת
בי ותציבני לפניך לעולם׃ ברוך יהוה
אלהי ישראל מן העולם ועד העולם אמן
ואמן׃

למנצח משכיל לבני קרח׃ כאיל תערג על
אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים׃
צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא
ואראה פני אלהים׃ היתה לי דמעתי לחם
יומם ולילה באמר אלי כל היום איה
אלהיך׃ אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי
אעבר בסך אדדם עד בית אלהים בקול
רנה ותודה המון חוגג׃ מה תשתוחחי
נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד
אודנו ישועות פני׃ אלהי עלי נפשי תשתוח
על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר
מצער׃ תהום אל תהום קורא לקול צנוריך
כל משבריך וגליך עלי עברו׃ יומם יצוה
יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל
חיי׃ אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה
קודר אלך בלחץ אויב׃ ברצח בעצמותי
חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה
אלהיך׃ מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי
עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות
פני ואלהי׃

שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד
מאיש מרמה ועול תפלטני׃ כי אתה אלהי
מעוזי למה זנחתני למה קודר אלך בלחץ
אויב׃ שלח אורך ואמתך המה ינחוני
יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך׃
ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת
גילי ואודך בכנור אלהים אלהי׃ מה
תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי
לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

למנצח לבני קרח משכיל׃ אלהים באזנינו
שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת
בימיהם בימי קדם׃ אתה ידך גוים הורשת
ותטעם רע לאמים ותפשם׃ כי לא בחרבם
ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי
ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם׃ אתה
הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב׃
בך צרינו ננגח בשמך נבוסינו נתרפס׃
כי לא בקשתי יבטח ורבי לא יושיעני׃
כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות׃
באלהים הללנו כל היום ושמך לעד נודה
סלה׃ אך זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו׃
תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו למו׃
תתנינו כצאן מאכל ובגוים זריתנו׃
תמכר עמך בלא הון ולא רבית בם׃
תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃
תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים׃
כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני׃
מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם׃
כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו
בבריתך׃ לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו
מנתיבתך׃ כי דכיתנו במקום תנים ותכס
עלינו בצלמות׃ אם שכחנו שם אלהינו
ונפרש כפינו לאל נכר׃ הלא אלהים יחקר
זאת כי הוא יודע תעלמות לב׃ כי עליך
הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה׃
עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח
לנצח׃ למה פניך תסתיר תשכח עניינו
ולחצנו׃ כי שחה לעפר נפשנו דבקה
לארץ בטננו׃ קומה עזרתה לנו ופדנו
למען חסדך׃

למנצח על שושנים לבני קרח משכיל שיר
ידידות׃ רחש לבי דבר טוב אומר אני
מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר׃
יפיפיתה מבני אדם הוצק חן בשפתותיך
על כן ברכך אלהים לעולם׃ חגר חרבך על
ירכך גבור הודך והדרך׃ והדרך צלח רכב
על דבר אמת וענוה צדק ותורני נוראות
ימינך׃ חציך שנונים עמים תחתיך יפלו
בלב אויבי המלך׃ כסאך אלהים עולם ועד
שבט מישר שבט מלכותך׃ אהבת צדק
ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך
שמן ששון מחבריך׃ מר ואהלות קציעות
כל בגדותיך מן היכלי שן מנו שמחוך׃
בנות מלכים ביקרותיך ניצבה שגל לימינך
באופיר׃ שמעי בתי וראי והטי אזנך ושכחי
עמך ובית אביך׃ ויתאו המלך יפיך כי
הוא אדניך והשתחוי לו׃ ובת צר במנחה
פני עשירי עם׃ כל כבודה בת מלך פנימה
מלבושה ממשבצות זהב׃ לרקמות תובל
למלך בתולות רעותיה אחריה מובאות
לך׃ תובלנה בשמחת וגיל תבאינה בהיכל
מלך׃ תחת אבותיך יהיו בניך תשיתמו
לשרים בכל הארץ׃ אזכירה שמך בכל דור
ודור על כן עמים יהודוך לעולם ועד׃

למנצח לבני קרח על עלמות שיר׃ אלהים
לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד׃
על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים
בלב ימים׃ יהמו ויחמרו מימיו ירעשו
הרים בגאותו סלה׃ נהר פלגיו ישמחו
עיר אלהים קדש משכני עליון׃ אלהים
בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים לפנות
בקר׃ המו גוים מטו ממלכות נתן בקולו
תמוג ארץ׃ יהוה צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה׃ לכו חזו מפעלות יהוה
אשר שם שמות בארץ׃ משבית מלחמות
עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית
מרכבות ישרף באש׃ הרפו ודעו כי אנכי
אלהים ארום בגוים ארום בארץ׃ יהוה
צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה׃

למנצח לבני קרח מזמור׃ כל העמים
תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה׃ כי
יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ׃
ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו׃
יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר
אהב סלה׃ עלה אלהים בתרועה יהוה
בקול שופר׃ זמרו אלהים זמרו זמרו
למלכנו זמרו׃ כי מלך כל הארץ אלהים
זמרו משכיל׃ מלך אלהים על גוים אלהים
ישב על כסא קדשו׃ נדיבי עמים נאספו
עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ
מאד נעלה׃

שיר מזמור לבני קרח׃ גדול יהוה ומהלל
מאד בעיר אלהינו הר קדשו׃ יפה נוף
משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית
מלך רב׃ אלהים בארמנותיה נודע למשגב׃
כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו׃ הם
ראו כן תמהו נבהלו נחפזו׃ רעדה אחזתם
שם חיל כיולדה׃ ברוח קדים תשבר אניות
תרשיש׃ כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה
צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד
עולם סלה׃ דמינו אלהים חסדך בקרב
היכלך׃ כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי
ארץ צדק מלאה ימינך׃ ישמח הר ציון
תגלנה בנות יהודה למען משפטיך׃ סבו
ציון והקיפוה ספרו מגדליה׃ שיתו לבכם
לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור
אחרון׃ כי זה אלהים אלהינו עולם ועד
הוא ינהגנו על מות׃

למנצח לבני קרח מזמור׃ שמעו זאת כל
העמים האזינו כל יושבי חלד׃ גם בני
אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון׃ פי
ידבר חכמות והגיון לבי תבונות׃ אטה
למשל אזני אפתח בכנור חידתי׃ למה
אירא בימי רע עון עקבי יסובבני׃ הבוטחים
על חילם וברב עשרם יתהללו׃ אח לא
פדה יפדה לא יתן לאלהים כפרו׃ ויקר
פדות נפשם וחדל לעולם׃ ויחי עוד לנצח
לא יראה השחת׃ כי יראה חכמים ימותו
יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים
חילם׃ קרבם בתימו לעולם משכנותם לדר
ודר קראו בשמותם על אדמותם׃ ואדם
ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו׃ זה
דרכם כסלת למו ואחריהם בפיהם ירצו
סלה׃ כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו
בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול
מזבל לו׃ אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול
כי יקחני סלה׃ אל תירא כי יעשר איש כי
ירבה כבוד ביתו׃ כי לא במותו יקח הכל
לא ירד אחריו כבודו׃ כי נפשו בחייו יברך
ויודך כי תיטיב לך׃ תבוא עד דור אבותיו
עד נצח לא יראו אור׃ אדם ביקר ולא
יבין נמשל כבהמות נדמו׃

מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא
ארץ ממזרח שמש עד מבואו׃ מציון מכלל
יופי אלהים הופיע׃ יבא אלהינו ואל יחרש
אש לפניו תאכל וסביביו נשערה מאד׃
יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין
עמו׃ אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח׃
ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא
סלה׃ שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה
בך אלהים אלהיך אנכי׃ לא על זבחיך
אוכיחך ועולותיך לנגדי תמיד׃ לא אקח
מביתך פר מעדרתיך עתודים׃ כי לי כל
חיתו יער בהמות בהרי אלף׃ ידעתי כל
עוף הרים וזיז שדי עמדי׃ אם ארעב לא
אמר לך כי לי תבל ומלואה׃ האוכל בשר
אבירים ודם עתודים אשתה׃ זבח לאלהים
תודה ושלם לעליון נדריך׃ וקרא אלי יום
צרה אחלצך ותכבדני׃ ולרשע אמר אלהים
מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך׃
ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך׃
אם ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים
חלקך׃ פיך שלחת ברע ולשונך תצמד
מרמה׃ תשב באחיך תדבר בן אמך תתן
דפי׃ אלה עשית ואחריש היות היות
אמרת אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך׃
בינו נא זאת שכחי פן אטרף ואין מציל׃
זובח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע
אלהים׃

למנצח מזמור לדוד׃ בבוא אליו נתן הנביא
כאשר בא אל בת שבע׃ חנני אלהים כחסדך
כרב רחמיך מחה פשעי׃ הרבה כבסני
מעוני ומחטאתי טהרני׃ כי פשעי אני
אדע וחטאתי נגדי תמיד׃ לך לבדך חטאתי
והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך
תזכה בשפטך׃ הן בעון חוללתי ובחטא
יחמתני אמי׃ הן אמת חפצת בטוחות
ובסתם חכמה תודיעני׃ תחטאני באזוב
ואטהר תכבסני ומשלג אלבין׃ תשמיעני
ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית׃
הסתר פניך מחטאי וכל עונותי מחה׃
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש
בקרבי׃ אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך
אל תקח ממני׃ השיבה לי ששון ישעך
ורוח נדיבה תסמכני׃ אלמדה פשעים
דרכיך וחטאים אליך ישובו׃ הצילני מדמים
אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך׃
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך׃ כי
לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה׃
זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה
אלהים לא תבזה׃ היטיבה ברצונך את
ציון תבנה חומות ירושלם׃ אז תחפץ זבחי
צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים׃

למנצח משכיל לדוד׃ בבוא דואג האדמי
ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד בית אחימלך׃
מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום׃
הוות חשבה לשונך כתער מלטש עשה
רמיה׃ אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק
סלה׃ אהבת כל דברי בלע לשון רמיה׃
גם אל יתצך לנצח יחתך וסחך מאהל
ושרשך מארץ חיים סלה׃ וראו צדיקים
ויראו ועליו ישחקו ויאמרו׃ הן האיש לא
ישים אלהים מעזו ויבטח בשפע עשרו
יתעז במותו׃ ואני כזית רענן בבית אלהים
בטחתי בחסד אלהים עולם ועד׃ אודך
לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד
חסידיך׃

למנצח על מחלת משכיל לדוד׃ אמר נבל
בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עול
אין עושה טוב׃ אלהים משמים השקיף על
בני אדם לראות היש משכיל דורש את
אלהים׃ כלו סג יחדו נאלחו אין עושה טוב
אין גם אחד׃ הלא ידעו כל פעלי און אכלי
עמי אכלו לחם אלהים לא קראו׃ שם פחדו
פחד לא היה פחד כי אלהים פזר עצמות
חונך הבישות כי אלהים מאסם׃ מי יתן
מציון ישועות ישראל בשוב אלהים שבות
עמו יגל יעקב ישמח ישראל׃

למנצח בנגינות משכיל לדוד׃ בבוא הזיפים
ויאמרו אל שאול הלא דוד מסתתר עמנו׃
אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני׃
אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי פי׃
כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא
שמו אלהים לנגדם סלה׃ הן אלהים עזר לי
אדני בסמכי נפשי׃ השיב הרע לשוררי
בצמיתך הכחידם׃ בנדבה אזבחה לך אודה
שמך יהוה כי טוב׃ כי מכל צרה הצילני
ובאויבי ראתה עיני׃

למנצח בנגינות משכיל לדוד׃ האזינה
אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי׃
הקשיבה לי ועננני אריד בשיחי והמיתי׃
מקול אויב מפני עקת רשע כי יטו עלי
און ובזעם יטרוני׃ לבבי חולל בקרבי
ואימות מות נפלו עלי׃ יראה ורעדה תבוא
בי ותכסני פלצות׃ ואמר מי יתן לי אברה
כיונה אעופה ואשכנה׃ הנה אנד מרחיק
אלין במדבר סלה׃ אחישה פלטי מרוח
סערה משבר׃ בלע אדני פלג לשונם כי
ראיתי חמס ומדון בעיר׃ יומם ולילה
יסובבוה על חומותיה ואון ועמל בקרבה׃
והות בקרבה ולא ימש מרחובה תוכה׃
כי לא אויב יחרפני ואשא לו אם עלי
יגדיל השנא ממני ואסתר ממנו׃ ואתה
אנוש כערכי אלופי ומיודעי׃ אשר יחד
נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש׃
יבא מות עליהם וירדו

לְנִיעַ יְהוּדָה יִשְׁבְּרוּ: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי כְּעוֹד שָׁנָה
כִּשְׁנֵי שָׂכִיר וְכָלָה כָּל כְּבוֹד קֵדָר: וּשְׁאֵרִית מִסְפַּר גְּבוּרֵי
קַשָּׁתוֹת בְּנֵי קֵדָר יִמְעָטוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל דִּבֵּר:
מַשָּׂא בְּגֵי דְּדָנִים: בְּיַעַר בַּכְּפָר תָּלִינוּ אָרְחוֹת דְּדָנִים:
לִקְרַאת צָמֵא הֵתָיוּ יוֹשֵׁב אֶרֶץ תֵּימָא בְּלַחְמוֹ קִדְּמוּ נָדֵד:
כִּי מִפְּנֵי נִדָּדוּ מִפְּנֵי חֶרֶב מִפְּנֵי חֶרֶב נְטוּשָׁה וּמִפְּנֵי קֶשֶׁת
דְּרוּכָה וּמִפְּנֵי כֹּבֶד מִלְחָמָה: כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי אֵלַי כְּעוֹד
שָׁנָה כִּשְׁנֵי שָׂכִיר וְכָלוּ כָּל אֵלֶּה קֵדָר: וּשְׁאֵרִית מִסְפַּר
גְּבוּרֵי קֶשֶׁת בְּנֵי קֵדָר יְמֻעָטוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל דִּבֵּר:
חִזָּיוֹן גֵּי הַגִּיא מַה לָּךְ כִּי עָלִית כֻּלָּךְ לַגַּגּוֹת: מְלֵאָה
הֲמוֹנִים עִיר שְׁאוֹן קִרְיָה עַלִּיזָה חֲלָלַיִךְ לֹא חַלְלֵי חֶרֶב
וְלֹא מֵתֵי מִלְחָמָה: כָּל קְצִינַיִךְ נָדְדוּ יַחְדָּו מִקֶּשֶׁת אֲסִירוּ
כָּל נִמְצָאַיִךְ יַחְדָּו אֲסִירוּ מִמֶּרְחָק בָּרְחוּ: עַל כֵּן אָמַרְתִּי
שְׁעוּ מִמֶּנִּי אֲמָרֵר בַּבֶּכִי אַל תָּאִיצוּ לְנַחֲמֵנִי עַל שֹׁד בַּת
עַמִּי: כִּי יוֹם מְהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה לַאדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת
בְּגֵיא חִזָּיוֹן מְתַלְתֵּל הָרִים וְשׁוֹעַ אֶל הָהָר: וְעֵילָם נָשָׂא
אַשְׁפָּה בְּרֶכֶב אָדָם פָּרָשִׁים וְקִיר עָרְטָה קִלְעֵךְ: וְהָיָה
מִבְחַר עֲמָקַיִךְ מָלְאוּ רֶכֶב וּפָרָשִׁים שָׂמוּ שָׂמוֹ אֶל הַשָּׁעַר:
וַיָּסַר אֶת מָסַךְ יְהוּדָה וְהִבִּיט בַּיּוֹם הַהוּא אֶל נֶשֶׁק בֵּית
הַיָּעַר: וְאֶת בְּקִיעֵי עִיר דָּוִד רְאִיתֶם כִּי רַבּוּ וַתְּקַבְּצוּ אֶת
מֵימֵי הַבְּרֵכָה הַתַּחְתּוֹנָה: וּבָתֵּי יְרוּשָׁלַ‍ִם סְפַרְתֶּם וַתִּתְּצוּ
הַבָּתִּים לְבַצַּר הַחוֹמָה: וּמִקְוֶה עֲשִׂיתֶם בֵּין הַחוֹמֹתַיִם
לְמֵי הַבְּרֵכָה הַיְשָׁנָה וְלֹא הִבַּטְתֶּם אֶל עֹשֶׂיהָ וְיוֹצְרָהּ מֵרָחוֹק
לֹא רְאִיתֶם: וַיִּקְרָא אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לִבְכִי
וּלְמִסְפֵּד וְלִקָּרְחָה וְלַחֲגֹר שָׂק: וְהִנֵּה שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה הָרֹג
בָּקָר וְשָׁחֹט צֹאן אֲכֹל בָּשָׂר וְשָׁתוֹת יַיִן אָכוֹל וְשָׁתוֹ כִּי מָחָר
נָמוּת: וַיִּגָּלָה בְּאָזְנָי יְהוָה צְבָאוֹת אִם יְכֻפַּר הֶעָוֹן הַזֶּה
לָכֶם עַד תְּמוּתוּן אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה צְבָאוֹת לֵךְ בֹּא אֶל הַסֹּכֵן הַזֶּה אֶל שְׁבְנָא אֲשֶׁר עַל
הַבָּיִת: מַה לְּךָ פֹּה וּמִי לְךָ פֹּה כִּי חָצַבְתָּ לְךָ פֹּה קֶבֶר חֹצְבוֹ
לַמָּרוֹם קִבְרָתוֹ סֶלַע לְמִשְׁכָּן לוֹ: הִנֵּה יְהוָה מַטְלְטֵלְךָ טַלְטֵלָה
גֶּבֶר וְעָטֹה יַעֲטֶךָּ: צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנִיפָה כַּדּוּר אֶל אֶרֶץ רְחָבַת
יָדָיִם שָׁמָּה תָּמוּת וְשָׁמָּה מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ קְלוֹן בֵּית אֲדֹנֶיךָ:
וְהִדַּפְתִּיךָ מִמַּצָּבֶךָ וּמִמַּעֲמָדְךָ יֶהֶרְסֶךָּ: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
וְקָרָאתִי לְעַבְדִּי לְאֶלְיָקִים בֶּן חִלְקִיָּהוּ: וְהַלְבַּשְׁתִּיהוּ כֻּתָּנְתֶּךָ
וְאַבְנֵטְךָ אֲחַזְּקֶנּוּ וּמֶמְשַׁלְתְּךָ אֶתֵּן בְּיָדוֹ וְהָיָה לְאָב לְיוֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלַ‍ִם וּלְבֵית יְהוּדָה: וְנָתַתִּי מַפְתֵּחַ בֵּית דָּוִד עַל שִׁכְמוֹ
וְפָתַח וְאֵין סֹגֵר וְסָגַר וְאֵין פֹּתֵחַ: וְתָקַעְתִּיו יָתֵד בְּמָקוֹם נֶאֱמָן
וְהָיָה לְכִסֵּא כָבוֹד לְבֵית אָבִיו: וְתָלוּ עָלָיו אֶת כָּל כְּבוֹד בֵּית
אָבִיו הַצֶּאֱצָאִים וְהַפְּרִיעוֹת כֹּל קְטַן הַכֵּלִים מִסִּפּוֹת עַד כָּל
כְּלֵי הַנְּבָלִים: בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תָּסוּר הַיָּתֵד
הַנֶּאֱמָן הַנָּתוּן בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְנִגְדְּעָה וְנָפְלָה וְנִכְרַת הַמַּשָּׂא
אֲשֶׁר עָלָיו כִּי יְהוָה דִּבֵּר: מַשָּׂא צֹר הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ
כִּי שֻׁדַּד מִבַּיִת מֵאֵין בֹּא מֵאֶרֶץ כִּתִּים נִגְלָה לָמוֹ: דֹּמּוּ
יוֹשְׁבֵי אִי סֹחֵר צִידוֹן עֹבְרֵי יָם מִלְאוּךְ: וּבְמַיִם רַבִּים זֶרַע
שִׁיחוֹר קְצִיר יְאוֹר תְּבוּאָתָהּ וַתְּהִי רְכֻלַּת גּוֹיִם: בּוֹשִׁי צִידוֹן
כִּי אָמַר יָם מָעוֹז הַיָּם לֵאמֹר לֹא חַלְתִּי וְלֹא יָלַדְתִּי וְלֹא
גִדַּלְתִּי בַּחוּרִים רוֹמַמְתִּי בְתוּלוֹת: כְּשֵׁמַע לְמִצְרַיִם חִלּוּ
לְשִׁמְעָה צֹר: עִבְרוּ תַרְשִׁישָׁה הֵילִילוּ יוֹשְׁבֵי אִי: הֲזֹאת
עַלִּיזָתְכֶם מִקֶּדֶם יָמִים קַדְמָתָהּ יוֹבִלוּהָ רַגְלֶיהָ מֵרָחוֹק לָגוּר:
מִי יָעַץ זֹאת עַל צֹר הַמַּעֲטִירָה עֲטָרוֹת כְּנַעֲנֶיהָ סֹחֲרֶיהָ
כִּבְדֵי אָרֶץ: יְהוָה צְבָאוֹת יָעַץ לְחַלֵּל גְּאוֹן כָּל צְבִי כָּל קַלֵּי
כָבוֹד: עִבְרִי אַרְצֵךְ כַּיְאוֹר בַּת תַּרְשִׁישׁ אֵין מָזַח עוֹד: יָדוֹ
נָטָה עַל הַיָּם הִרְגִּיז מַמְלָכוֹת צִוָּה יְהוָה אֶל כְּנַעַן לְהַשְׁמִיד
מָעוֹזֶיהָ: וַיֹּאמֶר לֹא תוֹסִיפִי עוֹד לַעְלֹז עֲשׁוּקָה בְּתוּלַת בַּת
צִידוֹן כִּתִּים קוּם עֲבֹר גַּם שָׁם לֹא יָנוּחַ לָךְ: כַּשְׂדִּים הֵן
הָעָם לֹא הָיָה אַשּׁוּר יְסָדָהּ לְצִיִּים הֵקִימוּ עֹרְרֶיהָ הֵעִירוּ
אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂמָהּ לְמַפֵּלָה: הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי שֻׁדַּד
מָעוֹזְכֶם: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְנִשְׁכְּחָה צֹר שִׁבְעִים שָׁנָה כִּימֵי
מֶלֶךְ אֶחָד מִקְצֵה שִׁבְעִים שָׁנָה יִהְיֶה לְצֹר כְּשִׁירַת הַזּוֹנָה:
קְחִי כִנּוֹר סוֹבִּי עִיר זוֹנָה נִשְׁכָּחָה הֵיטִיבִי נַגֵּן הַרְבִּי שִׁיר
לְמַעַן תִּזָּכֵרִי: וּפָקַד יְהוָה אֶת צֹר וְשָׁבָה לְאֶתְנַנָּהּ וְזָנְתָה
אֶת כָּל מַמְלְכוֹת הָאֲדָמָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: וְקָדְשָׁהּ וְאֶתְנַנָּהּ
לַיהוָה לֹא יֵאָצֵר וְלֹא יֵחָסֵן כִּי לַיֹּשְׁבִים לִפְנֵי יְהוָה יִהְיֶה
סָחְרָהּ לֶאֱכוֹל לְשָׂבְעָה וּלְמַכְסֶה עָתִק: הִנֵּה יְהוָה בּוֹקֵק הָאָרֶץ
וּמְבוֹקְרָהּ וְעִוָּה פָנֶיהָ וְהֵפִיץ יוֹשְׁבֶיהָ: וְהָיָה כָּעָם כַּכֹּהֵן כָּעֶבֶד
כַּאדֹנָיו כַּשִּׁפְחָה כַּגְּבִרְתָּהּ כַּקּוֹנֶה כַּמּוֹכֵר כַּמַּלְוֶה כָּאֹשֶׁה
כַּלֹּוֶה כָּאשֶׁר נֹשֶׁה בּוֹ: הַבּוֹקֵק תִּתְבּוֹקַק הָאָרֶץ וְהָבֹז תָּבֹז
כִּי יְהוָה דִּבֶּר אֶת הַדָּבָר הַזֶּה: אָבְלָה אָרְצָה נָבְלָה תֵּבֵל
אֻמְלָל מְרוֹם עַם הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ חָנְפָה תַּחַת יוֹשְׁבֶיהָ כִּי
עָבְרוּ תוֹרֹת חָלְפוּ חֹק הֵפֵרוּ בְּרִית עוֹלָם: עַל כֵּן אָלָה אָכְלָה
אֶרֶץ וַיֶּאְשְׁמוּ יוֹשְׁבֶיהָ עַל כֵּן חָרוּ יוֹשְׁבֵי אָרֶץ וְנִשְׁאַר אֱנוֹשׁ
מְעָט: אָבַל תִּירוֹשׁ אֻמְלָלָה גָּפֶן נָאֲנָחוּ כָּל שִׂמְחֵי לֵב: שָׁבַת
מְשׂוֹשׂ תֻּפִּים הָמוֹן עַלִּיזִים שָׁבַת מְשׂוֹשׂ כִּנּוֹר: בְּשִׁיר לֹא
יִשְׁתּוּ יַיִן יִמָּרֵר שֵׁכָר לְשֹׁתָיו: נִשְׁבְּרָה קִרְיַת תֹּהוּ סָגַר כָּל
בַּיִת מִבּוֹא: צְוָחָה עַל הַיַּיִן בַּחוּצוֹת כָּהָתָה כָּל שִׂמְחָה גָּלָה
אֶרֶץ: וְנִשְׁאַר בָּעִיר שַׁמָּה וְשַׁעַר נִכֶּה שׁוֹאָה: כִּי כֹה יִהְיֶה
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ בְּתוֹךְ הָעַמִּים כְּנֹקֵף זַיִת כְּעֹלְלֹת אִם כָּלָה
בָּצִיר: הֵמָּה יִשְׂאוּ קוֹל יְרַנֵּנוּ עַל גְּאוֹן יְהוָה צָהֲלוּ מִיָּם:
עַל כֵּן בָּאוֹרִים כַּבְּדוּ יְהוָה בְּאִיֵּי הַיָּם שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: מִכְנַף הָאָרֶץ זְמִרוֹת שָׁמַעְנוּ צְבִי לַצַּדִּיק וַאֲנִי אָמַרְתִּי
רָזִי רָזִי אוֹי לִי בּוֹגְדִים בָּגָדוּ וּבֶגֶד בּוֹגְדִים בָּגָדוּ: פַּחַד וָפַחַת
וָפָח עָלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ: וְהָיָה הַנָּס מִקּוֹל הַפַּחַד יִפֹּל אֶל הַפָּחַת
וְהָעוֹלֶה מִתּוֹךְ הַפַּחַת יִלָּכֵד בַּפָּח כִּי אֲרֻבּוֹת מִמָּרוֹם פָּתָחוּ
וַיִּרְעֲשׁוּ מוֹסְדֵי אָרֶץ: הִתְרֹעַעַת הִתְרוֹעֲעָה אֶרֶץ הִתְפּוֹרְרָה
אֶרֶץ הִתְמוֹטְטָה אֶרֶץ: הִתְנוֹעֵעַ תָּנוּעַ אֶרֶץ כַּשִּׁכּוֹר וְכַמְּלוּנָה
תָּנוּד וְכָבַד עָלֶיהָ פִּשְׁעָהּ וְנָפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם: וְהָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה עַל צְבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה
עַל הָאֲדָמָה: וְאָסְפוּ אֲסֵפָה אֲסִיר עַל בּוֹר וְסֻגְּרוּ עַל מַסְגֵּר
וּמֵרֹב יָמִים יִפָּקֵדוּ: וּבוֹשָׁה הַלְבָנָה וְחָפְרָה הַחַמָּה כִּי מָלַךְ
יְהוָה צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַ‍ִם וְנֶגֶד זְקֵנָיו כָּבוֹד:
יְהוָה עֻזִּי וּמָעוֹזִי וּמְנוּסִי בְּיוֹם צָרָה אֵלֶיךָ גּוֹיִם יָבוֹאוּ מִקְצוֹת
הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ אַךְ שֶׁקֶר נָחֲלוּ אֲבוֹתֵינוּ הֶבֶל וְאֵין בָּם מוֹעִיל:
הֲיַעֲשֶׂה אָדָם לוֹ אֱלֹהִים וְהֵמָּה לֹא אֱלֹהִים: לָכֵן הִנֵּה הַפַּעַם
אוֹדִיעֵם הַפַּעַם אֶת יָדִי וְגִבוּרָתִי וְיָדְעוּ כִּי שְׁמִי יְהוָה: מַשָּׂא
דְּמוֹ אֵלַי מִשֵּׂעִיר שֹׁמֵר מַה מִּלַּיְלָה שֹׁמֵר מַה מִּלָּיְלָה: אָמַר
שֹׁמֵר אָתָה בֹקֶר וְגַם לָיְלָה אִם בַּעְיוּן בָּעָיוּ שׁוּבוּ אֲתָיוּ:
מַשָּׂא בַּעְרֹב בַּיַּעַר תָּלִינוּ אָרְחוֹת דְּדָנִים: לִקְרַאת צָמֵא
הֵתָיוּ יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ תֵּימָא בְּלַחְמוֹ קִדְּמוּ נָדֵד: כִּי מִפְּנֵי נִדָּדוּ
מִפְּנֵי חֶרֶב מִפְּנֵי חֶרֶב נְטוּשָׁה וּמִפְּנֵי קֶשֶׁת דְּרוּכָה וּמִפְּנֵי
כֹּבֶד מִלְחָמָה: כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי אֵלַי כְּעוֹד שָׁנָה כִּשְׁנֵי
שָׂכִיר וְכָלָה כָּל כְּבוֹד קֵדָר: וּשְׁאֵרִית מִסְפַּר גִּבּוֹרֵי בְּנֵי
קֵדָר יִמְעָטוּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל דִּבֵּר: חִזָּיוֹן גֵּי הַגִּיא
מַה לָּךְ כִּי עָלִית כֻּלָּךְ לַגַּגּוֹת: מְלֵאָה הֲמוֹנִים עִיר שְׁאוֹן
קִרְיָה עַלִּיזָה חֲלָלַיִךְ לֹא חַלְלֵי חֶרֶב וְלֹא מֵתֵי מִלְחָמָה:
כָּל קְצִינַיִךְ נָדְדוּ יַחְדָּו מִקֶּשֶׁת אֲסִירוּ כָּל נִמְצָאַיִךְ יַחְדָּו
אֲסִירוּ מִמֶּרְחָק בָּרְחוּ: עַל כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִמֶּנִּי אֲמָרֵר
בַּבֶּכִי אַל תָּאִיצוּ לְנַחֲמֵנִי עַל שֹׁד בַּת עַמִּי: כִּי יוֹם מְהוּמָה
וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה לַאדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בְּגֵיא חִזָּיוֹן מְתַלְתֵּל
הָרִים וְשׁוֹעַ אֶל הָהָר: וְעֵילָם נָשָׂא אַשְׁפָּה בְּרֶכֶב אָדָם
פָּרָשִׁים וְקִיר עָרְטָה קִלְעֵךְ: וְהָיָה מִבְחַר עֲמָקַיִךְ מָלְאוּ רֶכֶב
וּפָרָשִׁים שָׂמוּ שָׂמוֹ אֶל הַשָּׁעַר: וַיָּסַר אֶת מָסַךְ יְהוּדָה וְהִבִּיט
בַּיּוֹם הַהוּא אֶל נֶשֶׁק בֵּית הַיָּעַר: וְאֶת בְּקִיעֵי עִיר דָּוִד רְאִיתֶם
כִּי רַבּוּ וַתְּקַבְּצוּ אֶת מֵימֵי הַבְּרֵכָה הַתַּחְתּוֹנָה: וּבָתֵּי יְרוּשָׁלַ‍ִם
סְפַרְתֶּם וַתִּתְּצוּ הַבָּתִּים לְבַצַּר הַחוֹמָה: וּמִקְוֶה עֲשִׂיתֶם בֵּין
הַחוֹמֹתַיִם לְמֵי הַבְּרֵכָה הַיְשָׁנָה וְלֹא הִבַּטְתֶּם אֶל עֹשֶׂיהָ
וְיוֹצְרָהּ מֵרָחוֹק לֹא רְאִיתֶם: וַיִּקְרָא אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בַּיּוֹם
הַהוּא לִבְכִי וּלְמִסְפֵּד וְלִקָּרְחָה וְלַחֲגֹר שָׂק: וְהִנֵּה שָׂשׂוֹן
וְשִׂמְחָה הָרֹג בָּקָר וְשָׁחֹט צֹאן אֲכֹל בָּשָׂר וְשָׁתוֹת יַיִן אָכוֹל
וְשָׁתוֹ כִּי מָחָר נָמוּת: וַיִּגָּלָה בְּאָזְנָי יְהוָה צְבָאוֹת אִם יְכֻפַּר
הֶעָוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תְּמוּתוּן אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת: כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת לֵךְ בֹּא אֶל הַסֹּכֵן הַזֶּה אֶל שְׁבְנָא
אֲשֶׁר עַל הַבָּיִת: מַה לְּךָ פֹּה וּמִי לְךָ פֹּה כִּי חָצַבְתָּ לְךָ פֹּה
קֶבֶר חֹצְבוֹ לַמָּרוֹם קִבְרָתוֹ סֶלַע לְמִשְׁכָּן לוֹ: הִנֵּה יְהוָה
מַטְלְטֵלְךָ טַלְטֵלָה גֶּבֶר וְעָטֹה יַעֲטֶךָּ: צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנִיפָה
כַּדּוּר אֶל אֶרֶץ רְחָבַת יָדָיִם שָׁמָּה תָּמוּת וְשָׁמָּה מַרְכְּבוֹת
כְּבוֹדֶךָ קְלוֹן בֵּית אֲדֹנֶיךָ: וְהִדַּפְתִּיךָ מִמַּצָּבֶךָ וּמִמַּעֲמָדְךָ
יֶהֶרְסֶךָּ: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְקָרָאתִי לְעַבְדִּי לְאֶלְיָקִים בֶּן
חִלְקִיָּהוּ: וְהַלְבַּשְׁתִּיהוּ כֻּתָּנְתֶּךָ וְאַבְנֵטְךָ אֲחַזְּקֶנּוּ וּמֶמְשַׁלְתְּךָ
אֶתֵּן בְּיָדוֹ וְהָיָה לְאָב לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַ‍ִם וּלְבֵית יְהוּדָה:
וְנָתַתִּי מַפְתֵּחַ בֵּית דָּוִד עַל שִׁכְמוֹ וְפָתַח וְאֵין סֹגֵר וְסָגַר
וְאֵין פֹּתֵחַ: וְתָקַעְתִּיו יָתֵד בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְהָיָה לְכִסֵּא כָבוֹד
לְבֵית אָבִיו: וְתָלוּ עָלָיו אֶת כָּל כְּבוֹד בֵּית אָבִיו הַצֶּאֱצָאִים
וְהַפְּרִיעוֹת כֹּל קְטַן הַכֵּלִים מִסִּפּוֹת עַד כָּל כְּלֵי הַנְּבָלִים:
בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תָּסוּר הַיָּתֵד הַנֶּאֱמָן הַנָּתוּן
בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְנִגְדְּעָה וְנָפְלָה וְנִכְרַת הַמַּשָּׂא אֲשֶׁר עָלָיו כִּי
יְהוָה דִּבֶּר: מַשָּׂא צֹר הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי שֻׁדַּד
מִבַּיִת מֵאֵין בֹּא מֵאֶרֶץ כִּתִּים נִגְלָה לָמוֹ: דֹּמּוּ יוֹשְׁבֵי אִי
סֹחֵר צִידוֹן עֹבְרֵי יָם מִלְאוּךְ: וּבְמַיִם רַבִּים זֶרַע שִׁיחוֹר קְצִיר
יְאוֹר תְּבוּאָתָהּ וַתְּהִי רְכֻלַּת גּוֹיִם: בּוֹשִׁי צִידוֹן כִּי אָמַר יָם
מָעוֹז הַיָּם לֵאמֹר לֹא חַלְתִּי וְלֹא יָלַדְתִּי וְלֹא גִדַּלְתִּי בַּחוּרִים
רוֹמַמְתִּי בְתוּלוֹת: כְּשֵׁמַע לְמִצְרַיִם חִלּוּ לְשִׁמְעָה צֹר: עִבְרוּ
תַרְשִׁישָׁה הֵילִילוּ יוֹשְׁבֵי אִי: הֲזֹאת עַלִּיזָתְכֶם מִקֶּדֶם יָמִים
קַדְמָתָהּ יוֹבִלוּהָ רַגְלֶיהָ מֵרָחוֹק לָגוּר: מִי יָעַץ זֹאת עַל צֹר
הַמַּעֲטִירָה עֲטָרוֹת כְּנַעֲנֶיהָ סֹחֲרֶיהָ כִּבְדֵי אָרֶץ: יְהוָה צְבָאוֹת
יָעַץ לְחַלֵּל גְּאוֹן כָּל צְבִי כָּל קַלֵּי כָבוֹד: עִבְרִי אַרְצֵךְ כַּיְאוֹר
בַּת תַּרְשִׁישׁ אֵין מָזַח עוֹד: יָדוֹ נָטָה עַל הַיָּם הִרְגִּיז מַמְלָכוֹת
צִוָּה יְהוָה אֶל כְּנַעַן לְהַשְׁמִיד מָעוֹזֶיהָ: וַיֹּאמֶר לֹא תוֹסִיפִי
עוֹד לַעְלֹז עֲשׁוּקָה בְּתוּלַת בַּת צִידוֹן כִּתִּים קוּם עֲבֹר גַּם שָׁם
לֹא יָנוּחַ לָךְ: כַּשְׂדִּים הֵן הָעָם לֹא הָיָה אַשּׁוּר יְסָדָהּ לְצִיִּים
הֵקִימוּ עֹרְרֶיהָ הֵעִירוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂמָהּ לְמַפֵּלָה: הֵילִילוּ
אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי שֻׁדַּד מָעוֹזְכֶם: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְנִשְׁכְּחָה
צֹר שִׁבְעִים שָׁנָה כִּימֵי מֶלֶךְ אֶחָד מִקְצֵה שִׁבְעִים שָׁנָה יִהְיֶה
לְצֹר כְּשִׁירַת הַזּוֹנָה:

ויאמר אליו הנביא אמן כן יעשה יהוה
יקם יהוה את דבריך אשר נבאת להשיב
כלי בית יהוה ואת כל העם מבבל אל
המקום הזה׃ ושמע באזני העם הזה
אשר אנכי דבר באזניך ובאזני כל העם׃
הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן הקדם
ויתנבאו על ארצות רבות ועל ממלכות
גדלות למלחמה וברעה ובדבר׃ הנביא
אשר ינבא לשלום בבוא דבר הנביא
יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת׃
ויקח חנניה את המוטה מעל צואר
ירמיה הנביא וישברהו׃ ויאמר חנניה
לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את
עול נבוכדנאצר מלך בבל מעל צואר כל
הגוים בעוד שנתים ימים ויילך ירמיה
הנביא לדרכו׃ ויהי דבר יהוה אל
ירמיה אחרי שבר חנניה הנביא את
המוטה מעל צואר ירמיה לאמר׃ הלוך
ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה
מוטות עץ שברת ועשית תחתיהן מוטות
ברזל׃ כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל עול ברזל נתתי על צואר כל
הגוים האלה לעבדת את נבוכדנאצר מלך
בבל ועבדוהו וגם את חית השדה נתתי
לו׃ ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה
הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה
ואתה החשת את העם הזה על שקר׃
לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל
פני האדמה השנה אתה מת כי סרה
דברת על יהוה׃ ויאמת חנניה הנביא
בשנה ההוא בחדש השביעי׃

פרק כח.

ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה
הנביא ממרום אל שארית הזקנים
בגולה אל הכהנים ואל הנביאים ואל כל
העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם
בבלה׃ אחרי צאת יכניה המלך והגבירה
והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש
והמסגר מירושלם׃ ביד אלעשה בן שפן
וגמריה בן חלקיה אשר שלח צדקיה
מלך יהודה אל בבל אל נבוכדנאצר מלך
בבל לאמר׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אל כל הגולה אשר הגליתי מירושלם
בבלה׃ בנו בתים ושבו וגנות נטעו ואכלו
את פריהן׃ קחו נשים והולידו בנים
ובנות ולקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם
תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו
שם ואל תמעטו׃ ודרשו את שלום העיר
אשר הגליתי אתכם שמה והתפללו בעדה
אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום׃
כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
אל ישיאו לכם נביאיכם אשר בקרבכם
וקסמיכם ואל תשמעו אל חלמותיכם
אשר אתם מחלמים׃ כי בשקר הם נבאים
לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוה׃
כי כה אמר יהוה כי למלאת לבבל
שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם
את דברי הטובה להשיב אתכם אל המקום
הזה׃ כי אנכי ידעתי את המחשבות אשר
אני חשב עליכם נאם יהוה מחשבות
שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית
ותקוה׃ וקראתם אתי והלכתם והתפללתם
אלי ושמעתי אליכם׃ ודרשתם אתי
ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם׃
ונמצאתי לכם נאם יהוה ושבתי את
שבותכם וקבצתי אתכם מכל הגוים ומכל
המקומות אשר הדחתי אתכם שמה נאם
יהוה והשבתי אתכם אל המקום אשר
הגליתי אתכם משם׃ כי אמרתם כי
הקים לנו יהוה נביאים בבבל׃ כי כה
אמר יהוה אל המלך היושב על כסא
דוד ואל כל העם היושב בעיר הזאת
אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה׃
כי כה אמר יהוה צבאות הנני משלח
בהם את החרב את הרעב ואת הדבר
ונתתי אותם כתאנים הרעות אשר לא
תאכלנה מרוע׃ ורדפתי אחריהם בחרב
ברעב ובדבר ונתתים לזועה לממלכות
הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה
בכל הגוים אשר הדחתים שמה׃ תחת
אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה
אשר שלחתי אליהם את עבדי הנביאים
השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה׃
ואתם שמעו דבר יהוה כל הגולה אשר
שלחתי מירושלם בבלה׃ כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה
ואל צדקיה בן מעשיה הנבאים לכם
בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדנאצר
מלך בבל והכה לעיניכם׃ ולקחה כל
קללת ליהודה אשר בבבל לאמר ישמך
יהוה כצדקיה וכאחאב אשר קלה מלך
בבל באש׃ יען אשר עשו נבלה בישראל
וינאפו את נשי רעיהם וידברו דבר בשמי
דבר שקר אשר לא צויתים ואנכי הוא
היודע ועד נאם יהוה׃ ואל שמעיה
הנחלמי תאמר לאמר׃ כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל לאמר יען אשר
אתה שלחת ספרים בשם כל העם אשר
בירושלם ואל צפניה בן מעשיה הכהן
ואל כל הכהנים לאמר׃ יהוה נתן
אתך כהן תחת יהוידע הכהן להיות
פקידים בבית יהוה לכל איש משגע
ומתנבא ונתתה אתו אל הסד ואל
המהפכת׃ ועתה למה לא גערת בירמיה
הענתתי האיש המתנבא לכם׃ כי על
כן שלח אלינו בבלה לאמר ארכה היא
בנו בתים וישבתם וגנות נטעו ואכלו
את פריהן׃ ויקרא צפניה הכהן את
הספר הזה באזני ירמיה הנביא׃ ויהי
דבר יהוה אל ירמיה לאמר׃ שלח אל
כל הגולה לאמר כה אמר יהוה אל
שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם
שמעיה ואנכי לא שלחתיו ויבטח אתכם
על שקר׃ לכן כה אמר יהוה הנני פקד
על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה
לו איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה
בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה
כי סרה דבר על יהוה׃

פרק כט.

דבר ירמיה אל כל זקני הגולה אל
הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם
אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבלה׃
אחרי צאת יכניה המלך והגבירה
והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש
והמסגר מירושלם׃ ביד אלעשה בן שפן
וגמריה בן חלקיה אשר שלח צדקיה
מלך יהודה אל בבל אל נבוכדנאצר מלך
בבל לאמר׃ כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אל כל הגולה אשר הגליתי מירושלם
בבלה׃ בנו בתים ושבו וגנות נטעו ואכלו
את פריהן׃ קחו נשים והולידו בנים
ובנות ולקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם
תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו
שם ואל תמעטו׃ ודרשו את שלום העיר
אשר הגליתי אתכם שמה והתפללו בעדה
אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום׃
כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
אל ישיאו לכם נביאיכם אשר בקרבכם
וקסמיכם ואל תשמעו אל חלמותיכם
אשר אתם מחלמים׃ כי בשקר הם נבאים
לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוה׃
כי כה אמר יהוה כי למלאת לבבל
שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם
את דברי הטובה להשיב אתכם אל המקום
הזה׃ כי אנכי ידעתי את המחשבות אשר
אני חשב עליכם נאם יהוה מחשבות
שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית
ותקוה׃ וקראתם אתי והלכתם והתפללתם
אלי ושמעתי אליכם׃ ודרשתם אתי
ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם׃
ונמצאתי לכם נאם יהוה ושבתי את
שבותכם וקבצתי אתכם מכל הגוים ומכל
המקומות אשר הדחתי אתכם שמה נאם
יהוה והשבתי אתכם אל המקום אשר
הגליתי אתכם משם׃ כי אמרתם כי
הקים לנו יהוה נביאים בבבל׃ כי כה
אמר יהוה אל המלך היושב על כסא
דוד ואל כל העם היושב בעיר הזאת
אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה׃
כי כה אמר יהוה צבאות הנני משלח
בהם את החרב את הרעב ואת הדבר
ונתתי אותם כתאנים הרעות אשר לא
תאכלנה מרוע׃ ורדפתי אחריהם בחרב
ברעב ובדבר ונתתים לזועה לממלכות
הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה
בכל הגוים אשר הדחתים שמה׃ תחת
אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה
אשר שלחתי אליהם את עבדי הנביאים
השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה׃
ואתם שמעו דבר יהוה כל הגולה אשר
שלחתי מירושלם בבלה׃ כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה
ואל צדקיה בן מעשיה הנבאים לכם
בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדנאצר
מלך בבל והכה לעיניכם׃ ולקחה כל
קללת ליהודה אשר בבבל לאמר ישמך
יהוה כצדקיה וכאחאב אשר קלה מלך
בבל באש׃ יען אשר עשו נבלה בישראל
וינאפו את נשי רעיהם וידברו דבר בשמי
דבר שקר אשר לא צויתים ואנכי הוא
היודע ועד נאם יהוה׃ ואל שמעיה
הנחלמי תאמר לאמר׃ כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל לאמר יען אשר
אתה שלחת ספרים בשם כל העם אשר
בירושלם ואל צפניה בן מעשיה הכהן
ואל כל הכהנים לאמר׃ יהוה נתן
אתך כהן תחת יהוידע הכהן להיות
פקידים בבית יהוה לכל איש משגע
ומתנבא ונתתה אתו אל הסד ואל
המהפכת׃ ועתה למה לא גערת בירמיה
הענתתי האיש המתנבא לכם׃ כי על
כן שלח אלינו בבלה לאמר ארכה היא
בנו בתים וישבתם וגנות נטעו ואכלו
את פריהן׃ ויקרא צפניה הכהן את
הספר הזה באזני ירמיה הנביא׃ ויהי
דבר יהוה אל ירמיה לאמר׃ שלח אל
כל הגולה לאמר כה אמר יהוה אל
שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם
שמעיה ואנכי לא שלחתיו ויבטח אתכם
על שקר׃ לכן כה אמר יהוה הנני פקד
על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה
לו איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה
בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה
כי סרה דבר על יהוה׃

ומוסרם לידם של יושבי ירושלים ולבית יהודה: לשתות
4 למען תכלם על יושבי הארץ.* אתה ישמע לבשרם ולא תחמול
בנו מפניו: אחרי כשלו בו לא יוסיף לרחמו: אלילי
5 ידיהם שלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
6 ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
7 ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
8 ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
9 ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
10 ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
11 ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
12 ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
13 ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
14 ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
15 ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
16 ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
17 ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
18 ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
19 ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
20 ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת
ישמעאל ושלחו: ויבוז בנו עמרי: אולמי בת

כ"ב: לב.

1 ואתרי מלת עיבתו בת יחזו: שלח
יחזו בת יחזו: ויאמרו יהוכניה מלכו
2 בבבל, בתוך ירושלים.* ולו יהיה יום
ויהיה בית יחזו: ויאמרו יהוכניה מלכו
3 ויאמר בית יחזו יהוה.* ועתה מלכו יחזו
לשבת בית יחזו יהוה: ואלישבע בתו
יחזו יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
4 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
5 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
6 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
7 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
8 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
9 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
10 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
11 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
12 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
13 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
14 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
15 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
16 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
17 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
18 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
19 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
20 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
21 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
22 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
23 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
24 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
25 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
26 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
27 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
28 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
29 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
30 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
31 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה
32 מלכו בתוך יחזו: ואלישבע בתו יחזו
יהוה יהוה יהוה לשפחה: ויבוז יהוה

2 וְתָפֹשׂ מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי׃ 3 וְהָרֵק חֲנִית וְסְגֹר לִקְרַאת רדְפָי אֱמֹר
4 אֶל נַפְשִׁי יְשׁוּעָתֵךְ אָנִי׃ יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ
5 חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃ יִהְיוּ כְמֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה׃ 6 יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ
7 וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רדְפָם׃ 7 כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם
8 חָפְרוּ לְנַפְשִׁי׃ 8 תָּבוֹא לוֹ שׁוֹאָה לֹא יָדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה
9 יִפָּל בָּהּ׃ 9 וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃ 10 כָּל עַצְמֹתַי תֹּאמַרְנָה
יְהוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃ 11 יְקוּמוּן עֵדֵי חָמָס
12 אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃ 12 מְשַׁלְּמִים רָעָה תַּחַת טוּב שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃
13 13 וַאֲנִי בְּחָלְתָּם לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל חֵיקִי תָּשׁוּב׃
14 כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כְּאֵבֶל אֵם קוֹדֵר שַׁחוֹתִי׃ 15 וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ
נֶאֱסָפוּ עָלַי נֵכִים וְלֹא יָדָעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃ 16 בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק
17 עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃ 17 אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם מִכְּפִירִים יְחִידָתִי׃
18 אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃ 19 אַל יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר מְשַׂנְאַי
חִנָּם יִקְרְצוּ עָיִן׃ 20 כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל רַגְעֵי אֶרֶץ דְּבֵרֵי מִרְמוֹת יַחְשֹׁבוּן׃
21 וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח רָאָה עֵינֵנוּ׃ 22 רָאִיתָה יְהוָה אַל תֶּחֱרַשׁ
23 אֲדֹנָי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃ 23 הָעִירָה וְהִקִּיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי׃
24 שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל יִשְׂמְחוּ לִי׃ 25 אַל יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח
26 נַפְשֵׁנוּ אַל יֹאמְרוּ בִּלַּעֲנוּהוּ׃ 26 יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ
27 בוּשָׁה וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי׃ 27 יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד
28 יִגְדַּל יְהוָה הַחֵפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ׃ 28 וְלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃

לתזמון: למנצח לעבד יהוה לדוד׃

1 נְאֻם פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין פַּחַד אֱלֹהִים נֶגֶד עֵינָיו׃ 2 כִּי הֶחֱלִק אֵלָיו
3 בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא׃ 3 דִּבְרֵי פִיהוּ אָוֶן וּמִרְמָה חָדַל הְהַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב׃
4 4 אָוֶן יְחַשֵּׁב עַל מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל דֶּרֶךְ לֹא טוֹב רָע לֹא יִמְאָס׃ 5 יְהוָה
בַּהַשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד שְׁחָקִים׃ 6 צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם
7 רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְהוָה׃ 7 מָה יָקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל
8 כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן׃ 8 יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם׃ 9 כִּי עִמְּךָ מְקוֹר
10 חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר׃ 10 מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי לֵב׃
11 11 אַל תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד רְשָׁעִים אַל תְּנִדֵנִי׃ 12 שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן
12 דָּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם׃

למנצח לדוד׃

1 אַל תִּתְחַר בַּמְרֵעִים אַל תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי עַוְלָה׃ 2 כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּלוּן
2 וּכְיֶרֶק דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן׃ 3 בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֹן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה׃
4 4 וְהִתְעַנַּג עַל יְהוָה וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֶּךָ׃ 5 גּוֹל עַל יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח
6 עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה׃ 6 וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטֶךָ כַּצָּהֳרָיִם׃ 7 דּוֹם לַיהוָה
וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אַל תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזִמּוֹת׃ 8 הֶרֶף מֵאַף
וַעֲזֹב חֵמָה אַל תִּתְחַר אַךְ לְהָרֵעַ׃ 9 כִּי מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן וְקוֵי יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ
10 אָרֶץ׃ 10 וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ׃ 11 וְעֲנָוִים
11 יִירְשׁוּ אָרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל רֹב שָׁלוֹם׃ 12 זוֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק וְחָרֹק עָלָיו
12 שִׁנָּיו׃ 13 אֲדֹנָי יִשְׂחַק לוֹ כִּי רָאָה כִּי יָבוֹא יוֹמוֹ׃ 14 חֶרֶב פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ
קַשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן לִטְבֹּחַ יְשָׁרֵי דָרֶךְ׃ 15 חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם וְקַשְׁתוֹתָם
16 תִּשָּׁבַרְנָה׃ 16 טוֹב מְעַט לַצַּדִּיק מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים׃ 17 כִּי זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים
17 תִּשָּׁבַרְנָה וְסֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה׃ 18 יוֹדֵעַ יְהוָה יְמֵי תְמִימִם וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם
19 תִּהְיֶה׃ 19 לֹא יֵבֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רְעָבוֹן יִשְׂבָּעוּ׃ 20 כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ
וְאֹיְבֵי יְהוָה כִּיקַר כָּרִים כָּלוּ בֶּעָשָׁן כָּלוּ׃ 21 לוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן
22 וְנוֹתֵן׃ 22 כִּי מְבֹרָכָיו יִירְשׁוּ אָרֶץ וּמְקֻלָּלָיו יִכָּרֵתוּ׃ 23 מֵיְהוָה מְצְעֲדֵי גֶבֶר
24 כּוֹנָנוּ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ׃ 24 כִּי יִפֹּל לֹא יוּטָל כִּי יְהוָה סוֹמֵךְ יָדוֹ׃ 25 נַעַר הָיִיתִי
גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לֶחֶם׃ 26 כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן
27 וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה׃ 27 סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב וּשְׁכֹן לְעוֹלָם׃ 28 כִּי יְהוָה
אֹהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמָרוּ וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָת׃
29 29 צַדִּיקִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ׃ 30 פִּי צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה וּלְשׁוֹנוֹ
31 תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט׃ 31 תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֻׁרָיו׃ 32 צוֹפֶה רָשָׁע
33 לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ לַהֲמִיתוֹ׃ 33 יְהוָה לֹא יַעַזְבֶנּוּ בְיָדוֹ וְלֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ בְּהִשָּׁפְטוֹ׃
34 34 קַוֵּה אֶל יְהוָה וְשָׁמֹר דַּרְכּוֹ וְיָרִימְךָ לָרֶשֶׁת אָרֶץ בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃
35 35 רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה כְּאֶזְרָח רַעֲנָן׃ 36 וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ וָאֲבַקְשֵׁהוּ
37 וְלֹא נִמְצָא׃ 37 שְׁמֹר תָּם וּרְאֵה יָשָׁר כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם׃ 38 וּפֹשְׁעִים
39 נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרָתָה׃ 39 וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְהוָה מָעוּזָּם
40 בְּעֵת צָרָה׃ 40 וַיַּעְזְרֵם יְהוָה וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ׃

يفيلاغ وبرو بلاغ بلاغ بحصة في قطع قصة:
في قوة وبرؤوس بحوروة؛ تح جسرة في قصة:
خيع وبرؤس خيع اهبة وسرتلاة: وكاه حلاه
بحيلة وابوبرلاة ويبوصوة وبلاقصه لاجرل.*
٢ وبرؤس تح جسرة لربحة: وابحة لاه: حقة
اكاوب ابحة: حسلي اوة بلا ابقا اوة.*
٣ ولبلة وبحرة حقة ابه وابحة: بلا جسالمة
لاحقة: ولا بحقلة حقاوب حقاوب: ابوا لاحم
٤ وبالحة اوة.* لاه جم اوة بحقلة نبحة
في برتلاة وبتابحه: به ماجة ابقا لاحقاة بحقة
لاجرل: ولة صوصوة بلاة بحقلة: ولا لا ماجة
٥ ابقا لاحقاة بحقة لاجرل: قوة: اوة حلاة
ابقاة صوحلة؛ حقة وبالحة وحقة وبرقحة حلاتلاة
٦ لاحقاوب: لاحقة وبل.* وابحة لاه: به قوات
ابقا وبر لاقه بلاجرلا حتة اسقاتة: حتة بقه:
الحة بحقا: اوة وبرلاوات حقاحة وبرتاب
حتوحة وبحوقة: اه حتة وبقاحة حلاتلاة
٧ لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
وبالحة حقاحة ساوحقاة: وبحقاوب.* وابلة
وبرؤس حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
٨ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
٩ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
١٠ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
١١ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
١٢ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
١٣ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
١٤ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
١٥ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
١٦ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
١٧ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
١٨ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
١٩ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
٢٠ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
٢١ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
٢٢ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
٢٣ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
٢٤ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
٢٥ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
٢٦ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
٢٧ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة
٢٨ وبالحة حقاحة وبرتاب حتة اسقاتة: حتة بقه:
لاحقاوب: وبل: ابوة لاه ابحوروة وبرة

ماطلاه: لاي.

١ حتاي وبرد وبالحة حلاة حموة: حتة
وبلاة: بلا بحوروة حلاة وبرلا: بوه
حلاة سولا بلا ابوبرلاة: ابتة سلاة.*
٢ وبرلاة بحوروة وبالحة بوحلاة: حتة سوحتا
٣ وبرلاة وه حتة: بلاوبلا حلاة.* وبلاه
حلاة وبالحة تاوبرلاة: حلاة وبرلا: وبرلاة حتاي
وبلاة: بلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلاتة:
وبلاتلاوبة حتة حوسلة: بلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا
٤ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
تبتلاه: وبلاوه تاوبرلاة وبالحة وبرلا.*
٥ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
٦ بتاوة: وبلاة تاوبرلاة وبالحة وبرلا.* وبلاه
سلا وبلاتلاة تاوبرلاة: وبلاوبلا: بتاوبة:
وبلاتلاوبة حتة حوسلة: بلاوبلا: بتاوبة:
٧ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
٨ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
٩ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
١٠ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
١١ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
١٢ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
١٣ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
١٤ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
١٥ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
١٦ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
١٧ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
١٨ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
١٩ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
٢٠ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
٢١ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
٢٢ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
٢٣ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
٢٤ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
٢٥ وبلاة سلا بلاه بالحة حلاة وسوة: وبلاه
لاحقاوب: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:
حلاة: وبلاوبلا: بتاوبة: وبلاوبلا: بتاوبة:

כִּי־עָשִׂיתָ עֵצָה מֵרָחֹק אֹמֶן אֱמוּנָה׃ 8 כִּי־הִשַּׁתָּ מֵעִיר לְגַל נָפֶל בִּירַת זָרִים מֵעִיר לְבִלְתִּי־תִבָּנֶה עוֹד׃ 9 עַל־כֵּן יְכַבְּדוּךָ עַם עָרִיץ קִרְיַת גּוֹיִם עָרִיצִים תִּירָאוּךָ׃ 10 כִּי־הָיִיתָ מָעוֹז לַדָּל מָעוֹז לָאֶבְיוֹן בְּצָרָתוֹ מַחְסֶה מִזֶּרֶם צֵל מֵחֹרֶב כִּי רוּחַ עָרִיצִים כְּזֶרֶם קִיר׃ 11 כְּחֹרֶב בְּצִיָּה תַּכְנִיעַ זְמִיר צֵל עָב יַבִּיךְ זְמִיר עָרִיצִים יַעֲנֶה׃ 12 וְעָשָׂה יְהוָה צְבָאוֹת לְכָל־הָעַמִּים בָּהָר הַזֶּה מִשְׁתֵּה שְׁמָנִים מִשְׁתֵּה שְׁמָרִים שְׁמָנִים מְמֻחֶיָּם שְׁמָרִים מְזֻקָּקִים׃ 13 וּבִלַּע בָּהָר הַזֶּה אֶת־פְּנֵי הַלּוֹט הַלּוֹט עַל כָּל־הָעַמִּים וְהַמַּסֵּכָה הַנְּסוּכָה עַל כָּל־הַגּוֹיִם׃ 14 בִּלַּע הַמָּוֶת לָנֶצַח וְסָפַג אֲדֹנָי יְהוִה דִּמְעָה מֵעַל כָּל־פָּנִים וְחֶרְפַּת עַמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל־הָאָרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ 15 וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְהוָה קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ׃ 16 כִּי תָנוּחַ יַד־יְהוָה בָּהָר הַזֶּה וְנָדוֹשׁ מוֹאָב תַּחְתָּיו כִּנְדוֹשׁ מַתְבֵּן בְּמֵי מַדְמֵנָה׃ 17 וּפָרַשׂ יָדָיו בְּקִרְבּוֹ כַּאֲשֶׁר יִפְרֹשׂ הַשֹּׂחֶה לִשְׂחוֹת וְהִשְׁפִּיל גַּאֲוָתוֹ עִם תְּרוּמֹת יָדָיו׃ 18 וּמִבְצַר מִשְׂגַּב חוֹמֹתֶיךָ הֵשַׁח הִגִּיעַ הִשְׁפִּיל לָאָרֶץ עַד־עָפָר׃

כו׃

1 בַּיּוֹם הַהוּא יוּשַׁר הַשִּׁיר הַזֶּה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה עִיר עָז לָנוּ יְשׁוּעָה יָשִׁית חוֹמוֹת וָחֵל׃ 2 פִּתְחוּ־שַׁעַר וְיָבֹא גּוֹי צַדִּיק שֹׁמֵר אֱמוּנִים׃ 3 יֵצֶר סָמוּךְ תִּצֹּר שָׁלוֹם שָׁלוֹם כִּי־בְךָ בָּטוּחַ׃ 4 בִּטְחוּ בַיהוָה עֲדֵי־עַד כִּי בְּיָהּ יְהוִה צוּר עוֹלָמִים׃ 5 כִּי הִשְׁפִּיל יוֹשְׁבֵי מָרוֹם קִרְיָה נִשְׂגָּבָה יַשְׁפִּילֶנָּה יַשְׁפִּילֶנָּה עַד־אָרֶץ יַגִּיעֶנָּה עַד־עָפָר׃ 6 תִּרְמְסֶנָּה רֶגֶל רַגְלַי דַּלִּים פַּעֲמֵי עֲנִיִּים׃ 7 אֹרַח לַצַּדִּיק מֵישָׁרִים מַעְגַּל צַדִּיקִים תְּפַלֵּס׃ 8 אַף אֹרַח מִשְׁפָּטֶיךָ קִוִּינוּךָ יְהוָה לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ תַּאֲוַת נָפֶשׁ׃ 9 נַפְשִׁי אִוִּיתִיךָ בַלַּיְלָה אַף־רוּחִי בְקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָּ כִּי כַאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לָאָרֶץ צֶדֶק לָמְדוּ יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ 10 יֻחַן רָשָׁע בַּל־לָמַד צֶדֶק בְּאֶרֶץ נְכֹחוֹת יְעַוֵּל וּבַל־יִרְאֶה גְּאוֹת יְהוָה׃ 11 יְהוָה רָמָה יָדְךָ בַּל יֶחֱזָיוּן יֶחֱזוּ וְיֵבֹשׁוּ קִנְאַת־עָם אַף אֵשׁ צָרֶיךָ תֹּאכְלֵם׃ 12 יְהוָה תִּשְׁפֹּת־לָנוּ שָׁלוֹם כִּי גַם כָּל־מַעֲשֵׂינוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ׃ 13 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעָלוּנוּ זולתך זוּלָתֶךָ שָׁלְטוּ בָּנוּ לְבַדְּךָ נַזְכִּיר שְׁמֶךָ׃ 14 מֵתִים בַּל־יִחְיוּ רְפָאִים בַּל־יָקוּמוּ לָכֵן פָּקַדְתָּ וַתַּשְׁמִידֵם וַתְּאַבֵּד כָּל־זֵכֶר לָמוֹ׃ 15 יָסַפְתָּ לַגּוֹי יְהוָה יָסַפְתָּ לַגּוֹי נִכְבָּדְתָּ רִחַקְתָּ כָּל־קַצְוֵי־אָרֶץ׃ 16 יְהוָה בַּצַּר פָּקְדוּךָ צָקוֹן לָחַשׁ מוּסָרֶךָ׃ 17 כַּהֹרָה לַלֶּדֶת תַּקְרִיב לִיוֹלְדָהּ תָּחִיל תִּזְעַק בְּחֶבְלֶיהָ כֵּן הָיִינוּ מִפָּנֶיךָ יְהוָה׃ 18 הָרִינוּ חַלְנוּ כְּמוֹ יָלַדְנוּ רוּחַ כִּמְעַנוּ יְשׁוּעוֹת בַּל־נַעֲשֶׂה אֶרֶץ וּבַל־יִפְּלוּ יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ 19 יִחְיוּ מֵתֶיךָ נְבֵלָתִי יְקוּמוּן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ וְאֶרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל׃ 20 לֵךְ עַמִּי בֹּא־בַחֲדָרֶיךָ וְסְגֹר דֶּלְתְּךָ בַּעֲדֶךָ חֲבִי כִמְעַט־רֶגַע עַד־יַעֲבָר זָעַם׃ 21 כִּי הִנֵּה יְהוָה יֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ לִפְקֹד עֲוֹן יוֹשֵׁב הָאָרֶץ עָלָיו וְגִלְתָה הָאָרֶץ אֶת־דָּמֶיהָ וְלֹא־תְכַסֶּה עוֹד עַל־הֲרוּגֶיהָ׃

כז׃

1 בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה בְּחַרְבּוֹ הַקָּשָׁה וְהַגְּדוֹלָה וְהַחֲזָקָה עַל לִוְיָתָן נָחָשׁ בָּרִחַ וְעַל לִוְיָתָן נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן וְהָרַג אֶת־הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם׃ 2 בַּיּוֹם הַהוּא כֶּרֶם חֶמֶד עֱנוּ לָהּ׃ 3 אֲנִי יְהוָה נֹצְרָהּ לְרָגָעִים אַשְׁקֶנָּה פֶּן־יִפְקד עָלֶיהָ לַיְלָה וְיוֹם אֶצֳּרֶנָּה׃ 4 חֵמָה אֵין לִי מִי יִתְּנֵנִי שָׁמִיר שַׁיִת בַּמִּלְחָמָה אֶפְשְׁטָה בָּהּ אֲצָרְפֶנָּה יַחְדָּו׃ 5 אוֹ יַחֲזֵק בְּמָעוּזִּי יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם לִי שָׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי׃ 6 הַבָּאִים יַשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב יָצִיץ וּפָרַח יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פְנֵי־תֵבֵל תְּנוּבָה׃ 7 הַכְמַכַּת מַכָּהוּ הִכָּה אִם־כְּהֶרֶג הֹרְגָיו נֶהֱרָג׃ 8 בְּסָאסְאָהּ בְּשַׁלְחָהּ תְּרִיבֶנָּה הָגָה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים׃ 9 לָכֵן בְּזֹאת יְכֻפַּר עֲוֹן יַעֲקֹב וְזֶה כָּל־פְּרִי הָסִר חַטָּאתוֹ בְּשׂוּמוֹ כָּל־אַבְנֵי מִזְבֵּחַ כְּאַבְנֵי גִר מְנֻפָּצוֹת לֹא־יָקֻמוּ אֲשֵׁרִים וְחַמָּנִים׃ 10 כִּי עִיר בְּצוּרָה בָּדָד נָוֶה שַׁלְחָה וְנֶעֱזָב כַּמִּדְבָּר שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל וְשָׁם יִרְבָּץ וְכִלָּה סְעִפֶּיהָ׃ 11 בְּיָבְשָׁהּ קְצִירֶיהָ תִּשָּׁבַרְנָה נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָהּ כִּי לֹא עַם־בִּינוֹת הוּא עַל־כֵּן לֹא־יְרַחֲמֶנּוּ עֹשֵׂהוּ וְיֹצְרוֹ לֹא יְחֻנֶּנּוּ׃ 12 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַחְבֹּט יְהוָה מִשִּׁבֹּלֶת הַנָּהָר עַד־נַחַל מִצְרַיִם וְאַתֶּם תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 13 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃

כח׃

1 הוֹי עֲטֶרֶת גַּאֲוַת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרַיִם וְצִיץ נֹבֵל תִּפְאֶרֶת עַל רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים חֲמוּדֵי יָיִן׃ 2 הִנֵּה חָזָק וְאַמִּיץ לַאדֹנָי כְּזֶרֶם בָּרָד שֵׁבֶר סוּפָה כְּזֶרֶם מַיִם כַּבִּירִים שֹׁטְפִים הִנִּיחַ לָאָרֶץ בְּיָד׃ 3 בְּרַגְלַיִם תֻּרַמַּסְנָה עֲטֶרֶת גַּאֲוַת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרָיִם׃ 4 וְהָיָה צִיץ נֹבֵל תִּפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים כִּבְכֹרָה בְּטֶרֶם קַיִץ אֲשֶׁר יִרְאֶה הָרוֹאֶה אוֹתָהּ בְּעוֹדָהּ בְּכַפּוֹ יִבְלָעֶנָּה׃ 5 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲטֶרֶת צְבִי וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה לִשְׁאֵרִית עַמּוֹ׃ 6 וּלְרוּחַ מִשְׁפָּט לַיּוֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט וְלִגְבוּרָה מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שַׁעֲרָה׃ 7 וְגַם־אֵלֶּה בַּיַּיִן שָׁגוּ וּבַשֵּׁכָר תָּעוּ כֹּהֵן וְנָבִיא שָׁגוּ בַשֵּׁכָר נִבְלְעוּ מִן־הַיַּיִן תָּעוּ מִן־הַשֵּׁכָר שָׁגוּ בָּרְאוֹתָם נָטוּ בַּמִּשְׁפָּט׃ 8 כִּי כָל־שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה בְּלִי מָקוֹם׃ 9 אֶת־מִי יוֹרֶה דֵּעָה וְאֶת־מִי יָבִין שְׁמוּעָה גְּמוּלֵי מֵחָלָב עַתִּיקֵי מִשָּׁדָיִם׃ 10 כִּי צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם׃ 11 כִּי בְּלַעֲגֵי שָׂפָה וּבְלָשׁוֹן אַחֶרֶת יְדַבֵּר אֶל־הָעָם הַזֶּה׃ 12 אֲשֶׁר אָמַר אֲלֵהֶם זֹאת הַמְּנוּחָה הָנִיחוּ לַיָּגֵעַ וְזֹאת הַמַּרְגֵּעָה וְלֹא אָבוּ שְׁמוֹעַ׃ 13 וַיְהִי־לָהֶם דְּבַר־יְהוָה צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם לְמַעַן יֵלְכוּ וְכָשְׁלוּ אָחוֹר וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃ 14 לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה אַנְשֵׁי לֵצוֹן מֹשְׁלֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃ 15 כִּי אֲמַרְתֶּם כָּרַתְנוּ בְרִית אֶת־מָוֶת וְעִם־שְׁאוֹל עָשִׂינוּ חָזוּת שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר לֹא יָבוֹא אֵלֵינוּ כִּי שַׂמְנוּ כָזָב מַחְסֵנוּ וּבַשֶּׁקֶר נִסְתָּרְנוּ׃ 16 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי יִסַּד בְּצִיּוֹן אֶבֶן אֶבֶן בֹּחַן פִּנַּת יְקַר מוּסָד מוּסָּד הַמַּאֲמִין לֹא יָחִישׁ׃ 17 וְשַׂמְתִּי מִשְׁפָּט לְקָו וּצְדָקָה לְמִשְׁקֶלֶת וְשָׁבָה בָרָד מַחְסֵה כָזָב וְסֵתֶר מַיִם יִשְׁטֹפוּ׃ 18 וְכֻפַּר בְּרִיתְכֶם אֶת־מָוֶת וְחָזוּתְכֶם עִם־שְׁאוֹל לֹא תָקוּם שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר וְהָיִתֶם לָמוֹ לְמִרְמָס׃ 19 כָּל־עֲבָרוֹ יִקָּחֶכֶם כִּי בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יַעֲבֹר בַּיּוֹמָם וּבַלָּיְלָה וְהָיָה רַק זִוָּעָה הַבִּין שְׁמוּעָה׃ 20 כִּי קָצַר הַמַּצָּע מֵהִתְרַחֵב וְהַמַּסֵּכָה צָרָה מִהְיוֹת לָפּוּף׃ 21 כִּי כְהַר פְּרָצִים יָקוּם יְהוָה כְּעֵמֶק בְּגִבְעוֹן יִרְגָּז לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂהוּ זָר מַעֲשֵׂהוּ וְלָהֲבִיר עֲבֹדָתוֹ נָכְרִיָּה עֲבֹדָתוֹ׃ 22 וְעַתָּה אַל־תִּתְלוֹצָצוּ פֶּן־יֶחְזְקוּ מוֹסְרֵיכֶם כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה שָׁמַעְתִּי מֵאֵת אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃ 23 הַאֲזִינוּ וְשִׁמְעוּ קוֹלִי הַקְשִׁיבוּ וְשִׁמְעוּ אִמְרָתִי׃ 24 הֲכָל־הַיּוֹם הָאֹרֵשׁ יַחְרֹשׁ לִזְרֹעַ פָּתַח אַדְמָתוֹ וְשִׂדְּדָה׃ 25 הֲלֹא אִם־שִׁוָּה פָנֶיהָ הַלֹּא כְּצִנּוֹן יָפִיץ וְכַמּוֹן יְזָרֵעַ וְשָׂם חִטָּה שׂוֹרָה וּשְׂעֹרָה מְיֻשָּׁרָה וְכֻסֶּמֶת גְּבוּלָתוֹ׃ 26 וַיִּסְּרֵהוּ לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהָיו יְהוָה יוֹרֶנּוּ׃ 27 כִּי לֹא בֶחָרוּץ יוּדַשׁ קָצִיר וְאוֹפַן עֲגָלָה עַל־כַּמּוֹן יִסָּבּ כִּי בַמַּטֶּה יֵחָבֶט קְצִיר וְכַמּוֹן בַּשָּׁבֶט׃ 28 לֶחֶם לְדַגָּן יוּכָּה כִּי לֹא לָנֶצַח אָדוֹשׁ וְאֹפַן עֲגָלָתוֹ וּפָרָשָׁיו לֹא יָהֹם׃ 29 גַּם־זֹאת מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת יָצָא הִפְלִיא עֵצָה הִגְדִּיל תּוּשִׁיָּה׃

כט׃

1 הוֹי אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל קִרְיָה חָנָה דָּוִד יֹסִפוּ שָׁנָה חַגִּים יָקֹפוּ׃ 2 וְהַצַּרְתִּי לַאֲרִיאֵל וְהָיְתָה תַאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה וְהָיְתָה לִי כַּאֲרִיאֵל׃ 3 וְחָנִיתִי כַדּוּר עָלַיִךְ וְצַרְתִּי עָלַיִךְ מְצוּרִים וְהַקִּימוֹתִי עָלַיִךְ דָּיָקִים׃ 4 וְשָׁפַלְתְּ מֵאֶרֶץ תְּדַבֵּרִי וּמֵעָפָר תְּשַׁח אִמְרָתֵךְ וְהָיָה כְאוֹב מֵאֶרֶץ קוֹלֵךְ וּמֵעָפָר אִמְרָתֵךְ תְּצַפְצָף׃ 5 וְהָיָה כַּדַּק הֲמוֹן זָרָיִךְ וּכְמֹץ עֹבֵר הֲמוֹן עָרִיצִים וְהָיָה לְרֶגַע פִּתְאֹם׃ 6 מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת תִּפָּקֵד בְּרַעַשׁ וּבְקוֹל גָּדוֹל סוּפָה וְסַעַר וְלַהַב אֵשׁ אוֹכֵלָה׃ 7 וְהָיָה כַּחֲלוֹם חֲזוֹן לַיְלָה הֲמוֹן כָּל־הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים עַל־אֲרִיאֵל וְכָל־צֹבֶיהָ וּמְצוּדָתָהּ וְהַצֹּרְרִים לָהּ׃ 8 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יַחֲלֹם הָרָעֵב וְהִנֵּה אוֹכֵל וְהֵקִיץ וְרֵקָה נַפְשׁוֹ וְכַאֲשֶׁר יַחֲלֹם הַצָּמֵא וְהִנֵּה שׁוֹתֶה וְהֵקִיץ וְהִנֵּה עָיֵף וְנַפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה כֵּן יִהְיֶה הֲמוֹן כָּל־הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים עַל־הַר צִיּוֹן׃ 9 הִתְמַהְמְהוּ וּתְמָהוּ הִשְׁתַּעֲשְׁעוּ וְשַׁוְּעוּ שִׁכְרוּ וְלֹא מִיָּיִן נָעוּ וְלֹא מִשֵּׁכָר׃ 10 כִּי נָסַךְ עֲלֵיכֶם יְהוָה רוּחַ תַּרְדֵּמָה וְעָצַם אֶת־עֵינֵיכֶם אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־רָאשֵׁיכֶם הַחֹזִים כִּסָּה׃ 11 וַתִּהְיֶה לָכֶם חָזוֹן הַכֹּל כְּדִבְרֵי הַסֵּפֶר הַחָתוּם אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת־הַסֵּפֶר אֶל־יוֹדֵעַ הַסֵּפֶר לֵאמֹר קְרָא־נָא זֶה וְאָמַר לֹא אוּכַל כִּי חָתוּם הוּא׃ 12 וְנָתַן הַסֵּפֶר אֶל־אֲשֶׁר לֹא־יָדַע סֵפֶר לֵאמֹר קְרָא־נָא זֶה וְאָמַר לֹא יָדַעְתִּי סֵפֶר׃ 13 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יַעַן כִּי נִגַּשׁ הָעָם הַזֶּה בְּפִיו וּבִשְׂפָתָיו כִּבְּדוּנִי וְלִבּוֹ רִחַק מִמֶּנִּי וַתְּהִי יִרְאָתָם אֹתִי מִצְוַת אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה׃ 14 לָכֵן הִנֵּה אֹסִף לְהַפְלִא אֶת־הָעָם הַזֶּה הַפְלֵא וָפֶלֶא וְאָבְדָה חָכְמַת חֲכָמָיו וּבִינַת נְבוֹנָיו תִּסְתַּתָּר׃ 15 הוֹי הַעֲמִיקִים מֵיְהוָה לַסְתִּר עֵצָה וְהָיָה בַמַּחְשָׁךְ מַעֲשֵׂיהֶם וַיֹּאמְרוּ מִי רֹאֵנוּ וּמִי יֹדְעֵנוּ׃ 16 הַפִּכְכֶם אִם כְּחֹמֶר הַיֹּצֵר יֵחָשֵׁב כִּי יֹאמַר מַעֲשֶׂה לְעֹשֵׂהוּ לֹא עָשָׂנִי וְיֵצֶר אָמַר לְיוֹצְרוֹ לֹא הֵבִין׃ 17 הֲלוֹא עוֹד מְעַט־זָעִיר וְשָׁב לְבָנוֹן לְכַרְמֶל וְכַרְמֶל לַיַּעַר יֵחָשֵׁב׃ 18 וְשָׁמְעוּ בַיּוֹם הַהוּא חֵרְשִׁים דִּבְרֵי סֵפֶר וּמֵאֲפֵלָה וּמֵחֹשֶׁךְ עֵינֵי עִוְרִים תִּרְאֶינָה׃ 19 וְיוֹסִפוּ עֲנָוִים שִׂמְחָה בַּיהוָה וְאֶבְיוֹנֵי אָדָם בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יָגִילוּ׃ 20 כִּי אָפֵס עָרִיץ וְכָלָה לֵץ וְנִכְרְתוּ כָּל־שֹׁקְדֵי עָוֶל׃ 21 מַחֲטִיאֵי אָדָם בְּדָבָר וְיָקֹשׁ לְמוֹכִיחַ בַּשָּׁעַר וְהִטּוּ בַתֹּהוּ צַדִּיק׃ 22 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל־בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת־אַבְרָהָם לֹא עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יֶחֱוָרוּ׃ 23 כִּי בְּרְאוֹתוֹ יְלָדָיו מַעֲשֵׂה יָדַי בְּקִרְבּוֹ יַקְדִּישׁוּ שְׁמִי וְהִקְדִּישׁוּ אֶת־קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ׃ 24 וְיָדְעוּ תֹעֵי רוּחַ בִּינָה וְרַגְנָנִים יִלְמְדוּ לֶקַח׃

ל׃

1 הוֹי בָּנִים סֹרְרִים נְאֻם־יְהוָה לַעֲשׂוֹת עֵצָה וְלֹא מִנִּי וְלִנְסֹךְ מַסֵּכָה וְלֹא רוּחִי לְמַעַן סְפוֹת חַטָּאת עַל־חַטָּאת׃ 2 הַהֹלְכִים לָרֶדֶת מִצְרַיִם וּפִי לֹא שָׁאָלוּ לָעֹז בְּמָעוֹז פַּרְעֹה וְלַחְסוֹת בְּצֵל מִצְרַיִם׃ 3 וְהָיְתָה לָכֶם מָעוֹז פַּרְעֹה לְבֹשֶׁת וְחָסוּת בְּצֵל מִצְרַיִם לִכְלִמָּה׃ 4 כִּי הָיוּ בְצֹעַן שָׂרָיו וּמַלְאָכָיו חָנֵס יַגִּיעוּ׃ 5 כֹּל עַל־עַם לֹא יוֹעִילוּ לָמוֹ לְעֵזֶר וְלֹא לְהוֹעִיל כִּי לְבֹשֶׁת וְגַם לְחֶרְפָּה׃ 6 מַשָּׂא בְּהֵמוֹת נֶגֶב בְּאֶרֶץ צָרָה וְלָחַץ לָבִיא וְלָבִא מִשָּׁם אֶפְעֶה וְשָׂרָף מְעוֹפֵף יִשְׂאוּ עַל־כֶּתֶף עִירֵי חַיִל וְעַל־דַּבֶּשֶׁת גְּמַלֵּיהֶם עַל־גּוֹי לֹא יוֹעִיל׃ 7 וּמִצְרַיִם הֶבֶל וְרִיק יַעְזֹרוּ וְלָכֵן קָרָאתִי לְזֹאת רַהַב הֶם שָׁבֶת׃ 8 עַתָּה בֹּא כָתְבָה עַל־לוּחַ אִתָּם וְעַל־סֵפֶר חֻקָּהּ וְתִכָּתֵב לְיוֹם אַחֲרוֹן לָעַד עַד־עוֹלָם׃ 9 כִּי עַם מְרִי הֵמָּה בָּנִים כְּחָשִׁים בָּנִים לֹא אָבוּ שְׁמוֹעַ תּוֹרַת יְהוָה׃ 10 אֲשֶׁר אָמְרוּ לָרֹאִים לֹא תִרְאוּ וְלַחוֹזִים לֹא תֶחֱזוּ־לָנוּ נְכֹחוֹת דַּבְּרוּ־לָנוּ חֲלָקוֹת חֲזוּ מַהֲתַלוֹת׃ 11 סוּרוּ מִנִּי־דֶרֶךְ הַטּוּ מִנִּי־אֹרַח הַשְׁבִּיתוּ מִפָּנֵינוּ אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ 12 לָכֵן כֹּה אָמַר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יַעַן מָאַסְכֶם בִּדְבָר הַזֶּה וַתִּבְטְחוּ בְעֹשֶׁק וְנָלוֹז וַתִּשָּׁעֲנוּ עָלָיו׃ 13 לָכֵן יִהְיֶה לָכֶם הֶעָוֹן הַזֶּה כְּפֶרֶץ נֹפֵל נִבְעֶה בְּחוֹמָה נִשְׂגָּבָה אֲשֶׁר פִּתְאֹם לְפֶתַע יָבוֹא שִׁבְרָהּ׃ 14 וְשִׁבְרָהּ כְּשֵׁבֶר נֵבֶל יוֹצְרִים דַּק אֲשֶׁר לֹא יַחְמֹל וְלֹא־יִמָּצֵא בְשִׁבְרָהּ חֶרֶשׂ לַחְתּוֹת אֵשׁ מִיָּקֵד וְלַחֲשׂוֹף מַיִם מִגֶּבֶא׃ 15 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּבָה וָנַחַת תִּוָּשָׁעוּן בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה תִּהְיֶה גְבוּרַתְכֶם וְלֹא אֲבִיתֶם׃ 16 וַתֹּאמְרוּ לֹא כִּי עַל־סוּס נָנוּס עַל־כֵּן תָּנוּסוּ וְעַל־קַל נִרְכָּב עַל־כֵּן יָקֵלּוּ רֹדְפֵיכֶם׃ 17 אֶלֶף אֶחָד מִפְּנֵי גַּעֲרַת אֶחָד מִפְּנֵי גַּעֲרַת חֲמִשָּׁה תָּנוּסוּ עַד אִם־נוֹתַרְתֶּם כַּתֹּרֶן עַל־רֹאשׁ הָהָר וְכַנֵּס עַל־הַגִּבְעָה׃ 18 וְלָכֵן יְחַכֶּה יְהוָה לַחֹנַנְכֶם וְלָכֵן יָרוּם לְרַחֶמְכֶם כִּי אֱלֹהֵי מִשְׁפָּט יְהוָה אַשְׁרֵי כָּל־חוֹכֵי לוֹ׃ 19 כִּי עַם בְּצִיּוֹן יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַ͏ִם בָּכוֹ לֹא תִבְכֶּה חָנוֹן יָחְנְךָ לְקוֹל זַעֲקֶךָ כְּשָׁמְעוֹ עָנָךְ׃ 20 וְנָתַן לָכֶם אֲדֹנָי לֶחֶם צָר וּמַיִם לָחַץ וְלֹא־יִכָּנֵף עוֹד מוֹרֶיךָ וְהָיוּ עֵינֶיךָ רֹאוֹת אֶת־מוֹרֶיךָ׃ 21 וְאָזְנֶיךָ תִּשְׁמַעְנָה דָּבָר מֵאַחֲרֶיךָ לֵאמֹר זֶה הַדֶּרֶךְ לְכוּ בָהּ כִּי תֵאִילוּ וְכִי תַשְׂמְאִילוּ׃ 22 וְטִמֵּאתֶם אֶת־צִפּוּי פְּסִילֵי כַסְפֶּךָ וְאֶת־אֲפֻדַּת מַסֵּכַת זְהָבֶךָ תְּזָרֵם כְּמוֹ דָוָה צֵא תֹּאמַר לוֹ׃ 23 וְנָתַן מְטַר זַרְעֲךָ אֲשֶׁר־תִּזְרַע אֶת־הָאֲדָמָה וְלֶחֶם תְּבוּאַת הָאֲדָמָה וְהָיָה דָשֵׁן וְשָׂמֵן יַרְעֶה מִקְנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא כָּרְמֶלְךָ׃ 24 וְהָאֲלָפִים וְהָעָרִיצִים עֹבְדֵי הָאֲדָמָה חֻמָּץ בְּלוּל יֹאכֵלוּ אֲשֶׁר זֹרֶה בְּרוּחַ וְבַמֵּרִי׃ 25 וְהָיָה עַל כָּל־הַר גָּבֹהַּ וְעַל כָּל־גִּבְעָה נִשָּׂאָה פְּלָגִים יִבְלֵי מָיִם בְּיוֹם הֶרֶג רָב בִּנְפֹל מִגְדָּלִים׃ 26 וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה וְאוֹר הַחַמָּה יִהְיֶה שִׁבְעָתַיִם כְּאוֹר שִׁבְעַת הַיָּמִים בְּיוֹם חֲבֹשׁ יְהוָה אֶת־שֶׁבֶר עַמּוֹ וּמַחַץ מַכָּתָם יִרְפָּא׃ 27 הִנֵּה שֵׁם יְהוָה בָּא מֵרָחוֹק בֹּעֵר אַפּוֹ וְכֹבֶד מַשָּׂאָה מְלֵאִים חֵמָה שְׂפָתָיו כְּאֵשׁ אוֹכֵלָה׃ 28 וְרוּחוֹ כְּנַחַל שׁוֹטֵף עַד־צַוָּאר יֶחֱצֶה לַנָּפוֹת גּוֹי בְּנָפַת שָׁוְא וְרֶסֶן מַתְעֶה עַל לְחָיֵי עַמִּים׃ 29 שִׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלֵיל הִתְקַדֶּשׁ חַג וְשִׂמְחַת לֵבָב כַּהוֹלֵךְ בְּחָלִיל לָבוֹא בְּהַר יְהוָה אֶל־צוּר יִשְׂרָאֵל׃ 30 וְהִשְׁמִיעַ יְהוָה הוֹד קוֹלוֹ וְנַחַת זְרוֹעוֹ יַרְאֶה בְּזַעַף אַף וְלַהַב אֵשׁ אוֹכֵלָה נָפֶץ וְזֶרֶם וְאֶבֶן בָּרָד׃ 31 כִּי מִקּוֹל יְהוָה אַשּׁוּר יֵחָת בַּשֵּׁבֶט יַכֶּה׃ 32 וְהָיָה כָּל־מַעֲבַר מַטֵּה מוּסָדָה אֲשֶׁר יָנִיחַ יְהוָה עָלָיו בְּתֻפִּים וְכִנֹּרוֹת וּבְמִלְחֲמוֹת תְּנוּפָה נִלָּחַם בָּם׃ 33 כִּי עָרוּךְ מֵאֶתְמוֹל תָּפְתֶה גַּם־הוּא לַמֶּלֶךְ הֻכָן הַעְמִיק הִרְחִיב מְדוּרָתוֹ אֵשׁ וְעֵצִים הַרְבֵּה נִשְׁמַת יְהוָה כְּנַחַל גָּפְרִית בֹּעֲרָה בּוֹ׃

לא׃

1 הוֹי יֹרְדֵי מִצְרַיִם לְעֶזְרָה עַל־סוּסִים יִשָּׁעָנוּ וַיִּבְטְחוּ עַל־רֶכֶב כִּי רַב וְעַל־פָּרָשִׁים כִּי עָצְמוּ מְאֹד וְלֹא שָׁעוּ עַל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יְהוָה לֹא דָרָשׁוּ׃ 2 וְגַם־הוּא חָכָם וַיָּבֵא רָעָה וְאֶת־דְּבָרָיו לֹא הֵסִיר וְקָם עַל־בֵּית מְרֵעִים וְעַל עֶזְרַת פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ 3 וּמִצְרַיִם אָדָם וְלֹא אֵל וְסוּסֵיהֶם בָּשָׂר וְלֹא רוּחַ וַיהוָה יַטֶּה יָדוֹ וְכָשַׁל עוֹזֵר וְנָפַל עָזוּר וְכֻלָּם יַחְדָּו יִתָּמּוּ׃ 4 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי כַּאֲשֶׁר יִנְהֹם הָאַרְיֵה וְהַכְּפִיר עַל־טַרְפּוֹ אֲשֶׁר יִקָּרֵא עָלָיו מְלֹא רֹעִים מִקּוֹלָם לֹא יֵחָת וּמֵהֲמוֹנָם לֹא יִתְעַנָּה כֵּן יֵרֵד יְהוָה צְבָאוֹת לִצְבֹּא עַל־הַר צִיּוֹן וְעַל־גִּבְעָתָהּ׃ 5 כְּצִפֳּרִים עָפוֹת כֵּן יָגֵן יְהוָה צְבָאוֹת עַל־יְרוּשָׁלָ͏ִם גָּנוֹן וְהַצִּיל פָּסֹחַ וְהִמְלִיט׃ 6 שׁוּבוּ לַאֲשֶׁר הֶעְמִיקוּ סָרָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 7 כִּי בַיּוֹם הַהוּא יִמ

ובאלו: מכ.

1 מכ אלה ובאלו למאכל למלאם אשו:
למאם פאלאסם ובאלו ובאלמאו: ובגובם
אלו למאם למאו: למאכל למאם
2 פאלאסו אם.* ובאל אלמ בה שמבלו:
מאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
3 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
4 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
5 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
6 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
7 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
8 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
9 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
10 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
11 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
12 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
13 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
14 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
15 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
16 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
17 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
18 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
19 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*
20 אשו למאלאם בשבאל ובאלמאו: מאלאם
למאלאם בה מאלאסם למאלאם: מאלאם
למאכל: מבלאבאל לאבאל: מבלשבאל לשבאל.*

מבלאו: מכ.

1 בשבאל בשבו אבאל למאלאם מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
2 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
3 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
4 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
5 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
6 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
7 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
8 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
9 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
10 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
11 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
12 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
13 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
14 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
15 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
16 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
17 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
18 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
19 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
20 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
21 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
22 בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:
בשבאל שבשו אבאל מי מבשב מאבו:

בואו: ושמרו לשלח שמו:
17 לה:* וכי ישבתם את שבתי ואשם את
כי: שקר לשבר לא יראה עיני: כי ישמעאל
18 ואת: לכן כה אמר יהוה צבאות הנני
נתן את העיר הזאת ביד הכשדים ושרפו
19 באש: ואת בתי ירושלם שרפו באש
20 ואת: כי לא ראו עיני ולבי כל הרעה
הזאת אשר הם עשים את בתי ישראל
ויהודה למענם: כי כה אמר יהוה צבאות
21 אלהי ישראל הנני מסב את כלי
מלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים
אתם: את המלך ואת השרים ישבי
22 העיר הזאת: והלחמו אתם והקבצתים
אל תוך העיר הזאת: והלכדו את העיר
23 הזאת ושרפו באש: ואת בתי העם הזה
אשר חרפו את חרפתי ויזנו אלהים
24 אחרים: ויעבדום וישתחוו להם: אשר
לא צויתים ואשר לא עלתה על לבי:
25 לכן: כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל לאמר: הנה אנכי מסיר את
העם הזה ונתתים לרעה ולא לטובה:
26 והיה: ביום ההוא נאם יהוה אמלט
את שארית יהודה אשר הלכו שם לגור
27 במצרים: ושבו אלי ואראה בהם
28 ולא: ישובו אל הארץ הזאת כי אם
נתון אתן את בתי ישראל ביד אויביהם
ביד מבקשי נפשם: והכתים בחרב ברעב
ובדבר: ואת יתר העם הזה אשר נשאר
בארץ הזאת ובארץ מצרים ונתתים
29 לזעות: לכלה ולחרפה ולמשל ולאלה
30 ולחרפה: בכל המקומות אשר הדחתים
שם: נאם יהוה כי לא לטובה אתם
31 ואתם: ועתה שמעו דבר יהוה כל
שארית יהודה אשר יצאו מארצם לבוא
מצרים לגור שם: כי לכן כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הנני פקד על
יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה את
רעתו אשר הוא רע בעיני ועל ירושלם
ועל כל יהודה: ונתתים לזעות לכל
ממלכות הארץ לחרפה ולמשל ולקללה
בכל המקומות אשר הדחתים שם:
ושלחתי בהם את החרב את הרעב ואת
הדבר עד כלותם מעל האדמה אשר
נתתי להם ולאבותיהם: ויאמר ירמיהו
אל כל העם ואל כל הנשים דבר יהוה
כל יהודה אשר בארץ מצרים לאמר:
דבר אתה ואשתך בפיכם לאמר
את נדרינו אשר נדרנו לעשות לקטר
לפלכת השמים ולנסך לה נסכים כעשנו
אנחנו ואבתינו מלכינו ושרינו בערי
יהודה ובחוצות ירושלם ותשבעו לחם
ונהיו טובים ורעה לא ראינו: ומאז
חדלנו לקטר לפלכת השמים ולנסך לה
נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב תמנו:
ואם אנחנו מקטרים לפלכת השמים
ומנסכים לה נסכים הלבלתי אנשינו
עשו לה כונים ולנסך לה נסכים:
ויאמר ירמיהו אל כל העם על
האנשים ועל הנשים וכל העם הדבר
אשר דבר אתם לאמר: הקטר אשר
קטרתם בערי יהודה ובחוצות ירושלם
אתם ואבתיכם מלכיכם ושריכם ועם
הארץ הלא את זכר אותם עלתה על
לבבו: ולא יכל יהוה עוד מפני רע
מעלליכם מפני התועבות אשר עשיתם
ותהי הארצכם לחרבה ולשמה ולקללה
מאין יושב כהיום הזה: יען קטרכם
כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול
יהוה ובתורתו ובחקתיו ובעדותיו לא
הלכתם: ותקרה אתכם הרעה הזאת
כהיום הזה: על כן אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לאמר: נשים אתם
ונשיכם דברתם בפיכם ובידיכם מלאתם
לאמר נקים נקים את נדרינו אשר נדרנו
לקטר לפלכת השמים ולנסך לה נסכים
הקים תקימון את נדריכם ועשו עשו
את נדריכם: לכן שמעו דבר יהוה כל
יהודה הקרא בשמי אמר יהוה אם יאמר
עוד שמי בפי כל איש יהודה בכל ארץ
מצרים לאמר חי אדני יהוה: הנני שקד
עליהם לרעה ולא לטובה והיו כל אנשי
יהודה אשר במצרים עד תמם בחרב
וברעב עד כלותם: ומספר המלטים
מחרב מעט מספר ויד כל שארית יהודה
הבאים מצרים לגור שם ושבו ארץ
יהודה איש מעטים ויד כל שארית
יהודה הבאים מצרים לגור שם ושבו
ארץ

ונחמיה אשר התרשתא ויאמרו אל כל העם קדש היום לה׳ אלהיכם אל תתאבלו ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה׃ 10 ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות ה׳ היא מעזכם׃ 11 והלוים משתקים את כל העם לאמר הסו כי היום קדוש ואל תעצבו׃ 12 וילך כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם׃ 13 וביום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלוים אל עזרא הסופר להשכיל אל דברי התורה׃ 14 וימצאו כתוב בתורה אשר צוה ה׳ ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש השביעי׃ 15 ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים וענף עץ עבת לעשות סכת ככתוב׃ 16 ויצא העם ויביאו ויעשו להם איש סכה על גגו ובחצרותם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים׃ 17 ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד׃ 18 ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט׃

תפלה: פרק ט׳

1 ובעשרים וארבעה יום לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם׃ 2 ויבדל זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאתיהם ועונות אבותיהם׃ 3 ויעמדו על עמדם ויקראו בספר תורת ה׳ אלהיהם רבע היום ורבע היום יתודו ומשתחוים לה׳ אלהיהם׃ 4 ויעמד על המעלה ישוע ובני קדמיאל שבניה בני חשבניה שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל ה׳ אלהיהם׃ 5 ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה בני כנני הקומו ברכו את ה׳ אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ורם על כל ברכה ותהלה׃ 6 אתה הוא ה׳ לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים׃ 7 אתה ה׳ האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם׃ 8 ומצאת את לבבו נאמן לפניך ותכרת עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה׃ 9 ותרא את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף׃ 10 ותתן אתות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה׃ 11 והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולות כמו אבן במים עזים׃ 12 וביום ענן תנחם ובלילה בעמוד אש להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה׃ 13 ועל הר סיני ירדת ותדבר עמהם מן השמים ותתן להם משפטים ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובות׃ 14 ואת שבת קדשך הודעתם ומצות וחקים ותורה ביד משה עבדך צויתה להם׃ 15 ולחם מן השמים נתתה להם לרעבם ומים מצור הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם׃ 16 ואבתינו הזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך׃ 17 וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאותיך אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש למרים לשוב לעבדתם בארץ מצרים ואתה אלוה סלחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם׃ 18 גם כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות גדולות׃ 19 ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לנחותם ביום ואת עמוד האש להאיר להם בלילה בדרך אשר ילכו בה׃ 20 ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת מפיהם ומים נתתה להם לצמאם׃ 21 וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שמלותם לא בלו ורגליהם לא נפחו׃ 22 ותתן להם ממלכות ועמים ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן׃ 23 ובניהם הרבית ככוכבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותם לבוא לרשתה׃ 24 ויבאו בנים וירשו את הארץ ותכנע לפניהם את יושבי הארץ הכנענים ותתן בידם אותם ואת מלכיהם ואת עמי הארץ לעשות בהם כרצונם׃ 25 וילכדו ערי מבצר ואדמה שמנה וירשו בתים מלאים כל טוב בארות חצובים כרמים וזיתים ועצי מאכל לרב ויאכלו ושבעו וישמנו ויתענגו בטובך הגדול׃ 26 ויתמרו וימרדו בך ואת תורתך השליכו אחרי גוום ואת נביאיך הרגו אשר העידו בם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולות׃ 27 ותתנם ביד צרים ויצרו להם ובעת צרתם יזעקו אליך ואתה מן השמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם׃ 28 וכנוחתם יעשו שוב לרע לפניך ותעזבם ביד אויביהם וימשלו בם ושבו ויזעקו אליך ואתה מן השמים תשמע וכרחמיך הרבים תציל אותם פעמים רבות׃ 29 ותעד בם להשיבם אל תורתך והמה בזדון עשו ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו אשר יעשה אדם וחי בם ויתנו כתף סוררת והערפם הקשו ולא שמעו׃ 30 ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנם ביד עמי הארצות׃ 31 וברחמיך הרבים לא עשית אותם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה׃ 32 ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד אל תעש לפניך כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאינו ולאבותינו ולכל עמך מימות מלכי אשור עד היום הזה׃ 33 ואתה צדיק בכל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו׃ 34 ומלכינו שרינו כהנינו ואבותינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו למצותיך ולעדותיך אשר העדת בם׃ 35 והם בממלכתם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתתה לפניהם לא עבדוך ולא שבו מעלילותיהם הרעות׃ 36 הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתתה לאבותינו לאכל פריה וטובה הנה אנחנו עבדים עליה׃ 37 ותבואתיה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו בחטאתינו וגם על גופותינו ימשלו ובבהמתם כרצונם ונהיה בצר גדול׃ 38 ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכותבים ועל החתומים שרינו לוינו כהנינו׃

החותמים: פרק י׳

1 ועל החתומים נחמיה התרשתא בן חכליה וצדקיה׃ 2 שריה שריה בן נבו׃ 3 ועזריה ירמיה פשחור אמריה מלכיה׃ 4 חטוש שבניה מלוך׃ 5 חרם מרמות עבדיה׃ 6 דניאל ברוך משלם׃ 7 אביה מיכמין עזר׃ 8 הודיה בלגי שמעיה אלה הכהנים׃ 9 והלוים ישוע בן עזניה בנוי מן בני חנדד קדמיאל׃ 10 ואחיהם שבניה הודיה קלטא פלאיה חנן׃ 11 מיכא רחוב חשביה׃ 12 זכור שרביה שבניה׃ 13 הודיה בני חשביה קדמיאל׃ 14 וראשי העם פרעש פחת מואב עילם זתו בני׃ 15 בונני עזגד בבי׃ 16 אדוניה בגוי עדין׃ 17 אטר חזקיה עזור׃ 18 הודיה חשום בצי׃ 19 חריף ענתות נובי׃ 20 מגפיעש משלם חזיר׃ 21 משזבאל צדוק ידוע׃ 22 פלטיה חנן אנוי׃ 23 הושע חננית חשוב׃ 24 הלוחש פלהא שובק׃ 25 רחום חשבנא מעשיה׃ 26 ואחיה חנן ענן׃ 27 מלוך חרם בענה׃ 28 והנשאר הכהנים הלוים השוערים המשוררים הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם בניהם ובנותיהם כל יודע ומבין׃ 29 נאחזים באחיהם אדיריהם ויבאו באלה ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד האלהים ולשמר ולעשות את כל מצות ה׳ אדנינו ומשפטיו וחקיו׃ 30 ולבלתי תת בנותינו לעמי הארץ ובנותיהם לא נקח לבנינו׃ 31 ועם הארץ המביאים ביום השבת מקנה ושבר לרוב ולקחת מהם בשבת וביום קדש ונעזבה השנה השביעית ומשא כל נשה׃ 32 ועמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלישית השקל לעבדת בית אלהינו׃ 33 למערכת הלחם ולמנחת התמיד ולעלת התמיד לשבתות לחדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל ולכל מלאכת בית אלהינו׃ 34 הגורלות הפלנו הכהנים הלוים והעם על קרבן העצים להביא לבית אלהינו לבתי אבתינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח ה׳ אלהינו ככתוב בתורה׃ 35 ולהביא בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית ה׳׃ 36 ואת בכורי בנינו ובהמתנו ככתוב בתורה ובכורות בקרנו וצאננו להביא לבית אלהינו אל הכהנים המשרתים בבית אלהינו׃ 37 ושארית בכורי עסתינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר להביא אל הכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והמה הלוים מעשרים בכל ערי עבדתנו׃ 38 והיה הכהן בן אהרן עם הלוים בעשר המעשרות והלוים יעלו מעשר המעשר אל בית אלהינו אל הלשכות אל בית האוצר׃ 39 כי אל לשכות האלה יביאו בני ישראל ובני לוי את תרומת הדגן התירוש והיצהר ושם כלי הקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשוררים ולא נעזוב את בית אלהינו׃

ישיבת ירושלים: פרק י״א

1 וישבו שרי העם בירושלים וישבו שאר העם להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלים עיר הקדש ותשע הידות בערים׃ 2 ויברכו העם את כל האנשים המתנדבים לשבת בירושלים׃ 3 ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלים ובערי יהודה ישבו איש באחזתו בעריהם ישראל הכהנים והלוים והנתינים ובני עבדי שלמה׃ 4 ובירושלים ישבו מבני יהודה ומבני בנימין מבני יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל מבני פרץ׃ 5 ומעשיה בן ברוך בן כלחזה בן חזיה בן עדיה בן יויריב בן זכריה בן השלני׃ 6 כל בני פרץ הישבים בירושלים ארבע מאות שמנים ושישה אנשי חיל׃ 7 ואלה בני בנימין סלא בן משלם בן יועד בן פדיה בן קולית בן מעשיה בן איתיאל בן ישעיה׃ 8 ואחריו גבי סלי תשעה ועשרים׃ 9 ויואל בן זכרי פקיד עליהם ויהודה בן הסנואה על העיר משנה׃ 10 מן הכהנים ידעיה בן יויריב יכין׃ 11 שריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מרויות בן אחיטוב נגיד בית האלהים׃ 12 ואחיהם עשי הבית שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירוחם בן פלליה בן אמצי בן זכריה בן פשחור בן מלכיה׃ 13 ואחיו ראשי האבות מאתים ארבעים ושנים ועמשסי בן עזראל בן אחזי בן משלמות בן אמר׃ 14 ואחיהם גבורי החיל מאה ועשרים ושמנה ופקידם זבדיאל בן הגדולים׃ 15 ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה בן בונני׃ 16 ושבתי ויוזבד מראשי הלוים על מלאכת חוץ לבית האלהים׃ 17 ומתניה בן מיכא בן זבדי בן אסף ראש התחלה להודות בתפלה ובקשה ובקר בן עבדא בן שמוע בן גלל בן ידותון׃ 18 כל הלוים בעיר הקדש מאתים ושמנים ושמנה׃ 19 והשוערים עקוב טלמון ואחיהם השמרים במשמרות השערים מאה ושבעים ושנים׃ 20 ושאר ישראל הכהנים הלוים בכל ערי יהודה איש בנחלתו׃ 21 והנתינים ישבו בעופל וציחא וגשפא על הנתינים׃ 22 ופקיד הלוים בירושלים עזי בן בני בן חשביה בן מתניה בן מיכא מבני אסף המשוררים על מלאכת בית האלהים׃ 23 כי מצות המלך עליהם והעמד לשורר דבר יום ביומו׃ 24 ופתחיה בן משיזבאל מבני זרח בן יהודה יד המלך בכל דבר העם׃ 25 ובכפרים בקריהם ובשדותיהם ישבו מבני יהודה בקריה ארבע ובנותיה ובדיבון ובנותיה וביקבצאל וחצריה׃ 26 ובישוע ובמולדה ובבית פלט׃ 27 ובחצר שועל ובבאר שבע ובנותיה׃ 28 ובציקלג ובמכונה ובנותיה׃ 29 ובעין רמון ובצרעה ובמרות׃ 30 זנוח עדלם וחצריהם לכיש ושדותיה עזקה ובנותיה ויחנו מבאר שבע עד גי הנם׃ 31 ובני בנימין מגבע מכמש ועיה ובית אל ובנותיה׃ 32 בענתות נוב עננית׃ 33 חצור רמה גתים׃ 34 חדיד צבעים נבלט׃ 35 לוד ואונו גי חרשים׃ 36 ומן הלוים מחלקות יהודה בבנימין׃

הכהנים והלוים: פרק י״ב

1 ואלה הכהנים והלוים אשר עלו עם זרבבל בן שלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא׃ 2 אמריה מלוך חטוש׃ 3 שכניה רחום משרבי׃ 4 עדוא זכריה אבינא׃ 5 מעדיה בלגה שמעיה׃ 6 ויודעיה סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע׃ 7 ואלה הלוים ישוע בני קדמיאל שרביה יהודה מתניה על ידו הוא והאחים׃ 8 בקבקיה ועדנו מתניה על ידו הוא והאחים׃ 9 ובקבקיה ועדנו אחיהם לנגדם׃ 10 ישוע יויקים אליישיב׃ 11 יויקים יונתן יאדוע׃ 12 ובימי יויקים הכהנים ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה׃ 13 לעזרא משלם לאמריה יהוחנן׃ 14 למלוכי יונתן לשבניה יוסף׃ 15 לחרם עדנא למרות חלקי׃ 16 לעדיה זכרי למינמין מועדיה פלטי׃ 17 לאביה זכרי למיניימין למועדיה פלטי׃ 18 לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן׃ 19 ויויריב מתניי ליודעיה עזי׃ 20 לסלי קלי לעמוק עבר׃ 21 לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל׃ 22 הלוים בימי אליישיב יויקים ועזרא הכהנים לכתוב ראשי האבות גם בימי דריוש הפרסי׃ 23 בני לוי ראשי האבות כתובים בספר דברי הימים עד ימי יוחנן בן אליישיב׃ 24 וראשי הלוים חשביה שרביה וישוע בני קדמיאל ואחיהם לנגדם לשבח ולהודות איש כמצות דויד איש האלהים משמר לעמת משמר׃ 25 מתניה ובקבקיה עובדיה משלם טלמון עקוב שומרי משמרת בשערי השער׃ 26 אלה בימי יויקים בן ישוע בן יוצדק ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר׃ 27 ובחנכת חומת ירושלים בקשו את הלוים ממקומותם להביאם לירושלים לעשות חנכה ושמחה בתודות ובשיר במצלתים בנבלים ובכנורות׃ 28 ויתקבצו בני המשוררים מן הככר סביב וחצרי נטופתי׃ 29 וגלגל ומבית העגלה ומשדות גבע ועזמות כי חצרים בנו להם המשוררים סביבות ירושלים׃ 30 ויתחטאו הכהנים והלוים ויטהרו את העם ואת השערים ואת החומה׃ 31 ואעלה את שרי יהודה על החומה והעמדתי שני תודות גדולות והלכה׃ 32 ואחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה׃ 33 ועזריה עזרא ומשלם׃ 34 יהודה ובנימין ושמעיה וירמיה׃ 35 ומבני הכהנים בחצוצרות זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכור בן אסף׃ 36 ואחיו שמעיה ועזראל מילי גלי מעי נתנאל יהודה חנני בכלי שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם׃ 37 ועל שער העין ונגדם עלו במעלות עיר דויד במעלה החומה מעל לבית דויד ועד שער המים קדמה׃ 38 והתודה השנית הלכה לנגדה ואני ואחצי העם אחריה על החומה מעל לתנור הפלגים ועד החומה הרחבה׃ 39 ומעל לשער אפרים ועל שער הישנה ועל שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל המאה עד שער הצאן ויעמדו בשער המטרה׃ 40 ותעמדנה שתי התודות בבית האלהים ואני וחצי הסגנים אתי׃ 41 והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה אלינעי זכריה חנניה בחצוצרות׃ 42 ומעשיה שמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם ויזר ויזרחיה פקד בקול גדול׃ 43 ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה גם הנשים והטף שמחו ותשמע שמחת ירושלים למרחוק׃ 44 ויפקדו ביום ההוא אנשים על הלשכות על התרומות על הבכורים על המעשרות לכנס בהם מן שדות ערי העיר את מנות התורה לכהנים וללוים כי שמחת יהודה על הכהנים ועל הלוים העומדים׃ 45 וישמרו משמרת אלהיו ומשמרת הטהרה והמשוררים והשוערים כמצות דויד ושלמה בנו׃ 46 כי בימי דויד ואסף מראש מקדם שרי משוררים ושיר תהלה והודות לאלהים׃ 47 וכל ישראל בימי זרבבל ובימי נחמיה נתנים מנות המשוררים והשוערים דבר יום ביומו והקדישו לבני לוי והבני לוי הקדישו לבני אהרן׃

איסור נישואין עם נכרים: פרק י״ג

1 ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמוני ומואבי בקהל האלהים עד עולם׃ 2 כי לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את בלעם לקללו והפך אלהינו הקללה לברכה׃ 3 ויהי כשמעם את התורה ויבדילו כל ערב מישראל׃ 4 ולפני זאת אליישיב הכהן נתון על לשכת בית אלהינו קרוב לטוביה׃ 5 ויעש לו לשכה גדולה אשר שם לפנים נתנים את המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצהר מצות הלוים והמשוררים והשוערים ותרומת הכהנים׃ 6 ובכל זאת לא הייתי בירושלים כי בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך בבל באתי אל המלך ומקץ ימים נטלתי רשות מן המלך׃ 7 ואבוא ירושלים ואבן את הרעה אשר עשה אליישיב לטוביה לעשות לו לשכה בחצרות בית האלהים׃ 8 וירע מאד בעיני ואשלך את כל כלי בית טוביה החוצה מן הלשכה׃ 9 ואמר ויטהרו את הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלהים את המנחה והלבונה׃ 10 וידעתי כי מנות הלוים לא נתנו להם ויברחו איש הלוי והמשורר איש לשדהו׃ 11 ואריבה את הסגנים ואמר מדוע נעזב בית האלהים ואקבצם ואעמידם על עמדם׃ 12 וכל יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר אל האוצרות׃ 13 ואשים על האוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדיה מן הלוים ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים הנה ועליהם לחלק לאחיהם׃ 14 זכרה לי אלהי על זאת ואל תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמרתיו׃ 15 בימים ההם ראיתי ביהודה דרכים גתות בשבת ומביאים עמרים ועמסים על החמורים וגם יין ענבים ותאנים וכל משא ומביאים ירושלים ביום השבת ואעיד ביום מכרם צידה׃ 16 וצרים יושבים בה מביאים דג וכל מכר ומוכרים בשבת לבני יהודה ובירושלים׃ 17 ואריבה את חרי יהודה ואמר להם מה הדבר הרע הזה אשר אתם עשים וחללים את יום השבת׃ 18 הלא כה עשו אבותיכם ויבא אלהינו את כל הרעה הזאת עלינו ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחלל את השבת׃ 19 ויהי כאשר צללו שערי ירושלים לפני השבת ואמר ויסגרו הדלתות ואמר שלא יפתחו עד אחר השבת ומנערי הושמו על השערים לבלתי יבוא משא ביום השבת׃ 20 ויתלוננו הרכלים וכל מכר כל הימים פעם ושתים׃ 21 ואעידה בם ואמרה להם מדוע אתם לנים נגד החומה אם תשנו יד אשלח בכם מעת ההוא לא באו בשבת׃ 22 ואמר ללוים אשר יהיו מטהרים ובאים לשמר השערים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך׃ 23 גם בימים ההם ראיתי את היהודים אשר הושיבו נשים אשדודיות עמונית מואבית׃ 24 ובניהם חצי מדבר אשדוד ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם׃ 25 ואריבה עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תתנו בנותיכם לבניהם ואם תשאו מבנותיהם לבניכם ולכם׃ 26 הלא בזאת חטא שלמה מלך ישראל ובגוים רבים לא היה מלך כמוהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל גם אותו החטיאו הנשים הנכריות׃ 27 ואתכם השמע לעשות את כל הרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו לשבת נשים נכריות׃ 28 ומבני יויקים בן אליישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט החורוני ואברחהו מעלי׃ 29 זכרה להם אלהי על אשר טמאו את כהונה וברית הכהונה והלוים׃ 30 וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללוים איש במלאכתו׃ 31 ולקרבן העצים בעתים מזמנים ולבכורים זכרה לי אלהי לטובה׃

18 שמים אל יהללוך מות יודוך צפיתי
האמתך׃ יהוה עלי לישעי ונגינתי
19 נגן כל ימי חיינו על בית יהוה׃ ויאמר
ישעיה יקחו דבלת תאנים ויחבשו
20 השחין ויחי חזקיהו ויאמר חזקיהו
מה אות כי אעלה בית יהוה׃ ויאמר
21 ישעיה זאת לך האות מאת יהוה כי
יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר
22 הנה אנכי משיב את צל המעלות אשר
ירדה באחז בשמש אחור עשר מעלות
ותשב השמש עשר מעלות במעלות
אשר ירדה׃ מכתב לחזקיהו מלך יהודה
בחלתו ויחי׃ אני אמרתי בדמי ימי
אלכה בשערי שאולה פקדתי יתר
שנותי׃ אמרתי לא אראה יה יה בארץ
החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי
חדל׃ דורי נסע ונגלה ממני כאהל
רעי וכארג קפדתי חיי ממני ידצני
מדלה מיום עד לילה תשלימני׃
שויתי עד בקר כארי כן ישבר כל
עצמותי מיום עד לילה תשלימני׃
כסוס עגור אציץ אהגה כיונה עיני
כלו למרום אדני עשקה ערבני׃ מה
אדבר ואמר לי והוא עשה ואהלכה
כל שנותי על מר נפשי׃ אדני עליהם
יחיו ולכל בהם חיי נפשי ותחלימני
והחיני׃ הנה לשלום מר לי מר ואתה
חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת
אחרי גוך חטאתי׃ כי לא שאול תודך
מות יהללך לא יברו יורדי בור אל
חסדך׃ חי חי הוא יודך כמוני היום
אב לבנים יודיע אל אמתך׃ יהוה
להושיעני ונגינתי ננגן כל ימי חיינו
על בית יהוה׃ ויאמר ישעיה יקחו
דבלת תאנים ויחבשו השחין ויחי׃
ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית
יהוה׃

פרק לט: מח.

1 בעת ההיא שלח מרודך בלאדן בן
מלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל
2 חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק חזקיהו
ויראם את בית נכתו את הכסף ואת
הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב
ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא
באוצרותיו לא היה דבר אשר לא
הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו׃
3 ויבא ישעיה הנביא אל המלך חזקיהו
ויאמר לו מה אמרו האנשים האלה
ומאין באו אליך ויאמר חזקיהו מארץ
רחוקה באו אלי מבבל׃ ויאמר מה
ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל
אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא
4 הראיתים באוצרותי׃ ויאמר ישעיה
אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות׃
5 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך
ואשר אצרו אבותיך עד היום הזה
בבלה לא יותר דבר אמר יהוה׃ ומבניך
אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו
וסריסים יהיו בהיכל מלך בבל׃ ויאמר
חזקיהו אל ישעיה טוב דבר יהוה אשר
דברת ויאמר הלא אם שלום ואמת
6 יהיה בימי׃ ויתר דברי חזקיהו וכל
גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת
התעלה ויבא המים העירה הלא הם
7 כתובים על ספר דברי הימים למלכי
8 יהודה׃ וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך
מנשה בנו תחתיו׃

פרק מ: סו.

1 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם׃
2 דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי
מלאה צבאתה כי נרצה עונה כי לקחה
מיד יהוה כפלים בכל חטאתיה׃ קול
קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו
4 בערבה מסלה לאלהינו׃ כל גיא ינשא
וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקוב
למישור והרכסים לבקעה׃ ונגלה כבוד
יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה
6 דבר׃ קול אמר קרא ואמר מה אקרא
כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ
7 השדה׃ יבש חציר נבל ציץ כי רוח
יהוה נשבה בו אכן חציר העם׃
8 יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום
9 לעולם׃ על הר גבה עלי לך מבשרת
ציון הרימי בכח קולך מבשרת
ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי
10 יהודה הנה אלהיכם׃ הנה אדני יהוה
בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו
11 אתו ופעלתו לפניו׃ כרעה עדרו
ירעה בזרועו יקבץ טלאים וחק
12 עלות ינהל׃ מי מדד בשעלו מים
ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר
הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות
13 בפאזנים׃ מי תכן את רוח יהוה ואיש
14 עצתו יודיענו׃ את מי נועץ ויבינהו
ויורהו בארח משפט ויורהו דעת
15 ודרך תבונות יודיענו׃ הן גוים כמר
מדלי ככבד מאזנים נחשבו הן איים
16 כדק יטל׃ ולבנון אין די בער וחיתו
17 אין די עלה׃ כל הגוים כאין נגדו
18 כאפס ותהו נחשבו לו׃ ואל מי
תדמיון אל ומה דמות תערכו לו׃
19 הפסל נסך יצרפנו צורף ובצף
20 זהב ירקענו וחרוצות כסף׃ המסכן
תרומה עץ לא ירקב חכם יבקש לו
21 עץ לא יכרת יסד לו להכין פסל לא
ימוט׃ הלא תדעו אם לא תשמעו
הלא הגד מראש לכם מוסדות הארץ
22 הבינתם׃ הישב על חוג הארץ
ויושביה כחגבים הנוטה כדק שמים
23 ויטם כאהל למושב׃ הנתן רוזנים
24 לאפס כשפטים תהו עשה׃ אף בל
נטעו אף בל זרעו אף בל שרשו בארץ
גם נשב נשב בהם ויבש בהם וסערה
25 כקש תשאם׃ ואל מי תדמיוני
26 ואשוה יאמר קדוש׃ שאו מרום עיניכם
וראו מי ברא אלה המוציא במספר
צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים
27 ואמיץ כח איש לא נעדר׃ למה תאמר
יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי
מיהוה ומאלהי משפטי יעבר׃ הלא
ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה
בורא קצות הארץ לא ייעף ולא יגע
אין חקר לתבונתו׃ נתן ליעף כח
ולאין אונים עצמה ירבה׃ יעפו
ונערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו׃
31 וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר
כנשרים ירוצו ולא יגעו ילכו ולא
ייעפו׃

פרק מא: נט.

1 החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח
יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה׃
2 מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו
יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר
3 חרבו כקש נדף קשתו׃ ירדפם יעבר
4 שלם ארח ברגליו לא יבא׃ מי פעל
ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה
5 ראשון ואת אחרנים אני הוא׃ ראו
איים ויראו קצות הארץ יחרדו קרבו
6 ויגשו אז׃ איש את רעהו יעזרו ולאחיו
7 יאמר חזק׃ ויחזק חרש את צורף
מחליק פטיש את הולם בפעמה אמר
טוב הוא ויחזקהו במסמרות לא יפיק׃
8 ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתי
9 בו זרע אברהם אהבי׃ אשר החזקתיך
מקצות הארץ ומאציליה קראתיך
ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא
10 מאסתיך׃ אל תירא כי עמך אנכי אל
תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף
עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי׃
11 הן יבשו וכלמו כל הנחרים בך יהיו
כאין ויאבדו אנשי ריבך׃ תבקשם ולא
תמצא אנשי מצתך יהיו כאין וכלוי
12 אנשי צבאך׃ כי אני יהוה אלהיך
מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני
13 עזרתיך׃ אל תירא תולעת יעקב
מתי ישראל אנכי עזרתיך נאם יהוה
14 וגאלך קדוש ישראל׃ הנה שמתיך
לחרוץ מורג חדש בעל פיות תדוש
15 גבעות תשים כמוץ׃ תזרם ורוח תשאם
וסערה תפיצם ואתה תגיל ביהוה
16 בקדוש ישראל תתהלל׃ העניים
והאביונים מבקשים מים אין לשונם
17 בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי
18 ישראל לא אעזבם׃ אפתח על שפיים
נהרות ובתוך בקעות מעיינות אשים
19 מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי
20 מים׃ אתן במדבר ארז שטה והדס
ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדהר
21 ותאשור יחדו׃ למען יראו וידעו
ישימו ויחכמו יחדו כי יד יהוה עשתה
22 זאת וקדוש ישראל בראה׃ גשו יגידו
לנו את הנגדות ראשנות מה הנה
23 שימו לבנו ונדעה אחריתן או
24 השמיענו׃ הגידו אתיות למרחוק
ונאמר כי אלהים אתם אך תיטיבו או
תרעו ונשתעה ונרא יחדו׃ הן אתם
מאפע ופעלכם מאין תועבה יבחר בכם׃
25 העירותי מצפון ויבא ממזרח שמש
ויקרא בשמי ויבא סגנים כמו חמר
26 וכמו יוצר יבוס טיט׃ מי הגיד מראש
ונדע ומלפנים ונאמר צדק אין גם
אין מגיד גם אין שמע אמריכם׃
27 ראשון לציון הנה הנם ולירושלם
28 מבשר אתן׃ וארא ואין מן אלה ויועץ
ואשאל דבר וישיבו דבר׃ הן כלם
29 און אפס מעשיהם רוח ותהו נסכיהם׃

פרק מב: נט.

1 הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי
נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא׃
2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ
3 קולו׃ קנה רצוץ לא ישבר ופשתה
כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט׃
4 לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ
משפט ולתורתו איים ייחלו׃ כה אמר
האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע
הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה
6 ורוח להלכים בה׃ אני יהוה קראתיך
בצדק והחזק בידך ואצרך ואתנך
לברית עם לאור גוים׃ לפקח עינים
עורות להוציא מכלא אסיר מבית כלא
7 יושבי חשך׃ אני יהוה הוא שמי וכבודי
לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים׃
8 הראשנות הנה באו וחדשות אני
9 מגיד בטרם תצמחנה אשמיעכם׃
שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה
הארץ יורדי הים ומלאו איים ויושביהם׃
10 ישאו מדבר וערים חצריה ישאו
קול ישבי סלע מראש הרים יצוחו׃
11 ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים
12 יגידו׃ יהוה כגבור יצא כאיש
מלחמות יעיר קנאה יריע אף על
13 אויביו יתגבר׃ החריש מעולם אחשה
אתאפק כיולדה אפעה אשים ואשאף
14 יחדו׃ הרים וגבעות אחריב וכל
עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים
15 ואגמים אוביש׃ והולכתי עורים בדרך
לא ידעו בנתיבות לא ידעום אדרכם
אשים לפניהם מחשך לאור ומעקשים
16 למישור אלה הדברים עשיתים ולא
עזבתים׃ נסגו אחור יבשו בשת
הבוטחים בפסל האמרים למסכה אתם
17 אלהינו׃ יהוה שמעו חרשים והביטו
18 עורים לראות׃ מי עור כי אם עבדי
וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם
19 ועור כעבד יהוה׃ ראית רבות ולא
תשמר פקוח אזנים ולא ישמע׃
20 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה
21 ויאדיר׃ והוא עם בזוז ומשסה חפירו
22 כלם באורים ובבתי כלאים הצפנו
היו לבז ואין מציל למשסה ואין אמר
23 להשיב׃ מי בכם יאזין זאת יקשיב
24 ויאזין לאחר׃ מי נתן למשסה יעקב
וישראל לבזזים הלא יהוה זו חטאנו
לו ולא אבו בדרכיו הלך ולא שמעו
25 בתורתו׃ וישפך עליו חמת אפו
ועז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא
ידע ותבער בו ולא ישים על לב׃

ואחרי זאת שלח ירבעם את אחיה הנביא
ויאמר אליו לך נא לירושלים לא מלך
ישראל בית דוד אביך ואתה ואביך
ילכו אל בית יהוה ושם ימצא את
אחיה הנביא ויגד לו כל אשר עשיתי
לו כה אמר יהוה אלהי ישראל הנה
אנכי קורע את הממלכה מיד שלמה
ונתתי לך את עשרת השבטים ולו
יהיה השבט האחד למען עבדי דוד
ולמען ירושלים העיר אשר בחרתי
בה מכל שבטי ישראל ולא עשה
הרע בעיני כאשר עשה שלמה אביו
ואשתחוה לעשתרת אלהי הצדנים
לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי
בני עמון ולא הלך בדרכי להעשות
הישר בעיני ומשפטי כדוד אביו
ולא אקח את כל הממלכה מידו כי
נשיא אתננו כל ימי חייו למען דוד
עבדי אשר בחרתי בו אשר שמר את
מצותי וחקותי ולקחתי את הממלכה
מיד בנו ונתתי אותה לך עשרת
השבטים ולבנו אתן השבט האחד
למען היות נר לדוד עבדי כל הימים
לפני בירושלים העיר אשר בחרתי
לשום שמי שם ואקח אליך ומלכת
בכל אשר תאוה נפשך ומלכת על
ישראל והיה אם תשמע את כל אשר
אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר
בעיני לשמר חקותי ומצותי כאשר
עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי
לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד
ונתתי לך את ישראל ועניתי את
זרע דוד אך לא כל הימים אך
ועתה אענה את זרע דוד בזאת אך
לא לעולם וישלח שלמה לקחת את
ירבעם ותשא אשת ירבעם ותלך
שלה ותבא שכמה ותשב בבית איש
אשר שם אמו ותגד לו כל אשר
עשה לו האיש ירבעם ויקברו את
כל ויתר דברי אבימלך אשר עשה
וכל אשר הגבורה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה
וימת אבימלך עם אבתיו ויקברו
אותו בעיר דוד אביו ויתר דברי
אבימלך אשר עשה וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה
בין אבימלך ובין ירבעם כל ימי
חייו ויעש אבימלך את הרע בעיני
יהוה ויהי בשנת עשרים לירבעם
מלך ישראל ויהי שלשים שנה
ומלך אבימלך על ירושלים ויעש
הישר בעיני יהוה ולא כאשר עשה
דוד אביו ויהי בשנת שלש

11 יובל הוא* שנה החמשים תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה׃
12 כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה׃ בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו׃
13 ולא תונו איש את עמיתו וכי תמכר ממכר ליעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו׃
14 במספר שנים אחר היובל תקנה מעמיתך במספר שני תבואת ימכר לך׃ לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואות הוא מכר לך׃
15 ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם׃
16 ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם לעשות בארץ׃ ונתנה הארץ את פריה ואכלתם לשבעה וישבתם לבטח עליה׃
17 ולא תזרעו מה תאכלו בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו׃ וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית והעשתה את התבואה לשלש השנים׃
18 וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתו תאכלו ישן׃
19 והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי׃
20 וגם לכל ארצכם אחזת תתנו גאלה תגאלו את הארץ׃
21 כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את מכר אחיו׃
22 ואיש כי אין לו גאל והשיגה ידו ומצא די לגאלתו׃ וחשב את שנות מכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו וישב לאחזתו׃
23 ואם לא מצאה ידו דיו להשיב לו והיה מכרו ביד הקנה עד שנת היבל ויצא ביובל ושב לאחזתו׃
24 וכל עיר אחזתכם תתנו גאלה׃
25 וכי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גואלו הקרב אליו וגאל את מכר אחיו׃
26 ואיש כי לא יהיה לו גואל והשיגה ידו ומצא די לגאלתו׃
27 וחשב את שנות מכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו וישב לאחזתו׃
28 ואם לא מצאה ידו דיו להשיב לו והיה מכרו ביד הקנה עד שנת היבל ויצא ביובל ושב לאחזתו׃
29 ואיש כי ימכר בית מושב עיר והיה גאלתו עד תם שנת מכרו ימים תהיה גאלתו׃
30 ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לא חומה לו לצמתת הקנה לאשר עשה אתו לדרתיו לא יצא ביובל׃
31 ובתי החצרים אשר אין להם חומה סביב על שדה הארץ נגאל הוא ביובל יצאו׃
32 ואולם ערי הלוים בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה ללוים׃
33 ואשר יקנה מן הלוים ויצא מכר בית ועיר אחזתו ביובל כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם בתוך בני ישראל׃
34 ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם׃

כה כהר.

1 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר׃
2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה׃
3 שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה׃
4 ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר׃
5 את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ׃
6 והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך׃
7 ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל׃
8 וספרת לך שבע שבתת שנים שבע פעמים שבע שנים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע ושנים וארבעים שנה׃
9 והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם׃
10 וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו׃

11 יובל הוא* שנה החמשים תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה׃
12 כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה׃ בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו׃
13 ולא תונו איש את עמיתו וכי תמכר ממכר ליעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו׃
14 במספר שנים אחר היובל תקנה מעמיתך במספר שני תבואת ימכר לך׃ לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואות הוא מכר לך׃
15 ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם׃
16 ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם לעשות בארץ׃ ונתנה הארץ את פריה ואכלתם לשבעה וישבתם לבטח עליה׃
17 ולא תזרעו מה תאכלו בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו׃ וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית והעשתה את התבואה לשלש השנים׃
18 וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתו תאכלו ישן׃
19 והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי׃
20 וגם לכל ארצכם אחזת תתנו גאלה תגאלו את הארץ׃
21 כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את מכר אחיו׃
22 ואיש כי אין לו גאל והשיגה ידו ומצא די לגאלתו׃ וחשב את שנות מכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו וישב לאחזתו׃
23 ואם לא מצאה ידו דיו להשיב לו והיה מכרו ביד הקנה עד שנת היבל ויצא ביובל ושב לאחזתו׃
24 וכל עיר אחזתכם תתנו גאלה׃
25 וכי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גואלו הקרב אליו וגאל את מכר אחיו׃
26 ואיש כי לא יהיה לו גואל והשיגה ידו ומצא די לגאלתו׃
27 וחשב את שנות מכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו וישב לאחזתו׃
28 ואם לא מצאה ידו דיו להשיב לו והיה מכרו ביד הקנה עד שנת היבל ויצא ביובל ושב לאחזתו׃
29 ואיש כי ימכר בית מושב עיר והיה גאלתו עד תם שנת מכרו ימים תהיה גאלתו׃
30 ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לא חומה לו לצמתת הקנה לאשר עשה אתו לדרתיו לא יצא ביובל׃
31 ובתי החצרים אשר אין להם חומה סביב על שדה הארץ נגאל הוא ביובל יצאו׃
32 ואולם ערי הלוים בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה ללוים׃
33 ואשר יקנה מן הלוים ויצא מכר בית ועיר אחזתו ביובל כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם בתוך בני ישראל׃
34 ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם׃

כה כהר.

35 וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך׃
36 אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך׃
37 את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך׃
38 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים׃
39 וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד׃
40 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך׃
41 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב׃
42 כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד׃
43 לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך׃
44 ועבדך ואמתך אשר יהיה לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה׃
45 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה׃
46 והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך׃
47 וכי תשיג יד גר ותושב עמך והמך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר׃
48 אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו׃
49 או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל׃
50 וחשב עם קנהו משנת המכר לו עד שנת היבל והיה כסף מכרתו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו׃
51 אם עוד רבות בהם לפי שניהם מכסף קנינו יתן את גאלתו׃
52 ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו את גאלתו׃
53 כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך׃
54 ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו׃
55 כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃

الرسول: هيا، فإنهم ينتظرونك لمقابلة نبوئا 1
قيصرية. * وعندما هبط في ميناء 2
أدرامتيون، رأى سفينة على وشك الإبحار
إلى الموانئ الواقعة على ساحل آسيا، فصعد
إليها وأقلع. وكان معنا أرسترخس المكدوني 3
من تسالونيكي. وفي اليوم التالي رسونا في
صيدا، فعامل يوليوس القائد بولس بلطف 4
وسمح له بالذهاب إلى أصدقائه ليحصل منهم
على ما يحتاج إليه. ومن هناك أبحرنا، 5
فمررنا بقبرص لأن الرياح كانت معاكسة،
وعبرنا البحر المحاذي لكيليكية وبمفيلية،
ووصلنا إلى ميرا في ليكية. وهناك وجد 6
القائد سفينة من الإسكندرية متجهة إلى
إيطاليا، فأركبنا فيها. وسرنا ببطء عدة 7
أيام، وبالكاد وصلنا مقابل كنيدس، ولأن
الريح منعتنا من التقدم، أبحرنا جنوب
كريت مقابل سالمونة، وعبرنا الجزيرة 8
بصعوبة، ووصلنا إلى مكان يسمى ميناء
الموانئ الجميلة، بالقرب من مدينة لسائية.
وبعد أن قضينا وقتاً طويلاً، وأصبح السفر 9
خطراً، لأن الصوم قد انقضى بالفعل، نصح
بولس الناس، وقال لهم: أيها السادة، أرى 10
أن الرحلة ستكون خطرة، وستسبب خسارة
كبيرة، ليس للشحنة والسفينة فقط، بل
لأرواحنا أيضاً. ولكن القائد كان يثق 11
بالربان وبصاحب السفينة أكثر مما يثق
ببولس، وما قاله له. ولأن الميناء لم يكن
مناسباً للشتاء، فقد أشار معظم الناس أن
نبحر من هناك، لعلنا نستطيع الوصول إلى
فينيكي، وهي ميناء في جزيرة كريت تواجه
الجنوب الغربي والشمال الغربي، ونقضي
الشتاء هناك. فلما هبت ريح الجنوب 12
الخفيفة، ظنوا أنهم حققوا مرادهم، فأقلعوا
وساروا بمحاذاة كريت عن قرب. ولكن لم 13
تمض مدة طويلة حتى هبت من البر ريح
عاصفة تسمى يوراكلون، فحملت السفينة
فلم تستطع مقاومة الريح، فتركناها تسير
أمام الريح. وبينما كنا نمر بجزيرة صغيرة 14
تسمى كلودا، استطعنا بصعوبة أن نسيطر
على القارب. وبعد أن رفعوه، استخدموا 15
الحبال لتقوية السفينة، وخوفاً من أن
تجنح على رمال سرتيس، أنزلوا المرساة
وتركوا السفينة تسير. وبما أننا كنا نتعرض 16
بشدة للعاصفة، في اليوم التالي بدأوا
يلقون الحمولة. وفي اليوم الثالث، ألقينا 17
بأيدينا أدوات السفينة. ولم تظهر الشمس
ولا النجوم لأيام عديدة، وكانت العاصفة
شديدة علينا، فكان كل رجاء في النجاة قد
زال. وبعد أن مكثوا وقتاً طويلاً بدون 18
طعام، وقف بولس بينهم وقال: أيها السادة،
كان ينبغي عليكم أن تستمعوا لي، ولا
تبحروا من كريت، فتتجنبوا هذه الخسارة
والأذى. ولكن الآن أطلب منكم أن تكونوا 19
شجعاناً، لأنه لن يفقد أحد منكم حياته،
بل السفينة فقط. لأن ملاكاً من الله الذي 20
أنتمي إليه وأعبده، وقف بجانبي الليلة،
وقال: لا تخف يا بولس، عليك أن تقف أمام
قيصر، وها إن الله قد وهبك كل الذين 21
يسافرون معك. لذلك، أيها السادة، كونوا
شجعاناً، لأني أثق بالله أنه سيحدث الأمر
كما قيل لي. ولكن يجب أن نجنح على 22
جزيرة ما. وعندما حل الليل في الليلة 23
الرابعة عشرة، ونحن نتقاذف في بحر
الأدرياتيكي، ظن البحارة في نصف الليل
أنهم يقتربون من أرض ما. فقاسوا العمق، 24
ووجدوا أنه عشرون باعاً، وبعد قليل
قاسوا مرة أخرى، ووجدوا أنه خمسة عشر
باعاً. وخوفاً من أن نصطدم بالصخور، 25
ألقوا أربعة مراسي من مؤخر السفينة،
وتمنوا أن يأتي النهار. وعندما حاول 26
البحارة الهرب من السفينة، وأنزلوا القارب
إلى البحر، بحجة أنهم سيلقون المراسي من
مقدمة السفينة، قال بولس للقائد والجنود: 27
إذا لم يبق هؤلاء في السفينة، فلن تنجوا
أنتم. فقطع الجنود حبال القارب، وتركوه 28
يسقط. وقبل أن يأتي النهار، طلب بولس
من الجميع أن يأكلوا، وقال: لقد انتظرتم
اليوم الرابع عشر، وأنتم صائمون، ولم
تأكلوا شيئاً. لذلك أطلب منكم أن تأكلوا 29
من أجل خلاصكم، لأنه لن يسقط شعرة من
رأس أحد منكم. وبعد أن قال هذا، أخذ 30
خبزاً، وشكر الله أمام الجميع، وكسره
وبدأ يأكل. فشعر الجميع بالراحة، وأكلوا 31
أيضاً. وكنا في السفينة مئتين وستة 32
وسبعين نفساً. وبعد أن شبعوا، خففوا 33
السفينة، وألقوا القمح في البحر. وعندما 34
طلع النهار، لم يعرفوا الأرض، لكنهم رأوا
خليجاً له شاطئ، وقرروا أن يدفعوا
السفينة إليه إن أمكن. فقطعوا المراسي 35
وتركوها في البحر، وفكوا أربطة المجاديف
التي تحرك السفينة، ورفعوا الشراع
الأمامي للريح، وساروا نحو الشاطئ. 36
ولكنهم اصطدموا بمكان تلتقي فيه مياه
البحر من جهتين، فجنحت السفينة، وعلقت 37
مقدمتها في الأرض وبقيت ثابتة، ولكن
مؤخرتها تحطمت بسبب قوة الأمواج. وكان 38
على الجنود أن يقتلوا السجناء، خوفاً من
أن يسبح أحدهم ويهرب. ولكن القائد أراد 39
أن ينقذ بولس، فمنعهم من تنفيذ خطتهم،
وأمر أن يسبح من يستطيع السباحة أولاً
ويخرج إلى البر، ثم الباقون على ألواح أو
على أشياء من السفينة. وهكذا نجا الجميع 40
وصلوا إلى البر سالمين.

ملطية: ك١

فلما نجونا أخبرنا حينئذ أن الجزيرة 1
تسمى ملطية. فأظهر لنا الوطنيون 2
إحسانا غير عادي، فأشعلوا نارا وقبلونا
جميعا من أجل المطر الذي كان ينزل
والبرد. فلما جمع بولس حزمة من 3
الحطب ووضعها على النار، خرجت أفعى
بسبب الحرارة، فتعلقت بيده. فلما رأى
الوطنيون الحية معلقة بيده قالوا فيما
بينهم: لا شك أن هذا الرجل قاتل، فقد
نجا من البحر، ولكن العدالة الإلهية لا
تسمح له بالعيش. فنفض الحية في النار 4
ولم يصب بأذى. وكانوا ينتظرون أن يتورم
أو يسقط ميتا فجأة، ولكنهم بعد أن
انتظروا طويلا ورأوا أنه لا يصيبه أذى
غيروا رأيهم وقالوا: إنه إله. وفي تلك 5
الأماكن كان لرئيس الجزيرة، واسمه
بوبليوس، أراض واسعة، فاستقبلنا في
بيته وأكرمنا ثلاثة أيام بكرم. وكان أبو 6
بوبليوس مريضا بالحمى والزحار، فدخل
بولس إليه وصلى، ووضع يديه عليه
وشفاه. فلما حدث هذا جاء الآخرون 7
الذين في الجزيرة الذين كان بهم مرض
وشفوا. فأكرمونا إكراما عظيما، ولما
أبحرنا زودونا بما نحتاج إليه. وبعد ثلاثة 8
أشهر أبحرنا على سفينة من الإسكندرية
كانت قد قضت الشتاء في الجزيرة، وكان
عليها علامة التوأمين. ورسونا في 9
سيراكوسة وبقينا هناك ثلاثة أيام. ومن 10
هناك أبحرنا ووصلنا إلى ريغيون، وبعد
يوم واحد هبت الريح الجنوبية، فوصلنا في
اليوم الثاني إلى بوطيولي. وهناك وجدنا 11
إخوة، فطلبوا منا أن نمكث عندهم سبعة
أيام، وهكذا ذهبنا إلى روما. وسمع 12
الإخوة هناك عنا، فخرجوا لملاقاتنا حتى
سوق أبيوس وثلاثة فنادق. فلما رآهم بولس
شكر الله وتشجع. ولما وصلنا إلى روما 13
سمح لبولس أن يسكن وحده مع الجندي
الذي يحرسه. وبعد ثلاثة أيام دعا بولس 14
وجهاء اليهود إلى بيته، فلما اجتمعوا قال
لهم: أيها الإخوة، مع أني لم أفعل شيئا
ضد شعبنا أو عادات آبائنا، فقد سلمت
أسيرا من أورشليم إلى أيدي الرومان. وقد 15
حققوا معي وأرادوا أن يطلقوني، لأنه لم
يكن لدي أي سبب للموت. ولكن اليهود 16
اعترضوا على ذلك، فاضطررت أن أطلب
المحاكمة أمام قيصر، ولكن ليس لأن لدي
أي شكوى ضد شعبي. لهذا السبب طلبت 17
أن أراكم وأتحدث معكم، لأن رجاء إسرائيل
هو السبب في أني مقيد بهذه السلاسل.
فقالوا له: لم نتلق أي رسائل عنك من 18
اليهودية، ولم يأت أحد من الإخوة ويخبرنا
أو يتكلم عنك بشر. ولكننا نريد أن نسمع 19
رأيك، لأن كل ما نعرفه عن هذه الطائفة
هو أن الجميع يتكلمون ضدها. فحدد له 20
يوما، وجاء كثيرون إلى بيته، فشرح لهم
وشهد عن ملكوت الله، وحاول أن يقنعهم
بأمور يسوع من الناموس وكتب الأنبياء،
من الصباح حتى المساء. فاقتنع بعضهم 21
بما قيل، ولكن آخرين لم يؤمنوا. وبينما
كانوا يتفرقون قال بولس كلمة واحدة:
حسنا قال الروح القدس عن حق على لسان
إشعياء النبي لآبائكم: اذهب إلى هذا 22
الشعب وقل: ستسمعون بآذانكم ولا
تفهمون، وستنظرون بعيونكم ولا تبصرون.
لأن قلب هذا الشعب قد غلظ، وآذانهم 23
ثقلت عن السماع، وأغمضوا عيونهم لئلا
يبصروا بعيونهم، ويسمعوا بآذانهم،
ويفهموا بقلوبهم، ويرجعوا فأشفيهم.
فليكن معلوما لديكم أن خلاص الله قد 24
أرسل إلى الأمم، وهم سيسمعون. وبعد أن 25
قال بولس هذا الكلام، انصرف اليهود
وتجادلوا فيما بينهم. وبقي بولس سنتين 26
كاملتين في بيت استأجره، وكان يستقبل
كل من يأتي إليه، وكان يكرز بملكوت الله 27
ويعلم بكل ما يتعلق بالرب يسوع المسيح
بكل جرأة، دون أن يمنعه أحد.

ולכלכם שבתכם ביום: ולבאתם שערי העיר הזאת
27 ביום השבת ולא תשאו משא: ולא תביאו בשערי
העיר הזאת ביום השבת: וקדשתם את יום השבת
28 לבלתי עשות כל מלאכה: ולא יבאו ויצאו בשערי
השער הזה: ולא יעברו את משאם ולא ישאו: ולא
29 יבאו אנשי יהודה וישבי ירושלם בשערי השער
הזה: ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלם ומארץ
בנימן ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מביאים עלה
30 וזבח ומנחה ולבונה ומביאים תודה בית יהוה:
31 והיה אם שמוע תשמעו אלי נאם יהוה לבלתי
הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת וקדשתם
32 את יום השבת לבלתי עשות בו כל מלאכה: ובאו
בשערי השער הזה מלכים ושרים ישבים על כסא
דוד רכבים ברכב ובסוסים הם ושריהם אנשי יהודה
וישבי ירושלם והעיר הזאת לעולם: ובאו מערי
יהודה ומסביבות ירושלם ומארץ בנימן ומן השפלה
ומן ההר ומן הנגב מביאים עלה וזבח ומנחה ולבונה
ומביאים תודה בית יהוה: ואם לא תשמעו אלי
לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשערי
ירושלם ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה
34 ארמנות ירושלם ולא תכבה: כה אמר יהוה לך
והתיצבת בשער בני עם אשר יבאו בו מלכי יהודה
ומלכי ישראל וכל שערי ירושלם: ואמרת אליהם
שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל יושבי
ירושלם הבאים בשערים האלה: כה אמר יהוה
שמרו משמרות נפשותיכם ואל תשאו משא ביום
השבת והבאתם בשערי ירושלם: ולא תוציאו משא
מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם
את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם: ולא
שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם לבלתי
שמוע ולבלתי קחת מוסר: והיה אם שמוע תשמעו
אלי נאם יהוה להבי משא בשערי העיר הזאת ביום
השבת וקדשתם את יום השבת לבלתי עשות בו כל
מלאכה: ובאו בשערי השער הזה מלכים ושרים
ישבים על כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים הם
ושריהם אנשי יהודה וישבי ירושלם והעיר הזאת
לעולם: ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלם ומארץ
בנימן ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מביאים עלה
ומנחה ולבונה ומביאים תודת בית יהוה: ואם לא
תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא
ובא בשערי ירושלם ביום השבת והצתי אש בשעריה
ואכלה ארמנות ירושלם ולא תכבה:

פרק יח: לב.

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר:
2 קום וירדת בית היוצר שם ושם אשמיעך את
3 דברי: וארד בית היוצר והנה הוא עשה מלאכה
4 על האבנים: והנה השחית הכלי אשר הוא עשה
בחמר ביד היוצר ושב ועשה כלי אחר כאשר טוב
5 בעיני היוצר לעשות: ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
6 הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם
יהוה הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי בית
7 ישראל: רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש
8 ולנתוץ ולהאבד: ושב הגוי ההוא אשר דברתי
9 עליו מרעתם ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות
10 לו: ורגע אדבר על גוי ועל ממלכה לבנות ולנטוע:
ועשה הרע הזה בעיני לבלתי שמוע בקולי ונחמתי
על הטובה אשר אמרתי להיטיב אתו: ועתה אמר
נא אל איש יהודה ואל יושבי ירושלם לאמר כה
אמר יהוה הנני יוצר עליכם רעה וחשב עליכם
מחשבה שובו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו
12 מעלליכם: ואמרו נואש כי אחרי מחשבתינו נלך
13 ואיש את שרירות לבו הרעה נעשה: לכן כה אמר
יהוה שאלו נא בגוים מי שמע כאלה שמעו שמעה
14 עד מאד עשתה בתולת ישראל: היעזב מצור
שדי מסלע מרום אם ינתש: כי שכחני עמי לשוא
15 יקטרו ויכשלום בדרכיהם מעולם נתיבות עולם
16 ללכת בדרך לא סלולה: לשום ארצם לשמה
שרוקת עולם כל עבר עליה ישם ויניד בראשו:
17 כרוח קדים אפיצם לפני אויב ערף ולא פנים
18 אראם ביום אידם: ויאמרו לכו וחשבה עלי
מחשבות ולא תאבד תורה מכהן ועצה מחכם
ונגיד מנביא לכו ונכתה אתו בלשון ואל נקשיבה
19 אל כל דבריו: הקשיבה אלי יהוה ושמע לקול
20 ריבי: האשלם תחת טובה כי כרו שיחה לנפשי
זכר עמדתי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את
21 חמתך מהם: לכן תן את בניהם לרעב והגירם
22 על ידי חרב ותהיינה נשיהם שכלות ואלמנות
והיו אנשיהם למותת הרוגי מגפה בחוריהם
23 מהרוג חרב במלחמה: תשמע זעקה מבתיהם כי
תביא עליהם גדוד פתאם כי כרו שיחה ללכדני
24 ופחים טמנו לרגלי: ואתה יהוה כל עצתם עלי
למות אל תכס על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחה
25 והיו כשולים לפניך בעת אפך עשה בם: פרק יט
1 כה אמר יהוה לך וקנית בקבוק יוצר מזקני העם
2 ומזקני הכהנים: וצאת אל גי בן הנם אשר פתח
השרד ואשר תקרא שם את הדברים אשר אדבר
3 אליך: ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישבי
ירושלם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני
מביא רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תצלינה
4 אזניו: יען אשר עזבוני ויזרו את המקום הזה
ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה
ואבותיהם ומלכי יהודה וימלאו את המקום הזה
5 דם נקים: ובנו את במות הבעל לשרף את בניהם
באש עולות לבעל אשר לא צויתי ולא דברתי ולא
6 עלתה על לבי: לכן הנה ימים באים נאם יהוה
ולא יקרא למקום הזה עוד התפת וגי בן הנם כי אם
7 גי הטבחה: ובקותי את עצת יהודה וירושלם במקום
הזה והפלתים בחרב לפני אויביהם וביד מבקשי
נפשם ונתתי את פגריהם מאכל לעוף השמים ולבהמת
8 הארץ: ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל
עבר עליה ישם וישרק על כל מכותיה: והאכלתים
את בשר בניהם ואת בשר בנותיהם ואיש את בשר
רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם אויביהם
10 ומבקשי נפשם: ושברת את הבקבוק לעיני האנשים
11 ההלכים אתך: ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות
כזאת אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר
ישבר כלי היוצר אשר לא יוכל עוד להתתקן ובתפת
12 יקברו מאין מקום לקבור: כה אעשה למקום הזה
נאם יהוה ולישביו לתת את העיר הזאת כתפת:
13 והיו בתי ירושלם ובתי מלכי יהודה כמקום התפת
הטמאים כל הבתים אשר קטרו על גגותם לכל צבא
השמים והסכו נסכים לאלהים אחרים: ויבא ירמיהו
מתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית
14 יהוה ויאמר אל כל העם: כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מביא על העיר הזאת ועל כל
עריה את כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את
ערפם לבלתי שמוע את דברי: ויפשחור בן אמר
הכהן הפקיד הראשון בבית יהוה שמע את ירמיהו
16 מתנבא את הדברים האלה: ויכה פשחור את ירמיהו
הנביא ויתן אתו אל המהפכת אשר בשער בנימן
17 העליון אשר בבית יהוה: ויהי ממחרת ויוצא פשחור
את ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא
פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור מסביב: כי כה
אמר יהוה הנני נתנך למגור לך ולכל אהביך
והפלו בחרב אויביהם ועיניך רואות ואתה את כל
יהודה אתן ביד מלך בבל והגלה אתם בבלה והכם
19 בחרב: ואת כל הון העיר הזאת ואת כל יגיעה ואת
כל כלי יקר וכל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד
אויביהם ובזזום ולקחום והביאם בבלה: ואתה
פשחור וכל יושבי ביתך תלכו בשבי ואל בבל תבוא
ושם תמות ושם תקבר אתה וכל אהביך אשר נבאת
21 להם שקר: פתית יהוה ואפתה חזקת ממני ותוכל
גם היום הייתי לשחוק כל היום כלעג לי: כי
מדי דברי אזעק חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה
לי לחרפה ולקלס כל היום: ואמרתי לא אזכירנו
ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבבי כאש בערת עצמתי
23 בכלא ונלאיתי נשא: כי שמעתי דבת רבים מגור
מסביב הגידו ונגידנו כל אנשי שלמי שמרי צלעי
אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה נקמתנו ממנו: ויהוה
עמדי כגבור עריץ על כן רדפי יכשלו ולא יוכלו
בשו מאד כי לא השכילו כלמת עולם לא תשכח:
ויהוה צבאות בחן צדיק ראה כליות ולב אראה
נקמתך ממנו כי אליך גליתי את ריבי: שירו ליהוה
הללו את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד
25 מרעים: ארור היום אשר ילדתי בו לא יהי ברוך
26 היום אשר ילדתני אמי: ארור האיש אשר בשר את
אבי לאמר ילד זכר לך שמח שמחה: והיה האיש
ההוא כערים אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה
בבקר ותרועה בעת צהרים: אשר לא המתני מרחם
ותהי לי אמי קברי ורחמה עבורה לנצח: למה זה
יצאתי מרחם לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי:

פרק כ: א. לה.

1 ויפתחור בן אמר הכהן והוא פקיד ראש בבית יהוה
2 שמע את ירמיהו מתנבא את הדברים האלה: ויכה
פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אתו אל המהפכת
אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה: ויהי
ממחרת ויוצא פשחור את ירמיהו מן המהפכת ויאמר
אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור
4 מסביב: כי כה אמר יהוה הנני נתנך למגור לך
ולכל אהביך והפלו בחרב אויביהם ועיניך רואות
ואתה את כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגלה אתם
5 בבלה והכם בחרב: ואת כל הון העיר הזאת ואת כל
יגיעה ואת כל כלי יקר וכל אוצרות מלכי יהודה
אתן ביד אויביהם ובזזום ולקחום והביאם בבלה:
6 ואתה פשחור וכל יושבי ביתך תלכו בשבי ואל בבל
תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל אהביך אשר
7 נבאת להם שקר: פתית יהוה ואפתה חזקת ממני
ותוכל גם היום הייתי לשחוק כל היום כלעג לי:
8 כי מדי דברי אזעק חמס ושד אקרא כי היה דבר
יהוה לי לחרפה ולקלס כל היום: ואמרתי לא
אזכירנו ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבבי כאש
בערת עצמתי בכלא ונלאיתי נשא: כי שמעתי דבת
רבים מגור מסביב הגידו ונגידנו כל אנשי שלמי
שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה נקמתנו
11 ממנו: ויהוה עמדי כגבור עריץ על כן רדפי יכשלו
ולא יוכלו בשו מאד כי לא השכילו כלמת עולם לא
12 תשכח: ויהוה צבאות בחן צדיק ראה כליות ולב
אראה נקמתך ממנו כי אליך גליתי את ריבי:
13 שירו ליהוה הללו את יהוה כי הציל את נפש אביון
14 מיד מרעים: ארור היום אשר ילדתי בו לא יהי
15 ברוך היום אשר ילדתני אמי: ארור האיש אשר
בשר את אבי לאמר ילד זכר לך שמח שמחה:
16 והיה האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה ולא נחם
ושמע זעקה בבקר ותרועה בעת צהרים: אשר לא
המתני מרחם ותהי לי אמי קברי ורחמה עבורה
18 לנצח: למה זה יצאתי מרחם לראות עמל ויגון
ויכלו בבשת ימי:

هيلدا، قال لهم بولس وهو فتح فمه وابتدأ يقول: ١٧
معكم سواء: معجزة يعرفا انهم هو قبلة
باقتوم. وبعد يهتدوا هذه بعد رجوعه
هذه جدد.* وحدثني فيعد لهذه هذه ٤
ديمتر فيعمد: ديمقرس ديمتر اما: انما
وحدة فيعمد هذه جميع لهم هذه ١٣
وحدة فاهم هذه فيعمد: فاهم ديمتر
ذاوفيدس: هذه فاهم ديمتر اوقع
ديمتر هذه.* فاهم ديمتر هذه ١٤
وحدة دلهم سيلا فيعلهم فيعد فن فيعتا.*
ثم هو هيعتا فيعمد: هيعتا فيعمد فاعلم ١٥
تيمتر ديمتر: هذه هيعتا فيعمد لهم هذه فاهم:
هيعتا فيعمد هيعتا هيعتا: فيعمد هيعتا فن
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ١٦
فيعمد فيعمد هيعتا فيعمد: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ١٧
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ١٨
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ١٩
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ٢٠
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ٢١
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ٢٢
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ٢٣
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ٢٤
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ٢٥
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ٢٦
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ٢٧
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ٢٨
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ٢٩
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ٣٠
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ٣١
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ٣٢
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ٣٣
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد ٣٤
فيعمد هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد
هيعتا فيعمد هيعتا: فيعمد هيعتا فيعمد

ספר דברים.

פרשה ז׳.

1 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא־שמה לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך׃ 2 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא־תכרת להם ברית ולא תחנם׃ 3 ולא תתחתן בם בתך לא־תתן לבנו ובתו לא־תקח לבנך׃ 4 כי יסיר את־בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר׃ 5 כי אם־כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש׃ 6 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על־פני האדמה׃ 7 לא מרבכם מכל־העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי־אתם המעט מכל־העמים׃ 8 כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את־השבעה את־הדבר אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים׃ 9 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור׃ 10 ומשלם לשנאיו אל־פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל־פניו ישלם־לו׃ 11 ושמרת את־המצוה ואת־החקים ואת־המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשתם׃ 12 והיה עקב תשמעון את־המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את־הברית ואת־החסד אשר נשבע לאבתיך׃ 13 ואהבך וברכך והרבך וברך פרי־בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפי־בקרך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך׃ 14 ברוך תהיה מכל־העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך׃ 15 והסיר יהוה ממך כל־חלי וכל־מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל־שנאיך׃ 16 ואכלת את־כל־העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא־תחס עינך עליהם ולא תעבד את־אלהיהם כי־מוקש הוא לך׃ 17 כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם׃ 18 לא תירא מהם זכר תזכר את אשר־עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל־מצרים׃ 19 המסות הגדלות אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל־העמים אשר־אתה ירא מפניהם׃ 20 וגם את־הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד־אבד הנשארים והנסתרים מפניך׃ 21 לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא׃ 22 ונשל יהוה אלהיך את־הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן־תרבה עליך חית השדה׃ 23 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם׃ 24 ונתן מלכיהם בידך ואבדת את־שמם מתחת השמים לא־יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם׃ 25 פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן־תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא׃ 26 ולא־תביא תועבה אל־ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא׃

פרשה ח׳.

1 כל־המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את־הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם׃ 2 וזכרת את־כל־הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את־אשר בלבבך התשמר מצותו אם־לא׃ 3 ויענך וירעבך ויאכלך את־המן אשר לא־ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על־הלחם לבדו יחיה האדם כי על־כל־מוצא פי־יהוה יחיה האדם׃ 4 שמלתך לא־בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה׃ 5 וידעת עם־לבבך כי כאשר יסר איש את־בנו יהוה אלהיך מיסרך׃ 6 ושמרת את־מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו׃ 7 כי יהוה אלהיך מביאך אל־ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר׃ 8 ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ־זית שמן ודבש׃ 9 ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל־בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת׃ 10 ואכלת ושבעת וברכת את־יהוה אלהיך על־הארץ הטבה אשר נתן־לך׃ 11 השמר לך פן־תשכח את־יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום׃ 12 פן־תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת׃ 13 ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה־לך וכל אשר־לך ירבה׃ 14 ורם לבבך ושכחת את־יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 15 המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין־מים המוציא לך מים מצור החלמיש׃ 16 המאכלך מן במדבר אשר לא־ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך׃ 17 ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את־החיל הזה׃ 18 וזכרת את־יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את־בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה׃ 19 והיה אם־שכח תשכח את־יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון׃ 20 כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם׃

פרשה ט׳.

1 שמע ישראל אתה עבר היום את־הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצומים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים׃ 2 עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק׃ 3 וידעת היום כי־יהוה אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך׃ 4 אל־תאמר בלבבך בהדף יהוה אתם מלפני לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את־הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך׃ 5 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את־ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את־הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ 6 וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את־הארץ הטבה הזאת לרשתה כי עם־קשה־ערף אתה׃ 7 זכר אל־תשכח את אשר הקצפת את־יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד־באכם עד־המקום הזה מרים הייתם עם־יהוה׃ 8 ובחרב הקצפתם את־יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם׃ 9 בעלתי ההרה לקחת לחת האבנים לחת הברית אשר כרת יהוה עמכם וארב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי׃ 10 ויתן יהוה אלי את־שני לחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל־הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל׃ 11 ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ויתן יהוה אלי את־שני לחת האבנים לחת הברית׃ 12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן־הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה׃ 13 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את־העם הזה והנה עם־קשה־ערף הוא׃ 14 הנח לי וארם את־שמם ואמחה את־שמם מתחת השמים ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממנו׃ 15 ואפן וארד מן־ההר וההר בוער באש ושני לחת הברית על שתי ידי׃ 16 וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן־הדרך אשר צוה יהוה אתכם׃ 17 ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם׃ 18 ואתנפל לפני יהוה כראשנה את־ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל־חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ 19 כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם ויענני יהוה גם בפעם ההוא׃ 20 ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא׃ 21 ואת חטאתכם אשר עשיתם את־העגל לקחתי ואשרף באש וכתתי אתו טחון היטב עד אשר־דק לעפר ואשלך את־עפרו אל־הנחל הירד מן־ההר׃ 22 ובתבערה מקצת ובמסה ובקברות התאוה אתם מקצפים את־יהוה׃ 23 וכשלחו יהוה אתכם מקדש־ברנע לאמר עלו וירשו את־הארץ אשר נתתי לכם ומריתם את־פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו׃ 24 ממרים הייתם עם־יהוה מיום דעתי אתכם׃ 25 ואתנפל לפני יהוה את־ארבעים היום ואת־ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם׃ 26 ואתפלל אל־יהוה ואמר אדני יהוה אל־תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה׃ 27 זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל־תפן אל־קשי העם הזה ואל־רשעו ואל־חטאתו׃ 28 פן־יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי יכולת יהוה לתתם אל־הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אתם הוציאם להמיתם במדבר׃ 29 והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרעך הנטויה׃

פרשה י׳.

1 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל־לך שני־לחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ׃ 2 ואכתב על־הלחת את־הדברים אשר היו על־הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון׃ 3 ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני־לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי׃ 4 ויכתב על־הלחת ככתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי׃ 5 ואפן וארד מן־ההר ואשם את־הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה׃ 6 ובני־ישראל נסעו מבארת בני־יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו׃ 7 משם נסעו הגדגדה ומן־הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים׃ 8 בעת ההוא הבדיל יהוה את־שבט הלוי לשאת את־ארון ברית־יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה׃ 9 על־כן לא־היה ללוי חלק ונחלה עם־אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו׃ 10 ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא־אבה יהוה השחיתך׃ 11 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את־הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם׃ 12 ועתה ישראל מה־יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם־ליראה את־יהוה אלהיך ללכת בכל־דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את־יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך׃ 13 לשמר את־מצות יהוה ואת־חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך׃ 14 הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל־אשר בה׃ 15 רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל־העמים כיום הזה׃ 16 ומלתם את־ערלת לבבכם ועורפכם לא תקשו עוד׃ 17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול הגבר והנורא אשר לא־ישא פנים ולא יקח שחד׃ 18 עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת־לו לחם ושמלה׃ 19 ואהבתם את־הגר כי־גרים הייתם בארץ מצרים׃ 20 את־יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע׃ 21 הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את־הגדלות האל ואת־הנוראות האלה אשר ראו עיניך׃ 22 בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב׃

פרשה י״א.

1 ואהבת את־יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל־הימים׃ 2 וידעתם היום כי לא את־בניכם אשר לא־ידעו ואשר לא־ראו את־מוסר יהוה אלהיכם את־גדלו את־ידו החזקה ואת־זרעו הנטויה׃ 3 ואת־אתתיו ואת־מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך־מצרים ולכל־ארצו׃ 4 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את־מי ים־סוף על־פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה׃ 5 ואשר עשה לכם במדבר עד־באכם עד־המקום הזה׃ 6 ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן־ראובן אשר פצתה הארץ את־פיה ותבלע אתם ואת־בתיהם ואת־אהליהם ואת כל־היקום אשר ברגליהם בקרב כל־ישראל׃ 7 כי עיניכם הראת את כל־מעשה יהוה הגדול אשר עשה׃ 8 ושמרתם את כל־המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את־הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ 9 ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש׃ 10 כי הארץ אשר אתה בא־שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם משם אשר תזרע את־זרעך והשקית ברגלך כגן הירק׃ 11 והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה־מים׃ 12 ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה׃ 13 והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את־יהוה אלהיכם ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם׃ 14 ונתתי מטר־ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך׃ 15 ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת׃ 16 השמרו לכם פן־יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ 17 וחרה אף־יהוה בכם ועצר את־השמים ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם׃ 18 ושמתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם אתם לאות על־ידכם והיו לטטפת בין עיניכם׃ 19 ולמדתם אתם את־בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ 20 וכתבתם על־מזזות ביתך ובשעריך׃ 21 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על־הארץ׃ 22 כי אם־שמר תשמרון את כל־המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את־יהוה אלהיכם ללכת בכל־דרכיו ולדבקה־בו׃ 23 והוריש יהוה את כל־הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים ממכם׃ 24 כל־המקום אשר תדרך כף־רגלכם בו לכם יהיה מן־המדבר והלבנון מן־הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם׃ 25 לא־יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן על כל־הארץ אשר תדרכו־בה כאשר דבר לכם׃ 26 ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה׃ 27 את־הברכה אשר תשמעו אל־מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום׃ 28 והקללה אם־לא תשמעו אל־מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן־הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא־ידעתם׃ 29 והיה כי־יביאך יהוה אלהיך אל־הארץ אשר־אתה בא־שמה לרשתה ונתתה את־הברכה על־הר גרזים ואת־הקללה על־הר עיבל׃ 30 הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלני מרה׃ 31 כי אתם עברים את־הירדן לבא לרשת את־הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה׃ 32 ושמרתם לעשות את כל־החקים ואת־המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום׃

פרשה י״ב.

1 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל־הימים אשר־אתם חיים על־האדמה׃ 2 אבד תאבדון את כל־המקמות אשר עבדו־שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את־אלהיהם על־ההרים הרמים ועל־הגבעות ותחת כל־עץ רענן׃ 3 ונתצתם את־מזבחתם ושברתם את־מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את־שמם מן־המקום ההוא׃ 4 לא־תעשון כן ליהוה אלהיכם׃ 5 כי אם־אל־המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם משבטיכם לשום את־שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃ 6 והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרות בקרכם וצאנכם׃ 7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל־משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך׃ 8 לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל־הישר בעיניו׃ 9 כי לא־באתם עד־עתה אל־המנוחה ואל־הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 10 ועברתם את־הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל־אויביכם מסביב וישבתם בטח׃ 11 והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל־אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר־ידרו ליהוה׃ 12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין־לו חלק ונחלה אתכם׃ 13 השמר לך פן־תעלה עלתיך בכל־מקום אשר תראה׃ 14 כי אם־במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר־אנכי מצוך׃ 15 אך בכל־אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן־לך בכל־שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל׃ 16 רק הדם לא תאכלו על־הארץ תשפכנו כמים׃ 17 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל־נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך׃ 18 כי אם־לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל־משלח ידך׃ 19 השמר לך פן־תעזב את־הלוי כל־ימיך על־אדמתך׃ 20 כי־ירחיב יהוה אלהיך את־גבלך כאשר דבר־לך ואמרת אכלה בשר כי־תאוה נפשך לאכל בשר בכל־אות נפשך תאכל בשר׃ 21 כי־ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל־אות נפשך׃ 22 אך כאשר יאכל את־הצבי ואת־האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו׃ 23 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא־תאכל הנפש עם־הבשר׃ 24 לא תאכלנו על־הארץ תשפכנו כמים׃ 25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי־תעשה הישר בעיני יהוה׃ 26 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל־המקום אשר יבחר יהוה׃ 27 ועשית עלתיך הבשר והדם על־מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על־מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל׃ 28 שמר ושמעת את כל־הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד־עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך׃ 29 כי־יכרית יהוה אלהיך את־הגוים אשר־אתה בא־שמה לרשתם מפניך וירשתם וישבת בארצם׃ 30 השמר לך פן־תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן־תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את־אלהיהם ואעשה־כן גם־אני׃ 31 לא־תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל־תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את־בניהם ואת־בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם׃ 32 את כל־הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא־תסף עליו ולא תגרע ממנו׃

פרשה י״ג.

1 כי־יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת׃ 2 ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא־ידעתם ונעבדם׃ 3 לא תשמע אל־דברי הנביא ההוא או אל־חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את־יהוה אלהיכם בכל־לבבכם ובכל־נפשכם׃ 4 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת־מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון׃ 5 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי־דבר סרה על־יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן־הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך׃ 6 כי־יסיתך אחיך בן־אמך או־בנך או־בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא־ידעת אתה ואבתיך׃ 7 מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד־קצה הארץ׃ 8 לא־תאבה לו ולא־תשמע אליו ולא־תחס עינך עליו לא־תחמל ולא־תכסה עליו׃ 9 כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל־העם באחרונה׃ 10 וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 11 וכל־ישראל ישמעו ויראו ולא־יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך׃ 12 כי־תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר׃ 13 יצאו אנשים בני־בליעל מקרבך וידיחו את־יושב עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא־ידעתם׃ 14 ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך׃ 15 הכה תכה את־יושב העיר ההוא לפי־חרב החרם אתה ואת כל־אשר־בה ואת־בהמתה לפי־חרב׃ 16 ואת כל־שללה תקבץ אל־תוך רחבה ושרפת באש את־העיר ואת כל־שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד׃ 17 ודבק בידך מאומה מן־החרם למען ישב יהוה מחרון אפו ונתן־לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃ 18 כי־תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל־מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך׃

פרשה י״ד.

1 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא־תתגדדו ולא־תשימו קרחה בין עיניכם למת׃ 2 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על־פני האדמה׃ 3 לא תאכל כל־תועבה׃ 4 זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב הכבש ושור העזים׃ 5 איל וצבי וכאיל ודישן׃ 6 וכל־בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃ 7 אך את־זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן־המפרסת את־הפרסה הגמל והארנבת והשפן כי־מעלי גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם׃ 8 והחזיר כי־מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו׃ 9 את־זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר־לו סנפיר וקשקשת תאכלו׃ 10 וכל אשר אין־לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם׃ 11 כל־צפור טהורה תאכלו׃ 12 ואלה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה׃ 13 והראה והאיה והדיה למינהו׃ 14 ואת כל־ערב למינו׃ 15 ואת בת היענה והתחמס והשחף ולמינהו׃ 16 והכוס והינשוף והתנשמת׃ 17 והקאת והרחם והשלך׃ 18 והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף׃ 19 וכל־שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו׃ 20 כל־עוף טהור תאכלו׃ 21 לא תאכלו כל־נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא־תבשל גדי בחלב אמו׃ 22 עשר תעשר את כל־תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה׃ 23 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את־יהוה אלהיך כל־הימים׃ 24 וכי־ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי־ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי־ברכך יהוה אלהיך׃ 25 ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל־המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו׃ 26 ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך׃ 27 והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין־לו חלק ונחלה עמך׃ 28 מקץ שלש שנים תוציא את כל־מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך׃ 29 ובא הלוי כי אין־לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה׃

פרשה ט״ו.

1 מקץ שבע שנים תעשה שמטה׃ 2 וזה דבר השמטה שמוט כל־בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את־רעהו ואת־אחיו כי־קרא שמטה ליהוה׃ 3 את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את־אחיך תשמט ידך׃ 4 אפס כי לא יהיה בך אביון כי־ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן־לך נחלה לרשתה׃ 5 רק אם־שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל־המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום׃ 6 כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר־לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו׃ 7 כי־יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את־לבבך ולא תקפץ את־ידך מאחיך האביון׃ 8 כי־פתח תפתח את־ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו׃ 9 השמר לך פן־יהיה דבר עם־לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו ולא־יקרא עליך אל־יהוה והיה בך חטא׃ 10 נתן תתן לו ולא־ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל־מעשך ובכל משלח ידך׃ 11 כי לא־יחדל אביון מקרב הארץ על־כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את־ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך׃ 12 כי־ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך׃ 13 וכי־תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם׃ 14 העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו׃ 15 וזכרת כי־עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על־כן אנכי מצוך את־הדבר הזה היום׃ 16 והיה כי־יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת־ביתך כי־טוב עמך׃ 17 ולקחת את־המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה־כן׃ 18 לא־יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים ויברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה׃ 19 כל־הבכור הזכר אשר יולד בבקרך ובצאנך תקדיש ליהוה אלהיך לא־תעבד בבכור שורך ולא תגז בכור צאנך׃ 20 לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך׃ 21 וכי־יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך׃ 22 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל׃ 23 רק את־דמו לא תאכל על־הארץ תשפכנו כמים׃

פרשה ט״ז.

1 שמר את־חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה׃ 2 וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם׃ 3 לא־תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את־יום צאתך מארץ מצרים כל־ימי חייך׃ 4 ולא־יראה לך שאר בכל־גבלך שבעת ימים ולא־ילין מן־הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר׃ 5 לא תוכל לזבח את־הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 6 כי אם־אל־המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את־הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים׃ 7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך׃ 8 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה׃ 9 שבעת שבעות תספר־לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבעות׃ 10 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מספת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך׃ 11 ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם׃ 12 וזכרת כי־עבד היית במצרים ושמרת ועשית את־החקים האלה׃ 13 חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך׃ 14 ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך׃ 15 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל־תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח׃ 16 שלש פעמים בשנה יראה כל־זכורך את־פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את־פני יהוה ריקם׃ 17 איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן־לך׃ 18 שפטים ושטרים תתן־לך בכל־שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את־העם משפט צדק׃ 19 לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים׃ 20 צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את־הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 21 לא־תטע לך אשרה כל־עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה־לך׃ 22 ולא־תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך׃

פרשה י״ז.

1 לא־תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא׃ 2 כי־ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה א

ואלגלה: ב. ב.

1 ואיל אלגנמה מאי אסתאגם: בתכלא
2 וכנולאם. לי וכנה: ואולאי בסמכוה אלא
3 בתאמנה. בכף לי אמנה: ואנפאי אינם
4 כלאם אמתי. :ה: כלי אסאה ואנסאה: אולנה
5 אלנה. בנו אלנה: ואנכנה אלנה אכאלנה.
6 פסאנה אלנה אנאלנה אלנה: אלנם ואנפאי
7 בתאנה אלנה. :ו: כלנה אלנה אלנה
8 אלנה אלנה אלנה אלנה: אלנה אלנה אלנה
9 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
10 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
11 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
12 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
13 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
14 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
15 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
16 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
17 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
18 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
19 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
20 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
21 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
22 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
23 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
24 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
25 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
26 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
27 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
28 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
29 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
30 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
31 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
32 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
33 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
34 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
35 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
36 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
37 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
38 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
39 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
40 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
41 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
42 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
43 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
44 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
45 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
46 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
47 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
48 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
49 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
50 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
51 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
52 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
53 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה
54 אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה אלנה

בְּדַעַת הִשְׁמִיעֵם וְהַנָּבִיא הֵמָּה: ט כִּי מִי עָמַד בְּסוֹד יְיָ וַיַּרְא וַיַּקְשֵׁב דְּבָרוֹ
מִי הִקְשִׁיב דְּבָרִי וַיִּשְׁמָע: י הִנֵּה סַעַר יְיָ חֲמָה יָצָאָה וְסַעַר מְחֹלָל עַל רֹאשׁ
רְשָׁעִים יָחוֹל: יא לֹא יָשׁוּב אַף יְיָ עַד עֲשֹׂתוֹ וְעַד הֲקִימוֹ מְזִמּוֹת לִבּוֹ בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים תִּתְבּוֹנְנוּ בָהּ: יב לֹא שְׁלַחְתִּים הַנְּבִיאִים וְהֵמָּה רָצוּ לֹא דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם
וְהֵמָּה נִבְּאוּ: יג וְאִם עָמְדוּ בְּסוֹדִי וְיַשְׁמִיעוּ דְבָרַי אֶת עַמִּי וְיָשִׁבוּם מִדַּרְכָּם הָרָעָה
וּמֵרָעַ מַעַלְלֵיהֶם: יד הֲאֵל מִקָּרֹב אָנִי נְאֻם יְיָ וְלֹא אֵל מֵרָחֹק: טו אִם יִסָּתֵר
אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים וַאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יְיָ הֲלֹא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֲנִי
מָלֵא נְאֻם יְיָ: טז שָׁמַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר אָמְרוּ הַנְּבִאִים נִבְּאֵי בִשְׁמִי שֶׁקֶר לֵאמֹר חָלַמְתִּי
חָלַמְתִּי: יז עַד מָתַי הֲיֵשׁ בְּלֵב נִבְּאֵי הַשֶּׁקֶר וְנִבְּאֵי תַרְמִית לִבָּם: יח הַחֹשְׁבִים
לְהַשְׁכִּיחַ אֶת עַמִּי אֶת שְׁמִי בַּחֲלֹמוֹתָם אֲשֶׁר יְסַפְּרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ כַּאֲשֶׁר שָׁכְחוּ
אֲבוֹתָם אֶת שְׁמִי בַּבָּעַל: יט הַנָּבִיא אֲשֶׁר אִתּוֹ חֲלוֹם יְסַפֵּר חֲלוֹם וַאֲשֶׁר דְּבָרִי אִתּוֹ
יְדַבֵּר דָּבָר אֱמֶת מַה לַּתֶּבֶן אֶל בָּר נְאֻם יְיָ: כ הֲלֹא כֹה דְבָרִי כָּאֵשׁ נְאֻם יְיָ וּכְפַטִּישׁ
יְפוֹצֵץ סָלַע: כא לָכֵן הִנְנִי אֶל הַנְּבִאִים נְאֻם יְיָ אֲשֶׁר גָּנְבוּ דְבָרַי אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ:
כב הִנְנִי אֶל הַנְּבִאִים נְאֻם יְיָ אֲשֶׁר לָקְחוּ לְשׁוֹנָם וְנָאֻם: כג הִנְנִי אֶל נִבְּאֵי חֲלֹמוֹת
שֶׁקֶר נְאֻם וַיְסַפְּרוּם וַיַּתְעוּ אֶת עַמִּי בְּשִׁקְרֵיהֶם וּבְהוֹלֵלוֹתָם וְאָנֹכִי לֹא שְׁלַחְתִּים
וְלֹא צִוִּיתִים וְלֹא הוֹעִיל יוֹעִיל לָעָם הַזֶּה נְאֻם יְיָ: כד וְכִי יִשְׁאָלְךָ הָעָם הַזֶּה אוֹ
נָבִיא אוֹ כֹהֵן לֵאמֹר מַה מַּשָּׂא יְיָ וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מַה הַמַּשָּׂא וְנָטַשְׁתִּי אֶתְכֶם נְאֻם
יְיָ: כה וְהַנָּבִיא וְהַכֹּהֵן וְהָעָם אֲשֶׁר יֹאמַר מַשָּׂא יְיָ וּפָקַדְתִּי עַל הָאִישׁ הַהוּא וְעַל
בֵּיתוֹ: כו כֹּה תֹאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶל אָחִיו מָה עָנָה יְיָ וּמָה דִּבֶּר יְיָ:
כז וּמַשָּׂא יְיָ לֹא תִזְכְּרוּ עוֹד כִּי הַמַּשָּׂא יִהְיֶה לְאִישׁ דְּבָרוֹ כִּי אַתֶּם הִפַּכְתֶּם אֶת דִּבְרֵי
אֱלֹהִים חַיִּים יְיָ צְבָאוֹת אֱלֹהֵינוּ: כח כֹּה תֹאמַר אֶל הַנָּבִיא שְׁאַל מָה עָנָךְ יְיָ וּמָה
דִּבֶּר יְיָ: כט וְכִי מַשָּׂא יְיָ תֹּאמַר לָכֵן כֹּה אָמַר יְיָ יַעַן אֲמִרְכֶם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא
שָׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם וָאֹמַר לֹא תֹאמְרוּ מַשָּׂא: ל לָכֵן הִנְנִי נֹתֵן אֶתְכֶם נָתוֹשׁ וְנָתוֹשׁ
וְאֶת הָעִיר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וְלַאֲבוֹתֵיכֶם מֵעַל פָּנָי: לא וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם חֶרְפַּת עוֹלָם
וּכְלִמַּת עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁכַחְנָה:

כב

א כֹּה הֶרְאַנִי יְיָ וְהִנֵּה חֹמֶר שְׁנִים עַל הַהֵיכָל אַחַר נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת
יְכָנְיָה בֶן יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶת שָׂרֵי יְהוּדָה וְאֶת הֶחָרָשִׁים וְהַמַּסְגֵּר מִירוּשָׁלַיִם
וַיְבִאֵם בָּבֶלָה: ב וְהַתְּאֵנִים הַטֹּבוֹת טֹבוֹת מְאֹד וְהָרָעוֹת רָעוֹת מְאֹד אֲשֶׁר לֹא
תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ: ג וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי מָה אַתָּה רֹאֶה יִרְמְיָהוּ וָאֹמַר תְּאֵנִים הַתְּאֵנִים
הַטֹּבוֹת טֹבוֹת מְאֹד וְהָרָעוֹת רָעוֹת מְאֹד אֲשֶׁר לֹא תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ: ד וַיְהִי דְבַר יְיָ
אֵלַי לֵאמֹר: ה כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כָּאֵלֶּה הַתְּאֵנִים הַטֹּבוֹת כֵּן אַכִּיר אֶת
גָּלוּת יְהוּדָה אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּי מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה אַרְצָה כַּשְׂדִּים לְטוֹבָה: ו וְשַׂמְתִּי עֵינִי
עֲלֵיהֶם לְטוֹבָה וְהֵשִׁבֹתִי אוֹתָם עַל הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְנִיתִים וְלֹא אֶהֱרְסֵם וְנָטַעְתִּים
וְלֹא אֶתֹּשׁ: ז וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב לָדַעַת אוֹתִי כִּי אֲנִי יְיָ וְהָיוּ לִי לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה
לָהֶם לֵאלֹהִים כִּי יְשֻׁבוּ אֵלַי בְּכָל לִבָּם: ח וְכַתְּאֵנִים הָרָעוֹת אֲשֶׁר לֹא תֵאָכַלְנָה
מֵרֹעַ כִּי כֹה אָמַר יְיָ כֵּן אֶתֵּן אֶת צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶת שָׂרָיו וְאֶת שְׁאֵרִית
יְרוּשָׁלַיִם הַנִּשְׁאָרִים בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְהַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: ט וְנָתַתִּים לְזַעֲוָה
לְרָעָה לְכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ לְחֶרְפָּה וְלִמְשָׁל לְשִׂנְאָה וְלָאָלָה בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר
אַדִּיחֵם שָׁמָּה: י וְשִׁלַּחְתִּי בָהֶם אֶת הַחֶרֶב אֶת הָרָעָב וְאֶת הַדֶּבֶר עַד תֻּמָּם מֵעַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְלַאֲבוֹתֵיהֶם:

כג

א הוֹי רֹעִים מְאַבְּדִים וּמְפִיצִים אֶת צֹאן מַרְעִיתִי נְאֻם יְיָ: ב לָכֵן כֹּה אָמַר יְיָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל הָרֹעִים הָרֹעִים אֶת עַמִּי אַתֶּם הֲפֵצֹתֶם אֶת צֹאנִי וַתַּדִּיחוּם וְלֹא
פְקַדְתֶּם אֹתָם הִנֵּה אָנֹכִי פֹקֵד עֲלֵיכֶם אֶת רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם נְאֻם יְיָ: ג וַאֲנִי אֲקַבֵּץ
אֶת שְׁאֵרִית צֹאנִי מִכֹּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁמָּה וְהֵשִׁבֹתִים עַל נְוֵהֶם וּפָרוּ
וְרָבוּ: ד וַהֲקִמֹתִי עֲלֵיהֶם רֹעִים וְרָעוּם וְלֹא יִירְאוּ עוֹד וְלֹא יֵחַתּוּ וְלֹא יִפָּקֵדוּ נְאֻם
יְיָ: ה הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם יְיָ וַהֲקִמֹתִי לְדָוִד צֶמַח צַדִּיק וּמָלַךְ מֶלֶךְ וְהִשְׂכִּיל
וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ: ו בְּיָמָיו תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לָבֶטַח וְזֶה
שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרְאוּ יְיָ צִדְקֵנוּ: ז לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם יְיָ וְלֹא יֵאָמֵר עוֹד חַי
יְיָ אֲשֶׁר הֶעֱלָה וְהֵבִיא אֶת זֶרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צָפוֹן וּמִכָּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר
הִדַּחְתִּים שָׁמָּה וְיָשְׁבוּ עַל אַדְמָתָם: ח כִּי אִם חַי יְיָ אֲשֶׁר הֶעֱלָה וַאֲשֶׁר הֵבִיא אֶת
זֶרַע בֵּית הַצָּפוֹן וְאֶת כָּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁמָּה וְיָשְׁבוּ עַל אַדְמָתָם:

ט לַנְּבִאִים נִשְׁבַּר לִבִּי בְּקִרְבִּי רָפְפוּ כָּל עַצְמוֹתָי הָיִיתִי כְּאִישׁ שִׁכּוֹר וּכְגֶבֶר
עֲבָרוֹ יָיִן מִפְּנֵי יְיָ וּמִפְּנֵי דִבְרֵי קָדְשׁוֹ: י כִּי מְלֵאִים מְנָאֲפִים כִּי מִפְּנֵי אָלָה
אָבְלָה הָאָרֶץ יָבְשׁוּ נְאוֹת מִדְבָּר וַתְּהִי מְרוּצָתָם רָעָה וְגִבּוּרָתָם לֹא כֵן: יא כִּי גַם
נָבִיא גַּם כֹּהֵן חָנְפוּ גַּם בֵּיתִי מָצָאתִי רָעָתָם נְאֻם יְיָ: יב לָכֵן יִהְיֶה דַרְכָּם לָהֶם
כַּחֲלַקְלַקּוֹת בָּאֲפֵלָה יִדָּחֲפוּ וְנָפְלוּ בָהּ כִּי אָבִיא אֲלֵיהֶם רָעָה שְׁנַת פְּקֻדָּתָם נְאֻם
יְיָ: יג וּבִנְבִיאֵי שֹׁמְרוֹן רָאִיתִי תִפְלָה הִנָּבְאוּ בַבַּעַל וַיַּתְעוּ אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל:
יד וּבִנְבִיאֵי יְרוּשָׁלַיִם רָאִיתִי שַׁעֲרוּרִיָּה נִאוּף וְהָלוֹךְ בַּשָּׁקֶר וְחִזְּקוּ יְדֵי מְרֵעִים
לְבִלְתִּי שָׁבוּ אִישׁ מֵרָעָתוֹ הָיוּ לִי כֻלָּם כִּסְדֹם וְיוֹשְׁבֶיהָ כַּעֲמֹרָה: טו לָכֵן כֹּה אָמַר
יְיָ צְבָאוֹת עַל הַנְּבִאִים הִנְנִי מַאֲכִלֵם לַעֲנָה וְהַשְׁקִיתִים רֹאשׁ כִּי מֵאֵת נְבִיאֵי
יְרוּשָׁלַיִם יָצְאָה חֹנֶפֶה לְכָל הָאָרֶץ: טז כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת אַל תִּשְׁמְעוּ אֶל דִּבְרֵי
הַנְּבִאִים הַנִּבָּאִים לָכֶם מְהַבְלִים אֶתְכֶם חִזְיוֹן לִבָּם יְדַבֵּרוּ לֹא מִפִּי יְיָ: יז אָמוֹר
אָמְרִים לְמְנַאֲצַי דָּבֶר יְיָ שָׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם וְכָל הַהֹלֵךְ בִּשְׁרִרוּת לִבּוֹ אָמְרוּ לֹא
תָבוֹא עָלֶיךָ רָעָה: יח כִּי מִי עָמַד בְּסוֹד יְיָ וַיַּרְא אֶת דְּבָרוֹ וַיִּשְׁמָע מִי הִקְשִׁיב

ملك يسوع لنا.

مقالة ١:

١ وإنه لما جاء إلى أريحا أبصر رجلا
٢ أعمى. وكان قد سمع عن يسوع
وأراد رؤيته: فلم يستطع لأن الجمع
٣ حجبه.* وإنه ركض: وتسلق جميزة
لكي يراه: وإذا يسوع مجتاز من
٤ هناك. وإنه نظر إليه وقال له: يا
زكا أسرع وانحدر: وإني اليوم
٥ ينبغي أن أمكث في بيتك.* وإنه
أسرع وانحدر: وقبله فرحا.* وإن
٦ الجميع رأوا: وتذمروا قائلين: إنه
٧ دخل ليبيت عند رجل خاطئ.* وإن
زكا وقف: وقال ليسوع: ها يا سيد
٨ نصف أموالي أعطيها للمساكين: وإن
كنت قد شططت على أحد: فإني
٩ أرده أربعة أضعافه.* فقال له يسوع:
اليوم قد حل الخلاص لهذا البيت:
١٠ لأنه هو أيضا ابن إبراهيم.* لأن ابن
الإنسان قد جاء ليطلب ويخلص
ما قد هلك.

مقالة ٢:

١١ وإذ هم يسمعون هذه الأمور: فإنه
قد زاد وقال مثلا: لأنه كان قريبا
من أورشليم: وهم يظنون أن ملكوت
١٢ الله يظهر حالا.* فقال: إن إنسانا
شريفا قد ذهب إلى كورة بعيدة:
لكي يأخذ لنفسه ملكا ويرجع.
١٣ فدعا عشرة عبيد له: وأعطاهم
عشرة أمناء فضة: وقال لهم: تاجروا
١٤ بها حتى أجيء.* وإن أهل مدينته
أبغضوه: وأرسلوا وراءه سفارة
قائلين: لا نريد أن هذا يملك
١٥ علينا.* وإنه لما رجع بعد أن أخذ
الملك: أمر أن يدعى إليه أولئك
العبيد الذين أعطاهم الفضة: لكي
١٦ يعلم ما ربحوه بالتجارة.* فجاء
الأول قائلا: يا سيد إن أمنتك
١٧ ربحت عشرة أمناء أخر.* فقال له:
نعما أيها العبد الصالح: لأنك كنت
أمينا في القليل فأقيمك على
١٨ عشر مدن.* وجاء الثاني قائلا: يا
سيد إن أمنتك ربحت خمسة أمناء
١٩ أخر.* فقال له: وأنت كن على
٢٠ خمس مدن.* وجاء آخر قائلا: يا
سيد ها أمنتك التي كانت عندي
مطروحة في منديل.* لأني خفت
٢١ منك لأنك رجل صعب تأخذ ما لم
تضع وتحصد ما لم تزرع.* قال له:
من فمك أدينك أيها العبد الشرير:
قد علمت أني رجل صعب آخذ ما لم
أضع وأحصد ما لم أزرع:* فلماذا
٢٢ لم تعط فضتي على المائدة: وأنا
آتي عند طلبي إياها مع ربحها.*
٢٣ وقال للحاضرين: خذوا منه الأمنة
٢٤ وأعطوها للذي له عشر أمناء.*
فقالوا له: يا سيد إن له عشر أمناء
٢٥ أخر.* فقال: إني أقول لكم إن كل
من له يعطى ويزاد: وأما من ليس
له فالذي يظن أن له يؤخذ منه.
٢٦ وأما أعدائي هؤلاء الذين لم يريدوا
أن أملك عليهم: فأتوا بهم إلى هنا
٢٧ واقتلوهم قدامي.* وإنه لما قال هذا
تقدم سائرا صاعدا إلى أورشليم.

مقالة ٣:

٢٨ وإنه لما قرب من بيت فاجي وبيت
عنيا عند الجبل الذي يدعى جبل
٢٩ الزيتون: أرسل اثنين من تلاميذه:
٣٠ وقال: اذهبا إلى القرية التي أمامكما
وحين دخولكما إياها تجدان جحشا
مربوطا لم يركبه أحد من الناس قط:
فحلاه وأتيا به إلي.* وإن سألكما
أحد لماذا تحلانه: فقولا له هكذا:
٣١ لأن الرب محتاج إليه.* فانطلق
المرسلان ووجدا كما قال لهما:
٣٢ وإذ هما يحلان الجحش: قال لهما
٣٣ أصحابه: لماذا تحلان الجحش:*
٣٤ فقالا: لأن الرب محتاج إليه.*
٣٥ وأتيا به إلى يسوع: وطرحا ثيابهما
على الجحش: وأركبا يسوع عليه.
٣٦ وإنه لما كان يسير: كانوا يفرشون
٣٧ ثيابهم في الطريق.* وإنه لما قرب
من منحدر جبل الزيتون: ابتدأ
الجمع كله من التلاميذ يفرحون
ويسبحون الله بصوت عظيم على
٣٨ جميع القوات التي نظروها.* قائلين:
مبارك الآتي باسم الرب: السلام في
السماء والمجد في العلى.* وإن
٣٩ بعض الفريسيين من الجمع: قالوا
له: يا معلم انتهر تلاميذك.* فقال:
٤٠ أقول لكم إنهم إن سكتوا: فالحجارة
تصرخ.* وإنه لما قرب: نظر المدينة
٤١ وبكى عليها.* وقال: ليتك علمت
أنت أيضا في هذا اليوم ما هو
٤٢ لسلامك: ولكن الآن قد أخفي عن
٤٣ عينيك.* فإنه ستأتي عليك أيام:
وتحيط بك أعداؤك بمتراس: وتحدق
عليك وتضيق عليك من كل جهة:
٤٤ وتهدمك وبنيك الذين فيك: ولا
يتركون فيك حجرا على حجر: لأنك
لم تعرف زمان افتقادك.* وإنه
٤٥ دخل الهيكل: وابتدأ يخرج الباعة
٤٦ فيه والمشترين: وقال لهم: مكتوب
أن بيتي بيت الصلاة: وأنتم جعلتموه
مغارة لصوص.* وإنه كان يعلم كل
يوم في الهيكل: وكان رؤساء
الكهنة والكتبة والعظماء من الشعب
٤٧ يطلبون أن يهلكوه.* وإنهم لم
يجدوا ما يفعلون به: لأن الشعب
٤٨ كله كان يسمع منه.

פרק כ׳.

1 ויהי שם איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש
2 ימיני ויתקע בשופר ויאמר אין לנו חלק בדוד
ולא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל׃
3 ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן
בכרי ואנשי יהודה דבקו למלכם מן הירדן ועד
ירושלם׃ ויבא דוד אל ביתו ירושלם ויקח דוד
את עשרת נשים פלגשיו אשר הניח לשמר את
הבית ויתנם בבית משמרת והן אלמנות עד יום
4 מותן חיות בנדת׃ ויאמר המלך לעמשי הזעק לי
את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה תעמד׃
5 וילך עמשי לזעק את יהודה ויחר מן המועד
6 אשר יעדו לו׃ ויאמר דוד לאבישי עתה ירע לנו
שבע בן בכרי יותר לנו מאבשלום אתה קח את
עבדי אדניך ורדף אחריו פן ימצא לו ערים בצורות
7 והציל עינינו׃ ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי
והגבורים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן
8 בכרי׃ הם עם האבן הגדלה אשר בגבעון ועמשי
הלך לפניהם ויואב חגור מדו ועליו חגורה אזור
חרב תלויה על מתניו בתערה ויוצא ותפל׃
9 ויאמר יואב לעמשי השלום לך אחי ותמך ימין
יואב בידו בזקן עמשי לנשקו׃ ולעמשי לא נשמר
בחרב אשר ביד יואב ויכהו בה חמש ויצא מעיו
ארצה ולא שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדפו
10 אחרי שבע בן בכרי׃ ואיש אחד מנערי יואב עמד
עליו ויאמר מי חפץ ביואב ומי לדוד אחרי יואב׃
11 ושבע מתגלגל בדם בתוך המסלה ויעמד האיש
כי ראה כל העם ויסב את המת מן המסלה השדה
ויפל עליו בגד כי ראה כל הבאים עליו׃ בהסיר
12 אותו מן המסלה הבית עמד כל העם עברים׃
13 ויעבר אחרי יואב אחרי שבע בן בכרי׃ ויהי
בעברו בתוך המסלה כל השבטים לישראל לאהליו
14 איש׃ ושבע עבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית
המעכתי וכל הברים ויתקבצו ויבאו גם אחריו׃
15 ויבאו ויצורו עליו באבלה בית המעכה ויפך
סללה אל העיר ותעמד בחיל וכל העם אשר את
16 יואב משחתים להפיל החומה׃ ותקרא אשה חכמה
מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב הלם
17 ואדברה אליך׃ ויקרב אליה והאשה תאמר האתה
יואב ויען אני הוא ותאמר לו שמע דברי אמתך
ויען שומע אנכי׃ ותאמר לאמר דברו ידברו בראשנה
18 לאמר שאל ישאלו באבל ובן תמו הנאמנים בישראל
אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל אם׃ ותען
ותאמר לאמר חלילה חלילה לי אם אבלע ואם
19 אשחית׃ לא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע
בן בכרי נשא ידו במלך בדוד תנו אותו לבדו
ואלכה מעל העיר ויאמר האשה אל יואב הנה ראשו
20 משלך אליך על החומה׃ ותבא האשה אל כל העם
בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו
21 אל יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל העיר איש
לאהליו ויואב שב ירושלם אל המלך׃
22 ויואב על כל צבא ישראל ובניהו בן יהוידע על
הכרתי ועל הפלתי׃ ואדורם על המס ויהושפט בן
אחילוד המזכיר׃ ושוא סופר ושדיה ואביתר
כהנים היו׃ וגם עירא היאיר היה כהן לדוד׃

פרק כ׳א.

1 ויהי רעב בימי דוד שנים שנה בשנה וישאל דוד
את פני יהוה ויאמר יהוה על שאול ועל בית
2 הדמים על אשר המית את הגבעונים׃ ויקרא
המלך לגבעונים ויאמר להם והגבעונים לא מבני
ישראל המה כי אם משארית האמרי וישראל נשבעו
להם ויבקש שאול להכותם בקנאתו לבני יהודה
3 וישראל׃ ויאמר דוד אל הגבעונים מה אעשה לכם
ובמה אכפר ובכו את נחלת יהוה׃ ויאמרו אליו
הגבעונים אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו
ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם
4 אמרים אעשה לכם׃ ויאמרו אל המלך האיש אשר
כלנו נדמה לנו ונשמדה מהתיצב בכל גבול ישראל׃
5 יתן לנו שבעה אנשים מבניו ונהוגה אותם ליהוה
בגבעת שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתן׃
6 ויחמל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאול
בשבועת יהוה אשר ביניהם בין דוד ובין יהונתן
7 בן שאול׃ ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה
אשר ילדה לשאול את ארמוני ואת מפיבשת ואת
חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל
8 בן ברזלי המחולתי׃ ויתן אותם ביד הגבעונים
ויהוגום בהר לפני יהוה ויפלו שבעתם יחדו
ויומתו בימים הראשונים בימי קציר בתחלת קציר
9 שעורים׃ ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה
על הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן
השמים ותתן עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת
10 חית השדה לילה׃ ותקח רצפה בת איה את שק
ותטהו לה על הצור מתחלת קציר עד נתך מים
עליהם מן השמים ותתן עוף השמים לנוח עליהם
11 יומם ואת חית השדה לילה׃ ויגד לדוד את אשר
עשתה רצפה בת איה פלגש שאול׃ וילך דוד
ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו
מאת בעלי יבש גלעד אשר גנבו אותם מרחוב בית
שן אשר תלום שם פלשתים ביום הכות פלשתים
את שאול בגלבע׃ ויעל משם את עצמות שאול
ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוהגים
13 ויקברו את עצם שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן
בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך
ויהי אלהים לארץ אחרי כן׃
14 ופלשתים היו עוד מלחמה בישראל וירד דוד
ועבדיו עמו וילחמו בפלשתים ויעף דוד׃ וישפי
הרפה מבני הרפה משקל חניתו שלש מאות נחשת
16 משקל ויחגר בחדשה ויאמר להכות בדוד׃ ויעזרהו
אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימיתהו אז נשבעו
אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה
17 ולא תכבה את נר ישראל׃ ויהי אחרי כן ויעמד
עוד מלחמה בגוב את החשתי את סבכי מן הרפה׃
18 ויהי עוד מלחמה בגוב את הפלשתים ויכה סבכי
החשתי את סף מן הרפה׃ ויהי עוד מלחמה בגוב
את הפלשתים ויכה אלחנן בן יערי אורגים בית
הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים׃
20 ויהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדון ויעשר אצבעת
ידיו ורגליו ששה ששה ועשרים במספר גם הוא
21 ילד להרפה׃ ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן
22 שמעי אחי דוד׃ אלה ילדו להרפה בגת ויפלו
ביד דוד וביד עבדיו׃

٥ ٩ وَٱلْتَحَمَ دَاوُدُ فِي ٱلْحِصْنِ وَدَعَاهُ مَدِينَةَ دَاوُدَ. وَبَنَى دَاوُدُ
مِنَ ٱلْمِلُّو وَمَا حَوْلَ.
١٠ وَكَانَ دَاوُدُ يَتَعَالَى وَيَكْبُرُ، وَيَهْوَهُ إِلٰهُ ٱلْجُنُودِ مَعَهُ.
١١ وَأَرْسَلَ حِيرَامُ مَلِكُ صُورَ رُسُلًا إِلَى دَاوُدَ، وَأَرْزًا وَنَجَّارِينَ
وَبَنَّائِينَ لِلْحِيطَانِ، فَبَنَوْا بَيْتًا لِدَاوُدَ.
١٢ فَعَلِمَ دَاوُدُ أَنَّ يَهْوَهَ قَدْ ثَبَّتَهُ مَلِكًا عَلَى إِسْرَائِيلَ، وَأَنَّهُ
قَدْ رَفَعَ مَمْلَكَتَهُ لِأَجْلِ شَعْبِهِ إِسْرَائِيلَ.
١٣ وَأَخَذَ دَاوُدُ أَيْضًا سَرَارِيَّ وَنِسَاءً مِنْ أُورُشَلِيمَ بَعْدَ مَجِيئِهِ مِنْ
عِنْدِ حَبْرُونَ، فَوُلِدَ أَيْضًا لِدَاوُدَ بَنُونَ وَبَنَاتٌ.
١٤ وَهٰذِهِ أَسْمَاءُ ٱلَّذِينَ وُلِدُوا لَهُ فِي أُورُشَلِيمَ: شَمُّوعُ وَشُوبَابُ
وَنَاثَانُ وَسُلَيْمَانُ،
١٥ وَيِبْحَارُ وَأَلِيشُوعُ وَنَافَجُ وَيَفِيعُ،
١٦ وَأَلِيشَامَعُ وَأَلْيَادَاعُ وَأَلِيفَالَطُ.

١٧ وَلَمَّا سَمِعَ ٱلْفِلِسْطِينِيُّونَ أَنَّهُمْ مَسَحُوا دَاوُدَ مَلِكًا عَلَى
إِسْرَائِيلَ، صَعِدَ جَمِيعُ ٱلْفِلِسْطِينِيِّينَ لِيَطْلُبُوا دَاوُدَ. فَسَمِعَ دَاوُدُ
وَنَزَلَ إِلَى ٱلْحِصْنِ.
١٨ وَأَتَى ٱلْفِلِسْطِينِيُّونَ وَٱنْتَشَرُوا فِي وَادِي رَفَائِيمَ.
١٩ فَسَأَلَ دَاوُدُ يَهْوَهَ قَائِلًا: «هَلْ أَصْعَدُ عَلَى ٱلْفِلِسْطِينِيِّينَ؟ هَلْ
تَدْفَعُهُمْ بِيَدِي؟» فَقَالَ يَهْوَهُ لِدَاوُدَ: «اصْعَدْ، لِأَنِّي دَفْعًا أَدْفَعُ
ٱلْفِلِسْطِينِيِّينَ بِيَدِكَ».
٢٠ فَأَتَى دَاوُدُ إِلَى بَعْلَ فَرَاصِيمَ وَضَرَبَهُمْ هُنَاكَ دَاوُدُ، وَقَالَ:
«قَدِ ٱقْتَحَمَ ٱللّٰهُ أَعْدَائِي أَمَامِي كَٱقْتِحَامِ ٱلْمِيَاهِ». لِذٰلِكَ دَعَا ٱسْمَ
ذٰلِكَ ٱلْمَكَانِ بَعْلَ فَرَاصِيمَ.
٢١ وَتَرَكُوا هُنَاكَ أَصْنَامَهُمْ، فَرَفَعَهَا دَاوُدُ وَرِجَالُهُ.
٢٢ وَعَادَ ٱلْفِلِسْطِينِيُّونَ أَيْضًا وَٱنْتَشَرُوا فِي وَادِي رَفَائِيمَ.
٢٣ فَسَأَلَ دَاوُدُ يَهْوَهَ، فَقَالَ: «لَا تَصْعَدْ. دُرْ وَرَاءَهُمْ وَأْتِ عَلَيْهِمْ
مُقَابِلَ ٱلْبَاكُورَةِ.
٢٤ وَعِنْدَمَا تَسْمَعُ صَوْتَ خَطْوٍ فِي رُؤُوسِ ٱلْبَاكُورَةِ، حِينَئِذٍ تَحَرَّكْ،
لِأَنَّ ٱللّٰهَ قَدْ خَرَجَ أَمَامَكَ لِيَضْرِبَ جَيْشَ ٱلْفِلِسْطِينِيِّينَ».
٢٥ فَفَعَلَ دَاوُدُ كَمَا أَمَرَهُ يَهْوَهُ، وَضَرَبَ ٱلْفِلِسْطِينِيِّينَ مِنْ جَبَعَ
إِلَى مَجِيئِكَ إِلَى جَازَرَ.

٦ ١ وَعَادَ دَاوُدُ أَيْضًا وَجَمَعَ كُلَّ ٱلْمُخْتَارِينَ مِنْ إِسْرَائِيلَ،
ثَلَاثِينَ أَلْفًا.
٢ وَقَامَ دَاوُدُ وَذَهَبَ هُوَ وَكُلُّ ٱلشَّعْبِ ٱلَّذِينَ مَعَهُ مِنْ بَعْلَةِ
يَهُوذَا، لِيُصْعِدُوا مِنْ هُنَاكَ تَابُوتَ ٱللّٰهِ ٱلَّذِي يُدْعَى ٱسْمُهُ ٱسْمَ يَهْوَهَ
صَبَاؤُوتَ ٱلْجَالِسِ عَلَى ٱلْكَرُوبِيمِ عَلَيْهِ.
٣ وَرَكِبُوا تَابُوتَ ٱللّٰهِ عَلَى عَجَلَةٍ جَدِيدَةٍ، وَحَمَلُوهُ مِنْ بَيْتِ
أَبِينَادَابَ ٱلَّذِي فِي ٱلتَّلِّ. وَعُزَّا وَأَخْيُو بَنُو أَبِينَادَابَ يَسُوقَانِ
ٱلْعَجَلَةَ ٱلْجَدِيدَةَ.
٤ وَحَمَلُوهُ مِنْ بَيْتِ أَبِينَادَابَ ٱلَّذِي فِي ٱلتَّلِّ، وَهُوَ مَعَ تَابُوتِ
ٱللّٰهِ، وَأَخْيُو سَائِرٌ أَمَامَ ٱلتَّابُوتِ.
٥ وَدَاوُدُ وَكُلُّ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ يَلْعَبُونَ أَمَامَ يَهْوَهَ بِكُلِّ أَنْوَاعِ
آلَاتٍ مِنْ خَشَبِ سَرْوٍ، وَبِعِيدَانٍ وَبِرَبَابٍ وَبِدُفُوفٍ وَبِمَزَاهِرَ وَبِصُنُوجٍ.
٦ وَلَمَّا أَتَوْا إِلَى بَيْدَرِ نَاخُونَ، مَدَّ عُزَّا يَدَهُ إِلَى تَابُوتِ ٱللّٰهِ
وَأَمْسَكَهُ، لِأَنَّ ٱلثِّيرَانَ قَدْ شَمَصَتْ.
٧ فَحَمِيَ غَضَبُ يَهْوَهَ عَلَى عُزَّا، وَضَرَبَهُ ٱللّٰهُ هُنَاكَ لِسَبَبِ
ٱلْخَطِيَّةِ، فَمَاتَ هُنَاكَ عِنْدَ تَابُوتِ ٱللّٰهِ.
٨ وَٱغْتَاظَ دَاوُدُ لِأَنَّ يَهْوَهَ قَدْ فَرَضَ فَرْضًا عَلَى عُزَّا، وَدُعِيَ ذٰلِكَ
ٱلْمَكَانُ فَارَصَ عُزَّا إِلَى هٰذَا ٱلْيَوْمِ.
٩ وَخَافَ دَاوُدُ ٱللّٰهَ فِي ذٰلِكَ ٱلْيَوْمِ، وَقَالَ: «كَيْفَ يَأْتِي إِلَيَّ
تَابُوتُ ٱللّٰهِ؟»
١٠ فَلَمْ يَشَأْ دَاوُدُ أَنْ يُحَوِّلَ تَابُوتَ ٱللّٰهِ إِلَيْهِ إِلَى مَدِينَةِ دَاوُدَ،
بَلْ حَوَّلَهُ دَاوُدُ إِلَى بَيْتِ عُوبِيدَ أَدُومَ ٱلْجَتِّيِّ.
١١ وَبَقِيَ تَابُوتُ ٱللّٰهِ فِي بَيْتِ عُوبِيدَ أَدُومَ ٱلْجَتِّيِّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ،
وَبَارَكَ يَهْوَهُ عُوبِيدَ أَدُومَ وَكُلَّ بَيْتِهِ.
١٢ وَأُخْبِرَ دَاوُدُ قَائِلًا: «قَدْ بَارَكَ يَهْوَهُ بَيْتَ عُوبِيدَ أَدُومَ وَكُلَّ
مَا لَهُ، بِسَبَبِ تَابُوتِ ٱللّٰهِ». فَذَهَبَ دَاوُدُ وَأَصْعَدَ تَابُوتَ ٱللّٰهِ مِنْ بَيْتِ
عُوبِيدَ أَدُومَ إِلَى مَدِينَةِ دَاوُدَ بِفَرَحٍ.
١٣ وَكَانَ عِنْدَمَا خَطَا حَامِلُو تَابُوتِ يَهْوَهَ سِتَّ خَطَوَاتٍ أَنَّهُ ذَبَحَ
ثَوْرًا وَمُسَمَّنًا.
١٤ وَدَاوُدُ يَرْقُصُ بِكُلِّ قُوَّتِهِ أَمَامَ يَهْوَهَ، وَدَاوُدُ مُتَنَطِّقٌ بِأَفُودِ
كَتَّانٍ.
١٥ وَدَاوُدُ وَكُلُّ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ يُصْعِدُونَ تَابُوتَ يَهْوَهَ بِهُتَافٍ وَبِصَوْتِ
بُوقٍ.
١٦ وَكَانَ تَابُوتُ يَهْوَهَ آتِيًا إِلَى مَدِينَةِ دَاوُدَ، وَمِيكَالُ بِنْتُ شَاوُلَ
تَطْلُعُ مِنَ ٱلْكُوَّةِ، وَرَأَتِ ٱلْمَلِكَ دَاوُدَ يَرْقُصُ وَيَلْعَبُ أَمَامَ يَهْوَهَ،
فَٱحْتَقَرَتْهُ فِي قَلْبِهَا.
١٧ وَأَتَوْا بِتَابُوتِ يَهْوَهَ وَأَقَامُوهُ فِي مَكَانِهِ فِي وَسْطِ ٱلْخَيْمَةِ
ٱلَّتِي نَصَبَ لَهُ دَاوُدُ، وَأَصْعَدَ دَاوُدُ مُحْرَقَاتٍ وَذَبَائِحَ سَلَامَةٍ أَمَامَ
يَهْوَهَ.
١٨ وَلَمَّا فَرَغَ دَاوُدُ مِنْ إِصْعَادِ ٱلْمُحْرَقَاتِ وَذَبَائِحِ ٱلسَّلَامَةِ،
بَارَكَ ٱلشَّعْبَ بِٱسْمِ يَهْوَهَ صَبَاؤُوتَ.
١٩ وَقَسَمَ لِكُلِّ ٱلشَّعْبِ، لِكُلِّ جُمْهُورِ إِسْرَائِيلَ، مِنَ ٱلرِّجَالِ
وَٱلنِّسَاءِ، لِكُلِّ وَاحِدٍ قُرْصَ خُبْزٍ وَقُرْصَ تَمْرٍ وَقُرْصَ زَبِيبٍ. فَذَهَبَ كُلُّ
ٱلشَّعْبِ كُلُّ وَاحِدٍ إِلَى بَيْتِهِ.
٢٠ وَرَجَعَ دَاوُدُ لِيُبَارِكَ بَيْتَهُ، فَخَرَجَتْ مِيكَالُ بِنْتُ شَاوُلَ لِلِقَاءِ
دَاوُدَ وَقَالَتْ: «مَا أَكْرَمَ ٱلْيَوْمَ مَلِكَ إِسْرَائِيلَ ٱلَّذِي ٱنْكَشَفَ ٱلْيَوْمَ
أَمَامَ أَعْيُنِ إِمَاءِ عَبِيدِهِ، كَمَا ٱنْكَشَفَ ٱنْكِشَافًا مِنَ ٱلسَّفَلَةِ!»
٢١ فَقَالَ دَاوُدُ لِمِيكَالَ: «أَمَامَ يَهْوَهَ ٱلَّذِي ٱخْتَارَنِي دُونَ أَبِيكِ
وَدُونَ كُلِّ بَيْتِهِ، إِذْ أَوْصَانِي رَئِيسًا عَلَى شَعْبِ يَهْوَهَ، عَلَى إِسْرَائِيلَ،
فَأَلْعَبُ أَمَامَ يَهْوَهَ.
٢٢ وَأَتَذَلَّلُ أَكْثَرَ مِنْ هٰذَا، وَأَكُونُ وَضِيعًا فِي عَيْنَيْ نَفْسِي، وَعِنْدَ
ٱلْإِمَاءِ ٱلَّتِي قُلْتِ عَنْهُنَّ إِنَّهُنَّ يُكْرَمْنَ».
٢٣ وَلَمْ يَكُنْ لِمِيكَالَ بِنْتِ شَاوُلَ وَلَدٌ إِلَى يَوْمِ مَوْتِهَا.

٧ ١ وَكَانَ لَمَّا سَكَنَ ٱلْمَلِكُ فِي بَيْتِهِ، وَيَهْوَهُ قَدْ أَرَاحَهُ مِنْ
كُلِّ أَعْدَائِهِ حَوْلَهُ،
٢ أَنَّ ٱلْمَلِكَ قَالَ لِنَاثَانَ ٱلنَّبِيِّ: «أَنْظُرْ، أَنَا سَاكِنٌ فِي بَيْتِ
أَرْزٍ، وَتَابُوتُ ٱللّٰهِ سَاكِنٌ دَاخِلَ ٱلشُّقَقِ».
٣ فَقَالَ نَاثَانُ لِلْمَلِكِ: «ٱذْهَبْ، ٱعْمَلْ كُلَّ مَا بِقَلْبِكَ، لِأَنَّ يَهْوَهَ
مَعَكَ».
٤ وَكَانَ فِي تِلْكَ ٱللَّيْلَةِ أَنَّ كَلِمَةَ يَهْوَهَ صَارَتْ إِلَى نَاثَانَ قَائِلًا:
٥ «ٱذْهَبْ وَقُلْ لِعَبْدِي دَاوُدَ: هٰكَذَا قَالَ يَهْوَهُ: أَأَنْتَ تَبْنِي لِي بَيْتًا
لِأَسْكُنَ؟
٦ لِأَنِّي لَمْ أَسْكُنْ فِي بَيْتٍ مُنْذُ يَوْمِ أَصْعَدْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ
مِصْرَ إِلَى هٰذَا ٱلْيَوْمِ، بَلْ كُنْتُ أَتَرَدَّدُ فِي خَيْمَةٍ وَفِي مَسْكَنٍ.
٧ فِي كُلِّ مَا تَرَدَّدْتُ فِي كُلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ، هَلْ تَكَلَّمْتُ كَلِمَةً مَعَ
أَحَدِ سِبْطِ إِسْرَائِيلَ ٱلَّذِي أَوْصَيْتُ رُعَاةَ شَعْبِي إِسْرَائِيلَ، قَائِلًا:
لِمَاذَا لَمْ تَبْنُوا لِي بَيْتَ أَرْزٍ؟
٨ وَٱلْآنَ هٰكَذَا تَقُولُ لِعَبْدِي دَاوُدَ: هٰكَذَا قَالَ يَهْوَهُ صَبَاؤُوتُ:
أَنَا أَخَذْتُكَ مِنَ ٱلْمَرْعَى، مِنْ وَرَاءِ ٱلْغَنَمِ، لِتَكُونَ رَئِيسًا عَلَى
شَعْبِي إِسْرَائِيلَ.
٩ وَكُنْتُ مَعَكَ فِي كُلِّ مَا ذَهَبْتَ إِلَيْهِ، وَقَطَعْتُ كُلَّ أَعْدَائِكَ مِنْ
أَمَامِكَ، وَأَصْنَعُ لَكَ ٱسْمًا كَٱسْمِ ٱلْعُظَمَاءِ ٱلَّذِينَ فِي ٱلْأَرْضِ.
١٠ وَأُعَيِّنُ مَكَانًا لِشَعْبِي إِسْرَائِيلَ، وَأَغْرِسُهُ فَيَسْكُنُ فِي مَكَانِهِ
وَلَا يَتَزَعْزَعُ بَعْدُ، وَلَا يَعُودُ بَنُو ٱلظُّلْمِ يُذِلُّونَهُ كَمَا فِي ٱلْأَوَّلِ،
١١ وَمُنْذُ ٱلْيَوْمِ ٱلَّذِي أَقَمْتُ فِيهِ قُضَاةً عَلَى شَعْبِي إِسْرَائِيلَ،
وَأُرِيحُكَ مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِكَ. وَيَهْوَهُ يُخْبِرُكَ أَنَّ يَهْوَهَ يَصْنَعُ لَكَ بَيْتًا.
١٢ فَإِذَا كَمُلَتْ أَيَّامُكَ وَٱضْطَجَعْتَ مَعَ آبَائِكَ، أُقِيمُ نَسْلَكَ مِنْ
بَعْدِكَ، ٱلَّذِي يَخْرُجُ مِنْ أَحْشَائِكَ، وَأُثَبِّتُ مَمْلَكَتَهُ.
١٣ هُوَ يَبْنِي بَيْتًا لِٱسْمِي، وَأُثَبِّتُ كُرْسِيَّ مَمْلَكَتِهِ إِلَى ٱلْأَبَدِ.
١٤ أَنَا أَكُونُ لَهُ أَبًا وَهُوَ يَكُونُ لِي ٱبْنًا. إِنْ تَعْوَجَّ أُؤَدِّبْهُ بِقَضِيبِ
ٱلنَّاسِ وَبِضَرَبَاتِ بَنِي ٱلْآدَمِيِّينَ،
١٥ وَلٰكِنَّ رَحْمَتِي لَا تَحِيدُ عَنْهُ كَمَا حِدْتُ عَنْ شَاوُلَ ٱلَّذِي
أَزَلْتُهُ مِنْ أَمَامِكَ.
١٦ وَيَأْمَنُ بَيْتُكَ وَمَمْلَكَتُكَ إِلَى ٱلْأَبَدِ أَمَامَكَ. كُرْسِيُّكَ يَكُونُ
ثَابِتًا إِلَى ٱلْأَبَدِ».
١٧ حَسَبَ كُلِّ هٰذَا ٱلْكَلَامِ وَحَسَبَ كُلِّ هٰذِهِ ٱلرُّؤْيَا، هٰكَذَا كَلَّمَ
نَاثَانُ دَاوُدَ.
١٨ فَدَخَلَ ٱلْمَلِكُ دَاوُدُ وَجَلَسَ أَمَامَ يَهْوَهَ، وَقَالَ: «مَنْ أَنَا يَا سَيِّدِي
يَهْوَهُ، وَمَا بَيْتِي حَتَّى أَتَيْتَ بِي إِلَى هٰذَا؟
١٩ وَهٰذَا أَيْضًا قَلِيلٌ فِي عَيْنَيْكَ يَا سَيِّدِي يَهْوَهُ، بَلْ تَكَلَّمْتَ أَيْضًا
عَنْ بَيْتِ عَبْدِكَ مِنْ بَعِيدٍ. وَهٰذِهِ شَرِيعَةُ ٱلْإِنْسَانِ يَا سَيِّدِي يَهْوَهُ.
٢٠ وَمَاذَا يَعُودُ دَاوُدُ أَيْضًا يُكَلِّمُكَ؟ وَأَنْتَ يَا سَيِّدِي يَهْوَهُ تَعْرِفُ
عَبْدَكَ.
٢١ مِنْ أَجْلِ كَلِمَتِكَ وَحَسَبَ قَلْبِكَ صَنَعْتَ كُلَّ هٰذِهِ ٱلْعَظَائِمِ
لِتُعَرِّفَ عَبْدَكَ.
٢٢ لِهٰذَا تَتَعَظَّمُ يَا يَهْوَهُ ٱلْإِلٰهُ، لِأَنَّهُ لَيْسَ مِثْلُكَ وَلَا إِلٰهَ سِوَاكَ
حَسَبَ كُلِّ مَا سَمِعْنَا بِآذَانِنَا.
٢٣ وَمَنْ مِثْلُ شَعْبِكَ إِسْرَائِيلَ، أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ فِي ٱلْأَرْضِ، ٱلَّتِي ذَهَبَ
ٱللّٰهُ لِيَفْدِيَهَا لِنَفْسِهِ شَعْبًا وَيَجْعَلَ لَهُ ٱسْمًا، وَيَصْنَعَ لَكُمْ عَظَائِمَ
وَمَهُولَاتٍ لِأَرْضِكَ، أَمَامَ شَعْبِكَ ٱلَّذِي ٱفْتَدَيْتَ لَكَ مِنْ مِصْرَ، مِنَ
ٱلْأُمَمِ وَآلِهَتِهَا؟
٢٤ وَأَثْبَتَ لَكَ شَعْبَكَ إِسْرَائِيلَ شَعْبًا إِلَى ٱلْأَبَدِ، وَأَنْتَ يَا يَهْوَهُ
صِرْتَ لَهُمْ إِلٰهًا.
٢٥ وَٱلْآنَ يَا يَهْوَهُ ٱلْإِلٰهُ، ٱلْكَلِمَةُ ٱلَّتِي تَكَلَّمْتَ عَلَى عَبْدِكَ وَعَلَى
بَيْتِهِ، أَثْبِتْهَا إِلَى ٱلْأَبَدِ، وَٱفْعَلْ كَمَا تَكَلَّمْتَ.
٢٦ فَيَتَعَظَّمُ ٱسْمُكَ إِلَى ٱلْأَبَدِ، قَائِلًا: يَهْوَهُ صَبَاؤُوتُ إِلٰهٌ عَلَى
إِسْرَائِيلَ، وَبَيْتُ عَبْدِكَ دَاوُدَ يَكُونُ ثَابِتًا أَمَامَكَ.
٢٧ لِأَنَّكَ أَنْتَ يَا يَهْوَهُ صَبَاؤُوتُ إِلٰهُ إِسْرَائِيلَ، كَشَفْتَ أُذُنَ عَبْدِكَ
قَائِلًا: أَبْنِي لَكَ بَيْتًا. لِذٰلِكَ وَجَدَ عَبْدُكَ فِي قَلْبِهِ أَنْ يُصَلِّيَ هٰذِهِ
ٱلصَّلَاةَ أَمَامَكَ.
٢٨ وَٱلْآنَ يَا سَيِّدِي يَهْوَهُ، أَنْتَ هُوَ ٱللّٰهُ، وَكَلَامُكَ يَكُونُ حَقًّا،
وَقَدْ تَكَلَّمْتَ بِهٰذَا ٱلْخَيْرِ عَلَى عَبْدِكَ.
٢٩ وَٱلْآنَ ٱبْتَدِئْ وَبَارِكْ بَيْتَ عَبْدِكَ لِيَكُونَ إِلَى ٱلْأَبَدِ أَمَامَكَ،
لِأَنَّكَ أَنْتَ يَا سَيِّدِي يَهْوَهُ تَكَلَّمْتَ، وَبِبَرَكَتِكَ يُبَارَكُ بَيْتُ عَبْدِكَ
إِلَى ٱلْأَبَدِ».

٨ ١ وَبَعْدَ هٰذَا ضَرَبَ دَاوُدُ ٱلْفِلِسْطِينِيِّينَ وَأَذَلَّهُمْ، وَأَخَذَ
دَاوُدُ زِمَامَ ٱلْقَصَبَةِ مِنْ يَدِ ٱلْفِلِسْطِينِيِّينَ.
٢ وَضَرَبَ مُوآبَ وَقَاسَهُمْ بِٱلْحَبْلِ، أَقَامَهُمْ عَلَى ٱلْأَرْضِ. وَقَاسَ
حَبْلَيْنِ لِلْقَتْلِ وَحَبْلًا تَامًّا لِلْإِحْيَاءِ. فَصَارَ مُوآبُ لِدَاوُدَ عَبِيدًا
يُقَدِّمُونَ هَدِيَّةً.
٣ وَضَرَبَ دَاوُدُ هَدَدْعَزَرَ بْنَ رَحُوبَ مَلِكَ صُوبَةَ فِي ذَهَابِهِ لِيَرُدَّ
سُلْطَتَهُ عَلَى ٱلنَّهْرِ.
٤ وَأَخَذَ دَاوُدُ مِنْهُ أَلْفًا وَسَبْعَمِئَةِ فَارِسٍ وَعِشْرِينَ أَلْفَ رَجُلٍ
رَاجِلٍ، وَعَرْقَبَ دَاوُدُ جَمِيعَ ٱلْمَرْكَبَاتِ، وَأَبْقَى مِنْهَا مِئَةَ مَرْكَبَةٍ.
٥ وَأَتَى ٱلْأَرَامِيُّونَ دِمَشْقَ لِيُعِينُوا هَدَدْعَزَرَ مَلِكَ صُوبَةَ، فَضَرَبَ
دَاوُدُ مِنَ ٱلْأَرَامِيِّينَ ٱثْنَيْنِ وَعِشْرِينَ أَلْفَ رَجُلٍ.
٦ وَوَضَعَ دَاوُدُ حَامِيَاتٍ فِي أَرَامِ دِمَشْقَ، وَصَارَ ٱلْأَرَامِيُّونَ عَبِيدًا
لِدَاوُدَ يُقَدِّمُونَ هَدِيَّةً. وَخَلَّصَ يَهْوَهُ دَاوُدَ حَيْثُمَا ذَهَبَ.
٧ وَأَخَذَ دَاوُدُ تُرُوسَ ٱلذَّهَبِ ٱلَّتِي كَانَتْ لِعَبِيدِ هَدَدْعَزَرَ، وَأَتَى بِهَا
إِلَى أُورُشَلِيمَ.
٨ وَمِنْ بَتَحَ وَمِنْ بِرُوثَايَ، مُدُنِ هَدَدْعَزَرَ، أَخَذَ ٱلْمَلِكُ دَاوُدُ نُحَاسًا
كَثِيرًا جِدًّا.
٩ وَلَمَّا سَمِعَ تُوعِي مَلِكُ حَمَاةَ أَنَّ دَاوُدَ ضَرَبَ كُلَّ جَيْشِ هَدَدْعَزَرَ
١٠ أَرْسَلَ تُوعِي يُورَامَ ٱبْنَهُ إِلَى ٱلْمَلِكِ دَاوُدَ لِيَسْأَلَهُ عَنْ سَلَامَتِهِ
وَيُبَارِكَهُ، لِأَنَّهُ حَارَبَ هَدَدْعَزَرَ وَضَرَبَهُ، لِأَنَّ هَدَدْعَزَرَ كَانَ
مُحَارِبًا لِتُوعِي. وَأَتَى بِيَدِهِ آنِيَةٌ مِنْ فِضَّةٍ وَآنِيَةٌ مِنْ ذَهَبٍ وَآنِيَةٌ
مِنْ نُحَاسٍ.
١١ فَقَدَّسَ ٱلْمَلِكُ دَاوُدُ هٰذِهِ أَيْضًا لِيَهْوَهَ مَعَ ٱلْفِضَّةِ وَٱلذَّهَبِ
ٱلَّذِي قَدَّسَ مِنْ جَمِيعِ ٱلشُّعُوبِ ٱلَّذِينَ أَخْضَعَ:
١٢ مِنْ أَدُومَ وَمُوآبَ وَبَنِي عَمُّونَ وَمِنَ ٱلْفِلِسْطِينِيِّينَ وَعَمَالِيقَ،
وَمِنْ غَنِيمَةِ هَدَدْعَزَرَ بْنِ رَحُوبَ مَلِكِ صُوبَةَ.
١٣ وَعَمِلَ دَاوُدُ ٱسْمًا عِنْدَ رُجُوعِهِ مِنْ ضَرْبِهِ ٱلْأَرَامِيِّينَ فِي وَادِي
ٱلْمِلْحِ ثَمَانِيَةَ عَشَرَ أَلْفًا.
١٤ وَوَضَعَ حَامِيَاتٍ فِي أَدُومَ. فِي كُلِّ أَدُومَ وَضَعَ حَامِيَاتٍ، وَكُلُّ
أَدُومَ صَارُوا عَبِيدًا لِدَاوُدَ. وَخَلَّصَ يَهْوَهُ دَاوُدَ حَيْثُمَا ذَهَبَ.
١٥ وَمَلَكَ دَاوُدُ عَلَى كُلِّ إِسْرَائِيلَ، وَكَانَ دَاوُدُ يُجْرِي ٱلْحَقَّ
وَٱلْعَدْلَ لِكُلِّ شَعْبِهِ.
١٦ وَيُوآبُ بْنُ صَرُويَةَ عَلَى ٱلْجَيْشِ، وَيَهُوشَافَاطُ بْنُ أَخِيلُودَ
ٱلْمُسَجِّلُ،
١٧ وَصَادُوقُ بْنُ أَخِيطُوبَ وَأَخِيمَالِكُ بْنُ أَبِيَاثَارَ ٱلْكَاهِنَانِ، وَسَرَايَا
ٱلْكَاتِبُ،
١٨ وَبَنَايَا بْنُ يَهُويَادَاعَ عَلَى ٱلْكَرِيتِيِّينَ وَٱلْفَلِيتِيِّينَ، وَبَنُو دَاوُدَ
كَهَنَةٌ.

כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון יושב הארץ עליו
והגלתה הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הרוגיה׃

ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה
על לויתן נחש ברח ועל לויתן נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים׃

ביום ההוא כרם חמר ענו לה׃
אני יהוה נוצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה׃
חמה אין לי מי יתנני שמיר שית במלחמה אפשה בה אצרפנה יחד׃
או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי׃
הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה׃
הכמכת מכהו הוכה אם כהרג הרוגיו הרג׃
בסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים׃
לכן בזאת יכופר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנופצות לא יקמו אשרים וחמנים׃
כי עיר בצורה בדד נוה משלח ועזוב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיו׃
בקצרה יבשו יולדות אשים תהללם כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עושהו ויצרם יחננם׃
והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל׃
והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם׃

כח

הוי עטרת גאות שכורי אפרים וציץ נבל תפארתו אשר על ראש גיא שמנים נבוכי יין׃
הנה לאדני חזק ואמיץ כזרם ברד סערת משחית כזרם מים כבירים שטפים הניח ארצה ביד׃
ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים׃
והיתה צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הרואה אתה בעודה בכפו יבלענה׃
ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארת לשארית עמו׃
ולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה׃
וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר נבלעו מן היין תעו בשכר שגו בראה פשו במשפט׃
כי כל שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום׃
את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משדים׃
כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם׃
אשר אמרתם כרתנו ברית את מות ועם שאול עשינו חזות שוט שוטף כי יעבר לא יבוא אלינו כי שמנו כזב מחסינו ובשקר נסתתר׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש׃
ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ושבר יעלה מחסה כזב וסתר מים יצפו׃
וכפר בריתכם את מות ועם שאול לא תקום שוט שוטף כי יעבר והייתם לו למרמס׃
מדי עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר יעבר ביומם ובלילה והיה רק זועה הבין שמועה׃
כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה מהתכנס׃
כי כהר פרצים יקום כעמק יגעה יזעף למעשהו זר מעשהו ולהביא עבדתו עבדתו זרה׃
ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסרותיכם כי כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ׃
האזינו והשמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי׃
הכל חרש יחרוש לזרע יפתח ויסרס אדמתו הלא אם שוה פניה ויזרע קצח וכמון יפזר ושם חטה שורה וכסמת גבלתו׃
ויסרהו לאלהיו יורנו׃
כי לא בחרוץ דוש קצח ואופן עגלה על כמון כי במטה יחבט קצח וכמון במוט׃
לחם לדגן יכתש כי לא לנצח אדוש ופלצת עגלתו וסוסיו לא יכתנו׃
גם זאת מעם יהוה צבאות יצא הפלא עצה הגדיל תושיה׃

כט

הוי אריאל אריאל קריה חנה דוד יספו שנה חגים יגולו׃
והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי כאריאל׃
וחניתי כדוד וצרתי עליך מצור והקימותי עליך מצודים׃
והשפלת מארץ תדברי ומעפר תשיח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצף׃
והיה כאבק דק המון זריך וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם׃
מעם יהוה צבאות תפקד ברעש וקול גדול סופה וסערה ולהבת אש אוכלה׃
והיה כחלום חזיון לילה המון כל הגוים הצבאים על אריאל וכל צבאיה ומצודתיה והצרים לה׃
והיה כאשר יחלם הרעב ואכל והקיץ וריקה נפשו או כאשר יחלם הצמא ושתה והקיץ והנה עיף ונפשו שקקה כן יהיה המון כל הגוים הצבאים על הר ציון׃
התמהמהו והתמהו שועו שכרו ושתו נועו לא יין׃
כי נסך יהוה עליכם רוח תרדמה וסגר את עיניכם את הנביאים ואת ראשיכם החזים כסה׃
ותהי לכם חזון כל הדברים כדברי הספר החתום אשר יתנו את הספר אל יודע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא׃
ונתן הספר אל לא יודע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר׃
ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו וברפתיו כבדוני ולבו הרחיק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה׃
לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא וחכמת חכמיו תאבד ובינת נבוניו תתעלם׃
הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו׃
אך הפככם היחשב כחמר יצר כיוצרו מה לא עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבין׃
הלוא עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל וכרמל ליער יחשב׃
ושמעו ביום ההוא החרשים דברי ספר ומאפלה ומחשך עיני עורים תראינה׃
ויספו ענוים שמחה ביהוה ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו׃
כי אפס עריץ כלה לץ נכחד כל שקדי און׃
המחטיאי אדם בדבר ויקשו למוכיח במוצא ויטו בתהו צדיק׃
לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ועתה לא פניו יחורו׃
כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו׃
וידעו תעי רוח בינו ולמדו לקח יתלונו׃

ל

הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא ממני ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות חטאה על חטאה׃
ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו להתעז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים׃
והיתה לכם מעוז פרעה לבשת ומחסה בצל מצרים לכלמה׃
כי היו בצוען שריו ומלאכיו חנס יגיעו׃
כל יביאו על עם לא יועילו למו לעזרה ולהועיל לא יהיו כי לבשת וגם לחרפה׃
משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא ולביש מהמה פתן ושרף מעופף יובילו על כתף עירים חילם ועל דבשת גמלים אוצרותם אל עם לא יועילו׃
ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת׃
עתה בא כתבה אתם על לוח ואתה ספרה על ספר והיתה לי׃
לאחרית לעד עד נצח׃
כי עם מרי הם בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה׃
אשר אמרו לראים לא תראו ולחוזים לא תחזו לנו נכחות דברו לנו חזו חלקות׃
סורו מן הדרך הטו מן האורח השביתו מנינו את קדוש ישראל׃
לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו׃
לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה גבוהה אשר פתאם לשבר יבוא ברגע׃
ושברה כשבר נבל יוצרים דק לא יחמול ולא ימצא במדקתה חרס לחתות אש מיקד ולשאוב מים מגבא׃
כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם׃
ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו רדפיכם׃
ואלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנוסו עד אם נותרתם כתרן על ראש הר וכנס על גבעה׃
ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אל משפט יהוה אשרי כל חוכי לו׃
כי עם בציון ירושלם בכו לא תבכה חנון יחנך לקול זעקך כאשר ישמע ענך׃
ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך׃
ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בה כי תפנו ימין וכי תשמאילו׃
וטמאתם את צפוי פסיליך מסכת זהבך ואת אפוד מסכתך תזרם כמו דוה צא תאמר לו׃
ונתן גשם זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקנך ביום ההוא ברחב כר׃
והאלפים עבדי האדמה חמיץ בליל אשר זרו בחרי׃
והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים׃
והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא׃
הנה שם יהוה בא מרחוק בוער אפו וכבדה משאת שפתותיו מלאו עברה ולשונו כאש אוכלת׃
ורוחו כנחל שוטף עד צואר יחלף לנפות גוים בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים׃
שיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל׃
והשמיע יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפץ וזרם ואבן ברד׃
כי מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה׃
והיתה כל מעבר מוסדה אשר ינוח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בם׃
כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הכין העמיק הרחיב מדורתה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בוערה בה׃

לא

הוי יורדי מצרים לעזרה על סוסים יבטחו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו׃
וגם הוא חכם ויבא רעה ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי און׃
מצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה יט ידו וכשל עוזר ונפל עזור וכלם יחדו יתמו׃
כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהמה האריה וגור כפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רועים מקולם ומהמונם לא יחת כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה׃
כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל פסח והמליט׃
שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל׃
כי ביום ההוא ימאסו איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא׃
ונפל אשור לא מאיש וחרב לא מאדם תאכלנו ונס מפני חרב ובחוריו למס יהיו׃
וסלעו מפחד יעבור ומנסו נס מנס אשר לציון ותנור לו בירושלם׃

לב

הנה לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו׃
והיה איש כמחבא מרוח וסתר זרם כפלגי מים בציה כצל סלע כבד בארץ עיפה׃
ועיני רואים לא תשעינה ואזני שומעים תקשבנה׃
ולב נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים תמהר לדבר צחות׃
לא יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוה׃
כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף ולדבר אל יהוה לרוק נפש רעב ומצמא יחסיר משקה׃
וכלי כילי רעים הוא זמות יעץ להחריש דלים במלות שקר ודבר אביון במשפט׃
ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות יקום׃
נשים שאננות קומנה שמענה קולי בנות בוטחות האזנה אמרתי׃
ימים על שנה תרגזנה בוטחות כי כלה בצר אסיף לא תבוא׃
חרדו שאננות רגזו בוטחות הפשיטו והערו ומתנים על חלצים׃
על שדי חמודים על גפן נשאה על אדמת עמי עלה שמיר ושית כי אם על כל בתי משוש קריה עלזה׃
כי ארמון נטוש המון עיר עזובה עפל ובחן היתה למערות עד עולם משוש פראים עדר׃
עד יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל וכרמל ליער יחשב׃
ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשכון׃
והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם׃
וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחות שאננות׃
ובברד ברדת היער ובשפלה תשפל השפלה׃
אשרי זרעים על כל מים משלחי רגל השור והחמור׃

לג

הוי שודד ולא שדית ובוגד ולא בגדו בך כאכלך שודד תשוד כבלותך בגד תבגד׃
יהוה חננו לך קוינוך היה זרועם לבקרים אף עת צרה ידוענו׃
מקול המון נדדו עמים ומרוממותך נפוצו גוים׃
ואסף שללכם אסף חסיל כמקפץ ארבה עליו יקפצו׃
נשא יהוה נורא עליהם כי רב ועצום מלא ציון משפט וצדקה׃
והיה אמונת עתיך חסן ישועות חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו׃
הנה אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון׃
נשמו אורחות חדל עובר ברית הפר ערים מאס לא חשב אנוש׃
אבלה אמללה ארץ הבושה לבנון חפר שרון כערבה ויתנער בשן וכרמל׃
עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא׃
הרתם קש תלד שבשכם אש תאכלכם׃
והיו עמים משרפות כיד כסוחים באש יקוצו׃
שמעו רחוקים אשר עשיתי וידעו קרובים גבורתי׃
פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם׃
הולך צדקות ודובר מישרים מואס בבצע מעשקות נוער כפיו מתמך בשחד אטם אזנו משמע דמים וסגר עיניו מראות ברע׃
הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו מים נאמנים׃
מלך ביפיו תחזינה עינך תראינה ארץ מרחקים׃
לבך יהגה אימה איה סופר איה שוקל איה סופר את המגדלים׃
עם עמק שפת לא תשמע מלעג לשון בלתי הבין׃
חזה ציון קרית מועדנו עינך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל בל יצעה יתדותיה לנצח וכל חבליה לא ינתקו׃
כי אם שם אדיר יהוה לנו מקום פלגי נהרות יאור פלגים לא תלך אניה ואדיר בה לא יעבר צי׃
כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו׃
נטשו חבליך בל יחזקו כן תרן נס בל יפרשו אז חלק שלל רב פסחים שללו׃
ובל יאמר שכן חליתי העם היושב בה נשוא עון׃

לד

קרבו גוים לשמע וּלאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלואה תבל וכל צאצאיה׃
כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרימם נתנם לטבחה׃
וחלליהם יושלכו וצחנתם תעלה ונמקו ההרים מדמם׃
ונמקו כל צבא השמים ונגלו כספר שמים וכל צבאם יבול כנבול עלה מגפן וכנבלה מתאנה׃
כי רותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט׃
חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כלית אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום׃
וירדו ראמים עמם ופרים עם אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן׃
כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב ציון׃
והפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בוערת׃
לילה ויומם לא תכבה לעולם תעלה עשנה מדור דור תחרב לנצח נצחים לא יעבר בה איש׃
וירשוה קאת וקפד ואוכה ועורב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו ואבני בהו׃
חריה ואין שם מלוכה וכל שריה יהיו אפס׃
ועלה אחמניה בקריה וחרול בבצריה והיתה נוה תנים חצר לבנות יענה׃
ופגשו ציים את איים ושעיר על רעהו יקרא אך שם הרגיעה לילית ומצאה לה מנוח׃
שם קן קפוד בקעה וילדה וגדרה ברחה בצלה אך שם נקבצו דיות איש את רעותה לא פקדו׃
כי פי הוא צוה ורוחו הוא קבצם׃
והוא הפיל להם גורל ויד חלקה להם בקו לרשתה עד עולם עד דור ודור ישכנו בה׃

לה

ישמחו מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת׃
פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבוד יהוה הדר אלהינו׃
חזקו ידים רפות וברכים כשלות אמצו׃
אמרו לנמהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא והושיע אתכם׃
אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה׃
אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה׃
והיה השרב לאגם ומצמאות למבועי מים בנוה תנים רבצה חציר לקנה וגמא׃
והיתה שם מסלה ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא יעבר בה טמא והוא למו הולך דרך ואוילים לא יתעו׃
לא יהיה שם אריה וחיה רעה לא תעלה בו לא תמצא שם והלכו גאולים׃
ופדויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם שמחה וששון ישיגו ונסו יגון ואנחה׃

לו

ויהי בשנת ארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצורות ויתפשם׃
וישלח מלך אשור את רבשקה מלכיש ירושלם אל חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס׃
ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר׃
ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת׃
אמרת אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי׃
הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליה ובאה בכפו ונקבה אותה כן פרעה מלך מצרים לכל הבוטחים עליו׃
ואם תאמרו אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במותיו ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם׃
ועתה התערב נא את אדני מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם׃
ואיך תשיב פני פחת אחד מעבדי האדנים הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים׃
ועתה הלא בלעדי יהוה עלה על הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחת אותה׃
ויאמר אליקים בן חלקיהו ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה׃
ויאמר אליהם רבשקה האל אדני שלחני אל אדניך ואליך לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכול את חריהם ולשתות את מימיהם אתכם׃
ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור׃
כה אמר המלך אל יטעה אתכם חזקיהו כי לא יוכל להצילכם׃
ואל יעשה אתכם חזקיהו בטחון על יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור׃
אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו׃
עד אשר אבוא ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמותו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו׃
הצלו הצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור׃
איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנה ואת יד שמרון׃
מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי׃
ויחרשו העם ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך אשר צוה לאמר לא תענהו׃
ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה׃

לז

ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה׃
וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא׃
ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר ואין כח ללדת׃
אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף את אלהים חיים והוכיח על הדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאת׃
ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו׃
ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפוני נערי מלך אשור בהם׃
הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו׃
וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש׃
וישמע אמר אל תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר׃
כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח עליו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור׃
הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל׃
ההצילום אלהי הגוים את אשר שחתו אבותי את גוזן וחרן ורצף ואת בני עדן אשר בתלשר׃
איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך עיר ספרוים הנע ויוה׃
ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקרא אותם ויעל בית יהוה ויפרשם חזקיהו לפני יהוה׃
ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר׃
יהוה צבאות אלהי ישראל יושב הכרובים אתה הוא האלהים לבדך אתה לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ׃
הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חיים׃
אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את כל הגוים ואת ארצותם׃
ויתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום׃
ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה האלהים לבדך׃
וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי על סנחריב מלך אשור׃
זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזתה לך לעגה לך בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם׃
את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל׃
ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון וכרתי ברושי ארזיו ובחרתי מבחר ברתיו ואבוא מלון קצהו יער כרמלו׃
אני קרתי ואשתה מים ואחרב בכף פעמי כל יאורי מצור׃
הלא שמעת למרחוק אתה עשיתיה למימי קדם ועתה הנחיתיה ותהי לשאות גלים נצים עריות׃
ויושביהם קצרי יד חתו ובושו היו עשב שדי וירק דשא חציר גגות וקדמה שדפה לפני קמה׃
ושבתך וצאתך ידעתי ותרגזך אלי׃
יען רגזך אלי ושאנן עלה באזני ואשים חחי באפך ומתגי בשפתיך והשיבותיך בדרך אשר באת בה׃
וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיש ובשנה השלשית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פריים׃
והיתה השרידה בית יהודה הנשאר יוסיפו לשרש למטה ועשו פרי למעלה׃
כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת׃
לכן כה אמר יהוה על מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יירה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה׃
בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה׃
וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען עבדי דוד׃
ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלפים וישכימו בבקר והנה כלם פגרי מתים׃
ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה׃
ויהי הוא משתחוה בבית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכוהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדון בנו תחתיו׃

לח

בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה׃
וישב פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה׃
ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול׃
ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר׃
לך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יוסף על ימיך חמש עשרה שנה׃
ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת והגנותי על העיר הזאת׃
וזה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר׃
הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה בשמש באחז אחורנית עשר המעלות אשר ירדה וישב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה׃
מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי׃
אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאולה פקדתי יתר שנותי׃
אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל׃
דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג חיי מדלה יתמנני מיום אל לילה תשלימני׃
שויתי עד בוקר כארי כן ישבר כל עצמותי מיום אל לילה תשלימני׃
כסוס עגור אצפור אהגה אונה כיונה עיני כלו למרום אדני עשקה ערבני׃
מה אדבר ואמר לי והוא עשה נדדה כל שנותי על מר נפשי׃
אדני עליהם יחיו ולכל בהם חיי נפשי ותחלימני והחיני׃
הנה לשלום מר לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל חטאותי׃
כי לא שאול תודך מות יהללך לא יקוו יורדי בור אל אמתך׃
חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל אמתך׃
יהוה להושיעני ונגינותי ננגן כל ימי חיינו על בית יהוה׃
ויאמר ישעיהו יקחו דבלת תאנים ויחבשו על השחין ויחי׃
ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה׃
ויאמר ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר׃
הנה אנכי משיב את צל המעלות אשר ירדה בשמש אחז בעשר מעלות אחור וישב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה׃

לט

בעת ההיא שלח מרודך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים וארגז אל חזקיהו וישמע כי חלה חזקיהו ויחזק׃
וישמח עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתו את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרותיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו׃
ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין באו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל׃
ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתים באוצרותי׃
ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות׃
הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה׃
ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל׃
ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלא אם שלום ואמת יהיה בימי׃
יתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה והבא המים העירה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו׃

מ

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם׃
דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאותיה׃
קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו׃
כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקוב למישור והרכסים לבקעה׃
ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר׃
קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה׃
יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם׃
יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם׃
על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם׃
הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרועו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו׃
כרעה עדרו ירעה בזרועו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל׃
מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס גבעות ובמאזנים׃
מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו׃
את מי נועץ ויבינהו ויורהו בארח משפט ויורהו דעת ודרך תבונות יודיענו׃
הן גוים כמר מדלי ונחשב כשחק מאזנים הן איים כדק יטול׃
ולבנון אין די בערה וחיתו אין די עולה׃
כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו׃
ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו׃
הפסל נסכו חרש ורוקע צורף בזהב יצפנו וצורות כסף רתק׃
המסכן תרומה עץ לא ירקב חכם יבקש לו אמן יכין לו פסל לא ימוט׃
הלא תדעו הלא תשמעו הלא הגד מראש לכם הלא הבינתם מוסדות הארץ׃
הישב על חוג הארץ ויושביה כחגבים הנוטה כדק שמים ויפרשם כאהל לשבת׃
הנותן רוזנים לאין משפט כתהו עשה שפטי ארץ׃
אף בל נטעו אף בל זרעו אף בל שרשו בארץ וגם נשף בהם ויבשו ושערה כקש תשאם׃
ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש׃
שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר׃
למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יעבר׃
הלא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא יגע אין חקר לתבונתו׃
נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה׃
ונערים ייעפו ויגעו ובחורים כשול יכשלו׃
וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו׃

מא

החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה׃
מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו׃
ירדפם יעבר שלום ארח ברגליו לא יבוא׃
מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא׃
ראו איים ויראו וקצות הארץ יחרדו קרבו ויאתיון׃
איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק׃
ויחזק חרש את צורף מחליק פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרות לא ימוט׃
ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתי בו זרע אברהם אהבי׃
אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך׃
אל תירא כי עמך אנכי אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי׃
הן יבשו וכלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך׃
תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכלא אנשי צבאך׃
כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עזרתיך׃
אל תירא תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל׃
הנה שמתיך לחרוץ חדש פיפיות בעל שנים תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים׃
תזרם ורוח תשאם וסערה תפיצם וא

ܘܢܫܩܘܗܝ ܠܡܫܒܩ ܢܦܫܗ ܕܡܠܟܐ: ܘܐܦܩܘܗܝ
17 ܠܡܕܝܢܬܐ: ܘܡܬܒܘܚܝܢ ܘܡܬܥܠܝܢ ܠܥܡܡܐ܀ ܘܐܡܪ
ܠܝ: ܚܙܝ ܐܢܬ ܒܪܢܫܐ: ܕܠܟܠ ܕܥܒܕܝܢ ܗܘܘ ܠܒܒܠ
ܒܗܘܢ ܒܥܒܕܐ ܗܘܝ ܕܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ: ܕܡܠܟܘܬܗ
ܠܐܪܥܐ ܥܒܕܐ ܘܗܦܟܗ ܠܡܫܬܥܒܕܘܬܗܘܢ. ܘܗܫܐ
18 ܡܫܬܥܒܕܝܢ ܒܫܒܝܬܗܘܢ܀ ܐܦ ܐܢܐ ܐܥܒܕ ܒܚܙܘܐ: ܘܟܠ
ܐܢܫ ܥܒܕ ܘܟܠ ܢܦܫ: ܘܢܦܩܘܢ ܒܝܕ ܥܡܡܐ
ܕܡܪܐ ܘܟܠ ܢܫܬܒܩ ܐܢܫ.

ܩܦܠܐܘܢ ܀ ܠܛ.

1 ܘܒܫܢܬܐ ܬܫܥܝܬܐ ܕܨܕܩܝܐ ܡܠܟܐ: ܕܝܗܘܕܐ
ܒܝܪܚܐ ܥܣܝܪܝܐ: ܐܬܐ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ
2 ܘܟܠܗ ܚܝܠܗ ܥܠ ܐܘܪܫܠܡ ܘܐܣܬܚܪܘܗ̇܀ ܘܒܫܢܬ ܚܕܥܣܪܐ
ܕܨܕܩܝܐ ܒܝܪܚܐ ܪܒܝܥܝܐ: ܒܬܫܥܐ ܒܝܪܚܐ
ܒܝܪܚܐ: ܘܐܬܦܬܚܬ ܡܕܝܢܬܐ ܒܩܪܒܐ ܕܟܠܕܝܐ: ܘܥܠܘ
3 ܘܥܠܘ ܟܠ ܪܘܪܒܢܘܗܝ ܕܡܠܟܐ ܕܒܒܠ܀ ܘܝܬܒܘ
ܕܐܬܐ ܕܢܒܘܟܕܢܨܪ: ܒܬܪܥܐ ܡܨܥܝܐ: ܢܪܓܠ ܕܫܪܐܨܪ
ܬܪܥܐ ܥܠ ܦܘܡܗ ܕܬܪܥܐ: ܘܐܚܪܢܐ ܕܡܠܟܐ
4 ܕܒܒܠ: ܘܟܕ ܚܙܐ ܐܢܘܢ ܨܕܩܝܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ܀ ܘܐܡܪ
ܠܗ ܡܠܟܐ: ܥܪܩܘ ܘܢܦܩܘ ܒܠܠܝܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ:
ܒܐܘܪܚܐ ܕܓܢܬܐ ܕܡܠܟܐ ܒܬܪܥܐ ܕܒܝܬ ܫܘܪܐ
ܘܢܦܩܘ ܘܐܙܠܘ: ܥܠ ܐܘܪܚܐ ܕܥܪܒܬܐ
5 ܘܪܕܦܘ ܕܟܠܕܝܐ ܒܬܪܗܘܢ܀ ܘܐܕܪܟܘܗܝ ܠܨܕܩܝܐ
ܒܥܪܒܬܐ: ܕܐܝܪܝܚܘ: ܘܐܚܕܘܗܝ ܘܐܣܩܘܗܝ ܠܘܬ
ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ ܠܪܒܠܬܐ ܘܡܠܠ
6 ܥܡܗ ܕܝܢܐ܀ ܘܢܟܣ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ ܠܒܢܘܗܝ
ܕܨܕܩܝܐ ܒܪܒܠܬܐ ܠܥܝܢܘܗܝ: ܘܠܟܠܗܘܢ ܐܚܪܢܐ
ܕܝܗܘܕܐ ܢܟܣ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ܀ ܘܠܥܝܢܘܗܝ
7 ܕܨܕܩܝܐ ܥܘܪ܀ ܘܐܣܪܗ ܒܫܫܠܬܐ: ܘܐܘܒܠܗ
8 ܠܒܒܠ܀ ܘܒܝܬ ܡܠܟܐ ܘܒܬܐ ܕܥܡܐ ܐܘܩܕܘ
ܟܠܕܝܐ ܒܢܘܪܐ: ܘܫܘܪܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܣܚܦܘ܀ ܘܠܫܪܟܐ
ܕܥܡܐ ܕܐܫܬܚܪ ܒܡܕܝܢܬܐ ܘܠܢܦܠܐ ܕܢܦܠܘ
9 ܥܠܘܗܝ: ܘܠܫܪܟܐ ܕܥܡܐ ܕܐܫܬܚܪܘ: ܐܓܠܝ
ܢܒܘܙܪܕܢ ܪܒ ܩܛܘܠܐ ܠܒܒܠ܀ ܘܡܢ ܡܣܟܢܐ
ܕܥܡܐ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܡܕܡ: ܫܒܩ ܢܒܘܙܪܕܢ
ܪܒ ܩܛܘܠܐ ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ: ܘܝܗܒ ܠܗܘܢ
10 ܟܪܡܐ ܘܚܩܠܬܐ ܒܝܘܡܐ ܗܘ܀ ܘܦܩܕ
ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ ܥܠ ܐܪܡܝܐ: ܒܝܕ
11 ܢܒܘܙܪܕܢ ܪܒ ܩܛܘܠܐ܀ ܘܐܡܪ ܠܗ: ܕܒܪܗ
ܘܣܝܡ ܥܝܢܝܟ ܥܠܘܗܝ: ܘܡܕܡ ܕܒܝܫ ܠܐ ܬܥܒܕ ܠܗ

ܩܦܠܐܘܢ ܀ ܡ.

1 ܦܬܓܡܐ ܕܗܘܐ ܥܠ ܐܪܡܝܐ ܡܢ ܠܘܬ ܡܪܝܐ: ܒܬܪ
ܕܫܪܝܗ ܢܒܘܙܪܕܢ ܪܒ ܩܛܘܠܐ: ܡܢ ܪܡܬܐ ܕܫܩܠܗ
2 ܘܐܣܝܪ ܗܘܐ ܒܫܫܠܬܐ܀ ܘܕܒܪܗ ܠܐܪܡܝܐ ܪܒ ܩܛܘܠܐ
ܘܐܡܪ ܠܗ: ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܡܠܠ ܗܠܝܢ ܒܝܫܬܐ
ܥܠ ܐܬܪܐ ܗܢܐ: ܘܐܝܬܝ ܡܪܝܐ ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܕܡܠܠ
3 ܡܛܠ ܕܚܛܝܬܘܢ: ܘܠܐ ܫܡܥܬܘܢ ܒܩܠܗ

ܕܐܢܫܐ: ܕܡ ܚܙܐ ܕܡܠܟܐ ܗܘ: ܡܪܕܘܬܐ ܕܟܠܕܝܐ
4 ܕܡܫܠܡܝܢ ܗܘܘ ܒܝܕܗ܀ ܘܐܬܦܬܚܬ ܒܡܕܝܢܬܐ ܘܐܠܦܐ
ܡܢ ܗܪܟܐ ܕܠܝܬ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܕܥܠܡܐ: ܘܐܬܩܛܠ
ܟܠ ܚܝܠܐ: ܘܪܘܪܒܢܐ ܕܟܠܕܝܐ ܢܦܠܘ ܗܘܘ ܘܗܘܐ
5 ܕܐܬܒܨܪܬ ܕܡܕܝܢܬܐ܀ ܘܟܠܗ ܕܟܠܕܝܐ ܕܒܒܠ
ܡܫܬܠܛܝܢ ܗܘܘ: ܕܠܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܒܕܐ: ܐܝܟ ܟܠܗ
6 ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܕܡܫܬܠܛ܀ ܘܟܕ ܦܩܕ ܠܒܒܠܝܐ ܕܡܠܟܐ
ܕܒܒܠ: ܢܦܩ ܠܗ: ܫܒܩ ܢܦܫܐ ܡܢ ܒܝܬ ܟܕ ܐܬܒܠܥ
ܡܢ ܒܝܬ ܡܠܟܐ: ܘܡܠܟܐ ܘܡܢ ܥܠ ܟܠ
7 ܐܬܒܠܥ܀ ܘܐܘܒܠ ܡܠܟܐ ܐܝܟ ܡܢ ܒܝܬ ܡܠܟܐ
ܠܒܒܠ ܘܒܢܝܢ ܡܠܟܐ: ܘܩܛܠ ܢܒܘܙܪܕܢ ܒܐܘܪܫܠܡ
ܘܚܒܠܐ ܕܒܝܬ ܡܠܟܐ: ܘܫܘܪܐ ܘܥܩܪ.
8 ܘܫܪܟܐ ܠܟܠܕܝܐ: ܕܐܫܬܚܪ ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܦܠܓܘ ܗܘܘ
9 ܥܡܗܘܢ܀ ܘܐܓܠܝ ܐܢܘܢ ܠܒܒܠ ܥܠ ܟܠ
ܡܕܝܢܬܐ: ܣܓܝܐܐ ܠܒܒܠ ܥܠ ܕܐܬܐ ܥܠ ܕܝܗܘܕܐ
ܐܢܫ: ܘܟܘܪܗܢܐ ܘܕܝܠܗܘܢ: ܐܝܟ ܣܓܝܐܐ ܕܒܐܬܪܐ
10 ܘܐܝܬܝܗܘܢ܀ ܘܐܝܟ ܗܘܐ ܣܓܝܐܐ ܘܕܡܫܬܟܚܝܢ
11 ܕܐܬܟܢܫܘ: ܐܝܟ ܕܐܬܪܐ ܕܝܠܗ ܠܒܒܠ܀ ܘܟܠ
ܕܐܬܠܝ ܗܘܘ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܐܬܠܝ ܗܘܘ:
ܘܟܠ ܐܝܠܝܢ ܗܘܘ: ܕܠܐ ܠܐܬܪܐ ܕܐܬܠܝ ܗܘܘ
ܕܢܦܩܘ ܗܘܘ: ܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܗܘܘ ܘܠܐ ܡܬܦܩܕܝܢ ܗܘܘ܀
12 ܘܒܬܪܗ ܕܡܠܟܐ ܡܢ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܬܟܢܫܘ ܘܐܬܦܢܝܘ
ܕܐܬܦܠܓܘ: ܡܢ ܚܝܠܐ ܗܘܘ ܥܡ ܐܪܡܝܐ ܗܘܘ
13 ܠܟܠܕܝܐ܀ ܘܐܬܦܢܝ ܡܢܐ ܐܝܟ ܠܡܕܝܢܬܐ ܡܨܦܝܐ܀
14 ܘܐܡܪ ܐܦܝܢ ܠܓܒܪ ܚܕ ܡܢܗܘܢ: ܡܢܐ ܐܦܝ
ܝܗܘܕܐ: ܘܐܬܦܢܝܘ ܐܦܝ ܕܒܒܠܝܐ: ܘܐܬܦܢܝܘ ܐܦܝ ܕܐܕܡܐ:
15 ܘܐܬܦܢܝܘ ܐܦܝ ܕܥܡܡܐ܀ ܘܐܬܟܢܫܘ ܠܝܗܘܕܐ: ܗܘ
16 ܐܝܟ ܕܫܡܥܘ ܕܒܝܘܡܐ ܕܝܢܐ܀ ܘܐܢܫ ܕܐܬܠܝܢ ܗܘܘ
ܠܝܗܘܕܐ: ܐܝܠܝܢ ܗܘܘ ܕܐܬܒܠܥ ܒܡܕܝܢܬܐ: ܘܐܢܫ ܕܐܬܟܢܫܝܢ
ܗܘܘ ܠܝܗܘܕܐ ܕܒܒܠܝܐ ܠܡܬܚܙܝܘ ܡܢ ܐܪܥܐ:
17 ܠܐ ܡܬܦܠܓܝܢ ܗܘܘ ܒܡܕܝܢܬܐ ܡܢܗܘܢ܀ ܘܐܢܫ ܕܐܬܦܢܝܘ
ܗܘܘ ܐܦܝ ܗܘܘ: ܘܐܢܫ ܕܡܬܟܢܫܝܢ ܗܘܘ
ܡܬܟܢܫܝܢ ܗܘܘ: ܘܐܢܫ ܕܡܬܦܠܓܝܢ ܗܘܘ ܠܝܗܘܕܐ
ܕܒܒܠܝܐ: ܡܬܦܠܓܝܢ ܗܘܘ ܒܡܕܝܢܬܐ ܡܢܗܘܢ: ܡܢ ܟܠ
18 ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܐ ܐܝܟ ܗܘܐ ܟܕ ܗܘܘ܀ ܘܐܬܦܢܝ ܠܡܕܝܢܬܐ
ܕܡܨܦܝܐ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܕܐܬܐ: ܘܐܬܐ ܥܠ ܡܨܦܝܐ܀
19 ܘܐܬܦܢܝ ܠܝܗܘܕܐ ܕܒܒܠܝܐ: ܘܐܬܟܢܫܘ ܡܢ ܐܪܥܐ
ܕܝܗܘܕܐ: ܘܟܕ ܫܡܥܘ ܕܡܠܟܐ ܕܒܒܠ ܫܒܩ ܗܘܐ: ܘܐܬܐ
ܠܡܨܦܝܐ ܘܐܬܟܢܫܘ ܡܢ ܐܪܥܐ ܘܡܢ ܡܕܝܢܬܐ: ܘܐܬܟܢܫܘ
20 ܕܐܬܠܝ ܒܡܕܝܢܬܐ: ܠܟܠ ܕܡܬܦܠܓܝܢ܀ ܘܐܬܐ ܗܘܐ ܚܕ ܡܢܗܘܢ
ܕܫܡܥܘ ܚܝܠܐ ܕܐܬܦܠܓܘ ܕܒܡܕܝܢܬܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܒܒܠ:
21 ܘܐܬܟܢܫܘ ܕܝܗܘܕܐ ܕܐܬܠܝ܀ ܐܬܟܢܫܘ ܐܦܝܢ ܠܓܒܪ
ܚܕ ܡܢܗܘܢ: ܘܐܬܟܢܫܘ ܐܦܝܢ ܠܓܒܪ ܡܢܗܘܢ: ܘܐܬܦܠܓܘ
22 ܐܢܫܐ ܕܝܗܘܕܐ ܥܡ ܟܠܕܝܐ܀ ܘܐܬܦܠܓܘ ܕܐܬܟܢܫܘ:
ܐܝܟ ܗܘܘ ܐܦܝ ܕܫܡܥܘ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܒܒܠ: ܘܐܬܐ
ܗܘܐ ܡܢ ܚܕ ܠܝܗܘܕܐ ܐܦܝܢ ܗܘܘ.

ܩܦܠܐܘܢ ܀ ܡܐ.

1 ܘܗܘܐ ܒܝܪܚܐ ܫܒܝܥܝܐ: ܐܬܐ ܐܝܫܡܥܝܠ ܒܪ ܢܬܢܝܐ
ܒܪ ܐܠܝܫܡܥ ܕܡܢ ܙܪܥܐ ܕܡܠܟܘܬܐ: ܘܪܘܪܒܢܘܗܝ ܕܡܠܟܐ
ܘܥܣܪܐ ܓܒܪܝܢ ܥܡܗ: ܠܘܬ ܓܕܠܝܐ ܒܪ ܐܚܝܩܡ

22 ואמרה ציון עזבני יהוה ואדני שכחני׃
23 התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה תרחם
גם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך׃
24 הן על כפים חקתיך חומתיך נגדי תמיד׃
25 ימהרו בניך מהרסיך ומחריבך ממך יצאו׃
26 שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך
חי אנכי נאם יהוה כי כלם כעדי תלבשי
וקשרתם ככלה׃
27 כי חרבותיך ושממותיך ואת ארץ חרבנך
כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיך׃
28 עוד יאמרו באזניך בני שכולתיך הצר לי
מקום גשה לי לשבת׃
29 ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה ואני
שכולה וגלמודה גלה ומסורה ואלה מי
גדל הן אני נשארתי לבדי מאין אלה׃
30 כה אמר אדני יהוה הנה אל גוים אשא ידי
ואל עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן
ובנותיך על כתף תנשאנה׃
31 והיו מלכים אמניך ושרותיהן מיניקותיך
אפים ארצה ישתחוו לך ועפר רגליך
ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו
קוי׃
32 הלקח מגבור טרף ואם שבי צדיק ימלט׃
33 כי כה אמר יהוה גם שבי גבור יקח ומלקוח
עריץ ימלט ואת ריבך אני אריב ואת בניך
אושיע׃
34 והאכלתי את מוניך את בשרם ואת דמם
כעסיס ישכרו וידעו כל בשר כי אני יהוה
מושיעך וגואלך אביר יעקב׃
35 כה אמר יהוה איה ספר כריתות אמכם
אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי
לו לכם הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם
שלחה אמכם׃
36 מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה
היקצר קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח
להציל הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות
מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא׃
37 אלבישה שמים קדרות ושק אשים כסותם׃
38 אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות
את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי אזן
לשמע כלמודים׃
39 אדני יהוה פתח לי אזן ואנכי לא מריתי לא
אחור נתתי׃
40 גויתי לנכים ולחיי לרטים פני לא הסתרתי
מכלמות ורק׃
41 ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן
שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש׃
42 קרוב מצדיקי המריבני מי יריב אתי נעמדה
יחדו מי בעל משפטי יגש אלי׃
43 הן אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן
כלם כבגד יבלו עש יאכלם׃
44 מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר
הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה
וישען באלהיו׃
45 הן כלכם קדחי אש מזרי זקדות לכו באור
אשכם ובזקדות אשר הצתתם בלי מאתי זאת
היתה לכם למעצבה תשכבון׃

פרק נ׳.

1 כה אמר יהוה איה ספר כריתות אמכם
אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי
לו לכם הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם
שלחה אמכם׃
2 מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה
היקצר קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח
להציל הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות
מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא׃
3 אלבישה שמים קדרות ושק אשים כסותם׃
4 אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות
את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי אזן
לשמע כלמודים׃
5 אדני יהוה פתח לי אזן ואנכי לא מריתי לא
אחור נתתי׃
6 גויתי לנכים ולחיי לרטים פני לא הסתרתי
מכלמות ורק׃
7 ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן
שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש׃
8 קרוב מצדיקי המריבני מי יריב אתי נעמדה
יחדו מי בעל משפטי יגש אלי׃
9 הן אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן
כלם כבגד יבלו עש יאכלם׃
10 מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר
הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה
וישען באלהיו׃
11 הן כלכם קדחי אש מזרי זקדות לכו באור
אשכם ובזקדות אשר הצתתם בלי מאתי זאת
היתה לכם למעצבה תשכבון׃
12 שמעו אלי שרדפי צדק מבקשי יהוה הביטו
אל צור חוצבתם ואל מקבת בור נקרתם׃
13 הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם
כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו׃
14 כי ינחם יהוה ציון ינחם כל חרבותיה וישם
מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון
ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה׃
15 הקשיבו אלי עמי ולאמי אלי האזינו כי תורה
מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע׃
16 קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו
אלי איים יקוו ואל זרועי ילברו׃
17 שאו מרום עיניכם וראו ארץ מתחת כי
שמים כעשן נמלחו וארץ כבגד תבלה
וישביה כמו כן יגועון וישועתי לעולם תהיה
וצדקתי לא תחתו׃
18 שמעו אלי יודעי צדק עם תורתי בלבם אל
תיראו חרפת אנוש ומגדופתם אל תחתו׃
19 כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס
וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדר דרים׃
20 עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי
קדם דורות עולמים הלא את היא המחצבת
רהב מחללת תנין׃
21 הלא את היא המיבשת ים מי תהום רבה
השמה מעמקי ים דרך לעבר גאולים׃
22 ופדוי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת
עולם על ראשם שמחה וששון ישיגו נסו
יגון ואנחה׃
23 אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי
מאנוש ימות ומבן אדם חציר ינתן׃
24 ותשכחי את יהוה עשיך נוטה שמים ויסד
ארץ ותפחדי תמיד כל היום מפני חמת
המציק בהכינו להשחית ואיה חמת המציק׃
25 מהר צעה ולא ימות שחת ולא יחסר לחמו׃
26 ואשכך ים רגע ויהמו גליו יהוה צבאות שמו׃
27 ואשם דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע
שמים ויסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה׃
28 התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית
מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס
התרעלה שתית מצית׃
29 אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק
בידה מכל בנים גדלה׃
30 שתי הקרות האלה לך מי ינוד לך השד
והשבר והרעב והחרב מי אנחמך׃
31 בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות כתוא
משבכה מלאים חמת יהוה גערת אלהיך׃
32 לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא מיין׃
33 כה אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה
לקחתי מידך את כוס התרעלה את קבעת
כוס חמתי לא תוספי עוד לשתותה׃
34 ושמתיה ביד מוגיך אשר אמרו לנפשך שחי
ונשתחוה ותשימי כארץ גוך וכחוץ לעברים׃

פרק נ״א.

1 שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו
אל צור חוצבתם ואל מקבת בור נקרתם׃
2 הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם
כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו׃
3 כי ינחם יהוה ציון ינחם כל חרבותיה וישם
מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון
ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה׃
4 הקשיבו אלי עמי ולאמי אלי האזינו כי תורה
מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע׃
5 קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו
אלי איים יקוו ואל זרועי ילברו׃
6 שאו מרום עיניכם וראו ארץ מתחת כי
שמים כעשן נמלחו וארץ כבגד תבלה
וישביה כמו כן יגועון וישועתי לעולם תהיה
וצדקתי לא תחתו׃
7 שמעו אלי יודעי צדק עם תורתי בלבם אל
תיראו חרפת אנוש ומגדופתם אל תחתו׃
8 כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס
וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדר דרים׃
9 עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי
קדם דורות עולמים הלא את היא המחצבת
רהב מחללת תנין׃
10 הלא את היא המיבשת ים מי תהום רבה
השמה מעמקי ים דרך לעבר גאולים׃
11 ופדוי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת
עולם על ראשם שמחה וששון ישיגו נסו
יגון ואנחה׃
12 אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי
מאנוש ימות ומבן אדם חציר ינתן׃
13 ותשכחי את יהוה עשיך נוטה שמים ויסד
ארץ ותפחדי תמיד כל היום מפני חמת
המציק בהכינו להשחית ואיה חמת המציק׃
14 מהר צעה ולא ימות שחת ולא יחסר לחמו׃
15 ואשכך ים רגע ויהמו גליו יהוה צבאות שמו׃
16 ואשם דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע
שמים ויסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה׃
17 התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית
מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס
התרעלה שתית מצית׃
18 אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק
בידה מכל בנים גדלה׃
19 שתי הקרות האלה לך מי ינוד לך השד
והשבר והרעב והחרב מי אנחמך׃
20 בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות כתוא
משבכה מלאים חמת יהוה גערת אלהיך׃
21 לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא מיין׃
22 כה אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה
לקחתי מידך את כוס התרעלה את קבעת
כוס חמתי לא תוספי עוד לשתותה׃
23 ושמתיה ביד מוגיך אשר אמרו לנפשך שחי
ונשתחוה ותשימי כארץ גוך וכחוץ לעברים׃

ملوك ١: يا.

١ وَصَارَ الْمَلِكُ دَاوُدُ شَيْخًا مُتَقَدِّمًا فِي الأَيَّامِ، وَغَطَّوْهُ بِالثِّيَابِ فَلَمْ يَدْفَأْ.
٢ فَقَالَ لَهُ عَبِيدُهُ: لِيُفَتَّشْ لِسَيِّدِنَا الْمَلِكِ عَلَى فَتَاةٍ عَذْرَاءَ، فَتَقِفَ أَمَامَ الْمَلِكِ وَتَكُونَ لَهُ حَاضِنَةً، وَتَضْطَجِعَ فِي حِضْنِكَ فَيَدْفَأَ سَيِّدُنَا الْمَلِكُ.
٣ فَفَتَّشُوا عَلَى فَتَاةٍ جَمِيلَةٍ فِي جَمِيعِ تُخُومِ إِسْرَائِيلَ، وَوَجَدُوا أَبِيشَagَ الشُّونَمِيَّةَ، وَأَتَوْا بِهَا إِلَى الْمَلِكِ.
٤ وَكَانَتِ الْفَتَاةُ جَمِيلَةً جِدًّا، وَصَارَتْ حَاضِنَةً لِلْمَلِكِ وَخَدَمَتْهُ، وَلَكِنَّ الْمَلِكَ لَمْ يَعْرِفْهَا.
٥ وَكَانَ أَدُونِيَّا بْنُ حَجِّيثَ قَدْ تَعَظَّمَ قَائِلًا: أَنَا أَمْلِكُ! فَاتَّخَذَ لِنَفْسِهِ مَرْكَبَاتٍ وَفُرْسَانًا وَخَمْسِينَ رَجُلًا يَرْكُضُونَ أَمَامَهُ.
٦ وَلَمْ يُغْضِبْهُ أَبُوهُ قَطُّ بِقَوْلِهِ: لِمَاذَا فَعَلْتَ هَكَذَا؟ وَهُوَ أَيْضًا كَانَ وَسِيمًا جِدًّا، وَقَدْ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ بَعْدَ أَبْشَالُومَ.
٧ وَتَشَاوَرَ مَعَ يُوآبَ بْنِ صَرُويَةَ وَمَعَ أَبِيَاثَارَ الْكَاهِنِ، فَأَعَانَا أَدُونِيَّا.
٨ وَأَمَّا صَادُوقُ الْكَاهِنُ وَبَنَايَا بْنُ يَهُويَادَاعَ وَنَاثَانُ النَّبِيُّ وَشِمْعِي وَرَعِي وَالأَبْطَالُ الَّذِينَ لِدَاوُدَ، فَلَمْ يَكُونُوا مَعَ أَدُونِيَّا.
٩ وَذَبَحَ أَدُونِيَّا غَنَمًا وَبَقَرًا وَمُسَمَّنًا عِنْدَ صَخْرَةِ زُوحَالَةَ الَّتِي بِجَانِبِ عَيْنِ رُوجِلَ، وَدَعَا جَمِيعَ إِخْوَتِهِ بَنِي الْمَلِكِ وَجَمِيعَ رِجَالِ يَهُوذَا عَبِيدِ الْمَلِكِ،
١٠ وَلَمْ يَدْعُ نَاثَانَ النَّبِيَّ وَبَنَايَا وَالأَبْطَالَ وَسُلَيْمَانَ أَخَاهُ.
١١ فَقَالَ نَاثَانُ لِبَثْشَبَعَ أُمِّ سُلَيْمَانَ: أَمَا سَمِعْتِ أَنَّ أَدُونِيَّا بْنَ حَجِّيثَ قَدْ مَلَكَ وَسَيِّدُنَا دَاوُدُ لَا يَعْلَمُ؟
١٢ فَالآنَ هَلُمِّي أُشِيرُ عَلَيْكِ مَشُورَةً فَتُنْقِذِي نَفْسَكِ وَنَفْسَ ابْنِكِ سُلَيْمَانَ.
١٣ اذْهَبِي وَادْخُلِي عَلَى الْمَلِكِ دَاوُدَ وَقُولِي لَهُ: أَمَا حَلَفْتَ لِي يَا سَيِّدِي الْمَلِكَ قَائِلًا: إِنَّ ابْنَكِ سُلَيْمَانَ يَمْلِكُ بَعْدِي وَهُوَ يَجْلِسُ عَلَى كُرْسِيِّي؟ فَلِمَاذَا قَدْ مَلَكَ أَدُونِيَّا؟
١٤ وَهُوَذَا وَأَنْتِ تَتَكَلَّمِينَ هُنَاكَ مَعَ الْمَلِكِ أَدْخُلُ وَرَاءَكِ وَأُتَمِّمُ كَلَامَكِ.
١٥ فَدَخَلَتْ بَثْشَبَعُ إِلَى الْمَلِكِ إِلَى الْمَخْدَعِ، وَالْمَلِكُ شَيْخٌ جِدًّا، وَأَبِيشَagُ الشُّونَمِيَّةُ تَخْدِمُ الْمَلِكَ.
١٦ فَطَأْطَأَتْ بَثْشَبَعُ وَسَجَدَتْ لِلْمَلِكِ، فَقَالَ الْمَلِكُ: مَا لَكِ؟
١٧ فَقَالَتْ لَهُ: يَا سَيِّدِي، أَنْتَ حَلَفْتَ بِالرَّبِّ إِلَهِكَ لِجَارِيَتِكَ قَائِلًا: إِنَّ ابْنَكِ سُلَيْمَانَ يَمْلِكُ بَعْدِي وَهُوَ يَجْلِسُ عَلَى كُرْسِيِّي.
١٨ وَالآنَ هُوَذَا أَدُونِيَّا قَدْ مَلَكَ، وَأَنْتَ الآنَ يَا سَيِّدِي الْمَلِكَ لَمْ تَعْلَمْ.
١٩ وَقَدْ ذَبَحَ ثَوْرًا وَمُسَمَّنًا وَغَنَمًا كَثِيرَةً، وَدَعَا جَمِيعَ بَنِي الْمَلِكِ وَأَبِيَاثَارَ الْكَاهِنَ وَيُوآبَ رَئِيسَ الْجَيْشِ، وَلَكِنَّ سُلَيْمَانَ عَبْدَكَ لَمْ يَدْعُ.
٢٠ وَأَنْتَ يَا سَيِّدِي الْمَلِكَ، أَعُيُونُ جَمِيعِ إِسْرَائِيلَ عَلَيْكَ لِتُخْبِرَهُمْ مَنْ يَجْلِسُ عَلَى كُرْسِيِّ سَيِّدِي الْمَلِكِ بَعْدَهُ.
٢١ وَإِلَّا يَكُونُ عِنْدَمَا يَضْطَجِعُ سَيِّدِي الْمَلِكُ مَعَ آبَائِهِ أَنِّي أَنَا وَابْنِي سُلَيْمَانُ نَكُونُ مُذْنَبِينَ.
٢٢ وَإِذَا هِيَ بَعْدُ تَتَكَلَّمُ مَعَ الْمَلِكِ، وَنَاثَانُ النَّبِيُّ جَاءَ.
٢٣ فَأَخْبَرُوا الْمَلِكَ قَائِلِينَ: هُوَذَا نَاثَانُ النَّبِيُّ. فَلَمَّا دَخَلَ قُدَّامَ الْمَلِكِ سَجَدَ لِلْمَلِكِ بِوَجْهِهِ إِلَى الأَرْضِ.
٢٤ وَقَالَ نَاثَانُ: يَا سَيِّدِي الْمَلِكَ، أَقُلْتَ أَنْتَ: أَدُونِيَّا يَمْلِكُ بَعْدِي وَهُوَ يَجْلِسُ عَلَى كُرْسِيِّي؟
٢٥ لأَنَّهُ قَدْ نَزَلَ الْيَوْمَ وَذَبَحَ ثَوْرًا وَمُسَمَّنًا وَغَنَمًا كَثِيرَةً، وَدَعَا جَمِيعَ بَنِي الْمَلِكِ وَرُؤَسَاءَ الْجَيْشِ وَأَبِيَاثَارَ الْكَاهِنَ، وَهُوَذَا هُمْ يَأْكُلُونَ وَيَشْرَبُونَ قُدَّامَهُ وَيَقُولُونَ: لِيَحْيَ الْمَلِكُ أَدُونِيَّا!
٢٦ وَأَمَّا أَنَا عَبْدُكَ وَصَادُوقُ الْكَاهِنُ وَبَنَايَا بْنُ يَهُويَادَاعَ وَسُلَيْمَانُ عَبْدُكَ فَلَمْ يَدْعُ.
٢٧ أَمِنْ قِبَلِ سَيِّدِي الْمَلِكِ صَارَ هذَا الأَمْرُ وَلَمْ تُعْلِمْ عَبْدَكَ مَنْ يَجْلِسُ عَلَى كُرْسِيِّ سَيِّدِي الْمَلِكِ بَعْدَهُ؟
٢٨ فَأَجَابَ الْمَلِكُ دَاوُدُ وَقَالَ: ادْعُوا لِي بَثْشَبَعَ. فَدَخَلَتْ إِلَى الْمَلِكِ وَوَقَفَتْ قُدَّامَ الْمَلِكِ.
٢٩ وَحَلَفَ الْمَلِكُ وَقَالَ: حَيٌّ هُوَ الرَّبُّ الَّذِي فَدَى نَفْسِي مِنْ كُلِّ ضِيقٍ،
٣٠ إِنِّي كَمَا حَلَفْتُ لَكِ بِالرَّبِّ إِلَهِ إِسْرَائِيلَ قَائِلًا: إِنَّ سُلَيْمَانَ ابْنَكِ يَمْلِكُ بَعْدِي وَهُوَ يَجْلِسُ عَلَى كُرْسِيِّي عِوَضًا عَنِّي، هكَذَا أَفْعَلُ الْيَوْمَ.
٣١ فَطَأْطَأَتْ بَثْشَبَعُ بِوَجْهِهَا إِلَى الأَرْضِ وَسَجَدَتْ لِلْمَلِكِ، وَقَالَتْ: لِيَحْيَ سَيِّدِي الْمَلِكُ دَاوُدُ إِلَى الأَبَدِ!
٣٢ وَقَالَ الْمَلِكُ دَاوُدُ: ادْعُوا لِي صَادُوقَ الْكَاهِنَ وَنَاثَانَ النَّبِيَّ وَبَنَايَا بْنَ يَهُويَادَاعَ. فَدَخَلُوا قُدَّامَ الْمَلِكِ.
٣٣ وَقَالَ لَهُمُ الْمَلِكُ: خُذُوا مَعَكُمْ عَبِيدَ سَيِّدِكُمْ، وَأَرْكِبُوا سُلَيْمَانَ ابْنِي عَلَى بَغْلَتِي وَانْزِلُوا بِهِ إِلَى جِيحُونَ.
٣٤ وَيَمْسَحُهُ هُنَاكَ صَادُوقُ الْكَاهِنُ وَنَاثَانُ النَّبِيُّ مَسْحًا لِمُلْكٍ عَلَى إِسْرَائِيلَ، وَتُطَبِّلُونَ بِالْبُوقِ وَتَقُولُونَ: لِيَحْيَ الْمَلِكُ سُلَيْمَانُ!
٣٥ ثُمَّ تَصْعَدُونَ وَرَاءَهُ فَيَأْتِي وَيَجْلِسُ عَلَى كُرْسِيِّي وَيَمْلِكُ عِوَضًا عَنِّي، لأَنِّي إِيَّاهُ قَدْ أَمَرْتُ أَنْ يَكُونَ رَئِيسًا عَلَى إِسْرَائِيلَ وَعَلَى يَهُوذَا.
٣٦ فَأَجَابَ بَنَايَا بْنُ يَهُويَادَاعَ الْمَلِكَ وَقَالَ: آمِينَ! هكَذَا يَقُولُ الرَّبُّ إِلَهُ سَيِّدِي الْمَلِكِ.
٣٧ كَمَا كَانَ الرَّبُّ مَعَ سَيِّدِي الْمَلِكِ هكَذَا يَكُونُ مَعَ سُلَيْمَانَ، وَيُعَظِّمُ كُرْسِيَّهُ أَكْثَرَ مِنْ كُرْسِيِّ سَيِّدِي الْمَلِكِ دَاوُدَ.
٣٨ فَنَزَلَ صَادُوقُ الْكَاهِنُ وَنَاثَانُ النَّبِيُّ وَبَنَايَا بْنُ يَهُويَادَاعَ وَالْكَرِيتِيُّونَ وَالْفَلِيتِيُّونَ، وَرَكَّبُوا سُلَيْمَانَ عَلَى بَغْلَةِ الْمَلِكِ دَاوُدَ وَسَارُوا بِهِ إِلَى جِيحُونَ.
٣٩ وَأَخَذَ صَادُوقُ الْكَاهِنُ قَرْنَ الدُّهْنِ مِنَ الْخَيْمَةِ وَمَسَحَ سُلَيْمَانَ، وَضَرَبُوا بِالْبُوقِ وَقَالَ جَمِيعُ الشَّعْبِ: لِيَحْيَ الْمَلِكُ سُلَيْمَانُ!
٤٠ وَصَعِدَ جَمِيعُ الشَّعْبِ وَرَاءَهُ، وَكَانَ الشَّعْبُ يَزْمُرُونَ بِالْمَزَامِيرِ وَيَفْرَحُونَ فَرَحًا عَظِيمًا حَتَّى تَشَقَّقَتِ الأَرْضُ بِصَوْتِهِمْ.
٤١ وَسَمِعَ أَدُونِيَّا وَجَمِيعُ الْمَدْعُوِّينَ الَّذِينَ عِنْدَهُ عِنْدَ فَرَاغِهِمْ مِنَ الأَكْلِ، وَسَمِعَ يُوآبُ صَوْتَ الْبُوقِ وَقَالَ: لِمَاذَا صَوْتُ الْمَدِينَةِ مَضْجَّةً؟
٤٢ وَفِيمَا هُوَ يَتَكَلَّمُ إِذَا يُونَاثَانُ بْنُ أَبِيَاثَارَ الْكَاهِنِ جَاءَ، فَقَالَ أَدُونِيَّا: ادْخُلْ لأَنَّكَ رَجُلٌ شُجَاعٌ وَتُبَشِّرُ بِخَيْرٍ.
٤٣ فَأَجَابَ يُونَاثَانُ وَقَالَ لأَدُونِيَّا: كَلَّا! بَلْ سَيِّدُنَا الْمَلِكُ دَاوُدُ قَدْ مَلَّكَ سُلَيْمَانَ.
٤٤ وَأَرْسَلَ مَعَهُ الْمَلِكُ صَادُوقَ الْكَاهِنَ وَنَاثَانَ النَّبِيَّ وَبَنَايَا بْنَ يَهُويَادَاعَ وَالْكَرِيتِيِّينَ وَالْفَلِيتِيِّينَ، وَرَكَّبُوهُ عَلَى بَغْلَةِ الْمَلِكِ.
٤٥ وَمَسَحَ صَادُوقُ الْكَاهِنُ وَنَاثَانُ النَّبِيُّ سُلَيْمَانَ مَلِكًا فِي جِيحُونَ، وَصَعِدُوا مِنْ هُنَاكَ فَرِحِينَ فَارْتَجَّتِ الْمَدِينَةُ. هذَا هُوَ الصَّوْتُ الَّذِي سَمِعْتُمْ.
٤٦ وَسُلَيْمَانُ أَيْضًا جَلَسَ عَلَى كُرْسِيِّ الْمُلْكِ،
٤٧ وَعَبِيدُ الْمَلِكِ جَاءُوا لِيُبَارِكُوا سَيِّدَنَا الْمَلِكَ دَاوُدَ قَائِلِينَ: لِيَجْعَلِ اللهُ اسْمَ سُلَيْمَانَ أَشْهَرَ مِنِ اسْمِكَ، وَلْيُعَظِّمْ كُرْسِيَّهُ أَكْثَرَ مِنْ كُرْسِيِّكَ. فَسَجَدَ الْمَلِكُ عَلَى السَّرِيرِ.
٤٨ وَقَالَ الْمَلِكُ أَيْضًا هكَذَا: مُبَارَكٌ الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ الَّذِي أَعْطَى الْيَوْمَ جَالِسًا عَلَى كُرْسِيِّي وَعَيْنَايَ تَنْظُرَانِ.
٤٩ فَارْتَعَدَ جَمِيعُ الْمَدْعُوِّينَ الَّذِينَ لأَدُونِيَّا وَقَامُوا وَذَهَبَ كُلُّ وَاحِدٍ فِي طَرِيقِهِ.
٥٠ وَأَمَّا أَدُونِيَّا فَخَافَ مِنْ سُلَيْمَانَ، وَقَامَ وَذَهَبَ وَأَمْسَكَ بِقُرُونِ الْمَذْبَحِ.
٥١ فَأُخْبِرَ سُلَيْمَانَ قَائِلًا: هُوَذَا أَدُونِيَّا خَائِفٌ الْمَلِكَ سُلَيْمَانَ، وَهُوَذَا قَدْ أَمْسَكَ بِقُرُونِ الْمَذْبَحِ قَائِلًا: لِيَحْلِفْ لِي الْمَلِكُ سُلَيْمَانُ الْيَوْمَ أَنَّهُ لَا يَقْتُلُ عَبْدَهُ بِالسَّيْفِ.
٥٢ فَقَالَ سُلَيْمَانُ: إِنْ كَانَ هُوَ رَجُلٌ صَالِحٌ فَلَا تَسْقُطُ شَعْرَةٌ مِنْهُ إِلَى الأَرْضِ، وَإِنْ وُجِدَ فِيهِ شَرٌّ فَيَمُوتُ.
٥٣ فَأَرْسَلَ الْمَلِكُ سُلَيْمَانُ وَأَنْزَلُوهُ مِنَ الْمَذْبَحِ، فَأَتَى وَسَجَدَ لِلْمَلِكِ سُلَيْمَانَ، وَقَالَ سُلَيْمَانُ: اذْهَبْ إِلَى بَيْتِكَ.

ملوك ١: يب.

١ وَقَرُبَتْ أَيَّامُ دَاوُدَ أَنْ يَمُوتَ، فَأَوْصَى سُلَيْمَانَ ابْنَهُ قَائِلًا:
٢ أَنَا ذَاهِبٌ فِي طَرِيقِ كُلِّ الأَرْضِ. فَتَشَدَّدْ وَكُنْ رَجُلًا،
٣ وَاحْفَظْ شَعِيرَةَ الرَّبِّ إِلهِكَ لِتَسْلُكَ فِي طُرُقِهِ وَتَحْفَظَ فَرَائِضَهُ وَوَصَايَاهُ وَأَحْكَامَهُ وَشَهَادَاتِهِ، كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ فِي شَرِيعَةِ مُوسَى، لِكَيْ تُفْلِحَ فِي كُلِّ مَا تَعْمَلُ وَحَيْثُمَا تَلْتَفِتُ،
٤ لِكَيْ يُقِيمَ الرَّبُّ كَلِمَتَهُ الَّتِي تَكَلَّمَ بِهَا عَنِّي قَائِلًا: إِنْ حَفِظَ بَنُوكَ طَرِيقَهُمْ لِيَسْلُكُوا أَمَامِي بِالْحَقِّ بِكُلِّ قُلُوبِهِمْ وَبِكُلِّ أَنْفُسِهِمْ، لَا يُعْدَمُ لَكَ رَجُلٌ عَلَى كُرْسِيِّ إِسْرَائِيلَ.
٥ وَأَيْضًا أَنْتَ تَعْلَمُ مَا عَمِلَ بِي يُوآبُ بْنُ صَرُويَةَ، مَا عَمِلَ بِرَئِيسَيْ جَيْشَيْ إِسْرَائِيلَ بِأَبْنِيرَ بْنِ نِيرٍ وَبِعَمَاسَا بْنِ يَثَرَ اللَّذَيْنِ قَتَلَهُمَا، وَسَفَكَ دَمَ الْحَرْبِ فِي السَّلْمِ، وَجَعَلَ دَمَ الْحَرْبِ عَلَى مِنْطَقَتِهِ الَّتِي فِي حَقْوَيْهِ وَعَلَى حِذَائِهِ الَّذِي فِي رِجْلَيْهِ.
٦ فَاعْمَلْ حَسَبَ حِكْمَتِكَ، وَلَا تُنْزِلْ شَيْبَتَهُ بِسَلَامٍ إِلَى الْهَاوِيَةِ.
٧ وَأَمَّا بَنُو برزلاي الْجِلْعَادِيِّ فَاصْنَعْ إِحْسَانًا مَعَهُمْ، وَلْيَكُونُوا مِنَ الآكِلِينَ عَلَى مَائِدَتِكَ، لأَنَّهُمْ هكَذَا تَقَدَّمُوا إِلَيَّ عِنْدَ هَرَبِي مِنْ أَبْشَالُومَ أَخِيكَ.
٨ وَهُوَذَا عِنْدَكَ شِمْعِي بْنُ جِيرَا، ابْنُ يَمِينِيَّ مِنْ بَحُورِيمَ، الَّذِي شَتَمَنِي شَتْمًا قَبِيحًا فِي يَوْمِ ذَهَابِي إِلَى مَحَنَايِمَ. وَلكِنَّهُ نَزَلَ لِلِقَائِي عَلَى الأُرْدُنِّ، فَحَلَفْتُ لَهُ بِالرَّبِّ قَائِلًا: إِنِّي لَا أَقْتُلُكَ بِالسَّيْفِ.
٩ وَالآنَ لَا تُبَرِّئْهُ، لأَنَّكَ رَجُلٌ حَكِيمٌ أَنْتَ، وَتَعْلَمُ مَا تَعْمَلُ بِهِ، وَتُنْزِلُ شَيْبَتَهُ بِدَمٍ إِلَى الْهَاوِيَةِ.
١٠ فَاضْطَجَعَ دَاوُدُ مَعَ آبَائِهِ وَدُفِنَ فِي مَدِينَةِ دَاوُدَ.
١١ وَالأَيَّامُ الَّتِي مَلَكَ فِيهَا دَاوُدُ عَلَى إِسْرَائِيلَ أَرْبَعُونَ سَنَةً. فِي حَبْرُونَ مَلَكَ سَبْعَ سِنِينَ، وَفِي أُورُشَلِيمَ مَلَكَ ثَلَاثَ وَثَلَاثِينَ سَنَةً.
١٢ وَجَلَسَ سُلَيْمَانُ عَلَى كُرْسِيِّ دَاوُدَ أَبِيهِ، وَتَثَبَّتَتْ مَمْلَكَتُهُ تَثَبُّتًا شَدِيدًا.
١٣ وَأَتَى أَدُونِيَّا بْنُ حَجِّيثَ إِلَى بَثْشَبَعَ أُمِّ سُلَيْمَانَ، فَقَالَتْ: أَسَلَامٌ مَجِيئُكَ؟ فَقَالَ: سَلَامٌ.
١٤ وَقَالَ: عِنْدِي كَلِمَةٌ لَكِ. فَقَالَتْ: قُلْ.
١٥ فَقَالَ: أَنْتِ تَعْلَمِينَ أَنَّ الْمُلْكَ كَانَ لِي، وَأَنَّ جَمِيعَ إِسْرَائِيلَ وَجَّهُوا وُجُوهَهُمْ إِلَيَّ لأَمْلِكَ، فَتَحَوَّلَ الْمُلْكُ وَصَارَ لأَخِي لأَنَّهُ مِنَ الرَّبِّ صَارَ لَهُ.
١٦ وَالآنَ أَسْأَلُكِ سُؤَالًا وَاحِدًا لَا تَرُدِّي وَجْهِي. فَقَالَتْ لَهُ: قُلْ.
١٧ فَقَالَ: قُولِي لِسُلَيْمَانَ الْمَلِكِ، لأَنَّهُ لَا يَرُدُّ وَجْهَكِ، أَنْ يُعْطِيَنِي أَبِيشَagَ الشُّونَمِيَّةَ زَوْجَةً.
١٨ فَقَالَتْ بَثْشَبَعُ: حَسَنًا! أَنَا أَتَكَلَّمُ لأَجْلِكَ إِلَى الْمَلِكِ.
١٩ فَدَخَلَتْ بَثْشَبَعُ إِلَى الْمَلِكِ سُلَيْمَانَ لِتُكَلِّمَهُ لأَجْلِ أَدُونِيَّا، فَقَامَ الْمَلِكُ لِلِقَائِهَا وَسَجَدَ لَهَا، ثُمَّ جَلَسَ عَلَى كُرْسِيِّهِ وَأَمَرَ أَنْ يُوضَعَ كُرْسِيٌّ لأُمِّ الْمَلِكِ، فَجَلَسَتْ عَنْ يَمِينِهِ.
٢٠ فَقَالَتْ: سُؤَالًا وَاحِدًا صَغِيرًا أَنَا أَسْأَلُ مِنْكَ، لَا تَرُدَّ وَجْهِي. فَقَالَ لَهَا الْمَلِكُ: سَلِي يَا أُمِّي، فَإِنِّي لَا أَرُدُّ وَجْهَكِ.
٢١ فَقَالَتْ: لِتُعْطَ أَبِيشَagُ الشُّونَمِيَّةُ لأَدُونِيَّا أَخِيكَ زَوْجَةً.
٢٢ فَأَجَابَ الْمَلِكُ سُلَيْمَانُ وَقَالَ لأُمِّهِ: وَلِمَاذَا تَطْلُبِينَ أَبِيشَagَ الشُّونَمِيَّةَ لأَدُونِيَّا؟ اطْلُبِي لَهُ الْمُلْكَ أَيْضًا، لأَنَّهُ أَخِي الأَكْبَرُ هُوَ، وَلَهُ أَبِيَاثَارُ الْكَاهِنُ وَيُوآبُ بْنُ صَرُويَةَ!
٢٣ فَحَلَفَ الْمَلِكُ سُلَيْمَانُ بِالرَّبِّ قَائِلًا: هكَذَا يَفْعَلُ اللهُ بِي وَهكَذَا يَزِيدُ، إِنَّهُ عَلَى نَفْسِهِ قَالَ أَدُونِيَّا هذَا الْكَلَامَ.
٢٤ وَالآنَ حَيٌّ هُوَ الرَّبُّ الَّذِي ثَبَّتَنِي وَأَجْلَسَنِي عَلَى كُرْسِيِّ دَاوُدَ أَبِي، وَالَّذِي عَمِلَ لِي بَيْتًا كَمَا تَكَلَّمَ، إِنَّهُ الْيَوْمَ يُقْتَلُ أَدُونِيَّا.
٢٥ فَأَرْسَلَ الْمَلِكُ سُلَيْمَانُ بِيَدِ بَنَايَا بْنِ يَهُويَادَاعَ، فَوَقَعَ عَلَيْهِ فَمَاتَ.
٢٦ وَقَالَ الْمَلِكُ لأَبِيَاثَارَ الْكَاهِنِ: اذْهَبْ إِلَى عَنَاثُوثَ إِلَى حُقُولِكَ، فَإِنَّكَ أَنْتَ مُسْتَوْجِبُ الْمَوْتِ. وَلكِنِّي لَا أُمِيتُكَ الْيَوْمَ، لأَنَّكَ حَمَلْتَ تَابُوتَ السَّيِّدِ الرَّبِّ أَمَامَ دَاوُدَ أَبِي، وَلأَنَّكَ تَمَرَّنْتَ فِي كُلِّ مَا تَمَرَّنَ فِيهِ أَبِي.
٢٧ فَطَرَدَ سُلَيْمَانُ أَبِيَاثَارَ عَنْ أَنْ يَكُونَ كَاهِنًا لِلرَّبِّ، لِكَيْ يُتَمِّمَ كَلِمَةَ الرَّبِّ الَّتِي تَكَلَّمَ بِهَا عَلَى بَيْتِ عِيلِي فِي شِيلُوهَ.
٢٨ وَكَانَ الْخَبَرُ إِلَى يُوآبَ، لأَنَّ يُوآبَ كَانَ قَدْ مَالَ وَرَاءَ أَدُونِيَّا وَلَمْ يَمِلْ وَرَاءَ أَبْشَالُومَ. فَهَرَبَ يُوآبُ إِلَى خَيْمَةِ الرَّبِّ وَأَمْسَكَ بِقُرُونِ الْمَذْبَحِ.
٢٩ فَأُخْبِرَ الْمَلِكُ سُلَيْمَانُ أَنَّ يُوآبَ قَدْ هَرَبَ إِلَى خَيْمَةِ الرَّبِّ، وَهُوَذَا عِنْدَ الْمَذْبَحِ. فَأَرْسَلَ سُلَيْمَانُ بَنَايَا بْنَ يَهُويَادَاعَ قَائِلًا: اذْهَبْ وَقَعْ عَلَيْهِ.
٣٠ فَأَتَى بَنَايَا إِلَى خَيْمَةِ الرَّبِّ وَقَالَ لَهُ: هكَذَا قَالَ الْمَلِكُ: اخْرُجْ. فَقَالَ: كَلَّا! بَلْ هُنَا أَمُوتُ. فَرَدَّ بَنَايَا الْكَلِمَةَ إِلَى الْمَلِكِ قَائِلًا: هكَذَا كَلَّمَ يُوآبُ وَهكَذَا أَجَابَنِي.
٣١ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ: افْعَلْ كَمَا تَكَلَّمَ، وَقَعْ عَلَيْهِ وَادْفِنْهُ، وَانْزِعْ عَنِّي وَعَنْ بَيْتِ أَبِي الدَّمَ الَّذِي سَفَكَهُ يُوآبُ بِلَا سَبَبٍ.
٣٢ فَيَرُدُّ الرَّبُّ دَمَهُ عَلَى رَأْسِهِ، لأَنَّهُ وَقَعَ عَلَى رَجُلَيْنِ بَارَّيْنِ وَصَالِحَيْنِ مِنْهُ وَقَتَلَهُمَا بِالسَّيْفِ، وَأَبِي دَاوُدُ لَا يَعْلَمُ: أَبْنِيرَ بْنَ نِيرٍ رَئِيسَ جَيْشِ إِسْرَائِيلَ، وَعَمَاسَا بْنَ يَثَرَ رَئِيسَ جَيْشِ يَهُوذَا.
٣٣ فَيَرْجِعُ دَمُهُمَا عَلَى رَأْسِ يُوآبَ وَعَلَى رَأْسِ نَسْلِهِ إِلَى الأَبَدِ، وَلِدَاوُدَ وَلِنَسْلِهِ وَلِبَيْتِهِ وَلِكُرْسِيِّهِ يَكُونُ السَّلَامُ مِنَ الرَّبِّ إِلَى الأَبَدِ.
٣٤ فَصَعِدَ بَنَايَا بْنُ يَهُويَادَاعَ وَوَقَعَ عَلَيْهِ وَقَتَلَهُ، وَدُفِنَ فِي بَيْتِهِ فِي الْبَرِّيَّةِ.
٣٥ وَجَعَلَ الْمَلِكُ بَنَايَا بْنَ يَهُويَادَاعَ عِوَضًا عَنْهُ عَلَى الْجَيْشِ، وَصَادُوقَ الْكَاهِنَ جَعَلَ الْمَلِكُ عِوَضًا عَنْ أَبِيَاثَارَ.
٣٦ وَأَرْسَلَ الْمَلِكُ وَدَعَا شِمْعِي وَقَالَ لَهُ: ابْنِ لَكَ بَيْتًا فِي أُورُشَلِيمَ وَاسْكُنْ هُنَاكَ، وَلَا تَخْرُجْ مِنْ هُنَاكَ إِلَى هُنَا وَهُنَاكَ.
٣٧ وَيَكُونُ يَوْمَ تَخْرُجُ وَتَعْبُرُ وَادِيَ قِدْرُونَ أَنَّكَ يَقِينًا تَمُوتُ. دَمُكَ يَكُونُ عَلَى رَأْسِكَ.
٣٨ فَقَالَ شِمْعِي لِلْمَلِكِ: الأَمْرُ صَالِحٌ. كَمَا تَكَلَّمَ سَيِّدِي الْمَلِكُ هكَذَا يَفْعَلُ عَبْدُكَ. فَسَكَنَ شِمْعِي فِي أُورُشَلِيمَ أَيَّامًا كَثِيرَةً.
٣٩ وَكَانَ بَعْدَ ثَلَاثِ سِنِينَ أَنَّ عَبْدَيْ شِمْعِي هَرَبَا إِلَى أَخِيشَ بْنِ مَعْكَةَ مَلِكِ جَتَّ، فَأُخْبِرَ شِمْعِي قَائِلًا: هُوَذَا عَبْدَاكَ فِي جَتَّ.
٤٠ فَقَامَ شِمْعِي وَشَدَّ عَلَى حِمَارِهِ وَذَهَبَ إِلَى أَخِيشَ إِلَى جَتَّ لِيَطْلُبَ عَبْدَيْهِ، فَذَهَبَ شِمْعِي وَأَتَى بِعَبْدَيْهِ مِنْ جَتَّ.
٤١ وَأُخْبِرَ سُلَيْمَانَ أَنَّ شِمْعِي ذَهَبَ مِنْ أُورُشَلِيمَ إِلَى جَتَّ وَرَجَعَ.
٤٢ فَأَرْسَلَ الْمَلِكُ وَدَعَا شِمْعِي وَقَالَ لَهُ: أَلَمْ أُحَلِّفْكَ بِالرَّبِّ وَأُشْهِدْ عَلَيْكَ قَائِلًا: يَوْمَ تَخْرُجُ وَتَذْهَبُ إِلَى هُنَا وَهُنَاكَ يَقِينًا تَمُوتُ؟ فَقُلْتَ لِي: الأَمْرُ صَالِحٌ. قَدْ سَمِعْتُ.
٤٣ فَلِمَاذَا لَمْ تَحْفَظْ يَمِينَ الرَّبِّ وَالأَمْرَ الَّذِي أَوْصَيْتُكَ بِهِ؟
٤٤ وَقَالَ الْمَلِكُ لِشِمْعِي: أَنْتَ تَعْلَمُ كُلَّ الشَّرِّ الَّذِي يَعْلَمُ قَلْبُكَ أَنَّكَ عَمِلْتَهُ لِدَاوُدَ أَبِي، فَيَرُدُّ الرَّبُّ شَرَّكَ عَلَى رَأْسِكَ.
٤٥ وَأَمَّا الْمَلِكُ سُلَيْمَانُ فَمُبَارَكٌ، وَكُرْسِيُّ دَاوُدَ يَكُونُ ثَابِتًا أَمَامَ الرَّبِّ إِلَى الأَبَدِ.
٤٦ فَأَمَرَ الْمَلِكُ بَنَايَا بْنَ يَهُويَادَاعَ فَخَرَجَ وَوَقَعَ عَلَيْهِ فَمَاتَ. وَتَثَبَّتَتِ الْمَمْلَكَةُ بِيَدِ سُلَيْمَانَ.

ملوك ١: يج.

١ وَصَاهَرَ سُلَيْمَانُ فِرْعَوْنَ مَلِكَ مِصْرَ، وَأَخَذَ بِنْتَ فِرْعَوْنَ وَأَتَى بِهَا إِلَى مَدِينَةِ دَاوُدَ إِلَى أَنْ أَكْمَلَ بِنَاءَ بَيْتِهِ وَبَيْتِ الرَّبِّ وَسُورِ أُورُشَلِيمَ حَوَالَيْهَا.
٢ غَيْرَ أَنَّ الشَّعْبَ ذَبَحُوا فِي الْمُرْتَفَعَاتِ، لأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ بَيْتٌ مَبْنِيٌّ لاسْمِ الرَّبِّ إِلَى تِلْكَ الأَيَّامِ.
٣ وَأَحَبَّ سُلَيْمَانُ الرَّبَّ سَائِرًا فِي فَرَائِضِ دَاوُدَ أَبِيهِ، غَيْرَ أَنَّهُ ذَبَحَ وَأَوْقَدَ فِي الْمُرْتَفَعَاتِ.
٤ وَذَهَبَ الْمَلِكُ إِلَى جِبْعُونَ لِيَذْبَحَ هُنَاكَ، لأَنَّهَا كَانَتِ الْمُرْتَفَعَةَ الْعُظْمَى. أَلْفَ مُحْرَقَةٍ أَصْعَدَ سُلَيْمَانُ عَلَى ذلِكَ الْمَذْبَحِ.
٥ فِي جِبْعُونَ ظَهَرَ الرَّبُّ لِسُلَيْمَانَ فِي حُلْمٍ اللَّيْلِ، فَقَالَ اللهُ: اسْأَلْ مَاذَا أُعْطِيكَ.
٦ فَقَالَ سُلَيْمَانُ: أَنْتَ قَدْ صَنَعْتَ مَعَ عَبْدِكَ دَاوُدَ أَبِي رَحْمَةً عَظِيمَةً، حَسَبَ مَا سَارَ أَمَامَكَ بِأَمَانَةٍ وَبِرٍّ وَاسْتِقَامَةِ قَلْبٍ مَعَكَ، فَحَفِظْتَ لَهُ هذِهِ الرَّحْمَةَ الْعَظِيمَةَ، وَأَعْطَيْتَهُ ابْنًا يَجْلِسُ عَلَى كُرْسِيِّهِ كَمَا هُوَ الْيَوْمَ.
٧ وَالآنَ أَيُّهَا الرَّبُّ إِلهِي، أَنْتَ مَلَّكْتَ عَبْدَكَ عِوَضًا عَنْ دَاوُدَ أَبِي، وَأَنَا فَتًى صَغِيرٌ لَا أَعْلَمُ الْخُرُوجَ وَالدُّخُولَ.
٨ وَعَبْدُكَ فِي وَسْطِ شَعْبِكَ الَّذِي اخْتَرْتَهُ، شَعْبٌ كَثِيرٌ لَا يُحْصَى وَلَا يُعَدُّ مِنَ الْكَثْرَةِ.
٩ فَأَعْطِ عَبْدَكَ قَلْبًا فَهِيمًا لِدَيْنُونَةِ شَعْبِكَ لأُمَيِّزَ بَيْنَ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ، لأَنَّهُ مَنْ يَقْدِرُ أَنْ يَدِينَ شَعْبَكَ هذَا الْكَثِيرَ؟
١٠ فَحَسُنَ الأَمْرُ فِي عَيْنَيِ السَّيِّدِ الرَّبِّ أَنَّ سُلَيْمَانَ سَأ

ישראל כי אתה תפארת עזמו׃* ואולם זנחת וימאסת
התעברת את משיחך׃ הפרת בעבד ברתך חללת
לארץ נזרו׃ פרצת כל גדריו שמת מבצריו מחתה׃
שסוהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו׃ הרימות
ימין צוריו השמחת כל אויביו׃ אף תשיב צור חרבו
ולא הקמתו במלחמה׃ השבתו מטהרו וכסאו ארצה
מגרת׃ הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה׃
עד מתי יהוה תסתר לנצח תבער כאש חמתך׃
זכר מה חלדי על מה שוא בראת כל בני אדם׃
מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול
סלה׃ אי הנה חסדיך הראשנים אדני נשבעת לדוד
באמונתך׃ זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל
רבים עמים׃ אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו
עקבות משיחך׃ ברוך יהוה לעולם אמן ואמן׃

תפלה: פ׳.

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית
לנו בדר ודר׃ בטרם הרים יולדו וותחולל ארץ
ותבל ומעולם עד עולם אתה אל׃ תשב אנוש עד
דכא ותאמר שובו בני אדם׃ כי אלף שנים בעיניך
כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה׃ זרמתם
שנה יהיו בבקר כחציר יחלף׃ בבקר יציץ וחלף
לערב ימלל ויבש׃ כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו׃
שתה עונתינו לנגדך עלמנו מאור פניך׃ כי כל
ימינו פנו בעברתך כלינו שנותינו כמו הגה׃
ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים
שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה׃ מי יודע
עז אפך וכיראתך עברתך׃ למנות ימינו כן הודע
ונביא לבב חכמה׃ שובה יהוה עד מתי והנחם על
עבדיך׃ שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל
ימינו׃ שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה׃
יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם׃ ויהי נעם
אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו׃

תפלה: צ״א.

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן׃ אמר ליהוה
מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו׃ כי הוא יצילך מפח
יקוש מדבר הוות׃ באברתו יסך לך ותחת כנפיו
תחסה צנה וסחרה אמתו׃ לא תירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם׃ מדבר באפל יהלך משד יצהרים׃
יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש׃
רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה׃ כי אתה
יהוה מחסי עליון שמת מעונך׃ לא תאנה אליך רעה
ונגע לא יקרב באהלך׃ כי מלאכיו יצוה לך לשמרך
בכל דרכיך׃ על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך׃
על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין׃ כי בי חשק
ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי׃ יקראני ואענהו
עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו׃ ארך ימים
אשביעהו ואראהו בישעי׃

תפלה: צ״ב.

מזמור שיר ליום השבת׃ טוב להדות ליהוה ולזמר
לשמך עליון׃ להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות׃
עליון עשור ועלי הגיון בכנור׃ כי שמחתני יהוה
בפעלך במעשי ידיך ארנן׃ מה גדלו מעשיך יהוה
מאד עמקו מחשבותיך׃ איש בער לא ידע וכסיל לא
יבין את זאת׃ בפרח רשעים כמו עשב ויצמיחו כל
פעלי און להשמדם עדי עד׃ ואתה מרום לעלם
יהוה׃ כי הנה אויביך יהוה כי הנה אויביך יאבדו
יתפרדו כל פעלי און׃ ותרם כראים קרני בלתי
רענן בשמן׃ ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים
תשמענה אזני׃ צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון
ישגה׃ שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו
יפריחו׃ עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו׃
להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו׃

תפלה: צ״ג.

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף
תכון תבל בל תמוט׃ נכון כסאך מאז מעולם אתה׃
נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות
דכים׃ ממקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר
במרום יהוה׃ עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש
יהוה לארך ימים׃

תפלה: צ״ד.

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע׃ הנשא שפט
הארץ השב גמול על גאים׃ עד מתי רשעים יהוה עד
מתי רשעים יעלזו׃ יביעו יתאמרו עתק ידברו כל
פעלי און׃ עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו׃ אלמנה
וגר יהרגו ויתומים ירצחו׃ ויאמרו לא יראה יה
ולא יבין אלהי יעקב׃ בינו בוערים בעם וכסילים
מתי תשכילו׃ הנטע אזן הבל ישמע אם יצר עין
הבל יביט׃ היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם
דעת׃ יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הבל׃
אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו׃
להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת׃ כי לא
יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב׃ כי עד צדק ישוב
משפט ואחריו כל ישרי לב׃ מי יקום לי עם מרעים
מי יתיצב לי עם פעלי און׃ לולי יהוה עזרתה לי
כמעט שכנה דומה נפשי׃ אם אמרתי מטה רגלי
חסדך יהוה יסעדני׃ ברב שרעפי בקרבי תנחומיך
ישעשעו נפשי׃ היחברך כסא הוות יצר עמל עלינו
לחק׃ יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו׃ ויהי
יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי׃ וישב עליהם
את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו׃

תפלה: צ״ה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו׃ נקדמה פניו
בתודה בזמרות נריע לו׃ כי אל גדול יהוה ומלך
גדול על כל אלהים׃ אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות
הרים לו׃ אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו׃
בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו׃ כי
הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם
בקולו תשמעו׃ אל תקשו לבבכם כמריבה כיום
מסה במדבר׃ אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו
פעלי׃ ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב
הם ואתה לא ידעו דרכי׃ אשר נשבעתי באפי אם
יבאון אל מנוחתי׃

תפלה: צ״ו.

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ׃
שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו׃
ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו׃ כי
גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים׃
כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה׃
הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו׃ הבו ליהוה
משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז׃ הבו ליהוה
כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה
בהדרת קדש׃ חילו מפניו כל הארץ אף תכון תבל
בל תמוט ידין עמים במישרים׃ ישמחו השמים
ותגל הארץ ירעם הים ומלואו׃ יעלז שדי וכל אשר
בו אז ירננו כל עצי היער׃ לפני יהוה כי בא כי בא
לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו׃

תפלה: צ״ז.

יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים׃ ענן וערפל
סביביו צדק ומשפט מכון כסאו׃ אש לפניו תלך
ותלהט סביב צריו׃ האירו ברקיו תבל ראתה
ותחל הארץ׃ הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני
אדון כל הארץ׃ הגידו השמים צדקו וראו כל העמים
כבודו׃ יבשו כל עובדי פסל המתהללים באלילים
השתחוו לו כל אלהים׃ שמעה ותשמח ציון ותגלנה
בנות יהודה למען משפטיך יהוה׃ כי אתה יהוה
עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים׃
אוהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד
רשעים יצילם׃ אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה׃
שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו׃

תפלה: צ״ח.

מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה
הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו׃ הודיע יהוה ישועתו
לעיני הגוים גלה צדקתו׃ זכר חסדו ואמונתו לבית
ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו׃
הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו׃ זמרו
ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה׃ בחצוצרות וקול
שופר הריעו לפני המלך יהוה׃ ירעם הים ומלואו
תבל וישבי בה׃ נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו׃
לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק
ועמים במישרים׃

תפלה: צ״ט.

יהוה מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ׃
יהוה בציון גדול והוא רם על כל העמים׃ יודו שמך
גדול ונורא קדוש הוא׃ ועז מלך משפט אהב אתה
כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית׃
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש
הוא׃ משה ואהרן בכהניו ושמואל בקרא שמו קראים
אל יהוה והוא יענם׃ בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו
עדתיו וחק נתן לו׃ יהוה אלהינו אתה עניתם אל
נשוי היית להם ונקם על עלילותם׃ רוממו יהוה
אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו׃

תפלה: ק׳.

מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ׃ עבדו את
יהוה בשמחה בואו לפניו ברנה׃ דעו כי יהוה הוא
אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו׃
בואו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו
שמו׃ כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר
אמונתו׃

תפלה: ק״א.

לדוד חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה׃
אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם
לבבי בקרב ביתי׃ לא אשית לנגד עיני דבר בליעל
עשה סטים לא אדבק בי׃ לב עקש יסור ממני רע לא
אדע׃ מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים
ורחב לבב אותו לא אוכל׃ עיני בנאמני ארץ לשבת
עמדי הולך בדרך תמים הוא ישרתני׃ לא ישב
בקרב ביתי עושה רמיה דובר שקרים לא יכון
לנגד עיני׃ לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית
מעיר יהוה כל פעלי און׃

תפלה: ק״ב.

תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו׃
יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא׃ אל תסתר
פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא
מהר ענני׃ כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד
נחרו׃ הוכה כעשב ויבש לבבי כי שכחתי מאכל
לחמי׃ מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי׃ דמיתי
לקאת מדבר היתי ככוס חרבות׃ שקדתי ואהי
כצפור בודד על גג׃ כל היום חרפוני אויבי מהוללי
בי נשבעו׃ כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי׃
מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשלכני׃ ימי כצל
נטו ואני כעשב איבש׃ ואתה יהוה לעולם תשב
וזכרך לדר ודר׃ אתה תקום תרחם ציון כי עת
לחננה כי בא מועד׃ כי רצו עבדיך את אבניה
ואת עפרה יחוננו׃ וייראו גוים את שם יהוה וכל
מלכי הארץ את כבודך׃ כי בנה יהוה ציון נראה
בכבודו׃ פנה אל תפלת הערער ולא בזה את
תפלתם׃ תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל
יה׃ כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ
הביט׃ לשמוע אנקת אסיר לפתח בני תמותה׃
לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם׃ בהקבץ
עמים יחד וממלכות לעבד את יהוה׃ ענה בדרך
כחי קצר ימי׃ אומר אלי אל תעלני במחצי ימי
בדור דורים שנותיך׃ לפנים הארץ יסדת ומעשה
ידיך שמים׃ המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד
יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו׃ ואתה הוא ושנותיך
לא יתמו׃ בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון׃

תפלה: ק״ג.

לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו׃
ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו׃ הסלח
לכל עונך הרפא לכל תחלואיך׃ הגואל משחת חייך
העטרך חסד ורחמים׃ המשביע בטוב עדיך תתחדש
כנשר נעוריך׃ עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל
עשוקים׃ הודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו׃
רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב חסד׃ לא לנצח
יריב ולא לעולם יטור׃ לא כחטאינו עשה לנו ולא
כעונתינו גמל עלינו׃ כי כגבה שמים על הארץ גבר
חסדו על יראיו׃ כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו
את פשעינו׃ כרחם אב על בנים רחם יהוה על
יראיו׃ כי הוא ידע יצרנו זכר כי עפר אנחנו׃
אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ׃ כי רוח
עברה בו ואינו ויכירנו עוד מקומו׃ וחסד יהוה
מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים׃
לשמרי בריתו ולזכרי פקודיו לעשותם׃ יהוה
בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה׃ ברכו
יהוה מלאכיו גבורי כח עשי דברו לשמוע בקול
דברו׃ ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו׃
ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי
נפשי את יהוה׃

תפלה: ק״ד.

ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד
והדר לבשת׃ עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה׃
המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על
כנפי רוח׃ עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט׃
יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד׃ תהום
כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים׃ מן גערתך
ינוסון מן קול רעמך יחפזון׃ יעלו הרים ירדו בקעות
אל מקום זה יסדת להם׃ גבול שמת בל יעברון בל
ישובון לכסות הארץ׃ המשלח מעינים בנחלים בין
הרים יהלכון׃ ישקו כל חית שדי ישברו פראים
צמאם׃ עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו
קול׃ משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע
הארץ׃ מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם
להוציא לחם מן הארץ׃ ויין ישמח לבב אנוש
להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד׃ ישבעו
עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע׃ אשר שם צפרים
יקננו חסידה ברושים ביתה׃ הרים הגבהים ליעלים
סלעים מחסה לשפנים׃ עשה ירח למועדים שמש
ידע מבואו׃ תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל
חיתו יער׃ הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל
אכלתם׃ תזרח השמש יאספון ואל מעונותם ירבצון׃
יצא אדם לפעלו ולעבדתו עד ערב׃ מה רבו
מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ
קנינך׃ זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר
חיות קטנות עם גדלות׃ שם אניות יהלכון לויתן זה
יצרת לשחק בו׃ כלם אליך ישברון לתת אכלם
בעתו׃ תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב׃
תסתיר פניך יבהלון תוסף רוחם יגועון ואל עפרם
ישובון׃ תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה׃
יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו׃ המביט
לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו׃ אשירה ליהוה
בחיי אזמרה לאלהי בעודי׃ יערב עליו שיחי אנכי
אשמח ביהוה׃ יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד
אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה׃

תפלה: ק״ה.

הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו׃
שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו׃ התהללו
בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה׃ דרשו יהוה
ועזו בקשו פניו תמיד׃ זכרו נפלאותיו אשר עשה
מופתיו ומשפטי פיהו׃ זרע אברהם עבדו בני יעקב
בחיריו׃ הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו׃
זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור׃ אשר כרת
את אברהם ושבועתו ליצחק׃ ויעמידה ליעקב לחק
לישראל ברית עולם׃ לאמר לך אתן את ארץ כנען
חבל נחלתכם׃ בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה׃
ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר׃ לא
הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים׃ אל תגעו
במשיחי ולנביאי אל תרעו׃ ויקרא רעב על הארץ
כל מטה לחם שבר׃ שלח לפניהם איש לעבד נמכר
יוסף׃ ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו׃ עד עת בא
דברו אמרת יהוה צרפתהו׃ שלח מלך ויתירהו
משל עמים ויפתחהו׃ שמו אדון לביתו ומושל בכל
קנינו׃ לאסר שריו כנפשו וזקניו יחכים׃ ויבא ישראל
מצרים ויעקב גר בארץ חם׃ ויפר את עמו מאד
ויעצמהו משצריו׃ הפך לבם לשנא עמו לערום
בעבדיו׃ שלח משה עבדו אהרן בחר בו׃ שמו בם
דברי אתותיו ומופתים בארץ חם׃ שלח חשך ויחשך
ולא מרו את דברו׃ הפך מימיהם לדם וימת את
דגתם׃ שרץ ארצם צפרדעים במחדרי מלכיהם׃
אמר ויבא ערב כנם בכל גבולם׃ נתן גשמיהם ברד
אש להבות בארצם׃ ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ
גבולם׃ אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר׃ ויאכל כל
עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם׃ ויך כל בכור
בארצם ראשית לכל אונם׃ ויוצאם בכסף וזהב
ואין באבטיהם כושל׃ שמח מצרים בצאתם כי נפל
פחדם עליהם׃ פרש ענן למסך ואש להאיר לילה׃
שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם׃ פתח צור
ויזובו מים הלכו בצחות נהר׃ כי זכר את דבר
קדשו את אברהם עבדו׃ ויוצא עמו בששון ברנה את
בחיריו׃ ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים ירשו׃
בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה׃

תפלה: ק״ו.

הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ מי
ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו׃ אשרי שמרי
משפט עשה צדקה בכל עת׃ זכרני יהוה ברצון עמך
פקדני בישעתך׃ לראות בטובת בחיריך לשמח
בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך׃ חטאנו עם
אבותינו העוינו השחתנו׃ אבותינו במצרים לא
השכילו את נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך
וימרו על ים בים סוף׃ ויושיעם למען שמו להודיע
את גבורתו׃ ויגער בים סוף ויחרב ויולכם בתהומות
כמדבר׃ ויושיעם מיד שונא וייגאלם מיד אויב׃
ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר׃ ויאמינו
בדבריו ישירו תהלתו׃ מהרו שכחו מעשיו לא חכו
לעצתו׃ ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל בישימון׃
ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם׃ ויקנאו למשה
במחנה לאהרן קדוש יהוה׃ תפתח ארץ ותבלע דתן
ותכס על עדת אבירם׃ ותבער אש בעדתם להבה
תלהט רשעים׃ יעשו עגל בחורב וישתחוו למסכה׃
וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב׃ שכחו
אל מושיעם עשה גדלות במצרים׃ נפלאות בארץ
חם נוראות על ים סוף׃ ויאמר להשמידם לולי משה
בחיריו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית׃
וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו׃ וירגנו
באהליהם לא שמעו בקול יהוה׃ וישא ידו להם
להפיל אותם במדבר׃ ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם
בארצות׃ ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים׃
ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה׃ ויעמד פינחס
ויפלל ותעצר המגפה׃ ותחשב לו לצדקה לדר ודר
עד עולם׃ ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם׃
כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו׃ לא השמידו את
העמים אשר אמר יהוה להם׃ ויתערבו בגוים וילמדו
מעשיהם׃ ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש׃
ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים׃ וישפכו דם
נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען
ותחנף הארץ בדמים׃ ויטמאו במעשיהם ויזנו
במעלליהם׃ ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו׃
ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם׃ וילחצום
אויביהם ויכנעו תחת ידם׃ פעמים רבות יצילם
והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם׃ וירא בצרתם
בשמעו את רנתם׃ ויזכר להם בריתו וינחם כרב
חסדיו׃ ויתנם לרחמים לפני כל שובי בם׃ הושיענו
יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך׃ ברוך יהוה אלהי ישראל מן
העולם ועד העולם ואמרו כל העם אמן הללויה׃

תפלה: ק״ז.

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ יאמרו גאולי
יהוה אשר גאלם מיד צר׃ וממדינות קבצם ממזרח
וממערב מצפון וים׃ תעו במדבר בישימון דרך עיר
מושב לא מצאו׃ רעבים גם צמאים נפשם בהם
תתעטף׃ ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם
יצילם׃ וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב׃
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃ כי השביע
נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב׃ ישבי חשך
וצלמות אסירי עני וברזל׃ כי המרו אמרי אל ועצת
עליון נאצו׃ ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר׃
ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם׃
יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק׃ יודו
ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃ כי שבר דלתות
נחושה ובריחי ברזל גדע׃ אולי מדרך פשעם
ומעונותיהם יתענו׃ כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד
שערי מות׃ ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם
יושיעם׃ ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם׃
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃ וזבחו זבחי
תודה ויספרו מעשיו ברנה׃ יורדי הים באניות עשי
מלאכה במים רבים׃ המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו
במצולה׃ ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו׃
יעלו שמים ירדו תהומות נפשם במרעה תתמוגג׃
יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע׃ ויזעקו אל
יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם׃ יקם סערה
לדממה ויחשו גליהם׃ וישמחו כי ישתקו וינחם אל
מחוז חפצם׃ יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃
וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו׃
ישם נהרות למדבר ומבועי מים לציה׃ ארץ פרי
למלחת רעת כל יושבי בה׃ ישם מדבר לאגם מים
וארץ ציה למוצאי מים׃ ויושב שם רעבים ויכוננו עיר
מושב׃ ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואת
לחם׃ ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט׃
ויתמעטו וישחו מעצר רע ויגון׃ שפך בוז על נדיבים
ויתעם בתהו לא דרך׃ וישגב אביון מעני וישם
כצאן משפחות׃ יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה
פיה׃ מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה׃

תפלה: ק״ח.

שיר מזמור לדוד׃ נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה
אף כבודי׃ עורה נבל וכנור אעירה שחר׃ אודך
בעמים אדני ואזמרך בלאמים׃ כי גדול עד שמים
חסדך ועד שחקים אמתך׃ רומה על שמים אלהים
ועל כל הארץ כבודך׃ למען יחלצון ידידיך הושיעה
ימינך וענני׃ אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה
שכם ועמק סכות אמדד׃ לי גלעד ולי מנשה ואפרים
מעוז ראשי יהודה מחקקי׃ מואב סיר רחצי על
אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרועעי׃ מי יובלני
עיר מצור מי נחני עד אדום׃ הלא אלהים זנחתנו
ולא תצא אלהים בצבאותינו׃ הבה עזרת מצר ושוא
תשועת אדם׃ באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו׃

תפלה: ק״ט.

למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש׃ כי פי
רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר
ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם׃ תחת אהבתי
ישטנוני ואני תפלה׃ וישתו עלי רע תחת טובה
ושנאה תחת אהבתי׃ הפקד עליו רשע ושטן יעמד
על ימינו׃ בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהי לחטאה׃
יהי ימיו מעטים פקדתו יקח אחר׃ יהי בניו יתומים
ואשתו אלמנה׃ נוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותם׃
יצו נושה לכל אשר לו וישסו זרים יגיעו׃ אל יהי
לו משך חסד ואל יהי חונן ליתומיו׃ יהי זרעו
לאחרית במושב אחר ימח שמם׃ יזכר עון אבותיו
אל יהוה ואת חטאת אמו אל תמח׃ יהיו נגדו תמיד
ויכרת מארץ זכרם׃ אשר לא זכר עשות חסד וירדף
איש עני ואביון ונכאה לב למותתו׃ ויאהב קללה
ותבוא לו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו׃ וילבש
קללה כמדו ותבוא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו׃
תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרנה׃ זאת פעלת
שטני מאת יהוה והדברים רעים על נפשי׃ ואתה
יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך
הצילני׃ כי עני ואביון אנכי ולבבי חלל בקרבי׃
כצל כנטותו נעלמתי נתנתי כארבה׃ ברכי כשלו
מצום ובשרי שמן מאין׃ ואני חרפה להמה יראוני
יניעון ראשם׃ עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך׃
וידעו כי יד זאת כי אתה יהוה עשית׃ יקללו המה
ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך ישמח׃ ילבשו שטני
כלמה ויעטו כמעיל בשתם׃ אודה יהוה מאד בפי
ובתוך רבים אהללנו׃ כי יעמד לימין אביון להושיע
משפטי נפשו׃

תפלה: ק״י.

לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית
אויביך הדם לרגליך׃ מטה עזך ישלח יהוה מציון
רד בקרב אויביך׃ עמך נדבת ביום חילך בהדרי
קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך׃ נשבע יהוה ולא
ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק׃ אדני
על ימינך מחץ ביום אפו מלכים׃ ידין בגוים מלא
גויות מחץ ראש על ארץ רבה׃ מנחל בדרך ישתה
על כן ירים ראש׃

תפלה: ק״יא.

הללויה אודה יהוה בכל לב בסוד ישרים ועדה׃
גדולים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם׃ הוד והדר
פעלו וצדקתו עמדת לעד׃ זכר עשה לנפלאותיו חנון
ורחום יהוה׃ טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו׃
כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים׃
מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו׃ סמוכים
לעד לעולם עשוים באמת וישר׃ פדות שלח לעמו
צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו׃ ראשית חכמה
יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עומדת
לעד׃

תפלה: ק״יב.

הללויה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ
מאד׃ גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך׃
הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד׃ זרח בחשך
אור לישרים חנון ורחום וצדיק׃ טוב איש חונן
ומלוה יכלכל דבריו במשפט׃ כי לעולם לא ימוט
לזכר עולם יהיה צדיק׃ משמועה רעה לא יירא
נכון לבו בטוח ביהוה׃ סמוך לבו לא יירא עד אשר
יראה בצריו׃ פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד
קרנו תרום בכבוד׃ רשע יראה וכעס שניו יחרק
ונמס תאות רשעים תאבד׃

תפלה: ק״יג.

הללויה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה׃ יהי
שם יהוה מברך מעתה ועד עולם׃ ממזרח שמש עד
מבואו מהלל שם יהוה׃ רם על כל גוים יהוה על
השמים כבודו׃ מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת׃
המשפילי לראות בשמים ובארץ׃ מקימי מעפר דל
מאשפות ירים אביון׃ להושיבי עם נדיבים עם
נדיבי עמו׃ מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה
הללויה׃

תפלה: ק״יד.

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז׃ היתה
יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו׃ הים ראה וינס
הירדן יסב לאחור׃ ההרים רקדו כאילים גבעות
כבני צאן׃ מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור׃
ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן׃ מלפני
אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב׃ ההפכי הצור
אגם מים חלמיש למעינו מים׃

תפלה: ק״טו.

לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך
על אמתך׃ למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם׃
ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה׃ עצביהם כסף
וזהב מעשה ידי אדם׃ פה להם ולא ידברו עינים
להם ולא יראו׃ אזנים להם ולא ישמעו אף להם
ולא יריחון׃ ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא
יהלכו לא יהגו בגרונם׃ כמוהם יהיו עשיהם כל
אשר בטח בהם׃ ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם
הוא׃ בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא׃
יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא׃ יהוה
זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית
אהרן׃ יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים׃ יסף
יהוה עליכם עליכם ועל בניכם׃ ברוכים אתם
ליהוה עשה שמים וארץ׃ השמים שמים ליהוה
והארץ נתן לבני אדם׃ לא המתים יהללו יה ולא כל
יורדי דומה׃ ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם
הללויה׃

תפלה: ק״טז.

אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני׃ כי הטה
אזנו לי ובימי אקרא׃ אפפוני חבלי מות ומצרי שאול
מצאוני צרה ויגון אמצא׃ ובשם יהוה אקרא אנה
יהוה מלטה נפשי׃ חנון יהוה וצדיק ואלהינו
מרחם׃ שמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע׃
שובי נפשי למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי׃ כי חלצת
נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי׃
אתהלך לפני יהוה בארצות החיים׃ האמנתי כי
אדבר אני עניתי מאד׃ אני אמרתי בחפזי כל האדם
כזב׃ מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי׃ כוס
ישועות אשא ובשם יהוה אקרא׃ נדרי ליהוה אשלם
נגדה נא לכל עמו׃ יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו׃
אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת
למוסרי׃ לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא׃
נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו׃ בחצרות בית
יהוה בתוכך ירושלם הללויה׃

תפלה: ק״יז.

הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים׃ כי גבר
עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללויה׃

תפלה: ק״יח.

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ יאמר נא ישראל
כי לעולם חסדו׃ יאמרו נא בית אהרן כי לעולם
חסדו׃ יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו׃ מן
המצר קראתי יה ענני במרחב יה׃ יהוה לי לא אירא
מה יעשה לי אדם׃ יהוה לי בעזרי ואני אראה
בשנאי׃ טוב לחסות ביהוה מבטח באדם׃ טוב
לחסות ביהוה מבטח

تسعيدس ويخدمه دموه: ولكيل ويمسعه بعد
ويصنبه: ولايتد إيده بلكيه هي سجّدته:
ولا يوجد لوصيص لكيتموه: ويسوه وكوه
مسّيه وعدوتها ويعلا هي بضبيه: هوتوه
بعوقيه: ويو ولايتد ويعلا هي بضبيه:
ولا يوجد ليه وكيتموه بكتوه: بكه وكوه
مدينة وكتوه وكيتموه بكتوه: بكه وكوه
وكتاوه.* ولا يوجد ليه وكيتموه بكتوه:
ولا يوجد ليه وكيتموه بكتوه: بكه وكوه

63 ואל־תשכחו׃* אל תשכחו את־ישראל כי ממני היתה׃ 64 הנה
64 ראשונות הגידתי מפי יצא ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה׃
65 כי ידעתי בגדוד את־אתה ועורף ברזל מחיך ומצחך נחושה׃*
66 ואגד לך מראש בטרם תבוא השמעתיך פן־תאמר עצבי עשם
67 ופסלי ונסכי צום׃ ראית שמעו כל־זאת והלא אתם תגידו
68 השמעתיך חדשות מעת נצרות ולא ידעתם׃* גם עתה נבראו
69 ולא מאז ולא לפניהם לא־שמעתם פן־תאמר הנה ידעתים׃
70 גם־לא שמעת גם־לא ידעת גם־לא פתח אזנך מקדם כי ידעתי
71 בגוד תבגוד ופשע מרחם קרא לך׃ למעני למעני אעשה כי
72 איך יחל ותהלתי לאפי לא־אתן לאחר׃ שמע אלי יעקב
73 וישראל מקראי אני־הוא אני ראשון אף אני אחרון׃ אף־ידי
74 יסדה ארץ וימיני טפחה שמים אני קורא אליהם יעמדו
75 יחדו׃ כלם התקבצו ושמעו מי בהם הגיד את־אלה אהבו
76 יהוה יעשה חפצו בבבל וזרעו על־כשדים׃ אני אני דברתי
77 אף קראתיו הביאתיו והצליח דרכו׃ קרבו אלי שמעו־זאת
78 לא מראש בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני יהוה
79 שלחני ורוחו׃ כה אמר יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה
80 אלהיך מלמדך להועיל מדריכך בדרך תלך׃* לו הקשבת
81 למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים׃ ויהי כחול
82 זרעך וצאצאי מעיך כמעיו לא־יכרת ולא־ישמד שמו מלפני׃
83 צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זאת
84 הוציאוה עד־קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב׃ ולא
85 צמאו בחרבות הוליכם מים מצור הזיל למו ויבקע־צור
86 ויזובו מים׃* אין שלום אמר יהוה לרשעים׃

פרק מט׃

1 האיים אלי שמעו ולאמים ממרחק הקשיבו יהוה מבטן
2 קראני ממעי אמי הזכיר שמי׃ וישם פי כחרב חדה בצל
3 ידו חבאני וישמני לחץ ברור חבאני׃ ויאמר לי עבדי־אתה
4 ישראל אשר־בך אתפאר׃* ואני אמרתי לריק יגעתי תהו
5 ולהבל כחי כליתי לכן משפטי את־יהוה ופעלתי את־אלהי׃
6 ועתה אמר יהוה יוצרי מבטן לעבד לו להשיב יעקב אליו
7 וישראל לא יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי׃
8 ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את־שבטי יעקב ונצירי
9 ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד־קצה
10 הארץ׃ כה אמר יהוה גואל ישראל קדושו לבזה־נפש למתעב
11 גוי לעבד משלים יראו מלכים וקמו שרים וישתחוו למען
12 יהוה אשר נאמן קדוש ישראל ויבחרך׃ כה אמר יהוה בעת
13 רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך ואצרך ואתנך לברית
14 עם לקומם ארץ להנחיל נחלות שוממות׃ לאמר לאסורים
15 צאו לאשר בחשך הגלו על־דרכים ירעו ובכל־שפיים מרעיתם׃
16 לא ירעבו ולא יצמאו ולא־יכם שרב ושמש כי מרחמם ינהגם
17 ועל־מבועי מים ינהלם׃ ושמתי כל־הרי לדרך ומסלתי
18 ירומו׃ הנה־אלה מרחוק יבאו והנה־אלה מצפון ומים
19 ואלה מארץ סינים׃ רנני שמים ותגילי ארץ ופצחי הרים
20 רנה כי־נחם יהוה עמו ועניו ירחם׃ ותאמר ציון עזבני יהוה
21 ואדני שכחני׃ התשכח אשה עולה מרחם בן־בטנה גם־אלה
22 תשכחנה ואנכי לא אשכחך׃ הן על־כפים חקתיך חומתיך
23 נגדי תמיד׃ מהרו בניך מהרסיך ומחריבך ממך יצאו׃
24 שאי־סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו־לך חי־אנכי נאם־יהוה
25 כי כעדי כלם תלבשי וקשרתם ככלה עליהם׃ כי חרבותיך
26 ושממותיך ואת־ארץ הרסתך כי עתה תצרי מיושב ורחקו
27 מבלעיך׃ עוד יאמרו באזניך בני שכולך וגלמתי אני לבדי
28 גלה ושכלה מי גדל אלה אני הנשארתי אי־זה מקור׃ כה
29 אמר אדני יהוה הנה אשא אל־גוים ידי ואל־עמים ארים נסי
30 והביאו בניך בחצן ובנותיך על־כתף תנשאנה׃ והיו מלכים
31 אמניך ושרותיהם מיניקותיך פני־ארץ ישתחוו־לך ועפר
32 רגליך ילחכו וידעת כי־אני יהוה אשר לא־יבשו קוי׃
33 המלקח מגבור טרף ואם־שבי צדיק ימלט׃ כי כה אמר יהוה
34 גם־שבי גבור יקח וחת עריץ יפלט ואת־בניך אושיע׃
35 והאכלתי את־מוניך את־בשרם וכעסיס דמם ישכרו ויודעו
36 כל־בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב׃

פרק נ׃

1 כה אמר יהוה איה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או
2 מי ממשי־לו אשר מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם
3 ובפשעיכם שלחה אמכם׃ מדוע באתי ואין איש קראתי ואין
4 עונה הקצר קצרה ידי מפדות ואין־בי כח לחלץ הן בגערתי
5 אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים
6 ותמת בצמא׃ אלבישה שמים קדרות ושק אשים כסותם׃
7 אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את־יעף יעיר
8 בבקר בבקר יעיר לי אזן לשמע כלמודים׃ אדני יהוה פתח
9 לי אזן ואנכי לא מריתי לא אחור נסוגתי׃ גויתי נתתי
10 ולחיי לממרטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק׃ ואדני יהוה
11 יעזר־לי על־כן לא נכלמתי על־כן שמתי פני כחלמיש
12 ואדע כי לא אבוש׃ קרוב מצדיקי מי־יריב אתי נעמדה יחד
13 מי בעל משפטי יגש אלי׃ הן אדני יהוה יעזר־לי מי הוא
14 ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם׃ מי בכם ירא יהוה
15 שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם
16 יהוה וישען באלהיו׃ הן כלכם קדחי אש מזרי זיקות לכו
17 באור אשכם ובזיקות אשר בערתם מידי לכם תהיה למעצבה
18 תשכבון׃

פרק נא׃

1 שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל־צור חצבתם
2 ואל־מקבת בור נקרתם׃ הביטו אל־אברהם אביכם ואל־שרה
3 תחוללכם כי־אחד קראתיו ואברכהו וארבהו׃ כי־נחם יהוה
4 ציון נחם כל־חרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן־יהוה
5 ששון ושמחה ימצא־בה תודה וקול זמרה׃ הקשיבו אלי עמי
6 ולאמי אלי האזינו כי־תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים
7 ארגיע׃ קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים למשפט אלי איים
8 יקוו ואל־זרועי ישברו׃ שאו למרום עיניכם והביטו אל־ארץ
9 כי־שמים כעשן נמלחו וארץ כבגד תבלה וישביה כמו־כן
10 ימותון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת׃ שמעו אלי
11 יודעי צדק עם־תורתי בלבבם אל־תיראו חרפת אנוש ומגדופתם
12 אל־תחתו׃ כי כבגד יאכלמו עש יאכלמו כצמר וצדקתי לעולם
13 תהיה וישועתי לדר־דרים׃ עורי עורי לבשי־עז זרוע יהוה
14 עורי כימי קדם דרות עולמים הלא את־הרהב מחללת
15 מחוללת תנין׃ הלא את־היבשת מחרבת מי־תהום רבה
16 השמה מעמקי־ים דרך לעבר גאלים׃ ופדוי יהוה ישובון
17 ובאו־ציון ברנה ושמחת עולם על־ראשם שמחה ששון ושמחה
18 ישיגו ונסו יגון ואנחה׃ אנכי אנכי הוא מנחמכם מי־אתי
19 ותיראי מאנוש ימות ומבן־אדם חציר ינתן׃ ותשכחי יהוה
20 עשיך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחדי תמיד כל־היום מפני
21 חמת המציק כאשר כוננ להשחית ואיה חמת המציק׃
22 מהר צעה לחפשה ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו׃ ואנכי
23 יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו׃ ואשים
24 דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים ויסד ארץ ולאמר
25 לציון עמי־אתה׃ התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר
26 שתית מיד־יהוה את־כוס חמתו את־קבעת כוס התרעלה
27 שתית מצית׃ אין־מנהל לה מכל־בנים ילדה ואין מחזיק
28 בידה מכל־בנים גדלה׃ שתי הנה־זה לך עני ושכרת ולא
29 מיין׃ הנה לקחתי מידך את־כוס התרעלה את־קבעת כוס
30 חמתי לא תוספי לשתותה עוד׃ ושמתיה ביד־מוגיך אשר
31 אמרו לנפשך שחי ונשכבה ותשימי כארץ גוך וכחוץ לעברים׃

פרק נב׃

1 עורי עורי לבשי עזך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר
2 הקדש כי לא־יוסיף יבא־בך עוד ערל וטמא׃ התנערי מעפר
3 קומי שבי ירושלם התפתחי ממוסרי צואר שבויה בת־ציון׃
4 כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו׃ כי כה
5 אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בתחלה לגור־שם ואשור
6 לעשק עמד׃ ועתה מה־לי־פה נאם־יהוה כי־לקח עמי חנם
7 משליו הילילו נאם־יהוה ותמיד כל־היום שמי מנאץ׃
8 לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני־הוא המדבר הנני׃
9 מה־נאוו על־ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב
10 משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך׃ קול צפיך נשאו קול
11 יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון׃ פצחו רנני
12 יחדו חרבות ירושלם כי־נחם יהוה עמו גאל ירושלם׃
13 חשף יהוה את־זרוע קדשו לעיני כל־הגוים וראו כל־אפסי
14 ארץ את־ישועת אלהינו׃ סורו סורו צאו משם טמא אל־תגעו
15 צאו מתוכה הברו נושאי כלי יהוה׃ כי לא בחפזון תצאו
16 ובמנוסה לא תלכון כי־הולך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי
17 ישראל׃ הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד׃ כאשר
18 שממו עליך רבים כן־משחת מאיש מראהו ותארו מבני
19 אדם׃ כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר
20 לא־סופר להם ראו ואשר לא־שמעו התבוננו׃

פרק נג׃

1 מי האמין לשמעתנו ולמי זרוע יהוה נגלתה׃ ויעל כיונק
2 לפניו וכשרש מארץ ציה לא־תאר לו ולא הדר ונראהו ולא־מראה
3 ונחמדהו׃ נבזה וחדל אישים איש מכאובות וידוע חלי
4 וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו׃ אכן חלינו הוא נשא
5 ומכאובינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה׃
6 והוא מחולל מפשעינו מדכא בעונתינו מוסר שלומנו עליו
7 ובחבורתו נרפא־לנו׃ כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו
8 ויהוה הפגיע בו את־עון כלנו׃ נגש והוא נענה ולא יפתח־פיו
9 כשה לטבח יובל וכרחל לפני גזזיה נאלמה ולא יפתח־פיו׃
10 מעצר ומדין לקח ואת־דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים
11 מפשע עמי נגע למו׃ ויתן את־רשעים קברו ואת־עשיר
12 במותיו על לא־חמס עשה ולא מרמה בפיו׃ ויהוה חפץ דכאו
13 החלי אם־תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ
14 יהוה בידו יצלח׃ מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק
15 צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל׃ לכן אחלק־לו ברבים
16 ואת־עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת־
17 פשעים נמנה והוא חטא־רבים נשא ולפשעים יפגיע׃

פרק נד׃

1 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וגילי לא חלה כי־רבים בני
2 שוממה מבני בעולה אמר יהוה׃ הרחיבי מקום אהלך ויריעות
3 משכנותיך יטו אל־תחשכי האריכי מיתרים ויתדותיך חזקי׃
4 כי ימין ושמאול תפרוצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות
5 יושיבו׃ אל־תיראי כי לא תבושי ואל־תכלמי כי לא תחפירי
6 כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי־עוד׃
7 כי בעלך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי
8 כל־הארץ יקרא׃ כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך ויהוה
9 וכאשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך׃ ברגע קטן עזבתיך
10 וברחמים גדולים אקבצך׃ בשצף קצף הסתרתי פני רגע
11 ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה׃ כי־מי נח זאת
12 לי אשר נשבעתי מעבר מי־נח עוד על־הארץ כן נשבעתי
13 מקצף עליך ומגער־בך׃ כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה
14 וחסדי ממך לא־ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך
15 יהוה׃ עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך
16 ויסדתיך בספירים׃ ושמתי כדכד שמותיך ושעריך לאבני
17 אקדח וכל־גבולך לאבני חפץ׃ וכל־בניך למודי יהוה ורב
18 שלום בניך׃ בצדקה תכוננו רחקי מעשק כי לא תיראי
19 וממחתה כי לא תקרב אליך׃ הן גור יגור אפס ממני מי
20 גר אתך עליך יפול׃ הן אנכי בראתי חרש נפח באש פחים
21 ויוצא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל׃ כל־כלי
22 יצר עליך לא יצלח וכל־לשון תקום אתך למשפט תרשיעי
23 זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם־יהוה׃

פרק נה׃

1 הוי כל־צמא לכו למים ואשר אין־לו כסף לכו שברו ואכלו
2 לכו שברו בלא־כסף ובלא־מחיר יין וחלב׃ למה תשקלו־כסף
3 בלא־לחם ויגיעכם בלא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב
4 ותתענג בדשן נפשכם׃ הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי
5 נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דויד הנאמנים׃
6 הן־עד לאמים נתתיו נגיד ומצוה לאמים׃ הן גוי לא־תדע
7 תקרא וגוי לא־ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך וקדוש
8 ישראל כי פארך׃ דרשו יהוה בהמצאו קראוהו בהיותו
9 קרוב׃ יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל־יהוה
10 וירחמהו ואל־אלהינו כי־הרבה לסלוח׃ כי לא מחשבותי
11 מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם־יהוה׃ כי גבהו שמים
12 מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם׃
13 כי כאשר ירד הגשם והשלג מן־השמים ושמה לא ישוב כי
14 אם־הרוה את־הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע
15 וכחם׃ כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי
16 אם־עשה את־אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו׃ כי־בשמחה
17 תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה
18 וכל־עצי השדה ימחאו־כף׃ תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת
19 הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת׃

פרק נו׃

1 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי
2 לבוא וצדקתי להגלות׃ אשרי אנוש יעשה־זאת ובן־אדם
3 יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל־רע׃
4 ואל־יאמר בן־הנכר הנלוה אל־יהוה לאמר הבדל יבדילני
5 יהוה מעל עמו ואל־יאמר הסריס הן אני עץ יבש׃ כי כה
6 אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את־שבתותי ובחרו
7 בחפצי ומחזיקים בבריתי׃ ונתתי להם בביתי ובחומתי יד
8 ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן־לו לא יכרת׃
9 בני־הנכר הנלוים על־יהוה לשרתו ולאהבה את־שם יהוה
10 להיות לו לעבדים כל־שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי׃
11 והביאתים אל־הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם
12 וזבחיהם לרצון על־מזבחי כי־בית תפלתי יקרא לכל־העמים׃
13 נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו׃
14 כל־חיתו־שדי תבואו כל־חיתו ביער׃ צפיו עורים כלם לא
15 ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח חזים שכבים אהבו
16 לנום׃ והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא
17 ידעו השכיל איש אל־בינתו גם כלם אל־דרכם פנו איש
18 לבצעו מקצהו׃ לכו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כהיום
19 הזה גדל מאד יתר׃

פרק נז׃

1 הצדיק אבד ואין איש שמ לב ואנשי חסד נאספים בלי
2 שים כי מפני הרעה נאסף הצדיק׃ יבא שלום ינוחו על־
3 משכבותם הלך נכחו׃ ואתנה הנגשו הנה בני עוננה וזרע
4 מנאפת ותזנה׃ על־מי תתענגו על־מי תרחיבו פה ותשלחו
5 לשון הלא אתם ילדי פשע זרע שקר׃ הנחמים בחלים
6 תחת כל־עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעיפי
7 הצורים׃ בחלקי נחל חלקך הם הם גורלך גם־להם שפכת
8 נסך הלא על־אלה אתאפק׃ ואחר הדלת והמזוזה שמת
9 זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרתי
10 להם מהם אהבת משכבם חזית יד׃ ותלכי למלך בשמנים
11 ותרבי רקחתך ותשלחי מלאכיך למרחק ותשפלי עד־שאול׃
12 ברב דרכיך יגעת לא אמרת נואש חיית ידך מצאת על־כן
13 לא חלית׃ ואת־צדקתך ואת־מעשיך אני אגידה ולא
14 יועילוך׃ בזעקך יצילך קבציך כלם ישא הבל יקח נשף
15 והחסה בי יירש־ארץ וינחל הר קדשי׃ ואמר סלו סלו
16 פנו־דרך הרימו מכשול מדרך עמי׃ כי כה אמר רם ונשא
17 שכן עד ושמו קדוש מרום וקדוש אשכן ואת־דכא ושפל־רוח
18 להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים׃ כי לא לעולם
19 אריב ולא לנצח אקצף כי רוח מלפני יעטף ונשמות אני
20 עשיתי׃ בעון בצעו קצפתי ואכהו אסתר ואקצף וילך שובב
21 בדרך לבו׃ דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו והשלם נחומים
22 לו ולאבליו׃ בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב
23 אמר יהוה ורפאתיו׃ ורשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל
24 ויגרשו מימיו רפש וטיט׃ אין שלום אמר אלהי לרשעים׃

פרק נח׃

1 קרא בגרון אל־תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם
2 ולבית יעקב חטאתם׃ ואותי יום־יום ידרשון ודעת דרכי
3 יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב
4 משפטי־צדק יאלוני קרבת אלהים יחפצון׃ למה צמנו ולא
5 ראית עניתי נפשנו ולא תדע הן ביום צום־כם תמצאו־חפץ
6 וכל־עצביכם תנגשו׃ הן לריב ומצה תצומו ולהכות אגרף
7 רשע לא־תצומו כיום לכם־זה להשמיע במרום קולכם׃
8 הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכף כאגמון
9 ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה׃
10 הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע התר אגדות
11 מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל־מוטה תנתקו׃ הלוא פרס
12 לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי־תראה ערם וכסיתו
13 ומבשרך לא תתעלם׃ אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה
14 תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך׃ אז תקרא
15 ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם־תסיר מתוכך מוטה שלח
16 אצבע ודבר־און׃ ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע אז
17 יזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים׃ ונחך יהוה תמיד
18 והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רוה
19 וכמוצא מים אשר לא־יכזבו מימיו׃ ובנו ממך חרבות עולם
20 מוסדות דור ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות
21 לשבת׃ אם־תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי
22 וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד והכבדתו מעשות
23 דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר׃ אז תתענג על־יהוה והרכבתיך
24 על במתי־ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה
25 דבר׃

פרק נט׃

1 הן לא־קצרה יד־יהוה מהושיע ולא הכבדה אזנו משמוע׃
2 כי אם־עונותיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם ומחטאתיכם
3 הסתירו פנים מכם משמוע׃ כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם
4 בעון שפתותיכם דברה עולה לשון תהגה׃ אין־קורא בצדק
5 ואין נשפט באמונה בטוח על־תהו ודבר־שוא הרו עמל
6 ויולדו און׃ ביצי פתן בקעו וקורי עכביש יארגו האכל מביציהם
7 ומעוך תפרץ והיצא׃ קוריהם לא יהיו לבגד ולא יתכסו
8 במעשיהם מעשיהם מעשי און ומעשה חמס בכפיהם׃ רגליהם
9 לרע ירוצו וימהרו לשפך דם־נקי מחשבותיהם מחשבות און
10 שד ושבר במסלותם׃ דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם
11 נתיבותם עקלקלו להם כל־דורך בם לא ידע שלום׃ על־כן
12 רחק משפט ממנו ולא תשיגנו צדקה קוינו לאור והנה חשכות
13 לנגה באפלות נהלך׃ נגששה כעורים קיר ונגשה כאין עינים
14 כשלנו בנגה כמתים במשמנים׃ נהמה כלנו כדובים והגה
15 כיונים נהגה קוינו למשפט ואין לישועה רחקה ממנו׃
16 כי־כשלה באמת נתיבתנו והישר לא תוכל לבוא׃ ויהי יהוה
17 ורע בעיניו ויאנש כי־אין משפט׃ וירא כי־אין איש ויתאמם
18 כי־אין מפגיע ותושעה לו זרעו וצדקתו היא סמכתו׃
19 וילבש צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי־נקם
20 תלבשת ויעט כמעיל קנאה׃ כגמל כאילים לשלם חמה
21 לצריו גמול לאיביו לאיים לאי שלם יגמול׃ ויראו מיראת
22 יהוה ממערב ומזרח שמש את־כבודו כי־יבא כנהר צר רוח
23 יהוה נסה בו׃ ובא לציון וגואלים ולשבי פשע ביעקב נאם־
24 יהוה׃ ואני זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי אשר עליך
25 ודברי אשר־שמתי בפיך לא־ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי
26 זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד־עולם׃

פרק ס׃

1 קומי אורי כי־בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח׃ כי הנה
2 החשך יכסה־ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו
3 עליך יראה׃ והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך׃ שאי
4 סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבאו
5 ובנותיך על־צד תאמנה׃ אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך
6 כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך׃ שפעת גמלים
7 תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו
8 ותהלות יהוה יבשרו׃ כל־צאן קדר יקבצו לך אילי נבית
9 ישרתונך יעלו לרצון על־מזבחי ואת־בית תפארתי אפאר׃
10 מי־אלה כעב תדאינה וכיונים אל־ארבתיהם׃ כי־לי איים
11 יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם
12 וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך׃
13 ובנו בני־נכר חמותיך ומלכיהם ישרתונך כי במקצפי הכיתיך
14 וברצוני רחמתיך׃ ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא
15 יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים׃ כי הגוי
16 והממלכה אשר לא־יעבדוך יאבדו והגוים חרב תחרב׃
17 כבוד הלבון יבא־לך ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום
18 מקדשי ומקום רגלי אכבד׃ והלכו אליך שחוי בניי מעניך
19 וישתחוו על־כפות רגליך כל־מנאציך ויקראו לך עיר יהוה
20 ציון קדוש ישראל׃ תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר
21 ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור׃ ויונקת גוים חלב
22 ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגואלך
23 אביר יעקב׃ תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא
24 כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך
25 שלום ונגשיך צדקה׃ לא־יעוד חמס בארצך שד ושבר בגבולך
26 ויקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה׃ לא־יהיה־לך עוד
27 השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך ויהיה־לך יהוה
28 לאור עולם והיה אלהיך לתפארתך׃ לא־יבוא עוד שמשך
29 וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה־לך לאור עולם ושלמו ימי
30 אבלך׃ ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו־ארץ נצר מטעי
31 מעשה ידי להתפאר׃ הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום
32 אני יהוה בעתה אחישנה׃

פרק סא׃

1 רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני
2 לחבש לנשברי־לב לקרא לשבויים דרור ולעצורים פקח־קוח׃
3 לקרא שנת־רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל־אבלים׃
4 לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון
5 תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כהה ונקראו אילי הצדק
6 מטע יהוה להתפאר׃ ובנו חרבות עולם שממות ראשנים
7 יקימו ונתצו ערים חרבות שממות דור ודור׃ ועמדו זרים
8 ורעו צאנכם ובני־נכר אכריכם וכרמיכם׃ ואתם כהני יהוה
9 תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם
10 תתיממו׃ תחת בשתכם משנה וכלמה ירננו חלקם לכן
11 בארצם משנה תירשו שמחת עולם תהיה להם׃ כי אני יהוה
12 אהב משפט שנא גזל בעולה ושבתי נתן פעלתם בשמחה
13 אכרות להם׃ וידע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים
14 כל־רואיהם יכירום כי־הם זרע ברכו יהוה׃ שוש אשיש
15 ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי־ישע מעיל צדקה
16 יעטני כחתן יכהן פאר ככלה תעדה כליה׃ כי כארץ תוציא
17 צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה
18 ותהלה נגד כל־הגוים׃

פרק סב׃

1 למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד־יצא
2 כנגה צדקה וישעה כלפיד יבער׃ וראו גוים צדקך וכל־מלכים
3 כבודך וקרא לך בשם חדש אשר פי יהוה יקבנו׃ והיית עטרת
4 תפארת ביד יהוה וצניף מלוכה בכף אלהיך׃ לא־יאמר לך
5 עוד עזובה ולארצך לא־יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי־בה
6 ולארצך בעולה כי חפץ יהוה בך ולארצך תבעל׃ כי־יבעל
7 בחור בתולה יבעלוך בניך וכמשוש חתן על־כלה ישיש עליך
8 אלהיך׃ על־חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל־היום וכל־
9 הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את־יהוה דמי־לכם׃ ואל־
10 תתנו דמי־לו עד־יכונן ועד־ישים את־ירושלם תהלה בארץ׃
11 נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם־אתן את־דגנך עוד מאכל
12 לאויביך ואם־ישתו בני־נכר תירושך אשר יגעת בו׃ כי
13 מקבציו יאכלהו והללו את־יהוה ומאספיו ישתוהו בחצרות
14 קדשי׃ עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה
15 סקלו מאבן הרימו נס על־העמים׃ הנה יהוה השמיע אל־קצה
16 הארץ אמרו לבת־ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו
17 לפניו׃ וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה
18 עיר לא נעזבה׃

פרק סג׃

1 מי־זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה
2 ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע׃ מדוע אדם ללבושך
3 ובגדיך כדורך בגת׃ פור דרכתי לבדי ומעמים אין־איש אתי
4 ואדרכם באפי ואתרסמו בחמתי ויזה על־בגדי וכל־מלבושי
5 אגאלתי׃ כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה׃ ואבט ואין
6 עוזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרועי וחמתי היא
7 סמכתני׃ ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואורד לארץ
8 נצחם׃ חסדי יהוה אזכיר תהלות יהוה ככל אשר־גמלנו יהוה
9 וטוב־לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו׃ ויאמר
10 אך עמי־הם בנים לא יכזבו ויהי להם למושיע׃ בכל־צרתם
11 לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם
12 וישאם ויגלם כל־ימי עולם׃ והמה מרו ועצבו את־רוח
13 קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם׃ ויזכר ימי עולם
14 משה עמו איה המעלם מים את־רעי צאנו איה השם בקרבו
15 את־רוח קדשו׃ מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים
16 מפניהם לעשות לו שם עולם׃ מוליכם בתהמות כסוס במדבר
17 לא יכשלו׃ כבהמה ברד תרדנו רוחך יהוה תנחנו כן נהגת
18 את־עמך לעשות לך שם תפארת׃ השקיפה משמים וראה
19 מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתיך המון מעיך
20 ורחמיך אלי התאפקו׃ כי־אתה אבינו כי אברהם לא ידענו
21 וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך׃
22 למה תתענו יהוה מדרכיך תקשה לבנו מיראתך שוב למען
23 עבדיך שבטי נחלתך׃ למה ירשוך צר מקדשך בסנו׃
24 היינו מעולם לא־משלת בם לא־נקרא שמך עליהם׃

פרק סד׃

1 לו־קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו׃ כקדח אש מסה
2 אש תבעה מים לגוים להודיע שמך לצריך מפניך גוים
3 ירגזו׃ בעשותך נוראות לא נקוה ירדת הרים מפניך נזלו׃
4 ומעולם לא־שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך
5 יעשה למחכה־לו׃ פגעת בשמח ועשה צדק בדרכיך יזכרוך
6 הן אתה קצפת ונחטא בם בהם עולם ונושע׃ ונהי כלנו
7 כטמא וכבגד עדים כל־צדקתינו ונבל כלנו כעלה ועונתינו
8 כרוח ישאונו׃ ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי
9 הסתרת פניך ממנו ותמגנו ביד עונתינו׃ ועתה יהוה אבינו
10 אתה אנחנו החמר ויוצרנו ומעשה ידך כלנו׃ אל־תקצף יהוה
11 עד־מאד ולעד אל־תזכר עון הן הבט־נא עמך כלנו׃ עיר
12 קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שמה׃ בית
13 קדשנו ותפארתנו אשר הללוך היתה לשרפת אש וכל־מחמדינו
14 היתה לחרבה׃ העל־אלה תתאפק יהוה תחרש ותענה עד־מאד׃

פרק סה׃

1 נדרשתי לא־שאלו נמצאתי לא־בקשוני אמרתי הנני הנני
2 אל־גוי לא־קרא בשמי׃ פרשתי ידי כל־היום אל־עם סורר
3 הלכים הדרך לא־טוב אחר מחשבותיהם׃ העם המכעיסים
4 פני תמיד זבחים בגנות ומקטרים על־אבני הלבנים׃ הישבים
5 בקברים ובנצורות ילינו האכלים בשר־החזיר ומרק פגלים
6 כליהם׃ האמרים קרב אלי אל־תגש־בי כי קדשתיך אלה עשן
7 באפי אש יקד

١ وَصَوْتُ الرَّبِّ صَارَ إِلَيَّ قَائِلًا: ٢ «كَلِّمْ أُذُنَيْ كُلِّ إِسْرَائِيلَ وَقُلْ لَهُمْ: تَكُونُونَ قِدِّيسِينَ لأَنِّي قُدُّوسٌ أَنَا الرَّبُّ إِلهُكُمْ. ٣ لاَ تَرْتَكِبُوا إِثْمًا فِي الْقَضَاءِ. لاَ تُحَابُوا الْفَقِيرَ وَلاَ تُجِلُّوا وَجْهَ الْجَبَّارِ. بِالْعَدْلِ تَقْضُونَ لِقَرِيبِكُمْ. ٤ لاَ تَسْعَ بِالنَّمِيمَةِ بَيْنَ شَعْبِكَ. لاَ تَقِفْ عَلَى دَمِ قَرِيبِكَ. أَنَا الرَّبُّ. ٥ لاَ تُبْغِضْ أَخَاكَ فِي قَلْبِكَ. إِنَّكَ تُوَبِّخُ صَاحِبَكَ وَلاَ تَحْمِلُ عَلَيْهِ خَطِيَّةً. ٦ لاَ تَنْتَقِمْ وَلاَ تَحْقِدْ عَلَى بَنِي شَعْبِكَ، بَلْ تُحِبُّ قَرِيبَكَ كَنَفْسِكَ. أَنَا الرَّبُّ. ٧ احْفَظُوا فَرَائِضِي. لاَ تُزَاوِجْ بَهِيمَتَكَ بِأَجْنَاسٍ مُخْتَلِفَةٍ. حَقْلَكَ لاَ تَزْرَعْ بِأَجْنَاسٍ مُخْتَلِفَةٍ. وَثَوْبٌ مِنْ أَجْنَاسٍ مُخْتَلِفَةٍ مِنْ صُوفٍ وَكَتَّانٍ لاَ يَصْعَدُ عَلَيْكَ. ٨ وَإِذَا اضْطَجَعَ رَجُلٌ مَعَ امْرَأَةٍ اضْطِجَاعَ زَرْعٍ، وَهِيَ جَارِيَةٌ مَخْطُوبَةٌ لِرَجُلٍ وَلَمْ تُفْدَ فِدَاءً أَوْ لَمْ تُعْطَ لَهَا حُرِّيَّةٌ، تُعَاقَبُ. لاَ يُقْتَلاَنِ لأَنَّهَا لَمْ تَكُنْ حُرَّةً. ٩ وَيُقَدِّمُ ذَبِيحَةَ إِثْمِهِ لِلرَّبِّ إِلَى بَابِ خَيْمَةِ الاجْتِمَاعِ، كَبْشَ ذَبِيحَةِ إِثْمٍ. ١٠ وَيُكَفِّرُ عَلَيْهِ الْكَاهِنُ بِكَبْشِ ذَبِيحَةِ الإِثْمِ أَمَامَ الرَّبِّ عَنْ خَطِيَّتِهِ الَّتِي أَخْطَأَ، فَيُغْفَرُ لَهُ عَنْ خَطِيَّتِهِ الَّتِي أَخْطَأَ. ١١ وَإِذَا اضْطَجَعَ رَجُلٌ مَعَ ذَكَرٍ اضْطِجَاعَ امْرَأَةٍ، كِلاَهُمَا قَدْ فَعَلاَ رِجْسًا. قَتْلاً يُقْتَلاَنِ. دَمُهُمَا عَلَيْهِمَا. ١٢ وَإِذَا اضْطَجَعَ رَجُلٌ مَعَ كَنَّتِهِ، كِلاَهُمَا قَدْ فَعَلاَ قُبْحًا. قَتْلاً يُقْتَلاَنِ. دَمُهُمَا عَلَيْهِمَا. ١٣ وَإِذَا اضْطَجَعَ رَجُلٌ مَعَ ذَكَرٍ اضْطِجَاعَ امْرَأَةٍ، كِلاَهُمَا قَدْ رَجَسَا رِجْسًا. قَتْلاً يُقْتَلاَنِ. دَمُهُمَا عَلَيْهِمَا. ١٤ وَإِذَا أَخَذَ رَجُلٌ امْرَأَةً وَأُمَّهَا فَهُوَ فُحْشٌ. بِالنَّارِ يُحْرَقُ هُوَ وَهُمَا، فَلاَ يَكُونُ فُحْشٌ فِي وَسَطِكُمْ. ١٥ وَإِذَا أَعْطَى رَجُلٌ بَهِيمَةً اضْطِجَاعَ زَرْعٍ، قَتْلاً يُقْتَلُ الرَّجُلُ، وَالْبَهِيمَةَ تَقْتُلُونَ. ١٦ وَإِذَا اقْتَرَبَتِ امْرَأَةٌ إِلَى أَيِّ بَهِيمَةٍ وَاضْطَجَعَتْ لِكَيْ تَرْبُضَ عَلَيْهَا، تَقْتُلُ الْمَرْأَةَ وَالْبَهِيمَةَ. قَتْلاً يُقْتَلاَنِ. دَمُهُمَا عَلَيْهِمَا. ١٧ وَإِذَا أَخَذَ رَجُلٌ أُخْتَهُ بِنْتَ أَبِيهِ أَوْ بِنْتَ أُمِّهِ وَرَأَى عَوْرَتَهَا وَرَأَتْ عَوْرَتَهُ، فَهُوَ عَارٌ. وَيُقْطَعَانِ أَمَامَ أَعْيُنِ بَنِي شَعْبِهِمَا. عَوْرَةَ أُخْتِهِ كَشَفَ. إِثْمَهُ يَحْمِلاَنِ. ١٨ وَإِذَا اضْطَجَعَ رَجُلٌ مَعَ امْرَأَةٍ مَرِيضَةٍ وَكَشَفَ عَوْرَتَهَا، يَنْبُوعَهَا أَعْرَى وَهِيَ أَعْرَتْ يَنْبُوعَ دَمِهَا، فَكِلاَهُمَا يُقْطَعَانِ مِنْ بَيْنِ شَعْبِهِمَا. ١٩ وَعَوْرَةَ أُخْتِ أُمِّكَ وَأُخْتِ أَبِيكَ لاَ تَكْشِفْ، لأَنَّهُ يُعَرِّي نَسِيبَتَهُ. إِثْمَهُمَا يَحْمِلاَنِ. ٢٠ وَإِذَا اضْطَجَعَ رَجُلٌ مَعَ عَمَّتِهِ، عَوْرَةَ عَمِّهِ كَشَفَ. خَطِيَّتَهُمَا يَحْمِلاَنِ. بِلاَ بَنِينَ يَمُوتَانِ. ٢١ وَإِذَا أَخَذَ رَجُلٌ امْرَأَةَ أَخِيهِ، فَهُوَ نَجَاسَةٌ. عَوْرَةَ أَخِيهِ كَشَفَ. بِلاَ بَنِينَ يَكُونَانِ.

٢٢ «فَاحْفَظُوا كُلَّ فَرَائِضِي وَكُلَّ أَحْكَامِي وَاعْمَلُوا بِهَا، لِئَلاَّ تَقِيئَكُمُ الأَرْضُ الَّتِي أَنَا آتٍ بِكُمْ إِلَيْهَا لِتَسْكُنُوا فِيهَا. ٢٣ وَلاَ تَسْلُكُوا فِي رُسُومِ الأُمَّةِ الَّتِي أَنَا طَارِدٌ مِنْ قُدَّامِكُمْ، لأَنَّهُمْ عَمِلُوا كُلَّ هذِهِ الأَشْيَاءِ فَكَرِهْتُهُمْ. ٢٤ وَقُلْتُ لَكُمْ: أَنْتُمْ تَرِثُونَ أَرْضَهُمْ، وَأَنَا أُعْطِيكُمْ إِيَّاهَا لِتَرِثُوهَا، أَرْضًا تَفِيضُ لَبَنًا وَعَسَلاً. أَنَا الرَّبُّ إِلهُكُمُ الَّذِي مَيَّزَكُمْ عَنِ الشُّعُوبِ. ٢٥ فَمَيِّزُوا بَيْنَ الْبَهِيمَةِ الطَّاهِرَةِ وَالنَّجِسَةِ، وَبَيْنَ الطَّيْرِ النَّجِسِ وَالطَّاهِرِ، وَلاَ تُنَجِّسُوا أَنْفُسَكُمْ بِالْبَهِيمَةِ أَوْ بِالطَّيْرِ أَوْ بِكُلِّ مَا يَدِبُّ عَلَى الأَرْضِ، الَّذِي مَيَّزْتُهُ لَكُمْ نَجِسًا. ٢٦ وَتَكُونُونَ لِي قِدِّيسِينَ لأَنِّي قُدُّوسٌ أَنَا الرَّبُّ، وَقَدْ مَيَّزْتُكُمْ عَنِ الشُّعُوبِ لِتَكُونُوا لِي. ٢٧ وَرَجُلٌ أَوِ امْرَأَةٌ إِذَا كَانَ فِيهِ أَوْ فِيهَا جَانٌّ أَوْ تَابِعَةٌ، قَتْلاً يُقْتَلاَنِ. بِالْحِجَارَةِ يَرْجُمُونَهُمَا. دَمُهُمَا عَلَيْهِمَا».

الكَهَنَةُ: ٢١

١ وَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى: «كَلِّمِ الْكَهَنَةَ بَنِي هَارُونَ وَقُلْ لَهُمْ: لاَ يَتَنَجَّسْ أَحَدٌ لِنَفْسٍ فِي شَعْبِهِ، ٢ إِلاَّ لِقَرِيبِهِ الْقَرِيبِ مِنْهُ، لأُمِّهِ وَلأَبِيهِ وَلاِبْنِهِ وَلاِبْنَتِهِ وَلأَخِيهِ، ٣ وَلأُخْتِهِ الْعَذْرَاءِ الْقَرِيبَةِ مِنْهُ الَّتِي لَمْ يَكُنْ لِرَجُلٍ، لأَجْلِهَا يَتَنَجَّسُ. ٤ لاَ يَتَنَجَّسُ بَعْلٌ فِي شَعْبِهِ لِلتَّدَنُّسِ مِنْ أَجْلِ نَسْلِهِ. ٥ لاَ يَجْعَلُونَ قَرْعَةً فِي رُؤُوسِهِمْ، وَطَرَفَ لِحْيَتِهِمْ لاَ يَحْلِقُونَ، وَفِي لُحُومِهِمْ لاَ يَخْمُشُونَ خَمْشًا. ٦ يَكُونُونَ قِدِّيسِينَ لإِلهِهِمْ، وَلاَ يُدَنِّسُونَ اسْمَ إِلهِهِمْ، لأَنَّهُمْ يُقَرِّبُونَ وَقَائِدَ الرَّبِّ طَعَامَ إِلهِهِمْ، فَيَكُونُونَ قِدِّيسِينَ. ٧ لاَ يَأْخُذُونَ امْرَأَةً زَانِيَةً أَوْ مُدَنَّسَةً، وَلاَ يَأْخُذُونَ امْرَأَةً مُطَلَّقَةً مِنْ بَعْلِهَا، لأَنَّهُ قُدُّوسٌ لإِلهِهِ. ٨ فَتُقَدِّسُهُ، لأَنَّهُ يُقَرِّبُ طَعَامَ إِلهِكَ. يَكُونُ قُدُّوسًا عِنْدَكَ، لأَنِّي قُدُّوسٌ أَنَا الرَّبُّ مُقَدِّسُكُمْ. ٩ وَابْنَةُ رَجُلٍ كَاهِنٍ إِذَا ابْتَدَأَتْ تُدَنِّسُ نَفْسَهَا بِالزِّنَا، أَبَاهَا تُدَنِّسُ. بِالنَّارِ تُحْرَقُ. ١٠ وَالْكَاهِنُ الأَعْظَمُ بَيْنَ إِخْوَتِهِ، الَّذِي عَلَى رَأْسِهِ دُهِنَ بِدُهْنِ الْمَسْحَةِ وَمُلِئَ يَدَهُ لِلُبْسِ الثِّيَابِ، رَأْسَهُ لاَ يُعَرِّ وَثِيَابَهُ لاَ يَشُقُّ. ١١ وَعَلَى كُلِّ نَفْسٍ مَيِّتَةٍ لاَ يَدْخُلُ، وَلاَ لأَبِيهِ وَلاَ لأُمِّهِ يَتَنَجَّسُ. ١٢ وَمِنَ الْمَقْدِسِ لاَ يَخْرُجُ وَلاَ يُدَنِّسُ مَقْدِسَ إِلهِهِ، لأَنَّ نَذِيرَ إِلهِهِ عَلَيْهِ. أَنَا الرَّبُّ. ١٣ وَهُوَ يَأْخُذُ امْرَأَةً بِبِكْرِهِ. ١٤ أَرْمَلَةً أَوْ مُطَلَّقَةً أَوْ مُدَنَّسَةً أَوْ زَانِيَةً، هؤُلاَءِ لاَ يَأْخُذُ، بَلْ عَذْرَاءً مِنْ شَعْبِهِ يَأْخُذُ امْرَأَةً. ١٥ وَلاَ يُدَنِّسُ نَسْلَهُ فِي شَعْبِهِ، لأَنِّي أَنَا الرَّبُّ مُقَدِّسُهُ». ١٦ وَكَلَّمَ الرَّبُّ مُوسَى قَائِلاً: ١٧ «كَلِّمْ هَارُونَ قَائِلاً: لاَ يَتَقَرَّبْ رَجُلٌ مِنْ نَسْلِكَ فِي أَجْيَالِهِمْ، بِهِ عَيْبٌ، فَلاَ يَتَقَرَّبُ لِيُقَرِّبَ طَعَامَ إِلهِهِ. ١٨ لأَنَّهُ لاَ يَتَقَرَّبُ رَجُلٌ بِهِ عَيْبٌ: أَعْمَى أَوْ أَعْرَجُ أَوْ أَفْطَسُ أَوْ زَائِدٌ، ١٩ أَوْ رَجُلٌ بِهِ كَسْرُ رِجْلٍ أَوْ كَسْرُ يَدٍ، ٢٠ أَوْ أَحْدَبُ أَوْ مُتَقَزِّمٌ أَوْ فِي عَيْنِهِ بَيَاضٌ أَوْ جَرَبٌ أَوْ دَاءٌ فِي أَنْثَيَيْهِ أَوْ مَرْضُوضُ الأَنْثَيَيْنِ، ٢١ لاَ يَتَقَرَّبُ رَجُلٌ مِنْ نَسْلِ هَارُونَ الْكَاهِنِ بِهِ عَيْبٌ لِيُقَرِّبَ وَقَائِدَ الرَّبِّ. بِهِ عَيْبٌ. طَعَامَ إِلهِهِ لاَ يَتَقَرَّبُ لِيُقَرِّبَ. ٢٢ طَعَامَ إِلهِهِ مِنْ قُدْسِ الأَقْدَاسِ وَمِنَ الْقُدْسِ يَأْكُلُ، ٢٣ غَيْرَ أَنَّهُ إِلَى الْحِجَابِ لاَ يَدْخُلُ، وَإِلَى الْمَذْبَحِ لاَ يَتَقَرَّبُ، لأَنَّ بِهِ عَيْبًا، لِئَلاَّ يُدَنِّسَ مَقْدِسِي، لأَنِّي أَنَا الرَّبُّ مُقَدِّسُهُ». ٢٤ فَكَلَّمَ مُوسَى هَارُونَ وَبَنِيهِ وَجَمِيعَ بَنِي إِسْرَائِيلَ.

الذَّبَائِحُ: ٢٢

١ وَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى: ٢ «كَلِّمْ هَارُونَ وَبَنِيهِ أَنْ يَتَنَزَّهُوا عَنْ أَقْدَاسِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، وَأَنْ لاَ يُدَنِّسُوا اسْمَ قُدْسِي فِي الأَشْيَاءِ الَّتِي يُقَدِّسُونَهَا لِي. أَنَا الرَّبُّ. ٣ قُلْ لَهُمْ: كُلُّ رَجُلٍ مِنْ كُلِّ نَسْلِكُمْ فِي أَجْيَالِكُمْ يَتَقَرَّبُ إِلَى الأَقْدَاسِ الَّتِي يُقَدِّسُ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِلرَّبِّ، وَعَلَيْهِ نَجَاسَتُهُ، تُقْطَعُ تِلْكَ النَّفْسُ مِنْ أَمَامِي. أَنَا الرَّبُّ. ٤ كُلُّ رَجُلٍ مِنْ نَسْلِ هَارُونَ وَهُوَ أَبْرَصُ أَوْ سَيْلٌ، لاَ يَأْكُلُ مِنَ الأَقْدَاسِ حَتَّى يَطْهُرَ. وَمَنْ مَسَّ شَيْئًا نَجِسًا بِالنَّفْسِ، أَوْ رَجُلاً خَرَجَتْ مِنْهُ شَهْوَةُ الْمَنِيِّ، ٥ أَوْ مَنْ مَسَّ أَيَّ دَبِيبٍ نَجَّسَهُ، أَوْ إِنْسَانًا نَجَّسَهُ بِكُلِّ نَجَاسَتِهِ، ٦ فَالنَّفْسُ الَّتِي مَسَّتْ شَيْئًا مِنْ هؤُلاَءِ تَكُونُ نَجِسَةً إِلَى الْمَسَاءِ، وَلاَ تَأْكُلُ مِنَ الأَقْدَاسِ إِلاَّ إِذَا اغْتَسَلَ بِمَاءٍ. ٧ وَإِذَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ يَطْهُرُ، وَبَعْدَ يَأْكُلُ مِنَ الأَقْدَاسِ، لأَنَّهُ طَعَامُهُ. ٨ مَيْتَةً وَمُفْتَرَسَةً لاَ يَأْكُلُ لِيَتَنَجَّسَ بِهَا. أَنَا الرَّبُّ. ٩ فَيَحْفَظُونَ فَرِيضَتِي لِئَلاَّ يَحْمِلُوا خَطِيَّةً مِنْ أَجْلِهَا وَيَمُوتُوا بِهَا إِنْ هُمْ دَنَّسُوهَا. أَنَا الرَّبُّ مُقَدِّسُهُمْ. ١٠ وَكُلُّ أَجْنَبِيٍّ لاَ يَأْكُلُ قُدْسًا. نَزِيلُ الْكَاهِنِ وَأَجِيرُهُ لاَ يَأْكُلاَنِ قُدْسًا. ١١ وَلكِنْ إِذَا اقْتَنَى الْكَاهِنُ نَفْسًا اقْتِنَاءً بِفِضَّتِهِ، فَهُوَ يَأْكُلُ مِنْهُ، وَمَوْلُودُ بَيْتِهِ هُمْ يَأْكُلُونَ مِنْ طَعَامِهِ. ١٢ وَبِنْتُ الْكَاهِنِ إِذَا صَارَتْ لِرَجُلٍ أَجْنَبِيٍّ فَهِيَ لاَ تَأْكُلُ مِنْ تَقْدِمَةِ الأَقْدَاسِ. ١٣ وَأَمَّا بِنْتُ الْكَاهِنِ إِذَا كَانَتْ أَرْمَلَةً أَوْ مُطَلَّقَةً، وَلَيْسَ لَهَا نَسْلٌ، وَرَجَعَتْ إِلَى بَيْتِ أَبِيهَا كَصِبَاهَا، فَمِنْ طَعَامِ أَبِيهَا تَأْكُلُ. وَلكِنْ كُلُّ أَجْنَبِيٍّ لاَ يَأْكُلُ مِنْهُ. ١٤ وَإِذَا أَكَلَ أَحَدٌ قُدْسًا بِسَهْوٍ، فَإِنَّهُ يَزِيدُ خُمُسَهُ عَلَيْهِ وَيُعْطِي الْقُدْسَ لِلْكَاهِنِ. ١٥ وَلاَ يُدَنِّسُونَ أَقْدَاسَ بَنِي إِسْرَائِيلَ الَّتِي يَرْفَعُونَ لِلرَّبِّ، ١٦ فَيَحْمِلُونَ عَلَيْهِمْ إِثْمَ الذَّنْبِ عِنْدَ أَكْلِهِمْ أَقْدَاسَهُمْ، لأَنِّي أَنَا الرَّبُّ مُقَدِّسُهُمْ».

١٧ وَكَلَّمَ الرَّبُّ مُوسَى قَائِلاً: ١٨ «كَلِّمْ هَارُونَ وَبَنِيهِ وَجَمِيعَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَقُلْ لَهُمْ: كُلُّ رَجُلٍ مِنْ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ وَمِنَ الْغَرِيبِ فِي إِسْرَائِيلَ يُقَرِّبُ قُرْبَانَهُ لِكُلِّ نُذُورِهِمْ وَكُلِّ تَبَرُّعَاتِهِمِ الَّتِي يُقَرِّبُونَ لِلرَّبِّ مُحْرَقَةً، ١٩ لِرِضَاكُمْ ذَكَرًا صَحِيحًا مِنَ الْبَقَرِ وَالضَّأْنِ وَالْمَعْزِ. ٢٠ كُلَّ مَا فِيهِ عَيْبٌ لاَ تُقَرِّبُوا، لأَنَّهُ لاَ يَكُونُ لِرِضَاكُمْ. ٢١ وَإِذَا قَرَّبَ رَجُلٌ ذَبِيحَةَ سَلاَمَةٍ لِلرَّبِّ لإِتْمَامِ نَذْرٍ أَوْ تَبَرُّعٍ مِنَ الْبَقَرِ أَوِ الضَّأْنِ، فَصَحِيحًا يَكُونُ لِرِضَاكُمْ. لاَ يَكُونُ فِيهِ عَيْبٌ. ٢٢ أَعْمَى أَوْ مَكْسُورًا أَوْ مَجْدُوعًا أَوْ بِهِ ثَآلِيلُ أَوْ جَرَبٌ أَوْ حَكَّةٌ لاَ تُقَرِّبُوا هؤُلاَءِ لِلرَّبِّ، وَلاَ تَجْعَلُوا مِنْهَا وَقُودًا لِلرَّبِّ عَلَى الْمَذْبَحِ. ٢٣ وَثَوْرٌ أَوْ خَرُوفٌ مَشْوَهُ الأَعْضَاءِ أَوْ مَقْمُوعُ الأَعْضَاءِ تَصْنَعُ تَبَرُّعًا بِهِ، وَلكِنْ لِنَذْرٍ لاَ يُقْبَلُ. ٢٤ مَرْضُوضَ الأَنْثَيَيْنِ أَوْ مَسْحُوقَ الأَنْثَيَيْنِ أَوْ مَقْطُوعَ الأَنْثَيَيْنِ لاَ تُقَرِّبُوا لِلرَّبِّ، وَفِي أَرْضِكُمْ لاَ تَعْمَلُوا. ٢٥ وَمِنْ يَدِ ابْنِ الْغَرِيبِ لاَ تُقَرِّبُوا طَعَامَ إِلهِكُمْ مِنْ كُلِّ هؤُلاَءِ، لأَنَّ فَسَادَهُمْ فِيهِمْ. عَيْبٌ فِيهِمْ. لاَ يُقْبَلُونَ لأَجْلِكُمْ». ٢٦ وَكَلَّمَ الرَّبُّ مُوسَى قَائِلاً: ٢٧ «إِذَا وُلِدَ ثَوْرٌ أَوْ خَرُوفٌ أَوْ مَعْزٌ، فَسَبْعَةَ أَيَّامٍ يَكُونُ تَحْتَ أُمِّهِ، وَمِنَ الْيَوْمِ الثَّامِنِ فَصَاعِدًا يُقْبَلُ لِرِضَى قُرْبَانِ وَقُودٍ لِلرَّبِّ. ٢٨ وَبَقَرَةٌ أَوْ ضَأْنٌ لاَ تَذْبَحُوا هِيَ وَوَلَدُهَا فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ. ٢٩ وَإِذَا ذَبَحْتُمْ ذَبِيحَةَ حَمْدٍ لِلرَّبِّ فَاذْبَحُوا لِرِضَاكُمْ. ٣٠ فِي يَوْمِهَا تُؤْكَلُ. لاَ تُبْقُوا مِنْهَا إِلَى الصَّبَاحِ. أَنَا الرَّبُّ. ٣١ فَتَحْفَظُونَ وَصَايَايَ وَتَعْمَلُونَ بِهَا. أَنَا الرَّبُّ. ٣٢ وَلاَ تُدَنِّسُوا اسْمَ قُدْسِي، فَأَتَقَدَّسَ فِي وَسَطِ بَنِي إِسْرَائِيلَ. أَنَا الرَّبُّ مُقَدِّسُكُمُ ٣٣ الَّذِي أَخْرَجَكُمْ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ لأَكُونَ لَكُمْ إِلهًا. أَنَا الرَّبُّ».

ואתה יהוה: תשחק למו תלעג לכל גוים: עזו
22 אליך אמרתי: כלה אף עלינו וחמתך בקרבם:
גוים: אני יהוה דברתי אם לא לך אעשה
23 לכל עדתך הרעה הזאת הנועדים עלי כלה
ותם: אשר עליהם דברתי יקיצו שנתם
24 בבקר כחציר יחלף: בבקר יציץ והוא חלף
לערב ימלול ויבש: כי כלינו באפך ובחמתך
25 נבהלנו: שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור
26 פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו
27 כהגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם
בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי
28 גז חיש ונעפה: מי יודע עז אפך וכיראתך
29 עברתך: למנות ימינו כן הודע ונביא לבב
30 חכמה: שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך:
31 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה כל ימינו:
32 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה
33 אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: ויהי נעם
אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
34 ומעשה ידינו כוננהו: יושב בסתר עליון בצל
35 שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי
36 אבטח בו: כי הוא יציל מפח יקוש מדבר הוות:
37 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה
38 אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם:
39 מדבר באפל יהלך משוד יצהרים: יפל מצדך
40 אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך
41 תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יהוה
42 מחסי עליון שמת מעונך: לא תאנה אליך רע
43 ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך
44 לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאונך פן
תגף באבן רגלך: על שחל ופתן תדרך תרמס
45 כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי
46 ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה
47 אחלצהו ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו
48 ואראהו בישעי: שיר למזמור ליום השבת טוב
49 להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון: להגיד
50 בבקר חסדך ואמונתך בלילות: עליון עשור
51 ועלי נבל עלי הגיון בכנור: כי שמחתני יהוה
52 בפעלך במעשי ידיך ארנן: מה גדלו מעשיך
53 יהוה מאד עמקו מחשבתיך: איש בער לא
54 ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים
55 כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי
56 עד: ואתה מרום לעלם יהוה: כי הנה אויביך
57 יהוה כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי
58 און: ותרם כראים קרני בלותי בשמן רענן:
59 ותבט עיני בשורי במתי מרעים תשמענה
60 אזני: צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה:
61 שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו:
62 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו:
63 להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו:
64 יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר
65 אף תכון תבל בל תמוט: נכון כסאך מאז
66 מעולם אתה: נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות
67 קולם ישאו נהרות דכים: ממקלות מים רבים
68 אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה: עדתיך
69 נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יהוה לארך ימים:
70 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא
71 שפט הארץ השב גמול על גאים: עד מתי
72 רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו: יביעו
73 ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און: עמך יהוה
74 ידכאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים
75 ירצחו: ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי
76 יעקב: בינו בוערים בעם וכסילים מתי תשכילו:
77 הנוטע אזן הבל ישמע אם יצר עין הבל יביט:
78 היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת:
79 יהוה יודע מחשבות אדם כי המה הבל: אשרי
80 הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו:
81 להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת:
82 כי לא יטש יהוה את עמו ואת נחלתו לא יעזב:
83 כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב:
84 מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי
85 און: לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומי
86 נפשי: אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני:
87 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי:
88 היחבר לך כסא הוות יצר עמל על חק: יגודו
89 על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: ויהי יהוה לי
90 למשגב ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את
91 אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו:
92 לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה
93 פניו בתודה בזמרות נרוע לו: כי אל גדול יהוה
94 ומלך גדול על כל אלהים: אשר בידו מחקרי
95 ארץ ותועפות הרים לו: אשר לו הים והוא עשהו
96 וידיו יצרו יבשה: באו נשתחוה ונכרעה נברכה
97 לפני יהוה עשנו: כי הוא אלהינו ואנחנו עם
98 מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו:
99 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר:
100 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי:
101 ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב
102 הם: והם לא ידעו דרכי אשר נשבעתי באפי
103 אם יבאון אל מנוחתי: שירו ליהוה שיר חדש
104 שירו ליהוה כל הארץ: שירו ליהוה ברכו שמו
105 בשרו מיום ליום ישועתו: ספרו בגוים את
106 כבודו בכל העמים נפלאותיו: כי גדול יהוה
107 ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים: כי כל
108 אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה:
109 הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו: הבו ליהוה
110 משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו
111 ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו
112 השתחוו ליהוה בהדרת קדש: חילו מלפניו כל
113 הארץ אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים
114 במישרים: ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם
115 הים ומלואו: יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו
116 כל עצי היער: לפני יהוה כי בא כי בא לשפט
117 הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:
118 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים:
119 ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו:
120 אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו: האירו
121 ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ: הרים כדונג
122 נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל הארץ:
123 הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו:
124 יבשו כל עבדי פסל המתהללים באלילים
125 השתחוו לו כל אלהים: שמעה ותשמח ציון
126 ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה:
127 כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית
128 על כל אלהים: אהבי יהוה שנאו רע שמר
129 נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם: אור זרע
130 לצדיק ולישרי לב שמחה: שמחו צדיקים
131 ביהוה והודו לזכר קדשו: שירו ליהוה שיר
132 חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו
133 וזרוע קדשו: הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים
134 גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל
135 ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: הריעו
136 ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: זמרו
137 ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה: בחצוצרות
138 וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה: ירעם
139 הים ומלואו תבל וישבי בה: נהרות ימחאו כף
140 יחד הרים ירננו: לפני יהוה כי בא לשפט
141 הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:
142 יהוה מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט
143 הארץ: יהוה בציון גדול הוא ורם הוא על כל
144 העמים: יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא:
145 ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים
146 משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: רוממו יהוה
147 אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא:
148 משה ואהרן בכהניו ושמואל בקרא שמו קראים
149 אל יהוה והוא יענם: בעמוד ענן ידבר אליהם
150 שמרו עדתיו וחק נתן לו: יהוה אלהינו אתה
151 עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם:
152 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי
153 קדוש יהוה אלהינו: הודו ליהוה קראו בשמו
154 הודיעו בעמים עלילותיו: שירו לו זמרו לו
155 שיחו בכל נפלאותיו: התהללו בשם קדשו
156 ישמח לב מבקשי יהוה: דרשו יהוה ועזו
157 בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה
158 מופתיו ומשפטי פיהו: זרע אברהם עבדו בני
159 יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו בכל הארץ
160 משפטיו: זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף
161 דור: אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק:
162 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
163 לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם:
164 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: ויתהלכו
165 מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר: לא הניח
166 אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: אל תגעו
167 במשיחי ולנביאי אל תרעו: ויקרא רעב על
168 הארץ כל מטה לחם שבר: שלח לפניהם איש
169 לעבד נמכר יוסף: ענו בכבל רגליו ברזל באה
170 נפשו: עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו:
171 שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו:
172 שמו אדון לביתו ומושל בכל קנינו: לאסר
173 שריו בנפשו וזקניו יחכים: ויבא ישראל
174 מצרים ויעקב גר בארץ חם: ויפר את עמו
175 מאד ויעצמהו משצריו: הפך לבם לשנא עמו
176 לערום בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן בחר
177 בו: שמו בם דברי אתותיו ומופתים בארץ חם:
178 שלח חשך ויחשך ולא מרו את דברו: הפך
179 מימיהם לדם וימת את דגתם: שרץ ארצם
180 צפרדעים במחדרי מלכיהם: אמר ויבא ערב
181 כנם בכל גבולם: נתן גשמיהם ברד אש להבות
182 בארצם: ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם:
183 אמר ויבא ארבה וילק בלי מספר: ויאכל כל
184 עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: ויך כל בכור
185 בארצם ראשית לכל אונם: ויוצאם בכסף
186 וזהב ואין בשבטיו כושל: שמח מצרים בצאתם
187 כי נפל פחדם עליהם: פרש ענן למסך ואש
188 להאיר לילה: שאל ויבא שלו ולחם שמים
189 ישביעם: פתח צור ויזבו מים הלכו בצחות
190 נהר: כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו:
191 ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: ויתן להם
192 ארצות גוים ועמל לאמים ירשו: בעבור ישמרו
193 חקיו ותורתיו ינצרו הללויה: הללויה הודו
194 ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: מי ימלל
195 גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו: אשרי שמרי
196 משפט עשה צדקה בכל עת: זכרני יהוה
197 ברצון עמך פקדני בישועתך: לראות בטובת
198 בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם
199 נחלתך: חטאנו עם אבותינו העוינו השחתנו:
200 אבותינו במצרים לא השכילו את רב חסדיך
201 ויכעיסו על ים בים סוף: ויושיעם למען שמו
202 להודיע את גבורתו: ויגער בים סוף ויחרב
203 ויולכם בתהמות כמדבר: ויושיעם מיד שונא
204 וייגאלם מיד אויב: ויכסו מים צריהם אחד
205 מהם לא נותר: ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו:
206 מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו: ויתאוו
207 תאוה במדבר וינסו אל במדבר: ויתן להם
208 שאלתם וישלח רזון בנפשם: ויקנאו למשה
209 במחנה לאהרן קדוש יהוה: תפתח ארץ ותבלע
210 דתן ותכס על עדת אבירם: ותבער אש בעדתם
211 להבה תלהט רשעים: יעשו עגל בחורב וישתחוו
212 למסכה: וימירו את כבודם בתבנית שור אכל
213 עשב: שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים:
214 נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף: ויאמר
215 להשמידם לולי משה בחיריו עמד בפרץ לפניו
216 להשיב חמתו מהשחית: וימאסו בארץ חמדה
217 לא האמינו לדברו: וירגנו באהליהם לא שמעו
218 בקול יהוה: וישא ידו להם להפיל אותם במדבר:
219 ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות: ויצמדו
220 לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים: ויכעיסו
221 במעלליהם ותפרץ בם מגפה: ויעמד פינחס
222 ויפלל ותעצר המגפה: ותחשב לו לצדקה לדר
223 ודר עד עולם: ויקציפו על מי מריבה וירע
224 למשה בעבורם: כי המרו את רוחו ויבטא
225 בשפתיו: לא השמידו את העמים אשר אמר
226 יהוה להם: ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם:
227 ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש: ויזבחו
228 את בניהם ואת בנותיהם לשדים: וישפכו דם
229 נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי
230 כנען ותחנף הארץ בדמים: ויטמאו במעשיהם
231 ויזנו במעלליהם: ויחר אף יהוה בעמו ויתעב
232 את נחלתו: ויתנם ביד גוים וימשלו בהם
233 שנאיהם: וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם:
234 פעמים רבות יצילם והם ימרו בעצתם ויפחתו
235 במעונם: וירא בצרתם בשמעו את רנתם:
236 ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו: ויתנם
237 לרחמים לפני כל שובי בם: הושיענו יהוה
238 אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך
239 להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל
240 מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן
241 הללויה: הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
242 יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר: וממדינות
243 קבצם מזרח וממערב מצפון ומים: תעו במדבר
244 בישימון דרך עיר מושב לא מצאו: רעבים גם
245 צמאים נפשם בהם תתעטף: ויצעקו אל יהוה
246 בצר להם ממצוקותיהם יצילם: וידריכם בדרך
247 ישרה ללכת אל עיר מושב: יודו ליהוה חסדו
248 ונפלאותיו לבני אדם: כי השביע נפש שקקה
249 ונפש רעבה מלא טוב: ישבי חשך וצלמות
250 אסירי עני וברזל: כי המרו אמרי אל ועצת
251 עליון נאצו: ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר:
252 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם
253 יושיעם: יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם
254 ינתק: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
255 כי שבר דלתות נחושה ובריחי ברזל גדע:
256 אולי מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו: כל
257 אכלת תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות:
258 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם
259 יושיעם: ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם:
260 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
261 ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה:
262 יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים:
263 המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה:
264 ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו: יעלו
265 שמים ירדו תהומות נפשם במרעה תתמוגג:
266 יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע:
267 ויזעקו אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם
268 יוציאם: יקם סערה לדממה ויחשו גליהם:
269 וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם:
270 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
271 וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו:
272 ישם נהרות למדבר ומבועי מים לציה:
273 ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה: ישם מדבר
274 לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים: ויושב שם
275 רעבים ויכוננו עיר מושב: ויזרעו שדות
276 ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואת: ויברכם
277 וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט: ויתמעטו
278 וישחו מעצר רע ויגון: שפך בוז על נדיבים
279 ויתעם בתהו לא דרך: וישגב אביון מעני
280 וישם כצאן משפחות: יראו ישרים וישמחו
281 וכל עולה קפצה פיה: מי חכם וישמר אלה
282 ויתבוננו חסדי יהוה: נכון לבי אלהים אשירה
283 ואזמרה אף כבודי: עורה נבל וכנור אעירה
284 שחר: אודך בעמים יהוה ואזמרך בלאמים:
285 כי גדול עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך:
286 רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך:
287 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני:
288 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם
289 ועמק סכות אמדד: לי גלעד ולי מנשה ואפרים
290 מעוז ראשי יהודה מחקקי: מואב סיר רחצי
291 על אדום אשליך פלשת התרועעי: מי יובלני
292 עיר מבצר מי נחני עד אדום: הלא אלהים
293 זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו: הבה
294 עזרת מצר ושוא תשועת אדם: באלהים נעשה
295 חיל והוא יבוס צרינו: למנצח לדוד מזמור
296 אלהי תהלתי אל תחרש: כי פי רשע ופי מרמה
297 עלי דברו לשון שקר סבבוני: ודברי שנאה
298 חנמו: תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה:
299 וישימו עלי רע תחת טובה ושנאה תחת
300 אהבתי: הפקד עליו רשע ושטן יעמד על
301 ימינו: בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהי
302 לחטאה: יהי ימיו מעטים פקדתו יקח אחר:
303 יהי בניו יתומים ואשתו אלמנה: ונוע ינועו
304 בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם: יצו נושה
305 לכל אשר לו וישסו זרים יגיעו: אל יהי לו
306 משך חסד ואל יהי חונן ליתמי: יהי זרעו
307 לאחרית ובדור אחר ימח שמם: יזכר עון
308 אבותיו אל יהוה ואל יהי חטאת אמו אל
309 תמח: יהיו נגדיד תמיד ויכרת מארץ זכרם:
310 יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש
311 עני ואביון ונכאה לבב למותתו: ויאהב קללה
312 ותבוא לו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו:
313 וילבש קללה כמדו ותבוא כמים בקרבו
314 וכשמן בעצמותיו: תהי לו כבגד יעטה
315 ולמזח תמיד יחגרנה: זאת פעלת שטני
316 מאת יהוה והדברים רעים נפשי: ואתה
317 יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב
318 חסדך הצילני: כי עני ואביון אנכי ולבי חלל
319 בקרבי: כצל כנטותו הלך נערתי כארבה:
320 ברכי כשלו מצום ובשרי שמן מרזה: ואני
321 הייתי חרפה להם יראוני יניעון ראשם:
322 עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך: וידעו כי
323 יד זאת כי אתה יהוה עשית: יקללו המה
324 ואתה תברך קמי ויתקוממו ויבשו עבדך
325 ישמח: ילבשו שטני כלמה ויעטו כמעיל
326 בשתם: אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים
327 אהללנו: כי יעמד לימין אביון להושיע
328 משפטי נפשו: נאם יהוה לאדני שב לימיני
329 עד אשית אויביך הדם לרגליך: מטה עזך
330 ישלח יהוה מציון רדה בקרב אויביך: עמך
331 נדבת ביום חילך בהדרי קדש מרחם משחר
332 לך טל ילדתיך: נשבע יהוה ולא ינחם אתה
333 כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: אדני על
334 ימינך מחץ ביום אפו מלכים: ידין בגוים
335 מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה: מנחל
336 בדרך ישתה על כן ירים ראש: אודה יהוה
337 בכל לבב בסוד ישרים ועדה: גדולים מעשי
338 יהוה דרושים לכל חפציהם: הוד והדר פעלו
339 וצדקתו עמדת לעד: זכר עשה לנפלאותיו
340 חנון ורחום יהוה: טרף נתן ליראיו יזכר
341 לעולם ברית: כח מעשיו הגיד לעמו לתת
342 להם נחלת גוים: מעשי ידיו אמת ומשפט
343 נאמנים כל פקודיו: סמוכים לעד לעולם
344 עשוים באמת וישר: פדות שלח לעמו צוה
345 לעולם ברית קדוש ונורא שמו: ראשית
346 חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם
347 תהלתו עמדת לעד: אשרי איש ירא את יהוה
348 במצותיו חפץ מאד: גבור בארץ יהיה דור
349 ישרים יברך: הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת
350 לעד: זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום
351 וצדיק: טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו
352 במשפט: כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה
353 צדיק: משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטוח
354 ביהוה: סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה
355 בצריו: פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד
356 קרנו תרום בכבוד: רשע יראה וכעס שניו
357 יחרק ונמס תאות רשעים תאבד: הללויה
358 הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה: יהי שם
359 יהוה מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש
360 עד מבואו מהלל שם יהוה: רם על כל גוים
361 יהוה על השמים כבודו: מי כיהוה אלהינו
362 המגביהי לשבת: המשפילי לראות בשמים
363 ובארץ: מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון:
364 להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: מושיבי
365 עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה:
366 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז:
367 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: הים
368 ראה וינס הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו
369 כאילים גבעות כבני צאן: מה לך הים כי תנוס
370 הירדן תסב לאחור: ההרים תרקדו כאילים
371 גבעות כבני צאן: מלפני אדון חולי ארץ
372 מלפני אלוה יעקב: ההפכי הצור אגם מים
373 חלמיש למעינו מים: לא לנו יהוה לא לנו כי
374 לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך: למה
375 יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: ואלהינו בשמים
376 כל אשר חפץ עשה: עצביהם כסף וזהב מעשה
377 ידי אדם: פה להם ולא ידברו עינים להם ולא
378 יראו: אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא
379 יריחון: ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא
380 יהלכו לא יהגו בגרונם: כמוהם יהיו עשיהם
381 כל אשר בטח בהם: ישראל בטח ביהוה עזרם
382 ומגנם הוא: בית אהרן בטחו ביהוה עזרם
383 ומגנם הוא: יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם
384 ומגנם הוא: יהוה זכרנו יברך יברך את בית
385 ישראל יברך את בית אהרן: יברך יראי יהוה
386 הקטנים עם הגדלים: יסף יהוה עליכם עליכם
387 ועל בניכם: ברוכים אתם ליהוה עשה שמים
388 וארץ: השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני
389 אדם: לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי
390 דומה: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם
391 הללויה: אהבתי כי ישמע יהוה את קולי
392 תחנוני: כי הטה אזנו לי ובימי אקרא: אפפוני
393 חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון
394 אמצא: ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה
395 נפשי: חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם:
396 שמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע: שובי
397 נפשי למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי: כי חלצת
398 נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי:
399 אתהלך לפני יהוה בארצות החיים: האמנתי
400 כי אדבר אני עניתי מאד: אני אמרתי בחפזי
401 כל האדם כוזב: מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי
402 עלי: כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא:
403 נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו: יקר
404 בעיני יהוה המותה לחסידיו: אנה יהוה כי
405 אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי:
406 לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא:
407 נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו: בחצרות
408 בית יהוה בתוכך ירושלם הללויה: הללו את
409 יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים: כי גבר
410 עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללויה:
411 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: יאמר נא
412 ישראל כי לעולם חסדו: יאמרו נא בית אהרן
413 כי לעולם חסדו: יאמרו נא יראי יהוה כי
414 לעולם חסדו: מן המצר קראתי יה ענני במרחב
415 יה: יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם:
416 יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות
417 ביהוה מבטח באדם: טוב לחסות ביהוה מבטח
418 בנדיבים: כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם:
419 סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם:
420 סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי
421 אמילם: דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני:
422 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: קול רנה
423 וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל:
424 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל: לא
425 אמות כי אחיה ואספר מעשי יה: יסר יסרני יה
426 ולמות לא נתנני: פתחו לי שערי צדק אבא בם
427 אודה יה: זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו:
428 אודך כי עניתני ותהי לי לישועה: אבן מאסו
429 הבונים היתה לראש פנה: מאת יהוה היתה זאת
430 היא נפלאת בעינינו: זה היום עשה יהוה נגילה
431 ונשמחה בו: אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה
432 הצליחה נא: ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם
433 מבית יהוה: אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים
434 עד קרנות המזבח: אלי אתה ואודך אלהי
435 ארוממך: הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
436 אשרי תמימי דרך הלכים בתורת יהוה: אשרי
437 נצרי עדותיו בכל לב יבקשוהו: אף לא פעלו
438 עולה בדרכיו הלכו: אתה צויתה פקודיך
439 לשמר מאד: אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך:
440 אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך: אודך
441 בישר לבב בלמדי משפטי צדקך: את חקיך
442 אשמר אל תעזבני עד מאד: במה יזכה נער
443 את ארחו לשמר כדברך: בכל לבבי דרשתיך
444 אל תשגני ממצותיך: בלבבי צפנתי אמרתך
445 למען לא אחטא לך: ברוך אתה יהוה למדני
446 חקיך: בשפתי ספרתי כל משפטי פיך: בדרך
447 עדותיך שישתי כעל כל הון: בפקודיך אשיחה
448 ואביטה לארחותיך: בחקיך אשתעשע לא
449 אשכח דברך: גמל על עבדך אחיה ואשמרה
450 דברך: גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך:
451 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך:
452 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת:
453 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך: גל
454 מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי: גם ישבו
455 שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך: גם עדותיך
456 שעשעי אנשי עצתי: דבקה לעפר נפשי חיני
457 כדברך: דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך:
458 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך:
459 דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך: דרך שקר
460 הסר ממני ותורתך חנני: דרך אמונה בחרתי
461 משפטיך שויתי: דבקתי בעדותיך יהוה אל
462 תבישני: דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי:
463 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב: הבינני
464 ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב: הדריכני
465 בנתיב מצותיך כי בו חפצתי: הט לבי אל
466 עדותיך ואל אל בצע: העבר עיני מראות
467 שוא בדרכך חיני: הקם לעבדך אמרתך אשר
468 ליראתך: העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך
469 טובים: הנה לפקודיך באמתך חיני: והי
470 חסדך יהוה תשועתך כאמרתך לעבדך:
471 והשיבה לחרפי דבר כי בדברך בטחתי:
472 והצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך
473 יחלתי: ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד:
474 והלכתי ברחבה כי פקודיך דרשתי: ואדברה
475 בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש: ואשתעשע
476 במצותיך אשר אהבתי: ואשא כפי אל מצותיך
477 אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זכר דבר לעבדך
478 על אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי אמרתך
479 חיתני: זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי:
480 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם: זלעפה
481 אחזתני מרשעים עזבי תורתך: זמירות היו לי
482 חקיך בבית מגורי: זכרתי בלילה שמך יהוה
483 ואשמרה תורתך: זאת היתה לי כי פקודיך
484 נצרתי: חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך:
485 חלית פניך בכל לב חנני כאמרתך: חשבתי
486 דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך: חשתי ולא
487 התמהמהתי לשמר מצותיך: חבלי רשעים עודני
488 תורתך לא שכחתי: חצות לילה אקום להודות
489 לך על משפטי צדקך: חבר אני לכל אשר
490 יראוך ולשמרי פקודיך: חסדך יהוה מלאה
491 הארץ חקיך למדני: טוב עשית עם עבדך יהוה
492 כדברך: טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך
493 האמנתי: טרם אענה אני שגה ועתה אמרתך
494 שמרתי: טוב אתה ומטיב למדני חקיך: טפלו
495 עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך:
496 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי: טוב לי
497 כי עניתי למען אלמד חקיך: טוב לי תורת פיך
498 מאלפי זהב וכסף: ידיך עשוני ויכוננוני הבינני
499 ואלמדה מצותיך: יראיך יראוני וישמחו כי
500 לדברך יחלתי: ידעתי יהוה כי צדק משפטיך
501 ואמונה עניתני: יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך
502 לעבדך: יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך
503 שעשעי: יבשו זדים כי שקר עותתני אני אשיח
504 בפקודיך: ישובו לי יראיך וידעי עדותיך:
505 יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש:
506 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי: כלו
507 עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני: כי הייתי
508 כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי: כמה ימי
509 עבדך מתי תעשה ברדפי משפט: כרו לי זדים
510 שיחות אשר לא כתורתך: כל מצותיך אמונה
511 שקר רדפוני עזרני: כמעט כלוני בארץ ואני
512 לא עזבתי פקודיך: כחסדך חיני ואשמרה עדות
513 פיך: לעולם יהוה דברך נצב בשמים: לדר ודר
514 אמונתך כוננת ארץ ותעמד: למשפטיך עמדו
515 היום כי הכל עבדיך: לולי תורתך שעשעי אז
516 אבדתי בעניי: לעולם לא אשכח פקודיך כי בם
517 חיתני: לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי:
518 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן: לכל
519 תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד: למה
520 אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי: למעלה
521 משונאי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי:
522 מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי:
523 מישנים אתבונן כי פקודיך נצרתי: מכל
524 אורח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך:
525 מחקיך לא סרתי כי אתה הורתני: מה נמלצו
526 לחכי מדבש לפי: מפקודיך אתבונן על כן
527 שנאתי כל אורח שקר: נר לרגלי דברך ואור
528 לנתיבתי: נשבעתי ואקימה לשמר משפטי
529 צדקך: נענית עד מאד יהוה חיני כדברך:
530 נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני:
531 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי: נתנו
532 רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי: נחלתי
533 עדותיך לעולם כי ששון לבי המה: נטיתי
534 לבי לעשות חקיך לעולם עקב: סעפים שנאתי
535 ותורתך אהבתי: סתרי וצנתי אתה למגני
536 לדברך יחלתי: סורו ממני מרעים ואצרה
537 מצות אלהי: סמכני כאמרתך ואחיה ואל
538 תבישני משברי: סעדני ואושעה ואשעה בחקיך
539 תמיד: סלית כל שוגים מחקיך כי תרמיתם
540 שקר: סגי כל רשעי ארץ לסיגים חשבתי על
541 כן אהבתי עדותיך: סמר מפחדך בשרי ומשפטיך
542 יראתי: עשיתי משפט וצדקה בל תניחני
543 לעשקי: ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים:
544 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך: עשה עם
545 עבדך כחסדך וחקיך למדני: עבדך אני הבינני
546 ואדעה עדותיך: עת לעשות ליהוה הפרו תורתך:
547 על כן אהבתי מצותיך

١ وَصَلَّى مُوسَى وَيَشُوعُ بْنُ نُونٍ الْمَذْكُورُ: وَقَالَ
٢ لِشُيُوخِ إِسْرَائِيلَ: اسْمَعُوا يَا إِسْرَائِيلُ
الْيَوْمَ كَلِمَاتِ هَذَا الْعَهْدِ الَّذِي أَنَا
أَتَكَلَّمُ بِهِ فِي آذَانِكُمْ، وَتَعَلَّمُوهَا
وَاحْفَظُوا أَنْ تَعْمَلُوا بِهَا. ٣ فَإِنَّ الرَّبَّ
إِلَهَكُمْ هُوَ يَعْبُرُ أَمَامَكُمْ. هُوَ يُهْلِكُ
هَؤُلاَءِ الأُمَمَ مِنْ أَمَامِكُمْ فَتَرِثُونَهُمْ.
وَيَشُوعُ هُوَ يَعْبُرُ أَمَامَكُمْ كَمَا تَكَلَّمَ
الرَّبُّ. ٤ وَيَفْعَلُ الرَّبُّ بِهِمْ كَمَا فَعَلَ
بِسِيحُونَ وَعُوجَ مَلِكَيِ الأَمُورِيِّينَ
وَبِأَرْضِهِمْ الَّذِينَ أَهْلَكَهُمْ. ٥ وَيَدْفَعُهُمُ
الرَّبُّ أَمَامَكُمْ فَتَعْمَلُونَ بِهِمْ حَسَبَ
كُلِّ الْوَصِيَّةِ الَّتِي أَوْصَيْتُكُمْ. ٦ تَشَدَّدُوا
وَتَشَجَّعُوا. لاَ تَخَافُوا وَلاَ تَرْهَبُوا
مِنْهُمْ، لأَنَّ الرَّبَّ إِلَهَكُمْ هُوَ السَّائِرُ
مَعَكُمْ. لاَ يُهْمِلُكَ وَلاَ يَتْرُكُكَ.
٧ وَدَعَا مُوسَى يَشُوعَ وَقَالَ لَهُ أَمَامَ
عُيُونِ جَمِيعِ إِسْرَائِيلَ: تَشَدَّدْ وَتَشَجَّعْ،
لأَنَّكَ أَنْتَ تَأْتِي مَعَ هَذَا الشَّعْبِ إِلَى
الأَرْضِ الَّتِي حَلَفَ الرَّبُّ لآبَائِهِمْ أَنْ
يُعْطِيَهُمْ إِيَّاهَا، وَأَنْتَ تُقَسِّمُهَا لَهُمْ
نَصِيباً. ٨ وَالرَّبُّ هُوَ الَّذِي يَسِيرُ أَمَامَكَ.
هُوَ يَكُونُ مَعَكَ. لاَ يُهْمِلُكَ وَلاَ يَتْرُكُكَ.
لاَ تَخَفْ وَلاَ تَرْتَعِبْ.

الشريعة: كل سبع سنين

٩ وَكَتَبَ مُوسَى هَذِهِ التَّوْرَاةَ وَدَفَعَهَا
إِلَى الْكَهَنَةِ بَنِي لاَوِي حَامِلِي تَابُوتِ
عَهْدِ الرَّبِّ، وَإِلَى جَمِيعِ شُيُوخِ
إِسْرَائِيلَ. ١٠ وَأَوْصَاهُمْ مُوسَى قَائِلاً:
عِنْدَ انْقِضَاءِ كُلِّ سَبْعِ سِنِينَ، فِي وَقْتِ
سَنَةِ الإِبْرَاءِ، فِي عِيدِ الْمَظَالِّ، ١١ عِنْدَمَا
يَأْتِي كُلُّ إِسْرَائِيلَ لِيَظْهَرَ أَمَامَ الرَّبِّ
إِلَهِكَ فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي يَخْتَارُهُ،
تَقْرَأُ هَذِهِ التَّوْرَاةَ أَمَامَ كُلِّ إِسْرَائِيلَ
فِي مَسَامِعِهِمْ. ١٢ اِجْمَعِ الشَّعْبَ: الرِّجَالَ
وَالنِّسَاءَ وَالأَطْفَالَ وَالنَّزِيلَ الَّذِي فِي
أَبْوَابِكَ، لِكَيْ يَسْمَعُوا وَيَتَعَلَّمُوا
وَيَخَافُوا الرَّبَّ إِلَهَكُمْ وَيُحَافِظُوا
عَلَى الْعَمَلِ بِكُلِّ كَلِمَاتِ هَذِهِ التَّوْرَاةِ.
١٣ وَبَنُوهُمُ الَّذِينَ لَمْ يَعْلَمُوا يَسْمَعُونَ
وَيَتَعَلَّمُونَ أَنْ يَخَافُوا الرَّبَّ إِلَهَكُمْ
كُلَّ الأَيَّامِ الَّتِي أَنْتُمْ أَحْيَاءٌ عَلَى
الأَرْضِ الَّتِي أَنْتُمْ عَابِرُونَ الأُرْدُنَّ
لِتَرِثُوهَا.

الرب يأمر موسى ويشوع بالوقوف في خيمة الاجتماع

١٤ وَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى: هُوَذَا أَيَّامُكَ
قَدْ قَرُبَتْ أَنْ تَمُوتَ. ادْعُ يَشُوعَ
وَقِفَا فِي خَيْمَةِ الاجْتِمَاعِ لأُوصِيَهُ.
فَذَهَبَ مُوسَى وَيَشُوعُ وَوَقَفَا فِي خَيْمَةِ
الاجْتِمَاعِ. ١٥ وَتَرَاءَى الرَّبُّ فِي الْخَيْمَةِ فِي
عَمُودِ سَحَابٍ، وَوَقَفَ عَمُودُ السَّحَابِ
عَلَى بَابِ الْخَيْمَةِ. ١٦ وَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى:
هُوَذَا أَنْتَ مُضْطَجِعٌ مَعَ آبَائِكَ، وَهَذَا
الشَّعْبُ يَقُومُ وَيَزْنِي وَرَاءَ آلِهَةِ غُرَبَاءِ
الأَرْضِ الَّذِي هُوَ آتٍ إِلَى وَسْطِهَا،
وَيَتْرُكُنِي وَيَنْكُثُ عَهْدِي الَّذِي قَطَعْتُهُ
مَعَهُ. ١٧ فَيَحْمَى غَضَبِي عَلَيْهِ فِي ذَلِكَ
الْيَوْمِ وَأَتْرُكُهُمْ وَأَحْجُبُ وَجْهِي عَنْهُمْ
فَيُؤْكَلُ، وَتُصِيبُهُ شُرُورٌ وَضِيقَاتٌ كَثِيرَةٌ
حَتَّى يَقُولَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ: أَلَيْسَ
لأَنَّ إِلَهِي لَيْسَ فِي وَسْطِي قَدْ
أَصَابَتْنِي هَذِهِ الشُّرُورُ؟ ١٨ وَأَنَا أَحْجُبُ
وَجْهِي حَتْماً فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مِنْ أَجْلِ
كُلِّ الشَّرِّ الَّذِي عَمِلَ، إِذِ الْتَفَتَ إِلَى
آلِهَةٍ أُخْرَى. ١٩ وَالآنَ اكْتُبُوا لأَنْفُسِكُمْ
هَذَا النَّشِيدَ وَعَلِّمُوهُ بَنِي إِسْرَائِيلَ.
اجْعَلُوهُ فِي أَفْوَاهِهِمْ، لِكَيْ يَكُونَ هَذَا
النَّشِيدُ لِي شَاهِداً عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ.
٢٠ لأَنِّي أُدْخِلُهُمْ إِلَى الأَرْضِ الَّتِي
أَقْسَمْتُ لآبَائِهِمْ تَفِيضُ لَبَناً وَعَسَلاً،
وَيَأْكُلُونَ وَيَشْبَعُونَ وَيَسْمَنُونَ، وَيَلْتَفِتُونَ
إِلَى آلِهَةٍ أُخْرَى وَيَعْبُدُونَهَا وَيَرْذُلُونَنِي
وَيَنْكُثُونَ عَهْدِي. ٢١ وَيَكُونُ إِذَا أَصَابَتْهُ
شُرُورٌ وَضِيقَاتٌ كَثِيرَةٌ أَنَّ هَذَا النَّشِيدَ
يَشْهَدُ أَمَامَهُ شَاهِداً، لأَنَّهُ لاَ يُنْسَى مِنْ
أَفْوَاهِ ذُرِّيَّتِهِ، لأَنِّي عَرَفْتُ تَصَوُّرَهُ الَّذِي
هُوَ صَانِعُهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ أُدْخِلَهُ إِلَى
الأَرْضِ الَّتِي أَقْسَمْتُ». ٢٢ فَكَتَبَ مُوسَى
هَذَا النَّشِيدَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ وَعَلَّمَهُ بَنِي
إِسْرَائِيلَ. ٢٣ وَأَوْصَى يَشُوعَ بْنَ نُونٍ وَقَالَ:
تَشَدَّدْ وَتَشَجَّعْ، لأَنَّكَ أَنْتَ تُدْخِلُ بَنِي
إِسْرَائِيلَ إِلَى الأَرْضِ الَّتِي أَقْسَمْتُ لَهُمْ
عَنْهَا، وَأَنَا أَكُونُ مَعَكَ.

شريعة الرب مكتوبة

٢٤ وَلَمَّا فَرَغَ مُوسَى مِنْ كَتْبِ كَلِمَاتِ
هَذِهِ التَّوْرَاةِ فِي كِتَابٍ إِلَى تَمَامِهَا،
٢٥ أَوْصَى مُوسَى اللاَّوِيِّينَ حَامِلِي تَابُوتِ
عَهْدِ الرَّبِّ قَائِلاً: ٢٦ خُذُوا كِتَابَ هَذِهِ
التَّوْرَاةِ وَضَعُوهُ بِجَانِبِ تَابُوتِ عَهْدِ
الرَّبِّ إِلَهِكُمْ، فَيَكُونَ هُنَاكَ شَاهِداً
عَلَيْكَ. ٢٧ لأَنِّي أَنَا عَارِفٌ تَمَرُّدَكَ وَرَقَبَتَكَ
الصَّلْبَةَ. هُوَذَا وَأَنَا بَعْدُ حَيٌّ مَعَكُمُ
الْيَوْمَ صِرْتُمْ مُتَمَرِّدِينَ عَلَى الرَّبِّ،
فَكَمْ بِالأَحْرَى بَعْدَ مَوْتِي! ٢٨ اِجْمَعُوا
إِلَيَّ جَمِيعَ شُيُوخِ أَسْبَاطِكُمْ وَعُرَفَائِكُمْ،
فَأَتَكَلَّمَ فِي مَسَامِعِهِمْ بِهَذِهِ الْكَلِمَاتِ
وَأُشْهِدَ عَلَيْهِمُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ.
٢٩ لأَنِّي عَارِفٌ أَنَّهُ بَعْدَ مَوْتِي تَفْسُدُونَ
تَفْسَاداً وَتَحِيدُونَ عَنِ الطَّرِيقِ الَّتِي
أَوْصَيْتُكُمْ بِهَا، فَيُصِيبُكُمُ الشَّرُّ فِي
آخِرِ الأَيَّامِ، إِذْ تَعْمَلُونَ الشَّرَّ فِي عَيْنَيِ
الرَّبِّ حَتَّى تُغِيظُوهُ بِعَمَلِ أَيَادِيكُمْ».

نشيد موسى

٣٠ وَتَكَلَّمَ مُوسَى فِي مَسَامِعِ كُلِّ جَمَاعَةِ
إِسْرَائِيلَ بِكَلِمَاتِ هَذَا النَّشِيدِ إِلَى
تَمَامِهَا:

٣٢ اِسْمَعِي أَيَّتُهَا السَّمَاوَاتُ فَأَتَكَلَّمَ،
وَلْتَسْمَعِ الأَرْضُ أَقْوَالَ فَمِي.
٢ يَتَرَقْرَقُ كَالْمَطَرِ تَعْلِيمِي،
يَقْطُرُ كَالطَّلِّ كَلاَمِي،
كَالرَّذَاذِ عَلَى الْعُشْبِ،
وَكَوَابِلٍ عَلَى الْمَرْعَى.
٣ لأَنِّي أُنَادِي بِاسْمِ الرَّبِّ.
أَعْطُوا عَظَمَةً لإِلَهِنَا.
٤ اَلصَّخْرُ! كَامِلٌ فِعْلُهُ،
لأَنَّ جَمِيعَ طُرُقِهِ عَدْلٌ.
إِلَهُ أَمَانَةٍ لاَ جَوْرَ فِيهِ،
صِدِّيقٌ وَمُسْتَقِيمٌ هُوَ.
٥ قَدْ أَفْسَدُوا لَهُ.
لَيْسُوا أَبْنَاءَهُ، بِعَيْبِهِمْ هُمْ.
جِيلٌ مُعْوَجٌّ وَمُلْتَوٍ.
٦ أَهَكَذَا تُجَازُونَ الرَّبَّ يَا شَعْبٌ
جَاهِلٌ وَغَيْرُ حَكِيمٍ؟
أَلَيْسَ هُوَ أَبُوكَ قَانِيكَ؟
هُوَ عَمِلَكَ وَأَنْشَأَكَ.
٧ اُذْكُرُوا أَيَّامَ الدَّهْرِ،
تَأَمَّلُوا سِنِي دَوْرٍ فَدَوْرٍ.
اِسْأَلْ أَبَاكَ فَيُخْبِرَكَ،
شُيُوخَكَ فَيَقُولُوا لَكَ.
٨ عِنْدَمَا قَسَمَ الْعَلِيُّ لِلأُمَمِ نَصِيبَهُمْ،
عِنْدَمَا فَرَّقَ بَنِي آدَمَ،
نَصَبَ تُخُومَ الشُّعُوبِ
حَسَبَ عَدَدِ بَنِي إِسْرَائِيلَ.
٩ لأَنَّ نَصِيبَ الرَّبِّ شَعْبُهُ.
يَعْقُوبُ حَبْلُ مِيرَاثِهِ.
١٠ وَجَدَهُ فِي أَرْضِ الْقَفْرِ،
وَفِي خَلاَءِ وَيَلْلٍ مُسْتَوْحِشٍ.
أَحَاطَ بِهِ وَاعْتَنَى بِهِ،
صَانَهُ كَحَدَقَةِ عَيْنِهِ.
١١ كَنَسْرٍ يُحَرِّكُ عُشَّهُ،
عَلَى فِرَاخِهِ يَرِفُّ،
يَبْسُطُ أَجْنِحَتَهُ يَأْخُذُهُ،
يَحْمِلُهُ عَلَى مَنَاكِبِهِ.
١٢ اَلرَّبُّ وَحْدَهُ اقْتَادَهُ،
وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ إِلَهٌ غَرِيبٌ.
١٣ أَرْكَبَهُ مُرْتَفَعَاتِ الأَرْضِ،
فَأَكَلَ غَلَّةَ الْحُقُولِ،
وَأَرْضَعَهُ عَسَلاً مِنَ الصَّخْرِ،
وَزَيْتاً مِنْ صَوَّانِ الصَّفَا،
١٤ زُبْدَ الْبَقَرِ وَلَبَنَ الْغَنَمِ،
مَعَ شَحْمِ الْخِرَافِ وَكِبَاشِ بَاشَانَ
وَالْمَعْزِ،
مَعَ شَحْمِ لُبِّ الْحِنْطَةِ،
وَدَمِ الْعِنَبِ شَرِبْتَ خَمْراً.
١٥ وَسَمِنَ يَشُورُونُ وَرَفَسَ.
سَمِنْتَ وَغَلُظْتَ وَاكْتَسَيْتَ شَحْماً.
فَرَفَضَ الإِلَهَ الَّذِي عَمِلَهُ،
وَاسْتَخَفَّ بِصَخْرَةِ خَلاَصِهِ.
١٦ أَغَارُوهُ بِالآلِهَةِ الْغَرِيبَةِ،
بِالرَّجَاسَاتِ أَغَاظُوهُ.
١٧ ذَبَحُوا لِلشَّيَاطِينِ لاَ لِلَّهٍ،
لآلِهَةٍ لَمْ يَعْرِفُوهَا،
لآلِهَةٍ جَدِيدَةٍ مِنْ قَرِيبٍ أَتَتْ،
لَمْ تَرْهَبْهَا آبَاؤُكُمْ.
١٨ اَلصَّخْرَ الَّذِي وَلَدَكَ تَرَكْتَ،
وَنَسِيتَ اللهَ الَّذِي أَبْدَأَكَ.
١٩ فَرَأَى الرَّبُّ وَرَذَلَ
مِنَ الإِهَانَةِ بَنِيهِ وَبَنَاتِهِ.
٢٠ وَقَالَ: أَحْجُبُ وَجْهِي عَنْهُمْ،
أَرَى مَا آخِرَتُهُمْ.
لأَنَّهُمْ جِيلٌ مُتَقَلِّبٌ،
بَنُونَ لاَ أَمَانَةَ فِيهِمْ.
٢١ هُمْ أَغَارُونِي بِمَا لَيْسَ إِلَهاً،
أَغَاظُونِي بِأَبَاطِيلِهِمْ.
وَأَنَا أُغِيرُهُمْ بِمَا لَيْسَ شَعْباً،
بِأُمَّةٍ غَبِيَّةٍ أُغِيظُهُمْ.
٢٢ لأَنَّ نَاراً اضْطَرَمَتْ بِغَضَبِي،
وَتَتَّقِدُ إِلَى الْهَاوِيَةِ السُّفْلَى،
وَتَأْكُلُ الأَرْضَ وَغَلَّتَهَا،
وَتُلْهِبُ أُسُسَ الْجِبَالِ.
٢٣ أَجْمَعُ عَلَيْهِمْ شُرُوراً.
سِهَامِي أُفْنِيهَا فِيهِمْ.
٢٤ مَجَاعَاتٍ مُضْنِيَةً وَحُمَّى مُهْلِكَةً،
وَسِنَّ وُحُوشٍ أُرْسِلُ عَلَيْهِمْ،
مَعَ سُمِّ زَوَاحِفِ التُّرَابِ.
٢٥ مِنْ خَارِجٍ تُثْكِلُ السَّيْفُ،
وَمِنْ مَخَادِعِهَا الرُّعْبُ،
الشَّابَّ وَالْعَذْرَاءَ،
الرَّضِيعَ مَعَ رَجُلِ الشَّيْبِ.
٢٦ قُلْتُ: أَذْرِيهِمْ،
أُبِيدُ مِنَ النَّاسِ ذِكْرَاهُمْ،
٢٧ لَوْلاَ أَنِّي أَتَّقِي غَيْظَ الْعَدُوِّ،
لِئَلاَّ يَتَنَكَّرَ أَعْدَاؤُهُمْ،
لِئَلاَّ يَقُولُوا: يَدُنَا رَفِيعَةٌ،
وَلَيْسَ الرَّبُّ قَدْ فَعَلَ كُلَّ هَذَا.
٢٨ لأَنَّهُمْ أُمَّةٌ عَدِيمَةُ الرَّأْيِ،
وَلَيْسَ فِطْنَةٌ فِيهِمْ.
٢٩ لَوْ كَانُوا حُكَمَاءَ لَعَقَلُوا هَذَا،
لَتَبَصَّرُوا فِي آخِرَتِهِمْ.
٣٠ كَيْفَ يُطَارِدُ وَاحِدٌ أَلْفاً،
وَاثْنَانِ يُهَزِّمَانِ رِبْوَةً،
إِنْ لَمْ يَكُنْ صَخْرُهُمْ قَدْ بَاعَهُمْ،
وَالرَّبُّ أَسْلَمَهُمْ؟
٣١ لأَنَّ صَخْرَهُمْ لَيْسَ كَصَخْرِنَا،
وَأَعْدَاؤُنَا هُمْ قُضَاتٌ.
٣٢ لأَنَّ كَرْمَهُمْ مِنْ كَرْمَةِ سَدُومَ،
وَمِنْ حُقُولِ عَمُورَةَ.
عِنَبُهُمْ عِنَبُ سُمٍّ،
عَنَاقِيدُهُمْ مَرَارَةٌ.
٣٣ خَمْرُهُمْ حُمَةُ التَّنَانِينِ،
وَسُمُّ الأَصْلاَلِ الْقَاتِلُ.
٣٤ أَلَيْسَ هَذَا مَكْنُوزاً عِنْدِي،
مَخْتُوماً فِي خَزَائِنِي؟
٣٥ لِي النَّقْمَةُ وَالْجَزَاءُ،
فِي وَقْتِ تَزِلُّ أَقْدَامُهُمْ.
لأَنَّ يَوْمَ بَلِيَّتِهِمْ قَرِيبٌ،
وَمَا يُهَيَّأُ لَهُمْ مُسْرِعٌ».
٣٦ لأَنَّ الرَّبَّ يَدِينُ شَعْبَهُ،
وَعَلَى عَبِيدِهِ يَرْثِي،
إِذَا رَأَى أَنَّ الْقُدْرَةَ قَدْ ذَهَبَتْ،
وَلَمْ يَبْقَ مَحْجُوزٌ وَلاَ مُطْلَقٌ.
٣٧ وَقَالَ: أَيْنَ آلِهَتُهُمْ،
الصَّخْرُ الَّذِي احْتَمَوْا بِهِ،
٣٨ الَّذِي كَانَ يَأْكُلُ شَحْمَ ذَبَائِحِهِمْ،
وَيَشْرَبُ خَمْرَ سَكِيبِهِمْ؟
لِيَقُمْ وَلْيُعِنْكُمْ،
لِيَكُنْ عَلَيْكُمْ سِتْراً.
٣٩ اُنْظُرُوا الآنَ أَنِّي أَنَا أَنَا هُوَ،
وَلَيْسَ إِلَهٌ مَعِي.
أَنَا أُمِيتُ وَأُحْيِي،
سَحَقْتُ وَأَنَا أَشْفِي،
وَلَيْسَ مَنْ يُخَلِّصُ مِنْ يَدِي.
٤٠ لأَنِّي أَرْفَعُ إِلَى السَّمَاءِ يَدِي،
وَأَقُولُ: إِنِّي أَحْيَا إِلَى الأَبَدِ.
٤١ إِنْ سَنَنْتُ بَرْقَ سَيْفِي،
وَأَمْسَكَتْ يَدِي بِالْقَضَاءِ،
أَرُدُّ نَقْمَةً عَلَى مُبْغِضِيَّ،
وَأُجَازِي مُبْغِضِيَّ.
٤٢ أُسْكِرُ سِهَامِي مِنَ الدَّمِ،
وَسَيْفِي يَأْكُلُ لَحْماً،
مِنْ دَمِ الْقَتْلَى وَالسَّبْيِ،
مِنْ رُؤُوسِ قُوَّادِ الْعَدُوِّ».
٤٣ اِهْتِفُوا أَيُّهَا الأُمَمُ بِشَعْبِهِ،
لأَنَّهُ يَنْتَقِمُ لِدَمِ عَبِيدِهِ،
وَيَرُدُّ نَقْمَةً عَلَى مُبْغِضِيهِ،
وَيُكَفِّرُ عَنْ أَرْضِ شَعْبِهِ.

٤٤ فَأَتَى مُوسَى وَتَكَلَّمَ بِكُلِّ كَلِمَاتِ هَذَا
النَّشِيدِ فِي مَسَامِعِ الشَّعْبِ هُوَ وَيَشُوعُ
بْنُ نُونٍ. ٤٥ وَلَمَّا فَرَغَ مُوسَى مِنْ أَنْ
يُكَلِّمَ كُلَّ إِسْرَائِيلَ بِكُلِّ هَذِهِ الْكَلِمَاتِ،
٤٦ قَالَ لَهُمْ: اجْعَلُوا قُلُوبَكُمْ لِكُلِّ
الْكَلِمَاتِ الَّتِي أَنَا أُشْهِدُ بِهَا عَلَيْكُمُ
الْيَوْمَ، الَّتِي تُوصُونَ بِهَا بَنِيكُمْ لِكَيْ
يَحْرِصُوا عَلَى الْعَمَلِ بِكُلِّ كَلِمَاتِ هَذِهِ
التَّوْرَاةِ. ٤٧ لأَنَّهَا لَيْسَتْ كَلِمَةً فَارِغَةً
عَلَيْكُمْ، بَلْ هِيَ حَيَاتُكُمْ، وَبِهَذِهِ
الْكَلِمَةِ تُطِيلُونَ الأَيَّامَ عَلَى الأَرْضِ
الَّتِي أَنْتُمْ عَابِرُونَ الأُرْدُنَّ إِلَيْهَا
لِتَرِثُوهَا».

موت موسى

٤٨ وَكَلَّمَ الرَّبُّ مُوسَى فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ
عَيْنِهِ قَائِلاً: ٤٩ اِصْعَدْ إِلَى جَبَلِ
عَبَارِيمَ هَذَا، جَبَلِ نَبُو الَّذِي فِي أَرْضِ
مُوآبَ الَّذِي تُجَاهَ أَرِيحَا، وَانْظُرْ أَرْضَ
كَنْعَانَ الَّتِي أَنَا مُعْطِي بَنِي إِسْرَائِيلَ
مُلْكاً. ٥٠ وَمُتْ فِي الْجَبَلِ الَّذِي أَنْتَ
صَاعِدٌ إِلَيْهِ، وَانْضَمَّ إِلَى قَوْمِكَ، كَمَا
مَاتَ هَارُونُ أَخُوكَ فِي جَبَلِ هُورٍ وَانْضَمَّ
إِلَى قَوْمِهِ، ٥١ لأَنَّكُمَا خُنْتُمَا فِي وَسْطِ
بَنِي إِسْرَائِيلَ عِنْدَ مِيَاهِ مَرِيبَةَ قَادِشَ
فِي بَرِّيَّةِ صِينٍ، لأَنَّكُمَا لَمْ تُقَدِّسَانِي فِي
وَسْطِ بَنِي إِسْرَائِيلَ. ٥٢ فَإِنَّكَ مِنْ قُبَالَةٍ
تَنْظُرُ الأَرْضَ، وَلَكِنَّكَ إِلَى هُنَاكَ لاَ
تَدْخُلُ الأَرْضَ الَّتِي أَنَا مُعْطٍ بَنِي
إِسْرَائِيلَ».

بركة موسى لبني إسرائيل

٣٣ وَهَذِهِ هِيَ الْبَرَكَةُ الَّتِي بَارَكَ بِهَا
مُوسَى رَجُلُ اللهِ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَبْلَ
مَوْتِهِ. ٢ فَقَالَ:

جَاءَ الرَّبُّ مِنْ سِينَاءَ،
وَأَشْرَقَ لَهُمْ مِنْ سَعِيرَ.
تَلأْلأَ مِنْ جَبَلِ فَارَانَ،
وَأَتَى مِنْ رِبْوَاتِ الْقُدْسِ،
عَنْ يَمِينِهِ نَارُ شَرِيعَةٍ لَهُمْ.
٣ أَيْضاً أَحَبَّ الشُّعُوبَ.
جَمِيعُ قِدِّيسِيهِ فِي يَدِكَ،
وَهُمْ جَالِسُونَ عِنْدَ قَدَمَيْكَ،
يَحْمِلُ مِنْ كَلاَمِكَ.
٤ أَوْصَانَا مُوسَى بِشَرِيعَةٍ،
مِيرَاثاً لِجَمَاعَةِ يَعْقُوبَ.
٥ وَكَانَ فِي يَشُورُونَ مَلِكٌ،
عِنْدَمَا اجْتَمَعَ رُؤَسَاءُ الشَّعْبِ،
أَسْبَاطُ إِسْرَائِيلَ جَمِيعاً.
٦ لِيَحْيَ رَأُوبَيْنُ وَلاَ يَمُتْ،
وَلْيَكُنْ رِجَالُهُ قَلِيلِينَ».
٧ وَهَذِهِ لِيَهُوذَا. فَقَالَ:
اسْمَعْ يَا رَبُّ صَوْتَ يَهُوذَا،
وَإِلَى شَعْبِهِ أَدْخِلْهُ.
يَدَاهُ تُحَامِيَانِ عَنْهُ،
وَأَنْتَ عَوْنٌ عَلَى أَعْدَائِهِ.
٨ وَعَنْ لاَوِي قَالَ:
تُمِّيمُكَ وَأُورِيمُكَ لِرَجُلِ أَتْقِيَائِكَ،
الَّذِي جَرَّبْتَهُ فِي مَسَّةَ،
وَخَاصَمْتَهُ عِنْدَ مِيَاهِ مَرِيبَةَ،
٩ الَّذِي قَالَ لأَبِيهِ وَلأُمِّهِ:
لَمْ أَرَهُمَا،
وَإِخْوَتَهُ لَمْ يَعْرِفْهُمْ،
وَبَنِيهِ لَمْ يَعْلَمْهُمْ.
لأَنَّهُمْ حَفِظُوا كَلِمَتَكَ،
وَعَهْدَكَ صَانُوا.
١٠ يُعَلِّمُونَ أَحْكَامَكَ يَعْقُوبَ،
وَشَرِيعَتَكَ إِسْرَائِيلَ.
يَضَعُونَ بَخُورَ فِي أَنْفِكَ،
وَكَامِلَ مُحْرَقَةٍ عَلَى مَذْبَحِكَ.
١١ بَارِكْ يَا رَبُّ قُدْرَتَهُ،
وَارْتَضِ عَمَلَ يَدَيْهِ.
اسْحَقْ مُتُونَ مُقَاوِمِيهِ،
وَمُبْغِضِيهِ حَتَّى لاَ يَقُومُوا».
١٢ وَعَنْ بَنْيَامِينَ قَالَ:
حَبِيبُ الرَّبِّ يَسْكُنُ آمِناً عِنْدَهُ.
يُظَلِّلُهُ طُولَ النَّهَارِ،
وَبَيْنَ مَنْكِبَيْهِ يَسْكُنُ».
١٣ وَعَنْ يُوسُفَ قَالَ:
مُبَارَكَةٌ مِنَ الرَّبِّ أَرْضُهُ،
مِنْ نَفَائِسِ السَّمَاءِ مِنَ النَّدَى،
وَمِنَ الْغَمْرِ الرَّابِضِ تَحْتُ،
١٤ وَمِنْ نَفَائِسِ غَلَّةِ الشَّمْسِ،
وَمِنْ نَفَائِسِ نِتَاجِ الأَهِلَّةِ،
١٥ وَمِنْ رُؤُوسِ الْجِبَالِ الْقَدِيمَةِ،
وَمِنْ نَفَائِسِ التِّلاَلِ الدَّهْرِيَّةِ،
١٦ وَمِنْ نَفَائِسِ الأَرْضِ وَمِلْئِهَا،
وَرِضَا السَّاكِنِ فِي الْعُلَّيْقَةِ.
لِتَحِلَّ عَلَى رَأْسِ يُوسُفَ،
وَعَلَى قِمَّةِ رَأْسِ الْمَمْرُورِ بَيْنَ إِخْوَتِهِ.
١٧ بِكْرُ ثَوْرِهِ لَهُ بَهَاءٌ،
وَقَرْنَا الرِّئْمِ قَرْنَاهُ.
بِهِمَا يَنْطَحُ الشُّعُوبَ جَمِيعاً
إِلَى أَقَاصِي الأَرْضِ.
هُمَا رِبْوَاتُ أَفْرَايِمَ،
وَهُمَا أُلُوفُ مَنَسَّى».
١٨ وَعَنْ زَبُولُونَ قَالَ:
اِفْرَحْ يَا زَبُولُونُ فِي خُرُوجِكَ،
وَيَا يَسَّاكَرُ فِي خِيَامِكَ.
١٩ يَدْعُونَ شُعُوباً إِلَى الْجَبَلِ.
هُنَاكَ يَذْبَحُونَ ذَبَائِحَ بِرٍّ،
لأَنَّهُمْ يَمْتَصُّونَ وَفْرَةَ الْبِحَارِ،
وَكُنُوزَ الرَّمْلِ الْمَطْمُورَةَ».
٢٠ وَعَنْ جَادَ قَالَ:
مُبَارِكُ جَادَ كَمَنْ أَرْحَبَ.
رَبَضَ كَلْبْوَةٍ،
وَافْتَرَسَ ذِرَاعاً وَهَامَةً.
٢١ وَنَظَرَ الْبَاكُورَةَ لَهُ،
لأَنَّ هُنَاكَ انْتَدَبَ نَصِيبُ الْمُشَرِّعِ.
وَأَتَى رُؤَسَاءُ الشَّعْبِ،
أَجْرَى عَدْلَ الرَّبِّ وَأَحْكَامَهُ مَعَ إِسْرَائِيلَ».
٢٢ وَعَنْ دَانَ قَالَ:
دَانُ شِبْلُ أَسَدٍ،
يَثِبُ مِنَ الْبَاشَانِ».
٢٣ وَعَنْ نَفْتَالِي قَالَ:
نَفْتَالِي شَبْعَانُ رِضًى،
وَمَمْلُوءٌ بَرَكَةَ الرَّبِّ.
حَوْزَ الْبَحْرِ وَالْجَنُوبَ امْتَلِكْ».
٢٤ وَعَنْ أَشِيرَ قَالَ:
مُبَارَكٌ مِنَ الْبَنِينَ أَشِيرُ.
لِيَكُنْ مَقْبُولاً عِنْدَ إِخْوَتِهِ،
وَلْيَغْمِسْ فِي الزَّيْتِ رِجْلَهُ.
٢٥ حَدِيدٌ وَنُحَاسٌ مِزْلاَجُكَ،
وَكَأَيَّامِكَ قُوَّتُكَ.
٢٦ لَيْسَ كَإِلَهِ يَشُورُونَ رَاكِبُ السَّمَاوَاتِ
عَوْنُكَ،
وَفِي عَظَمَتِهِ السَّحَابُ.
٢٧ مَلْجَأٌ إِلَهُ الدَّهْرِ،
وَتَحْتَ ذِرَاعَيِ الأَبَدِ.
يَطْرُدُ مِنْ أَمَامِكَ الْعَدُوَّ،
وَيَقُولُ: أَبِدْ.
٢٨ فَيَسْكُنُ إِسْرَائِيلُ آمِناً،
عَيْنُ يَعْقُوبَ وَحْدَهَا،
فِي أَرْضِ حِنْطَةٍ وَمِسْطَارٍ.
أَيْضاً سَمَاؤُهُ تَقْطُرُ نَدًى.
٢٩ طُوبَاكَ يَا إِسْرَائِيلُ!
مَنْ مِثْلُكَ شَعْباً مُخَلَّصاً بِالرَّبِّ،
تُرْسُ مَعُونَتِكَ،
وَسَيْفُ فَخْرِكَ؟
فَيَتَذَلَّلُ أَعْدَاؤُكَ لَكَ،
وَأَنْتَ تَدُوسُ مُرْتَفَعَاتِهِمْ».

موت موسى

٣٤ وَصَعِدَ مُوسَى مِنْ عَرَبَاتِ مُوآبَ إِلَى
جَبَلِ نَبُو، رَأْسِ الْفِسْجَةِ الَّذِي تُجَاهَ
أَرِيحَا، فَأَرَاهُ الرَّبُّ كُلَّ الأَرْضِ: جِلْعَادَ
إِلَى دَانَ، ٢ وَكُلَّ نَفْتَالِي، وَأَرْضَ
أَفْرَايِمَ وَمَنَسَّى، وَكُلَّ أَرْضِ يَهُوذَا إِلَى
الْبَحْرِ الْغَرْبِيِّ، ٣ وَالْجَنُوبَ، وَالْبِقْعَةَ،
وَهِيَ بُقْعَةُ أَرِيحَا مَدِينَةِ النَّخْلِ، إِلَى
صُوغَرَ. ٤ وَقَالَ لَهُ الرَّبُّ: هَذِهِ هِيَ
الأَرْضُ الَّتِي أَقْسَمْتُ لإِبْرَاهِيمَ وَلإِسْحَاقَ
وَلِيَعْقُوبَ قَائِلاً: لِنَسْلِكَ أُعْطِيهَا. قَدْ
أَرَيْتُكَ بِعَيْنَيْكَ، وَإِلَى هُنَاكَ لاَ تَعْبُرُ».
٥ فَمَاتَ هُنَاكَ مُوسَى عَبْدُ الرَّبِّ فِي أَرْضِ
مُوآبَ حَسَبَ قَوْلِ الرَّبِّ. ٦ وَدَفَنَهُ فِي
الْجَوَاءِ فِي أَرْضِ مُوآبَ تُجَاهَ بَيْتِ فَغُورَ،
وَلَمْ يَعْرِفْ إِنْسَانٌ قَبْرَهُ إِلَى هَذَا
الْيَوْمِ. ٧ وَكَانَ مُوسَى ابْنَ مِئَةٍ وَعِشْرِينَ
سَنَةً لَمَّا مَاتَ. لَمْ تَكِلَّ عَيْنُهُ وَلَمْ تَذْهَبْ
نَضَارَةُ قُوَّتِهِ. ٨ وَبَكَى بَنُو إِسْرَائِيلَ
مُوسَى فِي عَرَبَاتِ مُوآبَ ثَلاَثِينَ يَوْماً،
وَكَمَلَتْ أَيَّامُ بُكَاءِ نَوْحِ مُوسَى.

يشوع خليفة موسى

٩ وَيَشُوعُ بْنُ نُونٍ امْتَلأَ رُوحَ الْحِكْمَةِ،
لأَنَّ مُوسَى وَضَعَ يَدَيْهِ عَلَيْهِ، فَسَمِعَ لَهُ
بَنُو إِسْرَائِيلَ وَعَمِلُوا كَمَا أَوْصَى الرَّبُّ
مُوسَى. ١٠ وَلَمْ يَقُمْ بَعْدُ نَبِيٌّ فِي إِسْرَائِيلَ
مِثْلَ مُوسَى الَّذِي عَرَفَهُ الرَّبُّ وَجْهاً
لِوَجْهٍ، ١١ فِي جَمِيعِ الآيَاتِ وَالْعَجَائِبِ
الَّتِي أَرْسَلَهُ الرَّبُ

30 וְאֶבְקַע־כֵּן כָּל־אֹיְבַי וְאַכְחִידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד־כַּלּוֹתָם׃ 31 וְאֶכֹּתָם וּמְחַצְתִּים וְלֹא יָקוּמוּ
וְיִפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃ 32 וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּי׃ 33 וְאֹיְבַי נָתַתָּה לִּי עֹרֶף
וּמְשַׂנְאַי וָאַצְמִיתֵם׃ 34 יְשַׁוְּעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ אֶל־יְהוָה וְלֹא עָנָם׃ 35 וְאֶשְׁחָקֵם כְּעָפָר־אָרֶץ
כְּטִיט־חוּץ אֲדַקְּקֵם אֲרִקֵּמוֹ׃ 36 וַתְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עַמִּי תִּשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא־יָדַעְתִּי
יַעַבְדֻנִי׃ 37 בְּנֵי נֵכָר יִתְכַּחֲשׁוּ־לִי לְשֵׁמַע אֹזֶן יִשְׁמְעוּ לִי׃ 38 בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם׃
39 חַי־יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרוּם אֱלוֹהֵי צוּר יִשְׁעִי׃ 40 הָאֵל הַנֹּתֵן נְקָמוֹת לִי וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי׃
41 וּמוֹצִיאִי מֵאֹיְבָי אַף מִן־קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסוֹת תַּצִּילֵנִי׃ 42 עַל־כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְהוָה
וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה׃ 43 מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד־עוֹלָם׃

כב׳ ב׳ שמואל

1 וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הִצִּיל יְהוָה אֹתוֹ מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו וּמִיַּד שָׁאוּל׃
2 וַיֹּאמַר יְהוָה סַלְעִי וּמְצוּדָתִי וּמְפַלְטִי לִי׃ 3 אֱלֹהֵי צוּרִי אֶחֱסֶה־בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי וּמָנוֹסִי
מוֹשִׁיעִי מֵחָמָס תּוֹשִׁיעֵנִי׃ 4 מְהֻלָּל אֶקְרָא יְהוָה וּמִן־אֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ׃ 5 כִּי אֲפָפוּנִי מִשְׁבְּרֵי־מָוֶת
נַחֲלֵי בְלִיָּעַל יבעתוני׃ 6 חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבּוּנִי קִדְּמוּנִי מוֹקְשֵׁי מָוֶת׃ 7 בַּצָּרָתִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל־אֱלֹהַי
אֲשַׁוֵּעַ וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי לְפָנָיו תָּבוֹא בְאָזְנָיו׃ 8 וַתִּגְעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וּמוֹסְדוֹת
הָרִים יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי־חָרָה לוֹ׃ 9 עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ׃
10 וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו׃ 11 וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוּב וַיָּעוֹף וַיֵּדֶא עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ׃ 12 וַיָּשֶׁת
חֹשֶׁךְ סְבִיבוֹתָיו סֻכֹּתוֹ חַשְׁכַת־מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים׃ 13 מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ בָּעֲרוּ גֶחָלֵי אֵשׁ׃ 14 יַרְעֵם מִן־
שָׁמַיִם יְהוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ׃ 15 וַיִּשְׁלַח חִצִּים וַיְפִיצֵם בְּרָקִים וַיְהֻמֵּם׃ 16 וַיֵּרָאוּ אֲפִיקֵי־יָם
יִגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִגַּעֲרַת יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפּוֹ׃ 17 יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים׃
18 יַצִּילֵנִי מֵאֹיְבִי עָז מִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃ 19 יְקַדְּמוּנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְהוָה לְמִשְׁעָן לִי׃
20 וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי׃ 21 יִגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃ 22 כִּי
שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃ 23 כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי וְחֻקָּתוֹ לֹא־אָסִיר מִמֶּנִּי׃
24 וָאֱהִי תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמֵּר מֵעֲוֹנִי׃ 25 וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקִי כְּבֹרִי לְנֶגֶד עֵינָיו׃ 26 עִם־חָסִיד
תִּתְהַלָּךְ תָּמִים תִּהְיֶה עִם־גְּבַר תָּמִים׃ 27 עִם־נָבָר תִּתָּבָר וְעִם־עִקֵּשׁ תִּתַּפָּל׃ 28 וְאֶת־עַם עָנִיִּים
תּוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל־רָמִים תַּשְׁפִּיל׃ 29 כִּי־אַתָּה נִירִי יְהוָה וַיהוָה יַגִּיהַ חָשְׁכִּי׃ 30 כִּי־בְךָ אָרֻץ גְּדוּד
וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג־שׁוּר׃ 31 הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ׃
32 כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃ 33 הָאֵל מָעוּזִּי חָיִל וַיַּתֵּר תָּמִים דַּרְכִּי׃
34 מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל־בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃ 35 מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחֲתָה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה
זְרוֹעֹתָי׃ 36 וַתִּתֶּן־לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וְעַנְוָתְךָ תַּרְבֵּנִי׃ 37 תַּרְחִיב צְעָדַי תַּחְתָּי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃
38 אֶרְדְּפָה אוֹיְבַי וְאַשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד כַּלּוֹתָם׃ 39 וְאֶכְלֵם וְאֶמְחָצֵם וְלֹא יָקוּמוּ וְיִפְּלוּ תַּחַת
רַגְלָי׃ 40 וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּי׃ 41 וְאֹיְבַי נָתַתָּה לִּי עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי וָאַצְמִיתֵם׃
42 יְשַׁוְּעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ אֶל־יְהוָה וְלֹא עָנָם׃ 43 וְאֶשְׁחָקֵם כְּעָפָר־אָרֶץ כְּטִיט־חוּץ אֲדַקְּקֵם וְאֶרְקָעֵם׃
44 וַתְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עַמִּי תִּשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא־יָדַעְתִּי יַעַבְדֻנִי׃ 45 בְּנֵי נֵכָר יִתְכַּחֲשׁוּ־לִי
לְשֵׁמַע אֹזֶן יִשְׁמְעוּ לִי׃ 46 בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם׃ 47 חַי־יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרוּם
אֱלוֹהֵי צוּר יִשְׁעִי׃ 48 הָאֵל הַנֹּתֵן נְקָמוֹת לִי וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי׃ 49 וּמוֹצִיאִי מֵאֹיְבָי אַף מִן־קָמַי
תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסוֹת תַּצִּילֵנִי׃ 50 עַל־כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְהוָה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה׃ 51 מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת
מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד־עוֹלָם׃

إنفايلا وسولا: تحتا نالم تمّه بلا اتلا
45 ولا، ولاحتا: يتا وسّلا.* ولاحتا وجيتا
ريّوسو إلا: ويتا وسّلا: ولحتا ويتا
ويتوّ حوتا: ويلا، وّلاسّلا إلا: ولحتا لها
7 لا يفا يلا سلاحو.* ويلا وجحتو كاوتو تيّوا:
ولا، حاتا هحسام: ولا إيتاوه داتسّا وبلا
لاوجّسلاموبّا: ومّتّا وجحتو بلا حاتا يتسلا
9 وبلا سلاحها.* ويلا تمّا تحتا إهتا
حتا، حتحوبّا: ها حويسّا وجحتا إلا
10 تحوّت هسلاحتا: وتحولا فسقتا.* وتاتحفلا
ربحا ولاتسّا جحتا: وتاقوا فسقتا
11 ولحتحتا سالاحتو.* وتالمسلاحا وّلاسّا
بلا لاحوتا: وجسّا ولاوّتحّا سلاتحو: ولاوحتها
كاوتو ولاسلاحوتا: ولاتسّاحا لاحتاسّلاتو.*
12 إلى ولاتا حتاوبّا: ولا لولحتا حتو حولاتا
وّسّلاتو: إلا حتاوبّا ولاحو لاحتاسّلاتو.* بلا 13
وّلاولاتا حتاوبّا: ولسّا وجحتاوبّا ولا
إلاوّلاحتا حتا ولاحتاحتا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: 14
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا
ولتا إسحتا ولا إوّسّا: ولتا ولاحتا
ولتا ولاحتاحتا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 15
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 16
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 17

وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 18
ولتا إسحتا ولا إوّسّا: ولتا ولاحتا
ولتا ولاحتاحتا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 19
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 20
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 21
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 22
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 23
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 24
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 25
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 26
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 27
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 28
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 29
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 30
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 31
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 32
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 33
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 34
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 35
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 36
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 37
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 38
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 39
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 40
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 41
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 42
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 43
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 44
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 45
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 46
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 47
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 48
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 49
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 50
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 51
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 52
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 53
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 54
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 55
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 56
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 57
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 58
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 59
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 60
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 61
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 62
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 63
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 64
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 65
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 66
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 67
حتحتا.*
وتحتا ولا لاولاحتا وحتسّا لاحتاسّا: 68
حتحتا: اوا تحتا إلا ولحتا وّلاسّا وجاسّا
حتحتاحتا وحتاولا: ولا لاحتا ولاوّتحّا: ولا
ولحتا وحتاولا.* إلا إلاحتا حتوحتا وحتاولا: 69
ولاحتا وجاسّا حتا ولاسّا.* إلا حتسّا
إقتوبّا: ولحتا ولاتسّا: ولا لاحتا ولاوّتحّا وجاسّا 70
حتحتا.*

ומשפחותיהם אשר לא ידעתם: ושלחתי בהם את
הפליטה: ושלחתי מהם פלטים אל הגוים תרשיש
פול ולוד מושכי קשת תובל ויון האיים הרחוקים
אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו
את כבודי בגוים: והביאו את כל אחיכם מכל הגוים
מנחה ליהוה בסוסים וברכבות ובאפריונים ובפרדים
ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר
יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בבית יהוה:
וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה: כי כאשר
השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה
עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם:
והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל
בשר להשתחות לפני אמר יהוה: ויצאו וראו בפגרי
האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא
תכבה והיו דראון לכל בשר:

ספר ירמיהו.

פרק א.

1 דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות
2 בארץ בנימן: אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו
3 בן אמון מלך יהודה בשנת שלש עשרה למלכו:
ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם
עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה
4 עד גלות ירושלם בחדש החמישי: ויהי דבר יהוה
5 אלי לאמר: בטרם אצרך בבטן ידעתיך ובטרם תצא
מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך: ואמר אהה
אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי:
7 ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל
אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר:
8 אל תירא מפניהם כי אתך אני להצילך נאם יהוה:
9 וישלח יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי
10 הנה נתתי דברי בפיך: ראה הפקדתיך היום הזה
על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד
ולהרס לבנות ולנטע: ויהי דבר יהוה אלי לאמר
מה אתה רואה ירמיהו ואמר מקל שקד אני רואה:
12 ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על
13 דברי לעשותו: ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר
מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אני רואה ופניו
14 מפני מצפון: ויאמר יהוה אלי מפני תפתח הרעה
15 על כל יושבי הארץ: כי הנני קורא לכל משפחות
ממלכות צפון נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו
פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל
16 ערי יהודה: ודברתי משפטי אתם על כל רעתם
אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי
17 ידיהם: ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את
כל אשר אנכי מצוך אל תחת מפניהם פן אחתך
18 לפניהם: ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד
ברזל ולחומות נחושת על כל הארץ לשרי יהודה
19 לכהניה ולעם הארץ: ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי
אתך אני נאם יהוה להצילך:

פרק ב.

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: הלוך וקראת באזני
ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריך
אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה:
3 קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו
4 רעה תבוא אליהם נאם יהוה: שמעו דבר יהוה בית
5 יעקב וכל משפחות בית ישראל: כה אמר יהוה מה
מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי
6 הבל ויהבלו: ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו
מארץ מצרים המולכנו במדבר בארץ ערבה ושחה
בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה לא אדם ולא
7 ישב אדם שם: ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכל
פריה וטובה ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי
8 שמתם לתועבה: הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי
התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי והנביאים נבאו
9 בבעל ואחרי לא יועילו ילכו: לכן עוד אריב אתכם
10 נאם יהוה ואת בני בניכם אריב: כי עברו איי כתים
וראו וקדר שלחו הטה ותבינו מאד והביטו אל
11 ראו כזאת: ההמה גוי אלהים לא אלהים ועמי
12 המירו כבודם בלא יועיל: שמו שמים על זאת
13 והשערו חרבו מאד נאם יהוה: כי שתים עשו עמי
אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות בארות
14 נשברים אשר לא יכילו המים: הישראל עבד הוא
15 אם ילוד בית הוא מדוע היה לבז עליו: עליו
שאגו כפירים נתנו קולם וישתו ארצו לשמה ערי
16 נצתה מבלי יושב: גם בני נף ותחפנס רעוך קדקד:
17 הלא זאת תעשה לך עזבך את יהוה אלהיך בעת
18 מוליכו בדרך: ועתה מה לך לדרך מצרים לשחות
מי שיחור ומה לך לדרך אשור לשתות מי נהר:
19 תיסרך רעתך ומשובתיך תוכחנך ודעי וראי כי רע
ומר עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאם
20 אדני יהוה צבאות: כי מעולם שברת עלך ניתקת
מוסרות ותאמרי לא אעבד כי על כל גבעה גבוהה
21 ותחת כל עץ רענן את שכבת זונה: ואנכי נטעתיך
שורק כל זרע אמת איך נהפכת לי סורי הגפן
22 נכריה: כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך בורית נכתם
23 עונך לפני נאם אדני יהוה: איך תאמרי לא נטמאתי
אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בגיא דעי מה
עשית בכרה קלה מבלכת דרכיה: פרא למד מדבר
24 ברוח תאותה שאפים בעתה מי תשיבנה כל מבקשיה
לא יעפו בחדשה ימצאונה: מנעי רגלך מיחף וגרונך
מצמא ותאמרי נואש לא כי אהבתי זרים ואחריהם
25 אלך: כבשת הבוש מנעלך ומגרונך חסכי מבכי ותאמרי
26 נואש כי אהבתי זרים ואחריהם אלך: כבשת הבוש
מנעלך ומגרונך חסכי מבכי ותאמרי נואש כי אהבתי
זרים ואחריהם אלך: כבשת הבוש
27 כאשר יבוש הגנב כי ימצא כן יבושו בית ישראל
הם מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם: האמרים
לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתני כי פנו אלי עורף
28 ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו: ואיה
אלהיך אשר עשית לך יקמו אם יושיעך בעת רעתך
כי מספר עריך היו אלהיך יהודה: למה תריבו אלי
29 כלכם פשעתם בי נאם יהוה: לשוא הכיתי את בניכם
30 מוסר לא לקחו אכלה חרבכם את נביאיכם כארי
31 משחית: דור הראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל
אם ארץ מאפלה למה אמרו עמי רדנו לא נבוא עוד
32 אליך: התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ועמי
33 שכחוני ימים אין מספר: מה תיטיבי דרכך לבקש
אהבה אף את הלמדת את דרכותיך: גם על כנפיך
נמצאו נפשות אביונים לא בחתרים מצאתים כי אם
34 על כל אלה: כי נקית אני שוב אפו ממני הנה אנכי
35 נשפט אותך על אמרך לא חטאתי: מה תזלי מאד
לשנות דרכך גם ממצרים תבושי כאשר בושת
36 מאשור: גם משם תצאי וידיך על ראשך כי מאס יהוה
37 את מבטחיך ולא תצליחי להם:

פרק ג.

1 לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה
לאיש אחר הישוב אליה עוד הלוא חנף תחנף הארץ
ההוא ואת רעים רבים זנית ושובי אלי נאם יהוה:
2 שאי עיניך אל שפים וראי איפה לא שכבת עלהם
ישבת להם כערבי במדבר וחנפת הארץ בזנוניך
3 וברעתך: ויעצרו רבבים ועת לקוש לא היתה ומצח
4 אשה זונה מאנת הכלם: הלא מעתה קראת לי אבי
5 אלוף נעורי אתה: הלעולם יטור אם ישמר לנצח
הנה דברת ותוכלי הרע:
6 ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית את אשר
עשתה משובבה ישראל הלכה לה על כל הר גבה
7 ותחת כל עץ רענן ושם זנתה: ואמרתי אחרי שעתה
כל אלה תשוב אלי ולא שבה ותראה בגדה יהודה
8 אחותה: וראיתי כי על כל אשר נאפו משובבה
ישראל שלחתיה וכריתותיה את ספר כריתותיה
ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך גם היא
9 ותזן את הזנות: והיה מקול זנותה ותחנף הארץ
10 ותנאף את האבן ואת העץ: וגם בכל זאת לא שבה
אלי בגדה יהודה אחותה בכל לבה כי אם בשקר נאם
11 יהוה: ותאמר יהוה אלי צדקה נפשה משובבה
12 ישראל מבגדה יהודה: הלך וקראת את הדברים
האלה צפונה ואמרת שובי משובבה ישראל נאם יהוה
לא אפיל פני בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא אטור
13 לעולם: אך דעי עונך כי בפשעך בי נפלת ותפצי את
דרכיך לזרים תחת כל עץ רענן ובקולי לא שמעתם:
14 שובו בנים שובבים נאם יהוה כי בעלתי בכם ולקחתי
15 אתכם אחד משפחה ושנים מציון והבאתי אתכם
16 ציון: ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה
והשכיל: והיה כי תרבו ותפרו בארץ בימים ההמה
נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה
על לב ולא יזכרו בו ולא יפקד ולא יעשה עוד:
17 בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה כל
הגוים לשם יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי
18 שרירות לבם הרעים: בימים ההמה תלכנה בית
יהודה אל בית ישראל והלכו יחדו מארץ צפון על
19 הארץ אשר הנחלתי לאבותיכם: ואני אמרתי איך
אשיתך בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות
גוים ואמרתי אבי תקראי לי ומאחרי לא תשובי:
20 אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם בית ישראל בי נאם
21 יהוה: קול על שפים נשמע בכי תחנוני בני ישראל
כי העוו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם: שובו
בנים שובבים ארפא משובתיכם הננו באים אליך כי
22 אתה יהוה אלהינו: אכן לשקר מגבעות המון הרים
אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל: והבשת אכלה את
יגיע אבותינו מנעוריהם את צאנם ואת בקרם את
23 בניהם ואת בנותיהם: נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו
כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו
24 ועד היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו:

פרק ד.

1 אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב ואם תסיר
2 שקוציך מלפני ולא תנוד: ונשבעת חי יהוה באמת
במשפט ובצדקה ונברכו בו גוים ובו יתהללו:
3 כי כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם נירו לכם
4 ניר ואל תזרעו אל קוצים: המולו ליהוה וסירו ערלות
לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן תצא כאש
חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם:
5 הגידו ביהודה והשמיעו בירושלם ואמרו תקעו
6 בשופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבוא אל
ערי המבצר: שאו נס ציונה העזו אל תעמדו כי
רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול: עלה אריה
מסבכו ומשחית גוים נסע מקומו לשום את ארצך
לשמה תצאנה עריך מאין יושב: על זאת חגרו שקים
ספדו והילילו כי לא שב חרון אף יהוה מאתנו:
9 והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך ולב
השרים ונשמו הכהנים ונבהלו הנביאים: ואמרתי
אהה אדני יהוה אכן נשא נשאת לעם הזה ולירושלם
לאמר שלום יהיה לכם והנה הגיע החרב עד נפש:
11 בעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלם רוח שחי
12 פניות דרך בת עמי לא לזרות ולא לבר: רוח מלאה
מאלה תבוא לי עתה גם אני אדבר משפטים אתם:
13 הנה כעננים יעלה ומרכבתיו כסופה קלו מנשרים
14 סוסיו: כבסי מרעה לבך ירושלם למען תושעי עד
15 מתי תלין בקרבך אותך מחשבות אוניך: כי קול
מגיד מדן ומשמיע און מהר אפרים: הזכירו לגוים
16 הנה השמיעו על ירושלם נצרים באים מארץ מרחק
17 ויתנו על ערי יהודה קולם: כשדי היו עליה סביב כי
18 אתי מרתה נאם יהוה: דרכיך ועלליך עשו לך את
19 אלה הרעתך כי מר כי נגע אל לבך: מעי מעי אוחילה
קירות לבי המה לי לבי הומה בי לא אחריש כי קול
20 שופר שמעת נפשי תרועת מלחמה: שבר על שבר
21 נקרא כי שדדה כל הארץ פתאם שדדו יריעותי
22 רגעים אשא נסי: כי עמי אויל אתי לא ידעוני בנים
סכלים המה ולא נבונים המה חכמים להרעה ולהיטיב
23 לא ידעו: ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל
24 השמים ואין אורם: ראיתי את ההרים והנה רעשו
25 וכל הגבעות התדלדלו: ראיתי והנה אין האדם וכל
26 עוף השמים נדדו: ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל
27 עריו נתצו מפני יהוה מפני חרון אפו: כי כה אמר
יהוה שממה תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה:
28 על זאת תאבל הארץ וקדרו שמים מלמעלה על אשר
דברתי זמותי ולא נחמתי ולא אשוב ממנו: מקול
פרש וקשת דורך כל העיר נסים בעבים ובסלעים
עלו כל העיר עזובה ואין יושב בהם: ואת שדודה
מה תעשי כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי
בפוך עיניך לשוא התיפי מאסו בך עגביך נפשך
31 יבקשו: כי קול כחולה שמעתי צרה כמבכירתה קול
בת ציון מתאפחת תפרש ידיה הוי נא לי כי נלאתה
נפשי להרגים:

פרק ה.

1 שוטטו ברחובות ירושלם וראו נא והדעו ובקשו
2 ברחביה אם תמצאו איש אם יש עושה משפט מבקש
3 אמונה ואסלח לה: ואם חי יהוה כי לשקר ישבעו:
יהוה עיניך הלא לאמונה חזו נגפתם ולא חלו כלתתם
4 אותם ולא מאנו קבל יסר פניהם חזקו מסלע מאנו
5 שוב: ואני אמרתי אך דלים הם נואלו כי לא ידעו
דרך יהוה משפט אלהיהם: אלכה לי אל הגדולים
ואדברה אליהם כי המה ידעו דרך יהוה משפט
6 אלהיהם אך יחד שברו עול נתקו מוסרות: על כן
הכם אריה מיער זאב ערבות ישדדם נמר שקד על
7 עריהם כל היוצא מהנה יטרף כי רבו פשעיהם עצמו
8 משובותיהם: על מה אסלח לך בניך עזבוני וישבעו
9 בלא אלהים והשבעתים ונאפו ובית זונה יתגודדו:
סוסים מפרים משכמים היו איש אל אשת רעהו
10 יצהלו: על אלה לא נאם יהוה ואם בגוי אשר כזה לא
11 תתנקם נפשי: עלו בשדותיה ושחתו אך כלה לא
12 תעשו הסירו נטישותיה כי לא ליהוה המה: כחשו
13 ביהוה ויאמרו לא הוא ולא תבוא עלינו רעה וחרב
14 ורעב לא נראה: והנביאים היו לרוח והדבר אין בהם
15 כה יעשה להם: לכן כה אמר יהוה אלהים צבאות
יען דברכם את הדבר הזה הנה נתן דברי בפיך
לאש והעם הזה עצים ואכלתם: הנני מביא עליכם
גוי ממרחק בית ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא גוי
מעולם הוא גוי לא תדע לשונו ולא תבין מה יאמר:
16 אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים: ואכל קצירך
ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל
גפנך ותאנתך יורש את ערי מבצרותיך אשר אתה
18 בטח בהן בחרב: גם בימים ההמה נאם יהוה לא אעשה
19 אתכם כלה: והיה כי תאמרו על מה עשה יהוה
אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם
אתי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים
20 בארץ לא לכם: הגידו זאת בבית יעקב והשמיעו
21 ביהודה לאמר: שמעו נא זאת עם סכל ואין לב עינים
22 להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו: האותי לא
תיראו נאם יהוה אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול
גבול לים חק עולם ולא יעברנו ויתגעשו ולא יוכלו
23 ושאגו גליו ולא יעברנו: ולעם הזה היה לב סורר
24 ומורה סרו וילכו: ולא אמרו בלבבם נירא נא את
יהוה אלהינו הנתן גשם יורה ומלקוש בעתו שבעות
קציר ישמר לנו: עונותיכם הטו אלה ומחטאתיכם
26 מנעו הטוב: כי נמצאו ברשעים אורבים כמו שחים
27 יצפו מוקש משחית אדם: כאפס כלוב מלא תרמית
28 כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו: שמנו
עשתו גם עברו דבר לא דנו דין יתום והצליח ומשפט
29 אביונים לא שפטו: על אלה לא נאם יהוה ואם בגוי
30 אשר כזה לא תתנקם נפשי: שמה ועוה היתה בארץ:
31 הכהנים ירדו על ידיהם והעם אהבו כן ומה תעשו
לאחריתה:

פרק ו.

1 חזקו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר
ועל בית הכרם שאו משא כי רעה נשקפה מצפון
2 שבר גדול: נוה והמתי בת ציון אל נאוה ודמה:
3 אליה יבאו רעים ועדריהם אהליהם סביב רעו עליה
4 איש את ידו: קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה
5 בצהרים אוי לנו כי פנה היום כי ירדו צללי ערב:
קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה: כי כה אמר
יהוה צבאות כרתו עצה על העצים שפכו סללה על
7 העיר היא פקד כל העשק בקרבה: כאשר תקר מימיה
כן תקר רעתה חמס ושד יישמע בה על פני תמיד
8 חלי ומכה: הוסרי ירושלם פן תקע נפשי ממך פן
9 אשימך שממה ארץ לא נושבה: כה אמר יהוה
עולל יעוללו כגפן שארית ישראל שוב ידך כבצר על
10 סלסלות: אל מי אדברה ואעידה ויאזינו הנה ערלה
אזנם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה היה להם
11 לחרפה לא יחפצו בו: ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי
הכיל שפך על עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחדו כי
12 גם איש עם אשה ילכדו זקן עם מלא ימים: ונסבו
בתיהם לאחרים שדות יחד כי נטה ידי על יושבי
13 הארץ נאם יהוה: כי למקטנם ועד גדולם כלו בצע
14 ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר: ורפאו את שבר עמי
על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: הבושו כי
תועבה עשו גם בושה לא יבושו והכלם לא ידעו על
16 כן יפלו בנפלים בעת פקדתים יכשלו אמר יהוה:
כה אמר יהוה עמדו על דרכים וראו ושאלו לנתיבות
עולם אי זה דרך הטוב והלכו בה ומצאו מרגוע
17 לנפשכם ויאמרו לא נלך: והקמתי עליכם צפים
18 הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב: לכן שמעו
הגוים וידעי עדה את אשר בם: שמעי הארץ הנני
מביא רעה אל העם הזה פרי מחשבותם כי על דברי
19 לא הקשיבו ותורתי ויגעלוה: למה זה לי לבונה
משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עולותיכם לא
20 לרצון וזבחיכם לא ערבו לי: לכן כה אמר יהוה
הנני נתן אל העם הזה מכשלים וכשלו בם אבות
21 ובנים יחדו שכן ורע ויאבדו: כה אמר יהוה אלהי
ישראל הנני נתן אל העם הזה מכשלים וכשלו בם
22 אבות ובנים יחדו שכן ורע ואבד: כה אמר יהוה
הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול יעור מירכתי
23 ארץ: קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו
קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש
24 למלחמה עליך בת ציון: שמענו שמעו ידינו רפו
25 צרה החזיקתנו חיל כיולדה: אל תצאי השדה ובדרך
26 אל תלכי כי חרב לאויב מגור מסביב: בת עמי חגרי
שק והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים
כי פתאם יבוא השדד עלינו: בחון נתתיך בעמי
27 מבצר ובחנת את דרכם: כלם סרי סוגים הלכי רכיל
28 נחושת וברזל כלם משחיתים המה: נחר מפח אזל
עופרת לשוא צרף צרוף כי רעים לא נתקו: כסף
מאוס יקראו להם כי מאס יהוה בם:

פרק ז.

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר:
2 עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה
ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים
3 האלה להשתחות ליהוה: כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה
4 אתכם במקום הזה: אל תבטחו לכם אל דברי השקר
לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה:
5 כי אם היטב תיטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם כי
עשו תעשו משפט איש ורעהו בינו ובין אחיו:
6 גר יתום ואלמנה אל תעשקו ודם נקי אל תשפכו
במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרעתכם:
7 ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם
8 מעולם ועד עולם: הנה אתם בטחים לכם אל דברי
9 השקר לבלתי יועיל: הגנוב רצח ונאף והשבע לשקר
10 וקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא
ידעתם: ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא
שמי עליו ואמרתם נצלנו למען עשות את כל
11 התועבות האלה: המערת פרצים בעיניכם הבית הזה
אשר נקרא שמי עליו גם אני הנה ראיתי נאם יהוה:
12 כי אם לכו נא אל מקומי אשר בשילה אשר שכנתי
שמי שם בראשונה וראו את אשר עשיתי לו מפני
13 רעת עמי ישראל: ועתה יען עשותכם את כל
המעשים האלה נאם יהוה וידבר אלכם השכם ודבר
14 ואין שמעתם וקרא אתכם ואין עניתם: ועשיתי
לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם בטחים בו
ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי
15 לשילה: והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את
16 כל אחיכם את כל זרע אפרים: ואתה אל תתפלל
בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע
17 בי כי איננו שמע אתך: הלא אתה רואה מה הם
18 עשים בערי יהודה ובחוצות ירושלם: הבנים מלקטים
עצים והאבות מבערים את האש והנשים לשות בצק
לעשות כונים למלכת השמים ולהסך נסכים לאלהים
19 אחרים למכעסי: האתי הם מכעסים נאם יהוה הלא
20 אותם לבשתם פניהם: לכן כה אמר אדני יהוה הנה
אפי וחמתי נתכת על המקום הזה על האדם ועל
21 הבהמה ועל עץ השדה ועל פרי האדמה ובערה ולא
22 תכבה: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עולותיכם
23 הוסיפו על זבחיכם ואכלו בשר: כי לא דברתי את
אבותיכם ולא צויתים ביום הוציאי אותם מארץ
מצרים על דברי עולה וזבח: כי אם את הדבר הזה
צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים
ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכל הדרך אשר אצוה
24 אתכם למען ייטב לכם: ולא שמעו ולא הטו את
אזנם וילכו במעצות בשרירות לבם הרע ויהיו לאחור
25 ולא לפנים: למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ
מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את כל עבדי
26 הנביאים יום ומשכים ושלח: ולא שמעו אלי ולא
הטו את אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבותיהם:
27 ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו
אליך וקראת להם ולא יענוך: ואמרת אליהם זה
הגוי אשר לא שמע בקול יהוה אלהיו ולא לקח מוסר
אבדה האמונה ונכרתה מפיהם: גזי נזרך והשליכי
ושאי על שפים קינה כי מאס יהוה ונטש את דור
29 עברתו: כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאם יהוה
שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו:
30 ובנו במות התפת אשר בגי בן הנם לשרף את בניהם
31 ואת בנותיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על
לבי: לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד
התפת וגי בן הנם כי אם גי ההרגה וקברו בתפת מאין
32 מקום: והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ ואין מחריד: והשבתי מערי יהודה
ומחוצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן
וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ:

פרק ח.

1 בעת ההיא נאם יהוה יוציאו את עצמות מלכי יהודה
ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות
2 הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהם:
והשטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר
אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר
דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו
3 לדמן על פני האדמה יהיו: ונבחר מות מחיים לכל
הנשארים הנותרים מן המשפחה הזאת בכל המקומות
4 הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות:
ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנופל הלא יקום אם
5 ישוב הלא ישוב: מדוע שובבה העם הזה ירושלם
משובה נצחת החזיקו במרמה מאנו לשוב: הקשבתי
והאזנתי דברו לא כן איש מרעתו לאמר מה עשיתי
6 כל שב במרוצתו כסוס שטה במלחמה: גם חסידה
בשמים ידעה מועדיה ותור וסוס ועגור שמרו את עת
7 בואנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה: איכה תאמרו
חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה
8 עט שקרים סופרים: הבישו חכמים חתו ונלכדו הנה
בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם: לכן אתן את
נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד
גדול כל בצע בצע ומנביא ועד כהן כל עשה שקר:
10 ורפאו את שבר בתי עמי על נקלה לאמר שלום שלום
11 ואין שלום: הבישו כי תועבה עשו גם בושה לא
בושו והכלם לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת
12 פקדתים יכשלו אמר יהוה: אסף אסיפם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
13 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
14 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
15 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
16 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
17 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
18 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
19 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
20 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
21 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
22 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
23 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
24 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
25 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
26 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
27 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
28 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
29 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
30 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
31 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל
32 ואתן להם יעברום: בשדה אספי ואשיתם נאם יהוה

ابنه هي بنيامين: وبنو لئة ابنة ليعقوب وزلفة
جارية لابان. وابنا راخيل يوسف وبنيامين.
وولد ليوسف في ارض مصر منسى وافرايم
اللذان ولدتهما له آسنة بنت فوطي فارع
كاهن عين شمس. وبنو بنيامين بالع وباكر
واشبيل وجيرا ونعمان وايحي وروش وموفيم
وحوفيم وارد. وهؤلاء بنو راخيل التي ولدت
ليعقوب كل النفوس اربع عشرة نفسا. وبنو
دان حوشيم. وبنو نفتالي يحصئيل وجونى
ويصر وشلوم. وهؤلاء بنو بلهة التي وهبها
لابان لراخيل ابنته وولدت هذه ليعقوب كل
النفوس سبع نفوس. فكل النفوس التي جاءت
مع يعقوب الى مصر الخارجة من صلبه
ما عدا نساء بنيه كل النفوس ست وستون
نفسا. وابنا يوسف اللذان ولدا له في ارض
مصر نفسان. فكل نفوس بيت يعقوب التي
جاءت الى مصر سبعون نفسا. وارسل يهوذا
امامه الى يوسف ليتقدم امامه الى جاسان.
فلما وصلوا الى ارض جاسان. ربط يوسف
مركبته وصعد للقاء اسرائيل ابيه الى جاسان
وتراءى له وعانقه وبكى على عنقه زمانا.
فقال اسرائيل ليوسف الآن اموت بعد ما
رأيت وجهك اذ انك بعد حي. فقال يوسف
لاخوته والى بيت ابيه اصعد واخبر فرعون
وقل له اخوتي وبيت ابي الذين كانوا في ارض
كنعان قد اتوا الي. والرجال هم رعاة غنم
لانهم كانوا اصحاب مواش وقد احضروا غنمهم
وبقرهم وكل ما يملكون. فاذا دعاكم فرعون
وقال ما صنعتكم. فقولوا انك عبيدك اصحاب
مواش منذ صبانا الى الآن نحن وآباؤنا
لكي تسكنوا ارض جاسان لان كل راعي غنم
رجس عند المصريين. فقال يوسف لفرعون
جئت انا واخوتي وغنمهم وبقرهم وكل ما
يملكون قد اتوا من ارض كنعان وها هم في
ارض جاسان. واخذ من اخوته خمسة رجال
واوقفهم امام فرعون. فقال فرعون لاخوته
ما صنعتكم. فقالوا لفرعون عبيدك اصحاب
مواش نحن وآباؤنا. وقالوا لفرعون لنسكن
في الارض لان ليس مرعى لغنم عبيدك لان
الجوع شديد في ارض كنعان والآن فدع
عبيدك يسكنون في ارض جاسان. فقال فرعون
ليوسف قد جاء اليك ابوك واخوتك. ارض
مصر امامك في افضل الارض اسكن ابوك
واخوتك ليسكنوا في ارض جاسان. وان علمت
ان فيهم رجال قدرة فاجعلهم رؤساء مواشي
على ما لي. ثم ادخل يوسف ابيه يعقوب
واوقفه امام فرعون. فبارك يعقوب فرعون.
فقال فرعون ليعقوب كم هي ايام سني حياتك.
فقال يعقوب لفرعون ايام غربتي مئة وثلاثون
سنة. قليلة ورديئة كانت ايام سني حياتي ولم
تبلغ ايام سني حياة آبائي في ايام غربتهم.
وبارك يعقوب فرعون وخرج من امام فرعون.
واسكن يوسف اباه واخوته واعطاهم ملكا في
ارض مصر في افضل الارض في ارض رعمسيس
كما امر فرعون. وعال يوسف اباه واخوته
وجميع بيت ابيه خبزا بحسب العدد لكل
النفوس. ولم يكن خبز في كل الارض لان
الجوع كان شديدا جدا حتى خربت ارض مصر
وارض كنعان من الجوع. فلقط يوسف كل
الفضة الموجودة في ارض مصر وفي ارض
كنعان بالقمح الذي هم مشترون. وجاء يوسف
بالفضة الى بيت فرعون. ولما فرغت الفضة
من ارض مصر ومن ارض كنعان جاء جميع
المصريين الى يوسف وقالوا اعطنا خبزا
فلماذا نموت امامك لانه قد فرغت الفضة.
فقال يوسف هاتوا مواشيكم فاعطيكم بمواشيكم
ان فرغت الفضة. فاتوا بمواشيهم الى يوسف
واعطاهم يوسف خبزا بالخيل وبمواشي الغنم
وبمواشي البقر وبالحمير. فقادهم بالخبز في
كل مواشيهم تلك السنة. ولما انقضت تلك
السنة اتوا اليه في السنة الثانية وقالوا له
لا نخفي عن سيدي انه اذا فرغت الفضة
ومقتنى المواشي قد صارت لسيدي لم يبق
قدام سيدي شيء سوى اجسادنا واراضينا.
لماذا نموت امام عينيك نحن واراضينا. اشترنا
نحن واراضينا بخبز فنكون نحن واراضينا
عبيدا لفرعون واعط بذارا فنحيا ولا نموت
والارض لا تخرب. فاشترى يوسف كل ارض
مصر لفرعون لان المصريين باعوا كل واحد
حقله لان الجوع اشتد عليهم فصارت الارض
لفرعون. والشعب نقلهم الى المدن من
اقصى تخم مصر الى اقصاها. ما عدا ارض
الكهنة لم يشترها لان فريضة من فرعون
للكهنة وكانوا ياكلون فريضتهم التي اعطاهم
فرعون لذلك لم يبيعوا ارضهم. فقال يوسف
للشعب هانذا قد اشتريت اليوم لفرعون
وارضكم. ها لكم بذار فازرعوا الارض.
ويكون عند الغلات انكم تعطون خمسا
لفرعون واربعة اخماس تكون لكم بذارا
للحقل ولطعامكم ولمن في بيوتكم ولطعام
لاولادكم. فقالوا انك استحييتنا ليجد نعمة
في عينيك فنكون عبيدا لفرعون. فجعل
يوسف ذلك فريضة الى هذا اليوم على ارض
مصر لفرعون. الخمس. وارض الكهنة وحدها
لم تصر لفرعون. واسكن اسرائيل في ارض
مصر في ارض جاسان واستلكوا فيها وانموا
وكثروا جدا. وعاش يعقوب في ارض مصر
سبع عشرة سنة فكانت ايام يعقوب سني
حياته مئة وسبعا واربعين سنة. وقربت ايام
اسرائيل ان يموت فدعا ابنه يوسف وقال له
ان كنت قد وجدت نعمة في عينيك فضع يدك
تحت فخذي واصنع معي احسانا وامانة لا
تدفنني في مصر. بل اضطجع مع آبائي
واحملني من مصر وادفني في قبرهم. فقال
انا اصنع حسب كلامك. فقال احلف لي.
فحلف له. فسجد اسرائيل على رأس العصا.
وبعد هذه الامور قيل ليوسف هوذا ابوك
مريض. فاخذ معه ابنيه منسى وافرايم.
فاخبر يعقوب وقيل له هوذا ابنك يوسف
قد اتى اليك. فتشدد اسرائيل وجلس على
السرير. وقال يعقوب ليوسف ان الله القدير
تراءى لي في لوز في ارض كنعان وباركني.
وقال لي ها انا اثمرك واكثرك واجعلك جمهور
شعوب واعطي نسلك هذه الارض من بعدك
ملكا ابديا. والآن ابناك المولودان لك في
ارض مصر قبل اتياني اليك الى مصر هما لي
افرايم ومنسى كرأوبين وشمعون يكونان لي.
والنسل الذي تلدهما بعدهما يكون لك. وعلى
اسم اخوتهما يدعى في نصيبهما. واما انا
فعند مجيئي من فدان ماتت عندي راخيل في
ارض كنعان في الطريق اذ كان بعد مسافة
ارض لادراث فدفنتها هناك في طريق ادراث
التي هي بيت لحم. فنظر اسرائيل ابنا يوسف
وقال من هما. فقال يوسف لابيه هما ابناي
اللذان اعطاني الله ههنا. فقال قدمهما الي
لاباركهما. وعيون اسرائيل قد ثقلت من
الشيخوخة فلم يقدر ان يبصر. فقربهما اليه
فقبلهما واعتنقهما. وقال اسرائيل ليوسف لم
اكن ارجو ان ارى وجهك وهوذا الله قد اراني
ايضا نسلك. فاخرجهما يوسف من عند ركبتيه
وسجد على وجهه الى الارض. ثم اخذ يوسف
كليهما افرايم بيمينه عن يسار اسرائيل ومنسى
بيساره عن يمين اسرائيل وقربهما اليه.
فمد اسرائيل يمينه ووضعها على رأس افرايم
وهو الصغير ويساره على رأس منسى. سوى
يديه لان منسى هو البكر. وبارك يوسف
وقال الله الذي سار آبائي امامه ابراهيم
واسحاق الله الذي رعاني منذ وجودي الى
هذا اليوم. الملاك الذي خلصني من كل شر
يبارك الغلامين وليدع عليهما اسمي واسم
آبائي ابراهيم واسحاق وليكثرا كثيرا في
الارض. فلما رأى يوسف ان ابيه وضع يده
اليمنى على رأس افرايم فساء في عينيه
فامسك يد ابيه ليحولها عن رأس افرايم الى
رأس منسى. وقال يوسف لابيه ليس هكذا يا
ابي لان هذا هو البكر ضع يمينك على رأسه.
فابى ابوه وقال قد علمت يا ابني قد علمت
هو ايضا يكون شعبا وهو ايضا يكبر. ولكن
اخاه الصغير يكبر اكثر منه ونسله يكون
ملء امم. فباركهما في ذلك اليوم قائلا
بك يبارك اسرائيل قائلين يجعلك الله كافرايم
وكمنسى. فجعل افرايم قدام منسى. وقال
اسرائيل ليوسف ها انا اموت واما الله يكون
معكم ويرجعكم الى ارض آبائكم. وانا قد
اعطيتك حصة واحدة فوق اخوتك التي اخذتها
من يد الاموري بسيفي وقوسي.

فدعا يعقوب بنيه وقال اجتمعوا فانبئكم
بما يصيبكم في آخر الايام. اجتمعوا واسمعوا
يا بني يعقوب واسمعوا لاسرائيل ابيكم.
رأوبين انت بكري قوتي وباكورة قدرتي
فضل الرفعة وفضل القوة. قد ثرت كالماء لا
تفضل لانك صعدت مضجع ابيك حينئذ دنست
فراشي صعد. شمعون ولاوي اخوان آلات
ظلم مواسيهما. في مشورتهما لا تدخل نفسي
وبمجمعهما لا تتحد كرامتي لانهما في غضبهما
قتلا رجلا وفي رضاهما عقروا ثورا. ملعون
غضبهما لانه عنيف وسخطهما لانه قاس
اقسمهما في يعقوب واذريهما في اسرائيل.
يهوذا اياك يحمد اخوتك يدك على قفا
اعدائك يسجد لك بنو ابيك. جرو اسد يهوذا
من فريسة ابني ارتفعت. جثا وربض كاسد
وكلبوة من يقيمه. لا يزول قضيب من يهوذا
ومشترع من بين رجليه حتى يأتي شيلون
وله يكون خضوع شعوب. ربط بالكرمة جحشه
وبالجفنة ابن اتانه غسل بالخمر لباسه
وبدم العنب ثوبه. قانية عيناه من الخمر
وبياض الاسنان من اللبن. زبولون على شاطئ
البحار يسكن وهو شاطئ للسفن وجنبته على
صيدون. يساكر حمار جسور رابض بين
الحظائر. رأى الراحة انها طيبة والارض انها
نزهة فحنى كتفه للحمل وصار عبدا للجزية.
دان يدين شعبه كسبط من اسباط اسرائيل.
دان يكون حية على الطريق افعوانا على
السبيل عاضة عقبي الفرس فيسقط راكبه
الى الوراء. لخلاصك انتظرت يا رب. جاد
جيش يجيش عليه وهو يجيش على عقبه.
من اشير دسمة طعامه وهو يعطي ملوكا
لذاتهم. نفتالي ايلة مسيبة القائلة الحسنة.
يوسف غصن مثمر غصن مثمر على عين
اغصان تسرح على السور. فاغاظه رماة
ورموه وحسدوه اصحاب السهام. فثبتت على
حجر قوسه وقويت سواعد يديه من يدي
عزيز يعقوب من هناك من راعي حجر اسرائيل
من اله ابيك الذي يعينك والقدير الذي
يباركك ببركات السماء من فوق وببركات
الغمر الرابض تحت وببركات الثدي والرحم.
بركات ابيك تعاظمت على بركات آبائي
اشتهى تلال الدهر تكون على رأس يوسف
وعلى قمة رأس المنذور بين اخوته. بنيامين
ذئب يخطف في الصباح يأكل الطعمة وفي
المساء يقسم السلب. هؤلاء كلهم اسباط
اسرائيل الاثنا عشر سبطا. وهذا ما كلمهم به
ابوهم وباركهم. كل واحد بحسب بركته
باركهم. وامرهم وقال لهم انا مضاف الى
شعبي ادفنوني عند آبائي في المغارة التي في
حقل عفرون الحثي. في المغارة التي في حقل
المكفيلة التي امام ممرا التي في ارض كنعان
التي اشتراها ابراهيم مع الحقل من عفرون
الحثي ملكا لقبر. هناك دفنوا ابراهيم وسارة
امرأته. هناك دفنوا اسحاق ورفقة امرأته.
وهناك دفنت ليئة. شراء الحقل والمغارة التي
فيه من بني حث. فلما فرغ يعقوب من
وصية بنيه ضم رجليه الى السرير ومات
وانضم الى قومه.

وقع يوسف على وجه ابيه وبكى عليه
وقبله. وامر يوسف عبيده الاطباء بتحنيط
ابيه. فحنط الاطباء اسرائيل. وكملت له
اربعون يوما لان هكذا تكمل ايام المحنطين.
وبكاه المصريون سبعين يوما. ولما انقضت
ايام بكائه كلم يوسف بيت فرعون قائلا ان
كنت قد وجدت نعمة في عيونكم فكلموا
اذني فرعون قائلين. ان ابي استحلفني قائلا
ها انا اموت. في قبري الذي حفرت لي في
ارض كنعان هناك تدفنني. والآن فدعني
اصعد وادفن ابي ثم ارجع. فقال فرعون
اصعد وادفن ابيك كما استحلفك. فصعد
يوسف ليدفن ابيه وصعد معه جميع عبيد
فرعون شيوخ بيته وجميع شيوخ ارض مصر
وجميع بيت يوسف واخوته وبيت ابيه. انما
تركوا اولادهم وغنمهم وبقرهم في ارض
جاسان. وصعد معه ايضا مركبات ومركبون
فصار المحلة كثيرة جدا. ولما اتوا الى بيدر
اطاد الذي في عبر الاردن ناحوا هناك نوحا
عظيما وشديدا جدا. فعمل لابيه مناحة سبعة
ايام. ولما رأى سكان الارض الكنعانيون
المناحة في بيدر اطاد قالوا هذه مناحة
شديدة للمصريين. لذلك دعي اسمها آبل
مصرايم التي في عبر الاردن. وفعل بنوه له
هكذا كما اوصاهم. فحملوه بنوه الى ارض
كنعان ودفنوه في مغارة حقل المكفيلة التي
اشتراها ابراهيم مع الحقل ملكا لقبر من
عفرون الحثي امام ممرا. ورجع يوسف الى
مصر هو واخوته وجميع الذين صعدوا معه
ليدفنوا ابيه بعد ما دفن ابيه. فلما رأى
اخوة يوسف ان ابيهم قد مات قالوا لعل
يوسف يضطهدنا ويرد يرد علينا كل الشر
الذي صنعنا اليه. فاوصوا الى يوسف قائلين
ان اباك اوصى قبل موته قائلا. هكذا تقولون
ليوسف آه اصفح الآن عن ذنب اخوتك
وخطيتهم لانهم صنعوا اليك شرا. والآن
فاصفح عن ذنب عبيد اله ابيك. فبكى يوسف
حين كلموه. ثم جاء اخوته ايضا وسجدوا
امامه وقالوا ها نحن عبيد لك. فقال لهم
يوسف لا تخافوا لانه هل انا تحت الله.
وانتم قصدتم لي شرا. اما الله فقصد به خيرا
لكي يفعل كما اليوم لاستبقاء شعب كثير.
والآن لا تخافوا. انا اعولكم وابناءكم. فعزاهم
وتكلم على قلوبهم. وسكن يوسف في مصر
هو وبيت ابيه. وعاش يوسف مئة وعشر
سنين. ونظر يوسف لافرايم بنين الجيل
الثالث. وبنو ماكير بن منسى ايضا ولدوا على
ركبتي يوسف. وقال يوسف لاخوته انا اموت
واما الله يفتقدكم حتما ويصعدكم من هذه
الارض الى الارض التي حلف لابراهيم
واسحاق ويعقوب. فاستحلف يوسف بني
اسرائيل قائلا حتما يفتقدكم الله فتصعدون
عظامي من هذا المكان. فمات يوسف وهو ابن
مئة وعشر سنين فحنطوه ووضع في تابوت في
مصر.

وهذه اسماء بني اسرائيل الداخلين مصر مع
يعقوب كل واحد وبيته دخلوا: رأوبين
وشمعون ولاوي ويهوذا ويساكر وزبولون
وبنيامين ودان ونفتالي وجاد واشير. وكل
النفوس الخارجة من صلب يعقوب سبعون
نفسا ويوسف كان في مصر. فمات يوسف
واخوته وكل ذلك الجيل. وبنو اسرائيل
اثمروا وزحفوا وكثروا واعتزوا جدا جدا
فامتلأت الارض منهم. وقام ملك جديد على
مصر لم يكن يعرف يوسف. فقال لشعبه ها
ان شعب بني اسرائيل اكثر وأعز منا. هلم
نتحكم بهم لئلا يكثروا فيكون اذا حدثت
حرب انهم ينضمون الى مبغضينا ويحاربوننا
ويصعدون من الارض. فجعلوا عليهم رؤساء
تسخير لكي يذللوهم باثقالهم فبنوا لفرعون
مدينتي مخازن فيثوم ورعمسيس. وكلما
اذلوهم كذلك كثروا وكلما امتدوا. فكرهوا
بني اسرائيل. فاستعبد المصريون بني
اسرائيل بعنف. وامرروا حياتهم بعبودية
قاسية في الطين واللبن وفي كل عمل في
الحقل. كل عبوديتهم التي استعبدوهم بها
بعنف. وكلم ملك مصر القابلتين العبرانيتين
اسم احداهما شفرة واسم الثانية فوعة.
وقال عند توليدكما العبرانيات وابصرتما على
المخاضة ان كان ابنا فاقتلاه وان كان بنتا
فتحيا. ولكن القابلتان خافتا الله ولم
تفعلا كما كلمهما ملك مصر بل استحيتا
الاولاد. فدعا ملك مصر القابلتين وقال لهما
لماذا فعلتما هذا الامر واستحييتما الاولاد.
فقالت القابلتان لفرعون ان النساء العبرانيات
لسن كالمصريات لانهن حيويات يلدن قبل ان
تدخل اليهن القابلة. فاحسن الله الى
القابلتين وكثر الشعب وعظم جدا. وكان
اذ خافتا القابلتان الله انه صنع لهما بيوتا.
فاوصى فرعون جميع شعبه قائلا كل ابن
مولود تطرحونه في النهر وكل بنت تستحيون.
فمضى رجل من بيت لاوي واخذ بنت لاوي.
فحبلت المرأة وولدت ابنا ورأته انه وضيء
فخبأته ثلاثة اشهر. ولما لم تقدر ان تخبئه
بعد اخذت له تابوت بردي وطلته بالحمر
والزفت ووضعت فيه الولد ووضعته بين
الحلفاء على حافة النهر. ووقفت اخته من
بعيد لتعلم ماذا يفعل به. فنزلت ابنة فرعون
لتستحم على النهر وجواريها ماشيات على
يد النهر فرأت التابوت بين الحلفاء فارسلت
امتها واخذته. ولما فتحته رأت الولد واذا
الصبي باك فرقت له وقالت هذا من اولاد
العبرانيين. فقالت اخته لابنة فرعون هل
اذهب وادعو لك من المرضعات امرأة مرضعة
من العبرانيات لترضع لك الولد. فقالت لها
ابنة فرعون اذهبي. فذهبت الفتاة ودعت
ام الولد. فقالت لها ابنة فرعون اذهبي بهذا
الولد وارضعيه لي وانا اعطيك اجرتك.
فاخذت المرأة الولد وارضعته. ولما كبر الولد
جاءت به الى ابنة فرعون فصار لها ابنا
ودعت اسمه موسى وقالت لانني من الماء
انتشلته. وحدث في تلك الايام ان موسى
كبر وخرج الى اخوته ونظر في سخرتهم
ورأى رجلا مصريا يضرب رجلا عبرانيا من
اخوته. فالتفت هكذا وهناك فرأى ان ليس
احد فقتل المصري وطمره في الرمل. ثم خرج
في اليوم الثاني واذا رجلان عبرانيان
يتخاصمان. فقال للمذنب لماذا تضرب
صاحبك. فقال من اقامك رئيسا ومدبرا
علينا. اتريد ان تقتلني كما قتلت المصري.
فخاف موسى وقال حقا قد ذاع الامر. فسمع
فرعون بهذا الامر فطلب قتل موسى. فهرب
موسى من وجه فرعون وسكن في ارض مديان
وجلس عند البئر. وكان لكاهن مديان سبع
بنات فاتين واستقين وملأن الاجران لسقي
غنم ابيهن. فاتى الرعاة وطردوهن. فقام
موسى واعانهن وسقى غنمهن. فلما اتين الى
رعوئيل ابيهن قال ما بالكن اسرعتن في
المجيء اليوم. فقلن رجل مصري انقذنا من
ايدي الرعاة واستقى لنا ايضا وسقى الغنم.
فقال لبناته واين هو لماذا تركتن الرجل ادعونه
ليأكل طعاما. فرضي موسى ان يسكن عند
الرجل فزوج موسى صفورة ابنته. فولدت ابنا
فدعا اسمه جرشوم لانه قال كنت نزيلا في
ارض غريبة. وحدث في تلك الايام الكثيرة
ان ملك مصر مات وتنهد بنو اسرائيل من
العبودية وصرخوا فصعد صراخهم الى الله
من العبودية. فسمع الله انينهم وذكر الله
ميثاقه مع ابراهيم واسحاق ويعقوب. ونظر
الله بني اسرائيل وعلم الله. وكان موسى
يرعى غنم يثرون حميه كاهن مديان فساق
الغنم الى وراء البرية وجاء الى جبل الله
حوريب. فتراءى له ملاك الرب بلهيب نار من
وسط عليقة فنظر واذا العليقة تتوقد بالنار
والعليقة لم تكن تحترق. فقال موسى اميل
الآن واعاين هذا المنظر العظيم لماذا لا
تحترق العليقة. فلما رأى الرب انه مال
ليعاين ناداه الله من وسط العليقة وقال
موسى موسى فقال هانذا. فقال لا تقترب الى
ههنا. اخلع حذاءك من رجليك لان الموضع
الذي انت واقف عليه ارض مقدسة. وقال انا
اله ابيك اله ابراهيم واله اسحاق واله يعقوب.
فغطى موسى وجهه لانه خاف ان ينظر الى
الله. فقال الرب قد رأيت مذلة شعبي الذي
في مصر وسمعت صراخهم من اجل مسخريهم
لاني علمت اوجاعهم. فنزلت لانقذهم من يد
المصريين واصعدهم من تلك الارض الى ارض
جيدة وواسعة الى ارض تفيض لبنا وعسلا الى
مكان الكنعانيين والحثيين والاموريين
والفرزيين والحويين واليبوسيين. والآن هوذا
صراخ بني اسرائيل قد اتى الي ورأيت ايضا
الضيق الذي يضايقهم به المصريون. فهلم
الآن فارسلك الى فرعون فتخرج شعبي بني
اسرائيل من مصر. فقال موسى لله من انا
حتى اذهب الى فرعون واخرج بني اسرائيل
من مصر. فقال اني اكون معك وهذه لك
العلامة انك حين تخرج الشعب من مصر
تعبدون الله على هذا الجبل. فقال موسى
لله ها انا آتي الى بني اسرائيل واقول لهم
اله آبائكم قد ارسلني اليكم فيقولون لي ما
اسمه فماذا اقول لهم. فقال الله لموسى
اهيه الذي اهيه. وقال هكذا تقول لبني
اسرائيل اهيه قد ارسلني اليكم. وقال الله
ايضا لموسى هكذا تقول لبني اسرائيل الرب
اله آبائكم اله ابراهيم واله اسحاق واله
يعقوب قد ارسلني اليكم هذا اسمي الى
الابد وهذا ذكري الى دور فدور. اذهب
واجمع شيوخ بني اسرائيل وقل لهم الرب اله
آبائكم اله ابراهيم واسحاق ويعقوب قد
تراءى لي قائلا اني قد افتقدتكم وما صنع
اليكم في مصر. فقلت اصعدكم من مذلة
مصر الى ارض الكنعانيين والحثيين
والاموريين والفرزيين والحويين واليبوسيين
الى ارض تفيض لبنا وعسلا. فيسمعون لقولك
ويأتي انت وشيوخ اسرائيل الى ملك مصر
وتقولون له الرب اله العبرانيين قد التقانا
والآن فدعنا نذهب سفر ثلاثة ايام في البرية
لنذبح للرب الهنا. وانا اعلم ان ملك مصر لا
يدعكم تذهبون الا بيد قوية. فاني ارسل يدي
واضرب مصر بكل عجائبي التي اصنع في
وسطها وبعد ذلك يطلقكم. واعطي نعمة
لهذا الشعب في عيون المصريين فيكون اذا
خرجتم انكم لا تخرجون فارغين. بل تطلب
كل امرأة من جارتها ومن نزيلة بيتها امتعة
فضة وامتعة ذهب وثيابا فتضعونها على
بنيكم وبناتكم وتسلبون المصريين.

فاجاب موسى وقال ها هم لا يصدقوني ولا
يسمعون لقولي بل يقولون لم يتراء لك الرب.
فقال الرب له ما هذا في يدك فقال عصا.
فقال القها على الارض فالقاها على الارض
فصارت حية فهرب موسى من امامها. فقال
الرب لموسى مد يدك وامسك بذنبها فمد يده
وامسك بها فصارت عصا في يده. لكي
يصدقوا انه قد تراءى لك الرب اله آبائهم اله
ابراهيم واله اسحاق واله يعقوب. وقال الرب
له ايضا ادخل يدك في حضنك فادخل يده في
حضنه ثم اخرجها واذا يده برصاء مثل الثلج.
فقال رد يدك الى حضنك فرد يده الى حضنه
ثم اخرجها من حضنه واذا قد عادت كجسد
سائر. فان لم يصدقوك ولم يسمعوا لقول
الآية الاولى يصدقوا لقول الآية الاخيرة.
فان لم يؤمنوا ايضا بهاتين الآيتين ولم
يسمعوا لقولك فخذ من ماء النهر واسكبه على
اليابسة فيصير الماء الذي تاخذه من النهر
دما على اليابسة. فقال موسى للرب استغفرك
يا سيدي لست انا صاحب كلام منذ امس ولا
اول من امس ولا منذ كلمت عبدك بل انا
ثقيل الفم واللسان. فقال له الرب من صنع
للانسان فما او من يصنع اخرس او اصم او
بصيرا او اعمى اليس انا الرب. والآن فاذهب
وانا اكون مع فمك واعلمك ما تتكلم به.
فقال استغفرك يا سيدي ارسل بيد من
ترسل. فحمي غضب الرب على موسى وقال
اليس هرون اللاوي اخاك قد علمت انه يتكلم
هو يتكلم. وايضا هوذا هو خارج لملاقاتك
فيراك ويفرح بقلبه. فتكلمه وتضع الكلام في
فمه وانا اكون مع فمك ومع فمه واعلمكما ما
تصنعان. وهو يتكلم عنك الى الشعب ويكون
هو يكون لك فما والت له الكلام. وتاخذ في
يدك هذه العصا التي تصنع بها الآيات.
فمضى موسى ورجع الى يثرون حميه وقال له
اذهب وارجع الى اخوتي الذين في مصر
لاعاين هل هم احياء بعد. فقال يثرون
لموسى اذهب بسلام. وقال الرب لموسى في
مديان اذهب ارجع الى مصر لان جميع
الرجال الذين طلبوا نفسك قد ماتوا. فاخذ
موسى امرأته وبنيه واركبهم على الحمير
ورجع الى ارض مصر واخذ موسى عصا الله في
يده. وقال الرب لموسى عند رجوعك الى مصر
انظر جميع العجائب التي جعلتها في يدك
واصنعها قدام فرعون وانا اشدد قلبه فلا
يطلق الشعب. فتقول لفرعون هكذا قال الرب
ابني بكري اسرائيل. فقلت لك اطلق ابني
ليعبدني فابيت ان تطلقه. ها انا اقتل ابنك
بكرك. وكان في الطريق في المنزل ان الرب
التقاه والتمس ان يقتله. فاخذت صفورة
صوانة وقطعت غرلة ابنها ومست رجليه وقالت
انك عريس دم لي. فانفك عنه حينئذ قالت
عريس دم من اجل الختان. وقال الرب لهرون
اذهب لملاقاة موسى الى البرية. فمضى
والتقاه في جبل الله وقبله. فاخبر موسى
هرون بجميع كلام الرب الذي ارسله وبجميع
الآيات التي اوصاه بها. ثم مضى موسى وهرون
وجمعا جميع شيوخ بني اسرائيل. فتكلم هرون
بجميع الكلام الذي كلم الرب به موسى
وصنع الآيات امام عيون الشعب. فآمن الشعب
ولما سمعوا ان الرب افتقد بني اسرائيل
ورأى مذلتهم خروا وسجدوا.

ثم جاء موسى وهرون وقالا لفرعون هكذا
قال الرب اله اسرائيل اطلق شعبي ليعيدوا لي
في البرية. فقال فرعون من هو الرب حتى
اسمع لقوله فاطلق اسرائيل. لست اعرف الرب
ولا ايضا اطلق اسرائيل. فقالا اله العبرانيين
قد التقانا فدعنا نذهب سفر ثلاثة ايام في
البرية ونذبح للرب الهنا لئلا يصيبنا بوبا او
بالسيف. فقال لهما ملك مصر لماذا يا موسى
وهرون تبطلان الشعب من اعمالهم اذهبا الى
اثقالكما. وقال فرعون هوذا شعب الارض الآن
كثير وانتما تريدان ان تريحاهم من اثقالهم.
وامر فرعون في ذلك اليوم المسخرين على
الشعب وعرفاءه قائلا لا تعودوا تعطون الشعب
تبنا لصنع اللبن كالامس وما قبله بل هم
يذهبون ويجمعون لانفسهم تبنا. وعدد اللبن
الذي هم صانعون كالامس وما قبله تلزمونهم
به لا تنقصون منه شيئا لانهم متكاسلون
لذلك هم صارخون قائلين نذهب ونذبح لالهنا.
ليثقل العمل على الرجال ويشتغلوا به ولا
يلتفتوا الى كلام الاباطيل. فخرج المسخرون
على الشعب وعرفاؤه وقالوا لهم هكذا قال
فرعون لست اعطيكم تبنا. انتم اذهبوا
واجمعوا لانفسكم تبنا من حيث تجدون لان
لا ينقص من عملكم شيء. فتفرق الشعب في
كل ارض مصر ليجمعوا قصبا عوضا عن التبن.
والمسخرون كانوا يستحثونهم قائلين اكملوا
اعمالكم كل يوم يومه كما كان حين كان
التبن. وضرب شرط بني اسرائيل الذين
اقامهم عليهم مسخرو فرعون قائلين لماذا لم
تكملوا فريضتكم من اللبن كالامس وما قبله
ايضا هكذا. فاتى شرط بني اسرائيل وصرخوا
الى فرعون قائلين لماذا تفعل هكذا بعبيدك.
لا يعطى تبن لعبيدك واللبن يقولون لنا
اصنعوا. وهوذا عبيدك يضربون وخطية شعبك.
فقال متكاسلون انتم متكاسلون لذلك تقولون
نذهب ونذبح للرب. فاذهبوا الآن واعملوا
والتبن لا يعطى لكم وعدد اللبن تؤدون.
فرأى شرط بني اسرائيل انهم في شر حين
قيل لا تنقصون من لبنكم شيئا من عمل كل
يوم يومه. فصادفوا موسى وهرون واقفين
للقائهما عند خروجهما من عند فرعون.
فقالا لهما ينظر الرب اليكم ويقضي لانكما
انتنتما رائحتنا عند فرعون وعند عبيده
واعطيتما سيفا في يده ليقتلنا. فرجع موسى
الى الرب وقال يا سيد لماذا اسأت الى هذا
الشعب لماذا ارسلتني. فمنذ جئت الى فرعون
لاتكلم باسمك اساء الى هذا الشعب وانت لم
تنقذ شعبك. فقال الرب الآن ترى ما افعل
بفرعون لانه بيد قوية يطلقهم وبيد قوية
يطردهم من ارضه. وكلم الله موسى وقال له
انا الرب. وتراءيت لابراهيم واسحاق ويعقوب
بالله القدير واسمي يهوه لم اعرف لهم. وقمت
ايضا معهم لاعطيهم ارض كنعان ارض غربتهم
التي تغربوا فيها. وانا ايضا قد سمعت انين
بني اسرائيل الذين يستعبد المصريون لهم
وتذكرت عهدي. لذلك قل لبني اسرائيل انا
الرب واخرجكم من تحت اثقال المصريين
وانقذكم من عبوديتهم وافديكم بذراع ممدودة
واحكام عظيمة. واتخذكم لي شعبا واكون لكم
الها فتعلمون انني انا الرب الهكم المخرج
اياكم من تحت اثقال المصريين. واتي بكم
الى الارض التي رفعت يدي ان اعطيها
لابراهيم واسحاق ويعقوب واعطيكم اياها
ميراثا. انا الرب. فكلم موسى بني اسرائيل
هكذا فلم يسمعوا لموسى من قنوط النفس ومن
العبودية القاسية. وكلم الرب موسى قائلا
ادخل كلم فرعون ملك مصر ليطلق بني
اسرائيل من ارضه. فقال موسى امام الرب
هوذا بنو اسرائيل لم يسمعوا لي فكيف يسمع
لي فرعون وانا غلف الشفتين. فكلم الرب
موسى وهرون واوصاهما الى بني اسرائيل والى
فرعون ملك مصر ليخرجوا بني اسرائيل من
ارض مصر. هؤلاء رؤساء بيوت آبائهم. بنو
رأوبين بكر اسرائيل حنوك وفلو وحصرون
وكرمي. هذه عشائر رأوبين. وبنو شمعون
يموئيل ويامين واهود وياكين وصوحر وشاول
ابن الكنعانية. هذه عشائر شمعون. وهذه
اسماء بني لاوي بحسب مواليدهم جرشون
وقهات ومراري. وسني حياة لاوي مئة وسبع
وثلاثون سنة. بنو جرشون لبني وشمعي
بعشائرهم. وبنو قهات عمرام ويصهار وحبرون
وعزيئيل. وسني حياة قهات مئة وثلاث
وثلاثون سنة. وبنو مراري محلي وموشي. هذه
عشائر لاوي بحسب مواليدهم. وتزوج عمرام
يوكابد عمته فولدت له هرون وموسى. وسني
حياة عمرام مئة وسبع وثلاثون سنة. وبنو
يصهار قورح ونافج وزكري. وبنو عزيئيل
ميشائيل وايلصافان وسثري. وتزوج هرون
اليشبع بنت عميناداب اخت نحشون فولدت له
ناداب وابيهو والعازار وايثامار. وبنو قورح
اسير والقانة وابيأساف. هذه عشائر القرحيين.
والعازار بن هرون اتخذ لنفسه امرأة من بنات
فوطيئيل فولدت له فينحاس. هؤلاء رؤساء
آباء اللاويين بحسب عشائرهم. هذا هرون
وموسى الذين قال لهما الرب اخرجا بني
اسرائيل من ارض مصر بجنودهم. هما اللذان
كلما فرعون ملك مصر ليخرجا بني اسرائيل من
مصر. هذا موسى وهرون. وكان يوم كلم الرب
موسى في ارض مصر ان الرب كلم موسى قائلا
انا الرب. كلم فرعون ملك مصر بكل ما اكلمك
به. فقال موسى امام الرب هانذا غلف
الشفتين فكيف يسمع لي فرعون. فقال الرب
لموسى انظر قد جعلتك الها لفرعون وهرون
اخوك يكون نبيك. انت تتكلم بكل ما امرك به
وهرون اخوك يكلم فرعون ليطلق بني اسرائيل
من ارضه. وانا اقسي قلب فرعون واكثر آياتي
وعجائبي في ارض مصر. فلا يسمع لكم فرعون
فاضع يدي على مصر واخرج جنودي شعبي بني
اسرائيل من ارض مصر باحكام عظيمة. فيعلم
المصريون اني انا الرب حين امد يدي على
مصر واخرج بني اسرائيل من وسطها. ففعل
موسى وهرون كما امرهما الرب هكذا فعلا.
وكان موسى ابن ثمانين سنة وهرون ابن ثلاث
وثمانين سنة حين كلما فرعون. وكلم الرب
موسى وهرون قائلا اذا كلمكم فرعون قائلا
هاتوا لكم آية فقل لهرون خذ عصاك والقها
امام فرعون فتصير ثعبانا. فجاء موسى وهرون
الى فرعون وفعلا هكذا كما امر الرب. والقى
هرون عصاه امام فرعون وامام عبيده فصارت
ثعبانا. فدعا فرعون ايضا الحكماء والعرافين
وعمل هذا ايضا سحرة مصر بسحورهم. فالقى
كل واحد عصاه فصارت ثعابين. فابتلعت عصا
هرون عصيهم. فتشدد قلب فرعون ولم يسمع
لهما كما تكلم الرب. وقال الرب لموسى قد
تقسى قلب فرعون. ابى ان يطلق الشعب.
اذهب الى فرعون صباحا هوذا يخرج الى الماء
وتقف لملاقاته على حافة النهر والعصا التي
تحولت حية تاخذها بيدك. وتقول له الرب اله
العبرانيين قد ارسلني اليك قائلا اطلق ابني
ليعبدني في البرية وهوذا انت لم تسمع حتى

١٧ تعبتم الرب بكلامكم. وتقولون بم عبناه بكلامه.
بكل من يعمل الشر صالح عند الرب وبهم هو يسر او اين اله العدل.
١٨ فهوذا انا ارسل ملاكي فيهيئ طريقا امامي. وللوقت يأتي الى هيكله السيد الذي انتم تطلبونه وملاك العهد الذي انتم تسرون به. هوذا يأتي قال رب الجنود.
١٩ ومن يحتمل يوم مجيئه ومن يقف عند ظهوره لانه مثل نار الممحص ومثل اشنان القصارين.
٢٠ فيجلس ممحصا ومطهرا الفضة ويطهر بني لاوي ويصفيهم كالذهب والفضة فيكونون للرب مقدمين قربانا بالبر.
٢١ فيكون تقدمة يهوذا واورشليم مرضية للرب كالايام القديمة وكالسنين السالفة.
٢٢ فاقترب اليكم للدينونة واكون شاهدا سريعا على السحرة وعلى الفاسقين وعلى الحالفين بالباطل وعلى الذين يظلمون الاجير في اجرته والارملة واليتيم والذين يصدون الغريب عن حقه ولا يخافونني قال رب الجنود.
٢٣ لاني انا الرب لم اتغير. وانتم يا بني يعقوب لم تفنوا.
٢٤ منذ ايام آبائكم حدتم عن فرائضي ولم تحفظوها. ارجعوا اليّ فارجع اليكم قال رب الجنود. فقلتم بم نرجع.
٢٥ أيسلب الانسان الله. فانكم تسلبونني. وقلتم بم سلبناك. العشور والتقدمة.
٢٦ قد لعنتم لعنا وانتم تسلبونني. الامة كلها.
٢٧ ائتوا بكل العشور الى الخزانة ليكون طعام في بيتي وجربوني بهذا قال رب الجنود ان لم افتح لكم كوى السماوات واصب لكم بركة حتى لا تكفي.
٢٨ فانتهر لاجلكم الآكل فلا يفسد لكم ثمر الارض ولا يعقم لكم الكرم في الحقل قال رب الجنود.
٢٩ وتدعى كل الامم مغبوطة لانكم تكونون ارضا مسرة قال رب الجنود.

ملاخي ٤

١ لانه هوذا اليوم آتٍ ملتهبا كالتنور ويكون كل المستكبرين وكل فاعلي الشر قشا ويحرقهم اليوم الآتي قال رب الجنود حتى لا يبقي لهم اصلا ولا فرعا.
٢ واما لكم انتم يا خائفي اسمي فتشرق شمس البر والشفاء في اجنحتها فتخرجون وتنشأون كعجول الصيرة.
٣ وتدوسون الاشرار لانهم يكونون رمادا تحت اخمص ارجلكم في اليوم الذي اعمله قال رب الجنود.
٤ اذكروا شريعة موسى عبدي التي اوصيته عليها في حوريب لاجل جميع اسرائيل فرائض واحكاما.
٥ هوذا انا ارسل اليكم ايليا النبي قبل مجيء يوم الرب العظيم والمخوف.
٦ فيرد قلب الآباء على الابناء وقلب الابناء على آبائهم لئلا آتي واضرب الارض بلعن.

ملاخي ٣: ٤

٤ فتقدمة يهوذا واورشليم تكون مرضية للرب كالايام القديمة وكالسنين السالفة.
٥ فاقترب اليكم للدينونة واكون شاهدا سريعا على السحرة وعلى الفاسقين وعلى الحالفين بالباطل وعلى الذين يظلمون الاجير في اجرته والارملة واليتيم والذين يصدون الغريب عن حقه ولا يخافونني قال رب الجنود.
٦ لاني انا الرب لم اتغير. وانتم يا بني يعقوب لم تفنوا.
٧ منذ ايام آبائكم حدتم عن فرائضي ولم تحفظوها. ارجعوا اليّ فارجع اليكم قال رب الجنود. فقلتم بم نرجع.
٨ أيسلب الانسان الله. فانكم تسلبونني. وقلتم بم سلبناك. العشور والتقدمة.
٩ قد لعنتم لعنا وانتم تسلبونني. الامة كلها.
١٠ ائتوا بكل العشور الى الخزانة ليكون طعام في بيتي وجربوني بهذا قال رب الجنود ان لم افتح لكم كوى السماوات واصب لكم بركة حتى لا تكفي.
١١ فانتهر لاجلكم الآكل فلا يفسد لكم ثمر الارض ولا يعقم لكم الكرم في الحقل قال رب الجنود.
١٢ وتدعى كل الامم مغبوطة لانكم تكونون ارضا مسرة قال رب الجنود.
١٣ قويت عليّ كلامكم قال رب الجنود. وقلتم ماذا تكلمنا عليك.
١٤ قلتم باطل من يعبد الله وما المنفعة من حفظ شعائره وسلوكنا في مناحة امام رب الجنود.
١٥ والآن نحن نطوّب الاجانب ايضا قد بنوا فجربوا الله ونجوا.
١٦ حينئذ كلم متقو الرب كل واحد قريبه. وأصغى الرب واسمع وكتب سفر تذكرة امامه للذين اتقوا الرب وللمفكرين في اسمه.
١٧ وهم يكونون لي قال رب الجنود يوم اصنع فريدة. واشفق عليهم كما يشفق الانسان على ابنه الذي يخدمه.
١٨ فترجعون وترون الفرق بين البار والشرير بين من يخدم الله ومن لا يخدمه.
١٩ لانه هوذا اليوم آتٍ ملتهبا كالتنور ويكون كل المستكبرين وكل فاعلي الشر قشا ويحرقهم اليوم الآتي قال رب الجنود حتى لا يبقي لهم اصلا ولا فرعا.
٢٠ واما لكم انتم يا خائفي اسمي فتشرق شمس البر والشفاء في اجنحتها فتخرجون وتنشأون كعجول الصيرة.
٢١ وتدوسون الاشرار لانهم يكونون رمادا تحت اخمص ارجلكم في اليوم الذي اعمله قال رب الجنود.
٢٢ اذكروا شريعة موسى عبدي التي اوصيته عليها في حوريب لاجل جميع اسرائيل فرائض واحكاما.
٢٣ هوذا انا ارسل اليكم ايليا النبي قبل مجيء يوم الرب العظيم والمخوف.
٢٤ فيرد قلب الآباء على الابناء وقلب الابناء على آبائهم لئلا آتي واضرب الارض بلعن.

خليجه وصفا ديبحة يهلهم تحو: إخذ هكذا
٧ هدهلا.* وليسحق ديله إخكيل ويسحقه
بصحتهم ديله هخيبله سفحيله يسهم.*
٨ وإيديهم ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٩ وإيلهجه ديبه لهجيهم.* ودو دصحا
تحو: يفاهم خليجه هي لاهجه صهجهديهه:
لهصيخله لاهجه ديهصا دبحيا: وليهوا دوهو
١٠ وجلهسا دصهجه ويجيهم: وهو خيب.* وهحيه
إهخ هكذا هحهلا: خهليه إذا سهبهجه ويجيهم:
١١ ديه سفهجيبهخ هليحا وبحيل.* ليه وإيلهجيه
وبهجه وإيهم لهصيخله لإيحيا: وليهجيلهم
خهجهجه هيه يجيهم: وليهجلهجه لإيحيا
١٢ سفحيه.* وإيلهجه يهجهلا لهجيها: وإيلهجه
لإيحيا دسهجا وبحيبا: وإسهجيه لإيحيا وهجيلهه
١٣ دسهجا: ويهجهجيا: إذا هحيا خليلهم.* هو إهخ
هكذا هحهلا: خهليه إذا لهجهجا: ولهجيلهم
وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٤ ويجيهم.* وإيجيبه لإيحيا وهجيلهه: وإيلهجه
ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم: وليهجيلهم
١٥ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٦ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٧ لهجيلهم.* وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا
وهجيلهه: وبحيبه نصا تهجيهم: وإيلهجه ديبا إذا
١٨ وهجيلهه: وبحيبه نصا تهجيهم: وإيلهجه ديبا إذا
وهجيلهه: وبحيبه نصا تهجيهم: وإيلهجه ديبا إذا
١٩ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
وهجيلهه: وبحيبه نصا تهجيهم: وإيلهجه ديبا إذا
٢٠ هحيا.
٢١ وهجيلهه: وبحيبه نصا تهجيهم: وإيلهجه ديبا إذا
هحيا.

سفر اللاويين ٤.

١ وليسحق ديله إخكيل ويسحقه: وإيلهجه
٢ ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم: وإيلهجه
٣ ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم: وإيلهجه
هحيا.* وبحيبه نصا تهجيهم: وإيلهجه ديبا إذا
٤ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٥ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٦ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٧ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٨ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٩ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٠ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١١ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٢ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٣ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٤ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٥ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٦ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٧ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٨ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٩ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٢٠ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٢١ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٢٢ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٢٣ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٢٤ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٢٥ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٢٦ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:

سفر اللاويين ٥.

١ وليسحق ديله إخكيل ويسحقه: وإيلهجه
٢ ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم: وإيلهجه
٣ ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم: وإيلهجه
هحيا.* وبحيبه نصا تهجيهم: وإيلهجه ديبا إذا
٤ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٥ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٦ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٧ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٨ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٩ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٠ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١١ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٢ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٣ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٤ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٥ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٦ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٧ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٨ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
١٩ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٢٠ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٢١ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٢٢ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٢٣ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٢٤ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٢٥ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
٢٦ وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:
وإيلهجه ديبا إذا هحيا: وبحيبه نصا تهجيهم:

ויאמר
ה׳ סלעי ומצודתי ומפלטי לי׃ אלי צורי אחסה־בו מגני וקרן־ישעי משגבי ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני׃ מהלל אקרא ה׳ ומאיבי אושע׃ כי אפפוני משברי מות נחלי בליעל יבעתוני׃ חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות׃ בצר־לי אקרא ה׳ ואל־אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו׃ ותגעש ותרעש הארץ ומוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו׃ עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׃ ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו׃ ויעל על־כרוב ויעף וידא על־כנפי רוח׃ וישת חשך סביבותיו סכתו חשכת־מים עבי שחקים׃ מנגה נגדו בערו ממנו גחלי אש׃ יהרם מן־השמים ה׳ ועליון יתן קולו׃ וישלח חצים ויפיצם וברקים רב ויהמם׃ ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך ה׳ מנשמת רוח אפיך׃ ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים׃ יצילני מאויבי עז ומשנאי כי אמצו ממני׃ יקדמוני ביום אידי ויהי ה׳ למשען לי׃ ויוצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי׃ יגמלני ה׳ כצדקי כבר ידי ישיב לי׃ כי שמרתי דרכי ה׳ ולא רשעתי מאלהי׃ כי כל־משפטיו לנגדי וחקותיו לא־אסיר ממני׃ ואהי תמים לו ואשתמר מעוני׃ וישב ה׳ לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו׃ עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם׃ עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל׃ כי אתה עם עני תושיע ועיני רמים תשפיל׃ כי אתה תאיר נרי ה׳ אלהי יגיה חשכי׃ כי בך אדרוץ גדוד באלהי אדלג־שור׃ האל תמים דרכו אמרת ה׳ צרופה מגן הוא לכל החסים בו׃ כי מי אלוה מבלעדי ה׳ ומי צור זולתי אלהינו׃ האל מעזי חיל ויתר תמים דרכי׃ משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני׃ מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי׃ ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני ותרבני ענותך׃ תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי׃ ארדף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם׃ אמחצם ולא יקומו יפלו תחת רגלי׃ ותזירני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי׃ ואויבי נתת לי עורף ומשנאי ואצמיתם׃ ישועו ואין מושיע אל ה׳ ולא יענם׃ ואשחקם כעפר־ארץ כטיט חוצות אדקם אריקם׃ תפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא־ידעתי יעבדוני׃ בני נכר יתכחשו־לי לשמע אזן ישמעו לי׃ בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם׃ חי ה׳ וברוך צורי וירום אלוה צור ישעי׃ האל הנתן נקמות לי ויורד עמים תחתי׃ ומפלטי מאויבי אף מקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני׃ על־כן אודך ה׳ בגוים ולשמך אזמרה׃ מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד־עולם׃

פרק כב׳.

1 וידבר דויד לה׳ את דברי השירה הזאת ביום הציל ה׳ אתו מכף כל־אויביו ומיד שאול׃ 2 ויאמר ה׳ סלעי ומצודתי ומפלטי לי׃ 3 אלי צורי אחסה־בו מגני וקרן־ישעי משגבי ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני׃ 4 מהלל אקרא ה׳ ומאיבי אושע׃ 5 כי אפפוני משברי מות נחלי בליעל יבעתוני׃ 6 חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות׃ 7 בצר־לי אקרא ה׳ ואל־אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו׃ 8 ותגעש ותרעש הארץ ומוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו׃ 9 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׃ 10 ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו׃ 11 ויעל על־כרוב ויעף וידא על־כנפי רוח׃ 12 וישת חשך סביבותיו סכתו חשכת־מים עבי שחקים׃ 13 מנגה נגדו בערו ממנו גחלי אש׃ 14 יהרם מן־השמים ה׳ ועליון יתן קולו׃ 15 וישלח חצים ויפיצם וברקים רב ויהמם׃ 16 ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך ה׳ מנשמת רוח אפיך׃ 17 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים׃ 18 יצילני מאויבי עז ומשנאי כי אמצו ממני׃ 19 יקדמוני ביום אידי ויהי ה׳ למשען לי׃ 20 ויוצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי׃ 21 יגמלני ה׳ כצדקי כבר ידי ישיב לי׃ 22 כי שמרתי דרכי ה׳ ולא רשעתי מאלהי׃ 23 כי כל־משפטיו לנגדי וחקותיו לא־אסיר ממני׃ 24 ואהי תמים לו ואשתמר מעוני׃ 25 וישב ה׳ לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו׃ 26 עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם׃ 27 עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל׃ 28 כי אתה עם עני תושיע ועיני רמים תשפיל׃ 29 כי אתה תאיר נרי ה׳ אלהי יגיה חשכי׃ 30 כי בך אדרוץ גדוד באלהי אדלג־שור׃ 31 האל תמים דרכו אמרת ה׳ צרופה מגן הוא לכל החסים בו׃ 32 כי מי אלוה מבלעדי ה׳ ומי צור זולתי אלהינו׃ 33 האל מעזי חיל ויתר תמים דרכי׃ 34 משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני׃ 35 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי׃ 36 ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני ותרבני ענותך׃ 37 תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי׃ 38 ארדף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם׃ 39 אמחצם ולא יקומו יפלו תחת רגלי׃ 40 ותזירני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי׃ 41 ואויבי נתת לי עורף ומשנאי ואצמיתם׃ 42 ישועו ואין מושיע אל ה׳ ולא יענם׃ 43 ואשחקם כעפר־ארץ כטיט חוצות אדקם אריקם׃ 44 תפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא־ידעתי יעבדוני׃ 45 בני נכר יתכחשו־לי לשמע אזן ישמעו לי׃ 46 בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם׃ 47 חי ה׳ וברוך צורי וירום אלוה צור ישעי׃ 48 האל הנתן נקמות לי ויורד עמים תחתי׃ 49 ומפלטי מאויבי אף מקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני׃ 50 על־כן אודך ה׳ בגוים ולשמך אזמרה׃ 51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד־עולם׃

פרק כג׳.

1 ואלה דברי דויד האחרנים נאם דויד בן־ישי ונאם הגבר הקם על־משיח אלהי יעקב ונעים זמירות ישראל׃ 2 רוח ה׳ דבר בי ומלתו על־לשוני׃ 3 אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל ביראת אלהים׃ 4 וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות ממטר דשא מארץ׃ 5 כי־לא־כן ביתי עם־אל כי־ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמורה כי־כל־ישעי וכל־חפץ כי־לא יצמיח׃ 6 ובליעל כקוץ מנדף כלם כי לא בידים יקחו׃ 7 ואיש יגע בהם ימלא ברזל וקנה חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת׃ 8 אלה שמות הגבורים אשר לדויד יושב בשבת תחכמני׃ ראש השלשים הוא עדינו העצני על־שמונה מאות חללים בפעם אחת׃ 9 ואחריו אלעזר בן־דודו האחוחי אחד השלשה הגבורים עם־דויד בחרפם את־הפלשתים ויתאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל׃ 10 הוא קם ויך ביד־הפלשתים עד כי־יגעה ידו ותדבק יד־הפלשתים אל־החרב ויעש ה׳ תשועה גדולה ביום ההוא והעם שבו אחריו רק לפשט׃ 11 ואחריו שמה בן־אגא הררי על־שלשים אלף חללים ביום אחד׃ 12 ואחריו שמעי בן־אגא הררי על־שלשים אלף חללים ביום אחד׃ 13 ואחריו אליעזר בן־דודו האחוחי אחד השלשה הגבורים עם־דויד בחרפם את־הפלשתים ויתאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל׃ 14 הוא קם ויך ביד־הפלשתים עד כי־יגעה ידו ותדבק יד־הפלשתים אל־החרב ויעש ה׳ תשועה גדולה ביום ההוא והעם שבו אחריו רק לפשט׃ 15 ואחריו שמה בן־אגא הררי על־שלשים אלף חללים ביום אחד׃ 16 ואחריו שמעי בן־אגא הררי על־שלשים אלף חללים ביום אחד׃ 17 ואחריו אליעזר בן־דודו האחוחי אחד השלשה הגבורים עם־דויד בחרפם את־הפלשתים ויתאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל׃ 18 הוא קם ויך ביד־הפלשתים עד כי־יגעה ידו ותדבק יד־הפלשתים אל־החרב ויעש ה׳ תשועה גדולה ביום ההוא והעם שבו אחריו רק לפשט׃ 19 ואחריו שמה בן־אגא הררי על־שלשים אלף חללים ביום אחד׃ 20 ואחריו שמעי בן־אגא הררי על־שלשים אלף חללים ביום אחד׃ 21 ואחריו אליעזר בן־דודו האחוחי אחד השלשה הגבורים עם־דויד בחרפם את־הפלשתים ויתאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל׃ 22 הוא קם ויך ביד־הפלשתים עד כי־יגעה ידו ותדבק יד־הפלשתים אל־החרב ויעש ה׳ תשועה גדולה ביום ההוא והעם שבו אחריו רק לפשט׃

وَبَنُو أَرْفَكْشَادَ: شَالَحُ، وَعَابَرُ، وَفَالَجُ، وَرَعُوَ،
وَسَرُوجُ، وَنَاحُورُ، وَتَارَحُ، وَيَعْلَمُ، وَعُوزُ،
وَمَاشَكُ، وَأَبِيمَالَكُ، وَشَبَا، وَعُوبَالُ، وَأَبِيمَائِيلُ،
وَأُوفِيرُ، وَحَوِيلَةُ، وَيُوبَابُ. هَؤُلاَءِ كُلُّهُمْ بَنُو يُقْطَانَ.
وَسَكَنُوا مِنْ مِيشَا إِلَى جَبَلِ سَفَارَ شَرْقًا. وَبَنُو
صُوفَحَ أَخِي أَبِيهِ: بَالْعَامُ، وَأَشُورُ، وَالْقُوشُ،
وَشَامَرُ، وَحُوثَامُ، وَبَعْرُ، وَيَمْنَعُ، وَأَشُورُ، وَيَمْرَانُ،
وَبَعْرُ، وَعَمِيرَادُ، وَشَمُوعُ، وَيُوبَابُ، وَسَبَا، وَمِشَا،
وَزَمْرِي، وَيَعْتَرُ، وَتِرْعَ. وَبَنُو عَامَ: عُوصُ، وَأَحُولُ،
وَدِيشَانُ. وَبَنُو سِعِيرَ: لُوطَانُ، وَشُوبَالُ، وَصِبْعُونُ،
وَعَنَا، وَدِيشُونُ، وَعَاصَرُ، وَدِيشَانُ. وَبَنُو لُوطَانَ:
حُورِي، وَهُومَامُ، وَتِمْنَعُ أُخْتُ لُوطَانَ. وَبَنُو شُوبَالَ:
عَلْوَانُ، وَمَانَحَاتُ، وَعِيبَالُ، وَشَفِي، وَأُونَامُ. وَبَنُو
صِبْعُونَ: أَيَّا، وَعَنَا. هَذَا هُوَ عَنَا الَّذِي وَجَدَ
الْمِيَاهَ الْحَارَّةَ فِي الْبَرِّيَّةِ، وَهُوَ يَرْعَى حَمِيرَ أَبِيهِ
صِبْعُونَ. وَبَنُو عَنَا: دِيشُونُ، وَأُهُولِيبَامَةُ، وَبَاسَمَةُ.
وَبَنُو دِيشُونَ: حَمْرَانُ، وَأَشْبَانُ، وَيِثْرَانُ، وَكَرَانُ.
وَبَنُو أَصَرَ: بِلْهَانُ، وَزَعَوَانُ، وَيَعْقَانُ. وَبَنُو دِيشَانَ:
عُوصُ، وَأَرَانُ. هَؤُلاَءِ هُمْ رُؤَسَاءُ الْحُورِيِّينَ
بَنِي سَعِيرَ فِي أَرْضِ سَعِيرَ. وَمَلَكَ فِي أَدُومَ قَبْلَ
مُلُوكٍ مَلَكَ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ: بَالَعُ بْنُ بَعُورَ،
وَاسْمُ مَدِينَتِهِ دِنْهَابَةُ. وَمَاتَ بَالَعُ، وَمَلَكَ عِوَضَهُ
يُوبَابُ بْنُ زَارَحَ مِنْ بָצְרָةَ. وَمَاتَ يُوبَابُ، وَمَلَكَ
عِوَضَهُ حُوشَامُ مِنْ أَرْضِ التَّيْمَانِيِّينَ. وَمَاتَ
حُوشَامُ، وَمَلَكَ عِوَضَهُ هَدَدُ بْنُ بَدَدَ، الَّذِي ضَرَبَ
مِدْيَانَ فِي بَرِّيَّةِ مُوآبَ. وَاسْمُ مَدِينَتِهِ عَوِيثُ.
وَمَاتَ هَدَدُ، وَمَلَكَ عِوَضَهُ سَمْلَةُ مِنْ مَسْرِيقَةَ.
وَمَاتَ سَمْلَةُ، وَمَلَكَ عِوَضَهُ شَاوُلُ مِنْ رَحُوبوتَ
عَلَى النَّهْرِ. وَمَاتَ شَاوُلُ، وَمَلَكَ عِوَضَهُ بَعْلُ حَانَانَ
بْنُ عَكْبُورَ. وَمَاتَ بَعْلُ حَانَانُ بْنُ عَكْبُورَ، وَمَلَكَ
عِوَضَهُ هَدَدُ. وَاسْمُ مَدِينَتِهِ فَاعُو. وَاسْمُ امْرَأَتِهِ
مَهِيطَبْئِيلُ بِنْتُ مَطْرَدَ بْنَةِ مَيْ ذَهَبَ. وَمَاتَ هَدَدُ.
وَرُؤَسَاءُ أَدُومَ: رَئِيسُ تِمْنَعَ، رَئِيسُ عَلْوَا، رَئِيسُ
يَتَثَ، رَئِيسُ أُهُولِيبَامَةَ، رَئِيسُ أَيَلَةَ، رَئِيسُ
فِينُونَ، رَئِيسُ قְנַزَ، رَئِيسُ تَيْمَانَ، رَئِيسُ مِبْصَارَ،
رَئِيسُ مَجْدِيئِيلَ، رَئِيسُ عِيرَامَ. هَؤُلاَءِ هُمْ رُؤَسَاءُ
أَدُومَ حَسَبَ مَحَلاَّتِهِمْ فِي أَرْضِ مُلْكِهِمْ. هَذَا هُوَ
يَعْقُوبُ أَبُو إِسْرَائِيلَ. وَسَكَنَ يَعْقُوبُ فِي أَرْضِ
غُرْبَةِ أَبِيهِ فِي أَرْضِ كَنْعَانَ. وَهَذِهِ مَوَالِيدُ
يَعْقُوبَ. يُوسُفُ، ابْنُ سَبْعَ عَشْرَةَ سَنَةً، كَانَ يَرْعَى
الْغَنَمَ مَعَ إِخْوَتِهِ وَهُوَ غُلاَمٌ مَعَ بَنِي بِلْهَةَ
وَبَنِي زِلْفَةَ امْرَأَتَيْ أَبِيهِ، وَأَتَى يُوسُفُ بِنَمِيمَتِهِمِ
الرَّدِيئَةِ إِلَى أَبِيهِمْ. وَإِسْرَائِيلُ أَحَبَّ يُوسُفَ أَكْثَرَ
مِنْ جَمِيعِ بَنِيهِ لأَنَّهُ ابْنُ شَيْخُوخَتِهِ هُوَ. وَصَنَعَ
لَهُ قَمِيصًا مُلَوَّنًا. فَلَمَّا رَأَى إِخْوَتُهُ أَنَّ أَبَاهُمْ
أَحَبَّهُ أَكْثَرَ مِنْ جَمِيعِ إِخْوَتِهِ أَبْغَضُوهُ وَلَمْ
يَقْدِرُوا أَنْ يُكَلِّمُوهُ بِالسَّلاَمِ. وَحَلَمَ يُوسُفُ
حُلْمًا وَأَخْبَرَ إِخْوَتَهُ، فَازْدَادُوا بُغْضًا لَهُ. فَقَالَ
لَهُمْ: اسْمَعُوا حُلْمَ الَّذِي حَلَمْتُهُ. هَا نَحْنُ حَازِمُونَ
حُزَمَ حِنْطَةٍ فِي الْحَقْلِ، وَإِذَا حُزْمَتِي قَامَتْ
وَانْتَصَبَتْ، وَإِذَا حُزَمُكُمْ تَسْتَدِرْنَ وَتَسْجُدْنَ
لِحُزْمَتِي. فَقَالَ لَهُ إِخْوَتُهُ: أَمَلِكًا تَمْلِكُ عَلَيْنَا
أَمْ تَتَسَلَّطُ تَتَسَلَّطُ عَلَيْنَا؟ فَازْدَادُوا بُغْضًا لَهُ
لأَجْلِ حُلْمِهِ وَلأَجْلِ كَلاَمِهِ. وَحَلَمَ أَيْضًا حُلْمًا
آخَرَ وَقَصَّهُ عَلَى إِخْوَتِهِ وَقَالَ: هُوَذَا قَدْ حَلَمْتُ
حُلْمًا أَيْضًا، وَإِذَا الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَأَحَدَ عَشَرَ
كَوْكَبًا سَاجِدَةٌ لِي. فَقَصَّهُ عَلَى أَبِيهِ وَعَلَى
إِخْوَتِهِ، فَانْتَهَرَهُ أَبُوهُ وَقَالَ لَهُ: مَا هُوَ هَذَا
الْحُلْمُ الَّذِي حَلَمْتَ؟ أَنَجِيءُ أَنَا وَأُمُّكَ وَإِخْوَتُكَ
لِنَسْجُدَ لَكَ إِلَى الأَرْضِ؟ فَحَسَدَهُ إِخْوَتُهُ، وَأَمَّا
أَبُوهُ فَحَفِظَ الأَمْرَ. وَرَعَى إِخْوَتُهُ غَنَمَ أَبِيهِمْ فِي
شَكِيمَ. فَقَالَ إِسْرَائِيلُ لِيُوسُفَ: أَلَيْسَ إِخْوَتُكَ
يَرْعَوْنَ فِي شَكِيمَ؟ هَلُمَّ فَأُرْسِلَكَ إِلَيْهِمْ. فَقَالَ
لَهُ: هَئَنَذَا. فَقَالَ لَهُ: اذْهَبْ وَانْظُرْ سَلاَمَةَ إِخْوَتِكَ
وَسَلاَمَةَ الْغَنَمِ، وَرُدَّ لِي خَبَرًا. فَأَرْسَلَهُ مِنْ وَادِي
حَبْرُونَ، فَأَتَى إِلَى شَكِيمَ. فَوَجَدَهُ رَجُلٌ وَإِذَا هُوَ
تَائِهٌ فِي الْحَقْلِ، فَسَأَلَهُ الرَّجُلُ قَائِلاً: مَاذَا
تَطْلُبُ؟ فَقَالَ: إِخْوَتِي أَنَا طَالِبٌ. أَخْبِرْنِي أَيْنَ
يَرْعَوْنَ. فَقَالَ الرَّجُلُ: قَدِ ارْتَحَلُوا مِنْ هُنَا، لأَنِّي
سَمِعْتُهُمْ قَائِلِينَ: لِنَذْهَبْ إِلَى دُوثَانَ. فَذَهَبَ
يُوسُفُ وَرَاءَ إِخْوَتِهِ وَوَجَدَهُمْ فِي دُوثَانَ.
فَأَبْصَرُوهُ مِنْ بَعِيدٍ، وَقَبْلَمَا اقْتَرَبَ إِلَيْهِمْ
تَآمَرُوا عَلَيْهِ لِيَقْتُلُوهُ. فَقَالُوا بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ:
هُوَذَا هَذَا صَاحِبُ الأَحْلاَمِ قَادِمٌ. وَالآنَ هَلُمَّ
نَقْتُلْهُ وَنَطْرَحْهُ فِي إِحْدَى الآبَارِ، وَنَقُولُ: وَحْشٌ
رَدِيٌّ أَكَلَهُ. فَنَرَى مَاذَا تَكُونُ أَحْلاَمُهُ. فَسَمِعَ
رَأُوبَيْنُ وَأَنْقَذَهُ مِنْ أَيْدِيهِمْ وَقَالَ: لاَ نَقْتُلُ
نَفْسًا. وَقَالَ لَهُمْ رَأُوبَيْنُ: لاَ تُسْفِكُوا دَمًا.
اطْرَحُوهُ فِي هَذِهِ الْبِئْرِ الَّتِي فِي الْبَرِّيَّةِ، وَلاَ
تَمُدُّوا يَدًا عَلَيْهِ. لِكَيْ يُنْقِذَهُ مِنْ أَيْدِيهِمْ
لِيَرُدَّهُ إِلَى أَبِيهِ. وَكَانَ لَمَّا أَتَى يُوسُفُ إِلَى
إِخْوَتِهِ أَنَّهُمْ خَلَعُوا يُوسُفَ مِنْ قَمِيصِهِ،
الْقَمِيصِ الْمُلَوَّنِ الَّذِي عَلَيْهِ، وَأَخَذُوهُ وَطَرَحُوهُ
فِي الْبِئْرِ. وَالْبِئْرُ فَارِغَةٌ لَيْسَ فِيهَا مَاءٌ. ثُمَّ
جَلَسُوا لِيَأْكُلُوا طَعَامًا. فَرَفَعُوا عُيُونَهُمْ
وَنَظَرُوا وَإِذَا قَافِلَةُ إِسْمَاعِيلِيِّينَ مُقْبِلَةٌ مِنْ
جِلْعَادَ وَجِمَالُهُمْ حَامِلَةٌ كَثِيرَاءَ وَبَلَسَانٍ
وَلاَذَنٍ، ذَاهِبِينَ لِيَنْزِلُوا بِهَا إِلَى مِصْرَ. فَقَالَ
يَهُوذَا لإِخْوَتِهِ: مَا الْفَائِدَةُ أَنْ نَقْتُلَ أَخَانَا
وَنُخْفِيَ دَمَهُ؟ هَلُمَّ وَنَبِيعَهُ لِلإِسْمَاعِيلِيِّينَ،
وَلاَ تَكُنْ أَيْدِينَا عَلَيْهِ، لأَنَّهُ أَخُونَا لَحْمُنَا
وَدَمُنَا. فَسَمِعَ لَهُ إِخْوَتُهُ. وَاجْتَازَ رِجَالٌ
مِدْيَانِيُّونَ تُجَّارٌ، فَسَحَبُوا وَأَصْعَدُوا يُوسُفَ مِنَ
الْبِئْرِ، وَبَاعُوا يُوسُفَ لِلإِسْمَاعِيلِيِّينَ بِعِشْرِينَ
مِنَ الْفِضَّةِ، فَأَتَوْا بِيُوسُفَ إِلَى مِصْرَ. وَرَجَعَ
رَأُوبَيْنُ إِلَى الْبِئْرِ وَإِذَا يُوسُفُ لَيْسَ فِي
الْبِئْرِ، فَمَزَّقَ ثِيَابَهُ. وَرَجَعَ إِلَى إِخْوَتِهِ وَقَالَ:
الْوَلَدُ لَيْسَ هُوَ، وَأَنَا إِلَى أَيْنَ أَنَا ذَاهِبٌ؟
فَأَخَذُوا قَمِيصَ يُوسُفَ وَذَبَحُوا تَيْسَ مِعْزٍ وَغَمَسُوا
الْقَمِيصَ فِي الدَّمِ. وَأَرْسَلُوا الْقَمِيصَ الْمُلَوَّنَ
وَأَتَوْا بِهِ إِلَى أَبِيهِمْ وَقَالُوا: وَجَدْنَا هَذَا.
تَحَقَّقْ هَلْ هُوَ قَمِيصُ ابْنِكَ أَمْ لاَ؟ فَتَحَقَّقَهُ
وَقَالَ: قَمِيصُ ابْنِي! وَحْشٌ رَدِيٌّ أَكَلَهُ. افْتُرِسَ
يُوسُفُ افْتِرَاسًا. فَمَزَّقَ يَعْقُوبُ ثِيَابَهُ وَوَضَعَ
مِسْحًا عَلَى حَقْوَيْهِ وَنَاحَ عَلَى ابْنِهِ أَيَّامًا
كَثِيرَةً. فَقَامَ جَمِيعُ بَنِيهِ وَجَمِيعُ بَنَاتِهِ
لِيُعَزُّوهُ، فَأَبَى أَنْ يَتَعَزَّى وَقَالَ: إِنِّي أَنْزِلُ
إِلَى ابْنِي نَائِحًا إِلَى الْهَاوِيَةِ. وَبَكَى عَلَيْهِ أَبُوهُ.
وَالْمِدْيَانِيُّونَ بَاعُوهُ فِي مِصْرَ لِفُوطِيفَارَ
خَصِيِّ فِرْعَوْنَ رَئِيسِ الشُّرَطِ.

وَكَانَ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ أَنَّ يَهُوذَا انْحَدَرَ مِنْ عِنْدِ
إِخْوَتِهِ وَمَالَ إِلَى رَجُلٍ عَدُلاَّمِيٍّ اسْمُهُ حِيرَةُ.
وَنَظَرَ يَهُوذَا هُنَاكَ ابْنَةَ رَجُلٍ كَنْعَانِيٍّ اسْمُهُ
شُوعٌ، فَأَخَذَهَا وَدَخَلَ عَلَيْهَا. فَحَبِلَتْ وَوَلَدَتِ
ابْنًا وَدَعَا اسْمَهُ عِيرَ. ثُمَّ حَبِلَتْ أَيْضًا وَوَلَدَتِ
ابْنًا وَدَعَتِ اسْمَهُ أُونَانَ. ثُمَّ عَادَتْ وَوَلَدَتِ ابْنًا
وَدَعَتِ اسْمَهُ شِيلَةَ. وَكَانَ عِنْدَ كَزِيبَ لَمَّا وَلَدَتْهُ.
وَأَخَذَ يَهُوذَا لِعِيرَ الْبِكْرِ امْرَأَةً اسْمُهَا ثَامَارُ.
وَكَانَ عِيرُ بِكْرُ يَهُوذَا رَدِيًّا فِي عَيْنَيِ الرَّبِّ،
فَأَمَاتَهُ الرَّبُّ. فَقَالَ يَهُوذَا لأُونَانَ: ادْخُلْ عَلَى
امْرَأَةِ أَخِيكَ وَتَزَوَّجْ بِهَا كَأَخٍ لَهُ، وَأَقِمْ نَسْلاً
لأَخِيكَ. فَعَلِمَ أُونَانُ أَنَّ النَّسْلَ لاَ يَكُونُ لَهُ،
فَكَانَ إِذَا دَخَلَ عَلَى امْرَأَةِ أَخِيهِ أَفْسَدَ عَلَى
الأَرْضِ لِئَلاَّ يُعْطِيَ نَسْلاً لأَخِيهِ. فَقَبَّحَ فِي
عَيْنَيِ الرَّبِّ مَا فَعَلَ، فَأَمَاتَهُ أَيْضًا. فَقَالَ
يَهُوذَا لِثَامَارَ كَنَّتِهِ: اقْعُدِي أَرْمَلَةً فِي بَيْتِ
أَبِيكِ إِلَى أَنْ يَكْبَرَ شِيلَةُ ابْنِي. لأَنَّهُ قَالَ:
لَعَلَّهُ يَمُوتُ هُوَ أَيْضًا كَإِخْوَتِهِ. فَذَهَبَتْ ثَامَارُ
وَقَعَدَتْ فِي بَيْتِ أَبِيهَا. وَكَثُرَتِ الأَيَّامُ
وَمَاتَتِ ابْنَةُ شُوعٍ امْرَأَةُ يَهُوذَا. وَلَمَّا تَعَزَّى
يَهُوذَا صَعِدَ إِلَى جَزَّازِي غَنَمِهِ إِلَى تِمْنَةَ هُوَ
وَحِيرَةُ عَدُلاَّمِيُّ صَاحِبُهُ. فَأُخْبِرَتْ ثَامَارُ
قَائِلَةً: هُوَذَا حَمُوكِ صَاعِدٌ إِلَى تِمْنَةَ لِيَجُزَّ
غَنَمَهُ. فَخَلَعَتْ عَنْهَا ثِيَابَ تَرَمُّلِهَا وَتَبَرْقَعَتْ
وَتَلَفَّعَتْ وَجَلَسَتْ فِي مَدْخَلِ عَيْنَايِمَ الَّتِي عَلَى
طَرِيقِ تِمْنَةَ، لأَنَّهَا رَأَتْ أَنَّ شِيلَةَ قَدْ كَبِرَ
وَهِيَ لَمْ تُعْطَ لَهُ امْرَأَةً. فَنَظَرَهَا يَهُوذَا وَحَسِبَهَا
زَانِيَةً، لأَنَّهَا كَانَتْ قَدْ غَطَّتْ وَجْهَهَا. فَمَالَ
إِلَيْهَا عَلَى الطَّرِيقِ وَقَالَ: هَاءَ أَدْخُلُ عَلَيْكِ،
لأَنَّهُ لَمْ يَعْلَمْ أَنَّهَا كَنَّتُهُ. فَقَالَتْ: مَاذَا
تُعْطِينِي لأَنَّكَ تَدْخُلُ عَلَيَّ؟ فَقَالَ: أَنَا أُرْسِلُ
جَدْيًا مِنَ الْغَنَمِ. فَقَالَتْ: هَلْ تُعْطِي رَهْنًا حَتَّى
تُرْسِلَهُ؟ فَقَالَ: مَا الرَّهْنُ الَّذِي أُعْطِيكِ؟
فَقَالَتْ: خَاتَمَكَ وَعِصَابَتَكَ وَعُكَّازَكَ الَّذِي فِي
يَدِكَ. فَأَعْطَاهَا وَدَخَلَ عَلَيْهَا فَحَبِلَتْ مِنْهُ.
وَقَامَتْ وَمَضَتْ وَخَلَعَتْ بُرْقُعَهَا عَنْهَا وَلَبِسَتْ
ثِيَابَ تَرَمُّلِهَا. وَأَرْسَلَ يَهُوذَا الْجَدْيَ مِنَ
الْغَنَمِ بِيَدِ صَاحِبِهِ الْعَدُلاَّمِيِّ لِيَأْخُذَ الرَّهْنَ
مِنْ يَدِ الْمَرْأَةِ فَلَمْ يَجِدْهَا. فَسَأَلَ أَهْلَ
مَكَانِهَا قَائِلاً: أَيْنَ الْمَرْأَةُ الْمُكَرَّسَةُ الَّتِي
كَانَتْ عَلَى عَيْنَايِمَ عَلَى الطَّرِيقِ؟ فَقَالُوا: لَمْ
تَكُنْ هُنَا مَرْأَةٌ مُكَرَّسَةٌ. فَرَجَعَ إِلَى يَهُوذَا
وَقَالَ: لَمْ أَجِدْهَا، وَأَهْلُ الْمَكَانِ أَيْضًا قَالُوا:
لَمْ تَكُنْ هُنَا مَرْأَةٌ مُكَرَّسَةٌ. فَقَالَ يَهُوذَا:
لِتَأْخُذْ لِنَفْسِهَا لِئَلاَّ نَصِيرَ أُحْدُوثَةً. هَا أَنَا
أَرْسَلْتُ الْجَدْيَ هَذَا وَأَنْتَ لَمْ تَجِدْهَا. وَكَانَ
نَحْوُ ثَلاَثَةِ أَشْهُرٍ أَنَّهُ أُخْبِرَ يَهُوذَا قَائِلاً:
زَنَتْ ثَامَارُ كَنَّتُكَ، وَهَا هِيَ حُبْلَى مِنَ الزِّنَا.
فَقَالَ يَهُوذَا: أَخْرِجُوهَا فَتُحْرَقَ. وَفِيمَا هِيَ
تُخْرَجُ أَرْسَلَتْ إِلَى حَمِيهَا قَائِلَةً: مِنَ الرَّجُلِ
الَّذِي هَذِهِ لَهُ أَنَا حُبْلَى. وَقَالَتْ: حَقِّقْ لِمَنِ
الْخَاتَمُ وَالْعِصَابَةُ وَالْعُكَّازُ هَذِهِ. فَتَحَقَّقَ
يَهُوذَا وَقَالَ: قَدْ تَبَرَّرَتْ هِيَ مِنِّي، لأَنِّي لَمْ
أُعْطِهَا لِشِيلَةَ ابْنِي. وَلَمْ يَعُدْ يَعْرِفُهَا أَيْضًا.
وَلَمَّا حَانَ وَقْتُ وِلاَدَتِهَا إِذَا فِي بَطْنِهَا تَوْأَمَانِ.
وَكَانَ فِي وِلاَدَتِهَا أَنَّ إِحْدَاهُمَا أَخْرَجَتْ يَدًا،
فَأَخَذَتِ الْقَابِلَةُ وَرَبَطَتْ عَلَى يَدِهِ قِرْمِزًا
قَائِلَةً: هَذَا خَرَجَ أَوَّلاً. وَلَكِنْ لَمَّا رَدَّ يَدَهُ إِذَا
أَخُوهُ خَرَجَ، فَقَالَتْ: مَا لَكَ اقْتَحَمْتَ اقْتِحَامًا؟
فَدُعِيَ اسْمُهُ فَارَصَ. وَبَعْدَ ذَلِكَ خَرَجَ أَخُوهُ الَّذِي
عَلَى يَدِهِ الْقِرْمِزُ، فَدُعِيَ اسْمُهُ زَارَحَ.

وَأَمَّا يُوسُفُ فَانْحَدَرَ إِلَى مِصْرَ، وَاشْتَرَاهُ
فُوطِيفَارُ خَصِيُّ فِرْعَوْنَ رَئِيسُ الشُّرَطِ، رَجُلٌ
مِصْرِيٌّ، مِنْ يَدِ الإِسْمَاعِيلِيِّينَ الَّذِينَ
انْحَدَرُوهُ إِلَى هُنَاكَ. وَكَانَ الرَّبُّ مَعَ يُوسُفَ
فَصَارَ رَجُلاً نَاجِحًا، وَكَانَ فِي بَيْتِ سَيِّدِهِ
الْمِصْرِيِّ. وَرَأَى سَيِّدُهُ أَنَّ الرَّبَّ مَعَهُ، وَأَنَّ
الرَّبَّ كُلَّ مَا يَعْمَلُهُ يُنْجِحُ فِي يَدِهِ. فَوَجَدَ
يُوسُفُ نِعْمَةً فِي عَيْنَيْهِ وَخَدَمَهُ، فَوَكَّلَهُ عَلَى
بَيْتِهِ وَدَفَعَ إِلَى يَدِهِ كُلَّ مَا لَهُ. وَكَانَ مُنْذُ
وَكَّلَهُ عَلَى بَيْتِهِ وَعَلَى كُلِّ مَا لَهُ أَنَّ الرَّبَّ
بَارَكَ بَيْتَ الْمِصْرِيِّ لأَجْلِ يُوسُفَ، وَكَانَتْ
بَرَكَةُ الرَّبِّ عَلَى كُلِّ مَا لَهُ فِي الْبَيْتِ وَفِي
الْحَقْلِ. فَتَرَكَ كُلَّ مَا لَهُ بِيَدِ يُوسُفَ، وَلَمْ يَكُنْ
يَعْرِفُ مَعَهُ شَيْئًا إِلاَّ الْخُبْزَ الَّذِي هُوَ آكِلٌ.
وَكَانَ يُوسُفُ حَسَنَ الصُّورَةِ وَحَسَنَ الْمَنْظَرِ
جِدًّا. وَكَانَ بَعْدَ هَذِهِ الأُمُورِ أَنَّ امْرَأَةَ سَيِّدِهِ
رَفَعَتْ عَيْنَيْهَا إِلَى يُوسُفَ وَقَالَتْ: اضْطَجِعْ
مَعِي. فَأَبَى وَقَالَ لامْرَأَةِ سَيِّدِهِ: هُوَذَا سَيِّدِي لاَ
يَعْرِفُ مَعِي شَيْئًا فِي الْبَيْتِ، وَكُلَّ مَا لَهُ دَفَعَ
إِلَى يَدِي. لَيْسَ هُوَ أَعْظَمَ فِي هَذَا الْبَيْتِ مِنِّي،
وَلَمْ يُمْسِكْ عَنِّي شَيْئًا إِلاَّ إِيَّاكِ، إِذْ أَنْتِ
امْرَأَتُهُ. فَكَيْفَ أَصْنَعُ هَذَا الشَّرَّ الْعَظِيمَ
وَأُخْطِئُ إِلَى اللهِ؟ وَكَانَ إِذْ كَلَّمَتْ يُوسُفَ يَوْمًا
فَيَوْمًا أَنَّهُ لَمْ يَسْمَعْ لَهَا أَنْ يَضْطَجِعَ بِجَانِبِهَا
لِيَكُونَ مَعَهَا. وَكَانَ نَحْوَ هَذَا الْيَوْمِ أَنَّهُ دَخَلَ
الْبَيْتَ لِيَعْمَلَ عَمَلَهُ، وَلَمْ يَكُنْ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ
الْبَيْتِ هُنَاكَ فِي الدَّاخِلِ. فَأَمْسَكَتْهُ بِثَوْبِهِ
قَائِلَةً: اضْطَجِعْ مَعِي. فَتَرَكَ ثَوْبَهُ بِيَدِهَا وَهَرَبَ
وَخَرَجَ إِلَى خَارِجٍ. وَكَانَ لَمَّا رَأَتْ أَنَّهُ تَرَكَ
ثَوْبَهُ بِيَدِهَا وَهَرَبَ إِلَى خَارِجٍ أَنَّهَا نَادَتْ
أَهْلَ بَيْتِهَا وَكَلَّمَتْهُمْ قَائِلَةً: انْظُرُوا قَدْ أَتَى
إِلَيْنَا بِرَجُلٍ عِبْرَانِيٍّ لِيُدَاعِبَنَا. قَدْ أَتَى إِلَيَّ
لِيَضْطَجِعَ مَعِي فَصَرَخْتُ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ. وَكَانَ
لَمَّا سَمِعَ أَنِّي رَفَعْتُ صَوْتِي وَصَرَخْتُ أَنَّهُ
تَرَكَ ثَوْبَهُ عِنْدِي وَهَرَبَ وَخَرَجَ إِلَى خَارِجٍ.
فَوَضَعَتْ ثَوْبَهُ عِنْدَهَا إِلَى مَجِيءِ سَيِّدِهِ إِلَى
بَيْتِهِ. وَكَلَّمَتْهُ بِمِثْلِ هَذَا الْكَلاَمِ قَائِلَةً:
الْعَبْدُ الْعِبْرَانِيُّ الَّذِي أَتَيْتَ بِهِ إِلَيْنَا أَتَى
إِلَيَّ لِيُدَاعِبَنِي. وَكَانَ لَمَّا رَفَعْتُ صَوْتِي
وَصَرَخْتُ أَنَّهُ تَرَكَ ثَوْبَهُ عِنْدِي وَهَرَبَ إِلَى
خَارِجٍ. فَأَلْقَتْ ثَوْبَهُ عِنْدَهَا إِلَى مَجِيءِ سَيِّدِهِ
إِلَى بَيْتِهِ. فَسَمِعَ سَيِّدُهُ كَلاَمَ امْرَأَتِهِ الَّذِي
كَلَّمَتْهُ بِهِ قَائِلَةً: بِمِثْلِ هَذَا الْكَلاَمِ صَنَعَ بِي
عَبْدُكَ، فَحَمِيَ غَضَبُهُ. فَأَخَذَ سَيِّدُ يُوسُفَ
إِيَّاهُ وَجَعَلَهُ فِي بَيْتِ السِّجْنِ، الْمَوْضِعِ الَّذِي
كَانَ أَسْرَى الْمَلِكِ مَحْبُوسِينَ فِيهِ، وَكَانَ هُنَاكَ
فِي بَيْتِ السِّجْنِ. وَكَانَ الرَّبُّ مَعَ يُوسُفَ
وَمَدَّ إِلَيْهِ لُطْفًا وَجَعَلَ نِعْمَةً لَهُ فِي عَيْنَيْ
رَئِيسِ بَيْتِ السِّجْنِ. فَدَفَعَ رَئِيسُ بَيْتِ السِّجْنِ
إِلَى يَدِ يُوسُفَ جَمِيعَ الأَسْرَى الَّذِينَ فِي بَيْتِ
السِّجْنِ، وَكُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ هُنَاكَ كَانَ هُوَ
عَامِلاً. لَمْ يَكُنْ رَئِيسُ بَيْتِ السِّجْنِ يَنْظُرُ شَيْئًا
مِمَّا فِي يَدِهِ، لأَنَّ الرَّبَّ كَانَ مَعَهُ، وَمَا هُوَ
صَانِعٌ كَانَ الرَّبُّ يُنْجِحُهُ.

وَكَانَ بَعْدَ هَذِهِ الأُمُورِ أَنَّ سَاقِيَ مَلِكِ مِصْرَ
وَخَبَّازَهُ أَخْطَآ إِلَى سَيِّدِهِمَا مَلِكِ مِصْرَ.
فَغَضِبَ فِرْعَوْنُ عَلَى رَئِيسَيْهِ، عَلَى رَئِيسِ
السُّقَاةِ وَعَلَى رَئِيسِ الْخَبَّازِينَ، وَجَعَلَهُمَا فِي
بَيْتِ السِّجْنِ، فِي بَيْتِ رَئِيسِ الشُّرَطِ، الْمَوْضِعِ
الَّذِي كَانَ يُوسُفُ مَحْبُوسًا فِيهِ. فَوَكَّلَ رَئِيسُ
الشُّرَطِ يُوسُفَ عِنْدَهُمَا فَخَدَمَهُمَا، وَأَقَامَا
أَيَّامًا فِي الْحَبْسِ. وَحَلَمَا كِلاَهُمَا حُلْمًا فِي
لَيْلَةٍ وَاحِدَةٍ، كُلُّ وَاحِدٍ حُلْمَهُ وَكُلُّ وَاحِدٍ
حُلْمَهُ بِتَعْبِيرِ حُلْمِهِ، سَاقِي مَلِكِ مِصْرَ وَخَبَّازُهُ
الْمَحْبُوسَانِ فِي بَيْتِ السِّجْنِ. فَجَاءَ إِلَيْهِمَا
يُوسُفُ فِي الصَّبَاحِ وَنَظَرَهُمَا وَإِذَا هُمَا
مُغْتَمَّانِ. فَسَأَلَ خَصِيَّيْ فِرْعَوْنَ اللَّذَيْنِ مَعَهُ فِي
حَبْسِ بَيْتِ سَيِّدِهِ قَائِلاً: لِمَاذَا وَجْهَاكُمَا
مُكْفَهِرَّانِ الْيَوْمَ؟ فَقَالاَ لَهُ: حَلَمْنَا حُلْمًا
وَلَيْسَ مُعَبِّرٌ. فَقَالَ لَهُمَا يُوسُفُ: أَلَيْسَ
التَّعْبِيرُ لِلَّهِ؟ قُصَّا عَلَيَّ. فَقَصَّ رَئِيسُ السُّقَاةِ
حُلْمَهُ عَلَى يُوسُفَ وَقَالَ لَهُ: فِي حُلْمِي هُوَذَا
كَرْمَةٌ أَمَامِي، وَفِي الْكَرْمَةِ ثَلاَثُ قُضْبَانٍ،
وَهِيَ كَأَنَّهَا تُفْرِخُ، طَلَعَ زَهْرُهَا، وَصَارَ
عَنَاقِيدُهَا تُعْطِي عِنَبًا نَاضِجًا. وَكَأْسُ فِرْعَوْنَ
فِي يَدِي، فَأَخَذْتُ الْعِنَبَ وَعَصَرْتُهُ فِي كَأْسِ
فِرْعَوْنَ وَدَفَعْتُ الْكَأْسَ فِي يَدِ فِرْعَوْنَ. فَقَالَ
لَهُ يُوسُفُ: هَذَا تَعْبِيرُهُ: الثَّلاَثُ الْقُضْبَانِ هِيَ
ثَلاَثَةُ أَيَّامٍ. بَعْدَ ثَلاَثَةِ أَيَّامٍ يَرْفَعُ فِرْعَوْنُ
رَأْسَكَ وَيَرُدُّكَ إِلَى مَكَانِكَ، وَتَدْفَعُ كَأْسَ
فِرْعَوْنَ فِي يَدِهِ كَالْحُكْمِ الأَوَّلِ الَّذِي كُنْتَ
سَاقِيَهُ. إِنَّمَا اذْكُرْنِي عِنْدَكَ إِذَا صَارَ لَكَ
خَيْرٌ، وَاصْنَعْ إِلَيَّ إِحْسَانًا، وَاذْكُرْنِي لِفِرْعَوْنَ
وَأَخْرِجْنِي مِنْ هَذَا الْبَيْتِ. لأَنِّي سُرِقْتُ سَرِقَةً
مِنْ أَرْضِ الْعِبْرَانِيِّينَ، وَهُنَا أَيْضًا لَمْ أَفْعَلْ
شَيْئًا حَتَّى وَضَعُوا فِي الْجُبِّ. فَلَمَّا رَأَى رَئِيسُ
الْخَبَّازِينَ أَنَّهُ عَبَّرَ رَدِيًّا قَالَ لِيُوسُفَ: أَنَا
أَيْضًا فِي حُلْمِي هُوَذَا ثَلاَثُ سِلاَلِ أَفْرِخَةٍ عَلَى
رَأْسِي، وَفِي السَّلِّ الأَعْلَى مِنْ كُلِّ مَأْكَلِ
فِرْعَوْنَ عَمَلُ خَبَّازٍ، وَالطَّيْرُ تَأْكُلُ مِنَ السَّلِّ
عَنْ رَأْسِي. فَأَجَابَ يُوسُفُ وَقَالَ: هَذَا تَعْبِيرُهُ:
الثَّلاَثُ السِّلاَلِ هِيَ ثَلاَثَةُ أَيَّامٍ. بَعْدَ ثَلاَثَةِ
أَيَّامٍ يَرْفَعُ فِرْعَوْنُ رَأْسَكَ عَنْكَ وَيُعَلِّقُكَ
عَلَى خَشَبَةٍ، وَتَأْكُلُ الطَّيْرُ اللَّحْمَ عَنْكَ.
وَكَانَ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ، يَوْمِ مِيلاَدِ فِرْعَوْنَ،
أَنَّهُ صَنَعَ وَلِيمَةً لِكُلِّ عَبِيدِهِ، وَرَفَعَ رَأْسَ
رَئِيسِ السُّقَاةِ وَرَأْسَ رَئِيسِ الْخَبَّازِينَ بَيْنَ
عَبِيدِهِ. فَرَدَّ رَئِيسَ السُّقَاةِ إِلَى سُقَايَتِهِ فَدَفَعَ
الْكَأْسَ فِي يَدِ فِرْعَوْنَ. وَأَمَّا رَئِيسُ الْخَبَّازِينَ
فَعَلَّقَ، كَمَا عَبَّرَ لَهُمَا يُوسُفُ. وَلَمْ يَذْكُرْ رَئِيسُ
السُّقَ

ואיבה ומלחמה בקרבה: הוות ואון בקרבה ומרמה
ותוכחתה לא מישה מרחובה: כי לא חרף איבני
ואשא לו כי לא מנאני עלי ואסתר ממנו: כי אתה
אנוש כערכי אלופי ומיודעי: אשר יחדו נמתיק סוד
בבית אלהים נהלך ברגש: ישימות על נפשם יחיו
וירדו חיים שאולה כי רעות במגוריהם בקרבם:
ואני אל אלהים אקרא וה' יושיעני: ערב ובקר
וצהרים אשיחה והמה ישמע קולי: פדה בשלום
נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי: ישמע אל
ויענם קדם ישב סלה אשר אין להם חלופים ולא
יראו אלהים: שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו:
חלקו חמאת מפי וחרב שלפו שפתותיו מחמאה
ולבו מלחמה רככו דבריו משמן ומה הם פתחות:
השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם
מוט לצדיק: ואתה אלהים תורידם לבאר שחת
אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:
למנצח על ילת אלם מכתם לדוד בהחזיק פלשתים
בגת: חנני אלהים כי שאפני כל היום לחם לחץ:
שאפו שוררי כי רבים לחמים מרום: יום אירא
אני אליך אבטח: באלהים אהלל דברו באלהים
בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי: כל היום
דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרעה עלי: יגורו
ויצפנו הם עקבי ישמרו אשר קוו נפשי: על און
תמלט להם באף עמים הורד אלהים: נדי ספרת
אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך: אז
יהפכו אויבי אחור ביום אקרא זה ידעתי כי אלהים
לי: באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר: באלהים
בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי: עלי אלהים
נדריך אשלם תודות לך: כי הצלת נפשי ממות
הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים:

מכתם: נט.

לדוד בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו:
למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמר
את הבית להמיתו: הצילני מאויבי אלהי משתוללי
עלי תשגבני: הצילני מפעלי און ומאנשי דמים
הושיעני: כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא
פשעי ולא חטאתי יהוה: בלי עון ירוצון יכונו עורה
לקראתי וראה: ואתה יהוה אלהי צבאות אלהי
ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי
און סלה: ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר:
הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע:
ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים: עזו אליך
אשמרה כי אלהים משגבי: אלהי חסדו יקדמני
אלהים יראני בשררי: אל תהרגם פן ישכחו עמי
הנידמו בחילך והורידמו מגננו אדני: חטאת פיהמו
דבר שפתימו ונלכדו בגאונם ומאלה ומכזב יספרו:
כלה בחמה כלה ואינמו ויידעו כי אלהים מושל
ביעקב לאפסי הארץ סלה: וישובו לערב יהמו ככלב
ויסובבו עיר: המה ינועון לאכל אם לא ישבעו וילונו:
ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב
לי ומנוס ביום צר לי: עזי אליך אזמרה כי אלהים
משגבי אלהי חסדי: אלהים יקדמני חסדו אלהים
הראני בשוררי: אל תהרגם פן ישכח עמי הנידמו
בחילך והורידמו מגננו אדני: חטאת פימו דבר
שפתימו ונלכדו בגאונם ומאלה ומכזב יספרו:
כלה בחמה כלה ואינמו ויידעו כי אלהים מושל
ביעקב לאפסי הארץ סלה: וישובו לערב יהמו ככלב
ויסובבו עיר: המה ינועון לאכל אם לא ישבעו וילונו:
ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב
לי ומנוס ביום צר לי: עזי אליך אזמרה כי אלהים
משגבי אלהי חסדי:

מכתם: נ.

לדוד להזכיר: אל אלהים יהוה דבר ויקרא לארץ
ממזרח שמש עד מבואו: מציון מכלל יפי אלהים
הופיע: אלהינו יבא ואל יחרש אש לפניו תאכל
ומסביביו נשערה מאד: יקרא אל השמים מעל
ואל הארץ לדין עמו: אספו לי חסידי כרתי בריתי
עלי זבח: ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא
סלה: שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך
אלהים אלהיך אנכי: לא על זבחיך אוכיחך ועלותיך
לנגדי תמיד: לא אקח מביתך פרים מעדרותיך
עתודים: כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי אלף:
ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי: אם ארעב לא
אמר לך כי לי תבל ומלואה: האוכל בשר אבירים
ודם עתודים אשתה: זבח לאלהים תודה ושלם
לעליון נדריך: וקרא אלי ביום צרה אחלצך
ותכבדני: ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי
ותשא בריתי עלי פיך: ואתה שנאת מוסר ותשלך
דברי אחריך: אם ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים
חלקך: פיך שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה:
תשב באחיך תדבר בבן אמך תתן דפי: אלה עשית
והחשתי היות היית אמיך כמוני אוכיחך והערכה
לעיניך: בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין
מציל: זובח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע
אלהים:

מכתם: נא.

לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע:
למנצח מזמור לדוד: בבוא אליו נתן הנביא כאשר
בא אל בת שבע: חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך
מחה פשעי: הרבה כבסני מעוני וממחטאתי טהרני:
כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: לך לבדך
חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך
תזכה בשפטך: הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני
אמי: הן אמת חפצת בטוחות ובסתם חכמה תודיעני:
תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין:
תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית:
הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה: לב טהור ברא
לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: אל תשליכני
מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני: השיבה לי
ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה פשעים
דרכיך וחטאים אליך ישובו: הצילני מדמים אלהים
אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: אדני שפתי
תפתח ופי יגיד תהלתך: כי לא תחפץ זבח ואתנה
עולה לא תרצה: זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר
ונדכה אלהים לא תבזה: היטיבה ברצונך את ציון
תבנה חומות ירושלם: אז תחפץ זבחי צדק עולה
וכליל אז יעלו על מזבחך פרים:

מכתם: נב.

למנצח משכיל לדוד: בבוא דואג האדומי ויגד לשאול
ויאמר לו בא דוד בית אחימלך: למה תתהלל ברעה
הגבור חסד אל כל היום: הוות תחשב לשונך כתער
מרמה עשה פעל: אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק
סלה: אהבת כל דברי בלע לשון מרמה: גם אל
יתצך לנצח יחתך וסחך מאהל ושרשך מארץ חיים
סלה: וראו צדיקים ויראו ועליו יצחקו ויאמרו:
הן האיש לא ישם אלהים מעזו ויבטח בשפע הונו
ויתעז בהוותו: ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי
בחסד אלהים עולם ועד: אודך לעולם כי עשית
ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך:

מכתם: נג.

למנצח על מחלת משכיל לדוד: אמר נבל בלבו אין
אלהים השחיתו התעיבו עול אין עושה טוב: אלהים
משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל
דורש את אלהים: הכל סג יחדו נאלחו אין עושה טוב
אין גם אחד: הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו
לחם אלהים לא קראו: שם פחדו פחד לא היה פחד
כי אלהים פזר עצמות חונך הבישות כי אלהים
מאסם: מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב אלהים
שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

מכתם: נד.

למנצח בנגינות משכיל לדוד: בבוא הזיפים ויאמרו
אל שאול הלא דוד מסתתר עמנו: אלהים בשמך
הושיעני ובגבורתך תדינני: אלהים שמעה תפלתי
האזינה לאמרי פי: כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו
נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה: הנה אלהים עזר
לי אדני בסמכי נפשי: השיב הרע לשררי בצמתך
הכחידם: בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב:
כי מכל צרה הצילני ובאויבי ראתה עיני:

מכתם: נה.

למנצח בנגינות משכיל לדוד: האזינה אלהים תפלתי
ואל תתעלם מתחנתי: הקשיבה לי ועננני אריד
בשיחי והמיתי: מקול אויב מפני עקת רשע כי
יטוטו עלי און ובזעם יטרוני: לבי חלי בקרבי ואימות
מות נפלו עלי: יראה וראדה תבאני ותכסני פלצות:
ואמר מי יתן לי אברה כיונה אעופה ואשכנה:
הנה ארחיק נד אלין במדבר סלה: אחישה מפלט לי
מרוח סערה מסופה: בלע אדני פלג לשונם כי ראיתי
חמס ומדון בעיר: יומם ולילה יסובבוה על חומותיה
ואון ועמל בקרבה: והות בקרבה ולא ימיש מרחובה
מרמה ותוכחתה: כי לא אויב יחרפני ואשאה לא
משנאי עלי הגדיל ואסתרה ממנו: ואתה אנוש כערכי
אלופי ומיודעי: אשר יחד נמתיק סוד בבית אלהים
נהלך ברגש: ישימות על נפשם יחיו וירדו חיים
שאולה כי רעות במגוריהם בקרבם: ואני אל אלהים
אקרא ויהוה יושיעני: ערב ובקר וצהרים אשיחה
והמה ישמע קולי: פדה בשלום נפשי מקרב לי כי
ברבים היו עמדי: ישמע אל ויענם קדם ישב סלה
אשר אין להם חלופים ולא יראו אלהים: שלח ידיו
בשלמיו חלל בריתו: חלקו חמאת מפי וחרב שלפו
שפתותיו מחמאה ולבו מלחמה רככו דבריו משמן
ומה הם פתחות: השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך
לא יתן לעולם מוט לצדיק: ואתה אלהים תורידם
לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם
ואני אבטח בך:

למנצח על ילת אלם מכתם לדוד בהחזיק פלשתים בגת: חנני אלהים כי שאפני כל היום לחם לחץ:

שאפו שוררי כי רבים לחמים מרום: יום אירא
אני אליך אבטח: באלהים אהלל דברו באלהים
בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי: כל היום
דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרעה עלי: יגורו
ויצפנו הם עקבי ישמרו אשר קוו נפשי: על און
תמלט להם באף עמים הורד אלהים: נדי ספרת
אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך: אז
יהפכו אויבי אחור ביום אקרא זה ידעתי כי אלהים
לי: באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר: באלהים
בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי: עלי אלהים
נדריך אשלם תודות לך: כי הצלת נפשי ממות
הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים:

وَتَحْسِبُهُ: كُلَّ دِفْئِكَامِ سِفْرًا وَتَحْسِبُهُ ٧ وَإِنْ قَالَ: لَا أُرِيدُ أَنْ أَفْدِيَهُ ٨ فَيَأْخُذُ الْكَاهِنُ الشَّاةَ الْحَيَّةَ وَيُقَدِّمُهَا أَمَامَ الرَّبِّ، وَيَكْفُرُ الْكَاهِنُ عَنِ الشَّخْصِ ٩ الَّذِي يُرِيدُ أَنْ يُطَهَّرَ مِنْ خَطِيَّتِهِ أَمَامَ الرَّبِّ، وَتُغْفَرُ لَهُ خَطِيَّتُهُ. ١٠ وَيَأْخُذُ الْكَاهِنُ الدَّمَ وَيَرُشُّهُ عَلَى جَوَانِبِ الْمَذْبَحِ، وَيَسْكُبُ الدَّمَ الْبَاقِيَ عِنْدَ قَاعِدَةِ الْمَذْبَحِ. ١١ وَيَسْلُخُ جِلْدَ الشَّاةِ وَيُقَطِّعُهَا إِلَى أَجْزَائِهَا، ١٢ وَيُحْرِقُ الْكَاهِنُ الشَّحْمَ وَالْكُلْيَتَيْنِ وَالشَّحْمَ الَّذِي عَلَيْهِمَا وَالشَّحْمَ الَّذِي عَلَى الْكَبِدِ، ١٣ وَيُحْرِقُ الْكَاهِنُ كُلَّ الشَّاةِ عَلَى الْمَذْبَحِ، فَهِيَ ذَبِيحَةُ مُحْرَقَةٍ تُقَدَّمُ لِلرَّبِّ، وَهِيَ ذَبِيحَةٌ تُرْضِي الرَّبَّ. ١٤ وَإِنْ كَانَ الشَّخْصُ فَقِيرًا وَلَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُقَدِّمَ شَاةً، ١٥ فَلْيُقَدِّمْ يَمَامَتَيْنِ أَوْ فَرْخَيْ حَمَامٍ لِلرَّبِّ، وَاحِدًا لِلذَّبِيحَةِ عَنِ الْخَطِيَّةِ وَالآخَرَ لِلْمُحْرَقَةِ. ١٦ وَيُقَدِّمُهُمَا إِلَى الْكَاهِنِ، فَيُقَدِّمُ الْكَاهِنُ أَوَّلًا الَّذِي لِلذَّبِيحَةِ عَنِ الْخَطِيَّةِ، وَيَقْطَعُ رَأْسَهُ مِنْ جِهَةِ عُنُقِهِ وَلَا يَفْصِلُهُ تَمَامًا، ١٧ ثُمَّ يَرُشُّ الْكَاهِنُ مِنْ دَمِ الذَّبِيحَةِ عَلَى جَوَانِبِ الْمَذْبَحِ، وَيَسْكُبُ الدَّمَ الْبَاقِيَ عِنْدَ قَاعِدَةِ الْمَذْبَحِ. ١٨ ثُمَّ يُقَدِّمُ الطَّائِرَ الثَّانِيَ مُحْرَقَةً حَسَبَ الْفَرِيضَةِ، وَيُكَفِّرُ الْكَاهِنُ عَنِ الشَّخْصِ ١٩ عَنْ خَطِيَّتِهِ، فَتُغْفَرُ لَهُ خَطِيَّتُهُ. ٢٠ وَيُقَدِّمُ الْكَاهِنُ الْمُحْرَقَةَ وَتَقْدِمَةَ الطَّعَامِ عَلَى الْمَذْبَحِ، وَيُكَفِّرُ عَنِ الشَّخْصِ فَتُغْفَرُ لَهُ خَطِيَّتُهُ. ٢١ وَإِنْ كَانَ فَقِيرًا جِدًّا وَلَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُقَدِّمَ إِلَّا حَمَلًا وَاحِدًا، فَلْيُقَدِّمْهُ ذَبِيحَةَ إِثْمٍ لِلتَّكْفِيرِ عَنْهُ، وَعُشْرَ الإِيفَةِ مِنْ دَقِيقٍ مَعْجُونٍ بِالزَّيْتِ تَقْدِمَةَ طَعَامٍ، وَلُوغًا مِنَ الزَّيْتِ، ٢٢ وَيُقَدِّمُ اثْنَيْنِ مِنَ الْيَمَامِ أَوْ فَرْخَيْ حَمَامٍ، بِحَسَبِ مَا يَسْتَطِيعُهُ، وَاحِدًا لِلذَّبِيحَةِ عَنِ الْخَطِيَّةِ وَالآخَرَ لِلْمُحْرَقَةِ. ٢٣ وَيَأْتِي بِهِمَا إِلَى الْكَاهِنِ فِي الْبَابِ، ٢٤ فَيُقَدِّمُ الْكَاهِنُ الَّذِي لِلذَّبِيحَةِ عَنِ الْخَطِيَّةِ أَوَّلًا، وَيَقْطَعُ رَأْسَهُ مِنْ جِهَةِ عُنُقِهِ وَلَا يَفْصِلُهُ تَمَامًا، ٢٥ ثُمَّ يَرُشُّ الْكَاهِنُ مِنْ دَمِ الذَّبِيحَةِ عَلَى جَوَانِبِ الْمَذْبَحِ، وَيَسْكُبُ الدَّمَ الْبَاقِيَ عِنْدَ قَاعِدَةِ الْمَذْبَحِ. ٢٦ وَيُحْرِقُ الْكَاهِنُ الشَّحْمَ عَلَى الْمَذْبَحِ كَمَا يَفْعَلُ بِذَبِيحَةِ السَّلَامَةِ، وَيُكَفِّرُ الْكَاهِنُ عَنِ الشَّخْصِ عَنْ خَطِيَّتِهِ، فَتُغْفَرُ لَهُ خَطِيَّتُهُ. ٢٧ وَإِنْ خَطِئَ شَخْصٌ مِنْ عَامَّةِ الشَّعْبِ بِعَمَلٍ مَنْهِيٍّ عَنْهُ فِي وَصَايَا الرَّبِّ، وَهُوَ لَا يَعْلَمُ، فَأَذْنَبَ وَأَثِمَ، ٢٨ وَعَلِمَ بِخَطِيَّتِهِ الَّتِي أَخْطَأَ بِهَا، فَلْيُقَدِّمْ تَيْسًا صَحِيحًا ذَكَرًا مِنَ الْمَعْزِ ذَبِيحَةً عَنْ خَطِيَّتِهِ الَّتِي أَخْطَأَ بِهَا. ٢٩ وَيَضَعُ يَدَهُ عَلَى رَأْسِ الذَّبِيحَةِ عَنِ الْخَطِيَّةِ، وَيَذْبَحُهَا فِي الْمَكَانِ الَّذِي تُذْبَحُ فِيهِ الْمُحْرَقَةُ. ٣٠ وَيَأْخُذُ الْكَاهِنُ مِنْ دَمِهَا بِإِصْبَعِهِ وَيَرُشُّ عَلَى جَوَانِبِ الْمَذْبَحِ، وَيَسْكُبُ الدَّمَ الْبَاقِيَ عِنْدَ قَاعِدَةِ الْمَذْبَحِ. ٣١ وَيَنْزِعُ كُلَّ شَحْمِهَا كَمَا يَنْزِعُ شَحْمَ ذَبِيحَةِ السَّلَامَةِ، وَيُحْرِقُ الْكَاهِنُ الشَّحْمَ عَلَى الْمَذْبَحِ رَائِحَةً طَيِّبَةً لِلرَّبِّ، وَيُكَفِّرُ الْكَاهِنُ عَنِ الشَّخْصِ فَتُغْفَرُ لَهُ خَطِيَّتُهُ. ٣٢ وَإِنْ قَدَّمَ شَاةً ذَبِيحَةً عَنْ خَطِيَّتِهِ، فَلْيُقَدِّمْ أُنْثَى صَحِيحَةً، ٣٣ وَيَضَعُ يَدَهُ عَلَى رَأْسِ الذَّبِيحَةِ عَنِ الْخَطِيَّةِ، وَيَذْبَحُهَا ذَبِيحَةً عَنِ الْخَطِيَّةِ فِي الْمَكَانِ الَّذِي تُذْبَحُ فِيهِ الْمُحْرَقَةُ. ٣٤ وَيَأْخُذُ الْكَاهِنُ مِنْ دَمِ ذَبِيحَةِ الْخَطِيَّةِ بِإِصْبَعِهِ وَيَرُشُّ عَلَى جَوَانِبِ الْمَذْبَحِ، وَيَسْكُبُ الدَّمَ الْبَاقِيَ عِنْدَ قَاعِدَةِ الْمَذْبَحِ. ٣٥ وَيَنْزِعُ كُلَّ شَحْمِهَا كَمَا يَنْزِعُ شَحْمَ الْخَرُوفِ الَّذِي لِذَبِيحَةِ السَّلَامَةِ، وَيُحْرِقُ الْكَاهِنُ الشَّحْمَ عَلَى الْمَذْبَحِ فَوْقَ ذَبَائِحِ الرَّبِّ الْمُحْرَقَةِ، وَيُكَفِّرُ الْكَاهِنُ عَنِ الشَّخْصِ عَنْ خَطِيَّتِهِ الَّتِي أَخْطَأَ بِهَا، فَتُغْفَرُ لَهُ خَطِيَّتُهُ.

٥ وَإِنْ سَمِعَ شَخْصٌ لَعْنَةً وَكَانَ شَاهِدًا أَوْ عَلِمَ بِالأَمْرِ وَلَمْ يُخْبِرْ بِهِ، فَإِنَّهُ يَحْمِلُ إِثْمَهُ. ٢ وَإِنْ لَمَسَ شَخْصٌ شَيْئًا نَجِسًا، سَوَاءٌ كَانَ جُثَّةَ حَيَوَانٍ نَجِسٍ أَوْ جُثَّةَ بَهِيمَةٍ نَجِسَةٍ أَوْ جُثَّةَ حَشَرَةٍ نَجِسَةٍ، وَلَمْ يَعْلَمْ بِذَلِكَ، فَإِنَّهُ يَكُونُ نَجِسًا وَمُذْنِبًا. ٣ وَإِنْ لَمَسَ نَجَاسَةَ إِنْسَانٍ، أَيْ أَيَّ نَجَاسَةٍ يَكُونُ بِهَا نَجِسًا، وَلَمْ يَعْلَمْ بِذَلِكَ، فَإِنَّهُ يَكُونُ مُذْنِبًا عِنْدَمَا يَعْلَمُ. ٤ وَإِنْ حَلَفَ شَخْصٌ بِلَا تَرَوٍّ بِأَنْ يَفْعَلَ شَرًّا أَوْ خَيْرًا، أَيْ أَيَّ شَيْءٍ يَحْلِفُ الإِنْسَانُ بِهِ بِلَا تَرَوٍّ، وَلَمْ يَعْلَمْ بِذَلِكَ، فَإِنَّهُ يَكُونُ مُذْنِبًا عِنْدَمَا يَعْلَمُ. ٥ وَإِنْ كَانَ شَخْصٌ مُذْنِبًا فِي أَحَدِ هَذِهِ الأُمُورِ، فَلْيَعْتَرِفْ بِخَطِيَّتِهِ الَّتِي أَخْطَأَ بِهَا، ٦ وَيُقَدِّمْ لِلرَّبِّ ذَبِيحَةً عَنْ إِثْمِهِ الَّذِي أَثِمَ بِهِ، أُنْثَى مِنَ الْغَنَمِ، حَمَلَةً أَوْ تَيْسًا، ذَبِيحَةً عَنِ الْخَطِيَّةِ، وَيُكَفِّرُ الْكَاهِنُ عَنِ الشَّخْصِ عَنْ خَطِيَّتِهِ. ٧ وَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُقَدِّمَ شَاةً، فَلْيُقَدِّمْ لِلرَّبِّ عَنْ إِثْمِهِ الَّذِي أَثِمَ بِهِ يَمَامَتَيْنِ أَوْ فَرْخَيْ حَمَامٍ، وَاحِدًا لِلذَّبِيحَةِ عَنِ الْخَطِيَّةِ وَالآخَرَ لِلْمُحْرَقَةِ. ٨ وَيُقَدِّمُهُمَا إِلَى الْكَاهِنِ، فَيُقَدِّمُ الْكَاهِنُ أَوَّلًا الَّذِي لِلذَّبِيحَةِ عَنِ الْخَطِيَّةِ، وَيَقْطَعُ رَأْسَهُ مِنْ جِهَةِ عُنُقِهِ وَلَا يَفْصِلُهُ تَمَامًا، ٩ ثُمَّ يَرُشُّ مِنْ دَمِ الذَّبِيحَةِ عَلَى جَوَانِبِ الْمَذْبَحِ، وَيَسْكُبُ الدَّمَ الْبَاقِيَ عِنْدَ قَاعِدَةِ الْمَذْبَحِ. ١٠ وَيُقَدِّمُ الثَّانِيَ مُحْرَقَةً حَسَبَ الْفَرِيضَةِ، وَيُكَفِّرُ الْكَاهِنُ عَنِ الشَّخْصِ عَنْ خَطِيَّتِهِ، فَتُغْفَرُ لَهُ خَطِيَّتُهُ. ١١ وَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُقَدِّمَ يَمَامَتَيْنِ أَوْ فَرْخَيْ حَمَامٍ، فَلْيُقَدِّمْ عَنْ خَطِيَّتِهِ الَّتِي أَخْطَأَ بِهَا عُشْرَ الإِيفَةِ مِنَ الدَّقِيقِ ذَبِيحَةً عَنِ الْخَطِيَّةِ، فَلَا يَضَعُ عَلَيْهِ زَيْتًا وَلَا يَجْعَلُ عَلَيْهِ لُبَانًا، لأَنَّهُ ذَبِيحَةٌ عَنِ الْخَطِيَّةِ. ١٢ وَيَأْتِي بِهِ إِلَى الْكَاهِنِ، فَيَأْخُذُ الْكَاهِنُ مِلْءَ قَبْضَةٍ مِنْهُ تَذْكَارًا لَهُ وَيُحْرِقُهُ عَلَى الْمَذْبَحِ فَوْقَ ذَبَائِحِ الرَّبِّ الْمُحْرَقَةِ. هِيَ ذَبِيحَةٌ عَنِ الْخَطِيَّةِ. ١٣ وَيُكَفِّرُ الْكَاهِنُ عَنِ الشَّخْصِ عَنْ خَطِيَّتِهِ الَّتِي أَخْطَأَ بِهَا فِي وَاحِدٍ مِنْ هَذِهِ الأُمُورِ، فَتُغْفَرُ لَهُ خَطِيَّتُهُ. وَيَكُونُ الْبَاقِي لِلْكَاهِنِ كَتَقْدِمَةِ الطَّعَامِ.

١٤ وَكَلَّمَ الرَّبُّ مُوسَى قَائِلًا: ١٥ إِذَا خَانَ أَحَدٌ خِيَانَةً وَأَخْطَأَ سَهْوًا فِي أَحَدِ أَقْدَاسِ الرَّبِّ، فَلْيُقَدِّمْ لِلرَّبِّ ذَبِيحَةً عَنْ إِثْمِهِ الَّذِي أَثِمَ بِهِ، كَبْشًا صَحِيحًا مِنَ الْغَنَمِ مِنْ قَطِيعٍ، بِحَسَبِ تَقْوِيمِكَ بِالشَّاقِلِ مِنْ وَزْنِ الْفِضَّةِ، ذَبِيحَةً عَنِ الإِثْمِ. ١٦ وَيُعَوِّضُ عَنِ الْقُدْسِ الَّذِي أَخْطَأَ بِهِ، وَيُضِيفُ عَلَيْهِ خُمُسَهُ وَيُعْطِيهِ لِلْكَاهِنِ، فَيُكَفِّرُ الْكَاهِنُ عَنْهُ بِالْكَبْشِ ذَبِيحَةِ الإِثْمِ، فَتُغْفَرُ لَهُ خَطِيَّتُهُ. ١٧ وَإِنْ خَطِئَ شَخْصٌ وَعَمِلَ عَمَلًا مَنْهِيًّا عَنْهُ فِي وَصَايَا الرَّبِّ، وَهُوَ لَا يَعْلَمُ، فَأَذْنَبَ وَأَثِمَ، ١٨ فَلْيُقَدِّمْ كَبْشًا صَحِيحًا مِنَ الْغَنَمِ مِنْ قَطِيعٍ، بِحَسَبِ تَقْوِيمِكَ، ذَبِيحَةً عَنِ الإِثْمِ، فَيُكَفِّرُ الْكَاهِنُ عَنْهُ عَنْ خَطِيَّتِهِ الَّتِي أَخْطَأَ بِهَا سَهْوًا وَلَمْ يَعْلَمْ بِذَلِكَ، فَتُغْفَرُ لَهُ خَطِيَّتُهُ. ١٩ هِيَ ذَبِيحَةُ إِثْمٍ، وَهُوَ مُذْنِبٌ إِلَى الرَّبِّ.

٢٠ وَكَلَّمَ الرَّبُّ مُوسَى قَائِلًا: ٢١ إِذَا خَطِئَ شَخْصٌ وَخَانَ الرَّبَّ بِأَنْ كَذَبَ عَلَى صَاحِبِهِ فِي وَدِيعَةٍ أَوْ رَهْنٍ أَوْ سَرِقَةٍ، أَوْ ظَلَمَهُ، ٢٢ أَوْ وَجَدَ شَيْئًا مَفْقُودًا وَكَذَبَ عَلَيْهِ، أَوْ حَلَفَ كَاذِبًا فِي أَيِّ خَطِيَّةٍ يُخْطِئُ بِهَا الإِنْسَانُ، ٢٣ فَإِذَا أَخْطَأَ وَأَثِمَ، فَلْيَرُدَّ مَا سَرَقَهُ أَوْ مَا ظَلَمَ بِهِ أَوِ الْوَدِيعَةَ الَّتِي أُودِعَتْ عِنْدَهُ أَوِ الْمَفْقُودَ الَّذِي وَجَدَهُ، ٢٤ أَوْ كُلَّ مَا حَلَفَ عَلَيْهِ كَاذِبًا، وَيُعَوِّضُ عَنْهُ بِكَامِلِهِ وَيُضِيفُ عَلَيْهِ خُمُسَهُ، وَيُعْطِيهِ لِصَاحِبِهِ فِي يَوْمِ تَقْدِيمِ ذَبِيحَةِ إِثْمِهِ. ٢٥ وَيُقَدِّمُ لِلرَّبِّ ذَبِيحَةَ إِثْمِهِ، كَبْشًا صَحِيحًا مِنَ الْغَنَمِ مِنْ قَطِيعٍ، بِحَسَبِ تَقْوِيمِكَ، ذَبِيحَةً عَنِ الإِثْمِ، إِلَى الْكَاهِنِ، ٢٦ فَيُكَفِّرُ الْكَاهِنُ عَنْهُ أَمَامَ الرَّبِّ، فَتُغْفَرُ لَهُ خَطِيَّتُهُ، مَهْمَا يَكُنْ مِمَّا أَخْطَأَ بِهِ وَأَثِمَ.

10 فمتى اقرضت صاحبك قرضا شيئا ما فلا تدخل بيته لترهن رهنه.
11 بل في الخارج تقف والرجل الذي انت مقرض اياه يخرج اليك الرهن.
12 وان كان الرجل فقيرا فلا تنم برهنه.
13 بل ترد اليه الرهن عند غروب الشمس فينام في ثوبه ويباركك. ويكون لك برا امام الرب الهك.
14 لا تظلم اجيرا مسكينا وفقيرا من اخوتك او من الغرباء الذين في ارضك في مدنك.
15 في يومه تعطيه اجرته ولا تغرب عليه الشمس لانه فقير وبها يحمل نفسه لئلا يصرخ عليك الى الرب فتكون فيك خطية.
16 لا يقتل الآباء عن البنين ولا يقتل البنون عن الآباء كل انسان بخطيته يقتل.
17 لا تعوج حق غريب ويتيم ولا ترهن ثوب ارملة.
18 بل اذكر انك كنت عبدا في ارض مصر وفداك الرب الهك من هناك لذلك انا آمرك بهذا الامر.
19 اذا حصدت حصادك في حقلك ونسيت حزمة في الحقل فلا ترجع لتأخذها. للغريب واليتيم والارملة تكون لكي يباركك الرب الهك في كل عمل يديك.
20 اذا خبطت زيتونك فلا تفتش اغصانك بعدك. للغريب واليتيم والارملة تكون.
21 اذا قطفت كرمك فلا تعلله بعدك. للغريب واليتيم والارملة تكون.
22 وتذكر انك كنت عبدا في ارض مصر لذلك انا آمرك بهذا الامر.

الاصحاح ٢٥

1 اذا كان بين رجلين مخاصمة وتقدما الى القضاء فقضوا بينهما وبرروا البار وحكموا على المذنب
2 فان كان المذنب مستوجب الضرب يطرحه القاضي ويضربه امامه على قدر ذنبه بعدد.
3 الى اربعين جلدة يضربه لا يزيد لئلا يزيد على ذلك ويضربه فوق هذا كثيرا فيهين اخوك امام عينيك.
4 لا تكمم ثورا دارسا.
5 اذا سكن اخوة معا ومات واحد منهم وليس له ابن فلا تصر امرأة الميت خارجا لرجل اجنبي. اخو زوجها يدخل عليها ويتخذها لنفسه زوجة ويقوم لها بواجب اخي الزوج.
6 والبكر الذي تلده يقوم باسم اخيه المتوفى لئلا يمحى اسمه من اسرائيل.
7 وان لم يرض الرجل ان يأخذ امرأة اخيه تصعد امرأة اخيه الى الباب الى الشيوخ وتقول ابى اخو زوجي ان يقيم لاخيه في اسرائيل اسما لم يرض ان يقوم لي باخي الزوج.
8 فيدعوه شيوخ مدينته ويكلمونه فان قام وقال لم ارض ان اتخذها.
9 تتقدم امرأة اخيه اليه امام عيون الشيوخ وتخلع نعله من رجله وتبصق في وجهه وتصرح وتقول هكذا يصنع للرجل الذي لا يبني بيت اخيه.
10 ويدعى اسمه في اسرائيل بيت المخلوع النعل.
11 اذا تخاصم رجلان معا رجل واخوه وتقدمت امرأة احدهما لتخلص رجلها من يد ضاربه ومدت يدها وامسكت بعورته
12 تقطع يدها. لا تشفق عينك.
13 لا يكون في كيسك اثقال اثقال كبير وصغير.
14 لا يكون في بيتك مكيالان مكيال كبير وصغير.
15 حجر صحيح ووزن حق يكون لك. ايفة صحيحة ووزن حق يكون لك لكي تطول ايامك على الارض التي الرب الهك معطيك.
16 لان كل من يعمل ذلك كل من يعمل ظلما رجس للرب الهك.
17 اذكر ما عمل بك عماليق في الطريق عند خروجكم من مصر.
18 كيف لاقاك في الطريق وعضد جميع المتأخرين وراءك وانت معيي ودؤوب ولم يخف الله.
19 فيكون متى اراحك الرب الهك من جميع اعدائك حواليك في الارض التي الرب الهك يعطيك نصيبا لترثها تمحو ذكر عماليق من تحت السماء. لا تنس.

الاصحاح ٢٦

1 واذا دخلت الارض التي الرب الهك يعطيك نصيبا وورثتها وسكنت فيها
2 تأخذ من باكورة كل اثمار الارض التي تأتي بها من ارضك التي الرب الهك يعطيك وتضعها في سلة وتذهب الى الموضع الذي يختاره الرب الهك ليحل اسمه فيه.
3 وتأتي الى الكاهن الذي يكون في تلك الايام وتقول له اصرح اليوم للرب الهك اني قد دخلت الارض التي حلف الرب لآبائنا ان يعطينا اياها.
4 فيأخذ الكاهن السلة من يدك ويضعها امام مذبح الرب الهك.
5 وتتكلم وتقول امام الرب الهك ارامي تائه كان ابي فنزل الى مصر وتغرب هناك وصار هناك شعبا كثيرا عظيما وشديدا.
6 فاساء المصريون الينا وذلونا واعطونا عبودية قاسية.
7 فصرخنا الى الرب اله آبائنا فسمع الرب صوتنا ورأى مذلتنا وتعبنا وضيقنا.
8 فاخرجنا الرب من مصر بيد قوية وذراع ممدودة وبهيبة عظيمة وبآيات وبعجائب.
9 وجاء بنا الى هذا الموضع واعطانا هذه الارض ارضا تفيض لبنا وعسلا.
10 والآن هوذا قد اتيت بباكورة اثمار الارض التي اعطيتني يا رب. وتضعها امام الرب الهك وتسجد امام الرب الهك.
11 وتفرح انت واللاوي والغريب الذي في وسطك بكل الخير الذي اعطاك الرب الهك ولبيتك.
12 اذا اكملت عشر جميع غلتك في السنة الثالثة سنة العشر واعطيت اللاوي والغريب واليتيم والارملة فاكلوا في ابوابك وشبعوا
13 تقول امام الرب الهك قد اخرجت المقدس من البيت وايضا قد اعطيته اللاوي والغريب واليتيم والارملة حسب كل وصيتك التي اوصيتني. لم اتعد وصاياك ولم انسها.
14 لم آكل في حزني منه ولم ابطل منه في نجاسة ولم اعط منه لميت. سمعت لصوت الرب الهي. عملت حسب كل ما اوصيتني.
15 اطلع من مسكن قدسك من السماء وبارك شعبك اسرائيل والارض التي اعطيتنا كما حلفت لآبائنا ارضا تفيض لبنا وعسلا.
16 اليوم يأمرك الرب الهك ان تعمل بهذه الفرائض والاحكام فاحفظها واعملها بكل قلبك وبكل نفسك.
17 قد اعتزلت الرب اليوم ان يكون لك الها وان تسلك في طرقه وتحفظ فرائضه ووصاياه واحكامه وتسمع لصوته.
18 والرب اعتزلك اليوم ان تكون له شعبا خاصا كما كلمك وان تحفظ كل وصاياه.
19 وان يجعلك فوق كل الامم التي عملها للتسبيح والاسم والفخر وان تكون شعبا مقدسا للرب الهك كما كلم.

صفحة ٢٥: كى.

هذا جميع العدد المعدود لجماعة المؤمنين
في جميلة في حدث.

١ وتولى الله فرعون جميع الجماعة: وقال
لهم: هلم نقتله بحكمة لئلا يكثر الشعب
٢ فيثوروا: فاختار واحدا منهم يقال له
موسى: وقال له: اصعد الى الجبل
٣ وكن هناك واقفا معي: فأقيم معك
الشريعة التي كتبتها لتعلمهم: فصعد
٤ موسى الجبل: وغطى السحاب الجبل
٥ ستة أيام: وفي اليوم السابع دعا
الله موسى من وسط السحاب: وكان
منظر مجد الله كنار آكلة على رأس
٦ الجبل أمام بني إسرائيل: ودخل موسى
في وسط السحاب وصعد الجبل: وكان
٧ موسى على الجبل أربعين نهارا وأربعين
ليلة: ولم يأكل خبزا ولم يشرب ماء
٨ فلما رأى الشعب أن موسى أبطأ في
النزول من الجبل: اجتمعوا على هرون
وقالوا له: قم اصنع لنا آلهة تسير
أمامنا: لأن هذا موسى الرجل الذي
أصعدنا من أرض مصر: لا نعلم ما
٩ أصابه: فقال لهم هرون: انزعوا أقراط
الذهب التي في آذان نسائكم وبناتكم
١٠ وآتوني بها: ففعل جميع الشعب ما أمرهم
١١ به: وأتوا بالأقراط إلى هرون: فأخذها
منهم وصورها بالإزميل وصنع منها عجلا
مسبوكا: فقالوا: هذه آلهتك يا إسرائيل
١٢ التي أصعدتك من أرض مصر: فلما رأى
هرون ذلك بنى مذبحا أمام العجل:
وصاح هرون قائلا: غدا عيد للرب:
١٣ فبكروا في الغد وقربوا محرقات وذبائح
سلامة: فجلس الشعب ليأكل ويشرب
ثم قاموا يلعبون: فكلم الرب موسى
١٤ قائلا: اذهب انزل لأن شعبك الذي
أصعدته من أرض مصر قد فسد:
١٥ فسرعوا سريعا عن الطريق التي أمرتهم
بها: وصنعوا لهم عجلا مسبوكا: وسجدوا
له وذبحوا له وقالوا: هذه آلهتك يا
١٦ إسرائيل التي أصعدتك من أرض مصر:
وقال الرب لموسى: قد رأيت هذا الشعب
١٧ فإذا هو شعب صلب الرقبة: فالآن
اتركني ليحمى غضبي عليهم فأفنيهم
وأجعلك أمة عظيمة: فتضرع موسى
١٨ أمام الرب إلهه وقال: لماذا يا رب
يحمى غضبك على شعبك الذي أخرجته
١٩ من أرض مصر بقوة عظيمة ويد شديدة:
لماذا يتكلم المصريون قائلين: إنه
أخرجهم بخبث ليقتلهم في الجبال
ويفنيهم عن وجه الأرض: اترك حمو غضبك
وتراجع عن الشر الذي قصدته بشعبك:
٢٠ اذكر إبراهيم وإسحاق وإسرائيل عبيدك
الذين حلفت لهم بذاتك وقلت لهم:
أكثر نسلكم كنجوم السماء: وكل هذه
الأرض التي تكلمت عنها أعطيها لنسلكم
٢١ فيرثونها إلى الأبد: فندم الرب على
الشر الذي قال إنه يعمله بشعبه:
٢٢ فانصرف موسى ونزل من الجبل: ولوحا
الشهادة في يده لوحان مكتوبان على
٢٣ جانبيهما: من هنا ومن هنا كانا مكتوبين:
٢٤ واللوحان عمل الله والكتابة كتابة الله
منقوشة على اللوحين: فسمع يشوع صوت
٢٥ الشعب وهو يهتف فقال لموسى: صوت
٢٦ قتال في المحلة: فقال: ليس صوت
صياح الغالبين ولا صوت صياح المغلوبين
٢٧ بل صوت الذين يغنون أنا أسمع: وكان
لما قرب من المحلة أنه رأى العجل
والرقص فحمى غضب موسى فطرح اللوحين
من يديه وكسرهما في أسفل الجبل:
٢٨ وأخذ العجل الذي صنعوه وأحرقه بالنار
وسحقه حتى صار ناعما كالغبار وذراه
على وجه الماء وسقى بني إسرائيل:
٢٩ وقال موسى لهرون: ماذا صنع بك هذا
الشعب حتى جلبت عليه خطية عظيمة:
٣٠ فقال هرون: لا يحم غضب سيدي: أنت
تعرف الشعب أنه شرير: فقالوا لي اصنع
لنا آلهة تسير أمامنا: لأن هذا موسى
الرجل الذي أصعدنا من أرض مصر لا نعلم
٣١ ما أصابه: فقلت لهم: من له ذهب
فليقطعه: فأعطوني فطرحته في النار
٣٢ فخرج هذا العجل: فلما رأى موسى أن
الشعب قد انفلت لأن هرون كان قد
أفلتهم فضحة بين مقاوميهم: ٣٣ وقف
موسى في باب المحلة وقال: من هو
للرب فإلي: فاجتمع إليه جميع بني
٣٤ لاوي: فقال لهم: هكذا قال الرب إله
إسرائيل: ليضع كل واحد سيفه على
فخذه: اعبروا وارجعوا من باب إلى باب
في المحلة واقتلوا كل واحد أخاه وكل
٣٥ واحد صاحبه وكل واحد قريبه: ففعل
بنو لاوي بحسب قول موسى: وسقط من
الشعب في ذلك اليوم نحو ثلاثة آلاف
٣٦ رجل: فقال موسى: قد ملأتم اليوم
أيديكم للرب لأن كل واحد كان على ابنه
٣٧ وعلى أخيه لكي يعطيكم اليوم بركة:
وكان في الغد أن موسى قال للشعب:
أنتم قد أخطأتم خطية عظيمة والآن
أصعد إلى الرب لعلي أكفر عن خطيتكم:
٣٨ فرجع موسى إلى الرب وقال: آه قد
أخطأ هذا الشعب خطية عظيمة وصنعوا
لأنفسهم آلهة من ذهب: والآن إن غفرت
خطيتهم وإلا فامحني من كتابك الذي
٣٩ كتبت: فقال الرب لموسى: من أخطأ إلي
فإياه أمحو من كتابي: ٤٠ والآن اذهب
اهد الشعب إلى حيث قلت لك: هوذا
ملاكي يسير أمامك: ولكن في يوم
افتقادي أفتقد عليهم خطيتهم: ٤١ فضرب
الرب الشعب لأنهم صنعوا العجل الذي
صنعه هرون:

صفحة ٢٦: كى.

٤٢ وتكلم الرب مع موسى قائلا: كلم
هرون أخاك أن لا يدخل في كل وقت إلى
القدس إلى داخل الحجاب أمام الغطاء
الذي على التابوت لئلا يموت: لأني
أتراءى في السحاب على الغطاء:
٤٣ بهذا يدخل هرون إلى القدس بثور ابن
البقر للخطية وكبش للمحرقة: ٤٤ ويلبس
قميص القدس من بز ويكون سراويل من
بز على جسده ويتمنطق بمنطقة من بز
ويعصب عمامة من بز: هذه هي ثياب
القدس فليغتسل بالماء قبل أن يلبسها:
٤٥ ويأخذ من جماعة بني إسرائيل تيسي
معزى للخطية وكبشين صحيحين:
٤٦ فيقرب هرون الثور الذي للخطية الذي
له ويكفر عن نفسه وعن بيته: ويأخذ
التيسين ويقيمهما أمام الرب على باب
٤٧ خيمة الاجتماع: ويلقي هرون على
التيسين قرعتين قرعة للرب وقرعة
٤٨ لعزازيل: ويقرب هرون التيس الذي
وقعت عليه القرعة للرب ويصنعه
٤٩ خطية: والتيس الذي وقعت عليه القرعة
لعزازيل يقيمه حيا أمام الرب ليكفر به
ويطلقه لعزازيل إلى البرية: ٥٠ فيقرب
هرون الثور الذي للخطية الذي له
ويكفر عن نفسه وعن بيته ويذبح الثور
٥١ الذي للخطية الذي له: ويأخذ المجمرة
مملوءة جمر نار من على المذبح من أمام
الرب وملء كفيه من بخور عطر مسحوق
ويدخل إلى داخل الحجاب: ٥٢ ويجعل
البخور على النار أمام الرب فيغطي
سحاب البخور الغطاء الذي على الشهادة
٥٣ لئلا يموت: ويأخذ من دم الثور ويرش
بإصبعه على الغطاء إلى قدام ويرش من
الدم بإصبعه سبع مرات قدام الغطاء:
٥٤ ويذبح تيس الخطية الذي للشعب ويقرب
دمه إلى داخل الحجاب ويفعل بدمه كما
فعل بدم الثور ويرش على الغطاء وقدام
٥٥ الغطاء: ويكفر عن القدس من نجاسات
بني إسرائيل ومن معاصيهم في جميع
خطاياهم: وهكذا يفعل لخيمة الاجتماع
المقيمة معهم في وسط نجاساتهم:
٥٦ ولا يكون إنسان في خيمة الاجتماع
حين دخوله ليكفر في القدس إلى أن
يخرج ويكفر عن نفسه وعن بيته وعن
٥٧ كل جماعة إسرائيل: ثم يخرج إلى
المذبح الذي أمام الرب ويكفر عليه
ويأخذ من دم الثور ومن دم تيس المعزى
ويجعل على قرون المذبح كل حوله:
٥٨ ويرش من الدم بإصبعه سبع مرات
ويطهره ويقدسه من نجاسات بني
٥٩ إسرائيل: ولما فرغ من تكفير القدس
وخيمة الاجتماع والمذبح يقرب التيس
الحي: ٦٠ ويضع هرون يديه على رأس
التيس الحي ويعترف عليه بكل آثام بني
إسرائيل وبكل تعدياتهم في جميع
خطاياهم ويجعلها على رأس التيس
ويرسله إلى البرية بيد رجل معين:
٦١ فيحمل التيس عليه جميع آثامهم إلى
أرض قفر: ويطلق التيس في البرية:
٦٢ ويأتي هرون إلى خيمة الاجتماع ويخلع
ثياب الكتان التي لبسها عند دخوله
القدس ويتركها هناك: ٦٣ ويغتسل بالماء
في مكان مقدس ويلبس ثيابه ويخرج
ويصنع محرقته ومحرقة الشعب ويكفر عن
نفسه وعن الشعب: ٦٤ ويوقد شحم
الخطية على المذبح: ٦٥ والذي أطلق
التيس لعزازيل يغسل ثيابه ويغتسل
بالماء ثم يدخل إلى المحلة: ٦٦ والثور
والتيس اللذان ذبحا للخطية اللذان
أدخل دمهما لكفارة القدس يخرجان إلى
خارج المحلة ويحرقان بالنار جلودهما
ولحومهما وفرثهما: ٦٧ والذي يحرقهما
يغسل ثيابه ويغتسل بالماء ثم يدخل إلى
المحلة: ٦٨ وتكون لكم فريضة دهرية في
الشهر السابع في العاشر من الشهر
تذللون أنفسكم ولا تعملون عملا ما
الوطني والغريب النازل في وسطكم:
٦٩ لأنه في هذا اليوم يكفر عنكم لتطهيركم
من جميع خطاياكم أمام الرب تطهرون:
٧٠ هو سبت عطلة لكم وتذللون أنفسكم
فريضة دهرية: ٧١ ويكفر الكاهن الذي
يمسح ويكرس ليكون كاهنا عوضا عن أبيه
ويلبس ثياب الكتان ثياب القداسة:
٧٢ ويكفر عن القدس الشريف وعن خيمة
الاجتماع وعن المذبح ويكفر عن الكهنة
وعن جميع شعب الجماعة: ٧٣ وتكون لكم
هذه فريضة دهرية لتكفير عن بني
إسرائيل من جميع خطاياهم مرة في السنة
الواحدة: فعمل كما أمر الرب موسى:

صفحة ٢٧: كى.

١ وتكلم الرب مع موسى قائلا: كلم بني
إسرائيل وقل لهم: أنا الرب إلهكم:
٢ حسب أعمال أرض مصر التي سكنتم فيها
لا تعملوا: وحسب أعمال أرض كنعان التي
أنا آتي بكم إليها لا تعملوا: وفرائضهم
لا تسلكوا: ٤ أحكامي تعملون وفرائضي
تحفظون لتسلكوا فيها: أنا الرب إلهكم:
٥ فتحفظون فرائضي وأحكامي التي إذا
عمل بها الإنسان يحيا بها: أنا الرب:
٦ لا يقرب أحد منكم إلى قريبه لكشف
العورة: أنا الرب: ٧ عورة أبيك وعورة
أمك لا تكشف: هي أمك لا تكشف
٨ عورتها: عورة امرأة أبيك لا تكشف:
٩ عورة أختك ابنة أبيك أو ابنة أمك
المولودة في البيت أو المولودة خارجا لا
١٠ تكشف عورتهما: عورة ابنة ابنك أو ابنة
ابنتك لا تكشف عوراتهما: لأن عوراتهما
١١ هي عورتك: عورة ابنة امرأة أبيك
المولودة لأبيك هي أختك لا تكشف
١٢ عورتها: عورة أخت أبيك لا تكشف:
هي قريبة أبيك: ١٣ عورة أخت أمك لا
تكشف: لأنها قريبة أمك: ١٤ عورة أخ
أبيك لا تكشف: لا تقرب امرأته: هي
١٥ زوجة أخيك: عورة كنتك لا تكشف:
هي زوجة ابنك: لا تكشف عورتها:
١٦ عورة امرأة أخيك لا تكشف: هي عورة
١٧ أخيك: عورة امرأة وابنتها لا تكشف:
لا تأخذ ابنة ابنها ولا ابنة ابنتها لتكشف
عورتها: هما قريبتان: هي رذيلة:
١٨ وامرأة على أختها لا تأخذ لتكون ضرة
لتكشف عورتها عليها في حياتها:
١٩ وإلى امرأة في نجاسة طمثها لا تقرب
لتكشف عورتها: ٢٠ ومع امرأة قريبك لا
تعط مضجعك لزرع نطفة لتتنجس بها:
٢١ ومن نسلك لا تعط ليجاز للمولك:
ولا تدنس اسم إلهك: أنا الرب:
٢٢ ومع ذكر لا تضاجع مضاجع امرأة:
٢٣ هي رجس: وبكل بهيمة لا تعط
مضجعك لتتنجس بها: والمرأة لا تقف
أمام بهيمة لتربعها: هي رجاسة:
٢٤ لا تتنجسوا بشيء من هذه كلها: لأنه
بكل هذه قد تنجست الأمم التي أنا
٢٥ طارد من أجلكم: فتنجست الأرض
فأعاقب إثمها عليها فتقيء الأرض
٢٦ سكانها: فاحفظوا أنتم فرائضي
وأحكامي ولا تعملوا شيئا من هذه
الرجاسات لا الوطني ولا الغريب النازل
٢٧ في وسطكم: لأن جميع هذه الرجاسات
عملها أهل الأرض الذين كانوا قبلكم
٢٨ فتنجست الأرض: لئلا تقيء الأرض
إياكم بتنجيسكم إياها كما قاءت الأمة
٢٩ التي قبلكم: لأن كل من يعمل شيئا من
هذه الرجاسات تقطع النفوس العاملة من
٣٠ بين شعبها: فاحفظوا حفظي فلا تعملوا
من رسوم الرجاسات التي عملت قبلكم
ولا تتنجسوا بها: أنا الرب إلهكم:

صفحة ٢٨: كى.

١ وتكلم الرب مع موسى قائلا: كلم
جماعة بني إسرائيل وقل لهم: تكونون
قديسين لأني قدوس أنا الرب إلهكم:
٢ كل إنسان من أمه وأبيه تهابون: وسبوتي
تحفظون: أنا الرب إلهكم: ٤ لا تلتفتوا
إلى الأوثان ولا تصنعوا لأنفسكم آلهة
مسبوكة: أنا الرب إلهكم: ٥ وإذا ذبحتم
ذبيحة سلامة للرب فاذبحوها لترضى عنكم:
٦ يؤكل في يوم ذبحكم وفي غد: والذي
يبقى إلى اليوم الثالث يحرق بالنار:
٧ وإن أكل أكلا في اليوم الثالث فهو
٨ مكروه لا يرضى: وآكله يحمل إثمه لأنه
دنس قدس الرب: وتلك النفس تقطع من
٩ بين شعبها: وإذا حصدتم حصيد أرضكم
فلا تكمل فتى زاويتك عند حصادك:
١٠ ولقاط حصيدك لا تلقط: ولكرمك لا
تعلل ولا تلقط حصرم كرمك: للفقير
والغريب تتركها: أنا الرب إلهكم:
١١ لا تسرقوا ولا تكذبوا ولا تغدروا
١٢ الواحد صاحبه: ولا تحلفوا باسمي
للكذب فتدنس اسم إلهك: أنا الرب:
١٣ لا تظلم قريبك ولا تسلبه: لا تبت أجرة
الأجير عندك إلى الغد: ١٤ لا تشتم
أصم ولا تضع معثرة أمام أعمى: بل
تخشى إلهك: أنا الرب: ١٥ لا تجوروا في
القضاء: لا تحابوا وجه المسكين ولا
تحترم وجه الكبير: بالعدل تقضي
١٦ لصاحبك: لا تسع بالنميمة في شعب
ولا تقف على دم قريبك: أنا الرب:
١٧ لا تبغض أخاك في قلبك: إنما توبخ
صاحبك ولا تحمل عليه خطية: ١٨ لا
تنتقم ولا تحقد على بني شعبك: بل
تحب قريبك كنفسك: أنا الرب: ١٩ احفظوا
فرائضي: لا تزاوج بهيمتك بهيمة من
نوع آخر: حقلك لا تزرعه من نوعين:
ولا يلبس عليك ثوب من نوعين:

ויאמר: יהוה את ראה ודרשו: ויאמר שאול ואל כל בית הדמים: על אשר המית את הגבעונים: ויאמר המלך אל הגבעונים ומה אעשה לכם ובמה אכפר ויברכו את נחלת יהוה: ויאמרו אליו אין לנו כסף ווהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם: ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו נדמה לנו ונכלה מהתיצב בכל גבול ישראל: יתנו לנו שבעה אנשים מבניו ונהוגם ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אנכי אתן: ויחמל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאול בשבעת יהוה ויעמד שני המלך את ארמוני בן איה בת שאול ואת מפיבשת בן יהונתן בן שאול: ויתן אותם ביד הגבעונים ויהקעום בהר לפני יהוה ויפלו שבעתם יחדו והמה הומתו בימי קציר בראשנים בתחלת קצר שערים: ותקח רצפה בת איה את שק ותטהו לה על הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ותנח את עוף השמים מנוח עליהם ביום ואת חית השדה בלילה: ויגד לדויד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול: וילך דויד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יבש גלעד אשר גנבו אתם מרחוב בית שן אשר תלום שם פלשתים ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע: ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים: וישבו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן: ויעלו פלשתים עוד מלחמה על ישראל וירד דויד והעבדים עמו ויהלחמו את פלשתים ויעף דויד: ויש רפה מילדי הרפה משקל חניתו שלש מאות נחשת משקל ואזור חדש והוא חגר אל דויד ויעזרהו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי ויהמיתהו אז נשבעו אנשי דויד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל: ויהי אחרי כן ויעמד עוד מלחמה בגב עם פלשתים אז הכה סבכי החושתי את סף מילדי הרפה: ויהי עוד מלחמה בגב עם פלשתים ויכה אלחנן בן יערי אורגים בית הלחמי את גלית הגתי עץ חניתו כמנור ארגים: ויהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדון ויעשר אצבעת ידיו ורגליו ששה ששה עשרים במספר גם הוא ילד להרפה: ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דויד: אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד דויד וביד עבדיו:

פרק כב:

ויאמר דויד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל אויביו ומיד שאול: ויאמר יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי לי: אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני: מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע: כי אפפוני משברי מות נחלי בליעל יבעתוני: חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו: ותגעש ותרעש הארץ ומוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו: וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח: וישת חשך סביבותיו סכות חשכת מים עבי שחקים: מנגה נגדו בערו ממנו גחלי אש: ויהרם מן שמים יהוה ועליון יתן קולו: ויירם חצים ויפיצם ברקים ויהמם: ויראו אפקי ים יגלו מוסדות תבל מגערת יהוה מנשמת רוח אפיו: ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים: יצילני מאויבי עז ממשנאי כי אמצו ממני: יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי: ויוצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי: יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי: כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: כי כל משפטיו לנגדי וחקתיו לא אסיר ממני: ואהי תם לו ואשתמר מעוני: וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו: עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם: עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל: כי אתה עם עני תושיע ועיני רמים תשפיל: כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי: כי בך ארוץ גדוד ובאלהי אדלג שור: האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו: האל מעזי חיל ויתר תמים דרכי: משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני: מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועתי: ותתן לי מגן ישעך וענותך תרבני: תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי: ארדף אויבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם: ואכלם ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי: ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי: ואויבי נתת לי עורף ומשנאי ואצמיתם: ישועו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם: ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוץ אדקם ואפרקם: תפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני: בני נכר יתכחשו לי לשמע אזן ישמעו לי: בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם: חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי צור ישעי: האל הנתן נקמות לי ומוריד עמים תחתי: ומפלטי מאויבי תרוממני מאיש חמסים תצילני: על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה: מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדויד ולזרעו עד עולם:

פרק כג:

ואלה דברי דויד האחרנים נאם דויד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל: רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני: אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל ביראת אלהים: וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה מדשא מארץ: כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שמה ערוכה בכל ושמורה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח: ובליעל כקוץ מנדף כלם כי לא בידים יקחו: ואיש יגע בהם ימלא ברזל וקנה חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת: אלה שמות הגבורים אשר לדויד יושב בשבת תחכמני ראש השלשים הוא עדינו העצני על שמונה מאות חללים בפעם אחת: ואחריו אלעזר בן דודו האחחי בן השלשה הגבורים עם דויד בחרפם את פלשתים הנאספים שם למלחמה ויעלו איש ישראל: הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדבק ידו בחרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם שבו אחריו רק לפשט: ואחריו שמה בן אגי הררי על שלשה הגבורים עם הרודי: אליפלט בן אחסבי בן המעכתי אליעם בן אחיתפל הגלוני: חצרי הכרמלי פעראי הארבי: בני הבסי צלמון נחרי הבארתי נושא כלי יואב בן צרויה: עירא היתרי גרב היתרי: אוריה החתי זבד בן אחלי: עדינא בן שיזא הראובני ראש לראובנים ועמו שלשים: חנן בן מעכה ויושפט המתני: אוזיה העשתרתי שמע ויעואל בני חותם הערעי: ירמיה הצמתי ויחזיאל הצבי: יואל אחי נתן ומבחר בן הגדי: צלק העמוני

وجىدۇدىڭ ھر تىن لەپ: ئاكتىنوزوم ھېكىزەۋاھ
وجىدى.

17 وەكتىپ لىگېنىڭ ۋەزنى ئالتە ئايغىچە ئالتە
ئايلىق ھۆكۈمدە: ۋەكىلىنىڭ ئەمرى بويىچە ئىش
قىلىدىغان ۋاكالەتچى.

48 ماددىي ئىلمىدىكى ۋاقىت: ۋەكتىنىڭ
ئىلمىدىكى ۋاقىت: ۋەكتىن ئاخىر ۋەكتىن
ھەققىدە: ۋەكىلىنىڭ ۋەكالىتى ئاخىرلاشقاندا
ئاخىر ۋەكتىن ئاخىرلاشقاندا ئۇنىڭ
ۋەكىلىنىڭ ۋەكالىتى

ܘܗܝܟܠܐ ܓܘܝܐ: ܘܐܣܛܘ̈ܐ ܕܕܪܬܐ ܕܒܪܝܬܐ.
16 ܘܣܦ̈ܐ ܘܟܘ̈ܐ ܘܐܣܛܘ̈ܐ ܕܥܠ ܬܠܬܝܗܘܢ: ܘܡܛܠܠܝܢ
ܩܝܣ̈ܐ ܩܝܣ ܩܝܣܐ: ܡܢ ܐܪܥܐ: ܘܥܕܡܐ
17 ܠܟܘ̈ܐ. ܘܟܘ̈ܐ ܡܚܦܝܢ. ܘܥܠ ܡܢ ܬܪܥܐ
ܓܘܝܐ ܘܠܒܪ: ܘܥܠ ܟܠܗ ܫܘܪܐ ܚܕܪ ܚܕܪ:
18 ܓܘܝܐ ܘܒܪܝܐ ܡܫܘܚܬܐ. ܘܥܒܝܕܝܢ ܗܘܘ ܟܪ̈ܘܒܐ
ܘܬܘܡܪ̈ܬܐ: ܬܘܡܪܬܐ ܒܝܬ ܟܪܘܒܐ ܠܟܪܘܒܐ:
19 ܘܬܪ̈ܝܢ ܐܦ̈ܝܢ ܠܟܪܘܒܐ. ܘܐܦܐ ܕܒܪܢܫܐ ܥܠ
ܬܘܡܪܬܐ ܡܢܐ ܘܡܢܐ: ܘܐܦܐ ܕܐܪܝܐ ܥܠ ܬܘܡܪܬܐ
20 ܡܢܐ. ܡܢ ܐܪܥܐ ܘܥܕܡܐ ܠܥܠ ܡܢ ܬܪܥܐ:
ܟܪ̈ܘܒܐ ܘܬܘܡܪ̈ܬܐ ܥܒܝܕܝܢ. ܘܐܣܦܩܬܗ ܕܗܝܟܠܐ
21 ܡܪܒܥܐ ܗܘܬ: ܘܐܦܝ ܩܘܕܫܐ ܕܚܙܘܐ: ܐܝܟ
22 ܚܙܘܗ ܕܡܕܒܚܐ ܕܩܝܣܐ. ܬܠܬ ܐܡ̈ܝܢ ܪ̈ܘܡܗ:
ܘܐܘܪܟܗ ܬܪܬܝܢ ܐܡ̈ܝܢ: ܘܙܘ̈ܝܬܐ ܐܝܬ
ܠܗ: ܘܐܘܪܟܗ ܘܐܣ̈ܬܘܬܗ ܕܩܝܣܐ: ܘܐܡܪ
23 ܠܝ: ܗܢܐ ܦܬܘܪܐ ܕܩܕܡ ܡܪܝܐ. ܘܬܪ̈ܝܢ
24 ܬܪ̈ܥܝܢ ܠܗܝܟܠܐ ܘܠܩܘܕܫܐ. ܘܬܪ̈ܝܢ ܠܬܪ̈ܥܝܢ
25 ܕܫܢܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܗܦܟܬܐ. ܘܥܒܝܕܝܢ
ܥܠܝܗܘܢ ܥܠ ܬܪ̈ܥܝ ܗܝܟܠܐ: ܟܪ̈ܘܒܐ
26 ܘܬܘܡܪ̈ܬܐ ܐܝܟ ܕܥܒܝܕܝܢ ܥܠ ܫܘܪ̈ܐ. ܘܟܘ̈ܐ
ܕܐܣܛܘ̈ܐ ܡܚܦܝܢ ܩܝܣ̈ܐ ܡܢ ܠܒܪ: ܘܟܘ̈ܐ
ܡܚܦܝܢ: ܘܬܘܡܪ̈ܬܐ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܘܗܢܝܢ ܥܠ.
ܦܬܘܪ̈ܘܗܝ ܕܐܣܛܘ̈ܐ: ܘܬܩ̈ܘܢܗ ܕܒܝܬܐ
ܘܩܝ̈ܣܝܗ ܕܥ̈ܒܐ.

ܩܦܠܐܘܢ ܡܒ.

1 ܘܐܦܩܢܝ ܠܕܪܬܐ ܒܪܝܬܐ ܠܐܘܪܚܐ ܕܓܪܒܝܐ:
ܘܐܥܠܢܝ ܠܐܣܛܘ̈ܐ ܕܠܘܩܒܠ ܕܘܟܬܐ ܘܠܘܩܒܠ
2 ܒܢܝܢܐ ܠܓܪܒܝܐ. ܠܘܩܒܠ ܐܘܪܟܐ ܕܐܡ̈ܝܢ ܡܐܐ
ܕܬܪܥܐ ܕܓܪܒܝܐ: ܘܦܬܝܐ ܚܡܫܝܢ ܐܡ̈ܝܢ.
3 ܠܘܩܒܠ ܥܣܪܝܢ ܕܕܪܬܐ ܓܘܝܬܐ: ܘܠܘܩܒܠ
ܪܨܝܦܐ ܕܕܪܬܐ ܒܪܝܬܐ: ܐܣܛܘܐ ܠܘܩܒܠ ܐܣܛܘܐ
4 ܥܠ ܬܠܬܐ ܕܘܟ̈ܝܢ. ܘܩܕܡ ܐܣܛܘ̈ܐ ܗܠܟܐ
ܕܥܣܪ ܐܡ̈ܝܢ ܦܬܝܐ ܠܓܘ: ܐܘܪܚܐ ܕܐܡܬܐ
5 ܚܕܐ: ܘܬܪ̈ܥܝܗܘܢ ܠܓܪܒܝܐ. ܘܐܣܛܘ̈ܐ
ܥܠܝ̈ܬܐ ܘܟܪ̈ܝܢ ܗܘܘ: ܡܛܠ ܕܐܟܠܝܢ ܗܘܘ ܡܢܗܝܢ
6 ܕܪ̈ܬܐ. ܡܛܠ ܕܬܠܝܬܝܢ ܗܘܝ ܗܘ̈ܝ: ܘܠܝܬ ܗܘܐ
ܠܗܝܢ ܥܡܘ̈ܕܐ ܐܝܟ ܥܡܘ̈ܕܐ ܕܕܪ̈ܬܐ: ܡܛܠ
ܗܢܐ ܘܟܪ̈ܝܢ ܗܘ̈ܝ ܡܢ ܬܚܬܝ̈ܬܐ ܘܡܢ
ܡܨܥܝ̈ܬܐ.
7 ܘܣܝܓܐ ܕܠܒܪ ܕܠܘܩܒܠ ܐܣܛܘ̈ܐ: ܐܘܪܟܐ
8 ܚܡܫܝܢ ܐܡ̈ܝܢ. ܡܛܠ ܕܐܘܪܟܐ ܕܐܣܛܘ̈ܐ ܕܕܪܬܐ
ܒܪܝܬܐ ܚܡܫܝܢ ܐܡ̈ܝܢ: ܘܠܘܩܒܠ ܗܝܟܠܐ
ܡܐܐ ܐܡ̈ܝܢ.
9 ܘܬܚܝܬ ܐܣܛܘ̈ܐ ܡܥܠܢܐ ܡܕܢܚܐ: ܟܕ ܐܬܐ
10 ܠܕܪܬܐ ܒܪܝܬܐ: ܒܦܬܝܗ ܕܣܝܓܐ ܕܕܪܬܐ: ܠܡܥܠܢܐ
ܡܕܢܚܐ ܩܕܡ ܦܘܪܫܢܐ: ܘܩܕܡ ܒܢܝܢܐ ܐܣܛܘ̈ܐ.
11 ܘܐܘܪܚܐ ܩܕܡܝܗܘܢ: ܐܝܟ ܚܙܘܐ ܕܐܣܛܘ̈ܐ ܕܠܘܩܒܠ
ܓܪܒܝܐ: ܐܘܪܟܗܘܢ ܐܝܟ ܦܬܝܗܘܢ: ܘܟܠܗܘܢ
ܡܦܩ̈ܢܝܗܘܢ: ܘܡܥܠ̈ܢܝܗܘܢ: ܘܬܪ̈ܥܝܗܘܢ: ܘܐܝܟ ܬܪ̈ܥܝܗܘܢ.
12 ܐܝܟ ܐܣܛܘ̈ܐ ܕܐܣܛܘ̈ܐ ܕܠܘܩܒܠ ܬܝܡܢܐ: ܐܘܪܚܐ
ܒܪܫ ܐܘܪܚܐ: ܬܪܥܐ ܕܩܕܡ ܫܘܪܐ ܡܬܩܢܐ: ܕܒܐܘܪܚܐ
ܕܡܕܢܚܐ ܡܥܠܢܐ ܐܝܟ ܕܥܐܠ.
13 ܘܐܡܪ ܠܝ: ܐܣܛܘ̈ܐ ܕܓܪܒܝܐ: ܘܐܣܛܘ̈ܐ
ܕܬܝܡܢܐ ܕܩܕܡ ܦܘܪܫܢܐ: ܗܠܝܢ ܐܢܝܢ ܐܣܛܘ̈ܐ
ܩܘܕܫܐ ܕܐܟܠܝܢ ܒܗܝܢ ܟܗ̈ܢܐ ܕܡܩܪܒܝܢ ܠܡܪܝܐ ܩܘܕܫ
ܩܘܕ̈ܫܝܢ: ܬܡܢ ܢܣܝܡܘܢ ܩܘܕܫ ܩܘܕ̈ܫܝܢ: ܘܩܘܪܒܢܐ
ܘܚܛܗ̈ܐ ܘܐܫ̈ܡܐ: ܡܛܠ ܕܐܬܪܐ ܗܘ ܩܕܝܫܐ.
14 ܘܡܐ ܕܥܐܠܝܢ ܟܗ̈ܢܐ: ܠܐ ܢܦܩܘܢ ܡܢ ܩܘܕܫܐ
ܠܕܪܬܐ ܒܪܝܬܐ: ܐܠܐ ܬܡܢ ܢܣܝܡܘܢ ܢܚܬ̈ܝܗܘܢ
ܕܡܫܡܫܝܢ ܒܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܩܘܕܫܐ ܐܢܘܢ:
ܘܢܠܒܫܘܢ ܢܚ̈ܬܐ ܐܚܪ̈ܢܐ: ܘܢܩܪܒܘܢ ܠܘܬ
ܕܠܥܡܐ.
15 ܘܫܠܡ ܡܫܘܚܬܗ ܕܒܝܬܐ ܓܘܝܐ. ܘܐܦܩܢܝ
ܠܐܘܪܚܐ ܕܬܪܥܐ ܕܚܙܐ ܠܡܕܢܚܐ: ܘܡܫܚܗ ܚܕܪ
16 ܚܕܪ. ܘܡܫܚ ܠܪܘܚܐ ܕܡܕܢܚܐ: ܒܩܢܝܐ ܕܡܫܘܚܬܐ
17 ܚܡܫܡܐܐ ܩܢ̈ܝܢ. ܘܡܫܚ ܠܪܘܚܐ ܕܓܪܒܝܐ
ܒܩܢܝܐ ܕܡܫܘܚܬܐ: ܚܡܫܡܐܐ ܩܢ̈ܝܢ ܚܕܪ ܚܕܪ.
18 ܘܡܫܚ ܠܪܘܚܐ ܕܬܝܡܢܐ: ܚܡܫܡܐܐ ܩܢ̈ܝܢ: ܒܩܢܝܐ
19 ܕܡܫܘܚܬܐ. ܘܡܫܚ ܠܪܘܚܐ ܕܡܥܪܒܐ: ܚܡܫܡܐܐ
20 ܩܢ̈ܝܢ: ܒܩܢܝܐ ܕܡܫܘܚܬܐ. ܠܐܪܒܥ ܪ̈ܘܚܝܢ
ܡܫܚܗ: ܫܘܪܐ ܚܕܪ ܚܕܪܘܗܝ: ܐܘܪܟܗ ܚܡܫܡܐܐ ܘܦܬܝܗ
ܚܡܫܡܐܐ: ܠܡܦܪܫܘ ܒܝܢ ܩܘܕܫܐ ܠܚܘܠܐ.

ܩܦܠܐܘܢ ܡܓ.

1 ܘܐܝܬܝܢܝ ܠܬܪܥܐ ܕܚܙܐ ܠܡܕܢܚܐ: ܘܗܐ ܫܘܒܚܗ
2 ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܐܬܐ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܕܡܕܢܚܐ: ܘܩܠܗ
ܐܝܟ ܩܠܐ ܕܡܝ̈ܐ ܣܓܝ̈ܐܐ: ܘܐܪܥܐ ܢܗܪܬ ܡܢ ܫܘܒܚܗ.
3 ܐܝܟ ܚܙܘܐ ܕܚܙܝܬ ܟܕ ܐܬܝܬ ܠܡܚܒܠܘ ܠܡܕܝܢܬܐ:
ܘܐܝܟ ܚܙܘܐ ܕܚܙܝܬ ܥܠ ܢܗܪ ܟܒܪ: ܘܢܦܠܬ ܥܠ
4 ܐܦܝ. ܘܫܘܒܚܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܠܒܝܬܐ: ܒܐܘܪܚܐ ܕܬܪܥܐ
5 ܕܚܙܐ ܠܡܕܢܚܐ. ܘܫܩܠܬܢܝ ܪܘܚܐ ܘܐܥܠܬܢܝ ܠܕܪܬܐ
ܓܘܝܬܐ: ܘܗܐ ܡܠܐ ܫܘܒܚܗ ܕܡܪܝܐ ܠܒܝܬܐ.
6 ܘܫܡܥܬ ܡܡܠܠ ܥܡܝ ܡܢ ܒܝܬܐ: ܘܓܒܪܐ ܩܐܡ
7 ܗܘܐ ܠܘܬܝ. ܘܐܡܪ ܠܝ: ܒܪ ܐܢܫܐ: ܐܬܪܐ ܕܟܘܪܣܝܐ
ܘܐܬܪܐ ܕܦܣ̈ܬܐ ܕܪ̈ܓܠܝ: ܕܐܥܡܪ ܬܡܢ ܒܓܘ
ܒܢܝ̈ܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܠܥܠܡ: ܘܠܐ ܢܛܡܐܘܢ ܬܘܒ ܕܒܝܬ
ܐܝܣܪܝܠ: ܘܠܐ ܢܛܡܐܘܢ ܫܡܐ ܕܩܘܕܫܝ: ܗܢܘܢ
ܘܡܠܟܝ̈ܗܘܢ ܒܙܢܝܘܬܗܘܢ: ܘܒܫ̈ܠܕܐ ܕܡܠܟ̈ܝܗܘܢ
8 ܘܒܪ̈ܡܬܗܘܢ. ܕܣܡܝܢ ܗܘܘ ܐܣܟܘܦܬܗܘܢ ܥܠ ܐܣܟܘܦܬܝ:
ܘܥܒ̈ܕܝܗܘܢ ܥܠ ܕܪ̈ܝ ܥܒ̈ܕܝ: ܘܫܘܪܐ ܒܝܢܝ
ܘܒܝܢܝܗܘܢ: ܘܛܡܐܘ ܫܡܐ ܕܩܘܕܫܝ ܒܛܘܠܡܐ ܕܥܒܕܘ:
9 ܘܐܫܠܡܬ ܐܢܘܢ ܒܚܡܬܝ. ܗܫܐ ܢܪܚܩܘܢ ܙܢܝܘܬܗܘܢ
ܘܦܓܪ̈ܐ ܕܡܠܟ̈ܝܗܘܢ ܡܢ ܩܕܡܝ: ܘܐܫܪܐ ܒܓܘܗܘܢ
10 ܠܥܠܡ. ܘܐܢܬ ܒܪ ܐܢܫܐ: ܚܘܝܗܝ ܠܒܝܬ
ܐܝܣܪܝܠ ܠܒܝܬܐ: ܘܢܬܟܢܥܘܢ ܡܢ ܥܘ̈ܠܝܗܘܢ
11 ܕܥܒܕܘ ܒܗ: ܘܢܡܫܚܘܢ ܠܬܩܢܗ. ܘܐܢ ܢܬܟܢܥܘܢ
ܡܢ ܟܠ ܕܥܒܕܘ: ܨܘܪܬܗ ܕܒܝܬܐ ܘܬܘܩܢܗ
ܘܡܦܩܢܘܗܝ ܘܡܥܠܢܘܗܝ: ܘܟܠܗ ܨܘܪܬܗ: ܘܟܠܗܘܢ
ܢܡܘܣܘܗܝ ܘܟܠܗܘܢ ܨܘܪܬܗ ܚܘܝ ܐܢܘܢ: ܘܟܬܘܒ
ܠܥܝܢܝܗܘܢ: ܕܢܛܪܘܢ ܟܠܗܘܢ ܨܘܪ̈ܬܗ: ܘܟܠܗܘܢ ܢܡܘܣܘܗܝ
12 ܘܢܥܒܕܘܢ ܐܢܘܢ. ܗܢܐ ܢܡܘܣܐ ܕܒܝܬܐ ܥܠ ܪܝܫ

ܛܘܪܐ: ܘܟܠܗܘܢ ܬܚܘܡܘܗܝ ܚܕܪ ܚܕܪܝܢ: ܩܕܫ
ܩܘܕܫܐ ܐܢܘܢ.
13 ܗܠܝܢ ܡܫܘܚܬܗ ܕܡܕܒܚܐ ܒܐܡܬܐ: ܕܐܡܬܐ
ܘܦܫܟ: ܥܘܡܩܗ ܕܐܡܬܐ ܐܡܬܐ: ܘܦܬܝܐ ܐܡܬܐ
ܠܣܦܬܗ ܕܚܕܪ ܚܕ ܙܪܬܐ: ܘܗܢܐ ܓܒܗ.*
14 ܘܡܢ ܐܪܥܐ ܘܥܕܡܐ ܠܥܙܪܬܐ ܬܚܬܝܬܐ: ܬܪܬܝܢ
ܐܡܝܢ: ܘܦܬܝܗ ܐܡܬܐ ܚܕܐ: ܘܡܢ ܥܙܪܬܐ ܙܥܘܪܬܐ:
ܘܥܕܡܐ ܠܥܙܪܬܐ ܪܒܬܐ ܐܪܒܥ ܐܡܝܢ: ܘܦܬܝܐ ܐܡܬܐ.*
15 ܘܐܪܐܝܠ ܐܪܒܥ ܐܡܝܢ: ܘܡܢ ܐܪܐܝܠ ܘܠܥܠ
16 ܩܪܢܬܐ ܐܪܒܥ.* ܘܐܘܪܟܗ ܕܐܪܐܝܠ ܬܪܬܥܣܪܐ
ܐܡܝܢ: ܘܦܬܝܗ ܬܪܬܥܣܪܐ: ܡܪܒܥܐ ܠܐܪܒܥܬܐ
17 ܦܢܘܬܗ.* ܘܥܙܪܬܐ ܐܪܒܥܣܪܐ ܐܡܝܢ ܐܘܪܟܗ:
ܘܐܪܒܥܣܪܐ ܦܬܝܗ: ܥܠ ܐܪܒܥܬܐ ܦܢܘܬܗ:
ܘܬܚܘܡܐ ܕܚܕܪ ܠܗ ܦܠܓܘܬ ܐܡܬܐ: ܘܡܨܥܬܐ
ܐܡܬܐ ܠܗ ܚܕܪ ܚܕܪ: ܘܕܪܓܘܗܝ ܚܙܝܢ ܠܡܕܢܚܐ.
18 ܘܐܡܪ ܠܝ: ܒܪܢܫܐ: ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ:
ܗܠܝܢ ܢܡܘܣܘܗܝ ܕܡܕܒܚܐ ܒܝܘܡܐ ܕܡܬܥܒܕ:
ܠܡܣܩܘ ܥܠܘܗܝ ܥܠܬܐ: ܘܠܡܙܪܩ ܥܠܘܗܝ ܕܡܐ.*
19 ܘܬܬܠ ܠܟܗܢܐ ܘܠܠܘܝܐ ܕܡܢ ܙܪܥܗ ܕܨܕܘܩ:
ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܘܬܝ: ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ:
ܠܡܫܡܫܘܬܝ: ܬܘܪܐ ܒܪ ܬܘܪܐ ܠܚܛܝܬܐ
20 ܕܚܛܗܐ.* ܘܬܣܒ ܡܢ ܕܡܗ: ܘܬܬܠ ܥܠ ܐܪܒܥ
ܩܪܢܬܗ ܕܡܕܒܚܐ: ܘܥܠ ܐܪܒܥ ܙܘܝܬܐ ܕܥܙܪܬܐ:
ܘܥܠ ܬܚܘܡܐ ܕܚܕܪ ܠܗ: ܘܬܕܟܝܘܗܝ ܥܠܘܗܝ
21 ܘܬܚܣܝܘܗܝ.* ܘܬܣܒ ܬܘܪܐ ܕܚܛܝܬܐ: ܘܬܘܩܕܝܘܗܝ
22 ܒܓܒܗ ܕܒܝܬܐ: ܠܒܪ ܡܢ ܡܩܕܫܐ.* ܘܒܝܘܡܐ
ܕܬܪܝܢ: ܬܩܪܒ ܠܚܛܝܬܐ: ܨܦܝܪ ܥܙܐ ܕܫܠܡ
ܡܢ ܡܘܡܐ: ܘܢܕܟܘܢܝܗܝ ܠܡܕܒܚܐ: ܐܝܟ ܕܕܟܝܘܗܝ
23 ܒܬܘܪܐ.* ܘܡܐ ܕܫܠܡܬ ܠܡܕܟܝܘ: ܬܩܪܒ ܬܘܪܐ
ܒܪ ܬܘܪܐ ܕܫܠܡ ܡܢ ܡܘܡܐ: ܘܕܟܪܐ ܡܢ
24 ܥܢܐ ܕܫܠܡ ܡܢ ܡܘܡܐ.* ܘܬܩܪܒ ܐܢܘܢ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ: ܘܢܪܡܘܢ ܟܗܢܐ ܥܠܝܗܘܢ ܡܠܚܐ:
ܘܢܣܩܘܢ ܐܢܘܢ ܥܠܬܐ ܠܡܪܝܐ.*
25 ܘܬܥܒܕܘܢ ܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ: ܨܦܝܪܐ ܚܕ
ܒܝܘܡܐ ܠܚܛܝܬܐ: ܘܬܘܪܐ ܚܕ ܒܪ ܬܘܪܐ:
26 ܘܕܟܪܐ ܡܢ ܥܢܐ ܕܫܠܡ ܡܢ ܡܘܡܐ.* ܢܚܣܘܢ
ܠܡܕܒܚܐ ܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ: ܘܢܕܟܘܢܝܗܝ ܠܡܕܒܚܐ
27 ܘܢܡܠܘܢ ܐܝܕܝܗܘܢ.* ܘܡܐ ܕܫܠܡܘ ܝܘܡܬܐ
ܡܢ ܝܘܡܐ ܕܬܡܝܢܝܐ ܘܠܗܠ: ܢܥܒܕܘܢ ܟܗܢܐ
ܕܒܚܐ ܥܠ ܡܕܒܚܐ: ܥܠܘܬܟܘܢ ܘܢܟܣܬ ܩܘܕܫܝܟܘܢ
ܘܫܠܡܝܟܘܢ: ܘܐܬܪܥܐ ܒܟܘܢ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܡܕ.

1 ܘܐܗܦܟܢܝ ܠܐܘܪܚܐ ܕܬܪܥܐ ܒܪܝܐ ܕܡܩܕܫܐ
2 ܕܚܐܪ ܠܡܕܢܚܐ: ܘܗܘܐ ܐܚܝܕ.* ܘܐܡܪ ܠܝ
ܡܪܝܐ: ܬܪܥܐ ܗܢܐ ܢܗܘܐ ܐܚܝܕ: ܘܠܐ ܢܬܦܬܚ:
ܘܐܢܫ ܠܐ ܢܥܘܠ ܒܗ: ܡܛܠ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܐ
3 ܕܐܝܣܪܝܠ ܥܠ ܒܗ: ܢܗܘܐ ܐܚܝܕ.* ܡܠܟܐ
ܢܬܒ ܒܗ: ܘܢܐܟܘܠ ܠܚܡܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ: ܡܢ
ܐܘܪܚܐ ܕܐܣܛܘܐ ܕܬܪܥܐ ܢܥܘܠ ܘܡܢܗ
ܢܦܘܩ.

4 ܘܐܥܠܢܝ ܠܐܘܪܚܐ ܕܬܪܥܐ ܓܪܒܝܝܐ ܕܩܕܡ ܒܝܬܐ:
ܘܚܙܝܬ ܕܡܠܐ ܐܝܩܪܗ ܕܡܪܝܐ ܠܒܝܬܐ ܕܡܪܝܐ: ܘܢܦܠܬ
5 ܥܠ ܐܦܝ.* ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܪܝܐ: ܒܪܢܫܐ: ܣܝܡ
ܠܒܟ ܘܚܙܝ ܒܥܝܢܝܟ: ܘܫܡܥ ܒܐܕܢܝܟ ܟܠ
ܡܕܡ ܕܡܡܠܠ ܐܢܐ ܥܡܟ: ܘܟܠܗܘܢ ܢܡܘܣܘܗܝ
ܕܒܝܬܐ: ܘܟܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ: ܘܣܝܡ ܠܒܟ
ܠܡܥܠܢܘܗܝ ܕܒܝܬܐ: ܘܠܡܦܩܢܘܗܝ ܕܡܩܕܫܐ.*
6 ܘܐܡܪ ܠܒܝܬܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܡܡܪܡܪܢܐ: ܗܟܢܐ ܐܡܪ
ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ: ܣܦܩ ܠܟܘܢ ܠܟܠܗ
7 ܛܘܠܫܝܟܘܢ ܕܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ.* ܐܠܐ ܐܦ ܐܥܠܬܘܢ
ܒܢܝ ܢܘܟܪܝܐ ܕܥܘܪܠܝܢ ܒܠܒܗܘܢ
ܘܥܘܪܠܝܢ ܒܒܣܪܗܘܢ: ܠܡܗܘܐ ܒܡܩܕܫܝ:
ܘܐܛܢܦܘ ܠܒܝܬܝ: ܘܩܪܒܬܘܢ ܐܢܘܢ ܥܠ ܠܚܡܝ
ܬܪܒܐ ܘܕܡܐ: ܘܡܥܒܪܝܢ ܐܢܘܢ ܩܝܡܝ ܒܟܠܗ
8 ܛܘܠܫܝܟܘܢ.* ܘܠܐ ܢܛܪܬܘܢ ܐܢܘܢ ܡܛܪܬܐ
ܕܩܘܕܫܝ: ܐܠܐ ܣܡܬܘܢ ܢܛܘܪܐ ܡܛܪܬܐ
9 ܕܩܘܕܫܝ ܢܛܘܪܘܢ ܕܝܠܟܘܢ.* ܗܟܢܐ ܐܡܪ
ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ: ܟܠ ܒܪ ܢܘܟܪܝܐ ܕܥܘܪܠ ܒܠܒܗ
ܘܥܘܪܠ ܒܒܣܪܗ: ܠܐ ܢܥܘܠ ܠܡܩܕܫܝ: ܟܠ
10 ܒܪ ܢܘܟܪܝܐ ܕܐܝܬ ܒܝܢܝ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ.* ܐܠܐ
ܠܘܝܐ ܕܐܬܪܚܩܘ ܡܢܝ: ܟܕ ܛܥܘ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ
ܡܢܝ ܒܬܪ ܦܬܟܪܝܗܘܢ: ܘܢܩܒܠܘܢ ܚܛܗܝܗܘܢ.*
11 ܘܢܗܘܘܢ ܒܡܩܕܫܝ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܘ ܒܬܪܥܐ ܕܒܝܬܐ:
ܗܢܘܢ ܢܟܣܘܢ ܥܠܬܐ ܘܕܒܚܐ ܕܥܡܐ:
ܘܗܢܘܢ ܢܩܘܡܘܢ ܩܕܡܝܗܘܢ ܘܢܫܡܫܘܢ ܐܢܘܢ.*
12 ܥܠ ܕܫܡܫܘ ܐܢܘܢ ܩܕܡ ܦܬܟܪܝܗܘܢ: ܘܗܘܘ
ܠܬܘܩܠܬܐ ܕܚܘܒܐ ܠܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ: ܡܛܠܗܢܐ
ܐܪܝܡܬ ܐܝܕܝ ܥܠܝܗܘܢ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ:
13 ܘܢܩܒܠܘܢ ܚܘܒܝܗܘܢ.* ܘܠܐ ܢܬܩܪܒܘܢ ܠܘܬܝ
ܠܡܟܗܢܘ ܠܝ: ܘܠܐ ܢܬܩܪܒܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܩܘܕܫܝ
ܒܩܘܕܫ ܩܘܕܫܝܢ: ܘܢܩܒܠܘܢ ܨܥܪܗܘܢ ܘܬܘܥܝܬܗܘܢ
14 ܘܚܘܒܝܗܘܢ ܕܥܒܕܘ.* ܘܐܥܒܕ ܐܢܘܢ
ܢܛܘܪܝ ܡܛܪܬܐ ܕܒܝܬܐ: ܘܠܟܠܗ ܬܫܡܫܬܗ
15 ܕܡܬܥܒܕܐ ܒܗ.* ܘܟܗܢܐ ܘܠܘܝܐ ܒܢܝ ܨܕܘܩ: ܕܢܛܪܘ
ܡܛܪܬܐ ܕܡܩܕܫܝ ܟܕ ܛܥܘ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ
ܡܢܝ: ܗܢܘܢ ܢܬܩܪܒܘܢ ܠܘܬܝ ܠܡܫܡܫܘܬܝ:
ܘܗܢܘܢ ܢܩܘܡܘܢ ܩܕܡܝ: ܘܢܩܪܒܘܢ ܠܝ ܬܪܒܐ
16 ܘܕܡܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ.* ܗܢܘܢ ܢܥܠܘܢ
ܠܡܩܕܫܝ: ܘܗܢܘܢ ܢܬܩܪܒܘܢ ܠܦܬܘܪܝ:
17 ܠܡܫܡܫܘܬܝ: ܘܢܛܪܘܢ ܡܛܪܬܝ.* ܘܡܐ ܕܥܐܠܝܢ
ܒܬܪܥܐ ܕܕܪܬܐ ܓܘܝܬܐ: ܡܐܢܐ ܕܟܬܢܐ ܢܠܒܫܘܢ:
ܘܥܡܪܐ ܠܐ ܢܠܒܫܘܢ: ܘܡܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܒܬܪܥܐ
ܕܕܪܬܐ ܓܘܝܬܐ: ܐܦ ܠܓܘ ܡܢ ܬܪܥܐ ܕܒܝܬܐ
ܟܘܒܥܐ ܕܟܬܢܐ ܢܗܘܘܢ ܥܠ ܪܫܝܗܘܢ: ܘܡܟܢܣܐ ܕܟܬܢܐ
18 ܒܚܨܝܗܘܢ.* ܘܡܐ ܕܢܦܩܝܢ ܠܕܪܬܐ ܒܪܝܬܐ ܠܘܬ ܥܡܐ:
ܢܫܠܚܘܢ ܡܐܢܝܗܘܢ ܕܡܫܡܫܝܢ ܒܗܘܢ: ܘܢܣܝܡܘܢ
ܐܢܘܢ ܒܠܫܟܬܐ ܕܩܘܕܫܐ: ܘܢܠܒܫܘܢ ܡܐܢܐ ܐܚܪܢܐ:
19 ܘܠܐ ܢܩܕܫܘܢ ܠܥܡܐ ܒܡܐܢܝܗܘܢ.* ܘܪܫܝܗܘܢ
20 ܠܐ ܢܓܠܚܘܢ: ܘܣܥܪܗܘܢ ܠܐ ܢܪܒܘܢ: ܐܠܐ
21 ܡܩܦܣܘ ܢܩܦܣܘܢ ܪܫܝܗܘܢ.* ܘܚܡܪܐ ܠܐ ܢܫܬܘܢ

5 הִנֵּה גּוֹי לֹא תֵדַע תִּקְרָא וְגוֹי לֹא יְדָעוּךָ יָרוּץ: לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פֵאֲרֶךָ:
6 דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאוּהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב: יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו
7 וְיָשֹׁב אֶל יְהוָה וְיִרְחָמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי הַרְבֶּה לִסְלוֹחַ: כִּי לֹא מַחְשְׁבֹתַי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם
8 וְלֹא דְרָכֵיכֶם דְּרָכָי נְאֻם יְהוָה: כִּי גָבְהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ כֵּן גָּבְהוּ דְרָכַי מִדַּרְכֵיכֶם
9 וּמַחְשְׁבֹתַי מִמַּחְשְׁבֹתֵיכֶם: כִּי כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּב
10 כִּי אִם הִרְוָה אֶת הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לַזּוֹרֵעַ וְלֶחֶם לָאוֹכֵל: כֵּן יִהְיֶה
11 דְּבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יָשׁוּב אֵלַי רֵיקָם כִּי אִם עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר חָפַצְתִּי וְהִצְלִיחַ
12 אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיהוּ: כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם
13 רִנָּה וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ יָד: תַּחַת הַנַּעֲצוּץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ וְתַחַת הַסִּרְפָּד יַעֲלֶה הֲדַס
14 וְהָיָה לַיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת: כֹּה אָמַר יְהוָה שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וְעֲשׂוּ צְדָקָה
15 כִּי קְרוֹבָה יְשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצִדְקָתִי לְהִגָּלוֹת: אַשְׁרֵי אֱנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ
16 שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וְשֹׁמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע: וְאַל יֹאמַר בֶּן הַנֵּכָר הַנִּלְוֶה אֶל יְהוָה
17 לֵאמֹר הַבְדֵּל יַבְדִּילַנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאַל יֹאמַר הַסָּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ: כִּי כֹה אָמַר
18 יְהוָה לַסָּרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שַׁבְּתוֹתָי וּבָחֲרוּ בַּאֲשֶׁר חָפָצְתִּי וּמַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי:
19 וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וָשֵׁם טוֹב מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֵּן לוֹ אֲשֶׁר לֹא
20 יִכָּרֵת: וּבְנֵי הַנֵּכָר הַנִּלְוִים עַל יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת שֵׁם יְהוָה לִהְיוֹת לוֹ לַעֲבָדִים
21 כָּל שֹׁמְרֵי שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וּמַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי: וְהֵבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית
22 מַלְכֵּי הַשְּׁלִישִׁי אֶת עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא
23 לְכָל הָעַמִּים: נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה מְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֲקַבֵּץ עָלָיו לְנִקְבָּצָיו:

פרק נו.

1 כֹּל חַיְתוֹ שָׂדָי בֹּאוּ אֹכְלוּ כָּל חַיְתוֹ בְיָעַר: צֹפָיו עִוְרִים כֻּלָּם לֹא יָדְעוּ כֻלָּם כְּלָבִים
2 אִלְּמִים לֹא יוּכְלוּ לִנְבֹּחַ חֹזִים שֹׁכְבִים אֹהֲבֵי לָנוּם: וְהַכְּלָבִים עַזֵּי נֶפֶשׁ לֹא יָדְעוּ שָׂבְעָה
3 וְהֵמָּה רֹעִים לֹא יָדְעוּ הַבִּין כֻּלָּם לְדַרְכָּם פָּנוּ אִישׁ לְבִצְעוֹ מִקָּצֵהוּ: בָּאוּ אֶקְחָה יַיִן
4 וְנִסְבָּאָה שֵׁכָר וְהָיָה כְּיוֹם מָחָר גָּדֹל מְאֹד יוֹתֵר: הָאֹבֵד צַדִּיק וְאֵין אִישׁ שָׂם עַל לֵב
5 וְאַנְשֵׁי חֶסֶד נֶאֱסָפִים בְּאֵין מֵבִין כִּי מִפְּנֵי רָעָה נֶאֱסַף הַצַּדִּיק: יָבוֹא שָׁלוֹם יָנוּחוּ עַל
6 מִשְׁכְּבוֹתָם הוֹלֵךְ נְכֹחוֹ: וְאַתֶּם בְּנֵי עוֹנְנָה זֶרַע מְנָאָף וְתִזְנֶה: עַל מִי תִתְעַנָּגוּ עַל מִי
7 תַּרְחִיבוּ פֶה תַּאֲרִיכוּ לָשׁוֹן הֲלֹא אַתֶּם יַלְדֵי פֶשַׁע זֶרַע שָׁקֶר: הַנֶּחָמִים בָּאֵלוֹן תַּחַת כָּל
8 עֵץ רַעֲנָן שֹׁחֲטֵי הַיְלָדִים בַּנְּחָלִים תַּחַת סְעִפֵי הַסְּלָעִים: בְּחֵלֶק נַחֲלֵי אַתָּה חֶלְקֵךְ הֵמָּה
9 גּוֹרָלֵךְ וְגַם לָהֶם שָׁפַכְתְּ נֶסֶךְ הֶעֱלִית מִנְחָה הַעַל אֵלֶּה אִנָּחֵם: עַל הָרִים גָּבֹהַּ וְנִשָּׂא
10 שַׂמְתְּ מִשְׁכָּבֵךְ וְשָׁמָּה עָלִית לִזְבֹּחַ זָבַח: וְאַחֲרֵי הַדֶּלֶת וְהַמְּזוּזָה שַׂמְתְּ זִכָּרוֹנֵךְ כִּי
11 מֵאִתִּי גָלִית וַתַּעֲלִי הִרְחַבְתְּ מִשְׁכָּבֵךְ וַתִּכְרֹת לָךְ מֵהֶם אָהַבְתְּ מִשְׁכָּבָם יָד חָזִיתְ:
12 וַתֵּלְכִי לַמֶּלֶךְ בַּשֶּׁמֶן וַתַּרְבִּי רְקָחַיִךְ וַתִּשְׁלְחִי מַלְאָכַיִךְ לָרָחוֹק וַתִּשְׁפְּלִי עַד שְׁאוֹל:
13 בְּרֹב דַּרְכֵּךְ יָגַעַתְּ לֹא אָמַרְתְּ נוֹאָשׁ חַיַּת יָדֵךְ מָצָאתְ עַל כֵּן לֹא חָלִית: וְאֶת מִי דָאַגְתְּ
14 וַתִּירְאִי כִּי כִזַּבְתְּ וְלֹא זָכַרְתִּנִי וְלֹא שַׂמְתְּ עַל לֵבֵךְ הֲלֹא הַחֲרַשְׁתִּי מֵעוֹלָם וּמִנֶּגֶד
15 וְאוֹתִי לֹא יָרֵאת: וְאֶצְדִּיק אֶת צִדְקָתֵךְ וְאֶת מַעֲשַׂיִךְ כִּי לֹא יוֹעִילוּ לָךְ: בְּזַעֲקֵךְ יַצִּילוּךְ
16 כֻּלָּם וְאֶת כֻּלָּם יִשָּׂא רוּחַ הֶבֶל יִקָּח וְחוֹסֶה בִי יִנְחַל אֶרֶץ וְיִירַשׁ הַר קָדְשִׁי: וְאָמַר סֹלּוּ
17 סֹלּוּ פַּנּוּ דָרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי: כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ
18 מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכֹּן וְאֶת דַּכָּא וּשְׁפַל רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים:
19 כִּי לֹא לָנֶצַח אָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם אֶקְצֹף כִּי רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֹטֶף וְנְשָׁמוֹת אֲנִי עָשִׂיתִי:
20 בַּעֲוֹן בִּצְעוֹ קָצַפְתִּי וָאַךְ אֶעְצְבֵהוּ וָאַסְתִּר וָאֶקְצֹף וַיֵּלֶךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ: דְּרָכָיו
21 רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו: בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם שָׁלוֹם
22 לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתִיו: וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם נִגָּרָשׁ כִּי הַשֶּׁקֶט לֹא יוּכָל וְגָרְשׁוּ
23 מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט: אֵין שָׁלוֹם אָמַר אֱלֹהַי לָרְשָׁעִים:

פרק נז.

1 קְרָא בַגָּרוֹן אַל תַּחְשֹׂךְ כַּשּׁוֹפָר הָרֵם קוֹלֶךָ וְהַגֵּד לְעַמִּי פִּשְׁעָם וּלְבֵית יַעֲקֹב חַטֹּאתָם:
2 אוֹתִי יוֹם יוֹם יִדְרֹשׁוּן וְדַעַת דְּרָכַי יֶחְפָּצוּן כְּגוֹי אֲשֶׁר צְדָקָה עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהָיו לֹא
3 עָזָב יִשְׁאָלוּנִי מִשְׁפְּטֵי צֶדֶק קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן: לָמָּה צַמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עִנִּינוּ נַפְשֵׁנוּ
4 וְלֹא תֵדָע הֵן בְּיוֹם צֹם חֶפְצְכֶם וְכָל עַצְּבֵיכֶם תִּנְגֹּשׂוּ: הֵן לְרִיב וּמַצָּה תָּצוּמוּ וְלַהַכּוֹת
5 אֶגְרֹף רֶשַׁע לֹא תָצוּמוּ כַּיּוֹם אֶתְכֶם הַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם קוֹלְכֶם: הֲכָזֶה יִהְיֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ
6 יוֹם עַנּוֹת אָדָם נַפְשׁוֹ הֲלָכֹף כְּאַגְמֹן רֹאשׁוֹ וְשַׂק וְאֵפֶר יָצִיעַ הֲלָזֶה תִּקְרָא צוֹם וְיוֹם רָצוֹן
7 לַיהוָה: הֲלֹא זֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת רֶשַׁע הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח רְצוּצִים
8 חָפְשִׁי וְכָל מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ: הֲלוֹא פָרֹס לָרָעֵב לַחְמֶךָ וַעֲנִיִּים מְרוּדִים תָּבִיא בָיִת כִּי תִרְאֶה
9 עָרֹם וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלָּם: אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח
10 וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה יַאַסְפֶךָ: אָז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם
11 תָּסִיר מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע וְדֹבֶר אָוֶן: וְתָפֵק לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ נִעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ
12 וְזָרַח בַּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם: וְנָחֲךָ יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ
13 וְעַצְמוֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וְכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יְכַזְּבוּ מֵימָיו: וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת
14 עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקֹרָא לְךָ גֹּדֵר פֶּרֶץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת: אִם תָּשִׁיב
15 מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְהוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ
16 מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר: אָז תִּתְעַנַּג עַל יְהוָה וְהַרְכִּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי
17 אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דִּבֵּר:

פרק נח.

1 הִנֵּה לְרִיב וְלַמַּצָּה תָּצוּמוּ וְלַהַכּוֹת אֶגְרֹף רֶשַׁע הִנֵּה לֹא תָצוּמוּ כַּיּוֹם לְהַשְׁמִיעַ קוֹלְכֶם
2 בַּמָּרוֹם: הֲכָזֶה יִהְיֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ יוֹם עַנּוֹת אָדָם נַפְשׁוֹ הֲלָכֹף כְּאַגְמֹן רֹאשׁוֹ וְשַׂק וְאֵפֶר
3 יָצִיעַ הֲלָזֶה תִּקְרָא צוֹם וְיוֹם רָצוֹן לַיהוָה: הֲלֹא זֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת רֶשַׁע הַתֵּר
4 אֲגֻדּוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח רְצוּצִים חָפְשִׁי וְכָל מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ: הֲלוֹא פָרֹס לָרָעֵב לַחְמֶךָ וַעֲנִיִּים
5 מְרוּדִים תָּבִיא בָיִת כִּי תִרְאֶה עָרֹם וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלָּם: אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ
6 וַאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה יַאַסְפֶךָ: אָז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה
7 תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם תָּסִיר מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע וְדֹבֶר אָוֶן: וְתָפֵק לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ
8 וְנֶפֶשׁ נִעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ וְזָרַח בַּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם: וְנָחֲךָ יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ
9 בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמוֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וְכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יְכַזְּבוּ מֵימָיו:
10 וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקֹרָא לְךָ גֹּדֵר פֶּרֶץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת
11 לָשָׁבֶת: אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ
12 יְהוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר: אָז תִּתְעַנַּג עַל יְהוָה
13 וְהַרְכִּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דִּבֵּר:

ديه دنوا هُدهلا جتكِاوا: وانم دِه صهنِؤا: ديل ىقمهم لدِنهلا دنسلا ونفِدهوِو لدهل.* 21 وانقهس لدِنهلا دنسلا: واندنجس يكل ابحنلا صكِاوِنا هُدهلا جِلا ىهنلا وهيلا جِنا وهيلا:* 22 دنوا لمِنهلا دسهكِا نسهلا جِنهلا. دنوا ىهنلا: هُدهلا جِلا ىهنلا وهيلا جِنا وهيلا:* 23 وانجسهِنا سهِنا: ونهكِسهِ كِسهوِ. وانجسهِنا سهِنا: ونهكِسهِ كِسهوِ.* 24 ولانسلاسهِوِ. وانهنا لـ: نوه ليها ديهنا: ويقِنا: ديهنلاهِ دِه وِنسكِا ديهنا هنهوهنلاوِ ىهنا: هُدهلا.

سفاطيل: حمه ٠٤٧٠

1 وانقهس لهكِاس لهنِنهِ دِنسِنا: ونسهِ هِنا ديقهسهِ هِ هسهِ لهسهقكِا هنِهسهِلا هِنسِنا: 2 ونانهِ هِنا نسهِ: هِ هكِاجِنه وِنسِنا: هِ هُسهِ لهكِاس وِنسِنا: 3 هِ هسهِ وِنهِنسِا.* وانقهس لهِنهِنا ىكِاسِنا: هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.* 4 وانجنهس هِ لهِنهِ يكل هُنِنا وِنقِنا ونهِنا: هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.* 5 لهِنهِنسِا: ونسهِ هِنا نسهِ هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.* 6 ونهِنا: هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.* 7 ونانهِ هِنا نسهِ: هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.* 8 ونانهِ هِنا نسهِ: هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.* 9 ونانهِ هِنا نسهِ: هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.* 10 ونانهِ هِنا نسهِ: هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.* 11 ونانهِ هِنا نسهِ: هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.* 12 ونانهِ هِنا نسهِ: هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.* 13 ونانهِ هِنا نسهِ: هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.* 14 ونانهِ هِنا نسهِ: هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.* 15 ونانهِ هِنا نسهِ: هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.* 16 ونانهِ هِنا نسهِ: هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.* 17 ونانهِ هِنا نسهِ: هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.* 18 ونانهِ هِنا نسهِ: هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.* 19 ونانهِ هِنا نسهِ: هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.* 20 ونانهِ هِنا نسهِ: هِ هسهِ لهكِاس وِنسِنا هِ هسهِ وِنهِنسِا.*

هكِا ىهسهقكِاوِه ديهنلا: ونهِنهِنهِ حنوِا هِنهِنهِتوِه: ونهِكِنهِ دِنسِن

11 אתה דכית כחלל רעיך בזרוע עזך פזרת אויביך:
12 לך שמים אף ארץ תבל ומלואה יסדתם:
13 צפון ונגב אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו:
14 לך זרוע עם גבורה תעז יד תרום ימינך:
15 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך:
16 אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון:
17 בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו:
18 כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו:
19 כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו:
20 אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם:
21 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו:
22 אשר יד תכון עמו אף זרועי תאמצנו:
23 לא ישא אויב בו ובן עולה לא יענה:
24 וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף:
25 ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו:
26 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו:
27 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי:
28 אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ:
29 לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו:
30 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים:
31 אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון:
32 אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו:
33 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם:
34 וחסדי לא אפיר ממנו ולא אשקר באמונתי:
35 לא אחלל ברתי ומוצא שפתי לא אשנה:
36 אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב:
37 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי:
38 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה:
39 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך:
40 נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו:
41 פרצת כל גדריו שתת מבצריו מחתה:
42 שסוהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו:
43 תרים ימין צריו השמחת כל אויביו:
44 אף תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה:
45 השבתו מטהרו וכסאו לארץ מגחה:
46 קצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה:
47 עד מתי יהוה תסתר לנצח תבער כאש חמתך:
48 זכר מה חלדי על מה שוא בראת כל בני אדם:
49 מי גבר יחי ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה:
50 איה חסדיך הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך:
51 זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים:
52 אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך:
53 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

ספר חמישי

תהלים פרק צ

1 תפלה למשה איש האלהים אדני מעון היית לנו בדר ודר:
2 בטרם הרים יולדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל:
3 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם:
4 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה:
5 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף:
6 בבקר יציץ וחלף לערב ימלל ויבש:
7 כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:
8 שת עונתינו לנגדך עלמנו לאור פניך:
9 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנותינו כמו הגה:
10 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה:
11 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך:
12 למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה:
13 שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך:
14 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו:
15 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה:
16 יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם:
17 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

תהלים פרק צא

1 יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן:
2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו:
3 כי הוא יציל מפח יקוש מדבר הוות:
4 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו:
5 לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם:
6 מדבר באפל יהלך קטב ישוד צהרים:
7 יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש:
8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה:
9 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך:
10 לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך:
11 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך:
12 על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך:
13 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין:
14 כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי:
15 יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו:
16 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

תהלים פרק צב

1 מזמור שיר ליום השבת טוב להודות ליהוה ולזמר לשמך עליון:
2 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות:
3 עליון עשור ונבל עלי הגיון בכנור:
4 כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן:
5 מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך:
6 איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת:
7 בפרח רשעים כמו עשב ויצמחו כל פעלי און להשמדם עדי עד:
8 ואתה מרום לעלם יהוה:
9 כי הנה אויביך יהוה כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און:
10 ותרם כראים קרני בלתי רענן בשמן:
11 ותבט עיני בשורי במתנסים עלי מרעים תשמענה אזני:
12 צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה:
13 שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו:
14 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו:
15 להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו:

תהלים פרק צג

1 יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט:
2 נכון כסאך מאז מעולם אתה:
3 נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים:
4 ממקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה:
5 עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יהוה לארך ימים:

תהלים פרק צד

1 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע:
2 הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים:
3 עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו:
4 יביעו יתמרו ידברו עתק יאמרו כל פעלי און:
5 עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו:
6 אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו:
7 ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב:
8 בינו בוערים בעם וכסילים מתי תשכילו:
9 הנוטע אזן הלא ישמע אם יוצר עין הלא יביט:
10 היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת:
11 יהוה יודע מחשבות אדם כי הבל המה:
12 אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו:
13 להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת:
14 כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב:
15 כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב:
16 מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און:
17 לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומי נפשי:
18 אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני:
19 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי:
20 היחברך כסא הוות יוצר עמל עליך:
21 יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו:
22 ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי:
23 וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו:

תהלים פרק צה

1 לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו:
2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו:
3 כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:
4 אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו:
5 אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו:
6 בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו:
7 כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו:
8 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר:
9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי:
10 ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי:
11 אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

תהלים פרק צו

1 שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ:
2 שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו:
3 ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו:
4 כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים:
5 כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה:
6 הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו:
7 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז:
8 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו:
9 השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ:
10 אמרו בגוים יהוה מלך אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים במישרים:
11 ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלואו:
12 יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי היער:
13 לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

תהלים פרק צז

1 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים:
2 ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו:
3 אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו:
4 האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ:
5 הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל הארץ:
6 הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו:
7 יבשו כל עובדי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו כל אלהים:
8 שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה:
9 כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים:
10 אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם:
11 אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה:
12 שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו:

תהלים פרק צח

1 מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו:
2 הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו:
3 זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו:
4 הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו:
5 זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה:
6 בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה:
7 ירעם הים ומלואו תבל וישבי בה:
8 נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו:
9 לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

תהלים פרק צט

1 יהוה מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ:
2 יהוה בציון גדול והוא רם על כל העמים:
3 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא:
4 ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה בישראל אתה עשית:
5 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא:
6 משה ואהרן בכהניו ושמואל בקרא שמו קראים אל יהוה והוא יענם:
7 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו:
8 יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם:
9 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

תהלים פרק ק

1 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ:
2 עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברנה:
3 דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו:
4 באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו:
5 כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו:

תהלים פרק קא

1 לדוד משפט ואשירה לך יהוה אזמרה:
2 אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי:
3 לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי לא ידבק בי:
4 לבב עקש יסור ממני רע לא אדע:
5 מלושני בסתר רעהו אותו זה אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל:
6 עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני:
7 לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דובר שקרים לא יכון לנגד עיני:
8 לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און:

תהלים פרק קב

1 תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו:
2 יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא:
3 אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני:
4 כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו:
5 הוכה כעשב ויבש לבבי כי שכחתי מאכל לחמי:
6 מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי:
7 דמיתי לקאת מדבר היתי ככוס חרבות:
8 שקדתי ואהי כצפור בודד על גג:
9 כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו:
10 כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי:
11 מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשלכני:
12 ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש:
13 ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר:
14 אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד:
15 כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו:
16 וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך:
17 כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו:
18 פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם:
19 תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה:
20 כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט:
21 לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה:
22 לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם:
23 בהקהל עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה:
24 ענה בדרך כחי קצר ימי:
25 אומר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך:
26 לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים:
27 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו:
28 ואתה הוא ושנותיך לא יתמו:
29 בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון:

תהלים פרק קג

1 לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו:
2 ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו:
3 הסלח לכל עונך הרפא לכל תחלואיך:
4 הגאל משחת חייך העטרך חסד ורחמים:
5 המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריך:
6 עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים:
7 הודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו:
8 רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב חסד:
9 לא לנצח יריב ולא לעולם יטור:
10 לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו גמל עלינו:
11 כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו:
12 כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו:
13 כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו:
14 כי הוא ידע יצרנו זכר כי עפר אנחנו:
15 אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ:
16 כי רוח עברה בו ואינו ותכירנו עוד מקומו:
17 וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים:
18 לשמרי בריתו ולזכרי פקודיו לעשותם:
19 יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה:
20 ברכו יהוה מלאכיו גבורי כח עשי דברו לשמע בקול דברו:
21 ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו:
22 ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יהוה:

תהלים פרק קד

1 ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת:
2 עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה:
3 המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח:
4 עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט:
5 יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד:
6 תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים:
7 מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון:
8 יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם:
9 גבול שמת בל יעברון בל ישובון לכסות הארץ:
10 המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון:
11 ישקו כל חית שדי ישברו פראים צמאם:
12 עליהם עוף השמים יקנו מבין עפאים יתנו קול:
13 משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ:
14 מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ:
15 ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד:
16 ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע:
17 אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה:
18 הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים:
19 עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו:
20 תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער:
21 הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלתם:
22 תזרח השמש יאספון ואל מעונותם ירבצון:
23 יצא אדם לפעלו ולעבדתו עד ערב:
24 מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך:
25 זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות:
26 שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו:
27 כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו:
28 תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב:
29 תסתיר פניך יבהלון תאסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון:
30 תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה:
31 יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו:
32 המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו:
33 אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי:
34 יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה:
35 יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה:

תהלים פרק קה

1 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
2 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו:
3 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה:
4 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד:
5 זכרו נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו:
6 זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו:
7 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו:
8 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור:
9 אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק:
10 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
11 לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם:
12 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
13 ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר:
14 לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים:
15 אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו:
16 ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר:
17 שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף:
18 ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו:
19 עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו:
20 שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו:
21 שמו אדון לביתו ומושל בכל קנינו:
22 לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכים:
23 ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם:
24 ויפר את עמו מאד ויעצמהו משצריו:
25 הפך לבם לשנא עמו לערום במעבדיו:
26 שלח משה עבדו אהרן בחר בו:
27 שמו בם דברי אתותיו ומופתים בארץ חם:
28 שלח חשך ויחשיך ולא מרו את דברו:
29 הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם:
30 שרץ ארצם צפרדעים במחדרי מלכיהם:
31 אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם:
32 נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם:
33 ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם:
34 אמר ויבא ארבה וילק בלי מספר:
35 ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם:
36 ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם:
37 ויוצאם בכסף וזהב ואין באבטיו כשל:
38 שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם:
39 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה:
40 שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם:
41 פתח צור ויזובו מים הלכו בצחות נהר:
42 כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו:
43 ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו:
44 ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים ירשו:
45 בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

תהלים פרק קו

1 הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
2 מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו:
3 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת:
4 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך:
5 לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך:
6 חטאנו עם אבותינו העוינו רשענו:
7 אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף:
8 ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו:
9 ויגער בים סוף ויחרב ויולכם בתהומות כמדבר:
10 ויושיעם מיד שונא וייגאלם מיד אויב:
11 ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר:
12 ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו:
13 מהרו שכחו מעשיו לא חיכו לעצתו:
14 ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל בישימון:
15 ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם:
16 ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה:
17 תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם:
18 ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים:
19 יעשו עגל בחורב וישתחוו למסכה:
20 וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב:
21 שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים:
22 נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף:
23 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית:
24 וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו:
25 וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה:
26 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר:
27 ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות:
28 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים:
29 ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה:
30 ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה:
31 ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם:
32 ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם:
33 כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו:
34 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם:
35 ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם:
36 ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש:
37 ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים:
38 וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים:
39 ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם:
40 ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו:
41 ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם:
42 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם:
43 פעמים רבות יצילם והם ימרו בעצתם וימכו בעונם:
44 וירא בצרתם בשמעו את רנתם:
45 ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו:
46 ויתנם לרחמים לפני כל שובי אותם:
47 הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך:
48 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה:

תהלים פרק קז

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
2 יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר:
3 וממדינות קבצם ממזרח וממערב מצפון וממים:
4 תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו:
5 רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף:
6 ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם:
7 והדריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב:
8 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
9 כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב:
10 ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל:
11 כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו:
12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר:
13 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם:
14 יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק:
15 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
16 כי שבר דלתות נחושה ובריחי ברזל גדע:
17 אולי מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו:
18 כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות:
19 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם:
20 ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם:
21 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
22 וזבחו זבחי תודה וספרו מעשיו ברנה:
23 יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים:
24 המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה:
25 ויאמר ויעמד רוח סערה ותרם גליו:
26 יעלו שמים ירדו תהומות נפשם במרעה תתמוגג:
27 יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע:
28 ויזעקו אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם:
29 יקם סערה לדממה וישתקו גליו:
30 וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם:
31 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
32 וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו:
33 ישם נהרות למדבר ומצאי מים לציה:
34 ארץ פרי לשכנת רעה מרשעת יושבי בה:
35 ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים:
36 וישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב:
37 וזרעו שדות וישעו כרמים ויעשו פרי תבואה:
38 ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט:
39 ויעטו ויתמעטו מעצר רע ויגון:
40 שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך:
41 וישגב אביון מעני וישם כצאן משפחות:
42 יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה:
43 מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה:

תהלים פרק קח

1 שיר מזמור לדוד נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי:
2 עורה נבל וכנור אעירה שחר:
3 אודך בעמים אדני ואזמרך בלאמים:
4 כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך:
5 רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך:
6 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני:
7 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד:
8 לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי:
9 מואב סיר רחצי על אדום אשליך פלשת התרועעי:
10 מי יובלני עיר מבצר מי נחה אותי עד אדום:
11 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו:
12 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם:
13 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו:

תהלים פרק קט

1 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש:
2 כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר:
3 ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם:
4 תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה:
5 וישתו עלי רע תחת טובה ושנאה תחת אהבתי:
6 הפקד עליו רשע ושטן יעמד על ימינו:
7 בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהי לחטאה:
8 יהי ימיו מעטים פקדתו יקח אחר:
9 יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה:
10 נוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם:
11 יגש נושה לכל אשר לו וישסו זרים יגיעו:
12 אל יהי לו משך חסד ואל יהי חונן ליתומיו:
13 יהי זרעו לאחרית במושב אחר ימח שמם:
14 יזכר עון אבותיו אל יהוה ואל חטאת אמו אל תמח:
15 יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם:
16 יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש עני ואביון ונכה לב למותמו:
17 ויאהב קללה ותבוא לו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו:
18 וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו:
19 תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרנה:
20 זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רעים על נפשי:
21 ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני:
22 כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי:
23 כצל כנטותו נעלכתי נדפתי כארבה:
24 ברכי כלו מצום ובשרי שמן מרזה:
25 ואני חרפה להמה יראוני יניעון ראשם:
26 עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך:
27 וידעו כי יד זאת ידך אתה יהוה עשית:
28 יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך ישמח:
29 ילבשו שטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם:
30 אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו:
31 כי יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו:

תהלים פרק קי

1 נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית אויביך הדם לרגליך:
2 מטה עזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב אויביך:
3 עמך נדבות ביום חילך בהדרי קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך:
4 נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק:
5 אדני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים:
6 ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה:
7 מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש:

תהלים פרק קיא

1 הללויה אודה יהוה בכל לב בסוד ישרים ועדה:
2 גדולים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם:
3 הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד:
4 זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה:
5 טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו:
6 כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים:
7 מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו:
8 סמוכים לעד לעולם עשוים באמת וישר:
9 פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו:
10 ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד:

תהלים פרק קיב

1 הללויה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד:
2 גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך:
3 הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד:
4 זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק:
5 טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט:
6 כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק:
7 משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטוח ביהוה:
8 סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו:
9 פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד:
10 רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד:

תהלים פרק קיג

1 הללויה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה:
2 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם:
3 ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יהוה:
4 רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו:
5 מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת:
6 המשפילי לראות בשמים ובארץ:
7 מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון:
8 להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו:
9 מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה:

תהלים פרק קיד

1 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז:
2 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו:
3 הים ראה וינס הירדן יסב לאחור:
4 ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן:
5 מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור:
6 ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן:
7 מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב:
8 ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים:

תהלים פרק קטו

1 לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך:
2 למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם:
3 ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה:
4 עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם:
5 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
6 אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון:
7 ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם:
8 כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם:
9 ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא:
10 בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא:
11 יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא:
12 יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן:
13 יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים:
14 יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם:
15 ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ:
16 השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני

1 בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃ וְהָאָרֶץ
הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים
2 מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃
3 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר
4 וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים׀ לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא
לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ ס וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
5 יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃
6 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת
לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא
7 אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ ס
8 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם
אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים׀ לַיַּבָּשָׁה
9 אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
10 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע
עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃
11 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־
12 פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַתְּהִי־
13 עֶרֶב וַתְּהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ ס וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת
בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת
14 וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם
15 לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת
הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר
16 הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃ וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים
17 בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה
18 וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
19 וַתְּהִי־עֶרֶב וַתְּהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ ס וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ
הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ
20 הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ
הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף
21 לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר
פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃
22 וַתְּהִי־עֶרֶב וַתְּהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ ס וַתֹּצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה
לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּעַשׂ
23 אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־
24 רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף
25 הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־
26 הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים׀ אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
27 בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ
28 בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃
29 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ
30 זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃ וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־
31 יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַתְּהִי־עֶרֶב וַתְּהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

פרק ב׳

1 וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
2 הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־
3 מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ
אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃
4 אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה
5 אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ
וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים
6 עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ
7 וְהִשְׁקָה אֶת כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם
עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ
8 חַיָּה׃ וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־
9 הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ
נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת
10 טוֹב וָרָע׃ וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה
11 לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ
12 הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־שָׁם הַזָּהָב׃ וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח
13 וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ וְשֵׁם־הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־
14 אֶרֶץ כּוּשׁ׃ וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר
15 וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃ וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם
16 וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־
17 הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃ וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב
וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃
18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר
19 כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־
עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר
20 יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־
הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר
21 כְּנֶגְדּוֹ׃ וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת
22 מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֵּלָע
אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃
23 וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת
יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃ עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־
24 אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃ וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם
25 עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבֹּשָׁשׁוּ׃

פרק ג׳

1 וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ
2 הַגָּן׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל׃
3 וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ
4 וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן־תְּמֻתוּן׃ וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת
5 תְּמֻתוּן׃ כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם
וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃ וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ
6 לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה־הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח
מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃
7 וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה־
8 תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים
מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה
9 אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר
10 אֵלָיו אַיֶּכָּה׃ וַיֹּאמֶר אֶת־קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי עֵירֹם
11 אָנֹכִי וָאֵחָבֵא׃ וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן־הָעֵץ
אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל־מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ וַיֹּאמֶר הָאָדָם
12 הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה־לִּי מִן־הָעֵץ וָאֹכֵל׃
13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ
14 זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־גְּחֹנְךָ
15 תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין
הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ
16 עָקֵב׃ אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב
תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ׃
17 וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר
צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן
18 תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־
19 עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה׃ בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל־הָאֲדָמָה
כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי־עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב׃
20 וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה אֵם כָּל־חָי׃
21 וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם׃
22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב
וָרָע וְעַתָּה פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי
23 לְעֹלָם׃ וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן־עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה
24 אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם׃ וַיְגָרֶשׁ אֶת־הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן־עֵדֶן
אֶת־הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת־דֶּרֶךְ
עֵץ הַחַיִּים׃

פרק ד׳

1 וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר
2 קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה׃ וַתֹּסֶף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־הָבֶל וַיְהִי־
הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה׃
3 וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה׃
4 וְהֶבֶל הֵבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמֵחֶלְבֵהֶן וַיְהוָה שָׁעָה
5 אֶל־הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ׃ וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיִּחַר
6 לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָנָיו׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ
7 וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ׃ הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח
חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ וְאַתָּה תִּמְשָׁל־בּוֹ׃
8 וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קַיִן
9 אֶל־הֶבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ
10 וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי׃ וַיֹּאמֶר מַה־עָשִׂיתָ קוֹל
דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה׃
11 וְעַתָּה אָרוּר אָתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת־פִּיהָ לָקַחַת
12 אֶת־דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדֶךָ׃ כִּי תַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה לֹא תֹסֶף תֵּת־כֹּחָהּ
13 לָךְ נָע וָנָד תִּהְיֶה בָּאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־יְהוָה גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא׃
14 הֵן גֵּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפָּנֶיךָ אֶסָּתֵר וְהָיִיתִי
15 נָע וָנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָּל־מֹצְאִי יַהַרְגֵנִי׃ וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן כָּל־
הֹרֵג קַיִן שִׁבְעָתַיִם יֻקָּם וַיָּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת־
16 אֹתוֹ כָּל־מֹצְאוֹ׃ וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־נוֹד קִדְמַת
17 עֵדֶן׃ וַיֵּדַע קַיִן אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוֹךְ וַיְהִי בֹּנֶה עִיר
וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ׃
18 וַיִּוָּלֶד לַחֲנוֹךְ אֶת־עִירָד וְעִירָד יָלַד אֶת־מְחוּיָאֵל וּמְחוּיָאֵל יָלַד
19 אֶת־מְתוּשָׁאֵל וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־לָמֶךְ׃ וַיִּקַּח־לוֹ לֶמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים
שֵׁם הָאַחַת עָדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה׃
20 וַתֵּלֶד עָדָה אֶת־יָבָל הוּא הָיָה אֲבִי יֹשֵׁב אֹהֶל וּמִקְנֶה׃
21 וְשֵׁם אָחִיו יוּבָל הוּא הָיָה אֲבִי כָל־תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר וְעוּגָב׃
22 וְצִלָּה גַּם־הִוא יָלְדָה אֶת־תּוּבַל קַיִן לֹטֵשׁ כָּל־חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל
וַאֲחוֹת תּוּבַל־קַיִן נַעֲמָה׃
23 וַיֹּאמֶר לֶמֶךְ לְנָשָׁיו עָדָה וְצִלָּה שְׁמַעַן קוֹלִי נְשֵׁי לֶמֶךְ הַאְזֵנָּה
אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפִצְעִי וְיֶלֶד לְחַבֻּרָתִי׃
24 כִּי שִׁבְעָתַיִם יֻקַּם־קָיִן וְלֶמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה׃
25 וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי־
שָׁת־לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל כִּי הָרָגוֹ קָיִן׃
26 וּלְשֵׁת גַּם־הוּא יֻלַּד־בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֱנוֹשׁ אָז הוּחַל לִקְרֹא
בְּשֵׁם יְהוָה׃

פרק ה׳

1 זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם בִּדְמוּת אֱלֹהִים
2 עָשָׂה אֹתוֹ׃ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָם
3 אָדָם בְּיוֹם הִבָּרְאָם׃ וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ
4 כְּצַלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת׃ וַיִּהְיוּ יְמֵי־אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־
5 שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אָדָם
אֲשֶׁר חַי תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמֹת׃
6 וַיְחִי שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־אֱנוֹשׁ׃
7 וַיִּחְיֶה שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־אֱנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת
8 שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי שֵׁת אֲשֶׁר חָיָה שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
9 שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃
10 וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־קֵינָן׃
11 וַיִּחְיֶה אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־קֵינָן חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה
12 מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי אֱנוֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים
13 וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃
14 וַיְחִי קֵינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מַהֲלַלְאֵל׃
15 וַיִּחְיֶה קֵינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מַהֲלַלְאֵל שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה
16 מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי קֵינָן עֶשֶׂר שָׁנִים
17 וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃
18 וַיְחִי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־יָרֶד׃
19 וַיִּחְיֶה מַהֲלַלְאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־יָרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה
20 מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי מַהֲלַלְאֵל חָמֵשׁ
21 וְתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃
22 וַיְחִי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־חֲנוֹךְ׃
23 וַיִּחְיֶה יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
24 בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת
25 שָׁנָה וַיָּמֹת׃
26 וַיְחִי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מְתוּשָׁלַח׃
27 וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מְתוּשֶׁלַח שְׁלֹשׁ
28 מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים
29 שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה׃
30 וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֵינֶנּוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים׃
31 וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־לָמֶךְ׃
32 וַיִּחְיֶה מְתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה
33 וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי מְתוּשֶׁלַח תֵּשַׁע
34 וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃
35 וַיְחִי לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁבְעִים שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בֵּן׃
36 וַיִּחְיֶה לֶמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וַחֲמֵשׁ
37 מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ וַיִּהְיוּ כָּל־יְמֵי לֶמֶךְ שֶׁבַע וְשִׁבְעִים
38 שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמֹת׃
39 וַיְחִי נֹחַ בֶּן־חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד נֹחַ אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת׃

פרק ו׳

1 וַיְהִי כִּי־הֵחֵל הָאָדָם לָרֹב עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יֻלְּדוּ לָהֶם׃
2 וַיִּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם
3 נָשִׁים מִכֹּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־יָדוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם
4 בְּשַׁגַּם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה׃ הַנְּפִלִים הָיוּ
בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶל־
בְּנוֹת הָאָדָם וְיָלְדוּ לָהֶם הַמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁ

11 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת אֵשֶׁת אָבִיו עֶרְוַת אָבִיו גִּלָּה מוֹת יוּמָתוּ שְׁנֵיהֶם דְּמֵיהֶם בָּם׃
12 וְאִישׁ כִּי יִשְׁכַּב אֶת כַּלָּתוֹ שְׁנֵיהֶם עָשׂוּ תֶבֶל דְּמֵיהֶם בָּם׃
13 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת זָכָר מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה עָשׂוּ שְׁנֵיהֶם מוֹת יוּמָתוּ דְּמֵיהֶם בָּם׃
14 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אִשָּׁה וְאֶת אִמָּהּ זִמָּה הוּא בָּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ אֹתוֹ וְאֹתָן וְלֹא תִהְיֶה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם׃
15 וְאִישׁ כִּי יִתֵּן שְׁכָבָתוֹ בִּבְהֵמָה מוֹת יוּמָת וְאֶת הַבְּהֵמָה תַּהַרְגוּ׃
16 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל כָּל בְּהֵמָה לְרִבְעָהּ וְהָרַגְתָּ אֶת הָאִשָּׁה וְאֶת הַבְּהֵמָה מוֹת יוּמָתוּ דָּמָם בָּם׃
17 וְאִישׁ כִּי יִקַּח אֶת אֲחֹתוֹ בַּת אָבִיו אוֹ בַת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עֶרְוָתָהּ וְהִיא תִרְאֶה אֶת עֶרְוָתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְנֵי עַמָּם עֶרְוַת אֲחֹתוֹ גִּלָּה עֲוֹנוֹ יִשָּׂא׃
18 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶל אִשָּׁה דָּוָה וְגִלָּה אֶת עֶרְוָתָהּ אֶת מְקֹרָהּ הֶעֱרָה וְהִוא גִּלְּתָה אֶת מְקוֹר דָּמֶיהָ וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקֶּרֶב עַמָּם׃
19 וְעֶרְוַת אֲחוֹת אִמְּךָ וַאֲחוֹת אָבִיךָ לֹא תְגַלֶּה כִּי אֶת שְׁאֵרוֹ הֶעֱרָה עֲוֹנָם יִשָּׂאוּ׃
20 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת דֹּדָתוֹ עֶרְוַת דֹּדוֹ גִּלָּה חֲטָאָם יִשְׂאוּ עֲרִירִים יָמוּתוּ׃
21 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֵשֶׁת אָחִיו נִדָּה הוּא עֶרְוַת אָחִיו גִּלָּה עֲרִירִים יִהְיוּ׃
22 וְשִׁמַרְתֶּם אֶת כָּל חֻקֹּתַי וְאֶת כָּל מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָקִיא אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לָשֶׁבֶת בָּהּ׃
23 וְלֹא תֵלְכוּ בְּחֻקַּת הַגּוֹי אֲשֶׁר אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת כָּל אֵלֶּה עָשׂוּ וָאָקֻץ בָּהֶם׃
24 וָאֹמַר לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת אַדְמָתָם וַאֲנִי אֶתְּנֶנָּהּ לָכֶם לָרֶשֶׁת אֹתָהּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים׃
25 וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין הַבְּהֵמָה הַטְּהֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין הָעוֹף הַטָּמֵא לַטָּהֹר וְלֹא תְשַׁקְּצוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטַמֵּא׃
26 וִהְיִיתֶם לִי קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וָאַבְדִּל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לִהְיוֹת לִי׃
27 וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בָהֶם אוֹב אוֹ יִדְּעֹנִי מוֹת יוּמָתוּ בָּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אוֹתָם דָּמֵיהֶם בָּם׃
28 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְנֶפֶשׁ לֹא יִטַּמָּא בְּעַמָּיו׃
29 כִּי אִם לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרוֹב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וּלְבִנּוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו׃
30 וְלַאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקָּרוֹבָה אֵלָיו מֵאִישׁ לָהּ יִטַּמָּא׃
31 בְּעַל בְּעַמָּיו לֹא יִטַּמָּא חֹל מֵאֲשֶׁת׃
32 קָרְחָה לֹא יִגְלְחוּ רֹאשָׁם וּפְאַת זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת׃
33 קְדֹשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יְחַלְּלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מַקְרִיבִם וְהָיוּ קֹדֶשׁ׃
34 אִשָּׁה זוֹנָה וַחֲלָלָה לֹא יִקָּחוּ וְאִשָּׁה גְּרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ לֹא יִקָּחוּ כִּי קָדוֹשׁ הוּא לֵאלֹהָיו׃
35 וְקִדַּשְׁתּוֹ כִּי אֶת לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מַקְרִיב קָדוֹשׁ יִהְיֶה לְךָ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃
36 וּבַת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תָחֵל לִזְנוֹת אֶת אָבִיהָ הִוא מְחַלֶּלֶת בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃
37 וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֶחָיו אֲשֶׁר יוּצַק עַל רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת יָדוֹ לִלְבֹּשׁ אֶת הַבְּגָדִים אֶת רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם׃
38 וְעַל כָּל נְפָשֹׁת מֵת לֹא יָבֹא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטַּמָּא׃
39 וּמִן הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יְחַלֵּל אֶת מִקְדַּשׁ אֱלֹהָיו כִּי נֵזֶר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה׃
40 וְהוּא אִשָּׁה בִּבְתוּלֶיהָ יִקָּח אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְחַלָּלָה זוֹנָה אֶת אֵלֶּה לֹא יִקָּח כִּי אִם בְּתוּלָה מֵעַמָּיו יִקַּח אִשָּׁה׃
41 וְלֹא יְחַלֵּל זַרְעוֹ בְּעַמָּיו כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ׃
42 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזַּרְעֲךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב לְהַקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהָיו׃
43 כִּי כָל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב אִישׁ עִוֵּר אוֹ פִסֵּחַ אוֹ חָרֻם אוֹ שָׂרוּעַ׃
44 אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ שֶׁבֶר רָגֶל אוֹ שֶׁבֶר יָד׃
45 אוֹ גִבֵּן אוֹ דַק אוֹ גַּבֶּן אוֹ תְבַלּוּל עַיִן אוֹ יַלֶּפֶת אוֹ מְרוֹחַ אָשֶׁךְ׃
46 כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוּם מִזֶּרַע אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב אִשֵּׁי יְהוָה מוּם בּוֹ לֶחֶם אֱלֹהָיו לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב׃
47 לֶחֶם אֱלֹהָיו מִקָּדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים וּמִן הַקֳּדָשִׁים יֹאכֵל׃
48 אַךְ אֶל הַפָּרֹכֶת לֹא יָבֹא וְאֶל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִגַּשׁ כִּי מוּם בּוֹ וְלֹא יְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשַׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃
49 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

כב

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
2 דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו וְיִנָּזְרוּ מִקָּדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר הֵם מַקְדִּישִׁם לִי אֲנִי יְהוָה׃
3 אֱמֹר אֲלֵהֶם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִקְרַב מִכָּל זַרְעֲכֶם אֶל הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִלְּפָנַי אֲנִי יְהוָה׃
4 אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אַהֲרֹן וְהוּא צָרוּעַ אוֹ זָב בַּקֳּדָשִׁים לֹא יֹאכֵל עַד אֲשֶׁר יִטְהָר וְנֹגֵעַ בְּכָל טְמֵא נָפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת זָרַע׃
5 אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל שֶׁרֶץ אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ אוֹ בָאָדָם אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ לְכֹל טֻמְאָתוֹ׃
6 נֶפֶשׁ הַנֹּגֵעַ בָּהֶם וְטָמְאָה עַד הָעֶרֶב וְלֹא יֹאכַל מִן הַקֳּדָשִׁים כִּי אִם רָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם׃
7 וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהֵר וְאַחַר יֹאכַל מִן הַקֳּדָשִׁים כִּי לַחְמוֹ הוּא׃
8 נְבֵלָה וּטְרֵפָה לֹא יֹאכַל לְטָמְאָה בָּהּ אֲנִי יְהוָה׃
9 וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא יִשְׂאוּ עָלָיו חֵטְא וָמֵתוּ בוֹ כִּי יְחַלְּלוּהוּ אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃
10 וְכָל זָר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ תּוֹשָׁב כֹּהֵן וְשָׂכִיר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ׃
11 וְכֹהֵן כִּי יִקְנֵה נֶפֶשׁ קִנְיַן כַּסְפּוֹ הוּא יֹאכַל בּוֹ וְיִלְיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ׃
12 וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הִוא בִּתְרוּמַת הַקֳּדָשִׁים לֹא תֹאכֵל׃
13 וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְזֶרַע אֵין לָהּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ לֶחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ׃
14 וְאִישׁ כִּי יֹאכַל קֹדֶשׁ בִּשְׁגָגָה וְיָסַף חֲמִשִׁתוֹ עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת הַקֹּדֶשׁ׃
15 וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת קָדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָרִימוּ לַיהוָה׃
16 וְהִשָּׂאוּ אֹתָם עֲוֹן אַשְׁמָה בְּאָכְלָם אֶת קָדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃
17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
18 דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ לְכֹל נִדְרֵיהֶם וּלְכָל נִדְבָתָם אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיהוָה לְעֹלָה׃
19 לִרְצֹנְכֶם זָכָר תָּמִים בַּבָּקָר בַּכְּשָׂבִים וּבָעִזִּים׃
20 כֹּל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא תַקְרִיבוּ כִּי לֹא לְרָצוֹן יִהְיֶה לָכֶם׃
21 וְאִישׁ כִּי יַקְרִיב זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לְפַלֵּא נֶדֶר אוֹ לִנְדָבָה בַּבָּקָר אוֹ בַצֹּאן תָּמִים יִהְיֶה לְרָצוֹן כָּל מוּם לֹא יִהְיֶה בּוֹ׃
22 עִוֵּר שָׁבוּר וְחָרוּץ וְיַלֶּפֶת וְגָרָב וְיַבֶּלֶת לֹא תַקְרִיבוּ אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשֶּׁה לֹא תִתְּנוּ מֵהֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה׃
23 וְשׁוֹר וָשֶׂה שָׂרוּעַ וְקָלוֹט נְדָבָה תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ וְלַנֶּדֶר לֹא יֵרָצֶה׃
24 וְאָשָׁךְ מָעוּךְ וְכָתוּת וְנָתוּק וְכָרוּת לֹא תַקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ׃
25 וּמִיַּד בֶּן נֵכָר לֹא תַקְרִיבוּ אֶת לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל אֵלֶּה כִּי מָשְׁחָתָם בָּהֶם מוּם בָּהֶם לֹא יֵרָצוּ לָכֶם׃
26 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
27 שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב אוֹ עֵז כִּי יִוָּלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יֵרָצֶה לְקָרְבַּן אִשֶּׁה לַיהוָה׃
28 וְשׁוֹר אוֹ שֶׂה אֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחֲטוּ בְּיוֹם אֶחָד׃
29 וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח תּוֹדָה לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחוּ׃
30 בְּיוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה׃
31 וְשָׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה׃
32 וְלֹא תְחַלְּלוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃
33 הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה׃

سفلاو : لا.

1 ىتەجەيمۇ ھلدا: ىتچ ھۈلغا سۇ دېھەتا: ئەھەمەم ئەھەم ئەم: ەلقىمەم ئەھەم ئەم: ەلقىمەم ئەھەم ئەم: ەلقى

ויהי בשמעם את דברי הדבר הזה ויתמהמהו ויאמר
יהוה אלהי ישראל אתה שלחת ביד עבדך את הדבר
הזה ואעשה את כל רצונך: ועתה הנה אנכי יוסף
על ימיך חמש עשרה שנה והבן מזרעך אשר יצא
מחלציך יבנה הבית לשמי: ופנית ונסעת לכם היום
ובאתם אל ההר ועברתם את הגבול אשר לבני עשו
אחיכם היושבים בשעיר וייראו מכם ונשמרתם מאד:
אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף
רגל כי ירושה נתתי את הר שעיר לעשו: ואכלתם
שבר מאתם באכל ואף מים תכרו מאתם וישתיתם כי
אלהיך יהוה ברכך בכל מעשה ידיך ידע לכתך את
המדבר הגדול הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך
אתך לא חסרת דבר: ונעבר מאת אחינו בני עשו
היושבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעציון גבר
ונפן ונעבר דרך מדבר מואב: ויאמר יהוה אלי אל
תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך
מארצו ירושה כי לבני לוט נתתי את ער ירושה:
האימים לפנים ישבו בה עם גדול ורב וענקים כבני
ענק: רפאים יחשבו אף הם כענקים ומואבים יקראו
להם אמים: ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו
יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה
ישראל לארץ ירושתו אשר נתן יהוה להם: עתה
קומו לכם ועברו את נחל זרד ונעבר את נחל זרד:
ויהי הימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו
את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדור
אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם:
וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד
תמם: ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות
מקרב העם: וידבר יהוה אלי לאמר: אתה עבר היום
את גבול מואב את ער: וקרבת מול בני עמון אל
תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך
ירושה כי לבני לוט נתתיה ירושה: ארץ רפאים
תחשב אף היא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים
יקראו להם אמים: עם גדול ורב וענקים כבני ענק
אף הם יחשבו רפאים כענקים ומואבים יקראו להם
אמים: וישבו החרים לפנים בשעיר ובני עשו יירשום
וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל
לארץ ירושתו אשר נתן להם יהוה: עתה קומו לכם
ועברו את נחל זרד ואעבר את נחל זרד: ואתם
ראיתם את אשר עשיתי לסיחון מלך חשבון האמרי
ולארצו החל רש ירש את ארצו: ואת עוג מלך הבשן
יצא לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ויאמר
יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחון ואת ארצו
החל רש ירש את ארצו: ויצא סיחון לקראתנו הוא
וכל עמו למלחמה יהצה: ויתנם יהוה אלהינו לפנינו
ונך אתו ואת בניו ואת כל עמו: ונלכד את כל ערים
בעת ההיא ונחרם את כל עיר מתים ונשים וטף לא
השארנו שריד: רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים
אשר לכדנו: מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר
אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה
ממנו את הכל אתן יהוה אלהינו לפנינו: רק אל ארץ
בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל
אשר צוה יהוה אלהינו לא קרבנו:

דברים ב׳

ונהפך ונסע מדרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי
ונסב את הר שעיר ימים רבים: ויאמר יהוה אלי
לאמר: רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפונה:
ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו
היושבים בשעיר וייראו מכם ונשמרתם מאד: אל
תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל
כי ירושה נתתי את הר שעיר לעשו: אכל תאכלו
מאתם בכסף ושבר תשברו מאתם ומים תכרו מאתם
ושתיתם: כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידיך ידע
לכתך את המדבר הגדול הזה זה ארבעים שנה יהוה
אלהיך אתך לא חסרת דבר: ונעבר מאת אחינו בני
עשו היושבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעציון
גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב: ויאמר יהוה אלי
אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן
מארצו לך ירושה כי לבני לוט נתתי את ער ירושה:
האימים לפנים ישבו בה עם גדול ורב וענקים כבני
ענק: רפאים יחשבו אף הם כענקים ומואבים יקראו
להם אמים: ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו
יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה
ישראל לארץ ירושתו אשר נתן יהוה להם: עתה
קומו לכם ועברו את נחל זרד ונעבר את נחל זרד:
ויהי הימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו
את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדור
אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם:
וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד
תמם: ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות
מקרב העם: וידבר יהוה אלי לאמר: אתה עבר היום
את גבול מואב את ער: וקרבת מול בני עמון אל
תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך
ירושה כי לבני לוט נתתיה ירושה: ארץ רפאים
תחשב אף היא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים
יקראו להם אמים: עם גדול ורב וענקים כבני ענק
אף הם יחשבו רפאים כענקים ומואבים יקראו להם
אמים: וישבו החרים לפנים בשעיר ובני עשו יירשום
וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל
לארץ ירושתו אשר נתן להם יהוה: עתה קומו לכם
ועברו את נחל זרד ואעבר את נחל זרד: ואתם
ראיתם את אשר עשיתי לסיחון מלך חשבון האמרי
ולארצו החל רש ירש את ארצו: ואת עוג מלך הבשן
יצא לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ויאמר
יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחון ואת ארצו
החל רש ירש את ארצו: ויצא סיחון לקראתנו הוא
וכל עמו למלחמה יהצה: ויתנם יהוה אלהינו לפנינו
ונך אתו ואת בניו ואת כל עמו: ונלכד את כל ערים
בעת ההיא ונחרם את כל עיר מתים ונשים וטף לא
השארנו שריד: רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים
אשר לכדנו: מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר
אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה
ממנו את הכל אתן יהוה אלהינו לפנינו: רק אל ארץ
בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל
אשר צוה יהוה אלהינו לא קרבנו:

מִלְחָמָה וְלֹא יַעֲשֶׂה לוֹ סוּסִים: וְלֹא יִרְבֶּה־לּוֹ נָשִׁים וְלֹא יָסוּר לְבָבוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יִרְבֶּה־לּוֹ מְאֹד: וְהָיָה כְּשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ אֶת מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל סֵפֶר מִלִּפְנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם: וְהָיְתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו לְמַעַן יִלְמַד לְיִרְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהָיו לִשְׁמֹר אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשֹׂתָם: לְבִלְתִּי רוּם לְבָבוֹ מֵאֶחָיו וּלְבִלְתִּי סוּר מִן הַמִּצְוָה יָמִין וּשְׂמֹאל לְמַעַן יַאֲרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבָנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל: הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל שֵׁבֶט לֵוִי לֹא יִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם יִשְׂרָאֵל אִשֵּׁי יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ יֹאכֵלוּן: וְנַחֲלָה לֹא יִהְיֶה לּוֹ בְּתוֹךְ אֶחָיו יְהוָה נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ: וְזֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַכֹּהֵן מֵאֵת הָעָם מֵאֵת זֹבְחֵי זֶבַח אִם שׁוֹר אִם שֶׂה וְנָתַן לַכֹּהֵן הַזְּרֹעַ וְהַלְּחָיַיִם וְהַקֵּבָה: רֵאשִׁית דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וְרֵאשִׁית גֵּז צֹאנְךָ תִּתֶּן־לוֹ: כִּי בוֹ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל שִׁבְטֶיךָ לַעֲמֹד לְשָׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה הוּא וּבָנָיו כָּל הַיָּמִים: וְכִי־יָבֹא הַלֵּוִי מֵאַחַד שְׁעָרֶיךָ מִכָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הוּא גָר שָׁם וּבָא בְּכָל אַוַּת נַפְשׁוֹ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה: וְשֵׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו כְּכָל אֶחָיו הַלְוִיִּם הָעֹמְדִים שָׁם לִפְנֵי יְהוָה: חֵלֶק כְּחֵלֶק יֹאכֵלוּ לְבַד מִמְכָּרָיו עַל הָאָבוֹת: כִּי תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם הָהֵם: לֹא יִמָּצֵא בְךָ מַעֲבִיר בְּנוֹ וּבִתּוֹ בָּאֵשׁ קֹסֵם קְסָמִים מְעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף: וְחֹבֵר חָבֶר וְשֹׁאֵל אוֹב וְיִדְּעֹנִי וְדֹרֵשׁ אֶל הַמֵּתִים: כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה כָּל עֹשֵׂה אֵלֶּה וּבִגְלַל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ: תָּמִים תִּהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אֹתָם אֶל מְעוֹנְנִים וְאֶל קֹסְמִים יִשְׁמָעוּן וְאַתָּה לֹא כֵן נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: נָבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כָּמֹנִי יָקִים לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן: כְּכֹל אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בְּיוֹם הַקָּהָל לֵאמֹר לֹא אֹסִף לִשְׁמֹעַ אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהָי וְאֶת הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת לֹא אֶרְאֶה עוֹד וְלֹא אָמוּת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הֵיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ: נָבִיא אָקִים לָהֶם מִקֶּרֶב אֲחִיהֶם כָּמוֹךָ וְנָתַתִּי דְבָרַי בְּפִיו וְדִבֶּר אֲלֵיהֶם אֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּנּוּ: וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֶל דְּבָרַי אֲשֶׁר יְדַבֵּר בִּשְׁמִי אָנֹכִי אֶדְרֹשׁ מֵעִמּוֹ: אַךְ הַנָּבִיא אֲשֶׁר יָזִיד לְדַבֵּר דָּבָר בִּשְׁמִי אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִיו לְדַבֵּר וַאֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּמֵת הַנָּבִיא הַהוּא: וְכִי תֹאמַר בִּלְבָבֶךָ אֵיכָה נֵדַע אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא דִבְּרוֹ יְהוָה: אֲשֶׁר יְדַבֵּר הַנָּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא יִהְיֶה הַדָּבָר וְלֹא יָבֹא הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא דִבְּרוֹ יְהוָה בְּזָדוֹן דִּבְּרוֹ הַנָּבִיא לֹא תָגוּר מִמֶּנּוּ: כִּי תֹאמַר בְּלִבֶּךָ אֵיכָה נֵדַע אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא דִבְּרוֹ יְהוָה: אֲשֶׁר יְדַבֵּר הַנָּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא יִהְיֶה הַדָּבָר וְלֹא יָבֹא הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא דִבְּרוֹ יְהוָה בְּזָדוֹן דִּבְּרוֹ הַנָּבִיא לֹא תָגוּר מִמֶּנּוּ: כִּי יַבְדִּיל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת גּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן אֶת אַרְצָם לָךְ וְיָרַשְׁתָּ אֹתָם וְיָשַׁבְתָּ בְּעָרֵיהֶם וּבְבָתֵּיהֶם: שָׁלֹשׁ עָרִים תַּבְדִּיל לָךְ בְּתוֹךְ אַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ: תָּכִין לְךָ הַדָּרֶךְ וְשִׁלַּשְׁתָּ אֶת גְּבוּל אַרְצְךָ אֲשֶׁר יַנְחִילְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה לְנֻס שָׁמָּה כָּל רוֹצֵחַ: וְזֶה דְּבַר הָרֹצֵחַ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה וְחָיָה אֲשֶׁר יַכֶּה אֶת רֵעֵהוּ בִּבְלִי דַעַת וְהוּא לֹא שֹׂנֵא לוֹ מִתְמוֹל שִׁלְשֹׁם: וּבָא אֶל אַחַד הֶעָרִים הָאֵל וְחַי וְקָרַת אֶת גַּרְזֶן בְּיָדוֹ לַחְטֹב עֵצִים וְנָדְפָה יָדוֹ בָּעֵץ וְיָצָא הַבַּרְזֶל מִן הָעֵץ וּמָצָא אֶת רֵעֵהוּ וָמֵת הוּא יָנוּס אֶל אַחַת הֶעָרִים הָאֵל וְחָיָה: פֶּן יִרְדֹּף גֹּאֵל הַדָּם אַחַר הָרֹצֵחַ כִּי יְחַם לְבָבוֹ וְהִשִּׂגוֹ כִּי רַבָּה הַדָּרֶךְ וְהִכָּה נֶפֶשׁ וְלוֹ אֵין מִשְׁפַּט מָוֶת כִּי לֹא שֹׂנֵא הוּא לוֹ מִתְמוֹל שִׁלְשֹׁם: עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר שָׁלֹשׁ עָרִים תַּבְדִּיל לָךְ: וְאִם יַרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ וְנָתַן לְךָ אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָתֵת לַאֲבֹתֶיךָ: כִּי תִשְׁמֹר אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשֹׂתָהּ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו כָּל הַיָּמִים וְאַתָּה תוֹסֵף עוֹד שָׁלֹשׁ עָרִים עַל שָׁלֹשׁ הָעָרִים הָאֵלֶּה: וְלֹא יִשָּׁפֵךְ דַּם נָקִי בְּקֶרֶב אַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וְהָיָה עָלֶיךָ דָּמִים: וְכִי יִהְיֶה אִישׁ שֹׂנֵא לְרֵעֵהוּ וְאָרַב לוֹ וְקָם עָלָיו וְהִכָּהוּ נֶפֶשׁ וָמֵת וְנָס אֶל אַחַת הֶעָרִים הָאֵל: וְשָׁלְחוּ זִקְנֵי עִירוֹ וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם וְנָתְנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם וָמֵת: לֹא תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וּבִעַרְתָּ דַּם הַנָּקִי מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב לָךְ: לֹא תַסִּיג גְּבוּל רֵעֶךָ אֲשֶׁר גָּבְלוּ רִאשֹׁנִים בְּנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ: לֹא יָקוּם עֵד אֶחָד בְּאִישׁ לְכָל עָוֹן וּלְכָל חַטָּאת בְּכָל חֵטְא אֲשֶׁר יֶחֱטָא עַל פִּי שְׁנֵי עֵדִים אוֹ עַל פִּי שְׁלֹשָׁה עֵדִים יָקוּם דָּבָר: עֵד חָמָס יָקוּם בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה: וְעָמְדוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַּיָּמִים הָהֵם: וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הֵיטֵב וְהִנֵּה עֵד שֶׁקֶר הָעֵד שָׁקֶר עָנָה בְּאָחִיו: וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ: וְהַנִּשְׁאָרִים יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ וְלֹא יוֹסִפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ: וְלֹא תָחוֹס עֵינֶךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עַיִן בְּעַיִן שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרָגֶל: כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ וְרָאִיתָ סוּס וָרֶכֶב עַם רַב מִמְּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וְהָיָה כְּקָרַבְכֶם אֶל הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל הָעָם: וְאָמַר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קְרֵבִים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל אֹיְבֵיכֶם אַל יֵרַךְ לְבַבְכֶם אַל תִּירְאוּ וְאַל תַּחְפְּזוּ וְאַל תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם: וְדִבְּרוּ הַשֹּׁטְרִים אֶל הָעָם לֵאמֹר מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַיִת חָדָשׁ וְלֹא חֲנָכוֹ יֵלֵךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ פֶּן יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יַחְנְכֶנּוּ: וּמִי הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כֶּרֶם וְלֹא חִלְּלוֹ יֵלֵךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ פֶּן יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יְחַלְּלֶנּוּ: וּמִי הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵרַשׂ אִשָּׁה וְלֹא לְקָחָהּ יֵלֵךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ פֶּן יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקָּחֶנָּה: וְיָסְפוּ הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל הָעָם וְאָמְרוּ מִי הָאִישׁ הַיָּרֵא וְרַךְ הַלֵּבָב יֵלֵךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יָמֵס אֶת לְבַב אֶחָיו כְּלִבָּבוֹ: וְהָיָה כְּכַלּוֹת הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל הָעָם וּפָקְדוּ שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: כִּי תִקְרַב אֶל עִיר לְהִלָּחֶם עָלֶיהָ וְקָרָאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם: וְהָיָה אִם שָׁלוֹם תַּעֲנְךָ וּפָתְחָה לָךְ וְהָיָה כָּל הָעָם הַנִּמְצָא בָּהּ יִהְיוּ לְךָ לָמַס וַעֲבָדוּךָ: וְאִם לֹא הַשְׁלִים עִמָּךְ וְעָשְׂתָה עִמְּךָ מִלְחָמָה וְצַרְתָּ עָלֶיהָ: וְנָתַנָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדֶךָ וְהִכִּיתָ אֶת כָּל זְכוּרָהּ לְפִי חָרֶב: רַק הַנָּשִׁים וְהַטַּף וְהַבְּהֵמָה וְכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה בָּעִיר כָּל שְׁלָלָהּ תָּבֹז לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת שְׁלַל אֹיְבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ: כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל הֶעָרִים הָרְחֹקוֹת מִמְּךָ מְאֹד אֲשֶׁר לֹא מֵעָרֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה הֵנָּה: רַק מֵעָרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לֹא תְחַיֶּה כָּל נְשָׁמָה: כִּי הַחֲרֵם תַּחֲרִימֵם הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יְלַמְּדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכֹל תּוֹעֲבֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם וַחֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כִּי תָצוּר אֶל עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֶם עָלֶיהָ לְתָפְשָׂהּ לֹא תַשְׁחִית אֶת עֵצָהּ לִנְדֹּחַ עָלָיו גַּרְזֶן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכֵל וְאֹתוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה לָבוֹא מִפָּנֶיךָ בַּמָּצוֹר: רַק עֵץ אֲשֶׁר תֵּדַע כִּי לֹא עֵץ מַאֲכָל הוּא אֹתוֹ תַשְׁחִית וְכָרָתָּ וּבָנִיתָ מָצוֹר עַל הָעִיר אֲשֶׁר הִוא עֹשָׂה עִמְּךָ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּהּ: כִּי יִמָּצֵא חָלָל בָּאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ נֹפֵל בַּשָּׂדֶה לֹא נוֹדַע מִי הִכָּהוּ: וְיָצְאוּ זְקֵנֶיךָ וְשֹׁפְטֶיךָ וּמָדְדוּ אֶל הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹת הֶחָלָל: וְהָיָה הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל הֶחָלָל לָקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא עֶגְלַת בָּקָר אֲשֶׁר לֹא עֻבַּד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא מָשְׁכָה בְּעֹל: וְהוֹרִדוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא אֶת הָעֶגְלָה אֶל נַחַל אֵיתָן אֲשֶׁר לֹא יֵעָבֵד בּוֹ וְלֹא יִזָּרַע וְעָרְפוּ שָׁם אֶת הָעֶגְלָה בַּנָּחַל: וְנִגְּשׁוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי כִּי בָם בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בְּשֵׁם יְהוָה וְעַל פִּיהֶם יִהְיֶה כָּל רִיב וְכָל נָגַע: וְכֹל זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא הַקְּרֹבִים אֶל הֶחָלָל יִרְחֲצוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל הָעֶגְלָה הָעֲרוּפָה בַּנָּחַל: וְעָנוּ וְאָמְרוּ יָדֵינוּ לֹא שָׁפְכוּ אֶת הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ: כַּפֶּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פָּדִיתָ יְהוָה וְאַל תִּתֵּן דָּם נָקִי בְּקֶרֶב עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְנִכַּפֵּר לָהֶם הַדָּם: וְאַתָּה תְּבַעֵר הַדָּם הַנָּקִי מִקִּרְבֶּךָ כִּי תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: כִּי תֵצֵא מִחֲנֶה עַל אֹיְבֶיךָ וְנִשְׁמַרְתָּ מִכֹּל דָּבָר רָע: כִּי יִהְיֶה בְּךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה טָהוֹר מִקְרֵה לָיְלָה וְיָצָא אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה לֹא יָבוֹא אֶל תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה: וְהָיָה לִפְנוֹת עֶרֶב יִרְחַץ בַּמָּיִם וּכְבֹא הַשֶּׁמֶשׁ יָבוֹא אֶל תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה: וְיָד תִּהְיֶה לְךָ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְיָצָאתָ שָׁמָּה חוּצָה: וְיָתֵד תִּהְיֶה לְאָזְנֶךָ וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ וְחָפַרְתָּ בָּהּ וְשַׁבְתָּ וְכִסִּיתָ אֶת צֹאָתְךָ: כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶךָ לְהַצִּלְךָ וְלָתֵת אֹיְבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קָדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְךָ עֶרְוַת דָּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ: לֹא תַסְגִּיר עֶבֶד אֶל אֲדֹנָיו אֲשֶׁר יִנָּצֵל אֵלֶיךָ מֵעִם אֲדֹנָיו: עִמְּךָ יֵשֵׁב בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר טוֹב לוֹ לֹא תוֹנֶנּוּ: לֹא תִהְיֶה קְדֵשָׁה מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה קָדֵשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל: לֹא תָבִיא אֶתְנַן זוֹנָה וּמְחִיר כֶּלֶב בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל נֶדֶר כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ גַּם שְׁנֵיהֶם: לֹא תַשִּׁיךְ לְאָחִיךָ נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ אֹכֶל נֶשֶׁךְ כֹּל דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׁךְ: לַנָּכְרִי תַּשִּׁיךְ וּלְאָחִיךָ לֹא תַשִּׁיךְ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: כִּי תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תְאַחֵר לְשַׁלְּמוֹ כִּי דָרוֹשׁ יִדְרְשֶׁנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵעִמָּךְ וְהָיָה בְךָ חֵטְא: וְכִי תֶחְדַּל לִנְדֹּר לֹא יִהְיֶה בְךָ חֵטְא: מוֹצָא שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר וְעָשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נָדַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ נְדָבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ: כִּי תָבוֹא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים כנפשך שָׂבְעֲךָ וְעַל כֵּלְיךָ לֹא תִתֵּן: כִּי תָבוֹא בְּקָמַת רֵעֶךָ וְקָטַפְתָּ מֹלֶת בְּיָדֶךָ וְחֶרְמֵשׁ לֹא תָנִיף עַל קְמַת רֵעֶךָ: כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבְעָלָהּ וְהָיָה אִם לֹא תִמְצָא חֵן בְּעֵינָיו כִּי מָצָא בָהּ עֶרְוַת דָּבָר וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֻת וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשִׁלְּחָהּ מִבֵּיתוֹ: וְיָצְאָה מִבֵּיתוֹ וְהָלְכָה וְהָיְתָה לְאִישׁ אַחֵר: וּשְׂנֵאָהּ הָאִישׁ הָאַחֲרוֹן וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֻת וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשִׁלְּחָהּ מִבֵּיתוֹ אוֹ כִּי יָמוּת הָאִישׁ הָאַחֲרוֹן אֲשֶׁר לְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה: לֹא יוּכַל בַּעְלָהּ הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁלְּחָהּ לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ לִהְיוֹת לוֹ לְאִשָּׁה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הֻטַּמָּאָה כִּי תוֹעֵבָה הִוא לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא תַחֲטִיא אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה: כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בַּצָּבָא וְלֹא יַעֲבָר עָלָיו לְכָל דָּבָר נְקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחַת וְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר לָקָח: לֹא יַחֲבֹל רֵחַיִם וָרָכֶב כִּי נֶפֶשׁ הוּא חֹבֵל: כִּי יִמָּצֵא אִישׁ גֹּנֵב נֶפֶשׁ מֵאֶחָיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמֵּר בּוֹ וּמְכָרוֹ וָמֵת הַגַּנָּב הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ: הִשָּׁמֶר בְּנֶגַע הַצָּרַעַת לִשְׁמֹר מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרוּ אֶתְכֶם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִם אֹתָם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת: זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: כִּי תַשֶּׁה בְרֵעֲךָ מַשַּׁאת מְאוּמָה לֹא תָבֹא אֶל בֵּיתוֹ לַעֲבט עֲבֹטוֹ: בַּחוּץ תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה נֹשֶׁה בּוֹ יוֹצִיא אֵלֶיךָ אֶת הָעֲבוֹט הַחוּצָה: וְאִם אִישׁ עָנִי הוּא לֹא תִשְׁכַּב בַּעֲבֹטוֹ: הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ אֶת הַעֲבוֹט כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁכַב בְּשַׂלְמָתוֹ וּבֵרַכְךָ וּלְךָ תִּהְיֶה צְדָקָה לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: לֹא תַעֲשֹׁק שָׂכִיר עָנִי וְאֶבְיוֹן מֵאַחֶיךָ אוֹ מִגֵּרְךָ אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ בִּשְׁעָרֶיךָ: בְּיוֹמוֹ תִתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא תָבוֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ כִּי עָנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ וְלֹא יִקְרָא עָלֶיךָ אֶל יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא: לֹא יוּמְתוּ אָבוֹת עַל בָּנִים וּבָנִים לֹא יוּמְתוּ עַל אָבוֹת אִישׁ בְּחֶטְאוֹ יוּמָתוּ: לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט גֵּר יָתוֹם וְלֹא תַחֲבֹל בֶּגֶד אַלְמָנָה: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת הַדָּבָר הַזֶּה: כִּי תִקְצֹר קְצִירְךָ בְּשָׂדֶךָ וְשָׁכַחְתָּ עֹמֶר בַּשָּׂדֶה לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: כִּי תַחְבֹּט זֵיתֶךָ לֹא תְפָאֵר אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה: כִּי תִבְצֹר כַּרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה: כִּי יִהְיֶה רִיב בֵּין אֲנָשִׁים וְנִגְּשׁוּ אֶל הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהִצְדִּיקוּ אֶת הַצַּדִּיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת הָרָשָׁע: וְהָיָה אִם בֶּן הַכּוֹת הָרָשָׁע וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט וְהִכָּהוּ לְפָנָיו כְּרִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר: אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף פֶּן יֹסִיף וְהִכָּהוּ מַכָּה רַבָּה עַל עֵינֶיךָ נִקְלֶה: לֹא תַחְסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ: כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אַחַד מֵהֶם וּבֵן אֵין לוֹ לֹא תִהְיֶה אֵשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יְבָמָהּ יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְּמָהּ: וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יָקוּם עַל שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל: וְאִם לֹא יַחְפֹּץ הָאִישׁ לָקַחַת אֶת יְבִמְתּוֹ וְעָלְתָה יְבִמְתּוֹ הַשַּׁעְרָה אֶל הַזְּקֵנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יְבָמִי לְהָקִים לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִי: וְקָרְאוּ לוֹ זִקְנֵי עִירוֹ וְדִבְּרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא חָפַצְתִּי לְקַחְתָּהּ: וְנִגְּשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ וְיָרְקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֶת בֵּית אָחִיו: וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חֲלוּץ הַנָּעַל: כִּי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאָחִיו וְקָרְבָה אֵשֶׁת הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת אִישָׁהּ מִיַּד מַכֵּהוּ וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה בְּמֹבָשָׁיו: וְקָצַתָּה אֶת כַּפָּהּ לֹא תָחוֹס עֵינֶךָ: לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּכִיסְךָ אֶבֶן וָאָבֶן גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה: לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּבֵיתְךָ אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה: אֶבֶן שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יִהְיֶה לָךְ אֵיפָה שְׁלֵמָה וְצֶדֶק יִהְיֶה לָךְ לְמַעַן יַאֲרִיכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל עֹשֵׂה אֵלֶּה כֹּל עֹשֵׂה עָוֶל: זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם: אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים: וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְהוָה א

ולכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא מאחת
מהנה ונסלח לו: ואם כשה יקריב קרבנו
לחטאת נקבה תמימה יקריבנה: וסמך את
ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת
במקום אשר ישחטו את העולה: ולקח הכהן
מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח
העולה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח:
ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל
זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה על
אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר
חטא ונסלח לו: ואם כבשה יביא קרבנו
לחטאת נקבה תמימה יביאנה: וסמך את
ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת
במקום אשר ישחט את העולה: ולקח הכהן
מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח
העולה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח:
ואת כל חלבה יסיר כחלב הכשב מזבח
השלמים והקטיר הכהן המזבחה על אשי
יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו: ואם נפש כי תחטא ושמעה קול
אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד
ונשא עונו: או נפש אשר תגע בכל טמא
או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה
טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו
והוא טמא ואשם: או כי יגע בטמאת אדם
לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו
ושמע ואשם: או נפש כי תשבע לבטא
בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא
האדם בשבעה ונעלם ממנו ושמע ואשם
לאחת מאלה: והיה כי יאשם לאחת מאלה
והתודה אשר חטא עליה: והביא את אשמו
ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן
כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו
הכהן מחטאתו: ואם לא תגיע ידו די שה
והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או
שני בני יונה ליהוה האחד לחטאת והשני
לעלה: והביא אתם אל הכהן והקריב את
אשר לחטאת ראשונה ומלק את מראשו
ולא יבדיל: והזה מדם החטאת על קיר
המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח
חטאת הוא: ואת השני יעשה עלה כמשפט
וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא עליה
ונסלח לו: ואם לא תגיע ידו לשתי תרים או
לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא
עשירת האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה
שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא:
והביאה אל הכהן וקמץ הכהן מלא קמצו
מן הסלת ומשמנה ואת כל לבנתה והקטיר
הכהן הזכרה המזבחה על אשי יהוה חטאת
הוא: וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
מאחת מאלה ונסלח לו והיתה למנחה
לכהן כמנחה: וידבר יהוה אל משה לאמר:
נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי
יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים
מן הצאן בערכך בשקלי כסף בשקל הקדש
אשם הוא: את אשר חטא מן הקדש ישלם
וחמשתיו יסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן
יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: ואם נפש
כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה
אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו:
והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם
אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר
שגג והוא לא ידע ונסלח לו: אשם הוא
אשם הוא ליהוה: וידבר יהוה אל משה לאמר:
נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש
בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או
עשק את עמיתו: או מצא אבדה וכחש בה
ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה
האדם לחטא בהנה: והיה כי יחטא ואשם
והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק
אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו
או את האבדה אשר מצא: או מכל אשר
ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו
יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו:
והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן
בערכך לאשם אל הכהן: וכפר עליו הכהן
לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר
יעשה לאשמה בה: וידבר יהוה אל משה
לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת
תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח
כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו:
ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על
בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את
העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: ופשט
את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את
הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור:
והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה והבעיר
עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה
העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש
תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: וזאת
תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני
יהוה אל פני המזבח: והרים ממנו בקמצו
משלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר
על המנחה והקטיר המזבחה ריח ניחחו אזכרתה
ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו
מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד
יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה
מאשי מקדש קדשים היא כחטאת וכאשם:
כל זכר בבני אהרן יאכל אתה חק עולם
לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם
יקדש: וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת
קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום
המשח אתו עשרון הסלת מנחה תמיד מחציתו
בבקר ומחציתו בערב: על מחבת במשחה
תעשה מרבכת משחים תביא מנחת פתים
ריח ניחח ליהוה: והכהן המשיח תחתיו
מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל
תקטר: וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן
ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום
אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה
קדש קדשים היא: והכהן המחטא אתה יאכלנה
במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד:
כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה
על הבגד עליו תכבס את אשר היה עליו
תחטא בכלי חרש אשר בושל בו ואם בכלי
נחשת בושל ומרק ושטף במים: כל זכר
בכהנים יאכל אתה קדש קדשים היא:
וכל חטאת אשר יובא מדמה לכפר בקדש
לא תאכל באש תשרף: וזאת תורת האשם
קדש קדשים הוא: במקום אשר ישחטו את
העלה ישחט האשם את דמו יזרק על המזבח
סביב: ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה
ואת החלב המכסה את הקרב: ואת שתי
הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על
הכסלים ואת היותרת על הכבד על הכליות
יסירנה: והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה
ליהוה אשם הוא: כל זכר בכהנים יאכלנו
במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא:
כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן המכפר
בו יהיה: והכהן המקריב את עלת איש עור
העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה: וכל מנחה
אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל
מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה: ומנחה
בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה
איש כאחיו: וזאת תורת זבח השלמים אשר
יקריב ליהוה: על תודה יקריבנו והקריב על
זבח התודה חלת מצות בלולה בשמן ורקיקי
מצות משחים בשמן ומלת סלת חלת בלולת
בשמן על זבח תודת שלמיו: והקריב על
כל קרבן חלה אחת ממנה תרומה לכל
יהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה:
ובשר זבח תודת שלמיו ביום הקרבו יאכל
לא יניח ממנו עד בקר: ואם נדר או נדבה
זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל
וממחרת והנותר ממנו יאכל: והנותר
מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף:
לא יאכל יאכל המקריב את זבחו לא יחשב
לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה
תשא: והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל
באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר:
והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים
אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה: ונפש כי תגע בכל טמא
בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל
שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר
ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל לאמר כל אכל חלב משור או כשב
או עז: וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה
לכל מלאכה ואכל לא תאכלוהו: כי כל
אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנו אשה
ליהוה וכרתה הנפש האכלת מעמיה:
וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף
ולבהמה: כל נפש אשר תאכל כל דם
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: וידבר יהוה
אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר
המקריב את זבח שלמיו יביא את קרבנו
ליהוה מזבח שלמיו: ידיו תביאינה את
אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את
החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה:
והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה
החזה לאהרן ולבניו: ואת שוק הימין תתנו
תרומה לכהן מזבחי שלמיכם: המקריב את
דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה
שוק הימין למנה: כי את חזה התנופה
ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל
מזבחי שלמיהם ואתנה אתם לאהרן הכהן
ולבניו מאת בני ישראל לחק עולם: זאת
משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום
המשח אתו מאת בני ישראל לחק עולם
לדרתם: ויקרא ה׳ ו׳.

ואלופי אליפז בכר עשו אלה בני עדה אשת עשו ואלופי רעואל בני בשמת אשת עשו ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון חוי אשת עשו ויעוש ויעלם וקרח אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז אלוף תמנע אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה ואלה בני רעואל נחת זרח שמה ומזה אלה היו אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד ליעוש את יעלם ואת קרח ואת מזה אלה בני אהליבמה ואלופי בני עשו בכור ישראל בני ראובן חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן ובני שמעון ימואל וימין ואהד וימין וצחר ושאול אלה משפחות שמעון ובני לוי גרשון קהת ומררי ושם אחות לוטן תמנע ובני שובל עלון ושפו ואונם ובני צבעון איה וענה אלה ענה אשר מצא את הימים במדבר בעת רעותו את אתנות צבעון אביו ואלה בני דישון עמרם ויפלט ושמרן ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני נדב ואביהוא בהעלתם אש זרה לפני יהוה וימתו ובנים לא היו לאלעזר ואיתמר ויכהנו על פני אהרן אביהם בחייו ואלה בני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי ואלעזר בן אהרן הכהן פקד את נשיאי אבות הלוי למשפחותם מבן חדש ומעלה כי כל העובר על הפקודים עשרים יום ומעלה ששת אלפים ושבע מאות ושלשים ויפקדו הלוים למטה אבותם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף ויפקד משה כמצות יהוה את כל הבכורים לבני ישראל ויהיו כל בכור זכר במספר שמות מבן חדש ומעלה לפקודיהם שנים ועשרים אלף ויאמר יהוה אל משה קח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת בהמתם והיו לי הלוים אני יהוה ואת פדוי המאתים והשלשה והשבעים העודפים על הלוים מבכור בני ישראל תקח לגלגלת חמשת חמשים שקל תקח בשקל הקדש עשרים גרה השקל ונתת את הכסף לאהרן ולבניו פדוי העודפים בהם ויקח משה את כסף הפדוים מאת העודפים על פדות הלוים מאת בכור בני ישראל אלף שלש מאות ושלשה וששים שקל בשקל הקדש ויתן משה את הכסף פדוי בניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר שאו את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם את פקדו כל הבא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד ויהיו משאי כל כלי עבדתו ועשו באהל מועד ונסעו בני קהת לשאת את הקדש והקימו אחרים את המשכן עד בואם ויבא הכהן אהרן ובניו בעת נסע המחנה ואחרי כן יסעו בני הקהתי לשאת ולא יגעו בקדש ומתו בני קהת מאהל מועד אלה משא בני קהת באהל מועד קדש הקדשים ובא אהרן ובניו בנסע המחנה וסכו את פרכת המסך וכסו בה את ארון העדת ונתנו עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו ועשו בגד תכלת על שלחן הפנים והקטירו עליו את הקערת ואת המחתת ואת מזרקת ואת כלי הסך אשר ישרתו בהם עליו ופרשו עליו בגד תולעת שני וכסו אותו במכסה עור תחש ושמו בדיו ולקחו בגד תכלת וכסו את מנורת המאור ואת נרתיקיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם ונתנו אותה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט ועל כל כלי המזבח יפרשו בגד תכלת וכסו במכסה עור תחש ושמו בדיו ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו במ

ומצבה: כי אתה הפלת גל לעיר בצורה מבצר לחרבן ארמנות זרים מעיר לעולם לא תבנה: לכן עם עז יכבדוך קרית גוים פרצים תירא: כי היית מעוז לדל מעוז לאביון בצרתו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר: כחרב בציון תשפיל שאון זרים כחרב צל עב כפרי זמיר יכנע: ועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מזוקקים: ובלע בהר הזה את הפני הפנים הפרוסה על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל הגוים: בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יהוה דבר: ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבן במי מדמנה: ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות וגאות ידיו עם ערבות משחיו: ומשגב חומת עזך השפיל הגיע לארץ עד עפר: והיה ביום ההוא ישיר יהודה את השיר הזה עיר עז לנו ישועה יהוה חומות וחל: פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים: יצר סמוך תשמר שלום שלום כי בך בטח: בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים: כי השח יושבי מרום קרית נשגבה יפשיענה יפשיענה עד עפר תגיענה: תדרכנה רגל רגלי עני פעמי דלים: אורח לצדיק מישור מפלס תפלס נתיב לצדיק: אף אורח משפטיך יהוה קוינוך לשמך ולזכרך תאות נפש: נפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק יצדק ישבי תבל: יחנן רשע בל למד צדק בארץ נכחות יעול ובל יחזה גאות יהוה: יהוה רמה ידך בל יחזו יחזו ויבשו קנאת עם אש צריך תאכלם: יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו: יהוה אלהינו בעלונו זולתך שלטונו אחרים בלונו: מתים בל יחיו רפאים בל יקומו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר למו: יספת לגוי יהוה יספת לגוי נאדר רחקת כל קצות ארץ: יהוה בצר פקדוך צוקה לחש מוסרך: כיולדה תקרב לתלד תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה: הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועות בל נעשה ארץ ובל יפלו יושבי תבל: יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכני דך כטל אורות טלך ואורץ רפאים תפיל: לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך בעדך חבא כמעט רגע עד יעבר זעם: כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון יושב הארץ עליו והגלתה הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הרגיה: ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לויתן נחש ברח ועל לויתן נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים: ביום ההוא כרם חמר ענו לה: אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה: חמה אין בי מי יתנני שמיר שית במלחמה אפשה בה אצרפנה יחד: או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי: הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה: הכמכת מכהו אם כהרג הרגיו נהרג אם: בסאתה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים: לכן בזאת יכופר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבנים מנותצות ואשרים וחמנים לא יקומו: כי עיר בצורה בדד נוה משלח ועזוב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיו: בקצפה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים: לכן בזאת יכופר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבנים מנותצות ואשרים וחמנים לא יקומו: כי עיר בצורה בדד נוה משלח ועזוב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיו: בקצפה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים: לכן בזאת יכופר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבנים מנותצות ואשרים וחמנים לא יקומו: כי עיר בצורה בדד נוה משלח ועזוב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיו:

פרק כ׳.

בשנת בא תרתן אשדודה בעת אשר שלחו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה: בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת שק מעל חלציך וחלצתה נעלך מעל רגלך ועשית כן הלך ערם ויחף: ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערם ויחף שלש שנים אות ומופת על מצרים ועל כוש: כן ינהג את מלך אשור את שבי כוש ואת גלות מצרים נערים וזקנים ערם ויחף וערות מכסה למצרים: וחתו ובשו מכוש מבטחם ומפז תפארתם: ואמר יושב האי הזה ביום ההוא הנה כה מבטחנו אשר נסינו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואנחנו איך נמלט: משא מדבר ים כסופות בנגב מארץ נוראה בא ממדבר: חזון קשה הגד לי הבגד בוגד והשד שודד עלי עילם צורי מדי כל אנחתה השבתי: על כן מלאו חלצי חבלים צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמוע נבהלתי מראות: תעה לבבי פלצות בעתתני נשף חשקי שמה לי לחרדה: ערוך השלחן צפה הצפית אכל שתה קומו שרים משחו מגן: כי כה אמר אלי לך העמד השומר את אשר יראה יגיד: ויראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב: ותקרא כארי ראה אדני אנכי עמדתי תמיד יומם ועל משמרתי אנכי נצבתי כל הלילות: והנה זה בא רכב אנשים צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה שברו ארצה: מדושתי ובן גרני אשר שמעתי מיהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם: משא דומה אלי קורא משעיר שמר מה מלילה שמר אמר שחר אתה ואף לילה אם תבעיון בעיו שובו אתיו: משא בערב ביער תלינו אורחות דדנים: לקראת צמא הביאו מים ישבי ארץ תימא קדמו בלחמו: כי מפני חרבות נדדו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה: כי כה אמר אלי עוד שנה כשני שכיר וכל כבוד קדר יכלו: ושארית מספר גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר: משא גיא חזיון מה לך כי עלית כלך על הגגות: מלאה הומות קריה עיר עלזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה: כל קציניך נדדו יחדו מקשת אסרו כל נמצאיך יחדו מרחוק ברחו: על כן אמרתי שעו ממני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני על שד בת עמי: כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקעקע קיר ושוע אל הרים: ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים ומגן ערה קלעיך: והיה מבחר עמקיך מלאו רכב ופרשים שית ישיתו השער: ויגל את מסך יהודה והבטת ביום ההוא אל נשק הבית: ואת בקעי עיר דויד ראיתם כי רבו ויקבצו את מי הברכה התחתונה: ואת בתי ירושלים ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה: ומקוה עשיתם בין החומתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיתה ויוצרה מרחוק לא ראיתם: ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק: והנה משוש וגיל הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות: ונגלה באזני יהוה צבאות אם יכופר העון הזה לכם עד תמותון אמר אדני יהוה צבאות: כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה אל שבנא אשר על הבית: מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצב במרום קברו חקק במעון סלע לאהל: הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר וטעטף יטעטפך: צנפה יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שם תמות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדניך: והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך: והיה ביום ההוא אקרא לעבדי לאליקים בן חלקיהו: והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו ומשלתך אתן בידו והיה לאב לישבי ירושלים ולבית יהודה: ונתתי מפתח בית דויד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח: ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו: ותלו עליו את כל כבוד בית אביו הצאצאים והשפלות כל כלי הקטן מכלי הכוסות ועד כל כלי הנבלים: ביום ההוא נאם יהוה צבאות תסור היתד המקועה במקום נאמן ונכרתה ונפלה ונכרתה המשא אשר עליה כי יהוה דבר: משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא ולביא מהם אפעה ושרף מעופף יובילו על כתף עירים חילם ועל דבשת גמליהם אל עם לא יועיל: ומצרים הבל ולריק יעזרו על כן קראתי לזאת רהב הם שבת: עתה בא כתבה לפניהם ואת ספר שימה: כי עם מרי הם בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה: אשר אמרו לראים לא תראו ולחוזים לא תחזו לנו נכחות דברו לנו חזו מהתלות: סורו מן הדרך הטו מן האורח השביתו מפנינו את קדוש ישראל: לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ויבטחו בעשק ונלוז ויסמכו עליו: לכן יהיה העון הזה לכם כפרץ נפל נבעת בחומה גבוהה אשר פתאם לפתע תבא שברתה: ושברה כשבר נבל יוצרים דק לא יחמול ולא ימצא במדקתו חרס לחתות אש מיקד ולשאוב מים מגבא: כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם: ותאמרו לא כי על סוסים ננוס על כן תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו רודפיכם: אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנוסו עד אם נותרתם כתרן על ראש הר וכנס על גבעה: ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אל משפט יהוה אשרי כל חוכי לו: כי עם בציון בירושלים בכה לא תבכה חנון יחנך לקול זעקתך כאשר שמעך ענך: ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך: ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בה כי תפנו ימין וכי תשמאילו: וטמאתם את צפוי פסיליך מוזהב ואת אפוד מסכתך תזרם כמו דוה לו תאמר לו צא: ונתן גשם זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקנך ביום ההוא בנאות מרחב: והשורים והעירים עבדי האדמה חמיץ בלול יאכלו אשר זרה בנפה ובמזרה: ועל כל הר נשא ועל כל גבעה רמה פלגים יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים: והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא: הנה שם יהוה בא מרחוק בוער אפו וכבדה משאת שפתותיו מלאו כאש לשונו כאש אוכלת: ורוחו כנחל שוטף עד צואר יחלף לנפות גוים בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים: השיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל: והשמיע יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלת נפץ וזרם ואבן ברד: כי מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה: והיתה כל מעבר מוסדה אשר ינוח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בם: כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הכין העמיק הרחיב מדורתה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בוערתה: הוי יורדי מצרים לעזרה על סוסים ישענו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו: וגם הוא חכם ויבא רעה ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי און: מצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה יט ידו ונכשל עוזר ונפל עזור וכלם יחדו יכלו: כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהגה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רועים קולם ומהמונם לא יחת כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה: כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלים גונן והציל פסח והמליט: שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל: כי ביום ההוא ימאסו איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא: ונפל אשור בלא איש וחרב לא איש תאכלנו ונס מפני חרב ובחוריו למס יהיו: וסלעו מפחד יעבור ושריו מנס נס נאם יהוה אשר אור לו בציון וכור לו בירושלים: הנה לצדק ימלך מלך ושרים למשפט ישרו: והיה איש כמחבא מרוח וסתר זרם כפלגי מים בציון כצל סלע כבד בארץ עיפה: ולא תשעינה עיני רואות ואזני שומעות תקשבנה: ולב נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים תמהר לדבר צח: לא יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוה: כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף ולדבר אל יהוה להריק נפש רעב ומצמא יחסיר משקה: וכלי כלי רע הוא הוא זמות יעץ להחריב עניים בדבר משפט ואביון כי ידבר צדקה: ונדיב נדיבות יעץ הוא על נדיבות יקום: קומנה שאנן נשים בטחות האזנה אמרתי עתים על שנה תרגזנה בטחות כי כלה בצר אסיף לא תבוא: חרדו שאננות בטחות הפשיטו והערו מתנים על חלצים: על שדי חמדת על גפן פרי תנובה: על אדמת עמי קוץ שמיר תעלה כי כל בתי משוש קריה עלזה: כי ארמון נטוש המון עיר עופל ובחן היה למערות עד עולם משוש פראים עדר בהמות: עד יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל והכרמל ליער יחשב: ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשכון: והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם: וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחות שאננות: וברד בהרדת היער ובשפלה תשפל השפלה: אשרי זרעים על כל מים משלחי רגל השור והחמור: הוי שודד ולא שדוד ובוגד ולא בגדו בך כאשר תכלה שודד תשדד כאשר תם לבגוד בגדו בך: יהוה חננו לך היינו זרועם לבקרים אף עתנו בעת צרה: מקול המון נדדו עמים מרוממותך נפוץ גוים: ואסף שללכם אסף הגזם כמשק ארבה שוקק עליו: נורא יהוה כי נשגב שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה: והיה אמונת עתיך חסן ישועות חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו: הנה אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון: נשמו אורחות חדל עובר ברית מאס ערים לא חשב אנוש: אבלה נאללה יבולה לבנון מהדר ויחבל שרון והיה כערבה וינער בשן והרמל: עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא: הרתם קש תלד קשבם אש תאכלכם: והיו עמים משרפות שיד קוץ בערה באש: שמעו רחוקים אשר עשיתי וידעו קרובים גבורתי: פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם: הולך צדקות ודובר מישרים מואס בבצע מעשקות נוער כפיו מהחזק בשחד סותם אזנו משמוע דמים ועצם עיניו מראות ברע: הוא מרומים ישכון מצדות סלעים משגבו לחמו נתון מימיו נאמנים: מלך ביפיו תחזינה עינך תראינה ארץ מרחקים: לבך יהגה אימה איה הסופר איה שוקל איה סופר את המגדלים: עם לעז משמע מהגמגם בשפה להבין: ציון קרית מועדינו עינך תראה ירושלים נוה שאנן אהל בל יצעה יתדותיה לנצח וכל מיתריה בל יתקענה: כי אם שם אדיר יהוה לנו מקום נהרים פלגי יאורים בל תלך אניה בם ואניר אדיר לא יעברנה: כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו: נטשו חבליך בל יחזקו כן תרן נס בל יפרשו אז יחלק שלל רב פסחים נלוו עורים: ולא יאמר שכן חליתי העם היושב בה נשוא עון: כל חיתו יער תקרבו לאכל יערו לרבץ: הוי שודד ואתה לא שדוד ובוגד ולא בגדו בך כלותך שודד תשדד כאשר תם לבגוד בגדו בך: יהוה חננו לך היינו זרועם לבקרים אף עתנו בעת צרה: מקול המון נדדו עמים מרוממותך נפוץ גוים: ואסף שללכם אסף הגזם כמשק ארבה שוקק עליו: נורא יהוה כי נשגב שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה: והיה אמונת עתיך חסן ישועות חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו: הנה אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון: נשמו אורחות חדל עובר ברית מאס ערים לא חשב אנוש: אבלה נאללה יבולה לבנון מהדר ויחבל שרון והיה כערבה וינער בשן והרמל: עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא: הרתם קש תלד קשבם אש תאכלכם: והיו עמים משרפות שיד קוץ בערה באש: שמעו רחוקים אשר עשיתי וידעו קרובים גבורתי: פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם: הולך צדקות ודובר מישרים מואס בבצע מעשקות נוער כפיו מהחזק בשחד סותם אזנו משמוע דמים ועצם עיניו מראות ברע: הוא מרומים ישכון מצדות סלעים משגבו לחמו נתון מימיו נאמנים: מלך ביפיו תחזינה עינך תראינה ארץ מרחקים: לבך יהגה אימה איה הסופר איה שוקל איה סופר את המגדלים: עם לעז משמע מהגמגם בשפה להבין: ציון קרית מועדינו עינך תראה ירושלים נוה שאנן אהל בל יצעה יתדותיה לנצח וכל מיתריה בל יתקענה: כי אם שם אדיר יהוה לנו מקום נהרים פלגי יאורים בל תלך אניה בם ואניר אדיר לא יעברנה: כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו: נטשו חבליך בל יחזקו כן תרן נס בל יפרשו אז יחלק שלל רב פסחים נלוו עורים: ולא יאמר שכן חליתי העם היושב בה נשוא עון: כל חיתו יער תקרבו לאכל יערו לרבץ:

سورة ١٠

1 ذكره مالك وحوشب طرخان وقيصر: فبالطا
للاله الرحيم الرحمن محمد صالح الرحيم:
وعشرة فبالطا: وصبيلا تحتا طرحت فبالطا:
2 والصاد قم حسنوا:* تحوطها عمره: إذا
وبالسد وهو نمد حاتما: مالك يخطيم
3 وينطق.* لسط وقالا لا إخاله: مسعطا
وتسطا لا بلا لخصه: وعزيز لا طريق:
4 وطرفا وبالله مالك يقتلهم وينطق.* لسط
إخاله مسعط لسطا طبعها: إذا عصى
5 بلا هو إخاله حتا قذه:* والصلح بلسه مسرة:
ماء لخرجا مع وخالد لخرجهم وباطه:
وسيوف سيطه حاطه يمتلهم:* وسيوف
6 مسرفون سيطه حاطه يمتلهم:* وسيوف
طريقه ملاله لله وصه: والقوم إلى سوط
وحرفه: وحرفوا إلى لخطوط وصبا:
وبحرفه: وحرفوا إلى لخطوط وصبا:
وقوله وحده لله حرفا وصبا وحرفه:
وقاله وطوعه إلى طاه سبطه طوعاه:*
7 وسيطه إذا وصبا لحسبه سوط لهذا: والحرفا
وقوه بلا وصبا لا سوه: إذا وسبطه حرفا
8 وقاله سلامه: وحرفه هو وسطاه:* والله
لحسبه لهذا وسبطه سوط لهذا: والله
ليلهه لا سبطا: والله وسبطه لخطوط:
وقاله وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
9 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
10 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:

سورة ١١

1 ذكره مالك وحوشب طرخان وقيصر: فبالطا
للاله الرحيم الرحمن محمد صالح الرحيم:
وعشرة فبالطا وسبعة وحوشب: إذا
2 والصاد قم حسنوا:* تحوطها عمره: إذا
وبالسد وهو نمد حاتما: مالك يخطيم
3 وينطق.* لسط وقالا لا إخاله: مسعطا
وتسطا لا بلا لخصه: وعزيز لا طريق:
4 وطرفا وبالله مالك يقتلهم وينطق.* لسط
إخاله مسعط لسطا طبعها: إذا وسبطه
5 بلا هو إخاله حتا قذه:* والصلح بلسه مسرة:
ماء لخرجا مع وخالد لخرجهم وباطه:
وسيوف سيطه حاطه يمتلهم:* وسيوف
6 مسرفون سيطه حاطه يمتلهم:* وسيوف
طريقه ملاله لله وصه: والقوم إلى سوط
وحرفه: وحرفوا إلى لخطوط وصبا:
وبحرفه: وحرفوا إلى لخطوط وصبا:
وقاله وطوعه إلى طاه سبطه طوعاه:*
7 وسيطه إذا وصبا لحسبه سوط لهذا: والحرفا
وقوه بلا وصبا لا سوه: إذا وسبطه حرفا
8 وقاله سلامه: وحرفه هو وسطاه:* والله
لحسبه لهذا وسبطه سوط لهذا: والله
ليلهه لا سبطا: والله وسبطه لخطوط:
وقاله وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
9 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
10 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
11 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
12 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
13 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
14 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
15 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
16 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
17 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
18 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
19 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
20 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
21 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
22 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
23 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
24 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:
25 وقوله لا سوه: والله وسبطه لخطوط:

ויכתבו: ואת יתר דברי יהואש הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה:
25 ויקבר יהואש עם אבתיו בעיר דוד ולא בקברות המלכים כי מת בחליו: וימלך אמציה בנו תחתיו:
26 ובני עמון נתנו מנחה לאמציה וישגב מאד: ויבן אמציה בנות בירושלם על שער הפנה ועל שער
27 הגיא ועל הפנה ויגדרם: ויבן מגדלות במדבר ויחצב בורות רבים כי מקנה רב היה לו ואכרים
28 וכורמים בהרים ובכרמל כי אהב את האדמה: ויהי לאמציה חיל עשה מלחמה ויצא בצבא
29 לפקד את פקודי המלחמה ויהי מספרם ששת אלפים ומאה אלף אנשי חיל עשי מלחמה: ויעש
30 אמציה בכל הערים האלה ויכן לו מחנות ומגדלים בירושלם ובכל ארץ יהודה ובכל הערים
31 הבצורות אשר בנה בארץ יהודה ויעש לו ערים בהר שעיר וכפרים וכרמים בהרי אפרים ובכרמל
32 כי אהב את האדמה: ויהי לאמציה חיל עשה מלחמה ויצא בצבא לפקד את פקודי המלחמה
33 ויהי מספרם ששת אלפים ומאה אלף אנשי חיל עשי מלחמה: ויעש אמציה הרע בעיני יהוה
34 ולא בלבב שלם: ויעש לו מגנים וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל העם ויחזק בכל המחנות
35 אשר בנה בירושלם ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו
36 מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
37 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
38 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
39 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
40 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
41 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
42 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
43 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
44 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
45 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
46 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
47 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
48 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
49 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
50 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
51 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
52 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
53 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
54 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
55 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
56 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
57 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
58 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
59 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
60 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
61 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
62 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
63 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
64 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
65 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
66 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
67 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
68 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
69 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
70 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
71 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
72 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
73 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
74 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
75 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
76 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
77 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
78 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
79 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
80 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
81 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
82 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
83 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
84 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
85 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
86 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
87 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
88 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
89 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
90 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
91 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
92 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
93 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
94 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
95 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
96 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
97 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
98 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
99 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
100 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
101 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
102 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
103 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
104 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
105 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
106 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
107 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
108 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
109 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
110 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
111 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
112 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
113 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
114 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
115 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
116 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
117 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
118 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
119 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
120 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
121 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
122 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
123 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
124 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
125 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
126 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
127 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
128 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
129 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
130 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
131 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
132 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
133 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
134 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
135 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
136 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
137 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
138 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
139 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
140 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
141 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
142 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
143 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
144 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
145 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
146 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
147 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
148 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
149 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
150 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
151 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
152 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
153 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
154 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
155 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
156 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
157 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
158 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
159 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
160 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
161 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
162 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
163 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
164 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
165 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
166 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
167 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
168 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
169 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
170 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
171 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
172 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
173 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
174 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
175 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
176 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
177 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
178 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
179 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
180 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
181 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
182 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
183 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
184 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
185 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
186 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
187 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
188 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
189 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
190 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
191 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
192 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
193 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
194 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
195 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
196 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
197 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש
198 לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם
199 ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש לו מחנות לכל העם ולכל מגן וחנית ושריון וקשת
200 וקלעים לכל ערי יהודה ויכן מגדלים בירושלם ובפנה ובשער הגיא ויחזק את הבנין: ויעש

ברכתו את בני ישראל לפני מותו

1 וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ: 2 וַיֹּאמַר יְהוָה מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר
לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה מֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ אשדת
לָמוֹ: 3 אַף חֹבֵב עַמִּים כָּל קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ וְהֵם תֻּכּוּ לְרַגְלֶךָ יִשָּׂא
מִדַּבְּרֹתֶיךָ: 4 תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב:
5 וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל:
6 יְחִי רְאוּבֵן וְאַל יָמֹת וְיִהִי מְתָיו מִסְפָּר: 7 וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר
שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל עַמּוֹ תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב לּוֹ וְעֶזֶר מִצָּרָיו
תִּהְיֶה: 8 וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ וְאוּרִים לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ
בְּמַסָּה תְּרִיבֵהוּ עַל מֵי מְרִיבָה: 9 הָאֹמֵר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתִיו
וְאֶת אַחָיו לֹא הִכִּיר וְאֶת בָּנָיו לֹא יָדָע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתֶךָ וּבְרִיתְךָ
יִנְצֹרוּ: 10 יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יָשִׂימוּ קְטֹרֶת
בְּאַפֶּךָ וְכָלִיל עַל מִזְבְּחֶךָ: 11 בָּרֵךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפֹעַל יָדָיו תִּרְצֶה
מְחַץ מָתְנַיִם קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו מִן יְקוּמוּן: 12 לְבִנְיָמִן אָמַר יְדִיד יְהוָה
יִשְׁכֹּן לָבֶטַח עָלָיו חֹפֵף עָלָיו כָּל הַיּוֹם וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכַן:
13 וּלְיוֹסֵף אָמַר מְבֹרַכַת יְהוָה אַרְצוֹ מֶגֶד שָׁמַיִם מִטָּל וּמִתְּהוֹם רֹבֶצֶת
תָּחַת: 14 וּמֶגֶד תְּבוּאוֹת שָׁמֶשׁ וּמֶגֶד גֶּרֶשׁ יְרָחִים: 15 וּמֵרֹאשׁ הָרֵי קֶדֶם
וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת עוֹלָם: 16 וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וְרָצוֹן שֹׁכְנִי סְנֶה תָּבוֹא
לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו: 17 בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי רְאֵם
קַרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יְנַגַּח יַחְדָּו אַפְסֵי אָרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם
אַלְפֵי מְנַשֶּׁה: 18 וּלְזְבוּלֻן אָמַר שְׂמַח זְבוּלֻן בְּצֵאתֶיךָ וְיִשָּׂשכָר בְּאֹהָלֶיךָ:
19 עַמִּים הַר יִקְרָאוּ שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק כִּי שֶׁפַע יַמִּים יִינָקוּ וּשְׂפוּנֵי
טְמוּנֵי חוֹל: 20 וּלְגָד אָמַר בָּרוּךְ מַרְחִיב גָּד כְּלָבִיא שָׁכַן וְטָרַף זְרוֹעַ אַף
קָדְקֹד: 21 וַיַּרְא רֵאשִׁית לוֹ כִּי שָׁם חֶלְקַת מְחֹקֵק סָפוּן וַיֵּתֵא רָאשֵׁי עָם
צִדְקַת יְהוָה עָשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל: 22 וּלְדָן אָמַר דָּן גּוּר אַרְיֵה
יְזַנֵּק מִן הַבָּשָׁן: 23 וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שְׂבַע רָצוֹן וּמָלֵא בִּרְכַּת יְהוָה
יָם וְדָרוֹם יְרָשָׁה: 24 וּלְאָשֵׁר אָמַר בָּרוּךְ מִבָּנִים אָשֵׁר יְהִי רְצוּי אֶחָיו
וְטֹבֵל בַּשֶּׁמֶן רַגְלוֹ: 25 בַּרְזֶל וּנְחשֶׁת מִנְעָלֶךָ וּכְיָמֶיךָ דָּבְאֶךָ: 26 אֵין
כָּאֵל יְשֻׁרוּן רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ וּבְגַאֲוָתוֹ שְׁחָקִים: 27 מְעוֹנָה אֱלֹהֵי קֶדֶם
וּמִתַּחַת זְרֹעֹת עוֹלָם וַיְגָרֶשׁ מִפָּנֶיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמֵד: 28 וַיִּשְׁכֹּן
יִשְׂרָאֵל בֶּטַח בָּדָד עֵין יַעֲקֹב אֶל אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אַף שָׁמָיו יַעֲרְפוּ טָל:
29 אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּיהוָה מָגֵן עֶזְרֶךָ וַאֲשֶׁר חֶרֶב
גַּאוֹנֶךָ וְכִחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ:

מות משה

1 וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעַרְבֹת מוֹאָב אֶל הַר נְבוֹ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
יְרֵחוֹ וַיַּרְאֵהוּ יְהוָה אֶת כָּל הָאָרֶץ אֶת הַגִּלְעָד עַד דָּן: 2 וְאֵת כָּל נַפְתָּלִי
וְאֶת אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן:
3 וְאֶת הַנֶּגֶב וְאֶת הַכִּכָּר בִּקְעַת יְרֵחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד צֹעַר: 4 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר
לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה הֶרְאִיתִיךָ בְעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר: 5 וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה
עֶבֶד יְהוָה עַל פִּי יְהוָה: 6 וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בַּגַּיְא בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוּל בֵּית
פְּעוֹר וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 7 וּמֹשֶׁה בֶּן מֵאָה
שָׁנָה בְּמֹתוֹ לֹא כָהֲתָה עֵינוֹ וְלֹא נָס לֵחֹה: 8 וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה
בְּעַרְבֹת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְכִי אֵבֶל מֹשֶׁה: 9 וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן
מָלֵא רוּחַ חָכְמָה כִּי סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: 10 וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה
אֲשֶׁר יְדָעוֹ יְהוָה פָּנִים אֶל פָּנִים: 11 לְכֹל הָאֹתֹת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ
יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה וּלְכָל עֲבָדָיו וּלְכָל אַרְצוֹ: 12 וּלְכֹל
הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל:

ספר יהושע בן נון.

מלאך יהוה מדבר אל יהושע

1 וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן
מְשָׁרֵת מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 מֹשֶׁה עַבְדִּי מֵת וְעַתָּה קוּם עֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה
אַתָּה וְכָל הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָהֶם לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
3 כֹּל מָקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם נְתַתִּיו כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל
מֹשֶׁה: 4 מֵהַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן הַזֶּה וְעַד הַנָּהָר הַגָּדוֹל נְהַר פְּרָת כֹּל אֶרֶץ
הַחִתִּים וְעַד הַיָּם הַגָּדוֹל מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם: 5 לֹא יִתְיַצֵּב
אִישׁ לְפָנֶיךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ לֹא
אַרְפְּךָ וְלֹא אֶעֶזְבֶךָ: 6 חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה תַּנְחִיל אֶת הָעָם הַזֶּה אֶת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבוֹתָם לָתֵת לָהֶם: 7 רַק חֲזַק וֶאֱמַץ מְאֹד לִשְׁמֹר
לַעֲשׂוֹת כְּכָל הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוְּךָ מֹשֶׁה עַבְדִּי אַל תָּסַר מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאל
לְמַעַן תַּשְׂכִּיל בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ: 8 לֹא יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ
וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וָלָיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַכָּתוּב בּוֹ כִּי אָז
תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ וְאָז תַּשְׂכִּיל: 9 הֲלֹא צִוִּיתִיךָ חֲזַק וֶאֱמָץ אַל תַּעֲרֹץ
וְאַל תֵּחָת כִּי עִמְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ: 10 וַיְצַו יְהוֹשֻׁעַ אֶת
שֹׁטְרֵי הָעָם לֵאמֹר: 11 עִבְרוּ בְּקֶרֶב הַמַּחֲנֶה וְצַוּוּ אֶת הָעָם לֵאמֹר הָכִינוּ
לָכֶם צֵדָה כִּי בְעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה לָבוֹא
לָרֶשֶׁת אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם לְרִשְׁתָּהּ: 12 וְלָרְאוּבֵנִי
וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשִּׁי אָמַר יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: 13 זָכוֹר אֶת הַדָּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מֵנִיחַ לָכֶם
וְנָתַן לָכֶם אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת: 14 נְשֵׁיכֶם טַפְּכֶם וּמִקְנֵיכֶם יֵשְׁבוּ בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם תַּעַבְרוּ חֲלוּצִים לִפְנֵי אֲחֵיכֶם
כָּל גִּבּוֹרֵי הַחָיִל וַעֲזַרְתֶּם אוֹתָם: 15 עַד אֲשֶׁר יָנִיחַ יְהוָה לַאֲחֵיכֶם כָּכֶם
וְיָרְשׁוּ גַּם הֵם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָהֶם וְשַׁבְתֶּם לְאֶרֶץ
יְרֻשַּׁתְכֶם וִירִשְׁתֶּם אֹתָהּ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרַח שָׁמֶשׁ: 16 וַיַּעֲנוּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר צִוִּיתָנוּ נַעֲשֶׂה וְכֹל
אֲשֶׁר תִּשְׁלָחֵנוּ נֵלֵךְ: 17 כְּכֹל אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ אֶל מֹשֶׁה כֵּן נִשְׁמַע אֵלֶיךָ
רַק יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם מֹשֶׁה: 18 כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יַמְרֶה
אֶת פִּיךָ וְלֹא יִשְׁמַע אֶת דְּבָרֶיךָ לְכֹל אֲשֶׁר תְּצַוֶּנּוּ יוּמָת רַק חֲזַק וֶאֱמָץ:

המרגלים בירחו

2 1 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן מִן הַשִּׁטִּים שְׁנַיִם אֲנָשִׁים מְרַגְּלִים חֶרֶשׁ
לֵאמֹר לְכוּ רְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְאֶת יְרֵחוֹ וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ בֵּית אִשָּׁה זוֹנָה
וּשְׁמָהּ רָחָב וַיִּשְׁכְּבוּ שָׁמָּה: 2 וַיֻּגַּד לְמֶלֶךְ יְרֵחוֹ לֵאמֹר הִנֵּה אֲנָשִׁים בָּאוּ
הֵנָּה הַלַּיְלָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַחְפֹּר אֶת הָאָרֶץ: 3 וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יְרֵחוֹ אֶל
רָחָב לֵאמֹר הוֹצִיאִי הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֵלַיִךְ אֲשֶׁר בָּאוּ לְבֵיתֵךְ כִּי לַחְפֹּר
אֶת כָּל הָאָרֶץ בָּאוּ: 4 וַתִּקַּח הָאִשָּׁה אֶת שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַתִּצְפְּנָה וַתֹּאמֶר
כֵּן אֲנָשִׁים בָּאוּ אֵלָי וְלֹא יָדַעְתִּי אֵי מִזֶּה הֵם: 5 וְהָיָה הַשַּׁעַר לִסְגֹּר
בַּחֹשֶׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יָצָאוּ אָנָה לֹא יָדַעְתִּי רִדְפוּ מְהֵרָה אַחֲרֵיהֶם כִּי תַשִּׂיגוּם:
6 וְהִיא הֶעֱלָתַם הַגָּגָה וַתִּצְפְּנֵם בְּפִשְׁתֵּי הָעֵץ הָעֲרֻכוֹת לָהּ עַל הַגָּג:
7 וְהָאֲנָשִׁים רָדְפוּ אַחֲרֵיהֶם דֶּרֶךְ הַיַּרְדֵּן עַל הַמַּעְבָּרוֹת וְהַשַּׁעַר סָגְרוּ
אַחֲרֵי יָצְאוּ הָרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם לֹא מָצָאוּ: 8 וְהֵם טֶרֶם יִשְׁכָּבוּן וְהִיא עָלְתָה
אֲלֵיהֶם עַל הַגָּג: 9 וַתֹּאמֶר אֶל הָאֲנָשִׁים יָדַעְתִּי כִּי נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת
הָאָרֶץ וְכִי נָפְלָה אֵימַתְכֶם עָלֵינוּ וְכִי נָמֹגוּ כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם:
10 כִּי שָׁמַעְנוּ אֵת אֲשֶׁר הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת מֵי יַם סוּף מִפְּנֵיכֶם בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרָיִם וַאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחֹן
וּלְעוֹג אֲשֶׁר הֶחֱרַמְתֶּם אוֹתָם: 11 וַנִּשְׁמַע וַיִּמַּס לְבָבֵנוּ וְלֹא קָם עוֹד רוּחַ
בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ
מִתָּחַת: 12 וְעַתָּה הִשָּׁבְעוּ נָא לִי בַּיהוָה כִּי עָשִׂיתִי עִמָּכֶם חָסֶד וַעֲשִׂיתֶם
גַּם אַתֶּם עִם בֵּית אָבִי חֶסֶד אֱמֶת וְנָתַתֶּם לִי אוֹת: 13 וְהַחֲיִתֶם אֶת אָבִי
וְאֶת אִמִּי וְאֶת אַחַי וְאֶת אַחְיוֹתַי וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם וְהַצַּלְתֶּם אֶת נַפְשֹׁתֵינוּ
מִמָּוֶת: 14 וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ תַּחְתֵּיכֶם לָמוּת אִם לֹא תַגִּידוּ
אֶת דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיָה בְּתֵת יְהוָה לָנוּ אֶת הָאָרֶץ וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד וֶאֱמֶת:
15 וַתּוֹרִדֵם בְּחֶבֶל בְּעַד הַחַלּוֹן כִּי בֵיתָהּ בְּקִיר הַחוֹמָה וּבַחוֹמָה הִיא יוֹשֶׁבֶת:
16 וַתֹּאמֶר אֲלֵהֶם הָהָרָה לְכוּ פֶּן יִפְגְּעוּ בָכֶם הָרֹדְפִים וְנַחְבֵּתֶם שָׁם שְׁלֹשֶׁת
יָמִים עַד שׁוּב הָרֹדְפִים וְאַחַר תֵּלְכוּ לְדַרְכְּכֶם: 17 וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים
נְקִיִּם אֲנַחְנוּ מִשְּׁבוּעָתֵךְ הַזֶּה אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ: 18 הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בָּאָרֶץ
אֶת תִּקְוַת חוּט הַשָּׁנִי הַזֶּה תִּקְשְׁרִי בַּחַלּוֹן אֲשֶׁר הוֹרַדְתֵּנוּ בוֹ וְאֶת אָבִיךְ
וְאֶת אִמֵּךְ וְאֶת אַחַיִךְ וְאֶת כָּל בֵּית אָבִיךְ תַּאַסְפִי אֵלַיִךְ הַבָּיְתָה: 19 וְהָיָה
כֹּל אֲשֶׁר יֵצֵא מִדַּלְתֵי בֵיתֵךְ דָּמָיו בְּרֹאשׁוֹ וַאֲנַחְנוּ נְקִיִּם וְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה
אִתָּךְ בַּבַּיִת דָּמָיו בְּרֹאשֵׁנוּ אִם יָד תִּהְיֶה בּוֹ: 20 וְאִם תַּגִּידִי אֶת דְּבָרֵנוּ זֶה
וְהָיִינוּ נְקִיִּם מִשְּׁבוּעָתֵךְ הַזֶּה אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ: 21 וַתֹּאמֶר כְּדִבְרֵיכֶם כֵּן
הוּא וַתְּשַׁלְּחֵם וַיֵּלֵכוּ וַתִּקְשֹׁר אֶת תִּקְוַת הַשָּׁנִי בַּחַלּוֹן: 22 וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ
הָהָרָה וַיֵּשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד שָׁבוּ הָרֹדְפִים וַיְבַקְשׁוּ הָרֹדְפִים בְּכָל
הַדֶּרֶךְ וְלֹא מָצָאוּ: 23 וַיָּשֻׁבוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַיֵּרְדוּ מֵהָהָר וַיַּעַבְרוּ וַיָּבֹאוּ
אֶל יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן וַיְסַפְּרוּ לוֹ אֵת כָּל הַמְּצָאָתַם אוֹתָם: 24 וַיֹּאמְרוּ אֶל
יְהוֹשֻׁעַ כִּי נָתַן יְהוָה בְּיָדֵנוּ אֶת כָּל הָאָרֶץ וְגַם נָמֹגוּ כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
מִפָּנֵינוּ:

מעבר הירדן

3 1 וַיַּשְׁכֵּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר וַיִּסְעוּ מִן הַשִּׁטִּים וַיָּבֹאוּ הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּלִינוּ שָׁם טֶרֶם יַעֲבֹרוּ: 2 וַיְהִי מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיַּעַבְרוּ
הַשֹּׁטְרִים בְּקֶרֶב הַמַּחֲנֶה: 3 וַיְצַוּוּ אֶת הָעָם לֵאמֹר כְּרָאֲתְכֶם אֲרוֹן בְּרִית
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם נֹשְׂאִים אֹתוֹ וְאַתֶּם תִּסְּעוּ מִמְּקֹמְכֶם
וַהֲלַכְתֶּם אַחֲרָיו: 4 אַךְ רָחוֹק יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּבֵינוֹ כְּאַלְפַּיִם אַמָּה בַּמִּדָּה
אַל תִּקְרְבוּ אֵלָיו לְמַעַן תֵּדְעוּן אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָּהּ כִּי לֹא עֲבַרְתֶּם
אֶתְמוֹל שִׁלְשֹׁם: 5 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל הָעָם הִתְקַדָּשׁוּ כִּי מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה
בְּקִרְבְּכֶם מוֹפְתִים: 6 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר שְׂאוּ אֶת אֲרוֹן
הַבְּרִית וְעִבְרוּ לִפְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאוּ אֶת אֲרוֹן הַבְּרִית וַיֵּלְכוּ לִפְנֵי הָעָם:
7 וַיהוָה אָמַר אֶל יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אָחֵל גַּדֶּלְךָ בְּעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל
לְמַעַן יֵדְעוּן כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ: 8 וְאַתָּה תְּצַוֶּה אֶת
הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן הַבְּרִית לֵאמֹר כְּבֹאֲכֶם עַד קְצֵה מֵי הַיַּרְדֵּן בַּיַּרְדֵּן
תַּעֲמֹדוּ: 9 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גְּשׁוּ הֵנָּה וְשִׁמְעוּ אֶת דִּבְרֵי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 10 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ בְּזֹאת תֵּדְעוּן כִּי אֵל חַי בְּקִרְבְּכֶם וְהוֹרֵשׁ
יוֹרִישׁ מִפְּנֵיכֶם אֶת הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַחִוִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִי
וְהַיְבוּסִי: 11 הִנֵּה אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ עֹבֵר לִפְנֵיכֶם בַּיַּרְדֵּן:
12 וְעַתָּה קְחוּ לָכֶם שְׁנֵים עָשָׂר אֲנָשִׁים מִשִּׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ
אֶחָד מִשָּׁבֶט: 13 וְהָיָה כְּנוֹחַ כַּפּוֹת רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן יְהוָה אֲדוֹן
כָּל הָאָרֶץ בְּמֵי הַיַּרְדֵּן מֵי הַיַּרְדֵּן יִכָּרֵתוּ הַמַּיִם הַיֹּרְדִים מִלְמָעְלָה וְיַעַמְדוּ
נֵד אֶחָד: 14 וַיְהִי בְּנָסְעַ הָעָם מֵאָהֳלֵיהֶם לַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן וְהַכֹּהֲנִים נֹשְׂאִים
אֶת אֲרוֹן הַבְּרִית לִפְנֵי הָעָם: 15 וְכַאֲשֶׁר בָּאוּ נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן עַד הַיַּרְדֵּן וְרַגְלֵי
הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן נִטְבְּלוּ בִּקְצֵה הַמָּיִם וְהַיַּרְדֵּן מָלֵא עַל כָּל גְּדוֹתָיו
כָּל יְמֵי קָצִיר: 16 וַיַּעַמְדוּ הַמַּיִם הַיֹּרְדִים מִלְמָעְלָה קָם נֵד אֶחָד הַרְחֵק מְאֹד
מְאֹד מֵאָדָם הָעִיר אֲשֶׁר מִצַּד צָרְתָן וְהַיֹּרְדִים אֶל יָם הָעֲרָבָה יָם הַמֶּלַח
תַּמּוּ נִכְרָתוּ וְהָעָם עָבְרוּ נֶגֶד יְרִיחוֹ: 17 וַיַּעַמְדוּ הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן
הַבְּרִית יְהוָה עַל חָרָבָה בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן וְכֹל יִשְׂרָאֵל עֹבְרִים בֶּחָרָבָה עַד
אֲשֶׁר תַּמּוּ כָּל הַגּוֹי לְעָבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן:

4 1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר תַּמּוּ כָּל הַגּוֹי לַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן וַיהוָה אָמַר אֶל יְהוֹשֻׁעַ
לֵאמֹר: 2 קְחוּ לָכֶם מִן הָעָם שְׁנֵים עָשָׂר אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד מִשָּׁבֶט:
3 וְצַוּוּ אֹתָם לֵאמֹר שְׂאוּ לָכֶם מִזֶּה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן מִמְּקוֹם עֲמֹד רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים
הָכֵן שְׁתֵים עֶשְׂרֵה אֲבָנִים וְהַעֲבַרְתֶּם עִמָּכֶם וְהִנִּיחֻם בַּמָּלוֹן אֲשֶׁר תָּלִינוּ
בּוֹ הַלָּיְלָה: 4 וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל שְׁנֵים עָשָׂר הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הֵכִין מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד מִשָּׁבֶט: 5 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהוֹשֻׁעַ עִבְרוּ לִפְנֵי
אֲרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל תּוֹךְ הַיַּרְדֵּן וְהָרִימוּ לָכֶם אִישׁ אֶבֶן אַחַת עַל שִׁכְמוֹ
לְמִסְפַּר שִׁבְטֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 6 לְמַעַן תִּהְיֶה זֹאת אוֹת בְּקִרְבְּכֶם כִּי יִשְׁאָלוּן
בְּנֵיכֶם מָחָר לֵאמֹר מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לָכֶם: 7 וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם אֲשֶׁר כָּרְתוּ
מֵימֵי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה בְּעָבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן מֵי הַיַּרְדֵּן נִכְרָתוּ וְהָיוּ
הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לְזִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם: 8 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׂאוּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲבָנִים מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֶל יְהוֹשֻׁעַ לְמִסְפַּר שִׁבְטֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעַבִרוּם עִמָּהֶם אֶל הַמָּלוֹן וַיַּנִּיחוּ
שָׁם: 9 וְאֶת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲבָנִים הֵקִים יְהוֹשֻׁעַ בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן תַּחַת מְקוֹם
עֲמֹד רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן הַבְּרִית וַיִּהְיוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 10 וְהַכֹּהֲנִים
נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן עָמְדוּ בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן עַד תֹּם כָּל הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
יְהוֹשֻׁעַ לְדַבֵּר אֶל הָעָם כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיְמַהֲרוּ הָעָם
וַיַּעֲבֹר: 11 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר תַּמּוּ כָּל הָעָם לַעֲבֹר וַיַּעֲבֹר אֲרוֹן יְהוָה וְהַכֹּהֲנִים
לִפְנֵי הָעָם: 12 וַיַּעַבְרוּ בְנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גָד וַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה חֲמֻשִׁים
לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה: 13 כְּאַרְבָּעִים אֶלֶף חָלוּץ
לַצָּבָא עָבְרוּ לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה אֶל עַרְבוֹת יְרִיחוֹ: 14 בַּיּוֹם הַהוּא גִּדַּל יְהוָה
אֶת יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר יָרְאוּ אֶת מֹשֶׁה כָּל יְמֵי
חַיָּיו: 15 וַיהוָה אָמַר אֶל יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: 16 צַו אֶת הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן
הָעֵדֻת וְיַעֲלוּ מִן הַיַּרְדֵּן: 17 וַיְצַו יְהוֹשֻׁעַ אֶת הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר עֲלוּ מִן הַיַּרְדֵּן:
18 וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן וַיְהִי כַּעֲלוֹת
כַּפּוֹת רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים הַיַּבָּשָׁה וַיָּשֻׁבוּ מֵי הַיַּרְדֵּן עַל מְקוֹמוֹ וַיֵּלֶךְ כְּתְמוֹל
שִׁלְשׁוֹם עַל כָּל גְּדוֹתָיו: 19 וְהָעָם עָלוּ מִן הַיַּרְדֵּן בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
וַיַּ

ואתנה מחרב: ואשלח את יושבי
העיר הזאת: האדם והבהמה
בדבר גדול: כה אמר יהוה
צדקיהו נתון אתן את
ביד אויביו: ואת מבקשי נפשם
והכם לפי חרב: לא יחמל עליהם
ולא יחוס ולא ירחם: ואל העם
הזה תאמר כה אמר יהוה
הנה אנכי נתן לפניכם את
דרך החיים: ואת דרך המות:
הישב בעיר הזאת ימות
במלחמה וברעב ובדבר: והיוצא
ונפל על הכשדים הצרים עליכם
יחיה והיתה לו נפשו לשלל:
כי שמתי פני באפי ובחמתי
בעיר הזאת לרעה ולא לטובה
נאם יהוה ביד מלך בבל
תנתן ושרפה באש: ואל בית
מלך יהודה אמור שמעו דבר
יהוה: בית דוד כה אמר יהוה
דינו לבקר משפט והצילו גזול
מיד עושקו פן תצא כאש
חמתי ובערה ואין מכבה מרע
מעלליכם: הנני אליך יושבת
העמק צור המישר נאם יהוה
האמרים מי יחת עלינו ומי יבוא
במעונתינו: ופקדתי עליכם
כפרי מעלליכם נאם יהוה
והצתי אש ביערתה ואכלה כל
סביביה: כה אמר יהוה רד
בית מלך יהודה ודברת שם
את הדבר הזה: ואמרת שמע
דבר יהוה מלך יהודה היושב
על כסא דוד אתה ועבדיך
ועמך הבאים בשערים האלה:
כה אמר יהוה עשו משפט
וצדקה והצילו גזול מיד עושקו
וגר יתום ואלמנה אל תונו
אל תחמסו וגם דם נקי אל
שפכו במקום הזה: ואם עשה
תעשו את הדבר הזה והבאו
בשערי הבית הזה מלכים
הישבים לדוד על כסאו רכבים
וברכב ובסוסים הוא ועבדיו
ועמו: ואם לא תשמעו את
הדברים האלה בי נשבעתי
נאם יהוה כי לשמה יהיה הבית
הזה: כי כה אמר יהוה אל בית
מלך יהודה גלעד אתה לי
ראש הלבנון אם לא שום אשימך
מדבר ערים לא נושבו: והקדשתי
עליך מחבלים איש וכליו
וכרתו את מבחר ארזיך והפילו
על האש: ועברו גוים רבים על
העיר הזאת ואמרו איש אל
רעהו על מה עשה יהוה ככה
לעיר הגדולה הזאת: ואמרו על
אשר עזבו את ברית יהוה
אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים
ויעבדום: אל תבכו למת ואל
תנודו לו בכו בכה להולך כי
לא ישוב עוד וראה את ארץ
מולדתו: כי כה אמר יהוה על
שלום בן יאשיהו מלך יהודה
המלך תחת יאשיהו אביו אשר
יצא מן המקום הזה לא ישוב
עוד אליו: כי במקום אשר
הגלו אתו שם ימות ואת הארץ
הזאת לא יראה עוד: הוי בונה
ביתו בלא צדק ועליותיו בלא
משפט ברעהו יעבד חנם ופעלתו
לא יתן לו: האמר אבנה לי בית
רחבים ועליות מרוחים ופתח
לו וסדן בארז וסך בשנאר:
האמלך כי אתה מתחרה בארז
אביך הלא אכל ושתה ועשה
משפט וצדקה אז טוב לו: דן
דין עני ואביון אז טוב הלא
הוא הדעת אתי נאם יהוה:
כי אם עיניך ולבך אל בצעך
ואל על דם הנקי לשפך ואל
העשק ואל המרוצה לעשות:
לכן כה אמר יהוה אל יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו
לו הוי אחי והוי אחות לא
יספדו לו הוי אדון והוי הודו:
קבורת חמור יקבר סחוב והשלך
מחוץ לשערי ירושלם: עלי
הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך
והעבירי מעברים כי נשברו כל
מאהביך: דברתי אליך בשלותך
אמרת לא אשמע זה דרכך
מנעוריך כי לא שמעת בקולי:
כל רעיך ירעה רוח ואהביך
בשבי ילכו כי אז תבושי
והכלמת מכל רעתך: יושבת
הלבנון מקננת בארזים מה
נאנית בחבלים חיל כיולדה:
חי אנכי נאם יהוה כי אם יהיה
כניהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה חותם על יד ימיני כי
משם אתקך: ונתתיך ואת
האשה המולדתך אשר לא
ילדתם שם ושם תמותו: ואל
הארץ אשר הם נשאים את
נפשם לשוב שמה לא ישובו:
הכלי עצב נבזה האיש הזה
יהויקים אם כלי אין חפץ בו
על מה הושלכו הוא וזרעו
והושלכו אל הארץ אשר לא
ידעום: ארץ ארץ ארץ שמעי
דבר יהוה: כה אמר יהוה כתבו
את האיש הזה ערירי גבר לא
יצלח בימיו איש יושב על כסא
דוד ומשל עוד ביהודה:

כפרק כ״ג:

הוי רועים מאבדים ומפיצים
את צאן מרעיתי נאם יהוה:
לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל
על הרועים הרעים את עמי
אתם הפצתם את צאני ותדיחום
ולא פקדתם אתם הנני פקד
עליכם את רע מעלליכם נאם
יהוה: ואני אקבץ את שארית
צאני מכל הארצות אשר הדחתי
אתם שם והשבתי אתם על
נוהם ופרו ורבו: והקמתי עליהם
רועים ורעום ולא ייראו עוד
ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה:
הנה ימים באים נאם יהוה
והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך
מלך והשכיל ועשה משפט
וצדקה בארץ: בימיו תושע
יהודה וישראל ישכן לבטח
וזה שמו אשר יקראו יהוה
צדקנו: לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי
יהוה אשר העלה את בני
ישראל מארץ מצרים: כי אם
חי יהוה אשר העלה ואשר הביא
את זרע בית ישראל מארץ
צפון ומכל הארצות אשר הדחתים
שם וישבו על אדמתם: לנביאים
נשבר לבבי בקרבי רחפו כל
עצמותי הייתי כאיש שכור
וכגבר עברתו יין מפני יהוה
ומפני דברי קדשו: כי מנאפים
מלאה הארץ כי מפני אלה
אבלה הארץ יבשו נאות
מדבר והיתה מרוצתם רעה
וגבורתם לא כן: כי גם נביא גם
כהן חנפו גם בביתי מצאתי
רעתם נאם יהוה: לכן יהיה
דרכם להם כחלקלקות בערפל
ידחו ונפלו בה כי אביא אליהם
רעה שנת פקדתם עליהם נאם
יהוה: ובנביאי שמרון תפלה
נבאו בבעל והתעו את עמי
ישראל: וגם בנביאי ירושלם
ראיתי שערורה נואף והלך
בשקר וחזקו ידי מרעים ולא
שבו איש מרעתו היו לי כלם
כסדם יושביה כעמרה: לכן כה
אמר יהוה צבאות אל הנביאים
הנני מאכילם לענה והשקיתים
מי ראש כי מאת נביאי ירושלם
יצאה חנופה לכל הארץ:
כה אמר יהוה צבאות אל
תשמעו אל דברי הנביאים
הנבאים לכם מהבלים אתכם
חזון לבם ידברו לא מפי יהוה:
אמור אמרים הדברים למנאצי
דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל
הולך בשרירות לבו אמרו לא
תבוא עליכם רעה: כי מי עמד
בסוד יהוה וירא וישמע את
דברו מי הקשיב בדברי וישמע:
הנה סערת יהוה חמה יצאה
סערה מתחוללת על ראש
רשעים תחיל: לא ישוב אף יהוה
עד עשתו ועד הקימו מזמות
לבו באחרית הימים תתבוננו
בה: לא שלחתי הנביאים והם
רצו לא דברתי אליהם והם
נבאו: ואם עמדו בסודי וישמיעו
דברי את עמי ישיבום מדרכם
הרעה ומרע מעלליהם: האלהי
מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי
מרחק: אם יסתר איש במסתרים
ואני לא אראנו נאם יהוה
הלא את השמים והארץ אני
מלא נאם יהוה: שמעתי את
אשר אמרו הנביאים הנבאים
בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי:
עד מתי היש בלב הנביאים
נבאי השקר ונביאי תרמות
לבם: החשבים להשכיח את עמי
שמי בחלומותם אשר יספרו
איש לרעהו כאשר שכחו אבותם
את שמי לבעל: הנביא אשר
אתו חלום יספר חלום ואשר
דברי אתו ידבר דברי אמת מה
לתבן את הבר נאם יהוה:
הלא כה דברי כאש נאם יהוה
וכפטיש יפוצץ סלע: לכן הנני
אל הנביאים נאם יהוה הגנבים
דברי איש מעל רעהו: הנני אל
הנביאים נאם יהוה הלקחים
לשונם וינאמו נאם: הנני אל
נבאי חלמות שקר נאם יהוה
ויספרום ויתעו את עמי במפליהם
ובתהללותם והנני לא שלחתים
ואת לא צוויתים ולא יועיל
לעם הזה כל יועיל נאם יהוה:
וכי ישאלך העם הזה או נביא
או כהן לאמר מה משא יהוה
ואמרת אליהם מה המשא
ונטשתי אתכם נאם יהוה:
והנביא והכהן והעם אשר יאמר
משא יהוה ופקדתי על האיש
ההוא ועל ביתו: כה תאמרו
איש אל רעהו ואיש אל אחיו
מה ענה יהוה ומה דבר יהוה:
ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי
משא לאיש יהיה דברו והפכתם
את דברי אלהים חיים יהוה
צבאות אלהינו: כה תאמר אל
הנביא שאלוך מה ענך יהוה
ומה דבר יהוה: ואם משא יהוה
תאמרו לכן כה אמר יהוה יען
אמרכם את הדבר הזה משא
יהוה ואשלח אליכם לאמר לא
תאמרו משא יהוה: לכן הנני
נשא אשא אתכם ונטשתי
אתכם ואת העיר אשר נתתי
לכם ולאבותיכם מעל פני:
ונתתי עליכם חרפת עולם
ובשת עולם אשר לא תשכח:

כפרק כ״ד:

הראני יהוה והנה שני דודאי
תאנים שתים מוצבים לפני
היכל יהוה אחרי הגלות יכניהו
בן יהויקים מלך יהודה ואת
שרי יהודה ואת החרש והמסגר
מירושלם והביאם בבלה: הדודא
האחד תאנים טובות מאד
כתאנים הבכרות והדודא האחד
תאנים רעות מאד אשר לא
תאכלנה מרע: ויאמר יהוה אלי
מה אתה ראה ירמיהו ואמר
תאנים התאנים הטובות טובות
מאד והרעות רעות מאד אשר
לא תאכלנה מרע: ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: כה אמר יהוה
אלהי ישראל כתאנים הטובות
האלה כן אכיר את גלות יהודה
אשר שלחתי מן המקום הזה
לארץ כשדים לטובה: ושמתי
עיני עליהם לטובה והשבתים
על הארץ הזאת ובניתים ולא
אהרסם ונטעתים ולא אתושם:
ונתתי להם לב לדעתי כי אני
יהוה והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים כי ישובו אלי
בכל לבם: והתאנים הרעות
אשר לא תאכלנה מרע כי כה
אמר יהוה כן אתן את צדקיהו
מלך יהודה ואת שריו ואת
שארית ירושלם הנשארים בארץ
הזאת והיושבים בארץ מצרים:
ונתתים לזועה לרעה לכל ממלכות
הארץ לחרפה ולמשל לשנינה
ולקללה בכל המקומות אשר
אדיחם שם: ושלחתי בם את
החרב את הרעב ואת הדבר עד
תמם מעל האדמה אשר נתתי
להם ולאבותיהם:

כפרק כ״ה:

הדבר אשר היה על ירמיהו על
כל העם יהודה בשנת הרבעית
ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
היא השנה הראשית לנבוכדנאצר
מלך בבל: אשר דבר ירמיהו
הנביא על כל העם יהודה ועל
כל יושבי ירושלם לאמר:
מן השלשה עשרה שנה ליאשיהו
בן אמון מלך יהודה ועד היום
הזה זה שלש ועשרים שנה היה
דבר יהוה אלי ואדבר אליכם
השכם ודבר ואין שמעתם:
ושלח יהוה אליכם את כל
עבדיו הנביאים השכם ושלח
ואין שמעתם ולא הטו את
אזנכם לשמע: באמר שבו נא
איש מדרכו הרעה ומרע
מעלליכם ושבתם על האדמה
אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם
מן העולם ועד העולם: ואל
תלכו אחרי אלהים אחרים
לעבדם ולהשתחות להם ואל
תכעיסוני במעשה ידיכם ולא
ארע לכם: ולא שמעתם אלי
נאם יהוה למען הכעיסני
במעשה ידיכם לרעה לכם:
לכן כה אמר יהוה צבאות יען
אשר לא שמעתם את דברי:
הנני שלח ולקחתי את כל
משפחות צפון נאם יהוה ואל
נבוכדנאצר מלך בבל עבדי
והבאתים על הארץ הזאת ועל
יושביה ועל כל הגוים האלה
סביב והחרמתים ושמתים לשמה
ולשרקה ולחרבות עולם: והאבדתי
מהם קול ששון וקול שמחה קול
חתן וקול כלה קול רחים וקול
מאור: וכל הארץ הזאת תהיה
לחרבה לשמה ועבדו הגוים
האלה את מלך בבל שבעים
שנה: והיה כמלאת שבעים שנה
אפקד על מלך בבל ועל הגוי
ההוא נאם יהוה את עונם ועל
ארץ כשדים ושמתי אתה
לחרבות עולם: והבאתי על
הארץ ההיא את כל דברי אשר
דברתי עליה את כל הכתוב
בספר הזה אשר נבא ירמיהו על
כל הגוים: כי עבדו גם הם
גוים רבים ומלכים גדולים
ושלמתי להם כפעלם וכמעשה
ידיהם: כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל אלי קח את כוס היין
החמה הזה מידי והשקית את כל
הגוים אשר אנכי שלח אתך
אליהם: ושתו ורגזו והתקיאו
ונפלו ולא תקומו מפני החרב
אשר אנכי שלח בתוכם: והיה
כי מאנו לקחת הכוס מידך
לשתות ואמרת אליהם כה אמר
יהוה צבאות שתה שתו
והתקיאו ונפלו ולא תקומו
מפני החרב אשר אנכי שלח
בתוכם: והיה כי ימאנו לקחת
הכוס מידך לשתות ואמרת
אליהם כה אמר יהוה צבאות
שתה תשתו: כי הנה בעיר
אשר נקרא שמי עליה אני
מחל לרעה ואתם הנקה תנקו
לא תנקו כי חרב אני קורא על
כל יושבי הארץ נאם יהוה
צבאות: ואתה תנבא אליהם את
כל הדברים האלה ואמרת אליהם
יהוה ממרום ישאג ומקול קדשו
יתן קולו שאג ישאג על נוהו
הידד כדרכים ועל כל יושבי
הארץ: כי בא קול עד קצה
הארץ כי ריב ליהוה עם הגוים
נכח כל בשר הרשעים נתנם
לחרב נאם יהוה: כה אמר יהוה
צבאות הנה רעה יוצאת מגוי
אל גוי וסערה גדולה תעור
מירכתי ארץ: וחללי יהוה
ביום ההוא מקצה הארץ ועד
קצה הארץ לא יספדו ולא
יאספו ולא יקברו לדמן על
פני אדמה יהיו: הילילו רועים
וזעקו ומרגו אדירי הצאן כי
מלאו ימיכם לטבחה ונפוצותיכם
ונפלתם ככלי חמדה: ואבד
מנוס מרועים ופלט מאדירי
הצאן: קול זעקת רועים ויליל
אדירי הצאן כי שדד יהוה את
מרעיתם: ונדמו נאות השלום
מפני חרון אף יהוה: עזב כאריה
סכו כי היתה ארצם לשמה
מפני חרון היונה ומפני חרון
אפו:

כפרק כ״ו:

בראשית ממלכת יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה היה הדבר
הזה מאת יהוה לאמר: כה אמר
יהוה עמד בחצר בית יהוה
ודברת אל כל ערי יהודה
הבאים להשתחות בבית יהוה
את כל הדברים אשר צויתיך
לדבר אליהם אל תגרע דבר:
אולי ישמעו ושבו איש מדרכו
הרעה ונחמתי על הרעה אשר
אנכי זמם לעשות להם מפני
רע מעלליהם: ואמרת אליהם
כה אמר יהוה אם לא תשמעו
אלי ללכת בתורתי אשר נתתי
לפניכם: לשמע אל דברי עבדי
הנביאים אשר אנכי שלח
אליכם והשכם ושלח ולא
שמעתם: ונתתי את הבית הזה
כשלו והעיר הזאת אתן לקללה
לכל גוי הארץ: וישמעו הכהנים
והנביאים וכל העם את ירמיהו
מדבר את הדברים האלה בבית
יהוה: ויהי ככלות ירמיהו
לדבר את כל אשר צוה יהוה
לדבר אל כל העם ותפשו בו
הכהנים והנביאים וכל העם
לאמר מות תמות: מדוע נבאת
בשם יהוה לאמר כשלו יהיה
הבית הזה כשלו והעיר הזאת
תחרב מאין יושב ויקהל כל העם
אל ירמיהו בבית יהוה: וישמעו
שרי יהודה את הדברים האלה
ויעלו מבית המלך בית יהוה
וישבו בפתח שער יהוה החדש:
ויאמרו הכהנים והנביאים אל
השרים ואל כל העם לאמר
משפט מות לאיש הזה כי נבא
על העיר הזאת כאשר שמעתם
באזניכם: וידבר ירמיהו אל כל
שרי העם ואל כל העם לאמר
יהוה שלחני לנבא אל הבית
הזה ואל העיר הזאת את כל
הדברים אשר שמעתם: ועתה
היטיבו דרכיכם ומעלליכם
ושמעו בקול יהוה אלהיכם
ונחם יהוה על הרעה אשר דבר
עליכם: ואני הנני בידכם עשו
לי כטוב וכישר בעיניכם:
אך ידוע תדעון כי אם מות
אתם נתנים עלי כי דם נקי
אתם נתנים על עליכם ועל
העיר הזאת ועל יושביה כי
באמת שלחני יהוה אליכם
לדבר באזניכם את כל הדברים
האלה: ויאמרו השרים וכל העם
אל הכהנים ואל הנביאים אין
למות האיש הזה כי בשם יהוה
אלהינו דבר אלינו: ויקמו
אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל
כל קהל העם לאמר: מיכיה
המורשתי היה נבא בימי
חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל
כל עם יהודה לאמר כה אמר
יהוה צבאות ציון שדה תחרש
וירושלם עיין תהיה והר הבית
לבמות יער: האמת המיתו
אתו חזקיהו מלך יהודה וכל
יהודה הלא יראה את יהוה
ויחל את פני יהוה וינחם יהוה
על הרעה אשר דבר עליהם
ואנחנו עשים רעה גדולה על
נפשותינו: וגם איש היה נבא
בשם יהוה אוריה בן שמעיה
מקריית יערים ויתנבא על העיר
הזאת ועל הארץ הזאת ככל
דברי ירמיהו: וישמע המלך
יהויקים וכל גבוריו וכל השרים
את דבריו ויבקש המלך להמיתו
וישמע אוריה וייראו וינס
ויבא מצרים: וישלח המלך
יהויקים אנשים מצרים את
אלנתן בן עכבור ואנשים אתו
מצרים: ויוציאו את אוריה
מצרים ויביאו אתו אל המלך
יהויקים ויכהו בחרב וישלך את
נבלתו אל קברי בני העם:
אך יד אחיקם בן שפן היתה
את ירמיהו לבלתי תת אתו ביד
העם להמיתו:

כפרק כ״ז:

בראשית ממלכת יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה היה הדבר
הזה אל ירמיהו מאת יהוה
לאמר: כה אמר יהוה אלי עשה
לך מוסרות ומטות ונתתה על
צוארך: ושלחתם אל מלך אדום
ואל מלך מואב ואל מלך בני
עמון ואל מלך צור ואל מלך
צידון ביד מלאכים הבאים
ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה:
וצוית אתם אל אדוניהם לאמר
כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל כה תאמרו אל אדוניכם:
אנכי עשיתי את הארץ את
האדם ואת הבהמה אשר על
פני הארץ בכחי הגדול ובזרועי
הנטויה ואתן אתה לאשר ישר
בעיני: ועתה אנכי נתתי את כל
הארצות האלה ביד נבוכדנאצר
מלך בבל עבדי וגם את חית
השדה נתתי לו לעבדו: ועבדו
אתו כל הגוים ואת בנו ואת בן
בנו עד בוא עת ארצו גם הוא
והעבידו בו גוים רבים ומלכים
גדולים: והיה הגוי והממלכה
אשר לא יעבדו את נבוכדנאצר
מלך בבל ואשר לא יתן את
צוארו בעול מלך בבל הגוי
ההוא אפקד נאם יהוה בחרב
וברעב ובדבר עד תמי אתם
ביד: ואתם אל תשמעו אל
נביאיכם ואל קסמיכם ואל
חלמותיכם ואל עוניכם ואל
כשפיכם האמרים אליכם לאמר
לא תעבדו את מלך בבל:
כי שקר הם נבאים לכם למען
הרחיק אתכם מעל אדמתכם
ואדחה אתכם ואבדתם: והגוי
אשר יביא את צוארו בעול מלך
בבל ועבדו והנחתיו על אדמתו
נאם יהוה ועבדה וישב בה:
אל צדקיהו מלך יהודה דברתי
ככל הדברים האלה לאמר הביאו
את צוארכם בעול מלך בבל
ועבדו אתו ועמו וחיו: למה
תמותו אתה ועמך בחרב ברעב
ובדבר כאשר דבר יהוה על
הגוי אשר לא יעבד את מלך
בבל: ושמעתם אל דברי
הנביאים האמרים אליכם לאמר
לא תעבדו את מלך בבל כי
שקר הם נבאים לכם: כי לא
שלחתים נאם יהוה ובשקר הם
נבאים בשמי למען הדיחי אתכם
ואבדתי אתכם אתה והנביאים
הנבאים לכם: ואל הכהנים
ואל כל העם הזה דברתי לאמר
כה אמר יהוה אל תשמעו
לדברי נביאיכם הנבאים לכם
לאמר הנה כלי בית יהוה
מושבים מבבל עתה מהרה כי
שקר הם נבאים לכם: אל
תשמעו אליהם עבדו את מלך
בבל וחיו למה תהיה העיר
הזאת לחרבה: ואם נביאים הם
ואם יש דבר יהוה עמם יפגעו
נא ביהוה צבאות לבלתי באו
הכלים הנותרים בבית יהוה
ובבית מלך יהודה וירושלם
בבלה: כי כה אמר יהוה צבאות
על העמודים ועל הים ועל
המכונות ועל יתר הכלים הנותרים
בעיר הזאת: אשר לא לקח
נבוכדנאצר מלך בבל בגלתו את
יכניהו בן יהויקים מלך יהודה
מירושלם בבלה ואת כל חרי
יהודה וירושלם: כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל על
הכלים הנותרים בבית יהוה
ובבית מלך יהודה וירושלם:
בבלה יובאו ושם יהיו עד יום
פקדי אתם נאם יהוה והעלתים
והשבתי אתם אל המקום הזה:

כפרק כ״ח:

ויהי בשנה ההוא בראשית
ממלכת צדקיהו מלך יהודה
בשנה הרביעית בחמשי בשנה
בחמשה בחדש ויאמר אלי
חנניה בן עזור הנביא אשר
מגבעון בבית יהוה לעיני
הכהנים וכל העם לאמר: כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
לאמר שברתי את עול מלך בבל:
בתוך שנתים ימים אני משיב
אל המקום הזה את כל כלי בית
יהוה אשר לקח נבוכדנאצר מלך
בבל מן המקום הזה והוליכם
בבלה: ואת יכניהו בן יהויקים
מלך יהודה ואת כל גולת יהודה
הבאים בבלה אני משיב אל
המקום הזה נאם יהוה כי אשבר
את עול מלך בבל: ויאמר
ירמיהו הנביא אל חנניה הנביא
לעיני הכהנים ולעיני כל העם
העמדים בבית יהוה: ויאמר
ירמיהו הנביא אמן כן יעשה
יהוה יקם יהוה את דבריך
אשר נבאת להשיב כלי בית יהוה
ואת כל הגולה מבבל אל המקום
הזה: אך שמע נא הדבר הזה
אשר אנכי דבר באזניך ובאזני
כל העם: הנביאים אשר היו
לפני ולפניך מעולם ויתנבאו על
ארצות רבות ועל ממלכות גדולות
למלחמה וברעה ובדבר: הנביא
אשר ינבא לשלום בבוא דבר
הנביא יודע הנביא אשר שלחו
יהוה באמת: ויקח חנניה הנביא
את המוטה מעל צואר ירמיהו
הנביא וישברהו: ויאמר חנניה
לעיני כל העם לאמר כה אמר
יהוה עוד כזאת אשבר את עול
נבוכדנאצר מלך בבל מעל צואר
כל גוים בתוך שנתים ימים
ויהלך ירמיהו הנביא לדרכו:
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
אחרי שבר חנניה הנביא את
המוטה מעל צואר ירמיהו
לאמר: הלוך ואמרת אל חנניה
לאמר כה אמר יהוה מוטות עץ
שברת ועשית תחתם מוטות
ברזל: כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עול ברזל נתתי על
צואר כל הגוים האלה לעבדה
את נבוכדנאצר מלך בבל ועבדוהו
וגם את חית השדה נתתי לו:
ויאמר ירמיהו הנביא אל חנניה
הנביא שמע נא חנניה לא שלחך
יהוה ואתה השבת את העם הזה
על שקר: לכן כה אמר יהוה
הנני משלחך מעל פני האדמה
השנה אתה מת כי סרה דברת
על יהוה: וימת חנניה הנביא
בשנה ההוא בחדש השביעי:

כפרק כ״ט:

ואלה דברי הספר אשר שלח
ירמיהו הנביא משרידת הזקנים
בגולה אל הכהנים ואל הנביאים
ואל כל העם אשר הגלה
נבוכדנאצר מירושלם בבלה:
אחרי צאת יכניהו המלך
והגבירה והסריסים שרי יהודה
וירושלם והחרש והמסגר
מירושלם: ביד אלעשה בן שפן
ובגמריה בן חלקיה אשר שלח
צדקיהו מלך יהודה אל נבוכדנאצר
מלך בבל בבלה לאמר: כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל אל
כל הגולה אשר הגליתי מירושלם
בבלה: בנו בתים ושבו ונטעו
גנות ואכלו את פריהם: קחו
נשים והולידו בנים ובנות וקחו
לבניכם נשים ואת בנותיכם
תנו לאנשים ותלדנה בנים
ובנות ורבו שם ואל תמעטו:
ודרשו את שלום העיר אשר
הגליתי אתכם שמה והתפללו
בעדה אל יהוה כי בשלומה
יהיה לכם שלום: כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי ישראל אל
ישאו לכם נביאיכם אשר
בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו
אל חלמותיכם אשר אתם
מחלמים: כי בשקר הם נבאים
לכם בשמי לא שלחתים נאם
יהוה: כי כה אמר יהוה כי
למלאת לבבל שבעים שנה אפקד
אתכם והקמתי עליכם את דברי
הטובה להשיב אתכם אל המקום
הזה: כי אנכי ידעתי את
המחשבות אשר אנכי חשב
עליכם נאם יהוה מחשבות
שלום ולא לרעה לתת לכם
אחרית ותקוה: וקראתם אתי
והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי
אליכם: ודרשתם אתי ומצאתם
כי תדרשני בכל לבבכם:
ונמצאתי לכם נאם יהוה ושבתי
את שבותכם וקבצתי אתכם
מכל הגוים ומכל המקומות אשר
הדחתי אתכם שם נאם יהוה
והשבתי אתכם אל המקום אשר
הגליתי אתכם משם: כי אמרתם
הקים יהוה לנו נביאים בבבל:
כי כה אמר יהוה אל המלך
הישב על כסא דוד ואל כל העם
הישב בעיר הזאת אל אחיכם
אשר לא יצאו אתכם בגולה:
כה אמר יהוה צבאות הנני
משלח בהם את החרב את
הרעב ואת הדבר והשמתי אתם
כתאנים הרעות אשר לא
תאכלנה מרע: ורדפתי אחריהם
בחרב ברעב ובדבר ונתתים
לזועה לממלכות הארץ לאלה
ולשמה ולשרקה ולחרפה בכל
הגוים אשר הדחתים שם:
תחת אשר לא שמעו אל דברי
נאם יהוה אשר שלחתי אליהם
את עבדי הנביאים השכם ושלח
ואתם לא שמעתם נאם יהוה:
ואתם שמעו דבר יהוה כל
הגולה אשר שלחתי מירושלם
בבלה: כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אל אחאב בן
קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה
הנבאים לכם שקר בשמי הנני
נתן אתם ביד נבוכדנאצר מלך
בבל והכם לעיני כל הגולה
אשר בבבל: ולקחה מהם קללה
לכל גלות יהודה אשר בבבל
לאמר ישמך יהוה כצדקיהו
וכאחאב אשר קלם מלך בבל
באש: אשר עשו נבלה בישראל
וינאפו את נשי רעיהם וידברו
דבר בשמי שקר אשר לא צויתים
ואנכי הוא היודע והעד נאם
יהוה: ואל שמעיה הנחלמי
תאמר לאמר: כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל לאמר יען
אשר אתה שלחת בשמך ספרים
אל כל העם אשר בירושלם ואל
צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל
הכהנים לאמר: יהוה נתן אתך
כהן תחת יהוידע הכהן להיות
פקידים בבית יהוה לכל איש
משגע ומתנבא ונתתה אתו אל
הסד ואל הצינק: ועתה למה לא
גערת בירמיהו הענתתי הנביא
המתנבא לכם: כי על כן שלח
אלינו בבבל לאמר ארכה היא
בנו בתים ושבו ונטעו גנות
ואכלו את פריהם: ויקרא צפניה
הכהן את הספר הזה באזני
ירמיהו הנביא: ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו לאמר: שלח אל כל
הגולה לאמר כה אמר יהוה על
שמעיה הנחלמי יען אשר נבא
לכם שמעיה ואנכי לא שלחתיו
ויבטח אתכם על שקר:
לכן כה אמר יהוה הנני פקד על
שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא
יהיה לו איש יושב בתוך העם
הזה ולא יראה בטוב אשר אני
עשה לעמי נאם יהוה כי סרה
דבר על יהוה:

כפרק ל׳:

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר: כה אמר יהוה
אלהי ישראל לאמר כתב לך את
כל הדברים אשר דברתי אליך
אל ספר: כי הנה ימים באים
נאם יהוה ושבתי את שבות
עמי ישראל ויהודה אמר יהוה
והשבתים אל הארץ אשר נתתי
לאבותם וירשוה: ואלה הדברים
אשר דבר יהוה אל ישראל ואל
יהודה: כי כה אמר יהוה קול
חרדה שמענו פחד ואין שלום:
שאלו נא וראו אם ילד זכר
מדוע ראיתי כל גבר ידיו על
חלציו כיולדה וכל פנים נהפכו
לירקון: הוי כי גדול היום ההוא
מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב
וממנה יושע: והיה ביום ההוא
נאם יהוה צבאות אשבר עלו
מעל צואריך ומוסרותיך אנתק
ולא יעבדו בו עוד זרים: ועבדו
את יהוה אלהיהם ואת דוד
מלכם אשר אקים להם: ואתה
אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה
ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך
מרחוק ואת זרעך מארץ שבים
ושב יעקב ושקט ושאנן ואין
מחריד: כי אתך אני נאם יהוה
להושיעך כי אעשה כלה בכל
הגוים אשר הפיצותיך שם אך
אתך לא אעשה כלה ויסרתיך
למשפט ונקה לא אנקך: כי כה
אמר יהוה אנוש שברך נכאה
מכתך: אין דן דינך למרפא
תרופות אין לך: כל מאהביך
שכחוך אותך לא ידרשו כי מכת
אויב הכיתיך מוסר אכזר על רב
עונך עצמו חטאתיך: מה תזעק
על שברך אנוש מכאובך על רב
עונך עצמו חטאתיך עשיתי לך
אלה: לכן כל אכליך יאכלו
וכל צריך כלם בשבי ילכו
והיו שאסיך לשסה וכל בזזיך
אתן לבז: כי אעלה ארוכה לך
וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי
נדחה קראו לך ציון היא דרש
אין לה: כה אמר יהוה הנני
שב שבות אהלי יעקב ומשכנתיו
ארחם ונבנתה עיר על תלה
ואדון על משפטו ישב: ויצא
מהם תודה וקול מצחקים
והרביתים ולא ימעטו והכבדתים
ולא יצעירו: ובניו כלפנים
תהיה עדתו ונכונה לפני
מכל לחציו: ויהיה אדירו ממנו
ומושלו מקרבו יצא ואקרבהו
ונגש אלי כי מי זה ערב לבו
לגשת אלי נאם יהוה: ותהיו לי
לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:
הנה סערת יהוה חמה יצאה
סערה מתחוללת על ראש
רשעים תחיל: לא ישוב אף יהוה
עד עשתו ועד הקימו מזמות
לבו באחרית הימים תתבוננו
בה: בעת ההיא נאם יהוה
אהיה לאלהים לכל משפחות
ישראל והמה יהיו לי לעם:
כה אמר יהוה מצא חן במדבר
עם שרידי חרב הלך להרגיעו
ישראל: מרחוק יהוה נראה לי
ואהבת עולם על כן משכתיך
חסד: עוד אבנך ונבנית בתולת
ישראל עוד תעדי תפיך וצאת
במחול משחקים: עוד תטעי
כרמים על הרי שמרון נטעו
נוטעים וחללו: כי יום קראו
נצרים בהר אפרים קומו ונעלה
ציון אל יהוה אלהינו: כי כה
אמר יהוה רנו ליעקב שמחה
וצהלו לראש הגוים השמיעו
הללו ואמרו הושע יהוה את עמך
את שארית ישראל: הנני מביאם
מארץ צפון וקבצתים מירכתי
ארץ בם עור ופסח בהרה יולדת
יחדו קהל גדול ישובו הנה:
בבכי יבאו ובתחנונים אובילם
אוליכם אל נחלי מים בדרך
ישרה לא יכשלו בה כי הייתי
לישראל לאב ואפרים בכורי
הוא: שמעו דבר יהוה גוים
והגידו באיים ממרחק ואמרו
מזרה ישראל יקבצנהו ושמרו
כרעה עדרו: כי פדה יהוה את
יעקב וגאלו מיד חזק ממנו:
ובאו ורנו במרום ציון ונהרו
אל טוב יהוה על דגן ועל תירוש
ועל יצהר ועל בני צאן ובקר
והיתה נפשם כגן רוה ולא
יוספו לדאבה עוד: אז תשמח
בתולה במחול ובחורים וזקנים
יחדו והפכתי אבלם לששון
ונחמתים ושמחתים מיגונם:
ונפש הכהנים דשנתי דשן
ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה:
כה אמר יהוה קול ברמה נשמע
נהי בכי תמרורים רחל מבכה
על בניה מאנה להנחם על בניה
כי איננו: כה אמר יהוה מנעי
קולך מבכי ועיניך מדמעה כי
יש שכר לפעלתך נאם יהוה
ושבו מארץ אויב: ויש תקוה
לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים
לגבולם: שמע שמעתי אפרים
מתנודד יסרתני ואוסר כעגל לא
למד השיבני ואשובה כי אתה
יהוה אלהי: כי אחרי שובי
נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על
ירך בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי
חרפת נעורי: הבן יקיר לי
אפרים אם ילד שעשועים כי
מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד
על כן המו מעי לו רחם ארחמנו
נאם יהוה: הציבי לך ציונים
שימי לך תמרורים שיתי לבך
למסלה דרך הלכת שובי בתולת
ישראל שובי אל עריך אלה:
עד מתי תתחמקין הבת השובבה
כי ברא יהוה חדשה בארץ
נקבה תסובב גבר: כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו
את הדבר הזה בארץ יהודה
ובעריו בשובי את שבותם יברכך
יהוה נוה צדק הר הקדש:
ונשבו ביהודה ובכל עריו יחדו
אכרים ונסעים בעדר: כי הרויתי
נפש עיפה וכל נפש ד

ט נַחֲלַת בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמַטּוֹת בְּנֵי יְהוּדָה הָיָה נַחֲלָתָם: וַיִּנָּחֲלוּ בְתוֹכָהּ בְּאֵר שֶׁבַע וּמוֹלָדָה וְחָרְמָה: וְצִקְלַג וּבֵית הַמַּרְכָּבוֹת וַחֲצַר סוּסָה: וּבֵית לְבָאוֹת וְשָׁרוּחֶן שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עִיר וְחַצְרֵיהֶן: עֲיִן רִמּוֹן וְעֶתֶר וְעָשָׁן עָרִים חָמֵשׁ וְחַצְרֵיהֶן: וְכָל חַצְרוֹת הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹת הָעָרִים הָאֵלֶּה עַד בַּעֲלַת בְּאֵר רָמַת נֶגֶב: זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם: מִן חֵלֶק בְּנֵי יְהוּדָה הָיְתָה נַחֲלַת בְּנֵי שִׁמְעוֹן כִּי מֵרַב הָיָה חֵלֶק בְּנֵי יְהוּדָה וַיִּנְחֲלוּ בְּנֵי שִׁמְעוֹן בְּתוֹךְ נַחֲלָתָם: יא וַיַּעַל גּוֹרָלָם הַשְּׁלִשִׁי לִבְנֵי זְבוּלֻן לְמִשְׁפְּחֹתָם וַיְהִי גְּבוּל נַחֲלָתָם עַד סָרִיד: וְעָלָה מַעֲרָבָה גַּבְעַת וְרִמְנָה וְנֵאָה: וְסָבַב מִזְרָחָה קַדְמָה גִּתָּה חֵפֶר וְעִתָּה קָצִין: וְדַבְּרַת וְיָפִיעַ עַד הַנַּחַל אֲשֶׁר עַל יָקְנְעָם: וְשָׁב מִקֶּדֶם יָ

9 ואף לא יחרף על רעהו׃* ונשא חרפה לא קבל׃
10 נמאס בעיניו נבזה: ואת יראי יהוה יכבד: נשבע
להרע ולא ימיר: כספו לא נתן בנשך: ושחד על
11 נקי לא לקח: עשה אלה לא ימוט לעולם׃*

מכתם: ט"ז.

1 שמרני אל כי חסיתי בך׃* אמרת ליהוה אדני
2 אתה: טובתי בל עליך: לקדושים אשר בארצו
3 המה: כל חפצי בם׃* ירבו עצבותם אחר מהרו
4 בל אסיך נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם
5 על שפתי: יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך
6 גורלי: חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת
7 שפרה עלי׃* אברך את יהוה אשר יעצני אף
8 לילות יסרוני כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד
כי מימיני בל אמוט׃* לכן שמח לבי ויגל כבודי
9 אף בשרי ישכן לבטח: כי לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידך לראות שחת׃* תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינך
10 נצחים׃

תפלה: י"ז.

1 שמע יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי
2 בל מלשון מרמה: מלפניך משפטי יצא עיניך
3 תחזינה מישרים: בחנת לבי פקדת לילה צרפתני
4 בל תמצא זמותי בל יעבר פי: לפעלות אדם
בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ: תמך
5 אשרי בנתיבותיך בל נמוטו פעמי׃* אני קראתיך
כי תענני אל הטה אזנך לי שמע אמרתי׃
6 הפלא חסדיך מושיע חוסים מקמים בימינך
7 מאיבים: שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך
8 תסתירני׃* מפני רשעים זדו שודדי נפש אויבי
9 בנפשי יקיפו׃* חלבמו סגרו פיהמו דברו בגאון
10 צעדנו עתה סבבונו עיניהם ישתו׃* לטרף כאריה
11 כמו יכסף וכאריות יושב במסתרים׃* קומה יהוה
12 קדמה פניו הכרעהו פלטה נפשי מרשע חרבך׃*
13 מנתים ידך יהוה מנתים מחלד עולם חלקם
בחיים וצפונך תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו
14 יתרתם לעולליהם׃* אני בצדק אחזה פניך
15 אשבעה בהקיץ תמונתך׃*

למנצח: מזמור לדוד.

1 אהבך יהוה חזקי׃* יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי
2 אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי׃*
3 מהלל אקרא יהוה ומן אויבי אושע׃* אפפוני
4 חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני׃* חבלי שאול
5 סבבוני קדמוני מוקשי מות׃* בצר לי אקרא יהוה
6 ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי
7 תבוא באזניו׃* ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי
8 הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו׃* עלה עשן באפו
9 ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׃* ויט שמים
10 וירד וערפל תחת רגליו׃* וירכב על כרוב ויעף
11 וידא על כנפי רוח׃* וישת חשך סתרו סביבותיו
12 סכתו חשכת מים עבי שחקים׃* מנגה נגדו
13 עברו עבותיו ברד וגחלי אש׃* ויהוה ברעם
14 בשמים ועליון יתן קולו ברד וגחלי אש׃*
15 וישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם׃*
16 ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך
17 יהוה מנשמת רוח אפיך׃* ישלח ממרום יקחני
18 ימשני מים רבים׃* יצילני מאויבי עז משנאי כי
19 אמצו ממני׃* יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה
20 למשען לי׃* ויוצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ
21 בי׃* יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי׃
22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי׃*
23 כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני׃*
24 ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני׃* וישב יהוה
25 לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו׃* עם חסיד תתחסד
26 עם גבר תמים תתמם׃* עם נבר תתברר ועם עקש
27 תתפתל׃* כי אתה עם עני תושיע ועיני רמות
28 תשפיל׃* כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה
29 חשכי׃* כי בך ארוץ גדוד ובאלהי אדלג שור׃*
30 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא
31 לכל החסים בו׃* כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי
32 צור זולתי אלהינו׃* האל מעזרני חיל ויתר תמים
33 דרכי׃* משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני׃*
34 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועתי׃*
35 ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני ותרבני
36 ענותך׃* תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי׃*
37 ארדף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם׃*
38 אמחצם ולא יכלו קום ויפלו תחת רגלי׃*
39 ותזירני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי׃*
40 ואויבי נתת לי עורף ומשנאי ואצמיתם׃*
41 יועקו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם׃*
42 ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם׃*
43 תפלטני מריבי עמי תשימני לראש גוים עם לא
44 ידעתי יעבדוני׃* לשמע אזן ישמעו לי בני נכר
45 יכחשו לי׃* בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם׃
46 חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי ישעי׃*
47 האל הנתן נקמות לי ויורד עמים תחתי׃*
48 מפלטי מאויבי אף מקמי תרוממני מאיש חמסים
49 תצילני׃* על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה׃*
50 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד
ולזרעו עד עולם׃

למנצח: מזמור לדוד.

1 השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד
2 הרקיע׃* יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחוה
3 דעת׃* אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם׃
4 בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מלותם לשמש
5 שם אהל בהם׃* והוא כחתן יצא מחפתו ישיש
6 כגבור לרוץ ארח׃* ממקצה השמים מוצאו
7 ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו׃* תורת
יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה
8 מחכימת פתי׃* פקודי יהוה ישרים משמחי לב
מצות יהוה ברה מאירת עינים׃* יראת יהוה טהורה
9 עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו׃*
10 הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת
11 צופים׃* גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב׃*
12 שגיאות מי יבין מנסתרות נקני׃* גם מזדים חשך
עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב׃
13 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
וגואלי׃

למנצח: מזמור לדוד.

1 יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב׃*
2 ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך׃* יזכר כל
3 מנחותיך ועולתך ידשנה סלה׃* יתן לך כלבבך
4 וכל עצתך ימלא׃* נרננה בישועתך ובשם אלהינו
5 נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך׃* עתה ידעתי כי
הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות
6 ישע ימינו׃* אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו
7 בשם יהוה אלהינו נזכיר׃* המה כרעו ונפלו
8 ואנחנו קמנו ונתעודד׃* יהוה הושיעה המלך
9 יעננו ביום קראנו׃

למנצח: מזמור לדוד.

1 יענך יהוה ביום צרה שגב יעקב׃* יהוה הושיעה
2 יענינו ביום קראנו׃* אשרי איש בוטח בך יהוה
3 צבאות׃* יהוה הושיעה המלך יענינו ביום קראנו׃
4 מלכי ארץ יתיצבו ורוזנים נוסדו יחד על יהוה
5 ועל משיחו׃* נתקה את מוסרותימו ונשליכה
6 ממנו עבותימו׃* יושב בשמים יצחק אדני ילעג
7 למו׃* אז ידבר אליהם באפו ובחרונו יבהלמו׃
8 ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי׃* אספרה
אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך׃
9 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי
10 ארץ׃* תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם׃
11 ועתה מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ׃*
12 עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה׃* נשקו בר
פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי
כל חוסי בו׃

מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו.

1 יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי׃* רבים אמרים
2 לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה׃* ואתה
3 יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי׃* קולי אל
יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה׃* אני שכבתי
4 ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני׃* לא אירא
5 מרבבות עם אשר סביב שתו עלי׃* קומה יהוה
הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני
6 רשעים שברת׃* ליהוה הישועה על עמך ברכתך
סלה׃

למנצח: מזמור לדוד.

1 ענני בקראי אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני
2 ושמע תפלתי׃* בני איש עד מה כבודי לכלמה
תאהבון ריק תבקשון כזב סלה׃* ודעו כי הפלה
3 יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו׃* רגזו
ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו
4 סלה׃* זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה׃* רבים
אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה׃
5 נתתה שמחה בלבבי מעת דגנם ותירושם רבו׃*
6 בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד
7 לבטח תושיבני׃

למנצח: אל נחילות מזמור לדוד.

1 אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי׃* הקשיבה לקול
2 שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל׃* יהוה בקר
3 תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה׃* כי לא אל
חפץ רשע אתה לא יגורך רע׃* לא יתיצבו הוללים
4 לנגד עיניך שנאת כל פעלי און׃* תאבד דברי
כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה׃* ואני ברב
חסדך אבוא בית אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך׃
5 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפניך
6 דרכי׃* כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר
פתוח גרונם לשונם יחליקון׃* הרשם אלהים יפלו
7 ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך׃*
8 ויעלצו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם
ויגילו בך אהבי שמך׃* כי אתה תברך צדיק יהוה
9 כצנה רצון תעטרנו׃

למנצח: בנגינות מזמור לדוד.

1 יהוה באפך אל תוכיחני ובחמתך אל תיסרני׃*
2 חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו
3 עצמי׃* ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד מתי׃
4 שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך׃*
5 כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך׃* יגעתי
באנחתי אשחה בכל לילה מטתי במסי ארשי׃*
6 אשתי מכעס עיני עתקה מכל צוררי׃* סורו
ממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בכיי׃*
7 שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח׃* יבשו
ויבהלו מאד כל אויבי ישבו יבשו רגע׃

שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני׃

1 יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני׃*
2 פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל׃* יהוה אלהי
אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי׃* אם גמלתי
שלמי ואחלצה צוררי ריקם׃* ירדף אויב נפשי
ויסג ארצה חיי לעפר ישכן סלה׃* קומה יהוה
באפך הנשא בעברות צוררי והעירה אלי משפט
צויתה׃* ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה׃
יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי וכתומי עלי׃
10 יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות
11 אלהים צדיק׃* מגני על אלהים מושיע ישרי לב׃
12 אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום׃* אם לא
ישוב חרבו יהלט קשתו דרך ויכוננה׃* ולו הכין
כלי מות חציו לדלקות יפעל׃* הנה יחבל און
והרה עמל וילד שקר׃* באר בור ויחפרהו ויפל
בשחת יפעל׃* ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו
חמסו ירד׃* אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה
עליון׃

למנצח על הגתית מזמור לדוד׃

1 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר
תנה הודך על השמים׃* מפי עוללים ויונקים יסדת
עז למען צוררך להשבית אויב ומתנקם׃* כי אראה
שמיך מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה׃
מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו׃* ותחסרהו
מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו׃* תמשילהו
במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו׃* צאן ובקר כלם
ואף בהמות שדי׃* צפור שמים ודגי הים עבר
ארחות ימים׃* יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל
הארץ׃

למנצח על מות לבן מזמור לדוד׃

1 אודה יהוה בכל לבבי אספרה כל נפלאותיך׃*
2 אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון׃* בשוב
אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך׃* כי עשית
משפטי ודיני ישבת על כסא שופט צדק׃* גערת
גוים אבד רשע שמם מחית לעולם ועד׃* האויב
תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה׃
ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו׃* והוא
ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים׃* ויהי
יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה׃* ויבטחו בך
יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה׃* זמרו ליהוה
יושב ציון הגידו בעמים עלילותיו׃* כי דרש דמים
להם זכרם לא שכח צעקת ענוים׃* חנני יהוה ראה
עניי משנאי מרוממי משערות מות׃* למען אספר
כל תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך׃*
טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם׃
נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע
הגיון סלה׃* ישובו רשעים לשאולה כל גוים
שכחי אלהים׃* כי לא לנצח ישכח אביון תקות
ענוים תאבד לעד׃* קומה יהוה אל יעז אנוש
יישפטו גוים על פניך׃* שיתה יהוה מורה להם
ידעו גוים אנוש המה סלה׃* למה יהוה תעמד
ברחוק תעלים לעתות בצרה׃* בגאות רשע ידלק
עני יתפשו במזמות זו חשבו׃* כי הלל רשע על
תאות נפשו ובוצע ברך נאץ יהוה׃* רשע כגבה
אפו בל ידרוש אין אלהים כל מזמותיו׃* יחילו
דרכו בכל עת מרום משפטיך מנגדו כל צורריו
יפיח בהם׃* אמר בלבו בל אמוט לדר ודר אשר לא
ברע׃* אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת לשונו
עמל ואון׃* ישב בכמן חצרים במסתרים יהרג נקי
עיניו לחלכה יצפנו׃* יארב במסתר כאריה בסכו
יארב לחטף עני חטפו עני במשכו ברשתו׃*
דכה ישח ונפל בעצמותיו חלכה׃* אמר בלבו שכח
אל הסתיר פניו בל ראה לנצח׃* קומה יהוה אל
נשא ידך אל תשכח ענוים׃* על מה נאץ רשע
אלהים אמר בלבו בל תדרש׃* ראית כי אתה עמל
וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלל יתום אתה
היית עזר׃* שבר זרוע רשע ורע תדרש רשעתו בל
תמצא׃* יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו׃
תאות ענוים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אזנך׃*
לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד לערץ אנוש מן
הארץ׃

למנצח: לדוד.

1 ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי נודי הרכם
2 צפור׃* כי הנה רשעים ידרכון קשתם כוננו חצם
3 על יתר לירות במו אפלי לב׃* כי השתות יהרסון
4 צדיק מה פעל׃* יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמים
5 כסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם׃* יהוה
צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנאה נפשו׃* ימטר
על רשעים פחים אש וגפרית ורוח זלעפות מנת
7 כוסם׃* כי צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחזו פניו׃

למנצח על השמינית מזמור לדוד׃

1 הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמונים
2 מבני אדם׃* שוא ידברו איש את רעהו שפת
3 חלקות בלב ולב ידברו׃* יכרת יהוה כל שפתי
4 חלקות לשון מדברת גדלות׃* אשר אמרו ללשוננו
נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו׃* משד עניים
מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית
5 בישע יפיח לו׃* אמרות יהוה אמרות טהורות
כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים׃* אתה
יהוה תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם׃* סביב
רשעים יתהלכון כרום זלות לבני אדם׃

למנצח מזמור לדוד׃

1 עד אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה תסתיר
2 פניך ממני׃* עד אנה אשית עצות בנפשי יגון
3 בלבבי יומם עד אנה ירום אויבי עלי׃* הביטה
ענני יהוה אלהי האירה עיני פן אישן המות׃*
4 פן יאמר אויבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט׃*
5 ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך׃* אשירה
6 ליהוה כי גמל עלי׃

למנצח: לדוד.

1 אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו
2 עלילה אין עשה טוב׃* יהוה משמים השקיף על
בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים׃
3 כלם סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד׃*
4 הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם
5 יהוה לא קראו׃* שם פחדו פחד כי אלהים בדור
צדיק׃* עצת עני תבישו כי יהוה מחסהו׃* מי יתן
מציון ישועות ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל
יעקב ישמח ישראל׃

מזמור לדוד׃

1 יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך׃*
2 הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו׃*
3 לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה
4 לא נשא על קרובו׃* נבזה בעיניו נמאס ואת
יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימיר׃* כספו לא
5 נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח׃* עשה אלה לא
ימוט לעולם׃

מכתם: לדוד.

1 שמרני אל כי חסיתי בך׃* אמרת ליהוה אדני
2 אתה: טובתי בל עליך: לקדושים אשר בארצו
3 המה: כל חפצי בם׃* ירבו עצבותם אחר מהרו
4 בל אסיך נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם
5 על שפתי: יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך
6 גורלי: חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת
7 שפרה עלי׃* אברך את יהוה אשר יעצני אף
8 לילות יסרוני כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד
כי מימיני בל אמוט׃* לכן שמח לבי ויגל כבודי
9 אף בשרי ישכן לבטח: כי לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידך לראות שחת׃* תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינך
10 נצחים׃

תפלה: לדוד.

1 שמע יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי
2 בל מלשון מרמה: מלפניך משפטי יצא עיניך
3 תחזינה מישרים: בחנת לבי פקדת לילה צרפתני
4 בל תמצא זמותי בל יעבר פי: לפעלות אדם
בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ: תמך
5 אשרי בנתיבותיך בל נמוטו פעמי׃* אני קראתיך
כי תענני אל הטה אזנך לי שמע אמרתי׃
6 הפלא חסדיך מושיע חוסים מקמים בימינך
7 מאיבים: שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך
8 תסתירני׃* מפני רשעים זדו שודדי נפש אויבי
9 בנפשי יקיפו׃* חלבמו סגרו פיהמו דברו בגאון
10 צעדנו עתה סבבונו עיניהם ישתו׃* לטרף כאריה
11 כמו יכסף וכאריות יושב במסתרים׃* קומה יהוה
12 קדמה פניו הכרעהו פלטה נפשי מרשע חרבך׃*
13 מנתים ידך יהוה מנתים מחלד עולם חלקם
בחיים וצפונך תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו
14 יתרתם לעולליהם׃* אני בצדק אחזה פניך
15 אשבעה בהקיץ תמונתך׃*

למנצח: מזמור לדוד.

1 אהבך יהוה חזקי׃* יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי
2 אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי׃*
3 מהלל אקרא יהוה ומן אויבי אושע׃* אפפוני
4 חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני׃* חבלי שאול
5 סבבוני קדמוני מוקשי מות׃* בצר לי אקרא יהוה
6 ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי
7 תבוא באזניו׃* ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי
8 הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו׃* עלה עשן באפו
9 ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׃* ויט שמים
10 וירד וערפל תחת רגליו׃* וירכב על כרוב ויעף
11 וידא על כנפי רוח׃* וישת חשך סתרו סביבותיו
12 סכתו חשכת מים עבי שחקים׃* מנגה נגדו
13 עברו עבותיו ברד וגחלי אש׃* ויהוה ברעם
14 בשמים ועליון יתן קולו ברד וגחלי אש׃*
15 וישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם׃*
16 ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך
17 יהוה מנשמת רוח אפיך׃* ישלח ממרום יקחני
18 ימשני מים רבים׃* יצילני מאויבי עז משנאי כי
19 אמצו ממני׃* יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה
20 למשען לי׃* ויוצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ
21 בי׃* יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי׃
22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי׃*
23 כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני׃*
24 ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני׃* וישב יהוה
25 לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו׃* עם חסיד תתחסד
26 עם גבר תמים תתמם׃* עם נבר תתברר ועם עקש
27 תתפתל׃* כי אתה עם עני תושיע ועיני רמות
28 תשפיל׃* כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה
29 חשכי׃* כי בך ארוץ גדוד ובאלהי אדלג שור׃*
30 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא
31 לכל החסים בו׃* כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי
32 צור זולתי אלהינו׃* האל מעזרני חיל ויתר תמים
33 דרכי׃* משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני׃*
34 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועתי׃*
35 ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני ותרבני
36 ענותך׃* תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי׃*
37 ארדף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם׃*
38 אמחצם ולא יכלו קום ויפלו תחת רגלי׃*
39 ותזירני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי׃*
40 ואויבי נתת לי עורף ומשנאי ואצמיתם׃*
41 יועקו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם׃*
42 ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם׃*
43 תפלטני מריבי עמי תשימני לראש גוים עם לא
44 ידעתי יעבדוני׃* לשמע אזן ישמעו לי בני נכר
45 יכחשו לי׃* בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם׃
46 חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי ישעי׃*
47 האל הנתן נקמות לי ויורד עמים תחתי׃*
48 מפלטי מאויבי אף מקמי תרוממני מאיש חמסים
49 תצילני׃* על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמרה׃*
50 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד
ולזרעו עד עולם׃

למנצח: מזמור לדוד.

1 השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד
2 הרקיע׃* יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחוה
3 דעת׃* אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם׃
4 בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מלותם לשמש
5 שם אהל בהם׃* והוא כחתן יצא מחפתו ישיש
6 כגבור לרוץ ארח׃* ממקצה השמים מוצאו
7 ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו׃* תורת
יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה
8 מחכימת פתי׃* פקודי יהוה ישרים משמחי לב
מצות יהוה ברה מאירת עינים׃* יראת יהוה טהורה
9 עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו׃*
10 הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת
11 צופים׃* גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב׃*
12 שגיאות מי יבין מנסתרות נקני׃* גם מזדים חשך
עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב׃
13 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
וגואלי׃

למנצח: מזמור לדוד.

1 יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב׃*
2 ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך׃* יזכר כל
3 מנחותיך ועולתך ידשנה סלה׃* יתן לך כלבבך
4 וכל עצתך ימלא׃* נרננה בישועתך ובשם אלהינו
5 נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך׃* עתה ידעתי כי
הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות
6 ישע ימינו׃* אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו
7 בשם יהוה אלהינו נזכיר׃* המה כרעו ונפלו
8 ואנחנו קמנו ונתעודד׃* יהוה הושיעה המלך
9 יעננו ביום קראנו׃

למנצח: מזמור לדוד.

1 יענך יהוה ביום צרה שגב יעקב׃* יהוה הושיעה
2 יענינו ביום קראנו׃* אשרי איש בוטח בך יהוה
3 צבאות׃* יהוה הושיעה המלך יענינו ביום קראנו׃
4 מלכי ארץ יתיצבו ורוזנים נוסדו יחד על יהוה
5 ועל משיחו׃* נתקה את מוסרותימו ונשליכה
6 ממנו עבותימו׃* יושב בשמים יצחק אדני ילעג
7 למו׃* אז ידבר אליהם באפו ובחרונו יבהלמו׃
8 ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי׃* אספרה
אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך׃
9 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי
10 ארץ׃* תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם׃
11 ועתה מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ׃*
12 עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה׃* נשקו בר
פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי
כל חוסי בו׃

מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו.

1 יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי׃* רבים אמרים
2 לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה׃* ואתה
3 יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי׃* קולי אל
יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה׃* אני שכבתי
4 ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני׃* לא אירא
5 מרבבות עם אשר סביב שתו עלי׃* קומה יהוה
הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני
6 רשעים שברת׃* ליהוה הישועה על עמך ברכתך
סלה׃

למנצח: מזמור לדוד.

1 ענני בקראי אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני
2 ושמע תפלתי׃* בני איש עד מה כבודי לכלמה
תאהבון ריק תבקשון כזב סלה׃* ודעו כי הפלה
3 יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו׃* רגזו
ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו
4 סלה׃* זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה׃* רבים
אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה׃
5 נתתה שמחה בלבבי מעת דגנם ותירושם רבו׃*
6 בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד
7 לבטח תושיבני׃

למנצח: אל נחילות מזמור לדוד.

1 אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי׃* הקשיבה לקול
2 שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל׃* יהוה בקר
3 תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה׃* כי לא אל
חפץ רשע אתה לא יגורך רע׃* לא יתיצבו הוללים
4 לנגד עיניך שנאת כל פעלי און׃* תאבד דברי
כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה׃* ואני ברב
חסדך אבוא בית אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך׃
5 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפניך
6 דרכי׃* כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר
פתוח גרונם לשונם יחליקון׃* הרשם אלהים יפלו
7 ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך׃*
8 ויעלצו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם
ויגילו בך אהבי שמך׃* כי אתה תברך צדיק יהוה
9 כצנה רצון תעטרנו׃

למנצח: בנגינות מזמור לדוד.

1 יהוה באפך אל תוכיחני ובחמתך אל תיסרני׃*
2 חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו
3 עצמי׃* ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד מתי׃
4 שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך׃*
5 כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך׃* יגעתי
באנחתי אשחה בכל לילה מטתי במסי ארשי׃*
6 אשתי מכעס עיני עתקה מכל צוררי׃* סורו
ממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בכיי׃*
7 שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח׃* יבשו
ויבהלו מאד כל אויבי ישבו יבשו רגע׃

שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני׃

1 יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני׃*
2 פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל׃* יהוה אלהי
אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי׃* אם גמלתי
שלמי ואחלצה צוררי ריקם׃* ירדף אויב נפשי
ויסג ארצה חיי לעפר ישכן סלה׃* קומה יהוה
באפך הנשא בעברות צוררי והעירה אלי משפט
צויתה׃* ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה׃
יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי וכתומי עלי׃
10 יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות
11 אלהים צדיק׃* מגני על אלהים מושיע ישרי לב׃
12 אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום׃* אם לא
ישוב חרבו יהלט קשתו דרך ויכוננה׃* ולו הכין
כלי מות חציו לדלקות יפעל׃* הנה יחבל און
והרה עמל וילד שקר׃* באר בור ויחפרהו ויפל
בשחת יפעל׃* ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו
חמסו ירד׃* אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה
עליון׃

למנצח על הגתית מזמור לדוד׃

1 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר
תנה הודך על השמים׃* מפי עוללים ויונקים יסדת
עז למען צוררך להשבית אויב ומתנקם׃* כי אראה
שמיך מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה׃
מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו׃* ותחסרהו
מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו׃* תמשילהו
במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו׃* צאן ובקר כלם
ואף בהמות שדי׃* צפור שמים ודגי הים עבר
ארחות ימים׃* יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל
הארץ׃

למנצח על מות לבן מזמור לדוד׃

1 אודה יהוה בכל לבבי אספרה כל נפלאותיך׃*
2 אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון׃* בשוב
אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך׃* כי עשית
משפטי ודיני ישבת על כסא שופט צדק׃* גערת
גוים אבד רשע שמם מחית לעולם ועד׃* האויב
תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה׃
ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו׃* והוא
ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים׃* ויהי
יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה׃* ויבטחו בך
יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה׃* זמרו ליהוה
יושב ציון הגידו בעמים עלילותיו׃* כי דרש דמים
להם זכרם לא שכח צעקת ענוים׃* חנני יהוה ראה
עניי משנאי מרוממי משערות מות׃* למען אספר
כל תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך׃*
טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם׃
נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע
הגיון

٦ لكنهم: هكذا تمّ. وصُنِعَ لهم. ٧ إلى أخا: أمام بعثا تابوتَ إلوهيم. إفراد
٨ دهم إلى جثا ذبحتا: واتحدوا هتفتها مسعة
ويحتموا: وانتشل إليهم ألهوا أخا: مسعة
٩ دنا ملهم إليهم. سِجْلاهُ بعثيل هتوه
١٠ ندجوه: أحد تحل حلجه؛ بلغتهم:
ولد يعثا ماه إلهوا لذتج إحبه: هكاك
١١ جاءَ هتيب هزا يلد هَمَتا. إلها
مخدومهم ولجت يحتموه: ومعلهوه ذهلم
١٢ هتوه:* واصوا إلى هكاك لمعتبل: وانفتح
إلى عوتاك: معتها يعتموه إلى ويحتبا.* ٢
١٣ وانتهوه نعتلموه: ويعوا إلى وبحا
وجهبة دهتاموه: وعسبه إلى ويحتبا.* ٢
١٤ ومعلهوا ميلهتم حياللوه: ويسعا هلا
يعتموه: وانفتحوا إلى لهتا: ويحوعتموه
١٥ هبه سعتا ويحتبا.* وانهتا إهتبة هتا لم
ماه ولهمحتا: إنا هتحتموه: وانا
إهتسموه: إلى قياحتها يحتهلا: وهتب
١٦ إهتحسه ليانتما.* هتوه ويسحتم يعهتحل
تولبا: وهويعتبا يعموه إلسا: ويحتبا
ونحتسوه ويحتها: وهويتا هتوهلحم دلوم: وهتوا
ويحوعتلحبا دلوم.

صموئيل ٢ ٢٣

١ هع هتحلل إهتبة تياه تواا: وهتوا
تتا ديعتيل: واليسبة دحتلا وهتبه.* ٢
٣ وهتا انهتهه لهتسيلا: وهتحتو لهوم
ىعسحا هتِ هتاهتوه: ديهتعموه تهيحتا
تحتحا وانهتا: وانهتم تهتو لهوم: وتحتم
٤ دتسنتا وانهلالا هتنتهم.* هتيلح تهزا
يتوهم إلى هحتا وجهتا وانى هيلا
وتهتهت وهتحتو: وانى لهلا وهتبه تم إلهتا:
٥ وانى ميتا هتِ حهتا.* إنا إنا هتحتا
إلتهو ويانتهاهِ هتِ إهتا وهتحتم: إلها لاحتو
٦ هتحتا وانهتا ويانتهاهِ هتِ إهتا
وتهتهم: هوت انهتي دهتحتتا إلى
٧ ننتهتا ويحتبحتو.* وهتلالم ىحت تتتا:
وتحتبهم لم حاتتا: وهتو لإتهم: لا
٨ وانهتهاتح تمحت.* وانهتو إهتحتم ويحتهم
٩ وانتحتبهم لم حاتتا: وهتو لإتهم: لا
٩ هتهتا لم لمتهاتو ويتهتم.* إنا إنا
إلتهو ويانتهاهِ هتِ إهتا وهتحتم: إلها لاحتو
١٠ هتم لا ميتو: وانى لاتهم: هتحتبا
ىحتهتا ويحتبحتو: وانهتا تحتبا
١١ إلهتهتم.* لتيلاتو حاتتا وتحتلالتا لمهتهتهوا
حتسهم هوتتا: واهِ هتتحسهتهم إلى
١٢ إلتا لتسهلا: وانتا هتتحتبا: لمهتهتهوا
ىحتهتا لاحتو حاتتا: وانهتا تحتبا
١٣ سلاهِ إنهتا: وانى إهتِ إنهتا ىحتبا.* وتحتبا
تحتهلا لتهتحتا: تانتا ىهتحا وحلا ىهتا.* ٥
١٤ وتحتهم إلهتا: وانهتا تحتهتهتا: وانهتا تحتبا

صموئيل ١ ٢٤

١ إهتِ تحتا وانهتا: وتحتِ سحلتلا ىهتا
تتهم إلهتا: وانى إهتِ إنهتا ىحتبا.* ٢
٣ سلاهِ إنهتا: وانى إهتِ إنهتا ىحتبا
إلهتا تحتها لهتحتا: وتحتبا لهتحتا وتحتبا
١٣ سلاهِ إنهتا: وانى إهتِ إنهتا ىحتبا.* وتحتبا
تحتهلا لتهتحتا: تانتا ىهتحا وحلا ىهتا.* ٥
١٤ وتحتهم إلهتا: وانهتا تحتهتهتا: وانهتا تحتبا

ספר דברי הימים.

פרק ז׳.

1 ובני יששכר תולע ופואה יאשוב ושמרון ארבעה:
2 ובני תולע עזי ורפיה ויריאל ויחמי ויבסם ראשים לבית אבותם לתולע גבורי חיל במשפחותם מספרם בימי דויד עשרים ושנים אלף ושש מאות:
3 ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל ועבדיה ויואל ישיה חמשה כלם ראשים:
4 ועמהם לתולדותם לבית אבותם גדודי צבא למלחמה ששים ושנים אלף כי נשים הרבה להם ובנים:
5 ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חיל פקודים שמנים ושבעים אלף:
6 בני בנימן בלע ובכר וידיעאל שלשה:
7 ובני בלע חצמון ועזי ועזיאל וירימות ואירי חמשה ראשי בית אבות גבורי חיל ויתיחשו פקודים עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה:
8 ובני בכר זמירה ויואש ואליעזר ואלויעני ועמרי וירמות ואביה וענתות ועלמת כל אלה בני בכר:
9 ויתיחשו לתולדותם ראשי בית אבותם גבורי חיל פקודים עשרים אלף ומאתים:
10 ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן יעוש ובנימן ואהוד וכנענה וזתן ותרשיש ואחישחר:
11 כל אלה בני ידיעאל לפי ראשי בית אבות גבורי חיל שבעה עשר אלף ומאתים יוצאי צבא למלחמה:
12 שופים וחופים בני אהר חושים בני דן:
13 בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלם בני בלהה:
14 בני מנשה אשריאל אשר ילדה ארמית פלגשו ילדה את מכיר אבי גלעד:
15 ומכיר לקח אשת חפים ושפים ושם אחתו מעכה ושם השני צלפחד ויהי לצלפחד בנות:
16 ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם:
17 ובני אולם בדן אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה:
18 ואחותו המלכת ילדה את אשחד ואת פרש ואת חלת:
19 ובני שמידע אחיין ושכם וליקחי ואניעם:
20 ובני אפרים שותלח ובכר בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותחת בנו:
21 וזבד בנו ושותלח בנו וגם עזר ואלעד הרגו אנשי גת הילדים אשר ירדו לקחת מקניהם:
22 ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו:
23 ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את שמו בריעה כי ברעה היתה בביתו:
24 ובתו שארה ותבן את בית חורון התחתון ואת העליון ואת עזן שארה:
25 ורפח בנו וגם רשף ותלח בנו ותחן בנו:
26 לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו:
27 נון בנו יהושע בנו:
28 ואחזתם ומושבותם בית אל ובנותיה ולמזרח נערן ולמערב גזר ובנותיה שכם ובנותיה עד עזה ובנותיה:
29 וביד בני מנשה בית שאן ובנותיה תענך ובנותיה מגדו ובנותיה דור ובנותיה בהן בני יוסף בן ישראל:
30 בני אשר ימנה ישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם:
31 ובני בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי ברזית:
32 ויולד חבר את יפלט ואת שומר ואת חותם ואת שועא אחותם:
33 ובני יפלט פסך ובמהל ואשות כל אלה בני יפלט:
34 ובני שמר אחי ורהגה חבלים וארם:
35 ובני הלם אחיו צופח ואמל וצלש ועמל:
36 בני צופח סוח וחרנפר ושועל ובארי וימרא:
37 בצר והוד ושמא ושלשה וישרן ויתרן ובארא:
38 ובני יתר יפנה ופספה וארא:
39 ובני עולא ארח וחניאל וריציא כל אלה בני אשר ראשי בית אבות מבחרי גבורי חיל ראשי הנשאים ויתיחשו לצבא למלחמה מספרם כאיש ששה ועשרים אלף:

פרק ח׳.

1 ובנימן ילד את בלע בכרו אשבל השני ואחרח השלישי:
2 נחה הרביעי ורפא החמישי:
3 ויהי בלע בנים אדר וגרא ואבהוד:
4 ואבישוע ונעמן ואחוח:
5 וגרא ושפופם וחורם:
6 ואלה בני אהוד הם ראשי אבות יושבי גבע וינדדו אל מנחת:
7 ונעמן ואחיה וגרא הוא יגלה וילד את עזא ואת אחיהוד:
8 ושחרים ילד בשדמים מאשת חושים ואת בערא ואת חושים אשתו:
9 וילד מהדש את יובב ואת צבים ואת משא ואת מלכם:
10 ואת יעוץ ואת שכיה ואת מרמה אלה בניו ראשי אבות:
11 ומחושים ילד את אביטוב ואת אלפעל:
12 ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת לד ובנותיה:
13 ובריעה ושמע הם ראשי אבות יושבי אילון הם הבדילו את יושבי גת:
14 ואחיו ששק וירמות:
15 וזבדיה וערד ואדר:
16 ומיכאל וישפה ויוחא בני בריעה:
17 וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר:
18 וישמרי ויזליה ויובב בני אלפעל:
19 ויעקים וזכרי וזבדי:
20 ואלינעי וצלתי ואליאל:
21 ועדיה וברעיה ושמרת בני שמעי:
22 וישפן ועבר ואליאל:
23 ועבדון וזכרי וחנן:
24 וחנניה ואלם ואנתותיה:
25 ויפדיה ופנואל בני ששק:
26 ושמשרי ושחריה ועתליה:
27 ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם:
28 אלה ראשי אבות לתולדותם ראשים אלה ישבו בירושלם:
29 ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם אשתו מעכה:
30 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונדב:
31 וגדור ואחיו ויעיאל וזכר:
32 ומקלות הוליד את שמעה וגם הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם:
33 ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכישוע ואת אבינדב ואת אשבעל:
34 ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה:
35 ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע ואחז:
36 ואחז הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא:
37 ומוצא הוליד את בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו:
38 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו בוכרו ישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל:
39 ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש השני ואליפלט השלישי:
40 ובני אולם היו אנשי חיל גבורי יד ורבי בנים ובני בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן:

פרק ט׳.

1 וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה אשר הגלו בעבר בבל בעונותם:
2 והיושבים הראשונים אשר בארזתם ישראל הכהנים הלוים והנתינים:
3 ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימן ומבני אפרים ומנשה:
4 עותי בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי בן בני מפרץ בן יהודה:
5 ומן השלני עשיה הבכור ובניו:
6 ומן הזרחי יעואל ואחיהם ששים ותשעים:
7 ומן בני בנימן סלוא בן משלם בן הודויה בן חסנואה:
8 ויבנייה בן ירחם ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה בן רעואל בן יבניה:
9 ואחיהם לתולדותם תשע מאות וחמשים ושישה כל האנשים האלה ראשי בית אבות לבית אבותם:
10 ומן הכהנים ידעיה ויהויריב ויכין:
11 ועזריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מרויות בן אחיטוב נגיד בית האלהים:
12 ועדיה בן ירחם בן פשחור בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יחזרה בן משלם בן משלמית בן אמר:
13 ואחיהם ראשי בית אבותם אלף ושבע מאות ושישים גבורי חיל לעבדת עבודת בית האלהים:
14 ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה מבני מררי:
15 ובקבקר חרש וגלל ומתניה בן מיכא בן זכרי בן אסף:
16 ועבדיה בן שמעיה בן גלל בן ידותון וברכיה בן אסא בן אלקנה הישבים בחצרי הנטופתי:
17 ומן השוערים שלום ועקוב וטלמון ואחימן ואחיהם שלום הראש:
18 ועד הנה בשער המלך מזרחה הם היו שוערים למחנות בני לוי:
19 ושלום בן קורא בן אביאסף בן קרח ואחיו מבית אביו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספים באהל ואבותיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא:
20 ופינחס בן אלעזר היה נגיד עליהם לפנים יהוה עמו:
21 זכריה בן משלמיה שוער פתח אהל מועד:
22 כל הבחורים לשערים מאתים ושנים עשר במתיהם בחצריהם התיחשו אותם דויד ושמואל הרואה באמונתם הם ובניהם:
23 והם ובניהם על שערי בית יהוה לבית המשכן למשמרות:
24 לארבע רוחות היו השוערים אל מזרח אל ים ואל צפון ואל נגב:
25 ואחיהם בחצריהם לבוא שבעת הימים מעת אל עת עמהם:
26 כי על יד ארבעה שוערי המחלקות הלוים הנה באמונה ועל הלשכות ועל האוצרות בית האלהים הם לנים:
27 וסביבות בית האלהים לנים כי עליהם משמרת ועליהם מפתח לפתוח בבקר בבקר:
28 ומהם על כלי השרת כי במספר יוציאום ובמספר יביאום:
29 ומהם ממנים על הכלים ועל כל כלי הקדש ועל הסלת והיין והשמן והלבונה והבשמים:
30 ומבני הכהנים מרקחי הבשמים:
31 ומתתיה מן הלוי הוא הבכור לשלום הקרחי משמרת על המחבת במעשה:
32 ומבני הקהתי מן האחים להם על לחם הפנים להכין בכל שבת בשבת:
33 והנה המשוררים ראשי אבות ללוים בלשכות פטורים כי יומם ולילה במלאכתם עליהם:
34 אלה ראשי אבות ללוים לתולדותם ראשים אלה ישבו בירושלם:
35 ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם אשתו מעכה:
36 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדב:
37 וגדור ואחיו ויעיאל וזכריה ומקלות:
38 ומקלות הוליד את שמעם וגם הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם:
39 ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכישוע ואת אבינדב ואת אשבעל:
40 ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה:
41 ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע ואחז:
42 ואחז הוליד את יערה ויערה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא:
43 ומוצא הוליד את בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו:
44 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו בוכרו ישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל:

ملاك يحمى الحق.

المزمور ٩١

١ يقيم في ستر العلي العظيم، ويبيت في ظل القدير.
٢ أقول للرب: «ملجأي وحصني، إلهي الذي أتوكل عليه».
٣ فهو ينقذك من فخ الصياد ومن الوبإ المهلك.
٤ يظللك بريشه، وتحتمي بأجنحته، وحقه ترس ومجن.
٥ لا تخشى رعب الليل ولا سهم الطير في النهار،
٦ ولا الوبإ الذي يسري في الظلام ولا الطاعون الذي يفتك في الظهيرة.
٧ يسقط عن يمينك ألف، وعشرة آلاف عن يسارك، وأنت لا يصيبك أذى.
٨ بعينيك تنظر وترى جزاء الأشرار.
٩ لأنك قلت: «الرب ملجأي»، واتخذت العلي مسكنك،
١٠ لا يصيبك شر، ولا تقترب ضربة من خيمتك.
١١ لأنه يوصي ملائكته بك أن يحفظوك في كل طرقك.
١٢ على أيديهم يحملونك لئلا تصدم رجلك بحجر.
١٣ تطأ على الأسد والكوبرا، وتدوس الشبل والثعبان.
١٤ يقول الرب: «لأنه تعلق بي أنقذه، وأحميه لأنه عرف اسمي.
١٥ إذا دعاني أستجب له، وأكون معه في الضيق، وأنقذه وأكرمه.
١٦ وأشبعه طول الأيام، وأريه خلاصي».

المزمور ٩٢

١ يحسن الشكر للرب، وترنيم الحمد لاسمك العلي،
٢ وإعلان رحمتك في الصباح، وأمانتك في الليالي،
٣ على العشر الأوتار والرباب، وعلى صوت القيثار.
٤ لأنك أفرحتني يا رب بأعمالك، فأهتف بابتهاج من أجل أعمال يديك.
٥ ما أعظم أعمالك يا رب، وما أعمق أفكارك!
٦ الرجل البليد لا يعرف، والجاهل لا يفهم هذا:
٧ أن الأشرار ينبتون كالعشب، ويزدهر كل فاعلي الإثم، ليبادوا إلى الأبد.
٨ أما أنت يا رب فمتعال إلى الدهر.
٩ لأن أعداءك يا رب، لأن أعداءك يهلكون، ويتبدد كل فاعلي الإثم.
١٠ وترفع قرني كقرن الثور، وتدهن بزيت طري.
١١ وتشرف عيني على أعدائي، وأذناي تسمعان بهلاك الأشرار القائمين عليّ.
١٢ الصديق كالنخلة يزدهر، كالأرز في لبنان ينمو.
١٣ المغروسون في بيت الرب، في ديار إلهنا يزدهرون.
١٤ حتى في الشيخوخة يثمرون، ويظلون أقوياء ونضرين،
١٥ ليعلنوا أن الرب مستقيم، صخرتي، ولا ظلم فيه.

المزمور ٩٣

١ الرب قد ملك، لبس الجلال، لبس الرب القدرة، وتمنطق بها. كما ثبت المسكونة فلا تتزعزع.
٢ ثبت عرشك منذ القديم، أنت منذ الأزل.
٣ رفعت الأنهار يا رب، رفعت الأنهار صوتها، رفعت الأنهار زئيرها.
٤ أعظم من أصوات مياه كثيرة، أعظم من أمواج البحر، الرب في العلاء قدير.
٥ شهاداتك صادقة جدا، بيتك يليق به القداسة يا رب إلى طول الأيام.

المزمور ٩٤

١ يا إله النقمات يا رب، يا إله النقمات أشرق.
٢ ارتفع يا ديان الأرض، رد استحقاق على المتكبرين.
٣ حتى متى الخطاة يا رب، حتى متى الخطاة يشمتون؟
٤ يذيعون ويتكلمون بالعتو، يتبجح جميع فاعلي الإثم.
٥ شعبك يسحقون يا رب، وميراثك يذلون.
٦ الأرملة والغريب يقتلون، واليتامى يميتون.
٧ وقالوا: لا يرى الرب، ولا يفطن إله يعقوب.
٨ افطنوا أيها البلداء في الشعب، وأنتم أيها الجهال متى تعقلون؟
٩ الغارس الأذن ألا يسمع؟ الجابل العين ألا يبصر؟
١٠ المؤدب الأمم ألا يوبخ، المعلم الإنسان معرفة؟
١١ الرب يعرف أفكار الإنسان أنها باطل.
١٢ طوبى للإنسان الذي تؤدبه يا رب، والذي تعلمه من ناموسك،
١٣ لتريحه من أيام الشر، حتى يحفر للشرير حفرة.
١٤ لأن الرب لا يرفض شعبه، ولا يترك ميراثه،
١٥ لأن القضاء يرجع إلى البر، وجميع مستقيمي القلب يتبعونه.
١٦ من يقوم لي على المنافقين؟ من يقف معي على فاعلي الإثم؟
١٧ لولا أن الرب عضدني، لسكنت نفسي قريبا من الهاوية.
١٨ إذا قلت: قد زلت قدمي، فإن رحمتك يا رب تعضدني.
١٩ عند كثرة همومي في داخلي، تعزياتك تلذذ نفسي.
٢٠ أيكون لك كرسي الشر، الذي يبتدع الجور على فريضة؟
٢١ يتكاثرون على نفس البار، ويحكمون على الدم الزكي.
٢٢ وكان الرب لي ملجأ، وإلهي صخرة ملجإي.
٢٣ فيرد عليهم إثمهم، ويفنيهم بشرهم، يفنيهم الرب إلهنا.

المزمور ٩٥

١ هلموا نترنم للرب، نهتف لصخرة خلاصنا.
٢ نتقدم إلى وجهه بحمد، بالتسابيح نهتف له.
٣ لأن الرب إله عظيم، وملك عظيم على كل الآلهة.
٤ الذي في يده أعماق الأرض، ولله قلل الجبال.
٥ الذي له البحر وهو صنعه، ويداه جبلتا اليابسة.
٦ هلموا نسجد ونركع، نجثو أمام الرب خالقنا.
٧ لأنه هو إلهنا، ونحن شعب مرعاه، وغنم يده. اليوم إن سمعتم صوته،
٨ فلا تقسوا قلوبكم كما في مريبة، كيوم المسة في البرية،
٩ حيث جربني آباؤكم، امتحنوني وقد رأوا عملي.
١٠ أربعين سنة مقتت ذلك الجيل، وقلت: هم شعب ضال القلب، وهم لم يعرفوا طرقي.
١١ فحلفت في غضبي: لن يدخلوا راحتي.

المزمور ٩٦

١ رنموا للرب ترنيما جديدا، رنموا للرب يا كل الأرض.
٢ رنموا للرب باركوا اسمه، بشروا بخلاصه يوما فيوما.
٣ حدثوا بين الأمم بمجده، بين جميع الشعوب بعجائبه.
٤ لأن الرب عظيم ومسبح جدا، مرهوب هو فوق جميع الآلهة.
٥ لأن جميع آلهة الشعوب أصنام، أما الرب فقد صنع السماوات.
٦ البهاء والجلال قدامه، العز والجمال في مقدسه.
٧ قدموا للرب يا قبائل الشعوب، قدموا للرب مجدا وعزا.
٨ قدموا للرب مجد اسمه، احملوا تقدمة وادخلوا دوره.
٩ اسجدوا للرب في زينة مقدسه، ارتعدوا من قدامه يا كل الأرض.
١٠ قولوا بين الأمم: الرب قد ملك، أيضا تثبت المسكونة فلا تتزعزع، يدين الشعوب بالاستقامة.
١١ لتفرح السماوات وتبتهج الأرض، ليعج البحر وملؤه،
١٢ ليشمخ الحقل وكل ما فيه، حينئذ تترنم جميع أشجار الوعر
١٣ أمام الرب لأنه قد أتى، لأنه قد أتى ليدين الأرض، يدين المسكونة بالعدل والشعوب بأمانته.

المزمور ٩٧

١ الرب قد ملك، فلتبتهج الأرض، لتفرح الجزائر الكثيرة.
٢ السحاب والضباب حوله، العدل والحق قاعدة كرسيه.
٣ النار تسير قدامه، وتحرق أعداءه من حواليه.
٤ برقاته أنارت المسكونة، رأت الأرض وارتعدت.
٥ الجبال ذابت كالشمع من قدام الرب، من قدام سيد كل الأرض.
٦ السماوات أخبرت بعدله، وشاهد كل الشعوب مجده.
٧ ليخز جميع عابدي التماثيل المفتخرين بالأوثان، اسجدوا له يا جميع الآلهة.
٨ سمعت صهيون وفرحت، وابتهجت بنات يهوذا من أجل أحكامك يا رب.
٩ لأنك أنت يا رب العلي على كل الأرض، متعال جدا على جميع الآلهة.
١٠ أيها المحبون الرب، ابغضوا الشر، هو حافظ نفوس أتقيائه، من يد الأشرار ينقذهم.
١١ نور قد زرع للصديق، وسرور للمستقيمي القلوب.
١٢ افرحوا أيها الصديقون بالرب، واحمدوا عند ذكر قداسته.

5 וְיִכְשְׁלוּ׃* וּמִן יוֹמָם כִּישְׁתָם מִבְּלִי
הִכָּלֵם: וְאֶת כָּל זַרְעָם אֶתֵּן לַחֶרֶב
לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם נְאֻם יְהוָה׃ הִנֵּה אָנֹכִי
מֵבִיא עֲלֵיהֶם רָעָה שְׁנַת פְּקֻדָּתָם נְאֻם
יְהוָה וְהִכִּיתִי בָּהֶם אֶת הַבַּיִת וְאֶת
הַבָּתִּים וְאֶת הַחוֹמָה׃ וְנָתַתִּי אֶת
הָעִיר הַזֹּאת לְחֶרְפָּה וְלִשְׁרֵקָה מִיּוֹשְׁבֶיהָ׃
וְהִכִּיתִי אֶת הָעִיר הַזֹּאת מַכָּה גְדוֹלָה
וְנוּשָׁה מְאֹד׃ וְהִכִּיתִי אֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ
יְהוּדָה וְאֶת אוֹצְרוֹתָיו בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם
וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וְהִכִּיתִים בְּחֶרֶב׃*
וְנָתַתִּי אֶת פִּגְרֵי אָדָם וּפִגְרֵי הַבְּהֵמָה
הָרְבִיעִית עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר הִשְׁלִיךְ
שָׁם בְּאַפִּי וּבַחֲמָתִי וּבְקֶצֶף גָּדוֹל׃ וְנָתַתִּי
אֶת הָעִיר הַזֹּאת לִשְׁמָמָה וְלִשְׁרֵקָה כֹּל
עוֹבְרֶיהָ יִשְׁרֹק וְיִתְלוֹצַץ עַל כָּל מַכּוֹתֶיהָ׃
וְהַאֲכַלְתִּים אֶת בְּשַׂר בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּשַׂר
בְּנוֹתֵיהֶם וְאִישׁ בְּשַׂר רֵעֵהוּ יֹאכֵלוּ בְּמָצוֹר
וּבְמָצוֹק אֲשֶׁר יָצִיק לָהֶם אוֹיְבֵיהֶם וּמְבַקְשֵׁי
נַפְשָׁם׃ וְשִׁבַּרְתִּי אֶת הָעַם הַזֶּה וְאֶת הָעִיר
הַזֹּאת כַּאֲשֶׁר יִשָּׁבֵר כְּלִי יוֹצֵר אֲשֶׁר לֹא
יוּכַל עוֹד לְהֵרָפֵא וּבְתֹפֶת יִקְבְּרוּ מֵאֵין
מָקוֹם לִקְבֹּר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל תִּקַּח
סֵפֶר יוֹצֵר וּמִזִּקְנֵי הָעָם וּמִזִּקְנֵי הַכֹּהֲנִים׃
וְיָצָאתָ אֶל גֵּי בֶן הִנֹּם אֲשֶׁר פֶּתַח שַׁעַר
הַחֶרְסִית וְקָרָאתָ שָׁם אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ׃ וְאָמַרְתָּ שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה
מַלְכֵי יְהוּדָה וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא
רָעָה עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר כָּל שֹׁמְעָהּ
תִּצַּלֶּינָה אָזְנָיו׃ יַעַן אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיְנַכְּרוּ
אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיְקַטְּרוּ בּוֹ לֵאלֹהִים
אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּם הֵמָּה וַאֲבוֹתָם
וּמַלְכֵי יְהוּדָה וּמָלְאוּ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה
דַּם נְקִיִּם׃ וּבָנוּ אֶת בָּמוֹת הַבַּעַל לִשְׂרֹף
אֶת בְּנֵיהֶם בָּאֵשׁ עֹלוֹת לַבַּעַל אֲשֶׁר לֹא
צִוִּיתִי וְלֹא דִבַּרְתִּי וְלֹא עָלְתָה עַל לִבִּי׃
לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם יְהוָה וְלֹא
יֵאָמֵר עוֹד הַתֹּפֶת וְגֵי בֶן הִנֹּם כִּי אִם גֵּי
הַהֲרֵגָה וְקָבְרוּ בְתֹפֶת מֵאֵין מָקוֹם׃ וְנָתַתִּי
אֶת פִּגְרֵי הָעָם הַזֶּה לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ וְאֵין מַחֲרִיד׃ וְנָתַתִּי אֶת
הָעִיר הַזֹּאת לְשַׁמָּה וְלִשְׁרֵקָה כֹּל הָעֹבֵר
עָלֶיהָ יִשֹּׁם וְיִשְׁרֹק עַל כָּל מַכּוֹתֶיהָ׃ וְהַאֲכַלְתִּי
אֶת בְּשַׂר בְּנֵי הָעִיר הַזֹּאת וְאֶת בְּשַׂר
בְּנוֹתֶיהָ וְאִישׁ בְּשַׂר רֵעֵהוּ יֹאכֵלוּ בְּמָצוֹר
וּבְמָצוֹק אֲשֶׁר יָצִיק לָהֶם אוֹיְבֵיהֶם וּמְבַקְשֵׁי
נַפְשָׁם׃ וְשִׁבַּרְתִּי אֶת הָעָם הַזֶּה לִפְנֵי
אוֹיְבֵיהֶם וְלִפְנֵי מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וְהִכִּיתִים
בְּחֶרֶב לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם
וְנָתַתִּי אֶת פִּגְרֵיהֶם מַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ׃ וְשַׂמְתִּי אֶת הָעִיר הַזֹּאת
לִשְׁמָמָה וְלִשְׁרֵקָה כֹּל עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשֹּׁם
וְיִשְׁרֹק עַל כָּל מַכּוֹתֶיהָ׃ כְּהַשְׁמִיד אֶת
סְדֹם וְאֶת עֲמֹרָה וְאֶת שְׁכֵנֶיהָ אָמַר יְהוָה
לֹא יֵשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא יָגוּר בָּהּ בֶּן אָדָם׃
וְהִנֵּה עָלָה כַּשַּׁחַל מִגְאוֹן הַיַּרְדֵּן אֶל נְוֵה
אֵיתָן כִּי רָגַע אָרִיץ אֲרִיצֶנּוּ מֵעָלָיו וּבָחוּר
אֵלֶיהָ אֶפְקֹד כִּי מִי כָמוֹנִי וּמִי יְיַעֲדֵנִי וּמִי
זֶה רוֹעֶה אֲשֶׁר יַעֲמֹד לְפָנָי׃ לָכֵן שִׁמְעוּ
עֲצַת יְהוָה אֲשֶׁר יָעַץ עַל אֱדוֹם וּמַחְשְׁבוֹתָיו
אֲשֶׁר חָשַׁב עַל יוֹשְׁבֵי תֵימָן אִם לֹא יִסְחָבוּם
צְעִירֵי הַצֹּאן אִם לֹא יַשִּׁים עֲלֵיהֶם נְוֵהֶם׃
מִקּוֹל נִפְלָם רָעָשָׁה הָאָרֶץ צְעָקָה נִשְׁמַע
קוֹלָהּ בְּיַם סוּף׃ הִנֵּה כַנֶּשֶׁר יַעֲלֶה וְיִדְאֶה
וְיִפְרֹשׂ כְּנָפָיו עַל בָּצְרָה וְהָיָה לֵב גִּבּוֹרֵי
אֱדוֹם בַּיּוֹם הַהוּא כְּלֵב אִשָּׁה מְצֵרָה׃
עַל אֱדוֹם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַאֵין עוֹד
חָכְמָה בְּתֵימָן אָבְדָה עֵצָה מִבָּנִים נָסְרָחָה
חָכְמָתָם׃ נֻסּוּ הָפְנוּ הַעֲמִיקוּ לָשֶׁבֶת יוֹשְׁבֵי
דְדָן כִּי אֵיד עֵשָׂו הֵבֵאתִי עָלָיו עֵת פָּקַדְתִּיו׃
אִם בֹּצְרִים בָּאוּ לָךְ הֲלֹא יַשְׁאִירוּ עוֹלֵלוֹת
אִם גַּנָּבִים בַּלָּיְלָה הִשְׁחִיתוּ דַּיָּם׃ כִּי אָנֹכִי
חוֹשַׂפְתִּי אֶת עֵשָׂו גִּלִּיתִי מִסְתָּרָיו וְנֶחְבָּא
לֹא יוּכָל הוֹשַׁד זַרְעוֹ וְאֶחָיו וּשְׁכֵנָיו וְאֵינֶנּוּ׃
עָזְבָה יְתֹמֶיךָ אֲנִי אֲחַיֶּה וְאַלְמְנוֹתֶיךָ עָלַי
תִּבְטָחוּ׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר אֵין
מִשְׁפָּטָם לִשְׁתּוֹת הַשָּׁתוֹ יִשְׁתּוּ אַתָּה הוּא
נָקֹה תִּנָּקֶה לֹא תִנָּקֶה כִּי שָׁתוֹ תִשְׁתֶּה׃
כִּי בִי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְהוָה כִּי לְשַׁמָּה
לְחֶרְפָּה לְחָרְבָּה וְלִקְלָלָה תִּהְיֶה בָצְרָה
וְכָל עָרֶיהָ תִּהְיֶינָה לְחָרְבוֹת עוֹלָם׃ שְׁמוּעָה
שָׁמַעְתִּי מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בַּגּוֹיִם שֻׁלָּח
הִקָּבְצוּ וּבֹאוּ עָלֶיהָ וְקוּמוּ לַמִּלְחָמָה׃
כִּי הִנֵּה קָטֹן נְתַתִּיךָ בַגּוֹיִם בָּזוּי בָּאָדָם׃
תַּפְלִיצוּתְךָ הִשִּׁיאַתְךָ זְדוֹן לִבֶּךָ שֹׁכְנִי
בְחַגְוֵי הַסֶּלַע תֹּפְשֵׂי מְרוֹם גְּבָעָה כִּי
תַגְבִּיהַ כַּנֶּשֶׁר קִנֶּךָ מִשָּׁם אוֹרִידְךָ נְאֻם
יְהוָה׃ וְהָיְתָה אֱדוֹם לִשְׁמָמָה כֹּל עוֹבֵר
עָלֶיהָ יִשֹּׁם וְיִשְׁרֹק עַל כָּל מַכּוֹתֶיהָ׃
כִּמְהַפֵּכַת סְדֹם וַעֲמֹרָה וְשְׁכֵנֶיהָ אָמַר יְהוָה
לֹא יֵשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא יָגוּר בָּהּ בֶּן אָדָם׃
הִנֵּה כְּאַרְיֵה יַעֲלֶה מִגְאוֹן הַיַּרְדֵּן אֶל נְוֵה
אֵיתָן כִּי רָגַע אָרִיץ אֲרִיצֶנּוּ מֵעָלָיו וּבָחוּר
אֵלֶיהָ אֶפְקֹד כִּי מִי כָמוֹנִי וּמִי יְיַעֲדֵנִי וּמִי
זֶה רוֹעֶה אֲשֶׁר יַעֲמֹד לְפָנָי׃ לָכֵן שִׁמְעוּ
עֲצַת יְהוָה אֲשֶׁר יָעַץ עַל אֱדוֹם וּמַחְשְׁבוֹתָיו
אֲשֶׁר חָשַׁב עַל יוֹשְׁבֵי תֵימָן אִם לֹא יִסְחָבוּם
צְעִירֵי הַצֹּאן אִם לֹא יַשִּׁים עֲלֵיהֶם נְוֵהֶם׃
מִקּוֹל נִפְלָם רָעָשָׁה הָאָרֶץ צְעָקָה נִשְׁמַע
קוֹלָהּ בְּיַם סוּף׃ הִנֵּה כַנֶּשֶׁר יַעֲלֶה וְיִדְאֶה
וְיִפְרֹשׂ כְּנָפָיו עַל בָּצְרָה וְהָיָה לֵב גִּבּוֹרֵי
אֱדוֹם בַּיּוֹם הַהוּא כְּלֵב אִשָּׁה מְצֵרָה׃

פרק ל׳: כ׳

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה
לֵאמֹר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
כָּתֹב לְךָ אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֵלֶיךָ אֶל סֵפֶר׃ כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם
יְהוָה וְשַׁבְתִּי אֶת שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וִיהוּדָה אָמַר יְהוָה וַהֲשִׁבֹתִים אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבוֹתָם וְיָרָשׁוּהָ׃ וְאֵלֶּה
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל יִשְׂרָאֵל
וְאֶל יְהוּדָה׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה קוֹל חֲרָדָה
שָׁמָעְנוּ פַּחַד וְאֵין שָׁלוֹם׃ שַׁאֲלוּ נָא וּרְאוּ
הֲיִלֹּד זָכָר מַדּוּעַ רָאִיתִי כָל גֶּבֶר יָדָיו עַל
חֲלָצָיו כַּיּוֹלֵדָה וְנֶהֶפְכוּ כָּל פָּנִים לְיָרֹק׃
הוֹי כִּי גָדוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאַיִן כָּמֹהוּ וְעֵת
צָרָה הִוא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יִוָּשֵׁעַ׃ וְהָיָה
בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת אֶשְׁבֹּר עֻלּוֹ
מֵעַל צַוָּארֶךָ וּמוֹסְרוֹתֶיךָ אֲנַתֵּק וְלֹא
יַעַבְדוּ בוֹ עוֹד זָרִים׃ וְעָבְדוּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִד מַלְכָּם אֲשֶׁר אָקִים
לָהֶם׃ וְאַתָּה אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נְאֻם
יְהוָה וְאַל תֵּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעֲךָ
מֵרָחוֹק וְאֶת זַרְעֲךָ מֵאֶרֶץ שִׁבְיָם וְשָׁב
יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשַׁאֲנַן וְאֵין מַחֲרִיד׃ כִּי אִתְּךָ
אֲנִי נְאֻם יְהוָה לְהוֹשִׁיעֶךָ כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה
בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הֲפִיצוֹתִיךָ שָׁמָּה אַךְ
אֹתְךָ לֹא אֶעֱשֶׂה כָלָה וְיִסַּרְתִּיךָ לַמִּשְׁפָּט
וְנַקֵּה לֹא אֲנַקֶּךָּ׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אָנוּשׁ
לְשִׁבְרֵךְ רָעָה מַכָּתֵךְ׃ אֵין דָּן דִּינֵךְ לְמָזוֹר
תְּרוּפוֹת עֲלָתָה אֵין לָךְ׃ כָּל מְאַהֲבַיִךְ
שְׁכֵחוּךְ לֹא יִדְרְשׁוּךְ כִּי מַכַּת אוֹיֵב הִכִּיתִיךְ
מוּסַר אַכְזָר עַל רֹב עֲוֹנֵךְ עָצְמוּ חַטֹּאתָיִךְ׃
לָמָּה תִזְעַק עַל שִׁבְרֵךְ אָנוּשׁ מַכְאוֹבֵךְ עַל
רֹב עֲוֹנֵךְ עָצְמוּ חַטֹּאתַיִךְ עָשִׂיתִי אֵלֶּה לָךְ׃
לָכֵן כָּל אֹכְלַיִךְ יֵאָכֵלוּ וְכָל צָרַיִךְ כֻּלָּם
בַּשִּׁבְיָה יֵלֵכוּ וְהָיוּ שֹׁסַיִךְ לְשִׁסָּה וְכָל
בָּזַזֵךְ אֶתֵּן לָבַז׃ כִּי אַעֲלֶה אֲרוּכָה לָךְ
וּמִמַּכּוֹתַיִךְ אֶרְפָּאֵךְ נְאֻם יְהוָה כִּי נִדָּחָה
קָרְאוּ לָךְ לֵאמֹר הִוא צִיּוֹן אֵין דּוֹרֵשׁ לָהּ׃
כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי שָׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב
וּמִשְׁכְּנֹתָיו אֲרַחֵם וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ
וְהֵיכָל עַל מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב׃ וְיָצָא מֵהֶם תּוֹדָה
וְקוֹל מְצַחֲקִים וְהִרְבִּיתִים וְלֹא יִמְעָטוּ
וְהַכְבַּדְתִּים וְלֹא יִצְעָרוּ׃ וְהָיוּ בָנָיו כְּלִשְׁנָתָם
וַעֲדָתוֹ לְפָנַי תִּכּוֹן וְאֶפְקֹד עַל כָּל לֹחֲצָיו׃
וְהָיָה אַדִּירוֹ מִמֶּנּוּ וּמֹשְׁלוֹ מִקִּרְבּוֹ יֵצֵא
וְהִקְרַבְתִּיהוּ וְנִגַּשׁ אֵלָי כִּי מִי זֶה עָרַב
לִבּוֹ לָגֶשֶׁת אֵלָי נְאֻם יְהוָה׃ וְהָיִיתֶם לִי
לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים׃ הִנֵּה
סַעֲרַת יְהוָה חֵמָה יָצְאָה סַעַר מְחוֹלָל עַל
רֹאשׁ רְשָׁעִים יָחוּל׃ לֹא יָשׁוּב אַף יְהוָה עַד
עֲשׂתוֹ וְעַד הֲקִימוֹ וְעַד הֲבִינוֹ מְזִמּוֹת לִבּוֹ
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּתְבּוֹנְנוּ בָהּ׃ בָּעֵת הַהִיא
נְאֻם יְהוָה אֶהְיֶה לֵאלֹהִים לְכֹל מִשְׁפְּחוֹת
יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה יִהְיוּ לִי לְעָם׃ כֹּה אָמַר יְהוָה
מָצָא חֵן בַּמִּדְבָּר עַם שְׂרִידֵי חָרֶב הָלוֹךְ
לְהַרְגִּיעוֹ יִשְׂרָאֵל׃ מֵרָחוֹק יְהוָה נִרְאָה לִי
וְאַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךְ עַל כֵּן מָשַׁכְתִּיךְ
חָסֶד׃ עוֹד אֶבְנֵךְ וְנִבְנֵית בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל
עוֹד תַּעְדִּי תֻפַּיִךְ וְיָצָאת בִּמְחוֹל מְשַׂחֲקִים׃
עוֹד תִּטְּעִי כְרָמִים עַל הָרֵי שֹׁמְרוֹן נָטְעוּ
נֹטְעִים וְחִלֵּלוּ׃ כִּי יֵשׁ יוֹם קָרְאוּ נֹצְרִים
בְּהַר אֶפְרָיִם קוּמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֶל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה רָנּוּ לְיַעֲקֹב
שִׂמְחָה וְצַהֲלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ
הַלְלוּ וְאִמְרוּ הוֹשַׁע יְהוָה אֶת עַמְּךָ אֶת
שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל׃ הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ
צָפוֹן וְקִבַּצְתִּים מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ בָּם עִוֵּר
וּפִסֵּחַ הָרָה וְיֹלֶדֶת יָחַד קָהָל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ
הֵנָּה׃ בְּבֶכִי יָבֹאוּ וּבִתְחִנּוֹת אוֹבִילֵם אֲנַהֲלֵם
עַל נַחֲלֵי מַיִם בְּדֶרֶךְ יָשָׁר לֹא יִכָּשְׁלוּ בָהּ
כִּי הָיִיתִי לְאָבִי לְיִשְׂרָאֵל וְאֶפְרַיִם בְּכֹרִי
הוּא׃ שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה גּוֹיִם וְהַגִּידוּ
בָאִיִּים מִמֶּרְחָק וְאִמְרוּ מְזָרֵה יִשְׂרָאֵל
יְקַבְּצֶנּוּ וְשָׁמְרוֹ כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ׃ כִּי פָדָה
יְהוָה אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ׃
וּבָאוּ וְרָנְנוּ בִּמְרוֹם צִיּוֹן וְנָהֲרוּ אֶל טוּב
יְהוָה עַל דָּגָן וְעַל תִּירוֹשׁ וְעַל יִצְהָר וְעַל
בְּנֵי צֹאן וּבָקָר וְהָיְתָה נַפְשָׁם כְּגַן רָוֶה
וְלֹא יוֹסִפוּ לְדַאֲבָה עוֹד׃ אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה
בְּמָחוֹל וּבַחוּרִים וְזְקֵנִים יָחַד וְהָפַכְתִּי
אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים
מִיגוֹנָם׃ וְרִוֵּיתִי נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים דָּשֶׁן וְעַמִּי
אֶת טוּבִי יִשְׂבָּעוּ נְאֻם יְהוָה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה
קוֹל בָּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחֵל
מְבַכָּה עַל בָּנֶיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל בָּנֶיהָ
כִּי אֵינֶנּוּ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלֵךְ
מִבֶּכִי וְעֵינַיִךְ מִדִּמְעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֵךְ
נְאֻם יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב׃ וְיֵשׁ תִּקְוָה
לְאַחֲרִיתֵךְ נְאֻם יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם׃
שָׁמוֹעַ שָׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנוֹדֵד יִסַּרְתַּנִי
וְאִוָּסֵר כְּעֹגֶל לֹא לָמוּד הֲשִׁיבֵנִי וְאָשׁוּבָה
כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהָי׃ כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי
וְאַחֲרֵי הִוָּדְעִי סָפַקְתִּי עַל יָרֵךְ בֹּשְׁתִּי וְגַם
נִכְלַמְתִּי כִּי נָשָׂאתִי חֶרְפַּת נְעוּרָי׃ הֲבֵן יָקִיר
לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים כִּי מִדֵּי
דַבְּרִי בּוֹ זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ
מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יְהוָה׃ הָקִימִי
לָךְ צִיֻּנִים שִׂימִי לָךְ תַּמְרוּרִים שִׁיתִי לִבֵּךְ
לַמְסִלָּה דֶּרֶךְ הָלָכְתְּ שׁוּבִי בְתוּלַת יִשְׂרָאֵל
שׁוּבִי אֶל עָרַיִךְ אֵלֶּה׃ עַד מָתַי תִּתְחַמָּקִין
הַבַּת הַשּׁוֹבָבָה כִּי בָרָא יְהוָה חֲדָשָׁה בָּאָרֶץ
נְקֵבָה תְּסוֹבֵב גָּבֶר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יֹאמְרוּ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה
בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְעָרֶיהָ בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתָם
יְבָרֶכְךָ יְהוָה נְוֵה צֶדֶק הַר הַקֹּדֶשׁ׃ וְיָשְׁבוּ
בָהּ יְהוּדָה וְכָל עָרָיו יַחְדָּו אִכָּרִים וְנָסְעוּ
בַּעֲדָרִים׃ כִּי הִרְוֵיתִי נֶפֶשׁ עֲיֵפָה וְכָל נֶפֶשׁ
דַּאֲבָה מָלֵאתִי׃ עַל זֹאת הֵקַצְתִּי וָאֶרְאֶה
וְשְׁנָתִי עָרְבָה לִי׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם
יְהוָה וְזָרַעְתִּי אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת בֵּית
יְהוּדָה זֶרַע אָדָם וְזֶרַע בְּהֵמָה׃ וְהָיָה כַּאֲשֶׁר
שָׁקַדְתִּי עֲלֵיהֶם לִנְתוֹשׁ וְלִנְתוֹץ וְלַהֲרוֹס
וּלְהַאֲבִיד וּלְהָרַע כֵּן אֶשְׁקֹד עֲלֵיהֶם לִבְנוֹת
וְלִנְטוֹעַ נְאֻם יְהוָה׃ בַּיָּמִים הָהֵם לֹא יֹאמְרוּ
עוֹד אָבוֹת אָכְלוּ בֹסֶר וְשִׁנֵּי בָנִים תִּקְהֶינָה׃
כִּי אִם אִישׁ בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת כָּל הָאָדָם הָאֹכֵל
הַבֹּסֶר תִּקְהֶינָה שִׁנָּיו׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים
נְאֻם יְהוָה וְכָרַתִּי אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת בֵּית
יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה׃ לֹא כַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי
אֶת אֲבוֹתָם בְּיוֹם הַחֲזִיקִי בְיָדָם לְהוֹצִיאָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּרִיתִי הֵפֵרוּ וְאָנֹכִי
בָּעַלְתִּי בָּהֶם נְאֻם יְהוָה׃ כִּי זֹאת הַבְּרִית
אֲשֶׁר אֶכְרֹת אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים
הָהֵם נְאֻם יְהוָה נָתַתִּי אֶת תּוֹרָתִי בְּקִרְבָּם
וְעַל לִבָּם אֶכְתְּבֶנָּה וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים
וְהֵמָּה יִהְיוּ לִי לְעָם׃ וְלֹא יְלַמְּדוּ עוֹד אִישׁ
אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת אָחִיו לֵאמֹר דְּעוּ אֶת
יְהוָה כִּי כֻלָּם יֵדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטַנָּם וְעַד
גְּדוֹלָם נְאֻם יְהוָה כִּי אֶסְלַח לַעֲוֹנָם וְלַחַטָּאתָם
לֹא אֶזְכָּר עוֹד׃ כֹּה אָמַר יְהוָה נֹתֵן שֶׁמֶשׁ
לְאוֹר יוֹמָם חֻקּוֹת יָרֵחַ וְכוֹכָבִים לְאוֹר לָיְלָה
רוֹגַע הַיָּם וַיֶּהֱמוּ גַּלָּיו יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃
אִם יָמֻשׁוּ הַחֻקִּים הָאֵלֶּה מִלְּפָנַי נְאֻם יְהוָה
גַּם זֶרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ מִהְיוֹת גּוֹי לְפָנַי
כָּל הַיָּמִים׃ כֹּה אָמַר יְהוָה אִם יִמָּדְדוּ שָׁמַיִם
מִלְמָעְלָה וְיֵחָקְרוּ מוֹסְדֵי אֶרֶץ לְמָטָּה גַּם
אֲנִי אֶזְנַח בְּכָל זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַל כֹּל אֲשֶׁר
עָשׂוּ נְאֻם יְהוָה׃ הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם
יְהוָה וְנִבְנְתָה הָעִיר לַיהוָה מִמִּגְדַּל חֲנַנְאֵל
שַׁעַר הַפִּנָּה׃ וְיָצָא עוֹד קַו הַמִּדָּה נֶגְדּוֹ עַל
גִּבְעַת גָּרֵב וְסָבַב גּוֹעָה׃ וְכָל הַגַּיְא הַפְּגָרִים
וְהַדֶּשֶׁן וְכָל הַשָּׂדוֹת עַד נַחַל קִדְרוֹן עַד
פִּנַּת שַׁעַר הַסּוּסִים מִזְרָחָה קֹדֶשׁ לַיהוָה לֹא
תִנָּתֵשׁ וְלֹא תִתָּץ עוֹד לָעַד׃

פרק ל״א: א׳

1 בָּעֵת הַהִיא נְאֻם יְהוָה אֶהְיֶה לֵאלֹהִים
לְכֹל מִשְׁפְּחוֹת יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה יִהְיוּ לִי
לְעָם׃ כֹּה אָמַר יְהוָה מָצָא חֵן בַּמִּדְבָּר עַם
שְׂרִידֵי חָרֶב הָלוֹךְ לְהַרְגִּיעוֹ יִשְׂרָאֵל׃
מֵרָחוֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם
אֲהַבְתִּיךְ עַל כֵּן מָשַׁכְתִּיךְ חָסֶד׃ עוֹד
אֶבְנֵךְ וְנִבְנֵית בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעְדִּי
תֻפַּיִךְ וְיָצָאת בִּמְחוֹל מְשַׂחֲקִים׃ עוֹד
תִּטְּעִי כְרָמִים עַל הָרֵי שֹׁמְרוֹן נָטְעוּ
נֹטְעִים וְחִלֵּלוּ׃ כִּי יֵשׁ יוֹם קָרְאוּ נֹצְרִים
בְּהַר אֶפְרָיִם קוּמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֶל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה רָנּוּ לְיַעֲקֹב
שִׂמְחָה וְצַהֲלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ
הַלְלוּ וְאִמְרוּ הוֹשַׁע יְהוָה אֶת עַמְּךָ אֶת
שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל׃ הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ
צָפוֹן וְקִבַּצְתִּים מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ בָּם עִוֵּר
וּפִסֵּחַ הָרָה וְיֹלֶדֶת יָחַד קָהָל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ
הֵנָּה׃ בְּבֶכִי יָבֹאוּ וּבִתְחִנּוֹת אוֹבִילֵם אֲנַהֲלֵם
עַל נַחֲלֵי מַיִם בְּדֶרֶךְ יָשָׁר לֹא יִכָּשְׁלוּ בָהּ
כִּי הָיִיתִי לְאָבִי לְיִשְׂרָאֵל וְאֶפְרַיִם בְּכֹרִי
הוּא׃ שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה גּוֹיִם וְהַגִּידוּ
בָאִיִּים מִמֶּרְחָק וְאִמְרוּ מְזָרֵה יִשְׂרָאֵל
יְקַבְּצֶנּוּ וְשָׁמְרוֹ כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ׃ כִּי פָדָה
יְהוָה אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ׃
וּבָאוּ וְרָנְנוּ בִּמְרוֹם צִיּוֹן וְנָהֲרוּ אֶל טוּב
יְהוָה עַל דָּגָן וְעַל תִּירוֹשׁ וְעַל יִצְהָר וְעַל
בְּנֵי צֹאן וּבָקָר וְהָיְתָה נַפְשָׁם כְּגַן רָוֶה
וְלֹא יוֹסִפוּ לְדַאֲבָה עוֹד׃ אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה
בְּמָחוֹל וּבַחוּרִים וְזְקֵנִים יָחַד וְהָפַכְתִּי
אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים
מִיגוֹנָם׃ וְרִוֵּיתִי נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים דָּשֶׁן וְעַמִּי
אֶת טוּבִי יִשְׂבָּעוּ נְאֻם יְהוָה׃ כֹּה אָמַר יְהוָה
קוֹל בָּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רָחֵל
מְבַכָּה עַל בָּנֶיהָ מֵאֲנָה לְהִנָּחֵם עַל בָּנֶיהָ
כִּי אֵינֶנּוּ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלֵךְ
מִבֶּכִי וְעֵינַיִךְ מִדִּמְעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֵךְ
נְאֻם יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב׃ וְיֵשׁ תִּקְוָה
לְאַחֲרִיתֵךְ נְאֻם יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם׃
שָׁמוֹעַ שָׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם מִתְנוֹדֵד יִסַּרְתַּנִי
וְאִוָּסֵר כְּעֹגֶל לֹא לָמוּד הֲשִׁיבֵנִי וְאָשׁוּבָה
כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהָי׃ כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי
וְאַחֲרֵי הִוָּדְעִי סָפַקְתִּי עַל יָרֵךְ בֹּשְׁתִּי וְגַם
נִכְלַמְתִּי כִּי נָשָׂאתִי חֶרְפַּת נְעוּרָי׃ הֲבֵן יָקִיר
לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים כִּי מִד

10 فقط. ٢ وأنت تعبر نهر الأردن تقيم هذه الحجارة التي أنا أوصيكم بها اليوم في جبل عيبال، وتشيد هناك مذبحا للرب إلهك، مذبحا من حجارة لا يرفع عليها حديد. ٣ فمن حجارة غير منحوتة تشيد مذبح الرب إلهك، وتقرب عليه محرقات للرب إلهك. ٤ وتذبح سلامات وتأكل هناك، وتفرح أمام الرب إلهك. ٥ وتكتب على الحجارة كل كلمات هذه التوراة بكل بيان.» ٦ ثم أوصى موسى وشيوخ إسرائيل الشعب قائلين: «احفظوا كل الوصية التي أنا أوصيكم بها اليوم. ٧ وفي اليوم الذي تعبرون فيه نهر الأردن إلى الأرض التي الرب إلهك يعطيك، تقيم لنفسك حجارة كبيرة وتشيدها بالكلس، ٨ وتكتب على الحجارة كل كلمات هذه التوراة بكل بيان حين تعبر.» ٩ ثم كلم موسى والكهنة اللاويون كل إسرائيل قائلين: «اسكت واسمع يا إسرائيل. اليوم هذا قد صرت شعبا للرب إلهك. ١٠ فتسمع لصوت الرب إلهك، وتعمل بوصاياه وفرائضه التي أنا أوصيك بها اليوم.» ١١ وأوصى موسى الشعب في ذلك اليوم قائلا: ١٢ «هؤلاء يقفون على جبل جرزيم للبركة عند عبوركم نهر الأردن: شمعون ولاوي ويهوذا ويساكر ويوسف وبنيامين. ١٣ وعلى جبل عيبال للّعنة يقف رأوبين وجاد وأشير وزبولون ودان ونفتالي. ١٤ ويجيب اللاويون ويقولون بصوت عال لكل رجال إسرائيل: ١٥ «ملعون الرجل الذي يصنع تمثالا منحوتا أو مسبوكا، رجسا للرب، عمل يدي نحات، ويضعه في الخفاء.» فيجيب كل الشعب ويقولون: آمين. ١٦ «ملعون من يستخف بأبيه وبأمه.» فيقول كل الشعب: آمين. ١٧ «ملعون من ينقل تخم صاحبه.» فيقول كل الشعب: آمين. ١٨ «ملعون من يضل الأعمى في الطريق.» فيقول كل الشعب: آمين. ١٩ «ملعون من يعوج حق الغريب واليتيم والأرملة.» فيقول كل الشعب: آمين. ٢٠ «ملعون من يضاجع امرأة أبيه، لأنه كشف ذيل أبيه.» فيقول كل الشعب: آمين. ٢١ «ملعون من يضاجع أي بهيمة.» فيقول كل الشعب: آمين. ٢٢ «ملعون من يضاجع أخته، ابنة أبيه أو ابنة أمه.» فيقول كل الشعب: آمين. ٢٣ «ملعون من يضاجع حماته.» فيقول كل الشعب: آمين. ٢٤ «ملعون من يقتل صاحبه في الخفاء.» فيقول كل الشعب: آمين. ٢٥ «ملعون من يأخذ رشوة ليقتل نفسا بريئة دما.» فيقول كل الشعب: آمين. ٢٦ «ملعون من لا يثبت كلمات هذه التوراة ليعمل بها.» فيقول كل الشعب: آمين.

البركات على الطاعة

٢٨ ١ «ويكون إن سمعت لصوت الرب إلهك، لتحفظ لتعمل كل وصاياه التي أنا أوصيك بها اليوم، أن الرب إلهك يجعلك مرتفعا على كل أمم الأرض. ٢ وتأتي على جميع هذه البركات وتدركك، إن سمعت لصوت الرب إلهك. ٣ مباركا تكون في المدينة، ومباركا تكون في الحقل. ٤ مباركة ثمرة بطنك وثمرة أرضك وثمرة بهائمك، نتاج بقرك وإناث غنمك. ٥ مباركة سلتك ومعجنك. ٦ مباركا تكون في دخولك، ومباركا تكون في خروجك. ٧ «يجعل الرب أعداءك القائمين عليك منهزمين أمامك. في طريق واحد يخرجون عليك، وفي سبع طرق يهربون أمامك. ٨ يأمر الرب البركة معك في أهرائك وفي كل ما تمتد إليه يدك، ويباركك في الأرض التي الرب إلهك يعطيك. ٩ يقيمك الرب لنفسه شعبا مقدسا كما حلف لك، إن حفظت وصايا الرب إلهك وسلكت في طرقه. ١٠ فيرى جميع شعوب الأرض أنك قد دعي عليك اسم الرب، فيخافونك. ١١ ويجعلك الرب فاضلا في الخير في ثمرة بطنك وثمرة بهائمك وثمرة أرضك على الأرض التي حلف الرب لآبائك أن يعطيك إياها. ١٢ يفتح الرب لك كنزه الصالح السماء ليعطي مطر أرضك في حينه، ويبارك كل عمل يدك، فتقرض شعوبا كثيرة وأنت لا تقترض. ١٣ ويجعلك الرب رأسا لا ذنبا، وتكون في الأعلى فقط ولا تكون في الأسفل، إن سمعت لوصايا الرب إلهك التي أنا أوصيك اليوم لتحفظ وتعمل، ١٤ ولا تحيد عن كل الكلام الذي أنا أوصيكم به اليوم يمينا أو شمالا، لتذهب وراء آلهة أخرى لتعبدها.

اللعنات على العصيان

١٥ «ويكون إن لم تسمع لصوت الرب إلهك، لتحفظ لتعمل كل وصاياه وفرائضه التي أنا أوصيك بها اليوم، أن كل هذه اللعنات تأتي عليك وتدركك: ١٦ ملعونا تكون في المدينة، وملعونا تكون في الحقل. ١٧ ملعونة سلتك ومعجنك. ١٨ ملعونة ثمرة بطنك وثمرة أرضك، نتاج بقرك وإناث غنمك. ١٩ ملعونا تكون في دخولك، وملعونا تكون في خروجك. ٢٠ «يرسل الرب عليك اللعنة والبلبلة والزجر في كل ما تمتد إليه يدك لتعمله، حتى تهلك وتبيد سريعا من أجل قبح أفعالك التي بها تركتني. ٢١ يلصق الرب بك الوبأ حتى يفنيك عن الأرض التي أنت داخل إليها لتمتلكها. ٢٢ يضربك الرب بالسل والحمى والالتهاب والحرارة والسيف واليرقان والذبول، فتتبعك حتى تبيد. ٢٣ وتكون سماؤك التي فوق رأسك نحاسا والأرض التي تحتك حديدا. ٢٤ يجعل الرب مطر أرضك غبارا ورملا، من السماء ينزل عليك حتى تهلك. ٢٥ يجعلك الرب منهزما أمام أعدائك. في طريق واحد تخرج عليهم وفي سبع طرق تهرب أمامهم، وتكون قلقلة في كل ممالك الأرض. ٢٦ وتكون جثتك طعاما لكل طير السماء ولوحش الأرض، وليس من يزعجها. ٢٧ يضربك الرب بقرحة مصر وبالبواسير وبالجرب وبالحكة التي لا تستطيع أن تشفى منها. ٢٨ يضربك الرب بالجنون وبالعمى وبحيرة القلب. ٢٩ وتتلمس في الظهيرة كما يتلمس الأعمى في الظلام، ولا تنجح في طرقك، وتكون مظلوما وسالبا كل الأيام، وليس مخلص. ٣٠ تخطب امرأة، ورجل آخر يضطجع معها. تبني بيتا، ولا تسكن فيه. تغرس كرما، ولا تستعمله. ٣١ ثورك يذبح أمام عينيك، ولا تأكل منه. حمارك يغتصب من أمام وجهك، ولا يرد إليك. غنمك تعطى لأعدائك، وليس لك مخلص. ٣٢ بنوك وبناتك يدفعون لشعب آخر، وعيناك تنظران وتكلان عليهم طول النهار، وليس في يدك قدرة. ٣٣ ثمر أرضك وكل تعبك يأكل شعب لم تعرفه، ولا تكون إلا مظلوما ومسحوقا كل الأيام. ٣٤ فتجن من منظر عينيك الذي تنظر. ٣٥ يضربك الرب بقرحة رديئة على الركبتين وعلى الساقين، لا تستطيع أن تشفى منها، من أخمص قدمك إلى هامة رأسك. ٣٦ يسوق الرب إياك وملكك الذي تقيمه عليك إلى أمة لم تعرفها أنت وآباؤك، وتعبد هناك آلهة أخرى، خشبا وحجارة. ٣٧ وتصير دهشة ومثلا وهزأة في جميع الشعوب حيث يسوقك الرب. ٣٨ تخرج كثيرا إلى الحقل وتجمع قليلا، لأن الجراد يأكله. ٣٩ تغرس كروما وتعمل، ولا تشرب الخمر ولا تجمع، لأن الدود يأكلها. ٤٠ يكون لك زيتون في كل تخومك، ولا تدهن بالزيت، لأن زيتونك يسقط. ٤١ تلد بنين وبنات، ولا يكونون لك، لأنهم يذهبون في السبي. ٤٢ كل شجرك وثمر أرضك يرثه الصرصار. ٤٣ الغريب الذي في وسطك يرتفع فوقك ارتفاعا، وأنت تنحط انحطاطا. ٤٤ هو يقرضك، وأنت لا تقرضه. هو يكون رأسا، وأنت تكون ذنبا. ٤٥ «وتأتي على كل هذه اللعنات وتطاردك وتدركك حتى تهلك، لأنك لم تسمع لصوت الرب إلهك لتحفظ وصاياه وفرائضه التي أوصاك بها. ٤٦ وتكون فيك آية وأعجوبة وفي نسلك إلى الأبد. ٤٧ لأنك لم تعبد الرب إلهك بفرح وبطيب قلب من أجل كثرة كل شيء، ٤٨ تخدم أعداءك الذين يرسلهم الرب عليك، في جوع وفي عطش وفي عري وفي عوز كل شيء، فيجعل نيرا من حديد على عنقك حتى يفنيك. ٤٩ يرفع الرب عليك أمة من بعيد، من أقاصي الأرض، كما يطير النسر، أمة لا تفهم لسانها، ٥٠ أمة جافية الوجه لا تهاب الشيخ ولا تحنن على الغلام، ٥١ وتأكل ثمر بهائمك وثمر أرضك حتى تهلك، التي لا تبقي لك قمحا ولا مسطارا ولا زيتا ولا نتاج بقرك ولا إناث غنمك حتى تبيدك. ٥٢ وتحاصرك في كل أبوابك حتى تسقط أسوارك العالية والحصينة التي أنت واثق بها في كل أرضك، وتحاصرك في كل أبوابك في كل أرضك التي الرب إلهك يعطيك. ٥٣ وتأكل ثمر بطنك لحم بنيك وبناتك الذين يعطيهم الرب إلهك في الحصار وفي الضيق الذي يضايقك به أعداؤك. ٥٤ الرجل المترفه فيك والمتنعم جدا تنظر بعينه إلى أخيه وإلى امرأة حضنه وإلى بقية أولاده الذين يبقيهم، ٥٥ حتى لا يعطي أحدا منهم لحم بنيه الذي يأكله، لأنه لم يبق له شيء في الحصار وفي الضيق الذي يضايقك به أعداؤك في كل أبوابك. ٥٦ المترفهة فيك والمتنعمة التي لم تجرب أن تضع كف رجلها على الأرض من الترفه والتنعم تنظر بعينها إلى رجل حضنها وإلى ابنها وإلى ابنتها، ٥٧ وإلى مشيمتها الخارجة من بين رجليها وإلى أولادها الذين تلدهم، لأنها تأكلهم سرا من عدم كل شيء في الحصار وفي الضيق الذي يضايقك به عدوك في أبوابك. ٥٨ «إن لم تحفظ لتعمل كل كلمات هذه التوراة المكتوبة في هذا السفر، لتهاب هذا الاسم المجيد المخوف الرب إلهك، ٥٩ يجعل الرب ضرباتك وضربات نسلك عجيبة، ضربات عظيمة وأمينة، وأمراضا رديئة وأمينة. ٦٠ ويرد عليك كل أوجاع مصر التي خفت منها، فتلتصق بك. ٦١ أيضا كل مرض وكل ضربة لم تكتب في سفر توراة هذه يجلبها الرب عليك حتى تهلك. ٦٢ وتبقون قليلي العدد بدلا من أنكم كنتم كنجوم السماء كثرة، لأنك لم تسمع لصوت الرب إلهك. ٦٣ «ويكون كما سر الرب عليكم ليحسن إليكم ويكثركم، كذلك يسر الرب عليكم ليبيدكم ويهلككم، وتقلعون عن الأرض التي أنت داخل إليها لتمتلكها. ٦٤ ويبددك الرب في جميع الشعوب من أقاصي الأرض إلى أقاصيها، وتعبد هناك آلهة أخرى لم تعرفها أنت ولا آباؤك، خشبا وحجارة. ٦٥ وبين هؤلاء الشعوب لا تستريح ولا يكون موضع لأخمص رجلك، بل يعطيك الرب هناك قلبا مرتجفا وكلال العينين وذبول النفس. ٦٦ وتكون حياتك معلقة أمامك، وترتجف ليلا ونهارا ولا تأمن على حياتك. ٦٧ في الصباح تقول: من يعطي المساء! وفي المساء تقول: من يعطي الصباح! من اضطراب قلبك الذي ترتجف به، ومن منظر عينيك الذي تنظر. ٦٨ ويرجعك الرب إلى مصر في سفن في الطريق التي قلت لك لا تعود تراها أيضا، وهناك تعرضون على أعدائكم عبيدا وإماء، وليس من يشتري.»

عهد في موآب

٢٩ ١ هذه كلمات العهد التي أمر الرب موسى أن يقطعه مع بني إسرائيل في أرض موآب، غير العهد الذي قطعه معهم في حوريب. ٢ ودعا موسى جميع إسرائيل وقال لهم: «أنتم رأيتم كل ما فعل الرب أمام أعينكم في أرض مصر بفرعون وبكل عبيده وبكل أرضه، ٣ التجارب العظيمة التي رأتها عيناك، الآيات والعجائب العظيمة تلك. ٤ ولكن لم يعط الرب لكم قلبا لتعرفوا وعيونا لتبصروا وآذانا لتسمعوا إلى هذا اليوم. ٥ وأسير بكم أربعين سنة في البرية. لم تبل ثيابكم عليكم ونعلك لم تبل من رجلك. ٦ خبزا لم تأكلوا وخمرا ومسكرا لم تشربوا، لكي تعلموا أني أنا الرب إلهكم. ٧ ولما جئتم إلى هذا المكان خرج سيحون ملك حشبون وعوج ملك باشان للقائنا للحرب فضربناهما، ٨ وأخذنا أرضهما وأعطيناها ميراثا لرأوبين وجاد ونصف سبط منسى. ٩ فاحفظوا كلمات هذا العهد واعملوا بها لكي تفلحوا في كل ما تعملون. ١٠ أنتم واقفون اليوم كلكم أمام الرب إلهكم، رؤساء أسباطكم وشيوخكم وعرفاؤكم وكل رجال إسرائيل، ١١ أطفالكم ونساؤكم ونزيلك الذي في وسط محلتك من حاطب حطبك إلى مستقي مائك، ١٢ لتدخل في عهد الرب إلهك وفي قسمه الذي الرب إلهك يقطع معك اليوم، ١٣ لكي يقيمك اليوم لنفسه شعبا ويكون هو لك إلها كما كلمك وكما حلف لآبائك إبراهيم وإسحاق ويعقوب. ١٤ ولست أنا وحدي أقطع هذا العهد وهذا القسم، ١٥ بل مع من هو ههنا معنا اليوم قدام الرب إلهنا، ومع من ليس ههنا معنا اليوم. ١٦ لأنكم أنتم تعلمون كيف سكنا في أرض مصر، وكيف اجتزنا في وسط الأمم التي مررتم بها، ١٧ ورأيتم أرجاسهم وأصنامهم خشبا وحجارة وفضة وذهبا التي عندهم. ١٨ لئلا يكون بينكم رجل أو امرأة أو عشيرة أو سبط قلبه اليوم منصرف عن الرب إلهنا ليذهب ويعبد آلهة هؤلاء الشعوب، لئلا يكون بينكم أصل يثمر علقما وأفسنتينا. ١٩ ويكون إذا سمع كلام هذه اللعنة أن يتبارك في قلبه قائلا: سلام يكون لي وإن سرت بعناد قلبي، لأجل ارتواء الرطبة مع اليابسة. ٢٠ لا يشاء الرب أن يغفر له، بل حينئذ يدخن غضب الرب وغيرته على ذلك الرجل، فتحل عليه كل اللعنات المكتوبة في هذا السفر، ويمحو الرب اسمه من تحت السماء. ٢١ ويفرزه الرب للشر من جميع أسباط إسرائيل حسب كل لعنات العهد المكتوبة في سفر التوراة هذا. ٢٢ ويقول الجيل الآخر، أولادكم الذين يقومون من بعدكم والغريب الآتي من أرض بعيدة، حين يرون ضربات تلك الأرض وأمراضها التي أمرضها الرب بها، ٢٣ كبريتا وملحا محترقة كل أرضها لا تزرع ولا تنبت ولا يصعد فيها عشب، كانقلاب سدوم وعمورة وأدمة وصبوييم التي قلبها الرب في غضبه وفي حموه، ٢٤ يقول كل الأمم: لماذا صنع الرب هكذا بهذه الأرض؟ ما حمو هذا الغضب العظيم؟ ٢٥ فيقولون: لأنهم تركوا عهد الرب إله آبائهم الذي قطعه معهم حين أخرجهم من أرض مصر، ٢٦ وذهبوا وعبدوا آلهة أخرى وسجدوا لها، آلهة لم يعرفوها ولم يقسم لهم بها، ٢٧ فحمي غضب الرب على هذه الأرض ليجلب عليها كل اللعنات المكتوبة في هذا السفر، ٢٨ واقتلعهم الرب من أرضهم بغضب وبسخط وبغيظ عظيم، وطرحهم إلى أرض أخرى كما في هذا اليوم. ٢٩ الخفيات للرب إلهنا، والمعلنات لنا ولبنينا إلى الأبد، لنعمل كل كلمات هذه التوراة.

الرجوع إلى الرب

٣٠ ١ «ويكون إذا أتت عليك كل هذه الأمور، البركة واللعنة التي جعلتها أمام وجهك، ورددت إلى قلبك بين جميع الشعوب حيث يطردك الرب إلهك، ٢ ورجعت إلى الرب إلهك وسمعت لقوله حسب كل ما أنا أوصيك به اليوم أنت وبنوك بكل قلبك وبكل نفسك، ٣ يرد الرب إلهك سبيك ويرحمك، ويرجع ويجمعك من جميع الشعوب التي بددك الرب إلهك إليها. ٤ إن كان منفيوك في أقصى السماوات من هناك يجمعك الرب إلهك ومن هناك يأخذك. ٥ ويأتي الرب إلهك بك إلى الأرض التي امتلكها آباؤك فتمتلكها، ويحسن إليك ويكثرك أكثر من آبائك. ٦ ويختن الرب إلهك قلبك وقلب نسلك لتحب الرب إلهك بكل قلبك وبكل نفسك لكي تحيا. ٧ ويجعل الرب إلهك كل هذه اللعنات على أعدائك وعلى مبغضيك الذين اضطهدوك. ٨ وأنت ترجع وتسمع لصوت الرب وتعمل بكل وصاياه التي أنا أوصيك بها اليوم، ٩ فيزيدك الرب إلهك خيرا في كل أعمال يدك في ثمرة بطنك وثمرة بهائمك وثمرة أرضك، لأن الرب يعود يسر خيرا بك كما سر بآبائك، ١٠ إذا سمعت لصوت الرب إلهك لتحفظ وصاياه وفرائضه المكتوبة في سفر التوراة هذا، إذا رجعت إلى الرب إلهك بكل قلبك وبكل نفسك.

الحياة والموت

١١ «لأن هذه الوصية التي أنا أوصيك بها اليوم ليست بعجيبة عنك ولا بعيدة، ١٢ ليست هي في السماء حتى يقال: من يصعد لنا إلى السماء ويأخذها لنا ويسمعنا إياها لنعمل بها؟ ١٣ ولا هي عبر البحر حتى يقال: من يعبر لنا البحر ويأخذها لنا ويسمعنا إياها لنعمل بها؟ ١٤ بل الكلمة قريبة منك جدا في فمك وفي قلبك لتعمل بها. ١٥ «انظر، قد جعلت أمامك اليوم الحياة والخير والموت والشر، ١٦ لأني أنا أوصيك اليوم أن تحب الرب إلهك وتسلك في طرقه وتحفظ وصاياه وفرائضه وأحكامه، فتحيا وتكثر، ويباركك الرب إلهك في الأرض التي أنت داخل إليها لتمتلكها. ١٧ ولكن إن حاد قلبك ولم تسمع، بل ضللت وسجدت لآلهة أخرى وعبدتها، ١٨ فقد أخبرتكم اليوم أنكم تهلكون هلاكا. لا تطيلون الأيام على الأرض التي أنت عابر الأردن داخل إليها لتمتلكها. ١٩ أشهد عليكم اليوم السماء والأرض، قد جعلت قدامك الحياة والموت، البركة واللعنة، فاختر الحياة لكي تحيا أنت ونسلك، ٢٠ إذ تحب الرب إلهك وتسمع لقوله وتلتصق به، لأنه هو حياتك وطول أيامك لتسكن على الأرض التي حلف الرب لآبائك إبراهيم وإسحاق ويعقوب أن يعطيهم إياها.»

يشوع خليفة موسى

٣١ ١ ومضى موسى وتكلم بهذا الكلام على جميع بني إسرائيل، ٢ وقال لهم: «أنا ابن مئة وعشرين سنة اليوم. لا أقدر بعد أن أخرج وأدخل، والرب قال لي: لا تعبر هذا الأردن. ٣ الرب إلهك هو يعبر قدامك، هو يهلك هذه الشعوب من أمامك فترثها. يشوع هو يعبر قدامك كما تكلم الرب. ٤ ويفعل الرب بهم كما فعل بسيحون وبعوج ملكي الأموريين وبأرضهما اللذين أهلكهما. ٥ ويدفعهم الرب أمامكم، فتعملون بهم حسب كل الوصية التي أوصيتكم بها. ٦ تشددوا وتشجعوا. لا تخافوا ولا ترهبوا وجوههم، لأن الرب إلهك هو السائر معك. لا يهملك ولا يتركك.» ٧ ودعا موسى يشوع وقال له أمام عيون جميع إسرائيل: «تشدد وتشجع، لأنك أنت تأتي مع هذا الشعب إلى الأرض التي حلف الرب لآبائهم أن يعطيهم إياها، وأنت تقسمها لهم. ٨ والرب هو السائر أمامك. هو يكون معك. لا يهملك ولا يتركك. لا تخف ولا ترتع.» ٩ وكتب موسى هذه التوراة ودفعها إلى الكهنة بني لاوي حاملي تابوت عهد الرب، وإلى جميع شيوخ إسرائيل. ١٠ وأوصاهم موسى قائلا: «في نهاية كل سبع سنين، في وقت سنة الإبراء، في عيد المظال، ١١ عند مجيء جميع إسرائيل ليظهروا أمام الرب إلهك في المكان الذي يختاره، تقرأ هذه التوراة أمام جميع إسرائيل في مسامعهم. ١٢ اجمع الشعب الرجال والنساء والأطفال ونزيلك الذي في أبوابك، لكي يسمعوا ولكي يتعلموا ويخافوا الرب إلهكم ويحفظوا ليعملوا جميع كلمات هذه التوراة، ١٣ وبنوهم الذين لم يعلموا يسمعون ويتعلمون أن يخافوا الرب إلهكم كل الأيام التي أنتم أحياء عليها في الأرض التي أنتم عابرون الأردن إليها لتمتلكوها.»

الرب يأمر موسى ويشوع

١٤ وقال الرب لموسى: «ها قد قربت أيام موتك. ادع يشوع وقفا في خيمة الاجتماع لأوصيه.» فمضى موسى ويشوع ووقفا في خيمة الاجتماع. ١٥ وتراءى الرب في الخيمة في عمود سحاب، ووقف عمود السحاب على باب الخيمة. ١٦ وقال الرب لموسى: «ها أنت مضطجع مع آبائك، وهذا الشعب يقوم ويزني وراء آلهة غريبة في وسط الأرض التي هو داخل إليها، ويتركني وينكث عهدي الذي قطعته معه. ١٧ فيحمى غضبي عليه في ذلك اليوم، وأتركهم وأحجب وجهي عنهم، فيكون للأكل، وتصيبه شرور كثيرة وضيقات، فيقول في ذلك اليوم: أليست هذه الشرور قد أصابتني لأن إلهي ليس في وسطي؟ ١٨ وأنا أحجب وجهي في ذلك اليوم بسبب كل الشر الذي عمل، لأنه التفت إلى آلهة أخرى. ١٩ والآن اكتبوا لأنفسكم هذا النشيد وعلموه بني إسرائيل، اجعلوه في أفواههم، لكي يكون هذا النشيد لي شاهدا على بني إسرائيل. ٢٠ لأني أدخلهم الأرض التي حلفت لآبائهم تفيض لبنا وعسلا، فيأكلون ويشبعون ويسمنون، ويلتفتون إلى آلهة أخرى ويعبدونها ويهينونني وينكثون عهدي. ٢١ ويكون إذا أصابتهم شرور كثيرة وضيقات أن هذا النشيد يشهد أمامهم شاهدا، لأنه لا ينسى من أفواه نسلهم، لأني عالم بأفكارهم التي هم عاملوها اليوم قبل أن أدخلهم الأرض التي حلفت لآبائهم.» ٢٢ فكتب موسى هذا النشيد في ذلك اليوم وعلمه بني إسرائيل. ٢٣ وأوصى يشوع بن نون وقال: «تشدد وتشجع، لأنك أنت تدخل بني إسرائيل إلى الأرض التي حلفت لهم، وأنا أكون معك.» ٢٤ ولما فرغ موسى من كتابة كلمات هذه التوراة في كتاب إلى تمامها، ٢٥ أوصى موسى اللاويين حاملي تابوت عهد الرب قائلا: ٢٦ «خذوا كتاب التوراة هذا وضعوه بجانب تابوت عهد الرب إلهكم، ليكون هناك شاهدا عليك. ٢٧ لأني أنا عارف تمردك ورقبتك الصلبة. هوذا وأنا بعد حي معكم اليوم صرتم تقاومون الرب، فكم بالحري بعد موتي! ٢٨ اجمعوا إلي كل شيوخ أسباطكم وعرفائكم، فأتكلم في مسامعهم بهذه الكلمات وأشهد عليهم السماء والأرض. ٢٩ لأني عالم أنه بعد موتي تفسدون تفسادا وتحيدون عن الطريق التي أوصيتكم بها، فيصيبكم الشر في آخر الأيام، لأنكم تعملون الشر في عيني الرب حتى تغيظوه بعمل أيديكم.» ٣٠ فتكلم موسى في مسامع كل جماعة إسرائيل بكلمات هذا النشيد إلى تمامها.

نشيد موسى

٣٢ ١ «اصغوا أيها السماوات فأتكلم، وتسمع الأرض أقوال فمي. ٢ يترقرق كالمطر تعليمي، يقطر كالطل كلامي، كالرذاذ على العشب، وكوابل على الكلأ. ٣ لأني باسم الرب أنادي. أعطوا عظمة لإلهنا. ٤ الصخر كامل فعله، لأن كل طرقه عدل. إله أمانة لا جور فيه، صديق ومستقيم هو. ٥ فسد له ليس عيب أولاده، بل دنسهم جيل معوج ومعكوج. ٦ أهذا ترجون الرب يا شعب غبي وغير حكيم؟ أليس هو أبوك قانيك؟ هو عملك وأنشأك. ٧ اذكر أيام القدم، تأملوا سني دور فدور. اسأل أباك فيخبرك، شيوخك فيقولوا لك. ٨ عند ما قسم العلي للأمم، عند ما فرق بني آدم، نصب تخوم الشعوب حسب عدد بني إسرائيل. ٩ لأن قسم الرب شعبه. يعقوب حبل ميراثه. ١٠ وجده في أرض قفر، وفي خلاء مستوحش ولجلجة. أحاط به، اعتنى به، صانه كحدقة عينه. ١١ كنسر يحرك عشه على فراخه يرف، يبسط أجنحته يأخذه، يحمله على ريشه. ١٢ الرب وحده اقتاده، وليس معه إله أجنبي. ١٣ أركبه على مرتفعات الأرض، فأكل غلات الحقل، وأرضعه عسلا من صخر، وزيتا من صوان الصفاح، ١٤ وزبدة البقر ولبن الغنم مع شحم الخراف وكباش من ولدان باشان والتيوس مع شحم لب الحنطة، ودم العنب شربت خمرا. ١٥ «فسمن يشورون ورفس. سمنت غلظت اكتسيت شحما، فرفض الإله الذي عمله واستخف بصخرة خلاصه. ١٦ أغاروه بالآلهة الغريبة، بالرجاسات أغضبوه. ١٧ ذبحوا للشياطين لا لله، آلهة لم يعرفوها، جديدة من قريب وصلت لم يرهبها آباؤكم. ١٨ الصخر الذي ولدك تركت، ونسيت الله الذي أبدك. ١٩ فرأى الرب وذمر من إغاظة بنيه وبناته. ٢٠ وقال: أحجب وجهي عنهم، فأرى ما آخرتهم، لأنهم جيل متقلب، بنون لا أمانة فيهم. ٢١ هم أغاروني بما ليس إلها، أغاظوني بأباطيلهم، وأنا أغيرهم بما ليس شعبا، بأمة غبية أغيظهم. ٢٢ لأن نارا اضطرمت بغضبي، وتحرق إلى الهاوية السفلى، وتأكل الأرض وغلتها، وتلهب أساسات الجبال. ٢٣ أجمع عليهم شرورا، سهامي أفنيها فيهم. ٢٤ مرض الجوع وأكلة الوبا ومرارة المهلكة، وسن البهائم أرسلها عليهم مع سم زحافات التراب. ٢٥ من خارج تثكل السيف، ومن المخادع الرعب، الشاب والعذراء، الرضيع مع رجل الشيب. ٢٦ قلت: أفنيهم من الناس، أبطل من البشر ذكرهم، ٢٧ لولا خوف الإهانة من العدو، لئلا يتغرب مبغضوهم، لئلا يقولوا يدنا رفيعة، وليس الرب فعل كل هذا. ٢٨ لأنهم أمة عديمة الرأي، وليس فيهم فطنة. ٢٩ لو كانوا حكماء لعقلوا هذا، لتبصروا آخرتهم. ٣٠ كيف يطرد واحد ألفا، واثنان يهزمان ربوة، إن لم يكن أن صخرتهم قد باعتهم والرب أسلمهم؟ ٣١ لأن صخرتنا ليست كصخرتهم، وأعداؤنا قضاتنا. ٣٢ لأن من كرمة سدوم كرمتهم، ومن حقول عمورة. عنبهم عنب سم، عناقيدهم مرارة. ٣٣ خمرهم حمة التنانين، وسم الأصلال القاتل. ٣٤ أليس هذا مكنونا عندي، مختوما في خزائني؟ ٣٥ لي النقمة والجزاء، في وقت تزل أقدامهم، لأن يوم بليتهم قريب، والمهيآت لهم مسرعة. ٣٦ لأن الرب يدين شعبه، ويندم على عبيده، حين يرى أن القدرة قد ذهبت، وأن المحبوس والطليق قد عدما. ٣٧ ويقول: أين آلهتهم، الصخر الذي احتموا به، ٣٨ الذي كان يأكل شحم ذبائحهم، ويشرب خمر سكيبهم؟ فليقم ويعينكم، وليكن عليكم ستارا. ٣٩ انظروا الآن أني أنا أنا هو، وليس إله معي. أنا أميت وأحيي، سحقت وأنا أشفي، وليس من يخلص من يدي. ٤٠ لأني أرفع إلى السماء يدي وأقول: حي أنا إلى الأبد، ٤١ إن شحذت برق سيفي، وأمسكت بالقضاء يدي، أرد نقمة على مبغضي، وأجازي مبغضي. ٤٢ أسكر سهامي بالدم، وسيفي يأكل لحما، بدم القتلى والسبي، من رؤوس قادة العدو.» ٤٣ اهتفوا أيها الأمم بشعبه، لأنه ينتقم لدم عبيده، ويرد نقمة على مبغضيه، ويكفر عن أرض شعبه.

موت موسى

٤٤ فجاء موسى وتكلم بجميع كلمات هذا النشيد في مسامع الشعب هو ويشوع بن نون. ٤٥ ولما فرغ موسى من تكلم بجميع هذا الكلام على جميع إسرائيل، ٤٦ قال لهم: «اجعلوا قلوبكم لجميع الكلام الذي أنا أشهد عليكم به اليوم، الذي توصون به أولادكم لكي يحفظوا ليعملوا جميع كلمات هذه التوراة، ٤٧ لأنه ليس هو أمرا باطلا عنكم، بل هو حياتكم، وبهذا الأمر تطيلون الأيام على الأرض التي أنتم عابرون الأردن إليها لتمتلكوها.» ٤٨ وكلم الرب موسى في ذلك اليوم عينه قائلا: ٤٩ «اصعد إلى جبل عباريم هذا، جبل نبو الذي في أرض موآب المقابل لأريحا، وانظر أرض كنعان التي أنا معطيها لبني إسرائيل ملكا، ٥٠ فتموت في الجبل الذي أنت صاعد إليه، وتضم إلى قومك، كما مات هرون أخوك في جبل هور وضم إلى قومه، ٥١ لأنكما خنتما بي في وسط بني إسرائيل عند مياه مريبة قادش في برية صين، لأنكما لم تقدساني في وسط بني إسرائيل. ٥٢ فإنك من قبالة تنظر الأرض، ولكن إلى هناك لا تدخل الأرض التي أنا معطيها لبني إسرائيل.»

بركة موسى

٣٣ ١ وهذه البركة التي بارك بها موسى رجل الله بني إسرائيل قبل موته. ٢ فقال: «الرب من سيناء أتى، وأشرق لهم من سعير، تلألأ من جبل فاران، وأتى من ربوات القدس، عن يمينه نار شريعة لهم. ٣ بل محب الشعوب. جميع قديسيه في يدك، وهم جالسون عند قدميك، يحملون من كلامك. ٤ شريعة أوصانا بها موسى، ميراث لجماعة يعقوب. ٥ وكان في يشورون ملك، عند ما اجتمع رؤساء الشعب، أسباط إسرائيل جميعا. ٦ «ليحي رأوبين ولا يمت، وليكن رجاله قليلي العدد.» ٧ وهذه لليهوذا، وقال: «اسمع يا رب صوت يهوذا، وإلى شعبه تأتي. يداه تخاصمان عنه، وأنت عون على أعدائه.» ٨ وقال عن لاوي: «تميمك وأورك لرجل تقواك، الذي جربته في مسة، وخاصمته عند مياه مريبة، ٩ القائل عن أبيه وعن أمه: لم أنظر إليه، وإخوته لم يعترف بهم، وبنيه لم يعرف، لأنهم حفظوا كلامك وعهدك صانوا. ١٠ يعلمون أحكامك ليعقوب، وشريعتك لإسرائيل. يضعون بخورا في أنفك، وكليلا على مذبحك. ١١ بارك يا رب قدرته، وارض بعمل يديه. اسحق متني القائمين عليه ومبغضيه، فلا يقوموا.» ١٢ وعن بنيامين قال: «حبيب الرب يسكن لديه آمنا. يستره طول النهار، وبين منكبيه يسكن.» ١٣ وعن يوسف قال: «مباركة من الرب أرضه، من نفائس السماء من الندى، ومن الغمر الرابض تحت، ١٤ ومن نفائس غلات الشمس، ومن نفائس نتاج القمر، ١٥ ومن رؤوس الجبال القديمة، ومن نفائس التلال الدهرية، ١٦ ومن نفائس الأرض وملئها، ورضا الساكن في العليقة. لتحل البركة على رأس يوسف، وعلى قمة رأس المنذور بين إخوته. ١٧ بكر ثوره له بهاء، وقرناه قرنا رئيم. بهما يطرد الشعوب معا إلى أقاصي الأرض. هما ربوات أفرايم، وهما ألوف منسى.» ١٨ وعن زبولون قال: «افرح يا زبولون بخروجك، ويا يساكر بخيامك. ١٩ الشعوب إلى الجبل يدعون، هناك يذبحون ذبائح البر، لأنهم يمتصون وفرة البحار، والكنوز المطمورة في الرمل.» ٢٠ وعن جاد قال: «مبارك من وسع جادا. كلبوة يربض، ويفترس ذراعا ورأسا. ٢١ فرأى الباكورة له، لأنه هناك انتدب نصيب المشترع، وأتى مع رؤساء الشعب، أجرى عدل الرب وأحكامه مع إسرائيل.» ٢٢ وعن دان قال: «دان شبل أسد، يثب من باشان.» ٢٣ وعن نفتالي قال: «نفتالي شبعان رضى، ومملوء بركة الرب، يرث البحر والجنوب.» ٢٤ وعن أشير قال: «مبارك من البنين أشير، ليكن مقبولا عند إخوته، وليغمس في الزيت رجله. ٢٥ حديد ونحاس مزلاجك، وكأيامك قوتك. ٢٦ ليس كالله يا يشورون، راكب السماء معينك، وبعظمته الغمام. ٢٧ ملجأ إله القدم، وتحته ذراعا الدهر، فطرد من قدامك العدو، وقال: أفن. ٢٨ فيسكن إسرائيل آمنا، منفردا عين يعقوب، في أرض حنطة ومسطار، وسماؤه تقطر ندى. ٢٩ طوبى لك يا إسرائيل، من مثلك يا شعبا منصورا بالرب، ترس معونتك، وسيف فخرك، فيتذلل لك أعداؤك، وأنت على مرتفعاتهم تطأ.»

موت موسى

٣٤ ١ وصعد موسى من عربات موآب إلى جبل نبو، رأس الفسجة المقابل لأريحا، فأراه الرب كل الأرض: جلعاد إلى دان، ٢ وكل نفتالي، وأرض أفرايم ومنسى، وكل أرض يهوذا إلى البحر الغربي، ٣ والجنوب والدائرة، بقعة أريحا مدينة النخل إلى صوغر. ٤ وقال له الرب: «هذه الأرض التي حلفت لإب

כי אם יהוה לבדו: ונשגב יהוה ביום ההוא.*
כי יום ליהוה צבאות על כל גאה ורם ועל כל
נשא ושפל: ועל כל ארזי הלבנון הרמים ועל
כל אלוני הבשן: ועל כל ההרים הרמים ועל כל
הגבעות הנשאות: ועל כל מגדל גבה ועל כל
חומה בצורה: ועל כל אניות תרשיש ועל כל
שקיות החמדה: ושח גבה האדם ושפל רום
אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: והאלילים
כליל יחלף: ובאו בנקרות צורים ובמחלות עפר
מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו לערץ
הארץ: ביום ההוא ישליך האדם את אלילי
כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחות
לחפר לפרעות ולעטלפים: לבוא בנקרות הצורים
ובראשי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאונו
בקומו לערץ הארץ: חדלו לכם מן האדם אשר
נשמה באפיו כי במה נחשב הוא:

ג׳.

כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם
ומיהודה משען ומשוען כל משען לחם וכל
משען מים: גבור ואיש מלחמה שופט ונביא
וקוסם וזקן: שר חמשים ונשוא פנים ויועץ
וחכם חרש ונבון לחש: ונתתי נערים שריהם
ותעתועים ימשלו בם: ונגש העם איש באיש
ואיש ברעהו תרהב הנער בזקן והנקל בנכבד:
כי יתפש איש באחיהו בבית אביהו שמלה
לך קצין היית ומכשלה הזאת תחת ידך: ישא
ביום ההוא לאמר לא אהיה חבש ובביתי אין
לחם ואין שמלה אל תשימוני קצין עם: כי
כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם ומעלליהם
אל יהוה למרות עין כבודו: הכרת פניהם
ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא כחדו אוי
לנפשם כי גמלו לנפשם רעה: אמרו צדיק כי
טוב כי פרי מעלליהם יאכלו: אוי לרשע רע
כגמול ידיו יעשה לו: עמי נגשיו מעלו ומשים
יבזזוהו עמי מאשריך מתעים ודרך ארחותיך
בלעו: נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים: יהוה
במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו אתם ואתם
בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם: מה לכם
תדכאו עמי ופני עניים תטחנו נאם האדון יהוה
צבאות: ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון
וילכו נטות גרון ומשקרות עינים הלוך ילכו
ותעפסנה תלכנה ורגליהן תעכסנה: ושפח
האדון קדקד בנות ציון וערוה יהוה יפתה:
ביום ההוא יסיר האדון את תפארת העכסים
והשבסים והשהרנים: הנזמים והשרשרות
והרעלות: הפארים והעדים והנטפות והלחשים:
הטבעות ונזמי האף: המחלצות והמעטפות
והמטפחות והחרטים: והגלימות והמטלות
והסדינים והכיסים: והמראות והסדינים
והצניפות והרדידים: והיה תחת בשם מק יהיה
ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשורת קרחת
ותחת פתיל שבי כי אם כוי תחת יפי: אנשיך
בחרב יפולו וגבורתך במלחמה: ואנו ואבלו
פתחיה ונקתה לארץ תשב:

ד׳.

והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא
לאמר לחמנו נאכל ושמלתינו נלבש רק יקרא
שמך עלינו אסף חרפתנו: ביום ההוא יהיה
צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון
ולתפארת לפליטת ישראל: והיה הנשאר בציון
והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב
לחיים בירושלם: אם רחץ אדני את צואת בנות
ציון ואת דמי ירושלם יהרץ מקרבה ברוח
משפט וברוח בער: וברא יהוה על כל מכון הר
ציון ועל מקראה ענן יומם ועשן ונגה אש להבה
לילה כי על כל כבוד חפה: וסכה תהיה לצל
יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם ומגשם:

ה׳.

אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו כרם היה
לידידי בקרן בן שמן: ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו
שורק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו ויקו
לעשות ענבים ויעש באושים: ועתה יושב
ירושלם ואיש יהודה שפטו נא בינו ובין כרמי:
מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע
קויתי לעשות ענבים ויעש באושים: ועתה
אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי
הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס:
ואשיתהו בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר
ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עליו מטר:
כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה
נטע שעשוע ויקו למשפח והנה מפח לצדקה
ואין לצעקה: הוי מגיעי בית בבית שדה בכר
יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב
הארץ: באזני יהוה צבאות אם לא בתים רבים
לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב: כי עשרה
צמדי כרם יעשו בת אחד וזרע חמר יעשה איפה:
הוי משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי נשף
יין ידליקם: והיתה כנור ונבל תף וחלל וחמר
משתיהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו
לא ראו: לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי
רעב והמונו חרבו צחה: לכן הרחיבה שאול
נפשה ופערה פיה בלי חק וירד הדרה והמונה
ושאונה ועלז בה: ויש אדם וישח איש ועיני
גבהים תשפלנה: ונשגב יהוה צבאות במשפט
והאל הקדוש נקדש בצדקה: ורעו כבשים כדברם
וחרבות מחמאים גרים יאכלו: הוי מושכי העון
בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה: האמרים
ימהר יחישה מעשהו למען נראה ותקרב ותבא
עצת קדוש ישראל ונדעה: הוי האמרים לרע טוב
ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים
מר למתוק ומתוק למר: הוי חכמים בעיניהם
ונגד פניהם נבונים: הוי גברים לשתות יין
ואנשי חיל למסך שכר: מצדיקי רשע בשחד
וצדקת צדיק יסירו ממנו: לכן כאכל לשון אש
קש ולהבה יפלה שרשם כמק יהיה ופרחם כאבק
יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות ואת אמרת
קדוש ישראל נאצו: על כן חרה אף יהוה בעמו
ויט ידו עליו ויכהו ורגזו ההרים ותהי נבלתם
כמרמס בקרב החוצות בכל זאת לא שב אפו
ועוד ידו נטויה: ונשא נס לגוים מרחוק ושרק
לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא: לא יגיע
ולא יכשל בו לא ינום ולא יישן ולא יפתח אזור
מתניו ולא יפרם שרוך נעליו: אשר חציו שנונים
וכל קשתותיו דרוכות סוסיו כחלמיש יחשבו
וגלגליו כסופה: שאגתו כלביא ישאג כשחלים
ישאג ויהם ויחזק טרף וישג ואין מציל: ויהם
עליו ביום ההוא כנהמת הים ונבט לארץ והנה
חשכת צר ואור חשך עכר בשמיו:

ו׳.

בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אדני
יושב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את
ההיכל: שרפים עמדים ממעל לו שש כנפות
שש כנפות לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים
יכסה רגליו ובשתים יעופף: וקרא זה אל זה
ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל
הארץ כבודו: ויענו אמות הספים מקול הקורא
והבית יתמלא עשן: ואמר אוי לי כי נדמיתי כי
איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים
אנכי יושב כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני:
ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו רצפה במלקחים
לקח מעל המזבח: ויגע על פי ויאמר הנה נגע זה
על שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר: ואשמע את
קול אדני אמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר
הנני שלחני: ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו
שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו: השמן לב
העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה
בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו:
ואמר עד אם אדני ויאמר אשר אם שוממו מאין
יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשומם שמה:
ורחק יהוה את האדם והרבה העזובה בקרב
הארץ: ועוד בה עשירית ושבה והיתה לבער
כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבתם בהם זרע
קדש מצבתה:

ז׳.

ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה
עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל
ירושלם למלחמה עליה ולא יכול להלחם עליה:
ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים
וינע לבבו ולבב עמו כנוע עצי היער מפני רוח:
ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה
ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליון
אל מסלת שדה כובס: ואמרת אליו השמר
והשקט אל תירא ולבבך אל ירך משני זנבות
האודים האלה מפני חרון אף רצין וארם ובן
רמליהו: יען כי יעץ עליך ארם רע אפרים
ובן רמליהו לאמר: נעלה ביהודה ונקיצנה
ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל:
כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה: כי
ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד
שישים וחמש שנה יחת אפרים מעם: וראש
אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא
תאמינו כי לא תאמנו: ויסף יהוה דבר אל אחז
לאמר: שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק
שאלה או הגבה למעלה: ויאמר אחז לא אשאל
ולא אנסה את יהוה: ויאמר שמעו נא בית דוד
המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את
אלהי: לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה
הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל: חמאה
ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב: כי
בטרם ידע הנער מאוס ברע ובחור בטוב תקוט
האדמה אשר אתה קץ משתי מלכיה: יביא יהוה
עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים אשר לא
באו למיום סור אפרים מעל יהודה את מלך
אשור: והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר
בקצה יאורי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור:
ובאו וינוחו כלם בנחלי הבתולים ובנקיקי הסלעים
ובכל נהלים ובכל שיחים: ביום ההוא יגלח
אדני בתער השכירה בעברי נהר בכר את ראש
ושער רגלים ואף את הזקן תספה: והיה ביום
ההוא יחיה איש עגלת בקר ושתי צאן: והיה
מרב עשות חלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש
יאכל כל הנותר בקרב הארץ: והיה כל מקום
אשר יהיו שם אלף גפן באלף כסף לשמיר
ולשית יהיה: בחצים וקשת יבוא שמה כי שמיר
ושית יהיה כל הארץ: והעדרים אשר בעדר לא
יעבר שמה ויהיו למשלחת שור ולשלח שה:
והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי חמאה
ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ: והיה ביום
ההוא לא יהיה מקום אשר היו שם אלף גפן
באלף כסף לשמיר ולשית: בחצים וקשת יבוא
שמה כי שמיר ושית יהיה כל הארץ: והעדרים
אשר בעדר לא יעבר שמה ויהיו למשלחת שור
ולשלח שה: והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה
כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ:
והיה ביום ההוא לא יהיה מקום אשר היו שם
אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית: בחצים וקשת
יבוא שמה כי שמיר ושית יהיה כל הארץ: והעדרים
אשר בעדר לא יעבר שמה ויהיו למשלחת שור
ולשלח שה: והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה
כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ:
והיה ביום ההוא לא יהיה מקום אשר היו שם
אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית: בחצים וקשת
יבוא שמה כי שמיר ושית יהיה כל הארץ: והעדרים
אשר בעדר לא יעבר שמה ויהיו למשלחת שור
ולשלח שה: והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה
כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ:
והיה ביום ההוא לא יהיה מקום אשר היו שם
אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית: בחצים וקשת
יבוא שמה כי שמיר ושית יהיה כל הארץ: והעדרים
אשר בעדר לא יעבר שמה ויהיו למשלחת שור
ולשלח שה: והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה
כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ:

ביאור הטעמים.

פרק א.

1 שנאמר ויהי בשנת הרביעית: ואחר שהוא מספר בשנים ובחדשים ובימים לא הזכיר אלא שנה אחת: ויש לומר שהוא מדבר בשנת מלכותו של יהויכין שהיתה שנה אחת ושלשה חדשים: ואף על פי שלא מלך אלא שלשה חדשים ועשרה ימים בלבד הרי הוא מונה אותם כולם לשנה אחת: ואין זה דרך המקרא לדבר בשנים ובחדשים ובימים כשהם פחותים משנה אחת: ואם תאמר והלא כבר נאמר בשנת מלכותו של יהויכין בן יהויקים מלך יהודה: אין זה מן הכתוב אלא מן הקבלה

רות

פרק ב׳

1 ולנעמי מידע לאיש גבור חיל למשפחת אלימלך ושמו בועז׃
2 ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי׃
3 ותלך ותבא ותלקט בשדה אחרי הקוצרים ויקר מקרה חלקתה לבועז אשר ממשפחת אלימלך׃
4 והנה בועז בא מבית לחם ויאמר ליהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה׃
5 ויאמר בועז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת׃
6 ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדי מואב׃
7 ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מן הבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט׃
8 ויאמר בועז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר ולא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערתי׃
9 עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושתית ממה אשר ישאבון הנערים׃
10 ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה׃
11 ויען בועז ויאמר אליה הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי את אביך ואת אמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום׃
12 ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו׃
13 ותאמר תמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתיך׃
14 ויאמר לה בועז לעת האכל גשי הלום ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותתר׃
15 ותקם ללקט ויצו בועז את נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה׃
16 וגם של תשלו לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה׃
17 ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים׃
18 ותשא ותבא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותירה משבעתה׃
19 ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בועז׃
20 ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלינו הוא׃
21 ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקון עד אם כלו את כל הקצר אשר לי׃
22 ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נעריו ולא יפגעו בך בשדה אחר׃

פרק ג׳

1 ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוחה אשר ייטב לך׃
2 ועתה הלא בועז מודעתנו אשר היית את נעריו הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה׃
3 וסכת וסכת שמלתך ושמת עליך ורדת הגרן אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות׃
4 והיה בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין׃
5 ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה׃
6 ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה חמותה׃
7 ויאכל בועז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב׃
8 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו׃
9 ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה׃
10 ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי בחורים אם דל ואם עשיר׃
11 ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את׃
12 ועתה כי אמנם כי אם גואל אנכי וגם יש גואל קרוב ממני׃
13 ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה לכי שכבי עד הבקר׃
14 וישכב מרגלתיו עד הבקר ותקם בטרם יכיר איש את רעהו ויאמר אל תודע כי באה האשה הגרן׃
15 ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה ותחזק בה וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר׃
16 ותבא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש׃
17 ותאמר שש השערים האלה נתן לי כי אמר אלי אל תבואי ריקם אל חמותך׃
18 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום׃

פרק ד׳

1 ובועז עלה השערה וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בועז ויאמר סורה שבה פלמוני אל פה וסר שב׃
2 ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו׃
3 ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך נמכרה נעמי השבה משדי מואב׃
4 ואני אמרתי גלה אזנך לאמר קנה נגדי הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאל אם לא יגיד לי ואדע כי אין זולתך לגאל ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל׃
5 ויאמר בועז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי לקום על נחלת המת על שמו׃
6 ויאמר הגאל לא אוכל לגאל לי פן אשחית את נחלתי גאל לך את גאולתי כי לא אוכל לגאל׃
7 וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל׃
8 ויאמר הגאל לבועז קנה לך וישלף נעלו׃
9 ויאמר בועז לזקנים ולכל העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלון מיד נעמי׃
10 וגם את רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום׃
11 ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתים את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם׃
12 ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת׃
13 ויקח בועז את רות והתהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הרון ותלד בן׃
14 ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל׃
15 והיה לך למשיב נפש וללכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים׃
16 ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיקה ותהי לו לאומנת׃
17 ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ויקראו שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד׃
18 ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון׃
19 וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב׃
20 ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון׃
21 ושלמון הוליד את בועז ובועז הוליד את עובד׃
22 ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד׃

סליחה ל'.

1 ק֣וֹלִ֣י בְּקוֹלִ֣י אֶל־יְיָ֣ אֶזְעָ֣קָה קוֹלִ֣י אֶל־יְיָ֣ וְיַאֲזִ֣ין אֵלָֽי׃
2 בְּיוֹם֣ צָרָתִ֣י אֲדֹנָ֣י דָּרָ֑שְׁתִּי יָדִ֥י בַלַּ֨יְלָה֙ נִגְּרָ֣ה וְלֹ֥א תָפ֑וּג מֵאֲנָ֖ה
3 נֻחָ֣ם אֱלֹהִ֑ים אָהֳמֶ֥ה וְאָשִׂ֗יחָה תִּתְעַטֵּ֥ף רוּחִ֗י סֶלָה׃ אָחַ֣זְתָּ
4 שְׁמֻר֣וֹת עֵינָ֑י נִפְעַ֖מְתִּי וְלֹ֣א אֲדַבֵּֽר׃ חִשַּׁ֣בְתִּי יָמִ֣ים מִקֶּ֑דֶם
5 שְׁנ֖וֹת עוֹלָמִ֣ים׃ אֶזְכְּרָ֣ה נְגִינָתִ֣י בַלַּ֑יְלָה עִם־לְבָבִ֥י אָשִׂ֗יחָה
6 וַיְחַפֵּ֥שׂ רוּחִֽי׃ הֲלְעוֹלָמִ֣ים יִזְנַ֑ח אֲדֹנָ֥י וְלֹא־יֹסִ֖יף לְרָצ֣וֹת
7 עֽוֹד׃ אִם־לָנֶ֣צַח חַסְדּ֑וֹ גָּ֥מַר אֹ֝מֶ֗ר לְדֹ֣ר וָדֹֽר׃ הֲשָׁכַ֣ח חַנּ֣וֹת
8 אֵ֑ל אִם־קָפַ֖ץ בְּאַ֣ף רַחֲמָ֣יו סֶֽלָה׃ וָאֹמַ֗ר חַלּ֣וֹתִי הִ֭יא שְׁנ֣וֹת
9 יְמִ֣ין עֶלְי֑וֹן אֶזְכֹּ֖ר מַֽעַלְלֵי־יָ֑הּ כִּֽי־אֶזְכְּרָ֥ה מִקֶּ֗דֶם פִּלְאֶֽךָ׃
10 וְהָגִ֥יתִי בְכָל־פָּעֳלֶ֑ךָ וּ֝בַעֲלִילוֹתֶ֗יךָ אָשִׂ֥יחָה׃ אֱלֹהִ֥ים
11 בַּקֹּ֣דֶשׁ דַּרְכֶּ֑ךָ מִי־אֵ֥ל גָּ֝דוֹל כֵּאלֹהִֽים׃ אַתָּ֣ה הָאֵ֣ל עֹשֵׂ֣ה
12 פֶ֑לֶא הוֹדַ֖עְתָּ בָעַמִּ֣ים עֻזֶּֽךָ׃ גָּאַ֣לְתָּ בִזְרוֹעֲךָ֣ עַמֶּ֑ךָ בְּנֵ֖י
13 יַעֲקֹ֣ב וְיוֹסֵ֣ף סֶֽלָה׃ רָא֣וּךָ מַ֭יִם אֱלֹהִ֑ים רָא֥וּךָ מַ֝יִם יָחִ֗ילוּ
14 אַף־יִרְגְּז֥וּ תְהֹמֽוֹת׃ זֹ֣רְמ֣וּ מַ֭יִם עָב֑וֹת נָתְנ֥וּ קוֹל֙ שְׁחָקִ֔ים
15 אַף־חִצֶּ֖יךָ יִתְהַלָּֽכוּ׃ קוֹל֣ רַֽעַמְךָ֣ בַּגַּלְגַּ֑ל הֵאִ֖ירוּ בְרָקִ֥ים
16 תֵּבֵ֗ל רָגְזָ֥ה וַתִּרְעַ֑שׁ הָ֝אָ֗רֶץ׃ בַּיָּ֣ם דַּרְכֶּ֑ךָ וּשְׁבִילֹתֶ֖יךָ
17 בְּמַ֣יִם רַבִּ֑ים וְ֝עִקְּבוֹתֶ֗יךָ לֹ֣א נֹדָֽעוּ׃ נָחִ֣יתָ כַצֹּ֣אן עַמֶּ֑ךָ
18 בְּיַד־מֹשֶׁ֖ה וְאַהֲרֹֽן׃

סליחה ל"א.

1 מִ֣י לְךָ֣ כְּמוֹכָ֣ה בָּאֵלִ֑ם מִ֥י כָ֝מֹ֗כָה נֶאְדָּ֣ר בַּקֹּ֣דֶשׁ נוֹרָ֣א
2 תְה֑לֹת עֹשֵׂ֖ה פֶּֽלֶא׃ נָחִ֣יתָ בְחַסְדְּךָ֣ עַ֭מּ֣וֹ גָּאַ֑לְתָּ נֵ֖הַלְתָּ
3 בְּעֻזְּךָ֣ אֶל־נְוֵ֣ה קָדְשֶֽׁךָ׃ שָׁמְע֣וּ עַ֭מִּים יִרְגָּז֑וּן חִ֥יל אָ֝חַ֗ז
4 יֹשְׁבֵ֥י פְלָֽשֶׁת׃ אָ֤ז נִבְהֲל֨וּ אַלּוּפֵ֪י אֱד֡וֹם אֵילֵ֣י מוֹאָ֣ב יֹאחֲזֵ֣מוֹ
5 רָ֑עַד נָמֹ֥גוּ כָּל־יֹ֝שְׁבֵ֗י כְּנָֽעַן׃ תִּפֹּ֣ל עֲלֵיהֶ֣ם אֵימָ֣תָה וָפָ֑חַד
6 בִּגְדֹ֣ל זְרוֹעֲךָ֣ יִדְּמ֣וּ כָ֑אָבֶן עַד־יַעֲבֹ֥ר עַמְּךָ֥ יְיָ֑ עַד־יַעֲבֹ֥ר
7 עַ֝ם־זוּ֗ קָנִֽיתָ׃ תְּבִאֵ֗מוֹ וְתִטָּעֵ֥מוֹ בְּהַ֣ר נַחֲלָתְךָ֑ מָכ֥וֹן לְשִׁבְתְּךָ֥
8 פָּעַ֑לְתָּ יְיָ֑ מִ֝קְדָּ֗שׁ אֲדֹנָ֥י כּוֹנְנ֥וּ יָדֶֽיךָ׃ יְיָ֣ יִמְלֹ֣ךְ לְעֹלָ֖ם
9 וָעֶֽד׃ כִּֽי־בָ֣א ס֭וּס פָּרְעֹ֣ה בְּרִכְבּ֣וֹ וּבְפָרָשָׁ֑יו וַיָּ֣שֶׁב יְיָ֤
10 עֲלֵיהֶם֙ אֶת־מֵ֣י הַיָּ֔ם וּבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל הָלְכ֣וּ בַיַּבָּשָׁ֑ה בְּת֥וֹךְ
11 הַיָּֽם׃ וַתִּקַּ֣ח מִרְיָ֣ם הַנְּבִיאָ֗ה אֲח֣וֹת אַהֲרֹן֮ אֶת־הַתֹּ֣ף בְּיָדָהּ֒
12 וַתֵּצֶ֤אנָה כָל־הַנָּשִׁים֙ אַחֲרֶ֣יהָ בְּתֻפִּ֔ים וּבִמְחֹלֹֽת׃ וַתַּ֥עַן
13 לָהֶ֖ם מִרְיָ֑ם שִׁ֣ירוּ לַיְיָ֗ כִּֽי־גָאֹ֥ה גָּאָ֑ה סוּס֖ וְרֹכְבֹ֣ו רָמָ֣ה
14 בַיָּֽם׃ וַיִּסַּ֣ע מֹשֶׁ֗ה אֶת־יִשְׂרָאֵל֙ מִיַּ֣ם סוּף֔ וַיֵּצְא֖וּ אֶל־מִדְבַּ֣ר
15 שׁ֑וּר וַיֵּלְכ֤וּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים֙ בַּמִּדְבָּ֔ר וְלֹ֥א מָצְא֖וּ מָֽיִם׃ וַיָּבֹ֣אוּ
16 מָרָ֑תָה וְלֹ֤א יָכְלוּ֙ לִשְׁתּ֣וֹת מַ֔יִם מִמָּרָ֖ה כִּ֣י מָרִ֑ים עַל־כֵּ֛ן
17 קָרָ֥א שְׁמָ֖הּ מָרָֽה׃ וַיִּלֹּ֤נוּ הָעָם֙ עַל־מֹשֶׁ֔ה לֵאמֹ֖ר מַה־נִּשְׁתֶּֽה׃
18 וַיִּצְעַ֥ק מֹשֶׁ֖ה אֶל־יְיָ֑ וַיּ֣וֹרֵ֔הוּ יְיָ֖ עֵ֥ץ וַיַּשְׁלֵ֣ךְ אֶל־הַמַּ֑יִם
19 וַיִּמְתְּק֣וּ הַמָּ֔יִם שָׁ֣ם שָׂ֤ם לוֹ֙ חֹ֣ק וּמִשְׁפָּ֔ט וְשָׁ֥ם נִסָּֽהוּ׃ וַיֹּ֕אמֶר
20 אִם־שָׁמֹ֥עַ תִּשְׁמַ֖ע לְקֹ֣ול יְיָ֣ אֱלֹהֶ֑יךָ וְהַיָּשָׁ֤ר בְּעֵינָיו֙ תַּעֲשֶׂ֔ה
21 וְהַאֲזַנְתָּ֖ לְמִצְוֹתָ֑יו וְשָׁמַרְתָּ֣ כָּל־חֻקָּ֔יו כָּל־הַמַּחֲלָ֗ה אֲשֶׁ֨ר
22 שַׂ֤מְתִּי בְמִצְרַיִם֙ לֹ֣א אָשִׂ֣ים עָלֶ֔יךָ כִּ֥י אֲנִ֖י יְיָ֥ רֹפְאֶֽךָ׃ וַיָּבֹ֣אוּ
23 אֵילִ֔מָה וְשָׁ֥ם שְׁתֵּֽים־עֶשְׂרֵ֥ה עֵינֹ֖ת מָ֑יִם וְשִׁבְעִ֥ים תְּמָרִ֖ים
24 וַיַּחֲנ֥וּ שָֽׁם׃ וַיִּסְע֣וּ מֵאֵילִ֔ם וַיָּבֹ֥א כָל־עֲדַ֖ת בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל
25 אֶל־מִדְבַּ֣ר סִ֔ין אֲשֶׁ֥ר בֵּֽין־אֵילִ֖ם וּבֵ֣ין סִינָ֑י בַּחֲמִשָּׁ֣ה עָשָׂ֔ר
26 יוֹם֙ לַחֹ֣דֶשׁ הַשֵּׁנִ֔י לְצֵאתָ֖ם מֵאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ וַיִּלֹּ֣נוּ כָל־עֲדַ֣ת
27 בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל עַל־מֹשֶׁ֖ה וְעַל־אַהֲרֹ֑ן בַּמִּדְבָּֽר׃ וַיֹּאמְר֨וּ אֲלֵהֶ֜ם
28 בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל מִֽי־יִתֵּ֨ן מוּתֵ֜נוּ בְּיַד־יְיָ֣ בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַ֗יִם בְּשִׁבְתֵּ֨נוּ
29 עַל־סִ֤יר הַבָּשָׂר֙ בְּאָכְלֵ֣נוּ לֶ֔חֶם לָשֹׂ֖בַע כִּ֣י הוֹצֵאתֶ֣ם אֹתָ֔נוּ
30 אֶל־הַמִּדְבָּ֥ר הַזֶּ֖ה לְהָמִ֥ית אֶת־כָּל־הַקָּהָ֖ל הַזֶּ֥ה בָּרָעָֽב׃ וַיֹּ֣אמֶר
31 יְיָ֣ אֶל־מֹשֶׁ֗ה הִנְנִ֨י מַמְטִ֤יר לָכֶם֙ לֶ֣חֶם מִן־הַשָּׁמָ֔יִם וְיָצָ֧א
32 הָעָ֛ם וְלָקְט֥וּ דְבַר־י֖וֹם בְּיוֹמ֑וֹ לְמַ֤עַן אֲנַסֶּנּוּ֙ הֲיֵלֵ֣ךְ בְּתוֹרָתִ֔י
33 אִם־לֹֽא׃ וְהָיָ֣ה בַיּ֣וֹם הַשִּׁשִּׁ֔י וְהֵכִ֖ינוּ אֵ֣ת אֲשֶׁר־יָבִ֑יאוּ וְהָיָ֗ה
34 מִשְׁנֶ֛ה עַל־אֲשֶׁ֥ר יְלַקְּט֖וּ י֥וֹם בְּיוֹמֽוֹ׃ וַיֹּ֤אמֶר מֹשֶׁה֙ אֲלֵהֶ֔ם
35 אִ֣ישׁ אַל־יוֹתֵ֥ר מִמֶּ֖נּוּ עַד־בֹּֽקֶר׃ וְלֹ֣א שָׁמְע֣וּ אֶל־מֹשֶׁ֔ה וַיּוֹתִרוּ֩
36 אֲנָשִׁ֨ים מִמֶּ֜נּוּ עַד־בֹּ֗קֶר וַיָּ֤רָם תּוֹלָעִים֙ וַיִּבְאַ֔שׁ וַיִּקְצֹ֥ף עֲלֵהֶ֖ם
37 מֹשֶֽׁה׃ וַיִּלְקְט֣וּ אֹת֗וֹ בַּבֹּ֤קֶר בַּבֹּקֶר֙ אִ֣ישׁ כְּפִ֣י אָכְל֔וֹ וְחָ֥ם
38 הַשֶּׁ֖מֶשׁ וְנָמָֽס׃ וַיְהִ֣י בַיּ֣וֹם הַשִּׁשִּׁ֗י לָקְטוּ֙ לֶ֣חֶם מִשְׁנֶ֔ה שְׁנֵ֥י
39 הָעֹמֶ֖ר לָאֶחָ֑ד וַיָּבֹ֣אוּ כָל־נְשִׂיאֵ֣י הָעֵדָ֔ה וַיַּגִּ֖דוּ לְמֹשֶֽׁה׃ וַיֹּ֣אמֶר
40 אֲלֵהֶ֗ם הוּא֙ אֲשֶׁ֣ר דִּבֶּ֣ר יְיָ֔ שַׁבָּת֙ שַׁבָּת֣וֹן קֹ֔דֶשׁ לַיְיָ֖ מָחָ֑ר אֵ֣ת
41 אֲשֶׁר־תֹּאפ֗וּ אֵפ֛וּ וְאֶת־אֲשֶׁ֥ר תְּבַשְּׁל֖וּ בַּשֵּׁ֑לוּ וְאֵת֙ כָּל־הָעֹדֵ֔ף
42 הַנִּ֥יחוּ לָכֶ֖ם לְמִשְׁמֶ֥רֶת עַד־הַבֹּֽקֶר׃ וַיַּנִּיחוּ֙ אֹת֣וֹ עַד־הַבֹּ֔קֶר
43 כַּאֲשֶׁ֥ר צִוָּ֖ה מֹשֶׁ֑ה וְלֹ֥א הִבְאִ֖ישׁ וְרִמָּ֥ה לֹא־הָיְתָ֖ה בּֽוֹ׃ וַיֹּ֣אמֶר
44 מֹשֶׁ֔ה אִכְל֥וּהוּ הַיּ֖וֹם כִּ֣י שַׁבָּ֣ת הַיּ֑וֹם לְיְיָ֗ הַיּ֛וֹם לֹ֥א תִמְצָא֖וּהוּ
45 בַּשָּׂדֶֽה׃ שֵׁ֣שֶׁת יָמִ֣ים תְּלַקְּטֻ֑הוּ וּבַיּ֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֗י שַׁבָּת֙ לֹ֣א
46 יִהְיֶ֔ה בּ֖וֹ לֹ֥א יִמָּצֵֽא׃ וַיְהִ֣י בַיּ֣וֹם הַשְּׁבִיעִ֗י יָצְא֤וּ מִן־הָעָם֙
47 לְלַקֵּ֔ט וְלֹ֥א מָצָ֖אוּ׃ וַיֹּ֣אמֶר יְיָ֣ אֶל־מֹשֶׁ֑ה עַד־אָ֣נָה מֵאַנְתֶּ֗ם
48 לִשְׁמֹ֛ר מִצְוֹתַ֥י וְתוֹרֹתָֽי׃ רְא֗וּ כִּֽי־יְיָ֤ נָתַן֙ לָכֶ֣ם הַשַּׁבָּ֔ת עַל־כֵּ֗ן
49 הוּא֙ נֹתֵ֣ן לָכֶ֔ם בַּיּ֥וֹם הַשִּׁשִּׁ֖י לֶ֣חֶם יוֹמָ֑יִם שְׁבוּ֙ אִ֣ישׁ תַּחְתָּ֔יו
50 אַל־יֵצֵ֥א אִ֖ישׁ מִמְּקֹמ֑וֹ בַּיּ֥וֹם הַשְּׁבִיעִֽי׃ וַיִּשְׁבְּת֥וּ הָעָ֖ם בַּיּ֥וֹם
51 הַשְּׁבִיעִֽי׃ וַיִּקְרְא֣וּ בֵית־יִשְׂרָאֵ֔ל אֶת־שְׁמ֖וֹ מָ֑ן וְה֣וּא כְּזֶ֣רַע
52 גַּ֔ד לָבָ֖ן וְטַעְמ֥וֹ כְּצַפִּיחִ֖ת בִּדְבָֽשׁ׃ וַיֹּ֣אמֶר מֹשֶׁ֗ה זֶ֚ה הַדָּבָ֣ר
53 אֲשֶׁר־צִוָּ֣ה יְיָ֔ מְלֹ֤א הָעֹמֶר֙ מִמֶּ֣נּוּ לְמִשְׁמֶ֔רֶת לְמַ֣עַן יִרְא֔וּ
54 אֶת־הַלֶּ֖חֶם אֲשֶׁ֣ר הֶאֱכַלְתִּ֣י אֶתְכֶ֑ם בַּמִּדְבָּ֗ר בְּהוֹצִיאִ֛י אֶתְכֶ֥ם
55 מֵאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃ וַיֹּ֣אמֶר מֹשֶׁ֔ה אֶל־אַהֲרֹ֖ן קַ֣ח צִנְצֶ֑נֶת וְתֶן־שָׁ֣מָּה
56 מְלֹא־הָעֹ֤מֶר מָן֙ וְהַנַּ֣ח אֹת֔וֹ לִפְנֵ֖י יְיָ֑ לְמִשְׁמֶ֥רֶת לְדֹרֹתֵיכֶֽם׃
57 כַּאֲשֶׁ֥ר צִוָּ֖ה יְיָ֑ אֶל־מֹשֶׁ֔ה וַיַּנִּיחֵ֥הוּ אַהֲרֹ֖ן לִפְנֵ֥י הָעֵדֻ֖ת
58 לְמִשְׁמָֽרֶת׃ וּבְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל אָכְל֤וּ אֶת־הַמָּן֙ אַרְבָּעִ֣ים שָׁנָ֔ה עַד־
59 בֹּאָ֖ם אֶל־אֶ֣רֶץ נוֹשָׁבָ֑ה אֶת־הַמָּ֣ן אָכְל֔וּ עַד־בֹּאָ֖ם אֶל־קְצֵ֥ה
60 אֶ֥רֶץ כְּנָֽעַן׃ וְהָעֹמֶר֙ עֲשִׂרִ֣ית הָאֵפָ֔ה הֽוּא׃ וַיִּסְע֣וּ כָל־עֲדַ֣ת
61 בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל מִמִּדְבַּ֥ר סִ֖ין לְמַסְעֵיהֶ֑ם עַל־פִּ֣י יְיָ֔ וַיַּחֲנ֖וּ
62 בִּרְפִידִ֑ם וְאֵ֥ין מַ֖יִם לָעָ֥ם לִשְׁתּֽוֹת׃ וַיָּ֣רֶב הָעָ֗ם עִם־מֹשֶׁה֙
63 וַיֹּאמְר֣וּ תְּנ֤וּ לָ֙נוּ֙ מַ֔יִם וְנִשְׁתֶּ֖ה וַיֹּ֣אמֶר לָהֶ֣ם מֹשֶׁ֔ה מַה־
64 תְּרִיבוּן֙ עִמָּדִ֔י מַה־תְּנַסּ֖וּן אֶת־יְיָ֑ וַיִּצְמָ֤א שָׁם֙ הָעָ֣ם לַמַּ֔יִם
65 וַיָּ֥לֶן הָעָ֛ם עַל־מֹשֶׁ֖ה וַיֹּ֣אמֶר לָמָ֣ה זֶּ֔ה הֶֽעֱלִיתָ֣נוּ מִמִּצְרַ֔יִם
66 לְהָמִ֥ית אֹתִ֛י וְאֶת־בָּנַ֥י וְאֶת־מִקְנָ֖י בַּצָּמָֽא׃ וַיִּצְעַ֥ק מֹשֶׁ֖ה אֶל־
67 יְיָ֑ לֵאמֹ֗ר מָֽה־אֶֽעֱשֶׂה֙ לָעָ֣ם הַזֶּ֔ה עֽוֹד־מְעַ֥ט וְסָקְל֖וּנִי׃ וַיֹּ֣אמֶר
68 יְיָ֣ אֶל־מֹשֶׁ֗ה עֲבֹ֤ר לִפְנֵי־הָעָם֙ וְקַ֣ח אִתְּךָ֔ מִזִּקְנֵ֖י יִשְׂרָאֵ֑ל
69 וּמַטְּךָ֣ אֲשֶׁר־הִכִּ֔יתָ בּ֖וֹ אֶת־הַיְאֹ֑ר קַ֖ח בְּיָדֶ֥ךָ וְהָלָֽכְתָּ׃ הִנֵּ֨ה
70 אָנֹכִ֜י עֹמֵ֣ד לְפָנֶ֗יךָ שָׁם֙ עַל־הַצּ֣וּר בְּחֹרֵ֔ב וְהִכִּ֥יתָ בַצּ֖וּר וְיָצְא֣וּ
71 מִמֶּ֣נּוּ מָ֔יִם וְשָׁתָ֥ה הָעָ֖ם וַיַּ֣עַשׂ כֵּ֑ן לְעֵינֵ֖י זִקְנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃
72 וַיִּקְרָ֣א שֵׁם־הַמָּק֗וֹם מַסָּ֤ה֙ וּמְרִיבָ֔ה עַל־רִ֥יב בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל וְעַל־
73 נַסֹּתָ֣ם אֶת־יְיָ֔ לֵאמֹ֕ר הֲיֵ֥שׁ יְיָ֖ בְּקִרְבֵּ֑נוּ אִם־אָֽיִן׃ וַיָּבֹ֣א עֲמָלֵ֔ק
74 וַיִּלָּ֥חֶם עִם־יִשְׂרָאֵ֖ל בִּרְפִידִֽם׃ וַיֹּ֣אמֶר מֹשֶׁ֗ה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ֙
75 בְּחַר־לָ֣נוּ אֲנָשִׁ֔ים וְצֵא֙ הִלָּחֵ֣ם בַּעֲמָלֵ֔ק מָחָ֗ר אָנֹכִ֛י נִצָּ֥ב עַל־
76 רֹ֣אשׁ הַגִּבְעָ֑ה וּמַטֵּ֥ה הָאֱלֹהִ֖ים בְּיָדִֽי׃ וַיַּ֣עַשׂ יְהוֹשֻׁ֔עַ כַּאֲשֶׁ֥ר
77 אָמַ֖ר לוֹ֙ מֹשֶׁ֔ה לְהִלָּחֵ֖ם בַּעֲמָלֵ֑ק וּמֹשֶׁ֤ה אַהֲרֹן֙ וְח֔וּר עָל֖וּ
78 רֹ֥אשׁ הַגִּבְעָֽה׃ וְהָיָ֗ה כַּאֲשֶׁ֨ר יָרִ֤ים מֹשֶׁה֙ יָד֔וֹ וְגָבַ֥ר יִשְׂרָאֵ֖ל
79 וְכַאֲשֶׁ֥ר יָנִ֛יחַ יָדֹ֖ו וְגָבַ֥ר עֲמָלֵֽק׃ וְיָדֵ֣י מֹשֶׁ֔ה כְּבֵדֹ֑ת וַיִּקְחוּ֩
80 אֶ֨בֶן וַיָּשִׂ֤ימוּ תַחְתָּיו֙ וַיֵּ֣שֶׁב עָלֶ֔יהָ וְאַהֲרֹ֥ן וְח֛וּר תָּמְכ֥וּ בְיָדָ֖יו
81 מִזֶּ֣ה אֶחָ֑ד וּמִזֶּ֥ה אֶחָ֖ד וַתְּהִ֥י יָדָ֖יו אֱמוּנָ֣ה עַד־בֹּ֥א הַשָּֽׁמֶשׁ׃
82 וַיַּחֲלֹ֣שׁ יְהוֹשֻׁ֔עַ אֶת־עֲמָלֵ֖ק וְאֶת־עַמּ֑וֹ לְפִי־חָֽרֶב׃ וַיֹּ֣אמֶר
83 יְיָ֣ אֶל־מֹשֶׁ֗ה כְּתֹב־זֹ֤את זִכָּרוֹן֙ בַּסֵּ֔פֶר וְשִׂ֖ים בְּאָזְנֵ֣י יְהוֹשֻׁ֑עַ
84 כִּֽי־מָחֹ֣ה אֶמְחֶ֔ה אֶת־זֵ֥כֶר עֲמָלֵ֖ק מִתַּ֥חַת הַשָּׁמָֽיִם׃ וַיִּבֶן֩
85 מֹשֶׁ֨ה מִזְבֵּ֜חַ וַיִּקְרָ֣א שְׁמ֗וֹ יְיָ֥ נִסִּֽי׃ וַיֹּ֕אמֶר כִּֽי־יָ֥ד עַל־כֵּ֖ס יָ֑הּ
86 מִלְחָמָ֥ה לַיְיָ֖ בַּעֲמָלֵ֥ק מִדֹּ֖ר דֹּֽר׃ וְיִתְרֹו֙ חֹתֵ֣ן מֹשֶׁ֔ה לָקַ֕ח
87 אֶת־צִפֹּרָ֥ה אֵֽשֶׁת־מֹשֶׁ֖ה אַחַ֥ר שִׁלּוּחֶֽיהָ׃ וְאֶת־שְׁנֵ֣י בָנֶ֑יהָ אֲשֶׁ֨ר
88 שֵׁם־הָאֶחָ֜ד גֵּרְשֹׁ֗ם כִּ֤י אָמַר֙ גֵּ֣ר הָיִ֔יתִי בְּאֶ֖רֶץ נָכְרִיָּֽה׃ וְשֵׁם֙
89 הָאֶחָ֣ד אֱלִיעֶ֔זֶר כִּ֣י וְאֱלֹהֵ֥י אָבִ֖י בְּעֶזְרִ֑י וַיַּצִּלֵ֖נִי מֵחֶ֥רֶב
90 פַּרְעֹֽה׃ וַיָּבֹ֣א יִתְרֹו֩ חֹתֵ֨ן מֹשֶׁ֜ה וּבָנָ֣יו וְאִשְׁתּ֗וֹ אֶל־מֹשֶׁה֙
91 אֶל־הַמִּדְבָּ֔ר אֲשֶׁ֥ר ה֖וּא חֹנֶ֣ה שָׁ֑ם הַ֥ר הָאֱלֹהִֽים׃ וַיֹּ֣אמֶר
92 אֶל־מֹשֶׁ֗ה אֲנִ֤י חֹתֶנְךָ֙ יִתְרֹ֔ו בָּ֣א אֵלֶ֔יךָ וְאִשְׁתְּךָ֖ וּשְׁנֵ֣י בָנֶ֑יהָ
93 עִמָּֽהּ׃ וַיֵּצֵ֣א מֹשֶׁה֮ לִקְרַאת֣ חֹתְנוֹ֒ וַיִּשְׁתַּ֣חוּ וַיִּשַּׁק־לֹ֔ו וַיִּשְׁאֲל֥וּ
94 אִ֛ישׁ לְרֵעֵ֖הוּ לְשָׁלֹ֑ם וַיָּבֹ֖אוּ הָאֹהֱלָֽה׃ וַיְסַפֵּ֣ר מֹשֶׁ֔ה לְחֹתְנ֖וֹ
95 אֵ֣ת כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂ֣ה יְיָ֔ לְפַרְעֹ֖ה וּלְמִצְרַ֑יִם עַל־אֹד֙וֹת יִשְׂרָאֵ֔ל
96 אֵ֚ת כָּל־הַתְּלָאָ֔ה אֲשֶׁ֥ר מְצָאָ֖תַם בַּדָּ֑רֶךְ וַיַּצִּלֵ֖ם יְיָֽ׃ וַיִּ֣חַדְּ
97 יִתְרֹ֔ו עַל־כָּל־הַטּוֹבָ֖ה אֲשֶׁ֣ר עָשָׂ֣ה יְיָ֔ לְיִשְׂרָאֵ֑ל אֲשֶׁ֥ר הִצִּלֹ֖ו
98 מִיַּ֥ד מִצְרָֽיִם׃ וַיֹּ֣אמֶר יִתְרֹ֔ו בָּר֥וּךְ יְיָ֖ אֲשֶׁ֣ר הִצִּ֑יל אֶתְכֶ֗ם
99 מִיַּד֙ מִצְרַ֣יִם וּמִיַּ֣ד פַּרְעֹ֔ה אֲשֶׁ֥ר הִצִּ֖יל אֶת־הָעָ֑ם מִתַּ֖חַת יַד־
100 מִצְרָֽיִם׃ עַתָּ֣ה יָדַ֔עְתִּי כִּ֥י גָד֛וֹל יְיָ֖ מִכָּל־הָאֱלֹהִ֑ים כִּ֣י בַדָּבָ֔ר
101 אֲשֶׁ֥ר זָד֖וּ עֲלֵהֶֽם׃ וַיִּקַּ֣ח יִתְרֹ֣ו חֹתֵן־מֹשֶׁ֗ה עֹלָ֤ה וּזְבָחִים֙
102 לֵֽאלֹהִ֔ים וַיָּבֹ֣א אַהֲרֹ֔ן וְכֹ֖ל זִקְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל לֶאֱכָ֥ל לֶ֛חֶם עִם־
103 חֹתֵ֥ן מֹשֶׁ֖ה לִפְנֵ֥י הָאֱלֹהִֽים׃ וַיְהִ֣י מִמָּחֳרָ֔ת וַיֵּ֥שֶׁב מֹשֶׁ֖ה
104 לִשְׁפֹּ֣ט אֶת־הָעָ֑ם וַיַּעֲמֹ֤ד הָעָם֙ עַל־מֹשֶׁ֔ה מִן־הַבֹּ֖קֶר עַד־הָעָֽרֶב׃
105 וַיַּרְא֙ חֹתֵ֣ן מֹשֶׁ֔ה אֵ֥ת כָּל־אֲשֶׁ֖ר הוּא֣ עֹשֶׂ֣ה לָעָ֑ם וַיֹּ֗אמֶר
106 מָֽה־הַדָּבָ֤ר הַזֶּה֙ אֲשֶׁ֣ר אַתָּ֣ה עֹשֶׂ֔ה לָעָ֑ם מַדּ֗וּעַ אַתָּה֙ יוֹשֵׁ֣ב
107 לְבַדֶּ֔ךָ וְכָל־הָעָ֥ם נִצָּ֛ב עָלֶ֖יךָ מִן־בֹּ֥קֶר עַד־עָֽרֶב׃ וַיֹּ֣אמֶר
108 מֹשֶׁ֔ה לְחֹתֵ֖ן כִּֽי־יָבֹ֣א אֵלַ֣י הָעָ֔ם לִדְרֹ֖שׁ אֱלֹהִֽים׃ כִּֽי־יִהְיֶה־
109 לָהֶ֣ם דָּבָ֔ר בָּ֥א אֵלַ֖י וְשָׁפַ֣טְתִּי בֵּ֣ין אִ֑ישׁ וְהֹדַעְתִּי֙ אֶת־חֻקֵּ֣י
110 הָאֱלֹהִ֔ים וְאֶת־תֹּרֹתָֽיו׃ וַיֹּ֣אמֶר חֹתֵן־מֹשֶׁ֔ה אֵלָ֖יו לֹא־טוֹבָ֥ה
111 הַדָּבָ֖ר אֲשֶׁ֥ר אַתָּ֥ה עֹשֶֽׂה׃ נָבֹ֣ל תִּבָּ֔ל גַּם־אַתָּ֕ה גַּם־הָעָ֥ם
112 הַזֶּ֖ה אֲשֶׁ֣ר עִמָּ֑ךְ כִּֽי־כָבֵ֤ד מִמְּךָ֙ הַדָּבָ֔ר לֹא־תוּכַ֥ל עֲשֹׂת֖וֹ
113 לְבַדֶּֽךָ׃ עַתָּ֣ה שְׁמַ֔ע בְּקֹלִ֖י אִיעָצְךָ֑ וִיהִ֥י אֱלֹהִ֖ים עִמָּ֑ךְ הֱיֵ֨ה
114 אַתָּ֜ה לָעָ֣ם מ֗וּל הָֽאֱלֹהִים֙ וְהָבֵאתָ֣ אַתָּ֔ה אֶת־הַדְּבָרִ֖ים אֶל־
115 הָאֱלֹהִֽים׃ וְהִזְהַרְתָּ֣ אֶתְהֶ֔ם אֶת־הַחֻקִּ֖ים וְאֶת־הַתֹּרֹ֑ת וְהוֹדַעְתָּ֣
116 לָהֶ֔ם אֶת־הַדֶּ֕רֶךְ יֵלְכ֖וּ בָּ֑הּ וְאֶת־הַמַּעֲשֶׂ֖ה אֲשֶׁ֥ר יַעֲשֽׂוּן׃
117 וְאַתָּ֣ה תֶחֱזֶ֗ה מִכָּל־הָעָם֙ אַנְשֵׁי־חַ֣יִל יִרְאֵ֣י אֱלֹהִ֔ים אַנְשֵׁ֥י
118 אֱמֶ֖ת שֹׂנְאֵ֣י בָ֑צַע וְשַׂמְתָּ֤ עֲלֵהֶם֙ שָׂרֵ֣י אֲלָפִ֔ים שָׂרֵ֥י מֵא֖וֹת
119 שָׂרֵ֣י חֲמִשִּׁ֑ים וְשָׂרֵ֖י עֲשָׂרֹֽת׃ וְשָׁפְט֣וּ אֶת־הָעָם֮ בְּכָל־עֵת֒
120 וְהָיָה֙ כָּל־הַדָּבָ֣ר הַגָּד֔וֹל יָבִ֥יאוּ אֵלֶ֖יךָ וְכָל־הַדָּבָ֥ר הַקָּטֹ֖ן
121 יִשְׁפְּט֣וּ הֵ֑ם וְהָקֵל֙ מֵעָלֶ֔יךָ וְנָשְׂא֖וּ אִתָּֽךְ׃ אִם־אֶת־הַדָּבָ֥ר
122 הַזֶּ֛ה תַּעֲשֶׂ֖ה וְצִוְּךָ֣ אֱלֹהִ֑ים וְיָכָ֣לְתָּ עָמֹ֔ד וְגַם֙ כָּל־הָעָ֣ם
123 הַזֶּ֔ה עַל־מְקֹמ֖וֹ יָבֹ֥א בְשָׁלֽוֹם׃ וַיִּשְׁמַ֣ע מֹשֶׁ֔ה לְקֹ֖ול חֹתְנ֑וֹ
124 וַיַּ֖עַשׂ כְּכֹ֥ל אֲשֶׁר־אָמָֽר׃ וַיִּבְחַ֣ר מֹשֶׁ֔ה אַנְשֵׁי־חַ֖יִל מִכָּל־
125 יִשְׂרָאֵ֑ל וַיִּתֵּ֣ן אֹתָ֗ם רָאשִׁים֙ עַל־הָעָ֔ם שָׂרֵ֥י אֲלָפִ֖ים שָׂרֵ֣י
126 מֵא֑וֹת שָׂרֵ֥י חֲמִשִּׁ֖ים וְשָׂרֵ֥י עֲשָׂרֹֽת׃ וַיִּשְׁפְּט֥וּ אֶת־הָעָ֖ם
127 בְּכָל־עֵ֑ת אֶת־הַדָּבָ֤ר הַקָּשֶׁה֙ יָבִ֣יאוּן אֶל־מֹשֶׁ֔ה וְכָל־הַדָּבָ֥ר
128 הַקָּטֹ֖ן יִשְׁפְּט֥וּ הֵֽם׃ וַיְשַׁלַּ֣ח מֹשֶׁ֔ה אֶת־יִתְרֹ֖ו וַיֵּ֣לֶךְ לֹ֑ו
129 וַיָּ֥שָׁב חֹתֵן־מֹשֶׁ֖ה אַרְצֹֽו׃ בַּחֹ֣דֶשׁ הַשְּׁלִשִׁ֗י לְצֵ֤את בְּנֵֽי־
130 יִשְׂרָאֵל֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם בַּיּ֥וֹם הַזֶּ֖ה בָּ֣אוּ מִדְבַּר־סִינָֽי׃ וַיִּסְע֣וּ
131 מֵרְפִידִ֗ים וַיָּבֹ֤אוּ֙ מִדְבַּר־סִינַ֔י וַיַּחֲנ֖וּ בַּמִּדְבָּ֑ר וַיִּחַ֤ן שָׁם֙
132 יִשְׂרָאֵ֔ל נֶ֖

ט:ה וַיָּבֹא הַנַּעַר הַנָּבִיא אֶל־רָמֹת׃ וַיָּבֹא וְהִנֵּה שָׂרֵי הַחַיִל יֹשְׁבִים וַיֹּאמֶר דָּבָר־לִי אֵלֶיךָ שַׂר׃ וַיֹּאמֶר יֵהוּא אֶל־מִי מִכֻּלָּנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ הַנָּעַר׃ ו וַיָּקָם וַיָּבֹא הַבָּיְתָה וַיִּצֹק הַשֶּׁמֶן עַל־רֹאשׁוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מָשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־עַם יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל׃ ז וְהִכִּיתָ אֶת־בֵּית אַחְאָב אֲדֹנֶיךָ וְנָקַמְתִּי דְּמֵי עֲבָדַי הַנְּבִיאִים וְדִמֵי כָּל־עַבְדֵי יְהוָה מִיַּד אִיזֶבֶל׃ ח וְאָבַד כָּל־בֵּית אַחְאָב וְהִכְרַתִּי לְאַחְאָב מַשְׁתִּין בְּקִיר וְעָצוּר וְעָזוּב בְּיִשְׂרָאֵל׃ ט וְנָתַתִּי אֶת־בֵּית אַחְאָב כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וְכִבְעֵשָׁא בֶן־אֲחִיָּה׃ י וְאֶת־אִיזֶבֶל תֹּאכְלוּ הַכְּלָבִים בַּחֶלְקַת יִזְרְעֶאל וְאֵין קֹבֵר וַיִּפְתַּח הַדֶּלֶת וַיָּנָס׃ יא וְיֵהוּא יָצָא אֶל־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲשָׁלוֹם מַדּוּעַ בָּא הַמְשֻׁגָּע הַזֶּה אֲלֵיכֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת־הָאִישׁ וְאֶת־שִׂיחוֹ׃ יב וַיֹּאמְרוּ שֶׁקֶר הַגֶּד־נָא לָנוּ וַיֹּאמֶר כֹּה וְכֹה דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה מָשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ יג וַיְמַהֲרוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ בִּגְדוֹ וַיָּשִׂמוּ תַּחְתָּיו עַל־גַּג הַמַּדְרֵגוֹת וַיִּתְקְעוּ בַשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ מָלַךְ יֵהוּא׃

פרק י׳.

א וּלְאַחְאָב שִׁבְעִים בָּנִים בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּכְתֹּב יֵהוּא סְפָרִים וַיִּשְׁלַח שֹׁמְרוֹן אֶל־שָׂרֵי יִזְרְעֶאל הַזְּקֵנִים וְאֶל־הָאֹמְנִים אֶל־אַחְאָב לֵאמֹר׃ ב וְעַתָּה כְּבֹא הַסֵּפֶר הַזֶּה אֲלֵיכֶם אֲשֶׁר אִתָּכֶם בְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְאִתָּכֶם הָרֶכֶב וְהַסּוּסִים וְעִיר בְּצוּרָה וְהַנָּשֶׁק׃ ג וּרְאִיתֶם אֶת־הַטּוֹב שֶׁבְּבֵית אֲדֹנֵיכֶם וְהַיָּשָׁר וְהָשִׂמְתֶּם עַל־כִּסֵּא אָבִיו וְנִלְחֲמוּ עַל־בֵּית אֲדֹנֵיכֶם׃ ד וַיִּירְאוּ מְאֹד וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה שְׁנֵי הַמְּלָכִים לֹא עָמְדוּ לְפָנָיו וְאֵיךְ נַעֲמֹד אֲנָחְנוּ׃ ה וַיִּשְׁלַח אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת וַאֲשֶׁר עַל־הָעִיר הַזְּקֵנִים וְהָאֹמְנִים אֶל־יֵהוּא לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ אֲנָחְנוּ וְכֹל אֲשֶׁר־תֹּאמַר אֵלֵינוּ נַעֲשֶׂה לֹא נַמְלִיךְ אִישׁ הַטֹּב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה׃ ו וַיִּכְתֹּב אֲלֵיהֶם סֵפֶר שֵׁנִית לֵאמֹר אִם־לִי אַתֶּם וְקוֹל תִּשְׁמְעוּ לָקֹחַ אֶת־רָאשֵׁי אַנְשֵׁי בְנֵי אֲדֹנֵיכֶם וּבֹאוּ אֵלַי כָּעֵת מָחָר יִזְרְעֶאלָה וְשִׁבְעִים אִישׁ בְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֵת גְּדֹלֵי הָעִיר אֲשֶׁר אֹמְנִים אֹתָם׃ ז וַיְהִי כְּבֹא הַסֵּפֶר אֲלֵיהֶם וַיִּקְחוּ אֶת־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁחֲטוּ שִׁבְעִים אִישׁ וַיָּשִׂמוּ אֶת־רָאשֵׁיהֶם בַּדּוּדִים וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו יִזְרְעֶאלָה׃ ח וַיָּבֹא הַמַּלְאָךְ וַיַּגֶּד־לוֹ לֵאמֹר הֵבִיאוּ רָאשֵׁי בְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר שִׂימוּ אֹתָם שְׁנֵי צִבֻּרִים פֶּתַח הַשַּׁעַר עַד־הַבֹּקֶר׃ ט וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֹד וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־הָעָם צַדִּיקִים אַתֶּם הִנֵּה אֲנִי קָשַׁרְתִּי עַל־אֲדֹנִי וָאַהַרְגֵהוּ וּמִי הִכָּה אֶת־כָּל־אֵלֶּה׃ י דְּעוּ־נָא כִּי לֹא־יִפֹּל מִדְּבַר יְהוָה אַרְצָה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עַל־בֵּית אַחְאָב וַיהוָה עָשָׂה אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עַבְדּוֹ אֵלִיָּה׃ יא וַיַּךְ יֵהוּא אֶת־כָּל־הַנִּשְׁאָרִים לְבֵית אַחְאָב בְּיִזְרְעֶאל וְכָל־גְּדֹלָיו וּמְיֻדָּעָיו וְכֹהֲנָיו עַד־בִּלְתִּי הַשְׁאִיר לוֹ שָׂרִיד׃ יב וַיָּקָם וַיָּבֹא וַיֵּלֶךְ שֹׁמְרוֹן הוּא בֵּית עֵקֶד הָרֹעִים בַּדָּרֶךְ׃ יג יֵהוּא מָצָא אֶת־אֲחִי אֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר מִי אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ אֲחֵי אֲחַזְיָהוּ אֲנַחְנוּ וַנֵּרֶד לִשְׁלוֹם גְּבִרָה וְלִשְׁלוֹם בְּנֵי הַמְּלוּכָה׃ יד וַיֹּאמֶר תִּפְשׂוּם חַיִּים וַיִּתְפְּשׂוּם חַיִּים וַיִּשְׁחָטוּם אֶל־בּוֹר בֵּית עֵקֶד אַרְבָּעִים אִישׁ וְלֹא־הִשְׁאִיר אִישׁ מֵהֶם׃ טו וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמְצָא אֶת־יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב לִקְרָאתוֹ וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲיֵשׁ לְבָבְךָ יָשָׁר כַּאֲשֶׁר לְבָבִי עִם־לְבָבֶךָ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָדָב יֶשׁ וְאִם־יֵשׁ תְּנָה יָדֶךָ וַיִּתֶּן יָדוֹ וַיַּעֲלֵהוּ אֵלָיו הַמֶּרְכָּבָה׃ טז וַיֹּאמֶר לְכָה אִתִּי וּרְאֵה בְקִנְאָתִי לַיהוָה וַיַּרְכִּבוּהוּ בְּרִכְבּוֹ׃ יז וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹן וַיַּךְ כָּל־הַנִּשְׁאָרִים לְאַחְאָב בְּשֹׁמְרוֹן עַד־הִשְׁמִידוֹ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־אֵלִיָּה׃ יח וַיִּקְבֹּץ יֵהוּא אֶת־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַחְאָב עָבַד אֶת־הַבַּעַל מְעָט יֵהוּא יַעַבְדֶנּוּ הַרְבֵּה׃ יט וְעַתָּה כָּל־נְבִיאֵי הַבַּעַל כָּל־עֹבְדָיו וְכָל־כֹּהֲנָיו אֵלַי אַל־יִפָּקֵד אִישׁ כִּי־זֶבַח גָּדוֹל לַבַּעַל אָנֹכִי עֹשֶׂה לְכֹל אֲשֶׁר־יִפָּקֵד לֹא יִחְיֶה וְיֵהוּא עָשָׂה בְעָקְבָּה לְמַעַן הַאֲבִיד אֶת־עֹבְדֵי הַבָּעַל׃ כ וַיֹּאמֶר יֵהוּא קַדְּשׁוּ עֲצָרָה לַבָּעַל וַיִּקְרָאוּ׃ כא וַיִּשְׁלַח יֵהוּא בְּכָל־יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ כָּל־עֹבְדֵי הַבַּעַל לֹא־נִשְׁאַר אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־בָא וַיָּבֹאוּ בֵּית הַבַּעַל וַתִּמָּלֵא בֵית הַבַּעַל פֶּה אֶל־פֶּה׃ כב וַיֹּאמֶר לַאֲשֶׁר עַל־הַמֶּלְתָּחָה הוֹצֵא לְבוּשׁ לְכָל־עֹבְדֵי הַבָּעַל וַיּוֹצֵא לָהֶם מַלְבּוּשִׁים׃ כג וַיָּבֹא יֵהוּא וְיוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב בֵּית הַבָּעַל וַיֹּאמֶר לְעֹבְדֵי הַבַּעַל חַפְּשׂוּ וּרְאוּ פֶּן־יֵשׁ פֹּה אִתְּכֶם מֵעַבְדֵי יְהוָה כִּי אִם־עֹבְדֵי הַבָּעַל לְבַדָּם׃ כד וַיָּבֹאוּ לַעֲשׂוֹת זְבָחִים וְעֹלוֹת וְיֵהוּא שָׂם־לוֹ בַחוּץ שְׁמֹנִים אִישׁ וַיֹּאמֶר הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא בְּיֶדְכֶם מִלְּטוּ אִישׁ אֶת־נַפְשׁוֹ מֵאֲשֶׁר יְמַלֵּט אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה תַּחְתָּיו נַפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשׁוֹ׃ כה וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לַעֲשׂוֹת הָעֹלָה וַיֹּאמֶר יֵהוּא לָרָצִים וְלַשָּׁלִשִׁים בֹּאוּ הַכֻּם אִישׁ אַל־יֵצֵא וַיַּכּוּם לְפִי־חָרֶב וַיַּשְׁלִכוּ הָרָצִים וְהַשָּׁלִשִׁים וַיֵּלְכוּ עַד־עִיר בֵּית הַבָּעַל׃ כו וַיּוֹצִיאוּ אֶת־הַמַּצֵּבָה אֲשֶׁר לְבֵית הַבָּעַל וַיִּשְׂרְפוּהָ׃ כז וַיְנַתְּצוּ אֶת־מַצֶּבֶת הַבַּעַל וַיְנַתְּצוּ אֶת־בֵּית הַבָּעַל וַיָּשִׂמוּהוּ מְחֹרָאוֹת עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ כח וַיַּשְׁמֵד יֵהוּא אֶת־הַבַּעַל מִיִּשְׂרָאֵל׃ כט רַק מֵחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא־סָר יֵהוּא מֵאַחֲרֵיהֶם עֶגְלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל וַאֲשֶׁר בְּדָן׃ ל וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יֵהוּא יַעַן אֲשֶׁר הֵטִיבוֹתָ לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינַי כְּכֹל אֲשֶׁר בִּלְבָבִי עָשִׂיתָ לְבֵית אַחְאָב בָּנִים רְבֵעִים יֵשְׁבוּ לְךָ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃ לא וְיֵהוּא לֹא־שָׁמַר לָלֶכֶת בְּתוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־לִבּוֹ לֹא־סָר מֵעַל חַטֹּאות יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ לב בַּיָּמִים הָהֵם הֵחֵל יְהוָה לְקַצֵּץ בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּם חֲזָאֵל בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל׃ לג מִן־הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה אֵת כָּל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד הַגָּדִי וְהָרֻאוּבֵנִי וְהַמְנַשִּׁי מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־נַחַל אַרְנוֹן וְאֶת־הַגִּלְעָד וְאֶת־הַבָּשָׁן׃ לד וְיֶתֶר דִּבְרֵי יֵהוּא וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְכָל־גְּבוּרָתוֹ הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ לה וַיִּשְׁכַּב יֵהוּא עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יְהוֹאָחָז בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ לו וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה בְּשֹׁמְרוֹן׃

פרק י״א.

א וְעָתַלְיָה אֵם אֲחַזְיָהוּ רָאֲתָה כִּי־מֵת בְּנָהּ וַתָּקָם וַתְּאַבֵּד אֶת־כָּל־זֶרַע הַמַּמְלָכָה׃ ב וַתִּקַּח יְהוֹשֶׁבַע בַּת־הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם אֲחוֹת אֲחַזְיָהוּ אֶת־יוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָהוּ וַתִּגְנְבֵהוּ מִתּוֹךְ בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַמּוּמָתִים וַתַּסְתִּרֵהוּ הוּא וְאֶת־מֵנִקְתּוֹ בַּחֲדַר הַמִּטּוֹת וַתַּסְתִּרֵהוּ יְהוֹשֶׁבַע בַּת־הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם אֵשֶׁת יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן כִּי־אֲחוֹת אֲחַזְיָהוּ הִוא מִפְּנֵי עָתַלְיָה וְלֹא הֻמָת׃ ג וַיְהִי אִתָּהּ נֶחְבָּא בְּבֵית יְהוָה שֵׁשׁ שָׁנִים וְעָתַלְיָה מֹלֶכֶת עַל־הָאָרֶץ׃ ד וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שָׁלַח יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת לַכָּרִי וְלָרָצִים וַיָּבֵא אֹתָם אֵלָיו הַבַּיְתָה וַיִּכְרֹת אִתָּם בְּרִית וַיַּשְׁבַּע אֹתָם בְּבֵית יְהוָה וַיַּרְאֵם אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ׃ ה וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר זֹאת הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן שְׁלִשִׁית הַבָּאִים מִכֶּם בַּשַּׁבָּת וְשֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ ו וּשְׁלִשִׁית בְּשַׁעַר סוּר וּשְׁלִשִׁית בְּשַׁעַר מֵאַחַר הָרָצִים וְתִשְׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת הַבַּיִת מִסָּח׃ ז וּשְׁתֵּי חִלְּקֵיכֶם כָּל־יֹצְאֵי הַשַּׁבָּת וְשֹׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת בֵּית יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ ח וּסְבַבְתֶּם אֶת־הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ כֵּלָיו בְּיָדוֹ וְהַבָּא אֶל־הַשְּׂדֵרוֹת יוּמָת וִהְיוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּצֵאתוֹ וּבְבֹאוֹ׃ ט וַיַּעֲשׂוּ שָׂרֵי הַמֵּאוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וַיִּקְחוּ אִישׁ אֲנָשָׁיו בָּאֵי הַשַּׁבָּת עִם־יֹצְאֵי הַשַּׁבָּת וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃ י וַיִּתֵּן הַכֹּהֵן לְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת אֶת־חֲנִיתוֹת וְאֶת־הַצִּנּוֹת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ דָּוִיד אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה׃ יא וַיַּעַמְדוּ הָרָצִים אִישׁ כֵּלָיו בְּיָדוֹ מִן־הַכָּתֵף הַיְמָנִית לַכָּתֵף הַשְּׂמָאלִית לַמִּזְבֵּחַ וְלַבַּיִת לַמֶּלֶךְ סָבִיב׃ יב וַיּוֹצֵא אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הַנֵּזֶר וְאֶת־הָעֵדוּת וַיַּמְלִיכוּהוּ וַיִּמְשְׁחוּהוּ וַיַּכּוּ־כָף וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ׃ יג וַתִּשְׁמַע עָתַלְיָה אֶת־קוֹל הָרָצִים אֶת־הָעָם וַתָּבֹא אֶל־הָעָם בֵּית יְהוָה׃ יד וַתַּרְא וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ עֹמֵד עַל־הָעַמּוּד כַּמִּשְׁפָּט וְהַשָּׂרִים וְהַחֲצֹצְרוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַם הָאָרֶץ שָׂמֵחַ וְתֹקֵעַ בַּחֲצֹצְרוֹת וַתִּקְרַע עָתַלְיָה אֶת־בְּגָדֶיהָ וַתִּקְרָא קֶשֶׁר קֶשֶׁר׃ טו וַיְצַו יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת פְּקוּדֵי הַחָיִל וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם הוֹצִיאוּהָ אֶל־מִבֵּית הַשְּׂדֵרוֹת וְהַבָּא אַחֲרֶיהָ יוּמָת בֶּחָרֶב כִּי אָמַר הַכֹּהֵן אַל־תּוּמַת בְּבֵית יְהוָה׃ טז וַיָּשִׂימוּ לָהּ יָדַיִם וַתָּבֹא דֶּרֶךְ מְבוֹא סוּס בֵּית הַמֶּלֶךְ וַתּוּמַת שָׁם׃ יז וַיִּכְרֹת יְהוֹיָדָע אֶת־הַבְּרִית בֵּינוֹ וּבֵין כָּל־הָעָם וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם לִהְיוֹת לְעַם לַיהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם׃ יח וַיָּבֹא כָּל־עַם הָאָרֶץ בֵּית הַבַּעַל וַיִּתְּצֻהוּ אֶת־מִזְבְּחֹתָיו וְאֶת־צְלָמָיו שִׁבְּרוּ הֵיטֵב וְאֶת־מַתַּן כֹּהֵן הַבַּעַל הָרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת וַיָּשֶׂם הַכֹּהֵן פְּקֻדּוֹת עַל־בֵּית יְהוָה׃ יט וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת וְאֶת־הַכָּרִי וְאֶת־הָרָצִים וְאֵת כָּל־עַם הָאָרֶץ וַיּוֹרִדוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה וַיָּבֹאוּ דֶּרֶךְ שַׁעַר הָרָצִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא הַמְּלָכִים׃ כ וַיִּשְׂמַח כָּל־עַם הָאָרֶץ וְהָעִיר שָׁקְטָה וְאֶת־עָתַלְיָה הֵמִיתוּ בַחֶרֶב בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ כא בֶּן־שֶׁבַע שָׁנִים יוֹאָשׁ בְּמָלְכוֹ׃

פרק י״ב.

א בִּשְׁנַת שֶׁבַע לְיֵהוּא מָלַךְ יוֹאָשׁ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם וְשֵׁם אִמּוֹ צִבְיָה מִבְּאֵר שָׁבַע׃ ב וַיַּעַשׂ יוֹאָשׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כֹּל יָמָיו אֲשֶׁר הוֹרָהוּ יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃ ג רַק הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת׃ ד וַיֹּאמֶר יוֹאָשׁ אֶל־הַכֹּהֲנִים כֶּסֶף כָּל־הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יוּבָא בֵּית יְהוָה כֶּסֶף עֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עֲרָכוֹ כֹּל כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל־לֵב אִישׁ לְהָבִיא בֵּית יְהוָה׃ ה יִקְחוּ־לָהֶם הַכֹּהֲנִים אִישׁ מֵאֵת מַכָּרוֹ וְהֵם יְחַזְּקוּ אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת לְכֹל אֲשֶׁר יִמָּצֵא־שָׁם בֶּדֶק׃ ו וַיְהִי בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יוֹאָשׁ לֹא חִזְּקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת׃ ז וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יוֹאָשׁ לִיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וְלַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ אֵין אַתֶּם מְחַזְּקִים אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת וְעַתָּה אַל־תִּקְחוּ כֶסֶף מֵאֵת מַכָּרֵיכֶם כִּי־לְבֶדֶק הַבַּיִת תִּתְּנֻהוּ׃ ח וַיֹּאבוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קַחַת כֶּסֶף מֵאֵת הָעָם וְלִבְלְתִּי חַזֵּק אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת׃ ט וַיִּקַּח יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֲרוֹן אֶחָד וַיִּקֹּב חֹר בְּדַלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ מִיָּמִין בְּבוֹא אִישׁ בֵּית יְהוָה וְנָתְנוּ שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי הַסַּף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה׃ י וַיְהִי כִּרְאוֹתָם כִּי־רַב הַכֶּסֶף בָּאָרוֹן וַיַּעַל סֹפֵר הַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּצְרְרוּ וַיִּסְפְּרוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית יְהוָה׃ יא וַיִּתְּנוּ הַכֶּסֶף הַתְּכֻלָּה עַל־יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה פְּקוּדֵי בֵּית יְהוָה וַיּוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־הֶחָרָשִׁים וְאֶל־הַבֹּנִים הָעֹשִׂים בֵּית יְהוָה׃ יב וְאֶל־הַגֹּדְרִים וְהַחֹצְבִים אֶבֶן וְלִקְנוֹת עֵצִים וְאַבְנֵי מִקְבָּת לְחַזֵּק אֶת־בֶּדֶק בֵּית יְהוָה וּלְכֹל אֲשֶׁר־יֵצֵא עַל־הַבַּיִת לְחָדָשׁ לְחַזְּקוֹ׃ יג אַךְ לֹא יֵעָשֶׂה בֵּית יְהוָה סִפּוֹת כֶּסֶף מִזְרָקוֹת מְזַמְּרוֹת חֲצֹצְרוֹת כָּל־כְּלִי זָהָב וּכְלִי כָסֶף מִן־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה׃ יד כִּי לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה וְחִזְּקוּ בּוֹ אֶת־בֵּית יְהוָה׃ טו וְלֹא יִבָּקֵשׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יָדָם לָתֵת אֶל־עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה כִּי בֶאֱמוּנָה הֵם עֹשִׂים׃ טז כֶּסֶף אָשָׁם וְכֶסֶף חַטָּאוֹת לֹא יוּבָא בֵּית יְהוָה לַכֹּהֲנִים יִהְיוּ׃ יז אָז יַעֲלֶה חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּלָּחֶם עַל־גַּת וַיִּלְכְּדָהּ וַיָּשֶׂם חֲזָאֵל פָּנָיו לַעֲלוֹת עַל־יְרוּשָׁלִָם׃ יח וַיִּקַּח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶת־כָּל־הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר הִקְדִּישׁוּ יְהוֹשָׁפָט וִיהוֹרָם וַאֲחַזְיָהוּ אֲבֹתָיו מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת־קָדָשָׁיו וְאֶת־כָּל־הַזָּהָב הַנִּמְצָא בְּאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לַחֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיַּעַל מֵעַל יְרוּשָׁלִָם׃ יט וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ כ וַיָּקֻמוּ עֲבָדָיו וַיִּקְשְׁרוּ קֶשֶׁר וַיַּכּוּ אֶת־יוֹאָשׁ בֵּית מִלּוֹא הַיֹּרֵד סִלָּא׃ כא וְיוֹזָכָר בֶּן־שִׁמְעָת וִיהוֹזָבָד בֶּן־שֹׁמֵר עֲבָדָיו הִכֻּהוּ וַיָּמָת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרק י״ג.

א בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה לְיוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָחָז בֶּן־יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ ב וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא סָר מִמֶּנָּה׃ ג וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וּבְיַד בֶּן־הֲדַד בֶּן־חֲזָאֵל כָּל־הַיָּמִים׃ ד וַיְחַל יְהוֹאָחָז אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע אֵלָיו יְהוָה כִּי־רָאָה אֶת־לַחַץ יִשְׂרָאֵל כִּי־לָחַץ אֹתָם מֶלֶךְ אֲרָם׃ ה וַיִּתֶּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ וַיֵּצְאוּ מִתַּחַת יַד אֲרָם וַיֵּשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָהֳלֵיהֶם כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ ו אַךְ לֹא־סָרוּ מֵחַטֹּאות בֵּית יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהֶם הָלָךְ וְגַם הָאֲשֵׁרָה עָמְדָה בְּשֹׁמְרוֹן׃ ז כִּי לֹא־הִשְׁאִיר לִיהוֹאָחָז עָם כִּי אִם־חֲמִשִּׁים פָּרָשִׁים וַעֲשָׂרָה רִכְבֵי וְעֶשֶׂרֶת אַלְפֵי רַגְלִי כִּי אִבְּדָם מֶלֶךְ אֲרָם וַיְשִׂמֵם כֶּעָפָר לָדִישׁ׃ ח וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹאָחָז וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ ט וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ י בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ יא וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מִכָּל־חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהֶם הָלָךְ׃ יב וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר נִלְחַם עִם־אֲמַצְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ יג וַיִּשְׁכַּב יוֹאָשׁ עִם־אֲבֹתָיו וְיָרָבְעָם יָשַׁב עַל־כִּסְאוֹ וְיוֹאָשׁ קֻבַּר בְּשֹׁמְרוֹן עִם־מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ יד וֶאֱלִישָׁע חָלָה אֶת־חָלְיוֹ אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ וְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יָרַד אֵלָיו וַיֵּבְךְּ עַל־פָּנָיו וַיֹּאמַר אָבִי אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו׃ טו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע קַח קֶשֶׁת וְחִצִּים וַיִּקַּח אֵלָיו קֶשֶׁת וְחִצִּים׃ טז וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שִׂים יָדְךָ עַל־הַקָּשֶׁת וַיָּשֶׂם יָדוֹ וַיָּשֶׂם אֱלִישָׁע יָדָיו עַל־יְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ יז וַיֹּאמֶר פְּתַח הַחַלּוֹן קֵדְמָה וַיִּפְתָּח וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְרֵה וַיֹּרֶה וַיֹּאמֶר חֵץ תְּשׁוּעָה לַיהוָה וְחֵץ תְּשׁוּעָה בַּאֲרָם וְהִכִּיתָ אֶת־אֲרָם בַּאֲפֵק עַד־כַּלֹּתָם׃ יח וַיֹּאמֶר קַח הַחִצִּים וַיִּקָּח וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַךְ אָרְצָה וַיַּךְ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיַּעֲמֹד׃ יט וַיִּקְצֹף עָלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הִכִּיתָ חָמֵשׁ וְשֵׁשׁ פְּעָמִים אָז הִכִּיתָ אֶת־אֲרָם עַד־כַּלֹּתָם עַתָּה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים תַּכ

٩ ملي وصمه ابه لدغيا دصلياا: ملي
دهدنا دشيلغا: لمه هليولا لهفاحا:
٢ ولدحدنا ڤيلم ابقس.* ابح سهنا هي ابحنا:
ولمه ديدس دبتسنا: حلاص حشاا دهنس:
٣ ولدة لزسوص عبهس لاحبنا.* ماسفوص
هيلدس لدحسي ولد هيليدس: يلسيلا عزل
وص: ولبنا ابحة عسوة: ولحا هعيللا. يحسنا
٤ ديقرس.* ولهلمه يلحساوص: ابه ابوحدلنا
ويحا هشا: نهحا ويوصدس ولقوصدقلس يلزا:
٥ هحسا يسه دسه دحسوم.* لا هلاصهلوه
لحسهسوم: ولا ملأحلاه يلا هدسحسم: هش
٦ ليحاوص: ولحنزا هسهل لهشاحل ابحة: ولحلزا
لهشاحل سهلاص: ولسلاحبحتوص ولحلحا لحن
٧ حسلاص.* ابا حي لهشحا ابسوة: ولهشحا لحلحوا
٨ قحوهه: ولعهلس ابلاص.* لا ويسحس لب
دسلاحبحس ويقلاه: هاص هسهل ابا: ولولهحس
٩ حسهشحا هشا هشاح لب.* هسولاه ويحشا
ابهشحا يلا ولسلاس لاه: سشاح ولحاه ولسا:
ولحسحا ولحلحس: ولقهلس لهسوحا ولسولا
١٠ حاولهسولاه.* ولسولا حسلاحبحس ولهشحاه
ولسحا حسهشحاوص ولحا حلاص سولاوه:
١٩ سهلا هوحسا سلهل: ولحسهس حلاه سهولا:
ولسحا حسهشحاوص ولحا حلاص سولاوه:
٢٠ ولاا هوحسا سلهل: ولحلحسولا لحاحاوص:
ولهسهلا ولحا هي سهشولا ولهل سلاحا.

سفلالا ٩٠ : ١

١ هسلب ولاسهلا ابه لحهلاا ولهلاا: هسلب
حسولا ولهلاحسولا: لمه هليولا لهلاحلا:
٢ ولححسولا ڤيلم ابقس.* ابحة سهسا هي ابحنا:
ولححسولا ولهلاحسولا: حلاص حشاا هشاس:
٣ ولمه ولهسهس سهولا: ولحا هسهل لحاحلا:
ولحسحا ولحلحس: ولقهلس لهسوحا ولسولا
٤ ديقرس.* ولهلمه يلحساوص: ابه ابوحدلنا
ويحا هشا: نهحا ويوصدس ولقوصدقلس يلزا:
٥ هحسا يسه دسه دحسوم.* لا هلاصهلوه
لحسهسوم: ولا ملأحلاه يلا هدسحسم: هش
٦ ليحاوص: ولحنزا هسهل لهشاحل ابحة: ولحلزا
لهشاحل سهلاص: ولسلاحبحتوص ولحلحا لحن
٧ حسلاص.* ابا حي لهشحا ابسوة: ولهشحا لحلحوا
٨ قحوهه: ولعهلس ابلاص.* لا ويسحس لب
دسلاحبحس ويقلاه: هاص هسهل ابا: ولولهحس
٩ حسهشحا هشا هشاح لب.* هسولاه ويحشا
ابهشحا يلا ولسلاس لاه: سشاح ولحاه ولسا:
ولحسحا ولحلحس: ولقهلس لهسوحا ولسولا
١٠ حاولهسولاه.* ولسولا حسلاحبحس ولهشحاه
ولسحا حسهشحاوص ولحا حلاص سولاوه:
١٩ سهلا هوحسا سلهل: ولحسهس حلاه سهولا:
ولسحا حسهشحاوص ولحا حلاص سولاوه:
٢٠ ولاا هوحسا سلهل: ولحلحسولا لحاحاوص:
ولهسهلا ولحا هي سهشولا ولهل سلاحا.

سفلالا ٥٠ : ١

١ سهلاه هيحسا هيقا ولهلا هشا: سهلا
٢ ولا يلا هلاهزا: ولاسهشا سلهلا هشاس.* سهلاه
هلاهزا ولهلا: ولهلاهسهلا ولسلاسولاه ولحلحا:
ولهسهلا ولحا هي سهشولا ولهل سلاحا.
٣ يلهسا هشا هيسهلا هي: ول ولحسهسا هسهلا
ولحسحا ولحلحس: ولقهلس لهسوحا ولسولا
٤ ولهسهلا ولحا هي سهشولا ولهل سلاحا.*
ولهسهلا ولحا هي سهشولا ولهل سلاحا.
٥ ولحسحا ولحلحس: ولقهلس لهسوحا ولسولا
ولهسهلا ولحا هي سهشولا ولهل سلاحا.
٦ ولحسحا ولحلحس: ولقهلس لهسوحا ولسولا
ولهسهلا ولحا هي سهشولا ولهل سلاحا.
٧ ولحسحا ولحلحس: ولقهلس لهسوحا ولسولا
ولهسهلا ولحا هي سهشولا ولهل سلاحا.
٨ ولحسحا ولحلحس: ولقهلس لهسوحا ولسولا
ولهسهلا ولحا هي سهشولا ولهل سلاحا.
٩ ولحسحا ولحلحس: ولقهلس لهسوحا ولسولا
ولهسهلا ولحا هي سهشولا ولهل سلاحا.
١٠ ولحسحا ولحلحس: ولقهلس لهسوحا ولسولا
ولهسهلا ولحا هي سهشولا ولهل سلاحا.
١١ ولحسحا ولحلحس: ولقهلس لهسوحا ولسولا
ولهسهلا ولحا هي سهشولا ولهل سلاحا.
١٢ ولحسحا ولحلحس: ولقهلس لهسوحا ولسولا
ولهسهلا ولحا هي سهشولا ولهل سلاحا.
١٣ ولحسحا ولحلحس: ولقهلس لهسوحا ولسولا
ولهسهلا ولحا هي سهشولا ولهل سلاحا.
١٤ ولحسحا ولحلحس: ولقهلس لهسوحا ولسولا
ولهسهلا ولحا هي سهشولا ولهل سلاحا.
١٥ ولحسحا ولحلحس: ولقهلس لهسوحا ولسولا
ولهسهلا ولحا هي سهشولا ولهل سلاحا.

ܟܬܒܐ ܕܢܚܘܡ ܢܒܝܐ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܐ.

1 ܡܫܩܠܐ ܕܢܝܢܘܐ ܕܟܬܒܐ ܕܚܙܘܐ ܕܢܚܘܡ
2 ܐܠܩܘܫܝܐ.* ܐܠܗܐ ܛܢܢܐ ܘܬܒܥܐ ܡܪܝܐ:
ܬܒܥ ܡܪܝܐ ܒܕܝܢܐ: ܬܒܥ ܡܪܝܐ ܡܢ
3 ܣܢܐܘܗܝ: ܘܢܛܪ ܠܒܥܠܕܒܒܘܗܝ.* ܡܓܪܓܢܐ
ܗܘ ܡܪܝܐ: ܘܣܓܝ ܚܝܠܗ: ܘܡܙܟܐ
ܠܐ ܡܙܟܐ: ܡܪܝܐ ܒܥܠܥܠܐ ܘܒܥܘܠܥܠܐ ܐܘܪܚܗ:
4 ܘܥܢܢܐ ܚܠܐ ܕܪܓܠܘܗܝ.* ܟܐܐ ܒܝܡܐ ܘܡܘܒܫ
ܠܗ: ܘܟܠܗܘܢ ܢܗܪܘܬܐ ܡܚܪܒ: ܐܬܡܟܟ
ܡܬܢܝܢ ܘܟܪܡܠܐ: ܘܦܪܥܐ ܕܠܒܢܢ ܚܪܒ.*
5 ܛܘܪܐ ܐܙܕܘܥܘ ܡܢ ܩܕܡܘܗܝ ܘܪܡܬܐ
ܐܬܦܪܥܘ: ܘܙܥܬ ܐܪܥܐ ܡܢ ܩܕܡܘܗܝ:
6 ܬܒܝܠ ܘܟܠܗܘܢ ܥܡܘܪ̈ܝܗ.* ܩܕܡ ܪܘܓܙܗ
ܡܢܘ ܢܩܘܡ: ܘܡܢܘ ܢܩܘܡ ܒܚܡܬܐ ܕܪܘܓܙܗ:
ܚܡܬܗ ܐܫܬܦܟܬ ܐܝܟ ܢܘܪܐ: ܘܛܘܪܐ ܐܬܦܪܥܘ
7 ܡܢܗ.* ܛܒ ܗܘ ܡܪܝܐ ܠܡܣܝܒܪܢܘ ܒܝܘܡܐ
ܕܐܘܠܨܢܐ: ܘܝܕܥ ܠܐܝܠܝܢ ܕܬܟܝܠܝܢ ܥܠܘܗܝ.*
8 ܘܒܛܘܦܢܐ ܥܒܪ ܓܡܘܪܐ ܢܥܒܕ ܠܐܬܪܗ:
9 ܘܠܒܥܠܕܒܒܘܗܝ ܢܪܕܘܦ ܚܫܘܟܐ.* ܡܢܐ
ܡܬܚܫܒܝܢ ܐܢܬܘܢ ܥܠ ܡܪܝܐ: ܕܓܡܘܪܐ ܥܒܕ:
10 ܘܠܐ ܬܩܘܡ ܬܪܬܝܢ ܙܒܢܝܢ ܐܘܠܨܢܐ.* ܡܛܠ
ܕܥܕܡܐ ܠܒܥܠܕܒܒܝܗܘܢ ܢܥܩܪ: ܘܒܪܘܝܘܬܗܘܢ
11 ܢܪܘܘܢ: ܘܢܐܟܠܘܢ ܘܢܬܚܪܒܘܢ ܐܝܟ ܩܫܐ ܝܒܝܫܐ.* ܡܢܟܝ
ܢܦܩ ܕܡܬܚܫܒ ܒܝܫܬܐ ܥܠ ܡܪܝܐ: ܘܡܬܪܥܐ
12 ܒܥܘܠܐ.* ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ: ܥܠ ܪܫܝ ܡܝܐ
ܣܓܝܐܐ ܕܥܒܪܘ ܘܥܒܪܘ: ܘܐܬܥܢܝܬܝ ܘܐܡܪܬܝ
13 ܠܐ ܐܥܢܝܟܝ.* ܘܗܫܐ ܐܬܒܪ ܢܝܪܗ
14 ܡܢܟܝ: ܘܐܦܣܩ ܐܣܘܪ̈ܝܟܝ.* ܘܢܦܩܘܕ
ܥܠܝܟܝ ܡܪܝܐ: ܘܠܐ ܢܙܕܪܥ ܬܘܒ ܡܢ ܫܡܟܝ
ܒܝܬ ܐܠܗܟܝ: ܘܐܘܒܕ ܦܬܟܪܐ ܘܢܣܟܐ:
15 ܘܐܣܝܡܝܘܗܝ ܩܒܪܟܝ ܒܐܝܕܐ.* ܗܐ ܥܠ ܛܘܪܐ
ܪܓܠܘܗܝ ܕܡܣܒܪܢܐ: ܘܡܫܡܥ ܫܠܡܐ:
ܥܒܕܝ ܝܗܘܕܐ ܥܐܕܝܟܝ ܘܫܠܡܝ ܢܕܪ̈ܝܟܝ: ܡܛܠ ܕܠܐ
ܢܘܣܦ ܬܘܒ ܠܡܥܒܪ ܒܟܝ ܥܘܠܐ: ܡܛܠ
ܕܟܠܗ ܐܬܚܪܒ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܒ.

1 ܣܠܩ ܡܒܕܪܢܐ ܩܕܡܝܟܝ: ܘܢܛܪ ܡܛܪܬܐ
ܘܚܙܝ ܐܘܪܚܐ: ܘܐܚܕ ܚܨܝܟܝ: ܘܐܬܚܝܠܝ ܛܒ ܚܝܠܟܝ.*
2 ܡܛܠ ܕܡܦܢܐ ܡܪܝܐ ܝܩܪܗ ܕܝܥܩܘܒ ܐܝܟ ܝܩܪܗ
ܕܐܝܣܪܝܠ: ܡܛܠ ܕܒܙܘ ܐܢܘܢ ܒܙܘܝܐ: ܘܚܒܠܘ
3 ܫܒ̈ܒܝܗܘܢ.* ܩܢܝܐ ܕܓܢܒܪ̈ܝܗܘܢ ܡܣܡܩ:
ܘܓܒܪ̈ܐ ܓܢܒܪ̈ܐ ܡܨܒܥܝܢ ܒܙܚܘܪܝܬܐ ܕܢܘܪܐ:
ܡܪܟܒܬܐ ܒܝܘܡܐ ܕܡܬܛܝܒܢ: ܘܦܪ̈ܫܐ
4 ܢܬܛܪܦܘܢ.* ܘܒܫܘܩܐ ܢܫܬܓܫܢ ܡܪ̈ܟܒܬܗܘܢ
ܘܢܫܬܪܒܛܢ: ܘܚܙܘܗܘܢ ܐܝܟ ܠܡܦܐܕܐ: ܘܐܝܟ ܒܪܩܐ
5 ܪܗܛܝܢ.* ܢܬܕܟܪܘܢ ܠܓܢܒܪ̈ܝܗܘܢ: ܘܢܬܬܩܠܘܢ
ܒܗܠܟܬܗܘܢ: ܘܢܣܪܗܒܘܢ ܠܫܘܪܐ: ܘܢܬܛܝܒ
6 ܡܛܠܠܬܐ.* ܬܪ̈ܥܐ ܕܢܗܪ̈ܘܬܐ ܐܬܦܬܚܘ: ܘܗܝܟܠܐ ܐܬܦܫܪ.*
7 ܘܐܬܓܠܝܬ ܦܠܓܬܗ ܘܐܣܬܠܩܬ: ܘܐܡܗܬܗ ܡܢܗܓܢ
8 ܩܠܐ ܐܝܟ ܝܘܢ̈ܐ: ܘܢܩܫܢ ܥܠ ܠܒܘܬܗܝܢ.* ܘܢܝܢܘܐ
ܐܝܟ ܡܥܝܢܐ ܕܡܝܐ ܡܝܐ ܕܝܠܗ: ܘܗܢܘܢ ܥܪܩܝܢ:
ܩܘܡܘ ܩܘܡܘ: ܘܠܝܬ ܕܡܬܦܢܐ.*
9 ܒܙܘ ܣܐܡܐ: ܒܙܘ ܕܗܒܐ: ܘܠܝܬ ܣܟܐ
ܠܛܝܒܘܬܗ: ܐܝܩܪ ܡܢ ܟܠ ܡܐܢ̈ܐ ܕܪܓܬܐ.*
10 ܒܙܝܙܐ ܘܡܒܙܙܐ ܘܡܬܒܙܙܐ: ܘܠܒܐ ܡܫܬܪܐ:
ܘܦܘܪ̈ܩܝܐ ܕܒܘܪ̈ܟܐ: ܘܚܫܐ ܒܟܠܗܘܢ ܚܨ̈ܐ:
ܘܦܪ̈ܨܘܦܐ ܕܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܩܘܕܪܐ ܕܩܕܪܐ.*
11 ܐܝܟܐ ܗܝ ܡܥܪܬܐ ܕܐܪ̈ܝܘܬܐ: ܘܡܪܥܝܬܐ
ܕܓܘܪ̈ܝܐ: ܕܬܡܢ ܡܗܠܟ ܗܘܐ ܐܪܝܐ: ܘܓܘܪܐ
12 ܕܐܪܝܐ ܘܠܝܬ ܕܡܙܝܥ.* ܐܪܝܐ ܚܛܦ ܕܣܦܩ
ܠܓܘܪ̈ܘܗܝ: ܘܚܢܩ ܠܠܒܝ̈ܬܗ: ܘܡܠܐ ܡܥܪ̈ܬܗ
13 ܚܛܘܦܝܐ: ܘܡܥܪ̈ܘܗܝ ܚܛܘܦܝܐ.* ܗܐ ܐܢܐ
ܥܠܝܟܝ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ: ܘܐܘܩܕ ܒܬܢܢܐ
ܪܟܝܒܟܝ: ܘܠܟܦܝܪ̈ܝܟܝ ܬܐܟܘܠ ܚܪܒܐ:
ܘܐܘܒܕ ܡܢ ܐܪܥܐ ܛܪܦܟܝ: ܘܠܐ ܢܫܬܡܥ ܬܘܒ
ܩܠܐ ܕܐܝܙܓܕ̈ܝܟܝ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܓ.

1 ܘܝ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܕܡܐ: ܕܟܠܗ ܕܓܠܘܬܐ ܘܡܠܝܐ
2 ܚܛܘܦܝܐ: ܘܠܐ ܡܫܬܒܩܐ ܚܛܘܦܝܐ.* ܩܠܐ ܕܡܪ̈ܓܢܝܬܐ
ܘܩܠܐ ܕܙܘܥܐ ܕܓܝܓ̈ܠܐ: ܘܣܘܣܝܐ ܕܡܪܗܛ:
3 ܘܡܪܟܒܬܐ ܕܡܬܪܗܛܐ.* ܘܦܪ̈ܫܐ ܕܪܟܒܝܢ: ܘܡܨܠܠ
ܣܝܦܐ: ܘܒܪܩܐ ܕܪܘܡܚܐ: ܘܣܘܓܐܐ
ܕܩܛܝ̈ܠܐ: ܘܡܣܒܥܐ ܕܦܓܪ̈ܐ: ܘܠܝܬ ܣܟܐ
4 ܠܦܓܪ̈ܝܗ: ܘܢܬܬܩܠܘܢ ܒܦܓܪ̈ܝܗܘܢ.* ܡܢ ܣܘܓܐܐ
ܕܙܢܝܘܬܗ ܕܙܢܝܬܐ ܫܦܝܪܬܐ ܘܝܐܝܐ ܘܡܪܬ ܚܪ̈ܫܐ:
ܕܡܙܒܢܐ ܥܡ̈ܡܐ ܒܙܢܝܘܬܗ: ܘܫܪ̈ܒܬܐ ܒܚܪ̈ܫܝܗ.*
5 ܗܐ ܐܢܐ ܥܠܝܟܝ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ: ܘܐܓܠܐ
ܫܘܦܠ̈ܝܟܝ ܥܠ ܐܦ̈ܝܟܝ: ܘܐܚܘܐ ܠܥܡ̈ܡܐ
6 ܥܪܛܠܝܘܬܟܝ: ܘܠܡܠܟ̈ܘܬܐ ܨܥܪܟܝ.* ܘܐܪܡܐ ܥܠܝܟܝ
7 ܛܢܦܘܬܐ ܘܐܨܥܪܟܝ: ܘܐܣܝܡܟܝ ܠܚܙܘܐ.* ܘܢܗܘܐ
ܟܠ ܕܚܙܐ ܠܟܝ ܢܥܪܘܩ ܡܢܟܝ: ܘܢܐܡܪ
ܐܬܒܙܙܬ ܢܝܢܘܐ ܡܢ ܢܥܘܕ ܠܗ: ܘܡܢ ܐܝܟܐ
8 ܐܒܥܐ ܠܟܝ ܡܒܝܐܢܐ.* ܕܠܡܐ ܛܒܐ ܐܢܬܝ ܡܢ ܢܐ
ܕܐܡܘܢ: ܕܝܬܒܐ ܒܝܢܬ ܢܗܪ̈ܘܬܐ ܘܡܝܐ ܚܕܪ̈ܝܗ:
9 ܕܚܝܠܗ ܝܡܐ ܘܡܝܐ ܫܘܪܗ.* ܟܘܫ ܘܡܨܪܝܢ
ܚܝܠܗ ܘܠܝܬ ܣܟܐ ܠܗ: ܦܘܛ ܘܠܘܒܝܐ ܗܘܘ
10 ܒܥܘܕܪܢܗ.* ܐܦ ܗܝ ܒܫܒܝܬܐ ܐܙܠܬ: ܘܠܥܘܠܠ̈ܝܗ
ܢܬܪܛܫܘܢ ܒܪܫ ܟܠܗܘܢ ܫܘܩ̈ܐ: ܘܥܠ ܡܝܩܪ̈ܝܗ
ܐܪܡܝܘ ܦܣ̈ܐ: ܘܟܠܗܘܢ ܪܘܪ̈ܒܢܝܗ ܐܬܐܣܪܘ
11 ܒܙܩ̈ܐ.* ܐܦ ܐܢܬܝ ܬܪܘܝܢ ܘܬܗܘܝܢ ܡܬܛܫܝܐ:
ܐܦ ܐܢܬܝ ܬܒܥܝܢ ܥܘܕܪܢܐ ܡܢ ܒܥܠܕܒܒ̈ܝܟܝ.*

نكتبه ولا سيما دينك: ولاصنعت كذلك لا
يكرهه انما: لكنك سوف انما كصنعوا مؤمنة
لهوه حلوم اعتمولا. ٦ ولم حلوه حلوم نكعتك: وصفت
اعصم حلوه: ولقلاوا واعتجلاوا: واحاصه:
ما لاحصه فصلاه لم ولا ديلوه: سلحا
٧ لهكمه حلاه حلاوه هنالا وصلاوا:* ٧ هو
يلما سلحوه حلاحلاوه: ولاحلاوه هنالا:
٨ لهوه لحلوه لحلولا.* هكلا انا كلا
نعكعا هكلاوا: سلحوه نعكعا ولاحلاوه: هو
وصا لحلا انما ولاحلاوه: ولاحلاوه
٩ ولاحلاوه نعكعا.* ٩ لا لاحلاوه وصلاحه
حلاحلا لاهلاوه: ولاحلاوه نعكعا ولا
١٠ لاحلا.* ١٠ لاحلاوه هنالا سلحوه: حلا
١١ هكلاوا ولاسلحه ولاوا.* هكلا ولاحلا هو
١٢ لاصلا سلحا: وصلاحا هو لاصلا سلحا.* ١٢ لا
لاحلاه حلاحلا لاحلا: وصلاحا حلاحلا لاحلاوا.*
١٣ ولحلا حلاوه هو حلاحلا سلحوه: ولاحلاوه
نعكعا لاحلاوه: ولاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
١٤ هكلا لاحلاوه لاحلاوه: ولاحلاوه نعكعا
لاحلاوه لاحلاوه: ولاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
١٥ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: ولاحلاوه نعكعا
لاحلاوه لاحلاوه: ولاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
١٦ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: ولاحلاوه نعكعا
لاحلاوه لاحلاوه: ولاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
١٧ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: ولاحلاوه نعكعا
لاحلاوه لاحلاوه: ولاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
١٨ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: ولاحلاوه نعكعا
لاحلاوه لاحلاوه: ولاحلاوه نعكعا لاحلاوه:

سفرتثنية ٢١

١ هكلا لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
٢ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
٣ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
٤ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
٥ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
٦ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
٧ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
٨ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
٩ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
١٠ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
١١ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
١٢ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
١٣ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
١٤ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
١٥ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
١٦ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
١٧ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
١٨ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
١٩ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
٢٠ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
٢١ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا

سفرتثنية ٢٢

١ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
٢ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
٣ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
٤ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
٥ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
٦ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
٧ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
٨ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
٩ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
١٠ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
١١ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
١٢ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
١٣ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
١٤ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
١٥ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
١٦ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
١٧ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
١٨ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
١٩ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
٢٠ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا
٢١ لاحلاوه لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا لاحلاوه:
٢٢ لاحلاوه نعكعا لاحلاوه: لاحلاوه نعكعا

ויאמר: אנכי לא אלכה: ויפצרו בו עד בוש ויאמר לכו שלחו: וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשת ימים ולא מצאהו: וישבו אליו והוא ישב בירחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו: ויאמרו אל אלישע הנה נא לשבעים אנשי חיל עבדיך ילכו נא ויבקשו את אדוניך פן נשאו רוח יהוה ויהשלכהו על אחד ההרים או אל אחת הגאיות ויאמר לא תשלחו: ויפצרו בו עד בוש ויאמר שלחו: וישלחו חמשים איש וישבו שלשת ימים ולא מצאהו: ויאמר אליהם אלישע הלא אמרתי אליכם לא תלכו: ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדוני רואה והמים רעים והארץ משכלת: ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח: ויקחו אליו: ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת: ותרפינה המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר: ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח: ויפן אחריו וירא אתם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתי דובות מן היער ותבקענה מהם ארבים ושנים ילדים: וילך משם אל הר הכרמל וישב שמרון:

מלכים ב׳ ג׳.

א בשנת שמונה עשרה שנה ליהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן אחאב על ישראל בשמרון ויהי שנים עשרה: ב וישה אשר בעיני יהוה רק לא כאביו ולא כאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו: ג רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק בהם לא סר: ד ומישע מלך מואב היה נקד וישלם למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר: ה ויהי כמות אחאב ופשע מלך מואב במלך ישראל: ו ויצא המלך יהורם בעת ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל: ז והלך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי למלחמה אל מואב ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסיך: ח ויאמר באי דרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום: ט וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים לצבא ולבהמה אשר ברגליהם: י ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: יא ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרש את יהוה מעמו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו: יב ויאמר יהושפט יש אתו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום: יג ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי יהוה קרא לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: יד ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו אם לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אתך ואליך לא אביט: טו ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה: טז ויאמר כה אמר יהוה גיא גיא חפרו בגיא הזה חפרים: יז כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והגיא ההוא מלא מים ושתיתם אתם אתה ומקניכם ובהמתכם: יח ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם: יט והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחר ועץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל חלקת טוב תכאיבו באבנים: כ ויהי כעלות המנחה כמקריב ומים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים: כא וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויזעקו כל כל חגר חגורה ומעלה ויתיצבו על הגבול: כב וישכמו בבקר והשמש זרחה על המים וירא מואב מנגד את המים אדמים כדם: כג ויאמרו דם זה חרבו נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה למשלל מואב: כד ויבאו אל מחנה ישראל וישראל קמו ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבואו הכה להכות את מואב: כה והערים יהרסו ואיש אבן שלחיו כל חלקת הטוב ימלאו איש את אבניו והשבית כל מעיני המים וכל עצי טוב יפילו עד הותירה קיריה אבניה לבדה ויסבו הקלעים ויכתוה: כו וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אתו שבע מאות איש שלפים לפרוץ אל מלך אדום ולא יכלו: כז ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה על החומה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישובו לארצם:

מלכים ב׳ ד׳.

א ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ליהוה והנושה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים: ב ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן: ג ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכנתיך כלים רקים אל תמעיטי: ד ובאת ובאת סגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי: ה ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המה מגישים אליה והיא יצקת: ו ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן: ז ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיכה ואת בניך תחיי בנותר: ח ויהי היום ועבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו סר שמה לאכל לחם: ט ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד: י נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה: יא ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם: יב ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו: יג ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הדברי לך למלך או לשר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת: יד ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן: טו ויאמר קראה לה ויקראה ותעמד בפתח: טז ויאמר למועד הזה כעת חיה את חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב באמתך: יז ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע: יח ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים: יט ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: כ וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת: כא ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: כב ותקרא אל אישה ותאמר שלחי נא לי אחד הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה: כג ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום: כד ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי כי אם אמר אליך: כה ותלך ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אותה לקראתה ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית ההיא: כו עתה רוץ נא לקראתה ואמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום: כז ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפי לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי: כח ותאמר האשה הבן שאלתי מאת אדני הלא אמרתי אל תשלני: כט ויאמר אל גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא איש לא תברכנו ואם יברכך איש לא תענו ושמת משענתי על פני הנער: ל ותאמר אם חי יהוה ונפש אדניך אם אעזבך ויקם וילך אחריה: לא וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער: לב ויבא אלישע הבית והנה הנער מת משכב על מטתו: לג ויבא הבית ויסגר הדלת בעדם שניהם ויתפלל אל יהוה: לד ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד: לה וישב וילך בבית אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזר הנער עד שבעת פעמים ויפקח הנער את עיניו: לו ויקרא אל גחזי ויאמר קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך: לז ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא: לח ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל נערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים: לט ויצא אל השדה לקבץ שם ומצא גפן שדה ויקבץ ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו: מ ויצקו לאכל לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל: מא ויאמר קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לאנשים ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: מב ואיש בא מבעל שלשה ויביא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שעורים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לאנשים ויאכלו: מג ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר שנו תן לאנשים ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר: מד ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה:

מלכים ב׳ ה׳.

א ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם וגבור חיל היה למצרע: ב וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן: ג ותאמר אל גברתה לו אדני נגד לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו ממצרעתו: ד ויבא איש אל אדניו ויגד לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: ה ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשרת חליפות בגדים: ו ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו אליך ממצרעתו: ז ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש ממצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי: ח ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל: ט ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע: י וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר: יא ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ונקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו על המקום ורפא המצרע: יב הלא טובים אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה: יג ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשנו ואף כי אמר אליך רחץ וטהר: יד וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער טהור: טו וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך: טז ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויסרב: יז ויאמר נעמן ואם לא לתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה: יח לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה: יט ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו כברת ארץ: כ ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא אחריו חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי ממנו דבר: כא וירדף גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: כב ויאמר שלום אדני הנה שלחני לאמר הנה עתה באו אלי משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חליפות בגדים: כג ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפצר בו ויצר ככרי כסף בשתי כלכות ושתי חליפות בגדים ויתן על שני נעריו וישאו לפניו: כד ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית וישלח את האנשים וילכו: כה והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה: כו ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת את הבגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: כז וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:

מלכים ב׳ ו׳.

א ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר לנו: ב נלכה נא עד הירדן ונקחו משם איש קורה אחת ונעשה שם מקום לנו לשבת שם ויאמר לכו: ג ויאמר האחד הואל נא ובא עם עבדיך ואמר ואנכי אלך: ד וילך עמהם ויבאו הירדנה ויגזרו את העצים: ה והנה בהפלו את הקורה ויפל ברזל הגרזן במים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא חדש היה: ו ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויחתך עץ וישלך שמה ויצף הברזל: ז ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו: ח ומלך ארם נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני תחנתי: ט וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר למקום פלני כי שמה ארם נחתים: י וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירו ונשמר שם לא פעם ולא פעמים: יא ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם הלא תגידו לי אשר לנו מי משלנו אל מלך ישראל: יב ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך: יג ויאמר לכו וראו אי שם והשלח ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן: יד וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר: טו וישכם משרת איש האלהים לצאת והנה חיל סובב את העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אהה אדני איכה נעשה: טז ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם: יז ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיני ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע: יח וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע: יט ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך וזאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אותם שמרונה: כ ויהי כבואם שמרונה ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני האלה וייפקחו את עיניהם וירא והנה בתוך שמרון: כא ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראותו אותם אבי אכה אבי אכה: כב ויאמר לא תכה הכית שבים בחרבך וקשתך אתה לחמים לפניהם וישתו ויאכלו וילכו אל אדניהם: כג ויכן להם מכה גדולה ויאכלו ויישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבא בארץ ישראל: כד ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון: כה ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים שקלים וקב חרי היונים בחמשה שקלים כסף: כו ויהי עבר המלך על החומה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: כז ויאמר אל יושיעך יהוה מאין אושיע לך המגרן ומן היקב: כח ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ובני נאכל מחר: כט ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום מחר ותחבא את בנה: ל ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע בגדיו והוא עבר על החומה וירא העם והנה השק על בשרו מבית: לא ויאמר אסף אלהים כה יעשה לי וכה יוסיף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום: לב ואלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר הוא משלח אליו ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה לכרות את ראשי ראו בבוא המלאך סגרו את הדלת ולחצתם אתו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו: לג עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו והוא אמר הנה זאת מעם יהוה מה אוחיל ליהוה עוד:

מלכים ב׳ ז׳.

א ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל בשער שמרון: ב וישלש השר אשר על יד המלך את האיש האלהים ויאמר ויאמר אלישע הנה אתה ראה בעיניך ומשם לא תאכל: ג וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו: ד אם אמרנו נבוא העירה והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיונו נחיה ואם ימיתונו ונמות: ה ויקמו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין איש שם: ו כי אדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול לאמר הנה שכר עלינו מלך ישראל את החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו: ז ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמוריהם המחנה כאשר הוא ויברחו אל נפשם: ח ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו ויבאו ויסבו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו: ט ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשורה הוא ואנחנו מחשים ואם נחכה עד אור הבקר ומצאנו עון ועתה לכו ונבואה ונגידה בבית המלך: י ויבאו ויקראו אל שוער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור והאהלים כאשר המה: יא ויקרא השוערים ויגידו בית המלך פנימה: יב ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להסתר בשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונחזיקם חיים ואל העיר נבוא: יג ויען אחד עבדיו ויאמר יקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בעיר הנה המה ככל המון ישראל אשר נשארו בה הנה המה ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה: יד ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו: טו וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישבו המלאכים ויגידו למלך: טז ויצא העם ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל כדבר יהוה: יז והמלך הפקיד את השר אשר על ידו על השער וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בדבר אשר דבר איש האלהים אל המלך: יח ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר שתי סאים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון: יט ויען השר את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות במרום הייתכן הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל: כ ויהי לו כן וירמסהו העם בשער וימת:

מלכים ב׳ ח׳.

א ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי את וביתך וגורי בכל אשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים: ב ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים: ג ויהי מקץ שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה: ד והמלך מדבר את גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע: ה ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צועקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע: ו וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: ז ואלישע בא דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה: ח ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ושאל את יהוה לאמר החיה מחלי זה: ט וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה מחלי זה: י ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות: יא וישם פניו וישם עד בוש ויבך איש האלהים: יב ויאמר חזאל מדוע אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח באש ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרותיהם תבקע: יג ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה את הדבר הגדול הזה ויען אלישע הראני יהוה אותך מלך על ארם: יד וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי החיה תחיה: טו ויהי ממחרת ויקח את המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו: טז בשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה: יז בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם: יח וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה: יט ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל הימים: כ בימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך: כא ויעבר יורם צעירה ואת כל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויך את אדום הסובב עליו ואת שרי הרכב ויפלו העם לאהליהם: כב ותפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז פשעה לבנה בעת ההוא: כג ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: כד וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ויתחנן אחזיהו בנו תחתיו: כה בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: כו בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל: כז וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא: כח וילך עם יהורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו ארם את יורם: כט וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארם ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא:

מלכים ב׳ ט׳.

א ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעדה: ב ובאת שמה וראית שם את יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמת את אחיו מתוך החדר: ג ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה: ד וילך הנער הנער הנביא רמת גלעדה: ה ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר אלי אליך שר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך שר: ו ויקם ויבא הבית והוא יצק השמן על ראשו ויאמר אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך על עם יהוה על ישראל: ז והכית את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודם כל עבדי יהוה מיד איזבל: ח והאבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: ט ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה: י ואת איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קובר ויפתח הדלת וינס: יא ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר אליו השלום מה בא המשוגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו: יב ויאמרו שקר דבר נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל: יג וימהרו ויקחו איש את בגדו וישימו תחת רגליו על גבי המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא: יד ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי על יהורם והוא שמר ברמות גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם: טו והמלך יורם שב להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארם בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש את נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת להגיד ביזרעאל: טז ויהוא רכב וילך יזרעאלה כי יורם שכב שם ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות ביורם: יז והצפה עמד על מגדל יזרעאל וירא את כת יהוא בבאו ויאמר כת אני רואה ויאמר יורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: יח וילך רכב לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד אליהם ולא שב: יט וישלח רכב שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי: כ ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והנהיגה כנהיגת יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג: כא ויאמר יורם אסר רכבו ויאסר רכבו ויצא יורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא ויפגעו אתו בחלקת נבות היזרעאלי: כב ויהי כראות יורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים: כג וירם יורם את ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיהו: כד ויהוא מלא כף קשתו ויך את יורם בין זרועותיו ויצא החץ מלבו ויכר ברכבו: כה ויאמר אל בדקר שלשה רכבו והשלך אתו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי אביו משא את המשא הזה על יהוה: כו אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא והשלכתו בחלקת השדה כדבר יהוה: כז ויראה אחזיהו מלך יהודה ויברח דרך בית הגן וירדף יהוא אחריו ויאמר גם אתו הכו במרכבה בעלה גור אשר ליבלעם ויברח מגדו וימת שם: כח ויעלהו עבדיו על מרכבה וישאהו ירושלם ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דוד: כט ובשנת אחת עשרה ליורם בן אחאב מלך אחזיהו על יהודה: ל ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם את עיניה בפוך ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון: לא ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הורג אדניו: לב וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים: לג ויאמר שאוה אתה ותשאה את פניה ואת כפות ידיה ותרמסנה הסוסים: לד ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברו אתה כי בת מלך היא: לה וילכו לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים: לו וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל: לז והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלקת יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל:

מלכים ב׳ י׳.

א ולאחאב שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים ואל אמנים לאחאב לאמר: ב ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר אתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק: ג וראיתם את הטוב ואת הישר שבבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמו על בית אדניכם: ד ויראו מאד מאד ויאמרו הנה לא עמדו שני המלכים לפניו ואיך נעמד אנחנו: ה וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש כל הטוב בעיניך עשה: ו ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ובקולי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה והמלכים בני אדניו שבעים איש אתם אמני העיר המגדלים אותם: ז ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה: ח ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צבורים פתח השער עד הבקר: ט ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה: י דעו עתה כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו: יא ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד: יב ויקם וילך ויבא שמרונה הוא בית עקד הרעים בדרך: יג ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום גבירת המלך ולגבירת הגבירה: יד ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים ויטבחו אתם אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא הניח איש מהם: טו וילך משם ויפגע ביהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש תנה ידך ויתן ידו ויעלהו אליו המרכבה: טז ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה ויעלהו ברכבו: יז ויבא שמרונה ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו: יח ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה: יט ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען הכרית את עבדי הבעל: כ ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו: כא וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בבית הבעל וימלא בית הבעל פה אל פה: כב ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבושים לכל עבדי הבעל ויוצא להם מלתחה: כג ויבא יהוא ויהונדב בן רכב הבית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם: כד ויבאו לעשות זבחים ועלות והנה לו בחוץ שמנים ויאמר יהוא לאמר אם יפלט איש מן האנשים אשר אני מביא בידכם נפש תחת נפשו: כה ויהי כאשר כלה העלות ויאמר יהוא אל הרצים ואל השלשים בואו הכום אל יצא איש ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים ויבאו עד עיר בית הבעל: כו ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו אתה: כז וישברו את מצבת הבעל וישברו את בית הבעל וישימו אתו למחראות עד היום הזה: כח וישמד יהוא את הבעל מישראל: כט רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מעליהם את עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן: ל ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבות לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כס

ثم أخذ هارون وبنوه الدم ورشوه على المذبح من كل جوانبه. 2 ثم أخذ الشحم والإلية والشحم الذي على الجوف والزائدة على الكبد والكليتين والشحم الذي عليهما والفخذ اليمنى. 3 ومن سلة الفطير التي أمام الرب أخذ قرصة خبز واحدة وقرصة خبز ملتوت بزيت وملة واحدة وجعل الجميع على شحوم الذبيحة وعلى الفخذ اليمنى. 4 ووضع الجميع على يدي هارون وعلى يدي بنيه وأشار بها إشارة أمام الرب. 5 ثم أخذ موسى الجميع من أيديهم وأوقدها على المذبح فوق المحرقة. كانت ذبيحة ترفيع رائحة سرور للرب. 6 ثم أخذ موسى الصدر وحركه ترفيعا أمام الرب. كان هذا نصيب موسى من كبش التكريس كما أمر الرب موسى. 7 ثم أخذ موسى من دم المذبح ووضعه على شحمة أذن هارون اليمنى وعلى شحمة أذن بنيه اليمنى وعلى إبهام يدهم اليمنى وعلى إبهام رجلهم اليمنى ورش موسى الدم على المذبح من كل جوانبه. 8 ثم أخذ الشحم والإلية والشحم الذي على الجوف والزائدة على الكبد والكليتين والشحم الذي عليهما والفخذ اليمنى. 9 ومن سلة الفطير التي أمام الرب أخذ قرصة خبز واحدة وقرصة خبز ملتوت بزيت وملة واحدة ووضع الجميع على شحوم الذبيحة وعلى الفخذ اليمنى. 10 ووضع الجميع على يدي هارون وعلى يدي بنيه وأشار بها إشارة أمام الرب. 11 ثم ذبح موسى التيس وأخذ موسى من دمه ووضعه على قرن المذبح بإصبعه وسكب الدم عند قاعدة المذبح وقدسه لكفارته. 12 ثم سكب من دم الذبيحة على قرن المذبح وقدسه لكفارته. 13 ثم أخذ موسى الشحم والإلية والشحم الذي على الجوف والزائدة على الكبد والكليتين والشحم الذي عليهما والفخذ اليمنى. 14 ثم أخذ موسى ثور الخطية فوضع هارون وبنوه أيديهم على رأس ثور الخطية. 15 ثم ذبحه وأخذ موسى الدم ووضعه بإصبعه على قرون المذبح من كل جوانبه وطهر المذبح وسكب الدم عند قاعدة المذبح وقدسه لكفارته. 16 ثم أخذ الشحم الذي على الجوف والزائدة على الكبد والكليتين والشحم الذي عليهما وأوقدها موسى على المذبح. 17 وأما الثور ومسكه وفرثه فأحرقها بالنار خارج المحلة كما أمر الرب موسى.

18 ثم قرب الكبش المحرقة فوضع هارون وبنوه أيديهم على رأس الكبش. 19 ثم ذبحه وسكب موسى الدم على المذبح من كل جوانبه. 20 ثم قطع الكبش إلى أعضائه وأوقد موسى الرأس والأعضاء والشحم. 21 وغسل الجوف والأكارع بالماء وأوقد موسى الكبش كله على المذبح. كانت محرقة رائحة سرور وقربانا للرب كما أمر الرب موسى. 22 ثم قرب الكبش الآخر كبش التكريس فوضع هارون وبنوه أيديهم على رأس الكبش. 23 ثم ذبحه وأخذ موسى من دمه ووضعه على شحمة أذن هارون اليمنى وعلى إبهام يده اليمنى وعلى إبهام رجله اليمنى. 24 ثم قرب موسى بني هارون وجعل من الدم على شحمة أذنهم اليمنى وعلى إبهام يدهم اليمنى وعلى إبهام رجلهم اليمنى ورش موسى الدم على المذبح من كل جوانبه. 25 ثم أخذ الشحم والإلية والشحم الذي على الجوف والزائدة على الكبد والكليتين والشحم الذي عليهما والفخذ اليمنى. 26 ومن سلة الفطير التي أمام الرب أخذ قرصة خبز واحدة وقرصة خبز ملتوت بزيت وملة واحدة ووضع الجميع على شحوم الذبيحة وعلى الفخذ اليمنى. 27 ووضع الجميع على يدي هارون وعلى يدي بنيه وأشار بها إشارة أمام الرب. 28 ثم أخذ موسى الجميع من أيديهم وأوقدها على المذبح فوق المحرقة. كانت ذبيحة تكريس رائحة سرور وقربانا للرب. 29 ثم أخذ موسى الصدر وحركه ترفيعا أمام الرب. كان هذا نصيب موسى من كبش التكريس كما أمر الرب موسى. 30 ثم أخذ موسى من دم المذبح ومن دهن المسحة ورش على هارون وعلى ثيابه وعلى بنيه وعلى ثياب بنيه معه وقدس هارون ثيابه وبنوه وثياب بنيه معه. 31 ثم قال موسى لهارون ولبنيه اطبخوا اللحم أمام باب خيمة الاجتماع وهناك كلوه مع الخبز الذي في سلة التكريس كما أمرت قائلا هارون وبنوه يأكلونه. 32 وما فضل من اللحم والخبز فتحرقونه بالنار. 33 ولا تخرجوا من باب خيمة الاجتماع سبعة أيام حتى تكمل أيام تكريسكم لأنه سبعة أيام يكمل تكريسكم. 34 كما فعل اليوم أمر الرب أن يفعل لكفارتكم. 35 وعند باب خيمة الاجتماع تقيمون سبعة أيام نهارا وليلا وتحفظون حفظة الرب فلا تموتوا لأني هكذا أمرت. 36 ففعل هارون وبنوه جميع الأمور التي أمر بها الرب على يد موسى.

الأصحاح ٩

1 وكان في اليوم الثامن أن موسى دعا هارون وبنيه وشيوخ إسرائيل 2 وقال لهارون خذ لنفسك عجلا ابن بقر لخطية وكبشا محرقة صحيحين وقربهما أمام الرب. 3 وكلم بني إسرائيل قائلا خذوا تيسا معزى لخطية وعجلا وحملا صحيحين ابني سنة كاملين لمحرقة 4 وثورا وكبشا لذبيحة سلامة لأذبح أمام الرب وتقدمة مختلطة بزيت لأن اليوم الرب يظهر لكم. 5 فأتوا بما أمر به موسى أمام خيمة الاجتماع وتقدم كل الجماعة وقاموا أمام الرب. 6 فقال موسى هذا الأمر الذي أمر الرب أن تعملوه فيظهر لكم مجد الرب. 7 ثم قال موسى لهارون تقدم إلى المذبح واعمل خطيتك وتكفير بيتك وقرب القربان الذي للشعب وكفر عنهم كما أمر الرب. 8 فتقدم هارون إلى المذبح وذبح عجل الخطية الذي لنفسه. 9 وقرب بنو هارون الدم له فغمس إصبعه في الدم وجعل على قرون المذبح وسكب الدم عند قاعدة المذبح. 10 وأما الشحم والكليتان والشحم الذي على الكبد من الذبيحة للخطية فأوقدها على المذبح كما أمر الرب موسى. 11 وأما اللحم والجلد فأحرقهما بالنار خارج المحلة. 12 ثم ذبح المحرقة فقرب بنو هارون الدم له فرشه على المذبح من كل جوانبه. 13 وقربوا له المحرقة قطعة قطعة والرأس فأوقد على المذبح. 14 وغسل الجوف والأكارع وأوقد على المحرقة على المذبح. 15 ثم قرب قربان الشعب وأخذ تيس خطية الشعب وذبحه وذبحه للخطية كالأول. 16 وقرب المحرقة وعملها حسب القضاء. 17 وقرب التقدمة وملأ كفه منها وأوقد على المذبح فوق محرقة الصباح. 18 ثم ذبح الثور والكبش ذبيحتي السلامة اللتين للشعب. وقرب بنو هارون الدم له فرشه على المذبح من كل جوانبه. 19 وأما شحوم الثور والكبش الإلية والشحم المغشي والكليتان والشحم الذي عليهما والفخذ اليمنى 20 فجعلوا الشحوم على الصدور وأوقد الشحوم على المذبح. 21 وأما الصدور والفخذ اليمنى فحركها هارون ترفيعا أمام الرب كما أمر موسى. 22 ثم رفع هارون يديه نحو الشعب وباركهم ونزل عن محرقة الخطية والمحرقة وذبيحة السلامة. 23 ثم دخل موسى وهارون خيمة الاجتماع وخرجا وباركا الشعب فظهر مجد الرب لجميع الشعب. 24 وخرجت نار من أمام الرب وأكلت على المذبح المحرقة والشحوم فلما رأى جميع الشعب هتفوا وخروا على وجوههم.

الأصحاح ١٠

1 وأخذ ناداب وأبيهو ابنا هارون كل واحد منهما مجمرته ووضعا فيها نارا وجعلا عليها بخورا وقربا أمام الرب نارا غريبة لم يأمرهما. 2 فخرجت نار من أمام الرب وأكلتهما فماتا أمام الرب. 3 فقال موسى لهارون هذا ما تكلم الرب به قائلا في قريبي أتقدس وأمام كل الشعب أتمجد. فصمت هارون. 4 ودعا موسى ميشائيل وألصافان ابني عزиאيل عم هارون وقال لهما تقدما واحملا إخوتكما من أمام القدس إلى خارج المحلة. 5 فتقدما وحملاهما بقمصانهما إلى خارج المحلة كما قال موسى. 6 وقال موسى لهارون ولألعازار وإيثامار بنيه لا تبعروا رؤوسكم ولا تشقوا ثيابكم لئلا تموتوا ولئلا يسخط على كل الجماعة وإخوتكم كل بيت إسرائيل يبكون على الحريق الذي حرقه الرب. 7 ولا تخرجوا من باب خيمة الاجتماع لئلا تموتوا لأن دهن مسحة الرب عليكم. فعملوا حسب قول موسى. 8 وكلم الرب هارون قائلا 9 خمرا وكل مسكر لا تشرب أنت وبنوك معك عند دخولكم خيمة الاجتماع لئلا تموتوا. فريضة دهرية في أجيالكم. 10 ولتميزوا بين المقدس والمحلل وبين النجس والطاهر 11 ولتعلموا بني إسرائيل جميع الفرائض التي كلمهم الرب بها على يد موسى. 12 وكلم موسى هارون والعازار وإيثامار بنيه الباقين خذوا التقدمة المتبقية من ذبائح الرب وكلوها فطيرا عند المذبح لأنها قدس أقداس. 13 فتأكلونها في مكان مقدس لأنها حقك وحق بنيك من ذبائح الرب لأني هكذا أمرت. 14 وأما لابة التحريك وعجز الترفيع فتأكلها في مكان طاهر أنت وبنوك وبناتك معك لأنها قد أعطيت حقا لك ولبنيك من ذبائح سلامة بني إسرائيل. 15 عجز الترفيع ولابة التقدمة يأتون بها مع وقائد المحرقة لترفيعها ترفيعا أمام الرب فتكون لك ولبنيك معك فريضة دهرية كما أمر الرب. 16 وطلب موسى تيس الخطية فإذا هو قد أحرق فغضب على ألعازار وإيثامار بني هارون الباقيين قائلا 17 لماذا لم تأكلوا ذبيحة الخطية في مكان القدس لأنها قدس أقداس وهي أعطيت لكم لتحملوا إثم الجماعة للتكفير عنهم أمام الرب. 18 هوذا لم يؤت بدمها إلى داخل القدس إلى الداخل كنت تأكلونها في القدس كما أمرت. 19 فقال هارون لموسى هوذا اليوم قربوا ذبيحة خطيتهم وذبيحة محرقتهم أمام الرب وقد أصابني مثل هذا فلو أكلت ذبيحة الخطية اليوم أكان يحسن في عيني الرب؟ 20 فلما سمع موسى حسن في عينيه.

ܟܬܒܐ ܕܚܓܝ ܢܒܝܐ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܐ.

1 ܒܫܢܬ ܬܪܬܝܢ ܠܕܪܝܘܫ ܡܠܟܐ: ܒܝܪܚܐ
ܫܬܝܬܝܐ ܒܚܕ ܒܝܪܚܐ: ܗܘܐ ܦܬܓܡܗ ܕܡܪܝܐ ܒܐܝܕ
ܚܓܝ ܢܒܝܐ: ܥܠ ܙܪܘܒܒܠ ܒܪ ܫܠܬܐܝܠ ܪܒܐ
ܕܝܗܘܕܐ: ܘܥܠ ܝܫܘܥ ܒܪ ܝܘܨܕܩ ܟܗܢܐ ܪܒܐ
2 ܠܡܐܡܪ:* ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ: ܥܡܐ
ܗܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܐ ܡܛܐ ܙܒܢܐ ܕܢܬܒܢܐ ܒܝܬܗ
ܕܡܪܝܐ.
3 ܘܗܘܐ ܦܬܓܡܗ ܕܡܪܝܐ ܒܐܝܕ ܚܓܝ ܢܒܝܐ
4 ܠܡܐܡܪ:* ܙܒܢܐ ܗܘ ܠܟܘܢ ܗܟܝܠ: ܕܬܬܒܘܢ
ܐܢܬܘܢ ܒܒܬܝܟܘܢ ܟܕ ܡܛܠܠܝܢ: ܘܒܝܬܐ
5 ܗܢܐ ܚܪܝܒ.* ܘܗܫܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ:
6 ܣܝܡܘ ܠܒܘܬܟܘܢ ܥܠ ܐܘܪܚܬܟܘܢ:* ܙܪܥܬܘܢ
ܐܢܬܘܢ ܣܓܝ: ܘܡܥܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܩܠܝܠ: ܘܐܟܠܝܢ
ܐܢܬܘܢ ܘܠܐ ܣܒܥܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܘܫܬܝܢ ܐܢܬܘܢ ܘܠܐ
ܪܘܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܘܠܒܫܝܢ ܐܢܬܘܢ ܘܠܐ ܫܚܢܝܢ ܐܢܬܘܢ:
ܘܐܓܝܪܐ ܕܐܓܪ ܒܟܝܣܐ ܕܡܬܦܠܫ: ܡܬܬܓܪ ܠܒܙܒܙܐ
7 ܐܬܒܕܪ.* ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ: ܣܝܡܘ
8 ܠܒܘܬܟܘܢ ܥܠ ܐܘܪܚܬܟܘܢ.* ܣܩܘ ܠܛܘܪܐ ܘܐܝܬܘ
ܩܝܣܐ: ܘܒܢܘ ܒܝܬܐ ܗܢܐ: ܘܐܬܪܥܐ ܒܗ: ܘܐܫܬܒܚ
9 ܒܗ: ܐܡܪ ܡܪܝܐ.* ܚܪܝܬܘܢ ܐܢܬܘܢ ܒܣܓܝܐܐ: ܘܗܘܐ
ܠܗ ܒܨܝܪ: ܘܡܥܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܒܝܬܐ ܘܢܦܚܬ
ܐܢܐ ܒܗ: ܘܡܛܠ ܡܢܐ ܗܟܝܠ ܐܡܪ ܡܪܝܐ: ܡܛܠ
ܒܝܬܝ ܕܚܪܝܒ: ܘܐܢܬܘܢ ܪܗܛܝܢ ܐܢܬܘܢ ܐܢܫ ܠܒܝܬܗ.*
10 ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܬܟܠܝܘ ܫܡܝܐ ܡܢ ܛܠܐ: ܘܐܪܥܐ
11 ܟܠܝܬ ܦܐܪܝܗ.* ܘܩܪܝܬ ܚܪܒܐ ܥܠ ܐܪܥܐ:
ܘܥܠ ܛܘܪܐ: ܘܥܠ ܥܒܘܪܐ: ܘܥܠ ܚܡܪܐ:
ܘܥܠ ܡܫܚܐ: ܘܥܠ ܟܠ ܡܕܡ ܕܡܦܩܐ ܐܪܥܐ:
ܘܥܠ ܒܢܝ ܐܢܫܐ: ܘܥܠ ܒܥܝܪܐ: ܘܥܠ ܟܠܗ
ܠܐܘܬܐ ܕܐܝܕܝܗܘܢ.
12 ܘܫܡܥ ܙܪܘܒܒܠ ܒܪ ܫܠܬܐܝܠ: ܘܝܫܘܥ ܒܪ
ܝܘܨܕܩ ܟܗܢܐ ܪܒܐ: ܘܟܠܗ ܫܪܟܗ ܕܥܡܐ ܒܩܠܗ
ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܗܘܢ: ܘܠܦܬܓܡܘܗܝ ܕܚܓܝ ܢܒܝܐ
ܕܫܕܪܗ ܡܪܝܐ ܐܠܗܗܘܢ ܠܘܬܗܘܢ: ܘܕܚܠܘ ܥܡܐ
13 ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ.* ܘܐܡܪ ܚܓܝ ܡܠܐܟܗ ܕܡܪܝܐ
ܒܡܠܐܟܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܥܡܐ: ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܐܡܪ
14 ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ.* ܘܐܥܝܪ ܡܪܝܐ ܪܘܚܗ ܕܙܪܘܒܒܠ
ܒܪ ܫܠܬܐܝܠ ܪܒܐ ܕܝܗܘܕܐ: ܘܪܘܚܗ ܕܝܫܘܥ
ܒܪ ܝܘܨܕܩ ܟܗܢܐ ܪܒܐ: ܘܪܘܚܐ ܕܫܪܟܗ
ܕܥܡܐ: ܘܥܠܘ ܘܥܒܕܘ ܥܒܕܐ
15 ܒܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ ܐܠܗܗܘܢ.* ܒܝܘܡ
ܥܣܪܝܢ ܘܐܪܒܥܐ ܒܝܪܚܐ ܫܬܝܬܝܐ: ܒܫܢܬ ܬܪܬܝܢ
ܠܕܪܝܘܫ ܡܠܟܐ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܒ.

1 ܘܒܝܪܚܐ ܫܒܝܥܝܐ ܒܚܕ ܘܥܣܪܝܢ: ܗܘܐ ܦܬܓܡܗ
2 ܕܡܪܝܐ ܒܐܝܕ ܚܓܝ ܢܒܝܐ ܠܡܐܡܪ:* ܐܡܪ ܠܘܬ ܙܪܘܒܒܠ
ܒܪ ܫܠܬܐܝܠ ܪܒܐ ܕܝܗܘܕܐ: ܘܠܝܫܘܥ ܒܪ ܝܘܨܕܩ
3 ܟܗܢܐ ܪܒܐ: ܘܠܫܪܟܗ ܕܥܡܐ ܠܡܐܡܪ:* ܡܢܘ
ܐܫܬܚܪ ܒܟܘܢ ܕܚܙܝܗ ܠܒܝܬܐ ܗܢܐ ܒܫܘܒܚܗ
ܩܕܡܝܐ: ܘܗܫܐ ܐܝܟܢܐ ܚܙܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗ
ܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܠܐ ܡܕܡ
4 ܒܥܝܢܝܟܘܢ.* ܡܛܠ ܕܐܬܚܝܠ ܙܪܘܒܒܠ ܐܡܪ
ܡܪܝܐ: ܘܐܬܚܝܠ ܝܫܘܥ ܒܪ ܝܘܨܕܩ ܟܗܢܐ
ܪܒܐ: ܘܐܬܚܝܠܘ ܟܠܗ ܥܡܐ ܕܐܪܥܐ ܐܡܪ
ܡܪܝܐ ܘܥܒܕܘ: ܡܛܠ ܕܐܢܐ ܥܡܟܘܢ ܐܢܐ
5 ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ.* ܦܬܓܡܐ ܕܐܫܬܘܕܝܬ ܥܡܟܘܢ
ܟܕ ܢܦܩܬܘܢ ܡܢ ܡܨܪܝܢ: ܪܘܚܝ ܩܝܡܐ ܒܝܢܬܟܘܢ
6 ܠܐ ܬܕܚܠܘܢ.* ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ
ܚܝܠܬܢܐ: ܥܘܕ ܚܕܐ ܙܥܘܪܐ ܗܝ. ܐܢܐ ܡܙܝܥ ܐܢܐ ܠܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ
7 ܘܠܝܡܐ ܘܠܝܒܫܐ:* ܘܐܙܝܥ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ
ܘܢܐܬܘܢ ܪܓܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ: ܘܐܡܠܝܘܗܝ
ܠܒܝܬܐ ܗܢܐ ܫܘܒܚܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ.*
8 ܕܝܠܝ ܗܘ ܣܐܡܐ ܘܕܝܠܝ ܗܘ ܕܗܒܐ ܐܡܪ
9 ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ.* ܘܢܗܘܐ ܪܒ ܫܘܒܚܗ ܕܒܝܬܐ
ܗܢܐ ܐܚܪܝܐ: ܝܬܝܪ ܡܢ ܩܕܡܝܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ
ܚܝܠܬܢܐ: ܘܒܐܬܪܐ ܗܢܐ ܐܬܠ ܫܠܡܐ ܐܡܪ
ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ.
10 ܘܒܥܣܪܝܢ ܘܐܪܒܥܐ ܒܝܪܚܐ ܬܫܝܥܝܐ: ܒܫܢܬ
ܬܪܬܝܢ ܠܕܪܝܘܫ: ܗܘܐ ܦܬܓܡܗ ܕܡܪܝܐ
11 ܒܐܝܕ ܚܓܝ ܢܒܝܐ ܠܡܐܡܪ:* ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ
ܚܝܠܬܢܐ: ܫܐܠܘ ܥܠ ܢܡܘܣܐ ܡܢ ܟܗܢܐ.*
12 ܐܢ ܢܫܩܘܠ ܓܒܪܐ ܒܣܪܐ ܕܩܘܕܫܐ ܒܟܢܦܐ
ܕܬܟܬܘܡܗ: ܘܢܩܪܒ ܒܟܢܦܗ ܠܠܚܡܐ ܘܠܒܫܠܐ:
ܘܠܚܡܪܐ ܘܠܡܫܚܐ ܘܠܟܠ ܡܐܟܘܠܬܐ: ܕܠܡܐ
ܡܬܩܕܫ ܡܬܩܕܫܝܢ: ܥܢܘ ܟܗܢܐ: ܘܐܡܪܝܢ: ܠܐ.
13 ܘܐܡܪ ܚܓܝ: ܐܢ ܢܩܪܘܒ ܛܡܐ ܕܢܦܫܐ ܒܚܕ
ܡܢܗܘܢ ܒܟܠܗܘܢ ܠܐ ܡܬܛܢܦ: ܥܢܘ ܟܗܢܐ
14 ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ: ܡܬܛܢܦ.* ܘܥܢܐ ܚܓܝ ܘܐܡܪ:
ܗܟܢܐ ܗܘ ܥܡܐ ܗܢܐ: ܘܗܟܢܐ ܗܝ [illegible]
[illegible] ܐܡܪ ܡܪܝܐ: ܘܗܟܢܐ ܟܠܗܘܢ ܥܒܕܐ
ܕܐܝܕܝܗܘܢ: ܘܡܕܡ ܕܡܩܪܒܝܢ ܬܡܢ ܛܡܐ ܗܘ.*
15 ܘܗܫܐ ܣܝܡܘ ܠܒܘܬܟܘܢ ܡܢ ܝܘܡܐ ܗܢܐ ܘܠܥܠ: ܥܕ ܠܐ
ܢܬܬܣܝܡ ܟܐܦܐ ܥܠ ܟܐܦܐ ܒܗܝܟܠܗ ܕܡܪܝܐ.*
16 ܟܕ ܐܙܠܝܢ ܗܘܝܬܘܢ ܥܠ ܟܪܝܐ ܕܥܣܪܝܢ ܣܐܝܢ
ܥܣܪܐ: ܘܐܙܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܥܠ ܡܥܨܪܬܐ ܕܚܡܫܝܢ
17 ܘܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܥܣܪܝܢ.* ܡܚܝܬܟܘܢ ܒܫܕܦܐ:
ܘܒܝܪܩܢܐ: ܘܒܒܪܕܐ: ܠܟܠܗ ܥܒܕܐ ܕܐܝܕܝܟܘܢ:
18 ܘܠܐ ܐܬܦܢܝܬܘܢ ܠܘܬܝ ܐܡܪ ܡܪܝܐ.* ܣܝܡܘ
ܗܟܝܠ ܠܒܘܬܟܘܢ ܡܢ ܝܘܡܐ ܗܢܐ ܘܠܥܠ: ܡܢ
ܝܘܡ ܥܣܪܝܢ ܘܐܪܒܥܐ ܒܬܫܝܥܝܐ: ܡܢ
ܝܘܡܐ ܕܐܬܫܬܐܣ ܗܝܟܠܗ ܕܡܪܝܐ:

ואת שדי המשקל׃ ויאמר אליהם לאמר׃ 13
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל קחו
את הספרים האלה את ספר המקנה הזה
החתום ואת הספר הגלוי הזה ונתתה
אותם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים׃ 14
כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד 15
יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ הזאת׃
ואתפלל אל יהוה אחרי תת את ספר 16
המקנה לברוך בן נריה ואמר׃ אהה אדני 17
יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת
הארץ בכחך הגדול ובזרועך הנטויה לא
יפלא ממך כל דבר׃ עשה לאלפים חסד 18
ומשלם עון אבות בחיק בניהם אחריהם
האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו׃
גדל העצה ורב העליל אשר עיניך פקחות 19
על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו
וכפרי מעלליו׃ אשר שם אתות ומופתים 20
בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל
ובאדם ותעש לך שם כהיום הזה׃ ותוצא 21
את עמך את ישראל מארץ מצרים באתות
ובמופתים וביד חזקה ובזרוע נטויה
ובמורא גדול׃ ותתן להם את הארץ הזאת 22
אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארץ
זבת חלב ודבש׃ ויבאו וירשו אתה ולא 23
שמעו בקולך ובתורתך בכל הלכו לא
עשו ממה צויתה אותם לעשות ויקראו
לכן את כל הרעה הזאת׃ הנה הסללות 24
באו העיר לתפשה והעיר נתנה ביד
הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב
והרעב והדבר ומה דברת היה והנך ראה׃
ואתה אדני יהוה אמרת אלי קנה לך 25
הכסף וגו׃ והעיר הזאת נתנה ביד
הכשדים׃ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו 26
לאמר׃ הנני יהוה אלהי כל בשר היש 27
ממני כל דבר׃ לכן כה אמר יהוה הנני 28
נתן את העיר הזאת ביד הכשדים וביד
נבוכדראצר מלך בבל ולקחה׃ ובאו 29
הכשדים הנלחמים על העיר הזאת
והצתו את העיר הזאת באש והשרפתם
אותה ואת הבתים אשר הקטירו על
גגותם לבעל ולהסיך נסכים לאלהים
אחרים למען הכעסני׃ כי היו בני ישראל 30
ובני יהודה רק עשים הרע לפני מנעוריהם
כי היו בני ישראל רק מכעיסים לפני
במעשה ידיהם נאם יהוה׃ כי היה העיר 31
הזאת לאפי ולאפי מיום בנותם אתה
ועד היום הזה הזאת אשר אסירנה מעל
פני׃ בגלל כל רעת בני ישראל ובני 32
יהודה אשר עשו להכעיסני המה מלכיהם
שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה
וישבי ירושלם׃ ויפנו אלי עורף ולא 33
פנים ואלפם השכם ושלח ולא שמעו
לקחת מוסר׃ וישימו שקוציהם בבית 34
אשר נקרא שמי עליו לטמאו׃ ובנו את 35
במות הבעל אשר בגי בן הנם להעביר
את בניהם ואת בנותיהם למלך לא צויתים
ולא עלתה על לבי לעשות את התועבה
הזאת להחטיא את יהודה׃ ועתה לכן כה 36
אמר יהוה אלהי ישראל על העיר הזאת
אשר אתם אמרים נתונה היא ביד מלך
בבל בחרב וברעב ובדבר׃ הנני מקבצם 37
מכל הארצות אשר הדחתים שם באפי
ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אל המקום
הזה והושבתים לבטח׃ והיו לי לעם ואני 38
אהיה להם לאלהים׃ ונתתי להם לב אחד 39
ודרך אחת ליראה אותי כל הימים לטוב
להם ולבניהם אחריהם׃ וכרתי להם ברית 40
עולם אשר לא אשוב מאחריהם להטיבם
ואת יראתי אתן בלבם לבלתי סור מעמדי׃
וששתי עליהם להטיבם ונטעתים באמונה 41
בכל לבבי ובכל נפשי׃ כי כה אמר יהוה 42
כאשר הבאתי על העם הזה את כל הרעה
הגדולה הזאת כן אני מביא עליהם את כל
הטובה הגדולה אשר אני דבר עליהם׃
ונקנו השדות בזאת אשר אתם אמרים 43
חרבה היא מאין אדם ובהמה נתונה ביד
הכשדים׃ שדות בכסף יקנו וכתב בספר 44
ויחתם ויעד עדים בארץ בנימן ובסביבות
ירושלם ובערי יהודה בערי ההר ובערי
השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם
נאם יהוה׃

ספר ירמיהו פרק ל"ג.

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית בעודנו 1
כלוא בחצר המטרה לאמר׃ כה אמר יהוה 2
עשה ארץ יהוה יוצר להכין אותה יהוה
שמו׃ קרא אלי ואענך ואגידה לך גדלות 3
ובצורות לא ידעתם׃ כי כה אמר יהוה 4
אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל
בתי מלכי יהודה הנתצים אל הסללות
ואל החרב׃ בבוא לעשות עם הכשדים 5
ולמלא אתם פגרי האדם אשר הכיתי
באפי ובחמתי ובקצף גדול אשר הסתרתי
את פני מן העיר הזאת על כל רעתם׃
הנני מעלה לה ארוכה ומרפא ורפאתים 6
והגליתי להם שלום ואמת׃ והשבתי את 7
שבות יהודה ואת שבות ישראל ובניתים
כבראשונה׃ וטהרתים מכל עונם אשר 8
חטאו לי וסלחתי לכל עונותם אשר חטאו
לי ואשר פשעו בי׃ והיתה לי לשם 9
משוש תהלה ותפארת לכל גוי הארץ
אשר ישמעון את כל הטוב אשר אני עשה
אותם ופחדו ורגזו על כל הטובה וכל
השלום אשר אני עשה לה׃ כה אמר יהוה 10
עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים
חרבה היא מאין אדם ומבלי בהמה בערי
יהודה וברחבות ירושלם הנשמות מאין
אדם ומאין יושב ומאין בהמה׃ קול ששון 11
וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול
אמרים הודו את יהוה צבאות כי טוב כי
לעולם חסדו מביאים תודה בית יהוה כי
אשיב את שבות הארץ כבראשונה אמר
יהוה׃ עוד כה אמר יהוה צבאות במקום 12
הזה החרב מאין אדם ומבלי בהמה ובכל
עריו נוה רעים מרבצים צאן׃ בערי ההר 13
בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן
ובסביבות ירושלם ובערי יהודה עוד
תעברנה הצאן על ידי מונה אמר יהוה׃
הנה ימים באים נאם יהוה והקימתי את 14
הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל
ועל בית יהודה׃ בימים ההם ובעת ההיא 15
אצמיח לדויד צמח צדקה ועשה משפט
וצדקה בארץ׃ בימים ההם תושע יהודה 16
וירושלם תשכון לבטח וזה אשר יקראו לה
יהוה צדקנו׃ כי כה אמר יהוה לא יכרת 17
לדויד איש ישב על כסא בית ישראל׃
ולכהנים הלוים לא יכרת איש מלפני 18
מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל
הימים׃ והיה דבר יהוה אל ירמיהו 19
לאמר׃ כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי
את היום ואת בריתי את הלילה ולבלתי
היות יום ולילה בעתם׃ גם בריתי יפר את 20
דויד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו
ואת הלוים הכהנים משרתי אתי׃ כאשר 21
לא יספר צבא השמים ולא ימד חול הים
כן ארבה את זרע דויד עבדי ואת הלוים
משרתי אתי׃ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו 22
לאמר׃ הלא ראית מה הדבר הזה אשר
דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר
יהוה זנחם ויניאצם׃ ועמי יכעיסו למבלי 23
עשות׃ לכן כה אמר יהוה הנני יסף 24
לשלח את עמי לבלתי היות גוי לפני עוד
כל הימים׃ כה אמר יהוה אם לא בריתי 25
יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי׃
גם זרע יעקב ודויד עבדי אמאס מקחת 26
מזרעו מושלים על זרע אברהם יצחק
ויעקב כי אשיב את שבותם ורחמתים׃

ספר ירמיהו פרק ל"ד.

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה 1
בבוא נבוכדראצר מלך בבל וכל חילו וכל
ממלכות הארץ ממשלתם ועמים נלחמים
על ירושלם ועל כל עריה לאמר׃ כה אמר 2
יהוה אלהי ישראל לך ודברת אל צדקיהו
מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה
הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל
ושרפה באש׃ ואתה לא תמלט ממנה כי 3
תפוש תתפש ובידו תנתן ועיניך את עיני
מלך בבל תראינה ופיהו את פיך ידבר
ואל בבל תבוא׃ אך שמע דבר יהוה 4
צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה עליך
לא תמות בחרב׃ בשלום תמות וכמשרפות 5
אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך
כן ישרפו אתך והוי אדון יספדו לך כי
אני הדברתי נאם יהוה׃ וידבר ירמיהו 6
הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל
הדברים האלה בירושלם׃ וצבא מלך בבל 7
נלחם על ירושלם ועל כל ערי יהודה
הנשארות על לכיש ועל עזקה כי הנה
נשארו ערי יהודה הבצרות׃ זה הדבר 8
אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי
כרות המלך צדקיהו ברית את כל העם
אשר בירושלם לקרא להם דרור׃ לשלח 9
איש עבדו ואיש אמתו העברי והחפשי
לבלתי עבד בהם איש ביהודי אחיו׃
וישמעו כל השרים וכל העם אשר באו 10
בברית לשלח איש עבדו ואיש אמתו
חפשים לבלתי עבד בהם ושמעו ויתרו׃
וישבו אחרי כן וישיבו את העבדים ואת 11
השפחות אשר שלחו חפשים ויכבשום
לעבדים ולשפחות׃ ויהי דבר יהוה אל 12
ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ כה אמר יהוה 13
אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את אבותיכם
ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מבית
עבדים לאמר׃ מקץ שבע שנים תשלחו 14
איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך
שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו
אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם׃ ותשבו 15
אתם היום ותעשו הישר בעיני לקרא דרור
איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית
אשר נקרא שמי עליו׃ ותשובו אתם 16
ותחללו את שמי ותשיבו איש את עבדו
ואיש את אמתו אשר שלחתם לנפשם
לחפשיהם ותכבשו אתם להיות לכם
לעבדים ולשפחות׃ לכן כה אמר יהוה 17
אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש
לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור
נאם יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב
ונתתי אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ׃
ונתתי את האנשים העברים את בריתי 18
אשר לא הקימו את דברי הברית אשר
כרתו לפני בעגל הכרתים לשנים ועברו
בין בתריו׃ שרי יהודה ושרי ירושלם 19
הסריסים והכהנים וכל עם הארץ העברים
בין בתרי העגל׃ ונתתים ביד אויביהם 20
וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבהמת הארץ׃ וצדקיהו 21
מלך יהודה ושריו אתן ביד אויביהם וביד
מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים
מעליכם׃ הנני מצוה נאם יהוה והשבתים 22
אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה
ושרפוה באש וערי יהודה אתן שממה
מאין יושב׃

ואיש מפני אשתו: ואיש מפני אמו ואביו
ודבק באשתו והיו לבשר אחד: אין לי
אלא איש ואשה איש וקטן איש וגדול
מנין ת"ל והיו לבשר אחד: אין לי אלא
זכרים נקבות מנין ת"ל זכר ונקבה
בראם: אין לי אלא שנים שלשה מנין
ת"ל ויאמר אלהים על כן יעזב איש
את אביו ואת אמו: ואין לי אלא
שנים שלשה מנין ת"ל ויהיו לבשר
אחד: אין לי אלא בשר מנין ת"ל
עצם מעצמי ובשר מבשרי: אין לי
אלא עצם ובשר מנין ת"ל ויבן יהוה
אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם
לאשה: אין לי אלא לאשה מנין ת"ל
ויבא אל האדם: ואין לי אלא לאדם
מנין ת"ל ויאמר האדם זאת הפעם
עצם מעצמי ובשר מבשרי: ואין לי
אלא עצם ובשר מנין ת"ל ויהיו שניהם
ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו:
אין לי אלא ערומים מנין ת"ל ויאמר
אל האשה הרבה ארבה עצבונך והרנך
בעצב תלדי בנים: אין לי אלא עצבון
הריון מנין ת"ל ואל איש תשוקתך
והוא ימשל בך: אין לי אלא תשוקה
מנין ת"ל ואל האדם אמר כי שמעת
לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר
צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה
האדמה בעבורך: אין לי אלא קללת
האדמה מנין ת"ל בעצבון תאכלנה כל
ימי חייך: אין לי אלא עצבון מנין
ת"ל וצמח לך קוץ ודרדר: אין לי
אלא קוץ ודרדר מנין ת"ל ואכלת את
עשב השדה: אין לי אלא עשב השדה
מנין ת"ל בזעת אפיך תאכל לחם:
אין לי אלא לחם מנין ת"ל עד שובך
אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר
אתה ואל עפר תשוב: אין לי אלא
איש מנין ת"ל ויקרא האדם שם
אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי:
אין לי אלא חוה מנין ת"ל ויעש יהוה
אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור
וילבשם: אין לי אלא כתנות עור
מנין ת"ל ויאמר יהוה אלהים הן
האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב
ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם
מעץ החיים ואכל וחי לעולם: אין לי
אלא עץ החיים מנין ת"ל ויגרש את
האדם וישכן מקדם לגן עדן את
הכרובים ואת להט החרב המתהפכת
לשמר את דרך עץ החיים: אין לי
אלא כרובים מנין ת"ל ואת להט
החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ
החיים: אין לי אלא להט החרב מנין
ת"ל ויגרש את האדם וישכן מקדם
לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב
המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים:
אין לי אלא גן עדן מנין ת"ל ויצא
קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת
עדן: אין לי אלא קין מנין ת"ל ויהי
בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו
ויהרגהו: אין לי אלא הבל מנין ת"ל
ויאמר יהוה אל קין איה הבל אחיך
ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי:
אין לי אלא אחי מנין ת"ל ויאמר מה
עשית קול דמי אחיך צעקים אלי
מן האדמה: אין לי אלא דמי מנין
ת"ל ועתה ארור אתה מן האדמה
אשר פצתה את פיה לקחת את דמי
אחיך מידך: אין לי אלא מן האדמה
מנין ת"ל כי תעבד את האדמה לא
תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה
בארץ: אין לי אלא נע ונד מנין
ת"ל ויאמר קין אל יהוה גדול עוני
מנשוא: אין לי אלא עוני מנין ת"ל
הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה
ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ
והיה כל מצאי יהרגני: אין לי אלא
מצאי מנין ת"ל ויאמר יהוה לו לכן
כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יהוה
לקין אות לבלתי הכות אותו כל
מצאו: אין לי אלא אות מנין ת"ל
ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד
קדמת עדן: אין לי אלא קין מנין
ת"ל ויהי בהיותם בשדה ויקם קין
אל הבל אחיו ויהרגהו: אין לי אלא
הבל מנין ת"ל ויאמר יהוה אל קין
איה הבל אחיך ויאמר לא ידעתי
השמר אחי אנכי: אין לי אלא אחי
מנין ת"ל ויאמר מה עשית קול דמי
אחיך צעקים אלי מן האדמה: אין לי
אלא דמי מנין ת"ל ועתה ארור אתה
מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת
את דמי אחיך מידך: אין לי אלא מן
האדמה מנין ת"ל כי תעבד את
האדמה לא תוסף תת כחה לך נע
ונד תהיה בארץ: אין לי אלא נע
ונד מנין ת"ל ויאמר קין אל יהוה
גדול עוני מנשוא: אין לי אלא עוני
מנין ת"ל הן גרשת אתי היום מעל
פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע
ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני:
אין לי אלא מצאי מנין ת"ל ויאמר
יהוה לו לכן כל הרג קין שבעתים
יקם ויתן יהוה לקין אות לבלתי הכות
אותו כל מצאו: אין לי אלא אות
מנין ת"ל ויצא קין מלפני יהוה וישב
בארץ נוד קדמת עדן: אין לי אלא
קין מנין ת"ל ויהי בהיותם בשדה
ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו: אין
לי אלא הבל מנין ת"ל ויאמר יהוה
אל קין איה הבל אחיך ויאמר לא
ידעתי השמר אחי אנכי: אין לי אלא
אחי מנין ת"ל ויאמר מה עשית קול
דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה:
אין לי אלא דמי מנין ת"ל ועתה ארור
אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה
לקחת את דמי אחיך מידך: אין לי
אלא מן האדמה מנין ת"ל כי תעבד
את האדמה לא תוסף תת כחה לך
נע

ולבבו בדעת ורפא ושבו לו׃ ס׳ כי אם־לשחוק
ולקלס יקלסו־למו ואת־פי לא יענו כי אם־
לשון ידבר־לו׃ כי בעמים לשון אחר ידבר
אל־העם הזה׃ אשר אמר אליהם זאת המנוחה
הניחו לנלאה וזאת המרגעה ולא אבו לשמוע׃
והיה להם דבר־יהוה צו לצו צו לצו קו לקו
קו לקו זעיר שם זעיר שם׃ למען אשר ילכו
וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו׃ לכן
שמעו דבר־יהוה אנשי לצון משלי העם הזה
אשר בירושלם׃ כי אמרתם כרתנו ברית את־
מות ועם־שאול עשינו חזון שוט עובר כי יעבר
לא יבוא אלינו כי־שמנו כזב מחסינו ובשקר
נסתתר׃ לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד
בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד
המאמין לא יחיש׃ ושמתי משפט לקו וצדקה
למשקלת ושבר אלגביש מחסה כזב וסתר מים
יצפון׃ וכפר בריתכם את־מות ועם־שאול לא
תקום חזון שוט כי יעבר והייתם לו למרמס׃
מדי עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר יעבר
ביומם ובלילה והיה רק זועה הבין שמועה׃
כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה מהתכנס׃
כי כהר־פרצים יקום כעמק יגעה יזעף לעשות
מעשהו זר מעשהו ולהביא הבאתו נכריה׃
ועתה אל־תתלוצצו פן־יחזקו מוסריכם כי כלה
ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על־כל־
הארץ׃ האזינו והשמעו קולי הקשיבו ושמעו
אמרתי׃ הכל־היום יחרש החורש לזרעו יפתח
ויסרס אדמתו׃ הלא אם־שוה פניה ויפזר קצח
וכמון יזרע ושם חטה שורה ושעורה נסמן
וכסמת גבלתו׃ ויסרהו למשפט אלהיו יורנו׃
כי לא־בדרך יודע ואם־תורתו יבין׃ כי לא
בחרוץ דוש קצח ואופן עגלה על־כמון יסבו
כי במטה יחבט קצח וכמון במוט׃ לחם לדגן
יכתת כי לנצח לא אדוש ויהמם גלגל עגלתו
פרשיו לא יכתנו׃ גם־זאת מיהוה צבאות יצא
הפלא עצה הגדיל תושיה׃

פרק ל׳.

הוי בנים סוררים נאם־יהוה לעשות עצה ולא
מני ולנסך ולא רוחי למען ספות חטאה על־
חטאה׃ ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו
להתעז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים׃
והיתה לכם מעוז פרעה לבשת וחסות בצל
מצרים לכלמה׃ כי היו בצוען שריו ומלאכיו
חנס יגיעו׃ כל־עם לא יועילו למו לעזר ולעזרה
ולבשת אף־לתוכחת׃ משא בהמות נגב בארץ
צרה וצוקה לביא ולביא מהמה אפעה ושרף
מעופף על־כן על־כתף עירם חילם ועל־דבשת
גמליהם על־עם לא יועילו׃ ומצרים הבל וריק
יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת׃ עתה
בא כתב אתם על־לוח ואתה ספר על־ספר
ורשמהו׃ כי עם מרי הם בנים כחשים בנים
לא־אבו שמוע תורת יהוה׃ אשר אמרו לראים
לא תראו ולחזים לא תחזו־לנו נכחות דברו־
לנו חלקות חזו מהתלות׃ סורו מן־הדרך הטו
מן־האורח השביתו מפנינו את־קדוש ישראל׃
לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר
הזה ותבטחו בעשק ונלז ותשענו עליו׃ לכן
היתה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה
אשר פתאם לפתע תבוא שברה׃ ושברה כשבר
נבל יוצרים דק לא יחמול ולא־ימצא במדקתו
חרס להחתות אש מיקד ולשאוב מים מגבא׃
כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה
ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם
ולא אביתם׃ ותאמרו לא כי על־סוס ננוס על־
כן תנוסון ועל־קל נרכב על־כן יקלו רדפיכם׃
אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה
תנוסו עד אם־נותרתם כתרן על־ראש הר וכנס
על־גבעה׃ ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום
לרחמכם כי אל משפט יהוה כל־חוכי לו׃ ס׳
כי עם בציון בירושלם בכו לא־תבכה חנון יחנך
לקול זעקך כאשר שמעך ענך׃ ונתן לכם אדני
לחם צר ומים לחץ ולא־יכנף עוד מוריך והיו
עיניך רואות את־מוריך׃ ואזניך תשמענה דבר
מאחריך לאמר זה הדרך לכו־בה כי תאמינו
ימין וכי תשמיאלו׃ וטמאתם את־צפוי פסיליך
זהב ואת־אפוד מסכת כספך תזרם כמו־דוה
צא תאמר לו׃ ונתן גשמך זרע אשר תזרע את־
האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן
ירעה מקנך ביום ההוא ירעו שוריך ועבדי
האדמה חמיץ בלול אשר זרה בנפה ובמזרה׃
ועל כל־הר נשא ועל כל־גבעה רמה פלגים
יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים׃ והיה
אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים
כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את־שבר
עמו ומחץ מכתו ירפא׃ ס׳ הנה שם יהוה בא
מרחוק בוער אפו וכבדה משאת שפתותיו מלאו
זעם ולשונו כאש אכלת׃ ורוחו כנחל שוטף
עד־צואר יחלף לנפות גוים בנפת שוא ורסן
מתעה על־לחיי עמים׃ שיר יהיה־לכם כליל
התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא
בהר־יהוה אל־צור ישראל׃ והשמיע יהוה את־
הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב
אש אכלת נפץ וזרם ואבן ברד׃ כי מקול יהוה
יחת אשור בשבט יכה׃ והיתה כל מעבר מוסדה
אשר ינוח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות
תנופה נלחם בם׃ כי ערוך מאתמול תפתה גם־
הוא למלך הכין העמיק הרחיב מדורתה אש
ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בערה בה׃

פרק ל״א.

הוי יורדי מצרים לעזרה על־סוסים יבטחו
ויבטחו על־רכב כי רב ועל־פרשים כי עצמו
מאד ולא שעו על־קדוש ישראל ואת־יהוה לא
דרשו׃ וגם־הוא חכם ויבא רעה ואת־דבריו לא
הסיר וקם על־בית מרעים ועל־עזרת פעלי
און׃ והמצרים אדם ולא־אל וסוסיהם בשר ולא
רוח ויהוה יט ידו וכשל עזר ונפל עזור וכלם
יחדו יתמו׃ כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהמה
האריה וגור כפיר על־טרפו אשר יקרא עליו
מלא רועים קולם לא יחת ומהמונם לא יענה
כן ירד יהוה צבאות לצבא על־הר ציון ועל־
גבעתה׃ כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על־
ירושלם גנון והציל פסח והמליט׃ שובו לאשר
העמיקו סרה בני ישראל׃ כי ביום ההוא ימאסו
איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם
ידיכם חטא׃ ונפל אשור לא־מאיש וחרב לא־
אדם תאכלנו ונס מפני חרב ובחוריו למס יהיו׃
וסלעו מגורו יעבור ומשריו נס מנס׃ נאם־יהוה
אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלם׃ ס׳

פרק ל״ב.

הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו׃
והיה איש כמחבא מרוח וסתר זרם כפלגי מים
בציה כצל סלע כבד בארץ עיפה׃ ולא־תשעין
עיני רואות ואזני שמעים תקשבנה׃ ולב נמהרים
יבין לדעת ולשון עלגים תמהר לדבר צחות׃
לא־יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר
שוע׃ כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און
לעשות חנף ולדבר אל־יהוה תועה לרקן נפש
רעב ומשקה צמא יחסיר וכלי כילי רעים הוא
זמות יעץ להחבל עניים באמרות שקר ודבר
משפט אביון׃ ונדיב נדיבות יעץ והוא על־
נדיבות יקום׃ ס׳ נשים שאננות קומנה שמענה
קולי בנות בוטחות האזנה אמרתי׃ ימים על־
שנה תרגזנה בוטחות כי כלה בצר אסיף לא
תבוא׃ חרדו שאננות רגזו בוטחות הפשיטו
והערו והחגירו על־חלצים׃ על־שדים ספדים על־
שדה חמדת על־גפן פריה׃ על־אדמת עמי צמח
שמיר ושית כי אם על־כל־בתי משוש קריה
עלזה׃ כי ארמון נטוש המון עיר עזוב עפל
ובחן היתה למערות עד־עולם משוש פראים
עדר׃ עד־יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר
לכרמל והכרמל ליער יחשב׃ ושכן במדבר
משפט וצדקה בכרמל תדור׃ והיה מעשה הצדקה
שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד־עולם׃
ויושב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים
ובמנוחות שאננות׃ וברד בהרדת היער ושפלה
השפל השפלה׃ אשרי זרעים על כל־מים שלחי
רגל השור והחמור׃

פרק ל״ג.

הוי שודד ואתה לא שדוד ובוגד ולא בגדו
כלותך תשדד כאשר תשא תבגד׃ יהוה חננו
לך היינו זרוע לבקרים אף עת צרה׃ מקול
המון נדדו עמים מרוממותך נפוצו גוים׃ ונאסף
שללכם אסף הסלעם כמשק ארבה כמהלך גבים
שקק עליו׃ נורא יהוה כי נשגב שכן מרום
וימלא ציון משפט וצדקה׃ והיה אמונת עתיך
חסן ישועות חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו׃
הנה אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון׃
נשמו אורחות חדל עובר ברית מאס ערים לא
חשב אנוש׃ אבלה נמקה הלבנון חפר שרון
כערבה ויתנער בשן והרמל׃ עתה אקום יאמר
יהוה עתה ארומם עתה אנשא׃ תהרו קש
תלדו קשבה אש אכלכם׃ והיו עמים משרפות
כיד חתכים באש יצתו׃ שמעו רחוקים אשר
עשיתי וידעו קרובים גבורתי׃ פחדו בציון
חטאים אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש
אכלת מי יגור לנו מוקדי עולם׃ הולך צדקות
ודובר מישרים מואס בבצע מעשקות נוער
כפיו מתמך בשחד אטם אזנו משמע דמים
וסגר עיניו מראות ברע׃ הוא מרומים ישכן
מצדות סלעים משכיתו לחמו מימיו נאמנים׃
מלך ביפיו תחזינה עינך תראינה ארץ מרחקים׃
לבך יהגה אימה איה הסופר איה שוקל איה
סופר את־המגדלים׃ עם־לעז לא תראה עם
עמקי שפה משמוע נלעג בלשון בלתי בין דבר׃
חזה ציון קרית מועדינו עינך תראינה ירושלם
נוה שאנן אהל בל־יצעה בל־יסעו יתדותיה
ובכל־חבליה בל־יתקו׃ כי אם־שם אדיר לנו
יהוה מקום נהרים יאורים רחבי ידים בו לא
תלך אניה ואניר גאה לא יעברנו׃ כי יהוה
שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו׃
נטשו חבליך בל־יחזקו כן תרן בל־יפרשו אז
חלק שלל רב פסחים בזזו׃ בל־יאמר שכן חליתי
העם היושב בה נשוא עון׃

פרק ל״ד.

קרבו גוים לשמוע ולאמים הקשיבו תשמע
הארץ ומלואה תבל וכל־צאצאיה׃ כי קצף ליהוה
על־כל־הגוים וחמה על־כל־צבאם החרימם נתנם
לטבחה׃ וחלליהם יושלכו וצחנתם תעלה
והרים נמסו מדמם׃ ונמקו כל־צבא השמים
ונגלו כספר שמים וכל־צבאם יבול כנבול עלה
מגפן וכנבלה מתאנה׃ כי רותה בשמים חרבי
הנה על־אדום תרד ועל־עם חרמי למשפט׃
חרב ליהוה מלאה דם דשנה מחלב מדם כרים
ועתודים מחלב כלית אילים כי זבח ליהוה
בבצרה וטבח גדול בארץ אדום׃ וירדו ראמים
עמם ופרים עם־עזים ורותה ארצם מדם ועפרם
מחלב ידשן׃ כי יום נקם ליהוה שנת שלומים
לריב ציון׃ והפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית
והיתה ארצה לזפת בוערת׃ לילה ויומם לא
תכבה לעולם יעלה עשנה מדור דור תחרב
לנצח נצחים לא יעבר בה׃ וירשוה קאת וקפד
ואח ועורב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו
ואבני בהו׃ חריה ואין שם מלוכה וכל־שריה
היו אפס׃ ועלה אחמניה בקריה תלה וגרנה
והיתה מעון לתנים חצר לבנות יענה׃ ופגשו
איים את־ציים ושעיר על־רעהו יקרא אך־שם
הרגעה לילית ומצאה לה מנוח׃ שם קנה
ברוש ודרה ועשה ביעיה ובקעה וגדרה בצלה
אך־שם נקבצו דיות איש את־רעותה לא יפקדו׃
כי פי הוא צוה ורוחו הוא קבצם׃ והוא הפיל
להם גורל ויד־המדה חלקתה להם בחבל לרשתה
עד־עולם עד־דור ודור ישכנו בה׃

פרק ל״ה.

ישישו מדבר וציה ותגל ערבה והפרח כחבצלת׃
פרח תפרח ותגל אף־גילת ורנן כבוד הלבנון
נתן־לה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבוד
יהוה הדר אלהינו׃ חזקו ידים רפות וברכים
כשלות אמצו׃ אמרו לנמהרי־לב חזקו אל־תיראו
הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא
ויושיעכם׃ אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים
תפתחנה׃ אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם
כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה׃ והיה
השרב לאגם וצמאון למבועי מים בנוה תנים
רבצה חציר לקנה וגמא׃ והיתה שם מסלה
ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא יעבר בה טמא
והוא־למו הולך דרך ואולים לא יתעו׃ לא־יהיה
שם אריה וחית רעה לא תעלה בו לא תמצא
והלכו גאולים׃ ופדוי יהוה ישובון ובאו ציון
ברנה ושמחת עולם על־ראשם שמחה וששון
ישיגו ונסו יגון ואנחה׃

פרק ל״ו.

ויהי בשנת ארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה
סנחריב מלך־אשור על כל־ערי יהודה הבצורות
ויתפשם׃ וישלח מלך־אשור את־רבשקה מלכיש
ירושלם אל־חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת
הברכה העליונה במסלת שדה כובס׃ ויצא אליו
אליקים בן־חלקיהו אשר על־הבית ושבנא הסופר
ויואח בן־אסף המזכיר׃ ויאמר אליהם רבשקה
אמרו־נא אל־חזקיהו כה־אמר המלך הגדול מלך
אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת׃ אמרתי
אך־שפת דברים עצה וגבורה למלחמה עתה
על־מי בטחת כי־מרדת בי׃ הנה בטחת לך על־
משענת הקנה הרצוץ הזה על־מצרים אשר יסמך
איש עליה והבאה בכפו ונקבה כן פרעה מלך־
מצרים לכל־הבטחים עליו׃ ואם־תאמרו אלי
אל־יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר
חזקיהו את־במותיו ואת־מזבחותיו ויאמר אל־
יהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו
בירושלם׃ ועתה התערב נא את־אדני מלך־אשור
ואתנה לך אלפים סוסים אם־תוכל לתת לך
רכבים עליהם׃ ואיך תשיב פני פחת אחד
מעבדי אדני הקטנים ותבטח לך על־מצרים
לרכב ולפרשים׃ ועתה הלא־עלה אנכי בלי־יהוה
על־הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה
אל־הארץ הזאת והשחת אתה׃ ויאמר אליקים
ושבנא ויואח אל־רבשקה דבר־נא אל־עבדיך
ארמית כי שמעים אנחנו ואל־תדבר אלינו
יהודית באזני העם אשר על־החומה׃ ויאמר
רבשקה אל־האנשים האל־אדני שלחני אל־אדניך
ואל־אליך לדבר את־הדברים האלה הלא על־
האנשים הישבים על־החומה לאכול את־חריהם
ולשתות את־מימיהם אתכם׃ ויעמד רבשקה
ויקרא בקול גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו
את־דברי המלך הגדול מלך אשור׃ כה אמר
המלך אל־יטעך חזקיהו כי לא־יוכל להציל
אתכם מידו׃ ואל־יבטח אתכם חזקיהו ביהוה
לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת
ביד מלך־אשור׃ אל־תשמעו אל־חזקיהו כי כה
אמר מלך־אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי
ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי
בורו׃ עד־אבוא ולקחתי אתכם אל־ארץ כארצכם
ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית
יצהר ודבש וחיו ולא תמותו ואל־תשמעו אל־
חזקיהו כי־יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו׃
הצלו הצילו אלהי הגוים איש את־ארצו מיד
מלך־אשור׃ איה אלהי חמת וארפד איה אלהי
ספרוים הנע ואת־יהוה מיד׃ מי בכל־אלהי
הארצות האלה אשר הצילו את־ארצם מידי כי
יציל יהוה את־ירושלם מידי׃ ויחרשו העם ולא
ענו אותו דבר כי מצות המלך היתה לאמר לא
תענהו׃ ויבא אליקים בן־חלקיהו אשר על־הבית
ושבנא הסופר ויואח בן־אסף המזכיר אל־חזקיהו
קרועי בגדים ויגידו לו את־דברי רבשקה׃

פרק ל״ז.

ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את־בגדיו
ויתכס בשק ויבא בית יהוה׃ וישלח את־אליקים
אשר על־הבית ואת־שבנא הסופר ואת זקני
הכהנים מכסים בשקים אל־ישעיהו בן־אמוץ
הנביא׃ ויאמרו אליו כה־אמר חזקיהו יום־צרה
ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד־משבר
ואין כח ללדת׃ אולי ישמע יהוה אלהיך את־
דברי רבשקה אשר שלחו מלך־אשור אדניו
לחרף אלהים חיים ולהוכיח בדברים אשר שמע
יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה
הזאת׃ ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל־ישעיהו׃
ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל־אדניכם
כה אמר יהוה אל־תירא מפני הדברים אשר
שמעת אשר גדפוני נערי מלך־אשור בהם׃
הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו
והפלתיהו בחרב בארצו׃ וישב רבשקה וימצא
את־מלך־אשור נלחם על־לבנה כי שמע כי נסע
מלכיש׃ וישמע על־תרהקה מלך־כוש לאמר יצא
להלחם אתך ושמע וישלח מלאכים אל־חזקיהו
לאמר׃ כה־תאמרון אל־חזקיהו מלך יהודה
לאמר אל־ישאך אלהיך אשר אתה בוטח עליו
לאמר לא־תנתן ירושלם ביד מלך־אשור׃ הנה
אתה שמעת את־אשר עשו מלכי־אשור לכל־
הארצות להחרימם ואתה תנצל׃ ההצלום אלהי
הגוים את־אשר שחתו אבותי את־גוזן וחרן
ורצף ובני עדן אשר בתלשר׃ איה מלך חמת
ומלך ארפד ומלך עיר ספרוים הנע ועוא׃
ויקח חזקיהו את־הספרים מיד המלאכים ויקרא
אתם ויעל בית יהוה ויפרשם חזקיהו לפני יהוה׃
ויתפלל חזקיהו אל־יהוה לאמר׃ יהוה צבאות
אלהי ישראל יושב הכרובים אתה־הוא האלהים
לבדך לכל־ממלכות הארץ אתה עשית את־
השמים ואת־הארץ׃ הטה יהוה אזנך ושמע
פקח יהוה עיניך וראה ושמע את־כל־דברי
סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חיים׃ אמנם
יהוה החריבו מלכי־אשור את־הגוים ואת־
ארצותם׃ ויתנו את־אלהיהם באש כי לא אלהים
המה כי אם־מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום׃
ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל־
ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדך׃ וישלח
ישעיהו בן־אמוץ אל־חזקיהו לאמר כה־אמר
יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי על־
סנחריב מלך־אשור׃ זה הדבר אשר־דבר יהוה
עליו בזתה לך לעגה לך בת־ציון אחריך ראש
בת־ירושלם׃ את־מי חרפת וגדפת ועל־מי הרימות
קול ותשא מרום עיניך אל־קדוש ישראל׃ ביד
מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי
מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת מבחר ארזיו
ברוש מובחריו ואבוא מלון קצהו יער כרמלו׃
אני קרתי ואשתה מים ואחרב בכף רגלי כל־
יאורי מצור׃ הלא שמעת למרחוק אתה עשיתיה
למימי קדם ואצרנה ועתה הביאותיה ותהי
להשות גלים עיר מבצר׃ ויושביהם קצרי יד
חתו ובושו היו עשב שדי וירק דשא חציר
גגות וקדמה שדמה׃ ושבתך וצאתך וביתך
ורגזך ידעתי׃ יען רגזך אלי ושאנן עלה באזני
ואשים חחי באפך ומתגי בשפתיך והשיבותיך
בדרך אשר באת׃ וזה־לך האות אכול השנה
ספיח ובשנה השנית שחיש ובשנה השלשית
זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פריהם׃ והיתה
השרידה בית יהודה הנשאר יוסיפו לשרש
מלמטה ועשו פרי למעלה׃ כי מירושלם תצא
שארית ופליטה מהר־ציון קנאת יהוה צבאות
תעשה־זאת׃ לכן כה־אמר יהוה על־מלך־אשור
לא יבא אל־העיר הזאת ולא־יירה שם חץ ולא
יקדמנה מגן ולא־ישפך עליה סללה׃ בדרך אשר
בא בה ישוב ואל־העיר הזאת לא יבא נאם־
יהוה׃ וגנותי על־העיר הזאת להושיעה למעני
ולמען עבדי דוד׃ ויצא מלאך יהוה ויך במחנה
אשור מאה שמונים וחמשה אלפים וישכימו
בבקר והנה כלם פגרי מתים׃ ויסע וילך וישב
סנחריב מלך־אשור וישב בנינוה׃ ויהי הוא
משתחוה בבית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר
בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך
אסר חדון בנו תחתיו׃

פרק ל״ח.

בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו
ישעיהו בן־אמוץ הנביא ויאמר אליו כה־אמר
יהוה צו לביתך כי־מת אתה ולא תחיה׃ ויסב
חזקיהו פניו אל־הקיר ויתפלל אל־יהוה׃ ויאמר
אנה יהוה זכר־נא את־אשר התהלכתי לפניך
באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך
חזקיהו בכי גדול׃ ויהי דבר־יהוה אל־ישעיהו
לאמר׃ הלוך ואמרת אל־חזקיהו כה־אמר יהוה
אלהי דויד אביך שמעתי את־תפלתך ראיתי את־
דמעתך הנני יסף על־ימיך חמש עשרה שנה׃
ומכף מלך־אשור אצילך ואת־העיר הזאת וגנותי
על־העיר הזאת׃ וזה־לך האות מאת יהוה כי
יעשה יהוה את־הדבר הזה אשר דבר׃ הנני
משיב את־צל המעלות אשר ירדה בשמש באחז
לאחור עשר המעלות אשר ירדה וישב השמש
עשר מעלות בכל־המעלות אשר ירדה׃ מכתב
לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי׃ אני אמרתי
בדמי ימי אלכה בשערי שאולה פקדתי יתר
שנותי׃ אמרתי לא־אראה יה יה בארץ החיים
לא־אביט אדם עוד עם־יושבי חדל׃ דורי נסע
ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג חיי מדלה
יתקני מיום עד־לילה תשלימני׃ שויתי עד־
בקר כארי כן ישבר כל־עצמותי מיום עד־לילה
תשלימני׃ כסוס עגור אציף אהגה כיונה אפיח
כלו עיני למרום אדני עשקה לי ערבני׃ מה־
אדבר ואמר לי והוא עשה׃ אשוטטה כל־שנותי
על־מר נפשי׃ אדני עליהם יחיו ולכל־בהם חיי
רוחי ותחלימני והחיני׃ הן לשלום מר־לי מר
ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי־השלכת
אחרי גוך כל־חטאותי׃ כי לא שאול תודך
מות יהללך לא־יברו יורדי בור אל־אמתך׃
חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע
אל־אמתך׃ יהוה להושיעני ונגינותי ננגן כל־
ימי חיינו על בית יהוה׃ ויאמר ישעיהו יקחו
דבלת תאנים ויחבשו על־השחין ויחי׃ ויאמר
חזקיהו מה־אות כי אעלה בית יהוה׃ ס׳

פרק ל״ט.

בעת ההיא שלח מרודך בלאדן בן־בלאדן מלך
בבל ספרים וחנם אל־חזקיהו כי שמע כי חלה
חזקיהו׃ וישמח עליהם חזקיהו ויראם את־בית
נכתו את־הכסף ואת־הזהב ואת־הבשמים ואת־
השמן הטוב ואת כל־בית כליו ואת כל־אשר
נמצא באוצרותיו לא־היה דבר אשר לא־הראם
חזקיהו בביתו ובכל־ממשלתו׃ ויבא ישעיהו
הנביא אל־המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו
האנשים האלה ומאין באו אליך ויאמר חזקיהו
מארץ רחוקה באו אלי מבבל׃ ויאמר מה־ראו
בביתך ויאמר חזקיהו את כל־אשר בביתי ראו
לא־היה דבר אשר לא־הראיתים במאצרותי׃
ויאמר ישעיהו אל־חזקיהו שמע דבר־יהוה
צבאות׃ הנה ימים באים ונשא כל־אשר בביתך
ואשר אצרו אבותיך עד־היום הזה בבלה לא
יותר דבר אמר יהוה׃ ומבניך אשר יצאו ממך
אשר תוליד יקחו וסרסים יהיו בהיכל מלך־
בבל׃ ויאמר חזקיהו אל־ישעיהו טוב דבר־יהוה
אשר דברת ויאמר הלוא אם־שלום ואמת יהיה
בימי׃ ס׳

פרק מ׳.

נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם׃ דברו על־לב
ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה
עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל־חטאותיה׃
קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה
מסלה לאלהינו׃ כל־גיא ינשא וכל־הר וגבעה
ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה׃
ונגלה כבוד יהוה וראו כל־בשר יחדו כי פי
יהוה דבר׃ קול אמר קרא ואמר מה־אקרא כל־
הבשר חציר וכל־חסדו כציץ השדה׃ יבש חציר
נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם׃
יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם׃
על הר גבה עלי־לך מבשרת ציון הרימי בכח
קולך מבשרת ירושלם הרימי אל־תיראי אמרי
לערי יהודה הנה אלהיכם׃ הנה אדני יהוה
בחזק יבוא וזרועו משלה לו הנה שכרו אתו
ופעלתו לפניו׃ כרעה עדרו ירעה בזרועו יקבץ
טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל׃ מי מדד בשעלו
מים ושמים בזרת תכן וכל־שלש בעפר הארץ
ושקל בפלס גבעות ובמאזנים׃ מי תכן את־רוח
יהוה ואיש עצתו יודיענו׃ את־מי נועץ ויבינהו
ויורהו בארח משפט ויורהו דעת ודרך תבונות
יודיענו׃ הן גוים כמר מדלי ונחשב כשחק
מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול׃ ולבנון אין
די־בער וחיתו אין די־עולה׃ כל־הגוים כאין
נגדו מאפס ותהו נחשבו־לו׃ ואל־מי תדמיון
אל ומה־דמות תערכו־לו׃ הפסל נסכו חרש
ומצרף בזהב ירקענו וצורפי כסף רתקות׃
המסכן תרומה עץ לא־ירקב חכם יבקש־לו
להכין פסל לא־ימוט׃ הלוא תדעו הלוא תשמעו
הלוא הגד מראש לכם הלוא הבינתם מוסדות
הארץ׃ הישב על־חוג הארץ וישביה כחגבים
הנוטה כדק שמים ויפרשם כאהל לשבת׃ הנתן
האזין לתהו ומעגלי צדק יסרנו הנתן לו מעגלי
צדק יסרנו הנתן לו מעגלי צדק יסרנו׃ הנתן
לו מעגלי צדק יסרנו׃ הנתן לו מעגלי צדק
יסרנו׃ הנתן לו מעגלי צדק יסרנו׃ הנתן לו
מעגלי צדק יסרנו׃ הנתן לו מעגלי צדק יסרנו׃
הנתן

ואנכי אכה אתכם כפעם לחטאתיכם: פתחון
17 דלתיכם אל תסגרו בפני גנבים אל תאמינו: פתחון
דלתיכם הם פיכם שאינו נסגר לשקר ולרמות
ומלשון הרע לחבירו: ואנכי אכה אתכם כפעם
לחטאתיכם. שאף על פי שאתם מתפללים
ומתחננים לפני ואומרים לפני כל תפלה ואנו
חטאנו אני מכה אתכם כפעם לחטאתיכם:
18 ועתה אדם בעל פה ואדם בעל מקרא: לחודה:
19 ואחרי אחד אחד מהם: ויגעו ויתלאו: מיגעו
מיעוט מחסרות: מיגעו יגיעו: מיגעו
מלשון מגעת בקרקע: ויגעו לשון יגיעה:
ולא יגיעו. שאין להם כח לעמוד לפני אויביהם:
20 כמחסה: כמו מחסום לדלת: כמו שאתה אומר
21 לגפן מחסה תעשה. ואומר אחר מחסה לגפן:
ומגן מגיא למה מגיא: ומגן לשון מגן: כמו
שדה חרב שהוא מגן וחומה לעיר: ומגיא
22 לשון גיא. ומגיא יעקב מגיא: ומגיא
יגיעו: לשון יגיעה: ואחרי אחד מהם: ויגעו
23 ויתלאו: לשון תלאה: ואחרי אחד מהם:
כולם יגיעו ויתלאו: ואחרי אחד מהם: כולם
יגיעו ויתלאו: ואחרי אחד מהם: כולם יגיעו
ויתלאו: ואחרי אחד מהם: כולם יגיעו ויתלאו:

פרק כ"ג.

1 בא ישעיה לומר שלא יאמרו ישראל: יחזקו
2 לרגעים. שלא יחזקו אויבי ישראל יותר:
ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
3 אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
4 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
5 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
6 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
7 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
8 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
9 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
10 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
11 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
12 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
13 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:

פרק כ"ד.

1 זאת היא הארץ אשר תחלק לשבטים: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
2 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
3 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
4 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
5 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
6 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
7 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
8 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
9 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
10 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
11 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
12 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:
13 ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי
אחד מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד
מהם: ואחרי אחד מהם: ואחרי אחד מהם:

ומלא בשרו: ויהי כמות בשרו: ויטהר
ויתפלל: ויעתר לו ויקבל תפלתו:
ויראהו: ויכיר בו שהוא מלאך:

מלכים ב יב

1 שנת שבע: לימי יהוא: ויהואש: ויהואש
מלך יהודה: ויהואש בן יהוא מלך:
2 והכהן יהוידע: שהיה כהן גדול: כל
ימיו: שחיו בבית המקדש: ולא עזבו:
3 הבמות: שהיו בגבעות ובהרים: עוד
העם: שהיו מקריבים ומקטירים:
4 הכסף: שהיו מביאים לבית ה': כסף
ערכים: כסף שהיו נותנים בעד הנפשות
שהיו ראויים להתערך: כסף ערכו:
כסף איש: שהיו נותנים בעד נפשותם:
כל כסף אשר יעלה על לב איש: כל
הכסף שיתנו איש בעד נפשו: להביא
בית ה': לתת לבדק הבית: לבדק:
5 יקחו להם הכהנים: לעצמם: איש
מאת מכריו: מן הכהנים שהיו מכירים
אותם: והיה אם לא יחזקו הכהנים:
6 ויהי: ולא היה: בשנה העשרים: לימי
יהואש: ולא חזקו הכהנים: את בדק
הבית: את הבית שנפרץ ונשבר:
7 ויקרא יהואש: המלך: ליהוידע הכהן:
ולשאר הכהנים: ויאמר להם המלך:
מדוע לא חזקתם: את בדק הבית:
ועתה אל תקחו כסף: מאת מכריכם:
כי אם לבדק הבית: תתנו אותו:
8 ויאבו עוד הכהנים: שהסכימו עם
המלך: לבלתי קחת כסף: מאת העם:
ולבלתי הפר את בדק הבית: שלא
לתקנו: ולא יקחו כסף: מאת מכריהם:
9 ויקח יהוידע הכהן: בעבור שלא
יקחו הכהנים כסף: מאת מכריהם:
ויקב חור: ויחתוך בו חור: ויקבע
בו: ויתן אותו: ויעמד אותו: ליד
המזבח: ליד המזבח שהיה בבית ה':
ונתנו שם הכהנים: שהיו שומרים
הפתח: כל הכסף: שהביאו לבית ה':
10 והיה כראותם: שהיו רואים: כי רב
הכסף: שהיה בארון: ויעל סופר
המלך: שהיה סופר המלך: וכהן
הגדול: שהיה כהן גדול: ויצרו: ויספרו
ויתנו: ויתנו את הכסף: הנמצא: שנמצא
בבית ה': בבית ה' שהיה בו הרבה:
11 ויתנו: ויתנו את הכסף: הערכים:
שהיו ערכים: על יד: על ידי: עשי
המלאכה: שהיו עושים את המלאכה:
ויתנו אותו: ויתנו את הכסף: על בית
ה': על בית ה' שהיה בו הרבה:
12 לגזברים: שהיו גזברים: ויוציאו:
ויתנו את הכסף: לחרשי העצים: שהיו
חרשי עצים: ולבנאים: שהיו בונים:
13 ולגדרי האבן: שהיו גוזרים את האבן:
ולקנות עצים: ולקנות את העצים:
ואבן מחצב: ואבן שהיו חוצבים אותה
מן ההרים: לחזק בדק הבית: לתקן
את בדק הבית: ולכל היוצא: ולכל
שהיה צריך להוציא: על בית ה':
14 לבדק הבית: לתקן את בדק הבית:
כלי כסף: כלי כסף שהיו עושים:
מזרקות: כפות: חצוצרות: כל כלי זהב:
וכלי כסף: מן הכסף שהיו מביאים:
15 ויתנו: ויתנו את הכסף: ביד עשי
המלאכה: שהיו עושים את המלאכה:
וחזקו בו: ויתקנו בו את בית ה':
16 ואנשים: שהיו נותנים את הכסף:
לא יספר: לא היו סופרים את הכסף:
את החשבון: שהיו נותנים: כי באמונה:
שהיו נאמנים: הם עשו: שהיו עושים:
17 כסף אשם: כסף שהיו נותנים בעד
החטאים: וכסף חטאת: שהיו נותנים
בעד החטאת: לא הובא: הכסף שהיו
מביאים: לבית ה': היה לכהנים: שהיו
כהנים: העומדים: שהיו עומדים:
18 אז יעל: אז עלה: חזאל: שהיה מלך
ארם: ויעל: ויבא: ויקח: ויקח את
הכסף: ואת הזהב: שהיו בבית ה':
ובבתי המלך: שהיו בבתי המלך:
ושלח: ויתן: ויתן את הכסף: אל חזאל:
שהיה אל חזאל: ויעל: ויסר: ויסר
מעליו: שהיה מעליו: את ירושלים:
שהיה עולה על ירושלים:
19 ויתר: ושאר: דברי יואש: שעשה
יואש: הלא הם כתובים: שהם כתובים:
על ספר: שהיה ספר: דברי הימים:
שהיו דברי הימים: למלכי יהודה:
שהיו מלכי יהודה: שהיו מלכים ביהודה:
20 ועבדיו: שהיו עבדיו: ויקמו: ויעשו
קשר: שהיו עושים קשר: ויכו: ויכו
את יואש: שהיה יואש: בבית מלא:
שהיה בית מלא: בית המלך: שהיה
בית המלך: במסלה: שהיה במסלה:
21 ויהוזכר: שהיה יהוזכר: ויהוזבד:
שהיה יהוזבד: ויכוהו: ויכו אותו:
וימת: ויקברו אותו: עם אבותיו:
בעיר דוד: שהיתה עיר דוד: ויהי בנו:
שהיה בנו: תחתיו: שהיה תחתיו:
ויהי: ויתחיל: בשנת שלשים: לימי
יואש: ושבע שנים: שהיה מלך:
ויהואחז: שהיה יהואחז: ויעש: ויעש
הרע: שהיה הרע: בעיני ה': ויחטא:
ויחטא בעבודת עבודה זרה: ולא סר:
ולא הסיר: מחטאות: מן החטאות:
ירבעם: שהחטיא את ישראל: אשר
החטיא: שהחטיא: את ישראל: בם:
בחטאות ירבעם: בהן: בם הלך:
ויחר אף ה': ויכעס ה': ויתנם: ויתן
אותם: ביד חזאל: ביד חזאל מלך ארם:
וביד בן חזאל: וביד בן חזאל שהיה
בן חזאל: כל הימים: שהיה חזאל
חי: שהיה בן חזאל חי: ויחל: ויתפלל:
יהואחז: שהיה יהואחז: לפני ה':
וישמע אליו: ויקבל תפלתו: ה': כי
ראה: ה' את לחץ ישראל: כי לחצם:
מלך ארם: שהיה מלך ארם: ויתן ה':
ליהואחז: שהיה יהואחז: מושיע:
ויוצא: ויבא: ויבאו: מתחת: מתחת
יד ארם: שהיה ארם: ויושבו: ויושבו
בני ישראל: בני ישראל: באהליהם:
כתמול שלשום: כתמול ושלשום:
כאשר היו: כאשר היו יושבים:
ולא סרו: ולא הסירו: מחטאות: מן
החטאות: בית ירבעם: שהחטיא את
בית ירבעם: אשר החטיא: שהחטיא:
את ישראל: בם: בחטאות בית ירבעם:
בהן: בם הלך: וגם האשרה: שהיתה
האשרה: עמדה: שהיתה עומדת:
בשומרון: שהיתה בשומרון: ויהואחז:
שהיה יהואחז: לא נשאר: שלא נשאר:
לעם: שהיה לעם: כי אם חמשים:
שהיו חמשים: פרשים: שהיו פרשים:
ועשרה רכבים: שהיו עשרה רכבים:
וחיל: ושאר חיל: כי אבדם: שאבדם:
מלך ארם: שהיה מלך ארם: וישמם:
וישמם כעפר: שהיו שמים כעפר:
לדישה: שהיו דשים: ושאר: דברי
יהואחז: שעשה יהואחז: הלא הם
כתובים: שהם כתובים: על ספר:
שהיה ספר: דברי הימים: שהיו דברי
הימים: למלכי יהודה: שהיו מלכי
יהודה: וישכב: וישכב יהואחז: עם
אבותיו: שהיה עם אבותיו: ויקברו
אותו: שקברו אותו: בשומרון:
שהיתה בשומרון: וימלך: שמלך:
יואש: שהיה יואש: בן יהואחז:
תחתיו: שהיה תחתיו: בשנת שלשים:
לימי יואש: מלך ישראל: שהיה מלך
ישראל: ויהי: ויחל: ויחל יואש:
מלך: שהיה מלך: ושש עשרה שנה:
שהיה מלך: וישכב: וישכב יואש:
עם אבותיו: שהיה עם אבותיו:
ויקברו אותו: שקברו אותו: בשומרון:
שהיתה בשומרון: עם מלכי ישראל:
שהיו מלכי ישראל: ואלישע: שהיה
אלישע: חלה: שהיה חולה: את חליו:
שהיה חליו: אשר ימות: שהיה עתיד
למות: בו: מחליו: שהיה חולה: ויבא:
ויבא יואש: מלך ישראל: שהיה מלך
ישראל: אליו: שהיה אלישע: ויבך:
ויבך יואש: על פניו: שהיה על פני
אלישע: ויאמר: שהיה אומר: אבי:
שהיה אומר: אבי אלישע: רכב ישראל:
שהיה רכב ישראל: ופרשיו: שהיו
פרשיו: שהיו פרשי ישראל: ויאמר:
שהיה אומר: אליו: שהיה אלישע:
קח: שהיה אומר: קח לך: קשת וחצים:
ויקח: שהיה אומר: ויקח לו: קשת
וחצים: שהיה קשת וחצים: ויאמר:
שהיה אומר: אל מלך ישראל: שהיה
מלך ישראל: שים: שהיה אומר: שים
את ידך: שהיה ידך: על הקשת:
ויאמר: שהיה אומר: ויאמר לו: שים:
שהיה אומר: שים את ידך: שהיה ידך:
על הקשת: ויאמר: שהיה אומר:
ויאמר לו: שים: שהיה אומר: שים את
ידך: שהיה ידך: על הקשת: ויאמר:
שהיה אומר: ויאמר לו: שים: שהיה
אומר: שים את ידך: שהיה ידך: על
הקשת: ויאמר: שהיה אומר: ויאמר לו:
שים: שהיה אומר: שים את ידך:
שהיה ידך: על הקשת: ויאמר: שהיה
אומר: ויאמר לו: שים: שהיה אומר:
שים

ואמר אליו הנה אתה רואה בעיניך ומשם לא תאכל׃
2 ושני המצורעים היו פתח השער ויאמרו איש אל־רעהו
למה אנחנו יושבים פה עד־מתנו׃ 3 אם־אמרנו נבוא
העירה והרעב בעיר ומתנו שם ואם־פה נשבים ונחיה
אם־יחיונו ונמותה׃ 4 ועתה לכו ונפלה אל־מחנה
ארם אם־יחיונו ונחיה ואם־ימיתונו ונמותה׃ 5 ויקמו
בנשף לבוא אל־מחנה ארם ויבאו עד־קצה המחנה
ארם והנה אין־שם איש׃ 6 כי אדני השמיע את־
מחנה ארם קול רכב וקול סוס קול חיל גדול לאמר
הנה שכר עלינו מלך־ישראל את־מלכי החתים ואת־
מלכי מצרים לבוא עלינו׃ 7 ויקומו וינוסו בנשף
ויעזבו את־אהליהם ואת־סוסיהם ואת־חמוריהם
המחנה כאשר הוא ונפשם לנוס׃ 8 ויבאו המצרעים
האלה עד־קצה המחנה ויבאו אהל אחד ויאכלו וישתו
וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו ושבו
ויבאו אל־אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו׃
9 ויאמרו איש אל־אחיו לא כן אנחנו עשים היום
היום הזה יום בשורה ואנחנו מחשים והוחלנו עד־אור
הבקר ומצאנו עון קמנו ועתה לכו ונבואה ונגידה
בבית המלך׃ 10 ויבאו ויקראו אל־שוער העיר
ויגידו להם לאמר באנו אל־מחנה ארם והנה אין־שם
איש ולא־קול אדם כי אם־הסוסים אסורים והחמורים
אסורים והאהלים כאשר המה׃ 11 ויקרא השוערים
ויגידו בית המלך פנימה׃ 12 ויקם המלך לילה
ויאמר אל־עבדיו אגידה־נא לכם את אשר עשו לנו
ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן־המחנה להסתר
בשדה לאמר כי יצאו העיר ונחזיקם חיים ואל־העיר
נבוא׃ 13 ויען אחד מעבדיו ויאמר יקחו־נא חמשה
מן־הסוסים הנשארים אשר נשארו־בה הנה כהמון כל־
ישראל אשר נשארו־בה הנה כהמון כל־ישראל אשר
תמו הנה ונשלחה ונראה׃ 14 ויקחו שני רכב סוסים
וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו׃
15 וילכו אחריהם עד־הירדן והנה כל־הדרך מלאה
בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישבו המלאכים
ויגידו למלך׃ 16 ויצא העם וישסו את־מחנה ארם
ויהי סאה־סלת בשקל ושתי סאים שעורים בשקל
כדבר יהוה׃ 17 והמלך הפקיד את־השלישי אשר־
נשען על־ידו על־השער וירמסהו העם בשער ומת
כאשר דבר איש־האלהים אשר דבר בהרדת המלך
אליו׃ 18 ויהי כדבר איש־האלהים אל־המלך לאמר
שתים סאים שעורים בשקל ושלש סאים סלת בשקל
יהיה כעת מחר בשער שומרון׃ 19 ויען השלישי
את־איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות
בשמים הייתכן הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך
ומשם לא תאכל׃ 20 ויהי־לו כן וירמסהו העם
בשער וימת׃

פרק ח׳

1 ואלישע דבר אל־האשה אשר־החיה את־בנו לאמר
קומי ולכי את־ביתך וגורי בכל־אשר תמצאי כי־קרא
יהוה לרעב וגם־בא על־הארץ שבע שנים׃ 2 ותקם
האשה ותעש כדבר איש־האלהים ותלך היא וביתה
ותגר בארץ־פלשתים שבע שנים׃ 3 ויהי מקץ
השבע שנים ותשב האשה משדה פלשתים ותצא
לזעק אל־המלך על־ביתה ועל־שדה׃ 4 והמלך מדבר
אל־גחזי נער איש־האלהים לאמר ספרה־נא לי את־
כל־הגדלות אשר עשה אלישע׃ 5 ויהי הוא מספר
למלך את־אשר החיה את־המת והנה האשה אשר־
החיה את־בנה צועקת אל־המלך על־ביתה ועל־שדה
ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה־בנה אשר־
החיה אלישע׃ 6 ותשאל המלך את־האשה ותספר
לו ויתן־לה המלך סריס אחד לאמר השב את־כל־
אשר־לה ואת־כל־תבואת השדה מיום עזבה את־הארץ
ועד־עתה׃ 7 ואלישע בא דמשקה ובן־הדד מלך־ארם
חלה ויגד־לו לאמר בא־הלם איש־האלהים עד־הנה׃
8 ויאמר המלך אל־חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת
איש־האלהים ודרש את־יהוה מעליו לאמר החיה זה
את־המחלה הזאת׃ 9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה
בידו וכל־טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד
לפניו ויאמר בנך בן־הדד מלך־ארם שלחני אליך
לאמר החיה זה את־המחלה הזאת׃ 10 ויאמר אליו
אלישע לך אמר החיה הרפא ויהוה הראני כי־מות
ימות׃ 11 וישם פניו וישם עד־בוש ויבך איש־
האלהים׃ 12 ויאמר חזאל מדוע אדני בוכה ויאמר
כי־ידעתי את־אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם
תשלח־אש והבחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש
והרותיהם תבקע׃ 13 ויאמר חזאל כי מה עבדך
הכלב הזה כי־יעשה את־הדבר הגדול הזה ויאמר
אלישע הראני יהוה אתך מלך על־ארם׃ 14 וילך
מעם אליהו ויבא אל־אדניו ויאמר אליו מה אמר
לך אלישע ויאמר אמר לי החיה תחיה׃ 15 ויהי
ממחרת ויקח את־המכסה ויטבל במים ויפרש על־
פניו וימת וימלך חזאל תחתיו׃ 16 ובשנת חמש
ליורם בן־אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה
מלך יהורם בן־יהושפט מלך יהודה׃ 17 בן־שלשים
שנה היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם׃
18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב
כי בת־אחאב היתה לו אשה והרע בעיני יהוה׃
19 ולא־אבה יהוה להשחית את־יהודה למען דויד
עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל־הימים׃
20 בימיו פשעה אדום מתחת ליד יהודה וימליכו
עליהם מלך׃ 21 ויעבר יורם צעירה ואת כל־
הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויך את־אדום הסבב
עליו ואת שרי הרכב ויפוצו העם לאהליהם׃
22 ופשעה אדום מתחת ליד יהודה עד היום הזה
אז פשעה לבנה בעת ההיא׃ 23 ויתר דברי יורם
וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי
הימים למלכי יהודה׃ 24 וישכב יורם עם־אבתיו
ויקבר עם־אבתיו בעיר דויד ומלך אחזיהו בנו תחתיו׃
25 בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן־אחאב מלך
ישראל מלך אחזיהו בן־יהורם מלך יהודה׃ 26 בן־
עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך
בירושלם ושם אמו עתליהו בת־עמרי מלך ישראל׃
27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה
כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא׃ 28 וילך עם־
יורם בן־אחאב למלחמה אל־חזאל מלך ארם ברמות
גלעד וישסו ארם את־יורם׃ 29 וישב המלך יורם
להתרפא ביזרעאל מן־המכות אשר הכהו ארם ברמה
בהלחמו את־חזאל מלך ארם ואחזיהו בן־יהורם מלך
יהודה ירד לראות את־יורם בן־אחאב ביזרעאל כי
חלה הוא׃ 30 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני
הנביאים ויאמר אליו אזר מתניך וקח בידך את־
פך השמן הזה והלך רמת גלעדה׃ 31 ובא שמה
וראה שם יהוא בן־יהושפפט בן־נמשי ובא והקם
אתו מתוך אחיו והביאו חדר בחדר׃ 32 ולקח פך
השמן ויצק על־ראשו ויאמר כה־אמר יהוה משחתיך
למלך על־ישראל ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה׃
33 ויקם וילך הבית והנה שרי הצבא ישבים ויאמר
דבר אלי אליך הדבר הזה אל־מי מכלנו ויאמר אליך
יהוא׃ 34 ויקם ויבא הבית ויצק השמן על־ראשו
ויאמר אליו כה־אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך
למלך על־עם יהוה על־ישראל׃ 35 והכית את־בית
אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל־
עבדי יהוה מיד איזבל׃ 36 ואבד כל־בית אחאב
והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃
37 ונתתי את־בית אחאב כבית ירבעם בן־נבט וכבית
בעשא בן־אחיה׃ 38 וגם את־איזבל תאכלנה הכלבים
בחלקת יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס׃
39 ויהוא יצא אל־עבדי אדניו ויאמר לו השלום
למה בא המשוגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם
ידעתם את־האיש ואת־שיחו׃ 40 ויאמרו שקר
הגד־נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה־
אמר יהוה משחתיך למלך על־ישראל׃ 41 וימהרו
ויקחו איש את־בגדו ויתנו תחת־רגליו על־גבי המעלה
ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא׃ 42 ויתקשר יהורם
בן־אחאב ויהוא רכב ויצא יזרעאלה כי יורם שמר
ברמות גלעד הוא וכל־ישראל מפני חזאל מלך־ארם׃
43 והמלך יורם שב להתרפא ביזרעאל מן־המכות
אשר הכו־לו ארם ברמתו בהלחמו את־חזאל מלך־ארם
ויהוא בן־יהושפט בן־נמשי אשר משחו יהוה למלך
על־ישראל׃ 44 ויהוא אמר אל־יהורם אם־שלום
על־יהוא׃ 45 ויאמר אליו אין שלום עד־מה זנוני
איזבל אמך ורב כשפיה׃ 46 ויקם יהוא ויבא יזרעאלה
ואיזבל שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב את־ראשה
ותשקף בעד החלון׃ 47 ויהוא בא בשער ותאמר
השלום זמרי הרג אדניו׃ 48 וישא פניו אל־החלון
ויאמר מי־אתי מי ויסתכלו אליו שני שלשה סריסים׃
49 ויאמר תנו־לה ויתנו־לה ותזה מדמה על־הקיר
ועל־הסוסים ויתרסה׃ 50 ויבא ויאכל וישת ויאמר
פקדו־נא את־האשה הארורה הזאת וקברו־לה כי־בת־
מלך היא׃ 51 וילכו לקברה ולא מצאו כי־אם־
הגלגלת והרגלים וכפות הידים׃ 52 וישבו ויגידו לו
ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו
התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את־
בשר איזבל׃ 53 ופגר איזבל יהיה כדמן על־פני
השדה בחלקת יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל׃

פרק י׳

1 ולאחאב שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא ספרים
וישלח שמרון אל־שרי יזרעאל הזקנים ואל־אמנים
על־בני אחאב לאמר׃ 2 ועתה כבוא הספר הזה
אליכם אשר אתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים
ועיר מבצר והנשק׃ 3 וראיתם את־הטוב ואת־
הישר מבני אדניכם ושמתם על־כסא אביו והלחמו
על־בית אדניכם׃ 4 ויראו מאד מאד ויאמרו הנה
שני המלכים לא־עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו׃
5 וישלח אשר־על־הבית ואשר־על־העיר והזקנים
והאמנים אל־יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל־אשר
תאמר אלינו נעשה לא־נמליך איש כל־הטוב בעיניך
עשה׃ 6 ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם־לי
אתם ואל־קולי אתם שמעים קחו את־ראשי אנשי
בני־אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה והמלכים
בני־המלך שבעים איש אתי אמנים העיר מגדלים
אותם׃ 7 ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את־בני
המלך וישחטו שבעים איש וישימו את־ראשיהם
בדודים וישלחו אליו יזרעאלה׃ 8 ויבא המלאך
ויגד־לו לאמר הביאו ראשי בני־המלך ויאמר שימו
אתם שני צברים פתח השער עד־הבקר׃ 9 ויהי
בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל־כל־העם צדיקים אתם
הנה אני קשרתי עלי־אדני ואהרגהו ומי הכה את־כל־
אלה׃ 10 דעו־נא כי לא־יפל מדבר יהוה ארצה אשר
דבר יהוה על־בית אחאב ויהוה עשה אשר דבר ביד
עבדו אליהו׃ 11 ויך יהוא את־כל־הנשארים לבית
אחאב ביזרעאל וכל־גדוליו ומיודעיו וכהניו עד־בלתי
השאיר לו שריד׃ 12 ויקם וילך ויבא שמרון הוא
בית עקד הרעים בדרך׃ 13 יהוא מצא את־אחזיהו
מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו
וירדנו לשלום גבירת המלך ולשלום גבירת הגבירה׃
14 ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים ויטבחו אתם
אל־בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא־הניח
איש מהם׃ 15 וילך משם ויפגש את־יהונדב בן־
רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר
לבבי עם־לבבך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם־יש תנה
ידך ויתן ידו ויעלהו אליו על־המרכבה׃ 16 ויאמר
לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה ויעלהו ברכבו׃
17 ויבא שמרון ויך את־כל־הנשארים לאחאב
בשמרון עד־השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל־אליהו׃
18 ויקבץ יהוא את־כל־העם ויאמר אליהם אחאב
עבד את־הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה׃ 19 ועתה
כל־נביאי הבעל כל־עבדיו וכל־כהניו קראו אלי איש
אל־יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל־אשר יפקד לא
יחיה ויהוא עשה בעקבה למען הכרית את־עבדי
הבעל׃ 20 ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו׃
21 וישלח יהוא בכל־ישראל ויבאו כל־עבדי הבעל
ולא־נשאר איש אשר לא־בא ויבאו בבית הבעל
וימלא בית הבעל פה לפה׃ 22 ויאמר לאשר על־
המלתחה הוצא לבושים לכל־עבדי הבעל ויוצא להם
מלבושים׃ 23 ויבא יהוא ויהונדב בן־רכב הבית
הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן־יש פה
מעבדי יהוה כי אם־עבדי הבעל לבדם׃ 24 ויבאו
לעשות זבחים ועלות והוא שם לו בחוץ שמנים איש
ויאמר האנשים אשר־אני מביא בידכם ומלט איש
מן־האנשים אשר־אני מביא אל־ידיכם נפש נפשו
תחת נפשו׃ 25 ויהי כאשר כלה העלות ויאמר יהוא
לרצים ולשלשים פנו והכו אותם אל־יצא איש ויכו
אותם לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים ויבאו עד־
עיר בית הבעל׃ 26 ויוציאו את־מצבות בית הבעל
וישרפו׃ 27 וישברו את־מצבת הבעל וישברו את־
בית הבעל וישימו אתו למחראות עד־היום הזה׃
28 וישמד יהוא את־הבעל מישראל׃ 29 רק מחטאות
ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל לא־סר יהוא
מאחריהם עגלי הזהב אשר בבית־אל ואשר בדן׃
30 ויאמר יהוה אל־יהוא יען אשר־הטיבות לעשות
הישר בעיני לעשות ככל־אשר בלבבי לבית אחאב
בני רבעים ישבו לך על־כסא ישראל׃ 31 ויהוא לא
שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל־לבבו לא
סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את־ישראל׃
32 בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם
חזאל בכל־גבול ישראל׃ 33 מן־הירדן מזרחה כל־
ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר
על־נחל ארנון והגלעד והבשן׃ 34 ויתר דברי יהוא
וכל־אשר עשה וכל־גבורתו הלא־הם כתובים על־ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ 35 וישכב יהוא עם־
אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו׃
36 והימים אשר מלך יהוא על־ישראל בשמרון עשרים
ושמנה שנה׃

פרק י״א

1 ועתליהו אם־אחזיהו ראתה כי־מת בנה ותקם
ותאבד את־כל־זרע המלוכה׃ 2 ותקח יהושבעת בת־
המלך יורם אחות אחזיהו את־יואש בן־אחזיהו ותגנבהו
מתוך בני־המלך המומתים ותתנהו ואת־מיניקתו
בחדר המטות ותסתר יהושבעת בת־המלך יורם אשת
יהוידע הכהן כי־אחות אחזיהו היא מפני עתליהו
ולא־הומת׃ 3 והיה עמה בבית יהוה נסתר שש
שנים ועתליהו מלכת על־הארץ׃ 4 ובשנה השביעית
שלח יהוידע ויקח את־שרי המאות לכרי ולרצים
ויבא אליו הבית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם
בבית יהוה ויראם את־בן־המלך׃ 5 ויצו אתם לאמר
זה הדבר אשר תעשו שלשית הבאים מכם בשבת
ושמרי משמרת בית המלך׃ 6 ושלשית בשער סור
ושלשית בשער מאחר היסוד והמשמר הבתים תשמרו
משמרת הבית מבקעים׃ 7 ושני חלקיכם כל־יוצאי
השבת ושמרו משמרת בית־יהוה אל־המלך׃ 8 וסבתם
על־המלך סביב איש כליו בידו והבא אל־השדרות
יומת והיו את־המלך בצאתו ובבואו׃ 9 ויעשו שרי
המאות ככל־אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש
אנשיו הבאים בשבת עם־היוצאים בשבת ויבאו אל־
יהוידע הכהן׃ 10 ויתן הכהן לשרי המאות חניתות
ושלטים אשר למלך דויד אשר בבית יהוה׃ 11 ויעמדו
הרצים איש כליו בידו מן־הכתף הימנית של־הבית
אל־הכתף השמאלית של־המזבח ושל־הבית על־המלך
סביב׃ 12 ויוצא את־בן־המלך ויתן עליו את־הנזר
ואת־העדות ויתנו־לו את־המלוכה וימשחו אתו ויכו
ידים ויאמרו יחי המלך׃ 13 ותשמע עתליהו את־קול
הרצים את־העם ותבא אל־העם בית יהוה׃ 14 ותרא
והנה המלך עמד על־העמד כמשפט והשרים והחצצרות
על־המלך וכל־עם הארץ שמח וחוצצרים ושרי
המחלות והעם נגן בחלילים ומשורר בכלי־שיר
ותקרע עתליהו בגדיה ותקרא קשר קשר׃ 15 ויצו
יהוידע הכהן את־שרי המאות פקדי החיל ויאמר
אליהם הוציאוה אל־מבית לשורותיה והמבאה אחריה
בחרב כי אמר הכהן אל־תמתוה בבית יהוה׃
16 וישימו־לה ידים ותבא דרך מבוא סוסים בית
המלך ושם הומתה׃ 17 ויכרת יהוידע הברית בינו
ובין כל־העם ובין המלך ובין העם להיות לעם יהוה
וגם בין המלך ובין העם׃ 18 ויבאו כל־עם הארץ
בית הבעל ויתצוהו את־מזבחתיו ואת־צלמיו שברו
היטב ואת־מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות
וישם הכהן פקדות על־בית יהוה׃ 19 ויקח את־שרי
מאות והכרי והרצים וכל־עם הארץ ויורדו את־המלך
מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב
על־כסא המלכים׃ 20 וישמח כל־עם הארץ והעיר
שקטה ואת־עתליהו המיתו בחרב בבית המלך׃
21 בן־שבע שנים יואש במלכו׃

פרק י״ב

1 בשנת שבע למלך יהוא מלכה יואש ובירושלם
מלך ארבעים שנה ושם אמו צבויה מבאר שבע׃
2 ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל־ימיו אשר
הורהו יהוידע הכהן׃ 3 רק הבמות לא־סרו עוד
העם זבחים ומקטרים עוד בבמות׃ 4 ויאמר יואש
אל־הכהנים כל־כסף הקדשים אשר יובא בית־יהוה
כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל־כסף אשר
יעלה על־לב איש להביא בית יהוה׃ 5 יקחו להם
הכהנים איש מאת מכריו והם יחזקו את־בדק הבית
לכל־אשר ימצא שם בדק׃ 6 ויהי בשנת עשרים
ושלש שנה למלך יואש לא חזקו הכהנים את־בדק
הבית׃ 7 ויקרא המלך יואש ליהוידע הכהן ולכהנים
ויאמר אליהם מדוע אינכם חזקים את־בדק הבית
ועתה אל־תקחו כסף מאת מכריכם כי־לבדק הבית
תתנוהו׃ 8 ויאבו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת
העם ולבלתי חזק את־בדק הבית׃ 9 ויקח יהוידע
הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל
המזבח מימין לבא איש בית יהוה ונתנו שם הכהנים
שמרי הסף את כל־הכסף המובא בית יהוה׃
10 והיה כראותם כי־רב הכסף בארון ויעל סופר
המלך והכהן הגדול ויצרו וספרו את־הכסף הנמצא
בבית יהוה׃ 11 ונתנו הכסף המתכן על־ידי עשי
המלאכה הפקדים על־בית יהוה ויוציאו אתו לחרשי
העצים והבנים העשים בבית יהוה׃ 12 ולבנים
וגזרים לקנות עצי־ומצבת אבן לחזק את־בדק בית
יהוה ולכל־אשר יצא על־הבית לחזקה׃ 13 אך לא
יעשה בבית יהוה מזרקות כסף מזמרות מזרקות
חצצרות כל־כלי זהב וכלי כסף מן־הכסף המובא
בית יהוה׃ 14 כי־לעשי המלאכה ונתנו בו וחזקו
בו את־בית יהוה׃ 15 ולא־יחשבו את־האנשים אשר
יתנו את־הכסף על־ידם ליתנו לעשי המלאכה כי
באמונה הם עשים׃ 16 כסף אשם בתים לא יובא
בית יהוה לכהנים יהיה׃ 17 אז עלה חזאל מלך־
ארם וילחם על־גת וילכדה ויעל חזאל פניו לעלות
על־ירושלם׃ 18 ויקח יהושפט מלך יהודה וירם
אבתיו מלכי יהודה יואש ואבתיו מלכי ישראל
ואת־כל־הזהב הנמצא באוצרות בית־יהוה ובית
המלך וישלח אל־חזאל מלך ארם ויעל מעל
ירושלם׃ 19 ויתר דברי יואש וכל־אשר עשה הלא־
הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
20 ועבדיו קמו ויקשרו קשר ויכו את־יואש בבית
מלא בית־המלך׃ 21 יוזכר בן־שמעת ויהוזבד בן־
שמר עבדיו הכוהו וימת ויקברו אתו עם־אבתיו
בעיר דויד וימלך אמציה בנו תחתיו׃

פרק י״ג

1 בשנת שלשים ושלש שנה ליואש בן־אחזיהו מלך
יהודה מלך יהואחז בן־יהוא על־ישראל בשמרון
שבע עשרה שנה׃ 2 ויעש הרע בעיני יהוה וילך
אחרי חטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־
ישראל לא סר ממנה׃ 3 ויחר אף־יהוה בישראל
ויתנם ביד חזאל מלך־ארם וביד בן־הדד בן־חזאל
כל־הימים׃ 4 ויחל יהואחז את־פני יהוה וישמע
אליו יהוה כי־ראה את־לחץ ישראל כי־לחצם מלך
ארם׃ 5 ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת
יד ארם וישבו בני־ישראל באהליהם כתמול שלשום׃
6 לא־סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את־
ישראל בם הלך ואף האשרה עמדה בשמרון׃
7 כי לא־הניח ליהואחז עם כי אם־חמשים פרשים
ועשרה רכב ועשרת אלפי רגלי כי אבדם מלך ארם
וישמם כעפר לדוש׃ 8 ויתר דברי יהואחז וכל־
אשר עשה וגבורתו הלא־הם כתובים על־ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ 9 וישכב יהואחז עם־אבתיו
ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו׃
10 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך
יואש בן־יהואחז על־ישראל בשמרון שש עשרה שנה׃
11 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל־חטאות ירבעם
בן־נבט אשר החטיא את־ישראל בם הלך׃ 12 ויתר
דברי יואש וכל־אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את־
אמציה מלך יהודה הלא־הם כתובים על־ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ 13 וישכב יואש עם־אבתיו
וישב ירבעם על־כסאו ויואש קבר בשמרון עם־מלכי
ישראל׃ 14 ואלישע חלה את־חליו אשר ימות בו
וירד אליו יואש מלך־ישראל ויבך על־פניו ויאמר
אבי אבי רכב ישראל ופרשיו׃ 15 ויאמר אליו
אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים׃
16 ויאמר למלך ישראל שים יד־ך על־הקשת וישם
ידו ויסמך אלישע את־ידיו על־ידי המלך׃ 17 ויאמר
פתח החלון קדמה וירה ויאמר חץ תשועת יהוה
וחץ תשועה מארם והכית את־ארם באפק עד־כלתך׃
18 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך
ארצה ויך שלש פעמים ויעמד׃ 19 ויקצף עליו איש
האלהים ויאמר הכית חמש או־שש פעמים אז הכית
את־ארם עד־כלה ועתה שלש פעמים תכה־ארם׃
20 וימת אלישע ויקברו אתו ובני־מואב מפשטים
בארץ בבוא השנה׃ 21 ויהי המה קברים איש
ויראו את־הגדוד וישלכו את־האיש בקבר אלישע
וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויעמד על־
רגליו׃ 22 וחזאל מלך־ארם לחץ את־ישראל כל־
ימי יהואחז׃ 23 ויחן יהוה אתם וירחם ויפן אליהם
למען בריתו את־אברהם את־יצחק ואת־יעקב ולא־
אבה השחיתם ולא־השליכם מעל פניו עד־עתה׃
24 וימת חזאל מלך־ארם וימלך בן־הדד בנו תחתיו׃
25 ויסף יואש בן־יהואחז וילקח את־הערים מיד
בן־הדד בן־חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו
בהלחמו שלשה פעמים הכהו יואש וישב את־ערי
ישראל׃

פרק י״ד

1 בשנת שתים ליואש בן־יהואחז מלך ישראל מלך
אמציה בן־יואש מלך יהודה׃ 2 בן־עשרים וחמש
שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם
ושם אמו יהועדין מירושלם׃ 3 ויעש הישר בעיני
יהוה רק לא כדויד אביו ככל־אשר עשה יואש אביו
עשה׃ 4 אך הבמות לא סרו עוד העם זבחים
ומקטרים עוד בבמות׃ 5 ויהי כחזק המלכות עליו
ויך את־עבדיו המכים את־המלך אביו׃ 6 ואת־בני
המכים לא המית כי כאשר כתוב בספר תורת משה
אשר צוה יהוה לאמר לא־יומתו אבות על־בנים
ובנים לא־יומתו על־אבות כי־איש בחטאו יומתו׃
7 הוא הכה את־אדום בגיא־המלח עשרת אלפים
ותפש את־הסלע במלחמה ויקרא את־שמה יקתאל
עד היום הזה׃ 8 אז שלח אמציה מלאכים אל־
יהואש בן־יהואחז בן־יהוא מלך ישראל לאמר לכה
נתראה פנים׃ 9 וישלח יהואש מלך־ישראל אל־
אמציה מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח
אל־הארז אשר בלבנון לאמר תנה את־בתך לבני
לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את־
החוח׃ 10 הכה הכית את־אדום ונשא לבבך להתהלל
שב־נא בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה
ויהודה עמך׃ 11 ולא שמע אמציה וילך יהואש
מלך־ישראל ויתראו פנים הוא ואמציה מלך יהודה
בבית־שמש אשר ליהודה׃ 12 וינגף יהודה לפני
ישראל וינסו איש לאהליו׃ 13 ואת־אמציה מלך
יהודה בן־יואש בן־אחזיהו לכד יהואש מלך־ישראל
בבית־שמש ויבא ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם
משער אפרים עד־שער הפנה ארבע מאות אמה׃
14 ואת כל־הזהב והכסף ואת כל־הכלים הנמצאים
בבית יהוה ובאוצרות בית המלך ואת־בני־התערבות
וישב שמרונה׃ 15 ויתר דברי יהואש אשר עשה
וגבורתו אשר נלחם את־אמציה מלך יהודה הלא־הם
כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃
16 וישכב יהואש עם־אבתיו ויקבר בשמרון עם־מלכי
ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו׃ 17 ויחי אמציה
בן־יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן־יהואחז
מלך ישראל חמש עשרה שנה׃ 18 ויתר דברי אמציה
הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
19 ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו
אחריו לכישה וימיתוהו שם׃ 20 וישאו אתו על־
הסוסים ויקבר בירושלם עם־אבתיו בעיר דויד׃
21 ויקחו כל־עם יהודה את־עזריהו והוא בן־שש
עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציה׃
22 הוא בנה את־אילת וישבה ליהודה אחרי שכב
המלך עם־אבתיו׃ 23 בשנת חמש עשרה שנה
לאמציה בן־יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן־יואש
מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה׃ 24 ויעש
הרע בעיני יהוה לא סר מכל־חטאות ירבעם בן־נבט
אשר החטיא את־ישראל׃ 25 הוא השיב את־גבול
ישראל מלבוא חמת עד־ים הערבה כדבר יהוה
אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן־אמתי
הנביא אשר מגת החפר׃ 26 כי־ראה יהוה את־עני
ישראל מר מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר
לישראל׃ 27 ולא־דבר יהוה להמחות את־שם
ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן־יואש׃
28 ויתר דברי ירבעם וכל־אשר עשה וגבורתו אשר
נלחם ואשר השיב את־דמשק ואת־חמת ליהודה
בישראל הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ 29 וישכב ירבעם עם־אבתיו עם־
מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו׃

פרק ט״ו

1 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל
מלך עזריה בן־אמציה מלך יהודה׃ 2 בן־שש עשרה
שנה היה במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם
ושם אמו יכליה מירושלם׃ 3 ויעש הישר בעיני
יהוה ככל־אשר עשה אמציה אביו׃ 4 רק הבמות
לא־הוסרו עוד העם זבחים ומקטרים עוד בבמות׃
5 ויגע יהוה את־המלך ויהי מצרע עד־יום מותו
וישב בבית החפשית ויותם בן־המלך על־הבית שפט
את־עם הארץ׃ 6 ויתר דברי עזריה וכל־אשר עשה
הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
7 וישכב עזריה עם־אבתיו ויקברו אתו עם־אבתיו
בעיר דויד וימלך יותם בנו תחתיו׃ 8 בשנת שלשים
ושמנה שנה לעזריה מלך יהודה מלך זכריה בן־
ירבעם על־ישראל בשמרון ששה חדשים׃ 9 ויעש
הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא־סר מחטאות
ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל׃ 10 ויקשר
עליו שלם בן־יבש ויכהו קבלעם ויתיתהו וימת
ויתחזק תחתיו׃ 11 ויתר דברי זכריה הנם כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 12 זה דבר־
יהוה אשר דבר אל־יהוא לאמר בניך ישבו לך על־
כסא ישראל עד־רבעים ויהי־כן׃ 13 שלם בן־יבש
מלך בשנת תשע ושלשים שנה לעזיה מלך יהודה
וימלך חדש ימים בשמרון׃ 14 ויעל מנחם בן־גדי
מתרצה ויבא תרצה ויכה את־שלם בן־יבש בשמרון
וימיתהו וימלך תחתיו׃ 15 ויתר דברי שלם וקשרו
אשר קשר הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ 16 אז הכה מנחם את־תפסח ואת כל־אשר
בה ואת־גבוליה מתרצה כי לא פתחו־לו ויכה את־כל־
הרות אשר בקעו׃ 17 בשנת שלשים ותשע שנה
לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן־גדי על־ישראל
עשר שנים בשמרון׃ 18 ויעש הרע בעיני יהוה לא
סר בימיו מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־
ישראל׃ 19 ויבא פול מלך אשור על־הארץ ויתן
מנחם לפול אלף ככר־כסף למען תהי־עמו ידו
לחזק את־הממלכה בידו׃ 20 ויוצא מנחם את־הכסף
על־ישראל על כל־גבורי החיל לתת למלך אשור
חמשים שקלים כסף על־כל־איש לתת למלך אשור
וישב מלך אשור ולא־עמד שם בארץ׃ 21 ויתר
דברי מנחם וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ 22 וישכב מנחם עם־
אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו׃ 23 בשנת חמשים
שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן־מנחם על־
ישראל בשמרון שתי שנים׃ 24 ויעש הרע בעיני
יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־
ישראל׃ 25 ויקשר עליו פקח בן־רמליהו שלשו
ויכהו בשמרון בארמון בית־המלך את־ארגב ואת־
אריה ועמו חמשים איש מבני הגלעדי ויהרגהו וימלך
תחתיו׃ 26 ויתר דברי פקחיה וכל־אשר עשה הנם
כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃
27 בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה
מלך פקח בן־רמליהו על־ישראל בשמרון עשר

א תו ילד מצותיך נתת לשמור פקודיך: יתקנו דרכי
ב לשמור חקיך בארח עמדי: הביני תורתך ואנצרנה
ג בכל לבב: הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי:
ד נטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע: העבר עיני
ה מראות שוא בדרכיך חיני: הקם לעבדך אמרתך
ו אשר ליראתך: העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך
ז טובים: הנה פקודיך לישרך בצדקתך חיני: ויבואני
ח חסדך יהוה תשועתך כאמרתך: ואענה חרפי דבר
ט כי בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
י למשפטיך יחלתי: ואשמרה תורתך תמיד לעולם
יא ועד: והתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי: ואדברה
יב בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש: ואשתעשע
יג במצותיך אשר אהבתי: ואשא כפי אל מצותיך
יד אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זכר דבר לעבדך
טו אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי אמרתך
טז חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך לא נטיתי:
יז זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם: זעלה
יח רשעים עזבי תורתך: שירים היו לי חקיך
יט בבית מגורי: זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה
כ תורתך: זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי: זחלה
כא נפשי לתאבה משפטיך בכל עת: זגערת זדים
כב ארורים השגים ממצותיך: זגל מעלי חרפה
כג ובוז כי עדותיך נצרתי: זגם ישבו שרים בי
כד נדברו עבדך ישיח בחקיך: זגם עדותיך שעשעי
כה אנשי עצתי: זדבקה לעפר נפשי חיני כדברך:
כו זדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך: זדרך
כז פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך: זדלפה נפשי
כח מתוגה קימני כדברך: זדרך שקר הסר ממני
כט ותורתך חנני: זדרך אמונה בחרתי משפטיך
ל שויתי: זדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני: זדרך
לא מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: זדרה יהוה דרך
לב חקיך ואצרנה עקב: זהבינני ואצרה תורתך
לג ואשמרנה בכל לב: זהדריכני בנתיב מצותיך כי
לד בו חפצתי: זהטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע:
לה זהעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני: זהקם
לו לעבדך אמרתך אשר ליראתך: זהעבר חרפתי
לז אשר יגרתי כי משפטיך טובים: זהנה פקודיך
לח לישרך בצדקתך חיני: זהויבואני חסדך יהוה
לט תשועתך כאמרתך: זהואענה חרפי דבר כי
מ בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
מא למשפטיך יחלתי: זהואשמרה תורתך תמיד לעולם
מב ועד: זהוהתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
מג זהודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
מד זהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: זהואשא כפי
מה אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זהזכר
מו דבר לעבדך אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי
מז אמרתך חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך
מח לא נטיתי: זזכרתי משפטיך מעולם יהוה
מט ואתנחם: זזעלה זרעפה מרשעים עזבי תורתך:
נ זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: זזכרתי בלילה
נא שמך יהוה ואשמרה תורתך: זזאת היתה לי כי
נב פקודיך נצרתי: זזחלק נפשי חיני כדברך:
נג זדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך: זדרך
נד הבינני ואשיחה בנפלאותיך: זדלפה נפשי
נה מתוגה קימני כדברך: זדרך שקר הסר ממני
נו ותורתך חנני: זדרך אמונה בחרתי משפטיך
נז שויתי: זדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
נח זדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: זדרה יהוה
נט דרך חקיך ואצרנה עקב: זהבינני ואצרה תורתך
ס ואשמרנה בכל לב: זהדריכני בנתיב מצותיך כי
סא בו חפצתי: זהטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע:
סב זהעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני: זהקם
סג לעבדך אמרתך אשר ליראתך: זהעבר חרפתי
סד אשר יגרתי כי משפטיך טובים: זהנה פקודיך
סה לישרך בצדקתך חיני: זהויבואני חסדך יהוה
סו תשועתך כאמרתך: זהואענה חרפי דבר כי
סז בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
סח למשפטיך יחלתי: זהואשמרה תורתך תמיד לעולם
סט ועד: זהוהתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
ע זהודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
עא זהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: זהואשא כפי
עב אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זהזכר
עג דבר לעבדך אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי
עד אמרתך חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך
עה לא נטיתי: זזכרתי משפטיך מעולם יהוה
עו ואתנחם: זזעלה זרעפה מרשעים עזבי תורתך:
עז זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: זזכרתי בלילה
עח שמך יהוה ואשמרה תורתך: זזאת היתה לי כי
עט פקודיך נצרתי: זזחלק נפשי חיני כדברך:
פ זדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך: זדרך
פא הבינני ואשיחה בנפלאותיך: זדלפה נפשי
פב מתוגה קימני כדברך: זדרך שקר הסר ממני
פג ותורתך חנני: זדרך אמונה בחרתי משפטיך
פד שויתי: זדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
פה זדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: זדרה יהוה
פו דרך חקיך ואצרנה עקב: זהבינני ואצרה תורתך
פז ואשמרנה בכל לב: זהדריכני בנתיב מצותיך כי
פח בו חפצתי: זהטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע:
פט זהעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני: זהקם
צ לעבדך אמרתך אשר ליראתך: זהעבר חרפתי
צא אשר יגרתי כי משפטיך טובים: זהנה פקודיך
צב לישרך בצדקתך חיני: זהויבואני חסדך יהוה
צג תשועתך כאמרתך: זהואענה חרפי דבר כי
צד בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
צה למשפטיך יחלתי: זהואשמרה תורתך תמיד לעולם
צו ועד: זהוהתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
צז זהודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
צח זהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: זהואשא כפי
צט אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זהזכר
ק דבר לעבדך אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי
קא אמרתך חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך
קב לא נטיתי: זזכרתי משפטיך מעולם יהוה
קג ואתנחם: זזעלה זרעפה מרשעים עזבי תורתך:
קד זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: זזכרתי בלילה
קה שמך יהוה ואשמרה תורתך: זזאת היתה לי כי
קו פקודיך נצרתי: זזחלק נפשי חיני כדברך:
קז זדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך: זדרך
קח הבינני ואשיחה בנפלאותיך: זדלפה נפשי
קט מתוגה קימני כדברך: זדרך שקר הסר ממני
קי ותורתך חנני: זדרך אמונה בחרתי משפטיך
קיא שויתי: זדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
קיב זדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: זדרה יהוה
קיג דרך חקיך ואצרנה עקב: זהבינני ואצרה תורתך
קיד ואשמרנה בכל לב: זהדריכני בנתיב מצותיך כי
קטו בו חפצתי: זהטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע:
קטז זהעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני: זהקם
קיז לעבדך אמרתך אשר ליראתך: זהעבר חרפתי
קיח אשר יגרתי כי משפטיך טובים: זהנה פקודיך
קיט לישרך בצדקתך חיני: זהויבואני חסדך יהוה
קכ תשועתך כאמרתך: זהואענה חרפי דבר כי
קכא בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
קכב למשפטיך יחלתי: זהואשמרה תורתך תמיד לעולם
קכג ועד: זהוהתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
קכד זהודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
קכה זהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: זהואשא כפי
קכו אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זהזכר
קכז דבר לעבדך אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי
קכח אמרתך חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך
קכט לא נטיתי: זזכרתי משפטיך מעולם יהוה
קל ואתנחם: זזעלה זרעפה מרשעים עזבי תורתך:
קלא זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: זזכרתי בלילה
קלב שמך יהוה ואשמרה תורתך: זזאת היתה לי כי
קלג פקודיך נצרתי: זזחלק נפשי חיני כדברך:
קלד זדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך: זדרך
קלה הבינני ואשיחה בנפלאותיך: זדלפה נפשי
קלו מתוגה קימני כדברך: זדרך שקר הסר ממני
קלז ותורתך חנני: זדרך אמונה בחרתי משפטיך
קלח שויתי: זדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
קלט זדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: זדרה יהוה
קמ דרך חקיך ואצרנה עקב: זהבינני ואצרה תורתך
קמא ואשמרנה בכל לב: זהדריכני בנתיב מצותיך כי
קמב בו חפצתי: זהטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע:
קמג זהעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני: זהקם
קמד לעבדך אמרתך אשר ליראתך: זהעבר חרפתי
קמה אשר יגרתי כי משפטיך טובים: זהנה פקודיך
קמו לישרך בצדקתך חיני: זהויבואני חסדך יהוה
קמז תשועתך כאמרתך: זהואענה חרפי דבר כי
קמח בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
קמט למשפטיך יחלתי: זהואשמרה תורתך תמיד לעולם
קנ ועד: זהוהתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
קנא זהודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
קנב זהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: זהואשא כפי
קנג אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זהזכר
קנד דבר לעבדך אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי
קנה אמרתך חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך
קנו לא נטיתי: זזכרתי משפטיך מעולם יהוה
קנז ואתנחם: זזעלה זרעפה מרשעים עזבי תורתך:
קנח זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: זזכרתי בלילה
קנט שמך יהוה ואשמרה תורתך: זזאת היתה לי כי
קס פקודיך נצרתי: זזחלק נפשי חיני כדברך:
קסא זדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך: זדרך
קסב הבינני ואשיחה בנפלאותיך: זדלפה נפשי
קסג מתוגה קימני כדברך: זדרך שקר הסר ממני
קסד ותורתך חנני: זדרך אמונה בחרתי משפטיך
קסה שויתי: זדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
קסו זדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: זדרה יהוה
קסז דרך חקיך ואצרנה עקב: זהבינני ואצרה תורתך
קסח ואשמרנה בכל לב: זהדריכני בנתיב מצותיך כי
קסט בו חפצתי: זהטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע:
קע זהעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני: זהקם
קעא לעבדך אמרתך אשר ליראתך: זהעבר חרפתי
קעב אשר יגרתי כי משפטיך טובים: זהנה פקודיך
קעג לישרך בצדקתך חיני: זהויבואני חסדך יהוה
קעד תשועתך כאמרתך: זהואענה חרפי דבר כי
קעה בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
קעו למשפטיך יחלתי: זהואשמרה תורתך תמיד לעולם
קעז ועד: זהוהתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
קעח זהודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
קעט זהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: זהואשא כפי
קפ אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זהזכר
קפא דבר לעבדך אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי
קפב אמרתך חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך
קפג לא נטיתי: זזכרתי משפטיך מעולם יהוה
קפד ואתנחם: זזעלה זרעפה מרשעים עזבי תורתך:
קפה זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: זזכרתי בלילה
קפו שמך יהוה ואשמרה תורתך: זזאת היתה לי כי
קפז פקודיך נצרתי: זזחלק נפשי חיני כדברך:
קפח זדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך: זדרך
קפט הבינני ואשיחה בנפלאותיך: זדלפה נפשי
קצ מתוגה קימני כדברך: זדרך שקר הסר ממני
קצא ותורתך חנני: זדרך אמונה בחרתי משפטיך
קצב שויתי: זדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
קצג זדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: זדרה יהוה
קצד דרך חקיך ואצרנה עקב: זהבינני ואצרה תורתך
קצה ואשמרנה בכל לב: זהדריכני בנתיב מצותיך כי
קצו בו חפצתי: זהטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע:
קצז זהעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני: זהקם
קצח לעבדך אמרתך אשר ליראתך: זהעבר חרפתי
קצט אשר יגרתי כי משפטיך טובים: זהנה פקודיך
ר לישרך בצדקתך חיני: זהויבואני חסדך יהוה
רא תשועתך כאמרתך: זהואענה חרפי דבר כי
רב בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
רג למשפטיך יחלתי: זהואשמרה תורתך תמיד לעולם
רד ועד: זהוהתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
רה זהודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
רו זהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: זהואשא כפי
רז אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זהזכר
רח דבר לעבדך אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי
רט אמרתך חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך
רי לא נטיתי: זזכרתי משפטיך מעולם יהוה
ריא ואתנחם: זזעלה זרעפה מרשעים עזבי תורתך:
ריב זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: זזכרתי בלילה
ריג שמך יהוה ואשמרה תורתך: זזאת היתה לי כי
ריד פקודיך נצרתי: זזחלק נפשי חיני כדברך:
ריה זדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך: זדרך
ריו הבינני ואשיחה בנפלאותיך: זדלפה נפשי
ריז מתוגה קימני כדברך: זדרך שקר הסר ממני
ריח ותורתך חנני: זדרך אמונה בחרתי משפטיך
ריט שויתי: זדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
רכ זדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: זדרה יהוה
רכא דרך חקיך ואצרנה עקב: זהבינני ואצרה תורתך
רכב ואשמרנה בכל לב: זהדריכני בנתיב מצותיך כי
רכג בו חפצתי: זהטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע:
רכד זהעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני: זהקם
רכה לעבדך אמרתך אשר ליראתך: זהעבר חרפתי
רכו אשר יגרתי כי משפטיך טובים: זהנה פקודיך
רכז לישרך בצדקתך חיני: זהויבואני חסדך יהוה
רכח תשועתך כאמרתך: זהואענה חרפי דבר כי
רכט בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
רל למשפטיך יחלתי: זהואשמרה תורתך תמיד לעולם
רלא ועד: זהוהתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
רלב זהודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
רלג זהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: זהואשא כפי
רלד אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זהזכר
רלה דבר לעבדך אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי
רלו אמרתך חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך
רלז לא נטיתי: זזכרתי משפטיך מעולם יהוה
רלח ואתנחם: זזעלה זרעפה מרשעים עזבי תורתך:
רלט זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: זזכרתי בלילה
רמ שמך יהוה ואשמרה תורתך: זזאת היתה לי כי
רמא פקודיך נצרתי: זזחלק נפשי חיני כדברך:
רמב זדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך: זדרך
רמג הבינני ואשיחה בנפלאותיך: זדלפה נפשי
רמד מתוגה קימני כדברך: זדרך שקר הסר ממני
רמה ותורתך חנני: זדרך אמונה בחרתי משפטיך
רמו שויתי: זדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
רמז זדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: זדרה יהוה
רמח דרך חקיך ואצרנה עקב: זהבינני ואצרה תורתך
רמט ואשמרנה בכל לב: זהדריכני בנתיב מצותיך כי
רנ בו חפצתי: זהטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע:
רנא זהעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני: זהקם
רנב לעבדך אמרתך אשר ליראתך: זהעבר חרפתי
רנג אשר יגרתי כי משפטיך טובים: זהנה פקודיך
רנד לישרך בצדקתך חיני: זהויבואני חסדך יהוה
רנה תשועתך כאמרתך: זהואענה חרפי דבר כי
רנו בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
רנז למשפטיך יחלתי: זהואשמרה תורתך תמיד לעולם
רנח ועד: זהוהתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
רנט זהודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
רס זהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: זהואשא כפי
רסא אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זהזכר
רסב דבר לעבדך אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי
רסג אמרתך חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך
רסד לא נטיתי: זזכרתי משפטיך מעולם יהוה
רסה ואתנחם: זזעלה זרעפה מרשעים עזבי תורתך:
רסו זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: זזכרתי בלילה
רסז שמך יהוה ואשמרה תורתך: זזאת היתה לי כי
רסח פקודיך נצרתי: זזחלק נפשי חיני כדברך:
רסט זדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך: זדרך
רע הבינני ואשיחה בנפלאותיך: זדלפה נפשי
רעא מתוגה קימני כדברך: זדרך שקר הסר ממני
רעב ותורתך חנני: זדרך אמונה בחרתי משפטיך
רעג שויתי: זדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
רעד זדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: זדרה יהוה
רעה דרך חקיך ואצרנה עקב: זהבינני ואצרה תורתך
רעו ואשמרנה בכל לב: זהדריכני בנתיב מצותיך כי
רעז בו חפצתי: זהטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע:
רעח זהעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני: זהקם
רעט לעבדך אמרתך אשר ליראתך: זהעבר חרפתי
רפ אשר יגרתי כי משפטיך טובים: זהנה פקודיך
רפא לישרך בצדקתך חיני: זהויבואני חסדך יהוה
רפב תשועתך כאמרתך: זהואענה חרפי דבר כי
רפג בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
רפד למשפטיך יחלתי: זהואשמרה תורתך תמיד לעולם
רפה ועד: זהוהתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
רפו זהודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
רפז זהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: זהואשא כפי
רפח אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זהזכר
רפט דבר לעבדך אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי
רצ אמרתך חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך
רצא לא נטיתי: זזכרתי משפטיך מעולם יהוה
רצב ואתנחם: זזעלה זרעפה מרשעים עזבי תורתך:
רצג זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: זזכרתי בלילה
רצד שמך יהוה ואשמרה תורתך: זזאת היתה לי כי
רצה פקודיך נצרתי: זזחלק נפשי חיני כדברך:
רצו זדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך: זדרך
רצז הבינני ואשיחה בנפלאותיך: זדלפה נפשי
רצח מתוגה קימני כדברך: זדרך שקר הסר ממני
רצט ותורתך חנני: זדרך אמונה בחרתי משפטיך
רק שויתי: זדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
רקא זדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: זדרה יהוה
רקב דרך חקיך ואצרנה עקב: זהבינני ואצרה תורתך
רקג ואשמרנה בכל לב: זהדריכני בנתיב מצותיך כי
רקד בו חפצתי: זהטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע:
רקה זהעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני: זהקם
רקו לעבדך אמרתך אשר ליראתך: זהעבר חרפתי
רקז אשר יגרתי כי משפטיך טובים: זהנה פקודיך
רקח לישרך בצדקתך חיני: זהויבואני חסדך יהוה
רקט תשועתך כאמרתך: זהואענה חרפי דבר כי
רקי בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
רקיא למשפטיך יחלתי: זהואשמרה תורתך תמיד לעולם
רקיב ועד: זהוהתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
רקיג זהודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
רקיד זהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: זהואשא כפי
רקטו אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זהזכר
רקטז דבר לעבדך אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי
רקיח אמרתך חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך
רקיט לא נטיתי: זזכרתי משפטיך מעולם יהוה
רקכ ואתנחם: זזעלה זרעפה מרשעים עזבי תורתך:
רקכא זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: זזכרתי בלילה
רקכב שמך יהוה ואשמרה תורתך: זזאת היתה לי כי
רקכג פקודיך נצרתי: זזחלק נפשי חיני כדברך:
רקכד זדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך: זדרך
רקכה הבינני ואשיחה בנפלאותיך: זדלפה נפשי
רקכו מתוגה קימני כדברך: זדרך שקר הסר ממני
רקכז ותורתך חנני: זדרך אמונה בחרתי משפטיך
רקכח שויתי: זדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
רקכט זדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: זדרה יהוה
רקל דרך חקיך ואצרנה עקב: זהבינני ואצרה תורתך
רקלא ואשמרנה בכל לב: זהדריכני בנתיב מצותיך כי
רקלב בו חפצתי: זהטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע:
רקלג זהעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני: זהקם
רקלד לעבדך אמרתך אשר ליראתך: זהעבר חרפתי
רקלה אשר יגרתי כי משפטיך טובים: זהנה פקודיך
רקלו לישרך בצדקתך חיני: זהויבואני חסדך יהוה
רקלז תשועתך כאמרתך: זהואענה חרפי דבר כי
רקלח בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
רקלט למשפטיך יחלתי: זהואשמרה תורתך תמיד לעולם
רקמ ועד: זהוהתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
רקמא זהודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
רקמב זהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: זהואשא כפי
רקמג אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זהזכר
רקמד דבר לעבדך אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי
רקמה אמרתך חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך
רקמו לא נטיתי: זזכרתי משפטיך מעולם יהוה
רקמז ואתנחם: זזעלה זרעפה מרשעים עזבי תורתך:
רקמח זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: זזכרתי בלילה
רקמט שמך יהוה ואשמרה תורתך: זזאת היתה לי כי
רקנ פקודיך נצרתי: זזחלק נפשי חיני כדברך:
רקנא זדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך: זדרך
רקנב הבינני ואשיחה בנפלאותיך: זדלפה נפשי
רקנג מתוגה קימני כדברך: זדרך שקר הסר ממני
רקנד ותורתך חנני: זדרך אמונה בחרתי משפטיך
רקנה שויתי: זדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
רקנו זדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: זדרה יהוה
רקנז דרך חקיך ואצרנה עקב: זהבינני ואצרה תורתך
רקנח ואשמרנה בכל לב: זהדריכני בנתיב מצותיך כי
רקנט בו חפצתי: זהטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע:
רקס זהעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני: זהקם
רקסא לעבדך אמרתך אשר ליראתך: זהעבר חרפתי
רקסב אשר יגרתי כי משפטיך טובים: זהנה פקודיך
רקסג לישרך בצדקתך חיני: זהויבואני חסדך יהוה
רקסד תשועתך כאמרתך: זהואענה חרפי דבר כי
רקסה בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
רקסו למשפטיך יחלתי: זהואשמרה תורתך תמיד לעולם
רקסז ועד: זהוהתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
רקסח זהודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
רקסט זהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: זהואשא כפי
רקע אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זהזכר
רקעא דבר לעבדך אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי
רקעב אמרתך חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך
רקעג לא נטיתי: זזכרתי משפטיך מעולם יהוה
רקעד ואתנחם: זזעלה זרעפה מרשעים עזבי תורתך:
רקעה זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: זזכרתי בלילה
רקעו שמך יהוה ואשמרה תורתך: זזאת היתה לי כי
רקעז פקודיך נצרתי: זזחלק נפשי חיני כדברך:
רקעח זדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך: זדרך
רקעט הבינני ואשיחה בנפלאותיך: זדלפה נפשי
רקפ מתוגה קימני כדברך: זדרך שקר הסר ממני
רקפא ותורתך חנני: זדרך אמונה בחרתי משפטיך
רקפב שויתי: זדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
רקפג זדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: זדרה יהוה
רקפד דרך חקיך ואצרנה עקב: זהבינני ואצרה תורתך
רקפה ואשמרנה בכל לב: זהדריכני בנתיב מצותיך כי
רקפו בו חפצתי: זהטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע:
רקפז זהעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני: זהקם
רקפח לעבדך אמרתך אשר ליראתך: זהעבר חרפתי
רקפט אשר יגרתי כי משפטיך טובים: זהנה פקודיך
רקצ לישרך בצדקתך חיני: זהויבואני חסדך יהוה
רקצא תשועתך כאמרתך: זהואענה חרפי דבר כי
רקצב בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
רקצג למשפטיך יחלתי: זהואשמרה תורתך תמיד לעולם
רקצד ועד: זהוהתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
רקצה זהודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
רקצו זהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: זהואשא כפי
רקצז אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זהזכר
רקצח דבר לעבדך אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי
רקצט אמרתך חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך
רקק לא נטיתי: זזכרתי משפטיך מעולם יהוה
רקקא ואתנחם: זזעלה זרעפה מרשעים עזבי תורתך:
רקקב זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: זזכרתי בלילה
רקקג שמך יהוה ואשמרה תורתך: זזאת היתה לי כי
רקקד פקודיך נצרתי: זזחלק נפשי חיני כדברך:
רקקה זדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך: זדרך
רקקו הבינני ואשיחה בנפלאותיך: זדלפה נפשי
רקקז מתוגה קימני כדברך: זדרך שקר הסר ממני
רקקח ותורתך חנני: זדרך אמונה בחרתי משפטיך
רקקט שויתי: זדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
רקקי זדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: זדרה יהוה
רקקיא דרך חקיך ואצרנה עקב: זהבינני ואצרה תורתך
רקקיב ואשמרנה בכל לב: זהדריכני בנתיב מצותיך כי
רקקיג בו חפצתי: זהטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע:
רקקיד זהעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני: זהקם
רקקטו לעבדך אמרתך אשר ליראתך: זהעבר חרפתי
רקקטז אשר יגרתי כי משפטיך טובים: זהנה פקודיך
רקקיח לישרך בצדקתך חיני: זהויבואני חסדך יהוה
רקקיט תשועתך כאמרתך: זהואענה חרפי דבר כי
רקקכ בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
רקקכא למשפטיך יחלתי: זהואשמרה תורתך תמיד לעולם
רקקכב ועד: זהוהתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
רקקכג זהודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
רקקכד זהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: זהואשא כפי
רקקכה אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זהזכר
רקקכו דבר לעבדך אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי
רקקכז אמרתך חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך
רקקכח לא נטיתי: זזכרתי משפטיך מעולם יהוה
רקקכט ואתנחם: זזעלה זרעפה מרשעים עזבי תורתך:
רקקל זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: זזכרתי בלילה
רקקלא שמך יהוה ואשמרה תורתך: זזאת היתה לי כי
רקקלב פקודיך נצרתי: זזחלק נפשי חיני כדברך:
רקקלג זדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך: זדרך
רקקלד הבינני ואשיחה בנפלאותיך: זדלפה נפשי
רקקלה מתוגה קימני כדברך: זדרך שקר הסר ממני
רקקלו ותורתך חנני: זדרך אמונה בחרתי משפטיך
רקקלז שויתי: זדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
רקקלח זדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: זדרה יהוה
רקקלט דרך חקיך ואצרנה עקב: זהבינני ואצרה תורתך
רקקמ ואשמרנה בכל לב: זהדריכני בנתיב מצותיך כי
רקקמא בו חפצתי: זהטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע:
רקקמב זהעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני: זהקם
רקקמג לעבדך אמרתך אשר ליראתך: זהעבר חרפתי
רקקמד אשר יגרתי כי משפטיך טובים: זהנה פקודיך
רקקמה לישרך בצדקתך חיני: זהויבואני חסדך יהוה
רקקמו תשועתך כאמרתך: זהואענה חרפי דבר כי
רקקמז בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
רקקמח למשפטיך יחלתי: זהואשמרה תורתך תמיד לעולם
רקקמט ועד: זהוהתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
רקקנ זהודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
רקקנא זהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: זהואשא כפי
רקקנב אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זהזכר
רקקנג דבר לעבדך אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי
רקקנד אמרתך חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך
רקקנה לא נטיתי: זזכרתי משפטיך מעולם יהוה
רקקנו ואתנחם: זזעלה זרעפה מרשעים עזבי תורתך:
רקקנז זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: זזכרתי בלילה
רקקנח שמך יהוה ואשמרה תורתך: זזאת היתה לי כי
רקקנט פקודיך נצרתי: זזחלק נפשי חיני כדברך:
רקקס זדרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך: זדרך
רקקסא הבינני ואשיחה בנפלאותיך: זדלפה נפשי
רקקסב מתוגה קימני כדברך: זדרך שקר הסר ממני
רקקסג ותורתך חנני: זדרך אמונה בחרתי משפטיך
רקקסד שויתי: זדבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
רקקסה זדרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: זדרה יהוה
רקקסו דרך חקיך ואצרנה עקב: זהבינני ואצרה תורתך
רקקסז ואשמרנה בכל לב: זהדריכני בנתיב מצותיך כי
רקקסח בו חפצתי: זהטה לבבי אל עדותיך ואל אל בצע:
רקקסט זהעבר עיני מראות שוא בדרכך חיני: זהקם
רקקעא לעבדך אמרתך אשר ליראתך: זהעבר חרפתי
רקקעב אשר יגרתי כי משפטיך טובים: זהנה פקודיך
רקקעג לישרך בצדקתך חיני: זהויבואני חסדך יהוה
רקקעד תשועתך כאמרתך: זהואענה חרפי דבר כי
רקקעה בטחתי בדבריך אל תצל מפי עד מאד כי
רקקעו למשפטיך יחלתי: זהואשמרה תורתך תמיד לעולם
רקקעז ועד: זהוהתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי:
רקקעח זהודברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש:
רקקעט זהואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: זהואשא כפי
רקקפ אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך: זהזכר
רקקפא דבר לעבדך אשר יחלתני: זאת נחמתי בעניי כי
רקקפב אמרתך חיתני: זדים הליגוני עד מאד מתורתך
רקקפג לא נטיתי: זזכרתי משפטיך מעולם יהוה
רקקפד ואתנחם: זזעלה זרעפה מרשעים עזבי תורתך:
רקקפה זמרות היו לי חקיך בב

صلاة: ج.

صلاة: ج.
صلاة: ج.